

Provocări și soluții în educație

CENTRUL EUROPEAN PENTRU
EXCELENȚA ÎN E D U C A Ț I E

NUMĂRUL 2
VOLUMUL 1

ISSN 2972 - 2012,
ISSN-L 2972 - 2012

București, 2023

Proiect Educațional Internațional
PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE
Sesiunea de Comunicări Științifice
EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT
EUROPEAN

Sectiunea I.

Eficiență și calitate în demersul didactic

Ediția nr. 1, an școlar 2022/2023

Cuprins

Abageru Mioara	23
Achim Georgeta	27
Adam Adrian	31
Adamescu Claudia.....	37
Afteni Margareta.....	43
Agape Maricica.....	45
Agheorghiesei Gabriela.....	47
Albert Ionela, Iștoc Romeo.....	49
Albinetz Cristina, Găldean Alina Maria	51
Alecsa Giorgiana.....	58
Alexanru Valentina	87
Amos Doina.....	90
Amza Natalia-Mihaela.....	92
Andreca Mariana Carmen	94
Andrei Ioan.....	98
Andrei Oana – Maria.....	102
Andriescu Camelia, Boacă Rodica	106
Androne Simona Ionela.....	116
Anghelescu Laura	124
Antohe Gina	127
Anton Ancuța Liliana	134
Apintei Liliana Elena.....	137
Apoputoaie Mihaela	141
Apostol Adriana Felicia.....	143
Apostol Ecaterina	145
Apostol Elena	149
Apostu Corina	153
Aramă-Păsălău Carmen.....	161
Ardelean Anuta Rodica	163
Arhire Mihaela	165
Armencea Mona	169
Arsa Emil	172
Arsovan Buliga Ana-Maria.....	184
Ates Nadea	195
Avram Alexandru.....	198

Avram Emiliana Neli	201
Axene Ionica.....	204
Babalau Juliana, Rusu Monica.....	205
Badea Nicoleta	209
Badiu Alina	211
Badiu Gabriel Adrian.....	213
Badoi Maria.....	219
Baican Ana Maria	222
Bajan Margareta.....	236
Balaceanu Elena Gabriela	239
Balan Corina.....	242
Balan Liana Cristina.....	244
Balan Vasilica Iuliana	251
Baltag Mirela.....	267
Barb Pusa Elena.....	269
Barbu Elena	271
Barbu Madalina.....	275
Barbu Marcela.....	278
Barbuță Gianina	280
Bărdiță Elena Ecaterina	283
Barlaboi Mihaela-Cristina.....	286
Băruția Liana	288
Batincu Mihaela	290
Batraneanu Mihaela-Mirela, Nidelea Irina Veronica	295
Beca Mariana	298
Bedo Hilda Agnes, Fazakas Enikő	301
Belciug Elena-Brîndușa.....	304
Bengescu Otilia	307
Bereczki Klara.....	311
Berza Sonia.....	316
Bidiviu Liliana Nicoleta.....	318
Bistreanu Eliana	321
Bistriceanu Alina	336
Bite Felicia	340
Bitică Florentina	343
Blidar Crina Rozalia	346
Boariu Evelina	351

Bobeică Mariana	360
Bocşa Aurelia-Georgeta	363
Bodnarescu Adrian.....	366
Bogheanu Delia.....	371
Bolchiş Mădălina-Cristina	374
Boloca Veronica.....	380
Bordeanu Daniela Petronela	386
Borz Cristina	389
Botezatu Nadia.....	393
Braicău Carmen Camelia	397
Brândaş Corina Rodica	400
Braşoveanu Elena Liliana	402
Bratu Laura-Ionela.....	405
Bratu Luminiţa.....	407
Bratu Teodora.....	410
Brincovan Lavinia	411
Brînduşan Alina-Adriana	415
Buda Lavinia, Cotârlă Corina	418
Buda Mihaela	423
Budurca Alina Nicoleta.....	430
Budurean Corina	434
Buftea Marina	439
Bujoreanu Ioana.....	443
Buleteanu Amalia.....	446
Bulibasa Janina.....	448
Buligai Vrânceanu Doina	450
Bulz Lacramioara	454
Burgaslis Eleni	456
Bursuc Adina,458	458
Buruiană Iuliana	461
Buşcă Daniela.....	467
Buşe Gabriela	470
Busuioc Elena-Lăcrimioara.....	473
Butoi Alexandra Mirabela	482
Buţoiu Ludmila	484
Buzea Mariana	486
Buzilă Delia.....	492

Buzila Ioana	496
Caba Claudia Luminita	501
Cadar Anamaria	504
Cadar Emel	506
Calborean Ana.....	511
Caldarusa-Borzasi Elena-Maria	515
Calmiciuc Mirabela.....	518
Câmpean Raluca.....	522
Canache Georgiana	530
Canavea Ramona Margareta.....	534
Candea Tereza	536
Capatinescu Cecilia	541
Cărbăț Călina Loredana	544
Caracioni Claudia.....	547
Caracota Olimpia Patricea.....	550
Cărăușu Camelia-Alina	552
Caraza Gheorghe.....	555
Carpăn Irina.....	559
Carpusor Crina	566
Casandra Daniela	575
Catana Gabi.....	578
Catanoiu Alina	580
Catoi Daniela Ioana	582
Catona Cecilia.....	585
Catrina Gabriela Florica.....	588
Cândea Margareta	591
Ceapa Svetlana.....	595
Cerchez Daniela.....	598
Chelariu Estera	602
Chelaru Elena-Lia	605
Chelbea Cristina	608
Chifu Mihaela.....	611
Chira Monica Daniela	613
Chirchiboi Camelia	616
Chirica Geanina Florentina.....	619
Chirosca Angela.....	624
Chivu Dorina.....	628

Cimpoeru Romina	640
Cimpoies Mirela Crina.....	643
Cintec Elena.....	645
Ciobanu Liliana.....	654
Cioc Daniela Camelia.....	657
Cioceanu - Angelescu Octavia – Adriana.....	659
Ciolacu Mihaela Valentina.....	662
Ciorba Pavel	673
Cioroianu Silvia.....	691
Ciubotă Nicoleta.....	696
Ciubotariu Beatrice	703
Ciuca Rodica	706
Ciuhandu Dorina	708
Ciupe Florina Loredana	711
Ciurez Alina	714
Ciuta Anișoara, Georgevici Anișoara	717
Clătiniți Anca.....	721
Clinceag Daniela.....	734
Clinciu Alina Laura.....	785
Cocoș Daniela.....	788
Cojocaru Crina-Maria	790
Colăcel Georgeta.....	792
Coman Adriana	800
Coman Alina.....	803
Coman Claudia	806
Comanescu Cristina-Maria.....	820
Comanescu Simona.....	826
Constantin Georgiana	834
Constantinescu Octavian Didi	840
Constantinica Marilena	842
Corcaci Cristina.....	844
Corduneanu Doina	855
Cornea Luminița Elena	863
Costache Alexandra.....	867
Costea Diana	870
Costea Georgiana.....	872
Costeniuc Maria	876

Cotârlă Corina	878
Cotoi Alina Ramona.....	883
Cracană Dumitru	889
Crăciun Roxana Mihaela.....	893
Cretu Georgel.....	897
Cretu Nicolae.....	901
Crisan Anca	903
Crișan Daniela	906
Crișan Nicoleta	908
Cristea Luciana-Roberta.....	913
Croitor Laura Aurica	917
Cucoș Anca- Leonora, Șotropa Virginia-Sanda.....	919
Cufoian Mariana.....	922
Curelea Stefania Daniela	928
Curpas Ana-Cornelia	932
Curtașu Adina Elena	935
Dache Liliana	939
Dăineanu Teo Cristian	944
Dardac Mihaela.....	948
Dascălu Vasile.....	950
David Alin-Laurențiu	953
Deac Vasilica.....	957
Decea Dalia	960
Dedean Niculina Gabriela	968
Deleanu Elena	972
Demeter Mariana Alexandra.....	977
Derecichei Simona Mihaela	991
Diacencu Floriana.....	996
Diaconescu Manuela Mirela	1001
Dimitriu Maria Madalina.....	1004
Dina Oana Carmen	1014
Dincuta-Tanase Ionela.....	1017
Dinis Adam Cristina,1020.....	1020
Dinu-Pătrascu Madalina.....	1028
Doboș Silvia-Emanuela.....	1031
Dobrescu Cristina	1035
Dorobantu Andreea	1038

Dorobanțu Ovidiu-Sergiu	1040
Draga Tatucu Mariana	1044
Draghescu Cristina	1047
Dragomir Mariana	1050
Dragomir Mirela	1054
Drumea Mariana	1056
Dudău Carmen Simona	1059
Duduiala Gianina	1061
Duluș Ancuța	1069
Duma Mirela	1075
Dumencu Mariana	1078
Dumistracel Violeta	1080
Dumitrescu Elena	1086
Dumitrescu Ioana	1093
Dumitru Anca	1097
Dumitru Mihaiela, Mircea Gabriela	1098
Durnye Lucia Marioara	1100
Dușa Maria-Manuela	1107
Enache Maria	1114
Eniță Ileana	1117
Făgărași Anca	1120
Fănică Daniel	1134
Fărtăiș Dorina	1138
Faur Rozalia-Georgeta	1145
Fazakas Edit	1149
Ferencz Irma	1152
Fetanu Bogdan	1157
Fețanu Elisa	1159
Filfanescu Iuliana	1161
Filimon Corina	1164
Filip Alina Maria	1169
Filip Simona	1171
Filipiuc Camelia Elena	1175
Flămîndu Doina	1187
Floare Maria	1197
Florea Oana Elena	1201
Florea Veronica Alina	1207

Frățilă Lica	1215
Frenți Mariana	1217
Gabor Tabita Sebastiana	1227
Gachi Marilena.....	1231
Gafencu Claudia Elena	1237
Galusca Irina.....	1240
Gana Marta	1243
Gavril Cristina.....	1249
Gavril Rodica	1264
Gavrilă Ana-Maria	1269
Gavriloiu Otilia	1272
Geaburu Ileana.....	1275
Georgescu Cosmina Mihaela	1279
Georgiu Ioan.....	1287
Gergely Tamas Zoltan, Zeffer Tímea Erzsébet	1292
Gheorghe Consuela Veronica Iuliana	1297
Gheorghe Mădălina	1301
Gheorghe Roxana.....	1304
Gheorghe Veronica	1306
Gheorghe-Mitrea Ligia-Nicoleta.....	1313
Gheorghită Geanina Paula	1316
Gheorghiu Gabriel.....	1318
Gherasim Doinita	1322
Gherasim Iuliana	1325
Ghiorghita Esmeralda.....	1330
Ghita Corina Maria.....	1342
Gîlă Catrinela Felicia.....	1344
Ginghină Oana	1348
Giulan Carmen	1356
Giurcă Minodora	1360
Giurgiu Nicoleta	1363
Glavan Liliana Antoaneta	1373
Gomboș Cornelia-Ionela	1375
Grigore Ana-Maria	1376
Grigore Elena Mihaela	1378
Grigore Florina	1381
Grigore Sonia.....	1385

Grigoropol Ana-Maria	1388
Grijac Mihaela	1392
Gruian Simona-Georgiana.....	1395
Guraliuc Lucica	1408
Guran Simona	1412
Gurita Daniela Madalina	1418
Guşe Mariana Valentina.....	1420
Hagiu Marinela Lenuţa.....	1439
Haţeg Ioana	1441
Hategan Mihaela.....	1455
Havîrneanu Mirela	1460
Heller Daniela Mihaiela.....	1463
Hiciu Ionela Andreea.....	1468
Hogea Ana-Maria, Sauciuc Nicoleta-Alina	1472
Hondrilă Lăcrămioara.....	1477
Hordencu Ioana.....	1481
Horghidan Irina Oana.....	1488
Horţ Anca Diana	1493
Horvát Katalin	1499
Hotea Ioana Anca.....	1502
Hrehorciuc Laura.....	1505
Hrimiuc Cristina, Sîrbu Adriana	1510
Hrincescu Rodica.....	1514
Hriţcu Gabriela Loredana.....	1516
Humă Simona Nicoleta.....	1518
Iacob Adriana Lacramioara	1521
Iacob Oana – Elena	1530
Iana Olivia Alina	1533
Iancu Alina.....	1536
Iancu Claudia.....	1541
Iancu Liana Irina	1544
Iancu Stefan	1549
Ibanescu Giorgiana	1551
Ieremie Zenaida	1554
Ifrim Daniela.....	1558
Ignătescu Liliana.....	1566
Iliescu Aurora	1569

Ilinca Roxana-Ionela	1572
Inculeț Anișoara	1577
Ion Gheorghe	1581
Ion Ramona-Mihaela.....	1583
Ionescu Corina Irina	1627
Ionescu Ionela.....	1633
Ionescu Monica.....	1641
Ionică Ionela Janina, Mihulescu Cristina	1646
Iosub Stefania Iuliana.....	1649
Iovi Catalina.....	1655
Irimia Crisalinda	1658
Irimia Marilena.....	1666
Irimies Daciana Felicia.....	1672
Ispas Mariana Gabriela	1677
Istoc Romeo, Albert Ionela.....	1682
Istrate Isabella Marial.....	1685
Itu Alina- Daniela.....	1688
Iuoraș Corina	1692
Ivan Adina	1701
Ivan Camelia Cerasela	1702
Ivanik Elena-Irina.....	1704
Ivașcu Georgeta – Mihaela.....	1717
Jagura Olimpia.....	1727
Jigău Mihai	1732
Jurje Camelia.....	1735
Jurubiță Mirela	1739
Karsli Haratau Ella Roxana.....	1743
Korsinszki Lidia	1748
Koteles Ionela Ramona	1757
Krișan Cristina, Ardelean Anuța	1761
Kulcsár Tünde.....	1779
Labus Daniela.....	1784
Lac Maria Alexandra.....	1788
Lakatos Anton Carol	1795
Lascuțeanu Emilia Emine	1798
László Enikő	1801
László Ildikó	1804

Lățea Florin	1806
Lazar Florin.....	1813
Lăzărescu Ileana	1816
Lazarescu Tatiana-Daniela.....	1823
Lazoc Adriana Florica	1825
Lipan Adina	1834
Lipan Daniela.....	1838
Lorincz Eniko	1858
Lungescu Violeta-Cristina.....	1862
Lungu Corina	1866
Lup Andreea.....	1869
Lupu Veronica	1878
Macarie Adriana.....	1884
Macovei Carmen	1886
Macovei Vasile	1890
Măldăianu Lidia.....	1897
Malita Raluca-Ioana	1901
Mandrea Teodora.....	1906
Manescu Veronica.....	1909
Manole Daniela.....	1911
Manzur Otilia	1912
Marcu Camelia-Alina.....	1915
Mărginean Angela.....	1918
Marian Angela.....	1921
Marian Laura Cynthia.....	1925
Marin Monica Justina.....	1927
Marincaș Marinela	1928
Maris Anuta.....	1932
Martiniuc Adriana	1935
Matei Ana Gabriela	1939
Matei Claudia	1947
Matei Mihaela.....	1949
Matei Simina Ștefania	1958
Maties Doru Marian.....	1963
Matis Adriana.....	1966
Maxim Andrada Roxana.....	1971
Maxim Ruxandra	1975

Măzăreanu Crina-Otilia	1979
Mechiş Cristina -Alina	1982
Mercea Florina Gabriela	1994
Mielcioiu Laura Monica.....	1997
Mihaes Gheorghe Viorel	1999
Mihai Dorina	2002
Mihăilă Liliana-Simona.....	2012
Mihailescu Alina.....	2021
Mihailescu Luminita	2024
Mihaita Corina	2029
Mihalache Oana	2031
Mihălcescu Luminița Mihaela	2032
Milicev Camelia.....	2039
Milosteanu Alina-Lăcrămioara	2043
Miron Silvica.....	2046
Mirticu Alina.....	2057
Mitrofan Laura	2062
Modog Daniela.....	2066
Modoran Alina Marilena	2088
Moisa Craita- Adina.....	2091
Moldovan Crina.....	2094
Morar Cristina	2118
Moraru Emelina	2133
Moraru Mirela.....	2140
Morcov Cristian.....	2145
Muntean Adrian Gheorghită	2149
Munteanu Daniela	2154
Muraru Marlena- Antoaneta.....	2158
Mureşan Ana Dana	2162
Muresan Angelica	2166
Musat Alexandra	2168
Muscoi Georgeta.....	2181
Musteata Daniela – Maria.....	2184
Nagy Szabo Imola	2188
Naparlica Daniela	2191
Naraevschi Mihaela-Teodora	2198
Neacsu Andreea	2200

Neacșu Maria Ramona.....	2203
Neacsu Simona.....	2207
Neag Patricia Cornelia.....	2212
Neagoie Tatiana	2214
Neagu Mihaela	2218
Negrea Beatrix	2221
Negrea Mihaela.....	2226
Negrii Anca Nicoleta.....	2228
Negru Elena Daniela, Negru Teodor.....	2230
Negru Lucian-Radu.....	2233
Negru Nicoleta, Radu Ioana	2239
Nemeș Cristina Gabriela	2243
Nicola Camelia	2250
Niculaie Claudia	2257
Nistor Adriana.....	2260
Nistor Lavinia.....	2263
Niță Mirela	2266
Nițu Andreea	2269
Nițu Mihaela	2275
Oancea Marina Adelina	2277
Oarcea Viorica.....	2289
Oargă Daniela.....	2291
Ola Liviu.....	2293
Ola Maria Daniela	2304
Olariu Maria	2328
Oneț Alina	2331
Oneț Claudia	2336
Oprea Camelia.....	2340
Oprea Laura.....	2343
Oprea Ramona	2349
Opricean Liana Mihaela	2360
Oprișan Cristian-Dan	2364
Oprișan Daniela-Doina	2369
Oșan Carlota.....	2373
Paculea Bianca Mariana.....	2377
Palade Carmen, Radu Alina - Ramona	2379
Palcu Florentina	2386

Pană Anca.....	2389
Panait Irina Andreea	2392
Panaite Adriana Carmen	2395
Pantazi Roxana Georgiana.....	2398
Pantea Marinela.....	2402
Paris Alin-Mihai	2405
Parlea Mihaela	2407
Parnescu Antoaneta, Pinteana Alexandra.....	2411
Pascal Daniela	2422
Pașcu Anca Maria.....	2424
Pașcu Cristiana Ruxandra	2425
Pascu Marusia Monica	2429
Pasteana Camelia.....	2435
Pătrașcu Adriana	2439
Pătrașcu Daniela.....	2442
Paul Marius Gelu.....	2444
Paun Georgica	2449
Păunescu Ecaterina Camelia	2453
Paval Luminița	2456
Pavel Elena	2459
Pavel Sanda	2462
Pescaru Elena- Claudia	2469
Pețenchia Maria Cristina	2472
Peter Sorina Crina	2475
Petre Dana-Elena	2480
Petrea Niculina, Țilică Florentina-Camelia	2483
Petricianu Lenuța	2487
Petrin Victoria Iulia.....	2492
Petruța Mariana	2498
Pinteana Alexandra	2501
Pintilie Mihaela	2512
Pirvanescu Mirela.....	2518
Pîrvu Cornelia.....	2522
Pîrvu Gabriela Maria	2524
Plastoi Glicheria-Irina	2527
Platica Luminita.....	2531
Plopeanu Maria Magdalena.....	2536

Pocol Doina	2539
Poenaru Moise Corina	2549
Pohoată Lucreția	2554
Pop Adina	2558
Pop Constanta	2566
Pop Lenuta	2568
Pop Maria	2573
Popa Daniela	2586
Popa Daniela Mariana.....	2590
Popa Ion	2594
Popa Ionela	2602
Popa Mirela	2605
Popan Anca	2608
Popescu Agnes-Monica.....	2612
Popescu Ancuta Maria	2615
Popescu Carmen	2619
Popescu Natalia.....	2621
Popov Anaida	2624
Porumb Daniela	2627
Postolache Dumitrita	2630
Potoceanu Carmen Oana	2635
Prainer Carmen Liliana	2638
Preisler Jerard-Octav	2640
Pretorian Cristina, Nechifor Raluca.....	2648
Prihoi Ana-Lucreția.....	2652
Pruncut Dana	2654
Pruteanu Smaranda-Lucia, Stan Roxana	2657
Puha Ionel Cristinel	2662
Puiu Adrian-Nicolae	2672
Puiu Mariana-Loredana	2709
Purcarescu Oana Angela	2739
Purghe Delia.....	2742
Puscas Florina	2747
Rada Adriana.....	2752
Radu Ana-Maria	2756
Radu Camelia	2758
Răducan Nicoleta	2760

Răducan Sorin	2770
Răduianu Elena Alina	2779
Răescu Milica	2782
Rafailă Camelia-Iosefina.....	2788
Ranase Roxana	2791
Rașca Delia Ionica.....	2794
Rău Loredana Monica	2797
Resmerita Elena Rozina.....	2802
Ristea Florina Felicia.....	2805
Rogojină Geanina	2809
Romaniuc Bianca.....	2812
Rosca Andreea	2817
Rotariu Anișoara.....	2819
Rotaru Anca Daniela.....	2821
Rotaru-Terteleac Nicoleta	2834
Rotundu Otilia.....	2854
Rus Corina	2856
Rusu Domnica Adela	2860
Rusu Monica, Băbălău Juliana.....	2866
Rusu Raluca	2870
Sabin Rybanna Elena.....	2872
Săcăleanu Carmen	2874
Samoila Greta Gianina	2876
Sandru Ana Maria	2878
Sandu Florin Laurentiu.....	2886
Sandu Silvia Geanina.....	2889
Sapun Maria Magdalena	2891
Scarlat-Cîrjan Floriana.....	2903
Schindler Gilda	2906
Sciotnic Marcel.....	2910
Seitan Aura-Zlatita.....	2913
Séra Tünde Csilla	2917
Serban Lavinia	2920
Serban Mihaela.....	2925
Sereu Camelia Corina.....	2952
Serghiac Nona	2955
Sgubea Luminita.....	2958

Sichitiu Irina	2962
Sidau Adriana-Irina	2964
Sidor Anamaria	2966
Silvaş Liliana	2974
Siminescu Petronela.....	2979
Simion Georgeta Viorica	2986
Simionescu Maria.....	2990
Sirbu Adela	2994
Sîrbu Gabriela	2997
Şișu Lenuța	3004
Soare Angela Elena	3012
Soava Alina Violeta.....	3018
Socol Violeta	3021
Şopterean Maria-Cristina.....	3025
Soreanu Dinela Axineta.....	3034
Soreanu Roxana	3037
Spatariu Cristana.....	3040
Spătaru Carmen	3044
Spătaru Delicia Elena	3048
Spiridon Elena.....	3051
Sporea - Iacob Florina – Maria.....	3056
Stahie Maria.....	3059
Stan Mihaela Zorica.....	3064
Stanciu Maria-Magdalena Cristina.....	3067
Stanciu Oana-Mihaela.....	3076
Stanciu Roxana	3079
Stancu Aurelia.....	3100
Stănescu Georgiana	3105
Stănescu Ramona.....	3114
Ştefan Georgiana Flory.....	3117
Stefanescu Rodica	3119
Stîngă Ana-Maria.....	3121
Stoian Petronela Gabriela	3124
Stoica Elena.....	3126
Streza Daniela	3128
Suciu Maria	3130
Şuică Oana -Claudia	3134

Sularia Andreea- Monica.....	3137
Surdu Liliana.....	3141
Șurlică Mariana	3144
Șuța Anișoara	3150
Szalai Anca-Ramona	3158
Szasz Ilonca	3160
Szilágyi Amália Irén	3165
Szocs - Braic Maria – Dumitria	3168
Tanase Licuta.....	3171
Tanase Luisa Georgiana.....	3175
Tănase Victorița Maria	3177
Tanjala Lenuta	3180
Tanko Maria.....	3185
Tanțău Ioana.....	3188
Tapaszto Mihaela	3204
Țarălungă Simona.....	3207
Tarcau Roxana Cristina	3212
Tătaru Oana-Georgeta.....	3214
Taucean Alina	3218
Țehanciuc Ștefan Nicolae	3219
Teieru Cristina Georgeta	3223
Teleaga Loredana	3226
Teliban Delia Ramona.....	3228
Teodorescu Felicia.....	3233
Țifui Daniela	3238
Țilică Florentina Camelia	3240
Țiplea Irina	3244
Tirpe Florin Adrian	3247
Tivadar Mirela Livia	3250
Tocaci Adriana	3256
Todea Teodora.....	3259
Topan Mihaela.....	3274
Trișcaș Iuliana	3281
Trișcaș Nicolae.....	3288
Trofin Manuela.....	3292
Trofin Veronica-Daniela.....	3294
Trufin Eugenia	3296

Tudosă Dana Iuliana	3300
Tudose Roxana Florina	3306
Turcoianu Teodora	3309
Țurlică Ionela	3311
Turtă Corina Elena	3315
Ungureanu Andreea Constantina.....	3318
Ungureanu Cristina Diana	3320
Urs Oana Emilia.....	3325
Uta Andreea Denisa	3330
Uta Romeo Cristinel	3333
Vacarus Anca	3340
Vagneti Alina	3344
Vancea Alina.....	3348
Vanț Anca Monica	3352
Varga Zsuzsa	3359
Varteiu Daniel Petru	3361
Vartolomei Lacramioara.....	3368
Vasilache Dorina.....	3376
Vasilca Elena.....	3385
Vasile Monica-Luiza.....	3390
Vasile Steluta.....	3392
Vasilescu Nicoleta	3394
Vasiu Luminita.....	3401
Veștemean Simona Maria	3403
Victoriu Angela.....	3406
Vîjjan Maria Daniela.....	3409
Vîrcan Raluca.....	3411
Virtic Lenica Matilda	3414
Vișan Carmen Mihaela	3424
Vișinari Maria Elena	3430
Vlaicu Cristina Ioana.....	3434
Vlaicu Octavia.....	3438
Vlaicu-Hergane Aurica.....	3441
Voican Cristina.....	3443
Voicu Adina Laura	3446
Vonea Georgeta Simona Laura.....	3448
Vrînceanu Aurora	3453

Walter Cristina	3455
Zagaradniuc Cătălina.....	3458
Zagrai Iasmina Lavinia.....	3461
Zapor Maria Alexandra.....	3463
Zuran Luminița Ludmila	3467

INOVAȚII ÎN DOMENIUL MANAGEMENTULUI CLASEI DE ELEVI

PROF. ÎNV. PRIMAR ABAGERU MIOARA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PARAVA
PARAVA, JUD. BACĂU

I.1. Orientări noi la nivelul managementului clasei de elevi

Managementul clasei poate fi descris ca un proces de combinare a comportamentului, factorilor de mediu și de instruire, care conduc la o experiență plină de satisfacții, atât pentru profesori cât și pentru elevi și facilitează o învățare eficientă. După V. Ilie (2012, p. 6), există trei paliere ale managementului: nivelul de bază, nivelul mediu, nivelul de vârf (Figura 1.1.).

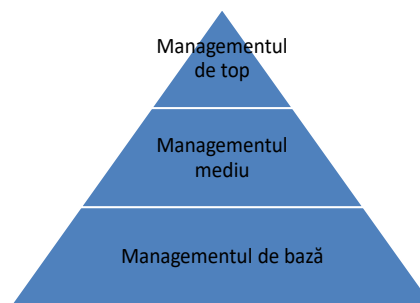

Figura 1.1. Nivelurile managementului, după Ilie V. (2012, p.6)

La *nivelul de bază*, managementul se realizează prin activitatea directă cu executanții, activitate *cu și prin* oameni, în vederea îndeplinirii obiectivelor. Accentul cade pe înțelegerea sarcinilor specifice și includ cunoașterea foarte bună a resurselor procedurale și materiale implicate. La *nivelul mediu*, managementul presupune o relație între executanții direcți și managerii de la nivelul superior, de aceea abilitățile umane sunt extrem de importante în acest registru. La *nivelul de vârf*, managementul se bazează pe o viziune pragmatic-procesuală. Organizația este privită ca întreg, iar accentul se pune pe capacitatea de a anticipa, previziona, de a gândi strategic, în perspectivă.

V. Molan (2006, p.17) susține că un sistem de educație calitativ are nevoie de cadre didactice care să se implice în cercetare și învățare, de muncă în echipă și de un scop comun, care să accepte deopotrivă individualismul și colectivismul ca esență pentru învățarea organizată și, de asemenea, are nevoie de un management conectat în mod dinamic cu mediul în care se desfășoară, aflat într-o permanent schimbare. Același autor consideră că adoptarea unui management participativ nu reprezintă o muncă ușoară deoarece

„implică mulți indivizi și grupuri care vin fiecare cu experiențe diferite, păreri, viziuni asupra lumii și problemelor educaționale“.

În timp ce organizațiile tradiționale cer sisteme managerial ce controlează comportamentul oamenilor, „organizațiile bazate pe învățare investesc în îmbunătățirea calității gândirii, capacitatea de reflecție, munca în echipă, abilitatea de a se dezvolta viziuni comune și înțelegeri comune ale problemelor educaționale complexe“(Molan V., 2006, p.16.).

Din ce în ce mai mult, organizarea și îndrumarea unei clase de elevi a devenit o activitate extrem de complexă și laborioasă, care implică o multitudine de resurse individuale, de eforturi și acțiuni din partea profesorului. De multe ori „sensurile oferite termenului de management al clasei au fost și rămân diferite în funcție de o multitudine de factori. Indiferent de maniera în care fiecare cadru didactic va descrie activitatea de la clasă, există un consens în ceea ce privește recunoașterea importanței managementului clasei de elevi“ (Ceobanu M. V., 2012, p.7).

În cadrul sistemului educațional, „cadrele didactice trebuie să se raporteze continuu la cei pe care îi educă, să stabilească relații de colaborare cu părinții acestora și cu alți membri ai comunității“ (Ibidem). R. Iucu (2005, p.15) susține că ei nu educă numai la catedră, în clasă, ci prin fiecare contact relațional cu elevii și părinții acestora desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. În opinia sa „activitatea cadrelor didactice se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare“. De aici derivă necesitatea unei maxime responsabilități față de comportamentele și intervențiile educatorului.

Orientările moderne ale managementului educațional fac referire la diferite aspect, cum ar fi (Herman R. I. p.36):

- tactul, abilitatea, maniera, tehnica de a conduce;
- procesul de coordonare a resurselor;
- activitatea cu indivizi sau grupuri, arta conducătorului de a mobiliza efortul tuturor membrilor pentru îndeplinirea obiectivelor organizaționale;
- arta și știința conducerii;
- doctrină administrativă.

Ș. Iosifescu, E. Rădulescu A. și Andrei (2005, p.57) susțin faptul că atât organizația școlară, cât și mediul său exterior includ o varietate de factori și categorii care pot să determine nevoia de schimbare a managementului școlar. În acest context, la nivelul școlii, declanșarea unui proces de schimbare poate fi solicitată de către forțe interne sau externe, care acționează separat sau în cumul, exercitând presiuni asupra instituției școlare.

a)**Forțele externe** pot exercita presiuni asupra organizației prin:

- cererea de educație formulată față de școală;

- înnoiri axiologice, informaționale, metodologice, transferabile la nivelul școlii;
- schimbările contextului social în care școala funcționează.

b) **Forțele interne** care exercită presiuni pentru schimbare pot ține de:

- procesele organizației (adoptarea deciziei, relaționare, comunicare);
- resursele umane ale organizației (implicare, motivare, participare, satisfacție).

La fel ca orice activitate desfășurată la nivelul școlii și activitatea de management al clasei de elevi are la bază un set de obiective ce decurg firesc chiar din definiția acestuia. Prin urmare, putem spune că „obiectivul fundamental al managementului clasei îl constituie formarea la elevi a unor abilități de autoreglare a comportamentului“ (Anghelache, 2009, p.9). Acest obiectiv poate fi descris la rândul său de o serie de alte obiective cum ar fi:

- asigurarea unui climat favorabil învățării;
- prevenirea/rezolvarea comportamentelor disructive;
- prevenirea/rezolvarea conflictelor interindividuale;
- asigurarea unei comunicări asertive la nivelul clasei.

Exemplele de bune practici la nivelul managementului actual al clasei de elevi diferă de orientările vechi. *Practicile tradiționale* de intervenție la nivelul clasei se focalizau preponderent pe raportul recompensă-sanctiune, considerându-le principala formă de motivare a elevilor. Aceste practici au fost considerate controversate și, ca urmare, au beneficiat de critici numeroase. De asemenea „s-a considerat mult timp că, din perspectivă pedagogică, pedeapsa este foarte utilă, fiind aplicată de cadrul didactic (cald, implicat și atașat socioafectiv de elevi) atunci când se constata o distanțare a elevilor față de normele stabilite“ (Anghelache, 2009, p.56). Ca element de noutate în domeniul managementului clasei de elevi, pedeapsa este eliminată, greșeala nu trebuie sancționată, ci folosită ca sursă de învățare, atât pentru elevul care a comis-o cât și pentru întreaga clasă. *Practicile moderne* din domeniul managementului clasei de elevi oferă cadrului didactic strategii cum ar fi (Idem, p.59): negocierea, fraternizarea, strategia bazată pe ritual și rutină, terapia ocupațională, susținerea morală. Din punctul de vedere al managementului clasei, *negocierea* se prezintă sub două aspecte: *explicită* (consensuală) și *implicită* (ascunsă, realizată cu elevi care vor exploata permanent limitele de toleranță ale profesorului, determinându-l să accepte lucruri care se abat de la normele stabilite). *Fraternizarea* se realizează atunci când cadrul didactic devine aliatul elevilor. *Strategia bazată pe ritual și rutină* are la bază premisa că, urmând permanent aceleași proceduri, cadrul didactic devine ușor previzibil, predictibil. Intervențiile acestuia vor fi standardizate și uniformizate. *Terapia ocupațională* reprezintă o soluție posibilă și eficientă de intervenție în situații de abateri comportamentale. Ea cultivă mișcarea și accentuează dinamica clasei, în special la nivel fizic. *Strategia de susținere morală* subliniază importanța convorbirii morale, asociind reușita școlară a elevilor cu reușita lor socială. Ceea ce se poate observa din scurta prezentare a acestor strategii, considerate

moderne, este faptul că toate sunt funcționale, dar prezintă grade diferite de eficacitate în utilizare. De asemenea ele trebuie adaptate fiecărei situații educative în parte (de exemplu, negocierea ar putea fi cea mai eficientă strategie de soluționare a unui conflict normativ sau interpersonal).

Pornind de la definiția lui J.T. Thomas (apud R.Iucu, 2000, p.32), în conceptul managerial al clasei de elevi, inovația poate fi văzută ca un ansamblu de relații între procesul de elaborare a deciziilor, care generează structura de conținut a inovației și procesul de aplicare a deciziilor inovatoare la nivelul clasei. Dimensiunea inovatoare, conform lui R. Iucu (2006, p.98), reprezintă „o condiție fundamentală a optimizării interacțiunilor și microdeciziilor educaționale la nivelul grupului“. În opinia sa, „decizia/deciziile pot deveni purtător/i de informație prin: fundamentarea ei informațională; coeficientul de noutate realizat și efectele specific așteptate“. Inovația cadului didactic în relație cu colectivul clasei de elevi poate porni de la „cunoașterea practicii educaționale într-un moment „t“ al activității, cunoașterea tendințelor și a tradițiilor activităților tradiționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor“(Idem, p.33).

Managementul clasei este esențial în sălile de clasă, deoarece sprijină buna desfășurare a dezvoltării curriculumului, dezvoltarea celor mai bune practici de predare și punerea lor în practică. Managementul clasei poate fi explicat ca acțiuni și direcții pe care profesorii le folosesc pentru a crea un mediu de învățare reușit, având un impact pozitiv asupra elevilor care îndeplinesc cerințele și obiectivele de învățare date. Într-un efort de a asigura tuturor elevilor șansa de a beneficia de cea mai bună educație, ar fi benefic pentru programele educaționale să-și canalizeze eforturile pentru a asigura o bună pregătire a profesorilor în domeniul managementul clasei.

BIBLIOGRAFIE:

- Brophy, J. (1999). *Perspectives of classroom management. In H. J. Freiberg, Beyond behaviorism: Changing the classroom management paradigm* (pp. 43-56). Boston: Allyn & Bacon;
- Ceobanu, M. C. (2012). *Managementul clasei de elevi - Suport de curs*. Iași: Universitatea Alexandru Ioan Cuza;
- Cerghit, I. (2002). *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*. București: Editura Aramis;
- Chelcea, S. (coord). (1998). *Cercetarea sociologică. Metode și tehnici*. Deva: Editura Destin;

De la teorie la practică: exemple de bună practică în colaborarea grădiniței cu familia

Prof. înv. preșc. Achim Georgeta Livia, GPN "SAMUEL" Tinăud

Necesitatea colaborării strânse între grădiniță și familie este dictată de rolul deosebit de mare pe care îl joacă aceasta din urmă în educarea copilului (Jișa, 2001). Prin influența ei zilnică familia contribuie la realizarea sarcinilor dezvoltării copiilor, pe care grădinița le realizează în mod sistematic. Fără sprijinul activ al părinților, grădinița nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii, de aceea am inițiat un acord de parteneriat cu familiile copiilor din grădinița noastră, vizând următoarele obiective:

- cunoașterea de către educatori a familiei, a caracteristicilor și potențialului ei educativ;
- cunoașterea de către familie a nivelului de dezvoltare a copilului;
- conștientizarea părinților de importanța mediului familial asupra dezvoltării copilului;
- răspândirea cunoștințelor pedagogice în rândul părinților;
- familiarizarea părinților cu metodele și procedeele științifice de educație;
- implicarea părinților în programe cu impact constructiv în evoluția comportamentului și dezvoltării copilului.

Voi prezenta în continuare modul în care s-a urmărit realizarea obiectivelor vizând parteneriatul grădiniță-familie în grădinița noastră.

1. *Cunoașterea de către educatori a familiei a caracteristicilor și potențialului ei educativ.*

Am urmărit mai multe aspecte ale vieții de familie deoarece acestea reprezintă punctul de pornire în cunoașterea preșcolarului: încadrarea în muncă a familiei, modul în care membrii familiei își petrec timpul liber, tipul de relație dintre părinți armonie, înțelegere sau opusul acestora, natura relațiilor dintre părinți și copii (prietenie, afectivitate sau dimpotrivă, agresivitate, dușmănie), probleme de coabitare cu bunicii, cunoașterea responsabilităților copiilor în familie, modul în care sunt aplicate metodele educative, cum este asigurată autoritatea în familie, prin ce modalități se exercită autoritatea în familie.

Pe lângă cunoașterea familiei, am încercat să-i convingem pe părinți că cerințele grădiniței trebuie continuate și în familie de către toți factorii educaționali ai acesteia: mamă, tată, frați, bunici, în egală măsură.

2. *Cunoașterea de către familie a nivelului de dezvoltare a copilului.*

Am asigurat transparența necesară în cunoașterea de către familie a nivelului de dezvoltare a copilului, am informat periodic membrii familiei cu privire la nevoile psihice și motrice ale copiilor, am discutat cu părinții copiilor despre evoluția copiilor, am stimulat comunicarea permanentă cu aceștia, le-am făcut cunoscut căile ce sunt de urmat, a priorităților educaționale din familie.

Sunt mulți părinți care greșesc atunci când interzic copiilor să se atingă de anumite obiecte sau să se deplaseze cât de mult pot. Tendința copilului de a apuca, de a desface piesele unei jucării, de a le pipăi, de a le privi, chiar de a le izbi pentru a vedea dacă se sparg sau nu, nu trebuie oprită. Un copil sănătos, bine alimentat și crescut în condiții igienice, manifestă un activism care trebuie stimulat, dar și supravegheat și îndrumat. Curiozitatea acută, de a cerceta tot ce-l înconjoară trebuie încurajată. Ea reprezintă germenii viitoareii curiozități epistemice, a spiritului de observație, a extinderii câmpului perceptiv, a capacității de analiză, de a compara. În concluzie, familia trebuie sprijinită în a-și cunoaște copilul.

3. *Conștientizarea părinților de importanța pe care o are mediul familial asupra dezvoltării copilului.*

Adunările pe grupe și adunările generale cu părinți, mesele rotunde organizate în cadrul grădiniței noastre, au adus în prim plan aspecte importante referitoare la imensa importanță pe care o are mediul familial și puternica amprentă pe care acesta și-o pune asupra dezvoltării ulterioare a copilului. Astfel a

fost abordat în discuții eficiente comportamentul zilnic al părinților. Acesta este primul model care acționează asupra copilului. De aceea, o educație corectă în familie depinde de natura relațiilor socio-morale care se statornicesc între membrii familiei, de cerințele pe care le formulează părinții față de copii. Membrii familiei formează un colectiv unit prin scopuri comune, muncă desfășurată în comun, simț de răspundere, dragoste și respect reciproc.

Una din îndatoririle esențiale ale familiei este să creeze condiții optime pentru o dezvoltare fizică armonioasă a copilului. Părinții trebuie să asigure copiilor condiții sanitar-igienice corespunzătoare, o hrană substanțială și un regim de viață rațional. Organizarea unui regim rațional de viață în familie are o deosebită importanță formativă pentru copil. Din «momentele» principale ale regimului de zi în familie nu trebuie să lipsească: somnul, alimentația, plimbările, jocurile în aer liber, activitățile gospodărești, toate acestea combinate în așa fel, încât să evite suprasolicitarea fizică sau nervoasă a copilului (Jișa, 2001, p.126).

Regimul de viață din familie trebuie pus de acord cu regimul zilei din grădiniță. Orele de somn trebuie respectate cu strictețe. De asemenea părinții trebuie să fie inițiați asupra procedurilor de călire a organismului prin factori naturali: aer, apă, lumină. Regimul alimentar are o mare importanță pentru buna dezvoltare fizică al copilului nu numai din punct de vedere al cantității și a calității, ci și din punct de vedere al regularității orelor de masă.

Rolul familiei în educația intelectuală și morală a copiilor este tot așa de important ca și în educația fizică. Primele impresii despre viață, despre fenomenele din natură și cele sociale copilul le primește în familie (Jișa, 2000, p.127). Aici, prin comunicarea continuă cu membrii familiei, copilul își însușește limbajul. Părinții trebuie să fie atenți la felul în care copiii pronunță cuvintele, să le corecteze vorbirea, să le îmbogățească vocabularul, să îi ajute să se exprime coerent și expresiv. Părinții trebuie să acorde o mare atenție răspunsurilor la nenumăratele întrebări ale copiilor, semn al curiozității și dezvoltării lor intelectuale. În familie copiii își însușesc primele cunoștințe, își formează primele reprezentări și dobândesc primele experiențe morale (Jișa, 2000, p.127). Deprinderile de comportare civilizată, atitudinea copilului față de alții pun în lumină atmosfera morală din familie, sunt expresia îndemnurilor primite de la părinți, a exemplului personal pe care aceștia îl oferă prin faptele lor de conduită. Educatoarea a explicat părinților complexitatea procesului devenirii morale a copilului. Un rol important în educarea copiilor în familie îl are stabilirea unor relații juste între membrii familiei. Ceea ce trebuie să caracterizeze relațiile dintre părinți și copii este stima reciprocă, consecvența și unitatea cerințelor față de copii, exemplul personal al adulților.

Cultivarea dragostei de adevăr, de bine, trebuie realizată prin activitate și mai puțin prin vorbe dacă avem în vedere tendința spre imitare caracteristică vârstei copilăriei. În limita puterilor sale, copilul trebuie să participe și el la grijile gospodărești ale familiei.

Relațiile dintre părinți și copii sunt influențate într-o însemnată măsură și de consecvența și unitatea cerințelor pe care părinții le ridică față de copii. Divergențele între cerințele pe care membrii adulți le formulează față de copii sunt dăunătoare pentru copilul în formare. În familiile cu mai mulți copii atitudinea părinților trebuie să fie egală și nepărtinitoare față de fiecare dintre ei. Numai pe această cale se poate educa la copii simțul dreptății și al respectului reciproc.

4. Răspândirea cunoștințelor pedagogice în rândul părinților.

Pentru educarea optimă a copilului în familie acest obiectiv are o mare importanță. În acest scop s-a recurs la lectorate, expoziții, amenajarea unei minibibliotecii pentru părinți. Cursul «Educăm așa» organizat în grădiniță a fost axat pe o tematică interesantă, menită să-i atragă și să-i ajute pe părinți în rezolvarea problemelor mai delicate ale educării copiilor în familie. El a dat rezultate bune pentru că s-a bazat pe materiale primite de la ISJ Bihor dar și un material concret pe care educatoarea l-a adunat și selectat din experiența părinților în educarea copiilor de-alungul anilor. Aceste lectorate au fost ținute în fața părinților de cadre calificate în acest sens, dar au fost solicitați și părinți cu experiență personală în acest domeniu.

Periodic au fost organizate expoziții pentru părinți, cu obiecte confecționate de către copii (desene, picturi, modelaje, confecții). Aceste expoziții îi ajută pe părinți să observe progresele făcute de către copii să le cunoască succesele sau neîmplinirile.

În scopul răspândirii cunoștințelor pedagogice am înființat în cadrul grădiniței o minibibliotecă cu literatură pedagogică pentru părinți și o minibibliotecă pentru copii. Materialele din minibibliotecă pentru copii stimulează curiozitatea intelectuală a copiilor.

5. Familiarizarea părinților cu metodele și procedeele științifice de educație.

În acest scop s-au organizat lectorate pentru părinți în care s-au abordat teme legate de nutriție, de felul în care să organizeze un regim rațional de viață pentru copii, cum să le îndrume jocurile, ce jucării este mai indicat să le procure. Pentru a-i apropia și mai mult de grădiniță și să a-i face să se simtă implicați în problemele educative ale acestora, părinților li s-a făcut cunoscut programul de zi al grădiniței, modul și rațiunile după care acesta este întocmit. De asemenea părinții au fost invitați la activitățile desfășurate în grădiniță și la analiza acestora cu ocazia «Porți deschise».

Un alt mijloc pe care l-am folosit în grădiniță pentru a-i familiariza pe părinți cu cele mai indicate metode și procedee de educație au fost convorbirile cu părinții, în care educatoarele oferă explicații în fiecare caz concret, procedee recomandate, alte observații.

6. Implicarea părinților în programe cu impact constructiv în evoluția comportamentului și dezvoltării copilului.

”Într-o comunitate în care se dorește binele, progresul și bunăstarea cetățenilor ei, toate acțiunile sunt duse la îndeplinire printr-un efort unanim al factorilor care pot, trebuie și vor să intervină”(…).

De aceea părinții au fost implicați în toate parteneriatele desfășurate de grădinița noastră.

a. Implicarea părinților în parteneriatul grădiniță-autorități.

Pentru a ne angrena într-o astfel de colaborare, trebuie precizate obiectivele, unul dintre ele fiind și suplimentarea de fonduri și aducerea de oportunități prin implicarea consiliului local. Consider un câștig pentru localitatea noastră faptul că reprezentanții locali sunt atenți la toate problemele comunității, și au o vădită deschidere față de grădinița noastră și implicit față de părinții acestora, alegătorii lor. Ei sunt oameni care înțeleg rolul și importanța grădiniței pentru destinul societății, ca fiind o investiție materială și spirituală pe termen lung în formarea unor oameni ai valorilor.

Un proiect pe care l-a derulat grădinița noastră și în care au fost implicați alături de părinții copiilor și consiliul local a fost “Învățăm să ocrotim natura”, având ca obiectiv educațional dezvoltarea unui spirit civic comunitar la copiii din grădiniță. Trebuie reconsiderat modul de consum în sensul evitării risipei, a inutilului, a falselor nevoi, trebuie promovată conștiința de mediu pentru angajați și membrii comunității.

b. Implicarea părinților în parteneriatul grădiniță-școală.

Pregătirea copilului pentru școală este considerată tot mai mult „funcția majoră”, obiectivul formativ final al activităților instructiv-educative din grădiniță. Preocupările firești în acest sens se impun a fi amplificate prin colaborarea grădiniței cu școala.

Vizita preșcolarilor la școală a avut ca scop de a-i familiariza pe copii cu școala, iar organizarea unor activități comune (ex. de ziua copilului, în parcul de joacă, pe terenul de sport) le-a oferit copiilor din grădiniță și școlarii din clasa I posibilitatea stabilirii unor legături interpersonale capabile să-i ajute pe cei dintâi să se integreze mai ușor în mediul școlar. În aceste vizite am avut însoțitori părinți ai copiilor din grădinița noastră. Ne-am propus întâlniri cu părinții la care să participe și învățătorii, pentru ca părinții să cunoască rolul familiei în pregătirea copiilor pentru școală, atitudinea acestora în primele luni ale debutului școlar, cerințele impuse de școală.

c. Implicarea părinților în parteneriatul grădiniță-biserică.

Adulții, în special părinții, sunt cei care le fac copiilor cunoștință pentru prima dată cu lumea spirituală și cu regulile religioase. Părinții conștienți de lupta necontenită dintre bine și rău, vor face tot ce le stă în putință pentru a le influența alegerile pe care le fac copii lor, pentru a le forma voința și a le oferi o temelie spirituală solidă.

O coordonată importantă a formării personalității, strâns legată de cea morală, o constituie educația religioasă, adică implementarea și asigurarea valorilor religiei în conduita socială a persoanei. Atmosfera religioasă și climatul moral vor constitui un deziderat comun al grădiniței, școlii, familiei, bisericii, societății, în care copiii să învețe prețuirea, iubirea de semeni și reținerea de a săvârși „răul”.

Sensibilitatea copilului și disponibilitatea lui pentru a participa la descoperirea „misterelor” presărate în textele sacre sunt premise admirabile pentru educația religioasă.

Cercetările în domeniul psihologiei copilului și practica educativă ne arată că educația religioasă este posibilă de la cea mai fragedă vârstă, iar vârsta preșcolară, cu trăsăturile de voință și caracter în formare, ne îndreptățește să afirmăm că parteneriatul cu biserica prin implicarea părinților este un lucru important și necesar.

Dintre activitățile parteneriatului grădiniță-biserică în care am implicat părinții pot menționa: prezentarea unor serbări a copiilor, în biserică, cu ocazia sărbătorilor religioase, la care să participe cât mai multe persoane din comunitate, acțiuni umanitare prin care s-a oferit alimente, dulciuri, jucării și hăinuțe copiilor defavorizați din localitatea noastră și unor cazuri sociale din zonă.

Începută în familie, continuată în grădiniță și în școală și desăvârșită ulterior printr-o autoinstruire și prin practicarea unui cult religios, educația religioasă îl ferește pe individ de stridentele și adversitățile unei vieți corupte și imorale.

d. Implicarea părinților în parteneriatul grădiniță-comunitate.

Unul dintre obiectivele acestui parteneriat a fost și transmiterea obiceiurilor și tradițiilor locale. Astfel am organizat împreună cu părinții vizite la membrii comunității pentru a afla cât mai multe detalii despre obiceiurile localnicilor: torsul cânepii, tricotatul ciorapilor, coacerea pâinilor și a cozonacilor în cuptoare tradiționale, tăierea porcului de Crăciun (ignatul), prelucrarea unor ulcioare de lut (“Casa olarului”/Vadu-Crișului”), etc. În aceste vizite ni s-a oferit oportunitatea de a observa o mulțime de obiecte tradiționale: farfurii și ulcioare, porturi populare, obiecte de uz casnic folosite în trecut, obiecte de uz gospodăresc folosite de străbunicii copiilor, căsuțe tradiționale amenajate specific zonei noastre (Complexul ”Șura Dacilor” Groși).

e. Implicarea părinților în activități extracurriculare și proiecte educative.

Cu ocazia diverselor sărbători în cadrul grădiniței am susținut programe artistice (Crăciun, Paște, 8 Martie, Sfârșit de an școlar, etc) care reflectau cunoștințe acumulate de către copii prin poezie, dramatizare, cântece. Tot cu sprijinul și însoțirea părinților am organizat excursii, drumeții, vizite cu scop didactic, vizionarea unor piese de teatru pentru copii, aniversări ale copiilor cu ocazia zilelor de naștere. Părinții au fost implicați în proiecte ecologice (“Bateria și lumea non-e”) și în proiecte culturale (“Ascultă 5 minute de muzică clasică”).

f. Recrutarea specialiștilor din rândul părinților.

Părinții care lucrează în domeniul sanitar, domeniul prevenirii incendiilor și securității personale, a poliției, au fost implicați, în vederea atingerii unor obiective cum ar fi: formarea și cultivarea interesului pentru problematica sănătății, cunoașterea și respectarea unor comportamente și atitudini pentru securitatea personală, cunoașterea și aplicarea corectă a regulilor de circulație rutieră.

O modalitate eficientă de implicare a părinților în activitățile grădiniței a fost aceea de a participa la proiectele tematice organizate în cadrul grădiniței fie în calitate de invitați specialiști pentru a prezenta anumite informații din domeniul de activitate în care au experiență, sau contribuind cu materiale pentru o anumită temă pe care noi o investigăm în cadrul proiectului, sau primindu-ne în vizită la domiciliu pentru a ne demonstra anumite activități pentru care copiii își arată interesul.

g. Implicarea părinților în voluntariat, donații, sponsorizări

Voluntariatul este „o facere de bine” în accepțiunea comunității noastre. Prezentarea obiectivelor și a nevoilor noastre într-un mod atractiv i-a determinat pe părinți, bunici, rude ale copiilor să vină în sprijinul grădiniței noastre ori de câte ori a fost nevoie: fie că a fost vorba de obținerea unor mijloace de transport pentru excursiile și vizitele organizate de noi, sau însoțirea grupelor de copii în vederea unei bune supravegheri în aceste excursii, achiziționarea unor materiale din natură necesare în activitățile didactice,

reparații ale parcului de joacă, etc. Părinții și membrii ai comunității au participat cu acțiuni umanitare și donații la dotarea grădiniței.

Consider că implicarea părinților în activitățile grădiniței va conduce la conștientizarea rolului lor în educația intra- și extracurriculară le va suscita dorința de a se implica mai mult, material, moral în realizarea tuturor acțiunilor propuse de noi, vor înțelege mai bine rolul lor educativ și își vor însuși abilitățile educaționale necesare.

Rolul conducător îl are grădinița în acest parteneriat, familia fiind aceea care trebuie să contribuie susținând și continuând ceea ce grădinița se străduiește să facă. Formând un front educativ unitar, grădinița și familia vor reuși să formeze o pregătire a copilului care va avea ca rezultat un viitor participant la diverse competiții.

Calitatea educației depinde de strategiile didactice care contribuie la optimizarea tuturor acțiunilor întreprinse de partenerii educaționali. Strategiile pedagogice desemnează traiectoria acțiunilor partenerilor educaționali și conturează specificul activităților desfășurate.

Se spune că o comunitate umană poate supraviețui multor vitregii, încercări și situații de criză. În schimb, dispariția fizică a comunității respective este determinată invariabil de dispariția școlii - inima comunității - și de dispariția Bisericii - sufletul ei (Gherguț, 2007). Atât liderii, cât și membrii unei comunității trebuie să respecte, să susțină și să dezvolte instituțiile ofertante de servicii educaționale, ca instituții fundamentale a comunității din care face parte. Altfel aceasta este condamnată la dispariție, iar peste câteva generații, de ea ne vor aminti câteva ruine, multe nostalgii, eventuale referințe în tot soiul de documente din arhive și „o liniște durereasă” (Gherguț, 2007).

Bibliografie

1. Gherguț, A., (2007), Management general și strategic în educație-ghid practic, Editura Polirom, Iași
2. Jișa, E., (2001), Pedagogie preșcolară, Editura Napoca Star, Cluj Napoca

ABORDĂRI DIDACTICE MODERNE ÎN PREDAREA-ÎNVĂȚAREA ISTORIEI

ADAM ADRIAN

Liceul Teoretic „Petre Pandrea” Balș - Olt

O metodică didactică modernă și eficientă e necesar să fie în acord cu toate schimbările și evoluția pe care o presupun cerințele societății, implicit cele ale elevilor. Această suplețe presupune adecvarea la dinamica schimbărilor care au loc în cadrul componentelor procesului instructiv-educativ, flexibilizarea față de finalitățile educației și a conținuturilor învățământului.

E de la sine înțeles că o metodă nu este a priori bună sau rea, ci ea își dovedește eficiența prin raportarea la o situație didactică anume, așadar important este criteriul oportunității față o anume realitate. De altfel, un învățământ modern are drept scop o îmbinare rațională și eficientă a efortului individual cu cel colectiv în vederea creșterii calității actului educațional.

O componentă importantă a metodicii didactice o reprezintă gândirea critică, proces superior de reflecție, care are drept scop formarea unor convingeri de raționament logic și critic, necesare în rezolvarea de probleme, luarea deciziilor și stabilirea obiectivelor.

Gândirea critică presupune deținerea unor cunoștințe utile și valoroase, formarea unor opinii independente și evaluate critic (inclusiv de ceilalți, de a folosi argumente consistente, de a elabora soluții, de a gândi eficient. În egală măsură, presupune toleranță și respect față de opiniile altora, colaborare, cooperare și participare activă la rezolvarea de probleme.

Dezvoltarea gândirii critice la elevi se realizează prin folosirea unor metode active, participativ-interactive. În cele ce urmează vom prezenta trei dintre acestea, bazându-ne pe experiența didactică personală:

Știu/Vreau să știu/Am învățat

Metodă de învățare interactivă, este strategia care poate fi folosită pentru ghidarea lecturii prin formularea unui scop al acesteia. Conținutul studiat este în strânsă legătură cu ceea ce elevii cunoșteau înainte, dar și cu nevoile lor de învățare.

Cu grupuri mici sau cu întreaga clasă, se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului la lecție.

Pentru a folosi această metodă se parcurg următoarele etape:

- elevii formează la început perechi și să fac o listă cu tot ceea ce știu despre tema ce urmează a fi discutată. În acest timp, se construiește pe tablă iar elevii pe caiete/foi un tabel cu următoarele coloane: Știu/Vreau să știu/Am învățat:

ȘTIU CE CREDEM CĂ ȘTIM?	VREAU SĂ ȘTIU CE VREM SĂ ȘTIM?	AM ÎNVĂȚAT CE AM ÎNVĂȚAT?
----------------------------	-----------------------------------	------------------------------

- profesorul cere câtorva perechi să spună celorlăți ce au scris pe liste și notați lucrurile cu care toată lumea este de acord în coloana din stânga; poate fi utilă gruparea informațiilor pe categorii;

- elevi sunt ajutați să formuleze întrebări despre lucrurile de care nu sunt siguri; aceste întrebări pot apărea în urma dezacordului privind unele detalii sau pot fi produse de curiozitatea elevilor; notați aceste întrebări în coloana din mijloc;
- elevii citesc textul;
- după lectura textului, se revine asupra întrebărilor formulate înainte de a citi textul și care au fost trecute în coloana „Vreau să știu”; întrebările la care s-au găsit răspunsuri în text sunt trecute aceste răspunsuri în coloana „Am învățat”; în continuare, elevii sunt întrebați ce informații au găsit în text în legătură cu care nu au pus întrebări la început și acestea sunt trecute în ultima coloană;
- se revine la întrebările care au rămas fără răspuns și se discută cu elevii unde ar putea căuta ei aceste informații;
- în încheierea lecției, elevii revin la schema S/V/I și decid ce au învățat din lecție; unele dintre întrebările lor s-ar putea să rămână fără răspuns și s-ar putea să apară întrebări noi; în acest caz întrebările pot fi folosite ca punct de plecare pentru investigații ulterioare.

Exemplu: tema „Războiul de Independență al României” din clasa a XII-a:

La prima etapă sunt întrebați elevii ce știu despre un subiect anume, de exemplu Războiul de Independență; fiecare va nota pe foaia personală informații adevărate și false. După dezbaterile lor în perechi vor alege informațiile care sunt relativ sigure și le vor comunica profesorului, care le va scrie pe tablă în coloana „Știu”.

Individual și apoi în perechi vor formula întrebări despre subiectul propus care vor fi scrise și ele la tablă în coloana „Vreau să știu”.

După lectura textului, sarcina tuturor este verificarea informațiilor din prima coloană și validarea lor, descoperirea răspunsurilor la întrebările coloanei a doua și scrierea informațiilor noi în coloana a treia.

Știu	Vreau să știu	Am învățat
<p>- Al Doilea Război Mondial s-a desfășurat între anii 1939-1945, războiul fiind declanșat de Germania nazistă</p> <p>- în vara anului 1940 România pierde teritoriul, generalul Antonescu este numit prim-ministru, regele Carol II abdică la 6 septembrie 1940 în favoarea fiului său Mihai, gen. Antonescu preia puterea în stat.</p> <p>- Situația internațională din anii 1938-1940: destrămarea Cehoslovaciei; Pactul Ribbentrop- Molotov; ocuparea Poloniei; izolarea României; capitularea Franței; „bătălia Angliei” România aderă la Pactul Tripartit, pierderile teritoriale ale României</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Când a intrat România în Război? 2. Care a fost obiectivul? 3. De ce a intrat de partea Axei? 4. Care sunt principalele operațiuni militare la care a participat armata română? 	<p>Profesorul solicită elevilor să analizeze fragmentul „Ordinul de zi către armată al generalului Ion Antonescu - 22 iunie 1941” din care reiese momentul intrării României în război, precum și obiectivul urmărit.</p> <p>- motivarea intrării României în război - situația politică internațională în 1938 - 1940</p> <p>- cu ajutorul hărții elevii identifică operațiunile militare al armatei române între 1941-1944</p>

Mozaicul (Jigsaw)

Mozaicul sau „metoda grupurilor interdependente“ este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină *expert*. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. În cadrul acestei metode, rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecției, când împarte elevii în grupurile de lucru și trasează sarcinile, și la sfârșitul activității, când va prezenta concluziile activității.

Există mai multe variante ale metodei mozaic, cea mai folosită dintre acestea realizându-se în cinci etape.

1. Pregătirea materialului de studiu

Profesorul stabilește tema de studiu și o împarte în 4 sau 5 subteme. Opțional, poate stabili pentru fiecare subtemă elementele principale pe care trebuie să pună accentul elevul atunci când studiază materialul în mod independent. Acestea pot fi formulate fie sub formă de întrebări, fie de afirmație, fie un text eliptic care va putea fi completat doar atunci când elevul studiază materialul. Realizează o fișă-expert în care trece cele 4 sau 5 subteme propuse și care va fi oferită fiecărui grup.

2. Organizarea colectivului în echipe de învățare de câte 4-5 elevi (în funcție de numărul lor în clasă).

Fiecare elev din echipă primește o literă (A, B, C, D) și are ca sarcină să studieze în mod independent subtema corespunzătoare literei sale. El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu litera A vor aprofunda subtema din Fișa „A“. Cei cu litera B vor studia subtema din Fișa „B“ etc.

3. *Faza independentă*: fiecare elev studiază subtema lui, citește textul corespunzător. Acest studiu independent poate fi făcut în clasă sau poate constitui o temă pentru acasă, realizată înaintea organizării mozaicului.

4. *Constituirea grupului de experți*. După ce au parcurs faza de lucru independent, experții cu aceeași literă se reunesc, constituind grupe de experți pentru a dezbate problema împreună. Astfel, elevii cu litera A părăsesc echipele de învățare inițiale și se adună la o masă pentru a aprofunda subtema din Fișa „A“. La fel procedează și ceilalți elevi cu literele B, C, și D. Dacă grupul de experți are mai mult de 6 membri, acesta se divizează în două grupe mai mici.

Faza discuțiilor în grupul de experți: elevii prezintă un *raport individual* asupra a ceea ce au studiat independent. Au loc discuții pe baza datelor și a materialelor avute la dispoziție, se adaugă elemente noi și se stabilește modalitatea în care noile cunoștințe vor fi transmise și celorlalți membri din echipa inițială. Fiecare elev este membru într-un grup de experți și face parte dintr-o echipă de învățare. Din punct de vedere al aranjamentului fizic, mesele de lucru ale grupurilor de experți trebuie plasate în diferite locuri ale sălii de clasă/cabinetul de istorie, pentru a nu se deranja reciproc.

Scopul comun al fiecărui grup de experți este o instruire cât mai bună, având responsabilitatea propriei învățări și a predării și învățării colegilor din echipa inițială.

5. Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare

Faza raportului de echipă: experții transmit cunoștințele asimilate, reținând la rândul lor cunoștințele pe care le transmit colegii lor, experți în alte subteme. Modalitatea de transmitere trebuie să fie scurtă, concisă, atractivă, putând fi însoțită de suporturi audiovizuale, diverse materiale.

Specialiștii într-o subtemă pot demonstra o idee, citi un raport, folosi computerul, pot ilustra ideile cu ajutorul diagramelor, desenelor, fotografiilor. Membrii sunt stimulați să discute, să pună întrebări și să-și noteze, fiecare realizându-și propriul plan de idei.

Evaluarea/Faza demonstrației: grupele prezintă rezultatele întregii clase. În acest moment, elevii sunt gata să demonstreze ce au învățat. Profesorul poate pune întrebări, poate cere un raport sau un eseu ori poate da spre rezolvare fiecărui elev o fișă de evaluare. Dacă se recurge la evaluarea orală, atunci fiecărui elev i se va adresa o întrebare la care trebuie să răspundă fără ajutorul echipei.

Exemplu: tema „Războiul pentru Întregirea Națională” - clasa a XII-a. Fișele: A (Tripla Alianță și Antanta), B (Politica externă între 1878 și 1914), C (Războiul de Întregire a României), D (România la Congresul de Pace de la Paris).

Ca toate celelalte metode de învățare prin cooperare, și aceasta presupune următoarele avantaje:

- stimularea încrederii în sine a elevilor;
 - dezvoltarea abilităților de comunicare argumentativă și de relaționare în cadrul grupului;
 - dezvoltarea gândirii logice, critice și independente;
 - dezvoltarea răspunderii individuale și de grup;
 - optimizarea învățării prin predarea achizițiilor altcuiva.
- presupune învățarea prin cooperare la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup.

SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii și Gândirii)

Metodă de monitorizare a înțelegerii lecturii, este o strategie de citire activă care își propune să mențină elevii implicați în timpul citirii unui text. Este un sistem interactiv de notare pentru eficientizarea lecturii și gândirii, o tehnică de lectură interogativ-analitică textului. În același timp, reprezintă o modalitate de codificare a textului care permite celui care învață să citească și să înțeleagă în mod activ și pragmatic un anumit conținut. Ca metodă este tipică pentru etapa de realizare a sensului (învățare, comprehensiune). Cunoștințele anterioare ale elevilor evidențiate prin activități specifice de evocare se folosesc ca bază de plecare pentru lectura/ascultarea textului. SINELG presupune următoarele etape :

În timpul lecturii elevii marchează în text (sau notează pe hârtie în timpul prelegerii):

- cunoștințele confirmate de text
- cunoștințele infirmate/contrazise de text
- cunoștințele noi, neîntâlnite până acum
- cunoștințele incerte, confuze, care merită să fie cercetate

După lectură, informațiile se trec într-un tabel. Informațiile obținute individual se discută în perechi/grupuri etc., apoi se comunică de către perechi/grupuri profesorului, care le centralizează într-un tabel similar la tablă. Cunoștințele incerte pot rămâne ca temă de cercetare pentru lecțiile următoare.

Această metodă se bazează pe activitatea de lectură și presupune identificarea în conținutul unui material, prin marcarea cu semne specifice, a informației deja cunoscute ($\sqrt{\quad}$), a informației noi (+), a informației contradictorii cu ceea ce elevii știu deja (-) și a informației despre care se doresc lămuriri suplimentare (?). Categorizarea informațiilor se poate realiza cu ajutorul tabelului SINELG redat mai jos:

Tabelul SINELG

$\sqrt{\quad}$	+	-	?
- independența, unitatea și suveranitatea națională - menține principiul separației puterilor în stat: puterea legislativă, puterea executivă, puterea judecătorească - drepturi și libertăți cetățenești	- votul universal (toți cetățenii de la 21 de ani) - naționalizarea zăcămintelor miniere, precum și bogățiile subsolului de orice natură	- proprietatea are funcție socială - este posibilă exproprierea cu despăgubire pentru cauză de utilitate publică	- interesele colectivității primează celor individuale - semnificația noțiunii de utilitate publică

BIBLIOGRAFIE:

1. Adăscăliței, Felicia, *Elemente de didactică a istoriei*, Editura Nomina, 2013;
2. Căpiță, Laura, Căpiță, Carol, *Tendențe în didactica istoriei*, Editura Paralela 45, Pitești, 2005;
3. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, ed. IV revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006;
4. Iuțiș, Gheorghe, Asăvoaie, Elena, *Elemente de didactica istoriei*, Editura Graphis, Iași, 2008;
5. Mândru, Elena, *Strategii didactice interactive*, Editura Publishing House, București, 2010;
6. Oprea, Crenguța Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, EDP, București, 2009;
7. Păun, Ștefan, *Didactica istoriei*, Editura Cartea Universitară, București, 2005;
8. Roaită, Alice Ionela, *Didactica istoriei*, Editura Paralela 45, Pitești, 2017.

Studiu de caz – elemente fundamentale ale predării matematicii
ADĂMESCU Claudia Maricica

Liceul Tehnologic Transilvania Deva, jud. Hunedoara

În ultimele decenii au avut loc numeroase schimbări în predarea matematicii la nivelul ciclului primar întrucât școala românească trece printr-o reformă profundă pentru adaptarea ei la cerințele societății democratice.

Experiențele făcute în țara noastră de o serie de cercetători au condus la conturarea unui sistem de predare – învățare modernă a matematicii în ciclul primar, care ține seama atât de particularitățile logice ale științei matematicii, cât și de particularitățile psihologice privind actul învățării la vârsta școlară mică.

La clasele I-IV, matematica este unul dintre obiectele de bază, care asigură elementele fundamentale ale cunoașterii. Predarea matematicii vizează trei laturi distincte: instructivă, educativă și formativă. *Latura instructivă* urmărește ca elevii să-și însușească noțiunile elementare de matematică referitoare la număr, mulțimi, mărimi, unități fracționare, unități de măsură, noțiuni de geometrie, a capacităților de calcul oral și scris, de rezolvare și compunere a problemelor. *Latura educativă* constă în dezvoltarea gândirii logice, a memoriei și atenției, a voinței, a spiritului de competiție, dar și a cooperării, cât și a formării unei capacități de muncă ordonată și conștiincioasă. *Latura formativă* vizează formarea capacității elevilor de a utiliza cunoștințele de matematică pentru rezolvarea problemelor de viață în situații concrete și neprevăzute.

Tendențele actuale consacră o atenție specială dezvoltării gândirii matematice exersând-o în direcția cultivării creativității, dar și egalizării șanselor de instruire a tuturor copiilor, lăsându-li-se acestora mai multă libertate de alegere a tehnicilor și strategiilor de calcul, pentru a asigura o motivare temeinică a învățării acestei discipline, pentru a provoca elevii la o învățare participativă printr-un efort personal.

În contextul preocupărilor pentru realizarea unui sistem de învățământ eficient, flexibil, ancorat la evoluția dinamică a cunoașterii umane, s-a trecut la elaborarea unui curriculum care ocupă un loc central în procesul de reformă. Curriculumul de matematică pentru clasele I-IV are în vedere finalitățile acestei etape de învățământ:

- asigurarea educației elementare pentru toți copiii;
- formarea personalității copilului, nivelul și ritmul său de dezvoltare;

- înzestrarea copilului cu acele cunoștințe, capacități și aptitudini care să stimuleze raportarea efectivă și creativă la mediul social și natural și să permită continuarea educației.

Problema vârstei la care se poate începe formarea noțiunilor matematice la copii a fost mult discutată în lumea psihologilor. Jerome S. Bruner, renumit psiholog american, a afirmat că : ” nu există motive să credem că nu poate fi predată orice temă, într-o formă adecvată, oricărui copil, indiferent de vârstă”²

În învățământul primar, pentru predarea matematicii se are în vedere logica internă a acestei discipline științifice, precum și particularitățile concret – intuitive, formele și operațiile specifice ale gândirii copilului de vârstă școlară mică aflat în stadiul operațiilor concrete, potrivit studiilor lui J. Piaget. Dezvoltarea cognitivă specifică nivelului de dezvoltare 6/7 – 10/11 ani are următoarele caracteristici:

- ❖ Gândirea este dominată de concret, perceperea lucrurilor este încă globală, comparația reușește pe contraste mari, nefiind sesizate stările intermediare;
- ❖ Domină operațiile concrete, legate de acțiuni obiectuale;
- ❖ Apare ideea de invarianță, de conservare (a cantității, a volumului, a masei);
- ❖ Apare reversibilitatea sub forma inversiunii și compensării;
- ❖ Puterea de deducție imediată este redusă, nu întrevide ușor alternative posibile decât prin suport concret;
- ❖ Prezența raționamentului progresiv – de la cauză la efect, de la condiții spre consecințe.

Spre clasele terminale ale ciclului pot fi întâlnite, evident diferențiat și individualizat, manifestări ale stadiului preformal, simultan cu menținerea unor manifestări intelectuale situate la nivelul operațiilor concrete.

Caracteristicile acestui stadiu generează unele opțiuni metodologice bazate pe strategii alternative destinate formării și învățării conceptelor matematice. Esențial este ca să fie cunoscute legitățile construcției psiho – genetice, iar noțiunile și operațiile mintale să pornească de la modele concrete.

În practica didactică, profesorul trebuie să asocieze informația accesibilă copiilor cu antrenarea capacităților lor mentale, pentru că orice exagerare (de suprasolicitare sau de subsolicitare a capacităților elevilor) îi poate îndepărta de cunoaștere, de nuanța afectivă a întregii activități ce participă la stimularea interesului pentru matematică.

² J. Bruner, *Procesul educației intelectuale*, Editura Științifică, București, 1970, p. 70

Diferențierea – condiție de bază pentru activitatea la clasă

ADĂMESCU Claudia Maricica

Liceul Tehnologic Transilvania Deva, jud. Hunedoara

În pedagogia contemporană, problemele instruirii diferențiate se înscriu între componentele principale ale concepțiilor care fundamentează activitatea de perfecționare a activității de instruire și educație. Aceasta presupune adaptarea conținutului învățământului la particularitățile psihofizice, de vârstă și individuale ale elevilor în vederea dezvoltării cât mai depline a personalității acestora.

Problema tratării diferențiate a elevilor nu este nouă, diferă doar modul de abordare. În analiza problemelor complexe pe care le presupune instruirea diferențiată, psihologia a avut un rol esențial în direcția cunoașterii particularităților de vârstă și, mai ales, individuale ale elevilor, dar și a necesității luării lor în considerare în activitatea de instruire și învățare.

După ce aria preocupărilor s-a lărgit, pedagogia diferențiată și-a extins investigațiile pe două planuri:

- conceperea unei activități instructiv-educative nuanțate în raport de diferențierile dintre elevi în limitele normalului;
- promovarea unor acțiuni complexe de asistență a copilului, atât medicală și socială, cât și psihopedagogică pentru a asigura dezvoltarea lui optimă.

Pentru realizarea unei diferențieri autentice și eficiente în instruirea elevilor două operații trebuie realizate:

- Cunoașterea particularităților psihologice ale elevilor în corelație cu randamentul școlar, cu referire la interese, înclinații, viață afectivă etc. ;
- Clasificarea psihologică a elevilor în procesul învățării cu referire la particularitățile activității de gândire, la capacitatea de învățare.

Orice acțiune de diferențiere a instruirii trebuie să pornească de la sesizarea trăsăturilor comune, dar și a deosebirilor dintre subiecți, deosebiri care se manifestă pe mai multe planuri: dezvoltare intelectuală, capacitate de învățare, ritm de lucru, interes și înclinații. Depistarea și decelarea acestor trăsături care-i diferențiază pe elevi, stabilirea rolului fiecăreia în definirea comportamentului care conduce la performanțele așteptate reprezintă operația inițială, premisa oricărei acțiuni de tratare diferențiată a elevilor.

Omul dispune de înclinații naturale (dispoziții, potențialități), dar acestea reprezintă doar premisele formării și dezvoltării capacităților. Dispozițiile ereditare ale omului, departe de a fi capacități gata formate sau trăsături de personalitate, reprezintă numai condiții naturale ale

acestora. În cadrul interacțiunii organismului cu mediul sunt necesare condiții externe favorabile pentru ca aceste potențialități să devină capacități determinante, caracteristici ale personalității : activitatea individului într-un mediu social favorabil, în general, procesul de instruire și educare în special.

Aceste câteva date cu privire la raportul dintre învățare și dezvoltare oferă argumentarea științifică pentru înțelegerea deplină a mecanismelor formării trăsăturilor personalității și, de aici, a activității diferențiate cu elevii în vederea formării acestor trăsături.

Tratarea diferențiată a elevilor constituie o modalitate eficientă privind creșterea randamentului școlar și înlăturarea insucceselor. Nuanțarea formelor de muncă, a metodelor folosite, a ritmului de lucru în funcție de capacitatea de asimilare a elevilor este absolut necesară. Folosită în toate sistemele școlare, tratarea diferențiată își dovedește roadele prin rezultatele cantitative și mai ales calitative obținute de elevi. De asemenea, tratarea diferențiată a elevilor constituie calea principală de prevenire și lichidare a rămânerii în urmă la învățătură.

Diferențierea învățării implică cu necesitate o atitudine investigatoare permanentă și cu proiecții bine determinate din partea profesorului, deoarece presupune o acționare gradată, atât sub aspectul conținutului, cât și sub aspectul solicitării intelectuale în clasa respectivă. Elevul, însușindu-și conștient și progresiv cunoștințele, își lărgeste treptat aria aplicabilității lor prin exerciții, întrebări, activități practice.

Utilizând predarea diferențiată cadrul didactic urmărește:

- ❖ organizarea și desfășurarea procesului de învățare în funcție de particularitățile elevilor;
- ❖ stimularea dezvoltării psihice și a progresului școlar al fiecărui elev în parte;
- ❖ solicitarea permanentă și progresivă a fiecărui elev la eforturi maxime, dar obiectiv posibile pentru el;
- ❖ descoperirea cât mai timpurie a lacunelor în pregătirea elevilor, a dificultăților de învățare, urmată de intervenția promptă și adecvată pentru înlăturarea acestor lacune și dificultăți;
- ❖ creșterea ponderii participării active a elevilor la dobândirea de noi cunoștințe prin efort propriu și la aplicarea lor în practică;
- ❖ asigurarea unui ritm propriu, individual de lucru;
- ❖ dezvoltarea interesului general pentru cunoaștere și a dorinței de a învăța, concomitent cu satisfacerea curiozității și a interesului manifestat de elevi pentru anumite activități practice;
- ❖ buna dozare a diferitelor activități didactice și prevenirea fenomenului de suprasolicitare a elevilor;
- ❖ modificarea în sensul dorit a unor trăsături a personalității acestora.

Activitatea diferențiată integrată lecției implică reflecții și creativitate din partea profesorului pentru asigurarea unității lecției, pentru realizarea sarcinilor instructiv-educative.

Formele predării diferențiate

Predarea diferențiată poate fi împărțită în două categorii principale:

1. Cea care presupune o organizare la nivelul școlii;
2. Cea pentru care este suficientă organizarea activităților și a metodelor la nivelul clasei.

Din prima categorie fac parte cursurile opționale în completarea unui trunchi comun de pregătire, cursurile facultative, clasele de nivel și îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare. În cea de-a doua categorie se încadrează organizarea în clasă a grupelor de nivel, a grupelor mobile și a echipelor de lucru, precum și folosirea metodelor de individualizare propriu-zise.

Predarea diferențiată pe grupe omogene de elevi constituite în cadrul clasei obișnuite (eterogene) este una dintre soluțiile cele mai des folosite, deși în forme foarte diverse. Există anumite trăsături comune ale acestor forme și anume:

- clasa este împărțită în grupe de nivel;
- această împărțire nu este aceeași pentru toate disciplinele și nici nu este definitivă;
- la fiecare disciplină nu toate activitățile didactice se desfășoară în grupe, ele alternând cu predarea frontală;
- procesul de învățământ se desfășoară concomitent cu toate grupele, care însă sunt angajate în tipuri diferite de activități.

Avantajele acestor forme constau în flexibilitatea lor, datorită permeabilității dintre grupe și variației compoziției acestora de la o disciplină la alta, precum și datorită faptului că nu tulbură relațiile normale dintre elevi, că nu-i scoate pe aceștia din colectivul clasei și nu împiedică formarea colectivului ei.

La clasele mici se folosește una și aceeași sarcină de muncă independentă, dar diferențiată calitativ, fie sarcini diferite pentru două grupe (constituite după ritmul rapid sau lent de învățare). În alte cazuri, împărțirea se face în trei grupe: elevi avansați, elevi care au nevoie de oarecare sprijin, elevi mai slabi, care au nevoie de mai mare sprijin, cu mențiunea că ultima grupă este ajutată de profesor să-și desfășoare munca independentă.

Prin activitate individuală se înțelege efectuarea temelor de către fiecare elev în mod independent, la nivelul posibilităților proprii de învățare, în afara colaborării cu alți elevi. Însemnătatea activității individuale constă în faptul că asigură cadrelor didactice posibilitatea

de a lua în considerare, în măsura maximă, particularitățile fiecărui elev, ritmul său de lucru, pregătirea anterioară, permițând astfel diferențierea corectă a sarcinilor, controlul și aprecierea rezultatelor fiecărui elev.

Aplicarea celor trei forme de activitate în procesul de învățare: frontală, pe grupe de elevi și individuală se realizează în sistemul activităților din școala generală, pe clase și lecții, demonstrându-și eficiența pe parcursul unei perioade îndelungate de aplicare.

Școala Gimnazială „Elena Doamna” – Tulcea

Prof. Afteni Margareta

Rolul școlii în viața copiilor ,în noua societate

Școala trebuie să ofere contextul prielnic pentru dezvoltare copiilor ,rolul nostru fiind acela de a genera situații reale de învățare.

Metodologia didactică desemnează sistemul metodelor utilizate în procesul de învățământ precum și teoria care stă la baza acestuia. Sunt luate în considerare: natura, funcțiile, clasificarea metodelor de învățământ, precum și caracterizarea, descrierea lor, cu precizarea cerințelor de utilizare. Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relație cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor. De aceea, opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice.

Totodată, metodele de învățământ fac parte din condițiile externe ale învățării, care determină eficiența acestora. De aici decurge importanța alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activități didactice. *Sistemul metodelor de învățământ* conține:

- 1) metode *tradiționale*, cu un lung istoric în instituția școlară și care pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern;
- 2) metode *moderne*, determinate de progresele înregistrate în știință și tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare științifică, punându-l pe elev în situația de a dobândi cunoștințele printr-un efort propriu de investigație .

Competențele cheie reprezintă baza sistemului de educație actual ,într-o societate în continuă evoluție ,schimbare ,deoarece le dezvoltă copiilor creativitatea,autonomia, dorința de a se perfecționa pentru a reuși .Astfel,ei devin responsabili,toleranți și luptă mereu ,pentru a obține succes ,în orice meserie ,pe care și-o aleg.

Generațiile actuale de elevi sunt mai receptive la metodele moderne,de predare și de evaluare . Noi trebuie să alegem metodele potrivite ,care să nu vizeze doar transmiterea unor cunoștințe ,ci formarea unor competențe,abilități,atitudini,valori ,în rândul elevilor. Competența de ascultare activă se poate realiza prin activități ,cu ajutorul cărora elevul va asculta vorbitorul ,va identifica ideile principale din mesaj,va realiza conexiuni,va descifra limbajul nonverbal și paraverbal.,de exemplu la clasa a V-a le-am dat o activitate ,în care elevii au avut de mimat o zi din viața lor ,iar ceilalți să recunoască tot ceea ce a făcut colegul lor.Ei vor avea de completat o grilă pentru evaluarea prezentării colegului lor.

La clasa a V- a , în prima unitate,am predat lectia Emoțiile și le-am dat elevilor prezentarea filmului Inside out.Am discutat cu ei,emoțiile-personaje .Au avut de făcut și de prezentat Insulele personalității lor ,cu desene și Portretul chinezesc al emoțiilor ,ei si-au prezentat 5 emoții,pe care le-au trăit în diferite ipostaze ,le-au asociat anumite melodii,gusturi,culori,anotimpuri. Au fost foarte încântați ! Am intenționat să se cunoască ,să le vorbească celorlalți,să vadă că sunt diferiți,să -și accepte părerile.Am urmărit dezvoltarea competențelor de comunicare în limba

română, în limba engleză, digitale, matematice, sociale, civice, de a învăța să înveți. Îmi propun să fac această activitate , în fiecare semestru, la mai multe texte literare.

În ceea ce privește competența interculturală , elevii pot avea proiecte , în care să prezinte tradiții , mâncăruri, obiceiuri ale unor etnii, texte literare diverse, de exemplu le-am dat elevilor de a V- a , un poster Basmul multi-etnic. I-am împărțit în 5 grupe-etnii (turcă, aromână, rusă, ucraineană, greacă), le-am dat câte un basm din literatura fiecărei etnii, au avut de identificat coordonatele spațio-temporale, personajele cu puteri supranaturale ,,cifrele magice, să propună un alt final, să prezinte o sărbătoare, o mâncare și un obicei. Le-a plăcut foarte mult să lucreze în echipe.

În centrul noii programe , se află elevul , care comunică, gândește logic, este creativ , care se va transforma într-un tânăr absolvent cu valori, cu principii , care va fi empatic, tolerant, îi va ajuta pe ceilalți și care va gândi liber . Textele contemporane îi atrag pe copii , mult mai mult decât cele din vechile manuale și se corelează cu necesitățile lor , cu inteligența lor emoțională .

Prin activitățile propuse la clase , noi , profesorii le putem dezvolta elevilor , creativitatea, gândirea reflexivă, logică , îi putem responsabiliza , transforma în tineri absolvenți , capabili să se integreze cu succes , în societatea noastră.

În concluzie, pentru prima dată , în centrul întregii noastre activități se află sufletele elevilor , prin acest nou curriculum putându-le cultiva adevăratele valori. Predarea integrată a tuturor noțiunilor ne poate ajuta să le dezvoltăm competențele-cheie din profilul absolventului , creându-le cultura generală , de care au nevoie.

BIBLIOGRAFIE

- 1) *Perspective. Revistă de didactica limbii și literaturii române.* Numărul 1/2000
- 2) Serviciul Național de Evaluare și Examinare, *Ghid de evaluare la limba și literatura română*, Ed. S.C. Aramis Print s.r.l., București, 2001
- 3) Teodorescu, Vasile, *Culegere de texte literare pentru clasele V- VIII*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1983
- 4) Crișan , Alexandru, *Modalități de interpretare a textului literar*, București, Editura Societății filologice , 1981 ;
- 5) -Dinu , Gabriela , Zbârcea Maria , *Dicționar de terminologie literară*, Pitești, Editura Paralela 45, 2007;
- 6) Lintvelt , Jaap , *Încercare de tipologie narativă. Punctul de vedere . Teorie și analiză* , București , Editura Univers 1994; -
- 7) Milea , Doinița , *Elemente de poetică a povestirii* , Editura Alma , Galați , 2002.

GENEROZITATEA- PANSAMENT AL SUFLETULUI ÎNGENUNCHIAT

Profesor pentru învățământul primar, Agape Maricica
Școala Gimnazială "Dimitrie Cantemir" Vaslui

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale: încredere, solidaritate, toleranță, **generozitate**, devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Generozitatea este suprema lege a societății: lege misterioasă care guvernează și orânduiește totul, de la atomul neînsuflețit până la ființele raționale; de la ea pleacă și spre ea converg ca spre un centru de irezistibilă atracție, toate gândurile și acțiunile noastre. Încă de la vârste fragede suntem învățați și avem chiar instinctul de a împărți, instinct care devine din ce în ce mai profund și mai lucid în timpul vieții. Astfel, sunt de părere că generozitatea este o virtute pe care doar parcurgând adevăratele aspecte ale vieții o dobândim în toată profunzimea ei.

După cum spunea Khalil Gibran, generozitatea " nu înseamnă să îmi dai ceva de care tu ai mai puțină nevoie decât mine, ci să îmi dai ceva de care tu ai mai multă nevoie decât mine". Natura umană dictează supremația instinctului de supraviețuire asupra multor trăsături care definesc personalitatea noastră. Din acest motiv și raritatea cu care întâlnim oameni cu adevărat generoși. Fundațiile caritabile au la bază acea pasiune de a dăru și atrag fonduri bazându-se pe moralitatea, conștiința și dorința sau disponibilitatea oamenilor de a ajuta și a îndeplini nevoile altora.

Generozitatea este antidotul împotriva lăcomiei, defect căpătat doar pe parcursul vieții, când egoismul și dorința de îmbogățire și avatarismul ne guvernează existența.

Îi învățăm pe copiii noștri să fie curați, respectuoși, politicoși, să-și asculte dascălul și părinții, să fie atenți când traversează strada, să nu mintă etc. Cu adevărat, însă, foarte rar ne gândim cum să-i învățăm să fie generoși. Să dăruiască.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate și evenimente organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenți și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Bibliografie

- Cecilia Sas- Cunoașterea și dezvoltarea competenței emoționale, Editura Universității din Oradea, 2010;
- Băban Adriana- Consiliere educațională, Editura Ardealul-Cluj-Napoca, 2001;
- <http://autori.citatepedia.ro>;
- <https://dilemaveche.ro/sectiune/societate/articol/despre-generozitate>;

Metode complementare de evaluare

Prof. Agheorghiesei Gabriela, Școala Gimn."Tiberiu Crudu" Tudora- Botoșani

Principalele metode complementare de evaluare, al căror potențial formativ susține individualizarea actului educațional prin sprijinul acordat elevului sunt:

Observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor făcută pentru a evalua performanțele elevilor, dar mai ales pentru a evalua comportamentele afectiv – atitudinale.

Caracteristici ce pot fi evaluate : concepte și capacități, atitudinea elevilor față de sarcina dată, concentrarea asupra sarcinii de rezolvat, implicarea activă în rezolvarea sarcinii, punerea unor întrebări pertinente profesorului, îndeplinirea sarcinii, etc.

Proiectul presupune o activitate mai amplă decât **investigația** care începe în clasă prin definirea și înțelegerea sarcinii, se continuă acasă pe parcursul a câtorva zile sau săptămâni și se încheie tot în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a rezultatelor obținute și dacă este cazul, a produsului realizat. Proiectul poate fi individual sau de grup. Titlul/subiectul va fi ales de către profesor sau elevi.

Capacitățile/competențele care se evaluează în timpul realizării proiectului: metode de lucru, utilizarea corespunzătoare a bibliografiei, corectitudinea/acuratețea tehnică, organizarea ideilor și materialelor într-un raport, calitatea prezentării.

Portofoliul este un instrument de evaluare complex ce include experiența și rezultatele obținute prin celelalte metode de evaluare, urmărind progresul global efectuat de elev. El reprezintă un mijloc de a valoriza munca individuală a elevului și acționează ca un factor de dezvoltare a personalității.

Utilitatea portofoliilor constă în faptul că : elevii pot să-și urmărească, pas cu pas, propriul progres; elevii și profesorii pot comunica (oral sau scris) calitățile, defectele și ariile de îmbunătățire a activităților; elevii, profesorii și părinții pot avea un dialog concret despre ceea ce elevii pot realiza, atitudinea față de o disciplină și despre progresul care poate fi făcut la acea disciplină în viitor.

Autoevaluarea ajută elevii să-și dezvolte capacitățile de autocunoaștere , să-și valorizeze atât cunoștințe cât și atitudini și comportamente; permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele operaționale.

Implicarea elevilor în aprecierea propriilor rezultate are efecte benefice pe mai multe planuri: profesorul dobândește confirmarea aprecierilor sale în opinia elevilor, referitoare la rezultatele constatate; îi ajută pe elevi să aprecieze rezultatele obținute și să înțeleagă eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite; cultivă motivația lăuntrică față de învățatură și atitudinea pozitivă , responsabilă, față de propria activitate.

Calitatea evaluării realizate de profesor se repercutează direct asupra capacității de autoevaluare a elevului. Interiorizarea repetată a grilelor de evaluare cu care operează profesorul constituie o premisă a posibilității și validității autoaprecierii elevului.

Examenele sunt modalități de evaluare externă, care certifică la sfârșitul ciclului școlar cunoștințele și competențele elevilor sau le permit acestora să avanseze într-o nouă formă de învățământ. Atât examenul cât și concursul implică un coeficient de risc cu profunde implicații psihologice asupra personalității umane. Examenul îndeplinește o funcție socială, rezultatele sale constituind un cadru de referință în vederea evaluării și aprecierii eficienței sociale a învățământului și implicit a activității cadrelor didactice. Ele obligă la un efort susținut pregătindu-i pe elevi pentru a înfrunta greutățile ce se vor ivi în viață, stimulează activitatea de prelucrare a cunoștințelor și elaborare a unor sinteze noi, oferă candidaților prilejul să se confrunte între ei și să-și aprecieze mai realist propriile forțe. Există totuși și **dezavantajul** că ar reprezenta o sursă de anxietate și stres.

Concurserile sunt examene de selectare a valorilor, în care se confruntă și se ierarhizează competențele, în funcție de numărul de locuri sau de premii și în care se folosesc forme de evaluare variate scrise, orale sau practice.

GRILĂ DE EVALUARE

Proiect

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

criterii	NOTA 9-10 F.B.	NOTA 7-8 B	NOTA 5-6 S	SUB 5 I
Cercetare/ Investigație; Folosirea unei bibliografii minime/ interviuarea unor persoane				
Respectă planul proiectului				
Dezvoltă tema propusă				
Aduce argumente convingătoare în sprijinul temei				

Model de grila de evaluare pentru prezentare

criterii	NOTA 9-10 F.B.	NOTA 7-8 B	NOTA 5-6 S	SUB 5 N
Fixează principalele idei pe care urmează să le prezinte				
Demonstrează însușirea activă a unor informații				
Capacitatea de a transmite informațiile				
Originalitate/ Creativitate în prezentare				

Bibliografie :

- Stoica, Adrian, *Evaluarea curentă și examenele*, Editura Prognosis, București, 2001
- Stoica, Adrian, Mustață, S, *Evaluarea rezultatelor școlare*, Editura Liceum, Chișinău, 1997

Proiect de parteneriat educațional

Titlul proiectului: „Clubul prieteniei”

Școala Primară Belin-Vale

Coordonatori:

Prof. înv. primar: Iștoc Romeo

Prof. înv. primar Albert Ionela

Perioada derulării: 1 an școlar

Grup țintă: elevii claselor pregătitoare

Argument:

Proiectul educațional de parteneriat „Clubul prieteniei” are drept motivație entuziasmul și deschiderea cu care reacționează copiii, la această vârstă, la stabilirea de relații noi de prietenie, dar și efectul benefic pentru conturarea dimensiunii acestui sentiment nobil, care nu trebuie să aibă bariere discriminatorii și nici măcar eliminatorii. În acest sens proiectul de față este o provocare și pentru coordonatorii lui, având în vedere diferențele sociale dintre cele două clase: rural și urban.

Colaborarea dintre școlarii diferitelor unități de învățământ este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele educative ale acestora. Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional copiilor și completând condițiile concrete ale educației acestora. Astfel, experiența de învățare non-formală și informală întregeste și lărgeste experiența de învățare formală. Școlarii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să se cunoască pe sine și să se transforme, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele fie prin comunicare verbală, utilizând un limbaj bogat și nuanțat, fie prin creație plastică.

Capacitatea de a lega prietenii bazate pe sinceritate, încredere reciprocă, altruism, pasiuni și interese comune nu este doar ilustrarea frumuseții caracterului uman, ea va fi calea de a evita pericolul ca omul să se transforme dintr-o ființă socială într-una robotizată și însingurată.

Prin urmare, prietenia este astăzi pentru oameni ceea ce este ecologia pentru natură și, ca și în cazul degradării mediului natural, degradarea relațiilor interumane nu este conștientizată încă pe deplin.

Parteneriatele sunt o formă de învățare activă și atrăgătoare pentru copii, mai ales prin elementul de noutate pe care îl aduc în orice tip de activitate de acest fel, însă cel mai puternic impact îl au asupra formării capacității de relaționare între elevii implicați, care dobândesc astfel o bogată experiență de colaborare și comunicare interumană.

Scopul:

- Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați în proiect;
- Promovarea dialogului și a comunicării între elevii din școli și medii diferite (urban – rural);
- Dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unități diferite de învățământ, urmărindu-se armonizarea condițiilor specifice fiecărei școli cu exigențele sociale de ordin general;
- Transmiterea către copii a ideilor legate de toleranță, interculturalitate, egalitate în drepturi și în șanse și sensibilizarea acestora în ceea ce privește aceste deziderate prin activități comune;
- Atragerea elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular/diversificarea acestor activități și mărirea numărului lor în viitor.

Obiectiv general:

Formarea și dezvoltarea la copii a unor atitudini și comportamente democratice precum inițiativa, libertatea de exprimare, ajutorul reciproc, răspunderea personală, spiritul de grup, de cooperare și colaborare, spiritul critic, dar și de acceptare, capacitatea de a exersa drepturile de care beneficiază, dar și a îndatoririlor civice.

Obiective specifice:

- Încurajarea unei atitudini de colaborare între parteneri prin lucrările realizate pe parcursul proiectului
 - Cultivarea unor valori etice, morale, estetice în conformitate cu nevoile societății actuale, în context intercultural
 - Cultivarea capacității de a comunica pe teme și preocupări comune, de a-și însuși regulile unui dialog civilizat, bazat pe respectarea partenerului de dialog
 - Motivarea elevilor pentru realizarea activităților prin elaborarea de afișe, pliante, postere, proiecte, portofolii și organizarea de expoziții cu acestea
 - Îmbunătățirea cunoștințelor din domeniul TIC
 - Dezvoltarea capacității de cooperare în desfășurarea unor activități comune, susținerea reciprocă a ideilor, completarea și argumentarea lor
 - Dezvoltarea capacității de adaptare la situații noi, provocatoare din punct de vedere intelectual, emoțional și comportamental
 - Realizarea unei colaborări între cadrele didactice ale școlilor participante la parteneriat;
 - Promovarea dialogului și a comunicării între elevi
 - Familiarizarea elevilor cu noi situații de învățare de tipul excursiei
- Modalități de realizare ale obiectivelor:
- antrenarea elevilor în diferite acțiuni comune
 - elaborarea proiectelor, portofoliilor tematice
 - prezentări de referate, prezentări Power Point/prezi
 - vizite, excursii
 - organizarea unor expoziții pe teme diverse

Calendarul activităților propuse:

Nr. crt.	Activități propuse	Modalități de realizare	Perioada
1	Pregătirea implementării proiectului, obținerea avizelor, semnarea parteneriatelor. Crearea blogului.	Întâlniri între coordonatori	Octombrie-noiembrie
2	a) Crearea unui logo al proiectului b) Să ne cunoaștem! Realizarea unui filmuleț sau prezentare online (www.stupeflix.com/ www.prezi.com/ www.youtube.com) prin care elevii se prezintă. Postarea filmulețelor pe blogul proiectului, prezentarea activităților preferate, intereselor etc. – chat.	Logo-ul proiectului Realizarea unor fotografii/filmulețe cu elevii fiecărei clase, imagini reprezentative pentru fiecare clasă de copii Postare pe blogul proiectului	Noiembrie
3	Realizarea unui colț al proiectului unde vor fi expuse materialele elaborate de fiecare școală participantă	Colțul clasei Expoziție	Noiembrie-decembrie
4	„Bucuria sărbătorilor de iarnă” - realizarea unor lucrări artistico-plastice, având ca temă sărbătorile de iarnă și obiceiurile specifice zonei în care locuiește fiecare (pictură, desen, colaj, felicitări) - realizarea unor spectacole	Expoziție Blog/ cd-uri cu momente ale activităților Trimiterea felicitărilor realizate către instituția parteneră Spectacole Creații artistico-plastice	Decembrie
5	Realizarea unui pliant cu informații despre fiecare școală participantă Poster „Școala mea” (prin intermediul unui filmuleț, elevii își prezintă școala. Cu ajutorul	Pliante Postare pe blog/colțul parteneriatului Expunerea posterelor.	Ianuarie

	filmului vizionat, elevii școlii partenere vor trebui să realizeze un poster cu școala parteneră).		
6	Prezentarea localității de către fiecare partener – postarea informațiilor pe blog	Pliante Blogul proiectului Creații artistico-plastice	Februarie
7	„Mărțișoare pentru prietenii noștri”- confecționare de mărțișoare de către copii, expedierea acestora elevilor din unitatea parteneră, realizarea unei expoziții cu acestea	Colțul clasei Expoziție Blogul proiectului	Martie
8	„Să ne cunoaștem!” – vizitarea școlilor partenere/cunoaștere directă între elevi	Vizite Jocuri interactive	Aprilie-mai
9	Realizarea unei broșuri/reviste cu activitățile desfășurate	Broșură/revista școlii	Iunie

Modalități de evaluare :

- portofolii, proiecte
- întocmirea de albume cu fotografii, însoțite de impresii ale copiilor și ale cadrelor didactice
- crearea unor CD-uri cu aspecte din activitățile desfășurate
- analiza fiecărei activități și a rezultatelor obținute sub forma unor „jurnale de bord”
- elaborarea unor chestionare

Rezultate așteptate:

- Schimb de experiență între cadrele didactice și elevii implicați în proiect
- Îmbunătățirea cunoștințelor TIC
- Realizarea unor expoziții în fiecare școală. Prezentarea lucrărilor realizate
- Organizarea unor spectacole, excursii, vizite
- Îmbunătățirea imaginii școlii și a localității la nivel județean
- Educarea moral-civică a elevilor
- Învățarea prin joc în afara orelor de curs
- Petrecerea plăcută și utilă a timpului liber
- Formarea abilităților practice, de educație plastică și de comunicare
- Blogul parteneriatului/prezentarea activităților derulate pe site-ul școlilor
- Broșură/revistă cu activitățile derulate
- Jurnalul de bord al parteneriatului
- Postere, calendar cu poze din timpul activităților derulate

Părțile semnatare ale contractului se obligă ca în timpul acțiunilor comune, să asigure:

- bună colaborare între personalul celor două instituții;
- suportul material necesar desfășurării acțiunilor instructiv–educative;
- supravegherea copiilor în timpul desfășurării activităților;
- supervizarea interacțiunilor între elevi în plan socio-educațional și afectiv.

Mediatizarea proiectului:

- în școli, în rândul elevilor și profesorilor
- pe site-ul școlilor participante la proiectul de parteneriat
- blogul proiectului

Evaluarea impactului: (cadre didactice, elevi, părinți)

- schimburi de impresii prin corespondență sau direct;
- chestionare;
- realizarea unei prezentări în PowerPoint/prezi cu acțiunile desfășurate/ broșura proiectului/revista școlii.

Prezentarea unui muzeu utilizat în predarea istoriei la clasă: Muzeul Municipal Dej

Prof. Albinetz Simona Cristina, Prof. Gâldean Alina Maria,

Colegiul Național „Andrei Mureșanu” Dej, jud. Cluj

Muzeele sunt instituții care teaurizează memoria noastră culturală și istorică, fie că e vorba de cea materială sau spirituală.

Istoricul Nicolae Iorga, un sprijinitor al științei muzeologiei din perioada interbelică, prieten cu Victor Motogna, primul director român al Liceului Andrei Mureșanu din Dej și unul dintre inițiatorii muzeului dejean spune: „nu orice localitate cere același muzeu (...). Muzeul trebuie să fie pus în legătură cu nevoile aceluia loc. Un oraș este ca un organism, o viață, o formă particulară din felul de a se manifesta al unui popor și tot ce se găsește în acel oraș trebuie să fie în legătură cu dezvoltarea lui, cu activitatea lui, cu menirea lui. Orice muzeu trebuie să corespundă unei tradiții, care poate fi de mai multe secole, și unor nevoi care se mențin până în momentul de față. Într-un muzeu oricine poate găsi ceea ce îl interesează... muzeul trebuie să se deschidă bucuros oricui, trebuie să te cheme de pe stradă și trebuie să te învețe carte de cum ai intrat... Muzeul trebuie să fie ca o coborâre în viața veacurilor trecute, el nu este un lux ci o necesitate, acolo se formează gustul. Muzeul de istorie trebuie să facă parte din educația tuturor școlărilor și școlărițelor de aici”. Pornind de la acest considerent, am decis să prezint Muzeul Municipal Dej, instituție cu care Colegiul Național Andrei Mureșanu, unde profesez, derulează un parteneriat cu acest muzeu, pricipând cu elevi și profesori la diferite activități ale muzeului dejean, de la lecții de istorie, la acțiuni de voluntariat și evenimente culturale (Festivalul SAMVS, Noaptea Muzeelor, Ziua Națională, etc.).

Înființat în anul 1925, din inițiativa primarului dr. Pop Cornel, muzeul din Dej s-a numărat printre cele 20 de muzee existente în Transilvania în perioada 1919-1929. Misiunea Muzeului Municipal Dej este aceea de a cerceta, interpreta și celebra trecutul într-un context al prezentului și viitorului, de a fi util comunității prin informațiile oferite despre istoria acestor locuri. Rolul muzeului este acela de a prezenta publicului prin intermediul expozițiilor creația materială și spirituală a comunităților de la confluența Someșurilor, evoluția istorică a orașului Dej, dar și alte expoziții temporare cu diferite tematici având un important rol instructiv-educativ, recreativ și ilustrativ.

Începutul unei colecții muzeale în orașul Dej, datează din anul 1899, când membri Societății pentru literatură, istorie și etnografie a comitatului Solnoc-Dăbâca au pus bazele unei

colecții care cuprindea 3.791 piese de arheologie, artă și etnografie. Colecția a fost organizată în cadrul Liceul de Stat din Dej. În anul 1900, în urma unui control din partea Inspectoratului muzeelor s-a dispus desființarea acesteia din cauza condițiilor necorespunzătoare de întreținere și funcționare. Până în 1904 materialele au fost transferate la Muzeul Ardelean din Cluj și la Muzeul de Belle-Arte din Budapesta. După Marea Unire de la 1918 s-a constituit Secțiunea Transilvania în cadrul Comisiei Monumentelor Istorice cu sediul central la București. În această Comisie au fost cooptați ca membri activi sau corespondenți intelectuali și istorici cunosători ai istoriei de la confluența Someșurilor. Dintre aceștia: istoricul Victor Motogna, primul director al Liceului „Andrei Mureșanu” Dej, maiorul Iuliu Marțian și prof. univ. dr. Emil Panaitescu de la Universitatea „Regele Ferdinand” din Cluj. Conștienți de distrugerea și risipirea materialelor arheologice din zonă, își propuneau organizarea la Dej a unui muzeu regional.

Pentru o asemenea instituție Victor Motogna a adunat material arheologic din zona castrelor romane de la Ilișua și Cășeiu. Ca urmare a devotamentului cu care dr. Cornel Pop s-a atașat ideii de a înființa un muzeu la Dej, în anul 1925, la propunerea sa, Consiliul orașului, a luat hotărârea de a pune bazele unui muzeu orășenesc. În presa vremii au apărut articole referitoare la noua instituție de cultură, făcându-se apel la colecționarii și iubitorii de artă sau știință să-și aducă aportul donând muzeului diferite obiecte, cărți, documente sau alte materiale cu valoare muzeistică.

În anul 1997 muzeul a fost evacuat din locația unde funcționa - Clastrul Mănăstirii Franciscane - și, printr-o hotărâre a Consiliului Local Dej, i se atribuie clădirea din piața Bobâlna. Acest imobil a fost construit în anul 1860 de arhitectul Grigore Pongracz, iar proprietarul clădirii a fost baronul Nalóczi Caroly.

În 2018 Muzeul Municipal Dej este mutat într-o clădire recent renovată din centrul istoric al municipiului Dej, pe strada 1Mai nr. 3. Acest imobil corespunde necesităților de bună funcționare a muzeului. La demisol funcționează, o librărie spațioasă și frumos amenajată, o sală multimedia 3D cu capacitate de 46 de locuri, o sală de conferință și un birou de informații. La etaj sunt amenajate în 5 săli de expoziție obiectele cu valoare muzeală, iar cea de a șasea încăpere este destinată expozițiilor periodice.

În prima încăpere sunt expuse obiecte din epoca de piatră și epoca bronzului. Primele exponate care ne captează atenția sunt osemintele unui mamut care a fost descoperit la Nireș în sărătură. Următoarele exponate sunt din epoca de piatră, ele fiind găsite în îmrejurmile Dejului

deoarece valea Someșului a constituit o atracție pentru omul preistoric fiind o zonă foarte bogată în hrană.

Primele dovezi de locuire a zonei de la confluența Someșurilor datează de la începutul neoliticului mijlociu. Cea mai veche urmă de locuire de pe teritoriul actual al Municipiului Dej este atestată de mai multe fragmente ceramice, descoperite în urma unor cercetări de la începutul secolului al XX-lea pe dealul Czicz din cartierul Viile Dejului. Cele mai vechi dintre ele aparțin fazei IVA a culturii neolitice Starcevo-Criș cu o datare între 5500-5250 Î.Hr.

Alte artefacte similare au fost descoperite pe teritoriul orașului, în zona Dealu Sfântu Petru și pădurea Bungăr. La Pintic au fost descoperite artefacte preistorice constând în fragmente de vase și chirpici neolitice, iar pe un drum de câmp s-a găsit o așchie neolitică de silex cornos. Din hotarul satului Pintic mai provin două topoare plate de anfibolit și o piatră anfibolit-andezit, folosită pentru zdrobit și este datată în neolitic.

Dintre artefactele din epoca bronzului găsite în împrejurimile Dejului sunt de menționat două securi de luptă din bronz, descoperite la Muncel, și 12 topoare de tip celt care au fost descoperite la Mintiu Gherlii. Pe lângă aceste exponate se regăsesc brățări, inele harnașament de cal și multe altele, această epocă fiind foarte bine reprezentată prin multitudinea bogată a exponatelor.

A doua încăpere găzduiește în mare parte exponate reprezentând perioada romană. Mare parte a acestora provin de la castrul roman Samum de la Cășeu. Săpăturile arheologice sistematice au început din 1986 fiind reluate an de an până în 2008. Obiectele descoperite în urma săpăturilor sunt răspândite în mai multe muzee din țară având o importanță istorică semnificativă.

Printre obiectele expuse se remarcă o colecție de monede romane bătute între secolele I-IV, tezaurul fiind descoperit la Nireș.

Tot în această încăpere sunt expuse și obiecte reprezentând creștinismul. Cele mai importante piese sunt: un opaiț paleocreștin fiind datat între secolele IV-VI, un encolpion din bronz realizat în atelierele de la Kiev, și un discos pentru prescură din secolul al XVII-lea.

A treia cameră conține obiecte aparținând epocii moderne. Sunt expuse piese de mobilier din secolele XVII-XIX, lăzi și steaguri de breaslă, obiecte meșteșugărești, săbii, pistoale și alte arme reprezentative ale epocii. Tot aici putem afla informații despre situația economică dezvoltarea a orașului. Aici descoperim dovezi despre privilegiile de care a beneficiat orașul de-a lungul timpului, toate acestea datorându-se, în primul rând exploatării și comerțului de sare.

Această situație este reflectată și prin bogatul tezaur monetar expus, marea majoritate a monedelor fiind datate între secolele XV-XVII.

Un alt punct de atracție al acestei săli care fascinează orice copil, este velocipedul din secolul al XIX-lea.

Cea de a patra cameră este dedicată primei părți a secolului al XX-lea: vieții politico-administrative și exploatării sării de la Ocna Dej. La intrare în partea stângă a încăperii ne întâmpină drapelul salinei din perioada interbelică, obiecte folosite pentru minerit; în față vedem impunătorul birou al prefectului pe care sunt expuse fotografiile ai celor trei reprezentanți de seamă ai Marii Uniri: Alexandru Vaida Voievod, Victor Motogna, Ștefan Cicio Pop. În dreapta biroului se află două vitrine cu ziare și obiecte de pe frotul Primului Război Mondial, iar în partea stângă a încăperii sunt expuse relicve ale celui de al Doilea Război Mondial.

Cea de-a cincea cameră găzduiește obiecte cu tematică etnografică. Sunt expuse porturi populare din zonele limitrofe ale Dejului, iar obiectele de uz casnic din aceste vitrine ne ajută să ne creăm o imagine amplă despre viața de zi cu zi a sătenilor de odinioară. Atât vasele de lut cât și obiectele sculptate din lemn sunt presărate cu bogate culori și motive florale care prezintă arta etnografică a acestei zone. Aici putem vedea războiul de țesut, miheiul, moara de piatră, fierul de călcat și multe alte obiecte care erau folosite cândva de bunicii și străbunicii noștri.

Colecțiile Muzeului Municipal Dej sunt:

Colecția de artă plastică și decorativă cuprinde picturi și sculpturi realizate de studenții Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, ele fiind donate muzeului în anul 1971, prin grija prof. univ. dr. Raoul Șorban.

Colecția de arheologie cuprinde descoperiri arheologice realizate pe teritoriul municipiului Dej, dar și în împrejurimile orașului. Piesele descoperite pot fi clasificate în funcție de epoca cărora aparțin după cum urmează: preistorie - din această perioadă au fost descoperite și se află în muzeu mai multe piese litice (lame din silex, topoare din piatră cioplită sau șlefuită, dălți și răzuitoare din piatră, brăzdare de plug, greutăți din piatră, mojar și piuliță din piatră), fragmente de vase ceramice, greutăți din ceramică și alte ustensile din os sau corn. O categorie aparte o constituie resturile fosile ale unor mamuți: defense, molari și oase. Epoca bronzului este bine reprezentată în colecția muzeului și are în inventar diferite piese de bronz: topoare de diferite tipuri și mărimi, seceri, lame de cuțit, brățări simple sau spiralate, inele, verigi, vârfuri de lance, piese de harnașament și chiar material brut neprelucrat (cocă de bronz). Alte descoperiri

din epoca bronzului costau din fragmente de vase din ceramică și greutatea din ceramică pentru războiul de țesut. Din perioada clasică (daco-romană) se păstrează în muzeu vase ceramice, urne funerare, obiecte și unelte din fier. Cele mai multe piese le reprezintă inscripțiile romane (altare votive sau funerare), fragmente arhitectonice, tuburi ceramice de aducțiunea apei, fragmente ceramice, opaițe, arme, monezi și alte obiecte. Toate aceste piese au fost descoperite în castrul roman de Cășeu - Samum, aflat la 6 km de Dej. Epoca prefeudală este mai slab reprezentată din cauza lipsei unei cercetări arheologice sistematice în zona Dejului. Totuși există descoperiri izolate importante, ar fi de amintit opaițul de bronz cu însemne creștine (crucea și porumbelul - simbolul Sfântului Duh), datat în secolul al IV-lea, acesta se află în colecția Muzeului Național de Istorie din București

Colecția de istorie cuprinde mai multe categorii de obiecte muzeistice: steme și blazoane nobiliare sculptate în piatră, arme și echipament militar (săbii, iatagane, vârfuri de lance, halebarde, flinte, puști, pistoale, căști, lăzi de campanie etc.) din diferite perioade istorice, lăzi de breaslă, unelte ale meșterilor, steaguri, ștampile și convocatoare de breaslă, vase din ceramică, documente istorice originale sau fotocopyate, cărți vechi scrise în limba slavonă, latină, maghiară și germană.

Colecția de știință și tehnică în cadrul muzeului există o secție destinată istoriei mineritului - exploatarea sării de la Ocna Dej. Aici pot fi văzute unelte medievale ale minerilor, o balanță veghe de cântărit sarea, o roabă din lemn pentru transportul sării, un scripete pentru urcat sarea la suprafață, lămpi ale minerilor cu petrol, machete ale unor utilaje contemporane, documente fotocopyate care atestă privilegiile primite de mineri de la regii și principii maghiari, imagini din salină.

O secțiune bine reprezentată în cadrul muzeului o reprezintă colecția numismatică care numără peste 2.000 de monede, din perioade diferite (secolele XIV - XX). O descoperire aparte, aflată în muzeu, o reprezintă tezaurul monetar descoperit întâmplător la Nireș (în apropierea Dejului), format din 30 de monede de argint.

Colecția iconografică este formată din icoane vechi pictate pe lemn din secolele XVIII - XIX. Ele redau reprezentări ale unor Sfinți, Iisus Hristos în diferite ipostaze, Fecioara Maria și alte scene biblice.

Bibliografia consultată:

Constantin Albinetz, *Muzeul Municipal Dej la 90 de ani de la înființare (1925-2015)*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2015.

Constantin Albinetz, Cristina Albinetz, *Dej Istorie și legendă*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2014.

Muzeul Municipal Dej 1925-2010, broșură de prezentare.

Situri:

<https://turism-dej.ro/resurse-turistice/obiective-turistice/muzeul-municipal-dej>

<https://www.facebook.com/muzeulmunicipaldej/>

<https://www.primariadej.ro/galerie-media/14/Muzeul-Municipal-Dej/>

<http://ghidulmuzeelor.cimec.ro/id.asp?k=210>

Eficiența și calitatea în demersul didactic

Prof. înv. primar Alecsă Giorgiana- Alexandra,

Școala Gimnazială Budila

Eficiența și calitatea în demersul didactic reprezintă două aspecte esențiale în cadrul procesului educațional. O educație de succes necesită o planificare și implementare eficientă a activităților didactice, precum și o preocupare constantă pentru calitatea învățării și formării elevilor. În acest eseu, vom explora conceptele de eficiență și calitate în contextul demersului didactic și importanța lor în obținerea rezultatelor educaționale optime.

Eficiența în demersul didactic se referă la utilizarea optimă a resurselor disponibile pentru a atinge obiectivele educaționale. Un demers didactic eficient implică planificarea riguroasă a lecțiilor, folosirea metodelor de predare adecvate și valorificarea în mod optim a timpului și spațiului de învățare. Un educator eficient trebuie să identifice nevoile individuale ale elevilor și să adapteze strategiile didactice pentru a-i ajuta să-și atingă potențialul maxim. Prin optimizarea resurselor și a procesului de învățare, eficiența în demersul didactic poate conduce la economisirea timpului și efortului, permițând, totodată, consolidarea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor.

Pe de altă parte, calitatea în demersul didactic se referă la valoarea educației oferite, care implică în mod esențial asigurarea că procesul de învățare este relevant, actualizat și adecvat pentru nevoile și cerințele societății contemporane. Un cadru didactic de calitate promovează înțelegerea profundă, dezvoltarea gândirii critice și creativității, punând accent pe formarea unor cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru viitor. Un educator preocupat de calitatea demersului său didactic se concentrează pe identificarea unor strategii de învățare inovatoare și eficiente, utilizarea materialelor și resurselor relevante și integrarea unor metode de evaluare coerente și corecte.

Importanța eficienței și calității în demersul didactic este semnificativă din mai multe motive. În primul rând, eficiența asigură utilizarea optimă a timpului, a resurselor materiale și a eforturilor implicate în procesul de învățare. Aceasta permite educatorilor să se concentreze pe strategiile și acțiunile care au cel mai mare impact asupra rezultatelor elevilor. Pe de altă parte, calitatea educației este esențială pentru dezvoltarea individuală și profesională a elevilor. O educație de calitate îi pregătește pe aceștia pentru a face față provocărilor viitoare și pentru a contribui la societate într-un mod pozitiv.

Un demers didactic eficient și de calitate se traduce adesea printr-o motivare crescută a elevilor, o învățare mai profundă și mai durabilă și un nivel mai mare de satisfacție atât pentru cadrele didactice, cât și pentru studenți. De asemenea, poate contribui la reducerea abandonului școlar și la îmbunătățirea performanțelor academice.

În concluzie, eficiența și calitatea în demersul didactic sunt două aspecte interconectate și deosebit de importante în obținerea rezultatelor educaționale optime. Un educator eficient și preocupat de calitate se angajează să creeze un mediu de învățare

propice, adaptat nevoilor și stilurilor individuale de învățare ale elevilor, oferindu-le oportunitatea de a se dezvolta pe deplin și de a-și atinge potențialul maxim. Îmbunătățirea eficienței și calității în demersul didactic reprezintă o provocare continuă pentru sistemul de învățământ și pentru cadrele didactice, dar aduce cu sine recompense semnificative pentru educația viitoarei generații.

Atașez în continuare o serie de proiecte didactice aplicabile la clasele pregătitoare:

PROIECT DE LECȚIE

DATA: 17.03.2023

CLASA: Pregătitoare C "FLUTURAȘII"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUDILA, JUDEȚUL BRAȘOV

ÎNVĂȚĂTOR: Alecsă Giorgiana- Alexandra

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Vine, vine primăvara!

SUBIECTUL LECȚIEI: Sunetul "f". Literele "f" și "F"

TIPUL LECȚIEI: dobândire de noi cunoștințe

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DURATA: 90 minute

DISCIPLINE INTEGRATE:

Matematică și explorarea mediului

Dezvoltare personală

Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚE VIZATE:

1. Comunicare în limba română:

- 1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar
- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar
- 1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute
- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple

2. Matematică și explorarea mediului:

- 1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0-31

3. Dezvoltare personală

- 1.1.-Identificarea unor trăsături personale elementare
- 2.3.-Explorarea caracteristicilor fiintelor si obiectelor preferate si a interactiunii simple cu acestea
- 3.1.-Identificarea unor rutine in activitatea scolara

4. Arte vizuale și abilități practice

- 2.2. Exprimarea ideilor și trăirilor personale, în aplicații simple, specifice artelor vizuale

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

- OC1. Să elaboreze în propoziție răspunsul la minim o întrebare adresată de cadrul didactic pe baza materialelor intuitive.
- OC2. Să recunoască sunetul „f” în minim 5 exemple date.
- OC3. Să numere silabele dintr-un cuvânt, cu ajutorul cadrului didactic.
- OC4. Să precizeze poziția sunetului în cuvânt (inițială, mediană, finală), acceptându-se 2 încercări.

OC5. Să numească minim două cuvinte care să conțină sunetul „f”, fără a primi ajutor din partea cadrului didactic.

Psihomotorii:

OP1. Să coloreze în contur litera „f”, acceptându-se 2-3 abateri de la contur.

Afective:

OA1. Să dobândească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, exercițiul, observația, demonstrația, metoda fonetică-analitico-sintetică
- **RESURSE MATERIALE/ MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** Scrisoarea de la Zâna Primăvară, instrumente de scris, creioane colorate, caiet special, fișă de lucru, ilustrații de primăvară decupate pentru colorare, laptop, joc wordwall
- **METODE DE ORGANIZARE:** Frontal
- **FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale

RESURSE TEMPORALE: 90 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobata prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA

MEDIULUI, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.

- Programa școlară pentru disciplina ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.201.

- Norel, M.(2018). *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*. Editura Universității Transilvania din Brașov.

- Joc wordwall: <https://wordwall.net/ro/resource/8630932/recunoa%C8%99te-sunetul-%C8%99i-litera-f>

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr crt	Evenimentele lecției	Ob Op	Continuturi	Strategii didactice		
				Metode și procedee	Material e/ mijloace	Evaluare
1.	Moment organizatoric (3 minute)		Mă asigur că toți elevii sunt așezați pe piesele de puzzle din fața clasei, iar toate materialele sunt pregătite.	Conversația		
2.	Captarea atenției (10 minute)		Stabilim toate elementele zilei respective la secțiunea „Calendarul naturii”, iar captarea atenției o voi realiza prin citirea scrisorii primite de la Zâna Primăvară (ANEXA 2), scrisoare în care ne spune că are nevoie de ajutor pentru organizarea unui festival de primăvară, dar din păcate, ea nu știe să scrie cuvinte precum „fluture, floare, festival,, deoarece ea nu a învățat litera „f,,.	Conversația Explicația Observația	Calendarul naturii, scrisoarea de la Zâna Primăvară	Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor (2 minute)		În această etapă, le spun elevilor că în aceste ore vom vorbi și vom învăța lucruri despre sunetul și literele „f,, și „F,,.	Conversația		

			Explicația		
4.	Dirijarea învățării (47 minute)	<p>Voi pune copiilor întrebări ajutătoare, astfel încât să descoperim noul sunet:</p> <p>Î: -Ce vrea Zâna Primăvară să organizeze?</p> <p>Răspunsul dorit: Zâna vrea să organizeze un festival.</p> <p>Î: -Haideți să facem o propoziție folosind cuvântul "festival".</p> <p>Răspuns așteptat: Zâna face un festival.</p> <p>Notez propoziția „Zâna face un festival” și număr împreună cu elevii câte cuvinte conține.</p> <p>Despărțim cuvintele în silabe și îi întreb unde au auzit sunetul „f”.</p> <p>Despărțim din nou cuvintele „face,, și „festival,, în silabe și marcăm sunetul,, f” (separarea sunetului nou).</p> <p>În acest moment le prezint elevilor fișa literei "F"</p> <p>Îi rog pe elevi să menționeze alte cuvinte care încep, conțin sau se termină cu sunetul „f”. Îi voi ruga, de asemenea, să spună câteva nume care încep cu sunetul „f”, explicându-le diferența</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrarea</p> <p>Observația</p> <p>Metoda fonetică-analitică-sintetică</p>	<p>Fișa literei "F"</p> <p>Caiete speciale</p> <p>Instrumente de scris</p> <p>Creioane colorate</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale</p>

		<p>dintre literele „f” și „F”.</p> <p>Le voi arăta elevilor cum se pronunță sunetul „f”, cum trebuie deschisă gurița.</p> <p>După aceea, vom realiza scrierea literei „f” în aer, după care vom realiza scurte exerciții de încălzire a mușchilor mâinii pentru a ne pregăti de scris: strângem și deschidem pumnii, mișcăm degetelele.</p> <p>În continuare, voi realiza scrierea literei „f” și „F”, drept model, arătându-le cum se poziționează pe liniatură.</p> <p>Pentru a exersa mai bine scrierea literei învățate, ei vor primi o fișă de lucru (pe care o vor lipi în caietelele cu foaie velină) și vor trasa litera „F” pe spațiile indicate.</p> <p>(ANEXA1)</p> <p><i>A doua oră</i></p> <p>În momentele următoare, voi împărți elevilor caietele speciale pentru a rezolva cerințele legate de sunetul și literele „f,, și „F,, din acestea.</p>				
5.	<p>Asigurarea retenției</p> <p>(25 minute)</p>	<p>OP 1 OA 1</p>	<p>Pentru realizarea acestui moment al lecției, le propun elevilor să ne jucăm un scurt joc:</p> <p>https://wordwall.net/ro/resource/8630932/recunoa%C8%99te-sunetul-%C8%99i-litera-f</p> <p>Le voi prezenta acestora două coloane („Cuvinte care conțin sunetul și litera F,, și „Cuvinte care nu conțin sunetul și litera</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Laptop</p> <p>Joc wordwall</p> <p>Creioane colorate</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale</p>

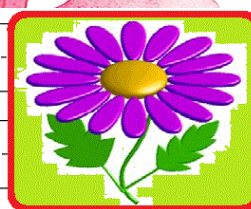
		<p>F,,) și o serie de cuvinte. Ei vor trebui să sorteze cuvinte în funcție de prezența sau lipsa literei „F,,.</p> <p>După finalizarea jocului, voi împărtăși elevilor simboluri de primăvară decupate primite de la Zâna Primăvară, pe care ei vor trebui să le coloreze. Vor avea nevoie de acestea în activitățile următoare.</p>	<p>Simboluri de primăvară</p>	
6.	<p>Încheierea lecției</p> <p>(3 minut)</p>	<p>Voi face aprecieri generale asupra comportamentului elevilor în cadrul lecției.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Aprecieri verbale</p>

ANEXA 1

f

F

Handwriting practice for the lowercase letter 'f'. The page contains ten rows of handwriting lines. Each row starts with a solid 'f' showing stroke order (1: counter-clockwise curve, 2: vertical down, 3: horizontal crossbar), followed by a dashed 'f' for tracing, and then five more dashed 'f's for independent practice.

Handwriting practice for the uppercase letter 'F'. The page contains ten rows of handwriting lines. Each row starts with a solid 'F' showing stroke order (1: horizontal top bar, 2: vertical down, 3: horizontal bottom bar), followed by a dashed 'F' for tracing, and then five more dashed 'F's for independent practice.

Dragi copilași ai clasei pregătitoare,

Va salut și va îmbrățisez pe toți cu mare drag. Nu ne-am mai văzut de tare mult timp. La ultima vizită a mea, voi erăți abia la grădinița. Dar acum ați crescut și sunteți în clasa pregătitoare, sunteți școlari!

Vin la voi cu o mare problemă: aș dori să organizez în natură un festival al primăverii, în care să invit toate animalele, toate insectele și toate florile, dar nu în ultimul rând să va invit și pe voi, dar tare neajută sunt... Vedeti voi, eu încă nu am învățat să scriu foarte bine și sunt tare multe cuvinte pe care nu știu să le scriu, precum „floare, fluture, festival,„. Plus de asta, nici la matematică nu stau prea bine și mai am de realizat și un afiș pentru festival, dar nu mai am timp. Oare mă puteți ajuta voi cu pregătirile?

Semnat,

Zana Primăvara

PROIECT DE LECȚIE

DATA: 17.03.2023

CLASA: Pregătitoare C

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUDILA, JUDEȚUL BRAȘOV

ÎNVĂȚĂTOR: Alecsă Giorgiana- Alexandra

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Vine, vine primăvara!

SUBIECTUL LECȚIEI: Compararea și ordonarea numerelor naturale de la 10 la 20.

TIPUL LECȚIEI: Consolidare a cunoștințelor

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DURATA: 45 minute

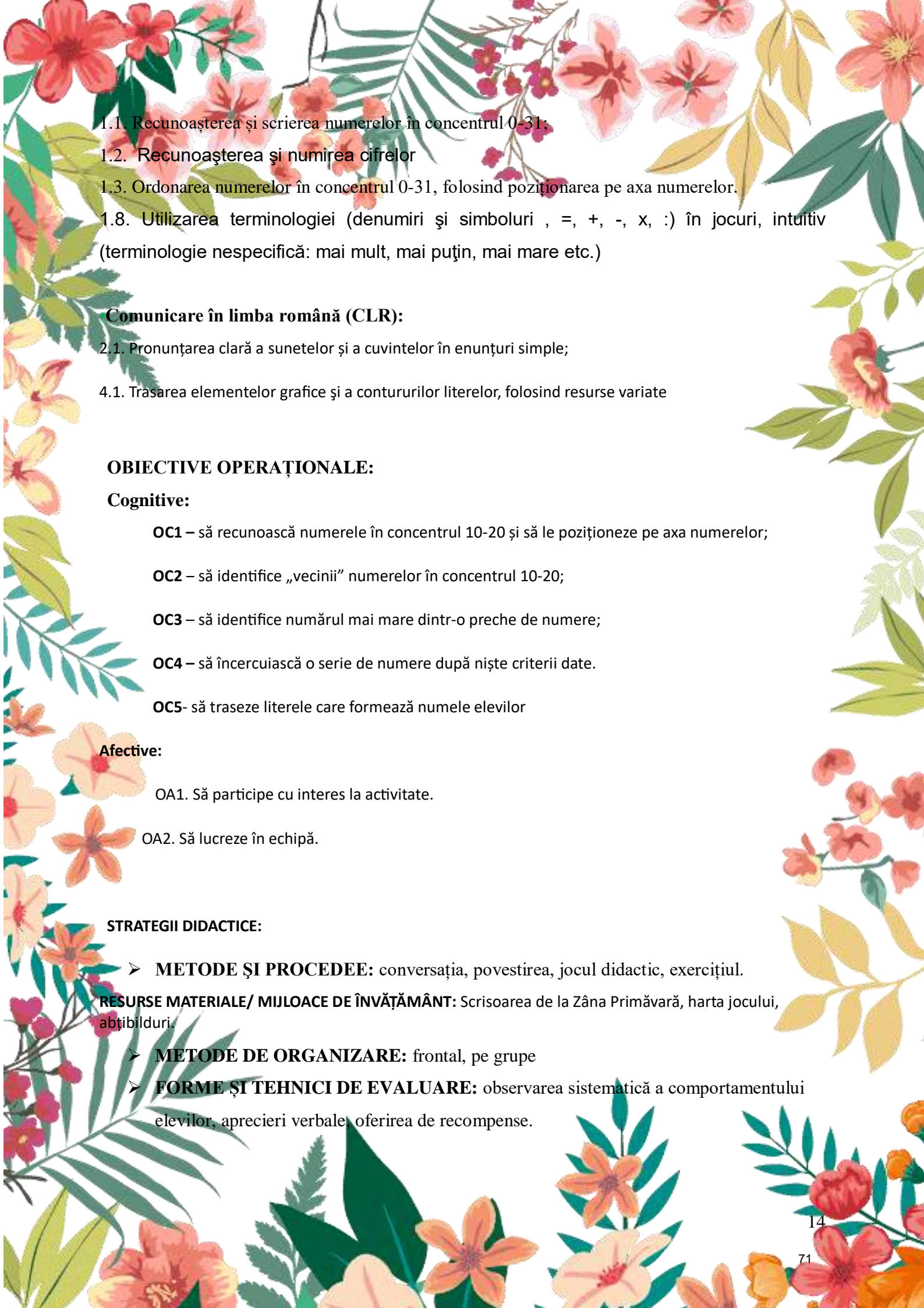
DISCIPLINE INTEGRATE:

Matematică și explorarea mediului

Comunicare în limba română

COMPETENȚE VIZATE:

•**Matematică și explorarea mediului (MEM):**

-
- 1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0-31;
 - 1.2. Recunoașterea și numirea cifrelor
 - 1.3. Ordonarea numerelor în centrul 0-31, folosind poziționarea pe axa numerelor.
 - 1.8. Utilizarea terminologiei (denumiri și simboluri , =, +, -, x, :) în jocuri, intuitiv (terminologie nespecifică: mai mult, mai puțin, mai mare etc.)

Comunicare în limba română (CLR):

- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;
- 4.1. Trasarea elementelor grafice și a conturilor literelor, folosind resurse variate

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

- OC1** – să recunoască numerele în centrul 10-20 și să le poziționeze pe axa numerelor;
- OC2** – să identifice „vecinii” numerelor în centrul 10-20;
- OC3** – să identifice numărul mai mare dintr-o preche de numere;
- OC4** – să încercuiască o serie de numere după niște criterii date.
- OC5**- să traseze literele care formează numele elevilor

Afective:

- OA1. Să participe cu interes la activitate.
- OA2. Să lucreze în echipă.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, povestirea, jocul didactic, exercițiul.

RESURSE MATERIALE/ MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Scrisoarea de la Zâna Primăvară, harta jocului, abțibilduri.

- **METODE DE ORGANIZARE:** frontal, pe grupe
- **FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, oferirea de recompense.

RESURSE TEMPORALE: 45 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Purcaru Monica (2008). Metodica activităților matematice și a aritmeticii pentru institutori/profesori din învățământul primar și preșcolar. Editura Universității Transilvania din Brașov.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt.	Evenimentele lecției	O b. O p.	Conținuturi	Strategii didactice		
				Metode și procedee	Materiale și mijloace	Evaluare
1.	Moment organizatoric (1 minut)		Mă pregătesc pentru începerea orei și mă asigur că toți elevii sunt așezați în bănci.	Conversația		
2.	Reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior și captarea atenției (7 minute)	OC 1 OC 2	<p>Le adresez elevilor următoarea întrebare:</p> <p>Î: Ce floare vestește venirea primăverii?</p> <p>R: Venirea primăverii este vestită de ghiocel.</p> <p>Î: Ce alte flori de primăvară cunoașteți?</p> <p>R: Narcise. Zambile, lalele..</p> <p>Expun la videoproiector câteva flori și invit un elev să le numească, apoi revin cu întrebarea:</p> <p>Î: Voi știți să numărați florile dintr-o grădină înflorită?</p> <p>Până la cât am învățat noi să numărăm?</p> <p>Invit un elev să numere crescător în centrul 0-20. De asemenea, le voi solicita să spună vecinii unor numere, preum 13, 19, 10 etc.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstratia</p>	Videoproiectorul	Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale

3.	Anunțarea temei și a obiectivelor (3 minute)	<p>Le spun copiilor că mai am o scrisoare de la Zâna Primăvară, scrisoare în care le mulțumește acestora pentru ajutorul oferit în ceea ce privește învățarea sunetului și a literelor „f,, și „F,,. Dar acum are o altă problemă: are nevoie de ajutor să împartă invitațiile deoarece ea nu se prea descurcă la ordonarea și compararea numerelor, și cere ajutorul elevilor să o ajute. (Anexa 1)</p>	Conversația	Scrisoarea de la Zâna Primăvară	
4.	Dirijarea învățării (20 minute)	<p>Această lecție de consolidare a cunoștințelor se realizează sub forma unui joc didactic care se numește „Împarte invitațiile” și presupune împărțirea elevilor pe grupe și rezolvarea câtorva exerciții matematice. Cu fiecare grupă care rezolvă corect exercițiul, o parte dintre invitați primesc invitațiile.</p> <p>EXPLICAREA JOCULUI- se explică regulile jocului și se oferă indicațiile care ajută la rezolvarea acestuia.</p> <p>DESFĂȘURAREA JOCULUI PROPRIU-ZIS- elevii vor fi împărțiți pe grupe, iar fiecare grupă va avea câte un nume și câte un exercițiu (Anexa2):</p> <p>Grupa zânelor:</p> <p>1. - Completează șirul cu numerele care lipsesc</p> <p>Grupa animalelor :</p>	<p>Joc didactic</p>	<p>Planșa jocului</p> <p>Bilețelele cu exerciții</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale</p>

2. Scrie vecinii numerelor
- Grupa insectelor:**
3. Colorează cu verde numărul mai mic și cu portocaliu numărul mai mare, din perechile date.

Exercițiu
I

Joc
didactic

Grupa florilor:

4. Încercuiește

Exercițiu
I

5. **Obținerea performanței**
- (5 minute)**

OC
5

COMPLICAREA JOCULUI- se realizează print-o cerință în care elevii vor trebui să-și traseze numele și să identifice din câte litere este alcătuit numele lor. Prin rezolvarea acestei cerințe, vor primi și ei invitație la festival. (Anexa 3)

Jocul **SE ÎNCHEIE** atunci când elevii reușesc să împartă toate invitațiile.

Exercițiu
I

Planșa
jocului

Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale

6.	Fixarea cunoștințelor (7 minute)	OC 1 OC 2 OC 3 OC 4	Pentru fixarea cunoștințelor, voi proiecta la videoprojector rezolvarile grupelor și le vom verifica cu toții. Acesta este momentul în care aflăm ce grupă a reușit să împartă toate invitațiile.	Verificarea	Planșa jocului	Observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale
7.	Încheierea lecției (1 minut)		Fiecare elev care a participat activ la oră, va primi câte un abțibild și voi face aprecieri generale asupra comportamentului elevilor în cadrul lecției.		Abțibilduri	Aprecieri verbale Oferirea de recompense

Dragi copiu,

Va multumesc din suflet pentru ajutorul oferit in ceea ce priveste invatarea sunetului si a literelor „f,” si „F.”. Mi-ati fost de mare ajutor! Insa mai exista o problema: nu am reusit sa impart invitatule deoarece nu stiu sa ordonez si nici sa compar numerele. Am auzit ca lecturile trecute de la MEM despre asta ati vorbit. Oare ma puteti ajuta si pe mine sa inteleg?

Anexa 2

1. Completează șirul cu numerele care lipsesc (Competența vizată 1.1):

1	0		1	1																1	6
---	---	--	---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	---

2. Scrie vecinii numerelor (Competența vizată 1.2):

<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	2	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	2	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	5	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	1	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	3	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	1	4	<input type="text"/>	<input type="text"/>

3. Colorează cu verde numărul mai mic și cu portocaliu numărul mai mare, din perechile (Competența vizată 1.2):

<input type="text"/>	1	7	<input type="text"/>	1	3	<input type="text"/>	1	5	<input type="text"/>	1	5	<input type="text"/>	1	6	<input type="text"/>	1	2
<input type="text"/>	1	4	<input type="text"/>	1	9	<input type="text"/>	2	0	<input type="text"/>	1	8	<input type="text"/>	1	1	<input type="text"/>	1	1

4. Încercuiește (Competența vizată: 1.2):

a. Numerele mai mici decât 18;

8; 11; 17; 19; 20; 12; 14; 18; 15; 7;

b. Numerele mai mari decât 14;

12; 17; 9; 16; 18; 15; 11; 10; 14; 20;

c. Numerele mai mari decât 13, dar mai mici decât 17;

18; 9; 13; 16; 12; 17; 11; 15.

Anexa 3

5. Scrie pe linie numele tău. Scrie în casetă câte litere ai folosit.

<input type="text"/>

PROIECT DE LECȚIE

DATA: 17.03.2023

CLASA: Pregătitoare C

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUDILA, JUDEȚUL BRAȘOV

ÎNVĂȚĂTOR: Alecsă Giorgiana-Alexandra

ARIA CURRICULARĂ: Arte

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Vine, vine primăvara!

SUBIECTUL LECȚIEI: Lucrare colectivă (colaj) „Festival de primăvară,,

TIPUL LECȚIEI: formarea de priceperi și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DURATA: 45 minute

DISCIPLINE INTEGATE:

Arte vizuale și abilități practice

Comunicare în limba română

Matematică și explorarea mediului

COMPETENȚE VIZATE:

Arte vizuale și abilități practice:

1.1. Sesizarea semnificației unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar

2.3. Realizarea de aplicații/ compoziții/ obiecte/ construcții simple, pe baza interesului direct

Matematică și explorarea mediului

1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în concentrul 0-31

Comunicare în limba română

2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

OC1. La finalul activității, elevii vor fi capabili să identifice materialele și instrumentele necesare în vederea realizării lucrării.

OC2. La finalul activității, elevii vor fi capabili să repovestească etapele de lucru, dacă produsul a fost asamblat în proporție de 75%.

OC3. La finalul activității, elevii vor fi capabili să exprime părerea despre produsul realizat de ei sau de colegi, aducând unul sau două argumente.

Psihomotorii:

OP1. În timpul activității, elevii vor fi capabili să lipească, să decupeze și să asambleze lucrarea colectivă.

Afective:

OA1. Să dobândească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire.

OA2. Să formuleze judecăți de valoare simple pe parcursul lecției.

OA3. Să lucreze în echipă.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, exercițiul, observația, demonstrația, munca independentă
- **RESURSE MATERIALE/ MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** vată, diferite simboluri de primăvară, lipici, popcorn.

-
- **METODE DE ORGANIZARE:** Frontal, individual, pe grupe.
 - **FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale

RESURSE TEMPORALE: 45 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt.	Evenimentele lecției	Ob. Op.	Conținuturi/ tipuri de activități Activitatea didactică	Strategii didactice		
				Metode și procedee	Materiale și mijloace	Evaluare
1.	Moment organizatoric (2 minute)		Mă asigur că toți elevii sunt așezați la locurile lor, iar că toate materialele mele sunt pregătite.			
2.	Captarea atenției (3 minute)		În această etapă a lecției, voi lua a treia scrisoare de la Zâna Primăvară în care mulțumește pentru tot ajutorul primit de până acum, dar mai are o ultimă rugămintă: să o ajutăm cu afișul festivalului. (Anexa 1)	Conversația	Scrisoarea de la Zâna Primăvară	
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor (1 minut)		Așadar, astăzi, la ora de Arte vizuale și abilități practice, vom realiza un afiș mare pentru festival.	Conversația		
4.	Demonstrarea și execuția model (13 minute)		Întuirea modelului și a materialului Le spun elevilor să privească modelul afișat la videoprojector. (Anexa 2) -Din ce credeți că este realizat acest afiș?	Conversația Explicația Demonstrarea	Modelul didactic care conține: Conuri Acrilice Lipici	Observarea sistematică a comportamentului elevilor

	<p>ntă a lucrării</p> <p>(20 minute)</p>	<p>OA1</p> <p>OA2</p>	<p>Intervin pe parcurs, dacă sunt eventuale nelămuriri. De asemenea, îi rog frumos să lucreze cât mai curat, îngrijit și să respecte toate etapele de lucru.</p> <p>În același timp, voi confecționa și eu decorațiunea alături de elevi.</p>	<p>Explicația</p> <p>Munca independentă</p>	<p>Lipici</p> <p>Bile pluşate</p> <p>Ață</p>	<p>a comportamentului elevilor</p>
6.	<p>Asigurarea feedback-ului</p> <p>(4 minute)</p>	<p>OC1</p> <p>OC2</p> <p>OC3</p>	<p>După ce și-au finalizat lucrarea, elevii sunt rugați să spună care au fost pașii de lucru pe care i-au urmat și ce materiale au avut la dispoziție pentru realizarea afișului.</p> <p>Apoi, ei sunt rugați să își exprime părerea cu privire la ceea ce au făcut.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Produsele finale</p>	<p>Evaluarea produselor</p>
7.	<p>Încheierea lecției</p> <p>(2 minute)</p>		<p>Voi face aprecieri individuale și colective.</p>	<p>Conversația</p>		<p>Aprecieri verbale</p>

Anexa 1

Dragi Fluturași,

Vă mulțumesc încă o data pentru tot ajutorul oferit de până acum! Am am o singură sarcină de îndeplinit pentru a putea începe festivalul: am nevoie de un afiș. Oare mă puteți ajuta și cu acest lucru? Vă primit o surpriză la final!

Anexa 2

BIBLIOGRAFIE

- Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013.
- Programa școlară pentru disciplina ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.201.
- Norel, M.(2018). *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*. Editura Universității Transilvania din Brașov.
- Joc wordwall: <https://wordwall.net/ro/resource/8630932/recunoa%C8%99te-sunetul-%C8%99i-litera-f>

-

Importanța activităților educative realizate în parteneriat cu părinții în vederea reușitei incluziunii copiilor cu CES

**Prof. Alexandru Vasilica
Școala Gimnazială Gherghești - Petrești**

Toți copiii au dreptul de a fi educați împreună, oricare ar fi dizabilitatea sau dificultățile de învățare pe care acesta le are.

Educația integrată se referă la faptul că toți copiii trebuie să învețe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieții și nu în medii separate, deoarece fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educație care să răspundă nevoilor sale educative.

Să nu uităm un aspect foarte important „copiii care au anumite dizabilități au trebuințe de bază în creștere și dezvoltare ca toți copiii. Identificăm: nevoia de afecțiune și securitate, de apreciere și întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate și independență”. (E. Vărășmaș, 1998).

În modelul tradițional, relațiile familiei cu școala sunt aproape inexistente sau au un caracter informal, ocazional. În condițiile școlii incluzive, părinții participă direct la viața școlii și pot influența anumite decizii care privesc procesul educațional. Absența sau indiferența părinților în ceea ce privește problemele educaționale ale copilului vin în opoziție cu ideea de integrare sau incluziune. În acest sens apar o serie de dificultăți cauzate de atitudinea de reținere sau neîncredere a părinților care rezultă din reprezentări/mentalități eronate cu privire la viața și evoluția școlară a unui copil cu cerințe educative speciale. Având în vedere perspectiva învățământului de tip incluziv, părinții au dreptul să-și exprime propria viziune asupra modului de funcționare a școlii și să participe concret la influențarea actului managerial din școală.

De asemenea, familiile copiilor cu cerințe educative speciale au obligația să se implice în activitățile extrașcolare ale copiilor și să dea dovadă de răbdare și înțelegere față de schimbările mai lente sau mai rapide din viața copiilor lor.

Incluziunea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilității, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia. În reușita educației incluzive un rol important revine familiei. Relația familie-școală se bazează pe încredere, iar o comunicare eficientă asigură încrederea reciprocă.

La începutul parteneriatului cu părinții, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăța de la părinți despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele, se poate stabili o relație deschisă, cu sprijin reciproc. A ști să asculți înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării.

Pentru o mai eficientă susținere a școlii incluzive din partea familiilor, membrii acestora trebuie să satisfacă un minimum de cerințe: să participe activ la toate activitățile școlii și să se implice în promovarea practicilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe speciale la toate nivelurile vieții sociale, să fie modele de acțiune și de comportament în acceptarea și susținerea integrării persoanelor cu cerințe speciale din comunitățile lor, să sprijine profesorii în alegerea unor strategii realiste cu privire la evoluția și formarea

copiilor în școală și în afara ei, să fie parteneri sinceri de dialog și să accepte fără rezerve colaborarea cu echipa de specialiști care se ocupă de educarea și recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situații de viață, să colaboreze cu alți părinți în grupurile de suport ale părinților și să împărtășească și altora experiențele personale cu propriii copii, la activitățile desfășurate în mijlocul familiei, să fie convingși de avantajele oferite de școala incluzivă copiilor cu cerințe speciale și să accepte fără resentimente eventualele limite impuse de gradul și complexitatea deficiențelor acestora.

În acest fel se evidențiază în mod tipic caracteristici legate de condițiile de acasă și din familie ale elevilor ca fiind unele dintre barierele principale în învățare. Pot fi menționate și anumite exemple: resursele financiare ale familiei, atitudinile părinților față de școală și educație, starea de sănătate și nutrițională a copilului, stresul cauzat de separarea părinților sau de familii disfuncționale, proveniența dintr-o familie ce călătorește mult, începerea școlii cu slabe abilități de vorbire, vocabular deficitar și insuficienta pregătire pentru citit-scris.

Școlile tind să perceapă elevii care se confruntă cu aceste bariere ca fiind slab motivați, supuși presiunii negative a părinților și grupului, ca având o frecvență redusă la școală și manifestând probleme comportamentale sau de control. Din aceste răspunsuri este clar că școlile întâlnesc cele mai mari dificultăți atunci când se confruntă cu bariere pe care le consideră externe și cu mult în afara controlului școlii, iar condițiile de acasă și din familia elevului afectează abilitatea acestuia de a fi complet receptiv la oportunitățile educaționale pe care le oferă școala.

Este necesar să se realizeze aici un echilibru, numai că școlile și profesorii nu pot să rezolve toate problemele sociale pe care le întâlnesc, motiv pentru care cadrele didactice trebuie să combine o concentrare pe responsabilitățile lor profesionale distincte cu dezvoltarea continuă a unui climat tolerant și cald care ține seama de nevoile, problemele și istoria de viață a tuturor elevilor.

Prin comunicarea bilaterală părinții creează un parteneriat strâns în sprijinul copiilor, se formează comunitatea și cultura școlii, cadru în care aceștia se simt ca "membrii ai unei familii". Părinții răspund la această cultură prin participarea la educația copiilor în moduri în care ei înșiși niciodată nu le-au cunoscut.

Printr-o comunicare eficientă cu familia, aceasta ajunge să conștientizeze rolul în educație, rolul în integrarea cu succes a copilului său, iar familia trebuie să exercite o influență pozitivă asupra copilului, rolul său fiind foarte important în dezvoltarea acestuia din punct de vedere fizic, intelectual și moral.

Copiii au rezultate bune la școală, se integrează dacă familiile se interesează îndeaproape de educația lor, iar părinții sunt cei care cunosc cel mai bine copilul și reprezintă o importantă sursă de sfaturi pentru profesori. Școala incluzivă și toate cadrele didactice trebuie să creeze un mediu primitor pentru implicarea familiei în recuperarea, adaptarea și integrarea propriului copil cu cerințe speciale, prin solicitarea tuturor familiilor cu copii care prezintă cerințe educaționale speciale pentru a participa la aplicarea programului educațional și terapeutic propus, dar și recunoașterea cerințelor și drepturilor familiilor de a alege dacă, în ce măsură, cum și când pot participa la cât mai multe activități terapeutice.

Familia este și va rămâne mediul normal în care personalitatea unui copil, cu sau

fără deficiențe, se dezvoltă armonios sub toate aspectele, iar succesul educației incluzive este asigurat de buna comunicare dintre familie și școală.

SPAȚII DE ÎNVĂȚARE

Amos Doina

Colegiul Național “Petru Rareș” Suceava

Minuni în laborator!

Pornind de la faptul că profesorii de fizică, chimie și biologie, laboranții lucrează în laboratoare performante, dotate cu echipamente și substanțe, cu calculatoare și nu în ultimul rând cu pasiunea lor pentru obiectele pe care le predau, toate acestea oferă elevilor și altor participanți posibilitatea de a prezenta sau de a testa moduri de predare-învățare interactive, prin intermediul echipamentelor, aplicațiilor sau conținuturilor folosite. Pentru a favoriza procesul de învățare, la noi în școală s-a construit un Centru pentru Documentare și Informare și este în construcție un nou spațiu de învățare cu laboratoare pentru gimnaziu.

Laboratorul este o sală de clasă interactivă care ilustrează modul de dispunere tradițională a spațiului, care poate folosi tehnologia pentru a spori interactivitatea și participarea elevilor.

Știința nu are limite...sau vârstă!

Laboratoarele din școala noastră reprezintă un spațiu modern în care se desfășoară activități educative care conferă:

- un spațiu deschis, reconfigurabil și amplu, împărțit în zone unde pot fi explorate utilizări inovatoare ale noilor tehnologii de învățare, o zonă pentru adunări și activități informale derulate de elevi/cadre didactice, prezentări, întâlniri, vizionări, demonstrând înțelegerea noțiunilor și folosirea tehnologiile multimedia;
- vizibilitatea lucrărilor, încurajează participarea elevilor, într-un spațiu propice unui forum de discuție;
- flexibilitate pentru lucrul în proiecte, activități practice de grup, pe teme de științe/tehnologie folosind tehnologiile moderne integrate, iar activitățile desfășurate pot include studierea și cercetarea folosind microscopie, notebook sau dispozitive de înregistrare de date, dezvoltând competențe legate de rezolvarea problemelor folosind instrumente diverse;
- favorizează dezvoltarea competențelor de utilizare a tehnologiei și oferă un context real pentru exersarea abilităților de prezentare și de lucru în grup;
- lucrul în grupuri mici la o sarcină fixată, sub observația pasivă a cadrului didactic este ideală pentru activități colaborative, învățare bazată pe proiecte, încurajează munca în echipă și a abilitățile de management ale proiectelor;
- zonă retrasă, favorabilă studiului, cercetării, activităților individuale sau învățării informale, laboratoarele pot fi folosite pentru a pune în practică ideea de ștergere a granițelor dintre învățarea de la școală și cea de acasă, pentru a face cunoștință elevilor cu utilizări ale tehnologiilor mobile cu aplicații pentru smartphone, pentru folosirea unor instrumente cum ar fi platformele online, jocurile educaționale.

Mulți elevi au dorit să-și completeze cunoștințele de fizică, de chimie, de biologie și să efectueze lucrări practice de laborator. Domeniile alese: fizică, chimie, biologie sunt pe placul elevilor, fiecare regăsindu-și pasiunile în cele mai multe dintre ele. Competițiile și jocurile

desfășurate implică activități de documentare, de asamblare, de comunicare și de cunoaștere, sunt lucruri care captivează atenția repede și care scot la iveală spiritul competitiv.

Studiul științelor presupune muncă în echipă pentru o bună eficiență a procesului didactic. Din perspectiva laborantului însărcinat cu activitățile practice din laboratoare menite să coaguleze rapid spiritul de echipă, pot depune mărturie că elevii noștri au ales să coopereze pentru realizarea tuturor sarcinilor încredințate într-un mod eficient, dar și amuzante în același timp. De ce? Pentru că au beneficiat de activități educative concepute în acest scop. Astfel grupele de lucru sunt formate din elevi de la clasa a V-a până la clasa a XII-a, exercițiile de cunoaștere, de comunicare și de dezvoltare personală au făcut rapid ca majoritatea barierelor invizibile dintre elevi să devină permissive, iar aceștia să se bucure de rezultatele imediate ale colaborării și comunicării eficiente. Mediul de lucru, atmosfera destinsă și comunicarea adecvată cu elevii în cadrul lecțiilor din laboratoarele școlare în care sunt prevăzute lucrări practice, contribuie la creșterea interesului elevilor pentru obiectul studiat. Tratarea individuală a elevilor, dirijarea discretă a activităților, crearea unor situații problemă, stimularea gândirii elevilor pentru a formula ipoteze, rezolvarea prin descoperire cu ajutorul unor lucrări practice, a problemei, sunt modalități de activități didactice eficiente care permit o formare complexă și o evaluare mai bună a elevilor. La toate acestea, alături de profesor este laborantul.

În consecință, activitățile practice de laborator se desfășoară în mod atractiv, sarcinile de grup sunt îndeplinite fără probleme, iar elevii noștri conștientizează faptul că nici o realizare umană remarcabilă nu se înfăptuiește în izolare și că fără comunicare și spirit de echipă rezultatele obținute sunt modeste.

Dezvoltarea simțului estetic în activitățile de educație plastică din Cluburi și Palate ale Copiilor

Profesor Educație plastică Amza Natalia-Mihaela, Palatul Copiilor Nr. 1 Călărași

În acțiunea de modelare a personalității umane, școala are la dispoziție diferite limbaje: al sunetelor, al cifrelor, al mișcării etc. înzestrarea fiecărui elev cu un sumum de instrumente operatorii speciale face obiectul unor discipline speciale, cu caracter obligatoriu, pe toate treptele învățământului de cultură generală. Privit din acest unghi, al eficienței lui sociale, formative, învățământul general trebuie să se bazeze, fără ierarhizări și, mai ales, fără limitări discriminatorii de circumstanță, pe absolut toate limbajele, între acestea, și pe cel al artelor plastice, mai precis pe caracterul expresiv și simbolic, semnificativ al culorii — liniei — formei spațiale. Motive de ordin psihologic, în primul rând, fac din aceasta o necesitate obiectivă.

Ființa omenească este prin excelență umană pentru că își cultivă permanent sensibilitatea (înainte de toate, prin artă). Unele cercetări de psihologia artei atrag însă atenția că influența mediului autentic artistic (folcloric sau profesionist) este determinantă tocmai la vârstele de acumulari definitorii, deci la vârstele școlare. Mai mult, în ameliorarea raportului om mediu, limbajul artelor plastice, cum o demonstrează pretutindeni toate acele preocupări numite ambient-design ori artă ambientală, are de jucat un rol tot mai important.

Însăși dezvoltarea civilizației actuale impune o educație plastică cu pregnante valențe practice, formative; cu alte cuvinte, o educație care să dinamizeze procesele psihice creatoare, prin excelență individuale, pentru a oferi fiecărui elev o largă deschidere către munca de finalizare estetică superioară tuturor produselor materiale și spirituale ale viitorului.

Arta de a educa în domeniul suprasensibilului (domeniu în care se înscriu și artele plastice) este deosebit de dificilă pentru că ea se adresează spiritului. Exprimarea lumii noastre interioare, prin orice formă de expresie ridicată la nivelul artei, presupune, înainte de toate, apropierea de artă, învățarea limbajului ei. Aceasta se poate realiza sub formă de joc, de la vârsta când, așa cum mărturisea Tonitza, „încep să desenez toți copiii, fără deosebire, adică de la vârsta când prinzi a sta copăcel și poți ține în degetele micuțe și neastâmpărate, o așchie de cărbune sau un bulgăraș de cretă”. Se poate afirma, fără teama de a greși, că niciodată nu este prea devreme ca să-l facem pe copil să se lase cuprins de simfonia culorilor.

La ora de educație artistică-plastică, elevul nu are de descoperit o realitate în sine, un lucru concret, ci de dezvoltat facultăți active de reprezentare și de construit un univers pe două planuri distincte, al percepției și al reprezentării. Educația plastică, începută la grădiniță și continuată la școală, trebuie să înceapă cu descoperirea” culorii, limbajul plastic de bază al copilăriei. Prin culoare se va reuși mai adecvat sensibilizarea celorlalte elemente fundamentale ale limbajului plastic: linie, formă etc. Dar nu numai atât. Uneori se acordă desenului, liniei, doar un rol ideografic și nu unul semnificativ, de semn plastic, iar culorii tot impresiv, de culoare locală și nimic mai mult. De aceea uneori metodele și procedeele de lucru apar sterile și disciplina „educație plastică” devine una desuetă. Subiectul, poate fi un pretext pentru educația plastică.

Practica mi-a demonstrat însă că nu există subiecte potrivite pentru anumite vârste și nici simplificări care, paradoxal sunt complicate pentru cei mici (caietul, scaunul, crenguța de brad, oala de lut etc.). Esențial este nu ce anume imagine reală este invocată, solicitată, ci cum este tratată cu anumite elemente de limbaj plastic. Ca să ajung aici, trebuia să îndrăznesc mai mult. Am încercat cât mai multe tehnici, genuri, mijloace de expresie plastică din domeniile limbajului pictural, grafic, decorativ. Copiii au apelat la un fond de semne general valabil,

într-o ordine acordată la nevoile evoluției lor intelectuale. Oricât de potrivit ar fi un subiect din câte se formulează sau se propun și ori cât de adecvat problemei care se abordează, nu oferă fiecăruia aceleași optime condiții psihologice pentru a putea rezolva sarcinile acelei probleme, care, de fapt, este o problemă de limbaj. Poate fi autentică o educație prin artă fără limbajul artei? Limbajul artei este alcătuit nu din vocabule, ci din „elemente de morfologie” (punct, linie, culoare, valoare), din „elemente de sintaxă și stilistice” (structuri închise, structuri deschise, contraste, pata picturală) și din tehnici, procedee tehnice și elemente de tehnologie a materialelor artei (acuarelă, tempera, tuș în peniță, laviu, pliere, nuanțare, transparență etc.).

Am aplicat adecvat pentru clasele I-IV, metode, tehnici și procedee diferite pentru tratarea unor subiecte diferite, încercând să țin cont că între inventivitatea copiilor și propria mea activitate creatoare este o legătură de feed-back. Copiii creativi nu sunt conformiști, ei se descurcă cel mai bine în situații care la pretind o gândire divergentă, aflarea mai multor soluții posibile și nu rezolvări unice. Ei acționează prin fluentă, flexibilitate și originalitate. Urmărind activitatea creatoare a copiilor, consider procesul de predare unul din cele mai creatoare, flexibile și satisfăcătoare activități pe care le oferă viața.

Bibliografie :

1. *Dascălu, A. "Educația plastică în ciclul primar", Editura Poliron, Iași, 1998 ;*
2. *Demetrescu, C. "Culoare, suflet și retină", Editura Meridiane, București, 1961 ;*
3. *Drăghicescu, S, Drăghicescu, F. „Ghid metodic pentru clasele I-IV”, Editura Aramis, București, 2007.*

COPILUL ȘI MOTRICITATEA

PROF.ANDRECA MARIANA CARMEN

Centrul Școlar de Educație Incluzivă VIȘEU DE SUS

Învățătorul trebuie să formeze tuturor copiilor capacitatea de a folosi cu inteligență instrumentele muncii intelectuale și gândirea , să facă un apel la resursele personalității și să știe să utilizeze toate aptitudinile și toate mijloacele de exprimare pentru a le consolida.

Una dintre formele de manifestare a copilului este jocul. În mod obișnuit o asemenea activitate este izvorată din nevoia de acțiune, de mișcare, o modalitate de a-și consuma energia sau de a se distra într-un mod placut de a utiliza timpul.

Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și de operațiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală și fizică a copilului. Elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu, mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție funcțională de veselie și bucurie. Atunci când jocul este utilizat în procesul de învățământ el dobândește funcții psiho-pedagogice asigurând participarea activă a elevului . Dar unde le-am găsi toate acestea, dacă nu în cadrul orelor de îndeletniciri practice, abilitare manuală, terapii ocupaționale unde cea mai mare parte este dedicată mișcărilor transformând comportamentul copilului cu deficiențe cu întreaga sa personalitate.

Prin activitățile de îndeletniciri practice și abilitare manuală elevul deficient este implicat într-un proces de învățare gradată prin care va aborda activități simple,plăcute, atractive și va dobândi o experiență bogată, vizuală ,perceptivă,motrică.

Reeducarea psiho-motricității elevului deficient se supune unor reguli generale ce trebuie bine cunoscute , putem vorbi despre o terapie prin modificările pe care le provoacă , prin satisfacția de a învinge greutățile, o victorie care se va întinde și asupra celorlalte activități școlare.

În organizarea psiho-motricității învățătorul trebuie să aibe în vedere câteva **obiective generale** călăuzitoare în acțiunea sa recuperatorie ca :

- Îmbogățirea cunoașterii realității prin contactul activ și direct al elevilor cu diverse materiale.
- Activizarea întregii personalități în activități succesiv gradate în vederea maturizării psihice și motrice.

- Realizarea terapiei motrice și mintale în limitele particularităților de care dispune fiecare copil.
- Abilitarea manuală generală și a întregului organism în vederea consolidării în viitor a abilităților profesionale.

Iată câteva dintre metodele ce pot fi utilizate de către învățător, educator, logoped în procesul recuperării psiho-motorii în vederea realizării obiectivelor prezentate :

1. **DESENUL** – indicat cu prioritate la clasele mici, preferat de subiecți de toate varstele. S-a constatat că e deosebit de util și îndrăgit de elevii desenul pe baza de indigo. Acesta este necesar pentru a-și controla singuri mișcările și apăsarea mâinii.
2. **COLORAREA CU AJUTORUL URILOR SCOBITE (șabloane)** – aceste uri sunt șabloane ce reprezintă diferite obiecte, persoane. Coordonarea simplă a celor două mâini nu se poate obține uneori nici chiar de elevii mari.
3. **DECUPAREA CU FOARFECILE** – această tehnică trebuie adoptată pentru a coordona mișcările celor două mâini.
4. **ÎNDOIREA FOILOR DE HÂRTIE** – scoate foarte repede la iveală eventualele deficiențe ale simțului de orientare spațială.
Exemple : -îndoirea simplă a foii de hârtie de-a lungul unei axe ;
-îndoirea în 4 a unei hârtii de forma pătrată de-a lungul a 2 axe mediane.
5. **JOCURILE CU BILE** – elevii învață treptat să le numere, să arunce în locuri precise, aproape sau la distanță.
6. **EXERCIIȚII CU CĂRȚILE DE JOC** – pot fi un pretext pentru manipularea lor oferind prilejul de a exersa suplețea, finețea, rapiditatea gesturilor în coordonarea mișcărilor celor două mâini.
- se pot învăța o serie întreagă de mișcări de cele mai diverse tipuri.
7. **DIVERSE ÎMPLETITURI** – metoda familiarizează elevii cu un număr însemnat de material cu diverse procedee de lucru menite să contribuie la terapia psiho-motrică a elevului deficient.
8. **EXERCIIȚII CU PLASTILINĂ (MODELAJ)** – prin exerciții scurte se pot cultiva flexibilitatea și coordonarea mișcărilor mâinilor.

- se pot folosi hârtie, bețișoare, elevul putându-se distra confecționând obiecte valorificându-și imaginația.

9. TEHNICA PICTURII SI A DESENULUI LIBER – cu creioane colorate, acuarele pe hârtie, sticlă , ceramic, faianță.

Oferă posibilitatea de a se exprima.

10. ACTIVITĂȚI DE EXPRESIE MOTRICĂ – se bazează pe folosirea de material plastic , lemn, material pentru broderii diverse și complexă activitate de pirogravat.

Prin metodele despre care am vorbit și altele și mai ales prin modul lor de utilizare trebuie să dovedim că se poate face din metoda noastră un mijloc de-ai ajuta pe copii cu deficiențe în vederea obținerii unei eficiențe moderate sau maxime.

Indiferent de metoda sau metodele folosite trebuie să avem permanent în vedere elementul relaxării. Aceasta are menirea de a calma elevul și a-l face să accepte parcurgerea tuturor etapelor de lucru.

Relaxarea – este necesară pentru a permite crearea unor relații de natură specială între învățător, educator, psiholog și copil. Aplicarea acestor tehnici pare să ducă și la formarea sentimentului de încredere în copil, la dispariția reacțiilor de prestanță care stânjenesc educarea psiho-motorie.

Scopul tehnicilor prezentate mai sus nu este numai acela de a ameliora psiho-motricitate, ci de a acționa asupra întregii personalități a elevului în vederea recuperării lui totale.

Bibliografie

Educatia psihomotorie a deficientilor mintal- indrumator-metodic , Ed. Pro-Humanitate,Bucuresti 2000

Metode si tehnici de invatare eficienta – Ed. Militara Bucuresti 1990

ELEMENTE DE COMBINATORICĂ

Prof. ANDREI IOAN

Liceul Teoretic "ION BORCEA", Buhuși, jud. Bacău

Noțiuni teoretice

În cadrul elementelor de combinatorică, o noțiune de bază este $n!$, noțiune citită "n factorial".

Definiție Fie numărul natural $n \in \mathbb{N}$. Definim $n! = \begin{cases} 1 & \text{daca } n = 0 \\ 1 \cdot 2 \cdot \dots \cdot n & \text{daca } n \geq 1 \end{cases}$.

Valoarea $n!$, pentru $n \geq 1$ reprezintă produsul tuturor numerelor naturale începând cu 1, până la n , inclusiv.

$$3! = 1 \cdot 2 \cdot 3 = 6$$

Exemple $4! = 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 = 24$

$$5! = 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 = 120$$

În situația în care, în calcule, intervin numere suficient de mari pentru valorile factoriale (spre exemplu $10! = 3628800$), se impune simplificarea acestora, sau exprimarea unui factorial față de altul. Din valorile mai sus calculate, se observă că $4! = 3! \cdot 4$, $5! = 4! \cdot 5$.

În general, $(n+1)! = n! \cdot (n+1)$, $n! = (n-1)! \cdot n$.

Definiție 1

Se numește **mulțime ordonată** o mulțime în cadrul căreia contează ordinea elementelor. Privite ca mulțimi ordonate, următoarele mulțimi sunt diferite, chiar dacă au aceleași elemente:

$$M_1 = \{a, b, c\}, M_2 = \{a, c, b\}, M_3 = \{b, a, c\}, M_4 = \{b, c, a\}, M_5 = \{c, a, b\}, M_6 = \{c, b, a\}.$$

Definiție 2

Se numește **permutare a n elemente**, sau **permutare de ordin n**, o funcție bijectivă $f: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, \dots, n\}$.

De fapt, prin permutări a n elemente se înțelege interschimbarea celor n elemente între ele.

Acest lucru este exemplificat de către cele șase mulțimi ordonate mai sus precizate.

Numărul permutărilor de n elemente este $P_n = n!$ $n \in \mathbb{N}^*$.

Definiția 3

Se numesc **combinări de n elemente luate câte k** totalitatea submulțimilor cu k elemente ce se pot forma din mulțimea cu n elemente.

La combinări nu se folosește mulțimea ordonată.

Numărul combinațiilor de n luate câte k este $C_n^k = \frac{n!}{k!(n-k)!}$, $n, k \in \mathbb{N}$, $k \leq n$.

Definiția 4

Se numesc **aranjamente de n elemente luate câte k** totalitatea **submulțimilor ordonate** cu k elemente ce se pot forma din mulțimea cu n elemente.

La aranjamente se folosește mulțimea ordonată.

Numărul aranjamentelor de n luate câte k este $A_n^k = \frac{n!}{(n-k)!}$, $n, k \in \mathbb{N}$, $k \leq n$.

TEOREMĂ: Pentru orice număr natural n și a și b numere reale există relația:

$$(a+b)^n = C_n^0 a^n + C_n^1 a^{n-1} \cdot b + C_n^2 a^{n-2} \cdot b^2 + \dots + C_n^k a^{n-k} \cdot b^k + \dots + C_n^n b^n$$

(1)

Numerele $C_n^0, C_n^1, \dots, C_n^n$ se numesc coeficienții binomiali ai dezvoltării;

Proprietăți:

1. Numărul termenilor dezvoltării binomului $(a+b)^n$ este $n+1$;

Dacă $n=2k \Rightarrow$ coeficientul binomial al termenului din mijloc al dezvoltării este C_n^k și este cel mai mare.

Dacă $n=2k+1 \Rightarrow C_n^k$ și C_n^{k+1} sunt egali și sunt cei mai mari;

$C_n^0 < C_n^1 < \dots < C_n^k > C_n^{k+1} > \dots > C_n^n$ dacă n este par, $n=2k$

2. Coeficienții binomiali din dezvoltare, egal depărtați de termenii extremi ai dezvoltării sunt egali între ei.

$$C_n^k = C_n^{n-k}$$

(2)

3. Termenul de rang $k+1$ al dezvoltării (sau termenul general al dezvoltării) este

$$T_{k+1} = C_n^k a^{n-k} \cdot b^k, \quad k=0,1,2,\dots,n$$

(3)

⇒ Formula binomului lui Newton scrisă restrâns are forma:

$$(a+b)^n = \sum_{k=0}^n C_n^k a^{n-k} b^k$$

(4)

4. Relația de recurență între termenii succesivi ai dezvoltării este următoarea:

$$\frac{T_{k+2}}{T_{k+1}} = \frac{n-k}{k+1} \cdot \frac{b}{a}$$

(5)

5. Pentru $a=b=1$ se obține

$$C_n^0 + C_n^1 + C_n^2 + \dots + C_n^n = (1+1)^n$$

(6)

ceea ce înseamnă că numărul tuturor submulțimilor unei mulțimi cu n elemente este 2^n .

Aplicații

1. Calculați: a. A_{100}^{95} b. $\frac{10!}{4! \cdot 6!}$ c. C_{45}^{43} .

2. Rezolvați ecuațiile: a. $\frac{n!}{(n-1)!} + \frac{(n+1)!}{n!} = 15$ b. $(n+2)! = 42n!, n \in \mathbb{N}$.

3. Rezolvați ecuațiile:

a. $A_x^3 = 7A_{x-1}^2$ b. $\frac{A_x^4 + A_x^5}{A_x^3} = 16$ c. $\frac{P_{x+2}}{A_x^3 \cdot P_{x-3}} = 240$

d. $C_x^3 + A_x^2 = 140$ e. $C_{2x+1}^3 = 35, x \in \mathbb{N}$

4. Rezolvați inecuațiile: a. $C_n^3 \leq C_n^4$ c. $C_n^3 \leq 20$.

5. Demonstrați că $C_{n+1}^{k+1} = \frac{n+1}{k+1} C_n^k$.

6. Fie dezvoltarea $\left(\frac{\sqrt{a}}{2} + \frac{1}{\sqrt[3]{a}}\right)^{12}$, $a > 0$.

a. Determinați coeficientul binomial al celui de-al treilea termen.

b. Determinați $a > 0$ pentru care termenul din mijloc al dezvoltării este 321.

c. Determinați rangul termenului ce conține pe a .

7. Aflați termenul ce nu conține x din dezvoltarea $\left(9x + \frac{1}{\sqrt{3x}}\right)^6$.

8. Aflați termenul dezvoltării $\left(\sqrt[3]{\frac{x}{y}} + \sqrt{\frac{y}{3x}}\right)^{21}$ în care x, y au puteri egale.

9. Determinați termenul ce-l conține pe x din dezvoltarea $\left(x \cdot \sqrt[4]{x} + \frac{1}{\sqrt{x}}\right)^n$ știind că suma coeficienților de rang par este 128.

10. Determinați numărul termenilor raționali ai dezvoltării $(\sqrt{3} + \sqrt[4]{2})^{20}$.

11. Determinați termenul maxim al dezvoltării $\left(\frac{1}{4} + \frac{3}{4}\right)^{50}$.

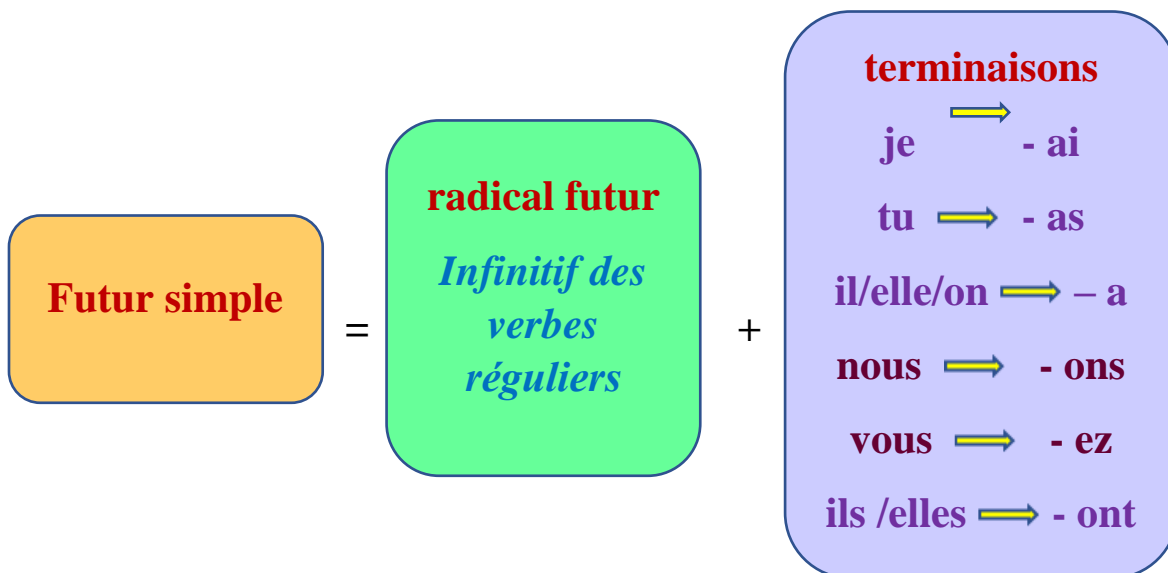
Le futur simple

prof. Andrei Oana – Maria

Liceul Teoretic “Ion Borcea” Buhuși

Observez!

1. Demain, je **participerai** à un spectacle de danse.
2. Dans une semaine, tu **finiras** ton projet.
3. Luc **dira** tout à ses parents.
4. Nous **serons** d'accord avec toi.
5. Vous **aurez** une grande surprise.
6. Elles **partiront** en excursion demain matin.

Modèle :

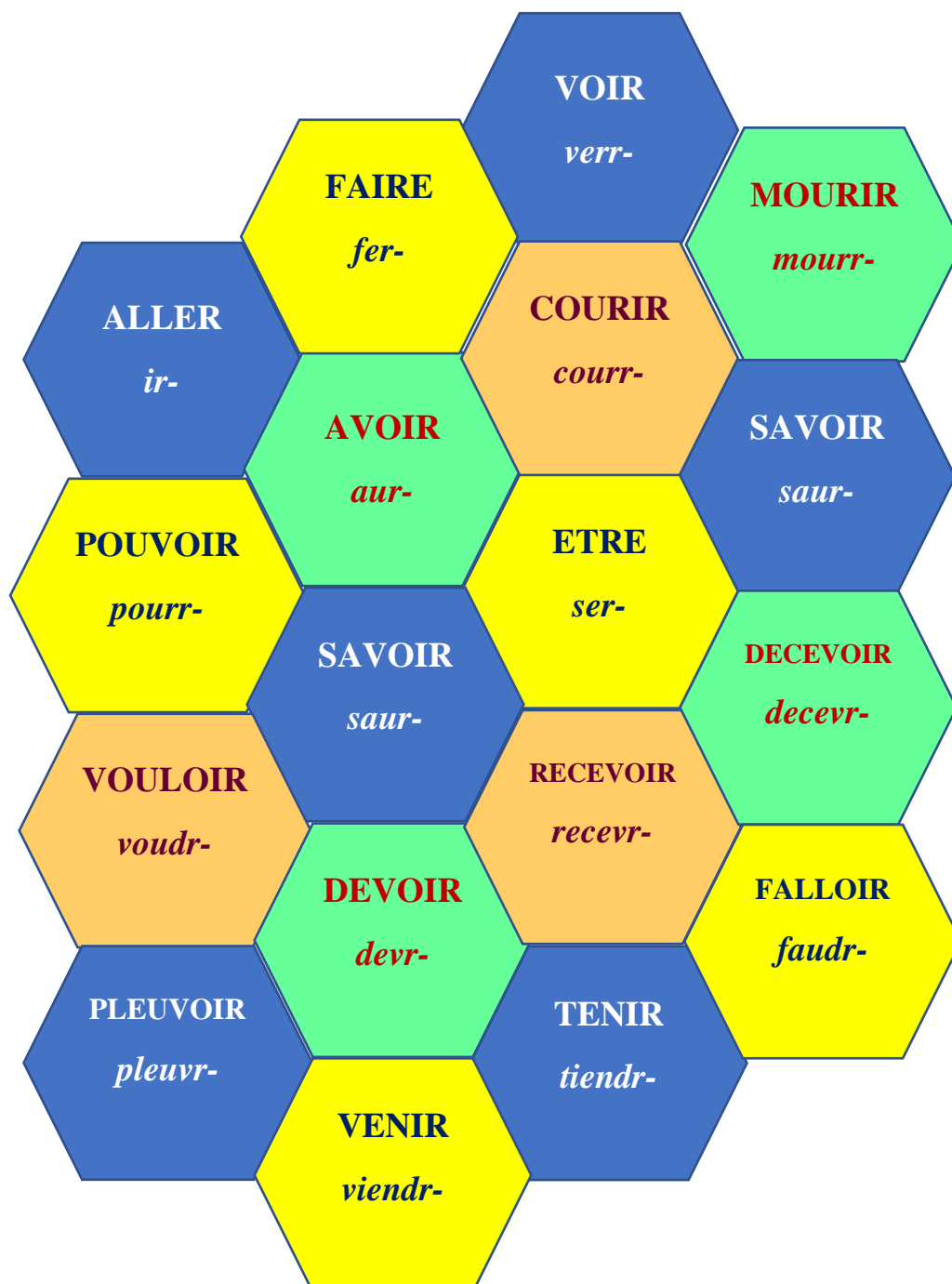
Parler

Je parlerai	Nous parlerons
Tu parleras	Vous parlerez
Il parlera	Ils parleront
Elle parlera	Elles parleront
On parlera	

Dans le cas des verbes du 3ème groupe qui finissent en **-RE**, on écarte le **-e** final avant d'ajouter la terminaison :

- dire : dir *e* : je dir**ai**
- écrire : écri**r** *e* : nous écri**rons**

Certains verbes ont des **formes spéciales** pour le radical futur.

La forme négative

Je **n'**aurai **pas** de pause.

Tu **ne** parleras **pas** à Marc.

La forme interrogative

Auras-tu un projet à faire ? = **Est-ce que** tu auras un projet à faire ?

Sera - t - il chez lui ? = **Est-ce qu'**il sera chez lui ?

«-t-» est utilisé pour la prononciation, il « disparaît » dans la réponse :

Oui, **il sera** chez lui.

Non, **il ne sera pas** chez lui.

Exercices

1. Soulignez les verbes au futur simple :

1. Tu adores la natation.
2. Nous écrirons tous les exercices.
3. Pleurez - vous souvent ?
4. Vous mourez de curiosité.
5. J'ouvrirai la fenêtre.
6. Ils arriveront à temps.
7. Nous courrons au marathon ce week-end.
8. Ma sœur adorera ton cadeau.
9. Il trouvera une solution à ce problème.
10. Vous comprenez mon dilemme.

2. Ajoutez à la forme verbale la terminaison appropriée :

1. Tu aimer___ ma camarade.
2. Nous fer___ nos devoirs plus tard.
3. J'aur___ une nouvelle montre.
4. Mes amies ir___ au concert de Zaz.

5. Paul prendr___ le bus pour aller à l'école.
6. Vous viendr___ nous voir.
7. Tu ser___ un très bon collègue.
8. Nous lir___ ce roman.
9. Tes camarades saur___ comment t'aider.
10. Je finir___ mon projet dans deux jours.

3. Mettez les verbes entre parenthèses au futur simple. Attention à la forme négative !

1. Je (apprécier) _____ votre aide.
2. Tes amis (accepter) _____ -ils ton invitation ?
3. Marc (ne pas apporter) _____ son portable à l'école.
4. Vous (danser) _____ toute la nuit.
5. Nous (pouvoir) _____ nous rencontrer devant le ciné.
6. (vouloir) _____ - tu nous accompagner au théâtre ?
7. Ce soir, Marie (sortir) _____ avec ses amis.
8. Il (falloir) _____ acheter un billet aller-retour.
9. Je (ne pas envoyer) _____ ce colis aujourd'hui.
10. Nous (avoir) _____ un nouveau collègue dès le lendemain.

4. Répondez aux questions suivantes :

1. Quand finiras – tu ton travail ?

2. Pourrez-vous nous indiquer le chemin vers la gare, s'il vous plait ?

3. Fera-il beau aujourd'hui ?

4. Qu'est-ce que Julien fera demain ?

5. Quand tes collègues reviendront-ils de leur stage en Espagne ?

6. Vu les circonstances, demanderez-vous une augmentation de salaire ?

7. Est-ce que tu devras être présent à cette conférence ?

8. Quel titre choisiras-tu pour ton dernier roman ?

FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR LA ELEVI ÎN ORELE DE CHIMIE PRIN JOC DIDACTIC

*prof.Boacă Rodica-Liceul Economic „Al.I.Cuza” Piatra Neamț și prof.Andriescu Camelia-
Colegiul Tehnic „Ghe.Cartianu” Piatra Neamț*

Motto „*Chimia este o știință care va avea asupra vieții o influență imensă și o amplă aplicare*”
(Gothe)

Activitatea centrală ce solicită psihic și fizic elevul ...este învățarea.Problema majoră a sistemului educațional este aceea de a ști cum să-i faci pe elevi învețe. Rezultatele obținute depind și de alegerea și folosirea metodelor de lucru. *Jocul didactic* este un important mijloc de educare care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale școlarului. Datorită caracterului său formativ, jocul influențează dezvoltarea personalității elevului. Jucându-se, copilul reușește să asimileze realitățile intelectuale, astfel acestea rămân exterioare inteligenței copilului. Jocurile didactice au drept scop, pe de o parte instruirea copiilor într-un domeniu al cunoașterii, iar pe de alta parte sporirea interesului pentru activitatea respectivă prin utilizarea unor elemente distractive caracteristice jocului, facilitează atingerea scopului formativ-educativ urmărit și împreună cu celelalte activități frontale exercită o puternică influență asupra copilului în vederea pregătirii sale.

Considerăm că *jocul didactic* este o formă de activitate cu serioase implicații psihologice și pedagogice care contribuie la informarea și formarea copilului ca om, de aceea am plecat de la premisa că învățarea se poate realiza mult mai ușor utilizând jocul didactic în activitățile desfășurate la clasă.

În efortul actual de modernizare și optimizare a școlii românești și a tendențelor europene, obiectivul major este de creștere calitativă a activității didactice prin proiectare, organizare, pregătire și desfășurarea a lecției, ca microsistem ce produce la scară redusă sistemul instrucțional.

Creșterea permanentă a calității lecțiilor este un proces de perfecționare continuă a activității instructiv-educative a fiecărui cadru didactic. Actul perfecționării lecției presupune creație și inovație, pricepere, competența și tendința spre desăvârșire în îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne și în realizarea unor structuri cât mai eficiente și valoroase în organizarea formelor procesului de învățământ și în special a lecțiilor. Dar creșterea calității lecțiilor înseamnă, în special, activizare intelectuală și educație integrală a elevilor pentru a cunoaște adevăruri științifice, dar și spre a li se putea dezvolta capacitatea operațională, interes și dorință de a studia, de a găsi aplicabilitatea cunoștințelor însușite, cu rezultate valoroase. Astfel, lecțiile de chimie de calitate se vor transforma în modele de creativitate pentru profesor și de activitate interesantă, atractivă și eficientă pentru elevi.

Jocul didactic, prin îmbinarea unor metode active ca modelarea, problematizarea, algoritimizarea, etc., contribuie din plin la creșterea calității procesului instructiv-educativ, în orele de chimie.

Jocul didactic, ca element ce ocupă un rol principal, este mijlocul de facilitare și de trecere a copilului de la o activitate dominantă impusă de joc și activitatea care redă activitatea de învățare. Sunt două activități diferite în ceea ce privește jocul, jocul ca și acțiune distractivă și jocul ca și acțiune didactică și formativă în mediul școlar mai ales.

În mod tradițional, prin proiectare pedagogică înțelegem programarea materiei de studiu pe unități de timp și activități, a planului calendaristic, a sistemului de lecții sau elaborarea planurilor de lecții pentru un an calendaristic școlar. Conceptul de proiectare este însă mult mai amplu, fiind

exprimat și caracterizat de alte concepte corelate, precum: design-ul instructional (așa cum este definit de R. Gagne, 1976) sau taxonomia cunoștințelor.

Conceptul de didactică este asociat cu termenul de joc, ceea ce face mai accentuată componenta instructivă a tuturor acțiunilor întreprinse de copii și pune în evidență faptul că acesta este organizat în vederea obținerii finalităților de natură informativă și formativă în același timp care aparțin de foarte multe ori procesului de învățământ. Jocul îi oferă copilului o stare de armonie și destindere, dar tot în același timp creează și un cadru formativ de cunoaștere și descoperirea lucrurilor noi.

Așadar, jocul didactic prezintă ca o notă caracteristică combinarea pașnică și constructiv a fenomenului de instrucție cu cel jucăuș, distractiv și care îi dă copilului o stare de bine. Acesta asigură unități deplină ce au loc între toate activitățile didactice și activitățile distractive. Jocul în sine poate să aibă și efecte pozitive, însă dacă nu este controlat de adulți poate să ajungă și la efecte negative.

Îmbinările existente ale elementelor instructive-educative cu cele distractive, creează stări de afectivitate și empatie care provoacă, stimulează și oferă o intensificare participativă la mai multe activități. Mai mult de atât crește și eficiența și dorința de a contribui la dezvoltarea anumitor componente ale personalității copiilor care participă la activitățile jocului.

În ceea ce privește jocul didactic, acesta se încadrează în categoria acțiunilor ce au la bază reguli și este definit cu ajutorul obligativității de a ține cont de regulile impuse de adversarii jocului care impun căi ce ar trebui urmate de copii în desfășurarea acțiunii ludice.

Jocurile didactice contribuie la efectuarea obiectivelor din domeniul educațional variat și complex totodată. În comparație cu celelalte tipuri de jocuri, jocurile didactice dețin o structură diferită, iar componentele sale specifice sunt următoarele: scopul jocului, conținutul jocului, sarcina didactică, regulile jocului, elementele de joc.

Crearea acestor elemente ludice ține cont de ingeniozitatea unui cadru didactic. Specialiștii ne aduc în față mai multe idei cu privire la elementele de joc precum: utilizarea unor elemente și instrumente surpriză care le stârnește curiozitatea și interesul copiilor, nu le dezvăluie prea multe lucruri înainte ca o acțiune să înceapă și păstrează totul pentru momentul de „start”, profesorii aleg să propună mici concursuri pentru elevi, iar ei participă la întrecerile individuale sau pe echipe ca să intre în posesia micului premiu și pentru a le demonstra celorlalți că sunt învingători. Sarcinile impuse de cadrul didactic sunt cele de a oferi fiecărui joc în parte originalitate, elementele jocului trebuie să fie tot mai variate, diferențiate de acțiunile ludice folosite în trecut și să nu fie plictisitoare pentru copilași.

A.Einstein era de părere că procesul de imaginație reprezintă una dintre cele mai importante părți, chiar și mai importantă decât gândirea, în fenomenul sporirii forțelor creatoare ale fiecărei persoane în parte.

Cu alte cuvinte, imaginația este o formă de gândire mai aparte, pentru că ea, pe lângă faptul că îl ajută pe copil să gândească din punct de vedere critic, are posibilitatea să le și compare între ele făcându-și o părere amplă mai întâi cu tot ceea ce știe și cu ceea ce a fost informat, iar apoi cu ajutorul imaginației poate descifra coduri nedescoperite în activitatea ludică. Exersând tot mai mult, ajunge treptat să aibă propriile idei și își dă seama foarte ușor fără să mai cerceteze. Imaginația mai poate fi considerată și un joc al minții, spunem asta pentru că ea te ajută să te joci în minte cu unele informații și adunându-le la un loc, se face o selecție și se alege cea mai bună idee, iar apoi pusă pas cu pas în aplicare poate ieși o creație nemaipomenită, ori se pot găsi soluții pentru unele probleme la o activitate ludică în cazul preșcolarilor, iar apoi când ajunge la vârsta maturității, mintea sa este formată pentru utilitatea imaginației și în acest fel își poate găsi răspuns la fiecare problemă care îl pune la încercare.

Dezvoltarea intelectului la copii are loc în cadrul activităților proprii de învățare și are capacitatea de a coordona forța motrică contradicțiile apărute dintre „vechi” și ce este „nou”. Mecanismul dezvoltării acesteia este trecere de la interior la exterior sau de la social la individual. Este cea mai importantă condiție fundamentală a realizării unei dezvoltări intelectuale, iar aceasta reprezintă dialogul copilului cu ceilalți ca și un model de valoare al interacțiunii psihologice dintre persoane. Momentan, cel mai cunoscut este rolul comunicării ca și condiție fundamentală în dezvoltarea psihicului uman. Cu alte cuvinte, putem spune că imaginația reprezintă procesul psihic cognitiv, complex de elaborare a mai multor imagini și proiecte noi pe baza combinării și nu în ultimul rând a transformărilor experiențelor întâlnite. Mai mult de atât, imaginația mai reprezintă și procesul psihic cognitiv care face referire la formarea obiectelor și a fenomenului de dinainte neînțeles. Totodată, imaginația nu prezintă un specific al reproducerii realității, din contră, rolul său este acela de a contribui la formarea personalității unui tânăr cu ceva nou.

Gândirea oferă posibilitatea unei surprinderi a tot ceea ce este foarte important, ce este necesar și general în limita realității și în posibilitatea logicii, mai exact, imaginația explorează necunoscutul, posibilul, viitorul.

În jocul didactic, rolul cel mai important al imaginației este acela că un copil are capacitatea de a elabora mental principalul obiectiv al activității ludice și bineînțeles planul desfășurării ei și conform acestor reguli, copilul o să poată desfășura orientativ și pe o perioadă nedeterminată de timp reglat cu minimum de greșeli și cu eficiență crescută. Activitățile le oferă copiilor un loc de acțiune care are în componența sa formele intelectuale, îi ajută să comunice cu alți copii și cu indivizi cu care intră în contact pentru prima dată, le este foarte ușor să se adapteze la noile condiții și cu noii omeni cu care intră în contact, știu cum să comunice și au un comportament destul de civilizată, ocupând statut-uri noi în majoritatea relațiilor interpersonale. Copiii sunt aduși în fața faptului de a putea exprima propriile idei, putând să-și planifice singuri activitatea, fără a mai fi nevoie să aștepte acordul părintelui sau a educatorului ori startul acestora, acest lucru demonstrând a fi cel mai favorabil rezultat în formarea adecvată a intelectului.

Jocul în sine cuprinde strategiile euristice cu ajutorul căruia copii își pun în valoare cunoștințele, modul cum inventează lucruri din ce în ce mai frumoase, răbdările lor pe care le au în timpul activităților, curajul de a încerca noi strategii în jocuri, îndrăzneala de a se implica mai mult și de a conduce întreaga activitate. În momentul activității ludice, copilul este mai întâi un actor care își îndeplinește rolul cât de mult poate și urmărește să-și intre foarte mult în acest rol, mai ales când cunoaște toate condițiile, dar mai poate fi și un spectator pentru a vedea ce fac alții și pe seama lor își formează strategiile. Amintind de jocul didactic și analizând toate componentele sale, ne dăm seama că acesta este o activitate care oferă ajutor în perceperea scopurilor organizate de la început, stăpânește și formează deprinderile durabile, dar și formarea unei personalități adecvate și de recomandat pentru alți copii. Orice joc didactic are în componența sa următoarele instrumente despre care am amintit și în rândurile de mai sus: conținutul, sarcina didactică, regulile jocului, acțiunea de joc

Înainte de a aduce în discuție jocul, profesorul formează o atmosferă cât mai plăcută și le oferă o dispoziție bună celor care iau parte la activitatea ludică. În acest context, prind curaj și copiii care sunt mai tăcuți și nu prea se implică, ci preferă să rămână retrași mult timp. Se ține cont și de raportul dintre instructaj și buna dispoziție și distracție. Dacă se încalcă această regulă principală, nu se mai poate vorbi despre existența jocului didactic, ci doar de un joc care nu este organizat, un joc care oferă doar distracție și atât neavând principii care trebuie să fie respectate.

Conform obiectivelor dorite, jocul didactic este deseori utilizat în cadrul domeniilor experientiale, iar în ceea ce privește formele lecției, jocul este utilizat sub forma mijloacelor de

predare-învățare, formă de consolidare, sistematizări, dobândire a cunoștințelor, descoperirea a unor lucruri noi pentru el și un mod de autocunoaștere.

În componența jocului, copilul arată cât de real este prin toate acțiunile sale. Beneficiile jocurilor didactice sunt multiple și trebuie să îndeplinească toate cerințele, dar mai mult de atât el trebuie să fie și explicativ. Jocurile în general, ajung să fie metode de construire a comportamentelor în care este implicată logica cunoașterii și cea a studiului. Rolul jocului didactic în stimularea proceselor psihice este foarte important, acesta introduce procesul instructiv-educativ ca și metodă și procedeu, oferindu-i importante semnificații și eficiențe. Este necesar ca jocul didactic să fie considerat stimulentele activ în procesul de învățare, copilul ar trebui să se simtă bine și să aibă o anumită satisfacție în momentul în care își desfășoară activitatea.

Jocul poate să se ridice până la cel mai mare nivel al seriozității, nu doar în cazul divertismentului, ci își asigură importante funcții pedagogice în momentul în care are o parte de rațiune inserat în sistemul muncii instructiv-educative. Se ține cont de această opinie în condițiile în care utilizarea prea abundentă a jocurilor care combină realitatea cu fictivul, cel al imaginației implică riscul de a modifica procesul de instrucție în joc, cel de a notifica artificial și desprinsă de realitate întreaga activitate școlară.

În cadrul orelor de chimie putem introduce mai multe tipuri de jocuri: rebusuri chimice, ghicitori, completări de spații libere – trenulețul formulelor chimice, activități experimentale, activități interdisciplinare, etc.

Folosirea jocurilor didactice stimulează gândirea elevilor mobilizându-i la observații, la operații intelectuale variate și la originalitate în găsirea soluțiilor. De aceea considerăm că jocul didactic în cadrul orelor de chimie contribuie în mare măsură la verificarea, precizarea, adâncirea, sistematizarea și consolidarea cunoștințelor, la educarea memoriei și gândirii, la dezvoltarea spiritului creator al gândirii elevilor.

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DIDACTICE, CONCRETIZATE ÎN JOCURI DIDACTICE

Mai jos vom prezenta câteva exemple de jocuri didactice utilizate cu succes în cadrul orelor de chimie:

Exemple de Joc ...și Jocuri!

1. Citește cu atenție cuvintele din careu și construiește o frază coerentă, conținutul reprezentând îndemnul de a acționa responsabil în relația cu mediul ambiental (clasa a-IX-a)

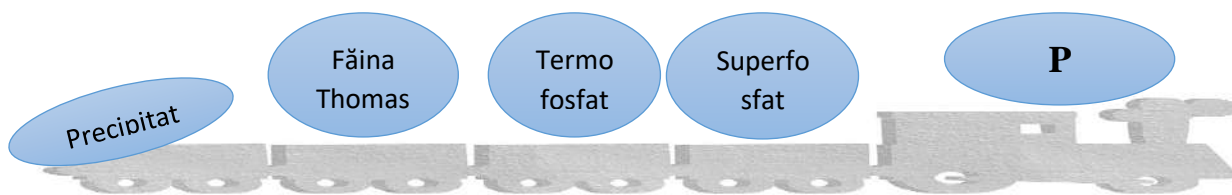

	minunate		prietene
devenind	și		ei
	Întindeți		mâna
aparători	veți	o	
		NATURA	
sinceră			acestei

(Rezolvare : „Întindeți o mână sinceră acestei minunate prietene, NATURA, devenind aparătorii ei!”)

2., „Trenulețul” .. îngrășămintelor (clasa a-IX-a)

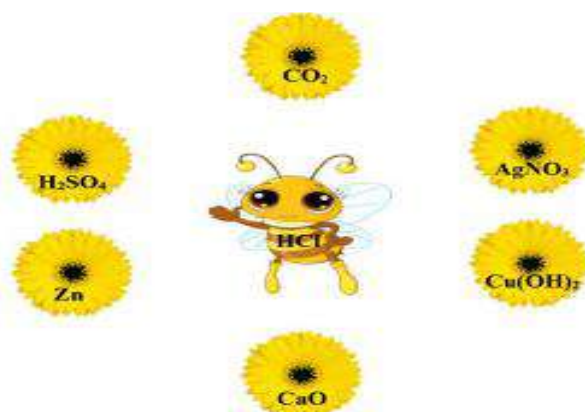
a) Îngrășămintele chimice cu fosfor. Cunoști formulele chimice ale îngrășămintelor indicate prin denumirile uzuale?

(Răspuns: $\text{CaHPO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ - pp; $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot \text{CaO}$ - făina Thomas; $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ – superfosfat; $\text{CaO} \cdot \text{Na}_2\text{O} \cdot \text{P}_2\text{O}_5 \cdot \text{SiO}_2$ - termofosfat;

3. Joc didactic „Polenizarea chimică” cl.VIII-a la tema: Proprietățile chimice ale acizilor

Câte flori va poleniza albina? Argumentați răspunsul prin alcătuirea ecuației reacțiilor chimice. (Notă: o polenizare înseamnă o reacție chimică posibilă dintre substanța-albină (HCl) și substanțele flori, conform legăturii genetice ale claselor de compuși anorganici).

4. Calcularea masei moleculare relative a substanțelor compuse – clasa a VIII-a

Joc didactic „Litera ascunsă” Descrierea jocului didactic:

Utilizând sistemul periodic, calculați masa moleculară relativă a substanțelor: CaO , Al_2O_3 , H_2O , CuSO_4 , NaOH , HCl , HNO_3 , K_2CO_3 , CO_2 , MgBr_2 , astfel încât cifrele obținute să coincidă cu cele din tabelul propus, iar hașurând căsuța ve-ți descoperi o literă.

Sarcina 1. Care este litera obținută?

Sarcina 2. Propuneți câteva denumiri de elemente chimice care au inițiala dată.

84	96	63	44	239	143,5
81	56	309	115	36,5	131
99	18	42	36	75	200
136	40	126	174	116	72
225	160	80	53,5	102	98
319	87	138	184	62	144

5. „Sistemul periodic” – clasa a-IX-a

Noțiuni din Chimie referitoare la unele substanțe anorganice pot fi analizate pornind de la versuri ale unor cunoscuți poeți români, cu scopul unei mai bune asimilări a noțiunilor, dar și pentru creșterea interesului și a sensibilității elevilor.

Versuri ale unor poeți români celebri au fost analizate, în căutare de substanțe chimice. Rezultatele au fost împărțite în patru secțiuni: Metale, Nemetale, Substanțe compuse și Amestecuri de substanțe. Au fost propuse experimente și exerciții.

METALE

POETUL	TITLUL POEZIEI	VERSURI
Grigore Alexandrescu	<i>Epistolă</i>	"Că aurul, argintul , metale păcătoase, La omul ce-o să moară nu sunt trebuincioase"
	<i>Răsăritul lunii (La Tismana)</i>	"Sunt plini munții de oțire, sună zalele de fier "
George Coșbuc	<i>Iarna</i>	"Iarna-i un vestit dulgher Că ea poate, când voiește, Peste râuri pod să puie Fără lemn și fără cuie, Fără nici un pic de fier ."
Mihai Eminescu	<i>Călin (file din poveste)</i>	"De treci codrii de aramă , de departe vezi albind Și-auzi mândra glăsuire a pădurii de argint ."
	<i>Doina</i>	"Și cum vin cu drum de fier , Toate cântecele pier"
	<i>Fata-n grădina de aur</i>	"În ziduri de oțel lucea castelu-i, Cu streșini de- aur și cu turnuri nalte"
	<i>Făt-Frumos din tei</i>	"Flori de tei în păru-i negru, Și la șold un corn de- argint ."
Ștefan Octavian Iosif	<i>Pe câmpia dreptății</i>	"Ștefan-vodă e călare, Îmbrăcat în fir și fier ." "Mâna-i dreaptă strânge frâul De argint ; cealaltă, pala

		Cu mâner de pietre scumpe... Scări și șpori sunt tot de- argint ."
	<i>La fereastra spre livadă</i>	"La fereastra spre livadă Din copită murgul bate Frâu de- argint să-i scot din ladă"
Tudor Arghezi	<i>Didactică</i>	"Tocindu-ți plumbul pe hârtie, Încerci cuvântul cum se scrie" "Vrei să faci aur dintr-un ban de plumb " "N-auzi gemând ciocanul, bătut pe nicovală? Se zbate fierul smuls din vâlvătaie"
	<i>Mâhniri de tânăr cărturar</i>	"Nu-i o ființă, Doamne,-i un dulgher, Deprins cu sculele de fier ."
Lucian Blaga	<i>Leagănul</i>	"Și-n dimineața-aceea fără somn cum colindam cu pași de plumb într-un ungher ascuns am dat de-un leagăn."
Nicolae Labiș	<i>Impresii din munți</i>	"Zac comori de fier și plumb Zac comori de aur scump"
George Topârceanu	<i>Rapsodii de toamnă</i>	"Juvaer de smalț și aur Cu sclipiri de platină "

EXERCITII PROPUSE

După ce v-ați bucurat de frumusețea nepieritoare a versurilor poezilor români, vă propunem și câteva exerciții.

1. Precizați blocurile de elemente din care fac parte Fe, Au, Ag și Pb.

-blocul de elemente p: Pb; -blocul de elemente d: Fe, Ag, Au

2. Analizați configurațiile electronice ale metalelor care apar în poezia *Impresii din munți* (Nicolae Labiș) și stabiliți dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate sau false. (Numere atomice: Fe-26; Au-79; Pb-82)

-Toate cele trei elemente fac parte din grupe principale. **Fals**

-Învelișul electronic al atomului de plumb conține cel mai mare număr de substraturi.
Adevărat

3.Substanța care are denumirea uzuală *pucioasă* este:

a).potasiul; b).sodiul; c).fosforul; **d).sulful.**

4.Care dintre substanțele prezente în versurile de mai sus reprezintă forme alotrope ale aceluiași element? Despre ce element chimic este vorba? Care este diferența între cele două forme alotrope?

-diamantul și cărbunele – forme alotrope ale carbonului;

diamantul – cristalin; cărbunele -opac

5.Alegeți cuvântul/formula din paranteză care completează corect fiecare afirmație:

-Raza atomică a sulfurului este mai decât a fosforului. (**mică** / mare)

-Ozonul are formula chimică (O₂ / O / O₃)

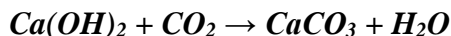
6.Precizați formulele chimice ale substanțelor cu denumirile uzuale *apă tare*, *vitriol* și *silitră*.

-apă tare: HNO₃; vitriol: H₂SO₄; silitră: KNO₃

7.Stabiliți dacă afirmația de mai jos este adevărată sau falsă.

-CaO este varul stins, iar Ca(OH)₂ este varul nestins. **Fals**

8.Scrieți ecuația reacției chimice care stă la baza văruirii pereților.

9.Caracterizați aliajele **oțel** și **bronz** din punct de vedere al compoziției.

-oțel = aliaj Fe + C; bronz = aliaj Cu + Sn

10.Folosind substanțe chimice întâlnite în versurile de mai sus, propuneți o reacție chimică ce se desfășoară cu efervescentă.

-exemplu: tratarea marmurei cu vitriolul

6. AMUZAMENTE CHIMICE

ACTIVITATEA 1- Focuri bengale

Orice foc bengal conține trei categorii de substanțe:

-un combustibil (C sau S);

-un oxidant (KClO₃, KNO₃);

-o substanță care colorează flacăra.

Substanțele trebuie să fie uscate și sub formă de pulberi fine, pulverizate prin mojarare, folosind pentru fiecare substanță un mojar curat. Amestecurile se omogenizează cu ajutorul unei pene, pentru a evita exploziile.

Focurile bengale se organizeaza numai în aer liber. Amestecurile făcute în acest scop (~2g) sunt puse în cornete mici de hârtie ce vor fi aruncate pe rând în flăcări. Focul va deveni astfel sediul unui amuzant foc de artificii multicolor, dar trebuie privit de la o distanță de 2-3 m.

Compoziția unor astfel de amestecuri:

-culoarea roșie: 1g KClO_3 , 2,5g S, 8g $\text{Sr}(\text{NO}_3)_2$, 0,5g cărbune de lemn (pulbere) sau 4g KClO_3 , 1g S, 1,5g CaCl_2 .

-culoarea verde: 4g KClO_3 , 1g S, 1,5g BaCO_3 ;

-culoarea galbenă: 3g KClO_3 , 1,6g S, 1,5g Na_2CO_3 anh.;

-culoarea violetă: 5g KClO_3 , 1,8g S, 1g sulfat dublu de aluminiu și potasiu, 1g K_2CO_3 ;

ACTIVITATEA 2 - "Vezuviu" în laborator

Pe o placă de azbest se amestecă 5g pulbere de Zn cu 5g azotat de amoniu. Cele doua substanțe trebuie să fie uscate. Din amestec se face o gramajoară, iar deasupra ei se pune puțină clorură de amoniu pe care o amestecăm în vârful. În grămăjoară se face o gropiță și punem 1-2 picături de apă. În câteva secunde zincul se aprinde și arde cu o flăcără alba-albăstruie. Arderea este însoțită de un nor de fum alb, format din oxid de zinc. Se formează un "Vulcan" în miniatură!

CONCLUZII

Lucrarea susține ideea că învățarea chimiei poate fi o activitate plăcută și creativă.

Chimia poate fi pusă în conexiune cu diverse forme ale artei (literatură, muzică, arte plastice), atât prin noțiuni teoretice, cât și prin experimente de laborator. Știm foarte bine că în general jocurile sunt preferatele copiilor, acum putem spune că jocurile didactice au același statut, ba chiar mai mult, ele aduc un beneficiu imens în eficiența micilor prelegeri. Nu putem să omitem frumoasa afirmație care îi aparține poetului Lucian Blaga precum „Înțelepciunea și iubirea copilului este jocul”. Prin intermediul jocului se dezvoltă mai ales din punct de vedere moral și psihic. (Jinga, 1994:56)

5. Bibliografie

- Agabrian Mircea, *Analiza de conținut*, Editura Polirom, Iași, 2006
- Antonovici Șt, *Jocuri interdisciplinare, material auxiliar pentru educare*, Editura Aramis Print, București, 2003
- Drăgan Nicoleta, Meiroșu Emilia, Tomescu Natalia, *Chimia mediului și a calității vieții*, Editura LVS Crepuscul, Ploiești, 2003
- Antonovici Ștefania, Paula Neațu, *Jocuri și activități alese*, Editura Aramis, 2008
- Bache H, Mateias A. Popescu, *Pedagogie preșcolară. Manual pentru școlile normale*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
- Bocoș Mușata, Cercetare pedagogică. *Șuporturi teoretice și metodologice, Ediția a II-a*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2003
- Cerghit Ioan, *Metode de învățământ, Ediția a IV-a*, Editura Polirom, 2006, București
- Chateau Jean, *Copilul și jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, Paris, 1967
- Elkonin D. B., *Psihologia jocului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980,
- Faure E., *A învăța să fii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974

- Ionescu M., Radu I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
- Jinga I., Negreț I., *Învățarea eficientă*, Editura Editis, București, 1994
- Neveanu Popescu Paul, *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, București 1978.
- Piaget J., *Psihologia inteligenței*, Editura Științifică, București, 1965
- Verza E., *Psihologia vârștelor*, Editura Pro Humanitas, București, 1981

Contextul pedagogic al valorificării paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia Italiei cu deschideri pentru consolidarea pedagogiei culturii emoționale

Prof dr. Androne Simona Ionala

Contextul pedagogic al valorificării paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia Italiei constă în sistematizarea cronologică a relevantelor contribuții teoretice la afirmarea valorilor specifice modelului educației bazate pe inteligența emoțională; elaborarea, întemeierea științifică și implementarea *Modelului valorificării paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia italiană* în România; având ca reper tendințele aplicării paradigmei inteligenței emoționale la nivelul reformei sistemului de învățământ (*idealul educației umaniste și scopurile generale ale educației democratice*), fiind astfel relevate constantele pedagogice ale aplicării paradigmei inteligenței emoționale la nivelul procesului de învățământ, contribuind la afirmarea pedagogiei culturii emoționale ca știință a educației cu obiectul de studiu specific - educația emoționalității umane.

Evidențierea cercetărilor semnificative și a personalităților reprezentative apărute în procesul de afirmare a paradigmei inteligenței emoționale în pedagogia italiană din perioada 1950 până în prezent, a creat premisele elaborării/aplicării experimentale la nivelul procesului de învățământ, prin proiectarea/formarea competențelor socioafective, necesare în modelul educației bazate pe inteligența emoțională prin noi tehnologii, ce stimulează cultivarea spiritului umanist, a stilului managerial și eficientizarea climatului socioafectiv, reconstrucția mesajului pedagogic și promovarea parteneriatelor educaționale, posibil de realizat în baza reformei sistemului de învățământ, prin definirea idealului educației umaniste și a scopurilor educației democratice cu deschideri largi pentru consolidarea identității științifice a pedagogiei culturii emoționale.

Semnificația teoretică a unei astfel de cercetării este confirmată prin: elucidarea raportului paradigmei inteligenței emoționale cu alte paradigme afirmate în pedagogia contemporană: *paradigma pedagogiei psihologice, paradigma managementului clasei de elevi, paradigma curriculumului etc.*; descrierea în optică reflexivă a valorilor afirmării paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia italiană; argumentarea științifică și experimentală a importanței experiențelor de promovare a pedagogiei culturii emoționale; producerea noilor cunoștințe de *istorie a educației comparate* în domeniul *Pedagogiei istorice* și a *Pedagogiei culturii emoționale*.

Contribuția teoretico-praxiologică a cercetărilor relevante din pedagogia italiană la afirmarea paradigmei inteligenței emoționale și fundamentarea epistemică a *Pedagogiei culturii emoționale*; stabilirea specificului promovării paradigmei inteligenței emoționale precum și *Modelului valorificării*

paradigmei inteligenței emoționale italiene în România; identificarea valorilor paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia italiană constituie repere metodologice utilizabile la nivelul praxisului educațional contemporan.

Implementarea rezultatelor științifice a fost realizată prin experimentarea prin Curriculumului la decizia școlii *Inteligența emoțională* în Liceul „Dinu Lipatti”, Pitești, România în anii 2014 – 2020.

Dimensiunile actuale ale cercetării inteligenței emoționale se referă la: finalitățile educației pentru dezvoltare emoțională, organizarea, conducerea și evaluarea educației pentru dezvoltare emoțională în școală, structura sistemului de educație pentru dezvoltare emoțională pe cicluri de școlaritate, dimensionarea sistemului de educație pentru dezvoltare emoțională pe vârste școlare, raportul educație formală/nonformală/informală pe plan național, pregătirea cadrelor didactice privind educația pentru dezvoltare emoțională, standardele ocupaționale pentru profesiunea de educator, implicarea familiei și a comunității în educația pentru dezvoltare emoțională etc.

Interesul pentru dezvoltarea inteligenței emoționale este stimulat de tendințele de reconsiderare a finalităților educației pentru dezvoltare emoțională din perspectiva asigurării sănătății mintale, prin inițiativele curente la nivel european de instituționalizare și dezvoltare a educației în spiritul promovării culturii emoționale în învățământ precum și prin interesul sporit pentru abordarea unor teme specifice problematicii educației pentru dezvoltare emoțională, interesul manifestat, în diverse ocazii, de cadrele didactice sau de alți actori ai sistemului educațional față de dezvoltarea conținuturilor și a finalităților educației pentru dezvoltarea emoțională la orice treaptă a sistemului de învățământ. În aceste condiții, semnificativ pentru dezvoltarea echilibrată și adaptarea personalității elevilor în vederea afirmării de sine, *devine promovarea educației bazate pe inteligență emoțională*, deoarece se constată, faptul că, în mileniul III, cetățenii societății contemporane au nevoie tot mai mult de competențe socio-emoționale necesare în vederea adaptării la noile schimbări de ordin social, economic și cultural. Din aceste rațiuni pentru a conduce educatul spre „*a învăța să învețe pe tot parcursul vieții*” apare noua paradigmă a pedagogiei – *paradigma educației bazată pe inteligență emoțională* care pune accent pe *dezvoltarea competențelor transversale* în acord cu exigențele societății contemporane privind calitatea școlii, aliniată la schimbările sociale continue.

În România modelul educației bazate pe inteligență emoțională este promovat la nivelul curriculumului formal prin *Consiliere și dezvoltare personală*, care se include în *Consiliere și orientare*.

Delimitarea tendințelor aplicării paradigmei inteligenței emoționale la nivelul reformei sistemului de învățământ (idealul educației umaniste și scopurile generale ale educației democratice) și la nivelul procesului de învățământ au creat premise favorabile pentru apariția noilor dimensiuni ale educației (educația pentru dezvoltare emoțională și sănătate mintală).

Tendința de revizuire a curriculumului școlar oficial înregistrată în lume, prin trecerea în plan secund a curriculumului centrat prioritar pe conținut informațional, conform paradigmei clasice a pregătirii pentru cultura generală, ***reconsiderarea*** curriculumului axat pe obiective (operaționale: cognitive, afective, psihomotorii), în sensul învățării behavioriste, finalizate prin achiziții direct observabile și măsurabile (cunoștințe, abilități) prin ***reconstrucția unui curriculum***, care să formeze prioritar pentru construirea activă a cunoașterii, pentru rezolvarea problemelor complexe ale realității sociale, prin îmbinarea concepției tradiționale și cu progresele noi din educație, desigur generează teme importante pentru cercetarea pedagogică istorică și comparativă privind determinările și efectele așteptate. ***Concluzia vizată a generat ideea de a elabora un curriculum la decizia școlii „Inteligența emoțională în școală”***.

În construcția curriculară am demarat prin analiza idealului educației din literatura pedagogică din România și Italia, care definește tipul de personalitate la care aspiră societatea pe termen lung. Idealul Epocii Moderne reflectă în plan pedagogic transformările înregistrate la nivel social global: (a) idealul *personalității eficiente* (secolul XVIII - prima jumătate a secolului XX); (b) idealul *personalității complexe, multilaterale* (anii 1950-1970); (c) idealul *personalității creatoare și independente* (după ani 1980-1990); *idealul personalității libere* (după ani 1990- prezent). Conjugarea valorilor prioritare definite prin idealul educației în diferite părți ale lumii conturează „*modelul devenirii superioare*” în termeni de anumite competențe sociale.

Competențele sociale proiectate au impulsionat reconsiderarea curriculei școlare la nivelul conținuturilor educației și orientarea acestora spre *socializarea educaților* ca și garant al dezvoltării personale în vederea participării active la viața publică. Din aceste rațiuni conceperea și avansarea noului curs școlar la decizia școlii a constituit o reală oportunitate de valorificare a paradigmei inteligenței emoționale din lume, în general, și din Italia, în special.

Curriculumul disciplinei opționale la decizia școlii „Inteligența emoțională în școală”,

a urmărit realizarea obiectivelor-cadru: aplicarea strategiilor de conștientizare a valorii emoțiilor în luarea deciziilor, validarea socială a autoconștientizării emoționale pentru asigurarea eficacității relaționale, explicația proceselor de dezvoltare intelectuală și personală ce se declanșează în condițiile managementului eficient al emoțiilor.

Competențele specifice proiectate pentru a fi dezvoltate în cadrul disciplinei „*Inteligența emoțională în școală*”, pot fi definite și ca **obiective specifice disciplinei**. În același timp aceste competențe permit redefinirea în raport cu nevoile sociale individuale ale educaților și ale școlii. Spre exemplu, deschidere personală, tendință spre cunoaștere de sine și a altora, comunicare interpersonală tolerantă, atitudini de apreciere și prețuire înaltă, comportament disciplinat, echilibru emoțional, altruism, succes personal, curaj, rezistență la stres, încredere în sine, autovalorizare, acceptare/tolerare de situații tensionante, atitudine binevoitoare față de colegi, profesori, apropiați, respect de sine și de alții, imagine de sine, gândire și orientare pozitivă, respectul deciziilor, motivație superioară de dezvoltare personală, atribuirea responsabilităților, eficiență personală și succes etc.

Astfel, Curriculum la decizia școlii „*L' intelligenza emotiva a scuola*” („Inteligența emoțională în școală”) a fost elaborat pentru elevii claselor XI și XII. **Valori și atitudini formate au fost astfel** atitudinea deschisă față de ceilalți, interesul față de ideile și rezultatele muncii celorlalți etc.

Organizarea tematică a conținuturilor disciplinei a fost structurată pe următoarele dimensiuni: *Introducere; Ce este inteligența emoțională?; Principiile inteligenței emoționale; Instrumente semnificative de evaluare a inteligenței emoționale; Ascultarea și inteligența emoțională; Impactul inteligenței emoționale în școli; Valoarea inteligenței emoționale în obținerea succesului școlar*, a fost realizată prin strategii specifice ce conduc la interiorizarea de către elevi a unor **valori și atitudini proiectate în curriculum:** *atitudinea deschisă față de ceilalți, interesul față de ideile și rezultatele muncii celorlalți, respectul față de ceilalți, promovarea creativității, cooperare.*

Suportul de curs pentru elevi a inclus teme: Un ghid pentru educația emoționalității (Una guida per educare all'affettività); Obiective generale ale educației emoționale (Obiettivi generali); Emoțiile: patrimoniul personalității umane (Le emozioni: patrimonio della persona e risorsa per la formazione); Ce este educația emoționalității? (Cos'è l'educazione emotiva?); Învățăm competențe emoționale în școală (Insegnare la competenza emotiva a scuola); La ce ne servește educația emoționalității? (A cosa serve l'educazione emotiva?); Învățăm copiii să gestioneze plictiseala (Insegnare ai bambini a gestire la noia); Învățăm copiii să gestioneze

frustrările (Insegnare ai bambini a gestire la frustrazione); Conștientizarea emoțională (Consapevolezza emotiva); Dimensiunile competenței emoționale (Le dimensioni della competenza emotiva); Inteligența emoțională (L'Intelligenza emotiva); Competențele inteligenței emoționale (Le competenze dell'intelligenza emotiva); Conștientizarea socială și ambientală (Consapevolezza sociale e ambientale); Unele demersuri de consolidare a competențelor emoționale (Alcuni percorsi di potenziamento della competenza emotiva); Educația rațional-emoțională (L'educazione razionale-emotiva); Emoțiile și cultura (Emozioni e culture); Cum să învățăm vocabularul emoțional: construcția vocabularului emoțional? (Come allenare le emozioni: costruire l'A-B-C delle proprie emozioni?); Schimbăm modul de gândire (Cambiare modo di pensare); Un exemplu de model de învățare a vocabularului emoțional (Esempio di utilizzazione del modello A-B-C); Identificăm gândurile disfuncționale (Individuare i pensieri disfunzionali); Dezvoltăm competența emoțională prin jocuri (Sviluppare la competenza emotiva attraverso il gioco); Activități și jocuri despre empatie, emoții și conflicte (Attività e giochi su empatia, emozioni e conflitto).

O prioritate în formularea obiectivelor operaționale și selectarea conținuturilor educației pentru dezvoltare emoțională a vizat respectarea principiilor de selectare a conținuturilor, de proiectare/validare a celor mai eficiente și funcționale strategii educative la nivelul unor metode și tehnici de dezvoltare a competențelor emoționale ale elevilor prin valorificarea complexă a Paradigmei inteligenței emoționale din pedagogia italiană în perspectiva sporirii inteligenței emoționale a elevilor.

Printre principiile de selectare/ combinare a metodelor și mijloacelor de dezvoltare a competențelor emoționale ale elevilor enumerăm: racordarea la universul individual al personalității adolescenților, la nivelul educației și culturii și spiritualității elevilor; valorificarea potențialului spiritual al elevilor; adecvarea la natura și esența obiectului comunicat (materiilor predate/capacităților formate); valorificarea obiectivelor educaționale, de formare și evaluare a gradului de dezvoltare a competențelor emoționale, precum și adecvarea praxiologică la condițiile și nevoile emoționale și particulare ale elevilor.

Activitățile de valorificare a PIE prin educația pentru dezvoltarea emoțională la disciplina „*Inteligența emoțională în școală*” au necesitat elaborarea unui Vocabular în limba italiană ce reflectă PIE din Italia prin însușirea de termeni ai pedagogiei culturii emoționale necesari pentru a explica fenomenele afective ale vieții cotidiene. În urma evaluării finale s-a observat o

stăpânirea impulsurilor emoționale; receptivitate la sentimentele celuilalt; „citirea” emoțiilor celorlalți; asigurarea echilibrului emoțional personal; gestionarea și negocierea conflictelor; păstrarea relațiilor interpersonale pozitive etc.

Din perspectiva valorificării PIE din Italia la nivelul procesului de învățământ pentru predarea disciplinei *Inteligența emoțională în școală* au fost utilizate următoarele *forme de organizare*: prelegerea – dialog, dezbateri publice a problemelor la adolescență, discuțiile panel și conversația rotativă care îmbină comunicarea orală cu conversația didactică (întrebările și răspunsurile a ambilor subiecți - profesor-elev - cu participarea lor la clarificarea, argumentarea, abstractizarea, generalizarea, sistematizarea și chiar aplicarea informațiilor despre tipologia emoțiilor și necesitatea de a conștientiza propriile emoții etc. Prin intermediul unor procedee în formă de dezbateri sau discuții au fost îmbinate armonios sugestiile profesorului cu spiritul analitic, critic, de inițiativă și creativ al adolescenților.

Printre comportamentele afective învățate de elevi au fost: exprimarea liberă; fișa de evaluare de tip proiectiv; fișa de observare cu obiective date; comentariul fotografiilor și a imaginilor; plasarea de semne care sugerează emoții; realizarea de desene colective cu valoare simbolică pe o temă dată; simulări de concurs; interpretarea testelor.

A fost aplicat, de asemenea, *Portofoliul* deoarece înregistrează mai multe *avantaje*: (a) este un instrument ușor adaptabil la condițiile concrete ale activității; (b) permite aprecierea unor activități de învățare a elevilor; (c) evaluarea portofoliului este eliberată de tensiunile afective negative; (d) evaluarea devine astfel motivantă; (e) dezvoltă capacitatea de autoevaluare; (f) implică activ elevii în propria evaluare și în realizarea unor materiale care să-i reprezinte cel mai bine. Cu atât mai mult că portofoliul reprezintă „cartea de vizită” a elevilor, prin care se poate urmări progresul – în plan cognitiv, atitudinal și comportamental – pe o anumită dimensiune, într-un interval stabilit de timp. După evaluarea prin portofoliu, elevii învață să se autoevalueze. Profesorul discută cu elevii despre ce trebuie să facă aceștia în procesul de învățare. Din categoriile de portofolii cunoscute a fost aplicat portofoliul *de progres sau de activitate* (conține toate elementele desfășurate pe parcursul activității) și *portofoliul de evaluare* ce conține: obiective, strategii, instrumente de evaluare, rezultate etc.). *Lucrările realizate de elevi au vizat:* rezumate, eseuri, referate, comunicări orale tematice, fișe individuale de studiu, proiecte și experimente, rapoarte scrise, teste, chestionare de atitudini, înregistrări, fotografii care reflectă

activitatea desfășurată de elevi, observații realizate pe baza unor ghiduri de observații, reflecțiile proprii, autoevaluări scrise, interviuri de evaluare.

Integrarea copilului în colectivitate devine un indicator și condiție esențială a valorificării optime a potențialului său. Instituțiile de învățământ devin astfel unul din factorii - cheie ai dezvoltării copilului la diferite perioade de vârstă. Tot ceea ce face, ce spune și realizează copiii se exprimă în anumite atitudini care rezultă din trăiri intense pe plan afectiv.

Asfel, comunicarea pedagogică în procesul educațional este cheia soluționării și prevenirii multitudinii de probleme ale învățării și dezvoltării sociale a elevilor la adolescență, orientată spre valorile păcii și ale stabilității, în vederea pregătirii acestora pentru participarea la procesele de construcție socială. Din aceste considerente educația pentru dezvoltare emoțională stimulează dezvoltarea personală, asigurând respectul pentru unicitatea, nevoile și interesele fiecăruia dintre elevi, acordarea de oportunități egale și acces, precum și formarea unor personalități autonome, capabile de a alege și a decide, tolerante, responsabile, creative și flexibile, favorizând realizarea dezideratului educației contemporane – integrarea socială de succes a personalității umane.

Bibliografie:

1. Androne S. I. Affettività e apprendimento. Formazione emotivo-affettiva. („Învățarea emoțional-afectivă”). București: Editura Moroșan, 2016, 131 p.
2. Androne S. I. Cercetări ale autorilor italieni asupra impactului inteligenței emoționale în procesul de învățare. În: *Electronics, computers and artificial intelligence – ECAI* . Vol. 8. Materialele Conferinței științifice internaționale. Ploiești, 2016, p. 1-3
3. Androne S. I. Allenare le emozioni a scuola. Una guida per educare all'affettività” („Educația inteligenței emoționale în școală”). București: Editura Moroșan, 2016. 111 p.
4. Androne S. I., Constante pedagogice ale evoluției și valorificării inteligenței emoționale, Editura moroșan, 2019. 251 p.
5. Argyle M. Competențele sociale. În: Psihologia socială a relației cu celălalt (trad.). S. Moscovici (coord.) Iași: Polirom, 1998. 367 p.
6. Azzopardi G. Dezvoltați-vă inteligența. București: Teora, 2008. 127 p.
7. Bennett-Goleman T. Alchimia emoțională. București: Curtea veche, 2005. 528 p.

8. Cojocaru - Borozan M., Bushnaq T., Şova T., Turcan-Balţat L., **Androne S. I.**, Zagaievschi C. Glosar român - englez - rus - francez - italian: Pedagogia culturii emoţionale. Chişinău: UPS „Ion Creangă”, 2016 . 465 p.
9. Cojocaru C-L. Incidenţa inteligenţei emoţionale în cristalizarea profilului personologic. Bucureşti, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, 2008. 176 p.
10. Cojocaru M. Cultura emoţională a profesorului. Suport de curs. Chişinău: Tip. UPS „Ion Creangă”, 2009. 70 p.

MEDIUL ÎN CARE TRĂIEȘTE COPILUL ȘI PERSONALITEA

Profesor Laura Anghelescu

Liceul cu Program Sportiv “Banatul” - Timișoara, Timiș

Personalitatea deosebește indivizii între ei, și constă într-o combinație de caracteristici psihologice ce cuprind natura unică a unei persoane și care influențează modul în care persoana respectivă reacționează și interacționează cu celelalte persoane. Mediul are un rol extrem de important în formarea personalității omului.

Mediul reprezintă totalitatea condițiilor materiale și social-culturale înconjurătoare și cu care omul intră în permanent în interacțiune.

Componentele mediului sunt: mediul geografic-natural, care poate influența dezvoltarea și sănătatea omului prin câmpul geomagnetic, prin climă, relief, radiații și poluare, dar și mediul socio-cultural, care permite umanizarea și socializarea individului biologic uman, prin asigurarea condițiilor materiale, de civilizație și de cultură, arătându-și influența prin relațiile inter-umane, instituții, idealuri, tradiții, grupuri sociale, stiluri de viață, idei.

Mediul are un rol important în formarea omului ca personalitate. În familie copilul învață limbajul și comportamentul, își formează idealuri și aspirații, convingeri și aptitudini, sentimente, trăsături de caracter, de personalitate și de voință. Factorii sociali se structurează pe mai multe etaje: mediul socio-economic, adică condițiile materiale de viață ale copilului, mediul profesional al părinților, mediul igienic, mediul cultural, mediul comunicativ și socio-afectiv.

Dacă ereditatea vine cu o serie de premise naturale, factorii sociali oferă condiții și dau forma personalității.

Influența mediului și relația dintre ereditate și mediu au fost puse în prim plan de rezultatele diverselor cercetări. În cartea “Prelegeri de psihopedagogie”, Maria Palicica descrie o serie de cazuri. Astfel, este cazul copiilor „sălbatici”, crescuți de animale, mai ales de lupi. S-au studiat apoximativ 50 de copii sălbatici care au fost găsiți trăind împreună cu animalele. Încă din 1694, Condillac menționa în „Tratatul asupra senzațiilor” un copil găsit în Țările Baltice și care, trăind mult timp printre urși, mergea ca aceștia în patru labe. Un alt exemplu este al copilului sălbatic din Aveyron, relatat de Itard, pe care îl speria foarte tare prezența oamenilor și, ca și primul, nu manifesta semne de inteligență absolut deloc. Au mai fost descoperiți copii sălbatici în pădurile din Irlanda, Germania, Ungaria și chiar în România, la Brașov.

Dintre copiii crescuți de lupi, cei mai descriși sunt fetițele Amala și Kamal, care în 1924 au fost găsite în India, trăind împreună cu o haită de lupi, într-o peșteră. Una avea în jur de 2-4 ani, cealaltă 8-9 ani. Au fost duse într-un orfelinat și s-a încercat să li se facă educație.

Fetița cea mică a murit repede deoarece nu s-a putut adapta noului regim alimentar. Cea mare a mai trăit 8 ani, iar asupra ei s-au făcut observații amănunțite. S-a constatat că modul de viață al fetei era asemănător cu cel al lupilor. Dacă i se punea în față un animal ucis, se repezea să-l sfășie cu dinții, fixându-l cu mâinile. Pe parcurs a fost învățată să folosească lingura, dar când nu era supravegheată, mânca direct cu gura din farfurie.

Mergea în patru labe, putându-se ridica în picioare, dar nereușind să învețe să meargă. Auzul și mirosul îi erau dezvoltate, iar văzul era mai bun noaptea. În decursul celor 8 ani petrecuți în orfelinat, a reușit să învețe 40 de cuvinte și propoziții de maxim 2-3 cuvinte.

Din experiențele prezentate reiese că un copil rupt de mediul social și crescut de animale de la o vârstă mică, cu greu mai poate fi umanizat sau poate niciodată. Absența mediului uman obturează dezvoltarea normală psihică. Toți copiii lupi au împrumutat comportamentul și regimul de viață al animalelor adoptive. Sistemul lor nervos nu s-a putut dezvolta pentru a asimila noi cunoștințe, pentru a transforma senzațiile, percepțiile și reprezentările în noțiuni, judecăți și raționamente. Nici unul nu a putut vorbi, nu și-a putut manifesta anumite sentimente sau înțelege anumite reguli sociale.

Jarpeson prezintă astfel cazul a doi gemeni abandonati într-un spital. O soră surdă a avut grijă de acești copii, 5 ani, aducându-le mâncare. Ei au fost apoi descoperiți și deși nu au trăit complet izolați, umanizarea nu a mai fost posibilă.

În literatura psihosocială este pusă în discuție întrebarea dacă există în dezvoltarea individului perioade deosebite, o anumită etapă de viață în care impactul mediului este hotărâtor. Este prezentat în acest sens experimentul etnografului J. Vellard, care împreună cu alți cercetători au studiat o zonă muntoasă din Paraguay, unde trăiesc indienii Guayakis, triburi nomade, ce se hrănesc cu ceea ce culeg, nepracticând agricultura sau păstoritul. Într-o asemenea tabără părăsită, Vellard a găsit o fetiță de aproximativ 2 ani, pe care a luat-o cu el adoptând-o. Aceasta s-a dovedit a fi foarte inteligentă, la 10 ani vorbea limba franceză și cea portugheză.

S-a concluzionat că mediul este mai important decât o eventuală dotare nativă și că dezvoltarea mintală este determinată mai mult de mediu și tehnicile de antrenament, decât de ereditate.

Izolarea se termină de cele mai multe ori prin pierderea sau diminuarea capacității de a asocia cuvinte, deci de a vorbi și de asemenea, de a gândi. Orice fel de izolare este nefastă. Foarte gravă este izolarea față de familie. E. Durkheim a ajuns la concluzia că cei mai mulți sinucigași sunt celibatari. După unele date statistice la celibatari se constată mai multe psihoze, demențe alcoolice, Sida, în raport cu persoanele căsătorite. Orice fel de restrângere a relațiilor umane are efecte psihice negative. De aceea, natura și calitatea relațiilor interumane reprezintă un factor social-cultural important, ce influențează soarta copilului.

O serie de studii interculturale demonstrează dependența proceselor psihice (funcționarea lor) de configurația și calitatea mediului, regăsit în condițiile socio-economice și culturale ale familiei, în zona socio-profesională a acesteia. Astfel, după C. Burd, între nivelul intelectual al categoriei plasată în vârf (a intelectualilor) și categoria a VI-a (a muncitorilor agricoli și necalificați) există o diferență de 50 de puncte. Martmoller a demonstrat printr-un studiu psihometric pe recruți, că persoanele cele mai puțin inteligente aparțin mediilor agricole de tip patriarhal, iar doctorul Cardier a demonstrat că majoritatea debililor mintali trăiesc într-un mediu afectat.

Utilizând metoda geniilor s-a ajuns la concluzia că din cele 1000 de personalități americane testate, majoritatea aparțin zonelor bogate economic și cultural din S.U.A.

Dintre factorii familiali de care depinde viitorul tânărului, unii pedagogi pun accentul asupra profesiei părinților, poziției lor în societate, alții insistă asupra veniturilor, asupra condițiilor de locuit (camera separată a copilului sau „colțul” lui de cameră, masă proprie de studiu etc.), a structurii genealogice a familiei, numărul de membri ai acesteia (implicit numărul de frați), relațiile care se stabilesc dintre membrii familiei, atitudinea părinților față de copii“ (Maria Palicica, Prelegeri de psihopedagogie).

Ereditatea este factorul care oferă premisele naturale, iar mediul socio-uman oferă condiții și da conținut dezvoltării personalității.

BIBLIOGRAFIE:

1. Maria Palicica, Prelegeri de psihopedagogie, editia a 2-a, Editura Orizonturi Universitare, Timisoara, 2005
2. Stoica M., Pedagogie si psihologie, Ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, 2001
3. Durkheim E., Despre sinucidere, Institutul European, Iasi, 1993
4. Paun E., Educabilitatea, Curs de pedagogie, Bucuresti, 1988

Studiu practic-aplicativ privind formarea deprinderilor de muncă independentă la școlarul mic

**Profesor învățământ primar Antohe Gina
Școala Gimnazială Numărul 28 Galați**

Școala modernă, prin educația și instruirea de care este responsabilă, are ca preocupări fundamentale nu numai transmiterea unui sistem de cunoștințe, ci, mai ales, îndrumarea și stimularea elevilor în direcția dezvoltării cognitive, afective, sociale, a exersării abilităților în contexte variate, în vederea pregătirii lor pentru integrarea optimă în activitatea și viața socială. Profesorul devine astfel organizatorul și îndrumătorul educării și formării prin efort propriu al elevului, iar acesta devine participant direct și activ la cunoașterea realității, la formarea propriei sale personalități. Pornind de la aceste aspecte, am realizat un studiu practic-aplicativ care s-a derulat pe parcursul unui an școlar, al cărui scop fiind creșterea performanței școlare a elevilor prin formarea deprinderilor de muncă independentă.

Formarea deprinderilor de muncă independentă stă la baza învățării acasă și a învățării ulterioare ca adult. În condițiile vieții contemporane, când omul trebuie să se instruiască și să se perfecționeze neconținut, obișnuirea elevilor cu munca independentă este o necesitate, o formă de pregătire pentru viață.

Scopul studiului a vizat creșterea performanței școlare a elevilor prin formarea deprinderilor de muncă independentă. În vederea atingerii acestui scop am urmărit:

- selectarea unor strategii didactice menite să formeze elevilor deprinderi de muncă independentă;
- aplicarea constantă și sistematică a strategiilor identificate într-o manieră individualizată și diferențiată;
- valorificarea deprinderilor de muncă independentă ale elevilor în cadrul activităților curriculare și extracurriculare;
- determinarea legăturii dintre formarea deprinderilor de muncă independentă și creșterea performanței școlare.

Învățătorul trebuie să educe la elevi o atitudine conștientă față de învățatură, să le formeze deprinderi de muncă intelectuală, să le dezvolte imaginația, inițiativa, spiritul de echipă și curajul, să le mențină atenția trează întotdeauna, să le solicite gândirea. Realizarea acestor idealuri nu poate avea loc decât în urma unor mari eforturi și prin abordări didactice superioare din punct de vedere metodologic în organizarea procesului instructiv-educativ.

În cercetarea întreprinsă de mine, mi-am propus să verific următoarea ipoteză: *dacă se desfășoară sistematic un program instructiv-educativ individualizat și diferențiat, centrat pe utilizarea unor strategii didactice orientate spre formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi, acesta va conduce la formarea unui stil de muncă independent și la creșterea performanțelor acestora în învățare.*

Obiectivele cercetării au vizat:

O1- stabilirea nivelului inițial de dezvoltare a deprinderilor independente la școlarul mic;

O2- elaborarea și implementarea programului educațional „Învăță să înveți”;

O3- identificarea corelației dintre programul educațional aplicat și creșterea nivelului de formare a deprinderilor de muncă independentă și a performanțelor școlare;

Am organizat o cercetare practic-aplicativă, experimentală pe un singur eșantion de elevi, aceștia fiind în clasa a IV a. Subiecții au fost testați în trei momente diferite: pretest, etapa

formativă și posttest, aplicându-se tehnica cercetării înainte și după, urmărindu-se evoluția acestora de la o etapă la alta și comparându-se rezultatele inițiale cu cele finale.

Stabilirea metodologiei adecvate reprezintă un moment fundamental în derularea unei investigații. Importanța sa capătă amploare dacă ne gândim că metodologia este cea care transformă de fapt un proiect de cercetare în acțiuni concrete, practice, la nivelul realității educaționale. (Alec, Simona, 2005, p. 55).

Cercetarea s-a realizat prin intermediul următoarelor metode:

I. Metode acționale sau de intervenție

Experimentul pedagogic definit ca o observare provocată care „constă în producerea sau schimbarea deliberată a unor evenimente sau procese educaționale cu scopul de a observa, măsura și evalua prin control sistematic factorii care le influențează, le determină sau interacționează cu modul lor de manifestare.” (Ioan Jinga, Elena Istrate, 1998, p. 68). Este o metodă riguroasă de cercetare datorită controlului pe care-l impune tuturor componentelor: etape, variabile, instrumente de investigații, timp, eșantion, tehnică de realizare.

În cazul acestui experiment, variabilele au fost următoarele:

- Variabila independentă – reprezentată de schimbările introduse pentru a influența pozitiv activitatea educațională. Acestea au fost: strategiile didactice de individualizare și diferențiere a învățării, metodele de predare-învățare activ-participative, centrate pe elev, alternarea formelor de organizare a colectivului de elevi frontal, individual, în perechi, pe grupe în vederea formării deprinderilor de muncă independentă la elevi.
- Variabila dependentă – constă în efectele obținute ca urmare a schimbărilor introduse. În acest caz a vizat creșterea performanțelor școlare ale elevilor ca urmare a formării deprinderilor de muncă independentă.
- Variabila intermediară – mijlocește relațiile dintre variabilele dependente și cele independente. Acestea sunt de natură psihosocială și se referă îndeosebi la trăsăturile de personalitate și climatul relațional care se interpune în acest proces.

Subiecților li s-au aplicat, în etapa de evaluare inițială, constatativă, probe de evaluare orale și scrise, înainte de a fi introdusă modificarea dorită, precum și în etapa finală când subiecților li s-au aplicat teste identice ca structură și mod de administrare cu primele.

În etapa inițială, numită și pretest sau etapa preexperimentală, am asigurat condițiile optime de desfășurare a experimentul urmând următorii pași:

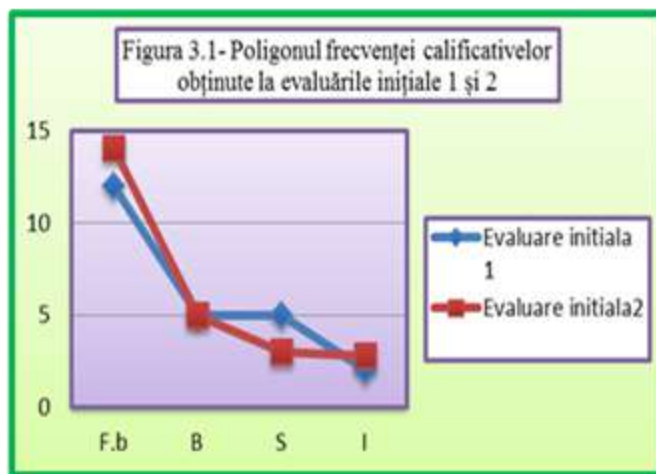
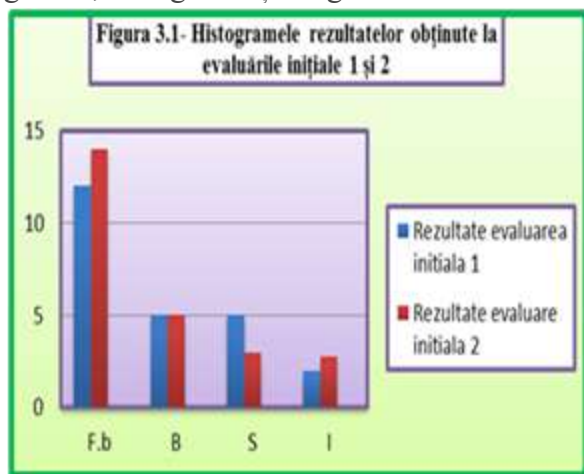
- am colectat și valorificat datele furnizate de observațiile curente desfășurate în timpul activităților curriculare și extracurriculare: stiluri de învățare, tipuri de inteligență, ritmul de lucru al fiecărui elev;
- am testat eșantionul;
- am înregistrat și interpretat datele obținute în urma aplicării pretestului;
- am elaborat programul experimental de instruire diferențiată;
- am stabilit strategia desfășurării experimentului.

Pornind de la ideea că ceea ce influențează cel mai mult învățarea este nivelul cunoștințelor pe care îl posedă elevul la începutul unui program de instruire, probele de evaluare inițiale aplicate au respectat acest principiu și au urmărit stabilirea nivelului de cunoștințe, priceperi, deprinderi pe care și le-au dobândit elevii până în acel moment. În funcție de rezultatele obținute mi-am proiectat activitatea didactică urmărind atingerea obiectivelor propuse astfel încât să se asigure progresul în învățare pentru fiecare elev în parte.

Scrisul, ca instrument al activității intelectuale este o reprezentare în timp a limbajului, un mijloc eficient cu o vechime apreciabil de mare de stocare și transmitere a informației. Scrisul

are o valoare formativă și împreună cu cititul au implicații importante în formarea personalității umane. Plecând de la acest aspect – și consider că succesul la învățatură și la celelalte discipline de studiu este influențat în mod direct de cât de bine stăpânește elevul deprinderea de citi-scris – am apreciat a fi necesar să evaluez aceste aspecte, prin urmare probele de evaluare inițiale au fost aplicate la disciplina limba și literatura română.

Aceste probe de evaluare inițială au urmărit verificarea deprinderilor de scriere corectă, a deprinderii de citire corectă și conștientă, capacitatea de exprimare orală și scrisă, nivelul de dezvoltarea a vocabularului, creativitatea și originalitatea. Probele de evaluare inițiale, dar și finale, conțin o gamă de itemi variați: obiectivi, semiobiectivi, subiectivi. Datele obținute le-am înregistrat, clasificat, interpretat și comparat folosind tabele, grafice, histograme și diagrame areolare.

II. Metode nonexperimentale de colectare a datelor:

- observația sistematică -am elaborat grila de observație care a cuprins 10 indicatori comportamentali pe care i-am urmărit pe parcursul întregii cercetări
- ancheta pe bază de chestionar- am aplicat chestionare elevilor în vederea identificării tipului de inteligență și a stilului de învățare dominant;
- convorbirea – am aplicat această metodă de cercetare în timpul orelor, în pauză, dar și pe parcursul unor activități extracurriculare
- metoda cercetării documentelor școlare – am analizat datele oferite de unele documente școlare: cataloage, fișe psihopedagogice, programe școlare, planificări și altele.
- metoda analizei produselor activității școlare – am analizat produse diverse ale activității independente ale elevilor realizate

În ultimii ani, s-a subliniat tot mai mult necesitatea valorificării laturii formative a procesului de învățământ astfel încât elevii noștri să fie înzestrați nu doar cu o cantitate cât mai mare de cunoștințe aparținând disciplinelor din ariile curriculare cuprinse în planurile cadru specifice învățământului primar, ci mai ales cu un set de priceperi, deprinderi, achiziții, convingeri, comportamente cu care micii școlari să fie capabili să opereze în contexte variate reușind astfel să rezolve cu succes diverse probleme cu care se confruntă atât în cadrul școlii, dar și în afara ei. Pornind de la această idee, dar analizând și literatura de specialitate am demarat acest program experimental intitulat „Învăță să înveți” în cadrul căruia urmăresc să formez elevilor mei deprinderi de muncă independentă prin diferențierea și individualizarea activității instructiv-educative, dând astfel șansa fiecărui copil să progreseze într-un ritm propriu, respectându-i particularitățile psiho-individuale.

În etapa formativă, numită și experimentală, am introdus variabila independentă sau elementul de noutate, care a constat în selectarea și utilizarea unor strategii didactice moderne, centrate pe elev, care aplicate individualizat și diferențiat sunt menite să formeze elevilor deprinderi de muncă intelectuală și de muncă independentă conducând astfel la creșterea motivației pentru învățare, a încrederii în forțele proprii și implicit la creșterea performanțelor școlare ale elevilor.

Modalități practice de optimizare a activității independente a școlarului mic prin valorificarea formelor de organizare ale procesului de învățământ

Mi-am propus ca în cadrul tuturor lecțiilor să alternez formele de organizare a colectivului de elevi antrenându-i treptat de la activități de învățare organizate frontal și individual, la activități de lucru în perechi și apoi la activități de lucru în echipe urmărind astfel formarea la elevi pe lângă deprinderi de muncă intelectuală, deprinderea de a colabora, de a comunica și de a coopera.

Când am observat că școlarii au învățat să lucreze eficient în pereche pentru realizarea unei sarcini, am organizat și activități pe grupe. Grupele constituite au fost omogene cuprinzând elevi cu același ritm de învățare sau după nivelul de dezvoltare al aptitudinilor sau neomogene cuprinzând elevi cu niveluri diferite de dezvoltare intelectuală, de învățare, de performanță, de aptitudini. Metodele didactice aplicate în cadrul orelor de limba și literatura română au fost: lectura explicativă, metoda exercițiului, studiul de caz, observarea sistematică și independentă, experimentul, metoda activității pe bază de fișe, metoda proiectelor, metoda studiului individual, gândiți/ lucrați în perechi/ comunicați, ciorchinele, cadranele, termenii dați în avans, cvintetul, piramida povestirii, cubul, explozia stelară, metoda piramidei, harta povestirii.

Optimizarea activității independente prin individualizarea și diferențierea acesteia

Individualizarea privește diferențierea sarcinilor didactice și a căilor de îndeplinire a lor, a normelor de efort și a procedeele de reglare a acestora potrivit particularităților elevilor

Diferențierea învățării înseamnă adaptarea activității de învățare (sub raportul conținutului, al formelor de organizare și al metodologiei didactice) la particularitățile copiilor, la tipurile de individualități. Principalul mijloc de individualizare a învățării pe care l-am folosit în cadrul activității instructiv-educative a fost cel al fișelor.

- fișe de dezvoltare – cuprind întrebări și exerciții mai grele, cu scopul de a valorifica la maxim potențele intelectuale ale elevilor foarte buni;
- fișe de recuperare – destinate elevilor cu gândire mai lentă;
- fișe de exerciții – menite să înlocuiască ori să completeze exercițiile din manual, adaptate la particularitățile elevilor din clasă;
- fișe de autoinstruire – ce cuprind cunoștințe explicate, împreună cu teme de control destinate autoinstruirii elevilor.

Diferențierea temelor pentru acasă este o altă formă de activitate diferențiată. Acest tip de diferențiere trebuie făcută în așa fel încât elevii de nivel slab să învețe lucrurile elementare care asigură învățarea lecției următoare sau un minim de progres, iar cei de nivel bun și foarte bun să poate lucra la un nivel superior astfel încât progresul să fie evident și în cazul lor. Tema pentru acasă trebuie să conțină un set de exerciții obligatorii (sarcini mai ușoare accesibile tuturor elevilor) și o parte facultativă care cuprinde sarcini mai dificile. Întotdeauna învățătorul trebuie să ofere explicații în legătură cu modul de rezolvare al exercițiilor date spre rezolvare acasă în acest fel elevii vor ști cum să lucreze singuri acasă.

Am elaborat și aplicat planuri de intervenție personalizate pentru acei elevi care întâmpinau dificultăți în învățare sau rămâneri în urmă. După două-trei luni, în funcție de progresele realizate de fiecare elev, planul de intervenție personalizat a fost revizuit, stabilind alte obiective și alte modalități de atingere a lor.

Teoria inteligențelor multiple, elaborată de Howard Gardner, oferă noi baze în conceperea programelor de instruire diferențiată a elevilor. Gardner susține că poate rezolva o situație problemă apelând la una din mai multe tipuri de inteligență din cele opt pe care le posedă. Aceasta oferă un număr mare de instrumente didactice a căror utilizare asigură centrarea demersului didactic pe elev.

În urma observării sistematice a elevilor și a aplicării unor chestionare, am reușit să cunosc elevii din de vedere al teoriei inteligențelor multiple. Am valorificat acest aspect în cadrul orelor de limba și literatura română, de științe, de matematică urmărind adaptarea cerințelor la posibilitățile elevilor.

Dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă prin activitățile extracurriculare

Abordările moderne ale procesului de învățământ subliniază importanța valorificării educației formale, informale și nonformale deoarece aceste trei forme își pot dovedi eficiența în dezvoltarea micilor școlari și pot contribui la dezvoltarea durabilă a societății numai prin intercondiționare și interdependență în contextul educației permanente. Se evidențiază posibilitatea preluării unor priorități și pe terenul educației nonformale care oferă un câmp motivațional mai larg și mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalității având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influențelor pedagogice informale, aflate într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Activitățile desfășurate în cadrul educației nonformale vin în completarea educației formale și cuprind totalitatea influențelor de natură educativă realizate în afara clasei și a școlii (extrașcolare, extracurriculare). Constituie o punte între cunoștințele asimilate formal și cele asimilate informal.

Principalele forme de activitate complementare lecției sunt:

- activitățile desfășurate în afara clasei: meditații, consultații, jocuri și concursuri școlare, serbări, șezători literare, carnavaluri, vizionări de filme, spectacole de teatru etc.;
- activități desfășurate în afara școlii – organizate în vederea valorificării timpului liber – vizite, excursii, expoziții, organizări de spectacole.

Având în vedere aceste aspecte cu privire la organizarea activităților nonformale, am proiectat și desfășurat la nivelul clasei mai multe proiecte educaționale în cadrul cărora am inclus mai multe tipuri de activități extracurriculare și extrașcolare. I-am implicat pe elevi în planificarea excursiilor. Ei au avut sarcina de a se informa cu privire la obiectivele turistice care pot fi vizitate precum și să selecteze informații despre aceste obiective pe care apoi le-au prezentat și celorlalți colegi reușind, împreună, să întocmim planul excursiei. După desfășurarea excursiilor, elevii au fost rugați să completeze un jurnal în care să consemneze obiectivele vizitate precum și propriile impresii și gânduri. În urma elaborării și derulării programului educațional „Învață să înveți”, am considerat a fi necesară compararea nivelului inițial al elevilor și cel final prin aplicarea unei probe de evaluare sumativă pentru a verifica ipoteza formulată, stabilind dacă programul experimental și-a dovedit eficiența sau nu, parcurgând astfel cea de-a treia etapă a cercetării, cea a posttestului.

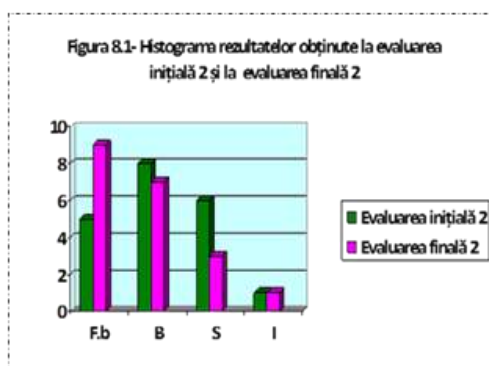
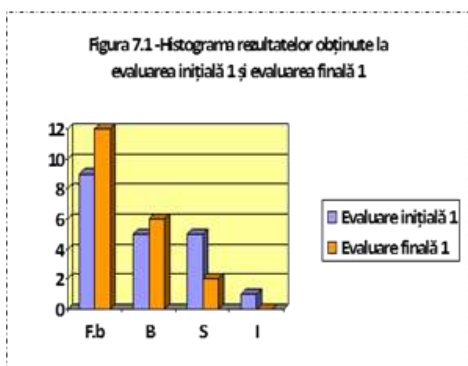
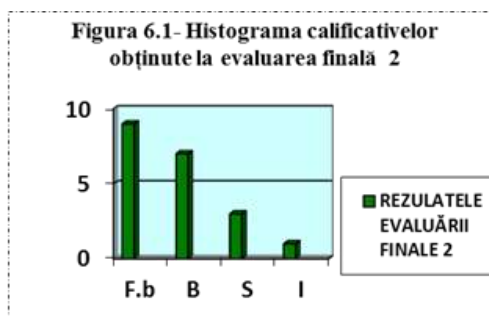
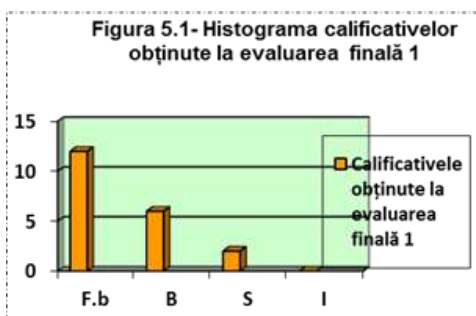
În etapa postexperimentală numită și posttest am parcurs următorii pași:

- am înregistrat rezultatele finale ale experimentului;
- am comparat datele finale cu cele inițiale;

- am stabilit diferențele relevante între datele înregistrate în toate cele trei etape ale experimentului;
- am formulat concluziile experimentului.

Proba de evaluare sumativă a fost aplicată după ce s-a încheiat etapa experimentală ce a vizat în mod expres rezultatele elevilor la disciplina limba și literatura română și a fost concepută după structura celor inițiale, urmărind verificarea deprinderilor de scriere corectă, a deprinderii de citire corectă și conștientă, capacitatea de exprimare scrisă, nivelul de dezvoltare a vocabularului, creativitatea, originalitatea. Probele sumative au fost concepute după structura celor inițiale, dar având un grad de dificultate ridicat, cuprinzând și noile noțiuni însușite pe parcursul perioadei formative.

După o analiză comparativă a rezultatelor, am constatat că la disciplina limba și literatura română a crescut numărul calificativelor de foarte bine și bine scăzând numărul celor de suficient și de insuficient.

Am finalizat cercetarea prin:

- analiza, sinteza și prelucrarea datelor obținute;
- interpretarea rezultatelor și elaborarea concluziilor prin raportare la obiectivele cercetării;
- formularea unor recomandări, completări sau propuneri pentru ameliorarea și optimizarea domeniului investigat.

Consider că ipoteza care a stat la baza acestei cercetări a fost verificată, iar obiectivele cercetării au fost atinse.

Formarea deprinderilor de muncă independentă este un proces complex și de durată acestea consolidându-se și dezvoltându-se treptat printr-o gestionare eficientă a strategiilor didactice de către învățător. Preocupările permanente ale acestuia trebuie să vizeze: informarea psihopedagogică și metodică; cunoașterea potențialului și a particularităților elevilor cu care lucrează; măsurarea și aprecierea rezultatelor obținute în urma evaluărilor; adaptarea procesului

instructiv-educativ la posibilitățile reale ale elevilor; valorificarea cunoștințelor elevilor însușite atât formal, dar și nonformal și informal.

Posibilitățile de valorificare a caracterului formativ a procesului instructiv-educativ sunt multiple, iar învățătorului îi revine sarcina să urmărească în mod special și sistematic acest aspect în timpul activității sale didactice.

Bibliografie:

1. Alecu, Simona, METODOLOGIA CERCETĂRII EDUCAȚIONALE, Editura Fundației Universitare „Dunărea de Jos”, Galați, 2005
2. Ioan, Cerghit, PERFECȚIONAREA LECȚIEI ÎN ȘCOALA MODERNĂ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983
3. Cristea, Gabriela, MANAGEMENTUL LECȚIEI, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008
4. Oprea, Crenguța, STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
5. Ioan, Neacșu, METODE ȘI TEHNICI DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ, Editura Militară, București, 1990
6. Jeannie, L. Steel, Kurtis, S., Meredith, Charles, Temple, LECTURA ȘI SCRIEREA PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE, vol. I, Centrul Pentru Educația 2000+, 2000
7. Ministerul Educației și Cercetării, Consiliul Național Pentru Pregătirea Profesorilor, INSTRUIREA DIFERENȚIATĂ, APLICAȚII ALE TEORIEI INTELIGENȚELOR MULTIPLE, ghid, București, 2001
8. Carmen, Crețu, CURRICULUM DIFERENȚIAT ȘI PERSONALIZAT, Editura Polirom, Iași, 1998.

Exemple de bune practici utilizate în învățământul primar în vederea creșterii calității educației

Profesor pentru învățământul primar, Anton Ancuța Liliana

Școala Gimnazială Glodeanu Sărat, județul Buzău

Învățământul primar reprezintă o etapă crucială în dezvoltarea fiecărui copil, unde fundațiile pentru învățare și dezvoltare sunt puse. Pentru a asigura o educație de calitate în această etapă, utilizarea unor procedee, metode și tehnici eficiente joacă un rol esențial. Prin implementarea unor bune practici în activitatea didactică, se poate obține o creștere semnificativă a calității în educație. În continuare, voi enumera câteva exemple de astfel de bune practici care pot fi aplicate cu succes în învățământul primar.

Învățarea prin jocuri educative:

Învățarea prin joc este o metodă care integrează elemente de joc în procesul de învățare. Aceasta poate include jocuri de rol, jocuri de societate adaptate pentru învățare, jocuri pe calculator și chiar simulări. Prin intermediul jocurilor, elevii se angajează activ în conținutul de învățare, ceea ce le permite să-și dezvolte abilități precum rezolvarea de probleme, luarea de decizii și colaborarea. De asemenea, jocurile pot fi personalizate pentru nevoile individuale ale elevilor, asigurându-se astfel că fiecare copil înțelege și progresează conform ritmului său. Utilizarea jocurilor educative în învățământul primar poate să aibă un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive și socio-emoționale a copiilor. Aceste jocuri nu doar că îmbunătățesc calitatea învățării, dar și creează un mediu educațional plăcut și stimulat, care îi pregătește pe copii pentru succesul în școală și în viață.

Metode diferite de învățare:

Elevii dintr-o clasă pot avea stiluri de învățare diferite și niveluri variate de cunoștințe și abilități. Prin aplicarea metodelor diferite de învățare, profesorii pot adapta instruirea astfel încât să satisfacă nevoile individuale ale fiecărui elev. Acest lucru poate include utilizarea materialelor variate, discuții în grupuri mici, proiecte individuale sau colaborative și activități practice. O abordare diferențiată asigură că niciun elev nu este lăsat în urmă și că toți au șansa să învețe în ritmul lor. Profesorii oferă sarcini diferite pentru elevii cu niveluri de cunoștințe diferite, asigurând astfel că fiecare copil este susținut în dezvoltarea sa.

Utilizarea tehnologiei moderne:

Utilizarea tehnologiei moderne poate avea un impact semnificativ asupra creșterii calității educației prin oferirea de instrumente și resurse care pot îmbunătăți procesul de învățare și predare. Integrarea tabletelor, calculatoarelor și a altor dispozitive în procesul de învățare poate să sporească angajamentul elevilor și să faciliteze accesul la informații variate. De asemenea, platformele online pot oferi resurse suplimentare, exerciții interactive și posibilități de colaborare la distanță.

Tehnologia oferă acces la o gamă largă de informații și resurse online, cum ar fi cărți electronice, articole, videoclipuri și cursuri online. Aceasta permite elevilor și profesorilor să acceseze materiale relevante și actualizate, extinzând astfel cunoștințele și perspectivele. Cu ajutorul tehnologiei, se pot crea programe de învățare personalizate, adaptate ritmului și stilului de învățare al fiecărui elev. Aplicațiile și platformele de învățare pot monitoriza progresul elevilor și pot oferi feedback individualizat, ajutându-i să-și dezvolte abilitățile în mod eficient. Platformele de colaborare online permit elevilor și profesorilor să lucreze împreună, indiferent de locație. Acest lucru încurajează colaborarea, comunicarea și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, care sunt esențiale în lumea modernă. Tehnologia permite realizarea educației la distanță sau hibride, ceea ce devine foarte util în situații de criză sau pentru accesul la educație în zone geografice îndepărtate. Cu resurse precum conferințe video, materiale online și platforme de învățare, studenții pot participa la cursuri de oriunde. Prin intermediul quizurilor online, testelor adaptative și altor instrumente, profesorii pot obține o înțelegere mai precisă a progresului fiecărui elev. Tehnologia poate contribui și la dezvoltarea continuă a profesorilor. Aceștia pot participa la cursuri online, seminarii web și alte resurse care să îi ajute să își îmbunătățească metodele de predare și să fie la curent cu noile tehnologii educaționale. Cu toate acestea, este important ca utilizarea tehnologiei să fie echilibrată și să se concentreze pe obiectivele educaționale.

Învățarea bazată pe proiecte:

Metoda proiectelor implică lucrul asupra unui proiect complex sau teme pe termen lung, care adesea implică mai multe materii sau aspecte ale conținutului de învățare. Elevii trebuie să facă cercetări, să analizeze informațiile, să planifice etapele și să prezinte rezultatele. Prin această metodă, elevii învață să-și organizeze timpul, să lucreze în echipă, să cerceteze și să sintetizeze informațiile, dezvoltând astfel abilități esențiale pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Învățarea bazată pe proiecte încurajează gândirea critică și creativă și le oferă elevilor oportunitatea de a-și aplica cunoștințele în contexte reale.

Învățarea prin cooperare:

Această abordare promovează colaborarea între elevi pentru rezolvarea problemelor sau îndeplinirea sarcinilor. Elevii învață să comunice eficient, să-și împărtășească ideile, să colaboreze și să-și îmbunătățească abilitățile de negociere și de rezolvare a conflictelor. Dezbaterele în clasă îi încurajează să gândească critic, să-și susțină argumentele și să-și dezvolte abilitățile de ascultare activă.

Evaluarea formativă:

Evaluarea nu ar trebui să fie doar un moment de testare, ci și un instrument de ghidare pentru învățare. Evaluarea formativă implică monitorizarea continuă a progresului elevilor pe parcursul învățării și oferirea de feedback specific și orientări pentru îmbunătățire. Acest proces permite profesorilor să ajusteze instruirea pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor și să îi ajute să atingă obiectivele educaționale.

În concluzie, utilizarea unor procedee, metode și tehnici inovatoare în activitatea didactică în învățământul primar poate contribui semnificativ la creșterea calității educației.

Prin încurajarea învățării prin jocuri, aplicarea unor metode diferențiate, integrarea tehnologiei, promovarea învățării bazate pe proiecte și implementarea evaluării formative, profesorii pot crea un mediu educațional captivant și eficient, care să îi pregătească pe elevi pentru provocările viitoare.

Prin aplicarea acestor bune practici în activitatea didactică din învățământul primar, profesorii pot crea un mediu de învățare stimulative și captivant, în care elevii își dezvoltă nu doar cunoștințele academice, ci și abilitățile sociale, emoționale și de gândire critică. Aceste metode și tehnici contribuie la creșterea calității în educație, pregătind elevii pentru a deveni cetățeni activi și competenți în societatea modernă. Utilizarea acestora nu doar că îmbunătățește procesul de învățare, dar și creează o bază solidă pentru dezvoltarea personală și academică pe termen lung.

Bibliografie:

1. Ion Neacșu, *Metode si tehnici de invatare eficienta. Fundamente si practici de succes*, Editura POLIROM, 2015
2. Remus Chină, *Managementul calității în educație*, editura Pro Universitaria, 2015
3. Miron Ionescu, Ioan Radu - *Didactica modernă*, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 2004.
4. Michaela Logofătu, Mihaela Garabet, Anca Voicu, Emilia Păușan - *Tehnologia informației și a comunicațiilor în școala modernă*, Ed. Credis, București, 2003

Blocajele comunicării didactice

prof.dr. Liliana Elena Apintei

Colegiul „Richard Wurmbrand”, Iasi

În ceea ce privește practica educațională, se observă existența unor obstacole care perturbă comunicarea educațională. Reușita în comunicarea didactică impune astfel să nu se neglijeze blocajele comunicării didactice. D. Sălăvăstru arată că „barierele care stau în fața comunicării didactice sunt de o mare diversitate” și le clasifică după natura elementului structural, care este afectat într-o relație de comunicare:

- blocaje determinate de caracteristicile persoanei angajate în comunicarea didactică;
- blocaje determinate de relațiile social-valorice existente între participanții la relația de comunicare didactică;
- blocaje determinate de canalul de transmitere;
- blocaje determinate de particularitățile domeniului în care se realizează comunicarea didactică.

Tot aici, autoarea menționează care sunt cele mai importante aspecte cu privire la fiecare tip de blocaj.

1) *Blocaje determinate de caracteristicile persoanei implicate în comunicarea didactică.* Se consideră că relația de comunicare dintre elev și profesor este influențată atât de personalitatea profesorului, cât și de cea a elevului. Trăsături ale profesorului ca: rigiditatea, egocentrismul, severitatea, agresivitatea, etc., pot provoca blocaje în comunicare. Pe de altă parte, dacă un elev este mai timid, profesorul trebuie să dea dovadă de mult tact și răbdare pentru a face comunicarea eficientă. Personalitatea elevului interesează influențează comunicarea, mai ales prin diferențele de tip introversiv-extraversiv. Astfel, un elev introvertit trebuie să fie apreciat, stimulat, spre deosebire de unul extravertit, care se adaptează mai rapid actului comunicațional, inițiind, la rândul său, diferite situații de comunicare.

2) *„Relațiile social valorice în cadrul comunicării didactice”.* Relațiile interindividuale dintre profesor și elev pot provoca, de asemenea, obstacole în comunicarea didactică. În primul rând, există întotdeauna o *relație de autoritate*, în care profesorul reprezintă autoritatea cognitivă. Uneori, „autoritatea e un instrument al dinamizării și al eficientizării comunicării didactice. Recunoscând în profesor (și, de asemenea, în unii colegi) autoritatea cognitivă într-un domeniu, elevii vor avea tendința de a intra în relație de comunicare cu acesta, pentru a se informa în legătură cu anumite probleme”.

Un alt tip de obstacole în comunicare didactică îl reprezintă natura relațiilor valorice ce intervine între cei doi participanți. Astfel, dacă cei doi au aceleași valori, atunci se creează condiții favorabile desfășurării actului de comunicare didactică. Pe de altă parte, atunci când cei doi actanți au valori diferite se declanșează un *conflict valoric* care împiedică comunicarea didactică.

Un tip de obstacole în comunicare este cel reprezentat de stereotipuri sau prejudecăți. Stereotipul etnic, de exemplu poate modifica în sens negativ comportamentul unui profesor față de un elev aparținând altei etnii, cum sunt maghiarii.

3) *Blocajele determinate de canalele de transmisie*. Actul de comunicare didactică se realizează prin toate formele: verbală, paraverbală și nonverbală. În procesul de cunoaștere, cel mai important este limbajul verbal, care, însă suferă anumite blocaje în comunicare. Limba română este bogată în cuvinte polisemantice, care au mai multe înțelesuri și care pot determina blocajul în comunicare atunci când elevul nu le cunoaște sensul; de aceea, profesorul trebuie să îl îndrume pe elev să înțeleagă sensul corect. Apoi, uneori apar greutăți și în ceea ce privește figurile de stil sau procedeele retorice în comunicare, unele dintre ele devenind în obstacole în comunicarea didactică (metafora, alegoria, ironia).

4) *Blocajele determinate de natura domeniului cognitiv*. La anumite discipline de învățământ (chimie, de exemplu) teorii și sisteme care utilizează limbaje artificiale. În aceste cazuri, comunicarea este eficientă doar dacă “participanții stăpânesc foarte bine sensurile practic operaționale ale semnelor unui asemenea limbaj.”

Comunicarea este un sistem deschis, influențat de extrem de mulți factori; din această cauză, când ne referim la conceptul de „blocaj” în cadrul comunicării, lucrurile se complică, datorită „necesității unei viziuni procesuale și mai ales progresive asupra acestor elemente, de altfel componente importante ale procesului de comunicare ca atare”. Autorul menționează două tipuri de bariere:

a) *bariere care țin de sistem*: la nivelul agenților comunicaționali – receptor, emițător – pe de o parte, sau în contextul comunicării la nivelul canalului de comunicare, pe de altă parte.

b) *bariere care țin de proces*: considerate mai degrabă rezultatul interacțiunii din interiorul comunicării.

Richard și Patricia Schmuck vorbesc despre patru niveluri importante de comunicare în clasă:

- *mesajul* adus în atenție în același timp de către comunicarea verbală și cea nonverbală; atunci când cele două nu sunt consonante se poate vorbi de o scădere a eficienței comunicării;
- *intențiile manifeste și intențiile ascunse* ale partenerilor educaționali; dacă diferența între ceea ce comunicatorii afirmă în interiorul relației lor de comunicare și ceea ce urmăresc cu adevărat este foarte mare, comunicarea își pierde din autenticitate, trimite spre conflicte și ineficiență.
- un al treilea nivel este reprezentat de *latura acțional-emoțională* a activităților de comunicare în clasă;
- al patrulea nivel se referă la *funcțiile de susținere a sarcinilor de grup*.

Utilizarea unor strategii de învățare prin interacțiunea de grup se va produce folosindu-se nu doar latura funcțional-operatională a muncii în echipă, ci și prin folosirea și dezvoltarea simultană a unei întregi palete de sentimente și afecte, exterioare activității propriu-zise, dar care contribuie la o comunicare eficientă, la integrarea membrilor, la dezvoltarea interesului și a motivațiilor pentru o astfel de activitate.

Altman, Valenzi și Hodgetts (1985, pp. 528-531) consideră *barierele majore în eficiența comunicării* următoarele:

- *blocajele emoționale* (de ex. defensivitatea pe care un elev timid o are în momentul susținerii unui examen oral);
- *repertoriile comunicaționale diferite*;

- *incapacitatea emițătorului de a se exprima adecvat;*
- *caracteristicile personale ale unuia sau altuia dintre comunicatori, etc.*

Baron și Byrne identifică mai multe „scurtături” mentale capabile să producă bariere în comunicare:

- *disponibilitate euristică* – bazată pe ceea ce ne vine în minte prima dată când avem de-a face cu o idee sau un fenomen necunoscut;
- *efectul falsului consens* – se fundamentează pe faptul că oamenii doresc să creadă că alții sunt de acord cu ei, deoarece aceasta le confirmă corectitudinea judecăților și acțiunilor lor;
- *efectul însuflețirii* – este frecvent folosit în activitatea didactică, în sens primar el putând să ofere un suport important eficienței instruirii;
- *teoria perseverenței* – când concluziile depășesc evidența;
- *reprezentativitatea euristică* – constă în judecarea unui fenomen prin similitudine cu alte cazuri cunoscute. Acest efect poate crea, prin generozitate stereotipurile.

Tot Baron și Byrne ne oferă mai multe stereotipuri care pot constitui bariere într-o comunicare eficientă:

- *tendința de a ignora situația și de a aprecia acțiunea în sine a unei persoane, fără a o integra în contextul care a generat-o;*
- *efectul actor – observator:* aprecierea comportamentului unei persoane într-o situație și în alt fel același comportament în altă situație, când ni se întâmplă nouă;
- *prejudecata „autoservită”* presupune, atunci când primim un feed-back pozitiv din partea celorlalți, tindem să legăm acest lucru de cauze interne (atenție, interesul pentru activitate, etc.) iar când primim un feed-back negativ, atribuim cauze externe (dificultatea sarcinii). Prejudecata „autoservită” poate fi o sursă puternică de conflict interpersonal.

Comunicarea ineficientă cauzează *singurătate, conflicte, probleme, stres psihologic, boli fizice etc..* În raporturile interumane, E. Limbos identifică patru tipuri de bariere personale care blochează comunicarea:

- *bariere cauzate de contextul socio-cultural* presupun condiționarea și manipularea prin mass-media, prejudecățile și diferențele culturale;
- *bariere cauzate de frica endemică:* agresivitatea, principiul competiției, rezistența la schimbare, lipsa încrederii în sine;
- *bariere cauzate de atitudinile individuale:* comportament egocentric, sentimentul de incompetență, lipsa de obiectivitate și realism, pasivitate excesivă;
- *bariere referitoare la relațiile individ-grup:* marginalizarea, lipsa de autenticitate, izolare. În opinia lui L. Saules în procesul comunicării pot interveni:
- *bariere de limbaj:* aceleași cuvinte au sensuri diferite pentru diferite persoane, starea emoțională a receptorului poate deforma ceea ce aude, ideile preconcepute și rutina influențiază receptivitatea, dificultatea de exprimare, etc.;
- *bariere de mediu:* climat de muncă necorespunzător, folosirea de suporturi informaționale inadecvate, etc.;
- *bariere de concepție:* lipsa de interes a receptorului față de mesaj, existența presupunerilor, concluzii pripite asupra mesajului, etc.

Pentru eficientizarea comunicării didactice, este necesară cunoașterea și respectarea unor reguli de către profesori, printre care amintim:

- *vorbirea corectă, deschisă și directă (care previne sau reduce distorsiunea mesajelor);*

- încurajarea feed-back-ului din partea elevilor (pentru a cunoaște în ce măsură mesajele transmise au fost corect recepționate și înțelese);
- ascultarea atentă, răbdătoare și încurajatoare a mesajelor primite din partea elevilor, concomitent cu efortul de a înțelege exact sensul acestor mesaje;
- folosirea mai multor forme de comunicare didactică pentru același tip de mesaje (de regulă, orală și vizuală, concomitent);
- repetarea mesajelor mai complexe.
Referindu-se la condițiile operatorii care sunt necesare pentru o comunicare eficientă, Gilles Ferry identifică următoarele:
- capacitatea mesajului de a fi pertinent în raport cu noțiunile transmise;
- formularea mesajului clar, în termeni semnificativi pentru elevi;
- un minim de informație nouă în raport cu mesajul următor;
- controlul receptorului prin feed-back, astfel încât mesajul să fie *reajustat în funcție de reacțiile elevilor*.

Devine evident faptul că sfera de influență a determinantelor acționale se repetă, fiind schimbate doar unghiurile de vedere, relevându-se astfel importanța viziunii dinamice, interacționiste asupra comunicării.

Bibliografie:

Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Iași, Editura Polirom, 2004.

Popa, Mariana, *Comunicarea – aspecte generale și particulare*, București, Editura Paideia, 2006.

Pânișoară, Ion-Ovidiu, *Comunicarea eficientă, ed. a III-a*. Iași, Editura Polirom, 2006.

Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Iași, Editura Polirom, 1999.

*METODA FLIPPED CLASSROOM – UN PLUS DE CALITE IN PREDAREA LIMBII
FRANCEZE*

Prof. MIHAELA APOPUTOAIE, LICEUL „ STEFAN PROCOPIU’’, VASLUI

Secvența didactică a fost realizată pe durata participării la cursul *ICT in the Classroom: Innovative Tools to Facilitate Students Learning, Collaboration and Creativity* , organizat de Europass Teacher Academy SRL în Verona, Italia in iulie 2023.

Cursul face parte din Programul ERASMUS+ acțiunea Cheie 1 – Educație școlară (SCH), Contract numărul 2022-1-RO01-KA121-SCH-000059409, cod acreditare SCH Erasmus+ : 2020-1-RO01-KA120-SCH-095415.

Classe: X ème

Sujet: Langue française

Leon: L’emploi du subjonctif présent

Objectifs: Assimiler les connaissances fondamentales de langue
Former des compétences de communication
Former des habitudes d’opérer avec le subjonctif présent
Développer la collaboration entre les élèves

Introduction des nouvelles connaissances	Le professeur écrit au tableau noir deux phrases : Je crois que tu as raison/ je ne crois pas que tu aies raison. Les élèves vont observer les deux phrases et ils vont identifier les différences
---	--

<p>Le support à étudier à la maison</p>	<p>Les élèves vont suivre à la maison un document vidéo sur l'emploi du subjonctif présent. Ils seront attentifs aux verbes qui exigent le subjonctif, aux terminaisons et aux formes des verbes irréguliers</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=YWntwTH_hjk&t=7s</p> <p>Pour vérifier s'ils ont suivi le contenu le professeur leur donnera un quiz</p> <p>https://b.socrative.com/teacher/#import-quiz/72555812</p>
<p>Les activités dans la classe:</p>	<p>Les élèves vont suivre un clip vidéo et ils vont exercer l'emploi du subjonctif</p> <p>https://edpuzzle.com/media/64b10d723d38ed41932c05e2</p>
<p>Fixation des connaissances</p>	<p>Les élèves vont travailler ensemble sur un padlet et ils vont dire chacun écrire ce qu'ils seraient capables de faire pour que la personne aimée les adorent encore.</p> <p>https://padlet.com/apoputoaiemihaela/le-subjonctif-present-osmdne0gzfn99rvi</p>
<p>Notes: L'activité suppose le travail individuel du support théorique a la maison et développe la pratique des exercices en classe.</p>	

Eficiență și calitate în demersul didactic

-exemple de bune practici

Apostol Adriana-Felicia, Colegiul Tehnic Energetic

Sector 5, București

Demersul didactic presupune parcurgerea riguroasă a unui traseu educațional bine stabilit, în vederea eficientizării procesului instructiv-educativ. În acest sens, se optimizează și capacitatea de a relaționa în contextul conexiunii cu subiectul educației.

Inovația în actul didactic înglobează structuri cognitive și comportamentale complexe, atât de necesare în crearea unei armonii cu elevul, participant activ în orele de studiu. Pentru ca în școala românească și nu numai, calitatea învățământului să sporească, este nevoie de implicare, devotament și asumare decizională din partea tuturor factorilor implicați. În cea mai mare măsură, cadrul didactic devine modelatorul unor comportamente, devenind și moderator al evoluției copiilor. Nu de puține ori s-a întâmplat ca o secvență didactică bine planificată și în acord cu particularitățile de vârstă ale elevilor, să stârnească atât de mult interesul din partea clasei și să îi motiveze pe elevi să dorească să înțeleagă semnificațiile lecției respective.

În momentul actual, diversitatea metodelor didactice a devenit o constantă preocupare pentru cadrul didactic, interesat de reușita succesului școlar pentru învățăceii săi. De altfel, varietatea strategiilor didactice este ușor subiectivă, căci primează cu adevărat atingerea obiectivelor pedagogice și finalitatea actului didactic, resimțite la nivelul colectivului de elevi.

Fiind profesor de limba și literatura română, am încercat întotdeauna să accesibilizez disciplina aceasta prin sunet, culoare, mișcare sau imaginație. În acest sens, se pot contura mai multe exemple de bune practici care s-au dovedit cu adevărat utile în progresul elevilor. Astfel, pentru clasa a V-a, am folosit o metodă numită convențional RAI (Răspunde, Aruncă, Interoghează), prin care copiii își puteau verifica cunoștințele într-un timp scurt, în partea de captare a atenției, la începutul lecției sau în momentul final, de fixare. Cu o minge alcătuită și modelată manual, în care parcă se oglindea personalitatea fiecăruia dintre ei, tematica devenea una mult mai interesantă și sugestivă pentru elevi. Această metodă nu este consumatoare de timp și implică avantaje multiple, precum interacțiunea, responsabilitatea, agilitatea sau frenezia răspunsurilor. În timp ce unul dintre copii adresează o întrebare, altul prinde mingea, răspunde la întrebare și aruncă mai departe. Profesorul poate interveni atunci când elevii au dubii în privința răspunsurilor sau când se creează anumite confuzii. Din fericire, ora de limba română poate fi destul de ofertantă atunci când vine vorba de sarcinile date, de noutatea perspectivei și de originalitatea răspunsurilor.

Situația s-a schimbat radical când am ajuns în învățământul liceal și am constatat că se impune să adaptez metodele de predare și de evaluare la specificul noilor elevi. Așadar, în orele de literatură, m-am orientat spre Teoria inteligențelor multiple, pe care o voi exemplifica acum pentru clasa a XI-a, prin prezentarea personajului Otilia Mărcuulescu, din romanul realist-balzacian *Enigma Otiliei*, de G.Călinescu. Obiectivul operațional al acestei etape de postlectură este acela ca la sfârșitul activității, elevii să identifice complexitatea

personajului feminin. Pentru inteligența verbală, copiii au avut de prezentat portretul fizic al fetei, așa cum apare în cadrul primei întâlniri cu Felix. Mai departe, inteligența matematică i-a motivat să reprezinte grafic relațiile dintre Felix, Otilia și Pascalopol, justificând această alegere. Totodată, prin inteligența naturistă, au avut de realizat blazonul Otiliei, alegând ca simbol un element din natură.

Un alt exemplu de bună practică pe care îl consider util în desfășurarea orelor de limba și literatura română îl reprezintă strategiile didactice adaptate elevilor cu cerințe educaționale speciale. Încă din timpul pandemiei, am luat la cunoștință de existența unor aplicații virtuale care să captiveze elevul în această nouă eră a digitalizării. Chiar dacă vorbim de elevi încadrați la CES, aceștia sunt speciali prin chiar nevoile lor și au putut lucra într-un mod armonios pe aplicațiile date. Astfel, menționez activitatea Padlet, care permite utilizatorilor să realizeze un perete virtual în care să-și prezinte subiectele propuse. De asemenea, aplicația Wordwall a fost printre cele mai utilizate, fiind un adevărat instrument de captare a atenției. Copiii s-au bucurat pentru că activitățile se construiesc ușor și în orice moment, pot solicita ajutor din partea cadrului didactic sau din partea colegilor.

Așadar, procesul educativ este complex prin însuși specificul său, dar eficiența și calitatea pot fi dovedite prin selectarea unor metode optime de lucru, care să suscite interesul elevilor, în fiecare moment al lecției. Drept urmare, se impune o imperioasă implicare a cadrului didactic care să responsabilizeze elevii în eficientizarea reușitei lor, de-a lungul școlarității.

Influența jocului didactic matematic asupra comportamentului copilului

**profesor învăț. primar. Apostol Ecaterina,
Școala Gimnazială Nr.22 Galați**

Copilul învață sau muncește stimulat fiind de satisfacțiile pe care i le asigură jocul. Jocul îi oferă cadrul de manifestare care din punct de vedere psihologic declanșează și întreține o motivație intrinsecă, activitatea vizând însă finalități axiologice. În asemenea condiții elevii trec pe nesimțite de la joc la muncă. Plăcerea pe care o produce jocul se substituie cu înțelegerea semnificației socioumane a muncii. Sensul jocului didactic este predominant instructiv, urmărindu-se asimilarea cunoștințelor și formarea priceperilor și deprinderilor, elementele de joc având însă menirea de a-i stimula și antrena pe copii.

Am observat că jocurile trezesc interesul copilului pentru executarea unei sarcini didactice și întrețin efortul necesar executării ei.

Un joc poate avea mai multe variante. Acestea servesc, de obicei, efectuării în diverse forme a exercițiilor atât de necesare consolidării unor cunoștințe sau formării unor deprinderi ori dezvoltării unor laturi ale personalității. Variantele pot cuprinde sarcini asemănătoare, de același grad de dificultate, prezentate în diferite forme (pentru a preveni plictiseala ce ar produce-o monotonia repetării de mai multe ori a aceluiași exercițiu, în aceeași formă și cu același conținut) sau pot cuprinde sarcini asemănătoare însă de diferite grade de dificultate, prezentate în forme identice sau asemănătoare, variația constând tocmai în mărirea gradului de dificultate.

Variatatea elementelor de joc, precum și diversitatea tipurilor de jocuri conferă lecției dinamism, atractivitate și dă posibilitatea abordării în mod creator a acesteia și totul se petrece într-o atmosferă plăcută de bucurie. De aceea, jocul este considerat cea mai firească activitate a copilului și totodată ca o activitate necesară. Jocurile introduse în structura lecțiilor constituie un mijloc de înlăturare a oboselii, cunoscută fiind capacitatea redusă de efort a școlărilor mici.

Jocurile colective au oferit condiții prielnice copiilor în spirit cooperant prin regulile pe care le impun, prin stările afective care le declanșează. Inițiate de învățător sau de elevi, urmărite și îndrumate cu tact, contribuie la îmbogățirea experienței sociale a copiilor.

În timpul jocului didactic au fost create situații în care jucătorii s-au aflat în diferite organizări ale raporturilor reciproce care au permis realizarea scopului jocului. Din acest punct de vedere, putem distinge trei grupe principale:

- jocuri în care participanții rivalizează fiecare cu el însuși;
- jocuri în care realizarea scopului este posibilă numai ca rezultat al colaborării;
- jocuri în care atingerea scopului este posibilă numai ca rezultat al unui compromis.

Rivalitatea în jocuri poate să se desfășoare conform variantei unul împotriva tuturor ("**Jocul numărului 2**", "**Cine formează mai multe cercelete**", "**Cine știe câștigă**", "**Cine calculează mai repede**"), fiecare cu fiecare ("**La ce oră ajunge**", „**Livada**", "**Dulgherul priceput**") sau o grupă contra altele ("**Găsește perechi asemănătoare**", "**Retrage-te la fanion**"). Scopul acestui tip de joc este rezolvarea mai rapidă a unei probleme, obținerea unui număr mai mare de puncte, evitarea punctelor; penalizare, evitarea eliminării din joc, obținerea rolului de conducător sau evitarea acestui rol. În cursul unor asemenea jocuri, elevii folosesc strategii diverse: comunică unii cu alții, pun numeroase întrebări, urmăresc desfășurarea acțiunii, trag concluzii.

Colaborarea în jocuri poate să se desfășoare conform următoarelor scheme: colaborarea în cadrul grupei ("**Descurcați problemele**", "**Ghicește cifra**", "**Descoperiți mesajul**") sau colaborarea cu toți participanții ("**Tabloul cu frunze**", "**La aniversare**", "**Animale din pădure**"). Scopul acestor jocuri constă în: a completa ceva - figură geometrică, șir de numere, desen, tabele sau diagrame, interpretarea unei situații sau desen - interpretarea unei situații problemă, comentarea unor tabele, estimări, punerea în ordine - numere așezate în ordine crescătoare sau descrescătoare, operații așezate în ordinea crescătoare a rezultatelor, ordonarea logică a unor fragmente dintr-o problemă, găsirea partenerului după indicii date, rezolvarea unei ghicitori matematice, a unei șarade sau a unui secret.

În cursul jocului, elevii au aplicat următoarele tipuri de strategii: negocierea, schimbul de informații, comportarea în conformitate cu instrucțiunile, deducția, ghicirea, predicția, evaluarea. Ei au fost motivați în aceste acțiuni de absența unei informații complete.

În jocurile în care scopul este obținerea unui *compromis* ("**Ghicitori matematice**", "**Jocuri cu chibrituri**", "**La librărie**"), participanții la o anumită situație au motive diferite pentru a ajunge la poziții comune. În interacțiune intră, prin urmare, mai întâi un jucător contra altor jucători, apoi se creează grupe care au reușit să ajungă la un compromis. Grupele pot să

acționeze împotriva unor jucători solitari sau împotriva altor grupe care nu sunt de acord cu soluția. Este de dorit ca în asemenea jocuri să fie definite regulile de realizare a compromisului, de exemplu: evită să insiști asupra rezolvării tale dacă ea nu este logică", "nu accepta soluția altuia doar pentru faptul că nu vrei să te contrazici cu acesta", "cu cât sunt mai multe opinii diferite, cu atât mai bine poate fi analizată problema și pot fi găsite soluții adecvate".

De asemenea, jocul i-a familiarizat pe copii și cu situația de lider și cu situația de participant. Învățătorul a putut fi, în unele jocuri sau în etapele de început, lider și a putut conduce activitatea adresându-se pe rând tuturor elevilor sau reprezentanților echipelor care concurează, fiind un model de lider pentru ceilalți. Uneori învățătorul poate să încredințeze conducerea jocului unui elev bun, iar el să ocupe rolul de observator sau de arbitru într-o situație conflictuală; în alte jocuri, rolul învățătorului constă în stimularea tuturor elevilor pentru o participare benevolă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Antohe, G., Huțupaș, I., *"Psihopedagogia jocului"*, Ed. Nitnelav, Galați, 2002;
2. Antohe, Valerian (coord.), *"Metodica predării matematicii. Jocul didactic matematic"*, Ed. Ex Libris, Brăila, 2002;
3. Ardelean, Marius, *"Matematică recreativă"*, Ed. Militară, București, 1995;
4. Cojoacă, L., Arghirescu, A., Cojoacă, M., *"Matematică distractivă"*, Ed. Carminis, Pitești, 1999;
5. Dima, S., Pâclea, D., Candrea, A., *"Veniți să ne jucăm, copii!"*, Ed. "Revista învățământului Preșcolar", 1995;
6. Dumitru, V.G., *"Probleme și jocuri distractive pentru copii"*, Ed. Niculescu, București, 1995;
7. Elkonin, D.B., *"Psihologia jocului"*, E.D.P., București, 1980;
8. Enache, M., Grăguț, V., *"Aritmetica prin joc și calcul"*, Ed. Porto - Franco, Galați, 1998;
9. Gheba, G. (coord.), *"Jocuri didactice și probleme de perspicacitate matematică pentru preșcolari și școlarii claselor I - IV"*, Ed. Universal Pan, București, 1997;
10. Moraru, Ion, *"Argumente și sugestii pentru realizarea unui învățământ creativ"*, în Revista de Pedagogie nr. 9, 1991;
11. Popescu, P., Roman, I., *"Lecții în spiritul metodelor active"*, E. D. P., București, 1980;
12. Simionică, Elena, Caraiman, Florica, *"Matematica ... prin joc"*, Editura Polirom, Iași, 1998;
13. Stoica, Ana: *"Creativitatea elevilor"*, E.D.P., București, 1983;

14. Stoica - Constantin, Ana: „*Creativitatea pentru studenți și profesori*”, ED. INSTITUTUL EUROPEAN, Iași, 2004;

CREȘTEREA EFICIENȚEI LECTIEI DE EDUCAȚIE FIZICĂ
PRIN FOLOSIREA UNOR MIJLOACE SPECIFICE DIN JOCUL

DE HANDBAL,

Prof. Apostol Elena

Jocul de handbal nu are vârstă; el este o lume a copiilor și a oamenilor mari, deoarece tuturor le place, tuturor le este necesară deconectarea pe care le-o conferă. După angrenarea totală în joc nu există diferență între bucuriile pe care jocul le oferă unui copil sau unui adolescent, trăirea lor efectivă fiind identică. S-a constatat în ultimul timp că din păcate copiii din ce în ce mai puțin timp jocului. La acest lucru contribuie pe de-o parte numărul mic al terenurilor de sport și al scualelor din incinta orașelor, precum și atracția altor mijloace de relaxare ca televizorul, calculatorul sau muzica, acestea din urmă necesitând un efort fizic aproape inexistent din partea celor interesați. Acestea au luat locul mișcării și acest lucru îl remarcăm în ultimul timp observând că numărul celor care privesc activitățile sportive este din ce în ce mai mare decât al celor care practică sportul.

Jocurile sportive sunt mijloace globale prin intermediul cărora elevii intră în contact cu realitatea înconjurătoare în toată complexitatea sa. Ele formează cadrul corespunzător pentru pregătirea temeinică pe multe planuri, formează reprezentări corecte și concrete despre unele acțiuni pe care trebuie să le realizăm. Jocurile învățate pe terenul de sport vor influența pozitiv evoluția individului pe parcursul vieții. Handbalul este răspândit în activitatea școlară datorită unor condiții optime. Mișcări simple, ușor de efectuat. Instalații ce pot fi procurate destul de ușor și care nu necesită condiții deosebite. Prin practicarea mijloacelor specifice acestui joc se poate optimiza lecția cu o contribuție însemnată la realizarea obiectivelor educației fizice, iar din punct de vedere anatomo-psihologic se asigură o dezvoltare normală a copiilor. Multiplele valențe ale jocului de handbal explică includerea sa, ca mijloc al educației fizice în conținutul lecțiilor, la toate clasele din ciclul gimnazial. Jocul de handbal este o variantă a activității de joc în care, evident el este întotdeauna mijloc dar și o metodă de educație. Numai analizând esența și conținutul jocului de handbal ne putem

da seama de imensa sa valoare educativă. Funcțiile sale se pot identifica cu cele de integrare socială proprie fenomenului educațional. Elevul cunoaște și își însușește realitatea motrică dirijându-și în mod conștient mișcările corpului, se pregătește pentru muncă și viață, dobândind capacitatea motrică, calități motrice și operând cu ele își formează atitudini față de activitatea motrică. În acest complex elevul este activ: observă, gândește, reactualizează creator, caută și găsește soluții care asigură succesul, acționează în interrelație cu colegii sau adversarii.

Fiind un joc colectiv handbalul contribuie de asemenea de asemenea la formarea relațiilor de grup, deci și la încheierea colectivului de elevi al clasei, atât în procesul de instruire cât și în timpul jocului se dezvoltă disciplina conștientă, stăpânirea de sine, înfrângerea pornirilor egoiste și brutale. Putem deci remarca influențe atât asupra fizicului cât și a psihicului; prin practicarea mijloacelor specifice, profesorii au posibilitatea să cunoască caracterul copilului.

Jocul de handbal reprezintă o îmbinare armonioasă între mișcările naturale ca alergările, aruncările și săriturile, pe de o parte și deprinderile motrice simple, accesibile și atractive pe de altă parte. Tot odată jocul se desfășoară pe un fond de solicitări psihice intense, care au un pronunțat caracter educativ și formativ. Ca disciplină sportivă acest joc a cunoscut o dezvoltare amplă, organizându-se în prezent competiții pentru toate categoriile, de la handbalul de masă până la cel de înaltă performanță. Paralel cu dezvoltarea sa cantitativă handbalul a evoluat foarte mult sub aspect calitativ, nivelul la care se joacă fiind foarte ridicat. Socialiștii dominiului, prin experiența lor și studii efectuate, au elaborat o concepție de joc care corespunde exigențelor handbalului de elita mondială și care este reactualizată permanent ținându-se seama de tendințele de evoluție a jocului pe plan internațional.

Se sune că handbalul este atletism cu mingea, deoarece pentru a fi jucat el pretinde din partea celor care îl joacă să alerge, să sară, să arunce. În afara acestor caracteristici, trebuie să amintim că jocul de handbal este accesibil, atractiv și spectaculos, artibute care stimulează interesul elevilor pentru educație fizică și sport.

Am ales clasa a-V-a pentru acest experiment întrucât fiind la început de ciclu elevii pot fi atrași mai ușor spre acest joc sportiv, prin folosirea mijloacelor specifice jocului de handbal în cadrul lecțiilor de educație fizică realizându-se o creștere a potențialului lor biologic precum și a interesului acestora spre activitățile sportive.

Pentru realizarea obiectivelor propuse menționez faptul că am folosit ca materiale didactice: mingii de handbal, mingii de oină, bănci de gimnastică, saltele de gimnastică cronometru, ruletă metrică, centimetru ,cântar.

Jocul de handbal practicat în școală trebuie să aibe o structură tehnico-tactică simplă, accesibilă elevilor și în stânsă concordanță cu particularitățile , morfologice,funcționale și psihice ale acestora. Datorită faptului că în timpul școlarizării copii parcurg diferite etape de creștere,este necesar să se stabilească aria tehnică și tactică pentru fiecare dintre aceste etape. Astfel în lucrarea de față am stabilit ca prioritate următoarele obiective specifice clasei a-V-a:

- 1)- Obișnuirea cu mingea de handbal
- 2)- Inițierea în elemente tehnico-tactice fundamentale ale jocului de handbal
- 3)- Inițierea în jocul de handbal
- 4)- Învățarea elementelor tehnico-tactice fundamentale ale jocului de handbal.

Prelucrarea datelor s-a făcut în conformitate cucerințele statistico-matematice aplicate în activitatea sportivă iar interpretarea s-a realizat pentru indicii statistici obținuți, media aritmetică, abaterea standard și coeficientul de variabilitate la cele două grupe. Acești indici au evidențiat faptul că în ceea ce privește evoluția somatică a elevilor,aceasta este aproape identică cu testările inițiale, privind înălțimea și greutatea , apar totuși mici modificări la testările finale. Aceste modofocări reprezintă rezultatul creșterii firești a oaselor și a grupelor musculare, repectându-se în general o proporționalitate între înălțime și greutate.

În ceea ce privește rezultatele înregistrate la probele de motricitate generală remarcăm o creștere evidentă a celor obținute de către elevii grupei experimentale, deși aceștia au avut la testările inițiale rezultate mai slabe.Astfel exceptând proba de alergare de viteză unde ambele grupe au abținut valori apropiate, la celelalte probe s-au remarcat elevii grupei experimentale.

Referitor la rezultatele obținute la probele specifice jocului de handbal, probe care au atras în mod deosebit atenția elevilor, acestea sunt mai bune la grupa experiment față de cea martor.

-Abordarea temelor din handbal se reflectă pozitiv asupra dezvoltării calităților motrice, asupra moricității generale a elevilor.

Totodată se remarcă o dezvoltare accentuată a îndemânării în realizareaprocedelor de prindere și pasare a mingii de handbal, precum și în executarea unor structuri tehnice.

- Pe parcursul experimentului se pot observa modificări în ceea ce privește dezvoltarea fizică a elevilor , remarcându-se o creștere mai accentuată în înălțime, în special la fete o parte au mai scăzut în greutate, toate aceste fiind o caracteristică a perioadei în care se află elevii (preadolescența).

-În timpul realizării experimentului am remarcat elevi cu reale calități pentru jocul de handbal , elevi care mai târziu pot fi îndrumați spre activitatea de performanță.

-Lecțiile în care au fost folosite mijloace specifice handbalului s-au bucurat de o atractivitate deosebită în rândul elevilor, ceea ce a dus la creșterea densității acestor lecții.

Interesant este faptul că prin folosirea unor mijloace pregătitoare specifice handbalului, a ștafetelor folosite în lecții precum și a concursurilor cu teme din acest joc, s-a observat că în perioada sezonului rece calitatea motrică rezistență, care solicită mai mult organismul, a fost abordată cu plăcere de elevi.

Bibliografie

1. Bota M , Bota I. „Handbal. 500 de exerciții pentru învățarea jocului ”Ed. Sport-Turism, Craiova, 1990
2. Cârstea Gh. „ Sociologia sportului ”București 1995
- 3.Cârstea Gh. „T.M.E.F.S.”,București 2000.
4. Cercel P. „, Antrenamentul echipelor masculine ”.Ed. Sport-Turism Bucurști,1983.
- 5.Epuran M. ,Holdevici I., Tonița F. „,Psihologia sportului de performanță, teorie și practică ”, Ed. Fest București, 1991
- 6.Negulescu I.,Teoria și metodică predării handbalului în școală ”,Editura Didactică și Pedagogică București, 1983
- 7.Niculescu M. „,Metodica cercetării științifice în educația fizică școlară” București 2002
- 8.Stănescu M.,Metodica educației fizice ”, București 2002
- 9.Vințanu N. „,Prelegeri despre educația sportivă”, București 1998.
10. Ghermănescu Kunst I. ,Gogâltan V., Jianu E., Negulescu I., Teoria și metodică handbalului”,Ed. Didactică și Pedagogică ,București,1983.
11. Hantău C.,Handbal –Antrenamentul copiilor și juniorilor”, Ed. Printech,București 2004.
- 12.Tudos Șt.,Elemente de statistică aplicată”, A.N.E.F.S.,București1993
- 13.Epuran.M, Holdevici I, Tonița F.,„Psihologia sportului de performanță, teorie și practică”,Ed. Fest.București1991
14. Negulescu I. „,Handbal-I-Tehnică jocului”,Ed. A.N.E.F.S. 2000

Lesson plan

Teacher: APOSTU CORINA

Grade: 6th

Number of students: 29

Level: Elementary (L2)

Module 4, Unit 6: *I'm going to the museum*

Topic: *Present Simple vs. Present Continuous*

Type of lesson: *Modular revision and assessment (units 5-6)*

Skill Focus: INTEGRATED SKILLS

Techniques: *conversation, observation, explanation, dialogue, discovery and discussion, game*

Classroom interaction: *individual work, pair - work*

Resources: *notebooks, whiteboard, marker, handouts, textbook, video projector, Present Simple and Continuous cards, flashcards*

Students' book: *Manual pentru clasa a VI-a, Art Klett*

Time: *50 minutes*

Aims: *to get the students involved in the topic;*

- *to develop students' ability to use language in real life situations;*
- *to develop students' writing, speaking, reading and listening skills;*
- *to develop students' communication skills.*
- *to revise the main words and structures learnt so far, Present Simple Tense, Present Progressive, adverbs of frequency;*

- *to review different tenses;*

- *to give students more practice on grammar, pronunciation and vocabulary.*

- *to have students personalize the topic and develop the scope of the lesson by relating the context of activities to their own real- world experience.*

Anticipated problems:

- *some activities may take longer than predicted;*

- *some students will tend to be more involved than others;*

- *some students may have difficulty in understanding the rules of the game;*

- *some students may become a bit noisy when working in pairs.*

The teacher will act as monitor, supporter and advisor throughout the learning session.

Evaluation: - continue - through activities, observation, error correction
- final - through feed-back

Introduction

In this simple lesson the students have the chance to speak freely about different aspects of their life while guiding them (with their help) to the best available grammar forms in order to do so. It is intended as a revision hour.

Stage of lesson/ Timing	Teacher's activity	Students' activity	Interaction	Skills and methods	Materials used	Reasons for activities
1. <i>Organizational moment / 2 min.</i>	Teacher enters the class greets the students, and then T asks if there are any absentees.	The students greet the teacher and tell the absentees if there are any.	T –Ss Ss-T	- speaking - questioning		-to assure the introductory part of the lesson.
2. <i>Checking homework/ 3min.</i>	Teacher checks the students' homework than makes a short revision concerning the Present Simple and the Present Continuous.	The Ss read their homework and correct it where it is needed. The Ss pay attention to the teacher.	T –Ss Ss –Ss T –Ss Ss-T	- speaking - reading - speaking -writing	Worksheet	-to check the homework, correct the mistakes -to have students pool their knowledge about the current topic and help them
3. <i>Lead in</i>	Teacher puts the students in pairs, and direct their attention					

<p><i>Open discussion/ 14 min.</i></p> <p>Task 1: Matching functions to grammar</p>	<p>to the board where they will read the following:</p> <p>Talk for a minute about each of the following:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Your arrangements for this evening (<i>I am meeting my friends in the city centre.</i>) -activities at the moment of speaking - Some timetables-events (<i>What time does the film start? It starts at 9.00.</i>) -daily routine <p>By means of a gesture the teacher gets them to start. She doesn't offer the slightest insight into what she wants nor expects from them. She just wants them to talk.</p> <p>As they are talking, the teacher quickly draws a simple diagram on the board representing the two main forms that the students are familiar with, thus:</p> <p>Present Simple (S+ Vb1)</p>	<p>The Ss talk about their arrangements for the evening/timetables/their daily routine</p> <p>-the Ss keep talking about their daily routine, activities, plans/ events.</p>	<p>T-Ss Ss-Ss</p> <p>Ss-Ss</p> <p>T-Ss Ss-T</p>	<p>-reading -speaking</p> <p>-speaking</p> <p>-speaking</p> <p>-speaking</p>	<p>The board</p> <p>Strips of paper The board</p>	<p>focus their minds and prepare for the new lesson.</p> <p>- to assure the transition between the <i>Organizational Moment</i> and the <i>Introduction of the New Topic.</i></p> <p>- to stimulate interest in the topic.</p>
---	--	--	---	--	---	--

	<p>Present Continuous (S+ To be+ Vbing)</p> <p>•Drawing reference to the previous activity, The teacher draws their attention to a set of situations/sentences each on separate strips of paper with blu tack on the reverse.(Appendix 1)</p> <p>Their job now is to pair the situations/sentences to one of the grammar forms and they do so physically, by coming to the board and sticking them on.</p> <p>When the board is full, the teacher asks the class to correct, by moving any misplaced items, and then she lets them study it for a few moments.</p>	<p>-The Ss try to match the situations/sentences to one of the grammar forms written on the board by going to the board and sticking them.</p> <p>- The Ss correct the mistakes</p>	T-Ss	-speaking		<p>-to inform Ss about the topic they are going to study.</p> <p>-to match the sentences to one of the grammar forms so they can solve the future tasks</p>
--	--	---	------	-----------	--	---

<p>Task 2: Grammar practice</p>	<p>The teacher gives the students a few exercises containing Present Simple and Present Continuous. (Task 2)</p> <p>In the first exercise, the Ss have to complete the sentences with the present simple, in the second one with the present continuous and in the third one they have to use either Present Simple or Present Continuous.</p>	<p>-the Ss solve the exercises</p>	<p>T –Ss</p> <p>Ss-T</p>	<p>- listening</p> <p>- discussion</p> <p>- writing</p>	<p>Worksheets</p>	<p>-to use the Present Continuous and Present Simple in different exercises/situations</p>
<p>4. <i>Presentation/explanation</i> 12 min.</p>	<p>Game: Pass the ball</p> <p>Pass the ball is a great classroom game to practise the present continuous and the present simple tense. It is an extremely fun classroom game that can be used with these two tenses. Students pass the ball to the music, and when the music stops the student with the ball must answer a question. The</p>	<p>-the students catch the ball and answer the questions by looking at the flashcard and trying to use the correct tense</p>	<p>T-Ss</p> <p>Ss-T</p>	<p>Listening Speaking</p>	<p>Soft ball Flashcards</p>	<p>To verify their understanding of the Present Simple in different contexts</p>

<p>5. <i>Production</i> 5 min.</p>	<p>teacher uses some flashcards and then she asks: <i>What is he doing?</i></p> <p><i>What time does she get up in the morning?</i></p> <p>Using the questions from the previous activity, the students are asked to answer the questions for themselves in order to find out about their daily routines/free time activities.</p>	<p>-the students answer the questions</p>	<p>T-Ss Ss-T</p>	<p>Speaking</p>		<p>To use complete sentences in real situations.</p> <p>To help Ss interact with each other.</p> <p>- to make Ss express their ideas/thoughts</p>
<p>5. <i>Practice & Production</i> 10 min <i>Activity 1</i></p>	<p>The students are asked to talk about their daily routine and also to imagine what their</p>	<p>-the students answer the questions</p>	<p>S –S</p>	<p>- writing - reading</p>		<p>To help Ss interact with each other.</p>

<p><i>Activity 2</i></p>	<p>parents/grandparents are doing at the moment. The teacher invites students to play a game using Word Wall. The students choose a number by tapping on one box and after that they have to choose to correct form of the verbs.</p>	<p>-the students play the game</p>	<p>T –Ss</p>	<p>- discussion</p>		<p>- to make Ss express their opinion.</p>
<p>7. Homework / 2 min</p>	<p>The Ss are asked to write a short composition about their daily routine.</p>	<p>Ss write the homework in their notebooks and ask for further information.</p>	<p>T –Ss Ss alone</p>	<p>- listening - writing</p>	<p>- the students' books and notebooks</p>	<p>-to consolidate and use the new acquired knowledge</p>
<p>8. Evaluation / 2 min</p>	<p>T appreciates Ss` activity both verbally -praising the activity of the Ss- and also by giving marks.</p>	<p>The Ss also say “Good-bye” to the teacher.</p>	<p>T –Ss</p>	<p>-speaking</p>		<p>-to increase Ss` self-confidence and encourage them in their study of English.</p>

How to Teach English Through Documentaries

Prof. Aramă-Păsălău Carmen

Școala Gimnazială Ion Creangă Tg.Neamț, jud.Neamț

English is the means of communication in most of films and short videos going around the Internet, so learners can be provoked to acquire language and general knowledge in class.

The advantages of this kind of teaching would be:

- we could provide visual materials easy to learn and that triggers the students' memory
- the students could face the language in real-life conversations, and thus develop all their language skills

English teacher could use this method by:

- paying attention to the students' level and age, deciding if it's better or not to use subtitles
- thinking if the videos would be proper for the theme, grammar and lexical structures used in the module or the unit
- preparing watching activities before (short debates or conversations, short preparatory exercises etc.)

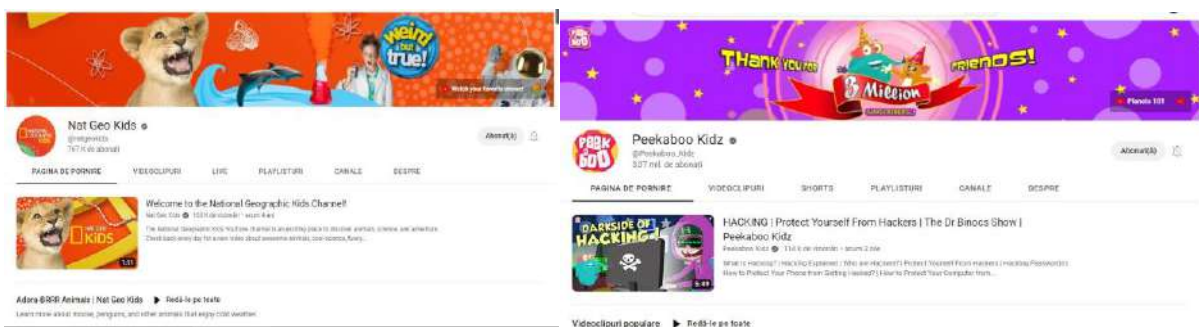
What are the best documentary channels that could be used in English teaching? Here is a short list:

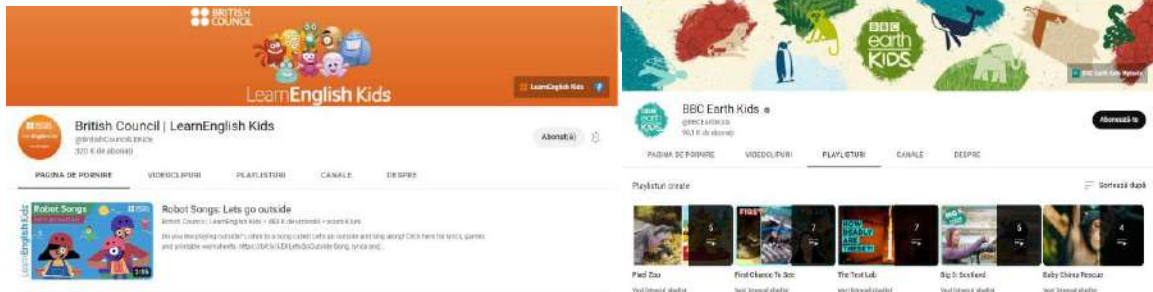
NAT GEO KIDS (very short documentaries for young learners about many topics)
PEEKABOO KIDZ (short documentaries for young learners with colorful animations)

BRITISH COUNCIL LEARN ENGLISH KIDS (how to... short films)

BBC EARTH KIDS (many science short documentaries, how too... short films)

I could give many other examples of web channels that can be used in English teaching, in an integrated way, English language, science, technology and general life knowledge being mixed in this method.

Sources:

<https://www.youtube.com/@natgeokids>

https://www.youtube.com/@Peekaboo_Kidz

<https://www.youtube.com/@BritishCouncilLEKids>

<https://www.youtube.com/@BBCEarthKids>

Să împărtășim din lectura noastră altfel

Prof. dr. Anuța Rodica Ardelean

Colegiul Național Pedagogic „Regele Ferdinand”

Sighetu Marmației

În toți anii în care mi-am desfășurat activitatea la catedră, în calitate de profesor de limba și literatura română, m-am întrebat ce ar trebui să primeze în cadrul orelor de literatură: preocuparea pentru parcurgerea textelor vizate de programa școlară sau interesul pentru formarea gustului pentru lectură. Evident, ideal ar fi să reușim să le împletim de o așa manieră, încât, la finalul ciclului liceal, elevul se devină un vrednic cititor – unul pentru care lectura să nu mai fie o povară, ci o plăcere. Personal, aș fi înclinat înspre a doua componentă, dar, ghidată de principii și de nevoi școlare, am ales să găsi o cale de mijloc. Fără a fi ingrați, trebuie totuși să recunoaștem că multe dintre textele literare studiate în ciclul liceal nu mai sunt pe gustul adolescenților de astăzi sau, și mai grav, că mulți dintre ei percep lectura ca pe o pedeapsă sau ca pe o obligație ce întreține nevoia de a susține cu brio examenul de bacalaureat. Așadar, nevoit să facă față acestor povocări, dascălul se înarmează cu răbdare și caută în permanență soluții, raportându-se la exemple de bună practică.

În această ordine de idei, înrânduți de ideile ingenioase promovate de doamna prof. Monica Onojescu, în cadrul grupului *Lecturiada elevilor*, am găsit de cuviință ca, dincolo de textele studiate la clasă, să apropii elevul de carte prin prezentări inedite de cărți citite de ei sau prin acțiuni menite să-i sensibilizeze și să-i acapareze în lumea cărților. Una dintre activitățile organizate în acest sens, care le-a făcut o reală plăcere, a fost numită „Mărțișoare...cărțișoare”, context în care, în loc de a ne dăruii celebrul și clasicul mărțișor, am ales să ne dăruim prezentări inedite de carte. Am văzut bucuria de a citi și de a împărtăși lumi noi descoperite, am văzut adolescenți cu suflet frumos și, da, am văzut plăcerea de a citi. Am înțeles că, deși lectura este percepută de marii teoreticieni ai literaturii ca o activitate complexă care reunește toate modalitățile de a citi (apud. J.L. Dumortier), totuși, despre plăcerea lecturii putem vorbi abia în punctul în care îi rezervăm cititorului dreptul de a se înfrupta din text, din conținutul acestuia, după pofta inimii. Până la urmă, avem acest drept de a gusta cărțile într-un mod propriu. De asemenea, de a împărtăși ce am citi într-un mod inedit, diferit de al semenilor noștri. Pentru cei dornici de a vedea finalitatea activității noastre, atașăm link-ul ce poate fi accesat: <https://www.facebook.com/groups/1990804990946055/permalink/4349016421791555/>. Într-o altă activitate, am ales să scriem scrisori personajelor întâlnite în textele studiate la clasă, în care să le împărtășim din sentimentele ce ne-au încercat atunci când le-am descoperit, ba chiar ne-am permis să le dăm și sfaturi. De exemplu, l-am sfătuit pe Ion, din romanul lui Liviu Rebreanu cu același titlu, să guste frumusețea vieții, fără a se lăsa pradă unor porniri interioare. Pe Ana, soția sa, am învățat-o să caute soluții pentru a se salva; pe Ilie Moromete, personajul central al romanului „Moromeții”, de Marin Preda, l-am încurajat să comunice cu membrii familiei mai mult, să-și aprecieze soția și să vadă latura frumoasă a vieții fără a se lăsa pradă grijilor și nevoilor de zi cu zi. Am reușit să ne apropiem astfel mai ușor de textele care tratează problematica pământului, de pildă – temă care astăzi nu este gustată unanim de generația de liceeni-, de cele care surprind frământări lăuntrice ale personajelor din cărțile cu conținut psihologic sau de cele care aduc cu sine lumi noi, exotice, străine de orizontul nostru cultural.

Lui Ștefan Gheorghidiu, personajul-narator din romanul „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”, de Camil Petrescu, i-am sugerat să renunțe la orgoliu, să caute o cale de a se adapta lumii în care trăiește, felicitându-l pentru deschiderea înspre a gusta și alte experiențe decât cele traversate: iubirea și războiul. Cu Maitreyi, din romanul lui Mircea Eliade, am descoperit India, feminitatea și misticismul lumii noi în care unii dintre elevi au pătruns prima oară. Într-o altă activitate, ne-am permis să realizăm o punte între carte și film. Astfel, am trecut o carte, conținutul ei, mesajul acesteia prin toate tipurile de film pe care le știau elevii, transpunând-o în: comedie, film de acțiune, dramă, film istoric, polițist etc. Au ieșit la iveală o serie de aspecte pe care, oricât m-aș fi străduit, nu aș fi reușit să le aduc mai aproape de sufletul lor. Lumea lui M. Sadoveanu, conturată de romanul „Baltagul” a căpătat culoare și interes pentru toți elevii din clasă. Am învățat că omul trebuie să păstreze echilibrul în toate și că paginile lecturate mustesc de idei și de modele/antimodele. Au urmat dramatizări pe marginea textelor abordate, asocieri de titluri de cărți cu gusturi și mirosuri, discuții tot mai interesante pe marginea unei singure cărți citite de toată clasa și, da, realizarea unor liste cu titluri recomandate și a unui jurnal al cititorului. Trebuie să recunosc că plăcerea lecturii i-a furat pe mulți, dar nu pe toți. Ne mai rămâne provocarea de a găsi alte metode inedite de a-i face și pe aceștia să înțeleagă că lectura înobilează sufletul omului, ajutându-l să vadă lumea altfel: mai senină, mai plină de speranță, mai îngăduitoare.

Bibliografie:

Demortier, J., -L., *Lire le récit de fiction. Pour etayer un apprentissage: théorie et pratique*, Bruxelles, 2001.

Onojescu, Monica - <https://www.facebook.com/groups/1990804990946055/>.

Picard, M., *La lecture comme jeu*, Paris, 1986.

Predarea-învățarea creativă a chimiei

Prof. Arhire Mihaela

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Huși, jud. Vaslui

În zilele de astăzi, mai mult ca oricând, societatea are nevoie de copii care gândesc creativ și au capacitatea de a prelucra informația primită, astfel încât aceasta să-și găsească aplicabilitatea practică. Învățarea creativă se bazează pe capacitățile elevului de a elabora ceva nou, original, important și util. Copilul provocat să creeze va deveni competent să găsească soluții și să se adapteze ușor la diferite situații sociale.

Termenul de „creativitate” își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă „a zămisli”, „a făuri”, „a crea”, „a naște”. Chiar din etimologia cuvântului rezultă că termenul „definește un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârșește și cuprinde atât originea, cât și scopul” (Cîmpean, E.A., 2005). Termenul și noțiunea generică au fost introduse pentru prima dată de psihologul american G.W. Allport, în anul 1937, pentru ca apoi, în anii '70 el să fie preluat ca și neologism în majoritatea limbilor de circulație internațională.

În prezent există sute de modalități de a defini creativitatea. Se susține în general că „a fi creativ” înseamnă „a crea ceva nou, original și adecvat realității” (Roco, M., 2004).

Alexandru Roșca (1981) arată că reprezintă o „activitate sau proces care duce la un produs caracterizat prin noutate sau originalitate și valoare pentru societate”, în sens restrâns. În sens mai larg al cuvântului, „creativitatea se referă și la găsirea de soluții, idei, probleme, metode etc. care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe o cale independentă”.

„Creativitatea desemnează capacitatea de a realiza creații inovatoare (originale, ingenioase), dar și adecvate, utile, adaptate în funcție de cerințele sarcinii” (Lubart, 1994, Ochse, 1990, Sternberg, 1988b, Sternberg și Lubart, 1991, 1995, 1996), cit. de Sternberg (2005).

Creativitatea este capacitatea de a gândi și de a genera idei, concepte, soluții sau lucruri noi și originale. Aceasta implică abilitatea de a face conexiuni neașteptate între concepte sau elemente existente și de a produce ceva care să fie inovativ și valoric.

Creativitatea implică originalitate, adică crearea a ceva nou, care nu a mai fost văzut sau experimentat anterior, flexibilitate, persoana creativă fiind dispusă să exploreze diverse abordări și să găsească soluții în moduri neconvenționale, asociere, constituind capacitatea de a face conexiuni între concepte aparent nelegate, aducând idei din domenii diferite pentru a crea ceva nou, evaluare critică, ce presupune evaluarea și selecționarea ideilor sau soluțiilor potențiale pentru a determina cea mai bună opțiune și curaj manifestat prin asumarea riscurilor, experimentarea cu idei nesigure și căutarea unor soluții inovatoare.

Creativitatea are o importanță fundamentală în mai multe aspecte ale vieții umane permițând inovarea prin dezvoltarea de produse, servicii și tehnologii noi care îmbunătățesc viețile oamenilor, soluționarea problemelor prin abordarea creativă care duce la găsirea de soluții eficiente pentru problemele complexe, dezvoltare personală prin stimularea gândirii critice, creșterea încrederii în sine și dezvoltarea abilităților personale, comunicare prin aceea că ajută oamenii să își exprime ideile în mod inovator și captivant.

Creativitatea poate fi dezvoltată și îmbunătățită prin practică, explorare și deschidere la noi experiențe. Explorarea diverselor domenii, încurajarea gândirii libere și încurajarea asumării riscurilor sunt aspecte-cheie ale dezvoltării creativității.

În contextul educației, creativitatea poate fi încurajată și dezvoltată prin metode de învățare și predare inovatoare, care oferă elevilor oportunitatea de a gândi în mod liber, de a explora și de a-și dezvolta abilitățile creative în diverse domenii, inclusiv învățarea științelor precum chimia.

Sistemul educațional poate juca un rol semnificativ în dezvoltarea creativității elevilor. Astfel, profesorii pot să sprijine această dezvoltare prin încurajarea exprimării, creând un mediu în care elevii să se simtă liberi să își exprime ideile și opiniile, fără teama de judecată, încurajează gândirea creativă, promovarea gândirii critice, cerând elevilor să analizeze și să evalueze diferite perspective și să genereze argumente inovatoare, învățarea bazată pe întrebări deschise și provocatoare care poate stimula gândirea creativă, încurajând elevii să exploreze diverse răspunsuri și soluții, asocierea de concepte prin încurajarea conectării conceptelor din diverse subiecte care poate stimula gândirea laterală și găsirea unor soluții neașteptate, folosirea de metode creative, cum ar fi proiecte, experimente, dramatizări sau lucrul cu materiale artistice, poate ajuta la dezvoltarea abilităților creative ale elevilor, încurajarea să încerce idei noi și să accepte faptul că eșecurile sunt o parte naturală a procesului creativ, folosirea tehnologiei în procesul de învățare poate permite elevilor să exploreze și să creeze în moduri inovatoare și dezvoltarea abilităților de colaborare cu alți elevi în proiecte sau discuții, care poate încuraja schimbul de idei și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.

Învățarea creativă a chimiei are un impact pozitiv asupra procesului de învățare al elevilor și îi ajută să își dezvolte o înțelegere profundă și aplicabilă a conceptelor chimice. Câteva dintre rolurile-cheie ale învățării creative a chimiei:

- **angajament și motivație** - abordarea creativă atrage atenția elevilor și îi motivează să participe activ în procesul de învățare, eu sunt astfel mai implicați și mai interesați să exploreze subiectul atunci când acesta este prezentat în moduri captivante și inovatoare;
- **explorarea personală** - învățarea creativă încurajează gândirea independentă și explorarea personală a conceptelor chimice, în aceste condiții elevii au oportunitatea să exploreze subiectul în funcție de propriile interese și să dezvolte abilități de cercetare;
- **gândire critică** - prin activități creative precum dezbateri, proiecte interdisciplinare și soluționarea de probleme complexe, elevii își dezvoltă abilitățile de gândire critică și analitică, abilități esențiale în înțelegerea în profunzime a chimiei;
- **vizualizarea și memorarea** - învățarea creativă permite elevilor să vizualizeze conceptele chimice prin intermediul ilustrațiilor, modelelor moleculare și experimentelor interactive, ceea ce face ca informațiile să fie mai ușor de memorat și reținut;
- **aplicarea practică** - prin intermediul experimentelor, studiilor de caz și proiectelor creative, elevii aplică cunoștințele lor în situații practice ce le permite să vadă cum chimia este relevantă în viața de zi cu zi și în domenii precum medicina, industria sau mediul;

- **dezvoltarea abilităților de comunicare** - învățarea creativă implică prezentări, discuții și colaborare cu colegii, elevii dezvoltând astfel abilitățile de comunicare orală și scrisă, precum și capacitatea de a explica conceptele chimice în mod clar și concis;
- **cunoaștere aprofundată** - prin explorarea subiectului din multiple perspective și prin aplicarea cunoștințelor în diverse contexte, elevii dobândesc o înțelegere aprofundată și complexă a chimiei și a modului în care aceasta influențează lumea înconjurătoare;
- **focalizare pe soluții** - învățarea creativă încurajează elevii să găsească soluții inovatoare la provocările chimice sau la problemele curente, proces de gândire care îi pregătește pentru a aborda situații reale în mod creativ și pragmatic.

Învățarea creativă în chimie nu numai că face procesul de învățare mai atractiv, ci și ajută elevii să înțeleagă mai bine și să aplice conceptele chimice în viața reală și în carierele lor viitoare.

Predarea și învățarea chimiei pot fi susținute în mod eficient prin metode creative care implică participarea activă a elevilor și stimularea interesului lor. Iată câteva metode creative pe care le putem utiliza:

- **experimente practice** desfășurarea în laborator poate fi una dintre cele mai captivante metode de învățare a chimiei, care pot fi simple sau mai complexe, iar elevii pot să observe direct fenomenele chimice și să înțeleagă conceptele prin intermediul experiențelor practice;
- **jocuri și activități interactive**, precum jocurile de trivia, puzzle-uri chimice, concursuri de grup și activități interactive pot face învățarea mai amuzantă și mai angajantă; de exemplu, putem folosi jocuri de memorie cu elemente chimice sau jocuri de cuvinte încrucișate cu termeni și concepte chimice;
- **utilizarea tehnologiei** prin folosirea simulărilor și aplicațiilor interactive pe computer poate ajuta elevii să vizualizeze reacții chimice, structuri moleculare și alte concepte complexe (resurse online și programe software care pot sprijini învățarea);
- **proiecte de cercetare și prezentări** care permit elevilor să-și aleagă un subiect de cercetare sau un proiect legat de chimie care îi interesează, aceasta îi va motiva să caute informații, să le analizeze și să le prezinte colegilor într-un mod creativ (pot fi sub forma de postere, prezentări multimedia sau chiar drame scurte);
- **învățarea bazată pe probleme**, metodă în care profesorul propune elevilor probleme sau scenarii reale care necesită aplicarea conceptelor chimice pentru a fi rezolvate, astfel îi va încuraja să gândească critic și să aplice cunoștințele în contexte practice;
- **vizualizări și modele tridimensionale**, machete sau ilustrații vizuale pentru a ajuta elevii să înțeleagă structurile moleculare și relațiile chimice într-un mod mai concret;
- **colaborarea în echipă** pentru rezolvarea problemelor chimice sau pentru realizarea proiectelor îi poate ajuta să își dezvolte abilitățile de comunicare și colaborare;
- **vizite la muzee științifice sau laboratoare de chimie** unde elevii pot vedea aplicații practice ale chimiei în lumea reală;

- **legături cu aplicațiile practice** prin explicarea elevilor cum conceptele chimice se aplică în viața de zi cu zi, în medicină, industrie, mediu și alte domenii, lucru care îi poate ajuta să vadă relevanța și importanța chimiei în lumea lor;
- **povestiri și analogii** folosite pentru a explica concepte chimice abstracte care le pot face mai ușor de înțeles și de reținut.

Acestea sunt numai câteva dintre metodele creative ce pot fi folosite în studiul chimiei. Amestecând și adaptând aceste metode creative cu cele tradiționale, în funcție de nevoile și preferințele elevilor, se poate crea un mediu de învățare stimulant, captivant și memorabil pentru elevi, care îi va ajuta să înțeleagă și să aprecieze mai bine lumea chimiei.

Bibliografie

- Cîmpean, E.A., (2005), Psihopedagogia creativității și excelenței intelectuale, TârguMureș: Editura Dimitrie Cantemir
- Roco, M., (2004), „Creativitate și inteligență emoțională“, Editura Polirom, Iași
- Roșca, Al., (1981), „Creativitatea generală și specifică“, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București
- Sternberg, R.J., (2005), „Manual de creativitate“, Editura Polirom, Iași
- Craft, A. (2011). Creativitatea și viitorul educației: învățarea într-o era digitală. Cărți Trentham

PE DRUMUL EXPERIENȚELOR

MONA ARMENCEA

profesor, Liceul Tehnologic „Costache Conachi” Pechea

Celebrul scriitor Oscar Wilde spunea că „Experiența este numele pe care îl dau toți greșelilor pe care le fac.” Este o afirmație adevărată, zic eu.

În cadrul proiectului Leonardo da Vinci cu titlul *2014 Training Placement Opportunities for Receiving Knowledge, Skills and Competences*, 20 elevi au avut o experiență deosebită pe meleaguri portugheze unde au explorat lumea comerțului modern în altă țară. Scopul proiectului a fost de a adăuga teoriei învățate la școală experiența practică, valoroasă pe piața muncii, competențelor, abilități și cunoștințe pentru a da naștere unor cariere de succes. Tinerii participanți la proiect au beneficiat de trei săptămâni intense de practică în supermarketurile unor lanțuri comerciale, timp în care au parcurs conținuturile modulului IV, CDL-ul cu tema „Comerț Modern și Practica comercială Internațională” cuprins în Planul de învățământ al clasei a X-a. Ei au fost încântați să poată experimenta în mod direct munca într-un magazin mare, să poată interacționa direct cu clienții, au învățat să lucreze în comerț, să comunice, să facă față unor provocări. Conectarea la un mediu de lucru real în domeniul lor de formare, la un nivel la care nici un agent economic din zona noastră nu-l putea asigura, participarea la programul zilnic și la activitățile din unitățile comerciale gazdă alături de personal și tutorii numiți au contribuit la dobândirea de capacități și abilități profesionale superioare, iar comunicarea și relaționarea cu angajații și clienții au dezvoltat abilitățile de comunicare într-o limbă străină și le-a dat încredere în capacitățile lor, i-au deschis către nou și stimulat spre provocare. Recunoașterea experienței s-a realizat prin certificatele Europass Mobility, cele de participare și cele lingvistice, note la modulul de practică în urma evaluărilor de la Pingo Doce și Mercearia do Chiado/Amanhecer, toate fiind elemente importante în portofoliul pentru viitor.

Aș zice că celor implicați în acest proiect le-a plăcut să „greșescă”, astfel că în anii școlari 2016-2017 și 2017-2018 am derulat proiectul *Noi Oportunități în Prezent pentru Viitor!* din programul Erasmus+. Acest proiect s-a desfășurat pe o perioadă de 18 luni și a avut următoarele obiective:

O1: Dobândirea de abilități și competențe prevăzute de curriculum românesc;

O2: Exersarea și perfecționarea competențelor tehnice specific domeniului Industrie textilă și pielărie, Comerț sau Mecanică prin activități profesionale și stagii de pregătire practică în alte țări până la un nivel care să facă mai ușoară trecerea de la școală la viața activă, să îi pregătească pentru continuarea studiilor și activitatea profesională;

O3: Îmbunătățirea abilităților de comunicare într-o limbă străină și capacității de înțelegere intercultural pentru a utiliza în viitor oportunitățile oferite de UE cetățenilor săi.

În perioada 09 – 27 ianuarie 2017 am plecat la Lisabona, acolo unde începuse povestea noastră cu trei ani în urmă. Pentru cei 30 de elevi (de la profil tehnic: 15 elevi – domeniul Industrie textilă și pielărie, 15 elevi – domeniul Comerț), a fost o experiență minunată, căci portughezii le-au oferit toate condițiile pentru a învăța lucruri noi, punându-le la dispoziție săli dotate cu o bază materială excepțională. Pe lângă asta, elevii de la comerț au desfășurat activități de practică sub îndrumarea partenerului extern Agrupamento de Escolas de Alcochete, în puncte de lucru din diverse magazine. Iar când spun „activități de practică”, prin asta se înțelege așezarea mărfurilor pe rafturi, etichetarea lor, gestionarea ambalajelor, operare cu casa de marcat, etc.

Cei de la profilul de textile au făcut practică la MODATEX - Centro de Formação Profissional da Indústria Têxtil, Vestuário, Confeção e Lanifícios, lucru de care au fost încântați. Pe lângă toate acestea, s-au desfășurat și activități culturale, gazdele portugheze ducându-ne în diverse vizite în aer liber sau în muzee, pentru a face cunoștință și cu valorile și cultura portugheză.

După experiența portugheză, în perioada 20 februarie – 10 martie 2017, 21 de elevi de la liceu, domeniul Mecanică, au fost în Polonia, în orașul Wrocław, pentru a efectua stagiul de pregătire practică. Activitatea lor s-a desfășurat la Centrum Kształcenia Praktycznego (CKP), un centru de pregătire profesională foarte bine dotat și acesta, având 50 de ateliere și laboratoare pentru diverse calificări: mecanică, electromecanică, automatizări, etc. Asemenea partenerilor

portughezi, și cei polonezi ne-au arătat o parte din cultura și istoria lor, oferindu-ne vizite în diverse puncte turistice.

Povestea a continuat. Ne-am tras nițel sufletul, apoi, în vară, am plecat iar, pentru 5 săptămâni, pentru a ne bucura de ospitalitatea și soarele cald al Lisabonei. Atunci, alți 15 elevi de la școala profesională, domeniul Comerț au aflat lucruri noi, au experimentat situații care să-i ajute în viitorul lor profesional.

Participanții și-au îmbunătățit nivelul de comunicare în limba engleză, și-au dezvoltat capacitatea de a înțelege, transmite și interpreta fapte, evenimente, sentimente și gânduri legate de diferite contexte sociale: muncă, activități libere, culturale și de formare a vocabularului tehnic.

Proiectele de mobilitate au oferit elevilor oportunitatea de a trăi independent, într-un alt mediu decât cel din familie, de a se adapta la modul de viață al celorlalți, de a respecta pe ceilalți și de a fi respectați și, nu în ultimul rând, de a se organiza singuri. Participanții și-au dezvoltat interesul și atracția spre alte culturi, abilitatea de a vedea și înțelege puncte de vedere diferite determinate de diversitate într-un spirit de toleranță și respect reciproc, de a înțelege termenul de identitate culturală națională și europeană.

SELECȚIA FORMAREA ȘI CONDUCEREA ECHIPEI REPREZENTATIVE ȘCOLARE DE FOTBAL, ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

THE SELECTION, TRAINING AND MANAGEMENT OF FOOTBALL TEAMS REPRESENTING SECONDARY SCHOOLS

Prof. Emil Arsa, Liceul Tehnologic „Stefan Hell” Sântana. județul Arad

Summary

This paper tries to clarify the main organizational and systematic problems of football teams representing secondary schools, concerning their selection, training and management and taking into account the age particularities of pupils.

Likewise, the paper wants to guide the activities of physical education and sport teachers who train the football teams representing schools, according to the requirements of modern football.

Cuvinte cheie/ Key words:

educatie fizica / physical education

fotbal / football

echipa / team

selectie / selection

formare / training

conducere / management

calitati motrice / physical qualities

sportiv / sportsman

profesor / teacher

antrenor / trainer

Selecția și formarea echipei reprezentative școlare

Selecția în sport se referă la acțiunea de depistare, alegere și triere a elementelor cu calitate corespunzătoare practicării anumitor ramuri sportive (probe), cât și la acțiunea de recuperare și de menținere a unor elemente care deși recrutate, părăsesc ramura (proba) pentru care au fost selecționate, putând fi însă orientate spre altele.

Selecția se aplică, în general, copiilor și tinerilor, și mai rar elementelor vârstnice.

Scopul acțiunii este de a promova elementele cele mai înzestrate și a le orienta spre alegere probelor și ramurilor sportive.

O bună selecție prezintă numeroase avantaje: reduce durata instruirii, elimină sau diminuează simțitor procentul de pierderi, orientează corespunzător sportivii și ajută la obținerea mai rapidă a performanțelor.

În acțiunea de selecție, pentru a diminua cât mai mult coeficientul de eroare, trebuie să se țină seama de o serie de factori care pot influența aprecierile. Astfel, aprecierile pot fi influențate de nivelul la care se situează cunoștințele și experiența motrică anterioară, de ereditate, de vârstă fiziologică etc. Performanțele obținute în cadrul probelor de selecție vor fi raportate și la gradul de dezvoltare a tânărului chemat la selecție.

Selecția este: întâmplătoare – ocazională, fără a urmări intenționat acest lucru, sau premeditată. Ea poate avea caracter periodic la începutul fiecărui an școlar, sau permanent.

Particularitățile componentelor echipelor reprezentative constituie o problemă relativ dificilă, deoarece particularitățile morfologice și funcționale caracteristice vârstei 13-15 ani creează unele dificultăți în depistarea elementelor cu perspectivă de afirmare. Indicii concreți ai dezvoltării unor calități motrice specifice jocului de fotbal practicat de seniori, de exemplu rezistența și forța, la această vârstă sunt insuficient dezvoltați. Aceași stare de lucruri poate fi semnalată și la unele procese psihice, ca de exemplu concentrarea îndelungată a atenției asupra unui mare volum de acțiuni, tenacitate în urmărirea scopului, calități puțin pregnante la vârsta cuprinsă între 13 și 15 ani.

Cu toate acestea, cunoscându-se legile creșterii și dezvoltării organismului și pe baza experienței acumulate, selecția inițială poate fi rodnică în majoritatea cazurilor, desigur dacă se respectă cerințele și criteriile obiective.

Astfel, una din cerințele fundamentale ale selecționării copiilor constă în caracterul continuu al acesteia. Cu alte cuvinte, componența unei echipe nu este aceeași pentru totdeauna.

Periodic, în echipa I pot fi încercați și chiar titularizați jucători noi, care își confirmă calitățile în campionatul între clase, în jocurile din diferite cupe cu caracter local, în lecțiile de educație fizică etc. Caracterul relativ variabil al componenței echipei de copii, nu trebuie să alarmeze antrenorii, să considere că se abat de la normele metodice funcționale, ci, dimpotrivă, trebuie să-l înțeleagă ca fiind un proces obiectiv necesar.

O altă cerință de bază a selecționării copiilor constă în concordanța prezumtivă a evoluției dezvoltării lor fizice și psihice cu nivelul solicitărilor implicate de fotbalul de înaltă performanță, care ar putea fi enumerate ca fiind următoarele:

a) *Dezvoltarea fizică:*

- ❖ segmentele dezvoltate proporțional, cu indicii crescuți ai perimetrului toracic și ai volumului musculaturii membrilor inferioare și talia în jur de 1,75 m;
- ❖ mobilitate corespunzătoare în principalele articulații ale aparatului locomotor și, în același timp, suplețe musculară;
- ❖ indici crescuți de adaptabilitate ai sistemelor cardiovasculare și respirator la eforturi prelungite și repetate efectuate în tempouri maximale și submaximale (capacitate vitală peste 4500 mm Hg).

b) *Calități motrice care se manifestă cu deosebire în următoarele direcții:*

✚ îndemânare:

- ❖ în specificul execuțiilor tehnice;
- ❖ în forme variate de alergări, sărituri și mai ales în alergările care implică schimbări rapide de direcție, ocoliri, întoarceri, opriri, echilibrări;

✚ viteză:

- ❖ de reacție (starturi, rapiditatea schimbării planului de acționare a picioarelor – fandări, deplasări laterale etc.);
- ❖ de deplasare (lansări pe distanțe între 5-30m);
- ❖ de execuție a procedurilor tehnice și de manevrare a mingii,
- ❖ în regim de rezistență (lansări repetate la intervale scurte);

✚ rezistență:

- ❖ la eforturi cu tempouri variabile;

- ❖ la solicitări intensive, precedate de eforturi care obligă organismul să acționeze în datorie de oxigen;
- ❖ la eforturi cu tempouri uniforme;
- ❖ în regim de viteză (lansări prelungite, execuții tehnice repetate);
- ✚ forță:
- ❖ detența musculară, îndeosebi la lovirea mingii cu piciorul și la sărituri;
- ❖ folosirea forței corporale în lupta cu adversarul;
- ❖ folosirea forței musculaturii membrelor inferioare la opriri-întoarceri etc.

c) Eforturi specifice:

- ❖ sprinturi din diferite poziții (stând, ghemuit, șezând, culcat) efectuate în tempouri crescute, înainte, înapoi, lateral și pe distanțe de 5, 10, 20, 30, 40 m;
- ❖ repetarea de 4-5 ori, cu viteză maximă, a unor parcursuri care includ într-o anumită succesiune alergări, execuții tehnice, întoarceri, opriri, ocoliri etc. După fiecare parcurs sau după
- ❖ efectuarea de mai multe ori a unuia, se fac pauze de câte 5-15 sec.;
- ❖ alergări pe 15-20 m cu sau fără manevrarea mingii (fiecare parcurs să cuprindă schimbări de direcție), în tempouri maximale și submaximale, la intervale de 45-50 sec. de-a lungul a 90 min.;
- ❖ pe fondul unei stări de relativă relaxare a musculaturii, mai ales a celei a membrelor inferioare, contractarea bruscă și în forță a acesteia, corespunzător cerințelor de declanșare a starturilor și lovirii mingii în condiții variate de poziții și dificultăți de echilibru;
- ❖ indici sporți de execuție precisă a acțiunilor tehnico-tactice în regim de rezistență.

d) Însușiri psihice:

- ❖ orientarea în spațiu în raport cu pozițiile și acțiunile adversarilor și coechipierilor, precum și capacitatea sporită de a sesiza, selecta și recurge la cea mai oportună modalitate de acționare;
- ❖ concentrarea atenției asupra unui volum mare de acțiuni și apoi trecerea rapidă de la o situație de joc la alta;
- ❖ anticipare și imaginație pentru a acționa creator;

- ❖ capacitate de mobilizare intensivă (explozivă) a resurselor fizice și psihice, mai ales în execuțiile ce pot avea o eficiență optimă;
- ❖ interdependență și responsabilitate crescută în pregătire și în concursuri;
- ❖ dăruire de sine, în scopul integrării efortului propriu în cel al echipei și pentru obținerea victoriei.

Sistemul cerințelor de bază pentru selecția copiilor este întregit de aprecierea aprofundată a comportamentului general al acestora în ansamblul vieții sociale. Atitudinea față de învățatură, în familie, în relații cu colegii, în viața organizațiilor de tineret ș.a., chiar dacă nu are legături directe cu conținutul specific al fotbalului, poate constitui premise însemnate pentru dezvăluirea unor laturi de bază ale personalității copiilor, ale conduitei acestora. Cunoașterea manifestărilor respective va ajuta profesorii și antrenorii să acționeze într-o direcție sau alta, în scopul sprijinirii evoluției corespunzătoare a conduitei lor în societate și la echipa de fotbal.

În concluzie, cerințele fundamentale ale selecționării copiilor ar putea fi sintetizate conform schemei următoare:

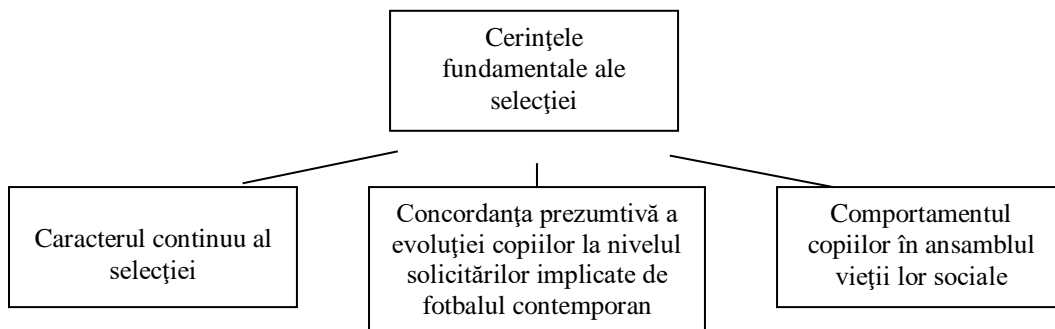

Fig. 6 – Cerințele fundamentale ale selecției

Paralel cu cele amintite, profesorii-antrenori trebuie să împartă procesul de selecție în mai multe faze, fiecăruia corespunzându-i anumite căi și mijloace.

Sistemul fazelor, al acopului acestora al căilor și mijloacelor statornicite în activitatea profesorilor-antrenori cu privire la selecționarea copiilor, se prezintă după cum urmează:

Fazele selecției

Faza I – de depistare a elementelor cu înclinații

Căi și mijloace: urmărirea evoluției copiilor la lecțiile de educație fizică; convocarea copiilor doritori de a face parte din echipa de perspectivă a școlii și urmărirea evoluției lor la jocuri bilaterale; urmărirea evoluției copiilor în campionatul între clase; discuții cu ceilalți profesori din școală și cu familiile copiilor.

Faza a II-a – de verificare a copiilor sub îndrumarea directă a profesorului

Căi și mijloace: convocarea copiilor doritori de a face parte din echipa de perspectivă a școlii și urmărirea evoluției lor la jocuri bilaterale; urmărirea evoluției copiilor în campionatul între clase; discuții cu ceilalți profesori din școală și cu familiile copiilor.

Faza a III-a – de încadrare a copiilor în activitatea echipei reprezentative a școlii

Căi și mijloace: încadrarea copiilor selecționați, în echipa de perspectivă a școlii; urmărirea în continuare a copiilor care nu au fost reținuți; elaborarea planului de instruire a copiilor selecționați, pentru întreg anul școlar.

Pentru verificarea amănunțită a randamentului copiilor, mai ales în scopul aprecierii concordanței evoluției acestuia corespunzător cerințelor jocului modern, se recomandă folosirea următoarelor criterii:

1. *În momentul când are mingea:*

- Este capabil să aplice tehnica sa în condiții dificile și mai ales în luptă cu adversarul?

2. *Când coechipierii se află în posesia mingii:*

- Se demarcă și anticipează faza de joc, chiar dacă mingea nu se află în apropierea sa?
- Urmărește jocul pe întreaga suprafață a terenului?

3. *Când mingea este în posesia adversarului său direct:*

- Dă dovadă de voință și de îndemânare pentru a-l deposeda prin luptă om la om?

4. *Când mingea este în posesia echipei adverse:*

- Știe să apere zona amenințată?
- Observă în același timp mingea și mișcările adversarului?

5. *Integrarea sa în cerințele comportării echipei:*

- Cum rezolvă sarcinile ce-i revin în cadrul echipei?
- Satisface cerințele desfășurării unui joc colectiv și combinativ?

Inițiativa antrenorilor în domeniul selecției se poate manifesta multilateral.

Deși s-a subliniat faptul că fluctuația componentilor (a formației) echipelor de copii este relativ mare, profesorii-antrenori trebuie să-ți stabilească pentru anumite perioade de timp un lot și o echipă standard cu care să se prezinte la jocuri.

Pornind de la faptul că echipele participante la competițiile din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar sunt formate din 6 jucători (1 portar și 5 jucători de câmp), pentru desemnare acestora, în general, antrenorii procedează după cum urmează:

a) alegerea portarilor din rândul copiilor care preferă acest post și totodată dau dovadă de o remarcabilă capacitate de coordonare, suplețe și detentă musculară, stăpânire de sine în condiții decisive, viteză de reacție și curaj.

b) desemnarea jucătorilor care evoluează pe posturile de fundași. De regulă, în jocul pe teren redus sunt folosiți 2 fundași; unul lateral-dreapta, altul lateral-stânga. Desemnarea fundașului lateral-stânga se face dintre „stângaci” sau dintre cei care dovedesc ușurință în manevrarea mingii cu piciorul stâng. În afara acestui criteriu, fundașii vor fi desemnați ținându-se seama și de următoarele însușiri: înălțime peste medie; detentă bună în săriturile la cap; capacitate motrică crescută îndeosebi în acțiunile ce implică întoarceri bruște din alergare, din mers și de pe loc; viteză de reacție și de deplasare; siguranță în controlul mingii; dârzenie în lupta pentru minge; stăpânire de sine, mai ales în fazele în care ar putea crea avantaj decisiv pentru atacanții adverși (henț în suprafața de pedeapsă, faulturi care duc la lovituri de pedeapsă etc.); capacitate de a construi acțiuni ofensive etc.;

c) stabilirea jucătorilor mijlocași. Aceștia trebuie să dea dovadă de reale calități în următoarele direcții: capacitate de a rezista la eforturi îndelungate și desfășurate în tempouri variate, indici sporți ai tehnicii individuale, perseverență în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, clarviziune și bună gândire tactică, dorința de înscrie goluri. De asemenea mijlocașul lateral-stânga va fi ales dintre „stângaci” sau dintre cei care manevrează mingea cu ușurință cu piciorul stâng.

d) desemnarea atacanților. Dintre cele mai însemnate criterii ce stau la baza selecționării acestor jucători pot fi menționate următoarele: rapiditate în execuții, dublată de indici superiori ai tehnicii individuale și dorință de a înscrie goluri; viteză de deplasare și de reacție; imaginație

creatoare; concentrarea atenției în momentele decisive, mai ales în ocaziile favorabile înscrierii de goluri; combativitate în lupta cu adversarii, îndeosebi în fazele de finalizare sau, în lipsa acesteia, capacitate remarcabilă de a-și depăși adversarii prin inventivitate și mare finețe tehnică.

Lotul de jucători trebuie în mod obligatoriu să cuprindă cel puțin 2 portari și 12 – 16 jucători de câmp. Profesorul – antrenor se va asigura că pentru fiecare post are în lot cel puțin 2 jucători ce pot evolua cu succes în orice moment.

Precizarea componenței lotului echipei de copii constituie primul pas al formării unității competitive, după aceasta urmând numeroase alte măsuri, capabile să conducă la transformarea acesteia într-un colectiv de muncă unit în jurul aceluiași scop. În acest sens, antrenorul are datoria să împărtășească elevilor, în fiecare etapă a instruirii, obiectivele urmărite, să analizeze îndeplinirea lor, să solicite tinerilor jucători hărnicie și spirit de răspundere pentru realizarea sarcinilor ce le revin. În scopul sudării colectivului antrenorul stabilește căpitanul echipei, ceează unele responsabilități și astfel formează în jurul său un nucleu activ, care treptat, contribuie la organizarea exemplară a întregii activități a echipei.

Prietenia dintre jucători, relațiile deschise, sincere, statornicite între aceștia, constituie o preocupare de seamă a antrenorului, de aceștia depinzând în mare măsură întreaga reușită a instruirii, unitatea și forța morală a echipei.

Conducerea echipei școlare

Profesorul de educație fizică și sport este acela care, datorită specializării sale, gestionează procesul complex de formare a abilităților practice, evoluția intelectuală și afectivă specifică pe linie fotbalistică a copiilor. Acesta se modelează, se formează continuu, pentru a dobândi statutul de model. Capacitatea antrenorului modern este definită prin respectarea unor standarde profesionale, dorință de autoperfecționare, gândire creatoare, reflexivă și critică și identificarea cu propria profesie. Între aceste note definitorii și performanțele sportive există o condiționare directă. Profesorul – antrenor trebuie să fie dotat cu o mulțime de calități dintre care cele mai importante ar fi următoarele:

- inteligență generală și fotbalistică;
- instinct, simț și fleur de fotbal și fotbaliști;
- aptitudini psiho-pedagogice superioare;
- știința de a aplica corect cunoștințele și cultur generală și de fotbal;

- personalitate, energie psiho-fizică și tenacitate pe care să le transmită clipă de clipă, ani în șir copiilor și juniorilor;
- carismă, adică atractivitate, simpatie și exigență în relațiile cu jucătorii, cu părinții lor și cu întreaga lume a fotbalului;
- capacități ridicate de comunicare, care se referă la vocabular, gramatică, dicție, timbru, sonoritate și intonație;
- talent metodic special sau capacitatea de a descoperi acele metode și exerciții prin care conținutul tehnic, tactic, fizic, teoretic și psihologic ale fotbalului să fie transmis și astfel însușit precis și rapid;
- dorință de afirmare proprie prin rezultatele și valoarea jucătorilor și ale echipei;
- civilizație și comportament profesional în fiecare secundă a relației de fotbal și de viață cu copiii;
- caracter, moralitate și fidelitate;
- ultima calitate menționată, dar poate cea mai importantă este aceea ca profesorul – antrenor să fi jucat fotbal. El trebuie să fie în stare să demonstreze perfect din punct de vedere biomecanic toate elementele și procedeele tehnice ale fotbalului actual și totodată să poată explica și din nou demonstra infinitele relații tactice pe care jocul de fotbal le presupune.

Desigur că nu este posibil ca un tânăr profesor - antrenor să fie dotat cu toate aceste calități, dar absolut toate acestea, prin experiență, autoeducație, studiu și dorință de perfecționare pot fi dezvoltate sau ameliorate. Fără pretenția de a da o sentință se poate afirma că **motorul** care conduce și poartă antrenorul spre culmile performanței îl reprezintă **pasiunea pentru fotbal**.

Forma de bază a organizării instruirii copiilor este lecția de antrenament. Aceasta va fi completată de activitatea independentă a tinerilor și de jocurile amicale și cele din competițiile oficiale.

În privința desfășurării lecțiilor și a conceperii conținutului lor, profesorul trebuie să acorde întreaga atenție următoarelor cerințe:

- Conținutul lecțiilor dintr-o săptămână (2 sau 3) să fie stabilit la începutul fiecărui ciclu, astfel încât prin înlănțuirea elementelor componente ale lor (tehnică, tactică, pregătire fizică etc.), precum și a temelor introductive, să constituie un sistem de lecții cu o funcționalitate bine definită.

- În fiecare ciclu săptămânal, chiar de-a lungul perioadei competiționale, vor fi repetate procedeele tehnice și acțiunile tactice fundamentale. Cu aceeași consecvență se vor efectua și exercițiile de bază pentru dezvoltarea calităților motrice și a indicilor morfologici. Concomitent cu repetarea acestor elemente de bază, în sistemul de lecții se va cuprinde și îmbogățirea continuă a arsenalului tehnico-tactic prin însușirea de noi execuții și acțiuni, precum și prin perfecționarea procedeele preferate ale jucătorilor care dau posibilitatea să-și valorifice în condiții superioare de eficiență înclinațiile lor individuale.
- În toate ciclurile săptămânale se va acorda prioritate instruirii aprofundate și corecte a componentelor instruirii și în niciun caz nu se va limita pregătirea numai la cerințele legate, dar limitate, de desfășurarea jocurilor oficiale. Astfel va fi interpretată și instruirea copiilor corespunzător cerințelor posturilor pe care joacă în echipă. La această vârstă, specializarea strictă pe posturi constituie o eroare metodică; nu poate fi situată înaintea necesității de a stăpâni temeinic elementele fundamentale ale tehnicii și ale jocului bilateral.

În alcătuirea lecțiilor, atenția cadrului de specialitate va fi îndreptată spre respectarea următoarelor cerințe didactice:

- Fiecare lecție să precizeze cu claritate temele instructive ce urmează a fi îndeplinite de componenții echipei, stabilindu-se astfel aportul specific al fiecărei lecții la întregirea și îmbogățirea continuă a fondului pregătirii copiilor.

Concomitent cu stabilirea temelor instructive și în funcție de posibilitatea oferită de caracterul desfășurării exercițiilor respective se vor preciza și obiectivele educative, legate de cultivarea disciplinei, atenției, a spiritului novator, a rapidității gândirii, dârzeniei etc.

- Alegerea celor mai eficiente mijloace și metode de îndeplinire a temelor instructive și educative ale lecției.

Această cerință implică programarea exercițiilor, care prin structura și efortul ce-l solicită să influențeze cât mai multe din necesitățile instruirii. Esențialul constă în selectarea și efectuarea exercițiilor confirmate ca eficiente de practica avansată a fotbalului contemporan, și nu a unei mari varietăți de exerciții, dar care nu au eficiența necesară. În instruirea copiilor se va porni, de asemenea, de la cerința ca procedeele tehnice predate să corespundă cu execuțiile prezente în fotbalul modern, evitând pe cele depășite.

- Dozarea judicioasă a volumului și intensității efortului.

În această direcție, profesorii și antrenorii se călăuzesc după norma metodică larg răspândită astăzi, corespunzător căreia volumului mare de activitate trebuie să-i corespundă o intensitate scăzută și invers. Trebuie reținut faptul că instruirea copiilor fiind dominată de cerința acumulărilor, volumul de lucru sporit are o mare însemnătate pentru obținerea unor indici corespunzători de progres.

- Folosirea rațională a timpului alocat lecției.

Îndeplinirea acestei cerințe didactice implică organizarea judicioasă a activității elevilor, asigurându-se cantitatea de muncă, precum și intensitatea de efort necesare formării și perfecționării deprinderilor și calităților motrice prevăzute pentru a fi dezvoltate în lecția respectivă. Organizarea lucrului pe compartimente, individual sau cu întreaga echipă, alternarea acestor procedee de organizare a colectivului, trebuie să ducă la îndeplinirea temelor propuse fără a irosi timpul prin activități neeficiente.

Paralel cu organizarea lucrului întregului colectiv să fie stimulată și activitatea individuală a copiilor.

Corespunzător acestei cerințe, cadrele de specialitate alternează efectuarea exercițiilor cuprinse în planurile de lecții dinainte stabilite, cu cele preferate de copii sau cu „variantele” acestora, dar executate individual, fără control nemijlocit al profesorilor sau antrenorilor. Crearea unor momente în care activitatea copiilor în cadrul lecției se desfășoară la inițiativa elevilor răspunde cerinței de mărire a răspunderii personale față de pregătirea lor proprie și constituie totodată un bun prilej de stimulare a orientării independente, a spiritului novator.

Jocurile amicale și oficiale, ca altă formă de organizare a instruirii copiilor, îmbogățesc capacitatea de concurs, cerință specifică a activității sportive.

După caracterul jocurilor, mai ales al celor amicale, ele pot căpăta un caracter preponderent de instruire (denumite jocuri școală, jocuri cu temă etc.), de verificare (omogenizarea echipei, încercarea unei noi formule a componenței acesteia) și de competiție, în care ponderea cade asupra aplicării diferitelor variante tactice și totodată a perfecționării acestora.

Cu privire la cealaltă formă a organizării instruirii, activitatea independentă a copiilor, aceasta se referă la practicarea de către jucători, în timpul liber, a unor exerciții suplimentare, capabile să le întregască pregătirea. Ea se desfășoară sub forma gimnasticii zilnice, a exersării unor procedee tehnice deficitare sau în scopul obținerii în execuție a unei virtuozități etc. Toate formele folosite în activitatea independentă a copiilor, mai ales dacă sunt frecvent exersate, pot

contribui la dezvoltarea indicilor morfologici și funcționali ai organismului, la perfecționarea execuțiilor tehnice și a nivelului calităților motrice, componente de mare însemnătate pentru un randament superior.

Bibliografie:

1. Albu, V., *Teoria educației fizice și a sportului*, Constanța, Ed. Ex Ponto, 1999;
2. Apolzan, D., *Fotbal 2010*, editat de FRF, București, 1996;
3. Ardeleanu, C., *Fotbal la copii*, București, CNEFS, 1971;
4. Ardeleanu, C., „Pregătirea copiilor și juniorilor în fotbal”, în *Studii privind pregătirea sportivă a copiilor și juniorilor*, București, Ed. Stadion, 1972;
5. Atanasiu, C., *Particularitățile de creștere la copii și juniori și valorificarea lor în antrenamentul sportiv. Antrenamentul sportiv modern*, București, Ed. EDITIS, 1993;
6. Bîrsan, M., *Fotbal-Tactica jocului Metodica predării fotbalului în școală*, București, 1980;
7. Cojocaru, V., *Strategia pregătirii juniorilor pentru fotbalul de înaltă performanță*, București, Ed. AXIS MUNDI, 2000;
8. Motroc, I./ Motroc F., *Fotbalul la copii și juniori*, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1996;
9. Nicu, A. și colab., *Studiu comparativ al potențialului biomotric al elevilor din clasele V—VIII la a treia ediție a evaluării*, București, MTS, CCPS, 1994;
10. Rădulescu M., Cojocaru V. (coordonatori), *Ghidul antrenorului de fotbal-copii și juniori*, București, Editura Axis Mundi, 2003.

Ana-Maria Arsovan, 1st year PhD student
University of West, Timisoara
PhD coordinator: Prof. univ. dr. Codruta Maria Gosa

Creative Writing, Online Resources, and Language Skills in EFL Classes

A new age demands a new paradigm (Walter McKenzie)

The contemporary world is changing continuously and at a very fast pace. There is an abundance of information that one accesses and needs to process every single day, a great demand for people who can think creatively and find quick solutions to different problems, and a lot of interest in creating bridges among people all over the world. Nowadays “the world is your oyster”¹ if you have the necessary skills and competencies to create, express and communicate your ideas worldwide.

The fast changes in technology and the development of devices that can make life easier and help people learn new competencies, have helped in becoming better and more prepared for the many changes in the professional life. The international companies that sustain great economies are looking for people who can think ‘out of the box’, work efficiently in larger teams, communicate their findings and ideas with others, speak openly about their experiences and share their knowledge with others. Thus, there is a great need for people with these skills and who can improve them throughout their entire lives.

Education has always been one of the first steps a person can take in order to develop and improve the necessary skills required to obtain success later on in life. The teaching-learning process has been remodeled over the last decades so that students may gain the competencies which are mandatory for a successful career. Moreover, there are a lot of online resources that are available for students and teachers alike and that can contribute to students’ discovering important information on their own.

¹ William Shakespeare (1602): *The Merry Wives of Windsor*

In order to create a worldwide community in which information is not only delivered but also explained and discussed, the first demand is to have a language that is widely spoken. Such an idea has already been spread in the ever-changing job environment and English is now playing an important role in the contemporary world. This language is perceived as a real solution to accessing all kinds of information, sharing ideas with people from different cultures, applying for well-paid jobs and gaining the knowledge to work efficiently in stressful situations.

English language became ‘global lingua franca’ and is spoken by approximately 1.5 billion people around the world². As a consequence of this necessity for English spoken at intermediate, if not advanced level, English Foreign Language (EFL) teachers all over the world are facing the challenge of making their teaching more effective and teaching their students how to develop and improve their foreign language skills. Additionally, EFL teachers also need to improve their teaching strategies so these generations of “digital natives”³ become actively involved in the process of learning. Therefore, innovative and creative strategies, along with Internet resources, should be implemented in the EFL classes.

The today’s society relies on innovation, speed, critical thinking, creativity, multitasking, and technology. However, in most schools teaching is done the same as 30-40 years ago. Many students get bored during long monologues of their teachers and there is a large drop-out especially regarding the high school students. The motivation to learn and stay in school has decreased in the last years in some of the countries all over the world. Romania had “the third highest percentage of dropout in the European Union [in 2016], after Malta and Spain”⁴. This is the main reason why teachers in Romania need to change their strategies and bring ‘the new’ into the class, so that students find themselves motivated enough to finish their studies and develop the necessary skills to help them reach their career potential.

² Neeraj Anoop (2017), *How many people in the world speak English?*

³ Declaration of the Independence of Cyberspace, 1996

⁴ <https://www.romania-insider.com/romania-school-dropout-rate-2016-eurostat>

MODERN CONCEPTS RELATED TO EFFICIENT EFL TEACHING

1. Technology in the EFL class

Teaching today is more challenging than ever before. The world of the Internet, the intricate spheres of video games, the virtual realities people can be part of, all of these seem more appealing to children from early ages and even to adults. Thus, the teaching-learning process needs to address all these changes and even integrate the beneficial parts of the ‘digital world’ into the classroom.

One important method to attract students’ attention and motivate them to participate in the learning process is integrating **ICT skills** into the language classroom.

ICT stands for '**Information Communication Technology**'. Everyday usage of digital technology includes when you use a computer, tablet or mobile phone, send email, browse the internet, make a video call - these are all examples of using basic ICT skills and technology to communicate⁵.

Learning English is strongly connected to the use of these devices. The Internet, the computer and the mobile phone have been major factors in the spread of the English language worldwide. This is one of the reasons why using the Internet and the devices can make a great difference during the EFL class. Students can use social media for learning purposes, collaborate online to create useful content, do online research for different classroom tasks, edit images and share their ideas with friends, teachers and even with the rest of the world.

Multimedia technologies are another strategy that help students stay motivated and experiment with new resources and English language.

Multimedia technologies refer to interactive, computer-based applications having multiple media elements, including text, graphics, animations, video, and sound.⁶

These technologies can help students in EFL classroom to develop their imagination in the online environment. They can create content such as videos and blogs, and share it with people from different parts of the world. In this way, teaching and learning can become more interactive and fun both for students and their teachers. These technologies also “enable teachers to adapt

⁵ <https://www.griffith.ie/faculties/springboard/what-are-ict-skills>

⁶ McGraw-Hill *Dictionary of Scientific and Technical Terms*

classroom activities and homework assignments, thus assisting language teachers in facilitating language learning for their students”.⁷

Due to the fact that computer, tablets and smartphones have become an important part of life nowadays, it is natural to include technology in language teaching. **Computer assisted language learning (CALL)** can be a very useful tool for students to learn more and discover the language on their own. It is also an opportunity for teachers to help students develop not only language skills but also “collaborative competencies” and “create an environment [in the classroom] in which students communicate with one another”⁸. Open-access resources allow students to become more independent learners of English and share “easily share material in the online platforms”⁹. Apart from being in contact with the outside world, “teachers can enhance their classes with up-to-date texts, videos, and other materials”¹⁰ and bring educational games into the classroom. In addition, teachers “need to guide their students in the correct way of using technology, especially considering privacy, copyright and security in an online environment”¹¹. All the above-mentioned skills are integrated through the use of CALL during language classes, making the teaching and learning more memorable.

2. Creativity and Creative Writing in the EFL class

The world of education needs further innovations apart from the integration of technology in the language classes. Learning a foreign language requires not only technology and online access, but also needs to address other skills required by the job environment. Some of these skills are: creativity, group/team work, self-expression, outside-the-box thinking, and fluency in expressing different ideas.

⁷ American Council on the Teaching of Foreign Languages, *Role of Technology in Language Learning*, (on www.actfl.org)

⁸ Jenni Raiskinmaki (2017), *The Use of Technological Devices in English Teaching as Experienced by Teachers*

⁹ Idem

¹⁰ Gary Motteram (2016), *Language materials development in a digital age* (London: Routledge, 2016. p. 88-100 (*Routledge handbooks in applied linguistics*).

¹¹ Michael Thomas, Reinders Hayo, & Mark Warschauer (Eds.). *Contemporary Computer-Assisted Language Learning*. London, UK and New York, NY: Bloomsbury Publishing, 2012

Creativity is “the ability to come up with new ideas that are surprising yet intelligible, and also valuable in some way”¹². The students need to be involved in creative tasks in order to develop their imagination and make use of their creative powers. Furthermore, they can be more involved in the process of EFL learning if the tasks they receive use their creative potential.

Students enjoy putting their imagination at work and need all sorts of tasks that give them the possibility to free themselves from traditional learning that requires drills and monotonous exercises. EFL teachers need to find tasks to help students stay motivated during 50-minute class but also to connect language acquisition to their creative side. Students’ originality is a mandatory skill in today’s society and bringing it into the language classroom makes learning more efficient and unforgettable.

Creativity was the driving power that made humanity create this world. It refers to assisting the students in their own experimenting with the foreign language and giving them the necessary ‘crumbs’ so that they may discover their creative potential:

Have the nerve to go into unexplored territory. Be brave enough to live creatively. The creative is the place where no one else has ever been. It is not the previously known. You have to leave the city of your comfort and go into the wilderness of your intuition [...]. What you will discover will be yourself.¹³

Creativity is not only a skill people are born with, but also one that can be improved. It can be explained as a new way of watching a situation, that is also innovative enough to bring you some new insights. As Steve Jobs once said:

Creativity is just connecting things. When you ask creative people how they did something, they feel a little guilty because they didn’t really do it, they just saw something. It seemed obvious to them after a while. That’s because they were able to connect experiences they’ve had and synthesize new things.

¹² Boden, M. (2001). *Creativity and knowledge*. In A. Craft, B. Jeffrey, & M. Leibling (Eds.), *Creativity in education* (pp. 95-102). London: Continuum

¹³ Alan Alda, Commencement Speech at Connecticut College, New London (from www.graduationwisdom.com), 1980

Another way of releasing creativity during the EFL classroom is with the help of **Creative Writing**. A lot of students have very good ideas but they cannot find the necessary words to express them clearly. Creative Writing is a great tool during the language classes for students to express their ideas and thoughts, and for teachers to create the proper environment for these learners to experiment with English language.

But what is creative writing?

Creative Writing is a subject studied at school or college, where you write your own stories, poems, etc.¹⁴

Creative writing is a form of writing that expresses the writers' feelings, emotions, experiences, ideas, or thoughts obtained at a conscious or subconscious level. It is more driven by the writer's need to *express*, and is generally articulated in the most unique, inventive and poetic way.¹⁵

Creative writing involves going beyond the ordinary, creating ideas that are different from everyone else's, achieving originality, and writing fluently while taking pleasure in the act of composing.¹⁶

All the definitions above underline the importance of using creative writing in language classes. It offers a great opportunity for students to develop their writing skills, enrich their imagination, express their ideas and thoughts in a safe environment, and improve all the other language skills. Exploring creative writing during EFL classes can widen students' inventiveness while keeping them engaged in the learning process.

Creative writing is a tool that allows teachers and students to create meaningful content, to explore language and inner ideas, to motivate and be motivated. It is a journey students embark on in order to find the most hidden parts of the language, but also to explore self-expression and self-discovery.

¹⁴ Longman Dictionary of Contemporary English

¹⁵ <http://www.writeawriting.com/creative>

¹⁶ Mehmet Temizkan (2011), *The Effect of Creative Writing Activities on the Story Writing Skill*, in Educational Sciences: Theory and Practice 11(2):933-939 · March 2011

Creative writing activities give the students the possibility to play with words, thus improving their vocabulary. They also need to create atmosphere, characters, settings, lines, stanzas, that require a mastery of the foreign language. They explore language without the fear of making mistakes, and improve their fluency in English as they need to share with their peers. In addition, they experiment with different points of view which require a lot of extensive reading, drafting and redrafting. All these parts of creative writing combined, help learners explore different aspects of the foreign language and make learning a great experience.

3. Language skills

In EFL classes, it is important for teachers to focus on helping students to develop not only grammar and vocabulary, but also the four language skills. These skills are: listening, speaking, reading and writing. They can be further divided into **productive** and **receptive skills**, depending on whether students produce the language or not¹⁷. Some skills are considered more important than others (especially speaking) and some teachers focus on them, but as Jeremy Harmer points out: “it makes little sense to talk about skills in isolation [...] because when we are engaged in a conversation, we are bound to listen as well as speak because otherwise we could not interact with the person we are speaking to”¹⁸.

A. Receptive Skills

Receptive skills used to be called passive skills in the past, as they lack to produce any observable linguistic output. Thus, many teachers and scholars used to consider them less important in the learning process. These skills are **listening** and **reading**.

- **Listening** means “giving attention to sound or action. When listening, you are hearing what others are saying, and trying to understand what it means. The act of listening involves complex affective, cognitive, and behavioral processes.¹⁹ This skill requires the motivation to listen to others and includes attending to, understanding, receiving, and interpreting content and relational messages, responding to others with verbal and nonverbal feedback.

¹⁷ Jeremy Harmer (2007), *The Practice of English Language Teaching*, Harlow, England: Pearson Longman

¹⁸ Idem

¹⁹ Oxford Dictionary

Listening refers to the ability to pay attention to and effectively interpret what other people are saying so that you can respond in accordance. Thus, it is necessary to practice this skill so that students understand what they are required to do (listening to teacher) and also to answer correctly when they are engaged in a conversation. All these parts of the listening competency make it an important skill to be practiced during EFL classes.

- **Reading** is “an act of looking at and understanding the point”²⁰ or “perceiving a written text in order to understand its contents. This can be done silently (silent reading). The understanding that result is called reading comprehension”²¹. It involves not only understanding the words, but also the overall message the text is transmitting, reading between the lines and being able to answer specific questions related to the text.

Reading does not refer to merely looking at a text, but also to being able to create a bridge between the text and your ideas, your knowledge. It invites the readers to engage with the text. Thus, in order to improve vocabulary, even grammatical patterns, discover new ideas, and travel different world, EFL students need to be practice reading skill inside but also outside of the classroom (extensive reading).

In more recent theoretical models, reading and listening are perceived as active processes “because [students] use their background knowledge of the world and of the language to recreate the speakers and writers’ message”²². Authentic materials that are available online are easy to access and help students and teachers to choose what they listen and read, so that it helps them improve these language skills

B. Productive Skills

These skills were perceived from the very beginning as active skills as they proved the understanding and learning of a language. They received a lot of importance in the learning process of a foreign language, especially because one can notice very easily the language level of the speaker and of the producer of the written text. The productive skills are: **speaking** and **writing**.

²⁰ Collins English Learner’s Dictionary

²¹ Longman Dictionary of Applied Linguistic

²² Kenneth Chastain (1988), *Developing second-language skills: Theory and practice* (3rd ed.). New York: Harcourt Brace Jovanovich, p.193

- **Speaking** was defined as “an interactive process of constructing meaning that involves producing and receiving and processing information”²³ and one that “depends on the context or the situation”²⁴. Speaking is also described as “the ability to express oneself in the situation, or the activity to report acts, or situation in precise words or the ability to converse or to express a sequence of ideas fluently”²⁵.

Speaking is one of the most important skill a student needs to develop during the EFL classes. Its necessity in every-day conversations creates a strong need for this skill to be part of the foreign language class. Speaking is not only used in teacher-student or student-student conversations, but more often outside the classroom: when students play online videogames with foreign friends, while travelling to different countries, or when they make friends who don't speak their mother tongue (Skype, holidays abroad), and when they are applying for a job or course outside the country. Therefore, speaking is a skill that needs a lot of practice during EFL classes.

- **Writing** is “a process that lasts longer during which teacher try to familiarize students with the use of characteristics such as permanence, production time, distance, orthography, complexity, vocabulary, and formality”²⁶ and “[one that requires] drafting, structuring, reviewing, focusing, and generating”²⁷.

Writing is a skill that demands a lot of knowledge of the target language. It requires a lot of effort both from teachers and students alike. In order to be able to master this skill, students need a lot of examples of good practice. Moreover, they need to be able to practice writing on their own and ask for guidance whenever they feel like giving up. Text messages, emails, essays, but also narratives and poems, can be part of writing tasks while feedback is compulsory so that learners understand what need did well and how they can improve their compositions.

The productive skills, i.e. speaking and writing, are very important when ones refer to mastering a foreign language. EFL learners need to be able to practice these skills during the language classes when they are supervised by the teachers, but also outside of the classroom, in ‘real’ contexts.

²³ Brown, 1994; Burns & Joyce, 1997

²⁴ Idem

²⁵ Gillian Porter-Ladousse (1987), *Role play*. Oxford: Oxford University Press.

²⁶ H. Douglas-Brown (2000), *Teaching by Principles* (2nd ed.), San Francisco: Longman, p.240

²⁷ Jeremy Harmer (1998), *The Practice of English Language Teaching*, London: Longman Group Ltd, p.158

It is important for learners to become independent users of English, and practicing speaking and writing, together with reading and listening, will help them acquire the necessary competencies to use during their travels and professional lives.

4. Other concepts

Blended learning is “an approach to education that combines online educational materials and opportunities for interaction online with traditional place-based classroom methods”²⁸. Another definition refers to this way of learning as that which “integrates online with traditional face-to-face class activities in a planned, pedagogically valuable manner”²⁹.

It is important to address this new way of teaching foreign languages with the help of online resources, especially in this digital world. Learners can benefit from the amount of resources, information and knowledge related to the target language that are available online, while teachers can observe their students’ progress and give support to overcome obstacles. This innovative way of teaching and learning creates the necessary space for students to become more independent and, at the same time, more involved with English language in a ‘reality’ they understand thoroughly.

Internet-based learning (e-learning) is closely related to blended learning. It refers to a “learning system based on formalized teaching but with the help of electronic resources”³⁰. Due to the daily use of the Internet, this type of learning has created new opportunities for students to acquire the necessary competencies for their professional lives. Among the benefits of this tool are “flexibility (in time and place), needs-oriented learning, a wider facilitating of searching information and learning content on the Internet”³¹.

Additionally, students become independent learners, making their own decisions about the content and choosing consciously to be self-responsible for what they learn. Teachers receive the responsibility to monitor, help when necessary, and prepare and update the online content. Both

²⁸ Enhancing Students’ Language Skills through Blended Learning. *Electronic Journal of E-Learning*, p.14

²⁹ onlinelearningconsortium.org

³⁰ <https://economictimes.indiatimes.com/definition/e-learning>

³¹ Ileana Hamburg, Christiane Lindecke & Herbert ten Thij, *Social aspects of e-learning and blending learning methods*, 4th European Conference E-Comm-Line 2003, Bucharest, September 25-26, 2003, pp.11-12

students and teachers can benefit from this new way of learning and create the proper environment for students to remain motivated during longer periods of time.

Multiple Intelligence Theory is defined as “the different kinds of intelligence that people have in different combinations and to different degrees”³² and as “a set of theories about how people learn in a variety of ways”³³. It is a theory belonging to Howard Gardner, an American developmental psychologist, who discovered that students learn at their own pace, using different types of intelligence. He underlined that the end purpose of schooling “should be to develop intelligences” so that learners “feel more engaged and competent and therefore more inclined to serve the society in a constructive way”³⁴. In addition, Gardner also refers to the importance of individualizing the teaching style and teaching important material in different ways, so that all students benefit from and engage with the subject.

It is important to integrate this way of teaching in nowadays’ classrooms, especially during EFL lessons. The problems students may encounter while dealing with one task or another, can be solved by providing more ways of teaching the content, together with different types of exercises to help them acquire the necessary language skills. Addressing multiple intelligence, the teacher can improve the teaching process and create the proper environment for each student to benefit from the EFL classes.

All the above-discussed concepts, strategies and theories have a major impact on reshaping the teaching-learning process in a world where innovation and creativity are mandatory and closely related to the online environment. More than ever before, the information is so vast and accessible, the knowledge can be easily improved with the help of Internet resources, and the majority of the online content is in English. The EFL teacher only needs to guide the students through this abundance of data and give them the necessary tools to develop, improve, and preserve the acquired skills and competencies. Furthermore, the EFL teachers are also responsible for finding the best strategies to keep the learners motivated to learn English, an essential requirement for the 21st century.

³² Macmillan Dictionary (online version)

³³ Artopium’s Art Dictionary (online version)

³⁴ Howard Gardner (1983), *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books, p.57

ALTERNATIVA WALDORF

Prof. Ates Nadea
G.P.N Arad nr.12, jud. Arad

În școlile Waldorf se urmărește educarea copilului în ansamblul său, atât cognitiv, afectiv, atitudinal, motivațional, cât și artistic sau în domeniul manualității, armonizându-se, astfel, procesul educațional. Activitățile școlare nu sunt privite ca scop în sine, ci ca mijloace educaționale. Responsabilitatea pedagogiei este să răspundă nevoilor fizice, sociale, emoționale, intelectuale și spirituale specifice fiecărei faze de dezvoltare.

Într-o școală Waldorf, copilul poate să descopere lumea din mai multe perspective: științifice, artistice și tehnic-meșteșugărești. Această școală își propune dezvoltarea copiilor și tinerilor din toate punctele de vedere, știința fiind însuflețită prin artă și legată de viața zilnică prin practică, în toți anii de studiu.

Pedagogia Waldorf preferă clasele numeroase, alternativ cu împărțirea pe grupe la disciplinele de specialitate (de exemplu: limbile străine, informatică etc.). Aceasta se sprijină pe ideea că orice copil învață din propriul imbold, prin urmare, nu este necesară nici permanenta grijă acordată individual copilului, nici ruperea unității clasei, și nici selecția conformă cu nivelul performanțelor.

Educația intelectului prin științe poate cultiva antipatia, distanța, individualismul, concurența, pe când educarea sufletescului prin arte și meșteșuguri cultivă simpatia, apropierea, colaborarea. Ambele laturi ale educației sunt la fel de importante pentru un om echilibrat, dornic să-și controleze singur viața.

Disciplinele școlare nu sunt privite ca scop în sine, ci ca mijloace educaționale, drept pentru care nu se dau note sau calificative, elevii primind la sfârșitul clasei o caracterizare scrisă de învățător sau de profesori. Școala Waldorf este o școală fără note. La sfârșitul fiecărui an școlar, elevul primește un certificat în care fiecare profesor descrie activitatea sa din toate punctele de vedere, pentru ca în registrul matricol acesta să fie transformat într-o notă sau într-un calificativ.

Din aceste certificate, părinții află mult mai multe despre copilul lor decât dintr-o medie. În registrul matricol este cuantificată activitatea elevului la fiecare materie cu un calificativ sau notă, echivalente cu evaluarea făcută în timpul anului.

În primii șapte ani de viață dezvoltarea sănătoasă a copilului are loc într-o atmosferă de căldură și îndrumare, care produce bucurie, uimire și respect. Cel mai important aspect al lucrului cu copilul mic îl reprezintă atitudinea lăuntrică a educatorului, care este modelul pe care copiii îl imită. Prin urmare, această activitate solicită o continuă autoeducație. În grădinițele Waldorf, în grupele preșcolare, în programele părinți-copii și în alte unități pentru educație ante-preșcolară și preșcolară, se pun bazele sănătății fizice și vitalității, uimirii și interesului pentru lume, dispoziției de a învăța și de a cunoaște lumea prin trăiri personale, aptitudinii de a relaționa, precum și ale dezvoltării fizice, emoționale, intelectuale și spirituale pe tot parcursul vieții.

Baza educației și predării în școlile Waldorf este un curriculum-cadru care stimulează cadrele didactice în a-și elabora individual predarea. Metodele de predare diferă în funcție de vârsta copiilor și a adolescenților. Toate activitățile pornesc de la necesitățile de dezvoltare specifice vârstei respective, de la dezvoltarea orientată preponderent spre activarea voinței, în primii trei ani de viață, la jocul imaginativ și la activități cognitive a căror pondere crește odată cu trecerea de la

grădiniță la școală. Copilul mic imită și este educat prin modele și exemple. Caracteristicile esențiale ale educației timpurii sunt jocul liber, nedirijat, precum și experiențele motrice și senzoriale. Printre altele, prin organizarea ritmică a zilei, a săptămânii, a anului, educatorul Waldorf se îngrijește de dezvoltarea fizică și psihică a copilului și pune astfel baza rezilienței acestuia.

Copiii sunt ghidați spre a dobândi știință despre cum se învață, iar datorită modului de predare noțiunile dobândite reprezintă o acumulare de durată, astfel încât sunt puse premisele solide care să permită accesarea la următoarea treaptă de învățământ.

În locul clasicele manuale, elevilor le este recomandat să folosească o bibliografie variată pentru înțelegerea temelor. În locul manualului, elevul de la școala Waldorf primește un caiet neliniat pentru ca liniatura să îngreșească, pe care îl va umple cu noile cunoștințe și care va deveni propriul său manual. Caietele sunt organizate astfel încât partea estetică, de scriere, ilustrare și de ornamentare să fie în permanență avută în vedere Școlile Waldorf nu se bazează pe teste, probe, extemporale, teze sau examene. Profesorul nu se mulțumește doar cu evaluarea randamentului școlar, ci evaluează continuu personalitatea copilului. Judecarea rezultatelor de face prin raportare la potențialul fiecărui elev. Sistemul școlar Waldorf vizează formarea elevilor și nu clasificarea acestora.

Cele mai evidente diferențe dintre școala Waldorf și sistemul clasic de învățământ sunt:

- exercițiile și cunoștințele, materia în general nu reprezintă un scop în sine, ci sunt privite ca modalități de a dezvolta în copil toate acele capacități necesare unui om complet;
- în special la clasele primare, nu se dau note sau calificative, elevii primind la sfârșitul clasei o caracterizare completă scrisă de învățător și profesorii săi;
- nuse folosesc obligatoriu manuale, elevii putând folosi, pe lângă caietul cu notițe, toată gama de cărți existente în legătură cu domeniul studiat. Acest lucru nu elimină posibilitatea folosirii manualelor aprobate de Ministerul Educației;
- materiile principale (limba română, respectiv maghiară, matematica, istoria, biologia, geografia, fizica și chimia) sunt predate în module de câte 3-4 săptămâni. Elevul studiază câte o astfel de materie zilnic, primele două ore, timp de 3-4 săptămâni, după care se trece la o altă materie. Abilitățile, adică limbile străine, sportul, muzica, cursurile artistice, cât și orele de exercițiu la literatură, gramatică și matematică apar în orar după primele două ore;
- pe lângă preocuparea clasică pentru diferite științe, există o preocupare importantă și pentru educația sufletească și spirituală. Școala Waldorf încearcă pur și simplu să educe omul în ansamblul său, arta și religia împletindu-se cu predarea științifică, armonizând procesul educațional;
- aspectele educative sunt prioritare față de cele instructive, disciplinele școlare nefiind privite ca scop în sine, ci ca mijloace educaționale. În educația Waldorf, ritmul este foarte important, dând copiilor anumite elemente constante și de siguranță pe care ei le pot folosi carepere. Ritmul în educația Waldorf pleacă de la ritmul regăsit peste tot în procesele naturale și are un rol important în educarea voinței și angrenează copilul cu întreaga sa ființă, fără a se adresa doar aspectelor ce țin de intelectul său.

Pedagogia Waldorf este centrată pe educarea în funcție de nevoile reale ale copilului, văzut ca ființă în evoluție, ce trece prin anumite stadii ale dezvoltării sale, fiecare având cerințele sale educaționale.

Educația Waldorf respectă etapele de dezvoltare a copilului, permițându-i să se manifeste precum un copil, neforțându-l să avanseze cu orice preț, sărind peste etape, periclitând astfel baza pe care se construiește.

În școlile Waldorf, în cadrul consiliului profesoral săptămânal, se discută toate problemele legate de școală, în special aspectele pedagogice. Cadrele didactice se consultă cu privire la

conținuturile predate, se iau în discuție cazuri particulare, elevi care trec prin situații mai deosebite și au nevoie de atenția întregului corp profesoral. Toate discuțiile sunt centrate pe imaginea copilului, care reprezintă nucleul preocupărilor dascălilor.

În absența manualului fiecare copil își creează propria lui carte, transcriind cu propriile cuvinte și desene ceea ce învață la cursul principal. Această formă de ascultare activă contribuie la mai buna acumulare a conținutului predat, la stabilirea unei relații mai profunde cu învățătorul, care este sursă a ceea ce copilul învață. Copiii sunt mândri de caietele realizate, în care caută să transpună totul într-o formă cât mai frumoasă, artistică.

Caietele folosite în școală Waldorf nu au liniatură, lucru ce dă o mai mare libertate de mișcare copilului. Scrisul se ordonează treptat, iar în lipsa unui contur copilul depune un efort mai orientat spre această finalitate.

În privința instrumentelor de scris, se evoluează treptat de la blocuri cerate, creioane cerate, creioane colorate groase, către stilou, grosimea liniei subțindu-se gradual, neforțat.

În educația Waldorf artisticul are un rol foarte important, fiind utilizat în predare, facilitând acumularea și stimulând creativitatea. De asemenea, ponderea activităților practice face că elevii să fie mai ancorați în viața familiei și a comunității, să înțeleagă că în spatele fiecărui obiect stă munca cuiva, iar pe de altă parte acest mod de învățare aplicată antrenează și alte componente ale ființei copilului în afară de cea pur intelectuală, ceea ce stimulează interesul și duce la o mai bună și ușoară înțelegere a noțiunilor predate.

Bibliografie:

1. C. Cazan , C. Petrescu, *Alternative educaționale*, Editura Pro Universitaria, 2017;
2. www.waldorf.ro

Creativitatea profesorului în lecția de educație fizică

Prof. Avram Alexandru

Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Rm. Vâlcea

Astăzi, profesorul de educație fizică are un rol la fel de important ca cel al părinților și celorlalți profesori în procesul formării și desăvârșirii necesare în viitorul unui copil. Prin urmare, acesta trebuie să fie o persoană extrem de bine pregătită profesional și totodată o persoană care alege această profesie din vocație. Alături de aceste calități unui profesor de educație fizică nu trebuie să-i lipsească creativitatea. Creativitatea și dăruirea profesorului de educație fizică stau la baza obținerii prestigiului și a satisfacției de a fi model pentru tineri. Consider că aceste două calități ajută profesorul să țină la cel mai înalt nivel interesul pentru ora de educație fizică. Un profesor model a cărui oră este urmărită cu interes de elevi urmărește să facă atractivă lecția, să urmeze programa școlară dar mai ales să transforme procesul învățării într-un proces plăcut și cât mai interesant.

Creșterea nivelului de creativitate în cadrul lecțiilor de educație fizică poate aduce numeroase beneficii elevilor, incluzându-i într-o manieră mai activă în procesul de învățare și încurajându-i să se bucure de mișcare și sănătate. Iată câteva idei pentru a aduce mai multă creativitate în lecțiile de educație fizică:

1. **Jocuri dinamice și activități inovatoare:** Încercați jocuri noi și activități neconvenționale, care să implice mișcare și competiție. Poate fi vorba despre jocuri tradiționale adaptate sau invenții proprii. Jocurile dinamice se pot constitui ca mijloace și metode ale lecției de educație fizică, contribuind la educarea psihomotricității elevilor iar folosirea acestora într-o pondere crescută de către profesorul de educație fizică, raționalizată și aplicată în mod riguros, vor asigura creșterea calității lecției, în principal în ceea ce privește densitatea, atractivitatea, frecvența elevilor la lecții, dar totodată și realizarea celorlalte obiective ale educației fizice. În alcătuirea jocurilor dinamice trebuie să se țină cont de gradul de însușire a exercițiilor respective, de către toți elevii clasei, de vârstă, sex și de condițiile existente.

Folosirea jocurilor dinamice impune luarea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor:

- Gestionarea permanentă și foarte atentă a mișcărilor, pentru dezvoltarea unor deprinderi motrice de bază și specifice.
- Pregătirea și supervizarea elevilor pentru evitarea accidentelor sau traumatismelor
- Dezvoltarea plăcerii de a practica diferite sporturi în vederea întăririi sănătății și consolidării unei dezvoltări corporale corecte
- Dobândirea de cunoștințe teoretice și practice de autocontrol în pregătirea și practicarea activităților sportive.

Gradarea dificultatii jocurilor dinamice se realizeaza prin urmatoarele procedee:

- Cresterea numarului de repetari
- Modificarea regulilor jocului prin crestere numarului de sarcini
- Numar maxim de sarcini intr-un timp stabilit'

Desfasurarea jocurilor dinamice in conditii noi, nestudiate, dezvolta imaginatia, originalitatea in alegereasolutiilor, deci creativitatea. Caracterul de intrecere al jocurilor dinamice conduce la dezvoltarea spiritului de intrecere, initiative, curajului, spiritului de echipa, conturarea trasaturilor de caracter, cinste, respect fata de adversary etc.

In spatial si timpul restrains al lectiei de educatie fizica, a numarului mic de ore prevazut in planul de invatamant si avand in vedere dorinta cat si necesitatea elevilor de a se juca, de a se recrea, de a se " simti bine" in programul zilei de scoala, jocul dynamic este bine venit pentru a rezolva aceste probleme.

2. **Circuitul creativ:** Creați un circuit de exerciții care să includă diferite stații, fiecare cu un exercițiu specific. Elevii pot trece prin aceste stații într-o manieră creativă: să sară peste cercuri colorate, să se târască pe un covor sau să sară corzi. Această abordare diversificată menține antrenamentul interesant și amuzant.
3. **Dans și coregrafii:** Introduceți elemente de dans și coregrafii în lecții. Aceasta poate fi o modalitate distractivă de a combina mișcarea cu muzica și creativitatea. Elevii pot colabora pentru a crea propriile coregrafii sau pot învăța dansuri din diferite culturi.
4. **Jocuri cu tematică:** Alegeți o temă pentru lecție și dezvoltați activități legate de acea temă. De exemplu, puteți organiza o "expediție în junglă" în care elevii trebuie să îndeplinească diferite sarcini fizice pentru a "explora" teritoriul.
5. **Colaborare și comunicare:** Organizați activități care să necesite colaborare și comunicare între elevi. Acest lucru îi poate ajuta să-și dezvolte abilitățile sociale și să lucreze în echipă pentru a rezolva diverse provocări fizice.
6. **Folosirea tehnologiei:** Introduceți tehnologia în lecții, de exemplu, folosind dispozitive de monitorizare a activității fizice sau aplicații interactive pentru fitness. Elevii pot urmări progresul lor și pot fi motivați să-și depășească performanțele anterioare.
7. **Jocuri de rol:** Organizați jocuri de rol în care elevii se pot preface că sunt personaje din filme sau călătoresc în timp. Aceasta poate adăuga un element de poveste și aventură la activitățile fizice.
8. **Varietate în evaluare:** Încurajați elevii să-și prezinte progresul în moduri diferite, precum prin desene, poezii sau prezentări multimedia. Aceasta le permite să-și exprime creativitatea și să-și dezvolte abilități multiple.

9. **Adaptarea la interesele elevilor:** Luați în considerare interesele și preferințele elevilor atunci când planificați activitățile. Dacă unii dintre ei sunt pasionați de fotbal, de exemplu, puteți crea exerciții care implică elemente specifice acestui sport.
10. **Spațiu exterior:** Folosiți mediul în aer liber pentru a crea scenarii noi și stimulante pentru activități fizice. Pădurea, curtea școlii sau un parc pot oferi o varietate de posibilități pentru jocuri și exerciții.

Scopul principal al lecțiilor de educație fizică este să promovăm sănătatea și sănătatea fizică a elevilor, în timp ce le oferim oportunități de dezvoltare personală și socială. Prin adăugarea de elemente creative și inovatoare, putem face ca aceste lecții să fie mai captivante și mai benefice pentru toți elevii implicați.

Bibliografie:

1. Scarlat, E., Educația fizică a copiilor de vârstă școlară, Editura Editis, București, 1993
2. Ionescu, M., Radu I. și colab., 2004, Didactica modernă, Editura Dacia, 2004

JOCURI DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES

PROF. ÎNV. PRIMAR AVRAM EMILIANA NELI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANDREI ȘAGUNA”
Toplița-Harghita

Mai presus de neștiutori sunt cei care citesc; mai presus de cei care citesc sunt cei care rețin; mai presus de cei care rețin sunt cei care înțeleg; mai presus de cei care înțeleg sunt cei activi”(Bohtlingk)?

Cerințele educative speciale (CES) desemnează acele cerințe ori nevoi speciale față de educație, care sunt suplimentare dar și complementare obiectivelor generale ale educației pentru copil. Fără abordarea adecvată a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea și integrarea școlară, socială și profesională.

În calitate de profesor pentru învățământ primar, am fost pusă în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și în astfel de situații, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învățare pentru a-i determina pe toți participanții la actul educațional să se implice conștient în activitățile derulate.

Am ținut cont de faptul că elevii integrați au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice și de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie „uitați” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți elevi.

Obiectivul principal al școlilor de masă în care învață elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul școlar. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-și creeze propriile procese și strategii de raționament utile pentru rezolvarea problemelor reale și apropiate.

Jocuri de stimulare senzorială

Orele de muzică și mișcare; arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES. Iată câteva exemple care vor cuceri întregul colectiv:

Cursa broscuțelor. Într-o cutie se pun două broscuțe făcute din hârtie (origami). Fiecare copil primește câte un pai de suc în care trebuie să sufle până când animăluțul său ajunge la linia de final. Activitățile care implică suflatul ajută de asemenea și la corectarea dificultăților de vorbire, pronunție a sunetelor.

Modelaj din aluat – copiii amestecă făină cu apă și din aluatul rezultat pot modela animăluțe, figuri geometrice, oameni de zăpadă, etc. După uscare, își pot picta figurinele cu acuarele de apă.

Împerechează obiectele după sunet- în cutiuțe mici de plastic (gen de surpriză de ou Kinder) se ascund diverse obiecte mici: boabe de fasole, bănuți, mărgelile, bomboane etc. Copiii trebuie să agite fiecare recipient și să le potrivească după sunetul emis, două câte două.

Jocuri de autonomie personală

Numită ludoterapie, terapie ocupațională, acțiunea de stimulare a autonomiei personale se poate face și la școală, nu numai la ședințele de terapie individuală, doar că un pic altfel, împreună cu elevii tipici!

Astăzi ne ordonăm lucrurile! Fiecare copil trebuie să își deseneze propriul simbol ori să-și scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Odată pe săptămână, profesorul îi îndrumă pe copii să-și ordoneze lucrările, proiectele, testele. Elevii cu CES pot învăța, prin această acțiune repetată, că toate lucrurile au locul lor la școală, că trebuie să aibă grijă de obiectele personale.

Jocurile de rol – sunt ideale pentru orice arie de dezvoltare, dar, în cazul autonomiei personale, elevii speciali pot învăța ușor principii esențiale ale vieții de zi cu zi: „De-a magazinul”, „La spectacol”, „În vizită la muzeu”, „În excursie”, „Curățenie în camera mea”. Observând de fiecare dată comportamentul colegilor, imitându-l și generalizând fiecare noțiune dobândită într-o situație reală, autonomia personală va fi îmbunătățită semnificativ.

Exerciții perceptiv-motrice de orientare și organizare temporală: „Mergi în ritmul dat de mine!”, „Baloanele cu zilele săptămânii”, „Stai pe roșu, treci pe verde!”; exercițiu-joc de memorare a zilelor săptămânii; exercițiu-joc de asociere a momentelor zilei cu activitățile corespunzătoare („Orarul în imagini”).

Jocuri de dezvoltare cognitivă

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință:

* folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD și autism au un randament destul de bun)

* evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor)

* jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale) înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor (da, legea permite asta!)

* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale”, „Salata de legume”, „Care este casa lui?”, „La ce folosește ...?”); – jocul ghicitorilor.

Exemple de jocuri care pot fi folosite în procesul de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă sunt nenumărate; ele pot fi folosite la absolut orice materie, în pauze, în cadrul activităților extrașcolare.

Toate au ca scop o incluziune făcută pas cu pas și...cu zâmbetul pe buze!

BIBLIOGRAFIE

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, & readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale. București: Aramis.

Metode inovative de abordare a predării-învățării-evaluării

Profesor învățământ primar Axene Ionica
Școala Gimnazială „General Dumitru Dămăceanu”

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Științe ale naturii

Subiectul: „Despre poluare”

Tip de activitate: Activitate în clasă

Sarcina de lucru se va realiza: în colaborare

Modul probabil de desfășurare a activității:

Pe baza experienței personale și a cunoștințelor anterioare cât și prin schimbul de idei, elevii își vor forma opinii personale și un comportament ecologic, înțelegând că, ocrotind mediul și utilizând rațional resursele, vor avea o viață sănătoasă pe Pământ.

Desfășurarea activității:

Sarcina de lucru pentru elevi:

Varianta 1 – laboratorul TIC: elevii vor intra pe <https://bubbl.us> și, individual, vor completa o hartă conceptuală (brainstorming), a cărei temă principală va fi „Influența negativă a omului asupra mediului”. Aceștia vor scrie: cuvinte, opinii, gânduri sugerate de tema dată. La final, organizați în perechi, vor discuta despre ce au scris și vor completa unii de la alții cu idei noi.

Varianta 2 – în sala de clasă: elevii realizează pe caiete o hartă conceptuală simplă pe tema „Influența negativă a omului asupra mediului”, pornind de la oricare dintre elementele scrise de cadrul didactic pe tablă (ex.: apele, solul, pădurile). Apoi cadrul didactic videoproiectează începutul de schemă conceptuală în bubbl.us, cu elementele de pe tablă, pe care, împreună cu elevii, o completează treptat, discutând fiecare aspect menționat de elevi.

Varianta 3- elevii vor urmări un material video care prezintă imagini sugestive privind influența omului asupra mediului înconjurător. Se descriu aspecte ce țin de poluarea apei, a solului și a aerului. La final, împărțiți pe echipe, elevii vor complete pe un padlet cele trei coloane cu modalitățile de prevenire și reducere a fenomenului de poluare a apei, aerului și a pământului.

Resursa poate fi folosită în procesul de predare, în variante creative de conversații euristice, predicții.

Rezultate așteptate ale învățării (competențe și/sau obiective):

- Să precizeze efectele negative ale intervenției omului asupra mediului;
- Să propună soluții pentru stoparea poluării mediului;
- Să stabilească reguli de conduită față de mediul înconjurător.

Secțiunea:

1. Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici;

Influențele neuro-științelor asupra educației timpurii

Educatoare: Băbălău Juliana – G.P.P. ”Manocska”, Rusu Monica - G.P.P. ”Manocska”

”Educația nu înseamnă pregătire pentru viață; educația este viața însăși.” - John Dewey

Mintea umană și funcționarea creierului fac obiectul unei categorii aparte de științe, numite generic neuroștiințe. Uneori poți intui ce va spune sau ce va face copilul, însă sunt și acele momente imprevizibile în care apare întrebarea: ”Ce se întâmplă în mintea copilului meu?”.

Neuroștiințele ne pot ajuta să găsim răspunsul concret la această întrebare, neuroștiințele ne sunt utile nu doar pentru că ne pot furniza informații esențiale pentru relația cu proprii copii, ci și pentru că ne orientează către a înțelege mai întâi ce se întâmplă în mintea copilului și apoi către răspunsul potrivit pe care i-l putem da. În Europa, ca și în multe alte părți ale lumii, neuroștiințele au pătruns în lumea educației. Obiectivul asocierii dintre neuroștiințe și educație este de a crea un cadru conceptual și metodologic comun, care să ghideze sistemele de învățământ care doresc să integreze neuroștiințele în activitatea didactică.

Multe conflicte între adulți și copii apar deoarece adulții nu știu o serie de lucruri fundamentale despre felul în care se dezvoltă creierul celor mici. De multe ori se întâmplă să îi considerăm pe copii niște adulți în miniatură. Pot părea așa, dar nu sunt. De fapt, creierul nostru are nevoie de 25 de ani pentru a ajunge la maturitate, perioadă în care se dezvoltă constant diverse abilități. Copiii care se comportă urât sunt adesea văzuți ca fiind în mod intenționat răi sau șmecheri. Realitatea este alta: ei nu sunt capabili, din punct de vedere cognitiv, să se comporte mai bine de atât. Pedepsele și recompensele pornesc de la premisa că ei nu sunt motivați să se comporte mai bine și pot să își schimbe comportamentul. Copiii își pot dori să se comporte mai bine dar de multe ori le lipsesc abilitățile necesare pentru asta. Este foarte important să avem așteptări realiste, care să țină cont de vârsta și nivelul lor cognitiv de dezvoltare. Până la vârsta de 3 ani în creier se formează, prin combinația dintre genetică și experiențele de viață, o mie de trilioane de sinapse. Un număr impresionant pe care nici nu pot să mi-l închipui. Până la adolescență numărul acestora scade la jumătate, conexiunile neurale care nu sunt folosite sau sunt folosite rar dispar. În concluzie, pentru a se

dezvolta la întregul lui potențial, creierul are nevoie de susținere, o multitudine de experiențe variate și de iubire. Un nivel ridicat de stres afectează negativ sinapsele din părțile superioare ale creierului, cele responsabile de gândirea analitică, controlul impulsurilor și reglarea emoțiilor.

Copilăria timpurie este cea mai rapidă perioadă de dezvoltare a creierului indivizilor și variază de la naștere până la vârsta de 8 ani, mai mult sau mai puțin. Aceasta este o perioadă critică pe măsură ce copiii trec prin dezvoltarea cognitivă și dobândesc abilități fundamentale, cunoștințe și convingeri despre lume. Copiii învață foarte repede în comparație cu adulții. Montessori a vorbit despre "mintea absorbantă"; când suntem copii, mintea noastră este ca un burete: absoarbe informații și senzații din lumea care o înconjoară. Dar, pe măsură ce creștem, creierul nostru devine mai specializat și este mai puțin capabil să se reorganizeze și să se adapteze la experiențele noi. Când ne gândim la capacitatea creierului, tindem să ne gândim la inteligență și cunoaștere. Dar ceea ce îl pregătește în realitate pe un copil pentru abilitățile vieții este un set de abilități pe care psihologii îl numesc funcții executive – una din cele mai importante părți ale dezvoltării creierului.

Funcțiile executive se împart în patru abilități generale:

- atenția, concentrarea ei, susținerea ei și schimbarea ei atunci când este nevoie;
- controlarea impulsurilor, abilitatea de a nu face întotdeauna sau de a spune primul lucru care-ți vine în minte;
- memoria de lucru, abilitatea de a menține și utiliza gânduri multiple în mintea ta;
- planificarea, să fii capabil să planifici și să duci la îndeplinire o secvență de acțiuni pentru a atinge un scop sau a rezolva o problemă și ajustarea acestor planuri dacă situația se schimbă.

Susținerea dezvoltării funcțiilor executive nu este despre a face copilul să se conformeze pentru a sta nemișcat și a asculta, mai curând este vorba despre a-l ajuta să învețe să rezolve probleme sau să-și îndeplinească obiectivele independent. Ceea ce ajută cel mai mult să dezvoltăm abilități necesare la copii sunt jocurile și activitățile lipsite de tehnologie. Nu este vorba că aceste activități sunt magice. Ele nu dau copilului instant funcții executive; acestea se dezvoltă gradual de-a lungul copilăriei și adolescenței. Și multe alte activități furnizează moduri similare de exerciții pentru creier. Colorarea și pictura cer atenție susținută. Jocurile de cărți exersează memoria de lucru. Ceea ce toate aceste activități au în comun este ceea ce fac copiii: își utilizează corpurile, mintea și simțurile în același timp în moduri care-i ajută să înțeleagă cum să utilizeze puterea minții pentru a face lucrurile să se întâmple. Cu cât suntem mai empatici și respectuoși cu copiii noștri, cu atât mai mult vor fi și ei cu ceilalți. Copiii învață prin modelare. Îgnorându-le emoțiile și comportamentele, ei nu învață nimic.

Un bun exemplu sunt *jocurile dramatice*. Cuvântul cheie al acestei metode este creativitatea. Din cadrul jocurilor dramatice fac parte, exerciții de dezvoltare a aptitudinilor, pe de altă parte, toate acele jocuri, scenete care implică asumarea de roluri. Toate jocurile sunt incluse în câte o activitate de dezvoltare a aptitudinilor (de ex. D.Ș.: jocuri de imitare a sunetelor; D.Ș.: deprindere de formare de mulțimi, numărare; D.L.C.: poezia: sunetul, ritmul vorbirii; D.P.M.: jocuri de mișcare, exerciții de respirație).

Joc 1 - Povestim – joc de relaxare

Regulile jocului: copiii stau întinși pe covor; ascultă povestea spusă de educatoare

Descrierea jocului: copiii stau culcați pe covorașe într-o poziție comodă, cu ochii închiși. Educatoarea le spune o poveste pe un ton domol, în timp ce se plimbă în jurul lor. Este un exercițiu excelent de relaxare, dezvoltă imaginația.

Se dezvoltă: comunicarea non-verbală; relaxarea

Joc 2 - Pânza de păianjen – joc dramatic

Regulile jocului: copilul prinde ghemul ropstogolit de către un coleg, se prezintă (nume, prenume) și, ținând firul, rostogolește ghemul altui copil.

Material indicat: un ghem mare cu fir gros

Descrierea jocului: copiii sunt așezați pe un covor în cerc. Cine va primi ghemul, îl prinde, se prezintă, ține firul și rostogolește ghemul altcuiva. Jocul continuă până se formează pânza de păianjen. La grupele mari se poate cere să se adauge însușiri, trăsături caracteristice lor. De exemplu: mă numesc Mihai Albu și am ochi căprui. Numele meu este Roxana Crișan, am părul lung și blond. Jocul propriu-zis poate continua prin a rostogolighemul în direcția opusă, repetând informațiile aflate despre colegi, până bobinăm firul „pânzei de păianjen” din nou pe ghem.

Se dezvoltă: comunicarea verbală; memoria; cooperarea

Joc 3 - Ce sunt eu? – joc de dezvoltarea empatiei și imaginației

Regulile jocului: copiii aleargă, la un semnal se transformă în statui, cel care se mișcă iese din joc

Descrierea jocului: copiii aleargă, la un semnal se transformă în statuie, iar cel care se mișcă iese din joc. Exemplu: Când bat din palme, toți o să vă transformați într-un anumit mobilier. Dar poate fi și o jucărie de pe terenul de joc sau mâncare. De exemplu: supă de carne. Esențial aici nu este să precizeze supă de carne așa încât să poată fi recunoscută, ci să se simtă, să creadă că este supă de carne.

Se dezvoltă: capacitatea empatică; atenția; comunicarea verbală; concentrarea; Imaginația;

Joc 4 - Statui interesante – joc dramatic

Regulile jocului: copiii se opresc din mișcare- plimbare, alergare ușoară, pași de dans, etc. – la semnalul conducătorului de joc; semnalul poate fi: sunetul clopoțelului, bătăi din palme, muzică, etc.; perechile se grupează și formează o statuie; copiii trebuie să denumească statuia formată.

Material indicat: buline mari: roșii, albastre; clopoțel

Descrierea jocului: se prezintă regulile de joc, se împart copiilor bulinele având grijă să fie tot atâtea buline roșii câte albastre. Copiii se mișcă liber în sală, iar la semnalul conducătorului de joc se grupează astfel: copilul cu bulina albastră caută un copil cu bulină roșie. Aceștia formează împreună o statuie. Statuile pot fi formate din 3/ 4 copii. Ele se pot denumi în funcție de ceea ce reprezintă, ajutându- i pe copii cu întrebări. *De exemplu:* Ce poate fi? , Ce reprezintă?, Ce- ți sugerează? etc.

Se dezvoltă: creativitatea; capacitatea de identificare; rapiditatea; fantezia

Joc 5 – Țara animalelor – joc matematic/joc de dezvoltare verbală

Regulile jocului: 1/ 24 copii peste 4 ani; imită și intonează cântecul după model sau cerințe

Descrierea jocului: alegem un cântec cunoscut, cu ritm simplu și gamă sonoră simplă. De exemplu: Câte unul pe cărare...După ce am cântat cântecul, călătorim în țara animalelor unde putem vorbi, număra și cânta numai pe un anumit glas. Apoi cântăm cântecul numai pe acel glas. De exemplu: în țara urșilor: mor, mor, mor,..., în țara șerpilor: ș, ș, ș,..., în țara găștelor: ga, ga, ga.... La vocală dacă putem atașa diferite consoane. De exemplu: me, me, me.....,gu, gu, gu.....,gi, gi, gi,... Astfel jocul devine mai interesant, mai valoros în dezvoltarea abilităților. Prin ridicarea steagului unei anumite țări a animalelor, educatoarea semnalează ce fel de animale locuiesc acolo, cum vorbesc, ce sunete scot, le grupează, le numără.

Material indicat: jetoane, steaguri cu animale

Se dezvoltă: organele vocale prin exerciții linguale și labiale; atenția; memoria prin susținerea varietății; abilitatea de a cânta;

Bibliografie:

1. Dr. Morand de Jouffrey , P., 2003, *Psihologia copilului*, Editura Teora, București
2. Verza, E., Verza, F.E., 2000, *Psihologia vârștelor*, Editura Pro Humanitate, București
3. Șchiopu, U., Verza, E., 1997, *Psihologia vârștelor, ciclurile vieții*, Editura Didactică și Pedagogică, București
4. Lespezan, M., 2007, *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Editura Omfal Esențial, București

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN ORELE DE MATEMATICĂ - CLASA I

Badea Nicoleta

Școala Gimnazială Carol I

Curtea de Argeș

Educația în clasele primare reprezintă fundația pe care se construiește viitorul succes al elevilor în domeniul matematicii și nu numai. O abordare corectă și plină de înțelegere în orele de matematică pentru clasa I poate influența în mod pozitiv dezvoltarea gândirii critice a elevilor și le poate deschide calea către o înțelegere profundă a acestui domeniu. Pentru a asigura o învățare eficientă și a consolida bazele matematice. Iată câteva exemple care pot îmbunătăți experiența de învățare a elevilor din clasa I:

1. Utilizarea materialelor vizuale și manipulative

Elevii de clasa I învață cel mai bine atunci când pot vedea și manipula conceptele matematice. Folosirea jocurilor, a obiectelor de jucărie, a abacului, a cuburilor sau a altor materiale vizuale îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine noțiunile matematice abstracte, precum adunarea, scăderea sau geometria. De exemplu, pot fi organizate activități în care elevii să adune cuburi pentru a înțelege operația de adunare sau să formeze figuri geometrice folosind betetele.

2. Conectarea matematicii cu situații reale

Pentru a face matematica mai relevantă și mai interesantă pentru elevii mici, este important să se conecteze conceptele matematice cu situații reale din viața lor de zi cu zi. De exemplu, învățarea măsurătorilor de bază (lungime, masă, volum) poate fi legată de activități de sortare și comparare a obiectelor comune din jurul lor, precum cărți, jucării sau alimente.

3. Jocuri matematice educaționale

Jocurile matematice sunt o modalitate excelentă de a captiva interesul elevilor și de a-i implica activ în procesul de învățare. Acestea pot varia de la jocuri de echipă care implică rezolvarea de probleme matematice la jocuri de memorie sau puzzle-uri cu elemente matematice. Prin intermediul jocurilor, elevii pot exersa abilitățile matematice într-un mod distractiv și interactiv.

4. Învățarea colaborativă

Promovarea învățării colaborative înseamnă încurajarea elevilor să lucreze împreună pentru a rezolva probleme matematice. Aceasta nu numai că îi ajută să dezvolte abilități sociale, ci le oferă și oportunitatea de a învăța unii de la alții și de a găsi diferite abordări pentru rezolvarea unei probleme.

5. Folosirea întrebărilor deschise

În loc de a oferi doar exerciții cu răspunsuri scurte sau numerice, este benefic să se pună elevilor întrebări deschise care îi încurajează să gândească critic și să-și exprime ideile. Astfel, se dezvoltă gândirea analitică și abilitățile de comunicare ale elevilor, iar procesul de învățare devine interactiv .

6. Adaptarea la ritmul individual al elevilor

Este important să se recunoască faptul că fiecare elev are un ritm de învățare diferit. Profesorii ar trebui să fie deschiși și flexibili în adaptarea abordării lor pentru a se potrivi nevoilor și ritmului de învățare al fiecărui elev în parte. Aceasta poate însemna oferirea de sarcini suplimentare pentru elevii avansați sau acordarea de asistență suplimentară pentru cei care au nevoie de mai mult sprijin

Concluzie: orele de matematică pentru clasa I pot fi pline de explorare, descoperire și entuziasm dacă se aplică exemplele de bune practici menționate mai sus. Prin utilizarea materialelor vizuale, conectarea conceptelor la situații reale, jocurile educaționale și promovarea învățării colaborative, se poate asigura o înțelegere solidă a matematicii încă de la începutul parcursului școlar. Aceste practici nu doar că îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilitățile matematice, dar le cultivă și gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea - aspecte esențiale pentru succesul lor în viitor.

BIBLIOGRAFIE

- *Didactica matematicii pentru invatamantul primar*, Constantin Petrovici, Polirom, 2014
- *Matematica distractivă* , Ioan Dăncilă, Eduard Dăncilă, Gama, 2011
- *Metode activ-participative folosite în predarea matematicii la ciclul primar*, Florentina Vișoiu , Rovimed, 2013

Utilizarea tehnologiei în demersul didactic

Badiu Alina-Gabriela, Șc. Gimnazială,,Ion Irimescu”

Educația este piatra de temelie a dezvoltării societății, fiind motorul inovării, al creșterii culturale și al prosperității economice. Cu toate acestea, peisajul educației nu este lipsit de provocări. Trăim în secolul vitezii, în epoca digitalizării, o societate aflată în schimbare rapidă, profesorii, factorii de decizie politică și părțile interesate se confruntă cu o multitudine de probleme complexe care au un impact asupra eficienței și accesibilității educației. În era digitală, tehnologia a pătruns în fiecare aspect al vieții noastre, iar educația nu face excepție. Una dintre cele mai proeminente provocări în educație este integrarea tehnologiei. Aceasta are potențialul de a revoluționa procesul de învățare. Totuși, provocarea o reprezintă instalarea decalajului digital: accesul inegal la tehnologie și la internet împiedică oportunitățile educaționale echitabile. Asigurarea condițiilor ca toți elevii să aibă acces la resurse digitale și la platformele de învățare online este crucială pentru a crea condiții de concurență echitabile. Integrarea tehnologiei în educație a adus o schimbare de paradigmă în ceea ce privește metodologiile de predare și învățare, de la creșterea implicării și a accesibilității la promovarea învățării personalizate și a colaborării globale. Tehnologia a devenit un instrument indispensabil în peisajul educațional modern, unul dintre principalele avantaje ale tehnologiei în educație fiind capacitatea sa de a spori implicarea elevilor. Elementele multimedia, cum ar fi videoclipurile, simulările interactive și platformele de învățare cu jocuri, captează atenția elevilor și fac învățarea mai atractivă. Ajutoarele vizuale și auditive îi ajută pe elevi să înțeleagă concepte complexe, răspunzând diferitelor stiluri de învățare.

De asemenea, tehnologia a îmbunătățit semnificativ accesibilitatea în educație. Cursurile online și resursele digitale elimină barierele geografice, permițând elevilor, indiferent de mediul din care provin să aibă acces la o educație de calitate. Acest lucru reprezintă o soluție benefică pentru elevii care trăiesc în zone devalorizate, care pot avea acces limitat la instituțiile de învățământ tradiționale din cauza locației, a constrângerilor de timp sau a dizabilităților fizice.

Tehnologia a inaugurat o eră a învățării personalizate, în care conținutul și ritmul educațional sunt adaptate la nevoile individuale ale elevilor, oferindu-le conținut și exerciții care corespund nivelului lor de competență. Această abordare oferă șanse reale la învățătură. Prin intermediul tehnologiei este facilitat trasee de învățare personalizate. Elevii pot explora subiecte de interes și își pot urma curiozitatea dincolo de curriculumul standard. Resursele online, aplicațiile educaționale și bibliotecile virtuale le permit acestora să își însușească educația, încurajând dragostea pentru învățare continuă, pe tot parcursul vieții. Rolul profesorilor rămâne esențial în această provocare a sistemului de învățământ, prin intermediul tehnologiei li se dă posibilitatea de a excela în rolurile lor. Instrumentele digitale automatizează sarcinile administrative, permițându-le să investească mai mult timp în planificarea instruirii și în interacțiunea cu elevii. Sistemele de gestionare a învățării simplifică sarcinile, notarea și comunicarea, creând un mediu de predare mai eficient. În plus, tehnologia le oferă cadrelor didactice informații bazate pe date despre performanța elevilor. Analiza acestor date îi ajută să identifice domeniile în care elevii ar putea avea dificultăți și să își adapteze strategiile de predare. Această abordare canalizează efortul să fie mai bine orientat și mai eficient.

Utilizând videoconferințele, forumurile online și al platformele de colaborare, elevii se pot implica în schimburi interculturale, împărtășind perspective și idei cu omologii lor din întreaga lume. Acest lucru nu numai că le lărgeste orizonturile, dar îi pregătește și pentru lumea interconectată și multiculturală în care vor naviga ca adulți. Tehnologiile de realitate virtuală și de realitate augmentată îi pot transporta pe elevi în situri istorice, laboratoare științifice și alte locații îndepărtate. Această experiență îmbunătățește înțelegerea și retenția prin crearea unei legături între conceptele teoretice și aplicațiile din lumea reală. În timp ce integrarea tehnologiei în educație oferă numeroase beneficii, ea vine și cu provocări. Există un decalaj digital care trebuie abordat pentru a se asigura că toți elevii au acces egal la tehnologie și la resursele online. În plus, ritmul rapid al progreselor tehnologice necesită o formare continuă a cadrelor didactice pentru a se asigura că educatorii sunt competenți în utilizarea eficientă a noilor instrumente.

Este esențial să se țină cont de preocupările legate de confidențialitate, de securitatea datelor și de potențialul tehnologiei de a înlocui interacțiunea umană în educație. Găsirea unui echilibru corect între tehnologie și metodele tradiționale de predare este esențială pentru a crea o experiență educațională holistică. Ritmul rapid al progresului tehnologic remodelează piața muncii. Acest lucru necesită o schimbare a accentului educației de la memorarea pe de rost la cultivarea gândirii critice, a creativității, a rezolvării problemelor și a adaptabilității. Asigurarea faptului că elevii își dezvoltă abilități relevante într-o lume în continuă schimbare este o provocare care necesită actualizări continue ale curriculumului și colaborarea între educatori și industrie.

O altă provocare este cea a finanțării insuficiente care poate împiedica calitatea educației prin limitarea accesului la materiale de învățare actualizate, la tehnologie și la activități extracurriculare. Multe școli, în special în zonele dezavantajate din punct de vedere economic, se luptă pentru a le oferi elevilor resursele de care au nevoie pentru a reuși. O finanțare adecvată și o alocare echitabilă a resurselor sunt esențiale pentru a aborda această provocare. Într-o lume interconectată, elevii trebuie să fie pregătiți să colaboreze cu colegi din medii culturale diverse. Educația trebuie să depășească granițele naționale și să promoveze o perspectivă globală. Cu toate acestea, integrarea conștientizării globale în programele școlare fără a dilua valorile culturale locale poate fi o sarcină delicată.

Provocările cu care se confruntă sistemele de educație sunt interconectate și cu multiple fațete, necesitând o abordare cuprinzătoare și colaborativă. Soluțiile la aceste provocări implică eforturile concertate ale profesorilor, ale factorilor de decizie politică, ale părinților și ale elevilor. Prin abordarea unor aspecte precum integrarea tehnologică, dezvoltarea competențelor, incluziunea, globalizarea, educația poate fi transformată într-o experiență mai eficientă pentru elevii din întreaga lume. Pe măsură ce depășim aceste provocări, deschidem calea pentru un viitor mai luminos, ghidat de cunoaștere, înțelegere și inovare.

Bibliografie :

1. Ciolan ,L. , 2008, Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Ed. „Polirom”, Iași;
2. Cucos, Constantin, 2006, Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării, Editura Polirom, Iași;
3. Stan, Cristian, 2001, Teoria educației. Actualitate și perspective, Editura Presa Universitară Clujeană.

Exemplu de bună practică în realizarea unui proiect interdisciplinar cu tema: "Proiectarea și realizarea practică unui mecanism perpetuum mobile folosind tehnica imprimării 3D"

Autor: prof. ing. Gabriel Badiu

Liceul Tehnologic "Constantin Brâncuși" Dej

Considerații teoretice. În concepția modernă, un perpetuum mobile este un dispozitiv care își menține o mișcare ciclică permanentă încălcând legile de conservare acceptate, sau încălcând ireversibilitatea fenomenelor din natură, ireversibilitate de asemenea acceptată.

În concepție termodinamică se discută doar despre perpetuum mobile de speța întâi și a doua, corespunzător echivalenței dintre lucru mecanic și căldură. În sens larg, expresia este folosită la toate dispozitivele cu mișcare perpetuă, indiferent de formele de energie (electrică, magnetică etc.) care intervin. Definitorii sunt legea conservării energiei și problema ireversibilității. Unele dispozitive își obțin mișcarea din surse de energie neconvențională, „ecologice”, însă, deși apar ca noi surse de mișcare, evident, nu sunt niște perpetuum mobile.

Exemple de perpetuum mobile: *Roata dezechilibrată* (fig.1 și fig.2), *Roata lui Orffyreus* (fig.3), *Cupa lui Boyle* (fig.4), *Pasărea care bea apă* (fig.5) etc.

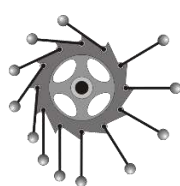

Fig.1

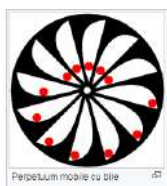

Fig.2

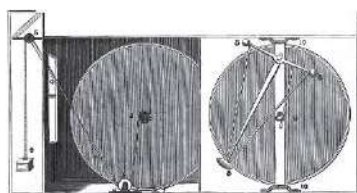

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Scop. Proiectul presupune modelarea și realizarea la imprimanta 3D a unui perpetuum mobile de speța 1, bazat pe dezechilibrul unor bile. Mecanismul se compune din următoarele părți (fig.6):

1. Roată
2. Suport
3. Bilă
4. Ax

Principiul de funcționare se bazează pe învârtirea roții datorită dezechilibrului creat de bilele din șanțuri.

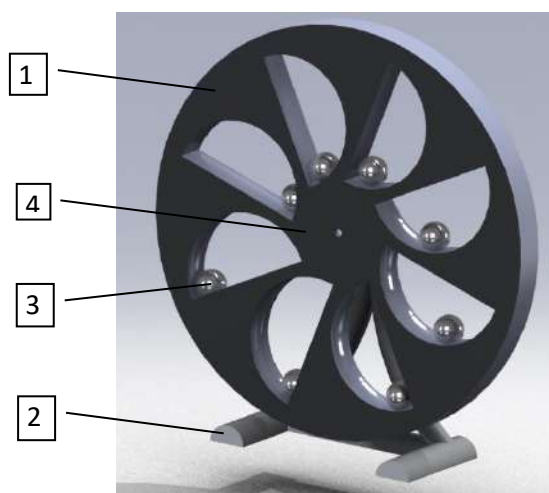
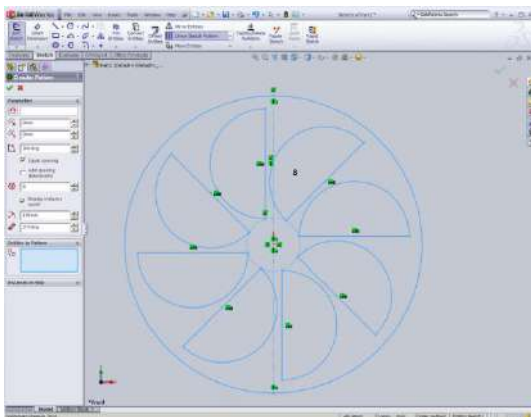
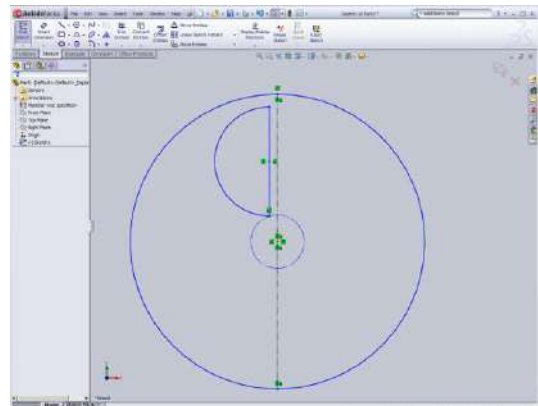

Fig.6

Mijloace. Pentru realizarea proiectului se va utiliza aplicația de modelare 3D SolidWorks iar pentru imprimare se va utiliza o imprimantă 3D DaVinci1.0 cu un extrudor de 1.75 mm.

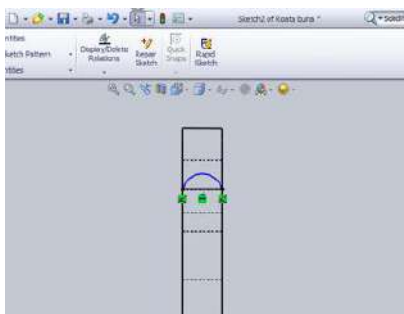
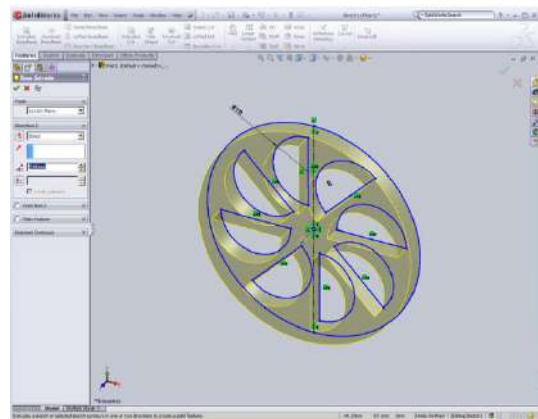
Mod de desfășurare. Pentru început, se modelează în aplicația de modelare 3D roata cu canale radiale. Pașii pentru modelare sunt următorii:

- **Pasul 1: Realizarea schiței.** În planul *Front Plane* se schițează conturul roții și a formei locașurilor pentru bile.

Pasul 2: Multiplicarea. Cu comanda *Circular pattern* se multiplică forma principală a locașului pentru bile de 7 ori, ca în figura alăturată.

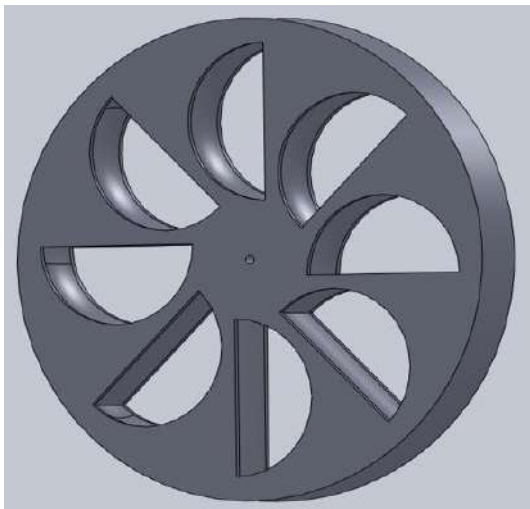
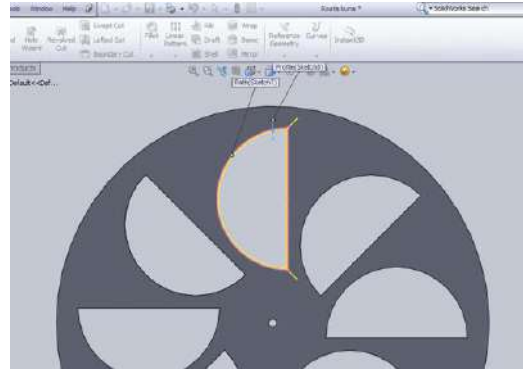
- **Pasul 3: Extrudarea schiței.** Cu comanda *Extrude Boss/Base* se extrudează piesa pe distanța de 9 mm.

- **Pasul 4: Realizarea canalului pentru bile din locașurile roții.** Pentru acest lucru se desenează în planul *Right* un arc de cerc de rază 4 mm pentru a obține profilul unui semicerc. Acest semicerc rezultat trebuie astfel poziționat încât, în urma deplasării lui pe suprafața interioară a locașului, să decupeze un canal concav de rulare a bilei.

- **Pasul 5: Decuparea canalului de rulare.**

Cu comanda *Swept Cut* se va crea canalul de rulare al bilelor pe suprafața interioară a locașului. Ca mod de lucru se alege semicercul ca fiind *profilul generator* iar conturul locașului ca fiind *curba generatoare*.

- **Pasul 6: Multiplicarea operației de decupare a canalelor.**

Acest lucru se face cu comanda *Circular Pattern*, care multiplică forma creată anterior la pasul 5 și la celelalte 7 locașuri. În acest mod, vor rezulta canale de rulare ale bilelor în interiorul tuturor locașurilor roții, așa cum se vede în figura alăturată.

În mod asemănător, se vor crea și celelalte elemente ale ansamblului, respectiv suportul și axul roții (fig.7).

Fig.7

În continuare, urmează asamblarea pentru a vedea și analiza dispunerea elementelor componente și efectuarea eventualelor ajustări sau modificări ale dimensiunilor.

Asamblarea reperelor se va face în aplicația SolidWorks urmând pașii de mai jos:

- **Pasul 1: Inserarea elementelor componente.** Se deschide un fișier de tip *Assembly* și se inserează suportul ca fiind elementul de bază (fig.8). În continuare, se inserează axul și se pune condiția de concentricitate între ax și suport, cu opțiunea *Mate* (fig.9).

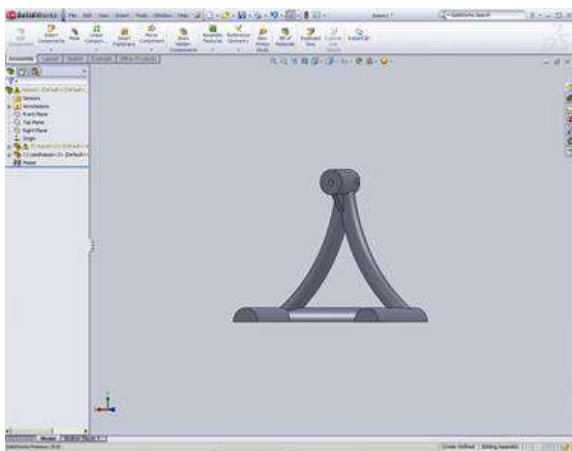

Fig.8

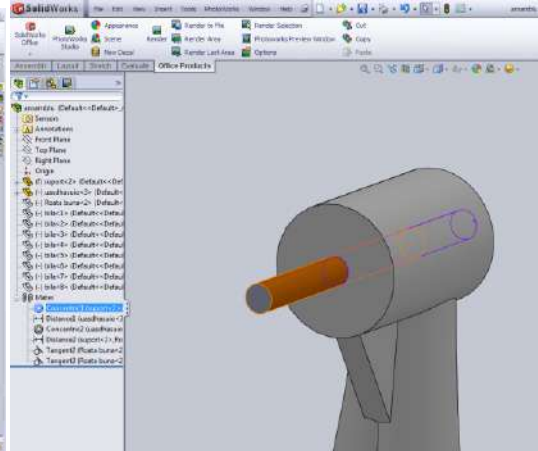
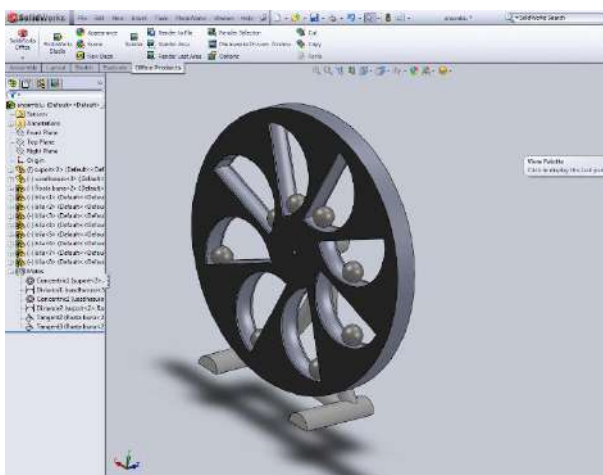
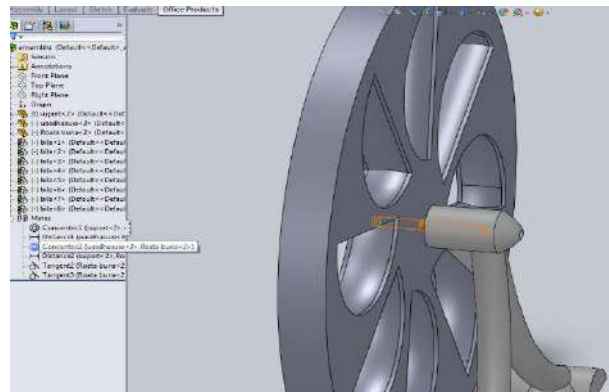

Fig.9

- **Pasul 2: Inserarea roții cu locașuri.** Așezarea roții pe axul suport se face punând condiția de concentricitate dintre gaura centrală a roții și axul de pe suport.

- **Pasul 3: Inserarea bilelor.** Pentru început, se modelează o bilă cu comanda *Sphere*, care se poziționează într-un canal al unui locaș, punând condiția ca ea să fie tangentă la șanțul ei. Apoi, cu *Circular Pattern*, se multiplică bila astfel încât fiecare canal să conțină câte o bilă.

Pentru a da modelului creat un aspect realist, se asociază fiecărui element al mecanismului un material, astfel: roțile se asociază materialul "dark grey medium gloss plastic", suportului un material de tip "white medium gloss plastic" iar bilele un material "polished steel".

Redarea realistă se obține alegând *Render* din meniul *Office Products*.

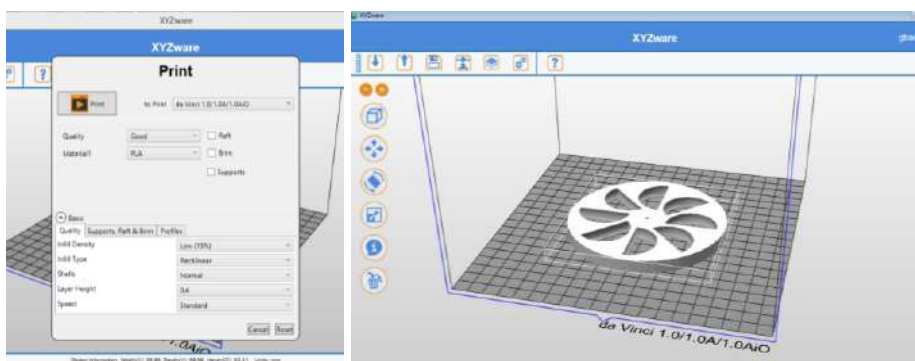

Imprimarea 3D. Imprimarea 3D este un proces de formare a unui obiect solid tridimensional de orice formă, realizat printr-un proces aditiv, caz în care straturi succesive de material (de regulă, plastic) sunt așezate în diferite forme. Imprimarea 3D este, de asemenea, distinctă de tehnicile de prelucrare tradiționale, care se bazează în principal pe eliminarea materialelor prin metode cum ar fi tăiere sau de foraj (procesele substructive).

Pentru imprimarea tridimensională a pieselor acestui perpetuum mobile propus în cadrul proiectului sunt necesare câteva precizări:

- fișierele pieselor modelate în aplicația SolidWorks să fie salvate cu extensia ".stl".
- imprimanta 3D trebuie apoi configurată în funcție de materialul din care vrem să confecționăm piesa. PLA-ul, de exemplu, este un material biodegradabil special conceput pentru imprimantele 3D, cu care pot fi printate obiecte rezistente și funcționale la un preț scăzut. Acidul polilactic (PLA) este un poliester alifatic termoplastic produs din resurse regenerabile, cum ar fi amidonul din porumb (în Statele Unite) sau trestia de zahăr în restul lumii.

Mod de imprimare. Pentru piesele ce compun ansamblul se fac următoarele setări ale parametrilor de imprimare: grosimea stratului (0,4mm), viteza de lucru (Standard), densitatea pereților pieselor (Low15%), temperatura de topire a filamentului (200°C), temperatura platoului (55°C).

Interfața imprimantei DaVinci 1.0 permite alegerea cu ușurință a setărilor și a poziției piesei pe platoul de imprimare.

După configurare și așezarea piesei în cubul de referință, urmează imprimarea efectivă a pieselor. Aceasta poate dura între 25 de minute în cazul suportului, până la 60 de minute în cazul roții.

Mai jos, sunt afișate imagini ale procesului de imprimare și a rezultatului asamblării.

Concluzii. Se poate spune că scopul acestui proiect poate fi atins prin faptul că elevii pot crea obiecte interesante, realizând conexiuni între cunoștințele de matematică, de fizică, de logică, de desen, de proiectare CAD, de utilizare a imprimantei 3D și respectiv artă, dezvoltându-și abilitățile creative și imaginația. Creativitatea nelimitată, pe care o oferă imprimarea 3D, impulsionează elevii să interacționeze, să colaboreze, să-și testeze ideile, materializându-le în obiecte reale. Acest lucru constituie o dovadă că tehnologia imprimării tridimensionale (indiscutabil, tehnologia viitorului) are un potențial major în educație.

BIBLIOGRAFIE

1. <http://www.hp-gramatke.net/perpetuum/index.htm> (Hans-Peter's Mathematick Technick Algorithmick Linguistick Omnium Gatherum)
2. <https://todayinsci.com/Books/MechApp/chap23/page1.htm> (Today In Science History)
3. Donald E Simanek, John. Holden - Perpetual Motion, CRC Press 2001
4. <https://www.fablab.ro/material/pla/>
5. Cristel Știrbu - *Prietenul Solidworks al proiectantului*, Editura TEHNOPRES, Iași 2007

ROLUL METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. BĂDOI MARIA
Liceul Tehnologic "Alexe Marin", Slatina, Jud. Olt

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare și evaluare, cu o finalitate bine conturată – aceea de transpunere în practică a idealului educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității. Calea principală prin care se realizează acest aspect este perfecționarea tehnologiei, respectiv a formelor, metodelor și mijloacelor prin care se ajunge la rezultatul scontat.

Utilizarea metodelor activ-participative, cunoscute și ca metode moderne folosite în procesul instructiv-educativ, nu constituie doar o modalitate de a proiecta diferit demersul didactic, de a ne încadra în actualitatea sistemului de învățământ, cât mai ales o modalitate de a activa și de a responsabiliza elevii în propria dezvoltare, prin ceea ce aceste metode reușesc să dezvolte diferit față de metodele tradiționale în procesul cognitiv al educabililor, iar aici nu amintesc doar dezvoltarea gândirii critice, ci și creativitatea, colaborarea, exprimarea propriei opinii, spiritul de echipă și inițiativa elevilor. Cu siguranță, alături de aceste metode se regăsesc, în fiecare demers didactic proiectat, și metodele tradiționale.

În ceea ce privește aplicabilitatea acestor metode în cadrul disciplinei Chimie, pot afirma că acestea sunt foarte ușor de adaptat conținuturilor prevăzute în programa școlară, contribuind la dezvoltarea tuturor competențelor-cheie, a competențelor generale și specifice, fiind plăcute elevilor, constituind și modalități prin care se poate promova incluziunea școlară în clasa de elevi, elevii lucrând împreună cu plăcere, acordându-și sprijin reciproc. Prin sarcinile de lucru diferite ale echipelor, rezultatele sunt diverse, opiniile diferite conduc la subiecte noi de discuție, dezvoltându-se în acest fel limbajul elevilor, gândirea critică, concentrarea, capacitatea de argumentare.

De asemenea, prin utilizarea acestor metode, elevii învață să critice constructiv, nu distructiv, ceea ce ajută foarte mult la perceperea diferită a persoanelor și a lucrurilor din jur și la acceptarea diversității culturale, etnice, sociale etc., dar contribuie și la diminuarea absenteismului și la reducerea abandonului școlar, prin atractivitatea și gradul de implicare al elevilor în demersul didactic propriu-zis.

În cadrul disciplinei Chimie, folosesc metodele activ-participative în toate cele trei etape: predare-învățare-evaluare. În etapele de predare-învățare, rolul meu, ca profesor, este de îndrumător, de facilitator al învățării, rolul principal revenind elevilor, care, prin sarcinile elaborate

de către mine, trebuie să caute răspunsuri, să își activeze gândirea, să colaboreze, să converseze, să rezolve. Cel mai des, în predare-învățare, utilizez metodele: *Știu - Vreau să știu - Am învățat, Ciorchinele, Cubul, Descoperirea dirijată, Pălăriile gânditoare, Metoda cadranelor, Organizatorii grafici, Mozaic etc.*

Pentru etapa de evaluare, încercând să dezvolt elevilor și capacitatea de autoevaluare și interevaluare, dar și să diminuez factorul de stres care se observă în rândul unor elevi în timpul administrării unui test scris, utilizez metodele: *fișa de auto-interevaluare, eseul de cinci minute, Turul Galeriei, Diagrama Venn, portofoliul, proiectul etc.*

Am observat pe parcursul activității mele didactice că aceste metode au impact pozitiv asupra elevilor, iar rezultatele acestora au înregistrat în timp un progres școlar.

Ofer spre exemplificare una dintre cele mai cunoscute metode interactive – *Metoda proiectului*.

Metoda proiectului este o metodă de predare-învățare activ-participativă care promovează dezvoltarea capacităților dinamice, dezvoltarea aptitudinilor elevilor, dar și o metodă de evaluare.

Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare.

Caracteristici:

- se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;
- începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru;
- continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat;
- poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;
- trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;
- facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Avantajele folosirii proiectului ca metodă interactivă de predare – învățare – evaluare:

- valorizează experiența cotidiană, informațiile și interesele elevilor;
- oferă posibilitatea fiecărui elev de a se manifesta în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente;
- oferă oportunități pentru realizarea unei cooperări educaționale între principalii actori ai educației: elev + elev, elev – învățător, învățători – elev – părinte;
- stimulează acumularea de cunoștințe, dezvoltă capacitățile și abilitățile de comunicare, colaborare și ajutor, determinând învățarea activă.

Trebuie, însă, să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece demersurile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de

activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie

1. Cerghit, I., *Perfecționarea lecției în școala modernă*, EDP, București 1983;
2. Ionescu, M., *Strategii și demersuri tipice în predare și învățare*, în Ionescu, M., Radu, I. (coord.), *Didactica modernă*, Dacia, Cluj-Napoca, 1995;
3. Pânișoară, I.-O., *Metode moderne de interacțiune educațională*, în Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I.-O., *Prelegeri pedagogice*, Polirom, Iași, 2001.
4. Dacia-Bocoș, Mușata, *Instruirea interactivă*, Editura Polirom, Iași, 2013.
5. Negreț-Dobridor, Ion, Pânișoară, Ion-Ovidiu, *Știința învățării: de la teorie la practică*, Iași, Editura Polirom, 2005.

Unirea Principatelor Române și domnia lui Alexandru Ioan Cuza

Prof. Băican Ana-Maria,

Liceul Tehnologic „Paul Bujor” Berești, jud. Galați

Convenția de la Balta-Liman din primăvara anului 1849 a restabilit Regulamentele Organice și dominația efectivă a Rusiei și a Imperiului Otoman.

Noii domni, numiți pe 7 ani și considerați înalți funcționari ai imperiului, au fost Barbu Știrbei în Țara Românească și Grigore Al. Ghica în Moldova. Puterea suzerană și cea protectoare le controlau activitatea, dorind să suprimă răspândirea ideilor liberale și naționale și să mențină stabilitatea politică. Ambii domni au încurajat dezvoltarea economică și învățământul și au avut o bogată activitate reformatoare. Grigore Al. Ghica a îngăduit revoluționarilor exilați în 1848 să revină în țară, numind chiar pe unii dintre ei miniștri (Costache Negri, Mihail Kogălniceanu). De asemenea, a decretat emanciparea robilor țigani, a aprobat tipărirea letopisețelor Moldovei, a desființat cenzura și a decretat libertatea presei.

Pe plan internațional, o nouă criză survenită în relațiile dintre Rusia și Poartă a declanșat în 1853 războiul Crimeii, în care Franța și Anglia s-au implicat un an mai târziu. În timpul războiului Crimeii, unirea Principatelor a devenit o problemă a echilibrului european.¹ Principatele au fost din nou ocupate de trupe rusești și austriece. Domnitorii s-au refugiat în Austria. Rusia a fost înfrântă și a acceptat negocierile de pace de la Paris. Marile puteri pregăteau alegerea unor adunări consultative speciale în fiecare Principat (adunări ad-hoc), al căror scop era de a face cunoscută în fața unei comisii internaționale părerea românilor asupra unirii și problemelor importante. Rezoluțiile acestor adunări urmau să fie făcute cunoscute în cadrul conferinței marilor puteri, la Paris, acolo unde erau luate deciziile finale, comunicate ulterior românilor sub forma unui decret promulgat de sultan.

În 1858, la Paris, în cadrul Conferinței Marilor Puteri, au fost prezentate cererile formulate de români la care s-a adăugat raportul Comisiei europene. După discuții prelungite, s-a semnat Convenția de la Paris, al cărei scop era de a oferi Principatelor o formă de organizare internă definitivă, care cuprindea statutul internațional și principiile de organizare internă a

¹Andrei Oțetea (coord.), *Istoria poporului român*, Editura Științifică, București, 1970, p. 260;

Principatelor. Fără să țină seama de cererile formulate de români, Convenția a adoptat o soluție hibridă: cele două Principate trebuiau să poarte denumirea de “Principatele unite ale Moldovei și Țării Românești” și se mențineau doi domnitori și două adunări, în cele două capitale distincte. Apropierea trebuia să se facă prin înființarea, la Focșani, a unei Comisii centrale, cu scopul de a elabora proiectele legilor comune, a unei curți de justiție și a unei curți de casație unice, aceeași organizare a armatei, în fruntea căreia se afla un singur șef suprem, ales prin rotație din cele două principate, o banderolă albastră la steagurile deosebite ale celor două țări.²

La 5 ianuarie 1859, Alexandru Ioan Cuza, personalitate de o desăvârșită probitate și pricepere în serviciile administrative în care slujise, bucurându-se de o mare popularitate,³ a fost ales cu unanimitate de voturi ca domn al Moldovei.

Prevalându-se de lipsa de precizie a Convenției de la Paris, în privința desemnării domnitorilor, conducătorii luptei naționale au decis ca alesul Moldovei să fie desemnat și în Țara Românească, iar Europa să fie pusă în fața faptului împlinit.⁴

La 24 ianuarie 1859, alegerea lui Cuza este acceptată în unanimitate, cu mare entuziasm și în Țara Românească, fapt ce a declanșat la București și pe întregul cuprins al celor două Principate o explozie de nemaipomenită bucurie.

Alegerea aceluiasi domn, cunoscut prin convingerile și patriotismul său, a reprezentat o însemnată victorie a poporului român în lupta pentru formarea unui stat național, independent și pentru progres social.

Devenit domnitor, Alexandru Ioan Cuza a concentrat în mâinile sale politica externă a statului, fapt care i-a permis, în ciuda existenței a două guverne și a două adunări la Iași și București, să desfășoare o susținută activitate politico-diplomatică proprie, deși Principatele continuau să se afle încă sub suzeranitatea Imperiului Otoman.⁵ Principalele obiective ale noului domn erau recunoașterea dublei alegeri, realizarea unirii politice și administrative depline și recunoașterea ei, alcătuirea unui plan de reforme prin care să se facă modernizarea societății românești.

²Gheorghe Platon, *Istoria modernă a României*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1985, p. 174;

³*Ibidem*;

⁴*Ibidem*;

⁵Nicolae Nicolescu, *Șefii de stat și de guvern ai României 1859-2003, Mică enciclopedie*, Editura Meronia, București, 2003, p. 14.

Marile Puteri, cu toate obiecțiile Austriei și ale Imperiului Otoman, au votat pentru acceptarea dublei alegeri, în toamna anului 1859.

Pe plan intern, Cuza a acționat în vederea unificării administrative și militare. Astfel, a unificat serviciile de vamă, serviciul telegrafului, a promovat elemente ale burgheziei în aparatul de stat, a numit funcționari moldoveni în Țara Românească și invers, s-a preocupat de uniformizarea armatei. La Conferința de la Constantinopol, organizată la sfârșitul anului 1861, Marile Puteri au convins sultanul să emită un firman prin care să recunoască oficial unirea pe timpul domniei lui Cuza.

Domnitorul proclama imediat unirea și nașterea națiunii romane. În aceste condiții, începea o amplă activitate reformatoare bazată pe crearea instituțiilor statului național modern, care să înlocuiască vechiul sistem politico-social dominat de marii proprietari funciari (Guvernul Barbu Catargiu, Guvernul Nicolae Kretzulescu și cel mai important pentru activitatea sa reformatoare – Guvernul Mihail Kogălniceanu).

În această perioadă, Principatele au urmat în politica externă o direcție proprie. Cuza a concentrat în mâinile sale toate pârghiile externe, pentru a evita eventualele oscilații provocate de viața internă. Oameni politici importanți, Ion Bălăceanu, Ștefan Golescu, Vasile Alecsandri, Dimitrie Brătianu, Costache Negri, au fost însărcinați cu misiuni diplomatice în capitalele europene. Domnitorul a susținut mișcările de eliberare ale popoarelor din Europa centrală și estică, emigrația poloneză, pe cea maghiară și pe cea bulgară de pe teritoriul român. A organizat și coordonat propaganda românească în străinătate și a susținut dezvoltarea culturală a românilor din Imperiul Habsburgic, în acest sens acordând sume de bani importante din bugetul statului. A înființat agenții diplomatice la Constantinopol, Paris și Belgrad, în 1862, a înființat ministerul de externe care urma să coordoneze întreaga politică externă, toate acestea pentru a afirma individualitatea politică a statului român

La începutul anului 1863, împotriva lui Cuza se contura “monstruoasa coaliție”, grupare eterogenă formată din liberali radicali, în frunte cu Ion C. Brătianu și C. A. Rosetti, și conservatori. Primii erau, alături de cei moderați, continuatorii ideologiei de la 1848 și îi reproșau moderația⁶ dorind o transformare economică și socială radicală, după modelul Europei Occidentale, în timp ce conservatorii îi reproșau un pretins revoluționarism⁷ întrucât doreau

⁶ Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2011, p. 233.

⁷*Ibidem.*

păstrarea tradițiilor și privilegiilor epocii premergătoare revoluției și insistau ca dezvoltarea să se facă fără schimbări radicale, lent. Din punctul de vedere al ambelor grupări, politica pe care o ducea Cuza era necorespunzătoare, întrucât existau diferențe ideologice și, în plus, domnul hotărâse să conducă autoritar.

Deși Cuza a reușit să pună în aplicare ambițiosul său program legislativ și de organizare a unor instituții moderne, poziția i-a fost subminată de activitatea “monstruoasei coaliții.”

Liberalii radicali conduși de Ion C. Brătianu și C. A. Rosetti au organizat lovitura de stat în 11 februarie 1866. După ce Cuza a semnat actele de abdicare, a plecat în străinătate, unde a murit în mai 1873.

Bibliografie:

- Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2011;
- Nicolescu, Nicolae, *Șefii de stat și de guvern ai României 1859-2003, Mică enciclopedie*, Editura Meronia, București, 2003
- Oțetea, Andrei, (coord.), *Istoria poporului român*, Editura Științifică, București, 1970;
- Platon, Gheorghe, *Istoria modernă a României*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1985;

România sub semnul independenței

Prof. Băican Ana-Maria,

Liceul Tehnologic „Paul Bujor” Berești, jud. Galați

În anul 1866 se petrec două evenimente semnificative în dezvoltarea politică a României moderne: înscăunarea unui prinț străin, care a dat țării prestigiu și sprijin politic, diplomatic și economic, și aplicarea unei constituții liberale care a creat cadrul necesar funcționării instituțiilor moderne și a reglementat statutul monarhiei în România.

Cei care au organizat detronarea lui Cuza au instalat un guvern provizoriu și au început demersurile pentru a găsi un domnitor. Această problemă era dezbătută și de Puterile garante, care-și exprimau îngrijorarea în legătură cu tendințele republicane și de independență ale românilor. Rusia și Turcia foloseau prilejul pentru a cere separarea și ocupația militară. Apărea chiar propunerea ca românii să fie întrebați din nou asupra viitorului lor, ca în 1857.

Pe plan intern, atât liberalii, cât și conservatorii erau în majoritate în favoarea aducerii unui prinț străin pe tronul României, ca soluție eficientă și sigură pentru stabilitatea politică și socială.

Prin intermediul Franței, s-a perfectat aducerea în țară a lui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, înrudit cu regele Prusiei și văr după mamă cu Napoleon al III-lea. La 25 aprilie 1866, Carol accepta propunerea și obținea acordul tatălui său, al regelui Prusiei și al cancelarului Bismarck pentru a pleca spre România. Din cauza conflictului austro - prusac, prințul a călătorit cu un pașaport fals, prin Zürich, München, Viena, Pesta până la Turnu Severin, fiind însoțit de Ion C. Brătianu. În dimineața zilei de 10 mai intra în București, pe Podul Mogoșoaiei, îndreptându-se spre Mitropolie, acolo unde a fost proclamat domn în fața Adunării, în fața căreia jura să păzească legile României, drepturile și integritatea sa.

După ocuparea tronului României, Carol I a reușit să atragă, în jurul său, ca principali sfetnici, mari personalități politice, precum: Ion C. Brătianu, Lascăr Catargiu, Dimitrie A. Sturdza, Petre P. Carp, Titu Maiorescu, Take Ionescu, Vasile Lascăr, Nicolae Filipescu, Barbu Ștefănescu-Delavrancea.

Adunarea Legislativă aleasă cu o lună înaintea venirii lui Carol s-a transformat în Adunare Constituantă, luându-și misiunea de a discuta și apoi de a vota proiectul unei Constituții. După dezbateri aprinse între conservatori și liberali, a fost promulgată de domn noua lege fundamentală, la 1 iulie 1866. Constituția a reprezentat un puternic instrument în dezvoltare a României moderne, în afirmarea independenței, în consolidarea instituțiilor și a statului național.¹ Constituția includea un sistem electoral bazat în continuare pe votul cenșitar. Pentru Adunarea Deputaților erau stabilite, după criteriul averii, patru colegii, primele două cuprindeau proprietarii funciari, iar al treilea, burghezia, liber profesioniștii, ofițerii în retragere etc., votul fiind direct. În al patrulea colegiu, unde votau țăranii, votul era indirect. Pentru Senat existau două colegii în care își exprimau opțiunea proprietarii funciari și de imobile.

Constituția din 1866 a fost privită, în exteriorul țării, ca o manifestare a independenței. Ea prevedea ereditatea domniei și atribuțiile unui domn suveran, depășind statutul de autonomie recunoscut prin tratatele internaționale. În același timp, legea fundamentală a României nu amintea nimic de suzeranitatea otomană și de garanția colectivă a puterilor europene.

Încă de la începutul domniei sale, Carol I și-a făcut cunoscută dorința de a modifica raporturile cu Imperiul Otoman și de a câștiga suveranitatea țării. Împrejurările fac ca acest deziderat – care era nu numai al liderilor politici și al lui Carol I, ci al întregului popor român – să se realizeze în noul context internațional apărut odată cu declanșarea luptei antiotomane a popoarelor de la sud de Dunăre.²

În 1873, domnul ridicase deschis problema independenței în Consiliul de Miniștri, iar în 1876 susținea că problema orientală nu-și va găsi rezolvarea decât o dată cu destrămarea Imperiului Otoman. Ideile lui Carol erau în concordanță cu cele ale clasei politice; existau însă în interiorul acestei elite păreri diferite asupra căilor și metodelor prin care România își putea obține statutul politico-juridic de stat independent.

Cei mai mulți liberali, printre care Ion C. Brătianu, Mihail Kogălniceanu, Vasile Boerescu, erau favorabili apropierii de Rusia și acțiunii deschise împotriva otomanilor. Această mare putere era singura interesată să sprijine mișcarea de eliberare națională, deoarece urmărea destrămarea Imperiului Otoman și controlul strâmtorilor Bosfor și Dardanele.

¹ Gheorghe Platon, *Istoria modernă a României*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1985, p. 209.

² Nicolae Isar, *Istoria modernă a românilor, 1774-1918*, Editura Universitară, București, 2006, p. 304.

Conservatorii s-au opus acestor tendințe în politica externă, susținând inițial menținerea regimului de garanție colectivă inaugurat în 1856; formația lor germană a inspirat ideea că pericolul nu vine dinspre Austro-Ungaria, ci dinspre Rusia, văzută ca un posibil dușman după hotărârile Congresului de la Paris din 1856. Așadar, în opinia lor, obținerea independenței depindea de relațiile diplomatice cu Germania și Austro-Ungaria.

În primăvara anului 1876, problema orientală s-a agravat: izbucnea răscoala bulgară, se declanșau revoluția junilor turci și apoi războiul sârbo – muntenegreno – otoman. România și-a exprimat prin note diplomatice poziția de neutralitate.

Noul guvern liberal condus de Ion C. Brătianu a trecut la inițiative diplomatice menite să pregătească posibila participare la un conflict cu otomanii; în august primul ministru a avut o întrevedere cu împăratul Franz Joseph I la Sibiu, iar în septembrie s-a deplasat la Livadia pentru a-l întâlni pe țarul Alexandru al II-lea și pe cancelarul Alexandr Gorceakov. Negocierile s-au încheiat însă fără o înțelegere privind independența și fără semnarea unei convenții româno-ruse care ar fi reglementat trecerea trupelor ruse pe teritoriul nostru.

Convenția a fost semnată abia la 4 aprilie 1877 de baronul Dimitri Stuart, reprezentantul Rusiei în România, și de Kogălniceanu, ministrul nostru de externe. Era stabilită trecerea armatelor ruse pe teritoriul românesc în regimul rezervat armatelor prietene, cheltuielile fiind suportate de guvernul rus. Actul fixa în cadrul unei anexe drumul spre Dunăre, care evita Bucureștiul, și numea comisarii pentru raporturile cu instituțiile românești. La scurt timp armata română intra în acțiune preluând apărarea Dunării pe linia Turnu Severin – Călărași. Au fost votate moțiuni prin care se declara starea de război cu Imperiul Otoman, dar nu și independența.

În 9 mai 1877, în urma unei intervenții a lui Nicolae Fleva, privind situația României, Mihail Kogălniceanu răspundea printr-un discurs ce proclama independența: “În stare de rezbel, cu legăturile rupte (cu Poarta – n. n.), ce suntem? Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare.”³ Camera deputaților și senatul au votat ulterior moțiunea de proclamare a independenței României.⁴

Armata rusă ajungea la Dunăre în iunie și înainta pe trei direcții: Târnovo – Șipca – Stara Zagora, peste Balcani; Nicopole; Biala – Rusciuc;

³ Petru N. Popescu, *Documente esențiale din istoria României. Acte și discursuri politice celebre*, Editura Istros, Brăila, 2015, p. 140.

⁴ Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului român*, ediția a IV a, Editura Univers Enciclopedic, București, 2011, p. 239.

Cheia victoriei în Balcani era luarea Plevnei, un puternic sistem de fortificații cu o poziție strategică însemnată, condusă de Osman pașa. Plevna controla drumurile Vidin – Târnovo și Nicopole – Sofia – Constantinopol; de aici otomanii puteau surprinde și înconjura coloana principală rusă ce se îndrepta spre pasul Șipca și Balcani. Ignorând forța armatei otomane, armata rusă a declanșat, în iulie, un atac total nepregătit și cu un efectiv militar mic. Înaintarea în Balcani s-a oprit la Plevna, unde atacurile rusești au fost sângeros respinse.

În aceste condiții, arhiducele Nicolae a cerut principelui Carol intervenția armatei române la sud de Dunăre, neacceptată până atunci de partea rusă. Divizia 4 și o parte din Divizia 3 au trecut Dunărea. România insista să se încheie o convenție militară de colaborare care să precizeze individualitatea armatei române. În cursul tratatelor dintre țară, arhiduce și principele României, din august 1877, s-a acceptat constituirea unui front românesc sub comanda lui Carol I, dar a fost respinsă convenția scrisă.

Noul atac asupra Plevnei, organizat de ziua onomastică a țarului, s-a încheiat doar cu cucerirea redutei Grivița I; următorul plan de luptă era asediul. La sfârșitul lunii noiembrie, Plevna a capitulat, comandantul ei predându-se ofițerilor români. Armata română participase la această operațiune cu 41 de batalioane și 112 tunuri Krupp, cele mai moderne din Europa. Luptele au continuat cu înaintarea armatei ruse spre Balcani, românii având misiunea să apere flancul vestic pe direcția Vidin – Belogradcik.

În februarie 1878 s-a încheiat armistițiul ruso-otoman, urmat de pacea de la San – Stefano. Delegatul României la tratative, colonelul Eraclie Arion, a fost împuternicit să susțină recunoașterea independenței și retrocedarea grurilor Dunării până la brațul Sfântu Gheorghe. La San – Stefano Rusia a hotărât însă reanexarea județelor din sudul Basarabiei, rezervându-și, în mod deschis, dreptul de a le schimba cu Dobrogea. O imensă protestare zgudui țara, pe când o nouă acțiune diplomatică, în apus, începea.⁵

Tratatul de la San – Stefano nemulțumea și mari puteri ca Anglia, îngrijorată de poziția câștigată de Rusia în Balcani, și Austro-Ungaria, care nu primea Bosnia și Herțegovina. Germania a preluat misiunea de reconciliere și a organizat noi tratative de pace. Între timp, Rusia a declarat că nu este în nici un fel angajată față de România, convenția din 1877 referindu-se doar la raporturile româno-otomane, nu și la cele ruso-române. În aprilie 1878, erau aduse din Balcani în România trupe și începea aplicarea planului de ocupare militară.

⁵Nicolae Iorga, *Războiul de independență 1877-8* – cursuri ținute la Universitatea Populară din Vălenii de Munte, Biblioteca Fundației Culturale Cuvântul, 1927, Vălenii de Munte, p. 11.

Delegația României care a participat la Congresul de la Berlin a fost condusă de Ion C. Brătianu și de Mihail Kogălniceanu. Ministrul de externe român revendica în discursul său garantarea integrității teritoriale, interzicerea trecerii trupelor ruse pe teritoriul României, dreptul la despăgubiri de război, recunoașterea independenței și a neutralității țării.

Prin tratatul final semnat la 1 iulie, independența era recunoscută de Rusia, Serbia, Imperiul Otoman, Austro-Ungaria și abia în 1880 de către Franța, Anglia și Germania.

Trecând peste dezamăgirea publică legată de cunoscutul rapt teritorial, câștigarea independenței de stat, prin eforturile și sacrificiile proprii ale poporului român, marca un moment de însemnătate excepțională în istoria națională, cu consecințe binefăcătoare pentru dezvoltarea viitoare a statului român și a societății românești, pe plan politic, socio-economic și moral.⁶

România a reușit să-și sporească prestigiul implicându-se activ în relațiile internaționale, mai ales că în 1883 a aderat la Tripla Alianță, o alianță politico-militară alcătuită din Italia, Germania și Austro-Ungaria.

Bibliografie:

- Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, ediția a IV a, Editura Univers Enciclopedic, București, 2011.
- Iorga, Nicolae, *Războiul de independență 1877-8 – cursuri ținute la Universitatea Populară din Vălenii de Munte*, Biblioteca Fundației Culturale Cuvântul, Vălenii de Munte, 1927.
- Isar, Nicolae, *Istoria modernă a românilor, 1774-1918*, Editura Universitară, București, 2006.
- Platon, Gheorghe, *Istoria modernă a României*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1985.
- Popescu, Petru, *Documente esențiale din istoria României. Acte și discursuri politice celebre*, Editura Istros, Brăila, 2015.

⁶Nicolae Isar, *op. cit.*, p. 317.

Marea Unire

Prof. Băican Ana-Maria,

Liceul Tehnologic „Paul Bujor” Berești, jud. Galați

Anul 1918, în ciuda marilor umilințe și sacrificii îndurate, a adus României cea mai frumoasă împlinire din întreaga sa istorie modernă: unitatea politică a tuturor românilor¹ care a fost posibilă în contextul afirmării pe plan internațional a principiului autodeterminării și a celui al naționalităților. Aplicarea acestor principii de către români s-a realizat în mod diferențiat de la o provincie la alta, în etape gândite realist și realizate treptat de la autonomie la independență națională și apoi la unirea cu România.

Prima provincie care s-a unit cu țara a fost Basarabia. Aici, se afirmă forțele naționale, prin înființarea, în martie 1917, a Partidul Național Moldovenesc care s-a aflat ulterior în fruntea mișcării pentru autonomie. În același timp, Ucraina și-a manifestat intenția de a-și extinde stăpânirea asupra acestei provincii, dar acest lucru a avut ca rezultat, intensificarea mișcării pentru autonomia Basarabiei.

La 20 octombrie 1917 s-a decis la Chișinău constituirea unui organ reprezentativ al Basarabiei numit Sfatul Țării, a cărui conducerea executivă era asigurată de Ioan Inuceț. Sfatul a decis inițial desprinderea Basarabiei de Rusia și autonomia sa, însă intensificarea agitațiilor bolșevice amenința securitatea politică și militară a Basarabiei. În aceste condiții, oficialitățile de la Chișinău, depășite de situație, au solicitat Guvernului român, să trimită trupe în Basarabia pentru a menține ordinea și securitatea instituțiilor, a căilor de comunicații, a depozitelor de muniții² și pentru a proteja populația civilă.

În urma intervenției trupelor române și a ciocnirilor dintre acestea și trupele bolșevice, guvernul Rusiei Sovietice a întrerupt relațiile diplomatice cu România și i-a sechestrat tezaurul, care fusese transportat la Petrograd înainte de ocuparea Bucureștiului. În noile condiții, Sfatul Țării a hotărât independența Republicii Democratice Moldovenești.

¹Ioan-Aurel Pop, *Istoria României moderne*, Editura Ideea Europeană, București, 2019, p. 131.

²Sorin Liviu Damean, Iulian Oncescu, *O istorie a românilor de la Tudor Vladimirescu la Marea Unire (1821-1918)*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2015, p. 263-264.

O ultimă etapă a autodeterminării Basarabiei s-a realizat prin actul din 27 martie 1918, prin care Sfatul Țării a hotărât, cu majoritate de voturi, unirea Basarabiei cu România. Unirea era văzută, așa cum afirma Ioan Inculeț, ca “chezășie a dezvoltării sale libere, calea neîmpiedicată spre cultura națională și dreptatea socială”.³ Rezultatul votului a fost comunicat președintelui Consiliului de Miniștri, Alexandru Marghiloman, aflat la Chișinău, iar prin Decretul regal nr. 842/22 aprilie 1918, regele a promulgat actul Unirii.

În Bucovina, situația se complică în 1918, căci supra provinciei ridica pretenții Ucraina. În asemenea împrejurări, fruntași ai mișcării naționale din Bucovina au trecut la acțiuni energice, Sextil Pușcariu întreținând vie ideea unirii în articolele publicate în gazeta Glasul Bucovinei.⁴ În primul său număr erau fixate obiectivele mișcării naționale a românilor bucovineni: “Vrem să rămânem români pe pământul nostru strămoșesc și să ne ocârmuim singuri, precum o cer interesele noastre românești.”⁵ La inițiativa lui, la 14 octombrie 1918 s-a convocat o adunare națională la Cernăuți, care s-a proclamat Adunare Constituantă. Aceasta a hotărât unirea Bucovinei cu celelalte provincii românești din imperiu într-un stat național independent.

Tot atunci s-a format Consiliul Național, ca organism reprezentativ, și un Birou Executiv, condus de Iancu Flondor.

Situația Bucovinei s-a complicat tot mai mult în această perioadă. Adunarea Ucraineană, susținută de Aurel Onciul (fost deputat român în Parlamentul austriac), acționa pentru încorporarea nordului Bucovinei. În aceste împrejurări, Consiliul Național a solicitat sprijinul armatei române. Guvernul român a aprobat la 23 octombrie 1918 intrarea unei divizii în Bucovina și a informat guvernul austriac în privința acestei decizii.

La 12 noiembrie 1918, Consiliul Național a votat “Legea fundamentală provizorie asupra puterilor Țării Bucovinei”. Tot atunci Consiliul a convocat pentru data de 15 noiembrie 1918 Congresul General al Bucovinei. Congresul a votat în unanimitate “unirea necondiționată și pe vecie a Bucovinei, în vechile ei hotare, cu Regatul României”,⁶ iar unirea a fost consfințită de regele Ferdinand prin Decretul – lege din 18 decembrie 1918.

³Bogdan Murgescu (coord.), *Istoria României în texte*, Editura Corint, București, 2001, p. 278.

⁴Sorin Liviu Damean, Iulian Oncescu, *op. cit.*, p. 266.

⁵Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului român*, ediția a IV a, Editura Univers Enciclopedic, București, 2011, p. 286.

⁶Mihai Adauge, Alexandru Furtună, *Basarabia și basarabenii*, Editura Uniunea Scriitorilor din Moldova, Chișinău, 1991, p. 266.

În Transilvania, mișcarea națională română era cea mai puternică din toate teritoriile locuite de români și aflate sub stăpânire străină.⁷

În octombrie 1918, când împăratul Carol I a propus federalizarea Austro-Ungariei, românii au răspuns printr-o declarație de independență a românilor, care se declarau parte a națiunii române în general.⁸ Documentul a fost elaborat la Oradea și prezentat apoi de către deputatul Alexandru Vaida-Voievod în parlamentul maghiar.

Organul politic de conducere unic al românilor din Transilvania era Consiliul Național Român, constituit la 18 octombrie 1918 din membri ai partidelor Național Român și Social Democrat Român. El a devenit centrul de coordonare al mișcării naționale din Transilvania.

În noiembrie, în întreaga Transilvanie s-au format, după modelul Consiliului Național Român Central, consilii și gărzi naționale locale. Acestea au preluat controlul politic și administrativ în întreaga provincie, reușind să mențină ordinea în Transilvania. La 9 noiembrie 1918, Consiliul Național Român Central adresa o notă ultimativă guvernului ungar, cerând întreaga putere de guvernare. În acest context, s-au desfășurat la Arad în 13-14 noiembrie 1918 tratativele cu reprezentanții guvernului ungar. Aceștia au recunoscut organismele politice românești, dar au oferit românilor doar autonomia Transilvaniei.

În vederea legalizării noii situații, consiliul a convocat pentru ziua de 18 noiembrie/1 decembrie 1918 Marea Adunare Națională, la Alba Iulia, alegerea nefiind întâmplătoare, acesta fiind considerat un orașul simbol, unde domnise în 1600 Mihai Viteazul. Nucleul Marii Adunări Naționale era format din 1.228 de delegați aleși, cu drept de vot, trimiși de toate comunitățile rurale și urbane, de unitățile administrative, de partidele politice, de biserici și de diferite organizații culturale și profesionale.⁹ Prezidată de Gheorghe Pop de Băsești adunarea a ascultat mai multe cuvântări. Reprezentative sunt discursurile rostite de Vasile Goldiș, care afirma: “dreptul națiunii române (din Ungaria, Banat și Transilvania) de a fi liberată îl recunoaște lumea întreagă, îi recunosc acum și dușmanii noștri de veacuri. Dar odată scăpată de robie, ea aleargă în brațele dulcii sale mame. Nimic mai firesc în lumea aceasta. Libertatea acestei națiuni înseamnă: - unirea cu Țara Românească.”¹⁰ și de Iuliu Maniu care considera că românii se simt în acele momente “ca orbul care de zeci de ani n-a văzut lumina zilei, când printr-o binefacere dumnezeiască i se deschid ochii și vede lumina sfântă a soarelui. Noi suntem aici ochii

⁷Florin Constantiniu, *op. cit.*, p. 288.

⁸Ioan-Aurel Pop, *op. cit.*, p. 140.

⁹*Ibidem*, p. 141.

¹⁰Ioan Suci, *Marea Unire de la 1 Decembrie 1918* apud Ioan-Aurel Pop, *op. cit.*, p. 150.

poporului care văd azi lumina libertății neamurilor.”¹¹ Discursurile au fost rostite și primite într-o atmosferă de mare entuziasm, în timp ce în afara clădirii peste 100.000 de români, veniți din întreaga Transilvanie, fremătau, în așteptarea unei decizii care li se părea încă a fi un vis minunat.¹² Decizia de unire a Transilvaniei cu România a fost însoțită de un program de înnoiri ce a direcționat dezvoltarea ulterioară a țării.

Episcopii Iuliu Hossu și Miron Cristea, alături de alți doi fruntași ardeleni, Alexandru-Vaida Voievod și Vasile Goldiș, au dus la București Declarația de Unire de la Alba Iulia.¹³ Unirea Transilvaniei cu România va fi actul care va încununa opera desăvârșirii unității naționale.¹⁴

Prin decretul nr. 3631 din 11 decembrie 1918, regele Ferdinand ratifica unirea Transilvaniei cu România. Astfel, se desăvârșea formarea României Mari care era de fapt opera oamenilor României vechi; ei au fost aceia care au știu folosi împrejurările internaționale prielnice pentru a reîntregi țara. Fără acești abili oameni politici ai României vechi, cea nouă nu ar fi fost posibilă.¹⁵

Noul stat românesc, având o suprafață de 295.049 km² și o populație de peste 18 milioane de locuitori, a fost recunoscut pe plan internațional prin tratatele de pace încheiate la Paris în anii 1919-1920.

Bibliografie:

- Adauge, Mihai, Furtună, Alexandru, *Basarabia și basarabeni*, Editura Uniunea Scriitorilor din Moldova, Chișinău, 1991.
- Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, ediția a IV a, Editura Univers Enciclopedic, București, 2011.
- Damean, Sorin Liviu, Oncescu, Iulian *O istorie a românilor de la Tudor Vladimirescu la Marea Unire (1821-1918)*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2015.
- Georgescu, Vlad, *Istoria românilor de la origini până în zilele noastre*, Editura Humanitas, București, 1992.

¹¹1918 la români, vol. X apud Ioan-Aurel Pop, *op. cit.*, p. 151.

¹²Florin Constantiniu, *op. cit.*, p. 293.

¹³Ioan-Aurel Pop, *op. cit.*, p. 151.

¹⁴Sorin Liviu Damean, Iulian Oncescu, *op. cit.*, p. 269.

¹⁵Vlad Georgescu, *Istoria românilor de la origini până în zilele noastre*, Editura Humanitas, București, 1992., p. 221.

- Murgescu, Bogdan (coord.), *Istoria României în texte*, Editura Corint, București, 2001.
- Pop, Ioan-Aurel, *Istoria României moderne*, Editura Ideea Europeană, București, 2019.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ-EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. înv. primar Băjan Margareta
Liceul George Țârnea, Băbeni, jud. Vâlcea

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc de la cea mai fragedă vârstă . Scopul ei este de a forma cetățeni conștienți și preocupați de mediul natural și de cel creat de om, care să înțeleagă și să acționeze cu responsabilitate pentru ocrotirea mediului, și, de aici, necesitatea implicării în activități cu caracter ecologic într-o măsură cât mai mare a cetățenilor unei comunități prin instituțiile existente.

Conținuturile educației ecologice contribuie la formarea unei conștiințe și a gândirii ecologice despre natură, dar și a formării unei comportări atente și corecte față de ea. Nu este suficientă o simplă informare cu privire la mediul înconjurător, ci este important ca elevii să-și poată exprima idei personale și să manifeste o atitudine legată de responsabilitatea pe care și-o asumă în privința mediului în care trăiesc. Trebuie să fie capabili să înțeleaga relațiile existente între anumite situații și să analizeze, să sintetizeze și să generalizeze informațiile.

Este importantă rezolvarea cauzelor care au dus la o anumită situație și nu a efectelor acesteia. Educația privind protecția mediului înconjurător se adresează atât minții cât și sufletului elevilor. Un rol deosebit îl prezintă stimularea interesului și entuziasmului acestora. Instituțiile educaționale joacă un rol major în educația privind mediul înconjurător, deoarece tinerii petrec o mare parte din timp aici și pentru că este locul unde sunt transmise cunoștințe care au menirea de a dezvolta atitudinea pozitivă a elevilor față de problemele mediului înconjurător.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când elevii – cetățenii de mâine – vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii și vor deveni factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Conștientizând frumusețea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, copiii vor înțelege utilitatea acțiunilor ecologice.

Pentru a avea un stil de viață sănătos, copiii trebuie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător în vederea formării unei conștiințe civice și a unui comportament participativ pentru însușirea unor reguli cu caracter ecologic ce vizează asigurarea echilibrului dintre sănătatea individului, societății, a mediului.

Menirea noastră ca dascăli este aceea de a deschide mintea și inima copiilor, de a-i ajuta să privească NATURA ca pe o prietenă, care are nevoie de dragostea și respectul nostru. Orice copil

poate deveni ocrotitor al naturii, cu condiția să o îndrăgească. Pentru a iubi natura trebuie însă să o cunoaștem, să-i înțelegem șoptele ei minunate, transmise prin glasul viețuitoarelor ei.

Iubirea pentru NATURĂ nu se poate rezuma la simple declarații față de frumusețile ei și nu înseamnă doar dorința de a fi în mijlocul ei, ci a acționa în folosul acesteia.

Orice cadru didactic trebuie să-i facă pe elevi să conștientizeze faptul că noțiunea de protecție a naturii nu impune renunțarea la resursele oferite de aceasta, ci doar folosirea lor rațională, fără abuzuri. Se impune cultivarea interesului față de menținerea unui mediu natural echilibrat, propice vieții, dar și a unui comportament favorabil ameliorării relațiilor dintre om și mediul natural în care trăiește. Pornind de la aceste considerente am organizat și desfășurat cu elevii activități ecologice cum ar fi:

„Coșurile ecologice”- Cu ajutorul resurselor. Povestea Monstrul de gunoi, de Layla Audi

<https://scolicusclipici.noii-orizonturi.ro/product/monstrul-de-gunoi/> și a documentarului-*O scurtă istorie a hârtiei* <https://www.youtube.com/watch?v=KKoVjkW9xUI> elevii au înțeles cât de necesar este să reciclăm hârtia și au confecționat un coș ecologic pentru a strânge hârtia pe care nu o mai putem utiliza, pentru a fi reciclată.

„ **Parada obiectelor ECO!**” - Activitate practică de confecționare de obiecte și a trofeului pentru Eroul mediului din școala noastră din materiale reciclate. Vizionare Povestea bidonului de plastic <https://www.youtube.com/watch?v=GY3ssbnpcWY&t=15s>.

„**Orășelul ecologic-grija noastră pentru mediul înconjurător** “ Vizionare „O plimbare prin oraș-poveste cu mesaj ecologic <https://www.youtube.com/watch?v=DoRSdXfaPZc> ,discuții despre cum arată orașul în zilele noastre și cum trebuie să arate un oraș ecologic, ce putem să facem pentru acest lucru. Viziunea orașului ecologic a fost transpusă de copii în desene .

Bibliografie:

- Mohan, Gheorghe, Ardelean, A., – „Ecologie și protecția mediului”, București, Ed. „Scaiul”, 1993.
- N.Botnariuc- ”Ecologie”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982.
- M. MAZILU, ”Ecologie și protecția mediului înconjurător”, Timișoara, Editura Mirton, 2004

STRATEGII INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE PRIN INTERMEDIUL MATERIALELOR EXPUSE ÎN CLASĂ

Prof. Bălăceanu Elena Gabriela
Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab”, Râmnicu Vâlcea

Inovația în procesul de educație constă în preocuparea cadrelor didactice de a găsi metode, soluții ingenioase care să aibă rolul de a menține elevul și nevoile sale de învățare în prim plan, fie că este vorba de o lecție de predare, consolidare, evaluare sau autoevaluare.

Noile tendințe în educația mondială și națională au adus printre tematicile de interes modul în care sunt amenajate și decorate încăperile de lucru pentru elevi. Spațiile destinate sălilor de clasă, laboratoarelor, cabinetelor sau altor săli cu destinație educațională ar trebui și ele regândite conform noilor tendințe reformatoare, moderne, valoroase în educație, acestea susținând schimbările în predare și învățare. Maximizarea oportunităților de învățare și crearea unor experiențe semnificative, prin regândirea spațiului educațional, ar trebui să constituie un deziderat al oricărui cadru didactic. Sala de clasă ar trebui să fie decorată în mod special pentru a o transforma în locul cel mai potrivit pentru învățare.

Crearea unui mediu distractiv și productiv de învățare în sala de clasă trebuie să preocupe fiecare cadru didactic. Un „bun venit” tematic este mult mai probabil să genereze implicare, decât un mediu steril. O sală de clasă potrivită din punct de vedere vizual sprijină și inspiră procesul de învățare, încurajează creativitatea și munca în echipă. Iată câteva principii utile pentru decorarea unei săli de clasă: trebuie să aveți în vedere pentru cine decorați, care sunt beneficiarii decorurilor; nivelul clasei, disciplinele studiate, interesele, contextul cultural general și diferențele vă vor ghida în alegerea afișajului; decorul ar trebui nu doar să arate frumos, ci să fie și funcțional. Scheme ale capitolelor, hărți, desene, pot fi atrăgătoare din punct de vedere estetic și foarte utile pentru asimilarea/ fixarea unor conținuturi; realizarea unei schițe a sălii, care să includă tema, schema de culori, mobilierul, spațiul disponibil este foarte importantă. Luați în calcul și viziunea școlii din care faceți parte și încercați să faceți ca proiectul vostru să devină parte a proiectului complex al școlii.

Tema aleasă trebuie să aibă legătură cu domeniile de interes specifice vârstei și, pe cât posibil, cu provocările curriculare specifice anului școlar care urmează să fie parcurs. E util să le cereți părerea și elevilor. În acest sens, le puteți solicita să deseneze cum le-ar plăcea să arate clasa lor. Dacă nu aveți suficiente idei, nu sunteți foarte siguri că ați făcut cele mai bune asocieri cromatice sau nu aveți abilitatea de a pune în practică ceea ce ați dori să realizați, cereți ajutorul unui artist plastic, eventual coleg, specialist în domeniu. Alegeți o temă de culori. Două-trei culori predominante vă vor fi suficiente pentru a crea un decor "curat" și coerent.

Dacă decideți să zugrăviți pereții, este indicat să alegeți o singură culoare. Mai multe culori sau modele folosite vor obosi mai curând ochii și vor distra atenția.

Luați în calcul și viziunea școlii din care faceți parte și încercați să faceți ca proiectul vostru să devină parte a proiectului complex al școlii. Dacă există o serie de reguli (cum ar fi posibilitatea elevilor sau profesorilor de a realiza picturi murale, existența unor spații pentru afișaj, în afara sălii de clasă, unde se pot posta anunțuri generale sau specifice clasei sau chiar proiecte de artă sau științifice etc).

Personalizați clasa cu fotografii și proiecte ale elevilor. Acest lucru va crea un mediu unic și semnificativ pentru clasa voastră. Operele de artă, proiectele de scriere creativă ale elevilor voștri, diverse proiecte științifice, explicații ale unei probleme de matematică, fotografiile din cadrul excursiilor tematice pot întregi decorul clasei și da valoare muncii copiilor. Ele pot fi rezultate ale

activității anterioare sau putem crea spații care să încadreze noile proiecte ce vor veni. Acestea sunt de preferat decorațiunilor și posterelor cumpărate din magazin. În acest fel, elevii se vor simți valorizați, iar motivația pentru a fi creativi va crește. Succesul propriilor produse dă un sentiment unic de mândrie și proprietate. Este o afirmare publică a valorii elevului. Din acest motiv, este indicat să lăsăm un spațiu considerabil din sala de clasă pentru a afișa lucrările elevilor.

Internetul este o sursă foarte valoroasă de idei pentru decorare. Bucurați-vă de șansa de a-l putea utiliza. Există o mulțime de site-uri specializate, în întreaga lume, care vă pot ajuta.

Plantele sau animalele de companie mici pot constitui o opțiune pentru a înveseli și anima clasa și totodata, o bună modalitate de a responsabiliza elevii. Fie că va avea fiecare planta lui, pe care trebuie să o îngrijească zilnic, fie că vor fi responsabili pe rând cu îngrijirea lor sau a animalului de companie, aceasta va fi o bună manieră de a atribui responsabilitate. În alegerea animalului ne vom opri, în general, la pești sau hamsteri, fiind până la urmă acceptată și o țestoasă sau un iepure. În toate cazurile se va cere acordul unui medic, dată fiind predispoziția spre alergii a unora dintre elevi.

Înainte de a vă hotărî să achiziționați materiale pentru proiectul vostru de amenajare, asigurați-vă că nu le aveți deja uitate prin dulapul vostru sau nu le puteți dobândi de la un coleg căruia nu îi mai folosesc. Întotdeauna se găsesc rătăcite tuburi de tempera, hârtie colorată, coli de carton, pernuțe sau chiar piese de mobilier. În funcție de bugetul alocat pentru acest proiect de amenajare, de necesitatea de a decora total sau doar parțial sala avută în vedere, va trebui să gândiți strategia de achiziție. Cu toții suntem de acord că estetica unei clase contează pentru starea de spirit a elevilor și profesorilor ei. Există o relație foarte strânsă între oameni și mediul lor.

Încă din 1950, cercetătorii au constatat că o încăpere neatractivă vizual produce nemulțumire, oboseală și dorința de a scăpa (Maslow & Mintz, 1956). Studii mai recente arată că aspecte simple precum climatul, culoarea și decorurile pereților, sistemul ajustabil de lumini și așezarea elevilor în clasă, au rolul de a influența pozitiv emoțiile elevilor și au un rol important în a determina atitudinea și comportamentul elevilor, din punct de vedere al prezenței, participării la clasă și în relația cu profesorul. (Graetz, 2006; Sommer & Olsen, 1980; Wong et al., 1992).

Cercetările au arătat că simpla prezență a unui afiș legat de o sarcină de clasificare sau calcul, precum și unul sugestiv pentru sarcinile creative, au crescut încrederea și plăcerea de a lucra a elevilor.

Prin simpla selectare și postare a afișelor cu un aspect estetic plăcut la clasă, vor fi în creștere interesele vizuale pentru sala de clasă. La rândul său, acest lucru creează un mediu plăcut, de natură să încurajeze atitudini pozitive și comportamente pozitive ale elevilor. În timp ce acest efect ar putea fi realizat prin expunerea unor printuri de arta, cei mai mulți profesori de știință vor opta pentru postere de știință. O astfel de strategie stimulează vizual elevii și creează, de asemenea un mediu științific pentru ei.

Cel puțin, acest lucru poate schimba orientarea mentală a elevilor, mai ales dacă se face trecerea de la clasa lor, cu care sunt obișnuiți, la un spațiu special pentru știință. În timp ce toate posterele sunt concepute pentru a fi educative și comunitatea educației formale este consumatorul principal al celor științifice, multe nu sunt bine concepute pentru a sprijini activitatea la clasă. Există uneori tendința de a se cuprinde o cantitate cât mai mare de informații pe un afiș, în defavoarea imaginilor și a schemelor sau în detrimentul unei mărimi potrivite a scrisului, care să-i permită elevului să descifreze fara efort scrisul.

Cele mai apreciate și utile sunt cele cu litere, cifre sau imagini mari și emblematic. O valoare educativă crescută o au și imaginile 3D. Imaginile care inspiră un sentiment de curiozitate,

care sunt discrepante sau provocatoare pot spori eficiența de instruire a posterului prin depășirea naturii lui statice și angajează în mod activ elevii în conținut.

Posterele de perete, cu conținut științific, sunt frecvente în cele mai multe laboratoare de știință, atât la nivelul gimnazial, cât și la liceu. Acestea transmit un set de conținuturi științifice, printr-un mix de text și imagini. Scopul fiecărui profesor nu trebuie să fie acela de a transforma afișele educative în simple bucăți de tapet, cu scop decorativ, menite să umple un gol sau să mascheze un perete murdar. În timp ce există o mare cerere pentru astfel de postere de la profesori, foarte des valoarea educațională a acestora este neaccesată și multe rămân pur și simplu uitate "imagini frumoase" de pe perete. Literatura pedagogică identifică cinci strategii sau sfaturi care au rolul de a maximiza valoarea educativă a posterelor sau afișelor în procesul de învățare, în lumina a ceea ce se știe despre relația complexă între mediul de învățare și elevi:

- Afișarea de postere pentru a stârni curiozitatea și motivația de a învăța a elevilor, pentru a învăța mai mult despre conținutul științific;
- Selectivitatea în alegerea posterelor, în special în ceea ce privește tipul și dimensiunile imaginii, precum și întinderea textului aplicativ;
- Rotirea posterelor de la o unitate de învățare la alta pentru a menține elementele vizuale și cognitive care să stimuleze permanent gândirea elevilor, conexiunile între informații și să genereze întrebări în mintea celor care studiază;
- Rotirea posterelor, în cadrul aceleiași unități, pentru a menține trează atenția elevilor și a evidenția conținuturile-cheie;
- Postarea imaginilor pentru a focaliza atenția elevilor asupra obiectivelor mai importante, mai ales pentru acei elevi care au tendința de a-și pierde ușor interesul.

Vizibilitatea în clasă a imaginilor joacă un rol important. Dacă acestea sunt vizibile din orice poziție din clasă, atunci valoarea lor crește. Este indicat să evităm poziționarea după ușă, în imediata apropiere a unui dulap etc., situații care obstrucționează privirea.

Realizarea de decorațiuni poate merge mult mai departe decât schimbarea atmosferei. De aceea, trebuie să ne întrebăm, "Cum pot aceste decorațiuni să sporească elevului experiența de învățare, în acest an?" Profesorii subestimează adesea impactul pe termen lung al afișelor. Ce postează pe pereți are, de fapt, un potențial enorm de a oferi un sentiment de comunitate și de proprietate. Afișajul de pe pereți oferă o oportunitate de absorbție pasivă de informații. El le consolidează formule, reguli, lecții de viață și descoperiri academice.

Decorațiunile pot dezvolta și sentimentul de comunitate. Ele trebuie să fie acțiuni ale întregii comunități educative, aspecte valabile pentru toți cei prezenți și ceva ce toată lumea poate să vadă. Astfel, pot să fie postate: regulile clasei și ale școlii, obiectivele academice sau civice ale clasei, sloganul școlii sau al clasei etc. Cele trei laturi ale dezvoltării, vizate prin afișajul din clasă-de învățare, de proprietate și de comunitate, duc la creșteri importante pentru elev. Prin opoziție, afișele care conțin informații vechi, greșite, incomplete, depășite din punct de vedere științific, nu au niciun aport pozitiv, ba chiar pot avea unul negativ producând confuzie sau deinformare.

Unii practicieni sunt chiar de părere că nu este bine să afișezi nimic înainte ca aceste materiale să fi fost explorate, create de către ei sau să fi avut la bază contactul cu elevii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Hattie, John, *Învățarea vizibilă: ghid pentru profesori*, trad. Cristina Dumitru, București, Editura Trei, 2014
2. Ionescu, M., Radu I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
3. Moise, C., 1996, *Concepte didactice fundamentale*, Ankarom, Iași

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ABORDARE INTERDISCIPLINARĂ

Prof. CORINA BĂLAN
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV “FLORIN FLEȘERIU” - SEBEȘ

Ne întrebăm adesea care sunt motivele dezastrelor naturale manifestate în ultimul timp în toată lumea : inundații, cutremure, alunecări de teren , tornade , valuri uriașe etc. Natura se revoltă nu mai suportă atâta agresiune , strigă disperată după ajutor într-o manieră care ne obligă la “trezire”. Poluarea determina schimbări climatice , generând fenomene extreme , bulversând ordinea obișnuită a manifestărilor naturii .

Inundațiile sunt doar lacrimile unui plâns amar , nealinat ; tornadele sunt expresia furiei unei naturi suferinde , victima a nepăsării noastre .

Profesia de dascăl înseamnă un aliat în realizarea dorinței de a face ceva pentru “darul nostru neprețuit” natura . Sădirea în inimile și conștiințele copiilor a sentimentului responsabilității pentru păstrarea mediului înconjurător era un pas înainte .

Elevii trebuie învățați să înțeleagă natura , să îi aprecieze frumusețea , să-i descopere comportamentele și particularitățile , să se apropie de ea și să o protejeze. Entuziasmul copiilor în rezolvarea problemelor societății legate de distrugerea mediului , credința lor sinceră că pot schimba lumea , voluntariatul în slujba binelui transformă reguli simple în comportamente sănătoase și eficiente de protejare a naturii.

Educația ecologică nu are nevoie de o disciplină specială , ea se regăsește în toate disciplinele din cadrul ariilor curriculare prin diferite tipuri de activități .

Iată câteva exemple :

La *limba română* studierea unor texte literare despre natură , crearea de texte care să ilustreze frumusețea naturii , legătura dintre plante, animale și om , elaborarea unor mesaje , afișe pe teme ecologice sunt mijloace care mobilizează elevii afectiv și emoțional .

Aparent incompatibilă cu tematica legată de mediu, *matematica* oferă posibilitatea recuperării și refolosirii hârtiei prin decuparea unor figurilor geometrice , construirea unor corpuri geometrice din hârtie recuperabilă (cutii) . Prin compunerea și rezolvarea unor probleme , elevii pot fi puși în situația de a evalua cifrele exacte ale acțiunii necontrolate a omului asupra naturii .

Biologia este disciplina din studiul căruia elevul dobândește în mod organizat cunoștințe cu privire la mediul înconjurător , la componentele acestuia , la poluare și consecințele pe termen scurt și pe termen lung , la modalitățile de prevenire a degradărilor și la acțiunile de ecologizare ; puse în valoare prin diverse modalități : plantarea și îngrijirea plantelor din clasă și din curtea școlii, activități de observare în grădini , păduri ; completarea unor portofolii cu informații despre natură ; participarea la acțiuni de ecologizare .

Geografia pune elevii în situația de a observa complexitatea fenomenelor naturale , legătura și interdependenta dintre acestea prin activități de cunoaștere și de protejare a naturii : drumeții , excursii , îngrijirea spațiilor verzi , amplasarea de coșuri în parcuri și zone turistice.

La disciplina *istorie* elevii descoperă rolul pădurilor , apelor , a întregii naturi în luptele duse de romani împotriva dușmanilor , mediul fiind un factor determinant în viața oamenilor . In dezvoltarea conștiinței legate de protecția mediului și modalități de educare in spirit ecologic, un rol aparte îl are *educația civică* , de exemplu prin elaborarea și discutarea unor studii de caz care sa ilustreze relațiile dintre om și natură .

Educația tehnologică și educația plastică oferă posibilitatea refolosirii unor materiale : hârtie, sticle, deșuri textile , materiale plastice și punerea în valoare a creativității elevilor prin lucrări cu teme legate de natură . Colajele , afișele cu mesaj ecologic îmbină informația științifică cu latura estetică . Prin învățarea unor cântece despre plante și animale, la *educație muzicală*, elevii sunt mai aproape de natură.

Pornind de la ideea abordării interdisciplinare a problemelor legate de mediu, se pot realiza proiecte cu teme ecologice “Omul prieten al naturii”, “Pământul casa noastră” . Abordarea aceluiași subiect în cadrul diferitelor discipline , din altă perspectivă , cu alte mijloace ; sintetizarea finală a ideilor desprinse și găsirea soluțiilor , vor face ca latura informativă și latura formativă a activităților să se armonizeze , iar finalitatea să fie cea așteptată .

Noi suntem sau ar trebui să fim protectorii mediului înconjurător. Ce poate fi mai natural decât mirosul floriilor deschise de îmbrățișarea soarelui, ce poate fi mai calm decât zgomotul ploii care hrănește holdele, ce poate fi mai plăcut decât o adiere a vântului de primăvară ce răcorește trupul, sau mai încântător decât verdele crud al ierbii ce dezmiardă ochii?

Cadrele didactice, mai mult decât oricine, trebuie să avem o atitudine mai eficientă în ceea ce privește protejarea mediului, le putem dezvolta elevilor acest simț civic și estetic, îi putem determina să fie conștienți de acest miracol: natura.

Pentru un mediu sănătos! Să acționăm împreună pentru a limita poluarea mediului înconjurător .

Rolul metodelor didactice activ-participative în procesul de corectare/ ameliorare a scris-cititului la elevii deficienți mintali

**Bălan Liana Cristina
Școala Gimnazială Specială „Maria Montessori” Bacău**

„Metodele activ-participative utilizate în practica instructiv-educativa permit elevului satisfacerea cerințelor educaționale prin efort personal sau în colaborare cu alți colegi. Specific acestor metode este faptul ca se stimuleaza interesul pentru cunoaștere, este facilitat contactul cu realitatea inconjuratoare, sunt sub-ordonate dezvoltării mintale și nivelului de socializare a elevilor.”

Utilizarea metodelor activ-participative în procesul de corectare a scris-cititului poate avea implicații asupra dezvoltarea inteligenței emoționale, dezvoltarea percepțiilor și reprezentărilor vizuale, dezvoltarea imaginației creatoare, inducerea unei stări de liniște, reducerea tensiunii și anxietății, dezvoltarea capacității de a se exprima mai repede și mai ușor, facilitarea comunicării interpersonale, creșterea sociabilității, creșterea adaptării în societate, dezvoltarea sentimentului de încredere în sine și realizare, dezvoltarea simțului aprecierii artistice și de exprimare, îmbogățirea și dezvoltarea proceselor gândirii, dezvoltarea limbajului și vocabularul implicat în timpul procesului de creație, dezvoltarea capacității de concentrare a atenției, îmbunătățirea cooperării cu alții în realizarea unor activități de grup, dezvoltarea respectului față de rezultatele muncii lor, diminuarea stărilor conflictuale.

Metodele activ-participative asigură păstrarea atenției pe o perioadă mai lungă de timp, ușurează învățarea și mai ales consolidează cunoștințele acumulate. Prin intermediul lor se formează priceperi și deprinderi, se previn apariția oboselii. Cadrul didactic îl poate determina pe elev să fie deschis spre procesul de învățare, să participe activ la propria formare să iubească învățarea și să fie atașat față de cel care îl educă. Poate fi inclus cu succes în toate activitățile didactice și în oriceare moment a acestora.

Conform datelor psihologiei și pedagogiei, strategiile cele mai eficiente de învățare a citit-scrisului au ca metode centrale metodele active care solicită cel mai mult descoperirea noilor cunoștințe de către elevul însuși. Aceste metode le vor subordona, deci, pe toate celelalte în procesul didactic. Interactivitatea presupune atât cooperarea, cât și competiția, ambele implicând un anumit grad de interacțiune.

Corectarea deficiențelor articulatorii verbale poate fi mult ajutată dacă are loc în paralel cu corectarea motricității în general. Etapa pregătitoare este etapa în care se evaluează deprinderile și abilitățile prerechizite necesare pentru structurarea limbajului. Exercițiile aferente etapei pregătitoare antrenează motricitatea în general, percepția auditivă, lateralitatea, schema corporală, orientarea spațio-temporală și structurarea senzorio-perceptivă. Etapa emiterii sunetului este o etapă în care se poate opta pentru emiteria spontană a sunetului utilizând onomatopeele sau a alte jocuri fonetice, frământări de limbă, etc.

Dacă sunetele nu pot fi emise se utilizează metodele specifice care se referă la obținerea izolată a sunetului și se realizează prin două procedee: demonstrație articulatorie sau derivarea sunetului din alte sunete pe care le poate pronunța. Etapa diferențierii sunetului izolat se parcurge după ce sunetul deficitar a fost emis și se poate realiza prin jocuri de tip Sunt la fel sau diferite? și astfel se realizează și etapa consolidării sunetului nou-emis care presupune în plus realizarea fișelor de lucru. În etapa diferențierii sunetului-țintă la nivel de silabe și cuvinte se parcurg aceleași etape ca în etapa diferențierii sunetului izolat doar că se realizează la nivelul silabelor și apoi al cuvintelor. Etapa automatizării sunetului este importantă pentru structurarea abilităților de comunicare în vorbirea spontană, naturală, prin utilizarea propozițiilor simple și dezvoltate, prin frământări de limbă, prin jocuri de cuvinte.

Metoda fonetică - analitico – sintetică, pune accentul pe pronunțarea diferențiată a sunetelor atunci când acestea sunt singure, pe desprinderea lor corectă din vorbire, pe

combinarea lor corectă în silabe și cuvinte. Învățarea cu ajutorul specializat oferit de profesor a fiecărui sunet nou se realizează pornind de la diferențierea unității sonore a vorbirii și numai după ce s-a realizat familiarizarea elevului cu aceasta se cunosc literele ca reprezentări grafice ale sunetelor, după care elevii învață diferitele combinații ale literelor în silabe și cuvinte pe care le transpun în unități sonore în procesul citirii. Având în vedere particularitățile fonetice specifice limbii române în citire, această metodă presupune ca ordinea învățării sunetelor și literelor să fie în raport de dificultățile pronunțării lor. Sunetele care prezintă cele mai puține dificultăți de pronunțare sunt vocalele, apoi se învață elementele cu un grad mai mare de dificultate, consoanele care se pot prelungi “m, n”, apoi consoanele fricative “f, v, s, ș, z, j”, apoi explozivele “p, b, t, d, k, g” și cele mai grele africaterile “ce, ci, che, chi, ge, gi, ghe, ghi”.

Criteriul principal al ordonării materialului informativ pentru eficientizarea procesului de învățare este criteriul dificultății pronunției sunetelor, dar se mai ține seama și de dificultățile scrierii literelor și a posibilităților de combinare a lor în cuvinte.

Astfel dacă metoda fonetică, analitico-sintetică, care este o metodă specifică procesului de învățare a citit-scrisului nu are rezultate în procesul de corectare a scris-cititului pentru elevii cu deficiență mintală putem folosi jocul didactic.

În corectarea tulburărilor de scris-citit este indicată utilizarea metodelor activ-participative pentru citirea unor litere, a grupurilor de litere și a cuvintelor, după principiul de la simplu la complex, de pe scheme-planșe, alcătuite dinainte de profesor. Pentru identificarea literelor se poate aplica jocul didactic „Repeta după mine !”

Obiectivul acestui joc este verificarea capacității de diferențiere perceptiv-fonetică a sunetelor și grupurilor de sunete, separate și situate în poziții diferite în structura cuvântului.

Fiecare elev trebuie să asculte cu atenție și să repete după profesor sunetele pe care le aude: I, Ș, R, Z, J, P, F, .

Pentru sunetele pronunțate greșit le putem solicita elevilor să le folosească în cuvinte, urmărind să fie situate la începutul, la mijlocul și la sfârșitul cuvântului. În cadrul jocului se pot folosi următoarele cuvinte cunoscute elevilor:

Pentru sunetul I: iarbă, iarnă, iepure, iulie, etc.

Pentru sunetul Z : zăpadă, zarzăre, zâmbet, zurgălăi, etc.

Pentru sunetul P: picior, pește, pitic, pasăre, pui, etc.

Pentru sunetul R: rochie, roată, pernă, curte, cuier, car etc

Pentru sunetul Ș: șarpe, șade, vișine, pește, frunțaș etc.

Pentru sunetul J: jucărie, jar, vâjâie, bandaj etc.

Pentru sunetul F: farfurie, floare, uniformă, praf, taraf etc.

Procedam la fel cu următoarele grupuri de sunete: ce, ci, ge, gi, ghe, ghi.

Pentru grupul de sunete ce(ci): cer, cercel, Marcel, pace, tace

Pentru grupul de sunete ge(gi): ger, gene, înger, fuge, trage.

Pentru grupul de sunete ghe, ghi: gheață, ghete, îngheț, Gheorghe etc.

Pentru a exersa pronunția corectă, pentru această activitate, putem folosi seturi de imagini care reprezintă obiecte, ființe, fenomene.

Pentru activizarea elevilor în timpul jocului la fiecare răspuns corect toți elevii au aplaudat și în cazul unui răspuns greșit elevul respectiv a primit o pedeapsă hazlie.

Dezvoltarea capacității de discriminare auditivă, vizuală și kinestezic-motrică se poate realiza prin folosirea unor procedee activ-participative care să se situeze și să faciliteze analiza și sinteza fonetică a structurii cuvintelor și propozițiilor. Rezultatele sunt mai bune dacă se folosesc, inițial, cuvinte mono și bisilabice, ca în final să se ajungă la cele polisilabice. Pentru a fixa mai bine imaginea vizuală a despărțirii cuvintelor în silabe, se poate folosi scrierea colorată, cu una sau mai multe culori.

Pentru a obișnui elevul să-și concentreze activitatea psihică, și în primul rând gândirea și atenția, asupra procesului de analiză și sinteză a elementelor componente ale grafo-lexiei

profesorul poate face o serie de exerciții, folosind un material variat chiar și de tipul unor probe de atenție.

Dezvoltarea capacității de sesizare a relației dintre fonem-grafem, literă-grafem și fonem- literă la elevii cu tulburări de scris-citit se realizează cu dificultate. Aceste relații sunt necunoscute, sunt uitate adeseori, se confundă și nu se pot realiza legăturile dintre planurile acustic și optic, dintre cele acustic și kinestezic. Pentru dezvoltarea unei asemenea capacități, se pot utiliza o serie de procedee. Profesorul citește un text, și de câte ori este întâlnită litera sau literele afectate, elevul trebuie să le semnalizeze sau să le sublinieze. Ulterior le va reproduce în scris. În a doua etapă, elevul citește singur textul, sub supravegherea profesorului și își subliniază literele sau cuvintele la care întâmpină dificultăți, ca apoi să le transpună corect în scris. Procedeele sunt eficiente și când se recurge la un demers invers, adică erorile făcute, în scris, sunt subliniate într-un text dat sau în textul realizat de elev.

Cu bune rezultate, în dezvoltarea capacității de discriminare, se pot folosi comparațiile pentru distingerea asemănarilor și deosebirilor dintre diferite grafeme și litere asemănătoare, din punct de vedere auditiv, vizual și kinestezic, cu scopul contribuției la fixarea și întărirea legăturilor nervoase pentru consolidarea formelor corecte.

Dintre cuvinte, cele mai ușor de citit și de scris pentru acești elevi sunt cuvintele bisilabice cu silabe deschise (masa, casa etc.), apoi cuvintele monosilabice și cele polisilabice. Cele mai dificile sunt cuvintele ce conțin grupuri consonantice sau grupuri de litere (ce, ci etc.). Despărțirea în silabe a cuvintelor, deși oral se realizează mai ușor, în scris este destul de greu de realizat de către acești elevi.

Auzul fonematic privește capacitatea de a identifica și diferenția sunetele limbii, de a distinge între sunet și literă, între sunet și reprezentarea sa grafică. Existența tulburărilor auzului fonematic sau slaba dezvoltare a acestuia, determină dificultăți nu numai la nivelul emisiei, dar și la cel al discriminării literelor și reprezentării lor în plan grafic. Dacă fenomenul este accentuat, dificultățile se extind la nivelul grupurilor de litere și chiar al cuvintelor. Pe măsura obținerii unor rezultate pozitive în corectarea auzului fonematic, se îmbunătățesc, în special, cititul și scrierea după dictare.

Pentru corectarea dificultăților apărute în procesul de învățare a scrisului și cititului pentru elevii cu deficiență mintală se pot distinge trei etape principale.

Prima etapă (premergătoare) cu caracter preventiv, se caracterizează prin însușirea, de către elevi, a primelor grafeme și litere, stabilindu-se totodată, legătura lor cu formele respective, precum și cuprinderea acestor elemente în cuvinte scurte mono- și bisilabice. Grafismele specifice acestei perioade cunosc patru niveluri: cel al divertismentului grafic fără semnificații, cel al desenului figurativ (mama, casa, etc.), nivelul pregrafic sau de prescriere (realizarea unor semne după un model dat într-un ritm dat) și nivelul scrierii propriu-zise.

Caracteristic pentru această etapă este confuzia fără regulă, întâmplătoare, în scris, a majorității grafemelor: a, m, n, u, p, c, d, t, o, i, și a fonemelor corespunzătoare acestor grafeme.

A doua etapă începe odată cu realizarea unor progrese în direcția stabilirii legăturii dintre foneme și respectivele grafeme și litere. Cele mai frecvente confuzii sunt cele de tipul: f-v, b-p, c-g, s-z, d-t, ale căror foneme se găsesc două câte două, în opoziție principală surd-sonor. În opoziție asemănătoare se află și m-n, s-ș, l-r, te- ce. În citire literele care se confundă cel mai frecvent, din cauza asemănarilor optice, sunt: d-p-b, u-n, a-ă, m-n, t-ț și invers. Tot pe principiul asemănării acustice, optice și ca sens, au loc confuzii și înlocuiri de cuvinte.

A treia etapă se caracterizează prin eliminarea greșelilor și apariția posibilității de a parcurge și de a înțelege texte complexe, efectuarea unor compuneri coerente, logice fără greșeli semnificative. Elevul reușește să rețină sensul și semnificația, ceea ce face să crească posibilitatea de a reda cele citite.

Pentru corectarea tulburărilor auzului fonematic putem utiliza utilizând jocul "Semaforul". Pentru realizarea acestui joc probele elevii au de îndeplinit următoarele cerințe: să

despartă cuvintele în silabe, să identifice numărul de silabe dintr-un cuvânt, să realizeze corespondența dintre sunet și literă, să recunoască sunetul inițial, final sau din interiorul cuvântului pronunțat oral, să identifice imagini a căror denumire începe cu un anumit sunet, să alcătuiască propoziții corecte din punct de vedere gramatical.

Pentru activizarea elevilor aceștia vor corela numărul de silabe cu bătaia ritmică din palme (auditiv) sau cu podul palmei sub bărbie (tactil).

Elevii vor consemna grafic la tablă numărul silabelor prin simbolurile învățate (semne scurte) și vor găsi imagini a căror denumire începe cu un anumit sunet ;

Mijloace didactice: Plic cu jetoane reprezentând diferite imagini , scrisoare, tablă magnetică, litere, carioca, CD- player, zar cu litere.

Elemente de joc: Surpriza, aplauzele, întrecerea, ghicirea, aruncarea cu zarul, mânuirea materialului.

Elevii vor primi un plic de la Iepuraș în care sunt trecute cerințele probei.

Conducătorul jocului va comunica pe rând sarcinile primite în plicul trimis de Iepuraș:

- să denumească imaginile;
- să despartă cuvintele în silabe;
- să alcătuiască propoziții;
- să recunoască literele de tipar;
- să formeze cuvinte care încep sau se termină cu un anumit sunet;

Profesorul prezintă elevilor regulile jocului și elementele de joc. Apoi va scoate din plic un bilețel și va citi elevilor una din sarcinile trasate de Iepuraș: la ridicarea semnalizatorului verde de către un elev, plicul va porni din mână în mână și se va opri la semnalul roșu ridicat de profesor. Cel la care s-a oprit plicul, va scoate un jeton, va denumi imaginea reprezentată, va despărți în silabe cuvântul marcând silabele prin bătaii din palme sau cu mâna sub bărbie, apoi va alcătui o propoziție cu acel cuvânt.

Jetonul va fi pus pe panou, iar sub acesta un elev va reprezenta grafic silabele și chiar sunetele cuvântului respectiv. Cei care vor răspunde corect vor fi aplaudați. Acțiunea se va repeta astfel până când plicul se va opri la fiecare dintre elevi.

Se va stimula interesul elevilor pentru executarea unui joc de probă. Corectând eventualele greșeli și explicând modul corect de lucru, elevii vor fi îndrumați să continue jocul didactic. Elevii vor executa jocul didactic, respectând regulile acestuia.

Pentru complicarea jocului profesorul va scoate din plic o altă sarcină trasată de Iepuraș. Elevii vor fi împărțiți în 2 grupe.

În acest joc un elev din fiecare grupă va alege un jeton cu litere din coșulețul de pe masă, va recunoaște litera aleasă, o va asocia cu sunetul corespunzător apoi fiecare grup va avea ca sarcină să găsească jetoane cu imagini a căror denumire încep cu sunetul corespunzător literei alese. Grupul care nu va găsi jetoane va desena imaginile unor obiecte a căror denumire începe cu sunetul corespunzător literei alese.

Profesorul va scoate din plic altă sarcină trasată de Iepuraș. Un elev de la o grupă va arunca zarul. Pe fiecare față a zarului va fi o imagine. Elevul va spune cuvântul potrivit imaginii și îl va despărți în silabe. Alt membru al grupei va preciza numărul silabelor cuvântului și locul fiecăreia. Câștigă grupa care are cele mai multe răspunsuri corecte.

Iepurașul o să fie bucuros când o să vadă cum ați rezolvat sarcinile și ne-a pregătit încă o surpriza: fișe.

Elevii vor rezolva fișele individuale. Să despartă în silabe cuvântul și să reprezinte grafic numărul de silabe. Se fac aprecieri privind modul de desfășurare a activității, răspunsurile elevilor, comportamentul, se oferă recompense. Iepurașul mulțumește elevilor pentru efortul depus și drept răsplată vor primi la sfârșitul activităților o surpriză muzicală.

Abordarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale în formarea de deprinderi și priceperi de citit-scris a fost necesară pentru identificarea de noi modalități de comunicare

cu elevii cu deficiență mintală pentru identificarea unor metode și tehnici speciale de recuperare a deficiențelor, utilizarea unor metode și tehnici de formare a stimulilor motivaționali potriviți pentru modelul de deficiență al fiecarui elev, pentru identificarea centrelor de interes care trezesc un ecou emoțional individualizat pentru fiecare elev, crearea de situații – problemă cu valoare stimulativă și motivațională pentru elevi, îmbunătățirea procesului de conexiune inversă, organizarea de activități diferențiate pe grupe de nivel, organizarea de jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și abilităților.

Dezvoltarea unor deprinderi de utilizare a unui calculator, ulterior le va facilita elevilor cu deficiență minală integrarea socială. Instruirea asistată de calculator în învățământul special este o modalitate de instruire individuală a elevilor prin intermediul programelor pe calculator , care dirijează pas cu pas drumul elevului de la necunoaștere la cunoaștere prin efort propriu și în ritmul său de învățare.

Conceptul de „design universal pentru învățare” a fost definit pentru prima dată în anii '90 de Center for Applied Special Technology (CAST) și reunește toate metodele, mijloacele și strategiile didactice care permit elevilor să-și însușească deprinderi, cunoștințe și îi motivează pe elevi să participe la activitatea de învățare. Hallahan and Kauffman definesc Designul universal ca „*proiectare a noilor programe de instruire care permite utilizarea acestora de către un număr cât mai mare de potențiali utilizatori*”.

Corectarea rezultatelor elevilor care manifesta dificultăți de învățare a citit-scrisului se poate realiza prin utilizarea resurselor autoreglatorii existente la nivelul programelor calculatorului.

Sintezele recapitulative care se realizează după parcurgerea unor teme, module de studiu, subcapitole, capitole, discipline școlare sunt procesate și structurate mnezic de catre profesor pentru eficientizarea actului de învățare.

Aceasta modalitate de instruire permite elevului să parcurgă în ritm propriu și prin efort independent programele de formare a deprinderilor și priceperilor de citit-scris cu ajutorul unui soft de un anumit tip care îi asigură posibilitatea autoverificării după fiecare pas și îi oferă, prin tehnica de elaborare, condiții de reușită. Calculatorul are avantajul de a îmbina imaginea, sunetul și comentariul, ceea ce activează elevul și intensifică participarea sa de natură cognitivă la actul de terapie a limbajului. Acest tip de instruire dezvoltă capacitățile individuale și activează gândirea elevilor cu deficiență minală, stimulează spiritul de inițiativă , sporește încrederea în forțele proprii, individualizează actul învățării , asigură activități diferențiate și realizează conexiunea inversă la cel mai înalt nivel.

Prestațiile individuale și de grup ale elevilor care manifestă tulburări în învățarea citirii și a scrierii pot fi stocate și prelucrate statistic pentru a fi examinate de profesor pe parcursul și la finele lecției. Programul, prin ramificațiile sale, poate să ofere suport de instruire diferentiat, asigurând ritmul propriu de învățare, deoarece calculatorul permite înregistrarea vitezei cu care elevul răspunde la solicitările oferite de softul educațional.

Folosirea softului educațional se poate realiza și în timpul extrașcolar la dispoziția elevului prin utilizarea CD-urilor specializate.

Acest tip de predare modifică relația de subordonare totală a elevilor față de profesor în relație de parteneriat.

Instruirea asistată de calculator în învățământul special vizează în principal înțelegerea materialului didactic propus pentru învățare, profesorul având un rol activ. El acționează ca un filtru ce selecționează, organizează și personalizează informația. Față de alte domenii, subiectivitatea nu poate fi evitată, chiar este necesară, profesorii transmițând elevilor informații prelucrate. Pe de altă parte, nu există o libertate totală în alegerea conținuturilor; trebuie urmărită o programă școlară cu minimul de conținut obligatoriu.

Rolul cadrului didactic din învățământul tradițional, de emițător al informației, se transformă în cel de facilitator al învățării prin regândirea propriei misiuni, prin crearea unui ambient ce cuprinde scopul, informațiile, resursele, strategia didactică care să-i permită elevului să-și dezvolte cunoașterea, cu ajutorul TIC.

Prezentările realizate de profesori prin utilizarea acestei tehnici de predare sunt materiale descriptive, îmbogățite cu imagini, materiale video-audio, diagrame, legături către alte surse. Microsoft Power Point este aplicația prin care profesorii de terapie a limbajului realizează prezentări variate.

Folosindu-se jocul didactic, elevii sunt implicați efectiv și afectiv mai mult în căutarea de soluții pentru a rezolva sarcinile cerute, în argumentarea deciziilor luate în rezolvarea unor situații practice. Elevul învață mai mult, fiind stimulat de satisfacțiile pe care i le asigură jocul pe calculator, ce oferă cadru de manifestare, care din punct de vedere psihologic, declanșează și întreține o motivație intrinsecă. Elementele de joc au menirea de a-i stimula și antrena mai mult pe elevi în învățarea activă a scris-cititului.

Roberta Wiener (1987) afirma că: *„Utilizarea calculatoarelor în educația specială este nelimitată. Instruirea asistată de calculator îi poate ajuta pe elevii cu tulburări ale limbajului oral, pe cei care întâmpină dificultăți în scrierea cu ajutorul unui creion, le permite elevilor cu deficiențe de vedere să descifreze un text scris, celor cu deficit de auz să comunice cu colegii lor din învățământul de masă, iar elevilor cu dizabilități fizice le oferă posibilitatea de a controla mediul de învățare”*

Elevii care manifestă dificultăți în formarea de deprinderi și priceperi de citit-scris sunt stimulați să se implice la rezolvarea sarcinilor de lucru prin elementele de joc, mascotele virtuale, care le conduc învățarea în pași mici cu grade diferite de dificultate, utilizând recompense, penalități și bonusuri într-o gamă diversificată, parcurgând integral secvența de învățare și devenind mai motivați de a intra în posesia unor noi informații. Prin conversația dinaintea citirii se pregătește trecerea la textul suport propus pentru lectură, prin conversația din cursul citirii se precizează înțelegerea cuvintelor și conținutului de idei, iar prin conversația de după citire, se fixează conținutul principal al textului.

Această îmbinare citire – conversație trebuie realizată astfel încât cel mai mult timp într-o activitate de terapie a limbajului să-l ocupe citirea. Citirea selectivă se realizează în forme variate, fie profesorul pune întrebări, iar elevii selectează din text fragmentul ce conține răspunsul și îl citesc, fie elevii aleg la cererea profesorului un fragment care le-a plăcut și pe care îl citesc. Citirea expresivă presupune respectarea pauzelor necesare, a intonației potrivite textului, accentuarea corectă în conformitate cu conținutul textului.

Activitățile remediale desfășurate cu un singur elev la calculator, cu sarcini diferențiate, conduc la o condiție privilegiată și invidiată de restul grupului rezultând o creștere a stimei de sine a subiectului în cauză, activitatea nefiind percepută ca în sistemul tradițional unde elevul este stigmatizat și etichetat de grup în cazul în care prestează o activitate de acest tip. Pentru ca acest tip de instruire să fie utilizat cu rezultate bune în învățământul special elevii trebuie să fie inițiați în prealabil asupra tehnicilor de utilizare corespunzătoare a calculatorului și conținutul de instruire trebuie segmentat în unități informaționale.

Procesul de educație fiind divers necesită metode diferite de abordare, fiecare utilă în anumite situații, folosită singură sau în asociație, și nepotrivită în alte situații.

Dirijarea activității independente a elevului cu deficiență mintală devine tot mai productivă prin adoptarea de metode adecvate, dar elevul nu poate învăța singur tot ce este necesar să învețe.

Trebuie deci stabilit un raport potrivit între metodele educative, dirijate, și cele ale activității educative independente în procesului de învățare a citirii și a scrierii corecte.

Profesorul îi va dirija pe elevi cu deficiență mintală prin metode adecvate pentru

înțelegerea a ceea ce este foarte important și dificil pentru ei în cunoaștere, în procesul achiziției actului lexico-grafic.

Prestațiile elevului, îndeosebi ale celui cu deficiență mintală sunt dependente de model, datorită capacității lui reduse de a-și autodirija disponibilitățile și procesele psihice spre o pistă de funcționare izomorfa cu sistemul așteptărilor profesorului. De aceea este necesar ca în activitățile didactice să se dea explicații, să se îndrume elevii, să fie încurajată participarea tuturor elevilor, pe măsura disponibilităților fiecăruia.

BIBLIOGRAFIE

- 1 Avramescu, M.D., 2002, *Defectologie și logopedie*, Ed. Fundației România de Mâine, București
- 2 Burlea, G., 2007, *Tulburările limbajului scris-citit* Ed. Polirom, Iași
- 3 Cerghit, I., 2006, *Metode de învățământ*, ediția a IV - a, Ed. Polirom, Iași
- 4 Dulamă, M. E., 2000, *Strategii didactice*, Ed. Clusium, Cluj-Napoca
- 5 Gherguț, A., 200, *Psihopedagogie specială*, (coautor, Cristina Neamțu), Ed. Polirom, Iași
- 6 Gherguț, A., 2006, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație*, Ed. Polirom, Iași
- 7 Verza, E., 1973, *Conduita verbală a școlărilor mici (normali, logopați și debili mintal)*,
- 8 Verza, E., Radu Gh., *Terapia limbajului în învățământul ajutat; raportul limbaj - comunicare - învățare la deficienții mintal*, în: Verza E. (coord.), 1988, T. U.B.
- 9 Zlate, Ș., 2011, *Strategii moderne de Predare - Învățare – Evaluare*, Modulul A – Abilitare curriculară a cadrelor didactice, POSDRU 2007-2013

GRĂDINIȚA CU P.P.NR.3 VASLUI

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„PRIETENII ALBINUȚEI MAYA„

GRUPA MIJLOCIE „PUIȘORII„

Anul școlar 2022-2023

PROGRAMUL ZILEI

DATA : 11.05.2023

EDUCATOARE: Prof.BALAN VASILICA IULIANA

GRUPA: Mijlocie „Puișorii,,

TEMA ANUALĂ: „CÂND/ CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „CĂLĂTORIE ÎN LUMEA INSECTELOR”

TEMA ZILEI: „PRIETENII ALBINUȚEI MAYA”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL DE ACTIVITATE: Fixare, verificare și consolidare de cunoștințe și deprinderi

DURATA: o zi

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

1.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

ÎNTĂLNIREA DE DIMINEATA: „”

- **RUTINELE :** „„Sunt oaspete bun!”- deprinderea de a se comporta civilizată în orice situație.
- Întâlnirea de dimineață „ Să învățăm de la albine/ Că sunt harnice și bune!”

a.Elemente obligatorii:

Salutul :„Bună dimineața ,dragi albinuțe !,,

Prezența

Calendarul naturii +starea vremii

b.Elemente la alegere:

Împărtășirea cu ceilalți:„Aș vrea să fiu o albină pentru că,,,,,(Braistormingul)

Activitatea de grup: „Ce știm despre albine ?,,(Piramida)

Noutatea zilei:„Stupul de la albinuța Maya,,

Mesajul zilei: „**PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE**”.

Tranziții : T1: „Albinuța Bâz,-joc cu text și cânt;

T2 : „Albinuța mea,-cântec;

T3: „Albinuțele la stup,-joc de mișcare;

T4: „Albinuțele pe floare,-joc de mișcare

2.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE:

ADE: AI(DȘ2+DOS2)- Activitate matematică/ Activitate practică:„ **Prieteni albinuței Maya!**”- joc didactic / lipire prin îmbinare

3.JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA₁):

- **Știință:** „Laboratorul de arome,,,-experiment;

- **Biblioteca:** „Sunt un musafir politicos!,,,-citire de imagini /bunele maniere în cadrul unei petreceri;
- **Joc de rol:** „Aranjăm masa pentru petrecere,,,-activitate practic gospodărească;

4.JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA₂):

„Albinuța și florile,, -joc muzical de mișcare

„Petrecerea albinuței Maya!,, -joc distractiv

FINALITATEA ZILEI:

- Masa de petrecere;
- Recompensa copiilor ;

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

DATA : 11.05.2023

EDUCATOARE: Prf.Balan Vasilica Iuliana

GRUPA: Mijlocie „Puișorii,,

TEMA ANUALĂ: „Când/ cum și de ce se ăntâmpă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „CĂLĂTORIE ÎN LUMEA INSECTELOR”

TEMA ZILEI: „PRIETENII ALBINUȚEI MAYA”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL DE ACTIVITATE: Fixare, verificare și consolidare de cunoștințe și deprinderi

DURATA: o zi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

1. CUNOȘTIȚE ȘI DEPRINDERI ELEMENTARE MATEMATICE PENTRU REZOLVAREA DE PROBLEME ȘI CUNOAȘTEREA MEDIULUI APROPIAT

COMPORTEMENTE:

1.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația ;

2..ACTIVARE ȘI MANIFESTARE A POTENȚIALULUI CREATIV

COMPORTEMENTE:

2.1. Manifestă creativitate în activități diverse;

2.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico- practice.

3. COMPORTEMENTE PROSOCIALE DE ACCEPTARE ȘI DE RESPECTARE A DIVERSITĂȚII.

COMPORTEMENTE:

3.2. Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare;

3.3. Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat.

SCOP: Consolidarea cunoștințelor matematice privind numerația în centrul 1- 5 precum și a deprinderilor în realizarea lucrărilor practice în cadrul unor activități gospodărești (organizarea unui petreceri).

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

I.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

ÎNTĂLNIREA DE DIMINEAȚA:

RUTINELE : „Sunt oaspete bun!” - deprinderea de a se comporta civilizată în orice situație.

- Întâlnirea de dimineață „ Să învățăm de la albine / Că sunt harnice și bune!,,

a.Elemente obligatorii:

Salutul : „Bună dimineața ,dragi albinuțe !,,

Prezența

Calendaru naturii +starea vremii

b.Elemente la alegere:

Împărtășirea cu ceilalți ,, ,,Dacă aș fi o albină aș vrea să fiu.....pentru că ” (Braistormingul)

Activitatea de grup: ,,Ce știm despre albine ?,,(Piramida)

Noutatea zilei:,,Stupul de la albinuța Maya,,,

Mesajul zilei: „**PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE**”.

Tranziții : T1: „Albinuța Bâz,,-joc cu text și cânt;

T2 : „Albintța mea,,-cântec;;

T3: „Abinuțele la stup,,-joc de mișcare;

T4: „Albinuțele pe floare,,-joc de mișcare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O.1.- să utilizeze formule de salut adecvate momentului zilei;

O.2 - să observe cu atenție vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia;

O.3. - să execute acțiuni motrice însușite în context variat, într-un ritm corespunzător;

II.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE:

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE (DOS)-ACTIVITATE PRACTICĂ

MIJLOC DE REALIZARE: -lipire prin îmbinare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O4-să realizeze invitații exersând deprinderi de lucru însușite anterior respectând etapele de realizare;

O5-să respecte poziția corpului față de măsura pentru o bună coordonare oculo-motrică.

DOMENIUL ȘTIINȚE (DS)-ACTIVITATE MATEMATICĂ

MIJLOC DE REALIZARE: -joc didactic

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O6- să formeze mulțimi de elemente după criteriu dat;

O7-să raporteze numărul la cantitate și invers;

O8- să așeze elemente utilizând corect ordinalul numărului;;

O9-să scrie cifra corespunzătoare numărului de elemente și invers.

III.JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA₁):

Activități pe centre de interes:

ȘTIINȚĂ:

Tema activității:- „Laboratorul de arome,,

Mijloc de realizare:- experiment

Obiective operaționale:

O10. – să folosească ingredientele puse la dispoziție respectând rețeta dată observând schimbarea;

BIBLIOTECĂ:

Tema activității:- „Sunt un musafir politicos!”

Mijloc de realizare:- citire de imagini

Obiective operaționale:

O11- să citească imaginile reprezentative regulilor de comportare în cadrul unei petreceri;

O12-să așeze imaginile numerotate în ordinea folosirii lor ,în cadrul petrecerii.

JOC DE ROL:

Tema activității:„Aranjăm masa pentru petrecere „

Mijloc de realizare:-activitate practic gospodărească.

Obiective operaționale:

O13-să așeze în dreptul fiecărui scaun ,o farfurie;

O14-să așeze lângă fiecare farfurie un șervețel de aceeași culoare;

O15-să așeze pe fiecare farfurie tot atâtea prăjituri cât indică cifra de pe farfurie.

IV.JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA₂):**„ PROGRAM DE PETRECERE,,**

Tema activității :„Albinața și florile,

Mijloc de realizare:-joc muzical de mișcare.

Obiective operaționale:

O16-să coordoneze mișcările cu textul cântecului;

O17- să recunoască floarea cu cifra identică cu a albinei.

Tema activității :„ Petrecerea albinuței,,

Mijloc de realizare :joc distractiv

Obiective operaționale:

O18-să își recunoască perechea de dans gășind jumătatea jetonului extras;

O19-să găsească ringul de dans al perechii în funcție de cifra obținută .

STRATEGII DIDACTICE:

- **Resurse procedurale:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, expunerea, metoda analitico-sintetică,jocul didactic,metoda braistormingului,metoda piramidei și metoda matematică „Schimbă perechea,,.

- **Resurse materiale:** tablă magnetică, magneți, calendarul naturii, planșe didactice, planșe cu imagini reprezentative bunelor maniere, jetoane cifre, jetoane albine, jetoane flori, miere de albine, fagure, polen, lămâie, Frunze de mentă, recipiente din sticlă, lingurițe, șervețele, farfurii, măști cu albinuțe, coifuri, baloane, stimulente, laptop.
- **Metode de evaluare:** evaluare orală, observarea sistematică a comportamentelor, evaluare practic-aplicativă, analiza produselor, recompense, continuă (prin observarea comportamentului copiilor, prin analiza acțiunilor și a răspunsurilor, prin corectarea imediată a greșelilor, stimularea verbală și aplauze) și finală (prin aprecieri directe).

DURATA: 1 zi

LOC DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

RESURSE:

- **umane:** educatoarea și grupa de copii;
- **timp :** o zi
- **bibliografice:**
 - „Curriculum pentru Educație Timpurie”, MEN, 2019
 - „Metode interactive de grup”- Ghid metodic- Editura Arves
 - Antonovici Ștefania, “Educația fizică în grădiniță”
 - G. Dragomirescu, I. Kun, E. Bojin, *Metodica predării educației fizice în grădinița de copii*, EDP, București, 1975

SCENARIUL ZILEI

Sala de grupă amenajată ca în grădina cu albine, corespunzătoare temei săptămânale încă de la începutul săptămânii. Copiii vor intra în sala de grupă îmbrăcați în albinuțe pe o melodie specifică albinelor, după educatoare, și se vor așeza pe covor pentru a desfășura activitățile de dezvoltare personală.

I.ADP (Activități de dezvoltare personală)

Joc liber ales

Întâlnirea de dimineață.

Întâlnirea de dimineață: „Bună dimineață, dragi puișori albinuțe” .

Copiii se așează în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei. Educatoarea, pentru a constitui un model de comportament, zâmbește, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare – verbală și nonverbală.

Educatoarea rostește câteva versuri sugestive pentru tema zilei:

„Azi e zi de sărbătoare, în prisacă veniți cu mic cu mare!,,

Tranziție: În cerc toți ne așezăm/Și apoi ne salutăm/Vedem cine e prezent/Poate cine e absent/Să ne-n cânte cineva/ Cu povestioara sa!

Salutul de dimineață se va realiza prin tehnica comunicării rotative, de la stânga la dreapta educatoarei, după formula: ”Bună dimineață! Eu sunt albinuța...”, .

Prezența se va realiza prin identificarea tuturor copiilor din grupă. După ce ne-am adunat/Și frumos ne-am salutat/Colegii ne-am întâlnit/Oare cine n-a venit?” Eu voi suna din clopoțel și voi striga numele fiecărui copil, iar copilul desemnat de serviciu va așeza pozele pe panoul cu prezența.

Calendarul Naturii se desfășoară sub îndrumarea educatoarei:

„A început o nouă zi

Cum e vremea azi, dragi albinuțe?”

Se va trece la completarea calendarului naturii. Un copil sau mai mulți vor fi numiți prezentatorii zilei și vor prezenta starea vremii și previziunea pentru ziua următoare.

Noutatea zilei: se realizează cu ajutorul unui stup de albine frumos realizat, adus de albinuța Maia.

- *Dragii mei, astăzi am primit de la prietena voastră, Albinuța Maya, un stup de albinele. Mi-a spus că a lasat în acest stup mai multe surprize pentru voi și că abia așteaptă să le descoperiți*

Mesajul zilei: „Prietenuț la nevoie se cunoaște”, - mesaj descoperit sub formă de surpriză la centrul tematic.

Rutina: „Sunt oaspete bun!”, - deprinderea de a se comporta civilizată în orice situație.

Tranziția: „Albinuța Bâz,,, -joc cu text și cânt

Împărtășirea cu ceilalți: „Aș vrea să fiu o albină pentru că.....”, Prin metoda brainstormingului preșcolarii pot să împărtășească idei și soluții referitoare la albine. Se admit, toate ideile și soluțiile formulate, nu se tolerează nici un fel de critică.

Activității de grup: se realizează cu ajutorul metoda piramidei-„Ce știm despre albine?„(Câte aripi are albina?; Câte părți are corpul albinei?; Câte antene are albina?).

II .Activități pe domeniile experiențiale (ADE)

Copiii desfășoară activitatea integrată :„Prietenii albinuței Maya„care conține Domeniul Om și Societate (DOS) -**Activitate practică** având ca mijloc de realizare -lipirea unde copiii vor avea de realizat o invitație în formă de albină.Vor avea mai întâi de lipit corpul albinuței,apoi aripile,ochisorii și mesajul în formă de răvaș. Prin tranziția „Albinuțele la stup„-joc de mișcare se face trecerea către Domeniul Științe(DS)- Activitate matematică având ca mijloc de realizare -joc didactic.
.Trecerea la activitățile pe centre se realizează prin cântecul „Albinuța mea„.

III.Activități liber alese (ALAI)

.La sectorul **ȘTIINȚĂ** copiii vor realiza limonadă,vor respecta rețeta stabilită:3 linguri de miere,2 felii de lămâie și 2 frunze de mentî.Se amestecă până se topește mierea. La sectorul **BIBLIOTECĂ** copiii vor citi și vor aranja imagini cu bunele maniere în ordinea respectării lor la petrecere ..La centru **JOC DE ROL** copiii vor aranja masa pentru petrecere. Vor așeza în dreptul fiecărui scaun câte o farfurie,vor așeza lângă fiecare farfurie câte un șervețel de aceeași culoare și vor așeza pe fiecare farfurie tot atâtea prăjituri cât le indică cifra . Apoi vom face trecerea către **ALA2** prin tranziția „Albinușele pe floare„-joc de mișcare ,astfel începând petrecerea .Copiii vor cânta ,vor servi limonada pregătite de ei la centrul știință și se vor comporta respectând codul bunelor maniere citite la centrul bibliotecă.

IV.Activități liber alese (ALA2)

Se va desfășura prin jocul muzical de mișcare „Albinuța și florile„ Aici copiii vor fi împărțiți în echipa florilor și o albină.Ei se vor mișca pe textul cântecului și la semnalul educatoarei albina alege o floare cu un număr pe care trebuie să-l recunoască a fi identic cu a ei. Apoi pe jocul distractiv „Petrecerea albinuței„copiii își vor recunoaște perechea de dans în funcție de cifra indicată de pe ecuson și își vor regăsi ringul de dans în funcție de cifra perechii.Vor primi măști din stupul Albinuței Maya.Se ascultă muzică veselă ,se servește limonadă și prajiturele și se dansează liber.

La finalul zilei vor primi recompense și vor fi apreciați referitor la implicarea acestora în activitățile desfășurate.

Secvența didactică	Ob.	Conținutul instructive-educativ	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.Momentul organizatoric						
	O1	<p>Se asigură condițiile optime pentru desfășurarea activităților: -aerisirea sălii de grupă; -aranjarea mobilierului, pregătirea materialului necesar pentru activitate</p> <p>Întâlnirea de dimineață. <i>Întâlnirea de dimineață: ”Bună dimineața, dragi albinuțe” .</i> Copiii se așează în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei. Educatoarea, pentru a constitui un model de comportament, zâmbește, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare – verbală și nonverbală. Educatoarea rostește cateva versuri sugestive pentru tema zilei: <i>„Azi e zi de sărbătoare, în prisacă veniți cu mic cu mare!,,</i> <i>Tranziție: În cerc toți ne așezăm/Și apoi ne salutăm/Vedem cine e prezent/Poate cine e absent/Să ne ncânte cineva/ Cu povestioara sa!</i></p>	Conversația	Jetoane	Frontal	Observarea comportamentului copiilor
	O2	<p>Salutul de dimineață se va realiza prin tehnica comunicării rotative, de la stânga la dreapta educatoarei, după formula: ”Bună dimineața! Eu sunt albinuța...”, .</p> <p>Prezența se va realiza prin identificarea tuturor copiilor din grupă. După ce ne-am adunat/Și frumos ne-am salutat/Colegii ne-am întâlnit/Oare cine n-a venit?” Eu voi suna din clopoțel și voi striga numele fiecărui copil, iar copilul desemnat de serviciu va așeza pozele pe panoul cu prezența.</p> <p>Calendarul Naturii se desfășoară sub îndrumarea educatoarei: <i>„A început o nouă zi</i> <i>Cum e vremea azi ,dragi albinuțe?”</i></p>	Observația	Fotografii copii	Frontal	Observarea sistematică
O3	<p>Se va trece la completarea calendarului naturii,. Un copil sau mai mulți vor fi numiți prezentatorii zilei și vor prezenta starea vremii și previziunea pentru ziua următoare.</p>	Explicația	Jetoane cu cifre	Frontal Individual	Observarea sistematică	

<p>2.Captarea Atenției</p>	<p>Copiii vor intra în sala de grupă îmbrăcați în albinuțe pe melodia cântecului „Mii de albine...mii de fluturi...”, - Sunteți atât de frumoși îmbrăcați în albinuțe! -Se vede că ne așteaptă o zi mai specială ! -Stiți voi oare de ce ne-am îmbrăcat astăzi în „albinuțe,,? Copiii încearcă să ghicească. Pentru că în această săptămâna noi am vorbit despre insecte, în special , despre albine,am o surpriză pentru voi . Noutatea zilei: se realizează cu ajutorul scrisorii și a materialelor din stupul adus de albinuța Maya. - <i>Dragii mei, astăzi am primit de la prietena voastră, Albinuța Maya,o scrisoare și un stup pentru albine. Mi-a spus că a lasat in acest stup mai multe surprize pentru voi și că abia așteaptă să le descoperiți</i> Mesajul zilei: „Prietenul la nevoie se cunoaște,- mesaj descoperit tot sub formă de surpriză .Se dă citire scrisorii primite Anexa nr.1</p>	<p>Conversația Observația Conversația</p>	<p>Scrisoarea Stupul albinuței Maya</p>	<p>Frontal Individual</p>	<p>Observarea comportamen- -tului copiilor</p>
<p>3. Anunțarea temei și a obiectivelor</p>	<p>Dragii mei , am aflat că voi sunteți copii cuminți si isteți și din acest motiv aş dori ca astăzi să fiți prietenii mei ajutându-mă să a organizez o petrecere pentru surioarele mele albinuțe.Cred că știți că organizare unei petrecere impune multe pregătiri .Doriți să fiți prietenii mei și mă ajutați? Pentru început trebuie să realizați invitații la petrecere pe care apoi le veți împărți în prisacă.Nu puteți lasa invitațiile în prisacă decât după ce îndepliniți anumite sarcini matematice sub forma unui joc pe echipe.După ce reușiți să împărțiți toate invitațiile veți trece la următoarele etape de pregătire a petecerii și anume pregătirea mesei,pregătirea limonadei după rețeta trimisă de mine și veți citi imagini cu bunele maniere în cadrul unei petreceri pe care le veți așeza în ordinea folosirii lor..După ce reușiți sa realizați si aceste sarcini veți juca un joc de mișcare „Albinuța și florile,, și un joc distractiv „Ne petrecem,, în cadrul căroră veți avea alte sarcini de realizat. Vă urez, să aveți spor și ne vedem la petrecere! Cu drag, Albinuța Maya</p>	<p>Conversația Explicația Demonstrația Conversația</p>	<p>Scrisoarea Stupul surpriză</p>	<p>Individual Frontal Individual Individual</p>	<p>Aprecieri frontale și individuale Observarea sistematică</p>
<p>4.Reactualizarea cunoștințelor</p>	<p>Împărtășirea cu ceilalți Aș vrea să fiu o albină pentru că.....,Prin metoda braistormingului preșcolarii pot să împărtășească idei și soluții referitoare la albine .Nu admit ,toate ideile și soluțiile formulate, nu se tolereaza nic</p>	<p>Conversația</p>	<p>Jetoane cu cifre</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observarea Sistematică</p>

		<p>un fel de critică.</p> <p>Activității de grup: se realizează cu ajutorul metoda piramidei- „Ce știm despre albine?„ (1. Câte aripi are albina?; 2.Câte părți are corpul albinei?; 3.Câte antene are albina?Câte picioare are albina?)</p> <p>Tranziție:„Albinuța Bâz„,-joc cu text și cânt</p>	Exercițiu	Jetoane albinuțe	Individual		
5. Desfășurarea activității	O4	<p>Se intuiesc materialele de la Domeniul Om și Societate-Activitate practică și se prezintă etapele de lucru:</p> <p>DOS-Activitate practică: avînd ca mijloc de realizare -lipirea unor elemente pentru realizarea invitației :</p> <p>Educatorea îi întreaba pe copii ce materiale au primit pe măsuțe (Intuirea materialului).Copiii vor primi coșulețe cu materialele necesare realizării invitației: corpul albinuței, ochișori ,aripile și mesajul scris însoțit de o bulină ce conține un număr de la 1 la 5.</p>	Explicația	Albinuțe	Individual	Observarea sistematică	
	O5	<p>Explicarea si demonstrarea:</p> <p>Educatorea le explica prescolarilor ca vor realiza invitațiile albinuțe si le demonstreaza modalitatea de lucru prezentându-le procesul tehnologic.</p> <p>Copiii vor efectua câteva mișcari pentru încălzirea muschilor mici ai mâinii:„Degetele-mi sunt petale,/ Le desfac ca la o floare/Mâna lebadă o fac/ Care dă mereu din cap, / Lebedele-n jur privesc, / Mâinile eu le rotesc,...”</p> <p>Executarea temei de către copii:</p> <p>Educatorea va urmări executarea corectă a lucrărilor și va ajuta copiii care întâmpina dificultăți.Copiii sunt încurajați să finalizeze lucrările și să păstreze ordinea la măsuțele de lucru.</p>	Conversația	Corpul albinuței sablon	Individual		
	O6	<p>Invitațiile realizate vor fi împărțite către cele cinci stupuri de albine din prisacă.</p> <p>Tranziți:Albinuțele la stup„,-joc de mișcare.</p> <p>La Domeniul Științe (DS)-activitate matematică avînd ca mijloc de realizare jocul didactic.</p> <p>Copiii sunt așezați în formă de semicerc pe echipe(echipele albinelor lucrătoare și echipa albinelor regine)</p> <p>Copiii vor avea de împărțit invitații pentru petrecere dar nu înainte de a rezolva sarcinile jocului didactic matematic.</p> <p>La fel ca toate jocurile și acest joc didactic are reguli și sarcini pe care voi trebuie să le îndepliniți corect.</p> <p>EXPLICAREA SARCINII SI FIXAREA REGULILOR JOCULUI</p>	Explicația	Aripi Sablon		Aprecieri frontale și individuale	
				Demonstratia	Ochișori		
				Conversația	Mesajul cu cifre		
				Explicația	Lipici	Pe grupuri	Observarea sistematică
			Conversația	Plicuri cu Sarcini	Individual		
			Explicația	Plic alb			

		<p>În funcție de ecusoanele pe care le aveți în piept vom forma două echipe: echipa albinuțelor lucrătoare și echipa albinuțelor regine. La semnalul educatoarei din fiecare echipă va fi desemnat un purtător de cuvânt care va rezolva sarcina propusă. Echipa care rezolvă corect sarcina primește un punct (stimulent cu albinuță) și aplauze.</p> <p>Fiecare membru din echipă are de îndeplinit câte-o sarcină. Câștigă echipa care îndeplinește corect toate sarcinile și a adunat cele mai multe puncte (stimulente cu albinuțe). În cazul în care un coechipier greșește îl poate ajuta un alt coleg din aceeași echipă.</p> <p>Membrii echipei adverse nu au voie să intervină în rezolvarea sarcinilor atribuite colegilor din cealaltă echipă.</p> <p>Se va accentua rolul coechipierilor de a încuraja permanent și de a ajuta în caz de nevoie.</p> <p>DEMONSTRAREA JOCULUI</p> <p>Se împarte colectivul grupei în două echipe: albinuțele lucrătoare și albinuțele regine. Se desemnează un lider de către fiecare echipă.</p> <p>Executarea jocului de probă</p> <p><u>Sarcina albinuțelor lucrătoare:</u> Numără în ordine crescătoare de la 1 la 5.</p> <p><u>Sarcina albinuțelor regine:</u> Numără în ordine descrescătoare de la 5 la 1.</p> <p>Execuatarea jocului propriu-zis</p> <p>Varianta I</p> <p><u>Sarcina albinuțelor lucrătoare:</u> Formează grupa albinuțelor</p> <p><u>Sarcina albinuțelor regine:</u> Formează grupa florilor</p> <p>Varianta II:</p> <p><u>Sarcina albinuțelor lucrătoare:</u> Numără elementele mulțimii albinuțelor și adaugă cifra corespunzătoare;</p> <p><u>Sarcina albinuțelor regine:</u> Numără elementele mulțimii florilor și adaugă cifra corespunzătoare;</p> <p><u>Sarcina albinuțelor lucrătoare:</u> Alege și lipește pe stup tot atâtea albinuțe cât indică cifra de pe stupul cu cercul roșu.</p> <p><u>Sarcina albinuțelor regine:</u> Alege și lipește pe stup tot atâtea albinuțe cât indică cifra de pe stupul cu triunghiul albastru.</p> <p>Varianta IV</p> <p><u>Sarcina albinuțelor lucrătoare:</u> Așează o albinuță pe prima și pe a treia floare de lângă stupul cu patratul galben.</p> <p><u>Sarcina albinuțelor regine:</u> Așează o albinuță pe a doua și a cincea floare din fața cu patratul verde.</p>	<p>Observația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p> <p>Conversația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Conversația</p>	<p>Stupi pentru albine</p> <p>Plic albastru</p> <p>Plic roșu</p> <p>Tabel echipe</p> <p>Stimulente</p> <p>Ecusoane cu albinuța lucrătoare</p> <p>Ecusoane cu albinuța regină</p>	<p>Pe grupuri</p> <p>Individual</p> <p>Pe echipe</p> <p>Individual</p> <p>Pe grupuri</p> <p>Individual</p>	<p>Aprecieri frontale și individuale</p> <p>Aprecieri frontale și individuale</p> <p>Observarea sistematică</p> <p>Aprecieri frontale și individuale</p>
	07					
	08					

6.Obținerea performanței	O09	Complicarea jocului Se face prin metoda „ Schimbă perechea „ Se împart copiii în două grupe:grupa albinuțelor lucrătoare și grupa albinuțelor regine. Se formează două cercuri concentrice.,copiii fiind față în față, pe perechi. Copiii din cercul exterior se învârt în sensul acelor de ceasornic. Ei țin în mâna o fișă cu două sarcini,la prima sarcina copiii din cernul interior, vor număra elementele și vor scrie cifra corespunzătoare numărului de elemente.După ce se rezolvă prima sarcină se schimbă perechea învârtind cercul trecând la a doua sarcină care presupune să deseneze tot atâtea cerceulețe cât indică cifra.Atfel preșcolarii au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupei.Fiecare se implică în activitate și își aduce contribuția la rezolvarea sarcinilor.	Explicația Exercițiul Conversația Explicația	Fise sarcini Ecusoane albinuța lucrătoare Ecusoane albinuța Regină	Pe grupuri Individual Frontal	Observarea sistematică Aprecieri frontale și individuală
7.Asigurarea retenției și transferului	O10 O11 O12 O13 O14 O15	ALA I Trecerea la aceasta activitate se face prin tranziția: „Albinuța mea”-cântec. .La centrul ȘTIINȚĂ copiii vor realiza limonadă,vor respecta rețeta stabilită:3 linguri de miere,2 felii de lămâie și 2 frunze de mentă..Se amestecă observându-se topirea mierii în apă. La centrul BIBLIOTECĂ copiii vor citi imagini și le vor aranja imagini cu bunele maniere in ordinea respectării lor la petrecere O12 Copiii vor selecta și citi imagini cu codul bunelor maniere,modul cum ne comportăm la o petrecere. O13 .La centru JOC DE ROL copiii vor aranja masa pentru petrecere. Vor așeza în dreptul fiecărui scaun câte o farfurie,vor așeza lângă fiecare farfurie câte un șervețel de aceeași culoare și vor așeza pe fiecare farfurie tot atâtea prăjituri cât le indică cifra de pe farfurie. O14 O15 Tranziție:„ <i>Albinuțele pe floare</i> „joc de mișcare.	Demonstrația Conversația Explicația Exercițiul	Imagini cu Bunele maniere Miere Recipiente Lămâie Lingurițe Mentă Șervețele Farfurii Fursecuri Faguri	Individual Pe grupuri	Observarea Sistematică
8.Evaluarea activității	O16 O17 O18	Se realizează prin activitățile de la ALA2 :- Se va desfășura jocul muzical de mișcare „ <i>Albinuța și florile</i> „ Preșcolarii vor fi flori doar unul singur va fi albină.Ei vor primi jetoane cu cifre Ei se vor mișca pe textul cântecului și la semnalul educatoarei ,albina alege o floare cu un număr care trebuie să-l recunoască a fi identic cu al ei,de fiecare dată albina schimbă jetonul. Apoi pe jocul distractiv „ <i>Petrecerea albinuței</i> „,copiii își vor recunoaște perechea de dans găsind jumătatea jetonului extras	Conversația Explicația	Ecusoane Jetoane cu cifre Coifuri Măști	Individual Frontal	Observarea sistematică

	O19	apoi vor regăsi ringul de dans al perechii în funcție de cifra obținută. Vor primi măști din stupul Albinuței Maya. Se ascultă muzică veselă ,se servește limonadă ,prajiturele și se dansează liber.				
9.Încheierea activității		Voi face aprecieri asupra modului de desfășurare a întregii Activități. Se fac aprecieri generale și individuale cu privire la realizarea sarcinilor și a comportamentelor, respectarea regulilor grupei. Copiii vor primi recompense.	Conversația	Recompense	Individual Frontal	Aprecieri frontale și individuale

Dragii mei, am aflat că voi sunteți copii cuminți și isteți și din acest motiv aș dori ca astăzi să fiți prietenii mei ajutându-mă să organizez o petrecere pentru surioarele mele albinuțe. Cred că știți că organizarea unei petreceri impune multe pregătiri. Doriți să fiți prietenii mei și mă ajutați?

Pentru început trebuie să realizați invitații la petrecere pe care apoi le veți împărți în prisacă. Nu puteți lăsa invitațiile în prisacă decât după ce îndepliniți anumite sarcini matematice sub forma unui joc pe echipe. După ce reușiți să împărțiți toate invitațiile veți trece la următoarele etape de pregătire a petecerii și anume pregătirea mesei, pregătirea limonadei după rețeta trimisă de mine și veți citi imagini cu bunele maniere în cadrul unei petreceri pe care le veți așeza în ordinea folosirii lor. După ce reușiți să realizați și aceste sarcini veți juca un joc de mișcare „Albinuța și florile”, și un joc distractiv „Ne petrecem”, în cadrul cărora veți avea alte sarcini de realizat.

Vă urez, să aveți spor și ne vedem la petrecere!

Cu drag, Albinuța Maya

CONCEPEREA STRATEGIILOR DIDACTICE INOVATIVE PENTRU ASIGURAREA EFICIENȚEI ȘI CALITĂȚII ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Baltag Mirela, Liceul Greco- Catolic „Timotei Cipariu”, București

Grație Programului „Îndreptar Digital”, dezvoltat de Asociația Techsoup, susținut de Google.org prin Tides Foundation, am urmat cursul de perfecționare „Intensiv de educație digitală pentru învățători”. Încă de la primele activități, cursul te invită să explorezi practic educația digitală într-o abordare pedagogică intensivă și colaborativă. Parcurgând capitolele acestuia, am descoperit detalii despre nevoile de învățare ale copiilor astăzi, strânsa legătură dintre tehnologie și învățare, cum să- mi realizez un portofoliu de bază cu resurse digitale, regulile realizării unei ore în online, ce înseamnă să fii un învățător Îndreptar Digital. La finalul cursului a trebuit să prezentăm o activitate didactică, care a fost proiectată și susținută conform grilei de instrucțiuni pentru proiectarea activității la clasă:

Unitatea tematică: "Secretele corpului omenesc"

Subiectul : Recapitulare. Sunetele [a]- [l]. Literele mici și mari de mână. Probleme pentru campioni

Tipul : recapitulare (a doua oră rezervată)

Activitate integrată

Durata: 2x 30 minute (activități online)

Scopul activității - Consolidarea competențelor formate în domeniile : Comunicare orală, Scriere, Numere în centrul 0-10, Științele vieții, Autocunoaștere și stil de viață sănătos, Foto- video, Cântare vocală, Modelaj

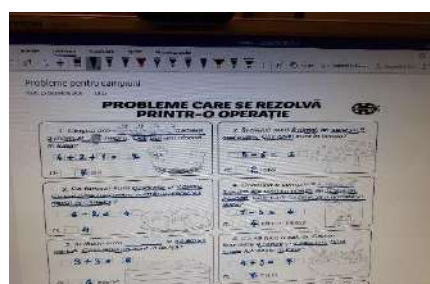
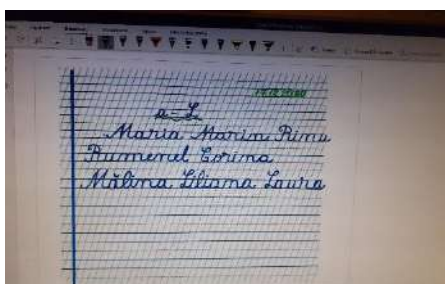
Obiectivele operaționale:

- Să citească, în ritm propriu, enunțuri scurte, cu structură fonetică simplă, care au fost scrise cu litere de tipar/ mână;
- Să transcrie silabe, cuvinte, propoziții, respectând încadrarea corectă a acestora în pagina caietului de tip I;
- Să efectueze adunări și scăderi în centrul 0-10, cu ajutorul numărătorii;
- Să rezolve probleme , identificând, prin încercuire datele problemei, corelându- le verbal, scriind operația corespunzătoare termenilor matematici;
- Să selecteze informații despre corpul uman din materialele proprii, argumentând alegerea lor;
- Să identifice trăsăturile morale ale unui personaj, pe baza dialogului dirijat.

* Verificarea temei- prezentarea produselor activității realizate cu Aplicația Word Cloud.

- * Captarea atenției- propun vizionarea filmului pe care l-am realizat cu ajutorul Aplicației Chartter Pix Kids (<https://www.youtube.com/watch?v=SRIQgcxLJ14>)
- * Anunț subiectul activității și obiectivele, formulate pe înțelesul copiilor.
- * Dirijarea activității de recapitulare a cunoștințelor- cu ajutorul Caietului de creație nr.1, se recapitulează, pe scurt, textele studiate în cadrul acestei unități tematice; fiecare elev își alege un personaj pe care îl va modela (introducerea diversității stimulilor în învățare); cu ajutorul tabletei grafice, îi dirijez pe copii în scrierea numelor personajelor în caietul de tip I (imagine 1); îi invit pe copii să interpreteze cântecul " De-a iarna " (Muzica- Viorel Andrinouiu, Versurile- Maria Ene); Rumenele, personajul principal al acestei activități, ne invită să rezolvăm probleme de câmpioni, eu îi dirijez să scrie rezolvările pe caietul de matematică cu ajutorul tabletei grafice (imagine 2).

Propun, în continuare, vizionarea filmului " The Present/ a short film", de Jacob Frey . Scopul activității este: evidențierea rolului emoțiilor în învățare.

* Obținerea performanței : pe caietul cu foi albe, copiii îl desenează pe Rumenele, în jurul lui vor trasa săgeți pe care vor scrie însușiri și operații de adunare și scădere, în dar.

* Pe parcursul acestei activități , am avut grijă să evaluez continuu activitățile copiilor , spunându-le: ce apreciez, ce îmi place, ce consider că trebuie îmbunătățit (Teoria Growth Mindset).

* Tema: Formularea unui mesaj către colegi ,cu ajutorul Aplicației Chartter Pix Kids, care să cuprindă o informație despre corpul omenesc .

La finalul activității, în etapa de autoanaliză, am consemnat următoarele puncte forte: am creat contextul de utilizare a tehnologiei și instrumentelor digitale la clasă, am încurajat dezvoltarea unui mod de gândire în creștere, am valorizat cunoștințele din neuroștiință și învățare socio- emoțională dobândite în acest curs pentru dezvoltarea activităților la clasă. Recomandarea pe care eu mi-am adresat-o: reactualizarea continuă a procesului de proiectare a activităților de învățare, fie ele sincron sau asincron.

În concluzie, recomand cu toată încrederea înscrierea la cursurile organizate de Asociația Techsoup!

Bibliografie:

<https://indreptardigital.ro>

<https://stiriedu.ro/2020/11/03/sondaj-6-din-10-profesori-spun-ca-au-nevoie-de-cursuri-pentru-a-preda-online/>

CREȘTEREA EFICIENȚEI DIDACTICE PRIN PROIECTE ETWINNING – PREZENTAREA PROIECTULUI EVERYTHING STARTS WITH ONE STEP...

Prof. BARB PUȘA ELENA

LICEUL TEHNOLOGIC "GRIGORE MOISIL" DEVA

Proiectul a fost inițiat de o profesoară din Turcia, în octombrie 2021. Acesta s-a desfășurat pe parcursul anului școlar 2021-2022, în trei țări, România, Croația, Turcia, pe platforma eTwinning. În total au participat 11 profesori, fiecare profesor a implicat între 5-12 elevi, ajungându-se la peste 70 elevi/proiect. Tema principală a proiectului a fost ecologizarea, s-a pus accentul pe Carbon Footprint, însemnătate, cauze, măsuri remediale. Încălzirea globală este o problemă importantă la nivel global, principala cauză fiind emisiile de gaze cu efect de seră. Cine produce emisiile? De unde apar ele? Ce înseamnă efectul de seră? Cum ne afectează? Când apare? Ei bine, în urma activităților din proiect, am constatat cu toții că, oamenii, prin activitățile pe care le întreprind, influențează aceste dezechilibre ale climei. Din păcate, concentrația de CO₂ este tot mai mare, la fel și temperatura globală. Cantitatea de dioxid de carbon eliberată în atmosferă ca urmare a activităților unui anumit individ, organizație sau comunitate se numește AMPRENTĂ DE CARBON(CARBON FOOTPRINT), iar amprentele noastre încălzesc planeta.

Prin implicarea în acest proiect, s-a urmărit:

- Îmbunătățirea competențelor lingvistice de limba engleză;
- Dezvoltarea competențelor ICT;
- Cunoașterea diferitelor forme de învățământ la nivel european;
- Crearea unor legături între elevi, e-pal friendship;
- Împărtășirea obiceiurilor, tradițiilor, analizarea similitudinilor și a diferențelor fiecărei națiuni;
- Calcularea amprente de carbon și identificarea metodelor de reducere a acesteia;
- Conștientizarea problemelor mediului înconjurător;
- Identificarea modalităților de ecologizare;
- Realizarea unui produs comun;

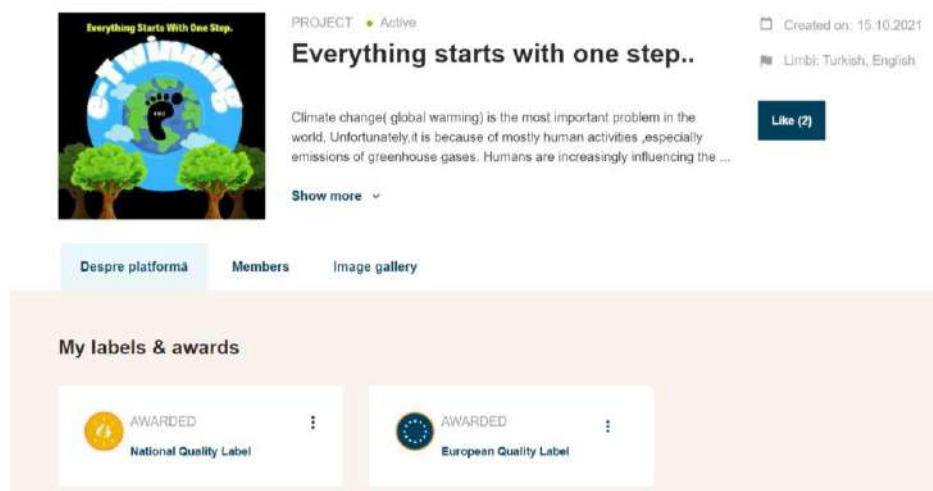
Proiectul s-a desfășurat în trei etape:

- Etapa I Introducere: fiecare profesor și elev s-a prezentat, apoi au postat prezentări realizate de ei cu școala, localitatea și țara. Au fost concepute și aplicate chestionare în concordanță cu tematica proiectului nostru. Rezultatele au fost postate pe twinspace. Am pregătit felicitări de Crăciun/Anul Nou.
- Etapa a II-a: Activități de reducere a amprente de carbon. Prezentarea rezultatelor privind calcularea amprente de carbon aferente fiecărei școli partener în proiect, informări privind amprenta de carbon, la nivelul clasei și a școlii, realizarea de postere, afișe, pe această temă. O altă activitate din această etapă a fost: stabilirea unui logo pentru proiect printr-un concurs

între echipele participante. Elevii și-au putut exprima părerile în secțiunea de Forum a proiectului. Au fost evidențiate prin filmulețe, colaje sau alte aplicații, activitățile pe care le putem face împreună cu comunitatea, familia, școala, pentru a proteja mediul înconjurător. La mijlocul proiectului, s-a pus accentul pe activități outdoor, în mijlocul naturii, prin plantarea copacilor, florilor, aruncarea de semințe în natură (seed ball), hrănirea și îngrijirea animalelor.

- Etapa a III-a, evaluare și diseminare. S-a aplicat un chestionar la nivelul fiecărei școlii, s-a analizat rezultatele, apoi au fost prezentate pe platformă. S-a recalculat amprenta de carbon, s-au comparat rezultatele inițiale și cele finale, pentru a se observa progresul înregistrat în urma participării la acest proiect. Elevii și profesorii și-au exprimat opiniile față de acest proiect cu ajutorul unui padlet. Produsele au fost prezentate în cadrul școlilor prin expoziții și/sau în mediul virtual, pe site, cu ajutorul rețelelor de socializare, etc

Proiectul s-a desfășurat conform planului, și-a atins obiectivele, activitățile au fost variate și bine evidențiate, au fost realizate mai multe produse comune, ceea ce adus la certificarea națională și europeană a proiectului.

The screenshot shows a project page on the Etwinning platform. The project title is "Everything starts with one step..". It is marked as "PROJECT" and "Active". The creation date is "15.10.2021" and the languages are "Turkish, English". There is a "Like (2)" button. The project description states: "Climate change(global warming) is the most important problem in the world. Unfortunately, it is because of mostly human activities ,especially emissions of greenhouse gases. Humans are increasingly influencing the ...". Below the description are tabs for "Despre platformă", "Members", and "Image gallery". At the bottom, under "My labels & awards", there are two award labels: "National Quality Label" and "European Quality Label".

Bibliografie;

<https://twinspace.etwinning.net/204278/home>

<https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/everything-starts-one-step>

UTILIZAREA MANUALELOR DIGITALE ÎN CONTEXTUL NOULUI CURRICULUM

Profesor învățământ primar, BARBU ELENA
Școala Gimnazială „Garabet Ibrăileanu”Târgu Frumos

„Școala viitorului înseamnă să uiți că există metodologia predării. De fapt, în școală, profesorul ar trebui să se preocupe de metodologia învățării. Tehnologia – ceea ce este foarte vizibilă – înseamnă 20%, restul sunt procese, oameni și cultură, în procent de 80%.”

Radu Jugureanu

MANUALUL DIGITAL – PERSPECTIVA PEGAGOGICĂ

Ce este un manual digital(MD)?

MD este o carte alternativă care oferă educatului mai multe surse de informație, un suport și un mijloc electronic de realizare a procesului de învățământ, un sistem adaptiv care include legături hipermedia și prezentarea adaptivă a contextului informațional.

MD are la bază programele școlare în vigoare și ține cont de competențele generale și specifice, conținuturile învățării, strategiile didactice și elementele de evaluare continuă prevăzute de curriculum.

MD este un instrument de învățare activ - participativă.

MD promovează învățarea prin acțiune, prin rezolvarea de situații problemă, prin efort de analiză și organizare a materialului de învățat, făcând posibilă desfășurarea activităților cognitive pe un fond emoțional optim.

Activitățile multimedia interactive de învățare (AMII) prefigurează un traseu metodic logic și eficient pentru abordarea situațiilor concrete de învățare și oferă contextul motivațional pentru a stimula interesul și curiozitatea elevilor.

MD nu trebuie înțeles ca o dublură sau un substitut al celui tipărit, ci se constituie într-un alt produs, construit pe baza a noi principii de explicitare a materiei care să potențeze activismul, interactivitatea, progresul, creativitatea.

Scopul elaborării și implementării MD

- modernizarea instrumentarului informatic al elevilor și al cadrelor didactice, reformatarea acestuia în concordanță cu cerințele societății informaționale, crearea de noi oportunități pentru individualizarea procesului de instruire, noi posibilități de aplicare cât mai eficientă a tehnologiilor pedagogice moderne, centrate pe elev, dezvoltarea unor competențe de a învăța în ritm propriu, de a selecta resursele adecvate necesităților educaționale, de a avea acces instant și nerestricționat la bibliotecile educaționale on-line, valorificate de fiecare elev;
- ❖ Un rezultat adițional, dar nu mai puțin important, va consta în scăderea considerabilă a greutății ghiozdanului, în special, în cazul elevilor din clasele primare.

Structura MD

- ✓ Întregul manual este structurat ca o colecție de informații care trebuie extrase mai degrabă decât primite, recurgându-se la o varietate de mijloace multimedia, utilizând toate metodele pe care le are la dispoziție mediul/realitatea virtuală de învățare: imagini, filme, simulări, interactivități, jocuri educaționale, probleme.
- ✓ Manualul digital este imaginea fidelă a conținutului existent în manualul tipărit având în plus exerciții interactive, jocuri educaționale, animații, filme și simulări care prin utilizare aduc un plus de profit cognitiv.
- ✓ Structura manualului respectă modelul de proiectare tematică. Fiecărei unități tematice îi corespund module centrate pe formarea de competențe. Modulele sunt teme-context, teme care creează oportunități prin intermediul cărora elevilor le este facilitat accesul la explorarea unor probleme/ provocări.
- ✓ Fiecărui modul îi sunt asociate teme transversale (activități de învățare) care corelează deprinderi și cunoștințe dintr-un ansamblu de discipline.
- ✓ Pentru abordarea integrată a temelor propuse, activitățile de învățare sunt axate pe: învățarea bazată pe proiect, învățarea bazată pe probleme, învățarea prin cooperare, învățarea activă.
- ✓ Pentru redarea unor situații din realitate ce trebuie parcurse de școlarul mic, sunt folosite următoarele tipuri de simulări, în funcție de conținutul prezentat:
 - manipulare directă a unor obiecte reale (dar care sunt prezentate pe ecran);
 - simulări procedurale - folosite în special pentru formarea unor deprinderi sau învățarea modului de funcționare al unui aparat ori pentru însușirea unor algoritmi;
 - situații-problemă: școlarul mic este pus într-un anumit context, analizându-l, el trebuie să ia o serie de decizii.

Cu toate acestea, trebuie studiat, de pildă, dacă învățatul scris-cititului este oportun prin intermediul MD.

Unele cercetări de psihologia învățării arată faptul că studiul pe bază de suport real este mai profund și asigură o durabilitate mai mare a ceea ce se încorporează. Interacțiunea prin intermediul analizatorilor cu suportul de pe care se învață este diferită, ca intensitate și timp, suportul digital presupunând precauții sau restricții de natură medicală.

Nu putem previziona cum va arăta viitorul și ce înfățișare sau putere de pătrundere vor avea noile tehnologii. Cert este că astăzi și, după cât se vede, măcar în următoarele două-trei decenii, analogicul și digitalul vor coexista.

Strategia pedagogică pentru o lecție multimedia

- încurajează și acceptă autonomia și inițiativa școlarului mic;
- privește învățarea ca pe un proces;
- încurajează activitatea exploratorie a școlarului mic;

- recunoaște rolul experienței în învățare;
- sprijină curiozitatea naturală a școlarului mic;
- ia în considerare modelul mental al școlarului mic;
- ia în considerare în evaluarea învățării atât performanța, cât și înțelegerea;
- ia în considerare stilul de învățare al școlarului mic;
- îi încurajează pe școlarii mici să angajeze dialogul cu alți școlari și cu profesorul;
- sprijină învățarea prin cooperare;
- îi implică pe elevi în situații reale;
- are în vedere contextul în care se produce învățarea;
- ia în considerare convingerile și atitudinile școlarului mic;
- le asigură școlarii mici oportunitatea de a-și construi noua cunoaștere și înțelegere printr-o experiență autentică.

Beneficiile manualului digital

- pentru profesori

- Dascălii pot beneficia de experiența manualului digital, putând pune eficient în practică diverse stiluri de predare: de la modelul tradițional, centrat pe profesor, până la modele mai noi, cum ar fi cel centrat pe elev sau clasa oglindită (flipped-classroom) – mai bine adaptate pentru lucrul colaborativ și axat pe activitatea practică.
- Manualele digitale sunt un real ajutor și reduc din sarcina profesorului permițându-i să adopte un stil interactiv de predare.

- pentru elevi

- Manualul digital reprezintă mediul natural în care aceștia sunt obișnuiți să lucreze și să acumuleze informații noi. Astăzi, competențele digitale sunt extrem de importante și ele trebuie deprinse timpuriu, așa încât, cei mici să fie pregătiți pentru carierele viitorului.
- Manualul digital reprezintă un pas important spre învățarea adaptativă, în care ritmul nu mai este cel impus de profesor sau de clasă. Acum fiecare elev poate parcurge activitățile de învățare într-un ritm propriu, iar acest lucru permite o dezvoltare organică a cunoașterii la nivelul clasei.
- Suportul oferit celor mici prin mijloace precum: feedback vizual, feedback textual sau „hint”-uri face ca procesul de învățare să devină mult mai prietenos.

- Lecțiile devin jocuri educaționale, povești cu caracter informativ, iar obligația de a învăța se va transforma în motivație.

CONCLUZII

- ✓ Cu noile manuale, tipărite și în format digital, orele de curs devin mai interactive, atractive și mai interesante, în același timp răspund nevoii celor mici de a învăța prin joc, de pe tabletă, calculator sau chiar telefon performant.
- ✓ Binomul manual tipărit – manual digital este gândit în așa fel încât să se completeze armonios, contribuind activ împreună la dezvoltarea profilului de formare al elevilor din ciclul primar.
- ✓ În principiu, apariția și utilizarea manualelor alternative, inclusiv digitale, sunt opțiuni pozitive. Învățarea se corelează bine cu pluralitatea ideilor. Astfel, profesorul/elevul poate alege dintre mai multe variante de manual, s-a trecut de la unicitatea sursei de învățare la o pluralizare a viziunilor sau interpretărilor.
- ✓ Sursa unică induce o viziune statică, înghețată, fixă despre cunoaștere și lume, conduce la omogenizare și masificare, în sensul că toți se aliniază nediferențiat la aceleași cunoștințe și valori. Învățarea copilului cu mai multe referențieri de învățare se va face treptat, pe măsura puterii de absorbție. Considerăm că e bine să mergem pe o alternativitate curriculară temperată, echilibrată, justificată din punct de vedere epistemologic și psihologic.

Bibliografie:

1. Cucuș, C., Manualul digital – perspectiva pedagogică, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2012;
2. Răilean, E., - Manualul electronic: model al învățării prin acțiune. Revista învățătorului modern. Nr. 21, p.6-9, (2012);
3. Vlada, M., - Manuale digitale și resurse universitare digitale – întrebări și definiții Online: elearning.ro/manuale-digitale-și-resurse-universitare-digitale, (2013);
4. Online: elearning.ro/manuale-în-format-digital.

Importanța activităților STEAM la preșcolari

Prof. Barbu Mădălina
Grădinița Traian Demetrescu, Craiova

Activitățile STEAM reprezintă o abordare educațională care integrează cinci discipline majore: Știința (Science), Tehnologia (Technology), Ingineria (Engineering), Arte (Arts) și Matematica (Mathematics). Această abordare promovează învățarea holistică și experiențială, permițând copiilor să exploreze, să descopere și să învețe prin intermediul experiențelor practice și a jocurilor. Iată cum putem folosi activitățile STEAM la grădiniță:

Știința (Science): Activitățile științifice la grădiniță pot consta în experimente simple care să-i ajute pe copii să înțeleagă concepte de bază, cum ar fi gravitatea, densitatea, culorile, sau viața plantelor și animalelor. Aceste activități îi încurajează să pună întrebări și să exploreze lumea din jurul lor.

Tehnologia (Technology): Deși nu vor lucra cu tehnologii foarte avansate, copiii pot folosi jocuri și aplicații educaționale pentru a învăța și dezvolta abilități tehnologice de bază. De exemplu, pot interacționa cu tablete sau dispozitive simple de programare pentru copii.

Ingineria (Engineering): Activitățile de inginerie la grădiniță pot implica construirea cu blocuri, puzzle-uri, sau chiar proiecte simple de construcții cu cartoane. Aceste activități dezvoltă abilitățile spațiale, de rezolvare a problemelor și de planificare.

Artele (Arts): Artele în contextul STEAM pot însemna experimente cu culorile, desen, pictură, creații artistice digitale sau chiar activități creative în care copiii pot folosi diverse materiale pentru a-și exprima ideile și sentimentele.

Matematica (Mathematics): Dezvoltarea abilităților matematice poate fi realizată prin jocuri cu numere, puzzle-uri matematice, sortare și clasificare, sau prin explorarea formelor geometrice și a modelelor.

Cum le folosim la grădiniță:

Planificare: Educatorii pot planifica activități STEAM în curriculumul zilnic sau săptămânal, asigurând o gamă variată de experiențe.

Experiențe practice: Copiii învață cel mai bine prin intermediul experiențelor practice. Educatorii pot oferi materiale și provocări care să-i încurajeze să exploreze și să creeze.

Colaborare: Multe activități STEAM pot fi realizate în grupuri mici, promovând colaborarea și dezvoltarea abilităților sociale.

Întrebări și discuții: Educatorii pot pune întrebări deschise pentru a încuraja gândirea critică și discuțiile în timpul activităților.

Reflectare: După activități, copiii pot fi încurajați să reflecteze asupra experiențelor lor, să împărtășească ceea ce au învățat și cum s-au simțit în timpul activității.

Resurse adecvate: Este important ca grădinița să fie echipată cu materiale și resurse adecvate pentru activitățile STEAM, cum ar fi jucării și echipamente tehnologice pentru copii.

Activitățile STEAM în grădiniță nu numai că îi ajută pe copii să învețe concepte academice importante, ci și să dezvolte abilități esențiale pentru viață, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor și creativitatea. Acestea creează un mediu de învățare stimulant și plin de aventuri, care îi pregătește pe copii pentru succesul în învățământul superior și în viața de adult.

Iată câteva exemple concrete de activități STEAM potrivite pentru grădiniță, care integrează știința, tehnologia, ingineria, artele și matematica:

❖ **Construcții cu blocuri sau cuburi (Inginerie și Matematică):**

Copiii pot construi turnuri înalte și poduri folosind blocuri.

Pot învăța despre forme geometrice și pot să le folosească pentru a construi structuri.

❖ **Experimente cu apă și gheață (Știință):**

Pot observa ce se întâmplă când gheața se topește sau cum obiectele plutesc sau se scufundă în apă.

Pot învăța despre starea materiei și schimbările de stare.

❖ **Crearea unei grădina de flori (Știință și Arte):**

Copiii pot planta semințe și să urmărească cum cresc plantele.

Pot crea colaje sau desene inspirate de florile din grădină.

❖ **Jocuri de șah (Matematică și Tehnologie):**

Copiii pot învăța regulile jocului de șah și pot dezvolta abilități de planificare și gândire strategică.

Pot folosi aplicații sau software pentru a juca șah pe tabletă sau computer.

❖ **Activități de pictură digitală (Arte și Tehnologie):**

Folosind tablete sau dispozitive interactive, copiii pot crea opere de artă digitale.

Pot explora culorile și forme fără a risipi materiale.

❖ Construcția unui circuit electric simplu (Știință și Inginerie):

Pot asambla un circuit cu o baterie, un bec și fire.

Învăț despre electricitate și cum să realizeze o conexiune simplă.

❖ Puzzle-uri cu modele geometrice (Matematică și Arte):

Pot rezolva puzzle-uri care au forme geometrice sau modele abstracte.

Dezvoltă abilitățile de recunoaștere a formelor și rezolvare a problemelor.

❖ Experimente cu culori și amestecarea acestora (Arte și Știință):

Pot amesteca culori primare pentru a crea noi culori.

Învăț despre culori și cum se combină.

❖ Construirea unui pod din bețe de înghețată (Inginerie și Matematică):

Copiii pot construi poduri mici din bețe de înghețată și lipici.

Învăț despre structuri și rezistență.

❖ Programarea unui robot jucărie simplu (Tehnologie și Matematică):

Pot programa un robot jucărie să urmeze anumite trasee sau să rezolve provocări simple.

Învăț concepte de bază despre algoritmi și programare.

Aceste exemple de activități STEAM pot fi adaptate pentru a se potrivi cu vârsta și nivelul de dezvoltare al copiilor din grădiniță și pot stimula curiozitatea, creativitatea și dezvoltarea abilităților lor esențiale.

Bibliografie:

Bybee, R, W. (2010), What is STEAM education?

- Cucuș, C, (2014), Pedagogie- ediția a III a adăugită și revizuită, Editura Polirom, București

Abordări didactice în era digitală

Profesor Barbu Marcela

Colegiul Național Mircea cel Bătrân, Râmnicu-Vâlcea

Francis Bacon spunea că « Drumul spre știință trece printre limbile moderne ». Prin urmare, nu este întâmplător faptul că limbile moderne au reprezentat o constantă în planurile-cadru ale sistemului de învățământ. O prezență mai pregantă în ultimii ani, mai ales de când competențele de limbă străină figurează printre cele opt competențe-cheie necesare pentru dezvoltarea personală și, ulterior, pentru ocuparea unui loc de muncă. Este salutară și propunerea ca în viitor examenul de bacalaureat să conțină probe de evaluare pentru fiecare dintre cele două limbi străine studiate.

În perioada pe care am traversat-o recent, am fost invitați- mai mult sau mai puțin direct- să reflectăm asupra noastră, asupra valorilor, prejudecăților și atitudinilor noastre în fața realității în general și a realităților din școală în special. Am traversat situații care ne-au destabilizat, ne-au busculat, care ne-au determinat să regândim demersul didactic mutat, pentru o perioadă destul de lungă, în online. Această perioadă a reprezentat o provocare, nu a menajat pe nimeni și, în special, profesorii care predau într-o limbă străină și/sau cu elevii mici. Profesorul de limbă străină trebuie să cânte, să recite, să repete, să se joace, să supravegheze proiectele de grup, iar regulile sanitare și prudența au îndeamnat la non-contact. În aceste condiții a fost foarte greu să desfășori cursuri vesele și interactive, să pregătești activități ludice și eficiente, să îți păstrezi optimismul și exuberanța.

Fie că suntem fizic în clasă, sau conectați de la distanță, folosirea TIC, a metodelor de stimulare a creativității în cadrul orelor de curs ar trebui să fie un imperativ pentru profesori, nu numai în context pandemic ci în mod regulat, pentru sporirea motivației și, implicit, pentru ameliorarea rezultatelor școlare și pregătirea elevilor pentru bacalaureat și DELF. Viitorul suporturilor de informație și de formare trebuie gândit în termeni de complementaritate și nu de substituție. Chestiunea fundamentală a acestei valori adăugate este aportul folosirii unor site-uri educative multimedia, în raport cu metodele clasice. Elevii devin astfel actori implicați în procesul lor de învățare. În interactivitate, relația în învățământ este modificată: elevul și profesorul participă activ la practica maieutică de acces la lumea cunoașterii, iar cunoștințele sunt rezultatul unei construcții colective, deoarece Web-ul oferă din ce în ce mai mult un mediu de cooperare și nu doar de difuzare și informare. Anumite aptitudini (comunicare, muncă în echipă, rezolvarea unor sarcini) sunt tot mai apreciate. Atitudinile pozitive (încredere în sine și în alții, responsabilitate, speranță, autonomie, creativitate) reprezintă cheia reușitei.

Fiecare, în dreptul lui, profesor și elev, are datoria de a se adapta, de a evolua, în cadrul unui proces în care elevul este plasat în centrul actului educativ, în situații în care comunicarea și lucrul în echipă sunt, de asemenea, elemente esențiale.

Este o certitudine faptul că recenta criză sanitară ne-a pus pe toți la încercare, dar ea a reprezentat, de asemenea, un catalizator al creativității și al inovațiilor digitale, a deschis un câmp al posibilităților de neimaginat până acum. În acest context, pedagogiile active (învățarea experimentală, colaborativă, prin problematizare și prin proiecte) ocupă un loc important pentru că au permis construcția colectivă a conținuturilor de învățare, gândirea critică, descoperirea și fructificarea diferitelor tipuri de inteligențe.

Considerăm că profesorii care sunt deschiși la abordări pedagogice multiple și diversificare sunt cei care au șansa de a traversa cu succes orice perioadă, orice tip de provocări, propunând situații de învățare complexe, autentice, adaptate vremurilor și intereselor elevilor.

Bibliografie/Sitografie

Mangenot, F. Les interactions en ligne comme objet d'étude pour la didactique des langues et les sciences du langage. In P. Blanchet & P. Chardenet (dir.), Guide pour la recherche en didactique des langues et des cultures, Paris: Editions des archives contemporaines, en partenariat avec l'AUF, 2011, p.337-344.

<https://www.isjcta.ro/wp-content/uploads/2013/06/Cadrul-European-Comun-de-Referinta-pentru-limbi.pdf>

<https://www.cairn.info/revue-francaise-de-pedagogie-2016-4-page-5.htm>

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE

Prof. Bărbuță Gianina
Școala Gimnazială Anastasie Panu, Huși

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o "societate a cunoașterii" aflată în continuă schimbare.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educa-toarei este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume respon-sabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în

învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptiv ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.

- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.

- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.

- Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II. TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

IMPORTANȚA DOCUMENTELOR AUTENTICE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA FRANCEZA

Prof. Bărdiță Elena Ecaterina
Școala Gimnazială „Gh.I.Brătianu”, Iași

Dezvoltarea tehnologiei la nivel global a generat progrese în cadrul tuturor domeniilor, inclusiv în domeniul educației. O provocare majoră în rândul tuturor cadrelor didactice este adaptarea, cu caracter permanent, a actului didactic la cerințele și nevoile generației actuale de beneficiari educaționali. Oricare ar fi disciplina predată, cadrele didactice trebuie să manifeste disponibilitate spre dezvoltare profesională continuă, manifestând în același timp deschidere și receptivitate la noutate și creând astfel un climat educativ motivant și interactiv.

Predarea limbilor moderne în zilele noastre presupune implementarea la clasă a unui act educațional actualizat la diversele surse informaționale digitale. Accesul educabililor la multitudinea informațiilor și tehnologiilor este practic unul destul de nelimitat, prin urmare cadrele didactice abordează o paletă cât mai diversificată și modernă de strategii didactice. Provocarea cotidiană constă în a găsi canalul de transmitere a informațiilor cel mai potrivit fiecărui colectiv de elevi în parte.

Rămâne la decizia fiecăruia dintre noi, a pedagogului, să găsească cea mai bună metodă în vederea îmbunătățirii bagajului de cunoștințe al elevilor. Toate strategiile abordate la clasă au un numitor comun, motivarea elevilor și menținerea interesului acestora pentru studiul limbilor străine.

Documentele autentice sunt folosite cu succes în cadrul strategiilor didactice de predare a limbilor străine. Integrarea acestora în orice secvență a actului didactic garantează motivarea elevilor în mod interactiv și conduce la îndeplinirea unor importante obiective comunicative, vizate de majoritatea practicienilor limbilor străine. Interesul manifestat de elevi este unul vizibil și în același timp reprezintă o dovadă a faptului că folosirea documentelor autentice contribuie la dezvoltarea competențelor comunicative ale acestora într-un cadru interactiv, ludic și motivant.

Conform *Cadrului european comun de referință pentru limbi*, documentele autentice vizează o gamă largă de obiective, printre care și dezvoltarea competențelor gramaticale și lexicale; familiarizarea cu elementele gramaticale noi are loc în contextul unor situații autentice prin valorificarea acestor documente. Documentele autentice se regăsesc sub forma

unor mesaje orale sau scrise produse de francofoni, nu întotdeauna vizând scopul didactic. Didactica modernă încurajează utilizarea acestor documente suport care redau, cu o acuratețe sporită, diverse situații reale. Varietatea documentelor suscită entuziasmul elevilor, se pretează diversității acestora, permițându-le, în același timp, identificarea lor cu diferite personaje. Elevii dobândesc aptitudini lingvistice și de comunicare, comunicarea în diverse situații reale fiindu-le astfel înlesnită. Un alt obiectiv vizat major este producerea de discursuri într-o limbă străină, utilizarea documentelor autentice contribuie la acesta într-o mare măsură.

Un aspect important este legat de faptul că obiectivele trebuie să corespundă nevoilor elevilor, să fie realiste și conforme metodelor folosite. De exemplu, documente precum cântecele, filmele, emisiunile radio vizează cu precădere înțelegerea orală. Varietatea lor permite selectarea, la clasă, a celui mai adecvat suport audio-video. Din păcate, aceste documente se regăsesc prea puțin în cotidianul elevilor din perspectiva îndrumării spre dobândire conștientizată de informații, iar accesul la acest tip de suport în altă cadru decât cel școlar este cumva îngrădit de absența unor instrucțiuni care să ghideze procesul de achiziție al competențelor comunicative.

Documentele scrise prezintă același nivel de importanță în vederea achiziției de cunoștințe într-un cadru real. Gama variată cuprinde ziare, benzi desenate, reviste, broșuri, fotografii, cărți poștale, rețete, povești etc. permițând profesorilor alegerea celui mai adecvat suport în sala de curs. Expunerea elevilor la o limbă autentică se realizează prin intermediul acestor documente vizuale și auditive care reprezintă o sursă inestimabilă de informații privind cultura și civilizația țării a cărei limbă elevii o studiază.

Importanța acestor documente este sporită și de faptul că pot fi folosite indiferent de nivelul elevilor. Este indicată utilizarea chiar de la primele ore de curs, când elevii au un nivel comunicativ scăzut, documentele facilitând accesul în universul lingvistic francofon. Documentele autentice contrar celor fabricate, au meritul de a prezenta limba așa cum este ea vorbită de nativi. După Besse, documentul autentic este „un eșantion prelevat din schimburi care au avut loc între nativii limbii predate și care este conform practicilor lingvistice autentice care să corespundă intereselor și preocupărilor elevilor”¹. Faptul că elevii au acces la limba franceză reală le va permite să comunice eficient cu nativii, să folosească expresii curente din universul cotidian.

În concluzie, utilizarea acestui suport este eficientă în condițiile unei strânse legături cu selecția documentelor autentice, în funcție de tematica abordată, nivelul de limbă al

cursanților și diversitatea surselor și garantează dezvoltarea competențelor comunicative și interculturale.

Bibliografie:

[1] ABE, Danielle, Francis CARTON, Sam Michel CEMBALO& Odile Regent, 1979. „ Didactique et authentique: du document a la pedagogie.” Melanges pedagogiques, p. 1-14.

[2] Conseil de l'Europe, Division des Politiques Linguistiques Strasbourg, Cadre europeen commun de reference pour les langues. Apprendre, enseigner, evaluer, 2001, Didier, Paris.

[3] Besse, H., Grammaire et didactique des langues.Paris, Hatier, 1984.

Eficiență și calitate în demersul didactic
-exemple de bune practici -

Experiență și performanță la clasă

Clasa a IV-a

Disciplina: Muzică și mișcare

Profesor pentru învățământul primar: Barlaboi Mihaiela-Cristina

Noile schimbări în domeniul curriculumului se cer bine corelate, astfel încât să conducă la realizarea unor performanțe superioare în învățarea cu elevii. Învățământul centrat pe competențe aduce o nouă interpretare și viziune asupra educației, care trebuie să pună în evidență cunoștințele și competențele elevilor din perspectiva achiziției noțiunilor și a aptitudinilor cu caracter general pe care le vor folosi în viață, fiind o alternativă la învățământul tradițional centrat exclusiv pe cunoștințe, pe asimilare de informații.

Deși este considerată de multe ori o materie „neimportantă” (în comparație, de exemplu, cu Matematica sau Limba și literatura română), *muzica* are un rol central în formarea oricărui om, contribuie la dezvoltarea intelectuală a copiilor și îi ajută să își exprime cu mai mare ușurință emoțiile. Muzica provoacă la mișcare, iar copiii sunt încântați să danseze pe ritmul ei.

Se spune că acolo unde cuvintele și literele eșuează, muzica e cea mai bună opțiune. Combinată cu mișcarea, muzica ne ajută să ne exprimăm sentimentele mai ușor, beneficiile acestui demers fiind echilibrarea emoțională. Un plus îl constituie faptul că această disciplină poate contribui la dezvoltarea celor opt competențe cheie, deși evident ne gândim în special la sensibilizare și exprimare culturală: abilitatea de a aprecia importanța exprimării creative a ideilor, experiențelor și emoțiilor într-o varietate de medii, precum muzica, literatura și artele vizuale și ale spectacolului.

Prin orele de *Muzică și mișcare* se pun bazele învățării conceptelor muzicale la nivel elementar, într-o manieră accesibilă copiilor acestui segment de vârstă, lecțiile fiind proiectate și desfășurate astfel încât să trezească interesul elevilor pentru această disciplină.

Pentru a veni în sprijinul elevilor din clasele primare, am creat un cor al școlii, RITMIC, unde elevii cu aptitudini muzicale, și nu numai, învață să cânte în colectiv pe baza unui repertoriu variat și bogat, să mănuiască diverse jucării muzicale, uneori chiar instrumente, să realizeze mișcări sugerate de melodie.

Concret, mișcarea pe muzică înseamnă: bătăi din palme, pe genunchi, pe piept etc.; pași egali, pe loc sau în deplasare, pași simpli de dans, ridicare ritmică pe vârfuri, mișcări ale brațelor, ale trunchiului; mișcări sugerate de textul cântecului (acțiuni, interpretarea rolului unui personaj); mănuierea jucăriilor muzicale; dirijat intuitiv. Mișcările executate ritmic devin mai puțin obositoare și în același timp dau corpului suplețe și frumusețe.

Activitățile de predare, învățare și evaluare, tehnicile și instrumentele aferente trebuie gândite și construite în funcție de competențele care se cer a fi formate la elevi. Competența reprezintă un punct de plecare, de la care trebuie proiectate situațiile de învățare și activitățile de evaluare.

De-a lungul timpului, am observat că în perioada notației muzicale m-am axat mai mult pe conținuturi și mai puțin pe celelalte componente ale competenței: deprinderile și atitudinile.

Competența specifică:

1.2. Corelarea înălțimilor de sunete și a valorilor de note și pauze cu notația muzicală

În activitatea mea, am încercat să realizez proiectarea didactică având ca reper competențele specifice propuse de Programa școlară. Cu toate acestea, corelând activitatea de la clasă cu acestea, cred că cea mai puțin vizată de propunerile mele ar fi competența specificată anterior.

În ceea ce privește experiența la clasă, doresc să aduc în atenție câteva aspecte ușor de abordat în orele de *Muzică și mișcare*, astfel încât să îi implic pe toți elevii.

Dacă vesel se trăiește!

<https://www.youtube.com/watch?v=n187RQZMvqs>

IF YOU ARE HAPPY - mult îndrăgita variantă în limba engleză - contribuie la formarea competenței de comunicare în limbi străine.

https://www.youtube.com/watch?v=-V_f0lh9OQ

Bim bam, percuție corporală

<https://www.youtube.com/watch?v=U7Bcg8GgfsA>

Propunerea programei de realizare a educației muzicale prin joc înseamnă asocierea mișcării, ca mijloc interpretativ specific copiilor, atât cu cântecul, cât și cu audiția. Această modalitate de lucru dă copilului bucuria unor manifestări spontane și originale pe muzică, acte menite să-i trezească în final interesul și atracția pentru muzică, încrederea în capacitatea sa de a opera cu muzica. În acest sens, am audiat *Rapsodia I*, de George Enescu.

<https://www.youtube.com/watch?v=113uA-lQFS4>

Cântarea vocală este însoțită adeseori de mișcări. Putem „aduce” jocul de rol corelat cu textul cântecului audiat (de exemplu, asociat cu textul cântecului „Căldărușă plină”, copiii pot avea roluri de grădinari, mimând diferite activități specifice îngrijirii florilor: udatul, săpatul, greblatul, culesul).

Căldărușă plină

<https://www.youtube.com/watch?v=X6qFOeq8PoU>

Putem folosi jocuri de diferențiere a duratelor prin mișcări (de exemplu, diferențierea pătrimilor și optimilor din cântecul „Melc, melc” într-un pas mare și doi pași mici), evidențierea treptelor muzicale.

<https://www.youtube.com/watch?v=JMDMcxqpOyA>

Ritmul este direct legat de durata notelor/sunetelor muzicale și a pauzelor.

<https://www.youtube.com/watch?v=BzZ6RIjX62E>

Folosind hârtie de copt, putem realiza un exercițiu-joc foarte îndrăgit de către copii.

<https://www.youtube.com/watch?v=qRh2crye6cM>

Jucăriile muzicale confecționate împreună cu elevii pot fi utilizate cu succes la oră, trezind interesul, atracția pentru muzică și bucuria de a învăța prin joc. Astfel, orele de educație muzicală sunt așteptate cu nerăbdare de către elevi.

CREATIVITATE ȘI INOVAȚIE ÎN ACTIVITATEA CU PREȘCOLARII

Prof. inv. preșcolar : BĂRUȚIA LIANA,

Liceul Vocațional Pedagogic N. Bolcaș ,Beiuș

În activitatea cu preșcolarii e nevoie permanent să fii creativ, să aduci ceva nou ,să te reinventezi. Activitatea ce urmează a fi prezentată a avut ca scop tocmai stimularea muncii în echipă, alungarea plictisului, stimularea gândirii și bună dispoziție în sala de grupă.

Am folosit **metoda piramidei** în activitatea de observare a obiectelor de igienă personal. Am îmbinat activitatea individuală cu cea de cooperare în cadrul grupurilor sau în perechi.

Activitatea(ideea,soluția) fiecărui membru din echipă este înglobată într-o concluzie finală a echipei sale, care este redată cu glas tare de către un reprezentant al grupei.

AVANTAJE\DEZAVANTAJE

- stimulează cooperarea și acceptarea în grup,
- pasivitatea unora dintre participanți.

DOMENIUL ȘTIINȚĂ- *Cunoașterea mediului: Obiecte de uz personal* (observare)
Captarea atenției – am prezentat sub formă de surpriză obiectele de uz personal,
Dirijarea învățării: observare dirijată pe grupuri :

Grupa 1 prosopul

Grupa 2 piaptănul și săpunul

Grupa 3 pasta , peria electrică și peria obișnuită

După acordarea timpului de gândire și a contactului direct cu obiectele, am condus observarea prin întrebări sugestive. Fiecare grupă acordând atenție și aducând completări răspunsurilor grupei cu care se lucra în momentul respectiv.

Sinteza parțială a obiectului personal supus observării a fost făcută de către un membru al echipei ca o concluzie a ceea ce s-a discutat

Obținerea performanței- sinteza finală am realizat-o prin ghicitori adresate întregului colectiv de preșcolari , fără a ține cont de împărțirea pe grupe\ echipe

Asigurarea retenției și a transferului: am optat pentru realizarea piramidei, individual,pe trei nivele de culori diferite(roșu la bază, galben la mijloc și verde în vârf). .

PLAN DE ÎNTREBĂRI:

- 1.Așează la baza piramidei(pe culoarea roșie) jetoanele care reprezintă obiectele de igienă pe care le folosești pentru îngrijirea dinților, a părului și a mâinilor.
- 2.Lipește ,pe culoarea galbenă a piramidei, imaginile cu obiectele de igienă personală folosite la

ștergerea feței și a mâinilor.

3. Alege și lipește, pe culoarea verde (în vârful piramidei) imaginea care te reprezintă pe tine, după ce te-ai îngrijit. Cum te simți?

Imagini din timpul observării, materialele din coșuleț, necesare pentru realizarea piramidei (la asigurarea retenției și a transferului), individual și lucrările copiilor.

CONCLUZII

Utilizarea acestei metode în mod creativ, în activitatea didactică mi-a dat posibilitatea să evaluez nivelul de însușire a noțiunilor despre obiectele de igienă personală și utilitatea acestora,

Indirect am evaluat: # gradul de atenție și concentrare al copiilor când a fost formulată sarcina de lucru

#cunoașterea culorilor.

PROJET

Batincu Mihaela, Liceul Tehnologic «Mihai Busuioc », Pascani

I.Le public cible

27 élèves de IXe .

II.Lieu du déroulement

La salle de classe

III. Activité nr.1

Document audiovisuel – Indochine, J'ai demandé à la lune (chanson avec vidéo)

Transcription du document:

« J'ai demandé à la lune	Je n'ai pas grand chose à te dire
Et le soleil ne le sait pas	Et pas grand chose pour te faire rire
Je lui ai montré mes brûlures	Car j'imagine toujours le pire
Et la lune s'est moquée de moi	Et le meilleur me fait souffrir. »

Et comme le ciel n'avait pas fière allure Refrain

Et que je ne guérissait pas

Je me suis dit qu'elle infortune

Et la lune s'est moquée de moi

Refrain: J'ai demandé à la lune

Si tu voulais encore de moi

Elle m'a dit «j'ai pas l'habitude

De m'occuper des cas comme ça.

Et toi et moi on était tellement sûr

Et on se disait quelque fois

Que c'était juste une aventure

Et que ça ne durerait pas

L'exploitation de ce document audiovisuel a constitué la séquence d'une leçon de révision à la fin du premier semestre, la compétence visée étant la compréhension de l'oral. En ce qui concerne les objectifs opérationnels, à la fin de cette séquence, les élèves ont été capables

1) d'identifier le message global du document;

2) d'identifier des informations ponctuelles;

3) de remplir un texte lacunaire avec des verbes au passé composé, en fonction de ce que l'on entend dans l'enregistrement.

Pour ce qui est des méthodes didactiques, dans cette activité nous avons choisi la conversation, l'exercice à trous, les QCM, les questions à choix simple. Comme moyens, nous avons utilisé le vidéoprojecteur, les fiches de travail, le tableau noir et les cahiers des élèves.

D'abord, nous avons demandé aux élèves d'écouter la chanson et de suivre en même temps la vidéo. Ensuite, pour vérifier la compréhension du document, nous leur avons demandé de travailler en binômes et nous leur avons distribué des fiches de travail qui contenaient les questions suivantes:

1) Quel est le thème de la chanson?

a) la nature; b) l'univers; c) la souffrance à cause de l'amour inaccompli;

2) Quel est l'élément de la nature auquel on adresse des questions?

a) le soleil; b) le ciel; c) la lune

3) Le dialogue entre l'être humain et l'élément de la nature se déroule

a) dans le présent; b) dans le passé; c) dans le futur

4) Vrai ou faux?

La lune est égoïste.

L'histoire a une fin heureuse.

Nous avons nommé 5 élèves afin de lire à voix haute leurs réponses, qui ont été celles attendues: 1c, 2c, 3b, 4 V, F.

Dans la dernière étape de cette activité, nous avons proposé aux élèves de suivre encore une fois la vidéo pour pouvoir compléter un texte lacunaire. Nous leur avons demandé de travailler en équipes de 4-5 et le fragment donné a été le suivant:

a) «..... à la lune

Et le soleil ne le sait pas

..... mes brûlures

Et la lune de moi. »

b) «..... à la lune

Si tu voulais encore de moi

..... « j'ai pas l'habitude

De m'occuper des cas comme ça. »

Les élèves ont rempli le texte avec des verbes au passé composé. Pour vérifier la correctitude des réponses, les représentants des groupes sont allés au tableau noir à tour de rôle et ils ont écrit chacun un verbe qui manquait du texte. Leurs réponses ont été en général correctes: a) « j'ai demandé », « je lui ai montré », « s'est moquée »; b) « j'ai demandé », « elle m'a dit. » Nous avons donné aux élèves la possibilité de se corriger entre eux, d'argumenter leurs réponses et nous avons offert des explications lorsqu'elles ont été nécessaires.

À la fin de la séquence, nous avons apprécié l'activité des apprenants et nous leurs avons accordé des bonifications et des notes.

PROJET

Batincu Mihaela, Liceul Tehnologic “Mihai Busuioc”, Pascani

I.Le public cible

27 élèves de IXe .

II.Lieu du déroulement

La sale de classe

III.Activité nr. 2

Nous avons eu l’occasion de travailler le passé composé pour la production du discours (écrit) lorsque nous avons abordé le thème de la correspondance, dans une leçon de systématisation des connaissances. À la fin de la leçon, les élèves ont été capables de rédiger un e-mail pour raconter des événements en utilisant le passé composé. Nous avons préféré l’apprentissage par tâches et, en ce qui concerne les moyens didactiques, nous avons permis aux élèves d’en utiliser une variété: les dictionnaires, les portables/les ordinateurs portables (pour accéder à l’internet), les fiches de grammaire, les cahiers.

Nous avons demandé aux élèves de travailler en équipes de 4-5 et nous leurs avons donné la tâche suivante:

Votre ami d’origine française vous a envoyé sur facebook le message ci-dessous:

Cou-cou, Diana!

Tu ne m’as plus donné de nouvelles depuis Noël, je crois. Ça va? Je viens de découvrir la page de votre lycée que j’ai beaucoup aimé lorsque j’y ai fait du bénévolat. Je vois dans les photos que vous avez déroulé beaucoup d’activités, je vois qu’il y a plein de commentaires, mais je n’y comprends un mot. Parle-moi un peu des belles choses qui se sont passées dans votre école durant le second semestre.

Bisous!

De même, nous avons encouragé les élèves de discuter entre eux en français, nous avons monitorisé en permanence leur travail et nous avons offert l’appui nécessaire.

Les élèves ont lu la consigne et, pour accomplir la tâche, ils ont listé les performances de leurs camarades, ils ont négocié le critère d’ordre (la chronologie ou l’importance des résultats),

ils ont cherché des informations sur la page facebook du lycée, ils ont cherché des mots dans le dictionnaire, ils ont utilisé des tableaux synoptiques des temps verbaux, des verbes irréguliers. Ils ont mobilisé ainsi plusieurs compétences: sociolinguistique, pragmatique et linguistique.

Lorsque le délai (30 minutes) a expiré, les représentants de chaque groupe ont lu à haute voix les textes, que nous avons évalué en impliquant aussi les élèves. Nous avons suivi le respect de la consigne, l'utilisation du registre colloquial et des formules spécifiques à la correspondance, la cohérence, la cohésion et finalement la correction grammaticale.

Nous reproduisons ci-dessous le texte qui s'est le mieux approché des standards:

Salut, Richard!

J'ai trouvé ton message et j'en suis très contente! Moi, je vais bien, merci.

J'attends avec impatience les grandes vacances. Oui, tu as remarqué bien: dans notre école se sont produites beaucoup de belles choses.

D'abord, quelques élèves de la IXe, dirigés par leur professeur, ont réalisé un projet pour participer à la compétition «Astro Pi», organisée par l'Agence Spatiale Européenne. La concurrence a été sérieuse, mais nos camarades se sont qualifiés dans l'étape finale! Tu te rends compte? Ils sont parmi les meilleurs du monde! Un astronaute a félicité déjà les équipes qui sont arrivées dans la finale.

Ensuite, quatre élèves de la IXe ont obtenu des prix à un concours régional de langue française. Tu vois? On aime beaucoup le français dans notre école.

A! J'oubliais! Quelques élèves ont fait un flash-mob et ont participé à une compétition qui s'appelle «Nous sommes la nouvelle génération.» Ils ont gagné le 1er prix. Je suis fière de tous mes camarades!

Et toi? Tout va bien? Est-ce tu aimerais revenir en Roumanie cet été?

Je t'embrasse.

À la fin de la séquence, nous avons offert le feedback spécifique, qui a consisté à encourager les apprenants et à leur accorder des bonifications ou des notes selon le degré de leur implication et la qualité de leurs réponses.

Creativitate în actul educațional

Irina Veronica Nidelea

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu”, Giurgiu

Mihaela Mirela Bătrăneanu

Școala Gimnazială nr. 99, Sector 4, București

Creșterea calității actului educațional este un obiectiv important pentru sistemele de învățământ și instituțiile de învățământ din întreaga lume. O educație de calitate are un impact semnificativ asupra dezvoltării individuale, sociale și economice a unei societăți.

Printre strategiile și direcțiile pentru îmbunătățirea calității actului educațional pot fi enumerate formarea și dezvoltarea cadrelor didactice, curriculum relevant și flexibil, tehnologie și resurse moderne, metode de evaluare autentice, diversitate și incluziune, colaborare între părți interesate, învățare pe tot parcursul vieții, investiții financiare și infrastructură adecvată, monitorizare și evaluare constantă, inovare și experimentare.

Profesorii sunt o componentă cheie a calității educației. Investițiile în formarea continuă a cadrelor didactice, în dezvoltarea abilităților de predare, utilizarea tehnicilor moderne de predare și evaluare, precum și în promovarea cercetării pedagogice sunt absolut necesare.

Curriculum-ul ar trebui să fie adaptat nevoilor și cerințelor actuale ale societății și pieței muncii. Este indicat să fie elaborate programe de învățare care să dezvolte atât competențele academice, cât și cele practice, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilitățile de comunicare.

Utilizarea tehnologiei în educație poate spori angajamentul elevilor și poate face învățarea mai interactivă și atractivă. Este bine ca instituțiile să dispună de infrastructura și resursele necesare pentru a integra tehnologia în procesul de predare-învățare.

Paradigma evaluării trebuie să se schimbe către metode autentice care pun accentul pe înțelegere, aplicare și gândire critică în loc de memorare mecanică. Portofoliile, proiectele și sarcinile complexe pot oferi o imagine mai cuprinzătoare a performanței elevilor.

Actul educațional este adaptat nevoilor și diversității elevilor. Promovați incluziunea elevilor cu nevoi speciale, minorităților etnice sau lingvistice și asigurați un mediu în care toți elevii se simt acceptați și sprijiniți.

Implicați părinții, comunitatea locală, mediul de afaceri și organizațiile neguvernamentale în procesul de educație. Colaborarea cu aceste părți interesate poate aduce experiențe, resurse și perspective valoroase.

Încurajați atitudinea de învățare continuă în rândul elevilor și profesorilor. Într-o lume în continuă schimbare, abilitatea de a învăța pe tot parcursul vieții devine esențială.

Pentru a asigura o educație de calitate, este necesar să alocați resurse adecvate pentru instituțiile de învățământ, inclusiv finanțarea adecvată, facilități moderne și echipamente de învățare.

Păstrați un sistem de monitorizare și evaluare constantă a calității educației. Datele obținute pot ajuta la identificarea punctelor forte și a celor slabe, permițând ajustări pentru îmbunătățire continuă.

Fiți deschiși la inovații în educație și la încercarea unor metode noi și creative de predare. Experimentarea poate duce la descoperirea de abordări mai eficiente și mai captivante.

Creșterea calității actului educațional este un proces continuu, iar abordarea trebuie să fie holistică, luând în considerare toate aspectele implicate în procesul de învățare și dezvoltare a elevilor.

Aceasta are un impact profund asupra dezvoltării societății în ansamblu. Educația de calitate nu numai că îmbunătățește viețile individuale, dar are și următoarele efecte semnificative asupra dezvoltării sociale și economice:

a. Dezvoltarea personală: O educație de calitate oferă elevilor cunoștințe, abilități și competențe esențiale pentru dezvoltarea personală. Aceasta îi ajută să-și descopere pasiunile, să-și dezvolte gândirea critică și creativă, să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și să dobândească încredere în sine.

b. Îmbunătățirea șanselor de angajare: Persoanele cu educație de calitate au mai multe șanse să acceseze oportunități de angajare mai bune și să obțină locuri de muncă mai bine plătite. Aceasta contribuie la reducerea șomajului și la creșterea nivelului de trai al persoanelor.

c. Inovare și progres tehnologic: Educația de calitate promovează dezvoltarea de gânditori critici și inovatori. Aceste persoane pot aduce contribuții semnificative în cercetare, știință, tehnologie și alte domenii, contribuind la progresul societății.

d. Îmbunătățirea stării de sănătate și calității vieții: Educația poate promova conștientizarea și informarea cu privire la sănătate și stilul de viață sănătos. Indivizii educați sunt mai susceptibili să ia decizii informate legate de nutriție, activitate fizică și gestionarea stresului.

e. Reducerea sărăciei și inegalității: O educație de calitate poate ajuta la reducerea sărăciei și inegalității. Ea poate oferi oportunități egale pentru toți elevii, indiferent de originea socială sau economică, deschizând uși către succes și dezvoltare.

f. Cetățenie activă și participare în comunitate: Educația promovează înțelegerea civică și participarea activă în comunitate. Indivizii educați sunt mai susceptibili să devină cetățeni informați, implicați și responsabili.

g. Cultură și identitate: Educația promovează cunoașterea și înțelegerea culturilor și identităților diverse. Aceasta contribuie la toleranță, respect și înțelegere între diferite grupuri sociale și etnice.

h. Dezvoltarea resurselor umane: O populație bine educată oferă o forță de muncă calificată și competențe diverse, ceea ce poate atrage investiții străine și dezvoltare economică.

i. Influența pozitivă asupra generațiilor viitoare: Educația de calitate înseamnă că valorile, cunoștințele și abilitățile esențiale sunt transmise mai departe generațiilor următoare, contribuind la dezvoltarea durabilă a societății.

În ansamblu, investiția în educație este o investiție în viitorul unei societăți. Guvernele, instituțiile de învățământ, profesorii, părinții și comunitățile au un rol important în susținerea eforturilor de creștere a calității educației pentru a asigura o dezvoltare durabilă și prosperitate pentru toți membrii societății.

Evaluarea didactică, între tradițional și modern

p.i.p. BECA MARIANA
Școala Gimnazială nr. 30 "Ghe. Țițeica"
Constanța

Evaluarea reprezintă un proces continuu formal sau informal de apreciere a calității, a importanței sau a utilității activității de predare-învățare, proces desfășurat din nevoia cotidiană de secole, de comparare sau ameliorare a acestuia.

Studiile și cercetările realizate în domeniul evaluării pun accentul, de cele mai multe ori, pe volumul cunoștințelor asimilate și rareori pe capacități, aptitudini, competențe, descurajând formarea și dezvoltarea la elevi a unor abilități și aptitudini creative. În practica școlară s-au îmbunătățit metodele și tehnicile de evaluare în scopul realizării unor corelații eficiente între predare – învățare – evaluare și pentru a atinge dezideratele propuse pentru formarea personalității autonome, libere și creatoare.

În ansamblul problematicii pe care o generează aplicarea reformei în învățământ, evaluarea devine o dimensiune esențială a procesului curricular și o practică efectivă la clasă. Componenta de bază a reformei învățământului, evaluarea, a fost cea dintâi supusă schimbărilor, ea aducând materialul unei diagnoze care să reprezinte punctul de sprijin pentru restructurările ulterioare. Putem vorbi de o reformă a evoluării rezultatelor școlare, care este, ea însăși, o reforma de substanță, ținând transformarea completă a sistemului de evaluare anterior. Evaluarea este apreciată nu ca scop în sine ci ca un element relevant dar dependent în complicatul proces educațional. Evaluarea face dovada calității actului de predare, oglindit în calitatea învățării, iar elevului și familiei acestuia le dă măsura nivelului învățării. De asemenea ea este un continuu punct de referință al procesului la care participă elevul și învățătorul în permanent ameliorator în pregătirea școlarului.

Este recunoscut faptul că metodele complementare de evaluare reprezintă o alternativă la formulele tradiționale a căror prezență domină și care realizează evaluarea rezultatelor școlare. Alternativele oferite constituie opțiuni metodologice și instrumentale care îmbogățesc practica evaluativă evitând rutina și monotonia. Valențele formative le recomandă susținut în acest sens.

Este cazul, în special, al investigației, al proiectului și al portofoliului, al hărților conceptuale care în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcini de lucru a căror rezolvare stimulează învățarea de tip euristic. Asemenea sarcini solicită elevul să sintetizeze informația asimilată și să creeze răspunsuri elaborate, complete. Validitatea crescută a evaluărilor alternative (autentice) rezultă din relevanța acestora pentru subiecții evaluați și din concordanța lor cu “scenariile” vieții reale.

Procedurile alternative de evaluare fac posibilă aprecierea competențelor achiziționate de elevi prin parcurgerea unei învățări contextualizate, situând evaluarea într-un context semnificativ de comunicare interpersonală, de cercetare și rezolvare de probleme.

Valențele formative ale strategiilor alternative pot fi sintetizate astfel:

- realizează evaluarea rezultatelor în strânsă corelație cu instruirea/ învățarea, de cele mai multe ori, concomitent cu aceasta;
- stimulează implicarea activă a elevilor, conștientizarea responsabilității asumate;
- realizează evaluarea holistică a progresului elevului;
- asigură clarificarea conceptuală și facilitează operaționalizarea cunoștințelor asimilate;
- oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile metodelor tradiționale cu caracter de sondaj;
- evaluează gradul de realizare a unor obiective ce vizează aptitudinile, atitudinile, capacitățile, competențele elevului ce nu pot fi măsurate și apreciate prin strategiile tradiționale;
- consolidează deprinderile și abilitățile de comunicare socială, de cooperare precum și capacitatea de autoevaluare;
- asigură un demers interactiv al predării-evaluării, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea;
- reduce factorul stres: evaluarea având ca scop principal îmbunătățirea activității, stimularea/motivarea elevului și nu sancționarea cu orice preț;

Evaluarea tradițională centrată pe acumularea de cunoștințe, în care notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare, constituindu-se un moment separat de activitatea de predare-învățare capătă noi conotații. Evaluarea actuală se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative, pune accent pe problemele de valoare, pe emiterea judecății de valoare, ce acoperă atât domeniile cognitive cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare.

Aceasta își asumă un rol activ, dezvoltând mereu o funcție de feed-back pentru elev, iar elevul devine partener într-o relație educațională ce oferă transparență, siguranță, deschidere. Elevul este evaluat pentru ceea ce știe, nu este sancționat pentru ceea ce nu știe. Învățământul modern solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referință care să aibă la bază formarea competențelor elevului. Centrarea pe competențe este o preocupare majoră a ultimilor ani.

Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic “nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizatoral educației și instrucției” .(Romita Jucu).

Bibliografie:

Cucoș Constantin – Pedagogie școlară, ed. Polirom, Iași, 2002

M.E.N. Serviciul Național de Evaluare și Examinare - Ghid de evaluare pentru învățământul primar, București, 1999

Didactica Nova – Revista de informare și cultură didactică, Craiova, 2005

Învățământul primar – nr. 4, 2003, ed. Miniped, București

Ghidul programului de informare/formare a institutorilor/învățătorilor, București, 2003

Eficacitatea jocului didactic în creșterea calității actului educațional

Clasa: a V-a

Disciplina: Dirigenție

Tema: Reducere, Reutilizare, Reciclare

Timp alocat: 50 de minute

Competența specifică vizată:

1.2. Autoevaluarea stilului de viață sănătos în raport cu mediul de viață

3.1. Integrarea în programul zilnic a unor rutine privind autodisciplina și stilul de viață sănătos

Scopul urmărit este ca elevii:

- să integreze cunoștințele dobândite, exemplele de bune practici în viața de zi cu zi
- să înțeleagă conceptul de responsabilitate față de natură și de mediu înconjurător
- să identifice deșeurile valoroase prin reciclare sau re folosire
- să enumere cât mai multe gesturi practice pentru reducerea consumului
- să valorifice experiența lor de viață

Maniera de lucru: frontal, individual, în grup

Mijloc de predare: joc didactic

1. Captarea atenției - 5 minute

Temă: Schimbări climatice

Pe cine afectează aceste probleme? Cine le creează?

Schimbările climatice: din cauza acțiunilor umane, vremea devine extremă și incontrollabilă.

Toate viețuitoarele de pe Pământ sunt afectate: plante, copaci, animale și oameni. Care sunt urmările poluării?

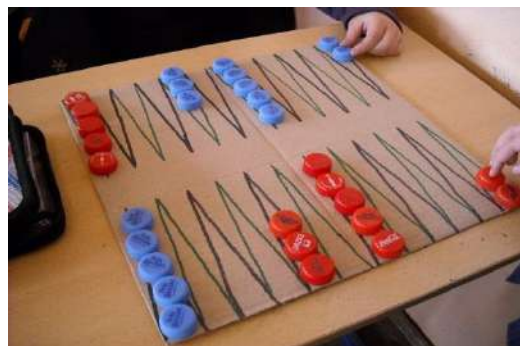
2. Introducerea temei - 5 minute

Este important să fim responsabili, să găsim soluții, și să le punem în practică pentru a ne proteja planeta.

Gunoaie - Ce credeți că putem face? Cele trei R-uri (reducere, reutilizare, reciclare)

3. Dirijarea învățării: reducere, reutilizare, reciclare - 20 minute

- **reducerea** gunoaiele: modalități de a produce mai puțin plastic
- să reducem ce cumpăram, să ne gândim bine înainte, dacă avem nevoie de acel lucru
- reducerea ambalajelor
- **să refolosești** înseamnă să iei ceva pe care l-ai arunca și să îl transformi în ceva folositor: să avem o sticlă de apă re folosibilă
- Cum putem fi creativi? (reciclare creative – **joc didactic** individual și în grup)

- în loc să aruncați lucrurile, de care nu mai aveți nevoie, puteți să le dăruieți sau donați, și astfel ele vor fi folosite și apreciate de altcineva în loc să ajungă la gunoi
- **reciclare**: multe dintre ambalajele pe care le aruncăm nu sunt gunoaie, ci deșeuri care pot fi valorizate, adică sunt o resursă. Deșeurile nu sunt gunoaie, ele se reciclează și sunt utile. (carton, hârtie, sticlă, PET-uri etc.)

De ce anume este nevoie pentru ca aceste deșeuri valoroase să fie reciclate? - să le colectăm separat (*imagine*: coșuri de culori diferite culori pentru deșeurile reciclabile)

4. Fixarea cunoștințelor (în grup) - 15 minute

Notați-vă toate deșeurile pe care le produceți într-o zi, apoi gândiți-vă la idei despre cum puteți să nu le mai produceți, folosindu-vă de cei 3R.

5. Evaluare - 5 minute

Profesorul analizează răspunsurile și apreciază corectitudinea lor, face aprecieri generale și individuale.

OPTIMIZAREA PARADIGMEI EDUCAȚIONALE. STRATEGII PENTRU ÎMBUNĂȚĂȚIREA CALITĂȚII PROCESULUI DE ÎNVĂȚARE

Belciug Elena-Brîndușa

Liceul Pedagogic „Nicolae Iorga” Botoșani

Într-un context caracterizat de schimbări constante și progrese tehnologice continue, paradigma educațională trebuie să se adapteze pentru a aborda noile provocări și perspective. Îmbunătățirea calității procesului de învățare joacă un rol fundamental în pregătirea viitoarelor generații, indiferent dacă acestea vor fi cetățeni sau profesioniști.

Această lucrare se concentrează pe explorarea unui spectru divers de strategii și abordări menite să optimizeze paradigma educațională, ținând cont de contextul actual și de cerințele specifice ale elevilor.

a) Personalizarea învățării: adaptarea la diferitele nevoi ale elevilor;

Personalizarea învățării este o abordare educațională care pune în centru nevoile individuale ale fiecărui elev. Aceasta presupune identificarea stilului de învățare, nivelului de cunoștințe și preferințelor elevilor și ajustarea metodelor de predare și a conținutului în funcție de aceste caracteristici. Profesorii pot utiliza instrumente precum chestionare, teste de evaluare inițială și analiza datelor pentru a înțelege mai bine profilul fiecărui elev.

De exemplu, într-o clasă cu elevi cu niveluri variate de cunoștințe într-un anumit subiect, profesorul poate oferi resurse suplimentare pentru cei care au nevoie de ajutor suplimentar și poate propune sarcini mai complexe pentru elevii avansați. Această abordare nu doar stimulează angajamentul elevilor, ci și îi ajută să-și dezvolte încrederea în propriile lor abilități de învățare.

b) Tehnologia în educație: integrarea inovației în învățare;

Utilizarea tehnologiei în educație aduce un plus semnificativ în procesul de învățare. Platformele de învățare online, aplicațiile educaționale și alte instrumente digitale oferă oportunități variate pentru a explora și înțelege conținutul. De asemenea, tehnologia facilitează

comunicarea între elevi și profesori, permițând întrebări rapide, discuții online și feedback în timp real.

De exemplu, învățarea poate fi îmbogățită prin utilizarea simulărilor virtuale care permit elevilor să experimenteze fenomene sau situații dificile de înțeles în mod tradițional. De asemenea, platformele online pot oferi lecții interactive, videoclipuri educaționale și instrumente de colaborare care să încurajeze învățarea activă și implicarea în procesul de învățare.

c) Focusul pe dezvoltarea abilităților cheie;

O altă strategie importantă în optimizarea paradigmei educaționale este focalizarea pe dezvoltarea abilităților cheie. În loc să fie centrată exclusiv pe transmiterea informațiilor, educația ar trebui să încurajeze dezvoltarea abilităților necesare pentru succesul în lumea de astăzi și de mâine. Aceste abilități includ gândirea critică, rezolvarea problemelor, comunicarea eficientă, colaborarea și creativitatea.

De exemplu, în loc să aibă ca scop doar memorarea datelor dintr-un manual de istorie, o lecție ar putea să-i încurajeze pe elevi să analizeze evenimentele istorice din diverse perspective și să-și dezvolte capacitatea de a trage concluzii și de a formula argumente bine fundamentate.

d) Învățarea activă și experiențială;

Învățarea activă și experiențială pune elevii în centrul procesului de învățare, implicându-i în activități practice care să le permită să-și aplice cunoștințele în situații reale sau simulări relevante. Prin intermediul proiectelor, studiilor de caz, experimentelor și colaborării în echipe, elevii învață cum să abordeze probleme complexe și să-și dezvolte abilități de gândire critică.

De exemplu, o lecție despre mediul înconjurător ar putea implica elevii într-un proiect de cercetare și acțiune în care să identifice problemele de mediu din comunitatea lor, să dezvolte soluții și să-și prezinte rezultatele colegilor și autorităților locale.

e) Evaluarea autentică și orientată spre competențe.

Evaluarea autentică se concentrează pe măsurarea abilităților și competențelor reale ale elevilor, în contexte relevante pentru viața reală. În loc să se bazeze doar pe teste standardizate, această abordare implică proiecte, prezentări, portofolii și sarcini practice care reflectă cerințele pieței muncii și ale societății.

De exemplu, în loc să susțină un test tradițional de matematică, un elev ar putea fi evaluat prin rezolvarea unei provocări matematice care implică calculul și interpretarea datelor pentru rezolvarea unei situații concrete, asemănătoare cu cele întâlnite în domeniul profesional.

Astfel, aceste strategii lucrează împreună pentru a crea o paradigmă educațională care să încurajeze angajamentul, dezvoltarea abilităților esențiale și pregătirea elevilor pentru viață într-o lume dinamică și complexă.

În concluzie, optimizarea paradigmei educaționale este esențială pentru a asigura că educația rămâne relevantă și eficientă în fața schimbărilor continue din societate și tehnologie. Prin personalizarea învățării, integrarea tehnologiei, dezvoltarea abilităților cheie, încurajarea învățării active și evaluarea autentică, se poate crea un mediu educațional care să pregătească elevii pentru viitor cu încredere și competență.

Bibliografie

- Popescu A., „Personalizarea învățării. Abordări și practici eficiente în educație”, Editura Educațională, 2020;
- Dobre F., „Educația digitală: provocări și perspective”, Editura Polirom, 2017;
- Cercel V., „Învățarea bazată pe proiecte: fundamente, metode, exemple”, Editura Didactică și Pedagogică, 2018.

Séquence didactique - *Décrire une personne*

Démarche didactique construite à partir de la chanson *Belle France*, chanteur Claudio Campéo)

Professeur Otilia Bengescu
Lycée Technologique No.2, Târgu Jiu

Compétences:

- anticiper le contenu ou les éléments de la situation à partir du sujet annoncé, du titre, ou des éléments visuels;
- identifier le message global de la chanson;
- identifier des détails;
- résumer le sujet de la chanson;
- imaginer une chose abstraite comme une personne et lui attribuer des traits humains;
- rédiger et présenter un portrait.

Niveau A2+, lycéens

Supports:

<https://www.youtube.com/watch?v=0h4MnoOmf3A>

<https://youtu.be/0h4MnoOmf3A>

Étapes

1 Regardez la vidéo sans le son!

(Minute 1,09- 1,20)

1.1 Qu'est-ce que vous avez-vu?

Un comédien sur scène un chanteur en concert un homme qui tient un discours

1.2 Quelles couleurs dominant dans la séquence vidéo?

chaudes froides

1.3 Pouvez-vous deviner le rythme de la chanson? Expliquez comment.

dynamique lent

2 Regardez la vidéo avec le son!

2.1 Quel est le ton de la chanson?

Mélancolique triste joyeux

2.2 Quels sont les mots qui se répètent plusieurs fois?

2.3 Quel est le sujet de la chanson?

3 Écoute active

3.1 Regardez encore une fois la vidéo et complétez les vers de la chansons avec les mots qui manquent.

Sous l'apparence d'un.....de pierre
Je vous présente.....Lumière
Ses effluves matinales
L'odeur d'un.....magistral
La.....a cassé
Je ne goûterai plus aux odeurs

Métamorphosez-moi
Je suis dingue de toi

Toi ma, toi ma, toi ma.....
Toi ma, toi la seule qui porte le poids de nos

Toi ma, toi ma toi ma oh
Belle.....

Connais-tu cette oh à la robe.....?
Connais-tu cette celle qui danse?
Connais-tu cette oh, ce soir je flanche
Oh ma belle.....

4.Compréhension détaillée

4.1 Lecture des strophes à haute voix.

4.2 Discussions; vocabulaire

Dingue =adjectif, familier. *Qui frappe par son caractère excessif*

Effluve=littéraire. *Influence morale, psychologique, souvent mystérieuse, exercée par une force supérieure*

Flancher= *faiblir, manquer de la force physique nécessaire pour résister*

4.2.1 Vous observez que, dans les vers de la chanson, on a attribué à la France un statut d'être humaine, comment est-elle nommée? Saviez-vous pourquoi ?

On appelle Paris "la ville lumière" parce que c'est à Paris qu'est né le premier éclairage public sous Louis XIV en 1665 avec la création du premier établissement de lanternes ! Avant la ville était un véritable coupe-gorge. Il y avait eu des tentatives pour la mettre en lumière, mais qui n'avaient été pas vraiment suivies d'effet parce qu'équiper une ville en lampadaires coûtait trop cher.

Une ville qui innove encore dans l'éclairage au XIXe siècle

Ensuite, c'est également à Paris qu'ont eu lieu les premiers essais d'éclairage électrique dans l'espace public en 1844. Puis en 1881, c'est à Paris qu'a eu lieu la première exposition

internationale d'électricité. Un événement soutenu par des ingénieurs et des financiers qui va connaître un immense succès.

4.3 Identifiez dans les vers tous les mots qui caractérisent la France et classifiez-les dans le tableau ci-dessous.

Noms	Adjectifs

5.Prolongement

Travaille en binôme.

5.1 Présentez le résumé de la chanson. Avez en vue les aspects suivants :

- Employez les verbes au présent.
- Utilisez un style neutre.
- Utilisez vos propres mots.
- N'utilisez pas de discours direct.
- Commencez par une phrase qui présente l'idée centrale.

5.2 Imaginez la France, votre pays ou tout autre pays du monde, comme une personne. Faites-lui un portrait et introduisez les mots-clés dans l'appli <https://nuagedemots.co/> Ensuite, présentez-le devant la classe.

Consultez la fiche *Décrire une personne*.

Résultats attendus

- L'élève doit être capable de/d':
 - décrire une personne en prenant comme appui la fiche mise à sa disposition;
 - employer correctement les temps verbaux dans la description écrite /présentation orale;
 - faire les accords des adjectifs et de prononcer correctement les formes au féminin;
 - justifier ses choix (présenter au moins un argument);
 - sélectionner les mots-clés pour faire un nuage de mots dans l'appli *Nuagedemots*.

Fiche- Décrire une personne

taille	corps	allure	visage
-grand -petit -de taille moyenne -minuscule -haut comme trois pommes -un géant -un nain	-gros -gras -rondelet -obèse -dodu -corpulent -fort -mince -svelte -élancé -maigre -squelettique	-jeune -vieux -beau- laid -propre /sale -élégant -maladif sportif	rond -ovale -allongé -poupin (de poupée) -joufflu(Qui a des joues pleines, rebondies) -bronzé- grains de beauté (petite tache foncée sur la peau)

			<p>tâches de rousseur</p>
<p>nez long -court - crochu- épaté (-Se dit d'un nez court et largement aplati) -droit - retroussé</p> <p>oreilles -fines -épaisses</p> <p>joues rondes - creuses -pâles -roses</p> 	<p>expression du visage aimable - sympathique- avenant -doux -détendu - souriant - sévère - torturé -tourmenté -triste -fatigué - soucieux - réfléchi</p> <p>attitude et mouvements -dynamique - énergique - rapide -actif -à l'aise -calme -lent -mou -fatigué -gauche -maladroit</p>	<p>caractère gai -enjoué (qui manifeste la bonne humeur, la gaieté) -ouvert -timide -rêveur- inquiet- renfermé - difficile -compliqué - autoritaire -- accommodant(avec qui il est facile de s'entendre, conciliant, arrangeant) - bon caractère -mauvais caractère</p> <p>qualités bon -généreux -serviable -courageux -honnête - juste -franc- ponctuel - adroit - habile -soigneux - ordonné- sociable- débrouillard</p> <p>défauts égoïste- lâche -menteur - tricheur -capricieux- coléreux -paresseux - maladroit avare bavard désordonné -vaniteux</p>	<p>vêtements -courts /longs -amples -sales /propres -bien repassés -usés -rapiécés -déchirés sombres /clairs à la mode</p>

Sitographie

<https://www.lepointdufle.net/penseigner/lexique-decrire-une-personne-fiches-pedagogiques.htm>

<https://www.radiofrance.fr/franceinter/podcasts/la-marche-de-l-histoire/lumieres-sur-la-ville-l-eclairage-public-5190630>

<https://www.larousse.fr/>

JOCURI DE IMAGINAȚIE LA GRĂDINIȚĂ

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 11 Timișoara

Copiii din vremea de azi își petrec o mare parte a timpului la grădiniță, la școală, la diferite activități. Noi, personalul didactic din învățământul preșcolar, trebuie să punem baza dezvoltării lor armonioase. În timpul activităților trebuie să le antrenăm toate simțurile, imaginația, creativitatea, să acordăm copiilor posibilitatea de a se dezvolta fizic, psihic, spiritual, social, sentimental, cognitiv.

Klaus W. Vopel, un psiholog german a dezvoltat câteva modele de jocuri care antrenează imaginația, sociabilitatea, capacitatea de a se cunoaște pe sine, de ași exprima sentimentele, trăirile interioare, de a cunoaște mai bine lumea din jur. Göbel Orsolya, un psihopedagog maghiar, a adaptat această metodă la viața, la împrejurimile copiilor din Europa de est, și a publicat aceste jocuri în mai multe volume: Anul trecut școlar ne-am familiarizat și noi cu multe din aceste jocuri.

Cu copii grupei combinate maghiare din Grădinița P.P. 12 am încercat multe din aceste jocuri cu mare succes. Când avem puțin timp liber, când vrem să ne antrenăm imaginația, sau pur și simplu dorim să ne relaxăm, începem unul din aceste jocuri.

Mai jos vă voi prezenta câteva dintre jocurile noastre preferate, traduse din maghiară.

1. POMUL CRESCĂTOR

Scopul: După o activitate mai lungă, da posibilitatea copiilor să-și relaxeze mușchii spatelui, a brațelor, al umerilor, și să simtă, să retrăiască posibilitatea creșterii, dinamica realității și crearea perspectivei.

Jocul: Imaginați-vă că sunteți pomișori foarte - foarte tineri, abia ați prins rădăcină, aveți vreo trei - patru anișori. Fiind pomișori micuți, stați pup pe jos. Aveți încă trunchiul foarte scurt, crengile fragile, dar rădăcinile sunt deja bine prinse în pământ, și prin rădăcini extrageți toată hrana de care aveți nevoie pentru a crește. Soarele strălucește și vă încălzește, ploaia vă dă apă. Aveți chef să creșteți mari, și tot crescând încetișor, prindeți putere. Vă ridicați **încet**, să aveți trunchiul mare și puternic, vă înălțați și mâinile, așa vă cresc și crengile. Între timp bate și vântul, dar voi sunteți puternici, și vântul doar vă clatină crengile, dar nu vă poate strivi din loc, pentru că aveți rădăcinile puternice. (timp de 30 de secunde vă mișcați crengile prin vânt). Acum imaginați-vă că cineva a făcut un film, despre cum ați crescut din pomișor mic și firav într-unul mare și puternic. Derulăm filmul, așa încât veți deveni iarăși din ce în ce mai mici, până ajungeți iar la mărimea de la care ați pornit. Acum odihniți-vă puțin, după care ne vom transforma din nou în copilași. Ne așezăm înapoi în cerc.

Împărtășirea simțurilor: În ce fel de pomișor te-ai transformat? Ce te-a ajutat să crești mare? Cum te-ai simțit când ai început să crești? Desenează!

2. SEMINȚA

Scopul: Copilul resimte creșterea, cum devine din ce în ce mai puternic, puterea de transformare, independența.

Jocul: Închipuie-ți că ești o mică sămânță în pământ. Pământul cald, neted te înconjoară, te ocrotește, te hrănește, soarele te încălzește, iar ploaia îți potolește setea. Așa începi să crești. Foarte-foarte încet, începi să crești: îți cresc rădăcinile, îți scoți capul din pământ, începe să-ți crească tulpina, în fiecare zi crești câte puțin. Îți cresc frunzele, poate și florile. Și devii mare și puternică, și stai sub razele soarelui să te încălzești.

În timp ce te încălzești, eu o să trec pe lângă tine, și poți să-mi șoptești în ureche, ce ești tu. După ce mi-ai spus ce-ai devenit, poți să te transformi înapoi în copilaș.

Împărtășirea simțurilor: Ce fel de sămânță ai fost? Ce a crescut din această sămânță? (cât de mare, ce culoare, ce formă?) Desenează!

3. MUNȚI ÎNALTE

Scopul: Relaxarea

Jocul: Stați jos, inspirați și expirați adânc, puteți chiar și să vă închideți ochii, ca să puteți imagina mai ușor ce vă povestesc. Imaginați-vă un munte mare, uriaș, care se scaldă în razele soarelui, se înalță spre cer. Azi ne vom transforma într-un astfel de munte uriaș.

Stați cu spatele drept, și respirați ușor. Ridicați încet mâinile încheiate deasupra capului, așa mâinile se transformă în culmi, iar voi în munți. Sunteți puternici, și bine prinși de pământ. Culmile aproape că ating norii. Dacă vă uitați în sus vedeți păsări care zboară în cerc deasupra voastră, iar razele soarelui vă încălzește.

Acum vă rog să vă transformați înapoi în preșcolari, lăsați-vă jos brațele, și expirați adânc. Puteți să vă deschideți și ochii, și cine dorește poate să-mi povestească, cum s-a simțit în joc.

Împărtășirea simțurilor: Ce înalt ai fost? Cum era cerul în jurul tău? Cum era pasărea care zbura deasupra ta? Desenează!

4. FLOAREA

Scopul: Oferă copiilor posibilitatea de a se simți frumoși și apreciați, să aducă bucurie. Ajută la adâncirea relației copil-părinte.

Jocul: Imaginează-ți, ca ești pe o câmpie, unde-i cald, păsărelele ciripesc. Tu ești o floare frumoasă. Crești sub razele soarelui. Mici stropi de ploaie-ți udă frunzele. Adierea vântului te adoarme. Lângă tine mai înfloresc multe alte flori frumoase.

Închipuie-ți că devii din ce în ce mai mare și mai frumoasă. Se apropie cineva, pe cine tu-l iubești din toată inima. Această persoană te vede, și se bucură de prezența ta. Te duce acasă și te pune într-o vază. Ori de câte ori se uită la tine, se minunează de frumusețea ta.

Acum eu voi trece pe la toți, și poți să-mi spui ce fel de floare ai fost, după care poți să te transformi din nou într-un copil.

Împărtășirea simțurilor: Ce fel de floare ai fost? (mărime, culoare, miros) Pe cine ai lăsat să te ducă acasă? Cum te simți în vază? Desenează!

5. BALONUL COLORAT

Scopul: Relaxare

Jocul: Stați jos, lăsați-vă brațele pe genunchi. Începeți să inspirați adânc. Lăsați-vă brațele, burtica și bustul să se înalțe, să vi se îndrepte spatele. Puteți să vă imaginați că sunteți ca un balon mare, frumos, colorat. Imaginați-vă ce formă aveți, ce culoare...

Apoi încet expirați și lăsați-vă încet jos și mâinile, deveniți din ce în ce mai mici, încercați să scoateți tot aerul din balonul vostru.

Apoi iar vă umpleți cu aer, și creșteți mari, deveniți superbe... (de 3 ori)

Și acum deveniți iar preșcolari, respirați ușor și întoarceți-vă în cerc.

Împărtășirea simțurilor: Cum a fost balonul tău? (culoare, mărime, formă) Ce s-a întâmplat când te-ai umplut cu aer? Cum te-ai simțit când ai expirat tot aerul din balonul tău.? Desenează!

6. CUM E SĂ FII MARE!?

Scopul: Joc de fantezie, prilej pentru copil să-și aducă la viață visurile, îi conferă copilului forță lăuntrică, bogăție.

Jocul: Dacă te-ai așezat confortabil, începe încet să inspiri și să expiri. Inspira pe nas, dacă e confortabil. Inspira... expira...inspira...și expira iar.

Imaginează-ți că la fiecare respirație devii din ce în ce mai mare.

Inspira adânc și devii mare cât mama..., apoi expira...

Inspira iar și devii mare cât tata. Îți crește capul, brațele, burtica, picioarele, tot trupul și te faci mai greu..., apoi expira...

Inspira și crești cât un dulap, apoi expira...

Inspira și crești să ajungi până la tavan, și iar expira...

Inspira și crești să fii atât de mare cât îți dorești. Cât de mare ești? Cât un uriaș?

Și acum inspira și expira foarte adânc, ca să devii iar atât de mare, cât ești tu în realitate. Vino înapoi în cercul nostru, dar păstrează-ți sentimentele, ca să ne povestești.

Împărtășirea simțurilor: Cât de mare ai crescut? Ce îți plăcea să fii? Cum era să fii așa de mare? Ce ai simțit? Desenează!

7. MIROSURI DIN BUCĂTĂRIE

Scopul: Le dă copiilor senzația de mulțumire, de veselie, o bună stare.

Jocul: Culcați-vă comozi pe covor. Încet intrăm în lumea viselor. Începe visul. În visul tău simți în apropiere un miros foarte plăcut. Inspira încet prin nas, ca să simți și mai bine mirosul, apoi lasă aerul să iasă. Sunt sigur că mirosul ți se pare foarte cunoscut....

Acum inspira iar și expira...

Hm, mirosul vine din bucătărie, dinspre aragaz. Acum inspiră iar adânc... Ceva se pregătește în bucătărie, se coace ceva foarte gustos. Cum inspiri din nou și din nou adânc prin nas, simți mirosul din ce în ce mai bine. Inspiră iar, și expiră, să poți simți încă odată mirosul. Oare ce miroase așa de bine? Poate ai dori să și guști... (circa 30 secunde)

Trec pe la fiecare și când ajung la voi puteți să-mi șoptiți în ureche ce miros ați simțit. Și acum hai să ne întoarcem în cercul nostru de copii.

Împărtășirea simțurilor: Cum a fost mirosul pe care l-ai simțit? De unde venea mirosul? Cine gătea? Desenează!

8. SĂ RESPIRĂM ÎMPREUNĂ

Scopul: Dă oportunitate pentru revigorare, și ajută grupa să se formeze într-o adevărată colectivitate, îi ajută să se sincronizeze, să fie empatici.

Jocul: Să alcătuim un cerc mare, și să ne ținem de mâini. Oare putem să respirăm toți deodată, în același ritm, chiar dacă suntem așa de mulți?

Putem încerca: inspirăm adânc, între timp ne strângem puțin mâinile, dar nu așa de tare ca să ne doară. Când expirăm, spunem tare "hhhhaaa...", până când iese tot aerul. Dacă am expirat, ne lăsăm mâinile mai moale.

Când inspirăm din nou adânc, mâinile iar se strâng reconfortant ajutându-ne să inspirăm deodată, când expirăm, lăsăm din strângerea mâinilor... (max. 3-4 ori, altfel copiii pot să amețească, avem grijă să respire încet, ușor, fără să se supra solicite.)

După ultima mare respirație: Acum să ne adunăm toată forța din strângerea mâinilor, și încet ne lăsăm mâinile, și ne așezăm în cerc.

Împărtășirea simțurilor: De unde ai simțit dacă cel de lângă tine respira mai repede sau mai încet? Cum te simți acum? (Cu grupa mare: Ce v-a ajutat să vă simțiți unii, pe alții, să vă sincronizați respirația?) Ce ai simțit când ai respirat odată cu ceilalți? Desenează!

9. FULGI DE NEA MIRACULOASE

Scopul: După o activitate obositoare, sau dacă copiii sunt foarte stresați, energici... acest joc este revigorant, îi face pe copiii să se întoarcă în sine, să se liniștească.

Jocul: Imaginați-vă, că odată într-un an cad fulgi de nea miraculoase. Fulgi foarte mari, care strălucesc în culorile curcubeului trecând prin razele soarelui. Cine inspiră un fulg miraculos începe să se simtă foarte bine.

Acum mergeți încet în cerc, și observați în ninsoare fulgile miraculoase. Dacă un fulg miraculos ajunge în fața voastră, chiar în fața nasului vostru, atunci inspirați adânc. Cine a inspirat deja trei fulgi miraculoase, poate să-și pună o dorință...

Dacă ți-ai pus dorința, încearcă să n-o uiți, și așază-te în cerc.

Împărtășirea simțurilor: Cum a fost fulgul de nea pe care l-ai inspirat? Cum ți-a plăcut să-ți pui o dorință? Dacă vreți puteți să-mi spuneți, să-mi șoptiți în ureche, ce v-ați dorit. Desenează!

10. UN ANIMĂLUT MIC ȘI DRĂGĂLAȘ

Scopul: Dă copiilor posibilitatea să-și exprime sentimentele: blândețea, tandrețea...

Jocul: (În cerc) Așezați-vă comod, puteți să vă închideți și ochii, dacă așa puteți să vă imaginați mai bine ce vă povestesc. Închipuiți-vă că lângă voi este un animal micuț, drăgălaș. Ce credeți, ce animal este? Dacă v-ați dat seama, puteți să vă deschideți ochii, și să mergeți încet în spatele animalului, încet, fără să-l speriați. Mergeți încet lângă animalul vostru, așezați-vă lângă el, dacă vreți, puteți chiar să vă și culcați lângă, și începeți să-l mângâiați. Dacă vreți, puteți să-l luați și în brațe, să-l îmbrățișați. Acum așezați-vă înapoi în cerc, aduceți-vă și animalul, și povestiți-mi ce animal aveți în brațe. După ce mi-ați povestit, lăsați-l să plece înapoi în pădure, cu gândul, că oricând doriți puteți să vă întâlniți din nou.

Împărtășirea simțurilor: Ce fel de animal ai în brațe(ai avut)? Cum s-a simțit lângă tine și în brațele tale? Cât de mare a fost, ce culoare avea?

Bibliografie:

Göbel Orsolya: Mozgás a képzelet szárnyán

Göbel Orsolya: A szív érintése

Göbel Orsolya: Égig emelő légzés

2012. 03.02.

Educatoare: prof. Bereczki Klára

Grupa combinată maghiară

Rolul educației pozitive în formarea elevilor

Profesor Berza Sonia,

Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Cel Mare" Bacău

Educația este cea mai importantă armă în combaterea și prevenirea problemelor de natură psihologică cu care se confruntă societatea și mai ales, tinerii zilelor noastre. În acest sens, noi profesorii trebuie să identificăm modalități prin care-i putem ajuta .

„Viitorul unei națiuni este hotărât de modul în care aceasta își pregătește tineretul“, afirma încă din secolul al XVII-lea, marele umanist olandez Erasmus. După învățătura creștină, educația este un dar de la Dumnezeu, o acțiune specifică omului și de aceea, educația începe odată cu omul. Totodată Comenius, în lucrarea „Didactica magna“, considera că la naștere, natura înzestrează copilul cu „semințele științei, ale moralității și religiozității“, ele devenind un bun al fiecărui om numai prin educație.

Interesul pentru educație a fost dintotdeauna o preocupare majoră a societăților și a elitelor lor. În perioada modernă, începând cu revoluția industrială, când accesul la școală s-a generalizat, învățământul a devenit o prioritate pentru toate clasele sociale, fie și doar din speranța, justificată, că individul să se poate ridica deasupra condiției date de familia, locul și circumstanțele în care s-a născut. După anul 2000, alături de fenomenul migrației forței de muncă, cât și inegalității de șanse, abandonul școlar înregistrează în fiecare an niveluri îngrijorătoare. Sistemul de educație se află în declin, într-o stare de criză determinată de : insuficiența fondurilor alocate atât pentru salarizarea profesorilor, cât și pentru întreținerea și dotarea școlilor; grave și profunde inegalități de pregătire și de oportunități între cei care trăiesc în mediul rural și cei aparținând populației urbane; între cei din familii dotate cu capital financiar și cei lipsiți de resurse economice; cât și slaba capacitate de competiție pe piața muncii a numeroși absolvenți de liceu și universitate. Într-o astfel de situație, nu știu dacă se mai poate vorbi de un învățământ de calitate, de o stare psihologică pozitivă, nici în cazul profesorilor, nici al elevilor și mai ales al părinților. De aceea, educația în timp de criză trebuie să fie o întărire spirituală a copiilor și părinților pentru a nu-și pierde echilibrul și speranța. Adevărata educație însă modelează și cultivă pe om nu numai profesional, ci și spiritual.

Trebuie să recunoaștem, că e mult mai ușor să discutăm despre lucrurile negative din educație, să diagnosticăm și să analizăm deficiențele, decât ceea ce constituie aspecte pozitive . Este mai ușor să cerți, să pedepsești, în loc să ierți, să îndrepti, să temperezi, să empatizezi. Însă tocmai de aici pleacă întreaga problemă. Abordarea negativă naște negativitate, refuz. Nu-i putem învăța pe elevi să gândească pozitiv și să aibă încredere în ei dacă majoritatea discursurilor cu care îi obișnuim sunt generatoare de emoții negative. În opinia fondatorului psihologiei pozitive, Martin Seligman, educația este cea mai importantă armă în combaterea și prevenirea problemelor de natură psihologică cu care se confruntă societatea și mai ales, tinerii. O adevărată epidemie de depresie, pesimism și respect de sine scăzut constatat la tânăra generație este nu doar una dintre cele mai mari amenințări la adresa sănătății mintale, dar devine o problemă socială și economică gravă.

Școala trebuie să-i învețe pe elevi în primul rând căile și mijloacele de supraviețuire și de aici de a face față și de a găsi totuși posibilitatea și capacitatea de a-și împlini și realiza viața la potențialul pe care împrejurările istorice, nivelul social general, contextul îl permit. Trebuie să fim

preocupați să-i învățăm nu doar să învețe, ci și cum să-și consolideze anumite însușiri specifice umane, cum ar fi prietenia, omenia, solidaritatea, dragostea, ospitalitatea, compasiunea față de ceilalți, să dezvolte interesul pentru sănătatea mentală, pentru fericire, pentru caracteristicile care fac ca indivizii și comunitățile să se dezvolte armonios și să prospere.

Aici intervine educația pozitivă care se bazează pe principiile psihologiei pozitive, ce se ocupă de studiul calităților și virtuților care îi ajută pe oameni să evolueze pozitiv, să se dezvolte și să ducă o viață fericită. Deoarece aceste calități se formează încă din copilărie, a apărut conceptul de educație pozitivă, în încercarea de a îmbina rolul școlii de a transmite copiilor cunoștințe ca acelea de a forma competențe de viață. Aplicarea principiilor psihologiei pozitive în educație presupune integrarea cunoștințelor acumulate cu privire la ceea ce înseamnă „a te simți și a funcționa bine” și apoi “a înflori” în mediul școlar. Printre activitățile pe care educația pozitivă le recomandă se numără identificarea și dezvoltarea punctelor forte, încurajarea recunoștinței în relațiile cu cei din jur și vizualizarea celui mai bun „eu” posibil. În acest sens, trebuie să-i îndemnăm pe elevi în primul rând să se cunoască pe ei înșiși, apoi să le inducem o atitudine optimistă prin schimbarea modului în care ei interpretează evenimentele, să-i implicăm activ în tot felul de activități sociale prin care-și pot pune în valoare punctele forte, să le încurajăm emoțiile pozitive care extind repertoriul de gânduri și modelele de comportament, diminuând astfel vulnerabilitatea. Pe de altă parte, participarea părinților în cadrul activităților educaționale din școală este un prilej pentru adulți de a-și împărtăși abilitățile și interesele, ceea ce contribuie la crearea unei relații pozitive cu propriii copii și cu școala, la dezvoltarea conștiinței proprii valori și a încrederii în sine.

În opinia lui Seligman, abordările pesimiste despre viitor împiedică dezvoltarea adecvată a unui om. El sugerează că educația trebuie să privească spre viitor, să se concentreze asupra emoțiilor pozitive, angajamentului social, căutării sensului vieții, armoniei în relațiile umane, realizărilor pozitive, voinței și libertății, sănătății și dezvoltării personale. În condițiile creșterii stării de depresie și de insatisfacție a vieții personale în rândul tinerilor, introducerea și folosirea acestor metode în educație devine un lucru necesar și urgent. Școala este locul cel mai potrivit pentru punerea în practică a acestor modele de comportament, mai ales că ea este cea care formează într-o măsură semnificativă personalitatea tinerilor.

Bibliografie :

1. Valeria Negovan, *Psihologie pozitivă aplicată în educație*, Editura Universitară, București, 2013
2. Daniel David, Aurora Szentágotai-Tătar, *Tratat de psihologie pozitivă*, Editura Collegium Polirom, Iași, 2017
3. Ioan Radu, *Psihologia educației și dezvoltării*, Editura Academiei, București, 1983
4. Martin E. P. Seligman, Randal M. Ernstb, Jane Gillhamc, Karen Reivicha, Mark Linkinsd, *Positive education: positive psychology and classroom interventions*, Oxford Review of Education, 2009

Modalități interactive pentru ora de educație civică în ciclul primar

Liliana Nicoleta Bidiviu, Școala Gimnazială de Muzică „Filaret Barbu” Lugoj

O oră de educație civică cu copiii de 11 ani poate fi concepută într-un mod interactiv și captivant, astfel încât să îi încurajeze să înțeleagă importanța implicării civice și să dezvolte abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni responsabili. Iată cum ar putea să se desfășoare o astfel de oră:

- **Introducere:**
 - Salutați copiii și explicați obiectivele lecției: să înțeleagă ce înseamnă educația civică și de ce este importantă.
- **Joc interactiv:**
 - Organizați un joc de rol sau un joc de întrebări și răspunsuri pentru a testa cunoștințele preliminare ale copiilor despre instituțiile și valorile civice (exemplu: "Cine este șeful statului în țara noastră?" sau "Ce înseamnă votul?").
 - Premiați copiii pentru răspunsurile corecte și oferiți explicații suplimentare pentru răspunsurile greșite.
- **Discuție despre drepturi și responsabilități:**
 - Împărțiți copiilor o listă de drepturi fundamentale ale omului și discutați despre importanța acestor drepturi în viața lor de zi cu zi.
 - Vorbiți despre responsabilitățile pe care le avem ca cetățeni, cum ar fi respectarea legilor, implicarea în comunitate și participarea la procesul decizional.
- **Activitate practică:**
 - Implicați copiii într-o activitate practică, cum ar fi organizarea unei simulări de alegeri în clasă. Împărțiți sarcini, cum ar fi crearea de afișe de campanie, discursuri sau votarea într-o urnă. Explicați procesul electoral și importanța alegerilor democratice.
 - După simularea alegerilor, discutați rezultatele și concluziile. Încurajați copiii să împărtășească gândurile și observațiile lor.
- **Joc de rol:**

- Organizați un joc de rol în care copiii să poată experimenta situații de luare a deciziilor într-o comunitate. Fiecare copil poate juca un rol diferit, cum ar fi primar, consilier local sau lider de grup comunitar.
- Încurajați-i să găsească soluții la diverse probleme și să argumenteze deciziile lor, dezvoltând astfel abilități de gândire critică și de luare a deciziilor informate.
- Concluzie și recapitulare:
 - Sumarizați principalele concepte discutate în timpul orei de educație civică.
 - Încurajați întrebări și discuții finale, oferind copiilor posibilitatea de a împărtăși impresii

Iată câteva exemple de discuții despre drepturile fundamentale, care pot avea loc cu clasele de elevi din învățământul primar:
- Dreptul la viață și securitate:
 - Discutați despre importanța protejării vieții și a securității personale.
 - Abordați subiecte precum siguranța în trafic, regulile de bază pentru a evita accidentele, respectarea semnelor de circulație și pericolele utilizării necorespunzătoare a internetului.
- Dreptul la educație:
 - Discutați despre privilegiul pe care îl au de a merge la școală și de a primi educație gratuită.
 - Subliniați importanța prezenței regulate la școală, respectarea regulilor școlare și promovarea valorii învățării.
- Dreptul la libertate de exprimare:
 - Explorați conceptul de libertate de exprimare și modul în care copiii își pot exprima opiniile și gândurile.
 - Discutați despre respectarea opiniilor celorlalți și despre modalități de comunicare adecvată și nonviolentă.
- Dreptul la joacă și recreere:
 - Vorbiți despre importanța jocului și a recreerii în dezvoltarea copiilor.
 - Dezbateți idei despre cum ar putea să își petreacă timpul liber în mod activ și să se implice în activități recreative sănătoase.
- Dreptul la non-discriminare:

- Discutați despre importanța respectului și egalității între toți oamenii, indiferent de rasă, religie, gen sau origine.
- Dezbateți exemple de discriminare și încurajați copiii să fie toleranți și să își susțină colegii.
- Dreptul la protecție împotriva abuzului și neglijenței:
 - Vorbiți despre diferența între comportamentul adecvat și cel abuziv sau neglijent.
 - Încurajați copiii să identifice persoanele de încredere cărora să li se adreseze în situații dificile și să înțeleagă importanța semnalării abuzului sau neglijării.
- Dreptul la sănătate:
 - Discutați despre importanța îngrijirii sănătății fizice și emoționale.
 - Abordați subiecte precum alimentația sănătoasă, exercițiile fizice regulate, igiena personală și grija de sine.

În timpul discuțiilor, încurajați copiii să împărtășească exemple personale și să dezvolte empatie față de ceilalți. Este important să le arătați cum aceste drepturi fundamentale se aplică în viața de zi cu zi și cum pot ei înșiși să contribuie

Bibliografie:

1. Ion-Ovidiu Pânișoară, Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practica. Ed. Polirom, Iași, 2015
2. Ion-Ovidiu Pânișoară, Marin Manolescu, Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Volumul I. Ed. Polirom, Iași, 2019
3. Ion-Ovidiu Pânișoară, Marin Manolescu, Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Volumul II, Ed. Polirom, Iași, 2019
4. Ion-Ovidiu Pânișoară, Enciclopedia metodelor de învățământ, Ed. Polirom, Iași, 2022

La presse en classe de FLE

Profesor BISTREANU ELIANA VASILICA
Liceul Tehnologic Nr. 2 Tîrgu Jiu

L'enseignement de la presse en classe de FLE peut être pratiqué à tous les niveaux, y compris aux débutants, et pour toutes les compétences envisagées - compréhension et production écrite, compréhension et production orale. Articles, photos, dessins, images de presse, « unes », couverture, il existe un large éventail de documents qu'on peut utiliser en classe en fonction du niveau des étudiants et des objectifs établis. Le travail avec des articles de presse permet d'aborder l'actualité, des aspects politiques, socio-économiques, artistiques, de culture et de civilisation, du monde sportif, de la mode etc. Excepté le niveau A1, les élèves doivent être familiarisés d'avance avec la presse, plus précisément apprendre à trouver le sens de la lecture, il doit y avoir un prérequis. Afin de profiter au maximum des possibilités offertes par ce genre de documents, il est utile à faire tout d'abord une analyse pré-pédagogique qui permet la mise en place et puis, passer à l'exploitation pédagogique proprement-dite. En fonction du niveau d'étude, les apprenants vont s'approprier la manière d'analyser les rubriques, de formuler des hypothèses, de repérer les spécificités du journal, la mise en page (éléments textuels et paratextuels), car tout cela permet des approches pédagogiques variées qui facilitent l'accès au sens. Le professeur va initier ses élèves au jargon journalistique au moment où il le considère nécessaire, sélectionner le lexique qui est pertinent pour la leçon en fonction du niveau d'étude des étudiants. Le glossaire de termes présenté est exhaustif, je n'ai sélectionné pour mes classe que les mots écrits en bleu.

Une partie du matériel présenté ci-dessous a été conçu suite à une formation en didactique des langues., d'un voyage d'étude organisé par CEPEC International à Lyon.

Thème: *Visages de la presse d'aujourd'hui*

Supports: Images sélectionnées de *Google images*, panel des journaux différents, fiches de travail, ordinateur, internet, tableau noir, cahiers

Principale compétence visée:

Production écrite- *savoir construire son opinion personnelle, la remettre en question pour écrire un article de presse*

Niveau du CECR: B2

Public cible: adolescents, 18 ans

Durée de la séquence: 200 minutes

Le nombre des séances: 4

1. *La presse-reflet de la vie ensemble*

2. *Voyage au monde de la presse*

3. *La presse en ligne*

4. *La presse, défis -Test d'évaluation*

Les objectifs

1. Objectifs communicatifs:

-éveiller l'intérêt, la curiosité des apprenants pour créer une motivation à découvrir un texte de presse et à s'exprimer;

-connaître la diversité de la presse;

- repérer les spécificités de l'écriture journalistique;

- apprendre à écrire un article en suivant toutes les étapes (recherche, rédaction, mise en page);

- manifester une attitude critique et réfléchie vis-à-vis de l'information disponible ;
- rechercher l'information utile, l'analyser, la trier, la hiérarchiser, l'organiser, la synthétiser ;
- comprendre et expliquer la fonction de l'image dans le journal à partir de sa place (en Une, en pages intérieures), de son lien avec l'actualité, avec les titres du journal, avec l'article qu'il accompagne.

2. Objectifs linguistiques

- découvrir et acquérir de nouveaux mots et expressions du vocabulaire de la presse ;
- connaître les stratégies linguistiques du discours rapporté ;
- s'exprimer par écrit sous diverses formes (narration, description...) en respectant la syntaxe et l'orthographe ;
- maîtriser la structure de la phrase argumentative.

3. Objectifs socio-culturels:

- être éduqué aux médias et avoir conscience de leur place et de leur influence dans la société ;
- développer la capacité à apprendre et à s'informer tout au long de la vie.

Pré-requis

- l'habitude de lecture et de travail avec la presse.
- les types de textes: narratif, descriptif, argumentatif, informatif, injonctif, expressif.
- les registres de langue (familier, courant, soutenu).

Déroulement des séances

Thèmes des séances	Compétences	Objectifs des séances	Durée
Séance 1 <i>1. La presse-reflet de la vie ensemble</i>	Etre capable de repérer les spécificités du langage journalistique, s'appropriier les clés d'analyse d'un journal	1. Sensibiliser les élèves pour faire passer un message et pour accéder à de nouvelles connaissances 2. Déterminer les éléments qui composent un journal 3. Repérer les informations générales des articles de presse 4. Favoriser l'apprentissage par la découverte	50'
Séance 2 <i>2. Voyage au monde de la presse</i>	Développer un point de vue sur un sujet d'actualité de la presse	1. Repérer les informations spécifiques d'un article de presse pour développer leur esprit critique et leur goût de la recherche 2. Expliquer le lien entre l'image, le titre et le contenu de l'article 3. Connaître les principes de base de l'écriture journalistique 4. Encourager la la réceptivité, la créativité et l'expression libre	50'

<p>Séance 3</p> <p>3. La presse en ligne</p>	<p>Maîtriser les méthodes d'observation, d'interprétation et d'explicitation prenant appui sur ces connaissances, à partir d'un reportage télé</p>	<p>1. S'exercer à la communication pour traiter des informations orales écrites, visuelles et sonores.</p> <p>2. Être capable d'exploiter des matériaux sonores qui permettront, à travers un point de vue, de construire un propos cohérent.</p> <p>3. Sensibiliser aux valeurs culturels universels pour entraîner à une utilisation de la langue à l'oral et à l'écrit</p>	<p>50'</p>
<p>Séance 4</p> <p>4. La presse, défis-test d'évaluation</p>	<p>Écrire des textes clairs et détaillés sur une gamme étendue de sujets relatifs à son domaine d'intérêt synthétiser les informations et argumenter</p>	<p>1. Consolider sa capacité de compréhension et d'expression écrite</p> <p>2. Rédiger un texte bref, cohérent, construit en paragraphes, correctement ponctué, en respectant des consignes imposées par l'écriture journalistique</p>	<p>50'</p>

Fiche du professeur 1

Glossaire des termes de la presse

accroche	Une ou deux phrases en tête d'article, destinée(s) à retenir, "accrocher" l'attention du lecteur. Elle s'emploie aussi en publicité.
BAT("bon à tirer")	Dernier contrôle des pages avant le départ pour l'imprimerie. C'est vraiment l'ultime étape de correction possible.
bidonner	En argot du métier, rapporter des faits "bidons", c'est-à-dire falsifier ou inventer des informations.
bouclage	Mise en forme définitive d'une page (texte et images) avant correction. En principe, au bouclage, on ne peut plus rien changer.
bouillon	Ensemble des invendus d'une publication Prendre un bouillon, aller au bouillon, signifie que le journal ne va pas bien.
bourdon	Oubli d'un ou plusieurs mots dans un article, qui rend la phrase ou le paragraphe incompréhensible.
brève	Par opposition au dossier ou à l'enquête, la brève est un texte court (dix lignes maximum). Lorsqu'elle a un titre, on l'appelle "filet". Dans un cadre, elle devient "encadré".
canard	Au XVIe siècle, fausse nouvelle. Désigne aujourd'hui, familièrement, les journaux. Terme affectueux ou pejorative.
chapô chapeau	Texte d'introduction qui "coiffe" un article, généralement présenté en plus gros, et en caractères gras. À mi-chemin du résumé et de l'accroche, il concentre en quelques lignes l'essentiel de l'information. Le chapô fait partie de la titraille.
chiens écrasés	Le plus bas degré de la hiérarchie des informations. Est donc devenu, dans l'argot journalistique, l'équivalent des faits divers. "Faire les chiens écrasés" signifie couvrir les faits les moins importants, voire les plus sordides.
chronique	Réflexion de fond sur un sujet dépassant souvent l'actualité immédiate
claviste	Autrefois la claviste tapait sur ordinateur les articles des journalistes. Aujourd'hui les journalistes tapent directement sur leur ordinateur.
col	Abréviation de "colonne" : mode de mise en page des textes, composés et alignés en colonnes à lire les unes après les autres. Dans un quotidien, le nombre de cols consacrés à un article indique son importance. Exemple : avec "5 cols à la Une
compose	Transformer un manuscrit (écrit à la main ou saisi sur ordinateur) en texte imprimé, tel qu'il apparaîtra dans le journal.
copie	Texte, article.
coquille/couille	Faute d'orthographe, d'impression, de registre argotique.
correspondant	Journaliste détaché par son agence, qui suit l'actualité sur le terrain et en rend compte régulièrement. Dans la presse locale - des personnes rétribuées par la rédaction pour suivre les événements dans une zone, trop petite pour y ouvrir un bureau.
couvrir	Suivre un événement, traiter une information.
déontologie	Ensemble des règles morales et des devoirs d'une profession. Les journalistes français se doivent de respecter une "Charte des devoirs professionnels", rédigée en 1918 par un syndicat des journalistes alors naissant.
dépêche	Texte que les agences de presse font parvenir aux rédactions. Elle peut être publiée telle quelle.

écho	Désigne, au départ, toute nouvelle ou rumeur répétée par quelqu'un. S'applique à présent plus particulièrement aux informations mondaines ou locales d'un journal.
édito	Abréviation de "éditorial". Rédigé par le rédacteur en chef ou le directeur de la rédaction, l'éditorial est un texte de réflexion et de commentaire, soit réaction à une actualité donnée, soit réaffirmation périodique de l'orientation de la publication.
enquête	Explique les faits, leurs causes, leurs conséquences à partir de plusieurs sources d'informations dont des témoignages.
exergue	Une petite phrase extraite de l'article ou de l'interview, et qui est censée résumer le propos
fait divers	Événement plus ou moins important qui ne relève ni de l'actualité mondiale, ni de la politique, ni de l'économie. Le fait divers est un accroc à l'ordre social, le plus souvent malheureux : accident de toute sorte, catastrophe aérienne, drame conjugal, enlèvement, mort d'une star, etc. En argot journalistique, le fait divers se dit chien écrasé.
feuille	Unité de mesure de la longueur d'un article : 25 lignes de 60 caractères, blancs (espaces) compris, soit 1500 caractères ou signes
frigo	En radio / télévision particulièrement, désigne les reportages "gardés au frais" et en réserve en attendant leur diffusion (arg).
gazette	Mot un peu désuet désignant un quotidien ou une revue (hebdomadaire ou mensuelle).
hebdo	Abréviation de "hebdomadaire" : revue paraissant une fois par semaine.
info / infos génés	Abréviation d' "information" : compte rendu des faits et événements, matière première de l'activité du journaliste. Les pages d'infos génés (abréviation d' "informations générales") sont celles qui, dans un quotidien régional, regroupent les informations de portée nationale (par opposition aux pages locales).
interview	Présentation sous forme de questions et de réponses
inter	Abréviation d' "intertitre" : titre intermédiaire (une phrase ou quelques mots), composé en plus gros, en couleur, en gras..., qui rythme les colonnes de texte, de façon à en rendre la lecture moins fastidieuse. En théorie, il devrait suffire de lire chapô et inters pour connaître les informations essentielles d'un article.
journaloux	Nom péjoratif du journaliste.
journaliste	Personne qui a pour principale activité rétribuée de collaborer à un journal. Le terme recouvre des fonctions très diverses et hiérarchisées, directeur de la rédaction, reporter (qui enquête sur le terrain), secrétaire de rédaction, chef de service, etc.
la légende	Note explicative qui accompagne une image
manchette	Très gros titre barrant la première page d'un quotidien.
marronnier	En argot journalistique, sujet qui revient de façon cyclique au fil des saisons, comme les feuilles des arbres. Exemples: la rentrée des classes, les fêtes de fin d'année, etc.
montage	Assemblage des textes et des photos qui composent une page.
nécro	Abréviation de "nécrologie", texte publié à l'occasion de la mort d'une personnalité.
news	De l'anglais <i>news magazine</i> : magazine d'actualité générale, de petit format. Par exemple l' <i>Express</i> , le <i>Point</i> ... en France.

ours	Par extension, l'ours désigne aujourd'hui l'endroit où, dans une publication, sont répertoriés les noms et fonctions des collaborateurs (rédaction, services commerciaux et administratifs).
oreille	Espace encadré situé dans un coin supérieur de la Une servant d'accroche (mini-sommaire, publicité, annonce d'un supplément)
papier	Autre nom pour article, copie.
pige pigiste	Au XIXe siècle, la pige était la quantité de travail qu'un typographe devait effectuer en un temps et pour une rémunération données. Désigne aujourd'hui le mode de rémunération d'un journaliste pigiste, payé à la ligne ou à l'article.
pilonner	Détruire les exemplaires invendus (dans une cuve où ils sont broyés avec un pilon). On dit aussi "mettre au pilon".
pisse-copie	Surnom péjoratif et argotique du journaliste qui noircit dix feuillets là où un suffirait. Traditionnellement payés à la ligne, les pigistes peuvent parfois céder à la tentation de "pisser" plus de copie que nécessaire...
quadri	Abréviation de "quadrichromie", procédé d'impression en couleurs à partir de quatre tons de base (rouge-violet/jaune/bleu/noir).
rédac'chef	Abréviation de "rédacteur en chef" : journaliste responsable d'une rédaction (ou d'un secteur de celle-ci. Autorité suprême après le directeur de rédaction et le directeur de publication, représentant légal du journal.
reportage reporter	Enquête sur le terrain donnant lieu à un compte rendu (de l'anglais <i>report</i> , relater) sous forme d'article ou ensemble d'articles. Le reporter est le journaliste chargé de ce type d'enquête. Il peut être reporter photographe, grand reporter, radio reporter etc
rewriting	De l'anglais <i>rewrite</i> , récrire. Donc, réécriture / adaptation d'un texte (trop long, trop court, mal écrit, etc.) avant publication.
rubrique	Ensemble d'articles réguliers couvrant plusieurs aspects d'un même domaine
sabrer	Opérer d'importantes coupures dans un texte trop long, mais sans altérer l'esprit de celui-ci. Ce qui est différent du caviardage.
scoop	Information exclusive, c'est-à-dire que l'on est seul à posséder, au moins pour quelques minutes
signe	Lettre, signe de ponctuation, blanc entre les mots sont des signes. Calculer le nombre de signes d'un papier permet de prévoir la surface qu'il occupera dans la page.
tartiner	Faire beaucoup trop long sur un sujet qui ne le mérite guère (argotique).
tirage	Nombre d'exemplaires imprimés.
titraille	Ensemble des éléments d'un titre (surtitre, titre principal, sous-titre), dont la diversité typographique est destinée à attirer le regard. Puis vient le chapô. Une accroche au centre de la page peut compléter cet arsenal de "niveaux de lecture".
typo	Abréviation. La typographie désigne à la fois un ensemble de techniques d'impression, et la manière dont un texte est composé: le caractère utilisé (défini par le dessin de la lettre).
tourne	Suite d'un article commencé sur une page et se terminant sur une autre.
Une	Première page d'un quotidien: elle doit véhiculer, outre la ou les information(s) capitales, l'image du journal tout entier.

LE FIGARO

PARKINSON
 IMPORTANTE AVANCEE
 DANS LA RECHERCHE
 SUR LA MALADIE

ALAIN FINKIELKRAUT
 LE REGARD DU PHILOSOPHE
 SUR LA DEGRADATION
 DU DEBAT PUBLIC

- MUNICIPALES**
L'alternance face à ses premiers adversaires
- ETATS-UNIS**
Correa se prépare à la république après de nouvelles élections
- DIEUDONNE**
Le bras de fer continue avec l'Etat après de nouvelles élections
- JUSTICE**
Ayraud veut se défaire le périmètre d'action des juges
- CONCORDIA**
Le commandant de choc livre sa version au Figaro
- ELECTRONIQUE**
Les Français qui ont brisé les tables de Las Vegas
- CINEMA**
Vers la fin du star-système en France
- DANSE**
Entre bien et exotisme avec Sergueï Filine, danseur artistique du Bolchoï

Centrafrique : la France et le Tchad écartent le président

Le président, Michel Djotodia, ainsi que son premier ministre, Nicolas Thiangaye, ont démissionné lors du sommet des chefs d'Etat africains à Niamey.

François Hollande demande le respect de sa vie privée

Les 100 millions de visiteurs d'Apple, de magasins populaires en ligne, les questions de propriété de la République sont les thèmes de son discours à l'Assemblée nationale.

Un rail fissuré et un défaut de surveillance à l'étranger de l'accident de Brestigny

Les experts ont identifié les causes de l'accident de Brestigny, un train de voyageurs qui a déraillé sur la ligne de Brest à Paris.

EDITORIAL par **Philippe Miché**

Le fantôme de la Françafrique

Les gouvernements français et tchadiens ont écarté le président Michel Djotodia et son premier ministre Nicolas Thiangaye à la suite de la démission de ces derniers devant la pression internationale. Les chefs d'Etat africains ont voté à l'unanimité pour éliminer le président et son premier ministre.

Une impression de déjà-vu en Centrafrique.

BALTHAZAR, MELCHIOR ET FELIX FAURE
 TOUJOURS PLUS DE CADEAUX

CITROËN GRANDES CROISIERES
 17 900 €*

CITROËN FELIX FAURE

Fiche de l'élève

ANTICIPER

Qui sont ces anges de la finance qui investissent leur propre argent dans de jeunes sociétés innovantes ? P. 12

INNOVER

Un tour du monde des idées insolites qui pourraient changer la donne. P. 14-15

INVENTER

Les écrans flexibles débarquent et, avec eux, une nouvelle révolution high-tech. P. 16

+ LA TRIBUNE DES MÉTROPOLIS
PARIS,
capitale
de l'économie
sociale
et solidaire

ENTREPRISES LES VÊTEMENTS INTELLIGENTS ET CONNECTÉS

Ces nouveaux textiles techniques arrivent sur le marché.

P. 10-11

MÉTROPOLIS AMSTERDAM VISE LE ZÉRO VOITURE

La ville fait tout pour dissuader les citoyens de prendre le volant.

P. 19

ANALYSE SAUVÉS PAR LE SMIC ALLEMAND ?

La hausse du coût du travail outre-Rhin favorisera-t-elle les autres pays européens ?

P. 21

PORTRAIT ROXANNE VARZA

Cette Américaine de 28 ans s'emploie à faire connaître les start-up françaises outre-Atlantique. P. 26

Comment il réinvente l'industrie française

« J'assume le caractère colbertiste et mercantiliste de notre démarche. » Avec les 34 plans de la Nouvelle France industrielle, Arnaud Montebourg veut mobiliser toutes les énergies vers l'innovation. Dossier et entretien exclusif.

PAGES 4 à 9

Pour le ministre du Redressement productif, Bruxelles doit revoir les règles sur les aides d'État pour « permettre à l'Europe de mener une vraie stratégie de reconquête industrielle ».

PHOTO: G. BOUTIER / G. BOUTIER

Fiche de l'élève

(Photo NR)

CHINON
Les chenilles
prêtes à envahir
le camping

PAGE 9

ACTUELLEMENT EN VENTE
 chez votre marchand de journaux

dimanche 12 janvier 2014 Indre-et-Loire

la Nouvelle République lanouvellerepublique.fr

1€ 47,570

Closer : on attend la "clarification"

PAGE 15

A Amboise, les autos ont du cœur

PAGE 13

Ancien vendeur d'automobiles, Jacques Beaupré permet aux gens modestes d'avoir leur voiture... il est notre grand témoin. (Photo NR, Ivan Houlliet)

BASKET
Le TBC
plus fort
qu'Angers

PAGE 58

LOCHES
Tentative
de cambriolage
à la gare

PAGE 4

INDRE-ET-LOIRE
Tourisme :
la saison 2014
se prépare

PAGE 3

TOURS
Démographie :
une pause
provisoire ?

PAGE 6

ÇA VA FAIRE L'ACTU
L'impression
en 3D
se démocratise

PAGES 22 ET 23

ABONNEZ-VOUS 7J/7
 Retrouvez toute l'actualité de votre région
 chaque matin... même le dimanche !

SEULEMENT 30€ PAR MOIS

N° Indigo 0 825 31 70 70 (5,104 TTC/AN)

A votre écoute du lundi au vendredi de 8h00 à 18h00 le samedi de 8h00 à 12h00

la Nouvelle République

sommaire

Le carnet	14
On en parle	19
Météo - Horoscope	20
Ça va faire l'actualité	22-23
Les gloires du sport	24
Ils ont fait l'histoire	25
Jeux	26
Une commune remarquable	28

Fiche de l'élève

Fiche de travail 2

Fiche d'identité d'un journal

ANALYSE GLOBALE

Le nom du journal.....

La date de la publication

C'est un quotidien, hebdomadaire, mensuel?

Combien d'articles sont-ils présentés sur la Une ?

Y a-t-il des photos sur La Une ? Où se situent-elles et quel est leur rôle ?

Classez-les selon l'angle de prise de vue : plongée (de haut en bas), contre-plongée (de bas en haut), de niveau

Repérez et nommez les éléments constitutifs de la Une en employant le lexique spécialisé

Identifiez quelques thèmes abordés.....

Quel est le public cible? Justifiez.....

Comment sont organisés les articles?.....

Sur quel sujet vous aimerez rédiger un article?.....

Quelles pourraient être les sources d'informations?.....

Fiche de travail 3
Fiche d'identité d'un article de presse

ANALYSE GLOBALE D'UN ARTICLE DE PRESSE

Le nom du journal

La date de la publication

C'est un quotidien, hebdomadaire, mensuel?

Le titre de l'article

Le nom de l'auteur.....

Le nom de l'article est-il en couleur?Qu'est ce que cela pourrait-il suggérer?.....

Identifier les autres éléments constitutifs de l'article(indices paratextuels)

Etude du titre

Qu'apprenez-vous de nouveau en lisant le gros titre ? Faites des hypothèses sur le contenu de l'article à partir du titre.

Qui ?

Quoi ?

Où ?

Etude de l'article

Quel est le thème de l'article ?

Quelle est la problématique ?

À qui s'adresse l'auteur (le public cible)?.....

Quelle est l'intention de communication de l'auteur ? (informer, convaincre, distraire)

Pourquoi cet événement a-t-il été publié ?

Quelle est l'origine de cette jeune fille ?.....

Repérez les mots-clés et expliquez-les.

Résumez le contenu de l'article.

Fiche du professeur 2

Rédiger un article de presse

Pistes de travail

Lorsque vous avez recueilli (enquête, reportage) les informations à mettre en forme, c'est-à-dire les réponses aux questions habituelles : *Qui ? Quoi ? Où ? Quand ? Comment ? Pourquoi ?* et que vous avez déterminé le genre journalistique, il y a quelques étapes à franchir.

1. Il faut faire le tri des informations- distinguer ce qui est essentiel de l'accessoire ou de l'inutile (détail piquant, explication, pointe d'humour).

2. Il faut établir la longueur de texte. Cela se calcule généralement en nombre de mots.

3. Établir une structure narrative

Situations envisagées:

-Du général au particulier, ou l'inverse

-Donner d'emblée toute l'information puis la développer, ou la dévoiler progressivement

Respecter la chronologie des faits et des propos, ou faire un "montage" personnel

4. Adopter un style communicatif

Caractéristiques :

- phrases courtes
- mots précis et accessibles (expliquer les mots techniques);
- sens du concret;
- recours à l'image;
- éviter les adverbes et les redondances, employer des verbes pour dynamiser, éviter les auxiliaires et utiliser le présent le plus souvent possible.

N'oubliez pas la **titraille** (surtitre, titre, sous-titre, chapeau, attaque, intertitre, chute, légende)

Un **surtitre** ou **casquette**, au-dessus du titre, en caractères plus petits est souvent un titre de rubrique ou le domaine général de l'article.

Un **sous-titre** peut se placer entre le titre et le chapeau dans les mêmes caractères que le surtitre. Il donne un petit élément supplémentaire, précise le titre.

Un **chapeau** introduit ou résume et accroche.

L'**attaque** est la première phrase du premier paragraphe. Elle doit surprendre le lecteur et l'inciter à lire la suite. A distinguer de l'accroche qui consiste à commencer un article important en première page, par exemple, et à renvoyer en pages intérieures pour la suite.

Des **intertitres** structurent et relancent l'intérêt lorsque le texte est long.

La **chute** "boucle la boucle" ou élargit le propos.

Une **légende** explique, élargit, commente, recrée le sens d'une illustration.

L'accroche et la chute (les commentaires de début et de fin du reportage) sont importantes pour la clarté et l'impact du reportage auprès des lecteurs.

Travail à la maison

Pensez à une titraile et adaptez-la aux textes suivants. Réécrivez les deux textes et faites attention à l'organisation paratextuelle et textuelle pour leur donner la forme d'un article d'un journal. Cherchez une image suggestive sur l'internet et imaginez aussi une légende. Vous pouvez intervenir dans le texte s'il y en a le cas.

1. *Corinne S., femme au foyer, âgée de 33 ans, parle, elle, d'une communication pauvre au sein de sa famille. Cette habitante de Sainte-Croix, mère de deux filles, âgées de 8 et 10 ans, raconte que son mari communique à peine avec ses enfants. « Dès que mon mari rentre à la maison, il se met devant la télévision. Il ne faut surtout pas le déranger, sinon il se met en colère. Et les filles ressentent ce manque de communication. La tristesse se lit sur leur visage. Je comprends qu'il soit fatigué, mais il faudrait qu'il passe un minimum de temps avec les enfants. Pour combler ce vide, je me fais un devoir de jouer avec mes filles et je leur donne l'occasion de me raconter leur journée à l'école.*

Source: <http://www.defimedia.info/defi-quotidien/dq-societe/item/11489-manque-de-communication-entre-parents-et-enfants-%E2%80%93-le-mal-destructeur-de-%E2%80%99C3%A9quilibre-familial.html#sthash.55qatGQF.dpuf>

2. *Un jeune clandestin guinéen s'est noyé vendredi en sautant d'un bateau au large de Marseille, a-t-on appris samedi de source proche de l'enquête. Deux ressortissants guinéens sont arrivés vendredi clandestinement à bord d'un porte-conteneurs italien de la compagnie Ignazio Messina, le Jolly Marrone. Après avoir été repérés à leur arrivée par la Police aux frontières (PAF), ils ont été laissés à bord du cargo, qui a appareillé le jour même pour Barcelone. Les deux hommes, nés 1995, ont sauté à la mer à la sortie du port de Marseille, vraisemblablement pour tenter de gagner la rive à la nage. L'un d'eux a été rapidement retrouvé, sain et sauf, mais l'autre n'a pu être repêché. Son corps a été découvert par des plongeurs de la gendarmerie samedi en milieu d'après-midi au fond de l'eau, près de la digue du port. Le Guinéen survivant a été placé en zone d'attente au centre de rétention administrative (CRA) du Canet. «Un réfugié guinéen désespéré se noie dans le port de Marseille. Ce nouveau drame devrait rappeler (au ministre de l'Intérieur Manuel) Valls ce que peut être l'une des conséquences de sa politique inhumaine», a réagi Joël Aparicio, président de la section Istres Ouest Provence de la Ligue des droits de l'Homme.*

Source: <http://www.20minutes.fr/societe/1272743-20140111-clandestin-guineen-noie-sautant-bateau-large-marseille>

Bibliographie et sitographie

1. **CECRL**<https://rm.coe.int/cecr-volume-complementaire-avec-de-nouveaux-descripteurs/16807875d5>
2. https://pedagogie.ac-strasbourg.fr/fileadmin/pedagogie/documentation/Pedagogie/Medias/Journalistes_Delaunoy/Groupe_les_regles_d_ecriture_d_un_article.pdf
3. <https://bop.fipf.org/travailler-avec-la-presse-en-classe/>
4. <https://education.toutcomment.com/article/comment-ecire-un-article-de-journal-14331.html>

Eficiență și calitate în demersul didactic

Aplicație practică în teren cu elevii privind protejarea mediului lacului Izvorul Muntelui și împrejurimi.

Bistriceanu Alina
Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza” Piatra Neamț

Sarcini de lucru: în baza observărilor proprii, elaborați un text coerent despre mediul local al lacului Izvorul Muntelui utilizând termenii: *degradarea mediului, poluarea aerului, surse mobile de poluare a aerului, autoepurarea aerului, ape industriale uzate, ape uzate provenite din agricultură, protecția apelor, specii de plante și animale rare, mediul și sănătatea omului, conservarea mediului, arii protejate, optimizarea mediului, patrimoniul natural și istorico-cultural al localității natale.*

Identificați sursele naturale și antropogene de poluare, care conduc la degradarea mediului lacului Izvorul muntelui. Completați tabelul:

Surse de poluare	Efectele poluării	Soluții de remediere

Identificați modificările mediului natural din împrejurimile lacului Izvoru Muntelui cauzate de activitățile omului. Explicați consecințele acestor modificări.

Elaborați un ciorchine la subiectul *Degradarea și protecția mediului lacului Izvoru Muntelui și împrejurimi.*

Scrieți un mesaj adresat autorităților publice locale, în care să propuneți soluții de îmbunătățire a stării mediului încojurător.

Sarcina de lucru 1.

Activitate individuală de realizare a unui *eseu restrâns* despre degradarea mediului natural din arealul în studiu, reprezintă procesul de scădere sau de pierdere a calității lui, care se produce ca urmare atât a fenomenelor naturale, cât și a intervenției neraționale a omului, fără a ține cont de capacitatea de regenerare a naturii.

Sarcina de lucru: elaborați un text coerent despre mediul local al lacului Izvorul Muntelui utilizând termenii: *degradarea mediului, poluarea aerului, surse mobile de poluare a aerului, autoepurarea aerului, ape industriale uzate, ape uzate provenite din agricultură, protecția apelor, specii de plante și animale rare, mediul și sănătatea omului, conservarea mediului, arii protejate, optimizarea mediului, patrimoniul natural și istorico-cultural al localității natale.*

Activitatea frontală: prezentarea eseurilor și discutarea lor. Pentru implicarea cât mai multor elevi, le cerem să citească doar un singur fragment și să răspundă la o întrebare. Întrebările pot fi formulate de doi- trei elevi.

Sarcina de lucru 2.

Identificarea surselor de poluare, efectele poluării și soluții de remediere a situațiilor create prin metoda *Mai multe capete la un loc*, ca o variantă a problematizării, dar avem în vedere forma de organizare a elevilor în diferite momente ale demersului de căutare a soluției.

Tehnica de lucru cuprinde mai multe etape:

a. Se comunică *sarcinile de lucru*: numărați până la trei, pentru a forma grupurile și memorați numerele proprii. La următoarea situație problemă căutați mai întâi individual răspunsul, timp de 5 minute și îl scrieți pe caiet. Un elev din grup trage biletul cu situația problemă.

- Identificați sursele de poluare din arealul lacului Izvorul Muntelui, dacă ne gândim la faptul că arealul are densitate mare a populației și un potențial turistic ridicat.
- Analizați efectele poluării asupra mediului înconjurător și sănătății oamenilor, în condițiile poluării aerului, apelor și solului și reducerii cantității de oxigen.
- Descrieți câteva soluții de remediere a poluării și explicați soluțiile găsite precum metodele de implementare

Surse de poluare	Efectele poluării	Soluții de remediere
Turiștii care tranzitează zona	-Poluarea chimică	-Amendă pentru aruncarea gunoiului la locuri neautorizate -Reciclarea deșeurilor -Instalarea coșurilor de gunoi
Arderea combustibililor în condiții casnice	-Poluarea aerului -Boli respiratorii -Reducerea cantității de oxigen din atmosferă	-Înverzirea teritoriilor -Folosirea surselor de energie regenerabilă
Apele menajere	-Poluarea apelor și a solurilor -Boli și infecții ale sistemului digestiv	-Ore de ecologie la licee și școli -Informarea oamenilor despre posibilele daune aduse de poluare
Defrișarea fâșiilor de pădure	-Eroziunea solului -Reducerea cantității de oxigen din atmosferă	-Înverzirea altor teritorii -Interzicerea defrișării iraționale a fâșiilor de pădure

b. Activitatea individuală prin care fiecare își exprimă părerea cu privire la tema primită.

c. Activitatea în grupuri prin care expune soluțiile găsite în grupul vostru. Comparați răspunsurile și adoptați soluția optimă sau explicația considerată ca fiind științifică.

d. Activitatea frontală toți a elevii cu numărul 1 apoi cu 2 și 3 vor prezenta pe rând clasei răspunsurile la care au ajuns în grupul lor.

e. La final se face o apreciere orală de către profesor și corectează eventualele greșeli.

Sarcina de lucru 3

Modificările mediului natural în urma activității omului, este o sarcină de lucru la care putem să tehnicabulgărelui de zăpadă (Pintilie, 2002) care se bazează pe alternanța unor activități individuale cu activități desfășurate în grupuri, astfel încât rezultatul fiecărui membru al grupului să fie integrat în demersul colectiv, în scopul soluționării sarcinilor de lucru.

Tehnica include activități desfășurate în mai multe etape :

Sarcina de lucru: într-un interval de timp de 10 minute rezolvați individual următoarea problemă: **Modificările mediului natural în urma activității omului.** Gândiți-vă fiecare la următoarele aspecte:

1. schimbarea de ecosisteme (rezultată în urma defrișărilor fâșiilor de pădure. După defrișare speciile de plante și animale ce se întâlneau în acele ecosisteme dau locul altor plante caracteristice deja noului ecosistem);

2. poluarea solului (rezultat în urma folosirii iraționale a pesticidelor, ierbicidelor și îngrășămintelor chimice în agricultură. Acestea infectează solul și duc la defertilizarea lui), eroziunea solului - rezultată de pe urma umidității în exces primăvara și din cauza lipsei pădurilor care ar fixa solul și nu i-ar permite să fie erodat);

3. reducerea cantității de apă potabilă (rezultată de pe urma folosirii neraționale a apelor de către oameni și din cauza poluării apei cu detergenți, săpun, resturi alimentare și deșeuri).

Activitatea individuală: elevii rezolvă problema și formulează anumite întrebări împreună cu colegul de bancă, în timp de 5 minute.

Activitatea în perechi: verificați rezultatele și căutați răspunsurile la întrebări în 5 minute cu colegul de bancă.

Activitatea în grupuri de câte 4: în care să comparați rezultatele, concepeți un singur răspuns, după care se formulează concluziile. Vom nota pe tablă răspunsurile pentru a facilita formularea concluziilor și identificarea răspunsurilor mai controversate.

Activitatea frontală: un elev din fiecare grup va prezenta concluziile acestuia. Pe baza ideilor formulate se vor oferi și concluziile finale.

Dezavantajul tehnicii este de ordin evaluativ, deoarece poți stabili foarte greu care și cât a răspuns fiecare elev participant.

Sarcina de lucru 4

Identificați modificările mediului natural din împrejurimile lacului Izvoru Muntelui cauzate de activitățile omului. Explicați consecințele acestor modificări.

Scopul reportajului este de a-i face pe cititori să vadă, să audă, să simtă, ceea ce a auzit reporterul. Se utilizează narațiunea și dialogul și descrierea, iar reporterul transmite informații despre evenimentele la care a asistat și cu o citare a surselor contactate. La evenimentul prezentat reporterul poate avea calitatea de martor sau participant la eveniment. Pentru a fi subiect de reportaj faptul trebuie să aibă și calități jurnalistice cum ar fi: actualitatea, proximitatea, caracter neobișnuit, captează interesul, include o problemă și are o consecință majoră (Pintilie, 2002).

Scopul reportajului: poluarea majoră. Din acest motiv ne-am îndreptat atenția asupra poluării lacului Izvorul Muntelui în luna iulie în anul 2018, în urma viituri de pe râul Bistrița

Etapele de elaborare a unui reportaj sunt:

- participarea la eveniment;
- documentarea asupra evenimentului;
- selectarea informațiilor care vor fi utilizate;
- stabilirea unui plan după care să abordăm subiectul;
- redactarea textului reportajului

Tipul de reportaj este actualitate și se referă la un eveniment care a avut loc pe parcursul mai multor zile.

Activitate de grup de câte 4: în care fiecare are rolul bine stabilit de a căuta sursele de informare, de a duna materialele, de a construi textul prin descrierea celor văzute și consecințele pe termen scurt și lung a poluării lacului Izvoru Muntelui și ultimul de a realiza corectura și de a prezenta reportajul în fața colegilor.

Evaluarea se realizează pe baza unei fișe:

	Aspectul reportajului	Punctaj acordat (1-10 puncte)
Conținut	Actualitatea subiectului	
	Subiect din realitate apropiată	
	Interesant, neobișnuit	
	Prezentarea problemei	
	Prezentarea consecințelor	
	Enunțuri clare și convingătoare	
	Ton adecvat	
	Utilizarea limbajului corect	
Aspect	Ortografie și punctuație	
	Lizibilitate	

Elaborarea unui reportaj dezvoltă elevilor capacitățile intelectuale, de a identifica, analiza, descrie, a căuta surse de informare despre eveniment și a descrie consecințele. Prezentarea reportajului trebuie să fie neutră, elaborarea textului să se realizeze într-o manieră concisă, clară și convingătoare.

Bibliografie:

1. DULAMĂ, E., M. (2000), *Strategii didactice*, Editura Clusium, Cluj-Napoca
2. ICHIM, I. (1979), *Munții Stânișoara. Studiu geomorfologic*, Edit. Acad., București.
3. RĂDOANE, MARIA (2004), *Dinamica reliefului în zona lacului Izvorul Muntelui*, Editura Universității, Suceava

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)- Ana Avramescu, "Creativitatea și cultivarea ei în școală" Toti oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor. Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului etc. În ceea ce privește evaluarea, învățătorul care are o conduită creativă recurge cu precădere la: instituirea unor perioade de neevaluare, amânarea evaluării în genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluării și încurajarea permanentă a elevilor.

Factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relația educațională, iar în cadrul acesteia atitudinea învățătorului în clasă și în afara ei. Acest lucru a fost demonstrat, experimental, de către psihologul American E. P. Torrance, cu peste patru decenii în urmă. El a constatat că superioritatea înregistrată de lotul de elevi care a avut educatori cu atitudine pozitivă față de creativitatea elevilor a fost considerabilă. Această stare de lucruri se explică prin tendința elevilor de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori, precum și prin faptul că educatorul are un rol esențial în stimularea și dezvoltarea creativității elevilor.

De ce avem nevoie de creativitate? Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou și neconformist. Ea este necesară pentru a se putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a putea contribui activ la modelarea lumii. Creativitatea se caracterizează prin noutate,

originalitate, valoare, armonie, relevanță. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Copilul prescolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada prescolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Prescolaritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestărilor printr-o motivație intrinsecă. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un sir de operații sablon, de rutină. Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este un fenomen universal; nu există prescolar care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei prescolare cuprinde multiple premise favorizante pentru cultivarea potențialului creativ. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu-ului la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt.

La vârsta prescolară jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației; ele amplifică posibilitățile de expresie comportamentală, sporesc vitalitatea spirituală, dinamismul creativ al copilului, nevoia activă de explorare a noului în raport cu experiența personală și generează acel elan lăuntric pentru noi elaborări, expansivitatea specifică pentru această vârstă. Prescolarii creativi se diferențiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Foarte curioși, vin cu soluții neobisnuite, cu idei originale, au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast. Dezvoltarea unui comportament creativ nu se poate realiza numai prin acțiunea unui factor izolat, oricât de laborios ar fi el organizat ci presupune

racordarea la circuitul creativității a întregii ambianțe în care trăiește ființa umană. Forțele creative ale prescolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Bibliografie:

- Bocos, M., Catalano, H. (2008), Pedagogia învățământului prescolar și școlar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

- Bontas, I., (2007) Tratat de pedagogie Editura Bic All, București.

*** (3-4/2008), Revista învățământului prescolar, București

*** https://miciiolimpici.ro/magazines_images/605c99ba62778923.pdf

PROFESORUL MODERN-CALITĂȚI,COMPETENȚE ȘI ROLURI

Prof. BITICĂ FLORENTINA
Grădinița cu P.P. Voiniceii,Craiova

Profesorul îndeplinește o profesie de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească.

Profesiunea didactică este asociată cu câteva categorii fundamentale de roluri, acceptate de majoritatea sistemelor de formare a profesorilor: proiectare, managementul și organizarea activităților de învățare, consiliere psiho-educatională, managementul clasei de elevi, comunicare cu elevii, părinții și colegii, dezvoltare profesională de-a lungul vieții, participare la perfecționarea procesului educațional și a inovațiilor din școală, oferirea de servicii educaționale pentru comunitate etc.

Personalitatea profesorului în condițiile învățământului actual presupune și o serie întregă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare.

Dar pe lângă activitatea didactică profesorul desfășoară și o activitate extrașcolară sau cultural-educativă. Corolarul conținutului social al acestei profesii constă în participarea la evenimentele și frământările social-culturale ale timpului în care trăiește și ale poporului din care face parte. În această ipostază, profesorul ne apare ca pedagog social, animat de grija pentru ridicarea gradului de cultură și al națiunii sale.

Desfășurându-și activitatea profesională în cadrul școlii, dascălul nu încetează de a fi un educator și în afara ei, urmărind, bineînțeles, obiective specifice și apelând la mijloace și forme adecvate. Numai în măsura în care profesorul își continuă misiunea și în afara cadrului profesional pe care îl oferă școala poate fi considerat un educator al poporului său. Cele două laturi ale activității sale, școlare și extrașcolare, nu numai că se presupun, dar se și întregesc și se completează reciproc, imprimând acestei profesii un rol sporit în progresul general al patriei noastre.

Profesorul este cel care orientează și stimulează curiozitatea naturală și interesul spontan al elevilor pentru descoperire, cel care îndrumă și încurajează activitatea de organizare și integrare a datelor culese, a cunoștințelor reactualizate în vederea aplicării lor la soluționarea problemelor date, lăsându-le: libertatea de examinare a faptului real ori de analiză critică a conținutului unui text; independență în activitate; operativitate și rapiditate în reacții (cognitive, afective, motrice); deplină responsabilitate pentru ceea ce întreprind.

În funcție de necesități, de gradul de autonomie sau semiautonomie a învățării, el poate interveni din când în când, canalizând energiile partenerilor săi. Astfel, el este cel care oferă explicații, dă lămuriri, răspunde la întrebări, îi ajută să utilizeze corect anumite materiale, instrumente sau utilaje, caută să-i ajute să evite devierile inutile, încercările fără obiect, eventualele erori și pierderi de timp.

Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate.

În literatura de specialitate se apreciază că profesia didactică nu se poate restrânge doar la cea de simplă sursă de cunoștințe. Rolul conducător al profesorului în

activitatea didactică rămâne însă una dintre coordonatele de bază ale misiunii sale. Wolfock menționează următoarele funcții ale profesiei didactice: luarea deciziilor privitoare la ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ; declanșarea și întreținerea interesului elevilor, curiozității și dorinței lor pentru activitatea de învățare; conducerea grupului de elevi; îndrumă persuasiv elevii, îi sfătuiește și observă comportamentul acestora; reprezintă un model pozitiv de personalitate și comportament pentru elevii săi; înțelege, reflectează asupra întâmplărilor din clasă, studiază fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă.

Asumându-și o multitudine de roluri, profesorul trebuie să conștientizeze că exercitarea lor depinde de personalitatea pe care și-o modelează. În acest sens, un rol deosebit în exercitarea acestei profesii îl au anumite componente ale personalității: cultura profesională, calitățile atitudinale și cele aptitudinale. De fapt, pentru ca anumite cunoștințe să fie transmise de la o persoană la alta și acceptate, trebuie întotdeauna ca între ele să existe un schimb afectiv format din încredere și dispoziție receptivă dintr-o parte și din alta.

Rolul profesorului poate să fie analizat și din perspectiva relației profesor-elev. Având în vedere valorile societății contemporane (libertate, responsabilitate, toleranță, cooperare), se impune o nouă abordare a relației profesor-elev: asumarea de către profesor și elevi a unei responsabilități morale comune în cadrul relației educaționale, conducând la angajarea afectivă și efectivă în procesul educațional; recunoașterea reciprocă a „dreptului de a fi altfel” și valorizarea fiecărei ființe umane în parte, indiferent de cât și de cum este diferită; încrederea în posibilitățile fiecărei ființe umane de a progresa; recunoașterea faptului că toți elevii și profesorii sunt parteneri sociali cu funcții complementare, dar cu responsabilitate comună; considerarea școlii ca mediu de construcție culturală; renunțarea la principiul „căii optime unice” și conștientizarea faptului că majoritatea problemelor sociale și umane au mai multe soluții echi-finale și echivalente; promovarea autenticității și sincerității – a fi tu însuși este mai important decât a avea dreptate.

Educația se sprijină pe patru piloni importanți: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu alții și a învăța să fii. În funcție de această optică, dar și de implicațiile globalizării asupra indivizilor, ale problematicii lumii contemporane, educatorii din învățământ urmează să îndeplinească roluri noi.

Așa de exemplu, prin metodologia de aplicare a noului curriculum național, li se cere educatorilor din învățământ să creeze activități (situații) de învățare adecvate obiectivelor proiectate, ținând seama, desigur, de natura subiectului lecției și de particularitățile clasei sau ale grupeii de elevi. Ideea nu este nouă în pedagogie, însă rolul profesorului este mai recent, el fiind astăzi formulat explicit și specificat în documentele de proiectare didactică. Evident, cu cât situațiile de învățare vor fi mai bine alese sau imaginate de profesor, cu atât mai interesantă și mai eficace în planul învățării va fi activitatea de instruire.

Un alt rol nou ar putea fi acela de mediator în procesul cunoașterii sau de consilier, alături de rolul tradițional de transmitător de informații, la care nu se renunță, dar a cărui pondere este, vizibil, în scădere în cadrul învățământului modern, centrat pe competențe. De asemenea, profesorul este astăzi un veritabil agent al schimbării, pregătindu-și elevii în această perspectivă, care se constituie tot mai mult într-o dimensiune a omului contemporan.

Nu în ultimul rând, profesorul este chemat să se implice în luarea deciziilor de politică educațională la diferite niveluri, precum și în procesul complex, dificil de inserție profesională și socială corespunzătoare noilor condiții. O seamă de roluri noi derivă și din implicațiile educației permanente asupra programelor școlare. Acestea tind să se integreze atât în plan orizontal, cât și pe verticală, să fie centrate pe valori, atitudini și motivație, să cultive independența, propria responsabilitate, flexibilitatea, facilitând dezvoltarea oamenilor.

Bibliografie:

1. Cucos, C. (coordinator) – Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2008;

2. Cucos, C. (coordinator) – Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2009;
3. Bontaș, I. – Pedagogie. Tratat, ediția a V-a revăzută și adăugită, Editura BIC ALL, București, 2001;
4. Nicola, I. – Pedagogie. Ediția a II-a îmbunătățită și adăugită, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 1994;

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

La fel ca peste tot în lume, utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

Contextual vremurilor în care trăim a impus și sistemului de învățământ românesc o schimbare de paradigmă datorită faptului că din cauza pandemiei care a fost generată de virusul SARS CoV2. Aceasta situație a adus un val de schimbare în ceea ce privește modul în care școala abordează tehnologia. Dinamica utilizării tehnologiei digitale a avut o evoluție crescendo în ceea ce privește școala, iar odată cu pandemia și-au făcut apariția unele dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, mai ales că a apărut necesitatea de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu mari și noi așteptări în ceea ce privește procesul de învățământ, ceea ce a dus la schimbarea radicală a felului în care se desfășoară procesul instructiv-educativ.

Inițial, cu toții ne-am trezit în situația în care am fost nevoiți să folosim tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare însă, acest lucru a devenit un nou mod de abordare a procesului de predare deoarece în prezent multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. De asemenea, dacă înainte cadrele didactice foloseau tehnologia digital în afara orelor de curs, în special pentru pregătirea actului digital, acum o folosesc în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

Dacă în perioada stării de urgență, cîns cursurile au fost suspendate forțat și instantaneu, surprinzător și neașteptat, după o intrerupere bruscă și forțată a procesului instructiv-educativ, a urmat o perioadă de revenire din starea năucitoare și de neînțeleles care ne-a scos pe toți din ritm și normalitate, timp în care, „educația digitală” a devenit realmente unica formă de menținere a legăturii cu elevul. Putem vorbi astfel de o reconfigurare a procesului de predare-învățare-evaluare care a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale dar mai ales de disponibilitatea acestuia de a se adapta la noul context.

Inițial a fost nevoie de o resetare a dascălului și adaptarea lui la noua situație. Unii au reușit încă de la primele încercări, alții s-au adaptat mai greu, dar, din păcate au fost și care nu au depus niciun effort pentru a face acest lucru. Cert este că, peste noapte, dascălii au devenit din învățați învățăcei. Trebuiau să își formeze, utilizând butonul SPEED sau FAST pentru a-și forma

competențele digitale necesare pentru a-si putea adapta actul didactic. Apoi, a sosit cea mai provocatoare probă: aceea de a identifica metode a a reuși să își aducă elevii în fața camerei și, de o și mai mare dificultate s-a dovedit menținerea acestora în clasa virtuală. Astfel, pe nesimțite, s-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală. Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații: Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger etc.

Cu ajutorul acestor platforme s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru a-i face pe învățăcei să conștientizeze că, indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. De asemenea, a fost necesară și o incurajare a acestora de a-și face speranțe, de a avea vise, lucru destul de greu în situația creată de această pandemie. Proiectarea didactică a avut și ea de suferit, survenind modificări esențiale, ea a fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise. Activitățile de învățare au fost organizate sub formă de: lecții online, fișe de lucru, teme pentru acasă, chestionare, jocuri didactice, resurse audio sau video etc. puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic. Utilizând o anumită platformă elevii au avut acces rapid la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au avut la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii au putut crea diverse opțiuni personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar. Testele și biblioteca online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utilizate.

Predarea cu o tablă neagră sau albă, cretă și marker sunt acum un lucru de domeniul trecutului și pare că sunt rămase în urmă de decenii, iar profesorii au trecut la utilizarea de proiectoare, display-uri, table smart și sisteme de e-Learning pentru a afișa clipuri video tutorale și sesiuni scurte online pentru a face actul didactic mai interesant și atrăgător, de a ajuta la înțelegerea faptului că învățarea poate fi mai distractivă. În marea majoritate, școlile au acum în dotare în fiecare sală de clasă un televizor sau un proiector atașat la tabla lor în cazul în care vor să treacă de la o sesiune de clasă normală la o sesiune digitală interactivă. Acest lucru îi poate face pe elevi să acorde mai multă atenție, deoarece suntem acum în era digitală în care „sfântul google” este locul nostrum unde aflăm de toate pentru toți.

Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga țară și din întreaga lume nu se pot coordona doar una cu cealaltă pentru a împărtăși informații, ci și pentru a stimula învățarea, experiența și abilitățile de comunicare. Practica permite, de asemenea, educatorilor să se bucure de condiții de concurență echitabile. Școlile pot economisi bani asigurând în același timp un acces echitabil la ultimele apariții în domeniul materialelor educaționale. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la viața reală. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități autodidactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment la activitățile de la clasă și mutate online pentru ca elevii să aibă acces la acestea și în afara sălii de clasă. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. De asemenea, elevii au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul chiar înainte de a veni la școală, dacă folosesc un instrument digital de învățare.

Este imperios să înțelegem că sintagma „profesor digitalizat” este una de actualitate. Parteneriatul cu zona robotică a devenit parte din existența noastră, iar elementele care definesc și redefinesc comunicarea în procesul instructiv-educativ se raportează la un profil în care omul și tehnologia vor colabora.

Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități. Instruirea elevilor pe discipline prin efectuarea de teste online distractive din când în când poate crea un mediu bun de învățare pentru ei. Elevii pot primi chestionare online și evaluări pe care le pot accesa de acasă, înlocuind astfel temele, iar prin parcurgerea unui

test elevul acasă nefiind condiționat de timp învață în ritmul sau propriu pentru a putea răspunde la întrebările testului.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală

Trebuie amintit faptul că cea mai mare provocare, atât la nivel național cât și local, a fost aceea că nu toți elevii și profesorii, au avut echipamentele tehnice necesare pentru a participa la activitățile didactice desfășurate în mediul on-line. Foarte mulți dintre ei și-au desfășurat aceste activități, partajat cu alți membri ai familiei. Pentru egalizarea șanselor și găsirea unor soluții s-au făcut demersuri către Unitățile Administrativ- Teritoriale, sponsori locali, inspectoratele școlare, Ministerul Educației și Cercetării.

Ca o concluzie, puteam afirma că transformarea procesului educațional și evoluția către o școală digitală presupune asigurarea accesului la soluții administrative atât pentru conducere cât și pentru profesori, iar transparența pentru părinți și instrumentele digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic sunt vitale într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.
4. Cerghit, Ioan, 2002, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București.
5. Drăgănescu, Mihai, 2003, *Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii*;

6. www.racai.ro/INFOSOC-Project/Draganescu_st_a01_new.pdf;

Fișa de monitorizare a progresului școlar

Prof. BOARIU EVELINA

Școala Gimnazială „Cristofor Simionescu” Plopeni, Jud. Suceava

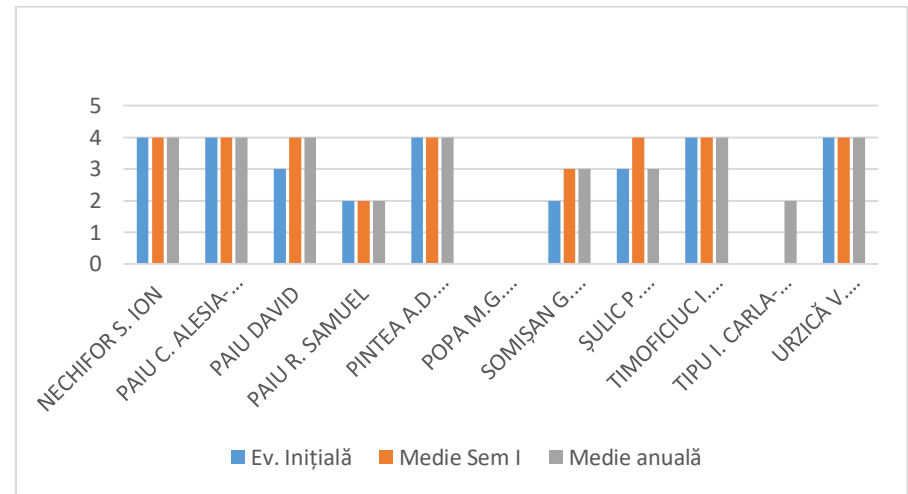
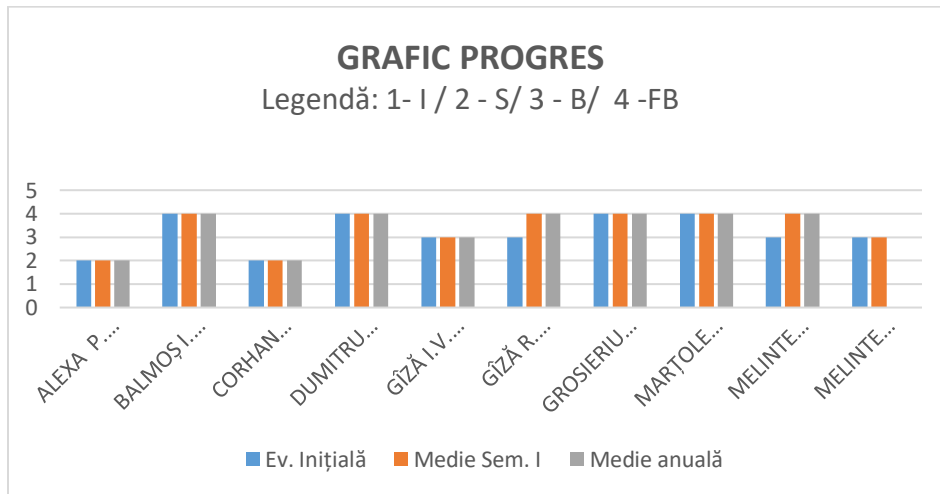
DISCIPLINA - COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Anul școlar 2021-2022, clasa a II –a

Prof. înv. primar: BOARIU EVELINA

Nr. Crt	Nume și prenumele elevului	Ev. Inițială Data	Evaluări pe parcursul Semestrului I					Medi a Sem. I	Evaluări pe parcursul Semestrului II					Ev. finală Data	Medi a Sem. II	Media anuală
			Data	Data	Data	Data	Data		Data	Data	Data	Data	Data			
			7.X	20.X	26.XI	3.XII	16.XI I		25.I	16.II	24.III	14.IV	11.V			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																

16																	
17																	
18																	
19																	
20																	
21																	

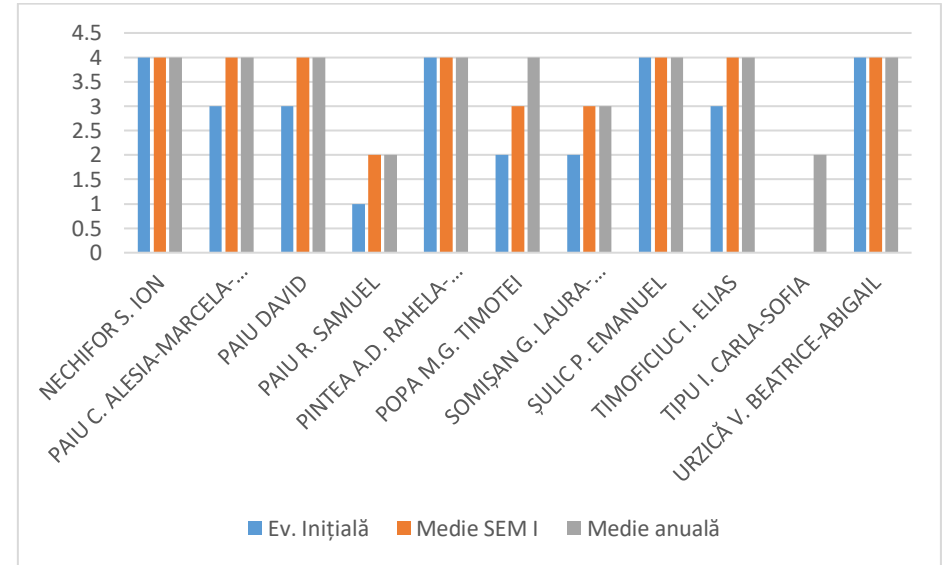
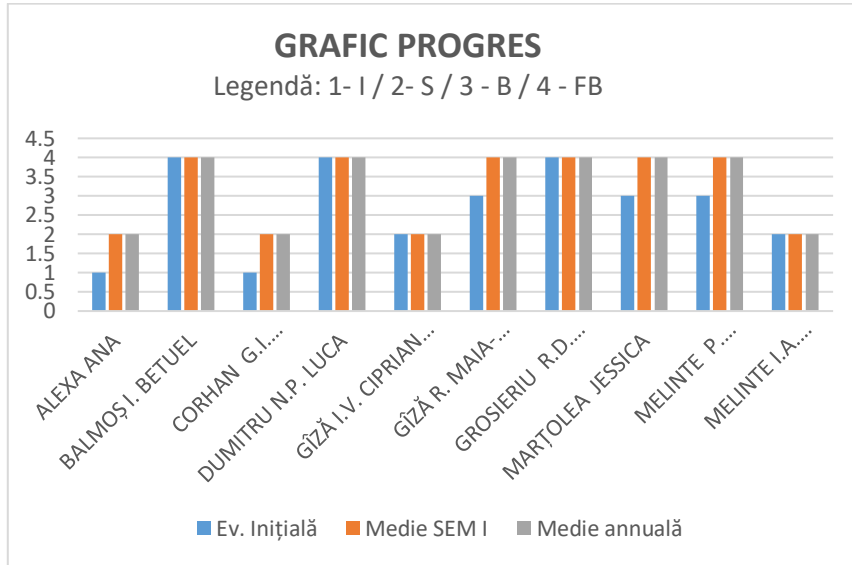

Fișa de monitorizare a progresului școlar

DISCIPLINA - Matematică și explorarea mediului
Anul școlar 2021-2022, clasa a II –a
Prof. învă. primar: BOARIU EVELINA

Nr. Crt	Nume și prenumele elevului	Ev. Inițială Data	Evaluări pe parcursul Semestrului I					Medi a Sem. I	Evaluări pe parcursul Semestrului II					Ev. finală Data	Medi a Sem. II	Media anuală
			Data	Data	Data	Data	Data		Data	Data	Data	Data	Data			
			8.X	20.X	18.XI	7.XII	21.XII		25.I	14.II	8.III	4.IV	17.V			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																

17																			
18																			
19																			
20																			
21																			

PROIECT DIDACTIC STEAM MICII CERCETĂTORI

Prof. înv. primar - BOARIU EVELINA
Școala Gimnazială „Cristofor Simionescu” Ploeni

DATA:

CLASA: a III-a B

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Primară „Constantin Diaconu” Mereni

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: Boariu Evelina

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Științe ale naturii

UNITATEA TEMATICĂ: “Pământul – Mediu de viață”

SUBIECTUL LECȚIEI: „Micii cercetători”- Fenomene ale naturii

TIPUL LECȚIEI: mixtă

SCOPUL LECȚIEI: consolidarea și valorificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobândite anterior prin introducerea unor activități inter-, pluri- și transdisciplinare menite să sporească nivelul de pregătire al elevilor în domeniul științific, printr-o abordare STEAM;

FORMA DE ORGANIZARE: activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE:

Științe ale naturii

Matematică și explorarea mediului

Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚE SPECIFICE:

Științe ale naturii:

2.1. Identificarea etapelor unui demers investigativ vizând mediul înconjurător pe baza unui plan dat;

2.2. Aplicarea planului dat pentru efectuarea unei investigații a mediului înconjurător;

2.5. Prezentarea concluziilor demersului investigativ realizat pe baza unui plan dat;

Matematică și explorarea mediului:

3.1 Localizarea unor obiecte în spațiu și în reprezentări, în situații familiare;

4.2. Operarea cu unități de măsură standardizate, fără transformări;

Arte vizuale și abilități practice:

2.1. Utilizarea în contexte variate a materialelor în funcție de proprietăți ale acestora și de tehnici de lucru adecvate;

2.2. Realizarea de creații funcționale în diverse tehnici pe diferite suporturi (hârtie, confecții textile, ceramică, sticlă, etc.)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O₁ – să enumere fenomene ale naturii cunoscute, precizând modul de formare;

O₂ – să recunoască fenomenele naturii pe baza ghicitorilor /enunțurilor ascunse sub norișori ;

O₃ – să completeze rebusul folosind cuvintele descoperite;

O₄ – să așeze figurina la anotimpul potrivit, după colorarea acesteia;

O₅ – să realizeze experimentele pe baza planului dat;

O₆ – să rezolve sarcinile matematice, respectând indiciile date;

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee didactice : conversația, explicația, observația, exercițiul, problematizarea, jocul didactic, experimentul.

Mijloace didactice: roboțel, înregistrare audio, bilețele cu indicii/ provocări, cutii, resurse wordwell, rebus, flipchart, figurine cu fenomene ale naturii din polistiren, anotimpurile din polistiren, carioci, fișe, cutii de carton, apa, spumă de ras, cerneală, pipete, sticle cu apă, borcane, pahare gradate, bol, bomboane skittles, farfurii, laptop, videoproiector;

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe;

RESURSE UMANE: 21 elevi

RESURSE TEMPORALE: 45 minute + 5 minute activitate recreativă

BIBLIOGRAFIE:

- CERCHIT, Ioan (2006), **Metode de învățământ**, Editura Polirom, Iași;
- CUCOȘ, Constantin (2014), **Pedagogie**, Ediția a III-a, Editura Polirom, Iași;
- *Programa școlară pentru disciplina Științe ale naturii*, aprobată prin ordinul ministrului nr. 5003/02.12.2014;
- www.didactic.ro
- www.shooleeducationgateway.eu

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	ETAP ELE LECT ȚIEI	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	Ob. op.	STRATEGII DIDACTICE			EVALU ARE
				Metode și procedee	Mijloace de învățăm ânt	Forme de organiza re	
1.	Moment organizatoric	Se vor sigura condițiile optime pentru o bună desfășurare a activității. Se pregătesc materialele necesare, se asigură ordinea și așezarea elevilor în două grupe.		Conversația	Materiale necesare lecției	Frontal	
2.	Capta rea atenției elevilor	Se va realiza cu ajutorul unui ROBOȚEL, Blip - Blop, care vine să ceară ajutorul copiilor deoarece nu se descurcă la teme, dar întâmpină o problemă pe drum. El vine încărcat cu diferite „surprize”.		Conversația Explicația	Roboțel/ Cutii Inregistrare audio	Frontal	Capacitate a de concentrare și observare Capacitate a de receptare a mesajului transmis
3.	Anunț area temei și a obiectivelor	Se comunică tema și obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activității într-o formă accesibilă, care să le trezească interesul copiilor pentru activitate. (Astăzi vom recapitula „Fenomenele naturii”, vom enumera fenomenele cunoscute, vom recunoaște fenomenele specifice fiecărui anotimp, vom da culoare acestora, vom realiza experimente, îl vom ajuta pe roboțel la teme și îi vom explica de ce a avut o problemă cu circuitele atunci când venea spre noi.)		Conversația Explicația		Frontal	Capacitate a de receptare a mesajului transmis

4.	Reactualizarea, consolidarea și sistematizarea cunoștințelor	<p>Se vor adresa câteva întrebări despre fenomene ale naturii cunoscute de elevi, apoi li se propune acestora să-l ajute pe Blip-Blop. Se rezolvă provocările aduse de roboțel, se citește primul indiciu, apoi se proiectează pe tablă resursa interactivă „Wordwell” pentru a-l ajuta pe acesta la rezolvarea temelor.</p> <p>Elevii vor fi solicitați să vină la laptop, să deschidă câte un norișor, apoi să rezolve cerințele / ghicitorile de pe ecran. Fiecare cuvânt descoperit va fi completat la rebus pentru a rezolva tema de la științe a roboțelului. (Sarcinile de pe norișori)</p> <p>Resura interactivă wordwell: https://wordwall.net/embed/5e24d8d550e24d3ca20679142e0a1057?themeId=46&templateId=5&fontStackId=0</p> <p>Pentru fiecare răspuns corect vor primi o recompensă (figurină) pe care o vor folosi pentru rezolvarea temei de la AVAP. Aceasta trebuie colorată, apoi așezată la anotimpul potrivit, motivând alegerea făcută.</p> <p>Fiecare copil va completa individual, pe fișă, rebusul, concomitent cu rezolvarea acestuia la flipchart.</p> <p>După completarea rebusului se va descoperi pe verticală cuvântul „CERCETĂTORI”.</p>	O ₁ O ₂ O ₃ O ₂ O ₄ O ₃	Conversația Explicația Problematizarea Jocul didactic Exercițiul Explicația	Bilețele cu indicii/provocări Laptop Videoprojector Resursă wordwell Flipchart Rebus Figurine din polistiren Carioci Panouri din polistiren cu anotimpurile Fișe	Frontal Individu al Individu al Individu al	Capacitatea de a enumera fenomenele cunoscute Capacitatea de a identifica/recunoaște fenomene ale naturii Capacitatea de a utiliza calculatorul Capacitatea de a folosi culorile potrivite Capacitatea de a completa un rebus
5.	Asigurarea retenției și a transferului 7 minute	<p>Pentru a realiza experimentele pregătite li se propune elevilor un joc „Scaunul Fierbinte”. Sub scaunul unor doamne învățătoare, prezente la activitate, stau ascunse „ingredientele” necesare pentru realizarea experimentelor. Elevii trebuie să urmeze indiciile/sarcinile matematice aduse de roboțel pentru</p>	O ₅ O ₆	Conversația Explicația Joc didactic Exercițiul	Indiciu/ Cutii Borcane/ pahare gradate Pipete/ Cerneală Servețele	Pe grupe Individu al	Capacitatea de a realiza experimentele Capacitatea de a se

		a intra în posesia acestora.(Experimentul 1 - „Ploaia”, Experimentul 2 - „Curcubeul”)		Experimentul Observația	Spumă de ras Farfurii/ Apă Bomboane skittles/ boluri		orienta în spațiu Capacitatea de a rezolva sarcinile matematice descoperite
6.	Activitate în complete	Pentru că au răspuns foarte frumos la lecție și au rezolvat toate sarcinile li se propune elevilor jocul „Cel mai bun prezentator meteo”.		Conversația Jocul didactic	Laptop Videoproiector Harta	Frontal Individual	Capacitatea de a recunoaște simbolurile specifice fiecărui fenomen de pe hartă. Capacitatea de a prezenta, de a explica, de a fi buni oratori.
7.	Încheierea activității	La finalul activității se vor face aprecieri individuale și colective, fiind încurajați în special elevii care au întâmpinat dificultăți în rezolvarea sarcinilor primite. Elevii primesc recompense de la Blip-Blop.		Conversația	Recompense	Frontal	Aprecieri verbale

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC LA CLASA PREGĂTITOARE

Prof. învă. primar: Bobeică Mariana

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni, Olt

Debutul micii școlarități se dovedește a fi o adevărată provocare pentru toți cei implicați: elevi, părinți, profesori. „Procesul de învățare ar trebui să fie distractiv, folosind o metodologie adaptată, diversă și incitantă. Dacă învățarea nu e distractivă, vom face eforturi imense, atât elevii, cât și noi, profesorii.” (J. Olsen și Th. W. Nielsen, 2009) Învățarea prin joc va rămâne o componentă importantă în învățământul primar. Jocul didactic poate fi utilizat la toate disciplinele, fie pentru a reactualiza cunoștințele predate, fie pentru consolidarea și verificarea acestora. Cadrul didactic poate să aleagă jocul potrivit pentru activitatea respectivă sau chiar să-l creeze, astfel încât să permită acumularea cunoștințelor într-o atmosferă de divertisment. Prin intermediul jocurilor se dezvoltă curajul, corectitudinea, disciplina prin supunere la regulile jocului, lucrul în echipă și comportamentul civilizat.

Jocul didactic poate fi considerat o fază intermediară, dar și pregătitoare în același timp pentru copil în trecerea de la jocul liber la învățare. Există numeroase tipuri de jocuri, iar cele didactice sunt: senzoriale, de recunoaștere a unui obiect cu ajutorul simțurilor “Ghicește ce ai gustat și spune cum este!”, jocuri de reconstruire de imagini din bucățele gen puzzle, jocuri logice de comparare a obiectelor în funcție de descriere, clasificare “Mic. Mare”, jocuri gramaticale “Eu spun una, tu spui multe”. Copiii nu pot să își mențină concentrarea pentru un timp îndelungat. De aceea, ei pot deprinde din situațiile de joc diferite abilități. Un pas important pentru buna desfășurare a unui joc este explicarea lui. Cadrul didactic trebuie să redea cât mai simplu și mai clar regulile jocului. Foarte bine ar fi dacă ar descrie activitatea jocului în paralel cu exemplificarea lui. Iar cu cât este mai bine structurat și mai complex, cu atât elevul acordă un interes și o implicare mai mare în desfășurarea lui.

Activitatea de predare-învățare trebuie să devină „o aventură a cunoașterii” în care copilul este provocat să participe după puterile lui, iar rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare, dirijare și de motivare, printr-o participare entuziastă și printr-o abordare ludică. Implicarea elevilor în activități este esențială, ei având nevoie să plece de la concret, de la experiment. Copilul de astăzi învață foarte bine prin joc de rol, prin experiențe în care este provocat să participe după puterile proprii, întâlnind probleme și situații de învățare menite să-l determine să le analizeze, să le examineze și să descopere soluții plauzibile. Dacă pe rând, le sunt atribuite elevilor roluri, cum ar fi: ”vorbitor”, ”povestitor”, ”interogator”, ”corector”, ”contrazicător”, ”personajul pozitiv”, ”personajul negativ”, vom da naștere unor activități de învățare care să

permite elevilor să descopere singuri faptele, să-și valorifice cunoștințele și capacitățile anterioare. Acestea pot provoca trăiri puternice, dar benefice, fiind cunoscut faptul că „toată învățarea are o bază emoțională”. (Platon)

Programa clasei pregătitoare nu este una foarte încărcată, nu există „presiunea” notelor sau a calificativelor, iar copiii se implică cu multă pasiune și interes în activități educative desfășurate sub formă de joc, activități care îi ajută pe micii școlari să dobândească noi cunoștințe, priceperi și deprinderi, fără un efort deosebit din partea lor. Pentru a face cât mai ușoară trecerea de la grădiniță la școală am încercat să folosesc cât mai multe jocuri didactice pentru a facilita asimilarea noilor noțiuni și pot să spun că aproape toți copiii știu acum să citească, să scrie cu litere de tipar și să socotească, și au învățat acest lucru jucându-se. La clasa pregătitoare, elevul învață cel mai bine, dacă se mișcă; el are mare nevoie de mobilitate și diversitate. Profesorul poate organiza ora, astfel încât să existe momente de deplasare, cu un scop anume, din bancă, de regrupare, de schimbare de rol, etc. În ciuda faptului că ne confruntăm cu o imensă lipsă de spațiu, încerc să îi determin pe copilașii mei să se miște cât mai mult și mai variat, pe fundal muzical sau fără, în clasă, pe holul sau în curtea școlii. Astfel, activitățile sunt dinamice, pline de energie pozitivă, respectând în același timp regulile jocului și având un scop bine definit. Jocul „*Pânza de păianjen*” le-a plăcut foarte mult copiilor mei. Mereu le-a dat siguranța că vor pute vorbi despre diverse probleme sau temeri fără teama că cineva îi va certa. Am pornit de la întâlnirea de dimineață, salutându-ne folosind metoda „Ghemul”. Firele de ață au realizat pe covor o rețea pe care am asemănat-o cu pânza unui păianjen. Din loc în loc am așezat cartonașe cu literele învățate. Copiii au avut sarcina de a recunoaște cât mai multe liere, ei fiind păianjenii care își culeg prada din plasă. Aici a existat și posibilitatea tratării diferențiate a copiilor. Cei care știu deja să citească au avut cerința de a forma cuvinte cu literele „prinse” de păianjen în plasă. Apoi jocul lua alte dimensiuni, vorbeam despre emoții, despre temeri, realizări, persoane dragi, calități și defecte, etc... Acest joc ne-a creat mereu impresia de grup, de unitate știind ca dacă un coleg va da drumul aței pânza noastră s-ar destrăma. Am făcut imediat legătura cu importanța fiecăruia dintre noi în cadrul grupului și al clase noastre. Un alt joc foarte important în activitățile noastre a fost „*Salata*”. Acesta e un joc pe care îl putem folosi la majoritatea orelor și disciplinelor, e un fel de „scăunelele muzicale”. În cerc, jos pe perinute sau chiar scaune elevii extrag din pălăria magică bilețelele cu: emoții, cifre, numere pare sau impare, litere, animale, fructe, legume, fenomene, ect.... Cel fără loc anunță că ar mânca o salată de....și cei care se regăsesc aleargă pentru a ocupa un alt loc. Cel care rămâne fără loc reia jocul. Ceea ce diferențiază jocul didactic de alte jocuri școlare este că, la jocul didactic predomină învățarea și nu distracția. Folosit în diverse situații de învățare, jocul didactic face ca elevul să fie solicitat la un efort intelectual deosebit: să observe, să identifice, să analizeze, să compare, să transforme etc. El face toate aceste operații în timpul jocului motivat, într-o formă atractivă, plăcută,

și-și mobilizează toate forțele pentru a rezolva sarcinile jocului. De fapt, pus în situația de joc, copilul realizează o învățare adevărată, dar având impresia că se joacă. Jocul este „proprietatea copiilor”, iar noi dascălii trebuie să veghem pentru a nu li se încălca dreptul la joc. Cei ce-i învață pe copii jocuri sunt răsplățiți cu dragostea și admirația acestora.

Trebuie să privim în ochii copiilor atunci când ei se joacă și vom vedea în ei toată bucuria și fericirea pământului. Astfel, înțelegem că suntem răsplățiți ca oameni pe pământ pentru truda și răbdarea noastră – vom putea retrăi copilăria de fiecare dată când intrăm în jocul copiilor.

Bibliografie:

Documentele profesorului pentru clasa pregătitoare – Editura Sigma 2014

<http://www.fantasticfunandlearning.com/letter-recognition-game-for-forest-theme.html>

<http://www.teacherspayteachers.com/Product/Letter-and-Sound-Learning-Game-354494>

Profesorul facilitator. Exemple de bună practică

Prof.înv.primar BOCȘA AURELIA-GEORGETA, Școala Gimnazială „Dr. Petru Șpan” Lupșa, structura Școala Primară Mușca

Calitatea și eficiența educației sunt dependente de competența profesorului și de pregătirea lui profesională. Cercetătorii în domeniul științelor educației au introdus un nou concept asociat profesiei de dascăl, acela de profesor facilitator.

Profesorul facilitator trebuie să fie atent, adică să aloce timp efectiv pentru elevi, să observe expresii faciale, să caute sensuri și sentimente în spatele cuvintelor; să fie onest în relațiile interpersonale, cu îngrijorare reală pentru elev; să fie înțelegător, să țină cont de specificul cultural al fiecărui elev, să fie respectuos, considerând că fiecare elev este unic, să aibă o atitudine pozitivă față de elev, chiar dacă acesta nu se comportă corespunzător; să selecteze atent conținutul de predare, utilizând o varietate de strategii de predare; să fie comunicativ, capabil să transmită idei și sentimente, să descifreze sensul din spatele cuvintelor; posedă deprinderi de relaționare interpersonală.

Rolurile pe care profesorul facilitator și le asumă pe parcursul procesului educațional sunt:

- rolul de educator - predă prin exemple, prin prezentarea unor informații relevante și pline de sens;

- rolul de ghid - oferă sfaturi generale, dar și particulare, sprijinind procesul de autocunoaștere și de responsabilizare personală a educabilului;

- rolul de lider - este un model de partener în echipă, promovează un mediu propice muncii în echipă;

- rolul de manager - fiind capabil de a organiza situații de facilitare, de a gestiona probleme și conflicte posibile;

- rolul de coleg - relaționează permanent cu alți facilitatori, în scopul optimizării procesului de predare.

Învățarea bazată pe sarcini de lucru

În învățarea bazată pe sarcini de lucru, elevii se confruntă cu probleme pe care vor să le rezolve. Învățarea nu reprezintă un scop în sine, ci are un rezultat util și semnificativ. Elevii învață explorând metode de rezolvare a unei probleme, stabilindu-și lor și profesorilor sarcinile care le deschid calea către soluția problemei. Multe situații din viața reală constau în găsirea de soluții pentru probleme. Învățarea prin sarcini de lucru pregătește elevii pentru viață prin crearea de situații din viața reală drept cadre de învățării.

Elementele învățării bazate pe sarcini de lucru sunt:

-Elevii se confruntă cu o sarcină care trebuie rezolvată (prezentată de profesor sau de un manual).

-Elevii își planifică acțiunile.

-Elevii pun în aplicare planul de acțiune.

-Elevii reflectează asupra procesului lor de învățare și își prezintă rezultatele.

Este important ca elevii să experimenteze principiile învățării bazate pe sarcini de lucru în mod frecvent în diferite contexte. O bună sarcină de lucru care ridică multe probleme care trebuie rezolvate este cel mai bun mijloc de a crea un mediu activ și interesant de învățare.

În continuare voi oferi un exemplu pentru a ilustra ceea ce tocmai am menționat, anume cum am folosit tehnica 6/3/5 la o lecție de matematică având ca temă adunarea și scăderea numerelor de la 30 la 100, fără trecere peste ordin .

Definiție. Tehnica 6/3/5 reprezintă o modalitate de lucru bazată pe construcția de „idei pe idei” în domeniul creativității.

Obiectivul: Stimularea creativității de grup a copiilor prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții/idei având la bază o temă dată.

Descrierea metodei:

Brainwriting sau 6/3/5 este o metodă simplă de stimulare a creativității care presupune:

- 6 membri în grupul de lucru
- 3 soluții fiecare membru al grupului la o problemă dată
- 5 minute – timpul de lucru pentru cele trei soluții.

Etape:

1. *Împărțirea elevilor în grupe de câte 6 membri fiecare.* Se distribuie fiecărui membru materialul de lucru.
2. *Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru.*
3. *Activitatea propriu-zisă* – alternează activitatea individuală cu cea de grup.

Copiii completează pe fișa individuală pe care au primit-o de la învățătoare 3 elemente ale temei în maxim 5 minute.

Foile se deplasează apoi de la stânga spre dreapta până ajung în poziția inițială- la copilul de la care a pornit. Fiecare membru al grupului când primește fișa de la colegul din stânga sa observă desenul, identifică informațiile cuprinse sau soluțiile și încearcă să adauge altele, să le modifice creativ pe cele existente fără a se îndepărta de tema principală.

Învățătoarea urmărește:

- a) Schimbul de fișe să se facă în ordinea stabilită respectând astfel regula metodei;
 - b) Elevii să îmbunătățească conținutul temei;
 - c) Notează într-o fișă implicarea fiecărui copil.
4. *Analiza rezultatelor.*

Se analizează fiecare lucrare identificând elementele care alcătuiesc soluționarea temei date. Se centralizează ideile rezultate și se apreciază.

Exemplu:

Tema: Adunarea și scăderea numerelor de la 30 la 100, fără trecere peste ordin

Etape:

1. *Împărțirea elevilor în grupe de câte 6 membri fiecare.*

Se distribuie fiecărui membru o fișă pe care trebuie să completeze cu anumite exerciții și creioane colorate astfel încât fiecare copil să completeze cu o culoare diferită.

2. *Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru.*

Învățătoarea le prezintă sarcina de lucru: „Găsiți cât mai multe operații de adunare sau scădere prin care să compuneți numărul 55”

3. *Activitatea propriu-zisă* – alternează activitatea individuală cu cea de grup.

Copiii completează pe fișa individuală pe care au primit-o de la învățătoare 3 operații de adunare sau scădere prin care să compună numărul 55, în maxim 5 minute.

Foile se deplasează apoi de la stânga spre dreapta până ajung în poziția inițială- la copilul de la care a pornit. Fiecare membru al grupului când primește fișa de la colegul din stânga sa observă operațiile scrise și încearcă să adauge altele, în maxim un minut. Completând fiecare cu o altă culoare se poate observa ușor contribuția fiecărui membru.

Învățătoarea urmărește:

- Schimbul de fișe să se facă în ordinea stabilită respectând astfel regula metodei,
- Elevii să completeze cu operațiile cerute;
- Notează într-o fișă implicarea fiecărui copil.

4. *Analiza rezultatelor.*

Se analizează fiecare fișă identificând operațiile care alcătuiesc soluționarea temei date. Se centralizează ideile rezultate și se apreciază.

Avantajele metodei:

- stimulează copiii să formuleze idei;
- implică elevii timizi, necomunicativi;
- orientează elevii spre a face analize, comparații, generalizări etc.;
- dezvoltă spiritul critic necesar în evaluare;
- încurajează spiritul de întrecere/ competiție;
- dezvoltă atenția voluntară, imaginația;
- îmbină munca individuală cu cea colectivă.

Metode de predare interactive la Disciplina Fizică

Prof. dr. Adrian Bodnarescu
Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi”, Rădăuți

1. Introducere

Fizica se încadrează în domeniul științelor exacte, care are ca principal obiect de activitate observarea și studierea teoretică și practică a mediului înconjurător. Ea acoperă o gamă foarte extinsă și variată de interese, de la mișcarea particulelor subatomice la comportamentul planetelor și galaxiilor, de la explicarea fenomenelor naturale la înțelegerea nașterii și evoluției Universului [1]. Una din caracteristicile definitorii a fizicii e natura ei experimentală, sprijinându-se pe o intensă activitate de observare și simulare în laboratoare amenajate și cu aparatură specială, atât pentru a înțelege apriori anumite fenomene cât și pentru a testa aposteriori anumite teorii existente [2].

Așadar, ca materie școlară, fizica are un rol complex în dezvoltarea și pregătirea elevului pentru interacțiunea cu tot ceea ce îl înconjoară, cuprinzând subdomenii ca: mecanica, electricitatea, optica, fizica atomică și nucleară, etc. Pe lângă o anumită cantitate de cunoștințe transmise, ea se axează în primul rând pe formarea personalității elevului prin dezvoltarea unui simț practic al lucrurilor, prin finisarea unui simț critic despre lumea exterioară, înarmând elevul cu abilitatea de a structura logic și algoritmic problemele de orice factură, astfel înlesnind rezolvarea lor. În vederea acumulării eficiente a acestor informații teoretice și dobândirii optime a aptitudinilor practice aferente, este necesară implementarea în special a unor metode interactive și moderne de predare și evaluare la această disciplină.

2. Metoda mozaic (jigsaw)

O primă metodă interactivă, de ultimă generație sau a ultimului val, care poate fi folosită cu succes în cadrul unei lecții de fizică este *metoda mozaic (jigsaw)* [3]. Această metodă presupune formarea unor grupe-casă inițiale (cooperative), eterogene, de 5-6 elevi, fiecărui elev fiindu-i atribuit un număr de la 1 la 3. Deasemenea, conținutul lecției ce urmează a fi predată este divizat în 3 părți, atribuindu-se din nou un număr de la 1 la 3 și punându-se la dispoziție și 3 fișe de lucru, aferente fiecărei secvențe de lecție. Fiecărui elev îi revine sarcina de a studia și asimila fragmentul

de lecție cu același număr ca și el, pentru ca apoi să se constituie grupurile de experți, formate din elevii cu același număr pentru a discuta pe marginea temei citite. În final, elevii se întorc în grupurile inițiale de cooperare, pentru a preda și împărtăși celorlalți secvența de lecție învățată de fiecare dintre ei.

Succesul acestei metode vizează, în principal, studierea și asimilarea de către fiecare grup cooperativ a lecției în întregime și nu doar a fragmentului atribuit fiecărui elev în parte. Avantajele acestei metode sunt, în principal, utilizarea unei învățări prin cooperare, prin colaborare, asumarea și exersarea unor roluri, oscilând între formatori și formați, dezvoltarea abilității de a adresa și de a răspunde la întrebări, precum și valorificarea eficientă a timpului, prin acoperirea simultană a întregului material al lecției.

Un exemplu concret de aplicare a metodei mozaicului se poate realiza în predarea lecției *Efectul fotoelectric extern*, din cadrul unității de învățare *Elemente de fizică cuantică*, clasa a-XII-a. Astfel, elevii numerotați cu cifra 1, vor primi ca sarcină studierea definițiilor, mărimilor fizice și modului de desfășurare a experimentului, referitoare la efectul fotoelectric. Aceștia vor avea la dispoziție și fișa de lucru cu numărul 1, ce va conține schema aparatului de studiu, ei trebuind să reprezinte grafic caracteristica tensiune-curent. Elevii numerotați cu cifra 2 vor avea ca activitate parcurgerea și asimilarea celor patru legi ale efectului fotoelectric, iar în cadrul fișei de lucru aferente, acești elevi vor trebui să reprezinte diagramatic legile efectului în vederea explicării comportamentului și variației diferitelor mărimi fizice specifice. Elevii reprezentați prin cifra 3 vor învăța aplicațiile efectului fotoelectric, vizând celula fotoelectrică și fotomultiplicatorul. Pe baza fișei de lucru cu numărul 3, ei vor fi solicitați să calculeze lucrul mecanic de extracție specific acestor aparate.

În cadrul grupelor de experți, purtând același număr atribuit inițial, elevii vor confrunta cunoștințele acumulate pe aceeași temă și rezultatele obținute la activitățile stipulate pe fișa de lucru corespunzătoare, pentru a dezvolta strategii de predare a conținutului celorlalți membrii din grupurile cooperative, inițial formate. La întoarcerea în grupurile-casă, elevii își vor preda materialul asimilat colegilor, astfel încât întreaga lecție să fie învățată de toți membrii grupurilor-casă. Astfel, prin explicarea informațiilor dobândite într-o manieră personală colegilor de grupă, folosind propriul voacbular și stil, elevul expert va reține la un nivel mult mai profund și durabil conținutul predat.

3. Metoda SINELG

O altă metodă interactivă și activ-participativă de predare a unei lecții de fizică este *metoda SINELG* (sistem interactiv de notare pentru eficientizarea lecturii și gândirii) [3]. Această tehnică de predare are la bază un model de gândire critică, de autocunoaștere a elevului, de socializare interactivă în cadrul clasei școlare. Practic, metoda presupune prezentarea unei teme de dezbatere, urmată de o sesiune de brainstorming individual, în care elevii își notează propriile idei, păreri, argumente sau contraargumente despre subiectul propus. Apoi, elevii vor prezenta public, în fața clasei, ideile și opiniile personale, într-o sesiune de brainstorming colectiv, întocmindu-se și o listă cu ceea ce elevii știau deja, vor să știe sau au învățat între timp.

După aceasta, profesorul le pune la dispoziție un text științific, referitor la tema propusă inițial, pe care elevii îl vor parcurge, notând fragmentele care confirmă ceea ce știau, care infirmă ideile personale, care oferă opinii noi la care nu s-au gândit și care sunt neclare sau neînțelese. În final, urmează din nou o dezbatere colectivă, precum și completarea din nou a tabelului cu rubricile știu / vreau să știu / am învățat, pentru a-l confrunța cu tabelul de dinaintea lecturării articolului. Această metodă este una complexă, care presupune atât activarea elevului la clasă, dezvoltarea unei gândiri critice și intensificarea abilităților sociale, cât și formarea deprinderilor de autoînvățare, de gestionare a propriilor resurse, care va constitui baza învățării continue și permanente, de-a lungul întregii vieți.

Aplicarea didactică a acestei metode, în cadrul disciplinei fizică, se poate face pentru lecția *Dualismul undă-corpusul*, din cadrul unității de învățare *Elemente de fizică cuantică*, clasa a-XII-a. Astfel, profesorul va propune ca temă de dezbatere și studiu enunțul, *Lumina este atât undă cât și particulă*, iar elevii își vor nota propriile opinii, pe marginea acestei teme, folosindu-se de cunoștințele anterioare din cadrul capitolului aferent și de alte informații informale. În acest sens, ei vor aduce argumente, care, pe de-o parte, să susțină natura ondulatorie a luminii și să contrazică natura corpusculară, precum fenomenele de reflexie și refracție a luminii, difracția și dispersia luminii, iar pe de altă parte argumente care să susțină natura corpusculară a luminii, precum efectul fotoelectric, efectul Compton. Elevii își vor exprima și idei subiective, mai puțin științifice, pe baza experiențelor individuale, de natură filozofică, istorică, religioasă, creându-se și o atitudine interdisciplinară.

După brainstorming-ul colectiv, profesorul le va pune la dispoziție elevilor, spre lecturare și studiere, un articol științific, cu specific atât fizico-matematic cât și filozofico-religios, ca de exemplu lecțiile de fizică redactate de omul de știință american *Richard Feynman*, "*Strania teorie despre lumină și materie*". Parcurgând acest text, elevii își vor confrunta propriile argumente exprimate anterior, în vederea validării acestora, vor corecta eventualele erori științifice personale, vor dobândi informații noi, ca legătura acestui subiect cu teoria câmpurilor în fizică, cu electrodinamica cuantică, precum și conexiunile de factură filozofică, și nu în ultimul rând vor însemna lucrurile neînțelese, spre a fi explicitate de profesor.

În urma discuției de grup finale, elevii își vor reactualiza lista proprie cu ceea ce știau, ceea ce au învățat, precum și cu punctele despre care vor să afle mai mult, în vederea obținerii unor explicații suplimentare din partea cadrului didactic sau a recomandării unor articole de studiu alternative. Prin exprimarea cu voce tare a informațiilor extrase din lectură, prin transpunerea acestora într-un limbaj și sub o formă individuală, elevii vor interioriza toate aceste explicații și vor dezvolta o serie de structuri cognitive durabile în timp.

4. Concluzii

În concluzie, putem identifica o serie de avantaje ale metodelor didactice interactive, aplicate în domeniul fizicii, precum: promovează procesele de muncă independentă, creativitate, inițiativă, stimulează colaborarea și socializarea în clasă, corelează concret conținutul informațional cu realitatea, dezvoltă o motivație intrinsecă generată de studiul personal, de satisfacția descoperirii individuale, instaurează un simț al gândirii critice și o tehnică de autodirijare a învățării.

Raportat strict la conținutul disciplinei fizică, unde informațiile sunt, cu precădere, ori în strânsă legătură cu mediul înconjurător, ori foarte abstracte și algoritmizate, metodele interactive de predare ajută elevul să înțeleagă mai ușor și mai bine anumite principii, teorii, să asimileze într-un mod corect și complet, diferitele fenomene și procese fizice. Deasemenea, formarea unui limbaj și vocabular științific adecvat este esențial pentru acest domeniu, și se poate optimiza prin utilizarea metodelor interactive, de exprimare liberă a propriilor idei, de autoreglare și autocorectare, ca cele prezentate anterior.

Bibliografie:

1. Călțun Ovidiu, *Didactica Fizicii*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2002.
2. Ciascai Laura, *Strategii Euristice de Instruire la Fizică*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj, 1999.
3. Cucuș Constantin et al., *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare*, Editura Polirom, Iași, 2009.

Creativitate în demersul didactic: abordări centrate pe elev

Un exemplu de abordare pedagogică modernă este aceea în care instruirea directă se mută din spațiul de învățare de grup în spațiul individual de învățare, iar spațiul de grup rezultat este transformat într-un mediu de învățare dinamic, interactiv, în care profesorii îndrumă elevii pe măsură ce aplică concepte și se angajează creativ în diferite subiecte.

Această abordare se bazează pe patru mari componente:

- **Mediu Flexibil:**

- rearanjarea spațiilor de învățare pentru a găzdui o lecție, pentru a sprijini fie munca în grup, fie studiul independent. Acestea creează spații flexibile în care elevii aleg când și unde ei învață
- stabilirea unor spații și intervale de timp ce permit elevilor să interacționeze și să reflecteze asupra nevoilor lor de învățare
- se oferă elevilor diferite modalități pentru învățarea conținutului

- **Cultura învățării:**

În modelul tradițional centrat pe profesor, profesorul este principala sursă de informații. Prin contrast, se mută în mod deliberat instrucțiunea către o abordare centrată pe elev, unde timpul în clasă este dedicat explorării subiectelor în profunzime și crearea de oportunități de învățare. Se oferă elevilor oportunități de angajare în activități semnificative fără profesor fiind central.

- **Conținut determinat:** determină ce au nevoie să predea și ce materiale ar trebui să exploreze elevii pe cont propriu.

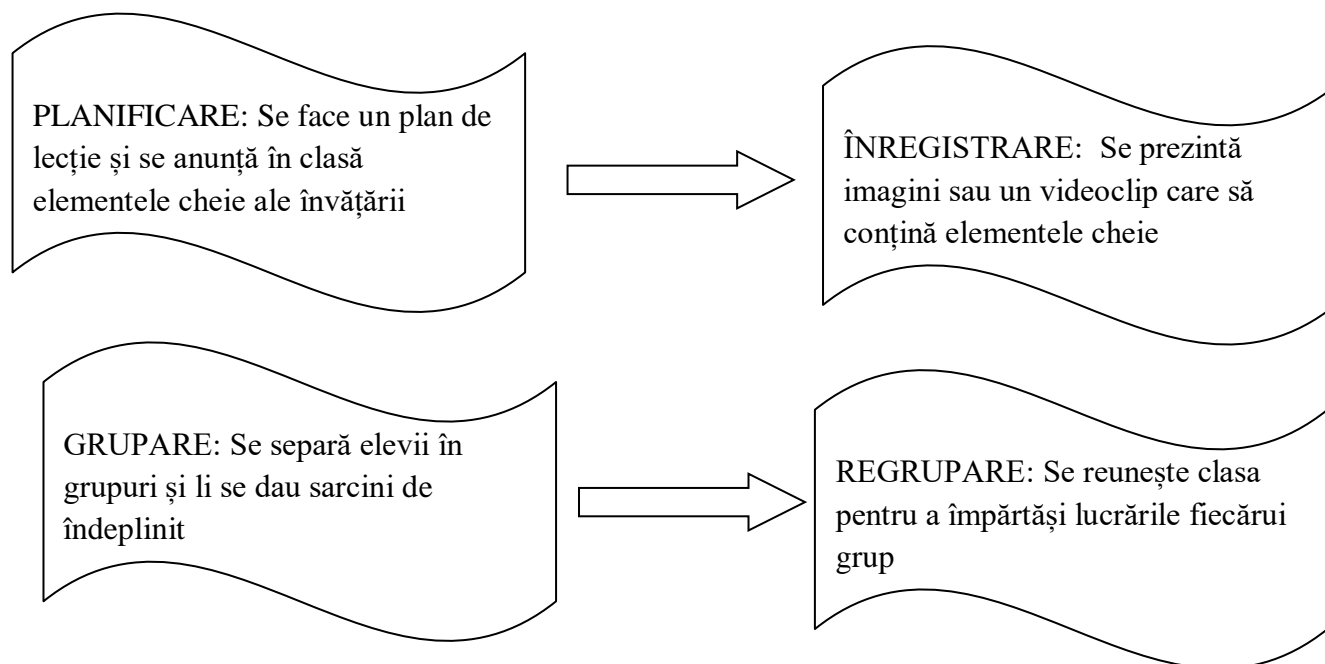
- acordă prioritate conceptelor utilizate în instruirea directă pentru ca elevii să le acceseze singuri
- crează și / sau organizează conținut relevant
- alternează pentru a face conținutul accesibil și relevant pentru fiecare elev

- **Rol de educator:**

Pe parcursul timpului din clasă, își observă continuu elevii, oferindu-le feedback relevant în acel moment. Profesorii reflectă în practica lor, se conectează între ei pentru a-și îmbunătăți instruirea, acceptă critici constructive. În timp ce educatorii profesioniști iau un rol mai puțin vizibil, ei rămân un element esențial.

În învățarea tradițională, un nivel mai scăzut de învățare, cum ar fi amintirea și înțelegerea, se întâmplă în clasă, în timp ce elevii sunt lăsați de obicei să lucreze la activități care implică un nivel mai înalt de învățare în afara clasei. În modelul centrat pe elev, acesta poate termina nivelul inferior de lucru cognitiv, creativ, înainte de ora curs. Și când vine la școală, se poate angaja la niveluri cognitive superioare de învățare cu colegii.

Implementarea unui astfel de model presupune mai mulți pași:

Metode didactice ce pot fi aplicate:

- **Orientate spre discuții:** Profesorii prezintă videoclipuri sau lecturi în orele de curs, legate de subiectul lecției. Ora de curs este apoi dedicată discuției și explorării subiectului. Aceasta poate fi o abordare deosebit de utilă la subiecte în care contextul este totul, cum ar fi protecția mediului, geografie, engleză etc.
- **Orientata spre demonstrație:** Pentru acele discipline/module (de exemplu cele din cadrul curriculumului de la calificarea Tehnician ecolog și protecția calității mediului), care solicită elevilor să-și amintească și să repete activități exact este util să existe o demonstrație video pentru a putea derula înapoi și revizui. Această metodă asigură și o pregătire inițială pentru elevii care vor desfășura apoi practic experiențele de laborator, sub îndrumarea profesorului,.
- **Metoda Grupului:** Clasa începe la fel ca celelalte cu videoclipuri și alte resurse împărtășite înainte de curs. Schimbarea se întâmplă atunci când elevii vin la curs, făcând echipă pentru a lucra împreună la sarcina din ziua respectivă. Acest format îi încurajează pe elevi să învețe unii de la alții și îi ajută pe elevi să învețe nu numai care sunt răspunsurile corecte, ci și cum să explice de fapt unui coleg de ce acele răspunsuri sunt corecte
- **Înlocuirea profesorului:** Toate activitățile didactice nu trebuie să înceapă și să se termine cu profesorul. Se pot alocă elevilor activități de joc de rol și să prezinte un subiect sau o abilitate nouă ca mijloc de a „învăța profesorul”

Avantajele metodei:

- **Mai mult timp unu la unu între profesor și elev:** crește timpul pe care trebuie să-l petreci cu fiecare elev. De asemenea, creează o platformă pentru ca elevii să pună întrebări sau să caute ajutor suplimentar cu o zonă pe care o consideră provocatoare
- **Mai mult timp de colaborare pentru elevi:** permite elevilor să petreacă mai mult timp colaborând între ei: nu numai o modalitate excelentă de a învăța, ci și bună pentru abilitățile lor de lucru în echipă
- **Conținutul subiectului devine infinit mai bogat:** Anterior, elevii erau expuși la o singură sursă de informații pe o temă: cea pe care profesorul le-a dat-o la clasă. Ei pot accesa mai multe surse și această diversitate nu va face decât să le sporească înțelegerea subiectului.

Bibliografie

ARDELEAN AUREL, M\NDRUȚ OCTAVIAN (coordonatori), 2012, *Didactica formării competențelor*, Universitatea de Vest “Vasile Goldiș” din Arad Centrul de Didactică și Educație Permanentă, Arad

CUCOȘ CONSTANTIN, 1996, *Pedagogie*, ed. Polirom, Iași

*** https://en.wikipedia.org/wiki/Bloom%27s_taxonomy

*** Profesor în online – note de curs, 2021

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„PRIETENI DIN ȚARA ZĂPEZII”

PROFESOR ÎNV.PREȘCOLAR: BOLCHIȘ MĂDĂLINA-CRISTINA
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT TG. LĂPUȘ
JUDEȚUL MARAMUREȘ

DATA: 14.02.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu Program Prelungit Târgu Lăpuș

EDUCATOARE: Bolchiș Mădălina-Cristina

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CUM ESTE/ A FOST ȘI VA FI PE PĂMÂNT?

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Animalele de la poli”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Prietenii din țara zăpezii”

TIPUL DE ACTIVITATE: transmitere și consolidare de cunoștințe și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ADP: ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

ÎNTÂLNIRE DE DIMINEAȚĂ: „Călătorie la poli”

SALUTUL: „Bună dimineața ursuleților”

PREZENȚA: „Îmi pun numele pe panou”

CALENDARUL NATURII: Data, ziua, anotimpul, starea vremii

ÎMPĂRTĂȘIREA: „Ce știi despre animalele polare?”

ACTIVITATEA DE GRUP: JOC DE MISCARE

„Umbla moșul prin pădure

Să culeaga fragi și mure

Pe vâlcea și pe cărare

Se vaită mereu că ... moare

Mor Mor Mor"

NOUATEA ZILEI: se prezintă invitatul surpriza, ursul cafeniu.

MESAJUL POVESTIRII: Să fii curajos și bun cu cei din jur!" Vom învăța să fim curajoși și buni cu cei din jurul nostru chiar dacă suntem diferiți unii de alții.

RUTINE: "De te-am supărat, aș vrea să mă fac iertat!" - deprinderea de a-și cere iertare/de a repara greșelile.

TRANZIȚII: „Mergem ca pinguinii” – joc imitativ

„Trenulețul animalelor de poli”

ALA1: JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

NISIP și APĂ: „Urmele animalelor pe zăpadă”

BIBLIOTECĂ: „iglu” - exerciții grafice

JOC DE MASĂ: „Animale polare” - puzzle

ADE: ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Domeniul Limbă și comunicare: Educarea limbajului: „Povestea ursului cafeniu” de V. Colin-povestire

Domeniul om și societate: Activitate practică: „Prietenii ursulețului” – confecție (decupare, lipire, asamblare)

ALA2: Jocuri și activități liber alese: Joc distractiv: „Hrănim ursul cafeniu” - joc distractiv

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII VIZATE:

Autocontrol și expresivitate emoțională

Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

Mesaje orale în diverse situații de comunicare

Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTEMENTE VIZATE:

Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare;

Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc.

Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

SCOP: Formarea unei conduite ce presupune, acceptare, toleranță, întrajutorare, prin intermediul textului epic, al abilităților de cooperare, exersare în activitățile liber alese.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1. Să audieze cu atenție povestea, reținând mesajul transmis;
- O2. Să răspundă corect la întrebările adresate de educatoare pe baza conținutului poveștii ;
- O3. Să analizeze comportamentul personajelor, evidențiind calitățile acestora , adoptând o atitudine pozitivă (respect, acceptare, iubire) față de semenii săi.
- O4. Să utilizeze calitățile expresive ale limbajului oral în transmiterea unor idei și sentimente;
- O5. Să se exprime în propoziții formulate corect din punct de vedere gramatical;
- O6.Să utilizeze corect instrumentele de lucru, respectând acuratețea lucrării;
- O7. Să participe cu interes la activitate, colaborând cu ceilalți copii;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode Si Procedee: Expunerea, povestirea, conversația, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, evaluarea, metoda R.A.I

Mijloace Didactice și Materiale Didactice: urs de pluș, imagini din poveste, puzzle, nisip, fișă exerciții grafice, carioci, lipici, foarfece, hârtie de carton, machetă, pești colorați de hârtie, cutie din carton în formă de urs, minge.

Forma de organizare a copiilor: frontal, individual, pe grupe

Durata: o zi

Bibliografie:

Povestea ursului cafeniu, V, Colin;

Ministerul Educației Naționale, Curriculum pentru educație timpurie, 2019;

Activitatea integrată din grădiniță - ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, D.P.H. 2008;

SCENARIUL ZILEI

Se creează condițiile psiho-pedagogice necesare desfășurării activității în bune condiții: pregătirea materialelor didactice, aerisirea sălii de grupă, așezarea ordonată a copiilor în semicerc pe scăunele.

Activitatea debutează cu **întâlnirea de dimineață**, copiii intră în sală în ordine, câte unul, așezându-se pe pernele aranjate în forma de semicerc. Le transmit salutul „Bună dimineața grupa albinuțelor”. Copiii răspund salutului meu, pe urmă se vor saluta unul pe altul de la dreapta la stânga, cu glas tare, clar, uitându-se unul la celălalt, folosind formula de salut „Bună dimineața” și numele colegului pe care îl salută. După salut se va trece la prezență, copii își vor recunoaște și așeza simbolul pe panoul de prezență.

Calendarul naturii se va completa pe baza întrebărilor adresate copiilor: Ce zi a fost ieri? În ce zi ne aflăm? Ce zi va fi mâine? În ce lună ne aflăm? În ce anotimp ne aflăm? Cum este vremea? Ce se întâmplă în anotimpul iarna? Copiii sunt rugați să privească pe fereastră, să spună cum este vremea, să aleagă jetonul potrivit și să-l așeze la locul care este destinat pentru starea vremii. Se va discuta și despre ținuta adecvată condițiilor meteorologice de azi, după care se va stabili ziua din săptămână, luna și anotimpul în care ne aflăm. **Împărtășirea:** *Ne vom aminti despre animalele polare și le voi adresa următoarea întrebare copiilor „Ce știți despre animalele polare?”*. **Noutatea zilei** va debuta prin prezentarea invitatului surpriză.

Captarea atenției se va realiza prin intermediul invitatului surpriză, ursulețul Cafeniu: *Astăzi, copii, l-am invitat pe micul ursuleț la noi în grupă, deoarece m-am întâlnit cu el pe stradă și mi-a spus despre experiența sa din ultima călătorie... o poveste atât de frumoasă încât am decis că trebuie să o auziți și voi. Pentru început vom asculta povestea care se numește "Povestea ursului cafeniu" de Vladimir Colin, iar mai apoi vom realiza prieteni pentru ursulețul cafeniu din confecție*. **Prezentarea conținutului și dirijării învățării** în continuare activitatea se derulează sub forma unei povestiri - care valorizează importanța acceptării diversității. Se va reda cât mai expresiv „Povestea ursului cafeniu” clar, rar, cu accent pe cuvintele care transmit mesaje receptive astfel încât atenția copiilor să rămână captată. Concomitent cu povestirea textului, se vor prezenta planșe care ilustrează conținutul povestirii. În timp ce povestesc le voi explica cuvintele și expresiile necunoscute („a chicoti”, „îngâmfat”, „batjocură”, „a disprețui”, „a căsca ochii”, „a-și bate capul”).

Planul de idei a poveștii:

- a) Întâlnirea cu focile.
- b) Întâlnirea cu urșii polari.
- c) Întâlnirea cu pinguinii.

d) Săpunirea ursului și transformarea într-un urs alb.

e) Întâlnirea cu ceilalți urși albi care rămân uimiți de frumusețea lui.

f) Dislocarea sloiului de gheață și salvarea puiului de urs alb.

g) Momentul întâlnirii cu mama ursoaică.

Valorificarea conținutului educativ se va realiza prin repovestirea succintă după suport intuitiv, în succesiunea logică a acțiunilor din poveste:

„Unde se petrec întâmplările din povestea?”

„Ce urs ajunge la Polul Nord?”

„De ce era alungat Martin de urșii de la Polul Nord?”

„Când a reușit ursul cafeniu să fie acceptat de ceilalți?”

„Cine l-a ajutat să-și schimbe culoarea?”

„Ce întâmplare a pus în pericol viața unui pui de urs alb?”

„În ce fel și-au arătat recunoștința urșii albi față de fapta curajoasă a ursului cafeniu?”

„Ce personaj v-a plăcut? De ce?”

„Cum s-a numit povestea?”

„De cine a fost scrisă?”

„Care este morala poveștii?”

De asemenea îi voi încuraja să-și exprime atitudinea față de comportamentul personajelor.

Îi voi îndruma spre mesele de lucru printr-o tranziție „pinguinii la plimbare” iar în continuare voi face trecerea la activitățile în centre. La **centrul Bibliotecă** se află fișe de lucru sub forma unui iglu, pe care copiii trebuie să traseze cu carioci, exercițiile grafice învățate. La **centrul Nisip și Apă** copiii au ca sarcină realizarea urmele animalelor polare pe zăpadă. Voi pune la dispoziție imagini mici cu urme de animale polare iar ei cu degețelul pe nisip vor realiza urme de animale polare inspirate din imagini. Iar la **centrul Joc de masă** se află mai multe puzzle-uri ce cuprind imagini cu diferite animale de la poli. Copiii își vor alege câte un model, vor cauta și îmbina piesele pentru a realiza puzzle-ul în întregime și corect. În momentul prezentării centrelor se vor intui materialele aflate pe mese și se va demonstra modul de lucru. După realizarea sarcinilor la centrul ales prima dată copiii au posibilitatea de-ași alege alt centru realizându-se astfel rotirea pe centre. Activitatea se desfășoară pe un fond muzical, acordându-le sprijin la nevoie.

Prin tranziția „Trenulețul animalelor polare” copii vor merge la baie și vor servi fructul după care ne vom întoarce în sala de grupă pentru a continua cu activitatea practică. Activitatea debutează prin anunțarea temei „Prietenii ursulețului” o confecție realizată prin tehnica decupării, lipirii și asamblării. Copiii în primul rând vor decupa modelele de pe foaia carton de culoare maro, pe urmă le vor lipi și asambla astfel în cât să prindă forma unui ursuleț. Voi intui materialele aflate pe masa de

lucru, le demonstrez modul de lucru și apoi trecem la exercițiile de încălzire a musculaturii mâinilor.

Bate palmele ușor/ Bate palmele de zor/ Unu, doi, trei/unu, doi trei! Eu strâng pumnii și-î desfac/ Degetelor le fac pe plac/ Unu-doi, unu doi/ Toți suntem acum vioi! Urmând ca aceștia să lucreze pe un fond muzical. Între timp iau contact cu copiii de la fiecare măsuță urmărind implicarea acestora, corectitudinea realizării sarcinilor. La final, după terminarea sarcinilor, voi îndemna copiii să așeze ursulețul pe macheta pregătită de mine. Realizăm evaluarea lucrărilor, felicitând copiii pentru lucrările realizate.

Evaluarea întregii zile se face cu ajutorul metodei R.A.I (răspunde, aruncă, întreabă).

Împreună cu copii printr-un moment de aruncare a unei mingi de la un copil la celălalt. Cel care aruncă mingea pune o întrebare, iar cel care o prinde răspunde la întrebare și apoi pune altă întrebare ș.a.; Cine nu răspunde corect iese din joc și va răspunde cel care a pus întrebarea (are ocazia de a arunca din nou mingea); dacă nu știe să răspundă este eliminat din joc și va răspunde cel care i-a pus lui întrebarea ș.a.;

Pentru că au lucrat atât de frumos la centrele puse la dispoziție, copiii sunt invitați la un joc distractiv ”Hrănim ursul cafeniu”. Copii vor fi împărțiți în două echipe: echipa pinguinilor și echipa urșilor. Fiecare copil din echipa va avea un ecuson cu elementul specific. Startul este marcat cu banda maro reprezentând punctul de plecare, pe traseu trebuie să respecte anumite sarcini (să sară într-un picior/ să meargă în zigzag/ să imite mersul ursului/mersul pinguinului) pentru a aduna peștii iar la final vor hrăni ursul cu peștii adunați.

La finalul activităților, apreciez implicarea copiilor în mod general și individual, iar la final primesc o recompensă.

Modalități de utilizare a jocului didactic în orele de limba și literatura română în clasele primare

prof. înv. primar, Boloca Veronica, Școala Gimnazială Clit, Suceava

„Jocurile sunt la fel de vechi ca civilizația însăși și la fel de variate ca aripile fluturilor. Pentru ele a fost cheltuită o cantitate fantastică de energie mintală.” (M. Gardner)

În jurul noțiunii de „joc” s-au formulat de-a lungul timpului diverse opinii. Cert este că atunci când vrei să vorbești despre joc este greu să selectezi și să ordonezi informațiile. Noțiunea de „joc” permite o multitudine de abordări: clasificări, importanță, necesitate, influență, metodologie, etc.

Jocul este o formă de activitate dominantă în copilărie și izvorăște din nevoia copilului de a cunoaște și de a acționa. În joc, copilul învață, antrenează activitatea și depune efortul unei activități de muncă. Copilul are posibilitatea și libertatea de a încerca să facă diverse lucruri în felul său personal. Jocul este plăcere și satisfacție în același timp.

Copilul se joacă pentru că se dezvoltă și se dezvoltă pentru că se joacă. Jocul este forma de activitate cea mai accesibilă copilului, iar ca structură corespunde în cea mai mare măsură posibilităților sale fizice și psihice. Acestea introduc copilul în specificul lumii imaginare, care îl va ajuta să construiască imaginea sa despre lume și, mai departe, mecanisme prin care să se adapteze la ea.

Jocurile didactice organizate în lumina cerințelor psihologiei învățării reprezintă un mijloc activ și eficace de instruire și de educare a școlarului mic. Acest tip de activitate, cu un aparent aspect de divertisment, este în fond o activitate aptă să răspundă unor importante obiective ale procesului instructiv-educativ.

Utilizând jocul didactic în procesul de predare-învățare, îmbinând ineditul cu utilul, activitatea didactică devine mai interesantă, mai atractivă. Prin jocul didactic elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observațiile, își cultivă inițiativa, voința, inventivitatea, flexibilitatea în gândire, își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Se știe că activitatea de învățare necesită un efort susținut și de aceea, introducând cu mult tact, cu pricepere, activități de joc, realizăm o legătură, o continuitate cu perioada de vârf antepreșcolară, preșcolară și școlară, trezindu-i copilului interesul pentru activitatea de învățare, împletind-o cu activitatea de joc, dorită de el. Jocul didactic poate fi introdus în orice moment al lecției în care observăm starea de oboseală, când atenția nu mai poate fi captată prin alte mijloace didactice sau pot fi organizate lecții de joc, în care jocul să domine urmărind fixarea, consolidarea și sistematizarea cunoștințelor.

Inclus inteligent în structura lecției, jocul didactic matematic poate să satisfacă nevoia de joc a copilului, dar poate în același timp să ușureze înțelegerea, asimilarea cunoștințelor matematice și formarea unor deprinderi de calcul matematic, realizând o îmbinare între învățare și joc.

Folosirea jocului didactic în predarea Limbii și literaturii române oferă numeroase avantaje pedagogice, din care amintim:

- constituie o tehnică atractivă de exploatare a realității, de explicare a unor noțiuni abstracte, dificil de predat pe alte căi;
- constituie o admirabilă modalitate de a-i determina pe copii să participe activ la lecție;
- dezvoltă la elevi iscusința, spiritul de observație, ingeniozitatea, inventivitatea;
- angajează la lecție atât copiii timizi cât și pe cei slabi și dezvoltă spiritul de cooperare, ceea ce conduce la creșterea gradului de coeziune a grupei sau a clasei.

Jocurile didactice antrenează operațiile gândirii: analiza, sinteza, comparația, clasificarea, ordonarea, abstractizarea, generalizarea și concretizarea, dezvoltă spiritul de inițiativă și independență în muncă, dezvoltă spiritul imaginativ-creator și de observație,

inventivitatea, dezvoltă atenția, disciplina și spiritul de ordine, asigură însușirea mai rapidă, temeinică, accesibilă și plăcută a cunoștințelor aride pentru acea vârstă.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare lecție luând și forma unor întreceri, concursuri între toți elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la limba și literatura română pentru dezvoltarea creativității:

“Cine spune mai repede?”

Scop:

- să alcătuiască propoziții pe baza ilustrațiilor:
- să stabilească numărul de cuvinte din propoziții.

Sarcina didactică:

- alcătuirea de propoziții pe baza ilustrațiilor:
- stabilirea numărului de cuvinte din propozițiile alcătuite.

Regulile jocului: împărțiți în două grupe, copiii din prima grupă alcătuiesc propoziții, iar corespondentul lui din grupa a II-a va lua din coșuleț atâtea buline câte cuvinte are propoziția

Elemente de joc: așteptarea, aplauze, recompense.

Mijloace de învățământ: imagini care să sugereze anumite propoziții (buline albe)

Desfășurarea jocului– Copiilor din prima grupă le-am împărțit jetoane cu imagini care să sugereze anumite propoziții alcătuite din două sau trei cuvinte, iar corespondentul său din grupa a doua va lua din coșuleț pentru fiecare cuvânt câte o bulină albă. Fiecare răspuns corect va fi răsplătit cu o bulină roșie. Grupa câștigătoare este aceea care adună cele mai multe buline roșii.

“Găsește propoziția”

Scop:

- consolidarea deprinderii de a alcătui propoziții, respectând o temă dată

Sarcina didactică:

- să alcătuiască propoziții urmărind schema didactică(notată pe jetonul dat)

Regulile jocului: Elevii spun pe rând propoziția

Elemente de joc: buline, aplauze

Mijloace de învățământ: jetoanele cu scheme, buline

Desfășurarea jocului – Elevii au primit un jeton pe care era desenată schema propoziției, au timp să analizeze, să stabilească exact numărul de cuvinte. Spun pe rând propoziția alcătuită. Cei care au rezolvat corect sarcina sunt răsplătiți cu buline și cu aplauze.

“Scara cuvintelor”

Scop:

- să alcătuiască cuvinte noi prin alăturarea succesivă a unor silabe

Sarcina didactică:

- obținerea de cuvinte noi, al căror număr de silabe crește în mod progresiv

Regulile jocului: se ridică pe rând în picioare și completează cuvântul format anterior cu încă o silabă

Elemente de joc: așteptarea, surpriza, aplauze

Mijloace de învățământ: jetoane cu silabe, desenul grafic de pe tablă pentru a marca completarea cuvintelor cu silabele spuse, buline

Desfășurarea jocului: Copiii, grupați câte patru, primesc câte un jeton pe care este o imagine a cărui denumire este din două silabe, iar copiii trebuie să recunoască imaginea, să reproducă cuvântul, să-l despartă în silabe, iar apoi, la prima silabă a cuvântului respectiv să adauge alte silabe, înainte sau după silaba respectivă, formând cuvinte care au înțeles.

Exemplu: IE
VO - IE
NE - VO - IE
A - NE - VO - IE sau

MA
MA - RA
MA - RA - ME
MA - RA - ME - LE

“Când se întâmplă și de ce?”- joc didactic interdisciplinar

Scop:

- sistematizarea cunoștințelor despre aspectele specifice celor patru anotimpuri;
- înțelegerea legăturilor diferitelor fenomene ale naturii și viața animalelor, a plantelor și munca oamenilor;
- precizarea succesiunii diferitelor transformări petrecute în natură în cele patru anotimpuri.
- Exersarea comunicării orale;

Sarcina didactică:

- descrierea ilustrațiilor care reprezintă aspecte semnificative ale celor patru anotimpuri, stabilirea legăturilor dintre conținutul ilustrațiilor și anotimp, motivarea acestora.

Elemente de joc: surpriza, aplauze, concurs.

Regulile jocului: ilustrația se obține de fiecare echipă numai dacă reprezentantul ei răspunde corect și complet la întrebarea: “Când se întâmplă și de ce?” Echipa care primește ilustrația trebuie să ofere și ea în schimb o imagine în aceleași condiții.

Mijloace de învățământ: pentru fiecare echipă câte 5-8 jetoane reprezentând fenomene specifice celor patru anotimpuri.

Desfășurarea jocului: Fiecare echipă va reprezenta unul din cele patru anotimpuri, dar nu va avea nici o imagine din anotimpul pe care-l reprezintă. Va trebui să-l obțină prin schimb cu celelalte echipe. Pe rând se ridică un reprezentant al unei echipe ridicând un jeton și punând întrebarea “Când se întâmplă și de ce?”. Echipa care reprezintă anotimpul respectiv trebuie să se anunțe și să dea răspunsul cerut. Dacă răspunsul este corect primește jetonul fiind obligată să ofere în aceleași condiții o imagine unei alte echipe. Se va stabili cerința ca fiecare din membrii echipei să ofere un jeton și fiecare să răspundă pentru obținerea unui jeton. Câștigă echipa care obține mai repede jetoanele corespunzătoare anotimpului pe care-l reprezintă.

Jocul poate avea și variante. Acestea vor fi adaptate în funcție de nivelul clasei și a timpului destinat acestei activități. Exemplu:

Varianta I

Pe tablă sunt așezate tablouri, cu copacul în cele patru anotimpuri. Pe măsuta învățătoarei sunt imagini așezate cu fața în jos. Un copil vine și ia o imagine, o arată copiilor și le adresează întrebarea “Când se întâmplă și de ce?”. Copilul care răspunde corect, așează imaginea pe tabloul corespunzător.

Varianta II

Se împart la toți copiii ilustrații cu aspecte specifice anotimpurilor. Învățătoarea indică un anotimp prin ghicitoare (cântec sau poezie), iar copiii cu ilustrația corespunzătoare acestuia se ridică în picioare și răspund valorificând elementele din ilustrația primită.

Varianta III

În fața copiilor vor sta patru copiii care vor reprezenta câte un anotimp. Ei vor avea în mână câte un coșuleț gol. Pe flanelograf vor fi așezate imagini cu acțiuni specifice celor patru anotimpuri. Învățătoarea va spune o ghicitoare, pe rând, pentru fiecare anotimp. Grupa trebuie să răspundă în cor despre ce anotimp e vorba și apoi vor alege de pe flanelograf toate imaginile specifice anotimpului respectiv și le vor pune în coșulețul corespunzător. Copilul – anotimp îi va răsplăti cu steluțe (iarna), cu ghiocci (primăvara), cu flori (vara), cu fructe (toamna).

Se pot folosi următoarele versuri și ghicitori:

“ Cine-i anotimpul oare
Care vine pe cărare
Cu fructele aurii
Și ruginește frunza din vii?”
(Toamna)

“ O crăiasă din povești
Ne aduce nouă zăpezi
Și ghețuș, și derdeluș,
Hai, copii, afară- acuș.”
(Iarna)

“ Cine aduce ghiocci,
Și pe câmp mulți mieluși
Și-o topește pe zăpadă
Când vine ea în ogradă?”
(Primăvara)

“ Hai, copii, să-mi spune-ți iute
Când vă duceți voi la munte?
Dar la mare când a-ți fost?
Când afară-i timp frumos?”
(Vara)

„Să ne jucăm!”

Încearcă să găsești răspunsuri cât mai interesante la aceste întrebări:

De ce este zăpada albă? De ce zâmbesc oamenii? De ce sunt copiii mici?

De ce au pomii frunze? De ce cântă oamenii? De ce sunt bătrâni bunicii?

De ce se joacă copiii? De ce este noapte? De ce apune Soarele? De ce au pomii frunze?

De ce se plimbă norii?

„ Povestiri din titluri de ziar”

Jocul își propune dezvoltarea fluidității și flexibilității gândirii, a capacității de analiză și sinteză, a imaginației creatoare, îmbogățirea și activizarea vocabularului și, nu în ultimul rând stimularea umorului.

Elevii vor decupa titluri din ziare, le vor tăia în cuvinte sau propoziții scurte și le vor amesteca pentru a obține știri despre evenimente senzaționale sau distractive.

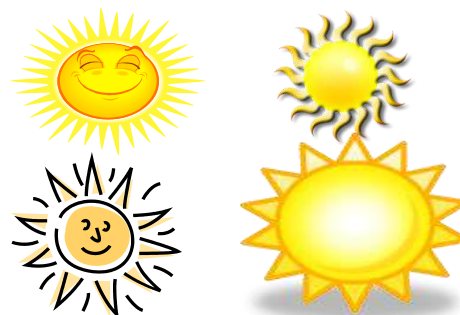
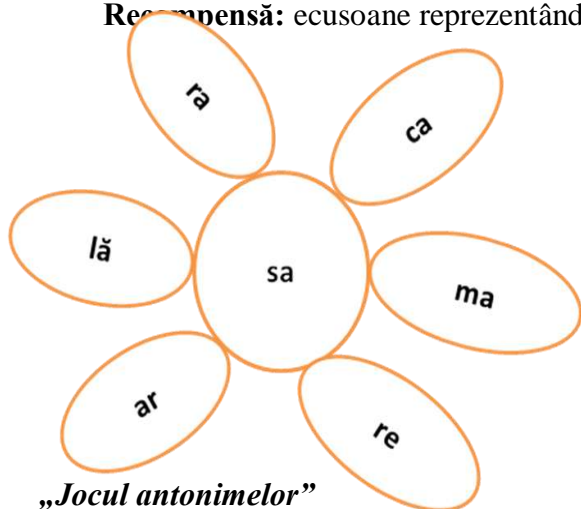
Întâmplările trăsnite obținute prin operația descrisă pot da efecte comice ce se pot dezvolta într-o adevărată narațiune.

“Razele soarelui”

Scop: îmbogățirea vocabularului

Sarcina didactică: formarea a cât mai multe cuvinte folosind silabele scrise pe razele soarelui

Recursivitate: ecusoane reprezentând Soarele

„Jocul antonimelor”

Un elev spune un cuvânt, iar al doilea antonimul. Apoi rolurile se inversează. Pentru început se folosesc cuvinte care au antonime ușor de găsit. Jocul devine cu adevărat interesant și creativ când cuvintele sunt mai complexe și nu au antonime evidente.

Elevii discută diversele răspunsuri posibile, explicându-le și gândindu-se care ar putea fi cel mai bun. Jocul poate fi extins la mai mulți jucători.

„Compuneți o propoziție”

Li se dictează elevilor sau își pot alege ei singuri 5 litere oarecare. Cel ce reușește să compună primul o propoziție din cinci cuvinte care să înceapă, în ordine cu literele respective este declarat câștigător. Propoziția trebuie să aibă sens și să respecte topica limbii române.

„Personaje fantastice”

Profesorul solicită elevilor să - și imagineze un anumit personaj, de exemplu un om de sticlă. Elevii trebuie să descrie, într-o poveste, aventurile omului de sticlă. Acestea pot fi deduse din caracteristicile sale . astfel, omul de sticlă trebuie să acționeze, să se miște, să stabilească relații, să provoace evenimente numai supunându-se materialului din care a fost imaginat că este realizat.

Prin acest joc sunt dezvoltate imaginația creatoare, fluiditatea și originalitatea gândirii, capacitatea de analiză și modelare.

„Jocuri rapide”

- Găsește rime pentru 5 cuvinte date.
- Scrieți pe tablă numele, dar cu mâna stângă.
- Spune alfabetul cât se poate de repede, găsind pentru fiecare literă un cuvânt care începe cu ea . Dacă pentru fiecare cuvânt îți trebuie mai mult de 30 de secunde de gândire, renunță și treci la următoarea literă.
- Enumără rapid 20 de substantive proprii (prenume de bărbați) dând totodată fiecăruia un număr (de exemplu, 1 – Alexandru, 2 – Ion...) Procedează la fel, dar prenumele să fie de femei.
- Alege o literă din alfabet și enumără rapid 20 de cuvinte care încep cu această literă, numerotând (de exemplu 1 – mamă, 2 măr, 3- manechin).

„Cuvântul interzis”

Jocul se poate desfășura în colectiv sau în perechi. Se cere ca la întrebările învățătorului (sau partenerului) să se răspundă în așa fel încât un anumit cuvânt – stabilit anterior – să nu fie folosit , ci să se găsească alte formulări, prin care să se construiască totuși

răspunsul la întrebarea pusă. Aceasta trebuie construită de așa manieră, încât să ceară în răspuns folosirea cuvântului interzis. Pentru fiecare răspuns, elevii au la dispoziție un minut de gândire.

De exemplu, cuvântul interzis este „primăvara”. La întrebarea: “Când înfloresc ghioceii?” un răspuns posibil este „Atunci când se topesc zăpezile”.

Cuvântul interzis se poate schimba de doua-trei ori în cursul jocului.

Concurs de ghicitori

Principalele etape de parcurs în alcătuirea unei ghicitori sunt:

- definirea obiectului despre care se va alcătui ghicitoarea, ca și cum l-ar vedea pentru prima oară;
- alegerea unei trăsături importante a obiectului, care va fi introdusă în ghicitoare;
- exprimarea acestei trăsături într-un alt fel, prin asemănarea cu alte obiecte sau acțiuni;
- găsirea unei forme atrăgătoare.

Jocul se desfășoară astfel: se alcătuiesc echipe de 2-4 elevi cărora li se cere: să elaboreze o ghicitoare cu același subiect. Timpul acordat este maximum 10 minute.

Juriul - alcătuit tot din elevi - apreciază care este cea mai frumoasă, originală ghicitoare, iar echipa care a creat-o este câștigătoare.

Cei mai mare „minciuni”

Elevii trebuie să creeze o poveste care să conțină un număr cât mai mare de „minciuni” pe o anumită temă, aleasă de profesor sau propusă de ei. „Minciuna” se alcătuiește asociind termeni care, la prima vedere, nu au nici o legătură. Criteriile de alegere a povestirilor câștigătoare vor include și originalitatea asociațiilor efectuate, precum și efectul produs asupra colegilor.

Povești... din două cuvinte

Fiecare elev scrie un cuvânt pe o hârtie și apoi o împătorește. Se amestecă toate hârtiile și se extrag două la întâmplare. Apoi, fiecare elev încearcă - dacă este posibil chiar în clasă - să creeze o poveste prin care cele două cuvinte să fie puse în legătură într-un mod cât mai original. Cele două cuvinte alese trebuie să fie din domenii cât mai diferite.

Să găsim alte sfârșituri la povești

Se cere elevilor să modifice sfârșitul unei anumite povești (clasică) într-un mod cât mai surprinzător și original.

Vor fi premiate finalurile cele mai inedite.

Povești repovestite

Se cere, ca pornind de la o anumită poveste, arhicunoscută, să se creeze o altă poveste prin înlocuirea personajelor pozitive cu cele negative și reciproc, ori prin modificarea sensului acțiunilor prezentate în povestea inițială.

Se poate proceda analog și cu diverse poezii, dificultatea intervenind la alcătuirea rimelor.

Bibliografie:

1. Agrigoroaie, D., Educație pentru gândire creatoare, Ed. Alfa, Piatra-Neamț, 2005;
2. Rafila Cotuna - Locul și rolul jocului didactic în învățare, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2005
3. Stoica Ana, Creativitatea elevilor, Ed. Didactică și Pedagogică,

VISIBLE LEARNING - pași spre o învățare autentică

Propunător: prof Daniela Petronela Bordeanu

Grădinița nr. 256, București

„Învățarea este o călătorie personală, atât pentru profesor cât și pentru elev.“

(J. Hattie)

„Viitorul nostru depinde de calitatea oamenilor pe care îi formăm.“

(Eric.A.Hanushek, 2013)

În cadrul abordării tradiționale, profesorul este cel care deține controlul, cel care decide conținutul predării, modalitățile de predare și de evaluare utilizate.

Imaginea unui astfel de profesor poate fi asociată cu cea a unei persoane cu un comportament dictatorial, totalitar pentru care nu contează decât propriile opinii și acțiuni. Comportamentul elevului, este unul caracterizat de pasivitate. Acesta se rezumă la a rezolva pașii indicați de profesor, fără a reflecta asupra procesului și a ridica noi semne de întrebare.

În cadrul abordării centrate pe elev: cadrele didactice planifică împreună cu elevii atât conținuturile curriculare, cât și strategiile de predare și evaluare ce vor fi abordate de-a lungul cursurilor. Profesorul reușește să se apropie de copil și să îl determine să devină responsabil pentru acțiunile personale, luând în considerare opiniile sale. Comportamentul elevului este unul activ, se gândește la cunoștințele predate, ridică semne de întrebare vizavi de acestea, descoperă singur anumite cunoștințe, profesorul fiind doar ghid și sprijin în acest demers de învățare specific.

Încă din secolul al XVII-lea pedagogul ceh Ian Amos Comenius în monumentală sa lucrare Didactica Magna, spunea că activitățile instructiv-educative trebuie să ofere cât mai multe ocazii de valorificare în practică a cunoștințelor însușite. Ideea legăturii teoriei cu practică în actul predării- învățării, dar și în activitatea socială, în general, este destul de veche.

Astfel, Seneca (secolul I e.n.) spunea: *“Non scholae sed vitae discimus”* (Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm); John Dewey (secolul al XIX-lea) – pedagog

american – a completat ideea lui Seneca, susținând că: “Școala nu trebuie să pregătească pentru viață, ci să fie viața însăși”.

De-a lungul timpului, au intervenit o serie de schimbări privind legătura dintre teorie și practică în procesul didactic. În secolul al XX-lea gândirea științifică a fost dominată de o inegalitate între teorie și practică. Cunoștințele abstracte erau considerate ca având o poziție mult prea înaltă și o valoare mult mai mare în comparație cu abilitățile concrete. Astfel, s-a propus o reevaluare a cunoștințelor prin prisma pragmatismului, precum și o viziune modernă asupra îmbinării teoriei cu practica (Korthagen, Fred și alții, 2001).

Există în prezent un consens în rândul cercetătorilor cu privire la învățare, conform căruia noi nu învățăm dacă receptăm în mod pasiv și apoi ne reamintim ceea ce ni s-a predat. Ne inventăm propriile concepte și idei, legate de ceea ce știm deja și nu ne amintim pur și simplu concepțiile celorlalți (Hattie și Yates, 2014). Învățarea implică mai degrabă construirea activă a propriilor noastre semnificații, prin implicare activă, crearea de conexiuni între cunoștințe, rezolvare de probleme, aplicarea cunoștințelor dobândite și în alte contexte decât cele cu care elevul este obișnuit în procesul didactic.

Elevii învață implicându-se...Implicarea lui, se referă la cantitatea de energie fizică și psihică pe care o dedică experienței academice (Astin, 1985). Un proverb asiatic spune:”Aud și uit. Văd și îmi reamintesc. Fac și am înțeles.”

Toți profesorii sunt diferiți și toți elevii sunt diferiți.

Elevii au stiluri diferite de învățare și nevoi diferite (Attard, Di Loio, Geven, Santa, 2010).

Câteva dintre acestea sunt:

- respectarea ritmului de învățare al elevului și angajarea în activități de învățare care ajută la creșterea autonomiei;
- utilizarea diferitelor metode de predare ca motoare ale stimulării motivației mai degrabă decât ca surse de livrare a informației;
- utilizarea continuă a feedback-ului este esențială pentru procesul de învățare și stabilirea obiectivelor de învățare împreună cu studenții pentru a crește angajamentul față de învățare (Fuller, 2005).

Feedback-ul oferit de către elev profesorului, poate facilita profesorului înțelegerea experienței de învățare a elevului, pe baza căreia își poate construi viitoarele activități de predare (Hattie și Yates, 2014).

Visible learning a apărut la începutul secolului XXI, și încercă să pună cap la cap și una lângă alta, activitatea profesorilor și cea a elevilor, indiferent de nivelul de învățare, bazându-se pe caracteristicile școlarizării.

“Vizibil” se referă la :

- învățarea elevilor vizibilă pentru profesori (rezultate bune ale elevilor să se vadă clar și repede),
- impactul pe care îl au asupra învățării fiecare din cei trei participanți (elevi-profesori-directori) și trebuie să cunoască, să identifice cu ușurință acțiunile celorlalți, dar să nu uite de propriile acțiuni în progresul tuturor,
- predarea vizibilă elevilor, astfel ei devin propriii lor profesori.

Scopul: profesorul trebuie să facă elevul prin toate acțiunile didactice , să își dorească mai mult, să se autodepășească, să caute singuri răspunsuri, informații, astfel învățarea să devină permanentă, pe toată durata vieții.

John Hattie a descoperit 10 cele mai importante influențe în realizările unui elev: autoevaluare, evaluare formativă, coerența profesorului, învățare reciprocă, feedback, relația elev-profesor, strategii meta-cognitive, își pune și pune întrebări, dezvoltarea profesională a profesorului continuă, învățarea prin rezolvarea propriilor probleme (problematizarea).

Prin această metodă: elevii știu ce și cum să facă, obiectivul este atins când profesorul vede că elevul a învățat, dând feedback unul altuia.

În învățământul din România sunt dovezi clare și convingătoare că sunt profesori pasionați și motivați, sunt experți în a lucra “cu mâinile goale” (fără materiale moderne), profesionalismul este obținut prin colaborarea cu mai mulți factori pozitivi ai învățării.

Bibliografie:

- <https://visible-learning.org/2013/07/hattie-yates-visible-learning-and-the-science-of-how-we-learn/>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Visible_Learning
- Hattie, J.A.C. “ Învățarea vizibilă: ghid pentru profesori”, editura “Trei”, București 2014

Eficiența și calitate în demersul didactic

Prof.înv.primar Borz Cristina
Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Zalău, jud Sălaj

În procesul de învățământ, profesorul, ca și elevii, acționează prin intermediul unor metode de predare și învățare. Calitatea muncii lor este în funcție de aceste metode, ele constituind o sursă însemnată de creștere a capacității și eficienței învățământului. Aplicându-se metode deosebite, se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor.

În ultimele decenii a crescut interesul pentru așa-numitele metode moderne. Sunt considerate moderne toate acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să-i câștige adevărată aderență logică și afectivă față de cele nou învățate, care-l îndeamnă să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, memoria etc. Aceste metode pun mai mult accentul pe cunoașterea operațională, pe învățarea prin acțiune, prin manipulare în plan manual și mintal a obiectelor, acțiunilor etc.

Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne.

Metoda este selectată de cadrul didactic și este pusă în aplicare în lecții sau activități extrașcolare cu ajutorul elevilor și în beneficiul acestora; presupune, în toate cazurile, o colaborare între profesor și elev, participarea lor la căutarea de soluții, la distingerea dintre adevăr și eroare și care, sub forma unor variante și/sau procedee selecționate, se folosește pentru asimilarea cunoștințelor, a trăirilor valorice și a stimulării spiritului creativ.

Când se alege o metodă, se ține cont de finalitățile educației, de conținutul procesului instructiv, de particularitățile de vârstă și de cele individuale ale elevilor, de psihosociologia grupurilor școlare, de natura mijloacelor de învățământ, de experiența și competența cadrului didactic.

Activitatea la clasă ne-a demonstrat de fiecare dată că formarea de competențe lectorale și de interpretare a lecturii se produce efectiv prin valorificarea potențialului intelectual propriu al elevilor în interacțiune cu situația de învățare, în care rolul determinant îl au tehnicile aplicate.

Povestea, într-un act de educație literar-artistică, oferă o mare diversitate de posibilități și căi de investigare necesare într-un proces de formare-dezvoltare a elevului cititor.

Ciorchinele (word-map, rețeaua de semnificații)

Ciorchinele este o metodă prin care se realizează un câmp lexical, fiind actualizate cunoștințele dobândite anterior de elevi despre un subiect. Câmpul lexical al unui cuvânt este alcătuit din ansamblul tuturor cuvintelor care se raportează la aceeași idee, oricare ar fi radicalul termenilor. Aceasta înseamnă că elevii pot spune orice cuvânt legat ca sens de ideea de la care se pornește.

Învățătorul scrie în mijlocul tablei un cuvânt și îl încercuiește. Se poate scrie și o scurtă propoziție de start. Este bine să se folosească o culoare vie, deosebită de cea care se va utiliza în continuarea exercițiului. Metoda poate fi folosită și în fixarea cunoștințelor, grupând informațiile primite după anumite criterii.

Aplicație: Lectură „Albă-ca –Zăpada” după Frații Grimm, clasa a II-a
Completează casetele cu cuvintele care denumesc obiectele fermecate de care se folosește mama vitregă pentru a scăpa de Albă- ca- Zăpada.

OBIECTE FERMECATE

Cvintetul

Metoda cvintetului este o metodă nouă care pune accentul pe forța creativă a elevului, de acest lucru m-am convins chiar eu, de-a lungul orelor de limba și literatura română. Cvintetul este o poezie care impune sintetizarea unor informații, conținuturi în exprimări clare care descriu sau prezintă reflecții asupra temei date sau subiectului dat. Este o poezie de 5 versuri a cărei construcție are la bază anumite reguli pe care elevii trebuie să le respecte, iar timpul de întocmire este de 5-7 minute. Trebuie să le dați un subiect (un cuvânt-cheie din lecția zilei respective sau din lecția anterioară), iar ei, în timpul dat, trebuie să dovedească capacitatea lor de a crea și de a fi receptivi la cele discutate în clasă. E o metodă eficientă care combină utilul cu plăcutul.

Aplicație: Lectură „Albă-ca –Zăpada” după Frații Grimm, clasa a II-a
Ținând seama de conținutul poveștii completează „cvintetul”:

Pe prima linie scrie cuvântul PITICI.

- Scrie 2 cuvinte – însușiri- care se referă la pitici. Obiecte fermecate
- Scrie 3 cuvinte care denumesc acțiuni specifice piticilor din poveste.
- Scrie o propoziție din cel puțin 4 cuvinte despre pitici.
- Scrie un cuvânt reprezentativ pentru povestea „Albă- ca- Zăpada”.

PITICI

Metoda brainstorming

Brainstormingul este una din cele mai răspândite metode în formarea elevilor în educație, în stimularea creativității.

Un principiu al brainstormingului este: cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare. Obiectivul fundamental constă în exprimarea liberă a opiniilor elevilor așa cum vin ele în mintea lor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei.

Aplicație: Lectură „Prințul fericit” după Oscar Wilde, clasa a II-a
Scrieți tot ce știți (vă vine în minte) despre cuvântul „ fericit”.

- bucurie mare;
- lucru îmbucurător;
- lumina pe chipul unei persoane;
- cel ce poate să-și împlinească visele;
- realizatorul dorințelor;
- o stare deosebită de împlinire a ceva ce s-a realizat și a provocat un succes neașteptat.
- bine dispus;

Pălăriile gânditoare

Acest nou tip de metodă de predare – învățare este un joc în sine. Copiii se împart în șase grupe – pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar cele șase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi. Ca material vor fi folosite 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Fiecare, bineînțeles, 10 că rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Fiecare culoare reprezintă un rol.

Aplicație: Lectură „Ploaia de stele” după Frații Grimm, clasa a II-a

Vă împărțiți în șase grupe: grupa pălăriilor albastre, grupa pălăriilor albe, grupa pălăriilor roșii, grupa pălăriilor negre, grupa pălăriilor verzi și grupa pălăriilor galbene. Rezolvați împreună, în cadrul grupei, sarcina de lucru.

1. Pălăriile albastre (moderatorii):

Sunteți responsabili de modul în care se desfășoară activitățile celorlalte grupe: dați cuvântul membrilor grupelor pentru a-și prezenta rezolvarea sarcinilor .

2. Pălăriile albe (povestitorii):

Povestiți, în lanț, conținutul textului.

3. Pălăriile roșii (psihologii):

Prezentați-le colegilor voștri sentimentele pe care credeți că le-a trăit fetița. Argumentați alegerile făcute.

4. Pălăriile negre (criticii):

Ce anume v-a nemulțumit după ce ați citit această poveste?

5. Pălăriile verzi (gânditorii):

Imaginați-vă că, după ce și-a dat toate lucrurile și a ajuns în pădure, nu a început ploaia de stele, ci fetița s-a întâlnit cu o zână bună care i-a promis că-i va îndeplini trei dorințe. Ce credeți că și-a dorit?

6 Pălăriile galbene (creatorii):

Povestiți despre ceea ce credeți că a făcut fetița după ce a plecat din pădure.

Metoda cubului

Este o modalitate de lucru care poate fi aplicată individual, în perechi sau în grupuri pentru o abordare a unei situații problematice, prin solicitarea gândirii elevului; Este o strategie care urmărește studierea unei teme din mai multe perspective. Scopul ei este lărgirea orizontului de idei

al elevului. Este necesar un cub mare, pe fețele căruia să fie scrisă câte o sarcină de lucru sub diferite forme.

Aplicație: Lectură „Făt-Frumos din Lacrimă” de Mihai Eminescu, clasa a II-a

1. DESCRIE - ce personaje vezi: - ce culori vezi: - ce sunete auzi: - ce miroși: - ce simți:

2.COMPARĂ Compară pe IleanaCosânzeana cu fata Genarului;

3.ASOCIAZĂ Găsește însușiri (din text și nu numai) pentru următoarele cuvinte: Făt Frumos, Ileana, Mama Pădurilor, Genarul, castel, buzdugan, apa, luna , luntre

Harta poveștii

Este o metodă prin care elevii trebuie să satisfacă și să descopere într-un text următoarele cerințe date de învățator: data, locul, timpul, personajele, intriga (problema), evenimentele (se plimbă, vede, primește etc.), soluția, concluzia, morala.

Este metoda prin care se realizează feed-back-ul lecției (poveștii). Am aplicat această metodă la toate textele studiate în ora de lectură și nu numai.

În spatele fiecărei metode de predare stă ascunsă o ipoteză asupra mecanismului de învățare a elevului. Învățătorii trebuie să fie preocupați de găsirea unor metode și procedee variate adaptate diferitelor situații de instruire în care elevii vor fi puși.

Folosirea acestor metode de predare-învățare-evaluare pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor conduce la formarea unei motivații intrinseci, ce rămâne dezideratul tuturor dascălilor.

Bibliografie

*Cerghit, Ioan , 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București;

*Dumitru, I. Al., 2000, Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara;

*Carmen Iordăchescu, 2005 - Să dezlegăm tainele textelor literare, clasa a II-a, Editura Carminis, Pitești.

Eficiență și calitate în demersul didactic în cadrul orelor de matematică

“Cel mai puternic argument pentru integrarea disciplinelor este însuși faptul

că viața nu este împărțită pe discipline.”

(J. Moffett)

Eficiență și calitate în demersul didactic obținem printr-o abordare integrată a conținuturilor în activitatea didactică, indiferent de disciplina pe care o predăm. Abordarea integrată ne este sugerată chiar din primul pas de proiectare prin studierea planului cadru care este structurat pe cele șapte arii curriculare din trunchiul comun:

- Limbă și comunicare
- Matematică și științe ale naturii
- Om și societate
- Arte
- Educație fizică, sport și sănătate
- Tehnologii
- Consiliere și orientare
- la care se adaugă disciplinele din CDS.

Doar din denumirile acestor arii reiese noua modalitate de abordare, una integrată, nondisciplinară, o modalitate de organizare a curriculumului la care, „cunoștințele capătă valoare deplină dacă sunt integrate, împreună cu anumite capacități și abilități, în structuri de aplicație, în rezolvări de problem și situații create de existența cotidiană.

Construcția planului –cadru de învățământ are în vedere realizarea dezideratelor profilului de formare al copilului, profil determinat de domeniile de competențe cheie specificate în Legea Educației Naționale. În mod concret, până la finalul gimnaziului, se urmărește atingerea unui nivel de performanță elementar în formarea competențelor cheie :

- Competențe de comunicare în limba română și în limba maternă
- Competențe de comunicare în limbi străine
- Competențe de bază specifice matematicii, științei și tehnologiilor
- Competențe de utilizare a tehnologiei informației ca instrument de învățare și cunoaștere
- Competențe sociale și civice
- Competențe antreprenoriale
- Competențe de sensibilizare și de expresie culturală
- Competența de a învăța să înveți.

Din punct de vedere curricular, integrarea înseamnă organizarea, punerea în relație a disciplinelor școlare, cu scopul de a evita izolarea lor tradițională; integrarea mai înseamnă și

„procesul și rezultatul procesului prin care elevul interpretează materia care îi este transmisă pornind de la experiența sa de viață și de la cunoștințele pe care deja și le-a însușit”.

Abordarea integrată se referă la o anumită modalitate de tratare, de organizare și planificare a instruirii care produce o interrelaționare a disciplinelor sau a obiectelor de studiu, astfel încât vine în întâmpinarea nevoilor de dezvoltare ale elevilor, ajută la crearea de conexiuni între ceea ce învață elevii și experiențele lor prezente și trecute.

Argumentele ce susțin abordarea integrate sunt:

- angajarea responsabilă a elevului în procesul învățării;
- încurajarea comunicării și a relațiilor interpersonal prin valorificarea valențelor formative ale sarcinilor de învățare în grup;
- transformarea cadrului didactic în factor de sprijin ,mediator și facilitator,precum și diminuarea funcției sale de „furnizor de informații,, ;
- profunzimea,trăinicia și reactivarea rapidă a cunoștințelor ,generate de perspectiva integrată asupra cunoașterii,prin intensificarea relațiilor dintre concepte idei ,practici și teme abordate în școală și în afara ei;
- abilitatea metodologică a cadrelor pentru integrare curriculară: coordonare între temele abordate clasic și cele realizate integrat, stabilirea modalităților de evaluare formativă a performanțelor individuale și a celor obținute în învățarea prin colaborare, precum și organizarea proiectelor într-o schemă orară coerentă.

Literatura de specialitate identifică mai multe niveluri ale integrării:

- cinci niveluri (intradisciplinaritate, multidisciplinaritate, pluridisciplinaritate, interdisciplinaritate ,transdisciplinaritate)
- sau patru, după unii autori, care consideră că multidisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea acoperă una și aceeași realitate.

Matematică accentuează caracterul explorativ-investigativ prin dezvoltarea capacităților vizate de sistemul obiectivelor de referință și accentuează contextele problematice care favorizează dezvoltarea capacităților implicate în studiul matematicii și care solicită profesorului organizarea unor activități de învățare variate, adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev, stimulând colaborarea, interesul și motivația pentru aplicarea matematicii în contexte variate.

Abordarea integrată a matematicii poate fi realizată cu ocazia compunerii de probleme, rezolvării de probleme, efectuării unor măsurători, cântăririi unor obiecte precum și în alte situații, toate acestea depinzând de capacitatea, inventivitatea și posibilitatea cadrului didactic. De exemplu armonizarea domeniilor matematică și știință ar spori profunzimea înțelegerii conceptelor matematice deoarece o învățare holistică la această vârstă are mai multe șanse să fie interesantă, fiind mai apropiată de universul lor de cunoaștere.

Abordarea integrate a conținuturilor în orele mele de matematică ține cont de faptul că ei au aptitudini, calități personale și motivație diferită. Ca să descoper aceste lucruri trebuie să mă străduiesc cu multă aplecare și dragoste în a-i cunoaște pe fiecare dintre ei, a descoperi care sunt punctele lor tari, pasiunile și nevoile lor.

Elevul zilelor noastre este interesant de tehnologie, putem spune că este o extensie a sa. Din acest motiv mi-am propus ca în fiecare oră, atunci când timpul ne permite să avem un scurt moment în care folosim tehnologia pentru etapa lecției de colectare a feedback-ului. Astfel elevii află imediat nu numai greșelile sale și deciziile corecte, ci și progresul învățării descris în graficul liniar, care a influențat întărirea motivației învățării. Toți elevii, învățând într-un mediu virtual, reușesc să-și evalueze propriul progres și să determine domeniile în care trebuie să lucreze mai mult. În acest mod realizăm nivelul interdisciplinar al abordării integrate matematică-informatică.

Dintre strategiile didactice utilizate în abordarea interdisciplinară care favorizează învățarea integrată, amintim:

- învățarea bazată pe proiect
- predarea în echipa formată din mai multe cadre didactice
- învățarea prin cooperare
- învățarea activă
- implicarea comunității
- aplicații ale inteligențelor multiple

Pentru o învățare activă a matematicii mă străduiesc că în rezolvarea de probleme să supun atenției elevilor situații concrete cu care elevul se va întâlni în viața cotidiană: exerciții de măsurare a dimensiunilor clasei, camerei personale în prealabil aflării suprafeței, urmată apoi, de calculul concret a sumei necesare achiziționării necesarului de parchet, gresie. Pentru mai mulți ani la rând am propus elevilor un opțional numit “ Matematica în viața cotidiană “ unde aveam lecții cu aplicabilitate direct în viața de zi cu zi și unde am căutat să consolidez cunoștințele matematice prin sarcini practice integrate, folosind experiența și cunoștințele elevilor.

Am observat că instrumentele digitale ajută la implicarea elevilor cu abilități mai slabe în procesul de învățare, iar sarcinile integrate cu conținut real i-au motivat pe elevi să își dezvolte abilitățile de calcul.

Prof. Botezatu Nadia

Bibliografie:

1. Ciolan, Lucian, 2008, *Învățarea integrată*, Editura Polirom, Iași, 2008
2. Crișan, Al. (coord.), ., 1996; *Curriculum școlar. Ghid metodologic*, București, M.E.I.-I.S.E
3. Cucuș, Constantin, 2002, *Pedagogie*, Polirom, Iași;

4. Ionescu, Miron; Radu, Ion, 1995, Didactică modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
5. Manolescu, Marin, Potolea Dan, 1006, Teoria curriculumului, MEN

COMUNICARE EFICIENTĂ=CALITATE

Prof. BRAICĂU CARMEN CAMELIA
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Focșani
Grădinița cu P.N. nr.6

Comunicarea înseamnă totul în management, atâta vreme cât de calitatea comunicării depinde înțelegerea problemelor cu care se confruntă orice angajat, de la manager până la funcționarul de pe cel mai jos nivel ierarhic. Durabilitatea relațiilor dintre aceștia, capacitatea managerului de a-și motiva și de a-și conduce subordonații, dar și raporturile cu mediul extern organizației sunt elemente deosebit de importante, din care se pot prelua informații utile pentru buna funcționare a activității.

Astfel, pe tot parcursul acestui proces trebuie să se țină cont de patru **caracteristici ale comunicării manageriale**, acestea fiind

- Formularea clară și fără ambiguitate a mesajelor;
- Transmiterea rapidă și nedistorsionată a mesajelor;
- Descentralizarea decizională;
- Profesionalism înalt.

Comunicarea managerială nu poate fi privită în afara managementului. Ea reprezintă o componentă majoră, fundamentală a acestuia. Evoluția managementului a determinat apariția unor forme specifice de comunicare managerială pentru fiecare etapă din dezvoltarea sa. Datorită diferențierii atribuțiilor sale și a complexității acestora (ca administrator, organizează procesele existente la nivel organizatoric; ca lider decide, ia decizii, conduce eficient; ca întreprinzător acționează în momentul potrivit pentru buna funcționare a organizației), comunicarea managerială devine o adevărată forță, ocupând un loc central în activitatea oricărui manager.

Fiecare manager trebuie să dezvolte și să promoveze o politică bazată pe un sistem de comunicare care să-i permită ajustarea permanentă a structurii și a procesului organizațional la condițiile în continuă schimbare. De asemenea, prin rolul său de negociator, de promotor al politicii organizaționale și transmițător al acestei politici, managerul trebuie să-și formeze și să întrețină o rețea de contacte cu partenerii organizației, în realizarea politicii externe și, în același timp, o rețea de informații deosebit de utilă în realizarea politicii interne a instituției. Managementul modern acordă un rol deosebit de important comunicării,

pe care o consideră o componentă vitală a sistemului managerial al oricărei organizații, fie aparținând managementului privat, fie aparținând managementului public.

Comunicarea managerială reprezintă un auxiliar al conducerii, ce pune în circulație informații despre rezultatul deciziilor, care se reîntorc la centrul de decizie, făcând astfel posibilă punerea de acord a execuției cu obiectivele, și a rezultatelor cu planificarea. Importanța comunicării în organizații se datorează și caracterului complex pe care acest proces îl are la acest nivel. Astfel, în orice cadru organizațional există numeroase rețele de comunicații, respectiv grupaje de canale de comunicații regăsite în configurații specifice care alcătuiesc sistemul de comunicații.

Identificarea factorilor care influențează comunicarea (diferențele de personalitate și de percepție, diferențele de cultură și de statut, lipsa de interes a interlocutorului față de mesajul transmis, zgomotul și emoțiile), rezolvarea problemelor practice ridicate de barierele de comunicare, dezvoltarea abilităților de comunicare verbală la membrii și managerul organizației școlare, identificarea condițiilor de calitate ale unei comunicări strategice eficiente sunt premisele unei comunicări eficiente pe verticală cât și pe orizontală.

În concluzie, pentru ca membrii organizației să devină eficienți în muncă, este necesară optimizarea comunicării prin utilizarea aptitudinilor managerului de a înțelege și folosi atât limbajul verbal, cât și cel nonverbal, crearea unui climat cooperant în cadrul grupului care să permită exprimarea ideilor, sentimentelor membrilor din organizație fără teama de penalizare. Managerul este nevoit ca întotdeauna să găsească soluțiile optime și satisfăcătoare pentru că membrii organizației pe care o conduce să fie activi și deschiși la propunerile acestuia, pentru o croi drumul instituției către succes.

O bună manageriere a comunicării interne conduce la înlăturarea diferențelor de receptare a oricărei schimbări, cu efecte pozitive asupra eficienței, credibilității și a motivației membrilor organizației. Se impune revizuirea permanentă și îmbunătățirea modului de comunicare între membrii organizației școlare, pentru ca mediul în care aceștia lucrează să devină propice dezvoltării creativității și menținerii unei relații pozitive între subiecți, lucruri fără de care instituția școlară nu ar realiza performante, ce vor avea ca rezultată crearea unei imagini favorabile a instituției.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adair, J. (2003) *Liderul inspirațional*. București: Editura Meteor
2. Băcanu, B. (2006) *Practici de management strategic*. Iași: Editura Polirom

3. Bodea, G. (2007) *Comunicarea: expresie și deontologie*, Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință
4. Chelcea, S. (2004) *Inițiere în cercetarea sociologică*, București: Editura Comunicare.ro
5. Chelcea, S. (2007) *Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative*, București: Editura Economică
6. Chelcea, S., Ivan, L., Chelcea, A. (2005) *Comunicarea non-verbală: gesturile și postura*, București: Editura Comunicare.ro
7. Lacombe, F. (2005) *Rezolvarea dificultăților de comunicare*. Iași: Editura Polirom
8. Lazăr, I., Vereș, V., Mortan, M., Lazăr, S. (2004) *Management general*. Cluj-Napoca: Editura
9. Le Saget, M. (1999) *Managerul intuitiv*. București: Editura Economică
10. Libaert, T. (2009) *Planul de comunicare*. Iași: Editura Polirom
11. Lohisse, J. (2002) *Comunicarea, de la transmiterea mecanică la interacțiune*. Iași: Polirom

Accentele demersului didactic – experiențe la clasă

Prof. Brândaș Corina-Rodica

Liceul Teoretic “Samuil Micu”, Sărmașu, județul Mureș

Noua programă școlară apărută în anul 2017 constituie o provocare pentru orice profesor, atât prin noutățile metodologice, cât și prin complexitatea ei. Disciplina Limba și literatura română are un rol deosebit de important în formarea personalității elevilor, în formarea unor deprinderi și abilități necesare pentru a le asigura accesul postșcolar, la învățarea pe tot parcursul vieții și integrarea activă într-o societate bazată pe cunoaștere.

Prima dificultate pe care a întâmpinat-o în proiectarea lecțiilor de Limba și literatura română a pornit de la lipsa deprinderii de a-mi pune întrebări. De exemplu: *De ce nu predau ceea ce eu însămi am învățat? Pentru ce-i învăț pe elevi? Care sunt finalitățile activității mele? Cum îi determin pe elevi să învețe sau să citească?* etc.

De cele mai multe ori, proiectarea activităților am realizat-o fără a avea în față noua programă. Consider că activitățile propuse pentru dezvoltarea fiecărei competențe constituie un punct forte al noii programe. Acestea sunt menite să ne inspire, să ne sugereze activități cât mai diverse. Nu am avut în vedere nici profilul absolventului de gimnaziu, am centrat activitățile pe nivelul de interes al elevului, neglijând aspectul practice al disciplinei.

Un alt impediment pe care l-am întâlnit constă în introducerea interdisciplinarității în lecțiile de predare. Realizarea și organizarea materialelor presupune timp de gândire, de documentare, iar atunci când am reușit să fac acest lucru, lecțiile au avut succes. Lipsa dotărilor informatice din școală au reprezentat o altă provocare.

Recunosc că am neglijat dezvoltarea competenței 5. *Manifestarea sensibilității multi- și interculturale, prin valorile promovate în contexte culturale și sociale diverse*, la clasele cu predare în limba maghiară. Am pus pe primul plan recuperarea cunoștințelor anterioare și consolidarea acestora, în detrimentul dezvoltării acestei competențe.

Îmi propun realizarea de demersuri didactice mai interesante, mai antrenante pentru elevi, prin utilizarea unor aplicații pe calculator, dar și stimularea acestora la interacțiuni verbale și atragerea lor înspre lectură. Pe parcursul învățământului obligatoriu, elevii trebuie să-și formeze în primul rând competențele de comunicare indispensabile, în lumea contemporană, pentru orice

tip de activitate profesională: să se exprime corect, clar și coerent în limba română, să asculte, să înțeleagă și să producă mesaje orale și scrise, în diverse situații de comunicare. Fiind deopotrivă o disciplină din curriculumul național și limbă de școlarizare, studierea limbii române asigură formarea competențelor de comunicare necesare în toate domeniile de cunoaștere și de activitate.

Eficiență și calitate în didactica interactivă și interdisciplinară

Prof. Brașoveanu Elena Liliana

Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

Una din provocările deja lansate în societatea contemporană este necesitatea regândirii școlii. În teoria și practica didactică contemporană, problematica instruirii interactive cunoaște abordări științifice noi, complexe, interdisciplinare. Lucrarea de față poate deveni un instrument în participarea activă și reflexivă a elevilor în procesele învățării și evaluării.

Abordarea interdisciplinară în învățământul modern are un rol important în educația elevului. Prin urmare colaborarea între discipline contribuie la conștientizarea de către elevi a importanței deosebite a acestui mod de lucru în formarea lor ca oameni. Astfel prin interacțiunea a două discipline total diferite, respectiv artele plastice și limba română, elevii își pot însuși într-un mod plăcut cunoștințele și conceptele fundamentale ale disciplinei alese..

Un învățământ modern, de calitate, ar trebui să aibă ca scop formarea și dezvoltarea la elevi a unei gândiri sistematice, critice, creative și integratiste asupra vieții. În acest sens abordarea interdisciplinară în proiectarea și realizarea activităților didactice are un rol definitoriu asupra educației elevului. Astfel prin interdisciplinaritate există posibilitatea obținerii unui “bagaj” de cunoștințe minim de bază din toate domeniile cunoașterii. Acest mod de conlucrare între discipline poate face ca elevii să devină conștienți de importanța educației și autoeducației permanente în formarea lor ca oameni. Totuși cea mai importantă etapă a fost stabilirea obiectivelor activităților. În primul rând, am ales principiile care ar trebui să guverneze aceste obiective și anume accesibilitatea și caracteristicile vârstei. Apoi am conceput obiectivele ținând

cont de specialitate (desen), temă (fovism) și de ceea ce acestea au oferit ca informație. Pentru a atinge aceste obiective a fost necesar să alegem metode informative și conversaționale care au avut rolul de a-i motiva suficient pe elevi și de a-i ține activi pe tot parcursul lecției. De asemenea, am utilizat metoda formativă care se bazează pe exerciții variate care au avut rolul de a face activitatea de fixare a cunoștințelor noi mai interesantă. Pentru realizarea scenariului didactic, am folosit modelul scenariului propus pentru ora de FLE, respectând toate etapele și consemnele prevăzute pentru acest tip de organizare și realizare a procesului de învățământ. Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul conținuturilor obiectivelor, astfel încât fiecare elev să se poată exprima liber, să lucreze în echipă sau individual, pentru că într-adevăr “activitățile interdisciplinare și interactive duc la dezvoltarea acestor capacități”.

Interdisciplinaritatea este centrată pe „viața reală”, pe probleme importante, așa cum apar ele în context cotidian și cum afectează viețile oamenilor. Se concentrează pe principiul învățării prin cercetare. Literatura de specialitate propune următoarele idei întru realizare: persoana-resursă care deține informații, notele de teren etc. Îndrăznim să afirmăm că tipul de învățare ar fi învățarea-aventură. Orele de literatură oferă numeroase ocazii de abordări interdisciplinare. Drept disciplină de reper în soluționarea problemelor am ales psihologia, iar tipul de învățare – învățarea bazată pe probleme. Elevul e pus în situația să identifice problema și s-o formuleze, să aleagă informațiile de care are nevoie, să prezinte soluții. Problemele, de obicei, oglindesc aspecte reale ale vieții cotidiene, de aceea cadrul didactic va fi pus în situația de a identifica probleme adecvate și relevante pentru elev.

În clasa a XI-a, la studierea nuvelei *O făclie de Paști* de I. L. Caragiale poate fi aplicată noțiunea biotipului din perspectiva judecății omului după față sau conformația craniului, a corpului.

Problemă: Gheorghe e un criminal sau nu? Metode: conversația, lucrul pe text, descoperirea.

Conform teoriei lui Lombroso, criminalul are trăsături fizice distincte, transmise ereditar (capacitatea craniului mică, sinusurile frontale foarte dezvoltate, maxilare proeminente, orbite oblice, pielea pigmentată, părul des și creț, urechi mari). Criminalul perfect întrunește 5-6 trăsături, cel imperfect – 3-4 trăsături, cei care au mai puțin de trei trăsături nu sunt criminali, dar au predispoziții spre agresivitate și violență.

Exemplu din text: „Criminalul luat ca tip, are brațele peste măsură de lungi și picioarele prea scurte, fruntea îngustă și turtită, occiputul tare dezvoltat. Cazul de reversie el îl cunoștea în carne și oase, era portretul lui Gheorghe.”.

Concluzie: Sunt prezentate trei trăsături, deci Gheorghe nu este criminal, dar are predispoziții spre agresivitate.

O altă perspectivă de interpretare interdisciplinară o constituie abordările prin intermediul picturii. Atât pictura, cât și literatura sunt forme de comunicare, dar fiecare apelează la un alt limbaj.

În clasa a V-a, pastelul *Sfârșit de toamnă* de V. Alecsandri poate fi interpretat prin prisma metodei *pictura verbală*. Iată un posibil scenariu:

- Elevii definesc cuvântul tablou.
- Profesorul prezintă tablourile unor pictori cunoscuți, respectând structura: imagini de ansamblu, detalii, sentimente. De exemplu: Isaak Levitan *Toamna de aur*.
- Elevii observă cum sunt repartizate elementele, detaliile (în prim-plan – elemente definite clar, în planul secund, pe fundal – elemente vagi, care exprimă răceală).
- Elevii repartizează imaginile din pastel conform structurii: prim-plan, planul secund, fundalul, specificând culorile, atmosfera.

Eficiență și calitate în demersul didactic

BRATU LAURA-IONELA

LIC. TEHN. „TIU DUMITRESCU” MIHĂILEȘTI

Eficiența și calitatea în demersul didactic, din punctul meu de vedere, constă în procesul instructiv, în educație și modul prin care încercăm să transmitem informația.

Educația reprezintă modalitatea prin care fiecare își poate însuși noțiuni ce-l ajută în procesul existențial, aceasta pornește de la învățământul primar, continuă cu învățământul secundar încheind cu învățământul superior, proces care implică o intenție deliberată și sistematică ce se concretizează într-un **curriculum** oficial. Aceasta ne facilitează investigarea propriilor considerente și gânduri și ne pregătește pentru exprimarea lor în diferite forme, fiind principalul factor care ne încurajează să discernem binele de rău deoarece în absența educației, nu putem face ceea ce avem nevoie sau nu putem să ne atingem obiectivele.

Există mai multe tipuri de educație, o clasificare optimă este următoarea:

- a) educația formală/învățatul
- b) educația informală
- c) educația non-formală

În ceea ce privește **educația formală** sau învățatul putem menționa că aceasta are loc în școală, locul unde elevul poate deprinde abilități deosebite sau cele de bază. Acest tip de educație începe în școala primară și continuă cu gimnaziul, urmând cea superioară care cuprinde colegiul sau universitatea. Cum de altfel este bine știut, educația formală este oferită de îndrumători/ profesori calificați sau chiar în curs de calificare de la care se așteaptă performanță și eficacitate în procesul de predare.

Este bine de știut că **educația informală** se realizează când nu studiezi într-o școală și nu folosești nicio metodă particulară de învățare, eforturile conștiente nu sunt implicate, nu este nici planificată anterior, nici deliberată. Se poate învăța oriunde, la piață, într-un hotel sau acasă. Spre deosebire de educația formală, aceasta nu este împărtășită de o instituție precum școala, nu este livrată conform unui orar fix, nu este niciun curriculum necesar.

Educația informală este realizată, în general, de cei apropiați, chiar un părinte ce dorește a-și învăța copilul diverse activități precum legarea șireturilor sau așezarea hainelor în sertare, de asemenea, se mai poate realiza și prin citirea multor cărți ca au scopul clar de a ne educa. Educația informală constă în experiențe și trăirea în familie sau comunitate.

Cît despre **educația non-formală**, aceasta include educația adultă de bază, educația alfabetizării adulților sau pregătirea echivalentă școlii. Educația non-formală este împărtășită conștient și deliberat și implementată sistematic. Ar trebui să fie organizată pentru un grup omogen, ar trebui să fie programată pentru a servi nevoile grupului identificat. Acest lucru va necesita flexibilitate în proiectarea curriculum-ului și a schemei de evaluare.

Un lucru extrem de important în educația non-formală, cineva (care nu este în școală) poate învăța să scrie și să citească, alte abilități de bază sau abilități pentru locul de muncă, educația acasă, instruirea individualizată (precum învățarea programată), învățarea la distanță și instruirea asistată de calculator sunt alte posibilități.

Așadar, pentru eficiență și calitate în demersul didactic, este necesar ca educația elevului să fie prioritară, atât din punctul de vedere al părintelui, cât și al profesorului.

Creativitatea în creșterea calității actului educațional

Bratu Luminița, Grădinița Piticot, București, sector 4

Creativitatea. Accepțiuni ale termenului

Termenul de creativitate are accepțiuni diferite, care nu se contrazic, ci mai degrabă se completează.

În definițiile date accentul este pus uneori pe produsul creat, alteori pe procesul creator, iar alteori pe persoana creatoare.

Mai frecvent creativitatea este considerată ca fiind un proces, care duce la un anumit produs, caracterizat prin originalitate sau noutate și prin valoare sau utilitate pentru societate.

Întrucât un produs poate să fie original, dar fără valoare, cei doi termeni ai definiției nu pot fi separați. După cum se poate vedea în definiția dată este implicat și produsul, precum și calitățile care trebuie să le îndeplinească acest produs pentru a fi socotit creator.

În cazul când accentul este pus pe persoană, creativitatea este definită fie ca o caracteristică a performanței persoanei (o performanță originală și de valoare), fie ca o facultate sau capacitate de a inventa (în tehnică), de a descoperi (în știință) sau de a crea (în artă și literatură), cu alte cuvinte de a realiza un produs nou și valoros.

Progresul omenirii nu este posibil fără activitatea creatoare, teoretică sau practică a oamenilor. Din acest motiv este firesc ca activitatea creatoare să fie considerată ca forma cea mai înaltă a activității omenești.

În sens mai larg, creativitatea se referă și la găsirea de soluții, idei, probleme, metode, care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe o cale independentă. Avem în vedere aici, în primul rând, creativitatea manifestată de elevi în școală, la diferite discipline de învățământ. Exemplu, rezolvarea de către un elev a unei probleme de matematică pe o cale diferită, eventual mai elegantă decât cea din manual, sau decât aceea care a fost prezentată de către profesor în clasă, este considerată creatoare, chiar dacă modul de rezolvare găsit de elevi nu este nou pentru știință.

Prin creativitate se înțelege adeseori factorii psihologici potențiali ai unor viitoare performanțe creatoare, într-un domeniu sau altul al activității omenești.

Varietatea activităților creatoare

În trecut, creativitatea era adeseori restrânsă numai la artă și știință. Creativitatea se poate însă manifesta în orice domeniu al activității omenești: în artă, știință, tehnică, muncă de organizare și conducere, în activitatea didactică, în munca grădinarului, în patinajul artistic.

Crearea poate fi deși pare paradoxal și popularizarea cuceririlor științei, deci a ideilor, descoperirilor și a invențiilor altora. Astfel sunt lucrările lui C.Flammarijon de popularizare a cuceririlor astronomiei, ale lui G.Gamow de popularizare a fizicii.

Creativitatea se manifestă totdeauna într-o activitate oarecare, dar rareori un om este creator în mai multe domenii de activitate. Aceasta atât pentru motivul că dispozițiile și capacitățile aceluiași om nu sunt egale între ele, cât și pentru că afirmarea în orice domeniu necesită adeseori o pregătire îndelungată, anumite condiții social-educative favorabile.

Un om poate fi creator într-un domeniu și rutinar sau convențional în altele. Persoanele creative manifestă o independență în gândire și acțiune, în domeniul în care ele crează. În celelalte domenii, care nu sunt în centrul preocupărilor lor, pot să manifeste conformism și o motivație redusă sau o lipsă de interes.

Motivația ca factor motivațional al creativității

Motivația extrinsecă (exterioară, secundară) își are sursa în condiții exterioare învățării (când este vorba de elevi) sau procesului de creație. Astfel de motive ar fi: pretențiile părinților, dorința de a obține note mari, frica de pedeapsă etc., când e vorba de elevi, sau ambiția, dorința de a obține un premiu, un anumit titlu, o distincție etc., când este vorba de activitate de creație propriu-zis.

Motivația intrinsecă (interioară, primară) operează din interior, este imanentă scopului și se exprimă, în procesul de învățare, în dorința de a cunoaște, în plăcerea de a investiga și în satisfacția rezultată din descoperirea independentă a unor fapte și idei noi.

În procesul de creație, motivația intrinsecă, imanentă procesului și scopului creației, este decisivă. Desigur nici motivele exterioare nu sunt absente, dar fără motivația internă, care trebuie să fie în primul plan, procesul de creație ar fi lipsit de principalul ei motiv, care asigură pătrunderea în obiectul creației.

O motivație intrinsecă puternică (curiozitate, interes) constituie un factor foarte important în extinderea performanțelor științifice pe o perioadă de timp mai îndelungată.

Darwin în ciuda sănătății sale șubrede, a depus o muncă științifică uriașă susținută de excepționala curiozitate și sete de cunoaștere. „Când vad lista cărților de tot felul pe care le-am citit și rezumatul scris care cuprinde seriile complete de jurnale și dări de seamă ale unor societăți științifice-scrie Darwin în Autobibliografia sa-rămân eu însumi uimit de hărnicia mea.,,

Legea calității arată că „asigurarea calității educației exprimă capacitatea de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele societății actuale”. Atunci când realizăm o educație de calitate, va rezulta și un produs de calitate.

Există factori exteriori care influențează calitatea în învățământ și anume: mediul familial, social, economic din care provine elevul, educația și ocupația părinților dar și factori care țin de școală și anume: cadrele didactice, tipul de școală, condițiile de învățare, baza tehnico-materială etc.

Pentru a crește calitatea în educație, un rol deosebit îl are procesul instructiv- educativ, modul lui de organizare, atmosfera plăcută din școală, relațiile bune dintre școală și familie, așteptările cadrelor didactice și ale părinților privind performanța elevilor.

Calitatea actului educațional crește dacă activitățile extracurriculare sunt folosite cât mai des, cât mai variate și dacă scopurile și obiectivele acestora au fost realizate.

O altă necesitate pentru creșterea calității învățământului o reprezintă parteneriatul școală-familie. În cadrul școlii se face decât o parte din educația copilului, cealaltă parte făcându-se în afara ei. Influența familiei are un mare impact asupra rezultatelor școlare ale elevilor și asupra motivației învățării.

Întotdeauna profesorii trebuie să îmbine tradiționalul cu modernul, pentru a obține un act educațional eficient, iar elevii să fie responsabili în educația proprie printr-o implicare activă. Dacă se selectează conținuturile învățării din sfera de interese ale elevilor, în concordanță cu programa școlară, atunci rezultatele procesului instructiv – educativ sunt de calitate.

Bibliografie

Al.Roșca –Creativitatea Editura Enciclopedică Română, București 1972

Mielu Zlate, Tinca Cretu, Nicolae Mitrofan, Mihai Anitei –Psihologie, Editura Aramis 2005

Cristea Sorin- Calitatea în educație, Tribuna învățământului 2015

Eficiență și calitate în demersul didactic – exemple de bună practică

Prof. Bratu Teodora, Școala Gimnazială George Călinescu, Onești

Abordarea integrată vine ca necesitate a lumii în care trăim, în mod special în domeniul educației unde activitatea didactică trebuie revizuită și abordată holistic, prin urmare, „schimbările de atitudine socială și individuală au nevoie de un nou tip de educație, adecvat secolului în care trăim, bazat pe principii transdisciplinare” (Bama, Caciuc, 2004).

Termenul a evoluat de la o primă etapă pentru a depăși interdisciplinaritatea prin sensul dat de Jean Piaget care propune expresia peste discipline pentru a explica conceptul pentru „o abordare holistică a lumii reale care este interactivă” și extrem de complexă; prin urmare, „preocupările trans-disciplinare - așa cum este indicat de prefixul, „trans” - care este în același timp între discipline și în diferite discipline și dincolo de orice disciplină. Scopul său este înțelegerea lumii actuale, unul dintre imperativele sale este unitatea cunoașterii ”. (Niculescu, 2010, pp.181).

Abordarea integrată vine cu o combinație de idei, concepte, cunoștințe, dar și discipline care nu mai sunt privite singular, ci într-o continuă corelație și interdependență.

Alimentatia este foarte importanta pentru sănătatea prescolarului - o alimentație adecvată previne problemele de sănătate cum ar fi obezitatea, diabetul și decalcifierile. Elevul trebuie să consume alimente sănătoase - carne slabă, ouă, legume, cereale integrale, produse lactate zilnic și fructe și legume proaspete. Cele mai importante sunt legumele și fructele, cât mai colorate, deoarece înmagazinează cele mai multe elemente nutritive necesare elevului. În mod normal copiii consumă mai multe calorii deoarece sunt foarte activi, însă pentru a crește au nevoie de vitamine, proteine și minerale. Motivez alegerea acestei teme și din dorința de a aduce un plus de cunoștințe referitoare la educația pentru sănătate printr-o alimentație corectă atât copiilor cât și părinților, prin respectarea regulilor de igienă personală și de grup,

Pentru că am învățat despre anotimpul toamna,ca să aplicăm ce am învățat am organizat un Carnaval al toamnei.Elevii îmbrăcați în costume populare,au adus la școală coșuri cu legume și fructe de toamnă, zacuscă, dulceață,compot, prăjituri cu fructe de toamnă,dovleci. Am observat și descris fiecare plantă și produsele obținute din procesarea fructelor și legumelor.Toate roadele toamnei au fost așezate pe mesele frumos aranjate de către elevi,am cântat cântece dedicate anotimpului de toamnă, am dansat și ne-am simțit bine. La finalul activităților, am concluzionat că am petrecut momente frumoase împreună,că am sărbătorit toamna și ne-am bucurat de noi.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

De-a lungul timpului, educația a fost definită în diverse forme și accepțiuni. Indiferent de perspectiva pe care o avem asupra rolului educației și a modului în care aceasta trebuie organizată, putem afirma un lucru cert: în centrul preocupărilor este copilul, elevul, cel care beneficiază de întreaga atenție a societății și a celor implicați în mod direct în actul educațional.

Copilul pășeste în clasă cu un anumit potențial înnăscut, cu un cumul de informații și comportamente dobândite în urma interacțiunii, mai mult sau mai puțin organizată și direcționată spre o finalitate clar formulată, cu mediul. Elevul este condiționat în reușită atât de aspectele ce țin de propria-i individualitate cât și de anumiți parametri ai mediului educațional al școlii în care acesta învață.

Mediul educațional caracterizează în mod direct și concret organizația școlară. Mediul educațional este reprezentat de specificul interacțiunilor dintre persoanele, lucrurile, informațiile și stările afective care determină și influențează procesele și relațiile educaționale. Principalii parametri ai mediului educațional sunt: umani (relațiile din cadrul grupului, comunicare, stiluri manageriale, atitudini); informaționali (informația și cunoașterea de la nivelul profesorului și elevilor, diferite materiale utilizate, tehnologii- sub aspectul informației) și fizici (spațiu de lucru, condiții de învățare, materiale diverse utilizate în procesul de învățare). O educație de calitate are la bază o relație bine definită între cei trei participanți ai procesului educativ, părinte – elev – profesor, ce poate fi privită drept fundamentală. Comunicarea este cheia succesului și reprezintă mijlocul prin care se realizează o conexiune directă între participanții actului instructiv-educativ.

Comunicarea cu părinții și cu elevii este atât verbală, cât și nonverbală, scrisă sau orală. Părintele este cel care se încrede în cadrul didactic, în influența acestuia asupra copilului și în capacitățile și abilitățile de a îi transmite informații, de a îl ghida și de a îl transforma într-un tânăr capabil să ia propriile decizii. Elevul este cel care relaționează în mod concret atât cu părintele, cât și cu cadrul didactic, el fiind centrul procesului educativ, în timp ce profesorul reprezintă entitatea care are rolul de a forma tânărul, de a îi identifica punctele forte și de a îl dezvolta, de a îi fi aproape din umbră în drumul spre adolescentul de mâine și mai apoi în adultul capabil să ajute societatea.

În prezent, în societatea modernă, care se dezvoltă zilnic, elevii au nevoie de validare, au nevoie să știe că sunt înțeleși și ascultați, iar rolul cadrului didactic este de a îl determina pe elev să se autodepășească, să reușească, să aibă încredere în propriile puteri și să se exprime liber, clar, coerent. Un mediu prietenos, o atmosferă pozitivă, ajută elevul să evolueze și să se dezvolte armonios, îl determină pe acesta să își exprime părerile, să se poziționeze pro sau contra subiectului abordat, să devină capabil să poarte un dialog, să ofere argumente pentru ceea ce gândește, să se formeze pentru adultul de mâine și să devină parte activă a societății

din care face parte. Formarea elevilor de astăzi asigură o bună organizare a viitorului țării, iar aceasta poate să fie realizată doar dacă la baza ei se află o comunicare eficientă și corectă. Este de dorit ca indiferent de subiectul abordat în cadrul orelor de curs să fie realizată o conexiune cu viața reală; astfel, dacă subiectul lecției este *Adjectivul*, se poate insera și o activitate prin care elevilor li se solicită să ofere adjective potrivite pentru situații din realitate, precum: pentru grădina bunicii, pentru un gadget folosit sau dorit, pentru un fel de mâncare, pentru o piesă vestimentară, pentru un film sau poate pentru o ființă la care le sare gândul pe moment.

Așteptările societății din partea școlii sunt într-o continuă creștere, ceea ce obligă cadrul didactic să devină un bun profesionist al comunicării didactice, atât în planul stăpânirii tehnicii comunicării, cât și în cel al rezonanței receptorului, în cel al influențării formării personalității acestuia sub multiple aspecte, competența comunicativă căpătând, în felul acesta, o valoare integrativă a aptitudinii sale pedagogice. În acest context, metodele activ-participative sunt cele care stau la baza unor activități instructiv-educative care să ofere rezultate bune, elevii interacționează între ei, dar și cu profesorul care ghidează actul și fac din comunicarea didactică un proces viu, modern și complex.

Școala trebuie să aibă în centrul preocupărilor elevul. Reușita școlară a acestuia pornește de la modul în care se asigură implicarea și motivarea pentru învățare. Un rol important în creșterea calitatii actului educațional este creativitatea.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări. Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)- Ana Avramescu, "Creativitatea și cultivarea ei în școală" Toti oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor. Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului etc. În ceea ce privește evaluarea, învățătorul care are o conduită creativă recurge cu precădere la: instituirea unor perioade de neevaluare, amânarea evaluării în genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluării și încurajarea permanentă a elevilor. Factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relația educațională, iar în cadrul acesteia atitudinea învățătorului în clasă și în afara ei. Acest lucru a fost demonstrat experimental, de către psihologul American E. P. Torrance, cu peste patru decenii în urmă. El a constatat că superioritatea înregistrată de lotul de elevi care a avut educatori cu atitudine pozitivă față de creativitatea elevilor a fost considerabilă. Această stare de lucruri se explică prin tendința elevilor de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori, precum și prin faptul că educatorul are un rol esențial în stimularea și dezvoltarea creativității elevilor.

Lecțiile de comunicare oferă reale posibilități de organizare și desfășurare a unor activități menite a dezvolta capacitatea de creație a elevilor: povestirea cu schimbarea formei,

povestirea prin analogie, continuarea povestirii, intercalarea unor noi episoade în povestiri, dramatizarea povestirilor, redactarea compunerilor, crearea de poezii, ghicitori, transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă, jocurile didactice orale etc. Formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare verbală se află în strânsă legătură cu formarea și dezvoltarea capacităților de creație.

La povestirile prin contrast, dacă se relatează despre un personaj cu o conduită exemplară, se poate cere elevilor să construiască o povestire în care să apară un personaj cu însușiri morale, fizice, opuse celui prezentat în text. O altă posibilitate prin care elevii pot interveni în continuarea povestirii o pot oferi textele cu caracter descriptiv. Astfel, ei sunt invitați să-și imagineze ce lucruri ar putea întâlni în viitor, alături de peisajele descrise. Elementele de exprimare a opiniei personale cu privire la personaje, fapte, evenimente, stilul realizării creației, ce le-a plăcut mai mult copiilor din lecție, constituie intervenții creatoare ale acestora. Alte exerciții de intervenție creatoare pot fi continuarea povestirii sau a conținutului unor texte, exprimarea unui alt punct de vedere cu privire la deznodământ, răspunsuri la întrebări precum: “ce s-ar întâmpla dacă...voi ce ați fi făcut dacă...” și altele.

La matematică, orice raționament, orice rezolvare de probleme constituie în același timp și o manifestare a creativității gândirii. În scopul cultivării gândirii și imaginației elevilor în activitățile matematice am folosit procedee variate printre care: completarea unor enunțuri lacunare, a unor date care lipsesc din problemă, completarea întrebării problemei sau modificarea acesteia, complicarea problemei prin introducerea de noi date, rezolvarea unor probleme prin două sau mai multe procedee, alegerea celei mai simple și mai economicoase căi de rezolvare, transformarea problemelor compuse în exerciții, încât ordinea operațiilor să fie în succesiunea judecăților și a relațiilor corespunzătoare conținutului problemei.

Activitatea în afara clasei și extrașcolară oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginației, creativității. În cercurile de elevi se desfășoară o activitate liberă. Aici se pot exersa diferite metode de stimulare a imaginației, cum ar fi brainstorming-ul. Educatorul poate organiza întâlniri cu oameni de știință sau de artă care pot vorbi despre munca lor, despre dificultăți și satisfacții. Ei pot trezi vii interese pentru problemele ce-i preocupă. Șezătorile, atelierele, vizitarea expozițiilor, muzeelor, excursiile, serbările școlare largesc orizontul, câmpul fanteziei copiilor și sunt surse de inepuizabile întrebări. Atelierele școlare sunt activități extracurriculare, care au mari valențe educative. Aceste activități permit exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentați într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună. Toate aceste activități au un rol formativ, dar ele își ating scopul numai în măsura antrenării elevilor la realizarea lor, punând în valoare capacitățile intelectuale, afective, estetice și fizice ale copiilor. Micii artiști trebuie încurajați, stimulați pentru a realiza buna dispoziție și participarea cu interes de-a lungul pregătirii și desfășurării spectacolului. Serbările copilăriei, momentele acestea de maximă bucurie, atât pentru copii, cât și pentru părinți, întăresc și fortifică sufletele viitorilor adulți. Toate acestea aduc lumină în suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și stimulează gândirea creatoare.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe pentru elevi.

Bibliografie: 1)Cosmovici A., Iacob L., „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „Creativitatea și cultivarea ei în școală”

2)*** „Creativitate în învățământ”, Editura Terra, Focșani, 2004, cap. „Educarea creativității în școală”

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

BRÎNDUȘAN ALINA-ADRIANA GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.27 BAIA MARE

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programă școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolarii diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolarii din grupa pe care o coordonez la GPN Jiblea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobila (în cadrul GPN Jiblea Nouă doar trei preșcolari au acces la calculator) îl are asupra sănătății preșcolarii, am repartizat timpul activităților în felul următor:

- 📅 9:00 - 9:30 întâlnirea de dimineață
- 📅 10:30 - 11:00 activitate didactică de consolidare/ testare/ învățare
- 📅 19:00 - 19:30 povestea de seară.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarii, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ

și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net și youtubekids.com. Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Proiect comunitar

prof. Buda Lavinia și prof. Cotârlă Corina,
Școala Gimnazială Bonțida

Denumirea instituției care depune proiectul :

Adresa :

Echipa proiectului :

Persoana de contact :

Numere de telefon utile:

Adresa de e-mail a persoanei de contact:

Număr fax: 0264262282

Data depunerii proiectului:

1. Denumirea proiectului

Cartea, prietena mea

Motto "O carte, un profesor, un stilou sunt suficiente pentru a schimba lumea"
(Malala Yousafzai)

2. Prezentarea contextului și descrierea problemei

Școala Gimnazială Bonțida dispune de o bibliotecă, dar din păcate insuficientă dotată cu cărți necesare dezvoltării personale a elevilor și desfășurării unor activități didactice. Considerăm că dotarea bibliotecii cu câteva cărți va face mult mai atractiv procesul educativ și va contribui la reducerea numărului de elevi care întâmpină dificultăți de citire și scriere motiv pentru care abandonează școala mult prea timpuriu.

Există un procent însemnat de elevi care sunt în risc educațional, dar și o pondere semnificativă a elevilor care fac parte din grupurile vulnerabile motive pentru care este necesar să intervenim prin organizarea unor activități alternative prin intermediul cărora să valorificăm potențialul creativ și să atragem elevii spre școală.

Proiectul contribuie la combaterea excluziunii sociale și îmbunătățirii șanselor de integrare a elevilor aparținând grupurilor vulnerabile, promovând multiculturalismul și non-discriminarea prin intermediul lecturii, jocurilor și poveștilor terapeutice și desfășurării unor activități practice.

Ne dorim să trezim interesul elevilor pentru carte prin intermediul lecturii atât la școală cât și acasă. Elevii sunt încurajați să citească acasă împreună cu părinții cât și la școala în cadrul grupului de lectura. Vom promova lectura atât în rândul elevilor din primar cât și din gimanziu, oferind sprijin elevilor cu CES sau cu alte deficiențe de învățare. Proiectele vor fi realizate la școala împreună cu profesorii coordonatori ai activităților și vor avea drept scop atragerea spre carte și a altor elevi. Lectura va fi ilustrată prin realizarea unor desene/picture în colaborare cu profesorii de educație plastic din școală. Proiectele vor fi expuse pe holurile școlii cât și la bibliotecă.

3. Scopul proiectului:

Acest proiect își propune să apropie toți actorii educaționali implicați (elevi, profesori și părinți) de tematica lecturii. Prin lectura unor cărți, vizionarea unor documentare/filme/animații și prin realizarea unor creații artistice și plastice, elevii vor reflecta nu doar asupra importanței lecturii ci și asupra influenței acestor cărți asupra culturii. Elevii vor avea posibilitatea să realizeze proiecte, prezentări interactive, să realizeze fișe de lectură, desene/picturi pe tematica lecturilor făcute.

4. Obiectivele proiectului:

- sensibilizarea elevilor privind tematica lecturii;
 - crearea unor deprinderi de lectură critică la elevii cu CES sau cu alte dificultăți de învățare, realizată cu scopul de a distinge adevăr și ficțiune la care face referire un text, o relatare autobiografică, un roman, dar și în vederea îmbunătățirii rezultatelor la evaluările naționale sau la alte evaluări externe;
 - dezvoltarea capacității de a vorbi în public, de a face o sinteză și de a prezenta produsele propriei munci sau activități de cercetare/investigație;
 - familiarizarea/încurajarea elevilor cu CES sau cu alte dificultăți de învățare cu lectura;
 - diversificarea activităților de socializare, compensare, reabilitare și integrare școlară și socială a elevilor cu CES sau cu alte dificultăți de învățare, prin încurajarea lecturii și participării la concursuri școlare;
 - compensarea, reabilitarea elevilor cu CES și dizabilități prin diferite activități, precum și participarea acestora la concursuri și competiții interșcolare;
 - atragerea comunității/părinților în sprijinirea activităților de cercetare, vizitare și valorificare a elementelor de cultură locală.
- **Măsurabile** - îmbunătățirea performanțelor școlare a 10 elevi
 - **Realizabile** – participarea la concursuri și activități extrașcolare realizate de alte instituții de învățământ a unui număr de 10 elevi
 - **Realiste**- menținerea rezultatelor la concursuri și competiții școlare abținute în anii școlari anteriori
 - **Încadrate în timp**- februarie-mai 2022

5. Activități

Denumirea activității	Materiale/Resurse necesare	Responsabil	Durata/ Perioada de implementare
<i>Cerc de lectură</i> - "O carte, un profesor, un stilou sunt suficiente pentru a schimba lumea" (Malala Y ousafzai)	Elevii claselor V-VIII, vor utiliza cărțile achiziționate.		februarie-mai 2022
#ZICI2022 ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ 2 februarie	Lectura cărților achiziționate și ilustrarea conținutului prin desene/picturi		Februarie 2022

	Lectura unor povești de profesori la elevii din clasele a III-a, clasa I de către elevi din gimnaziu și/sau profesori		
Ziua mondială a cărții -în ziua de 23 aprilie toți elevii din școală , precum și cadrele didactice vor citi 15 – 20 minute.	Cărțile preferate		23 aprilie 2022
Atelier de film	Vizionarea unor filme pe baza unor cărți citite		februarie - mai 2022

6. Beneficiari:

Școala Gimnazială Bonțida din comună Bonțida are un număr total de 343 elevi.

Se solicită anexarea unui tabel cu lista posibililor beneficiari.

7. Contribuția comunității:

Activitățile cuprinse în proiect au caracter extrașcolar, acestea se vor desfășura după orele de curs. Activitatea dascălilor implicați (care nu este retribuită) este considerată contribuție din partea comunității.

8. Impactul proiectului/Rezultatele proiectului

Rezultatele aplicării acestui proiect ar trebui să satisfacă nevoile de grup, individuale, comunitare (elevi, părinți, comunitate). Sperăm să crească numărul de elevi participanți la diferite concursuri regionale, județene sau naționale.

Impactul pe termen scurt:

- schimb de experiență pentru elevi și profesori, cunoașterea reciprocă a participanților într-un context non-formal;
- dezvoltarea capacității de comunicare prin intermediul educației non-formale.

Impactul pe termen lung:

- îmbunătățirea comunicării între instituțiile locale și zonale;
- încheierea de parteneriate între instituții școlare și ONG pentru realizarea unor activități extrașcolare;
- creșterea calității în învățământ.

9. Promovarea proiectului în comunitate

După încheierea proiectului vom menține și dezvolta parteneriatele încheiate și vom căuta noi parteneri în vederea derulării altor activități.

Proiectul va fi mediatizat și prin intermediul următoarelor activități:

- instrumente în format electronic- pagina web, prin care ne propunem promovarea

imaginii școlii <https://scoalabontida.ro/>

- pe pagina de facebook a Școlii Gimnaziale Bontida
- articole în presa locală și județeană
- expoziție cu produsele realizate în cadrul proiectului

10. Bugetul

Contribuția școlii:

- punerea la dispoziție a sălilor de clasă pentru desfășurarea activităților;
- cadrele didactice pentru supravegherea și îndrumarea elevilor.

Contribuția comunității:

- facilitarea organizării unor activități de promovare a rezultatelor obținute de elevi în cadrul diferitelor competiții.

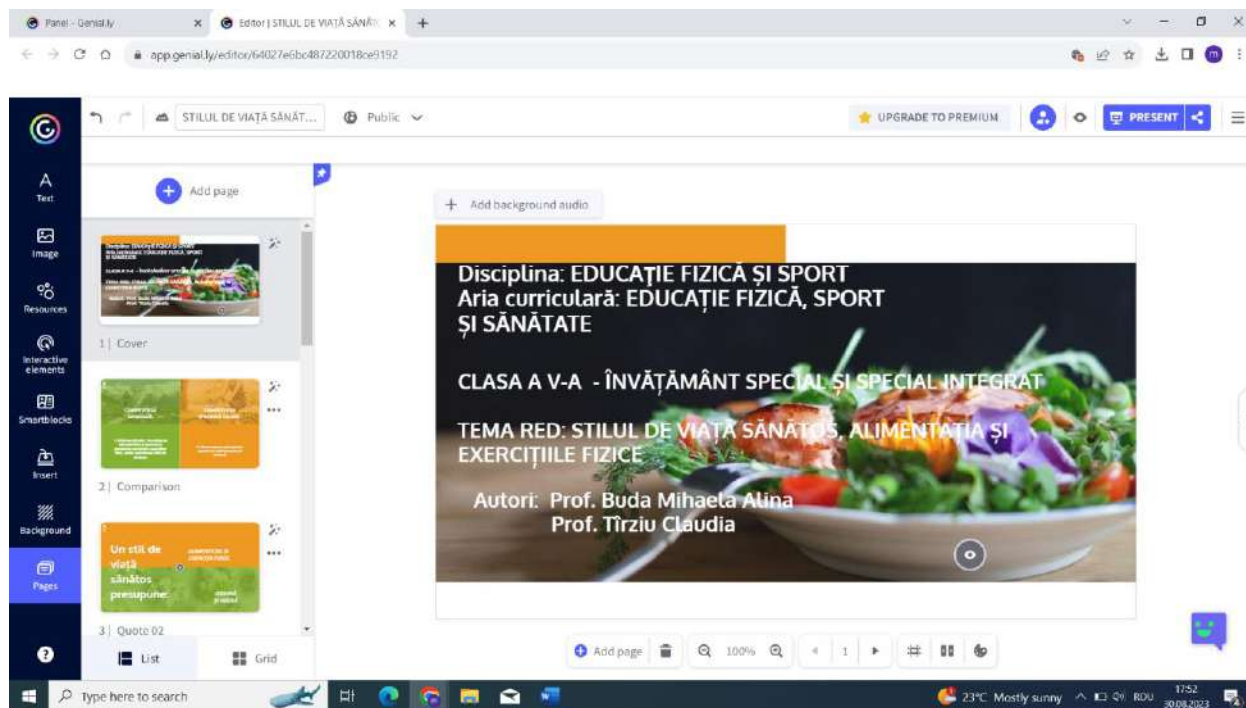
Nr. crt.	Denumirea produsului	Pret buc.	Nr.buc	Total costuri
1.	Hârtie copiator A4	20 lei	4	80 lei
2.	Hârtie colorată A4	82 lei	1	82 lei
3.	Lec Culori Acrilice Deli 12/set Dlec1212	29 lei	3	87 lei
4.	Koh Carton Panzart Standrt 15*15cm K9920s-15x15	5,19 lei	2	10,38 lei
5.	Ada Rama Cu Panza 18*24 Daco Pz1824	17,99 lei	4	71,96 lei
6.	Leg Pensule Grand 12/set Varf Rotund P482	15,49 lei	2	30,98 lei
7.	Gol Foarfeca Evo 21cm Ev3f12/ Gp0352	7,99 lei	2	15,98 lei
8.	Lec Lipici Solid Kores 15g Ko12152	6,49 lei	4	25,96 lei
9.	Ada Lipici Silicon Daco 50ml Lc050	6,49 lei	4	25,96 lei
10.	Leg Magneti 30mm 12/set M599 N	7,49 lei	2	14,98 lei
11.	Ada Folie Protectie A5+ Daco 45 Microni 100/set Fo501	14,99 lei	2	29,98 lei
12.	Lec Ecran Proiectie 150*150 De Perete Emss1515	459 lei	3	1.377 lei
13.	Eu Folie Laminat A4 100 Mic 100/set 20271	59.90 lei	1	59.90 lei
14.	Adina Lateș, <i>Noapte bună Rita</i> , Booklet, 2020	22 lei	1	22 lei
15.	Adina Lateș, <i>Tobi broscuța fără frică</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
16.	Franziska Gehm, <i>Învață să citești cu Cifulici</i> , Booklet, 2020	24 lei	1	24 lei
17.	Manfred Mai, <i>Cu Dragonul la școală</i> , Booklet, 2020	22 lei	1	22 lei
18.	David Gruev, <i>Cămila Luca vrea pelerină</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
19.	David Gruev, <i>Cel mai cuminte copil din lume</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
20.	Cornelia Funke, <i>Alma, vrăjitoarea bucluclășă</i> , Booklet, 2018	22 lei	1	22 lei
21.	Adina Lateș, <i>Pepi porumbelul mesager</i> , Booklet, 2018	22 lei	1	22 lei

22.	Herve Mestron, <i>O poveste despre un băiat și o fată</i> , Booklet, 2020	29 lei	1	29 lei
23.	Christine Frasseto, Guillame Leturgie, <i>Dulce sărat</i> , Booklet, 2020	29 lei	1	29 lei
24.	Jessica Park, <i>Băiatul de pe facebook</i> , Booklet, 2019	35 lei	1	35 lei
25.	Jessica Park, <i>Fata de pe facebook</i> , Booklet, 2019	35 lei		
26.	Rachel Haustfater, <i>Danny spune NU!</i> , Booklet, 2019	28 lei	1	28 lei
27.	Joelle Ecmier, <i>ENZO dintr-a șasea</i> , Booklet, 2021	28 lei	1	28 lei
28.	Marianne Rubinstein, <i>Curajul de a fi tu însuși</i> , Booklet, 2021	26 lei	1	26 lei
29.	Marcus Emerson, <i>Agent secret în clasa a VI-a</i> , Booklet, 2021	28 lei	1	28 lei
30.	Michael Buckley, <i>NERDS – Nemaipomenita Echipă de Reacție anti-Dezastru și Spionaj</i> , Booklet, 2018	33 lei	1	33 lei
19.	Cheltuieli Transport	90 lei		90 lei
			Total cheltuieli	2159,83 RON

Stilul de viață sănătos, alimentația și exercițiile fizice

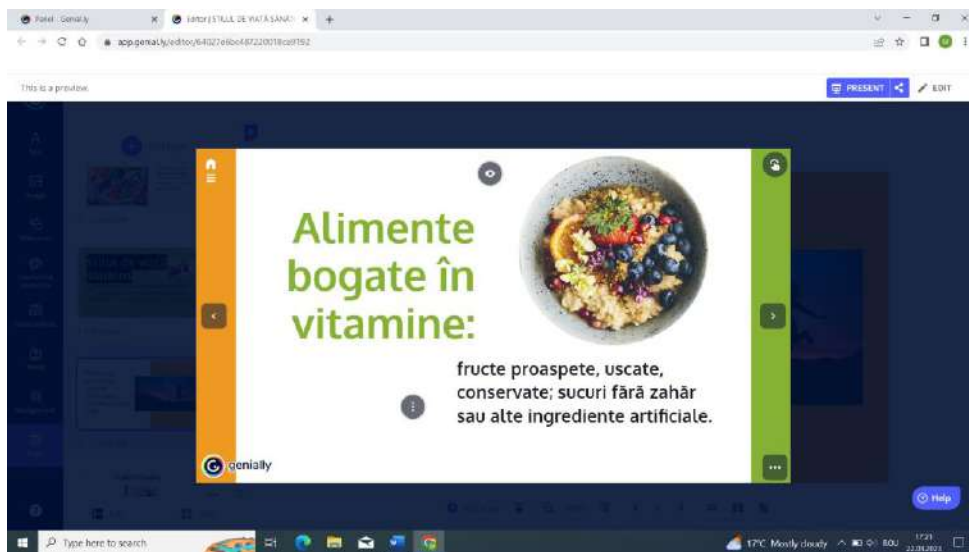
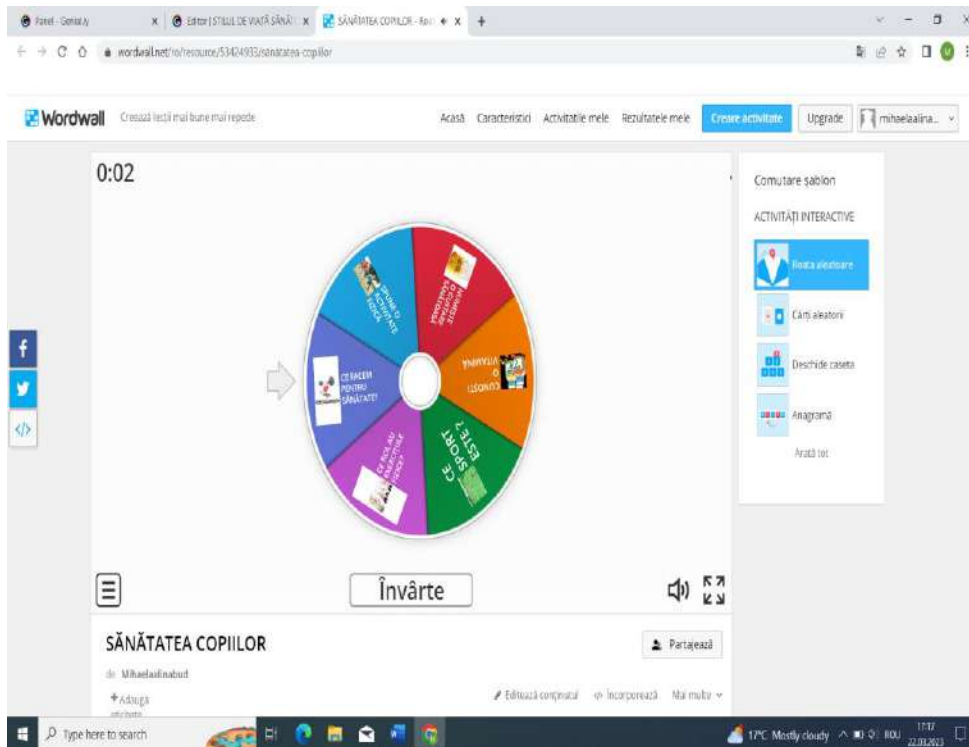
Am creat resursa digitală „*Stilul de viață sănătos, alimentația și exercițiile fizice*”, pe platforma **Genially**. Am ales această platformă datorită multitudinii de instrumente pe care le oferă, care m-au ajutat să creez o resursă cu design plăcut coloristic, interactivă și care să mențină treaz interesul elevilor.

Pașii resursei digitale „*Stilul de viață sănătos, alimentația și exercițiile fizice*”:
<https://view.genial.ly/64027e6bc487220018ce9192/presentation-stilul-de-viata-sanatos-alimentatia-si-exercitiile-fizice>

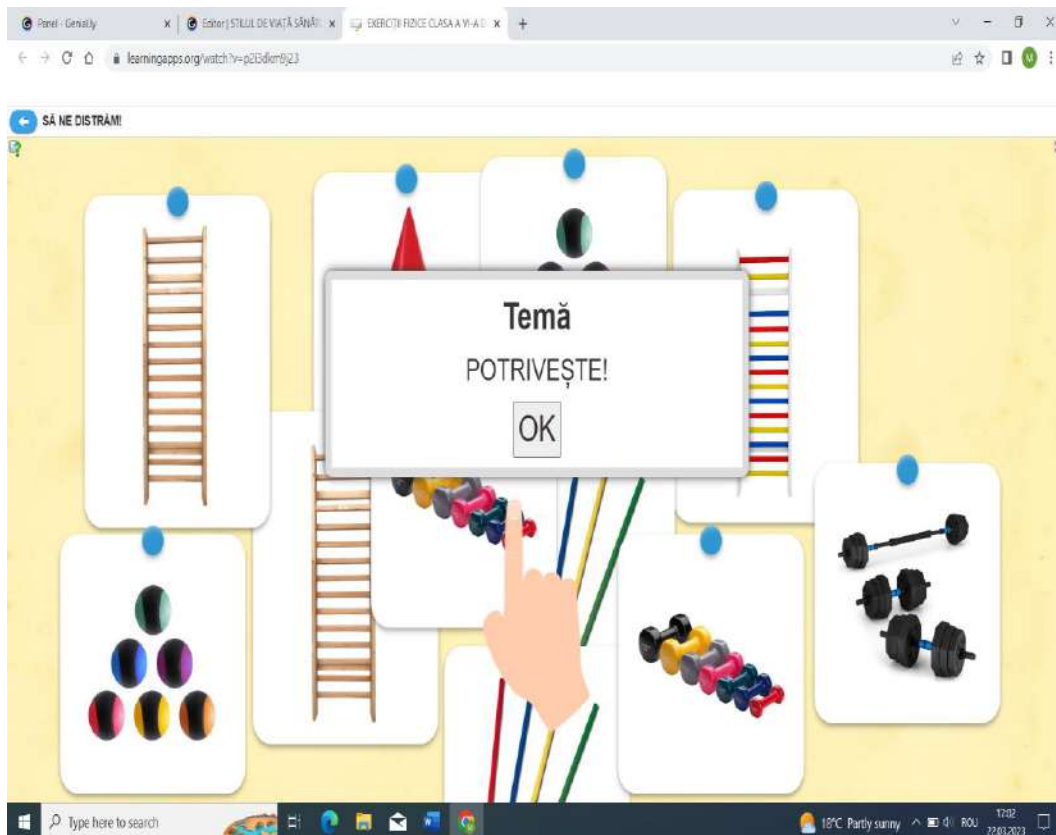
1. introducerea constă în reactualizarea cunoștințelor - elevii trebuie să răspundă la întrebări simple (Wordwall - cu ajutorul Roții care se învâрте):

<https://wordwall.net/ro/resource/53424933>

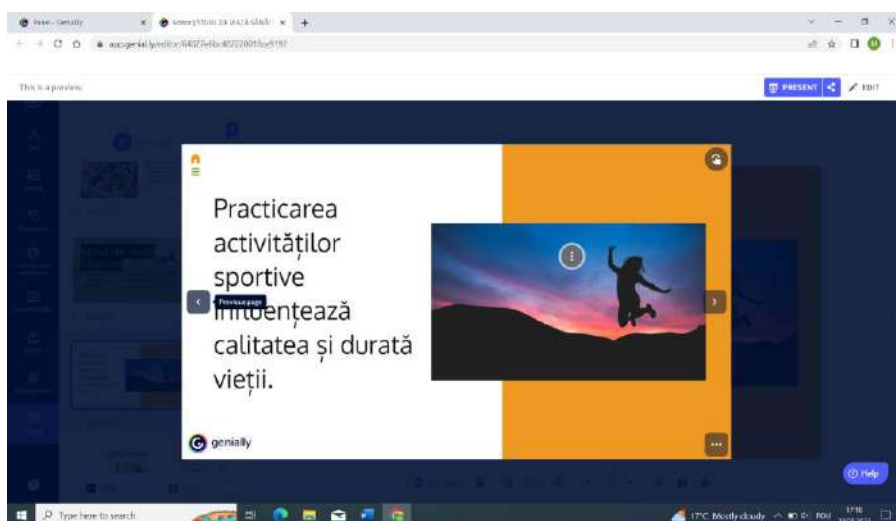
2. elevii trebuie să recunoască și potrivească materialele -obiectele portative și fixe necesare efectuării exercițiilor fizice

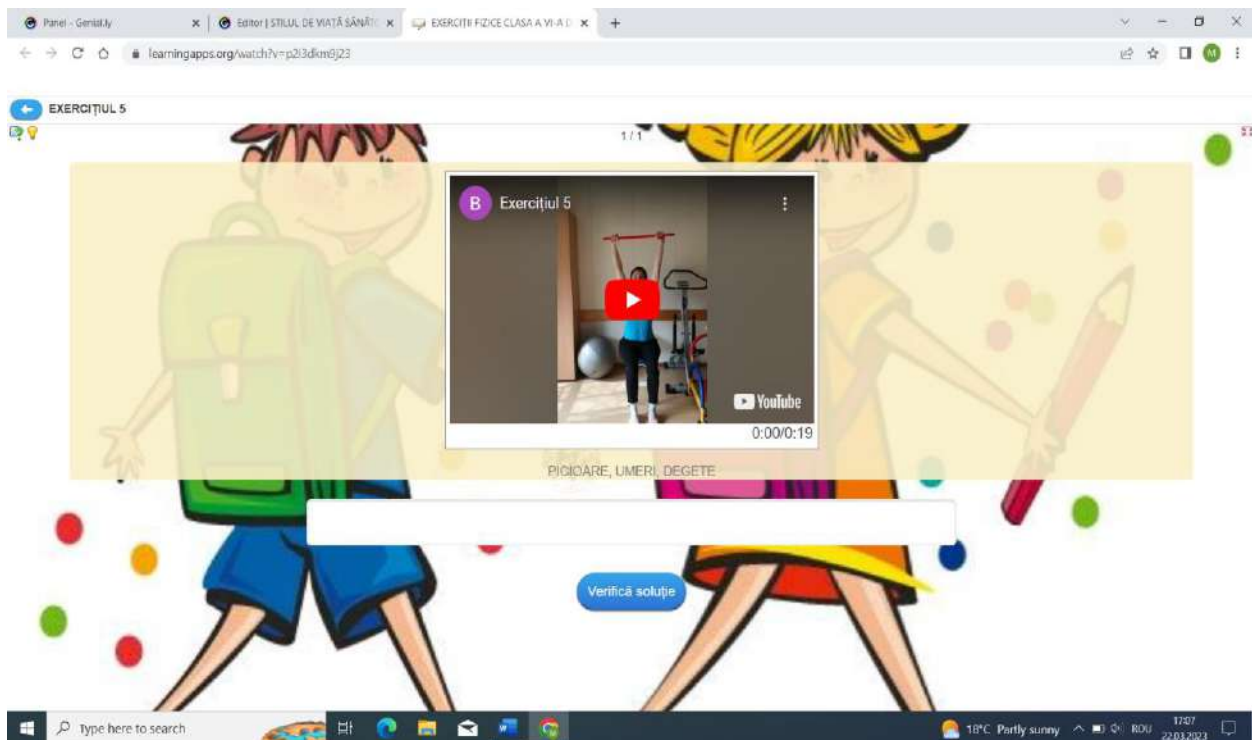
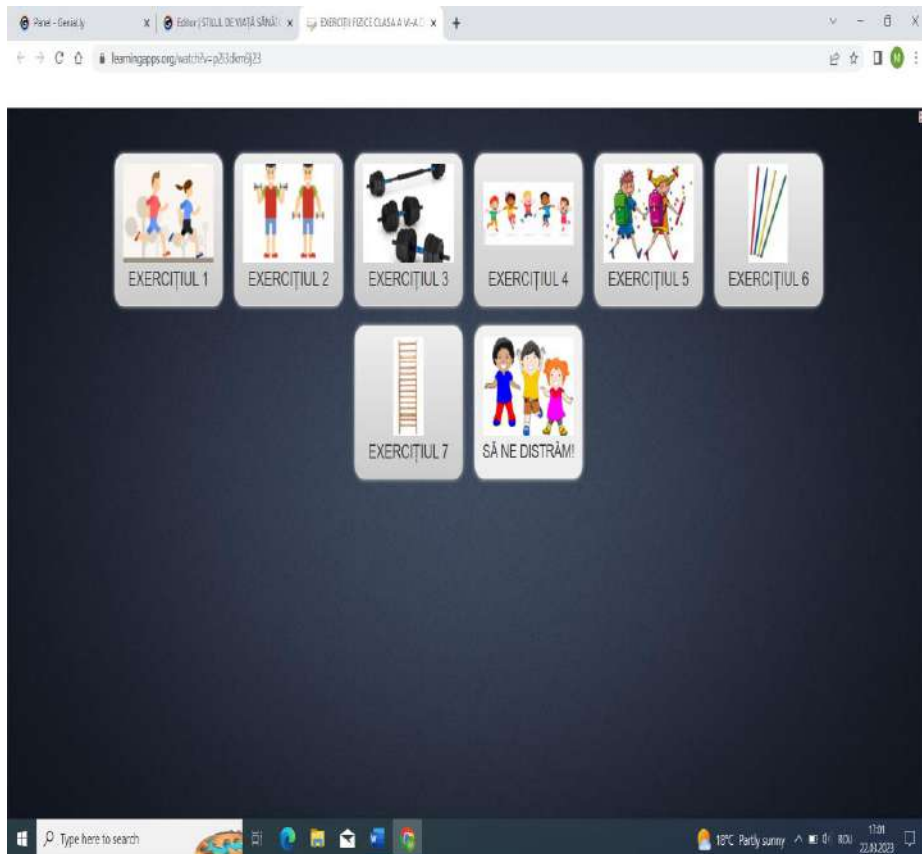
<https://learningapps.org/watch?v=pc87c1a6t23>

3. elevii primesc informații legate de consumul fructelor și legumelor, apoi li se explică importanța efectuării exercițiilor fizice , vizionează 7 filmulețe create în platforma **Learning Apps**; și răspund la întrebări cu variante ajutătoare:

<https://learnigapps.org/watch?v=p2i3dkm9j23>

EXERCITIUL 2

1/1

B Exercițiul 2

0:00/0:19

YouTube

Exercițiul 2

MUSCHII FETEI, MUSCHII BRATELOR, MUSCHII, PICIOARELOR

Verifică soluție

4. La final , există o recapitulare cu ajutorul **Kahoot**-ului, care poate fi și o formă de evaluare cu feed-back imediat.

The image shows a screenshot of a web browser displaying a Genially presentation. The browser's address bar shows the URL app.genially.com/editor/64027e6bc487220018ce9192. The presentation slide is titled "SĂ RECAPITULĂM!" (Let's recap!). It features four images: a woman riding a bicycle, hands holding a green apple, a bowl of fresh vegetables, and a person hiking on a mountain trail. The Genially logo is visible in the bottom left corner of the slide. The Windows taskbar at the bottom shows the date 22.03.2023 and time 17:06.

<https://create.kahoot.it/share/sanatatea-copiilor/10bee7d9-3641-48ec-9e74-aa0d06fc2fcc>

Panel - Genial.ly x Editor | STILUL DE VIAȚĂ SĂNĂȚI x Sănătatea copiilor - Details - Kahoot! x +

create.kahoot.it/share/sanatarea-copiilor/10bee7d9-3641-48ec-9e74-aa0dd06fc2fcc

Kahoot!

Sănătatea copiilor

0 plays · 0 players

A public kahoot

 mihaelaalinabuda
Updated 3 weeks ago

Log in to save results!

Log in or sign up to view reports after the game, or continue as a guest without access to results.

[Log in](#)

[Sign up](#)

[Continue as guest](#)

Questions (8)

[Show answers](#)

1 - True or false
Consumul de legume crude are beneficii pentru sănătate?

5 sec

2 - True or false
Fructele proaspete reprezintă o gustare sănătoasă?

5 sec

3 - True or false
Sucurile proaspete nu reprezintă o gustare sănătoasă?

10 sec

4 - True or false
Practicarea exercițiilor fizice influențează calitatea vieții?

5 sec

5 - True or false

Type here to search

18°C. Partly sunny

17:06

22.03.2023

Observație; resursa este concepută pentru elevii cu cerințe educaționale speciale.

Eficiență și calitate în demersul didactic

Budurcă Alina Nicoleta

Secretar

Școala Gimnazială "Ioan Grigore Teodorescu" Sat. Ruseni

*„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.
Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”*

Sf. Ioan Gură de Aur

*" Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă, să se ridice și să se înșele.
Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși, sunt posibile."*

Pestalozzi

Pornind de la acest îndemn, trebuie să-i învățăm pe copii să învingă dificultățile prin intervenții reale, posibile, să-i situăm în dialog cu mediul sau să-i facem să-și exerseze capacitatea de a opta și de a decide.

În vederea îmbunătățirii sistemului actual de educație anul școlar care tocmai s-a încheiat 2022 – 2023 a adus o schimbare majoră cu privire la structura sa și anume: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și s-a încheiat în data de 16 iunie.

Așadar, Ministerul Educației a venit cu o propunere a structurii anului școlar nouă, care a fost împărțită în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. S-a urmărit ca perioadele de învățare și perioadele de odihnă să fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- neschimbarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/ material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și

concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-invățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

Structura anului școlar 2022-2023

- Modulul 1: 5 septembrie 2022 - 21 octombrie 2022 - Cursuri
- 22 octombrie 2022 - 30 octombrie 2002 - Vacanță (o săptămână pentru toți elevii)
- Modulul 2: 31 octombrie 2022 - 22 decembrie 2022 - Cursuri
- 23 decembrie 2022 - 8 ianuarie 2023 - Vacanță
- Modulul 3: 9 ianuarie 2023 - 3, 10 sau 17 februarie 2023 - Cursuri (data va fi stabilită de inspectoratele școlare
- 6-23 februarie 2023 - Vacanță o săptămână la decizia inspectoratelor școlare
- Modulul 4: 13, 20, 27 februarie 2023 - 6 aprilie 2023 - Cursuri
- 7 aprilie 2023 - 18 aprilie 2023 - Vacanță
- Modulul 5: 19 aprilie 2023 - 16 iunie 2023 - Cursuri
- 17 iunie 2023 - 3 septembrie 2023 - Vacanță

Vacanțe în anul școlar 2022-2023

Anul școlar 2022-2023 va avea cinci vacanțe:

Vacanță: de sâmbătă, 22 octombrie 2022, până duminică, 30 octombrie 2022;

Vacanță: de vineri, 23 decembrie 2022, până duminică, 8 ianuarie 2023;

Vacanță: o săptămână, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, în perioada 6—26 februarie 2023;

Vacanță: de vineri, 7 aprilie 2023, până marți, 18 aprilie 2023;

Vacanță: de sâmbătă, 17 iunie 2023, până duminică, 3 septembrie 2023;

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

PROF. BUDUREAN CORINA

COLEGIUL TEHNIC „TRAIAN VUIA” ORADEA

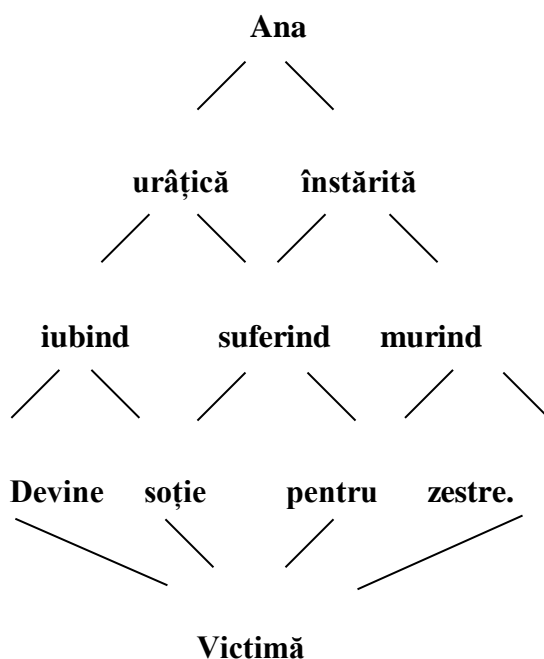
În cadrul orelor de limba și literatura română am acordat o atenție deosebită strategiei pe care o folosesc, utilizând metodele moderne, inovative ca alternativă a celor tradiționale, pentru a face mai atractive și mai dinamice lecțiile. Prin folosirea acestor metode l-am pus pe elev în situația de a dobândi cunoștințele printr-un efort propriu de investigație experimentală, cultivându-i independența, spiritul critic, creativitatea și originalitatea. Dintre caracteristicile acestor metode se pot menționa: centrarea pe elev și pe activitate, comunicarea multidirecțională, dezvoltarea gândirii, formarea de aptitudini, de deprinderi, valorificarea evaluării formative, încurajarea inițiativei, dezvoltarea unei relații armonioase între profesor și elev.

Metodele inovative s-au dovedit eficiente atât la clasele cu un nivel scăzut de cunoștințe, cât și la cele cu rezultate deosebite, la prima categorie necesitând însă alocarea unui timp mai mare pentru realizarea cerințelor. De asemenea, aceste metode activ-participative au fost apreciate de elevii cu cerințe educaționale speciale, deoarece sunt bazate pe cooperare și implică stilul de învățare vizual, cunoștințele fiind mai ușor reținute de această categorie de elevi. Dintre metodele moderne pe care le-am folosit la clasă am selectat câteva preferate de elevi: mind-map-ul, starburstingul, cvintetul, ciorchinele, metoda cubului, rebusul. Metodele au avut eficiență în special în cadrul orelor în care s-a studiat caracterizarea personajelor sau apartenența unei opera la o specie literară.

În lecțiile alocate studierii romanului „Ion” de Liviu Rebreanu, am utilizat mai multe metode moderne pentru a observa care este cea mai potrivită, în funcție de nivelul fiecărei clase. La una dintre clase, după ce am identificat, prin conversație euristică, personajele feminine ale romanului care aparțin celor două clase sociale: țărănimea (Ana, Florica, Zenobia, mama Anei, Savista, Paraschiva) și intelectualitatea (Maria Herdelea, Laura, Ghighi, Roza Lang, Lucreția Dragu) am folosit metoda cvintetului pentru a sintetiza cele mai importante aspecte ale biografiei acestora. De aceea, i-am solicitat pe elevi să realizeze un cvintet (strofă alcătuită din cinci versuri) care s-o aibă în centru pe Ana, respectiv alte personaje feminine din roman, răspunzând celor cinci cerințe:

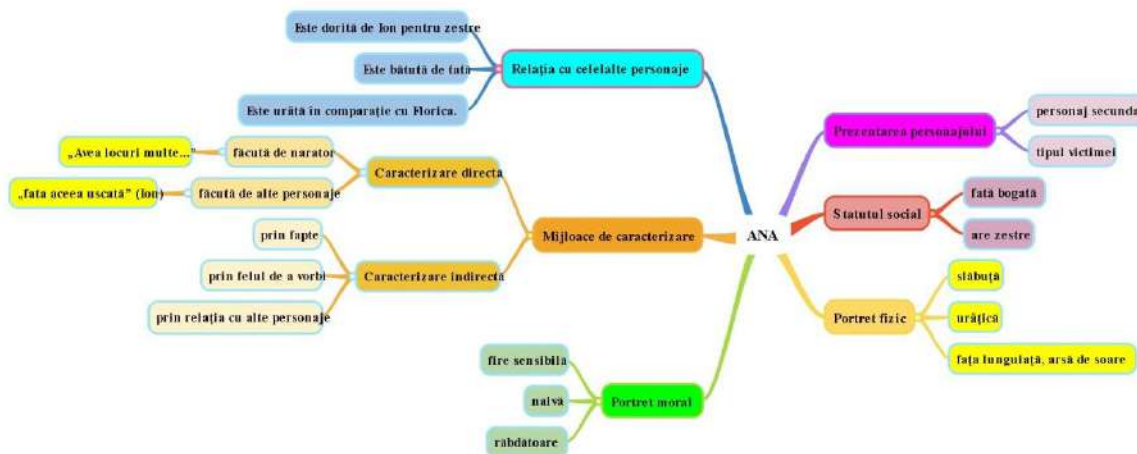
1. Subiectul..... Ana.
2. Două adjective care o caracterizează.....
3. Trei verbe ce exprimă acțiunile sale.....
4. Un enunț alcătuit din patru cuvinte exprimând sentimentul vostru față de subiect.....
5. Un cuvânt care exprimă esența subiectului... ..

Rezultatul a constat în realizarea unor cvintete pentru fiecare personaj feminin, cvintete prin intermediul cărora elevii au subliniat nu numai elemente de biografie, ci și elemente de portret fizic sau moral ori aspecte ale clasei sociale căreia îi aparțin. Un astfel de cvintet a fost cel care a surprins particularitățile Anei:

Mind-map-ul este o metodă inovativă, o metodă grafică de organizare a ideilor, care are rolul de a crește capacitatea de gândire a elevilor, învățarea rapidă, memorarea, precum și creativitatea. De asemenea, facilitează reprezentarea conexiunilor și a relațiilor dintre idei și concepte. Toate cunoștințele sunt sintetizate și expuse pe o pagină, astfel încât elevii să rețină mai ușor cunoștințele predate în timpul orei. Harta mentală sau mind-map-ul cartografiază aceste cunoștințe, determinând elevii să se concentreze asupra aspectelor celor mai importante pe care pot să le rețină mai ușor. Se pot folosi în acest scop culori, cuvinte-cheie și imagini. Se pot atașa și link-uri sau documente pentru informațiile mai ample. La început, se stabilește scopul pentru care se realizează harta mentală, se fixează ideea principală sau conceptul în jurul căruia se realizează harta, apoi se trasează pe o hârtie sau cu ajutorul unor aplicații, dacă se folosesc mijloace digitale, linii curbate care deviază din imaginea centrală conectând ideile principale cu cele secundare și cu detaliile fiecărui nivel analizat.

Am utilizat cu succes harta mentală pentru a caracteriza personajele romanului „Ion”, stârnindu-le interesul elevilor și provocându-i să-și organizeze cunoștințele într-o hartă mentală. O astfel de hartă mentală am realizat la prezentarea Anei pentru ca elevii să poată reține mai ușor particularitățile personajului feminin pe care să le folosească la realizarea portretului sau la prezentarea relației acesteia cu alt personaj, cum ar fi Ion sau Vasile Baciuc.

La lecția de recapitulare, am analizat condiția femeii în comunitatea rurală folosind metoda cubului. În acest scop, am împărțit clasa în șase grupe și am trasat următoarele sarcini de lucru pe care să le rezolve în 15 de minute:

DESCRIE, în zece rânduri, personajul feminin care te-a impresionat cel mai mult.

COMPARĂ cele două personaje feminine antitetice și complementare, Ana și Florica.

ANALIZEAZĂ rolul femeii în familia transilvăneană de la începutul secolului al XX-lea.

ASOCIAZĂ două personaje feminine aparținând unor clase sociale diferite. Scrie câteva asemănări și deosebiri dintre ele (sugestii: Ana și Laura).

APLICĂ/REALIZEAZĂ/SCRIE un fragment de 10 rânduri în care să explici că „*femeia nu e decât o treaptă necesară unui alt scop suprem, un obiect de schimb în vederea stăpânirii bunurilor lumești*”, după opinia lui Eugen Lovinescu.

ARGUMENTEAZĂ afirmația lui George Călinescu potrivit căreia „*Femeia reprezintă două brațe de lucru, o zestre și o producătoare de copii. Odată criza erotică trecută ea încetează de a mai însemna ceva pentru feminitate.*”

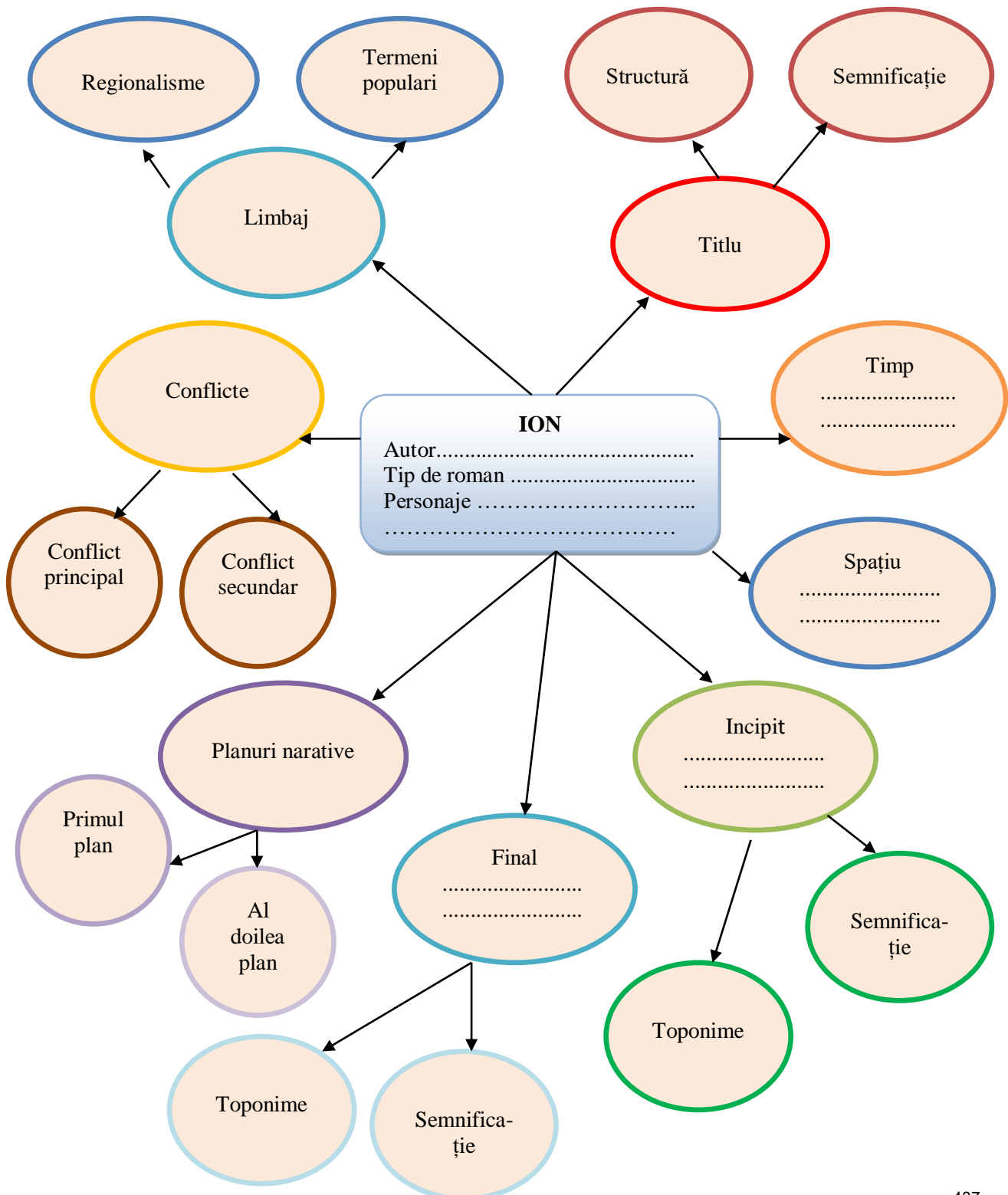
În ceea ce privește caracterizarea personajului principal, Ion, am insistat asupra patimii sale pentru pământ, utilizând metoda starsburstingului.

Starsburstingul este o metodă similară brainstormingului care stimulează crearea de întrebări la alte întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri. Creând întrebările din

colțurile steluței, elevii conștientizează că dragostea pentru pământ influențează toate acțiunile lui Ion, îl determină să sacrifice iubirea pentru Florica și să profite de sentimentele unei fete naive ce încalcă legile nescrise ale satului, fiindcă îl iubește sincer. Obținerea pământului reprezintă pentru el schimbarea condiției sociale și refacerea averii familiei.

Ciorchinele este o variantă mai simplă a brainstorming-ului, care presupune identificarea unor legături logice între idei. Această metodă este utilizată pentru reactualizare (la începutul unei lecții), sintetizare și sistematizare de cunoștințe. Am folosit această metodă la lecția în care am caracterizat personajul principal și, prin ciorchinele realizat, am pus în relație trăsăturile personajului cu elementele de structură și de compoziție a romanului, conform cerințelor programei pentru bacalaureat.

Prin folosirea unei game largi de metode de predare-învățare am încercat să realizez lecții atractive pentru elevi la sfârșitul cărora să rețină informațiile cele mai importante. Am reușit astfel să aleg metoda potrivită fiecărei clase în funcție de nivelul elevilor. Prin intermediul acestor metode inovative am putut realiza și integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale care au colaborat cu ceilalți colegi contribuind la rezolvarea cerințelor.

Bibliografie:

Buzan, Tony, *Arta stăpânirii hărții mentale*, Editura Didactica Publishing House, București, 2019;

Derșidan, Ioan, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2003;

Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Editura Polirom, Iași, 1999;

Popovici Vasile, *Lumea personajului*, Editura Echinocțiu, Cluj-Napoca, 1997;

Rebreanu, Liviu, *Ion*, Editura Facla, Timișoara, 1988

Examenul de bacalaureat national

Proba E.c)

Matematica M_șt-nat

Filiera teoretică, profilul real, specializarea științe ale naturii

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acorda 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de 3 ore.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

- 5p 1. Se considera numărul complex $z=3-2i$. Calculați $|z^2|$.
- 5p 2. Determinați numărul real m știind că punctul $M(2m+1,4)$ aparține graficului funcției $f:\mathbf{R}\rightarrow\mathbf{R}, f(x)=x-7$.
- 5p 3. Rezolvați în mulțimea numerelor reale ecuația $2^{x+1}+4^x=8$.
- 5p 4. Determinați probabilitatea ca alegând un număr natural de 2 cifre acesta să fie număr pătrat perfect.
- 5p 5. Determinați numărul real a pentru care dreptele $(a-2)x-4y=0$ și $3x+4y+2=0$ sunt paralele.
- 5p 6. Arătați că $\sin 2x=0,96$, știind că $\sin x=0,8$ și $x\in(0,\pi/2)$.

SUBIECTUL al-II-lea

(30 de puncte)

1. Fie $x\in\mathbf{R}$ și matricele $A=\begin{pmatrix} 1 & 2 \\ x-1 & 4 \end{pmatrix}$, $B=\begin{pmatrix} 1 & x-1 \\ 2 & 4 \end{pmatrix}$.
- 5p a) Demonstrați egalitatea $\det(A)=\det(B)$.
- 5p b) Determinați numărul real x din egalitatea $AB=\begin{pmatrix} 5 & 8 \\ 8 & 16 \end{pmatrix}$.
- 5p c) Demonstrați că $\det(AB)\geq 0$, pentru orice x real.
2. Pe mulțimea \mathbf{R} definim legea de compoziție “ \diamond ” prin relația $x\diamond y=4x+9y+3$.
- 5p a) Calculați $4^{-1}\diamond 0,(3)$;
- 5p b) Demonstrați că egalitatea $a\diamond b=b\diamond a$ are loc doar dacă $a=b$;
- 5p c) Rezolvați ecuația $x\diamond x=16$.

JANES MARINA

Proba scrisa la matematica_BAC_M_șt-nat

Pagină 1 din 4

1. Se consideră funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}, f(x) = \frac{2x+1}{e^{2x}}$.

5p a) Verificați ca $f'(x) = -\frac{4x}{e^{2x}}$, pentru orice x real;

5p b) Determinați ecuația asimptotei horizontale către $+\infty$ la graficul funcției;

5p c) Arătați că $f(x) \leq 2$, pentru orice x număr real.

2. Fie funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}, f(x) = e^x (3x+2)$.

5p a) Calculați $\int_0^1 f'(x) dx$;

5p b) Calculați $\int f(x) dx$;

5p c) Dacă F este o primitivă a funcției f , aflați numărul real a astfel încât

$$\int_0^a F^2(x) \cdot f(x) dx = \frac{8e^3 + 1}{3}$$

Examenul de bacalaureat national

Proba E.c)

Matematica M_șt-nat

BAREM DE EVALUARE SI DE NOTARE

Filierateoretică, profilul real, specializarea științe ale naturii

- Pentru orice soluție corectă , chiar dacă este diferită de cea din barem , se acordă punctajul corespunzător.
- Nu se acordă fracțiuni de punct , dar se pot acorda punctaje intermediare pentru rezolvări parțiale , în limitele punctajului indicat în barem.
- Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea la 10 a punctajului total acordat pentru lucrare.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

1.	$ z^2 = z ^2 =$ $(3)^2 + (-2)^2 = 13$	2p 3p
2.	$f(2m+1) = 4 \Rightarrow 2m+1-7=4$ $m=5$	3p 2p
3.	$2 \cdot 2^x + 2^{2x} = 8 \Leftrightarrow (2^x)^2 + 2 \cdot 2^x - 8 = 0$ $2^x = 2, \text{ deci } x=1$	2p 3p
4.	Multimea numerelor naturale de 2 cifre are 90 elemente , deci sunt 90 cazuri posibile Multimea numerelor naturale de 2 cifre , patrate perfecte are 6 elemente, deci sunt 6 cazuri favorabile . $p = \frac{\text{nr. cazurilor favorabile}}{\text{nr. cazurilor posibile}} = \frac{6}{90} = \frac{2}{30} = \frac{1}{15}$	2p 2p 1p
5.	Dreptele sunt paralele dacă $\frac{a-2}{3} = \frac{-4}{4}$ $a = -1$	3p 2p
6.	$\sin^2 x + \cos^2 x = 1 \Rightarrow \cos x = 0,6$ $\sin 2x = 2 \sin x \cos x = 0,96$	3p 2p

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

1.a)	$\det(A) = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ x-1 & 4 \end{vmatrix}$ $= 1 \cdot 4 - 2(x-1) = 6 - 2x$ $\det(B) = \begin{vmatrix} 1 & x-1 \\ 2 & 4 \end{vmatrix}$ $= 1 \cdot 4 - (x-1) \cdot 2 = 6 - 2x$ $\det(A) = \det(B)$, pentru orice $x \in \mathbf{R}$	2p 2p 1p
b)	$A \cdot B = \begin{pmatrix} 5 & x+7 \\ x+7 & x^2 - 2x + 17 \end{pmatrix}$ $x+7=8$ si $x^2 - 2x + 17 = 16 \Rightarrow x=1$	3p 2p
c)	$\det(AB) = \det(A) \cdot \det(B) = (\det(A))^2$	3p

JANES MARINA

Proba scrisa la matematica_BAC_ M_șt-nat

	$\det(AB) \geq 0$, pentru orice x real.	2p
2.a)	$4^{-1} \Delta_0(3) = 4 \cdot 1/4 + 9 \cdot 1/3 + 3 = 1 + 3 + 3 = 7$	3p 2p
b)	$b \Delta a = 4b + 9a + 3$ $a \Delta b = b \Delta a \Rightarrow 4a + 9b + 3 = 4b + 9a + 3 \Rightarrow a = b$	2p 3p
c)	$x \Delta x = 4x + 9x + 3 = 13x + 3$ $13x + 3 = 16 \Rightarrow x = 1$	3p 2p

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

1.a	$f'(x) = \left(\frac{2x+1}{e^{2x}} \right)' = ((2x+1)' \cdot e^{2x} - (2x+1)(e^{2x})') / ((e^{2x})^2)$ $= \frac{2e^{2x} - (2x+1) \cdot 2e^{2x}}{e^{4x}} = -\frac{4x}{e^{2x}}$	2p 3p
b)	$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{2x+1}{e^{2x}}$. Avem cazul ∞/∞ , aplicam regula lui l'Hospital $\lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{(2x+1)'}{(e^{2x})'} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{2}{2e^{2x}} = 0$, $y=0$ este asimptota orizontala spre $+\infty$	2p 3p
c)	$f'(x) = 0 \Rightarrow x = 0$, $f(0) = 2$ pentru $x \in (-\infty, 0)$ functia f este crescatoare iar pentru $x \in (0, +\infty)$ functia f este descrescatoare, deci 2 este valoarea maxima a functiei $f \Rightarrow f(x) \leq 2$, pentru orice x numar real.	2p 3p
2.a)	$\int_0^1 f'(x) dx = f(x) \Big _0^1 = f(1) - f(0)$ $= 5e - 2$	3p 2p
b)	$\int f(x) dx = \int (e^x)' \cdot (3x+2) dx = e^x(3x+2) - \int e^x(3x+2)' dx =$ $= e^x(3x+2) - 3e^x + C = e^x(3x-1) + C$	3p 2p
c)	$\int_0^a F^2(x) \cdot f(x) dx = \int_0^a F^2(x) \cdot F'(x) dx = \frac{F^3(x)}{3} \Big _0^a = \frac{F^3(a) - F^3(0)}{3}$ $\frac{e^{3a}(3a-1)^3 + 1}{3} = \frac{8e^3 + 1}{3} \Rightarrow a = 1$	3p 2p

JANES MARINA

Proba scrisa la matematica_BAC_M_șt-nat

Pagină 4 din 4

Starea de bine în școală

Prof.înv.primar Bujoreanu Ioana
Școala Gimnazială nr.1, comuna Cavadinești

Motto:

„A fi împreună este un început.
A rămâne împreună este un progres.
A munci împreună este un succes.
(Batra),,

Construirea unei comunități de învățare și practică didactică în școală este o provocare care poate că aibă succes dacă participanții conștientizează nevoile, discută în mod onest despre așteptări și timpul disponibil pe care îl au, dezvoltă relații de încredere unii în alții. În școala noastră, am pornit această construcție a comunității în jurul conceptului de stare de bine în cancelarie, născută din nevoia de conectare a cadrelor didactice, cu dorința de a armoniza relațiile interpersonale la locul de muncă. Un cadru didactic fericit, motivat, apreciat pentru munca lui își va ridica continuu calitatea actului predării, gradul de empatie, își va redefini mereu într-o manieră crescătoare disponibilitatea de a răspunde la nevoile elevului, de a fi prezent ori de câte ori acesta îi reclamă aportul în formarea sa.

Prima întâlnire de comunitate a fost în luna decembrie și a avut ca scop „Facilitarea unei comunități de învățare și formarea obișnuinței de a împărtăși informații, abilități dobândite, experiențe și practici cheie între participanți”, o experiență puternică, care a reușit să impacteze cadrele didactice din cancelaria noastră. Am pornit de la crearea unei atmosfere de încredere care să faciliteze sprijinul reciproc și comunicarea constructivă între participanți, astfel încât „starea de bine” a fost alimentată cu „Momente bune la borcan”, urmată fiind de „O pauză a stării de bine”, două elemente cheie ale activității cu care am realizat conectarea participanților cu tema propusă. Este știut faptul că învățarea autentică are loc în momentul în care participantul este implicat activ, dinamic și total, așa că am planificat o activitate practică care s-a desfășurat pe grupe pentru a creiona starea de bine a cancelariei noastre. Pentru a maximiza obiectivele întâlnirii în calitate de facilitator am inițiat procesul de învățare și ulterior am implicat întreaga comunitate în activitatea practică. Astfel, grupa I a realizat o descriere a cancelariei ca loc de „încărcare a bateriilor”, grupa II a avut de creat rutine în cancelarie pentru a exersa starea de bine, iar grupa III a denumit activități care aduc starea de bine în școală și care s-au desfășurat în perioada premergătoare Crăciunului. Soluțiile găsite în timpul desfășurării întâlnirii de comunitate le-am pus în aplicare împreună.

A doua întâlnire de comunitate s-a numit: „Hai cu starea de bine în clasă!” și s-a desfășurat în ianuarie. Am pornit de la premisa că „starea de bine” din cancelarie trebuie să ajungă prin intermediul profesorilor în sala de clasă, deoarece este foarte importantă pentru succesul elevilor în activitățile de învățare. Acesta a fost punctul de plecare care a stat la baza elaborării activității în care profesorii au planificat rutine și activități de învățare ce susțin starea de bine în clasă. Am selectat câteva idei ale cadrelor didactice care pot fi aplicate la clasă pentru a crea o stare de bine în rândul elevilor cu care lucrează, pot îmbunătăți relațiile cu aceștia și, în final, rezultatele școlare și sănătatea emoțională a copiilor, astfel încât școala să fie una cu bucurie, și anume:

- alocarea a 5 minute pentru conversații în care copiii să vorbească despre întâmplări recente, noutăți din viața lor sau a familiilor;

- copiii să simtă prezența profesorului prin mesaje personalizate pentru fiecare copil;

- introducerea unor momente de pauză în lecție („brain breaks”), care pot consta în exerciții de mișcare a corpului, jocuri, cântece, câteva minute de meditație;

- oferirea de sprijin și feedback în mod constant, crearea unor momente de reflecție asupra a ceea ce au învățat, focalizarea pe proces și despre cum și de ce au învățat;

- crearea unui mediu fizic școlar prietenos, vesel și colorat, o clasă, o școală și o curte în care copiii vin cu drag și se simt bine;

- conceperea și realizarea de activități prin care să copiii să își exprime zilnic emoțiile;

- amenajarea clasei în aer liber și petrecerea de cât mai mult timp acolo;

Nu trebuie să uităm faptul că fiecare copil este bun la ceva, iar rostul școlii este să descopere la ce este bun fiecare și să îl ajute să se dezvolte în această direcție. De această dată, cadrele didactice au conștientizat prin intermediul întâlnirilor de comunitate faptul că starea de bine este influențată de posibilitatea de alegere, atingerea obiectivelor semnificative, relații pozitive, bucurie, creștere și dezvoltare personală, sănătate și siguranță. Aceasta contribuie la o motivare îmbunătățită, la interes și implicare pentru îndeplinirea sarcinilor. Asigurarea posibilității de alegere oferă suport pentru auto-disciplină și realizare. Când copiilor li se dă posibilitatea de alegere și oportunități de a participa la activități care sunt de interes și valoare pentru ei, bunăstarea lor este ameliorată. Realizarea contribuie în mod pozitiv la bunăstarea unui copil, la încrederea și stima de sine. Aceasta poate contribui la întărirea auto-disciplinei și încurajarea copiilor să își asume riscuri în procesul de învățare. Realizarea favorizează emoțiile pozitive, care pot sta la baza implicării și a eforturilor suplimentare. Relațiile pozitive asigură conectarea și sentimentele de apartenență și sunt esențiale pentru starea de bine, crescând stima de sine. Aceste relații sunt caracterizate prin interacțiuni constructive. Ele sunt importante

deoarece ajută la dezvoltarea aptitudinilor sociale și emoționale și stau la baza altor relații pozitive, de respect și grijă față de colegi. Bucuria sau prezența emoțiilor pozitive eficientizează învățarea și poate ameliora starea de bine a școlarului. Bucuria unui copil mărește capacitatea de gândire creativă și inovatoare pentru o rezolvare mai eficientă a problemelor, pentru o mai mare satisfacție și mai multă încredere.

Impactul activităților desfășurate în comunitatea de învățare și practică didactică, atât în rândul elevilor cât și a profesorilor a fost conștientizarea nevoii de comunitate în care se practică învățarea, o comunitate a învățării conștientă de faptul că munca în colaborare, nu numai că îmbunătățește performanța școlară, ci îi ajută și pe membrii comunității să-și dezvolte autocunoașterea și stima de sine.

Rolul educației formale și nonformale în dezvoltarea personalității copiilor

**Prof. înv. preșcolar Buleteanu Amalia Teodora
Școala Gimnazială Nr 71 ,București,sect 2**

Obiectivată în cele trei ipostaze – formală, nonformală și informală -, educația este chemată, poate mai mult ca niciodată, să formeze personalități ușor adaptabile la nou, creative și responsabile.

Educația formală este generalizată și se centrează pe performanțe înscrise în programe care lasă puțin loc imprevizibilului, predispunând către rutină și monotonie.

Educația nonformală cuprinde totalitatea influențelor educative ce se derulează în afara clasei sau prin intermediul unor activități opționale sau facultative. Sunt incluse în această sferă și unele emisiuni ale radioului și televiziunii, gândite și difuzate special pentru elevi și realizate competent de către specialiști în domeniul educației.

Educația informală include totalitatea influențelor neintenționate, eterogene, difuze, care nu sunt selectate, organizate și prelucrate din punct de vedere pedagogic. Importante pentru educația informală sunt încercările și trăirile existențiale care, cumulate și selectate, pot încuraja raporturi noi față de realitatea înconjurătoare.

Fiecare dintre cele trei forme de educație are obiective, conținuturi și o metodologie proprie. Acțiunea lor se desfășoară simultan în cadrul aceleiași realități, mediul social. Este evident că, în viitor, ponderea educației nonformale și a celei informale va crește, însă nu până la anularea activității școlare; școala va rămâne instituția centrală de educație.

Integrarea în sistem a formelor educației este una dintre preocupările actuale de articulare a lor. Educația nu se mai poate reduce la instruirea de tip școlar (formal) și instituțiile de învățământ ar pierde dacă s-ar izola de contextul cultural-educativ sau dacă nu s-ar angaja în lupta pentru impunerea valorilor purtătoare de viitor și pentru contracararea unor influențe sau orientări dăunătoare.

În ceea ce privește modalitățile de integrare, literatura pedagogică propune unele soluții: lecții tematice generale, lecții de deschidere spre informația obținută în cadrul nonformal și informal, lecții în echipe de profesori de diferite specialități, lecții de educație pe teme extrașcolare actuale, ore de sinteze periodice pe teme din problematica lumii actuale, completarea învățării în clasă cu cea independentă, activități în cercuri de elevi și în grupuri mici, activități ca răspuns la interese manifestate, introducerea de discipline opționale actuale în planul de învățământ, deschiderea manualelor către informații suplimentare, includerea în evaluare și a raportării critice la influențele extrașcolare, abordarea interdisciplinară, atragerea comunității în parteneriatul educațional, etc. Încercările de articulare sau de integrare a diferitelor tipuri de activități sau de experiențe se fac atât din interiorul sistemelor educative, cât și din exteriorul acestora. În perspectivă sistemică, toate cele trei forme ale educației au câte ceva specific de îndeplinit:

- educația formală oferă: introducerea elevului în munca intelectuală organizată, posibilitatea de a formaliza cunoștințele, recunoașterea achizițiilor individuale, concretizarea acestora în acțiuni sociale;

- educația nonformală răspunde adecvat la necesitățile concrete de acțiune, ajută abstractizarea prin extragerea cunoștințelor din practică, facilitează contactul cu cunoștințe potrivit nevoilor educaților, echilibrează funcția de predare;

- educația informală furnizează o sensibilizare la contactul cu mediul ambiant, declanșarea unui interes de cunoaștere, elaborarea unei cercetări personale fără prescripții, elaborarea unui proiect personal, gestionarea autoinstruirii.

Integrarea celor trei modalități este cerută de: nevoia de a răspunde la situații complexe, conștientizarea unor situații noi sau a unor nevoi individuale și colective, ameliorarea formării educatorilor, facilitarea autonomizării educaților, coordonarea diferitelor subteme care au în vedere educația.

Bibliografie

1. Joița Elena, V. Ilie, M. Vlad, E. Frăsineanu, Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Editura Arves, 2003
2. Cucuș C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2006

IMPORTANȚA PARTENERIATULUI PĂRINTE - PROFESOR ÎN INTERVENȚIA DE SPRIJIN EDUCAȚIONAL

**Profesor de sprijin/itinerant, Bulibașa Janina,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Alexandria, Teleorman**

În școala incluzivă, intervenția de sprijin educațional utilizează diverse metode specifice nevoilor copiilor cu dificultăți în învățare/dizabilități, care au ca scop atingerea unui nivel mai ridicat de achiziții cognitive, de autonomie și de adaptare atât în mediul educațional, cât și în mediul social. În școala incluzivă, părinții sunt considerați parteneri principali și beneficiari ai procesului de învățământ. Parteneriatul este bazat pe o relație de egalitate, stabilită în baza unor acorduri comune, partenerii având dreptul de a evalua gradul de atingere a obiectivelor și modul de gestionare a resurselor. Comunicarea este permanentă, responsabilitățile, succesele, riscurile sau eșecurile sunt asumate deopotrivă, iar scopul comun este respectarea interesului superior al copilului.

ROLURILE PARTENERILOR

Cadrul didactic/ profesorul de sprijin îndeplinește următoarele roluri: Constată dificultățile pe care le are copilul în mediul școlar; Comunică cu și informează părinții, cadrele didactice, alți specialiști; Colaborează cu CIEC, COSP, SEOSP, etc.; Întocmește *Planul de servicii personalizat* al copilului/elevului cu cerințe educative speciale integrat în învățământul de masă; Adaptează conținuturile învățării, strategiile didactice, etc. împreună cu cadrul didactic de la clasă; Planifică și proiectează în parteneriat cu cadrele didactice și cu părinții și implementează intervenția; Adaptează materiale de lucru, fișe de lucru în funcție de nevoile și potențialul real al elevului; Evaluează și revizuieste, monitorizează intervenția de sprijin educațional; Promovează interacțiuni între copiii de aceeași vârstă, prin strategii de tipul învățării prin cooperare și al parteneriatului în învățare, asumarea rolului de profesor-resursă, atunci când profesorul clasei nu are experiența necesară în probleme specifice de evaluare și adaptare curriculară, cunoștințe de psihopedagogie specială; Sprijină/consiliază familiile copiilor/elevilor care beneficiază de serviciile de sprijin educațional; Manifestă empatie, respect, deontologie, profesionalism

Părintele ... Identifică timpuriu dificultățile pe care le are copilul și solicită sprijin specialiștilor; Asigură nevoile fundamentale de îngrijire a copilului sau, la nevoie, solicită sprijin în acest sens; Oferă copilului suport afectiv și motivațional, sprijină copilul, încurajează adaptarea la mediul școlar, progresul în achiziții cognitive, relaționare și comportamente dezirabile; Colaborează activ cu școala și ceilalți specialiști implicați, care lucrează cu copilul; Asigură informații care pot certifica nevoile speciale ale copilului, care pot influența comportamentul sau performanțele școlare

ale elevului; Decide în legătură cu nevoile particulare ale copilului, în interesul superior al acestuia, în urma colaborării cu specialiștii; Solicită cadrelor didactice informații cu privire la felul în care își poate ajuta copilul; Asigură în timpul activităților școlare persoana resursă – facilitator, dacă situația impune această nevoie; Continuă activitățile propuse de specialiști pentru a fi derulate cu copilul acasă, în context familial; Constată rezultatele obținute și oferă feed-back cu rol reglator în intervenție; Manifestă respect și considerație față de cadrele didactice și ceilalți specialiști.

AȘTEPTĂRILE PARTENERILOR: *Cadrele didactice așteaptă ca PĂRINȚII...* să sprijine copilul, să îl încurajeze și să contribuie la construirea încrederii în sine; să sprijine activ eforturile școlii (prin atitudine, implicarea în educația copilului acasă, în context familial); să colaboreze activ cu școala pentru stabilirea și respectarea regulilor și disciplinei în muncă și în comportament; să informeze școala atunci când situații speciale în plan familial pot influența comportamentul sau performanțele elevului; să asigure persona-facilitator pentru participarea la orele de curs, dacă copilul are nevoie de sprijin permanent; să manifeste respect și considerație față de cadrul didactic și de munca dificilă pe care o depune. *Părinții așteaptă ca PROFESORII...* să contribuie la creșterea respectului de sine al copilului, al încrederii în sine; să asigure un climat prietenos în școală, în care copilul să se simtă valorizat și protejat; să ofere sprijin și căi practice de atingere a scopurilor terapeutice și educaționale (pe termen scurt – achiziții cognitive, note, comportamente dezirabile sau pe termen lung – progres, reușita la teste, examene și dezvoltarea interesului pentru carieră); să comunice onest și direct cu părinții; să manifeste respect și interes față de opinia părinților, de informațiile pe care ei le oferă, legate de nevoile specifice ale elevului, punctelor slabe și tari de care ar fi bine să se țină cont în educația sa.

Pe baza înțelegerii acestui set de așteptări reciproce, a identificării dificultăților, barierelor în stabilirea parteneriatului școală-familie, dar și a conștientizării avantajelor unui bun parteneriat, părinții și școala pot colabora, negocia și adopta strategii optime de motivare și implicare a copilului în procesul terapeutic și educativ. În calitate de cadre didactice, trebuie să avem permanent preocuparea de a iniția și a consolida parteneriatul școală-părinte, în beneficiul elevului, dar și al demersului educațional, să creăm contexte educaționale și sociale în care părinții și profesorii își pot oferi reciproc sprijin și feedback reglator.

BIBLIOGRAFIE :

1. Adele Faber, Elaine Mazlish, *Comunicarea eficientă cu copiii-acasă și la școală*, Editura Curtea veche, București, 2010
2. Oprea Crenguța Lăcrămioara, *Pedagogie. Alternative metodologice interactive*, Editura Universității din București, 2003
3. Godfrey Claff, *Parteneriat școală –familie –comunitate - Ghid pentru cadrele didactice*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007

Soluționarea conflictelor de comunicare între părinți și copii

Prof. Buligai-Vrânceanu Doina
Grădinița PP Nr. 31 SG Brașov

Conflictul este o parte firească a procesului de comunicare cu cei din jur. Apariția frecventă a conflictelor duce la deteriorarea prieteniiilor; prin urmare, copiii trebuie să își dezvolte abilitatea de rezolvare eficientă a conflictelor pentru a fi pregătiți să facă față interacțiunilor complexe în diferite situații. Dacă aceste strategii eșuează și copiii ajung la manifestări agresive (*ex. ridicarea tonului, lovituri*) este semn că au nevoie de ghidajul dumneavoastră.

Pașii rezolvării conflictelor:

- **I. descrierea faptelor**, fără a învinovăți (*ex. Matei m-a lovit cu piciorul*)
- **II. exprimarea sentimentelor** față de ceea ce s-a întâmplat (*ex. Daniel cum te-ai simțit atunci când Matei te-a lovit cu piciorul?*)
- **III. identificarea alternativelor**: cum cred ei că ar putea face pentru a rezolva situația (*ex. Matei și Daniel ce credeți că puteți face pentru a rezolva cearta dintre voi?*)

Reacția părinților este influențată de semnificația pe care o acordă comportamentului copilului

Modul în care adulții reacționează la ceea ce fac copiii nu este întâmplător, ci este rezultatul unui mod personal de a acorda semnificație comportamentului lor. Suntem obișnuiți să observăm ceea ce se întâmplă în jurul nostru și imediat să facem interpretări asupra lucrurilor observate (*ex. copilul a stricat jucăria pentru că nu i-a plăcut ce i-am spus*). Semnificația pe care o acordăm este rezultatul direct al experienței noastre de învățare și determină modul în care ne raportăm la o anumită situație, felul în care reacționăm – emoțiile pe care le simțim (*tristețe, iritabilitate, furie*) precum și comportamentele prin care ne manifestăm (*ex. ridicăm tonul, țipăm etc.*). Comportamentele sau reacțiile noastre emoționale privitor la ceea ce fac copiii sunt determinate de semnificațiile pe care le atribuim comportamentului respectiv și de modul în care percepem și interpretăm contextul în care acesta apare.

Confrunțați cu aceeași situație, părinți au reacții diferite față de același comportament al copilului. De exemplu confrunțați cu comportamentul de aruncare a jucăriilor, părinții reacționează diferit în funcție de interpretarea pe care o fac. Cei care gândesc „Copilul ăsta nu înțelege să nu mai trântescă cuburile! Face intenționat ca să mă enerveze!”, se vor simți furioși și prezintă o mare probabilitate de a reacționa printr-un comportament agresiv (*smulg jucăriile din mâna copilului, ridică tonul etc.*). Cei care dau o altă interpretare comportamentului „Copilul se plictisește, nu știe cum să se joace sau vrea să îmi atragă atenția”, vor rămâne calmi și vor orienta copilul spre alte activități. Reacțiile adulților care se confruntă deci cu un astfel de comportament pot fi diferite în funcție de interpretarea și semnificațiile pe care le oferă.

COMPORTAMENTUL COPILULUI **Copilul aruncă jucăriile pe jos**

INTERPRETARE

Copilul ăsta nu înțelege să nu mai trântescă cuburile!

Face asta intenționat ca să mă enerveze!

INTERPRETARE

„Copilul se plictisește, nu știe să se joace sau vrea să îmi atragă atenția”

EMOȚIA

Furie, enervare, ostilitate

PEDEAPSA

Îl lovesc ca să înceteze

EMOȚIA

Calm

REAȚIE ADECVATĂ

Îi redirecționez comportamentul prin
oferirea de alternative

În concluzie

- Același tip de comportament al copilului determină reacții emoționale și comportamentale diferite la persoane diferite, în funcție de modul în care fiecare înțelege și își explică ceea ce face copilul.
- Același tip de comportament determină reacții diferite chiar și la aceeași persoană, în momente diferite, în funcție de cum este perceput contextul în care se manifestă comportamentul.

Ce se întâmplă în realitate

- comportamentul copilului este rezultatul unor experiențe de învățare (logica copilului se înscrie în limitele unei ecuații simple: fac X -obțin Y;
- comportamentul copilului este o reflectare a abilităților pe care el le deține la un moment dat;
- manifestarea comportamentelor inadecvate ascunde un deficit de abilități și reflectă nevoia unor contexte noi de învățare;
- comportamentele inadecvate reprezintă un feedback pentru adult, deoarece acesta transmite informații atât despre aspectele pe care copilul le mai are de învățat cât și despre calitatea procesului de învățare.

Părinții pot crea contexte de învățare a abilităților de viață ale copiilor

Un obiectiv foarte important al adulților care asigură creșterea, îngrijirea și educarea copilului este dezvoltarea abilităților socio-emoționale. Aceste competențe reprezintă cele mai importante abilități de viață ale copiilor, asigurându-le acestora adaptarea la vârsta adultă. Abilitățile sociale și emoționale se învață în contextul relațiilor de zi cu zi, prin interacțiunea directă a copilului cu părintele, educatorul, învățătoarea, profesorii, colegii de grupă sau de clasă.

Modelul personal al adulților – context de învățare a comportamentelor.

Modul în care adulții reacționează la propriile emoții, își gestionează emoțiile, relaționează cu ceilalți sau rezolvă conflictele oferă contexte prielnice de învățare, prin observare și imitare de către copii.

Reacția adulților la comportamentul copilului – context de învățare a abilităților socio-emoționale

Modul în care adulții răspund la comportamentul copilului influențează modul în care copilul se comportă. De exemplu, modul în care adultul reacționează la exprimarea emoțională a copilului determină o viitoare exprimare sau inhibare a emoțiilor acestuia.

Exemplu de învățare

Doi copii construiesc împreună un castel. Un alt copil vine și lovește cu piciorul construcția celor doi.

A. Reacția adultului este un context de învățare a comportamentelor ce necesită exersarea unor abilități

Cum interpretează adultul comportamentul copilului?

Adultul are convingerea că acel copil care a stricat jocul este „rău”, „obraznic”, „needucat” sau „copil problemă”

Cum se simte adultul?

Adultul care vede comportamentul copilului ca fiind rău sau lipsit de respect la adresa celuilalt va trăi o emoția de furie, iritare, enervare.

Cum reacționează adultul ?

- ridică tonul,
- ceartă copilul
- pedepsește (îl trimite la colțul rușinii)

Acest tip de răspuns este mai degrabă conform cu emoția adultului (este un răspuns la modul în care se simte adultul în acel moment) și în dezacord cu obiectivul de învățare supraordonat (de învățare a unei abilități)

Ce învață copilul din această experiență?

- Să folosească același tip de comportament într-o situație viitoare
- Să răspundă prin comportamente agresive când este furios (să ridice tonul, să certe, să pedepsească)

Ce învață adultul din această experiență?

- Să utilizeze același comportament pentru stoparea imediată a comportamentului neadecvat al copilului (Deși reacția adultului poate stopa pe moment comportamentul nepotrivit al copilului, ea nu are eficiență pe termen lung deoarece nu învață copilul un comportament alternativ acceptabil care să înlocuiască comportamentul agresiv)

B. Reacția adultului congruentă cu nevoia de învățare a copilului.

Cum interpretează adultul comportamentul copilului?

Adultul gândește despre copilul respectiv că nu are încă abilitatea de a intra în jocul celorlalți copii

Cum se simte adultul?

Își va păstra calmul va trata situația respectivă ca pe un context în care îl poate învăța pe copil o abilitate esențială pentru buna lui integrare în grup –„cum să comunice dorința de a se juca și el”.

Obiectivul de învățare în această situație constă în a-l învăța pe copil modalități adecvate de a se integra într-un joc în desfășurare:

- Să solicite verbal dorința de a se juca (doresc să mă joc și eu cu voi)
- Să solicite verbal permisiunea de a intra în joc (pot să mă joc și eu?)
- Să creeze un rol nou pentru a dezvolta jocul copiilor
- Să solicite ajutorul adultului dacă nu reușește singur.

Cum poate să răspundă adultul în acord cu obiectivele de învățare?

- Identifică și traduce în cuvinte emoția copilului care a stricat jocul ”Observ că ești furios”
- Facilitează exprimarea emoțională prin relaționarea emoției cu contextul „Ce s-a întâmplat?”(este important ca adultul să comunice cu copilul pe un ton cald, atingând ușor copilul și așezându-se la nivelul lui)
- Rezumă informația primită de la copil „Înțeleg că ești furios pentru că îți doreai și tu să te joci cu ei și ei nu te-au chemat și pe tine”

- Încurajează exprimarea emoțiilor celor doi copii a căror construcție a fost stricată „Spune-i cum te-ai simțit când ți-a stricat construcția „(Am fost trist când mi-ai stricat construcția)”
- Utilizează schimbarea perspectivei pentru a-i permite copilului care a stricat jocul să înțeleagă consecințele emoționale ale comportamentului său asupra celorlalți copii „când tu te-ai jucat și cineva a venit să îți strice jocul cum te-ai simțit?”
- Face apel la regula „Regula este să spui în cuvinte că îți dorești să te joci”
- Identificarea de soluții de remediere a situației (ex. implicarea celor trei copii în joc pentru a reface împreună construcția)

Ce învață copilul din această experiență?

- o Că emoțiile lui sunt importante
- o Că adultul înțelege cum se simte el
- o Să exprime în cuvinte emoțiile
- o Să exerseze alternative de comportament acceptabile care să faciliteze integrarea în jocul celorlalți
- o Să interacționeze pozitiv cu colegii de grupă.

Bibliografie:

1. Balariuc, N., (2020) Dezvoltarea abilităților sociale la preșcolari, Perspectivele și Problemele Integrării în Spațiul European al Cercetării și Educației Volumul VII, Partea 2. Cahul: USC. (https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/76-78_18.pdf)
2. https://www.slideshare.net/liviadob/chestionar-pentru-parinti?fbclid=IwAR1ba3mQ1_q0X6ghDZ2zFOBEzQ1SZNMuIThnQrbS3l6Ca_le56nvIJfNuNI
3. Boțîș, A., Mihalca, L., (2007) Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până în 7 ani Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, Buzău: Alpha MDN.

Educația interculturală – promovare și valorificare a
diversității culturale, incluziune socială

prof. Bulz Lăcrămioara - Iuliana
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Petroșani, jud Hunedoara

“Educația are dificila misiune de a transmite o cultură acumulată de secole, dar și o pregătire pentru un viitor, în bună măsură, imprevizibil” Jacques Delors

Școala are misiunea de a permite fiecărui copil să-și dezvolte inteligența, creativitatea, sensibilitatea, să învețe să trăiască împreună unii cu alții. Suntem diferiți, dar toți avem un potențial valoric egal.

Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană au apărut noi oportunități de promovare a valorilor europene. În ultimii ani, în atenția organizațiilor internaționale a stat abordarea problematicii internaționale. Această nouă problematică a declanșat o multitudine de proiecte și programe. Ele au generat educații specifice, cunoscute sub numele de “Noile educații”. Aceste “noi educații” presupun, prin conținuturi specifice, activități de formare, dezvoltare morală, intelectuală, estetică, tehnologică, psihică, fizică a personalității umane.

Tinerii sunt deschiși, în general, spre tot ceea ce este nou, dornici de a experimenta și astfel vor avea un rol important în promovarea valorilor europene, a dialogului intercultural. Aceștia trebuie să conserve valorile autohtone, să păstreze specificul național într-o lume caracterizată prin globalizare și diversitate. Diversitatea culturală este o realitate ce trebuie fructificată în școală; ea pune problema dialogului.

Din această perspectivă, educația interculturală recunoaște interacțiunile sociale, culturale, economice ale grupurilor etno-culturale dintr-o țară. Scopul educației interculturale constă în mărirea gradului de deschidere, de toleranță, de acceptare a celuilalt, care este diferit.

Interculturalitatea este astfel, înainte de orice, respectul diferențelor. Interculturalitatea implică înțelegerea, aprecierea, valorificarea culturii proprii, dar și respectul față de cultura etnică a celuilalt. În acest context, rolul școlii este de a-i învăța pe tineri cum să conviețuiască într-o lume marcată de diferențe culturale și lingvistice. Școala deține un rol important în educarea spiritului de toleranță, a demnității și respectului acordate celuilalt.

Acest tip de educație este o modalitate de prevenire și atenuare a conflictelor, de a-i învăța pe elevi drepturile omului, de a-i pregăti pentru viață.

Din această perspectivă, scopul procesului educativ este pregătirea elevilor pentru realitățile diverse ale societății, pentru dezvoltarea respectului pentru moduri de viață, de muncă, de învățare diferite.

Școala este principalul spațiu de învățare a pluralității culturale prin prețuirea notei distincte aduse de cultura fiecărui participant la actul de educație. Educația interculturală nu trebuie să se limiteze la transmiterea unor conținuturi, nu poate fi concepută doar pentru școlar, ci și în legătură cu extrașcolarul: familie, grupuri sociale, instituții, comunități, mass-media. Profesorul nu mai are doar rolul de a comunica modelele, el trebuie să acorde o mai mare importanță inițiativei și creativității, centrul integrării acțiunii fiind elevul.

Creerea unui curriculum intercultural se poate axa pe strategii eficiente. Iată câteva:

- prețuirea diversității;
- întărirea și afirmarea propriei identități;
- introducerea conținuturilor etnice și a diferențelor culturale în toate formele de învățământ;
- recunoașterea sărbătorilor și festivităților specifice grupurilor etnice;
- reflectarea diverselor realități socio-culturale, compoziții plastice;
- valorificarea resurselor comunității locale, etc.;

Strategiile și formele de realizare a educației interculturale urmăresc:

- egalizarea șanselor, echitate între grupuri socio-culturale;
- cunoașterea și înțelegerea diferențelor;
- combaterea oricărei forme de discriminare.

În educația interculturală se urmărește înțelegerea mai bună a culturii în societățile moderne, o capacitate mai mare de a comunica cu persoane aparținând altor culturi și o capacitate mai mare de a participa la interacțiunea socială. Acest tip de educație valoroifică pozitiv relațiile de egalitate dintre oameni și, în acest sens, politica școlară trebuie să asigure egalitatea șanselor.

Școala trebuie să primească toți copiii, indiferent de condiția lor intelectuală, fizică, socială, emoțională, lingvistică, religioasă sau de orice altă natură.

Educația interculturală vizează astfel nevoile de învățare ale tuturor copiilor, urmărind dezvoltarea personalității umane, respectarea drepturilor omului și față de libertățile sale fundamentale. De altfel, Consiliul Europei a susținut principiile interculturalității, iar Comisia UNESCO pentru educație în secolul XXI condusă de Jacques Delors a promulgat patru principii ale educației pentru viitor: a învăța să cunoști; a învăța să înveți; a învăța să fi; a învăța să trăiești împreună.

Educația interculturală a fost benefică pentru toți elevii, chiar și în perioada pandemiei, deoarece și-au schimbat păreri online despre școală și viață, iar în unele momente i-a apropiat.

BIBLIOGRAFIE

Cucoș Constantin, Dimensiuni culturale și interculturale, Ed. Polirom, Iași, 2008

Teodor Cozma, O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea, Ed. Polirom, Iași, 2001

BURGASLIS ELENI

Profesor Școala Gimnazială Nr. 29 „Mihai Viteazul” Constanța

SECȚIUNEA: Eficiență și calitate în demersul didactic – creșterea calității actului educațional

Evaluarea strategiilor de învățare și motivare școlară a elevilor din clasa a IV-a

(extras din microcercetare)

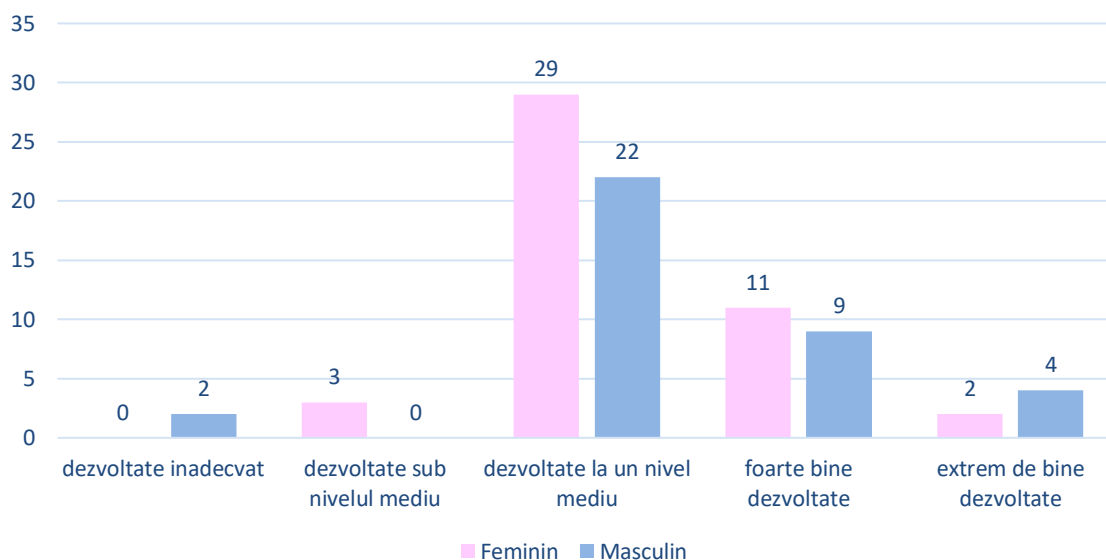
O situație aparte o constituie „analfabetismul funcțional” (eng. „functionally illiterate” - House of Household Surveys, Revised Edition No 31, New York, 1984) o noțiune care se referă, în acest context, la elevii care știu să citească - citesc chiar cu voce tare un text, dar nu înțeleg ceea ce au citit, nu îl pot folosi care resursă pentru a reuși într-o acțiune sau în performanță. Problema acestor elevi poate fi invizibilă. Aceștia pot dezvolta strategii alternative de colaborare cu ceilalți. Odată cu finalizarea perioadei de alfabetizare, se presupune că toți elevii știu să citească și nu se mai verifică în continuare această capacitate (David Mallows, 2017).

Există și „analfabetismul absolut” - elevul nu a învățat niciodată să scrie și să citească. Această analiză surprinde o stare de fapt și permite identificarea strategiilor de învățare și motivare școlară ale grupului de elevi eșantionat, dar și strategiile de învățare care pot afecta performanța școlară și posibil, apariția analfabetismului funcțional, precum și posibilitatea conturării unui profil general pe baza căruia să se facă anumite recomandări și/sau intervenții care pot fi valorificate și care să optimizeze procesul de învățare.

Astfel, analiza strategiilor de învățare la nivelul clasei a IV-a, poate fi un indicator și pentru prevenirea posibilelor probleme de învățare din clasa a V-a unde solicitările de studiu sunt mai multe și mai diverse. Este nevoie de o bază de abilități de învățare și motivare stabilă și coerentă.

La ciclul gimnazial, elevul trebuie să facă față cerințelor școlare ale unui întreg corp profesoral, pe baza gradului de organizare individuală a învățării atins în ciclul anterior. Din practica profesională, prin consiliere psihopedagogică, orientare școlară și profesională, am observat că la această trecere de la ciclul primar la ciclul gimnazial, pentru unii elevi, pot apărea dificultăți de a face față cerințelor școlare, eșec școlar, și uneori de abandon școlar, iar pe parcursul ciclului, analfabetism funcțional neidentificat după perioada de alfabetizare.

STRATEGII DE CITIRE/ÎNȚELEGERE

Aceste date ne sugerează faptul că există un procent semnificativ în eșantionul testat (82 de elevi) care întâmpină dificultăți în ceea ce privește citirea și înțelegerea celor citite, scrierea temelor / proiectelor, folosirea informațiilor și a schemelor de idei, verificarea erorilor făcute. Aceste lucruri pot fi conectate cu analfabetismul funcțional, cu omiterea verificării scris – cititului după perioada de alfabetizare a elevului, cu lipsa predării strategiilor de învățare. De asemenea, este o situație care necesită investigații suplimentare acestei cercetări.

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educației este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I . TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „lepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.
- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.
- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.
- Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II . TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.
- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.
- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.
- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar.

Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exercita multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare. În cariera mea didactică de 22 de ani, am testat și utilizat cu succes metodele de mai sus. Le recomand cu căldură pentru o eficientizare a procesului didactic.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - Didactica postmodernă, Editura Universității, Suceava, 2003
- Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - Perfecționarea lecției în școala modernă, E.D.P., București, 1983

PLANUL DE IMPLEMENTARE A MENTORATULUI DE PRACICĂ PEDAGOGICĂ ÎN LICEUL TEORETIC „ION CREANGĂ” - TULCEA, JUDEȚUL TULCEA

PROF. BURUIANĂ IULIANA

LICEUL TEORETIC „ION CREANGĂ” - TULCEA

Liceul Teoretic ”Ion Creangă” Tulcea este caracterizat printr-un ethos profesional deosebit, dominat de valori precum egalitarism, cooperare, muncă în echipă, respect reciproc, atașament față de copii, respect pentru profesie, libertate de exprimare, creativitate. Climatul organizației școlare, am putea spune că este unul deschis, caracterizat prin dinamism și grad înalt de angajare a membrilor instituției școlare, relațiile dintre cadrele didactice fiind deschise, colegiale, de respect și de sprijin reciproc. Echipa managerială este deschisă la sugestiile profesorilor, face aprecieri frecvente și sincere la adresa acestora, le respectă competența, îi sprijină în activitate.¹

Liceul Teoretic ”Ion Creangă” Tulcea va deveni ofertant de servicii educaționale la standarde europene, într-un sistem descentralizat care va crea premisele dezvoltării de proiecte și programe educaționale și de cooperare viabile, spre îndeplinirea dezideratului de educație pentru dezvoltarea personală. Valorile cultivate și promovate sunt: performanță, calitate, competență, punctualitate, implicare personală, responsabilitate, demnitate, respect.

Misiunea școlii noastre este următoarea:

- Să formeze și să consolideze deprinderi, abilități și competențe ce vor permite încadrarea absolvenților pe piața muncii;
- Să construiască la elevi un set de valori individuale de natură profesională, socială și culturală, în funcție de care să-și orienteze comportamentul și întreaga carieră;
- Să formeze cadre didactice bine pregătite pentru învățământul preșcolar și primar.

Colectivul de cadre didactice și elevi din cadrul Liceului Teoretic ”Ion Creangă”, Tulcea, colaborează pentru punerea în practică a obiectivului fundamental: Dezvoltarea personală și profesională a elevilor în vederea accederii în învățământul superior sau ocupării unui loc pe piața forței de muncă.

Pentru transpunerea în practică a acestui obiectiv, elevii și profesorii în calitate de parteneri în procesul instructiv-educativ, colaborează în conformitate cu programa școlară, Regulamentul de organizare și funcționare a învățământului preuniversitar și nu în ultimul rând cu așteptările personale. De aceea colectivul de cadre didactice și elevi urmează același traseu de dezvoltare privind cariera, pregătind elevii pentru standardele cerute de societatea de tip european.

Comunicarea între conducerea Liceului Teoretic ”Ion Creangă” Tulcea și personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic se realizează pe verticală și pe orizontală în conformitate cu canalele de comunicare coerente și necesare transmiterii și rezolvării sarcinilor curente și de perspective ale liceului. Climatul organizației școlare este unul deschis, caracterizat prin dinamism și grad înalt de angajare al membrilor instituției noastre. Este un climat stimulant, care oferă satisfacții, relațiile dintre cadrele didactice fiind deschise, colegiale de respect și sprijin reciproc. Conducerea școlii este receptivă la sugestiile profesorilor, face aprecieri frecvente și obiective la adresa acestora, respectă competența, le oferă o largă autonomie, îi sprijină și evită un control strict birocratic. Toate acestea se reflectă pozitiv în activitatea instructiv-educativă și în conduita cadrelor didactice. Între profesori, părinți, elevi și colectivul de conducere al Liceului Teoretic ”Ion Creangă”, Tulcea, sau stabilit relații de colaborare, s-au

¹ <http://www.licioncreangatl.ro/index.php/en/planul-de-dezvoltare-institutionala-2014-2018>

dezvoltat abilități privind lucrul în echipă, luarea deciziilor, medierea și negocierea conflictelor, asertivitate, empatie, flexibilitate în gândire, creativitate și asumarea responsabilităților.

Elevii Liceului Teoretic "Ion Creangă", Tulcea, de la toate formele de învățământ provin din familii bi sau monoparentale ce aparțin preponderent mediului muncitoresc. Din acest considerent, elevii liceului nostru doresc să-și depășească condiția părinților și să urce pe scară socială prin studiu și muncă individuală. Majoritatea elevilor provin din familii cu nivel educațional mediu. La clasele cu specializarea învățător-educatoare predomină elevii din mediul rural, existând tradiția, ca după finalizarea studiilor să revină în localitatea natală pe post.

Colectivul de cadre didactice, cadre didactice titulare, al Liceului Teoretic "Ion Creangă", Tulcea, în anul școlar 2019-2020, cuprinde profesori, profesori pentru învățământ primar, profesori pentru învățământul preșcolar, educatoare, din care: - 24 de profesori sunt în corpul de experți în management educațional; - 28 de cadre didactice sunt metodiști ai liceului (14 sunt metodiști ISJ pe discipline) - 7 profesori sunt membri în Consiliile consultative ISJ pe discipline.

Cadrele didactice manifestă dorință de formare continuă și de perfecționare și sunt deschise spre noutățile reformei în domeniul învățământului. Numărul mare de cadre didactice membre în corpul național al experților în management educațional. Directorul și directorul adjunct al liceului au absolvit stagii de formare, studii postuniversitare privind managementul educațional. Capacitatea intelectuală și disponibilitățile în plan educațional ale cadrelor didactice au permis obținerea în toți anii de la înființare a unor rezultate bune și foarte bune în pregătirea teoretică și practică a elevilor, materializate în participări la sesiunile științifice și premii la olimpiadelor și concursurilor școlare faze județene și naționale.²

Mentoratul de practică pedagogică reprezintă o activitate profesională complexă, realizată de către un profesor mentor care presupune, în detaliu, acțiunea specifică de mediere pedagogică, de îndrumare a activității, sprijin, ghidare, consiliere curriculară, oferire de experiențe profesionale benefice, integrare în (micro)comunitatea profesională, în general, de facilitare a învățării și dezvoltării profesionale, de susținere a profesionalizării pentru cariera didactică.³

Obiectivelor strategice vizate în activitatea de mentorat de practică pedagogică sunt următoarele:

- identificarea particularităților procesului instructiv-educativ din învățământul primar și preșcolar, precum și ale școlii în care se desfășoară practica pedagogică;
- analiza documentelor curriculare și a direcțiilor de perfecționare a învățământului primar și preșcolar din perspectiva reformei curriculare;
- implementarea în practica educațională a prevederilor din documentele curriculare de tip reglator (plan cadru de învățământ, scheme orare, programele disciplinelor de învățământ, ghiduri, ghiduri metodologice);
- înțelegerea finalităților și a conexiunilor ce se stabilesc între principalele componente ale procesului de învățământ din școli și grădinițe, prin valorificarea cunoștințelor de psihologie, pedagogie, didactică;
- formarea și dezvoltarea competențelor de proiectare, realizare și evaluare a procesului instructiv-educativ din școli și grădinițe;

² <http://www.licioncreangatl.ro/index.php/en/planul-de-dezvoltare-institutionala-2014-2018>

³ <https://iteach.ro/experientedidactice/dezvoltare-profesionala-mentorat-si-coaching>

- identificarea trăsăturilor comportamentului didactic eficient și stimulatив din punct de vedere al dezvoltării creativității, comunicării și relaționării socio-afective;
- promovarea relațiilor pedagogice stimulative pe parcursul desfășurării lecțiilor;
- identificarea modalităților de corelare între educația formală, nonformală și informală – forme de relaționare și colaborare ale școlii cu celelalte instituții cu funcții educative la nivel social;
- implicarea activă în toate activitățile organizate în școli și grădinițe.

Competențele pe care urmează să le formeze un mentor stagiarului său sunt următoarele

1. Competențe metodologice

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în: asistență la lecții, proiectarea lecțiilor, susținerea lecțiilor (de probă și finală) iar, competențele specifice dobândite sunt :

- utilizarea adecvată a conceptelor și teoriilor din științele educației (abordări interdisciplinare, didactica generală și didactica specialității, psihologie, filosofia educației, noile educații în «societatea cunoașterii»)
- aplicarea conceptelor și teoriilor moderne privind formarea capacităților de cunoaștere
- proiectarea conținuturilor instructiv-educative
- organizarea adecvată a activităților didactice în funcție de tipul de lecție dominant
- utilizarea metodelor și a strategiilor de predare adecvate particularităților individuale sau de grup, scopului și tipului lecției
- stabilirea materialelor și auxiliarelor didactice utilizate în activitățile de învățare
- utilizarea optimă a factorilor spațio-temporali în vederea eficientizării procesului instructiv-educativ
- manifestarea unei conduite metodologice adecvate în plan profesional
- realizarea activităților instructiv-educative în conformitate cu obiectivele precizate⁴

2. Competențe de comunicare și relaționare

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în :

- proiectarea și susținerea unor lecții
 - autoanaliza lecțiilor
 - activități de cunoaștere a elevilor și relaționarea cu aceștia în vederea completării fișei psihopedagogice
 - munca în echipă (cu colegii, în vederea susținerii unor lecții în sistem team- teaching)
 - activități de colaborare cu profesorul mentor, cu tutorele, cu corpul profesoral, etc.
- iar, competențele specifice dobândite sunt :

- stăpânirea conceptelor și teoriilor moderne de comunicare : orizontală / verticală, complexă, multiplă, diversificată și specifică.
- manifestarea comportamentului empatic
- accesarea diverselor surse de informare în vederea documentării
- proiectarea, conducerea și realizarea procesului instructiv-educativ, ca act de comunicare.

3. Competențe de evaluare a elevilor

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în :

- proiectarea lecției de evaluare
- selectarea celor mai potrivite metode de evaluare în funcție de parametrii vizați

⁴ Suport de curs, Capitol 4. Managementul activităților de practică pedagogică, proiect POCU /904/6/25/146587 Profesionalizarea carierei didactice – PROF.

- analiza unei probe de evaluare
 - aprecierea rezultatelor școlare în urma aplicării metodelor de evaluare specifice
- iar, competențele specifice dobândite sunt :
- proiectarea evaluării (faze, forme, tipuri)
 - utilizarea strategiilor adecvate de evaluare individuală / de grup
 - elaborarea instrumentelor de evaluare în funcție de scop și particularitățile individuale de grup
 - utilizarea metodelor de evaluare specifice.

4. Competențe psihosociale

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în :

- aplicarea unor metode activ-participative în activitatea de predare
- organizarea unor activități didactice pe grupe

iar, competențele specifice dobândite sunt :

- valorificarea metodelor și tehnicilor de cunoaștere și activizare a elevilor
- asumarea responsabilă a rolului social al cadrului didactic

5. Competențe tehnologice

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în :

- proiectarea și susținerea unor lecții
- elaborarea și utilizarea unor mijloace didactice adecvate lecțiilor susținute

iar, competențele specifice dobândite sunt :

- exersarea unor comportamente relevante pentru perfecționarea activității didactice
- conceperea și utilizarea materialelor / mijloacelor de învățare

6. Competențe de management didactic (educațional)

Pentru dobândirea acestor competențe activitatea de practică pedagogică constă în :

- activități de management al procesului didactic în condițiile susținerii lecțiilor
- soluționarea unor situații de conflict la nivelul clasei de elevi
- exersarea diferitelor roluri pe durata activității de practică pedagogică: de proiectare, de conducere a activității didactice și a grupului de elevi, de consiliere a elevilor, de examinator
- analiza și comentarea lecțiilor susținute
- activități de organizare a clasei de elevi

iar competențele specifice dobândite sunt :

- utilizarea metodelor și tehnicilor de autocontrol psihocomportamental
- adoptarea de conduite eficiente pentru depășirea «situațiilor de criză educațională»
- asumarea integrală a diferitelor roluri specifice profesiei de cadru didactic
- manifestarea unei conduite (auto)reflexive asupra activităților didactice / pedagogice proprii
- asimilarea cunoștințelor de tip organizațional⁵.

Trei activități realizate pentru a fi atinse următoarele obiective enunțate sunt:

Activitatea nr. 1: Proiectarea unei lecții mixte la nivel primar.

Obiectivul urmărit: formarea și dezvoltarea competențelor de proiectare, realizare și evaluare a procesului instructiv-educativ din școli și grădinițe;

Termen: 1 săptămână

Resursele folosite: plan cadru de învățământ, scheme orare, programele disciplinelor de învățământ, ghiduri, ghiduri metodologice, manuale școlare, proiect de lecție etc..

⁵ http://www.rcsedu.info/index.php?option=com_content&view=article&id=14:practica-pedagogic-modalitate-de-formare-a-competenelor-practice-specifice-carierii-didactice&catid=6:teoria-instruirii-i-didactici-speciale

Modalitatea de evaluare: verificarea, corectarea planului de lecție întocmit de stagiar
 Modalitatea de monitorizare și asigurare a calității în realizarea activităților: verificarea zilnică a stadiului realizării proiectării didactice, a resurselor folosite.

Activitatea nr. 2: Susținerea unei lecții la nivel primar.

Obiectivul urmărit: formarea și dezvoltarea competențelor de proiectare, realizare și evaluare a procesului instructiv-educativ din școli și grădinițe;

Termen: 45 minute

Resursele folosite: plan cadru de învățământ, scheme orare, programele disciplinelor de învățământ, ghiduri, ghiduri metodologice, manuale școlare, proiectul de lecție, fișe de lucru, ppt-uri etc.

Modalitatea de evaluare: fișa de observare a lecției

Modalitatea de monitorizare și asigurare a calității în realizarea activităților: Fișa de observare a lecției – auxiliare didactice, Fișa de observare a lecției – interacțiune.

Fișa de observare a lecției – auxiliare didactice

Data Clasa Ora/Durata.....

Nr. de elevi.....

Această fișă vizează auxiliarele didactice folosite de profesor:

- concordanța cu obiectivele lecției.
- eficiența
- calitatea

Nr. crt.	Auxiliare didactice	Comentarii
1	Concordanța dintre materialul didactic și subiectul lecției .	
2	Materialul a îndeplinit cerințele metodice (sugestiv, atractiv, diversificat).	
3	Materialul a fost folosit frontal / pe grupe / individual	
4	Adaptarea la particularitățile de vârstă ale elevilor și la cerințele acestora	
5	Dați exemple de secvențe în care auxiliarele didactice au fost utilizate eficient de către profesor	

Fișa de observare a lecției – interacțiune

Data Clasa Ora/Durata.....

Nr. de elevi.....

O varietate de modele de interacțiune este importantă. Ea asigură implicarea activă a elevilor în lecție, permite adoptarea unor stiluri de învățare diferite și facilitează menținerea trează a atenției elevilor prin schimbarea ritmului desfășurării lecției. Această sarcină de lucru vă va da posibilitatea să observați câte tipuri de interacțiune au loc. Notați ce fel de interacțiune are loc în timpul diferitelor etape ale lecției.

MODELUL DE INTERACȚIUNE	DE CÂTE ORI
Profesor – întreaga clasă	
Profesor – elev	
Elev – elev (perechi la distanță)	
Elev – elev (perechi apropiate)	
Elevii lucrând în grupe	
Elev – întreaga clasă	

Activitatea nr. 3: Realizarea autoevaluării și reacția la feedback după lecția susținută

Obiectivul urmărit: promovarea relațiilor pedagogice stimulative pe parcursul desfășurării lecțiilor;

Termen: 60 minute

Resursele folosite: plan cadru de învățământ, scheme orare, programele disciplinelor de învățământ, ghiduri, ghiduri metodologice, manuale școlare, proiectul de lecție, fișe de lucru.

Modalitatea de evaluare: fișa de evaluare a activității de predare

Modalitatea de monitorizare și asigurare a calității în realizarea activităților: descriptorii de folosire a fișei de evaluare a lecției

Descriptorii de folosire a fișei de evaluare a lecției

Profesorul este pe deplin cooperant; sugerează căi de îmbunătățire a prestației didactice și răspunde constructiv la feedback

Sau

Profesorul are unele dificultăți în evaluarea prestației proprii; uneori este refractar la sugestii⁶

Bibliografie și surse web:

1. Suport de curs, Capitol 4. Managementul activităților de practică pedagogică, proiect POCU /904/6/25/146587 Profesionalizarea carierei didactice – PROF.
2. http://www.rcsedu.info/index.php?option=com_content&view=article&id=14:practica-pedagogic-modalitate-de-formare-a-competenelor-practice-specifice-carierei-didactice&catid=6:teoria-instruirii-i-didactici-speciale
3. <http://www.licioncreangatl.ro/index.php/en/planul-de-dezvoltare-institutionala-2014-2018>
4. <https://www.euroed.ro/userfiles/MANUALUL%20MENTORULUI.pdf>
5. <https://iteach.ro/experiencedidactice/dezvoltare-profesionala-mentorat-si-coaching>

⁶ <https://www.euroed.ro/userfiles/MANUALUL%20MENTORULUI.pdf>

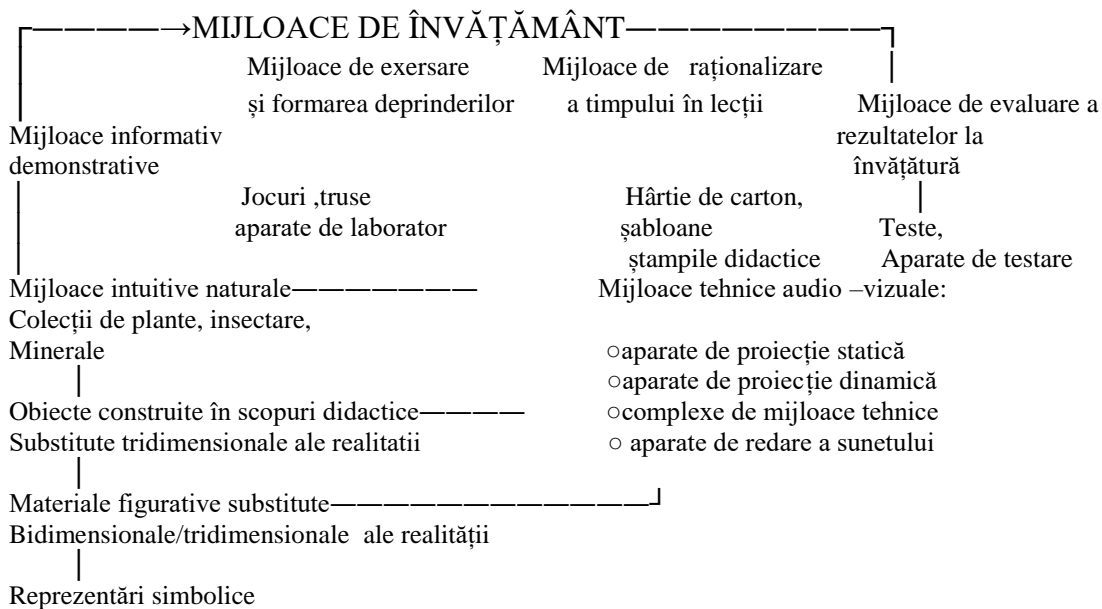
MIJLOACELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. Bușcă Daniela

Colegiul Național, Emil Racoviță „-București

Mijloacele de învățământ reprezintă totalitatea resurselor materiale ale procesului de predare-învățare-evaluare care au conținutul informațional în raport cu toate competențele, ce urmează să fie îndeplinite de elevi și la care recurg profesorii pentru a facilita: comunicarea, înțelegerea, formarea noțiunilor, fixarea, evaluarea, aplicarea cunoștințelor, consolidarea tehnicilor de lucru. Cu toate că acum se pune mare accent pe resurse educaționale deschise, pe softuri și platforme educaționale nu trebuie să neglijăm nici mijloacele tradiționale.

Clasificarea mijloacelor de învățământ după funcția pedagogică:

În predarea biologiei se pot folosi următoarele mijloace de învățământ:

- *Atlase*: botanice, zoologice, anatomice, ecologice necesare în: observare, comparație, descriere și recunoaștere independentă;
- *Aparate, accesorii*:
 1. aparat Donders- pentru măsurarea variațiilor presiunii în timpul mișcărilor respiratorii;

2. aparat Marey-pentru demonstrarea rolului elasticității vaselor sangvine în fluidizarea circulației sângelui;
 3. microscop;
 4. lupe;
 5. balanțe;
 6. spirometre-pentru măsurarea volumelor respiratorii
 7. termometre-temperatură
 8. tensiometer-tensiune
- *cartea școlară*
 1. manuale alternative de biologie
 2. culegeri de teste
 3. seturi de fișe de lucru, de evaluare, de fixare
 4. caietul elevilor făcut de edituri adaptat pe tipul de manual
 - *diverse colecții*: valve, cochilii, ouă, semințe, fructe uscate, soluri, pietre.
 - *modalități de împăiere*
 - *machete* din: structura celulei, secțiune prin măduva spinării, organizarea generală a sistemului nervos;
 - *mape didactice*: cu principale grupe de mamifere –pentru desenare, sistematizare, recunoaștere;
 - *incluziuni în masa plastică transparentă* de: alge marine, licheni, muschi, schelete de animale;
 - *modele grafice* de: sinteza proteinelor, structura ADN;
 - *modele spațiale*;
 - *mulaje ex*: organizarea internă la om și animale, structura organelor vegetale la plante;
 - *planșe cu*: structuri, aspecte din natura, morfologia internă și externă;
 - *preparate în lichid*: ciuperci, organe parazite, malformații congenitale;
 - *preparate microscopice*: protozoare, paraziți, preparate histologice la plante și animale;
 - *preparate uscate*;
 - *simulatoare*: respirație artificială, circulație sangvină;

- *truse pentru activități independente*-de microscopie;
- *izvoare istorice scrise, nescrise, hărți, filme istorice*;
- lecții interactive predate la televizor sau exemplificate de anumiți colegi pe multe platforme;
- resurse educaționale deschise.

Mijloacele audiovizuale au un rol și un loc deosebit.

În sfera mijloacelor audiovizuale intră o multitudine de materiale care au rol în proiecția statică și dinamică sau pentru înregistrarea și redarea sunetului:

- benzi magnetice cu înregistrări sonore la: păsări, broaște,păsări, mamifere;
- diafilme;
- filme didactice;
- fotografii;
- folii pentru retroproiector;
- casete video/DVD-uri, stick-uri;
- animații;
- ppt-uri.

Utilizarea corectă a mijloacelor alese impune un demers didactic coerent pornind de la lecturarea programei școlare de biologie și aplicarea acesteia printr-o abordare centrată pe elev.

Experiențe didactice în context European

Secțiunea 1: Eficiență și calitate în demersul didactic- exemple de bune practice

SUGESTII METODOLOGICE PENTRU AMELIORAREA DIFICULTĂȚILOR ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI ȘI IMAGINAȚIEI LA ELEVUL DIN CLASA I

Programa disciplinei *Comunicare în limba română* este elaborată potrivit unui nou model de proiectare curriculară, centrat pe competențe. Construcția programei este realizată astfel încât să contribuie la dezvoltarea profilului de formare al elevului din ciclul primar. Din perspectiva disciplinei de studiu, orientarea demersului didactic pornind de la competențe permite accentuarea scopului pentru care se învață și a dimensiunii acționale în formarea personalității elevului.

Competențele sunt ansambluri structurate de cunoștințe, abilități și atitudini dezvoltate prin învățare, care permit rezolvarea unor probleme specifice unui domeniu sau a unor probleme generale, în diverse contexte particulare.

Sugestiile metodologice includ strategii didactice, proiectarea activității didactice, precum și elemente de evaluare continuă.

Prezenta programă școlară propune o ofertă flexibilă, care permite cadrului didactic să modifice, să completeze sau să înlocuiască activitățile de învățare. Se urmărește astfel realizarea unui demers didactic personalizat, care să asigure formarea competențelor prevăzute de programă în contextul specific al fiecărei clase și al fiecărui elev. Includerea clasei pregătitoare în învățământul general și obligatoriu implică o perspectivă nuanțată a curriculumului la acest nivel de vârstă. Este necesară o abordare specifică educației timpurii bazată, în esență, pe stimularea învățării prin joc, care să ofere în același timp o plajă largă de diferențiere a demersului didactic, în funcție de nivelul de achiziții variate ale elevilor.

Strategii didactice

Această etapă de școlaritate reprezintă un moment important pentru stimularea flexibilității gândirii, precum și a creativității elevului.

În acest sens, cadrul didactic va insista pe trezirea interesului copilului pentru această disciplină și pe dezvoltarea încrederii în sine. Astfel, jocul didactic va predomina, asigurând contextul pentru participarea activă, individuală și în grup, care să permită exprimarea liberă a propriilor idei și sentimente. Tot ceea ce se întâmplă la „ora” de Comunicare în limba română ar trebui să se deruleze sub forma unei suite de jocuri sau antrenamente amuzante, atât în cazul clasei pregătitoare, cât și în cazul claselor I și a II-a. Din spațiul clasei nu trebuie să lipsească jucăriile. De asemenea, accentul se va pune pe spontaneitatea și creativitatea răspunsurilor și nu pe rigurozitatea științifică a acestora. Prin reluări succesive și prin utilizarea obiectelor, copilul ajunge să se corecteze singur, pe măsură ce noțiunile devin înțelese și interiorizate. Scrierea se va consolida treptat, pe măsură ce se dezvoltă musculatura mâinii. În clasa pregătitoare, scrierea semnelor grafice va începe cu exerciții de desenare a unor elemente preluate din mediul înconjurător (bețișoare, cârcei de viță-de-vie, bastoane, buline etc.), continuându-se apoi cu scrierea lor pe foaie velină și pe liniatură tip I.

Activitatea didactică se va desfășura într-o interacțiune permanentă cu copiii, astfel încât să răspundă intereselor acestora. Copiii vor fi stimulați să întrebe, să intervină, să aibă inițiativă, să exprime idei și sentimente despre ceea ce învață.

O altă sugestie metodologică se referă la folosirea nonverbalului pentru intuirea conceptelor, fie că e vorba de nume de obiecte sau de acțiuni, fie că e vorba de filtre de comunicare de tipul funcțiilor limbii/actelor de vorbire. Dacă profesorul mimează acțiunea de a se ridica/sta jos atunci când enunță aceste activități, pentru elev va fi mult mai clar despre ce este vorba. În același context, învățarea va fi facilitată dacă elevii sunt stimulați să combine verbalul (ceea ce au receptat sau ceea ce exprimă) cu limbajul corporal, vizual sau muzical.

Evaluarea reprezintă o componentă organică a procesului de învățământ. Se recomandă cu prioritate metode moderne de evaluare precum: observarea sistematică a comportamentului elevilor, centrarea pe progresul personal, autoevaluarea, realizarea unor proiecte care să valorifice achizițiile copiilor și să stimuleze în același timp dezvoltarea de valori și atitudini în contexte firești, sincretice, adaptate vârstei. Este recomandabil ca evaluarea să se realizeze prin raportare la competențele specifice, evitându-se comparațiile între elevi. De asemenea, evaluarea orientează cadrul didactic în reglarea strategiilor de predare, pentru o mai bună adecvare la particularitățile individuale și de vârstă ale elevilor.

Procesul de evaluare valorifică și experiențele de învățare / competențele dobândite de către copii în contexte nonformale sau informale. Rezultatele elevilor vor fi înregistrate, comunicate și discutate cu părinții. În întreaga activitate de învățare și evaluare va fi urmărit, încurajat și valorizat progresul fiecărui copil.

Eficiența oricărui act, deci și acelu educațional, reprezintă o necesitate și constă în raportul dintre efortul depus și ceea ce s-a obținut. La o eficiență maximă se ajunge prin corelarea, conjugarea metodei cu obiectivul, conținutul procesului educațional și forma de organizare a învățământului implicând raportul profesor-elev, elev-elev, care este un element al tehnologiei educaționale.

Procedeul didactic reprezintă o secvență a metodei, un detaliu, o tehnică mai limitată de acțiune. Metodele apar altfel ca ansamblul de procedee, folosite în funcție de oportunitatea lor într-o situație concretă de instruire.

Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și din acest punct de vedere educație va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.

PROF.ÎNV.PRIMAR BUȘE GABRIELA
ȘCOALA GIMN.EFTIMIE MURGU LUGOJ

ROLUL JOCULUI ÎN PREDAREA CITIT-SCRISULUI

Elena-Lăcrimioara BUSUIOC

Școala Gimnazială Nr.3, Suceava

Aflat încă în minunata lume a basmelor și poeziilor, școlarul mic reușește să facă din lumea cuvântului artă și știință.

Școala îi trezește elevului setea de cunoaștere, iar cunoașterea se realizează prin citirea cărților.

Citind, elevul învață să se exprime, să asculte și să alcătuiască mesaje, să dezvolte idei, să își prezinte gândurile, sentimentele etc.

Citirea și scrierea reprezintă instrumentele esențiale ale muncii cu cartea. Stăpânind deprinderile de citire și de scriere corectă, elevii își dezvoltă tehnici de muncă intelectuală, își extind orizontul de cunoaștere. Deprinderile de citire și de scriere corectă de către elevi se realizează în școală, sub îndrumarea specialiștilor.

Fără a minimaliza importanța mijloacelor moderne de informare, cadrul didactic are datoria de a apropia elevul de carte de la vârste școlare mici, dar nu obligându-l să citească și să scrie, ci trezindu-i interesul pentru această activitate intelectuală.

Punerea în operă a principiilor și conținuturilor învățământului este determinată de elaborarea și aplicarea creatoare a strategiilor, tehnologiilor și metodologiilor didactice.

Metodele și metodologia de învățământ, componentă deosebit de importantă a tehnologiei didactice, reprezintă sistemul de căi, procedee și mijloace adecvate de instruire, care asigură desfășurarea și finalizarea eficientă a procesului de predare-învățare. Talentul, măiestria și tactul pedagogic au o importanță deosebită în realizarea cu succes a activităților de predare-învățare.

Ținând cont că personalitatea copilului se afirmă prin **joc**, învățarea scris-cititului la clasa I se realizează îmbinând-o cu jocul. Jocul are un rol important în dezvoltarea capacității de exprimare corectă a micilor școlari, atât orală, cât și în scris. Jocul poate fi folosit în orice moment al lecției, prin joc reușim să captăm atenția școlarului mic, să îi aducem satisfacție. Jocul poate fi folosit chiar din primele activități pentru a-i ajuta pe elevi să se familiarizeze cu noul spectru de activitate.

Exemplu:

„Desenează ce ți-a plăcut!”

„Ce ai văzut?”

„La ce folosește?”

Pentru a verifica în ce măsură și-au însușit un anumit sunet (literă) se poate folosi jocul: *„Desenează ființe sau obiecte ale căror nume încep cu sunetul....!”* sau *„Scrie cuvinte care se*

termină cu litera învățată!” sau „*Cine știe mai multe cuvinte?*” – se poate cere ca sunetul precizat să se afle în cuvinte în poziție inițială, mediană sau finală. Câștigă jocul elevul care a rostit cele mai multe cuvinte.

Pentru depistarea dificultăților și greșelilor de pronunțare a unor sunete sau cuvinte se pot folosi exerciții de tipul:

„*Repetă ce ți-am spus!*”

„*Cine face așa?*” (*șarpele, rața etc.*)

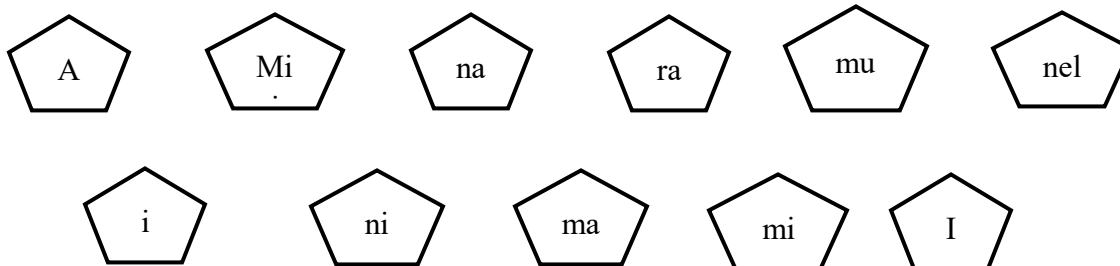
„*Cum face?*” (*ursul, gâsca, vântul etc.*)

Pentru flexibilitatea și fluiditatea vorbirii și gândirii se pot folosi jocurile:

1. Transcrie dintre cuvintele date doar pe cele care sunt nume de persoane:

- Mara - rama - Riri - are - mama
- nai - Ana - Ica - mare - Nina

2. Compune cuvinte cu ajutorul silabelor :

3. Schimbă ordinea literelor pentru a forma cuvinte noi și alcătuiește câte o propoziție cu ajutorul cuvintelor obținute.

Exemplu :

- ai – ia
- orez – roze – zero
- zare – raze
- ei – ie
- rac – car – arc
- rame – mare

4. Alcătuieste cuvinte cu ajutorul literelor :

- a) r , a , e ;
- b) a , m , r , a ;
- c) a , l , c ;
- d) a , r , e , z.

5. Citește cuvintele invers și spune ce obții :

- car – rac
- cos –
- lac –
- sar -

6. „Cuvinte buclușe” - li se cere elevilor să aleagă cuvântul nepotrivit ca înțeles din fiecare șir și să alcătuiască câte un enunț cu „cuvântul bucluș”.

Exemplu :

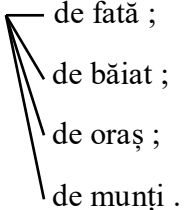
- ✕ cocor , rândunică , lălea , vrăbie ;
- ✕ nucă , nai , măr , cireșă.

7. „Caută cuvinte” - li se cere elevilor să găsească cuvinte care încep cu un anumit sunet și denumesc ceva.

Exemplu :

Găsiți cuvinte care încep cu sunetul „c” și denumesc :

a) profesii : coafeză, cofetar ;

b) nume

8. Înlocuiește prima literă a cuvântului pentru a forma cuvinte noi :

șare - rare - mare - tare - care ;

çasă - masă - lasă - iasă ;

șac - mac - lac - tac ;

loc - toc - soc - foc .

9. Înlocuiește ultima literă a cuvântului pentru a forma cuvinte noi :

laç - lan

moi - mor

loç - lor

soç - soi

10. Aduagă silaba lipsă pentru a forma cuvinte :

a) re ;

b) pi că ;

..... reșe ;

Lu ca .

11. Pornind de la o silabă, alcătuieste cuvinte cu două, trei, patru silabe : re, sa, ma, pa, co.

Exemplu :

ma

ma – re

ma – ca – ra

ma – nu – a – le

12. Jocul „Cuvinte ascunse” cere elevilor să descopere cuvintele din careu, apoi să le transcrie pe caiet.

R	L	A	R	V
A	U	C	A	U
M	C	E	R	L
A	I	A	E	P
C	A	R	I	E

13. „Găsește cuvintele” - li se cere elevilor să scrie propoziții în care fiecare cuvânt să înceapă cu litera indicată :

d

a

m

r

f

s

p

c

b

Exercițiile lexicale variate trebuie să aibă un caracter permanent.

Școlarul mic se poate juca formând familii de cuvinte („*cuvinte înrudite*”), sinonime („*cuvinte-surori*”), antonime („*cuvinte certate*”), diminutive („*cuvinte alintate*”) și cuvinte încurcate („*cuvinte buclucașe*”).

Exemple :

1. „*Cuvinte înrudite*” :

a îngheța, îngheț, înghețat, înghețată, înghețare, neînghețat.

2. „*Cuvinte surori*” – li se cere elevilor să găsească cuvinte cu înțeles asemănător pentru cuvintele date :

strigă - țipă

patrie -

zăpadă -

drum -

observă -

3. Unește prin săgeți cuvintele din prima coloană cu cele cu înțeles asemănător din coloana a doua:

radieră	amic
prieten	automobil
mașină	firav
casă	gumă
gingaș	locuință

4. „*Cuvinte certate*” - li se cere elevilor să unească prin săgeți cuvintele din prima coloană cu opusul lor din a doua coloană.

Exemplu :

lung ————— scurt

scund urât

frumos	înalt
mare	trist
bătrân	mic
vesel	tânăr

5. Găsește cuvinte cu înțeles opus pentru cuvintele date :

bun - rău	descoperă -
închide -	apare -
atent -	leagă -

6. Înlocuiește cuvintele subliniate cu altele cu înțeles opus :

Trenul pleacă peste zece minute.

Andrei a închis ușa.

Prietena mea vorbește tare.

Afară este frig.

7. „Cuvinte alintate”. Și cuvintelor le place să fie alintate. Prin urmare, alintați-le!

carte - cărticică

pisică -

băiat -

fată -

copac -

caiet -

oraș -

ghiozdan -

8. „Cuvinte încurcate” - li se cere elevilor să ordoneze cuvintele pentru a alcătui enunțuri :

pe nori cer cenușii călătoresc

fuge șireată pădure vulpea în

Prin joc, elevii realizează sarcinile mai ușor, într-un mod mai plăcut, învățând mai repede cititul și scrisul.

a) „*Eu spun una, tu spui multe.*”

Exemplu :

corn - cornuri

creion -

măr -

casă -

rândunică -

nor -

b) „*Cum poate fi ?*”

apa - limpede, turbure, adâncă ;

cartea –

copilul –

marea –

ghiocelul –

c) „*Spune ce sunt eu ?*”

Exemplu :

Tata a sădit un **liliac**.

liliac – plantă

Prin peșteră zbura un **liliac**.

liliac – animal

În timpul jocului, elevii pot fi organizați pe grupe sau în perechi.

Pentru consolidarea semnelor de punctuație se pot face exercițiile-joc :

1. „*Găsește semnul !*”

Clasa va fi împărțită în mai multe grupe. Fiecare grupă va primi o fișă de lucru pe care este scris un text, fără semne de punctuație. Elevii trebuie să pună semnele de punctuație corespunzătoare. Câștigă grupa care a lucrat corect și a terminat în cel mai scurt timp.

Exemplu :

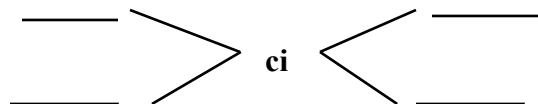
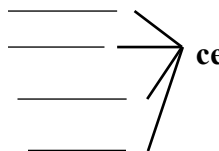
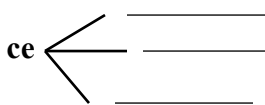
- Cum te numești
- Mă numesc Alina
- Câți ani ai
- Am șapte ani
- Din ce localitate ești
- Eu sunt din Craiova Dar tu
- Eu sunt din Brăila și mă numesc Denisa
- Câte zile mai rămâi la munte
- Mai rămân două zile Dar tu
- Eu voi sta la munte încă cinci zile Ce rău îmi pare că nu ne-am cunoscut mai demult
- Ne-am fi jucat împreună

2. „Săculețul cu surprize” .

Clasa va fi împărțită în mai multe grupe. Un elev de la fiecare grupă va extrage câte un jeton pe care este scris un anumit cuvânt. Sarcina membrilor fiecărei grupe este să alcătuiască, într-un anumit timp, propoziții interogative, exclamative și enunțiative cu cuvântul dat.

Pentru grupurile de litere se pot face exerciții-joc de forma :

a) Completați cuvintele :

b) „Caută și potrivește” - li se cere elevilor să pună în locul liniuțelor unul dintre grupurile de litere învățate, pentru a descoperi cuvinte.

Exemplu :

ghiveci

____ocel

____ață

____me

____ozdan

c) „Eu spun una, tu spui multe”.

Exemplu :

che , chi

ureche – urechi

pereche –

cheie –

rochie –

chibrit -

ce, ci

mac – maci

pisică -

voce -

ceată -

ciupercă -

ge, gi

minge - mingi

lung -

întreg -

girafă -

covrig –

Prin joc, micii școlari au posibilitatea de a-și consolida și îmbogăți cunoștințele de limba română. Exercițiile-joc sunt primite de elevi cu mult interes, antrenându-le capacitatea creatoare, ajutându-i să se exprime frumos și corect.

Educarea elevilor în spiritul dragostei față de limba română constituie o îndatorire a fiecărui cadru didactic.

BIBLIOGRAFIE:

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006;
- Lovinescu, A., *Jocuri mici pentru pitici*, Editura All, București, 2007.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

BUTOI Alexandra, Școala Gimnazială „Theodor Aman”

Societatea contemporană este mereu în schimbare. Provocările societale determină realizarea a noi reforme educaționale și modernizări curriculare. Profesorul este veriga de interacțiune dintre schimbările sociale și formarea personalității elevului. Pentru a asigura aceste interacțiuni cadrul didactic trebuie să fie receptiv și flexibil la schimbare, dezvoltând continuu competența profesională până la cel mai înalt grad de performanță personală. Orice schimbare, în cadrul procesului educațional se cere a fi analizată profund de către cadrul didactic, fiindcă de el depinde asigurarea succesului și realizarea unui învățământ de calitate.

Sarcina profesorului este să creeze și să mențină activ elevii pentru ca să-și construiască propria lor cunoaștere, avându-l pe profesor drept ghid. Abordarea constructivistă presupune că profesorii au sarcina de a-i ajuta pe elevi să conștientizeze propriul demers de învățare, să înțeleagă cerințele sarcinilor, să selecteze strategiile proprii de învățare, să monitorizeze propria învățare astfel încât să creeze condiții, situații ce îi determină pe elevi să-și însușească variate proceduri și strategii metacognitive. Dar, reflectarea de către cadrul didactic asupra propriului demers educațional reprezintă o altă condiție în realizarea unui proces didactic eficient.

O altă condiție a eficienței și calității procesului educațional ar fi creativitatea profesorului – premisă esențială a performanței în activitățile didactice. Creativitatea este o caracteristică a raționamentului în care se folosește inventiv experiența acumulată de profesor, oferind soluții originale în realizarea procesului educațional. Creativitatea reprezintă starea potențială a profesorului și poate servi un model al calității de a propune ceva nou și relevant pentru realizarea eficientă a activităților didactice.

Un profesor creator urmărește în procesul educațional în special centrarea activităților didactice și asigurarea acestora în baza interrelaționării eficiente dintre obiective–conținuturi–metodologie–evaluare. Am încercat, să vin de fiecare dată în fața elevilor mei cu ceva nou, ceva diferit de cele întâlnite anterior în realitate. Aplicând metodele și tehnicile de învățare creativă, învățarea nu numai că nu va mai fi un chin, cum se întâmplă să fie adesea pentru elevii noștri, dar va deveni o „reală” plăcere. Vor conștientiza că tot timpul există în jurul lor câte ceva ce poate deveni interesant și care le poate fi util ulterior. Noi, profesorii, învățăm în fiecare zi să fim creativi, împreună cu elevii noștri, pe care încercăm să-i înarmăm cu cât mai multe tehnici de învățare creativă și căutând să le punem în valoare cât mai mult potențialul creativ.

Mediul educațional este o altă condiție a eficienței procesului educațional, ce reprezintă o comunitate emoțională și etică în care decurg noi roluri și trăsături de caracter a cadrului didactic. Un aspect important al mediului educațional sunt relațiile dintre profesor și elevi ce au la bază aspectul afectiv, adică alături de strategii cognitive elevii dezvoltă și strategii afective. Implicarea elevilor în activitatea de învățare depășește adesea cadrul rațional fiind determinat de afectivitate. Aceasta solicită ca profesorii să posede anumite trăsături de personalitate: autoritate

reală, dobândită prin profesionalism, moralitate, consecvență; tact pedagogic și permisivitate. Relația afectivă dintre profesor și elev poate fi rezumată în ideea: elevul nu trebuie învins ci convins.

În acest sens, am încercat să organizez întreaga activitate a clasei de elevi prin consultarea acestora și delegarea responsabilităților în rândul elevilor. De asemenea, comunicarea a avut un rol esențial în crearea unui mediu educațional prielnic și s-a desfășurat pe toate nivelurile: profesor-elev, elev-profesor și între elevi, astfel încât mesajul să fie bine perceput și liber acceptat.

Un alt aspect semnificativ al eficienței procesului educațional este măsura în care un profesor reușește să trezească și să formeze motivația elevilor pentru disciplinele școlare. După cum consideră psihologii, motivația este cea mai înaltă formă de reglare a activității umane.

Formarea motivației la elevi asigură baza eficienței activităților didactice. Pentru ca elevul să înceapă acțiunea în activitatea de învățare el trebuie să primească un impuls emoțional-volitiv. Plăcerea de a învăța este stimulată de emoție. Cu cât este mai stimuloare inițierea în procesul de învățare, cu atât rezultatul va fi mai durabil. Acest aspect al învățării, legătura dintre cognitiv și emoțional este demonstrat în mai multe studii psihologice. Deci, dezvoltarea proceselor cognitive de nivel superior sunt în concordanță cu nivelul de motivare a celui care învață. Practic nu există nici o activitate fără motiv. Motivația învățării la elevi are legătură directă cu modelul personal oferit de cadrul didactic. Cu cât omul din fața lor poate oferi un portret de viață mai complet (are familie, știu cum arată, are experiență și chiar o reputație deosebită) și are o atitudine optimistă și pozitivă, cu atât mai mult va reuși să îi facă pe copii să îl admire, să îl respecte, să îl creadă și să îl asculte, să se deschidă și să își exprime emoțiile, trăirile, să participe activ la actul didactic și la formarea lor personală.

Concluzionând, profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă”.

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003;
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972;
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981.

Importanța indicatorilor cantitativi și calitativi

Coordonator proiect

Prof. Buțoiu Ludmila

Colegiul Național Dinicu Golescu

Măsurarea nivelului de realizare a obiectivelor unui pachet de lucru este ceea ce asigură eficiența și calitatea, cu alte cuvinte sustenabilitatea proiectului. Calitatea rezultatelor activităților extra curriculare, de asemenea, depinde de prezența indicatorilor cantitativi și calitativi. Este un mod de organizare a acestui demers didactic.

Din dorința de a spori capacitatea de a conlucra la nivel transnațional ne trasăm astfel de sarcini implicit la organizarea mobilităților. Pe parcursul implementării proiectului Erasmus+ 2022-1-RO01-KA220-SCH-000089992 echipa de lucru a conștientizat gradul de importanță a acestor indicatori pentru atingerea scopului final. Responsabilitatea de bază a echipei este instruirea elevilor, monitorizarea concepției produselor intelectuale și cea a creșterii gradului de conștientizare privind mediul. Monitorizarea este secundată de o evaluare periodică. De exemplu, activitatea transnațională numărul 4 din cadrul proiectului pe tema colectării selectivă a gunoiului este susținută de două evaluări pe bază de chestionare Kahoot înainte și după activitatea în sine.

Pentru o mai bună corelare între ideea de eficiență, calitate și desfășurarea următoarelor mobilități, voi detalia tema activității transnaționale care va avea loc la Lycée Pierre Gilles de Gennes, Digne les Bains, Franța. Tema celei de a patra activități este cea a beneficiilor reciclării hârtiei. Activitatea are o latură școlastică, de studiu și cercetare, dar și partea artistică care are ca scop transmiterea mesajului cu privire la protejarea mediului într-o formă creativă. Aceasta implică transpunerea ideii „Spunem nu gunoiului” în forma unui poster digital. Partea studiu a activității este completată de o acțiune civică de plantare a unui copac. Specia mediteraneeană prezentată de către fiecare echipă urmând, în acest scop, să intre într-un concurs de selecție. La aceste acțiuni de bază se adaugă amprenta personală a gazdei care pe lângă activitățile cheie organizează ateliere de lucru pe tema reciclării și o vizită la o companie de producere a compostului și o vizită în parcul natural Verdon.

Astfel, indicatorii cantitativi a celei de a patra mobilități va cuantifica numărul de adulți și adolescenți implicați în activități în acest stadiu al proiectului. Prin urmare, o creștere a numărului participanților direcți și în special al participanților indirecti demonstrează un grad de satisfacție mai mare, un interes pentru modul în care se organizează evenimentul. De asemenea, reușita de a integra mai mulți copii expuși la vulnerabilități sociale și financiare este un indicator cantitativ bun. Similar numărului în creștere a prezenței fizice este și numărul creșterii accesărilor paginii virtuale a proiectului. Acesta este un indicator cantitativ important dat fiind că reflectă prezentarea unor activități și concepte unui public larg. O pagină virtuală va oferi și indicatori calitativi prin comentariile și reacțiile pozitive la postări. Un indicator calitativ important atât pentru dezvoltarea abilităților verzi cât și pentru abilitățile digitale o constituie modalitatea și gradul de înțelegere în expunerea produselor intelectuale fie sub

formă de postere și prezentări sau explicații ale beneficiilor reciclării hârtiei. De asemenea, un număr în creștere a răspunsurilor corecte la chestionarele Kahoot pe tema activității oferă atât indicatori cantitativi cât și indicatori calitativi. Aceștia sunt necesari pentru trasabilitatea reușitei și sustenabilității proiectului.

În cazul activităților transnaționale acești indicatori demonstrează etape specifice parcurse în cadrul mobilităților efectuate în comun unde sunt implicate toate cele cinci școli partenere ale acestui proiect: Colegiul Național Dinicu Golescu, Ratsgymnasium, Lycée Pierre Gilles de Gennes, Agrupamento de Escolas de Santo André Barreiro și IES Valle Del Azahar. Există și indicatori generali care reflectă gradul de implicare și satisfacție la nivel local. Fiecare instituție școlară face o statistică periodică pe baza unor chestionare și documente de monitorizare pentru a asigura reușita proiectului pentru o perioadă îndelungată.

În concluzie, prelucrarea periodică a datelor asigură eficiența și calitatea demersului didactic în activitățile extra curriculare. Sesiunile periodice organizate de formatorii programului Erasmus+ inspiră și încurajează cadrele didactice pentru o eficientizare a activităților extra școlare.

MOTIVAȚIA, UN FACTOR DETERMINANT ÎN PROCESUL DE PREDARE- ÎNVĂȚARE A LITERATURII ROMÂNE ÎN CLASELE PRIMARE

Profesor pentru învățământul primar, Buzea Mariana

Liceul Teoretic „Nicolae Titulescu”

Slatina

Summary

The generation of this millenium is living a time of change, in wich primary school students are also interrogatively looking for new meanings of its existence in communication.As values of prime importance.

In the educational practice of the acquisition of the romanian language by the primary school students, the communication in the romanian language.

The evaluation of the students communication skills designates the role of the romanian language in the students socialization process, marks the relational context of the comunication as a collaboration contract based on the functional ensemble of the verbal interaction.

Keywords:ability,practice activity, knowledge, attitudes,skills.

Generația acestui mileniu trăiește un timp al schimbărilor, în care și elevii claselor primare caută interogativ noi sensuri ale existenței sale în comunicare.Devenirea cetățeanului competent în comunicare, în diverse planuri-cognitiv,social,cultural,civilizator,globalizator se conturează în cadrul educației școlare ca valori de primă importanță.

În practica educațională a achiziționării limbii române de către elevii claselor primare se atestă și valoarea comunicativă a limbajului prin antrenarea reperelor verbale specifice comunicării în limba română.

Indiferent de modul de clasificare sau de folosire a motivației, tehnicile motivaționale au în comun ideea potrivit căreia cu cât este mai mare responsabilitatea, recunoașterea, respectul ori statutul acordat elevilor din clasele primare, cu atât este mai mare sentimentul de implicare în activitatea didactică privind însușirea limbajului literar și a conținutului literar și de aici cu atât mai mare va fi motivația fiecărui elev.

Prin urmare, considerăm că strategia dezvoltării motivației este determinată de o serie de factori:

- statutul relațiilor din clasă: fiecare elev judecă nevoile din perspectiva experienței individuale. Într-o clasă de elevi cu o „istorie” săracă de relații motivaționale, orice tactică motivațională este privită/acceptată cu suspiciune;
- atitudinea profesorului poate fi un factor decisiv de succes ori eșec; el va privi motivarea prin participarea individuală ca pe o metodă de fundamentare a rolului fiecărui elev;
- claritatea cu care sunt diagnosticate problemele va contribui la motivarea elevilor în însușirea limbajului literar;
- modul în care este aplicată tactica de motivare a elevilor; o practică impusă va fi întâmpinată cu mai multă rezistență decât cea în care există o consultare/consiliere prealabilă;
- stilul de management educațional: un învățător autoritar va avea o forță de convingere mult mai apatică și lipsa dorinței de cooperare a elevilor va spori dispariția motivației.

Astfel, în procesul însușirii performante a limbajului literar românesc pentru faptul că inițiind studierea aspectului motivațional, psihologii au inclus noțiunea de „motivație” care se utilizează „pentru marcarea întregului complex de determinante ale comportamentului, în sens mai îngust, noțiunea de „motivație” ține doar de forme concrete ale conduitelor umane’ [1;p.4] .Motivul este definit ca stimulent și orientare a activității omului în realitatea reflectată de el.

În abordarea noțiunilor de „motivație” și „motiv” sunt direcționate definiții diverse.

Рубинштейн С.Л. a definit motivația ca determinare subiectivă a conduitei omului generată de procesul de reflectare a lumii-prin motivația sa omul este încadrat în contextul realității, motivația fiind determinarea realizată prin psihic. [3;9c]

Condițiile de consolidare a motivației învățării sunt relaționate de schimbările ce se produc în caracterul activității intelectuale (literar-artistică) a elevilor, în componentele structurale ale acestei activități.

Motivele cognitiv-instructive se formează și în baza anumitor modificări pozitive intervenite în motivația învățării, cum ar fi conștiinciozitatea, independența, eficiența stimulilor, rolul

motivului ca generator de idei, acesta fiind un motiv intern: elevul trebuie să învețe pentru a putea utiliza limbajul literar.

Acest tip de motive îl face pe elev să conștientizeze importanța culturală și socială a literaturii române, ele reprezentând și interesul lui stabil, care poate exercita funcții ale motivației- cea cognitiv-constructivă și cea de colaborare. Aici poate fi adusă în discuție dependența caracterului motivației, inclusiv al motivelor cognitiv-instructive, de metoda de organizare și de desfășurare a activităților didactice.

În investigația noastră metoda activă, folosită la dezvoltarea motivației privind însușirea limbajului literar, a fost determinată de rolul asupra procesului de însușire a limbajului literar, de eficiența acestuia și de rolul pe care îl are o anumită organizare a activității didactice în formarea sferelor motivaționale, în schimbarea caracteristicilor și structurii ei.

Motivația poate fi considerată ca un factor intern, care, împreună cu ceilalți factori interni (aptitudini, trăsături de tip particularități individuale, însușiri de caracter, etc), contribuie la determinarea manifestărilor de conduită. Ea are un caracter disponibil față de excitantul extrem ce îndeplinește, în primul rând, o funcție precipitatoare. Elevii cu motivații diferite în situații externe identice au manifestări diverse. Chiar unul și același elev este posibil să aibă o conduită diferită în situații identice, în funcție de starea sa internă actuală, de orientarea pregătitoare, în funcție de motivația sa actuală (satisfacerea sau nesatisfacerea anumitor trebuințe).

În procesul însușirii limbajului literar am constatat că stările interne apar nu numai ca rezultat al desfășurării complexelor de fenomene interne, ci și pe baza interrelației acestora cu condițiile externe. Aici este important să se acționeze asupra „modulilor interni” ai conduitei. Trebuie să menționăm că prin însușirea și practicarea limbajului literar, elevul își exteriorizează verbal conduita sa intelectuală literară. Astfel „motivul este mobilul care alege dintre deprinderile existente pe aceea care va fi actualizată”. [3;205p]

Pe lângă funcția de activizare generală, motivația îndeplinește și o anumită funcție de direcționare. Datorită faptului că activizarea realizată prin motivație este, în cele mai multe cazuri, specifică, afectând anumite sisteme funcționale, ea contribuie în interacțiunea sa cu stimuli la determinarea direcției acțiunii. De aceea în activitatea de însușire a limbajului literar

este nevoie de a aborda motivația sub aspect dinamic și direcțional, după J.Nuttin [4;83p]. Aceasta înseamnă că această conduită intelectuală a elevilor se direcționează printr-o orientare selectivă, activă și persistentă, prin reacții preferențiale (refuz față de anumiți stimuli și preferință față de alții).

În activitățile didactice fenomenul motivațional nu se separă de celelalte aspecte și modalități ale activității psihice. O legătură nemijlocită există între motivație și viața afectivă, deoarece unde apare motivația, apare în mod necondiționat, într-o formă sau alta, și fenomenul afectiv. Elevii sunt motivați afectiv când știu că și colegii lor pot cunoaște limbajul literar cu cei din jur. De aceea, motivația este strâns legată de activitatea voluntară, întrucât manifestările de voință, mai ales sub aspectul lor literar dinamic, nici nu pot fi explicate decât pe baza motivației. Aceasta nu poate fi izolată nici de procesele de cunoaștere a limbajului literar. În general, fiecare act de cunoaștere a limbajului literar și a lumii literare este în același timp și un act prin care introducem în acțiune noi determinanți ai conduitei noastre literare, afirmă S. Rubinștein. [5;p.328].

Interesele își au reversul lor, adică repulsia sau aversiunea. În acest caz, o categorie de obiecte sau fenomene în loc să mobilizeze atenția și activitatea persoanei, provoacă inhibiții și diferite manifestări repulsive, de apărare, de îndepărtare, adică o atitudine negativă. Dacă o persoană lucrează într-un domeniu de activitate interesantă pentru ea, atunci va fi activizată și randamentul său va crește, iar dacă efectuează anumite activități față de care are atitudine repulsivă, randamentul va fi mult sub nivelul, aptitudinilor și posibilităților sale, în ciuda eforturilor serioase pe care le depune.

În foarte multe cazuri, persoane care într-o serie întreagă de domenii prezintă performanțe foarte bune, în unele preocupări care, de altfel, nu cer o pregătire specială obțin rezultate slabe. De exemplu, cineva poate să obțină rezultate bune în activitatea științifică și pedagogică, dar în același timp să rămână cu totul în urmă dacă este vorba de rezolvarea unor rebusuri, însă nu pentru că datorită aptitudinilor nu ar putea să obțină și în acest domeniu rezultate apreciabile, ci din cauza atitudinii sale de indiferență sau chiar repulsie față de acea persoană rebusurile nu prezintă nici o semnificație comparativ cu alte probleme. Influența intereselor se răsfrânge asupra tuturor proceselor psihice: percepția, memoria, gândirea, imaginația, ca și asupra vieții afective și a manifestărilor de voință.

Interesul se formează în cadrul activității pe baza experienței, sub influența mediului, dar se formează în concordanță și în strânsă interdependență cu necesitățile și intențiile persoanei. Chiar și aptitudinile pot avea rol în determinarea intereselor. Cercetările au demonstrat că între aptitudini și interese există o corelație pozitivă. Această corelație se datorează faptului că omul înclină să se manifeste în direcția în care poate obține un succes, deci în direcția aptitudinilor sale reale. [1;p.18]

Aptitudinea nu atrage însă după sine în mod necondiționat și tendința de afirmare în această direcție, fiindcă în determinarea interesului, în afară de aptitudini, intervin și alți factori importanți, și anume factori motivaționali și împrejurările exterioare. [6;p.30]

Interesele la elevii claselor primare și la adolescenți se caracterizează printr-o stabilitate redusă și se schimbă pe parcursul dezvoltării și creșterii individuale. Ele se conformează întotdeauna necesităților, motivației și activității caracteristice perioadei de vârstă respective. Pe lângă aceste caracteristici ale intereselor specifice vârstei, bineînțeles există și în această fază trăsături specifice ale intereselor.

Labilitatea intereselor poate avea la bază mai multe cauze. Una dintre aceste cauze ar fi cunoașterea superficială a anumitor domenii de activitate. O persoană poate să-și formeze interesul (pozitiv sau negativ) față de anumite preocupări pe baza unor aspecte superficiale, neesențiale sau cu totul parțiale. Așa ar fi de exemplu, aspectului locului de învățare a limbajului literar, opinii și aprecieri răspândite, atitudinea față de obiect, profesor, colegi, etc. Uneori influența, chiar neintenționată, a unor persoane cu prestigiu poate avea rol important în formarea interesului, afirmă cercetătorul V. Mahu. [2;p.13]

Bibliografie:

1. Chireev A. *Metode de studiere a motivelor intrinsece ale învățării*://Viața școlii:-Cluj, Casa Corpului Didactic, 1973, p.18;

2. Mahu V. *Problematizarea și motivația în procesul de instruire*-Chișinău:Editura Stiința, 1992- p.13;

2. Рубинштейн С.Л. *Проблемы общей психологии*. Ред. Респ. Е.В. Сорохов, Издание второе - Москва, Педагогика, 1976, 9с;

3.Piaget J.*Psihologie și pedagogie.Răspunsurile marelui psiholog la problemele învățământului*, București:E.D.P., 1972-205p;

4.Nuttin J.*La motivation//Traite de Psychologie Experimenal*,vol V:*Motivation, Emotion et Personalite*-Paris:PUF,1963, p. 1-83;

5.Rubinștein S.L. *Existență și cunoștință*, București, Editura Științifică, 1962-328p;

6.Roșca Al. *Metodologie și tehnici experimentale în psihologie*, București:Editura Științifică, 1971, p30;

Proiect Educațional Internațional **PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE**
 Sesiunea de Comunicări Științifice **EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN**
ORGANIZATOR: Centrul European pentru Excelență în Educație
TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”
SECȚIUNEA 1: Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici;

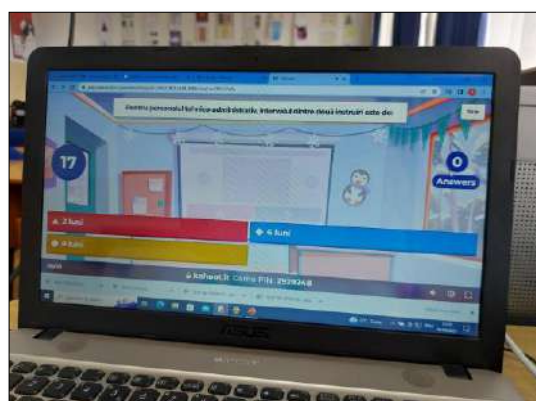
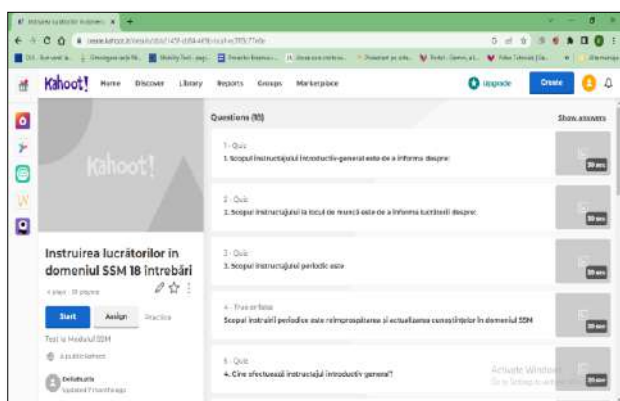
Eficiență și calitate în demersul didactic prin folosire instrumentelor digitale – exemple de bună practică

Prof. BUZILĂ DELIA RODICA
 Liceul Tehnologic Elisa Zamfirescu Satu Mare

KAHOOT <https://kahoot.it>

Jocurile KAHOOT sunt jocuri de tip quiz și pot fi folosite ca și instrumente de evaluare sau de învățare în activitățile didactice. Sunt foarte interactive și atractive pentru elevi. Permit elevilor folosirea telefoanelor mobile sau a computerelor din sala de clasă pentru alegerea răspunsului corect din cele două, trei sau patru răspunsuri date. Aplicația punctează printr-un scor atât corectitudinea răspunsurilor, cât și viteza de răspuns. După fiecare rundă de întrebare și răspunsuri se afișează scorul și clasamentul primilor 5 elevi. Astfel provocarea devine tot mai mare.

Exemple de jocuri de tip quiz folosite la orele de discipline de specialitate:

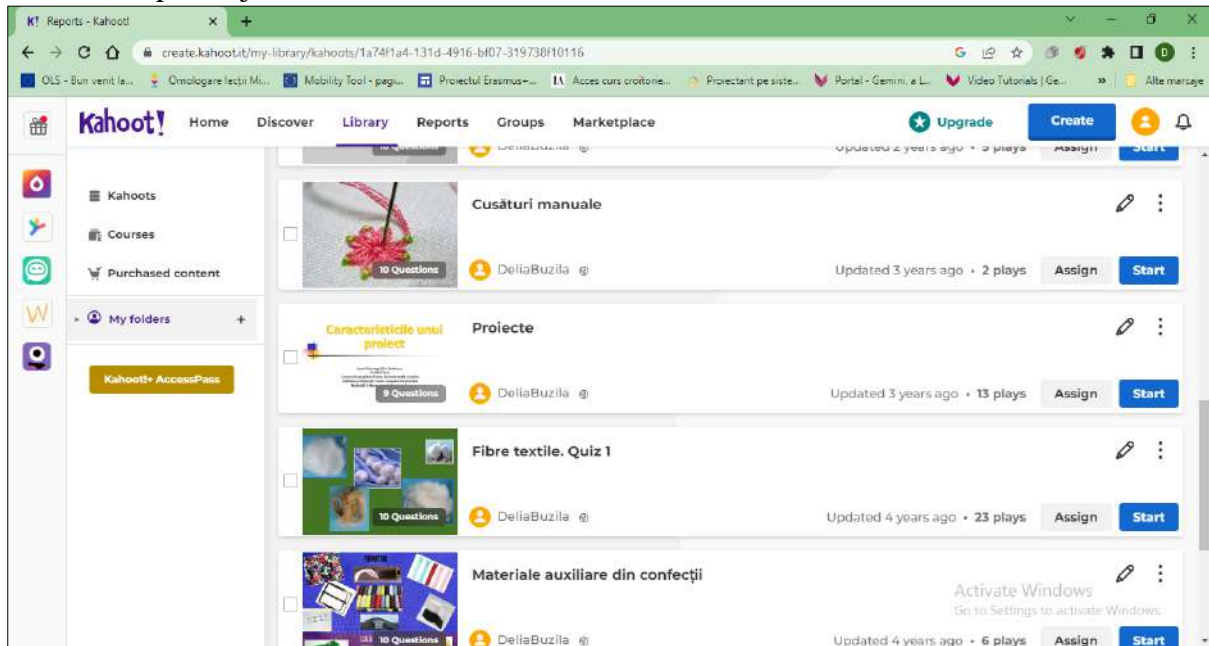
La finalul jocului profesorul poate arăta elevilor rezultatele pe care le-au obținut (numărul de răspunsuri corecte / greșite și scorul dat de viteza de răspuns). Primii trei din clasament sunt ”postați” pe un podium virtual și aclamați printr-o animație, bucurând elevii. Profesorul poate lista rezultatele, clasamentul podiumul, pentru portofoliul personal și al elevilor.

Rank	Player	Total Score (Questions)	Correct Answers	Incorrect Answers
1	Prodan Andreea	14430	16	2
2	Zlatan Iana	13816	16	3
3	Burduș Iulian	11120	14	4
4	Andruș Daniela	10840	13	3
5	Chiriacu Raluca	10300	12	6
6	Chiriacu Georgiana	8880	12	6
7	Prodan Carina	8736	11	7
8	Stancu Patricia	8592	11	7
9	Chiriacu Sorazsa	8480	11	7
10	Stancu Anamaria	8337	10	8
11	Stancu Andreea	7760	10	8

Pentru a crea quiz-urile, profesorul trebuie să își creeze cont pe [create.kahoot.it](https://kahoot.it), elevii trebuie doar să intre pe platforma <https://kahoot.it>, să introducă numărul jocului și un username.

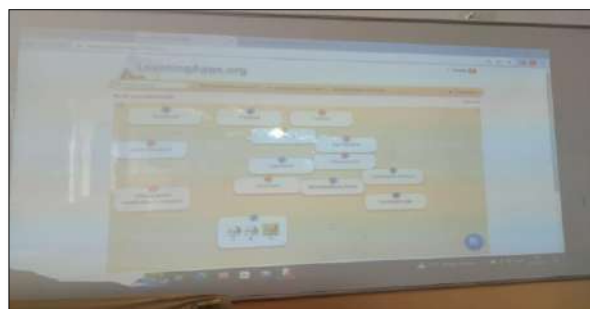
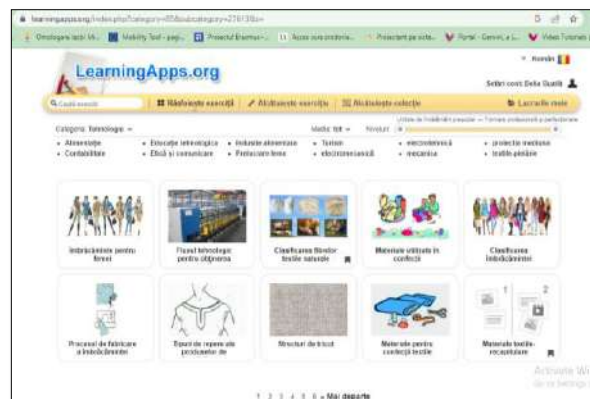
Cîteva exemple de jocuri Kahoot create de mine:

Aplicația LearningApps <https://learningapps.org/>

Oferă posibilitatea de a crea la adresa <https://learningapps.org/createApp.php> și de a juca digital diferite jocuri, cum ar fi: ordonează perechi, ordonare pe grupe, cronologie, ordine simplă, răspuns text liber, potrivire pe imagini, quiz cu alegere multiplă, text spații goale, rebus, spânzurătoarea, puzzle ș.a.

Permite căutarea jocurilor pe discipline școlare, respectiv de domenii în cazul alegerii de disciplinei "Tehnologii", ca de exemplu:

Editorul LIVRESQ - creator de lecții digitale, manuale interactive și cursuri eLearning

Pagina web: <https://livresq.com/ro/>

Livresq este o platformă de creare de lecții interactive și cursuri e-learning.

LIVRESQ este un editor de conținut educațional.

Cum funcționează LIVRESQ?

Pasul 1. Autentificare

Autentifică-te din browserul preferat. Nu trebuie să descarci nimic.

Pasul 2. Creează

Poți să începi să construiești un proiect cu ajutorul unui **șablon** frumos, folosind structuri deja existente, sau poți să îl începi de la zero.

Pasul 3. Publică

Când proiectul este gata, acesta poate fi descărcat și apoi urcat oriunde (LMS, SMS, website) sau publicat online în mod privat sau public în **Biblioteca LIVRESQ**.

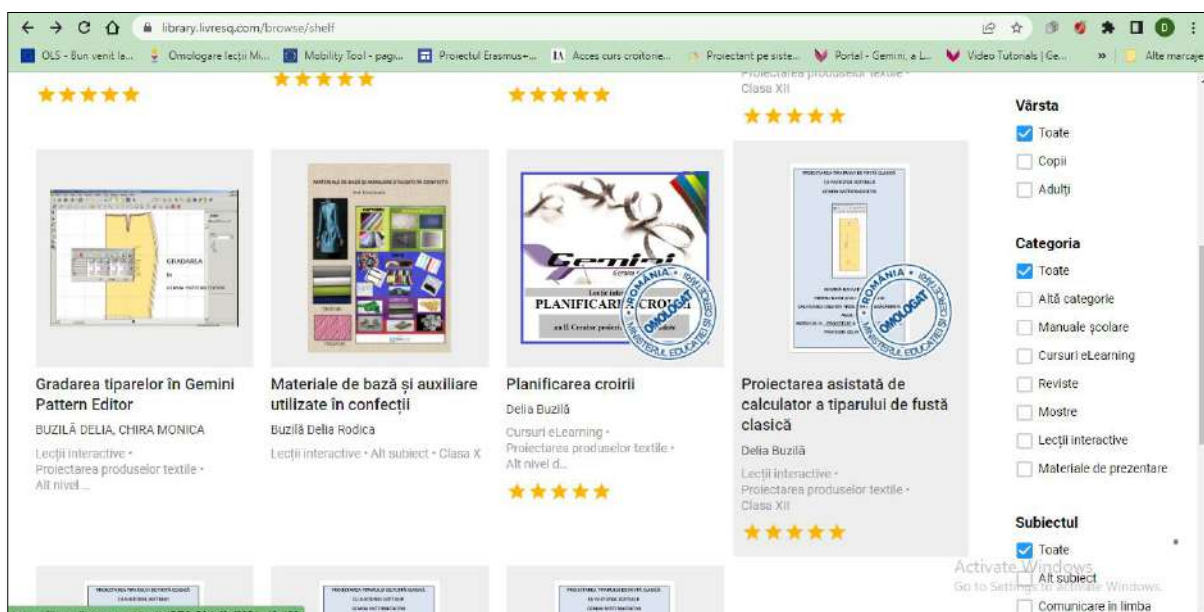
<https://livresq.com/ro/training/>

Contul meu: <https://livresq.com/ro/contul-meu/>

Biblioteca publică: <https://library.livresq.com/>

Lecții create de mine publicate în biblioteca publică:

1. Proiectarea asistată de calculator a tiparului de fustă clasică
<https://library.livresq.com/details/5f70e38def8cf0351ed6a122>
2. Planificarea croirii
<https://library.livresq.com/details/5f57cf3c582a683a6e1adefe>
3. Gemini Pattern Editor - Modurile de lucru
<https://library.livresq.com/details/5f7b691aef8cf0922af49d28>
4. Cusături manuale
<https://library.livresq.com/details/5f835b9eef8cf0289f09b7a1>
5. Costumul popular oșenesc
<https://library.livresq.com/details/5f70a401ef8cf0aa43d5af3e>
6. Materiale de bază și auxiliare utilizate în confecții
<https://library.livresq.com/details/6417322fe6327e00089efbac>
7. Proces de producție în confecții
<https://library.livresq.com/details/64612b97e72c65000999d9c3>

Lecțiile Livresq pot fi parcurse la clasă sau acasă, în ritm propriu de către elevi. Sunt interactive deoarece elevul trebuie să deschidă și să vizualizeze prin click de mouse o galerie de imagini, să vizioneze câte un videoclip, să rezolve chestionare, să deschidă / să închidă anumite conținuturi text/imagini, etc.

Prof. înv. preșcolar Buzila Ioana

Grădinița cu Program Normal Valea Vinului

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Introducerea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Utilizând aceste metode și tehnici, educatorul este un furnizor de resurse ale învățării. S-ar asigura astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale cât și cerințelor adaptării la o “societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare.

Schimbările care se petrec în societate reprezintă o provocare serioasă pentru profesorii care pregătesc copiii pentru viitor. Problema cu care ne confruntăm este de a-i pregăti pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Cantitatea uriașă de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi reprezentativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat că este o necesitate ca învățarea trebuie să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea este definită ca proces de însușire de cunoștințe sau deprinderi prin practică, educație sau experiență, această accepțiune fiind utilizată în cadrul mai multor discipline, inclusiv în psihologia educației și psihologia cognitivă (Bonchis, 2002).

Învățarea mai poate fi definită ca și proces evolutiv, de esență informativ-formativă constând în dobândirea de către ființa vie într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și modificarea selectivă și sistematică a conduitei (Golu, 1985).

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici: se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate; are un caracter secvențial și gradual; este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare; este un demers conștient, urmărind finalități.

Rolul educatoarei este de neîncușit, pentru că ea este organizatorul condițiilor de învățare. Programa pune accent pe modalitatea prin care copiii sunt încurajați să își asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este perceput ca furnizor de resurse ale învățării, împreună cu copilul fiind parteneri în educație. Putem asigura astfel o asigurare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale cât și cerințelor adaptării la o societate a cunoașterii aflată în continuă schimbare.

Dintre metodele interactive de grup folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități.

I. Metoda –PĂLĂRIILE GÂNDITOARE

Este o tehnică interactivă de stimulare a creativității ce are la bază interpretarea de roluri prin care copiii își exprimă liber gândirea dar în acord cu semnificația culorii pălăriilor care definesc rolul. Are următoarele etape: se formează un grup de șase copii, se împart pălăriile gânditoare, se prezintă de către educatoare o situație cât mai concis formulată pentru a fi înțeleasă de copii, copiii dezbate cazul expus ținând cont de culoarea pălăriei care definește rolul.

Mod de organizare: Se formează 6 grupuri. Sub fiecare pălărie mai mulți copii vor găsi soluții, răspunsuri, se vor consulta și vor interpreta același rol fie completându-se, interpretând pe rând sau fiind reprezentați de un lider.

Semnificația culorilor

1. Pălăria albă – deține informații despre tema pusă în dezbateră

- observă și identifică rapid relații, fapte, conexiuni

2 Pălăria roșie - o caracterizează sinceritatea

- privește soluționarea problemelor prin prisma propriei intuiții

3 Pălăria neagră – gândește negativ dar logic și critic

- judecă cu prudență problema

4 Pălăria galbenă - formulează sugestii, propuneri reale, concise

- e strălucitoare, prezintă aspect pozitiv

5 Pălăria verde – caută alternative

- nu are rețineri, explodează și emană idei noi, neașteptate

6 Pălăria albastră – are rolul conducător

- rezolvă conflictele care apar

Exemplu

Poezia Cățelușul șchiop de E. Farago.

Pălăria albă

Ce informații avem despre cățelușul șchiop. Dar despre copii?

Nu știm care a fost motivul pentru care copilul, l-a lovit pe cățeluș.

Cum putem obține aceste informații ?

Povestind întâmplări văzute sau transmise despre comportament copiilor și al câinilor .

Pălăria roșie

Uite cum privesc eu această situație!

Copilul nu a știut cum să se joace cu cățelul, poate l-a tras de coadă sau l-a fugărit ,iar el s-a supărat și l-a mușcat.

Eu sunt foarte supărată pe copil și îmi pare rău că acest cățel a fost șciopat adică lovit cu răute în picior.Vă imaginați cât a suferit cățelul?

Este cel mai rău copil cel ce repetă fapta lui.

Voi ce credeți sau ce-ați face ?

Copiii răspund la întrebări.

Chiar la noi pe stradă sunt câini fără stăpâni și nimeni nu găsește un adăpost.Voi sunteți de acord să rămână pe stradă?Când plouă nu au unde se adăposti!

Pălăria verde

Oferă,soluții,idei.

Putem amenaja un adăpost în curtea grădiniței, în scara blocului,sau să instalăm cuști pentru ei,unii pot fi duși la țară la bunici, sau la Grădina Zoo a câinilor maidanezi.Putem ruga părinții să ne ajute să scriem o scrisoare primarului.

Ce credeți ,putem găsi și alt mod de rezolvare?

Pălăria galbenă

Nu aduce soluții noi.Caută beneficiile.

Ce se va spune despre noi dacă vom face ce-ai spus?Eu cred că părinții vor fi de partea noastră și vor construi chiar ei cuști pentru câini .Vom fi apreciați pentru ideile noastre.

Pălăria neagră

Sunt prea mulți câini.

Câinii ar face mizerie și zgomot.

Nu toți oamenii iubesc animalele.

Ei vor fi tot liberi și copii vor fi în pericol.Nu se respectă regulile de igienă.

Pălăria albă

Putem să tragem o concluzie?

Câinii trebuie protejați de primărie și de oameni.Să li se facă adăposturi.

Ce trebuie să facem noi?

Să scriem o scrisoare primarului sau să îl sunăm .

Ce putem reține din tot ce s-a spus?

Să scriem scrisoare primarului?

Să hotărâm cine o va duce la primărie.

Iar noi vom continua să îi hrănim și nu vom uita.

Nu șchiopătați câini!

Faceți numai fapte bune!

II-Metoda EXPLOZIA STELARĂ

Descrierea metodei

1.Copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat.Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.

2.Pe 5 stelețe se scrie câte o întrebare de tipul CE?,CINE?,UNDE?,DE CE?CÂND ?iar cinci copii din grupă extrag câte o întrebare.

3.Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor.

4.La expirarea timpului,copiii revin în semicerc în jurul steleței mari și comunică întrebările elaborate ,fie un reprezentant al grupei,fie individual,în funcție de potențialul grupei.Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.

5.Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemple de activități

-Lectură după imagine

-Obiectivul este exersarea capacității de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unei imagini.

-Mijloacele de învățământ sunt :steluțe,tablou cu început de primăvară,simboluri de primăvară ghiocei, rândunele ,fluturi,crenguțe înmugurite,CD.

1.Joc exercițiu :Simbolul primăverii pentru constituirea celor cinci grupuri. Copii extrag dintr-un coșuleț câte un simbol al primăverii apoi se grupează în cinci grupuri.Pentru constituirea grupelor preferențiale se schimbă între ei simbolurile.Copiii primesc steluțe cu cele cinci tipuri de întrebări.

2.Contemplă tabloul și formează în grup cât mai multe întrebări timp de 5 minute.

3.La un semnal se revine în semicerc și fiecare grup comunică rezultatele –întrebările elaborate împreună.Pentru a obține cât mai multe conexiuni între ideile descoperite se stabilește ordinea adresării întrebărilor(Ce,Cine,Unde,Când,De ce?). Pe rând fiecare grup adresează întrebările celorlalte grupuri,aceștia răspund stimulându-se astfel activitatea grupurilor

4.Se apreciază activitatea grupurilor, se evidențiază întrebările elaborate,iar cele mai interesante sunt înregistrate.

În urma folosirii acestor metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bină interacțiune a acestora.Copiii au dat dovadă de spirit de echipa , au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal , nonverbal,paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor

Bibliografie

Silvia Breben-„Metode interactive de grup”- ghid metodic,Craiova, 2003

Adina Glava ,”Introducere în pedagogia preșcolară” ,București ,2011

Corjân Maria –“Metode didactice și tehnici interactive de instruire “, Suceava, 2005

UTILIZAREA METODELOR MODERNE PENTRU EFICIENȚA ȘI CALITATEA DEMERSUL DIDACTIC

Prof.inv.primar :Caba Claudia Luminita
Scoala Gimnaziala „Al. Roman „ Auseu

In ultima perioada de timp se pune tot mai mult accent pe utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare care este din ce în ce mai necesară și în învățământul primar pentru a obtine rezultate de calitate. Folosind aceste metode și tehnici,invatatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o ”societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv,de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării,am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educa-toarei este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume respon-sabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul primar. Folosind aceste metode și tehnici,educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca școlarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;

- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.
- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.
- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.
- Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II. TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.
- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.
- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul școlar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-învățătoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

Adnotări pe marginea proiectării unei unități de învățare:

”Acasă, în largul lumii”

Anamaria Cadar,

Liceul Tehnologic ”Sfântul Gheorghe”,
Sângeorgiu de pădure, Jud. Mureș

Proiectarea unei unități de învățare are în vedere, desigur, o competență de realizat sau, în funcție de complexitatea și de timpul alocat, mai multe competențe. Pentru a da substanță și coerență unității, îmi propun, de obicei, ca într-un exercițiu de brainstorming, organizarea constelațiilor de activități, de obiective, de metode de evaluare în jurul unui cuvânt-cheie cu rol de vector pe care obișnuiesc să-l plasez, de regulă, în titlul unității. Astfel, la clasa a VI-a, într-o școală cu predare în limba maghiară, am pornit proiectarea unității ”Acasă, în largul lumii” tocmai de la structura poliedrică, generoasă a cuvântului ”acasă”. Organizând o lecție on-line, am partajat elevilor un document-prezentare de tip Prezi, dându-le drept de editare și de evaluare, prin simboluri, a răspunsurilor colegilor. Elevii au primit o serie diversă de imagini, fotografii sau tablouri, care ilustrau zone culturale diverse, medii sociale variate, situații, cerându-li-se să justifice, în cazul fiecărei imagini, relația semantică pe care aceasta o realiza cu noțiunea de ”acasă”.

Astfel, prima imagine era o fotografie National Geographic, în alb-negru, a unui grup de elefanți mărșăluind în șir indian. Elevii au argumentat că, în ciuda lipsei culorilor calde, imaginea emană emoție, pentru că elefanții formează o familie unită. Totodată, deși nu au o casă fixă, pentru ei natura este ”acasă”. A urmat o ilustrație de basm, fantastică, pe care au denumit-o ”Copacul dorințelor”, după titlul cărții scriitoarei Katherine Applegate. Aici au identificat ca temă Familia, copacul simbolizând relațiile dintre membrii acesteia. Culorile și jocul de lumini din imagine le-au sugerat necunoscutul, neprevăzutul și suspansul din viața unei familii, precum și căldura căminului unde se simt în siguranță. Cea de-a treia imagine constituia reprezentarea fotografică a două siluete surprinse într-un salt sincron, de bucurie, pe malul mării, o imagine contre-jour. Aici, elevii au surprins senzația de libertate, concluzionând că ”acasă” este locul unde te simți liber să îți exprimi sentimentele. A patra secvență reprezenta, în prim plan, îmbrățișarea dintre o mamă și copilul ei, o expresie mai pregnantă a emoției. Discuțiile au condus către ideea că iubirea este forma de comunicare cea mai puternică într-o familie, constituind liantul lui ”Acasă”.

Ultima secvență, imaginea unei rulote deschise și a unui picnic în natura sălbatică al unei familii le-a prilejuit elevilor o revărsare de amintiri, susținând cu tărie, în final, că ”acasă” nu este un loc, ci o stare de spirit privilegiată a celui care se înscrie într-un perimetru securizant oriunde, în lumea mare.

Am alcătuit, la final, o hartă mentală a lui Acasă, o diagramă de simboluri și de sintagme, cuvinte-cheie, în care am lăsat loc, de completat, pe parcursul orelor ulterioare, pe măsură ce, lecturând texte și discutând pe marginea lor, urma să lărgim orizontul noțiunii. Harta a funcționat ca reper și a fost folosită de-a lungul perioadei rezervate acestei unități.

Un avantaj al metodei utilizate îl constituie, paradoxal, de-familiarizarea noțiunii, lărgirea sensului, realizarea efectului de surpriză, exersându-se totodată și capacitatea de sensibilizare interculturală în momentul în care elevii au concluzionat că Acasă e și ”casa

celuilalt”, cu alte cuvinte, Lumea în care trăim, dar și o stare sufletească pe care o împărtășim indiferent de etnie, rasă sau naționalitate.

Proiectarea acestei unități s-a finalizat prin realizarea unei cărți virtuale, denumită ”Istoria familiei mele”. Elevilor li s-a cerut să redacteze, pe parcursul a trei săptămâni, câte trei povești care au în centru membri ai familiei lor, aflați în perioade istorice diferite, fie că este vorba despre bunici, străbunici, părinți sau chiar despre ei înșiși. S-a exersat redactarea textului narativ la persoana I sau la persoana a III-a, precum și abilitatea de documentare, elevii fiind încurajați să caute informații, să interogheze și să asculte povești rememorate de membrii familiei lor. Au remarcat faptul că o familie are un ”miez mai adânc”, o istorie a trecerii prin timp, care i-a marcat existența.

Fiind finalizat la capătul semestrului I, proiectul comun ne-a lansat în substanța semestrului al II-lea, planificat sub forma unui proiect mai generos, și anume ca o călătorie pe diverse meridiane ale globului, prin destinații alese de elevi, trasate pe o hartă geografică digitală Padlet, urmând să parcurgem fiecare destinație din mai multe perspective: informativă (echipa geografilor și a istoricilor), culturală (echipa librarilor și a creatorilor de evenimente), digitală (echipa informaticienilor).

Dacă ar trebui să închei, printr-o concluzie, aș putea afirma că acest ”acasă” ne-a permis deschiderea mai multor uși metodologice decât ne-am fi așteptat inițial și ne-a dat ocazia de a conștientiza că educația este, înainte de orice, relație, interrelaționare, interdisciplinaritate, că educația transformă necunoscutul în ”acasă”.

Bibliografie consultativă:

Knutson, S *Teaching strategies used by effective teachers.* (2014)

[Online] <http://www.homepages.dsu.edu/molstadl/SDBEA/vars02/article7.htm>

Sâmihăian, Florentina, *O didactica a limbii si literaturii romane. Provocari actuale pentru profesor si elev*, Ed. Art Grup Educational, 2014

ASPECTE ALE PROCESULUI INSTRUCTIV – EDUCATIV CU ELEVII CU CERINȚE EDUCAȚIONAL SPECIALE

**CADÂR EMEL, Prof. psihopedagogie specială,
CSEI “M. Montessori”, Constanța**

Oricare ar fi definiția fericirii, pe care toți o căutăm, dimensiunea ei cea mai importantă este aceea a integrității persoanei noastre și a unor raporturi echilibrate care să ne conducă la realizarea idealului nostru de personalitate, în contextul progresului socio-uman.

Prinși în această dorință fundamentală și permanentă, căutăm să interrelaționăm cu persoanele care ne pot garanta această realizare. Rareori „avem ochi” să distingem în masa convivilor noștri pe cei care au mai puține șanse de realizare din cauza unor vitregii ale condiției umane.

Atitudinea umană și științifică față de deficienți trebuie să fie de o mai largă comprehensiune, de ocrotire, respect al demnității și ajutorarea lor, prin mijloace educaționale speciale, pentru o compensare și o dezvoltare a personalității cât mai aproape de normalitate.

Fiecare din laturile sau părțile componente ale procesului educației, își găsește corespondențe în tehnicile de terapie educațională, ceea ce pare a demonstra faptul că, direcțiile în care se poate întreprinde influențarea sistematică a elevului, sunt și cele care condiționează restructurarea sa în situații de deficit funcțional, termenii clasificării tematice denumind în ultimă analiză, componentele oricărui demers de construcție și reconstrucție a persoanei.

Conceptul central al educației incluzive este ideea de dizabilitate, ideea de cerințe educaționale speciale, și chiar cea de handicap. Toate aceste idei se referă în esență la situația în care un individ prezintă afecțiuni ale uneia sau a mai multor funcții esențiale pentru funcționarea normală, ca membru al comunității în care trăiește.

Este de netăgăduit că persoanele cu dizabilități sunt într-o poziție de mare vulnerabilitate socială, vulnerabilitate ridicată de-o parte de situația lor specifică de persoană cu dizabilități dar pe de altă parte și de reacția și modul în care societatea tratează aceste persoane. Iată granițele și condițiile care afectează viața acestor persoane, granițe și condiții care trebuie adresate de către politicile și strategiile de creștere a incluziunii sociale. Școala, prin misiunea ei de instituție formatoare de personalități, alături de misiunea de a transmite bagajul de cunoștințe ale unei societăți, este un mediu care este prioritar pentru începerea și implementarea politicii incluzive. Să ne gândim doar la perioada pe care un copil o petrece în școală. Acești ani pot fi marcați de segregare, de excluziune sau pot fi marcați de efortul de a adapta metodele, tehnicile și instrumentele de care dispune educatorul pentru a facilita integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în mijlocul copiilor fără CES. Efectele pozitive ale unui astfel de efort pot fi surprinse prin apelul la doar un singur aspect – dizabilitatea nu este o stare care se dobândește doar prin naștere. Ca urmare a unor situații de viață negative oricine poate să ajungă în această stare. Tocmai de aceea, exercitarea abilității de a accepta că toți suntem diferiți și a abilității de a accepta că nu există standarde unice de evaluare a

valorii absolute a unei persoane este un exercițiu cu valoare pe viață pentru elevi, viitori cetățeni.

Deși ei au nevoie de o asistență specializată, medicală, educațională, instructivă, socială, sunt în permanență în comunicare și interrelații cu noi, pregătindu-se nu pentru o comunitate închisă – numai a lor – ci pentru o viață socială normală în care, înainte de toate, trebuie respectată demnitatea umană. Deficientul nu este bolnav în sens clinic, nu este anormal, ci un individ cu o personalitate specifică în sfera mare și diversă a normalizării, care tinde spre normalizarea deplină, având șanse majore de a o obține în condițiile unei educații specializate. Prin urmare, deficientul trebuie considerat o persoană care, chiar dacă nu dispune de o integrare biopsihică, nu este un bolnav în sens patologic, ci prin efectul deficienței are tendința să-și construiască o personalitate decompensată. Prin personalitate decompensată se înțelege acel tip de personalitate care, având ca formulă de organizare normală, printr-o disfuncție a uneia dintre structurile de bază, prezintă un echilibru instabil manifest sau potențial, astfel că, la o anumită intensitate a solicitărilor sau a stresului extern sau intern, poate reacționa prin tulburarea echilibrului și printr-un grad oarecare de inadaptare la condițiile de viață.

Atitudinea umană și științifică față de deficienți trebuie să fie de o mai largă comprehensiune, de ocrotire, respect al demnității și ajutorarea lor, prin mijloace educaționale speciale, pentru o compensare și o dezvoltare a personalității cât mai aproape de normalitate.

Una dintre problemele cheie ale educației și copilului cu CES este educația pentru bucuria de a exista. O altă dimensiune a actului educațional este reeducarea noastră permanentă, pentru a corespunde necesităților de modelare a personalității copilului. Cel mai important lucru este convingerea că, printr-o bună organizare a procesului educațional, capacitatea de a rectifica urmările accidentului intervenit în existența copilului, este practic fără limite. Numai cei care nu-și dau seama de acest lucru, se resemnează. Și, firește, câștigă cei care știu să lupte cu o profundă convingere în forțele umane.

În școlile speciale, activitățile educaționale urmăresc realizarea unor sarcini speciale, care derivă din specificul deficiențelor asociate ale elevilor din aceste școli. Funcția terapeutică a actului educațional se definește ca funcție de echilibrare a personalității decompensate.

Fiecare din laturile sau părțile componente ale procesului educației, își găsește corespondențe în tehnicile de terapie educațională, ceea ce pare a demonstra faptul că, direcțiile în care se poate întreprinde influențarea sistematică a elevului, sunt și cele care condiționează restructurarea sa în situații de deficit funcțional, termenii clasificării tematice denumind în ultimă analiză, componentele oricărui demers de construcție și reconstrucție a persoanei.

Programul activităților de organizare a cunoașterii are următoarele obiective instructiv – educative:

- Consolidarea, completarea, sistematizarea cunoștințelor în vederea ridicării nivelului general al performanțelor școlare prin tehnologii instrucțional – educaționale adecvate particularităților colectivului de elevi și prin cultivarea unei motivații superioare față de învățatură;

- Lărgirea sferei de cunoaștere și încorporarea acestor informații în structura cognitivă a copilului în vederea reproducerii ulterioare, a învățării unui material înrudit sau rezolvării de probleme;
- Exersarea învățării inițiale prin lecții de organizare, îndrumare, evaluare a exercițiului;
- Utilizarea informațiilor existente în structura cognitivă a copilului în scopul extrapolării achizițiilor însușite în activitatea de învățare în contexte variate;
- Înlăturarea „decalajului” pedagogic prin organizarea rațională a muncii: activitatea de diferențiere și individualizare a procesului de predare – învățare pentru a dezvolta la maximum posibil potențialul fiecărui copil, folosindu-se materiale organizate secvențial;
- Activități de recuperare, individualizare și diferențiere a procesului de învățare folosindu-se o tehnologie variată: teme și lecții diferențiate; materiale de învățare organizate secvențial; programe speciale de compensare și stimulare de natură perceptiv – motrică, structurate pe relația limbaj – raționament, etc; fișe de muncă independentă de recuperare, de exerciții, de dezvoltare; fișe organizate secvențial, de învățare programată, de performanță.
- Activități de cunoaștere a mediului înconjurător și programe de învățare socială, în funcție de nivelul școlar, de interesele individuale sau de grup.

În procesul educațional la elevii cu CES, dezvoltarea totală a persoanei umane, atât fizică cât și morală, impune un învățământ concret, în care observarea directă a lucrurilor trebuie să înlocuiască cât mai mult posibil învățământul cu ajutorul cărților. Trebuie să dezvoltăm personalitatea copilului cu CES, să respectăm ceea ce natura a pus bun în el, să fie înlăturată orice barieră de limbaj, de comunicare, într-un cuvânt, trebuie să se făurească un om capabil, să judece de sine stătător.

Deși școala își propune în mod explicit sarcina de a dezvolta competențe ale elevilor, aceasta nu este unicul context în care se realizează acest obiectiv, rolul activităților de educație non-formală fiind pertinent și inclus în educația de-a lungul întregii vieți. Educația nonformală oferă oportunități pentru valorificarea experiențelor de viață prin cadrul mai flexibil și mai deschis, ca și prin diversificarea mediilor de învățare cotidiene.

Educația non-formală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Între educația non-formală și cea formală există multiple legături dar și o anumită opoziție. Pedagogii de formație clasică atrag atenția asupra necesității ca educația nonformală să se desfășoare în corelație cu educația formală. În ultima vreme asistăm la o tendință de apropiere între cele două.

Pe scurt am putea spune că educația formală tinde să devină tot mai puțin “formală”, adică mai flexibilă, mai adaptată nevoilor și motivațiilor specifice elevilor, în timp ce educația non-formală tinde să devină tot mai “formală” – adică se organizează tot mai bine, urmărește asigurarea unei anumite calități și folosirea unor metode deja probate și recunoscute de specialiști și, mai ales, urmărește o cât mai explicată recunoaștere publică.

Activitățile extrașcolare și extracurriculare ocupă un loc aparte în viața școlară a elevilor cu CES. Ele vizează implicarea unui număr cât mai mare de elevi în diverse activități organizate atât în școală cât și în afara ei. Prin natura lor, activitățile

extracurriculare vin să completeze foarte bine latura educativă a elevilor. De aceea, școala noastră încurajează astfel de activități.

Proiectele educative derulate în cadrul parteneriatelor cu diverse instituții au ca scop implicarea, comunicarea, sprijinul reciproc, prietenia, încrederea, dăruirea. Aceste parteneriate sprijină dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze relațiile cu sine și cu ceilalți, cu mediul înconjurător. Relația de prietenie nu este numai o posibilitate, ci și o necesitate.

Prin intermediul acestor proiecte, copiii au posibilitatea de a-și lărgi cercul de cunoștințe prin cunoașterea altui mod de viață, a altor persoane, atât normale cât și cu dizabilități, a altor spații geografice. Aceste oportunități ajută la integrarea lor socială, dezvoltarea personalității, formarea capacității de a comunica și cu alte categorii de tineri.

Atitudinea pozitivă zilnică a adultului și a celorlalți copii față de copilul cu dizabilități îl poate ajuta efectiv în dezvoltarea capacităților de comunicare. Copilul va comunica mai ușor dacă dorește să o facă, dacă dorește să exprime lucrurile pe care le trăiește. Folosind eficient capacitățile noastre de comunicare, vom putea stimula modul de comunicare al copilului. Este foarte important ca un copil cu dizabilități să fie ajutat să devină cât mai independent posibil în toate acțiunile pe care le întreprinde.

Dobândirea acestei capacități se realizează prin suprapunerea mai multor tipuri de influențe grupate în trei dimensiuni:

- cognitivă - care cuprinde elemente simple, fundamentale din domeniul psihologiei sociale, antropologiei culturale, sociologiei etc. reînțepretate, adaptate și armonizate în funcție de necesitățile proprii;
- instrumental – metodologică - pedagogia interculturală apelează la același ansamblu de metode activ-participative, la aceleași strategii de învățare prin cooperare, prin descoperire pe care le utilizează orice formă de pregătire modernă și eficientă;
- expresivă (relațional-comportamentală) - aceasta constând în efortul susținut și responsabil al nostru, al cadrului didactic, de autoconstrucție interioară și în disponibilitatea transferării unor astfel de atitudini de deschidere către diversitate, către întregul spațiu educațional (preșcolari, părinți, personal de sprijin etc).

Formarea noastră pentru interculturalitate ne va ajuta: să răspundem nevoilor fiecărui copil, să le recunoaștem aptitudinile, să le asigurăm medierea de care aceștia au nevoie și să veghem ca fiecare să fie recunoscut în cadrul grupului; să descoperim, să apreciem și să ajutăm la valorificarea aptitudinilor copiilor născuți în medii defavorizate.

Fiecare copil are capacități diferite, posibilități diferite de dezvoltare. Recunoașterea particularităților fiecăruia, respectându-le unicitatea, ne obligă să oferim oportunități egale tuturor copiilor. Pentru copilul cu dizabilități aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Școala trebuie să îi pregătească să trăiască în comunitate, să le formeze acele capacități și competențe care să le permită un răspuns eficient și rapid la provocările lumii reale, o lume plină de contradicții și dezechilibre. Dar și această lume, societatea postmodernă, trebuie să se deschidă, să îi accepte, să îi includă în rândurile ei pe cei care, din cauze independente de voința lor sunt diferiți, dar egali în drepturi, cu toți ceilalți.

Bibliografie

Badila, A.; Rusu, C., (1999), Handicap și readaptare – Dicționar selectiv, Editura Pro Humanitate, București

Buica, C., (2002) “*Principiul normalizării. Formarea atitudinilor pozitive ale personalului didactic privind integrarea copiilor în dificultate*” în “Integrarea școlară a copilului în dificultate / cu nevoi speciale: ghid pentru directorul de școală”, București, CRIPS / RENINCO / FSLI, 2002

Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I., O., (2001) *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom

Gherguț, A., (2006) Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, , Ed. a 2-a, rev.-Iași, Polirom

Minulescu, M., (2004), Psihodiagnoza modernă, chestionare de personalitate, Editura Fundației *România de mâine*, București

Mitulescu, S., (coord.), Formarea deprinderilor de viață independentă, Editura Ro Media, București

Popescu – Butucea, M. (2003) Redimensionarea competențelor cadrului didactic în școala incluzivă, material prezentat la Simpozionul Național „De la școala incluzivă, la comunitatea incluzivă”, organizat de C.C.D. Timișoara

*** (2002) Dosar Deschis al Educației Incluzive, RENINCO

*** (2009) Formarea cadrelor didactice pentru educația incluzivă, lector univ. Drd Renata Marinela Cercel, coordonator Prof. Univ. Dr. Ion T. Radu

(2002) Integarea scolara a copilului in dificultate/nevoi speciale-Ghid pentru directorul de scoala.Colectia CRIPS

*** (2002) Ghid pentru profesori-Sa intelegem si sa raspundem la cerintele elevilor din clasele incluzive UNESCO&UNICEF

LESSON PLAN

CALBOREAN ANA
COLEGIUL TEHNIC” AUGUST TREBONIU LAURIAN”,
AGNITA, JUDEȚ SIBIU

Teacher: Calborean Ana

Date: March 16th 2023

School: Colegiul Tehnic „A.T.Laurian”, Agnita

Form: 12th Grade

Textbook: *New Proficiency Gold*, Longman Pearson

Level: Proficiency

Topic: *Passive Voice*

Lesson type: Systematization and revision of knowledge

Lesson aims:

- Students will improve recognition of the differences between the passive voice and active voice.
- Students will inductively review passive structures.
- Students will be aware of the difference between passive and „Causative have” structures.
- Students will practice the use of the passive voice.
- Students will understand when and why passive voice is used.

Objectives: by the end of the lesson Ss will be able to:

- Understand the passive form in all tenses.
- Produce passive sentences in meaningful situations.
- Recognize passive forms.
- Use passive voice (all forms) in various contexts.
- Differentiate between active and passive forms.

Anticipated problems: Ss. may not understand some words they read in the given texts

Skills: writing, reading, speaking

Teaching materials: New Proficiency Gold Course book, Notebooks

Audio-visuales: blackboard and chalk, Handouts, Worksheets,

Laptop, Projector

Bibliography:

- Harmer, Jeremy, *How to Teach English*, Pearson Longman, 2007
- Scrivener, Jim, *Learning Teaching*, Macmillan Books for Teachers, 2005
- *Dimensiuni europene moderne in predarea-invatarea limbii engleze*, MEC
- Side, Richard, Wellman, Guy, *Grammar and Vocabulary for Cambridge Advanced and Proficiency*, Pearson Longman, 2012
- Mann, Malcom, Taylore-Knowles, Steve, *Destination C1&C2. Grammar and Vocabulary*, Macmillan, 2010.

STAGES OF THE LESSON

Activity 1.

Aim: introducing the topic

Procedure: Teacher is checking the attendance and the homework. Teacher announces the Ss that they are going to focus on the reading and speaking skills and that they are going to revise their knowledge on Passive Voice and writes on the blackboard the title of the lesson „Passive Voice”

Materials: blackboard and chalk, Notebooks

Class management: whole class activity

Teacher role: controller, organizer, participant

Interaction: T. – Ss., Ss. – T.

Time: 5’

Activity 2. Warm-up

Aims:

- to read and find specific information in the text;
- to involve them and motivate them to participate in the activity;
- to raise expectations;
- to create emotional involvement.

Procedure : Teacher tells the students they are going to read a short gapped text about a robbery in which they have to find the best choice for the gaps (Multiple choice). Ss. read the text and find out the appropriate verbs they need in order to complete the text.

Material: Handouts, Worksheets

Class management: whole class activity

Teacher role: controller, organizer

Interaction: T. – Ss., Ss. – Ss., Ss. – T.

Time: 10’

Activity 3. Presentation

Aims:

- to introduce the language structures;
- to activate Ss’ knowledge of the language;
- to elicit from the Ss the form and use of the passive structures;
- to raise expectations.

Procedure: Teacher tells the students to solve the second exercise on their worksheets, rephrasing the sentences already given. Ss complete the sentences with the passive forms of the verbs. Then Ss read their sentences aloud. T elicits from the Ss the form of a passive structure, the changes that occur when turning a sentence form active into passive and the specific situations in which passive voice is used.

T presents the PPT to demonstrate the Ss conclusions and shares the handout containing the form and the uses of passive structures. Ss write in their notebooks.

Form: **SUBJECT + TO BE + PAST PARTICIPLE.**

Changes:

- The subject of the active verb becomes the agent of the passive verb;

- The object of the active structure becomes the subject of the passive structure;
- *To be* must be used into the same tense as the active verb.

Passive Voice is used:

1. When the agent is not known.

E.g. *Someone shut the door.*

The door was shut. – passive

2. When we want to emphasize the action.

E.g. *Her mother took her to school.*

She was taken to school by her mother.

3. When we want to place special emphasis on the agent.

E.g. *George wrote that splendid essay.*

That splendid essay was written by George (it wasn't written by Angela)

4. The passive is used when describing scientific, technical processes.

E.g. *The paper is cut into small pieces.*

When the active sentence contains two objects the indirect object usually becomes the subject of the passive.

e.g. *They offered me a good job.*

I was offered a good job.- passive

In theory the active sentence given above can have two passive forms but the first one is preferred.

E.g. *A good job was offered to me.*

5. Causative Have (Get) is also used when suggesting that someone else does the action for the subject.

E.g. *I had my hair cut. I had the hairdresser do my hair.*

Material: blackboard and chalk, Handouts, Worksheets, Notebooks, Laptop, Projector

Class management: whole class activity, pair work

Teacher role: controller, organizer, participant

Interaction: T-Ss, Ss-Ss, Ss -T;

Time : 15'

Activity 4. Practice

Aim: to provide further practice on passive voice;

Procedure: 1. Teacher asks the Ss to solve exercise no. 3 from their worksheet by filling the gaps with the correct form of the verbs in brackets.

Material: blackboard and chalk, Handouts, Worksheets

Class management: whole class activity, pair work

Teacher role: controller, organizer

Interaction: T-Ss; Ss-Ss; Ss-T;

Time : 10 minutes

Activity 5. Production

Aim: to reinforce the practice of passive voice structures

Procedure: T. asks them to look at the PPT presentation, and rephrase the given sentences.

Materials: laptop, projector, notebooks

Class management: pair work

Teacher role: controller, organizer

Interaction: T. – Ss., Ss. – Ss., Ss. - T.

Time: 8’

Activity 7: Assignment.

Aim: to provide consolidation of language

Procedure: T. Asks the Ss. to solve a writing task: *Write a letter to your parents in which to describe what is expected from you in your new job. Use at least 10 passive voice structures. Write your letter in 100-120 words.*

Material: blackboard and chalk, Notebooks

Class management: individual activity

Teacher role: controller

Interaction: T. – Ss

Time: 2’

CERCUL GRĂDINIȚEI: COPII – EDUCATOARE -PĂRINȚI

prof.înv.preșcolar CĂLDĂRUȘĂ-BORZAȘI ELENA-MARIA
GRĂDINIȚA CU P.P. „PARFUM DE TEI” CLUJ-NAPOCA

Un cadru didactic se confruntă adesea cu situații în care este nevoie să-i învețe pe copiii diverse comportamente și uneori reușesc, alteori, nu. Meseria de educator este una din cele mai grele, asta pentru ca rolul sau este nu doar de informare și formare de competențe, ci și de a contribui la formarea personalității sale. De cele mai multe ori prin: pregătire, măiestrie pedagogică și entuziasm, dascălul realizează o interacțiune pozitivă cu copiii, acestea favorizând procesul didactic. Dragostea pentru copii, sensibilitatea și rafinamentul, tactul pedagogic, autocontrolul, capacitatea de empatie, competența și pasiunea pentru disciplina pe care o predă și în genere pentru cunoaștere, spiritul de echitate, alegerea de activități atractive la activități și talentul de a trezi interesul copiilor pentru diferite proiecte, ușurința de a se adapta la neprevăzut și nerenunțarea în fața greutăților, exigența și constanța în cerințele formulate, ca și priceperea de a se realiza o corectă evaluare a performanțelor lor sunt tot atâtea calități care asigură eficiența muncii la catedră, producându-i educatorului satisfacție, trăire stimulatoare pentru noi și noi eforturi în scopul perfecționării stilului de muncă.

Dincolo de conținuturile concrete care se transmit, în demersul didactic va avea un rol important tipul de interacțiune care se va stabili între grupă și educatoare, precum și atitudinea acestuia în a se relaționa ca grup și la fiecare copil în parte. Relația copil – educatoare reprezintă modalitatea principală de mediere didactică, reprezintă o construcție reciprocă, dinamică, ce se repliază permanent în funcție de circumstanțe și scopuri educative. Ea este rezultatul unei „opere” comune ce se definitivează în timp, prin implicarea ambelor părți.

De cele mai multe ori ce știm nu este suficient și nu știm cum să reacționăm pentru a elimina sau pentru a reduce o serie de comportamente indezirabile ale preșcolarului. Pentru a trăi armonios într-o colectivitate este nevoie de *reguli*, care să ajute la sistematizarea activității, la împărțirea sălii de grupă, a jucăriilor, a lucrurilor zilnice, care să facă fericiți copiii și să-și dorească să vină aici.

STUDIU DE CAZ

Andrada și Andrei sunt prieteni buni și au aceeași vârstă. Ei locuiesc în același bloc și merg împreună la grădiniță, la grupa mijlocie, grupa “Razelor de soare”. Sunt prieteni de nedespărțit și jocurile lor zilnice se desfășoară într-o atmosferă destinsă și plăcută.

Dar astăzi, situația este alta... Ursulețul maro de pluș, Mormăilă este unul singur, iar ei sunt doi copii care și-l doresc cu disperare, ca partener de joacă. Conflictul izbucnește, iar cei doi copii încep să se certe și să plângă.

Cum procedează educatoarea în această situație?

Se prezintă 4 variante posibile de rezolvare a conflictului, care ar fi potrivite pentru cei doi copii, care sunt buni prieteni. Pentru început, trebuie liniștiți și li se va capta atenția, pentru a asculta ce li se va propune în continuare.

1. Se testează mai întâi fiecare copil, întrebându-l dacă nu vrea să cedeze ursulețul în favoarea celuilalt, prin bună înțelegere. Eventual, se poate oferi o recompensă minoră celui care cedează.

2. Se va lua ursulețul și se va așeza pe catedră, explicându-le, că el va privi jocul lor frumos de acolo, de pe masă, pentru că nu vrea să-i vadă supărați din cauza lui, iar ei să caute în grupă, alte jucării care le pot deveni parteneri de joacă.

3. Se poate aplica « Regula celor 5 minute ». I se va explica fiecărui copil că se va juca cu ursulețul, pe rând, câte 5 minute, pe care *educatoarea* le va cronometra pe ceas, astfel încât să se joace fiecare cu el în egală măsură. Primul va fi cel care a fost cel mai cuminte în aceea zi (sau în ultima perioadă de timp).

4. Se vor oferi copiilor alte două jucării asemănătoare, similare, distrăgându-le atenția și aplanând conflictul. Se poate oferi chiar o altă alternativă la joc, cu noile jucării, astfel încât ei să uite cele întâmplate anterior.

Copilul te va asculta pe tine, *doamna educatoare*, dacă vei ști să-i prezinți situația într-un stil personalizat, aparte, convingător, amuzant.

În cadrul unui lectorat cu părinții copiilor din grupă, s-a abordat problema *recompensei și a pedepsei*.

S-a căutat mereu o punte de legătură, o conlucrare strânsă pliată pe relația copil – părinți – educatoare, pentru a obține cercul relațiilor strânse în cadrul grădiniței pentru a avea un mediu propice dezvoltării procesului instructiv-educativ. Discuțiile zilnice dintre educatoare și părinte s-au dorit un liant pentru modelarea frumoasă a copilului și cunoașterea sa cât mai bine.

Se poate explica părinților de înseamnă o disciplinare pozitivă. *Disciplinarea pozitivă* reprezintă una dintre metodele cele mai eficiente ce se poate aplica în grădiniță, prin care copiii învață comportamente pozitive pentru tot restul vieții. Îl ajuta pe copil să crească și să se dezvolte armonios, echilibrat și sănătos din punct de vedere emoțional și social. *Disciplina pozitivă elimină pedeapsa care este o forma de atac și de abuz la o persoană*.

În aplicarea cu succes a învățării este esențială **observarea micilor progrese**, care, chiar dacă par ne semnificative, trebuie mai întâi recompensate, iar apoi consolidate. Deci se presupune efort și muncă repetată, dar rezultatele vor fi pe măsură. Așa că metoda este *win – win de ambele părți*.

În consolidarea unui comportament, după ce ne-am asigurat că acesta a fost învățat, e necesar să aplicăm tehnici care duc la persistența comportamentului în timp: **recompensa și controlul**.

Cu cât sunt mai naturale *recompensele* pe care le utilizăm, cu atât e mai mare șansa consolidării și persistenței comportamentului țintă. Dacă i se dă mereu copilului aceeași recompensă s-ar putea ca la un moment dat să se plictisească de ea, și să nu mai aibă efectul pe care l-a avut la început. Cu cât i-a lipsit mai mult acel lucru cu atât va avea un efect mai mare ca și recompensă. Acestea vor fi mai puțin materiale, oprindu-ne asupra celor care îl motivează pe copil în activitatea sa, nu pentru valoarea materială. Prin urmare, în alegerea recompenselor un părinte trebuie să aibă în vedere acest lucru. Trebuie să se gândească la lucruri simple, pe care le au la îndemână și sunt atractive pentru copil (ex. un desen făcut împreună, creioane colorate, un decupaj, o bombonică, o îmbrățișare, buline, stelute).

Opușa recompensei, *pedeapsa* presupune exercitarea unui control exterior, prin forță, asupra copiilor cu scopul de a le modifica un comportament problematic și se recurge la manifestarea unor forme de abuz fizic și emoțional. Deși adultul nu dorește să recurgă la astfel de metode, pentru că nu par a fi cele mai potrivite, apariția imediată a efectului acesteia poate funcționa ca o recompensă pentru cel care o folosește și, prin urmare, poate duce la utilizarea ei abuzivă. De exemplu, dacă îl pedepsește pe copil punându-l la colț pentru că se juca prea gălăgios, părintele obține ca beneficiu imediat, încetarea gălăgiei. Fără să-și dea seama, acesta nu mai caută alte soluții la o situație nedorită, fiind tentat să o rezolve rapid prin pedepsirea celui care a produs-o. Pedeapsa poate modela comportamentul celui pedepsit. O serie de studii au evidențiat, în mod repetat, că acei copii care au fost martorii sau ținta unor acțiuni abuzive excesive tind să recurgă ei înșiși la pedepsirea oamenilor din jurul lor. Uneori, exprimarea pedepsei poate fi amânată până când devin ei înșiși adulți și intră în rolul de părinți.

Mediul în care trăim influențează modul de manifestare a comportamentului. Se poate observa că un comportament al copilului apare doar într-un anumit mediu sau în prezența anumitor persoane. Ceva a declașat în mintea sa o reticiență deranjantă, iar asta va duce la respingerea celor din jur sau neacceptarea sa în jocul care va urma. Pedepsele pot fi nonviolente. De exemplu: „plecarea” jucăriei preferate la alt copil cuminte, interzicerea vizionării desenelor animate, nu lecturăm împreună povestea de seară, interzicerea utilizării jocurilor video pe calculator, telefon sau tabletă, nu se merge în parc la joacă, nu se cumpără o nouă jucărie la următoarea ieșire la magazin, nu mergem la bunica în vizită, nu primim vizita altor copii cu care este obișnuit a se juca, nu vorbim cu el și ne prefacem supărați până avem certitudinea că au înțeles care vă sunt așteptările.

Toate acestea trebuie să constituie un *memento* pentru părinți sau educator. Împreună trebuie să conlucreze și să conchidă ce este de făcut și care este metoda optimă de rezolvare a problemei. Doar așa se poate reuși modelarea personalității unui copil, care va crește armonios, cu o stimă de sine bine conturată, pentru viitorul adult ce va deveni.

BIBLIOGRAFIE

- Bocoș, M. (2009), *Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
- Chiș, V. (2005), *Pedagogia contemporană-Pedagogia pentru competențe*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.
- Dumitrana, M. (2001), *Educarea limbajului în învățământul preșcolar*, Editura Compania, București.
- Glava, A., Glava, C. (2002), *Introducere în pedagogia preșcolară*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
- Glava, A., Pocol, M., Tătaru, L.-L. (coord.) (2009), *Educația timpurie – Ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Paralela 45, Pitești.
- Preda, V. (coord.) (2003), *Grădinița altfel*, Editura V&I Integral, București.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC - exemple de bune practici

*Ne naștem slabi, avem nevoie de putere.
Ne naștem orbi, avem nevoie de lumină.
(J.J.ROUSEAU)*

Prof.Calmiciuc Mirabela
Școala Gimnazială Buciumeni, Dâmbovița

Într-adevăr, copiii au nevoie de lumină, cât mai multă lumină, cât mai puternică, pentru a pătrunde adânc în tainele cunoașterii. Vorbim de o lumină lăuntrică, izvorâtă din sufletul cadrului didactic înzestrat cu știință, cu dăruire și cu pasiune, care-și desfășoară orele de curs, lecțiile, cu un accentuat caracter activ-participativ.

Ceea ce dă farmec unei lecții este atmosfera de învățare, de muncă, de participare activă a întregii clase. O lecție devine eficientă nu prin sine, ci prin activism al fiecăruia și al tuturor, prin faptul că obține o participare activă a întregii clase și pe tot parcursul orei. Gradul de participare la desfășurarea orei este considerat un indice esențial al calității și eficienței lecției. Numai o experiență trăită în intensitate este în măsură să genereze o nouă învățare, o nouă experiență personală de cunoaștere, de acțiune și de simțire. Gradul de participare, de activizare depinde de gradul de dirijare a învățării ce vine din partea propunătorului / cadrului didactic, de modul de realizare a acestei dirijări, de metodele și procedeele folosite (iată, deci, măiestria didactică). Depinde de felul cum este înțeleasă o metodă sau alta de predare, cum se îmbină elementele de dirijarea învățării cu cele de muncă independentă, cum este concepută dirijarea, de modul cum sarcinile de lucru în grup sunt sau nu împărțite pe toți membrii grupului în raport cu capacitatea intelectuală a fiecăruia. Simpla ascultare a unei lecții (învățământ tradițional), fără un efort de concentrare a atenției, de urmărire cu interes și curiozitate, fără a face apel la imaginație, înțelegere/gândire și reținere (memorare), anticipație, nu se soldează cu o învățare eficientă, care să atingă rezultate maxime.

A te angaja în muncă înseamnă aici a fi implicat, a fi absorbit, a te identifica cu sarcina de învățare, a fi legat trup și suflet de ceea ce faci. Profesorul modern lucrează împreună cu elevii săi, cooperând în vederea reușitei învățării. Rolurile sunt bine definite, stabilite, profesorul stimulează căutarea și descoperirea, ei participând activ și conștient la asimilarea cunoștințelor materiei predate și formarea personalității. Astfel, se crează un parteneriat în vederea atingerii obiectivelor propuse, a unui standard cât mai înalt în educație. Lucrând împreună cu elevii săi, profesorul poate regla și ameliora activitatea pe parcursul desfășurării procesului de predare-învățare și nu în ultimul rând, poate aprecia just valoarea eforturilor de învățare depuse de către elevi.

Lectura independentă, dialogul euristic, învățarea prin descoperire și explorare, discuțiile colective, problematizarea implică elevii în învățare mai mult decât o explicație sau o expunere.

Metodele pe care le folosim în procesul de predare, la toate disciplinele de învățământ, nu sunt nici vechi, nici noi, nici active, nici pasive - metodele vechi pot să se înnoiască pentru a răspunde cerințelor unui învățământ modern, dar și metodele moderne pot deveni, cu timpul, tradiționale. Orice metodă poate genera pasivitatea elevului sau activizarea sa. Capacitatea activizantă a unei metode ține mai mult de priceperea, de folosirea de arta de mână, decât de esență.

Am o experiență la catedră de 20 de ani, îmi place meseria pe care o practic, sunt receptivă la nou, dovadă fiind și multiplele cursuri de perfecționare metodic-științifice absolvite.

Folosesc cu bune rezultate metodele moderne de predare-evaluare, din care aș aminti metoda proiectului, portofoliu, testele Nathan, oferind exemple concrete de aplicabilitate și de eficientizare a actului instructiv-educativ. Li se alătură metodele activ-participative recomandate

pentru ora de Limba și literatura română și la cursurile pentru formarea profesorilor ce vor să participe la corectarea lucrărilor elevilor la examenul de Evaluare Națională, respectiv, Bacalaureat și anume:

1. *Știu /Vreau să știu /Am învățat.*
2. *Cvintetul*
3. *Pălăriile gânditoare*
4. *Cubul.*

Testele Nathan - în cadrul lor relațiile profesor-elev, elev-elev sunt de cooperare și conlucrare vie, activă. Profesorul devine mai mult un ghid subtil, el controlează, sugerează, ajută, îndeamnă la autoevaluări ce permit un bilanț activ și detaliat al cunoștințelor și capacităților elevului. Fiecare elev își poate cunoaște punctele tari și punctele slabe. Cel care reușea rezolvarea testului fără greșeli mergea direct la setul de *exerciții de sinteză*, exerciții cu un grad mai mare de dificultate ce făceau posibilă *încoronarea* reușitei elevului. Cel care se poticnea în greșeli se îndrepta către pragul *referințelor* (numit și *pragul de jos*), unde erau consultate, după caz, noțiuni, reguli, exemple care permit cunoașterea cauzelor eșecului și anularea acestora, remedierea lacunelor depistate la testul dintâi. Profesorul stăpânește situația, cunoscând erorile fiecărui elev și unde trebuie intervenit. Fiecare elev care a întâmpinat dificultăți la primul test își confruntă soliditatea noilor achiziții din etapa *de referință*, supunându-se celui de al doilea test, asemănător celui de autoevaluare. Dacă din nou sunt depistate greșeli, se revine la *pragul referințelor*.

Este o muncă titanică, nu doar pentru elev. Demersul educațional stimulat este deopotrivă participativ și indivizualizat. Totul depinde de voința elevului, de capacitatea sa de efort, de atitudinea și talentul educatorului, de timpul avut la dispoziție, de resurse, în general.

Pentru prima dată această metodă a dat bune rezultate în pregătirea teoretică a concurenților ce participau la concursul tehnico-aplicativ „Prietenii Pompierilor, domeniu în care școala noastră a deținut supremația în zonă și în județ, în perioada 2007-2018. Transferată (această metodă) în cadrul celorlalte discipline de învățământ, s-a dovedit benefică pentru creșterea randamentului școlar și pentru performanță.

CVINTETUL - o metodă plină de creativitate, ce pune accentul pe forța creativă a elevului. Este o poezie de cinci versuri, a cărei construcție are la bază anumite reguli ce trebuie respectate de elevi, iar timpul de realizare este de 5-7 minute. Regulile de întocmire ale unui cvintet sunt următoarele

- a) primul vers este format din cuvântul tematic (un substantiv).
- b) al doilea vers este format din două cuvinte (adjective, care să arate însușirile cuvântului tematic).
- c) al treilea vers este format din trei cuvinte (verbe la gerunziu, care să exprime acțiuni ale cuvântului tematic).
- d) al patrulea vers este format din patru cuvinte care alcătuiesc o propoziție prin care se afirmă ceva esențial despre cuvântul tematic.
- e) al cincelea vers este format dintr-un singur cuvânt, de obicei verb, care sintetizează tema/ideea.

*Vulpea
Isteață, înțeleaptă
Gândind, plănuind, acționând,
Cumătra a salvat țăranul.
Judecata*

PĂLĂRIILE GÂNDITOARE - metodă interactivă de stimulare a creativității elevilor, care se bazează pe interpretarea de roluri, în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare - alb, galben, roșu, albastru, negru și verde.

* *Pălăria albastră* este moderatorul, dirijorul, pune întrebări pălăriilor ținând cont de culoarea fiecăreia. Deține controlul activității.

* *Pălăria verde* este gânditorul care oferă soluții alternative.

* *Pălăria roșie* este psihologul care își exprimă sentimentele față de personajele întâlnite.

* *Pălăria neagră* este criticul, este pălăria-avertisment concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor.

* *Pălăria galbenă*-reprezintă optimistul care gândește pozitiv, constructiv.

* *Pălăria albă* povestește, prezintă pe scurt conținutul.

De exemplu, lecția *Mama lui Ștefan cel Mare*, de D.Bolintineanu

Pălăria albă - Povestește pe scurt conținutul, recită versuri corespunzătoare fragmentului dat.

Pălăria albastră - Ce informații avem? Putem face un rezumat? Să ne axăm asupra momentului în care Ștefan cel Mare se întoarce de la oaste înfrânt și rănit. Ce puteți spune despre acest fragment?

Pălăria roșie - ce sentimente se desprind din această lectură?

Sentimentul pe care eu îl trăiesc este că mama a dat dovadă de dragoste - prefera un fiu mort, dar erou, decât viu și laș, întors înfrânt din luptă.

Pălăria neagră - Oare mama lui Ștefan a procedat corect alungându-și fiul rănit și înfrânt?

Dacă Ștefan nu reușea să obțină victorie și murea, cred că mama ar fi fost vinovată de moartea fiului.

Pălăria galbenă - De ce a dat dovadă mama lui Ștefan prin atitudinea sa?

Mama a dat dovadă de patriotism, de stăpânire de sine și de tărie de caracter. Prin gestul ei l-a mobilizat pe fiu să nu renunțe așa de ușor și să se întoarcă la luptă, lucru care s-a finalizat cu o victorie.

Pălăria verde - Ce altă atitudine ar fi putut adopta mama domnitorului?

O alternativă ar fi fost să-l primească în casă, să-i îngrijească rănilor, să-l îndemne să plece din nou la luptă dar cu vorbe mai dulci, mai blânde.

CUBUL - Vom realiza prima dată un cub pe fețele căruia vom nota cuvintele: *descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.*

Anunțăm tema lecției, după care împărțim elevii în șase grupe, fiecare grupă rezolvând câte una dintre cerințele notate pe fețele cubului. După realizarea sarcinii, fiecare grupă afișează cele scrise la cerința respectivă și va comenta oral toate sarcinile de pe fețele cubului. Dacă m-aș gândi la recapitularea părților de vorbire, fie la clasele III-IV, fie la a V-a, posibile cerințe notate pe fețele cubului pot fi:

Grupa 1 - *Descrie*

Recunoaște părțile de vorbire, scriind deasupra simbolurile s,v, p,a.

Grupa 2 - *Compară*

Realizează o comparație între cuvintele subliniate și spune ce observi.

Grupa 3 - *Analizează*

Analizează cuvintele subliniate din text.

Grupa 4 - *Asociază*

Uniți cuvintele din prima coloană cu cele potrivite din a doua coloană.

Grupa 5 - *Aplică*

Completează propozițiile cu verbe potrivite la timpul prezent.

Grupa 6 - *Argumentează*

Corectează greșelile, rescriind propozițiile și argumentează.

Toate aceste operațiuni elevii le rezolva pe fișe. După ce vor termina de lucru, un reprezentant al fiecărei grupe va veni la tablă și va prezenta colegilor rezultatele finale.

Exemple pot fi date multiple din activitatea desfășurată la clasă, de noi, dascăli moderni. Ca dirijor al procesului educațional, fiecare apelează la o serie întreagă de instrumente pentru a ușura și accelera asimilarea și aplicabilitatea informațiilor. Nevoile și cerințele elevilor-actori pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de predare a lecțiilor.

BIBLIOGRAFIE:

Cerghit Ioan - *Metode de învățământ*, București, Editura *Didactică și Pedagogică*, 1993
Interferențe Didactice - Studii de Specialitate - anii 2011-2016.

AJUTOARELE MAYEI

Prof. înv. preșcolar: RALUCA CÂMPEAN

Grăd. cu P.P. "Degețica", Cluj-Napoca

INTERVALUL DE VÂRSTĂ: 37-60 de luni

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Magia iernii”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Din bătrâni se povestește”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Ajutoarele Mayei”

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

• **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):**

Rutine: „Facem ordine la locul de joacă!”, „Ne pregătim pentru activități!”

Întâlnirea de dimineață: „Ce înseamnă să fii darnic?”

Joc liber: „Ne place să ne jucăm împreună”

Tranziții: „Clopoțelul pentru masă a sunat”, „Este timpul să mâncăm”, „Doi câte doi”, „Ne plimbăm printre sectoare”, „În rând ne așezăm repede!”

Moment de mișcare: „Luați seama bine”, „Fulgi dansatori”, „Cât ai zice 1, 2, 3 sari ușor într-un picior”

• **JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):**

ALA 1: Artă: „Ghirlande pentru brad” – înșirare

Știință: „Tablouri ” – puzzle

Joc de rol: „De-a cofetarii” – decorare turtă dulce cu pastă de zahăr

ALA 2: Joc distractiv: „Petrecerea de la palat”

Joc de mișcare: „Cutiuța fermecată”

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

• **Domeniul Om și Societate (DOS) – Educație pentru societate:** „Povestea globulețelor” – povestirea educatoarei

• **Domeniul Estetic și Creativ (DEC) – Activitate artistico-plastică:** „Globulețe colorate” – amprentare cu buretele

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

MIJLOC DE REALIZARE: activitate integrată (de o zi)

**COMPORTAMENTE URMĂRITE PE PARCURSUL DERULĂRII ACTIVITĂȚII
INTEGRATE ȘI OBIECTIVELE OPERAȚIONALE:**

COMPORTAMENTE VIZATE	OBIECTIVE OPERAȚIONALE
A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate	O₁: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să realizeze cu sau fără sprijin sarcinile de lucru propuse la centrele de interes (realizarea ghirlandelor prin înșirarea macaroanelor, tablouri din puzzle, turtă dulce decorată), respectând indicațiile educatoarei;
D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)	O₂: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să identifice personajele din povestea prezentată de către educatoare.
D.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)	O₃: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să redea conținutul poveștii, în ordinea cronologică a întâmplărilor, cu ajutorul cadrului de teatru și a siluetelor puse la dispoziție.
B. 4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.	O₄: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să denumească stările emoționale ale personajelor din „Povestea globulețelor” identificând cauzele care au dus la acestea;
C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi	O₅: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să picteze globul prin tehnica amprentării cu buretele utilizând corect instrumentele de lucru puse la dispoziție;
C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative	O₆: La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să analizeze obiectiv atât propria lucrare, cât și lucrări ale colegilor, în funcție de următoarele criterii de evaluare: acuratețe, originalitate, respectarea etapelor de lucru, grad de finalizare
B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale	O₇ : La finalul activității, preșcolarul va fi capabil să danseze executând mișcări pe ritmul muzicii.
B. 4.2. Demonstrează abilități de autocontrol emoțional	
A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.	

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode și procedee didactice:** conversația, povestirea, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea

- **Mijloace de învățământ:** „Povestea globulețelor”, siluete (personaje), cadru de teatru, carton, glazură colorată, turtă dulce, pastă de zahăr, globuri din plastic incolor, acuarele acrilice, bureți, clești de rufe, palete pentru acuarele, șervețele umede și uscate, macaroane vopsite, ață, puzzle, rame foto, lipici, brad artificial pe suport.

- **Forme de organizare a activității:** frontal, individual, pe grupe.

EVALUARE: Ținând cont de faptul că proiectarea activității s-a axat pe comportamente, pe parcursul activității integrate, vor fi evaluate următoarele aspecte:

- Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste;
- Calitatea și acuratețea produselor activității (Globurile de „sticlă” amprentate, ghirlandele, tablourile realizate din puzzle, turta dulce decorată);
- Corectitudinea executării jocurilor de mișcare și distractive;
- Gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor pozitive urmărite și nivelul de autonomie demonstrat;

SCENARIUL ACTIVITĂȚII:

I. Momentul organizatoric: Pentru desfășurarea activităților în cele mai bune condiții, mă voi ocupa de aerisirea sălii de grupă, organizarea mobilierului, pregătirea materialelor didactice necesare, organizarea grupului de copii în formă de semicerc pe scaune, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere propice pentru începerea activității.

II. Întâlnirea de dimineață: cu tema „Ce înseamnă să fii darnic?”, debutează prin intermediul versurilor: „Bună dimineața, copii!/Începem împreună o nouă zi.”

- **Salutul:** Educatoarea adresează prima salutul: „Bună dimineața, copii!”, urmând ca aceștia să răspundă: „Bună dimineața, doamna educatoare!”, educatoarea salută copilul din stânga ei, pronunțându-i numele, acesta salutând mai departe colegul din stânga lui, după exemplul educatoarei.

- **Prezența:** se realizează prin strigarea "catalogului". Educatoarea numește fiecare copil, iar preșcolarul va răspunde „Prezent!”. Pe masă se vor afla pozele reprezentative ale copiilor. Copilul care își va auzi numele, va veni în fața grupei, va alege poza sa și o va așeza pe unul dintre globulețe. La finalul prezenței, educatoarea va numi un copil care va veni în fața grupei și va așeza pozele rămase pe tulpina brăduțului.

- **Calendarul naturii:** se completează după observarea vremii de afară. Educatoarea adresează întrebările: „În ce anotimp suntem?”, „Cum este vremea afară?”, „Ce tip de

îmbrăcămintele este necesar să purtăm în anotimpul în care ne aflăm?”, iar copiii, îndrumați de educatoare, răspund și așează pe calendar, în spațiul destinat, jetoane cu imagini corespunzătoare anotimpului, vremii.

- **Împărtășirea cu ceilalți:** Copiii vor veni pe rând în față și își vor alege un jeton cu una dintre emoțiile resimțite de ei în acea zi (fericit, trist, furios) și vor argumenta alegerea făcută.

- **Gimnastica de înviorare:** Se realizează câteva exerciții de înviorare pe versuri cunoscute de copii.

- **Noutatea zilei** este musafirul care apare în sala de grupă, în fața copiilor. Aceasta este o fetiță pe nume Maya și aduce cu ea o cutie mare, plină cu materialele de lucru pe care le vor folosi copiii la activitate.

III. Captarea atenției pentru activitățile de învățare: Maya le spune copiilor: „Copii, să știți că mie îmi place tare mult să pictez. Am învățat să pictez de la mama mea, încă de când eram mică, așa ca voi. După cum vedeți, am adus azi cu mine această cutie mare în care am pregătit pentru voi multe materiale și surprize. Azi am nevoie de ajutorul vostru: îmi doresc tare mult să mă ajutați să pictăm globuri frumos colorate, să pregătim tablouri cu brăduți împodobite, să decorați turtă dulce, să realizați ghirlande pentru brazi. Va fi o petrecere cu mulți invitați la palatul împărătesei. O să vă spună mai multe despre tot ceea ce veți face azi, doamna educatoare. Eu trebuie să mă întorc acasă acum pentru că mai am mult de lucru și de pregătit ca totul să fie gata pentru petrecerea de la castel. Mai e puțin timp până în Ajunul Crăciunului. Să fiți atenți și să vă concentrați ca să puteți realiza toate sarcinile de azi. Când veți termina de realizat globurile, tablourile, turtă dulce de decorat, doamna educatoare mi le va trimite, ca eu la rândul meu, să le trimit împărătesei. Mulțumesc pentru ajutorul vostru, copii buni și darnici!”

IV. Anunțarea temei și obiectivelor activității didactice: Voi anunța temele activităților zilei și obiectivele urmărite: „Azi vom asculta „Povestea globulețelor” și vom afla cât de plăcut este să dăruiești, vom realiza globuri colorate prin tehnica amprentării cu buretele, vom realiza tablouri, ghirlande și vom decora turtă dulce pentru petrecerea de Crăciun a împărătesei, apoi ne vom juca împreună două jocuri care știu că vă vor plăcea tare mult.

V. Dirijarea învățării și obținerea performanței: Dau curs activității de **Educație pentru societate**, precizând titlul poveștii - „Povestea globulețelor” și încep să spun povestea (anexa 1) folosind intonația adecvată, tonalitatea potrivită, modularea vocii pentru a imita personajele, marcarea pauzelor determinate de punctuație, mimica și gesturi adecvate situațiilor. Pentru fiecare personaj voi folosi o siluetă și o voi prezenta la momentul potrivit în cadrul poveștii pentru a face mai atractivă expunerea.

Tot pe parcursul poveștii, voi explica și cuvintele și expresiile necunoscute (alai, sticlar).

Pentru a fixa conținutul poveștii și a desprinde morala, mă voi folosi de siluete, machetă și voi adresa întrebări copiilor conform planului:

1. Cum se numeste povestea?
2. Care sunt personajele din poveste?
3. Cu ce se ocupa tatăl copiilor?
4. Ce a făcut băiatul?
5. Ce a făcut fetița cu balonul din sticlă?
6. Împărăteasa a luat balonul din sticlă al fetiței?
7. Ce a rugat-o împărăteasa pe fetiță să facă?
8. Care este personajul vostru preferat? De ce?
9. Cum credeți că s-a simțit fetița când a observat că împărăteasa vrea să-i ia globul?
10. Cum s-a simțit împărăteasa când fetița i-a oferit globul?
11. Ce ați simțit voi, copii, când ați auzit despre gestul fetiței?
12. Voi ce ați dăruia dintre lucrurile voastre dragi cuiva pe care îl iubiți?

Prin **tranziția** „Doi câte doi/ În rând ne așezăm/ Doi câte doi/ La baie să plecăm”, copiii iau o scurtă pauză pentru a bea apă și a merge la baie.

Întorși de la baie, pe **tranziția** „La măsuțe ne-așezăm repede/ Să vedem ce-o să pictăm, repede/ La măsuțe ne-așezăm/ Îngrijit o să lucrăm/ La măsuțe ne-așezăm repede”, copiii se îndreaptă spre măsuțe unde au pregătite materialele necesare desfășurării **Activității artistico-plactice**.

Măsuțele sunt aranjate sub formă de careu, iar copiii vor sta cu fața spre geam.

Prezentarea și analiza modelului: le voi arăta copiilor produsul finit pe care urmează să îl realizeze (un globule de plastic pictat) și îl vom analiza împreună, scoțând în evidență modul corect de realizare a lucrării.

Intuirea materialului individual: Copiii vor fi solicitați să privească cu atenție ce materiale au pe masă. Doi copii vor prezenta pe rând materialele pe care le-au primit pe masă (acuarele de diferite culori, palate pentru culori, bureți prinși cu clești de rufe, două jumătăți de globuri transparente, șervețele).

Explicarea și demonstrarea modului de lucru: Educatoarea explică copiilor clar modul de lucru.

Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:

„Plouă, plouă, plouă, plouă

Furtună, furtună, furtună

Tună, tună, tună

A ieșit soarele”.

Munca independentă: Se va trece la executarea lucrării de către copii pe fundal fundal muzical. În timpul activității se va trece pe la fiecare copil și se vor da indicații suplimentare acolo unde este cazul.

Analiza lucrărilor: La finalizarea activității de pictură, cu ajutorul educatoarei, copiii vor așeza globurile pe crengile bradului pregătit în sala de grupă și vor avea posibilitatea de a aprecia, lucrările colegilor sau chiar pe cea proprie, argumentând alegerea făcută.

Educatoarea va numi câțiva copii care să vină în fața grupei pentru a analiza lucrarea preferată în raport cu cerințele expuse și reactualizate.

Se fac aprecieri verbale, colective și individuale față de lucrările realizate.

Prin tranziția „Doi câte doi în rând ne așezăm, Doi câte doi spre baie să plecăm/ Măinile să le spălăm/ Și la centre să lucrăm” copiii merg la baie să se spele pe mâini, să bea apă, să servească gustarea.

VI. Asigurarea retenției și a transferului: Copiii se întorc în sală pe versurile tranziției: „Ne plimbăm printre sectoare/ De aproape le privim/ Ce înseamnă fiecare/ Să vedem dacă ghicim!”.

Voi explica copiilor sarcinile și modul de lucru pentru fiecare centru, urmând ca aceștia să își aleagă singuri, centrul la care doresc să lucreze:

- **Artă:** „Ghirlande pentru brad”: copiii vor confecționa ghirlande pentru brad din macaroane vopsite. Aceștia trebuie să introducă un șnur prin orificiul macaroanelor, folosind tehnica înșirării. Aceste decorațiuni le vom folosi la împodobirea bradului, spre sfârșitul activității.

- **Știință:** „Tablouri pentru împărăteasă”: copiii vor realiza puzzle-uri cu imagini reprezentative din povestea audiată.

- **Joc de rol:** „De-a cofetarii”: copiii vor decora figurine din turtă dulce (turta dulce comestibilă).

Voi supraveghea activitățile de la toate centrele și mă voi implica în desfășurarea acestora. După încheierea activităților, se va face o scurtă analiză a materialelor realizate.

Se continuă cu jocurile propuse în cadrul activităților liber-alese:

- **Joc distractiv:** „Petrecerea de la palat”. Educatoarea le va pune copiilor muzică, iar copiii vor dansa după bunul plac.

- **Joc de mișcare:** „Cutiuța fermecată”: Educatoarea aduce în fața copiilor o cutie misterioasă în interiorul căreia se află diverse obiecte. Pe rând, vine în față câte un copil care va extrage un obiect din interiorul cutiei. Acesta trebuie să numească acel obiect, iar ceilalți să imite ceva legat de acel obiect.

De exemplul „Eu am descoperit un urs” - toți copiii imită sunetul pe care ursul îl produce.

VII. Încheierea activității: La finalul activității, se vor face aprecieri privind implicarea copiilor în activitățile propuse și se vor oferi recompense.

ANEXA 1

Povestea globulețelor – autor necunoscut

A fost odată un meșter sticlar ... Toată ziua lucra în atelierul lui ca să îi poată hrăni pe cei doi copii: o fetiță și un băiat. Mama lor se prăpădise demult, iar meșterul încerca să-i crească așa cum știa că și-ar fi dorit ea. Copiii erau cuminți și încercau și ei să ajute cum puteau mai bine. Fata avea grijă de casă, iar băiatul încerca să deprindă meșteșugul tatălui. Într-o bună zi, băiatul s-a gândit să-i facă o surpriză părintelui său și a încercat să facă singur un vas. Dar oricât s-a străduit, vasul nu a căpătat forma pe care și-o dorea, ci a rămas doar un balon de sticlă. De teamă să nu își supere tatăl, băiatul i-a pus o mică agățătoare de sârmă și i l-a dăruit surioarei să se joace cu el.

Fetița moștenise de la mama sa talentul de a picta, așa că în serile lungi de iarnă, stând în fața focului, a pictat micul balon de sticlă. Peste agățătura de sârmă, a pus o delicată panglică roz luată de pe o rochiță veche.

Când l-a terminat, a dat fuga să-i arate tatălui ei. Tocmai atunci, la ușa atelierului se oprise un alai mare și strălucitor. Chiar împăratul și împărăteasa țării, veniseră să vadă sticlăria făcută de meșter, despre a cărei frumusețe se dusesse vestea. Emoționată, fetița s-a pilit după bradul ce străjuia intrarea. De teama să nu spargă micul balon pictat, l-a strecurat între crengile bradului. Când să treacă pragul, împărăteasa și-a aruncat ochii spre brăduț și s-a oprit exclamând:

- Ce-i minunăția asta?! A întins mâna să-l ia, dar fetița îl ținea strâns. Sfioasă, a ieșit în fața împărătesei:

- Este jucăria mea, înălțimea voastră! Fratele meu a făcut-o și eu am pictat-o ...

După ce s-a gândit o clipă, i-a întins micul balon împărătesei:
- Dacă vă place așa de mult, vi-l dăruiesc. Mama mea, Dumnezeu s-o odihnească, spunea că atunci când îi faci cuiva o bucurie, îngerii zâmbesc!

Împărăteasa s-a aplecat și a sărutat, cu lacrimi în ochi, copila pe frunte.
- Îți mulțumesc, fată frumoasă! Mama ta avea mare dreptate, dar nu pot să îți iau jucăria. Când am văzut-o în brăduț, m-am gândit că aș putea-o folosi să împodobesc bradul de Crăciun de la palat. Așa că am să vă rog să faceți cât de multe puteți până în Ajun, iar eu am să vă răsplătesc pe măsură.

Când au văzut invitații la marele bal cât de frumos era bradul împodobit cu micile baloane de sticlă pictate s-au grăbit cu toții să-i comande meșterului pentru la anul și pentru

anii următori. Pentru că semănau cu globurile de cristal ale vrăjitorilor, dar erau mult mai mici, toată lumea le-a spus: globulețe...

Așa că meșterul și copiii lui nu au mai avut niciodată grija zilei de mâine. Și-am încălecat pe-o roată și v-am spus povestea toată.

Bibliografie:

1. M.E.N., Curriculum pentru Educația Timpurie, 2019;
2. M.E.N., Învățământul preșcolar în mileniul III, Nr. 29-30, Editura Reprograph, Craiova, 2019;
3. Chiș, O., Glava, A., Tătaru, L., Piramida cunoașterii, Editura Diamant, Pitești, 2014;
4. Culea, L. și colab., Activitatea integrată din grădiniță - Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, Editura Didactica Publishing House, București, 2008;
5. <https://www.copilul.ro/povesti/povesti-legate-de-craciun/povestea-globuletelor-294.html>

Predarea matematicii utilizând instrumente digitale

Canache Georgiana Anamaria

Școala Gimnazială “I.A.Bassarabescu” Ploiești

Matematica zilelor noastre devine tot mai mult modelul spre care privesc celelalte științe, având implicații în mai toate domeniile. În contextul noii reforme curriculare, semnificația și importanța teoretică și practică a matematicii crește continuu, făcând din ea unul dintre principalele obiecte de instruire, având incontestabile valențe formative.

Studiul matematicii în învățământul gimnazial își propune să asigure pentru toți elevii formarea competențelor de bază în rezolvarea de probleme prin calcul aritmetic, calcul algebric și raționament geometric.

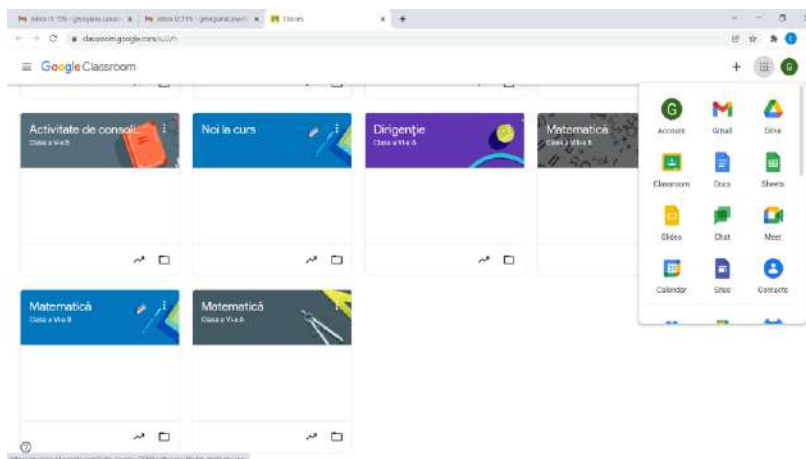
Învățarea matematicii în gimnaziu urmărește conștientizarea naturii matematicii ca o activitate de rezolvare a problemelor, bazată pe un corp de cunoștințe și de algoritmi, dar și ca o disciplină dinamică, strâns legată de societate prin relevanța sa în cotidian și prin rolul său în științele naturii, în științele economice, în tehnologii, în științele sociale etc.

Programele școlare de matematică sunt concepute astfel încât să nu îngreudească, prin concepție sau mod de redactare, libertatea profesorului în proiectarea activităților didactice. În condițiile realizării competențelor specifice (și, implicit, a competențelor generale) și a parcurgerii integrale a conținuturilor programelor, profesorul are posibilitatea:

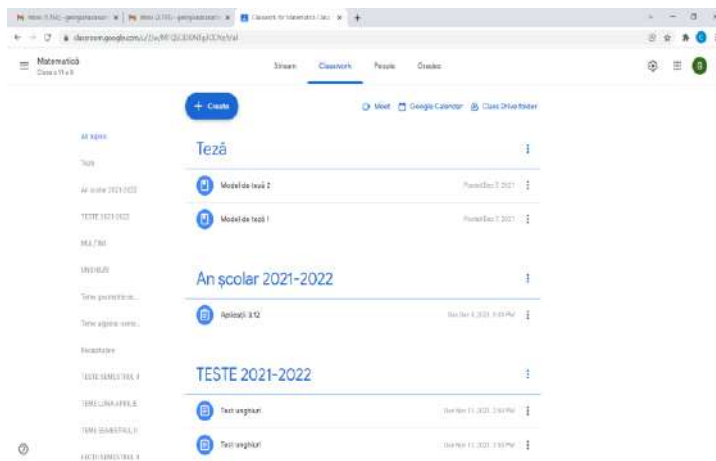
- să aleagă succesiunea parcurgerii elementelor de conținut (ținând însă cont de logica internă a științei);
- să grupeze în diverse moduri elementele de conținut în unități de învățare, cu respectarea logicii interne de dezvoltare a conceptelor matematice;
- să aleagă sau să organizeze activități de învățare adecvate condițiilor concrete din clasă.

Începând cu anul 2019 am început să caut modalități prin care elevii mei pot înțelege mai bine conținuturile prevăzute de programa școlară de gimnaziu, astfel am descoperit și utilizat platforme mai ales pentru partea de evaluare a elevilor. În cele ce urmează voi prezenta aplicațiile google classroom, kahoot și socrative utilizate la orele de matematică.

Google classroom este o aplicație oferită gratuit de către Google, este o platformă unde îți poți organiza activitatea de predare, unde poți posta materiale, teste, dar unde poți posta și teme.

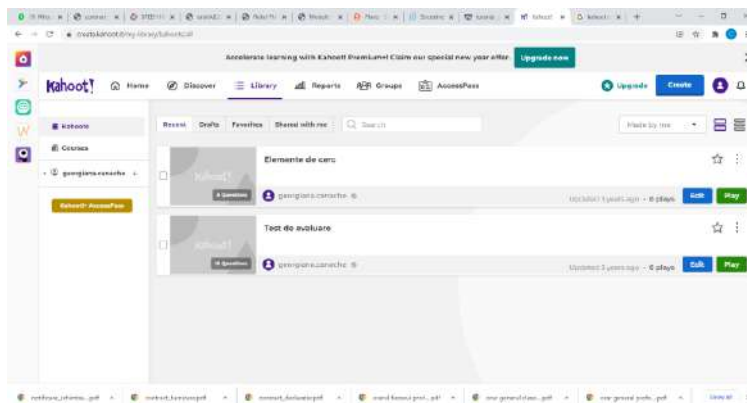
Este foarte ușor de utilizat, de încărcat teme, materiale și teste:

Elevii introduc codul dat de cadrul didactic și se alătură cursului creat, este o platformă care este ușor de utilizat atât de cadrele didactice cât și de elevi. Cadrul didactic poate programa materiale sau teste, poate pune termen de predare a testelor sau a temelor. Elevii pot încărca materialele în format jpeg sau pdf.

Kahoot! este o aplicație modernă gratuită cu ajutorul căreia se pot genera și derula teste interactive. Pentru a putea crea și partaja teste, este necesar să vă înregistrați, ceea ce se întâmplă foarte repede și ușor. Principalul avantaj al acestei aplicații este posibilitatea de a o rula pe dispozitive mobile precum telefoane smart sau tablete, pe care elevii le au la dispoziție permanent. Kahoot! se poate utiliza la toate disciplinele, dar și la toate nivelurile educaționale, fără ca elevii să fie nevoiți să își facă cont.

Interfața pentru contul de profesor :

Ca avantaje ale utilizării acestei aplicații sunt :

- utilizarea testelor făcute de alte cadre didactice,
- elevii se pot conecta de pe telefon introducând un pin, adică un cod,
- numărul participanților este nelimitat.
- testul se desfășoară în condiții lipsite de stres,
- la finalul testului, profesorul poate verifica răspunsurile elevilor,
- posibilitatea de a descărca rezultate detaliate în Excel.

Profesorul și elevul trebuie să dețină cunoștințe informatice de bază. Aplicația Kahoot! este

foarte ușor de folosit, așadar pregătirea unui test nu necesită mare îndemânare și nu presupune un consum mare de timp, se pot utiliza teste de pe platformă pentru asigurarea feedbackului .

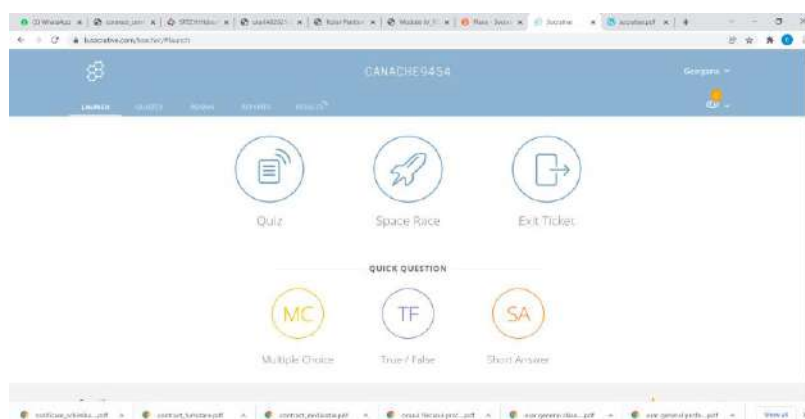
Aplicația SOCRATIVE poate fi folosită la elaborarea și administrarea unor instrumente de evaluare pentru orice disciplină care permite aplicarea testelor grilă, prezentând următoarele avantaje:

- Crearea cu ușurință a unui test ce poate conține itemi cu alegere multiplă, itemi cu alegere duală sau itemi cu răspuns scurt;
- Rezolvarea testului se poate face utilizând dispozitive IT diferite (PC, Laptop, Tabletă, Telefon mobil) cu condiția accesului și conectării la INTERNET);
- Rezolvarea testului se poate face în sala de clasă, acasă, în parc, la bibliotecă, în „plaja” orară propusă de profesor, prin conectarea acestora la aplicația STUDENT SOCRATIVE și introducerea codului transmis;
- O data creat, testul poate fi accesat de oriunde, oricând și de câte ori propune profesorul;
- Rapoartele generate îi sugerează profesorului un plan de remediere, de intervenție în vederea creșterii randamentului școlar;
- Rezolvarea testului se păstrează pe serverul unde este aplicația SOCRATIVE, (nu în memoria PC sau laptopului, tabletei sau telefonului) putând fi vizualizată de elev sau de părinte oricând.

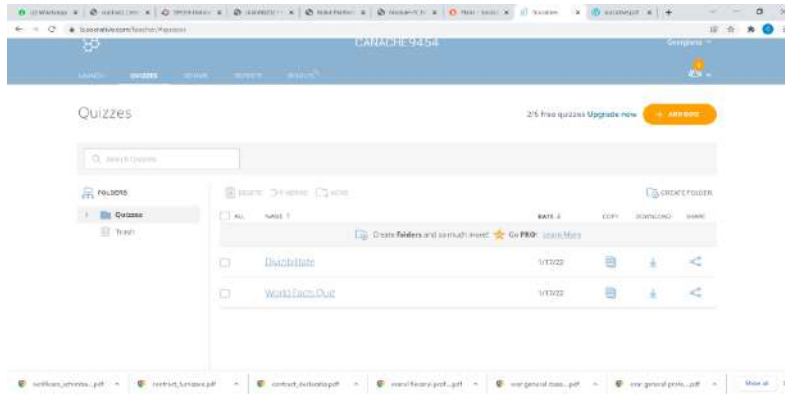
Aplicația Socrative are trei funcțiuni principale:

1. Quiz (Test) – funcțiunea de bază a aplicației. După generarea contului, cadrul didactic dispune de posibilitatea de a concepe un test cu întrebări multiple, un test cu întrebări de tip adevărat/fals sau unul cu întrebări deschise, în cadrul căruia elevul poate răspunde pe scurt la întrebări. Opțiunea de a adăuga imagini, tabele sau diagrame la sarcinile formulate sub formă de text permite sporirea atractivității testului pentru elevi.
2. Space Race (Cursa spațială) – o opțiune care plasează accentul mai mult pe distracție decât pe educație. Se referă la rezolvarea unui test contra cronometru, intrând în competiție cu alți elevi.
3. Exit Ticket (Biletul de ieșire) – Opțiunea profesorului de a le adresa elevilor întrebări la finalul lecției. Oferă cadrelor didactice informații privind nivelul de înțelegere a conținutului lecției.

Pentru utilizare este necesară realizarea unui cont prin completarea unor câmpuri specifice precum adresa de mail, nume și prenume , școala , interfața aplicației după realizarea contului de profesor este :

Pentru a realiza un test selectăm opțiunea add Quizz, îi dăm salvare .

Pentru aplicarea testului, elevii își fac și ei cont în aplicația STUDENT SOCRATIVE, apoi le comunicăm că în data de zz ll aaaa, la ora xx yy, urmează să se conecteze pe un echipament/divice IT (PC, Laptop, Tabletă, Telefon cu Windows/Android), să introducă codul (Room: CANACHE9454) ,în aplicația STUDENT SOCRATIVE, să apese butonul JOIN, să introducă apoi numele și prenumele, după care apasă butonul DONE.

Utilizarea acestei platforme are următoarele avantaje pentru profesori: testul se derulează în timp real; testul este verificat de îndată ce a fost finalizat; se diminuează riscul de a greși în evaluare și permite economisirea timpului cadrului didactic; rezultatele testului sunt stocate în secțiunea Reports, așa încât profesorul le poate vizualiza oricând.

Utilizând astfel de metode, se vor consolida abilitățile de investigare științifică, noțiunile învățate își vor găsi utilitatea, imediată sau ulterioară și motivarea elevilor în procesul de învățare va crește, matematica va fi mai aproape de elevi și va fi mai accesibilă, mai modernă.

Pentru a accesa platformele utilizați linkurile :

1. <https://classroom.google.com>
2. <https://kahoot.it/>
3. <https://www.socrative.com/>

Eficienta si calitate in demersal educational: exemple de bune practice

Educatia este cea mai puternica arma pe care voi o puteti folosi pentru a schimba lumea

(Nelson Mandela)

Organizatia școlară trebuie să ofere elevilor un mediu sigur si armonios, în care spatiile de invatare sunt echipate adecvat și raspund nevoilor colective si individuale ale elevilor.

Resursele, metodele de predare si spatiile aferente permit accesul si participarea activa a tuturor elevilor. Angajarea personalului se face dupa criteriile clare (standarde minime privind calificarile si experienta) de recrutare si selectie, organizatia defineste o fisa a postului, pune la dispozitia personalului programe de initiere si de formare continua.

Pentru a atinge apogeul eficientei demersului didactic pedagogii recomanda imbinarea armonioasa a metodelor de predare,invatare si evaluare,în functie de caracteristicile grupei de prescolari.

Transformările produse la nivelul activității evaluative, în special după 1990, au fost generate și marcate de următoarele idei :

- triumful cognitivismului asupra behaviorismului;
- coresponsabilizarea, în procesul evaluativ, a celui care învață, deci a elevului;
- introducerea perspectivei metacognitive în procesul evaluativ.

Cognitivismul aduce în prim planul atenției evaluatorilor concepte precum: *autoevaluare, metacogniție, autocontrol, autoreglare, percepția eficacității personale* etc.. În cadrul evaluării școlare se produce astfel o mutație radicală: de la un demers evaluativ centrat pe produs, pe rezultatele obținute efectiv de către elev, este necesar să realizăm tranziția către un act evaluativ centrat pe procesele cognitive care susțin învățarea, un act evaluativ care să permită și să stimuleze autorefecția, autocontrolul și autoreglarea.

Caracteristicile actuale ale conceptului de evaluare pot fi sintetizate astfel:

- evaluarea școlară nu este decât un mijloc în slujba progresului elevului, nu un scop în sine;
- evaluarea trebuie să fie în slujba procesului educativ și integrată acestuia;
- evaluarea trebuie să aprecieze înainte de toate drumul parcurs de elevi: progres/regres;
- evaluarea trebuie să stimuleze activitatea elevului și să faciliteze progresul său;
- pentru a fi corect, profesorul trebuie să fie neutru și obiectiv pe cât posibil;

- a evalua un elev înseamnă a-i transmite informații utile;
- evaluarea trebuie să-l ajute pe elev;
- evaluarea trebuie să se facă în folosul copilului; ea trebuie să-l ajute să-și construiască viitorul;
- evaluarea trebuie să se adreseze unei ființe în devenire care nu a încheiat procesul de dezvoltare;

Evaluarea modernă

- este asociată grijii față de măsurarea și aprecierea rezultatelor;
- nu este un scop în sine, un simplu control, ci se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative;
- pune accent pe problemele de valoare și pe emiterea judecării de valoare;
- acordă preponderență funcției educative a evaluării; încearcă să devină o interogație globală, preocupată de promovarea aspectului uman în general;
- acoperă atât domeniile cognitive, cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare;
- se ocupă atât de rezultatele școlare cât și de procesele de predare și învățare pe care le implică;
- se constituie parte integrantă a procesului didactic, nu mai este privită din exteriorul acestuia;
- dezvoltă tot timpul o funcție de feedback pentru elev;

Bibliografie

<https://proform.snsr.ro/campanie-online/evaluarea-scolara-repere-conceptuale-tendinte-de-modernizare>

https://www.academia.edu/36782456/RELA%C5%A2IILE_%C5%9ECOAL%C4%82_COMUNITATE_INDICATOR_AL

Ora de dirigenție- cronotop al schimbării

Prof. Tereza Căndea
Colegiul Național „Lucian Blaga” – Sebeș

La nivelul Uniunii Europene, „Cadrul strategic pentru cooperare europeană în domeniul educației și al formării profesionale” (2009) evidențiază provocările legate de ritmul alert al schimbărilor economice, sociale și de pe piața muncii, care ne conduc la nevoia de a învăța pe întreg parcursul vieții și, ca urmare, de a reconfigura parcursurile și contextele de învățare. De aceea, noua paradigmă educațională favorizează abordările interactive și integrative, creând o perspectivă globală asupra informațiilor, legându-le de viața reală, ceea ce generează efecte majore în proiectarea, organizarea și evaluarea produsului învățării. În acest context, demersul didactic centrat pe competențe pe care-l propun are valențele unui exercițiu ce poate fi adaptat și aplicat la orele de dirigenție, la orice nivel de studiu, fiind un instrument eficient de măsurare a motivației învățării.

Titlul lecției: Ce înseamnă să învăț ? (clasa a VI-a)

Competența specifică: 3.1. autoevaluarea progreselor în învățare, utilizând instrumente simple de planificare și monitorizare; 3.2.manifestarea interesului de a învăța de la ceilalți și de a-i sprijini în comunicare

Competențe derivate: exersarea deprinderilor de selectare a informațiilor relevante pentru învățarea eficientă, definirea conceptului de învățare; înțelegerea motivelor care determină învățarea; conștientizarea necesității motivației interioare a învățării; dezvoltarea creativității elevilor

Strategie: conversația, explicația, expunerea, problematizarea, lectura, jocul de rol, chestionarul, vizionare (clip educațional)

Resurse: fișe de lucru, tablă/flipchart, cretă/markere, clip motivațional, videoproiector, chestionare.

Mod de realizare a activității:

Se vor constitui grupe de 4-5 elevi, vor fi amplasate mijloacele tehnice, modificarea aspectului clasei prin amplasarea în semicerc a scaunelor

Momentul de „spargere a gheții”- *Microfonul buclucaș* se organizează pentru a destinde atmosfera și a stabili o stare de bine. Elevii, așezați în semicerc, se salută și se prezintă atribuindu-și fiecare la prenume câte un adjective care să-l caracterizeze, dând din mână în mână un microfon „magic”. La comanda dirigintei microfonul „buclucaș” poate fi, pe rând: greu, lipicios, fierbinte, rece ca gheața, murdar... iar elevii se vor comporta ca atare în atitudini, gesturi, grimase...Urmează ca elevii să vizioneze un clip educațional motivațional pe tema empatiei și bucuriei de a învăța, <https://www.youtube.com/watch?v=Tjnj5StX68g> .

Se discută pe seama videoclipului: (Un tânăr modest, dar foarte muncitor, în drumul său spre muncă și la întoarcerea acasă, face o mulțime de fapte bune: are grijă de plante, animale, oameni care au nevoie de o mână de ajutor, de sărmani și, mai ales, ajută cu bani o mamă și pe fetița ei care cerșeau „pentru educație”(conform cartonașului afișat). Într-o zi, tânărul constată că fetița nu mai e lângă mama ei și e vizibil îngrijorat. Aici, filmulețul se oprește și elevii sunt provocați să răspundă la întrebarea: „*Ce credeți că s-a întâmplat cu fetița aceea sărmană și mereu tristă?*”

După mai multe păreri, filmulețul se pornește din nou. Fetița se apropie de mama ei, curată, pieptănată, într-o frumoasă uniformă, zâmbind fericită. Faptul că acum, în sfârșit, putea merge la școală, o făcea fericită.

Se insistă asupra faptului că tânărul făcea toate acele lucruri fără să aștepte nimic material în schimb...Tot ceea ce primea în schimb erau emoții, sentimente, dragoste.)

Elevii răspund la ultima întrebare din filmuleț: ***Dar tu, ce-ți dorești cel mai mult?***

Se discută apoi asupra rolului școlii pentru ei: dacă își doresc să meargă la școală asemeni fetiței din filmuleț, dacă școala îi face fericiți sau este doar o corvoadă, un lucru pe care îl fac doar pentru că așa spun părinții, profesorii, e învățătura importantă, de ce învățăm...

Elevii completează un chestionar.(Anexa 1) După completarea chestionarului, atribuie o valoare pozitivă sau negativă diferitelor motive enumerate. Se notează semnul (+) sau (-), evidențiindu-se superioritatea motivelor pozitive. Se identifică și motivele interioare (*de simțul datoriei, din plăcerea de a învăța, pentru a-și forma personalitatea...*) și motivele exterioare (*frica de note, dorința de a lua premiu, etc.*) Se subliniază rolul motivelor = motorul, mobilul general al activității umane. (*Nimic nu se poate realiza dacă nu avem un impuls, un mobil, un imbold*) și importanța curiozității ca dorință puternică de a ști.

Se discută despre motivațiile durabile ale învățării (învățarea sub presiunea motivelor exterioare sau negative, dispare odată cu stimulul care generat-o: pedeapsa, recompensa, nota, examenul; singura motivație cu acțiune durabilă este cea intrinsecă, pozitivă; învățarea sub presiune: notă, examen favorizează uitarea;/ niciodată să nu spună „Nu-mi place, nu pot!”;/ reușita constă în autosugestionare și condiționare pozitivă.

Activitatea de final, este un exercițiu care identifică și stimulează componentele motivaționale ale elevilor într-o manieră creativă. Instrumentul propus constă în implicarea elevilor într-o poveste. La început elevii ascultă pasiv povestea și, spre final, sunt implicați activ prin transpunerea într-un personaj, cu posibilitatea de a oferi un final personal.

Se citește textul din anexa 2 , „ Povestea fiului de împărat ce nu voia să învețe ”. La final, li se cere elevilor să-și imagineze că sunt chemați la marea adunare de către împăratul din țara neștiutorilor de carte. Ei sunt rugați să se gândească la ce i-ar spune copilului de împărat sau la ce ar face pentru a-l

convinge să învețe și, astfel să rupă blestemul ce s-a abătut asupra familiei regale din acele ținuturi de poveste. Elevii lucrează pe grupe.

Grupa 1: elevii redactează o **scrisoare** adresată fiului de împărat, prin care să îl convingă să înceapă să învețe tainele scrisului și cititului.

Grupa 2: elevii compun o scurtă **poezie** prin care să-l convingă pe fiul de împărat că școala este importantă.

Grupa 3: elevii creează o scurtă scenetă cu care se infățișează în fața fiului de împărat pentru a-l convinge să învețe.

Grupa 4: elevii alcătuiesc un **desen / un videoclip/** cu imaginea unei școli sau a unei săli de clasă pentru a-l atrage pe fiul de împărat spre școală

Grupa 5: echipa "Zânelor bune"- elevii rosteșc o formulă magică pentru a rupe vraja vrăjitoarelor. După prezentarea lucrărilor, fiecare elev va lipi un postit pe care va scrie cum s-a simțit în timpul orei.

Anexa 1. Fișă de autoevaluare

I. Crezi că înveți cât trebuie?

a) da b) nu

II. Ai putea încerca să înveți mai mult?

a) da b) nu c) nu știu

III. Pentru cine înveți? Bifează:

- pentru viață pentru diplomă(certificat) pentru note pentru premiu
- pentru laudă din ambiție din rușine din datorie
- din atașament pentru profesori din dorința de a ști din plăcerea de a învăța
- de frica pedepselor pentru a reuși la examen pentru formare
- pentru a mulțumi părinții pentru mine pentru că așa trebuie
- alt motiv. Care?

IV. Există persoane în viața ta (părinți, bunici, prieteni) care te recompensează material dacă ai rezultate bune la școală?

a) da (răspunde la întrebările V.1) b) nu (răspunde la întrebările V.2.)

V.1. Crezi că acest lucru e singurul care te motivează?

a) da b) nu

2. Te-ar motiva astfel de recompense?

a) da b) nu

VI. Care este lucrul pe care îl faci doar pentru tine?

.....

VII. Fiecare om evoluează în felul său. Tu ce crezi că vei face peste zece ani?

Anexa 2. Povestea fiului de împărat ce nu dorea să învețe

A fost odată ca niciodată un împărat dur și neînduplecat al cărui domeniu se numea „Împărăția neștiutorilor de carte”. În acest ținut îndepărtat, niciun supus nu avea voie să învețe carte, cu excepția familiei regale și a unor bătrâni cărturari, slujitori ai castelului, ce învățau noile generații domnești să scrie și să citească. Se înțelege deci că nici un slujitor din acest regat nu cunoștea tainele învățaturii. Ba mai mult, cine era prins că dorește să învețe să citească și să scrie era pedepsit prin ardere pe rug.

Dar, cum pe lume există și excepții, iată că în Împărăția neștiutorilor de carte trăia de foarte mult timp o vrăjitoare ce știa să scrie, să citească și chiar să facă tot felul de vrăji bune sau rele, după sufletul omului. Văzând că bătrânețile o apasă din ce în ce mai mult, vrăjitoarea înțeleaptă se hotărî să-și ia pe lângă ea un ucenic pentru a-l învăța taina cărților și care să ducă mai departe minunea cititului și scrisului. Din păcate, ucenicul s-a dovedit a fi un trădător; dorind să fie avansat în rang de către împărat, a dat-o pe bătrâna vrăjitoare în mâinile gărzilor castelului. Acestea, grăbite să execute ordinele împăratului, au pregătit rugul pe care să fie arsă a doua zi vrăjitoarea.

Împărăteasa, văzând pregătirile sumbre, i se făcu milă de bătrânețile vrăjitoarei și l-a rugat pe împărat să-i cruțe viața și să o păstreze în castel alături de slujitorii învățați ai castelului. Dar împăratul, neînduplecat, a hotărât executarea acesteia.

Dându-și seama că nu mai are scăpare, vrăjitoarea, înainte de a-și ispăși pedeapsa, a blestemat familia regală să aibă parte de un băiețel care, deși va fi foarte deștept, când va veni vremea să înceapă a desluși tainele învățaturii, să nu dorească cu niciun chip să învețe să scrie și să citească. Făcându-i-se milă de suferința din ochii împărătesei, vrăjitoarea a mai prezis că acest blestem va putea fi dezlegat doar de un copil din altă împărăție ce merge la școală, care după ce va vorbi cu fiul de împărat, îl va convinge pe acesta să învețe.

Iată că veni vremea și împărăteasa îl anunță pe împărat că vor fi părinți. Ce mare bucurie se așternu pe chipul împăratului care uitase demult de blestemul vrăjitoarei. Spusele bătrânei începuseră a se adevăra și împărăteasa născu un băiețel frumos și deștept, ce învăța cu atâta ușurință despre lucrurile din jur, de întrecea pe zece ca el, la un loc. Trecu un an, trecură doi, trecură șase și se apropia vremea când băiatul trebuia să înceapă pregătirea pentru carte. Dar copilul nici că se gândea la carte. El prefera să se joace prin grădinile interminabile ale castelului, să asculte poveștile bătrânilor slujitori, să facă tot felul de șotii dădacelor...dar de învățat, nici vorbă!

Tare se mai întrista împăratul când vedea că propriul său copil, atât de deștept și de drăgălaș refuza cu încăpățănare să învețe. Își aminti în cele din urmă de vorbele bătrânei vrăjitoare și înțelese cu durere că blestemul acesteia s-a împlinit. Dar își mai aminti și de vorbele legate de dezlegarea

vrăjii, așa că se hotără să cheme pe toți copiii știutori de carte din ținuturile cele mai apropiate până la cele mai îndepărtate și care să stea de vorbă cu copilul său în încercarea de a-l convinge să se apuce de învățat.

Anexa 3. Chestionar

- 1.Mi-a plăcut
- 2.Nu mi-a plăcut.....
- 3.M-am plictisit când.....
- 4.Mi-a fost greu când...

Cred că această activitate ar putea fi replicată și la disciplina Limba și literatura română, ca o activitate de post-lectură în cadrul învățării strategiilor de comprehensiune a unui text. Elevii vor avea posibilitatea de a identifica mijloacele pe care le pot folosi pentru a se asigura că au înțeles textul vizionat, spre exemplu: împărtășirea impresiilor în urma vizionării, tema , anticiparea continuării textului, stabilirea unei relații logice între idei. Mai mult, scopul acestei activități, acela de a-i face pe elevi să conștientizeze necesitatea motivației interioare a învățării, poate reprezenta și efectul pozitiv în formarea competenței de receptare a diferitelor tipuri de texte sau receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare.

Momentul de „spargere a gheții” cu rol de activizare poate fi înțeles simbolic. Elevii constată că au atribute comune, dar și diferite. La fel, textele au structură diferită, scopuri diferite, iar modul de receptare poate fi diferit.

Activitatea finală stimulează componentele motivaționale ale elevilor într-o manieră creativă, prin transpunerea elevilor în personaje sau prin crearea unor materiale power-point/ filmele /videoclipuri. Această strategie ajută la înțelegerea aprofundată a textului și la integrarea informațiilor noi în universul lor afectiv. raportându-se la emoțiile pe care le-au trăit la rândul lor.

Bibliografie:

- 1.Ciolan I. - „Învățare integrată.Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Iași, Editura Polirom, 2008.
- 2.Văideanu G. - „Educația la frontiera dintre milenii”, București, Editura Politică, 1988.
- 3.<https://ro.scribd.com/presentation/499669920/Curriculum-centrat-pe-competen%C5%A3c> „Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea curriculumului național” .
- 4.<https://www.educred.ro/>- CRED- „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți”.

Metode moderne de predare a limbilor străine în învățământul primar și gimnazial

Căpățnescu Cecilia

Scoala Gimnaziala Milcoiu

În ultimii ani, metodele de predare a limbilor străine au cunoscut o evoluție semnificativă, adaptându-se noilor tehnologii și cerințelor elevilor. În contextul predării limbilor străine în învățământul primar și gimnazial, este esențial să se adopte abordări moderne care să stimuleze interesul, participarea activă și dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor. Iată două metode moderne eficiente:

1. Metoda comunicativă

Metoda comunicativă se concentrează pe dezvoltarea abilităților de comunicare autentică în limba engleză. Aceasta pune accentul pe înțelegerea și folosirea limbii în contexte reale, în loc de memorarea izolată a regulilor gramaticale sau a vocabularului. În cadrul acestei metode, elevii sunt încurajați să interacționeze în limbi străine, să participe în activități de grup, să joace roluri și să rezolve probleme utilizând limba țintă. Scopul principal al metodei comunicative este să îi pregătească pe elevi să folosească limba engleză și franceză în situații diverse din viața reală. Se folosesc următoarele activități:

-Jocuri de rol: Elevii își asumă roluri în diferite scenarii pentru a interacționa în limba engleză și franceză. Aceasta îi ajută să-și dezvolte abilitățile de conversație și să-și îmbunătățească pronunția.

-Proiecte de cercetare: Elevii pot investiga subiecte de interes folosind resurse în limba engleză și franceză și pot prezenta rezultatele în fața colegilor.

-Dezbaterea: Elevii discută diverse teme în limba engleză și franceză, argumentând și contrargumentând, dezvoltându-și astfel abilitățile de exprimare orală și de ascultare activă.

2.Învățarea bazată pe tehnologie

Tehnologia a devenit o resursă indispensabilă în predarea limbilor străine, captivând atenția elevilor și oferind o varietate de modalități interactive pentru a învăța. Utilizarea tabletelor, computerelor și a altor dispozitive în procesul de învățare poate transforma experiența elevilor, făcând procesul mai atractiv și mai interactiv.

Exemple de tehnologii în predarea limbii engleze:

-Aplicații și platforme educaționale: Există o gamă largă de aplicații interactive care oferă exerciții de vocabular, gramatică, ascultare și citire adaptate nivelului de vârstă al elevilor.

-Videoclipuri și materiale audio: Resursele multimedia în limba engleză, cum ar fi videoclipurile și podcast-urile, pot ajuta la îmbunătățirea auzului și înțelegerii limbii în context autentic.

- Platforme de învățare online: Sunt disponibile platforme care permit elevilor să participe la lecții în direct cu profesori vorbitori de limbă engleză din întreaga lume, facilitând interacțiunea autentică și practica conversațională.

În concluzie, metodele moderne de predare a limbilor străine în învățământul primar și gimnazial pun accentul pe comunicare autentică, interactivitate și utilizarea tehnologiei. Aceste metode nu numai că îi ajută pe elevi să dezvolte competențe lingvistice solide, dar îi pregătesc și pentru utilizarea eficientă a limbii engleze în situații reale din viața lor. Profesorii au un rol esențial în crearea unui mediu de învățare stimulant, care să încurajeze curiozitatea și explorarea în limba engleză.

Desigur, iată câteva exemple concrete de tehnologii care pot fi folosite în predarea limbii engleze și franceză în învățământul primar și gimnazial:

a) Aplicații educaționale interactive:

-Duolingo: O aplicație populară pentru învățarea limbilor străine, care oferă lecții de vocabular, gramatică și ascultare printr-o varietate de exerciții amuzante și interactive.

-Memrise: O altă aplicație care se concentrează pe memorarea vocabularului folosind tehnici de repetiție și ilustrații vizuale.

-Quizlet: Această platformă permite profesorilor și elevilor să creeze propriile seturi de cuvinte și definiții, care pot fi apoi învățate prin intermediul jocurilor și testelor.

b) Videoclipuri și materiale audio:

-YouTube: Există o mulțime de canale educaționale care oferă videoclipuri în limba engleză și franceză, care acoperă o gamă largă de subiecte și nivele de dificultate.

-BBC Learning English: Această platformă oferă videoclipuri, podcast-uri și articole pentru îmbunătățirea abilităților de ascultare și înțelegere a limbii engleze.

-Storybooks și Audiobooks: Folosirea poveștilor în format tipărit sau audio poate fi o modalitate excelentă de a dezvolta vocabularul și de a familiariza elevii cu structurile gramaticale într-un context plăcut.

c) Platforme de învățare online și comunități virtuale:

-Skype sau Zoom: Profesorii pot organiza lecții individuale sau în grup folosind platforme de videoconferință pentru a facilita interacțiunea în limba engleză în timp real.

-Edmodo sau Google Classroom: Aceste platforme permit profesorilor să încarce resurse, să atribuie teme și să interacționeze cu elevii într-un mediu online sigur.

-Pen Pal Exchange: Prin intermediul platformelor specializate sau a proiectelor colaborative, elevii pot comunica în scris cu alți elevi de limba engleză din alte țări, ceea ce îi ajută să-și exerseze abilitățile de scriere și să înțeleagă culturi diferite.

d) Jocuri educaționale și simulări:

-Kahoot!: O platformă care permite profesorilor să creeze jocuri de tip quiz interactiv, pentru a testa și consolida cunoștințele elevilor într-un mod distractiv.

-Wordsearch sau Crossword Puzzles: Aceste jocuri de cuvinte pot fi adaptate pentru a dezvolta vocabularul și a fixa noțiunile gramaticale.

-Minecraft: Education Edition: Această versiune a popularului joc Minecraft include scenarii de învățare care pot fi adaptate pentru a dezvolta vocabularul și creativitatea în limba engleză.

Toate aceste exemple demonstrează cum tehnologia poate fi integrată în predarea limbii engleze și franceză pentru a face învățarea mai captivantă, interactivă și relevantă pentru elevi. Noi ne putem alege acele tehnologii care se potrivesc cel mai bine nevoilor și stilului de învățare al clasei lor.

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Prof.înv.preșcolar:Cărăbăț Călina Loredana

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Copilul prescolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. Creativitatea își are originea în cuvântul latin «creare» care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui om.

Creativitatea înseamnă îndrăzneală și pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Stimularea creativității este un demers educațional complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare, cultivare, și dezvoltare a potențialului creativ. În acest scop este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup în toate momentele zilei și în toate domeniile de activitate. Stimularea potențialului creativ al preșcolarului impune utilizarea unor strategii care pun accentul pe antrenarea autentică și plenară a copilului, pe dezvoltarea autonomiei, a inițiativei, a gândirii.

Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu-lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt.

Copiii de vârstă preșcolară creează cu migală și pricepere, sub îndrumarea atentă a educatoarei, lucrări practice deosebite, originale, dar mai ales interesante prin multitudinea materialelor utilizate și a tehnicilor de lucru folosite. Hârtia mototolită, rulată, tăiată sau pliată, resturile colorate, semințele de dovleac, de măr, de fasole pot să se transforme în flori multicolore; hârtia glasată ia forma unor materiale; materialele din natură iau forme nebănuite, alcătuind adevărate tablouri de toamnă, iarnă, primăvară sau vară; toate aceste materiale pot alcătui adevărate colaje tematice care împodobesc adesea spațiul mirific al grădiniței. Diferitele tipuri de activități practice și plastice sunt deosebit de îndrăgite, de atrăgătoare pentru copii. Prin intermediul lor, preșcolarii intră în contact cu unele forme simple de muncă fizică și intelectuală, permițând atât dezvoltarea capacităților fizice ale copiilor, cât și a celor intelectuale.

De asemenea, se asigură familiarizarea copiilor cu unele elemente simple ale activității de producție, precum și formarea unor deprinderi practice de muncă. Copiii au posibilitatea aici să aplice în practică anumite cunoștințe însușite în alte activități, ajutându-i să și le consolideze și aprofundeze. Prin desfășurarea activităților practice și plastice putem educa și dezvolta multe procese psihice (percepții, reprezentări, spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația) și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în

posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea. 15 Activitățile artistico-plactice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele sale de organizare. Ca modalitate artistică de exprimare, desenul reprezintă pentru copii cu totul altceva decât pentru adulți. Aceasta nu înseamnă ca desenele copiilor nu sunt o expresie a realității, în desen, copilul se identifică cu propria experiență. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârstele la care nu știe să țină nici creionul, nici hârtia. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să redea mișcarea de nuanțe și culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere. Prin folosirea diversificată a tehnicilor de lucru, copiii își dezvoltă capacitatea de expunere artisticoplastică, având posibilitatea de a comunica prin mijloace diverse propriile idei, trăiri, sentimente. Este important să se dezvolte la copii dorința de a realiza ceva inedit.

Familiarizarea copiilor cu unele tehnici noi de lucru le mărește curiozitatea și imprimă activităților artistico-plactice un caracter atractiv și creativ. Cunoașterea limbajului și tehnicilor de lucru de către copii duce la dezvoltarea creativității în realizarea ideilor în forme artistice variate. Preșcolarii creativi se diferențiază permanent, de obicei, de restul grupului prin diferite comportamente specifice și, dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativa și spirit de observație foarte bine dezvoltat, văd conexiuni între elementele, aparent, fără nici o legătură, pun întrebări adecvate, caută alternative și explorează noi posibilități, manipulează și controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, un vocabular bine dezvoltat, găsesc căi neobișnuite pentru soluționarea problemelor, au o imaginație vie și o capacitate bună de a compune povești.

Jocul și învățarea oferă copilului multe ocazii de a-și combina și recombina informațiile de care dispun, de a construi realul din propriile imagini. Potențialul creativ este o trăsătură ce există latent în fiecare copil și care poate fi dezvoltată într-un mediu socio-educational stimulant. Pot fi responsabili pentru stimularea creativității copilului preșcolar, adulții care se ocupă de creșterea, educarea și formarea lui: părinții frații, bunicii și cadrele didactice. Aceștia, prin trăirile afective pe care le declanșează față de copil, prin forma demotivație pe care o stimulează, prin încurajările și aprecierile manifestate față de conduita activă a copilului, contribuie la dezvoltarea capacității lor creative.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un sir de operații sablon, de rutină.

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este un fenomen universal; nu există preșcolar care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei preșcolare cuprinde multiple premise favorizante pentru cultivarea potențialului creativ. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu- lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol).

Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt. La vârsta preșcolară jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației; ele amplifică posibilitățile de expresie comportamentală, sporesc vitalitatea spirituală, din amismul creativ al copilului,

nevoia activă de explorare a noului în raport cu experiența personală și generează acel elan lăuntric pentru noi elaborări, expansivitatea specifică pentru această vârstă.

Prescolarii creativi se diferențiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast. Dezvoltarea unui comportament creativ nu se poate realiza numai prin acțiunea unui factor izolat, oricât de laborios ar fi el organizat ci presupune racordarea la circuitul creativității a întregii ambianțe în care trăiește ființa umană. Forțele creative ale prescolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Bibliografie: - Bocos, M., Catalano, H. (2008), Pedagogia învățământului prescolar și scolar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca. - Bontas, I., (2007) Tratat de pedagogie Editura Bic All, Bucuresti. *** (3-4/2008), Revista învățământului prescolar, Bucuresti.

Planul individual de muncă și fișierele autocorective - instrumente pentru eficientizarea muncii independente la școlarii mici

Prof.înv.primar Claudia Caracioni

Liceul Național de Informatică - Arad

Fiecare elev este o individualitate care se deosebește de celelalte prin anumite particularități, fiecare are un ritm propriu de dezvoltare atât intelectuală cât și fizică, unii au aptitudinile mai dezvoltate pentru un anumit tip de obiecte de învățământ și mai slabe pentru altele. De aceea fiecare elev receptează în mod diferit influențele mediului și ale educației, însușindu-și în mod și timp inegal unii față de alții aceleași conținuturi. Școala pregătește copilul pentru viață, iar acest lucru este posibil pornindu-se de la trebuințele copilului, de la interesele lui putându-se stabili astfel ceea ce trebuie să învețe el pentru a-și acoperi sfera de interese și cum vom transpune aceste interese la cele ale școlii. O atenție deosebită acordăm în alegerea formei de lucru, astfel o activitate individuală îi va permite învățătorului cunoașterea mai bună a particularităților individuale ale copiilor, iar organizarea instruirii se face în funcție de aceasta. Activitatea individuală desfășurată de copii le oferă acestora posibilitatea de a lucra în ritmul propriu fără a fi presat de timp, acordând atenția cuvenită muncii efectuate și străduindu-se să-o finalizeze cât mai bine.

Orice muncă individuală presupune oferirea unui cadru propice desfășurării unei astfel de activități, ce presupune asigurarea liniștii, vorbirea în șoaptă, deplasări cât mai puține, deoarece întregul colectiv de elevi se află într-o stare de concentrare și atenție maximă. Învățătorul acordă atenție celor care au nevoie de ajutor intervenind numai la solicitările elevilor ori pentru a da mici sugestii sau a face observații pertinente asupra aspectului în care aceștia lucrează. Copilul angajat într-o astfel de muncă depune un efort individual, fără a se sprijini pe explicațiile dascălului determinându-l astfel să degaje o atenție deosebită tuturor sarcinilor de lucru pentru a înțelege corect cerințele acestora, conștientizând faptul că numai în acest mod va putea duce la bun sfârșit munca sa.

În activitatea individuală, sarcinile de lucru pot fi diferite de la un copil la altul respectând capacitățile intelectuale ale fiecăruia, fișele de muncă independentă fiind concepute pe nivele de dificultate. Copilul raportându-și munca la un plan individual știe în orice moment ce a lucrat și ce mai are de lucrat, deoarece această planificare se efectuează la începutul fiecărei săptămâni și se finalizează vinerea când se face și confruntarea caietelor cu planul individual de muncă. Organizarea modului de lucru se face cunoscut elevilor încă de la începutul clasei I pentru a se abilita în desfășurarea acestei activități. Astfel copiii lucrează nestingheriți, într-o ordine cronologică respectând toate etapele destinate acestei activități. Își aleg fișa de lucru în mod deliberat apelând la fișierele de lucru expuse la îndemâna lor, pe niște măsuțe de pe marginea clasei, în cutii. Ele sunt așezate pe materii, fișiere de citire, fișiere de scriere, fișiere de matematică, fișiere de lectură, fiecare fișă are indicele fișierului căruia îi aparține și numărul său propriu, ușurând munca elevilor de a le așeza la locul lor. După ce copilul și-a ales fișa dorită își notează în fișa individuală numărul fișierului și al fișei ce urmează a fi lucrată în dreptul materiei

corespunzătoare, după care același notații sunt făcute de dascăl, în prezența copilului, pe planul individual de muncă al clasei, afișat pe unul din pereții sălii de clasă. Copilul își ia locul în băncuță, după care începe procesul de rezolvare al sarcinilor de lucru. Numai după o studiere în ansamblu, și o rezolvare schematică imaginată se va apuca efectiv de lucru, acesta va fi și momentul în care el va putea cere explicații și lămuriri din partea învățătorului, care îi va acorda ajutorul necesar prin ghidarea copilului de a afla singur răspunsurile și metodele de lucru. După rezolvarea fișei și după o autocorectare își va așeza fișa la loc și va trece la o altă activitate dorită sau la rezolvarea unei noi fișe, fără a fi obligat însă la acest lucru, decizia spre ce muncă își va îndrepta atenția aparținându-i.

În cazul trecerii la un alt tip de activitate individuală, diferită de cea a rezolvării unei fișe de lucru, își va așeza caietul în care și-a lucrat fișa în cutia special aleasă urmând ca munca lui să fie verificată. Activitățile ulterioare pot fi de natură relaxantă ca de exemplu de desenare de a se juca cu unul din jocurile clasei, de a răsfoi albume și atlase puse la dispoziție pe măsuțele din spatele clasei. Toate aceste activități cu o conotație relaxantă sunt un stimulent pentru desfășurarea muncii individuală de a rezolva fișe deoarece ei știu că după munca independentă au posibilitatea să facă orice doresc. Această muncă individuală nu se rezumă numai la rezolvarea unor fișe, ci și la lecturarea unor texte, la desfășurarea unor activități în scopul rezolvării sarcinilor dedicate unui proiect individual sau o muncă de cercetare folosind fișierele documentare, albumele, atlasele, accesarea unei adrese de Internet pentru a culege informații, consultarea mini-bibliotecii pentru alegerea unor cărți necesare în rezolvarea proiectelor sau pentru a fi lecturate, realizarea unui text liber, redactarea la calculator a unui articol.

Activitățile independente sunt recomandate în fiecare zi, se pot realiza ori de câte ori copilul simte nevoia de a lucra în acest mod, cu condiția să nu se efectueze în clasă o lecție care implică însușirea unor noi cunoștințe sau cadrul de lucru să nu fie propice desfășurării acestui tip de activitate.

Activitatea individuală dezvoltă copiilor aptitudini de muncă conștientă, presupune implicarea tuturor proceselor intelectuale, dezvoltă personalitatea independentă a elevului, stimulează autoperfecționarea și implicarea afectivă în munca desfășurată. Fiecare elev se ghidează în alegerea muncii de care știe că este capabil să o efectueze în mod individual. De aceea fișele de muncă individuală pe grade de dificultate sunt un stimulent pentru copii în procesul instruirii acordându-i fiecăruia șansa de a fi capabil de această muncă individuală. Fișele de muncă individuală pe nivele de dificultate sunt elaborate pe coli de diferite culori (albastru pentru cea cu nivel scăzut de dificultate, verde pentru nivelul mediu și roșu pentru nivel ridicat de dificultate), ele fiind așezate în aceeași folie. Numai după rezolvarea corectă a uneia se va trece la rezolvarea celeilalte de un nivel următor de dificultate. Certitudinea că fișa inițială a fost rezolvată corect este dată de autocorectarea, prin compararea rezultatelor obținute cu cele date ca răspuns pe cealaltă parte a colii. Convingerea dascălului că acestea nu vor fi pur și simplu copiate înainte ca elevul să depună vreun efort propriu este asigurată de alegerea tipului de sarcini ce nu pot presupune o singură operație spre a ajunge la răspunsul final, sau pur și simplu pe încrederea reciprocă, dată de conștientizarea copilului de referitoare la importanța corectitudinii, de anunțarea copiilor că nu

vor fi notați prin calificative în rezolvarea acestor sarcini didactice, ci destinația lor este pentru antrenare.

Fișierele autocorective au o dublă valență sunt fișe de muncă individuală, dar și un instrument de evaluare. După rezolvarea fișei de lucru, elevul caută în fișierul autocorectiv fișa corespunzătoare acesteia pentru a desfășura activitatea de autocorectare. Sarcinile de lucru rezolvate incorect se reiau în calcul și se rezolvă din nou, iar cele care presupun un grad de dificultate ridicat pentru copilul respectiv sunt rezolvate împreună cu dascălul pentru a-i da indicațiile necesare și a-l conduce la edificarea noțiunilor neînțelese ce erau soluții în acel exercițiu. Pentru depășirea acestor dificultăți, elevii vor rezolva alte fișe de recuperare sau vor consulta fișierul documentar pentru reactualizarea cunoștințelor lacunare în ansamblul lui de noțiuni.

Indiferent de mijloacele de realizare a muncii individuale, aceasta are ca scop abilitarea copiilor în desfășurarea muncii independente, ca să-l pregătească pentru întâmpinarea dificultăților ce se vor ivi în viața cotidiană, abilitarea în găsirea unor soluții.

Bibliografie:

1. Miclea, M., (2003), ***Psihologie cognitivă***, Editura Polirom, Iași
2. Moise, C., (1998), ***Metode de învățământ***, Editura Polirom, Iași
3. Oprea, C., (2003), ***Pedagogie. Alternative metodologice interactive***, Editura Universității, București
4. Pettini, A., (1992), ***Freinet și tehnicile sale***, Editura CEDC, Iași

PROVOCARI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

AUTOR -CARACOTA OLIMPIA –PATRICEA

INSTITUȚIE- ȘCOALA GIMNAZIALA NR.14 CONSTANȚA

JUDEȚUL CONSTANȚA

Ca toate celelalte cadrele didactice și eu, în anul școlar 2020-2021, am încercat să fac față provocării de a preda elevilor de clasa I online.

Ca fiecare lucru nou, începutul a fost greu atât pentru mine, cât și pentru elevii mei, căci a te ocupa de educarea unui copil este una din experiențele cele mai complexe, dar și cele mai generatoare de satisfacții pe care ne-o oferă viața. Este o mare responsabilitate creșterea unui copil, astfel încât el să devină un adult sănătos, echilibrat și capabil să își ocupe locul în generația următoare. (Adler, 2011).

Provocarea este cu atât mai mare, cu cât contextul social ne-a adus schimbări complexe , provocatoare, într-un ritm alert, la care trebuia să fac față.

Prin urmare, provocarea de a preda online unor copii de clasa I în aceste condiții de tranziție a luat naștere și a crescut odată cu implicarea familiei în ajutorul copiilor.

Familia din societatea actuală are nevoie din ce în ce mai mult de un sprijin extern pentru a se adapta acestor cerințe, în condițiile în care părinții reclamă fie o incapacitate de gestionare a relațiilor cu proprii copii, fie rămân atașați valorilor care li s-au transmis tradițional.

În procesul instructiv educativ din online, în abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor, am ținut cont de patru ingrediente obligatorii –DRAGOSTE, DISPONIBILITATE, DIRECȚIE și DOZAJ. Astfel, dragostea este ingredientul elementar în procesul de sprijinire al copilului pentru a se dezvolta ca un individ sănătos și adaptat (Gerhardt, 2006). Prezența acestui sentiment ne face să îi iertăm ori de câte ori fac boacănne, să avem motivația de a merge mai departe indiferent de condiții , să acționăm într-o manieră care nu ne place , dar care vizează binele copiilor sau să ne simțim fericiți doar uitându-ne în ochii lor.

În această perioadă în care am predat copiilor online , am învățat că copiii trebuie iubiți fără un motiv anume și mai mult decât atât, ei trebuie să simtă că sunt iubiți fără motiv. Este sentimentul care nu trebuie condiționat și carea trebuie să rămână constantă în viața lor , indiferent de ce ar face ei. Dragostea nu depinde de cât de cuminte e copilul , ci există pur și simplu și este ingredientul cel mai fin , de care depinde forma finală a viitorului adult.

Atunci când copiii simt acea necondiționare a dragostei, se acceptă mai ușor pe ei înșiși ca fiind oameni buni , lucru de căpătâi în dezvoltarea armonioasă a acestuia. Disponibilitatea se referă la atitudinea pozitivă față de copil, la timpul alocat pentru a petrece timpul cu el ,pentru a comunica și pentru a-l educa. Disponibilitatea se referă și la deschiderea pe care o are adultul pentru a se informa, pentru a testa metode de disciplinare pentru educarea copiilor.

Direcția se referă la stabilirea obiectivelor procesului de învățământ. Dozajul presupune disciplinarea de a-i oferi copilului ,dar și să îi pretinzi anumite lucruri în schimb. Îi cerem în schimb să respecte limitele impuse ,regulile stabilite de comun acord.

Astfel,calitatea învățământului este condiționată de felul în care cadrul didactic comunică cu elevii, de calitatea actului educațional ,precum și de implicarea activă a copiilor la ore.

În urma activității din online, am descoperit că pentru a-i focusa pe elevi cât mai mult în actul educațional, aceștia trebuie să fie captivați de materialul nou prezentat, să fie atractiv , viu colorat și vizibil.

BIBLIOGRAFIE

Ștefan Cojocaru,Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor,Editura Projects Iași,2015

METODE EFICIENTE ÎN SUSȚINEREA ACTULUI EDUCAȚIONAL

Cărăușu Camelia-Alina

Școala Gimnazială „Ștefan Cel Mare” Botoșani

În contextul unei societăți în continuă evoluție și schimbare, calitatea actului educațional devine din ce în ce mai importantă pentru pregătirea viitoarelor generații. Metodele eficiente în susținerea acestui proces joacă un rol esențial în asigurarea unei învățări relevante și profunde. Această lucrare va evidenția câteva dintre aceste metode, evidențiind avantajele și importanța lor în îmbunătățirea calității educației.

1. Metode de învățare bazate pe tehnologie

Învățarea bazată pe tehnologie utilizează instrumente digitale și platforme online pentru a sprijini procesul de învățare. Aceste tehnologii pot include software de învățare interactiv, aplicații mobile, simulări virtuale, videoclipuri educaționale și chiar realitate virtuală sau augmentată. Elevii pot accesa conținutul de învățare în orice moment și în orice loc, putând învăța în ritmul lor. Aceste metode pot face procesul de învățare mai atractiv și interactiv, oferind oportunități de explorare și experimentare a conținutului într-un mediu controlat.

2. Învățarea experiențială și practică

Această metodă pune accent pe învățarea prin faptul că elevii trăiesc și experimentează subiectele în mod direct. În loc să învețe doar din manuale și prezentări, elevii se implică în activități practice care le permit să-și aplice cunoștințele în contexte reale. Acest lucru poate include proiecte de cercetare, lucrări practice, stagii în companii sau instituții relevante pentru domeniul lor de studiu. Prin abordarea experiențială, elevii pot dezvolta înțelegerea profundă a subiectelor și abilităților necesare pentru a le pune în practică.

3. Abordarea bazată pe colaborare

Abordarea bazată pe colaborare încurajează elevii să lucreze împreună în grupuri mici sau mari pentru a rezolva sarcini sau a îndeplini proiecte. Colaborarea nu se referă doar la împărțirea informațiilor, ci și la dezvoltarea gândirii critice, a abilităților de comunicare și a capacității de a asculta și înțelege diverse puncte de vedere. Elevii învață cum să coopereze, să își împartă responsabilitățile și să găsească soluții într-un mod colectiv. Această abordare reflectă mediul profesional și social în care comunicarea și colaborarea sunt esențiale.

4. Învățarea personalizată

Metoda se concentrează pe nevoile individuale ale elevilor și pe ritmul lor de învățare. Profesorii pot utiliza evaluări inițiale pentru a identifica nivelul de cunoștințe și abilități al fiecărui elev și pot adapta planurile de învățare în consecință. Elevii pot primi feed-back individualizat și pot avea acces la resurse suplimentare pentru a-și îmbunătăți competențele în zonele în care întâmpină dificultăți. Învățarea personalizată ajută la menținerea interesului și încrederii elevilor în propria lor capacitate de învățare.

5. Metode de evaluare autentică

În loc să se bazeze exclusiv pe teste tradiționale care măsoară cunoștințele teoretice, evaluarea autentică implică sarcini și proiecte care reflectă provocările din lumea reală. Elevii pot fi rugați să rezolve probleme practice, să creeze proiecte, să prezinte soluții pentru situații reale sau să dezvolte portofolii care demonstrează diversitatea abilităților lor. Aceste metode de evaluare promovează gândirea critică, aplicarea practică a cunoștințelor și dezvoltarea competențelor cheie necesare în viața de zi cu zi și în carieră.

În ansamblu, aceste metode eficiente în susținerea actului educațional se completează reciproc, creând un mediu de învățare captivant, relevant și interactiv, care pregătește elevii pentru succes în lumea modernă.

În concluzie, calitatea actului educațional este esențială pentru dezvoltarea viitoare a societății. Metodele eficiente în susținerea acestui act îmbunătățesc nu numai învățarea, ci și pregătirea elevilor pentru lumea complexă și dinamică în care trăim. Prin tehnologie, învățare

experiențială, colaborare, personalizare și evaluare autentică, educația devine mai relevantă, captivantă și utilă pentru elevi, pregătindu-i pentru provocările și oportunitățile viitorului.

Bibliografie

- ❖ Pîrvu M., „Evaluarea autentică a elevilor în contextul educației în secolul XXI”, Editura Didactică și Pedagogică, 2019;
- ❖ Drăghicescu M., „Personalizarea instruirii și formarea competențelor cheie în învățământul primar și gimnazial”, Editura Universității din București, 2016;
- ❖ Bălțățeanu G., „Educație pentru competențe în România”, Editura Polirom, 2015.

**Autor: prof. Carază Gheorghe, Liceul "Mihail Sadoveanu", Borca, Neamț
Managementul clasei de elevi – provocări și rezultate**

Motto : "Pentru succesul muncii didactice, dincolo de cunoștințele științifice și metodice, mai trebuie și altceva cunoscut și stăpânit."

Activitatea unui cadru didactic, „calitățile sale și erorile pedagogice pe care le comite nu pot fi analizate și apreciate decât ca elemente ale unui ansamblu în care intervin factori foarte diferiți: clasa cu care lucrează, condițiile sociale și materiale și, mai ales, interacțiunile psihosociale, cu colectivul clasei ori cu cel de părinți, precum și relațiile cu colegii săi, cu direcțiunea și administrația” (H. Halpert, „*Padagogische Didaktik*”, Andreas Verlag, Munchen, 1993).

În sistemul de învățământ, cadrul didactic trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. El nu educă numai la catedră sau în clasă, ci, prin fiecare contact cu copiii și părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. Activitatea lui se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare. De aici derivă necesitatea unei maxime responsabilități în ce privește comportamentele și intervențiile sale. Aceasta este deci perspectiva care îi conferă profesorului o poziție oarecum specială, unică.

Profesorul își manifestă comportamentul pedagogic în atitudini complexe și variate, în funcție de acțiunea educativă în care este angajat. În procesul instructiv-educativ, el constituie figura centrală pentru elevi, poziția primordială în clasă. Influența educativă exercitată de cadrul didactic, stabilită în funcție de normele pedagogice și reglementările școlare, implică un raport educator - clasă și un tip specific de comportament al acestuia. Statutul profesorului de reprezentant al științei, de mediator în constituirea relației elev - știință, de agent al acțiunilor educative cu caracter formativ și informativ nu mai este suficient pentru a asigura eficiența acțiunilor pedagogice.

Pe cale de consecință, se desprind următoarele comportamente fundamentale ale cadrului didactic **manager** în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi:

Planifică activitățile cu caracter instructiv și educativ, determină sarcinile și obiectivele pe variate niveluri, își structurează conținuturile esențiale etc.

(planificarea nu se referă, cu necesitate, la alcătuirea unor documente scrise, cum ar fi planificarea calendaristică, ci ea regăsește obiectivele prioritare ale etapei, resursele necesare atingerii obiectivelor, principalele acțiuni de întreprins). Câteva elemente esențiale ale planificării sunt legate de *stabilirea operațională a obiectivelor, analiza detaliată a resurselor educaționale și manageriale, precizarea activităților ce se vor organiza pentru realizarea obiectivelor - stabilirea și eșalonarea în timp a responsabilităților pentru cadrul didactic, dar și pentru elevi* (termene precise);

Organizează activitățile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile și formele de organizare, determină climatul și mediul pedagogic (nevoia organizării și reorganizării este determinată de permanența schimbărilor care au loc în procesul de învățământ – din punct de vedere managerial, organizarea poate fi descrisă ca un ansamblu de acțiuni menite să valorifice optim mijloacele umane și materiale ale clasei de elevi și ale procesului de învățământ); organizarea presupune atât cunoașterea mijloacelor operative, cât și a locului și a rolului precis al fiecărui membru al clasei de elevi în cadrul instituționalizat dat, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor instructiv-educative.

Comunică informațiile științifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabilește canalele de comunicare și repertoriile comune. Activitatea educativă implică, de altfel, și un dialog continuu cu elevii, ilustrat prin arta formulării întrebărilor, dar și prin libertatea acordată elevilor în structura răspunsurilor. Dialogul elev-profesor necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv;

Conduce activitatea desfășurată în clasă, direcționând procesul asimilării, dar și al formării elevilor prin apelul la normativitatea educațională; prin conduita sa psihopedagogică, profesorul „dirijează”, facilitează elaborarea sentimentelor și ideilor comune;

Coordonează în întregul lor activitățile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanență realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale și cele comune, evitând suprapunerile ori risipa și contribuind la întărirea solidarității grupului. Coordonarea se realizează în procesul didactic nemijlocit. La nivelul managementului clasei de elevi, profesorul trebuie să manifeste interes față de organizare, întrucât aceasta favorizează și focalizarea pe obiectivele prioritare în limitele unei unități de cerințe, de acțiune grupală și instituțională, cu specificarea clară și precisă a termenelor și a responsabilităților pe intervale de timp controlabile;

Motivează activitatea elevilor prin formele de întăriri pozitive și negative, utilizează aprecierile verbale și reacțiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric, prin serii de intervenții cu caracter umanist, tendințele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează și manifestă solidaritate cu unele momente emoționale ale clasei;

Îndrumă elevii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor apărute, prin sfaturi și recomandări care urmăresc susținerea comportamentelor și reacțiilor elevilor și-i **controlează** în scopul cunoașterii stadiului de realizare și de performanță a obiectivelor. Controlul are doar un rol reglator și de ajustare a activității și atitudinii elevilor;

Evaluează măsura în care scopurile și obiectivele propuse într-o etapă managerială au fost atinse prin utilizarea instrumentelor de evaluare sumativă, prin prelucrarea statistică a datelor obținute și prin elaborarea unei sinteze privitoare la aprecierile finale. Judecățile valorice emise vor constitui o bază solidă a procesului de caracterizare a elevilor. Evaluarea de această natură este atât de tip cantitativ, cât și calitativ și reprezintă un fundament psihologic și managerial foarte eficient pentru optimizarea proceselor interacționale din clasa de elevi;

Consiliază elevii atât în activitățile școlare, cât și în cele extrașcolare și extracurriculare, prin sfaturi ori prin orientarea culturală a acestora. O contribuție deosebită o are intervenția profesorului în orientarea școlară și profesională. Consilierea este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic și persoana (elevul) în nevoie, cu scopul declarat de a-l ajuta, căci el este, în primul rând, profesor și, în al doilea rând, manager. Consilierea este doar un instrument de lucru în mână, mintea și inima acestuia pe lângă instrumentele fundamentale care trebuie identificate în demersurile educaționale.

Managementul și controlul clasei vizează nu numai problemele minore care pot apărea într-o clasă, ci și probleme serioase de comportament și disciplină. Pentru rezolvarea acestora un bun manager urmărește: *intervenția directă, admonestarea elevilor care creează probleme de disciplină și folosirea tehnicilor interviului.*

Un management eficient al situațiilor școlare presupune prezența unor reguli. În acest sens, Kenneth Moore scria: *”Elevii au nevoie și vor reguli. Ei vor să știe ce se așteaptă de la ei și de ce. Profesorii care încearcă să evite fixarea unor reguli și a unei structuri vor descoperi adesea că rezultatul este haosul, mai ales când se ocupă de copiii mici.”*

Regulile pot fi impuse de către profesor sau pot fi negociate cu elevii; ele pot funcționa în favoarea profesorului sau îi pot submina autoritatea, obligându-l să recurgă la acte care țin de

sfera puterii. Ansamblul regulilor dominante dintr-o clasă caracterizează, în același timp, ceea ce profesorul consideră ca fiind un comportament deziderabil, dar și corelativul negativ al acestuia, comportamentul indezirabil.

”Fiecare clasă trebuie să aibă reguli. Orice clasă are nevoie de câteva reguli, niciuna nu are nevoie de prea multe; prea multe reguli creează confuzii în rândul elevilor și pot deveni imposibil de impus. Câteva reguli bine definite, care să convină atât elevilor cât și profesorului, se vor dovedi ideale” (K.Moore) .

Regulile care guvernează situația „normală” dintr-o sală de clasă trebuie să satisfacă următoarele criterii: relevanța, proprietatea de a fi semnificative, pozitivitatea. Pentru a fi relevante, regulile trebuie să evite extremele: să nu fie nici atât de generale încât să nu se potrivească nici unei situații reale, dar nici atât de specifice încât fiecare lecție nouă să reclame alte reguli. Relevanța presupune o anumită ierarhie a regulilor, prezența unei compatibilități între acestea, precum și o relativă flexibilitate în interiorul ierarhiei respective.

Managementul clasei poate fi înțeles ca o **provocare**, ca un ansamblu de strategii și tehnici de gestionare a relației profesor-elev în condițiile date. De asemenea, ar trebui amintit că această gestionare trebuie să posede întotdeauna valențe educative și că tot ceea ce se întâmplă în această zonă trebuie subordonat educativului.

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instructive care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, să realizeze și să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei.

În opinia specialiștilor în domeniul educației managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și comportamentul elevilor și al profesorilor interacționează direct cu managementul clasei și al școlii. Managementul educațional se caracterizează mai ales prin asigurarea cooperării elevilor în timpul activităților de învățare.

Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă la controlul profesorului asupra consecințelor demersului didactic. Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, muștrări verbale ușoare, așezarea preferențială în bănci etc.

Managementul relațiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile și expectațiile cadrului didactic și elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătură strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială.

ÎN LOC DE CONCLUZII

- Fii un model pentru elevii tăi în gestionarea situațiilor de criză, fără dezamăgiri și frustrări !
- Fii tu însuși, egal și original !
- Fii consecvent și realist !
- Fii destul de matur ca să admiti că ai greșit și că poți să ceri, uneori, chiar și scuze !
- Fii drept, fără discriminări și favoritisme !
- Fii atent la capcana cuvintelor aspre și critice !

- Fii un bun și activ ascultător al problemelor elevilor tăi !
- Fii mereu organizat în fapte și cuvinte !
- Fii un partener pentru părinții elevilor tăi !

BIBLIOGRAFIE

Bîrzea, Cezar, „Arta și știința educației”, E.D.P., București, 1995;
 Crețu, Carmen, „Psihopedagogia succesului”, Polirom, Iași, 1997;
 Iucu, Romiță B., „Managementul clasei de elevi”, Polirom, Iași, 2000;
 Jînga, Ioan, „Conducerea învățământului”, E.D.P., București, 1993;
 Nicola, Ioan, „Microsociologia colectivului de elevi”, E.D.P., București, 1974;
 Niculescu, Rodica, „Să fii un bun manager”, Editura Port, Tulcea, 1994;
 Popeangă, Vasile, „Clasa de elevi - subiect și obiect al actului educativ”, Editura Facla, Timișoara, 1973

FLEXIBILIZAREA CURRICULUMULUI ACTUAL ÎN VEDEREA INTEGRĂRII ELEVILOR DE CLASĂ PREGĂTITOARE ÎN CLASA I

Profesor Carpăn Irina
Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni, județul Suceava

Principalele direcții de modernizare a curriculumului românesc au la bază *diagnoza sistemului de educație*, dar și câteva *repere europene*, precum cadrul calificărilor și competențele-cheie. Două dintre aceste direcții sunt *flexibilizarea curriculumului* prin *personalizarea educației* și *centrarea pe elev*. Acestea implică atât o bună cunoaștere a *nevoilor de dezvoltare* ale elevului, în funcție de care se construiește demersul educațional, cât și utilizarea unor *strategii didactice* care să angajeze în activitate toți elevii și care să permită adecvarea la diferitele nevoi și stiluri de învățare ale acestora.

Curriculumul pentru învățământul primar specific clasei pregătitoare a fost conceput astfel încât să respecte *principiul continuității* între nivelurile sistemului de învățământ și în vederea *atingerii nivelului de performanță elementar* în formarea competențelor cheie, corespunzător Ciclului achizițiilor fundamentale.

Clasa pregătitoare face parte din învățământul general *obligatoriu*. Așa cum reiese din însăși denumirea sa, clasa pregătitoare are rolul de a pregăti elevul pentru învățarea specifică în primul rând clasei I, dar și următorilor ani de școală. Acomodarea cu mediul școlar se face într-un mod cât mai *prietenos*, principalul context de învățare fiind *jocul*, ca activitate predominantă pentru vârsta de șase ani.

Programele actuale oferă cadrelor didactice o mare libertate de acțiune. De aceea, decizia asupra traseului educațional optim pentru situația concretă din fiecare clasă necesită o interpretare personală a programei școlare. Înțelegerea și interpretarea programei presupun corelarea *competențelor* (DE CE se învață) cu *conținuturile* (CE se învață) și cu *activitățile de învățare* (CUM se învață).

► Specificul fiecărei arii curriculare

► **Limbă și comunicare**

Competențele de comunicare stau la baza formării celorlalte competențe și, în același timp, sunt dependente de acestea.

Competențele de comunicare în limba română/ în limba maternă se situează în fruntea listei competențelor cheie care determină profilul de formare a elevului, așa cum sunt acestea menționate în *Legea Educației Naționale 1/2011* (art. 68), dar și în *Recomandarea cu privire la stabilirea de competențe cheie pentru învățarea de-a lungul întregii vieți*, a Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene. În acest context, aptitudinile și competențele lingvistice în limba maternă constituie fundamentul întregii activități de învățare și de receptare a valorilor culturale și științifice.

Aria curriculară căreia i se subsumează disciplina *Comunicare în limba română* se numește *Limbă și comunicare*. O reducere a disciplinei la vechea denumire (*Limba și literatura română*) știrbește înțelesul ce trebuie a-i fi acordat. Este necesar să privim *Comunicarea în limba română* ca pe un pas înainte în dezvoltarea curriculumului, ca pe o oportunitate de a-i atribui disciplinei de studiu *un sens integrator, transdisciplinar*. Nivelul de stăpânire a unei limbi (inclusiv a celei materne) este definit în funcție de *ceea ce știe să facă elevul*, în diferite domenii de competență. Ca urmare, programa permite o abordare didactică *flexibilă*, care lasă loc adaptărilor la grupul de copii din perspectiva opțiunilor metodologice ale fiecărui profesor.

● **Repere pentru activitatea practică**

În clasa pregătitoare se recomandă activități prin care construirea comunicării să se realizeze într-o manieră *sincretică, integrată*. Perspectiva descriptivă este artificială pentru realitatea vie a comunicării, pentru felul în care elevii din clasele primare se raportează la lume

și o structurează prin intermediul limbajului. Pentru eficiența învățării copiilor din clasa pregătitoare trebuie să ne raportăm la lumea lor, respectiv la universul imediat, tangibil, la îndemână. Foarte adesea acest univers este și o creație a copilului, știut fiind faptul că el meștește câte ceva în permanență - desenează, modelează, rupe și lipește, îngână o melodie cunoscută sau inventată.

Folosirea *nonverbalului pentru intuirea conceptelor* este o necesitate, fie că e vorba de nume de obiecte sau de acțiuni, fie ca e vorba de acte de vorbire. Dacă profesorul mimează acțiunea de a se ridica/ a se așeza atunci când enunță aceste activități, pentru elev va fi mult mai clar despre ce este vorba. În același context, învățarea va fi facilitată dacă elevii sunt stimulați să combine *verbalul* cu *limbajul corporal, vizual sau muzical*.

Un alt aspect se referă la *abordarea ludică*: tot ceea ce se întâmplă la „ora” de comunicare în limba română ar trebui să se deruleze sub forma unei suite de jocuri sau antrenamente amuzante. Din spațiul clasei nu trebuie să lipsească jucăriile. Profesorul are posibilitatea să realizeze jucării simple (din materiale reciclabile) cu elevii mai mari, în cadrul unor proiecte. Aceste jucării pot fi apoi folosite în activitățile cu elevii mici, unde apar adesea ameliorări de design - copiii pot colora, adăuga accesorii - ceea ce reprezintă tot atâtea contexte de învățare.

Foarte importantă este și *învățarea în context*. Dezvoltarea competențelor de comunicare are loc în contexte de comunicare și, bineînțeles, cu un scop inteligibil copiilor. În absența contextului, elevii ajung să recite doar cuvinte și fraze memorate fără să poată să le transfere apoi în alte situații.

La clasa pregătitoare, activitatea de învățare se bazează pe *joc*. Jocurile care au drept scop formarea competenței de comunicare contribuie la: dezvoltarea auzului fonematic; îmbogățirea și activizarea vocabularului; formarea și dezvoltarea flexibilității și fluidității vorbirii; formarea limbajului conceptual; stimularea capacităților creatoare.

● **Învățarea citit-scrisului**

În clasa pregătitoare, *învățarea citit-scrisului* ridică o problemă specifică, complexă, care presupune și o regândire a abordărilor tradiționale. Eșecurile întâmpinate în învățarea citit-scrisului se pot datora uneori faptului că metoda pe care o folosesc unii elevi în învățare nu este cea promovată de învățător.

Urmărind comportamentele elevilor care învață să scrie și să citească, etapele pe care aceștia le parcurg, mecanismele folosite, vom preveni situațiile problemă. Dacă este nevoie, „*trebuie să ieșim din litera metodei în care ne-am specializat ani de-a rândul și să folosim metode nonstandard*”. (G. Iaurum)

Metoda globală constă în memorarea vocabularului, la vederea acestuia. Învățătorul scrie pe cartonașe cuvinte uzuale, cuvinte care denumesc obiecte cu care elevii lucrează zi de zi, care le sunt aproape, care au semnificație pentru ei, care îi interesează. Atunci când vorbesc despre obiect, le este prezentat și cartonașul cu numele respectiv, în mod repetat, până este reținut. Când copiii au memorat un număr mai mare de cuvinte, le introduc în procesul de citire a cărților.

Metoda Montessori pune accentul pe folosirea a cât mai multor canale de recepționare a informațiilor (pipăit, văz, auz etc.). „Drumul” experimentat de Maria Montessori se bazează pe faptul că nu există o simultaneitate absolută a celor două acte și că scrisul precede cititul. Scrisul îl ajută pe copil să interpreteze mecanic asocierea sunetelor cu literele ce compun cuvântul pe care îl vede.

Prin **metoda lingvistică integrală** copiii învață să citească cu ajutorul poveștilor, poeziilor, cântecelor, ghicitorilor etc. Textele respective, selectate în funcție de particularitățile de vârstă și semnificația lor, sunt prezentate sub forma unor Cărți Uriase. Învățătorul citește, marcând cu un arătător fiecare cuvânt, iar copiii urmăresc cu privirea cuvintele indicate.

Folosind **metoda naturală (Freinet)**, copiii spun scurte texte, legate de experiența lor zilnică. Învățătorul le scrie și le afișează în clasă. Ele vor constitui memoria colectivă. Metoda se bazează pe faptul că materialele cu sens (fraze, texte, date, scheme) care au o anumită semnificație, creează o stare afectivă pozitivă și vor fi mai ușor memorate decât cele fără sens.

Formarea la elevi a capacităților de comunicare reprezintă un obiectiv de primă importanță pentru școală. Comunicarea contribuie atât la socializarea elevului, cât și la formarea unui comportament civilizat.

Programa include și **trasarea elementelor grafice** care intră în componența literelor de mână: linii, puncte, bastonașe, zale, bucle, semiovale, ovale, nodulețe (competența specifică 4.1.). Aceasta presupune *exersarea musculaturii fine* a mâinii și *coordonarea vizual-auditiv-motrică*, elemente absolut necesare pentru învățarea scrierii de mână la clasa I. Desigur că aceste exerciții vor fi realizate cu *resurse variate* (plastilină, ață, bețișoare, nisip, geamuri aburite, tablă, markere de diferite culori și grosimi, foi veline, foi liniate, etamină, suport electronic etc.) și în *diferite tipuri de activități*, cât mai atractive pentru copii. De exemplu, activitatea poate fi organizată pe *atelier de lucru simultane*, astfel încât să existe varietate, să poată fi mai bine urmărite și supravegheate atelierile cu grad de dificultate sporit.

► **Matematică și științe ale naturii**

Ritmul alert al schimbărilor survenite în societatea contemporană impune parcurgerea unei programe riguroase a disciplinei *Matematică și explorarea mediului* din cadrul ariei curriculare *Matematică și științe ale naturii*. Schimbările curriculare au ca reper nevoile ce stau la baza dezvoltării copilului în concordanță cu idealul educațional al societății.

Abordarea în *manieră integrată* a conceptelor matematice conduce la o facilitare a învățării prin corelarea teoriei cu aspectele din mediul înconjurător. *Învățarea holistică* vine să susțină procesul de învățare și aduce beneficii la nivelul dezvoltării globale a elevului. Integrarea asigură cadrul necesar dezvoltării competențelor cheie, plasând elevul în situația de a dobândi competențele necesare într-un mod accesibil vârstei. În ciclul Achizițiilor fundamentale, elevul operează cu anumite concepte matematice de bază care sunt aprofundate de la un an școlar la altul. Aceste concepte pot fi înțelese și asimilate cu succes dacă sunt transpuse în situații concrete. *Matematica și cunoașterea mediului* au o multitudine de aspecte comune, iar studierea acestor două discipline într-un program logic, coerent asigură premisele învățării logice a conținuturilor care trebuie abordate. Elevul este adus în situația de a-și adresa întrebări și de a găsi răspunsuri la problemele întâlnite în viața cotidiană. La această vârstă nevoia de a face apel la concret este vitală pentru buna înțelegere a conceptelor științifice. Integrarea celor două discipline va ușura procesul de asimilare și va forma competențele cheie necesare parcurgerii traseului educațional.

La *Matematică și explorarea mediului*, concentrul numeric de operare este 0-31, pentru a realiza atât progresul față de grupa mare, cât și corelarea cu celelalte elemente de conținut care vizează unitățile de măsură pentru timp: ziua, săptămâna, luna, anotimpurile. Înainte de introducerea clasei pregătitoare, această pregătire a elevilor se realiza în primele 6-8 săptămâni din clasa I, când se exersau formarea, compunerea, descompunerea, scrierea, citirea, compararea și ordonarea numerelor naturale de la 0 la 10. Pentru a realiza o cât mai bună valorificare a timpului școlar și pentru a asigura elevilor o pregătire care să le ușureze parcurgerea clasei I, programa nouă conține competențe care vizează: recunoașterea, formarea, citirea, scrierea cu cifre, compararea și ordonarea numerelor, în etape: de la 0 la 10, de la 10 la 20, de la 20 la 31; efectuarea de adunări și scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea/extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulțime dată, folosind numărarea de obiecte sau imagini, calculatorul, metoda balanței; rezolvarea de probleme în care intervin operații de adunare sau scădere cu 1-5 unități în concentrul 0-31, cu ajutorul obiectelor, folosind jocuri de rol care să îi pună în situații întâlnite în viața reală („La cumpărături”, „În parc” etc.); realizarea unor schimburi echivalente valorice folosind reprezentări neconvenționale în probleme-joc simple,

de tip venituri-cheltuieli, cu numere din concentrul 0-31 („La magazin”, „În parcul de distracții” etc.).

• Repere pentru activitatea practică

Desigur, formarea acestor competențe specifice trebuie să se realizeze pornind de la respectarea particularităților de vârstă ale copiilor de 6 ani. În acest sens, este necesară o abordare specifică educației timpurii, bazată în esență pe stimularea învățării prin *joc*, care să ofere în același timp o plajă largă de diferențiere a demersului didactic. De aceea, activitățile de învățare propuse sugerează modalități concrete prin care pot fi exersate și formate aceste competențe, toate bazate pe folosirea unor *suporturi intuitive* – obiecte (pietre, frunze, flori, bețișoare etc.), semne, imagini.

Adunările și scăderile sunt prevăzute a fi realizate prin numărare sau cu suport intuitiv. Câteva contexte de folosire a numerelor până la 31, ușor de explorat și utilizat la clasa pregătitoare, sunt: *identificarea zilei* în cadrul lunii din care face parte; *numărarea elevilor prezenți* și identificarea numărului de elevi absenți; sondarea preferințelor elevilor pentru diverse jocuri, jucării, animale, personaje, flori, culori etc. și *inventarierea rezultatelor*; *numărarea și ordonarea lunilor* anului; *completarea calendarului naturii* pentru fiecare lună ș.a. Concentrul permite identificarea și *rezolvarea unor probleme* din realitatea clasei, cunoscută de elevi, palpabilă, ca de exemplu: *În clasă sunt 19 locuri ocupate și 5 locuri libere. Câte locuri sunt în total?; În clasa noastră sunt înscriși ___ de elevi. Astăzi sunt prezenți/absenți ___ elevi. Câți elevi sunt absenți/prezenți?; Din totalul de 20 de elevi, 11 aleg atelierul de construcții, iar restul atelierul de pictură. Câți elevi aleg atelierul de pictură?; Urmărind calendarul, calculați câte zile sunt în 2 săptămâni. Dar în 3 săptămâni?*

Față de programa aprobată prin OMECTS 3656/2012, noua programă introduce ca noutate *cuboidul*, cubul și sfera existând și în programa veche. Competența care se dorește a fi formată pe parcursul clasei pregătitoare vizează *identificarea acestor corpuri geometrice* (cub, cuboid, sferă) în obiecte manipulate de copii și în mediul înconjurător. În acest sens, sunt propuse activități de învățare în care elevii să le recunoască și să le denumească, precum *jocurile de construcții* folosind piese din lemn sau plastic, *descrierea unor corpuri geometrice* din mediul apropiat (cub: *cutie, zar, piesă din trusa de construcții*; cuboid: *camera, sala de clasă, cutii, dulap, bloc*; sferă: *minge, bilă, Soarele, Luna*), *construirea unor obiecte uzuale* având formă de cub sau cuboid.

Curiozitatea pentru *fenomene din mediul înconjurător* se manifestă în activitățile de observare dirijată a acestora, a constatării unor *relații* sau *regularități* între ele, a descrierii acestora prin limbaj, desen și cântec. Grija pentru menținerea unui mediu înconjurător sănătos pornește de la activități ecologice desfășurate în sala de clasă, în școală, în afara ei, iar regularitățile constatate se pot materializa în modele repetitive de obiecte sau de imagini ale acestora și pot constitui un liant al interdisciplinarității cu artele plastice.

Folosirea elementelor de logică are drept scop familiarizarea copiilor cu enunțuri ce conțin operatorii logici „și”, ce impune realizarea simultană a două sau mai multe condiții date, respectiv „nu”, ce presupune negarea unei afirmații enunțate. Implicația logică „dacă ... atunci ...” urmărește ca elevii să descopere efectele unei cauze date sau cauzele unui fenomen întâlnit.

Rezolvarea de probleme implicând *organizarea datelor* presupune inițial sortarea unor obiecte sau imagini pe baza unui criteriu și reținerea acestora într-o modalitate convenabilă (desen, schemă, grafic, tabel, diagramă). Colectarea datelor apelează la memoria vizuală a copiilor, dar și la reprezentări ale obiectelor și fenomenelor, contribuind la *ordonarea, clasificarea, sistematizarea și schematizarea* acestora.

Din motive de localizare în spațiu și timp a propriei persoane sau a obiectelor înconjurătoare, copilul trebuie condus spre înțelegerea *mărimilor legate de lungime și timp*. Utilizarea *unităților de măsură nonstandard pentru lungime* facilitează apariția abilității practice de măsurare oricând realizabilă. Mediul școlar plasează elevul într-un program riguros,

cea ce presupune *ordonarea cronologică* a evenimentelor dintr-o zi. *Utilizarea banilor* în jocuri și probleme simple îi conectează pe copii la preocupările și realitățile vieții cotidiene.

Activitățile de învățare pot fi și trebuie adaptate specificului fiecărei clase, inclusiv în funcție de resursele de care dispune fiecare cadru didactic care predă la clasa pregătitoare.

► **Întrepătrunderea ariilor curriculare Educație fizică, sport și sănătate și Arte, respectiv Arte și Tehnologii**

În planul-cadru de învățământ, disciplinele *Muzică și mișcare* precum și *Arte vizuale și abilități practice* sunt încadrate la granița dintre două arii curriculare, și anume **Educație fizică, sport și sănătate și Arte**, respectiv **Arte și Tehnologii**. De-a lungul Ciclului achizițiilor fundamentale, este propusă o abordare integrată a conceptelor specifice acestor domenii.

► **Arte vizuale și abilități practice**

Domeniul artelor vizuale acoperă: pictură, desen, grafică, artă decorativă (tapiserie, scenografie, ceramică, vestimentație, design, arta bijuteriilor etc.), fotografie artistică, arta tiparului, sculptură, arhitectură, artă monumentală, artele spectacolului etc. Toate acestea sunt prezente în cotidian și omul contemporan se raportează la ele. Ocupându-ne doar de *Educația plastică*, nu am face altceva decât să limităm sfera preocupărilor și intereselor copiilor. În secolul pe care îl traversăm, aceștia sunt expuși unei multitudini de informații și influențe, cele mai multe venind pe cale vizuală. Cu cât ne ocupăm mai devreme de explorarea în adâncime a unor concepte-cheie specifice limbajului vizual, cu atât avem șanse mai mari ca elevii să facă alegeri pertinente și corecte.

Actuala programă sugerează o abordare integrată a conceptelor specifice domeniilor *arte vizuale și abilități practice* din următoarele considerente:

- pentru că se ține cont de sincretismul specific vârstei;
- pentru că o învățare holistică are mai multe șanse să fie interesantă pentru elevi;
- pentru că *artele vizuale și abilități practice* nu au valoare decât dacă sunt puse în slujba educării spiritului și a atitudinilor;
- pentru că dezvoltarea copilului abilitățile de comunicare nonverbală, de a primi și emite mesaje vizuale implică în mod fundamental și antrenarea legăturilor dintre minte și mână;
- pentru că *frumosul și utilul* nu pot merge decât împreună.

Într-o eră a imaginilor vizuale, în care industriile moderne produc milioane de obiecte, granițele domeniilor se deschid. Programa de *Arte vizuale și abilități practice* propune un demers *centrat pe dezvoltarea gândirii și pe dezvoltarea posibilităților de comunicare interumană extraverbală*, prin *imagine*, folosind trăirea artistică și contribuind astfel la conturarea profilului de formare la finele Ciclului achizițiilor fundamentale.

► **Muzică și mișcare**

A învăța copiii să cânte înseamnă a-i învăța mai întâi să asculte și să înțeleagă semnificația tuturor relațiilor melodice, ritmice, armonice sau de altă natură, care concurează la exprimarea unor idei și sentimente prin muzică. Comportamentul impus de interpretarea în grup a cântecelor duce la conștientizarea aportului pe care fiecare interpret îl aduce în execuția colectivă, a valorii personale și a celor din jur. De la cea mai fragedă vârstă, reacția spontană și naturală a copilului este *mișcarea*, iar primul gest, prima mimare declanșată de sonoritățile și ritmurile muzicii este *dansul*. Respectând acest specific, combinarea audiției și a cântecului cu mișcarea este pe deplin motivată, asigurându-se prin aceasta o practică muzicală tip joc, care evidențiază stângăciile și neînțelegerea conștientă a faptelor sonore, dezvoltă suplețea corporală și asigură precizia și siguranța în exprimarea elementelor muzicale.

În elaborarea programei s-a ținut seama de particularitățile de vârstă ale elevilor, atât din punct de vedere al *receptării*, cât mai ales, din punct de vedere al *redării* muzicii, respectând limitele fiziologice legate de activitatea de cântare. Un punct foarte important în atragerea copiilor spre sfera muzicii îl constituie *caracterul de divertisment și joc cu care*

copilul trebuie să acceseze primele contacte cu muzica. Modelul propus se axează pe *învățarea integral intuitivă*, atât în ceea ce privește repertoriul de cântece, cât și în ceea ce privește marcarea elementelor de limbaj muzical. Contextul muzical ales pentru interpretare este cel al *cântecului din folclorul copiilor, creație sincretică, ce oferă câmp liber manifestărilor specifice vârstei*: mișcare, acompaniamentul ritmic, mânuirea jucăriilor muzicale. *Audiția* propune o paletă diversă de creații muzicale, de la *cântecul de muzică ușoară, folclor zonal*, până la *creația cultă*, asigurând contactul copiilor cu muzica de factură diversă.

Receptarea este o activitate prin care se asigură contactul nemijlocit al elevilor cu muzica. Foarte important este formarea deprinderii de a asculta mai întâi și apoi a cânta, copiii în general având tendința de a murmura odată cu propunătorul fără să audă sau să înțeleagă linia melodică a cântecului. Această tendință a copiilor trebuie corectată permanent oprindu-i să cânte înainte de a asculta. Deprinderea de a asculta pornește de la liniștea totală, realizându-se progresiv o relaxare totală, de destindere și receptivitate. Copiii aud muzica propusă, dar dovada ascultării ei o fac cu precădere reacțiile lor spontane, diverse, corespunzătoare diferențelor de personalitate. Contribuția propunătorului la crearea unei atitudini potrivite depinde în mare măsură de atmosfera pe care acesta reușește să o creeze, o atmosferă de ușor mister și așteptare a unei surprize. Exercițiile de relaxare pot îmbrăca diferite forme, la cei mici o poveste scurtă, spusă cu voce calmă, trezește interesul auditiv pregătindu-le atenția auditivă pentru ceea ce urmează. Lecția de tăcere urmată de un sunet prelung reprezintă o modalitate deosebit de eficientă care ascute atenția auditivă și trezește curiozitatea intelectuală pentru descoperirea faptelor sonore.

Exersarea asimilării integrale a cântecului sau pe strofe se realizează pornind de la *cântece formate dintr-un singur rând melodic ce se repetă pe mai multe versuri poetice* (exemplu: *Căldărușă plină*), acestea memorându-se mai repede și fără efort mare, *ajungându-se treptat la cântece mai complexe*. Indiferent de procedeu abordat, cântecul se însușește ca un tot unitar - text și melodie, care nu se despart.

Pentru copil, firească este *exersarea mișcării spontane pe cântec* (exemplu: *Fluturaș, fluturaș*, însoțit de imitarea zborului). Alte activități care corespund nevoilor copiilor sunt:

- desenarea unor imagini sugerate de textele cântecelor;
- jocurile pe cântece cu caracter de dans, prin asocierea cu o mișcare simplă (pași, ridicări pe vârfuri etc.);
- acompanierea liberă a cântecelor, cu sonorități emise de obiecte din clasă (creioane, bețișoare, masa, podeaua, dulapul etc.).

Apropierea de muzica clasică se realizează prin audierea unor creații muzicale care declanșează mișcarea liberă, spontană (exemplu: J. Haydn – Simfonia *Ceasornicul*, Partea a II-a - fragment incipient, Partea a IV-a - fragment) și prin organizarea unor jocuri inspirate de muzica audiată (exemple de audiții: W. A. Mozart – *Mica serenadă*, Partea I; George Enescu - *Impresii din copilărie* – fragment).

► **Consiliere și orientare**

Consilierea este un proces de învățare. În societatea contemporană, tipurile fundamentale de învățare au evoluat de la *a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți, la a învăța să fii* (UNESCO, 1996). În cadrul ariei curriculare *Consiliere și orientare*, cadrele didactice parcurg împreună cu elevii disciplina *Dezvoltare personală*.

Calitățile unice pe care le are fiecare persoană: aptitudini, abilități, talente, nevoi, valori, interese, stilul de viață încep să se creioneze din perioada copilăriei timpurii. Sub formă de joc, copiii învață ce este încrederea în sine, cum să-și exprime emoțiile, modalitățile concrete de a relaționa cu familia și prietenii, achiziționează cunoștințe despre meserii, exersează diferite abilități și chiar își formează atitudini față de muncă.

Metodele și tehnicile folosite vor avea drept scop: explorarea de situații noi, provocarea unor comportamente și emoții pentru diagnosticarea unei probleme, antrenarea în găsirea soluțiilor. Tehnicile sunt adaptate situației și iau forma exercițiilor de cunoaștere și intercunoaștere, de comunicare verbală/ nonverbală, de empatizare, de rezolvare a unor probleme, de luare a deciziilor, scenarii metaforice, jocuri de rol etc.

În activitățile de dezvoltare personală, toți copiii sunt considerați speciali și valoroși pentru că sunt unici. Aceștia învață să ia decizii responsabile. Acceptarea necondiționată, empatia, congruența, colaborarea, responsabilitatea, gândirea pozitivă sunt atitudini. Ascultarea activă, observarea, furnizarea de informații, feedback-ul pozitiv, formularea întrebărilor sunt câteva abilități specifice relației cu elevii în cadrul orelor de *Dezvoltare personală*.

Această disciplină urmărește formarea și dezvoltarea capacității de autoînțelegere, autocunoaștere și autodezvăluire a copiilor. *Finalitățile* programelor de dezvoltare personală sunt mai degrabă *direcții de dezvoltare*, decât comportamente, achiziții bine definite.

În concluzie, specificitatea structurii curriculumului exclude rigiditatea. Tendința mondială actuală constă în „introducerea în curriculum a unui grad mai mare de flexibilitate, pentru a se putea lua în considerare specificitățile locale” (Panchaud, 2005: 15). El este deci *flexibil* și orientează un sistem educațional spre răspunsuri adaptate la întrebările suscitade de nevoile actuale ale societății, aceste nevoi solicitând cel mai adesea răspunsuri educative novatoare.

Bibliografie:

- Abric, Jean-Claude, 2004, *Psihologia comunicării. Teorii și metode*, Editura Polirom, Iași
- Cosmovici, A., Iacob, L. (coordonator), 2008, *Psihologie școlară*, Ed. Polirom, Iași
- Jonnaert, Ph., Ettayebi, M., Defise, R., 2010, *Curriculum și competențe. Un cadru operațional*, Editura ASCRED, Cluj-Napoca
- Suport de curs, 2013, *Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici*
- www.didactic.ro
- www.tribunainvatamantului.ro – Iliana Dumitrescu - Cercetător științific, Director adjunct, Institutul de Științe ale Educației, *Elemente de noutate în curriculumul pentru clasa pregătitoare și clasa I*

CONDUCEREA ȘCOLII PRIN PRISMA COMPETENȚELOR

Prof. Căpușor Crina – Gabriela
Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman

Asigurarea unui învățământ modern, de calitate, cu un climat educațional deschis, bazat pe încredere, solidaritate și respect, impune la conducerea instituțiilor școlare managerii competenți, cu o pregătire profesională solidă, care să se implice activ și eficient în implementarea strategiilor manageriale. **Formarea și dezvoltarea competențelor în domeniul managerial, constituie un proces amplu care se desfășoară pe întreaga durată a carierei și implică o perfecționare continuă, realizată atât prin autoinstruire cât și prin intermediul unor cursuri de dezvoltare profesională.**

Politicile educaționale actuale atât în România, cât și în Republica Moldova, sunt orientate pe două direcții complementare de importanță strategică: formarea și dezvoltarea de competențe și asigurarea calității educației. Or, aceste cerințe reclamă un management educațional adecvat, care să asigure eficacitatea, eficiența și efectivitatea acțiunilor întreprinse și a activităților efectuate.

Managementul este activitatea complexă de concepere, pregătire, organizare, coordonare și administrare a elementelor implicate în atingerea unor obiective. Managementul vizează conducerea oamenilor și nu gestiunea lucrurilor. Conducerea este o formă specifică de activitate umană, proprie tuturor domeniilor societății (politic, economic, învățământului, juridic, militar etc.). Cu referire la procesul de conducere în contextul actual remarcăm că, conducerea este o artă de mobilizare a oamenilor în vederea atingerii obiectivelor prestabilite ale organizației și realizării aspirațiilor acestora. Așadar, conducerea este arta de a mobiliza oamenii, deci de a-i inspira, a-i însuflă în activitatea de realizare a sarcinilor preconizate, a asociațiilor de satisfacere a intereselor, trebuințelor. Managementul este știință, totodată și artă. Știință, deoarece se bazează pe cunoștințele fundamentate științific, artă, pentru că solicită vocație, intuiție, creativitate, responsabilitate și spirit de participare, entuziasm, inspirație etc. „Arta managementului” nu este opusă științei managementului, ci, dimpotrivă, relectă nivelul cel mai înalt de airmare a științei conducerii.

Managementul educațional întrunește toate caracteristicile de bază ale managementului organizației, însă ceea ce îl caracterizează, airmă Emil Păun, este „*dimensiunea moral-axiologică*,

determinată, în primul rând, de speciicul activită- ții pedagogice din școală, ca activitate de transmitere și asimilare a cunoașterii, dar și de educare și formare a elevilor în spiritul unui sistem de valori, profesionale ca inaliități ale educației” și, în al doilea rând, „substanța managementului educațio- nal o constituie mobilizarea resurselor umane ca „gestiune a talentelor și competen- țelor”. În această perspectivă managementul resurselor umane bazat pe competențe constituie în prezent pilonul de bază în cadrul managementului educațional și vine să exercite un rol deosebit de important în realizarea sarcinilor organizației școlare din perspectiva formării competențelor și a creșterii per- formanțelor umane.

În condițiile descentralizării și modernizării sistemului de învățământ, au apărut noi competențe care se cer atât profesorilor cât și managerilor (competențe de proiectare, monitorizare, administrativ-inanciare, de promovare a imaginii școlii, capacități organizatorice, de formare a resurselor umane, de întreținere a relațiilor cu comunitatea locală etc.). Astfel, a devenit evident faptul că este necesară trecerea de la un sistem de conducere de tip autoritar-birocratic, bazat pe „o logică a puterii”, la un sistem democratic-participativ, bazat pe „o logică a com- petențelor”. Dacă în modelul autoritar-birocratic conducerea se realizează prin impunerea deciziilor și a modalităților de acțiune, în cadrul modelului demo- cratic-participativ, prezența unui climat pozitiv și deschis oferă condiții pentru participarea la luarea deciziilor și valoriicarea deplină a capacităților personale. Valorile produse de această cultură sunt: autonomia, respectul individului, des- chiderea, autoritatea informației. De asemenea, la nivel de birocrăție, de **predare –învățare** „tradițională”, elevul este impus și remarcat cu sancțiuni, pedeapsă, pe când, în cadrul unui model de predare-învățare modernă, model democratic de conducere, acesta este stimulat, încurajat, valorizat. Această tranziție, de la „o logică a puterii” la „o logică a competențelor”, nu este o simplă schimbare a stilu- rilor de conducere, ci constituie esența reconsiderării managementului școlii în actualitate, prin promovarea unor noi strategii manageriale care să vizeze valori- zarea individului și a capacităților sale.

Consider, că, niciunul dintre modelele nominalizate nu poate exista în stare pură, și că o îmbinare a acestora cu preponderența însă a tuturor caracteristicilor modelului democratic-participativ, este soluția speciică, necesară organizației școlare pentru asigurarea calității educației. Într-un management nedemocratic „omul devine similar cu alte produse din sistem”. În conducerea democrată iecare are dreptul de a-și prezenta și promova interesele, opiniile, viziunea proprie în baza modelului „pluralism și complementaritate”. Se impune astfel, un model sociocultural, care îl consideră pe om drept „posesor” al competențelor, datorită pregătirii profesionale, experienței, capacităților personale.

a

„Organizația alege oamenii în conformitate cu gradul în care aceste competențe se potrivesc (sau nu) cu cerințele posturilor pe care le vor ocupa. Astfel, are loc o restructurare democratică organizațiilor pe principii antropocentrice, prin modele legate de negociere / tranzacție a competențelor”. Democratizarea negocierii și instituirea competențelor presupun libertatea exprimării, asigurarea dreptului egal de a

practica un discurs sau altul, de a accepta un comportament sau altul. „Competențele implică cu pre- dilecție acțiuni voluntare, decizii personale libere și, de aceea, responsabilitate, imaginație, inspirație, fantezie, inovație, ieșirea din obișnuință, apropiind managementul de artă (și nu de știință)”.

Formarea competențelor de negociere (tranzacționale) este foarte importantă atât pentru salariați, cât și pentru echipa managerială în dezvoltarea și stabilitatea unei instituții de învățământ, **„deoarece capacitatea unui manager angajat într-un act de negociere, în temeiul unor abilități, este o trăsătură specifică a specialistului modern”**. **Negocierea reprezintă legătura dintre managerul instituției și personalul intern al instituției, cât și membrii externi ai comunității.**

Pe lângă competențe de negociere care impun și o comunicare foarte bună din partea directorului de școală, acesta, trebuie să dețină o paletă mult mai largă de competențe, în funcție de domeniile de aplicare. În opinia profesorului universitar dr. Vasile Gh. Cojocaru, proiul de competență al managerului școlar se structurează pe trei domenii: „*autoritatea/responsabilitatea care reprezintă capacitatea de a analiza, prognoza, planifica, organiza, coordona în mod eicient variate activități: de a repartiza eicient resursele inanciare, de a gestiona corect timpul, de a elabora regulamente, organigrame, de a lucra cu personalul didactic și auxiliar, de a clasiica ordinea priorităților, de a delega sarcini, de a autocontrola comunicarea verbală; procesul de învățământ care presupune controlul și corelarea proiectelor manageriale, motivarea cadrelor didactice, organizarea cursurilor de formare continuă, întocmirea schemei orare, elaborarea materialelor de analiză a eicienței procesului de învățământ, analizarea lecțiilor asistate, colaborarea eicientă cu șeii comisiilor metodice; relațiile interpersonale care prevăd abilitatea de a comunica, de a releva ideile principale, de a respecta promisiunea, de a păstra autocontrolul, de a rezolva stări conflictuale, de a aborda un stil de conducere optim, de a i flexibil, de a menține relații cu autoritățile, de a fi demn și hotărât în reprezentarea instituției, de a se orienta rapid și sigur*”.

Misiunea managerului în ceea ce privește managementul resurselor umane, este de a acționa competent în vederea stabilirii unui climat organizațional optim, dar și de a forma/dezvolta

oameni competenți prin aspecte ce țin de recrutarea, selecția, formarea, aprecierea, stimularea, disponibilizarea personalului. În acest context este eicientă o conducere de tip transformațional, care a fost dezvoltată prima dată de James McGregor Burns și mai târziu a fost extinsă de Bernard Bass și mulți alții. Punctele tari ale acestui tip de conducere sunt: implicarea personalului din subordine în procesul decizional; încurajarea și susținerea dezvoltării profesionale; menținerea unei culturi școlare profesionale și a unui mediu ambiant favorabil; implicarea colectivului didactic la elaborarea viziunii, misiunii, obiectivelor, strategiilor; folosirea echipelor formate din rândul corpului didactic în rezolvarea problemelor ca o strategie de repartizare a puterii, dispersarea responsabilităților și implicarea profesorilor în funcții administrative; delegarea, încredințarea responsabilității și autorității subordonaților pentru realizarea anumitor probleme folosind din plin potențialul uman de care dispune unitatea de învățământ; evidențierea activităților eicace ce au loc în colectiv, aprecierea efortului elevilor sau profesorilor, încurajarea permanentă.

În concluzie: Managementul competențelor este domeniul prioritar în activitatea școlii, de aceea directorii trebuie să dea dovadă de profesionalism, de responsabilitate, corectitudine și competență în toate acțiunile întreprinse, să facă față tuturor provocărilor, să gestioneze eficient situațiile de criză educațională, să creeze un mediu educațional propice activităților didactice. Toate aceste obiective reclamă un management adecvat resurselor umane bazat pe competențe.

BIBLIOGRAFIE

1. HOFFMAN O. *Management. Fundamentele socio-umane*. București: Editura Victor, 1999;
2. DAGOMIR M., *Manual de management educațional pentru directorii unităților de învățământ*. Turda: Editura Hiperborea, 2000

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL „PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE”

SECȚIUNEA: EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC- EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Importanța abordării interdisciplinare a disciplinelor tehnice în dobândirea, de către elevi a competențelor cheie

COLEGIUL TEHNIC „MIRON COSTIN” ROMAN
Prof. Cărpuşor Crina- Gabriela

Abordarea interdisciplinară la instruirea teoretică și practică la disciplinelor tehnice presupune utilizarea unor strategii didactice care să aibă ca obiectiv principal interacțiunea deschisă între anumite competențe sau conținuturi interdependente, proprii mai multor discipline.

Principala modalitate de introducere a interdisciplinarității în învățământ o reprezintă regândirea conținuturilor și proiectarea lecțiilor în perspectiva conexiunilor posibile și necesare sub raport epistemologic și pedagogic.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să accedă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării și dobândirea, de către elevi, a competențelor cheie.

Activitatea de predare-învățare devine astfel „o aventură a cunoașterii” în care elevul este provocat să participe după puterile proprii, întâlnind probleme și situații de învățare menite să-l determine să le analizeze, să le examineze și să descopere soluții plauzibile.

Astfel, profesorului îi revine un rol deosebit de important în actul educațional, stimularea și dirijarea învățării determină implicarea elevului în procesul de predare-învățare-evaluare, iar disciplina devine autodisciplină a muncii și a interesului, asigurată de satisfacția cooperării.

„Procesul de învățare ar trebui să fie distractiv, folosind o metodologie adaptată, diversă și incitantă. Dacă învățarea nu e distractivă, vom face eforturi imense, atât elevii, cât și noi, profesorii. (J. Olsen și Th. W. Nielsen, 2009)

Pentru atingerea acestui obiectiv, la Colegiul Tehnic “Miron Costin” Roman, în procesul de predare-învățare-evaluare se folosesc metode diversificate în vederea abordării interdisciplinare a disciplinelor tehnice astfel încât să stimuleze participarea activă a elevilor la orele de curs și dezvoltarea interesului acestora pentru pregătirea profesională astfel încât să se poată integra în societate după finalizarea cursurilor liceale sau a școlii profesionale absolvite.

Prin utilizarea **metodelor de învățare prin explorarea directă a realității** s-a urmărit instruirea elevilor prin organizarea și desfășurarea unor activități de învățare, precum: **observarea independentă, observarea dirijată, efectuarea de încercări, de experimente.** Aceste metode presupun formarea de capacități și deprinderi specifice, domeniului construcției, descoperire a cunoștințelor prin investigație; dezvoltarea spiritului de observație, de gândire logică și creativă; favorizează formarea priceperilor și deprinderilor practice.

Utilizarea metodei **observării sistematice** a avut ca obiectiv urmărirea atentă de către elevi, sub îndrumarea profesorului, a unor elemente, obiecte, aparate, dispozitive și fenomene aflate în condiții naturale de manifestare. Observarea s-a făcut de către elevi individual sau în grup, pe scurtă durată sau pe lungă durată. În urma aplicării metodei s-a constatat dezvoltarea în rândul elevilor a gândirii și a spiritului de observație, care au contribuit la formarea unor calități comportamentale, precum: răbdarea, perseverența, perspicacitatea și imaginația.

Efectuarea de către elevi, sub îndrumarea și supravegherea cadrului didactic, a unor acțiuni de căutare, de încercare, de observare a unui fenomen, cu scopul acumulării de informații științifice, sau cu scopul verificării a facilitate utilizarea **metodei experimentului**.

Asfel s-au utilizat **experimentele frontale** prin care toți elevii au efectuat încercări în același timp și în același ritm, pe același subiect, sub îndrumarea directă a cadrului didactic. Eficiente s-au dovedit și **experimentele pe grupe, pe echipe de lucru** în cazurile când nu s-au dispus de suficiente mijloace didactice, sau când s-a urmarit deprinderea cu munca în echipă a elevilor. Grupele de elevi au efectuat experimente pe aceeași temă sau fiecărei grupe i s-au repartizat sarcini diferite.

În cazul **experimentelor individuale**, fiecare elev a îndeplinit o anumită sarcină concretă, diferită de a celorlalți colegi și a utilizat mijloace didactice adecvate.

Ca urmare a finalităților urmărite, **experimentele demonstrative** realizate de cadrul didactic în fața clasei, de fiecare dată au captat atenția și interesul elevilor și au avut un feed-back bun concretizat în emiterea de concluzii finale pertinente de către elevi.

Deasemenea prin aplicarea **experimentului aplicativ s-a** urmărit confirmarea în practică a unor cunoștințe științifice anterior dobândite.

Prin aplicarea metodele de învățare prin **explorarea indirectă a realității s-a** urmărit instruirea elevilor prin organizarea și desfășurarea unor activități de învățare, precum demonstrarea și modelarea.

Prin utilizarea **metodei demonstrației**, s-a urmărit scopul de a se forma elevilor un bogat suport de imagini și reprezentări concrete, care au facilitat cunoașterea unor aspecte de ordin practic.

Astfel **demonstrația cu ajutorul obiectelor tehnice**, a facilitat înțelegerea elementelor componente ale unei construcții, tipurile de structuri de rezistență, principii de funcționare și de utilizare a anumitor tipuri de instalații în construcții, etc.

Demonstrația cu ajutorul planșelor în majoritatea cazurilor au permis înțelegerea de către elevi a unor scheme de instalații, faze ale unor procese tehnologice, au identificat părți componente ale unor tipuri de structuri de rezistență, sau tipuri de construcții.

Demonstrarea cu ajutorul desenului pe tablă, însoțită cu expunerea orală a noilor informații au avut ca scop înțelegerea acestora mult mai bine de către elevi, respectarea unei anumite ordini în prezentarea elementelor componente a cladirilor, utilizarea simbolurilor și semnelor convenționale cunoscute și învățate la orele de desen tehnic, la planuri de construcții.

Demonstrația cu ajutorul mijloacelor audio-video moderne este metoda pe care am utilizat-o când nu a existat posibilitatea prezentării și observării anumitor părți componente, etape de lucru la executarea unor lucrări în construcții, cu ajutorul tutorialelor. Metoda s-a dovedit a fi sugestivă și convingătoare cu un caracter ilustrativ. Pe parcursul vizionării materialului demonstrativ ales s-a urmărit gradul de stimulare a curiozității elevilor; actualizarea unor cunoștințe însușite anterior demonstrației propriu-zise, indicarea rezolvării unor sarcini de urmărit pe parcursul demonstrației și îmbinarea acesteia cu explicația și conversația.

O altă metoda care s-a utilizat a fost **modelarea**. Utilizarea modelării a condus la înțelegerea mult mai bună a fenomenelor dificile de urmărit în realitate, a stimulat interesul elevilor și a stimulat

dezvoltarea raționamentului prin comparație cu modelul de bază, avut ca reper în rezolvarea sarcinilor de lucru.

S-au utilizat **modele didactice figurative**. Elevii au reprodus materiale de construcții, tipuri de clădiri, planuri de construcții, principii de execuție cu ajutorul unor scheme, desene, schițe, organigrame și au surprins relațiile funcționale dintre obiecte, părți componente, etape și reguli de execuție.

Modele didactice obiectuale utilizate au fost modele care au reprodus întocmai originalul atât din punct de vedere al elementelor componente dar și al formei exterioare, la o scară mult mai mică: diverse obiecte tehnice, instalații, machete, piese secționate, panoplii.

În procesul de instruire a elevilor am utilizat cu preponderență **metode de învățare bazate pe acțiune** reală, cum ar fi: exercițiile, lucrările practice și de laborator, studiul de caz. Obiectivele au fost fixarea și consolidarea cunoștințelor teoretice prin desfășurarea de acțiuni practice, formarea de priceperi și deprinderi de lucru corecte; dezvoltarea autocontrolului și a caracterului creativ al elevilor.

Efectuarea exercițiilor de preparare diverse rețete de mortare, execuții de ziduri de diferite grosimi, aplicarea de tencuieli pe diverse straturi suport, executarea de izolații termice și hidroizolații, etc au avut ca rezultat efectuarea conștientă, sistematică și repetată a unor acțiuni, operații sau procedee, cu scopul transformării lor în deprinderi, formarea și dezvoltarea aptitudinilor necesare în profesarea meseriei de constructor.

Deasemenea am utilizat metoda **Lucrărilor practice**. În atelierul și în cabinetul de construcții al colegiului, dotate cu echipamente tehnice adecvate, elevii au executat lucrări practice, fie individual sau fie organizați în echipe. Utilizând cunoștințele teoretice elevii au soluționat probleme practice și tehnice, care au avut ca finalitate formarea unor aptitudini și deprinderi motorii necesare pentru viață și pentru activitatea profesională viitoare, respectând cu strictețe instrucțiunile proprii de sănătate și securitate a muncii și principiile de calitate a lucrărilor executate.

Deasemenea s-au aplicat **metode de învățare bazate pe acțiune fictivă**, utilizând **simulatoarele didactice**-modele tehnice analoage cu cele reale , prezentate la o scara mai mică, care au permis înțelegerea tehnologiei de execuție a zidărilor și principiului de țesere al cărămizilor, categoriile de elemente de construcție și părțile componente ale unei clădiri.

Pentru formarea la elevi de atitudini, abilități, convingeri, comportamente, competențe s-au utilizat și jocurile de rol. Rezultatele au arătat că în urma aplicării acestei metode unii elevi și-au modelat comportamentul social, au empatizat cu colegii lor, și-au dezvoltat capacitatea de a rezolva amiabil situațiile conflictuale și interesul pentru respect și corectitudinea comportamentului în societate.

O altă categorie de metode utilizate au fost **metodele de raționalizare a învățării și predării cu ajutorul fișelor de lucru**. Pentru dobândirea de noi cunoștințe sau deprinderi s-au utilizat **fișele de instruire sau documentare**. Pentru consolidarea și verificarea cunoștințelor noi și dezvoltarea deprinderilor de muncă intelectuală sau practică, am folosit **fișele de exerciții**. Pentru corectarea greșelilor și ameliorarea capacității intelectuale a elevilor , am folosit **fișe de recuperare**.

În etapele de fixare și de verificare a noțiunilor assimilate am folosit **fișele de control**, iar în cazul elevilor care au aptitudini speciale și prezintă interes pentru disciplina de specialitate, pentru îmbogățirea culturii tehnice a acestora am utilizat **fișele de progres**.

Instruirea asistată de calculator-este o metodă des utilizată în cadrul orelor de specialitate în cadrul orelor și are ca rezultat stimularea elevilor la receptarea noului, la dezvoltarea imaginației și gândirii logice, la o învățare rapidă și eficientă , toate acestea au sporit șansele de reușită în integrarea socio-profesională după absolvirea liceului.

Datorită caracterului transdisciplinar am utilizat și **metoda proiectului**, elevii îndeplinind sarcini concrete de instruire, au realizat acțiuni de cercetare teoretică cu aplicație practică, dovedind de fiecare dată creativitate , imaginație și interes.

Vizitele de informare organizate pe șantierele agenților economici cu care avem contracte de parteneriat, s-au dovedit eficiente și stimulatoare pentru mulți din elevii noștri. Vizitând aceste obiective economice, elevii au putut vedea construcții în diferite etape de lucru, au observat lucrări de construcții în desfășurare , aprofundându-și cunoștințele pe care le-au dobândit în timpul orelor de curs. Deasemenea modul de organizare a producției, a faptului că utilizarea utilajelor moderne și performante , determină o continuă perfecționare a forței umane de lucru, i-au impresionat și au luat în considerare că în aceste unități există posibilitatea ca în viitor, după absolvirea școlii, să-și poată găsi locuri de muncă.

În **concluzie**, în cadrul orelor de instruire teoretică și practică, s-a urmărit cu preponderență ca elevii să colaboreze, să lucreze în echipă, să fie activi și interesați, să-și asume și să-și promoveze atitudinile constructive în scopul îndeplinirii sarcinilor primite, să respecte instrucțiunile specifice activităților pe care le-au desfășurat, să -și însușească cunoștințele teoretice și practice necesare în vederea dobândirii competențelor profesionale și a promovării Examenelor de certificare a calificării, care să îi ajute să-și găsească un loc de muncă după absolvirea școlii, să profeseze meseria conform calificării dobândite și să se integreze în societate .

BIBLIOGRAFIE

1.R.Gagne, 1985, Condițiile învățării, E.D.P., București

2.E.Tiron 2005, Introducere în pedagogie, Curs în formă electronică pentru studenți, Iași

Managementul și comunicarea

*Prof. Casandra Daniela Cristina-
Școala Gimnazială Nr.2 Marginea*

”Managerul există pentru organizație. Este servitorul ei. Orice manager care uită acest lucru, va provoca doar daune organizației”

Peter Drucker

Comunicarea este o abilitate, unii o ridică chiar la rangul de artă, de care depinde calitatea vieții și a relațiilor dintre oameni. De aceea este necesar ca acest act al comunicării, să fie permanent îmbunătățit. Orice lider pentru a fi eficient, pentru a avea un impact pozitiv asupra organizației trebuie să fie un bun comunicator.

B Tracy identifică cinci scopuri pe care un lider vizează să le atingă în comunicarea sa cu alții :

- Să placă altora și să fie respectat, astfel întărindu-și propria imagine, determinându-i pe ceilalți să dorească să îl asculte;
- Să fie cunoscut ca o persoană valoroasă, importantă, consolidându-și stima de sine (le va da celorlalți motive să asculte);
- Să fie în măsură să-i convingă pe ceilalți , să-i accepte punctul de vedere ;
- Să-i determine pe ceilalți să coopereze pentru atingerea scopurilor;
- Să fie puternic și influent în toate relațiile sale.

Una din caracteristicile care diferențiază un lider de un manager este orientarea managerului pe sarcini și nu pe resursa umană.

Un lider carismatic care reușește să se impună printr-o energie deosebită, prin încredere în sine, respectarea normelor de etică știe să comunice foarte bine, reușind să se conecteze cu ceilalți , pune foarte multă energie în conexiunea cu oamenii. De asemenea, este foarte important ca fiecare membru al organizației pe care o conduce să înțeleagă viziunea liderului , pentru ca toată echipa să lucreze zilnic, în scopul atingerii acesteia. Un lider trebuie să poată explica cu claritate care îi sunt așteptările pentru ca oamenii să fie determinați să presteze o muncă de calitate.

A. Gherguț în lucrarea sa ”Managementul general și strategic în educație”, compară managementul cu un lanț compus din verigi. Astfel , lanțul are o calitate bună , doar dacă, și cea mai slabă verigă este de calitate. Managerul unității de învățământ trebuie să implice toți membrii organizației ,de la toate nivelurile în procesul de adoptare a deciziilor și în promovarea valorilor incluse în activitățile specifice organizației.

Când comunicarea este eficientă?

Atunci când sunt puse în aplicare funcțiile comunicării, astfel încât managementul și leadership-ul să fie combinate armonios , să prevadă problemele, barierele care ar putea perturba procesul comunicării, să ofere transparență. Eficiența comunicării este asigurată atunci când informațiile sunt transmise la toate nivelele , accesul la informație este liber, informația fiind transmisă pe cel puțin două căi (auditiv și în formă scrisă).A comunica eficient înseamnă

a-ți respecta interlocutorul, deoarece relaționarea cu oamenii trebuie făcută în funcție de personalitatea fiecărui individ.

Transformarea unui lider în manager, arată Tony Bush, în lucrarea sa „Leadership și management educational. Teorii și practici actuale,”, are doar efecte pozitive , deoarece practicile de leadership au o influență considerabilă asupra colaborării managerului cu cadrele didactice, dar și în atitudinea față de modernizarea școlii, a comportamentului legat de dezvoltarea profesională.

Comunicarea este procesul care stă la baza funcției de conducere ușurând activitatea organizației prin armonizarea acțiunilor membrilor acesteia. Privită ca un act de relaționare între comunicator și receptor, procesul de comunicare poate fi definit ca fiind drept „ansamblul proceselor fizice și psihologice prin care se efectuează operația de punere în relație cu una sau mai multe persoane în vederea obținerii anumitor obiective”

Cele mai recente principii ale comunicării au fost formulate în literatura de specialitate:

- Comunicarea este inevitabilă;
- Comunicarea este un proces ireversibil;
- Comunicarea presupune raporturi de putere între participanți;
- Comunicarea are la bază utilizarea informațiilor de tip analogic și digital;
- Comunicarea trebuie făcută împreună cu acomodarea și adaptarea comportamentului, deoarece una din sursele problemelor de comunicare poate fi diferența dintre conținutul mesajului și modul în care ceilalți membri ai organizației recepționează mesajul.

Efectele comunicării pot fi de natură cognitivă, afectivă sau comportamentală. Un proces de comunicare are finalitate, atunci când fiind codificat de emițător este decodificat și acceptat de receptor. Informația pentru a putea fi acceptată de receptor, trebuie să fie corect formulată din punct de vedere al formei, al conținutului și a structurii.

Calitatea unui proces de comunicare depinde și de posibilitățile emițătorului de a înlătura barierele de percepție, de exprimare și contextuale, pentru evitarea mesajelor confuze, nerealiste: comunicarea trebuie să se facă în mai multe forme, trebuie prudență în modul de transmitere a mesajelor; organizațiile unde există conflicte interpersonale, evitarea surplusului de informații. Astfel, pentru evitarea barierelor de comunicare este necesară parcurgerea mai multor etape:

- *Pregătirea comunicării*: alegerea formei de comunicare; stabilirea locului și momentului comunicării ; cunoașterea receptorilor.
- *Comunicarea propriu-zisă* : formularea concisă a mesajului; utilizarea unui ton corespunzător și a limbajului non-verbal
- *Feedback* : implementarea controlului aplicării informației

Un bun manager știe să asculte , să tacă, să susțină și să lase loc de intervenție interlocutorului, astfel încât, să primească feedback-ul de care are nevoie pentru rezolvarea problemelor. Conflictele se nasc de a nivelul de jos, de la problemele de comunicare.

Negocierea - element cheie al relațiilor interpersonale în cadrul managementului educațional.

Negocierea necesită o mare adaptabilitate, flexibilitate și nuanțare a comunicării în funcție de situație. Trăsătura dominantă a negocierii o reprezintă efortul fiecărui participant de a-și promova sau apăra interesele, de a-și atinge obiectivele.

Este important ca într-o negociere să fie urmărite câteva caracteristici proprii unei comunicări eficiente:

- ✓ folosirea argumentelor ambelor părți;
- ✓ exprimarea concluziilor, utilizarea unui limbaj comun;
- ✓ caracteristicile de specificitate și adresabilitate folosite în comunicare;
- ✓ evitarea diluării argumentelor, folosirea argumentelor directe și categorice;
- ✓ întrebări deschise și atmosferă pozitivă de respect reciproc.

În procesul de negociere se pot lua decizii, se pot rezolva probleme sau încheia tranzacții folosindu-se atât *comunicarea curentă* (ascultarea relatărilor colegilor implicați formularea cerințelor de comunicare și de coordonare a eforturilor în vederea finalizării acestora), cât și *comunicarea ierarhică* (se desfășoară potrivit raporturilor stabilite în cadrul organigramei instituției educaționale).

În concluzie, toate acțiunile desfășurate în cadrul organizației educaționale reprezintă forme de comunicare, de regulă, acțiunile spun mult mai multe decât cuvintele, mesajul verbal fiind întotdeauna însoțit de cel non-verbal. (ele trebuie să coincidă, pentru a nu crea confuzii, tendința fiind de a da crezare celui non-verbal).

Gradul de funcționare al profesorului depinde de un manager al cărui stil îi permite să inițieze idei creative. Aceste idei vor face ca fiecare profesor să simtă că instituția este o parte esențială a vieții sale. Percepția leadership-ului este schimbătoare. *Leadership-ul educațional este o lungă călătorie care solicită răbdare, răbdare și toleranță.* Contribuția cea mai semnificativă pe termen lung este un lider care protejează și dezvoltă oameni, instituții și organizații.

În lucrarea sa "Cele 21 de Legi Incontestabile ale Leadership-ului", John Maxwell identifică câteva aspecte definitorii ale statutului de lider printre care :

„Legea Navigației – Oricine poate pilota o navă, dar este nevoie de un lider pentru a stabili cursul. Liderii au viziunea destinației lor, înțeleg de ce au nevoie pentru a ajunge acolo, știu de cine au nevoie pentru a atinge scopul și recunosc obstacolele cu mult timp înainte ca ele să apară.”

BIBLIOGRAFIE

1. Bush, T. (2015), *Leadership și management educațional. Teorii și practici actuale*, Iași,
2. Gherguț, A. (2007), *Management general și strategic în educație. Ghid practic*. Iași,
3. Evelina Graur (2001)- *Tehnici de comunicare*, Cluj-Napoca,
Comunicare și acțiune-Institutul European, 1997
4. John Maxwell (2017) : *Cele 21 de Legi Incontestabile ale Leadership-ului*“, București

Utilizarea solvenților și auxiliarelor de reacție netoxici

ing. Ana-Gabriela CATANĂ
Colegiul Tehnic „Ion Creangă”, Tg. Neamț

„CHIMIA VERDE”, cunoscută și sub numele de chimie durabilă, reprezintă un concept care s-a dezvoltat substanțial în ultimul deceniu și promovează acea latură a chimiei care susține și respectă natura. Reprezintă o abordare de înaltă eficiență în prevenirea poluării deoarece caută soluții științifice inovatoare pentru gravele situații de mediu ale lumii contemporane – multe dintre acestea fiind provocate chiar de latura „neagră” a chimiei care a murdărit natura, a poluat-o. De ce verde? Pentru că fiecare culoare posedă o anumită energie dominantă iar verdele reprezintă o culoare puternică, aflată în stânsă legătură cu lumina, chimia, natura și viața! Verdele-culoarea clorofilei, are un efect calmant, liniștitor, relaxant, mărește altruismul și simțul moral. Iată de ce expresiile „a fi verde” sau „fii verde” reprezintă un strigăt de luptă al activiștilor de mediu și au devenit un important instrument de marketing pentru unitățile economice dar și pentru mediul educațional.

Pentru chimiști „a fi verde” înseamnă aplicarea principiilor chimiei verzi asupra tuturor aspectelor specifice științelor chimice: cercetare fundamentală și aplicată, producție și desigur educație. În domeniul cercetării, programele de „chimie verde” susțin în special obținerea de produse chimice lipsite de toxicitate pentru om și mediu prin utilizarea de materii prime organice regenerabile (deșeuri agricole sau reziduuri lemnoase). Principiile chimiei verzi se referă deci la reducerea, reciclarea sau eliminarea totală a deșeurilor și a substanțelor toxice cu impact asupra mediului și a vieții, la obținerea de eco-produși în industria chimică-fără a diminua însă progresul științific. Un exemplu în acest sens îl reprezintă „Metoda metatezei” recompensată cu Premiul Nobel pentru Chimie în anul 2005 la descoperirea căreia și-au adus contribuția trei cercetători: Yves Chauvin (Institutul Francez al Petrolului), Robert Grubbs (Institutul de Tehnologie din California), Richard Schrock (Institutul de Tehnologie din Massachusetts).

Un principiu important al chimiei verzi este că utilizează ca materie primă compuși din plante, și evită folosirea celor pe bază de petrol sau cărbune. Rezultatul constă în compuși care, deși obținuți pe cale chimică, nu numai că nu dăunează sănătății, ci sunt chiar benefici. Mai mult decât atât, chimia verde are grijă și de mediu: minimizează consumul de resurse, produce deșeuri biodegradabile și nu emite noxe.

Cele mai des întâlnite **aplicații ale chimiei verzi**:

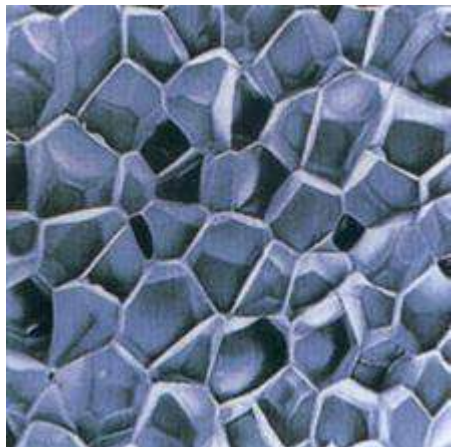
1. Folosirea energiilor nepoluante, în locul celor care utilizează drept combustibil cărbunele;
2. Construirea automobilelor electrice sau pe bază de hidrogen, în locul celor care se alimentează cu combustibili fosili;
3. Alimentația cu plante crescute în soluri care nu au fost stropite cu substanțe toxice, folosindu-se îngrășământ natural;
4. Reciclarea materialelor, cum ar fi: sticla, plasticul, aluminiul etc.;
5. Reducerea, diminuarea sau chiar stoparea deșeurilor, prin utilizarea științelor moderne, cum ar fi sonochimia, microundele etc.

Solvenți și auxiliari de reacție netoxici. *Utilizarea auxiliarelor (solvenți sau agenți de separare) trebuie eliminată, dacă este posibil, sau să fie netoxici dacă trebuie utilizați.*

Adesea, când se stabilește o transformare sintetică, aceasta este ca o „viziune melodică chimică”. Cu alte cuvinte, într-o sinteză oarecare se anticipează mecanistic o serie de reacții care vor avea loc cu formare și rupere de legături. Dar ceea ce se scapă din vedere este mediul de purificare care va fi utilizat. De exemplu, o chimie care necesită o diluție mare în solvenți clorurați poate fi extrem de problematică. Separările cromatografice care utilizează cantități enorme de eluent pot avea ele, ca atare, un impact foarte mare asupra mediului.

În 1996 Compania *Dow Chemical* castiga premiul *Presidential Green Chemistry Challenge Awards* pentru dezvoltarea unei metode alternative de fabricare a styrofoam-ului, care nu

utilizează compuși cloroflorocarbonici - CFC- (consumatori de ozon). Agenții tradiționali de expandare în fabricarea polistirenului au fost asociați cu consumatorii de ozon, încălzirea globală și formarea smog-ului. Noua metodă utilizează dioxidul de carbon și este complet netoxică. Dioxidul de carbon utilizat este produsul secundar din sursele comerciale și naturale existente; așadar nu se contribuie la o creștere netă a dioxidului în atmosferă. Aplicațiile curente includ containerele de fastfood, cartoanele pentru ouă, etc.

Styrofoam, spuma albastră de polistiren extrudat, este un material izolant de înaltă performanță dezvoltat de Dow după 1941, data inventarii lui. Realizate printr-un proces tehnologic bazat pe extrudare, panourile izolante au o structură omogenă cu celule închise (în imagine se observă celulele mărite de 25 de ori). Aceasta le conferă o serie de proprietăți mult superioare altor materiale termoizolante: conductibilitate termică redusă; lipsa capilarității; rezistență ridicată la umezeală; rezistența la ciclurile dezgheț-îngheț; rezistență mecanică excelentă; durabilitate ridicată; înaltă rezistență la difuzia vaporilor; greutate specifică mică; ușor de tăiat cu unelte simple; nu putrezește; curat, fără miros și neiritant pentru piele.

Peste 3.8 mil. tone de solvenți sunt utilizați anual numai în SUA. Solvenții sunt utilizați ca agenți de curățare pentru electronice și textile și sunt incluși în produși precum adezivi, vopseluri și agenți de acoperire ale suprafețelor. Mulți solvenți au fost implicați în distrugerile ale mediului înconjurător precum distrugerea stratului de ozon (compuși cloroflorocarbonici și tricloroetan), ceața cu fum produsă de compușii VOC (compuși organici volatili), și poluarea apelor terestre (tricloroetilenă). Mai mult, sunt solvenți cu efecte nocive asupra sănătății umane, precum eterii etilen glicolici, cloroformul, benzenul, xilenii, tetraclorura de carbon și toluenul, sau solvenți inflamabili sau corozivi.

BIBLIOGRAFIE

- Clark, J., Macquarrie, D. *Handbook of Green Chemistry & Technology*, Blackwell Science, 2002
- Ryan, M.A.; Tinnesand, M., Editors. *Introduction to Green Chemistry*. ACS: Washington, DC, 2002.
- <http://www.scribub.com/stiinta/chimie/Principiile-si-conceptele-chim62541.php>

UTILITATEA DEPRINDERILOR

Alina Catanoiu, C.N.I.Matei Basarab

Așa cum se precizează într-un document publicat de UNICEF, în anul 2019, copiii și adolescenții au nevoie de deprinderi durabile pentru a construi un viitor mai bun pentru ei, pentru familiile lor și, bineînțeles pentru comunitatea din care fac parte. Au nevoie de deprinderi pentru a învăța pe întreaga durată a vieții, a securiza munca într-un mod productiv, a avea suficiente informații înainte de a lua o decizie și a se angrena într-un mod pozitiv în comunitățile lor. Conform The World Bank, în World Development Report (2019), există patru deprinderi necesare pentru ca individul să obțină succesul în școală, activitate profesională și în viață în general:

1) *Deprinderi fundamentale*: alfabetizarea și abilitatea de a înțelege numerele sunt esențiale pentru învățarea ulterioară, angajamentul productiv și spiritul civic.

2) *Deprinderi și cunoștințele digitale*: oferă suport în dezvoltare, permițând folosirea și înțelegerea tehnologiei, căutarea și organizarea informației, crearea și împărtășirea conținutului, colaborarea, comunicarea, acumularea cunoștințelor și rezolvarea problemelor deontologic și în siguranță.

3) *Deprinderi transferabile*: numite și „soft skills”, „life skills”, „socio-emotional skills” sau „twenty-first-century skills”, permit oamenilor să devină agili în învățare și îi formează în sensul de cetățeni echipați pentru a naviga în provocări de natură personală, socială, academică și economică. Aceste deprinderi includ rezolvarea problemelor, negociere, managementul emoțiilor, empatie și comunicare.

4) *Deprinderi specifice la locul de muncă*: numite și „tehnice” sau „vocaționale”, sunt asociate cu ocupații precum contabilitate și inginerie și au rol semnificativ în oferirea suportului pentru tranziția profesională.

Elevul este implicat și interesat în a cunoaște, a face, a întreprinde și a crea. El se află în fața provocării de a stăpâni cunoștințele căpătate, de a le actualiza, de a face legăturile cele mai potrivite, de a disloca acele achiziții care nu mai sunt operante sau nu mai concordă cu noile evoluții ale cunoașterii și experienței, de a crea noi explicații, ipoteze. Profesorul devine un organizator al experiențelor de învățare: el va apela la tactici, metode, procedee active și participative, va crea situații de autonomie intelectuală și acțională, va stimula creativitatea, imaginația și spiritul critic al celor educați. Poziția sa trebuie să fie maleabilă, deschisă, permisivă la inițiativele elevilor, pasabilă de a-i face să înțeleagă lumea în modul propriu, chiar dacă e diferită de felul în care o înțelege el însuși.

Din tehnicile pe care le folosesc pentru a le permite elevilor mei însușirea cunoștințelor/ deprinderilor și a le arăta care este utilitatea lor, pot menționa:

- jocuri de rol;
- dramatizări;
- schimbul de idei;
- proiecte practice;
- analiza de caz;
- desemnarea de responsabilități în cadrul grupului/ clasei de elevi.

În special în activitățile care presupun dramatizări, jocuri de rol sau analize de caz, elevii pot interacționa cu situații din viața reală și pot fi provocați să reacționeze sau să ofere soluții de rezolvare. În cadrul acestora, se poate introduce și un fragment dintr-un film, un roman, un reportaj prezentat la radio sau la televizor pentru a oferi punctul de plecare în conștientizarea problemei enunțate sau a deprinderii/ cunoștinței pe care dorim să o evidențiem sau să o punem

în practică. Exemplele/ subiectele pot fi dintr-o gamă largă de domenii și le putem selecta în funcție de specificul de vârstă al elevilor cu care lucrăm.

Bibliografie:

Dumitru Gherghina, *Limba română în școala primară*, Editura Didactica Nova, Craiova, 1994

Ioan Șerdeal, *Metodica predării limbii române la clasele I-IV*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993

Marian Barbu (coordonator), *Metodica predării limbii și literaturii române - învățământ primar*, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2003,

Vistian Goia, *Literatura pentru copii și tineret*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2003

Eficiență și calitate în demersul didactic

Prof. psihopedagog **Cătoi Daniela Ioana**
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă, Brașov

Începând cu anul 2000, Comisia Europeană și Consiliul Europei au inițiat mai multe proiecte prin care își propuneau promovarea conceptului de dimensiune europeană a educației. În anul 2005 a fost adoptată H.G. nr.1258/18.10.2005, prin care se stabilea Regulamentul de funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, un document extrem de important pentru sectorul de Politici Educaționale.

Având drept scop declarat „evaluarea externă a calității educației oferite de instituțiile de învățământ preuniversitar și de alte organizații furnizoare de program de studiu inițial și de formare continuă specifice învățământului”, agenția stabilește prin mecanismele ei „proceduri specifice de evaluare externă a calității în educație”, standarde de acreditare, standarde de referință și indicatori de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității.

Voi prezenta câteva reperi cadru, detaliate în exemplificare prin datele instituției în care îmi desfășor activitatea.

1. Valori și principii

Valorizarea, ca proces și act educațional specific, presupune acționarea în virtutea „convingerii cadrelor didactice că fiecare copil reprezintă o valoare, are unicitate, manifestă caracteristici pozitive semnificative, ce vor fi dezvoltate, prețuite și susținute pentru a se manifesta și asigura dezvoltarea a ceea ce fiecare poate să devină”.

Pentru respectarea acestui principiu se va porni de la o bună cunoaștere a copiilor. Ne-am propus să aflăm cele mai bune metode de depășire a unor situații dificile: neadaptarea copiilor la programul instituției, lipsa deprinderilor de bază, atașamentul excesiv față de părinți, acomodarea greoaie la grupul de copii, instabilitatea motrică și afectivă cât și limitele impuse de diferitele deficiențe.

Organizând activități variate, am creat oportunități prin care copilul să se simtă acceptat și să se integreze mai ușor în grupul școlar, să-și asume roluri și sarcini școlare potrivite disponibilităților sale.

În aceste circumstanțe, definim calitatea în spațiul centrat pe nevoile curente și de viitor ale copiilor, părinților, respectând autonomia individuală cât și pe cea instituțională, un loc important fiind atribuit relației de parteneriat între instituția școlară și familie dar și cu autoritățile locale.

2. Dezvoltarea relațiilor comunitare

Din punct de vedere juridic, definiția parteneriatul este: „înțelegere legală în care partenerii definesc împreună scopul general al parteneriatului și presupune colaborarea strânsă și combinarea avantajelor specifice pentru ambii parteneri”.

Din punctul de vedere al beneficiilor pe care le aduce, definiția parteneriatul este: „modalitatea eficientă în realizarea reformei managementului, prin schimbarea modului în care sunt abordate problemele publice, astfel încât soluționarea lor să devină fezabilă prin parteneriat”.

Ideea de parteneriat între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor oferite de către organizațiile care activează în comunitate iar încheierea parteneriatului este „un proces deliberat ce implică adoptarea unui management bazat pe colaborare, comunicare și acceptarea diversității, responsabilizarea partenerilor și implicarea reciprocă”.

Principiile care stau la baza parteneriatului Școală - Comunitate se regăsesc în Legea Educației Naționale (art. 3):

- „- Principiul echității- în baza căruia accesul la învățare se realizează fără discriminare;
- Principiul calității- în baza căruia activitățile de învățare se raportează la standarde de referință și la bune practici;
- Principiul relevanței- în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personale și social-economice;
- Principiul eficienței - în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime prin gestionarea resurselor existente;
- Principiul descentralizării- în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces;
- Principiul răspunderii publice- în baza căruia unitățile de învățământ răspund public de rezultatele lor;
- Principiul transparenței- concretizat în asigurarea vizibilității totale a deciziei și a rezultatelor;
- Principiul asigurării egalității de șanse;
- Principiul incluziunii sociale;
- Principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia;
- Principiul participării și responsabilității părinților;
- Principiul fundamentării deciziilor pe dialog și consultare;
- Principiul respectării dreptului la opinie al beneficiarilor direcți ai sistemului de educație”.

Insuția în care îmi desfășor activitatea a reușit o bună colaborare cu autoritățile locale în ceea ce privește repartizarea fondurilor pentru funcționarea optimă a unității școlare

Părinții au devenit parteneri tot mai prezenți în viața școlii, în activitățile noastre extrașcolare, în organizarea diferitelor evenimente.

3. Standardele - reper fundamental pentru calitatea instituției

„Standardele de calitate acoperă întreaga funcționare a instituțiilor de învățământ, inclusiv managementul, capacitatea instituțională (baza materială, resursa umană), curriculum-ul și procesul de învățământ. Standardele de calitate se structurează pe cinci **dimensiuni** fundamentale pentru sistemul educațional, așa cum au rezultat din conceptul de „Școală Prietenoasă Copilului”.: 1. Participarea democratică; 2. Incluziunea; 3. Eficiența educațională; 4. Sensibilitate la gen; 5. Sănătate, siguranță, protecție”.

Fiecare dimensiune este structurată pe cele 3 domenii (Management, Capacitatea instituțională, Curriculum / proces educațional). În cadrul fiecărui domeniu, au fost formulați indicatori (ca repere observabile ale atingerii standardului, utilizate în măsurare și evaluare).

Utilizarea acestor standarde presupune o pregătire inițială și continuă a personalului didactic, o îmbogățire a calității cursurilor de formare profesională.

Pornind de la OUG nr 75/2005 care definește standardele de referință, indicatorii de performanță și calificarea, reținem ca țintă prioritară de conținut al curriculum-ului: parcurgerea modulară, interdisciplinaritatea, integrarea criteriilor psihologice, pedagogice, sociale; unitatea

educației formale și educației nonformale; flexibilizarea deciziilor actului didactic; egalizarea șanselor educaționale; eficiența proceselor educative; structura programelor pornind de la obiective cadru, obiective de referință și exemple de comportamente transformate în competențe; situarea în centrul atenției a copilului prin crearea unui mediu educațional adecvat, prin stimularea continuă a învățării, formarea copilului ca personalitate conștientă de sine.

4. Evaluarea

Nu am renunțat la formele tradiționale de evaluare ci am încercat o evaluare mai sistemică prin verificarea portofoliului activităților, analiza dosarului personal de comunicare a cadrului didactic cu copiii ș.a.

Beneficiarul direct al procesului instructiv-educativ este copilul.

Sintetizând voi spune că la nivelul instituției în care activez, calitatea în actul educativ presupune proiectarea managementului instituțional prin oferte educaționale, cursuri de perfecționare, construirea unui mediu educațional optim dezvoltării armonioase a copilului, implicarea părinților și comunității locale în parteneriate, extensia unor programe europene. , pedagogice.

Depinde de noi cum înțelegem, cum concretizăm, cum valorificăm, cum aplicăm toate elementele amintite .

Bibliografie:

OUG.nr.75/2005

Anexa nr. 1,2,3 la OMEC, NR.4889/09.08.2006

Asigurarea calității- Ghid pentru unitățile școlare, partea I

CREȚU TINCA, Valorizarea ca atitudine și act adițional-Delimitări conceptuale, în revista „Învățământul preșcolar”, nr. 1-2/2004

MEC, Institutul de Științe ale Educației, Revista „Învățământul preșcolar”, nr. 2/2007, pag.33-45

<https://www.aracis.ro/wp-content/uploads/2021/05/Rezultatul-1.-Partea-II-Ghid-evaluare-IIS-februarie-2021.pdf>

Formatul *blended-learning* în procesul educațional

Studiu de caz privind importanța utilizării platformei Google Classroom

profesor Cecilia CATONA,
Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau” Timișoara

Introducere

Blended learning, o combinație între învățarea tradițională față în față și învățarea online, a câștigat popularitate în ultimii ani în domeniul educațional. Această abordare permite integrarea tehnologiei în procesul de învățare, oferind oportunități noi și captivante pentru studenți și profesori. Unul dintre instrumentele digitale utilizate în mod frecvent în cadrul blended learning este platforma Google Classroom. Acest studiu de caz explorează utilizarea acestei platforme într-un mediu de învățare hibrid.

Context

Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau” Timișoara este o instituție de învățământ mediu care a implementat blended learning pentru a îmbunătăți experiența de învățare a elevilor săi. În acest scop, profesorii au adoptat platforma Google Classroom ca principală resursă digitală pentru gestionarea cursurilor online și comunicarea cu elevii. Scopul implementării acestei platforme este de a crea o interacțiune fluidă între mediul de învățare fizic și cel online, oferind elevilor posibilitatea de a accesa conținutul didactic, de a participa la activități și de a primi feedback într-un mod ușor și accesibil.

Implementarea Google Classroom: Înainte de a utiliza Google Classroom, profesorii de la Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau” Timișoara au primit instruire și sprijin în utilizarea platformei. Această pregătire a fost esențială pentru a asigura o tranziție lină către utilizarea tehnologiei și pentru a exploata în întregime beneficiile acesteia în procesul de învățare.

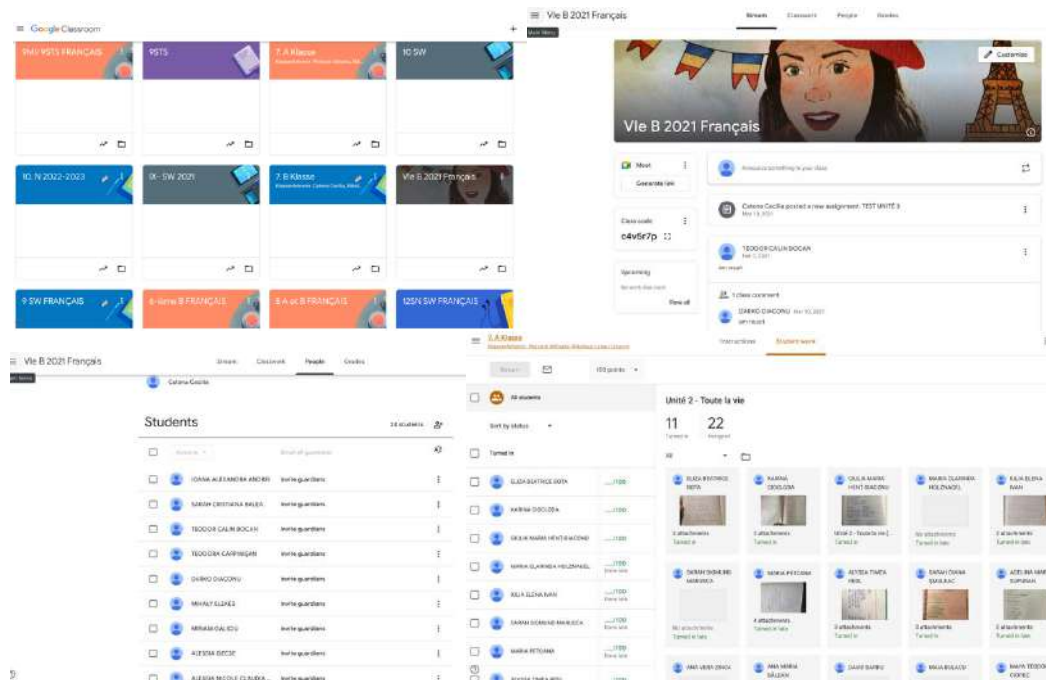
După instruirea inițială, profesorii au creat clase virtuale pe Google Classroom și au adăugat elevii în fiecare clasă corespunzătoare. Aceasta a permis profesorilor să organizeze cursurile și materialele de învățare într-un mod structurat și ușor de accesat de către toți cei implicați.

Profesorii au încărcat resursele educaționale, cum ar fi prezentări PowerPoint, documente Word și fișiere PDF, pe platformă pentru ca elevii să le poată accesa în orice moment. În plus, au creat și distribuit sarcini și teme care trebuiau completate online. Elevii au avut posibilitatea de a trimite lucrările lor prin intermediul platformei, iar profesorii au putut revizui și evalua aceste lucrări într-un mod eficient.

Avantajele utilizării Google Classroom în blended learning: Utilizarea Google Classroom în cadrul procesului de învățare hibrid a adus numeroase avantaje pentru profesori și elevi. Printre acestea se numără:

1. Accesibilitate: Elevii pot accesa materialele și sarcinile de învățare de pe orice dispozitiv conectat la internet, inclusiv telefoane mobile și tablete. Această flexibilitate a permis studenților să studieze și să lucreze în ritmul lor propriu, indiferent de locație.
2. Comunicare eficientă: Google Classroom facilitează comunicarea directă între profesori și elevi prin intermediul unui sistem de mesagerie internă. Astfel, elevii pot pune întrebări și pot primi feedback rapid și personalizat, îmbunătățindu-și astfel procesul de învățare.
3. Monitorizare și evaluare ușoară: Profesorii pot monitoriza și evalua progresul elevilor în timp real prin intermediul platformei. Aceasta permite o urmărire mai atentă a performanței studenților și oferă profesorilor date relevante pentru a adapta instruirea în funcție de nevoile individuale.
4. Colaborare și interacțiune: Google Classroom oferă funcții de colaborare, cum ar fi posibilitatea de a crea documente partajate și de a colabora în timp real. Aceasta încurajează interacțiunea între elevi și permite lucrul în echipă, chiar și atunci când aceștia se află în medii de învățare diferite.

Câteva ilustrări de la cursurile de limba franceză :

Aplicații integrate cu succes în cadrul platformei Google Classroom, datorită compatibilității :

Documente Google <https://www.google.ro/intl/ro/docs/about/> Prezentări Google

<https://www.google.ro/intl/ro/slides/about/>

Padlet www.padlet.com

WordArt <https://wordart.com>

Canva <https://www.canva.com/>

Mentimeter <https://www.mentimeter.com/app>

Book Creator <https://bookcreator.com/>

Wizer.me <https://wizer.me>
GitMind <https://gitmind.com/>
Slido <https://www.sli.do/>
Teleskop <https://teleskop.ro/>

Concluzie: Utilizarea platformei Google Classroom în cadrul blended learning la Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau” Timișoara a demonstrat beneficiile sale semnificative în procesul de învățare. Elevii au avut posibilitatea de a accesa materialele și resursele educaționale în orice moment și de a primi feedback rapid de la profesori. Profesorii au putut să ofere o experiență de învățare personalizată și să urmărească progresul fiecărui elev într-un mod mai eficient. Prin combinarea elementelor tradiționale cu cele online, implementarea Google Classroom în blended learning a îmbunătățit interacțiunea și angajamentul studenților în procesul de învățare și a contribuit la o mai mare eficiență în transmiterea cunoștințelor. Rămâne în continuare, și după revenirea la cursurile cu prezență fizică, un complement educativ important.

Bibliografie :

Monica Halaszi, Horia Corcheș, Mihai Morar, Valentina Todoran, Adriana Matache, Ghid Metodologic pentru predarea disciplinei Educație digitală și abilități media, Proiect: Profesionalizarea carierei didactice PROF Beneficiar : Ministerul Educației POCU/904/6/25/Operațiune compozită OS6.5,66, cod SMIS146587
Google Classroom <https://classroom.google.com> Documente Google <https://www.google.ro/intl/ro/docs/about/> Prezentări Google <https://www.google.ro/intl/ro/slides/about/>
Padlet www.padlet.com
WordArt <https://wordart.com>
Canva <https://www.canva.com/>
Mentimeter <https://www.mentimeter.com/app>
Book Creator <https://bookcreator.com/>
Wizer.me <https://wizer.me>
GitMind <https://gitmind.com/>
Slido <https://www.sli.do/>
Teleskop <https://teleskop.ro/>

Eficientizarea orelor de limba și literatura română prin activități de învățare în completarea celor propuse de manualele alternative

Catrina Gabriela Florica

Colegiul Național Pedagogic „Constantin Cantacuzino” Târgoviște

Manualele alternative de limba și literatura română pentru liceu sunt auxiliare care oferă deschiderea spre alte surse de informare, propunând școlariilor exerciții care îi determină să iasă din contextul formal pentru a se interesa de mediul înconjurător. În ansamblu, aceste auxiliare didactice îndeplinesc funcția de informare, prin selecția cunoștințelor, de structurare a învățării, prin trecerea de la expozeu la exemple și cea de ghidare a învățării, prin activitatea deschisă și creativă a elevului, care poate utiliza propriile experiențe și observații.

Detalierea modului de integrare a elementelor de vocabular (conținut vizat de programa școlară pentru liceu) în structura manualelor alternative și utilizarea acestora din urmă în activitatea didactică m-au determinat să observ că unitățile de conținut propuse dovedesc inadvertențe în prezentare, exersare, aplicații. Ca urmare, formulăm câteva sugestii metodologice privind ameliorarea lucrului cu manualul, la clasele a IX-a și a X-a.

Diversificarea exercițiilor. Pentru fiecare noțiune de vocabular necesară formării deprinderii de exprimare clară și corectă, profesorul trebuie să aplice diferite tipuri de exerciții, corelate cu nevoile de învățare ale elevilor, de vreme ce manualele aflate în uz nu se disting prin diversitatea aplicațiilor vizând respectivele noțiuni. Propunem câteva exemple de exerciții aplicate la clasele a IX-a.

I. **Exercițiile de intervenție** sunt aplicate când profesorul consideră că o informație inițială din manual trebuie completată sau reorganizată.

Exemplu: o listă de sufixe și prefixe selectate din materiale de specialitate, reorganizată de elevi prin respectarea criteriului semantic (*sufixe diminutive, augmentative, prefixe de negație etc.*).

II. **Exercițiile de motivare** presupun argumentarea prin regulă sau motivarea regulii înseși.

Exemplu: formularea justificării scrierii unor cuvinte derivate și compuse (*înnopta, transiberian, dezgoli, termoelectric etc.*).

III. **Exercițiile de diferențiere** presupun recunoașterea, compararea, opunerea trăsăturilor

dinstinctive a două fapte de limbă care, printr-o analogie, creează interferențe. Aceste exerciții se aplică atunci când manualul nu elucidează diferențele dintre diferite fapte de limbă (ex. tipuri de omonime, sinonime).

Exemplu: recunoașterea și separarea cuvintelor formate cu prefixe noi de acelea formate cu prefixoide (*antebelic, antiacvatic, contraatac, autobiografie, hipodrom, policrom, teledurnal etc.*).

IV. Compunerea gramaticală (exercițiul de creație) dezvoltă gândirea creatoare a elevilor și formează deprinderi de realizare a unor conexiuni între forma de exprimare și conținutul de idei.

Exemple:

- a. alcătuirea unui text, de 80-100 de cuvinte, integrând următoarele cuvinte formate cu prefixoide și sufixoide: *biologie, policrom, ecologie, microscop, uniform;*
- b. alcătuirea unui text umoristic, având titlul ***Obiecte casnice***, în care să fie integrate șase cuvinte derivate cu sufixe diminutive.

Aceste tipuri de exerciții au fost exemplificate pentru conținutul *Derivarea cu sufixe și prefixe. Prefixoidele și sufixoidele*, dar pot fi aplicate și pentru celelalte elemente de vocabular studiate în clasele a IX-a și a X-a. Aplicațiile pot fi efectuate prin dirijare frontală, prin activitate independentă sau de grup, folosind fișa de lucru. Rezolvarea sarcinilor de lucru în diadă sau în grup este indicată pentru exercițiile care nu solicită o activitate personalizată.

O metodă de lucru eficientă, care cuprinde sinteze sau cercetări detaliate și, prin urmare, care reglează lucrul cu manualul, este proiectul școlar. Acesta creează oportunitatea sintezei, a selectării, a folosirii informațiilor de specialitate de către elevi. Fiind o metodă alternativă de evaluare, proiectul școlar presupune o notare analitică sau holistică a activității elevilor.

Un proiect cu tema *Aspecte ale limbii române în presa actuală* poate avea ca scop alcătuirea unui glosar de neologisme folosite în presa actuală și inventarierea unor abateri de la exprimarea standard în textele publicistice (pleonasmul, confuzia paronimică, folosirea inadecvată a neologismelor). Obiectivele unei astfel de activități la clasă sunt conștientizarea abaterilor de la normele limbii actuale pentru evitarea acestora și dezvoltarea capacității de receptare a textelor nonliterare frecvente în realitatea cotidiană. Produsele muncii de cercetare a elevilor vor fi analizate, comparate și comentate, apoi pot fi inserate în revista școlii sau să se constituie într-o broșură pentru uzul elevilor, păstrată în biblioteca instituției/clasei.

Propunem și alte teme pentru eventuale proiecte școlare concepute ca forme de ameliorare a conținutului manualelor : *Folosirea derivatelor și a compuselor în textele literare pentru copii/in textele despre copilărie și aventură/în textele despre joc, joacă; Neologismele în limbajul tinerilor; Conotație și denotație în proverbele românilor; DOOM 3- scrierea cuvintelor derivate și compuse; DOOM 3- variante lexicale acceptate.*

De asemenea, propunem ideea unui curs opțional, care poate fi numit *Limba română- normă și abatere*, profesorul având posibilitatea să asigure acel caracter practic- aplicativ al lecției de limba română în predarea noțiunilor de vocabular și/sau a celorlalte fapte de limbă vizate de programa școlară.

Concluzionând, diversitatea manualelor școlare nu trebuie să creeze deusolare, ci să îi ofere profesorului posibilitatea de a utiliza un manual potrivit clasei la care predă și personalității sale didactice și care să asigure dezvoltarea competențelor prevăzute de programa școlară. Evident că astfel de analiză invită la schimbare, la o atitudine pozitivă față de valorile civilizației moderne, la nevoia de a abandona șablonul pentru a promova creativitatea.

Bibliografie:

1. *Programa școlară limba și literatura română*, clasa a IX-a, ciclul inferior al liceului, București, 2009.
2. *Programa școlară limba și literatura română*, clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, București, 2009.
3. Goia, Vistrian, *Didactica limbii literaturii române*, Editura Napoca Star, Cluj- Napoca, 2001.
4. Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2008.
5. Sâmișăian, Florentina, *O didactica a limbii si literaturii romane. Provocari actuale pentru profesor si elev*, Editura Art Grup Educațional, București, 2014.

RESURSA EDUCATIONALA DESCHISA

Prof. Căndea Margareta
Școala Gimnazială Dumbrăvița,
Jud Timiș

Clasa I

Disciplina: CLR

Competența specifică :

2.2. Transmiterea unor informații prin intermediul mesajelor simple

„ Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.”

Gaston Mialaret

În cadrul unui sistem de instruire supus unor schimbări continue metodologia se cere a fi suplă, permisivă, flexibilă. Sarcina unei activități moderne de predare nu este de a da gata un sistem de cunoștințe pentru a fi transmis elevului, ci de a-i transmite bazele și metodele autoformării lui pentru o viață și în special pentru acea perioadă când nu se va mai putea sprijini pe educatorul său.

Acest obiectiv poate fi atins de către dascăl apelând la tactul său pedagogic, la capacitatea sa de a alege, de a adapta și aplica variatele metode de învățământ.

Preocupată fiind de rolul strategiilor didactice interactive, după parcurgerea unui studiu teoretic corespunzător, am selectat și aplicat la clasă, pe lângă metodele clasice, o serie de metode moderne, pentru că mi s-a părut că le pot fructifica și la clasele mici (clasa I și cls. a II-a)

a) EXEMPLUL I: metoda „Mozaicul”- metodă ce face parte din categoria celor de predare - învățare interactivă în grup.

La clasa I-„Mozaicul” l-am aplicat pentru unitatea tematică „Iarna”, după cum urmează:

Etape și faze:

- Alegerea temei și a subtemelor: IARNA
 1. Aspecte ale vremii în timpul iernii
 2. Ce fac plantele și animalele în timpul iernii
 3. Jocuri de iarnă
 4. Sărbători de iarnă
 5. Ghicitori, poezii despre iarnă
 6. Peisaje-imagini
- Organizarea colectivului de elevi în echipe de învățare: s-au format patru echipe cu câte șase elevi fiecare. Elevii fiecărei grupe au primit un număr de la 1 la 6, apoi s-au preluat subtemele în funcție de indicativul numeric. S-a acordat timp pentru studiu individual o săptămână = faza independentă. În urma acestei faze elevii devin așa zii „experți”.

- Constituirea grupelor de experți- elevii cu numărul 1 vor forma o echipă. La fel și cei cu numerele 2,3,4,5 și 6.Urmează faza discuțiilor în grupul de experți pe baza materialelor selecționate.S-au întocmit fișe cu ideile discutate denumite ca fiind = "fișe expert"
- Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare-faza raportului de echipă
Fiecare „expert”,întors în echipa inițială,împărtășește din cele descoperite în mod independent ,dar și din cunoștințele însușite de la ceilalți „experți”.
- Evaluarea Elevii au enunțat ideile cu care s-au îmbogățit în urma acestui experiment. (la respectiva dată ei cunoșteau doar 12 litere). Eu le-am notat pe foi de flipchart (separat pentru fiecare echipă). Astfel s-au obținut 6/șase postere noi care au demonstrat că roadele efortului colectiv sunt considerabile. Fiecare echipă a reprezentat apoi printr-un desen rezultatul muncii sale și au adăugat cuvinte (cu litere de tipar) potrivite studiului făcut.

În încheiere am anunțat numărul ideilor propuse spre consemnare de către fiecare grupă:

Echipa I - 23 propoziții

Echipa III - 12 propoziții

II - 20 propoziții

IV - 16 propoziții

Concluzii:

Se observă așadar rezultate foarte strânse. Elevii au ascultat cu interes noutățile ce li s-au prezentat. Au știut să coopereze în realizarea sarcinilor propuse și au încercat să găsească cea mai potrivită cale de a se face înțeleși atunci când au împărtășit celorlalți colegi câte ceva din cele studiate în mod independent.

Elevii și-au dat seama că au avut spor în culegerea informațiilor necesare datorită lucrului în echipă. Au fost încântați că au putut lucra într-un mod mai liber, mai atractiv, fără să fie nevoiți să păstreze liniștea deplină ca la orele tradiționale (pe parcursul muncii în echipă – în faza discuțiilor de grup – fiind permis zumzetul specific acestei etape).

Avantajele metodei Mozaic

Strategia mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităților de ascultare,vorbire,cooperare,reflectare, gândire creativă și rezolvarea de probleme.

Un alt avantaj al acestei metode constă în faptul că prin modul de organizare contribuie la întărirea coeziunii grupurilor, la îmbunătățirea comunicării.Ierarhiile dispar deoarece fiecare are câte ceva de spus.Elevii sunt învățați să ofere și să primească ajutor.

Resursele /Instrumentele utilizate au fost:texte cu informații specifice, calculatorul/ ppt – IARNA, videoproiectorul, Dicționarul De Sinonime, Dicționarul Explicativ Al Limbii Române, flipchart,surse media, fișe de lucru;link-uri de sprijin au fost:

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/iarna-ppt>

<https://www.twinkl.ro/resource/semnele-venirii-iernii-prezentare-powerpoint-ro1-mem-19>

<https://www.twinkl.ro/resource/ro-t-t-17185-winter-information-powerpoint-romanian>

<https://www.youtube.com/watch?v=C7Qi220MEvQ>

<http://www.nicepps.ro/prezentare-powerpoint-iarna-n-rom-nia-24369.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=8N2Acl7LCfo>

Pentru a-și susține raportul realizat elevii au folosit fotografiile, desene, fișe și tabele, dând dovadă de competiție în prezentarea materialului pregătit.

b) EXEMPLUL II:

Tehnica Lotus – presupune deducerea de conexiuni între idei pornind de la o temă centrală. Tema centrală determină alte 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemenea petalelor florii de nufăr. Cele 8 idei secundare sunt trecute în jurul temei centrale, urmând ca apoi ele să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr.

La clasa I am aplicat tehnica Lotus pentru tema „Animalele sălbatice din România”.

Etape parcurse:

I Pe o coală pentru flip-chart am construit diagrama specifică;

II În centrul diagramei am scris tema propusă;

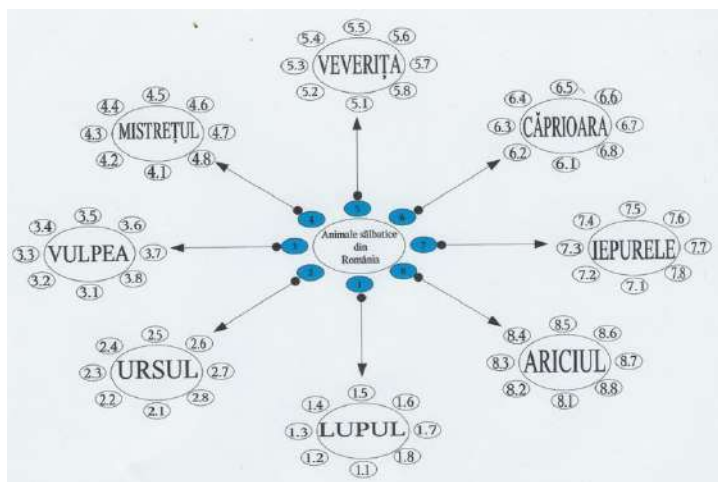
III Elevii, împreună cu învățătorul, au hotărât ca în cele 8 „petale” (cercuri), ce înconjoară tema centrală, să notăm următoarele animale sălbatice:

- 1) lupul
- 2) ursul
- 3) vulpea
- 4) mistrețul
- 5) veverița
- 6) căprioara
- 7) iepurele
- 8) ariciul

Tot acum am împărțit colectivul în 8 grupe a câte 3 elevi fiecare.

IV Ideile secundare propuse devin teme centrale pentru următoarele 8 „petale”. Aici, fiecare grup, în urma consultării în echipă, au stabilit că ar dori să enumere informații pentru temele amintite după cum urmează:

- 1.1 – înfățișare
- 1.2 - hrană
- 1.3 – adăpost
- 1.4 - foloase/pagube
- 1.5 - puii lor
- 1.6 - asemănări/deosebiri cu alte viețuitoare
- 1.7 – ghicitori
- 1.8 – curiozități

Fiind clasa I am dat timp de căutare, selectare și de decupare de imagini corespunzătoare ideilor tematice enumerate. Astfel am realizat un poster, în imagini, potrivite temelor, lipind pentru fiecare petală a nufărului imaginea reprezentativă ideii stabilite în timpul muncii în echipă.

Avantajele Tehnicii LOTUS

Tehnica Lotus stimulează munca colaborativă în echipă și efortul creativ al fiecărui membru al grupului în soluționarea sarcinii date. Elevii au lucrat cu deosebită plăcere mai ales că s-au constituit grupurile în mod preferențial.

Această modalitate de lucru stimulează și dezvoltă capacități ale inteligenței lingvistice, ale inteligenței interpersonale, ale inteligenței intrapersonale, ale inteligenței naturaliste, ale inteligenței sociale.

Resursele / Instrumentele utilizate: flipchart, imagini, ppt, calculator, videoproiector, foi colorate, texte tipărite, suport vizual- sursa online

<https://www.slideshare.net/nicoaracornelia/animale-salbatice-din-romania-1>

<https://www.slideserve.com/kiona/animale-salbatice-din-romania>

<https://www.youtube.com/watch?v=pxznGLSwk38>

<https://www.youtube.com/watch?v=B7mijd8QDvw>

<https://ro.pinterest.com/pin/589197563719720146/>

<https://www.youtube.com/watch?v=7G14lzYoS8c>

https://www.youtube.com/watch?v=1Sx7x-W_obE

<https://www.youtube.com/watch?v=meoS12tjO94>

Metodele și tehnicile prezentate au imprimat activităților desfășurate un caracter interactiv, au stimulat în mod deosebit interesul elevilor pentru studiu, într-un format aparte. Munca în echipă a determinat crearea unui climat mai puțin încordat, mai amical, elevii dând randament maxim.

Având în vedere temele studiate putem observa că ele pot deveni subiecte de interes și în studiul altor discipline. De exemplu tema "IARNA" o putem aborda nu numai la Comunicare în limba română ci și la Științe, Muzică și mișcare, AVAP.

A doua temă abordată ("Animalele sălbatice din România") va fi extrem de interesantă dacă va fi studiată și la Științe, Geografie, Muzică și mișcare, AVAP. (link-urile atașate susțin această idee).

FACTORI ȘI ACTIVITĂȚI CARE FACILITEAZĂ COEZIUNEA GRUPULUI

*Prof. Svetlana Ceapă
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați*

Copilul se formează și se dezvoltă psihic, în cadrul unei instituții de învățământ, într-un grup social cum este clasa. Structura clasei de elevi, ca grup socio-educativ, este definită de interrelațiile ce se constituie între membrii ce o compun: relații de tip formal și informal care la rândul lor îmbracă mai multe forme: relații de comunicare manifestate în schimbul de idei, păreri, convingeri, concepții și în rezolvarea unor probleme, fapt care favorizează coeziunea grupului; relații de cunoaștere și intercunoaștere a trăsăturilor de voință și caracter, a comportamentului; relațiile afectiv-simpatetice de preferință: de respingere sau de indiferență, care pot stimula sau perturba starea de spirit și randamentul grupului.

Grupul social reprezintă un ansamblu de indivizi între care există relații bine definite și în care fiecare individ are conștiința apartenenței la grup. Membrii unui grup au o anumită structură, funcționează după unele reguli prestabilite, au interese comune și urmăresc realizarea unor scopuri specifice, bine delimitate.

Coeziunea grupului reprezintă integrarea membrilor într-o unitate funcțională și este expresia capacității de a stabili legături cât mai strânse între aceștia. Există mai multe tipuri de coeziune: coeziunea normativă și culturală care se raportează la atitudinile comune, la ritualuri, la normele și valorile sociale; coeziunea funcțională ce se referă la modul de funcționare al grupului și depinde de organizarea adoptată de rețelele de comunicare, de statute, de natura sarcinilor, de gradul de ajustare a resurselor în raport cu activitățile întreprinse; coeziunea socioafectivă ce corespunde afinităților dintre membrii grupului.

Factorii ce influențează coeziunea grupului sunt:

- ✓ intercunoașterea - calitatea adeziunii fiecărui membru la grup depinde de gradul și obiectivitatea cunoașterii reciproce a membrilor, al încrederii reciproce;
- ✓ asimilarea normelor valorilor, obiectivelor și a scopului comun - diversitatea membrilor grupului face imposibilă identitatea scopurilor personale, de aceea se colaborează la construirea unui sistem de norme și valori ce conferă identitate grupului;
- ✓ comunicarea și cooperarea între membrii grupului;
- ✓ personalizarea clasei - aranjarea mobilierului, decorarea clasei cu lucrări ale elevilor, preluarea unui nume la care aderă toți;

- ✓ planificarea de comun acord a activităților extrașcolare;
- ✓ rezolvarea imediată a problemelor prin recursul la reguli și prin dezvoltarea comunicării asertive;
- ✓ stilul de conducere adoptat;
- ✓ succesul grupului și amenințarea externă.

Implicațiile coeziunii grupului la nivel individual sunt: încurajarea învățării active; stimularea motivației pentru învățare cu și de la ceilalți; facilitarea autocunoașterii, dezvoltarea stimei de sine pozitive; formarea competențelor de comunicare eficientă; dobândirea unor strategii optime de rezolvare a conflictelor; dezvoltarea sentimentelor de adeziune și integrare în grup; adoptarea unor comportamente prosociale.

Învățământul modern promovează o metodologie axată pe acțiunea, pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Pentru facilitarea intercunoașterii și întăririi coeziunii grupului pot fi propuse diverse activități, precum:

I. Activități de dinamizare a grupului și facilitare a intercunoașterii.

- ✓ Nu vreau să mă laud, dar
- ✓ Descifrarea numelui
- ✓ Blazon (Elevii primesc câte o foaie, scriindu-și numele în partea de sus. Restul foii va fi împărțit în patru părți egale, fiecare reprezentând câte un spațiu vital de viață. Utilizând numai simboluri, elevii își vor ilustra în cele patru sectoare anturajul, familia, aspirațiile, Se comentează blazoanele realizate.)
- ✓ Dacă aș fi aș fi

II. Activități de stabilire a regulilor grupului:

- ✓ Regulile din insula pustie

III. Activități de conștientizare a efectelor marginalizării:

- ✓ Eticheta (Fiecare elev va primi câte o bulină colorată pe care o va lipi pe frunte. Vor fi câte 4-5 buline de aceeași culoare. Elevul nu știe culoarea bulinei sale, dar le vede pe ale celorlalți. Prin mijloace nonverabile trebuie să se grupeze pe culori. O singură persoană are culoare fără corespondent.)
- ✓ Forțază cercul (Se formează un grup de 6-7 elevi care se țin strâns de mână și stau umăr la umăr. Un alt elev numit persoana nedorită încearcă să pătrundă în cerc fără să-i lovească pe ceilalți sau să le vorbească. Se discută aspectele legate de persoana nedorită, precum și despre sentimentul de a aparține unui grup).

IV. Activități de dezvoltare a cooperării și colaborării:

- ✓ Enigma
- ✓ Casele

V. Activități de conștientizare a identității grupului:

- ✓ Ghemul (Elevii aruncă un ghem de la unul la altul, păstrând câte un fir de legătură în mână. Un elev renunță la firul din mână).
- ✓ Statuia grupului (Un elev se așează într-o poziție precum o statuie, altul face o modificare a poziției colegului și se așează cum dorește, păstrând contactul cu acesta. Fiecare membru al grupului aduce o îmbunătățire statuii după care se alătură construcției).

VI. Alte tipuri de activități:

- ✓ Ateliere de muzică, pictură și artă meșteșugărească
- ✓ Expoziții și concursuri tematice
- ✓ Excursii
- ✓ Spectacole și serbări

Comportamentele de tip comunicativ și interacțional nu pot fi apreciate pe baza câtorva observații, ci se dovedesc a fi relevante atunci când se regăsesc în mod constant într-o diversitate de situații relaționale. Alternarea, în mod judicios, a activităților școlare cu activitatea extrașcolară, permite diversificarea registrului metodologic și lărgirea celui comunicațional.

Relațiile interpersonale influențează educația elevilor de a se adapta la ceea ce este nou și frumos în lumea în care trăiesc și de a-i lăsa să strălucească prin ceea ce știu, prin ceea ce fac și prin ceea ce sunt.

BIBLIOGRAFIE:

1. Emil Stan, *Managementul clasei de elevi*, Editura Teora, București, 2003;
2. Ion Boboc, *Psihosociologia organizațiilor școlare și managementul educațional*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2002;
3. Mariana Dragomir, *Managementul activităților didactice. Eficiență și calitate*, Editura Erodidact, Cluj-Napoca, 2002;
4. Virgil Frunză, *Elemente de metodologie a instruirii*, Editura Muntenia, Constanța, 2004.

Evaluarea-cale practică de îmbunătățire a performanțelor elevilor

Evaluarea trebuie să contribuie la motivarea activității elevului și să furnizeze profesorului diagnoze și prognoze asupra activității didactice. Recomandăm în continuare câteva modalități prin care evaluarea poate contribui la îmbunătățirea performanțelor elevilor:

- Aplicați metode și instrumente cât mai variate de evaluare. Anterior, explicați elevilor aceste metode și simulați evaluarea prin câteva exemple.
- Analizați rezultatele testelor, discutând metodele posibile de rezolvare, greșelile tipice, modalitatea de acordare a notelor.
- Dacă rezultatele unui test nu sunt conforme cu așteptările dumneavoastră sau ale elevilor, repetați testul într-o formă echivalentă la un interval scurt de timp și fixați nota finală prin medie ponderată. În acest fel, puteți verifica fidelitatea testului și acordați elevilor posibilitatea unei a doua șanse.
- Alternați metodele de evaluare spontane (examinare orală, lucrări neanunțate) cu metode planificate. Nu faceți publică o regulă de succesiune a elevilor pentru examinarea orală!
- Folosiți metoda observării sistematice pe o perioadă mai mare de timp pentru a impulsiona activitatea elevilor.
- Încurajați elevii să vorbească despre activitatea pe care o desfășoară. Întrebați-i de ce au luat o anumită decizie în rezolvare. Adresați-le întrebări care să-i facă să gândească, să prezinte un raționament. În acest mod puteți descoperi unde s-a produs neînțelegerea.

Limbaș și vocabular

Toate aspectele legate de limbaj și de vocabular sunt esențiale pentru succesul elevului la teste. În activitatea de rezolvare a unei probleme, elevii trebuie să recunoască simbolurile, să relaționeze aceste simboluri cu imagini și cuvinte. Ei trebuie să înțeleagă conținutul unui test adresat lor indiferent de forma în care este prezentat. Se pot lua în considerare următoarele aspecte:

- Se poate întâmpla ca un elev să răspundă greșit numai din cauză că limbajul folosit în enunț îi este nefamiliar. Stimulați elevii să abordeze sarcini variate, chiar dacă acestea apar în contexte neobișnuite.

➤ Adesea elevii nu realizează că materialul din test este similar celui întâlnit în activitatea la clasă. Este important să fie conștientizată ideea că aceleași exerciții și probleme pot apărea în diferite forme.

➤ Terminologia utilizată în diferite teste standard poate fi diferită de cea utilizată în mod curent în clasă. Utilizați cât mai frecvent denumiri și/sau definiții echivalente.

➤ Unele confuzii pot fi generate de utilizarea unor cuvinte cu sensuri multiple sau cu sensuri diferite în cotidian față de sensul matematic. Identificați și evidențiați situațiile respective.

➤ Apariția unui enunț formulat ambiguu poate avea consecințe nefaste pentru un elev aflat în emoțiile unui examen. Pentru a preîntâmpina această situație:

- propuneți enunțuri incomplete și cereți elevilor să le completeze;
- propuneți enunțuri discutabile și cereți elevilor să le interpreteze;
- conduceți elevii spre formarea unei strategii de abordare a unor astfel de situații.

Exemplele și modelele pot ajuta, dar este mai important să se furnizeze criterii detaliate care vor fi utilizate pentru a evalua. Toate criteriile trebuie abordate într-o rubrica de punctare.

Observațiile sunt o componentă importantă și pot fi folosite pentru a oferi elevilor feedback pentru a îmbunătăți performanța. Profesorii și elevii pot folosi atât observațiile. Poate exista feedback de la egal la egal la elevi. Ar putea exista o listă de verificare sau un număr pentru a înregistra rezultatele elevilor.

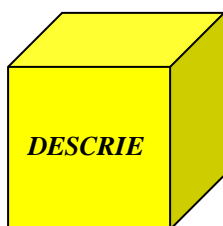
Scopul învățării bazate pe competențe ar trebui să fie de a îmbunătăți ceea ce elevii au învățat, nu doar de a-i face să-și amintească fapte. Următoarele șase tipuri de activități oferă puncte de plecare bune pentru evaluări în învățarea bazată pe competențe.

Fișa de evaluare –matematică

Fracții ordinare

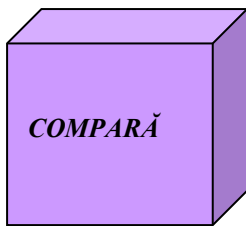
<<METODA CUBULUI>>:

1)

Describe tipurile de fracții ordinare cunoscute

2)

Pentru fiecare desen scrieți fracția reprezentată:

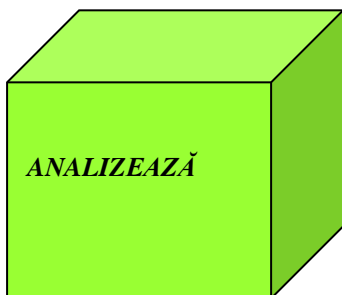

a)

b)

c).....

3)

Alegeți din mulțimea de mai jos:

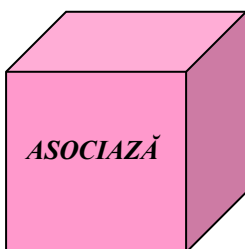
$$A = \left\{ \frac{23}{19}, \frac{211}{301}, \frac{2003}{2004}, \frac{1}{7}, \frac{37}{37}, \frac{194}{1}, \frac{801}{830}, \frac{0}{9}, \frac{43}{34} \right\}.$$

fracțiile subunitare.....

fracțiile echiunitare.....

fracțiile supraunitare.....

4)

Asociați litera cu valorile naturale ale lui x pentru care fracțiile:

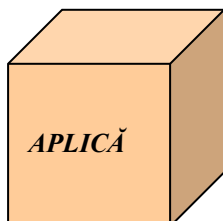
a) $\frac{11}{x}$;

b) $\frac{12}{x+3}$; sunt egale cu 1.

c) $\frac{x-2}{8}$;

9
11
10

5)

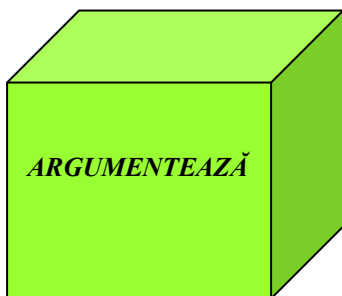

Determinați numerele naturale x pentru care fracțiile:

a) $\frac{x+6}{4}$; b) $\frac{2x+5}{20}$; c) $\frac{3x-2}{5}$; d) $\frac{x^2}{7}$. sunt subunitare,

supraunitare sau echiunitare.

6)

Precizați dacă următoarele fracții sunt supraunitare, echiunitare sau subunitare

a) $\frac{2^{30}}{3^{20}}$ b) $\frac{5^{20}}{3^{30}}$ c) $\frac{4^{20}}{8^{10}}$ d) $\frac{8^{16}}{16^{12}}$ e) $\frac{27^{10}}{25^{15}}$ f) $\frac{2^{75}}{5^{30}}$

Bibliografie:

Stoica, M., Pedagogie și psihologie, Editura Gheorghe Alexandru, 2001
Matematica ,clasa aV a, Editura Paralela 45

GOOD PRACTICES IN TODAY'S CLASSROOM

ASSESSING STUDENTS THROUGH ERASMUS+ PARTNERSHIPS

Chelariu Estera, Colegiul Național Iosif Vulcan, Oradea

The different changes in today's society at social, economic and educational levels to name just a few prove the need of using digital technology in our job as teachers. And Erasmus+ projects offers us the best opportunity to do so.

Between May 8 and 12, 2023, our school hosted an Erasmus+ interschool exchange mobility with Agrupamento de Escolas de São Martinho do Porto, from Portugal. The undertaken job shadowing activities were diverse and interesting for the six students and two Portuguese teachers.

The impressions, results of this week were translated into various student products with the help of apps like VOKI EDUCATIONAL (speaking avatars for education has the ability to make us communicate our lessons in a new exciting way, to interact with our students disguised as characters similar to the ones they admire such as educators, mentors, and experts, taking students through scientific, literary, historical and analytical discoveries), MY STORYBOOK (a platform ideas with stories to use in the classroom to make the lessons engaging and to ensure that the students learn in a different manner), CANVA (a graphic design tool that works to simplify the process of digital design (one may learn how to use it to create anything, from social media images, videos and gifs to posters, websites, booklets to multimedia presentations), MAKEBELIEFSCOMIX (used to write the story of the Erasmus week in the form of comics), and the most liked app of all, ACTIONBOUND (an app for doing a treasure hunt through city). These apps, skills and knowledge were acquired by me as as a result of attending an Erasmus+ teacher

training course in Tenerife, 24th – 28th April 2023, within the scope of our Accreditation Erasmus+ 2022-1-RO01-KA121-SCH-000061728. Obviously, it was quite fun to teach my students to use them and to show them that learning English could be very fun.

Below are some impressions of the students:

FAVORITE ACTIVITY

'The chemistry experiments were my favorite. The colors from the pH identification reactions and the chemical volcano were very interesting.'

'Friday activity, because it made us even more connected with each other and it was very fun trying to be the first team finishing the task. Also made us have another opportunity to spend even more time exploring the city.'

INTERACTION WITH ROMANIAN STUDENTS:

'It was awesome because they are very kind, helpful and sweet. They helped us having one of the best weeks of our lives by suggesting activities and spots to visit, transporting us from some place to another....'

'It was amazing, they were very friendly and helpful with everything. It was good to practice our English.'

HOW WOULD YOU DESCRIBE THIS WEEK?

Friendly, systematically and a bit challenging (loved it)

Incredible, animated and interactive

When you have such feedback, it goes without saying that this will not be a singular experience, that cultural openness to other countries is one of our priorities. And how could we say NO to learning English in such a non-formal context, how could we not be open to initiating partnerships with foreign schools ? Is there a better way to evaluate my students' level of English than these perfect opportunities to learn about languages, history, traditions, other educational school systems?! NO. (Good) practice makes perfect.

Creativitatea profesorului-premisa pentru calitatea și eficiența demersului didactic

**profesor Chelaru Elena-Lia
Școala Gimnazială Nr.10 Bacău, județul Bacău**

Termenul de *creativitate* își are originea în latinescul *creare = a naște, a crea, a zămisli*.

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim, în primul rând, la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem *imaginație, visare, fantezie*, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei. Fiind un termen foarte cunoscut, fiecare dintre noi știm câte ceva despre creativitate. Artiștii, oamenii de știință, profesorii, toți ne-au format o imagine despre ce înseamnă să fii creativ.

În ceea ce privește domeniul învățării, creativitatea procesului didactic depinde de măsura în care cadrul didactic reușește să își motiveze din punct de vedere intelectual și, în același timp emoțional, propriii elevi. De la organizarea spațiului educațional și până la proiectarea didactică, întregul demers poate crea premisa declanșării unui act creativ în esența sa. Creativitatea reprezintă o stare de spirit, un mijloc prin care privim spre nou și necunoscut, o modalitate de a formula probleme și de a găsi soluții la acestea, de a crea opere durabile și chiar de a-ți trăi propria existență. Cadrul didactic rămâne, și în acest demers al stimulării factorului creativ, axul central, deoarece, prin tot ceea ce întreprinde, poate pune bazele unei solide dezvoltări în plan psihic și fizic. Privit ca facilitator al transferului de informații, acesta trebuie să facă apel la acele pârghii prin intermediul cărora „învățăcelul”, subiectul învățării noastre, să își poată depăși limitele și obstacolele întâlnite de-a lungul experiențelor de învățare. Inovația în actul didactic trebuie să o ofere dascălul. El are datoria de a stimula la copii creativitatea, de a genera în interior convingeri, de a le îndruma pașii în descoperirea marilor enigme ale lumii. Numai în acest fel, ne putem cunoaște elevii, le putem crea premisa unei ample dezvoltări bazate, în special, pe efortul coroborat al celor mai importanți actori ai actului didactic: elevul și profesorul său. Întregul demers didactic trebuie să se centreze pe o bună relaționare, pe flexibilitate în învățare și pe corelația dintre cunoștințe și gradul acestora de aplicabilitate în realitatea înconjurătoare. Învățarea creativă este un proces evolutiv, bazat pe receptivitatea față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare sau operaționalizare, accentuându-se realizarea conexiunilor dintre sensuri și solicitându-se o profundă și autentică implicare intelectuală, afectivă, psihomotorie și volițională.

Creativitatea profesorului este o condiție esențială pentru un proces instructiv-educativ eficient. Este premisa pentru calitatea și eficiența demersului didactic. În educație, astăzi, se tinde spre formarea de cadre didactice creative, capabile să dezvolte la elevi o gândire originală, creativă și o educație completă. Aceasta înseamnă flexibilitate, independență și deschidere spre nou a cadrului didactic. Profesorul creator are următoarele trăsături: îmbinarea judicioasă a muncii practice cu cea teoretică, motivație, un angajament puternic, imagine de sine pozitivă, ținerea pasului cu noutățile, flexibilitate, toleranță față de dogmatism, capacitate de imaginație și intuiție. Profesorul creativ oferă învățarea autoinițiată, atmosfera neautoritară, îi încurajează pe elevi să învețe suplimentar, încurajează procesele gândirii creative. Aceasta înseamnă că el îi

îndeamnă pe copii să caute noi conexiuni, să facă presupuneri nebănuite, să emită idei, să perfecționeze ideile altora și să orienteze aceste idei în direcții noi. El încurajează elevul să jongleze cu elemente ce par a nu fi corelate, să exprime teorii care par a fi ridicole, să formuleze teorii greu de crezut, să combine materialele și noțiunile în modele noi și neașteptate.

O condiție esențială ce trebuie realizată la lecție pentru înfăptuirea cerințelor creativității este instaurarea unui climat favorabil unei conlucrări și colaborări reciproce între dascăli și elevi, climat caracterizat printr-o tonalitate afectiv-pozitivă de exigență și înțelegere, de responsabilitate. Nu mai puțin importantă este stimularea efortului personal al elevului și stimularea acestuia de a aduce o contribuție proprie, de a fi original, creativ, inventiv. Dascălii creativi determină avântul creativității elevilor lor fără eforturi speciale. Are loc transferul setului de valori proprii creativității de la profesori la elevi, fenomen urmat de automodelarea copilului în funcție de atitudinile și convingerile devenite între timp „ale lui”. Activitatea didactică este eficientă dacă este o activitate nouă, dacă asigură adaptarea proiectului pedagogic la situația reală, concretă a clasei și a câmpului psihosocial, care se află într-o dinamică permanentă. Este esențial pentru procesul de învățământ ca profesorul însuși să fie capabil de a se manifesta creativ în toate demersurile activităților didactice, cu o atitudine pozitivă față de opiniile elevilor. Astfel, educatorul nu poate fi un simplu funcționar, ci un om care știe că are o vocație și o misiune. El trebuie să se identifice cu idealul cultural-educativ și să trăiască autentic în valorile acestuia. El trebuie să devină un model cultural capabil să interpreteze corect valorile de informații și să le transmită prelucrate prin modalități de acțiune pertinente, determinând în rândul tineretului conduite creative valabile pentru societatea actuală și viitoare. Profesorul are rolul de a crea un mediu ambiant, plăcut în spațiul unde își desfășoară activitatea, dar și util, pentru a stimula gândirea elevilor, pentru a-i face să fie curioși, să pună întrebări și să caute răspunsuri. În predarea oricărei discipline școlare se pot aplica metode și exerciții practice pentru stimularea creativității elevilor. Metodele și exercițiile nu sunt miraculoase, dar efectul poate fi.

Comportamentele creative se pot dezvolta evitând desfășurarea activităților după aceleași tipicuri, folosind în schimb spontaneitatea, fantezia constructivă, cutezanța, asimilarea noului prin antrenarea imaginației și a inteligenței, aducerea de informații la zi în specialitate, prin cercetare. Atmosfera creată în clasă de către profesor constituie un factor care influențează comportamentul de învățare al elevului. Instaurarea unui climat favorabil unei conlucrări fructuoase între profesori și elevi, a unui climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă, pozitivă, de exigență și înțelegere, de responsabilitate, reprezintă o condiție principală ce trebuie realizată la lecție. Profesorul creativ oferă posibilitatea elevilor de a-și spune părerea într-o atmosferă neautoritară, promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, întărește constant convingerea elevilor că pot emite idei valoroase, antrenându-i în procesul de evaluare, comunicându-le criteriile de evaluare și oferindu-le timpul necesar exersării propriilor capacități. Profilul de competențe al profesorului se redimensionează și capătă noi valențe, depășind optica tradițională, prin care el era doar furnizor de informații. În organizarea învățării, el devine un coparticipant, alături de elevi, în activitățile desfășurate. Dimensiunile procesului de învățământ

capătă, în cazul strategiilor de lucru în echipă, valențe formative și formatoare, încurajând progresul individual și colectiv.

Deci, creativitatea poate fi considerată ca fiind capacitatea completă care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în plan social.

Creativitatea este o nevoie socială. Provocările lumii moderne impun soluții creative.

C. Rogers consideră că adaptarea creativă este singura soluție pentru a ține pasul cu schimbarea. Pentru a se adapta la realitățile noi, cadrul didactic trebuie să-și cultive aptitudinile creative, să-și activeze resursele interne care acționează favorabil asupra propriei creativități și să stimuleze creativitatea elevilor pe care îi formează. Toate acestea subliniază rolul esențial pe care îl are creativitatea profesorului și care reprezintă un factor esențial ce asigură calitatea și eficiența demersului didactic.

BIBLIOGRAFIE

1. Cristea, S., *Dicționar de termeni pedagogici*, E.D.P., București, 1998
2. Moraru, I., *Știința și filosofia creației*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995
3. Roco, M., *Creativitate și inteligență emoțională*, Ed. Polirom, Iași, 2004.

Job Shadowing - Consolidarea cooperării în instruirea VET la nivel internațional

Prof. Dr. Ing. Chelbea Cristina Ștefania
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești

Am avut oportunitatea de a participa timp de o săptămână, în Portugalia, în perioada 17 – 23 octombrie 2021, la activități de tip job shadowing / internship, în cadrul Programului Erasmus+ 2019-1-RO01-KA102-062279 "EuroVET - Competențe Europene pentru Educație și Formare de Calitate în VET", alături de alți 5 profesori din școlile partenere ale consorțiului, al cărui coordonator este Liceul Tehnologic "Duiliu Zamfirescu" din Dragalina. În același timp, elevii Liceului Tehnologic de Industrie Alimentară din Fetești au efectuat stagii de practică la operatorii economici din Montijo, în specialitatea studiilor lor - Tehnician în Gastronomie.

În cadrul stagiului de formare/observare am efectuat o vizită de lucru la sediul instituției EPM-AFPDM (Școala Profesională din Montijo) care a constat în prezentarea tuturor participanților, turul cabinetelor, laboratoarelor și atelierelor de pregătire practică, cu scopul de a cunoaște organizația, dotările materiale ale acesteia și activitățile specifice de formare. Cadrele didactice au prezentat calificările domeniilor Turism și Alimentație, Servicii, Tehnic și TIC, furnizate în sistemele de educație și formare din Portugalia și România, realizând o analiză a structurii programelor de formare respective din punctul de vedere al proiectării și implementării curriculare. Participarea la atelierul de lucru "Pregătirea practică în sistemele de învățământ și formare profesională din Portugalia și România pentru calificări în domeniile Turism și Alimentație Publică, Servicii, Tehnic și TIC" a constat în realizarea unei analize comparative între cele două sisteme educaționale, privind programele de formare ale elevilor prin stagiile de practică.

Școala Profesională Montijo

O altă activitate de formare foarte interesantă a fost vizita de lucru la centrul de formare al profesorilor CENFORMA – <https://www.cenforma.net/> unde ni s-a prezentat sistemul de învățământ profesional și tehnic portughez care este diferit de cel românesc din punctul de vedere al nivelului calificării la finalizarea anilor de studiu. Astfel, absolvenții portughezi de învățământ profesional și tehnic obțin nivelul 4 de calificare, comparativ cu absolvenții români, care obțin nivelul 3 de calificare.

Tot la Școala Profesională din Montijo am participat la workshop-ul ”Elaborarea documentelor suport pentru tutorii de practică”, subiectul principal al discuției fiind ”Metoda de învățare prin proiecte la disciplinele tehnologice”. S-a discutat și analizat această metodă, fiind prezentate exemple de bune practici în care este aplicată metoda învățării prin proiecte și valențele formative pe care le are în sistemul de educație și formare VET.

Toate activitățile la care am participat în cadrul stagiului de formare / observare în Portugalia, vizitele de lucru la diferite școli profesionale din Lisabona și zona Montijo, mesele rotunde, dezbaterile, activitățile practice, atelierul de lucru pe diferite tematici din domeniul VET, discuțiile cu elevii portughezi, cu profesorii acestora, cu reprezentanții operatorilor economici pe probleme legate de formarea la locul de muncă, au avut un puternic impact asupra mea, m-au făcut să reflectez asupra activității mele, mi-au schimbat viziunea despre învățământul profesional și tehnic și m-au ajutat să-mi dezvolt modul de gândire și abordare a unor tematici specifice. De asemenea, mi-am îmbunătățit competențele legate de dezvoltarea și utilizarea instrumentelor de orientare și consiliere profesională pentru elevi și a instrumentelor de evaluare a competențelor profesionale pentru abilitățile dobândite de elevi în timpul pregătirii teoretice și practice, inclusiv a celor de proiectare a activităților de formare.

Stagiu de practică al elevilor portughezi în atelierul de gastronomie

Acest schimb de experiențe și-a atins obiectivele propuse: creșterea calității educației și formării oferite în școlile VET prin mobilitate internațională, șanse egale oferite elevilor pentru o educație de calitate, incluziunea socială pentru elevii de la liceele VET, creșterea

gradului de orientare profesională a elevilor, schimbări în abordarea temelor de specialitate prin completarea cunoștințelor teoretice cu noile informații privind tehnologiile specifice, îmbunătățirea abilităților de comunicare într-o limbă străină (engleză) și creșterea dimensiunii europene în școlile partenere ale consorțiului prin consolidarea privind instruirea VET la nivel local, regional, național și internațional. Un aspect foarte important este creșterea gradului de inserție pe piața muncii a absolvenților școlilor profesionale prin intensificarea cooperării cu diverși operatori economici.

Prezentarea clasei (în fiecare clasă există graficul de desfășurare a orelor, care se actualizează săptămânal)

Totodată, am fost foarte bucuroasă că partenerul extern din Montijo, a avut bunăvoința de a organiza vizite culturale la care am participat alături de elevii Liceului Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești.

The INFLUENCE
of a good
TEACHER
can never
be ERASED ♥

Vizită culturală

PROIECT DIDACTIC

DATA: 6.05.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială „Nicu Albu”, Piatra Neamț

CLASA: a II-a B Step by Step

PROPUNĂTOR: Prof. învă. primar Chifu Mihaela

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „ Bun venit, primăvară”

SUBIECTUL: „Fluturașul”

TIPUL LECȚIEI: Formare de priceperi și deprinderi

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1. Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice
- 1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual
- 2.1. Identificarea unor caracteristici/proprietăți ale materialelor întâlnite în mediul cunoscut
- 2.3. Realizarea de obiecte/construcții/folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile
- 2.4. Transformarea unui material folosind o tehnică simplă
- 2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive

- O1 -să denumească materialele și instrumentele folosite pentru realizarea lucrării;
- O2 -să respecte ordinea etapelor de lucru de pliere, trasare după contur, tăiere, asamblare, prin lipire;
- O3 -să realizeze fluturașul, respectând etapele de lucru, lucrând îngrijit.

Afectiv-atitudinale

- O4 -să manifeste interes pe parcursul lecției;

Psiho-motorii:

- O5 -să manipuleze cu ușurință materialul didactic pus la dispoziție;
- O6 -să prezinte utilitatea obiectului realizat

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Resurse procedurale: exercițiul, conversația, explicația,, expunerea, demonstrația,

Resurse materiale: recipient iurt, șervețele, pagini de revistă, lipici, ochișori, cornițe plușate;

Material bibliografic:

- Lucian Stan, Ileana Stan și Elisabeta Botezatu – „Abilități practice– ghid metodic clasele I-IV” ,Editura Aramis,București, 2003
- Daniela Stoica – „, Abilități practice I- IV”, Editura „Carminis”, Pitesti, 1999

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe echipe, individual

SECVENȚE DIDACTICE	C.S.	CONȚINUT INSTRUCTIV- EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
Moment organizatoric		Stabilirea ordinii și disciplinei , crearea condițiilor optime începerii orei prin pregătirea materialului didactic necesar și aranjarea mobilierului.		frontală
Captarea atenției		Port o discuție sumară despre insecte pornind de la mesajul zilei.	conversația observația	se apreciază răspunsurile elevilor
Anunțarea temei și a obiectivelor		Se anunță tema lecției și obiectivele propuse. Obiectivele lecției vor fi prezentate elevilor într-o manieră accesibilă printr-o trecere în revista a mijloacelor de realizare selectate pentru tema lecției.	expunerea	
Dirijarea învățării Discuții pregătitoare Executarea lucrării		- Se prezintă materialele de lucru folosite. - Prezintă lucrarea model și adresez întrebări pentru ca elevii să o studieze cu atenție. (utilitatea lucrării) - Explic etapele de lucru. - Se demonstrează fiecare etapă indicând pe model etapa demonstrată. - Pentru fiecare grupă va fi prezentat fluturașul. - Se prezintă normele de protecție a muncii în folosirea foarfecului. - Încălzirea mușchilor mici ai mâinii: Se trece la realizarea etapă cu etapă a lucrării.	conversația; activitate individual observația demonstrația exercițiul jocul didactic	se apreciază răspunsurile elevilor observă și îndrumă elevii în executarea corectă a mișcărilor
Obținerea performanței		Se coordonează activitatea elevilor avându-se în vedere modul în care s-a înțeles procesul tehnologic, modul în care se execută lucrarea, respectând etapele de lucru, ținuta corectă în timpul lucrului, ordinea și disciplina. (-ajut elevii , dau indicații suplimentare, individuale; - fac observații)	conversația explicația	se apreciază modul în care elevii respectă procesul tehnologic
Asigurarea retenției și transferului		Elevii sunt întrebați cum se numește lucrarea realizată astăzi și care este utilitatea ei. Se repetă etapele de lucru.	conversația	autoevaluare
Evaluarea		Se cere elevilor să compare lucrarea realizată de ei cu modelul inițial și cu lucrările celorlalți Se fac aprecieri generale privind modul de desfășurare a lecției și aprecieri individuale	observația conversația	aprecieri verbale

Bune practici privind economia circulară la Liceul Tehnologic

“Elisa Zamfirescu”, Satu Mare

Chira Monica Daniela

Tot mai mulți cetățenii sunt implicați și iau măsuri pentru combaterea schimbărilor climatice și fac în mod conștient alegeri sustenabile în viețile lor de zi cu zi. Întrebați elevii, cine trebuie să ia măsuri pentru a combate schimbările climatice, au subliniat că sunt necesare alte reforme care să însoțească acțiunile individuale și au invocat în acest sens și responsabilitatea guvernelor naționale, a întreprinderilor și a industriei precum și a școliiilor.

În acest context lucrarea de față își propune să evidențieze un exemplu de bună practică privind promovarea economiei circulare, în componentele ei esențiale, astfel: în cadrul stagiilor de pregătire practică comasată (CDL), elevii clasei a X-a, învățământ profesional, profil Confectioner produse textile, și-au adus hainele vechi care nu le mai purtau și au confecționat produse noi sub formă de accesorii vestimentare – fundițe, păstrându-și pentru uzul propriu, dar și dând mai departe sub formă de cadou.

Bazându-ne pe procedee de reciclare, putem spune că economia circulară este un model de producție și consum care implică partajarea, reutilizarea, repararea, renovarea și reciclarea materialelor și produselor existente cât mai mult posibil. În acest fel, ciclul de viață al produselor este extins. În practică, aceasta implică reducerea la minimum a deșeurilor. Când un produs ajunge la sfârșitul duratei sale de viață, materialele din care este făcut sunt păstrate în cadrul economiei de câte ori este posibil. Acestea pot fi folosite din nou și din nou, creând astfel o valoare suplimentară.

Economia circulară se abate de la modelul economic tradițional, liniar, care se bazează pe un model de ia-fă-consumă-aruncă. Acest model se bazează pe cantități mari de materiale și energii ieftine, ușor accesibile. Trecerea la o economie mai circulară ar putea aduce beneficii cum ar fi reducerea presiunii asupra mediului, îmbunătățirea securității aprovizionării cu materii prime, creșterea competitivității, stimularea inovării, stimularea creșterii economice. La nivelul liceului nostru, am început cu pași mici, ce pot fi urmăriți în prezentarea etapele de lucru, în cadrul orelor de pregătire practică:

Poză cu o bluză veche ce nu mai era purtată.

Croirea accesoriilor vestimentare din haine vechi (în atelierul școlii).

Confecționarea accesoriilor vestimentare din haine vechi (în atelierul școlii).

Accesorii vestimentare (funditele obținute din haine vechi)

Cel mai important obiectiv al acestui CDL este de a conștientiza participanții asupra importanței acțiunilor de protejare a naturii și planetei. De asemenea, prin implementarea activităților din CDL se urmărește dezvoltarea unui parcurs didactic cu conținut interdisciplinar oferind elevilor și școlilor VET competențe în conformitate cu un sector strategic al pieței muncii,

pentru a promova comportamente care reduc utilizarea resurselor naturale, crearea unui material didactic CHANGE optimizat pentru fiecare profesor sau elev interesat.

În urma activităților desfășurate, cunoștințele dobândite urmăresc promovarea inovației în domeniul textil școlar. Vor fi elaborate linii directe și bune practici pentru o reciclare eficientă a materialelor textile, păstrând în același timp eficiența energetică. Rezultatele activităților vor fi diseminate și transmise pentru o utilizare ulterioară.

În ciuda ideilor simple prezentate mai sus, toate acțiunile noastre pot depune suficiente eforturi pentru a reduce impactul asupra planetei noastre. Este important să te gândești, dacă, să faci parte dintr-o economie mai circulară, însă nu putem ignora acțiunea necesară pentru a ne ajuta planeta.

Prosperitatea noastră și mediul sănătos vor fi rezultatul unei economii inovatoare, circulare, în care nu se irosește nimic și, mai mult, în care resursele naturale sunt gestionate în mod durabil, biodiversitatea este protejată, prețuită și refăcută, astfel încât să sporească rezistența omenirii sau să stabilească ritmul unei societăți globale sigure și durabile.

Bibliografie:

1. CDL – Operații tehnologice de confecționare a îmbrăcăminte -clasa a X-a D invatamant profesional- Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu" Satu Mare;
2. Proiectului pilot Girls Go Circular, parteneriat pentru implementarea programului JA STEM- Junior Achievement Romania noiembrie-decembrie 2020;
3. https://www.agir.ro/ziar-univers-ingeresc/UI_508_web.pdf?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_content=Newsletter-1093689-20230713&utm_campaign=Noutati+AGIR&nzm_re=567957870-32994273c5323249162f7f6f89c182ea-1093689;

A ÎNVĂȚA EFICIENT PENTRU A DEVENI

Prof. înv. primar **Camelia Chirchiboi**
Școala Gimnazială “Vasile Alecsandri”
Brăila

“Școala cea mai bună este aceea în care înveți, înainte de toate, **CUM să înveți**”.

Nicolae Iorga

Pentru a putea ține pasul exploziei de informații din societatea actuală, este nevoie de o perfecționare continuă a modului în care te specializezi, te autoinstruiești. Nivelul cunoștințelor și aptitudinilor se perimează într-un ritm rapid, de aceea e necesar să “fim la curent” cu noutățile, cu evoluția științei în fiecare domeniu de activitate. Școala ar trebui să-i învețe pe copii cum să învețe, descoperindu-le stilul de învățare, apelând la situații practic-aplicative, realizând legătura cu viața de zi cu zi a fiecăruia dintre elevi. Creierul vrea lucruri interesante; el tânjește întotdeauna după noutate, caută permanent lucruri neobișnuite, neașteptate care ies în evidență.

Ca să poată învăța acele cunoștințe neatractive, e necesar să convingem creierul că acele informații sunt vitale, sunt extrem de importante. Creierul este stimulat de emoții, de aceea elementul esențial care sporește atenția, înțelegerea și memorarea este “încărcătura emoțională a materialului studiat”. Se reține mult mai repede atunci când materialul îl face pe subiect să “simtă” ceva. Cu cât sunt mai puternice sentimentele pe care acesta le are în timp ce învață, cu atât va reține mai repede, mai bine și pentru un timp mai îndelungat acele informații. De aceea, se recomandă a fi incluse în activitățile de învățare ale elevilor lucruri care să uimească, să distreze, să îi facă extrem de curioși, să-i entuziasmeze, să le creeze sentimente plăcute sau chiar neplăcute, numai să îi determine să simtă ceva.

Metode de învățare

- Învățarea informală

Pentru a o folosi, este nevoie să cunoști stilul de învățare al copilului foarte bine, să stii care sunt interesele lui. Dacă nu știi exact ce îi place și cum învață cel mai bine, poți să descoperi mai multe observându-l atunci când face asta.

- Învățarea experiențială (bazată pe experimente)

Această metoda îi oferă copilului ocazia de a descoperi singur fenomenul efect-cauză, putând să realizeze experimente care îl vor ajuta să înțeleagă mai ușor un fenomen sau să testeze o ipoteză. Este o metodă care presupune multă energie, timp și necesită planificare pentru toate părțile implicate (profesor, părinte, copil). Copiii exersează rezolvarea de probleme și gândirea critică pentru a ajunge la rezolvare și la concluzii.

- Metoda celor 5 „R”

Metoda 5R reprezintă o metodă care ajută mult la memorarea logică a informațiilor;

Record (înregistrează)

→ ascultarea atentă e primul pas în a lua notițe;

Reduce (a reduce)

→ sumarizarea ideilor principale și renunțarea la detaliile care nu ajută prea mult;

Recite (formulează folosind cuvintele proprii)

→ reformularea ideilor reținute și repetarea lor cu propria exprimare;

Reflect (reflectează)

→ află cum anume te pot ajuta informațiile pe care le-ai învățat și cum le poți lega de restul lucrurilor pe care deja le știi;

Review (a revedea)

→ sumarizarea pe o singură foaie de hârtie a informațiilor pe care le-ai asimilat în ora respectivă.

- Testarea

Se consideră a fi una dintre cele mai eficiente metode de învățare. Studiile recente au arătat că atunci când faci teste, nu doar memorezi informații, ci și le organizezi în creier. De asemenea, prin testare mărești viteza și eficiența prin care captezi informațiile. Testarea nu trebuie făcută pe grabă sau ca formă de examen. Oricum, în caz de un examen iminent, testarea înainte de acesta va fi cu siguranță benefică.

- ↘ Repovestirea

Unele texte pot fi complicate. Au multe informații, multe pagini, multe personaje sau date. Cum facem să reținem atâta informație? Oricât de mare ar fi un material, oricât de complex ar fi, nu este imposibil să-l înțelegi și, totodată, să-l asimilezi. Citește cu voce tare, împarte textul în fragmente simple și logice. Apoi, după câteva lecturi încearcă să-l povestești unui prieten sau chiar părinților. Poate și se vor pune întrebări. Numai bine, asta e șansa ta să poți răspunde întrebărilor neprevăzute și să-ți fixezi informațiile.

Exemple de buna practica/ călătoria (presupune rememorarea unor întâmplări în care apar elemente specifice subiectului de învățat)

- Disciplina MEM
- Subiectul Forme de relief/ Câmpia
- Am pornit de la călătoriile pe care le fac împreună cu părinții și am descris zona pe care o traversează la plecarea din oraș.
- Am vorbit despre culoarea reprezentativa pentru câmpie, am enumerat plante și animale întâlnite, lucruri "culese" din povestioare despre experiente personale.
- Am completat cu o fisa unde au aflat despre alte informații.
- Am desenat elemente specifice câmpiei, la final, cu caiete și cărți deschise, au avut de formulat răspuns pentru o întrebare dată, apoi în ora următoare, au prezentat, folosind un colaj realizat de ei, informații despre câmpie, venind chiar cu adăugiri în legătură cu aceasta forma de relief.

Disciplina : MEM

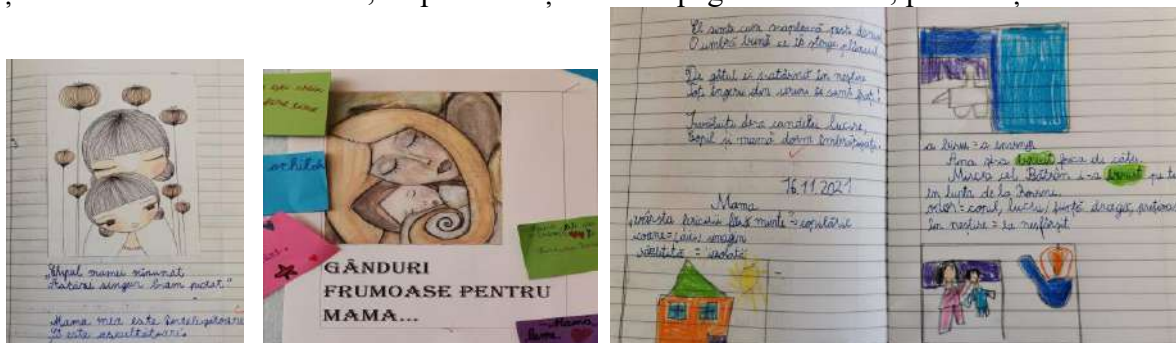
Subiectul: Nevoile plantelor

- Am folosit ca tehnică de lucru învățarea pe baza unui melodii.
- După enumerarea unor plante cunoscute, după descrierea și efectuarea unor observații pe baza unor experimente realizate, elevii au învățat despre nevoile plantelor pe baza unui poezii pusă de ei pe melodie.

În sol sunt fixată, de-acolo-mi hrănesc
 Tulpină și frunze, și iată, eu cresc.
 Cu chipu-n lumină îmi place să fiu
 Căldură din soare îmi iau, sunt corp viu.
 Și apă din cer primesc ne-ncetat,
 O sorb din pământul de ploaie udat,
 Cresc mare, voioasă și chiar înfloresc
 E rostu-mi pe lume: să pot să rodesc.

- Desenul ca modalitate de a prezenta tablourile din poezie.

Pentru ca am lucrat textul liric "Mama" după Panait Cerna, m-am gândit la variante plăcute de abordare. Am considerat ca desenul mă va ajuta sa reprezint tablourile din poezie, am utilizat fisa de lucru realizata de mine pentru ca elevii sa înțeleagă structura unui text în versuri, am introdus cuvintele nou învățate în enunțuri construite de elevi și, pentru ca mama este ființa draga nouă, am scris gânduri "frumos colorate" pentru cea care da viață copilului. Am prezentat oral, întâmplări petrecute alături de mama, vorbind și despre emotii(conținut prevazut la DP). Copiii au alcătuit chiar versuri despre mamă și le-au scris în caietul de clr, respectând așezarea în pagina a textului, precum și rima.

“Învățăm unii de la alții”

- Prezentarea portofoliilor la ora de MEM i-a ajutat pe elevi să dobândească noi cunoștințe despre Rezervații naturale.
- Un alt mod de a ne pregăti la MEM. Prezentarea numelui unei rezervații naturale, a 2-3 informații privind plante sau animale care se găsesc în rezervația aleasă, imagini potrivite pe care le putem găsi pe internet. Am fixat împreună criteriile de evaluare și am lucrat cu semne specifice, organizând datele în tabel. Plusuri și minusuri. Învățăm sa ne exprimam fluent și logic. Învățăm sa identificam surse de informare și să le prelucram. (Sortarea, înregistrarea și prelucrarea datelor.)

Bibliografie <https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-eficienta>

Eficiență și calitate în demersul didactic

Chirica Geanina Florentina

Școala Gimnazială Nr. 1 Unțeni-Botoșani

Societatea contemporană trece printr-un proces de modernizare accentuat, care se manifestă prin predilecția tendințelor de digitalizare și prin inovații tehnologice, astfel impunându-se o restructurare a tuturor domeniilor de activitate. Educația este o componentă esențială a societății, care pune accentul pe formarea și dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a individului printr-un set de metode și mijloace aplicate sistematic, într-un cadru organizat. Eficiența demersului didactic constă în îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu cele moderne, atent selectate de cadrul didactic în funcție de particularitățile clasei de elevi.

Școala românească este supusă unor provocări tot mai mari, precum cea generată de contextul predării online, impunându-se o regândire rapidă a întregului proces didactic. Astfel, metodele tradiționale de predare-evaluare trebuie înlocuite tot mai mult cu cele moderne care să faciliteze accesul elevilor la informație. Pentru a-i pregăti pe elevi pentru provocările de zi cu zi, se impune adaptarea la noile tehnologii prin dezvoltarea creativității, a spiritului inovator și competițional.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară în învățământ. Folosind aceste metode și tehnici, dascălul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării iar cadrul didactic și copilul devin parteneri în educație.

Învățământul tradițional se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile

profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domeniile științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

Prin promovarea învățării active se acordă timp suficient și se creează condiții optime pentru ca școlarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv, sunt încurajați să își exprime ideile și părerile și stimulați pentru a-și dezvolta încrederea în forțele proprii.

Printre tehnicile moderne de învățare activă utilizate cu succes în activitatea didactică se numără:

TEHNICA „MOZAICULUI”

Una dintre metodele colaborative care îi ajută pe elevi să învețe este metoda mozaicului. Aceasta presupune împărțirea grupului de elevi în mai multe grupe de lucru, coordonate de către profesor, iar participanții trebuie să se ajute unii pe alții să învețe. Metoda poate fi folosită atunci când se citește un text sau când se realizează un studiu de grup, în orice domeniu al curriculumului sau la orice grupă de vârstă. Ca și alte activități de învățare prin cooperare, metoda Mozaic folosește grupuri inițiale (grupurile „casă”) și grupuri de experți, care își însușesc cu ajutorul colegilor conținutul corespunzător. Pentru lecția de fonetică de la clasa a VI-a: Diftongul. Triftongul. Hiatul, am utilizat această metodă.

Mai întâi am împărțit clasa în grupe de câte 4 elevi. Fiecare dintre ei a primit o fișă despre aceste grupuri de sunete și, până la sfârșitul orei, elevii au observat, au analizat conținutul și au aplicat informațiile în contexte noi.

Astfel, toți elevii cu numărul 1 au primit o fișă (teoretică și practică) care conține informații și sarcini de lucru legate de diftong, cei cu numărul 2 au primit o fișă (teoretică și practică) care conține informații și sarcini de lucru legate de triftong, cei cu numărul 3 au primit o fișă (teoretică

și practică) care conține informații și sarcini de lucru legate de hiat și cei cu numărul 4 au primit o fișă (teoretică și practică) care conține informații și sarcini de lucru legate de falșii diftongi, respectiv triftongi și despre grupurile care apar în cazul cuvintelor scrise cu cratimă.

Toți cei care au același număr au format un grup care a rezolvat sarcinile de lucru indicate, au clarificat aspectele, au extras ideile esențiale, au gândit modalități eficiente de predare a conținutului esențial și modalități de verificare a modului de înțelegere a cunoștințelor de către colegii din grupul „casă”. Fiecare elev a devenit expert pe subiectul discutat în grupul de experți și a devenit responsabil de predarea cunoștințelor dobândite celorlalți membri din grupul cooperativ. Dacă elevii din grupurile de experți au întâmpinat dificultăți de orice natură, profesorul a intervenit pentru a se asigura de înțelegerea corectă a subiectului. Activitatea în grupul de experți a durat circa 15 minute.

Fiecare elev-expert a revenit apoi în grupul inițial și a prezentat celorlalți coechipieri lucrurile învățate. Colegii au adresat expertului întrebări pentru a-și clarifica anumite lucruri. Expertul la rândul său a adresat colegilor întrebări pentru a se convinge că toți au înțeles conținutul nou. Obiectivul grupului a fost ca toți membrii acestuia să învețe materialul prezentat și fiecare expert a fost responsabil de acest lucru.

Pentru a se asigura că informația este transmisă corect și este înțeleasă de toată lumea, profesorul a monitorizat în permanență activitatea elevilor și în ultimele 15 minute ale orei s-a lucrat frontal diferite sarcini de lucru pentru a se aprofunda cunoștințele.

Printre avantajele metodei am putut observa: implicarea și responsabilizarea fiecărui elev în activitatea de învățare, interacțiunea la nivelul grupei și a grupului de elevi. Printre dezavantaje am putut observa faptul că metoda implică un anumit timp pentru a fi finalizată cu succes și un alt aspect remarcat este acela că elevii cărora le lipsesc abilitățile de comunicare sau de înțelegere nu pot contribui optim la performanțele grupului. De aceea este nevoie de multă înțelegere din partea colegilor, de toleranță și de susținere.

Metoda se poate aplica cu succes și on-line, dat fiind faptul că multe dintre platformele educaționale folosite permit împărțirea pe camere a participanților la discuții. Utilizarea metodei

are principalul avantaj că elevii învață unii de la alții și înțeleg mai bine atunci când sunt puși în situația de a explica altora.

II . TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Prietenul la nevoie se cunoaște” am parcurs mai mulți pași:

Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce este prietenia, care sunt calitățile unui bun prieten? etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

Etapă a treia – începutul învățării – a fost condusă de profesor prin lectura Prietenul meu, de I.Pârvulescu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

Etapă a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul școlar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii naturii și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema :De ziua pământului. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului

dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-profesor, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983
2. Cucoș, Constantin (coord.), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice: curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță*, Editura Polirom, Iași, 2005
3. Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014.
4. Stanciu, Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003

PROGRAM DE PREGĂTIRE SUPLIMENTARĂ PENTRU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Chiroșcă Angela
Școala Gimnazială Nr. 29 Galați

CADRE DIDCTICE: Chiroșcă Angela, Stanciu Adriana, Manole Consuela Adriana, Necula Monica, Deaconu Aura, Avram Mihaela Rely, Ciolacu Mihaela Valentina, Tasanaciuc Valentina, Onofrei Cornelia, Adronic Florin, Postolache Andreea Lidia, Axente Gina

GRUPUL ȚINTĂ: Rărăncă Dragoș, Cristea Țarcă Sorin, Ungureanu Eduard, Selter Sara, Grosu Ioannis, Ababei Raluca, Vidinaru Ionela

AN ȘCOLAR 2021-2022

LOCUL DE DESFĂȘURARE A PROGRAMULUI Fundația "Familia" Galați

SCOP

– fixarea și consolidarea cunoștințelor deprinse într-o măsură nesatisfăcătoare la orele de curs de către elevii cu ritm lent de învățare;

COMPETENȚE:

- înlănțuirea clară a ideilor în povestirea orală a unui text citit;
- scrierea corectă a cuvintelor într-o, într-un, dintr-o, dintr-un, printr-o, printr-un, sa, s-a, sau, s-au, la, l-a, nea, ne-a, neam, ne-am, ia, i-a, iau, i-au.
- Efectuarea de calcule aritmetice în centrul 0-100, oral și în scris.

DESCRIEREA SITUAȚIEI INIȚIALE

Ideea inițierii acestui program derivă din necesitatea eradicării deficiențelor de învățare ale acestor elevi, și a formării unei imagini de sine în concordanță cu nivelul de aspirație și posibilitățile mentale ale fiecărui elev.

Elevii știu să citească, dar întâmpină dificultăți în identificarea informațiilor esențiale după citirea globală a unui text. La disciplina matematică întâmpină dificultăți la calcul matematic cu trecere peste ordin, în rezolvrea problemelor. Acest program/plan de intervenție își propune reducerea dificultăților de învățare prin exersare și prin dezvoltarea capacităților de receptare a mesajului scris, prin exerciții de lectură expresivă, exerciții de identificare a ideilor principale și secundare, exerciții de efectuare a operațiilor de adunare și scădere, rezolvarea problemelor. Se va evalua munca fiecărui elev oferind feedback concludent și imediat.

Conținuturi	Obiective operaționale	Activități de învățare	Resurse		Modalități de evaluare
			Procedurale	Materiale	
Povestirea orală a textului narativ cu dialog	-să citească corect, conștient și expresiv textul; - să formuleze ideile principale din textul dat - să alcătuiască rezumatul,	Exerciții de identificare a unor cuvinte / expresii noi în textul suport Citirea corectă și fluentă a textului Exerciții de căutare a unor cuvinte în dicționar Exerciții de identificare și de delimitare a părților componente ale unui text Discutarea textului în	Activitate frontală Activitate în grup cu dicționarul lectura expresiva, conversația euristica	Texte suport din manual Flip-chart Dicționar explicativ al limbii romane	Observare sistematică (2-3 elevi) Evaluare prin întrebări orale

Conținuturi	Obiective operaționale	Activități de învățare	Resurse		Modalități de evaluare
			Procedurale	Materiale	
	folosindu-se de planul de idei	funcție de următorii parametri : , „ce se povestește,, (ce se întâmplă, care este acțiunea relatată) „cine ia parte ala acțiune,, (personajele) , „unde,, (plasarea acțiunii în timp și spațiu) , „cum,, (modul de desfășurare a acțiunii), „cine povestește”			Sarcini individuale
Inmulțirea și împărțirea nr.nat. o - 100	Să efectueze operații de înmulțire și împărțire cu numere naturale mai mici decât 100	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de calcul cu numere naturale, urmărind respectarea ordinii efectuării operațiilor și folosirea corectă a parantezelor; - exerciții de calcul folosind proprietățile operațiilor; - exerciții de calcul oral; - folosirea proprietăților operațiilor pentru efectuarea unor calcule rapide; - observarea legăturilor între operațiile cu numere naturale; efectuarea probei; - efectuarea de succesiuni de calcule mentale cu numere de cel mult două cifre pe principiul “preluării ștafetei”, implicând majoritatea elevilor clasei. 	Activitate în grup Activitate frontală		Observare sistematică (2-3 elevi) Evaluare prin întrebări orale Teme suplimentare Sarcini individuale

REZULTATE AȘTEPTATE

Scopul acestui proiect este acela de a acorda mai mult timp elevilor care au realizări mai modeste, de a utiliza cele mai potrivite metode de instruire, de a le oferi feed-back-uri concludente și de a le acorda sprijin și atenție. Activitățile pe care mi le-am propus vor fi atractive pentru elevi, aceștia putându-se debarasa de pericolul notării sau a pedepselor, concentrându-se asupra activității în sine. Fiind motivați în rezolvarea sarcinilor pe care le vor găsi atractive și captivante, obiectivele operaționale propuse vor fi atinse.

Activitățile se vor desfășura într-un mediu prietenos pentru elevi ceea ce va conduce la creșterea randamentului învățării prin:

- menținere trează a impulsul cognitiv și motivația activităților de învățare;
- organizarea cunoștințelor sub formă de scheme care să permită evidențierea legăturilor dintre concepte;
- completarea cunoștințele minime ale elevilor;

LISTĂ ORIENTATIVĂ DE SARCINI

1. Precizați autorul și titlul operei literare citite.
2. Precizați care este modul predominant de expunere în fragmentul citit.
3. Precizați care sunt personajele din fragmentul citit.
4. Povestiți oral fragmentul citit.
5. Formulați ideile principale .
6. Pentru fiecare idee principală, să detaliem câte două idei secundare.
7. Povestiți fragmentul, ținând cont de ideile principale și secundare.
8. Calculați înmulțirile prin adunări repetate.
9. Calculați împărțirile prin scăderi repetate.
10. Aflați dublul, triplul, împătritul, incincitul.... Inzecitul numerelor....
11. Aflți jumătatea, treimea, sfertul, zecimea numerelor.
12. Probleme cu una sau două operații.

ORARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Tema	Nr. ore
1	Textul narativ și planul dezvoltat de idei	2
2	Scrierea cuvintelor sa, s-a, sau, s-au la, l-a,	2
3	Scrierea cuvintelor ia, i-a, iau, i-au, într-o, într-un	2
4	Scrierea cuvintelor nea, ne-a, neam, ne-am, printr-o, printr-un, dintr-o, dintr-un	2
7	Înmulțirea numerelor 0-50. PROBLEME CU 2 OPERAȚII	2
8	Împărțirea numerelor 0-	2
9	Înmulțirea nr. 0-100	2
10	Împărțirea numerelor 0-100	2

Bibliografie

- 1) ALINA PAMFIL – Limba și literatura română în gimnaziu–Structuri didactice deschise, Ed. Paralela 45,Pitești, 2009
- 2) TRAIAN VRASMAS „Învățământul integrat și/sau incluziv” Editura Aramis, București 2001
- 3) IOAN CERGHIT – Metode de învățământ, Ed. Polirom, 2006
- 4) LIGIA SARIVAN, MATEI CERKEZ – Didactica ariei curriculare Limbă și comunicare, Politehnica Press, București, 2010
- 5) FLORENTINA SÂMIHĂIAN și MARIANA NOREL – Didactica limbii și literaturii române, UPG Ploiesti, 2011
- 6) CĂLUGĂRU, LEONTINA ȘI COLECTIV, Metodica predării matematicii la clasele I-IV, EDP București, 1977

- 7) DĂNCILĂ IOAN, DĂNCILĂ, EDUARD, Matematica pentru bunul învățător, ERC Press, București, 2002.

Curriculum în context mentorat

Prof. Chivu Dorina
Liceul Teoretic „Traian” Constanța

Capitolul I

Mentoratul- o perspectivă proactivă

Mentoratul în învățământul preuniversitar din România reprezintă un concept relativ nou, care încearcă să modifice arhitectura și viziunea asupra evoluției carierei didactice în țara noastră. Având în vedere inexistența unei abordări unitare și coerente a instituției mentoratului, nu este surprinzător că nu există o concepție teoretică unanim acceptată în privința mentoratului. Fiecare program de mentorat își fundamentează propria concepție și propria abordare, în funcție de nevoi și de posibilități. Astfel, programele de mentorat au propriile lor conceptualizări și abordări asigurând diversitatea de exprimare metodologică.

Noua viziune asupra mentoratului, pe lângă mentoratul pentru stagiatură, respectiv dezvoltarea unui sistem de mentorat precum mentoratul de carieră didactică în relație cu managementul educațional la nivelul comunităților educaționale reprezintă o modalitate inovatoare de învățare de tip peer-learning și de a menține pe tot parcursul carierei didactice dorința de cunoaștere și de a împărtăși colegilor din ceea ce tu ai asimilat.

În România, mentoratul didactic este reglementat prin:

- Legea Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, care specifică, în art. 247, calitatea de mentor a profesorului;
- O.M. nr. 5485 din 29/09/2011, pentru aprobarea Metodologiei profesorului mentor de a coordona stagiul de practică a profesorului debutan, pentru a ocupa o poziție de predare și anexa „Statutul profesorului mentor”.

Dezvoltarea unor noi tipuri de mentorat la nivelul instituțiilor de învățământ modifică paradigma conceptului de formare continuă la nivelul unei instituții de învățământ, precum și abordarea managerială la nivelul fiecărei școli.

Managementul instituției poate să dezvolte noi tipuri de mentorat, precum:

- Mentoratul pentru dezvoltare profesională;
- Mentoratul la nivelul comisiilor metodice;
- Mentoratul la nivelul ariei curriculare/catedrei;
- Mentoratul la nivelul clasei și a activităților didactice etc..

Mentorul are ca rol principal conducerea unor activități de „inițiere” profesională destinate profesorului mentorat. Din această perspectivă, mentoratul va cuprinde cât mai multe aplicații practice și nu prezentări teoretice. Metodologia de lucru presupune parcurgerea unor etape în cadrul procesului de mentorat. Timpul alocat acestor etape este variabil și depinde de diferiți factori profesionali sau administrativi:

1. Cunoașterea colegului/colegilor care beneficiază de mentorat

Mentorul va stabili cu colegul/colegii care beneficiază de mentorat o relație profesională bazată pe încredere. Se stabilesc modalitățile de comunicare și de lucru ce vor fi respectate pe

parcursul muncii comune. Mentorul va dovedi principialitate și deontologie profesională în relația cu profesorii mentorați.

2. Diagnoza nevoilor profesionale

Mentorul și colegul beneficiar definesc zona de confort al acestuia din urmă, dar și zonele în care mentorabilul necesită ajutor. În acest sens se conturează o imagine a nivelului profesional pe care cel mentorat dorește să îl atingă. În această etapă mentorul va utiliza diferite instrumente, cum ar fi chestionarul, fișa de autoevaluare sau va purta discuții cu cel mentorat pe această temă. Alegerea acestor instrumente de diagnoză se face de comun acord cu mentorabilul. Diagnoza nevoilor profesionale stabilește programul în care se va desfășura activitatea de mentorat.

3. Elaborarea planului de mentorat

În urma stabilirii nevoilor profesionale, deci a programului se elaborează **Planul de mentorat**. Structura acestuia se va stabili, de asemenea, de comun acord cu cei mentorați, dar el va cuprinde informații referitoare la conținutul concret al activităților de mentorat, metodele (tehnicile, strategiile etc.) utilizate, timpul alocat și resursele necesare, precum și referiri la modul în care se oferă feed-back. Planul de mentorat este flexibil, deoarece el se poate modifica pe parcursul perioadei destinate mentoratului, în funcție de pașii întreprinși și de nevoile profesionale existente.

4. Evaluarea periodică a progresului în mentorat

Mentorul realizează, în baza planului de mentorat, evaluarea periodică a progresului realizat cu cei mentorați. Recomandabil, evaluarea se face prin asistarea celor mentorați la activități didactice și nu numai prin verificarea de documente despre activitatea didactică.

Capitolul II

Implementarea programului de mentorat la nivelul Comisiei pentru curriculum

2.1 Inițierea programului de mentorat

Mentoratul constituie o modalitate specială de cooperare profesională. Dincolo de orice reglementare sau normative, valabile în cazul instituției mentoratului, fundamentul acestei activități este relația bazată pe încredere reciprocă între mentor și persoanele mentorate. Mentoratul se realizează de obicei după parcurgerea de către cel mentorat a unui curs de formare continuă.

Între mentor și persoanele mentorate trebuie să existe compatibilitate, atât la nivel profesional, cât și la nivel emoțional. Mentorul trebuie să manifeste empatie, încredere în puterea de a învăța și a înțelege a celui mentorat. Mentorului îi revine sarcina de a identifica căile de comunicare cu persoanele mentorate, de a manifesta abilitate socio-emoțională în relaționarea cu cei mentorați. Inteligența socio-emoțională a mentorului în relația cu cei mentorați este definitorie pentru succesul acțiunii de mentorat.

Calitățile profesionale ale mentorului trebuie dublate de o bună pregătire psihopedagogică, de capacitatea de comunicare asertivă, empatie, modestie și ascultare activă.

În această etapă trebuie stabilite rolurile și atribuțiile profesorului-mentor în activitatea de mentorat, respectiv:

1. reprezintă un model pentru cadrele didactice implicate în proiectul de mentorat;
2. este persoana- resursă care poate oferi expertiză în contextul ofertei de activități didactice și educaționale și al feed-back-ului;
3. va fi evaluatorul activității didactice și educaționale desfășurate de cadrul didactic mentorat;
4. contribuie la îmbunătățirea programelor de mentorat;
5. oferă informații celor mentorați, împărtășește cunoștințe, experiențe;
6. stimulează curiozitatea și întărește încrederea în sine prin prezentarea unor noi idei, oportunități sau provocări;
7. încurajează dezvoltarea și rezultatele oferind un mediu deschis de sprijin;
8. îi ajută pe mentorați să își descopere abilitățile, să formeze competențe profesionale, să își definească și urmărească obiectivele.

2.2 Organizarea și desfășurarea programului de mentorat

În această etapă se stabilește componența grupei de mentorabili de la nivelul Comisiei pentru curriculum, astfel încât să se formeze spiritul de echipă, de interacțiune pozitivă.

Evaluarea nevoilor de formare ale mentorabililor în această etapă este deosebit de importantă pentru proiectarea unui demers coerent de mentorat. În această etapă, mentorul trebuie să analizeze Planurile de dezvoltare profesională ale fiecărui mentorabil.

Mentorul realizează în această etapă Portofoliul activităților de mentorat, în care precizează **Graficul desfășurării activităților și orizontul de timp pentru îndeplinirea acestora** (Anexa nr. 1) și **Planul de acțiune**(Anexa nr. 2).

În etapa de organizare a programului de mentorat se vor desfășura activități pentru asigurarea condițiilor optime derulării programului educațional, atât componenta față-în-față, cât și pentru componenta on line:

- asigurarea sălilor adecvate și dotate corespunzător;
- realizarea achizițiilor necesare derulării programului;
- pregătirea pe platforma Classroom a secțiunii dedicate mentoratului (spații de colaborare, comunicare și interacțiune, resurse, bune practici etc.).

Tipurile de activități desfășurate în programul de mentorat:

- întâlniri între mentor și mentorabili/membrii catedrei de curriculum (având tematici diverse: metodică, didactică, elaborare și derulare de proiecte, educaționale folosind tehnologii moderne, documentare și studiu individual etc.);
- consiliere individuală și de grup;
- asistență la ore/activități educaționale;
- participare la activități didactice și educaționale;
- realizarea de activități demonstrative și demersuri construite prin colaborare;
- analiză de activitate și de progres a participantului;
- dezvoltare curriculară (cursuri, auxiliare didactice etc.), planificare și evaluare etc.;
- sprijin în identificarea resurselor educaționale.

Activitatea de mentorat va debuta cu un **Chestionar de autoevaluare**, prin care se identifică motivația participării la programul de mentorat (Anexa nr.3) și se va finaliza cu un **Chestionar post formare/de feed back** (Anexa nr. 5).

Programul de mentorat își propune să inițieze membrii comisiei pentru curriculum cu mai puțină experiență didactică sau pe cei care doresc să reactualizeze o serie de informații referitoare la managementul de curriculum al unei școli.

2.3 Evaluarea programului de mentorat

Evaluarea programului de mentorat se va realiza, atât pe parcurs, printr-o serie de aplicații, dar și prin crearea unor instrumente de mentorat, asistarea la activități de mentorat, dezbateri, analize etc.. Programul de va finaliza cu un chestionar de feed-back.

Capitolul III

Instrumente realizate/utilizate în cadrul programului de mentorat

3.1 Instrumente de proiectare, analiză și raportare ale mentorului

Planificarea activității de mentorat se va realiza lunar, mentorul completând Graficul/calendarul activității de mentorat, în care, în funcție de nevoile identificate și obiectivele mentorabililor, s-a propus o gamă cât mai variată de tipuri de activități (întâlniri directe, consiliere individuală și de grup, activități demonstrative, activități de analiză etc.), rezervându-și timp și pentru elaborarea documentelor de raportare, completarea fișelor de progres pentru cadrele didactice mentorate prin raportare la Planul de dezvoltare profesională sau alte tipuri de activități necesare derulării mentoratului.

Pentru prima etapă de diagnoză a nevoilor de dezvoltare profesională, în vederea stabilirii planului de mentorat în funcție de domeniile de interes, obiectivele și activitățile propuse de mentorabili în Planurile de dezvoltare profesională, mentorul va completa o **Fișă de evaluare a Planului de Dezvoltare Profesională** (Anexa nr.4) pentru grupa repartizată.

Întrucât numărul cursanților este relativ mic, respectiv 5 cursanți, se va realiza **Fișa de dialog profesional** (Anexa nr. 6) facilitând (auto)analiza activității derulată de mentorabili în funcție de domeniile de interes, obiectivele și activitățile propuse în Planul de dezvoltare profesională și oferindu-le sprijin în definirea și realizarea scopurilor propuse, precum și în identificarea de resurse.

Pentru a avea o evidență asupra activităților desfășurate, se va elabora o **Fișa de evidență a activităților observate** (Anexa nr. 7), care să cuprindă activitățile observate, timpul alocat, observații despre activitățile observate etc..

3.2 Instrumente de monitorizare și evaluare a calității programului de mentorat

Pentru monitorizarea gradului de îndeplinire a obiectivelor programului de mentorat, a eficienței programului, a percepției din partea mentorabililor se vor utiliza ca instrumente de monitorizare și evaluare a calității programului de mentorat, atât **Chestionarul de feed-back** (Anexa nr. 5), cât și **Fișa de evaluare a activității de mentorat** (Anexa nr. 8).

Vor fi urmărite aspecte, precum:

- programul respectă atingerea obiectivelor propuse, este diversificat, astfel încât să se asigure o varietate de activități didactice;

- metodele de comunicare sunt utilizate corespunzător situației date, pentru transmiterea și primirea corectă și rapidă a informațiilor, modul de adresare este concis și politic;
- participarea la discuții în grup este efectuată prin sprijinirea și respectarea opiniilor tuturor colegilor, problemele sunt discutate și rezolvate, când este posibil, printr-un proces agreat și acceptat de către toți membrii grupului;
- sprijinul acordat cadrelor didactice mentorate contribuie la creșterea încrederii în sine, aceștia simțind nevoia să experimenteze în activitățile lor didactice idei și metode noi.

3.3 Modalități de aplicare a instrumentelor create

Programul de mentorat propus la nivelul Comisiei pentru curriculum în vederea dobândirii unor competențe de lucru cu anumite instrumente de elaborare, analiză, evaluare a activității acestei comisii și-a propus eficientizarea întregii activități la nivelul acestui domeniu extrem de important în cadrul unei instituții de învățământ preuniversitar.

Programul de mentorat propus dorește să familiarizeze membrii comisiei, dar și cadrele didactice din unitatea școlară cu legislația referitoare la curriculum, managementul curriculum-ului la nivelul unității, proiectarea curriculară, crearea unor instrumente de asigurare a calității activității curriculare, strategiile de aplicare a planurilor cadru și a programelor școlare în vigoare, proiectarea corectă a unui demers didactic coerent, creșterea gradul de atractivitate al lecțiilor, diversificarea strategiilor didactice utilizate etc..

Pe parcursul programului de mentorat vor fi utilizate următoarele instrumente de lucru:

1. Graficul/Calendarul activității de mentorat
2. Planul de acțiune
3. Chestionar inițial
4. Fișă de evaluare a Planului de dezvoltare profesională-PDP
5. Chestionar de feed –back
6. Fișă de dialog profesional
7. Fișă de evidență a activităților observate
8. Fișă de evaluare a activității de mentorat

Concluzii

Mentoratul la nivelul unității de învățământ implică o colaborare strânsă între cadrele didactice cu scopul îmbunătățirii actului didactic, pentru rezolvarea unor probleme profesionale referitoare la înțelegerea rolului proiectării didactice, a realizării unei proiectări curriculare coerente bazată pe analiza nevoilor elevilor, dar care să contureze și un anumit profil al școlii, la găsirea unor strategii didactice care să transforme lecția într-un demers creativ, interactiv. Mentoratul implică profesorii în dezvoltarea și testarea propriilor ipoteze și teorii referitoare la strategiile și tehnicile de instruire eficiente și asupra modalităților de implementare a acestora în beneficiul elevilor.

Bibliografie

- Comisia Europeană, 2015. Modelarea carierelor de perspectivă îndelungată în domeniul didactic. Un ghid privind politicile pentru îmbunătățirea educației inițiale a cadrelor didactice. Raportul de la grupul de lucru ET2020 pentru Politica școlilor 2014-2015. http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/reports/initial-teacher_education_en
- Comisia Europeană, 2017b. Pregătirea Profesorilor pentru Diversitate: Rolul Educației Inițiale a Cadrelor Didactice. Raportul Final către DG Educație, Tineret, Sport și Cultură a Comisiei Europene, scris de Institutul de Politici Publice și Management (PPMI) <http://www.readyproject.eu/uploads/files/1502579119PreparingTeachersforDiversity.pdf>
- European Commission/EACEA/Eurydice, 2015. Profesia de cadru didactic în Europa: Practicile, Percepțiile și Politicile. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/36bde79d-6351-489a9986-d019efb2e72c/language-en>
- Raport România Educată <https://1drv.ms/b/s!AqY3ocC6X95Kjx7Vpfg4SRCqN1oA?e=tHwekR>
<https://1drv.ms/b/s!AqY3ocC6X95KkBxGTwXR6porc3d2?e=DrzJWT>

Anexa nr. 1**Mentor:.....****Grupa:.....****Graficul/Calendarul activității de mentorat**

Nr. crt.	Data/ Perioada	Nr. ore alocate	Locul desfășurării	Tipul activității	Tematica abordată	Nr. participanți	Obs.
1	Oct. 2022	8	Liceul Teoretic „Traian”	Integrată/ dezbateră/ aplicații	Legislația curriculum/Planuri cadru	5	
2	Nov. 2022	8	Liceul Teoretic „Traian”	Integrată/ dezbateră/ aplicații	Managementul curriculum-ului	5	
3	Dec. 2022	6	Liceul Teoretic „Traian”	Integrată/ dezbateră/ aplicații	Proiectarea didactică/Proiectarea curriculară	5	
4	Ian. 2023	6	Liceul Teoretic „Traian”	Integrată/ dezbateră/ aplicații	Instrumente de asigurare a calității la nivelul Comisiei pentru curriculum/ Strategii didactice	5	
5	Feb. 2023	6	Liceul Teoretic „Traian”	Integrată/ dezbateră/ aplicații	Lecția-demers didactic, tipologie, creativitate, evaluare/ fișe observare demers didactic Evaluare program de mentorat	5	

Anexa nr. 2**Mentor:****Denumire program: Curriculum în context mentorat**

**Planul de acțiune al mentorului în cadrul programului
Curriculum în context mentorat
2022-2023**

Nr. crt.	Activitate	Tematică	Orizont de timp	Participanți	Obs.
1	-Selecția grupului țintă -Stabilirea calendarului -Prezentarea obiectivelor programului de mentorat	Legislația privind curriculum-ul/ Planuri cadru/Programe școlare	Oct. 2022	5 cadre didactice	
2	-Elaborarea Planului managerial al Comisiei pentru curriculum -Planul de implementare al curriculum-ului la nivelul unității	Managementul curriculum-ului	Nov.2022	5 cadre didactice	
3	-Întocmirea proiectării unităților de învățare, a planificărilor anuale pe discipline	Proiectarea didactică/Proiectarea curriculară	Dec. 2022	5 cadre didactice	
4	-Elaborarea unor proceduri care reglementează activitatea Comisiei pentru curriculum -Chestionare privind analiza nevoilor de formare -Tipuri de strategii didactice clasice și complementare	Instrumente de asigurare a calității la nivelul Comisiei pentru curriculum/ Strategii didactice	Ian. 2023	5 cadre didactice	
5	-Aplicații- tipuri de lecții, fișe observare lecții, evaluare	Lecția-demers didactic, tipologie, creativitate, evaluare/ fișe observare demers didactic Evaluare program de mentorat	Feb. 2023	5 cadre didactice	

Anexa nr. 3

Chestionar inițial

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSc3C7aQ6WGOYCoNE2DiiFLtS4QscHSJHeEaKvnTf0BLIrJxw/viewform?usp=sf_link

Anexa nr. 4

Mentor:

Grupa:

Fișă de evaluare a Planului de dezvoltare profesională-PDP An școlar 2022-2023

Nr. crt.	Numele și prenumele cursantului	Criterii de evaluare				
		Existența PDP 10p.	Activitățile cuprinse în PDP 20p.	Relevanța pentru programul de mentorat propus 25p.	Aplicabilitatea pe durata programului de mentorat 25p.	Motivația participării la program 20p.
1						
2						
3						
4						
5						

Mentor,
Prof.

Mentorabil,
Prof.

Anexa nr. 5

Chestionar de feed-back

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdimkeISpdD4JAqdPfsQMdRDZMxqORIUUbz_zIXrcfxgQ9YevQ/viewform?usp=sf_link

Anexa nr. 6

Fișa de dialog profesional 2022-2023

Cadrul didactic mentorat:

Unitatea școlară:

Mentor:

Data:

Domeniul de abordare	Observare	Obiective propuse/Măsurile de remediere
Curriculum		
Activități practice		

Mentor,

Cadrul didactic mentorat,

Anexa nr. 7

**Fișa de evidență a activităților observate
2022-2023**

Nr. crt.	Numele și prenumele mentorabilului	Data	Activitatea/lecția	Conținutul învățării	Semnătura
1					
2					
3					
4					
5					

Mentor,

Anexa nr. 8

Mentor:

Cadrul didactic mentorat:

Data:

Fișa de evaluare a activității de mentorat

Criteriul analizat	Grila de evaluare				Obs.
	1	2	3	4	
Programul respectă atingerea obiectivelor propuse, este diversificat, astfel încât să se asigure o varietate de activități didactice					
Metodele de comunicare sunt utilizate corespunzător situației date, pentru transmiterea și primirea corectă și rapidă a informațiilor, modul de adresare este concis și politicos					
Participarea la discuții în grup este efectuată prin sprijinirea și respectarea opiniilor și a punctelor de vedere ale tuturor colegilor, prin cooperare					
Creșterea încrederii în sine, profesorul mentorat simțind nevoia să experimenteze în activitățile sale didactice idei și metode noi					
Intervenție flexibilă la nevoile și particularitățile individuale ale fiecărui cadru didactic					

Educația STEM

Prof. Cimpoeru Romina
Grădinița cu P.P. Nr. 30, Galați

Într-o lume condusă de tehnologie, STEM reprezintă soluția pentru o educație conectată la realitatea actuală, care privește spre viitor. Această metodă își propune promovarea și utilizarea unor metode de predare bazate pe explorare, investigare și anchetă, pentru a implica elevii activ și a-i determina să fie parte la propria învățare. Metodologia STEM este prescurtare din limba engleză pentru Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică- este bazată pe învățarea integrată a tuturor disciplinelor științifice și se caracterizează prin a fi o metodă activă, aplicată, constructivistă, și de a învăța prin „a face”. STEAM este o nouă abordare a filozofiei STEM ce recunoaște valoarea artelor atât în dezvoltarea armonioasă a individului cât și a societății umane.

Educația STEAM a fost caracterizată în funcție de tipul de integrare al disciplinelor, după cum urmează:

- *educație STEAM transdisciplinară*, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărui element principal îl constituie rezolvarea de probleme
- *educație STEAM interdisciplinară* în care o temă reprezintă punctul comun dintre discipline
- *educație STEAM multidisciplinară*, care presupune o colaborare între discipline însă acestea nu fuzionează
- *educație STEAM transversală*, în care se practică examinarea/ observarea unei discipline prin perspectiva altei discipline

Educația STEAM contribuie la îmbunătățirea motivației elevilor, la dezvoltarea abilităților cognitive, la rezolvarea de probleme și la stimularea gândirii critice, precum și la formarea abilităților necesare pentru menținerea unei profesii în secolul XXI.

Rezultatul acestui mix de știință și artă propune un mediu de învățare atractiv pentru participanții la acest tip de educație, unde se pune accent pe aplicarea metodelor învățate în viața de zi cu zi. Integrând conceptele educației STEAM, avem o modalitate de a schimba demersul procesului de învățare obișnuit..Artele sunt o piesă ce poate interconecta cele patru științe și permite integrarea mai multor tipuri de persoane în întreaga linie de învățare.Învățarea interdisciplinară cu ajutorul acestei metode, prin utilizarea de scenarii relevante care leagă elevii de provocările din lumea reală, combinând conținutul digital dinamic cu activitățile practice, accelerează înțelegerea și aplicarea unor concepte teoretice, elevii începând să-și pună întrebări în loc să memoreze pur și simplu răspunsuri.

În România se desfășoară proiecte și cursuri de formare pe platforme educaționale care abordează și susțin învățarea STEAM: eTwinning și Scientix, (se pot găsi exemple de activități, proiecte), pachetul de resurse Discovery Education.

Planul de lucru într-o activitate ce utilizează această metodă, este diferit de un plan de lecție tradițional, fiind structurat pe mai multe niveluri: informații privind cadrul didactic, clasa, tema aleasă, obiectivele propuse, planificarea temelor care cuprinde etapele de lucru pentru abordarea temei, studierea temei, planificarea și desfășurarea lecțiilor, analiza finală a rezultatelor, pentru fiecare în parte fiind specificat numărul de ore.

La nivelul învățământului preșcolar în care sunt introduse elemente de cunoaștere asupra realității și vieții, fără o abordare fragmentat-disciplinară (științe), tratarea STEM este restricționată la nivel incipient, tratarea temelor fiind una intuitivă și bazată pe evocarea de experiențe cu rol de familiarizare și care să permită fundamentarea de mai târziu a conceptelor și utilizarea obiectelor științifice în contexte specifice.

Exemplu de realizare a educației STEAM:

Fenomenele naturii

ȘTIINȚĂ	TEHNOLOGIE	INGINERIE	ARTĂ	MATEMATICĂ
Preșcolarii descopera împreună cu educatoarea fenomenele naturii și formarea acestora - vor afla cum se elaborează buletinul meteo	- vizionează filme despre formarea precipitațiilor, ascultă tunetele, observă ploaia	- experimente: formarea unui fulg de nea, producerea fulgerului, a unei avalanșe, a unei tornade -confecționarea unei hărți meteo	-pictură pe diverse teme care se referă la fenomenele naturii: ploaia, ninsoarea, fulgul de nea, prin utilizarea unor tehnici diferite -Joc de rol: ”Meteorolog pentru o zi”	- exerciții și probleme pe această temă <ul style="list-style-type: none"> • Norișorii veseli • Fulgerul petrecăreț

Alte experimente care se pot efectua și au la bază învățarea STEM:

”Tornada într-un pahar”

Materiale necesare: un pahar înalt sau un borcan cu capac, apă, sclipici, detergent lichid 2 lingurițe, opțional colorant alimentar

”Vulcanul într-un pahar”

Materiale necesare: un recipient, apă, bicarbonat de sodiu, oțet, colorant alimentar

” Oul plutitor”

Materiale necesare: 2 pahare cu apă, sare, 2 ouă, o linguriță.

Un ou se va pune în paharul cu apă salină, celălalt în paharul fără sare.

”Densitatea substanțelor”

Materiale: recipient transparent, apă, ulei, miere, spirt sanitar, zahăr.

Piese de Lego sunt o sursă de creativitate pentru copii. Se pot crea machete diverse: clădiri, căsuța piticilor, orașul viitorului mașini diverse, avioane, animale, vapoare, eoliene, roboți, etc.

Materialele reciclabile sunt și ele o sursă de inspirație pentru a crea diferite obiecte: sticlele de plastic, paiele, dopurile, baloanele, cutiile de carton, chibrituri, elastice, pahare din plastic, sârme, cârlige, magneți, doze de metal. Se pot construi: podul mobil, mașina balon, mașina de sortat bani, păpușa dansatoare, circuite electrice, elefantul vorbitor, hrănitore pentru păsări, etc.

Proiectele STEM pun bazele unei deschideri cu care în mod normal s-ar întâlni mult mai târziu. Acestea promovează învățarea prin experiment, determină găsirea de soluții pentru rezolvarea unor probleme, integrează arta cu știința într-un mod ”fun”, încurajează curiozitatea și gândirea analitică, oferă control mai mare asupra învățării. Copiii trebuie încurajați să gândească profund, să devină inovatori, să experimenteze.

Bibliografie:

1. beaconing.eu/ro/ abordările stem-in scolile românești
2. www.scientix.eu/resource

Poveștile cu tâlc – izvor de învățături!

Profesor pentru învățământ primar,
Cimpoieș Mirela Crina
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu* Zalău

„Citește-mi, te rog, o poveste!” Am auzit această cerere de foarte multe ori, în calitate de părinte sau dascăl. Când aveam copiii mici, le citeam în fiecare seară câte o poveste astfel încât mă trezeam la un moment dat că își doreau să-mi citească și ei mie. Evident, rețineau și redau totul cuvânt cu cuvânt - mândri de ei că știu să citească la 2 anișori! - „citindu-mi” ceea ce reținuseră pe de rost. Ba mă mai și corectau atunci când, obosită fiind, încercam să sar niște pasaje. Cred că este un fenomen general, recunoscut și trăit de toți aceia dintre noi care le-au citit copiilor povești înainte de culcare.

În calitate de dascăl la ciclul primar, nu pot să nu subliniez utilitatea textelor, a celor cu tâlc în special. Apelez la câte unul cu orice ocazie: început sau sfârșit de an școlar, oră de comunicare, oră de lectură, oră de dezvoltare personală, educație-civică, istorie sau geografie, situații conflictuale de rezolvat etc.

Pentru că suntem în preajma unui nou început de an școlar, mă opresc acum la „**Povestea porumbeilor**”.

Redată pe scurt, este povestea unor porumbei care zburau împreună în căutare de hrană. La un moment dat, cel mai mic dintre ei a zărit sub un copac câteva boabe de orez și și-a chemat frații să mănânce împreună. Mare le-a fost mirarea când din copac a căzut o plasă și toți s-au trezit prinși în capcana pusă acolo de un vânător. Fiecare se zbătea speriat încercând să scape, dar totul părea în zadar. Regele porumbel și-a dat seama că doar împreună vor putea scăpa. Le-a cerut, așadar, porumbeilor, ca la comanda lui să prindă fiecare câte o bucată de plasă și să dea toți din aripi în același timp pentru a se ridica cu plasă cu tot. Mare a fost mirarea vânătorului când a văzut ce fac păsările pe care crezuse că le-a prins. Morala: uniți suntem puternici!

Demers didactic

1. Captarea atenției: fiecare elev primește o bucată de puzzle dintr-o imagine cu un porumbel. După refacerea imaginii se inițiază dialoguri de tipul:

2. Ce vedeți? La ce vă gândiți? Ce vă întrebați? (muncă pe grupe)

Văd/Cred că/ Mă întreb...

3. Citirea poveștii... citire cu predicții pentru a permite intervenția elevilor, pentru a păstra suspansul și a menține curiozitatea.

4. Discuții și dezbateri pe baza textului citit: Ce crezi că au simțit porumbeii? Ce părere aveți despre porumbelul cel mic? Dar despre regele lor? Cine i-a scos din situația dificilă? Ce i-a ajutat să iasă din situația creată? Ce părere aveți despre fapta vânătorului? Ce am învățat din pățania porumbeilor?

5. Pot fi realizate o mare varietate de sarcini de tipul: Explozia stelară/ Portret de personaj
Diagrama Venn /Vocabular desenat/ Axa principalelor evenimente/ Harta spațiului imaginar etc.
6. Concluzii și învățături: Uniți vom fi puternici și în acest an școlar!
7. Reflecție: Ce înseamnă să fim uniți ca și colegi de clasă? Redați în 5-7 propoziții însoțite de desen răspunsul la această întrebare. Creați propria poveste.

Bibliografie.

<https://infinit-edu.ro/2022/edunet-resurse>

<https://anidescoala.ro/divertisment/povesti/povesti-scurte-cu-talc/povestea-porumbeilor>

Brunno Ferrero, Doar vântul o știe

Erasmus+

anpcdefp

ASIGURAREA STANDARDELOR DE CALITATE ÎN EDUCAȚIE PRIN EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

**Coordonator
Prof. Elena Cîntec**

19 MAI 2023

GHID METODIC

“Strategii didactice formale și nonformale în industria ospitalității”

CUPRINS

- I. Notă introductivă
- II. Strategiile didactice formale și nonformale
- III. Exemple de strategii didactice formale și nonformale utilizate în sistemul de învățământ italian
- IV. Exemple de strategii didactice formale și nonformale aplicate în pregătirea profesională a elevilor pentru domeniul turism și alimentație
- Concluzii

Strategiile didactice formale și nonformale

Educația formală

- Activitate oficială, sistematică și evaluată, încredințată specialiștilor din domeniul instituțional

Educația nonformală

- Activitate educațională intenționată și sistematică desfășurată de obicei în afara școlii tradiționale

Relevanța educațională a ghidului metodic

Abordarea unui domeniu de interes european – **industria ospitalității** în care școala acumulează experiență prin multe proiecte de mobilitate

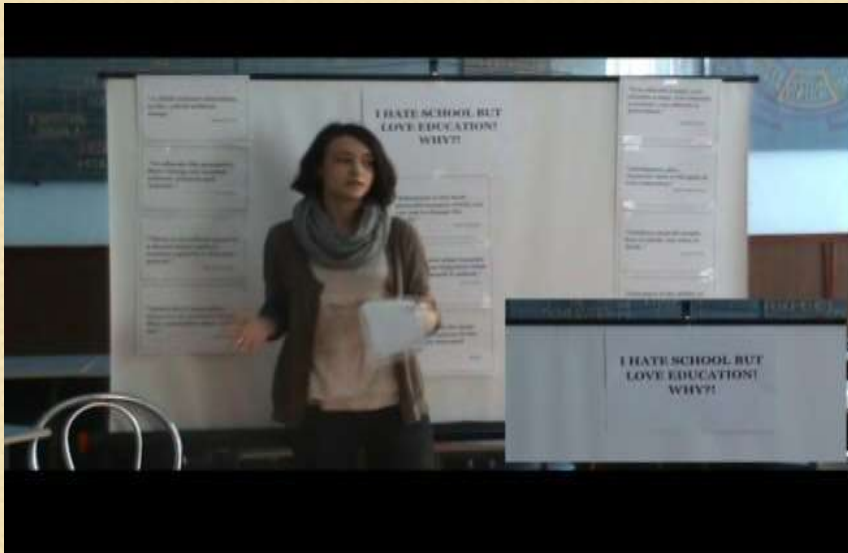
Identificarea de noi strategii didactice în formarea de **competențe profesionale pentru industria ospitalității** utile profesorilor și elevilor

Transferabilitatea ghidului metodic

Material util și accesibil profesorilor și elevilor pentru **alte domenii profesionale și arii curriculare**

Material atractiv pentru profesori și elevi de la **toate nivelurile de școlarizare**

Tranferabilitatea ghidului metodic în alt context educațional

Educație nonformală prin metoda cafeneaua publică –
reunind părinți, profesori, reprezentanți ai unor ONG-uri

Educație formală și nonformală prin **Firma de exercițiu și Competiția Business Plan**

Caracterul practic al ghidului metodic

- Instrument folosit în **proiectarea și organizarea curentă a activității didactice curriculare și extracurriculare;**
- prin diversificarea metodelor de instruire, facilitează progresul profesional pentru:
 - elevi;
 - profesori.

Caracterul valorizator al ghidului metodic

- ❑ Abordeaza **interdisciplinar** activitățile didactice - *Târgul agențiilor de turism și Competiția Bussines Plan*
- ❑ Pune în evidență **talentele și produsele muncii elevilor**

În loc de concluzii

Ghidul metodic - rezultat al parteneriatelor

❑ Cu organizații italiene din Palermo

❑ Dintre profesori, elevi și organizații locale din Botoșani

Școala, Familia–Parteneri educaționali

Prof. Ciobanu Liliana

Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași

Școala este una din instituțiile centrale ale comunității, are roluri specifice dar nu poate funcționa și nu se poate dezvolta fără a ține cont de specificul comunității în care funcționează.

Școala este pe de o parte o instituție care oferă un serviciu social, care este direct influențată de ceea ce se întâmplă în mediul social, transmite cunoștințe, dezvoltă abilități, norme, valori recunoscute și acceptate social; pe de altă parte are o logică internă de dezvoltare, are propriul sistem de organizare.

Privită dintr-o altă perspectivă, școala, este o instituție care funcționează într-o comunitate alcătuită din mai mulți factori de educație: familie, autorități, organizații guvernamentale și neguvernamentale, agenți economici. Școlile depind de mediul în care funcționează în ceea ce privește: obținerea resurselor materiale, resursele umane, resursele financiare, resursele informaționale etc.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali. Parteneriatul educațional se desfășoară împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la proiectarea, decizia, acțiunea și colaborarea dintre instituții, influențe și agenți educaționali.

Parteneriatul educațional, se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- agenții educaționali: copii, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale;
- membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului;

Parteneriatul educațional se adresează în principal părinților și profesorilor și se referă la acțiunea în același sens.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relații de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității elevului. Inițierea diferitelor proiecte de parteneriat educaționale sunt benefice atât pentru elevi, cât și pentru toți factorii implicați (școală, familie, comunitate).

Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse-pe obiective, de pe programe abstracte-pe nevoile curente ale elevului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

Orice program educativ poate deveni eficient în măsura angajării părților componente. În acest sens, vin în ajutor proiectele de parteneriat educaționale care vizează întărirea relațiilor dintre părinți, elevi, dascăl și comunitate, creșterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaționali.

Familia reprezintă primul loc unde începe educația. Se poate spune că fiecare copil este oglinda universului său familial. Părinții servesc drept ghizi, modele pentru copiii lor. Pe fondul protecției asigurate de cadrul familial, copilul se poate concentra mai mult asupra sarcinilor școlare, iar rezultatele la învățătură vor fi mulțumitoare. Dimpotrivă, într-o familie permanent frământată de tensiuni, lipsa de încredere și de afecțiune, scandaluri permanente, ostilități între părinți, o situație materială precară, un copil nu se poate dezvolta armonios. Toate aceste stări de tensiune au influență asupra sensibilității lui, îi tulbură conștiința și-l fac

să nu mai acorde o importanță deosebită activității școlare. Pe fondul acestor tensiuni din familie se poate ajunge la rezultate foarte slabe la învățatură, corigență, comportamente delincvente în școală și societate, absenteism școlar, consum de alcool și de droguri. Până la urmă, se ajunge la situația în care, dacă nu se stabilește o serioasă legătură psihică între părinți și copii, însoțită de respect și încredere reciprocă, se poate vorbi despre un eșec educativ. Familia are rolul decisiv în educația și formarea copilului, în pregătirea sa pentru viață, iar părinții sunt datori să nu uite acest lucru.

Pentru a obține mai mult sprijin din partea familiei, cadrele didactice ar trebui să-și mediatizeze mai bine și să-și prezinte inițiativele părinților, încercând să-i convingă de eficiența și utilitatea acestora.

Cadrele didactice și părinții trebuie să lucreze împreună pentru a dezvolta o relație de cooperare în clasă, centrul acestui parteneriat fiind copilul. Acest parteneriat între dascăl și părinți, oferă copiilor un model asupra felului în care adulții cooperează pentru a crea un mediu de învățare stimulator. Este esențială implicarea activă a părinților încă din primul an de școală. În mod firesc, părinții sunt primii educatori ai copilului. Vine apoi rândul profesioniștilor din școli, să se ocupe de educarea și formarea copiilor printr-o metodologie și un curriculum specific vârstei acestora. Dar educația copiilor, priviți ca cei mai tineri membri ai unei comunități, este responsabilitatea întregii comunități. O comunitate care plasează educația printre prioritățile sale, este o comunitate care acționează conștient în folosul tuturor membrilor săi. Este bine știut faptul că, pe termen lung, investiția în educație este cea mai valoroasă pentru societate. În cadrul unei comunități, școala este instituția care asigură educația copiilor, dar sprijină, în același timp preocuparea și nevoia adulților pentru perfecționare continuă și învățarea pe tot parcursul vieții.

Pentru realizarea unui parteneriat trebuie stabilite câteva forme de relaționare necesare. Astfel, trebuie respectate cele patru condiții de realizare ale acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare și în final, parteneriat.

Cele mai frecvente forme de organizare a relației dintre familie și părinți sunt: ședințele cu părinții, discuții individuale între cadrele didactice și părinți, organizarea unor întâlniri cu părinții, vizite la domiciliu, implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative, voluntariatul, asociațiile de părinți.

Pentru a realiza parteneriatul cu părinții, consider că este necesar ca:

- Părinții să fie priviți ca participanți activi, care pot contribui în mod real și valoros la educarea copiilor lor;
- Părinții să ia parte la adoptarea deciziilor referitoare la copiii lor;
- Să se recunoască și să se aprecieze informațiile date de părinți despre copiii lor;
- Să se valorifice aceste informații și să se utilizeze în completarea informațiilor profesionale ;
- Responsabilitatea să fie împărțită între părinți și profesori.

Școala și familia urmăresc același scop educativ, formarea tinerilor pentru a deveni personalități multilateral dezvoltate care să poată face față dinamicii sociale, schimbărilor profunde din societate. Pentru realizarea acestui scop unic este necesară unitatea de acțiune, concordată dintre mijloacele specifice de influențare folosite în aceste două instituții sociale. În cadrul acestei colaborări, rolul conducător îl are școala. Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea ei educativă se fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui multilaterală.

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare al elevului. Prin caracteristicile ei, poate susține interesele școlii. Fiecare școală devine „o comunitate a celor ce învață”, în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării

și disciplinei. Toți elevii săi se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați. Școlile și comunitatea îmbunătățesc instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți elevii pentru a-și atinge obiectivele.

Profesorii trebuie să fie conștienți de rolul și contribuția lor în formarea comportamentului democratic și atitudinii disciplinare a elevilor. Școala nu poate să rămână izolată, ea trebuie să se integreze și să pătrundă în spiritul comunitar, căci comunitatea nu înseamnă altceva decât să fii și să te simți în contact cu ceilalți. Învățarea școlară pune bazele învățării pe durata întregii vieți, astfel cadrele didactice trebuie să urmărească modelarea copilului în conformitate cu obiectivele societății democratice, în vederea atingerii pe termen lung a idealului educațional, care constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative.

A educa înseamnă a adapta copilul la mediul social adult, ținând seama de natura sa proprie, de posibilitățile individuale de asimilare, înseamnă a face apel la mijloacele, metodele și procedeele care corespund trebuințelor copilului. A educa înseamnă răbdare și insistență, înseamnă o muncă cotidiană continuă.

Bibliografie :

- Băran- Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.
- Claff Godfrey, Ghid pentru cadrele didactice, „Parteneriat școală-familie-comunitate ”, Editura Didactică și Pedagogică , R.A., București, 2007
- Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000, Corint, București, 2000;
- Vrașmaș, E., A. „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.

MANAGEMENTUL CONFLICTELOR

Prof.înv.preșcolar: Cioc Daniela Camelia
Grădinița P.P „Căsuța Piticilor” Arad

Nu putem aborda „**managementul conflictelor**” ieșind din concentricitatea conceptelor implicate: organizație, cultură organizațională, profesională, interese, negociere, mediere, obiectivitate, profesionalism, pentru a aminti doar câteva dintre repere, acestea având în centru comunicarea.

Sub toate formele (verbal, nonverbal) și tehnicile de intervenție (reiterarea, reformularea sentimentului și susținerea empatică, intervenția de sinteză), comunicarea în cadrul relațiilor interpersonale și de grup este indispensabilă, constituind calea directă, optimă de soluționare a oricărui conflict ivit în cadrul unei organizații. Managementul situațiilor conflictuale presupune abordarea acestora prin cooperare, negociere, preferabile competiției, ce poate genera conflicte “în lanț” și chiar reale crize organizaționale, blocaje interrelaționale. Un management de tip participativ, cu evitarea deciziilor majoritare, subiective și de interes personal este forma de evitare a blocajelor.

În sistemul educațional (indiferent de treapta de învățământ de referință), relațiile interpersonale din cadrul unei organizații stau la baza desfășurării unei activități didactice și administrative de calitate, aspect prioritar al misiunii oricărei unități de învățământ. Pot exista dezacorduri legate de atitudini, scopuri, valori personale, stil, luptă pentru putere, mentalități, roluri, responsabilități, moralitate, aspirații etc. Factorii răspunzători de apariția dezacordurilor sunt, de cele mai multe ori de natură internă și se materializează în conflicte de idei, de generație, fiind aproape imposibil ca un colectiv să fie omogen din punct de vedere al vârstei, al culturii, al experienței de viață și profesională, al concepțiilor etc.

Astfel apar conflictele între “actori” diferiți:

- conflict copil – copil,
- conflict între cadrele didactice,
- conflict cadru didactic – manager,
- conflict cadru didactic – părinți ai copiilor și invers,
- conflict manager – părinți ai copiilor,
- conflict manager – personal auxiliar etc.

Cauzele conflictelor pot fi, de asemenea, multiple: percepția eronată a unor situații având la bază diferențele deja amintite, neasumarea sau insuficiența însușire a responsabilităților, reticența la nou, la schimbare, neîncrederea între părți, trăsături diferite de personalitate și de caracter, contextul socio – cultural și politic și nu în ultimul rând, factorii de stres, epuizare, știut fiind faptul că activitatea didactică presupune implicare efectivă și afectivă specială (cu precădere la nivelul preșcolarului și al școlarului mic), cu fiecare “pas” al copilului aflat la început de “drum educațional”. Pe acest fond, conflictele pot fi personale sau profesionale (cognitive, sociale, afective, de resurse, de nevoi, de valori, de scop etc.).

Tipuri (stiluri) de management al conflictelor:

- stilul colaborativ – maximizează impunerea interesului comun, colectiv, implicarea și cooperarea;
- stilul îndatoritor (curtenitor);

- stilul competitiv – dezvoltă interesul propriu: interes – pierdere;
- stilul concesiv;
- stilul integrativ.

Argumentația, acordul, transparența, imparțialitatea (obiectivitatea), sunt elemente ce susțin și chiar condiționează reușita negocierii unui conflict, iar comunicarea emițător – receptor constituie premise ale acordului comun în confruntarea poziției diferite a părților conflictului.

Competențele unui bun negociator se dobândesc în timp, pe baza experienței acumulate și se materializează într-un stil personal de soluționare a potențialelor conflicte, iar profesionalismul implică un ansamblu de calități indispensabile: înțelegere, deschidere, toleranță, transparență, obiectivitate, moralitate ireproșabilă, autentic, profesionist, într-un cuvânt: model.

Strategia managerială de răspuns la situații conflictuale, managementul deciziei, asertivitatea, trebuie să aibă în vedere și schimbarea, evoluția generată de potențiale conflicte. Abordarea conflictului și rezolvarea acestuia nu trebuie evitată și nici amânată nejustificat. De asemenea, persistente stări conflictuale în cadrul colectivului poate genera blocajele, ce duc mai devreme sau mai târziu la destabilizarea întregii echipe atât în plan profesional, cât și personal. Întreaga activitate, se poate perturba într-o asemenea măsură încât daunele aduse să fie dificil de înlăturat, în opoziție cu ceea ce se dorește de fapt și constituie misiunea propusă: un proces instructiv – educativ de calitate, de înaltă ținută morală și profesională, un management al educației în context european.

BIBLIOGRAFIE

- Tudorica R., “Managementul educației în context European” editura Meronia, București, 2007.
- Antoaneta N., Management, editura Muntenia, Constanța, 2003.
- Lazar C.; David E., Comunicare, deviantă și psihologia grupurilor în consilierea psihologică și educațională, editura Psihimedia, Sibiu, 2007.

ACTIVITĂȚI DE RECAPITULARE SAU EVALUARE UTILIZATE ÎN CADRUL ORELOR DE EDUCAȚIE MUZICALĂ

-exemple de bune practici în eficientizarea demersului didactic-

Prof. Cioceanu – Angelescu Octavia Adriana
Colegiul de Artă „Carmen Sylva” - Ploiești

Activitățile prin care putem realiza lecții de recapitulare sau evaluare la disciplina educație muzicală sunt multiple și totodată caracterizate de o foarte mare diversitate. În continuare, vom menționa doar câteva dintre ele:

- Acompanierea unor melodii prin diferite mișcări corporale libere.
- Din următoarea succesiune de imagini, bifează-o pe cea corespunzătoare valsului/ marșului / horei (succesiunea imaginilor va fi aleasă de către cadrul didactic).
- Formulează cât mai multe întrebări despre dansul tău preferat și adresează-le colegilor.
- Marchează fiecare sunet X (a se completa cu sunetul dorit – DO, RE, MI... etc.) prin bătai ușoare pe bancă în timp ce cântă.
- Intonează cântecul mimând mișcările sugerate de text.
- Cântă o melodie din folclorul copiilor; o melodie de vals; un menuet; o horă, etc.
- Recunoaște după audiție numele următorului vals.
- Răspunde la următoarele întrebări:
 - Care este pasiunea ta? Vorbește despre aceasta. Ce pasiuni au colegii tăi? Cum ar fi viața noastră fără pasiuni?
 - Ce muzică preferi? Ce importanță are muzica în viața noastră?
 - Ce simți când cântă? Dar când dansezi?
 - Ce dansuri cunoști? Cum te simți când asculți muzică?
 - De ce muzica însoțește toate evenimentele importante din viața noastră?
- Citește ritmic tactând măsura, notele muzicale ale cântecului. Cântați melodia pe note apoi pe cuvinte.
- Informează – te de pe internet, din cărți, reviste, enciclopedii și realizează un text de 7 – 9 enunțuri în care să prezinți dansul preferat.
- Interpretează în fața clasei o melodie modernă și însoțește-o de mișcări adecvate.
- Realizează programul unui concert. Ce lucrări te gândești să propui spre audiere? Cum este gândit spectacolul?

- Scrie instrumentele folosite pentru interpretarea melodiilor populare.
- Desenează o horă sau dansatori de vals.
- Ce părți ale corpului poți folosi pentru a face mișcări pe muzică? Scrie-le sau desenează-le.
- Scrie titluri de cântece pe ale căror melodii poți dansa.
- Completează cu 3 titluri următoarele coloane: cântece învățate/ reperoriu românesc/ repertoriu internațional.
- Scrie nume de dansuri pe care le cunoști.
- Scrie definiția horei/ valsului/ menuetului (alt dans învățat) folosind cuvintele tale.
- Ascultați următoarea melodie și apoi comentați-o astfel: ce atmosferă degajă melodia, ce mișcare sugerează ea, la ce este cântată, ce instrumente acompaniază sau interpretează.
- Exemplu de proiect:
 - Alegeți un dans modern preferat și caută informații despre el. Când a apărut? Odată cu ce melodie a apărut? Ce solist/ formație interpretează acea melodie? Pe ce alte melodii se poate dansa? Completează informațiile cu desene care să redea mișcările dansului; poți adăuga fotografii cu persoane care dansează acel stil.
- Realizează pe o foaie A4, afișul unui spectacol vizionat de tine.
- O activitate foarte interesantă ce îi poate determina pe elevi să participe la concertele de muzică clasică poate fi intitulată *Pagina de jurnal muzical*. Se vor menționa următoarele:
 - Data când a avut loc spectacolul, locul desfășurării
 - Numele spectacolului
 - Numele interpreților sau al echipei care interpretează (de exemplu cor, orchestră)
 - Numele dirijorului
 - Denumirile pieselor din program însoțite de numele compozitorului/compozitorilor;
 - Date despre compozitor
 - Date despre piese
 - Mișcarea (viteza), tempo-ul regăsit preponderent în lucrări
 - Instrumentele muzicale utilizate
 - Nuanțele preponderent folosite
 - Impresiile tale
 - Un desen sugestiv

Atât muzica cât și dansul reprezintă activități ce fac parte din viața majorității copiilor contemporani. Datorită canalelor media – internet și televiziune – ei iau contact în permanență cu ultimele noutăți legate de muzică și de dans. Lecția de *educație muzicală* este un bun prilej de manifestare a emoțiilor sau sentimentelor trezite de audierea sau interpretarea unor fragmente muzicale însoțite de dans. Tot în cadrul școlii, elevilor li se formează gustul pentru anumite genuri muzicale, genuri pe care ei singuri nu le-ar aborda (ne referim în mod special la muzica simfonică) dacă profesorul de educație muzicală nu le-ar face cunoscute.

În primii ani de școală, muzica se învață intuitiv prin asocierea cu elemente ale vieții copiilor ce le sunt deja cunoscute urmând ca, ulterior, peste bagajul acumulat să se adauge noi informații.

Mișcarea liberă, percuția corporală și pașii elementari ai anumitor dansuri pot determina înțelegerea și o mai mare apropiere față de fenomenul sonor.

În calitate de profesori de muzică avem rolul de a educa viitorul public al sălilor de concerte fie ele simfonice, camerale, operă sau de o altă natură.

BIBLIOGRAFIE

- [1.] *** *Dicționar de termeni muzicali*, Editura Enciclopedică, București, 2010
- [2.] BADIAN, Suzana. *Arta mișcării scenice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970
- [3.] CONSTANTINESCU, Grigore. *O istorie a muzicii în pași de dans*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007
- [4.] CONSTANTINESCU, Grigore. BOGA, Irina. *O călătorie în istoria muzicii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2011
- [5.] LEVITIN, Daniel. *Creierul nostru muzical*, Editura Humanitas, București, 2010
- [6.] LUPU, Olgața. *Pledoarie pentru o altfel de educație muzicală*, articol în revista AkadeMusica, nr. 3, Editura Universității Naționale de Muzică din București, București, 2011
- [7.] MUNTEANU, Gabriela. *Ghidul profesorului de educație muzicală*, Editura Sigma, București, 1999
- [8.] MUNTEANU, Gabriela. *Jocul didactic muzical*, Editura Academiei de Muzică, București, 1997

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

PROIECT DE

ACTIVITATE

INTEGRATĂ

Proiect didactic

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

DATA:

CLASA: a II-a

PROPUNĂTOR:

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATEA TEMATICĂ: “Vin sărbătorile!”

SUBIECTUL: “Colindătorii”, de George Coșbuc.

TIPUL LECȚIEI: Lecție de fixare și consolidare.

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată;

DISCIPLINE INTEGRATE: AVAP

DURATA: 50 de minute

NUMĂR ELEVI: 12

COMPETENȚE SPECIFICE:

Comunicare în limba română:

1.2. Recunoașterea unor detalii dintr-un text audiat

2.1. Rostirea corectă a unor poezii, fabule, a unor enunțuri proprii în situații variate de comunicare

3.1. Manifestarea curiozității pentru decodarea semnificației unor mesaje exprimate pe suport vizual și în scris, în contexte variate

Arte vizuale și abilități practice:

2.1. Explorarea unor caracteristici/ proprietăți ale materialelor în diverse contexte

Muzică și mișcare:

1.1. Cântarea clară, cu intonare corectă, cu pornire precisă, cu pronunțare și silabisire corectă, în grupe mai mari și mai mici, precum și individual

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

• **Comunicare în limba română:**

O1: Să asocieze imaginea potrivită anotimpului din poezie.

O2: Să citească corect, coerent textul scris în versuri

O3: Să formuleze enunțuri clare în diverse situații de comunicare

O4: Să extragă informații esențiale dintr-un text în versuri.

Arte vizuale și abilități practice:

O5: Să deseneze un desen potrivit versurilor din a doua strofă

Muzică și mișcare:

O6: Să cante colindul preferat, scris pe fulgul de nea.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

RESURSE:

- **Procedurale:** Conversația, Explicația, Demonstrația, Observația, Exercițiul, Metoda R.A.I, Metoda Cadranelor, Jocul didactic, Joc de rol
- **Resurse Materiale:** minge, videoproiector, imagini anotimpuri, manual, coală de hartie, joc wordwall, piese puzzle , fulg de hartie
- **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupe.

FORME DE EVALUARE:

- observare sistematică;
- apreciere verbală;

BIBLIOGRAFIE:

1. Programa școlară pentru disciplinele, *Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare*, clasa a II-a, București, 2014.
2. <https://wordwall.net/resource/7464738/poezia-colindatorii-de-george-cosbuc>

Desfășurarea activității

Secvențele instruirii și dozarea	Ob. op.	Conținutul informațional al lecției		Strategia didactică			Evaluare
		Activitatea cadrului didactic	Activitatea elevilor	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric (1 minute)		Pregătesc materialele necesare pentru desfășurarea lecției. Se asigură un climat optim desfășurării lecției.	Elevii se pregătesc pentru lecție.	Conversația	materiale necesare	Frontal	
2.Reactualizarea cunoștințelor (2 minute)		Ne vom folosi de o minge pentru a reactualiza informațiile. Aceasta se va arunca de la un copil la altul, la fiecare aruncare se pune o întrebare legată de lecția anterioară.	Aruncă mingea către un alt copil, punand întrebările legate de lecția anterioară. Răspund la întrebările adresate.	Conversația Explicația Demonstrația	minge	Frontal Individual	Observare sistematică
3.Captarea atenției (3 minute)	O1	Se realizează prin prezentarea a două imagini cu ajutorul videoproietorului. Prima imagine întruchipează un peisaj de iarnă și a doua unul de primăvară. Elevii, vor alege imaginea corespunzătoare sărbătorii prezentate în poezie și vor justifica de ce nu au ales-o pe cea cu primavara. (Anexa 1)	Vizualizează imaginile, identifică anotimpurile și mai apoi sărbătorile potrivite acestora. Aleg imaginea potrivită anotimpului și sărbătorii prezentate în poezie.	Metoda R.A.I Conversația	Videoproietor Imagii cu anotimpurile	Frontal Individual	

4. Anunțarea subiectului lecției și enuțarea obiectivelor (1 minut)		Anunț subiectul lecției și enunț obiectivele pe înțelesul copiilor. Elevii află că în această lecție vor consolida poezia: “Colindătorii”, de George Coșbuc.	Elevii receptează mesajul transmis.	Conversația		Frontal	Observarea sistemică
5. Dirijarea învățării (35 minute)	O2 O3 O4	<p>Propun eleviilor să recitească în gând poezia din manual.</p> <p>Propun elevilor să ne împărțim în trei grupe. Fiecare echipă primește o coală are care este împărțită în patru părți egale. Fiecărui cadran îi aparține o sacină de lucru care are la bază poezia. Sarcinile cadranelor sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cadranul 1: Răspunde la întrebările următoare: <ul style="list-style-type: none"> ☀ Despre ce sărbătoare religioasă le vorbește copiilor mama? ☀ Ce anotimp este descris în poezie? ☀ Ce află copiii despre nașterea lui Hristos? 	<p>Elevii citesc poezia în gând.</p> <p>Se impart în cele trei grupe. Ascultă indicațiile date de învățătoare și realizează fiecare sarcină a cadranelor.</p>	<p>Explicația</p> <p>Metoda Cadranelor</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Observația</p>	<p>manual</p> <p>Coala mare de hartie</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p> <p>Frontal</p> <p>Pe grupe</p> <p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observarea sistemică</p> <p>Aprecierea verbală</p>

	O5	<ul style="list-style-type: none"> • Cadranul 2: <i>Ce învățătură ai desprins din a doua strofa?</i> • Cadranul 3: <i>Găsești un alt titlu potrivit pentru poezie!</i> • Cadranul 4: <i>Realizați un desen potrivit pentru versurile din strofa a doua.</i> (Anexa 2) 					
6.Fixarea cunoștințelor (3 minute)		Joc didactic: Propun un joc didactic de pe word wall (Anexa 3). Aleg varianta potrivită de răspuns bazată pe informațiile din poezie.	Sunt atenți la indicațiile date. Aleg varianta potrivită de răspuns.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul Joc didactic	Joc de pe word wall videoproiect or	Frontal Individual	Aprecierea verbală Observarea sistematică
7.Obținerea performanței (3 minute)	O6	Potrivesc cuvinte pentru a obține un vers din poezie cu ajutorul unui puzzle. (Anexa 4) Demonstrez modul de realizare a acestuia.	Potrivesc piesele de puzzle pentru a obține cuvinte. Sunt atenți la modelul realizat de doamna.	Conversația Explicația Demonstrația	Piese de puzzle	Frontal Individual	Aprecierea verbală Observarea sistematică
8.Evaluare (2 minute)		Le dau elevilor câte un fulg de nea pe care este scrisa propoziția: Colinda mea preferata este..... (Anexa 5) Ei va trebui sa completeze propozitia iar la final sa cânte colinda	Completează propoziția de pe fulgul de hartie cu numele colinului preferat.	Explicația Conversația Demonstrația	Fulg din hartie	Frontal Individual	Apreciere verbală

		cea mai votată. Fac aprecieri individuale și colective asupra modului în care elevii au participat la lecție					
9. Activități în completare (10 minute)		Joc de rol: Ilustrați o amintire amuzantă dintr-un Crăciun petrecut cu familia.	Mimează amintirea amuzantă petrecută alături de familie de Craciun.	Conversația Explicația Joc de rol		Frontal Individual	Aprecieria verbală

Anexe:

Anexa 1:

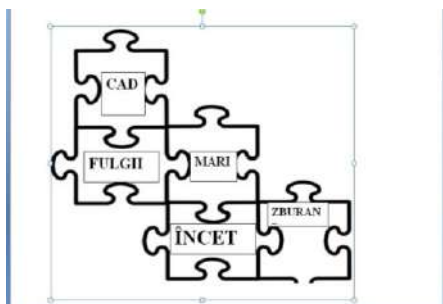
Anexa 2:

<ul style="list-style-type: none">• Cadranul 1: Răspunde la întrebările următoare:<ul style="list-style-type: none">✦ Despre ce sărbătoare religioasă le vorbește copiilor mama?✦ Ce anotimp este descris în poezie?✦ Ce află copiii despre nașterea lui Hristos?	<ul style="list-style-type: none">• Cadranul 2: <i>Ce învățatură ai desprins din a doua strofa?</i>
<ul style="list-style-type: none">• Cadranul 3: <i>Găsiți un alt titlu potrivit pentru poezie!</i>	<ul style="list-style-type: none">• Cadranul 4: <i>Realizați un desen potrivit pentru versurile din strofa a doua.</i>

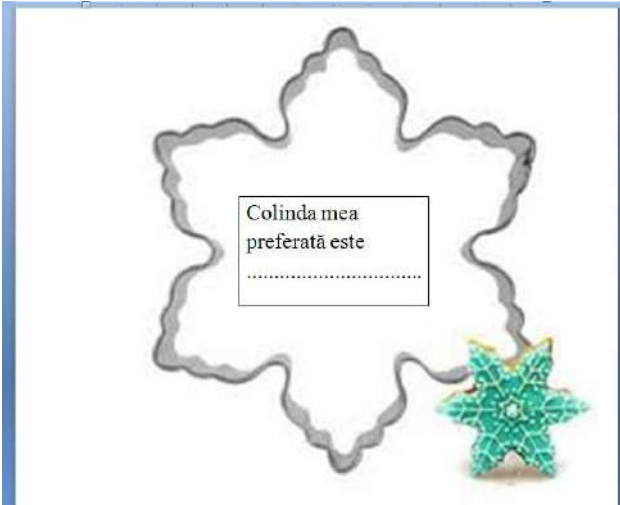
Anexa 3: <https://wordwall.net/resource/7464738/poezia-colindatorii-de-george-cosbuc>

Anexa 4:

Anexa 5:

PROIECT DIDACTIC

Prof. Ciorbă Pavel
Liceul Tehnologic „Victor Frunză”, Râmnicu Sărat

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic „Victor Frunză”, Râmnicu Sărat

Profesor: Ciorbă Pavel

Clasa a IX-a / învățământ profesional

Domeniul: Mecanică

Calificarea: Mecanic auto

Data:

Disciplina: M II- Lăcătușărie generală

- Plan cadru aprobat prin O.M.E.N., nr. 3152/24.02.2014, anexa nr. 1;
- Plan de învățământ aprobat prin O.M.E.N.C.S. nr. 4457/05.07.2016, anexa nr. 4;
- Programă aprobată prin O.M.E.N.C.S. nr. 4457/05.07.2016, anexa nr. 6;
- Standard de pregătire profesională pentru calificarea „Mecanic auto”, aprobat prin O.M.E.N.C.S. nr. 4121/13.06.2016, anexa nr. 2.

Unitatea de rezultate ale învățării tehnice generale (URÎ) II: Realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie generală

Conținutul învățării: Operații pregătitoare aplicate semifabricatelor în vederea executării pieselor prin operații de lăcătușărie generală

Tema: Curățarea manuală a semifabricatelor

Tipul lecției: mixtă

Durata lecției: 50 minute

Loc de desfășurare: sala de clasă

Scopul lecției:

1. Manifestarea interesului și entuziasmului elevilor față de tema abordată;
2. Legarea noțiunilor teoretice cu cele practice prin formularea unor concluzii privind curățarea semifabricatelor.

Strategia de predare:

1. Strategia de integrare a conținutului educativ nou în sistemul de cunoștințe al elevului.
2. Strategia de activizare a elevilor în predare, prin intercalarea procedeelor și metodelor participative, a muncii independente și în grupuri mici.

Rezultatele învățării

• **Cunoștințe:**

2.1.4. Operații de pregătire aplicate semifabricatelor în vederea executării pieselor (curățare manuală, SDV-uri, tehnologii de execuție, metode de control, norme de securitate și sănătate în muncă, protecția mediului);

• **Abilități:**

2.2.8. Alegerea sculelor, dispozitivelor și verificatoarelor (SDV-urilor) și utilajelor în funcție de operația de lăcătușărie executată;

2.2.9. Utilizarea SDV-urilor și utilajelor în funcție de operația de lăcătușărie executată;

2.2.10. Curățarea manuală a semifabricatelor;

2.2.15. Calculul dimensiunilor maxime și minime ale pieselor conform desenelor de execuție;

- **Atitudini:**

- 2.3.1. Respectarea cerințelor ergonomice la locul de muncă;
- 2.3.2. Colaborarea cu membri echipei de lucru în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă;
- 2.3.3. Respectarea prescripțiilor din desenele de execuție la realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie;
- 2.3.4. Asumarea în cadrul echipei de la locul de muncă, a responsabilităților pentru sarcina de lucru primită;
- 2.3.5. Asumarea inițiativei în rezolvarea unor probleme;
- 2.3.6. Respectarea normelor de securitate și sănătate în muncă;
- 2.3.7. Adoptarea unei atitudini responsabile față de protecția mediului.

- **Competențe specifice:**

- Recunoașterea operațiilor de lăcătușărie pregătitoare;
- Executarea operațiilor pregătitoare în vederea prelucrării semifabricatelor;
- Realizarea de produse simple;
- Lucru în echipă.

- **Competențe derivate:**

- C1 – Structurarea în mod logic a informațiilor anterioare și le corelează cu cele dobândite anterior;
- C2 – Identificarea SDV-urilor utilizate la operațiile de curățare a semifabricatelor;
- C3 – Descrierea metodelor de curățare;
- C4 – Identificarea elementele constructive și principiul de funcționare ale instalațiilor pentru sablat;
- C5 - Verificarea operațiilor executate și respectarea NSSM la curățare.

- **Competența de a învăța să înveți:**

- Utilizarea mijloacelor de măsurat și verificat lungimi și suprafețe;
- Utilizarea documentației tehnice/tehnologice pentru executarea operațiilor de lăcătușărie generală;
- Utilizarea SDV-urilor și utilajelor în funcție de operația de lăcătușărie executată.

- **Competențe sociale și civice:**

- Colaborează cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă;

- **Competențe antreprenoriale:**

- Asumarea inițiativei în rezolvarea unor probleme;
- Asumarea în cadrul echipei de la locul de muncă a responsabilității pentru sarcina de lucru primită.

Strategii didactice

- **Metode de învățământ:**

- Expunerea, conversația euristică, explicația științifică, problematizarea, observarea dirijată, brainstorming, Știu/Vreau să știu/Am învățat.

- **Mijloace de învățământ:**

- Tabla, caiete de notițe, manuale școlare, fișe de documentare, fișe de lucru, fișe test; portofoliul elevului;

- **Resurse materiale:**

- SDV-uri folosite la curățare;
- Trusa lăcătușului;

- AMC - șublere, micrometre;
- Videoproiector
- Laptop.
- **Forme de organizare a învățării:**
 - Frontal (pentru reactualizarea cunoștințelor);
 - Individual (pentru realizarea feedback-ului);
 - Pe grupe (pentru realizarea sarcinilor de lucru).
- **Metode de evaluare:**
 - Orală formativă;
 - Exercițiu de identificare pe fișe de lucru;
 - Fișe test;
 - Autoevaluarea;
 - Observarea sistematică a comportamentului elevilor.
- **Bibliografie:**
 - Olguța Laura Spornic, Aurel Ciocârlea Vasilescu, Mariana Constantin, Ioana Ciocârlea Vasilescu/Tehnologii generale mecanice/Editura CD Press 2010;
 - Olguța Laura Spornic, Aurel Ciocârlea Vasilescu, Mariana Constantin, Ion Neagu, Aurel Ciocârlea Vasilescu/Lăcătușărie generală/Editura CD Press 2019;
 - Gh. Zgură, N. Anastasiu, E. Arieșeanu, Gh. Peptea/Utilajul și tehnologia lucrărilor mecanice/EDP București 1987;
 - Tonca A, Cîrstea N/Elemente de tehnologie generală/EDP București 2003;
 - Adriana Popescu/Manual pentru cultură de specialitate/EDP București, RA 2006;
 - Cerghit Ioan/Metode de învățământ/EDP București 1984;
 - Internet.

SCENARIUL DIDACTIC

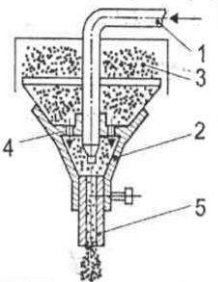
Nr. Crt.	Etapetele lecției	Competențe	Conținutul informațional și aplicativ detaliat	Activitatea de învățare	
				Activitatea profesorului/ strategii folosite	Activitatea elevului
1.	Moment organizatoric 2 min	Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea orei		Profesorul solicită informații privind absenții, motivul absențelor, primește motivările de la unii elevi (conversația)	Elevul de serviciu informează diferitele aspecte
2.	Captarea atenției 2 min	Identificarea instrumentelor de măsurare a lungimilor	Șublerul și micrometrul	Verifică existența instrumentelor de măsură la banca fiecărui elev (conversația)	
3.	Reactualizarea cunoștințelor anterioare 10 min		- definirea șublerului; - definirea micrometrului; - clase de precizie pentru șubler și micrometru;	Adresează întrebări elevilor. Solicită completarea fișei de lucru. Aduce completări la răspunsurile elevilor, unde	Răspund la întrebări. Completează fișa de lucru (Frontal, Individual)

			<ul style="list-style-type: none"> - părți componente ale șublerului; - părți componente ale micrometrului; - mod de măsurare cu șublerul și micrometrul; 	este cazul (conversația, explicația, activități cu fișe de lucru).	
4.	Anunță titlul lecției și competențele 2 min	<p>C1 – Structurează în mod logic informațiile anterioare și le corelează cu cele dobândite anterior;</p> <p>C2 – Identifică SDV-urile utilizate la operațiile de curățare a semifabricatelor ;</p> <p>C3 – Descrie metodele de curățare;</p> <p>C4 – Identifică elementele constructive și principiul de funcționare ale instalațiilor pentru sablat;</p>	Curățarea semifabricatelor	Notează titlul lecției pe tablă și enumeră competențele derivate.	Notează titlul lecției în caiete.

		C5 - Verifică operația executată și respectă NSSM la curățare.			
5.	Prezentarea cunoștințelor cunoscute și a celor care vor să fie cunoscute privind curățarea semifabricatelor 5min		Sistematizarea pe tabla școlară și pe fișele de lucru a cunoștințelor cunoscute și a celor care vor să fie cunoscute privind curățarea semifabricatelor, folosind metoda: știu/vreau să știu/ am învățat.	Completarea pe tabla școlară și pe fișele de lucru a cunoștințelor cunoscute și a celor care vor să fie cunoscute privind curățarea semifabricatelor (Conversația dirijată)	Competează fișa de lucru
6.	Transmiterea de noi cunoștințe 15 min	C1 Structurează în mod logic informațiile anterioare și le corelează cu cele dobândite	Măsurile de lungime cu repere(rigla, rulete, metrul) și instrumentele (șublerul, micrometrul) sunt absolut necesare pentru realizarea corespunzătoare a operațiilor de lăcătușărie. Definiția: Curățarea este operația tehnologică prin care se îndepărtează	Face legătura dintre mijloacele de măsurare și operațiile de lăcătușărie generală; Prezintă lecția și notează pe tablă definiția Curățării. (Conversația euristică)	Răspund solicitărilor profesorului și identifică aplicabilitatea instrumentelor de măsurare în executarea operațiilor de lăcătușărie; Sunt atenți la explicațiile profesorului și notează în caiete definiția. (Frontal)

			oxizi și impurități depuse pe suprafețele semifabricatelor, în vederea prelucrării acestora.		
		C2 Identificarea SDV-urilor necesare la curățarea manuală	SDV-uri la curățare: - perii de sârmă - hârtie (pânză) abrazivă - răzuitoare - polizoare de mână - lubrifianți - lavete	Aduce completări acolo unde este cazul.	Notează în caiete; Răspund solicitărilor; Elaborează răspunsuri.
		C3 Descrie metodele prin care se realizează operația de curățare	1. Curățarea manuală – cu peria de sârmă sau pânză abrazivă; 2. Curățarea mecanică – prin așchiere, în tobe rotative, prin sablare; 3. Curățarea chimică – decaparea în băi care conțin	Prezentare lecție; Enumeră principalele metode prin care se realizează curățarea. Solicită elevii să identifice în ce constă fiecare	Ascultă atenți, pun diverse întrebări (Frontal).

			<p>soluții acide, apoi piesele se spală cu apă caldă și rece introducându-se apoi într-o soluție de neutralizare;</p> <p>4. Curățarea termică – arderea și îndepărtarea stratului de impurități cu ajutorul flăcării unui arzător;</p> <p>5. Curățarea hidraulică – aruncarea unui jet de apă sub presiune asupra semifabricatului încălzit. În urma răcirii bruște, la suprafața semifabricatului are loc o contracție puternică, ce produce desprinderea stratului de oxizi.</p>	<p>operație. (Brainstorming , Explicația, Conversația)</p>	
--	--	--	--	--	--

		<p>C4</p> <p>Identifică elementele constructive și principiul de funcționare ale instalațiilor de sablare</p>	<p>Sablarea – este operația de curățare mecanică prin care se îndepărtează oxizii prin lovirea pieselor cu ajutorul unui jet de nisip de cuarț.</p> <p>După modul de lucru instalațiile pentru sablare pot fi: prin aspirație, prin gravitație, prin refulare.</p> <p>1 – conductă aer comprimat</p> <p>2 – camera de amestec</p> <p>3 – rezervor</p> <p>4 – orificii</p> <p>5 – tub</p>	<p>Describe funcționarea instalației pentru sablare prin gravitație;</p> <p>(Expunerea, explicația științifică)</p>	<p>Ascultă atenți;</p> <p>Pun diverse întrebări.</p> <p>(Frontal)</p>
--	--	---	--	---	---

		C5 Respectă N.S.S.M. și P.S.I.	1 - Muncitorul trebuie să poarte echipamentul de protecție; 2 – SDV-urile trebuie să fie în bună stare de funcționare; 3 – Locul de muncă trebuie să fie aerisit și iluminat corespunzător etc.	Enumeră normele ce trebuie respectate în timpul executării operațiilor de lăcătușărie (Explicația, Conversația)	Ascultă atenți; Pun diverse întrebări. (Frontal)
7.	Fixarea, evaluarea cunoștințelor predate 5 min	Fixarea cunoștințelor predate	Completarea rubricii: Am învățat de pe tabla școlară și fișele de lucru cu cunoștințele predate. Analizarea celor trei rubrici: știu/vreau să știu/ am învățat, de pe tabla școlară și fișele de lucru	Completarea rubricii: Am învățat de pe tabla școlară, cu cunoștințele predate. Analizarea celor trei rubrici: știu/vreau să știu/ am învățat, de pe tabla școlară și fișele de lucru Știu/Vreau să știu/Am învățat.	Completarea rubricii: Am învățat de pe fișele de lucru cu cunoștințele predate. Analizarea celor trei rubrici: știu/vreau să știu/ am învățat, de pe tabla școlară și fișele de lucru
8.	Realizarea feedback-ului 7 min	Consolidarea noțiunilor studiate	Fișă test	- Împarte fișe de lucru; - Face precizări privind modul	Ascultă cu atenție explicațiile profesorului;

				de lucru al fișei (autoevaluare)	Rezolvă fișa de lucru (Individual)
9.	Aprecierea activității elevilor și formularea de concluzii 2 min			- Notează elevii care au participat activ la oră; - Anunță următoarea operație de pregătire de lăcătușărie.	Completează răspunsurile incomplete; Ascultă cu atenție aprecierea făcută de profesor.

Întocmit,
Profesor ing. Ciorbă Pavel

Fișă de lucru

Șublerul

I. Șublerul este:

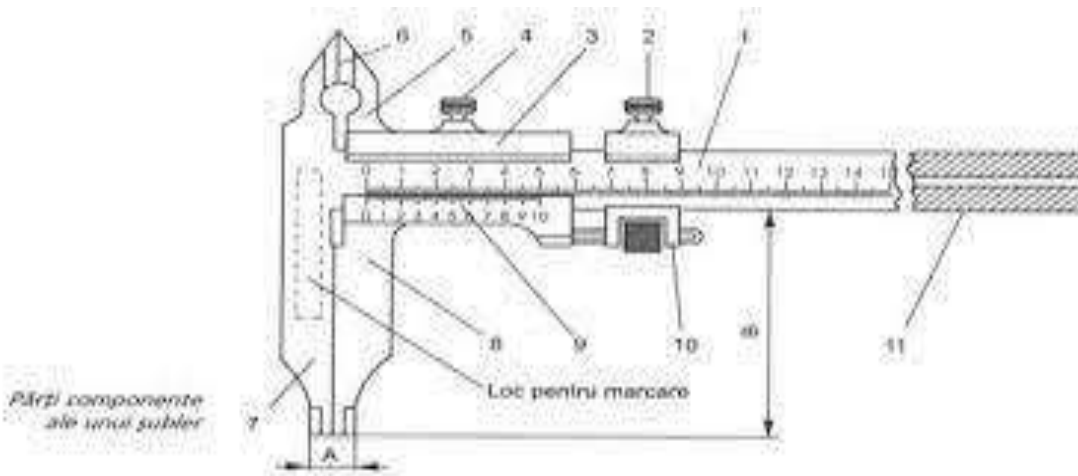
.....
.....

II. Precizia de măsurare a șublerului este:

.....

III. Părțile componente ale șublerului sunt:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

Fișă de lucru

Micrometrul

I. Micrometrul este:

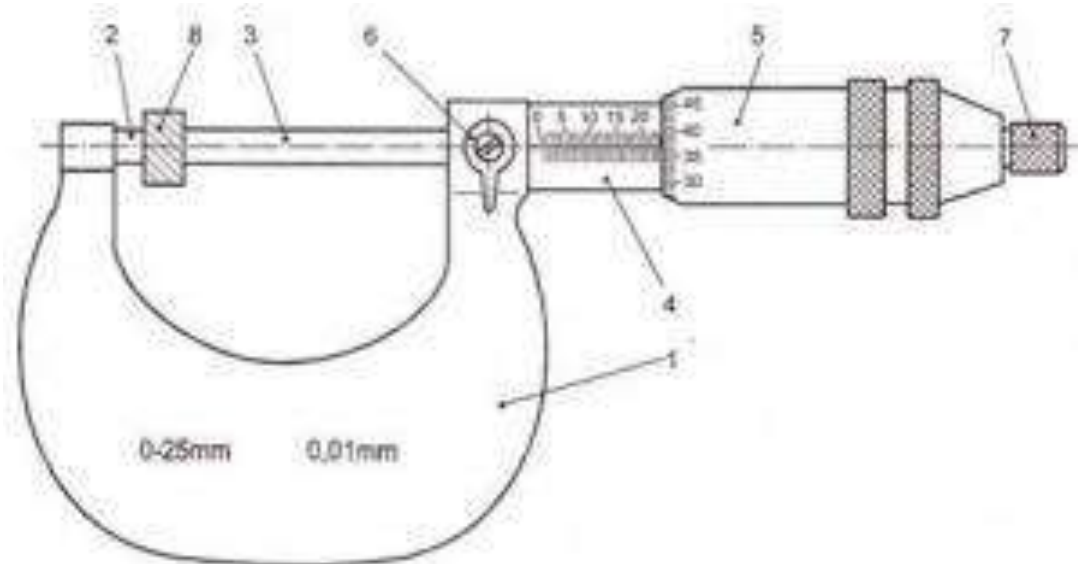
.....
.....

II. Precizia de măsurare a micrometrului este:

.....

III. Părțile componente ale micrometrului sunt:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

Tipuri de micrometre

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

Tipuri de șublere

Tipuri de șublere

			
Subler pentru adâncime	Subler cu ceas comparator	Subler cu vernier	Subler digital din oțel inox, (precizie 0.02 mm)

11

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

Curățarea semifabricatelor

Curățarea suprafețelor este operația tehnologică de înlăturare a oxizilor, grăsimilor, petelor de vopsea și impurităților de pe suprafețele semifabricatelor.

Pentru curățarea semifabricatelor se folosesc diverse metode:

- manuale;
- mecanice;
- termice;
- chimice;
- hidraulice.

Curățarea manuală a suprafețelor metalice feroase și neferoase se realizează cu ajutorul unor scule, dispozitive și utilaje portabile:

- răzuitoare;
- perii de sârmă;
- hârtie abrazivă;
- polizoare de mână.

a. perie de sârmă

b. perii de sârmă pentru polizor

c. polizor unghiular

d. trusă pistol și pistol pentru sablare.

FIȘĂ TEST

1. Ce înțelegeți prin sablare.

.....
.....

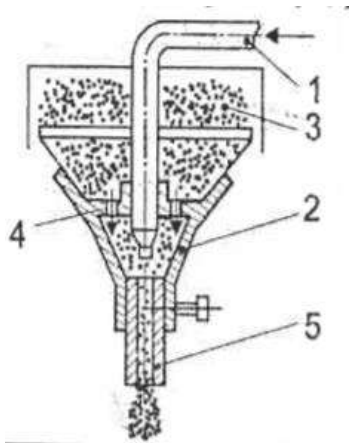
2. Enumerați minim 2 procedee prin care se realizează curățarea mecanică.

.....
.....

3. În ce constă curățarea chimică a semifabricatelor.

.....
.....

4. Prezentați principiul de funcționare al instalației de sablare din figură:

- 1- conductă
- 2- cameră de amestec
- 3- rezervor
- 4- orificii
- 5- tub

.....
.....
.....
.....
.....

Liceul Tehnologic „Victor Frunză,, Rm. Sărat
Disciplina: M II-Lăcătușărie generală
Lecția: Curățarea semifabricatelor
Profesor: Ciorbă Pavel

Clasa a IX-a- învățămînt profesional
An școlar: 2022-2023
Elev:

FIȘĂ DE LUCRU
ȘTIU / VREAU ȘĂ ȘTIU / AM ÎNVĂȚAT

ȘTIU CE (CREDEM CĂ) ȘTIM?	VREAU ȘĂ ȘTIU CE VREM ȘĂ ȘTIM / AFLĂM ?	AM ÎNVĂȚAT CE AM ÎNVĂȚAT ?

ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ ȘI EDUCAȚIA DE CALITATE

P.I.P CIOROIANU SILVIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DECEBAL” CRAIOVA

Creativitatea se manifestă de la vârste foarte fragede, în mod empiric, iar dezvoltarea sa este armonios realizată într-un cadru organizat. Elevul de vârstă școlară mică este ușor influențabil. Dacă el găsește în învățătorul său un model demn de urmat, un mentor, atunci tot ceea ce i se va părea bun învățătorului îi va plăcea și lui, iar dacă învățătorul apreciază munca lui va căpăta putere pentru realizarea unor lucruri noi, mai bune. Învățătorul creativ determină avântul creativității elevilor. Secretul constă în transferul setului de valori propice creativității de la profesori la elevi. Fenomenul acesta este urmat de un altul și anume acela de adoptare a acestor valori ale profesorului, devenite valori ale elevului și automodelarea copilului pe baza acestora.

Una dintre condițiile principale în ceea ce privește dezvoltarea unui climat favorabil creativității este o bună conlucrare între învățător și elev. Societatea actuală încurajează libera exprimare a gândurilor și a creativității implicit. Climatul afectiv propice dezvoltării creativității elevilor este caracterizat prin tonalitate afectivă-pozitivă între învățător și elev. O altă caracteristică importantă este stimularea efortului personal al elevilor și stimularea efortului acestuia de a aduce ceva nou, de a fi original și inovator.

În școlile românești, potențialul elevilor trebuie dezvoltat în două sensuri:

- acumularea de informații, structuri, deprinderi, priceperi, competențe, tehnici de învățare și aplicare a lor în cotidian,
- dezvoltarea potențialului creator, a capacității de a formula și rezolva probleme, cultivarea interesului față de domeniul descoperirilor și inovațiilor.

Practic, fiecare arie curriculară, activitățile extracurriculare ca și cele extrașcolare oferă oportunități în acest sens. Important este ca pedagogul să aibă încredere în elevi, să le ofere ocazia de a-și exprima punctul de vedere, să-și asume responsabilități, să încurajeze și să creadă în capacitatea de autorealizare a fiecăruia, să aprecieze în mod deosebit individualitatea, să încurajeze și să recompenseze creativitatea, să insiste pe dezvoltarea motivației intrinseci. Și, dacă se alternează metodele tradiționale cu cele moderne, interactive, **brainstorming-ul, problematizarea, sinectica, colajul, metafora** și alte metode ce conduc la dezvoltarea gândirii divergente, cu siguranță rezultatele ar fi evidente. Important este să nu ne fie teamă să experimentăm, să acceptăm noul și să fim în primul rând noi înșine creativi.

O învățare eficientă, durabilă este aceea care are la bază participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor. Alegerea strategiilor și metodelor de lucru se face ținând cont de avantajele și importanța folosirii lor, atât din perspectiva învățătorului, cât și a elevului.

Învățătorul trebuie să-i învețe pe elevi să învețe, să le dezvolte abilități de învățare eficientă, să-i pregătească pentru autoînvățare și educație permanentă.

Fără a exclude metodologia tradițională, promovez metodele activ-participative care pregătesc elevul pentru însușirea cunoștințelor pe calea activității proprii, angajării gândirii, mobilizării capacităților intelectuale și solicitării emoțional – motivaționale.

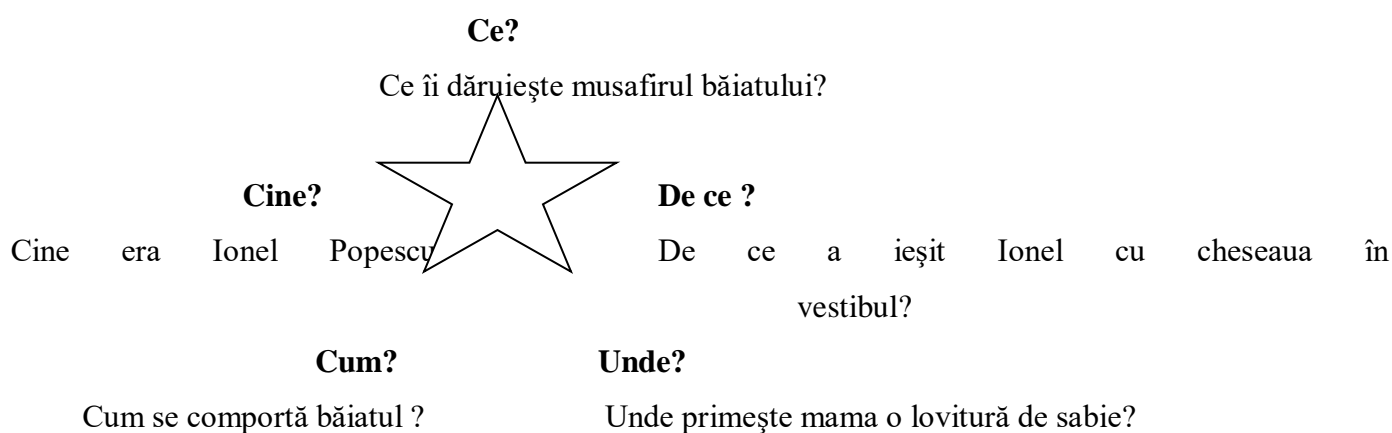
Strategii interactive pe care le putem utiliza în demersul didactic de receptare a textului „Vizită”, de Ion Luca Caragiale.

Metoda predării/învățării reciproce este o strategie instrucțională de învățare pe care am folosit-o cu succes. Elevii au fost puși să joace rolul profesorilor, instruindu-și colegii. Organizați pe grupe, au extras dintr-un bol câte un bilețel pe care este scrisă una din literele R, Î, C, P. Rezumatorii (R) au rezumat textul, Întrebătorii (Î) au formulat întrebări referitoare la conținutul studiat, Clarificatorii (C) au identificat cuvintele și expresiile literare din text, comportamentele, atitudinile ce sunt neclare pentru ceilalți și le clarifică, Prezicătorii (P) au făcut predicții asupra a ceea ce se va întâmpla în continuare, exprimând idei neașteptate

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă prin care elevii pot stabili o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență.

Elevii au împărțit pagina în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă au notat pe rând câte un pasaj care i-a impresionat în mod deosebit. În partea dreaptă au notat argumentele, justificând alegerea făcută. Utilizarea metodei i-a pus pe elevi în situația de a citi, a selecta și a-și exprima opiniile proprii referitoare la text.

Explozia stelară (Starbursting), metodă de stimulare a creativității, similară brainstormingului, s-a folosit cu scopul de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte. Demersurile de explorare au început din centru spre în afară asemenea unei explozii stelare, cu întrebări din aproape în aproape.

Metoda cubului a oferit elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe, integratoare.

Exemplu:

1. Descrie personajul principal - Personajul principal este Ionel Popescu. Este un copilăș drăguț, de vreo opt anișori, îmbrăcat foarte elegant într-un costum de maior de roșiori, „uniformă de mare ținută”, răsfățat, obraznic, zgomotos, dezordonat, needucat.

2. Compară comportamentul mamei și comportamentul musafirului față de Ionel – Mama îl sărută „dulce”, „scuipându-l să nu-l deoache” – musafirul îi explică comportamentul unui maior de roșiori; mama se amuză și nu îl sancționează pentru că fumează - musafirul este contrariat,...

3. Analizează - atitudinea mamei față de purtarea lui Ionel și ceea ce crede ea despre educația pe care i-a dat-o (încurajare, dragoste prost înțeleasă, se pretinde pretențioasă și consideră că face sacrificii pentru a-i oferi educație ,îl „scuipă să nu-l deoache”, îl răsfață din ignoranță).

4. Asociază calitățile potrivite lui Ionel: educat, obraznic, simpatic, antipatic, chipeș, politicoș, răsfațat, respectuos, ordonat, ștrengar, deștept, dezordonat, periculos, drăgăstos, sincer.

5. Aplică - Creează un dialog între un copil civilizată care își aniversează ziua și musafiri !

6. Argumentează – Explică de ce acest text are titlul „Vizită”? Ce învățăm din text?

Alte strategii interactive folosite pentru învățarea temeinică, eficientă a textului au fost:

Metoda pălărilor gânditoare – Exemplu:

Pălăria albă - informează: „Despre cine este vorba în text?”

Pălăria roșie - spune ce simți despre...: „Ce simți față de comportamentul băiatului?”

Pălăria neagră- aspecte negative: „Ce greșeli a comis Ionel în timpul vizitei?”

Pălăria galbenă - aspecte pozitive: „Care este semnificația cuvintelor „gazdă” și „musafir”?”

Pălăria albastră - clarifică: „Adresează colegilor întrebări din text să vedem dacă l-au înțeles!”

Pălăria verde-generează idei noi: „ Dacă ai fi Codul bunelor maniere, ce le-ai transmite cititorilor textului?”

Harta lecturii sintetizează conținutul informațional al textului literar și poate avea următoarea structură:

Autorul textului: _____

Locul unde se petrece acțiunea: _

Personajele: _____

Vizită

Timpul când are loc
întâmplarea: _____

Sucesiunea evenimentelor: _____

Mesajul textului:

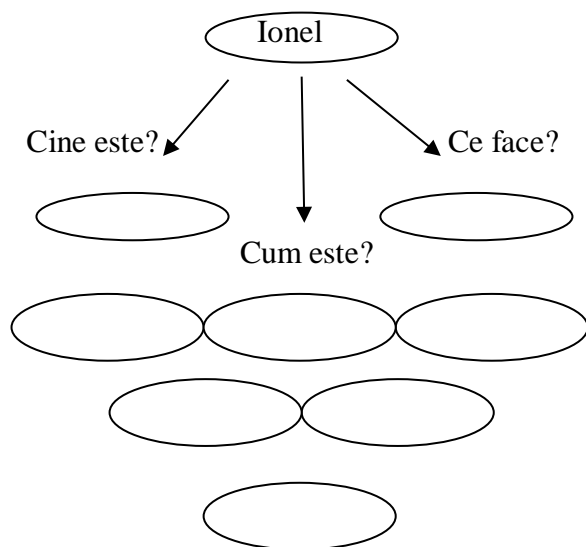
Harta predicțiilor – Exemplu:

Ce credeai că o să se întâmple ?	Ce s-a întâmplat ?
- Credeam că se va bucura de cadou și va merge în camera lui. - Credeam că mama îl va certa pentru că a necăjit-o pe jupâneasă.(...)	- Se bucură de cadou dar nu merge în camera lui. - Mama îl ia în brațe și îl sărută.(...)

Cadranle - Exemflu

Dezaprobăm comportamentul lui Ionel Popescu pentru că...	Găsim scuze băiatului pentru că...
Dacă eram mama lui.....	Am învățat...

Ciorchinele - l-am folosit pentru caracterizarea personajului principal, Ionel Popescu:

Procesul literar „Să-l judecăm pe Ionel Popescu!” a încheiat studiul lecturii și s-a desfășurat într-o activitate extracurriculară. Elevii au primit, după preferințe, roluri: judecătorul, procurorul, grefierul, inculpatul, avocați ai acuzării sau avocați ai apărării, martori.

Desfășurarea procesului:

- Grefierului anunță intrarea completului de judecată, iar asistența se ridică în picioare și salută;
- Președintele completului pune în temă auditoriul cu cazul ce va fi judecat: „Comportarea lui Ionel Popescu în timpul vizitei prilejuită de onomastica sa”.
- Procurorul dă citire actului de acuzare: Ionel Popescu, un băiețuș de vreo opt anișori, este învinovățit de comportare necivilizată: deranjează jupâneasa la bucatărie, bate în tobă și suflă în trâmbiță de „sparge” urechile musafirului, o lovește pe mama cu sabia în obraz, fumează, lovește cu mingea ceașca de cafea și pătează pantalonii musafirului, îi toarnă dulceața în șoșoni.
- Judecătorul dă cuvântul inculpatului, care recunoaște că se face vinovat de cele menționate în actul de acuzare, dar motivează că era onomastica sa, iar mama lui îl iubește și îi aprobă toate acțiunile.
- Se audiază martorii: musafirul, slujnica, mama, care prezintă aspecte ale cazului, din punctul lor de vedere și pot răspunde la întrebări.
- Judecătorul dă cuvântul avocaților apărării și acuzării:

Avocații apărării	Avocații acuzării
-------------------	-------------------

Ionel este doar un copilăș drăguț de opt anișori.	Copiii trebuie să învețe să se comporte civilizată de mici.
El este unicul fiu al familiei și este foarte iubit.	Băiatul este răsfațat și neascultător.
Era ziua sa onomastică și voia să se distreze.	Gazda trebuie să dovedească respect față de musafiri.
Voia să se laude cu mulțimea jucăriilor sale.	Își putea prezenta jucăriile în ordine, fără zgomot, fără să deranjeze.
Voia să arate musafirului că știe să mânuiască sabia ca un adevărat maior.(...)	A atacat-o cu sabia pe bucătăreasa și a lovit-o pe mama sa în obraz.(...)

Urmează pauza de deliberare, care, pentru activizarea întregii asistențe, este folosită pentru dezbateră cauzei, dar și a sentinței ce se așteaptă.

- Se citește sentința: Inculpatul Ionel Popescu se face vinovat pentru comportare necivilizată, obraznicie, egoism, lipsă de respect. Îl sfătuim să își ceară scuze public tuturor celor pe care i-a deranjat prin comportarea sa. Îl condamnăm să studieze „Codul bunelor maniere” și să dovedească la următoarea aniversare că a dobândit o bună educație și se poartă cu respect cu cei din jur.

De asemenea, metode pe care le-am folosit cu succes în receptarea textelor literare, în ciclul primar sunt: **Cvintetul, Lectura în perechi, Știu/Vreau să știu/Am învățat, Brainstormingul, Ghidurile de studiu, copacul ideilor, Metoda R.A.I. (răspunde, aruncă, întreabă), Jocul de rol, Dezbateră pro/contra, Metoda minicazurilor, diagrama Venn.**

Învățarea interactivă face din lecție o aventură a cunoașterii în care elevul participă activ, după propriile puteri, contribuie la dezvoltarea gândirii critice, exersarea capacităților de analiză și de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în sarcină. Asigură punerea în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații, clarificarea conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale. Demersul educativ interactiv se adaptează particularitățile individuale ale elevilor, valorifică și stimulează potențialul creator și originalitatea acestora, asigură calitatea în educație.

BIBLIOGRAFIE:

- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. – Metode interactive de grup, Editura Arves, Craiova, 2002
- Cerghit, I. – Metode de învățământ, Editura Polirom, 2006;
- Chiprian, C., Ciupercă, L. – Soluții didactice alternative ,Editura „Spiru Haret”, Iași, 2006;
- Neacșu, I. – Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București, 1990.
- *** - Optimizarea metodologiei didactice, Ghid metodologic, CCD Neamț, 2002

MENTORATUL DIDACTIC- O SOLUȚIE PENTRU UN ÎNVĂȚĂMÂNT DE CALITATE

Profesor pentru învățământ primar, Ciubotă Nicoleta- Liceul „M. Sadoveanu” Borca

„Progresul este imposibil fără schimbare, iar cei care nu pot să-și schimbe părerile, nu pot nici să schimbe lumea, nici să se schimbe pe ei înșiși”. George Bernard Shaw

ARGUMENT

Liceul „Mihail Sadoveanu” are un colectiv de cadre didactice calificate (majoritatea având definitivatul, gradul didactic I și II). Pentru a valorifica acest potențial de formare pentru succes, trebuie să menținem deschiderea către modernizarea și eficacitatea procesului didactic prin motivare pe termen lung și participarea la diferite forme de perfecționare. Calitatea activităților educaționale depinde în mare măsură de profesionalismul personalului didactic și al personalului didactic.

Formarea continuă înseamnă a oferi personalului didactic posibilitatea de a dobândi noi cunoștințe de specialitate, metodologice și pedagogice și de a dobândi noile abilități și atitudini necesare pentru dezvoltarea unei noi viziuni a educației cu accent pe cele 4C - comunicare, colaborare, creativitate, gândire critică. Unul dintre instrumentele care pot aduce o contribuție decisivă la formarea spiritului de echipă și la îmbunătățirea continuă a calității acțiunii educaționale propuse în procesul de educație pedagogică într-o unitate școlară este practica implementării unui program de mentorat la nivel de bază.

Menținerea culturii organizaționale care distinge o școală, oferindu-i un caracter și o personalitate unică în spațiul educațional ar trebui să fie o prioritate de top pentru orice manager de succes. Experiența ne arată că orice profesor nou dintr-o unitate școlară are nevoie de sprijin și sprijin în primul an de funcționare pentru a se integra în comunitate, a fi cunoscut și recunoscut de către elevi și familii.

Profesori începători, elevi sau profesori cu experiență, toată lumea trebuie să cunoască regulile interne de funcționare ale unității școlare în care lucrează, procedurile specifice școlii, obiectivele strategice ale școlii, valorile educaționale și etice pe care școala susține, deci... are nevoie de un mentor.

Un program eficient de mentorat este clar definit și structurat. Ar trebui să fie orientat spre obiective și să definească clar obiectivele care trebuie atinse prin procesul de mentorat. Implementarea programului constă în trei etape: lansarea, implementarea și evaluarea programului. Acest proces este ciclic și ar trebui să înceapă și să se termine pe măsură ce fiecare grup de noi profesori/începători se alătură programului de mentorat.

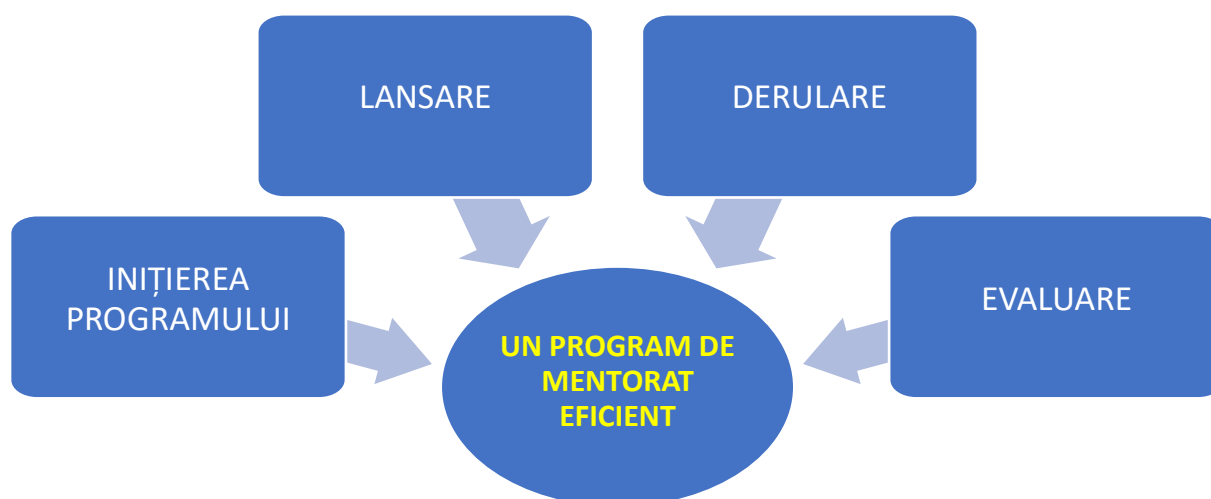

Fig. 1. Punerea în aplicare a unui program de mentorat eficient

Așa cum am menționat în argumentul de mai sus, un program de mentorat eficient este bine definit și structurat. El trebuie să fie orientat pe scopul urmărit și identifică în mod clar obiectivele ce trebuie să fie îndeplinite prin intermediul procesului de mentorat.

PROGRAMUL DE MENTORAT	
Scopul urmărit	OBIECTIVE CE TREBUIE ÎNDEPLINITE
<p>A. Creșterea calității procesului instructiv-educativ prin participarea cadrelor didactice la cursuri de perfecționare și formare continuă</p>	<p><i>Perfecționarea curentă</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Participarea personalului școlii la cursuri /programe de formare realizate de diferiți furnizori de programe educaționale acreditați de ME; ➤ Proiectarea și desfășurarea de activități de dezvoltare profesională pe arii curriculare –catedre, comisii, cercuri pedagogice; ➤ Întocmirea și prezentarea de referate/studii cu conținut de specialitate, didactic sau psihopedagogic în cadrul consiliului profesoral; ➤ Participarea la sesiuni metodico-științifice, simpozioane și schimburi de experiență pe probleme de specialitate și psihopedagogice; ➤ Punerea în practică și valorificarea competențelor cadrelor didactice care au urmat cursuri de formare/perfecționare. <p><i>Perfecționarea prin grade didactice</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Înscrierea cadrelor didactice la concursurile pentru obținerea gradelor didactice, ca reflectare a progresului în formarea/dezvoltarea competențelor profesionale; ➤ Participarea la cursuri de pregătire și susținerea examenelor de obținere a gradelor didactice II și I; ➤ Valorificarea concluziilor și recomandărilor făcute în cadrul inspecțiilor speciale; <p><i>Perfecționarea periodică</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Actualizarea și dezvoltarea, prin programe de formare/perfecționare periodică, a competențelor în domeniul/domeniile de specializare corespunzător funcțiilor didactice obținute prin formarea inițială; ➤ Participarea cadrelor didactice la programe acreditate de perfecționare pentru acumularea într-o perioadă de 5 ani consecutivi a 90 de credite profesionale transferabile. <p><i>Reconversia profesională</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Dobândirea de noi competențe, prin programe de reconversie/readaptare a calificării pentru noi specializări sau/și noi funcții didactice, altele decât cele obținute prin formarea inițială; ➤ Stimularea înscrierii pe traiecte postuniversitare de aprofundare a specialității.
<p>B. Eliminarea formalismului; Continuitate și coerență în formarea inițială și continuă</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Motivarea cadrelor didactice pentru participarea la stagii de formare acreditate; organizarea unor cursuri de formare în școală; ➤ Asigurarea continuității dinamicii profesionale prin parcurgerea unor programe de formare care să răspundă atât nevoilor școlii, cât și conștientizării individualizate a nevoilor de evoluție în carieră; ➤ Dobândirea unor competențe complementare sau de

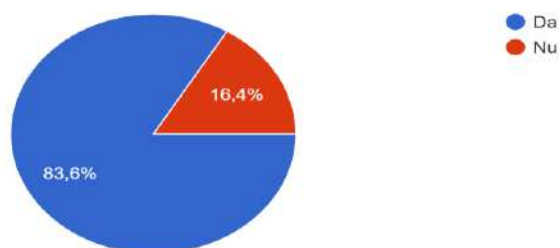
	<p>extensie care lărgesc gama activităților și funcțiilor ce pot fi prestate de personalul didactic (predarea în sistemul E-learnig, consiliere educațională și orientare în carieră, educația adulților etc);</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Dezvoltarea competențelor pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice.
C. Optimizarea relațiilor comunitare și parteneriatelor în domeniul educației și formării profesionale	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Colaborarea cu CCD Neamț, ISJ Neamț și alți furnizori de formare profesională ➤ Participarea la proiecte de mobilitate pentru profesori în cadrul Programului Erasmus+ ➤ Dezvoltarea parteneriatelor existente și identificarea de noi parteneri în educație.

Situație generală privind finalizarea programelor de formare de anul trecut 2021-2022 înscrierea la cursuri de formare anul acesta, 2022-2023, a cadrelor didactice de la Liceul „Mihail Sadoveanu”- Borca.

I. Finalizarea programelor de formare de anul trecut 2021-2022

Ați urmat cursuri sau alte modalități de formare în anul școlar trecut?

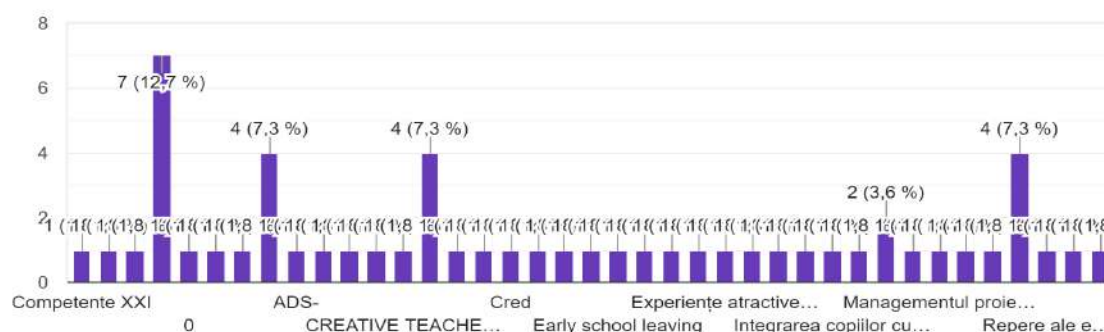
55 de răspunsuri

II. Cursuri urmate:

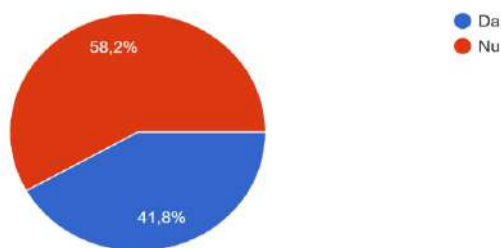
Scrie cel puțin numele unui curs urmat.

55 de răspunsuri

II. Procentul înscrierii la cursuri de formare în anul școlar 2022-2023, până la data de 12. 12. 2022:

Anul acesta sunteți înscris la cursuri de formare?
55 de răspunsuri

IV. Cursuri la care cadrele didactice s-au înscris anul acesta(răspunsuri înregistrate în urma aplicării chestionarului):

Comunitatea de învățare și practică didactică

Cursuri la facultate, anul 2

„Abordarea noilor educații în învățământul preuniversitar”-20 credite, „Instrumente și metode de predare-învățare-evaluare cu ajutorul TIC”-20 credite

Inteligențele multiple și succesul școlar valorificate în educația digitală

Mentorat didactic

CRED

Gr.I

Mentoratul didactic-Calea spre o cariera de succes

"Mentoratul didactic-calea spre o carieră de succes".

Strategii inovative în programul a doua șansă

Fotografia terapeutică

Strategii inovative în programul a doua șansă (ADS)

Ateliere Teach for Romania: Relații constructive cu părinții și Motivație și curiozitate în învățare.

Ateliere Teach for Romania: Relații constructive cu părinții, Motivație și curiozitate în învățare

Prof III

Repere în educația digitală

Arta și știința în educația STEAM

Mentorat în cariera didactică

Strategii de dezvoltare a inteligenței emoționale

Abordarea noilor educații în învățământul preuniversitar

Bulling-ul și modalități de gestionare a situațiilor conflictuale

Workshop Ateliere de Cuvinte

Pe scurt, prima etapă în ceea ce privește punerea în aplicare a unui program de mentorat ar putea fi ilustrat astfel:

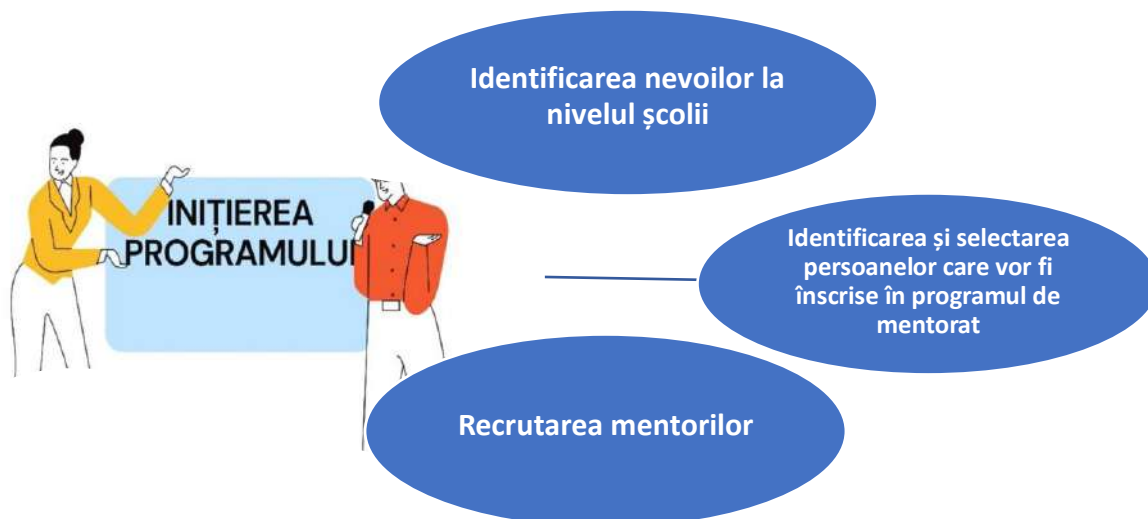
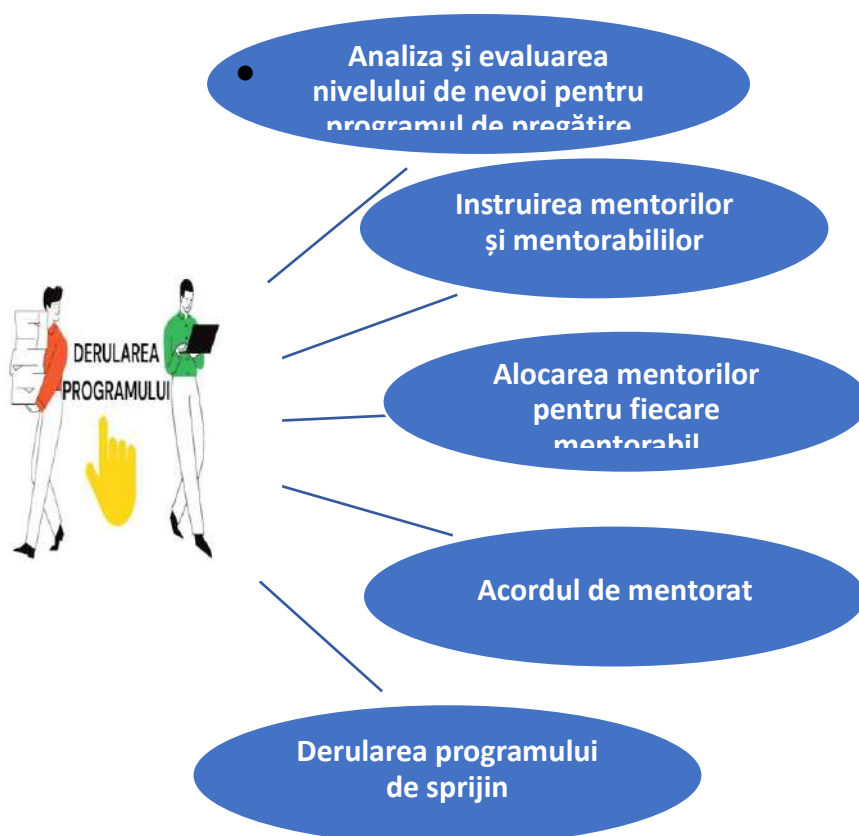

Fig. 2 Prima etapă în aplicarea programului- Inițierea

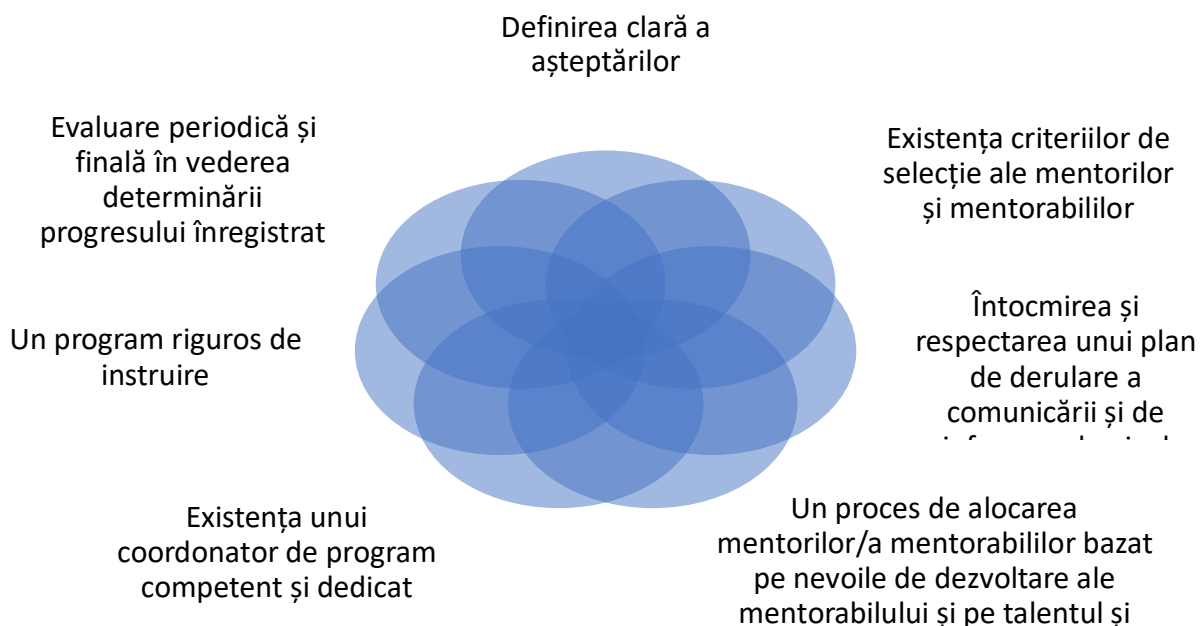
Trebuie identificate și definite caracteristicile culturale distinctive ale instituției și dinamica care să cuprindă ajutorul comportamental pentru a defini nevoile unice pentru relația consiliere. Este esențial să formuleze obiectivele strategice ale programului de mentorat. Clarificarea nevoilor la nivel instituțional va consolida intenția de proiect și oferă fundamentul pentru programul ce urmează a fi conceput și derulat.

DERULAREA PROGRAMULUI

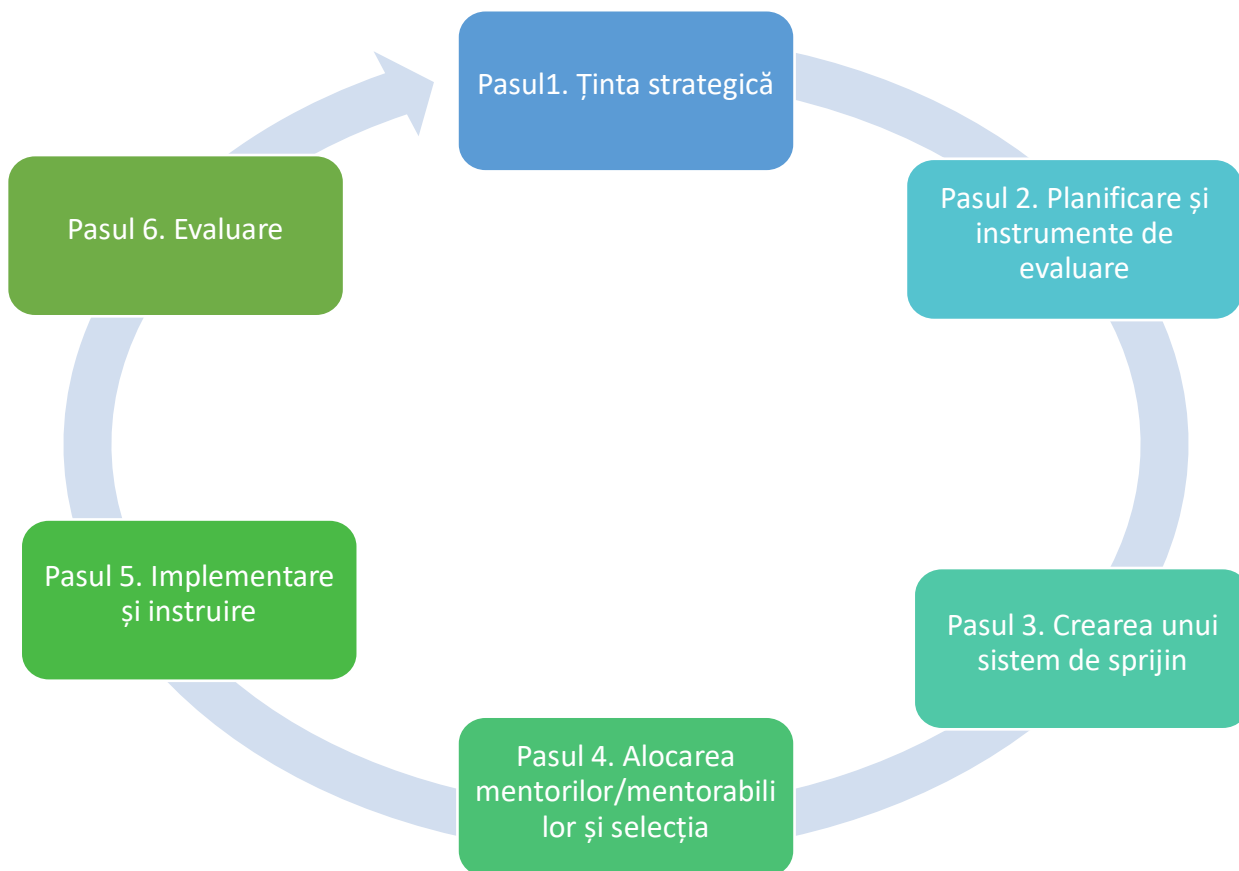
Aceste practici pot oferi, de asemenea, managerului/ directorului o perspectivă clară asupra nevoilor de formare pentru viitorii mentori cooptați în programe de mentorat din cadrul organizației. Cu sprijinul ISJ/CCD se poate lansa o Platforma dedicată schimburilor de bune practici ale mentorilor.

Așadar, elementele cheie în implementarea cu succes a unui program de mentorat sunt următoarele:

CONCLUZII

Programul de mentorat la nivel instituțional va accelera dezvoltarea resursei umane. Acest program este în corelare directă cu viziunea instituției noastre aceea de a pregăti specialiști în educație care să devină forța promovării principiilor unui învățământ de calitate, lideri mentorați, bine pregătiți profesional și motivați, responsabili și implicați în comunitate.

Prin definirea cerințelor pentru activitatea mentorilor/mentorabililor, prin fixarea criteriilor de selecție ale mentorilor, ale mentorabililor, prin crearea unui sistem real de sprijin pentru debutanți

și nu numai, prin modalități de motivare pe baza unor criterii clare și juste, prin calitățile mentorilor și prin nivelul de expertiză al acestora se pot realiza elementele esențiale pentru asigurarea succesului în această etapă: în esență, comunicarea deschisă și permanentă ceea ce generează succesul programului descris.

Bibliografie:

1. Stan, C (2020), „Mentorat și coaching în educație”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
2. Crașovan, M. (2016). „Mentoratul – modalitate de pregătire și integrare profesională a viitoarelor cadre didactice”, Editura Universitară, București
3. Ezechil, L. (coord.), (2009), Ghidul mentorului, Editura Paralela 45, Pitești
4. Lazăr, E., Leahu, G., (2020), „Mentoratul în educație. Context facilitator și modalitate de sprijin pentru cariera didactică”, Editura Universitară, București

PROFESORUL – STEA CĂLĂUZITOARE PENTRU ELEVII CU CES

Prof. CIUBOTARIU BEATRICE LILIANA

Școala Gimnazială Specială” C-tin Păunescu” Tecuci/Galați

Motto ”Omul poate deveni om numai prin educație. El nu e nimic decât ce face educația din el”

Immanuel Kant

Transformările majore prin care trece societatea noastră contemporană duc la creșterea exigențelor față de activitățile oamenilor din toate sectoarele în care-și desfășoară activitatea, de conduita lor și profesionalismul cu care-și exercită meseria.

În domeniul educației, conduita, atitudinea, moralitatea și modestia primează. În societatea românească, școala este elementul principal care îi pregătește pe oameni pentru viață.

Profesorul, prin misiunea sa nobilă și de o importanță majoră are sarcina de a educa, îndruma și instrui tinerele vlăstare în raport cu cerințele exigente și mereu în schimbare ale societății, contribuind la realizarea produsului final- diamantul șlefuit, omul.

Pentru a răzbi în viață, omul, trebuie să posede anumite calități: să fie instruit, responsabil, cinstit, integru, calificat, capabil să se integreze și să se adapteze în societate și pe piața muncii, contribuind astfel și el la progresul societății.

Cadrul didactic este principalul factor al educației și instruirii tinerilor. Cu rolul său de îndrumător și contribuind la pregătirea tinerilor pentru viață și societate, profesorul reprezintă „fundamentul formării personalității umane ”. Pentru aceasta o primă condiție ar fi aceea de a se perfecționa permanent, de a se autodepăși , de a fi cu un pas înaintea schimbării și de a fi pregătit pentru ea .

A fi un profesor bun înseamnă să te dedici întru totul celor pe care-i educi, să fii deschis dialogului, să ai sentimente pozitive pentru toți chiar dacă nu merită întotdeauna, să-i respecti ca oameni, să le dai încredere în forțele proprii , să-i încurajezi atunci când nimeni nu o face și să fii conștient că le influențezi viața.

Profesorul este considerat un șlefuitor de diamante, un modelator al personalității elevului. Cu răbdare, înțelegere, perseverență și dăruire el modelează mintea celor cu care lucrează, îi învață cum să gândească , cum să-și aranjeze prioritățile, să-i încurajeze atunci când greșesc și să o ia de la capăt când situația o cere sporindu-le încrederea în forțele proprii și creșterea stimei de sine.

În cazul copiilor cu cerințe educative speciale –CES, activitatea didactică a profesorului la clasă decurge un pic mai anevoios și într-un ritm puțin mai lent. Cauza o reprezintă tipul și gradul deficienței de care suferă copiii, vârsta, aglomerarea claselor, gradul de integrare în colectiv.

Lucrul cu copiii C.E.S. cere multă răbdare , înțelegere, compasiune și empatie. Provenind din medii diferite, unii din familie, alții din centrele speciale, având deficiențe diferite, copiii se

adaptează greu programului școlar. O primă etapă ar fi acomodarea cu sala de clasă, cu colegii, cu personalul, cu programul de lucru.

În cazul copiilor autiști acest lucru nu se realizează peste noapte. Îți trebuie răbdare și înțelegere pentru problemele lor. Majoritatea sunt nonverbal, cu tulburări grave de adaptare, nu au formate abilități de autonomie personală (să se îmbrace singur, să se încalțe singur, să mănânce singur, să se spele singur, să folosească toaleta etc). În clasele primare (clasa pregătitoare, clasa I și chiar a - II –a) am observat că unii copii nu suportau zgomotele mai puternice (volumul televizorului, zgomotul unei mașini de găurit, o ușă trântită mai cu putere), puneau degetele în urechi și începeau să plângă sau închideau ușa și în timpul pauzei să nu intre persoane străine în clasă sau să nu audă zgomote de afară. Practic erau timorați. Am început să ies cu ei pe holul școlii cu câteva minute înainte de a începe pauza să ne plimbăm pentru a ne acomoda, să intrăm și la alte clase să salutăm pe colegii de acolo, apoi să mergem la baie pentru a ne spăla pe mâini. Și încet, încet și-au însușit câteva automatisme și au început să mai socializeze.

O primă etapă în demersul educativ îl constituie crearea unui mediu ambiental favorabil, un mediu prietenos care să îi dea încredere și să-l facă să se simtă în siguranță.

Am observat că la unele lecții, când foloseam tabla magnetică sau diferite planșe unii elevi se tot frecau la ochi și clipeau des cu toate că o parte purtau și ochelari. Am încercat să aflu ce au pățit și mi-am dat seama că au probleme cu vederea. I-am așezat în prima bancă cât mai aproape de tablă cu posibilitatea de a se apropia și de a pipăi planșa, harta, cifrele, literele.

În cadrul tuturor activităților instructiv-educative se pune accent pe faptul că fiecare copil să fie stimulat și încurajat pozitiv prin laude și aprecieri verbale indiferent de ritmul său de lucru, de corectitudinea cu care a dus la bun sfârșit sarcina de lucru pentru a-i întări încrederea în forțele proprii și creșterea motivației pentru învățare.

În învățământul special activitățile au un caracter ludic și practic - educativ. Prin joc copiii cu C.E.S. își pot exprima propriile capacități și dorințe. Astfel ei pot căpăta informații despre lumea înconjurătoare, învață să socializeze și să lucreze în echipă, capătă noțiuni despre orientarea în timp și spațiu. Consider că exercițiile cu sarcină didactică și cu formă ludică au o serie de avantaje în activitatea de recuperare a copiilor cu C.E.S. deoarece receptivitatea de învățare a acestuia este mult influențată de tonusul afectiv, de metode, procedee. Pe baza acestora copiii învață să acționeze, să gândească și să verbalizeze, să simtă, să ducă la bun sfârșit o sarcină dată.

Un rol important în dezvoltarea copilului cu C.E.S. îl au și activitățile extrașcolare de grup (plimbări, excursii, vizite, activități sportive) care prin tematica lor flexibilă stimulează comunicarea și relaționarea interpersonală.

Un rol hotărâtor în evoluția și integrarea copiilor în societate îl are comunicarea și colaborarea strânsă cu familia. Familia trebuie să fie partenerul de nădejde al școlii. Toate deciziile importante legate de copii să fie luate de comun acord.

Fiecare copil este unic și are valoarea sa indiferent de problemele cu care se confruntă, are aceleași trebuințe, aceleași nevoi de creștere și dezvoltare ca orice alt copil. Reușita activităților depinde de implicarea cadrelor care lucrează cu acești copii, de felul în care reușesc să pătrundă în lumea lor și să-i facă să iasă din carapacea care-i înconjoară. Raporturile profesorului cu fiecare elev în parte sunt importante și hotărâtoare, elevii cu C.E.S. având nevoie de a dezvolta relații afective cu cei cu care interacționează. Ei văd în profesorul de la clasă un model după care să se ghideze.

Din constatările făcute la clasă am tras concluzia că activitatea cu copii C.E.S., este grea, că efectele scontate nu sunt spectaculoase, nu apar rapid, uneori deloc, dar valorificarea maximă a copilului este necesară, imperios cerută de societatea în care trăim privind recuperarea și socializarea lui. Profesorul este o stea călăuzitoare pentru elevii cu C.E.S. deoarece el este cel care le îndrumă primii pași în viață prin activitățile desfășurate, sfaturile oferite și mai ales pentru timpul acordat de fiecare dată elevilor. Chipul profesorului și modelul oferit de acesta îl vor sprijini și călăuzi pe tot parcursul vieții.

BIBLIOGRAFIE :

1. Barna, Andrei, (2003) – Curs de pedagogie – Introducere în pedagogie - teoria educației și teoria curriculum-ului, editura Sinteze, Galați;
2. Cucuș, Constantin, Dafinoiu, Ion, (1998) – Psihopedagogie – pentru examenele de definitivare și grade didactice, editura Polirom, Iași;
3. Gherguț, Alois, (2007) – Sinteze de psihopedagogie specială – Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, ediția a II –a , editura Polirom, Iași;

Experiențe didactice în context european

Prof. Ciucă Rodica

Colegiul Economic "Ion Ghica" Brăila

Contextul european al învățământului a fost mereu unul divers și bogat în ceea ce privește metodele de predare și practicile educaționale. În acest eseu, voi explora câteva dintre experiențele didactice în context european, evidențiind importanța lor în dezvoltarea unui sistem de învățământ modern și adaptat nevoilor societăților contemporane.

Unul dintre aspectele importante ale experiențelor didactice în context european este promovarea diversității culturale și lingvistice. Europa este o regiune în care se vorbesc peste 200 de limbi și în care există o mare diversitate culturală. Acest aspect are o oportunitate pentru educație, deoarece le permite elevilor să înțeleagă și să aprecieze diversitatea și să devină cetățeni deschiși către lume. În cadrul unei astfel de experiențe didactice, elevii pot fi implicați în schimburi culturale, proiecte de parteneriat cu școli din alte țări și pot învăța limbi străine pentru a comunica și interacționa cu colegii din alte medii culturale.

De asemenea, un alt aspect important al experiențelor didactice în Europa este accentul pus pe învățarea activă și participativă. Metodele tradiționale de predare, care se bazează pe memorare și repetiție, au fost înlocuite treptat cu abordări mai interactive și orientate către elev. Aceasta implică utilizarea tehnologiei în clasă, desfășurarea de discuții și dezbateri în grupuri mici, realizarea de proiecte practice și abordarea problemelor din viața reală pentru a înțelege mai bine conținutul predat. Prin intermediul acestor metode elevii devin mai motivați, ceea ce duce la creșterea performanțelor lor școlare și a abilităților de gândire critică.

În plus, Europa oferă oportunități de învățare informală prin programul de mobilitate a studiilor, cum ar fi programul Erasmus+. Programul permite elevilor și studenților să studieze sau să lucreze într-o altă țară europeană pentru o perioadă de timp. Astfel, aceștia au ocazia de a experimenta noi culturi, de a dezvolta abilități interculturale și de a-și dezvolta competențele lingvistice. Astfel de experiențe în afara școlii aduc un plus de valoare educației formale și pregătesc tinerii pentru o lume globalizată și conectată.

Totodată, în contextul european, se acordă o atenție deosebită dezvoltării competențelor digitale. Învățământul european integrează tehnologia în mod activ în procesul educațional, ajutând elevii să devină familiarizați cu utilizarea instrumentelor digitale și să dobândească abilitățile necesare pentru a se adapta la noi provocări tehnologice. Prin utilizarea platformelor online și a instrumentelor digitale, elevii pot colabora la distanță, pot accesa resurse educaționale diverse și pot dezvolta competențe digitale esențiale în societatea de azi.

În concluzie, experiențele didactice în context european sunt diverse și relevante pentru o educație modernă și adaptată la cerințele societăților actuale. Prin promovarea diversităților culturale și lingvistice, utilizarea metodelor interactive de predare, oferirea oportunităților de învățare informală și dezvoltarea competențelor digitale, sistemul educațional european propune să pregătească elevii pentru a deveni cetățeni responsabili și competenți într-o lume globalizată. Importanța acestor experiențe didactice în context european nu poate fi neglijată, deoarece ele contribuie la formarea unei societăți mai înțeleghătoare, deschise și conectate.

Literatura – o modalitate de a-ți găsi vocea creativă

Prof. Dorina Ciuhandu
Liceul Teoretic "Nikolaus Lenau" Timișoara

Creativitatea poate fi văzută ca modul în care o persoană își exprimă unicitatea și individualitatea în ceea ce face. Fie că este vorba despre artă, scriere, design sau alte activități, creativitatea permite oamenilor să-și pună amprenta asupra lumii și de aceea trebuie încurajați încă de la vârste fragede să se manifeste original. Școala are un rol esențial în acest demers și, în mod evident, orele de literatură pot fi cadrul unor experiențe defnitorii în care să ne descoperim creativitatea, elevi și profesori laolaltă.

Stimularea creativității în cadrul orelor de limba și literatura română poate aduce beneficii semnificative elevilor, întrucât îi ajută să-și dezvolte abilități de gândire critică, de exprimare orală și în scris, să exploreze contextul istoric și cultural, să înțeleagă lumea și pe sine.

Modalitățile de cultivare a creativității sunt diverse, vom aminti câteva care au fost folosite la nivel liceal, în clasa a IX-a, în contextul unei școli cu predare în limba minorităților.

Lectura diversificată

Lectura diversificată nu este doar o metodă de explorare a lumii literare, ci și o cale către stimularea creativității. Alegând o varietate de opere literare și nonliterare, putem să oferim perspective diferite, să provocăm gândirea și să stimulăm imaginația elevilor. Un exemplu validat de impactul pozitiv asupra elevilor vine de la clasa a IX-a, unde programa oferă cea mai mare libertate profesorilor, conținuturile fiind organizate în jurul unor teme literare. Este adevărat că nivelul de vârstă, de experiență culturală al elevilor poate fi uneori o limită. De pildă, în cadrul temei *Joc, joacă*, am propus elevilor analiza unor texte diverse, atingând toate genurile literare sau tiparele textuale, după noile abordări: poezii de Tudor Arghezi, de Marin Sorescu sau de Ileana Mălăncioiu, piesa de teatru *Jocul de-a vacanța* a lui Mihail Sebastian sau proză precum *Nostalgia* lui Mircea Cărtărescu.

Cartea lui Cărtărescu își propune să fie un joc literar, încurajându-i pe cititori să se implice activ în interpretarea și în descifrarea semnificațiilor. Textul este abordat sub forma unui proiect, ca metodă alternativă de evaluare, evidențiind an de an creativitatea nelimitată a elevilor. Clasa este împărțită în grupe și fiecareia îi revine o povestire din volum, iar cerința este să evidențieze funcțiile jocului, alegând diferite forme de exprimare. Metoda proiectului este combinată astfel cu metoda inteligențelor multiple. Formele de exprimare și de prezentare au fost diverse: arte vizuale, trailere, scenetă, muzică și dans contemporan.

Un alt mod în care lectura diversificată poate stimula creativitatea este prin abordarea temei culturale a jocului în opera literară *Jocul de-a vacanța*. Acest text prezintă un grup de prieteni care, în timpul unei vacanțe, se angajează într-un joc complex în care se explorează relații, se dezvăluie secrete și se dezvoltă interacțiuni inedite. Elevii pot fi încurajați să realizeze un proiect bazat pe această temă, în care să exploreze jocul ca instrument cultural și să-l conecteze la realitățile sociale și culturale contemporane. Ei pot analiza modul în care jocul reflectă aspecte ale societății sau pot crea propriile scenarii de jocuri care să reflecte teme și valori culturale importante. Prin această abordare, elevii nu doar că își dezvoltă creativitatea, ci și înțelegerea interacțiunii dintre literatură și societate.

Dezbaterea

Această metodă îi încurajează pe elevi să-și exprime opinii, să dezvolte argumente solide și să înțeleagă mai profund semnificațiile textelor. Organizăm în fiecare an de studiu cel puțin o dezbatere, cu un format adaptat împreună cu elevii, fiind preferat modelul folosit în trecut și la etapele naționale ale olimpiadei *Lectura ca abilitate de viață*. Primul contact cu acest format are loc în clasa a IX-a la tema *Confruntări etice și civice*, când propun elevilor proză scurtă ca lectură, în general patru texte din literatura clasică și modernă. Până la organizarea propriu-zisă a dezbaterii, avem următorii pași: stabilim textele (1-2 texte sunt propuse de elevi), urmează lectura individuală acasă, stabilim în clasă moțiunile, se lucrează în timpul orei pe aceste moțiuni în mod individual, cu feedback

individual de la profesor. Elevii au obligația de a valorifica textul propus, precum și experiența lor culturală dacă activitatea prevede și evaluare. Unul dintre textele clasice propuse este *Ițic Ștrul, dezertor* al lui Liviu Rebreanu, iar motiunea este: *Dezertarea este morală*, elevii fiind surprinși de fiecare dată de posibilitățile de semnificație ale lexemului *dezertare*.

Tema *Confruntări etice și civice* reprezintă o provocare pentru elevi să exploreze aspecte complexe ale moralei și ale societății prin intermediul literaturii. Dezbateră devine un cadru ideal pentru a analiza și a discuta dileme etice și civice prezentate în textele literare. Elevii sunt încurajați să-și argumenteze punctele de vedere, să dezbată aspecte morale controversate și să exploreze posibile soluții pentru situațiile prezentate în textele studiate

Reinterpretarea poveștilor

Orele de literatură nu trebuie să fie doar despre receptarea pasivă a poveștilor, ci și despre descoperirea propriei voce creative prin reinterpretarea și reimaginarea acestora. Integrarea acestui concept în predarea limbii și literaturii române deschide uși către explorarea inovatoare și stimularea creativității elevilor. Un exemplu de cum această abordare poate fi pusă în practică este prin tema literară a familiei din programa pentru clasa a IX-a, explorată prin romanul autobiografic *Castelul de sticlă*.

Reinterpretarea poveștilor oferă elevilor oportunitatea de a explora diferite perspective și variante ale aceluiași subiect. Ei pot alege să reînnoiască evenimentele din perspectiva altui personaj, să schimbe finalul poveștii sau chiar să transpună acțiunea într-un alt context cultural. Prin intermediul acestei libertăți creative, elevii își dezvoltă abilități de analiză, sinteză și recontextualizare a elementelor narrative, ceea ce îi încurajează să gândească critic și să exploreze mai adânc semnificațiile poveștilor literare.

Proiecte multimedia

În afară de scriere, putem încuraja utilizarea altor mijloace creative, cum ar fi videoclipuri, podcast-uri, prezentări vizuale sau colaje pentru a explora și a prezenta operele literare. Nici nu este nevoie să le oferim noi, profesorii, astfel de soluții, ci trebuie să le creăm cadrul pentru că elevii de astăzi reprezintă generația digitală.

În era digitală în care trăim, educația se transformă continuu pentru a se adapta la noile tehnologii și modalități de învățare. O abordare inovatoare în predarea limbii și literaturii române este integrarea proiectelor multimedia în procesul de învățare. Astfel, elevii au ocazia de a se angaja într-o învățare activă, creativă și interactivă, explorând teme literare și culturale într-un mod captivant și stimulant.

Unul dintre proiectele multimedia inovatoare implementate în cadrul orelor de limba și literatura română este concursul de trailere. La clasa a IX-a, în cadrul lecției "Literatură și cinematografie", elevii sunt încurajați să exploreze conexiunile dintre literatură și cinematografie prin crearea de trailere pentru operele citite. Acest proiect nu numai că dezvoltă abilitățile de analiză a textului literar, dar le oferă și elevilor oportunitatea de a gândi creativ și de a interpreta opera într-un mod original. Elevii trebuie să identifice aspectele cheie ale operei, să le transpună în imagini sugestive și să aleagă muzica și elementele vizuale care să capteze esența lucrării literare.

Un alt proiect multimedia care poate capta interesul elevilor este podcastul la tema familiei. Într-o societate în continuă schimbare, relațiile familiale evoluează, iar studierea acestui subiect este important și delicat în același timp. Prin intermediul podcastului, elevii au posibilitatea de a explora diferite perspective și experiențe legate de conceptul de familie în literatura română. Ei pot realiza interviuri fictive cu personaje din opere literare sau pot crea narațiuni originale care să reflecte diverse situații de viață în cadrul familiei.

Un proiect multimedia fascinant este realizarea unui documentar la tema călătoriei. Literatura română este plină de opere în care călătoria reprezintă un element esențial al narațiunii. Acest proiect le oferă elevilor ocazia de a explora diverse opere literare în care călătoria este centrală și de a crea un documentar care să evidențieze importanța și simbolismul călătoriei în literatură. Prin intermediul imaginilor, interviurilor și analizelor literare, elevii pot să aducă în prim-plan aventurile personajelor

și învățămintele dobândite în urma călătoriilor lor. Acest proiect nu numai că le dezvoltă abilitățile de cercetare și de prezentare, ci le permite să exploreze metaforele și semnificațiile ascunse ale călătoriei în operele literare.

În contextul predării limbii și literaturii române, stimularea creativității elevilor nu reprezintă doar o opțiune, ci devine o necesitate vitală pentru dezvoltarea lor și pentru cultivarea unei voci autentice. Educația literară nu ar trebui să se limiteze la simpla analiză a textelor, ci ar trebui să le ofere elevilor instrumentele necesare pentru a-și exprima gândurile, ideile și emoțiile într-un mod unic și personal. O voce proprie și o gândire creativă îi vor însoți pe elevi în toate domeniile în care vor alege să se implice, contribuind la formarea lor ca indivizi autentici, capabili să aducă inovație și perspectivă personală într-o lume vastă și variată.

Bibliografie

Bocoș, M., Ionescu, M., (2009), *Tratat de didactică modernă*, Editura Paralela 45, Pitești
Cerghit, I., (2006), *Metode de învățământ*, Ediția aIV-a, revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași.
Marinescu, M., (2009), *Tendențe și orientări în didactica modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
<http://www.ccdcluj.ro/vechi/Preuniversitaria/V52012/Plen/Bogorin.pdf> (28
<https://iteach.ro/experientedidactice/metode-interactive-utilizate-in-cadrul-orelor-de-limba-si-literatura-romana>

Ciube Florina Loredana

Liceul Teoretic "Petru Rareș" Târgu Lăpuș, Maramureș

Filmul în procesul de învățare

De ceva timp folosirea filmelor în predare a devenit o practică comună între profesori, în special printre cei care predau limbi străine. De cele mai multe ori profesorii folosesc conținutul audio sau video care este adăugat manualului dar, în alte situații se caută alte materiale, în special cele video fiind considerate mult mai eficiente.

Apare evident întrebarea referitoare la tipul de material care ar fi mai eficient și aici ne referim la alegerea pe care trebuie să o facem între materialele special înregistrate pentru cursurile de limbi străine sau cele autentice. Materialele atașate cursurilor au avantajul de a fi create și clasificate conform criteriilor de vârstă sau nivel de limbă. De asemenea, un mare avantaj este reprezentat de faptul că aceste materiale au fișele de lucru și activitățile deja alese ceea ce economisește mult din timpul profesorului. Cu toate acestea, majoritatea specialiștilor care au studiat acest aspect cred că materialele autentice prezintă mai mult interes pentru elevi decât cele din cursuri pe care le consideră plictisitoare. Copiii și chiar adulții devin mai interesați când interacționează cu limba reală prin intermediul televiziunii sau a video-urilor. Această combinație de imagine și sunet poate prezenta limba într-o manieră mult mai realistă decât orice alt mijloc de învățare. Opinia conform căreia materialele din cursuri sunt plictisitoare este împărtășită și de către profesori nu doar de către elevi care pot adăuga și ineficiența acestora în procesul de predare. Un argument adus destul de des în discuție este prezența acelorași actori care apar în fiecare episod și, de asemenea, lipsa autenticității pronunției și a dialogului în sine. Pe de altă parte, filmele reprezintă felii reale de viață și alternative reale și proaspete pentru munca de zi cu zi cu elevii. Știind că elevii de azi reacționează la stimulii vizuali mult mai bine, în mare parte pentru că au crescut într-un astfel de mediu, ar fi o greșeală să nu folosim asta în procesul de învățare.

Materialele autentice sunt considerate de către unii din profesori ca fiind nepotrivite pentru că ele nu au fost create având ca scop învățarea. De fapt, aspectul major care le deosebește sunt faptul că ele au fost create pentru vorbitorii nativi nu pentru cei care învață. De asemenea, faptul că aceeași tehnologie este folosită și pentru scopul recreativ ar putea să le inducă elevilor ideea că nu este ceva serios și să îi încurajeze să aibă o atitudine pasivă. Acest lucru poate reprezenta un obstacol pe care profesorii trebuie să îl depășească deoarece procesul de învățare este un proces de descoperire, de procesare și exprimare a informației. Faptul că elevii vor viziona un video cu mult interes nu înseamnă că vor fi atenți în mod constant. Rolul profesorului este esențial aici în special când selectează materialele pe care elevii le vor avea ca și sarcini de lucru având în vedere nivelul de achiziție a limbii, vârsta și interesele acestora.

Elevii trebuie să experimenteze învățarea la un nivel real, adică să fie capabili să întâlnească în viața de zi cu zi ceea ce văd în filme iar profesorii trebuie să facă în așa fel încât învățarea să fie dinamică. Când profesorii folosesc filmele în clasă, elevii trebuie să se simtă provocați atât la nivel creativ cât și intelectual deoarece ceea ce pot ei învăța în această situație trece dincolo de gramatică sau exersarea vorbitului sau a ascultării. Ei exersează gândirea critică și creativă, comunicarea liberă și conștientizează existența diferitelor culturi. Toate acestea se vor întâmpla cu condiția ca profesorii să aleagă corect materialele. De exemplu, dacă profesorul va alege un film care va reprezenta o barieră lingvistică pentru elevi, foarte puțini dintre aceștia vor fi preocupați de rezolvarea sarcinilor de lucru respingând orice activitate asociată și considerând experiența una neplăcută. Pe de altă parte, dacă profesorul alege un film care este potrivit pentru nivelul de limbă al elevilor, acest lucru poate avea un impact din punctul de vedere al motivației. Elevii vor simți satisfacția de a putea duce la bun sfârșit sarcinile de lucru, se vor simți încrezători și stima lor de sine va fi ridicată putând astfel să comunice liber și să își exprime opiniile ceea ce va crea o legătură puternică între elevi. Alegerile greșite făcute de profesor pot aduce, în schimb, sentimente de frustrare din cauza incapacității de comunicare sau materialele și metodele alese pot fi contra-productive.

Materialele autentice pot aduce avantaje în zona de comunicare non-verbală pe care elevii o pot observa cu ușurință în timpul vizionării materialelor astfel putând observa atât emoțiile dar și verbalizarea acestora, schimbul real de replici într-o conversație și felul în care se inițiază și se păstrează o conversație. Elevii vor percepe filmele ca pe niște exemple reale din viață, nu artificiale. La nivel de limbă vor avea oportunitatea de a auzi vorbitori nativi care vor folosi accente și dialecte diferite ceea ce nu au oportunitatea de a auzi în cursurile obișnuite de limba engleză. Ceea ce lipsește din manualele de engleză este realitatea pe care o putem găsi cu ușurință în filme dar, în același timp ne putem ajuta elevii să învețe cum să analizeze critic produsele media și, în cele din urmă să obțină autonomie în interpretarea unui text pe care îl pot întâlni în viața de zi cu zi.

Cu toate acestea folosirea unui material video, fie el autentic sau nu are dezavantaje. Unul dintre acestea este percepția pe care elevii pot considera că nu este nimic nou așa cum consideră și Jeremy Harmer. Ceea ce poate fi un avantaj, și anume faptul că filmul poate fi oprit și pornit oricând se poate dovedi un dezavantaj. De asemenea, folosirea unor materiale de proastă calitate sau a unui echipament cu probleme poate crea efectul contrariu.

Ca și alte produse care implică creativitatea, filmele sunt protejate de reguli de copyright care diferă de la o țară la alta. Astfel, profesorii pot folosi filmele doar dacă este legal deoarece într-un mediu de învățare nu putem promova acțiuni care sunt ilegale. În Statele Unite se consideră legală folosirea filmelor în clasă fără a se cere permisiunea deoarece servesc unui scop înalt, și anume, învățării.

Mulți profesori și școli dezaproabă folosirea acestui tip de activități considerându-le o pierdere de vreme și astfel, evitând discuțiile cu părinții care trebuie să își dea acordul cu privire la tipul de material folosit. În cazul părinților sau elevilor care nu sunt de acord cu

materialele propuse, profesorul trebuie să pună la dispoziția acestora materiale alternative ceea ce solicită în plus profesorul.

Profesorul Renee Hobbs care folosește în mod curent media în sala de clasă și care este o autoritate în domeniu în Statele Unite atrage atenția asupra câtorva modalități de folosire a filmelor care pot fi neproductive. Una dintre acestea este lipsa unui scop educațional precis în alegerea filmului care poate duce la o vizionare pasivă fără ca elevii să dezbată subiecte interesante sau chiar controversate. Există, de asemenea, pericolul ca elevii să perceapă activitatea ca fiind neimportantă mai ales dacă profesorul nu este atent în timpul vizionării. Elevii trebuie să adopte un comportament corect înțelegând că fără atenție nu vor fi capabili să perceapă manipularea din textele media. Pe de altă parte, elevii pot reacționa la ideea că vizionarea unui film este ceva amuzant și, drept urmare nu necesită muncă sau atenție. Cel mai mare avantaj pe care Hobbs îl aduce în discuție este posibilitatea de a introduce literatura în clasă prin intermediul filmelor care au fost create pornind de la cărți. Folosirea adaptărilor ne dă posibilitatea, ca profesori atât să folosim ambele medii cât și să abordăm integrat predarea limbii engleze.

Bibliografie

Harmer, Jeremy. *The Practice of English Language Teaching*, 3rd edition, U.K.:Pearson Education Limited, 2001

Hobbs, Rene. *Learning, Media and Technology*, "Non-optimal uses of video in the classroom", vol.31, no.1, March, 2006,

Stempleski, Susan, Tomalin, Barry. *Video in Action: Recipes for Using Video in Language Teaching*, London: Prentice Hall International, 1990

Creativitate si experienta in cresterea calitatii actului educational

Prof.inv.primar Ciurez Alina

Scoala Gimnaziala Gavanesti

În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție.

A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice .

Pedagogul are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Profesorul creativ dă libertate elevilor să-și spună părerea promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, le întărește convingerea că pot emite judecăți valoroase, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluare și le oferă timp suficient exersării. Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ , să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

Profesorul creativ utilizează în procesul de predare – învățare– evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate. Profesorului îi revine datoria să depisteze elevii ce dispun de un potențial creativ peste medie și să le cultive dezvoltarea acestor capacități. Cultivarea imaginației, a creativității se face și în cadrul activităților din afara clasei și a celor extrașcolare.

Profilul competențelor cadrului didactic creativ este următorul:

- pedagog care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- mediator, facilitator al învățării;

- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- co-evaluator alături de elev al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă valențe noi, depășind tradiționalul, nemaifiind doar un furnizor de informații. Cadrul didactic devine un coparticipant în actul învățării, alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple: "Puteți înțelege în alt mod această întrebare?" sau recompense pentru încercări de a găsi soluții noi, chiar dacă rezultatul final nu e unul excelent.

b) tolerează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile divergente;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;

Profesorul trebuie să faciliteze activitățile în care elevii formulează întrebări pentru care au și răspunsuri.

d) accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Se evită exemple de mari artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate eforturile creative ale elevilor.

Experiența la catedră dovedește cum se poate înlesni creativitatea. Iată câteva exemple:

- încurajând elevii să gândească, dar fără să fie amenințați că vor fi evaluați. Evaluarea îi blochează uneori pe elevi în actul creativ. Trebuie acceptate erorile ca elemente ale procesului creativ;
- prin încurajarea curiozității, a explorării, a experimentării, a punerii de întrebări, a testării și încurajării talentelor creative ;
- recompensând ideile noi ,originale;
- prin neimpunerea unei soluții în rezolvarea de probleme;
- oferind idei controversate care să-i antreneze să gândească și să-și pună singuri probleme;
- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii în caiete de notițe sau jurnale.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin astfel mediatori între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Acești profesori:

- formulează întrebări de genul: „Care e părerea ta?”, „Tu cum vezi lucrurile?”.
- adresează întrebări divergente de genul: " Ce crezi că s-ar întâmpla în situația...? .", „Cum argumentezi aceasta?”.
- manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale.

Rezultatul unor astfel de strategii este că elevii vor tinde spre a-și pune probleme, vor dori să descopere noi probleme și să problematizeze unele situații.

Învățarea prin descoperire dirijată este o învățare de tip euristic prin care profesorul nu

face altceva decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie dirijați să gândească independent, să tolereze ideile noi, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea stilului creativ de rezolvare al problemelor, dar contribuie și la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul abordează problemele în mod deschis, fără teamă. Este stimulat astfel să rezolve cu plăcere sarcinile.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare, fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Referințe bibliografice

1. Ausubel David, Floyd R., (1981), *Învățarea în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cerghit, I. (2006), *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași
3. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București
4. Neacșu, Ioan, (1999), *Instruire și învățare*, Editura Didactică și pedagogică R.A., București
5. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participative de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „Comunicarea eficientă-metode de interacțiuni educaționale”, ed. Polirom, Iași, 2003.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Prof.CIUTA ANIȘOARA

Prof.GEORGEVICI ANIȘOARA

LICEUL TEHNOLOGIC “CLISURA DUNĂRII” MOLDOVA NOUĂ

Utilizarea instrumentelor digitale în procesul instruciv-educativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii. Ecranele cu care sunt obișnuiți elevii noștri pot să ne fie ajutoare de nădejde sau pot să ne fie inamici de temut. Trebuie să existe întotdeauna un echilibru, să nu devenim vasali ai instrumentelor digitale și să folosim această relație în beneficiul tuturor.

Instrumentele digitale ne ajută să realizăm materiale didactice creative și ușor de învățat, permit învățarea prin joacă, prin descoperire, sporește entuziasmul, dezvoltă competențele digitale atât profesorilor cât și elevilor. Resursele digitale pot fi folosite de profesori, de elevi și de părinți, atât în sala de clasă, cât și în afara ei. Pot fi folozite pentru a preda, a învăța, a colabora, a stoca materiale didactice.

Folosim diferite resurse digitale atractive : clssroom, canva, prezi, wordwall, quiz-uri, livresq, kahoot etc. Aceste aplicații au avantajul că îi stimulează pe participanți să fie implicați în activitate, oferindu-le senzația unui joc, nu a unei sarcini de lucru.

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării. Așadar, am fost nevoiți să ne adaptăm situației și să învățăm într-un timp foarte scurt cum funcționează această tehnologie . Am învățat să folosim împreună cu elevii platforma classroom, tabla interactivă, proiectorul, catalogul digital Adma, dar și alte aplicații interesante.

Trăim în secolul tehnologiei și acest lucru face ca viața de zi cu zi să fie acaparată de tehnologie tot mai mult. Trebuie mereu să ne adaptăm noilor cerințe ale societății noastre. Gadgeturile ocupă un loc important în viața noastră ca profesori, dar și a elevilor noștri ca ucenici. Din dorința ca ele să nu devină un minus în detrimentul orelor, trebuie redirecționate în albia corectă a utilizării lor.

Generația Z este reprezentată de copiii pentru care telefonul, tableta și laptopul nu mai reprezintă simple gadget-uri destinate distracției, ei încadrează la maxim, în fiecare colțisor din viață aceste ustensile. Avem în față era învățământului digital care în timp devine un ”must have”, din ce în ce mai util și necesar în procesul de predare – învățare – evaluare.

Suntem puși în situația de a le menține vie curiozitatea și dorința reala de a învăța a copiilor și atunci noi, ca profesori, venim să le oferim metode și strategii de învățare eficientă,

jocuri didactice bazate pe platforme de studio online și instrumente digitale care le permit elevilor să îmbine utilul cu plăcutul și în același timp să acumuleze cunoștințe.

Când elevul folosește singur calculatorul, din proprie inițiativă, el găsește doar informații dar atunci când se face sub îndrumarea unui cadru didactic, elevul dobândește cunoștințe temeinice este corect ghidat și informat, își formează deprinderi și priceperi. Tehnologia înseamnă și alte surse de informare în afară de hardware și software, de exemplu profesorul ca și furnizor de cunoștințe, alți specialiști, bibliotecile virtuale, articole de specialitate etc.

Școala noastră are reflexia în timp a acțiunilor noastre de aceea este necesară o analiză a utilității metodelor tradiționale de predare-învățare dar și o analiză a funcționalității sistemelor moderne de învățare.

Învățarea bazată pe metode tradiționale rămâne una dintre cele mai apreciate căi de învățare a noțiunilor teoretice. Dar interacțiunea dintre profesor și educabil s-a dovedit a fi cea mai eficientă și consolidarea conținuturilor învățării mai bună, prin învățarea asociată. Învățarea asociată este un program educațional formal sau non formal, care combină mediile digitale cu metodele tradiționale folosite la clasă.

„Tehnologiile sunt doar niște unelte care pot fi folosite în mai multe domenii, cu precădere în educație, dar cel mai important este modul cum se aplică. Este cunoscut faptul că în educație tehnologiile media sunt folosite în diferite combinații, iar cei șase piloni media sunt:” (Bates, Anthony William, 2015)

- -învățarea față-n-față
- -text ➤ -(stil)grafică
- -audio (inclusiv vorbirea)
- -video ➤ -computerul (inclusiv animații, simulări și realități virtuale)

Blended learning-ul este un termen care descrie o modalitate de învățare mixtă, ce combină metodele de învățare tradiționale cu studiul independent. Acesta reprezintă o schimbare majoră în strategiile didactice prin introducerea computerului în actul de predare-învățare-evaluare. Blended learning-ul este interacțiunea dintre profesor și elev prin intermediul tehnologiei. Elevii se pot bucura de o învățare personalizată folosind instrumente de învățare mixte. Profesorii pot interacționa cu elevii mai eficient prin monitorizarea creșterii calității actului instructiv-educativ și prin oferirea feedbackului instantaneu. Acest tip de învățare permite elevilor să își personalizeze experiențele de învățare utilizând instrumente suplimentare, moderne și dincolo de sala de clasă. Acest tip de învățare pregătește elevii să lucreze în locuri de muncă bazate pe tehnologie iar profesorii își pot îmbunătăți lecțiile. Acesta este un mod modernizat de predare care are un impact pozitiv asupra experienței de formare a unui elev, prin această învățare mixtă se creează un echilibru între educația online și educația față în față, fapt care încurajează elevii să urmeze cursuri online de formare profesională. Învățarea bazată pe tehnologie s-a dovedit a fi eficientă atunci când se doarește păstrarea elevilor în sala de clasă sau în educația online.

Metodele de formare combinate includ instrumente de predare care permit creativitatea în lecții și în subiectele propuse. Un alt avantaj al învățării mixte este acela că elevii pot lucra individual iar profesorul identifică mai ușor pe aceia care au nevoie de ajutor individualizat, ceea ce îmbunătățește atitudinea elevilor față de învățare. Fiecare elev are posibilitatea de a lucra într-un ritm propriu. Învățarea mixtă include și softwer-ul care înregistrează automat datele elevilor și le măsoară progresul, oferind cadrelor didactice, elevilor, parinților informații detaliate despre elevi. Testele sunt marcate automat iar feedbackul se realizează instantaneu. Dacă nu este planificată și executată corect, învățarea mixtă poate avea și unele dezavantaje mai ales în ceea ce privește resursele tehnice sau instrumentele folosite.

Într-o lucrare sa de specialitate, Instrumente pentru E-Learning. Ghidul informatic al profesorului modern, Mihaela Brut, definește E-learning-ul ca și interacțiunea dintre procesul de predare/învățare și tehnologiile informaționale – ICT (Information and Communication Technology)-, acoperind un spectru larg de activități, de la învățământul asistat de calculator (o combinație între practicile tradiționale și cele on-line de învățare) până la învățământul desfășurat în întregime în manieră on-line. (Mihaela Brut,2006)

Termenul de E-learning de origine anglosaxonă, a fost introdus în 1998 de fondatorul Internet Time Grup, și desemnează învățământul electronic care se definește prin multitudinea de tehnici de învățare și instruire asistate de calculator, așadar termenul de e-learning este similar cu cel de online learning.

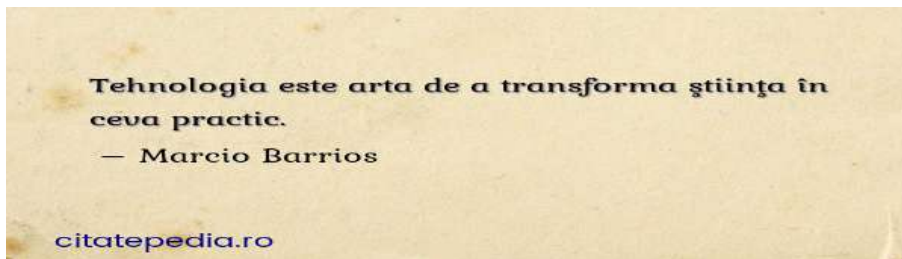
Am observat că utilitatea folosirii instrumentelor IT în actul de predare este influențată în primul rând de capacitatea pe care o are fiecare cadru didactic să o folosească în timpul activității la clasă, de disponibilitatea sa spre metodele moderne dar și de materia predată.

În ceea ce privește personalul didactic, aceștia utilizează frecvent tehnologia mai ales în contextul pandemic, când online-ul a luat, în totalitate, locul predării față în față, sunt deschiși spre a se folosi de tot ce este nou și le aduce beneficii în activitatea lor la clasă. Profesorii folosesc laptopul și tabla interactivă tot mai des. Și elevii folosesc frecvent tehnologia și sunt atrași tot mai mult de această latură. Aceștia au primit tablete, pe care le pot folosi chiar și la școală, dispunând de internet. Pe lângă tablete mai folosesc și telefoane inteligente, laptopuri.

Se pare că nici pandemia nu a reușit să oprească procesul de învățare. Prin intermediul instrumentelor noastre, căutăm să ne extindem puterea și controlul asupra împrejurărilor în care ne aflăm.

Tehnologiile digitale reprezintă un mediu care oferă o formă de satisfacere a nevoilor *naturale de conectare* (de a fi împreună cu ceilalți; de a fi auzit, respectat, iubit; de apartenență etc.), *de competență* (de ce ești în stare, de dezvoltare, de capacitate) și *de control* (nevoia de auto-determinare, de a lua decizii, de a fi sursa propriilor acțiuni) (Ryan & Deci, 2000).

- Bibliografie :
1. Ionescu M.(2003),Instrucție și educație,Editura Presa Clujeană
 - 2.Marinescu M.(2013), Noile educații în societatea cunoașterii,Editura ProUniversitaria,București.
 3. Manolescu M.(2004), Evaluarea școlară-un contract pedagogic,Editura Dimitrie Bolintinianu,București.
 4. Nicola I.(2003),Tratat de pedagogie școlara,Editura Aramis,București.
 5. Stroia A.(2001),Reforma evaluării în învățământ,Editura Sigma,București.

Exemple de bune practici privind folosirea metodelor didactice interactive în activitățile de educarea limbajului din grădiniță, în scopul eficientizării demersului didactic

**prof. învă. preșc., CLĂTINICI ANCA
GRĂDINIȚA NR. 236 BUCUREȘTI**

Metodele didactice interactive folosite în grădiniță activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare- copil.

Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale, ori în combinație cu acestea.

Toate metodele interactive de grup stimulează creativitatea, comunicarea, activizarea tuturor copiilor și formarea de capacități ca: spiritul critic constructiv, independența în gândire și acțiune, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvare a sarcinilor de învățare.

Dintre metodele interactive frecvent utilizate în activitățile de Educarea limbajului voi enumera câteva pe care le-am aplicat:

1. BRAINSTORMINGUL

În traducere directă "*furtună în creier*" sau "*asalt de idei*", este o metodă utilizată pentru a ajuta pe copii să emită cât mai repede, cât mai multe idei, fără a se lua inițial în considerație valoarea acestor idei.

Este cea mai simplă metodă de a stimula creativitatea și de a genera noi idei într-un grup; se poate practica oral și se folosește pentru a găsi cât mai multe soluții la o problemă;

Educatoarea va nota pe tablă toate ideile generate (inclusiv pe cele care nu au legătură cu subiectul sau par "trăsnite"), în ordinea rostirii lor. Nimeni nu va face nici un fel de apreciere la adresa ideilor emise, nimeni nu va fi obligat să vorbească. Sunt permise asociațiile de idei (auzind ideea unui participant, alt participant o poate dezvolta).

Evaluarea se face când ideile par să fi „secat“, se oprește exercițiul și se trece la etapa

calitativă (analiza soluțiilor, ordonarea lor în funcție de realismul lor, eliminarea celor incompatibile cu problema sau cu posibilitățile momentane etc.)

EXEMPLIFICARE:

Jocul didactic ”În lumea silabelor”, în care se folosește brainstorming-ul ca procedeu.

Sarcina didactică - să găsească cuvinte cu o singură silabă al cărui sunet inițial este ”s”.

Regula: ”Un cuvânt în maxim 1”

Copiii sunt împărțiți în 2 subgrupuri brainstorming omogene. Unui grup i se dau imagini din care să selecteze doar pe cele a căror denumire începe cu sunetul ”s”, iar celălalt grup să enumere cuvinte cu o singură silabă al cărui sunet inițial este ”s”.

Exemplu : sac, suc, sec, spic, sus, sar, stop, sap, stai etc.

Varianta a II-a:

Transformați cuvintele cu o singură silabă în cuvinte cu 2 silabe: sac- sacul, stop-stopul, spic- spicul

Varianta a III- a:

Transformați cuvintele cu o singură silabă în cuvinte cu sens micșorat (diminutive): sac- săculeț etc.

2. CIORCHINELE

Este o tehnică care exersează gândirea liberă a copiilor asupra unei teme și facilitează realizarea unor conexiuni între idei, deschizând căile de acces și actualizând cunoștințele anterioare.

Obiective: Stimulează realizarea unor asociații noi de idei; Permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o anumită temă și integrarea informațiilor dobândite pe parcursul învățării în ciorchinele realizat inițial și completarea acestuia cu noi informații.

Etape:

1. Se alege o temă și se reprezintă printr-un desen ori printr-un cuvânt plasate în mijlocul sau în partea de sus a tablei / foaie de hârtie ;
2. Copiii, individual, pe perechi sau în grupuri mici, emit idei, prin cuvinte sau desene, legate de tema dată;
3. Se fac conexiuni, între ”titlu” și desenele ori cuvintele scrise de copii; acestea se pot face cu linii trasate de la titlu la contribuțiile (lucrările) copiilor sau ale grupurilor;
4. Este bine ca tema propusă să fie cunoscută copiilor, mai ales când se realizează individual.

EXEMPLIFICARE:

Metoda ciorchinului am aplicat-o și în cadrul temei anuale ” Când, cum și de ce se întâmplă?” la grupa mare; am ales tema săptămânală: ”Zâna Toamnă, cea bogată” și am

desfășurat o activitate integrată cu tema ‘‘Tablou de toamnă’’ – joc didactic, în cadrul Domeniilor Experiențiale Limbă și Comunicare și Științe.

Obiectivele activității au constat în dezvoltarea capacității copiilor de a stabili diverse legături între cunoștințele dobândite despre anotimpul toamna; educarea dragostei pentru natură; dezvoltarea deprinderii de comunicare orală; dezvoltarea abilității de a relaționa cu ceilalți din grup; dezvoltarea gândirii și a operațiilor ei.

Strategiile didactice folosite au fost:

a) *Metode și procedee*: conversația, explicația, demonstrația, ciorchinele, învățarea prin cooperare, munca în echipă.

b) *Material didactic*: coli de carton, jetoane ilustrând elemente și activități specifice anotimpurilor, imagini cu Zâna Toamna, carioca.

Sarcina didactică a jocului a constat în alegerea jetoanelor care transmit informații despre toamnă, așezarea acestora în jurul imaginii ce reprezintă anotimpul toamna (unirea jetoanelor cu imaginea toamnei printr-o linie dreaptă), formularea de propoziții despre imaginea de pe fiecare jeton, crearea unei scurte povestiri despre toamnă.

Copiii au fost împărțiți în 4 grupuri (prin metoda ‘‘Mâna oarbă’’) și s-a împărțit materialul pe grupe (jetoanele). Pe fiecare grup de măsuțe s-au aflat mai multe imagini cu elemente specifice toamnei și mai puține specifice altor anotimpuri (zăpadă, plajă însorită, schiuri).

S-a explicat sarcina didactică: de a ‘‘citi’’ cu atenție imaginile și de a alege dintre acestea doar pe cele care sugerează anotimpul toamna. Apoi le-au așezat în jurul imaginii mari cu Zâna Toamna de pe măsuța lor.

S-a trecut la cumularea ciorchinilor, formând perechi între grupe, copiii din grupa I s-au alăturat celor din grupa a II-a, iar cei din grupa a III-a celor din grupa a IV-a, așezându-și jetoanele în jurul imaginii cu toamna de la una dintre mese, înlăturând imaginile care nu corespundeau anotimpului toamna și motivând alegerea, astfel formându-se doi ciorchini.

La final s-au unit cei doi ciorchini și a rezultat ciorchinele complet. Copiii au avut ca sarcină să formuleze propoziții despre fiecare imagine.

În încheiere, aceștia au prezentat o poveste scurtă despre toamnă, înlănțuind propozițiile enunțate mai devreme și adăugând altele noi.

Am constatat că preșcolarii au fost entuziasmați de munca în echipă, care le-a oferit posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile, informațiile, iar timpul de soluționare a problemelor a fost mai scurt. În ceea ce privește limbajul copiilor, s-a urmărit îmbogățirea și activizarea vocabularului, precum și dezvoltarea capacității de comunicare

orală expresivă și creativă, imboldul dându-l atmosfera de lucru în echipă și concurența între copii.

3. TEHNICA LOTUS (FLOAREA DE NUFĂR)

Este o metodă interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale, din care derivă alte 8 teme.

Obiective:

Stimularea inteligențelor multiple și a potențialului creativ în activități individuale și de grup pe teme din domenii diferite.

Descrierea metodei:

Tehnica “Lotus (Floare de nufăr)” pornește de la o temă principală din care derivă 8 teme secundare concretizate în 8 idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici.

Etape:

- Construirea schemei/ diagramei tehnicii de lucru;
- Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice;
- Grupa de copii se gândește la conținuturile/ ideile/ cunoștințele legate de tema principală. Acestea se trec în spațiile desenate de la 1-8, înconjurând astfel tema principală;
- Stabilirea în grupuri mici de noi legături, relații, conexiuni pentru aceste 8 teme și trecerea lor în diagramă.
- Prezentarea rezultatelor muncii în grup. Are loc analiza produselor activității, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi ce pot avea aplicații într-o etapă viitoare.

Beneficii:

- Stimulează potențialul creativ; dezvoltă capacități și abilități: cognitive; de relaționare; de lider de grup; de autoevaluare și de autoapreciere.

EXEMPLIFICARE: Educarea limbajului, Grupa mare

Joc didactic ‘‘Litere și cuvinte’’

Educatoarea anunță tema centrală ‘‘Litere și cuvinte’’ și explică modul de desfășurare a jocului.

Pe un fond muzical stimulativ copiii, timp de 5 minute cooperează, dialoghează între ei și cu educatoarea despre 8 idei secundare desprinse din tema centrală exprimată în titlul jocului.

Ajunși la un consens, copiii enumeră ideile secundare ce vor fi scrise în diagrama desfășurată pe flipchart.

Au fost alese literele: A, B, C, D, E, F,G, H.

Colectivul de copii se împarte în 8 grupe de câte 3 copii fiecare. Educatoarea se poate integra în grupul incomplet.

Ideile secundare (literele A, B, C, D, E, F, G, H) devin teme centrale. Grupurile dezvoltă ideile independent, având ca sarcină să deseneze imagini a 8 obiecte a căror denumire începe cu sunetul corespunzător literei, pe o filă de dicționar conform diagramei Lotus.

Grupurile își prezintă pe rând propria diagramă (filă de dicționar). Dacă vor fi diagrame incomplete sau greșit completate, se vor supune dezbaterii tuturor grupurilor pentru a se finaliza sarcina.

Evaluarea – Copiii vor explica cum au colaborat, ce greutăți au întâmpinat, vor face chiar propuneri de îmbunătățire a colaborării în grup. Se vor bucura de rezultatele colective obținute.

Vor preciza ce au învățat și de la celelalte grupe și cât au reținut din ce s-a lucrat, folosindu-se alte metode: brainstorming, jocuri- exercițiu: „*Continuă tu...*” etc.

Dacă se optează pentru mai multe sarcini de joc, pentru a câștiga timp, se folosește jocul „*Alegeți și grupați!*”, prin care copiii selectează imagini corespunzătoare literei, pe care le așază în căsuțele diagramei.

Tehnica Lotus poate fi aplicată și ca variantă în cadrul unui joc didactic.

Apoi se poate continua jocul prin formularea a câte 8 propoziții pentru fiecare imagine în componența cărora se află cuvintele secundare, care pot deveni, la rândul lor, principale.

4. DIAGRAMA VENN

Este o metodă care se aplică cu eficiență maximă în activitățile de observare, iar în ceea ce privește activitățile de educarea limbajului, în povestiri, jocuri didactice, convorbiri, pentru sistematizarea unor cunoștințe sau pentru restructurarea ideilor extrase dintr-o poveste.

EXEMPLIFICARE: Educarea limbajului

Obiectiv: Sistematizarea cunoștințelor despre poveștile „*Scufița Roșie*” și „*Albă-ca-Zăpada*”

Etape:

1. *Comunicarea sarcinii de lucru:* Între cele două povești există asemănări și deosebiri, prin personaje sau alte elemente conținute. În cercul roșu desenați sau așezați imagini ce reprezintă aspecte /personaje din povestea „Scufița Roșie”, iar în cercul verde aspecte/ personaje din povestea „Albă- ca- Zăpada”. În spațiul galben care intersectează cele două cercuri denumiți, scrieți sau așezați asemănările dintre cele două povești.

Timpe de lucru 7 minute.

2. *Activitate în pereche sau în grup*: Se completează diagrama individual, apoi se lucrează în perechi, adăugând sau corectând informațiile.

Între copii are loc schimb de informații, argumente, aprecieri, analize comparative și se definitivează sarcina inițială.

Activitate frontală: Se pregătește un poster sau o coală cartonată mare pe care se află realizată din hârtie autocolantă diagrama Venn (două cercuri care se intersectează) și materialul didactic format din imagini cu elemente din povești, personajele acestora, jucării în miniatură, desene, plăcuțe dreptunghiulare colorate nescrise. Se completează diagrama cu elemente, idei de la fiecare pereche.

Elemente distincte pentru „*Scufița Roșie*”: Scufița Roșie, mama, lupul, bunica; pentru „*Albă- ca - Zăpada*”: Albă- ca - Zăpada, maștera, piticii, prințul;

Elemente comune (asemănări) pentru cele două povești: formule de început și de sfârșit ale poveștilor, personaje pozitive și negative, pădurea, vânătorul.

5. GÂNDIȚI! LUCRAȚI ÎN PERECHI! PREZENTAȚI!

- Se formează perechi prin numărare 1-2, sau după preferințele copiilor;
- Se poate folosi de mai multe ori în timpul unei activități;
- Se poate utiliza oral, sau prin desen/scris;
- Educatoarea transmite sarcina, care este aceeași pentru toate perechile;
- Copiii dezbate subiectul sau rezolvă în scris, după ce cad de acord cum este mai bine, mai corect ;
- Dacă sarcina se dezbate oral, fiecare pereche expune concluzia, se fac completări;
- Dacă sarcina se realizează în scris, se organizează „Turul galeriei”, fiecare pereche expune lucrarea, se analizează de toate perechile, se corectează sau completează dacă este cazul.

EXEMPLIFICARE:

1. „*Găsește cuvintele pereche*”(sinonime/ antonime):

- Copiii formează perechi și fiecare pereche caută imaginile ale căror denumiri au același înțeles/ înțeles opus și le unesc între ele printr-o linie;
- Fiecare copil din pereche lucrează cu altă culoare;
- La Turul galeriei, copiii analizează, completează, sau corectează lucrările

2. *Joc - „Sunetul interzis*”: copilul 1 spune un sunet; copilul 2 spune un cuvânt care nu are în context sunetul respectiv, apoi se inversează rolurile.

6. METODA R.A.I.:

„*Răspunde- Aruncă- Interoghează*” este o metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților copiilor

de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce au învățat. Urmărește realizarea feedback-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare.

Copilul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din cunoștințele însușite copilului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Copilul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare.

EXEMPLIFICARE:

Obiectiv: consolidarea deprinderii de a despărți cuvintele în silabe și de a număra silabele din cuvinte.

Desfășurarea jocului: Un copil spune un cuvânt, aruncă mingea la alt copil și-l întreabă câte silabe are cuvântul. Acesta răspunde, după care aruncă mingea la alt copil, spune alt cuvânt și-l întreabă câte silabe are cuvântul.

La fel se pot desfășura jocurile „Lanțul silabelor”, „Cu ce sunet începe?” etc.

BIBLIOGRAFIE:

- Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela – *Metode interactive de grup – Ghid metodic*, Editura Arves, București, 2002
- Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ, Ediția a IV-a revizuită și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2006

POSSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR CU PREȘCOLARII – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. înv. preșc., CLĂTINICI ANCA
GRĂDINIȚA Nr. 236 BUCUREȘTI

Se constată în ultimii ani o mare tendință a copiilor de a-și petrece mult timp în fața monitoarelor de orice fel în dezafoarea petrecerii acestuia în mijlocul naturii, fapt care le afectează în mod negativ dezvoltarea lor psiho-fizică și emoțională. De aceea, se impune ca și în cadrul instituțiilor de învățământ să de desfășoare cât mai multe activități instructiv-educative afară. Este motivul pentru care a apărut conceptul de *activitate outdoor*, ca alternativă pentru educația formală, tradițională. Există mai multe accepțiuni pentru termenul de outdoor, cea mai simplă fiind aceea de *activitate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii*.

Educația outdoor prezintă avantaje deoarece oferă posibilitatea contactului direct al elevilor cu natura și astfel aceasta se constituie ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor acestora față de mediu. De asemenea, reprezintă un cadru de învățare prin experimentare, copiii beneficiind de un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun spațiul îngrădit al sălii de grupă. Astfel, se facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, cu mult mai capabili.

Un alt avantaj din punct de vedere formativ pe care îl oferă activitățile outdoor este acela că asigură dezvoltarea spiritului de echipă, creșterea gradului de participare activă a elevilor și, nu în ultimul rând, dezvoltarea armonioasă din punct de vedere psiho-fizic a acestora.

Educația nonformală, cea „învățare pe tot parcursul vieții”, realizată în afara unui spațiu instituționalizat și a rigorilor unui sistem educațional controlat și coordonat de specialiști în domeniu, realizează formare și dezvoltare folosind metode axate pe participarea activă a formabililor, în speță, a elevilor, în cea mai mare proporție fiind jocul. Acest tip de educație implică mai pregnant comunitatea, principalii furnizori de educație nonformală fiind ONG-urile și unitățile comerciale din comunitate.

Educația outdoor se pliază cel mai bine cu cea nonformală, întrucât, ca și aceasta,

educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite, având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților.

Atât educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare.

În învățământul preșcolar educația outdoor este imperios necesară, având în vedere că preșcolarul asimilează cunoștințe și își formează priceperi și deprinderi mult mai ușor prin contactul direct și prin observarea nemijlocită a obiectelor și fenomenelor. Astfel, activitățile formale, informale și nonformale este bine să se desfășoare în afara grădiniței ori de câte ori este posibil.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educație formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Iată câteva *exemple de activități outdoor*, nonformale, cu caracter profund formal, care se pot desfășura la grădiniță:

DETECTIVII NATURII - se poate desfășura în orice anotimp

Este o activitate în care are loc învățare prin descoperire, copiii observând în mod nemijlocit mediul înconjurător, cu tot ceea ce conține: solul, plantele, insectele, alte animale mici, precum și fenomene specifice fiecărui anotimp (încălzirea de la soare, uscarea frunzelor/ plantelor, căderea frunzelor, formarea noroiului, înmugurirea/ înflorirea plantelor, părțile componente ale plantelor/ insectelor, adăposturile insectelor, înghețul/ dezghețul etc.). Sunt necesare lupe pentru cercetare și multă voie bună.

Copiii vor ieși în curtea grădiniței înarmați cu lupe și vor avea la îndemână un panou (carton) pe care „vor nota” prin desen observațiile făcute.

VÂNĂTOAREA DE INSECTE - perioada de desfășurare: primăvara/ vara

În timpul desfășurării temei săptămânale „Insectele”, într-o zi frumoasă și însorită de primăvară/ vară, „vânătoarea de insecte” poate fi un bun prilej de a le studia îndeaproape și de a

descoperi noi cunoștințe sau de a le consolida pe cele deja avute.

Înainte de ieșirea în spațiul verde al grădiniței sau în parcul din apropierea grădiniței unde se va desfășura activitatea, se va crea împreună cu copiii o listă cu insectele/ alte viețuitoare care se întâlnesc în mod frecvent în spațiul verde în acea perioadă a anului. Imaginile acestora vor fi desenate/ lipite de copii.

Afară copiii vor căuta insectele în toată curtea. Cu un marker fiecare copil va nota pe listă câte insecte a găsit. La sfârșit se va face totalul. Copiii învață cel mai bine din experiența proprie. Căutând și gășind insecte ei observă direct unde se adăpostesc, cum sunt organizate, eventual cu ce se hrănesc.

Această activitate îmbină cunoștințe din Domeniul Științe (Cunoașterea mediului și Matematică – numărare, grupare, seriere), dar se poate completa și cu cunoștințe din Domeniul Limbă și Comunicare („Câte silabe are cuvântul...?”) sau Domeniul Estetic și Creativ (desen/ pictură/ modelaj ceea ce au observat), aceste sarcini putând fi realizate tot afară.

Odată reveniți în sala de grupă se poate realiza o carte a insectelor în care vor fi consemnate toate concluziile „vânătorii de insecte”.

PUTEREA SOARELUI

Prin această activitate outdoor copiii pot înțelege mai ușor ce înseamnă puterea soarelui și fenomenul de „topire” din cauza căldurii. Ea se va desfășura în două etape: într-o zi foarte calduroasă de vară și cea de-a doua într-o zi rece, dar însorită de toamnă.

Se iau bucăți de folie de aluminiu pe care se așază forme de tăiat fursecuri, se umplu cu bucăți mici de creioane cerate și se scot afară la soare pe farfurii. Copiii vor avea la îndemână un ceas pentru a monitoriza timpul. Cât timp copiii construiesc „Castelul soarelui din nisip” sau desenează cu același tip de creioane la umbră, creioanele se topesc la căldura soarelui. Cu ajutorul educatoarei copiii vor nota în jurnalul grupei în cât timp s-au topit creioanele. Odată topite creioanele, vor fi lăsate la răcit, apoi se vor scoate cu un cutter. Copiii vor observa cum s-au amestecat culorile între ele și le vor încerca pe foi de desen. Cu următoarea ocazie se va proceda la fel și copiii vor compara rezultatele.

SPĂLĂM SUPĂRAREA

Este un joc foarte distractiv, care implică Domeniul Estetic (desen) și Domeniul Psihomotoric. Copiii primesc cretă colorată cu care vor desena pe asfalt diferite fețe, fie la cererea educatoarei, fie vor reproduce emoția, starea de spirit pe care o trăiesc în acel moment. Pot, de

asemenea, să deseneze fața pe care au avut-o când au fost supărați. Vor umple apoi baloane cu apă și vor arunca la țintă pentru a spăla supărarea sau orice altă emoție. Vor arunca baloane cu apă până vor spăla de tot desenele.

PICTORI DE LA DISTANȚĂ

Copiii primesc foi de carton pe care vor picta cu acuarele linii în duct continuu curbe sau frânte cu cât mai multe culori. Foile vor fi așezate pe asfalt, iar copiii vor ținti foile cu baloane cu apă astfel încât culorile să fuzioneze între ele. Foile se lasă la uscat, iar copiii vor căuta să identifice forme în amestecul de culori. Se poate realiza și cu carioci, dar trebuie să fie de foarte bună calitate.

POMPIERII ISTEȚI

Este un joc foarte distractiv care implică Domeniul Științe (Matematică), Domeniul Limbă și Comunicare și cel Psiho-motric. Pe o suprafață care se poate spăla cu apă se desenează cu cretă colorată cifre, forme geometrice, litere cu cretă colorată.

Este nevoie de un furtun legat la o sursă de apă.

Copiii vor fi selectați cu ajutorul unor numărători vesele pentru a se afla cel care ține furtunul. Ei trebuie să țintească și să spele ceea ce li se cere: o formă geometrică, o cifră (care corespunde numărului de silabe ale unui anumit cuvânt sau numărului elementelor unei mulțimi) sau litera care corespunde sunetului cu care începe un anumit cuvânt.

Jetul de apă fiind destul de puternic, li se solicită și forța și atenția.

CEI MAI BUNI ȚINTAȘI

În curtea grădiniței, pe o bancă se construiesc piramide din pahare de unică folosință pe care sunt scrise diferite cifre. Cu diferite *arme*: mingi de tenis, săgeți cu ventuze, bile de popice, castane, pietricele, copiii trebuie să doboare paharele. Pe un panou fiecare copil va nota cu diferite simboluri punctele doborâte. La final punctele vor fi centralizate și se va desemna câștigătorul.

MICII MATEMATICIENI ÎN NATURĂ

În anotimpul toamna se pot desfășura activități de învățare profund distractive pentru copii. Copiii pot să adune frunze; să clasifice/ sorteze frunzele după diferite criterii: mărime, formă, culoare; să numere frunze; să raporteze numărul la cantitate și invers; să observe copacii și să le determine caracteristicile după grosime, înălțime etc; să execute diferite exerciții fizice în aer liber.

Printre frunzele căzute se amestecă frunze cu cifre și se solicită copiii să execute diferite sarcini. Între acțiunile cu caracter științific, pentru deconectare se execută diferite sarcini specifice domeniului psiho-motric.

IUBIM NATURA

Este o activitate outdoor de educație ecologică în care copiii contribuie direct la înfrumusețarea spațiului verde al grădiniței (prin plantare de flori, copăcei), dar și la curățarea acestuia (adunarea gunoierului în mod selectiv), astfel conștientizând că păstrarea naturii curate și protejarea acesteia duce protejarea vieții pe Pământ. Muncile pe care le vor executa copiii trebuie să fie adaptate la nivelul lor de dezvoltare psiho-fizică și trebuie să fie precedate de un instructaj de protecția muncii.

Scopul acestui gen de activități este de a-i responsabiliza pe copii față de calitatea mediului, de a prețui munca și de a conștientiza valoarea muncii.

VÂNĂTOAREA DE CULORI

Natura oferă copiilor mijloacele cele mai îndemână pentru a-i învăța sau pentru a le fixa cunoștințele despre culori.

Fiecare copil va primi câte o farfurie compartimentată. Cu foarfeca vor decupa bucăți de hârtie colorată pe care le vor așeza în fiecare compartiment. Vor ieși în natură, vor căuta elemente cu culori identice cu bucățile de hârtie și vor așeza elementele pe hârtii. Educatoarea le va cere din când în când să spună ce au găsit și ce culori are fiecare element.

Vânătoarea le oferă copiilor ocazia de a alerga, de a căuta prin cotloane, de a încerca să-și depășească limitele și chiar fricile. Activitatea le stimulează simțul competitiv.

Exemple de activități outdoor desfășurate în echipă:

SĂ DUCEM BALONUL!

Se vor forma două sau mai multe echipe. Fiecare echipă se va așeza în cerc. Li se va da câte un ghem de sfoară foarte lung. Participanții îl vor arunca de la unul la altul. Odată formată rețeaua, se va așeza un balon în centru pe care aceștia trebuie să-l ducă pe o anumită distanță. Se vor organiza trei runde și evident, va fi o echipă câștigătoare. Alternativ se poate organiza cu o farfurie și un ou.

ECHIPA PERFECTĂ

Este un joc provocator în care trebuie să se caute soluții. Se vor face două echipe. Singura soluție este aceea în care ei vor funcționa ca o echipă. Toți participanții vor fi legați la ochi și se

vor ține de mână. Vor avea de parcurs împreună un traseu foarte complicat. Lungimea traseului va fi de aproximativ 10 m pentru o echipă de 10-12 copii.

PĂIANJENUL URIAȘ

Se vor forma două echipe. Exercițiul este foarte atractiv pentru copii. Între doi pomi se construiesc din frânghie două pânze de păianjen, una pentru fiecare echipă. Fiecare ochi al pânzei poate fi folosit de un singur copil. Toți copiii trebuie să treacă în partea cealaltă a pânzei. Copiii pot realiza sarcina și cu ajutorul celorlalți membri ai echipei.

GHICEȘTE POZA!

Se constituie 5 echipe a câte 4-5 copii. Fiecare echipă primește câte un bilețel. Pe bilețel se află o imagine/ idee/ scenă din poveste. Echipa respectivă trebuie să reproducă ceea ce a primit pe bilețel cât mai exemplificativ, printr-o „poză”. Echipele vor fi puse la o distanță rezonabilă pentru a nu se auzi/ vedea ce pregătesc. Celelalte 4 echipe trebuie să ghicească ce reprezintă poza lor. În momentul în care strategia s-a format, fiecare echipă, pe rând, se va așeza în poziția „pozei” și vor avea aproximativ 1 minut ca ceilalți să ghicească cuvântul pe care-l reprezintă.

EVADAREA ÎN GRUP

Jucătorii alcătuiesc un grup de animale sălbatice (urși, lupi, vulpi etc.) prin pădure, capturat de vânător. Toate animalele, stând în picioare și lipite strâns unul de altul, au fost legate cu o funie ca să nu scape. Totuși, nu sunt paznici, iar dacă grupul reușește să se deplaseze pachet, până în alt loc, va găsi acolo ajutor și animalele vor scăpa din capcana vânătorului.

BILIOGRAFIE:

- Cucuș, C. (2012), Este importantă educația de dincolo de ușa clasei?
- Jordet, A.N.,(2010), „What is outdoor learning”, Manual for Foundation Course
- Life Long Learning Program, (2010-2012), Manual de educație outdoor, Primăria Cătunele

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici;
Scenariu didactic pentru implementarea în clasă a
instruirii asistată pe calculator

Prof , geografie-istorie, Clineag Daniela
Școala Gimnazială Lunca Bradului
Jud Mureș

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Lunca Bradului, jud Mureș
Numele și prenumele cadrului didactic Țifrea Daniela(căs. Clineag)
Disciplina: Geografie

Clasa/Vârsta	Unitatea	Titlul Activității didactice	Timp
Clasa a VIII-a Vârsta 14 ani	<i>Capitolul</i> Resursele naturale și valorificarea lor	Combustibili fosili cărbuni, petrol, gaze naturale	50'

Justificarea didactică pentru utilizarea TIC în Activitatea didactică

Instrumentele TIC sunt utilizate pentru a crea oportunități eficiente de evaluare și învățare. Descoperim o nevoie de a gestiona date, de a înțelege cum procedăm și cum să păstrăm în siguranță. Studiile realizate în ultimii ani în diverse țări au arătat că introducerea TIC în școală, la clasă și în afara ei, în procesele educaționale în ansamblul lor, contribuie într-o măsură foarte mare la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. În primul rând, acest lucru se datorează faptului că TIC se adaptează nevoilor de învățare ale elevilor și nevoilor de predare ale profesorilor. Instrumentele TIC au un rol în proiectarea didactică: transmiterea rapidă, eficientă și clară a informațiilor prezentând astfel un avantaj față de metodele tradiționale.

Prezentarea **Power Point** (Combustibili fosili cărbuni, petrol, gaze naturale) facilitează procesul de învățare încă din clasă, elevii reținând mult mai ușor informațiile noi pentru că le asociază unor imagini și prezintă următoarele avantaje:

1. Sintetizarea informației;
2. Vizualizarea rapidă a informației;
3. Prezentare atractivă;

4. Interactivitate sporită;
5. Prezentare succintă, scurtă și la obiect.

Aplicația de calcul tabelar (Combustibili fosili cărbuni, petrol, gaze naturale) deține următoarele avantaje:

- 1 Atractivitate din punct de vedere vizual.
 - 2.Format atipic;
 - 3, presupune vizualizarea unor fenomene ce nu pot fi percepute;
 4. Oferă suport pentru învățarea prin descoperire, permițând elevilor să efectueze experimente;
- Prin intermediul ***videoclipului educațional*** prezentat sunt stimulate gândirea logică și imaginația elevilor, fiindu-le mai ușor să își creeze o imagine despre combustibili fosili, cărbuni, petrol, gaze naturale, din perspectiva importanței combustibililor în viața noastră. Utilizarea videoclipului educațional prezintă următoarele avantaje:

1. Captarea atenției elevilor;
2. Implicarea clasei în totalitate;
3. Prezentarea inedită a informației;
4. Stimularea elevilor din punct de vedere vizual, având ca efect captarea atenției

Blogul educațional și accesul wiki oferă: o gamă largă și variată de informații, interacțiunea cu mediul on-line, căutare individuală, informații suplimentare legate de tema studiată, trecerea informațiilor prin filtrul minții.

Blogul educațional <https://tifreadana.blogspot.com/> cuprinde informații referitoare la: Industria energetică în România, Clasificarea cărbunilor, Formarea cărbunilor de pământ, Metanul, combustibil casnic, Resursele naturale ale României pe terminate, Petrolul, Petrolul-istoric, România și cărbunele-Valea Jiului, Combustibili fosili, Wiki https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil_fosil

Competențe

Competențe generale:

1. Explorarea unor fenomene și proprietăți ale substanțelor întâlnite în activitatea cotidiană
2. Interpretarea unor date și informații obținute în cadrul unui demers investigativ
3. Rezolvarea de probleme în situații concrete, utilizând algoritmi și instrumente specifice geografiei
4. Evaluarea consecințelor proceselor și acțiunii substanțelor chimice asupra propriei persoane și asupra mediului înconjurător

Competențe specifice:

- 3.2. Rezolvarea de probleme cu caracter practic, teoretic și aplicativ
- 4.1 Identificarea avantajelor utilizării unor substanțe/procese chimice studiate sau/și a factorilor de risc asociați utilizării unora dintre acestea
- 4.2. Evaluarea impactului substanțelor chimice asupra organismului și asupra mediului înconjurător

Obiective operaționale:

- Să analizeze și să prezinte informațiile cu privire la procesele de ardere ca sursă de energie și de poluare
 - să identifice din diverse surse a unor agenți poluanți ai apei, solului, aerului și a căilor de prevenire/reducere a poluării
 - prezentarea unor informații obținute prin observare și/sau investigare despre resursele naturale (cărbune, gaz metan, petrol)
 - exemplificarea unor situații din viața cotidiană în care se manifestă proprietățile unor substanțe studiate
- Să realizeze proiecte ce oferă soluții la diferite probleme legate de poluarea mediului înconjurător,

Termeni cheie

Combustibili = materie, de obicei organică, care arde, dezvoltând căldură, și care este folosită ca izvor de energie în industrie și în economia casnică.

cărbuni de pământ = Rocă sedimentară combustibilă amorfă, de culoare gălbuie, brună până la neagră, friabilă, rezultată prin acumularea materiei vegetale și îmbogățirea lentă în carbon a acesteia, folosită drept combustibil și ca materie primă în industria chimică, în metalurgie

petrol = rocă sedimentară lichidă, uleioasă, de culoare brună-negricioasă, mai rar gălbuie, cu reflexe albastre-verzui, cu miros specific, formată dintr-un amestec natural de hidrocarburi și de alți compuși organici, care se extrage din pământ și care servește drept materie primă în industria chimică.

gaze naturale = gaze combustibile care emană din pământ

Ploile acide (sau precipitațiile acide)= sunt precipitațiile care au un pH mai mic decât 5,6, având deci un caracter acid pronunțat, apar de obicei în situațiile în care cantități mari de dioxid de sulf (SO₂) Sau de monoxid de azot (NO) sunt emise în atmosferă.

Resurse

Laptop, video-proiector, tabla, caiete, fișe de lucru, bilețele, creioane colorate, post-it, laptop, videoproiector, foi A4.

Prezentare powe-point: „Combustibili fosili: cărbuni, petrol și gaze naturale”

Clip video educațional: “ Importanța geografiei în viața noastră, Combustibili fosili”

Blog educational: <https://tifreadana.blogspot.com/>

Aplicație de calcul tabelar,

Aplicație de tip Wiki https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil_fosil

Desfășurarea Activităților didactice

1.Moment organizatoric (1 min.)

Profesorul asigură ordinea și liniștea pentru începerea orei de Geografie. Se evaluează starea de curățenie. Se crează un climat adecvat desfășurării activității didactice. Se strigă catalogul. Se notează absenții. După care pregătește laptopul și materialele necesare .

Elevii scot pe bănci cărțile și caietele de Geografie.

Metode și procedee - Conversația

Formă de organizare – Frontal

2.Reactualizarea cunostintelor -4 minute

Profesorul îi întreabă pe elevi dacă își mai amintesc din cunoștințele anterioare, ce înțeleg prin combustibili fosili. Va nominaliza elevi la întâmplare să răspundă la întrebările: Ce înțelegeți prin combustibili fosili? Care sunt acestia? După eventuale răspunsuri ale elevilor profesorul le solicită elevilor să acceseze https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil_fosil de pe dispozitivele

pe care le au în față pentru a vedea ce sunt combustibilii fosili și a oferi indicații suplimentare despre aceștia.

Metode si procedee – Conversația, explicația.

Formă de organizare – Frontală.

Resurse – Wiki, device-uri, dispozitive mobile.

3.Captarea atenției – 7 minute

Profesorul proiectează resursa intitulată Videoclipul Educațional-Importanța geografiei în viața noastră, Combustibili fosili, pentru a capta atenția elevilor săi și a le oferi scurte indicii despre ceea ce vor învăța în cadrul lecției respective. Aceștia se concentrează și acordă atenție videoclipului proiectat.

În cadrul instrumentului digital creat, de la 00:00 până la 00:17 elevii pot viziona informații cu privire la numele prezentării și scopul acesteia.

Prima parte (**00:18 -01:40**) cuprinde o scurtă prezentare despre mina de cărbune, elevii vor asculta cu mare atenție explicațiile audio din cadrul videoclipului. În această secvență se vor regăsi idei referitoare la vechimea exploatarei cărbunelui, minele de cărbune respectiv despre principala întrebuințare a cărbunelui. Apare un cadru (**minutul 01:42**) cu întrebarea: Care sunt principalele întrebuințări ale cărbunelui? Această întrebare are drept rol verificarea atenției elevilor pe parcursul materialului video și audio, dar și cunoștințele asimilate în urma redării lui. Profesorul pune pauză videoclipului timp de un minut pentru ca elevii să poată citi întrebarea cu atenție și să ofere răspunsul dorit. După aceasta apare o secvență (**01:45**) în care elevii primesc precizări referitoare la răspunsul lor. Sunt precizate principalele folosințe ale cărbunelui: drept combustibil, atât casnic, cât și în producerea de curent electric, produs cu ajutorul turbinelor din termocentrale. Prin ardere cărbunele eliberează căldură și produce gaze de ardere ca dioxid de carbon, dioxid de sulf și vapori de apă. Termocentralele moderne au redus substanțial emisiile de gaze nocive rezultate din arderea cărbunilor.

Ca materie primă în industria chimică și în metalurgie. O importanță mare o prezintă cocsul, care este folosit drept combustibil în încălzire (înlocuitor al gazelor naturale) și de asemenea ca reducător al minereurilor feroase în furnale.

În următoarea secvență (01:54-02:34) elevii vor observa o serie de produse care se obțin prin prelucrarea cărbunelui. Apare un nou cadru (**02:36**) cu întrebări adresate elevilor referitoare la

secvențele vizionate anterior. Acestea sunt: După parerea voastră produsele vizualizate sunt obținute din prelucrarea cărbunilor? Care sunt cele mai cunoscute produse obținute în urma prelucrării cărbunilor? Asemeni episodului anterior, rolul lor este de a testa atenția elevilor vizavi de informațiile expuse și de a verifica dacă au reținut aspectele esențiale. Profesorul oprește derularea videoclipului la minutul **02:36** timp de un minut pentru ca elevii să poată citi întrebările cu atenție și să ofere răspunsurile dorite. Din cărbuni se obțin prin prelucrare: combustibil sintetic (prin procesul de lichefiere) ingrasaminte (prin chimizare directa), uleiuri, dizolvanți, medicamente, coloranți, vopsele, materiale de constructie, produse plastic, cosmetice).

Între momentele 02:51 și 03:07 este prezentată o situație despre impactul exploatării resurselor neregenerabile asupra mediului. Elevilor li se prezintă faptul că omenirea se bazează în proporții considerabile pe resursele epuizabile cărbune, petrol și gaze naturale, dar că acești combustibili se vor epuiza. Se va adresa următoarea întrebare: Ce va face omenirea atunci? Această situație se va discuta împreună cu elevii după care apare îndemnul ”Haideți să studiem mai atent combustibili?”

Metode și procedee – conversația

Resurse – film educațional, laptop, video-proiector

Formă de organizare – frontal

4 Anunțarea subiectului lecției și obiectivelor – 2 minute

Profesorul anunță că titlul lecției de astăzi, *Combustibilii fosili/(cărbuni, petrol, gaze naturale)*, îl scrie pe tablă. Le solicită elevilor să îl noteze în caiete și anunță obiectivele operaționale aferente lecției.

Metode si procedee - Conversația

Resurse – tabla, marker-ul caietul

Formă de organizare – Frontal

5. Prezentarea optima a noului conținut și dirijarea învățării – 18 minute.

Profesorul prezintă elevilor materialul educațional Power Point, Combustibilii fosili / (cărbuni, petrol, gaze naturale) care are ca scop transmiterea informațiilor noi într-o manieră inedită.

În primul slide profesorul prezintă informații ce conțin date despre numele prezentării, numele realizatorului și trei imagini extrem de sugestive pentru conținutul lecției. Cadrul didactic cere

elevilor să spună ceea ce recunoaște în acele imagini(cărbuni, petrol, gaze). Elevii răspund solicitării profesorului și se clarifică anumite aspecte.

În cel de-al treilea slide prezentat profesorul lansează următorul îndemn: Observați imaginile și precizați ce elemente identificați. Profesorul dezvăluie imaginea cu elemente referitoare la definiția ce urmează a fi dezvăluită. Profesorul le va adresa întrebarea referitoare la acest aspect. Elevii răspund solicitărilor venite din partea cadrului didactic. Profesorul intervine și afișează textul referitor la combustibili și va explica noțiunile.

Slide-ul trei conține o imagine și cerința ”Descriveți elementele acestei imagini”. Elevii încearcă să descrie elementele din imagine. Înainte de vizualizarea informației cu privire la combustibilii fosili profesorul adresează întrebări copiilor, așteaptă răspunsuri, apoi afișează informația referitoare la combustibilii fosili.

Al patrulea slide conține informații referitoare la formarea cărbunilor de pământ. Profesorul prezintă imagini sugestive care reprezintă modul de formare a cărbunilor de pământ. Înainte de a le afișa elevilor informațiile despre formarea cărbunilor , profesorul apelează la cunoștințele lor generale și îi întreabă pe elevi ce știu despre formarea cărbunilor de pământ. După ce vor clarifica acest aspect va afișa informațiile necesare.

Al cincelea slide este cel în care profesorul prezintă informații despre clasificarea cărbunilor. Este prezentată o imagine cu mai multe categorii de cărbune. Elevii sunt solicitați să observe diferențele dintre ei. Profesorul clarifică diferențele dintre aceștia prin prezentarea detaliată a informației.

În Slide-ul cu numărul 6 profesorul prezintă impactul arderii cărbunilor asupra mediului. Elevii urmăresc cu atenție explicațiile și prezentarea. Profesorul îi solicită să prezinte și ei câteva consecințe nefaste asupra mediului.

Slide-ul șapte și opt profesorul prezintă cum se formează ploile acide și încălzirea globală ca rezultat al impactului arderii cărbunilor asupra mediului.

Slide-ul cu numărul nouă profesorul prezintă informații despre petrol, proprietăți fizice și chimice .

În Slide-ul cu numărul zece profesorul prezintă rezervele de petrol ale lumii. Profesorul discută graficul din imagine cu elevi apoi cere acestora să indentifice tîrile cu cele mai mari rezerve de petrol.

Slide-ul unsprezece este cel în care profesorul explică elevilor pe înțelesul lor modul de exploatare și prelucrare a petrolului. Elevilor li se prezintă imaginile cu sonda de exploatare, platforma maritimă și o rafinărie de petrol. După ce li se prezintă imaginile li se afișează explicații referitoare la extracția și prelucrarea petrolului.

Slide-ul doisprezece și treisprezece expune compoziția și proprietățile gazelor naturale. Profesorul prezintă elevilor o imagine și li se cere să expună ce le sugerează această imagine. Profesorul propune o crearea unui dialog între colegii de bancă timp de 30 de secunde. După o serie de discuții elevii vor conștientiza faptul că gazul natural se extrage cu ajutorul sondelor de extracție.

Slide-ul paisprezece, în care profesorul prezintă informații despre gazul metan ca și combustibil casnic. Elevii pot vizualiza imagini cu locul unde s-a descoperit gazul metan. Profesorul solicită elevilor să privească cu atenție aceste imagini și să observe unde s-a descoperit gazul metan. Înainte de a afișa elevilor informațiile despre locul unde a fost descoperit gazul metan se apelează la răspunsuri ale elevilor. După ce primește informații de la elevi va afișa pe ecran informația care clarifică cerința.

Slide-ul cinsprezece prezintă informații despre zonele de exploatare a gazului metan în România. Este prezentată și o hartă cu exploatarea din Transilvania. Se solicită identificarea de către elevi pe hartă a localităților unde se găsesc resurse cu gaz metan. Profesorul clarifică prin afișarea informațiilor cu detalii și explicații.

În al șaisprezecelea slide profesorul prezintă informații despre utilizarea gazului metan.

În slide-ul șaptesprezece sunt prezentate sursele bibliografice utilizate, iar **ultimul slide** al prezentării este pentru mulțumiri aduse elevilor pentru atenția pe care au acordat-o acestui instrument digital.

În continuarea lecției, profesorul îi întreabă pe elevi dacă, ei cunosc și alte întrebări ale combustibililor fosili. Elevii răspund acestei întrebări. Tot aici cadrul didactic îi întreabă pe elevi dacă pot să prezinte efectele negative asupra mediului provocate de combustibilii fosili. De asemenea se scoate în evidență faptul că aceste resurse sunt epuizabile.

Metode și procedee – conversația, explicația, exercițiul, brainstorming-ul, problematizarea.

Resurse - Prezentare Power Point “*Combustibili fosili (cărbuni, petrol și gaze naturale)*”, laptopul, video-proiectorul

Formă de organizare – frontal, pe grupe.

6. Asigurarea/ Obținerea feed-back-ului-10 min

După expunerea informațiilor, profesorul grupează elevii în grupe de câte 4 elevi și le transmite sarcina de lucru. Aceștia vor trebui să acceseze blogul educational <https://tifreadana.blogspot.com/> să studieze informațiile găsite și să realizeze un poster valorizând informațiile prezentate în power point dar și cele pe care le vor descoperi. Posterul va fi realizat pe o coală A3 și au la dispoziție 6 minute pentru realizarea sarcinii. Profesorul împarte foile și materialele necesare apoi le urează spor la lucru. După terminarea posterului, elevii vin în fața clasei și timp de un minut își vor prezenta produsul. Profesorul apreciază lucrările elevilor și face observații.

Metode si procedee – conversația, explicația, observația dirijată.

Resurse - coli A3, carioca, creioane colorate, laptopul, video-proiectorul blog educational: <https://tifreadana.blogspot.com/>

Formă de organizare – frontal, pe grupe

7. Fixarea cunoștințelor- 5 minute

Profesorul se asigură că s-au fixat cunoștințele elevilor cu privire la Combustibilii fosili, cărbuni, petrol, gaze naturale. Elevii răspund cerințelor și rămân grupați în grupe de câte patru. Profesorul deschide aplicația de calcul tabelar Excel” Combustibili fosili (cărbuni, petrol, gaze naturale). Aceasta urmează a fi sarcina de lucru pentru acasă. Acesta le expune elevilor și le arată tabelul creat, expunându-le totodată și sarcinile de lucru aferente. Elevii vor trebui să acceseze, individual, resursa <https://tifreadana.blogspot.com/> menționată pe foaia de calcul pentru a putea să completeze rubrica referitoare la cantitatea totală a producției de lignit și huilă exploatată în perioada 2000-2007 în Valea Jiului, respectiv în Valea Motrului. De asemenea, le indică formulele de calcul pe care trebuie să le introducă în vederea obținerii unui total al cantității de huilă și lignit. Aceștia vor trebui ulterior să realizeze un grafic urmând indicațiile scrise în cadrul foi de calcul pe care ulterior să-l interpreteze și să răspundă întrebărilor redactate. Profesorul îi

întreabă pe elevi dacă au nelămuriri cu privire la această sarcină de lucru și clarifică eventuale neînțelegeri.

Metode si procedee – conversația, explicația, problematizarea.

Resurse - laptopul, video-proiectorul, aplicație de calcul tabular.

Formă de organizare – frontal, pe grupe.

8.Asigurarea transferului – 2 minute

Elevii vor primi ca sarcină de lucru (pe grupe) sarcină pe care o vor continua acasă și o vor materializa printr-un portofoliu (cu principalele mine situate în Valea Jiului! Ce alti combustibili fosili mai sunt exploatați în România? Realizați o hartă cu ...), care să pună în evidență diverse cunoștințe referitoare la combustibili.

9.Aprecieri si recomandări – 1 minut

Se fac aprecieri finale generale și individuale.

Finalizarea Proiectului

Elevii vor lucra sarcina de lucru pentru acasă. Aceștia vor întocmi un portofoliu –despre principalele mine carbonifere de pe Valea Jiului... -. Portofoliul va trebui să conțină elemente de geografie, geografie, biologie, fizică și protecția mediului remarcabile care să scoată în evidență diferitele aspecte ale Importanței geografiei în viața omului.

Aceștia vor consulta blogul <https://tifreadana.blogspot.com/> în vederea descoperirii informațiilor despre Combustibilii Fosili.

Plecând de la articolele blogului educațional și de la faptul că ” Primarul municipiului Petroșani, a solicitat marți Guvernului să oprească procesul de închidere a minelor Lonea și Lupeni, menționând că în actualul context politico-economic este nevoie de utilizarea tuturor resurselor energetice pentru a nu mai depinde de gazele rusești” elevii vor trebui să studieze impactul închiderii minelor asupra României scoțând în evidență date referitoare la zonele de exploatare a cărbunelui, categoria acestuia și care să propună realizarea unei hărți la principalele mine

situate în Valea Jiului! Ce alți combustibili fosili mai sunt exploatați în România? Realizați o hartă cu principalele rezerve de resurse naturale ale României conform estimărilor din anul 2007. Treceți datele pentru fiecare resursă într-un tabel la finalul portofoliului. Deschiderea minelor vor rezolva problema resurselor energetice din România în contextul războiului din Ucraina?

Evaluarea

Abilități și cunoștințe

Obiectul evaluării:

Funcțiile evaluării

1. **Funcția socială**- Evaluarea este o activitate indispensabilă în procesul conducerii în general, al luării deciziilor, în special “reglării” actului pedagogic în etapele următoare, adoptării măsurilor corespunzătoare pentru creșterea eficienței activității.
2. **Funcția pedagogică**- În activitatea școlară , cunoașterea comportamentului elevilor, a nivelului atins în dezvoltarea lor generală și a rezultatelor obținute la realizarea obiectivelor pedagogice, este necesară acestuia atât în fiecare moment al desfășurării procesului didactic , la începutul activității cu o clasă de elevi, pentru a cunoaște nivelul de pregătire în vederea adoptării unei pedagogii adecvate pe parcursul procesului de instruire, cât și pentru a cunoaște progresele înregistrate la sfârșitul acestui proces.
3. **Funcția de control** - În urma informațiilor oferite de acțiunea de control se iau măsuri de perfecționare continuă a procesului instructiv- educativ.
4. **Funcția de diagnosticare** - Vizează cunoașterea factorilor și situațiilor care au condus la obținerea rezultatelor constatate, operând în acest fel o diagnosticare a activității desfășurate.
5. **Funcția de predicție (prognosticare)** - Constatarea și aprecierea oferă, prin datele și informațiile referitoare la starea procesului, sugestii pentru deciziile ce urmează a fi adoptate cu privire la desfășurarea activității în etapele următoare și anticiparea rezultatelor posibile.
6. **Funcția educativă**- Funcția educativă a evaluării constă în formarea capacității de apreciere și autoapreciere la elevi.

Criteriile evaluării

- Capacitatea de a ajunge la noțiuni teoretice plecând de la observații- capacitatea de a face conexiuni între fenomenele studiate.
- Generalizarea datelor obținute prin investigare proprie- capacitatea de a generaliza informațiile obținute în urma observațiilor din arealul studiat.
- Calitatea modului de gândire, flexibilitatea- reușita elevilor de a face raționamente care să conduca la transferul cunoștințelor însușite în contexte diferite.

Destinatarii evaluării

- Destinatarii evaluării sunt elevii clasei a VIII-a.

Ce se evaluează?

Obiectivul evaluării la cultură civică este reprezentat de aptitudinile și valorile însușite de elevi:

- respectul de sine și față de alții
- atitudinea critică față de stereotipii
- flexibilitate și deschidere la dialog.

Instrumente și procedee prin care se face evaluarea:

- observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
- portofoliul
- conversația de verificare
- activitatea de muncă independentă în clasă.

Evaluarea va impune acumularea de puncte, astfel maximul fiind de 90 de puncte, iar în plus, din oficiu vor fi acordate 10 puncte.

Evaluarea ia în calcul patru nivele: evaluarea prezentării de grup - în cadrul dezbaterii la care participă întreaga clasă de elevi și care reprezintă 30 de puncte, evaluarea participării în interiorul grupului - autoevaluarea - care reprezintă 20 de puncte și, nu în ultimul rând, evaluarea lucrului individual care reprezintă 40 de puncte

Punctaj din oficiu: 10%

Evaluarea prezentării de grup 30%

Itemii de evaluare	5-6	7-8	9-10	
Tip de intervenție cu caracter personal	Elevul contribuie la grupul de lucru, însă uneori trebuie ca cineva să îi reamintească care sunt sarcinile sale de lucru sau să caute materiale pentru portofoliul – Exploatarea cărbunilor în valea Jiului ...-	Elevul este responsabil, își îndeplinește sarcile de lucru și caută materiale pentru portofoliu, rareori fiind nevoie ca cineva să îi reamintească ce are de făcut.	Elevul își îndeplinește sarcinile de lucru din proprie inițiativă fără a fi nevoie ca cineva să îi reamintească ce are de făcut, reamintește și celorlalți care sunt sarcinile lor, contribuția sa în cadrul grupului fiind foarte importantă.	8%

Relația cu colegii de grup	Elevul își îndeplinește sarcinile de lucru, caută materiale pentru portofoliul – Exploatarea cărbunilor în valea Jiului - , însă nu se consultă cu colegii de grup.	Elevul își îndeplinește sarcinile de lucru, caută materiale pentru portofoliul – Exploatarea cărbunilor în valea Jiului - și se consultă cu ceilalți membri ai grupului.	Elevul îndeplinește sarcinile sale și coordonează activitatea grupului, prezintă aptitudini pozitive de conducere, fiind ales de către colegii de grup leaderul grupului.	10%
Utilizarea corectă a conceptelor nou învățate – combustibili, petrol, cărbuni, gaze naturale.	Uneori grupul folosește incorect conceptele. Nu pot face <i>diferența între combustibilii fosili și alte categorii de combustibili.</i>	Grupul folosește corect conceptele, însă cu greu pot face <i>diferența dintre combustibilii fosili și alte categorii de combustibili</i>	Prezentarea grupului oglindește o utilizare competentă de <i>concept făcând diferența între naționalitate și patriotism.</i>	5%
Justificarea alegerii respectivelor particularități ale României din p	Două-trei elemente ale grupului nu sunt în măsură să argumenteze alegerile făcute.	Două-trei elemente pot argumenta alegerile făcute.	Toate elementele grupului pot argumenta alegerile făcute.	7%

Evaluarea participării în grup (se face de către elevi - autoevaluare) 20%

Evaluarea lucrului individual prin metoda observării directe pe parcursul activității

Criterii / Descriptori	2	3	4	Pondere
<p>1. Responsabilitate pentru realizarea sarcinilor în cadrul grupului:</p> <ul style="list-style-type: none"> - îndeplinirea rolului stabilit; - implicarea în activitatea propusă. 	Am efectuat rareori sarcini pentru care am fost responsabil. De multe ori am avut nevoie de alții pentru a-mi reaminti de sarcinile mele.	Am efectuat frecvent sarcini pentru care am fost responsabil. Am avut nevoie rar de alții ca să-mi amintească de sarcinile mele.	Am realizat sarcini pentru care am fost responsabil. Nu am avut nevoie de nimeni ca să-mi amintească sarcinile mele.	5 %
<p>2. Tip de intervenție cu caracter personal:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prezentarea ideilor proprii în cadrul grupului. 	Am contribuit prompt la lucrul în grup, deși, uneori, m-am distras.	Am contribuit la lucrul în grup și am fost responsabil pentru sarcinile mele.	Am contribuit la lucrul în grup și am stimulat participarea colegilor mei.	5 %
<p>3. Relația cu colegii mei:</p> <ul style="list-style-type: none"> - interacțiune și implicare la nivelul echipei. 	Nu am interacționat cu dinamica de grup.	Am avut o contribuție pozitivă la dinamica grupului.	Am interacționat pozitiv cu ceilalți și mi-am prezentat aptitudinile pozitive de conducere, cu un impact pozitiv echipei.	5 %
<p>4. Participarea orală:</p> <ul style="list-style-type: none"> - respectarea opiniei celorlalți colegi de echipă. 	Am participat destul de des, imobilizând alții la participarea orală.	I-am auzit pe colegii mei, dar uneori am vorbit prea mult, nepermițând alților să vorbească.	Am ascultat și am vorbit într-un mod echilibrat.	5 %

didactice 40%

Criterii / Descriptori	5-6	7-8	9-10	
Utilizarea corectă a conceptelor nou învățate – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale</i>	Uneori grupul folosește incorrect conceptele. Nu pot face <i>diferența între combustibilii fosili și alte categorii de combustibili combustibilii</i> .	Grupul folosește corect conceptele, însă cu greu pot face diferența dintre <i>combustibilii fosili și alte categorii de combustibili combustibilii</i> .	Prezentarea grupului oglindește o utilizare competentă de <i>combustibilii fosili și alte categorii de combustibili combustibilii</i> .	10%
Integrarea termenilor nou învățați – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide</i> - în construcția propozițiilor/ frazelor	Elevul poate integra corect doar unul-două dintre conceptele nou învățate– <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide</i> în fraze/ propoziții.	Elevul poate integra corect majoritatea termenilor nou învățați – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide</i> - în fraze/ propoziții.	Elevul este capabil să integreze corect și cu ușurință conceptele nou învățate– <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide</i> - în fraze/propoziții.	10%
Identificarea conceptelor nou învățate – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide, poluare, combustibili caznici</i> - în situații concrete.	Rareori elevul poate asocia noțiunile nou învățate – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide, poluare, combustibili</i>	De cele mai multe ori elevul asociază noțiune nou învățate <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide, poluare, combustibili</i>	Elevul identifică conceptele nou învățate – <i>petrol, cărbuni, gaze naturale, ploi acide, poluare, combustibili caznici</i> - în toate situațiile in care	10%

	<i>caznici</i> , unor situații reale.	<i>caznici</i> situațiilor concrete.	acestea se regăsesc.	
Dezvoltarea cunoștințelor de geografie referitoare la importanța geografiei in viața noastră	Elevul cunoaște puține elemente privind importanța geografiei in viața noastră .	Elevul acumulează sistematic cunoștințe importanța geografiei in viața noastră .	Elevul și-a însușit cunoștințele referitoare la importanța geografiei in viața noastră	10%

Autorefecția

Scrieți câteva considerații personale privind desfășurarea activității didactice. Întrebările de mai jos vă pot ghida reflecția:

1. Cât de reușită apreciați că este activitatea didactică pe care ați desfășurat-o?

Consider ca activitatea pe care am desfășurat-o a fost una reușita deoarece obiectivele lecției au fost atinse, majoritatea elevilor fiind capabili, la sfârșitul orei să poată defini patriotismul și să identifice manifestări ale acestuia.

2. Care au fost punctele forte, dar punctele slabe ale activității?

Puncte forte:

- *Aplicațiile TIC*
- *Interactivitatea*

Puncte slabe:

- *Incorecta gestionare a timpului*

3. Ce ați face în mod diferit data viitoare?

Data viitoare voi încerca să fiu mai impunătoare pentru a păstra liniștea în clasă.

4. Care a fost reacția elevilor la activitatea didactică propusă?

Elevii au manifestat interes pe parcursul lecției. Aceștia au fost captați de situațiile prezentate în clipul video.

5. Care a fost feedback-ul elevilor?

Elevii au fost receptivi și cooperativi.

6. Care a fost atmosfera de lucru pe parcursul activității didactice?

Pe parcursul activității didactice atmosfera a fost una relaxată motiv pentru care elevii au fost puțin gălăgioși.

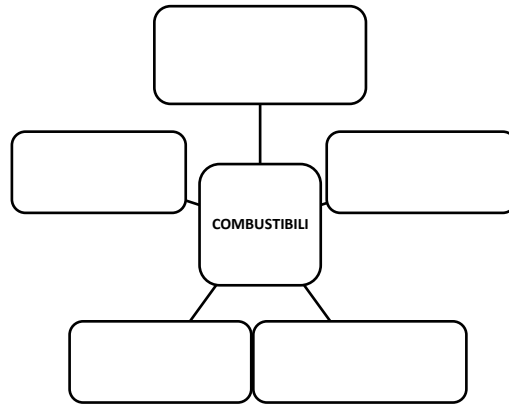
FIȘĂ DE ACTIVITATE

COMBUSTIBILI

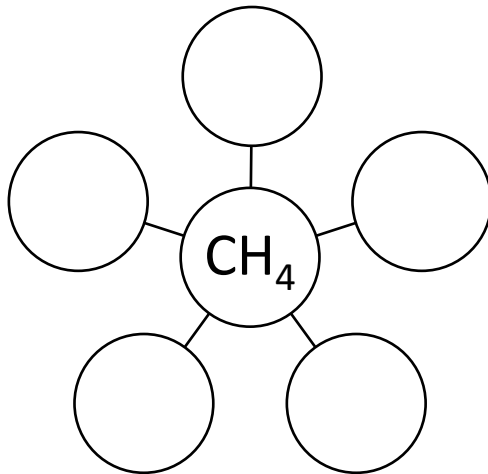
- ❖ După starea de agregare combustibilii fosili pot fi :,
..... sau..... . Prin arderea lor se formează un

amestec gazos format din.....
.....

❖ CARACTERISTICI ALE COMBUSTIBILILOR :

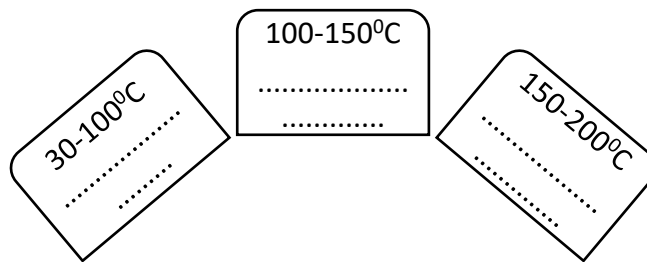
❖ METANUL SE GĂSEȘTE ÎN NATURĂ SUB DIFERITE FORME:

❖ Avantaje ale folosirii gazului metan :

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

❖ Clasificarea **benzinelor** după intervalul de temperatură în care distilă:

❖ Calitatea unei benzine este marcată de , notată

❖ Convențional s-a atribuit :

C.O. egală cu 100 hidrocarburi..... cu formula.....

iar C.O. = 0 hidrocarburi..... cu formula.....

❖ **Benzinele** se folosesc ca și carburant pentru motoarele

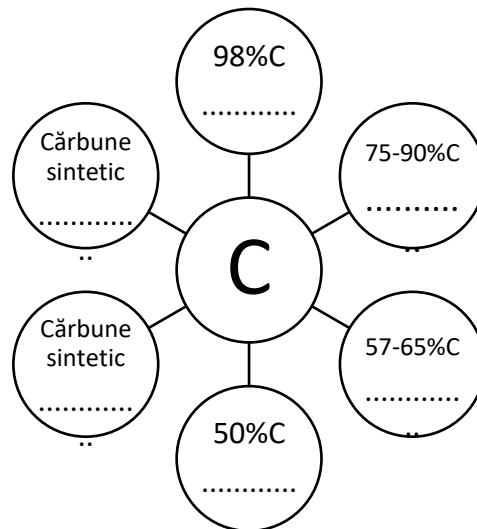
În scopul reducerii poluării de către gazele de eșapament se iau următoarele măsuri:.....

.....

❖ **Motorina** , lichid galben –brun , cu caracteristic se folosește ca și carburant pentru motoarele

❖ **Turboreactoarele** folosesc ca și combustibil.

❖ Tipurile de **cărbuni** sunt:

❖ Cel mai răspândit și mai întrebuințat cărbune fosil este.....

FIȘĂ DE LUCRU
Combustibili
 clasa a VIII-a

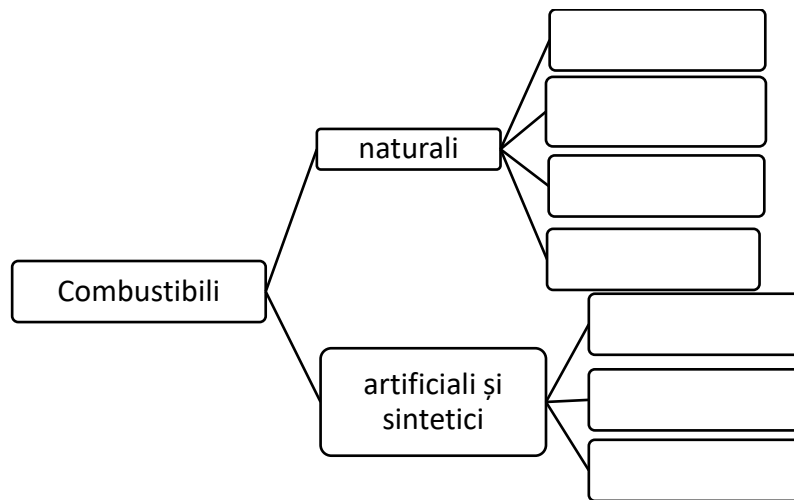
Analizați cu atenție imaginile de mai jos rezolvați următoarele exerciții:

1. Completați spațiile libere:

- Arderea este un proces, care are loc în prezența.....
- Prin ardere combustibilii deja o cantitate mare de..... utilizată ca atare sau pentru producerea altor forme de energie.
- În funcție de starea de agregare combustibilii se clasifică în.....
.....
- Combustibilii fosili sunt:
- Elementul chimic aflat în toți combustibilii fosili este.....

2. Clasificați combustibilii identificați conform schemei următoare:

- 3. Calculează cantitatea de căldură degajată la arderea completă a 10 kg de cărbuni, cu un conținut de 80% carbon, știind că prin ardere 1 kg de carbon degajă aproximativ 32800kJ.**

INSTRUIREA BAZATĂ PE INVESTIGAȚIE ȘTIINȚIFICĂ

“ Interzicerea exploatărilor de orice natură din Munții Călimani”

GHIDUL PROFESORULUI

PREZENTARE

Prof.Geografie-istorie Clinceag Daniela
Școala Gimnazială Lunca Bradului
Jud. Mureș

În ceea ce privește flora, în Călimani ,putem gasi multe specii rare. Printre acestea se afla ceapa de munte (*Allium victorialis*), oitele (*Anemone narcissifolia*), potirasele (*Soldanella montana*) si ochiul gainii (*Primula minima*). Exista si o specie endemica si care se gasea numai în acest masiv, anume *Linnaea borealis*, dar din 1995 nu a mai fost gasita. Pe soluri de natura vulcanica apare frecvent smârdarul (*Rhododendron myrtifolium*). Zona Muntilor Calimani este una dintre cele mai putin populate regiuni montane din România. Ea este însa, totodata, si una dintre cele mai amenintate din pricina interventiei omului, urmare a existentei unei foste exploatare de sulf de sub vârful Negoiul Românesc. În prezent, se pune problema refacerii ecosistemelor forestiere pe teritoriul distrus în urma exploatareii sulfului..

În această activitate elevii analizează vegetația din Munții Călimani,, metode de ecologizare a zonei și diminuarea poluanților prin plantarea de conifere ca o posibilă alternativă la efectele poluării în urma fostei exploatare de sulf, “ amenințarea haldelor de steril asupra vegetației, defrișarea pădurilor și consecințele asupra care sunt poluanți pentru mediu, sol , apă și ar putea devenii un posibil pericol pentru vegetația din Călimani. Apoi elevii vor lua în considerare dovezile care vor avea legătură cu poluarea cu sulf și deteriorarea solului care reprezintă un real pericol pentru vegetație. Vor analiza argumentele în luarea unei decizii motivate, referitoare la rezolvarea problemei prin împădurirea și ecologizarea zonei afectate.

OBIECTIVELE ÎNVĂȚĂRII

În această lecție elevii vor:

Decide dacă mina de sulf din Călimani constituie cel mai nociv factor pentru vegetatia din zonă sau exploatățile forestiere, folosind:

Materiale: proprietățile sulfului, proprietățile solului din zona minieră din punct de vedere ecologic

Știința în societate:când sunt suficiente dovezi care atestă faptul că exploatarea minieră

din Munții Călimani și exploatarea forestieră din zonă sunt dăunătoare pentru mediu, vegetație și sănătatea omului, evaluând meritele unei soluții la o problemă din lumea reală

LEGĂTURI CURRICULUM

Curriculum național:

Lucru științific: Analiză și evaluare: Explicații argumentate.

Geografie: Materiale: proprietățile vegetației din munții călimani și pericolul poluării cu sulf în zona haldelor din fosta carieră din călimani, proprietățile sulfurii, distrugerea fondului forestier prin defrișare.

Conținut de științe combinate:

· **Lucru științific:** Dezvoltarea gândirii științifice: explicarea aplicațiilor tehnologice de zi cu zi ale științei; evaluarea implicațiilor personale, sociale, economice și de mediu asociate; luarea unei decizii bazată pe evaluarea probelor și argumentelor

· **Geografie:** **Legături biologice:** studiul vegetației din Munții Călimani, prezentarea problemelor elementare care duc la distrugerea vegetației din zonă sub influența antropică la care se adaugă și catastrofele ecologice.

□ Conexiuni interdisciplinare: chimie, ecologie, geografie și protecția mediului

MATERIALE DE PREDARE – ÎNVĂȚARE

- Prezentare Power Point ”conține atât prezentarea profesorului cât și foile de lucru ale elevilor”; reutilizabile, consumabile și partajabile după cum este indicat
- Filmulete Youtube, informații de pe internet, diferite articole din ziar despre agricultură; reviste de specialitate.
- Fișe cu diagrama Venn
- Activități în natură, pădure, cariera de sulf, pepiniera de puiți

STADIU / SCOP	DESCRIER E
<p>Introducere Introducere</p> <p>Conform datelor oficiale ale Agenției de Protecție a Mediului (APM) Suceava, lucrările de ecologizare au început abia în 2008. În mare, conform proiectului, „rana din munți” va fi acoperită cu un pansament. Mai exact, haldele de steril ar trebui acoperite cu pământ, iar iazul de decantare ar trebui să fie stabilizat. Zona Muntilor Calimani este una dintre cele mai puțin populate regiuni montane din România. Ea este însă, totodata, și una dintre cele mai amenintate din pricina intervenției omului</p> <p>Împăduririle vor rezolva problemele ecologice din Munții Călimani?</p> <p>(10 min)</p>	<p>Afișați diapozitivele (2) a arăta elevilor exploatarea minieră s-a închis, dezastrul ecologic nu avea cum să dispară odată cu sistarea activității. Solul și apa sunt afectate și vor rămâne așa multă vreme de acum încolo. După cel mai pesimist scenariu însă, antrenate de ape, haldele de steril ar putea-o lua la vale, spre satele din zonă.</p> <p>Conform datelor oficiale ale Agenției de Protecție a Mediului (APM) Suceava, lucrările de ecologizare au început abia în 2008. În mare, conform proiectului, „rana din munți” va fi acoperită cu un pansament. Mai exact, haldele de steril ar trebui acoperite cu pământ, iar iazul de decantare ar trebui să fie Parcul Național Călimani Se întinde pe o suprafață de 24.000 de hectare și cuprinde trei rezervații naturale: Rezervația Științifică de Jnepeniș, Rezervația Lacul Iezer și Rezervația geologică 12 Apostoli. Toate aceste rezervații sunt acoperite de vegetație lemnoasă de măceș, scoruș, alun și păducel. Fauna bogată a parcului național cuprinde urși, cerbi, râși, pisici sălbatice, bursuci, cerbi. Zona Muntilor Calimani este una dintre cele mai puțin populate regiuni montane din România. Ea este însă, totodata, și una dintre cele mai amenintate din pricina intervenției omului, urmare a existenței unei foste exploatare de sulf de sub vârful Negoii Românească. În prezent, se pune problema refacerii ecosistemelor forestiere pe teritoriul distrus în urma exploatareii sulfului, dar și a habitatelor supraexploatate prin defrișare</p> <p>Afișați diapozitivul (3) și cereți grupelor de elevi să identifice posibilele alternative la fosta exploatare de sulf din Munții Călimani exploatarea forestiere prin defrișare prin înlocuirea acestora cu programe de ecologizare și împădurire . Raspunsurile includ ecologizarea haldelor de steril, împădurirea acestora, împădurirea zonelor defrișate.</p> <p>Afișați (4) pentru a arăta principala întrebare pe care elevii o vor considera . Împăduririle vor rezolva problemele ecologice din Munții Călimani?</p> <p>Se afișează obiectivele (5).</p>

Secțiune principală / Desfășurare lecție

Elevilor li se amintesc cunoștințele legate de

Efectele produse de fosta carieră de sulf asupra vegetației în Călimani, efectele defrișării precum și ce măsuri ar trebui luate. Sortați dovezile puternice și slabe că rana din Călimani produsă de exploatarea minieră a dus la distrugerea covorului vegetal în zonă precum și faptul că supraexploatarea habitatelor prin defrișare au luat dimensiuni catastrofale în ultimele decenii prin distrugerea pădurilor și a covorului vegetal cu nitriți și de aici la intoxicații care pot apărea la om și nu numai.

Decideți dacă sunt suficiente dovezi care să ducă la Realizarea unor acțiuni de ecologizare, împădurire care să reducă impactul antropic asupra vegetației din Călimani. .
(timp 10-15 min)

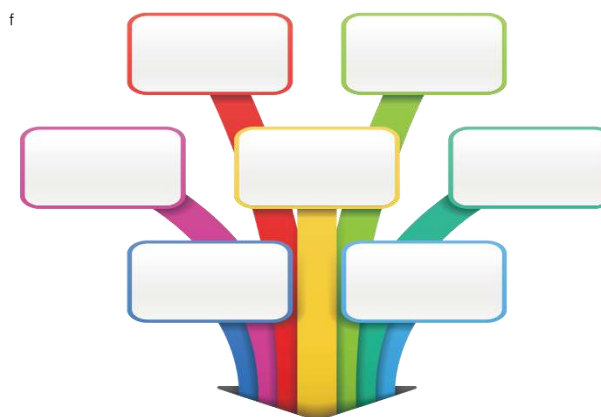
Se afișează dispozitivul (6). Elevii, în grupe, sugerează răspunsuri la întrebarea de pe el urmărind precizările de pe dispozitiv. Profesorul atrage atenția asupra sarcinii prezentată pe acesta.

“Care este impactul sulfului asupra vegetației și a mediului în zona exploatarea?”

Se afișează slide-urile (7), (8), (9), (10), (11), (12) pentru a explica influența antropică negativă asupra mediului și implicit în zonă prin exploatarea sulfului, și a defrișărilor din zonă.

După aceasta prezentați dispozitivul 13, cereți elevilor să reflecteze asupra celor prezentate și să reflecteze asupra cerințelor, să sugereze ceea ce s-ar putea furniza ca dovezi puternice.

Furnizați copacul cu dovezi de la SS1. Grupurile urmează instrucțiunile din partea de sus a dispozitivului 13 pentru a sorta dovezile..

Grupurile iau decizia lor și partajează cu clasa, motivându-le.

Secțiune finală/Concluzii Elevii reflectează asupra deciziei și evaluează răspunsurile celorlalți.

(timp: 20 min)

Afișați dispozitivul 13, conduceți o discuție care să permită elevilor să reflecteze asupra dovezilor și argumentelor, subliniați că nu este sigur că doar exploatarea sulfului din Călimani a dus la acel dezastru ecologic din zona Negoiu Românesc. Există o incertitudine în orice concluzie.

Elevii vor studia mai cu atenție dovezile. Încearcă să găsească dovezi noi.

Afișați dispozitivul 15, Grupurile de elevi folosesc argumentele de la S20 pentru a aborda problema mare - Împăduririle vor rezolva problemele ecologice din Munții Călimani?

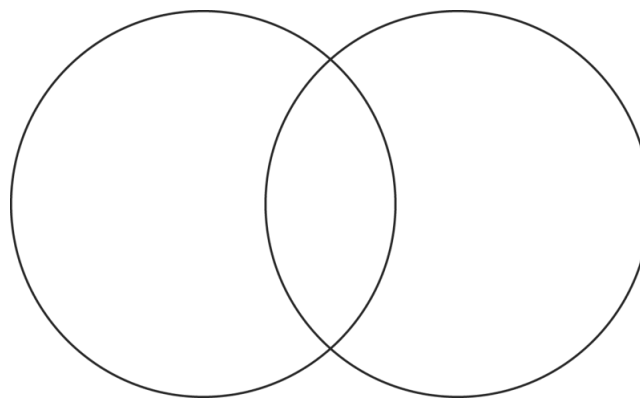
Unele grupuri împărtășesc deciziile lor cu clasa, oferind motive.

Se cere elevilor să facă o comparație între fosta exploatare din Călimani versus defrișarea fondului forestier, astfel încât să prezinte deosebirile și părțile comune ale acestora S 21, utilizând Diagrama VENN

Diagrama VENN S 21 se utilizează pentru a verifica gradul individual de învățare , prin corelarea cunoștințelor dobândite

Exploatarea sulfului

Defrișarea fondului forestier

Asemănări

Fiecare grup de elevi se va uita la diagrama VENN realizată de către elevii din alt grup și-l evaluează folosind lista de argumente S19 și dovezile de la dispozitivul S18 (copacul cu dovezi) apoi vor hotărâ și își vor justifica decizia.

Argumentele vor convinge pe pe silvicultor și specialiștii de la Parcul Național Călimani să ia decizia corectă? Sunt suficiente dovezi care să ne convingă să găsim rezolvarea prin împădurirea și refacerea covorului vegetal în zonele afectate de cele două dezastru ecologice ?

Se vor analiza opiniile fiecărui grup referitoare la rezolvarea problemei.

WebQuest: Combustibilii fosili (cărbuni, petrol, gaze naturale)

Prof Clinceag Daniela, geografie-istorie
Școala Gimnazială Lunca Bradului jud Mureș

” Nici o epocă nu a avut suficient combustibil pentru visele care au curtat-o.”

[Introduce
re](#)

[Sarcina de
lucru](#)

[Sursele de
informație](#)

[Procesul](#)

[Evaluarea](#)

[Concluzii](#)

[Ghidul
practicant
ului](#)

Introducere

Combustibilii fosili sunt hidrocarburi, cărbune, petrol sau gaze naturale, formate din rămășițele fosilizate ale plantelor și animalelor moarte. Teoria organică a formării hidrocarburilor din aceste resturi organice a fost emisă de către Mikhaïl Lomonosov în 1757. Există și o teorie anorganică a formării țițeiului formulată în 1929 de chimistul român Ludovic Mrazek. În vorbirea curentă, termenul „combustibil fosil” include și resursele naturale cu conținut de hidrocarburi, dar care nu provin din surse animale sau vegetale. Acestea sunt denumite mai corect combustibili minerali .

Combustibilii sunt substanțe sau amestecuri de substanțe care prin ardere produc o cantitate însemnată de căldură. Sunt utilizați ca sursă de energie în diferite ramuri industriale și pentru uz casnic.

În vederea găsirii unei noi forme de energie, cărbunele este mult mai abundent decât combustibili mai ieftini: petrol sau gaze naturale. Probabil noi tehnologii vor face eficientă exploatarea zăcămintelor mai greu accesibile. Rezervele de combustibili fosili sunt epuizabile , deci omenirea va trebui să găsească surse alternative de energie.

Sarcina de lucru

Imaginați-vă că sunteți un grup de cercetători (chimiști, biologi, fizicieni și geografi) căruia i s-a cerut realizarea unui studiu despre combustibilii fosili ca sursă de energie și în ce mod va trebui să acționeze omenirea pentru a evita și stopa poluarea mediului și cum ar trebui să acționeze pentru înlocuirea acestora.

Rezultatul final al activității va fi un proiect de grup cu informații despre combustibilii fosili: cărbuni, petrol, gaze naturale.

Organizați-vă în grupuri de câte patru elevi, în care fiecare dintre voi își asumă unul din rolurile indicate. Odată cu asumarea acestui rol va trebui să răspundeți la problemele specifice ale acestuia.

Biologul

1. Care este originea cărbunilor? Dar a petrolului și a gazelor naturale?
2. Cum s-a format petrolul?
3. Cum s-au format cărbunii?
4. Care sunt teoriile asupra formării cărbunelui?
5. Ce este planctonul marin și cum contribuie la procesul de formare a gazelor naturale, dar a petrolului?
6. Care sunt arborii care stau la baza formării cărbunelui?
7. Cum influențează combustibilii fosili (cărbuni, petrol, gaze naturale) poluarea mediului înconjurător?
8. Participă împreună cu colegii la următorul joc de rol: imaginați-vă că sunteți diferite specii de viețuitoare și trăiți într-o zonă poluată ca urmare a arderii combustibililor fosili. Ce mesaje ecologice transmiteți celor care poluează mediul?

Chimistul

1. Care este compoziția chimică a cărbunilor, care sunt produși rezultați în urma arderii acestora?
2. Precizați compoziția chimică a petrolului și a gazelor naturale?
3. Precizați simbolurile elementelor chimice care intră în compoziția combustibililor fosili?
4. Cum influențează combustibilii fosili calitatea mediului?
5. Care este criteriul de clasificare a cărbunilor?
6. Care este clasificarea cărbunelui în funcție de cantitatea de carbon?

Fiziceanul

1. Cum se extrag combustibilii fosili?
2. Care sunt proprietățile fizice ale acestor combustibili?
3. Clasificați rezervele de combustibili fosili?
4. Unde și sub ce formă se folosesc combustibilii fosili în industrie?
5. Propuneți o schiță a unei termocentrale, care să respecte principiile fizicii și să funcționeze în așa fel încât să polueze cât mai puțin?
6. Pentru încălzirea locuinței, familia ta folosește o centrală termică pe gaze naturale. Documentează-te și propune familiei tale măsuri pe care trebuie să le ia pentru economisirea combustibilului și pentru diminuarea poluării mediului înconjurător.
7. Cum ar trebui să procedeze familia ta dacă centrala termică ar funcționa pe cărbune?
8. Realizați un tabel prin care să clasificați combustibili pe de-o parte după starea de agregare, iar pe de altă parte după proveniență (combustibili naturali și artificiali).
9. Realizați schema sistemului termodinamic în care se produce arderea, și permite introducerea unor noțiuni foarte importante pentru înțelegerea ulterioară a fenomenelor legate de ardere
10. Propuneți o schiță a unei termocentrale, care să respecte principiile fizicii și să funcționeze în așa fel încât să polueze cât mai puțin?

Geograful

1. Care sunt principalele zone petroliere de pe glob?
2. Unde se află cel mai mare bazin carbonifer din Rusia?
3. Cum sunt repartizate resursele de gaz metan pe glob?

Sursele de informație

1. Vizitați site-urile recomandate mai jos, extrageți informațiile necesare rezolvării problemelor propuse și utilizați-le ca referință acolo unde sunt necesar.
2. Veți folosi următoarele surse :

<https://www.scientia.ro/univers/terra/2619-combustibili-fosili-scurta-prezentare.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=qJHJ0uogvc&t=7062s>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil_fosil

https://ro.wikipedia.org/wiki/Gaz_natural

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Petrol>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil_fosil

<http://www.sinuc.utilajutcb.ro/SINUC-2016/SECTIA--IV/16.IV.17.pdf>

<https://www.scientia.ro/univers/terra/2619-combustibili-fosili-scurta-prezentare.html>

<http://www.tti.ieeia.tuiasi.ro/materiale/rce/curs/Cap%203%20-%20Combustibili%20fosili.pdf>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Combustibil>

<https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VIII-a/Fizica/RURJVFVSQSBESURBQ1RJ/files/basic-html/page33.html>

<https://pdfcoffee.com/referat-fizica-sursa-de-energie-pdf-free>

<https://www.youtube.com/watch?v=T2NzLElJhE&t=71s>

<https://8bforplayenergy.wordpress.com/2011/08/29/carbunele-petrolul-gazul-natural-combustibili-fosili/>

<https://www.slideshare.net/munteanumihaela/prezentare-chimie-munteanu-mihaela>

<https://www.slideshare.net/andreirusu984/chim>

<https://www.slideshare.net/Georgiana93/prezentare-chimie-georgiana-2877109/www.slideshare.net/aritonadela/prezentare-chimie-adela>

<https://de.slideshare.net/ValeriaPreda/prezentare-chimie-valeria-2877073>

<https://de.slideshare.net/antoniad/prezentare-chimie-antonia>

<https://delhipages.live/ro/stiinta/%C8%99tiin%C8%9Ba-pamantului-timp-geologic-%C8%99i-fosile/%C8%99tiin%C8%9Be-ale-pamantului/fossil-fuel>

<https://ro.lamsience.com/about-four-types-fossil-fuels>

<https://skodablog.wordpress.com/tema-pe-acasa-3/petrolul/>

Procesul

Formați echipe de câte 4 membri.

Alegeți-vă unul din rolurile:

1. Chimistul
2. Fizicianul
3. Biologul
4. Geograful

ECHIPELE PROIECTULUI

BIOLOGII

CHIMIȘTII

FIZICENII

GEOGRAFII

- Alegeți-vă partenerii de grup (trei elevi într-o echipă) și efectuați un studiu privind combustibilii fosili și poluarea mediului înconjurător .
 - Consultați-vă și stabiliți-vă sarcinile de care răspundeți fiecare dintre voi! în funcție de rolurile pe care le aveți, chemist, fizician , biolog sau geograf.
 - Vizitați site-urile recomandate sau descoperiți voi altele, extrageți informațiile necesare rezolvării problemelor propuse și utilizați-le ca referințe acolo unde sunt necesare.
 - În cadrul grupului prezentați-vă reciproc concluziile individuale la care ați ajuns. În același timp puteți cere sfaturi sau oferi idei colegilor de echipă, pentru îmbunătățirea acestui studiu.
-

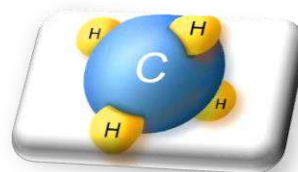
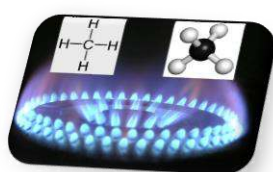
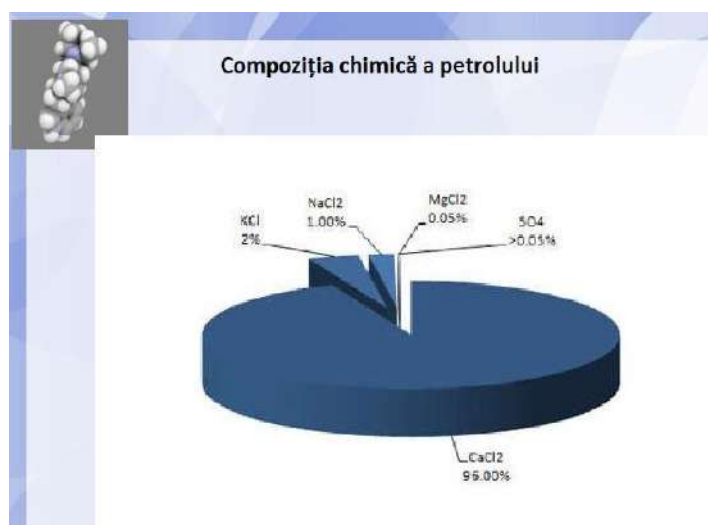
- Aceste materiale vor fi promovate în școală pentru a informa și responsabiliza colegii voștri. Produsul final trebuie sa fie cât mai complet și convingător.

- Realizați un afiș/poster în care sa redați modul în care noi, oamenii, contribuim la poluarea mediului prin utilizarea combustibililor fosili dar și utilitățile fiecăruia. Exemplificați surse de energie alternative.

- Veți prezenta colegilor voștri, cât mai original, informațiile culese și veți stoca materialele într-o mapă ce va putea conține: rapoarte de lucru, articole, afișe, desene, grafice, rebusuri, glosar de termeni, fișe de lucru, power point etc.

Întocmiți un raport comun al echipei privind sarcinile pe care le-ați avut de rezolvat, stabilind obiectivele prioritare care ar trebui să stea la baza unui program de măsuri privind utilizarea combustibililor fosili, reducerea consumului prin înlocuirea acestora cu surse de energie alternativă.

Chimiștii caută informațiile ,consemnează , veți aduna materialele într-un **Portofoliu** ce va putea conține: imagini, articole, referate, rezolvări de fișe de lucru, rebusuri, afise in care să surprindeți toate sarcinile trasate. • Veți prezenta colegilor informațiile culese !

Compozitia

➤ In tehnica , compozitia carbunilor se exprima partial in elemente chimice, carbon(C) ,hidrogen(H), azot(N), oxigen(O) si sulf(S), partial in substante ca masa minerala si umiditatea.

Fizicienii veti lucra folosind metoda ciorchinelui; astfel veti incerca sa gasiti raspunsuri la sarcinile de mai sus, iar in final veti realiza, la alegere, schema sistemului termodinamic în care se produce arderea , sau o schiță a unei termocentrale.

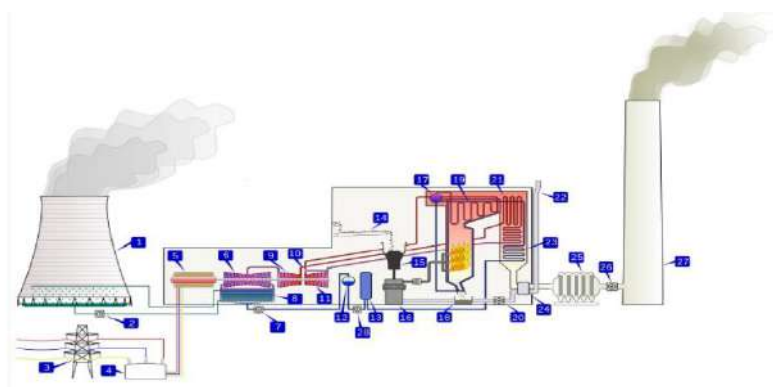
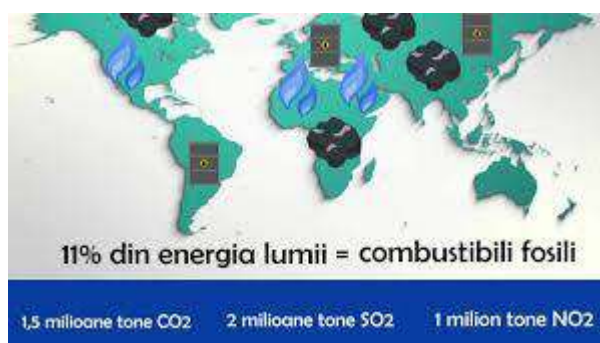

Fig. 4.1 Schema clasică a unei termocentrale pe cărbuni

Biologii veti aduna materialele necesare pentru rezolvarea sarcinilor de lucru și veti realiza o prezentare Powerpoint.

Geografii vor realiza schemă cu principalele zone de exploatare a resurselor de combustibili fosili la nivel mondial. Apoi vor localiza pe harta.

Evaluarea

Evaluare individuală

Nr crt	Activitate	Criteriul de evaluare Elev:	Standard de referință 5-6	Standard de referință 7-8	Standard de referință 9-10
1	Căutarea informației; utilizarea resurselor proiectului WebQuest	Criteriul de evaluare 1.1.	Adună foarte puține informații.	Colectează destule informații în legătura cu sarcina aleasă..	Colectează foarte multe informații.
		Criteriul de evaluare 1.2.	Utilizează puțin din sursele indicate în proiect	Utilizează majoritatea surselor indicate în proiect sau alte surse	Utilizează eficient toate resursele din proiect și-l completează cu elemente exterioare
2	Contribuția individuală la sarcinile de grup	Criteriul de evaluare 2.2.	Realizează doar o mică parte din sarcina avută	Realizează în mare parte sarcinile individuale	Realizează toate sarcinile alese.
3.	Conștiinciozitate	Este necesar ca partenerii de grup să-i amintească mereu ce are de făcut.	Își realizează singur sarcinile alese, rareori	Își realizează cu foarte multă conștiinciozitate

				apelând la sprijinul partenerilor.	itate ceea ce are de făcut
4	Cooperare	Cooperează puțin.	Cooperează de obicei.	Cooperează permanent.
5	Cantitatea și calitatea informației acumulate		Informația are caracter general; lipsesc detaliile și exemplele	Ideile principale sunt bine surprinse și apar unele detalii și exemple	Informațiile sunt clar relaționate cu subiectul și sunt date numeroase exemple, fiind realizate și deducții
6	Prelucrarea informației		Dovedesc ocazional capacitatea de a prelucra informația obținută	Nivelele superioare ale gândirii sunt utilizate în reorganizarea informației	Nivelele superioare ale gândirii sunt utilizate în prelucrarea informației și în construcția de noi înțelesuri ale acestuia

Evaluare bazat pe notarea, de către profesor, a materialelor scrise de elevi

Nr crt	Activitate	Criteriu de evaluare Elev:	Standard de referință 5-6	Standard de referință 7-8	Standard de referință 9-10
1	Scrierea unui plan sau a unui raport a unei investigații	Elaborarea unei cercetări / întrebări științifice corespunzătoare și / sau cunoașterea scopului	Am efectuat rareori oricare dintre sarcini / rolurile pentru care am fost	Am efectuat frecvent sarcini / roluri pentru care am fost responsabil.	Am realizat sarcini / roluri pentru care am fost responsabil. Nu este nevoie

		investigației/ experimentului	responsabil. De multe ori am nevoie de alții pentru a-mi reaminti de sarcinile mele.	Am nevoie rar de alții sa-mi amintească de sarcinile mele pentru indeplinirea scopului propus.	de nimeni să-mi amintească de sarcinile mele.
		Crearea unei investigații sau plan de experimentare corespunzător, la nivelul de detaliere cerut de profesor.	Am prezentat rareori idei utile în timpul lucrului în grup. Nu am ținut pasul cu evoluția grupului de lucru.	Am contribuit la crearea de investigații și am fost responsabil pentru sarcinile mele.	Contribuția mea a fost importantă pentru a avea succes la realizarea investigațiilor or .
		Elaborarea unei predicții corespunzătoare.	Nu sunt capabili să elaboreze predicții corespunzătoare”	Elaborează predicții corespunzătoare dar mai	Contribuția mea a fost importantă pentru a avea succes în elaborarea unor predicții.
2	Înregistrare a datelor experimentale colectate	Elaborarea și înregistrarea observațiilor / datelor colectate corespunzătoare (din punct de vedere al numărului de observații acceptabile / înregistrărilor corecte / erorilor obținute)	Elevul elaborează rareori observații oricare din sarcinile pentru rolurile pentru care este responsabil. Adesea, el/ea are nevoie de alții pentru a reaminti lui/ei de atribuțiile ei/lui.	Elevul efectuează oricare din sarcinile pentru rolurile pentru care responsabil. Adesea, el/ea are nevoie de alții pentru a reaminti lui/ei de atribuțiile ei/lui.	Elevul elaborează sarcinile / rolurile pentru care este responsabil. Elevul nu are nevoie de alții pentru a-i reaminti atribuțiile.”
3	Interpretare sau	Interpretarea datelor	Elevul nu este capabil	Elevul interpretează	Elevul interpretează

	calcularea datelor colectate și elaborarea concluziilor	colectate într-un mod justificat.	să interpreteze întotdeauna justificat ceea ce a studiat	ă datele colectate .Adesea mai are nevoie de explicații	ă corect ceea ce a studiat. Nu are nevoie de ajutor în justificarea datelor
		Elaborarea concluziilor corespunzătoare.	Tehnicile de comunicare utilizate nu sunt variate. Prezentare ambiguă, neclară a concluziilor.	Prezentarea este corectă, clară, sigură a concluziilor ”	Prezentare foarte bună, ordonată și elaborată a concluziilor.
4	Răspunsurile la întrebări	Furnizarea în scris a răspunsurilor corecte la întrebările transmise oral sau în scris.	Informația scrisă are caracter general; lipsesc detaliile și exemplele	Ideile principale sunt bine surprinse și apar unele detalii și exemple	Informațiile sunt clar relaționate cu subiectul și sunt date numeroase exemple, fiind realizate și deducții.
		Furnizarea răspunsurilor, suficient de detaliat, mai ales atunci când se cere exprimarea unei opinii sau a unei decizii.	Realizează doar o mică parte din sarcina avută, răspunsurile formulate nu sunt complete	Răspunsurile furnizate sunt corecte , dar prezintă unele detalii sau exemple incomplete.	Formulează răspunsuri foarte clare, coerente și bine justificate.
5	Raționament științific sau socio-științific	Furnizarea unui decizii justificate de alegere a săpunului “cel mai bun”.	Dovedește o înțelegere a principalelor puncte ale subiectului abordat și le prezintă cu ușurință Nu poate justifica	Există schimburi eficiente de informație relevantă pentru justificarea răspunsului	Dovedește o înțelegere clară și în profunzime a subiectului abordat și justifică convingător , cu mare ușurință toate

			răspunsurile.		răspunsurile.
--	--	--	---------------	--	---------------

Evaluare a elevilor bazat pe observațiile profesorului

Nr crt	Activitate	Criteriu de evaluare Elev:	Standard de referință 5-6	Standard de referință 7-8	Standard de referință 9-10
1	Realizarea experimentului (în fazele de dinaintea și în timpul anchetei)	Realizarea experimentului conform instrucțiunilor / planului creat.	Uneori, grupul folosește incorect concepte științifice sau informații. Nu sunt capabili să realizeze experimente	Elevul efectuează frecvent sarcini / roluri pentru care responsabil. Elevul are nevoie rar de alții pentru a-i reaminti atribuțiile.	Elevul îndeplinește sarcinile / rolurile pentru care este responsabil.
		Păstrarea mesei de lucru curată și în ordine.	Nu păstrează masa de lucru curată	Păstrează masa de lucru curată dar nu are o atitudine pozitivă față de ceea ce au de făcut	Păstrează masa de lucru în perfectă ordine, curată. Muncesc cu mare atenție,
		Înțelegerea obiectivelor experimentului și cunoașterea testelor și măsurătorilor ce trebuie realizate.	Prezentare clară, dar îi lipsește obiectivitatea. Multe detalii nu sunt relevante prezentate.	Prezentare clară, dar pe baza unor detalii care nu sunt relevante.	Prezentare clară și obiectivă, făcând dominante problemele cele mai importante.
		Utilizarea corespunzătoare a ustensilelor de laborator și a echipamentului	Slaba utilizare a ustensilelor din laborator. Unii dintre ei nu cunosc în	Grupul folosește corect aparatura de laborator.	Cunosc foarte bine ustensilele de laborator. Realizează

		ui de măsurare.	totalitate ustensilele.	Utilizează corect toate ustensilele.	lucrări fără greșeală
		Comportamen tul corespunzător pentru siguranța personală și a celorlalți.	Slabă coordonare printre elementele de grup. Unii dintre ei nu au avut un comportame nt care asigura siguranta celorlalți	Coordonare Muțumitoar e între elementele grupului. Cu toate acestea,unii dintre ei nu au respectat toate normele de siguranță.	Coordonare excelentă între toate elementele de grup. Prezentare bine structurată. Rezultă o linie coerentă. Sunt preocupați de siguranța tuturor din grup
2	Implicarea în cadrul grupului în timpul experimentu lui și al discuțiilor	Participarea la discuțiile de grup în timpul etapelor de cercetare teoretică (elaborarea de întrebări și ipoteze, proiectarea experimentulu i, elaborarea concluziilor și a deciziilor justificate).	Am eparticipat rareori la discuțiile de grup .De multe ori am nevoie de sprijin pentru elaborrea de ipoteze, concluzii etc.	Elevul face contribuții importante în scopul de a îmbunătăți soluțiile prezentate de către alții, formulează ipoteze, elaborează concluzii	Elevul contribuie la grupul de lucru. Contribuția lui este crucială pentru succesul grupului de lucru, este capabil săformulez e ipoteze și concluzii justificatr
		Atitudine tolerantă și încurajatoare față de ceilalți membri ai grupului.	Elevul prezintă rareori idei utile în timpul lucrului în grup și are rareori o atitudine tolerantă și încurajatoare față de colegii.	Elevul încurajează colegii să participe activ la sarcinile trasate în grup.Este responsabil pentru sarcinile lui.	Elevul contribuie la grupul de lucru și își stimulează colegii să participe. Contribuția lui este crucială pentru

					succesul grupului de lucru.”
		Cooperarea cu alți membri ai grupului și implicarea totală în munca în echipă.	Elevul se arată interesat deși nu interferează cu dinamica de grup de lucru.	Elevul arată interesat și cu dinamica de grup de lucru și aduce o contribuție pozitivă la ea.	Elevul interacționează pozitiv cu ceilalți sau prezintă aptitudini pozitive de conducere, cu un impact pozitiv asupra grupului.
		Dovedirea unor abilități de lider – ghidarea grupului prin gândire creativă și ajutarea celor care au avut nevoie de ajutor (cognitivă și psihomotorie) ; rezumarea rezultatelor.	Elevul contribuie cu promptitudin e la grupul de lucru, deși, uneori, devine distrat.	Elevul contribuie la grupul său de lucru și este responsabil pentru sarcinile lui. Elevul are nevoie rar de alții pentru a-i reaminti atribuțiile.	Elevul contribuie la grupul de lucru și își stimulează colegii să participe. Contribuția lui este crucială pentru succesul grupului de lucru.
3	Prezentarea orală a experimentului	Prezentarea clară și practică a activității cu justificarea deciziilor.	Elevul participă destul de des, împiedicând participarea orală a altora.	Elevul poate auzi colegii lui, dar, uneori, vorbește prea mult, nu permite altora să vorbească.	Elevul poate auzi și vorbi într-un mod echilibrat.
		Prezentarea prin ilustrarea cunoștințelor și înțelegerea subiectului.	Uneori, grupul folosește incorect concepte științifice sau informații.	Grupul folosește corect conceptele științifice sau informațiile .	Prezentarea grupului oglindește o utilizare competentă de concepte

					științifice sau informații.
		Utilizarea precisă și corespunzătoare a termenilor și limbajului științific.	Unii fac greșeli gramaticale și, uneori, pronunția conceptelor științifice este incorectă.	Folosesc un limbaj adecvat, fără greșeli gramaticale sau de pronunție. Utilizează Corect noțiunile Științifice.	Folosesc un limbaj bogat și complex, cu nici o greșeală gramaticală sau de pronunție. Utilizează corect conceptele științifice.

Concluzii

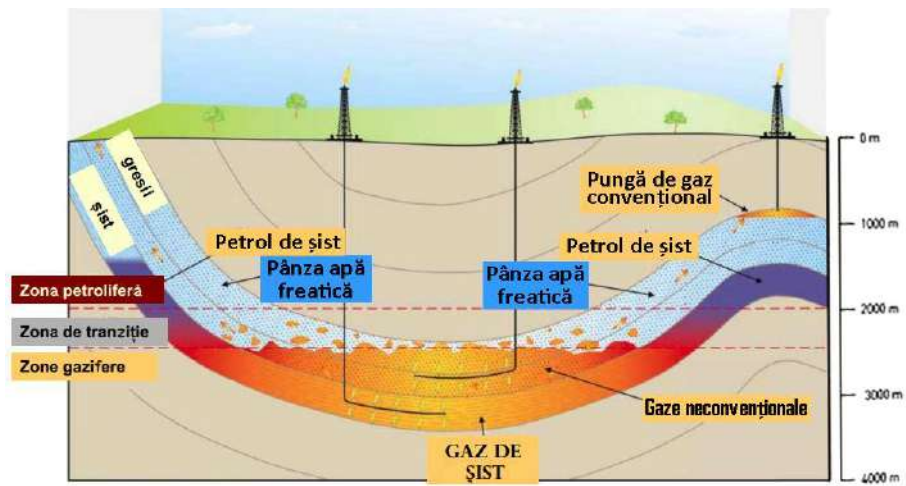
- Copiii vor fi interesați de temă și vor descoperi lucruri noi, își vor îmbogăți cunoștințele referitoare la combustibilii fosili, despre caracteristicile fiecărui combustibil din punct de vedere chimic, fizic și biologic.

- După cercetarea a diverse site-uri, pentru a rezolva sarcinile de lucru, copiii vor putea înțelege importanța combustibililor, riscul epuizării combustibililor fosili, înlocuirea acestora cu surse de energie alternative.

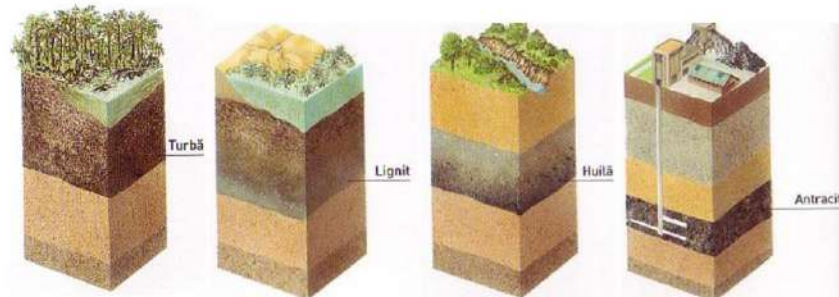
- Realizarea în grup a sarcinilor va dezvolta cooperarea între copii, comunicarea orală, preluarea informațiilor culese de membrii grupului va duce la dezvoltarea gândirii logice, a abilităților cognitive

În prezent omenirea se confruntă cu o criză energetică. Populația Terrei este în creștere, deci nevoia de resurse și materii prime crește și ea, dar combustibili fosili sunt o resursă limitată. Se caută surse de energie neconvenționale, care să înlocuiască aceste substanțe. Pe lângă faptul că devin din ce în ce mai rari, combustibilii fosili sunt responsabili de poluarea și degradarea mediului înconjurător.

Omenirea trebuie să găsească surse de energie noi, pe care să le folosească atunci când combustibilii fosili vor fi complet epuizați, surse care să nu afecteze mediul înconjurător.

Formarea carbunelui

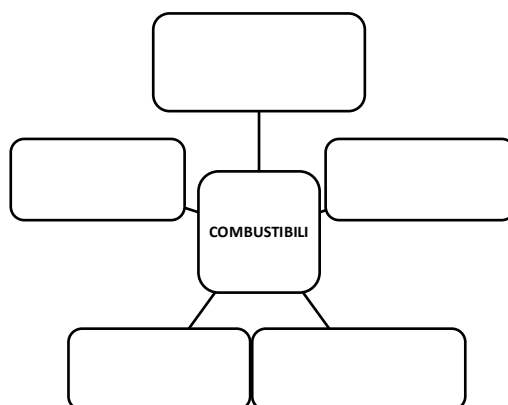
Fișe de lucru și/sau Fișe de evaluare

Voi prezenta cateva din fisele de activitate utilizate pe parcursul studiului pentru usurarea cercetarii.

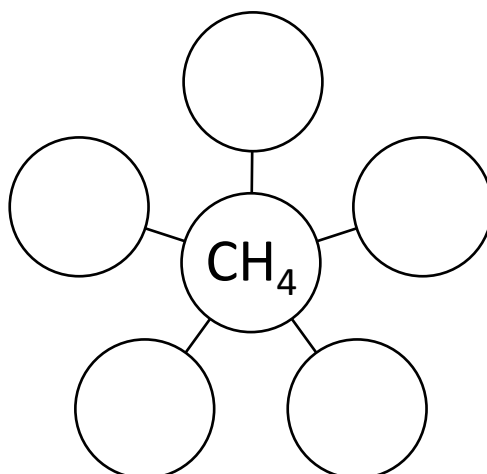
FIȘĂ DE ACTIVITATE COMBUSTIBILI

- ❖ După starea de agregare combustibilii fosili pot fi :,
..... sau..... . Prin arderea lor se formează un
amestec gazos format din

- ❖ CARACTERISTICI ALE COMBUSTIBILILOR :

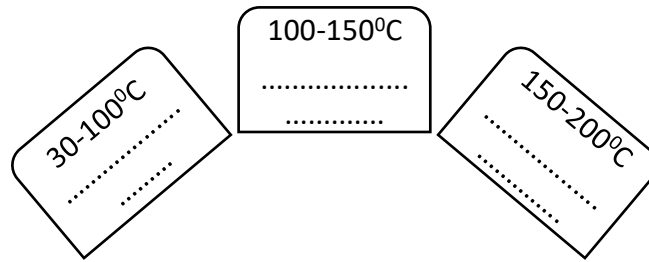
- ❖ METANUL SE GĂSEȘTE ÎN NATURĂ SUB DIFERITE FORME:

- ❖ Avantaje ale folosirii gazului metan :

.....
.....
.....
.....
.....
.....

❖ Clasificarea **benzinelor** după intervalul de temperatură în care distilă:

- ❖ Calitatea unei benzine este marcată de , notată
- ❖ Convențional s-a atribuit :

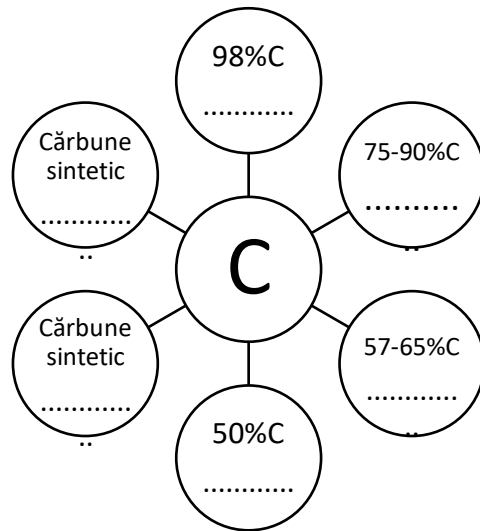
C.O. egală cu 100 hidrocarburii.....cu
formula.....

iar C.O. = 0 hidrocarburii..... cu
formula.....

- ❖ **Benzinele** se folosesc ca și carburant pentru motoarele

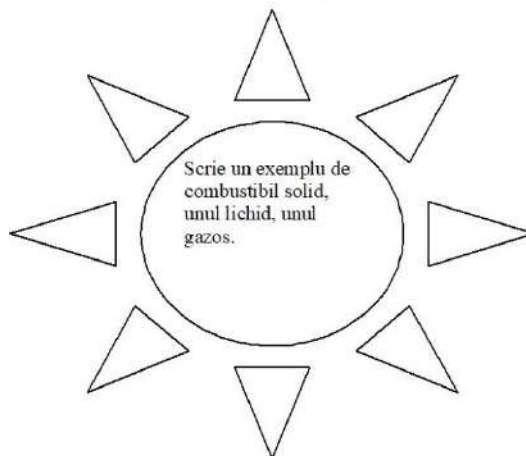
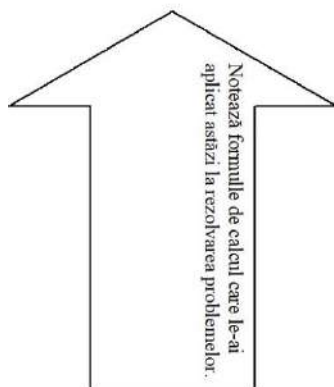
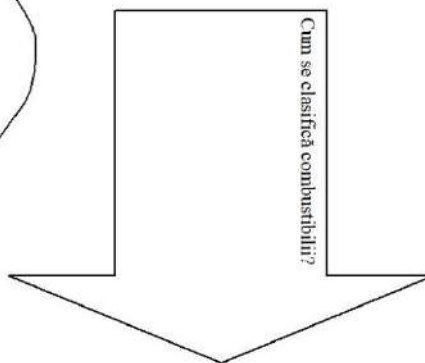
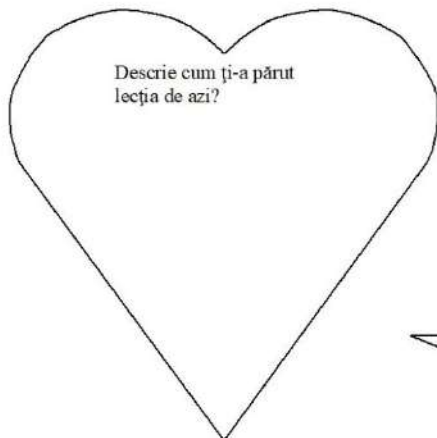
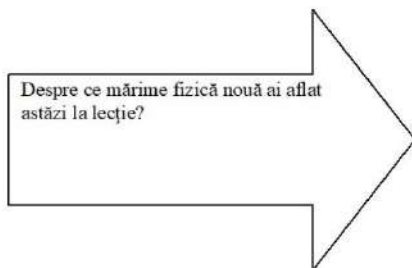
În scopul reducerii poluării de către gazele de eșapament se iau următoarele
măsurile:.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ❖ **Motorina** , lichid galben –brun , cu
caracteristic se folosește ca și carburant pentru motoarele
- ❖ **Turboreactoarele** folosesc
ca și combustibil.
- ❖ Tipurile de **cărbuni** sunt:

- ❖ Cel mai răspândit și mai întrebuițat cărbune fosil este.....

Verificăți cunoștințele la final de lecție:

Ghidul practicantului

Completați următoarele date despre activitate:

Autorul : Clineag Daniela

Adresa de e-mail clineag_daniela@yahoo.com

+ Add to contacts

Nivelul de dezvoltare și clasa pentru care este creată activitatea învățământ gimnazial clasa a VIII-a

Aria curriculară (științe) căreia îi aparține activitatea : chimie, fizică, biologie, geografie. Istorie

Durata estimată (3 ore)

Observații : Calculatorul este util educației. Asigură facilități grafice care permit celui care învață să intuiască ușor anumite fenomene, sporind motivația și interesul. Prin utilizarea noilor tehnologii rolul profesorului devine mult mai important, întrucât el proiectează strategiile didactice, monitorizează activitatea elevilor, evaluează eficiența activității depuse și reglează procesul de învățare. Posibilitatea de a accesa și de a opera cu informații de pe Internet, le permite elevilor să beneficieze de mai multă cunoaștere, să-și poată fundamenta mai bine ideile, să învețe să coopereze.

Data 10.05.2021

CALITATEA PROCESULUI DIDACTIC

Prof. Alina Laura Clinciu, Colegiul Național “Andrei Șaguna” Brașov

Calitatea procesului didactic poate fi definită ca un demers care conduce la învățare eficientă, la cunoștințe, abilități și competențe profunde și durabile ale elevilor prin planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării, monitorizarea rezultatelor, evaluarea internă a rezultatelor, evaluarea externă a rezultatelor și prin îmbunătățirea continuă a acestora.

Pentru a asigura calitatea procesului didactic, este important să ne concentrăm atenția asupra celor trei etape fundamentale ale acestuia: - proiectarea/planificarea procesului - implementarea procesului - evaluarea procesului. Calitatea proiectării procesului didactic pornește de la întrebarea simplă: ”Cum pot face astfel încât activitățile didactice pe care le desfășor să răspundă nevoilor și capacităților de învățare ale acestor elevi?”.

Fără a răspunde la această întrebare, demersul nostru va aluneca pe panta hazardului sau a improvizatiei. Pornind de la aserțiunea potrivit căreia ”un lucru bine făcut este rezultatul unui proiect bine gândit”, unii autori (Jinga, Negreț, 1994) avansează un algoritm procedural ce corelează patru întrebări esențiale, în următoarea ordine:

- ♣ Ce voi face?
- ♣ Cu ce voi face?
- ♣ Cum voi face?
- ♣ Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?

Atât prima, cât și celelalte două etape, presupun stăpânirea de către profesori a două tipuri de cunoaștere (Shulman, 1986): a conținutului, numită și cunoașterea „profundă” a materiei și a dezvoltării curriculare. Pe parcursul anilor Shulman (1986, 1987, 1992) a creat un model al gândirii pedagogice care include un ciclu de câteva activități pe care profesorul trebuie să le îndeplinească în vederea unei activități didactice de calitate: comprehensiunea, transformarea, instruirea, evaluarea, reflecția și noul tip de comprehensiune.

Comprehensiunea e demonstrată de faptul că a învăța pe alții înseamnă în primul rând a înțelege scopurile, structurile profunde ale materiei predate și ideile fundamentale pe care le promovează disciplina predată. Transformarea presupune o ajustare a materialului reprezentat la trăsăturile individuale ale elevilor (Glatthorn, 1990). Profesorul trebuie să ia în considerare aspecte relevante ale abilităților elevilor, genului acestora, limbii materne, culturii generale, motivațiilor sau cunoștințelor anterioare sau deprinderilor dobândite anterior care ar putea afecta în vreun fel reacțiile acestora la diverse forme de prezentare și de reprezentare a cunoștințelor. Instrucția include toată varietatea de tipuri de predare fiind un spațiu deschis exersării unor stiluri de predare adaptabile și concretizării puzzle-urilor instrucționale anticipate, proiectate și ajustării lor la situația concretă evidențiată în clasă (managementul clasei/grupului, tipurile de prezentare, interacțiunile, activitățile în grup, păstrarea disciplinei, umorul, dozarea întrebărilor, învățarea prin descoperire și prin suscitarea curiozității elevilor.) Evaluarea apare concepută ca o extensie a instruirii incluzând achiziționarea informațiilor concludente despre modul în care s-a produs învățarea, verificarea înțelegerii, identificarea eventualelor erori, dar și autoevaluarea performanțelor individuale. Reflecția se realizează în

urma acțiunii feedback-ului presupunând revizuirea, reconstruirea, refacerea și analiza critică a abilităților didactice personale, urmate de sintetizarea acestor observații în vederea instituirii unor schimbări care pot îmbunătăți prestația profesorului respectiv. Prin intermediul actelor didactice care sunt „gândite” și „rezonabile”, cadrul didactic dobândește un nou tip de comprehensiune a finalităților procesului educațional, a materiei predate, a competențelor ce se cer formate, a elevilor și a mecanismelor psihopedagogice în general. În această etapă se reconstruiește o nouă poveste pentru un nou puzzle de predare și învățare.

Pentru asigurarea calității procesului didactic, specialiștii recomandă de asemenea:

♣ Utilizarea strategiilor de învățare activă. Majoritatea elevilor nu se poate concentra să asculte o prelegere a profesorului mai mult de 10 – 15 minute. Cercetările demonstrează că elevii pot reproduce 70% din informațiile prezentate în primele 10 minute și doar 20% din informațiile prezentate în ultimile 10 minute ale unei prelegeri. Prin urmare, pentru a fi eficienți, este nevoie să integrăm cât mai multe secvențe de învățare activă, care să pună elevul în contact direct cu materia de studiat. În acest sens, puteți utiliza următoarele strategii de învățare activă: - Interogarea autorului - Jurnalul dublu - Atelierul de lectură și scriere - Diagrama Venn - Matricea conceptului - Hărțile conceptuale

♣ Utilizarea strategiilor de învățare prin cooperare. Există multe strategii care promovează învățarea prin cooperare și care sunt, în același timp, foarte ușor de organizat și aplicat. Pentru a fi eficiente, acestea trebuie să includă următoarele elemente (Johnson, 1998):

- interdependență pozitivă: membrii echipei sunt obligați să se bazeze unul pe altul pentru a atinge obiectivul

- responsabilitate individuală: toți membrii echipei sunt responsabili pentru a face partea lor de sarcină și pentru a înțelege finalitatea/ pentru a contribui la realizarea produsului final

- promovarea interacțiunii: membrii echipei își furnizează reciproc orientare și feed-back - lucru în echipă: încurajarea dezvoltării abilităților de comunicare, de gestionare a conflictelor și de luare a deciziilor în comun

- autoevaluarea funcționării echipei

Vă recomandăm următoarele strategii de învățare prin cooperare: - Gândiți/ lucrați în perechi/comunicați - Predarea reciprocă - Mozaic - Comerțul cu probleme - Investigația în comun Dacă analizăm strategiile didactice din perspectiva calității, simpla lor aplicare nu este suficientă. În multe cazuri, strategiile moderne de instruire se aplică de o manieră formală, neînțelegându-se în profunzime rolul acestora pentru stimularea învățării elevilor. Astfel, simpla dispunere a mobilierului pentru lucrul pe grupe fără a proiecta, coordona și evalua procesul de învățare nu conduce la rezultatele așteptate.

Pentru a avea eficiență, aplicarea strategiilor didactice interactive trebuie însoțită de respectarea câtorva principii:

♣ parteneriatul autentic între cadrul didactic și elevi – fiecare părere este luată în considerare și valorificată în demersul învățării; atât elevul, cât și cadrul didactic colaborează și participă în egală măsură la producerea învățării.

- ♣ negocierea – posibilitatea ca elevii să poată influența activitatea din clasă prin participarea lor, prin experiențele valoroase ce care dispun și în acord cu interesele lor de cunoaștere
- ♣ responsabilitatea și responsabilizarea – implicarea fiecărui elev în organizarea activităților de învățare, realizarea sarcinilor de lucru, acordarea feed-back-ului etc
- ♣ stimularea inițiativei – valorizarea ideilor elevilor, a contribuției acestora la construirea învățării
- ♣ respect și toleranță – valorizarea părerilor diferite, a diferențelor între elevi ca sursă de învățare și dezvoltare.

Evident că un rol extrem de important îl are demersul reflexiv realizat după aplicarea acestor strategii didactice. Întrebări de tipul: ”ce a mers bine?”, ”unde aș fi putut face altfel?”, ”cum aș fi putut facilita învățarea elevului X?”, ”ce pot îmbunătăți în aplicarea strategiei?” sprijină procesul de evaluare a calității demersului didactic și de optimizare a intervențiilor ulterioare.

Bibliografie și sitografie

Jinga Ioan, Negreț Ion, *Învățarea eficientă*, Editis, 1994

Johnson, David

https://www.researchgate.net/publication/226230545_Cooperative_Learning_and_Social_Independence_Theory, consultat in 19.08.2023

Glatthorn, Allan, A. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1177/074193259001100308> consultat in 19.08.2023

Shulman, Lee, S. <https://doi.org/10.3102/0013189X015002004> consultat in 19.08.2023

Shulman, L. S. (1987). Knowledge and Teaching: Foundations of the New Reform. Harvard Educational Review, 57, 1-22.

<http://dx.doi.org/10.17763/haer.57.1.j463w79r56455411> consultat in 19.08.2023

Shulman, L. S. (1992). Towards a Pedagogy of Cases. In J. H. Shulman (Ed.), Case Study Methods in Teacher Education (pp. 1-30). New York: Teachers College Press.

TITLUL: METODE INTERACTIVE DE PREDARE ÎN ERA DIGITALĂ

AUTOR: COCOȘ DANIELA

INSTITUȚIA ȘCOLARĂ: LICEUL TEHNOLOGIC DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ ARAD

TEMA

CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA ACTULUI EDUCAȚIONAL

SECȚIUNI

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Se cunoaște faptul că, profesorii caută tot mai multe metode interactive de predare pentru ca experiența copiilor la școală să fie una de impact asupra viitorului lor.

Din cauza pandemiei instituțiile de învățământ au fost nevoite să-ți desfășoare activitatea exclusiv online. Trecerea de la lecțiile predate în școli la videoconferințe a adus cu sine multe provocări atât pentru profesori, cât și pentru elevi deoarece atenția lor a fost mult mai mică fiind acasă.

Nu puteam concepe a preda la distanță, dacă nu exista situația concretă. Profesorii au fost nevoiți să se adapteze noului sistem de predare. Elevii au fost nevoiți să-și algeagă informațiile, străduindu-se pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale.

Învățarea are loc continuu, într-o varietate de contexte și moduri susținute de tehnologii care permit oricărui elev să acceseze cu ușurință informații interne și externe și să interacționeze în rețele cu experți și colegi.

E cert faptul că predarea în mediul online este diferită, dar nu cu un grad înalt de dificultate, informațiile pe care le vei preda rămân la fel, doar că vor trebui selectate metode interactive de predare, deoarece la distanță este mai greu să-i ții focusați pe copii pe o perioadă mai lungă, astfel și interactivitatea va fi la același nivel.

Metode interactive de predare online

Informații structurate

Lecțiile trebuie să fie atractive, teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute.

Prezentările PowerPoint, slide-urile trebuie să conțină doar cele mai importante informații, să fie atractive, dar nu obositoare pentru ochi. Le putem atrage atenția prin temă și culori care se pot citi.

Chestionare

- **Include în lecțiile predate chestionare scurte fără a da o notă pentru acestea.**

Elevii trebuie să ajutați să asimileze informațiile prezentate. În acest sens se pot utiliza de chestionare scurte. Poți să faci acest lucru cât de des dorești, dar fără a oferi o notă pentru răspunsurile elevilor. Deoarece elevii știu că nu vor primi o notă pe aceste chestionare, aceștia nu vor fi intimidati și vor putea să le perceapă ca pe un instrument educațional.

Proiectul

De regulă are loc la sfârșitul unui modul. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Elevii sunt puși în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pot integra poze sau videoclipuri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, tu, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi tu. Există multe platforme care îți oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să folosești platforma.

De asemenea, poți informa copilul în legătură cu faptul că există astfel de jocuri didactice, care sunt foarte captivante, chiar și pentru un om matur. Descoperă aici jocuri didactice online.

Apreciază munca și efortul depus de elevi

- Lipsa colegilor și a interacțiunii fizice cu aceștia poate fi un factor enorm de dezinteres pentru elevi. Cea mai bună metodă pentru a rezolva această problemă este ca profesorii să îi facă pe elevi să se simtă apreciați. Pentru a face acest lucru aș avea câteva sugestii pentru tine care te-ar putea ajuta:
- Numele fiecărui elev și să îl folosești cât mai des în timpul lecțiilor. Îi va face să se simtă importanți.
- Află care sunt interesele elevilor tăi și încearcă să le incluzi în unele lecții unde este posibil.
- Oferă feedback în mod regulat elevilor tăi.

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrate pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm.

PROIECT DE ACTIVITATE OUTDOOR

MICII INGINERI

Coordonator: profesor învățământ primar Crina Maria Cojocaru

Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului, jud. Suceava

TEMA: Unități de măsură pentru lungime

Tipul proiectului: Activitate integrată outdoor

Participanți: Clasa I A (33 de elevi), un cadru didactic

Locul desfășurării activității: curtea școlii

Strategii didactice:

a) Metode și procedee: observația, explicația, conversația, învățarea experiențială, exercițiul, problematizarea;

b) Mijloace de învățământ: instrumente de măsură pentru lungime (rulete de diverse lungimi), fișe de lucru, poster.

c) Forme de organizare: frontală și în echipe de câte 2 elevi

Data desfășurării lecției: 24 mai 2022

Competențe specifice domeniilor de cunoaștere:

Matematică:

O1 – identificarea / utilizarea unităților de măsură neconvenționale și standard, pentru lungime;

O2 – consolidarea noțiunilor despre metru, ca unitate principală pentru măsurarea lungimilor;

O3 – consolidarea informațiilor despre centimetru, ca unitate standard;

O4 – formarea abilităților de a utiliza instrumente de măsură pentru măsurători în teren;

O5 – formarea deprinderilor de orientare spațială

O6 – consolidarea operațiilor matematice - adunarea și scăderea;

O7 – dezvoltarea competențelor de clasificare a unor date din mediul apropiat, organizarea și reprezentarea datelor în tabele;

Comunicare în limba română:

O8 – dezvoltarea capacităților de comunicare și exprimare în enunțuri logice, clare, expresive, folosind terminologia specifică;

Dezvoltare personală:

O9 – educarea abilităților de comunicare și cooperare, de a lucra în echipă;

O10 – manifestarea bucuriei copiilor de a învăța în natură, a atitudinilor de cooperare, prietenie, altruism.

Scenariu didactic

I. Etapa de pregătire

✏ În prima și a doua oră de la această temă am efectuat măsurători în sala de clasă folosind rigla, centimetrul de croitorie, pasul, diagrama înălțimii afișată pe perete. Elevii au măsurat diverse lungimi (cartea, caietul, tabla, biroul, ușa, fereastra, biblioteca). Am măsurat înălțimile tuturor copiilor din clasă și le - am scris pe caiete, în ordine crescătoare. Am comunicat elevilor să aducă a doua zi la școală instrumente de măsură pe care le vom folosi pentru a face măsurători în curtea școlii.

II. Desfășurarea activității

↔ Elevii au format echipe de câte 2 copii, fiecare echipă având minim o ruletă. Copiii au adus rulete de 1 m, 2 m, 3 m, 5 m, 8 m, 10 m și chiar una de 20 m și una de 30 m.

↔ Am explicat elevilor ce vor măsura în curtea școlii și am demonstrat cum se măsoară corect folosind ruleta, apoi cum pasul.

↔ Copiii au măsurat diverse lungimi în curtea școlii și le-au scris pe o fișă de măsurători (poarta mare, poarta mică, cele 2 laturi ale gardului împrejmuitor, lungimea unei plase de gard, lățimea stâlpilor de susținere, lungimile treptelor din lemn pe toate cele 4 niveluri și cele 2 laturi, băncile, lungimea și lățimea curții).

↔ Am urmărit și am observat cum lucrează copiii, cum colaborează și cum comunică între ei.

III. Evaluarea activității. Obținerea feed-backului

➤ Ne-am regrupat în cerc, în formația completă cu toți elevii și am verificat măsurătorile efectuate și consemnate în fișa fiecărei echipe. Am comparat rezultatele obținute și am explicat cu ajutorul copiilor de ce au existat câteva diferențe. Am centralizat și am trecut pe posterul pregătit din timp rezultatele măsurărilor, organizate în tabel.

➤ Am apreciat activitatea de azi a fiecărui elev și i-am felicitat. Le-am cerut să-și exprime și ei opiniile după activitatea de azi, ce au învățat, ce le-a plăcut, dacă au nemulțumiri și ce propuneri au pentru a continua activitatea și acasă, ca temă.

BENEFICIILE UTILIZĂRII APLICAȚIILOR DIGITALE ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE

Prof. Colăcel Georgeta, Colegiul Național „Petru Rareș”, Suceava

Utilizarea tehnologiei în educație este din ce în ce mai răspândită, dovedindu-se a fi un instrument valoros atât pentru învățarea virtuală, cât și pentru cea din mediul formal. Aplicațiile digitale au devenit parte integrantă din viața de zi cu zi și au un impact tot mai pregnant în educație. Utilizarea de software educațional cu accent pe programe interactive ca tehnologie de învățare încurajează elevii să își asume o conduită cooperativă care pune în valoare și răspunsuri individualizate. Și în domeniul învățării limbilor străine, ceea ce este numit generic aplicație digitală se constituie în un instrument util, dacă nu chiar valoros, atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Cu toate acestea, există relativ puține resurse similare și gratuite, concepute special pentru predarea și învățarea autonomă a limbii engleze. Din fericire, în același timp, peisajul digital are o deschidere indiscutabilă către gamificarea învățării, iar limba engleză se regăsește inevitabil în postura de a beneficia încă o dată de condiția sa de lingua franca a contemporaneității. În această ordine de idei, articolul de față urmărește să contribuie la popularizarea unor resurse digitale care sivesc scopului precizat mai sus (utilizarea tehnologiei digitale pentru predarea și învățarea limbii engleze) în spațiul de limbă română.

Participarea la cursul de formare „Make Technology Your Friend”, organizat de Edu2grow Association, Portugalia, în Tenerife, Spania, în perioada 9 – 13 aprilie 2023, în cadrul proiectului european Erasmus + „Îmbunătățirea conectivității digitale a colegiului, în cadrul comunității școlare și în comunitatea extinsă, stimulând dezvoltarea abilităților de gândire critică, colaborarea și creativitatea profesorilor”, nr. ref. 2022-1-RO01-KA121-SCH-000064096, mi-a confirmat faptul că tehnologia poate fi, într-adevăr, un foarte bun prieten al cadrului didactic în procesul de predare-învățare-evaluare.

Utilizarea tehnologiei în sala de clasă poate duce la o raportare optimă a elevilor la activitatea de învățare, deoarece provoacă în mare măsură curiozitatea și stimulează implicarea. Resursele digitale pentru realizarea de infografice (de exemplu, <https://infogram.com/>, <https://piktochart.com/>), scheme (<https://www.mindmaps.app/>), rebusuri (<https://crosswordlabs.com/>), prezentări interactive (precum <https://www.genial.ly/>, <https://www.sutori.com/>, <https://www.mozaweb.com/>, <https://www.powtoon.com/>, <https://www.padlet.com/>), videoclipuri sau animații (cum ar fi <https://screencast-o-matic.com/>, <https://clipchamp.com/en/>, <https://filmora.wondershare.com/>, <https://www.renderforest.com/>, <https://www.vibby.com/>, <https://www.powtoon.com/>), cărți online (<https://www.bookemon.com/>, <https://www.storyjumper.com/>), jocuri (de exemplu, <https://wordwall.net/>, <https://www.purposegames.com/>, <https://kahoot.com/>, <http://www.crickweb.co.uk/>), sau instrumente de evaluare și chestionare (precum <https://quizlet.com/>, <https://quizizz.com/>, <https://www.socrative.com/>, <https://www.mentimeter.com/>), toate mediază relația educator-elev de o manieră care facilitează nu numai memorarea, ci și un grad mai mare de entuziasm față de procesul didactic în sine. Atragerea elevului ca utilizator final al tehnologiei digitale la activitățile desfășurate în cadrul învățării formale este salutară și se poate concretiza eficient prin uzul de produse multimediale, caracteristice comunicării online, în sala de clasă. În ultimă instanță, încorporarea instrumentelor digitale în predarea limbilor străine încurajează atât responsabilitatea individuală, cât și lucrul în echipă.

Instituțiile educaționale care au posibilitatea de a integra mijloace tehnice în spiritul așa-numitei *inițiativa 1 la 1* (un dispozitiv pentru fiecare elev), mizează pe reacții în general pozitive

din partea populației școlare. Percepția elevilor este că beneficiază astfel de o adecvare a demersului educațional la provocările caracteristice vieții lor cotidiene. Mai mult, tehnologia în sine poate fi integrată mai ușor în curriculum pe măsură ce și predarea limbilor străine, cu accent pe limba engleză, apelează (mai) consistent la arsenalul propriu lumii virtuale, ubicuu în existența unei mari majorități a nativilor digitali aflați pe băncile școlii.

Aplicațiile digitale: beneficii și provocări

Dintre beneficiile punctuale ale utilizării aplicațiilor digitale în predarea limbilor străine menționăm următoarele:

Accesul la resurse diverse:

- aplicațiile digitale oferă o varietate de mijloace, cum ar fi materiale audio, video, text și jocuri. Acest lucru permite elevilor să învețe mai eficient în măsura în care experiența imersivă mediată de ecran este una deja familiară multora dintre ei;

Personalizarea învățării:

- aplicațiile digitale pot fi țintite individual, corespunzător nevoilor individuale ale multora dintre tipologiile educaționale prezente în sala de clasă; acest lucru permite elevilor să învețe în ritm propriu și să se concentreze pe aspecte particulare ale învățării (de exemplu, pe cele care le ridică dificultăți);

Granularitatea informației ca mijloc de evaluare a învățării:

- aplicațiile digitale pot oferi un feedback comprehensiv și imediat educatorului, dar și elevilor, ceea ce îi ajută pe toți cei implicați să îmbunătățească competențele prin replicarea situațiilor de învățare;

Personalizarea relației profesor-elev:

- aplicațiile digitale pot oferi elevilor acces la mentori în o varietate de circumstanțe care facilitează învățarea (de exemplu, în afara programului dedicat învățării formale); astfel, accesul la tehnologia digitală poate fi deosebit de util în condiții care țin de personalitatea sau abilitățile particulare ale unui elev sau altul.

Printre argumentele împotriva încadrării resurselor digitale în educația formală este necesar să precizăm tocmai uzul disproporționat, în ansamblul strategiilor și mijloacelor tradiționale de activare și management al sălii de clasă. În mod specific, procesul de predare al limbii engleze este deja expus influenței mediului de comunicare public, deseori infuzat excesiv de anglicisme, ceea ce se reflectă tocmai în deprinderile deja însușite de elevii socializați prin/în uzul de limba engleză. Așadar, este chiar posibil ca tocmai familiaritatea cu imersiunea în contexte eminentemente digitale să funcționeze în detrimentul atingerii unui nivel de competență ridicat, verificabil prin producerea de discurs scris în limba engleză. Mai mult, utilizarea aplicațiilor digitale poate accentua:

Dependența:

- aplicațiile digitale pot consolida relația compulsivă cu instrumentele digitale, ceea ce duce la probleme de concentrare și de învățare;

Deficitul de interacțiune socială:

- aplicațiile digitale pot reduce interacțiunea socială dintre elevi, sabotând astfel dezvoltarea abilităților de comunicare.

Mai jos, voi prezenta un proiect de lecție de limba engleză, desfășurată după participarea la cursul de formare „Make Technology Your Friend”. Intenția a fost de a îmbunătăți lecția prin

suplimentarea resurselor inițiale, oferite de manual sau de alte materiale tipărite, cu resurse digitale, adaptate nevoilor temei și nivelului elevilor.

Lesson Plan

Name: Georgeta Colăcel

School: „Petru Rareș” National College

School subject: English

Date:

Time of lesson: from: **to:**

Class: 12th graders

Level: Advanced

No. of students:

Textbook: *Upstream Advanced*, Express Publishing, 2014

Unit: 10 – *Shop Around!*

Lesson type: Reading and Speaking

Lesson topic: *To tip or not to tip;*

Lesson length: 50 minutes

Previous work: *Language Focus - Shopping;*

Lesson aims: At the end of the lesson, the students will be able to:

- speak about various ways of shopping;
- express their opinion on tipping;
- provide arguments “for” and “against” tipping;
- use the appropriate language to express their opinion;

Students’ problems: - Ss might have difficulties in using the appropriate vocabulary;
- Ss might use their mother tongue while working in pairs;

Skills involved: speaking, reading, listening, writing, watching videos;

Teaching aids: textbook, board, laptops, phones;

digital apps: <https://www.vibby.com/>
<https://www.genial.ly/>
<https://www.purposegames.com/>
<https://www.padlet.com/>

Teaching resources:

Virginia Evans, Jenny Dooley, Lynda Edwards, *Upstream C1, Student’s Book*, Express Publishing, 2014

Richard MacAndrew, Ron Martinez, *Instant Discussions*, Thomson Heinle, 2003

<https://view.genial.ly/64eaf9eafd491900127d3daa/presentation-to-tip-or-not-to-tip>

<https://www.purposegames.com/game/to-tip-or-not-to-tip>

<https://padlet.com/georgetacolacel/to-tip-or-not-to-tip-r5paduhuli6sxwta>

<https://www.vibby.com/v/XJW61FpPyg>

Interaction: lockstep, individual work and pair work;

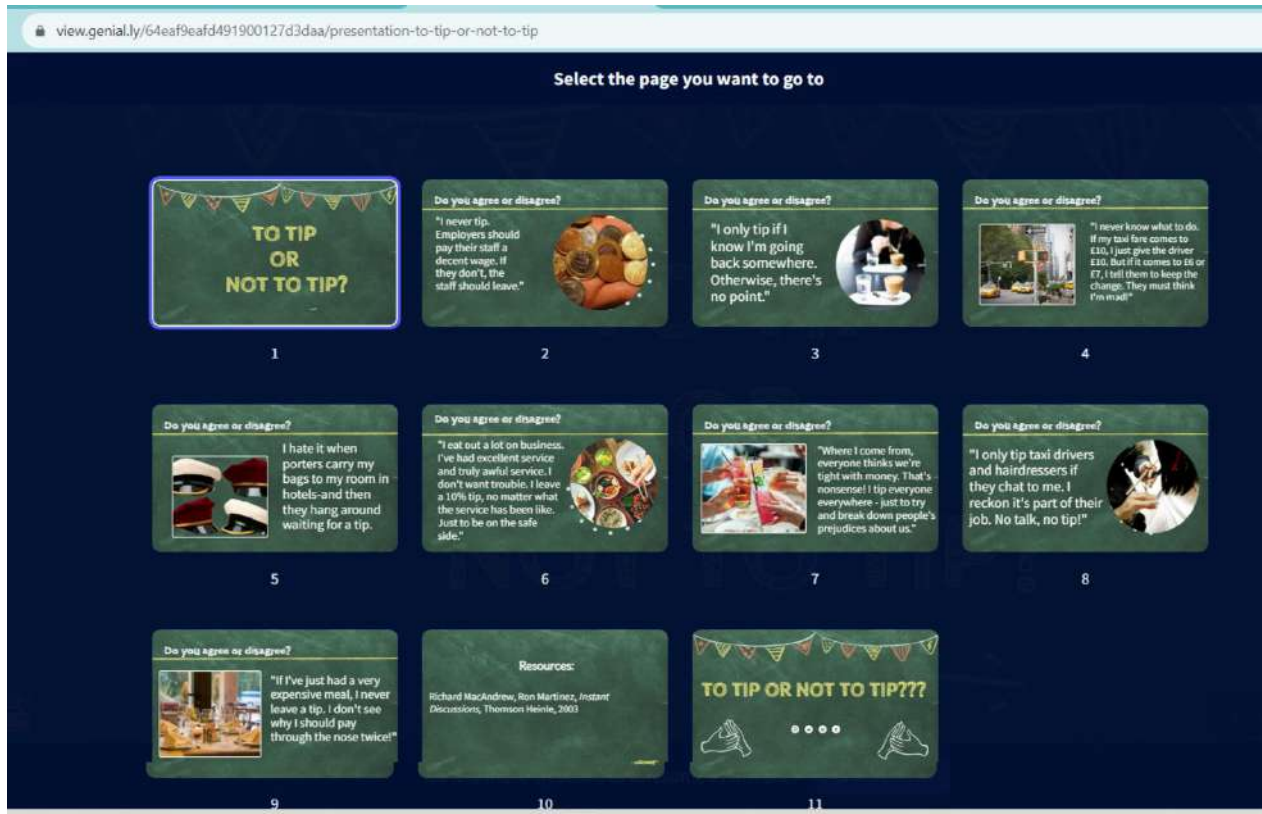
Evaluation: formative, oral, written and online;

Bibliography: *Make Technology Your Friend*

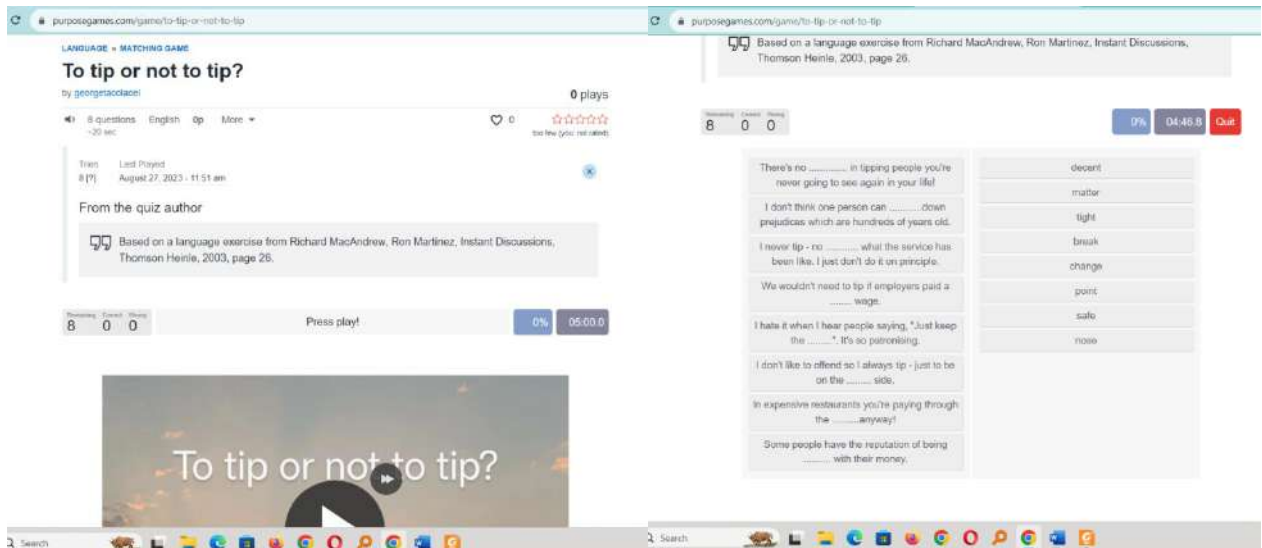
Stages of the Lesson

Stage	Stage Aim(s)	Procedure	Resources	Interaction	Time
1. Warm-up	- to introduce the topic of the new lesson;	- T greets Ss and calls the roll; - T announces the topic of the lesson and writes the title on the blackboard – <i>To tip or not to tip</i> ; - Ss greet T and write the title of the lesson in their notebooks;		T - Ss	3'
2. Checking homework	- to check the comprehension of the information acquired in the previous lesson;	- T checks Ss' homework: ex. 1, 2, page 214; - T corrects the errors, asking for the meaning of some words and phrases and giving the necessary explanations; - Ss read their homework, in which they practice and revise vocabulary related to shopping and advertising;	Student's Book	T - Ss	7'
3. Pre-Reading	- to introduce the topic of the reading texts; - to introduce the difference between tipping and bribing;	- T writes on the board the verbs <i>To tip</i> and <i>to bribe</i> and asks Ss what the difference between them is; - T asks Ss to answer some questions related to tipping (such as <i>Is it normal to tip in your country? When? How much should you give? Do you always tip when you should? How much do you give? Have you had any good or bad experiences when tipping?</i>) - T elicits Ss' answers and helps them with any unknown vocabulary; - Ss answer T's questions;	Richard MacAndrew, Ron Martinez, <i>Instant Discussions</i> , Thomson Heinle, 2003, pages 26-27;	T-Ss	8'
4. While-reading	- to check the comprehension	- T shares an online genial.ly presentation and explains that Ss are going to read eight statements in which people express their opinion on tipping; - T elicits their answers, making the	https://view.genial.ly/64eaf9eafd491900127d3daa/	T-Ss	15'

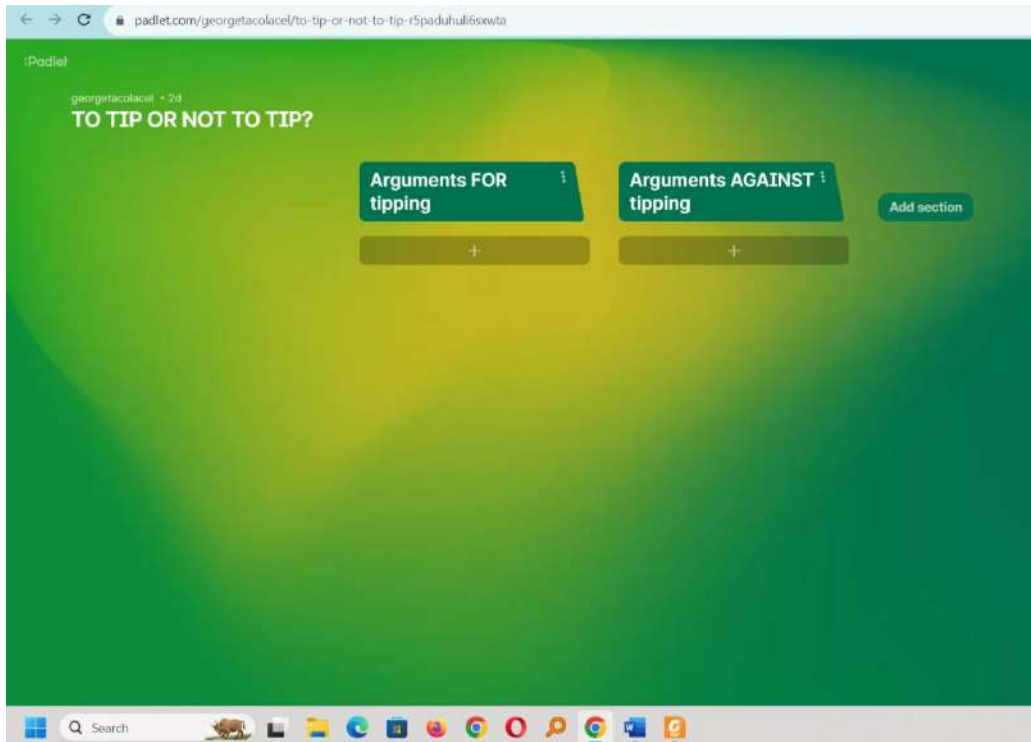
	of the reading texts;	necessary corrections; - Ss read the statements and comment on them; - they have to decide if they agree or disagree with each statement; - then, they compare what they think with their partner.	presentati on-to-tip- or-not-to- tip	PW	
5. Post-reading	- to better contextualize the Ss' knowledge of the words' meanings;	- T shares an online language exercise in which Ss have to complete some expressions from the quotes which occur in the reading texts (<i>decent</i> wage, to be on the <i>safe</i> side, to be <i>tight</i> with one's money, keep the <i>change</i> , to <i>break</i> down prejudices, to pay through the <i>nose</i> etc.); - Ss solve an online game and complete the sentences; - T checks Ss' answers, correcting their mistakes, if necessary and explaining the unknown phrases;	https://www.purposegames.com/game/to-tip-or-not-to-tip	T-Ss	5'
6. Follow-up	- to make the Ss discuss about tipping;	- T shares a video in which the speaker talks about the issue of tipping at restaurants; - Ss watch the video and think of the advantages and disadvantages of tipping; - T shares a Padlet with Ss, in which they have to add arguments FOR and AGAINST tipping; - Ss complete the Padlet with their answers; - T elicits Ss' answers and corrects their mistakes, if necessary;	https://www.vibby.com/v/XJW61FpPyg https://padlet.com/georgetacola/cel/to-tip-or-not-to-tip-r5paduhuli6sxwta	T-Ss	10'
7. Homework	- to consolidate the knowledge acquired in the lesson;	- T assigns homework to students, giving the necessary instructions: ex. 6, 7, 8, page 216. Ss ask questions, if necessary;	Student's Book	T-Ss	2'

Captură de ecran <https://view.genial.ly/64eaf9eafd491900127d3daa/presentation-to-tip-or-not-to-tip>

Capturi de ecran <https://www.purposegames.com/game/to-tip-or-not-to-tip>

Captură de ecran <https://padlet.com/georgetacolacel/to-tip-or-not-to-tip-r5paduhuli6sxwta>

Captură de ecran <https://www.vibby.com/v/XJW61FpPyg>

În concluzie, aplicațiile digitale pot fi un instrument valoros pentru predarea limbilor străine cu accent pe învățarea limbii engleze. Pe de altă parte, costul financiar și emoțional pe care utilizarea aplicațiilor digitale îl implică este uneori de natură să facă uzul de tehnologie digitală în sala de clasă ineficient sau inaccesibil. Provocarea constă în identificarea acestor circumstanțe pe care este necesar să ni le asumăm în pofida tentației de a fetișiza apelul la instrumentarul digital. Însă indiferent de dezavantajele pe care le poate avea folosirea tehnologiei în procesul educativ, experiența la clasă m-a învățat că, dacă există un echilibru între metodele tradiționale de predare și cele moderne (care se bazează mai ales pe factorul digital), scopul lecției poate fi atins cu succes.

Bibliografie

Curs *Make Technology Your Friend*, proiect Erasmus + nr. ref. 2022-1-RO01-KA121-SCH-000064096, Edu2grow Association, Portugalia, în Tenerife, Spania, 9 – 13 aprilie 2023

Virginia Evans, Jenny Dooley, Lynda Edwards, *Upstream C1, Student's Book*, Express Publishing, 2014

Richard MacAndrew, Ron Martinez, *Instant Discussions*, Thomson Heinle, 2003

<https://view.genial.ly/64eaf9eafd491900127d3daa/presentation-to-tip-or-not-to-tip>

<https://www.purposegames.com/game/to-tip-or-not-to-tip>

<https://padlet.com/georgetacolacel/to-tip-or-not-to-tip-r5paduhuli6sxwta>

<https://www.vibby.com/v/XJW61FpPyg>

EDUCAȚIA DIFERENȚIATĂ ASIGURĂ O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI - O ȘCOALĂ PENTRU FIECARE

Proferor de psihopedagogie specială COMAN ADRIANA
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Buzău

Învățarea diferențiată presupune adaptarea procesului instructiv-educativ la potențialul individual, la ritmul și stilul de învățare al elevului, la interesele și abilitățile fiecăruia.

Educația diferențiată a învățării are la baza un sistem centrat pe elev, instruirea diferențiată permite tuturor elevilor să învețe și să se dezvolte optim. În termeni de politică educațională, strategia diferențierii curriculare presupune trecerea de la „o școală pentru toți” la „o școală pentru fiecare”, cu consecințe pozitive în planul formării capacităților de autoinstruire și dezvoltare a motivației de învățare continuă. Necesitatea cunoașterii reale a potențialului psihic al elevului în vederea diferențierii și personalizării curriculumului, în concepția de ansamblu a reformei curriculare din România, strategia diferențierii curriculare „este recomandată atât pe considerente psihopedagogice, cât și ca o direcție a integrării și compatibilizării proceselor educaționale în spațiul euroatlantic” (C. Crețu, 1998, p. 66).

Stilul de învățare poate afecta rezultatele pe care elevii le obțin la școală. Cercetările demonstrează că atât elevii cu rezultate slabe cât și cei cu rezultate bune reușesc să-și îmbunătățească performanțele școlare, atitudinea față de școală, atunci când își cunosc stilul de învățare. Fiecare dintre noi are o capacitate extraordinară de a învăța în diferite moduri.

Stilul de învățare implică faptul că indivizii procesează informațiile în diferite moduri, care implică latura cognitivă, elemente afectiv - emoționale, psihomotorii și anumite caracteristici ale situațiilor de învățare. Astfel elevii care nu știu cum să învețe, nu vor fi capabili să devină responsabili, autonomi, cu abilități și atitudini folositoare pe tot parcursul vieții, necesare pentru reușita școlară și socială.

Pentru a determina ce stil de învățare avem, nu trebuie decât să ne gândim la cum preferăm să învățăm ceva nou. Deși există variate clasificări ale stilurilor de învățare, o vom prezenta pe cea mai frecventă, întâlnită în literatura de specialitate: vizual, auditiv, tactil-kinestezic.

A vorbi despre stilurile de învățare, despre modurile diferite de a cunoaște, despre diferențele între cei care învață poate este mai puțin important decât strategiile efective adecvate fiecărui stil de învățare și materialele de învățare specifice folosite.

Specialiștii subliniază rolul deosebit pe care îl au cadrele didactice, contribuția acestora „în meseria de a-i învăța pe elevi cum să învețe” adaptată nevoilor, intereselor, calităților personale, aspirațiilor, stilului de învățare identificat.

Dimensiunile de noutate ale reformei curriculare în învățământul românesc oferă argumente pentru realizarea unui proces educațional diferențiat și personalizat:

- ✓ plasarea învățării în centrul demersurilor școlii (important este nu ceea ce profesorul a predat, ci ceea ce elevul a învățat);
- ✓ orientarea învățării spre formarea de capacități și atitudini, prin dezvoltarea competențelor proprii rezolvării de probleme, precum și prin folosirea strategiilor participative în activitatea didactică;
- ✓ flexibilizarea ofertei de învățare venite dinspre școală prin structurarea unui învățământ pentru fiecare și nu a unui învățământ uniform și unic pentru toți;

- ✓ adaptarea conținuturilor învățării la realitatea cotidiană, precum și la preocupările, interesele și aptitudinile elevului;
- ✓ introducerea unor noi modalități de selectare și de organizare a obiectivelor și a conținuturilor, conform principiului „nu mult, ci bine”;

Învățarea se instalează cel mai bine când toate cele cinci simțuri sunt activate (Wolfe 2010). Cunoștințele sunt stocate în zone diferite, până când creierul decide modul în care le va folosi și cum le va transforma în acțiuni și cunoștințe relevante. Cu cât experiența de învățare prin activitate senzorială este mai puternică, cu atât mai mult impact are asupra reacției creierului. Aceste aspecte sunt relevante în contextul învățării diferențiate, în sensul că prin alegerea acelor metode de instruire care au un impact major asupra creierului (unde practic de instalează cunoștințele și unde se produc legăturile între acestea), potențialul maxim poate fi atins mai ușor.

Când profesorii aleg să diferențieze *prin conținut*, aceștia pot adapta ceea ce elevii vor învăța sau felul în care aceștia vor experimenta sarcina educațională și accesul la cunoștințe (Algozzine și Anderson 2007). În acest caz, profesorii nu vor schimba obiectivele operaționale notate în planul de lecție și nici nu vor coborî standardele de performanță setate; vor opta pentru o mai mare varietate de texte de lucru, povești sau fabule potrivite nivelului fiecărui elev. Profesorii vor folosi metoda grupurilor de lucru dirijată de flexibilitate, elevii vor avea libertatea să lucreze conform stilului propriu, însă toți lucrează și se raportează la aceleași standarde și obiective operaționale generale.

Diferențierea *prin proces* face referire la modul în care profesorul alege să structureze materia/lecția și să o adapteze la particularitatea elevului. În aceste situații, profesorul va ține cont de stilurile de învățare diferite și existente la nivelul clasei, nivelul de pregătire academică al fiecăruia sau interese.

Cadrul didactic poate aborda conținutul unei lecții în felul următor:

- ✓ Gradează sarcinile de lucru de la ușor la dificil în fișele lecției;
- ✓ Fișe de lucru pe mai multe nivele de dificultate, potrivit nivelului de dezvoltare al fiecărui elev;
- ✓ Fișe ajutătoare pentru cei care au nevoie și cei care le cer;
- ✓ Organizarea de activități alternative prin compactarea curriculumului pentru elevii care știu deja conținutul lecției;
- ✓ Flexibilizarea grupurilor constituite pentru soluționarea unei sarcini de lucru;
- ✓ Organizarea de grupe de câte doi elevi cu grade diferite de pregătire, care se pot ajuta reciproc;
- ✓ Schimbul de roluri: verificarea colegială, predarea între elevi;
- ✓ Cunoașterea tuturor stilurilor de învățare: vizual, auditiv, practic/kinestezic.

Diferențierea prin produs este o modalitate de diferențiere care se raportează la ceea ce elevul este capabil să facă la sfârșitul unei lecții, pentru a demonstra nivelul de pregătire atins. Exprimarea acestei finalități se poate produce prin rapoarte, discuții, eseu, desen, jurnal reflexive etc. O provocare poate fi construirea acelor instrumente sau itemi de evaluare pentru fiecare obiectiv sau competență și modul în care se face legătura dintre obiectiv și item de evaluare.

Produsul învățării este o componentă integrală a modelului diferențierii, întrucât evaluarea va demonstra ceea ce a învățat și modul în care și-a atins obiectivul de învățare. De asemenea, este în strânsă legătură definirea felului în care instruirea a fost livrată.

Diferențierea prin mediul de învățare este o modalitate în strânsă legătură cu managementul clasei și utilitatea creării unui spațiu în care să existe zone de liniște și zone de interacțiune. Felul în care profesorul folosește spațiul, aranjarea acestuia și atmosfera create sunt

importante în transformarea clasei într-o zonă pozitivă, prietenoasă și care exprimă siguranță pentru fiecare elev.

Educația diferențiată în funcție de nevoile specifice oferă o alternativă strategică pentru îmbunătățirea performanțelor școlare. Cunoașterea trăsăturilor specifice ale fiecărui copil, precum și înțelegerea unor asemănări esențiale derivate din structurile de bază ale dezvoltării copilului facilitează stabilirea obiectivelor educaționale în acord cu această cunoaștere și selectarea strategiilor educaționale eficiente pentru întreaga clasă, dar și pentru fiecare copil.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași. (2001),
2. Radu, I.T. *Învățământul diferențiat*, E.D.P., București(1981),
3. Crețu, C. *Curriculum diferențiat și personalizat*, Editura Polirom, Iași(1998).
4. Algozzine, Bob, and Kelly M. Anderson. „*Tips for teaching: Differentiating instruction to include all students.*” *Preventing School Failure: Alternative Education for Children and Youth*51, no. 3 (2007):
5. Wolfe, Patricia. *Brain matters: Translating research into classroom practice*. ASCD, 2010.

Atelier de creativitate: "Călătorie pe Tărâmul Basmului"

Prof. Coman Alina
Școala Gimnazială "Iorgu Radu" Bârlad

Să inventăm o poveste (oral)

Această activitate poate fi utilizată ca metodă de consolidare a cunoștințelor dobândite, după predarea basmului. Mai întâi, profesorul sistematizează – oral – cu ajutorul elevilor și al schemelor / notițelor din maculator, portofoliu, fișe de lucru etc. caracteristicile basmului, ca specie epică, apoi enunță regulile jocului: pe rând, fiecare elev va construi unul sau cel mult două enunțuri, legate logic între ele, astfel încât să întocmească un nou basm. Spre exemplu, primul elev va spune o formulă inițială specifică basmelor (*A fost odată...*). Al doilea va propune o expozițiune, de pildă *Într-o țară foarte, foarte îndepărtată trăia un împărat mare și foarte priceput în arta războaielor...* Al treilea elev trebuie să continue povestea și tot așa, urmărind un fir epic logic, construit ad-hoc. Ultimul elev va trebui să încheie basmul cu formula specifică. E bine ca elevii să stea cu fața unii la alții, astfel încât să poată urmări evoluția basmului. În situația în care elevii nu au curajul să înceapă povestea, e recomandabil ca profesorul să le ofere atât formula inițială, cât și expozițiunea, ba chiar și ruperea echilibrului (prejudiciul), astfel încât să le sugereze o cale de urmat. Elevii vor prelua firul epic și vor duce mai departe povestea. Ca temă pentru portofoliu, li se cere elevilor să construiască – în scris – un basm de cel mult 50-60 de rânduri. Cele mai reușite creații vor fi afișate la panoul clasei, sau vor fi publicate în revista școlii.

Interviu cu un personaj de basm - Ești reporter la emisiunea de televiziune " *Lumea Basmului*". Imaginează-ți un interviu cu un personaj de basm: *Neghiniță, Prâslea, Făt-Frumos, Călin-Nebunul; Harap-Alb*. Se poate realiza mai întâi un text scris (publicistic), pe care ulterior elevul să-l urmărească oral în realizarea interviului. Această activitate este foarte apreciată de elevi, solicitând o bună cunoaștere a textului și o profundă înțelegere a personalității eroului din basm.

Se formează grupe din câte patru-cinci elevi, iar din fiecare echipă se desemnează un *reporter* (cel care va adresa întrebarea / întrebările). Elevii pregătesc (timp de patru-șase minute) una sau cel mult două întrebări, care vor fi adresate unui elev devenit „eroul” basmului studiat. Este de preferat ca „eroul” să fie ales de către profesor, care cunoaște cel mai bine gradul de emotivitate al copiilor, siguranța de sine a acestora, capacitatea lor de a răspunde rapid și coerent

întrebărilor primite. „Eroul” vine în fața clasei și poate lua loc la catedră. Echipele de ziaristi pun întrebările. După fiecare întrebare interviuevatul răspunde, apoi se trece la următoarea întrebare. Profesorul va supraveghea ca întrebările să fie în spiritul textului și al semnificațiilor lui. Nu trebuie admise întrebări aberante sau stupide. În final, profesorul (împreună cu elevii) va comenta răspunsurile „eroului”, urmărind încadrarea lor în matricea spirituală și comportamentală a unui personaj principal de basm. Va fi declarată câștigătoare echipa care a formulat cele mai surprinzătoare / interesante întrebări. (Exemplificare: „Când zgripturoaica v-a mai cerut o bucată de carne, de ce nu ați protestat, spunându-i că v-ați ținut promisiunea și că deja a mâncat cele o sută de bucăți, așa cum fusese învoiala?”.) De asemenea, „eroul” va primi, din partea clasei, un calificativ care să oglindească felul în care a reușit să intre în rol.

Interviu cu un personaj de basm - Ești reporter la emisiunea de televiziune “ *Lumea Basmului* ”. Imaginează-ți un interviu cu un personaj de basm: *Neghinița, Prâslea, Făt-Frumos, Călin-Nebunul; Harap-Alb*. Se poate realiza mai întâi un text scris (publicistic), pe care ulterior elevul să-l urmărească oral în realizarea interviului. Această activitate este foarte apreciată de elevi, solicitând o bună cunoaștere a textului și o profundă înțelegere a personalității eroului din basm.

Se formează grupe din câte patru-cinci elevi, iar din fiecare echipă se desemnează un *reporter* (cel care va adresa întrebarea / întrebările). Elevii pregătesc (timp de patru-șase minute) una sau cel mult două întrebări, care vor fi adresate unui elev devenit „eroul” basmului studiat. Este de preferat ca „eroul” să fie ales de către profesor, care cunoaște cel mai bine gradul de emotivitate al copiilor, siguranța de sine a acestora, capacitatea lor de a răspunde rapid și coerent întrebărilor primite. „Eroul” vine în fața clasei și poate lua loc la catedră. Echipele de ziaristi pun întrebările. După fiecare întrebare interviuevatul răspunde, apoi se trece la următoarea întrebare. Profesorul va supraveghea ca întrebările să fie în spiritul textului și al semnificațiilor lui. Nu trebuie admise întrebări aberante sau stupide. În final, profesorul (împreună cu elevii) va comenta răspunsurile „eroului”, urmărind încadrarea lor în matricea spirituală și comportamentală a unui personaj principal de basm. Va fi declarată câștigătoare echipa care a formulat cele mai surprinzătoare / interesante întrebări. (Exemplificare: „Când zgripturoaica v-a mai cerut o bucată de carne, de ce nu ați protestat, spunându-i că v-ați ținut promisiunea și că deja a mâncat cele o sută de bucăți, așa cum fusese învoiala?”.) De asemenea, „eroul” va primi, din partea clasei, un calificativ care să oglindească felul în care a reușit să intre în rol.

Texte persuasive

Alcătuiește un text persuasiv pe care să-l susții oral în care:

Să-l convingi pe Neghiniță să rămână la casa bătrânilor sau/ să-l convingi pe împărat să nu-l ucidă pe Neghiniță;

Să-l convingi pe frații lui Prâslea să nu-l abandoneze în prăpastie;

Să-l convingi pe Harap-Alb să nu se încreadă în cuvintele Spânului.

Povești în aer...

Se dau copiilor șase cuvinte cu care să inventeze o poveste: “zmeul”, “merele de aur”, “grădină”, “castel”, “Prâslea”, “dronă”.

Se stimulează elevii pentru a născoci cele mai inedite povești: *Zmeul merge în grădina castelului pentru a fura merele de aur. Aici este surprins de Prâslea care cu ajutorul unei drone îl urmărește din dormitor.*

Copiii se distrează prezentându-și fiecare povestea. Se pot sugera și alte basme cunoscute de ei.

Povești răsturnate

Greuceanu a furat soarele și luna... Neghiniță e cuminte și ascultător ...

Fata îl ajută pe zmeu să salveze puii de zgripsor... Zmeul e un flăcău cuminte și harnic

Balaurului îi este frică să nu-l tragă copiii de coadă ș.a.

Tehnica erorii oferă un gând călăuzitor, proiectul unei noi construcții. Rezultatul va fi unul inedit, deschizând calea către o povestire liberă prin care se dezvoltă imaginația și gândirea creativă.

Cine ai vrea să fii?

Este un joc didactic sub formă de temă facultativă pentru acasă. Se lucrează pe o pagină distinctă, care va fi păstrată în portofoliu. Li se cere elevilor să scrie o compunere, de 15-20 de rânduri, în care să arate ce personaj (din basmele cunoscute de ei) ar dori să fie și de ce. Vor fi citite câteva compuneri și profesorul va comenta alegerea elevului, apreciindu-le pe cele în care copiii s-au identificat cu personaje pozitive.

Bibliografie :

Constantin Parfene, *Compozițiile în școală*, Editura didactică și pedagogică, București, 1980, p. 254-266; 826 Valencia-642 de exerciții de scriere creativă, editura Paralela 45, Pitești, 2015.

Giani Rodari, *Gramatica Fanteziei*, editura Humanitas, București, 2009, p. 59-170.

www.cnaa.md, Șchiopu Constantin, *Metodologia educației literar-artistice a elevilor*

PROIECT DIDACTIC

Unitatea de învățământ:

Profesor: Coman Claudia-Daniela

Data:

Clasa: a VIII –a

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Obiectul: Limba și literatura română

Tema generală: Reflecții asupra lumii

Unitatea de învățare: Încotro Se Îndreaptă Lumea?

Subiectul: Textul epic de mare întindere-text suport *Fahrenheit 451* de Ray Bradbury

Tipul lecției: predare-învățare-evaluare

Competențe generale:

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri;

Competențe specific:

2.1. Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale

2.4. Aplicarea constantă a unor strategii de corectare a comportamentelor și a atitudinilor de lectură ;

Conținuturi:

Textul epic de mare întindere

Monitorizarea și evaluarea propriei lecturi

Obiective operaționale :

Pe parcursul lecției elevii vor fi capabili:

COGNITIVE:

C1: să identifice succesiunea evenimentelor din text;

C2: să precizeze tipul de narator;

C3: să selecteze indicii de timp și de spațiu;

C4: să indice structura textului epic de mare întindere;

C5: să exprime, oral și în scris, a unor opinii pertinente referitoare la conținutul și componentele de ordin structural specifice textului epic, gândurile, sentimentele, atitudinile;

AFFECTIVE:

OA1: să manifeste interes în realizarea sarcinilor;

OA3: să interiorizeze aceste cunoștințe, adoptând o atitudine pozitivă față de ele;

OA2: să-și cultive interesul pentru studiul limbii și literaturii.

Activități de învățare :

A1- exerciții de identificare a succesiunii evenimentelor din text;

A2- exerciții de precizare a tipului de narator;

A3- exerciții de selectare a indicilor de timp și de spațiu;

A4-exerciții de indicare a structurii textului epic de mare întindere;

A5-exerciții de exprimare a emoțiilor, a sentimentelor și a atitudinilor exprimate într-un text literar.

Domeniul de conținuturi: Lectura

Conținuturi:Textul epic de mare întindere

STRATEGIA DIDACTICĂ

Metode si procedee didactice : Conversația examinatoare , expunerea, metoda ciorchinelui, învățarea prin descoperire , harta conceptuală, explicația, RAI, cvintetul,ABC .

Forme de organizare a activității: activitatea frontală, individuală ;

Metode si tehnici de evaluare : observarea, chestionarea orală, feedback constructiv , conversația examinatoare, aprecierea verbală a răspunsurilor evaluarea formativă ,interevaluare;

Resurse :

- **umane :** 15 elevi ai clasei a VIII-a A;
- **materiale :** fișe de lucru, laptop, videoproiector, tabla, textul suport,material audio,markere, manual,manual digital –AMII, activități multimedia interactive de învățare, cu rolul de a spori valoarea cognitive;
- **de timp:** 40 de minute;

Locul desfășurării activității: sala de clasă ;

Formatul desfășurării activității:fizic și online pe platforma Scoala 365, cu aplicația Google Meet;

Bibliografie :

- Curriculum Național, *Programa de limba și literatura română pentru gimnaziu*, București, 2017
- **Manualul de Limba și literatura română:** clasa a VIII-a / Florentina Sâmișăian, Sofa Dobra, Monica Halaszi, il. de Cristina Dandu, București: Art Klett,2020
- *Limba și literatura română. Ghidul profesorului. Clasa a VIII-a*, Florentina Sâmișăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, Horia Corcheș, Editura ART

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

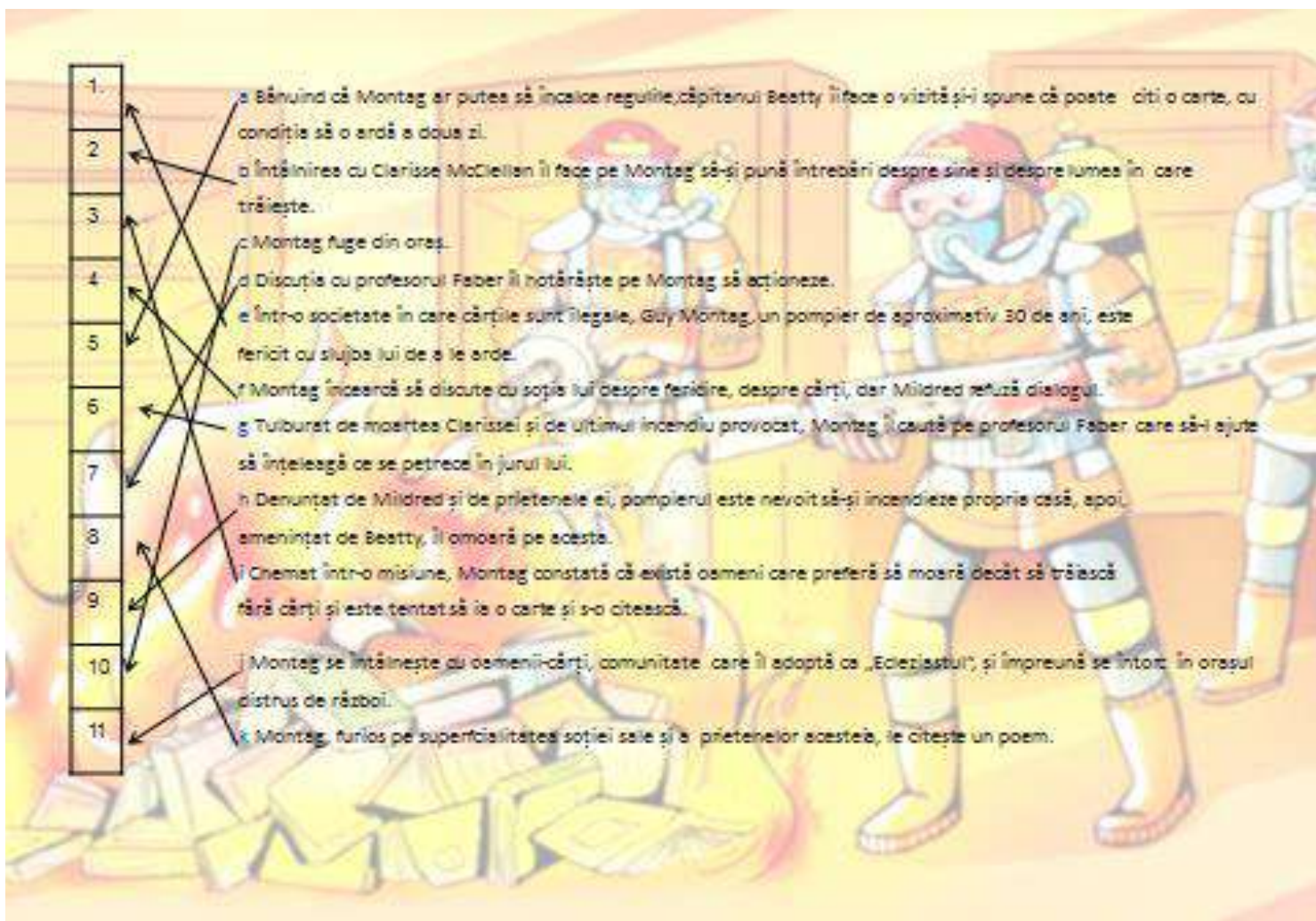
SECVENȚELE INSTRUIRII DIDACTICE	CREAREA SITUAȚILOR DE ÎNVĂȚARE		STRATEGII DIDACTICE			FORME ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode/procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric 1'	* Salutul;Notarea absențelor în catalog; * Asigurarea unui climat adecvat desfășurării lecției..	*se pregătesc pentru începerea lecției de limba și literatura română.			activitate frontală	
2.Verificarea temei 3'	*Verifică modul de efectuare a temei pentru acasă și corectează eventualele greșeli. (Pentru a aprofunda acțiunea romanului,elevii au avut de ordonat evenimentele conform succesiunii lor în text). Cu ajutorul videoproiectorului, se proiectează printr-un ppt ideile principale (ANEXA 1)	*citesc rezolvarea temei pentru acasă *urmăresc fișa de lucru primită în ora anterioară și corectează răspunsurile date	Conversația examinatoare Explicația	Caietele-fișele	activitate frontală	Conversația examinatoare Aprecierea verbală a răspunsurilor Feedback constructiv
3.Captarea atenției și asigurarea climatului afectiv 2'	Adresează elevilor întrebarea declanșatoare Cum vă simțiți astăzi, în acest moment...?	*răspund la întrebările adresate, formulează opinii, exprimă emoțiile, stările	Conversația	Tabla Laptop Videoproiector, Boxe audio	activitate frontală	Aprecierea verbală a răspunsurilor

<p>4. Anunțarea temei și a obiectivelor operaționale 1'</p>	<p>*Anunță elevii că în această lecție vor recapitula cunoștințele despre genul epic și le vor completa cu noțiuni noi despre Genul epic de mare întindere-romanul</p>	<p>*ascultă cu atenție și notează în caiete tema lecției.</p>	<p>Expunerea</p>	<p>Tabla Laptop Videoproiector, Boxe audio</p>	<p>activitate frontală</p>	
<p>5. Verificarea, actualizarea cunoștințelor 4'</p>	<p>*Discuție despre genul epic, utilizand întrebarea declanșatoare(<i>Ce știm despre...genul epic?</i>.), - actualizarea cunoștințelor despre Genul epic–harta conceptuală din fișa atașată prezentului demers didactic(ANEXA 2)</p>	<p>*completează ciorchinele cu noțiuni/cuvinte cheie despre genul epic</p>	<p>Conversația Harta conceptuală</p>	<p>Tabla Laptop Videoproiector, Boxe audio</p>	<p>activitate frontală</p>	<p>Conversația examinatoare Observarea curenta Feedback constructiv</p>
<p>6. Dirijarea procesului de consolidare a cunoștințelor/de dezvoltare a competențelor 17'</p>	<p>*Solicită elevilor să rezolve anumite cerințe din manual, referitoare la :tipul de narator, ,indicii de timp și de spațiu,etc</p> <p>* Se vor actualiza –prin exerciții diverse,trăsăturile genului epic din textul suport <i>Fahrenheit 451</i> Prezintă elevilor materialul AMII din nanualul digital , despre noțiunea de <i>Fahrenheit</i> Prezintă și notează la tablă informațiile din rubrica</p>	<p>* lucrează individual și frontal conform cerinței;</p> <p>*identifică:tipul de narator,indicii de timp și de spațiu,etc *se vor activa și implica în rezolvarea sarcinilor toți elevii,indiferent de nivelul lor</p>	<p>Conversația Exercițiul Învățarea prin descoperire Explicația</p>	<p>Tabla Laptop Videoproiector, Boxe audio Manualul și manualul digital AMII, activități multimedia interactive de învățare, cu rolul de a spori valoarea cognitivă</p>	<p>activitate frontală</p>	<p>Aprecieri verbale-Feedback constructiv</p>

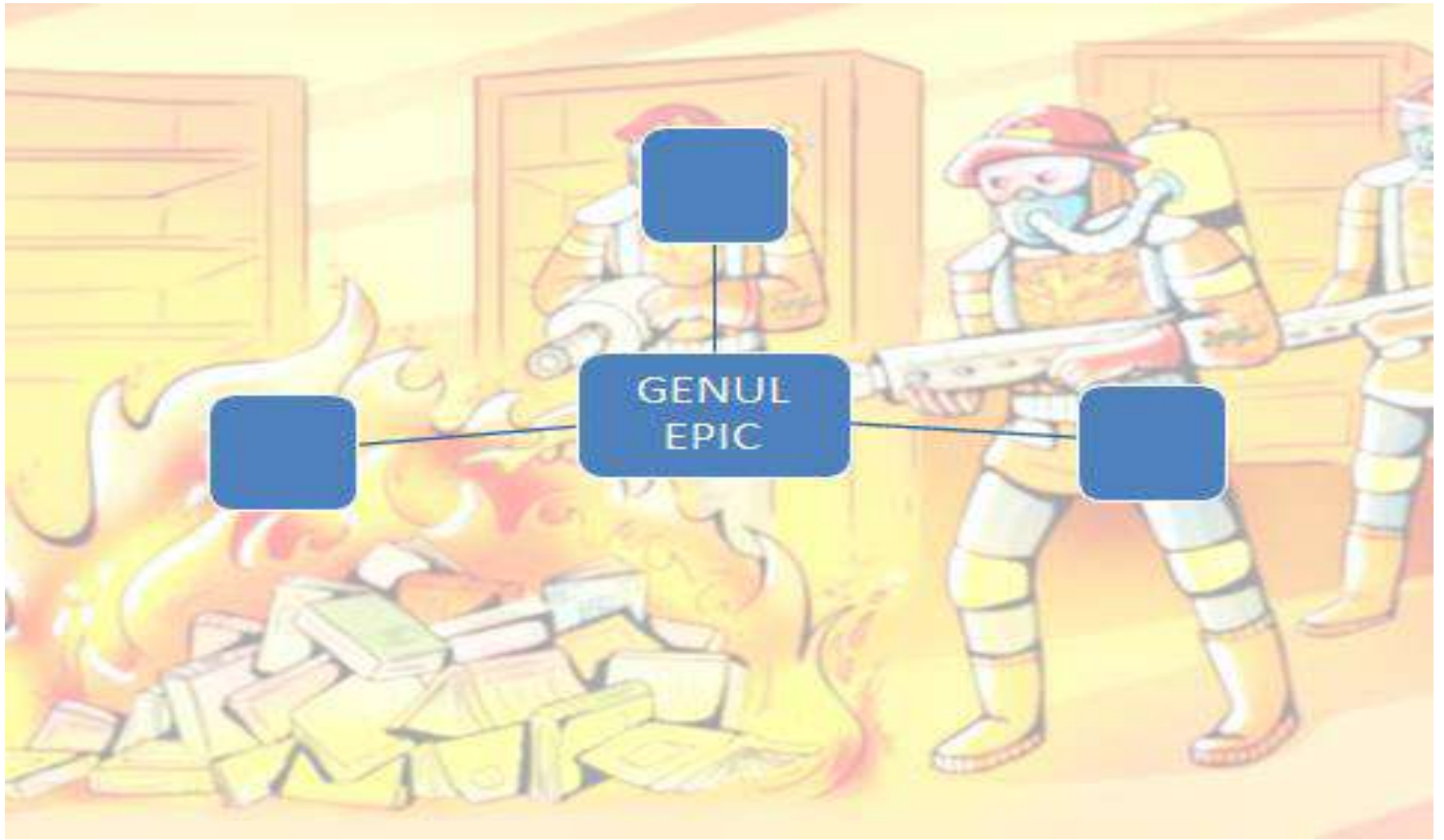
	<p><i>Repere</i> din manual, despre ; -structura textului epic -definiția romanului -noțiunea de distopie</p> <p>* Prezintă elevilor materialul AMII din manualul digital , despre noțiunea de <i>distopie</i> și despre literatura SF</p>	<p>*notează în caiet schema de la tablă sau noțiunile</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Invățarea prin descoperire</p> <p>Explicația</p>			
<p>7.Obținerea performanței 5'</p>	<p>*Cere elevilor să realizeze un cvintet în care să prezinte o definiție personalizată a textului epic-romanul(ANEXA 3)</p>	<p>*răspund cerinței formulate, realizând cvintete</p>	<p>Conversația</p> <p>Cvintetul</p>	<p>Fișa de lucru</p>	<p>activitate individuală</p>	<p>Evaluare formativă</p>
<p>8.Integrarea evaluării de tip formativ 5'</p>	<p>Profesorul urmărește verificarea modalității de îndeplinire a competențelor comunicate la începutul orei. Solicită elevilor să se interogheze/ evalueze reciproc pe baza întrebărilor formulate. Profesorul lansează prima întrebare model <i>Când spun gen epic de mare întindere,mă gândesc la....?</i></p>	<p>Rezolvă sarcinile după indicațiile profesorului. Se autoevaluează pe baza răspunsurilor și aprecierilor făcute de profesor.</p>	<p>RAI</p>		<p>activitate frontală</p>	<p>interevaluare</p>
<p>9.Intensificarea procesului de retenție si a transferului 1'</p>	<p>*Comunică elevilor tema pentru acasă. Vor avea de redactat un text de maxim 10 rânduri în care să -și exprime părerea despre afirmația: finalul romanului</p>	<p>Elevii notează tema pentru acasă.</p>	<p>Explicația</p>	<p>Caietele elevilor</p>	<p>activitate individuală</p>	

	propune o viziune pesimistă sau optimistă asupra viitorului umanității					
10.Evaluarea activității didactice 1'	Solicită elevilor să-și exprime opiniile despre activitate, folosind metoda A, B, C (Anexa 4): A m învățat..... B ine a fost că..... C red că..... Apreciază global și individual aportul elevilor la lecție. Notează elevii cu participare reprezentivă la activitate.	Elevii emit/scriu opinii despre conținutul lecției și ascultă ascultă aprecierile și recomandările profesorului.	Conversația euristica	Metoda ABC	activitate frontală	Aprecieri verbale asupra activității elevilor. Aprecieri cu note

1.	a Bănuind că Montag ar putea să încalce regulile, căpitanul Beatty îi face o vizită și-i spune că poate citi o carte, cu condiția să o ardă a doua zi.
2	b Întâlnirea cu Clarisse McClellan îl face pe Montag să-și pună întrebări despre sine și despre lumea în care trăiește.
3	c Montag fuge din oraș.
4	d Discuția cu profesorul Faber îl hotărăște pe Montag să acționeze.
5	e Într-o societate în care cărțile sunt ilegale, Guy Montag, un pompier de aproximativ 30 de ani, este fericit cu slujba lui de a le arde.
6	f Montag încearcă să discute cu soția lui despre fericire, despre cărți, dar Mildred refuză dialogul.
7	g Tulburat de moartea Clarisei și de ultimul incendiu provocat, Montag îl caută pe profesorul Faber care să-l ajute să înțeleagă ce se petrece în jurul lui.
8	h Denunțat de Mildred și de prietenele ei, pompierul este nevoit să-și incendieze propria casă, apoi, amenințat de Beatty, îl omoară pe acesta.
9	i Chemat într-o misiune, Montag constată că există oameni care preferă să moară decât să trăiască fără cărți și este tentat să ia o carte și s-o citească.
10	j Montag se întâlnește cu oamenii-cărți, comunitate care îl adoptă ca „Ecleziastul“, și împreună se întorc în orașul distrus de război.
11	k Montag, furios pe superficialitatea soției sale și a prietenelor acesteia, le citește un poem.

ANEXA 1

Fahrenheit 451

1. Într-o societate în care cărțile sunt ilegale, Guy Montag, un pompier de aproximativ 30 de ani, este fericit cu slujba lui de a le arde.
2. Întâlnirea cu Clarisse McClellan îl face pe Montag să-și pună întrebări despre sine și despre lumea în care trăiește.
3. Chemat într-o misiune, Montag constată că există oameni care preferă să moară decât să trăiască fără cărți și este tentat să ia o carte și s-o citească.
4. Bănuind că Montag ar putea să încalce regulile, căpitanul Beatty îi face o vizită și-i spune că poate citi o carte, cu condiția să o ardă a doua zi.
5. Montag încearcă să discute cu soția lui despre fericire, despre cărți, dar Mildred refuză dialogul.
6. Tulburat de moartea Clarisei și de ultimul incendiu provocat, Montag îl caută pe profesorul Faber care să-l ajute să înțeleagă ce se petrece în jurul lui.
7. Discuția cu profesorul Faber îl hotărăște pe Montag să acționeze.
8. Montag, furios pe superficialitatea soției sale și a prietenelor acesteia, le citește un poem.
9. Denunțat de Mildred și de prietenele ei, pompierul este nevoit să-și incendieze propria casă, apoi, amenințat de Beatty, îl omoară pe acesta.
10. Montag fuge din oraș.
11. Montag se întâlnește cu oamenii-cărți, comunitate care îl adoptă ca „Ecleziastul“, și împreună se întorc în orașul distrus de război.

Realizează o definiție personalizată a *textului epic de mare întindere-romanul* într-un CVINTET

....., **1 substantiv**

.....**2 adjective**

.....**3 verbe la gerunziu**

.....**o propoziție din 4
cuvinte**

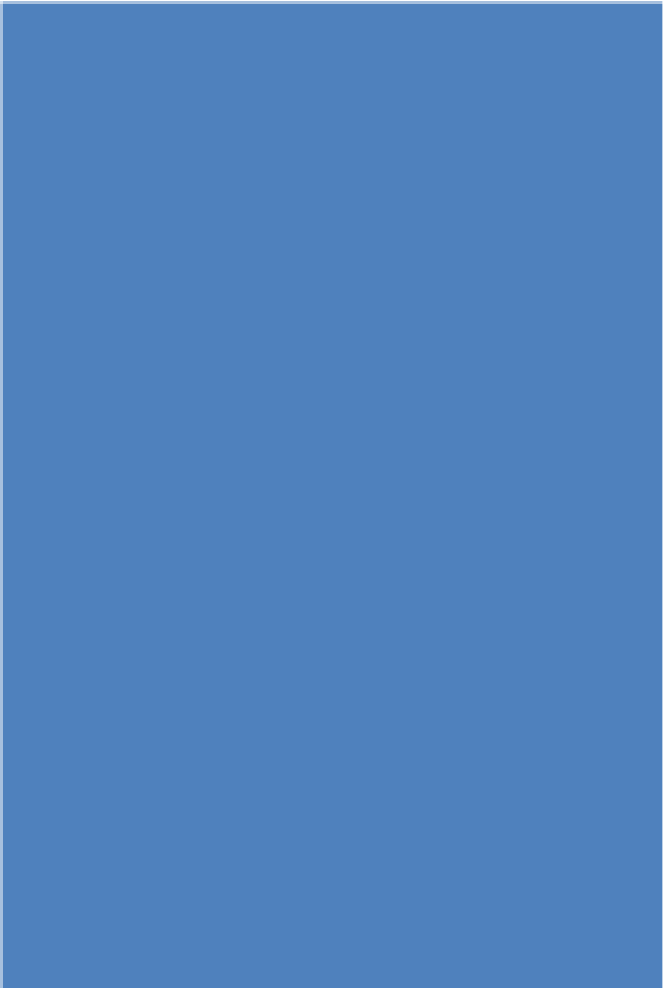
.....**un substantiv**

CVINTETUL

- Este o poezie de 5 versuri- REALIZEAZĂ UN CVINTET AL
cuvântului.....

Regulile de întocmire a unui cvintet:

- ① + primul vers este format din
cuvântul dat (un substantiv);
- ② + al doilea vers este format din 2
cuvinte (adjective care să arate
însușirile cuvântului dat);
- ③ + al treilea vers este format din trei
cuvinte (verbe la gerunziu care să
exprime acțiuni ale cuvântului dat);
- ④ + al patrulea vers este format din
patru cuvinte ce alcătuiesc o
propoziție prin care se afirmă ceva
esențial despre cuvântul dat ;conține
patru cuvinte și exprimă sentimentele
față de subiect;
- ⑤ + al cincilea vers este format dintr-un
singur cuvânt (de obicei, verb), care
sintetizează tema/ ideea .

Evaluarea activității didactice

Exprimă-ți opinia despre activitatea de astăzi , folosind metoda ABC

Am învățat

Bine a fost că.....

Cred că.....

Evaluarea activității didactice

Exprimă-ți opinia despre activitatea de astăzi , folosind metoda ABC

Am învățat

Bine a fost că.....

Cred că.....

Evaluarea activității didactice

Exprimă-ți opinia despre activitatea de astăzi , folosind metoda ABC

Am învățat

Bine a fost că.....

Cred că.....

Digitalizarea învățării

Prof. Comănescu Cristina – Maria - Colegiul Național de Arte "Regina Maria", Constanța

Reprezintă digitalizarea un proiect viabil pentru educația românească? Care sunt avantajele și dezavantajele sale? Dincolo de aceste întrebări, rămâne încă deschisă problema modernizării educației românești.

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Ceea ce este nou în folosirea calculatorului ca mijloc de învățământ, față de celelalte mijloace didactice, este caracterul interactiv al procesului învățării. Oricare ar fi domeniul de utilizare a calculatorului în instruire, acesta nu înlătură celelalte mijloace aflate în recuzita de lucru a cadrului didactic. Calculatorul este un mijloc didactic care se integrează în contextual celorlalte mijloace, amplificându-le valențele instructiv-formative, completându-le atunci când este necesar.

Tehnologia informației și comunicării este tot mai mult folosită în scop educațional prin mijloace de prezentare, stocare și procesare a informației. Această tehnologie este deosebit de valoroasă în procesul de învățare a copiilor și în mod deosebit a celor cu cerințe educaționale speciale (CES). De aceea, folosirea TIC este de mare importanță pentru acești copii, reușind ca prin folosirea unei taste să indice o alegere, să exprime dorințe, necesități

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo).

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor școli) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsurile adoptate la nivel

național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În contextul **învățării on-line**, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de *e-pregătire*, care se referă la atât la *e-pregătirea organizației școlare* pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la **e-pregătirea elevilor** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la *e-pregătirea profesorului*, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres, ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Astăzi toată lumea folosește direct sau indirect calculatorul, acesta devenind un partener de lucru al omului, un coechipier de “joacă” al copilului.

Interesului copiilor pentru activități informatizate este crescut, contribuind la dezvoltarea încrederii în forțele proprii, asigurând o libertate mai mare oferită copilului, capacităților sale de expresie. Majoritatea copiilor au cunoștințe minime privind utilizarea calculatorului dispunând acasă de calculator și de o gamă variată de jocuri. Din discuțiile purtate atât cu copiii cât și cu părinții am constatat că nu toate aceste jocuri corespund specificului vârstei și nu au valențe educative.

Avem în vedere faptul că alături de celelalte mijloace didactice putem utiliza calculatorul, acesta fiind un instrument didactic ce poate fi folosit în scopul eficientizării tuturor activităților de la clasă. Calculatorul a devenit componentă a spațiului socio-cultural al copiilor, influențându-le limbajul și comunicarea non-verbală și punându-i în situația de a găsi rapid soluții.

Integrarea calculatorului în activitatea instructiv-educativă desfășurată la clasă constituie o tendință modernă de racordare a învățământului la noile cuceriri tehnologice.

Calculatorul oferă totodată o abordare interdisciplinară a domeniilor de cunoaștere.

Folosirea învățării asistate de calculator sau a diferitelor softuri educaționale ajută elevul să învețe într-un mod creativ, crește motivația și eficientizarea învățării. Elevul participă activ în toate etapele procesului de predare, învățare, evaluare, este încurajat să exploreze conținuturi noi, să își dezvolte imaginația.

După unii specialiști aceste metode moderne oferă posibilitatea modelării, justificării și ilustrării unor concepte abstracte, ilustrări ale graficelor greu realizabile, ale calculelor ce necesită volum mare de timp, vizualizarea proprietăților unor funcții reprezentate grafic. De asemenea au loc realizarea recapitulărilor, sintezelor și a schemelor atractive, animate care să conducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale și ce este foarte important, activitatea elevului poate fi monitorizată pe tot parcursul lecției.

Profesorii trebuie să încerce să integreze cât mai bine aceste activități în programa școlară și în activitatea la clasă, astfel încât elevii să poată beneficia și să fie ajutați de aceste activități.

Activitățile se pot împărți în trei categorii: realizarea de produse ale activității, învățarea colaborativă și învățarea personalizată.

Pentru realizarea unor produse sau rezultate concrete în urma activității există foarte multe aplicații., exemplu Geogebra, aplicație de geometrie dinamică, pentru a înțelege geometria în mod interactive.

O scurtă secvență a orei de matematică, fie pentru reamintirea cunoștințelor anterioare, fie pentru fixarea cunoștințelor nou dobândite, poate consta în rezolvarea de teste online. Avantajul acestor teste online este că oferă feed-back imediat, elevii putând ști instantaneu dacă au răspuns sau nu corect și care este răspunsul corect. Elevii pot face chiar ei astfel de teste și să le propună colegilor. Geogebra, care are o versiune pentru dispozitive mobile, poate fi folosită în orele de geometrie pentru ca elevii să-și creeze singuri contextele din lecție și să le folosească în mod dinamic pentru a înțelege geometria.

Activitățile în grup, activitățile colaborative, pot fi facilitate de folosirea dispozitivelor mobile. De exemplu, pentru a realiza un proiect, elevii pot face fotografii, nota idei, înregistra discuții, filma diferite contexte și apoi pot realiza împreună o prezentare a rezultatelor proiectului folosind Padlet, Thinglink, Glogster sau Google Doc. Comunicarea poate fi ușor realizată, chiar în proiecte internaționale, prin Skype, sau Twinspace, folosind dispozitivele mobile.

Învățarea personalizată poate fi facilitată de asemenea de dispozitivele mobile. Elevii pot lucra pentru a culege informații, a rezolva teste sau alte sarcini în ritmul lor, aplicațiile dând profesorului informații valoroase despre nivelul de înțelegere și de însușire a cunoștințelor pentru fiecare elev.

BIBLIOGRAFIE:

- Silvia Urs, Florina Sgar –“Prietenul meu – calculatorul” în “Educația în anul 2002, pag.67
- *Predarea interactivă centrată pe elev* (modul pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic), Editura Educația 2000+, București, 2005

Integrarea tehnologiei în lecții la ciclul primar: beneficii, provocări și bune practici

Prof. înv. primar Comănescu Viorica Simona

Școala Gimnazială "Ion Agârbiceanu" Bucium

Învățământul în ciclul primar joacă un rol esențial în fundamentarea cunoștințelor și dezvoltarea abilităților cheie ale elevilor. În epoca digitală în care trăim, tehnologia joacă un rol tot mai important în toate aspectele vieții noastre, inclusiv în educație. Integrarea tehnologiei în clasă în ciclul primar poate îmbunătăți semnificativ procesul de învățare și pregătirea elevilor pentru provocările viitoare. Acest referat explorează beneficiile, provocările și bunele practici ale integrării tehnologiei în învățământul primar. Principalele eneficiile integrării tehnologiei la clasă în ciclul primar se pot rezuma astfel

✓ Accesul la informații și resurse educaționale variate:

Prin utilizarea tehnologiei, elevii au acces la o gamă largă de resurse educaționale, cum ar fi videoclipuri educaționale, cărți digitale, jocuri interactive și programe de învățare online. Aceste resurse pot face procesul de învățare mai interesant și captivant pentru elevi.

✓ Învățarea interactivă și personalizată:

Aplicațiile și platformele educaționale pot fi adaptate pentru a se potrivi ritmului și stilului de învățare al fiecărui elev. Tehnologia permite personalizarea materialelor de învățare și oferă feedback imediat, ceea ce ajută elevii să-și îmbunătățească performanțele academice.

✓ Dezvoltarea abilităților tehnologice:

Învățarea timpurie a utilizării tehnologiei poate contribui la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor. Aceste abilități sunt esențiale în lumea modernă și îi pregătesc pe elevi pentru succesul în societatea bazată pe tehnologie.

✓ Creșterea implicării și motivației:

Tehnologia poate face procesul de învățare mai distractiv și interesant pentru elevi, ceea ce duce la o creștere a implicării și motivației acestora în clasă. Elevii sunt mai predispuși să participe activ la activități și să își asume responsabilitatea propriilor învățări.

În egală măsură putem vorbi și despre provocările integrării tehnologiei la clasă în ciclul primar care se pot manifesta prin:

✓ Dependența excesivă de tehnologie:

Utilizarea excesivă a tehnologiei poate duce la dependență și poate afecta capacitatea elevilor de a se concentra asupra altor activități non-tehnologice esențiale pentru dezvoltarea lor.

✓ Accesibilitate și infrastructură:

Integrarea tehnologiei poate fi limitată în școli care nu au acces la infrastructură adecvată sau nu dispun de echipamente suficiente. Asigurarea accesului la tehnologie pentru toți elevii poate fi o provocare în anumite regiuni sau țări.

✓ Nevoia de formare adecvată pentru cadrele didactice:

Profesorii trebuie să fie bine pregătiți pentru a utiliza tehnologia în mod eficient în procesul de învățare. Lipsa de formare adecvată poate împiedica utilizarea optimă a tehnologiei în clasă.

Bunele practici pentru integrarea tehnologiei la clasă în ciclul primar reies din aspecte precum: planificarea atentă a lecțiilor unde profesorii trebuie să integreze tehnologia în planurile lor de lecții pentru a sprijini obiectivele educaționale iar utilizarea tehnologiei ar trebui să fie un instrument, nu un scop în sine. Un alt aspect esențial îl reprezintă utilizarea tabletelor și a echipamentelor interactive, cum ar fi tablele interactive sau ecranele tactile, poate aduce o dimensiune interactivă în clasă și poate facilita interacțiunea elevilor cu conținutul predat. De asemenea profesorii pot utiliza aplicații și platforme educaționale adecvate pentru vârsta și nivelul de dezvoltare al elevilor, care să susțină învățarea și să ofere oportunități de consolidare a cunoștințelor. Utilizarea tehnologiei poate fi folosită pentru a dezvolta abilitățile de gândire critică ale elevilor, în acest mod profesorii pot încuraja elevii să analizeze și să evalueze informațiile găsite online și să dezvolte discernământ în selecționarea resurselor. Nu în ultimul rând profesorii pot folosi tehnologia pentru a facilita colaborarea între elevi în proiecte comune și activități de învățare. Lucrul în echipă va dezvolta abilitățile sociale ale elevilor și capacitatea de a lucra împreună pentru atingerea unui scop comun.

Integrarea tehnologiei în clasă în ciclul primar poate aduce numeroase beneficii pentru elevi, inclusiv accesul la informații variate, învățarea personalizată și dezvoltarea abilităților tehnologice. Cu toate acestea, există și provocări care trebuie abordate pentru a asigura o integrare eficientă și responsabilă a tehnologiei. Prin aplicarea unor bune practici și oferirea formării adecvate cadrelor didactice, tehnologia poate deveni un instrument puternic pentru îmbunătățirea calității educației în ciclul primar.

Exemplu de bună practică: Lecția "Introducere în geometrie - Forme și proprietăți", matematică (cls a IV-a)

Obiectivele lecției:

1. Să identifice și să descrie forme geometrice simple, cum ar fi dreptunghi, cerc, triunghi, pătrat.
2. Să recunoască și să numească proprietățile formelor geometrice.
3. Să aplice cunoștințele în rezolvarea problemelor practice

Resurse:

1. Tablete sau computere cu acces la internet, Programe sau aplicații interactive pentru geometrie (de exemplu, GeoGebra), materiale didactice tipărite cu forme geometrice

Metode și strategii didactice: Exemplificare interactivă, lucru în grupuri mici, proiectare și experimentare, învățare bazată pe descoperire

Demers didactic:

1. Introducere (10 minute):
 - Profesorul va iniția lecția prezentându-le elevilor o scurtă introducere în geometrie și importanța sa în viața de zi cu zi. Elevii vor fi motivați să descopere formele geometrice și proprietățile acestora prin intermediul tehnologiei digitale.
2. Activitate interactivă cu aplicații pentru geometrie (20 minute): Elevii vor fi împărțiți în grupuri de câte 4-5 și vor primi tablete sau computere pentru a explora formele geometrice prin intermediul unei aplicații interactive, cum ar fi GeoGebra. Fiecare grup va explora forme diferite și va identifica proprietățile acestora. Profesorul va circula prin clasă pentru a oferi sprijin și a ghida elevii în procesul de descoperire.
3. Lucru în grupuri mici (15 minute). Fiecare grup va primi o fișă cu diverse forme geometrice pe care trebuie să le identifice și să le descrie, utilizând cunoștințele dobândite în activitatea interactivă. Elevii vor lucra împreună în grupuri mici pentru a rezolva sarcinile propuse.
4. Prezentarea rezultatelor (10 minute): Fiecare grup va prezenta rezultatele activității lor, folosind tableta sau calculatorul pentru a afișa formele și proprietățile descoperite în fața clasei. Profesorul va facilita discuția și va pune întrebări suplimentare pentru a consolida cunoștințele elevilor.
5. Recapitulare și rezolvarea problemelor practice (5 minute): Profesorul va realiza o recapitulare a informațiilor descoperite de elevi și va rezolva câteva probleme practice care implică formele geometrice studiate.
6. Încheiere (5 minute): Elevii vor fi încurajați să reflecteze asupra lecției și să-și împărtășească experiențele cu utilizarea tehnologiei digitale în învățare. Profesorul va sublinia importanța învățării interactive și aplicabile în viața de zi cu zi.

Evaluare: Profesorul va evalua implicarea activă a elevilor în activitățile interactive și în rezolvarea problemelor practice, capacitatea elevilor de a identifica corect formele geometrice și proprietățile acestora în prezentarea lor precum și ce de a aplica cunoștințele în rezolvarea problemelor practice.

Note suplimentare: În funcție de nivelul de înțelegere al elevilor, se pot adăuga activități suplimentare pentru consolidarea conceptelor geometrice. Profesorul trebuie să adapteze proiectul didactic în funcție de resursele tehnologice disponibile în clasă și nivelul de înțelegere al elevilor.

Importanța activităților extracurriculare în descoperirea și cultivarea talentelor de la vârsta școlară mică

**Prof.înv. primar Comănescu Viorica Simona
Școala Gimnazială "Ion Agârbiceanu" Bucium**

În procesul educațional al copiilor de vârstă școlară mică, activitățile extracurriculare joacă un rol esențial în dezvoltarea lor integrată și stimularea potențialului lor. Aceste activități, care se desfășoară în afara orelor de clasă tradiționale, acoperă o gamă diversificată de domenii, cum ar fi sportul, arta, muzica, știința și multe altele. Prin intermediul acestor activități, copiii își pot dezvolta abilități sociale, cognitive și emoționale, își pot descoperi pasiuni și pot consolida cunoștințele acumulate în școală.

Una dintre principalele funcții ale activităților extracurriculare este facilitarea integrării sociale a copiilor. Prin participarea la astfel de activități, copiii intră în contact cu colegi din alte clase sau niveluri de vârstă, dezvoltându-și abilitățile de comunicare și colaborare. Interacțiunile din cadrul acestor activități îi ajută să-și dezvolte încrederea în sine și să-și formeze relații de prietenie. Astfel, într-un mediu mai puțin formal decât sala de clasă, copiii pot învăța să lucreze în echipă, să-și împărtășească experiențele și să-și respecte diferențele.

Activitățile extracurriculare oferă copiilor oportunități de a-și stimula creativitatea și gândirea critică într-un mod diferit față de așa-numitele discipline academice. De exemplu, activitățile artistice precum pictura, teatrul sau dansul îi încurajează pe copii să-și exprime individualitatea și să găsească modalități neconvenționale de rezolvare a problemelor. Prin experimentarea în domenii diverse, copiii își pot descoperi pasiuni sau talente ascunse, ceea ce poate influența alegerile lor educaționale și profesionale în viitor.

Activitățile extracurriculare legate de sport și mișcare au un impact semnificativ asupra dezvoltării fizice a copiilor. Participarea la astfel de activități îi ajută să-și dezvolte abilitățile motorii, coordonarea și rezistența fizică. De asemenea, promovează un stil de viață sănătos și îi învață despre importanța activității fizice regulate. Prin intermediul sportului, copiii învață să își gestioneze emoțiile și să lucreze în echipă, dobândind abilități sociale valoroase.

Multe activități extracurriculare au legătură cu materiile școlare, iar această conexiune poate duce la o mai bună înțelegere a conținutului academic. De exemplu, un club de științe poate ajuta la aprofundarea cunoștințelor dobândite la orele de științe prin experimente practice și discuții informale. Astfel, activitățile extracurriculare pot oferi context și aplicații practice pentru ceea ce copiii învață în școală.

În concluzie, activitățile extracurriculare au un rol semnificativ în dezvoltarea copiilor de vârstă școlară mică. Ele contribuie la integrarea socială, stimulează dezvoltarea cognitivă și creativă, promovează sănătatea și consolidează cunoștințele dobândite în școală. Aceste activități oferă oportunități unice pentru copii de a-și descoperi interesele și talentele, de a-și dezvolta abilitățile sociale și de a-și consolida încrederea în sine, pregătindu-i pentru succesul în școală și în viață.

Titlu proiectului: "Exploratori reativi: Descoperă și dezvoltă talentele ale"

Durată: Două module (aproximativ 4 luni)

Obiective:

1. Să ofere elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile și talentele într-un mediu non-formal și prietenos.
2. Să promoveze creativitatea, gândirea critică și colaborarea între elevi.
3. Să încurajeze explorarea diferitelor domenii precum arte vizuale, muzică, teatru, știință și sport.

Activități:

Luna 1: Descoperirea talențelor

- Sesiuni de brainstorming cu elevii pentru a identifica interesele și pasiunile lor.
- Invitarea de invitați specialiști din diverse domenii pentru a vorbi despre cariere și hobby-uri legate de pasiunile lor.

Luna 2: Explorarea domeniilor

- Elevii aleg câteva domenii care îi fascinează și doresc să le exploreze (de exemplu: pictură, muzică, dans, experimente științifice, sporturi).
- Organizarea de ateliere săptămânale în fiecare domeniu ales, conduse de profesori, părinți sau chiar elevi mai mari cu experiență.

Luna 3: Creație și practică

- În continuarea atelierelor, elevii încep să creeze propriile lor proiecte în domeniile alese.
- Realizarea unui mic spectacol, expoziție sau prezentare pentru a-și prezenta munca în fața colegilor și a părinților.

Luna 4: Colaborare și împărtășire

- Grupurile de elevi care au lucrat în domenii diferite colaborează pentru a-și combina talentul într-un proiect comun (de exemplu: un spectacol care implică dans, muzică și scenografie sau o expoziție științifică cu experimente și prezentări).
- Eveniment de final cu prezentarea proiectelor comune în fața școlii și a părinților.

Evaluare:

- Evaluarea se va face prin observarea progresului individual al elevilor în domeniile pe care le-au explorat, prin participarea activă la ateliere și prin calitatea proiectelor create.
- Feedback-ul pozitiv și constructiv va fi oferit pentru a încuraja dezvoltarea continuă.

Resurse necesare:

- Spațiu pentru ateliere și practică.
- Materiale și echipamente necesare în funcție de domeniile alese (ex. pensule și culori pentru pictură, instrumente muzicale, echipament sportiv, materiale științifice etc.).
- Potențiali invitați specialiști din diferite domenii.
- Promovarea și comunicarea proiectului către părinți, elevi și comunitate.

Acest proiect oferă elevilor oportunitatea de a-și explora interesele, de a învăța lucruri noi și de a dezvolta abilități importante în afara programului școlar obișnuit. De asemenea, încurajează colaborarea, creativitatea și încrederea în sine.

Bibliografie:

- Crăciun, Corneliu (2011). Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și în liceu. Editura Emia
- Pavelescu, Marilena (2010). Metodica predării limbii și literaturii române. Editura Corint..
- Stoica, Marin (2002). Pedagogie și psihologie. Editura Gheorghe Alexandru.

”Educație fără discriminare, realitate sau deziderat în școala românească?”

**Prof. înv. primar Comănescu Viorica Simona
Școla Gimnazială ”Ion Agârbiceanu” Bucium**

Educația reprezintă fundamentul dezvoltării individuale și colective a unei societăți. În contextul societății românești, promovarea unei educații fără discriminare în școli este esențială pentru a asigura o dezvoltare armonioasă și egală a tuturor elevilor. Eliminarea discriminării în sistemul de învățământ nu numai că sprijină valorile fundamentale ale egalității și drepturilor omului, dar oferă și un mediu propice pentru învățare, în care fiecare individ se poate simți acceptat și valorizat.

Discriminarea reprezintă un fenomen social negativ care afectează indivizii și societatea în ansamblu. În contextul școlar românesc, discriminarea poate avea consecințe grave asupra elevilor, limitându-le accesul la educație și oportunități de dezvoltare. În acest eseu, ne propunem să definim discriminarea în contextul școlar românesc, să identificăm formele sale și să evidențiem impactul negativ asupra elevilor și comunității școlare.

În contextul școlar românesc discriminarea se referă la tratamentul inechitabil și nedrept aplicat elevilor pe baza unor caracteristici precum originea etnică, religia, sexul, orientarea sexuală, dizabilitățile sau statutul socio-economic. Este vorba despre acțiuni sau comportamente care creează inegalități, marginalizează sau exclud pe unii elevi, afectându-le dezvoltarea, învățarea și bunăstarea emoțională.

Formele de discriminare în școlile românești:

✓ Discriminarea bazată pe origine etnică sau rasă:

În școlile românești, elevii pot fi supuși discriminării pe baza etniei sau a rasei. Acest lucru se poate manifesta prin excluderea sau marginalizarea unor grupuri etnice, perpetuarea stereotipurilor sau prejudecăților rasiale în mediul educațional. Discriminarea bazată pe etnie sau rasă împiedică integrarea și participarea egală a tuturor elevilor la procesul de învățare.

✓ Discriminarea de gen:

Discriminarea de gen reprezintă o formă comună de discriminare întâlnită în școli. Aceasta se manifestă prin tratarea diferită a elevilor în funcție de sexul lor. De exemplu, stereotipurile de gen pot limita alegerile educaționale și profesionale ale elevilor, perpetuând inegalități și inechități de gen. De asemenea, poate exista discriminare bazată pe orientarea sexuală a elevilor, manifestată prin ostracizare, hărțuire sau excludere.

✓ Discriminarea bazată pe religie:

Elevii care fac parte din minorități religioase pot fi ținta discriminării în școli. Acest lucru poate lua forma restricțiilor la exprimarea liberă a credințelor, a hărțuirii sau a discriminării verbale din cauza religiei lor.

Discriminarea religioasă afectează libertatea de conștiință și împiedică dezvoltarea personală și spirituală a elevilor.

✓ Discriminarea bazată pe dizabilități:

Copiii cu dizabilități pot fi expuși la discriminare în școli din cauza lipsei de accesibilitate și de adaptare a mediului educațional. Aceasta poate include lipsa de sprijin și resurse adecvate, excluderea din activități și segregarea în clase speciale. Discriminarea pe baza dizabilităților încalcă drepturile acestor copii la educație egală și îi împiedică să-și dezvolte potențialul.

Discriminarea în școli are consecințe negative asupra elevilor și comunității școlare. Printre acestea se numără:

✓ Impactul emoțional și psihologic:

Elevii care sunt discriminați pot experimenta stres, anxietate, scăderea stimei de sine și chiar depresie. Tratatamentul inechitabil și umilitor afectează sănătatea emoțională și bunăstarea generală a elevilor.

✓ Performanțe școlare scăzute:

Discriminarea poate afecta în mod direct performanțele școlare ale elevilor, împiedicându-i să se concentreze pe învățare și dezvoltare. Sentimentul de excluziune și dezavantaj poate duce la absenteism, demotivare și abandon școlar.

✓ Perpetuarea inegalității și segregării:

Discriminarea în școli contribuie la perpetuarea inegalităților și segregării sociale. Elevii care sunt marginalizați și excluși din procesul educațional se confruntă cu perspective reduse de dezvoltare și integrare în societate.

În contextul școlar românesc acest aspect reprezintă o problemă gravă, cu consecințe negative asupra elevilor și comunității școlare. Promovarea unei educații fără discriminare se bazează pe principii și valori precum egalitatea de șanse, respectul și valorizarea diversității, nediscriminarea și justiția socială. Prin implementarea unor politici și programe adecvate, formarea cadrelor didactice și implicarea tuturor părților interesate, putem crea un mediu școlar inclusiv și echitabil, în care toți elevii să poată prospera și să-și dezvolte potențialul.

Combaterea discriminării în școli necesită eforturi concertate din partea autorităților educaționale, a cadrelor didactice, a părinților și a elevilor. Câteva măsuri importante ar putea include:

✓ Politici și programe educaționale:

Implementarea unor politici și programe care să promoveze o educație fără discriminare, precum și să consolideze valorile egalității și respectului în mediul școlar.

✓ Formarea cadrelor didactice:

Asigurarea unei formări adecvate a cadrelor didactice în ceea ce privește combaterea discriminării, promovarea valorilor de egalitate și crearea unui mediu școlar incluziv și respectuos.

✓ Educație antidiscriminare:

Integrarea educației antidiscriminare în curriculumul școlar, astfel încât elevii să înțeleagă impactul negativ al discriminării și să dezvolte atitudini și comportamente bazate pe respect și toleranță.

✓ Sensibilizarea și implicarea părinților:

Informarea și implicarea părinților în combaterea discriminării în școli, promovarea valorilor de egalitate și respect în educația copiilor lor.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale reprezintă o dimensiune foarte importantă a unei educații fără discriminare este asigurarea integrării copiilor cu nevoi speciale în sistemul de învățământ. Acești copii trebuie să beneficieze de sprijin adecvat și de adaptări pentru a li se asigura accesul la educație și pentru a-și dezvolta potențialul maxim. Este esențial ca școlile să fie echipate cu resurse și personal specializat pentru a răspunde nevoilor acestor copii și pentru a le oferi oportunități egale de învățare și dezvoltare.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în sistemul educațional reprezintă un proces important și complex, cu impact semnificativ asupra vieții acestor copii și a societății în ansamblu. Integrarea implică asigurarea unei participări active și incluzive a copiilor cu nevoi speciale în activitățile școlare, promovând astfel respectul, egalitatea de șanse și dezvoltarea armonioasă a fiecărui individ. În acest referat, vom explora importanța integrării copiilor cu nevoi speciale, beneficiile acestui proces și modalitățile de implementare eficientă.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în sistemul educațional are o serie de beneficii atât pentru copii, cât și pentru societate în general. Iată câteva dintre acestea:

✓ Egalitatea de șanse:

Integrarea oferă tuturor copiilor șansa de a beneficia de aceleași oportunități de învățare și dezvoltare, indiferent de nevoile lor speciale. Aceasta contribuie la crearea unui mediu mai echitabil și mai inclusiv.

✓ Dezvoltarea abilităților sociale:

Integrarea într-un mediu școlar regulat oferă copiilor cu nevoi speciale oportunitatea de a interacționa și a învăța alături de colegii lor de aceeași vârstă. Aceasta îi ajută să dezvolte abilități sociale, să-și îmbunătățească comunicarea și să se integreze mai ușor în comunitate.

✓ Creșterea stimei de sine:

Participarea activă într-un mediu educațional inclusiv încurajează copiii cu nevoi speciale să-și descopere și să-și valorifice potențialul, ceea ce poate contribui la creșterea stimei de sine și a încrederii în propriile abilități.

✓ Acceptarea și toleranța:

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în școli regulate încurajează colegii să-i accepte și să-i înțeleagă mai bine, contribuind la dezvoltarea toleranței și respectului față de diversitate.

Pentru a asigura o integrare eficientă a copiilor cu nevoi speciale în sistemul educațional, este necesară adoptarea unor strategii și măsuri adecvate. Iată câteva modalități de implementare eficientă:

✓ Evaluarea individuală:

Fiecare copil cu nevoi speciale trebuie evaluat individual, pentru a se identifica nevoile și resursele specifice. Astfel, se pot dezvolta planuri educaționale personalizate, adaptate nevoilor fiecărui copil.

✓ Suport și resurse adecvate:

Este esențial să se ofere copiilor cu nevoi speciale suportul și resursele necesare pentru a-și desfășura activitățile școlare în mod eficient. Acestea pot include asistență individuală, adaptări ale curriculumului, tehnologii asistive și formare adecvată a cadrelor didactice.

✓ Colaborare între părinți, cadre didactice și specialiști:

Integrarea eficientă a copiilor cu nevoi speciale implică o colaborare strânsă între părinți, cadre didactice și specialiști în domeniul educației speciale. Comunicarea și schimbul de informații sunt cheia pentru a asigura o intervenție coerentă și susținută.

✓ Sensibilizarea și educarea comunității:

Este important să se sensibilizeze și să se educe comunitatea cu privire la nevoile și drepturile copiilor cu nevoi speciale. Prin promovarea unei culturi a incluziunii și a respectului față de diversitate, se poate crea un mediu mai favorabil pentru integrarea acestor copii.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în sistemul educațional este o necesitate și un pas important către o societate mai incluzivă și echitabilă. Prin asigurarea egalității de șanse, dezvoltarea abilităților sociale, creșterea stimei de sine și promovarea acceptării și toleranței, integrarea contribuie la dezvoltarea armonioasă și reușita educațională a copiilor cu nevoi speciale. Prin implementarea unor strategii eficiente, în colaborare cu părinții și specialiștii în domeniul educației speciale, putem crea un mediu educațional în care fiecare copil este valorizat și își poate realiza potențialul maxim.

Sistemul de învățământ are un rol crucial în dezvoltarea unei societăți echitabile și progresiste. Cu toate acestea, este trist să constatăm că discriminarea încă persistă în această sferă vitală. Discriminarea în sistemul de învățământ privează elevii de șanse egale și afectează grav incluziunea și potențialul acestora. În acest reflecție, vom explora importanța eliminării discriminării în sistemul de învățământ și vom sugera câteva măsuri concrete pentru a promova oportunitățile egale pentru toți elevii.

Eliminarea discriminării în sistemul de învățământ este un obiectiv esențial pentru construirea unei societăți echitabile și progresiste. Prin crearea unui mediu inclusiv și sigur, asigurarea unui acces egal la resurse și oportunități, dezvoltarea unui curriculum divers și relevant și susținerea elevilor marginalizați, putem să promovăm oportunități egale pentru toți elevii. Educația este cheia pentru a învinge discriminarea și pentru a construi un viitor mai luminos, în care fiecare individ să aibă șansa de a-și îndeplini potențialul și de a contribui în mod valoros la societate și poate fi realizată prin mai mulți pași.

Un prim pas crucial în eliminarea discriminării în sistemul de învățământ este crearea unui mediu inclusiv și sigur pentru toți elevii. Școlile ar trebui să adopte politici și regulamente clare împotriva oricărui tip de discriminare, inclusiv pe bază de rasă, etnie, gen, orientare sexuală sau dizabilități. Trebuie să existe un efort concertat pentru a educa elevii cu privire la importanța diversității și a respectului reciproc, promovând astfel toleranța și eliminând stereotipurile.

Discriminarea în sistemul de învățământ poate fi observată și în distribuția inegală a resurselor și oportunităților. Este esențial ca toți elevii să aibă acces la materiale didactice de calitate, la tehnologie modernă și la programe educaționale adecvate. Guvernele și instituțiile educaționale ar trebui să investească în infrastructură și în formarea continuă a cadrelor didactice pentru a asigura că nicio comunitate nu este neglijată sau dezavantajată din punct de vedere al resurselor.

Curriculumul școlar trebuie să reflecte diversitatea societății și să ofere o perspectivă echilibrată asupra evenimentelor istorice și culturilor. Este important să includem contribuțiile și perspectivele tuturor grupurilor etnice, rasiale și de gen, astfel încât elevii să se simtă reprezentați și să-și poată dezvolta o înțelegere profundă a lumii înconjurătoare. Astfel, eliminăm stereotipurile și promovăm toleranța și înțelegerea.

Elevii care se confruntă cu discriminare au nevoie de sprijin și protecție specială pentru a-și atinge potențialul maxim. Școlile ar trebui să ofere servicii de consiliere și suport emoțional, astfel încât elevii să se simtă în siguranță și să aibă încredere în propriile abilități. De asemenea, este important să existe programe de mentorat și de incluziune, pentru a crea un mediu în care toți elevii să se simtă valorizați și încurajați să-și urmeze visele.

Promovarea educației fără discriminare necesită însă eforturi și implicarea atât a familiei, cât și a societății în ansamblu ei. Familia și societatea au un rol esențial în formarea valorilor și atitudinilor copiilor, influențându-i în mod direct în procesul lor de învățare și dezvoltare. În acest eseu, vom explora importanța rolului familiei și al societății în promovarea educației fără discriminare și modul în care aceștia pot contribui la crearea unui mediu inclusiv și echitabil pentru toți copiii.

Rolul familiei în promovarea educației fără discriminare: Familia este prima și cea mai importantă instituție în viața unui copil. Aceasta joacă un rol esențial în modelarea valorilor, atitudinilor și comportamentelor copiilor săi. Pentru a promova educația fără discriminare, familia trebuie să fie un exemplu de respect și toleranță. Aceasta poate să își îndrume copiii către acceptarea și valorizarea diversității, să îi învețe despre egalitatea de șanse și să combată stereotipurile și prejudecățile. Comunicarea deschisă și dialogul cu copiii sunt cheia în dezvoltarea unei mentalități de acceptare și înțelegere a celorlalți.

Rolul societății în promovarea educației fără discriminare: Societatea are un impact major asupra dezvoltării copiilor și a sistemului educațional. Pentru a promova educația fără discriminare, este esențial ca societatea să încurajeze valorile de diversitate, incluziune și egalitate. Aceasta poate fi realizată prin

intermediul politicii și legislației care protejează drepturile tuturor indivizilor, indiferent de rasă, etnie, religie, gen sau alte criterii. Instituțiile sociale, cum ar fi mass-media și organizațiile non-guvernamentale, pot juca, de asemenea, un rol important în promovarea educației fără discriminare prin crearea de programe de sensibilizare și dezbateri publice care să aducă în atenție această problemă și să încurajeze schimbarea de mentalitate.

Colaborarea dintre familie și societate este esențială pentru a promova educația fără discriminare într-un mod eficient și sustenabil. Familia și societatea trebuie să lucreze împreună pentru a crea un mediu în care toți copiii să se simtă acceptați și valorizați. În acest sens, se pot organiza ateliere și seminarii de sensibilizare pentru părinți, în care să li se ofere informații și resurse pentru a-și sprijini copiii în acceptarea și respectarea diversității. De asemenea, se pot dezvolta parteneriate între școli, familii și comunitate pentru a promova proiecte și activități care să stimuleze incluziunea și să combata discriminarea.

Școala, familia și societatea au un rol crucial în promovarea educației fără discriminare. Prin modelarea valorilor de respect, toleranță și egalitate în familie și prin crearea unui mediu social care să promoveze diversitatea și incluziunea, putem contribui la formarea unei societăți mai echitabile și mai deschise. Colaborarea dintre școlă, familie și societate este esențială pentru a crea un mediu educațional în care fiecare copil să se simtă acceptat, valorizat și încurajat să își dezvolte potențialul în mod autentic și în condiții de egalitate.

Bibliografie:

- BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) - Stereotipuri, discriminare și relații intergrupuri, Polirom, Iași
DASEN, P., PERREGAUX, C., REY, M. (1999) - Educația interculturală. Experiențe, politici, strategii, Polirom, Iași
DOISE, W., DESCHAMPS, J.C., MUGNY, G (1996) - Psihologie socială experimentală, Polirom, Iași
GOLU, P. (1974) - Psihologie socială, Editura Didactică și Pedagogică, București
NICOLESCU, B. (1999) - Transdisciplinaritatea, Polirom, Iași

ASPECTE PRIVIND INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ÎN SPORT

Prof., Georgiana Constantin

Clubul Sportiv Școlar Buzău

Practicarea unui sport la nivel profesionist presupune, înainte de toate, ca individual să posede un pachet complex de aptitudini de natură fizică, psihică, intelectuală. Pentru a ajunge pe cele mai înalte trepte ale podiumului este necesar să fie cultivate calitățile fizice precum viteza, îndemânarea, forța, rezistența și mobilitatea, unele dintre ele înnăscute, mai puțin perfectibile, altele îmbunătățite considerabil. Pe lângă aceste calități este importantă și dezvoltarea într-un grad superior a abilităților și deprinderilor motrice complexe care reprezintă mișcări neautomatizate sau parțial automatizate și sunt specifice fiecărei ramuri sau probe sportive. Formarea și dezvoltarea acestor aspecte are la bază un proces complex intelectual-motric care are la bază prezența permanentă a conștientizării actelor motrice realizate.

Ușurința cu care un individ efectuează deprinderile motrice are legătură cu o serie de factori ereditari, cu caracterul impulsurilor aferente, cu urmele lăsate pe scoarța cerebrală de către stimuli anteriori dar și cu starea funcțională a sistemului nervos central la momentul dat. Acest aspect determină diferențele calitative ale efectuării deprinderilor motrice, fie ele ciclice sau aciclice.

Din punct de vedere fiziologic, baza formării deprinderilor motrice este data de mecanismele activității reflexe a sistemului nervos. Acest aspect a fost cercetat și prezentat în detaliu de I.M. Secenov și A.P. Pavlov stabilind că formarea și stabilizarea oricăror deprinderi motrice se realizează prin crearea stereotipurilor dinamice din scoarța cerebrală și a lanțului de reflexe condiționate.

Pe lângă aceste aspecte succesul obținut de sportivii profesioniști este dat și de partea psihologică a pregătirii. Este din ce în ce mai evident că factorii psihologici sunt determinanți în sportul de performanță și înaltă performanță, ei reprezentând elementul diferențiator între învinși și învingători.

Factorii psihologici care influențează performanța sportive sunt: conștiința de sine, autocontrolul, încrederea în sine, motivația, controlul emoțiilor, concentrarea, conștiința socială și capacitatea de administrare a relațiilor. Aceștia reprezintă fundamentele inteligenței emoționale care, dezvoltate îndeajuns de mult, duc către o competență emoțională atât de necesară pentru a ajunge cât mai sus pe treptele succesului.

Emoțiile și gestionarea acestora sunt componente ale trăirilor frecvente ale fiecărui sportiv. Constanța emoțională și folosirea eficientă a avantajelor oferite de emoții contribuie la un randament constant al sportivului și o treaptă necesară în performanță.

D. Goleman, în cartea sa ”Creierul și inteligența emoțională: noi perspective”, Ed. Curtea Veche, 2016, face cunoscută schema inteligenței emoționale, aceasta având în componență cei patru cei mai importanți factori ai caracteristicilor psihologice ale sportivului de performanță, și anume: conștiința de sine, gestionarea sinelui, conștiința socială și gestionarea relațiilor.

Inteligența emoțională: Modelul Goleman

Sursă: D. Goleman

”Creierul și inteligența emoțională: noi perspective”, Ed. Curtea Veche, 2016

Conștiința de sine

Prin conștiința de sine un individ devine capabil să își controleze propriul comportament, reglând astfel mecanismele și experiențele interne. Dezvoltă capacitatea de a-și controla propria dispoziție, de a-și modifica modul de gândire sau de concentrare a atenției pe un obiectiv. Intrând în colectivitate un copil învață să își controleze comportamentul, să discearnă între bine și rău, să se adapteze și să săvârșească acțiuni necesare însă doar cu acceptarea internă a individului însuși.

În activitatea sportivă toate aceste aspecte sunt foarte bine subliniate și exersate. Prin însăși natura sa, sportul aduce în prim plan dezvoltarea concentrării atenției, ca mecanism de autocontrol al individului, prin ciclicitatea fazelor de joc și prin conținutul obiectivelor de performanță stabilite de sportivi împreună cu staff-ul tehnic.

Încrederea în sine și motivația sunt două dintre elementele fundamentale ale obținerii rezultatelor de performanță. Au fost dezvoltate numeroase tehnici de formare a căilor neuronale pentru creșterea motivației și a stimei de sine.

Reglarea comportamentului individului se realizează prin cunoașterea și respectarea regulilor de concurs, prin atitudinea față de oficiali, arbitri, spectatori, colegi de echipă sau adversari. Propria dispoziție în antrenament dar mai ales în concurs, modul de gândire și de abordare a problemelor apărute în procesul de pregătire se realizează prin tehnici psihologice specifice și cu ajutorul situațiilor dificile apărute (distragerea atenției de la obiectiv, frustrare datorată neatingerii sarcinilor din antrenament, etc.).

Conștiința socială este definită, conform *dexonline.ro* ca fiind un *ansamblu de reprezentări, idei, concepții, cunoștințe, mentalități ale unei colectivități umane, care reflectă condițiile de existență ale acesteia, precum și psihologia socială a oamenilor.*

În grupurile de sportivi, aceste reprezentări sunt exprimate frecvent și sunt însușite de către performeri sub forma învățării socio-emoționale. Creierul social are caracteristici care evidențiază raporturile interumane și relațiile interpersonale, acestea fiind împărțite (conform Proiectului Spectrum-studiu făcut de T. Hatch și H. Gardner) în patru componente:

- ✓ organizarea grupurilor;
- ✓ negocierea soluțiilor;
- ✓ relațiile personale;
- ✓ analiza socială.

Organizarea grupurilor este o caracteristică esențială pentru un sportiv, bazându-se pe inițierea și coordonarea eforturilor unei întregi echipe. Este o calitate importantă pentru un căpitan de echipă, un formator de opinie în vestiar și, mai ales, se poate învăța. A fi inteligent emoțional nu înseamnă a avea o perspectivă pozitivă sau o personalitate veselă ci este vorba despre sportivii inteligenți emoțional sunt mai pregătiți să facă față întregii game de emoții care însoțesc provocările participării la competiții.

Negocierea soluțiilor face referire la capacitatea mediatorului de a preveni conflicte și de a le rezolva pe cele existente. Confruntarea cu stresul și anxietatea este o caracteristică generală pentru toți sportivii. Cei care practică înaltă performanță trebuie să își gestioneze foarte bine stresul pentru că sunt supuși constant presiunii obiectivelor, rezultatului, concursului. Utilizarea abilităților psihologice în rezolvarea situațiilor complexe de joc apărute se face prin adaptarea orientată către sarcini tactice în antrenament și concurs.

Relațiile interpersonale fac referire la empatie și la stabilirea relațiilor interumane. Felul în care un sportiv reacționează în raport cu sentimentele sau anxietățile coechipierilor are legătură cu empatia, calitate ce se dezvoltă în special în sporturile de echipă. Sportivii care au tendința să identifice emoțiile după expresia chipului sunt foarte buni coechipieri dar pot contribui la un rezultat favorabil echipei prin gestionarea eficientă a relațiilor interumane.

Analiza socială reprezintă capacitatea de a observa și detecta sentimentele celorlalți, motivele dar și îngrijorările. Această componentă a inteligenței interpersonale, a cunoașterii felului în care se simt ceilalți duce la stabilirea cu mai mare ușurință a unor legături de orice fel. Folosită la maximum poate fi utilizată în stabilirea relațiilor de joc, în schimbarea deciziei tactice în timpul jocului sau a strategiei.

Sentimental colectiv tacit poate fi dezvoltat și folosit pentru îndreptarea grupurilor de sportive către performanțe remarcabile. Sportivii care fac o bună impresie în societate sau în echipele la care activează sunt capabili să își monitorizeze propria exprimare a emoțiilor și să o adapteze la specificul echipei/grupului. Astfel, sunt capabili să racordeze permanent comportamentul în așa fel încât să obțină rezultate sportive de excepție.

Inteligența emoțională în sport este răspunzătoare și de succes dar și de eșec. Inteligența emoțională este despre procesul în sine, despre drumul parcurs de un sportive de performanță în dezvoltarea sa.

ASPECTE PRIVIND METODOLOGIA ÎN JOCUL DE VOLEI

Prof., Georgiana Constantin

Clubul Sportiv Școlar Buzău

Vorbind despre metodologia în volei ne referim la principiile care trebuie respectate, la caracteristicile și conținutul jocului, la modelele de joc și de intruire, la obiectivele generale, obiectivele pregătirii și cele instructiv-educative, la sarcinile antrenamentului. În același timp luăm în discuție și metodele de organizare a activității, metodele de învățare, planificarea pregătirii și particularitățile metodice de predare, etapele învățării dar și metodele și mijloacele de pregătire.

Putem caracteriza jocul de volei ca fiind:

- ✓ un joc dinamic, cu acțiuni explozive, bazat pe apărare și atac;
- ✓ necesită un spațiu redus de lucru și instalații simple;
- ✓ poate fi practicat după însușirea a una sau două dintre acțiunile principale (lovirea de sus sau de jos);
- ✓ determină calități morale și de voință (curaj, dârzenie, combativitate), gândire și decizii rapide;
- ✓ calitățile motrice predominante sunt: viteza, cu formele de manifestare de reacție, de execuție și de repetiție; forța, cu formele de manifestare: forța explozivă și forța maximă; complexul forță-viteză (detentă);
- ✓ poate fi folosit sub diferite forme: ca mijloc de relaxare, ca sport complementar în pregătirea sportivilor și ca sport de performanță;
- ✓ factorii limitativi sunt considerați: însușirea incorectă a elementelor de bază, lipsa de interes pentru practicarea acestui sport, motivația de a dezvolta anumite calități fizice (forța de reacție, de desprindere, forța-rezistență, agilitatea).

Conținutul jocului se constituie din tehnica și tactica de joc, componentele fizice, psihologice și teoretice.

Sarcinile antrenamentului sunt:

- ✓ însușirea elementelor tehnico-tactice;
- ✓ dezvoltarea calităților motrice și învățarea deprinderilor motrice;
- ✓ perfecționarea procelor psihice;
- ✓ dobândirea cunoștințelor teoretice și practice;
- ✓ perfecționarea capacităților pentru participarea la competiții.

Obiectivele generale ale jocului de volei sunt, ca a tuturor formelor de mișcare, următoarele:

- ✓ întreținerea stării de sănătate și crearea obișnuinței de exersare a exercițiilor fizice;
- ✓ creșterea funcției de maximizare potențialului biologic și de dezvoltare a capacității motrice;
- ✓ dezvoltarea profilului psihologic al copiilor;
- ✓ transmiterea valorilor morale (fair-play).

Planificarea, așa cum este descrisă de Murafa, N., Stroie, Șt., în lucrarea *Jocul de volei*, este „mijlocul prin care se exprimă orientarea metodică a antrenorului, care trebuie să ducă atât la realizarea unor jucători buni cât și la formarea de cetățeni conștienți.” Prin urmare, rolul planificării este un foarte util în parcursul tuturor etapelor pregătirii în finalizarea cu succes muncii echipei din punct de vedere tehnico-tactic, psihic, fizic și social. Documentele de planificare conțin: planul de perspectivă, planul anual, de etapă și de antrenament.

Făcând referire strict la metodologia de instruire este necesar să vorbim despre ansamblul de metode și procedee didactice de predare, învățare și evaluare.

În literatura de specialitate se regasesc diferite clasificări ale metodelor de predare utilizate în funcție de componenta principială pe care o presupune procesul de învățare. Astfel, putem împărți metodele folosite în activitatea sportivă în:

- ✓ metode de instruire;
- ✓ metode de verificare și apreciere;
- ✓ metode de corectare a greșelilor de execuție;
- ✓ metode de refacere a capacității de efort.

Unii autori grupează metodele în:

- ✓ Metode verbale: expunerea, povestirea, explicația, prelegerea, conversația, problematizarea și învățarea prin descoperire, brainstorming;
- ✓ Metodele intuitive: observația, demonstrația, modelarea;
- ✓ Metodele practice: exersarea, experimentul, lucrul în grupe mici, metode de refacere a capacității de efort;
- ✓ Metode de tip algoritmic: algoritmicizarea, raționalizarea și standardizarea și instruirea programată;
- ✓ Metode de evaluare: feed-back, evaluarea.

Metodele didactice de învățare și predare folosite în mod uzual în lecțiile de volei sunt: metoda exersării globale, frontale, metoda exersării în condiții ușurate, în condiții de joc, lucrul pe ateliere sau pe grupe valorice, lucrul pe părți și circuitul.

PROMOVAREA INOVAȚIEI ȘI COLABORĂRII PENTRU UN ÎNVĂȚĂMÂNT DE CALITATE

Într-o lume în continuă schimbare, sistemul de învățământ european se confruntă cu provocări și oportunități unice. Pentru a răspunde cerințelor unei societăți din ce în ce mai digitalizate și globale, școlile din Europa trebuie să adopte abordări inovatoare și să se adapteze la nevoile și așteptările elevilor din secolul XXI. Experiențele didactice din context european reflectă evoluția învățământului și eforturile depuse pentru a oferi o educație de calitate, relevantă și inclusivă.

Ele reprezintă un element esențial în dezvoltarea și formarea personalității umane. Acestea contribuie la dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și competențelor, atât pe plan individual, cât și în contextul social.

Integrarea tehnologiei în procesul de învățare

Dezvoltarea experiențelor didactice a devenit o prioritate a sistemului de învățământ.

În ultimele decenii, tehnologia a devenit o componentă esențială în educație. Școlile din întreaga Europă au adoptat tehnologia pentru a sprijini învățarea activă și personalizată. Utilizarea tabletelor, calculatoarelor, software-ului educațional și a platformelor de învățare online au făcut procesul de învățare mai atractiv și accesibil pentru elevi.

Uniunea Europeană acordă o atenție deosebită implementării programelor educaționale care să asigure o calitate superioară în ceea ce privește educația și formarea profesională.

O astfel de atenție acordată experiențelor didactice se reflectă și în dezvoltarea programelor educaționale similare, unitar dezvoltate în întreaga Uniune Europeană. Aceste programe vizează dezvoltarea abilităților de comunicare, lucru în echipă, inovare și gândire critică, dar și a competențelor în utilizarea tehnologiei informaționale și de comunicație. Prin intermediul tehnologiei, elevii au oportunitatea de a accesa informații, a comunica și colabora cu colegii și profesorii din întreaga lume, dezvoltând astfel abilități esențiale pentru secolul XXI, cum ar fi gândirea critică și rezolvarea problemelor.

Un exemplu ar fi programul Erasmus+, care încurajează mobilitatea europeană în domeniul educației și formării. Acest program oferă posibilitatea de a efectua stagii de practică și de a studia în diferite țări europene, contribuind astfel la dezvoltarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor într-un context multicultural.

De asemenea, implementarea învățământului dual reprezintă o altă experiență didactică cu impact benefic asupra formării tinerilor. Învățământul dual combină experiența didactică în instituțiile de învățământ cu pregătirea în cadrul comunității și a sectorului economic. Această metodă oferă tinerilor șansa de a dobândi cunoștințele practice și abilitățile necesare pentru a accede cu succes pe piața muncii.

Un alt exemplu de experiență didactică în context european este învățământul online. În contextul pandemiei de COVID-19, învățământul online a devenit o soluție pentru a asigura continuitatea procesului educațional. Totuși, învățământul online poate avea și un impact benefic în dezvoltarea abilităților de comunicare digitală și a competențelor în tehnologia informațională, necesare într-o lume tot mai mult digitală și într-un mediu de afaceri global.

Experiențele didactice în context european au devenit elemente esențiale în dezvoltarea personalității umane, în dobândirea de competențe și abilități necesare pentru a accede cu succes pe piața muncii, dar și în dezvoltarea socială și interculturală. Uniunea Europeană acordă o atenție deosebită dezvoltării programelor educaționale care să asigure o calitate superioară în ceea ce privește educația și formarea profesională, iar acestea pot fi implementate, așa cum am mai spus, prin intermediul programelor precum Erasmus+, învățământul dual sau învățământul online.

Metode de predare inovatoare

În Europa, profesorii adoptă din ce în ce mai mult metode de predare inovatoare pentru a spori angajamentul și implicarea elevilor în procesul de învățare. Aceste metode includ învățarea bazată pe proiecte, studii de caz, dezbateri, jocuri de rol și simulări. Elevii sunt încurajați să fie activi în procesul de învățare, să colaboreze și să își aplice cunoștințele în contexte reale. Aceste abordări inovatoare nu doar îmbunătățesc performanța școlară, ci dezvoltă și abilitățile socio-emoționale ale elevilor, cum ar fi empatia, lucrul în echipă și comunicarea eficientă.

Educația inclusivă și diversitatea culturală

Europa este o regiune diversă din punct de vedere cultural, lingvistic și etnic. În această realitate, promovarea educației inclusiv și valorizarea diversității sunt priorități în școlile din întreaga Europă. Instituțiile de învățământ se străduiesc să creeze un mediu deschis și respectuos, în care toți elevii se simt acceptați și sprijiniți. În acest sens, sunt implementate programe de instruire a cadrelor didactice pentru a aborda nevoile specifice ale elevilor cu dizabilități, ale celor cu origini culturale diverse sau ale copiilor refugiați. În plus, promovarea limbilor și culturilor minoritare sporește coeziunea socială și înțelegerea interculturală.

Proiecte de colaborare internațională

Programul Erasmus+ și alte programe de schimb academic facilitează colaborarea între instituții de învățământ din diferite țări europene. Acest lucru oferă elevilor și profesorilor oportunitatea de a învăța și a lucra alături de colegii din alte culturi, schimbând experiențe și bune practici. Colaborarea internațională nu doar deschide orizonturi educaționale, ci și încurajează înțelegerea reciprocă și solidaritatea europeană.

În concluzie, putem spune că experiențele didactice din context european reflectă o evoluție pe verticală a învățământului, centrată pe inovare, adaptare și promovarea valorilor europene. Integrarea tehnologiei, metodele inovatoare de predare, educația inclusivă și proiectele de colaborare internațională sunt doar câteva dintre aspectele care au transformat învățământul în Europa pentru a se putea conforma cerințelor societății din secolul XXI. Prin continuarea acestor eforturi și a investiției în educație, Europa poate asigura dezvoltarea unei generații educate, înțeleghătoare și pregătite să facă față provocărilor viitoare.

GRĂDINITA-lumea lui *de ce*

Prof. înv. preșc. Constantinică Marilena

Liceul Pedagogic „Nicolae Iorga”, Botoșani

Motto: „De ce”-urile sunt simultan farmecul și poticneala minții. Ele semnaleză inocența curiozității unei specii febrile, în perpetuă expansiune intelectuală. (Andrei Pleșu, Despre îngeri).

Conduși de curiozitate, oamenii caută în permanență să exploreze lumea, să descopere lucruri noi, să găsească răspunsuri pentru întrebările lor cele mai aprinse. Însă, în niciun moment în viață, curiozitatea nu este mai puternică decât în copilărie.

Universul unui copil este plin de lucruri noi: prieteni, figuri care apar zilnic în drumul său, mâncăruri noi, descoperiri neașteptate, în locuri neașteptate, posibilități infinite de a explora lumea prin toate simțurile lor. Copilăria este o perioadă de mare explorare. Pentru a nu opri acest proces natural extrem de frumos, provocarea este aceea de a le oferi copiilor un cadru sigur și supravegheat, astfel încât ei să-și poată exprima curiozitatea în moduri productive și sănătoase.

Psihologul elvețian J. Piaget consideră că între 2-4 ani are loc o trecere la un stadiu mai avansat, a planului mental numit stadiul preoperațional (2-7/8 ani), când se dezvoltă foarte intens funcția simbolică a gândirii și limbajului, funcția reprezentativă (imitația și jocul simbolic).

Din punctul de vedere al lui J. Piaget, copiii se află între 3/4-5 ani într-o etapă de gândire cauzală, etapă interogativă, perioada lui *De ce?* și a lui *Ce este/ înseamnă asta?*, întrebări prin care copiii descoperă lumea și învață o multitudine de informații noi. În această perioadă ei sunt repetitivi, copiii foarte mici, repetând își repetă de fapt lor. Răspunsul la întrebarea *de ce?* duce către o nouă întrebare, ei neavând bagajul nostru de cunoștințe. Această perioadă și caracterizează prin curiozitatea *vreau să știu!*, iar această curiozitate împinge spre învățare.

Activitatea cerebrală a copilului în perioada preșcolarității este extrem de intensă, nicicând creierul nostru nu este mai activ și mai pregătit să învețe ca în preșcolăritate, de aceea este recomandat să se răspundă cu răbdare și cu blândețe tuturor întrebărilor copiilor, deoarece în primii ani de viață, copilul acumulează cele mai multe informații. Copilul rămâne receptiv și implicat, atâta vreme cât i se permite să își manifeste curiozitatea în mod constructiv și își pierde interesul și răbdarea atunci când se simte limitat sau nu este stimulat cognitiv.

În toată această perioadă copilul poate fi comparat cu un **burete**, că cel **absoarbe** fiecare informație, fiind în permanență dornic să afle cât mai multe despre ceea ce îl înconjoară, astfel este tentat să asculte, să vadă, să încerce, să exploreze totul fără a părea că obosește. De asemenea, acum copilul va trece încet de la o gândire concretă, la utilizarea unor structuri cognitive mai complexe și încărcate de nuanțe, astfel apar **De ce-urile** și continuă cu **Ce?/Cum?/Cât?/Unde?**

De ce-ul este și modul lui de a socializa, de a interacționa cu adulții, de a atrage atenția, de a semnaliza că există și că se află în miezul evenimentelor. El a descoperit că între fenomene există relație de dependență, de cauzalitate, de condiționare.

Din punct de vedere al **dezvoltării inteligenței**, manifestarea curiozității și prin întrebări este o dovadă de progres. Când copilul începe să întrebe **de ce?** înseamnă că a trecut deja într-o etapă superioară a dezvoltării inteligenței sale.

Copiii au deci tendință na-turală de a pune un număr mare de întrebări despre tot și despre orice. Acest șir de întrebări este normal, el dovedește interesul copilului pentru lumea care-l înconjoară. **Curiozitatea** este un element important în dezvoltarea copilului. Răspunzându-i la întrebări, încurajăm o atitudine de deschidere și un spirit de analiză sau de critică față de lumea din jur.

Educatorea este cea care are rolul de a stimula creativitatea prin orice mijloace, în funcție de diverse contexte și situații. Răspunsurile pe care le dăm copilului trebuie să aibă un rol educativ, dar și de informare. Ele vor

fi, de multe ori, chiar punctul de plecare pentru alte întrebări pe care copilul le va adresa în continuare. Să folosim perioada lui **de ce?** pentru a construi **încrederea** copilului **în sine** și în lume, să nu-i refuzăm niciodată răspunsul la o întrebare, oricât de incomodă ar fi ea. În acest context este necesar ca răspunsul la fiecare întrebare să fie sincer, folosind un vocabular adecvat, cât mai aproape de adevăr, pentru a nu crea o imagine distorsionată a lumii în mintea copilului. De asemenea, ne folosim de exemple și scenarii familiare lui atunci când oferim răspunsuri la întrebări, le permitem să exploreze lucruri și locații noi în loc să-i răspundă verbal la o întrebare, astfel va învăța mai ușor dacă se confruntă cu ele, jocurile și cărțile sunt un mijloc esențial de satisfacere a curiozității la copil. Închei prin a spune că, **perioada preșcolară** sau **vârsta de aur a copilăriei** este una foarte importantă în dezvoltarea și că a copilului, iar educatoarea trebuie să îi fie alături și mai ales să îl sprijine pe acesta în toată **aventura** sa prin lume, pentru că în mare parte dezvoltarea lui va depinde de modul în care aceasta l-a susținut și educat. **Vârsta de ce-urilor** este vârsta la care cel mic este interesat să știe ce se întâmplă în jurul lui. Psihologia copilului arată că, atunci când copilul manifestă interes gnoseologic, exact atunci trebuie să fie ajutat să cunoască, iar atenția educatorului să fie concentrată spre a-l conduce către alte activități de cunoaștere, care să-i dezvolte imaginația, creativitatea, atenția distributivă, percepția corectă a lucrurilor, limbajul, gândirea, inteligența, prin crearea acelor pârghii cu care copilul va putea pătrunde în cunoașterea **cărții vieții**. Comunicarea verbală și nonverbală, afectivă, gestică față de copil reprezintă trepte pe care, cu răbdare, trebuie să urci cu copilul de mână - **TU - EDUCATOR** -. Pentru a-l ajuta să-și dezvolte armonios personalitatea. Nu jucăriile îl vor face mai fericit, ci dragostea ta, răspunsul calm și dat din suflet la întrebările puse de micuți în drumul cunoașterii.

Bibliografie:

1. Cojocaru C., (1972), *Creativitate și inovație*. Editura Enciclopedică Română, București;
2. Jinga I., Istrate E., (2006), *Manual de pedagogie*, Editura All, București;
3. Nicola I., (2003), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București;
4. Sălăvăstru D., (2004), *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași;
5. Stoica Constantin A., (2004), *Creativitatea pentru studenți și profesori*, Editura Institutul European, Iași.

Str. Vasile Lupu nr. 110 B, IAȘI
Tel/Fax 0232/472846, 0232/272811
scoala4is@yahoo.com
www.scoalaionelteodoreanuiasi.ro

PROIECT DIDACTIC

DATA:: 25 noiembrie 2022

PROPUNĂTOR: prof. înv. primar Cristina Elena Alexa

CLASA a II-a A

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe

UNITATEA TEMATICĂ: Pe cărările toamnei

SUBIECTUL LECȚIEI:

Adunarea numerelor până la 1000 cu trecere peste ordin.

Formele de relief

TIPUL LECȚIEI: recapitulare

SCOPUL LECȚIEI:

creșterea caracterului aplicativ al matematicii prin rezolvarea de probleme în situații familiare

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.4. Efectuarea de adunări, mental și în scris, în centrul 0-1000;

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (sumă, total, termenii unei sume, $<$, $>$, $=$, $+$, $-$) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme

3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relație cu mediul natural și social

5.2. Rezolvarea de probleme de tipul $a \pm b = x$; $a \pm b \pm c = x$ în centrul 0-1000, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

01.

Să utilizeze
denumiri și
simboluri
matematice

02.

Să efectueze
corect adunări
și scăderi în
concentrul 0-
1000

03.

Să identifice
viețuitoarele și
zona
geografică în
care acestea
își au habitatul

04.

Să rezolve
probleme prin
una sau mai
multe operații

05.

Să se
orienteze
spațial după
un cod dat

Strategii didactice:

Metode și procedee : conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, activitate independentă / în perechi / în echipă

Resurse :

- materiale: "seif", butoane cu memorie, fișe de lucru, ciupercuțe din carton și buline autocolante pentru autoevaluare, flipchart, markere, planșe cu formele de relief realizate de copii , cartonașe cu imagini ale viețuitoarelor din România, maimuțele de jucărie, fișe de lucru, caiete de matematică, caiete auxiliare, manual, tablă, laptop, retroproiector
- de timp: 40 minute
- Bibliografice: Programa școlară pentru disciplina Matematică și explorarea mediului, Clasa a II-a, aprobată prin OMEN 3418/19.03.2013, București, 2013, - Cleopatra Mihăilescu, Vasile Pădureanu, Tudora Pitila, "Matematică" – manual pentru clasa a II-a Editura Aramis Print, București, O Aventură prin clasa a II-a , caiete de lucru, editura Edu.ro

Forme de organizare: frontal, în perechi, pe echipe

Etapetele lectiei	Ob. Op.	Conținutul științific integrat	Strategii didactice			Evaluare
			Metode/ procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		<ul style="list-style-type: none"> ➤ Se asigură climatul optim pentru buna desfășurare a activității: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic. 	conversația		frontal	observare sistematică
2. Captarea atenției		<ul style="list-style-type: none"> ➤ Spun copiilor că astăzi avem musafiri veniți de pe meleaguri îndepărtate, cineva cunoscut de noi din clasa pregătitoare.: Maimuțica Kira și prietenii săi. Știu acest lucru pentru că am primit o scrisoare. (le-o citesc Anexa 1) ➤ Propun copiilor să o ajutăm, dar pentru acest lucru vom fi supuși la mai multe provocări. 	conversația explicația	scrisoare, maimutele de jucărie	frontal	observare sistematică
3. Anunțarea temei și a obiectivelor		<ul style="list-style-type: none"> ➤ Scriem pe tablă și pe caiete data și titlul lecției: <i>Adunarea numerelor naturale, 25.11.2022</i> ➤ Pornim în călătorie, alături de "musafiri", trecând prin mai multe provocări și "adunând" cifre pentru a desoperi codul seifului arătat la începutul orei. 	conversația explicația	caiet, marker	frontal	observare sistematică
4. Recapitularea conținuturilor	O1.	<p>PROVOCAREA 1 (Marea Neagră)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Completarea unui rebus ce conține noțiuni de terminologie a celor două operații matematice studiate până acum: adunarea și scăderea (Anexa 2) ➤ Numărând câte litere are cuvântul din soluția rebusului (8 litere), copiii primesc prima cifră a codului (cifra 8), permisiunea de a călători cu Kira și prietenii săi, la mare (pe fipchard – ul cu imagina mării unde se atașează imagini cu viețuitoare marine primite de rezolvitorii rebusului) 	conversația explicația exercițiul	fișe de lucru, planșă cu marea, imagini cu viețuitoarele mării	frontal individual	observare sistematică aprecieri globale și individuale

Etapele lecției	Ob. Op.	Conținutul științific integrat	Strategii didactice			Evaluare
			Metode/ procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
4. Recapitularea conținuturilor	01. 02. 03.	<p>PROVOCAREA 2 (Delta Dunării)</p> <p>➤ Rezolvarea de adunări cu și fără trecere peste ordin, la tablă și pe caiete</p> $\begin{array}{r} 519 + \\ 419 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 326 + \\ 158 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 425 + \\ 265 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 486 + \\ 168 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 539 + \\ 285 \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{r} 676 + \\ 276 \\ \hline \end{array}$ <p>➤ Cifra unităților exercitiului 6, reprezintă următoarea cifră a codului (2)</p> <p>➤ Elevii care au lucrat la tablă, atașează în decorul deltei, imagini cu viețuitoarele acestui mediu de viață</p>	conversația explicația exercițiul	caiete, marker, planșă cu delta, imagini cu viețuitoarele deltei	frontal individual	observare sistematică aprecieri globale și individuale
4. Recapitularea cunoștințurilor	01. 02. 03.	<p>PROVOCAREA 3 (Câmpia)</p> <p>➤ Calcule în lanț pe echipe (Anexele 3a, 3b, 3c)</p> <p>➤ La finalul ultimului calcul, reprezentantul fiecărei echipe, va apăsa pe butonul cu memorie pentru a afla dacă rezultatul obținut este corect</p> <p>➤ Adunând cifrele unităților de la fiecare rezultat obținut, apoi făcând diferența cifrelor obținute se va afla următoarea cifră a codului (1+4+9=14, 4-1=3, cifra este 3)</p> <p>PROVOCAREA 4 (Dealul)</p> <p>➤ Aflarea numărului necunoscut: pe cartonașe cu imagini ale viețuitoarelor din zona de deal se află câte un exercițiu de aflare a numărului necunoscut; se vor lucra pe caiete, iar cine obține un rezultat corect (ce se află pe fișcard) atașează imaginea deasupra lui (Anexa 4)</p> <p>➤ Codul se va obține adunând cifra zecilor de la fiecare rezultat, apoi cifrele sumei obținute (9+1+2+3+3=18, cifra este 9)</p>	conversația explicația exercițiul conversația explicația exercițiul	fișe de lucru, planșă cu imaginea câmpiei, ilustrații cu viețuitoare de la câmp caietul, planșă cu dealul, ilustrații cu viețuitoare de la deal sub care se află sarcina de lucru	frontal individual în echipă frontal individual în perechi	observare sistematică aprecieri globale și individuale observare sistematică aprecieri globale și individuale

Etapele lecției	Ob. Op.	Conținutul științific integrat	Strategii didactice			Evaluare
			Metode/procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
4. Recapitularea conținuturilor	01. 02. 03. 04.	<p>PROVOCAREA 5 (Muntele)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Rezolvarea unei probleme de matematică, din caietul special, problema 2, pag. 42 (Anexa 5, schița tablei), la tablă și pe caiete, cu plan de rezolvare, căutându-se și alte modalități de lucru ➤ Codul va fi suma cifrelor sutelor și unităților, obținute de la numărul scris la răspunsul problemei rezolvate $3+2=5$, cifra codului este 5) 	conversația explicația exercițiul problematizarea	caiet, caiet special, planșă cu imaginea muntelui, ilustrații cu viețuitoare / plante de la munte	frontal individual	observare sistematică aprecieri globale și individuale
5. Aprecierea rezultatelor și încheierea activității	01. 02. 04.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Pe întreg parcursul activității, copiii vor obține cele 5 cifre ale codului; vom verifica dacă este corect, apoi vom deschide "seiful" ➤ În interior, se află un Mulumim pentru minunata călătorie! România este o țară minunată. Vom reveni cât de curând!, din partea musafirilor și o ultimă provocare <p>PROVOCAREA 6 (Surpriza)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ DESCIFRÂND CODUL....VEI GĂSI SURPRIZA! (Dacă descoperi unde se află. Mult succes!); urmând codul de deplasare pe dulapurile din sala de clasă, copiii îl vor descoperi pe cel în care se află surpriza de final. (Anexa 6) ➤ Pe tot parcursul activității copiii s-au autoevaluat lipind pe ciupercuțele găsite pe masă, câte o bulină albă, obținută la fiecare răspuns corect dat, iar la final vor fi numărate; ciupercuțele cele mai bogate în buline albe vor fi aplaudate " la scenă deschisă" ➤ Ca încheiere, ne vom lua rămas bun de la "Doamna Toamnă" interpretând cântecul <i>Toamnă aurie</i> 	conversația explicația exercițiul problematizarea	fișă de lucru, cutie cu bomboane	frontal individual	observare sistematică aprecieri globale și individuale autoevaluare

ANEXE

ANEXA 1

Bună ziua, dragii mei,

Sper că mă recunoașteți! Eu sunt Kira, prietena voastră din clasa pegătitoare. Voi veni să în vizită la voi alături de prietenii mei, tocmai din Africa. Am aflat că țara voastră, România este deosebit de frumoasă și vrem să o vizităm. Ne ajutați? Și... am mai aflat un lucru: vă place tare mult matematica. Așa este?.....

Vă multumesc pentru ospitalitate și abia aștept să ne revedem!

***Cu drag,
Kira***

CIFRELE CODULUI CE SE VOR OBTINE PE PARCURSUL ÎNTREGII ACTIVITĂȚI

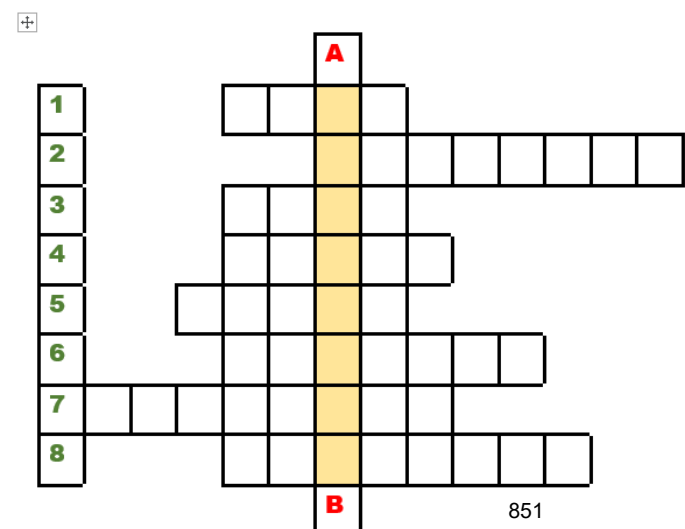
8 2 3 9 5

8 2 3 9 5

ANEXA 2

Rezolvând corect rebusul, pe verticala A-B veți descoperi denumirea unei operații matematice.

1. Semn scris înaintea rezultatului
2. Primul termen al scăderii
3. Semnul adunării
4. Semnul scăderii
5. Rezultatul adunării se numește sumă sau
6. Numerele care se adună se numesc
7. La matematică rezolvăm exerciții și
8. Al doilea termen al scăderii se numește

ANEXE

ANEXA 3a

FELICITĂRI!

$$\boxed{} + 321 = \boxed{}$$

$$= 158 + \boxed{}$$

$$\boxed{} - 234 = \boxed{}$$

$$= 127 + \boxed{}$$

$$321 + 148 = \boxed{}$$

ANEXA 3b

FELICITĂRI!

$$\boxed{} + 324 = \boxed{}$$

$$= 257 + \boxed{}$$

$$\boxed{} - 231 = \boxed{}$$

$$= 216 + \boxed{}$$

$$147 + 221 = \boxed{}$$

ANEXA 3c

FELICITĂRI!

$$\boxed{}$$

$$= 192 + \boxed{}$$

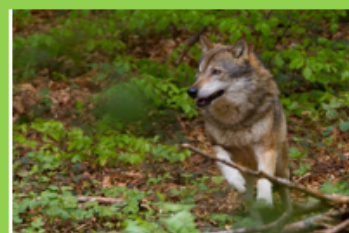
$$\boxed{} - 410 = \boxed{}$$

$$= 223 + \boxed{}$$

$$326 + 148 = \boxed{}$$

$$143 + a = 577$$

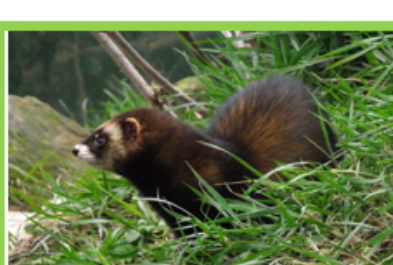
$$c - 116 = 177$$

$$b + 215 = 638$$

$$d + 136 + 144 = 695$$

$$e - (789 - 501) = 245$$

293

415

423

435

533

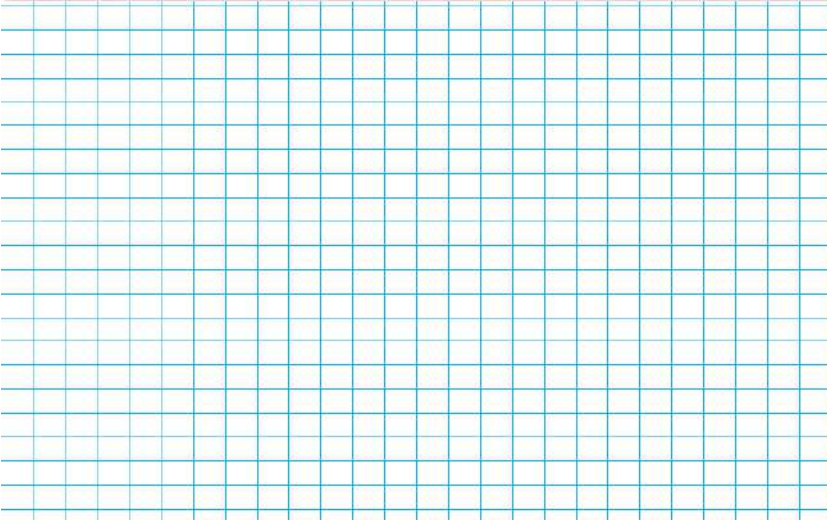
ANEXE

Anexa 5, (schita tablei) PAGINA 42, Caietul de matematică și explorarea mediului (Edu.ro)

2 De la Izvorul Muntelui s-au îmbuteliat 369 de sticle cu apă plată și 487 de sticle cu apă carbogazoasă. Într-o zi s-au vândut 534 de sticle cu apă, iar restul au fost donate unui cămin de bătrâni. Câte sticle cu apă s-au donat?

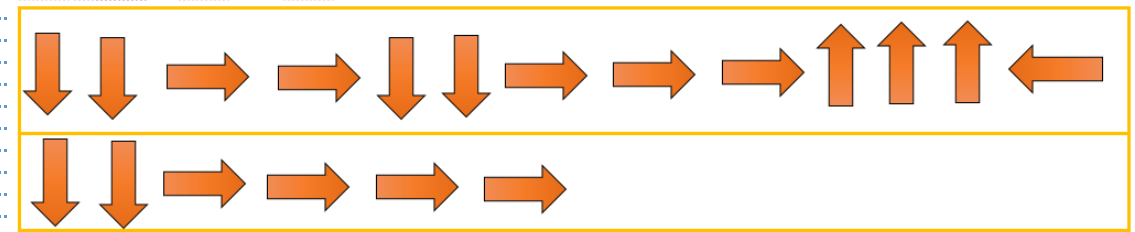

Lacul de acumulare Izvorul Muntelui și masivul Ceahlău

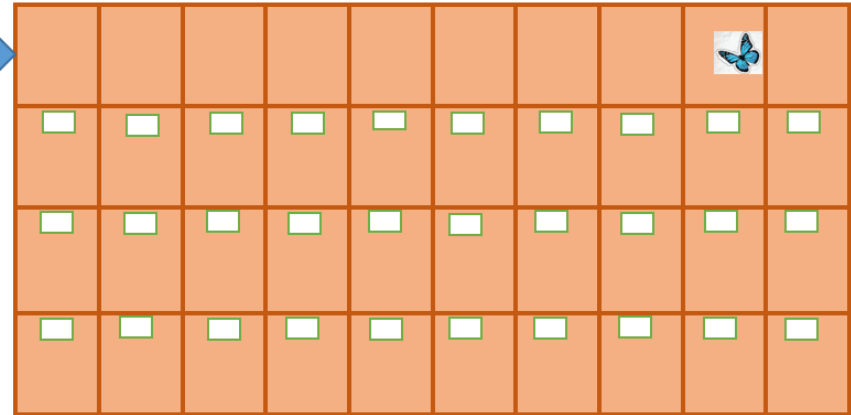

DESCIFRÂND CODUL.....VEI GĂSI SURPRIZA! (Dacă descoperi unde se află. Mult succes!)

Pasul 1 Pasul 2 Pasul 3 Pasul 4

START →

ACESTE SUNT DULĂPIOARELE COPIILOR DIN SALA DE CLASĂ. ÎN ULTIMUL DULĂPIOR AL CODULUI SE VA AFLA O CUTIE CU BOMBONELE.

Învățarea prin descoperire – aplicații realizate în cadrul orelor de Limba și literatura română (clasa a III - a)

Redactarea compunerilor elaborate constituie un exercițiu complex de gândire și de limbă, care este precedat de o serie de exerciții pregătitoare: copieri simple sau selective, dictări și autodictări, exerciții de clasificare sau de comparare a obiectelor și fenomenelor, exerciții de alcătuire a propozițiilor după sens și semnificație, exerciții de recunoaștere a cuvintelor cu valoare expresivă sau de utilizare a acestora în contexte noi.

Learning by discovery (**învățarea prin descoperire**) aduce elevul în rolul descoperitorului, pentru ca acesta să-și formeze priceperi și deprinderi de muncă intelectuală. În cadrul activităților de redactare, se utilizează pentru a facilita înțelegerea unor concepte (părțile compunerii) sau pentru a forma deprinderi sau comportamente adecvate emițătorului / receptorului unui mesaj scris.

În activitatea didactică se recomandă atât **descoperirea inductivă**, în care elevul va face trecerea de la analiza și structurarea ideilor la generalizare (de exemplu, formularea răspunsurilor la întrebările : „Cine?, Când?, Unde?, Cu cine?, Cum?”), cât și **descoperirea deductivă**, când elevul utilizează cazurile generale, apoi particularizează. Ortogramele scrise în contexte date, utilizarea corectă a semnelor de punctuație, se vor regăsi în creațiile elevilor.

Limba și literatura română , clasa a III-a

Unitatea de învățare: De ce aș vrea să rămân copil?

Conținuturi vizate: Redactarea unei compuneri cu sfârșit dat

Competențele vizate:

4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe, de ortografie și de punctuație în redactarea unui text;

4.3. Realizarea unei scurte descrieri ale unor elemente din mediul apropiat pornind de la întrebări de sprijin;

4.4. Manifestarea disponibilității pentru transmiterea în scris a unor idei;

Item: **Redactează un text utilizând următoarea încheiere (inteligenta lingvistică):**

„Văzându-l pe cumătrul lup, cei doi s-au speriat grozav. Ariciul se rostogoli și se făcu ghem de ace. Iepurele o luă la sănătoasa și nu se opri decât în cel mai apropiat tufiș.

Până să se dezmeticească lupul, iepurele și ariciul erau deja la adăpost. Abia acum a înțeles iepurele la ce-i folosesc ariciului acele, iar țeposul se gândea cât de norocos este Fricosul, pentru că alerga atât de bine.”

Realizează un desen potrivit textului (inteligentă vizual – spațială).

Întrebările de sprijin la care copiii au formulat răspunsuri, întâi oral, apoi în scris au fost următoarele:

Ce fel de animale sunt iepurele, ariciul și lupul?

Care este mediul lor de viață? (Întrebarea a fost adresată așa, chiar dacă intenția era să fixăm coordonatele spațiale.)

Dacă analizăm hrana lor, ce fel de animale sunt? Raportul pradă / prădător constituie o bogată sursă de inspirație. Relațiile dintre cele trei personaje, natura conflictului sau dialogul pot fi construite, respectând adevărul științific.

Care sunt mecanismele de adaptare la mediu specifice iepurelui / ariciului?

Iepurele și ariciul

Împăratul luminii trimite raze îndrăznețe peste dumbrava de la marginea orașului. Se bucură mult pomii și sunt mândri tare de mantiile elegante pe care le-au îmbrăcat.

O perniță sferică, ce avea o sumedenie de ace înfipte, s-a oprit pe cărare. Dintr-un tufiș, a apărut ca un fulger, Fricosul. Ghemotocul strâmbă năsucul și deschise ochii ca niște aține. Privea uimit creatura gigantică.

Cerceta cu multă curiozitate urechile lungi ca niște cornete, apoi coada pufoasă și scurtă. Era nedumerit:

- De ce arătarea asta ciudată are membrele anterioare mai mici decât cele posterioare? se întreba cu glas stins.

Fricosul s-a răzvrătit:

- Pe cine necăjești tu, țeposule? Sunt un atlet veritabil, altfel mă prinde lupul!

A făcut un salt amplu pentru a-și dovedi calitățile. Blănița de culoare cafenie avea, în lumina soarelui, reflexe aurii. O pată albă ca spuma laptelui acoperea burta. Ariciul a înțeles că iepurele avea văzul foarte dezvoltat, deoarece îl studia atent.

- Unu, doi...nici până în noapte nu reușesc să număr cinci, chiar șapte mii de țepi. De ce ești singur?

- Informațiile despre hăinuța mea sunt corecte, nu ți s-a spus că suntem animale singuratiche?

De după un alun, doi ochi sticloși spionau. Musafirul nepoftit avea blana cenușie și era un prădător iscusit. A pășit pe covorul de frunze, iar foșnetul a întrerupt discuția celor doi.

Văzându-l pe cumătrul lup, cei doi s-au speriat grozav. Ariciul se rostogoli și se făcu ghem de ace. Iepurele o luă la sănătoasa și nu se opri decât în cel mai apropiat tufiș.

Până să se dezmeticească lupul, iepurele și ariciul erau deja la adăpost. Abia acum a înțeles iepurele la ce-i folosesc ariciului acele, iar țeposul se gândea cât de norocos este Fricosul, pentru că alerga atât de bine.

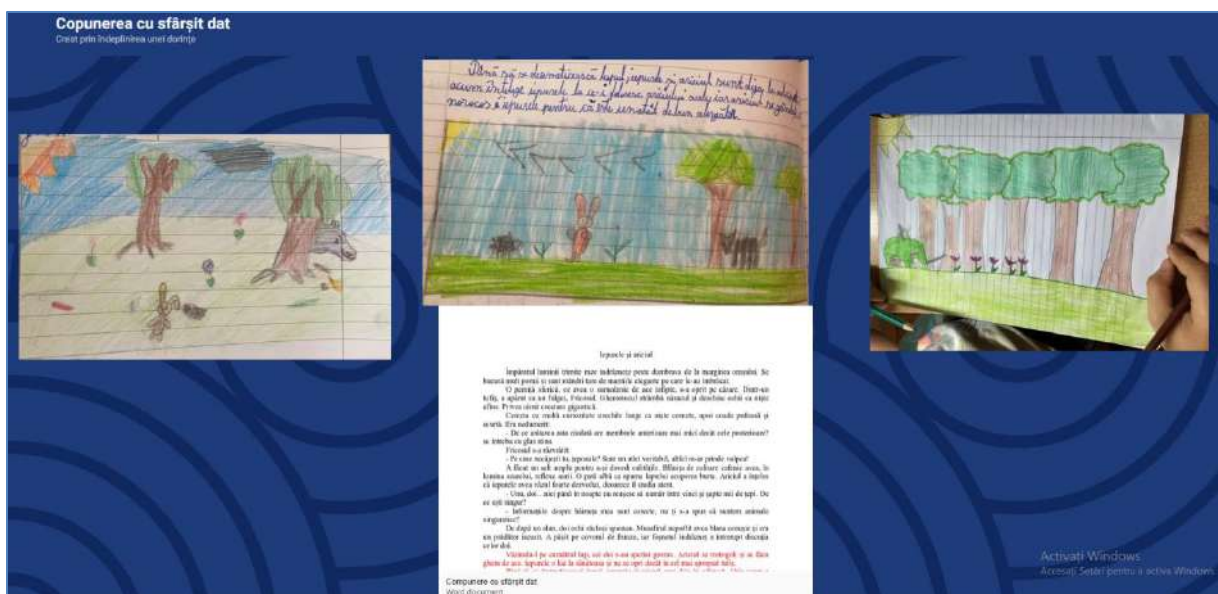

Figura 3.7. Pagină Padlet ce conține textul și desene realizate de elevi

Pentru realizarea portretului fizic, elevii au vizionat două materiale. Obişnuim să vizionăm : “Top 50 de curiozități ” (<https://www.youtube.com/watch?v=g8IMSLqyrK4> , <https://www.youtube.com/watch?v=OwR7ZGRmAtE>), o serie de videoclipuri realizate de un împătimit al domeniului științe. Am dorit ca descrierea celor două animale, să respecte adevărul științific, chiar și când elevii își dezvoltă creativitatea. Am urmărit curiozitățile despre iepuri, apoi despre arici, am notat informațiile cu privire la înfățișarea celor două animale, apoi exemple ce țin de adaptarea fiecăruia la mediul de viață (**inteligenta naturalistă**).

Limba și literatura română , clasa a III-a

Unitatea de învățare: Ce știm despre cărți?

Conținuturi vizate: Redactarea unei compuneri cu început dat

Competențele vizate:

4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe, de ortografie și de punctuație în redactarea unui text;

4.3. Realizarea unei scurte descrieri ale unor elemente din mediul apropiat pornind de la întrebări de sprijin;

4.4. Manifestarea disponibilității pentru transmiterea în scris a unor idei;

Item: ***Redactează un text având ca introducere fragmentul următor (inteligenta lingvistică):***

„În fiecare seară, Nicușor ascultă fermecat poveștile citite de bunica dintr-o carte groasă:

- De unde izvorăsc poveștile, bunico?
- Din palatul cuvintelor.
- Palatul cuvintelor unde poate fi găsit?
- Îl vei descoperi în fiecare carte, Nicușor.
- Cine îl înalță, bunico?
- Făuritorii de cărți îl construiesc: autorii, editorii, tipografii.

Întrebările de sprijin la care elevii au formulat răspunsuri orale sunt următoarele:

Cum se numește lucrarea scrisă de mână, ce include operele unui scriitor?

Cui se adresează scriitorul pentru a putea publica?

Ce face editorul?

Ce fac tipografii?

Cum anunță scriitorul apariția unei cărți?

La prima vedere întrebările de sprijin au un grad de dificultate ridicat, dar la începutul clasei a treia elevii au studiat: „Povestea unei cărți” de Mihaela Deleanu, „În bibliotecă” de Ana Blandiana, “Povestea fără sfârșit” de Michael Ende. Răspunsurile formulate de copii au integrat informații precise. Pentru a patra și a cincea întrebare au căutat informația în textele amintite.

Cum se face o carte?

„În fiecare seară, Nicușor ascultă fermecat poveștile citite de bunica dintr-o carte groasă:

- De unde izvorăsc poveștile, bunico?

- Din palatul cuvintelor.
- Palatul cuvintelor unde poate fi găsit?
- Îl vei descoperi în fiecare carte, Nicușor.
- Cine îl înalță, bunico?
- Făuritorii de cărți îl construiesc: autorii, editorii, tipograful.

Din condeiul fermecat, poetul așterne rime pe hârtia imaculată. Povestitorul dă viață unor personaje amuzante și regizează întâmplări inedite. Aceste comori alcătuiesc un manuscris, pe care editorii îl corectează și îl tehnoredactează.

Editurile pot propune ilustrații ce se potrivesc textelor. Noul material ajunge la tipografie, unde este listat în mai multe exemplare.

Nicușor asculta captivat povestea bunicii. Un gând nu-i dădea pace:

- Bunico, putem face dintr-o carte un prieten adevărat?
- Poți avea încredere în acest lucru, deoarece vei găsi învățături, personaje de la care poți împrumuta idei.
- Nu înțeleg cum aș putea discuta cu un astfel de prieten.
- Îi poți dezvălui ce simți sau ce gândești atunci când o îngrijești. Poți încerca să scrii, pentru a deveni un povestitor apreciat.

Nicușor își propune să lucreze la propria carte. Știa că manuscrisul său va trece prin mâinile dibace ale specialiștilor. Era nerăbdător să cunoască oameni muncitori. Își imagina prima prezentare de carte. Știa deja că va avea loc într-o bibliotecă și că primul cititor va fi bunica. Așa se gândea că o va răsplăti pentru sfaturile înțelepte.

Limba și literatura română , clasa a III-a

Unitatea de învățare: De ce aș vrea să rămân copil?

Conținuturi vizate: Compunerea liberă

Competențele vizate:

4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe, de ortografie și de punctuație în redactarea unui text;

4.3. Realizarea unei scurte descrieri ale unor elemente din mediul apropiat pornind de la întrebări de sprijin;

4.4. Manifestarea disponibilității pentru transmiterea în scris a unor idei;

Item: **Redactează un text de 10 – 15 rânduri. Cu verde vei marca introducerea, cu portocaliu – cuprinsul și cu galben – încheierea (inteligența lingvistică, vizual - spațială).**

În prag de vară

Frunzele se mișcau adușmeacănd mirosul verii care se apropia. Cerul fremăta de lumină. Deasupra orizontului, soarele scria povestea unui anotimp fermecat.

Pâlcurile de culoarea smaraldului înveseleau zarea. Pomii zâmbeau larg în geana de lumină trandafirică a Împăratului Luminii. Livada bunicilor împrăștia miresme dulci, în timp ce glasuri iscusite răsunau în văzduhul limpede. Crengile aplecate, promiteau un rod timpuriu. Eram uimit, arătau ca niște brațe încărcate. Merele vâratice erau pârguite, dar n-aveam voie să ne desfătăm cu aroma lor până la Sfântul Ilie. Aruncam priviri pofticioase și pline de năduf.

Privirea jucăușă a zburat spre cireșii cu fructe de culoarea rubinului. Ce duci și aromate erau! Cerceșii roșii stăteau îngrămădiți, încercând să prindă câte o rază de soare.

Liniștea acestui tablou viu-colorat a fost întreruptă de trilarurile unei privighetori. A format ca prin minune un quartet cu două ciocârlii și un sticlete. Tinerii greierași ar fi acompaniat cu un dulce țârâit, însă ascultau vrăjiți.

Au cântat un imn de mulțumire Soarelui pentru căldura, lumina și liniștea care domneau pretutindeni. Mai târziu, bobیțele de rouă vor alerga printre frunze și flori, apoi vor stinge setea virtuoșilor cântăreți.

La bibliotecă

La noi în cartier s-a deschis o filială a Bibliotecii „Gheorghe Asachi”. Am aflat că o competiție la care au participat douăzeci și cinci de edificii din întreaga lume, a adus aprecierea că ar fi cea mai frumoasă.

Am mers împreună cu mama să obțin un permis și o fișă de cititor. Pașii ne-au purtat într-o încăpere unde erau așezate ordonat, rafturi imense. Am pătruns pe neașteptate într-o lume de basm. Ne-a întâmpinat doamna bibliotecară:

- Bună ziua, vă pot ajuta?

- Sărut – mâna! Mă numesc Grigoric Matei – Andrei, sunt elev la Școala Gimnazială “George Călinescu” și doresc un permis. Aș putea să împrumut o carte?

- Îmi permiți să verific certificatul de naștere? Este necesar și buletinul mamei. Într-un timp puteți merge să căutați. Ce carte dorești?

- Aș vrea să împrumut “Harry Potter și Camera Secretelor” de J. K. Rowling.

Am găsit cartea la raftul cu romanele pentru copii, respectând indicațiile doamnei. Am descoperit că e simplu să te orientezi, deoarece cărțile sunt ordonate după numele scriitorilor.

Doamna bibliotecară a notat pe fișa cititorului: titlul, autorul și perioada în care pot citi acasă. A stabilit să restituie cartea după două săptămâni.

Hotărâsem să –mi petrec după-amiaza citind, știam că e important să îngrijesc cartea. Așa procedez și cu ale mele. Am fost foarte dezamăgit să descopăr pagini rupte și însemnări făcute cu cerneală albastră.

Un musafir nepoftit

Soarele împrăștie raze calde și ultimele pâlcuri de zăpadă dispar. Ghiocelul firav și-a scos rochița albă, iar toporașii veseli au format un covor vast, în nuanțe violet.

În curtea bunicilor a poposit un musafir nepoftit. S-a oprit întâi pe cușca lui Azor și s-a odihnit. Cu forțe proaspete, rândunica a construit un cuib rezistent, din paie, noroi și multă iubire. A ales un loc sigur: pervazul de la răsărit, unde se afla camera pentru oaspeți.

O observam fascinat această pasăre ce măsoara cam nouăsprezece centimetri. Am aflat că este mai mică decât vrabia și cântărește între șaisprezece și douăzeci și patru de grame. Are aripile înguste și ascuțite, iar coada este adânc bifurcată. Pe întreg corpul penajul prezintă nuanțe de negru, brun-roșcat, albastru-închis și alb-gălbui.

Mi-au spus bunicii că poate zbura de patru sute de ori pe zi pentru a-și hrăni puii, chiar dacă este o pasăre de talie mică. Își poate pierde viața în călătoria ei, când zboară deasupra Mării Mediterane.

Într-una din zilele când am deschis fereastra, am vrut să văd câte ouă a clocit. Eram nerăbdător să observ puii. Cât s-a desfășurat cu semințe, insecte și apă proaspătă, am numărat trei ouă. Așteptarea n-a fost lungă: după șaptesprezece zile au apărut trei gogoșele pufoase.

Bunicul mi-a explicat că este una dintre păsările care i-a învățat pe oameni despre migrație. Cuibărește în apropierea locuințelor, iar gazdele au putut remarca prezența sau absența ei.

În vacanța de vară

Vara a îmbrăcat natura într-o mantie verde ca smaraldul. Soarele vesel își aruncă geana de lumină arzătoare peste oraș. Școlarii se bucură de vacanța mare la aer curat, în parcurile de aventură, pe terenul de sport sau pe potecile din pădurile de la periferie.

Matei și Tudor sunt cei mai buni prieteni ai mei. Avem rezultate foarte bune la învățătură și pasiuni comune. Fotbalul este pe primul loc în topul preferințelor noastre.

Într-una din zile, au zărit într-un tufiș de pe alee, un cățeluș rănit la picior. I-au oferit primul ajutor, după care Tudor l-a luat acasă. A stat cu ochii pe el clipă de clipă, l-a hrănit și a așteptat vindecarea miraculoasă.

Noul nostru prieten nu s-a însănătoșit, așa că a ajuns la cabinetul veterinarului pentru consultație și medicamente. O înfiorare rece l-a cuprins pe Tudor când a auzit că rana este veche și nu se mai poate face nimic.

Domnul doctor era un tânăr ce părea dezinteresat. S-a arătat deranjat când a auzit că noi am acordat primul ajutor și a fost surprins să constate că familia lui Tudor dorește să-l adopte.

În cabinetul veterinarului am învățat o lecție importantă: animalele fără stăpân au nevoie de iubire, hrană și adăpost. Eram hotărâți să legăm o prietenie pe viață, dar aveam nevoie de un medic mai bun, așa că am pornit în căutare.

În excursie

Într-o dimineață însorită de iunie, autocarul pe cărările șerpuite și lungi ce duceau spre munții falnici. Eram în excursie la Cheile Bicazului cu doamna învățătoare și cu ceilalți colegi.

Ne pregătisem cam mult pentru această aventură și eram nerăbdători să ajungem la Humulești, satul unde a copilărit Nică. Am fost surprinși să descoperim o căsuță modestă, dar am pășit în curte pentru a întâlni: Ursul, Vulpea, Capra și cei trei iezi. I-am pășit pragul și am descoperit două încăperi mici decorate cu țesături tradiționale românești. Mi se părea incredibil faptul că marele povestitor a trăit într-o casă țărănească.

Ne-am îndreptat spre Piatra - Neamț, un oraș pe care l-am vizitat cu domnul antrenor. Am văzut meciul dintre FC. Ceahlăul și Pietricica – Neamț, care s-a încheiat cu un scor dramatic : trei la trei. Doamna învățătoare ne-a dus la o pizzerie unde ne-am pregătit singuri sortimentul preferat.

Drumul spre casă a părut scurt, pentru că ne ajungea oboseala. Revedeam Lacul Roșu și cheile, auzeam strigăte de bucurie și nu știam ce se întâmplă: ajunsesem la Iași. Părinții ne așteptau în fața școlii, nerăbdători să ne revadă.

Limba și literatura română , clasa a III-a
Unitatea de învățare : Care e alaiul Primăverii?

Conținuturi vizate: Descrierea unei ființe

Competențe specifice:

2.1. Descrierea unui obiect / unei ființe din universul apropiat pe baza unui plan simplu;

4.1. Aplicarea regulilor de despărțire în silabe, de ortografie și de punctuație în redactarea unui text;

1.1. Identificarea unor caracteristici ale corpurilor vii și nevii;

2.1. Recunoașterea unor atitudini în raport cu lucrurile, cu plantele și animalele;

3.1. Relaționarea pozitivă, în grupuri mici, pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru;

Item: **Realizează portretul fizic pentru o vulpe, având ca material de sprijin următorul videoclip:** <https://www.youtube.com/watch?v=7YhayfjBow&t=138s> (inteligenta vizual – spațială, lingvistică, naturalistă). **Pentru conturarea portretului moral pentru personajul întâlnit în literatură, identifică trăsăturile la care se referă exemplele:**

“ — Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată iese de sub tufă și se lungește în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.”

„Însă, cum au pornit boii, vulpea a și început cu picioarele a împinge peștele din car jos. Țăranul mâna, carul scârțâia, și peștele din car cădea.”

„— Hei cumătre! Dar ți-au mâncat peștii coada, ori ai fost prea lacom și-ai vrut să nu mai rămâie pești în baltă?”

(Ion Creangă, *Ursul păcălit de vulpe*)

Vulpea

Vulpea este un mamifer omnivor de dimensiune mică spre medie încadrat în familia Canidae alături de : lup, câine, șacal și enot. Are între șapte și zece kilograme, trăiește în multe locuri de pe Pământ, chiar și la Polul Nord. Blănurile vulpilor arctice pot ține cald la temperaturi scăzute, de până la – 70° C .

Culoarea roșcată, argintie, gri, albă sau maronie în funcție de specie. Au auzul fin, vulpile pot detecta și prada subterană, după miros și sunet. Este un animal rapid, poate alerga cu 70 km/h. Este un prădător excelent în timpul nopții, datorită vederii nocturne foarte dezvoltate.

Puii de vulpe sunt orbi la naștere, de aceea femela este mereu în preajmă, pentru a-i proteja, în timp ce masculul pleacă la vânătoare pentru a asigura hrana întregii familii. Ei pot vâna după două luni, iar după încă cinci devin independenți.

Protagonista din “Ursul păcălit de vulpe” este isteată și prefăcută. Convingătoare, îl determină pe țăran să o arunce în car, deasupra peștilor. Este hoată, deoarece fură din proviziile lui și glumeață când îl revede pe cumătrul urs fără coadă.

Comunicările scrise cu un grad de complexitate sporit sunt cele **libere**, care necesită creativitate și originalitate în structură, limbaj și idee. Elaborarea lor începe în ciclul de dezvoltare, când elevii dețin noțiunile elementare de redactare a textului (Norel M., 2010).

În clasele primare elevii dobândesc priceperi și deprinderi de a așterne pe hârtie intențiile, de a redacta corect și clar, într-o exprimare îngrijită, o comunicare mai complexă decât cea orală. Profesorul va încuraja independența în gândire și exprimare, efortul personal, va îndruma cu abilitate și răbdare activitatea elevilor, pentru a le dezvolta inteligența lingvistică.

Bibliografie:

1. Bucur, C., *Ghidul activităților didactice online*, Editura Universității din București, București, 2020.
2. Dulamă, M. E., *Metodologii didactice activizante – teorie și practică*, Editura Clusium, Cluj – Napoca, 2008.
3. Joița, E. (coord.), *Instruirea constructivistă – o alternativă*, Editura Aramis, 2006.
4. Pânișoară, I. O., *Comunicarea eficientă*, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași, 2006;
5. Șușunea, E., *Instruirea asistată de calculator*, Editura Universității de Apărare „Carol I”, București, 2013.

STRESUL PROFESIONAL ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT **profesor învățământ primar, CORNEA LUMINIȚA ELENA** **Liceul Teoretic „Avram Iancu”, Cluj-Napoca**

Meseria de profesor este una dintre cele mai stresante din lume. În SUA, de pildă, între 40 și 50% din dascăli renunță la această meserie în primii cinci ani de carieră. Simt că e prea greu să faci față situațiilor dificile care apar iar și iar în clasă, să construiești punți între ei înșiși și elevii atât de diferiți unul de celălalt. În România nu există date referitoare la stresul prin care trec cadrele didactice, nici căi bine stabilite și exersate care să îi ajute să gestioneze acest stres. Statisticile care ar putea arăta câte agresivități în care sunt implicați profesorii au avut loc într-un an sunt incomplete. Unele inspectorate le fac, altele nu. Cu atât mai puțin se vorbește în sistemul de educație despre situațiile tensionate din clase, despre calitatea vieții pe care elevii și profesorii o au în școală. Despre țipete, frustrări, excese de putere, reglări verbale de conturi în timpul orelor. Prin sălile de clasă și prin coridoarele din școlile românești izbucnesc tensiuni care ar putea slăbi și fibrele sufletelor născute tari.

Așadar problema stresului profesional nu este doar în instituția de învățământ în care lucrez, ci este o problemă de sistem, o problemă veche, dar din ce în ce mai nouă.

Există profesori care merg înainte, cu capul sus și profesori care merg înainte, așa cum pot. Există și profesori care cedează. Există, câteodată, profesori care n-au ce căuta în școală. Cu toții suntem însă judecați uniform, asimilați la grămadă, într-un sistem de învățământ, prea puțin interesat de oamenii lui și de viitorii adulți, azi doar niște copii – copiii noștri.

Există o mare sursă de stres pentru profesorul român, singurătatea. Puțini au cu cine să discute despre ceea ce li se întâmplă la clasă, despre elevi, despre provocările pe care le aduce fiecare zi. Presiunea crește, soluțiile sunt de obicei individuale și țin doar de resursele pe care un dascăl și le găsește în el însuși. Când, cum și de unde poți învăța, înainte de a ajunge la catedră, cum funcționează mintea unui copil?

În teorie, înveți să fii dascăl parcurgând încă din studenție așa-numitul "modul psihopedagogic" - prin el se presupune că faci pasul între "a ști materie" și "a fi profesor". Că modul e insuficient, că nu-și împlinește misiunea, se vede azi cu ochiul liber în școli, în calitatea medie a relației dintre profesor și elev. Devin profesori buni cei care învață pe cont propriu, prin interacțiuni în care relația de putere dată de autoritatea formală e secundară. Despre natura umană, despre relația cu copiii nu poți învăța pur și simplu cu cursul în brațe - nu e despre asimilat informație.

O altă mare sursă de stres a profesorilor din școala mea vine din faptul că unii dintre ei nu au învățat să se conecteze emoțional la copii, în special profesorii de discipline. Ei încă sunt pe paradigma aia veche a predării. Livrează. Încep să dicteze teoria, dar nu-i văd pe copii. Înșiră table întregi, fără să simtă, să transmită ceva. Teoria învățării arată că noi învățăm social și, la copiii mici, învățarea este în primul rând socială, la ei cogniția se bazează în primul rând pe starea emoțională. Dacă ei simt stări proaste sau sunt în relații de superioritate-inferioritate, se blochează emoțional și chiar nu gândesc, deși ar putea să o facă.

Relația cu părinții este o mare provocare a școlii românești, provocare care apare și în școala mea. Deseori părinții vin în clasă și ne cer socoteală pentru notele pe care le-au primit copiii lor. Le compară cu notele altor elevi din clasă. Fac presiuni pentru medii mai mari. „În urmă cu 10-15 ani, părinții aveau o atitudine de respect față de profesori, dar acum lucrurile merg într-o altă direcție. Pot să vă dau exemplu o școală X, în care un elev de gimnaziu are angajat avocat care contestă uneori notele. Vă dați seama ce stres e asupra profesorilor. Să ajungi de fiecare dată când îi dai nota 5 sau îi dai nota 4, să primești reclamație, pentru că elevul e persecutat din cauza etniei din care face parte.

În Suedia există o carte care descrie tipurile de părinți dificili și felul în care trebuie să te porți cu ei. Astfel de reguli le-ar fi extrem de utile și profesorilor din România, pentru că i-ar face să se simtă pregătiți în fața provocărilor apărute, le-ar da un sentiment de siguranță. Dar, dacă stau bine și gândesc situația la rece tipologia părinților care ne stresează pe noi, cadrele didactice e din ce în ce mai diversă, se diversifică de la o serie la alta, ca virusii gripali (dacă îmi permiteți comparația)

La toate acestea se mai adaugă ceva: sistemul de evaluare. Profesorii români pot fi validați profesional, pentru a-și câștiga statutul și a-și recâștiga self-esteem-ul, pe o programă stufoasă, pentru care orele sunt mereu insuficiente, și pe rezultatele obținute, în baza acestei programe, de un număr mare de elevi. Dar rezultatele nu pot fi întotdeauna controlate de ei, așa cum nu pot fi controlate nici de către copii.

Cadrele didactice dedicate, cei care intră în învățământ dorindu-și să facă performanță, sunt expuși riscului de a dezvolta sindromul epuizării profesionale. Acest lucru se petrece pentru că își asumă foarte multe responsabilități, fac multe eforturi și când trag linie își dau seama că rezultatele nu sunt pe măsura efortului depus. O atitudine care i-ar ajuta să profesori să stabilească o relație bună cu elevii și să gestioneze situațiile dificile este bazată pe flexibilitate, pe o capacitate crescută de adaptare. felul în care se desfășoară formarea profesională nu îi pregătește pentru acest lucru.

Când suntem evaluați, suntem evaluați pe baza hârtiilor pe care le întocmim, hârtii care vorbesc prea puțin despre influența profundă pe care o avem noi, oamenii mari ,asupra celor mici. Când suntem pregătiți, în sistemul educațional, suntem pregătiți pentru a face planuri de lecții, nu lecții pentru planuri de viață. Când ajungem în fața copiilor, atât de mulți și atât de diferiți, devenim adesea niște oameni extrem de singuri.

Îmi amintesc de primul meu an în învățământ, cu repartiție la o școală specială. Doamne!! Eram prea singură pentru o misiune al cărei scop final era binele unei comunități. Prea singură, prea lipsită de resurse, prea lipsită de informații și experiențe legate de mediul unde *aterizasem*. Și atunci, dar și acum, după 26 de ani (cu experiența vastă și în sistemul învățământului de masă, constat că suntem prea puțin călăuziți de un cod vag de bune practici pentru pentru a ne putea dedica tot timpul, răbdarea și dedicarea adevăratei noastre misiuni - transformarea copiilor noștri în oameni de caracter, puternici emoțional, cu valori solide și încredere în sine. Profesorii reprezintă categoria profesională care manifestă cel mai ridicat nivel de stres profesional. Stresul este determinat de modul în care o persoană percepe, interpretează și evaluează evenimentele neplăcute cu care se confruntă. Stresul profesorilor este produsul modului în care profesorul reacționează și se adaptează la solicitările postului (datoriile zilnice ca și cadru didactic) și la amenințări (acțiunile altora).

Stresorii zilnici pentru profesori pot fi: termene, pregătirea lecțiilor, confruntarea cu elevi dificili, conflicte cu conducerea instituției de învățământ sau cu colegii, discuțiile cu părinții. S-a constatat că confruntarea cu toți acești stresori diminuează curiozitatea intelectuală a acestuia și poate conduce la o lipsă de implicare a acestuia în pregătirea subiectelor pe care le predă.

Experimentarea stresului poate avea un efect direct asupra performanței cadrelor didactice și, indirect, asupra a ceea ce învață elevul. Profesorii care experimentează un nivel de stres ridicat sunt mult mai preocupați cu problemele probabile de comportament ale elevilor și încep să se concentreze mai mult pe controlul comportamentului elevului decât pe crearea unei experiențe de învățare stimulativă și captivantă.

Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică, fapt care implică nu doar cunoștințe și competențe (descriptibile în termeni de standarde profesionale), ci și atitudini, valori, etos, într-un cuvânt o conștiință profesională (dificil și inutil de standardizat). Cadrul didactic nu este doar un agent, care se supune unui sistem de norme, ci și un actor, care se investește în ceea ce face, conferă semnificații, trăiește activitatea cu elevii, cu un indice de intervenție personală importantă. Activitatea profesorului are un semnificativ potențial de alteritate; de aceea, ea nu poate fi în întregime canonizată și redusă la norme și reguli rigide, la standarde profesionale care, deși necesare, nu pot acoperi întreaga arie a situațiilor în care se află profesorul.

Meseria de învățător sau de profesor urmărește obiective deosebite: pregătirea copiilor și adolescenților din punct de vedere academic dar și pregătirea lor pentru viață. Schimbările continue care apar în mediul social, particularitățile curriculumului, diferențele individuale între copii, fac ca această muncă să fie una provocatoare și solicitantă în același timp.

Un management al clasei care asigură protejarea sănătății emoționale a elevilor și reducerea problemelor de disciplină contribuie la dezvoltarea unui mediu de muncă sănătos, mai puțin stresant și solicitant. Un mediu de muncă sănătos este o resursă importantă pentru optimizarea procesului instructiv, pentru protejarea și menținerea sănătății și calității vieții profesorilor și învățătorilor. Problemele de

disciplină tot mai frecvente și dificultatea gestionării lor sunt importante surse de stres la locul de muncă. Multe situațiile care apar fac dificilă interacțiunea cu elevii și scad eficiența activității didactice. Fac parte din Comisia de disciplină a școlii și ca responsabil, alături de colegii mei, an de an suntem în situația în care analizăm situația ingrată a propriilor colegi, reclamați de părinții copiilor cu probleme grave de comportament .

Prima modalitate pentru profesorii de a-și controla nivelul de stres este să recunoască sau să identifice ce agravează nivelul lor de stres. Unele dintre cele mai întâlnite surse de stres sunt lipsa de timp, relații nesatisfăcătoare cu colegii sau administrația, număr mare de elevi în clasă, lipsa de resurse, program supraîncărcat, comportament nesatisfăcător al elevilor, adaptarea la schimbare și conflicte de rol. Fiecare profesor reacționează diferit la sursele de stres, de aceea cea mai bună strategie pentru a controla multitudinea de factori stresori este conștientizarea celor care au cel mai mare impact și găsirea unei soluții creative. Când situația se ameliorează, alți factori stresori pot fi mult mai ușor manevrați și va fi mult mai ușor instalarea echilibrului în viața profesorului.

Este util pentru noi, cadrele didactice să învățăm metode noi de a face managementul clasei pentru că: - în acest moment mulți profesori se confruntă cu probleme de disciplinare (sarcini care nu sunt îndeplinite de elevi, comportamente agresive sau de perturbare a celorlalți elevi etc.): care afectează mediul de învățare; care cresc nivelul stresului la locul de muncă și afectează sănătatea emoțională și funcționarea în viața de zi cu zi a cadrelor didactice; pentru gestionarea cărora se consumă foarte mult timp din cadrul unei ore de clasă; la care metodele de gestionare care sunt cel mai frecvent aplicate au efecte secundare negative; care, nerezolvate într-o modalitate benefică, pot afecta sănătatea emoțională a copiilor; lipsa unor metode de disciplinare conduce către apariția și menținerea unor probleme de comportament la elevi și a unui mediu de muncă deosebit de stresant.

Managementul adecvat al stresului al cadrelor didactice are două beneficii majore: reduce efectele fiziologice ale stresului, cum ar fi: compromiterea sistemului imunitar, care îmbunătățește performanțele și reduce absenteismul

În concluzie, faptul că expunerea prelungită la experimentarea unor trăiri afective, pozitive/ negative, se acumulează în timp și că ne influențează comportamentul, conducând la dezvoltarea unor tendințe comportamentale "reflexe", este cunoscut. Dacă aceste tendințe sunt determinate de experimentarea constantă a unor trăiri afective negative, în cele din urmă ele se manifestă în spațiul emoțional prin extenuare psihică, blocată de mecanismul de autoapărare a organismului, prin sindromul arderii emoționale.

Profesorii care sunt conștienți de sursele și simptomele arderii emoționale și care sunt informați de existența strategiilor de adaptare și a măsurilor de prevenire pot fi capabili să evite această stare. Este mai ușor să previi decât să repari

Prima modalitate pentru profesorii de a-și controla nivelul de stres este să recunoască sau să identifice ce agravează nivelul lor de stres. Unele dintre cele mai întâlnite surse de stres sunt lipsa de timp, relații nesatisfăcătoare cu colegii sau administrația, număr mare de elevi în clasă, lipsa de resurse, program supraîncărcat, comportament nesatisfăcător al elevilor, adaptarea la schimbare și conflicte de rol. Fiecare profesor reacționează diferit la sursele de stres, de aceea cea mai bună strategie pentru a controla multitudinea de factori stresori este conștientizarea celor care au cel mai mare impact și găsirea unei soluții creative. Când situația se ameliorează, alți factori stresori pot fi mult mai ușor manevrați și va fi mult mai ușor instalarea echilibrului în viața profesorului.

Comunicarea, reprezintă modalitatea prin intermediul căreia putem preveni stresul, care este imposibil de evitat, dar impactul poate fi minimalizat. Coates și Thoresen (1976) afirmă că există o relație direct proporțională dintre anxietatea profesorului și comportamentul elevilor. Dacă profesorul este stresat, el stresează elevii, comportamentul cărora devine diferit, în cele mai dese cazuri se înrăutățește, astfel producând mai mult stres asupra profesorului. Acest cerc al stresului o dată inițiat este dificil de întrerupt. Unica modalitate de a depăși situația este ca profesorul să-și recapete controlul personal, iar apoi cu calm să decidă ce acțiuni să întreprindă pentru a comunica nivelul scăzut al stresului sau anxietății. Comunicarea verbală și nonverbală a profesorului cu elevii contribuie semnificativ la generalizarea nivelului de stres în clasă.

Aș concluziona prin precizarea, că managementul eficient al stresului în profesia noastră poate preveni deteriorarea și arderea profesională. Lucrez și mă dedic acestei meserii de 26 de ani, o iubesc zi de zi, ceas de ceas, dar constat de la an la an lucruri stresante, agasante, ce apar în acest univers al muncii mele, fie că e vorba de cele menționate mai sus, sau altele. Ceea ce mă îngrijorează, e faptul că, deși ele există, sunt reale, parcă nimeni nu face nimic să le rezolve, să ne ajute, totul depinde de forța noastră interioară de a le face față....și doar atât.

BIBLIOGRAFIE

1. <https://pasaportpentrusucces.ro/stresul-la-profesori/>
2. <https://revistaprofesorului.ro/stresul-profesional-si-implicatiile-acestuia-pentru-cadrede-didactice/>

Jocul didactic – repere teoretice

PIPP COSTACHE ALEXANDRA

Școala Gimnazială Nr. 1 Cosoba, jud. Giurgiu

Motto: „Joaca este începutul cunoașterii.”

(George Dorsey, antropolog)

Complexitatea procesului de învățământ este data de interdependența dintre predare, învățare și evaluare, iar rezultatul este unul bine determinat – acela de a transpune în practică a idealul educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității.

Metodele didactice reprezintă „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar, eforturile profesorului și ale elevilor săi“ (I. Cerghit, 2001, p.63).

Pot fi considerate drept „calea de urmat în activitatea comună a educatorului și educaților, pentru îndeplinirea scopurilor învățământului, adică pentru informarea și formarea educaților“ (C. Moise, 1998, p.143).

Metoda poate fi privită și ca „o modalitate de acțiune, un instrument cu ajutorul căruia elevii, sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, își însușesc și aprofundează cunoștințe, își informează și dezvoltă priceperi și deprinderi intelectuale și practice, aptitudini, atitudini etc.“ (M. Ionescu, M. Bocos, 2001, p.122).

În didactica modernă „metoda de învățământ este înțeleasă drept un anumit mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată care să se apropie până la identificare cu una de cercetare științifică, de urmărire și descoperire a adevărului și de legare a lui de aspectele practice ale vieții“ (M. Ionescu, V. Chis, 2001, p.126).

Elemente de detaliu care intră în componența metodelor sunt procedeele didactice, acestea fiind, de fapt, soluții didactice practice care ajută la aplicarea cu eficiență a metodei. Relația dintre metode și procedee este una dinamică: în anumite contexte pedagogice o metoda se poate transforma în procedeu și invers.

Una dintre metodele cele mai utilizate în învățământul primar este aceea a jocului didactic.

Jocul didactic reprezintă un mijloc de predare, asimilare, consolidare și facilitare a procesului de învățare din ce în ce mai utilizat în ziua de astăzi, datorită eficienței și rezultatelor sale pozitive care au fost dovedite printr-o serie de cercetări și studii științifice.

Un joc devine o activitate didactică în momentul în care i se atribuie informații complementare cu scopul de a îmbogăți sau consolida cunoștințele elevilor față de conținutul unei anumite discipline, acest lucru înfăptuindu-se printr-o îmbinare a procesului de învățare tradițional cu elementul distractiv, captivant și recreativ.

Deși poate fi considerat drept o activitate amuzantă și distractivă, jocul reprezintă pentru elevi ceva serios al cărui grad de importanță îl plasează pe primul loc. Prin urmare, legătura aceasta puternică dintre copil și joc poate spori eficiența educării copiilor, iar un aspect foarte pozitiv al jocului didactic este faptul că acesta poate fi introdus în orice disciplină și în orice moment al lecției, întrucât poate fi folosit pentru cunoaștere, consolidare și recapitulare.

Mai mult decât atât, este o activitate stimulantă, atractivă și accesibilă copiilor care urmărește dezvoltarea și participarea activă a copiilor în timpul lecțiilor. Jocul didactic captează atenția copiilor, le dezvoltă gândirea și capacitatea de concentrare și îi încurajează pe aceștia să fie curioși și să-și dorească să afle cât mai multe lucruri noi.

Structura jocului didactic

Jocul didactic conține o structură mult mai complexă față de celelalte jocuri și urmărește un scop bine definit pentru a-și îndeplini rolul educativ asupra dezvoltării copiilor din punct de vedere intelectual, moral și fizic.

Scopul jocului

Ca orice activitate educativă și jocul didactic are un scop care trebuie îndeplinit ca urmare a realizării lui. Scopul său poate consta în dezvoltarea cunoștințelor elevilor față de conținutul unei anumite discipline, dezvoltarea aptitudinilor de gândire, comunicare sau cooperare, abilitatea de a lucra în echipă cu alți copii sau adulți sau orice alt scop cu condiția de a avea caracter educațional.

Conținutul jocului

Conținutul jocului didactic trebuie să fie interesant și atractiv pentru a stârni interesul și curiozitatea elevilor și trebuie să aibă legătură cu tema care este abordată în activitatea dată. Câteva teme pe care conținutul poate fi bazat sunt: limbă și comunicare, animale marine, matematică și explorarea mediului, starea de bine, povești educative pentru copii și multe altele.

Sarcina didactică

Elementul didactic al jocului trebuie să prezinte instrucțiunile jocului propus. Sarcina didactică va trebui să fie pe înțelesul copiilor pentru ca aceștia să înțeleagă ce li se cere de la această activitate. Spre exemplu, cei mici vor trebui să-și folosească imaginația și creativitatea pentru a îndeplini cerințele jocului sau vor trebui să-și folosească atenția pentru a descoperi și observa diferite indicii.

Regulile jocului

Fiecare joc didactic va avea propriile reguli. Înainte de a începe jocul, este important ca cei mici să cunoască regulile pe care trebuie să le urmeze pentru realizarea sarcinii didactice. Regulile trebuie să fie simple și ușor de reținut pentru ca jocul didactic să fie cât mai antrenant și interesant pentru cei mici. Spre exemplu, aceste reguli pot clarifica ce instrumente pot folosi cei mici în timpul jocului, ce tip de întrebări au voie să pună și ce nu ar trebui să facă în timpul jocului.

Elementele de joc

Acestea reprezintă detaliile jocului ce vor avea ca rol surprinderea și menținerea atenției copiilor pentru a transforma această simplă activitate într-o activitate cât mai atractivă și captivantă pentru cei mici. Elementele pot include lucrul în echipă, recompense și diverse materiale didactice (suporturi vizuale, fișe, planșe, cartonașe interesante și multe altele).

Jocul didactic devenind prin urmare o activitate distractivă prin intermediul căreia cei mici își vor putea dezvolta o atitudine pozitivă față de complexul proces al învățării.

Importanța jocului didactic în procesul de învățare

Jocul didactic are un rol important asupra dezvoltării și formării copiilor și este o metodă eficientă și inovativă din ce în ce mai utilizată a secolului XXI. Jocul didactic are caracter motivant prin intermediul căruia cei mici sunt încurajați de a gândi diferit, de a-și folosi creativitatea și imaginația pentru a căuta soluții și răspunsuri și de a-și atinge potențialul maxim de învățare.

Exemple de jocuri didactice:

➤ Jocul „*Eu am... Cine are...?*” este un joc cu întrebări ce încurajează comunicarea și lucrul în echipă, iar cei mici vor putea recapitula literele alfabetului de tipar prin asocierea acestora cu alfabetul ilustrat. Fiecare elev primește un număr de jetoane cu litere și sau imagini. Jucatorul care are o anumită literă spune: Eu am... Cine are... ?, cautand astfel un cuvânt care conține acea literă. Cel care are imagine ace reprezintă cuvântul cautat o cedează. Acest joc poate fi utilizat și la activitățile matematice pentru asociere unor operații cu rezultatele lor sau pentru descompunerea numerelor.

➤ Jocul „*Descifrează enigma*”. Elevii sunt repartizați în echipe. Fiecare echipă primește câte un plic în care sunt puse fișe cu cuvinte pe care elevii trebuie să le aranjeze astfel, încât să construiască o ghicitoare și să-i găsească răspunsul. Este considerată învingătoare acea echipă care realizează sarcina prima și corect. Jocul are drept scop exersarea vocabularului, stabilirea legăturii în propoziție, dezvoltarea atenției și gândirii, stimularea colaborării în interiorul grupului.

➤ Jocul „*Lanțul buclucaș*”. Jocul se desfășoară pe rânduri. Primul elev rezolvă exercițiul din prima verigă a lanțului, următorul elev – pe al doilea. Dacă unul din elevi a greșit, lanțul se rupe. Scopul: formarea deprinderilor de calcul în scris.

➤ **Aplicația Wordwall** conține foarte multe jocuri pentru toate nivelurile de vârstă, cadrul didactic având posibilitatea să creeze jocuri noi sau să îmbunătățească altele. Jocurile sunt prezentate sub diverse forme precum roata norocului sau cursă contra-cronometru. Elevii pot fi împartiti pe grupe sau să li se contorizeze răspunsurile individual. Această aplicație poate fi utilizată cu succes la toate disciplinele, atât online cât și în sala de clasă.

➤ **Aplicația Kahoot** poate fi utilizată pentru crearea unor jocuri tip concurs, cu răspuns fulger. Prin aplicație se contorizează atât răspunsurile corecte cât și viteza cu care elevii răspund, jocul încheindu-se cu un clasament. Un impediment în utilizarea acestei aplicații la clasă ar putea fi necesitatea elevilor de a avea un dispozitiv de comunicare cu acces la internet.

➤ **Aplicația Twinkl** conține o serie de jocuri didactice pe care le putem utiliza atât în sala de clasă cât și în învățământul online. În cazul acestei aplicații, principalul inconvenient este faptul că nu este gratuită, dar există varianta prin care să se obțină un abonament la nivelul unității de învățământ.

Prin folosirea jocului didactic le stimulăm elevilor efortul susținut și-i determinăm să lucreze cu plăcere, cu interes, atât în oră, cât și în afara ei. El are un efect educativ evident: cultivă încrederea în forțele proprii, spiritul de răspundere, de colaborare, dezvoltă imaginația, gândirea și atenția. O muncă susținută din partea învățătorului corelată cu o participare activă a elevilor, la toate obiectele de studiu, lecție de lecție, va duce la formarea unei motivații superioare în învățare și la educarea aptitudinilor creatoare. Permanent trebuie să-i învățăm pe elevi cum să învețe, să-și pună și să pună întrebări, să formuleze probleme și să dea cât mai multe soluții, adică să gândească în mod creativ.

Bibliografie

- Norel, Mariana – Metodica predării limbii și literaturii române în învățământul primar, Brașov, 2010;
- Jocul – modalitate de învățare și educare, <http://www.referate10.ro/referate-psihiologie/jocul-modalitate-de-invatare-si-educare-6597.html>
- Șchiopu U.- Probleme psihologice ale jocului și distracțiilor, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1970
- www.twinkl.ro

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI ACTIVITĂȚILE ANTREPRENORIALE

Prof. COSTEA DIANA

Școala Gimnazială “Aurel Vlaicu” Arad

Menirea școlii este să pregătească tinerii pentru viața în comunitate, să educe personalități, să formeze buni cetățeni care apreciază la justa valoare lumea în care trăiesc. Este nevoie ca școala să fie inițiatoarea unor programe educaționale comunitare ce ar urmări creșterea calității vieții și ar promova valori precum responsabilitate, cooperare, participare, transparență și comunicare.

Cele mai mari două obstacole în calea dezvoltării personale a tânărului, în particular, și a individului, în general, sunt neconștientizarea procesului și lipsa unui cadru structurat care să încurajeze evoluția. Neconștientizarea procesului are la bază motive legate de grupul de interacțiune, cât și de mentorii prezenți în viața tânărului, încă de mic. Dacă mentorii nu i-au oferit tânărului ocazia să vorbească despre sine și despre valorile și principiile pe care încearcă să le cristalizeze, atunci el se va întoarce spre grupul din care face parte și va duce acolo discuțiile, într-un mediu în care nu va putea decât cu mare greutate să treacă din inconștient în conștient procesul de dezvoltare personală.

Dezvoltarea este un proces complex care se realizează printr-o succesiune de etape, de stadii, fiecare etapă reprezentând o unitate funcțională mai mult sau mai puțin încheată, cu un specific calitativ propriu. Trecerea de la o etapă la alta implică atât acumulări cantitative, cât și salturi calitative, aceasta aflându-se într-o condiționare reciprocă. Dezvoltarea personalității se manifestă prin încorporarea și constituirea de noi conduite și atitudini care permit adaptarea activă la cerințele mediului natural și socio-cultural. Dezvoltarea permite și facilitează constituirea unor relații umane.

Studiile sunt foarte clare în ce privește legătura dintre educație, fericire și dăruire de sine, a cărei manifestare principală cred că este voluntariatul. Multe studii au arătat că persoane care fac activități pentru comunitate au mai puține șanse să fie depresive, au mai multă poftă de viață și, de fapt, trăiesc mai mult. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, depresia și alte boli psihice vor deveni în următorii ani principala problemă de sănătate la nivel global. Deci nu ar fi o exagerare să spunem „Fii voluntar! Viața ta poate depin de acest lucru!”. Dovezile sunt atât de evidente încât este greu să nu ajungem la concluzia că avem un creier construit pentru a ne îndemna să facem voluntariat. Ironia sau paradoxul apare atunci când vrei să faci voluntariat gândindu-te doar la faptul că apoi vei fi mai fericit, pentru că lucrurile nu funcționează așa. Da, voluntariatul este o activitate plăcută și ne aduce împăcare, dar îl facem pentru că este corect să îl facem, să îi ajutăm pe ceilalți, să avem grijă de ei atunci când au nevoie de ajutorul nostru, este un răspuns cât se poate de uman la nevoile celorlalți. Voluntariatul generează empatie, ne ajută să ieșim din spațiul pe care ni-l dedicăm doar propriei persoane.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această activitate, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat se poț

dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Beneficiile voluntariatului:

Câștigi încredere în tine - voluntariatul te poate ajuta să câștigi încredere în tine pentru că îți oferă șansa de a încerca ceva nou și de a dobândi satisfacția lucrului dus la bun sfârșit.

Întâlnești oameni noi - voluntariatul te ajută să întâlnești diferite tipuri de persoane și să îți faci noi prieteni.

Devii parte dintr-o comunitate - voluntariatul te poate ajuta să te simți parte dintr-o comunitate, alta decât prietenii tăi sau familia ta.

Înveți deprinderi noi - voluntariatul te poate ajuta să îți dezvolți deprinderi noi, să dobândești experiență și abilități noi, punând în practică ceea ce înveți în teorie la cursuri.

Îți asumi o provocare - prin activitățile de voluntariat îți asumi provocarea de a încerca lucruri noi, să îți atingi obiective personale, să îți pui în practică deprinderile și abilitățile și chiar să îți descoperi talente ascunse.

Să ai un impact pozitiv - voluntariatul poate avea un impact real și pozitiv asupra ta personal, asupra oamenilor, asupra comunităților și a societății în general.

Te distrezi - majoritatea voluntarilor se bucură de timpul petrecut făcând activități de voluntariat, indiferent de motivul pentru care îl fac.

Dezvoltarea personală prin voluntariat include activități și experiențe prin intermediul cărora îți vei îmbunătăți calitatea vieții și contribui într-o mică sau mare măsură la schimbarea vieții altor persoane, prin implicare.

Voluntariatul este, prin definiție, o activitate derulată benevol de către individ, fără să aștepte în mod direct și implicit o recompensă financiară sau în bunuri. Cred că elevul trebuie obișnuit cu acest tip de activități încă din adolescență, o perioadă altfel dominată de egoism și egocentrism, pentru a îi insufla câteva din valorile și obiceiurile ce îl vor ajuta enorm în viitor: lucrul în echipă; altruismul; atașamentul față de cauze și oameni; alternative la recompensele materiale; prietenia;

Dincolo de activitățile școlare și educația de bază, este de responsabilitatea părinților și profesorilor să orienteze tinerii, încă din adolescență, spre voluntariat. Astfel le vor oferi posibilitatea să descopere procesul conștient de dezvoltare personală și, în același timp, un sentiment de acceptare și înțelegere din partea colegilor voluntari, la rândul lor.

La școala noastră s-au desfășurat câteva acțiuni de voluntariat- „Expoziții cu vânzare”; „Târgul de Paști”; „Dar din dar”; „Cutia cu suflet”; – prilej de a dezvolta la elevi atât *competențe și abilități antreprenoriale, cât și sentimente caritabile*. Obiectele destinate vânzării au fost confecționate în cadrul orelor de abilități practice și atelierelor de lucru, iar sumele obținute din vânzarea respectivelor obiecte au fost *donate* în scopuri caritabile copiilor care provin din medii dezavantajate.

Bibliografie:

Crețu, Elvira, ”Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar”, Ed. Aramis, București, 1999;

Nicola, Ioan – Fărcaș, Dominica, ”Pedagogie generală”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1998;

<https://cyd.ro/educatia-si-dezvoltarea-personalitatii-elevilor/>

<http://www.imparte.ro/Voluntariat/Articole-voluntariat/Dezvoltarea-personala-prin-voluntariat-658.html>

**Job Shadowing Erasmus+ la Savio Szent Domonkos Katolikus Altalanos Iskola es
Ovoda BEKESCSABA**

Costea Georgiana

Liceul Tehnologic „Stefan Hell” – Sântana

georgianagoina@yahoo.de

„Ceea ce scrie un profesor pe tabla vieții nu poate fi șters niciodată.”

Programele Erasmus+ oferă unităților școlare posibilitatea de a se implica în schimburi de experiență cu alte instituții europene similare. Câteva obiective generale sunt vizate prin derularea acestor programe: schimburi de bune practici între școlile europene, încurajarea practicilor inovative prin motivarea colaborării, promovarea obiceiurilor și a tradițiilor comunităților implicate prin schimburi interculturale, afirmarea identității culturale prin acceptarea diversității și promovarea echității sociale.

Elev sau cadru didactic, schimbul de experiență între diferite culturi, țări sau orașe vine spre întâmpinarea noastră și aduce diferite beneficii de ordin educațional, personal sau profesional, cunoașterea unei noi culturi favorizând învățarea unei (noi) limbi străine, experiența unor metode de educație printr-o prismă diferită de a noastră, recunoașterea și înțelegerea unor teme globale, depășirea zonei de confort, creșterea stimei de sine și împrumutarea metodelor de lucru învățate și adaptarea acestora în viața de zi cu zi, plus prieteni noi pe care îi vom găsi în cadrul schimbului de experiență, entuziasmul de a locui un timp în alt oraș sau altă țară și distracția mereu inclusă în acest pachet.

În perioada 12 – 16 septembrie 2022 am avut ocazia să particip la programul Job Shadowing din cadrul proiectului Erasmus + la școala Savio Szent Domonkos Katolikus Altalanos Iskola es Ovoda din BEKESCSABA. Fiind o școală confesională se pune accent pe valorile etico-morale, ceea ce se materializează prin echilibrul emoțional la elevi. Motivația elevilor de a veni la școală este ridicată, pentru că se simt protejați, ca într-o familie și că sunt membri ai comunității. Se pune mare accent pe educația muzicală, elevii învățând să cânte la instrumente muzicale. Profesorii care predau muzica sunt profesori care predau și la școli de artă, Acesta fiind unul din motivele pentru care părinșii aleg această școală.

Programul Erasmus + presupune activități de formare profesională în diferite domenii de activitate, perfecționarea abilităților cognitive, oferind un cadru de referință și circumstanțe social – culturale democratice.

În cadrul programului la care am participat, am avut-o ca mentor pe Eniko Palotas, profesoară de limba germană, am asistat la orele de curs și am putut observa ce resurse, metode și tehnici sunt folosite în vederea formării elevilor, a deprinderilor de utilizare a limbii germane ca limbă străină. În cadrul acestei școli, clasele sunt împărțite pe grupe, la alegerea părinților și a elevilor o grupă învață limba engleză, iar cealaltă limba germană. Până în clasa a VIII-a elevii studiază o singură limbă străină.

În cadrul orelor de curs sunt îmbinate armonios tehnicile de predare-învățare-evaluare clasice cu cele moderne. O oră normală de curs cuprinde activarea cunoștințelor anterioare și verificarea printr-un scurt test. Se face transferal la noua lecție în mod clasic, fiind introduse noile noțiuni de vocabular și gramatică, acestea sunt explicate în limba maternă, astfel încât elevii să înțeleagă despre ce este vorba în lecție. Urmează consolidarea cunoștințelor prin exerciții variate în cadrul unor puncte de lucru. Elevii sunt împărțiți pe grupe, lucrând prin rotație în funcție de nivelul lingvistic.

Printre punctele de lucru se numără:

1. Rezolvarea exercițiilor interactive create în diverse aplicații: learningapps, padlet, wordwall, etc. Elevii își antrenează astfel într-o manieră distractivă competențele digitale pe lângă exersarea noțiunilor de limbă germană nou introduce.
2. Jocuri de masa clasice: dat cu zarul și rezolvarea cerințelor.
3. Exerciții de însușire a vocabularului.
4. Redactarea de compuneri tematice. (Pentru elevii cu nivel lingvistic avansat)

Punctele de lucru se aseamănă oarecum cu metoda de predare-învățare Montessori, elevii având opțiunea de a alege cu ce punct de lucru să înceapă, parcurgând cât mai multe puncte posibile. Prin participarea la acest program de formare profesională, consider că mi-am îmbogățit experiența interculturală, am interacționat direct cu sistemul educativ maghiar, cultura, civilizația, tradiția, valorile culturale, sociale și morale ale comunității autonome ale orașului Bekescsaba.

Organizarea sistemului educational maghiar¹

1. Învățământul preșcolar

Acest nivel educațional este considerat o parte integrantă crucială a sistemului școlar. Se adresează copiilor cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani. Începând cu anul 2015, participarea la învățământul preșcolar (grădiniță) este obligatoriu începând cu vârsta de

¹ Conform: https://wikicro.icu/wiki/Education_in_Hungary#School_system_in_Hungary

3 ani. Înainte de 2015 era obligatoriu doar ultimul an de grădiniță pentru copiii peste vârsta de 5 ani.

Instituțiile din sectorul public pot percepe taxe doar pentru servicii suplimentare față de sarcinile lor de bază, inclusiv activități extracurriculare, mese, excursii etc. Durata medie a participării copiilor cu vârstă cuprinsă între 3 și 7 ani la învățământul preșcolar este de 3 ani (3,3), ceea ce reprezintă cea mai mare valoare medie din Europa.

În Ungaria o grădiniță se numește „an óvoda”, ceea ce se traduce prin „loc pentru îngrijire”. Copiii frecventează grădinița în intervalul de vârstă 3 – 6 ani, mergând la școală în anul în care împlinesc 7 ani. Deși grădinițele pot include programe în materii precum limbi străine și muzică, copiii își petrec cea mai mare parte a timpului jucându-se. În ultimul an, copiii încep pregătirea pentru a urma școala elementară.

Majoritatea grădinițelor sunt finanțate de stat. Profesorii care își desfășoară activitatea în grădiniță trebuie să aibă studii de specialitate dovedite printr-o diplomă.

2. Învățământul primar

Copiii încep școala primară când ajung la „maturitate școlară”, de obicei în anul în care împlinesc 6 ani, respectiv 7 ani dacă s-au născut după data de 31 mai. Învățământul primar poate dura 4, 6 sau 8 ani. Educația de 8 ani este cea mai răspândită; celelalte două opțiuni au fost introduse la începutul anilor 1990.

Programa școlară cuprinde literatură, gramatică, matematică, muzică, artă, educație fizică, studii de mediu (începând cu clasa I până în clasa a V-a), biologie (din clasa a VI-a începând), geografie (din clasa a VI-a începând), istorie (începând din clasa a V-a), istoria artei, fizică (începând din clasa a VI-a), chimie (începând din clasa a VII-a), una sau două limbi străine (de obicei engleză, limba germană sau limba franceză).

3. Învățământ secundar

Învățământul secundar durează de obicei 4 ani. Un „gimnázium” poate dura și 5, 6 sau 8 ani, în funcție de câți ani a petrecut elevul în școala primară. Începând cu anul 1997, numerotarea anilor în școala secundară urmărește cea a școlii primare, adică: după clasa a VIII-a a școlii primare elevul merge la clasa a IX-a, care este de fapt primul an de școală secundară.

Există trei tipuri de licee:

- a) Gimnázium (liceu; pregătește elevii pentru învățământul superior; predă cel puțin 2 limbi străine)
- b) Szakgimnázium (școală profesională secundară. Oferă, de asemenea, un „examen de absolvire a școlii secundare” care deschide curriculum-ul învățământului superior.)

c) Szakközépiskola (școală profesională. Oferă, de asemenea, programe „punte” pentru a ajuta elevii cu rezultate reduse din școala primară să ajungă din urmă și să adere la programa obișnuită a școlii profesionale).

După absolvirea liceului, elevii susțin un examen de absolvire a școlii (Matura sau examen final, érettségi în maghiară). Începând cu anul 2005, aceasta constă în examene la cinci discipline: examen scris la matematică, examen oral și scris la literatura și gramatica maghiară, limbă străină, istorie și examen scris și/ sau oral la o disciplină la alegerea elevului. Aceste examene servesc și ca examen de admitere la universități și colegii.

4. Învățământul superior

Învățământul superior din Ungaria datează din 1367 când Ludovic cel Mare a fondat prima universitate maghiară din orașul Pécs.

Învățământul superior este împărțit între colegii și universități. Învățământul universitar durează 4 – 6 ani, în funcție de ciclul de studio urmat. Curricula profesională durează de obicei 2 ani: sunt deschise absolvenților școlilor profesionale secundare și, în cele din urmă, elevilor din școlile profesionale (după 5 ani de muncă în domeniul dorit sau după un program de doi ani care conduce la un „certificat de absolvire a școlii secundare”). Studiile doctorale durează de obicei 3 ani.

Înainte ca studenții să obțină diploma, trebuie să promoveze un examen de limbă străină la alegere, nivel intermediar. Engleza și germana sunt cele mai populare. Numărul cursanților de spaniolă a crescut în ultimii ani.

5. Școli vocaționale

Acest tip de școală (în limba maghiară: szakiskola) oferă de obicei învățământ general și pre-vocațional în clasele 9 și 10, urmat în mod normal de trei sau doi ani de VET. La sfârșitul studiilor, studenții vor dobândi o calificare (ISCED 2C sau mai ales 3C).

După cum putem observa, sistemul educațional maghiar se aseamănă foarte mult cu cel românesc. Ca urmare a participării la acest proiect, am legat frumoase prietenii, dincolo de aspectele profesionale însușite în urma asistenței la orele de curs, și totodată am pus bazele unui parteneriat între școli. Ne-am bucurat să continuăm activitatea de schimb de experiență profesională, incluzând și un schimb de experiență între elevi, prin activitățile desfășurate de Martinsfest – Festivalul felinarelor, ce a avut loc pe data de 11.11.2022. Șase elevi de clasa a V-a au participat alături de profesoara lor de limba germană și de secretara școlii la un bogat program intercultural, desfășurat de secția germană a școlii noastre cu ocazia sărbătoririi zilei Sfântului Martin, obicei al etnicilor germani și al bisericii romano-catolice.

EXERCITII PENTRU FIXAREA DENUMIRII ELEMENTELOR CHIMICE

PROF. COSTENIUC MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂIȚA DE SUB CODRU, MARAMUREȘ

1. Prin anagramarea noțiunilor date o să descoperiți denumirea unor elemente chimice

GIRANT	DOI
URA	UTILI
ROB	DUIOS
BORCAN	LUTER
BALTOC	TANTI

2.. Rescrieți cuvintele ca într-o oglindă după care prin înlocuirea unei litere veți obține denumirea unor elemente chimice

NATPIRK	RALC
CINOLOP	RUS
UINIBUR	ROFSOB
ATITALP	UILAR
MARFLOC	CNIL
CINAMREG	AIDNI
NOTRAC	URPIC
ROC	ROZA
IOD	NOTAR
ACITALP	NILAG

3. Subliniați și denumiți simbolurile chimice din următoarele versuri

a). VINe tReNUI de La IASi
INCarCat Cu IePURaSi

b). PeSTe PajlSTi INFIOriTe
PeSTe dealUrI INFRuNzITe
A VeNit Asa deOdaTa
ToaMna Cea INTUNeCaTa

4. Aflați cuvintele din listă în careul următor. Cuvintele se pot găsi de la stânga la dreapta, de la dreapta la stânga, de sus în jos, de jos în sus sau oblic.

W	O	L	F	R	A	M	S	C	C	U	R
O	X	I	G	E	N	I	R	E	I	R	O
B	T	B	X	I	S	O	I	T	O	K	S
M	O	B	A	E	M	O	I	F	C	R	M
L	C	R	U	R	N	L	S	R	L	I	I
R	E	I	F	I	I	O	D	L	O	P	U
T	S	E	L	C	F	U	N	H	R	T	I
O	I	R	U	I	N	O	G	R	A	O	L
Z	U	M	S	I	L	I	C	I	U	N	E
A	I	P	O	L	O	N	I	U	C	E	H

ARGON

CROM

OSMIU

AZOT

FIER

OXIGEN

AUR

FOSFOR

POLONIU

BARIU

HELIU

SILICIU

BOR

IOD

SULF

CESIU

KRIPTON

WOLFRAM

CLOR

LITIU

XENON

Exercițiile sunt concepute personală.

Proiect comunitar

prof. Buda Lavinia și prof. Cotârlă Corina,
Școala Gimnazială Bonțida

Denumirea instituției care depune proiectul :

Adresa :

Echipa proiectului :

Persoana de contact :

Numere de telefon utile:

Adresa de e-mail a persoanei de contact:

Număr fax: 0264262282

Data depunerii proiectului:

1. Denumirea proiectului

Cartea, prietena mea

Motto "O carte, un profesor, un stilou sunt suficiente pentru a schimba lumea"
(Malala Yousafzai)

2. Prezentarea contextului și descrierea problemei

Școala Gimnazială Bonțida dispune de o bibliotecă, dar din păcate insuficientă dotată cu cărți necesare dezvoltării personale a elevilor și desfășurării unor activități didactice. Considerăm că dotarea bibliotecii cu câteva cărți va face mult mai atractiv procesul educativ și va contribui la reducerea numărului de elevi care întâmpină dificultăți de citire și scriere motiv pentru care abandonează școala mult prea timpuriu.

Există un procent însemnat de elevi care sunt în risc educațional, dar și o pondere semnificativă a elevilor care fac parte din grupurile vulnerabile motive pentru care este necesar să intervenim prin organizarea unor activități alternative prin intermediul cărora să valorificăm potențialul creativ și să atragem elevii spre școală.

Proiectul contribuie la combaterea excluziunii sociale și îmbunătățirii șanselor de integrare a elevilor aparținând grupurilor vulnerabile, promovând multiculturalismul și non-discriminarea prin intermediul lecturii, jocurilor și poveștilor terapeutice și desfășurării unor activități practice.

Ne dorim să trezim interesul elevilor pentru carte prin intermediul lecturii atât la școală cât și acasă. Elevii sunt încurajați să citească acasă împreună cu părinții cât și la școala în cadrul grupului de lectura. Vom promova lectura atât în rândul elevilor din primar cât și din gimanziu, oferind sprijin elevilor cu CES sau cu alte deficiențe de învățare. Proiectele vor fi realizate la școala împreună cu profesorii coordonatori ai activităților și vor avea drept scop atragerea spre carte și a altor elevi. Lectura va fi ilustrată prin realizarea unor desene/picture în colaborare cu profesorii de educație plastic din școală. Proiectele vor fi expuse pe holurile școlii cât și la bibliotecă.

3. Scopul proiectului:

Acest proiect își propune să apropie toți actorii educaționali implicați (elevi, profesori și părinți) de tematica lecturii. Prin lectura unor cărți, vizionarea unor documentare/filme/animații și prin realizarea unor creații artistice și plastice, elevii vor reflecta nu doar asupra importanței lecturii ci și asupra influenței acestor cărți asupra culturii. Elevii vor avea posibilitatea să realizeze proiecte, prezentări interactive, să realizeze fișe de lectură, desene/picturi pe tematica lecturilor făcute.

4. Obiectivele proiectului:

- sensibilizarea elevilor privind tematica lecturii;
 - crearea unor deprinderi de lectură critică la elevii cu CES sau cu alte dificultăți de învățare, realizată cu scopul de a distinge adevăr și ficțiune la care face referire un text, o relatare autobiografică, un roman, dar și în vederea îmbunătățirii rezultatelor la evaluările naționale sau la alte evaluări externe;
 - dezvoltarea capacității de a vorbi în public, de a face o sinteză și de a prezenta produsele propriei munci sau activități de cercetare/investigație;
 - familiarizarea/încurajarea elevilor cu CES sau cu alte dificultăți de învățare cu lectura;
 - diversificarea activităților de socializare, compensare, reabilitare și integrare școlară și socială a elevilor cu CES sau cu alte dificultăți de învățare, prin încurajarea lecturii și participării la concursuri școlare;
 - compensarea, reabilitarea elevilor cu CES și dizabilități prin diferite activități, precum și participarea acestora la concursuri și competiții interșcolare;
 - atragerea comunității/părinților în sprijinirea activităților de cercetare, vizitare și valorificare a elementelor de cultură locală.
- **Măsurabile** - îmbunătățirea performanțelor școlare a 10 elevi
 - **Realizabile** – participarea la concursuri și activități extrașcolare realizate de alte instituții de învățământ a unui număr de 10 elevi
 - **Realiste**- menținerea rezultatelor la concursuri și competiții școlare abținute în anii școlari anteriori
 - **Încadrate în timp**- februarie-mai 2022

5. Activități

Denumirea activității	Materiale/Resurse necesare	Responsabil	Durata/ Perioada de implementare
<i>Cerc de lectură</i> - "O carte, un profesor, un stilou sunt suficiente pentru a schimba lumea" (Malala Y ousafzai)	Elevii claselor V-VIII, vor utiliza cărțile achiziționate.		februarie-mai 2022
#ZICI2022 ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ 2 februarie	Lectura cărților achiziționate și ilustrarea conținutului prin desene/picturi		Februarie 2022

	Lectura unor povești de profesori la elevii din clasele a III-a, clasa I de către elevi din gimnaziu și/sau profesori		
Ziua mondială a cărții -în ziua de 23 aprilie toți elevii din școală , precum și cadrele didactice vor citi 15 – 20 minute.	Cărțile preferate		23 aprilie 2022
Atelier de film	Vizionarea unor filme pe baza unor cărți citite		februarie - mai 2022

6. Beneficiari:

Școala Gimnazială Bonțida din comună Bonțida are un număr total de 343 elevi.

Se solicită anexarea unui tabel cu lista posibililor beneficiari.

7. Contribuția comunității:

Activitățile cuprinse în proiect au caracter extrașcolar, acestea se vor desfășura după orele de curs. Activitatea dascălilor implicați (care nu este retribuită) este considerată contribuție din partea comunității.

8. Impactul proiectului/Rezultatele proiectului

Rezultatele aplicării acestui proiect ar trebui să satisfacă nevoile de grup, individuale, comunitare (elevi, părinți, comunitate). Sperăm să crească numărul de elevi participanți la diferite concursuri regionale, județene sau naționale.

Impactul pe termen scurt:

- schimb de experiență pentru elevi și profesori, cunoașterea reciprocă a participanților într-un context non-formal;
- dezvoltarea capacității de comunicare prin intermediul educației non-formale.

Impactul pe termen lung:

- îmbunătățirea comunicării între instituțiile locale și zonale;
- încheierea de parteneriate între instituții școlare și ONG pentru realizarea unor activități extrașcolare;
- creșterea calității în învățământ.

9. Promovarea proiectului în comunitate

După încheierea proiectului vom menține și dezvolta parteneriatele încheiate și vom căuta noi parteneri în vederea derulării altor activități.

Proiectul va fi mediatizat și prin intermediul următoarelor activități:

- instrumente în format electronic- pagina web, prin care ne propunem promovarea

imaginii școlii <https://scoalabontida.ro/>

- pe pagina de facebook a Școlii Gimnaziale Bontida
- articole în presa locală și județeană
- expoziție cu produsele realizate în cadrul proiectului

10. Bugetul

Contribuția școlii:

- punerea la dispoziție a sălilor de clasă pentru desfășurarea activităților;
- cadrele didactice pentru supravegherea și îndrumarea elevilor.

Contribuția comunității:

- facilitarea organizării unor activități de promovare a rezultatelor obținute de elevi în cadrul diferitelor competiții.

Nr. crt.	Denumirea produsului	Pret buc.	Nr.buc	Total costuri
1.	Hârtie copiator A4	20 lei	4	80 lei
2.	Hârtie colorată A4	82 lei	1	82 lei
3.	Lec Culori Acrilice Deli 12/set Dlec1212	29 lei	3	87 lei
4.	Koh Carton Panzat Standrt 15*15cm K9920s-15x15	5,19 lei	2	10,38 lei
5.	Ada Rama Cu Panza 18*24 Daco Pz1824	17,99 lei	4	71,96 lei
6.	Leg Pensule Grand 12/set Varf Rotund P482	15,49 lei	2	30,98 lei
7.	Gol Foarfeca Evo 21cm Ev3f12/ Gp0352	7,99 lei	2	15,98 lei
8.	Lec Lipici Solid Kores 15g Ko12152	6,49 lei	4	25,96 lei
9.	Ada Lipici Silicon Daco 50ml Lc050	6,49 lei	4	25,96 lei
10.	Leg Magneti 30mm 12/set M599 N	7,49 lei	2	14,98 lei
11.	Ada Folie Protectie A5+ Daco 45 Microni 100/set Fo501	14,99 lei	2	29,98 lei
12.	Lec Ecran Proiectie 150*150 De Perete Emss1515	459 lei	3	1.377 lei
13.	Eu Folie Laminat A4 100 Mic 100/set 20271	59.90 lei	1	59.90 lei
14.	Adina Lateș, <i>Noapte bună Rita</i> , Booklet, 2020	22 lei	1	22 lei
15.	Adina Lateș, <i>Tobi broscuța fără frică</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
16.	Franziska Gehm, <i>Învață să citești cu Cifulici</i> , Booklet, 2020	24 lei	1	24 lei
17.	Manfred Mai, <i>Cu Dragonul la școală</i> , Booklet, 2020	22 lei	1	22 lei
18.	David Gruev, <i>Cămila Luca vrea pelerină</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
19.	David Gruev, <i>Cel mai cuminte copil din lume</i> , Booklet, 2019	22 lei	1	22 lei
20.	Cornelia Funke, <i>Alma, vrăjitoarea bucluclășă</i> , Booklet, 2018	22 lei	1	22 lei
21.	Adina Lateș, <i>Pepi porumbelul mesager</i> , Booklet, 2018	22 lei	1	22 lei

22.	Herve Mestron, <i>O poveste despre un băiat și o fată</i> , Booklet, 2020	29 lei	1	29 lei
23.	Christine Frasseto, Guillame Leturgie, <i>Dulce sărat</i> , Booklet, 2020	29 lei	1	29 lei
24.	Jessica Park, <i>Băiatul de pe facebook</i> , Booklet, 2019	35 lei	1	35 lei
25.	Jessica Park, <i>Fata de pe facebook</i> , Booklet, 2019	35 lei		
26.	Rachel Haustfater, <i>Danny spune NU!</i> , Booklet, 2019	28 lei	1	28 lei
27.	Joelle Ecmier, <i>ENZO dintr-a șasea</i> , Booklet, 2021	28 lei	1	28 lei
28.	Marianne Rubinstein, <i>Curajul de a fi tu însuși</i> , Booklet, 2021	26 lei	1	26 lei
29.	Marcus Emerson, <i>Agent secret în clasa a VI-a</i> , Booklet, 2021	28 lei	1	28 lei
30.	Michael Buckley, <i>NERDS – Nemaipomenita Echipă de Reacție anti-Dezastru și Spionaj</i> , Booklet, 2018	33 lei	1	33 lei
19.	Cheltuieli Transport	90 lei		90 lei
			Total cheltuieli	2159,83 RON

Oportunitatea integrării resurselor educaționale digitale în activități didactice - creare RED și pași în publicare / utilizare

prof. Alina Cotoi
Colegiul Național „Silvania”

1. Un fel de introducere

Digitalizarea orelor de la școală probabil s-a realizat mai repede decât ar fi fost preconizate, dat fiind contextul pandemic al ultimilor ani. Atragerea și păstrarea elevilor în fața calculatoarelor de cel puțin 2 ori pe săptămână a devenit o provocare pentru profesorul modern, dornic de performanță și succes. Bill Gates spunea – „Tehnologia este doar un instrument. Pentru a determina elevii să muncească și pentru a-i motiva, profesorul este mai important.”

Platformele educaționale ar avea menirea de a diversifica predarea, de a optimiza timpul și de a oferi obiectivitate în feedback. Beneficiile și neajunsurile sunt factori ce determină selecția acestora și utilizarea lor la clasă.

Beneficii generale, atât pentru profesori cât și pentru elevi:

- ✓ platformele e-learning, precum google classroom, dublează și se utilizează și azi ca și conținut adiacent orelor fizice de la școală. Clasele virtuale pot fi complementare celor fizice, permițând actualizarea conținutului, stocarea materialelor pe termen nelimitat, modificarea și/sau vizualizarea lor în orice moment
- ✓ acomodarea și familiarizarea ambilor factori implicați în procesul educațional (profesor și elevi) cu unelte tehnologice moderne conectarea profesorului cu elevii fără să se țină cont de limite de timp și spațiu
- ✓ platformele/materialele/ conținuturile pot fi accesate prin diverse gadget-uri / de la distanță
- ✓ chat/discussion/video session oferă calitate materialului digital, pot fi organizate pentru explicații suplimentare în grupuri restrânse (doar pentru cine consideră necesar și oportun), fără a conturba un orar prestabilit la începutul anului

Neajunsuri:

-nefamiliarizarea cu software/procedee/caracteristici ale programelor utilizate pentru accesarea informațiilor

-lipsa accesului la internet gadgets

2. Designul unei activități de învățare cu suport digital și exemple de resurse

Clasa: a XII-a

Disciplina: limba engleză

Tema: recapitularea scrierii eseului de opinie (revizuire temă pentru examenul Cambridge)

Timp alocat: 30 minutes

Competența specifică vizată: completarea de formulare și redactarea de texte funcționale, cu respectarea convențiilor specifice

Valoarea pentru învățare: însușirea aprofundată a materiei

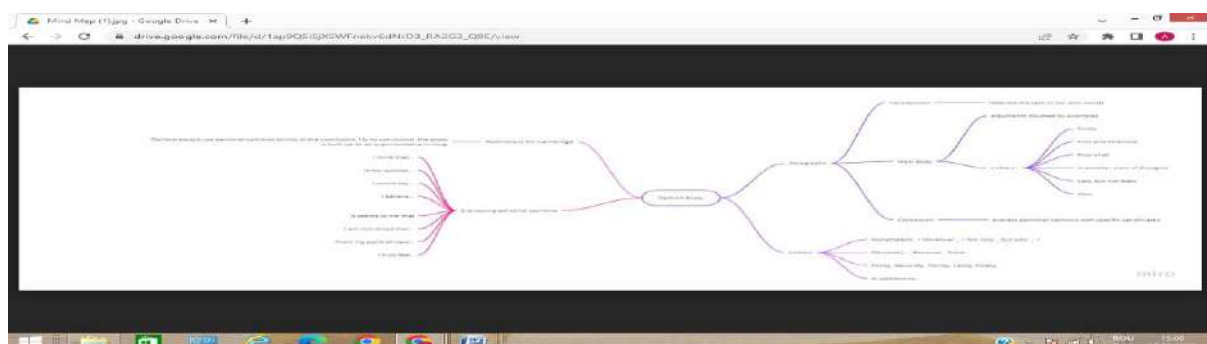
Maniera de lucru:

- munca în grupe - elevii au conturi pe miro.com și accesează în timp real platforma pentru a face recapitularea eseului respectiv, parte teoretică. Clasa este divizată în 3 grupe. Fiecare elev conectat poate scrie automat pe platformă, adăugând propria contribuție în realizarea machetei propuse de profesor. Activitatea, supervizată de profesor, durează aproximativ 15 minute - 10 minute munca în grup, iar apoi aprox. 2 minute pentru ca fiecare grupă să prezinte ce a lucrat.

link pentru machetă - https://miro.com/app/board/o9J_IN242TI=

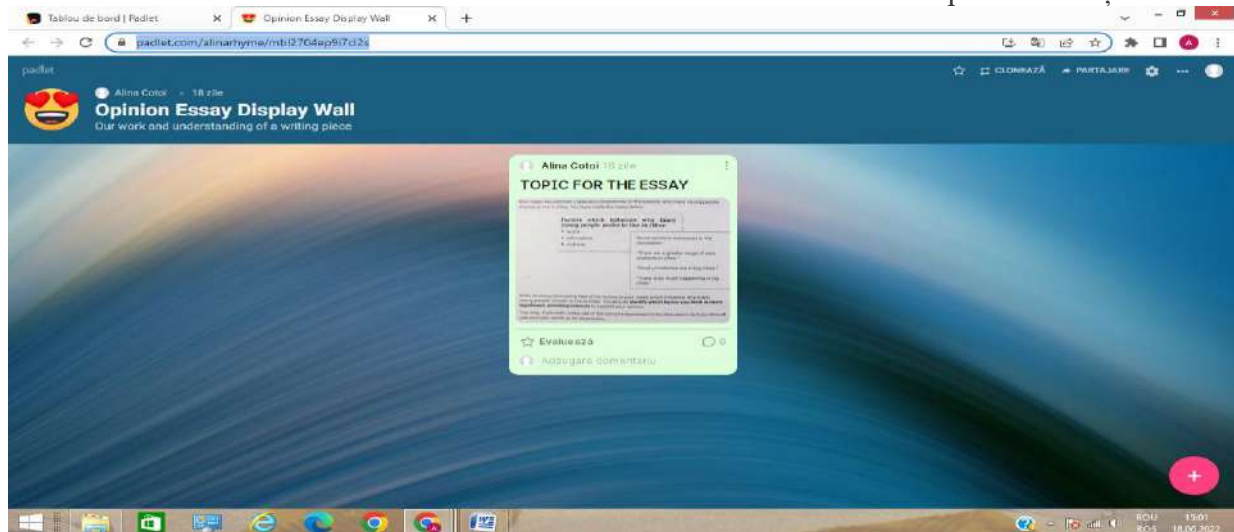

link cu macheta completată (material generat direct din platformă) - https://drive.google.com/file/d/1ap9Q5iSjXSWFnekv6dNrD3_RA2G3_Q9E/view?usp=share

- 5 minute - profesorul oferă feedback, evaluând munca grupelor

Evaluare: realizarea ca temă a unui eseu de opinie atașat în

<https://padlet.com/alinarhyme/mb12704ep9i7cl2s>

Profesorul prezintă peretele virtual unde elevii vor posta. Tema de scris este deja postată și poate fi discutată la clasă pentru o înțelegere clară a cerinței. (10 minute)

Activitatea modificată, informațiile adăugate fiind la finalul planului.

Clasa: a XII-a

Disciplina: limba engleză

Tema: Recapitularea scrierii eseului de opinie (revizuire temă pentru examenul Cambridge)

Timp alocat: 30 minutes + 15 minute (test evaluare finală)

Competența specifică vizată: Completarea de formulare și redactarea de texte funcționale, cu respectarea convențiilor specifice

Valoarea pentru învățare: însușirea aprofundată a materiei

Maniera de lucru:

- munca în grupe - elevii au conturi pe miro.com și accesează în timp real platforma pentru a face recapitularea eseului respectiv, parte teoretică. Clasa este divizată în 3 grupe. Fiecare elev conectat poate scrie automat pe platformă, adăugând propria contribuție în realizarea machetei propuse de profesor. Activitatea, supervizată de profesor, durează aproximativ 15 minute - 10 minute munca în grup, iar apoi aprox. 2 minute pentru ca fiecare grupă să prezinte ce a lucrat.

link pentru machetă - https://miro.com/app/board/o9J_IN242TI=/

link cu macheta completată (material generat direct din platformă) - https://drive.google.com/file/d/1ap9Q5iSjXSWFnekv6dNrD3_RA2G3_Q9E/view?usp=share

- 5 minute - profesorul oferă feedback, evaluând munca grupelor

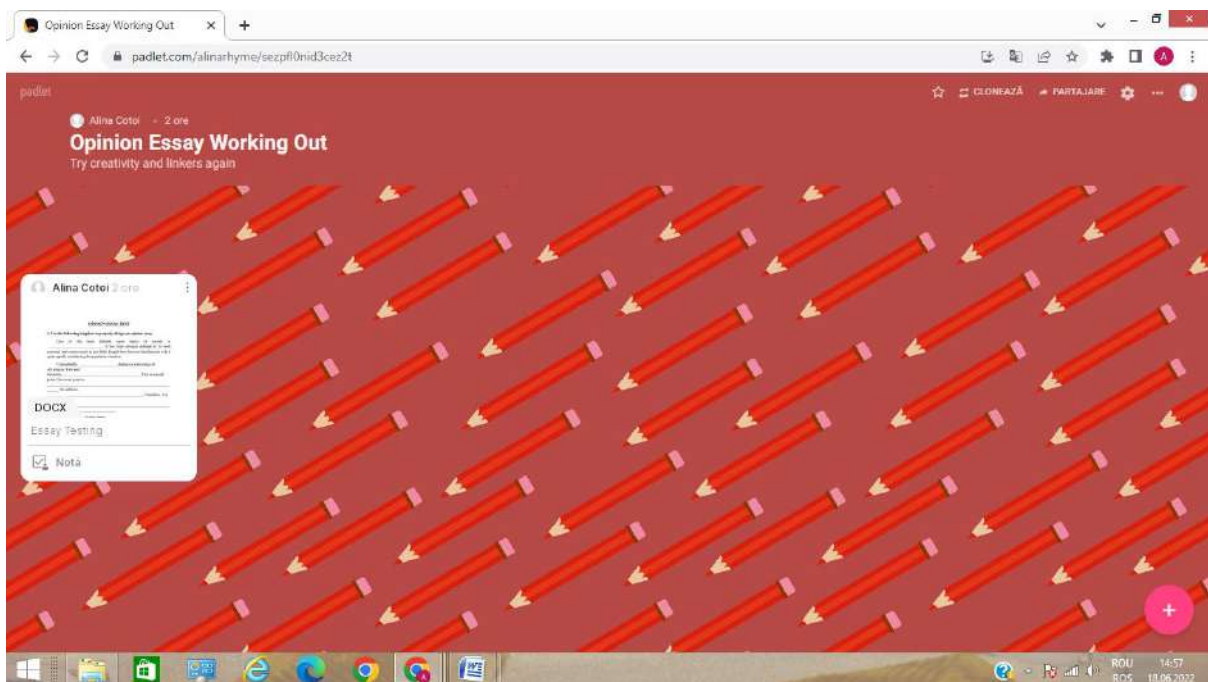
Link pentru evaluarea finală privind înțelegerea modului de scriere a unui eseu și utilizarea obligatorie a unor expresii specifice (opinie personală și conectori) - <https://padlet.com/alinarhyme/sezpf10nid3cez2t> . Material doc postat pe padlet. Elevii lucrează direct pe material după care îl și postează la finalul celor 15 minute alocate testului. Fiecare postare afișează numele autorului precum și oferă o căsuță specială pentru notarea profesorului.

Am modificat această evaluare și o voi păstra în forma unei teme scrise pentru feedback, nu ca și notare efectivă: realizarea ca temă a unui eseu de opinie atașat în padlet.com <https://padlet.com/alinarhyme/mb12704ep9i7c12s>

Profesorul prezintă peretele virtual unde elevii vor posta. Tema de scris este deja postată și poate fi discutată la clasă pentru o înțelegere clară a cerinței. Tema este postată de elevi în decurs de o săptămână, oferindu-le posibilitatea de a vedea notele pe evaluarea din timpul orei și, astfel, reușind să elimine eventuale neînțelegeri ale conținutului didactic.

<https://padlet.com/alinarhyme/sezpf10nid3cez2t>

Material realizat pe padlet.com. Pentru ca este utilă și apreciată de elevi, materialul poate fi accesat doar dacă se cunoaște link-ul sau un cod QR.

Este un material doc afișat pe un perete virtual. Materialul este elaborat pentru nivel B2 / C1, o testare a deprinderii de scriere în limba engleză.

Fiecare elev trebuie să acceseze padletu, să descarce materialul doc în propriul computer și să îl rezolve. Apoi, materialul trebuie repostat și notat de către profesor.

3. Avantajele înscrierii unei resurse în portaluri RED

Pentru a înscrie o resursă în portaluri RED trebuie urmați pașii:

- realizarea materialului, corect și meticulos și descrierea descriptorilor acestuia (cui se adresează resursa, la ce este nevoie de ea, obiectele și competențele vizate)
- stabilirea platformei unde dorim să publicăm resursa. Trebuie să te familiarizezi cu platforma și să știi condițiile de utilizare a materialului. De exemplu, pentru a publica e nevoie de cont pe platformă. De asemenea, pentru a publica pe unele platforme trebuie să introduci materialul gradual, într-un tipar prestabilit (liveworksheets.com) și să aștepti confirmarea publicării lui.
- materialele audio și video utilizate din alte surse trebuie verificate pentru a nu încălca drepturile de autor

Avantajele utilizării materialelor RED pentru elevi și profesori deopotrivă

- pot fi ușor stocate și înregistrate timp îndelungat
- accesul la ele poate fi public sau restricționat la cunoașterea unui link sau cod QR
- utilizarea și familiarizarea atât a profesorilor cât și a elevilor cu tehnologia și multiplele ei fațete
- pot fi interactive, recreative, atractive
- deschid apetitul pentru învățare și cunoaștere, oferind o varietate de maniere de lucru pe diverse platforme sau cu ajutorul diferitelor unelte tehnologice
- obligă la o oarecare independență și responsabilitate a elevului în procesul educativ

4. Evaluarea tehnică a resurselor

Tehnologia a devenit esențială în predarea la clasă, iar elevii sunt inevitabili fascinați de inovațiile tehnologice. Fiind profesor de limba engleză, aproape orice platformă prezintă interes pentru a crea ore atractive, materiale ce pot fi folosite atât sincron cât și asincron. Utilizarea platformelor cu materiale facilitează predarea online și reușește să crească interesul elevilor pentru materialul didactic.

Multe platforme necesită cont pentru a putea fi utilizate în sistem colaborativ, real-time. Altele permit, prin alegerea atentă a setărilor, o simplă share-uire a unui link pentru a vedea și chiar edita materialul.

Platforma padlet.com este practic un perete virtual și necesită fie conectarea elevilor prin cont fie partajarea link-ului pentru a putea fi utilizată. De asemenea, permite chiar crearea unui cod QR. În padlet poți să scrii, să înregistrezi, să utilizezi hyperlink spre alte resurse, să adaugi materiale video și audio. Se pot crea maxim cinci documente tip padlet, se pot alege background și pot fi accesate și / sau modificate oricând, fără a necesita plata unui abonament sau tarif de utilizare.

Spre deosebire de padlet, live worksheet este de fapt generarea inteligentă a unui document și nu poate fi produs colaborativ, împreună cu elevii. Platforma permite realizarea de teste/fișe de lucru/materiale de audiție/materiale interactive. Platforma ghidează pas cu pas modul de realizare a documentelor. Documentele au în platformă datele de identificare ale autorului precum și o scurtă descriere pentru a ști cui pot fi administrate. Elevii pot fi invitați să se logheze, li se generează un username și parolă. Platforma găzduiește materiale pentru diverse domenii/ materii și o simplă partajare a link-ului îl ajută pe profesor să lucreze cu elevii. Testele pot fi concepute pe această platformă și fiecare elev primește, la fel ca și profesorul, rezultatul imediat după uplodarea documentului rezolvat pe platformă. Un email este trimis și către profesor pentru informare, în momentul în care elevul trimite testul rezolvat. Rezultatele elevilor (fișele corectate) se păstrează pe platformă timp de 30 zile, iar materialele realizate sunt stocate pe termen îndelungat.

PROBLEMATICA INTEGRĂRII PRIN PĂRȚI

Prof. Cracană Dumitru
Colegiul Economic „O.Onicescu” Botoșani

Folosind regulile de derivare, cu ajutorul derivatelor funcțiilor elementare, formal, putem deriva *orice* funcție, de *ori de câte ori* dorim, *oricât* de compusă ar fi ea (numai să fie corect definită!). Acest lucru ne creează un confort psihic încurajator abordării integralelor. În procesul determinării primitivelor unei funcții (calculului integralei nedefinite), demersul este sensibil mai complex. Însuși tabelul integralelor nedefinite nu se mai asociază funcțiilor elementare deja bine cunoscute (ca la derivate), ci unor funcții *uzuale* care – încă – nu se *văd* toate deloc ca elementare, iar *uzuale*, deocamdată, n-au ajuns.

În general, metodele de integrare, nu sunt interschimbabile, foarte puține (ne semnificativ) putându-se rezolva prin mai multe metode. Denotă de aici că, fiecare metodă trebuie înțeleasă împreună cu limitele sale de aplicabilitate. Majoritatea exercițiilor se rezolvă **exclusiv** printr-o anumită metodă. Fără a intra în detalii riguroase de existență, să răspundem la unele *neîndrăznite* întrebări:

Integrarea prin părți

$$\int \underbrace{f'(x)}_{\text{o funcție are semnul derivat, cealaltă, NU}} \underbrace{g(x)}_{\text{se inversează rolurile}} dx = \underbrace{f(x)}_{\text{se inversează rolurile}} \underbrace{g(x)}_{\text{se inversează rolurile}} - \int \underbrace{f(x)}_{\text{se inversează rolurile}} \underbrace{g'(x)}_{\text{se inversează rolurile}} dx$$

de unde vine?

De la formula derivării produsului : $(f(x) \cdot g(x))' = f'(x) \cdot g(x) + f(x) \cdot g'(x)$
(se derivează *părțile* produsului)

Integrând această egalitate avem : $\int (f(x) \cdot g(x))' dx = \int f'(x) \cdot g(x) dx + \int f(x) \cdot g'(x) dx$
adică $f(x) \cdot g(x) = \int f'(x) \cdot g(x) dx + \int f(x) \cdot g'(x) dx$, de unde putem scoate o integrală în funcție de cealaltă : $\int f'(x) \cdot g(x) dx = f(x) \cdot g(x) - \int f(x) \cdot g'(x) dx$ sau
 $\int f(x) \cdot g'(x) dx = f(x) \cdot g(x) - \int f'(x) \cdot g(x) dx$.

când ne folosește?

Dacă a 2-a integrală este mai simplă. Formula leagă primitivele unei funcții de primitivele altei funcții. Această „altă” funcție trebuie să fie mai simplă de integrat.

cum poate deveni simplă?

Prin „dispariția” unei funcții, eventual din mai mulți pași, sau, după derivarea funcției aferente, prin schimbarea naturii, să devină compatibilă cu cealaltă nemairezultând 2 funcții, ci doar una!

Întrucât $f'(x) \cdot g(x) = g(x) \cdot f'(x)$ (produsul este comutativ), cele două scrieri spun același lucru (sunt echivalente).

Să presupunem că suntem în fața unei integrale și să răspundem la următoarele întrebări :

- „pe ce anume” ar trebui să cunoaștem / recunoaștem că trebuie aplicată metoda, **CÂND** aplicăm metoda integrării prin părți?
- efectiv, practic, **CUM** intrăm pe procedura aplicării metodei?
- dacă sunt două funcții, **PE CARE** trebuie să o modificăm, să o scriem sub altă formă?
- și... **DACĂ NICIUNA** dintre funcții nu ne ajută/ nu are proprietatea căutată?
- se poate să nu fie două funcții, atunci cum procedăm **DACĂ** este una **SINGURĂ**?
- ... și ... **DACĂ** sunt **MAI MULT** de două funcții??

Așadar:

Atunci când avem un produs de **două** funcții de **naturi diferite** sau o **singură** funcție:

$$\int \underbrace{u(x)}_{\text{două funcții de naturi diferite}} \cdot \underbrace{v(x)}_{\text{două funcții de naturi diferite}} dx \quad \text{sau} \quad \int \underbrace{\arcsin x}_{\text{o singură funcție pentru care NU avem formulă}} dx$$

Exemple 1 :

a) $\int \underbrace{x^2}_{\text{funcție putere}} \cdot \underbrace{\ln x}_{\text{funcție logaritmică}} dx$, b) $\int \underbrace{2^x}_{\text{funcție exponențială}} \cdot \underbrace{\sin x}_{\text{funcție trigonometrică}} dx$, c) $\int \underbrace{x}_{\text{funcție putere}} \cdot \underbrace{e^x}_{\text{funcție exponențială}} dx$ - în situația cu 2 funcții

sau

Exemple 2 :

a) $\int \ln x dx$; b) $\int \arcsin x dx$; c) $\int \arctg x dx$ - în situația când avem o singură funcție.

Scriem **una dintre funcții** ca o derivată. Considerăm **Exemplul 1 a)**. În formula integrării prin părți apare o derivată! În loc de x^2 punem $\left(\frac{x^3}{3}\right)'$, sau, în alte situații, în loc de x vom pune $\left(\frac{x^2}{2}\right)'$.

$$\int \underline{x^2} \cdot \underline{\ln x} dx = \int \left(\frac{x^3}{3}\right)' \cdot \underline{\ln x} dx = \frac{x^3}{3} \ln x - \int \frac{x^3}{3} \cdot (\ln x)' dx = \frac{x^3}{3} \ln x - \int \frac{x^3}{3} \cdot \frac{1}{x} dx = \frac{x^3}{3} \ln x -$$

$$\frac{1}{3} \int x^2 dx = \frac{x^3}{3} \ln x - \frac{1}{3} \cdot \frac{x^3}{3} + c = \frac{x^3}{3} \ln x - \frac{x^3}{9} + c .$$

Expresia $\frac{x^3}{3}$, aici, se obține prin **integrare** (nu derivăm!). **Doar** aici, se **derivează** efectiv!

Alte exemple de scriere: $\int 2^x \cdot \sin x dx = \int \left(\frac{2^x}{\ln 2}\right)' \cdot \sin x dx$ sau $\int \frac{1}{x} \cdot \ln x dx = \int (\ln x)' \cdot \ln x dx .$

Evităm funcția care își modifică natura sau își „micșorează puterea” și o scriem pe **cealaltă!** Interesul este ca a 2-a integrală să fie mai simplă.

$$\int f'(x) \cdot g(x) dx = f(x) \cdot g(x) - \underbrace{\int f(x) \cdot g'(x) dx}_{\text{trebuie să fie mai simplă}}$$

În exemplul anterior, a doua integrală a devenit mai simplă pentru că a dispărut logaritmică (și-a schimbat natura prin derivare).

Exemplul 3 : Calculați $\int x \cdot \sin x dx$

$$\int x \cdot \sin x dx = \int x \cdot (-\cos x)' dx = x \cdot (-\cos x) - \int x' \cdot (-\cos x) dx = -x \cos x + \underbrace{\int \cos x dx}_{\text{mai simplă}} = -x \cos x + \sin x + \mathcal{C}.$$

Dacă niciuna dintre funcții nu își modifică natura prin derivare sau nu își micșorează din putere, urmărim ca după 2 integrări succesive să ajungem, din nou, la aceeași integrală de la care am pornit.

Exemplul 4 :

$$\begin{aligned} \int e^x \cdot \sin x dx &= \int (e^x)' \cdot \sin x dx = e^x \cdot \sin x - \int e^x \cdot (\sin x)' dx = e^x \cdot \sin x - \int e^x \cdot \cos x dx = \\ &= e^x \cdot \sin x - \int (e^x)' \cdot \cos x dx = e^x \cdot \sin x - [e^x \cos x - \int e^x \cdot (\cos x)' dx] = e^x \cdot \sin x - \\ &- [e^x \cos x - \int e^x \cdot (-\sin x) dx] = e^x \cdot \sin x - e^x \cos x + \int e^x \cdot \sin x dx. \end{aligned}$$

Așadar: $\underbrace{\int e^x \cdot \sin x dx}_{\text{integrala de plecare}} = e^x \cdot \sin x - e^x \cos x - \underbrace{\int e^x \cdot \sin x dx}_{\text{am ajuns la aceeași integrală}}.$ Notând-o cu I obținem

$$I = e^x \cdot \sin x - e^x \cos x - I \text{ de unde } 2I = e^x \cdot \sin x - e^x \cos x \text{ adică}$$

$$I = \frac{1}{2}(e^x \sin x - e^x \cos x) + \mathcal{C} \text{ sau, încă, } I = \frac{e^x}{2}(\sin x - \cos x) + \mathcal{C}.$$

ATENȚIE:

1) De fiecare dată, când în cadrul unui calcul aplicăm integrarea prin părți, deschidem o paranteză !!

2) În cele două aplicări ale formulei de integrare prin părți, trebuie să păstrăm **aceeași** funcție pe care să o scriem ca o derivată!

$$\begin{aligned} \text{Altfel : } \int e^x \cdot \sin x dx &= \int \underbrace{(e^x)}_{\text{am scris exponențiala}} \cdot \sin x dx = e^x \cdot \sin x - \int e^x \cdot (\sin x)' dx = e^x \cdot \sin x - \int e^x \cdot \cos x dx = \\ &= e^x \cdot \sin x - \int e^x \cdot \underbrace{(\sin x)'}_{\text{schimbăm, scriem trigonometrica}} dx = e^x \cdot \sin x - [e^x \cdot \sin x - \int (e^x)' \sin x dx] = e^x \cdot \sin x - e^x \cdot \sin x + \\ &+ \int e^x \cdot \sin x dx \text{ adică } \int e^x \cdot \sin x dx = \int e^x \cdot \sin x dx \text{ (s-au simplificat termenii din față) ceea ce} \\ &\text{nu-mi oferă o ecuație în integrala necunoscută, pe care să o rezolv.} \end{aligned}$$

Atunci atașăm un $1 = x'$ care, evident, nu modifică funcția!

Exemplul 5:

$$\int \ln x dx = \int 1 \cdot \ln x dx = \int (x)' \cdot \ln x dx = x \cdot \ln x - \int x \cdot (\ln x)' dx =$$

$$= x \cdot \ln x - \int x \cdot \frac{1}{x} dx = x \ln x - \int 1 dx = x \ln x - x + e.$$

În sinteză:

Exemplul 6 :

a) $\int x \cdot \ln x dx$. Avem 2 funcții de naturi diferite, deci, **obligatoriu prin părți!**

Cum? Trebuie să scriem una dintre funcții ca o derivată...

Care? A doua, adică logaritmică, își schimbă natura prin derivare, deci, vom scrie ca o

derivată pe prima, funcția putere. Știm că $\int x dx = \frac{x^2}{2} + e$, deci, vom înlocui x cu $\left(\frac{x^2}{2}\right)'$.

copiat, fără derivare

Practic, avem: $\int x \cdot \ln x dx = \int \left(\frac{x^2}{2}\right)' \cdot \ln x dx = \frac{x^2}{2} \cdot \ln x - \int \frac{x^2}{2} \cdot (\ln x)' dx =$

$$= \frac{x^2}{2} \cdot \ln x - \int \frac{x^2}{2} \cdot \frac{1}{x} dx = \frac{x^2}{2} \cdot \ln x - \frac{1}{2} \int x dx = \frac{x^2}{2} \cdot \ln x - \frac{1}{2} \cdot \frac{x^2}{2} + e = \frac{x^2 \ln x}{2} - \frac{x^2}{4} + e.$$

Grupăm convenabil și separăm în două subproduse!

$$\int f(x) \cdot g(x) \cdot h(x) dx = \int \underbrace{f(x)}_{u(x)} \cdot \underbrace{g(x) \cdot h(x)}_{v(x)} dx \quad \text{sau}$$

$$\int f(x) \cdot g(x) \cdot h(x) \cdot p(x) dx = \int \underbrace{f(x)}_{u(x)} \cdot \underbrace{g(x) \cdot h(x) \cdot p(x)}_{v(x)} dx.$$

BIBLIOGRAFIE

- [1.] Burtea, M., Burtea, G., Matematică (manual pentru clasa a XII-a), Ed. Carminis, Pitești, 2007;
- [2.] Ganga, M., Matematică, (manual pentru clasa a XII-a), Ed. Mathpress, Ploiești, 2006;
- [3.] Ghelbaum, B. R., Olmsted, M. H., Contraexemple în analiză, Ed. Științifică, București, 1973;
- [4.] Konnert, O., Greșeli tipice în învățarea analizei matematice ilustrate prin exemple și contraexemple, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1982;

PLANUL MEU DE CARIERĂ

Prof. CRĂCIUN ROXANA MIHAELA, CSEI NR.2 COMĂNEȘTI

ANALIZA SWOT A SINELUI DIN PUNCT DE VEDERE AL CARIEREI

PUNCTE TARI -minte analitică -bune abilități de comunicare -organizarea timpului și a sarcinilor de lucru la locul de muncă	PUNCTE SLABE -experiență slabă în coordonarea proiectelor
AMENINȚĂRI -contextul crizei economice și a disponibilizărilor în școli -concurența cu colegii cu experiență, abilități și studii superioare	OPORTUNITĂȚI -gândire critică -skill-uri de leadership -gândire strategică -stagii de formare profesională -traininguri și workshopuri

DURATA DE REALIZARE A PLANULUI 10 ANI

Obiective	termen	Acțiuni	Resurse necesare (diferite categorii)	Obstacole/dificultăți posibile	Modalități de depășire
Pe termen scurt	0-2 ani				
1. obținerea unor certificări de competențe digitale ECDL		-înscrierea la cursuri de obținere a certificatului ECDL	-financiare -temporale -umane	-lipsa inițiativei	-luarea deciziilor în timp util
2. coordonarea unor proiecte la nivel județean		-scrierea proiectelor CAEJ, CAER -pentru cei interesați, voi organiza on-line, sesiuni de formare pentru completarea aplicației.	-temporale -umane -financiare (cheltuieli eligibile)	-neaprobarea proiectelor -nerespectarea precizărilor din formularul inițial; -nerespectarea Regulamentului proiectelor CAEJ. CAER	-revizuirea Regulamentului proiectelor CAEJ, CAER
3. obținerea unui certificat de limbă engleză- nivel conversațional		-înscrierea și participarea la cursuri de învățare a limbii engleze	-temporale -umane -financiare	-lipsa timpului	-organizarea timpului
4. absolvirea unui master didactic		-înscrierea la program de master didactic și absolvirea acestuia	-temporale -umane -financiare -materiale	-lipsa timpului -concurența	-organizarea timpului -reînscrierea în altă

					sesiune
Pe termen mediu	3-5 ani				
1. speaker și organizator de workshopuri și Conferințe pe teme ale educației		-organizarea de workshopuri și Conferințe	-umane -temporale -financiare -materiale(inclusiv platforme digitale)	-încrederea în sine pentru a vorbi în fața publicului -cadrul organizatoric -lipsa unei platforme digitale pentru desfășurarea workshopurilor și Conferințelor	-cursuri de dezvoltare emoțională -realizarea unui cadru organizatoric optim pentru desfășurarea workshopurilor și Conferințelor, atât on-line, cât și față în față
2. coordonarea unor proiecte (la nivel național, internațional, etc)		-scrierea proiectelor naționale și internaționale -studierea Regulamentelor de organizare a proiectelor naționale și internaționale	-umane(inclusiv interpreți pentru limba engleză și alte limbi străine) -temporale -materiale(inclusiv platforme digitale) -financiare(cheltuieli eligibile)	-neaprobarea proiectelor -nerespectarea precizărilor din formularul inițial; -neîndeplinirea condițiilor de nivel național; -nerespectarea prevederilor Regulamentului de organizare a activităților cuprinse în calendarul activităților educative, școlare și extrașcolare;	-revizuirea Regulamentului proiectelor CAEN pentru a fi aprobate
3. înființarea unei Asociații de profil privind formarea profesională a profesorilor		- studierea informațiilor de bază despre înființarea și gestionarea unei Asociații -cunoașterea actelor necesare și pașilor ce trebuie urmați pentru a o înregistra în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor(rezervarea denumirii, stabilirea sediului social, întocmirea	-resurse umane -resurse financiare -resurse materiale -resurse legislative	-lipsa resurselor financiare -lipsa resurselor materiale -lipsa spațiului -nerespectarea legislației în vigoare	-găsirea unor sponsori -asigurarea bazei materiale -găsirea unui spațiu optim pentru desfășurarea activității -studierea amănunțită a legislației în vigoare

		actului constitutiv și a statutului, constituirea patrimoniului dacă este cazul, deschiderea contului bancar, depunerea documentelor).			
Pe termen lung	6-10 ani				
1.coordonarea unor proiecte Erasmus		-scrierea și implementarea proiectelor Erasmus: -analiza de nevoi -argumentarea necesității proiectului -surse ce pot fi verificate -descrierea capacității organizației -profilul participanților -scopul -obiectivele SMART ce pot fi evaluate -activitatea principală -metode -impact -diseminare	-resurse umane -resurse materiale -resurse temporale	-nerespectarea întocmirii proiectelor Erasmus și respingerea acestora pentru neconformitate în respectarea pașilor necesari -nu sunt oferite suficiente detalii și informații concrete -nu corespunde obiectivelor Erasmus	-revizuirea regulamentului proiectelor Erasmus pentru a fi aprobate -o candidatură de succes trebuie să fie bazată pe: - o nevoie reală, - să rezolve o problemă, - să producă o schimbare, - clară, coerentă, toate informațiile oferite să se lege, - să ofere detalii și informații concrete, - să corespundă obiectivelor Erasmus+, - să fie realistă.
2.înfiiințarea unui After-school		-cererea pentru un program de after school în zonă; - găsirea spațiului ideal pentru a găzdui o astfel de activitate; - angajarea unui	-resurse umane -resurse financiare -resurse materiale -resurse legislative	-lipsa resurselor financiare -lipsa resurselor materiale -lipsa spațiului -nerespectarea legislației în vigoare	-găsirea unor sponsori -asigurarea bazei materiale -găsirea unui spațiu optim pentru

		<p>personal calificat;</p> <ul style="list-style-type: none"> - dotarea cu mobilier școlar, catedre și mese, scaune de birou, mobilier de informatica sau alte articole esențiale într-un after school; - oferirea unor activități unice în cadrul programului de after school care să mă diferențieze de restul competitorilor (ex.: cursuri de programare pe calculator). -stabilirea unui plan de afaceri concret -stabilirea valorilor de bază și misiunea -stabilirea sarcinilor și atribuțiilor fiecărui membru al echipei. - stabilirea locației și a spațiului în care se vor desfășura activități after-school. - amenajarea și dotarea corespunzătoare a spațiilor. - informarea comunității asupra noilor servicii oferite. - stabilirea metodelor și a tehnicilor de lucru potrivite. 		<ul style="list-style-type: none"> -stabilirea unui buget incorect sau insuficient -nerespectarea de către fiecare membru a sarcinilor și atribuțiilor 	<p>desfășurarea activității</p> <ul style="list-style-type: none"> -studierea amănunțită a legislației în vigoare -recalcularea bugetului -revizuirea atitudinii fiecărui membru față de sarcinile și atribuțiile ce îi revin în cadrul proiectului
--	--	--	--	--	--

INTERACȚIUNEA MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL CU FAMILIA

Profesor, Școala Gimnazială Nr. 27 „Anatol Ghermansci”, Brașov

Prof. Crețu Georgel

Managementul educațional cuprinde un ansamblu de principii și funcții și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ. În prezent, s-a trecut de la conceptul clasic de „conducere” la cel de „management educațional” și „management pedagogic”.

În centrul relației familie – școală stă, desigur, copilul – elev, ca beneficiar al actului educațional. Pentru dezvoltarea armonioasă a personalității acestuia, școala și familia trebuie să realizeze un parteneriat educațional deschis, care constă în a da elevului o cultură activă, a exercita la maximum capacitățile, a-l ajuta să se maturizeze, să se integreze în societate, să-și asigure autonomia și o comportare proprie.

Valoarea educației în familie depinde de pregătirea părinților și de înțelegerea corectă a misiunii lor alături de școală. Aceasta din urmă are un rol însemnat în realizarea coeziunii cu familia apelând la diverse mijloace și procedee: cursuri, consultații cu părinții, dialoguri pedagogice, vizite la domiciliul elevilor, cursuri de informare pedagogică pentru tineri și adulți, „școli pentru părinți”, reviste de specialitate care tratează problemele de educație în familie și rolul lor asupra formării și dezvoltării armonioase a „adultului” de mâine.

La începutul mileniului al III-lea, schimbările societății la nivel socio-economic determină și schimbarea relației școală – familie, trecând de la parteneriatul dezvoltat unilateral al „responsabilității școlii” la implicarea directă a părinților în activitățile educative inițiate de școală.

La nivelul învățământului gimnazial, conceptul de „partener de educație” se referă la raporturile dirigintei cu alți factori educativi, în special cu părinții. Schimbarea mentalității adulților aflați în preajma elevului – părinți, bunici, frați, alte rude, învățător, diriginte, profesori, consilier școlar, director, etc. – este absolut necesară.

Un raport asupra relațiilor dintre școală și familie, bazat pe ancheta de opinie cu chestionare, prezintă trei motive pentru care școala și familia se străduiesc să stabilească legături între ele:

- *părinții* sunt juridic responsabili de întreaga educație a copiilor lor;
- *învățămintul* nu este decât o parte din educația copilului, o bună parte a educației petrecându-se în afara școlii. Concluziile pun în evidență influența atitudinii parentale asupra

rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării, precum și faptul că unele comportamente ale părinților pot fi favorizate datorită dialogului cu școala;

- *grupurile sociale* implicate în instituția școlară (în special părinții și cadrele didactice) au dreptul să influențeze managementul educațional.

Obstacolele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la cadrele didactice) sau de ordin material (relația școală-familie cere un surplus de efort material și de timp).

Dr. Gheorghe Bunescu în articolul intitulat „*Democratizarea educației și educația părinților*” consideră, că problema este de atitudine; „*este dificil de pretins, atât la părinți, cât și la cadre didactice, ca relația de colaborare școală-familie să nu fie doar un drept de opțiune*”.

Reproșurile ce li se fac părinților privind colaborarea cu școala sunt:

- lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa cadrelor didactice);
- timiditate (lipsa de încredere în sine);
- participare cu ingerințe (critică cu impertinență școala);
- preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului);
- contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criza în comportarea copilului);
- conservatorism (reacții negative la idei noi).

Reproșurile ce li se fac cadrelor didactice, privind colaborarea cu familiile elevilor sunt similare dar nu identice, inclusiv privind:

- dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții);
- definirea imprecisă a rolului de cadru didactic (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului);
- lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

Date fiind toate aceste probleme și revenind la necesitatea educației părinților în ideea alinierii la cerințele școlii și cele impuse de idealul socio-educațional, trebuie remarcate cele **trei direcții de acțiune**: a. **sprijinul emoțional** (a se da părinților ocazia de exprimare a emoțiilor fără critică sau condamnare); b. **sprijinul informațional** (a li se da părinților ocazia de a înțelege propria situație și cea a educației copilului lor) c. **sprijinul instrumental** (ajutor în rezolvarea problemelor care țin de educația copilului). Îmbunătățirea relației școală – familie implică informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului și presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască:

- obligațiile legale privind educația copilului;
- drepturile de care dispune pentru educația copilului;
- importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului;
- metodele de colaborare cu școala.

Instrumentele clasice de colaborare a școlii cu familia – și ne referim aici la ședințele și lectoratele cu părinții, la vizitele la domiciliul elevilor sau la obligativitatea semnării carnetelor de note de către ambii parteneri în educație – sunt departe de a fi suficiente. De aceea am căutat identificarea unor metode alternative, menite să le completeze pe cele vechi.

Pentru creșterea gradului de încredere și colaborare a părinților cu școala pe tot parcursul anului școlar, am inițiat o serie de dialoguri pedagogice.

În continuare, vom prezenta un model de desfășurare a dialogului pedagogic realizat cu părinții clasei a IV-a. Am constatat că părinții așteaptă mult acest dialog deoarece vor să înțeleagă „noua școală”, viața clasei de elevi, drumul pe care pornește copilul lor. Dacă părinții bine informați colaborează în munca de educare, ceilalți, care sunt mai puțin informați, se plâng. Reușita acestei acțiuni constă în: eliminarea stresului și constrângerilor; formularea unei invitații scrise (Anexa nr.1); prezentarea unor sugestii concrete a unor piste de colaborare cu aceștia; găsirea unor soluții de colaborare cu părinții care nu pot fi prezenți la reuniune; posibilitatea de evaluare a serviciilor pe care școala le oferă părinților și elevilor, de cel puțin de două ori pe an. Am pregătit și expediat părinților o **invitație** călduroasă, incitantă; am pregătit materialele necesare și mediul ambiant în vederea unui climat de încredere și deschidere față de aceștia.

Întâlnirea a debutat într-o ambianță deosebită, folosind un fond muzical plăcut și relaxant („Anotimpurile” – A. Vivaldi). Am inițiat o discuție cu privire la ceea ce așteaptă părinții de la școală și ce așteaptă școala de la părinți. Am organizat o activitate – **tip chestionar** – pe grupe de părinți, pentru o discuție de câteva minute pe tema: „*Ce înseamnă pentru dumneavoastră un bun diriginte?*” (Anexa nr. 2), „*Cum un bun părinte poate să colaboreze cu dirigintele?*” (Anexa nr. 3). Am abordat tematica întâlnirii, prezentând demersuri, procedee, strategii care privesc rolul părintelui în ajutorul pe care el trebuie să îl dea copilului. În încheiere, am solicitat părinților să-și exprime părerea în scris, cu privire la eficiența activității la care au participat, propunând alte subiecte pentru dialogurile ulterioare. Am întocmit concluzii privind dialogul pedagogic pe baza comentariilor părinților. Am contactat telefonic, părinții absenți la dialogul pedagogic pentru a la face cunoscut programul desfășurat cu majoritatea părinților și am fixat întâlniri personale cu anumiți părinți, în funcție de problemele ridicate de ei sau de copiii lor.

În activitatea cu părinții am avut în vedere permanent caracteristicile și necesitățile pe care le au părinții:

a) **caracteristici:** ascultă cu plăcere expunerile teoretice; le este teamă să fie judecați pentru ceea ce au făcut sau nu au făcut față de copiii lor; se culpabilizează foarte ușor; sunt neliniștiți de viitorul copiilor lor; au puțin timp pe care să-l consacre acestora; sunt interesați să stabilească o relație foarte apropiată cu aceștia.

b) **necesități:** au nevoie de răspunsuri concrete la întrebările puse; au nevoie de un loc aparte pentru discuții; au nevoie să li se recunoască competențele; au nevoie de un climat calm pentru a se exprima; au nevoie să fie ascultați cu respect și atenție; au nevoie să fie înțeleși în ceea ce privește îngrijorările și lucrurile de valoare dorite de ei.

Unele comportamente ale părinților, precum: agresivitatea, culpabilitatea, sustragerea, negarea constituie o prioritate pentru dialogurile pedagogice pe care le voi aborda în viitor.

Dialogurile pedagogice trebuie realizate eficient și de un real folos pentru cei doi parteneri participanți în desfășurarea lor. Dirigințele trebuie să privească acest mod de colaborare atât ca o sarcină profesională, dar și morală în același timp. Colaborarea părinților alături de profesorul diriginte în procesul formării copilului în toate planurile personalității, presupune cunoașterea reciprocă și punerea de acord în orice demers pedagogic.

Bibliografie

Frunză, Virgil, *Factori favorizanți și perturbatori ai activității didactice*, Ovidius University Press, Constanța, 2003

Frunză, Virgil, *Teoria comunicării didactice*, Ovidius University Press, Constanța, 2003

Giblin, Les, *Arta dezvoltării relațiilor interumane*, Editura Curtea Veche, Publishing, București, 2000
Petrescu, Paloma, Șirian, Lucreția, *Management educațional*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2002
Stama, Ioana, *Construiește imaginea ta de la catedră*, Editura Ars Docendi, București, 2001

COLABORAREA ȘCOALĂ-FAMILIE- FACTOR DECISIV ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL

Motto:

“ Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

(din Child's Appeal)

Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie este stringentă.

Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și viață ale copiilor.

Parteneriatul între școală și familie și-a demonstrat eficiența pretutindeni unde a fost aplicat, dacă s-au respectat anumite condiții de realizare a acestuia:

- părinții să fie percepuți de către cadrele didactice ca persoane active și valoroase pentru educarea copiilor;
- părinții să se implice în mod concret în luarea de decizii referitoare la activitățile extrașcolare, la modificarea orarului, la stabilirea disciplinelor opționale;
- responsabilitatea pentru evoluția copilului să fie împărțită între școală și familie.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic, ș.a.. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor.

Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de unele lucruri încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii „a avea cei șapte ani de-acasă”. Un elev fără „cei șapte ani de-acasă” va crea mereu probleme chiar și ca viitor adult. Aici trebuie reamintit că, în general, elevii nu primesc în cadrul școlii nici un exemplu sau sfat negativ, toate acestea influențându-l în afara școlii. Din cele 24 de ore ale unei zile, elevul este la școală 5 – 6 ore, de restul timpului fiind responsabilă familia elevului. Uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii, deoarece și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia.

Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școala-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea sa educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui din toate punctele de vedere. Cadrele didactice organizează și conduc activitatea instructiv-educativă din școală, prelucrează și transmit cunoștințele prevăzute de programele școlare, modelează personalitatea copilului, desfășoară activități extracurriculare și extrașcolare. Ele sunt responsabile de aspectele organizării școlare, de atmosfera generală. În funcție de personalitatea acestora și de stilul didactic și pedagogic se instalează un anumit climat în grupul celor pe care îi educă.

De aceea între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Familia și școala sunt instituții ce au un rol esențial în crearea spiritului social al copilului. Acestea îl pregătesc pentru o integrare optimă în viața socială. O bună colaborare între școală și familie este posibilă numai atunci când familia înțelege menirea școlii: aceea de a fi principalul izvor de cultură și factor de civilizație, iar școala vede în familie un aliat, un colaborator sincer, permanent și direct interesat de întregul proces instructiv-educativ. Ca orice relație partenerială, relația școală-familie trebuie construită cu migală și cu măiestrie. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă.

Sub îndrumarea școlii, familia stabilește regimul de viață al copilului și veghează la respectarea lui. Ținând seama de condițiile concrete, fiecare familie stabilește orarul de muncă și de odihnă al elevului, timpul când să înceapă pregătirea temelor, cel destinat pentru joc și ocupații recreative alese în mod liber de către copii, timpul când să presteze anumite servicii pentru familie. Atunci când prin repetare un asemenea regim devine obișnuință pentru școlar, controlul părinților va fi din ce în ce mai redus. De o mare importanță pentru ca elevul să obțină succese la școală este modul cum părinții își ajută copiii la învățătură. Ei îi vor sprijini să învingă primele dificultăți și îi vor încuraja pentru primele succese.

Parteneriatele dintre școală și familii pot:

- a. ajuta profesorii în munca lor;
- b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;
- c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar;
- d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților;
- e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților;
- f. conecta familiile cu membrii școlii;

Cu părere de rău trebuie să spun că se constată în ultima vreme o depărtare a familiei de școală, o scădere a interesului părinților pentru rezultatele școlare. Părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor dar, în același timp nu mai au răbdare să le acorde atenție. Acest lucru se constituie într-un semnal de alarmă care m-a determinat să aflu care sunt adevăratele cauze ale acestui fenomen încât să pot remedia măcar o parte dintre ele la simpla informare a părinților asupra rezultatelor la învățătură. Școala trebuie să convingă familia ca ea să devină un participant activ în procesul de instruire-educare. Influențele pe care familia le exercită asupra copilului sunt directe sau indirecte, determinând în mare măsură dezvoltarea personalității acestuia. Este bine ca elevii să învețe încă de mici, că „În căminul familiei, copiii trebuie să-i respecte pe părinți, în afara căminului pe toată lumea, iar în singurătate pe ei înșiși”, după cum spunea regele grec Demetrius.

Bibliografie:

1. Baran Pescaru A.-, „Parteneriat în educație familie-școală-comunitate”-Editura Aramis-București, 2004;
2. Kulcsar T.-, „Factorii psihologici ai reușitei școlare”-Editura Didactică și Pedagogică-București, 1978;
3. Nica, I, Țopa, L.-, „Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

LA ORELE DE BIOLOGIE

Prof. CRIȘAN ANCA
Școala Gimnazială ” Aurel Vlaicu” Arad

Deoarece performanța în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică.

Folosirea metodelor interactive centrate pe necesitățile elevilor în lecția de biologie constituie într-adevăr o cale de atragere a elevilor către performanță școlară, dând un caracter formativ, dinamic și deschis pentru dezvoltarea diferitelor abilități teoretice și practice la elevi

CLASIFICAREA METODELOR ȘI TEHNICILOR INTERACTIVE

Metode de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare:

- Harta cognitivă sau harta conceptuală (Cognitive map, Conceptual map);
- Matricele;
- Diagrama cauzelor și a efectului;
- Pânza de păianjăn (Spider map – Webs);
- Tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique);
- Metoda R.A.I. ;

Metode de rezolvare de probleme prin stimularea creativității:

- Brainstorming;
- Starbursting (Explozia stelară);
- Caruselul;
- Interviu de grup;
- Studiul de caz;
- Phillips 6/6;
- Tehnica 6/3/5;
- Fishbowl (tehnica acvariului);
- Sinectica;
- Metoda Delphi;

Metode de cercetare în grup:

- Tema sau proiectul de cercetare în grup;
- Experimentul pe echipe;
- Portofoliul de grup;

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare-învățare-evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

Printre avantajele susținerii lecțiilor online s-ar putea enumera:

- elevul poate învăța în ritmul lui, fără a fi presat de timp sau perturbat de colegi;
- cursurile și resursele atașate acestora pot fi accesate oricând;
- evaluarea a rezultatelor obținute de elevi se poate realiza relativ rapid
- învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase și putem spune că, din acest punct de vedere, digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ iar acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.
- instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă elevilor, făcând educația mai productivă prin comunicare dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale.
- învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea ca fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Resurse de predare și învățare digitale sunt foarte multe, însă importantă este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, cunoscute profesorilor, adaptate capacităților intelectuale și obiectivelor educaționale.

CUM PREDĂM

ALTFEL DISCIPLINA BIOLOGIE pe baza

STRATEGIILOR DE LECTURĂ

- STRATEGII, DEPRINDERI, METODE
- UCENICIA COGNITIVĂ
- APLICAȚII

I.1.Tema: *Care este diferența dintre strategiile, deprinderi, metode*

I.2. Scopul /competențe dezvoltate:

- Familiarizarea cu principalele concepte și noțiuni metodologice referitoare
- Strategii de lectură
- Inițierea în cunoașterea și aplicarea la clasă a alternativelor de instruire folosind strategiile de lectură
- Ce strategii pot oferi elevilor mei pentru a sprijini formarea competențelor de literație ;

I.3. Durata: 2 de ore

I.4. Conținut/Secvențe de formare:

□ *Strategii, deprinderi, metode:*

- strategie cognitivă de lectură – pași mentali pentru a ajunge la un scop
- metode de lucru – set de materiale de predare și învățare;
- deprinderi – strategii utilizate automat.

□ *Strategii cognitive de lectură*

- ajută la procesarea informației ce ne parvine
- cititori experimentați – cititori strategici

Modelul uceniciei cognitive;

- Modelul uceniciei prin lectură – competențe de literație
- Cititori experți – rol de ucenici
- Abordare bazată pe echipă – grupul de elevi este preocupat de modul în care sunt receptate informațiile

□ *Metacogniția și instruirea eșafodată:*

- concept transcurricular al proiectului BaCuLit
- este un dialog permanent în care profesorul și elevii discută despre relația cu textul
 - Principiile instruirii eșafodate
- 1. Introducere și modelare îmbunătățirii lecturii
- 2. Eșafodarea (structurare de ajutor)
- 3. Retragerea treptată
- 4. Învățarea independentă

BIBLIOGRAFIE:

1. Shiny, G. 1984. In Search of Modernism. Journal of Aesthetics no. 3: 38-50.
2. <https://manuale.edu.ro/> (accesat în 06.07,2023)
3. <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning> (accesat în 03.07,2023)

CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL

Prof.dr.ing. Crișan Valerica Daniela
Colegiul Tehnologic "Viaceslav Harnaj"

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a stimula și a aduna toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, educaționale și sociale. În procesul culturii și civilizației, rolul creativității este important iar în școala contemporană se pune mare accent pe educarea creativității. Vreme îndelungată creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înăscute a fost depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, dezvoltare și maturizare.

Creativitatea în procesul didactic trebuie să fie considerate o prioritate în cadrul sistemului de învățământ, deoarece implică o dotare modernă, specifică a școlilor, o pregătire creativă și adecvată a profesorilor și, prin acestea, o dezvoltare liberă și armonioasă a minților tinere.

Mulți profesori nu realizează importanța și impactul pozitiv al unui element central în educație: creativitatea în procesul didactic. Sarcina profesorului nu este numai să transfere mecanic noțiuni și informații, ci să determine mințile tinere, să le dezvolte critica și creativitatea. Profesorul bun nu le spune elevilor săi în mod necesar ce să gândească, ci să facă aceasta printr-o diseminare personală a informației primite.

În procesul didactic, creativitatea ajută elevul să-și dezvolte propria-i capacitate de creație critică, ca parte esențială a modului de a gândi și a personalității sale. Minte umană este liberă să se exprime și provocată permanent de către un mentor adevărat, poate crea idei noi și provocatoare. Profesorul nu trebuie să își asume rolul de paznic al elevului prin educație, ci de mentor, care provoacă și cultivă la dezvoltare potențialul elevilor săi.

În procesul didactic creativitatea presupune două variabile: stimularea acestora la elevi și formarea, aplicarea unor metode creative și atractive în predare. Prin stimularea creativității elevilor, se stimulează dezvoltarea gândirii lor ca sursă de autorealizare și satisfacție. Fără creativitatea persoanei, umanitatea nu ar fi cunoscut cele mai importante inovații și progrese, de aceea este un fapt extrem de nefericit că în școlile românești se stimulează mai degrabă o atitudine rituală și conformistă de învățare mecanică și supunere.

În procesul didactic creativitatea presupune atât existența cât și utilizarea unor metode creative în modul de predare și evaluare, metode care nu sunt la fel de frecvente precum cele clasice și șablonizate. Nici lipsa dotărilor moderne din școlile românești nu ajută la împlinirea acestui imperativ educațional – laboratoarele sunt de slab dotate, tehnologiile de vizualizare sunt infime, computerele sunt în număr mic și folosite de multe ori doar la ora de informatică.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Profesorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului școlar fiind părinții și cadrele didactice. Familia are rolul de a stimula de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia.

Prin învățarea creativă nu urmărim neapărat să facem din fiecare copil un geniu, dar putem ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ-independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Avem nevoie de creativitate pentru a ne putea realiza și actualiza, contribuind activ la modelarea lumii. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.

Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor astfel prin crearea unui mediu adecvat, prin libertate de exprimare, prin ateliere de creație diversificate, prin adaptarea ideilor elevului, încât să se potrivească cu cerințele cadrului didactic, încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat.

Cultivarea creativității în sufletul și mintea elevilor este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în plină dezvoltare.

„Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlnire dintre energia neînhibată a copilului cu ceea ce pare a fi opusul și dușmanul ei, simțul ordinii, impus de disciplinată inteligență a adultului”. (Norman Podhoretz)

Bibliografie:

- Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu - Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2008
Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007
Cojocariu, Venera – Mihaela - Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008
Dănescu, Elena - Stimularea creativității la vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009
Roco, Mihaela - Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Polirom, 2004

Contribuția basmelor la formarea comportamentelor morale ale preșcolarilor

Crișan Nicoleta, Profesor în învățământul
primar și preșcolar
Școala Gimnazială Suseni, Mureș

„Ca să poți povesti copiilor trebuie să-i iubești, trebuie să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor, considerându-i ca pe niște oameni în vârstă. Trebuie să iei parte împreună cu dâșii la toate manifestările lor sufletești, într-un cuvânt, rămânând om mare, să fii cât se poate de copil.”

(George Călinescu, *Estetica basmului*, 1977, București)

Povestitul este unul dintre străvechile obiceiuri umane, perpetuându-se în forme diferite, până astăzi și răspunzând nevoii omului de a proiecta în ficțiune aspirații din realitatea imediată.

Copiii iubesc și ascultă cu plăcere basmele și poveștile pentru că răspund necesității lor „de a ști”, „de a cunoaște”, „de a înțelege” cum se împletesc năzuințele spre mai bine și mai frumos. Povestea, basmul s-au născut, probabil, ca o evadare umană din cotidianul nu întotdeauna așa cum omul și l-a dorit și ca proiecție a celor mai înalte aspirații ale sale de bine, frumos, cinste și omenie. Realitatea din care s-au născut și pe care o regăsim în aceste creații, este înfrumusețată, dar și plină de neprevăzut, de confruntări între bine și rău, așa cum viața însăși este. Minunea din basm exprimă nu numai năzuința ci și încrederea poporului că lumea poate deveni mai bună și că oricând poate interveni ceva favorabil omului, dacă el se știe folosi de împrejurări.

Lumea basmului îi îmbogățește copilului, orizontul binelui și răului prin comportamentele dezirabile sau indezirabile ale eroilor. Copilul se simte îndemnat să înfăptuiască binele, pentru că el însuși face parte din această lume fantastică, se identifică cu eroul și-și dorește răsplata binemeritată pentru faptele sale. Asemenea eroului din basm, copilul întâmpină în viață greutăți, trăiește evenimente care-i pun la încercare puterile și priceperea, deseori eșuează și trebuie s-o ia de la capăt. Din greutăți și nereușite acesta învață. *Se lovește de pragul de sus și-l vede pe cel de jos*. Își asumă greșala: *Capul face, capul trage!* Mai mult decât orice discuție moralizatoare, mai mult decât orice sfat sau dojană, „retrăirea” evenimentelor alături de erou și exemplul viu al acestuia îl învață pe copil purtarea bună.

Orientarea axiologică a copilului spre înțelegerea binelui și răului, așa cum acest proces se petrece prin intermediul basmului, permite trecerea treptată la comportamentul orientat valoric. Limbajul basmului este atrăgător și convingător. Formulele stereotipe se memorează ușor și antrenează copilul în a urmări desfășurarea acțiunii; zicalele sunt legate de fapte și consecințe, ceea

ce îi permite copilului să facă legătura între *faptă-răsplată*, nu numai la nivelul întâmplărilor din basm, ci și în viața lui cotidiană.

Basmul influențează prin limbaj, prin evoluția narativă, prin transpunerea în lumea altor țărâmurii, prin întâmplările la care copilul ia parte și, în mod deosebit, prin victoria binelui. Ascultând și repovestind basmul, copiii își îmbogățesc limbajul și învață comportamente morale.

Umorul cuprins în basm îi înveselește pe copii. Stările de tristețe provocate de răutatea Zmeului sau a Mumii Pădurii sunt depășite de finalul fericit, lăsând totuși urme în conștiința lor: răul există. Este și acesta un mod de a-l introduce pe copil într-o lume pe care ne-o dorim frumoasă și bună, dar care este plină de greutate. Copilului să nu-i luăm speranța, dar nici să-l creștem pentru o lume iluzorie.

Lăsați copiii, copilăria! Înfrumusețați și îmbogățiți farmecul ei! Iată „strigătul ” comun al copiilor, al părinților, al educatorilor. Aceasta este deviza sub care își organizează activitatea educatoarii și toți cei interesați să asigure copiilor un viitor fericit. Și ce alt loc mai potrivit decât grădinița putem găsi pentru îndeplinirea acestui scop nobil? Aici, departe de forfota și apăsarea cotidianului, copilul intră într-un mediu cald, protector și stimulat, un mediu pe care îl putem asemui unei cărți cu povești în care literatura, muzica, artele plastice, natura, mișcarea, socialul sunt într-un permanent dialog între ele și implicit cu copilul.

Educația are menirea de a asigura continuitatea în timp și spațiu a generațiilor; în timp, pentru că își trage seva din experiența acumulată de generațiile trecute, se desfășoară în prezent și formează omul în perspectiva viitorului, și în spațiu prin faptul că se desfășoară în cadrul unui sistem național. Prin educație se recrează continuu individul ca membru al societății, cu capacități și calități umane socialmente acceptate.

„Toate poveștile tind să arate foloasele pe care le ai dacă ești cinstit, răbdător, muncitor, ascultător, cât și nenorocirile care-i pasc pe toți cei care nu sunt astfel (...) Ele stârnesc dorințele copiilor de a se asemui cu cei buni și, totodată, teama de nenorocirile în care cad cei răi, datorită răutății lor.” (Charles Perrault)

Una dintre necesitățile cele mai profunde ale omului este comunicarea. Gânguritul sau cântecului copilului, cuvintele mamei, un poem, o pagină de muzică, din toate se desprinde aceeași intenție: a comunica, a spune altcuiva ce simți, ceea ce crezi, ceea ce vezi...

Mediul lingvistic este decisiv la această vârstă și educația prin literatură este menită să joace un rol primordial. Lectura rămâne una dintre cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități. Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării precum și al comportamentului și al socializării.

Școala și grădinița joacă un rol important în apropierea copilului de lumea cărții și implicit de lectură. Poveștile și basmele sunt o sursă inepuizabilă pentru educatoare prin care ea poate cultiva cele mai nobile trăsături de personalitate la copii și care în prezent e prea puțin fructificată. Limbajul se dezvoltă și progresează în permanență la copil, iar nouă, educatoarelor, nu ne revine decât sarcina de a organiza, planifica experiențele de limbaj ale fiecărui copil, în funcție de ritmul propriu de dezvoltare.

Copilul cărui i se spun povești primește un sprijin puternic în achiziția de cuvinte și de structuri lexicale noi; el primește modele de comportament și este ajutat să învețe cum să-și gestioneze stările emoționale, trăind și simțind acțiunea alături de personajele de poveste, personaje care se tem, se bucură, își fac curaj și reușesc ceea ce își propun.

Marii povestitori de basme au fost convinși de influența educativă a basmului. Ch. Perrault, în prefața volumului său de basme, aduce o primă contribuție teoretică privind portretele educative ale acestei specii: „La o vârstă fragedă copiii nu pot avea o noțiune clară a ideii de bine și de rău. O astfel de noțiune se însușește treptat. Pentru aceasta în copilărie este nevoie de haina plină de vrajă și mister a basmului... Oricât de simple și ușoare ar părea aceste povestiri, ele nasc, fără îndoială, în copii, dorința de a fi asemănători cu cei buni, care ajung fericiți și, în același timp, se naște în sufletul lor teama față de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla, dacă i-ar imita pe cei răi. Este de necrezut cu câtă sete primesc aceste imagini pure... morala ascunsă în haina basmului!...Sunt semințe aruncate care nu produc la început decât manifestări de bucurie sau tristețe, dar care nu vor întârzia să dezvolte bunele deprinderi.”

Așadar binele și răul nu se transmit copiilor în mod conceptual, ci prin reprezentări. Specificul confruntărilor din lumea basmelor, întemeiate întotdeauna pe ciocnirea dintre bine și rău (bunătate-răutate, curaj – lașitate, modestie - îngâmfare, adevăr – minciună, esență – aparență ș.a.), este că acestea îi înlesnesc copilului înțelegerea legilor elementare, fundamentale ale lumii, pregătindu-l pentru intrarea în viață, cu atitudini și cu o conduită corespunzătoare. Eroii buni ai basmelor constituie modele de curaj, eroism, cinste, modestie, hărnicie, ascultare etc., iar cei răi le arată copiilor nenorocirile la care pot duce lașitatea, minciuna, lenea, îngâmfașea, răutatea, invidia, prostia.

Intercomunicarea cu adulții ca și cu alți copii, de o vârstă sau mai mari, implică transformări fundamentale în dezvoltarea mintală. Copilul verbalizează acum conduitele și le prefăce, prin aceasta, în gândire, legată integral de limbajul său, exterior sau interior. În călătoriile imaginare copilul se simte fericit, participând afectiv și însoțind deopotrivă eroii în tărâmurile fictive, de basm, toate posibile pe baza premiselor acceptate. Preșcolarul, care cu greu dialoghează în realitate, poate realiza o binemeritată dedublare a sa atunci când se recunoaște în *altul*, cu ajutorul lumii poveștilor. Înainte de a putea înțelege că „eul”, său se află necesarmente în contrast cu alte

„euri”, el își află un *alter-ego* multiplicat în fiecare personaj cu care simpatizează: copil, zână, prinț, iepure, gândăcel etc. În această perspectivă putem înțelege ceea ce psihologii numesc funcția *rolurilor* ce pot fi multiplicare infinit prin imaginar. Se produce, atât în acțiunea jocului, cât și pe plan mintal, prin asimilarea eroilor din povești, o lume a rolurilor care este o lume a reprezentărilor imaginative, a reprezentărilor concrete despre o lume, alta decât cea cunoscută prin experiență personală. Perspectiva se lărgeste, „eul” propriu nu numai că își asimilează alte „euri”, ci se și confruntă cu alții.

În acest sens se relevă funcția „surprizei”, a descoperirii cu uimire, pe care o simulează contactul cu lumii imaginare. Se observă că un asemenea contact cultivă capacitatea de a te bucura, pentru că te surprinde o parte necunoscută a lucrurilor și a ființelor.

Realitatea înconjurătoare fiindu-i preșcolarului mai greu inteligibilă decât lumea imaginarului, el poate fi speriat de ceea ce-i apare ca neorânduială în existență și se refugiază în rânduiala strictă a ficțiunii. Întâmplările din basme și povești sunt, ca și cele puse în scenă de joc, întotdeauna, „logice”, inteligibile în perspectiva stabilită.

Literatura are un rol deosebit de important pentru fixarea structurilor reprezentative. Nevoia lui spontană îl face pe copil să revină mereu asupra intinerariilor parcurse. Copilului îi dă satisfacție regăsirea aceluiași formule, ca și efortul de a le reține în memorie, cu rigiditatea unei ordini de nezdruncinat, gravă ca într-un ritual și, totodată, asumată de bunăvoie, ca în joc. De aici, observăm tendința spontană de a memora fragmentele unor texte în proză, perfect adecvate mentalității preșcolare.

Un mod de memorare, de fixare a structurii literare constă în încărcarea textului cu imagini afective. Este ceea ce se realizează prin basme, a căror stereotipie dă personajelor și temelor, o permanență a reprezentărilor, față de care copilul își manifestă simpatia sau antipatia, din care își alege modelele etice sau față de care își exprimă respingerile. Imaginarul capătă astfel ponderea unui univers al criteriilor morale, inteligibile pentru copilul ce se regăsește într-o lume în care virtuțile sunt răsplătite iar, ticăloșiile pedepsite. El trăiește imaginar acte asemenea eroilor săi preferați și simțindu-se viteaz, deși se știe mic și fricos, încearcă să devină efectiv mai curajos. Cu plăcerea de a se supune de bună voie unor probe grele, el își construiește imaginar canoane, asemenea celor aflate în povestiri, și își creează astfel obligații la care adulții din jur nici nu se gândesc-de pildă, să păstreze o taină sau să-și frâneze curiozitatea.

Basmul răspunde primei etape a copilăriei în care spiritul, după cum spunea H. Wallon, „depășește concretul și se ridică la figuri și simboluri. Miracolul devine un instrument al modelării morale a copilului. Contactul cu aceste lumi imaginare stimulează curiozitatea, cultivând astfel capacitatea copilului de a se bucura, pentru că dezvăluie o parte necunoscută a lucrurilor și ființelor.

Basmul este un minunat mijloc de educare al gustului pentru frumos, prilejuindu-i copilului puternice trăiri estetice.

Admirând întreaga comoară de înțelepciune pe care o cuprind basmele - creații specifice ale poporului cu o complexă și multiplă valoare - copiii învață să prețuiască poporul pentru înalte și deosebitele sale calități.

Vârsta preșcolară e vârsta favorabilă pentru formarea unor noțiuni morale, este perioada în care apar și se dezvoltă trăsăturile de voință și caracter, în care se conturează personalitatea viitoare a omului. Ortața Mureșan în *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, spune că la această vârstă copilul este receptiv, ușor impresionat de ceea ce îl înconjoară, are o tendință accentuată spre imitare. De aceea, nu putem lăsa copilul singur să se orienteze în multitudinea de fapte și atitudini ce se manifestă în jurul lui, ci este necesar să „organizăm o ambianță adecvată din punct de vedere formativ, din care să se alimenteze cu impresii pozitive, cu fapte și comportamente dezirabile”. (Bocoș, M. și Catalano, 2008, p. 151)

„Întocmai ca inteligența, spiritul moral se dezvoltă prin educație, disciplină și voință. Simțul moral e mai important decât inteligența. Dacă el dispăre într-o națiune, toată structura socială începe să se clatine”. (Alexis, 1975, p. 120)

Bibliografie:

- Breaz, M., 2011, *Literatura pentru copii: repere teoretice și metodologice*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Avram, Iftimia, 2006, *Etnopedagogie aplicată*, Ed. Eurodidact, Cluj-Napoca.
- Ionescu, M., 2000, *Demersuri creative în predare și învățare*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
- Vidam, T., 1995, *Moralitate și comunicare*, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
- Schaffer, H.R., 2010, *Introducere în psihologia copilului*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Cucoș, C., 2006, *Pedagogie*, Editura Polirom, București

Competențe digitale și exemple de bune practici la limba și literatura română

Cristea Luciana-Roberta,

Colegiului Național Pedagogic „Constantin Cantacuzino” Târgoviște

Articolul de față își propune să detalieze activitățile și aplicațiile prezentate în cadrul proiectului Erasmus+2022-1-RO01-KA121-SCH-000055763 *Blend Tap-Swipe-Pinch*, implementat la Colegiului Național Pedagogic „Constantin Cantacuzino” din Târgoviște, în anul școlar 2022-2023. Acest proiect european vine în întâmpinarea cadrelor didactice care își doresc să își dezvolte competențele digitale, cu scopul optimizării procesului didactic, în contextul post-pandemic. Aplicațiile utilizate în proiect vor fi expuse în contextul corelării acestora cu activitatea didactică desfășurată la limba și literatura română.

Durata proiectului a fost de 15 luni, iar organizarea profesorilor a fost distribuită după cum urmează: secțiunea de **cursuri**, nouă profesori la trei cursuri de formare (cursuri oferite de profesioniști, pe baza unui program de învățare predefinit și a rezultatelor învățării, cu durata de șase zile) și secțiunea de **job shadowing**, trei fluxuri, cinci zile, șase profesori, nouă elevi¹ (cu câte un însoțitor selectat din echipa personalului didactic auxiliar). Selecția cadrelor didactice și a elevilor s-a realizat pe baza unor criterii bine stabilite încă de la prezentarea proiectului.

Secțiunea de job shadowing s-a desfășurat în Lorca, Spania, cu trei elevi de liceu (clasele a X-a, a XI-a și a XII-a), doi profesori participanți la proiect și un însoțitor din echipa personalului didactic auxiliar. Activitatea s-a desfășurat la o unitate de învățământ din localitatea Murcia, Secondary School Ies Principe de Asturias, pe durata a cinci zile.

În cele cinci zile de activitate, profesorii școlii- gazdă au prezentat aplicațiile pe care le utilizează frecvent pentru buna desfășurare a activităților didactice, au solicitat elevii să elaboreze reviste online, fotografiile digitale, un tur virtual al orașului, dar și diverse jocuri.

Proiectul a debutat cu un curs de *Digital office*, în cadrul căruia ne-a fost prezentat programul *Scratch.mit.edu*, în care elevii învață să creeze diferite jocuri, iar profesorii pot realiza materiale pentru predarea interdisciplinară. Într-o oră de limba și literatura română la gimnaziu, la clasa a V-a, această aplicație poate fi utilizată pentru a determina elevii să asocieze silabele unui cuvânt cu sunete asociate notelor muzicale. Competența care vizează *utilizarea*

¹ trei elevi cu oportunități reduse.

corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise este integrată într-un astfel de exercițiu, pentru că elevii vor despărți în silabe cuvântul, iar aplicația va realiza corespondența dintre silabă și sunet. Astfel, se poate alcătui o activitate interdisciplinară, pe care elevii o pot începe la o oră de informatică, o pot continua la ora de educație muzicală și o pot aplica la ora de limba și literatura română.

Aplicația **Quizizz** a fost, de asemenea, utilizată frecvent de către cadrele didactice în scopul de a aplica o formă de evaluare sumativă atractivă pentru elevi. Deși aplicația este foarte potrivită pentru diverse forme de evaluare, aceasta poate fi utilizată și la începutul orei, ca etapă a lecției care vizează activitatea introductivă. La nivel liceal, la clasa a X-a, prin intermediul **Quizizz**, se poate îndeplini competența generală care prevede *folosirea instrumentelor de analiză tematică, structurală și stilistică în receptarea diferitelor texte literare și nonliterare*, corelată cu 2.3. *Identificarea și analiza elementelor de compoziție și de limbaj în textul poetic*, iar conținuturile asociate pot fi *titlul, incipit, relații de opoziție și de simetrie, elemente de recurență (motiv poetic, leitmotiv); figuri semantice (tropi); elemente de prozodie; poezie epică, poezie lirică instanțele comunicării în textul poetic*. Aplicația permite accesarea secțiunilor de multiple-choice, rearanjarea unor enunțuri într-o ordine corectă, completarea spațiilor libere, stabilirea valorii de adevăr a unor enunțuri etc. Această varietate de secțiuni este o formă prin care se poate realiza reactualizarea cunoștințelor elevilor, activitatea introductivă sau etapa finală a lecției, evaluarea.

Canva este o altă aplicație folosită pentru a crea grafice, prezentări, postere. Aceasta a fost integrată în cadrul unei ore de *Buissiness*, iar elevii au avut de realizat o schemă vizuală/*visual thinking*, în cadrul căreia să enumere alternative ale unor activități pe care le pot face în timpul liber.

Aplicația **Canva** poate fi utilizată într-o oră de limba și literatura română, de exemplu, la clasa a XI-a, în vederea realizării studiilor de caz. Competența generală vizată poate fi 1.2. *Utilizarea achizițiilor lingvistice, cu accent pe aspectele normative* și pot fi utilizate texte suport, precum Vasile Alecsandri, *Cântecul gintei latine*, Gheorghe Asachi, *La Italia*, Mihai Eminescu, *Memento mori* etc. În acest sens, cadrele didactice pot realiza o prezentare sintetică a lecției ce vizează *Originile și evoluția limbii române*, căreia îi corespunde studiul de caz intitulat *Latinitate și dacism*. Aplicația **Canva** le va oferi posibilitatea elevilor de a anima prezentarea studiului de caz prin introducerea graficelor, a imaginilor sugestive realizate într-un mod mult mai atractiv și creativ decât cele obișnuite (PowerPoint).

Platforma Genially a fost prezentată cu scopul de a realiza o revistă digitală. În timpul unei ore de tehnologia informației și a comunicațiilor (TIC), elevii au avut de realizat câte un

articol, parte a unei reviste digitale a școlii, în care au introdus informații despre obiective turistice din Lorca, precum Castelul Lorca (*Guia de Lorca*), o casă care a devenit obiectiv turistic datorită arhitecturii în stil baroc, teatrul (primul construit în oraș) etc.

Genially își poate găsi aplicabilitatea într-o oră de interculturalitate, la clasa a VIII-a, prin corelarea competenței generale 5. *Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional*; cu o competență specifică 5.2. *Argumentarea unui punct de vedere privitor la elemente specifice ale culturii naționale și ale culturii altor popoare*; pentru care poate fi asociat conținutul ce vizează *prezentări orale sau scrise privitoare la unele țări/regiuni din România vizitate, evidențind specificul cultural*; sau *exerciții de identificare a valorilor specifice promovate în texte din literatura română/din literatura universală*. Elevii claselor a VIII-a pot realiza prezentări, postere sau articole interactive în aplicația Genially prin care să extragă, să analizeze valorile specifice promovate în textele din literatura română, în comparație cu textele din literatura universală. Se poate face referire la modele comportamentale, la diferențe de semnificație ale unor simboluri, elemente specifice fiecărei culturi, iar elevii pot utiliza, ca texte-suport, fragmente din piesa antică *Prometeu înlănțuit*, de Eschil (525-456 î.H), în relație cu *La stele*, de Tudor Arghezi și *Izgonirea lui Prometeu*, de Al. Philippide. **Genially** le permite elevilor să introducă în prezentarea lor și informații generate de alte site-uri (*Wikipedia*), prin intermediul unor semne grafice (exemplu: o săgeată).

O ultimă platformă care ne-a fost prezentată în cadrul proiectului este **EdPuzzle**. Acest site oferă resurse educaționale pentru diverse și numeroase discipline. Cadrele didactice pot insera întrebări pentru elevi, în timp real, în interiorul unui material video pe care aceștia îl urmăresc. **EdPuzzle** poate fi utilizat ca modalitate de evaluare sumativă, întrucât site-ul permite introducerea întrebărilor multiple în cadrul materialului urmărit, permite reluarea secvenței vizionate anterior, dacă este cazul, după care dezvăluie variantele corecte, la final.

Acest site este util în etapa de evaluare orală, colectivă a unei lecții de literatură sau de gramatică. Pentru o oră de literatură la clasa a VII-a, se poate realiza corelarea cu o competență specifică, 2.1. *Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informațiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale*, iar cadrele didactice pot proiecta un videoclip care conține informații despre un text studiat, în interiorul căruia pot fi introduse întrebări legate de momentele subiectului, alcătuirea planului simplu de idei, *formularea unor enunțuri privind mesajul unor texte de diverse tipuri* etc.

În același timp, pentru o oră de gramatică, într-un material video (de exemplu: un interviu), cadrele didactice pot insera întrebări cu privire la coerența, *corectitudinea gramaticală a mesajului transmis, întocmirea de liste cu greșelile cele mai frecvente, asociate cu enumerarea*

regulilor ce ar trebui aplicate în exprimarea orală/scrierea corectă. Această activitate poate fi corelată cu o competență ce vizează utilizarea corectă a limbii, precum este 4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise, asociată cu 4.3. Aplicarea conștientă a regulilor și a convențiilor ortografice și ortoepice pentru o comunicare corectă.

Așadar, aplicațiile prezentate în cadrul proiectului Erasmus+ 2022- *Blend Tap-Swipe-Pinch* și enumerate în articolul de față, își propun să faciliteze procesul de predare-învățare-evaluare, să dezvolte competențele digitale ale cadrelor didactice în contextul post-pandemic și să apropie elevii prin realizarea unor ore de curs bazate pe interacțiunea constantă dintre cadru didactic și elevi, pe colaborarea elevilor în rezolvarea sarcinilor de lucru, pe digitalizarea materialelor didactice folosite și, evident, pe lucrul în echipă.

Bibliografie:

1. *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a - a VIII-a*, București, 2017.
2. *Programa școlară, Limba și literatura română, clasa a X-a, ciclul inferior al liceului*, București, 2009.
3. *Programe școlare, ciclul superior al liceului, Limba și literatura română, clasa a XI-a*, București, 2006.

Croitor Laura-Aurica

Școala Gimnazială „Ferdinand I” București

Plan de acțiune pentru crearea unui mediu de învățare incluziv

Elevi

O clasă de elevi este întotdeauna caracterizată prin eterogenitate. În clasă, întâlnim, pe lângă elevii care sunt considerați ”normali” și elevi în situație de risc, elevi cu dificultăți specifice de învățare, elevi care provin din familii cu un istoric trist, cu tulburări emoționale, psihopatologice, cu comportamente care devin o problemă. Există și diversitatea culturală. Toți vin la școală pentru a învăța și pentru a-și atinge potențialul, iar școala trebuie să fie un spațiu care valorifică diversitatea și asigură tuturor egalitatea de șanse.

Pentru a face față tuturor provocărilor legate de învățare, elevul cu cerințe educaționale special trebuie să se simtă în siguranță în mediul școlar.

Pentru promovarea empatiei, a toleranței și a comunicării pozitive la nivelul clasei, am ales următoarele activități:

1. Vizionarea filmului *Minunea*, ecranizare după romanul cu același nume de R.J.Palacio;
2. Dezbateri pornind de la filmul vizionat;
3. Realizarea de benzi desenate pe tema toleranței;
4. Jocuri care dezvoltă cooperarea și empatia, jocuri de cunoaștere interpersonală (de exemplu : *Un pas înainte, Patru colțuri, Discutarea valorilor*);
5. Activitate despre diversitate și empatie desfășurată cu participarea consilierului școlar;
6. Activitate pentru creșterea stimei de sine
7. *Prietenul meu de studiu* – activitate în care elevii se sprijină reciproc pe o perioadă lungă de timp.

Evaluarea se face prin observare sistematică, chestionare și feedback permanent din partea elevilor.

Părinți

1. Vizionarea filmului *Steluțe pe pământ* (un copil dislexic lăsat repetent, mutat la altă școală, departe de părinți, pentru ”a fi disciplinat”, este descoperit de noul profesor de desen cu ajutorul căruia depășește barierele care îi stăteau în calea învățării. Copilul este foarte talentat la desen, dar pentru tatăl său alte materii erau importante.) Această activitate urmărește să trezească empatia părinților și să îi facă să conștientizeze că fiecare copil este unic și are darurile sale, trebuie doar încurajat să și le descopere.

2. Biblioteca vie – părinții sunt invitați să împărtășească copiilor din experiența ocupației /meseriei lor sub forma unor ateliere. Fiecare copil va trece pe la fiecare atelier. Această activitate are drept scop intercunoașterea.
3. Activitate despre diversitate și felul în care părinții pot veni în sprijinul copiilor lor cu participarea consilierului școlar.

Cadre didactice

Profesorii vor împărtăși experiențele de la clasă pentru a găsi sprijin în situațiile dificile și pentru a le multiplica pe cele de bună practică.

Se vor realiza planuri de adaptare curriculară.

Se vor desfășura activități în care consilierul școlar va împărtăși cadrelor didactice din experiența sa.

Anexă:

Patru colțuri

Fiecare elev va lua o coală alba și va desena:

- ceea ce obișnuiește să facă duminică seara – în colțul drept de sus;
- hobby (ocupație, interes) – în colțul stâng de sus;
- ceea ce admiră la alți oameni – în colțul stâng de jos;
- dorința pe care ar ruga o zână să i-o împlinească – în colțul drept de jos.

Timp de lucru 8 minute.

Fișele completate sunt amestecate și repartizate din nou. Acum, fiecare participant începe să caute posesorul foii. Dacă are dubii, poate adresa întrebările din foaie pentru a vedea dacă coincid sau nu răspunsurile, dar fără a arăta foaia nimănui. Când posesorul foii este găsit, scrie prenumele său pe foaie și o lipește la un loc vizibil.

Discutarea valorilor

Elevii formează perechi sau grupuri mici și își găsesc un loc în care se simt bine împreună. Li se va spune că vor discuta niște subiecte care vor fi anunțate peste fiecare 2-3 minute.

Exemple: cel mai important lucru pe care l-ai învățat anul acesta; emoțiile care îți vine cel mai ușor și cel greu să le exprimi și de ce; ceva ce numai foarte puțini oameni cunosc despre tine; ce apreciezi la un prieten; cu ce dorești să te ocupi peste 5 ani; unul din scopurile tale pentru acest an; motoul după care încerci să trăiești; o problemă cu care te confrunți; ce-ți place cel mai mult la tine etc.

Bibliografie:

Radu M, Ciocâlțeu I A, Stănculescu A, Florea RF, Consiliere și dezvoltare personală, Manual pentru clasa a V-a, Editura Paralela 45, 2017

STRATEGII DE DEZVOLTARE A GÂNDIRII CRITICE LA PREȘCOLARI

Șotropa Virginia-Sanda, Școala Generală “Darius Pop” Măgura-Iivei
Cucoș Anca-Leonora, Grădinița cu Program Prelungit Camigo Cluj-Napoca

Există numeroase studii precum “The Effective Provision of Pre-School Education (EPPE)-UK”, sau rezultate ale diverselor studii de cercetare efectuate de către universități celebre precum University of Chicago, Stanford University, University of Virginia, Harvard University, University of Pittsburg care pun accent pe importanța dezvoltării gândirii critice la copiii mici de vârstă ante-preșcolară sau preșcolară. Acestea evidențiază rolul jocului, al învățării bazate pe curiozitate, dar și al practicii educaționale menite să dezvolte și să stimuleze gândirea critică care este de altfel vitală pentru dezvoltarea cognitivă și succesul academic ulterior al copiilor. Cu cât abilitățile cognitive sunt mai de timpuriu formate și consolidate, cu atât au un efect formativ mai eficient, materializat în dezvoltarea capacităților intelectuale superioare.

Stimularea și dobândirea unor aptitudini de gândire critică la o vârstă fragedă oferă o bază solidă pentru formarea abilităților de analiză, evaluare și luare a deciziilor informate. Acestea ajută copiii să învețe să pună întrebări, să exploreze diferite perspective și să-și dezvolte abilități de rezolvare a problemelor. Gândirea critică îi ajută să devină cetățeni responsabili și să-și dezvolte o înțelegere mai profundă a lumii înconjurătoare.

În dezvoltarea gândirii critice în învățământul prescolar, se pot aplica diverse strategii și bune practici dintre care amintim:

- *Întrebări deschise*- Încurajați copiii să pună întrebări și să răspundă la întrebări deschise, care îi stimulează să gândească în profunzime și să își exprime opiniile. Încurajând copiii să pună întrebări sau să găsească răspunsuri prin investigare și să exploreze domenii care îi interesează, independent sau prin colaborare, le stimulați curiozitatea și gândirea critică.
- *Explorarea poveștilor*- Analizați împreună cu copiii povești sau cărți, dezvoltând discuții despre personaje, acțiuni, cauză și efect. Discuțiile pe baza poveștilor ajută copiii să analizeze și să evalueze diverse elemente.
- *Jocuri de rol*- Jocurile de rol îi ajută să înțeleagă perspective (scenariu și situații) diferite și să dezvolte empatie, ceea ce sprijină gândirea critică.

- *Soluționarea de probleme*- Propuneți provocări și activități care necesită rezolvarea de probleme ca puzzle, jocuri de logică, ghicitori, încurajându-i să vină cu idei și să încerce diferite abordări. Astfel le stimulați abilitățile de analiză și observare.
- *Compararea și contrastul* - Discutați despre asemănările și diferențele dintre obiecte, culori, forme pentru a dezvolta abilități de comparație și analiză.
- *Dezvoltarea limbajului*- Încurajați conversațiile complexe și încurajați-i să își explice gândurile în cuvinte proprii.
- *Explorarea mediului*- Încurajați observarea și descrierea detaliată a elementelor din mediul înconjurător, promovând observația atentă. În acest fel le stimulați și curiozitatea.
- *Dezvoltarea abilităților critice*- Sprijiniți copiii să-și exprime opinii și să argumenteze în mod respectuos, încurajând dezbateră constructivă.
- *Încurajarea creativității*- Implicarea în activități creative ca desenatul, pictura, modelajul le permite copiilor să se exprime și să gândească critic. Artele favorizează dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor. Promovați activități creative care necesită gândire în afara cutiei și soluții inovatoare.
- *Încurajați reflecția*- Ajutați-i să reflecte asupra activităților, întrebându-i ce au învățat, ce au descoperit și cum s-ar putea aborda diferite situații în viitor. Acest lucru îi ajută să își dezvolte abilități metacognitive și să devină mai conștienți de procesele lor de gândire. Reflecția promovează gândirea critică și auto-evaluarea.
- *Învățare colaborativă* – Activitățile în grup și cele care presupun colaborarea oferă copiilor oportunități de a își împărtăși ideile, de a comunica și de a avea perspective diferite. Gândirea critică este stimulată prin dialog și muncă în echipă.
- *Activități STEM*- Incluzând științe, tehnologie, inginerie și matematică în activitățile zilnice oferiți copiilor oportunități de explorare, observare și analiză stimulând astfel gândirea critică.
- *Jocul liber*- Jocul este activitatea fundamentală în dezvoltarea copiilor, oferindu-le acestora oportunitatea de a învăța, explora, experimenta. Prin intermediul jocului liber, copiii analizează, negociază reguli, observă și rezolvă probleme fără ajutorul adulților și se adaptează diferitelor situații într-un mod plăcut.

Aceste strategii îi vor ajuta pe copii să își dezvolte abilitățile de gândire critică într-un mod interactiv și distractiv, pregătindu-i pentru provocările din viața de zi cu zi.

Există și o serie de metode care pot fi aplicate cu succes în activitatea la grupă, cum ar fi: Cubul, Explozia stelară, Metoda Pălăriilor Gânditoare, Harta cu figuri, Turul galeriei, Ciorchinele, Tehnica Viselor, Diagrama Venn, Lotus, Predicțiile, STAD, Brainstorming.

Rolul principal în dezvoltarea gândirii critice îi revine profesorului care are responsabilitatea de a crea un mediu de acceptare și toleranță. În care ideile pot fi exprimate cu convingerea că nu vor fi criticate sau ridiculizate, dar și oportunități pentru exersarea acestor abilități de gândire critică.

Bibliografie:

1. Grigg R, Lewis H- Gândirea creative și critică în școală, Ed. Step By Step, 2021
2. https://www.didactic.ro/materiale-didactice/52774_metode-ale-dezvoltarii-gandirii-critice-in-invatamantul-prescolar
3. <https://www.miciideveloperi.ro/articol/gandirea-critica-la-copii>
4. https://www.academia.edu/35460688/DEZVOLTAREA_CREATIVITA%C8%9AII_%C8%98I_GINDIRII_CRITICE_LA_PRE%C8%98COLARI

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI, PRIVIND UTILIZAREA ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ A UNOR PROCEDEE, METODE ȘI TEHNICI, CARE AU CA SCOP CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof. Cufioian Mariana, Școala Gmnazială „Vasile Lucaciu” Șișești

*„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.
Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”*

Sf. Ioan Gură de Aur

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și se va încheia în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămănilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!

- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătarii”, „De-a doctorul”, „La piață”, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.

2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Aplicatie: „La cireșe”

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața

reală. În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

3. Activități în grupuri Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândeți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginată
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor-ancoră.

Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre (o anumită temă)?
- Despre ce ai învățat în acest curs ?
- Care este importanța faptului că..?
- Cum justifici faptul că.....?
- Care sunt consecințele faptului?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?

- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus...?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatele obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o **strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția**. chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programele specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

REPERE DE URMĂRIT ÎN ANALIZA LECȚIILOR ASISTATE LA DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT ISTORIE PENTRU LICEU

PROF. DANIELA CURELEA
COLEGIUL TEHNIC „CIBINIUM” SIBIU

I. Lecția de istorie – un cadru general în actualitate

Lecția este unitatea de bază (fundamental – funcțională) a întregului proces de învățământ. O reală finalitate a predării, învățării și evaluării nu este de conceput înafara unității funcționale denumită lecție. Denumirea acesta de lecție își are originea sa etimologică în spațiul vechii Ellade, acolo unde, *lectio*, semnifica, *a citi, a da glas tare unei teme*, unui text. *A audia, a lectura cu glas tare sau în gând, a medita asupra unei teme sau a unui subiect* sunt alte câteva corolare evidente ale semnificației termenului de lecție. Dincolo de o succintă incursiune asupra lecției și a structurii acesteia (nu și a tipologiei și clasificării diferitelor tipuri de lecție, subiect pentru un articol viitor), respectiv, asupra particularităților componentelor unei lecții, vom aborda un model propus în asistarea și analiza unei lecții de istorie, care poate fi adaptat / particularizat și la alte lecții și discipline de învățământ, pe linia relației specifice care se angajează între profesorul mentor și profesorul debutant / studentul practician.¹

Firește, poate nu cel mai bun model, însă poate fi urmărit și aplicat cu o eficiență crescută în asistarea și analiza oricărei lecții de istorie. Lucrarea de mai jos este structurată metodic pe trei tematici esențiale, așa cum se regăsesc în structura și derularea unei lecții:

- a). – lecția – un cadru general și un întreg esențial în educație;
- b). – lecția și structura acesteia și particularitățile diferitelor componente ale unei lecții;
- c). – un model de analiză atentă a lecției de istorie;

II. Lecția și structura acesteia. Particularitățile componentelor unei lecții

Lecția constituie în continuare în sfera formelor de organizare și desfășurare a activităților didactice, atât școlare, cât și extrașcolare (para și perișcolare) maniera de bază (principală și esențială) de însușire, acumulare, utilizare și transfer de noi cunoștințe.

Literatura de specialitate psiho-pedagogică distinge, (Ionescu, M., 1998; Nicola, I., 1996; Cerghit, I., 1982 și 1998; Dulamă, M. E., 2005; Cristea, S., 1996; Crețu, D., 2003) dincolo de criticile care s-au adus lecției ca formă de bază în organizarea învățării, mai multe definiții, astfel:

a) – din perspectivă strict-organizatorică, lecția este înțeleasă și acceptată pe linia psihopedagogiei, ca principală formă de organizare a întregului proces de învățământ care se derulează în mod organizat, în unități școlare (funcție de treptele de școlaritate ale elevului și funcție de ciclurile de achiziții) într-o sală de clasă, în condiții specifice învățării și sub directă activitate de management al clasei, exercitată de un cadru didactic (în cazul nostrum concret de către profesorul de istorie).² Subliniem un randament crescut al învățării la ora de istorie, acolo unde, aceasta, se poate desfășura în cadrul unui cabinet de profil strict.³ Sub aspect strict organizatoric, lecția de istorie se derulează în conformitate cu exigențele programei școlare (fie pentru gimnaziu, fie pentru liceu), ale demersurilor de proiectare și evaluare a materiei în unitatea de timp alocată și în funcție de orarul unității de învățământ

b) – pe linia structural-sistemică, lecția este receptată ca un microsistem activ-pedagogic, care redă la un nivel micro, imaginea întregului proces de învățământ. În acest sens, lecția, în cazul nostrum concret, lecția de istorie, asigură, facilitează, coeziunea între diferitele componente structurale ale procesului de învățământ, precum: finalitatea istoriei, conținut, obiective, metodele și mijloacele de învățământ, strategiile adecvate utilizate, psiho-cultura clasei de elevi, relațiile care sunt angajate pe orizontală și verticală în unitatea de învățământ între profesor și ierarhie, respective, colegi, respectiv, între cadrul didactic de istorie-geografie și elevii claselor, atât din încadrarea proprie, cât și alți elevi ai școlii/liceului/colegiului, etc.

c). – în mod operațional este acela care subliniază lecția ca fiind o unitate didactică de bază a procesului de învățământ; prin intermediul lecției, elevii, percep și asimilează o serie de informații într-o unitate de timp bine și concret delimitată. Din această perspectivă, activitatea de învățare prin intermediul lecției este sistematizată și intenționată, are posibilitatea unei autoreglări active și imediate și generează o serie de modificări (valori, atitudini, aptitudini) în comportamentul fizic și psihic al elevilor în sensul formării acestora, atât dintr-o abordare strict imediată, cât și pe linia învățării active pentru întreaga viață.⁴

¹ Maria Eliza Dulamă, *Practica pedagogică*, Editura Clusium, Cluj Napoca, 2005, p. 78.

² Miron Ionescu, *Lecția între proiect și realizare*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 1982, p. 98; Ștefan, Păun, *Didactica Istoriei*, Editura Corint, București, 2003, p. 105; Felicia Adăscăliței, (coord.), *Elemente de didactică a Istoriei*, Editura Nomina, București, 2010, p. 8-9; Ioan Jinga, Ion Negreț, *Învățarea eficientă*, Editura Editis, București, 1994, p. 101.

³ Teodor Mucica, Minodora Perovici, *Cabinetul de Istorie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976, p. 187-188; Ștefan Păun, *op. cit.*, p. 111-113.

⁴ Ioan Cerghit, *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983, p. 99-100; Miron Ionescu, *Instrucție și educație*, Vasile Goldiș University Press, Arad, 2005, p. 66; Daniela Crețu, Adriana Nicu, *Pedagogie pentru definițiv și gradul didactic II*, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu, 2009, p. 222.

d). – din perspectiva conținutului, lecția este un sistem logic și didactic, (*în domeniul acesta atât de complex al istoriei impunându-se în actualitate o redefinire a paradigmei cronologice care este tot mai generic abordată, ceea ce nu este tocmai bine din perspectiva formării și internalizării active la elevi a dimensiunii cronologice, n.a.*) fiind compusă dintr-o serie de idei ancoră, coerente, în conformitate cu exigențele paradigmei curriculumului și solicitărilor psihopedagogice ale predării și asimilării de cunoștințe, ale aplicării, veridicității și evaluării acestora prin rezultate optime (Ionescu, M., 1998). Lecția ca principală formă de învățământ⁵, facilitează și asigură învățarea în mod organizat, programat, sistematizat, constatant și care se observă în finalitățile învățării pe linia unei discipline de învățământ, implică și cunoaște o serie întreagă de limite și avantaje. În acest sens, în vederea cunoașterii acestora, subliniem mai jos, în mod succint numai câteva:

➤ Limitele unei lecții sunt următoarele:

- la mai toate lecțiile predomină activitatea profesorului,
- sunt majoritare acele metode pur expositive de învățământ, mai rar cele active;

- este adeseori favorizat la elevi un comportament de tip pasiv, activitatea de tip frontal este predominant la mai toate materiile de învățământ,

- la clasele cu un număr prea mare de elevi, de exemplu peste 28,

conexiunea inversă a lecției nu se realizează, iar dacă totuși aceasta se face, este derulată într-o manieră insuficientă.

➤ Avantajele lecției sunt:

- facilitează și asigură însușirea de către elevi a unui sistem de cunoștințe din diferite domenii ale cunoașterii

- contribuie la formarea capacității de cunoaștere și comunicare la elevi

- formează, consolidează comportamente, sentimente, convingeri, atitudini

și motivații

- cultivă și dezvoltă o serie de relații necesare învățării

- ajută elevii să dobândească abilități intelectuale și practice necesare pentru

întreaga viață.

În ceea ce privește structura unei lecții trebuie subliniat faptul că aceasta este rezultatul directă a mai multor componente și a relațiilor care se angajează între acestea, pe linia formării și internalizării de competențe, valor și atitudini. Astfel identificăm componentele următoare:

a). – resursele umane care se întâlnesc în orice lecție, indiferent de forma acesteia, profesorii și elevii (binomul educațional de bază, temei al oricărui demers educațional responsabil;

b). – resursele și baza materială, aici fiind vorba despre mijloacele de inventar existente, fie ele tradiționale sau moderne (exemplu mulajele unor cetăți medievale sau softurile aplicate în sistem Ael de exemplu la unitatea de învățare Absolutismul monarhic în Europa pentru clasa a IX-a) și spațiul specific în care se desfășoară instruirea, sala de clasă, laboratorul, cabinetul de profil, centru de documentare și instruire, etc;

c). – resursele temporale, fiind vorba de bugetul de timp alocat unei unități de învățare și unei anumite lecții ori a unei părți din lecție;

d). – resursele de tip ideatic și informațional, adică conținuturile programelor școlare și conținuturile propri-zise ale diferitelor tipuri de lecție, la care adăugăm manualul și studiul documentelor, aș imaginilor, al termenilor-cheie din acesta;

e). – resursele de tip procedural, adică toate acele resurse folosite din perspectiva facilitării și asigurării unui management strategic optim, evidențiindu-se aici: strategiile didactice, tactul și autoritatea profesorului, procedurile didactice ale școlii sau liceului/colegiului, metodele și procedurile de cercetare, metode, procedure, canale de comunicare, fie tradiționale, fie informaționale.

În sfera generală a lecției identificăm următoarele trăsături esențiale ale acesteia; în acest sens, lecția reprezintă:

- forma organizatorică fundamentală a întregului proces de învățământ;

- formula de activizare comună, constant și continuă a unei clase;

- formă de facilitare a accesului la cunoaștere sub îndrumarea și moderarea

unui cadru didactic;

- facilitează pornind de la cadrul adecvat îndeplinirea sarcinilor de învățare;

- utilizează conținuturi, prelucrate și adaptate în funcție de factorii psihofizici de evoluți și dezvoltare a elevului;

- respectă un buget de timp planificat și bine stabilite;

- utilizează o serie de strategii adecvate;

- facilitează coeziunea între predare-învățare-evaluare;

Interacțiunea care se angajează între toți acești factori și component active ale învățării eficiente, conduce inevitabil, la crearea, cultivarea și consolidarea unui mediu propice în care se produce învățarea și în care se realizează evaluarea acesteia, obiectivată în rezultatele obținute deopotrivă de către elevi, însă și de către profesor. Printre particularitățile componentelor unei lecții evidențiem pe scurt aici: binomul de bază al întregii educații, profesor-elevi, constituie unica

⁵ Miron Ionescu, *Lecția între proiect și realizare*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 1982, p. 98.

componentă care se află în strânsă legătură și interacționează active cu toate celelalte componente ale procesului de învățământ, atât împreună, în cadrul activităților școlare din perimetrul organizat al unității de învățământ, în special, în cadrul lecției, cât și separate cu diferite ocazii în special în activități extrașcolare, precum cercul, excursia tematică sau în săptămâna altfel. Toate componentele procesului de învățământ, respectiv, toate componentele unei lecții influențează relația profesor – elevi, în sens restrictiv sau favorizant. Tactul, autoritatea, calitatea și cantitatea informațiilor, dozajul optim al acestora, sunt alte câteva aspect esențiale care influențează favorabil sau nu aspectul procesual al lecției și desfășurarea sa optimă⁶;

Tot mai mult în actualitate eforturile cercetătorilor în științele educației sunt îndreptate spre identificarea unor posibilități de optimizare a lecției – ca unitate didactică de bază a întregului proces de învățământ. Neîndoiește un astfel de model de lecție presupune și o strictă și atentă analiză S.W.O.T. (puncte tari, puncte slabe, oportunități și amenințări) pe linia eficientizării raportului dintre profesor și clasa de elevi, dintre profesor și debutantul în activitatea didactică. A gândi educația și învățământul în afara lecției, considerăm că este o mare utopia, aceasta din perspectiva finalităților educației și a formării și cultivării la elevii de gimnaziu și liceu a valorilor, atitudinilor pro-active și a competențelor necesare pentru întreaga viață (paradigma educațională a învăța să înveți și a învăța să aplici eficient rezultatele învățării, atât în dimensiunea imediată dar și pentru viitor)

III. Un model de analiză a lecției de istorie pornind de la analiza următoarelor puncte de referință ce trebuie urmărite

A). – Aspecte metodologice și procedurale

- 1). Descrieți / analizați proiectul de lecție prezentat de propunător, student ori profesor debutant;
- 2). Care a fost succesiunea logică a etapelor lecției? (de evitat ca fiind periculoasă o succesiune aleatorie a acestor etape);
- 3). Cum a fost verificată tema pentru acasă, ce metodă a fost utilizată, a fost sau nu verificată tema pentru acasă de către profesorul debutant sau studentul practician ?
- 4). Cum s-a făcut trecerea la lecția nouă ? (aceste etape au fost ori nu au fost parcurse)
- 5). Cât a durat verificarea lecției anterioare ?
- 6). Prezența / comentați conținutul nou predat de către profesorul debutant sau de studentul practician;
- 7). Ce întrebări au fost formulate, în ce fel au fost ele adresate elevului evaluat / elevilor clasei ?
- 8). Relații cu alte discipline, relevanța și conexiunile cu alte discipline de învățământ din aceeași arie curriculară sau din alte arii curriculare; Ce metode au fost folosite ?
- 9). Descrieți materialul didactic auxiliar și momentul folosirii acestuia;
- 10). Comentați modalitatea în care s-a făcut activizarea clasei;

B) – Aspecte ce țin de competența și tactul cadrului didactic

- 1). În care dintre momentele lecției s-a realizat evaluarea?
- 2). Prin ce metode a fost făcută evaluarea ?
- 3). S-au pus calificativele / note în catalog în respectiva oră ?
- 4). Comportamentul cadrului didactic în realizarea evaluării a fost stimulant sau inhibitor?
- 5). Cum s-a lucrat cu elevii cu dificultăți, dacă în clasă există asemenea elevi ?
- 6). Dar cu cei cu performanțe și rezultate deosebite la învățătură, activități sportive, social-culturale sau de voluntariat ?
- 7). Când și cum s-a folosit activitatea individuală, frontală, pe grupe ?
- 8). Analizați comportamentul verbal și nonverbal al elevilor și al propunătorului, student practician / profesor debutant
- 9). Comentați aspectele educative ale lecției ?
- 10). S-au creat situații tensionate/ conflictuale în cadrul orei, în funcție de elevi sau de lipsa tactului managerial al profesorului ? Cum s-au rezolvat ? S-au rezolvat sau nu ?
- 11). În clasă sunt elevi cu nevoi / cerințe speciale? Cum sunt aceștia integrați ?
- 12). Ce ritm a avut lecția ?
- 13). Ce tip de relații educaționale au fost promovate ?
- 14). Comentați succint comportamentul cadrului didactic propunător;
- 15). Formulați sintetic trei aprecieri asupra lecției asistate;
- 16). Comentați planificările propunătorului; Comentați orarul clasei;
- 17). Analizați succint psiho-cultura clasei de elevi;
- 18). Comentați ambianța educațională, la clasă, în școală, în cadrul comisiei din care faceți parte, în cancelaria profesorală;

⁶ Maria Eliza Dulamă, *Practica pedagogică*, Editura Clusium, Cluj Napoca, 2005, p. 79; Gheorghe Tănasă, *Metodica predării istoriei*, Editura Spiru Haret, Iași, 1998, p. 80; Călin Felezeu, *Metodica predării istoriei*, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca, 2000, p. 127; 142-144.

Bibliografie selectivă ordonată alfabetic

- Adăscăliței, Felicia, coord. (2010), *Elemente de didactică a Istoriei*, Editura Nomina, București.
- Cerghit, Ioan, (1983), *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Crețu, Daniela; Nicu, Adriana, (2009), *Pedagogie pentru definitivat și gradul didactic II*, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu.
- Dulamă, Maria Eliza, (2005), *Practica pedagogică*, Editura Clusium, Cluj Napoca.
- Felezeu, Călin, (2000), *Metodica predării istoriei*, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca.
- Ionescu, Miron, (1982), *Lecția între proiect și realizare*, Editura Dacia, Cluj Napoca.
- Ionescu, Miron, (2005), *Instrucție și educație*, Vasile Goldiș University Press, Arad.
- Jinga, Ioan; Negreț, Ion, (1994), *Învățarea eficientă*, Editura Editis, București.
- Mucica, Teodor; Perovici, Minodora, (1976), *Cabinetul de Istorie*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Păun Ștefan, (2003), *Didactica Istoriei*, Editura Corint, București.
- Tănasă, Gheorghe, (1998), *Metodica predării istoriei*, Editura Spiru Haret, Iași.

Metode didactice eficiente în învățarea cititului

prof. înv. primar Curpaș Ana-Cornelia
Școala Gimnazială "Oltea Doamna" Oradea

I. L. Caragiale scria următoarele: „O carte bună de citit la vârsta fragedă este poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil”. Prin urmare, înțelegem necesitatea formării și stimulării interesului pentru lectură care are ca punct de pornire învățarea primelor litere și descifrarea celor dintâi cuvinte încă din clasa pregătitoare.

O primă etapă în însușirea cititului este acea lectură care se realizează lent și de multe ori este „o corvoadă sau, în tot cazul ca o obligație”, care, prin efort, se poate transforma în deprinderea de a citi. Odată însușită tehnica citirii, se trece la etapa superioară, când lectura „devine silențioasă, capătă autonomie și funcționalitate” pentru că „semnele grafice sunt traduse nemijlocit în unități de semnificație”. Pentru formarea și consolidarea capacităților de citire se pot folosi mai multe procedee.

Încă din clasa I, li se solicită elevilor citirea în șoaptă a cuvintelor din coloană, după care urmează o citire cu voce, în ritm propriu a cuvintelor respective. Același procedeu de lucru se aplică și în cazul textelor, evitându-se posibilitatea de memorare a cuvintelor/textelor de către copii. Cititul în șoaptă asigură o participare activă și conștientă din partea fiecărui elev în acțiunea de descifrare a cuvintelor/textelor.

Descifrarea textului în mod independent, adică în șoaptă de către elevi va fi urmată de citirea cu voce tare, individual, sub îndrumarea directă a cadrului didactic. Citirea cu voce tare este foarte importantă în decursul întregii perioade de învățare deoarece în cazul micul școlar explorarea vizuală a cuvântului citit nu presupune și înțelegerea sensului acestuia. Elevul din clasa I trebuie să-și pronunțe cuvântul respectiv și, rostindu-l, să-l audă. De aceea, chiar citirea independentă efectuată pentru descifrarea unui text se face cu voce tare sau în șoaptă.

Citirea șoptită se regăsește și la începutul clasei a II-a, dar treptat este înlocuită de citirea în gând. De data aceasta, parcurgerea unui text nou poate debuta fie cu citirea model realizată de către învățător, fie cu cea cu voce tare ori în șoaptă realizată de copii, metoda pentru care se optează având legătură cu gradul de accesibilitate al textului și cu ritmul de citire al micilor școlari. Citirea în gând contribuie la dezvoltarea memoriei vizuale și la o independență totală în citire. Trecerea la acest tip de citire se face numai după ce elevii știu să citească fluent, corect, conștient, expresiv, fiind un stadiu la care ajunge elevul pentru a putea reflecta asupra sensului textului.

Citirea alternativă este o activitatea care facilitează trecerea de la citirea în șoaptă la cea în gând. Se solicită elevilor să citească o propoziție cu voce tare, iar următoarea în șoaptă. Pentru a participa la această activitate, elevii trebuie să citească toate propozițiile pentru a ști ce au de făcut atunci când urmează ei să intervină în activitate.

Citirea model nu trebuie neglijată câtuși de puțin, învățătorul având menirea de a oferi elevilor un model de citire corect, fluent și expresiv. De aceea, după ce elevii au parcurs în șoaptă sau în gând textul, cadrul didactic va face o citire a textului, asigurând o bună înțelegere a conținutului, dar și un model de citire care trebuie urmat.

Pentru a evita învățarea mecanică a cuvintelor/textelor se practică citirea selectivă. Dacă în clasa I citirea selectivă presupune descoperirea celui de-al treilea cuvânt din a doua coloană sau a cuvântului care începe și se termină cu aceeași literă, în clasa a II-a elevii vor selecta un anumit alineat sau o anumită propoziție (interogativă, exclamativă, enunțiativă), vor citi enunțul care face referire la ceea ce se cere prin indicația formulată de către învățător. Din clasa a III-a și continuând cu clasa a IV-a, citirea selectivă implică citirea pe fragmente, citirea caracterizărilor sau a descrierilor. Putem vorbi despre un progres în aplicarea citirii selective care are ca scop diversificarea cerințelor didactice, stimularea gândirii selective și critice a elevului.

Pentru a ne asigura că toți elevii citesc un fragment din lecție, mai ales în perioada ciclului de achiziții, se practică frecvent citirea în lanț a propozițiilor, fiecare elev citind câte un enunț în ordinea așezării în bancă, urmărindu-se exersarea actului citirii de către întreaga clasă, concentrarea atenției, reglarea ritmului de citire.

După un timp, citirea în lanț devine obositoare și chiar plictisitoare. Dacă la început, atenția copiilor este prezentă în activitatea de citire în lanț pentru a-și putea verifica colegii sau dintr-un motiv de competiție, treptat ei nu mai sunt atrași de această metodă de lucru. Din acest motiv, învățătorul va apela la alte procedee de implicare a tuturor elevilor în actul citirii. La îndemână se află citirea în ștafetă care oferă elevilor posibilitatea de a-și numi colegul care va continua să citească. Fiecare elev citește până ce învățătorul îl oprește, apoi cel care a citit trebuie să numească cât mai repede un coleg, care să citească mai departe. Prin acest procedeu se fac exerciții de concentrare a atenției voluntare.

Elevii participă cu plăcere la actul citirii în perechi, în așa fel încât să participe un elev care citește bine sau foarte bine cu unul care are un ritm mai lent sau care citește mai puțin bine. Se urmărește reglarea ritmului de citire apropiind pe fiecare copil de ritmul clasei.

În ajutorul elevilor cu un ritm lent de citire se poate practica citirea în ecou. Un elev care citește bine va citi cu voce tare câte o propoziție, iar alt elev cu dificultăți la citit va citi aceeași propoziție în șoaptă. Primul elev se va simți apreciat și va deveni mai responsabil dorind să-și perfecționeze actul citirii, iar celălalt va avea un model cu care ar putea intra în competiție ceea ce stimulează dorința de a exersa citirea cât mai mult.

Pentru accelerarea ritmului de citire și pentru formarea deprinderii de citire corectă, se practică citirea întârziată. Un elev începe să citească, în timp ce un alt coleg va lua startul cititului cu o întârziere de câteva cuvinte până la o propoziție, încercând să-l ajungă. Elevii sunt antrenați cu toții într-o astfel de citire pentru că și colegii vor citi pentru a se asigura de corectitudinea actului de citire.

Tot sub forma concursului se poate realiza și ștafeta greșelilor, când fiecare elev solicitat citește până când face prima greșeală, fiind oprit de ceilalți elevi. Prin faptul că greșeala este sesizată și sancționată de către elevi se asigură dezvoltarea spiritului competitiv, concentrarea atenției, corectitudinea în citire.

Poate cel mai îndrăgit tip de citire este citirea pe roluri, care se aplică în cazul textelor cu dialog. Micii actori își intră în rol, citind corect, fluent, conștient și expresiv, adică respectând cele patru calități ale citirii. Citirea devine un instrument eficient de activitate atunci când întrunește toate aceste condiții/calități de bază. Pentru obținerea lor, învățătorul va utiliza, într-un mod atent, toate tipurile de tehnici ale citirii. Teoreticienii consideră că deprinderea cititului care întrunește cele patru calități este momentul când nu se mai vorbește despre citire, în sensul unui act inițiativ, ci despre lectură, care reprezintă nivelul superior spre care tinde actul citirii.

Însușirea cititului este un proces complex, îndelungat, care parcurge, în linii mari, două etape: învățarea tehnicii de citire și familiarizarea elevilor cu capacitatea de a se orienta într-un text. Cititul devine operațional atunci când el constituie un izvor de informație, locul de unde prinde aripi gândirea creativă, punctul de formare a unei exprimări corecte și a unui limbaj artistic.

Bibliografie:

Cornea Paul - Introducere în teoria lecturii, Editura a 2 – a Iași, Polirom, 1998

Ilica Anton - Didactica limbii române și a lecturii, Editura Universității „Aurel Vlaicu” Arad, 2011

Șerdean Ioan - Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar, Editura Corint, 2008

Școala Gimnazială Comișani

Prof.înv.primar,Curtașu Adina Elena

Eficiență și calitate în demersul didactic-exemple de bune practici

Analizând într-o manieră comparativă sistemele de învățământ din mai multe țări, putem observa unele tendințe generale în organizarea și perfecționarea acestora. Aceste tendințe îmbracă forme diverse de la o țară la alta. În cele ce urmează, vom prezenta succint aceste tendințe, fără a particulariza pe o anumită țară sau sistem de educație.

Debutul școlarității obligatorii este una din principalele probleme care se află în atenția specialiștilor din domeniul psihopedagogiei. Datorită transformărilor profunde, atât la nivel biologic cât și la nivel psihologic, prin care trece copilul în perioada în care se dorește integrarea lui în structura școlară obligatorie, găsim numeroase soluții pedagogice privitoare la această problemă delicată. Indiferent de soluțiile propuse: debut la 5, 6 sau 7 ani, grupă pregătitoare sau clasă pregătitoare, obiectivul principal al specialiștilor este adaptarea rapidă și eficientă la cerințele mediului școlar a proaspătului elev. Această adaptare ridică numeroase probleme atât datorită evoluției bio-psiho-individuale a copilului cât și datorită faptului că acum se face trecerea de la activitatea predominant centrată pe joc, specifică ciclului preșcolar, la activitatea centrată pe învățare, specifică învățământului școlar.

Prelungirea duratei învățământului obligatoriu este impusă de dezvoltarea tehnologică din ultimele decenii, care solicită un volum tot mai mare de cunoștințe științifice și tehnice. Pentru a face față acestei cerințe sistemul de învățământ trebuie să ofere o instruire generală obligatorie mult mai amplă decât în trecut. De-a lungul timpului durata învățământului obligatoriu, în diverse sisteme de educație, a evoluat continuu, fiind mai întâi de 4 ani, apoi de 8 și ajungând în unele țări până la 9 (tendență ce se manifestă și în țara noastră, în prezent) sau chiar 10 ani.

Dacă considerăm vârsta cronologică a educabilului în raport cu încadrarea sa în învățământul obligatoriu, avem de a face cu intervalul 6 – 16 ani, interval ce poate oscila la limita inferioară (5-6 ani) și la cea superioară (14-16 ani). Învățământul obligatoriu este conceput sub forma unui modul unic care asigură o pregătire identică educabililor, având ca obiectiv dobândirea unui minim de instruire necesară integrării în viața socială.

Diversificarea învățământului este o tendință resimțită mai cu seamă în structurile postobligatorii ale sistemului educațional. Această tendință este motivată de diversificarea tot mai accentuată a pieței muncii și de nevoia unor „brațe de muncă” calificate pentru noile domenii. Tendința diversificării învățământului se manifestă în plan funcțional prin existența mai multor tipuri de școli secundare (licee vocaționale, licee teoretice, tehnice sau școli profesionale etc.), mai multor profiluri în cadrul acestor școli (umanist, realist, învățători – educatoare, militar, sportiv etc.), mai multor facultăți la nivel universităților și mai multor specializări în cadrul facultăților. Această diversificare are ca obiectiv oferirea de condiții prielnice pentru orientarea școlară și profesională a educabililor, stimulându-le aptitudinile, înclinațiile și interesele în virtutea integrării pe piața muncii a „omului potrivit la locul potrivit”.

Egalizarea șanselor la instruire, ca tendință în organizarea sistemelor de educație și învățământ, urmărește asigurarea unei instruiți egale pentru toți educabilii, indiferent de etnie, clasă socială, apartenență politică, sex etc. Această tendință urmărește acordarea unei mai mari încrederi individualității umane în ascensiunea ei pe treptele superioare ale sistemului educațional.

Tendința de egalizare a șanselor la instruire trebuie corelată cu cea de diversificare a învățământului, pentru că egalizare nu înseamnă uniformizare, ci diversificare în funcție de capacități și aptitudini. Această tendință are ca obiectiv desăvârșirea dezvoltării educaționale și profesionale a tuturor educabililor, fără discriminare, pe baza capacităților și aptitudinilor proprii și cu ajutorul facilitării (sau mai bine spus neîmpiedicării) accesului la structurile superioare ale sistemului educațional.

Perfecționarea / modernizarea continuă, ca tendință de organizare și desfășurare a sistemelor educative contemporane, este prezentă datorită necesității de adaptare continuă și permanentă a sistemelor educative la cerințele sociale dictate de dezvoltarea tot mai rapidă a societății umane contemporane. Specific sistemelor contemporane de educație și învățământ este

intervalul scurt de timp dintre reformele implementate pentru ca sistemul să poată face față cu succes cerințelor prezente și mai cu seamă de perspectivă ale societății.

Obiectivul unei astfel de tendințe de organizare a sistemelor educative este acela de a menține în permanență echilibrul dintre cerințele sociale și răspunsul educativ al sistemului de învățământ prin crearea unor produși care să fie capabili de o integrare activă și creatoare în societate, care să facă față cu succes provocărilor pieței muncii.

Descentralizarea sistemelor de învățământ și creșterea autonomiei unităților de învățământ este una din tendințele moderne de management de sistem educațional și se manifestă cu precădere în învățământul superior. Această tendință nu presupune dispariția instanței conducătoare a sistemului educativ, ministerul de resort, ci crearea unui „câmp de autonomie” unităților de învățământ de la toate palierele sistemului.

Autonomia permite unităților școlare crearea unei identități proprii fără a încălca autoritatea centrală. Aceasta din urmă reglementează în continuare elementele esențiale ale curriculumului național prin curriculum nucleu (vezi cap. III și IV) și pe baza legii învățământului.

Obiectivul acestei tendințe de organizare a sistemelor de educație este acela de a apropia școala concretă de nevoile comunității locale și ale educabilului concret, prin responsabilizarea managerială a unităților de educație și prin implicarea comunității în viața educativă și a școlii în viața comunității în care își desfășoară activitatea.

Compatibilizarea sistemelor de învățământ europene este o tendință impusă, îndeosebi, de crearea Uniunii Europene. Obiectivul unei astfel de compatibilizări este acela de a permite mobilitatea educabililor de la un sistem la altul, astfel încât un singur educabil să-și poată desăvârși educația în mai multe sisteme de învățământ, iar titlurile obținute să fie recunoscute cel puțin în țările Uniunii Europene. Un exemplu funcțional este acela al sistemelor de credite transferabile, care este aplicat cu succes în învățământul superior din Europa. Universitățile din țara noastră au adoptat de ceva vreme acest sistem, care a permis o mobilitate mai mare a studenților atât între 68 universitățile românești dar și între acestea și cele din afara sistemului de învățământ românesc. Sistemele de învățământ sunt organizate pe niveluri de școlaritate.

Inegalitatea șanselor la educație este accentuată de această pandemie. Televizorul, internetul, telefonul și laptopul sunt singurele instrumente prin care actul educațional se poate realiza în România pe timp de pandemie. În România sunt 500.000 de elevi care nu au acces la internet și peste 100.000 de elevi care nu au acces la televizor.

Un alt element care mărește inegalitatea șanselor la educație este poziția confuză a Ministerului Educației cu privire la metodele de predare, obligațiile profesorilor sau ale elevilor, modificarea programei-cadru și cu privire la crearea unor metaobiective de învățare în perioada de criză pandemică. Potrivit Ministerului Educației, școala de acasă este o recomandare, nu o obligație. Aceeași abordare există și în cazul metodelor de predare, al programei cadru, al modificării obiectivelor de învățare.

Metodă eficientă pentru un sistem educativ corespunzător tuturor nevoilor elevilor o constituie educația incluzivă, care se bazează pe principii precum: dreptul elevilor la educație pe baza egalității șanselor, imposibilitatea excluderii vreunui elev din educație ori supus discriminării pe motive de etnie, rasă, culoare, religie, sex și mai ales pe motive de dizabilități. Aceste principii impun un curriculum adaptat la nevoile elevilor, care să aibă în vedere deficiențele fizice, psihomotorii, mintale, de auz, de vedere, tulburări de limbaj, de relaționare, deficit de atenție sau hiperactivitate.

Bibliografie

„Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a Români

ei”, Marian D. Ilie

„Elemente de pedagogie generală, teoria curriculum – ului și teoria instruirii”, Marian D. Ilie. – Timișoara: Mirton, 2005

Eficiența unei învățări bazate pe experiment

Prof. Dache Liliana, Colegiul Tehnic „I.D.Lăzărescu” Cugir

Implementarea metodelor și tehnicilor de inovare și creativitate a pornit de la exploatarea potențialului inovator al platformelor mecatronice educaționale în scopul dezvoltării gândirii integratoare, a stimulării creativității, a flexibilității și capacității de adaptare a profesorului, respectiv elevului pentru a răspunde cu operativitate nevoilor în continuă schimbare ale pieței muncii.

Învățarea prin experiment reprezintă o modalitate de a învăța, pornind de la premiza că, oamenii pot asimila cunoștințe din experiență. Se poate spune că, acest tip de învățare reprezintă o deprindere, care este realizată prin crearea de lucruri, ce în esență își atinge obiectivele propuse.

Învățarea prin experiment este ușor implementabilă, deoarece în cadrul ei este utilizată experiența individului în cauză, reflexele personale, propriul bagaj de cunoștințe, mijloace și tehnici, care permit înțelegerea informațiilor primite, modalitate de a trece cunoștințe și aptitudini dintr-o zonă de cunoaștere în altă zonă, care este mai puțin cunoscută. Acest tip de învățare dă posibilitate persoanelor încadrate să se depășească pe ei personal, să gândească, să experimenteze, să își asume responsabilități noi apărute pe parcursul învățării.

Pe parcursul utilizării învățării prin experiment sunt dezvoltate aptitudini și comportamente noi. Cu cât este mai mult utilizat acest tip de învățare, cu atât se capătă o experiență mai bună. Cel mai important în procesul de învățare, este plăcerea cu care s-a lucrat, motivul conceperii produsului și beneficiile, care au finalizat procesul. Învățarea prin experiență permite indivizilor să utilizeze acele soluții, ulterior găsite, la rezolvarea altor probleme, care apar în viața de zi cu zi. În timpul acestui tip de învățare este redus stresul, tensiunea, problemele de familie sunt structurate față de cele de serviciu, se pune punct pe motivare și automotivare. În rezultatul utilizării învățării prin experiment crește productivitatea muncii, mulțumirea de sine și de ceea ce ne înconjoară.

Experimentul ca metodă de învățare

Lucrările experimentale specifice activității didactice constau în observarea, verificarea și/sau măsurarea unor mărimi caracteristice, unor fenomene provocate sau nu și dirijate într-o măsură mai mare sau mai mică. Experimentul este definit de către psihologi „ca un procedeu de cercetare în știință, care constă în provocarea intenționată a unor fenomene în condițiile cele mai propice pentru studierea lor și a legilor care le guvernează; observație provocată; experiență.”

Conceput în corelație cu principiile didacticii moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene pe baza demonstrației la observarea fenomenelor prin activitatea proprie (faza formării operațiilor concrete), apoi la verificarea și aplicarea în practică a acestora (faza operațiilor formale) când se cristalizează structura formală a intelectului și în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde fazei celei mai înalte dintre treptele ierarhice ale dezvoltării (faza operațiilor sintetice).

Potrivit lui Ioan Cerghit, experimentul este definit ca: “o observație provocată, o acțiune de căutare, de încercare, de găsire de dovezi, de legități, este o provocare intenționată, în condiții determinate (instalații, dispozitive, materiale corespunzătoare, variație și modificare a parametrilor etc.), a unui fenomen, în scopul observării comportamentului lui, al încercării raporturilor de cauzalitate, al descoperirii esenței acestuia (adică a legităților care-l guvernează), al verificării unor ipoteze “.

Totodată el consideră experimentul ca o metodă activă care “are mai multă forță de convingere decât orice altă metodă și, deci, posibilități sporite de înrîurire asupra formării concepției științifice despre natură la elevi”.

Experimentul are o deosebită valoare formativă, întrucât dezvoltă elevilor spiritul de observare, investigare, capacitatea de a înțelege esența obiectelor și fenomenelor, de prelucrare și de interpretare a datelor experimentale.

În acord cu orientările actuale din literatura de specialitate, apare ca necesitate utilizarea majoritară a experimentelor individuale: “elevul se dezvoltă prin exercițiile pe care le face, și nu prin acelea care se fac în fața lui” (I. Cerghit). Motto-ul datează de pe vremea lui Confucius „Ce aud, uit, ce văd, îmi amintesc, ce fac, înțeleg”, doar că, acum revine puternic, odată cu noua viziune asupra învățării, „learning by doing”, cu mutarea accentului de la ”predarea materiei” spre învățarea și spre individualizarea învățării.

Experimentul practic

Importanța și rolul experimentului de laborator sunt incontestabile, deoarece acesta educă gândirea abstractă, analitică și cea sistemică, raționamentul deductiv și inductiv, creează deprinderi de observare a lumii înconjurătoare și de înțelegere a fenomenelor din natură.

Utilizarea experimentului de laborator ca metodă interactivă de predare – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității elevului. În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații.

Folosirea experimentului de laborator, îi ajută pe profesori să-i îndrume pe elevi în procesul de învățare, deoarece creează contextul favorabil pentru: motivarea și implicarea activă a elevilor în învățare; facilitarea gândirii elevilor, în special a celei critice și a celei creative; procesarea informației de către elevi prin exersarea operațiilor gândirii, atât de către elevi, cât și de către profesor; proiectarea unor activități care să ajute la realizarea acestor scopuri; abordarea interdisciplinară a conținutului; oferirea unui material de discuție; angajarea elevilor într-un discurs permanent ceea ce permite monitorizarea înțelegerii; stimularea schimbării și a reflecției personale; încurajarea exprimării libere și în siguranță a tuturor opiniilor; confruntarea de idei și opinii în condiții de respect; sprijinirea elevilor în producerea opiniilor, a întrebărilor și în căutarea răspunsurilor proprii; organizarea predării; stabilirea unor scopuri pentru învățare și satisfacerea anumitor nevoi individuale.

Cu toate acestea, una dintre problemele curente cu care se confruntă profesorul este dotarea laboratorului. Efectuarea unui experiment la lecțiile de lucrări de laborator frontale, necesită aparatură în număr mare de exemplare, iar o dotare bună ridică cu mult costurile în sistemul de învățământ. O bună parte de experimente nu pot fi realizate în laborator din cauza că obiectele de studiu sunt ca dimensiune ori prea mari ori prea mici. Efectuarea experimentului în laborator, de multe ori, cere respectarea strictă a unor reguli și norme ale tehnicii de securitate. O parte din experimente nu pot fi demonstrate în clasă din cauza pericolului pentru sănătatea și viața celor prezenți sau că pentru demonstrarea lor se cer aparate, dispozitive foarte costisitoare și timp.

Experimentul virtual

Evoluția civilizației vine cu noi și noi tehnologii și mijloace de producere care asigură progresul continuu al omenirii. Învățământul, ca una dintre sferile importante și determinante

în viața societății, nu poate ocoli progresul tehnico-științific. Astfel, acum, la început de mileniu III, sistemul de învățământ are la dispoziție cel mai puternic instrument de instruire și educație din istoria sa. Este vorba de calculator, care, folosind tehnologiile informaționale și ale comunicării, produce o revoluție în învățământul modern, aflat în impas din cauza exploziei informaționale, a volumului enorm de cunoștințe, acumulat pe parcurs de umanitate. Calculatorului îi revine un rol deosebit în modelarea, reproducerea și studierea fenomenelor, proceselor naturale, proceselor tehnologice prin realizarea experimentelor virtuale.

Cele două tipuri de programe - de instruire și programul computer - constituie noțiunea de software (soft). Echipamentul electronic propriu-zis, care se numește hardware, asigură implementarea în practica de predare-învățare a celor două programe anterioare.

Un experiment virtual, ca și un experiment de laborator, are același scop de studiere a fenomenului respectiv în condiții evident artificiale, acestea fiind create și realizate la un alt nivel calitativ, mai modern și pe un fundament științific riguros. Ca și experimentul de laborator, orice experiment virtual, realizat pe calculator, are la bază aceleași modele fizice, aceleași modele matematice (teoretice). De aceea, orice experiment virtual are, la fel ca și cel de laborator, rolul de izvor al cunoștințelor și scop al cunoașterii. Orice model fizic și orice teorie, propuse și utilizate în știință la fel pot fi testate și confirmate (sau infirmate) prin experimentul virtual, respectiv realizat pe calculator.

La fel ca și experimentul de laborator, experimentul virtual calitativ stabilește relația cauză-efect, iar cel cantitativ stabilește, în baza măsurătorilor, relații exacte între mărimile fizice din modelul teoretic corespunzător obiectului sau fenomenului fizic studiat. Mai mult, la efectuarea măsurătorilor în experimentul virtual pot fi introduse (generate), în mod controlat, toate tipurile de erori întâlnite în experimentul de laborator, ceea ce, la fel, permite prelucrarea rezultatelor experimentale.

Efectuarea experimentului virtual înlesnește elucidarea proceselor, fenomenelor și legilor fizice prin efectuarea aceluiași experiment în toată complexitatea lui. Această performanță poate fi atinsă numai dacă experimentul virtual este realizat pe calculator pe baza modelului fizic științific al fenomenului sau procesului studiat. Numai în acest caz experimentul pe calculator este aproape de cel de laborator și are o funcționalitate instructivă dublă : de experiment de cercetare și ca sursă de cunoaștere. Măsurătorile și calculele îi dau aplicației elaborate științific un caracter practic, de finalitate în studiul fenomenului sau procesului respectiv. Efectuarea măsurătorilor în experimentul virtual înlătură plictiseala, provocată elevilor la utilizarea unor simulări simpliste, mult prea aproximative, ale fenomenelor fizice pe ecranul calculatorului. Mai mult de atât, un experiment virtual cantitativ, elaborat pe bază științifică, poate fi folosit de către elevi sau studenți la verificarea experimentală a corectitudinii soluționării multor probleme de calcul la tema respectivă.

Procesele fizice modelate pe calculator sunt mult mai clare și dinamice, intervențiile și consecințele lor au loc în timp real. La schimbarea controlată a valorilor mărimilor fizice sau a parametrilor tehnici ai dispozitivului, schimbările respective se produc pe ecran, în fața elevului/studentului. În acest caz elevul/studentul dobândește singur cunoștințe, găsește și înțelege mai bine, mai profund și într-un timp mult mai scurt legăturile fizice principale ale fenomenului sau procesului fizic studiat.

Experimentul pe platforme mecatronice

Platformele mecatronice sunt construite dintr-o componentă hardware și o componentă software putând astfel să satisfacă cerințele pentru experimente atât virtuale cât și reale. Componentele modulare reproduc la scara redusă diverse funcții existente în procesele fizice. Prin interconectarea diverselor module se configurează sisteme și procese complexe.

Stațiile de lucru permit: reconfigurări în conformitate cu diverse aplicații, dezvoltarea diverselor strategii de control, dezvoltarea conceptelor de control în sistemele integrate, conducerea electronică a sistemelor (PLC și PC), optimizarea funcțională a proceselor, implementarea tehnicilor de comunicație standardizate, dezvoltarea tehnicilor de depistare și remediere a disfuncțiilor.

Studiul mașinilor electrice în sistemul preuniversitar ridică probleme serioase în ceea ce privește construcția acestora, principiul de funcționare și utilizarea în diverse acționări. Necesitând cunoștințe din domeniul mecanic, electric, din fizică și matematică, mașina electrică poate fi considerat un exemplu de inter și transdisciplinaritate, care poate fi învățat și studiat doar pe baza și principiile unui produs mecatronic.

Pentru un experiment real, se utilizează o platformă mecatronică (Fig.1), care permite studiul fizic constructiv al unei mașini de curent continuu, precum și cele mai uzuale mijloace de comandă.

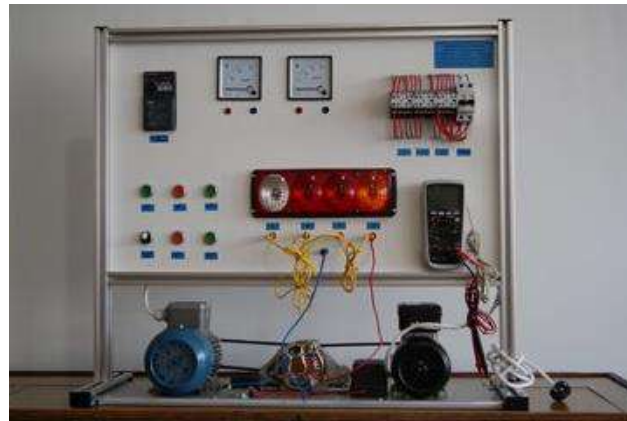
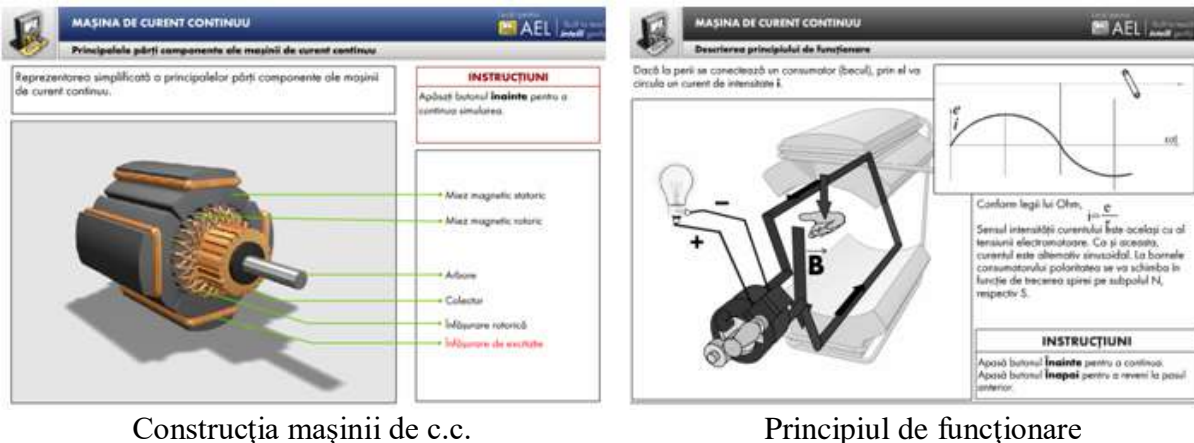

Fig.1-Platformă pentru studiul motorului de c.c.

Descrierea structurii și a funcționării pot fi înțelese beneficiind de experimentul virtual utilizând sistemul AEL (Fig.2).

Construcția mașinii de c.c.

Principiul de funcționare

Fig.2- Pagina AEL

Utilizarea platformei didactice LEGO Mindstorms sporește abilitățile elevilor dar face un apel la creativitatea acestora, creativitate care reprezintă vectorul progresului științific și tehnic. Platforma conține trei servomotoare acționate de motoare de c.c. astfel încât pot fi realizate sisteme în mișcare cu diverse posibilități de acționare. Servomotorul LEGO (Fig.3) este un motor de curent continuu, iar parametrii generali ce pot fi modificați sunt: Portul pe care este legat motorul la controller (1), Direcția de rotație a motorului (2), Puterea de rotație a motorului (3), Durata de rotație a motorului (5). (Fig.4)

Fig.3-Servomotorul LEGO

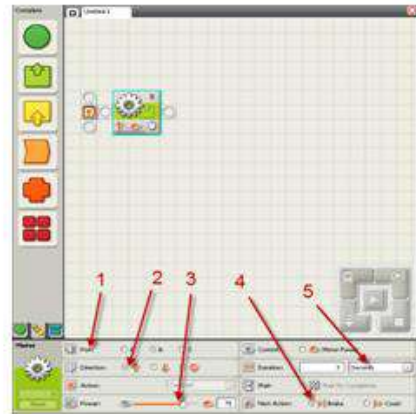

Fig.4-Programarea motorului de c.c.

Cel mai important argument pentru experimentul virtual este faptul că dă prilejul să poată fi vizualizate concepte abstracte, să se observe evenimente la scară atomică sau astronomică, și să se viziteze medii sau să se interacționeze cu evenimente pe care distanța, timpul sau factorii de siguranță le fac de neatins.

Desigur, cuvântul definitiv îi aparține experimentului real efectuat asupra modelului elaborat mai întâi pe calculator și considerat ca fiind cel mai reușit, mai apropiat de modelul cu parametrii doriți. Experimentul real, ca decisiv și definitiv, se realizează după efectuarea, mai întâi, a multor experimente asupra machetei virtuale pentru căutarea și găsirea parametrilor optimali planificați în problema pusă. Dacă este necesar, iarăși se revine la modelul virtual, care este supus corecțiilor și ajustărilor respective până nu se ajunge la varianta optimală, bună de implementat în practică, în producție ș.a.m.d. Astfel, de la experimentul real se trece la cel virtual, bazat pe modelul teoretic, ca apoi, după experimentarea pe calculator, să se revină iarăși la experimentul real. Așadar, experimentul virtual (calitativ și mai ales cel cantitativ) este o punte între modelul teoretic și experimentul real.

Bibliografie:

1. BOUD, D. Making the Move to Peer Learning. In BOUD, D., COHEN, R., SAMPSON, J. (Eds.). *Peer Learning in Higher Education: Learning from and with each other*. London: Kogan Page (Routledge), 2001.
2. CERGHIT, I. *Metode de învățământ*. Iași: Editura POLIROM, 2006.
3. *Experimentul de laborator – cale fundamental în predarea chimiei*. [online]. Prezi, C. NEDELCOF. 17 nov. 2012.
<https://prezi.com/2fwxnr7c2uwl/experimentul-de-laborator-cale-fundamentala-in-predarea-chimiei/>
4. *PLC, SCADA, Automation, PLC Programming, PLC eBook, Free PLC Training*.
<https://program-plc.blogspot.com/2015/11/learn-easyveep-graphical-2d-process.html>

Importanța educației fizice în dezvoltarea holistică a elevilor

Educația fizică este o componentă a educației generate, integrate, alături de educația intelectuală, educația morală, educația estetică și educația tehnico-profesională. Între toate aceste componente există - logic - interdependență, relații reciproce, ele formând un întreg, un sistem. Educația fizică poate influența extraordinar de mult sfera intelectuală a personalității umane, dar și celelalte sfere (mai ales morală și estetică). Sensul principal al relației în cadrul componentelor menționate este de la educația fizică către celelalte și nu invers.

Educația fizică presupune întotdeauna activitate. Ea este un tip fundamental de activitate motrică care implică legi, norme, prescripții metodice etc., în scopul realizării unor obiective instructiv-educative bine precizate. Că și activitate educația fizică se poate desfășura în două modalități:

- **Ca proces instructiv- educativ bilateral**- educația fizică se desfășoară în timp, permanent și sistematic; Evident că prelucrarea este realizată de către cel care conduce procesul instructiv-educativ, în majoritatea cazurilor acesta fiind profesor de specialitate. Conducătorul are responsabilități precise asupra acestui proces. El trebuie să fie competent, să fie capacitat cu cunoștințe și metodologie pentru a putea să facă o prelucrare cât mai corectă a subiecților intrați în procesul respectiv. Subiecții, constituiți în grupuri de diferite mărimi (clase de elevi, grupe de studenți, plutoane de militari etc.), trebuie să fie pe "recepție", să fie atenți și să încerce prin efort fizic și intelectual să-și însușească ceea ce este transmis de conducătorul procesului instructiv-educativ. Această "însușire" nu se poate realiza decât prin participarea conștientă și activă a subiecților.
- **Ca activitate sportivă independent** realizată individual sau în grup, educația fizică se desfășoară numai în timpul liber al subiecților și în absența fizică a conducătorului procesului

bilateral. Această activitate independentă de educație fizică trebuie, însă, să fie bine pregătită în cadrul procesului instructiv-educativ.

În prezența lucrare vom studia procesul instructiv-educativ al educației fizice și cum este necesară dezvoltare holistică a cunoștințelor prin intermediul exercițiilor și a demonstrațiilor.

Coordonatorul principal al orei de educație fizică și sport este profesorul de educație fizică și sport care și-a însușit cunoștințele de-a lungul anilor de studiu din cadrul facultății cât și prin intermediul tratatelor, cărților și a articolelor publicate de către personalități în domeniu.

Rolul profesorului în educația modernă că principal „agent” de transmitere a informațiilor este acela de a cunoaște aspirațiile și opțiunile elevului către anumite activități sociale sau profesii, să le dezvăluie elevilor solicitările impuse de acestea și după posibilitățile și potențialul lor să-i orienteze sau reorienteze spre domenii ocupaționale care, din punct de vedere al aspectului fizic și caracteristicilor psiho-motrice, corespund disponibilităților personale. Odată ajunși pe o rută profesională corectă depinde numai de priceperea profesorului și de calitatea demersului didactic, că acest plan al acțiunii instructiv-educative să fie și eficient. În cazul în care profesorul nu are posibilitatea de a demonstra exercițiile acesta va desemna un participant la ora care are o capacitate motrică superioară celorlalți, pentru demonstrații.

Un profesor bun se menține el însuși la standardele impuse elevilor săi. El aplică reguli și coordonate pe care le respectă la rândul său, pentru a consolida o legătură apropiată și sinceră cu copiii. La fel de important este că un dascăl să descopere personalitatea și interesele fiecărui elev și să introducă în actul pedagogic acele componente distincte care să ajute cu adevărat copiii să învețe și să se dezvolte.

Prin intermediul procesului de învățământ profesorul de educație fizică trebuie să se asigure că în lecțiile predate trebuie să existe un echilibru între realizarea componentelor modelului de educație fizică și modelul concret al absolventului. Profesorul trebuie să dezvolte la elevi gândirea activă, spiritul de inventivitate, fairplay-ul, jucarea corectă a șanselor pe fondul unor indici superiori de manifestare a calităților motrice. Importanța și rolul educației fizice și exercițiului fizic în definirea modelului absolventului se poate determina practic prin prisma unor competențe „cheie”:

- Elevii trebuie să-și cunoască corpul și posibilitățile fizice ale acestuia manifestate prin mișcare pentru o adaptare eficientă la situații variate întâlnite în mediul natural și social.
- Prin deprinderile și priceperile motrice, individul se poate adapta mai bine cerințelor vieții cotidiene, în toate contextele sociale, în relațiile de muncă, în familie, grup de prieteni sau în timpul liber.
- Prin dezvoltarea calităților motrice de bază și combinate se asigură individului atât creșterea randamentului fizic, dar și a potențialului biologic în rezolvarea unor situații din viața personală și familială, cât și din viața socio-profesională.
- Prin dinamism, relații interpersonale, calități psihice care se creează în cadrul grupelor, claselor, cercurilor sportive, echipelor de elevi, dau posibilitatea acestuia de a înțelege, acceptă și aprecia mai bine diferitele modalități de exprimare și comunicare, de a aprecia calitatea mediului și importanța exercițiului fizic pentru sănătatea lui.
- Prin formarea atitudinilor, abilităților, deprinderilor și competențelor urmărite în ciclul liceal se pun bazele educației adultului, acesta fiind mai sociabil, mai puternic, mai informat și mai bine pregătit pentru viață, mai disciplinat și organizat și nu în cele din urmă mai sănătos.
- Prin dezvoltarea capacităților coordinative, a calităților motrice rezistență, forță, viteză, îndemânare, a formelor combinate, consolidarea și perfecționarea deprinderilor de bază și aplicativ-utilitare, se creează premisele formării unui absolvent bine pregătit, apt să susțină activități fizice variate prin eforturi fizice specifice meseriei și care să-și influențeze și autoevalueze propria stare de sănătate în scop profesional, profilactic sau recreativ.

În final trebuie să precizăm că exercițiile făcute în cadrul orei de educație fizică și sport trebuie să vizizeze mai mult decât o singură abilitate sau capacitate. Acestea trebuie să fie făcute prin intermediul unui complex, care să solicite organismul atât fizic cât și intelectual. Să fie învățate abilități care să fie utile într-un cadru mult mai larg și care poate să îmbine noțiuni din toate materiile ce se află în program școlar.

BIBLIOGRAFIE

1. GHEORGHE CÂRSTEA-*“Teoria și metodică educației fizice și sportului”* ,Editura AN-DA, București, 2000
2. ALBU C-TIN – *„Educația fizică în liceu”*, București, Editura Sport – Turism, 1981
3. CÂMPEANU M. – *„Activitatea corporală la populația adultă”* Cluj-Napoca, Editura Napoca Star, 2003
4. DRAGOMIR P. , Scarlat E. – *„Educația fizică școlară”*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2004

JOCUL, PRINCIPALA MODALITATE DE DEZVOLTARE A CREATIVITATII PRESCOLARILOR

Prof. Invatamant prescolar Dardac Mihaela

Gradinita cu Program Prelungit Robotel Constanta

Fiecare joc are o sarcina didactica care trebuie adecvata varstei si posibilitatilor copiilor, astfel incat ea nu trebuie sa fie nici prea usoara, pentru ca altfel copiii s-ar plictisi si nu ar mai fi motivati, nici prea grea ca sa demoralizeze copiii. Sarcina reprezinta o problema de gandire care face jocul mai antrenant si ii da sens. Elementele de joc, precum momentele de asteptare, surprizele, ghicitorile, miscarile, aplauzele fac jocul mai palpitant, si mai atractiv pentru copii. Putem vorbi si despre valentele formative ale jocului didactic pentru ca prin intermediul lui vocabularul este influentat in mod pozitiv, imbogateste, se corecteaza anumite deficiente de limbaj, devine mai fluent ,coerent si expresiv, copilul reusind sa se exprime corect in propozitii sau fraze.

Jocul ramane principala activitate a copiilor prescolari indiferent de natie, zona geografica, indiferent de religie, el aduna toti copiii la un loc si ii caracterizeaza. Prin joc copilul interactioneaza cu realitatea, intervine asupra ei, o descopera, asimileaza cunostinte, ii creste increderea in fortele proprii, ii dezvolta dorinta de a cerceta si mai mult, ii satisface necesitatea de miscare, de a se manifesta in toate privintele. Prin joc copilul isi asuma rolul de adult, relationeaza cu ceilalti din jurul lui, reflecta si isi imagineaza realitatea, dand un sens jocului, pregatindu-se pentru viitorul lui .

In gradinita jocul este prezent in toate arile de activitate. Activitatile prin joc devin interesante, atractive, neplictisitoare, il antreneaza pe copil. Jocul este prezent in gradinita de la prima ora a diminetii, de cand se spala pe manute copiii, la micul dejun, dar si la activitatile individuale si de grup pe care le parcurge copilul in timpul zilei. Doar somnul opreste jocul pentru o perioada de timp, acesta reaparand dupa ce copiii se trezesc.

Jocul didactic se planifica din timp, astfel incat cunostintele sunt predate intr-o anumita ordine care sa faciliteze intelegerea lor de catre copii. Intai au loc jocurile de predare de cunostinte, apoi de fixarea a acestora si la sfarsit cele de consolidare.

Dintre cele mai practice jocuri didactice din gradinita enumerez – Deschide urechea bine, Al cui glas este - jocuri pentru dezvoltarea auzului fonematic, Gaseste cuvantul potrivit – pentru dezvoltarea si stimularea vocabularului, jocurile didactice pentru cunoasterea mediului sunt importante pentru aprofundarea si sistematizarea cunostintelor acumulate in cadrul observatiilor efectuale, a plimbarilor si excursiilor organizate cu copiii, a vizitelor. Jocurile matematice sunt importante pentru invatarea numaraturii si socotiturii , pentru a le face mai atractive si interesante aceste activitati – completeza ce lipseste, cine aseaza mai bine.

Jocul logic este o modalitate de educare și instruire intelectuală a prescolarului realizează o îmbinare optimă între obiectivele urmărite, conținutul activității și particularitățile psihice ale vârstei prescolare prin transpunerea sarcinilor de învățare în joc. Prin acestea se urmărește dezvoltarea gândirii cu operațiile, efectuarea în practica jocului a unor operații matematice specifice.

Jocurile de mișcare – se poate spune despre acestea că se numără printre preferatele copiilor. Organismul copiilor are foarte mult de câștigat în urma acestor jocuri, la fel și sănătatea copiilor. Ei învață să fie mai responsabili, să respecte niște reguli, să își coordoneze corect toate părțile corpului, se dezvoltă armonios toate grupele musculare, crește capacitatea intelectuală dar și buna dispoziție.

Jocurile distractive – ele reușesc să stărnească foarte bine amuzamentul copiilor. La fel ca celelalte jocuri și acestea au anumite reguli care trebuie respectate, anumite etape pe care copiii trebuie să le parcurgă. Aceste jocuri pot fi și de mișcare, numai că ele nu urmăresc neapărat dezvoltarea corpului copiilor ci mai mult ca aceștia să se distreze și să se relaxeze.

EDUCAȚIA DIGITALĂ, OBSTACOLE ȘI SOLUȚII

*Profesor Dascălu Vasile
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani, jud. Botoșani*

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Trăim vremuri în care sistemul de învățământ românesc a suferit o schimbare de paradigmă, activitatea didactică fiind strămutată din spațiul școlar în spațiul virtual, din cauza pandemiei generată de SARS CoV2. Drept urmare, contează foarte mult capacitatea umană de reziliență, felul în care reușim să facem față unei situații atipice pentru care nimeni nu a fost pregătit.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe

un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia digitală în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

În perioada stării de urgență, de suspendare a cursurilor „educația digitală” a devenit realmente principala formă de menținere a legăturii cu elevul. Reconfigurarea procesului de predare-învățare-evaluare a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale. S-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală. Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații: Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger etc.

Astfel, s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru a-i face pe învățăcei să conștientizeze că, indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. Proiectarea didactică a fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise. Activitățile de învățare au fost organizate sub formă de: lecții online, fișe de lucru, teme pentru acasă, chestionare, jocuri didactice, resurse audio sau video etc., puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic. Utilizând o anumită platformă elevii au avut acces rapid la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au avut la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii au putut crea diverse opțiuni personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar. Testele și biblioteca online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utilizate.

Este imperios să înțelegem că sintagma „profesor digitalizat” este una de actualitate. Parteneriatul cu zona robotică a devenit parte din existența noastră, iar elementele care definesc și redefinesc comunicarea în procesul instructiv-educativ se raportează la un profil în care omul și tehnologia vor colabora.

Cea mai mare provocare, la nivel național, a fost aceea că nu toți elevii și profesorii, au avut echipamentele tehnice necesare pentru a participa la activitățile didactice desfășurate în mediul on-line. Foarte mulți dintre actanți și-au desfășurat aceste activități, partajat cu alți membri ai familiei. Pentru egalizarea șanselor și găsirea unor soluții s-au făcut demersuri către Unitățile Administrativ - Teritoriale, sponsori locali, inspectoratele școlare, Ministerul Educației.

În concluzie, transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală presupun asigurarea accesului la soluții administrative pentru conducere și profesori, transparența pentru părinți și instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Bibliografie

Cerghit, Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București;

Drăgănescu, Mihai, 2003, Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii; www.racai.ro/INFOSOC-Project/Draganescu_st_a01_new.pdf;

Ionescu, M. (coord.), 2011, Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Editura Eikon, Cluj-Napoca;

Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;

Gluga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Evaluarea elevilor – metode și tehnici moderne

David Alin Laurențiu
Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov

Ne dorim „eficiență și calitate în demersul didactic”. Fără calitate în demersul didactic (cel puțin în învățământul liceal) rezultatele la singurul examen real din învățământul românesc sunt dezastruoase. Și nu doresc să mă refer la faptul că, pe an ce trece, sistemul maschează stadiul real al învățământului românesc prin subiecte cu un nivel de complexitate din ce în ce mai scăzut, ci la faptul că, începând cu 2014 – 2015, pe vremea când se desfășurau la Sinaia cursuri privind evaluarea, s-a acreditat ideea unei evaluări unitare la nivelul tuturor unităților de învățământ.

În momentul de față, ministerul și-a amintit probabil de ideile lansate și elaborează anual Repere metodologice, care diferă ca structură de la o disciplină la alta. Sunt prezentate modele de teste predictive cu bareme de rezolvare, modele de lucrări de laborator și / sau lucrări practice în domeniul tehnic, care coroborate cu modele de teste sumative pentru fiecare Unitate de Rezultate ale Învățării, pot constitui o bază pentru o evaluare unitară.

Cel puțin în domeniul tehnic, testele de evaluare au o structură bine definită, preluată și la nivelul olimpiadelor pe module și discipline (în învățământul tehnologic, termenul de „modul” are o altă accepție decât cea utilizată pentru a defini structura anului școlar, în speță este tot un fel de disciplină de studiu, dar care cuprinde curs de teorie, laborator și/sau instruire practică, sunt mai multe cadre didactice care pun un anumit număr de note în aceeași rubrică și se încheie media doar dacă se întrunesc toate condițiile în acest sens).

Aduc discuția în acest domeniu deoarece pentru multe cadre didactice este ceva inedit, în special pentru cei care predau la licee teoretice care au un șoc când sau dacă ajung la licee tehnologice. Aici, termenul de competență își atinge înțelesul pe de-a-ntregul. Elevii trebuie să știe să execute o sarcină de lucru. Fiecare etapă este reprezentată în fișa de evaluare. Aceasta cuprinde atât evaluarea aspectelor practice, cât și teoretice, în sensul în care elevul trebuie să explice cum a efectuat / executat sarcina de lucru. Fiecare etapă are un punctaj maxim acordat și este sarcina cadrului didactic (inginer / maistru instructor / tutore al agentului economic) să acorde nota în consecință. (Tabel 1)

Un alt mod de evaluare, care se utilizează preponderent în cazul evaluării formative pornește de la nivelurile de competență pe care poate să le atingă un elev în cadrul pregătirii, respectiv minim, mediu și maxim. Fiecare nivel este caracterizat prin descriptorii de performanță unde se specifică ce ar trebui să cunoască formabilul pentru a dobândi punctajul alocat. Acest mod de evaluare se pretează atât la disciplinele teoretice, cât și la laboratoare / instruire practică. Este mai puțin obiectiv decât primul exemplu descris, dar permite și deschiderea către latura creativă în rezolvarea sarcinii de lucru. Ținând cont că nivelul tehnologic este în permanentă diversificare și că elevii noștri înșiși dobândesc cunoștințe în situații nonformale, ei își pot etala aceste priceperi și deprinderi pe care le au în context formal și pot capta atenția unui agent economic dornic să angajeze absolvenți cu nivel ridicat de cunoștințe și cu inventivitate. (Tabel 2)

Nr. crt.	A. Criterii de evaluare ¹ a candidatului la proba practică	Indicatori de realizare ²	Punctaj maxim pe indicator
1.	Primirea și planificarea sarcinii de lucru (max 20p)	Analiza sarcinilor de lucru și identificarea soluțiilor de rezolvare	5p
		Alegerea materialelor, SDV-urilor și aparatelor de măsură necesare executării lucrărilor de montare a componentelor instalației	5p
		Verificarea stării tehnice a întrerupătorului dublu	10p
2.	Realizarea sarcinii de lucru (max 50 p)	Marcarea poziției de amplasare a componentelor	5p
		Montarea/fixarea componentelor	10p
		Realizarea conexiunilor electrice în instalația de iluminat	15p
		Verificarea funcționalității instalației, sub tensiune, prin acționarea întrerupătorului în toate variantele/combi-națiile posibile	10p
		Asigurarea calității lucrărilor executate	5p
		Respectarea normelor de SSM specifice lucrărilor executate	5p
TOTAL MAXIM PROBĂ PRACTICĂ³			70 p
Nr. crt.	B. Criterii de apreciere a performanței candidatului la proba orală	Indicatori de realizare	Punctaj maxim pe indicator
1.	Prezentarea și promovarea sarcinii de lucru (30 p)	Prezentarea normelor de SSM specifice lucrărilor executate	5p
		Exemplificarea a două situații în care se recomandă utilizarea instalației realizate	10p
		Enumerarea etapelor procesului tehnologic de realizare a instalației electrice	10p
		Utilizarea vocabularului de specialitate în prezentarea sarcinilor realizate	5p
TOTAL MAXIM PROBA ORALĂ⁴			30 p
PUNCTAJ TOTAL⁵			100 p

Tabel 1 – Fișa de evaluare

Criteriul	Nivel maxim	Nivel optim	Nivel minim
Înțelegerea problemei 2 puncte	Formulează întrebări potrivite, legate de subiect, ce demonstrează înțelegerea problemei de studiat.	Formulează unele întrebări ce demonstrează înțelegerea parțială a problemei de studiat.	Solicită asistență înainte de a putea genera unele întrebări clarificatoare.
Formularea unui punct de vedere 3 puncte	Formulează un punct de vedere privind ansamblul problemelor abordate și privind fiecare problemă în parte	Formulează puncte de vedere pertinente privind rezolvarea fiecărui aspect, pornind de la materiale utilizate și încheind cu sistemul de acționare	Formulează un punct de vedere holistic și superficial, dar totuși la obiect, asupra modalității de rezolvare a problemei
Culegerea, organizarea și prelucrarea datelor privitoare la soluția tehnică ce urmează a fi implementate 4 puncte	Aplică în mod creativ cunoștințele acumulate, pentru găsirea modalităților corespunzătoare de utilizare atât pentru executarea circuitului, cât și pentru verificarea funcționării acestuia și nu în ultimul rând, utilizarea adecvată a sculelor și utilajelor din dotare	Preia efectiv elementele constitutive ale instalației și le combină pentru a obține o structură funcțională.	Preia informații în mod global fără a putea discerne apartenența noțiunilor la diverse domenii

Tabel 2 – Evaluare cu descriptori de performanță

Un alt aspect care ține de metode moderne de evaluare este cel afectiv – atitudinal. Cadrul didactic poate deține o fișă în care să consemneze nivelul de interes și

de implicare al elevului / formabilului în timpul orei de curs / instruire practică, să evedențieze implicarea acestuia în cadrul echipei de lucru (munca în echipă), notând data când are loc cursul și cifre privind nivelul de implicare (așa cum se poate observa în exemplul din fișa de mai jos). Acest mod presupune observația sistematică a elevului și se poate constitui în motiv pentru acordarea unei note mai mici sau mai mari la finalul anului școlar sau puncte mai puține sau mai multe la evaluarea orală a elevului.

FIȘĂ DE OBSERVARE SISTEMATICĂ A COMPORTAMENTULUI ELEVILOR

13.1.1. UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Componente ale circuitelor și instalațiilor electrice. Reguli de asamblare și dezasamblare

MODUL: CDL – Aspecte specifice de acționare a mașinilor electrice la materialul rulant

LECȚIA: Instalații electrice ale vagoanelor de călători și principiul de funcționare al acestora

Identificarea pe desen și pe vehicul a elementelor constructive componente principale ale instalației electrice a automotorului.

Schițarea schemei bloc a rețelei de bord .

Identificarea pe desen și pe vehicul a elementelor constructive componente principale ale instalațiilor electrice ale vagoanelor.

DATA: _____

COMPORTAMENTUL ELEVILOR IN TIMPUL OREI DE LABORATOR

Scala de clasificare

a. Manifestă disciplină în lucru	1. Întotdeauna
b. Participă activ la activități	2. Frecvent
c. Demonstrează curiozitate, adresează întrebări pentru a înțelege unele sarcini de lucru	3. Ocazional
d. Își îndeplinește sarcinile, responsabilitățile	4. Niciodată
e. Ascultă activ opiniile colegilor de grupă / mentorului de practică / colegi de echipă	
f. Propune și argumentează diferite modalități de rezolvare a problemei / defecțiunii	
g. Susține colegii ce propun diferite idei	

Nr. Cr t.	Numele elevului	a.	b.	c.	d.	e.	f.	g.
1		1	2	1	3	2	1	1
2		1	1	1	1	3	2	4
3		2	1	1	1	1	2	1
4		1	2	1	1	1	1	3
5		3	4	3	3	4	4	4
6		1	1	1	1	2	2	4
7		1	3	3	1	3	4	3
8		1	1	1	1	2	2	4
9		3	1	2	1	2	4	3
10		2	1	1	1	1	2	1

Tabel 3 – Fișă de observație afectiv – atitudinală

Nu trebuie să ometem modalitatea de evaluare pe platforme dedicate în format electronic. În contextul răspândirii utilizării catalogului electronic este la îndemână utilizarea aplicației Google Forms care permite elaborarea unei game diversificate de itemi (depinzând de inventivitatea și creativitatea cadrului didactic). Este adevărat că timpul de elaborare a unui test este de aproximativ două ore, dar avantajele sunt nete, pornind de la transparența testului, posibilitatea de a afișa răspunsurile corecte, eliminarea contestării notei de către elevi, până la accesul direct al părintelui la notele elevului. Se poate elimina chiar și tentativa de fraudă prin afișarea aleatoare a itemilor, astfel încât probabilitatea ca doi elevi să aibă același item în același timp este relativ redusă.

B I B L I O G R A F I E

- David, A.** – CDL – Echipamente pentru acționarea locomotivelor, Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov, 2022
- Ministerul Educației și Cercetării** – Fișă de evaluare în vederea certificării calificării profesionale electrician exploatare joasă tensiune

Sărbătorile de iarnă cu Piticii Voinici

**Profesor pentru învățământ preșcolar, Deac Vasilica
Grădinița cu Program Prelungit Voinicel, Toplița, Harghita**

La noi, la români, sărbătorile de iarnă încep din 30 Noiembrie, Ziua Sfântului Andrei și se termină în data de 7 Ianuarie, de Sfântul Ioan. În această perioadă, cele mai frumoase tradiții, obiceiuri și datini populare aduc în viața noastră bucurie, veselie și o mulțime de trăiri de suflet.

Sfântul Nicolae, considerat ocrotitorul copiilor și al săracilor, este așteptat de cei mici, dar și de cei mari, în noaptea de 5 Decembrie. Pentru a marca această zi, am pregătit și desfășurat cu cei mici, activități atractive și fix pe placul lor. Una dintre aceste activități, a fost momentul în care am gătit turtă dulce în formă de cizmulițe. Iată rețeta de turtă dulce pe care am testat-o noi:

Ingrediente și mod de preparare: 50 g unt, 60 g zahăr, 125 g miere. Se încălzesc toate până se dizolvă și devin lichide, apoi se pune vasul în apă rece până se răcește. Se amestecă cu 250 g făină, un praf de copt și o lingură de bicarbonat. Se mai adaugă un ou și condimente: scorțișoară, nucșoară, ghimbir, cuișoare. Se lasă la rece aproximativ 2 ore, după care se începe decuparea și coacerea. Chiar dacă nu aveți forme speciale de cizmuliță, se pot decupa creative, după modele proprii. Când s-au copt și s-au răcit puțin, se decorează. Pentru decorare se amestecă 175 g zahăr pudră cu o lingură și jumătate de apă caldă sau se bate un albuș de ou spumă cu atâta zahăr pudră încât să se obțină o compoziție tare ca smântâna (să nu curgă de pe tel). Se pot adăuga doi stropi de zeamă de lămâie, ca să fie lucioasă.

Vă pot spune că a fost o activitate adorată de cei mici dar și de părinți, mamele cerându-ne rețeta de turtă dulce care li s-a părut foarte gustoasă.

Un alt moment așteptat de copii a fost acela în care și-au curățat și pregătit ghetuțele, le-au așezat, fiecare lângă pătuțul lui, iar când s-au trezit au găsit darurile lăsate de Moș Nicolae. Au fost foarte bucuroși dar în același timp și surprinși că Moșul nu a lăsat o nuielușă pentru colegii lor mai năstrușnici.

Împodobirea grupei, dar în special a bradului pe fundal cântând colinde, este cea mai așteptată activitate de Crăciun sau poate chiar din an. Cu podoabele pregătite împreună cu cei mici, dar și cu cele aduse de unii dintre părinți (podoabe pe care le-au confecționat împreună cu copiii lor acasă), am reușit să amenajăm grupa noastră, în haine de sărbătoare. Am colindat prin toată grădinița: pe doamnele bucătărese, pe doamnele îngrijitoare și pe doamnele

asistente, pe doamna director dar și pe colegii noștri de la grupele mici. Am colindat și împreună cu domnul părinte care ne-a făcut o vizită la grădiniță, ne-a citit o poveste de Crăciun și a împărțit copiilor dulciuri. Ne-am jucat foarte multe jocuri pe tema Crăciunului și a sărbătorilor de iarnă, jocuri cum ar fi:

Ce este în căciula Moșului?

Aliniați câteva căciulițe de Moș Crăciun, în care introduceți diferite lucruri: bomboane, nuci, conuri de brad, nasturi, etc. Rugați jucătorii să ghicească ce este în fiecare căciulă, fără a se uita înăuntru, doar pipăind-o pe dinafară. Cine ghicește câștigă!

Bowling cu Omul de zăpadă

Tot ce trebuie să faceți este să creați din 4 cutii de carton un Om de zăpadă. Il vopsiți frumos, îi faceți ochișori, nas, guriță și o pălărie. Când este gata așezați cutiile una peste alta apoi lăsați copiii să se joace cu o minge. Cine dărâmă Omul de zăpadă din prima, câștigă.

Sortarea pe culori

Un joc minunat pentru copilașii mici. Construiți un brad dintr-o bucată de carton și faceți-i câteva găuri, fiecare desenată pe margine cu o altă culoare. Va trebui să aveți și mingi corespunzătoare găurilor și culorilor. Așezați brăduțul într-un coș, apoi lăsați copiii să sorteze mingile introducându-le în găurile corespunzătoare.

Vânătoarea de bomboane

Ascundeți prin sala de grupă, în diverse locuri, bombonele de pom. Jocul începe la un semnal dat. Cine găsește cele mai multe bombonele de pom, câștigă!

Și, deși este important ca mărinimia și bunătatea să facă parte din viețile noastre indiferent de ocazie sau situație, sărbătorile de iarnă sunt un moment oportun să le întindem o mână și celor mai puțin norocoși. În adâncul sufletului, fiecare din noi, credem în minuni, credem că lucrurile pot fi schimbate dar, pentru aceasta, se cere un singur lucru: pur și simplu să fim oameni. Și împreună cu cei mici, cu părinții acestora, cu partenerii noștri: copiii, părinți și educatoare de la o grădiniță din Târgu Mureș, am reușit să facem acest lucru. În prag de sărbători, am reușit să aducem fericire, căldură sufletească prin bunătatea și generozitatea

noastră. Astfel, este important ca cei mici să învețe să dăruiască, așa că am confecționat ornamente de Crăciun, am amenajat o expoziție cu vânzare în scop caritabil, iar fondurile adunate din vânzarea acestor ornamente, au ajuns la o fundație din Târgu Mureș care s-a ocupat să cumpere unei familii cu 4 copii a cărei case a ars, câteva lucruri de care aveau nevoie. Activitatea s-a desfășurat sub numele: „Din inimă pentru un zâmbet”.

Puțină organizare și energie pozitivă, bucuria de a fi împreună a făcut ca această perioadă să fie una de neuitat și să petrecem un timp de calitate cu multe amintiri frumoase.

Bibliografie:

Bocoș M., (2013) *Instruirea interactivă*, Iași: Polirom

Bocoș, M., (2012) *Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru învățământul primar*, Cluj-Napoca: Ed. Casa Cărții de Știință

Stan, L., (2016) *Educația timpurie - Probleme și soluții*: Ed. Polirom

Stan, L., (2014) *Pedagogia preșcolărității și școlărității mici*: Ed. Polirom

Stan, L., (2016) *Dezvoltarea copilului și educația timpurie*: Ed. Polirom

Sesiunea de comunicări științifice
EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN
Profesor : Decea Crenguța Dalia
Colegiul Național „Ion Măiorescu”- Giurgiu

- Eficiență și calitate în demersul didactic-exemple de bună practică

Parcurgând cursul de perfecționare, organizat de Centrul pentru jurnalism independent, „**Introducere în educație media pentru profesorii de limba și literatura română și discipline conexe**”, am realizat o serie de activități la clasele de gimnaziu și liceu, în care am introdus anumite concepte cu referire la educația media, un parcurs pe care îl consider interesant și extrem de util în formarea tinerilor.

Una dintre aceste activități a vizat formarea gândirii critice a elevilor și analiza stereotipurilor de gen în contextul literaturii române studiate în liceu. Activitatea este descrisă în următorul scenariu didactic.

DESIGNUL SECVENȚEI

Titlu activitate: Recapitulare – particularități de construcție a unui personaj într-un roman studiat de G. Călinescu

Concepte cheie din domeniul educației media: fapte – opinii; gândire critică; stereotipuri de gen

Concepte cheie din domeniul disciplinei: modalități de caracterizare, tipologia romanului realist

Relevant pentru

Competența generală B: Înțelegerea mass-media și analiza critic-reflexivă a informației și a conținuturilor.

1.2 Să distingă între diferite tipuri de mesaje și forme de comunicare, reușind să le utilizeze adecvat în funcție de contexte și de solicitări;

2.1 Să analizeze produsele media în scopul înțelegerii modalităților în care acestea sunt construite și să dezvolte o percepție adecvată a semnificațiilor transmise;

4.1 Să adopte o atitudine echilibrată față de diversitate (grupuri sociale, persoane, opinii, valori, credințe), să înțeleagă modul în care aceste diferențe influențează raportarea la alcătuirea și decodificarea mesajelor.

Clasa a XII-a – profil umanist

Motivația (de ce?)

Obiective de învățare:

1. Abordarea construcției personajului dintr-o operă a unui autor canonic din perspectiva educației media;
2. Dezvoltarea competențelor de identificare a stereotipurilor de gen reflectate în construcția personajelor, introduse în contextul literar;

Rezultate: După această secvență participanții vor putea să identifice particularitățile de construcție a personajului în romanul „Enigma Otiliei” de G. Călinescu, exemplificând prin personajul eponim; să recunoască stereotipurile de gen prezente în roman, raportându-le la contextul literar.

Tema (ce?)

Particularități de construcție a personajului Otilia Mărculescu din romanul „Enigma Otiliei” de G. Călinescu

Descriere (cum?)

Activitățile pe scurt:

Activitate	Metoda utilizată	Timp necesar	Materiale necesare
Valorificarea cunoștințelor elevilor referitoare la realism, tipologia personajelor în romanul realist	Discuție facilitată	3 min	Set de întrebări pentru profesor: În ce curent literar se integrează romanul „Enigma Otiliei” de G. Călinescu? Care sunt trăsăturile definitorii ale realismului ce se pot identifica în roman? În ce tipologie se integrează personajelor romanului?
Valorificarea cunoștințelor elevilor despre modalitățile de caracterizare a personajului	Discuție facilitată	2 min	Set de întrebări pentru profesor: Care sunt modalitățile de caracterizare a personajului?
Valorificarea cunoștințelor elevilor referitoare la caracterizarea indirectă	Discuție facilitată	5 min	Set de întrebări pentru profesor: Cum se realizează portretul personajului Otilia prin tehnica de caracterizare comportamentistă (nivelul faptelor)? Ce efect are acest tip de realizare a personajului (relația cu titlul)?
Valorificarea cunoștințelor elevilor referitoare la caracterizarea directă	Discuție facilitată pe baza Anexei 1	5 min	Set de întrebări pentru profesor: Cum se realizează portretul Otiliei din perspectiva personajului-reflector? În ce mod se răsfrânge poliedric personalitatea în formare a Otiliei în conștiința celorlalte personaje (nivelul opiniilor)?

<p>Infuzarea cunoștințelor media: elevii integrează manifestările personajului și opiniile celorlalte personaje în diferite tipuri de reviste (mondenă, financiară, pentru adolescenți, lifestyle, artă, turism, femei, muzică)</p>	<p>Lucrul în echipă de 4 elevi</p> <p>Prezentarea rezultatelor lucrului în echipă</p>	<p>10 min</p> <p>10 min</p>	<p>Post-it, marker</p>
<p>Valorificarea cunoștințelor elevilor referitoare la stereotipurile de gen</p>	<p>Discuție facilitată pe baza</p>	<p>10 min</p>	<p>Set de întrebări pentru profesor: În ce stereotip de gen se integrează Otilia? Cu ce personaj intră în antiteză Otilia? Cum se explică eșecul celor două personaje? Ce relație se stabilește între stereotipul de gen și stereotipul lerar? Cum se integrează în contextul epocii stereotipul de gen prezent în construcția personajului Otilia Mărculescu? – Anexa 2 Ce relație se stabilește între stereotipul de gen și stereotipul literar? – Anexa 3</p>

1. Pregătire:

Se aleg din lista de întrebări propuse cele potrivite pentru recapitularea temei, în funcție de elementele de interes (în urma discuțiilor).

Se pregătesc fișe cu imagini reprezentative ale Otiliei pentru diverse tipuri de reviste care se postează pe tablă (imaginile se pot prelua din film sau pot fi realizate de elevi).

Se pregătesc fișele-anexă.

2. Facilitare

Fișele cu imagini se folosesc pentru a sistematiza rezultatele lucrului în echipă ce se notează pe post-it.

Reflecție

Întrebările de debriefing urmează modelul „Cele 4 cadrane”:

Emoții - Am simțit... (nivelul emoțional), Fapte - Am observat... (nivelul faptelor), Învățare - Am învățat... (nivelul cognitiv), Generalizare și Aplicare - Un plan pe viitor este... (transferul în viața de zi cu zi) –

5 min

Temă

Realizează un eseu structurat, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți relația dintre două personaje în romanul „Enigma Otiliei” de G. Călinescu

Dezvoltarea temei (repere teoretice) – limba și literatura română

Definiții și informații pentru profesor:

Realism; realism balzacian; tipologia personajelor în realism;

Definiții și informații pentru elev:

Modalități de caracterizare a personajului;

Personajul Otilia este modern prin spiritul contradictoriu, atitudine, valori, prin tehnicile utilizate în conturare.

Prezentare generală a temei și a conceptelor:

Fiind o lecție de recapitulare, elevii sunt familiarizați cu textul și cu tipul de roman aflat în discuție. Se va insista pe modernitatea personajului și pe prezentarea unei perspective inedite asupra romanului, din perspectiva educației media.

Conținut:

Otilia Mărculescu unifică, prin rolul de personaj eponim, cele două planuri ale romanului „Enigma Otiliei” de George Călinescu: unul în care se reunesc forțele conflictului în funcție de interesul față de averea lui Costache Giurgiuveanu, celălalt care urmărește evoluția personajului Felix Sima.

Modalitatea de introducere în acțiune a eroinei este portretul fizic expositiv, realizat de naratorul omniscient în mod direct. Trăsăturile fizice se dezvăluie treptat, din perspectiva personajului-reflector, Felix Sima, care, în episodul inițial al romanului, se vede salvat de Otilia dintr-o situație paradoxală, nefiind recunoscut de propriul unchi. Aceasta se exprimă mai întâi ca „voce cristalină”, apoi Felix vede „*un cap prelung și tânăr de fată, încărcat cu bucle*”. Trăsătura fizionomică are conotație morală, sugerând dominantă de caracter, în manieră balzaciană – amestecul nedefinit de fragilitate, delicatețe aproape copilărească și *stăpânirea desăvârșită de femeie*.

În caracterizarea personajului autorul utilizează și modalități inovatoare: comportamentismul și pluriperspectivismul. Recurgând la tehnica de caracterizare comportamentistă, în special în prima parte a romanului, autorul izbutește să creeze în jurul personajului o aură ușor misterioasă. Otilia aleargă desculță prin iarbă, cântă tumultos la pian, urcă pe căpița de fân la moșia lui Pascalopol, dar are și momente de interiorizare, de seriozitate, care-l derutează pe Felix.

Personalitatea în formare a Otiliei se răsfrânge poliedric în conștiința celorlalte personaje. Moș Costache o privește ca pe *fe-fetița* sa. Deși o înconjoară cu afecțiunea lui și este singurul în măsură să-i asigure un statut civil clar prin adopție, bătrânul se arată neputincios în lupta cu propria avaricie și cu lăcomia Aglaei, de care se teme, și o lasă pe Otilia cu o situație incertă. Pentru Felix, Otilia este o *fată superioară*, ale cărei oscilații de comportament nu le poate însă înțelege. În privirile familiei Tulea,

imaginea personalității eroinei apare oglindită deformat. Prizoniere ale urii și invidiei lor, Aglae și Aurica interpretează inadecvat nonconformismul Otiliei drept dovadă a destrăbălării.

Perspectiva morții lui Costache Giurgiuveanu pare să pună capăt oscilației Otiliei între Felix și Pascalopol. Dorința ei de a fi protejată se adaugă percepției acute a curgerii timpului, care o apasă prin gândul obsesiv al îmbătrânirii. Pe Felix îl iubește și se poate bizui pe devotamentul lui, dar, fiind, ca și ea, lipsit de experiența vieții, nu-i poate oferi ocrotirea necesară. În afară de aceasta, seriozitatea proiectelor lui, orientate spre o carieră în lumea științei medicale, o înspăimântă și o determină să-și dea seama că i-ar putea fi o piedică. Opțiunea Otiliei se îndreaptă spre Pascalopol, singurul care o poate apăra de ostilitatea familiei, de umilințe și de obsesia îmbătrânirii, și care-i cunoaște dorința de libertate și de trăire maximă a vieții. Ea îi dă lui Felix o ultimă dovadă de iubire, dormind o noapte „cast” în camera acestuia, apoi îl părăsește, căsătorindu-se cu Pascalopol. Ea e, de altfel, convinsă că Felix va trece peste suferința de moment și că are destulă voință pentru a se vindeca și a-și urma cariera. Finalul romanului îi dă dreptate.

Rezumat în epilog, destinul Otiliei lasă din nou loc ambiguității. Peste ani, Felix întâlnește întâmplător pe Pascalopol care îi arată o fotografie a unei *doamne foarte picante, gen actriță întreținută*. Cu detașare, Felix nu-i recunoaște imediat trăsăturile. Aflăm că Otilia l-a părăsit pe Pascalopol, căsătorindu-se cu un conte argentinian. Enigma ei este însăși feminitatea eliberată de prejudecăți, nealterată de tutela paternă sau de educația rigidă. Anticipându-i alegerea, autorul o explică printr-o observație a lui Weissman: *Orice femeie care iubește un bărbat fuge de el, ca să rămână în amintirea lui ca o apariție luminoasă*. Titlul romanului exprimă astfel esența dilematică a feminității.

Insertii în text:

Important:

Problematika existențială, tehnicile moderne de realizare a personajului accentuează aura misterioasă a Otiliei – personaj „rotund” (E.M. Forster)

Esențial:

Deși Otilia este personajul eponim al unui roman realist, nu se încadrează în tipologia specifică, fiind evidentă modernitatea sa.

De reținut: Titlul romanului exprimă esența dilematică a feminității.

Resurse: Anexa 1

Dezvoltarea temei (repere teoretice) – educație media (CJI)

Definiții și informații pentru profesor:

Stereotipurile de gen vs stereotipurile literare

Definiții și informații pentru elev:

Cartea este un text cu conținut media.

Mesajul media conține fapte și opinii.

Prezența stereotipurilor de gen prezente în conturarea personajului Otilia se motivează în contextul epocii.

Stereotipul literar al romanului sec. al XIX-lea este preluat ludic.

Prezentare generală a temei și a conceptelor:

Complexitatea personajului Otilia se poate observa și prin raportarea la stereotipul literar la care se raportează ludic autorul. Stereotipurile de gen ce se pot identifica în construirea personajului feminin se nuanțează prin referire la ipostazele feminine ale literaturii și, într-un context mai larg, la prejudecățile de creație/ de receptare a feminității.

Conținut:

Prin identificarea faptelor se conturează o tehnică a caracterizării comportamentiste, iar la nivelul opiniilor se proiectează tehnica pluriperspectivismului.

Subiectul romanului se poate recapitula prin trimitere la informații care pot apărea în diverse tipuri de reviste, de la cele cu tematică economică – financiară (istoria moștenirii), până la cele pentru adolescenți (iubirea adolescentină a lui Felix).

Eșecul erotic și marital se poate explica și prin internalizarea stereotipurilor de gen. Otilia reprezintă tânăra atractivă, decorativă, ispititoare. Internalizând acest stereotip, ajunge să considere aspectul fizic și atractivitatea drept centrul valorilor feminine („Rostul femeii este să placă, în afară de asta neexistând fericire.”). Dincolo de dorința de libertate, de nonconformism, Otilia rămâne prizonieră acestui stereotip. În schimb, Aurica, femeia dedicată familiei, face din căsătorie o obsesie.

Autorul preia ludic stereotipul literar al romanului secolului al XIX-lea în construirea personajului feminin.

Prin Otilia, care contrazice ipostazele feminine consacrate (curtezana și mama, curtezana și nevasta), se prefigurează figurile feminine ale literaturii secolului al XXI-lea.

Insertii în text:

Important: Conținutul textului media (fapte și opinii) se asociază tehnicilor de caracterizare a personajului Otilia.

Esențial: Stereotipurile de gen trebuie abordate în contextul epocii, dar sunt identificate și astăzi.

De reținut: Stereotipurile de gen trebuie raportate la prejudecățile de creație/ receptare, pentru a înțelege complexitatea personajului.

Resurse: Anexa 2, Anexa 3

art_03_stanculescu-with-cover-page-v2.pdf

ANEXA 1

- perspectiva lui Felix, personaj-reflector: „Fata părea să aibă 18-19 ani. Fața măslinie, cu nasul mic și ochii foarte albaștri, arăta foarte copilăroasă între multele bucle și gulerul de dantelă. Însă în trupul subțiratic, cu oase delicate ca de ogar, de un stil perfect, fără acea slăbiciune suptă și pătată a Aureliei, era o mare libertate de mișcări, a stăpânire desăvârșită de femeie.”
- imaginea din fotografie: „doamnă foarte picantă, gen actriță întreținută”, „un aer de platitudine feminină stingea totul”
- Felix: „admirabilă, superioară”; „nici eu nu știu cum te iubesc, ca pe o logodnică, ca pe o mamă, așa zice”
- Pascalopol: „o ființă gingașă”, „o ștregăriță”, „o floare rară”, „o artistă”; „N-am prea stat să disting ce e patern și ce e viril în dragostea mea”
- Stănică: „o fată deșteaptă”, „spirit practic”
- Aglae: „o dezvățată”, „o stricată”

G. Călinescu: „Otilia este eroina mea lirică, proiecția mea în afară, o imagine lunară și feminină. Flaubertin aş putea spune și eu: *Otilia c'est moi*, e fondul meu de ingenuitate și copilărie. Eroina este tipizarea mea, fundamentală, în ipostaza feminină. Otilia este oglinda mea de argint”.

ANEXA 2

„Toate defectele Otiliei, pentru Călinescu defectele femeii în genere, se transformă în farfec pur în romanul *Enigma Otiliei*: e dezordonată copilărește, e băiețoasă fermecător, neglijentă și zăpăcită cu gingășie, talentată atât cât trebuie (nu excesiv, ca să nu devină prea «virilă», conform prejudecăților interbelice despre femei). Limba ascuțită a Aglaiei îi dă o caracterizare corectă: «temperament, îndrăzneală». N-are pudicități desuete și nici prejudecăți (...)

Romanul Otiliei este ieșit din comun și din standard: deși e iubită – ce-i drept, discret, reținut – de doi bărbați, ea nu are *povestea ei* de dragoste. Nu se știe cine îi tulbură ei gândurile. Călinescu preia tot ce se poate din clișeele romanului de succes din secolul trecut, dar nu principalul: amorul dintre un el și o ea pe care cititorul îi recunoaște de la prima lor apariție, sfârșit îndeobște cu previzibilă căsătorie. Felix nu e decât un înlocuitor de erou, iar Pascalopol, deși se va însura cu Otilia, nu e nici el *alesul*. De altfel căsătoria nu durează. Să urmărim doar convenția literară, și nu anedoctica, să urmărim relația literară dintre principalul personaj feminin, Otilia, și principalele personaje masculine, Felix și Pascalopol. Eroii masculini sunt de tipul celor din secolul XIX, tânărul care își face intrarea în lume dorind s-o cucerească, precum Lucien de Rubembré, și protectorul, bărbat bogat și generos.(...)

Otilia, în schimb, a depășit vârsta zburătorilor și, la cei 18 ani câți pare să aibă, cu trei-patru ani mai mult în realitate, e protagonista *en titre*. Încă puțin și va pierde rolurile principale: «Cât crezi tu că mai am de trăit în înțelesul adevărat al cuvântului? Cinci, șase ani! Pe urmă am să capăt cearcăne la ochi, sbâncituri pe obraz, o să devin agitată ca Aurica [aceasta avea 30 de ani! – n.m.], imposibilă. Când ai venit tu eram o fetiță, și acum, după atât de scurt timp [3 ani - n.m.], sunt bătrână. [...] Voi la 21 de ani sunteți copii și la 30 de ani abia vă însurați. când voi avea treizeci de ani însă, pentru mine a început declinul.” Că se poate trăi „în înțelesul adevărat al cuvântului” și după 30 de ani e imposibil de imaginat pentru Otilia. Tot ce spune e valabil, cu o precizare: e valabil în cărți, mai precis în cărțile secolului romanului, al XIX-lea. (...) Literatura pe care o copiază ludic Călinescu e mult mai selectivă decât viața.”

(Ioana Pârvulescu, „Alfabetul doamnelor. De la doamna B. la doamna T., p. 137-139)

1. În ce mod stereotipul literar interferează cu stereotipul de gen în construcția personajului feminin?
2. Cum se manifestă abordarea ludică a stereotipului literar al romanului secolului al XIX-lea (balzacian)?

ANEXA 3

„Scena în care Otilia se duce noaptea în camera lui Felix, desculță, «în cămașa ei lungă de nopate», provocându-i «sentimentul unui lucru neașteptat», pe care el îl spera totuși de mult, dă cheia personajului Otilia. Deși așteptările lui Felix, care le întăresc poate pe cele ale cititorilor, vor fi înșelate, deși scena a fost explicată în numeroase feluri de critică, Otilia nu mai poate fi de-aici încolo plasată decât într-o singură categorie. Nu e nici mamă, nici curtezană: Otilia reprezintă *a treia posibilitate*. Distincția, remarcabilă, o va face clovnul lui Heinrich Böll (*Opiniile unui clovn*, 1963). Acesta împarte femeile în trei categorii, primele două fiind aceleași ca la Weininger, curtezana și mama (la Böll, curtezana și nevasta). A treia categorie este a femeilor generoase, milostive, care *se îndură* (*barmherzig*). În filme, remarcă clovnul, nu se prezintă decât celelalte două categorii de femei, *die Huren* (târfele) și *die Ehefrauen*

(soțiile). Prejudecățile de creație/ receptare sunt atât de mari, încât o femeie care nu face dragoste cu un bărbat nici din interes (sau pentru bani) și nici din iubire pătimășă, ci numai pentru că e înțelegătoare și miloasă față de firea, față de ființa bărbaților, ar fi atât de străină de imaginile-tip încât ar fi arsă pe rug, ca vrăjitoare. O asemenea vrăjitoare este Otilia. G. Călinescu are meritul de a fi primul scriitor român care o impune. Dar această a treia posibilitate apăruse pomenită și în *Ioana* de Anton Holban, cu patru ani mai înainte. Bărbatul o întreabă pe Ioana despre «trecut» și o acuză că «i s-a dat» unui bărbat fără dragoste și fără căsătorie, întrucât «O femeie nu se dă gratuit decât în două cazuri: când iubește sau când este o cocotă.». Replica acuzatei este: «Probabil că există și cazul meu, dar nu s-au priceput oamenii să-l puie între cazurile posibile.» Otilia și Ioana sunt femeile ale căror urmașe literare dau, fără complexe, mai toată literatura de secol XXI.”

(Ioana Pârvulescu, „Alfabetul doamnelor. De la doamna B. la doamna T.», p. 143-144)

1. Care sunt stereotipurile de gen identificate în text care generează prejudecățile de creație/ receptare?
2. Prin ce se individualizează Otilia?
3. Contrazice această abordare imaginea consacrată a personajului?

TEHNICI ȘI STRATEGII DE STIMULARE A INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

Profesor: DEDEAN NICULINA GABRIELA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV, BISTRIȚA

Se știe că la ora actuală se citește din ce în ce mai puțin. Condițiile care au determinat îndepărtarea tinerilor de lectură sunt cunoscute tuturor. Trăim într-un secol al vitezei, deci accesul la internet și la informații este la îndemâna oricui. E mult mai util să dai un click și să obții informațiile necesare în locul unei lecturi cronofage.

În asemenea situații, profesorul de literatură română nu poate face abstracție de schimbările majore. Acesta trebuie să se adapteze la noile situații și să joace un rol în fiecare oră. Va fi pentru elevii săi un regizor care va încerca să-i atragă spre lumea lecturii.

Astfel, e greu să le explici „bobocilor” din gimnaziu de ce o carte propune o lume ficțională, în care ei pot locui ca în propria lume concretă, fără să uite însă că, lumea pe care o propune textul respectiv este o lume proprie doar aceluia text. Trebuie să le explici că există cărți care compun o *biblioteca colectivă* (ansamblul tuturor cărților importante ce definesc la un moment dat o cultură), o *biblioteca interioară* (acele cărți care definesc personalitatea fiecăruia), iar în ultimii ani chiar o *biblioteca virtuală*.

Pentru a-i determina pe elevi să citească este necesară captarea atenției, recurgerea la tehnici prin care aceștia să fie convinși că merită să descopere nodul semantic al oricărui text și să-l perceapă ca loc de convergență pentru semnificații multiple.

Proiectarea reprezintă activitatea complexă de anticipare (prefigurare, prognozare) a modului de desfășurare a procesului instructiv-educativ și, mai ales, a componentelor sale. Sensul modern al termenului de proiectare devine sinonim cu sintagma design educațional, înțeles ca act de “anticipare, prefigurare a demersului didactic, în termeni care să-l facă intraductibil în practică.”

Nu mai trebuie de mult demonstrat faptul că eficiența pedagogică, atât desfășurarea, cât și rezultatele procesului de învățământ, depind mai ales de metodele alese de cadrul didactic. După cum o arată etimologia termenului, metodele de învățământ reprezintă căile, modalitățile, procedeele, tehnicile și mijloacele adecvate pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ: mai mult decât atât “căile folosite în școală de către profesori pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința”, ele sunt mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile și desprinderile

elevilor, dar și capacitatea acestora de a utiliza roadele cunoașterii în așa fel încât să-și formeze și să-și dezvolte personalitatea.

Am ales să prezint câteva metode ale gândirii critice prin care se poate stimula interesul elevilor pentru literatură:

Metoda Piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă presupune acumularea treptată a opiniilor individuale ale participanților. Are ca principiu de bază împletirea activității individuale cu cea de grup. Profesorul expune elevilor datele problemei în cauză. Elevii o rezolvă mai întâi individual, în aproximativ 5 minute. Elevii formează apoi diade, pentru a discuta rezultatele la care a ajuns fiecare. Se vor forma 2 grupe mari, egale ca număr, în care se dialogheză asupra soluțiilor pentru care s-a optat. Întreaga clasă, reunită, discută sarcina de lucru aleasă de profesor, analizează atât soluțiile la care au ajuns până în această etapă, cât și problemele la care trebuie găsite răspunsuri. Se optează pentru soluția cea mai bună și se stabilesc concluziile întregului colectiv. Această metodă poate fi utilizată cu succes la orele de literatură. Sarcina de lucru ar suna astfel:

-Cum ați reacționa în locul ciobănașului avertizat de mioara năzdrăvană?

-Cum ați fi preferat să utilizați scrisoarea adversarului politic, dacă ați fi fost în postura lui Nae Cațavencu?

Tehnica “acvariului” (fishbowl) presupune o anumită așezare a scaunelor din cabinetul de literatură, ceea ce justifică și denumirea ei: ele sunt dispuse în două cercuri concentrice, unul din cercuri incluzându-l pe celălalt. Elevii așezați în cercul interior primesc un timp de 8 – 10 minute pentru a discuta o problemă controversată, anunțată dinainte. În acest timp, cei așezați în cercul exterior fac observații privind felul în care se relaționează în primul cerc, tipurile de strategii folosite de participanții la dialog pentru a-și susține poziția, reacțiile lor și contribuția fiecăruia la reușita dezbaterii. Urmează expunerea observațiilor de către cei din cercul exterior, apoi schimbarea locurilor: cei din cercul interior trec în cel exterior și invers. Dezbaterea continuă cu un alt subiect controversat, pe care îl analizează acum cei care în prima fază au fost observatori, urmând ca la final să se concluzioneze asupra activității.

Jocul este “o acțiune generatoare de distrație.” Jocul poate deveni un adevărat instrument educativ și didactic, o bază a metodelor de instruire și educație, nu doar în învățământul preșcolar și primar.

-Bingo – fiecare elev sau grupă de 4-5 elevi primește câte un carton cu 6 careuri, în fiecare fiind trecută sarcina de lucru cerută. Câștigă elevul sau grupa care rezolvă corect și cel mai repede careul.

Exemplu: *Călin (File din poveste)* – poate avea următoarele sarcini de lucru: caracteristica naturii sugerată în prima parte, imagini predominante, determinantul pădurii descrise, sentimental sugerat al privitorului, numele figurii de stil din sintagma “cuiabar rotind”, semnificația termenului “harnici”.

Șarpele – joc folosit în secvențele de fixare sau evaluare a însușirii unor termeni de teorie literară. Presupune notarea pe o hârtie pliată (în formă de șarpe sau acordeon) a unui termen, constând într-o noțiune ce trebuie verificată; prima parte a hârtiei se pliază, iar pe următoarea parte al doilea participant notează definiția noțiunii respective. Fără a vedea noțiunea inițială, al treilea participant citește doar definiția și scrie termenul-noțiune care îi corespunde, care va fi citită de următorul participant. La final se refăce traseul și în cazul unor erori, se depistează autorul și cauza greșelii respective, operându-se eventualele ameliorări.

-Procesul literar – este o formă complicată de dramatizare a unor fragmente literare și chiar a unor opere întregi, văzută în fond ca o “dezbateri problematizată a universului unei opere literare, în care elevii se antrenează ca inculpați, acuzatori sau apărători ai destinului personajelor respective.” Procesul presupune distribuirea unor roluri specifice: președintele tribunalului, grefieri, procurori, secretari, avocatul apărării, pe lângă rolurile personajelor din opera literară de aici, numărul mare de elevi care trebuie implicați în procesul literar.

- Exemplu: *Procesul greierului acuzat de lene și neglijență*.

Metoda horoscopului poate fi utilizată doar în cazul unor lecții de studiere a textelor epice și dramatice, mai exact în secvențele didactice în care se vizează caracterizarea unor personaje literare. Clasa se organizează în grupe de 4 elevi și se desfășoară următorii pași: citirea individuală a textului, alegerea personajului pentru discuție, citirea trăsăturilor fiecărui semn zodiacal, opțiunea fiecărei echipe pentru încadrarea personajului în sfera unui semn zodiacal, prezentarea în fața clasei a opțiunilor și a argumentelor ce le justifică, urmată de discuții, descoperirea unei alte soluții mai potrivite sau îmbogățirea argumentării. Exemplu: *Vitoria Lipan este identificată ca aparținând Taurului (tenace, stoic, prudent, inflexibil, convențional, încăpățânat, rigid)*.

Pălăriile gânditoare (metoda *thinking hats*) este o metodă interactivă, de gândire critică, ce presupune interpretarea de roluri de către participanții care și aleg una dintre șase pălării – figurine decupate sau simple simboluri – de diferite culori, cărora le corespund semnificații și implicit, modalități diferite de interpretare. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul: **pălăria albă** este neutră, participanții sunt învățați să gândească obiectiv, **pălăria roșie** dă frâu liber sentimentelor, oferă o perspectivă emoțională asupra evenimentelor. **Pălăria neagră** este perspectivă gândirii negativiste, pesimiste, **pălăria galbenă** este simbolul gândirii pozitive și constructive, al optimismului. Cel ce stă sub **pălăria verde** trebuie să fie creativ. Gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie. Cere un

efort de creație. **Pălăria albastră** este dirijorul orchestrei și cere ajutorul celorlalte pălării. Gânditorul pălăriei albastre definește problema și conduce întrebările, reconcentrează informațiile pe parcursul activității și formulează ideile principale și concluziile la sfârșit. Monitorizează jocul și are în vedere respectarea regulilor.

Aceste scurte exerciții de lectură și de scriere creativă sunt simple puneri în contact cu esența textului literar. Elevii trebuie să înțeleagă că literatura nu este un teritoriu limitat, numit „ora de română” ci, dimpotrivă o deschidere de orizonturi infinite.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cojocariu, Venera Mihaela, *Teoria și metodologia instruirii*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002.
2. E.E. Geissler, *Mijloace de educație*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1977.
3. Goia, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2002.
4. Ionescu, M., Radu, T., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2001.
5. Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2008.

PROIECT DIDACTIC

Aria curriculară: Om și Societate

Disciplina: Istorie

Sinteză recapitulativă: România în perioada postbelică

Tipul de lecție: recapitulare

Timp: 50'

Locul de desfășurare: C.D.I./sala multimedia

Strategia didactică: -**metode:** conversația, problematizarea, explicația, comparația

-**mijloace de învățământ:** videoproiector, calculator, hartă, documente istorice, fișe de lucru

-**bibliografie:** (coord.) Murgescu Bogdan, *Istoria României în texte*, București, Editura Corint, 2001

Murgescu Bogdan, *România și Europa. Acumularea decalajelor istorice (1500-2010)*, Editura Corint, București, 2010

Competențe generale:

1. Utilizarea vocabularului și a informației scrise în comunicarea orală sau scrisă.
2. Sensibilizarea față de valorile estetice ale culturii.
3. Formarea imaginii pozitive față de sine și față de ceilalți.

Competențe specifice:

- 1.1. Construirea unor explicații și argumente intra-multidisciplinare cu privire la evenimente și procese istorice.
- 3.1. Compararea surselor istorice în vederea stabilirii credibilității și a validității informației conținută de acestea.

Competențe derivate:

1. Utilizarea unor noțiuni istorice ca: stalinism politic, stalinism economic, război rece, naționalism-comunism, totalitarism, democrație populară, Armata roșie, naționalizare, cooperativizare, centralizare *glasnost, perestroika* etc.
2. Integrarea evenimentelor desfășurate în România la nivel european și mondial
3. Analiza comparativă a perioadei staliniste în România cu cea național-comunistă.
4. Argumentarea modului în care s-a desfășurat politica externă a României în lumea bipolară, după Al Doilea Război Mondial.
5. Evaluarea impactului regimului comunist asupra vieții private.
6. Sintetizarea problemelor cu care se confruntă România între 1945-1989: criză economică, represiune, disidență anticomunistă, crearea omului nou.
7. Recunoașterea personalitățile politice sau culturale din perioada postbelică prin asocierea lor cu evenimente din perioada 1945-1989.

Cu o săptămână înainte s-a ales tema și s-a stabilit planul de recapitulare:

**România postbelică
1945-1989**

Premisele instaurării regimului comunist :

1. Actul de la 23 august 1944
2. Convenția de armistițiu din 12 septembrie 1944
3. Acordul procentajelor din octombrie 1944

Etapele instaurării regimului politic comunist :

1. Constituirea guvernului comunist condus de Petru Groza – 6 martie 1945.
2. Falsificarea alegerilor din noiembrie 1946.
3. Anihilarea opoziției democratice.
4. Proclamarea Republicii Populare Române.

Modelul stalinist și modelul național comunist.

1. Caracteristici ale celor două perioade ale regimului totalitar în România
2. Asemănări și deosebiri ale constituțiilor regimului comunist
3. Principii și practici economice comuniste
4. Teroarea directă și teroarea difuză
5. Impactul regimului comunist asupra vieții private

Proletcultism versus naționalismul regimului comunist: campania de rusificare (1946-1963), realismul socialist, revenirea la unele valori naționale, cultul personalității.

Rezistența și disidența anticomunistă

Impactul războiului rece asupra politicii externe a României în a doua jumătate a secolului XX.

1. Declanșarea războiului rece
2. Respingerea planului Marshall și organizarea CAER
3. România și Tratatul de la Varșovia; retragerea trupelor sovietice din România
4. Respingerea intervenției armate în Cehoslovacia
5. Politica de deschidere către Occident
6. Izolarea diplomatică a României

Anul 1989 în Europa și căderea regimului comunist în România.

Desfășurarea lecției

1. **Moment organizatoric** (1 minut): Notarea absențelor, pregătirea mijloacelor de învățământ, moment de introducere în temă
2. **Prezentarea (reamintirea) planului temei de recapitulare**, pe care elevii l-au primit pentru pregătirea temei încă din cursul ultimei ore de istorie (2 minute).
3. **Desfășurarea lecției** (42 minute):

C. D.	Planul de recapitulare	Activitatea desfășurată de		Metode, procedee, modalități	Mijloace de învățământ	
		Profesor	Elevi			
1	1.Premisele instaurării regimului comunist	- Precizați care este importanța actului de la 23 august 1944?	- Se precizează că este momentul în care începe comunizarea României	Conversația Expunerea	Atlas istoric cu harta participării României la cel de-Al Doilea Război Mondial	
1		- Care sunt principalele prevederi ale Convenției de armistițiu?	- Se enumeră principalele obligații ale României:România se angajează să plătească o despăgubire de război U.R.S.S.-ului, participă la războiul împotriva Germaniei	Conversația	Atlase istorice	
2		- Ce este acordul de procentaj? Ce importanță a avut?	Se arată în ce constă Acordul de la Moscova (9 octombrie 1944): România este lăsată în proporție de 90% în sfera de influență a Uniunii Sovietice, a constituit pasul final al sovieticilor în obținerea recunoașterii de către Occident a dominației lor în România.	Conversația Expunerea		
1, 2	Etapetele instaurării regimului politic comunist	- Care a fost importanța instalării guvernului Groza?	Se precizează modul în care a fost instalat guvernul și măsurile sale.	Conversația Expunerea		
		Cum au contribuit guvernul pro-sovietic și ocupații sovietici la fraudarea alegerilor?	Se înică faptul că s-a întreținut o atmosferă nedemocratică în perioada campaniei electorale, marcată de abuzuri și violențe, iar rezultatul alegerilor a fost inversat	Explicația		
1,2		Explicați pretextul desființării partidelor politice	Liderii țărăniști au fost acuzați de trădare de țară atunci când au încercat să plece în exil	Conversația Expunerea		
2		De ce era necesară înlăturarea regelui Mihai de la conducerea României	Era o ultimă instituție a regimului anterior care ar fi dus la apariția unei opoziții politice			

	Modelul stalinist și modelul național comunist.	Care sunt asemănările și deosebirile celor două etape istorice?	Se pune accentul pe faptul că, în esență, sunt același tip de regim politic, cel totalitar, doar că în prima perioadă se aplică principiile staliniste, în cea de a doua se consolidează	Comparația Explicația	Fișa 1; B. Murgescu, p.373	
2		Analizați cele trei constituții ale României și precizați rolul lor în legitimarea regimului comunist	Se precizează rolul pe care îl au legile fundamentale în marcarea unor etape ale regimului comunist, punându-se accent pe deosebirile dintre ele.	Comparația Explicația	B. Murgescu, p.369-371	
1,3,6		Completați într-o schemă păianjen măsurile economice luate de autoritățile comuniste, precizând dacă respectă modelul sovietic. Credeti că liderii politici români ar fi avut de ales?	Se completează schema, arătându-se imitarea modelului sovietic.	Ciorchinele Explicația Problematizarea	B. Murgescu, p.378-380, p.394	
1,2, 3		Având în vedere duritatea măsurilor represive din perioada instalării comunismului, cum explicați atenuarea și rafinarea violenței în perioada ulterioară	Prin analiza a două fișe de lucru se explică rolul și modul de aplicare ca mod de guvernare	Comparația Explicația	Fișa 2; B. Murgescu, p.389	
1, 5, 6		Pe baza unei părți a unui dosar de urmărit de poliția politică, precizează amestecul regimului în viața privată	Sesizează aspectele de imixtiune în viața privată	Comparația Explicația	B. Murgescu, p.386.389; fișa 3	

1, 5, 6	Proletcultism versus naționalismul regimului comunist: campania de rusificarea (1946-1963), realismul socialist, revenirea la unele valori naționale, cultul personalității	Cum explicați schimbările de natură ideologică ce stau la baza artei și culturii, la trecerea dintr-o etapă a regimului comunist în alta. De ce, pe măsură ce criza regimului se adâncește, se accentuează caracterul naționalist al propagandei? Nu contravine ideologiei comuniste?	Se descriu caracteristicile ideologice ale celor două perioade, încercând să explice rolul naționalismului în menținerea popularității regimului, în ciuda depărtării de ideologia-mamă	Conversația Problematizarea	B. Murgescu, p.372; p. 373-375	
1, 5, 6	Rezistența și disidența anticomunistă	Care a fost rolul mișcărilor de partizani cât și a disidenței anticomunistă ?	Pe baza evenimentelor se explică faptul că regimul comunist a fost impus în România	Comparația, Explicația	B. Murgescu, p.395; fișa 4	
1, 2, 4	Impactul războiului rece asupra politicii externe a României în a doua jumătate a secolului XX	Pe baza unui videoclip, se recapitulează principalele evenimente ale războiului rece. Precizați diferențele și asemănările în politica externă a României în perioada 1948-1989	Se enumeră o serie de evenimente ale războiului rece Se precizează rolul pe care îl are România în cadrul Tratatului de la Varșovia, politica de independență și revenirea la izolare diplomatică, în cursul anilor 80.	Comparația Explicația	Videoclip Billz Joel, We didn't start the fire B. Murgescu, p.381-384; p. 385-386	
1, 2, 4	Anul 1989 în Europa și căderea regimului comunist în România.	De ce credeți ca România este singurul stat în care înlăturarea comunismului s-a făcut fără vărsare de sânge?	Elevii își exprimă propria opinie cu privire la evenimentele din decembrie	Comparația Explicația Conversația		

Proiect didactic

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Aurora”, Reșița

TIP DE DIZABILITATE: moderată sau ușoară

CLASA: a IV-a

PROPUNĂTOR: prof. Demeter Mariana Alexandra

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Matematică

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Adunarea și scăderea numerelor naturale cu trecere peste ordin.

SUBIECTUL LECȚIEI: Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0 la 100. Exerciții și probleme.

TIPUL LECȚIEI: Consolidare și sistematizare a cunoștințelor.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea numerelor în calcule elementare
2. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic

COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice
2. Verbalizarea modalităților de calcul folosit în rezolvarea exercițiilor și problemelor

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:

O₁: - să folosească corect terminologia specifică matematicii: „termeni”, „sumă” (total), „descăzut”, „scăzător”, „diferență”, „adunare”, „scădere”;

O₂: - să rezolve corect și rapid exerciții cu cele două operații matematice învățate.

STRATEGII DIDACTICE:

- **RESURSE PROCEDURALE:** exercițiul, explicația, conversația, problematizarea, munca independentă;
- **RESURSE MATERIALE:** Tablă magnetică, marker, fișe de muncă independentă;
- **FORME DE ORGANIZARE:** frontală, individuală.

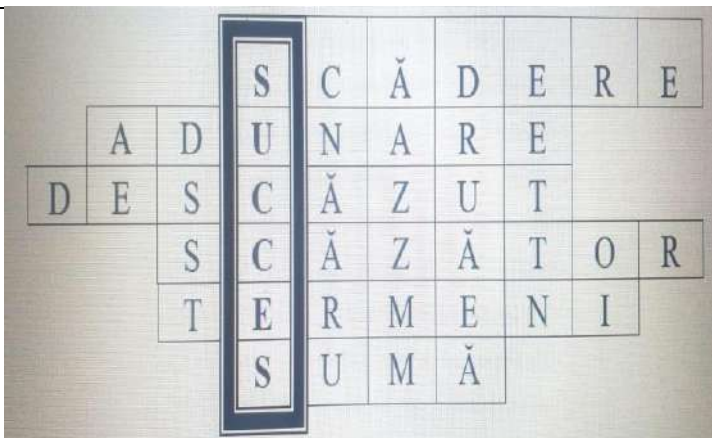
DURATA LECȚIEI: 45 de minute

BIBLIOGRAFIE: Mihailescu, Mirela; Pacearcă, Ștefan; Dulman, Anița; Alexe, Crenguța; Brebenel, Otilia; Ionescu, Claudia; manual de *Matematică și Explorarea mediului*-Editura Intuitext, București 2014

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Secvențele lecției	Ob. Op.	Conținutul informațional al demersului didactic	Strategii didactice			Evaluare
			Resurse procedurale	Resurse materiale	Forme de organizare	
Moment organizatoric		Pregătirea clasei pentru oră: salutul, prezența, pregătirea materialelor necesare și asigurarea liniștii.	Conversația		Frontal	
Captarea atenției	O ₂	Se vor spune ghicitori, care vor solicita calculul mental. „Nouă ciocârlii cântă pe o cracă, Una pleacă să bea apă, Două au zburat, Câte sunt la număr?” (R: 6 ciocârlii) „Colo-n vale, jos pe lac Opt rățuște baie fac Două pleacă supărate Câte au rămas să-noate?” (R: 6 rățuște)	Conversația Exercițiul	Ghicitori alese	Frontal	Observația sistematică
Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor		Se anunță elevii că în această oră vor efectua operații de adunare și scădere cu numere naturale în centrul 0 –	Conversația		Frontal	

		100.				
Reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior	O ₁ O ₂	<p>Pentru rezolvarea corectă a cerințelor din cadrul lecției este necesar ca elevii să cunoască semnificația termenilor din limbajul matematic.</p> <p>Se adresează elevilor o serie de întrebări precum:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce operație ne indică expresia „cu atât mai puțin”? - Ce operație ne indică expresia „cu atât mai mult”? - Cum se numește numărul din care scădem? - Dar numărul care se scade? - Cum se numesc numerele care se adună? - Cum se numește rezultatul adunării? <p>Elevii răspund la întrebări în timp ce învățătorul completează la tablă rebusul matematic.</p>	Conversația Explicația Exercițiul	Tablă Marker	Frontal	Observația sistematică

Se descoperă cuvântul cheie al rebusului matematic.

Sistematizarea și consolidarea cunoștințelor	<p>O₁</p> <p>O₂</p>	<p>Având în vedere faptul că potențialul intelectual al elevilor, dar și nivelul achizițiilor în raport cu disciplina de studiu este diferit, voi forma două grupe de elevi, ghidată fiind de acești factori, însă în cadrul ambelor grupe vom începe cu exerciții ușoare, schimbându-se progresiv gradul de dificultate.</p> <p><i>Grupa 1</i> corespunde elevilor care au cele mai mari dificultăți în achiziție. Pentru a-i susține în procesul învățării</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Observația</p>	<p>Tablă</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Observația sistematică</p>
--	---	--	--	--------------	----------------------------------	-------------------------------

		<p>le voi pune la dispoziție, ca și suport kinestezic, dopuri de diferite culori de la diverse pet-uri.</p> <p>Se propun elevilor exerciții de calcul.</p> <p>Grupa 1 Efectuați:</p> $\begin{array}{ll} 5 + 3 & 6 + 4 \\ 11 - 4 & 9 - 6 \\ 23 + 7 & 31 - 5 \\ 28 + 6 & 33 - 12 \end{array}$ <p>Grupa 2 Calculați și verificați rezultatul prin operația inversă:</p> $\begin{array}{ll} 53 + 25 & 67 - 23 \\ 15 + 8 & 12 + 9 \\ 75 - 42 & 69 + 31 \\ 28 - 6 & 89 - 49 \end{array}$				
Obținerea performanței	O₁ O₂	<p>Fiecare grupă, respectiv fiecare elev, primește o fișă cu 3 exerciții. Anexa 1 pentru grupa 1 și anexa 2 pentru grupa 2.</p> <p>Vom rezolva prima sarcină de pe ambele fișe împreună.</p>	Conversația Exercițiul	Fișă de lucru	Frontal Individual	Observația sistematică

Asigurarea retenției și a transferului	O ₁ O ₂	Elevii primesc spre rezolvare exercițiile 2 și 3 de pe fișa de lucru.	Conversația Exercițiul Problematizarea	Fișă de lucru	Frontal Individual	
Aprecieri finale		Se fac aprecieri verbale asupra participării elevilor la lecție și se evidențiază elevii care au răspuns mai mult pe parcursul orei, urmând a fi recompensați cu calificative.	Conversația Explicația		Frontal	Aprecieri verbale Calificative

Anexa 1
Fișă de lucru

1. Scrie rezultatul corect :

$12 - 1 =$

$25 + 12 =$

$14 + 1 =$

$38 - 22 =$

$24 + 13 =$

$16 - 3 =$

$36 - 34 =$

$26 + 14 =$

2. Sorina a cules 13 de lalele și 2 zambile. Câte flori a cules în total?

3. Mama a cumparat 30 de ouă și a fiert 25 dintre ele. Câte ouă crude au rămas?

Anexa 2
Fișă de lucru

1. Scrie rezultatul corect :

$91 - 1 =$

$74 + 12 =$

$95 + 1 =$

$48 - 22 =$

$54 + 23 =$

$57 - 53 =$

$57 - 34 =$

$47 + 32 =$

2. Sorina a cules 23 de lalele și 12 zambile. Câte flori a cules în total?

Din florile culese, Sorina da 11 bunicii. Câte flori i-au rămas Sorinei?

3. Calculează, apoi efectuează proba:

$\underline{31 + 53 =}$

$\underline{96 - 64 =}$

Fișă de lucru

Căprioara

după Emil Gârleanu

1. Citiți coloana de cuvinte din stânga. Găsiți cuvintele cu același înțeles, potrivite pentru fiecare cuvânt în coloana din dreapta. Completați apoi, tabelul de mai jos, cu răspunsurile corecte.

1. fugarnică	a) se încurajează
2. fragedă	b) animal sălbatic
3. îndurerați	c) pierdut
4. muget	d) prăpăstii
5. se îmbărbătează	e) strigăt
6. țancuri	f) triști
7. rătăcit	g) tânără
8. fiară	h) alergătoare

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

2. Formați propoziții cu următoarele cuvinte:

sentiment stăruitor de milă și ființa fragedă

.....

.....

.....

.....

3. Scrieți adjectivele potrivite, în spațiile libere:

cald, gros, catifelat, mic, umed, închiși

Pe mușchiul,..... ca o blană a pământului, căprioara stă jos lângă iedul ei. Acesta și-a întins capul cu botul, și, pe spatele mamei lui și, cu ochii, se lasă alintat.

4. Despărțiți în silabe cuvintele:

alintat-
catifelat-.....
stăruitor-.....
umed-.....

5. Respectând firul povestirii, completează următorul cadran:

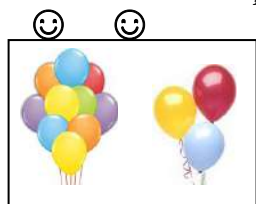
<p><i>Personajele:</i></p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p><i>Ce s-a întâmplat?</i></p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p><i>Scrisoare către căprioară</i> <i>Dragă căprioară,</i></p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p><i>Desen:</i></p>

DATA:.....
 NUMELE:.....

Probă de evaluare semestrială Matematică clasa a III-a

CALIFICATIV:.....
 SEMNĂTURA
 PĂRINTELUI:.....

1. Numără și scrie câte baloane sunt:

Z	U

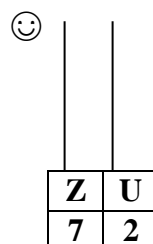
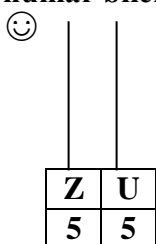
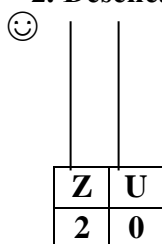

Z	U

Z	U

2. Desenează pentru fiecare număr bilele corespunzătoare:

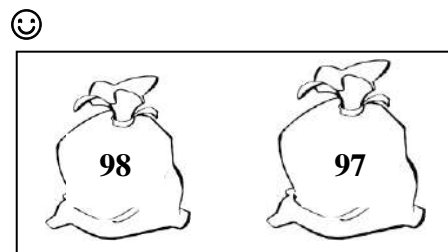
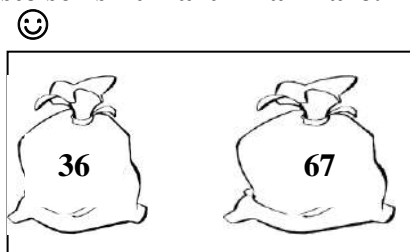
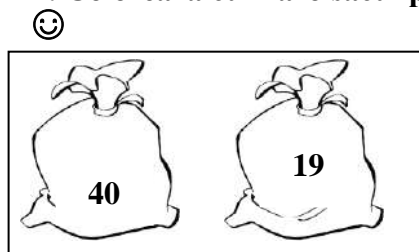
3. Completează numerele care lipsesc:

☺ 32 33 _ _ _ 36 _ _ 38 _ _ _ 41

☺ 20 _ _ 30 35 _ _ _ 50 _ _ 60 _ _

☺ 100 _ _ _ 80 _ _ 60 50 _ _ _ 20 _ _

4. Colorează cu maro sacul pe care este scris numărul mai mare:

5. Ordonează numerele astfel:

☺ crescător: 75, 7, 24, 51, 94 →

--	--

--	--

--	--

--	--

--	--

☺ descrescător: 85, 29, 60, 4, 36 →

--	--

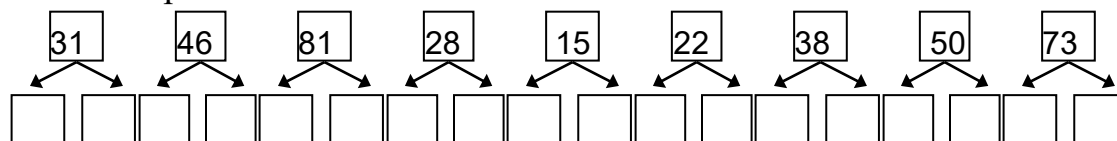
--	--

--	--

--	--

--	--

6. Descompune numerele în zeci și unități.

7. Calculează:

☺ $1 + 2 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	☺ $4 + 5 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	☺ $10 + 0 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$4 + 2 + 1 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>
$4 - 1 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$7 - 5 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$8 - 6 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$10 - 6 + 5 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>
$9 + 1 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$8 + 2 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$7 + 3 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>	$8 + 2 - 5 =$ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>

8. Rezolvă problemele:

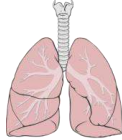

☺ Daniel are 7 baloane. Andrei îi dă 2 baloane.
Câte baloane are acum Daniel?

	R.:
--	-----

☺ În ogradă sunt 6 rațe, iar găini cu 3 mai puține .
Câte găini sunt în ogradă?

	R.:
--	-----

9. Recunoaște organele vitale ale omului și precizează-le:

		
C	I	P
		
S	F	R

10. Compară numerele folosind semnele de relație <, >, =

<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 94 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 92	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 29 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 92	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 49 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 47	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 10 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 70	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 18 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 81
<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 58 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 79	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 58 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 58	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 39 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 89	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 71 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 71	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 39 ○ <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> 40

Test de evaluare semestrială Matematică și Științe ale naturii – clasa a III-a

Descriptori de performanță:

I T E M	CALIFICATIVE			
	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT	INSUFICIENT
<i>I₁</i>	Răspunde corect și complet: scrie numărul de baloane pentru toate cele trei situații date.	Răspunde parțial corect: scrie numărul de baloane pentru două din situațiile date.	Răspunde parțial corect: scrie numărul de baloane doar pentru una din situațiile date.	Răspunde incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₂</i>	Răspunde corect și complet: desenează pentru fiecare număr bilele corespunzătoare pentru toate cele trei numere date.	Răspunde parțial corect: desenează numărul de bile corespunzătoare pentru două din situațiile date.	Răspunde parțial corect: desenează numărul de bile corespunzătoare doar pentru una din situațiile date.	Răspunde incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₃</i>	Răspunde corect și complet: completează numerele care lipsesc pentru toate cele trei situații date.	Răspunde parțial corect: completează numerele care lipsesc pentru oricare două din situațiile date.	Răspunde parțial corect: completează numerele care lipsesc doar pentru una din situațiile date.	Răspunde incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₄</i>	Răspunde corect și complet: colorează cu maro sacul pe care este scris numărul mai mare pentru toate cele trei situații date.	Răspunde parțial corect: colorează cu maro sacul pe care este scris numărul mai mare pentru oricare două din situațiile date.	Răspuns parțial corect: colorează cu maro sacul pe care este scris numărul mai mare doar pentru una din situațiile date.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₅</i>	Răspunde corect și complet: ordonează crescător și descrescător numerele date.	Răspunde parțial corect: ordonează crescător și descrescător numerele date cu câteva greșeli.	Răspunde parțial corect: ordonează crescător și descrescător numerele date cu mai multe greșeli.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₆</i>	Răspunde corect și complet: scrie toate cele trei numere date ca sume dintre un număr format din zeci și un număr format din unități.	Răspunde parțial corect: scrie două din numerele date ca sume dintre un număr format din zeci și un număr format din unități.	Răspunde parțial corect: scrie doar un număr ca sumă dintre un număr format din zeci și un număr format din unități.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₇</i>	Răspunde corect și complet: calculează toate cele nouă exerciții de adunare și scădere.	Răspunde parțial corect: calculează doar șase exerciții de adunare și scădere.	Răspunde parțial corect: calculează doar trei exerciții de adunare și scădere.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₈</i>	Răspunde corect și complet: rezolvă cele două probleme.	Răspunde parțial corect: rezolvă corect doar o problemă și parțial corect pe cealaltă.	Răspunde parțial corect: rezolvă doar o problemă dată.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₉</i>	Răspunde corect și complet: precizează toate cele șase organe vitale ale omului.	Răspunde parțial corect: precizează patru organe vitale ale omului.	Răspunde parțial corect: precizează două organe vitale ale omului.	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic.
<i>I₁₀</i>	Calculează și colorează corect în toate situațiile.	Calculează și colorează parțial corect.	Calculează și colorează corect două situații .	Răspuns incorect: nu rezolvă corect/nu scrie nimic. 989

REZULTATELE PROBEI DE EVALUARE:

<i>Nr. crt</i>	<i>Nume elev</i>	Calificativ obținut										Calificativ final
		I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	I ₈	I ₉	I ₁₀	
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												

OMAGIU LUI BRÂNCUȘI

Simona Mihaela Derecichei

Colegiul Național „Onisifor Ghibu”, Oradea

Pe 19 februarie s-au împlinit 147 de ani de la nașterea marelui sculptor român Constantin Brâncuși. S-a născut în satul Hobița, județul Gorj, un sat în care tradiția ciopririi lemnului este veche de secole și transmisă de localnici din generație în generație. De mic copil, Brâncuși, cioplea lemnul cu briceagul în timp ce stătea cu oile la păscut, meșteșug pe care, mai târziu, l-a purtat peste hotare, sculptorul ajungând ulterior să fie apreciat și recunoscut de lumea artistică și nu numai, până în ziua de azi. Cu toate acestea, artistul în adâncul ființei sale a rămas până la sfârșitul vieții un om simplu, țăranul din Hobița care lucrează cu dragoste, migală și multă răbdare chiar și în inima Parisului – important centru cultural și artistic de la acea vreme. Constantin Brâncuși spunea că „fără inimă nu există artă! Și cea dintâi condiție este să îți placă ție, să îndrăgești și să iubești fierbinte ceea ce faci. Să fie întâi bucuria ta, iar prin bucuria ta să oferi bucurie și celorlalți”.

Natura s-a oglindit mereu în creația sa, căci artistul nu s-a deșurădăcinat niciodată de ținuturile natale, ci le-a purtat cu sfințenie în suflet și, mai apoi, în sculpturile sale. Sursele de inspirație au fost pietrele de râu frumos șlefuite de cursul milenar al apelor; păsările ce se înalță spre văzduh, zborul fiind motivul care l-a obsedat permanent pe artist; cocoșul care întâmpină cu fermitate zorii zilei anunțând un nou început, o nouă zi; peștele care țâșnește ca o săgeată sub luciul apei; troițele frumos meșteșugite; stâlpii de pridvor ai caselor etc. „Ceea ce este interesant este, cred, că Brâncuși avea desigur privirile îndreptate spre cerul lumii – dar rădăcinile lui au rămas adânc înfipte în pământul românesc”.¹

Prin lucrările șlefuite cu măiestrie, epurate de detaliile neesențiale și reduse la esență - precum chipul visător al *Domnișoarei Pogany* în care liniile fizionomiei se contopesc într-un întreg plin de expresivitate și rafinament, sau motivul păsării în care artistul *aruncă deoparte aripile și ciocul – ghearele și creasta, ochii și picioarele...*² reprezentând esența păsării, ideea de zbor, ori motivul peștelui lipsit de solzi, ochi sau aripioare - Brâncuși a deschis un nou drum în sculptura acelor vremuri, viziunea sa avangardistă având să transforme radical evoluția

¹ Centenar Brâncuși 1976, *Omăgiu lui Brâncuși*, ed. Revista Tribuna, Sibiu, 1976, p. 21

² Centenar Brâncuși 1976, *Omăgiu lui Brâncuși*, ed. Revista Tribuna, Sibiu, 1976, p. 246

sculpturii moderne. *Prefer să creez aceste sculpturi și să greșesc; decât să nu greșesc și să recreez pe Venus din Milo; - căci Venus din Milo a mai fost creată odată; și este, vai, insuportabil de bătrână.*³

În cadrul orelor de Educație plastică am dorit să aducem un omagiu lui Constantin Brâncuși, sculptorul pe care l-au dat aceste meleaguri, și care, din nemărginita lui dragoste pentru om și natură, *"a făcut piatra să cânte pentru umanitate"*. Astfel că am dedicat câteva ore marelui sculptor, ore în care elevii din clasa a X-a au făcut cunoștință cu viața și opera artistului prin prezentarea de materiale în Power Point, reproduceri de artă și albume.

Am urmărit, cu această temă, să dezvolt elevilor capacitatea de a recepta și de a înțelege mesajul vizual- artistic al unei sculpturi, competențele vizate fiind: identificarea pe imagini a celor mai reprezentative sculpturi ale lui Constantin Brâncuși; evidențierea elementelor definitorii ale artei sale; organizarea unor compoziții având ca sursă de inspirație sculpturi reprezentative ale marelui artist, la alegere; valorificarea elementelor de limbaj plastic și a mijloacelor de expresie; utilizarea în compoziție a motivelor populare românești; exprimarea judecăților estetice utilizând vocabularul de specialitate.

În baza cunoștințelor acumulate la orele de desen pe parcursul anilor de studiu legate de organizarea compozițională, de utilizarea elementelor de limbaj plastic- puncte, linii, forme, culori, texturi, etc., elevii au avut de organizat o compoziție plastică în care să integreze două sau mai multe imagini ale celor mai cunoscute sculpturi realizate de Constantin Brâncuși, sau fragmente ale acestora, având posibilitatea chiar să le interpreteze. Au avut, de asemenea, libertate de exprimare și din punct de vedere al tehnicii folosite, astfel că unii copii au putut alege grafica în cretă colorată, grafit sau creioane colorate, alții pictura sau tehnica mixtă, chiar și colajul, în funcție de temperamentul și dorința fiecăruia de a se exprima din punct de vedere artistic. Pentru încheierea compoziției și pentru un plus de expresivitate și originalitate le-am sugerat elevilor să se folosească și de motivele populare românești, motive ce înfrumusețează și azi pridvoarele sau porțile caselor, troițele de la răscruce de drumuri, costumele tradiționale și nu numai.

Compozițiile realizate de elevi sunt bine gândite și structurate, dominate de unul sau mai multe centre de interes puse în valoare fie prin contraste de culoare sau de valoare, fie prin atenția acordată detaliilor. Deși, aparent, limitați prin alegerea unor lucrări de referință elevii au dat dovadă de spirit creativ propunând abordări variate în ceea ce privește organizarea

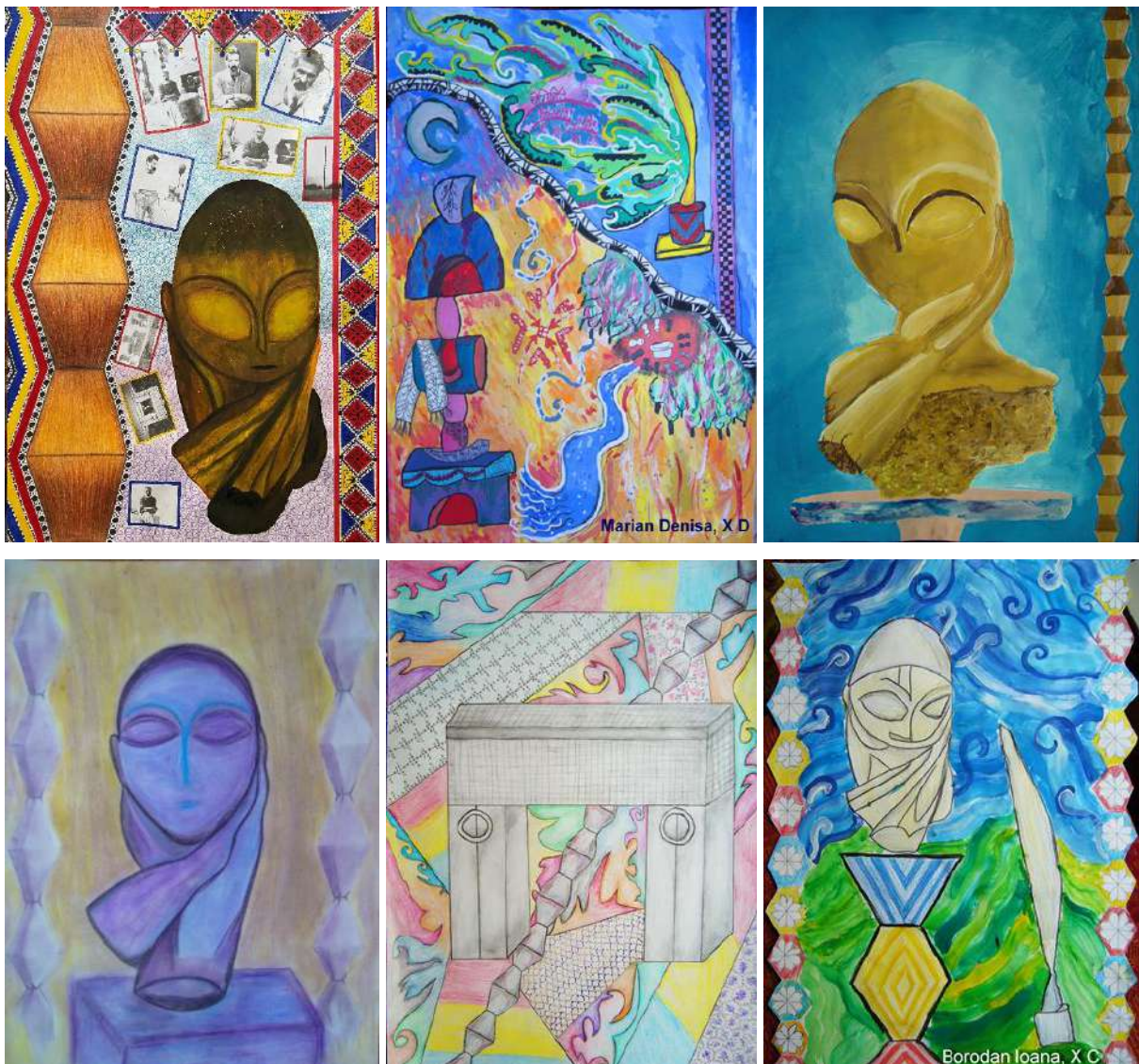
³ Centenar Brâncuși 1976, *Omagiu lui Brâncuși*, ed. Revista Tribuna, Sibiu, 1976, p. 248

elementelor de limbaj plastic pe suprafața de lucru, dar și prioritatea acordată sculpturii alese în raport cu celelalte elemente din jur.

Rezultatul final a fost unul deosebit, dovadă sunt planșele în care elevii au demonstrat interesul față de cel care nu și-a uitat niciodată rădăcinile și care, prin simplificarea și reducerea formelor la adevărata lor esență, a revoluționat, din punct de vedere estetic, sculptura modernă.

Bibliografie:

- Centenar Brâncuși 1976, *Omagiu lui Brâncuși*, ed. Revista Tribuna, Sibiu, 1976.

Pop Timeea

Tigan Mirabela, X D

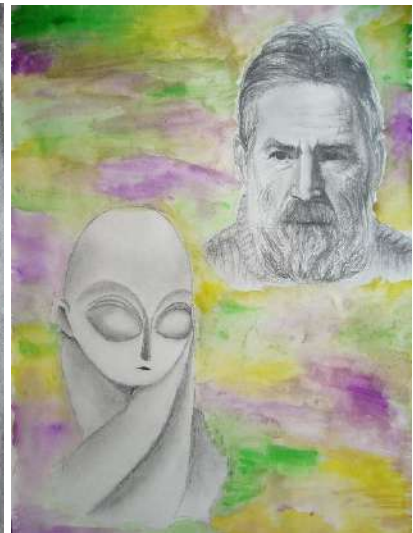
Blaga Stefania, IX A

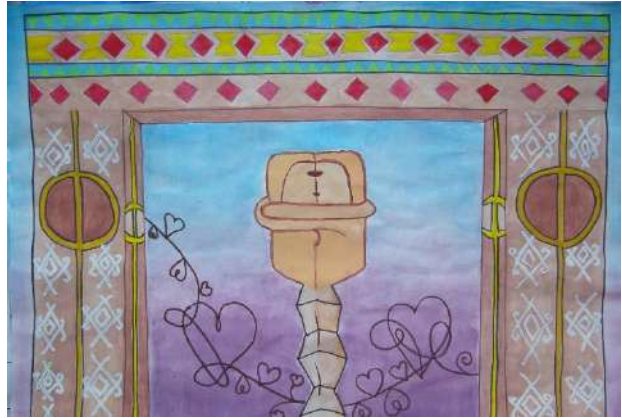

Husaru Roxana, X D

*Treburile să înceapă să cadă în casă, să fie
să vă faceți deoparte*

Prof. Educație plastică- Simona Mihaela Derecichei

Colegiul Național „Onisifor Ghibu”

Oradea

Eficiență și calitate în demersul didactic-exemple de bune practici

Știm cu toții că educația este procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității, lucru ce reprezintă o necesitate pentru individ și pentru societate. Crearea unei ambianțe bine organizate încurajează copiii să exploreze, să aibă inițiativă și să creeze. Echipa de dascăli trebuie să urmărească dezvoltarea copilului, să furnizeze materiale în toate centrele de activitate, să stabilească țeluri corespunzătoare pentru fiecare copil în parte și pentru toți copiii în ansamblu, să planifice teme care să răspundă intereselor copiilor, să respecte personalitatea fiecăruia, să le mențină trează curiozitatea și să stimuleze învățarea în cooperare. Experiența a demonstrat de fiecare dată că orice copil posedă potențial creativ, iar creativitatea este educabilă. Metodele de învățare activă pot fi instrumente importante pe care profesorii le pot utiliza pentru activitățile interesante, dense, care ajută copiii să realizeze judecăți de substanță și fundamentale, să sprijine copiii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Pentru a ajunge să poți aplica aceste metode, care sunt foarte multe, nu este greu dar nici ușor, dar orice început are și semne de întrebare. E bine să nu ni le punem ci doar să ne fixăm un obiectiv: prin schimbare trebuie să reușesc. Ar fi frumos ca fiecare dascăl să fie pentru copiii lui 'formator', pentru a simți zilnic acea satisfacție pe care ți-o dă pregătirea pentru activitatea cu copiii și, mai ales plăcerea de a realiza o predare/învățare/evaluare creativă, diversă, eficientă, atractivă, diferentiată atât pentru tine ca dascăl cât și pentru copii. Auzim vorbindu-se din ce în ce mai mult și mai des despre creșterea calității în toate domeniile vieții sociale, dar mai ales în sistemul de învățământ, unde se formează, se educă tinerii -viitorii specialiști. În contextul integrării europene care formulează obiective și imperative noi pentru toate domeniile, trebuie să se depună eforturi conjugate pentru modernizarea sistemului românesc de educație și eficientizarea lui, iar scopurile pentru o unitate școlară ar putea fi: creșterea calității prestației personalului, a activității elevului, a calității curriculumului, a evaluării, a mediului educațional, a managementului școlar.

Educația de calitate este o educație centrată pe elev oferită de instituții responsabile care știu să respecte autonomia individuală, este promovată de lideri educaționali, asigură participarea tuturor factorilor educaționali și care abordează procesul educațional având ca obiectiv central îmbunătățirea continuă a performanțelor 'Suntem purtătorii bogați ai unor excepționale posibilități. Tot ce putem crede este că ni s-a dat să luminăm cu floarea noastră de mâine un colț de pământ. Tot ce putem spera este mândria unor inițiative spirituale, istorice, care să sară din când în când ca o scânteie și asupra creștetelor acestor copii.' (Lucian Blaga)

De aceea, sistemul de învățământ își propune ca obiective schimbarea mentalității și formarea unor dascăli flexibili, folosirea mijloacelor moderne (calculatorul) în activitatea didactică, în opționale, în activitățile non-formale, obiective ce vizează formarea capacității de gândire critică, divergentă creatoare, prin integrarea metodelor interactive de grup.

Căutarea ideilor prin metodele interactive conferă activității 'mister didactic', ce contribuie ca o 'aventură a cunoașterii' în care copilul e participant activ pentru că el întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit la finalul lecției."Dacă

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

vrem să ajungem la o adevărată pace în această lume atunci va trebui să începem cu copiii." - Ghandi.

În acest context, școala românească este supusă unor provocări tot mai mari, precum cea generată de contextul predării online, impunându-se o regândire rapidă a întregului proces didactic. Astfel, metodele tradiționale de predare-evaluare au fost înlocuite tot mai mult cu cele moderne care au facilitat accesul elevilor la informație. Pentru a-i pregăti pe elevi pentru provocările de zi cu zi, se impune adaptarea la noile tehnologii prin dezvoltarea creativității, a spiritului inovator și competițional. Învățământul tradițional, fundamentat pe un model pasiv de predare, se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog. Profesorului îi revine rolul de a ghida elevul în descoperirea de noi adevăruri prin antrenarea în discuții moderne, menite să încurajeze exprimarea propriilor opinii.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să utilizeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă elevului cadrul de afirmare necesar prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării.

Limba și literatura română este una dintre disciplinele care preiau într-o bună măsură elementele de noutate-adică metodele moderne, interactive pe care le pune în practică ținând cont de bagajul informațional și de strategiile didactice (strategii care pot optimiza procesul de instruire dacă se are în vedere faptul că reprezintă modalități complexe de organizare și conducere a procesului instructiv-educativ pe baza combinării mijloacelor de învățământ și a formelor de grupare a elevilor(toate în funcție de personalitatea și creativitatea profesorului.Utilizarea metodelor interactive de predare-învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ-participativ. Caracteristicile metodelor interactive: sunt atractive, stimulează implicarea activă în sarcina didactică, stimulează inițiativa, asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, asigură un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare, valorifică și stimulează potențialul creativ, originalitatea copiilor, acționează asupra gândirii critice a elevilor, aceștia devin responsabili în rezolvarea sarcinilor, promovează învățarea prin cooperare, copiii învață să își argumenteze acțiunile, îi învață pe

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

elevi să comunice între ei , să asculte părerile celor din jur. Câteva dintre metodele moderne, interactive pe care eu le-am folosit cu succes și rezultate palpabile sunt: cvintetul, metoda inteligențelor multiple, metoda pălăriilor gânditoare, metoda jurnalului cu dublă intrare, cubul, rebusul, ciorchinele (pe care îl utilizez frecvent la clasa)

Prin aplicarea metodelor activ-participative putem, de exemplu, să ne învățăm elevii cum să citească de plăcere, cum relaționeze cu textul și cum să acționeze ca răspuns la ceea ce au citit, cum să treacă de la reproducerea naivă la analiza complexă a textului. Oricât de mică ar fi motivația elevului, gradul acesteia se poate modifica în funcție de ceea ce se întâmplă în clasă. Orele de limba și literatura română câștigă un plus de atractivitate dacă materialele studiate sunt prezentate la clasa în format audio. Mai mult, elevii au sentimentul de participare colectivă la un act artistic, benefic pentru deschiderea către lectura individuală. Nu există o formulă universală prin care să ne motivăm elevii pentru lectură, însă în conceperea unui demers motivațional trebuie să ținem seama de câțiva factori: percepția despre necesitatea lecturii, atitudinea față de lectură, interesul subiectului, dorința de a pătrunde în plan ficțional, experiența de lectură, experiențele de viață trăite, valorile, nevoile, dorințele, răbdarea etc. Adolescenții petrec foarte multe ore în fața calculatorului, cautând informații, dar în același timp și distracție, iar noi putem profita în demersul nostru de acest lucru, sugerându-le cărți în format electronic. Mijloacele audio au rolul de a reinventa narațiunea, amintind tuturor de vocea caldă a bunicilor noștri care odinioară ne spuneau povești.

Nu trebuie să uităm de scopul nostru, acela de a forma elevii, astfel încât să devină cititori care să recurgă în mod constant la lectura eficientă și să citească, pregătindu-se pentru viață. Așadar, consideram că este datoria școlii și cu atât mai mult a profesorului de limba și literatura română de a găsi strategia adecvată și puntea de comunicare prin care să cultive plăcerea de a citi.

Acesta a fost și scopul demersului didactic ce urmează a fi prezentat. Ca prim pas, mi-am propus un concurs de afișe care să invite pasionații de lectură la întâlnire. Copiii au votat afișul cel mai interesant. Câțiva elevi, din clasele V-VI, au participat la activitatea propusă cu ecusoane reprezentative confecționate de ei. Activitatea „Să redescoperim frumusețile folclorului“ a pornit de la spusele lui Rabindranath Tagore: *”La orice vârstă, omul este o ființă care se hrănește cu povești. De aceea, avuția poveștilor, pe care au strâns-o oamenii pe tot globul, din casă în casă, din secol în secol, fie în vorbă, fie în scris a depășit celelalte avuții omenești“*. A continuat cu prezentarea unei părți din materialul audiovizual *”Aleodor Împărat“*, de P. Ispirescu. După urmărirea acestuia, elevii au povestit basmul prin predarea ștafetei. Profesorul a verificat înțelegerea textului literar printr-un set de întrebări pe marginea textului. Au fost încurajați să vorbească liber și să folosească semaforul emoțiilor, răspunzând întrebării: *„Ce v-a impresionat cel mai mult?“*. S-a folosit metoda brainstorming pentru a-i pune în diferite situații (de exemplu, ca avocați ai personajelor negative sau pozitive din textele citite de ei). Elevii au fost întrebați dacă preferă să citească o carte cu file sau folosesc cartea digitală. Răspunsurile lor au fost amplificate și de sceneta *”Alex și cărțile“*, realizată și interpretată de elevii clasei a V-a.

A doua parte a activității a pornit de la premisa că *”în orice om, o lume își face încercarea“* (Mihai Eminescu). Aceasta a consta într-un joc didactic: li s-a oferit elevilor o trăistuță fermecată care conținea diferite obiecte (frunză, lemn, ghem, floare, piatră), iar elevii le-au implicat ca obiecte magice în povestea lor. Profesorul a sistematizat oral, cu ajutorul elevilor,

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

informațiile din textul selectat, apoi s-au stabilit regulile jocului: pe rând, fiecare elev a construit unul sau cel mult două-trei enunțuri, legate logic între ele, astfel încât, împreună, au întocmit un nou basm. Primul elev a rostit formula inițială, al doilea a propus o expozițiune, al treilea a continuat povestea și tot așa, urmărind un fir epic. În final, ultimul elev a trebuit să încheie basmul cu formula specifică. Creația a constat în realizarea unei pânze „epice” din firul ghemului.

La sfârșitul activității, spre deliciul elevilor, s-a organizat un concurs între echipa prințeselor și echipa zmeilor. Profesorul, la prima probă, a pregătit foi colorate cu fragmente din diferite opere literare. Elevii s-au ”deghizat” în mici detectivi și au oferit titlurile acestora. Proba a doua a constat în recunoașterea unor titluri de basme după copertă sau alte imagini reprezentative. Astfel fiecare membru din echipă a avut câte o copertă de carte în mâini, iar echipa adversară a trebuit să recunoască și să comunice titlul operei. Concluzia activității a fost cuprinsă în fabula ”Victoria învățăturii”, de J.de La Fontaine, recitată de două eleve de la clasa a VI-a. Pentru a ieși din concurs, s-a făcut cercul prieteniei (mesaje pe care ei și le-au transmis atingându-și colegul pe umăr).Ca temă li s-a propus realizarea unei cărți uriașe cu scene desenate îmbinate cu texte din lumea basmelor.

Actul lecturii nu poate să vină decât în sprijinul elevilor, cultivându-le gustul pentru frumos, pentru carte, pentru a citi în general. În plus, nu trebuie să uităm că suntem români, iar datoria noastră morală este să păstrăm vii tradițiile și obiceiurile românești și să redescoperim frumusețile limbii și literaturii noastre populare. Nu putem să împlinim această datorie fără sprijinul viitorului, elevii noștri, iar aceste ”redescoperiri” ale frumuseților folclorului românesc le putem face prin jocuri didactice, excursii, vizite sau prin prezența unor folcloriști. Totodată, este bine să nu uităm că sunt copii, iar copilăria fără basme nu există. Poveștile dau farmec acestei vârste de aur când totul este posibil. Așadar, să ne bucurăm și să păstrăm în sufletele noastre fărâme din curcubeul copilăriei.

Cu cât folosim o varietate de metode, procedee și tehnici în abordarea lecturii, cu atât elevii au un interes crescut spre nou, spre cunoaștere. Am utilizat în cadrul orelor de limba și literatura română tehnici de stimulare a interesului pentru lectura care derivă de fapt, din metoda clasică a conversației, dar procedura în sine are un alt impact la elevi, modul de lucru este mai antrenant. Alte metode pe care le-am utilizat și care au fost apreciate de elevi au fost următoarele:

Start la lectură – o tehnică a lecturii la prima vedere, unde elevii citesc „în lanț” un fragment dintr-o carte, ales aleatoriu, apoi îl povestesc. În acest fel elevii clasei citesc și află informații de la toți colegii. La final se face apel la memorie contabilizând ideile citite și auzite. Activitatea am denumit-o „Trăistuța cu povești” iar tehnica start la lectură aduce un spirit de lucru pozitiv în clasă.

Platoul cu idei – o tehnică ce are ca scop exprimarea scrisă a unui text citit pe o fișă tip, se derulează în echipă, unde fiecare membru completează ideea sa (mesajul) despre text, iar apoi toți membrii echipei completează ideea generală, pe care o aleg comasând ideile colegilor sau aleg cea mai concludentă idee corespunzătoare lecurii citite. Se valorizează sintetizarea și generalizarea ideilor unei lecturi cât și capacitatea de înțelegere a mesajului transmis de un text. Se observă că folosirea acestei tehnici în mod repetat face ca procesele gândirii să devină mai rafinate, înțelegerea mai clară.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Scaunul autorului – o tehnică prin care se valorifică povestirea orală, preluată din alternativa step-by-step, eficientă pentru că solicită conversația, colaborarea între colegi, formularea de întrebări și răspunsuri, înțelegerea unui text citit. Mod de realizare: Un elev este așezat pe un scaun în fața clasei și vorbește despre un text citit, apoi este intervievat de către colegi cu diverse întrebări despre text (2-3), răspunsurile aîn să lămurească anumite curiozități ale colegilor, dar elevul dovedește și înțelegerea conținutului citit, apoi elevul – „autor” alege un alt coleg să-i ia locul. Activitatea continuă până la finalul textului.

Tehnică teatrală cu păpuși marionete – păpușa Curioasa, Criticul, Isteața, Generoasa, Înțeleapta. Obișnuirea elevilor cu prezența acestor păpuși în cadrul unor secvențe de lecție. Păpușa Curioasa – verificarea cunoștințelor, poate pune întrebări pentru fixarea cunoștințelor. Isteața – găsește soluții inedite pentru rezolvarea unor situații problematice. Criticul – evaluarea unor lucrări, face aprecieri la activitate, astfel eventualele critici cu privire la activitatea elevilor nu sunt percepute ca jignitoare. Generoasa – emite argumente pro față de personajele/ acțiunile textului evidențiind aspectele pozitive ale textului. Înțeleapta – va găsi mesajul/ învățătura unui text sau proverbe care reliefează ideea esențială a textului.

Activitățile enumerate sunt doar câteva exemple care presupun un minim de investiție și efort, dar care, alese în funcție de nevoile clasei și de contextul concret al procesului didactic, pot determina îmbunătățirea comunicării, dezvoltarea la copil a încrederii în propria persoană. De asemenea, folosirea tehnicilor discursive/ teatrale conferă procesului didactic o marcă diferită și antrenantă. Elevii sunt mult mai receptivi, atenți, creativi. Se dezvoltă spiritul de echipă, voința, motivația, interesul pentru lectură.

Surse bibliografice:

- 1.Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 2005
3. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București 2007
- 4.Cerghit,Ioan,2002, Sisteme de instruire alternative și complementare.Structuri,stiluri și strategii,Editura Aramis, Bucuresti
- 5.Oprea,Crenguța-Lăcrămioara,2007, Strategii didactice interactive, E.D.P.,R.A, Bucuresti

Material realizat de prof.Diacencu Floriana,
Școala Gimnazială ”Nifon Bălășescu” Tulcea

Profesor Diaconescu Manuela Mirela,

Colegiul National `Ana Aslan` Braila

Exemple de bune practici în demersul didactic

- exemple de bune practici-

În activitatea mea la clasă ca profesor de matematică și ca profesor diriginte, am să mă refer la câteva aspecte notabile observate de-a lungul a peste 34 de ani de predare la două licee brailene.

Lucrez acum la un colegiu cu clase de cele mai multe ori bune și cu elevi de cele mai multe ori interesați de cunoaștere și dezvoltare personală (elevii la gimnaziu sunt cei din cartier), ca urmare aici se lucrează sistematic pe cam toate competențele din programa școlară, nesesizând că am neglija vreuna.

Majoritatea elevilor manifestă interes pentru diverse domenii de cunoaștere și participă activ la toate demersurile mele didactice, evident cu unele excepții legate mai mult de starea de moment, de gradul de oboseală sau de încărcătura programului din ziua respectivă. Cred că, așa cum am discutat și cu colegii pe parcursul orelor de curs sincron, dacă profesorul stabilește o legătură afectivă, de prietenie și deschidere, de empatie cu elevii săi, această legătură se menține și se întărește în timp, ea facilitând pentru toți cei implicați în educație abordarea oricărei perspective educaționale, a oricărei activități de învățare, indiferent că este tradițională sau modernă. cu rezultate foarte bune.

Cu atât mai mult în cazul nostru, al profesorilor de matematică, care preluăm clasele de elevi de la nivel de gimnaziu și îi ducem până la finalul clasei a 12-a, această legătură tinde să fie și mai puternică și mai de durată. Elevii manifestă astfel interes și pentru activități menite să le asigure o dezvoltare personală constantă și solidă, pas cu pas, dar și pentru obținerea de note cât mai bune la examenele naționale.

Tocmai și din această perspectivă nu aș putea spune că neglijez în mod constant vreo competență, toate fiind importante în formarea profilului absolventului de gimnaziu și liceu asigurându-i mai departe o dezvoltare armonioasă și facilă, ei au optat la finalul examenului de Bacalaureat(nota acestui examen fiind hotărătoare la admisie) la facultăți diverse de la Medicină la Liere ,de la Politehnică la ASE cât și școli de Politie sau Jandarmi.

La vârsta preadolescentă, elevii încep să devină conștienți de rolul și rostul învățării organizate, să își concentreze eforturile în vederea susținerii examenului de evaluare, se maturizează și au păreri pertinente, argumentate și susținute, încep să perceapă realitatea așa cum e și mai puțin prin prisma emoțiilor de moment, se încheagă colectivul și devin mai toleranți, reducându-se astfel conflictele.

Am să mă refer acum la clasele terminale din ultimul an școlar ce se încheie acum și anume 2022-2023 unde activitatea mea didactică este impletită atât la școală cât și acasă cu elevii mei de clasa a VIII-a și clasa a XII-a ultimii fiind elevi la care am fost și diriginta chiar de opt ani. Cu aceste generații am prin pandemia cu ore online și cu multe greutăți datorită absenteismului datorită îmbolnăvirii, perioadă care ne-a învățat totuși să colaborăm mai mult și să putem lucra foarte bine și online.

Astfel am început anul școlar 2022-2023 cu ore de pregătire la liceu, dar și online cu elevi care au înțeles importanța examenului ce urmează a fi pregătit cu seriozitate și cu o multitudine de simulări date pe parcursul modulelor, având la clasa a XII-a profilul științe 4 ore de matematică fizic la clasă plus 1 oră de pregătire continuată online cu 1 oră, la clasa a VIII-a 5 ore de matematică la clasă plus 1 oră online, reușind astfel o bună parcurgere și recapitulare a materiei.

Au fost însă și elevi ce au necesitat o atenție specială lucrând mai mult cu fișe de lucru, cu planuri remediale, cu observare mai atentă și cu teste mai multe, dar rezultatele finale au fost foarte bune procent la Bacalaureat 100% și 14 note între 9 și 10 și de 92,59 la Evaluare Națională.

Am reușit să ne cunoaștem mai bine și să depășim problemele ivite pe parcursul anilor, să-i îndrum și spre proiecte și campanii de voluntariat datorită cazurilor umanitare ivite din județ de boală sau de susținere materială datorită decesului unui părinte sau ajutorarea bătrânilor de la azil.

În procesul de învățare la orele de specialitate dar și cele educative aplicațiile audio-video sunt cu siguranță printre preferatele elevilor și avem așa ceva la dispoziție și în manualele noi (eu lucrez cu cele de la Art), dar acum sunt atâtea alte surse de materiale care ne pot ajuta în dezvoltarea personală a fiecărui viitor absolvent, astfel ne folosim de videoproietor și calculator conectat la internet- acestea fiind în fiecare clasă.

Chiar dacă matematica nu este o disciplină ușoară profesorul și profesorul diriginte dorit de elevi trebuie să fie corect, să nu facă diferențe între elevi, indiferent de situația materială, rezultatele școlare, meditații etc., să îi înțeleagă când au o problemă și să îi asculte, să zâmbească și să glumească cu ei, să se coboare la mintea lor și oarecum să țină pasul cu interesele lor (jocuri, jucării, muzică, filme), să le dea pauză la timp, să nu dea multe teme, să înțeleagă că fiecare are o viață în afara școlii, să se intereseze de fiecare elev în parte în măsura posibilităților.

Bibliografie

1. <https://academiaabc.ro/wp-content/uploads/2021/09/Exemple-de-bune-practici-in-educatie.pdf>
2. <https://www.didactic.ro/resurse-educationale>

Repere ale instituționalizării și dezvoltării învățământului integrat și educației incluzive

Prof. învă. preșcolar: Dimitriu Maria Mădălina
Colegiul Național De Artă „George Apostu“ Bacău,
Structură Grădinița Nr. 12 Step by Step

EDUCAȚIA ÎN ȘCOLILE INCLUZIVE

- condiții pe care trebuie să le îndeplinească o școală obișnuită pentru a

fi urmată de copii cu deficiențe:

- să asigure servicii medico-terapeutice și psihologice;
- prezența personalului calificat corespunzător;
- să dispună de clase adaptate;
- să asigure clădiri și echipamente;
- să dispună de clase adaptate;
- să utilizeze metode, materiale, curriculum și proceduri de examinare adaptate;
- să aplice metode de consiliere și concepții de acțiune pentru tipul de deficiență

căroră li se

adresează;

EDUCAȚIA SPECIALĂ

- elevii cu handicap profund vor primi educație specială *acasă* sau într-un *centru special*;
- școlile speciale:
 - dotate cu mijloace tehnice necesare;

- prezența personalului calificat;
- funcționează ca centre de resurse pentru școlile obișnuite;
- dotate cu mijloace tehnice necesare;
- colaborarea cu școlile obișnuite;

EDUCAȚIE ȘI RECUPERARE

- elevii cu deficiențe vor beneficia de *programe și resurse* care îi vor ajuta în pregătirea profesională;
- se va stabili o legătură între activitățile de educare, activitățile de profesionalizare și viitoarele ocupații;
- **reguli standard privind egalizarea șanselor persoanelor cu handicap:**
 - set de reguli care consfințesc obligațiile autorităților față de persoanele cu handicap;
 - au ca scop asigurarea persoanelor cu handicap de aceleași drepturi și obligații ca cele ale persoanelor normale;
- **concepte fundamentale:**

1.	Incapacitatea	→ un număr mare de limitări funcționale cauzate de disfuncționalități fizice, intelectuale, fizice, senzoriale, boli mintale; → poate fi permanentă sau temporară;
2.	Handicapul	→ pierderea sau limitarea șanselor de a lua parte la viața comunității;
3.	Prevenirea	→ acțiunea destinată împiedicării apariției deficiențelor = prevenția primară ; → împiedicarea apariției deficiențelor ce determină limitări funcționale permanente = prevenția secundară ;
4.	Reabilitarea	→ proces destinat să dea persoanelor cu handicap șansa să ajungă să-și păstreze nivelurile funcționale optime, furnizându-le acestora instrumente cu ajutorul cărora pot obține un grad mai mare de independență;
5.	Egalitatea șanselor	→ proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția persoanelor cu handicap;
6.	Principiul drepturilor egale	→ necesitățile persoanelor cu handicap sunt de importanță egală;

• **reguli standard:**

• **Regula 6 – Educația**

- educația acestor persoane este parte integrantă a sistemului general de învățământ;
- adoptarea practicilor educaționale în învățământul general presupune:
 - o politică clară (la nivel național);
 - flexibilizarea și îmbogățirea curriculumului școlar;
 - materiale didactice de calitate;
 - pregătirea profesorilor;

• **Regula 14 – Legislația**

- statele trebuie să asigure respectarea drepturilor persoanelor cu handicap;
- aceste condiții se pot realiza prin:

- înglobarea drepturilor și obligațiilor în legislația generală;
- legislația specială are în vedere:
 - decretarea unei legi separate privind incapacitatea (Legea 448/06.12.2006);
 - introducerea conceptului de incapacitate în paragrafe speciale;
 - menționarea persoanelor cu handicap în textele care servesc la interpretarea legilor existente;

EDUCAȚIA INTEGRATĂ

- prima lege a educației după perioada comunistă – *Legea Învățământului nr. 84/1995* cuprinde:

Învățământul special

Art. 41	<p>(2) Integrarea școlară a copiilor cu cerințe educative speciale se realizează prin unități de învățământ special, în grupe și clase speciale din unități preșcolare și școlare obișnuite, inclusiv în unități cu predare în limbile minorităților naționale.</p> <p>(3) Învățământul special primar și gimnazial este obligatoriu și are durata, după caz, de 9 sau 10 ani.</p>
Art. 42	<p>(1) Învățământul special este gratuit.</p> <p>(2) Învățământul special este organizat ca învățământ de zi. În cazuri deosebite, acesta se poate organiza și sub alte forme.</p>
Art. 45	<p>(1) În învățământul preșcolar și primar, în funcție de evoluția copilului se pot face propuneri de reorientare operativă dinspre școala specială spre școala de masă și invers, sau dinspre căminul-școală spre școală și invers.</p> <p>(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză și de către psihologul școlar. Hotărârea de reorientare se ia de către comisia de expertiză, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.</p>

după anul 2000, în România a apărut *o nouă categorie de cadre didactice, denumite de sprijin sau itinerante*, create pentru a impulsiona și facilita procesul de integrare educațională, după modelul existent în țările cu tradiție în acest domeniu din Uniunea Europeană și SUA;

• atribuții ale cadrului didactic de sprijin/itinerant:

- colaborează cu comisia internă de evaluare continuă din școală/centru de resurse în vederea preluării informațiilor privind *evaluarea și planul de servicii personalizat* al copilului/elevului cu cerințe educative speciale integrat în învățământul de masă;

- colaborează cu întreg corpul profesoral al unității de învățământ în care este înscris copilul/ elevul, în vederea realizării unei integrări eficiente în întregul colectiv al școlii;
- elaborează și realizează planul de intervenție personalizat, precum și adaptarea curriculară în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/clasă;
- evaluează în parteneriat cu echipa, rezultatele aplicării programelor curriculare adaptate;
- colaborează cu cadrele didactice de la grupă/clasă în care sunt copii cu cerințe educative speciale, în vederea stabilirii modalităților de lucru pentru fiecare modalitate de învățare:
 - participă în timpul orelor de predare la activitățile ce se desfășoară în clasă de către învățător sau profesor;
 - participă la activitățile educative din grupă/clasă în calitate de observator, consultant, coparticipant;
 - organizează activități de intervenție personalizată în grupe/clase sau în afara acestora;
 - desfășoară activități de tip terapeutic-cognitiv-ocupational, individuale sau în grup;
 - propune și realizează materiale didactice individualizate, în funcție de dificultățile de învățare ale copiilor/elevilor;
- realizează activitatea de evaluare periodică vizând dezvoltarea elevilor;
- consiliază familiile copiilor/elevilor care beneficiază de sprijin și colaborează cu acestea;
- realizează, în cadrul celor *16 ore reprezentând norma didactică de predare*, programul săptămânal de asistență socială, în funcție de:
 - necesitățile elevului;
 - evoluția elevului într-o perioadă limitată;
 - rezultatele evaluărilor periodice;

— cerințele grupului de elevi asistați;

▪ orientează către comisia internă de evaluare toți acei copii/elevi care au cerințe educative speciale și nu beneficiază de servicii educaționale de sprijin;

• **categoriile de copii/elevi, care au dificultăți de învățare și integrare școlară în reglementările românești existente până în prezent:**

▪ copii cu dizabilități (deficiențe) în diferite grade și asocierii;

▪ copii/elevi cu dificultăți de învățare sau de dezvoltare;

▪ copii/elevi cu dificultăți de integrare școlară, care din diferite motive:

— au întrerupt școlarizarea;

— nu au urmat nicio formă de școlarizare;

— au depășit cu peste 3 ani vârsta clasei școlare;

— au fost excluși temporar de la școală/educație;

— au fost marginalizați;

— au tulburări socio-afective și de conduită care le diminuează posibilitățile de învățare și integrare școlară;

PROGRAME DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ

• **conceptul de «cerințe educative speciale» (CES) include:**

▪ necesitatea individualizării demersului educațional;

▪ analiza plurifactorială și dinamică a cauzelor eșecului școlar;

• **întocmirea programelor de intervenție personalizată:**

▪ profesorul de sprijin/itinerant elaborează și realizează programul de intervenție personalizat, precum și adaptarea curriculară în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/clasă, potrivit *metodologiei de organizare și funcționare a serviciilor educaționale prin cadre de sprijin/itinerante pentru copiii cu CES școlarizați în învățământul de masă;*

- școala de masă este obligată să primească elevii cu CES și să le asigure condiții de integrare, cu mențiunea că directorii care refuză să aplice această măsură vor fi destituiți, conform *adresei MEC nr. 38.453 din 10 oct. 2001*;

- directorii școlilor de masă, împreună cu consiliul de administrație, trebuie să cuprindă în planul managerial anual următoarele direcții de dezvoltare:

- învățământul special integrat – șansa copilului/elevului deficient;

- educația specială – componentă a procesului de învățământ din România;

- unitățile de învățământ trebuie să diminueze efectivul de elevi cu 1-2 copii/elevi pentru fiecare copil cu CES integrat în grupa/clasa respectivă, potrivit *metodologiei* mai sus menționată;

- **condiții de desfășurare a activităților de sprijin:**

- în școala integratoare trebuie să existe o *sală de resurse* pentru consilierile cu elevii și părinții, testările și activitățile specifice recuperatorii (corectarea tulburărilor de limbaj, psihoterapie, educație psihomotorie);

Accesul la educație — percepții ale părinților

Învățământul de masă

Avantaje:

- Stimulează copiii
- Socializează și cu copiii fără probleme
- Își formează modele care îi pot încuraja să se dezvolte

Dezavantaje:

- Cadre didactice nepregătite
- Programa nu este flexibilă și adaptată nevoilor copiilor cu dizabilități
- Clase prea numeroase
- Lipsa de supraveghere în timpul recreațiilor
- Atitudini discriminatorii din partea părinților și copiilor "normali"
- Lipsa de accesibilitate a clădirilor (lipsa rampelor, toaletelor adaptate)

Învățământul special

Avantaje:

- Programa mai ușoară
- Clase de mici dimensiuni

Dezavantaje:

- Atitudinea și comportamentul nepotrivit al cadrelor didactice sau al supraveghetorilor
- Amestecul în aceeași clasă a unor dizabilități cu nevoi foarte diferite

Obstacole cu care se confruntă familiile copiilor cu dizabilități

"- De multe ori și cei apropiați ne îndepărtează. Cel puțin la mine, mama mea, în momentul în care am născut fetița și am avut probleme, chiar și ea m-a vădit ca un monstru. Mă mai spun de ce"

"- Clasa I este la etajul 1 și nu ai rampă de acces."

"- Oamenii (cadrele didactice n.a.) nu sunt pregătiți."

"- Nouă și acum ne-a spus învățătoarea: dacă aș avea unde să fac cursuri sau o pregătire aparte, m-aș duce."

"- ...de exemplu, în cazul meu, sunt singură cu ea. Este foarte greu deși știu și aș vrea să dezvolt anumite programe și astea, nu am timpul necesar fiindcă, din păcate pe lângă asistent personal sunt închisă în casă să mă duc cu mătușa ca să pot să mai"

- Resurse financiare reduse, de cele mai multe ori unul dintre părinți sau singurul părinte rămas având ca unică sursă de venit indemnizația de însoțitor
- Costuri foarte ridicate ale terapiilor, serviciilor de recuperare și tratamentelor medicamentoase
- Accesibilitatea foarte scăzută a spațiilor publice
- Accesibilitate scăzută a mijloacelor de transport
- Capacitatea foarte redusă a sistemului educational de a răspunde nevoilor copiilor cu dizabilități
- Lipsa informațiilor de calitate despre tratamente, servicii existente, drepturi ale persoanelor cu dizabilități
- Lipsa unui continuum de servicii pe tot parcursul vieții persoanelor cu dizabilități

Echipa multidisciplinară

Învățătorul se ocupă de partea cognitivă și împarte informațiile ori deprinderile ce trebuie achiziționate, pe secvențe tolerabile de către copil/elev.

Profesorii de la clasă vor stimula atenția și a concentrării copilului/elevului prin metode și tehnici specifice.

Profesorul de sprijin va avea în vedere să integreze cognitivul cu relaționarea și emoționalul copilului

CONCLUZII

- pentru prima dată în Declarația de la Salamanca programa școlară trebuie adaptată la cerințele copiilor și de faptul că școlile speciale pot servi drept centre de instruire și resurse de personal pentru școlile obișnuite;

- elevii cu deficiențe, integrați în învățământul de masă trebuie să beneficieze de planuri de învățământ modificate, programe școlare adaptate, precum și de programe de învățământ personalizate;
- accesul la educație a copiilor cu dizabilități presupune egalitatea de șanse la intrarea în sistemul de educație, egalitatea de șanse pe parcursul școlarității, egalitatea de șanse la ieșirea din sistemul de educație;
- conceptul de «*cerințe educative speciale*» include necesitatea individualizării demersului educațional;
- pentru a impulsiona și facilita procesul de integrare educațională, în România a apărut o nouă categorie de cadre didactice, denumite de sprijin sau itinerante;

BIBLIOGRAFIE

Verza, E., Verza, F. E., *Tratat de psihopedagogie specială* (vol. II), Editura din București, București, 2011

<https://www.youtube.com/watch?v=dR4Yu5E-t4I>

POSTERUL – INSTRUMENT DE ÎNVĂȚARE ȘI DE EVALUARE (Abordarea plachetei *Țara Piticilor* de Tudor Arghezi)

Prof. Oana DINA
Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”, București

Abordarea textului multimodal la orele de literatură are un real succes în rândul claselor a IX-a, întrucât există deschidere spre joc, iar entuziasmul acesta inițial poate modifica perspectiva asupra actului de predare-învățare-evaluare pentru întregul parcurs liceal... Prin urmare, orele în care se abordează textul multimodal sunt menite să aducă un plus de culoare, dar necesită implicare atât din partea profesorului (care trebuie să imagineze scene atractive de lucru), cât și a elevilor (care au ocazia de a se întâlni cu asocieri inedite de imagini și cuvinte, asocieri născute din resursele creatoare personale). Pentru că în reperele metodologice de la clasa a IX-a se pune mare accent pe textul multimodal, propun, așadar, un atelier care vizează posterul ca modalitate de abordare a textului literar și mă opresc asupra unui text din Unitatea *Joc și joacă*, clasa a IX-a.

Cerința dată: „Citește placheta *Țara piticilor* de Tudor Arghezi. Realizează un poster care să surprindă „țara piticilor” așa cum ți-o imaginezi în urma lecturii. Spor!”

Momentul lecturii este foarte important, de el depinzând realizarea posterului, căci e nevoie de înțelegere textuală, de adâncire a semnificațiilor, de identificare a simbolurilor, a elementelor-surpriză etc. Realizarea posterului nu vizează nicidecum abilitățile de grafică (deși ele au pondere mai ales în evaluarea intercolegială), ci abilitățile de lectură. Dacă lectura depășește sfera de suprafață, atunci posterul va depăși „desenele cu pitici” la care se așteaptă orice receptor mai puțin avizat.

Posterul este, cu siguranță, o metodă de investigare aprofundată, încurajând proiectarea în intimitatea textului literar, descoperirea sensurilor și reliefa metaforică a acestora prin intermediul unui suport vizual. Dar este, de asemenea, o formă de evaluare. Prin urmare, două dintre direcțiile obligatorii pe care ar trebui să le urmeze tinerii în realizarea posterului sunt legate de impactul vizual al acestuia: să fie redactat astfel încât să poată fi receptat de la o distanță de un metru (într-un eventual tur al galeriei), iar conținutul propriu-zis (grafică și text) să fie bine structurat, reținând ceea ce receptorii textului literar consideră esențial în imaginarea „țării piticilor”.

Pentru a nu confunda posterul cu afișul de promovare, desenul propriu-zis, colajul sau alte construcții multimodale, este necesar un pas explicativ: posterul se construiește (de obicei) cu ajutorul coloanelor (pe care le regăsim în organizarea textului jurnalistic). Un rol important în organizarea conținutului îl au elementele de ghidare a receptorului (titluri, marcaje). Li se pot da elevilor indicații precise privind elementele formale, dar eu prefer să nu îngrădesc și să le dau elevilor mei libertate.

În privința organizării unui conținut pertinent al posterului, elevii au primit la atelier câteva indicații tehnice: prezența unui titlu corelat cu semnificațiile textuale (metaforic sau descriptiv, care să nu depășească 5 cuvinte și care să aibă un font vizibil atât cromatic, cât și dimensional); evidențierea aspectelor relevante pentru marcarea unui fragment (la alegere) în contextul întregului: cuvânt și imagine (pondere 1/3); concentrarea informației prin simboluri vizuale.

Proiectul propus a fost anticipat de un exercițiu de învățare: împărțirea clasei în microgrupuri (2-4 elevi), realizarea unor postere eficiente și atractive (care să prezinte un mesaj clar și să provoace discuții la nivelul clasei), având ca temă de lucru izgonirea cuplului edenic (sub influența *Tablourilor biblice* ale lui Tudor Arghezi); expunerea posterelor într-o galerie; alegerea unui purtător de cuvânt la nivelul fiecărei echipe; discutarea fiecărui poster (creativitate, capacitate

de concentrare a informației, calitate ilustrativă etc.) după ce, în prealabil, fiecare delegat al grupurilor de lucru a stat în fața unui poster timp de câteva clipe (max. un minut), la 1.5 m distanță.

Aceste produse realizate sub coordonarea profesorului au fost, așadar, evaluate prin puterea lor de sugestie avută asupra privitorului. De aceea, li s-a sugerat elevilor ca, înainte de a se apuca de lucru, să încerce să anticipeze așteptările privitorilor. Mai toți au considerat că posterul trebuie să fie atractiv la nivel cromatic. Unii au mers pe importanța simbolului, alții au considerat că o ilustrație descriptivă ar avea mai mult succes sau că trebuie să existe un echilibru între text și imagine. Produsele finale au probat inventivitate în multe cazuri, capacitate de sinteză, îmbinarea creativă a unor registre diverse, dar și preferință pentru clișeu vizual, teama de a îndrăzni depășirea unor limite impuse de grafica mitică.

Așadar, după comunicarea sarcinii de lucru, alegerea coechipierilor, pregătirea materialelor (coli A3, instrumente de scris), a urmat reprezentarea grafică propriu-zisă (generarea ideilor, structurarea informației, schițarea ilustrațiilor, corelarea text-imagine). Discutarea posterelor s-a făcut prin tragere la sorți. Fiecare delegat al echipelor a discutat puterea de expresie a posterului sortit, având la dispoziție 3 minute. În cazul în care echipa a dorit să-și completeze purtătorul de cuvânt, intervenția a fost acceptată în limita celor 3 minute alocate. Notele (de la 1 la 5) au fost acordate atât echipei creatoare (propunătoarea posterului evaluat), cât și echipei evaluatoare de către ceilalți colegi. Același demers a fost reluat pentru discutarea fiecărui poster, astfel încât la final să poată fi realizată fixarea prin evidențierea aspectelor bune și mai puțin bune ale posterelor realizate.

Tema proiectului propriu-zis (imaginarea „țării piticilor”) a fost realizată individual după lectura plachetei și discutarea semnificațiilor textuale. S-a avut în vedere fișa de fixare realizată la finalul orei introductive: titlu sugestiv; redactare clară, concisă, vizibilă, atractivă prin selectarea anumitor fonturi și apelarea la max. 3 culori; folosirea simbolurilor; creativitatea ilustrativă; valorificarea culturală; calitatea execuției grafice; puterea de sugestie și de seducere a privitorului.

Odată înțeles demersul realizării posterului artistic, elevii au fost inițiați în realizarea posterului științific. Pentru realizarea acestuia, s-au clarificat informațiile tehnice (A3, portret); structura și organizarea în pagină (titlu central, autor menționat în partea dreaptă, sus; introducere în temă și, eventual, obiectivele tematicii abordate – coloana 1, stânga; metodele folosite în cercetare – coloana 2, dreapta; rezultatele obținute – coloana 3; concluziile investigației științifice - coloana 4; referințele bibliografice – coloana 5); conținutul (redactare clară, concisă, sintetică,

font lizibil, cu dimensiune potrivită unei parcurgeri de la 1.5 m distanță; imagini relevante – jumătatea a doua a posterului sau central). S-a lucrat pe grupe, fiind generate astfel multe idei adesea surprinzătoare, iar evaluarea a fost un câștig pentru toți, împărțind frățește „mărul crețesc”.

Cerința dată: „Citește *Prefață* la *Țara piticilor* de Tudor Arghezi. Realizează un poster care să evidențieze caracterul de artă poetică. Spor!”

TUDOR ARGHEZI

PREFAȚĂ LA ȚARA PITICILOR

UN PROIECT REALIZAT DE CLASA A 9-A D, GRUPA 1: FABI, MARIA, ADRIANA, ALEXIA

TEMA:

- ARTA POETICĂ

OBIECTIV:

- STABILIREA RELATIILOR DINTRE TEXT ȘI METATEXT (PREFAȚĂ)

METODE:

- CERCETAREA DE GRUP / SARCINI INDIVIDUALE

REZULTATE

- RELAȚIA AUTOR-CITITOR
- JOCUL CREATOR
- CREAȚIA - IMAGINAR LUDIC
- SENSURI ASCUNSE - CITITORUL DE ORICE VÂRSTĂ

CONCLUZIE:

- TEXTUL ARE CARACTER DE ARTĂ POETICĂ, ÎNTRUCĂ EVIDENȚIAZĂ TEMA CONDIȚIEI CREATORULUI ȘI A ARTEI SALE ÎNTR-O CHEIE LUDICĂ, SUSTINUTĂ DE MOTIVE SPECIFICE COPILĂRIEI

PREFAȚĂ- ARTĂ POETICĂ

- motivul central: mărul = simbol al cunoașterii
- premiul = cunoașterea însăși
- pretextul cunoașterii = concurs creator
- atmosfera = ludică
- personaje = 2 părinți și doi copii
- text = Cartea cu jucării
- metatext = arta poetică (text pe marginea altui text)
- relația autor-cititor = afectivă, părintească
- creația = lumea piticilor
- creatorul = tatăl câștigător
- cititorul = copiii participanți la joc + copiii de pretutindeni + toate vârstele

https://www.tudorarghezi.eu/opere/poezii/tara_piticilor.html

Orice exercițiu de realizare a unui produs multimodal încarcă energetic clasa, încurajând comunicarea prin mijloace inedite de expresie. Elevii apreciază jocul în procesul educativ și astfel de exerciții îi ajută să descopere și să valorifice creativ informația. Cum posterul a fost primul tip de text multimodal abordat, multe dintre produsele realizate (pasul 1) au avut tangențe cu alte tipuri (bandă desenată, colaj, afiș), dar, cu timpul, au început să fie sesizate diferențele și aprofundate tehnicile. Abordarea textului multimodal ajută înțelegerea textuală, dar totodată facilitează sintetizarea informațiilor, dezvoltă creativitatea, puterea imaginativă, conturează un stil de învățare pertinent, oferă dinamică orelor și are tot mai mulți susținători în rândul copiilor. Totodată, ajută la interconectare, favorizând schimbul de idei argumentate, lucrul în echipă, învățarea reciprocă.

Motivarea învățării. Metoda bucată cu bucată

Prof. Dincuță-Tănase Ionela

Liceul Tehnologic "Alexandru Borza" Cluj-Napoca

Schimbarea continuă și accelerată din ultimii ani a avut un mare impact asupra educației sau mai exact a modului în care se realizează educația. O mare importanță în acest sens s-a acordat pentru realizarea unor metode de învățare care să îi atragă pe elevi astfel încât asimilarea de noi cunoștințe să fie făcută cu plăcere și nu din obligație. În lucrarea de față se prezintă un exemplu de bune practici de predare a unui lecții interactive cu ajutorul metodei bucată cu bucată.

Procesul de învățare al elevilor se desfășoară cu o eficiență ridicată în momentul în care elevii sunt motivați să se implice în desfășurarea acestuia. Pentru a crește gradul de implicare al elevilor este nevoie de găsirea unor metode și instrumente care să se potrivească atât lecției cât și nivelului de cunoștințe pe care le au elevii.

Învățarea vizuală și învățarea prin joc au avut cele mai bune rezultate în cadrul multor lecții predate la clasă. În mediul online au apărut tot mai multe instrumente și metode prin care elevii să fie atrași și motivați să învețe mai bine și mai ușor noțiunile noi. Partea dificilă revine acum profesorilor care pentru a selecta cele mai bune resurse educaționale disponibile în mediul online trebuie să le studieze și să selecteze acele metode și instrumente care se adaptează cel mai bine pentru tipul de lecție și pentru elevii la care predau. Acest lucru indică importanța învățării continue a profesorilor pentru a se adapta ușor noilor cerințe și nevoi ale elevilor.

Elevii sunt dornici să învețe abilități noi cât mai ușor și în timp foarte scurt fiind pasionați de tehnologie și de metodele online. Ei vor să obțină rezultate rapid fără să fie nevoiți să depună efort mare un timp îndelungat. În funcție de etapa la care se află în viață și de nevoile specifice acesteia, elevii caută să își satisfacă curiozitățile și să descopere lucruri noi și interactive care să îi atragă. Dacă nu le sunt satisfăcute așteptările ei caută să găsească alte preocupări și activități, pe care le consideră adecvate, în care să-și direcționeze atenția și energia.

Studiile din sociologie arată că elevii se găsesc în situația în care nu știu cu exactitate ce vor să învețe și ce le face plăcere să învețe. Din acest motiv, în momentul în care ceea ce este necesar să învețe nu este de interes și nu îi motivează, ei devin frustrați, nemulțumiți și nefericiți la ore. Un rol important în ajutorul elevilor este profesorul care poate să observe în timpul orelor ce anume le face plăcere elevilor în procesul de învățare și ce li se pare nefolositor, plictisitor sau greu de învățat. Motivarea elevilor în procesul de învățare trebuie să se realizeze în mod continuu la fiecare oră pentru a ridica nivelul de dorință pentru învățarea noilor cunoștințe care pot să le fie de folos atât în carieră cât și în viața de zi cu zi.

Cu cât elevilor li se pare mai interesantă ora în care învață, cu atât nivelul de motivație la școală este mai mare, iar activitatea de învățare este mai plăcută și mai interactivă.

Motivarea învățării, prin Metoda bucată cu bucată, este adaptată după metoda pe care firmele o aplică pentru motivare angajaților și care se bucură de succes, potrivit lui Romeo Crețu, senior consultant HRD.

În această metodă jocul de puzzle este foarte sugestiv în ilustrarea modului în care se pot realiza orele, fiind considerată un exemplu de bune practici. În jocul din cadrul unei ore este vorba despre viziune și de o grămadă de piese care trebuie aranjate, încât să genere imaginea dorită, aducă noile cunoștințe despre lecție. La fel ca și la puzzle există mai mulți pași care trebuie urmați, astfel:

1. **CAUTA COLȚURILE!** În acest pas se caută cele mai relevante piese pentru elev, cele care contează cel mai mult și de la care pornește totul. Se stabilește care este scopul și la ce îi folosește elevului noile cunoștințe în ceea ce vrea să fie, să facă și să aibă. Aceste informații reprezintă colțurile care fac ca procesul să fie mai ușor să afli pe unde o ia și ce are de făcut mai departe elevul. Colțurile pot fi ideile principale ale lecției care pot avea legătură cu viața profesională, cea personală, distracție, dezvoltare personală etc.
2. **UNEȘTE COLȚURILE!** Elevii caută piesele care unesc colțurile și trasează astfel conturul puzzle-ului. În felul acesta, delimitează zona în care este de construit restul imaginii. Toate piesele care au rămas trebuie să fie așezate în interior. La fel ca și în viață. Tot ceea ce este de făcut este să se lucrezi în interiorul, acolo unde este realitate pură a cunoștințelor și de unde pornesc toate. Astfel se construiește baza lecției și a informațiilor prioritare care ajută elevii să descopere mai ușor restul informațiilor.
3. **ARANJEAZA PIESELE ÎN INTERIOR!** Pentru a aranja piesele din interior se folosește o imagine completă a lecției pentru a se vedea ce piese sunt necesare și cum trebuie să fie asamblate. Acest pas are nevoie de mai mult timp și mai multă răbdare din partea elevilor pentru a realiza corect imaginea finală.

Această metodă ajută elevii să fie mai motivați deoarece iau fiecare nouă cunoștință pe rând și o înțeleg fără să fie asaltați de informații mai detaliate fără a le înțelege pe cele de bază. Atunci când se construiește marele puzzle al lecției este nevoie de trei lucruri pe care trebuie să le facă elevul:

- 1) Să se asigure-te că are toate piesele necesare potrivite pentru întreaga imagine. Degeaba încearcă să creeze imaginea dacă are piese lipsă. Dacă totuși sunt piese lipsă, elevul trebuie să-și ia timp și să le caute.
- 2) Să se asigure-te că are metoda de lucru potrivită pentru a asambla cele 50 de piese (așa cum au fost prezentați cei trei pași de mai sus).
- 3) Să se asigure-te că are răbdare! Uneori este posibil să nu fie clar ce are de făcut sau poate nu își dă seama unde trebuie pusă o anumită bucată din imagine. În acest caz profesorul poate să vină în ajutorul elevului cu unele indicații, iar apoi i se sugerează elevului să tragă aer adânc în piept și să reia lucrurile cu încredere. O să îl ajute să i se pară totul mai simplu.

Chiar dacă la prima lecție în care se aplică această metodă elevilor li se pare cam ciudat, cu calm și răbdare observă că este mai ușor să învețe noile cunoștințe prin joc și folosindu-se de învățarea vizuală. Faptul că iau fiecare nouă cunoștință din lecție ca fiind o bucată, învățarea se face interactiv și progresiv. E bine ca profesorul să împartă lecția în bucățele mici astfel încât să fie ușor de asimilat pentru elevi.

Metode de acțiune a lecției

Pentru a gestiona cu succes lecția prin această metodă poate porni de la câteva informații generale pe care le au profesorii privind modul în care sunt elevii:

- a) Încercare – eroare. Este metoda cea mai frecventă, dar și cea mai riscantă, pentru că ia timp și nu este controlul asupra rezultatelor. Elevii care preferă să încerce de multe ori

indiferent dacă greșesc le ia mai mult timp în a rezolva o cerință și există și riscul de a se demotiva și de a renunța în a mai încerca.

- b) Alegerea de către elevi a 10 trăsături fundamentale care îl definesc. Elevul ajutat de profesor trebuie să facă corelații între ele pentru a defini ceea ce îi place și a vedea apoi ce vrei să faci cu plăcere în timpul lecției. De obicei, elevii procedează invers: se definesc prin ceea ce fac. Acest lucru este greșit.
- c) Se recomandă ca elevul și profesorul să ia în calcul ce se spune despre elev. Aprecierile pot să arate care este talentul elevului și să îl ajute să se concentreze pe acea direcție în care are înclinație și bucurie de a face lucrurile.
- d) Se recomandă ca elevul și profesorul să folosească cercul de prieteni. Să se observe cu prietenii elevului reușesc să fie mulțumiți, motivați și fericiți la școală și în afara ei. E de ajutor și să îi întrebe de ce se bucură și ce îi face să fie motivați. Elevul poate să adapteze modelul după tiparul personalității lui.
- e) Profesorul poate să îi recomande anumite domenii, cunoștințe sau persoane care se află în domeniul de interes al elevului. Cărțile de specialitate conțin metode verificate din care elevul poate să aleagă pe cele care i se potrivesc. Unele cărți sau resurse au și exerciții care ajută elevul să aprofundeze și să înțeleagă mai bine domeniul.
- f) Cunoștințele de dezvoltare personală sunt mereu de mare ajutor pentru ca elevul să poată descoperii mai clar ceea ce îl pasionează.
- g) De mare ajutor sunt și discuțiile dintre elev și experți sau mentori care prin cunoștințele lor în ajută să descopere mai repede ceea ce îl pasionează și să îi dea indicații și metode de urmat pentru a crește în direcția dorită. În cazul în care elevul dorește să se implice mai mult va fi din ce în ce mai motivat. La început discuțiile cu specialiștii pot fi mai dese, până se face o autoanaliză și un plan de acțiune pentru elev. Ulterior, relația cu specialistul va fi numai pentru monitorizarea rezultatelor.

Atât timp cât această metodă de motivare se folosește cu succes în cadrul firmelor, ea poate fi folosită la fel de bine și în cadrul orelor de la școală. Este o metodă care necesită un anumit volum de muncă pentru profesor atât în pregătirea materialelor cât și în explicarea și gestionarea orelor, însă s-a dovedit a fi de mare impact pentru elevi, aceștia fiind încântați de a aborda lecțiile într-un mod interactiv prin joc.

Bibliografie

1. Viorica Ana Chișu, 2008, Cel mai bun energizant pentru motivația la serviciu
2. Romeo Crețu, 2022, Plan de zbor pentru liceeni, Ed. Floare de Iris, Iași
3. <https://romeocretu.ro/>
4. Lecția de Desen de ansamblu – Realizată la clasa a XI-a de liceu din domeniul Mecanică, prof. Ionela Dincuță-Tănase

APLICAREA FORMATULUI BLENDED-LEARNING ÎN ÎNVĂȚARE ȘI UTILIZAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN ACTIVITATEA LA CLASĂ

PROF. DINIȘ-ADAM CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICODIM GANEA" BISTRA

1. Introducere

- *Contextul analizei și importanța utilizării tehnologiei digitale sau a formatului blended-learning în procesul de învățare*

Blended-learning sau educația mixtă, online și offline, este metodă care combină tehnologiile și oportunitățile de învățare online cu metodele clasice derulate față în față, în sălile de curs. Educația mixtă va deveni noul format adoptat în toate mediile.

Învățarea combinată (blended-learning), în care se folosește atât metoda tradițională cu profesorul de față cât și internetul, pare să fie cea mai dorită și răspândită formă de învățământ (e-learning) în lume în momentul de față. Se pare că este mai eficientă decât metodele tradiționale sau online folosite separat. Sistemul de învățare de tip blended-learning devine din ce în ce mai cunoscut. Acest lucru se datorează beneficiilor și funcțiilor acestuia. Învățare de tip blended-learning este strâns legată de mediul în care acesta se desfășoară, astfel că este o îmbinare a activităților de învățare față-în-față cu activitățile de învățare online sau pe calculator.

RED ȘI PED au capacitatea de a facilita procesele de învățare-predare-evaluare prin implicarea activă a tuturor membrilor unei comunități de învățare. Integrarea tehnicilor interactive de predare-învățare evaluare, accesarea și împărtășirea de conținut educațional de calitate sunt esențiale pentru promovarea colaborării între cei implicați în procesul de educație, dar și în reducerea decalajelor de cunoștințe digitale între membrii comunității educaționale (elevi, profesori, factori de decizie, parteneri educaționali, etc).

Utilizarea resurselor educaționale deschise (RED) și a practicilor educaționale deschise (PED) obligă la reprojectarea activităților de învățare și evaluare, la inovare didactică și lucru colaborativ, prin depășirea abordărilor convenționale, prin adecvarea situațiilor educaționale din mediul școlar la cerințele și nevoile concrete ale beneficiarilor. Prin integrarea RED și a PED în procesul educațional, profesorul poate proiecta și desfășura secvențe de învățare cu parcurs personalizat, adaptate cunoștințelor, capacităților și intereselor elevilor.

- *Obiectivele analizei și întrebarea de cercetare.*

- Eficiența formatului blended-learning în activitatea de învățare;

- Importanța utilizării tehnologiei digitale în activitatea de la clasă;

Care este impactul acestor strategii în creșterea rezultatelor la învățatură ale elevilor?

2. Metodologie

- *Eșantionul de elevi implicați în studiu, inclusiv numărul, vârsta și nivelul de educație.*

Acest studiu s-a realizat cu un număr de 16 elevi din ciclul gimnazial, clasa a VI-a (12-13 ani).

- *Tehnologia digitală utilizată sau formatul blended-learning aplicat în clasă.*

Ziua 1

Aplicație pentru studiul textului literar ”D-I Goe...” de I.L. Caragiale

- ❖ Am început ora cu un citat aparținând lui Tzvetan Todorov, care mie mi se pare foarte sugestiv

”Literatura poate mult. Ne poate întinde mâna când suntem profund deprimați, ne apropie de ceilalți oameni din jurul nostru, ne face să înțelegem mai bine lumea și ne ajută să trăim. Ceea ce nu înseamnă decât că ea este, înainte de orice, o metodă de îngrijire a sufletului. Fiind totodată și revelație a lumii, ea poate, pe parcurs, să ne transforme, pornind din interiorul fiecăruia. Literatura are de jucat un rol vital; dar pentru aceasta ea trebuie să fie înțeleasă într-un sens general și susținut, sens care a prevalat în Europa până la sfârșitul secolului al XIX-lea și care e astăzi marginalizat, în timp ce o concepție absurdă și limitată este pe cale să triumfe.”

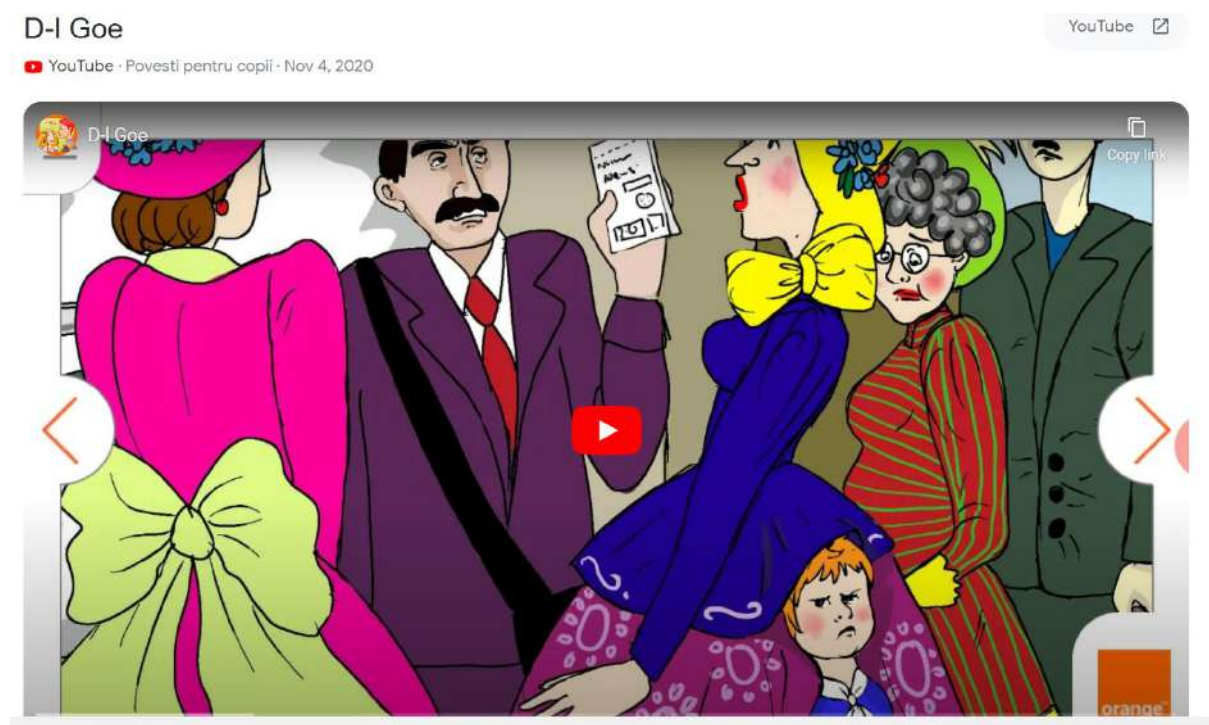
(Tzvetan Todorov, *Ce poate literatura în Literatura în pericol*)

Elevii și-au exprimat pe rând punctele de vedere referitoare la semnificațiile acestui citat. Au susținut ideea că literatura ne poate ajuta în diferite momente ale vieții, în diverse forme, că este un fel de hrană pentru suflet.

Având în vedere că elevii trebuie învățați din timp să interpreteze semnificațiile unui text literar, obișnuiesc să introduc critica literară încă din clasa a V-a. Însă niciodată nu intru abrupt într-un text, ci în etape. Mă leg de câteva detalii biografice care pot să-mi netezească drumul în abordarea textului, încerc să conturez câteva aspecte ale contextului cultural în care s-a integrat scriitorul respectiv, explic câteva principii de creație ale autorului, folosindu-mă de lectura unor texte integrale. Apoi le solicit elevilor să parcurgă prefața unui volum, tocmai pentru a aprofunda ceea ce am discutat la clasă. Urmează apoi descifrarea semnificației/semnificațiilor textului vizat, pentru ca, după această etapă să ne oprim la câteva citate critice pe care le analizăm, prin raportare la textul supus interpretării.

- ❖ Vizionarea filmulețului ”D-I Goe” pe youtube.

<https://www.google.com/search?q=d-l+goe+youtube&aq=chrome.1.69i57j0i22i30i625.10615j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8#fpstate=ive&vld=cid:d1a30b9d,vid:AZXTrCUjNHI>

- ❖ Citirea textului literar ”D-I Goe” de I L Caragiale

Având ca suport textul ”D-I Goe...” de I.L. Caragiale am urmat pașii esențiali de analiză a unui text epic: sintetizarea textului într-un plan de idei pe momentele subiectului, identificarea personajelor principale, secundare și episodice, precizarea modurilor de expunere din text, caracterizarea personajului principal (caracterizare directă și indirectă – trăsături deduse prin conversație euristică și exemplificate cu secvențe din text).

- ❖ Test de verificare

Am creat pe Wordwall un test de 10 întrebări cuprinzând aspectele esențiale din lecție, test pe care l-am aplicat în ultimele 10 minute din oră.

Wordwall Creează lecții mai bune mai repede

Acasă Caracteristici Planuri tarifare

2:10 ✓ 0

Care este titlul textului?

A Goe

B D-I Goe...

C Excursia

◀ 1 din 10 ▶

🔊 🔍

D-I Goe... - Înțelegerea textului

Partajează

Ziua 2

- ❖ Am utilizat **metoda ERR** (Evocarea - Realizarea sensului - Reflecția)

Evocarea, realizarea sensului și reflecția sunt deopotrivă etape ale lecției și etape ale înțelegerii, ale gândirii, învățării și dezvoltării. Pentru a-i ghida pe elevi spre înțelegere, cadrul didactic le oferă un cadru de gândire și învățare perceput ca o strategie integră și bine structurată. Cadrul este construit pornind de la următoarea premisă: ceea ce știm determină ceea ce putem învăța.

În etapa de evocare am realizat un ciorchine, răspunzând la diverse întrebări pe marginea textului. Elevul care răspunde la o întrebare, adresează o nouă întrebare celorlalți colegi. Astfel s-a recapitulat ceea ce s-a discutat în ora anterioară.

În etapa de realizare a sensului, elevii au identificat câteva aspecte esențiale, a căror interpretare era diferită de la un elev la altul.

La elevii din clasa a VI-a, obișnuința de a lucra pe un text literar la prima vedere este mai mare, distanța dintre lectură și interpretare se micșorează, dar și așa apar unele aspecte semnificative.

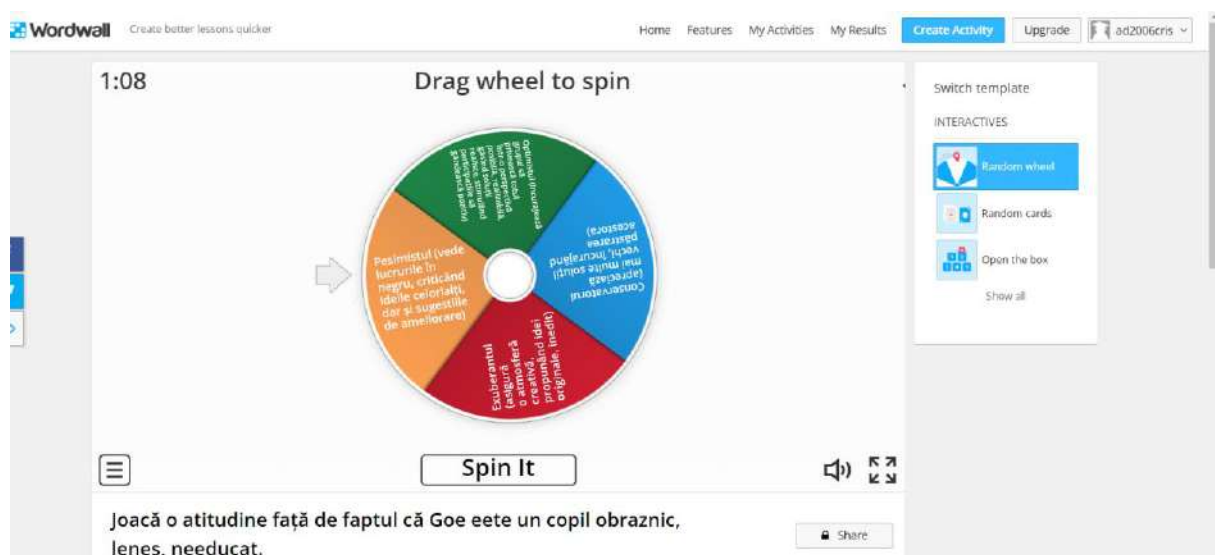
A urmat etapa de reflecție, etapă în care fiecare elev și-a exprimat ideile, gândurile și sentimentele, consolidându-și cunoștințele noi. Tot în această etapă s-a generat un schimb de idei între elevi, prin care se dezvoltă vocabularul și capacitatea de exprimare. Permițând discuțiile în etapa de reflecție, elevii se confruntă cu o varietate de modele de gândire.

- ❖ Am utilizat **metoda Frisco**

Pentru a concluziona și a da posibilitatea elevilor să-și spună punctul de vedere și să susțină cu argumente anumite idei am folosit metoda Frisco. Aceasta presupune existența unei echipe de investigare și a unei echipe de concluzionare. Echipa de investigare a constituit-o întreaga clasă.(toți au analizat textul și au contribuit la deducerea trăsăturilor personajului Goe). Echipa de concluzionare a cuprins: un tradiționalist, un exuberant, un pesimist și un optimist. Acestor membri li s-au adăugat și alții pe parcursul discuțiilor, care au fost de aceeași părere cu ei.

Am creat o resursă Wordwall, de tip Random wheel (ruletă)

<https://wordwall.net/resource/58854003/joac%c4%83-o-atitudine-fa%c8%9b%c4%83-de-faptul-c%c4%83-goe-eete-un-copil-obraznic>

Problema a fost următoarea: ”Joacă o atitudine față de faptul că Goe este un copil obraznic, leneș și needucat.” Metoda presupune interpretarea unor roluri.

Fiecare elev și-a găsit locul într-una dintre cele patru categorii.

Voi reda câteva exemple de răspunsuri date de elevi.

Tradiționalistul: ”Goe este un copil obraznic, leneș și needucat datorită educației greșite pe care a primit-o în familie. El nu trebuie condamnat deoarece e doar un copil, însă părinții lui nu au procedat corect, deoarece în loc să-i facă observații și să ia atitudine atunci când a greșit, ei l-au alintat și l-au încurajat.”

Exuberantul: ”Un astfel de copil are șanse să ajungă departe în viață deoarece este curajos, are o personalitate puternică și nu se dă bătut. Astfel de persoane reușesc mult mai ușor în zilele noastre.”

Pesimistul: ”Goe va fi un inadapdat al societății, comportamentul lui este irecuperabil, va fi respins și criticat de toată lumea deoarece cei șapte ani de acasă nu se mai pot recupera niciodată.”

Optimistul: "Goe se va maturiza și își va da seama ce este bine și ce este rău. Viața îl va învăța cum trebuie să se comporte și va ajunge pe drumul cel bun."

Această metodă mi-a oferit prilejul să ascult mai multe puncte de vedere din partea elevilor. Critica literară s-a folosit pentru o valorificare pozitivă, pentru a emite judecăți de valoare, pentru a înțelege aspectele complexe ale vieții.

- ❖ **Temă:** Realizarea unui portofoliu care să cuprindă imagini sugestive, idei, puncte de vedere, caracterizarea personajului principal, reflecții referitoare la textul literar studiat. Portofoliul va fi încărcat pe classroom și evaluat pe notă.

Ceea ce am observat în urma activităților a fost grija pentru cuvânt, atenția pentru ceea ce se comunică. Limbajul critic se dobândește în timp, de aceea trebuie făcute lecturi critice numeroase și orientate. Elevii au conștientizat faptul că literatura îi șlefuieste. Așadar, în ciuda modelelor negative care îi bombardează, ei fac distincția între bine rău, între generozitate și egocentrism. Oricum, fiecare text nu oferă doar o poveste ci o poveste cu tâlc. Fiecare poveste cu tâlc contribuie la formarea caracterului și constituie o formă de educație pentru dezvoltare durabilă.

- ***Instrumentele și metodele utilizate pentru colectarea datelor***

Observațiile, chestionarul, portofoliul.

- ***Perioada de timp a studiului și eventualele restricții sau limitări ale cercetării***

Am realizat această analiză de impact pe o perioadă de 2 zile consecutive.

3. Rezultate

- ***Rezultatele colectate în urma analizei***

În urma analizei am constatat următoarele:

- vizionarea filmulețului de pe youtube a avut un impact deosebit, contribuind la înțelegerea unor detalii din text și menținând trează atenția elevilor
- textul de verificare creat în wordwall, de la finalul primei ore, a schimbat registrul de lucru, le-a fixat cunoștințele elevilor și a contribuit la încheierea orei într-un mod plăcut, deoarece majoritatea elevilor au răspuns la toate cele 10 întrebări.
- metoda ERR, folosită la începutul orei a doua, i-a introdus în atmosfera de lucru, trezind interesul pentru ceea ce urma să se dezbate
- metoda Frisco i-a stimulat pe elevi în exprimarea opiniilor, iar exercițiul, tip ruletă, creat în wordwall, le-a menținut interesul și curiozitatea pentru ceea ce se discuta.
- portofoliul final de evaluare a fost o adevărată provocare, fiind realizat cu mult interes de către elevi. Ideile lor au fost inedite, conținuturile, bine gândite, fiind recompensați cu note foarte bune.

- ***Impactul utilizării tehnologiei digitale sau a formatului blended-learning asupra rezultatelor școlare ale elevilor.***

Utilizarea tehnologiei digitale și a formatului blended-learning au avut un rol foarte mare în creșterea rezultatelor la învățatură, deoarece s-a eliminat monotonia, elevii fiind permanent în contact cu situații noi de învățare.

- *Feedback-ul și percepția elevilor cu privire la utilizarea tehnologiei digitale sau a formatului blended-learning.*

Elevii au fost încântați de utilizarea tehnologiei digitale și a formatului blended-learning, afirmând că orele au trecut foarte repede, au acumulat multe noțiuni noi, nu au fost stresați și atmosfera a fost foarte plăcută

4. Concluzii

- *Principalele constatări ale analizei și răspunsul la întrebarea de cercetare.*

Utilizarea formatului blended-learning a avut un rol foarte important în activitatea la clasă, atât în menținerea atenției și în implicarea activă a elevilor la lecție, cât și în creșterea rezultatelor la învățatură. Ceea ce am observat în urma activităților a fost grija pentru cuvânt, atenția pentru ceea ce se comunică. Limbajul critic se dobândește în timp, de aceea trebuie făcute lecturi critice numeroase și orientate. Elevii au conștientizat faptul că literatura îi șlefuește. Așadar, în ciuda modelelor negative care îi bombardează, ei fac distincția între bine rău, între generozitate și egocentrism. Oricum, fiecare text nu oferă doar o poveste ci o poveste cu tâlc. Fiecare poveste cu tâlc contribuie la formarea caracterului și constituie o formă de educație pentru dezvoltare durabilă.

Referințe bibliografice:

- Parfene Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Iași, Ed. Polirom, 1999;
- Goia Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Cluj Napoca, Ed. Dacia, 2002;
- Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu – Structuri didactice deschise*, Colecția Preuniversitaria, Seria Pedagogie, Ed. Paralela 45, 2003.
- <https://www.google.com/search?q=d-l+goe+youtube&oq=d-l+goe+y&aqs=chrome.1.69i57j0i22i30i625.10615j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8#fpstate=ive&vld=cid:d1a30b9d,vid:AZXTrCUjNHI>
- <https://wordwall.net/resource/58854003/joac%20o-atitudine-fa%20de-faptul-c%20goe-eete-un-copil-obraznic>
- <https://wordwall.net/ro/resource/53616520/limba-rom%20d-l-goe-%20belegerea-textului>

- <https://classroom.google.com/c/NjE1NDk0MjIyODU1/m/NjE1NjAxMzQzMDI2/details>

Dezideratul calității în timpul modern

Prof. Dinu-Pătrașcu Mădălina
Școala Gimnazială “ Ion Câmpineanu” Câmpina,
Prof. Dinu-Pătrașcu Mihail, L.T.A.S. ”V. Slăvescu”

Potrivit lui J. Stuart Mill: ” Educația înseamnă tot ceea ce facem noi înșine și tot ceea ce fac alții pentru noi, spre a ne apropia de perfecțiunea materiei noastre”, așadar suntem tot timpul datori să ne ajutăm în cunoaștere și să-i ajutăm pe ceilalți!

Conform prevederilor Convenției O.N.U. copilul trebuie tratat cu respect, iar statul este obligat să îi asigure cele mai bune condiții de dezvoltare, să respecte drepturile copilului și normele de protecție. Aceste drepturi trebuie să fie aplicate fără discriminare, copilul având dreptul la viață, la educație și la o dezvoltare armonioasă. România și-a propus după semnarea acestei convenții să asigure cele mai bune condiții pentru ca ei să crească sănătoși, să aibă o educație de calitate și să participe activ la viața comunității. Și asupra noastră a profesorilor au acționat alți educatori care și-au pus amprenta atât mental cât și sufletește!

“Sculptorul poate să facă din blocul de piatră sau de marmoră ce vrea, dacă este un bun mânăitor al instrumentelor de sculptură. Prin educație este vorba de a forma substanță vie, un organism viu. Piatra este moartă și primește orice formă. Sufletul omenesc însă este un organism viu, care se caracterizează prin aceea că nu acceptă condițiunile, pe cari le imprimăm noi, afară numai dacă aceste condițiuni externe se subordonează unor condițiuni interne, indicate de însuși organismul cărui ne adresăm” G. G. Antonescu.

Așadar dezvoltarea noastră a tuturor depinde și de exterior de ceea ce imprimăm și de interior care este atât de diferit pentru fiecare în parte.

Potrivit declarației de la Copenhaga din 2002 privind întărirea cooperării europene în domeniul formării profesionale o prioritate majoră ar fi asigurarea calității, punându-se accentul în special pe schimbul de metode și modele, precum și pe criteriile comune ale calității în formarea profesională. Luarea în considerare a nevoilor de învățare ale profesorilor și formatorilor în toate formele de educație și formare profesională.

O problemă deosebită a calității este aceea a faptului că nevoile indivizilor și ale unor grupuri defavorizate se află în conflict cu procesele sociale în curs de desfășurare, precum și menținerea unei stabilități sociale în cadrul unui context în care există un anumit grad de inegalitate.

Calitatea în învățământ este condiționată de tactul sau lipsa de tact pedagogic. Există buni profesori care nu știu să-și predea materia respectivă datorită lipsei de tact pedagogic. Această măiestrie este condiționată de : atitudinea corectă față de elev (să exprime respect față de personalitatea fiecărui elev, înțelegere și exigență pedagogică în deplină concordanță cu particularitățile individuale ale acestuia) și stăpânire perfectă, adecvată a “tehnicii” instructiv-educative (capacitatea de a găsi rapid și de a aplica cu măiestrie mijloacele pedagogice de influențare a elevilor).

După părerea lui T. N. Bondaresvskaia: “tactul pedagogic reprezintă contactul între profesor și universul lăuntric al copilului, al adolescentului, apropierea sinceră de acesta, apropiere bazată pe înțelegere reciprocă, tactul reprezintă arta de a pătrunde și desluși conștiința individuală, de a prevedea reacția posibilă a celui pe care-l educ, respectând în același timp simțul măsurii”.

Exigența trebuie să fie în deplină concordanță cu posibilitățile spirituale ale elevului, să nu-l subjuge, să nu-i creeze conflicte interioare, să nu-l frustreze, să nu-i provoace teamă, să nu-i știrbescă încrederea în sine, să nu-i genereze complexe, din contra să-i imprime o dezvoltare sănătoasă, multilaterală, optimă.

Avem nevoie de inovație iar, aceasta presupune o înnoire intenționată satisfăcând următoarele: caracter conștient, deliberat, intenționat, planificat. K. Havelock identifică șase tipuri de schimbări mărindu-se calitatea:

- substituirea (înlocuirea unui manual cu altul).
- remanierea sau schimbarea unor opinii sau practici, chemarea unui specialist în cadrul orelor de consiliere.
- adăugirea, evaluarea pe bază de portofoliu, utilizarea calculatorului în predare-evaluare.
- restructurarea sub forma introducerii unor noi metode de instruire.
- eliminarea unei maniere de lucru neproductive (nu învățare mecanică ci învățare logică).
- consolidarea unor moduri de lucru care și-au dovedit eficiența (metode active).

Potrivit lui Șt. Iosifescu principalii actori ai schimbării profesorii trebuie formați în spiritul schimbării, înnoirii atitudinilor, concepțiilor.

Indiferent de tipul, natura, conținutul inovațiilor importantă este atitudinea cadrului didactic în raport ce acestea, maniera în care le percepe, le conștientizează, le interiorizează. Oamenii preferă certitudinea, siguranța, stabilitatea. În cazul nostru al profesorilor, atitudinea și comportamentul depinde de personalitatea fiecăruia cât și de instituția în care lucrăm. Ignoranța, rutina, obișnuința, pasivitatea, conformismul, teama de risc, autosuficiența, pe de o parte sau lipsa sprijinului instituțional, conservatorismul, atitudinea autoritară a directorilor constituie tot atâtea obstacole sau bariere în calea schimbării.

Educatorul intră în relație cu competențe general umane (echilibru biopsihic), competențe profesionale (cultură generală, cultură de specialitate) și didactice. La rândul lui, cel care se educă vine în această relație cu competențe general umane, cu o experiență de cunoaștere în curs de constituire, cu o receptivitate nativă și dobândită pentru cunoaștere, cu motivații instinctive și dobândite, cu disponibilitatea de a comunica și de a răspunde solicitărilor, cu capacitate de recepție, prelucrare și integrare, experiență, cu particularități de sănătate psihosomatică.

Genetic fiecare individ este diferit, unic și irepetabil în raport cu toți ceilalți din trecut, prezent sau viitor. Potențialul de formare sau epigenetic la om este preponderent de natură psihică. Se ține cont de elementul preformat, cel care face imposibilă depășirea unui anumit nivel de educație în condițiile unui retard intelectual, oricât de bine ar fi organizată și exercitată influența educativă, dar și de elementul format, acesta dovedește că dacă din doi indivizi cu potențial intelectual apropiat unul beneficiază de un mediu educogen superior, acesta va dovedi performanțe superioare celui alt.

Calitatea are la bază în timpurile actuale accesarea transdisciplinarității. Organizarea transdisciplinară a conținuturilor care urmează a fi studiate prin realizarea de legături între subiecte, fără a altera specificitatea acestora, este relevantă din punct de vedere obiectiv (dezvoltarea științei contemporane, natura multidisciplinară a problemelor specifice care urmează să fie rezolvate) și din punct de vedere subiectiv (a nevoilor celui care învață).

Abordarea transdisciplinară oferă posibilitatea de a răspunde dorinței de cunoaștere și de a forma pârghiile, instrumentele necesare acestei cunoașteri. Având în centrul ei demersurile intelectuale și afective ale elevilor, această activitate are ca finalitate formarea unor competențe cu caracter transdisciplinar, ce țin nu numai de cunoaștere, ci și de comunicare, creație, interacțiune socială.

Calitatea ține de competență, iar aceasta depășește simpla combinație a unor deprinderi sau comportamente obișnuite. Reprezintă starea, abilitatea, calitatea de a realiza într-un mod adecvat, bine calificat sarcini specifice.

Competențele de comunicare și relaționare vizează: manifestarea comportamentului empatic și a orientării “helping”, accesarea diverselor surse de informare în scopul documentării, stăpânirea conceptelor și teoriilor moderne de comunicare (orizontală, verticală, multiplă, diversificată și specifică).

Competențele de management al carierei vizează: adoptarea de conduite eficiente pentru depășirea “situațiilor de criză”, deschiderea față de schimbările care au loc în situațiile de competiție, examen, concurs, asumarea integrală a diferitelor roluri, manifestarea unei conduite reflexive asupra activităților didactice proprii, manifestarea deschiderii față de tendințele inovatoare necesare dezvoltării profesionale, asimilarea cunoștințelor de tip organizațional, utilizarea metodelor și tehnicilor de autocontrol psiho-comportamental.

“Calitatea nu este niciodată accidentală. Este întotdeauna rezultatul unui efort inteligent. Este modul de a produce ceva superior”.

Educația presupune calitate, atunci când suntem educatori trebuie să ne facem datoria până la capăt (ne respectăm pe noi înșine și pe toți ceilalți).

“Educația nu este un remediu miraculos, ci unul din principalele mijloace disponibile pentru a cultiva o formă de dezvoltare umană mai adâncă și mai armonioasă, ducând astfel la reducerea sărăciei, excluderii sociale, ignoranței, opresiunii și războiului. Educația este o expresie a încrederii și afecțiunii noastre față de copii și tineri, pe care trebuie să-i ajutăm să-și găsească locul de drept în sistemul educațional, dar și în familie, în comunitatea locală și națională” Delors.

Bibliografie:

1. Radu I. T. , “Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1981;
2. Lăscuș Voicu, “Cercetări asupra opțiunii profesionale”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1972;
3. Crețu Daniela., Nicu Adrian, “Pedagogie și elemente de pedagogie pentru formarea continuă a cadrelor didactice”, Sibiu, Ed. Lucian Blaga, 2004;
4. Cerghit I., “Perfecționarea lecției în școala modernă”, București, Ed. Didactică și Pedagogică”, București, 1983;
5. Ghica V., Rădulescu M., Movilă Gh., Cațan Fl., “Diriginții despre educație”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1978;
6. Coord. Dogaru V., Drăghicescu Luminița, “Educație și dezvoltare profesională”, Craiova, Ed. Scrisul Românesc, 2011;
7. Babanski I. K., “Optimizarea procesului de învățământ”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1979;
8. Stefanovic Jozef, “Psihologia tactului pedagogic”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1979;
9. Stoica A., “Evaluarea curentă și examenele” Ghid pentru profesori., București, Ed. ProGnosis, 2001.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional
Eficiență și calitate în demersul didactic- exemple de bune practici

Modul în care copiii își exploatează creativitatea constituie una din preocupările noastre, ale adulților. Rolul cadrelor didactice este acela de a îndruma elevii, de a le ușura drumul spre cunoaștere, asigurându-le un mediu favorabil care să le stârnească curiozitatea, să le stimuleze deprinderile de a fi originali, de a găsi soluții inedite unor probleme, de a căuta relații noi și a produce idei neașteptate. Însă ce se întâmplă când, noi, cei care ar trebui să le deschidem setea de cunoaștere, suntem cei care le îngrădim această nevoie prin practicile noastre pedagogice care nu sunt tocmai actualizate noii generații. Așadar, pentru a crește eficiența și calitatea demersului didactic, trebuie aduse anumite modificări sistemului nostru de predare. Cum putem realiza acest lucru? Punând propria noastră creativitate în practică, selectând doar acele metode cu adevărat folositoare și eficiente pentru creșterea calității actului educațional.

Pentru a vorbi despre eficiență și calitate în demersul didactic, este necesar a cunoaște toate particularitățile de vârstă ale copiilor cu care lucrăm, stadiul de dezvoltare în care aceștia se află dar și mediul social în care aceștia se dezvoltă. Dacă vorbim despre școlarul mic, e necesar a cunoaște câteva dintre caracteristicile acestuia, mai cu seamă caracteristicile aptitudinilor, dominantele motivației, specificul afectivității. În cele ce urmează, voi face o trecere în revistă asupra impactului pe care cunoașterea acestor caracteristici îl poate avea în creșterea eficienței demersului didactic.

De cele mai multe ori, în această perioadă a școlarității, în momentul în care copilul își îmbogățește cunoștințele, aptitudinile se dezvoltă într-un ritm mult mai alert. Aptitudinea principală dezvoltată în această perioadă este cea de a învăța. Printre condițiile de bază ale dezvoltării capacităților și aptitudinilor putem enumera: stăruința, dorința de cunoaștere și perfecționare, puterea de a învinge obstacolele care intervin în procesul învățării. Un alt aspect important în procesul dezvoltării aptitudinii de a învăța îl constituie aprecierile externe pozitive, acestea stimulând copilul în adoptarea unei atitudini din ce în ce mai exigente față de activitatea proprie.

În perioada micii școlarități, motivația activității se modifică treptat întrucât activitatea școlară cunoaște numeroase transformări, jocul fiind în continuare punctul de plecare a unor stări afective pozitive sau negative.

Foarte importante în formarea motivației școlare sunt autoaprecierea și aprecierea. Motivația poate fi, așadar, atât internă bazată pe o serie de calități și înclinații pe care școlarul dorește să le reliefeze cât și una externă, aceasta din urmă fiind uzitată de un adult în dinamizarea procesului de însușire a cunoștințelor. Motivația externă folosită în exces poate conduce la unele efecte negative nedorite, atât recompensele cât și aprecierile de orice natură trebuie folosite cu măsură, astfel încât, procesul de asimilare a cunoștințelor să se realizeze pe o bază solidă la nivel psihic și nu pe o bază materială, întrucât aceasta la un moment dat va înceta a mai da roade. Aprecierile externe trebuie să vină în formarea sau mai concret în completarea autoaprecierii activității școlarului.

În această perioadă, încep a se dezvolta o serie de sentimente și emoții estetice bazate pe dominantele vieții școlare, dezvoltându-se astfel și curiozitatea școlarului mic. Pe de altă parte, afectivitatea și în special exteriorizarea emoțiilor suferă anumite schimbări: întrucât școlarul încearcă să respecte cerințele școlii, acesta își impune în anumite momente reprimarea sentimentelor, dorind a le interioriza pentru a demonstra o acceptare a "regulilor". De multe ori aceste limite și reguli impuse încep a avea efecte negative atât asupra sănătății fizice cât și mentale ale elevului. De preferat este, așadar, folosirea unor activități care să îi ajute pe școlari să elimine toate acele frustrări reprimare pentru a evita eventuale eșecuri ulterioare.

Un element important în perfecționarea conduitei școlarului mic este voința. Aceasta este strâns legată de dezvoltarea unei atitudini raționale în cadrul acțiunilor propuse. Copilul începe să gândească fiecare acțiune a sa, să găsească motivația, pentru ca rezolvarea unei sarcini să aibă o anumită finalitate utilă, care poate fi explicată. Scopurile pe care școlarul mic și le propune, de cele mai multe ori, nu mai au nevoie de stimuli din afară, acest fapt conducând la creșterea autonomiei și implicit a independenței, în special în ceea ce privește învățarea dar și desfășurarea activităților din timpul liber. Sarcinile școlare ocupă foarte mult din timpul unui elev:

aproape în întregime timpul petrecut la școală, continuând cu temele pentru acasă, care și ele ocupă un timp considerabil, astfel că, elevul trebuie să depășească unele dorințe și interese care îl distrag de la activitățile unui școlar.

Volumul atenției este foarte scăzut, dificultatea școlărilor mici constând în încadrarea concomitentă a tablourilor intuitive și a explicațiilor verbale, operațiile pe care ei le fac și acțiunile desfășurate de colegii lor. Perioada școlarității mici exercită câteva influențe importante pentru dezvoltarea atenției asupra elevilor: solicitarea permanentă și sistematizată a atenției dezvoltând-o în funcție de specificul cerințelor cognitive, sunt dezvoltate însușiri ale atenției, fiind antrenată în special, atenția voluntară.

Pentru a-i ajuta așadar pe copii în deblocarea acelor momente e nevoie de existența unor situații în care le oferim copiilor posibilitatea să se detașeze de toate blocajele avute prin crearea unor momente de tip joc. În perioada preșcolarității se formează anumite deprinderi precum: spălatul pe față, pe mâini, deprinderi alimentare, de îmbrăcare; acestea continuă a se dezvolta și în perioada miciei școlarități, însă, pe lângă acestea, sunt dezvoltate o serie de deprinderi neîntâlnite până în acest moment și anume cele legate de scriere, citire, socotit la un nivel mult mai avansat. Pentru formarea și dezvoltarea unor deprinderi, întrecerile sportive și jocurile constituie medii favorabile. Deprinderile de a memora, de a citi, de a vorbi corect, pot fi dezvoltate cu maximum de eficiență cu ajutorul jocurilor.

Pe parcursul jocurilor, copiii se confruntă cu o serie de situații imprevizibile, pe care sunt nevoiți să le depășească. Jocurile sociale pot genera conflicte, dar și cooperare, iar pentru a continua să joace, copiii trebuie să învețe să controleze emoțiile, în special furia și frica, pe care un astfel de conflict le poate induce. Abilitatea redusă de a gestiona emoțiile care derivă din lipsa participării la jocuri, poate conduce la creșterea ratelor de psihopatologie în rândul tinerilor de astăzi. Persoanele care suferă de tulburări de anxietate descriu pierderea controlului emoțional ca una dintre cele mai mari temeri ale lor. Ei se tem de propria lor frică și, prin urmare, faptul de a fi puși doar în situații de control absolut și siguranță, duc la un nivel ridicat de frică, pe viitor, în ceea ce privește pierderea controlului. Astfel, jocurile contribuie la dezvoltarea creativității copiilor prin exersarea unor deprinderi pentru identificarea celor mai bune soluții ale unor situații- problemă atât individual cât și în grup, implicarea în rezolvarea unor probleme, folosirea imaginației și a memoriei într-un mod original, explorarea lumii înconjurătoare, perceperea greșelilor

ca fiind un mijloc de dezvoltare personal, învingerea fricii de a experimenta, cerceta noi situații și lucruri.

Având un caracter universal, jocul este o manifestare unde lupta contrariilor este evidentă, această luptă având rol în dezvoltarea copilului printr-un efort considerabil de autodepășire. Pe scara vârstelor, jocul reprezintă un adevăr permanent. Este adevărat că acesta se dezvoltă, tinde spre evoluție începând cu preșcolăritatea, școlăritatea mică și continuând cu diverse activități cotidiene din mediul social, însă prezența lui este una certă.

Bibliografie

Crețu T., 2001, "Psihologia vârstelor", Ed. CREDIS-Bucuresti

EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof.Dobrescu Maria Cristina
Șc.Gim. "Al. Macedonski" Craiova, jud.Dolj

Școala românească se află se află într-un efort continuu de schimbare și adaptare la cerințele europene.Pornind de la o cugetare care arată că „mun ca învățătorului are efect asupra eternității și nu se poate spune niciodată unde se oprește influența sa “,deducem sarcina importantă pe care o avem în calitate de educatori,atunci când străbatem drum lung și nu lipsit de obstacole al formării scolarului .

Învățământul românesc se află în plin proces de reformă,de transformare și modernizare,proces datorat evoluțiilor care au avut și au loc în societatea românească și inmpus de necesitatea alinierii la standardele Uniunii Europene.

Produsele viitorului vor încorpora o intensă componentă intelectuală , de gândire și creație,în acord cu exigențele societății informaționale,cultural-intensive.Investiția în educație și în formarea oamenilor este cea mai rentabilă pentru dezvoltarea unei societății pe termen lung.De aceea ,institutiile de învățământ și educație ,precum și cele de cercetare științifică sunt privite ca instituții strategice pentru destinul național.

Educația este cea care trebuie să facă o lume mai bună, mai dreaptă, mai iubitoare, în care valorile tradiționale, universale, existențiale să respecte invariabil cultura, tradițiile și dorințele națiunilor și ale fiecărui individ, folosind aceasta pentru propria dezvoltare și propria devenire.

Educația trebuie să răspundă în mod egal necesităților tuturor indivizilor implicați în proces; educația trebuie să fie aptă să ia la cunoștință de drepturile fiecărui individ și să încurajeze respectul reciproc între indivizi, între grupuri etnice și culturale.

Complexitatea crescândă a problematicii lumii contemporane, solicitările și provocările acesteia, pe de o parte și virtuțile și resursele exceptionale ale educației, pe de altă parte au condus la regândiri,reconsiderări și redimensionări în sfera conceptuală,teoretică și cea acțională,practică a educației ,începând cu revizuirea completă a noțiunii tradiționale de „educație”.Interdependența dintre dezvoltarea societății și progresul în educație a determinat și determină configurarea și reconfigurarea permanentă de paradigme educaționale,valorizate la nivel macro și micro nivel.

Schimbările din sistemul de educație vor avea efecte în toate componentele societății,fiind pârgăhia hotărâtoare pentru trecerea la un nou tip de societate.Oamenii sunt chemați să învețe permanent ,să învețe să-și amelioreze prin forțe proprii condițiile de viață,să-și proiecteze viitorul cu luciditate și îndrăzneală.

Ținând cond de faptul că educația e recunoscută prin Constituție ca prioritate națională și,luând în considerare principatele coordonate ale Planului Național de Dezvoltare ,În noua etapă a reformei educaționale se au în vedere următoarele obiective prioritare:-creșterea calității actului educațional,ca bază a realizării societății in România

-asigurarea pregătirii resurselor umane prin învățământul preuniversitar și prin învățare permanentă

-dezvoltarea personală a elevilor din perspectiva învățării permanente

-dezvoltarea coeziunii sociale și creșterea participării cetățenilor la programele de dezvoltare

economică și socială a comunității locale.

Performanțele noastre vor fi determinate, în primul rând de competența și pregătirea oamenilor, de felul lor de a munci, de capacitatea structurilor instituționale de a valorifica eficient acest potențial. Educația este factorul strategic dezvoltării de perspectivă și ea privește modelarea multidimensională și anticipativă a factorului uman.

Pentru ca societatea românească să devină o societate educațională, în sensul definit UE, este necesar să avem în vedere educația ca prioritate națională, educația adulților și învățarea permanentă, coordonarea instituțională și politică

Direcțiile de acțiune pentru asigurarea educației permanente și construirea societății educaționale sunt:

- sustinerea adecvată a sistemului educațional (resurse financiare, sprijin politic, susținere publică);

- definirea cadrului legislativ pentru educația permanentă și educația adulților;

- diversificarea și extinderea ofertei de educație permanentă;

- încorporarea educației și formării ca o componentă necesară în toate programele de dezvoltare pe ansamblul economiei și pe ramurile acesteia ;

- coordonarea instituțională a principalilor actori ai programelor educaționale (instituțiile publice și societatea civilă, instituțiile politice, partenerii sociali, centre de inovare și dezvoltare);

- coordonarea programelor cu finanțare externă, astfel încât să se evite paralelismele, segmentarea pe proiecte ne semnificative, dezacordurile metodologice și dependența excesivă de resursele externe.

Pentru integrarea europeană a învățământului românesc, educația necesită schimbări calitative, în conceperea și desfășurarea ei, astfel încât să se asigure întrepătrunderea instrucției școlare (universitare) cu instrucția postșcolară (postuniversitară), aceasta a doua fiind strâns legată de ceea ce se definește ca educația adulților, „într-un proces educațional, continuu, unitar, de educația permanentă.

Proiectele europene urmăresc desfășurarea unor activități care permit o mai bună informare a copiilor despre membrii U.E., determinând diferite unități de învățământ să lucreze împreună, ca parteneri, iar pe copii îi ajută să colaboreze unii cu alții, dându-le posibilitatea să-și exprime părerile și speranțele pentru viitor. Activitatea în cadrul acestor proiecte are o valoare pedagogică deosebită, deoarece contribuie la dezvoltarea comunicării, a încrederii, a înțelegerii, a solidarității și a toleranței reciproce, facilitând accesul liber la educație și la exprimare a copiilor și tinerilor prin intermediul activităților multiculturale și educative în spiritul respectului față de diversitate.

Gândite ca o acțiune de implicare a copiilor în problemele UE, proiectele ne oferă resurse informative, platforme de contacte internaționale, sugestii pentru activități ce se pot desfășura sub egida lor.

Grădinița este o societate mică, un loc unde se poate practica educația europeană, un loc unde trebuie să se asigure nu numai un bagaj sporit de cunoștințe, dar și formarea unor mentalități noi, europene.

Deși rezultatele nu sunt vizibile imediat, important este ca demersul nostru să aibă continuitate pe tot parcursul școlarității, astfel încât, peste ani, copiii noștri să poată fi cetățeni adevărați, capabili să înțeleagă schimbările și să ia decizii înțelepte, adaptându-și comportamentul în beneficiul colectiv și public.

BIBLIOGRAFIE:

1. ***, Didactica Nova, Nr. 4-5-6, anul II, Craiova, 2006
2. Manolescu Marin, Evaluarea școlară, București, Meteor Press, 2004.

"Transforming Education: Unleashing the Power of Innovative Assessment Methods for 21st-Century Learning"

Introduction

Assessment constitutes an integral aspect of the educational process, serving as a means for educators to gauge the effectiveness of their teaching methods and the comprehension levels of their students. Nonetheless, conventional assessment techniques such as written exams and tests might not always proficiently ascertain students' knowledge and skills. The 21st century has ushered in innovative assessment methods that hold the potential to revolutionize both student learning and teaching practices. Given the dynamic nature of the contemporary world, traditional assessment measures may prove inadequate in equipping students for the challenges prevalent in the modern workforce. Innovative assessment approaches have the capacity to bridge this gap by offering a more comprehensive evaluation of student learning. Employing diverse assessment tools allows educators to identify areas necessitating additional support and tailor their teaching strategies accordingly. This strategy also empowers students to showcase their learning in authentic contexts, cultivating self-assurance and motivation. Moreover, innovative assessment methods play a pivotal role in nurturing critical thinking, creativity, and collaboration skills—attributes crucial for prospering in today's professional landscape. By embracing these novel approaches, educators can adeptly prepare students to navigate the opportunities and obstacles that lie ahead.

Benefits of Innovative Assessment Methods

Innovative assessment methods boast numerous advantages over conventional approaches. Firstly, they enhance engagement and interactivity by encouraging students to actively participate in their own learning journey. Consequently, this heightened involvement elevates student motivation and, subsequently, enhances learning outcomes.

Furthermore, these innovative methods surpass traditional ones in terms of flexibility. They accommodate a wide array of assessment formats including project-based evaluations, group assignments, multimedia presentations, and simulations. This adaptability enables educators to holistically assess students' knowledge and competencies, resulting in a more accurate evaluation of their performance.

Finally, innovative assessment methods offer superior accuracy in appraising students' knowledge and skills. By affording students diverse avenues to demonstrate understanding, these methods reduce the risk of unfairly penalizing students due to the constraints of a specific assessment format.

Challenges of Implementing Innovative Assessment Methods

While innovative assessment methods offer substantial benefits, they simultaneously present several challenges for educators. The primary challenge revolves around educators' familiarity with these

approaches. Many teachers might exhibit reluctance in adopting innovative methods due to a lack of familiarity and uncertainty about their effective implementation.

Another challenge pertains to increased workload and time constraints. Implementing innovative assessment methods often necessitates greater planning, preparation, and grading compared to conventional methods. This added demand can overwhelm educators who are already stretched thin.

Students, too, might pose resistance, favoring traditional assessment methods they are accustomed to. This might stem from a lack of understanding or appreciation for the value of innovative approaches.

Ensuring the validity and reliability of innovative assessments emerges as another challenge. Designing and executing assessments that yield accurate and consistent results require meticulous planning and execution.

Lastly, logistical challenges might arise, particularly regarding access to the technology or resources indispensable for certain innovative assessments. Notwithstanding these obstacles, embracing innovative assessment methods remains crucial to engaging students and genuinely measuring their learning outcomes. With proper training and support, educators can surmount these challenges and successfully integrate innovative assessment techniques into their teaching practices.

Examples of Innovative Assessment Methods

In spite of the complexities associated with implementing innovative assessment methods, numerous instances highlight their successful integration in classrooms. Digital portfolios, where students compile electronic showcases of their learning progression, empower students to reflect on their journey and display growth over time.

Game-based learning offers an innovative method of assessing skills like problem-solving, critical thinking, and collaboration. Engaging students through game-based assessments effectively evaluates these essential competencies.

Peer reviews, in which students provide feedback on each other's work, foster critical thinking and communication skills. This collaborative approach augments the assessment process by involving students in evaluating their peers' work.

Authentic assessments require students to apply their knowledge and skills in real-world situations. This approach encompasses case studies, simulations, and projects, offering a comprehensive evaluation of students' ability to apply theoretical concepts in practical contexts.

Conclusion

Innovative assessment methods harbor the potential to reshape learning and teaching paradigms. Their benefits, ranging from augmented engagement and flexibility to enhanced accuracy, underscore their value. However, the challenges they pose, including educator familiarity, increased workload, and student resistance, must be addressed for these methods to fulfill their potential.

Overcoming these hurdles necessitates resources and support. Educators require proper training, access to technology, and collaboration opportunities to confidently integrate innovative methods into their teaching practices.

Ultimately, the allure of innovative assessment methods lies in their capacity to equip students for success in the 21st-century workforce. By thoughtfully embracing these approaches, educators can foster enriched learning outcomes and proficiently prepare students for the multifaceted challenges of the contemporary world.

Eficiență și calitate în demersul didactic

**prof. înv. primar Dorobanțu Ovidiu-Sergiu
Liceul Teoretic Peciu Nou**

Când vine vorba despre procesul de învățare, eficiența și calitatea în cadrul demersului didactic sunt două aspecte importante, vitale chiar.

Eficiența se referă la capacitatea de a realiza obiectivele propuse într-un mod optim. Aceasta presupune folosirea adecvată a resurselor de orice natură cu scopul de a atinge obiectivele învățării.

Este imperios necesar o planificare structurată a activității didactice cu obiective bine definite, conținut relevant, metode de predare și evaluare potrivite și eficiente. Gestionarea timpului în cadrul fiecărei lecții este esențială în ceea ce privește concentrarea pe aspectele cheie. Diversificarea metodelor de predare cât și a celor de evaluare trebuie să fie în concordanță cu adaptarea la nevoile elevilor.

Calitatea în educație se referă la asigurarea condițiilor pentru cea mai bună, completă și utilă dezvoltare a educabililor. Asigurarea calității educației se realizează în principal prin modul în care cadrul didactic își organizează demersul didactic în vederea atingerii competențelor vizate.

În acest sens, în urma unui curs de formare acreditat numit „Pedagogia Freinet - o pedagogie pentru fiecare”, am conceput o programă pentru o disciplină opțională intitulată „Colaborăm și învățăm” pentru clasa a IV - a.

Această disciplină opțională este realizată la nivelul mai multor arii curriculare și are loc săptămânal.

Freinet este „o pedagogie care responsabilizează la maxim și îi învață pe copii respectul față de alții” (*Denise Lelouard Fouquer – corespondența sectorului internațional al Institutului Cooperativ al Școlii Moderne din Franța*)

Păreră pedagogului francez este că „munca elevului procură prin ea însăși cea mai mare, salutară dintre plăceri, o bună dispoziție, un sentiment de plenitudine... pentru că asemenea activități sunt în același timp jocuri, dacă sunt realizări trăite cu sufletul minții.”

Pedagogia Freinet inițiată de profesorul francez Celestin Freinet se bazează pe principii clar stabilite: școala centrată pe copil, munca școlară motivată, activitate personalizată, expresie liberă și comunicare, cooperare, învățare prin tatonare experimentală, globalitate a acțiunii educative.

Prin intermediul disciplinei opționale „Colaborăm și învățăm”, am dorit să aplic tehnici Freinet în educarea elevilor cu ajutorul conceptului de muncă-joc, oferindu-le posibilitatea de a învăța într-un mod și mediu foarte plăcut și atractiv, fără oboseală prea mare, care să le facă plăcere și să se bucure din plin de reușitele lor. Am urmat un curs de formare despre tehnicile Freinet și consider că ar fi oportun să valorific tot ceea ce am învățat la clasa pe care o conduc.

Competențele generale propuse au fost: cunoașterea, utilizarea și respectarea unor reguli și norme de muncă specifice tehnicilor de învățare Freinet; manifestarea interesului pentru autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de învățare ca urmare a stăpânirii tehnicilor Freinet; dezvoltarea abilităților de interrelaționare în contexte variate; dezvoltarea abilităților de utilizare a informațiilor în procesul de învățare; exersarea abilităților de management al unui stil de viață de calitate

Competențe specifice și exemple de activități de învățare:

1.1 recunoașterea și detalierea înțelegerii unor termeni din masa vocabularului referitor la muncă, învățatură și tehnici de învățare:

- desfășurarea și coordonarea unor jocuri tematice pe discipline de învățământ, care să abordeze noțiuni de bază cu exemplificări concrete;
- 1.2 dezvoltarea vocabularului utilizând corect noțiuni legate de tehnici de învățare din cadrul conținuturilor învățării:
 - realizarea corespondenței între relațiile activități centrate pe munca elevului;
- 1.3 prezentarea și exprimarea necesităților individuale sau ale grupului legate de abordarea și confruntarea cu noile tehnici de învățare întâlnite:
 - utilizarea noțiunilor nou introduse în cadrul activ desfășurate (textul liber, corespondența școlară);
 - rezolvarea unor situații problematice apărute prin calea dezbaterii libere, a negocierii verbale;
- 1.4 prezentarea și exprimarea necesităților individuale sau ale grupului legate de abordarea și confruntarea cu noile tehnici de învățare întâlnite:
 - rezolvarea unor situații problematice apărute prin calea dezbaterii libere, a negocierii verbale;
 - stimularea diferitelor comportamente în situații diverse
- 2.1 abordarea cu responsabilitate a procesul de învățare:
 - discuții privind importanța actului învățării pentru prezent și viitor;
 - problematizarea unor situații comportamentale;
 - vizite, excursii, drumeții;
- 2.2 manifestarea disponibilității pentru nou:
 - exerciții de lecturare a presei și corespondenței;
- 2.3 respectarea opiniilor altora manifestând înțelegere, solidaritate, toleranță:
 - exerciții de lucru în grup, în perechi, în echipe;
- 2.4 manifestarea autonomiei de acțiune:
 - exerciții de formulare a unor reguli de grup;
 - conversații pe tema respectului reciproc, optimismului, dreptului la opinia personală;
 - crearea de situații în care copilul să se descurce singur în rezolvarea unei sarcini;
- 2.5 participarea la realizarea revistei clasei/jurnalului clasei:
 - colecționarea materialelor pentru realizarea revistei;
 - realizarea unor lucrări cu diverse teme;
 - exerciții de scriere a unor texte libere;
- 3.1 exersarea abilităților de ascultare activă:
 - exerciții în perechi pentru exersarea simplă de ascultare activă;
- 3.2 participarea activă și din proprie inițiativă în procesul de comunicare:
 - exerciții de comunicare verbală și nonverbală;
 - jocuri de rol, dramatizări;
- 3.3 adoptarea unui comportament civilizată în situații normale și limită:
 - justificări de reguli de comportare;
 - conversații pe tema tipurilor de relații ce apar între și în grupuri;
- 3.4 manifestarea unei atitudini critice și autocritice față de vorbitor/auditor:
 - exerciții de evaluare a unor comportamente;
 - dialog pe baza problemelor personale sau de grup propuse de elevi
 - valorificarea unor lecturi;
- 3.5 considerarea comunicării un drept dar și o datorie de onoare:
 - conversații pe tema când, cum, ce, de ce și cât este necesar să comunicăm;
 - dialog pe tema dreptului la opinie;

3.6 manifestarea inițiativei în propunerea de modalități de îmbinare a metodelor tradiționale cu noile tehnici de învățare:

- utilizarea surselor de informare puse la dispoziție în realizarea diferitelor lucrări;

4.1 selectarea diferitelor tipuri de informații necesare în activitatea de învățare:

- crearea unei „mini-baze de date” cu diferite tipuri de informații necesare unor discipline de studiu;

4.2 exersarea abilităților de planificare a învățării:

- fișe de lucru: implicarea părinților în elaborarea unui orar

al unei zile obișnuite din viața copilului;

- discuții de grup cu privire la ponderea activităților de învățare și cele de timp liber în orarul zilnic;

- conversația cu privire la importanța planificării învățării.

1.1 identificarea situațiilor care solicita luarea unor decizii:

- exerciții de descriere a unor situații care solicită luarea unor decizii (de ex.: situații din școală și de pe stradă în care se manifestă comportamente violente);

- exerciții de luare de decizii în situații de risc sau criza (incendii, inundații, cutremure, accidente rutiere etc.);

1.2 exemplificarea de alternative de soluționare a unei probleme:

- exerciții individuale și de grup de identificare a alternativelor de soluționare a unei probleme; consultarea.

În cadrul conținuturilor învățării sunt incluse elementele specifice pedagogiei Freinet: planul de muncă colectivă și planul de muncă individuală; fișe autocorective pentru muncă individualizată; consiliul clasei; ieșirea școlară; corespondența școlară; jurnalul; textul liber; exprimare dramatică și muzicală; jocuri cooperative; exprimare corporală; ancheta documentară; exprimare plastică; modelaj; creație manuală.

Dintre modalitățile de evaluare folosite, amintesc lucrări practice; observarea și aprecierea verbală; portofoliul; observarea produselor activității; expoziții; sesiune de comunicări.

Prin aplicarea sistematică a metodelor și tehnicilor Freinet în cadrul disciplinei opționale am sesizat ameliorări în dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, în activizarea și nuanțarea vocabularului, s-a îmbunătățit relația învățător-elev într-una modernă și democratică, elevii bucurându-se de libertate, de o comunicare bazată pe cooperare, colaborare și ajutor reciproc.

A fost încurajată inițiativa elevilor, iar pe parcurs elevii s-au familiarizat cu metodele și denumirile lor, au înțeles eficiența lor și pașii care trebuie urmați pentru realizarea acestora.

Principalul element de noutate adus de alternativa pedagogică Freinet îl reprezintă stimularea comunicării, gradul ridicat de participare a copiilor la propria organizare, democratizarea procesului organizatoric în clasa Freinet. Acest proces se constituie gradual, la început reprimat de obișnuința ca adultul să fie factorul de decizie, apoi din ce în ce mai dinamic, pe măsură ce copiii devin conștienți de drepturile pe care le au și de rolul lor în luarea deciziilor.

Pornind de la sintagma: „noi trebuie să vizăm armonia individuală în armonia socială”, Freinet concepe o educație centrată nu doar pe individ, ci pe individ ca membru al unei colectivități sociale și culturale.

Obișnuința de a fi ascultat, de a-și spune părerea asupra problemelor colectivului acționează ca un liant pentru membrii acestuia, le conferă siguranță, puterea de a lua atitudine față de un comportament abuziv, indiferent din partea cui ar veni. Astfel, într-o clasă Freinet, colectivul funcționează ca un organism unic și complex, care cuprinde în același timp copiii și dascălul; grupul, ca răspuns la nevoile

sale, elaborează instituțiile și organizarea care îi sunt proprii; deciziile care privesc grupul sunt luate în mod democratic; dascălul are rolul de a îndruma, sugera, monitoriza, jalona activitatea grupului și se supune deciziilor democratice; copilul nu mai este simplu executant în procesul de organizare a vieții grupului, devenind participant activ la acesta și conștient de drepturile pe care le are.

Folosind metodele și tehnicile de stimulare a comunicării menționate, atât individual, frontal cât și pe grupe, am constat următoarele: elevii își îmbunătățesc deprinderile de comunicare, exprimare și relaționare; crește încrederea că pot să rezolve și să înțeleagă problemele, atât pe cont propriu cât și în grup; doresc să se implice în învățare și nu dau semne de oboseală pentru că se implică conștient, voit, învățând activ și logic; elevii și-au îmbogățit și nuanțat vocabularul; elevii au realizat un real progres în alcătuirea de texte libere, povești, compuneri, dând dovadă de originalitate, imaginație creatoare, fluentă, flexibilitate în exprimare.

Rezultatele obținute aplicând pedagogia Freinet, pentru mine sunt deosebite. Sunt dovezi clare că pedagogia Freinet este o pedagogie a reușitei.

Am avut ocazia să introduc această disciplină opțională și-n cadrul celorlalte clase și generații pe care le-am îndrumat. A fost un adevărat succes. Ora de „opțional” era una dintre cele mai așteptate ore.

BIBLIOGRAFIE

1. Pettini, A. (1992) *Metode moderne de educație - Freinet și tehnicile sale*, CEDC, București.
2. Bennett, R., Bennett, S. (1998) *Închide televizorul - 365 de jocuri pentru copilul dumneavoastră*, Hiparion & Alexandra, București.
3. Rădulescu, M. (1999) *Pedagogia Freinet - un demers inovator*, Polirom, Iași.
4. Avasâlcei, N., Butnariu, Ș., Cristea, I. (2000) *Programe școlare pentru învățământul primar - discipline opționale*, ASS, Iași.
5. Muscalu, V., Lupu-Savin, C. (2002) *Învățăm altfel prin joc*, Revista Învățătorul Nr. 22-23, Timișoara.
6. Asociația română pentru o școală modernă C. Freinet (2003) *Un deceniu de pedagogie Freinet în România*, Timișoara.
7. Programa școlară pentru aria curriculară „Consiliere și orientare” aprobată prin ordinul ministrului nr. 5286/09.10.2006.
8. Programa școlară pentru disciplina „Dezvoltare personală” aprobată prin ordinul ministrului nr. 3418/19.10.2013.

Bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

Prof. Draga Tătucu Mariana
Colegiul Național "Gheorghe Țițeica"

Anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. .

Ministerul Educației a implementat o structură nouă a anului școlar, astfel el a fost împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Noile schimbări apărute sunt următoarele:

- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii ;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei.
- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;

Metodele active necesită o pregătire atentă: ele nu sunt eficiente decât în condițiile respectării regulilor jocului. Avantajul major al folosirii acestor metode provine din faptul ca ele pot motiva și elevii care au rămâneri în urmă la matematică.

Exemple de activități desfășurate cu elevii pe baza aplicării metodelor de învățare activ-participative:

Metoda "Schimbă perechea"

Este o metodă interactivă de lucru în perechi. Elevii au posibilitatea de a lucra cu fiecare dintre membrii colectivului. Stimulează cooperarea în echipă, ajutorul reciproc, înțelegerea și toleranța față de opinia celuilalt.

Etape:

Se împarte clasa în două grupe egale ca număr de participanți.

Se formează două cercuri concentrice, copiii fiind față în față pe perechi. Profesorul dă o sarcină de lucru. Fiecare pereche discută și apoi comunică ideile. Cercul din exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche.

Copiii au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupei. Fiecare se implică în activitate și își aduce contribuția la rezolvarea sarcinii.

Exemplu de activitate:

Tema: „Proportionalitate directă/proportionalitate inversă”

Etapele activității:

1. Se organizează colectivul în două grupe egale. Fiecare copil ocupă un scaun, fie în cercul din interior, fie în cercul exterior. Stând față în față, fiecare copil are un partener.
2. Profesorul comunică cerința: „Verifică dacă numerele următoare sunt direct/invers proportionale cu următoarele numere!”.
3. Lucru în perechi. Copiii lucrează doi câte doi pentru câteva minute. Copilul aflat în cercul interior spune soluția de rezolvare iar celălalt aduce completări încercând să rezolve cerința. Apoi copiii din cercul exterior se mută un loc mai la dreapta pentru a schimba partenerii, realizând astfel o nouă pereche. Jocul se continuă până când se ajunge la partenerii inițiali sau se termină.
4. Analiza ideilor și a elaborării concluziilor. În acest moment, copiii se regroupează și se vor analiza pe rând rezolvările problemelor.

Metoda ”Turul galeriei”

Materialele realizate, posterele, vor fi expuse în clasă în 6 locuri vizibile. Elevii din fiecare grup își vor prezenta mai întâi sarcina de lucru și modul de realizare a ei, apoi, la semnalul dat de profesor, vor trece, pe rând pe la fiecare poster al colegilor de la altă grupă și vor acorda acestora o notă. După ce fiecare grup a vizitat „galeria” și a notat corespunzător producțiile colegilor, se vor discuta notele primite și obiectivitatea acestora, se vor face aprecieri și se vor corecta eventualele erori.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă.

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, București 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192
6. Gardner, H.,*Mintea disciplinată*,Ed. Sigma,2004
7. Singer,M.,Voica,C. *Învățarea matematicii. Elemente de didactica aplicată. Ghidul Profesorului*, Ed. Sigma, 2002
8. *Ghid metodologic pentru aplicarea programelor de matematica primar-gimnazial*, Ed. SC Aramis print, 2001.

Explorarea Creativității prin prisma Tehnologiei Informației: O Abordare Inovatoare în Expresia Personală prin eficiență și calitate

Prof, Drăghescu Cristina Constanța

Liceul Tehnologic "Decebal", Dr. Tr. Severin

Creativitatea joacă un rol crucial în utilizarea tehnologiei informației, deoarece tehnologia oferă noi modalități de exprimare și de materializare a ideilor inovatoare. Iată cum poate fi folosită tehnologia pentru a-ți exprima creativitatea:

1. Design-ul grafic și vizual: Utilizează software de design grafic pentru a crea imagini, grafice, ilustrații și design-uri unice. Poți crea postere, infografice, bannere sau chiar animații pentru a-ți exprima ideile vizuale.
2. Editarea multimedia: Folosește programe de editare video și audio pentru a crea conținut multimedia captivant. Poți să creezi videoclipuri, podcast-uri, prezentări interactive și chiar să editezi fotografiile pentru a aduce ideile tale la viață.
3. Dezvoltarea de aplicații și software: Dacă ai cunoștințe de programare, poți crea aplicații sau software personalizate care să răspundă unor nevoi specifice. Aceasta este o modalitate excelentă de a inova și de a rezolva probleme cu ajutorul tehnologiei.
4. Arta digitală: Folosește tablete grafice și programe de desen digital pentru a crea artă digitală, ilustrații sau desene animate. Mediul digital oferă o paletă largă de instrumente pentru a-ți exprima creativitatea artistică.
5. Blogging-ul și crearea de conținut online: Folosește platforme de blogging pentru a-ți împărtăși ideile, poveștile și gândurile. Poți crea conținut scris, multimedia sau o combinație a acestora pentru a-ți exprima viziunea.
6. Realitatea virtuală (RV) și augmentată (RA): Explorează posibilitățile oferite de RV și RA pentru a crea experiențe interactive și imersive. Poți crea tururi virtuale, experiențe de învățare sau prezentări inovatoare folosind aceste tehnologii.
7. Proiecte artistice interactive: Dezvoltă proiecte artistice care implică interacțiunea cu publicul prin intermediul tehnologiei. Poți să creezi instalații interactive, jocuri artistice sau alte forme de exprimare care să implice participarea activă a celor din jur.
8. Social media și influențare digitală: Utilizează platformele de social media pentru a-ți împărtăși creațiile și pentru a interacționa cu publicul. Poți să-ți construiești un brand personal și să-ți promovezi creațiile pe diverse canale online.
9. Colaborarea online: Tehnologia permite colaborarea la nivel global. Poți să colaborezi cu alți creatori din întreaga lume pentru a dezvolta proiecte comune, de la videoclipuri la proiecte de design sau de programare.
10. Explorarea noilor tehnologii: Fii deschis către noile tehnologii emergente, cum ar fi inteligența artificială, blockchain sau Internetul obiectelor. Aceste tehnologii pot oferi noi modalități de a-ți exprima creativitatea și de a inova în diferite domenii.

Tehnologia poate fi un instrument puternic pentru exprimarea creativității într-o varietate de modalități. Fie că este explorat design-ul grafic, programarea de aplicații sau experiența cu arta digitală, tehnologia poate deschide noi orizonturi pentru exprimarea ideilor și a viziunii artistice.

De asemenea, eficiența și calitatea în demersul didactic în predarea informaticii sunt aspecte esențiale pentru asigurarea unei educații de înaltă calitate și pentru pregătirea elevilor într-un domeniu dinamic și în continuă evoluție. În acest context, există câteva strategii și sfaturi pentru a atinge eficiența și calitatea în procesul de predare a informaticii.

Prima dintre strategii este Planificarea detaliată: O planificare bine structurată și detaliată te ajută să fii organizat, să te concentrezi pe obiectivele de învățare și să livrezi conținutul într-o manieră coerentă. Elaborarea unui plan de lecție sau un plan de curs bine structurat, care să includă obiectivele de învățare, conținuturile, metodologiile și evaluarea ajută cadrul didactic să fie organizat și să rămână concentrat pe obiectivele urmărite. Planificarea detaliată este unul dintre pilonii de bază pentru atingerea eficienței și calității în predarea informaticii, de aceea este necesar să se aibă în vedere următoarele:

- Stabilirea de obiective clare, prin a identifica obiectivele specifice care se doresc a fi atinse în cadrul lecției sau cursului. Obiectivele ar trebui să fie măsurabile, realizabile și relevante pentru nivelul și nevoile elevilor tăi.
- Structură coerentă: Organizarea conținutului în secțiuni clare și bine definite. Fiecare secțiune ar trebui să se încadreze în obiectivele generale ale lecției și să aibă un flux logic.
- Planificarea de activități variate: Alternează între diferite tipuri de activități, cum ar fi prezentări, discuții, exerciții practice, lucrul în echipă și proiecte individuale. Aceasta menține implicarea și atenția elevilor pe tot parcursul lecției.
- Analiza la nivelul de cunoștințe prin care se are în vedere nivelul de cunoștințe al elevilor, punându-se accentul pe faptul că, conținutul și activitățile se potrivesc nivelului lor și că le oferă posibilitatea de a progresa.
- Estimearea timpului: Stabilirea aproximativă a timpului care va fi necesar pentru fiecare secțiune a lecției. Este nevoie de flexibilitate și de o ajustare a planului în funcție de ritmul de învățare al elevilor.
- Materiale și resurse: Asigurarea că toate materialele și resursele necesare sunt pregătite în avans, cum ar fi prezentările, fișele de lucru, materialele online etc.
- Conținut relevant și actualizat: Este important ca alegerea conținutului să fie relevant pentru elevi și să reflecte evoluțiile recente în domeniul informaticii. Fiind un domeniu în continuă schimbare, este important să fie actualizat cu noile tehnologii și concepte.
- Evaluare și feedback: Se planifică momente pentru evaluarea și feedback-ul asupra progresului elevilor prin alocarea timpului necesar pentru întrebări și discuții legate de conținutul predat și oferirea unui feedback constructiv.
- Flexibilitatea prin a exista deschidere în a ajusta planul în timpul lecției dacă se observă că elevii au nevoie de mai mult timp pentru a înțelege un concept sau dacă apare oportunitatea de a explora mai profund un subiect.

Planificarea detaliată poate să creeze un cadru solid pentru predarea informaticii și te poate ajuta să livrezi conținutul într-un mod coerent și eficient. Este important să îți adaptezi planul în funcție de nevoile elevilor și de feedback-ul primit, astfel încât să asiguri o experiență de învățare de calitate.

Celelalte strategii sunt clasificate astfel:

- Claritate și succintitate: Folosește un limbaj clar și succint atunci când prezinți conceptele. Evită terminologia complexă sau jargonul excesiv, pentru a asigura că elevii înțeleg cu ușurință noțiunile prezentate.
- Exemple practice: Folosește exemple practice și relevante pentru a ilustra conceptele teoretice. Poți utiliza situații din viața reală sau exerciții practice care să ajute elevii să înțeleagă modul în care informatica este aplicată în diverse domenii.
- Utilizarea tehnologiei: Integrarea tehnologiei în procesul de predare poate îmbunătăți captarea atenției elevilor și poate face învățarea mai atractivă. Folosește prezentări, simulări, aplicații interactive și alte instrumente tehnologice pentru a susține explicațiile tale.
- Diferențierea instruirii: În fiecare clasă există elevi cu ritmuri diferite de învățare și niveluri diferite de cunoștințe. Personalizează instruirea pentru a răspunde nevoilor individuale, oferind suport suplimentar celor care au dificultăți și provocări mai complexe celor avansați.
- Întrebări și discuții: Encurajează întrebările și discuțiile în clasă. Încurajează elevii să-și pună întrebări și să împărtășească opinii, astfel încât să dezvolți gândirea critică și capacitatea lor de analiză.
- Proiecte și activități practice: Include proiecte și activități practice care să solicite aplicarea cunoștințelor în soluționarea unor provocări reale. Acestea pot dezvolta abilități practice și pot ajuta elevii să vadă relevanța cunoștințelor informatice în lumea reală.
- Actualizare constantă: Domeniul informaticii se schimbă rapid. Asigură-te că rămâi actualizat în privința noilor tehnologii, tendințe și metodologii de predare. Acest lucru te va ajuta să oferi elevilor cele mai relevante și actualizate informații.
- Evaluare coerentă: Dezvoltă strategii de evaluare care să reflecte obiectivele învățării și să măsoare competențele efective ale elevilor în domeniul informaticii. Folosește o varietate de instrumente de evaluare, cum ar fi teste, proiecte, prezentări și discuții.

Fiecare grup de elevi este diferit, iar adaptarea metodelor de predare la nevoile și nivelul lor de cunoștințe este esențială pentru a atinge eficiența și calitatea în demersul didactic.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC-exemple de bună practică

Prof. învățământ primar Dragomir Mariana

Școala Gimnazială Nr.1 Toflea jud.Galați

Învățământul tradițional, fundamentat pe un model pasiv de predare, se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;

- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educatoarei este de neîndoielnic, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știi despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri

afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

II. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003

- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002

- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

Eficientizarea actului educațional – o alegere a fiecărui cadru didactic

Profesor, Dragomir Mirela

Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați

Predarea de calitate este definită de impactul pe care îl produce: un profesor excelent este cel ai cărui elevi înțeleg ceea ce învață și demonstrează acest fapt prin felul în care reușesc să transpună în viața de zi cu zi ceea ce învață. Complexitatea predării nu poate fi redusă la un set de tehnici, practici sau mentalități. Însă toate dovezile arată că efortul sistematic de a dezvolta expertiză în aceste tehnici, practici și mentalități este cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru a crește impactul.

Orice profesor, indiferent de experiență, poate deveni mai bun, dacă dorește și dacă are susținere.

Conform studiului “Great Teaching Toolkit Evidence Review”, pentru a fi mai eficienți, profesorii ar trebui să investească timp și efort în următoarele patru priorități:

1. să înțeleagă conținutul pe care îl predau și cum poate fi învățat;
2. să creeze un mediu prietenos pentru învățare;
3. să gestioneze clasa pentru a crește oportunitățile de învățare;
4. să prezinte conținut, activități și interacțiuni care activează gândirea elevilor.

Fiecare dintre aceste priorități, acceptate și bine asimilate pot conduce către eficientizarea oricărui act educațional, transformându-l într-un act de calitate. Analizate punctual, acestea presupun o serie de particularități, conform aceluiași studiu.

Atfel, **înțelegerea conținutului** presupune cunoașterea în profunzime și nuanțată a conținutului, înțelegerea legăturilor dintre fragmentele de curriculum, o bună cunoaștere a didacticii și gestionarea celor mai frecvente neînțelegeri. **Crearea unui mediu prietenos pentru învățare** presupune că profesorii foarte buni gestionează eficient clasa și creează un climat care susține învățarea, prin relații de încredere și respect reciproc, în care elevii sunt motivați, provocați și au o atitudine pozitivă față de învățare. În acest sens, dascălii promovează relații de calitate cu elevii, relații de susținere între elevi, încurajează motivația autonomă și cultivă așteptări înalte. În ceea ce privește **maximizarea oportunităților de învățare**, profesorii foarte buni gestionează clasa pentru a crea cât mai multe oportunități de învățare. Managementul clasei e o parte esențială din jobul complicat al unui profesor, dar este și un subiect controversat, pentru că profesorii au diferite stiluri, valori și priorități. Conform

studiului amintit, dascălul petrece timp cu rost, aplică reguli clare, cu consecvență și gestionează eficient perturbările. Referitor la **activarea gândirii critice**, un bun dascăl devine un excelent profesor, dacă:

- structurează - stabilind obiective clare, sarcini relevante, proiectând gradual învățarea;
- explică - ceea ce presupune conectarea ideilor noi cu cele vechi, realizarea de scheme cognitive, exemple și non-exemple puternice, evitarea supraîncărcării cognitive;
- chestionează – adică formulează întrebări de calitate, care stârnesc reflecția și evaluează modul de gândire a elevilor, făcând învățarea vizibilă;
- oferă și primește feed-back – interpretează și acționează asupra reacției elevilor, oferă feed-back clar, corelat cu obiectivele de învățare, cu recomandări clare;
- fixează – repetând în diferite contexte, aplicând mini-teste de verificare;
- activează – ceea ce înseamnă că încurajează metacogniția, planificarea și autoevaluarea propriei învățări de către elevi, prin exemple și instrucție directă a strategiilor metacognitive.

Deși folosim des sintagme precum „profesori excelenți” sau „educație de calitate”, nu avem aceeași înțelegere a termenilor. Dovezile din cercetare arată că nu există o rețetă universală a predării de calitate, însă avem indicii clare care pot îmbunătăți actul didactic. Este necesară o evaluare inițială corectă a „predării excelente”, deci stabilirea acelor elemente care pot fi controlate și îmbunătățite, pornind de la niște indicatori care măsoară succesul.

Practica repetată nu e de ajuns. Zece sau douăzeci de ani de experiență la catedră în sine nu garantează o practică îmbunătățită, dacă nu există preocuparea permanentă a fiecărui dascăl pentru autoperfecționare, pentru autodepășire. Ca și în cazul elevilor, învățarea pentru profesori implică o bună autoevaluare, practică deliberată, obiective clare și pași de îmbunătățire, corectarea greșelilor, cu ajutorul elevilor, a colegilor și a mentorilor cu expertiză.

Bibliografie:

Rob Coe, C.J.Rauch, Stusrt Kime, Dan Singketon, *Great Teaching Toolkit - Evidence Review*, 2020

Creșterea motivației pentru învățare a elevilor prin integrarea aplicațiilor digitale în lecție

Autor: profesor Mariana Drumea

Unitatea școlară: Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava

Printre dificultățile cu care se confruntă la clasă didactice sunt enumerate predominant dezinteresul față de școală și lipsa de motivație din partea elevilor. Acestea sunt menționate adesea ca principalele obstacole pentru obținerea de performanțe școlare. Deși sunt văzute ca probleme, dezinteresul și lipsa de motivație se manifestă mai degrabă ca simptome/indicii ale numeroaselor dificultăți din viața elevului: sociale, materiale, afective, de apartenență etc. Desigur, nu ignorăm problema unei abordări mecanice a activității didactice, care nu pune accentul pe personalitatea, stilurile de învățare și competențele elevilor, ci mai degrabă pe livrarea de conținut/informații.

La baza procesului de învățare se află parteneriatul profesor-elev. Ca relația să funcționeze și să apară rezultate, e necesar să se țină seama de ambii parteneri: să avem în vedere atât motivația/implicarea elevului, cât și de modul în care profesorul răspunde necesităților și preferințelor diferite ale elevilor, în funcție de stilurile lor diferite de învățare.

Conform DEX, "MOTIVAȚIE, *motivații*, s. f. Totalitatea motivelor sau mobilurilor (conștiente sau nu) care determină pe cineva să efectueze o anumită acțiune sau să tindă spre anumite scopuri. – Din fr. motivation."

Din experiența predării în școală știm că a fi motivat înseamnă a acționa, a tinde spre ceva, a face ceva. Un elev care nu simte nici un impuls sau nici o nevoie de a acționa este caracterizat ca un elev nemotivat, în timp ce un elev care este activat sau energizat de a acționa spre un obiectiv, este considerat un elev motivat.

Întrebarea este: cum găsim modalitatea cea mai potrivită de a motiva elevii dintr-o clasă, ținând cont de faptul că aceștia au personalități diferite, stiluri diferite de învățare și sunt sensibili la forme diferite de motivare?

Ar putea fi integrarea în lecție a aplicațiilor digitale un factor de creștere a interesului pentru conținutul transmis? Sau aceste aplicații sunt utile doar în secvența de evaluare? Cât de multă tehnologie putem utiliza într-o lecție?

Pentru a răspunde la aceste întrebări, din dorința de a fi un profesor mai bun, deși aparținând generației X, am aplicat, la propunerea Colegiului Național "Petru Rareș" Suceava, pentru înscrierea în grupul țintă al proiectului ERASMUS+ 2022-1-RO01-KA121-SCH-000064096.

Mobilitatea proiectului la care am participat s-a desfășurat în perioada 9-13 aprilie 2023 și activitatea principală a fost parcurgerea cursului "*Make technology your friend!*" furnizat de organizația Edu2Grow (Portugalia).

Principalul rezultat al acestui curs este acela de a permite participanților să implementeze tehnologii digitale în practicile lor de predare, învățare și evaluare pentru a crea un mediu distractiv și antrenant, ajutându-i să:

- să dezvolte competențe TIC privind aplicarea tehnologiei în diferite medii educaționale pentru a îmbunătăți motivația și creativitatea elevilor;
- să facă schimb de bune practici și să transfere cunoștințe și metode între diferite zone culturale și diferite vârste ale cursanților;
- să dezvolte instrumente (un joc digital, un portofoliu electronic, povești digitale) despre modalități de aplicare a tehnologiei în educație pentru diferite grupe de vârstă;
- să permită participanților să găsească cel puțin 5 activități și tehnici pentru propriul context de predare pentru a stimula motivația studenților lor;

- pentru a crește încrederea participanților în utilizarea instrumentelor de social media web 2.0;
- pentru a obține inspirație pentru a aplica tehnologia digitală în sala de clasă,
- să promoveze cooperarea europeană în domeniul educației în cadrul programului Erasmus+ prin construirea de parteneriate.

Profesori ai Colegiului Național "Petru Rareș" Suceava participanți la curs

Cursul „*Make technology your friend!*” a fost structurat în cinci module, fiecare cu o serie de activități adecvate obiectivelor propuse. Pot enumera câteva dintre activitățile concrete pe care le-am finalizat: jocuri interculturale, team building - lucrul cu colegii și părțile interesate, au urmat exerciții practice printr-o dezbatere, jocuri. metode de îmbunătățire a comunicării, călătorie culturală, hartă mentală și nori de cuvinte, călătorii virtuale folosind Google Earth, cercetare online, podcasting și înregistrare audio pentru utilizare online, simulare jocuri, povești digitale în educație, bloguri și site-uri web - utilizări și potențial de învățare, lucru în grup – proiectul.

Ca urmare a participării la activitățile de mobilitate, prin parcurgerea modulelor de învățare, participând la activități practice, colaborative, aplicative, consider că mi-am dezvoltat multe abilități de specialist, pedagog și mentor.

Activitățile interesante și utile mi-au exersat abilitățile în utilizarea tehnologiei, instrumentelor web, aplicațiilor de învățare. În același timp, am descoperit noi tehnici și metode digitale prin care pot fi conținuturi didactice adaptat vârstei și înțelegerii elevilor, dar poate fi și asamblat atractiv.

Profesorul școlii actuale trebuie să acorde o importanță deosebită unei categorii de instrumente foarte utile în activitatea didactică, și anume instrumente digitale de evaluare. Aceste instrumente sunt foarte utile în eficientizarea timpului de predare, au importante caracteristici de obiectivitate și validitate, pot fi încadrate în timp, iar rezultatele pot fi ușor centralizate.

Consider că prin acest curs mi-am dezvoltat abilități foarte utile pentru abordarea învățării în era comunicării digitale, lucrând cu studenți nativi digitali.

Deși noul curriculum național din anii din urmă a presupus și schimbări ale paradigmei proceselor de evaluare, totuși, la nivelul curriculum-ului implementat, actorii educațional resimt încă evaluarea ca pe o sursă importantă de stress.

De pildă, studiul privind *Violența în școală*, realizat de Institutul de Științe ale Educației în anul 2004 arată că evaluarea percepută ca neobiectivă era considerată drept un comportament neadecvat al profesorilor față de elevi de către 32% dintre consilieri și 3% dintre directori. În același sens, 30% dintre elevii chestionați consideră că profesorii favorizează nejustificat pe unii dintre ei în notare.

Adesea, elevii consideră că nu sunt notați ”după merit” și cataloghează comportamentul profesorului ca fiind unul cu valoare de ”violență psihologică”. Același studiu a surprins și situații ale unor elevi cu manifestări neadecvate sau chiar violente, care au primit o notă mică la o anumită disciplină doar ca o sancțiune pentru comportamentul lor, fără ca aceasta să reflecte nivelul competențelor sau al cunoștințelor acestora.

Cum s-ar putea diminua diferențele de percepție privind modul în care se realizează evaluarea învățării elevilor? În ce mod ar putea fi implicați elevii în procesul de evaluare astfel încât acesta să nu mai reprezinte o sursă de tensiune sau de conflict între elevi și profesori?

Unul dintre răspunsuri este utilizarea instrumentelor digitale de evaluare care pot asigura unele caracteristici importante evaluării elevilor: obiectivitate, uniformitate, încadrare în timp.

Bibliografie:

- Cursul „*Make technology your friend!*”
- Kramar M. (2002), *Psihologia stilurilor de gândire și acțiune umană*, Iași, Editura Polirom
- Neacșu, I. (2010). *Introducere în psihologia educației și a dezvoltării*. Iași: Editura Polirom.

EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ
CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Disciplina: CONSILIERE ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Competențe:

➤ **GENERALĂ:** Reflectarea asupra motivației și eficacității strategiilor pentru progres în învățare

➤ **SPECIFICE :**

3.1. *Gestionarea eficientă a motivației, timpului și efortului pentru învățare în contexte variate*

3.2. *Manifestarea interesului pentru învățare, ca proces personal, autonom și continuu, în contexte formale, nonformale și informale*

Obiective operaționale:

- Să-și realizeze unor planuri personale de învățare, cu respectarea unor principii specifice învățării eficiente și optime motivațional
- Să-și formuleze obiective și strategii de învățare centrate pe progres personal în învățare și pe evitarea motivației centrate exclusiv pe competiție

Metode : mind-map-ul, joc de rol, studiu de caz, teatru-forum, cafenea publică

Mod de lucru: lucru individual și pe grupe, online și în clasă

Numele activității:	Să învățăm cum să învățăm!
Tipul activității:	Fixare de cunoștințe
Descrierea activității:	Evocarea ⊕ Captarea atenției <u>Prea multi bucătari:</u> Familia ta tocmai a moștenit un restaurant de succes. O singură problemă: fostul proprietar era foarte dezorganizat. Singurele rețete ce se pot găsi sunt pe bucăți de hârtie rupte. Trebuie să le deslușești cât mai repede. Restaurantul se deschide în seara asta și trebuie să ai bucatele gata. <ul style="list-style-type: none">- Fiecărui membru al grupului de elevi i se va da o parte din rețetă.- Sarcina fiecărui grup de elevi este să le ordoneze cât mai repede și rețeta să aibă sens.- Când un grup a terminat anunță cu voce tare „<i>poftă bună!</i>”, ca semnal al sfârșitului jocului.

Realizarea sensului

Întrebări de dirijare a învățării:

👉 Cum ați procedat pentru a pune în ordine rețeta ?

(lectura sintetică pentru familiarizare și a-și forma o imagine de ansamblu, lectura analitică, pentru înțelegere în profunzime, lectura evaluativă)

👉 Ce ați făcut concret ?

(citire, ordonare a frazelor în mod logic, reconstituirea textului rețetei)

👉 De ce ați avut nevoie pentru a vă încadra în timp ?

(muncă în echipă, ascultare activă, responsabilizarea fiecărui membru al echipei)

Reflexie și aprofundare

Cu ajutorul întrebărilor de ghidare: **Cum? Când? Ce? De ce? Cu ce? Cu cine?**, elevii și profesorul completează HARTA MENTALĂ **ÎNVĂȚĂM SĂ ÎNVĂȚĂM!**

Extinderea și transferul (5 min.)

Elevii analizează cele 5 activități sugerate de profesor care îi vor ajuta să învețe temeinic și eficient.

Exersare

MAP-ează-ți drumul spre succes!

1. Gândește un slogan motivațional pentru a atinge un obiectiv pe care ți l-ai propus!
2. Fă echipă cu un coleg și împărtășiți-vă sloganul personal sau proverbe despre învățătură!
3. Oferiți-vă feedback pozitiv!
4. Notați sloganul / proverbul pe tablă/flipchart!

Aplicare. Încheierea lecției

⊕ Elevii redactează un **CONTRACT DE ÎNVĂȚARE CU SINE.**

⊕ Elevii sunt invitați să descrie modurile în care se automotivează când se confruntă cu un obiectiv dificil!

Resurse materiale:

coli de hârtie, creioane colorate, post-ituri

link-ul mind-map-ului realizat

https://coggle.it/diagram/ZL_J5FpO0W45qgkA/t/%C3%AEnv%C4%83%C8%9B%C4%83m-s%C4%83-%C3%AEnv%C4%83%C8%9B%C4%83m-star-a0_rectangle_27_pattern-2x

COMPETENȚELE DIGITALE ȘI CARIERA DIDACTICĂ

Prof.DUDUIALĂ GIANINA,

COLEGIUL NAȚIONAL MIHAI EMINESCU PETROȘANI

Conform Ordinul ministrului educației nr. 4.150/2022, pentru aprobarea cadrului de competențe digitale ale profesionistului din educație, Art. 2. (1) În procesul de evoluție în cariera didactică și în procesul de dezvoltare profesională continuă, corespunzător nivelelor de competență didactică asociate standardelor de formare în cariera didactică se stabilesc 6 domenii și 22 de competențe digitale cheie. Pentru fiecare competență sunt furnizate o denumire și o scurtă descriere, care servesc ca punct principal de referință. Cadrul DigCompEdu descrie competențele digitale specifice cadrelor didactice, și stabilește 22 de competențe cheie, organizate în 6 domenii, după cum urmează:

(a) Domeniul 1 se adresează mediului profesional în sens larg și vizează utilizarea tehnologiilor digitale de către cadrele didactice în interacțiunile lor profesionale cu colegi, antepreșcolari/preșcolari/elevi/studenti/alte persoane aflate în proces de învățare, părinți și alte părți interesate, pentru dezvoltarea profesională proprie și în interesul organizației.

(b) Domeniul 2 abordează competențele necesare pentru utilizarea, crearea și partajarea eficientă și responsabilă a resurselor digitale în cadrul procesului de predare și învățare.

(c) Domeniul 3 se referă la modul de folosire a tehnologiilor digitale în procesul de predare și învățare.

(d) Domeniul 4 se referă la utilizarea strategiilor digitale pentru îmbunătățirea evaluării.

(e) Domeniul 5 urmărește valorificarea potențialului utilizării tehnologiilor digitale în dezvoltarea strategiilor de predare și învățare centrate pe elev.

(f) Domeniul 6 detaliază competențele pedagogice necesare pentru a facilita dobândirea competențelor digitale de către antepreșcolari/preșcolari/elevi/studenti/alte persoane aflate în stare de învățare.

În secolul XXI cadrele didactice trebuie să posede competențe digitale pentru a face față provocărilor erei informaționale. Necesitatea deținerii unui anumit nivel de competențe digitale are două fațete pentru profesori: parte integrantă a competențelor profesionale; stimulent și catalizator pentru dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor ca prerogativă de angajare a acestora în câmpul muncii.

Domeniile de competență au fost determinate în conformitate cu un șir de documente naționale și internaționale, aparținând domeniului competenței-cheie digitale transversale din documentul cadru al Parlamentului European și al Consiliului European din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Din spectrul larg de competențe digitale se amintesc:

acces la cele mai bune resurse și conținuturi educaționale;

- comunicare cu colegii, părinții și în cadrul rețelelor profesionale;
- efectuarea managementului activităților didactice prin instrumente digitale.

Definirea competențelor cadrelor didactice în forma unui document cadru, care să ghideze formarea și dezvoltarea lor profesională de-a lungul carierei este una dintre condițiile majore a creșterii nivelului realizărilor elevilor. Competențele digitale au fost clasificate pe trei nivele – de bază, intermediar, avansat – din câteva considerente.

În prezent, la finele formării inițiale cadrele didactice dețin un anumit nivel de competențe digitale condiționat de programele de studii și de educația lor informală și non-formală. Pe de altă parte, mulți profesori au definitivat educația lor inițială cu mult timp în urmă, când multe instrumente și tehnologii informaționale nu erau disponibile. În același timp domeniul TIC este unul foarte dinamic, viteza de dezvoltare a noilor instrumente și oportunități fiind foarte mare, iar gama și complexitatea competențelor necesare pentru a fi pedagog în secolul XXI este atât de mare, încât este puțin probabil ca un individ să le poseze în totalitate sau să le dezvolte în aceeași măsură la anumite momente de timp.

În consecință, cadrele didactice trebuie să-și actualizeze în mod constant competențele și să le adapteze, iar acest lucru necesită atitudini critice bazate pe dovezi, care să le permită să fie responsabili de rezultatele elevilor.

Arii de competență	Competențe
Competențe legate de informații și date	1.1 Utilizarea de browsere, căutarea și filtrarea de date, informații și conținuturi digitale 1.2 Evaluarea datelor, informațiilor și a conținuturilor digitale 1.3 Gestionarea datelor, informațiilor și a conținuturilor digitale
Comunicare și colaborare	2.1 Interacțiunea cu ajutorul tehnologiilor digitale 2.2 Partajarea prin intermediul tehnologiilor digitale 2.3 Implicarea civică prin intermediul tehnologiilor digitale 2.4 Colaborarea cu ajutorul tehnologiilor digitale 2.5 Eticheta pe internet 2.6 Gestionarea identității digitale
Crearea de conținuturi digitale	3.1 Elaborarea de conținuturi digitale 3.2 Integrarea și detalierea conținuturilor digitale 3.3 Copyright și licențe 3.4 Programare
Siguranță	4.1 Protejarea dispozitivelor 4.2 Protecția datelor cu caracter personal și a confidențialității 4.3 Protecția sănătății și a bunăstării 4.4 Protejarea mediului
Rezolvarea de probleme	5.1 Rezolvarea problemelor tehnice 5.2 Identificarea nevoilor și a răspunsurilor tehnologice 5.3 Utilizarea creativă a tehnologiilor digitale 5.4 Identificarea lipsei de competențe digitale

Sursă: Adaptare după Carretero, Vuorikari și Punie, 2017.

BIBLIOGRAFIE

[cnc4_finalcompetente_digitale_profesori_22iulie2015_1.pdf \(gov.md\)](#)

<https://isj.vs.edu.ro/download/Cadrul-de-competente-digitale-al-profesionistului-in-educatie.pdf>

http://publications.europa.eu/resource/ellar/d7834ad0-ddac-11e9-9c4e-01aa75ed71a1.0011.01/DOC_1

RESURSE ONLINE PENTRU STUDIUL FIZICII LA GIMNAZIU

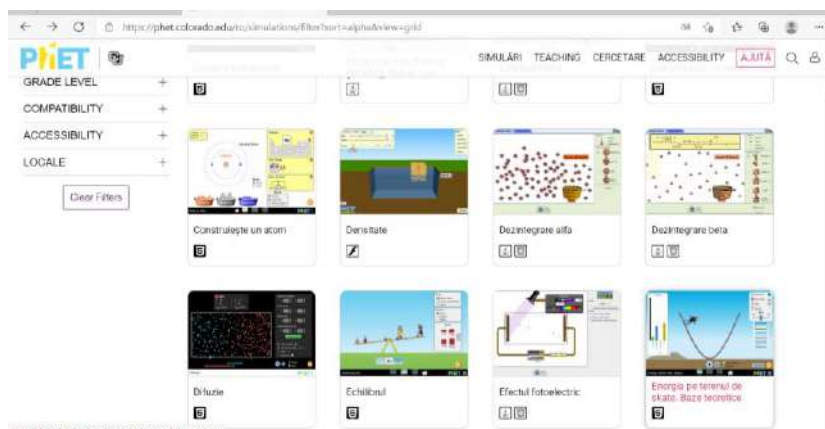
Prof. GIANINA DUDUIALĂ

COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU” PETROȘANI,HUNEDORA

Studiul fizicii la gimnaziu este axat în special pe partea experimentală . Datorită pandemiei și a lipsei de resurse materiale din unele școli, în ultimul timp au apărut o serie de resurse digitale, deosebit de atractive și de ușor de accesat.

Astfel, în studiul fizicii la gimnaziu , pe lângă celebrele resurse www.didactic.ro , unde sunt numeroase lecții ppt , modele de teste, fișe de lucru,etc. ,precum și youtube-o adevărată resursă de materiale filmate , se pot utiliza următoarele resurse:

1. <https://phet.colorado.edu/ro/simulations/filter?sort=alpha&view=grid> , este una din resursele cele mai folosite în studiul fizicii. Conține numeroase experimente virtuale grupate astfel :Mișcare,Sunet și Unde,Lucrul mecanic, Energia, Puterea,Căldură și Termodinamică,Fizică cuantică,Lumină și Radiații,Electricitate și Magnetism

2. <http://www.elearning.hum.ro/lectii-online-fizica>- conține materiale pentru următoarele lecții de gimnaziu: Viteza medie;Greutatea;Magneții.Refracția luminii;Lucrul mecanic;Difuzia.Lega lui Arhimede;Forța electromagnetică.

Magneții

Magneții au proprietatea de a atrage corpurile ce conțin fier.

Magneții pot fi clasificați după diferite criterii:

a) după formă: magneți în formă de bară, disc, porcoavă, ac magnetic etc

b) după modul de obținere: magneți naturali (așați în natură sub formă de roci), magneți artificiali

c) după intervalul de timp cât își păstrează proprietatea de a atrage corpurile ce conțin fier: magneți permanenți și magneți temporari. Magneții temporari sunt magneții realizați dintr-o înfășurare din sârmă și

3. <https://www.vascak.cz/physicsanimations.php?l=ro> ,conține aplicații (animații și simulări) pentru : Mecanică, Câmp gravitațional ,Oscilații și unde mecanice ,Fizica moleculară și termodinamica ,Electrostatică ,Curent electric ,Semiconductor ,Curentul electric în lichide, Curentul electric în gaze și în vid, Câmp magnetic, Curent alternativ ,Optică ,Teoria relativității restrânse ,Fizică atomică, Fizică nucleară

4. <https://sites.google.com/site/laboratorvirtualdefizicaii/home/simulari-experimente> , conține resurse despre ; Bacalaureat la fizică, Experimente de fizică ,Materiale de invatare, Resurse online, Școala Altfel, Evaluare națională clasa a VI-a, TIC.

Laborator virtual de fizică

Laborator de fizică | Bacalaureat la fizică | Experimente de fizică | Materiale de invatare | Resurse online | Școala Altfel | Evaluare națională clasa a VI-a | TIC

Laborator de fizică

Acest site conține materiale care vin în sprijinul învățării fizicii în învățământul preuniversitar.

Site realizat de prof. Colegiul Tehnic "Dimitrie Poni"

Subpagini (11): [Bacalaureat la fizică](#) [ERATOSTHENES EXPERIMENT](#) [Evaluare națională clasa a VI-a](#) [Experimente de fizică](#) [Lecții de fizică](#) [Materiale de invatare](#) [Resurse online](#) [Simulari experimente](#) [Site-uri educative](#) [Școala Altfel](#) [TIC](#)

Comments

You do not have permission to add comments.

Proprietarii site-ului
Iulia Iloase

5. In lecțiile de fizică on-line , de un real ajutor sunt manualele digitale:
- manual Fizică, clasa a VI-a, Editura Didactică și Pedagogică (format pdf), <https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Fizica/EDP/A538.pdf>,
 - manual Fizică, clasa a VII-a, Editura ArtKlett,

<https://manualedigitaleart.ro/biblioteca/art-fizica7>

- manual Fizică, clasa a VIII-a, Editura ArtKlett,

<https://manualedigitaleart.ro/biblioteca/art-fizica8>

sau Editura Litera,

<https://manuale.litera.ro/manuale/fizica-8/index.html>

6. Alte site-uri utile pentru cadrele didactice de fizica:

<https://fizicachimia.wordpress.com/>

<http://www.learner.org/interactives/parkphysics/parkphysics.html>

<http://www.upscale.utoronto.ca/GeneralInterest/Harrison/Flash/>

<http://www.physicsgames.net/>

<http://www.myphysicslab.com/>

http://www.physics.ccsu.edu/LEMAIRE/genphys/virtual_physics_labs.htm

http://www.edinformatics.com/il/il_physics.htm

<http://interactivesites.weebly.com/physics-and-motion.html>

<http://higheredbcs.wiley.com/legacy/college/halliday/0471320005/simulations6e/index.htm?newwindow=true>

<http://ael.ctcnvk.ro/econtent-fizica/>

<http://resources.hwb.wales.gov.uk/VTC/2010-11/science/science3-forces/eng/startHere.html>

http://resources.hwb.wales.gov.uk/VTC/16022007/electricity_circuits/lesson.html

<http://www.yteach.co.uk/index.php/search/results/Physics,1,0,3665;18633,0,25,1,tn,1.html>

<http://physics.bu.edu/~duffy/classroom.html>

http://physics.bu.edu/~duffy/NS548_simulations/ITOP_EJS.html

http://www.ostralo.net/3_animations/animations_phys_mecanique.htm

http://webphysics.davidson.edu/physlet_resources/physlet_physics/contents/mechanics/one_d_kinematics/default.html

<https://sites.google.com/site/suportededucational/home>

<http://www.physagreg.fr/animations.php#phys>

<http://www.walter-fendt.de/ph14ro/>

<http://www.fizica.com/>

METODE COMPLEMENTARE DE EVALUARE LA FIZICĂ

Prof.GIANINA DUDUIALĂ,

COLEGIUL NAȚIONAL MIHAI EMINESCU PETROȘANI

Referatul

Referatul este o formă de evaluare scrisă, în care se abordează domenii noi și se realizează în general conexiuni inter și transdisciplinare. Și referatul are o valoare instructivă, deoarece oferă elevilor posibilitatea de a lucra independent, cu alte surse decât manualul (valoare păstrată atâta timp cât elevul nu se mulțumește să reproducă numai opiniile altora, exprimându-și și ideile personale). Putem deosebi două tipuri de referate:

- referate bazate pe informare. Exemplu: Centrale nucleare; Fizicienii români din secolul XX, etc.
- referate bazate pe descrierea / realizarea unui experiment și pe analiza și interpretarea datelor obținute. Exemple: Plutirea corpurilor ; Echilibrul mecanic; Transformări de stare; etc.

Pregătirea unui referat(pe o temă dată) presupune:

- realizarea planului lucrării;
- strângerea, selectarea și sistematizarea informațiilor;
- formularea răspunsurilor detaliate și riguroase la întrebările sugerate de temă;
- întocmirea referatului.

Dintre avantajele utilizării referatului ca metodă de evaluare enumerăm:

- este un instrument de evaluare creativ cu un pronunțat caracter formativ;
- permite abordarea unor domenii noi ce reprezintă extinderi ale conținutului trunchiului comun;
- se realizează o evaluare sumativă strict individualizată;

Proiectul

Proiectul este o activitate mai amplă decât referatul , care începe în clasă prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, se continuă în afara clasei, pe parcursul a câtorva zile sau săptămâni și se încheie prin prezentarea, în fața colegilor a unui produs sau a rezultatelor obținute. Proiectul poate fi realizat individual sau în echipă, iar titlul , respectiv tema va fi ales de către elev sau propus de către profesor. Subiectul proiectului trebuie să fie incitant și accesibil elevilor.

Evaluarea unui proiect vizează:

- metodele de lucru;
- utilizarea corespunzătoare a materialelor și echipamentelor;

- munca în echipă, colaborarea, responsabilitatea;
- organizarea ideilor și a materialelor într-un produs final;
- calitatea prezentării.

Ca metodă de evaluare proiectul are numeroase avantaje:

- asigură testarea și verificarea capacităților intelectuale și a aptitudinilor creatoare;
- permite evaluarea simultană a cunoștințelor și comportamentelor întreprinse într-o formă sintetică;
- are valoare diagnostică și prognostică pentru că evidențiază aptitudinile pentru munca de cercetare;
- este o modalitate de obiectivare a pregătirii teoretice și practice.

Exemplu (de evaluare sumativă) prin proiect a capitolului Mărimi fizice și unități de măsură pentru clasa a VI-a, finalizat prin intermediul unui proiect complex ,care să conțină un eseu și cel puțin un desen/imagine despre „Sistemul Internațional de Unități”.

Clasa a VIII-a proiect :Instalația electrică a casei mele.Scurtcircuitul.

BIBLIOGRAFIE

<https://pdfcoffee.com/didactica-fizicii-pdf-free.html>

[DIDACTICA FIZICII. NOTE DE CURS – Editura Universității din București \(editura-unibuc.ro\)](#)

[\(2\) Didactica Fizicii- Răspunsuri la întrebările unui profesor modern | Craciun Dana - Academia.edu](#)

Resurse și aplicații online folosite în studiul chimiei

Prezi – instrument de predare în studiul Alcanilor

Duluș Ancuța

Colegiul Național „Onisifor Ghibu”, Oradea

Favorizate de gradul din ce în ce mai extins de conectivitate la Internet a școlilor și a cadrelor didactice și datorită avantajelor pe care le au în construirea unor situații de instruire, aplicațiile online câștigă teren pe zi ce trece, fiind din ce în ce mai valorificate în activități de învățare formale și nonformale.

Internetul este resursă și în același timp un excepțional suport în activitățile de predare și învățare, pentru că are o mare capacitate de a oferi oricărui elev sau profesor, din orice instituție școlară, o serie de beneficii:

- ✓ acces la informații din toate domeniile de cunoaștere și activitate; posibilități de documentare, de obținere de informații specifice și actuale;
- ✓ exersarea capacităților de regăsire, selecție, procesare și prelucrare a informației;
- ✓ multiplicare a ocaziilor de manifestare a imaginației, a creativității, a anticipării rezolutive;
- ✓ mediu de comunicare (sincron și asincron) chiar și în afara programului școlar;
- ✓ ocazii de exersare a competențelor comunicative în scris; exersarea unor modalități alternative de expresie culturală, artistică, științifică, prin includerea de imagini, icon-uri, filme, sunet;
- ✓ spațiu pentru activități de învățare în cooperare și de creare colaborativă a unor produse inovative;
- ✓ acces la forme de instruire la distanță de tip formal și nonformal: platforme de elearning, medii virtuale de instruire, aplicații educaționale online, campusuri virtuale, cursuri online în format text sau video, tutoriale etc.;
- ✓ mediu de contact cu lumea reală – colegi, prieteni, comunitate (științifică, culturală, socială, politică).

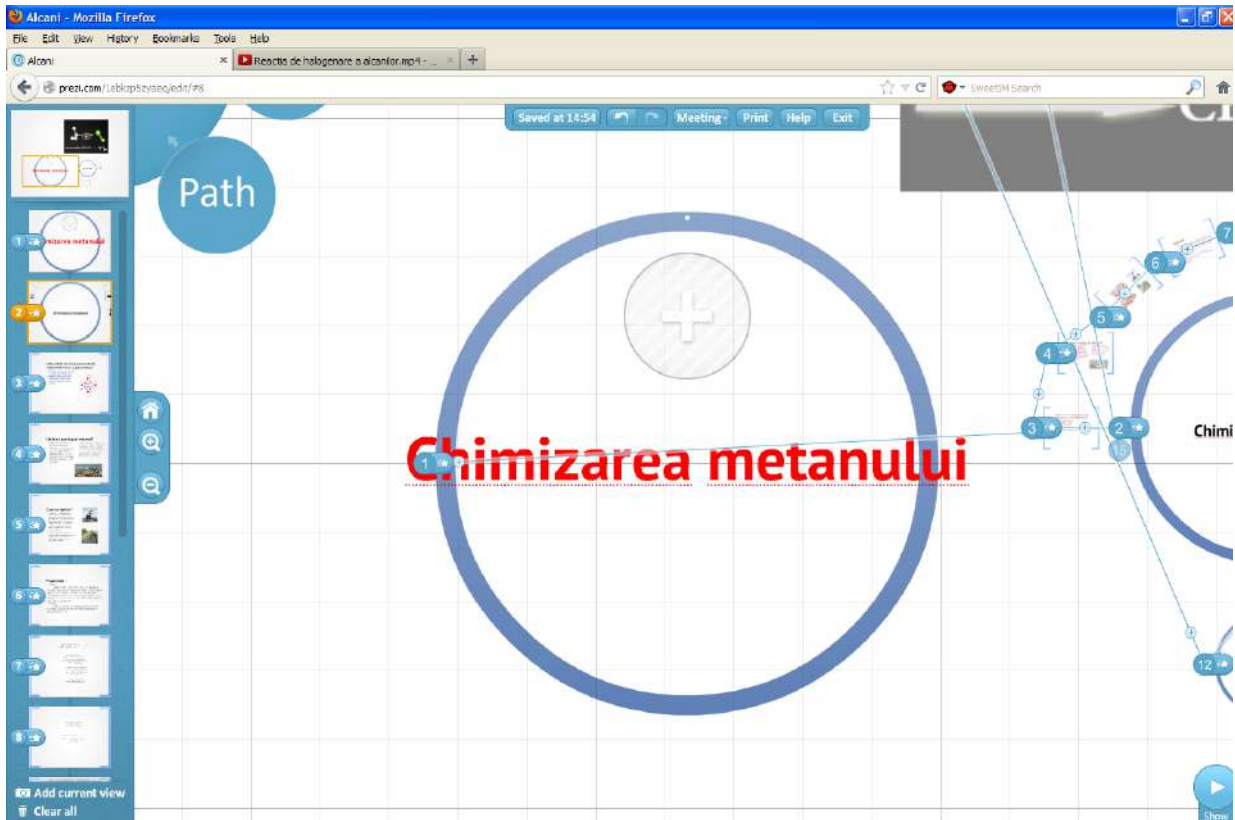
În lucrarea de față resursa științifică o reprezintă Alcanii, iar aplicația folosită este Prezi.

<http://prezi.com/>

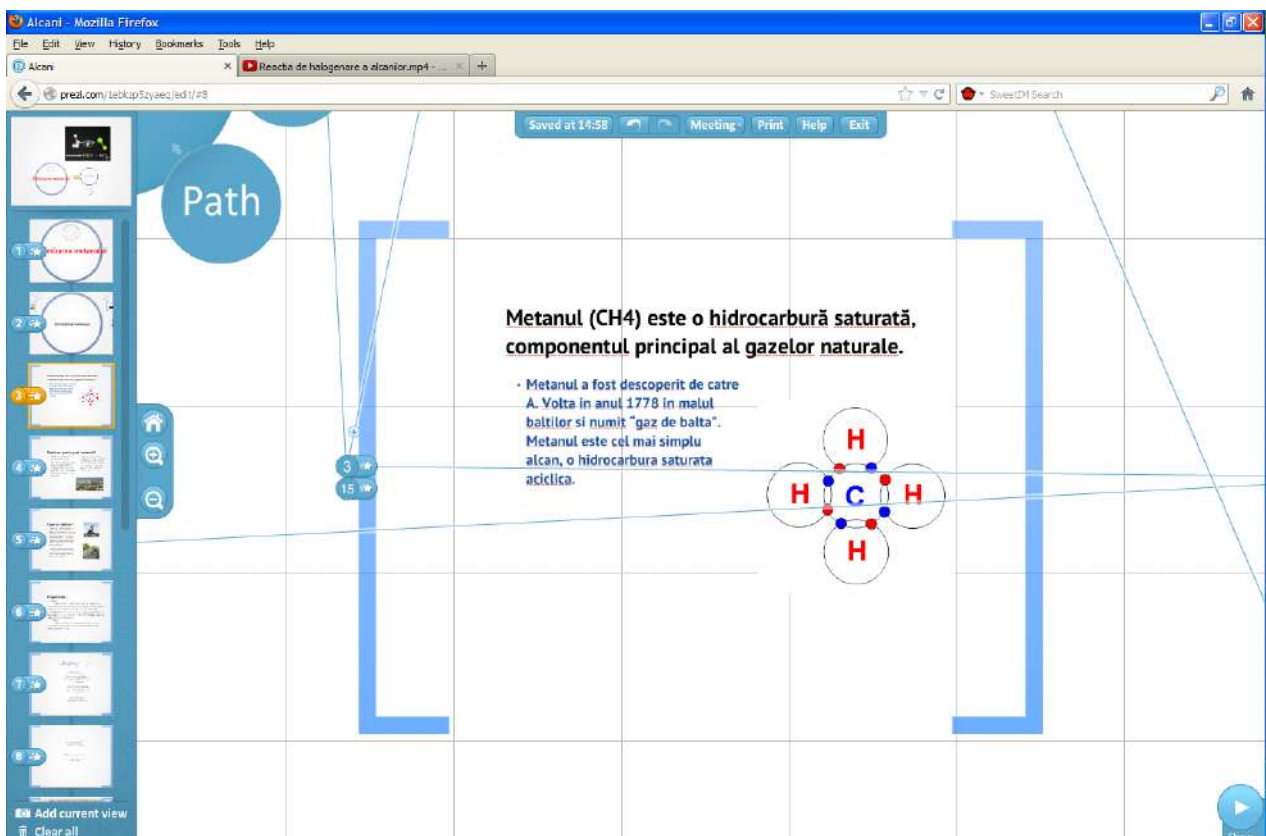
Creare de prezentări non-lineare, cu posibilități ca: zoom, itinerar al prezentării, inserare de legături, imagini, videoclipuri, texte, fișiere pdf, desene. Un pas înainte față de “era PowerPoint”.

Alcani – lecție Prezi

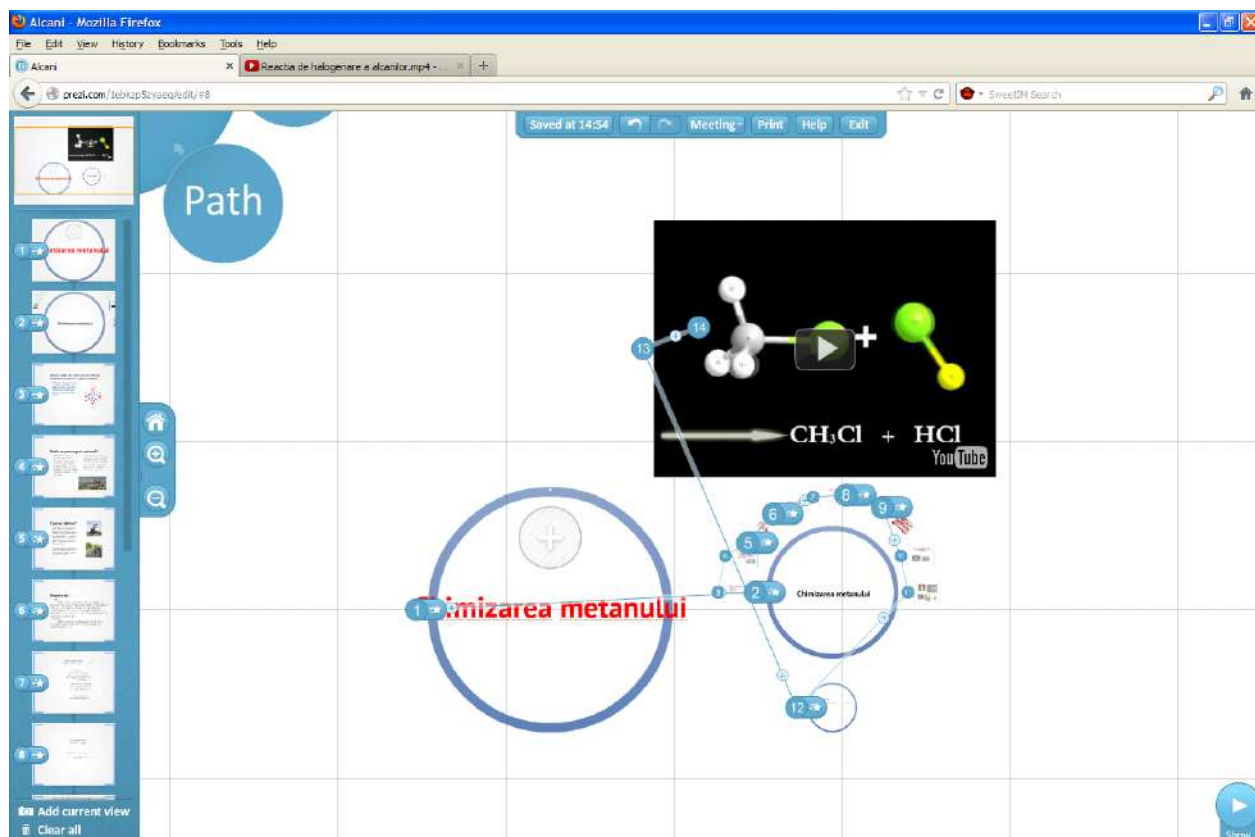
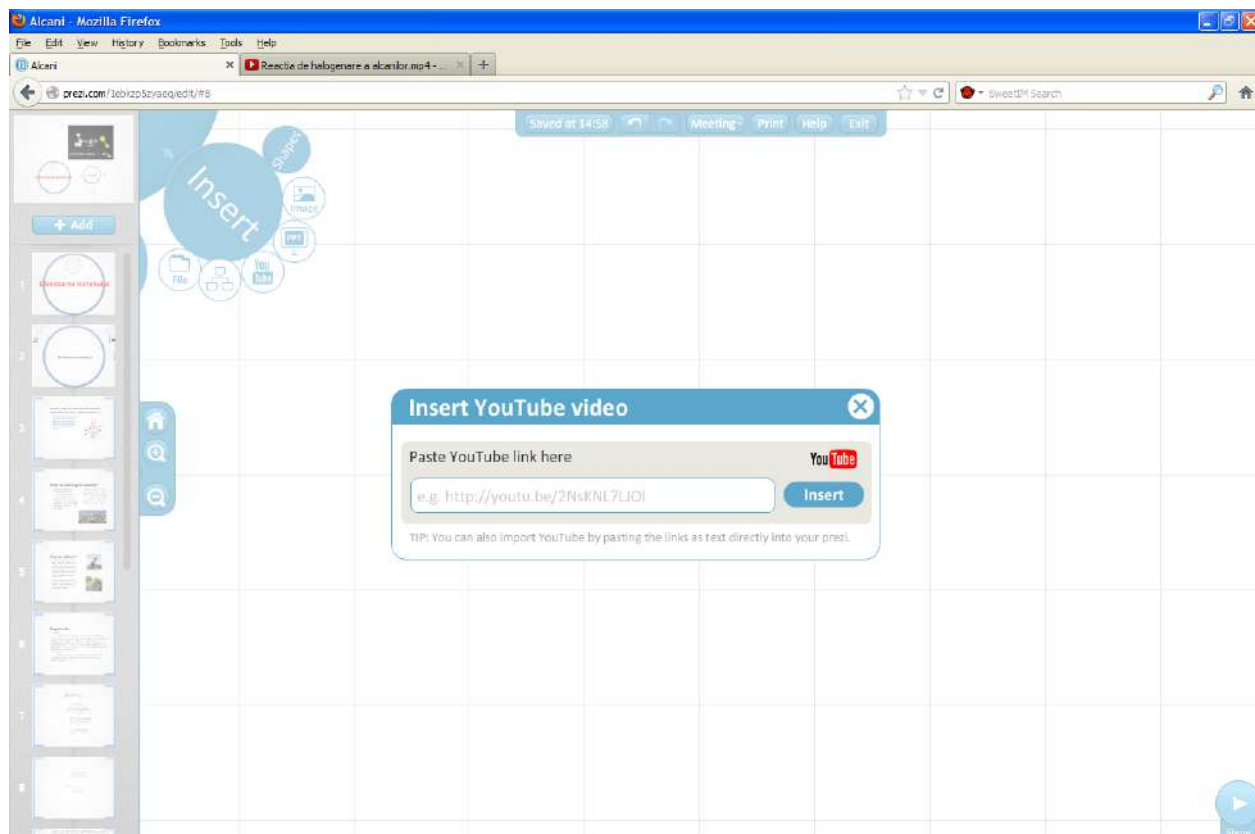
Crearea lecției:

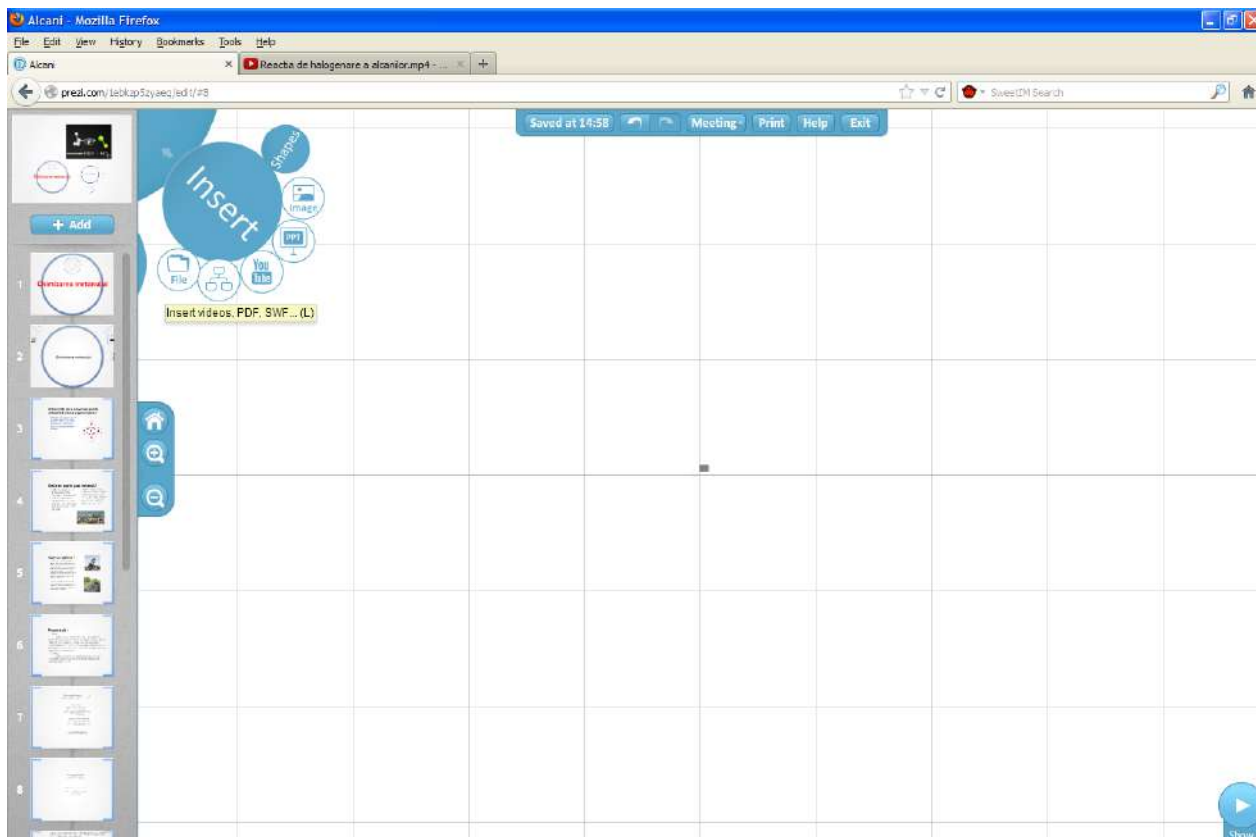
Se pot insera prezentări powerpoint:

Se pot insera link-uri:

Se pot insera filmări video, pagini pdf:

Alcani - Mozilla Firefox

Reacția de halogenare a alcanilor.mp4

Save at 15:02 Meeting Print Help Exit

Share

Insert

Insert videos, PDF, SWF... (L)

Test clasa a X-a

I. (2 puncte)

Alcanii sunt substanțe solubile în apă. **Adevărat / Fals**

Izocanii au temperaturi de fierbere mai mici decât normal alcanii cu același număr de atomi de carbon. **Adevărat / Fals**

Formula C_5H_{12} li corespund 5 izomeri. **Adevărat / Fals**

Bromarea alcanilor este o substituție fotochimică. **Adevărat / Fals**

Reacția CH_4 cu F_2 conduce la un amestec de derivați fluorurați. **Adevărat / Fals**

II. (7 puncte) Alege răspunsul corect în cazul denumirilor greșite ale hidrocarburilor cu următoarele formule:

$$\begin{array}{c} CH_3 \\ | \\ H_2C - CH - C - CH - CH_3 \\ | \quad | \quad | \quad | \\ CH_3 \quad CH_3 \quad CH_3 \quad CH_3 \end{array}$$

a. 2-etil-3,3,4-trimetilpentan
b. 4-etil-2,3,3-trimetilpentan
c. 2,3,3,4-tetrametilhexan
d. 3,4,4,5-tetrametilhexan

$$\begin{array}{c} H_2C - CH - CH_2 - CH_2 - CH_2 - CH_3 \\ | \quad | \\ CH_3 - CH - CH_3 \\ | \\ CH_3 \end{array}$$

a. 2-izobil-hexan
b. 2,4 - dimetilocan
c. 5,7 - dimetilocan
d. 2-izobil-4-etil-pentan

III. (2 puncte) Scrieți izomerii de catenă ai alcanului cu formula C_6H_{14} .

IV. (2 puncte) Completați afirmațiile:

a. este cantitatea de căldură care se degajă la arderea completă a 1kg de combustibil solid sau lichid respectiv pentru 1 m³ combustibil gazos.

b. Alcanii formează o serie în care doi termeni succesivi se deosebesc printr-o grupare $-CH_2-$.

c. Metanul se formează la oxidarea incompletă a metanului

d. La arderea metanului cu o cantitate insuficientă de culoare

e. Izocanii calitatea benzinelor.

V. (2 puncte) 112 cm³ (c.n) hidrocarbură gazoasă formă și 0,45g H₂O. Stabiliți formula moleculară a hidrocarburii.

Barem

I fals, adevărat, adevărat, adevărat, fals

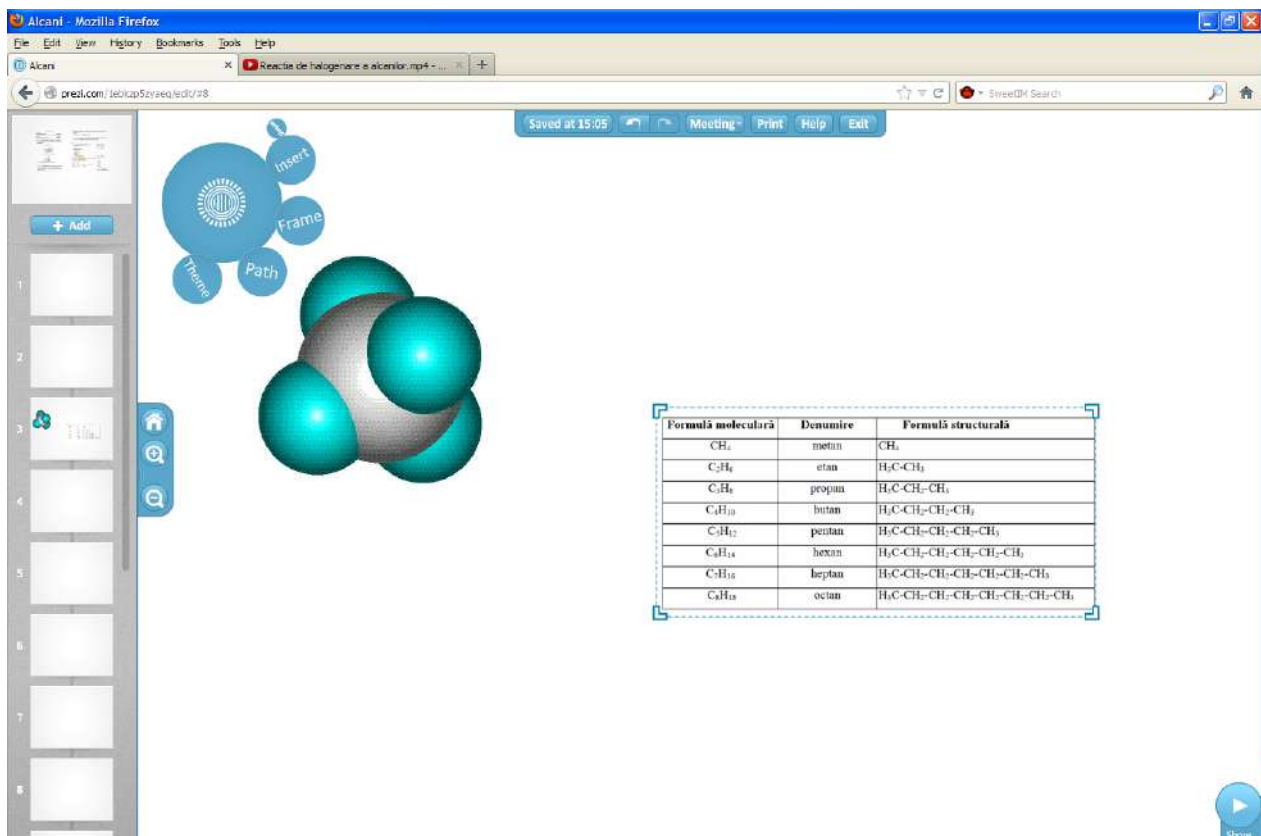
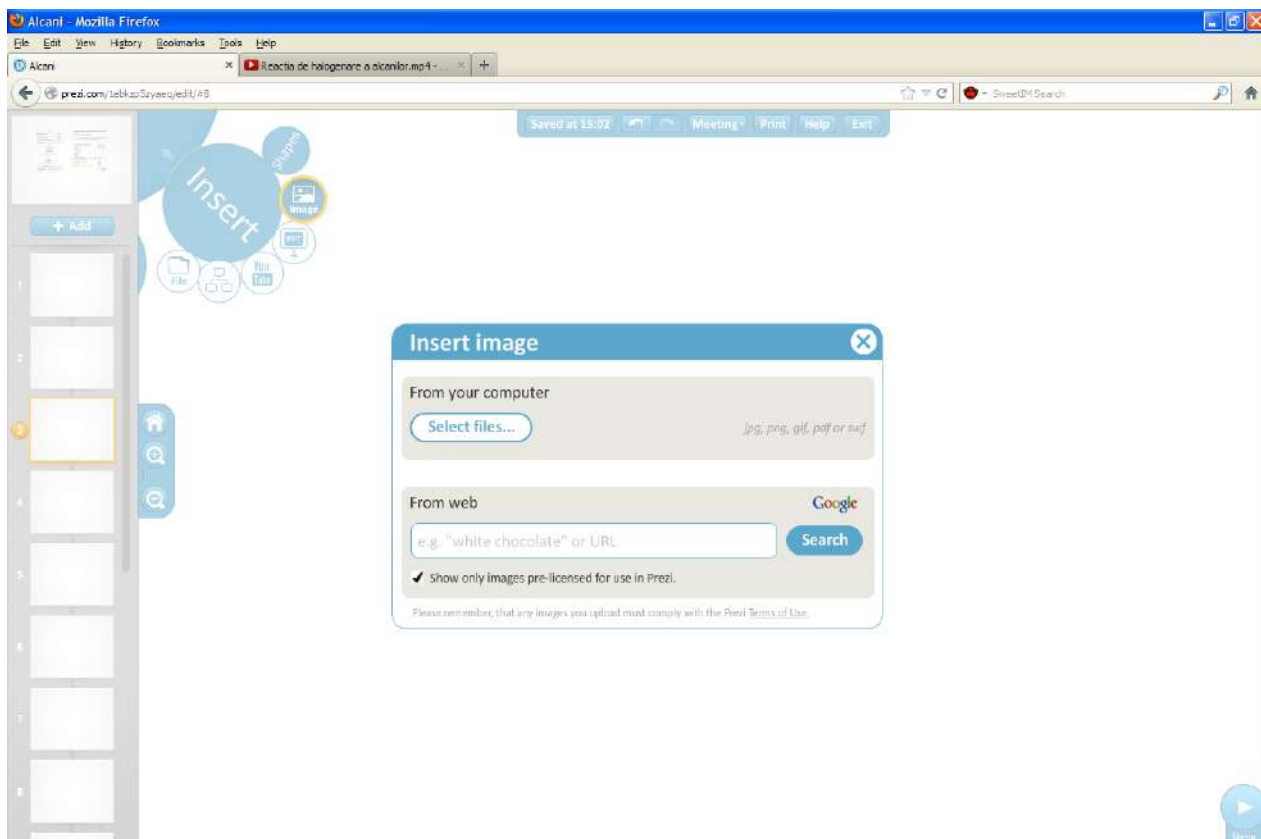
II c respectiv b

III 5 izomeri

IV a. puterea calorică
b. omoloagă
c. 60 atm, 400 °C
d. galbenă
e. imbuțățesc

V. $m_C = 0,88 \cdot 12 / 44 = 0,24g$ $m_H = 0,45 \cdot 2 / 18 = 0,05g$
 $n_C = 0,24g / 12(g/mol) = 0,02$ moli
 $n_H = 0,05g / 1 (g/mol) = 0,05$ moli
 $n_C : n_H = 1 : 2,5$
 $M = m \cdot V_m / V = 0,29 \cdot 22,4 / 0,112 = 58$ g/mol
 $12n + 2,5n = 58 \Rightarrow n = 4$ C_4H_{10}

Se pot insera imagini:

Bibliografie:

1. C.D. Nenițescu – *Chimie organică*, vol. I și II, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980;
2. L. Vlădescu, C. Tărăbășanu-Mihăilă, L. Irinel Doicin – *Chimie, Manual pentru clasa a X-a*, Editura Grup Editorial Art, București, 2005, pag. 17-32;
3. S. Fătu – *Didactica chimiei*, Editura Corint, București, 2008, pag. 68-73;
4. S. Fătu, I. Baci, D. Bogdan – *Chimie, Manual pentru clasa a X-a*, Editura All Educational, București, 2001;
5. <http://prezi.com/>

Programul „ȘCOALA ALTFEL”, an școlar 2022-2023

Profesor învăț. primar Duma Mirela
Școala Gimnazială „Eftimie Murgu” Lugoj, Timiș

Trăim în epoca schimbărilor ce se desfășoară în interval de timp foarte scurte. Epocă dominată de un ritm de viață accelerat. Viitorul adult este pregătit de către școală.

Oricât de bine ar fi instruiți oamenii și oricât de creatori s-ar dovedi, apar la un moment dat noi și noi dificultăți. La acest lucru s-a referit și Margaret Mead „Nimeni nu va trăi în societatea în care s-a născut și nu va trăi în cea pe care a cunoscut-o ca membru activ al ei”.

Societatea se schimbă de câteva ori în decursul vieții normale a unui om și trebuie să facă față acestor schimbări.

Școala trebuie:

- Să ofere copilului șanse în viitor;
- Să asigure un tineret și un viitor adult bine pregătit;
- Să ofere cunoștințele, deprinderile și priceperile necesare încadrării rapide într-o societate în continua schimbare;
- Să ofere fiecăruia șansa de a primi un răspuns sau de-al pune în situația de a-și răspunde singur la întrebările pe care un copil le are încă de la intrarea în școală.

Educația este un pilon important pe care se clădește o societate. Dar, când educația se realizează *altfel*, într-un context *altfel*, atunci profesorii trebuie să creeze noi direcții, viziuni, noi alternative, pentru un adult *altfel*, care să facă față unei societăți puse la încercare.

”Școala altfel”- sau săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!”- reprezintă calea spre întărirea relației profesor-elev-părinte. Atmosfera din această săptămână este specială, trăită cu intensitate atât de elevi, cât și de către profesori, părinți. Timpul petrecut acum este plăcut, fără a fi stresați de sunetul clopoțelului, fără catalog, fără ora care durează strict 50 de minute. Copiii sunt veseli, participă la activități cu plăcere, experimentează și exersează. Sunt încântați de activitățile desfășurate și așteaptă cu nerăbdare *Săptămâna verde*.

Trăim vremuri interesante, o altă normalitate imposibil de anticipat, care ne provoacă să ne autocunoaștem, să ne autodepășim.

În anul 2023, elevii au avut parte de mai multe zile în care au fost organizate activități didactice, dar diferite față de cursurile obișnuite. Practic, dacă în alți ani Ministerul Educației impunea când să fie organizat acest program, acum unitățile de învățământ și-au putut planifica oricând această săptămână, cu condiția să se încadreze în perioada menționată anterior.

Programul național *Școală Altfel 2023* s-a desfășurat în perioada 27 februarie - 16 iunie 2023, pentru cinci zile consecutive lucrătoare, a căror planificare rămâne an de an la decizia unităților de învățământ. Conform unui Ordin de ministru publicat în Monitorul Oficial, în situații excepționale, la solicitarea inspectoratului școlar și cu aprobarea Ministerului Educației, *Școală altfel* și *Săptămâna verde* pot fi organizate în același modul de învățare (Ordinul nr. 3.710 din 20 februarie 2023).

Scopul programului „Școala altfel”:

Programul *Școala altfel* se organizează în fiecare an școlar, iar Ministerul Educației este de părere că acest program poate contribui la dezvoltarea competenței de învățare și a abilităților socio-emoționale în rândul copiilor, fie că sunt preșcolari sau elevi. Timp de 5 zile consecutive, profesorii vor gândi tot felul de activități pentru elevi, acestea fiind menite să le dezvolte diferite competențe și abilități.

Prin programe ca *Școala altfel* sau *Săptămâna verde*, autoritățile își doresc să îi determine pe elevi să își manifeste creativitatea și să aplice teoria învățată. Se promovează foarte mult ideea de învățare prin experiență.

În timpul programului *Școala altfel*, elevii nu vor participa la cursuri obișnuite, ci programul lor va fi organizat după un orar special, care va fi stabilit de cadrele didactice. Legea prevede ca activitățile din timpul programului *Școala altfel* să poată fi organizate atât în cadrul instituției de învățământ, cât și în afara acesteia, astfel că pot fi organizate inclusiv excursii sau diferite deplasări.

Într-o notă trimisă de către inspectoratele școlare se arată că unitățile de învățământ sunt încurajate să își promoveze cele mai bune activități, participând la competiția națională Școala Altfel. Metodologia de desfășurare a competiției, la nivel județean, este prevăzută în OMENCS nr. 5034/2016 pentru aprobarea Metodologiei de organizare a Programului național “Școala altfel”.

Fiecare unitate de învățământ care dorește să participe la competiție va încărca dosarul activității propuse pentru competiție pe website-ul inspectoratului școlar.

Inspectoratul școlar va selecta, pentru etapa națională, câte o singură activitate pentru fiecare din următoarele domenii educative: cultural, artistic, tehnic, — științific, sportiv, cetățenie democratică și responsabilitate socială, educație pentru sănătate și stil de viață sănătos, educație ecologică și protecția mediului, abilitați de viață (inclusiv educație rutieră, reacții corecte în caz de cutremur/incendiu etc.), consiliere și orientare.

Etapă națională a competiției Școală Altfel este organizată de către Ministerul Educației.

Dosarele activităților selectate, în urma evaluării realizate la nivel județean, se postează de către inspectoratele școlare pe site-ul ME conform instrucțiunilor, în luna iunie 2023.

Activități din Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, clasa a II-a B.

[Școala Altfel Brutăria Spicul de Aur](#)

[Școala Altfel_Siguranta sănătății_Școala Sigurantei Tedi](#)

[Mașina Prieteniei_Jocuri_ONG Arad](#)

[Școala Altfel_Siguranta rutieră_Școala Sigurantei Tedi](#)

[Școala Altfel_Prevenirea, recunoașterea și combaterea bullyingului](#)

[Școala Altfel_Laboratoarele FAVISAN_Plantele medicinale=Sănătate](#)

[Școala Altfel_Învățăm să dăruim_CȘEI „Al. Roșca” Lugoj](#)

Parteneri:

C.Ș.E.I. „Alexandru Roșca” Lugoj;

Poliția Municipiului Lugoj- invitați: agenți poliție rutieră;

Spitalul Municipal „Dr. Teodor Andrei”Lugo j- invitate – cadre medicale(părinți);

Laboratoarele Favisan Lugoj „Învățăm de la Natură”- dr. Virginia Faur;
 Brutăria „Spicul de Aur” Lugoj- antreprenor(părinte);
 ONG „Mașina Prieteniei”, Arad;
 Asociația Fusion of Arts Lugoj (FOA);
 Cinematograful „Bela Lugosi” Lugoj;
 Muzeul de Istorie, Etnografie și Artă Plastică Lugoj;
 Supermarket „Profii”- Cotul-Mic.

Proiecte și programe:

„Învățăm să dăruim”- C.Ș.E.I.,Al. Roșca”Lugoj;
 Programul Național „Școala Siguranței Tedi”;
 Proiect Educativ Național „Milioane de capace, milioane de zâmbete!”
 Proiect Regional „Citește după cei șapte ani de-acasă”.

„PROGRAM „Școala Altfel” Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” 27.02-03.03. 2023

Luni, 27.02.2023 (8:00-12:00)

1. Educație pentru securitate personală(educație rutieră, protecție civilă-cutremure, inundații, protecția consumatorului(Magazinul „Profii”), educație juvenilă„Binele învinge răul!”)-invitați polițiști.(prof. A.Tonenchi, M.Duma)

2. Educație pentru o societate democratică – dezvoltare personală „Mașina prieteniei” (ONG- Arad)– educație prin joc și voie bună

Marți, 28. 02 (8: 00-12:00, 16:00....)

De vorbă cu specialiștii....

1. Educație pentru sănătate „Micul sanitar” Reguli de igienă și prim ajutor”;
2. „Plantele medicinale înseamnă sănătate”- vizită la Laboratoarele FAVISAN;
3. „Drumul pâinii”-vizită la Fabrica de pâine „Spicul de Aur”- ora 16:00.

Miercuri, 01.03.2023 (8:00-12:00)

1. Educație religioasă- „Micul creștin”-pictură icoane, conf.„Brățara prieteniei”
2. (prof. Ardelean Octavian, Duma Mirela)
3. „Minte sănătoasă în corp sănătos”-activități în aer liber-Insula Cotul-Mic (prof. Laura Muntean)

Joi, 02.03. 2023 (8:00-12.00)

1. Educație pentru formarea și dezvoltarea personalității și a muncii de calitate - Proiectul „Învățăm să dăruim”- activități /atelier- în colaborare cu elevii de la CȘEI „Al. Roșca”Lugoj și elevii clasei a III-a B din școala noastră.
- Activitate de gospodărie- „Micii bucătari”;
- „Un dar pentru mama”- confecționare de felicitări, măștișoare (capace).

Vineri, 03. 03. 2023 (8:00-13:00)

1. Educație pentru valori culturale
- Să ne cunoaștem orașul-plimbare;
- Vizionare film de animație-cinematograful municipal.

Obs. Există acordul părinților pentru publicarea fotografiilor în media,în scop educațional, site-uri, proiecte, ziare, reviste, simpozioane.

Bibliografie:

<https://www.edu.ro/sites/default/files/Metodologie%20Școala%20Altfel.pdf>

imagini: <https://www.freepik.com/free-photos-vector>

PROIECT ”ȘTIINȚĂ ȘI CREATIVITATE”

Profesor- Mariana Dumencu-Liceul Vocațional de Arte Plastice ”Hans Mattis Teutsch”

Dezvoltarea științelor și tehnologiilor ne impun ritmul, ne ancorează în prezent, pregătindu-ne pentru viitor, cu motivații puternice înspre dezvoltarea abilităților, a aptitudinilor fiecăruia dintre noi. Aceste evoluții din știință și tehnologii au constituit un context al schimbării mentalității societăților, dar și o continuă evaluare și restructurare a sistemelor de învățământ, acestea realizându-se și influențându-se reciproc într-un mod relevant, ceea ce conduce în mod natural, la progres.

Ca profesor de fizică într-o instituție și cu învățământ de artă, a fost o adevărată provocare să identific soluții care să provoace intelectual și să fie agreeate și asimilate de către elevi, astfel încât studiul să poată fi asociat cu propriile descoperiri, uneori cu originalele sau neașteptatele realizări. Din această interacțiune a științei cu arta, în contextul expozițional în care elevii se manifestă firesc, s-a creat un mod propice studiului acestei discipline dezvoltându-se responsabilitatea, controlul propriei învățări, precum și oportunitatea schimbului de experiențe.

Astfel că, am hotărât împreună cu elevii mei ca, din strategia de predare/aprofundare/evaluare, să facă parte și proiectele practice, precum realizarea de aparatură și dispozitive cu ajutorul cărora sunt studiate legi și fenomene fizice, acestea fiind prezentate în cadrul expozițiilor ”Știință și creativitate”.

De-a lungul a celor 6 ani în care proiectele elevilor s-au incorporat firesc în multe dintre etapele orelor de fizică, s-a obținut din partea elevilor o angajare activă, s-a obținut feed-back în timp real, chiar și cel generat de erori (eroarea însemnând, de multe ori și un alt punct de plecare) și am constatat că este o metodă propice și agreeată de către aceștia.

Tematica propusă este generoasă de fiecare dată, elevii având libertate de gândire și de studiu, devenind arhitecții propriei viziuni. Protejarea mediului este un obiectiv important: sunt utilizate de multe ori materiale reciclabile, sunt avansate idei de protejare a mediului. Pe lângă corectitudinea științifică și funcționalitate, creativitatea este un alt criteriu important în grilele de evaluare, alături și de utilitatea practică pe care o oferă montajele experimentale. Elevii își organizează propria învățare, beneficiind de flexibilitate temporală. Crearea de echipe funcționale în proiectele de anvergură, face parte din dezvoltarea personală, iar aceasta constituind un alt criteriu de notare al proiectele de grup. Unele dintre montajele experimentale au constituit material didactic la orele de fizică din anii următori. Diversitatea abordărilor pune în valoare fiecare proiect și deopotrivă îmbogățește firesc, întregul, urmărindu-se dezvoltarea competențelor transversale.

Experiențele obținute și realizările elevilor au fost, de fiecare dată, valorizate, inclusiv pe pagina de facebook a liceului:

https://www.facebook.com/photo/?fbid=4708170522532729&set=pcb.4708181852531596&locale=ro_RO

https://www.facebook.com/photo/?fbid=441874871272276&set=pcb.441878471271916&locale=ro_RO

https://www.facebook.com/photo/?fbid=5306418906041218&set=pcb.5306431976039911&locale=ro_RO

Sunt recunoscătoare pentru participarea, bucuria, pentru efortul copiilor și al tuturor celor care au contribuit la formarea lor de până acum. Oportunitatea de a incorpora, pe de o parte, pasiunea elevilor pentru artele vizuale și, pe de altă parte, de a le valoriza efortul și progresul în studiul acestei discipline, s-a aliniat, armonios, cu motivația pentru învățare și emoția inovării.

Iar entuziasmul, oferit este un ingredient care nu a lipsit din abordarea personală și care, transmis corect elevilor, oferă un suport emoțional pozitiv, declanșator înspre studiu și dezvoltare.

Fotografia 1- din colecția autorului

Fotografia 2- din colecția autorului

Fotografia 3- din colecția autorului

Fotografia 4- din colecția autorului

Webologie:

[https://inaco.ro/wp-content/uploads/2021/09/21-septembrie Editia-IVa Ghidul-Meseriilor-Viitorului_INACO_2021.pdf](https://inaco.ro/wp-content/uploads/2021/09/21-septembrie_Editia-IVa_Ghidul-Meseriilor-Viitorului_INACO_2021.pdf)

https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/national-reforms-school-education-56_ro

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

prof. Dumistrăcel Violeta

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 SUCEAVA

Evaluarea în școală este un domeniu larg deschis. Nu are doar influență asupra lucrurilor explicite care pot fi observate, precum calificările elevilor, poziționarea lor în societate din cauza notelor și prin urmare, cariera lor academică. Evaluarea în școală are influență și asupra altor aspecte ale individului precum imaginea de sine, stima de sine și conceptul general pe care o persoană îl are despre propriile competențe și abilități. Școala are o influență enormă asupra conceptului în sine de competențe. Influența sa directă depinde de modul în care metoda de evaluare este aleasă și realizată în școală.

Din cauza contextului social în care învățarea are loc în școală, utilizarea criteriului social ca o măsură poate oferi informații esențiale despre competențe în comparație cu alți elevi. În același timp, estimările competențelor dintr-o perspectivă socială comparativă influențează foarte mult imaginea de sine și conceptul de sine al elevilor.

Utilizarea criteriului individual pentru evaluare înseamnă compararea diferențelor intraindividuale. „Valoarea adăugată” este înregistrată într-o anumită perioadă de timp. Acest lucru face posibil ca elevul să primească feedback-ul despre nivelul realizărilor sale, precum și despre modul în care a crescut sau a scăzut. Rezultatul său nu este comparat cu rezultatul altor elevi. Progresul este cel pe care se pune accent. Acest mod de evaluare corespunde de asemenea proceselor de învățare informală care au loc în afara școlii unde elevul își evaluează singur competențele.

Evaluarea academică este comparată cu un obiectiv al învățării. Un progres al învățării realizat individual este comparat cu un scop care poate fi atins în mod realist. Acest mod de evaluare este o normă bazată pe obiectiv și oferă informații despre abordarea unui obiectiv care este definit ca rezultatul perfect. Compararea rezultatului elevului cu progresul învățării altor elevi nu este importantă. Testele bazate pe criterii sunt îndreptate spre obiective clar stabilite.

Acestea măsoară rezultatul făcând referire la o anumită caracteristică stabilită de către profesor. Aceasta înseamnă, de asemenea, că profesorul trebuie să stabilească și să prezinte obiectivele de care elevii trebuie să se apropie în rezultatele lor. Prin urmare, rezultatele unui elev nu vor fi comparate cu cele ale altor elevi. Conform diferitelor studii din acest domeniu, procesele sociale ale comparațiilor dintre elevi încep doar atunci când nici un criteriu obiectiv nu mai este utilizat în evaluare.

Portofoliul este concomitent o metodă și un instrument de învățare și evaluare. Ca metodă pune elevul în situația de identifica și selecta materiale, de a lua decizii și de a reflecta asupra conținutului și importanței materialelor și a le evalua înainte de a fi introduse în portofoliu. De asemenea, permite evaluarea produsului și a procesului realizării demersului învățării.

În practica didactică curentă sunt utilizate două mari categorii de portofolii: portofoliul de învățare (learning portfolio) și portofoliul de evaluare (evaluation portfolio). Ultima categorie de portofoliu include, portofoliile de dezvoltare și de competență menționate mai sus.

Portofoliul de învățare este realizat cu referire la o temă dată. El constă dintr-un ansamblu de documente, materiale (preluate din diverse surse, prelucrate sau nu), modele/exemple de bună practică precum și realizări/ rezultate/produse ale unui autor cu privire la tema dată.

Portofoliile de învățare pot fi de două tipuri: portofolii de documentare - realizate în scop de informare-documentare bibliografică; portofolii de activitate – realizate prin descrierea unor activități concrete desfășurate de autor și pe analiza datelor obținute în urma acestei activități.

Portofoliul de evaluare cuprinde materiale sau documente realizate de autor, considerate de acesta relevante pentru aprecierea sau relevarea progresului său într-un interval de timp, în domeniul unei sarcini date. Presupune selectarea producțiilor supuse evaluării, de către elev cu sau fără ajutorul profesorului, părinților sau altor decidenți. În general, funcția acestui instrument este aceea de evaluare a unui eșantion mare de obiective de referință sau competențe specifice. Evaluarea vizează fiecare produs și procesul prin care acesta a fost obținut. Prin urmare, evaluarea pe baza portofoliului este simultan o evaluare formativă, sumativă și de progres. Păstrarea în anexa portofoliului a tuturor materialelor de sprijin (MS): materiale documentare

(MD) și ciorne (C), care reflectă încercările, reușitele și nereușitele autorului va ilustra atât obstacolele cât și soluțiile imaginate și aplicate de acesta.

Pentru a reprezenta o metodă de apreciere longitudinală a performanțelor elevilor, portofoliul trebuie să fie mai mult decât o colecție de produse ale activității lor. Aceste produse, selectate de elevul-autor (cu sau fără ajutorul altor persoane implicate), trebuie însoțite de reflecțiile personale ale elevului. Împreună, produsele și reflecțiile elevului, permit conturarea unei imagini cât mai complete asupra activității elevului de cercetare, colectare, selectare și concepere/creație a producțiilor care fac obiectul portofoliului. Această perspectivă permite, atât profesorului cât și elevului (autorului), să evalueze activitatea la nivel de proces și rezultate dar și să aprecieze valoarea educativă a acestei activități: percepția elevului asupra propriilor rezultate, trăirile și așteptările legate de performanța sa, obiectivele și planurile sale de viitor etc. Evaluarea portofoliului se poate face în mai multe moduri, ținând seama de scopul realizării portofoliului: obținerea unor produse concrete, însușirea unor procese cognitive, a unor metode și tehnici de lucru, dezvoltarea unei/unor competențe date respectiv toate aceste categorii de rezultate. Prin urmare, se poate proceda la o evaluare orientată asupra: componentelor portofoliului, folosind metodele și instrumentele de evaluare corespunzătoare; nivelului de competență al elevului, prin raportarea produselor și procesului obținerii acestora la obiectivul propus; o progresului realizat de elev în cursul activității de realizare a portofoliului, prin raportarea la un set de competențe; o aprecierilor și evaluărilor realizate de elev asupra propriilor materiale.

Metoda portofoliului impune:

-portofoliul să nu conțină un număr prea mare de piese. Numărul maxim menționat în literatură este de 12, un număr prea mare de componente îngreunând procesul selectării produselor relevante dintre cele mai puțin relevante. Dar, atunci când numărul componentelor este mare, se poate proceda la o clasificare a produselor, sarcina realizării acestei clasificări revenind elevului;

-profesorul să precizeze elevilor obiectivul propus a fi atins prin realizarea portofoliului și să se asigure de corecta înțelegerea a acestuia de către fiecare elev;

-elevul să-și asume realizarea portofoliului;

-componentele portofoliului să fie dublate de reflecțiile personale ale elevului. Solicitarea de a realiza un portofoliu trebuie pregătită de profesor prin instruirea elevilor în acest sens. Această instruire poate demara cu o dezbatere privind tematica portofoliului, profesorul cerând în permanență elevilor să formuleze răspunsuri (pe care să le și justifice) la următoarele întrebări: „Ce este un portofoliu?”, „Ați văzut vreodată un portofoliu?”, „Care este utilitatea unui portofoliu?”, „Ce fel de materiale poate cuprinde un portofoliu (și ce nu include el)?” etc. În continuare profesorul va prezenta elevilor portofolii realizate în anii anteriori de colegi de-ai lor, de el, de alte cadre didactice sau de alte persoane.

Este indicat ca elevii să pregătească un dosar, o cutie etc. în care vor depozita materialele care urmează a fi incluse în portofoliu. Profesorul trebuie să informeze elevii cu privire la terminologia utilizată în pedagogia portofoliului: listă de componente, colecție, selecție, reflecție critică, evaluare, autoevaluare, scop, etc. ilustrând conceptele menționate prin prezentarea unor materiale reprezentative alese din colecția de portofolii pe care le deține. Această inițiere va continua cu instruirea elevilor în identificarea și formularea clară a unor scopuri de instruire, personalizate.

Profesorul va asista elevii în procesul proiectării conținutului portofoliului - la stabilirea componentelor portofoliului în corelație cu obiectivele propuse de fiecare elev. De asemenea, îi va instrui cu privire la modul de proiectare, redactare, revizuire a unui material component al portofoliului.

Elevii vor fi solicitați să-și exprime în scris opinia cu privire la următoarele aspecte: „Dacă ți-ai propus să-ți dezvolți competențele de documentare utilizând Internetul, ce materiale vei include în portofoliu?”, „Care sunt criteriile după care vei selecta materialele din aceeași categorie?”, „Cum definești un material corect redactat ținând seama de scopul și tema aleasă de tine?”.

Înainte de elaborarea portofoliului profesorul se va folosi de colecția sa de portofolii și le va cere elevilor să analizeze materiale pentru a-i determina să diferențieze componentele din punctul de vedere al conținutului, design-ului și a stabili astfel caracteristicile unui produs de calitate.

Elevii vor fi sfătuiți să nu lase realizarea portofoliului pentru ultimul moment deoarece această practică nu conduce la succes. De asemenea, elevii vor fi încurajați să-și personalizeze portofoliul prin logo-uri, desene etc. (fără ca această personalizare să afecteze calitatea design-ului portofoliului). La final, autoevaluarea realizată de elev asupra activității de construire a portofoliului va include și răspunsul la un set de întrebări: „Cum ai transformat materialele culese din diverse surse în materialul-sinteză?”, „Care sunt etapele de transformare a unei ciorne într-un material definitiv?”, „Cum poate fi îmbunătățit un material dat, redactat sec, într-unul interesant și motivant pentru cititor?”, „Cum ți-ai verificat sursele documentare?” „Cum trebuie să procedezi pentru a te asigura de veridicitatea unei surse documentare?”, „Cum ai proceda acum dacă ar trebui să realizezi acest portofoliu?”, „Ce capacități/competențe crezi că ți-au fost ameliorate prin realizarea portofoliului?”, „Ce capacități/competențe consideri că ai dobândit prin realizarea portofoliului?”, „Ce sentimente ai încercat pe parcursul realizării portofoliului și la finalizarea acestuia?”. Unele dintre aceste întrebări se adresează preferențial elevilor mari, dar și cei mici pot răspunde la asemenea întrebări, dacă ele sunt reformulate, cu referire la materialele concrete existente în portofoliul personal.

Se impune însă precizarea că, pentru fiecare etapă în parte, profesorul trebuie să indice elevilor (să reamintească) sarcina, cerințele și criteriile de evaluare. El va oferi și punctele de sprijin necesare (prin întrebări care solicită anticiparea unor acțiuni sau detalii privind realizarea sarcinilor și evaluarea acestora).

Evaluarea portofoliului vizează: calitatea componentelor portofoliului, competențele formate sau dezvoltate elevilor prin raportare la obiectivul propus, cerințele de realizare și criteriile de evaluare prestabilite, cunoștințe și competențe transferabile.

Evaluarea se realizează la trei niveluri. Primul nivel este cel al autoevaluării portofoliului de către elev. Aceasta permite profesorului o apreciere mai fină a progresului înregistrat de elev. Cel de-al doilea nivel este cel al evaluării colective, realizate în grupul clasă de elevi, într-un număr de ore dedicat acestei activități. În fine, ultimul nivel este cel al evaluării realizate de profesor, evaluare care privește întreg procesul deja descris. Evaluarea astfel realizată constituie evaluarea internă.

Diseminarea rezultatelor și experiențelor de învățare. Această acțiune se poate realiza în cadrul unei sesiuni dedicate, la care pot participa părinți, alți elevi din școală etc. Portofoliile pot fi expuse, extrase din portofolii pot fi citite de autorii lor, pot exista jurnale în care participanții să insereze scurte sugestii și reflecții personale asupra materialelor realizate. Această evaluare este considerată evaluare externă.

Portofoliul electronic este o temă de mare actualitate, în situația în care elevii sunt tot mai interesați de utilizarea Internetului.

Portofoliul tradițional constă, cel mai adesea, dintr-un “dosar” ce conține documente scrise, fotografii, desene, schițe. Atunci când el include mostre, machete, dispozitive artizanale etc. “dosarul” este însoțit de cutii în care sunt depozitate aceste produse concrete.

Spre deosebire de cel tradițional, portofoliul electronic, poate include colecții de documente cu sursa Web, corespondența electronică purtată de un elev cu alți colegi ai săi pe o temă dată, imagini (peisaje, dispozitive artizanale), materiale redactate de elev (inclusiv materiale care ilustrează corecturile operate de elev), foi de calcul Excel, grafice, schițe realizate apelând la utilitare (Paint, Autocad etc.), imagini prelucrate, prezentări în Power Point, descrierea sau analiza unor site-uri și chiar programe de simulare etc. concepute și realizate de elev în legătură cu tema dată. Și acest tip de portofoliu poate avea atașate “cutiile” care conțin realizările practice ale elevilor. Portofoliului electronic i se aplică toate regulile enumerate mai sus cu privire la pregătirea, elaborarea și prezentarea portofoliului tradițional.

Bibliografie:

- CERGHIT I. 2008. Sisteme de instruire alternative și complementare. Iași: Polirom;
- CIASCAI L. 2017. Strategii inovative de instruire și evaluare. Curs IFR. UBB;
- CUCOȘ, C-tin. 2008. Teoria și metodologia evaluării. Iași: Polirom;
- Manual de tehnici și abilități academice. Timișoara: Universitatea de Vest, 1-24;
- IONESCU, M. 2000. Demersuri creative în predare și învățare. Cluj-Napoca: P.U.C;
- R.J., WILLIAMS, W.M. 2009. Educational Psychology. Merill.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE LA BIBLIOTECĂ

DUMITRESCU ELENA

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Focșani

Trezirea interesului pentru lectură este unul dintre obiectivele majore ale activității desfășurate de profesori.

Lectura elevilor este determinată de particularitățile de vârstă și psihice, de preferințele lor, de climatul familial. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează print-o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență și continuitate. Orizontul cunoștințelor primite în clasă la orele de literatură română și lectură este lărgit de lectura făcută acasă.

Dacă vrem să trezim interesul copiilor pentru lectură, este necesar să-i oferim acestuia cărți care ar putea concura cu televizorul și calculatorul. Conținutul cărților trebuie să corespundă cerințelor copilului de azi și nu închipuirilor noastre de ieri. O carte bună pentru copii este una care este citită cu aceeași plăcere și de maturi. Cartea bună este scrisă astfel încât menține asupra sa toată atenția și prin frază, și prin subiect, și prin mesaj. O carte bună este aceea care stimulează imaginația, făcându-i pe copii să se gândească la lucrurile importante din jurul lor. Le dezvoltă atenția și gândirea pentru că actul gândirii îi implică mai mult decât vizionarea unei emisiuni TV. Cărțile sunt mult mai morale decât jocurile pe calculator. Discutarea și încurajarea elevilor în exprimarea părerilor îi ajută să se înțeleagă pe sine și să înțeleagă punctele de vedere ale celorlalți.

Din când în când, trebuie să luăm în considerare și situația că, deși am recomandat o carte valoroasă, deși discuțiile premergătoare au fost interesante, deși elevii au manifestat interes după lectura unui fragment, până la urmă au citit-o greu, au citit-o pe sărite sau au renunțat la ea după câteva pagini. Care sunt soluțiile pentru profesor în această situație? Să-și amintească de decalogul drepturilor cititorilor din *Comme un roman*, cartea lui Daniel Penac, el însuși profesor de literatură (1. Dreptul de a nu citi; 2. Dreptul de a sări paginile; 3. Dreptul de a nu termina cartea; 4. Dreptul de a reciti; 5. Dreptul de a citi orice; 6. Dreptul la bovarism (maladie transmisibil prin citit) - de a te atrage în lumi imaginare; 7. Dreptul de a citi oriunde; 8. Dreptul de a răsfoi cărțile, de a citi pe sărite; 9. Dreptul de a citi cu voce tare; 10. Dreptul de a nu fi obligat să-ți explici opțiunile și gesturile.) și să încerce să reia

discuția asupra punctelor de interes din carte. Iar, dacă nu nici așa nu trezește interesul, să renunțe, însă cerând elevilor să-și motiveze cu argumente puternice dezinteresul.

Pentru a evidenția cele de mai sus am desfășurat o serie de activități ce vor fi descrise în continuare.

Activitatea 1

Ca prim pas, mi-am imaginat un concurs de afișe care să invite pasionații de lectură la o primă întâlnire. Copiii votează titlul cercului, se pot face ecusoane de „cerchiști”, dacă doresc.

Se afișează pe flip-chart drepturile cititorului.

Amenajarea unei săli în care să se țină desfășoare activitățile la viitoarele întâlniri ale membrilor cercului.

Se vor citi, de pe cartonașe colorate, citate cu și despre citit.

METODE: Ghemul (rețeaua cărților)

Se alcătuieste prima listă de lecturi favorite și o listă ce va cuprinde cărți pe care ar dori să le citească.

Activitatea 2

La o a doua întâlnire se poate discuta despre ceea ce ar trebui să conțină portofoliul personal: fișe de lectură, compuneri, desene, jurnale de lectură, orarul cu timpul dedicat lecturii, jurnalul întâlnirilor).

De asemenea se poate stabili care va fi cartea pe care ar dori să o citească în cadrul întâlnirilor (fragmente). Se ține cont de propunerile elevilor, derularea activităților fiind făcută astfel încât să răspundă nevoilor și așteptărilor acestora.

O altă activitate ar putea fi prezentarea cărții preferate.

După mai multe întâlniri se pot citi fragmente folosind predicția; se poate întocmi harta subiectivă a lecturii, copiii avnd libertatea de a interpreta desenând. La final, pentru a ieși din text, se poate face cercul prieteniei (mesaje pe care ei și le transmit atingându-și colegul pe umăr).

Activitatea 3

O întâlnire interesantă ar putea fi în cadrul bibliotecii școlii, copiii având acces nerestricționat la orice tip de carte. Se pot citi scurte fragmente care au plăcut, în mod deosebit, pentru ca mai apoi să-și motiveze preferințele. Sunt încurajate discuțiile libere.

O altă variantă ar fi citirea începuturilor unor cărți, cerndu-li-se elevilor să aprecieze care este cel mai interesant și, eventual, îi motivează să citească cartea.

Acest tip de activitate se poate desfășura și în curtea școlii, elevii fiind așezați pe iarbă, pe bănci sau pe butuci de lemn.

Concluzii:

Activitățile pot fi diverse, aplicându-se metode interesante: *cuiburi de hârtie, tehnica mirosului, concurs de ghicire a personajului, chestionare, interpretare de metafore/limbaj* etc.

Actul lecturii nu poate să vină decât în sprijinul elevului, cultivându-le gustul pentru frumos, pentru carte, pentru a citi – în general.

Cercul are intenția să seducă, să instige la citit, să provoace spiritul, să cultive esteticul, să dezvolte simțul realității, al ficțiunii și al nonficțiunii – din perspectiva a mai multor dimensiuni (litarare, istorice, culturale, etnice, religioase etc.).

ACTIVITĂȚI CARE SĂ STIMULEZE DORINȚA COPILOR DE A FRECVENTA BIBLIOTECA ȘCOLARĂ

DUMITRESCU ELENA

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Focșani

Pentru că în ultima vreme mulți dintre copiii noștri preferă să citească pe telefon sau să nu citească m-am gândit la câteva activități care ar putea să le dezvolte gustul pentru frecventarea cercurilor de cititori sau pentru frecventarea bibliotecilor școlare, voi prezenta un set de activități care se pot face la bibliotecă, la cercul de lectură, în scopul dezvoltării gustului pentru citit.

- Împachetați cele mai interesante cărți pentru clase primare în hârtii frumos și variat colorate, după care le așezați pe masă, în bibliotecă, pentru a fi alese de către copii. Fiecare elev alege o carte, o despachetează cu grijă, o răsfoiește, scrie titlul și autorul pe o fișă cu numele său, apoi descrie pe scurt ce părere are despre carte. Dacă vrea să o împrumute, scrie pentru ce îl interesează dacă nu, ce nu îi place la ea și cu ce carte a schimbat-o, având voie să facă schimb cu un coleg care dorește acest lucru. Astfel o să înțelegem mai bine ce cărți preferă anumiți elevi, ca să le oferim ceea ce doresc să citească. În plus copiii află de existența acelor cărți și autori. Surpriza de a vedea ce este în pachet îi poate motiva să mai dorească să vină la bibliotecă pentru un astfel de joc.

- Lectura la sală: fiecare elev alege din bibliotecă sau vine de acasă cu o carte și cu un bilet pe care este scris numele său, numele cărții și ce l-a atras la cartea respectivă. Biletele rămân la bibliotecă tot pentru a afla preferințele de lectură ale utilizatorilor. Activitatea este utilă și pentru colegii lor care vor afla ce cărți mai pot fi citite.

- Prezentare de cărți: fiecare copil își prezintă cartea pe care a cumpărat-o sau a împrumutat-o ultima dată, pe scurt: titlu, autor, ilustrații, dacă are și motivul pentru care citește cartea.

- Prezentare de cărți, cu joc: se fac perechi de câte doi copii: un copil care a citit o carte pe care perechea sa nu a citit-o. Cel care nu a lecturat-o încearcă să facă o descriere a cărții, după titlu, autor și imaginea de pe copertă. Copilul care a citit cartea va spune dacă cel care a judecat cartea după copertă are dreptate sau nu și va încerca să dea puține detalii despre ea astfel încât să stârnească celorlalți dorința de a citi.

- Fiecare copil alege din bibliotecă o carte, o citește acasă și când vine la cercul de lectură spune, în funcție de conținutul cărții: eu am aici niște prăjituri, dacă în carte apar

dulciuri multe, eu am aici niște avioane sau eu am aici niște prieteni sau eu am aici niște pajiști minunate, eu am aici cerul sau cartea mea scoate sunete minunate sau cartea mea te invită la o baie în mare, etc. Astfel stârnește curiozitatea celorlalți copii, pentru a citi și ei cărțile respective.

- Fiecare copil primește o etichetă pe care scrie numele unui autor iar bibliotecarul așază pe masă o mulțime de cărți de la diverse edituri și scrise de diverși autori, așezate amestecat. Fiecare copil merge și caută autorul respectiv și spune ce cărți a găsit la el. Dacă îl atrage vreuna, o poate împrumuta. În felul acesta copiii au idee ce autori există și cam ce cărți au scris.

- Din mulțimea cărților așezate teancuri pe masă, fiecare copil, extrage la rând o carte și deschide acolo unde vede semnul de carte așezat de către bibliotecar și citește paragraful însemnat cu creionul de către acesta sau, și mai bine, citește paragraful notat pe semnul de carte cu numărul paginii și al paragrafului care trebuie citit. Din paragraful acela, toată lumea va extrage o învățătură, pentru că bibliotecarul a ales în mod intenționat acel paragraf. Această activitate o pot folosi profesorii de la clasele primare sau profesorii diriginți sau profesorii de religie în scopul de a îndrepta comportamentele negative ale copiilor.

- Lectură din marii poeți, în funcție de anotimp. Bibliotecara așază pe masă cărți de poezii cu diverse anotimpuri, un copil alege un anotimp prin tragere la sorți dintr-o cutiuță și apoi se lasă elevii 10 minute să găsească în cărți o strofă care le-a plăcut, dintr-o poezie din anotimpul extras. După aceea se citesc strofele și se notează pe un semn de carte confecționat de către elevi și în paranteză, după strofă, se scrie autorul și numele poeziei. Semnele de carte pot fi așezate la expoziție dacă sunt estetic lucrate și caligrafiate îngrijit.

- Elevii citesc o carte cu personaje dintr-o altă epocă și apoi se gândesc cum ar reacționa personajele respective dacă s-ar trezi dintr-o dată în lumea de azi, cum ar proceda dacă în anumite contexte ar avea tehnologia din zilele noastre. Compunere. În acest fel îi determinăm să citească și cărți mai vechi.

- Chestionar despre modalitățile de a folosi cărțile, unde preferă să citească, dacă ar fi să aibă un miros cum ar trebui să miroasă cărțile citite de ei, dacă ar fi să se împrietenească cu un personaj al unei cărți, care ar fi acela, etc.

- Compunere despre petrecerea personajelor: Reuniți la o petrecere toate personajele din filmele văzute și alcătuiți o poveste despre aventurile acestora după ce au făcut cunoștință la petrecerea respectivă. Realizați cele mai interesante combinații. Cele mai bune lucrări pot

fi publicate în revista literară a școlii sau a bibliotecii.

- Jurnalul Bibliotecii, în care fiecare copil scrie ceva despre modul în care s-a simțit la Bibliotecă, ce i-a plăcut și ce nu i-a plăcut, ce ar mai fi de schimbat. Acest jurnal trebuie să aibă un al doilea volum pentru laude aduse scriitorilor care le-au făcut timpul mai plăcut și le-au îmbogățit cunoștințele, imaginația și vocabularul. Să scrie impresii despre cărțile pe care le-au citit, ce i-a impresionat la acele cărți, pornind de la aspectul fizic al cărții, ce impresie i-a făcut coperta sau numărul de pagini, ce impresie i-a făcut titlul atunci când a văzut cotorul și terminând cu conținutul.

- Vizionare a unui filmuleț despre felul în care se tipărește o carte.

- Vizionare a unui film despre istoria hârtiei.

- Vizionare filmuleț despre biblioteci importante.

- Vizită la una dintre marile biblioteci din țară.

- Invitarea unei edituri cu cărți pentru copii.

- Invitarea unui autor pentru copii, care să stea de vorbă cu ei și care să aducă și câteva cărți scrise de el.

- Activitate pentru copiii pasionați de lectură și de pictură: să realizeze un desen după o scenă din cartea care le-a plăcut cel mai mult.

- Activitate pentru copiii pasionați de desen pe calculator sau pe telefon și de teatru: să realizeze o animație în care să imite un personaj dintr-o carte sau să realizeze un film animat pe calculator în care să prezinte pe scurt câteva personaje ale romanului respectiv- desen și voce.

- Pentru cititorii pasionați de cărțile cu animale sau de filmele cu animale, pot realiza o machetă cu denumirea: „Câteva animale din filmele văzute de mine și din cărțile citite de mine”. Copiii pot confecționa animalele din plastilină sau pot cumpăra pachete cu jucării cu animale, le pot da cu lipici cu sclipici și cu diverse prafuri, de ex. cocos dacă este un urs polar sau o focă sau sclipici auriu sau argintiu, etc, care le pot transforma în culorile animalelor preferate apoi le pot lipi pe un carton și pot face o adevărată grădină iarna sau vara. Dacă este pentru vară pot înfige crăcuțe de pomi în jur, dacă este iarnă pot așeza vată și deasupra pot înfige ramurile de brad, conuri, animalele în cadrul de iarnă și poate câteva globulețe, în funcție de imaginația fiecăruia. Fiecare machetă va avea „legenda” ei unde vor fi trecute numele animalelor și cărțile în care au fost descoperite cu autorii lor sau filmele în care au fost văzute.

- Pentru școlile care au stație pe holuri pot fi făcute anunțuri despre noutățile pentru copii, în pauze, apoi copiii pot fi primiți la bibliotecă pentru a împrumuta cărțile. Pot apărea anunțurile și pe grupurile de Whatsapp.

- Elevii din clasele mai mici pot fi stimulați și prin confecționarea unor ecusoane de cititori sau pot fi chiar ei invitați să așeze abțibilduri corespunzătoare sau etichete confecționate de ei, rafturilor cu povești de iarnă, cu povestiri din viețile sfinților, cu poezii, etc. La final de an școlar, cei mai activi dintre ei pot primi diplome, pentru cele mai multe activități de la cercul de lectură, la care s-au evidențiat.

Evident că modalitățile de a atrage copiii spre lectură sunt mult mai multe dar majoritatea celor expuse aici sunt idei proprii, despre care nu am mai citit undeva. Dacă ar fi să le expunem pe cele care deja sunt scrise în reviste ar însemna să alcătuim o culegere cu toate metodele care s-au propus pentru dezvoltarea gustului pentru citit.

Centrul European pentru Excelență în Educație
Proiect Educațional Internațional
PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

Sesiunea de Comunicări Științifice

EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”

SECȚIUNEA: Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Prof. Ioana Dumitrescu

Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu”, București

Deoarece activitățile extracurriculare au reprezentat o provocare în perioada pandemiei, am încercat să creez un spațiu în care elevii mei, aflați atunci în clasa a 9-a, să colaboreze, cu toate că se aflau la distanță.

Așa că pe data de 25 noiembrie 2021, elevii clasei a 9-a C au realizat un program cultural-artistic pe tema recunoștinței cu ocazia sărbătorii americane care poartă chiar acest nume - Ziua Recunoștinței.

Prin textele literare prezentate - fie că a fost vorba despre versuri sau bucăți de proză -, prin discursurile spirituale, bucățile muzicale interpretate la fluier, vioară sau pian precum și prin desenele și picturile realizate, elevii au încercat să transmită esența sărbătorii Recunoștinței care ne amintește în fiecare an că mulțumirea ne îmbogățește viața în toate dimensiunile ei.

Activitatea a fost produsă de elevi, de la interpretare la prelucrare și editare video, sub îndrumarea dirigintei, prof. Ioana Dumitrescu. În total au fost implicați un grup de 15 elevi care au reușit să alcătuiască un frumos program artistic, deși se aflau la distanță.

Postat în mediul online, videoclipul de aproape 15 minute s-a bucurat de aprecierea elevilor și cadrelor didactice de la Liceul Teologic Adventist Ștefan Demetrescu, și nu numai.

Activitatea i-a ajutat pe elevi să iasă din zona de confort, i-a provocat să-și valorifice talentele și i-a învățat că munca în echipă aduce mereu rezultate frumoase.

Vă doresc vizionare plăcută!

Link-ul programului: <https://youtu.be/rD3GzoeCBsM>

Model pentru susținerea examenului de bacalaureat la M_tehnologic

Profesor Dumitru Anca, Colegiul Tehnic „C. D. Nenițescu” Pitești

Subiectul I

5p.1. Calculați $4 - 2 \cdot (1 - 0,5)$.

5p.2. Rezolvați în mulțimea numerelor naturale nenule inecuația $3 \cdot x - 8 < -x + 4$.

5p.3. Determinați numărul real a știind că $x = 2$ este soluție a ecuației $4^{a+x} = 0,25$.

5p.4. Un telefon costă 300 lei. Calculați prețul telefonului după o scumpire cu 25%.

5p.5. În reperul cartezian XOY se consideră punctele $A(3,4)$ și $B(-5,4)$. Determinați lungimea segmentului $[MO]$ unde M este mijlocul segmentului $[AB]$.

5p.6. Se consideră triunghiul ABC dreptunghic în A cu ipotenuza de 10cm și măsura unghiului B de 60° . Determinați lungimea înălțimii triunghiului corespunzătoare ipotenuzei.

Subiectul II

1. Se consideră matricele $A, B \in M_2(\mathbb{R})$, $A = \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$, $I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ și $B = \begin{pmatrix} 11 & -12 \\ -4 & 11 \end{pmatrix}$.

5p.a) Calculați $\det(5 \cdot A + 2 \cdot I_2)$

5p.b) Arătați că $A^2 + 4 \cdot I_2 = B$

5p.c) Studiați dacă matricea A este inversabilă și în caz afirmativ determinați A^{-1} .

2. Pe mulțimea numerelor întregi se definește legea de compoziție

$$x * y = xy + x + y \text{ unde } x, y \in \mathbb{Z}.$$

5p.a) Arătați că legea de compoziție “*” este comutativă.

5p.b) Determinați elementul neutru al legii “*”.

5p.c) Rezolvați ecuația $(1 + 2x) * (-2) = 2023$, $x \in \mathbb{Z}$.

Subiectul III

1. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \setminus \{3\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \frac{2x}{x-3}$.

5p.a) Determinați derivata funcției f .

5p.b) Studiați monotonia funcției f .

5p.c) Scrieți ecuația asimptotei verticale a funcției f .

2. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $f(x) = xe^x$.

5p.a) Calculați $\int_0^1 \frac{f(x)}{x} dx$

5p.b) Arătați că funcția $F: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $F(x) = xe^x - e^x + 2018$ este o primitivă a funcției f .

5p.c) Calculați $\int_1^e f(\ln x) dx$

Model 3 pentru susținerea examenului de bacalaureat la M_tehnologic

Profesor Dumitru Anca, Colegiul Tehnic „C. D. Nenițescu”Pitești

Subiectul I

5p.1. Arătați că $\sqrt[3]{-8} + \frac{1}{4} \cdot \left(\frac{3}{4}\right)^{-1} + \frac{8}{3} = 1$

5p.2. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 5x + 1$. Aflați $a \in \mathbb{R}$ știind că $f(a-1) + f(a) \leq 6$.

5p.3. Rezolvați în mulțimea numerelor reale ecuația $\sqrt{x^2 + 2x - 3} = 2\sqrt{3}$

5p.4. Calculați probabilitatea ca alegând un număr din mulțimea numerelor naturale de două cifre acesta să fie număr pătrat perfect.

5p.5. În reperul cartezian XOY se consideră punctele A(-2,5), B(0,4) și C(0,2). Determinați lungimea medianei [AM].

5p.6. Să se calculeze $\operatorname{tg} x$, știind că $\cos x = \frac{4}{5}$ și $x \in (0, \frac{\pi}{2})$.

Subiectul II

1. Se consideră matricele $A, B \in M_2(\mathbb{R})$, $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -3 & 4 \end{pmatrix}$, $I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$.

5p.a) Calculați $\det(A)$.

5p.b) Demonstrați că matricea $C = A^2 + 7 \cdot I_2$ este inversabilă, unde $A^2 = A \cdot A$.

5p.c) Rezolvați ecuația matriceală $X \cdot A = X - 6 \cdot I_2$

2. Pe mulțimea numerelor reale se definește legea de compoziție

$$x * y = xy - 3x - 3y + 12 \quad \text{unde } x, y \in \mathbb{R}.$$

5p.a) Calculați $2023 * 3$.

5p.b) Demonstrați că legea de compoziție “*” este asociativă.

5p.c) Rezolvați în mulțimea numerelor naturale ecuația $x * x * x = 30$

Subiectul III

1. Se consideră funcția $f: (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \frac{x^2 - x + 1}{x}$.

5p.a) Determinați derivata funcției f .

5p.b) Să se determine ecuația asimptotei oblice către $+\infty$ la graficul funcției f .

5p.c) Să se arate că funcția f este funcție convexă pe intervalul $(0, +\infty)$.

2. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $f(x) = 2x + \ln x - 1$

5p.a) Calculați $\int_2^3 (f(x) - \ln x) dx$

5p.b) Calculați $\int_1^4 x \cdot (f(x) - 2x + 1) dx$.

5p.c) Determinați numărul natural a pentru care $\int_2^a \frac{x^2 + \ln x}{x} dx = 0$

Model 5 pentru susținerea examenului de bacalaureat la M₁ tehnologic

Profesor Dumitru Anca, Colegiul Tehnic „C. D. Nenițescu”Pitești

Subiectul I

5p.1. Calculați suma primilor patru termeni ai progresiei aritmetice dacă $a_1 = -2$ și $a_4 = 4$.

5p.2. Se consideră funcțiile $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = x^2 - 1$ și $g(x) = x + 5$. Determinați coordonatele punctelor de intersecție al graficelor funcțiilor f și g .

5p.3. Rezolvați în mulțimea numerelor reale ecuația $\log_{x-1} 8 = 3$

5p.4. Calculați probabilitatea ca alegând un număr din mulțimea numerelor naturale de două cifre acesta să fie număr prim .

5p.5. În reperul cartezian XOY se consideră punctele A(1,3) , B(-3,0) și C(5,0). Arătați că triunghiul ABC este isoscel și calculați perimetrul acestuia.

5p.6. Fie triunghiul ABC unde $AB = 3$, $AC = 4$ și $BC = 5$. Calculați distanța de la A la BC.

Subiectul II

1. Se consideră matricele $A, B \in M_2(\mathbb{R})$, $A = \begin{pmatrix} 2x + 1 & x \\ x & 2x - 1 \end{pmatrix}$, $I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ unde $x \in \mathbb{R}$.

5p.a) Calculați $\det(A(3))$.

5p.b) Arătați că $A(-1) + A(1) = 2 \cdot A(0)$

5p.c) Determinați $x \in \mathbb{R}$ pentru care $\det(A(x) - I_2) = -1$

2. Pe mulțimea numerelor reale se definește legea de compoziție

$x * y = 2xy - 3x - 3y + 6$ unde $x, y \in \mathbb{R}$.

5p.a) Calculați $2023 * \frac{3}{2}$.

5p.b) Determinați elementul neutru al legii de compoziție “*” .

5p.c) Arătați că $x * x \geq \frac{3}{2}$, pentru orice x număr real.

Subiectul III

1. Se consideră funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = x^3 - 12x + 2023$

5p.a) Determinați derivata funcției f .

5p.b) Să se determine ecuația tangentei la graficul funcției în punctul de abscisă $x = 1$, situat pe graficul funcției.

5p.c) Determinați punctele de extrem ale funcției f .

2. Se consideră funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $f(x) = \frac{x}{x^2 + 4}$

5p.a) Calculați $\int_2^3 (x^2 + 4) f(x) dx$

5p.b) Calculați $\int_1^4 f(x) dx$.

5p.c) Să se calculeze $\int_1^4 f(x) \cdot f'(x) dx$.

Model 2 pentru susținerea examenului de bacalaureat la M_tehnologic

Profesor Dumitru Anca, Colegiul Tehnic „C. D. Nenițescu”Pitești

Subiectul I

5p.1. Calculați $(\sqrt{7} - \sqrt{3})^2 + (\sqrt{7} + \sqrt{3})^2$.

5p.2. Rezolvați în mulțimea numerelor întregi nenule inecuația $x^2 - 3x - 18 \leq 0$.

5p.3. Determinați soluția ecuației $3^{2-3x} = 243$.

5p.4. Un telefon costă 400 lei. Calculați prețul telefonului după o ieftinire cu 25%.

5p.5. În reperul cartezian XOY se consideră punctele A(3,4) și B(-5,4). Determinați lungimea segmentului [AC] unde C este simetricul lui A față de B.

5p.6. Să se calculeze $\operatorname{ctg} x$, știind că $\sin x = \frac{4}{5}$ și $x \in (\frac{\pi}{2}, \pi)$.

Subiectul II

1. Se consideră matricele $A, B \in M_2(\mathbb{R})$, $A = \begin{pmatrix} -2 & 1 \\ -1 & 3 \end{pmatrix}$, $I_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ și $B(x) = x \cdot A - I_2$.

5p.a) Calculați $\det(A)$

5p.b) Demonstrați că matricea $C = A \cdot A - B(1)$ este inversabilă.

5p.c) Determinați numerele naturale n pentru care $\det(B(n)) \geq -3$.

2. Pe mulțimea numerelor reale se definește legea de compoziție

$$x * y = xy + 2x + 2y + 2 \quad \text{unde } x, y \in \mathbb{R}.$$

5p.a) Calculați $(-2) * 2023$.

5p.b) Determinați elementul neutru al legii “*”.

5p.c) Calculați $\log_2 \frac{1}{2} * \log_2 \frac{1}{3} * \log_2 \frac{1}{4} * \log_2 \frac{1}{5} \dots \dots * \log_2 \frac{1}{2023}$

Subiectul III

1. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \setminus \{2\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \frac{x+1}{x-2}$.

5p.a) Determinați derivata funcției f .

5p.b) Să se determine ecuația asimptotei orizontale către $+\infty$ la graficul funcției f .

5p.c) Să se arate că funcția f este funcție convexă pe intervalul $(2, +\infty)$.

2. Se consideră funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ $f(x) = e^x + 2x - 5$

5p.a) Calculați $\int_0^1 (f(x) - e^x) dx$

5p.b) Arătați că funcția $F: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $F(x) = e^x + x^2 - 5x + 2023$ este o primitivă a funcției f .

5p.c) Calculați $\int_1^2 x \cdot f(x) dx$.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Eficiență și calitate în demersul didactic – exemple de bune practici

Prof. Dumitru Mihaiela

Prof. Mircea Gabriela

Școala Gimnazială Nr. 279, București

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu, uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.”

Sf. Ioan Gură de Aur

Demersul didactic a reprezentat și încă reprezintă posibilitatea cadrului didactic de a se manifesta ca un bun pedagog, dar și posibilitatea elevului de a interacționa atât la nivel cognitiv, cât și la nivel emotional. Tocmai de aceea, acum în secolul ” tehnologiei” orice demers didactic va profita de varietatea tehnologică pentru a crea o ” punte” în relația profesor-elev.

Eficiența și calitatea demersului didactic ține în mare măsură de profesor, dar și de motivația elevului în actul educational. Orice arie curriculară își propune optimizarea calității demersului didactic astfel încât nu doar să fie cunoscute nevoile elevului, ci și raportate la realitatea înconjurătoare.

În acest sens, școala incluzivă reprezintă dezvoltarea unor principii greu de asimilat de societate, dar imperios necesare într-o realitate în care diversitatea nu reprezintă răul celui de lângă tine, ci doar altceva diferit de percepția personală.

În anul școlar 2022-2023, am întreprins la clasă o serie de activități care, la ora de dirigenție, au reprezentat posibilitatea elevilor de clasa a V-a să cunoască probleme diferite din culturi diferite, dar care ar fi putut reprezenta și pentru ei propria experiență. Și pentru că am înțeles că principala problemă a elevilor este lipsa neînțelegerii din partea adulților față de ei, vizionarea unui lung metraj intitulat *Steluțe pe Pământ* a reprezentat începutul unor dezbateri în urma cărora aproape fiecare elev a înțeles cât este de important pentru adulții de lângă el și cât de importantă este comunicarea. Ba mai mult, a început provocarea dezvoltării propriilor calități ceea ce a făcut ca fiecare elev să găsească în sine posibilitatea de a fi mândru de el însuși. Lung metrajul surprinde viața un băiețel, Ishann, care suferă de dislexie. Dislexia este o tulburare de

învățare care afectează capacitatea unei persoane de a citi, scrie și recunoaște cuvintele. Afecțiunea îi crează lui Ishann probleme serioase la școală. Mereu certat și pedepsit, Ishann decide într-o zi să lipsească de la ore. Apoi este trimis la școala de corecție unde se simte și mai neînțeles. Atunci când îl întâlnește pe profesorul de desen, Ram, și lucrurile încep să se schimbe. Ram îl ajută pe Ishann să înțeleagă și să învețe cum să se descurce cu afecțiunea lui. Ishann începe să înțeleagă că este talentat la desen și reușește să câștige aprecierea oamenilor din jur.

Nu pot fi descrise în cuvinte reacțiile elevilor și nici bucuria de a afla calitatea celui de lângă el. Cert este faptul că odată lansată provocarea, următoarele ore de dirigenție au reprezentat o serie de acțiuni din partea lor aducând ca și exemple momente din viața unor celebrități pe care nu le priviseră cu același discernământ până atunci.

Astfel, exemplul de bună practică a reprezentat o stare de bine nu doar pentru cele două clase participante, ci și pentru noi, cadrele didactice, având posibilitatea să observăm deschidere din partea lor și chiar empatie.

Bibliografie:

1. Educație incluzivă – Unitate de curs-Chișinău 2017, pag. 10
2. <https://gokid.ro/stelute-pe-pamant-lungmetraj-motivational-online-pentru-elevi-parinti-si-profesori/>

Proiect didactic

Prof. înv. Preșc. Durnye Lucia Marioara

Liceul Tehnologic nr.1 Suplacu de Barcău

Nivel de vârstă/Grupa: Nivel II, grupa mare

Tema anuală: „Cine sunt/ suntem?”

Tema săptămânală: „Corpul omenesc ”

Tema activității integrate: „Corpul meu”

Elemente componente ale activității integrate: ADE: Domeniul știință (cunoașterea mediului),
Domeniul om și societate (activitate practică)

Mijloc de realizare: joc didactic, lipire

Scopul activității: Consolidarea cunoștințelor copiilor referitoare la corpul uman, precum și exersarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

Dimensiuni ale dezvoltării:

Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:

Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

Describe unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului

Obiective:

- să precizeze organele de simț pe baza ghicitorilor
- să completeze silueta umană cu elementele care lipsesc
- să enumere asemănările și deosebirile dintre băiat și fetiță
- să lipească elementele specifice organului de simț ilustrat

Sarcina didactică:

Completarea **Diagramei Venn**

Reconstituirea corpului uman

Identificarea organelor de simț pe baza ghicitorilor

Regulile jocului:

Varianta I:

Copilul la care mă voi opri după recitarea versurilor: „*Cubul se rostogolește și la tine se oprește*”, va aduce partea componentă a corpului uman ilustrată pe cub, după parcurgerea unui scurt traseu aplicativ, așezând-o la locul potrivit pentru reconstituirea întregului.

Varianta II:

Vom observa care sunt asemănările și diferențele dintre băiat și fetiță cu ajutorul Diagramei Venn. Copiii vor avea în mână câte un jeton care va sugera o caracteristică specifică fetei (rochiță, păpușă, cercei, păr lung, pantofi), sau specifică băiatului (pantaloni, păr scurt, mașinuțe), sau caracteristici comune (picioare, nas, palme, ochi, cap, mâini, urechi, gura). La panou vor fi așezate două cercuri intersectate. În zona cercului roșu, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile fetei; în zona cercului albastru, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile băiatului. În zona de intersecție a celor două cercuri vor fi așezate jetoane cu caracteristici comune.

Varianta III:

Pentru a demonstra că fiecare cunoaște foarte bine organele de simț, copiii vor avea de realizat un tablou. Pentru aceasta ei vor alege dintre mai multe jetoane primite pe măsută doar pe cele potrivite organului de simț ilustrat, lipindu-le mai apoi pe fișă.

Elemente de joc: aplauze, surpriza, mânguirea materialului, aprecieri verbale.

Strategii didactice:

a). Metode și procedee: conversația, explicația, expunerea, exercițiul, **Diagrama Venn** demonstrația

b). Resurse materiale: cercuri, cub, jetoane, minge, panou, silueta fetei și a băiețelului, săculeț, carton duplex, părțile componente ale corpului uman, bilețele cu ghicitori, coli colorate, lipici.

c). Forma de organizare: frontal, individual

BIBLIOGRAFIE:

*** Curriculum pentru educație timpurie 2019

Suport pentru explicitare și înțelegere curriculum pentru educație timpurie 2019

Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani

www.didactic.ro

www.google.ro/imagini

Scenariu didactic

Moment organizatoric- Aranjarea scăunelilor în semicerc, pregătirea materialului didactic necesar, organizarea colectivului de copii.

Captarea atenției- se va face prin conturarea siluetei unui copil din grupă, pe un carton duplex.

Reactualizarea cunoștințelor- voi iniția o scurtă conversație: „Despre ce am vorbit săptămâna aceasta?”, „Care sunt părțile componente ale corpului uman?” Vom folosi baghetă magică pentru a alege copilul care va veni în față și va alege din coșuleț un bilețel, după care va răspunde la ghicitoarea citită de educatoare.

Anunțarea temei și a obiectivelor- După recunoașterea semnificației desenului, copiii vor fi anunțați că, printr-un joc vom descoperi părțile corpului, pe care le vor adauga la desenul de pe carton, vor enumera asemănări și diferențe dintre fetiță și băiat, iar cu materialele de pe măsuțe vor lipi jetoanele la organele de simț potrivite.

Dirijarea învățării- Explic copiilor regulile jocului și sarcina didactică:

Copilul la care mă voi opri după recitarea versurilor: „Cubul se rostogolește și la tine se oprește”, va aduce partea componentă a corpului uman ilustrată pe cub, după parcurgerea unui scurt traseu aplicativ, așezând-o la locul potrivit pentru reconstituirea întregului. După explicarea regulilor jocului se va trece la desfășurarea propriu zisă a acestuia.

Obținerea performanței- Vom observa care sunt asemănările și diferențele dintre băiat și fetiță cu ajutorul Diagramei Venn. Copiii vor avea în mână câte un jeton care va sugera o caracteristică specifică fetei (rochiță, păpușă, cercei, păr lung, pantofi), sau specifică băiatului (pantaloni, păr scurt, mașinuțe), sau caracteristici comune (picioare, nas, palme, ochi, cap, mâini, urechi, gura). La panou vor fi așezate două cercuri intersectate. În zona cercului roșu, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile fetei; în zona cercului albastru, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile băiatului. În zona de intersecție a celor două cercuri vor fi așezate jetoane cu caracteristici comune.

Asigurarea retenției și a transferului – Pentru a demonstra că fiecare cunoaște foarte bine organele de simț, copiii vor avea de realizat un tablou. Pentru aceasta ei vor alege dintre mai multe jetoane primite pe măsura doar pe cele potrivite organului de simț ilustrat, lipindu-le mai apoi pe fișă.

În încheiere voi face aprecieri generale și individuale asupra modului de desfășurare a întregii activități. Prin tranziția „Noi suntem buburuze”, se va părăsi sala de grupă.

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategiile didactice		Evaluarea/ Metode și indicatori
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.Moment organizatoric	Aranjarea scăunelilor în semicerc, pregătirea materialului didactic necesar, organizarea colectivului de copii.			
2.Captarea atenției	Captarea atenției se va face prin conturarea siluetei unui copil din grupă, pe un carton duplex.	Conversația	Carton duplex	Observarea comportamentului copiilor
3. Reactualizarea cunoștințelor	Voi iniția o scurtă conversație: „ <i>Despre ce am vorbit săptămâna aceasta?</i> ”, „ <i>Care sunt părțile componente ale corpului uman?</i> ” Voi folosi bagheta magica pentru a alege un copil. Copilul ales va veni în față și va alege din coșuleț un bilețel, după care va răspunde la ghicitoarea citită de educatoare.	Conversația	Coșuleț Ghicitori Bagheta	Evaluare orală Își menține atenția concentrată pe sarcină între 5 și 10 minute.
4.Anunțarea temei și a obiectivelor	După recunoașterea semnificației desenului, copiii vor fi anunțați că, printr-un joc vom descoperi părțile corpului, pe care le vor adăuga la desenul de pe carton,vor enumera asemănări și	Conversația		Observarea sistematică a comportamentului

	diferențe dintre băieții și fetițe, iar cu materialele de pe măsuțe vor lipi jetoanele la organele de simț potrivite.	Explicația		copiilor
5.Dirijarea învățării	<p>Explic copiilor regulile jocului și sarcina didactică:</p> <p>Copilul la care mă voi opri după recitarea versurilor: „<i>Cubul se rostogolește și la tine se oprește</i>”, rostogolește cubul și va aduce partea componentă a corpului uman ilustrată pe cub, după parcurgerea unui scurt traseu aplicativ, așezând-o la locul potrivit pentru reconstituirea întregului. După explicarea regulilor jocului se va trece la desfășurarea propriu zisă a acestuia.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Jocul</p>	<p>Cub</p> <p>Siluețele părților componente ale corpului</p> <p>Carton duplex</p>	<p>Observarea sistematică a comportamentului copiilor</p> <p>Se concentrează pe sarcini care îl/o interesează.</p>
6.Obținerea performanței	Vom observa care sunt asemănările și diferențele dintre băiat și fetiță cu ajutorul Diagramei Venn. Copiii vor avea în mână câte un jeton care va sugera o caracteristică specifică fetei (rochiță, păpușă, cercei, păr lung, pantofi), sau specifică băiatului (pantaloni, păr scurt, mașinuțe), sau caracteristici comune (picioare, nas, palme, ochi,	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Panou</p> <p>Cercuri</p> <p>Silueta băiatului și a fetiței</p> <p>jetoane</p>	<p>Observarea comportamentului copiilor</p> <p>Descriu asemănări și diferențe între clase de obiecte sau în</p>

	cap, mâini, urechi, gura). La panou vor fi așezate două cercuri intersectate. În zona a cercului roșu, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile fetei; în zona cercului albastru, vor fi așezate jetoane cu caracteristicile băiatului. În zona de intersecție a celor două cercuri vor fi așezate jetoane cu caracteristici comune.	Jocul Diagrama Venn		interiorul fiecăreia.
7. Asigurarea retenției și a transferului	Pentru a demonstra că fiecare cunoaște foarte bine organele de simț, copiii vor avea de realizat un tablou. Pentru aceasta ei vor alege dintre mai multe jetoane primite pe masuță doar pe cele potrivite organului de simț ilustrat, lipindu-le mai apoi pe fișă.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Coli de hârtie Jetoane Lipici	
9. Încheierea activității	În încheiere voi face aprecieri generale și individuale asupra modului de desfășurare a întregii activități. Prin tranziția „Noi suntem buburuze”, se va părăsi sala de grupă.	Conversația		

Educație și teatru-interferențe (jocul teatral ca instrument didactic)

Studiu de caz- Un an de teatru la ARKEDO (International School&Kindergarten)

Maria-Manuela Dușa, Doctorandă UAT Tg. Mureș

Prof. ARKEDO (International School&Kindergarten)

Cadrul teoretic

Gavin Bolton spunea despre pedagogie că este asemănătoare dramei, pentru că este și ea o artă¹. Din alt punct de vedere am putea afirma că drama este o pedagogie activă. În fond, educația poate avea loc sub o mare varietate de forme, printre care și prin artă.

Putem identifica mai multe caracteristici semnificative celor două fenomene. Atât procesul educațional, cât și cel dramatic cer participanților implicarea lor afectivă și cognitivă. Substratul educațional inerent teatrului este sugerat și de David Pammenter care afirma că teatrul este o formă de comunicare și explorare a experienței umane, este un forum pentru valorile noastre, fiind preocupat de interacțiunea acestor valori la nivel emoțional și intelectual².

Printre pionierii a ceea ce numim dramă în educație a fost Winifred Ward, în America anilor '30, care prin termenul dramă creativă a prezentat beneficiile de a crea dramă, fără intenția de a performa pentru o audiență însă³. Dorothy Heathcote a conceptualizat drama ca un mediu de învățare⁴. *Drama în educație* este un termen care desemnează utilizarea dramei în sala de clasă, atât ca subiect, cât și ca metodă, și se bazează pe munca profesorului de la clasă. Un alt concept care leagă cele două domenii, cel de *teatru în educație*, presupune implicarea companiilor profesionale, cu actori în frunte, care vor fi susținuți de profesori în proiectele educaționale destinate școlilor. Viola Spolin, teoretician și practicant al teatrului în educație a pus accentul pe rolul jocului în dezvoltarea copilului⁵.

Conform stadiilor dezvoltării cognitive, jocul și învățatul devin sinonime până la vârsta de 12 ani. Copiii se folosesc de joc pentru a-și explora trăirile interioare, fricile și speranțele. Această modalitate de expresie creativă naturală s-a dovedit a fi fundamentală din punct de vedere

educațional, fapt susținut de mari teoreticieni precum J.J. Rousseau în lucrarea *Emile (sau despre educație)* sau Friedrich Froebel, creatorul conceptului de *Kindergarten* (grădiniță de copii)⁶. Un susținător al acestei teorii a fost și John Dewey, el subliniind importanța combinării activităților mentale cu cele fizice în procesul de învățare⁷.

Obiectivele cercetării

Literatura de specialitate a ultimilor ani evidențiază beneficiile jocului în practica educațională, teoretizând-l drept una dintre cele mai importante paradigme universale, însă rigorigile curriculare permit rareori utilizarea jocului ca instrument. Prin urmare, vrem să subliniem utilitatea jocului ca metaforă, a utilizării elementelor ludice în contexte educaționale⁸.

Mai mult, pe fondul promovării învățării experiențiale, jocul didactic poate constitui o soluție cu adevărat eficientă pentru motivarea internă în actul de studiu și pentru asigurarea participării active a elevului la propria formare⁹. Tehnici dramatice precum improvizația, mimica, jocul de rol, analiza și interpretarea personajelor se încadrează bine în dinamica procesului didactic. Drama aduce în centrul atenției elemente paralingvistice ale comunicării care sunt adesea neglijate în expunerile orale sau praxisul de la clasă precum gesturi, expresii faciale, pauze, influența factorilor emoționali și psihologici și sensul limbajului utilizat în funcție de context.

La baza tuturor jocurilor stă imitația, și jocul teatral nu face excepție de la regulă. Conexiunile pe care le mai remarcăm între actul teatral și impulsul ludic, sunt că în ambele cazuri vorbim de coordonatele de spațiu și de timp, ori de un set de reguli la care subscriu toți participanții. Jocurile teatrale prezintă o simbioză între disciplină și libertate. Jocurile teatrale sunt și ele o metaforă, una pentru viața socială¹⁰. Posibilitatea de a controla actul ludic, prin asigurarea mediului fizic, a unor reguli și a unor limite de comportament, oferă elemente de siguranță omului mic, astfel că va putea exersa comportamente și roluri noi¹¹.

Metodologie

Având crezul că jocul teatral poate reprezenta un instrument didactic redutabil, fiind o formă firească de învățare din moment ce copilul învață să trăiască prin jocuri, prin interpretare de personaje, beneficiile fiind multiple, de la cele psihologice, emoționale, cognitive ori kinestezice, deci o abordare holistică, și sperând la o alfabetizare teatrală a mai tinerele generații capturate în lumea virtuală, am încercat să conturăm o metodologie proprie în vederea implementării unui

atelier de teatru într-o instituție de învățământ privată ARKEDO (International School&Kindergarten). La baza acestei metodologii a stat, evident, jocul, atât liber cât și direcționat, jocuri inspirate de omul de teatru Augusto Boal¹² și Gilles Diederichs¹³, terapeut și specialist în arte. Pe lângă aceste ateliere de teatru, am propus și folosirea jocurilor teatrale în procesul educațional axat pe curriculum, lucru îmbrățișat de conducerea instituției.

Proiectul s-a desfășurat sub forma unor sesiuni săptămânale pe parcursul unui an școlar. Durata unei întâlniri varia între 35 de minute cu cei mai mici și până la 60 de minute cu cei mari, în funcție de capacitatea lor de concentrare. Pregătirea unei sesiuni de lucru presupune și timp de pregătire în afara programului, lectura aferentă, încercarea exercițiilor, planificare cu obiectivele de atins, observarea didactică și evaluarea. A fost nevoie și de buget pe alocuri, însă am încercat să fim cât mai cumpătați tocmai pentru a (ne) demonstra că poți aduce teatrul în educație și cu resurse minime (însă cu multă voință). Am încercat și diferite locații, de la sala de clasă, la curtea școlii, ori sala de sport, sau chiar pădurea, în funcție de numărul de participanți prezenți și de cerințele activității.

La început am avut înscriși șapte copii, ca până la sfârșitul anului școlar să ajungem la 19 doritori. Crescând numărul a trebui să creștem și numărul de sesiuni, realizând că numărul optim de copii pentru o bună desfășurare a activității este de 6-7, ținând cont și de vârstă, lucrând cu copii între 4 și 8 ani, unde vorbim de multă energie și puțin autocontrol. Credem că numărul de participanți poate crește direct proporțional cu înaintarea în vârstă, fiind tot mai ușor de gestionat. Am format trei grupe, pe criterii de vârstă, exercițiile fiind și ele adaptate în funcție de aceasta, la care mai adăugăm interesele grupului.

Sesiunile de lucru au urmat etapele didactice surprinse de pedagogul Joseph Cornell în cadrul conceptului de *Flow Learning*¹⁴, concept pe care l-am mai folosit în trecut, în educație, cu rezultate îmbucurătoare. Conform conceptului enunțat¹⁵ aveam 4 etape în cadrul sesiunilor.

Prima etapă corespundea jocurilor și activităților care vizau trezirea entuziasmului, provocarea și stimularea curiozității intelectuale. Am început cu exerciții de cunoaștere, individuale, pe perechi și în grup pentru a obține o eterogenitate. Primele exerciții sunt foarte importante, având rolul de a facilita un raport între participanți și de a promova legături pozitive în cadrul grupului, pregătind terenul pentru activitățile ulterioare mai sensibile. Fiind energice aceste jocuri le ghidau subtil energia specifică copilăriei spre scopuri constructive. Mai mult, dacă

celor mici le place începutul ai șanse mai mari să îi păstrezi angrenați pe parcursul întregului exercițiu¹⁶.

Jocurile din cea de-**a doua etapă** vizau concentrarea atenției, calmarea minții și canalizarea într-un mod pozitiv al entuziasmului generat de prima etapă¹⁷.

Cea de a treia etapă la Cornell implica experimentarea directă și favorizează o înțelegere intuitivă și învățarea profundă, promovând revelația personală și inspirația artistică¹⁸. Astfel că, am profitat și am venit cu aportul creativ propriu, acela de a-i plimba în decursul unui an școlar, cât mai concret, pe micii beneficiari prin lumea teatrului, intrând în contact cu noțiuni precum **teatru de păpuși** (a participa la piese, a crea propriile marionete și a ne juca cu ele- explorarea și exprimarea emoțiilor prin intermediul păpușii poate ajuta copilul, omul mic nu se mai simte expus deoarece prin intermediul păpușii se crează un paravan, fiind util și grupurilor de lucru cu probleme de comportament), **teatru de umbre** (cu figurine create de ei, dar și cu propriile corpuri), **teatru radiofonic** (pus în fundal în timpul sesiunilor care presupuneau lucru manual, pentru a se familiariza și această formă), **actor** (prin jocurile de rol), **scenografi și costumieri** (când și-au creat propriul cadru și propriile elemente ajutătoare cu obiecte pe care nu le mai găseau folositoare acasă, în ideea de a demonstra că toate obiectele pot fi refolosite într-un mod creativ dacă facem un mic efort, copiii dând dovadă de o imaginație la care adulții nici nu mai pot visa), **masca** (folosită ca metaforă și ca obiect, am folosit-o pentru a discuta despre latura noastră întunecată, frici, angoase, gânduri mai puțin prietenoase), **dramaturgi** (le-am propus copiilor să își creeze propria narațiune, pentru a le ușura procesul, dar și pentru a face totul mai interesant rugându-i să scrie câte un cuvânt fiecare, pe care mai apoi l-au aruncat într-o pălărie, urmând să le extragă și să compună o poveste, într-o notă avangardistă, inspirați fiind de mișcarea dadaistă- pentru că a îl stimula pe un copil să spună o poveste înseamnă a deschide ușa dezvoltării creativității și imaginației, dar și a structurării gândirii). Am testat și modelul propus de unul dintre specialiștii teatrului în educație, Peter Slade¹⁹, în care am narat o poveste, *Sarea în bucate* în cazul nostru, și copiii o reproduceau în practică, rolul nostru fiind doar de a ghida copiii să colaboreze pentru a da viață poveștii. Pe lângă jocul actoricesc aici au descoperit ideea de **regie** de teatru.

Ultima etapă, care venea să încheie procesul experienței, este cea împărtășirii inspirației, într-un cerc, prin dialog, reflecția clarificând și întărind înțelesul celor trăite. Scopul acesteia este de a analiza propria experiență și de a o împărtăși cu ceilalți, inspirația personală putând fi

folositoare și celor din jur²⁰. De altfel, împărtășirea idealurilor consolidează grupul, creând o atmosferă inspiratoare care poate da naștere altor idei pentru viitor. În această etapă putem folosi povestirea, dar și alte mijloace artistice precum poezie, desen etc.

Rezultate și concluzii

Nu am urmărit un produs finit cu grupele cu care am lucrat în acest an, prin acesta înțelegând un spectacol de teatru montat în fața părinților, ci a face cunoscut un limbaj teatral printre cei mici, prin intermediul jocului, și a sublinia caracterul său educațional și cu potențial didactic.

O parte dintre copii, atât dintre cei care participau la atelierele de teatru, cât și cei care nu participau, nu au avut o experiență directă și reală cu mersul la teatru, cu regulile de conduită etc., înainte de proiect, iar pentru tinerii care vin din medii defavorizate, sau pur și simplu fără un trecut cultural sau familial ce presupunea mersul la teatru, profesorul și școala joacă un rol vital ca facilitator și ghid spre altfel de experiențe și spre deschiderea către noi orizonturi culturale și educaționale. Mulți dintre elevi au demonstrat o schimbare în atitudine, asta dacă li se oferă îndrumarea potrivită, în fond e mai ușor să educi un copil, decât să schimbi un adult, unde deja vorbim de o rigidizare a spiritului.

Cercetarea a arătat că printr-o, am numi-o noi, *alfabetizare teatrală*, incluzând aici jocuri teatrale, prezentarea de texte dramatice la clasă, mersul la teatru, participarea în proiecte teatrale destinate tinerilor, folosind tehnici din teatru pentru a aborda diferite materii din curriculum, încununând, poate, cu o reprezentație proprie, se poate crea un spectator activ și informat, dar mai important un individ cu spirit critic și deschis spre nou, cu abilități precum ascultarea, observarea, respectul pentru sine și pentru celălalt, identificarea și gestionarea propriilor emoții, capacitatea de a prezenta un punct de vedere în public, stilul interactiv încurajând și abilitățile de rezolvare a problemelor de grup prin comunicare, concentrare și cooperare.

Pentru a realiza acest lucru este nevoie de o colaborare interdisciplinară, actori specializați în pedagogie, profesori formați în studii teatrale, scriitori care să abordeze probleme relevante pentru audiențele mai tinere, producătorii care să țină cont de coordonatele cognitive-afective pentru a fi siguri că modalitatea de livrare a materialului este una potrivită. Neavând o cultură în acest sens, în România fiind aprobat teatrul ca materie opțională în școli abia începând cu anul

școlar 2020-2021²¹, ne putem inspira din exemplele altor state precum Marea Britanie, care a recunoscut importanța artei dramatice în educație încă din anii '60²². Evident, făcând amendamentele necesare pentru a putea fi cu succes aplicat culturii noastre și sistemului de învățământ românesc.

NOTE

¹ Gavin Bolton, "Drama in Education and TIE: a comparison", în *Learning Through Theatre*, ed. Tony Jackson, 1993, pp. 39-47, p. 39

² David Pammenter, "Devising for TIE" în *Learning through Theatre*, ed. Tony Jackson, 1993, pp. 53-70, p. 59

³ Robert J. Landy, David T. Montgomery, *Theatre for Change, Education, Social Action and Therapy*, Palgrave Macmillan, 2012, p. 12

⁴ *Ibidem*, p. 35

⁵ Landy, Montgomery, *op.cit.*, p. 11

⁶ Horațiu Catalano în *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, coord. Horațiu Catalano, Ion Albușescu, Editura Didactică și pedagogică, 2018, pp. 19-20

⁷ Landy, Montgomery, *op.cit.*, p. 11

⁸ *Ibidem*, p.13

⁹ Adina Glava, *Jocul ca metaforă. Pentru o didactică a jocurilor*, în *Didactica jocurilor*, coord. Horațiu Catalano, Ion Albușescu, Editura Didactică și Pedagogică, 2019, pp. 14-15

¹⁰ Augusto Boal, *The Aesthetics of the Oppressed*, trad. Adrian Jackson, Routledge, London and New York, 2006, p. 37

¹¹ Adina Glava, *op.cit.*, pp. 14-16

¹² Augusto Boal, *Jocuri pentru actori și non-actori, Teatrul Oprimărilor în practică*, Fundația Concept, 2005

¹³ Gilles Diederichs, *30 de activități pentru dezvoltarea atenției*, Editura Didactica Publishing House

¹⁴ Joseph Cornell, *Să împărtășim bucuria naturii*, Mioritics Educational, 2017, p. 31

¹⁵ *Ibidem*, pp. 31-32

¹⁶ *Ibidem*, pp. 33-34

¹⁷ *Ibidem*, p. 39

¹⁸ *Ibidem*, p. 42

¹⁹ Landy, Montgomery, *op.cit.*, p. 15

²⁰ Cornell, *op. cit.*, p. 43

²¹ Ștefan Alexiu, *Teatrul e materie opțională încă din clasa a treia*, octombrie 2020, disponibil la <https://pedagogoteca.ro/teatrul-materie-opționala-clasa-a-treia/>, accesat în august 2022

²² Tony Jackson, *Learning through Theatre*, London&New York, Routledge, 1993, p. 4

BIBLIOGRAFIE

BOAL, Augusto, *Jocuri pentru actori și non-actori, Teatrul Oprimaților în practică*, Fundația Concept, 2005

BOAL, Augusto, *The Aesthetics of the Oppressed*, trad. Adrian Jackson, Routledge, London and New York, 2006

BOLTON, Gavin, "Drama in Education and TIE: a comparison", în *Learning Through Theatre*, ed. Tony Jackson, 1993

CATALANO, Horațiu, în *Pedagogia jocului și a activităților ludice*, coord. Horațiu Catalano, Ion Albușescu, Editura Didactică și pedagogică, 2018

CORNELL, Joseph, *Să împărtășim bucuria naturii*, Mioritics Educational, 2017

DIEDERICHS, Gilles, *30 de activități pentru dezvoltarea atenției*, Editura Didactica Publishing House

GLAVA, Adina, *Jocul ca metaforă. Pentru o didactică a jocurilor*, în *Didactica jocurilor*, coord. Horațiu Catalano, Ion Albușescu, Editura Didactică și Pedagogică, 2019

JACKSON, Tony, *Learning through Theatre*, London&New York, Routledge, 1993

LANDY, Robert J. Landy, MONTGOMERY, David T., *Theatre for Change, Education, Social Action and Therapy*, Palgrave Macmillan, 2012

PAMMENTER, David, "Devising for TIE" în *Learning through Theatre*, ed. Tony Jackson, 1993

Resurse online

ALEXIU, Ștefan, *Teatrul e materie opțională încă din clasa a treia*, octombrie 2020, disponibil la <https://pedagogoteca.ro/teatrul-materie-opționala-clasa-a-treia/>, accesat în august 2022

Comunicarea, în relația dintre educatoare și grupa de preșcolari

Prof. înv. preșcolar Maria Enache
Grădinița cu P.P. „Albă ca Zăpada”,
structură a Școlii Gimnaziale „Ștefan cel Mare”,
Dorohoi, jud. Botoșani

Realizarea sarcinilor și a obiectivelor învățământului preșcolar depinde în mare măsură de calitățile și competențele educatoarei. Prin tot ce întreprinde, prin personalitatea sa, educatoarea reprezintă un model pentru copil, un sprijin pentru familie, pentru învățător, un factor de cultură în comunitate. Pentru a-și îndeplini rolul cât mai potrivit partenerilor de dialog, educatoarea trebuie să comunice.

Comunicarea didactică are rol hotărâtor în derularea și eficientizarea actului educațional. Unul dintre cele mai importante atribute ale comunicării este *competența de comunicare*. Acest termen este diferit în „psihopedagogia comunicării”, care vede necesară depășirea competenței lingvistice. Astfel, dacă desemnează cunoașterea limbii, a sistemului lingvistic, acest lucru nu mai este suficient pentru a comunica. Trebuie să ne folosim și de context, pentru că nu vorbim în același mod cu toți interlocutorii pe care îi avem.

Conform teoriei lui Spitzberg și Cupach, această competență se referă la abilitatea de a demonstra comunicarea potrivită într-un context dat. Pentru a putea utiliza perspectiva celor doi autori, este evident că trebuie să identificăm elementele componente ale *comunicării eficiente*. S-a stabilit că fiecare act de comunicare competent trimite spre: prezentarea unei exprimări care să poată să fie înțeleasă; afirmarea unor propoziții de cunoaștere; stabilirea unor relații sociale corecte; relevarea experienței vorbitorului. Astfel, competența de comunicare necesită nu doar abilitatea de a performa în mod adecvat forme corecte de comunicare, ci, în același timp, ea necesită înțelegerea acelor comportamente și abilități cognitive care fac posibilă alegerea optimă între formele de exprimare.

În mod general, atunci când exprimăm concepualizarea competenței de comunicare, se poate face distincție între două tablouri: *comportament și cogniție*. Studiile caută să identifice specificul situațiilor de comunicare și a abilităților necesare, în acest sens, asociate cu competența și punându-se accent pe *comportamentul adecvat*.

Această competență poate fi înțeleasă drept cea mai importantă funcție a comunicării. Asupra ei există mai multe perspective, cea mai simplă referindu-se la abilitatea de a recurge la comunicarea potrivită într-un context dat.

Competența de comunicare a educatoarei se manifestă printr-un grup de comportamente de felul - *"Știu să comunic eficient/adecvat", dacă:*

- ✚ *manifest încredere în mine* (am postură și mimică relaxată);
- ✚ *manifest atitudini pozitive atât față de actul și locul comunicării, cât și față de interlocutor* (văd calitățile locului și aspectele pozitive ale interlocutorului, adresez complimente justificate și rezonabile);

- ✚ *mă dezvălui pentru a stimula încrederea reciprocă în comunicare* (ofer informații adecvate despre mine, pentru a mă sincroniza cu interlocutorul/interlocutorii, acționez cu sinceritate, răspund activ mesajelor primite, nu port "mască" pentru a mă arăta puternică, perfectă, impenetrabilă; accept responsabilitatea spuselor mele, formulez mesaje la persoana I: eu sunt de părere că..., mie mi se pare că tu/voi....);
- ✚ *accept că trebuie să fac față în diferite situații* (accept eroarea, indiferent de meritele mele);
- ✚ *îmi văd partenerul ca pe un egal* (Copilul are valoare umană, calități, importanță, chiar dacă statutul său nu este egal cu al meu. Sugerez, nu fac morală, explic necesitatea regulilor: „Te rog frumos...”, „Este bine să...pentru că...”);
- ✚ *mă angajez în interacțiune* (particip la ceea ce îmi comunică partenerul, fac față oricărui adevăr „Ce crezi tu despre ...?”, „Ce v-a plăcut mai mult în această activitate?”);
- ✚ *urmăresc satisfacția reciprocă în timpul comunicării* (știu când să vorbesc, când să ascult și când să întrerup, „prind” mesajele nonverbale, îmi limitez lungimea discursului propriu);
- ✚ *ascult activ* (mă manifest nonverbal prin contactul ochilor, poziția corporală de atenție, prin gesturi adecvate: zâmbesc, dau din cap aprobator când simt că sunt de acord; mă manifest verbal: repet cuvinte importante ori porțiuni din discursul interlocutorului, mai ales dacă acesta este timid și vorbește încet, parafrazez, formulez întrebări concrete, care îi stimulează să-și elaboreze discursul).

A asculta reacțiile interlocutorilor, devine la fel de important ca a vorbi, a înțelege devine mai important decât a trimite o cantitate mai mare de informații. Stilul de relaționare al educatoarei își pune amprenta asupra climatului atmosferei de grup, în sens stimulator sau inhibitor, sensibilizând fiecare membru al grupului și motivând interacțiunile interpersonale.

Cei mai mulți dintre noi consideră că dacă au formulat mesajul prin care transmit ceea ce doresc sau dacă își exprimă cu convingere opiniile sunt pe deplin înțeleși. În realitate, lucrurile nu stau așa deoarece, involuntar, strecurăm în mesajul nostru și alte valențe decât cele exprimate conștient, aceasta deoarece comunicarea înseamnă mai mult decât a vorbi, antrenând simultan forme diverse de exprimare.

Numai printr-o comunicare eficientă vom reuși să-i dăm copilului sentimentul de acceptare necondiționată și de valoare, stimulându-i încrederea în el însuși, și sporindu-i stima de sine. Relaționând astfel cu copiii, vom forma persoane ce se comportă independent, care realizează ușor sarcini noi, predispuse să ofere ajutor și sprijin colegilor, fiind, astfel spus, personalități armonioase.

Rezultatul comunicării este dat de starea pe care o induce educatoarea copiilor, fie că aceasta este permanent, fie că este doar ocazional. Pentru a fi prezentă în conștiința și conduita fiecărui copil, educatoarea nu trebuie să fie doar competentă, ci să fie și o "artistă" în comunicare, improvizând roluri și situații de învățare, căutând ineditul și făcând din orice activitate o întâlnire educațională.

Procedând cu tact și respectând drepturile copilului, tratându-l cu considerație și înțelegere, vom modela personalități de care nu numai noi, părinții și educatorii vom fi mândri, ci și ei și societatea în care se vor integra cu succes.

În concluzie, a comunica nu înseamnă numai a transmite informații ci și a stăpâni cuvintele; putem vorbi fără să comunicăm nimic și putem să ne prezentăm celorlalți fără a rosti nici un cuvânt. De asemenea, absența intenției comunicative nu anulează comunicarea.

Indecizia, neliniștea, oscilațiile în realizarea finalității pot fi transmise celorlalți chiar și atunci când nu dorim acest lucru. Și, nu în ultimul rând, ne definim prin ceea ce comunicăm, prin ceea ce ni se comunică, și prin ceea ce transmitem și ceea ce decodăm.

Aș sintetiza cele spuse printr-o reflecție ce aparține lui Henry Wold: *„Omul este singura ființă creatoare, deoarece este singura ființă care a izbutit să-și folosească gura nu numai pentru a consuma natura, ci și pentru a comunica idei, depășind vederea prezentului cu ajutorul vorbirii despre viitor”*.

Bibliografie:

- Spitzberg, B. H., Cupach, W. R - Interpersonal Communication Competence, Sage, Beverly Hill CA, 1984;
- Pânișoară, I .O.Comunicare eficientă , Ed. Polirom , Iași 2004 , Ediția a-II-a revizuită și adăugită

Tema pentru acasă – o provocare -exemplu de bune practici-

Eniță Ileana
Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân Pitești

Motivația

De multe ori copiii întreabă „de ce trebuie să merg la școală?” și se încapățânează să nu învețe pentru că nu înțeleg rostul. Interesul pentru școală și motivația de a învăța depind și de felul în care reușești tu să-i explici ce reprezintă școala și ce beneficii îi poate aduce. Copiii sunt motivați să facă anumite lucruri doar dacă acestea le aduc un beneficiu imediat. Ajută-l să învețe bucuria descoperirii la școală folosind curiozitatea naturală a copilului. Explică-i că școala îi va da răspunsurile la întrebările pe care le are despre ce vede în jurul său și îl va ajuta să înțeleagă misterele mediului înconjurător.

Programul zilnic

Ajută-l să aibă un program bine stabilit și echilibrat care să includă atât școala cât și activitățile recreative, sportul și întâlnirile cu prietenii. Ai în vedere că spre sfârșitul zilei să se ocupe de activități care îi solicită mai puțin capacitatea de concentrare și efortul fizic. Construiește împreună un plan cu programul lui zilnic care să cuprindă toate activitățile. Îl va ajuta să se organizeze mai bine. Fie că desenează de mână planul lui zilnic sau îl face la calculator, nu uita să-l afișezi într-un loc vizibil. Dacă reușește să se țină de program, recompensează-l la sfârșitul săptămânii.

Regimul zilnic al elevului

- 1) Deșteptarea
- 2) Igiena corporală
- 3) Îmbrăcatul
- 4) Revizuirea ghiozdanului
- 5) Servirea micului dejun
- 6) Traseul către școală
- 7) Programul școlar 8-12
- 8) Drumul către casă
- 9) Dezbrăcatul și spălatul pe mâini
- 10) Servirea mesei de prânz
- 11) Program de odihnă (activă sau pasivă)
- 12) Pregătirea lecțiilor
- 13) Activități libere, vizionare de programe tv
- 14) Servirea cinei
- 15) Pregătirea ghiozdanului
- 16) Igiena corporală de seară
- 17) Lectura de seară (15 min)
- 18) Odihna de noapte - ora 21

Temele pentru acasă

Temele pentru acasă sunt un element esențial în educația copilului. El trebuie să înțeleagă că temele fac parte din programul lui și că sunt obligația lui. La fel cum mama și tata merg la serviciu, tot așa el merge la școală și își face temele.

Mediul pentru efectuarea temelor

❖ Învăță la birou.

- ❖ Pregătește toate materialele de care ai nevoie pentru a învăța la o singură materie.
- ❖ Aranjează pe birou toate instrumentele de scris
- ❖ Elimină toate sursele de distractori ce ar putea să apară

Sfaturi pentru părinți

- Cuvântul de ordine în casă este bine să fie „munca înainte de joc”. Copilul trebuie convins că făcând temele este responsabilitatea lui, așa cum părinții au alte responsabilități.
- În primul rând este bine să îl obișnuiești să facă în fiecare zi temele, să transforme acest lucru într-un element de rutină. Împună cu copilul, de comun acord, stabiliți momentul potrivit rezolvării temelor: imediat după școală, înainte sau după emisiunea TV preferată. Prima opțiune este soluția adoptată de cele mai multe ori pentru că îi scapă de grija temelor.
- Dacă nu reușesc să-și facă tema, fii alături de el spunându-i lucruri de genul: „Da, e cam complicat”, „Hai să încercăm împreună!”, fără a face însă un obicei din aceasta.
- Încurajează-l să-și spună învățătoarei dacă unele aspecte ale temei sunt prea grele pentru el. Este posibil să fie nevoie de muncă diferențiată și încă nu s-a depistat lucrul acesta.
- Evită să pornești o luptă pentru putere pe acest subiect. Dacă totuși copilul nu vrea să și le facă, părintele va vorbi cu învățătorul despre posibilele consecințe, care pot acoperi o gamă largă: interdicția de a ieși în pauză, rămânerea după program, calificative diminuate etc.

Teme eficiente și bune

- Copilul își va nota temele!
- Efectuarea temelor se face în același loc, fără surse de distragere a atenției copilului!
- Temele se fac la aceeași oră!
- Stabiliți împreună cu copilul timpul maxim acordat fiecărei teme în parte!
- Alcătuiți împreună cu copilul un plan de recompensare cu puncte .

Planul meu pentru temele de acasă **Reguli de joc**

Nr. de puncte maxim acordat este de 5 puncte.

Pasul I

1. Câte puncte merit?.....1,2,3,4,5
2. Câte puncte îmi acordă părinții?...1,2,3,4,5

Pasul II

OBTIN PUNCTE ÎN PLUS DACĂ:

1. Îmi notez în fiecare zi temele în caiet.....
2. Îmi fac singur temele.....
3. Respect programul de lucru.....
4. Lucrez suplimentar, etc.....

Pasul III

Faceti împreună o contabilizare a temelor

Ziua	Nr. de puncte
LUNI	
MARȚI	
MIERCURI	
JOI	
VINERI	

Recompense

În funcție de nr. de puncte se poate acorda o recompensă:

Ex: Un joc împreună cu părinții
O ora de stat în plus la joacă
Revista preferată
Emisiunea preferată
Dulciuri, jucării

Pentru a vă proteja copilul de emoții negative puteți avea în vedere și următoarele recomandări:

1. Să vă păstrați o atitudine calmă și binevoitoare.
2. Să îi dezvoltați capacitatea de organizare (începeți cu așezarea pe birou a instrumentelor de scris, a caietelor și cărților necesare etc).
3. Să respectați un program zilnic în care rezolvarea temelor să se facă la aceeași oră, în momentul în care copilul este suficient de odihnit.
4. Camera în care lucrează copilul să ofere condiții corespunzătoare privind iluminatul, temperatura , absența elementelor care distrag atenția (jucării, reviste, jocuri, telefoane).
5. Să vă exprimați entuziasmul, atitudinea pozitivă față de această activitate, atât prin cuvinte, cât și prin gesturi
6. Să îl încurajați permanent pe copil laudându-l pentru orice aspect al temei care este bine realizat (a scris mai întâi data, a respectat alineatul, o literă este foarte frumos scrisă etc)

PROIECT DIDACTIC

Unitatea de învățământ: Colegiul Tehnic „Alesandru Papiu Ilarian” Zalău

Clasa: a XI-a

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea de învățare: Perioada modernă; Curente culturale/literare în secolul al XIX-lea - începutul Secolului al XX-lea; Romantismul

Tema lecției: „Luceafărul” de Mihai Eminescu

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Propunător: prof. Anca Făgărași

Motivatie

Lecția este importantă deoarece urmărește capacitatea elevilor de a sintetiza informații deja cunoscute, încercând să ilustreze profilul literar, cultural și artistic al «poetului nepereche». De asemenea, elevii redescoperă temele și motivele specific eminesciene, punând în valoare cadrul poetic eminescian și condiția omului de geniu. Ei sunt permanent încurajați să-și exprime opiniile în mod direct, dar să le argumenteze solid cu exemple concrete, citate etc. Totodată, își dezvoltă capacitatea de a lucra în echipă.

Obiective operaționale:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

1. să prezinte succint temele și motivele operei;
2. să identifice elementele epice, lirice și dramatice existente în text;
3. să selecteze din text versuri reprezentative pentru genurile literare;
4. să încadreze textul în Romantism;
5. să redacteze un eseu structurat în care să demonstreze caracterul romantic al operei;

Condiții prealabile:

Cu toate că este vorba despre o lecție de însușire de noi cunoștințe, elevii au făcut deja cunoștință, în mare parte, cu unele texte aparținând lui Mihai Eminescu. Cunoscută este importanța și valoarea poeziei studiate, deoarece fiecare elev a pregătit pentru portofoliu cu citate ale unor critici literari, referitoare la capodopera marelui poet. De asemenea, elevii cunosc date specifice universului tematic eminescian.

Tehnici utilizate:

- brainstormingul;
- munca în echipa;
- metoda cubului;
- lucrul cu textul;
- conversația.

Materiale utilizate:

- volum de poezii;
- calculator;
- videoproiector;
- flipchart;
- fișe de lucru;
- instrumente de scris.

Evaluarea - se face prin eseul de 5', de la sfârșitul orei, dar și prin fișa de autoevaluare. De asemenea, elevii vor fi atent observați pe parcursul lecției, primind puncte. Toti elevii vor fi notati in urmatoarea ora, primind nota pe eseul ce va fi dat ca tema pentru acasa.

Bibliografie:

1. „*Limba și literatura română*”, manualul pentru clasa a XI-a, editura Art;
2. „*Limba și literatura română*”, manualul pentru clasa a XI-a, editura Corint, coord. Eugen Simion;
3. Titu Maiorescu, „Critice”;
4. Valeriu Marinescu - *Metodica predării limbii și literaturii române*, editura Fundației „România de mâine”, București, 2004.

EVOCARE:

- Prin brainstorming, se actualizează cunoștințele referitoare la teme și motive de factură romantică și elemente de structură și compoziție existente în *Luceafărul* de Mihai Eminescu.
- Se valorifică un citat din critica literară - elevii își exprimă propria părere în legătură cu cele afirmate: „Luceafărul” este considerat creația cea mai înaltă a poeziei eminesciene și a poeziei românești, în general. În el se regăsesc „aproape toate motivele, toate ideile fundamentale, toate categoriile lirice și toate mijloacele lui

Eminescu, poemul fiind într-un fel și testamentul lui poetic, acela care lămurește posterității chipul în care și-a conceput propriul lui destin”. (Tudor Vianu)

Precizare: Criticul consideră că „personajele” poemului sunt măști lirice ale poetului; eul liric se proiectează în diverse ipostaze lirice:

Hyperion – geniul; tendința de a atinge absolutul;

Cătălin – ipostaza umană;

Demiurgul – aspirația spre universalitate;

Cătălina – muritorul care aspiră spre absolut.

REALIZAREA SENSULUI:

1. **Metoda cubului.** Cele 6 fețe ale cubului conțin câte o sarcină: descrie, compară, analizează, asociază, aplică și argumentează. Fiecare echipă va rezolva cerințele propuse pe fiecare față a cubului. Ei vor primi, de asemenea, fișe de lucru cu exercițiile propuse. Sarcinile de lucru (anexa 1)

Timpul de lucru este de 10 minute, după care, un reprezentant al fiecărei grupe va prezenta în maxim 2 minute concluziile la care a ajuns echipa. În timp ce elevii vor lucra, pe fundal se va auzi poemul recitat de un actor.

2. Una dintre trăsăturile romantismului este **îmbinarea genurilor și speciilor literare**. De aceea vom încerca să demonstrăm că „Luceafărul” este un poem în care se împletesc elementele lirice cu cele epice și dramatice. Elevii vor avea la dispoziție principalele trăsături ale genurilor literare (anexa 2) și vor lucra tot pe cele 6 grupe; câte 2 grupe vor urmări trăsăturile unui anumit gen literar (una dintre cele două grupe este „grupa de control”).

REFLECȚIA

Reflecția se realizează prin discuții clarificatoare privind caracterul romantic al operei studiate, accentuând ideea că amestecul genurilor literare reprezintă un element esențial în acest sens. Se notează pe flipchart concluziile.

EXTENSIA

Elevii vor realiza un eseu structurat în care vor demonstra caracterul romantic al operei *Luceafărul* de Mihai Eminescu, având în vedere următoarele repere:

- teme și motive romantice;

- elemente de compoziție (antiteza, altenarea planurilor cosmic și terestru, cele două ipostaze ale cunoașterii: geniul și omul comun);
- imaginarul poetic;
- amestecul genurilor și al speciilor literare.

Anexa 1

METODA CUBULUI

I. Descrie:

1. Descrie cadrul romantic în care are loc întâlnirea Luceafărului cu fata de împărat.
2. Prezintă portretul fetei de împărat.
2. Descrie cele două metamorfoze ale Luceafărului.

II. Compară:

1. Folosind citate din text, compară imaginea Luceafărului cu cea a lui Cătălin.
2. Realizează o comparație între tabloul cosmogonic din „Scrisoarea I” și imaginile similare din partea a III-a a „Luceafărului”.

III. Analizează:

1. Analizează discursul Demiurgului privind fragilitatea ființei umane.
2. Analizează relația dintre Demiurg și Hyperion având în vedere folosirea alternativă a apelativului „părinte” și „noi”.

IV. Asociază

1. Extrage versurile din text care pot fi asociate ipostazei omului de geniu.
2. Indică prin săgeți legătura dintre următoarele elemente:

Dragostea pentru Luceafăr	Creatorul, absolutul
Demiurgul	Simbolul cuplului perfect în cadrul uman
Fereastra	Aspirația spre absolut, dorința omului de a-și depăși condiția
Luceafărul	Dorința de cunoaștere, superioritatea Luceafărului
Cătălin și Cătălina	Dorința de a primi o altă structură, compatibilă cu ideea de iubire, ca mijloc de cunoaștere
Dorința lui Hyperion de a fi dezlegat de nemurire	ființa superioară
Respingerea Luceafărului	trecerea dintre cele două lumi
Hotărârea Luceafărului de a se sacrifica	spaima de nemurire

V. Aplică:

1. Aplică informațiile deținute despre *Romantism* pentru a demonstra că poemul este unul romantic.
2. Demonstrează, prin exemple, că poemul are ca sursă principală de inspirație un basm.

VI. Argumentează:

1. Argumentează refuzul fetei de împărat de a-l urma pe Hyperion în „lumea lui”.
2. Comentează ultima replică a Luceafărului:

„Ce-ți pasă ție, chip de lut
Dac-oi fi eu sau altul

Trăind în cercul vostru strâmt
Norocul vă petrece,
Ci eu în lumea mea mă simt
Nemuritor și rece.”

Anexa 2 - Genurile literare

Genul literar este o categorie fundamentală a teoriei literare, ce reunește opere literare asemănătoare prin structura conținutului, procedee estetice comune, modalități compoziționale de exprimare a sentimentelor, stărilor sufletești sau de construire a acțiunilor și a procedeelelor artistice. Genurile literare sunt: genul epic, genul liric și genul dramatic.

	Genul epic	Genul liric	Genul dramatic
Definire	<ul style="list-style-type: none"> – cuprinde totalitatea creațiilor epice, acele opere literare în care <u>autorul își exprimă indirect sentimentele</u> prin relatarea unor fapte, a unor întâmplări prin intermediul unui narator (personaj, martor, mesager). 	<ul style="list-style-type: none"> – cuprinde operele literare în care <u>autorul își exprimă direct, nemijlocit, gândurile, ideile și sentimentele</u>. 	<ul style="list-style-type: none"> – cuprinde totalitatea operelor destinate reprezentării scenice; <u>autorul își transmite indirect ideile și sentimentele</u>, prin intermediul acțiunii și a personajelor; intervențiile lui se observă doar în didascalii (indicațiile scenice).
Caracteristici	<ul style="list-style-type: none"> – are trei elemente definitorii: narator, acțiune și personaje; – întâmplările sunt relatate de către un personaj; – relatarea se poate face la persoana I sau a III-a; acțiunea este constituită din totalitatea faptelor relatate; – are o mare mobilitate în timp și în spațiu; – e caracterizat de unitate compozițională; întâmplările povestite se constituie în momente ale subiectului literar (expozițiunea, intriga, desfășurarea acțiunii, punctul culminant, deznodământul); – personajele sunt variate; diferă ca număr în funcție de complexitatea și amploarea acțiunii; sunt atât agenți ai acțiunii, cât și purtătoare ale mesajului autorului; – mod de expunere predominant: narațiunea. 	<ul style="list-style-type: none"> – exprimarea directă a gândurilor, ideilor și sentimentelor, realizată prin confesiune, autoexprimare, subiectivitate, prin prezența nemijlocită a eului care se exprimă pe sine; au formă versificată; – utilizează imagini artistice; – lirica cetățenească cuprinde: imnul, oda, psalmul, pamfletul, satira și epigrama; lirica intimă conține: elegia, cântecul, romanța și meditația, iar lirica peisagistică este constituită din pastel și idilă; – specificul poeziei este dat de relația care se stabilește între formă, limbaj poetic și conținut; – lirica subiectivă - eul liric (nu se confundă cu autorul operei) e prezent în poezie prin verbe la persoana I și a II-a, dativ etic, valoarea afectivă a unor derivate lexicale (diminutive, augmentative), substantive în vocativ, superlative stilistice ale adjectivului, topică afectivă; – lirica obiectivă / lirica rolurilor - când poetul își însușește concepția și forma de trăire a unei categorii sociale sau când poetul se exprimă alegoric sub forma unor "măști" sau "voci" lirice. 	<ul style="list-style-type: none"> – impune anumite limite privind amploarea în timp și spațiu a acțiunii reprezentate; – textul dramatic e organizat în acte, scene, tablouri și replici; are caracter ficțional; – operele se realizează în plan textual prin: dialog (schimb de replici), monolog dramatic (uneori și aparte), iar în plan meta-textual, prin indicațiile scenice; – Acțiunea se dezvoltă în jurul conflictului dramatic (care determină nașterea unei crize, apariția unui dezechilibru care trebuie rezolvat; efectul crizei este tensiunea interioară/ așteptarea, încordarea, care declanșează un lanț de evenimente, orientat în mod necesar spre o soluție/ o rezolvare); – când situația dramatică nu se rezolvă, dramaticul se transformă în tragic (care este legat de fatalitate); – între spectator și scriitor (dramaturgul) apare o convenție, spectatorul admitând ideea că pe scenă apar adevărații eroi, iar comunicarea este mediată de regizor, actori și ceilalți implicați în montarea scenică a textului dramatic; – spectacolul teatral este sincretic, prin combinarea simultană a mai multor aspecte: gestică și rostirea actorilor, decorul, costumele, lumina, muzica, mișcarea (dansul); – mod de expunere predominant: dialogul.
Exemple de specii și subspecii	<ul style="list-style-type: none"> – poemul eroic, balada, legenda, epopeea, snoava, fabula (în versuri); – basmul, povestirea, nuvela, romanul, momentul, schița, anecdota, eseul, jurnalul, amintirile, memoriile (în proză). 	<ul style="list-style-type: none"> – elegia, oda, pastelul, meditația, satira, pamfletul, sonetul, rondelul, gazetul, glossa. 	<ul style="list-style-type: none"> – tragedia, comedia, drama.

PROIECT DIDACTIC

Unitatea: Colegiul Tehnic „Alesandru Papiu Ilarian” Zalău

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea de învățare: Proza scurtă

Tema lecției: *Alexandru Lăpușeanul* de Costache Negruzzi - construcția personajului principal; abordare din perspectiva inteligențelor multiple

Tipul lecției: lecție de consolidare a cunoștințelor

Propunător: prof. Anca Făgărași

Motivație

De ce este valoroasă această lecție? Lecția promovează, prin modul de abordare din perspectiva inteligențelor multiple, dezvoltarea gândirii creatoare la elevi. Fiecare elev în parte are acum ocazia de a-și pune în evidență una dintre trăsăturile care îl definesc și de a demonstra colegilor că un text poate fi privit din propria perspectivă. Toți elevii sunt încurajați să-și exprime opiniile în mod direct, dar să le și argumenteze solid, cu exemple concrete, citate etc. Totodată, elevii își dezvoltă capacitatea de a lucra în echipă.

Valori și atitudini urmărite:

- Cultivarea interesului pentru lectură, a plăcerii de a citi și a gustului estetic în domeniul literaturii;
- Stimularea gândirii autonome, reflexive și critice în raport cu diversele mesaje receptate;
- Cultivarea unei atitudini pozitive față de comunicare și a încrederii în propriile abilități de comunicare;
- Abordarea flexibilă și tolerantă a opiniilor și a argumentelor celorlalți;
- Cultivarea unei atitudini pozitive față de limba română și recunoașterea rolului acesteia în dezvoltarea personală și pentru îmbogățirea orizontului cultural.

Competențe generale:

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor, în diferite situații de comunicare;
2. Folosirea modalităților de analiză tematică, structural și stilistică în receptarea diferitelor texte literare și nonliterare.

Competențe specifice:

1.2. Receptarea adecvată a sensului/ sensurilor unui mesaj transmis prin diferite tipuri de texte orale sau scrise;

2.1. Analiza principalelor componente de structură, compoziție și de limbaj specifice textului narativ.

Obiective operaționale:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

- să enumere personajele nuvelei istorice și să explice relațiile dintre ele;
- să precizeze modalitățile de caracterizare a unui personaj literar;
- să asocieze textul literar cu alte arte (muzica, arta dramatică, desenul etc.);
- să analizeze gândurile/trăirile personajului;
- să utilizeze elemente nonverbale pentru redarea unor secvențe de text;
- să construiască oral un discurs argumentativ coerent pe baza cerințelor referitoare la inteligențele multiple.

Managementul resurselor:

Umane: clasa de elevi, profil Servicii, 3 ore/săptămână

Metode și procedee didactice:

- teoria inteligențelor multiple;
- lucrul cu textul;
- problematizarea;
- jocul didactic;
- învățarea prin descoperire;
- cubul;
- horoscopul.

Materiale și mijloace tehnice de învățământ:

- fragmente ale textului *Alexandru Lăpușneanul* de Costache Negruzzi;
- fișe de lucru pe grupe;
- flipchart, marker.

De timp: 50 minute.

Condiții prealabile:

Elevii au cunoștințe de teorie literară, deprinderi de analiză, cunoștințe minimale de analiză a textului epic pentru a putea identifica elementele de compoziție în diferite opere literare sau tipul de personaj și modalitatea de caracterizare a acestuia. Lectura operei

Alexandru Lăpușneanul de Costache Negruzzi a fost deja efectuată, s-a discutat despre subiectul operei și despre trăsăturile nuvelei istorice.

Metode de evaluare:

- observarea curentă;
- chestionarea orală, pe parcursul orei;
- eseul de 5'.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

EVOCARE

Printr-o discuție liberă, frontală, se fac referiri la subiectul operei literare și la ceea ce semnifică lumea nuvelei istorice, se analizează scopul textului literar și se discută despre posibilitățile multiple de receptare a acestuia. Una dintre caracteristicile operei epice este prezența personajelor literare. Se actualizează oral cunoștințele despre noțiunea "personaj literar" și despre modalități de caracterizare a acestuia. (3')

Se discută despre tema pe care elevii au avut-o de pregătit. Elevii au fost împărțiți pe grupe cu o oră înainte și au primit, drept temă pentru acasă, sarcini diferențiate, în conformitate cu tipul de inteligență reprezentativ pentru membrii echipei (ANEXA 1). (2')

REALIZAREA SENSULUI

Reprezentanții echipelor prezintă rezultatul muncii în grup (**teoria inteligențelor multiple**). Elevii sunt invitați să comenteze eficiența acestui tip de investigare a textului literar și să înțeleagă faptul că acesta oferă posibilități multiple de interpretare, în funcție de tipul de inteligență specifică fiecărui individ. (20')

Pe baza **metodei cubului** elevii primesc noi sarcini de lucru, cu scopul de a observa atât elementele de construcție a personajului și relația acestuia cu alte personaje ale nuvelei, cât și elementele de noutate pe care le aduce Negruzzi în literatura română (ANEXA 2). Concomitent cu răspunsurile elevilor se va realiza și o schemă pe flipchart, care să reflecte construcția personajului. (15')

Elevii primesc în continuare o fișă conținând semnele zodiacale (**metoda horoscopului**) și trăsăturile distinctive ale acestora și sunt invitați să-l încadreze pe Alexandru Lăpușneanul într-o anumită zodie (ANEXA 3). Elevii sunt avertizați, totuși, că nu

plasarea eroului într-o zodie este cel mai important lucru, ci precizarea justificată a trăsăturilor acestuia. (5')

REFLECȚIE

Eseul de 5': Motivează-ți opțiunea pentru alegerea uneia dintre trăsăturile din tabelul cu semnele zodiacale. (5')

EXTENSIE

Elevii vor avea de realizat un eseu în care să caracterizeze personajul Alexandru Lăpușneanul, prezentând trăsăturile acestuia și modalitățile de caracterizare, în manieră argumentată și susținută cu exemple din text.

GRUPA I - INTELIGENȚA LINGVISTICĂ

Imaginați-vă gândurile, frământările lui Alexandru Lăpușneanu, în momentul în care a fost înlăturat de la tron, în timpul primei domnii, sub forma unui monolog de minim 20 de rânduri. Indiferent de opțiunea voastră, veți folosi în textul creat de voi diferite figuri de stil care să ilustreze sentimentele eroului.

GRUPA II - INTELIGENȚA MUZICALĂ

Alegeți un fragment muzical care credeți că redă cel mai bine înlănțuirea secvențială a evenimentelor; concepeți o frază rimată/poezie, care să ilustreze aceeași idee. Care credeți că sunt instrumentele muzicale care ar corespunde evenimentelor la care participă eroul nuvelei și, deopotrivă, confruntărilor repetate cu alte personaje? Motivați-vă alegerea.

GRUPA III - INTELIGENȚA LOGICO-MATEMATICĂ

Realizați un poster în care să ilustrați, sub forma unei scheme logice, relațiile domnitorului cu alte personaje. Puteți folosi simboluri matematice sau diferite figuri geometrice.

GRUPA IV - INTELIGENȚA SPAȚIALĂ

Ilustrați, într-un desen, o scenă importantă a nuvelei, ce reflecta un moment esențial în evoluția personajului. Motivați-vă alegerea.

GRUPA V - INTELIGENȚA CORPORAL-KINESTEZICĂ

Realizați dramatizarea unei scene din nuvelă, care să reflecte trăsături de referință ale eroului; puteți folosi obiecte ajutătoare de recuzită sau puteți alege să mimați trăirile eroului într-un episod important al textului.

GRUPA VI - INTELIGENȚA INTERPERSONALĂ

Imaginați-vă că, în ultimele clipe ale vieții, Alexandru Lăpușneanu are un moment de luciditate și îi explică Ruxandei cauzele comportamentului său. Concepeți un dialog între aceste personaje.

GRUPA I: DESCRIE

Prezentați statutul social și psihologic al eroului nuvelei, în timpul celor două domnii; puteți folosi citate din text, pentru a vă susține opinia.

GRUPA II: COMPARĂ

Realizați o comparație între atitudinea personajului principal din incipitul și din finalul operei; folosiți citate în acest sens.

GRUPA III: ASOCIAZĂ

La ce vă gândiți când vorbim despre cruzimea eroului? Susțineți-vă opinia în manieră argumentată, cu citate din operă.

GRUPA IV: ANALIZEAZĂ

Analizați comportamentul domnitorului luând în calcul relația sa cu alte personaje din operă.

GRUPA V: APLICĂ

Prezentați modalitățile de caracterizare directă și indirectă și precizați trăsăturile esențiale ale eroului, folosindu-vă de fișele voastre de lectură.

GRUPA VI: ARGUMENTEAZĂ

Motivați, în manieră argumentată, că Alexandru Lăpușneanul este un erou romantic.

HOROSCOP

<p>BERBEC (21.03 - 20.04) <i>Trăsături:</i> Plin de inițiativă Dinamic Hotărât Egoist Extremist Neortodox Capricios</p> <p>VALOARE - idealism PERICOL - egoism</p>	<p>TAUR 21.04 - 21.05) <i>Trăsături:</i> Tenace Stoic Prudent Inflexibil Convențional Încăpățânat Rigid</p> <p>VALOARE - hotărâre PERICOL - posesiv</p>	<p>GEMENI 22.05 - 20.06) <i>Trăsături:</i> Multilateral Altruist Magnetic Perspicace Capricios Ambiguu</p> <p>VALOARE - deștept PERICOL - împrăștiat</p>	<p>RAC (21.06 - 20.07) <i>Trăsături:</i> Intuitiv Analitic Sociabil Hipersensibil Ostentativ Susceptibil</p> <p>VALOARE - sensibilitate PERICOL - nesiguranță</p>
<p>LEU (21.07 - 21.08) <i>Trăsături:</i> Optimist Vivace Ambidextru Arogant Opulent Ostentativ Impetuos</p> <p>VALOARE - magnetism PERICOL - egoism</p>	<p>FECIOARA (22.08 - 21.09) <i>Trăsături:</i> Perfecționist Obiectiv Analitic Încăpățânat Precaut Indecis modest</p> <p>VALOARE - capacitate analitică PERICOL - hipercriticism</p>	<p>BALANȚĂ (22.09 - 22.10) <i>Trăsături:</i> Intuitiv Logic Estetic Temperat Autocompătitor Indolent Indecis</p> <p>VALOARE - diplomație PERICOL - autocompătire</p>	<p>SCORPION (23.10 - 22.11) <i>Trăsături:</i> Tenace Întreprinzător Pasionat Ager Arogant Senzual Nemilos Sarcastic</p> <p>VALOARE - scop PERICOL - nemilos</p>
<p>SĂGETĂTOR (23.11 - 20.12) <i>Trăsături:</i> Neinteresat Idealist Profetic Compătitor Risipitor Încăpățânat Lipsit de tact De neîncredere</p> <p>VALOARE - viziune PERICOL - împrăștiat</p>	<p>CAPRICORN (21.12 - 19.01) <i>Trăsături:</i> Diplomatic Pragmatic Profund Întreprinzător Avar Egoist Materialist Carierist</p> <p>VALOARE - ambiție PERICOL - rigiditate</p>	<p>VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02) <i>Trăsături:</i> Omenos Meditativ Onorabil Altruist Excentric Lipsit de simț practic De neînduplecat</p> <p>VALOARE - zelos PERICOL - fanaticism</p>	<p>PEȘTI (19.02 - 20.03) <i>Trăsături:</i> Filantropic Compătitor Adaptabil Supersensibil Credul Risipitor Capricios</p> <p>VALOARE - flexibilitate PERICOL - autocompătire</p>

VALENȚE EDUCATIVE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești

În contextul unei societăți care se schimbă, dreptul la educație este unul din drepturile fundamentale ale omului și temelia unei societăți drepte, angajată pe calea progresului și prosperității. În viziunea Comisiei Internaționale a Educației pentru sec. XXI, actul educativ trebuie văzut nu ca un privilegiu pentru câțiva, ci ca un drept al tuturor. Școala românească actuală se află mereu într-un efort de schimbare și adaptare la cerințele societății democratice, modernizarea și ridicarea calității sale la nivelul standardelor educaționale europene implicând o examinare atentă și actualizată în concordantă cu evoluția sistemelor de învățământ din celelalte țări europene, îndeosebi din țările Comunității Europene.

Datoria fiecărei instituții din sistemul național de învățământ este de a asigura, atât desfășurarea în condiții optime a actului didactic propriu-zis, cât și îmbinarea eficientă a tuturor formelor educației, pentru a contribui la dezvoltarea profesională și personală a elevilor, la bunăstarea societății și la dezvoltarea durabilă. Asigurarea calității în educație impune existența unor cadre didactice cu o pregătire științifică și psiho-pedagogică temeinică, ce se implică activ în actul didactic, permanent receptivi la reformele educaționale și la schimbările din mediul socio-cultural.

Învățământul românesc capătă noi valențe în condițiile impuse de reforma cu deschidere europeană. În societatea contemporană, dinamică și mereu în transformare, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, iar concepția de educație regândită și modernizată. Au apărut noi educații ca: educația civică, educația morală și religioasă, educația estetică, educația pentru pace și cooperare etc. Menirea noastră ca dascăli este nobilă, dar și grea. Omul needucat nu este în stare să patrundă în resorturile intime ale existenței sale biologice și nu poate admite răspunderile față de viața prezentă și viitoare. Din perspectiva aderării României la U.E., educația și învățământul se află în fața unei mari provocări: creșterea importanței acordate disciplinelor științifice și tehnice prin revizuirile generale ale conținuturilor, stabilirea unor legături mai strânse cu viața, pentru integrarea într-un spațiu al

științei și cercetării europene. Pentru a sublinia importanța pe care România o acordă integrării în U.E., la 28 ianuarie 2005, la București, a fost inaugurat „Anul european al cetățeniei prin educație. Fiecare disciplină de studiu trebuie să implementeze în conștiința elevilor dorința „de a trăi și învăța în democrație pentru ca să se realizeze dialogul intercultural și comunitar în societatea românească actuală. Conștientizarea complicației vârstei adolescenței face ca astăzi tineretul să fie una din temele majore ale anxietății sociale, impunând conținuturi educaționale curriculare și mai ales extracurriculare.

Democratizarea relațiilor sociale în contextul european actual determină școala să perceapă elevul ca pe un individ cu drepturi, care trebuie protejat în virtutea vulnerabilității sale. Colaborarea între cadrele didactice de diferite specialități permite un parteneriat eficace între școală și comunitatea locală, având drept scop educația bazată pe cunoaștere și adevăr, creșterea încrederii membrilor societății în fața educativă a școlii.

Lumea contemporană, fragmentată economic și politic, cultural și religios are două alternative:

1. coexistența pașnică prin colaborare și cooperare în temeiul solidarizării pentru atingerea scopurilor comune: bunăstare, pace etc.
2. stabilirea unor relații armonioase în cadrul comunităților din U.E. În căutarea forțelor capabile să favorizeze coeziunea și identitatea U.E., problema rolului public al religiei europene este deosebit de importantă.

Pluralismul religios, reprezentat de confesiuni și religii ce se deosebesc filosofic, dogmatic și liturgic, dar care au și elemente comune: credința în Dumnezeu, nemurirea sufletului, perfectibilitatea ființei umane prin valorile sacre, contribuie la climatul de pace din lume prin toleranță religioasă. Realizarea în școală a unei culturi sau a unei conduite religioase a elevilor este posibilă și necesară. Formarea tinerilor prin sistemul de învățământ se cere a fi multidirecțională și polivalentă. Cum școala pregătește sistematic individul în perspectivă intelectuală, morală, civică, estetică, igienică etc., componenta religioasă se adaugă acestora în mod firesc, organic, urmărindu-se complementaritatea și continuitatea de ordin instructiv și formativ.

Contează ca aceste laturi ale educației să fie vizate nu în chip concurențial, ci ca un demers educațional global, integrator, realizat cu profesionalism și responsabilitate de către întreg personalul didactic. Într-o perioadă de disoluție a reperelor morale, educația religioasă poate aduce un suflu nou în ceea ce privește aspectele relaționale, comportamentale la nivel individual

sau social. Morala de tip religios poate umple un gol sau ne poate ajuta să depășim anumite sincope de orientare existențială.

Valorile religioase au virtutea de a aduce oamenii laolaltă, de a crea legături durabile, de a solidariza și cimenta unitatea grupală, comunitară. Identitatea unei comunități se exprimă și prin îmbrățișarea unor valori religioase comune ce sunt adoptate și exprimate în mod liber. Relația dintre religie și educație se actualizează diferit, de la țară la țară, politicile școlare puse în act reglementând prezența și ponderea educației religioase în programele școlare. O analiză comparativă, între diferitele politici școlare europene, poate conduce la o serie de concluzii: – în multe țări europene (mai puțin Franța), educația religioasă este inclusă în curriculum școlar, punându-se accent mai ales pe elementele valorice și pe reverberațiile acestora în dezvoltarea personalității; – religia are un caracter obligatoriu și nu este percepută, prin maniera în care se predă, ca fiind contrară libertăților și drepturilor cetățenești; – educația religioasă apare de cele mai multe ori alături de educația morală, fiind predate într-un mod comun sau separat. Educația pentru toleranță religioasă deschide perspectiva formării omului din mileniul III, ea având ca obiective: – asimilarea cunoștințelor referitoare la alte confesiuni și religii; – cunoașterea specificului doctrinar și liturgic al altor confesiuni; – formarea culturii necreștine și consolidarea culturii creștine; – susținerea și respectarea căsătoriilor mixte. Din acest motiv consolidarea conștiinței și conduitei tolerante se bazează pe familie, școală, biserică, asociații religioase, mass-media, internet etc. Apartenența oamenilor la spațiile culturale, lingvistice, religioase diferite este și trebuie să fie mobilul înțelegerii și colaborării pentru triumful păcii în lume.

Procesul educativ trebuie conceput astfel încât elevii să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind profesorii și elevii să înțeleagă valoarea diversității caracterelor și a independenței de spirit.

Bibliografie:

1. Cucos, Constantin, *Educația religioasă: repere teoretice și metodice*, Editura Polirom, Iași, 1999.
2. *Dirigenția și consilierea. Ghid metodologic*, Editura Gheorghe Aexandru , Craiova, 2004;
3. *Dicționar de orientare școlară și profesională*, Edtura Afeliu, București, 1996, coordonator Tomșa Gheorghe;
4. *Tribuna învățământului*, 2004; 5. *Tribuna învățământului*, 2005, ianuarie- februarie. |

Proiect didactic

Propunătoare: Fărtăiș Dorina Paraschiva

Clasa: I

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina : Dezvoltare personală

Unitatea de învățare: Dezvoltare emoțională și socială

Subiectul: "Jocul mulțumirii"

Tipul activității: formare de abilități și atitudini

Competențe generale:

- ≈ Manifestarea atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți
- ≈ Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiune cu alți copii
- ≈ Exersarea abilităților de comunicare și cooperare

Competențe specifice:

- ≈ Conștientizarea conceptului de mulțumire, în contexte variate.
- ≈ Asocierea emoțiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal și paraverbal
- ≈ Transmiterea unor mesaje verbale și nonverbale simple despre propriile experiențe de viață

Competențe derivate:

- ≈ prezentarea / exemplificarea unor situații care necesită atitudini pozitive, pline de mulțumire;
- ≈ identificarea comportamentelor bazate pe recunoștință;
- ≈ cooperarea în vederea găsirii de lucruri ce aduc mulțumire;
- ≈ antrenarea conduitelor prosociale și de socializare;

Strategii de învățare:

Metode și procedee: conversația, explicația, observarea dirijată, dezbaterea, jocul didactic, problematizarea;

Mijloace și materiale didactice: postere, markere, fișe de lucru, imagini, jetoane;

Resurse:

- temporale: 45 min;
- umane: 28 elevi.

Moduri de organizare: frontal, pe grupe;

Evaluare: observația, evaluarea reciprocă, autoevaluarea, aprecierea verbală.

Bibliografie:

Adriana Băban (2003) - „*Consiliere educațională*”, Editura ASCR, Cluj-Napoca;

Harriet Lummis Smith- „*Secretul mulțumirii*”, Editura Stephanus.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

≈ EVOCARE:

◆ Elevii stau în cerc. Sunt prezentate și fixate, cu ajutorul mimicii și a gesticii, regulile de lucru în grup: ☺ *Suntem veseli.* ☞ *Suntem atenți.* ✎ *Vorbim pe rând.*

◆ Are loc un exercițiu de prezentare și spargere a gheții: completarea frazei „Eu sunt (..numele..) și am adus cu mine (...);”

Exemplu: *Eu sunt Anda și am adus cu mine Soarele.*

◆ Crearea cadrului simbolic necesar activității, prin utilizarea unei scurte povestioare care să îi anunțe ce fel de activitate vor desfășura:

Elevii vor fi anunțați că, alături de ei, se mai află cineva. Este o fetiță pe nume Pollyanna și a adus „*Jocul mulțumirii*”.

Pollyana era o fetiță care a rămas orfană de mica- adică mămica ei a plecat în ceruri. Tatăl ei a învățat-o să joace "jocul mulțumirii", în momentul în care Pollyanna a primit cadou niște cârje. Știți ce își dorea ea? O păpușă, acesta era visul ei, deoarece ea nu avea nicio jucărie. Credeți că s-a bucurat când a văzut cârjele? Ce credeți că a făcut? Cum a reacționat?

Răspunsul tatălui a fost surprinzător: "Bucură-te că nu ai nevoie de ele". Din ziua aceea fetița a devenit expertă în "jocul mulțumirii", deoarece chiar ea l-a inventat. Ar dori să vă învețe și pe voi, dar mai întâi va trebui să-i arătați că sunteți capabili și că știți anumite lucruri.

≈ REALIZAREA SENSULUI:

◆ Elevii sunt încurajați să răspundă la întrebările:

Ce înțelegem prin mulțumire? Când mulțumim? Cui putem mulțumi?

Cum ne manifestăm mulțumirea? (exprimă prin mimică și gestică ideea de mulțumire)

I. Elevii sunt introduși în atmosfera de joc: se prezintă planșa-labirint (Anexa 1) și începe prima parte a JOCULUI MULȚUMIRII- *Chiar dacă.*

Li se comunică faptul că *în fiecare zi ni se pot întâmpla lucruri nu tocmai plăcute, dar noi alegem să fim mulțumiți sau nemulțumitori.*

Formula magică a jocului mulțumirii este **CHIAR DACĂ** și poate fi folosită în situații diferite (modalități de interpretări pozitive a unor situații negative):

„Chiar dacă am avut o zi grea la serviciu, sunt mulțumită pentru că am un loc de muncă”

„Chiar dacă afară e înnorat, sunt mulțumită că sunt aici cu voi”

Elevii sunt încurajați să utilizeze și ei formula magică, în diferite situații. Toți vor găsi exemple originale pentru a putea ajunge la nivelul următor al labirintului și vor exemplifica situații potrivite, din experiența lor personală. Cei care nu vor putea să

prezinte în plen vor fi ajutați. Elevii se autoevaluează și demonstrează că înțeleg existența unei părți pozitive în orice situație negativă.

II. JOCUL continuă cu a doua etapă-*Vrăjitoarea cea rea*.

O vrăjitoare nemiloasă a văzut că toți oamenii sunt mulțumiți și nu i-a plăcut deloc. A observat și faptul că voi aproape că ați învățat JOCUL MULȚUMIRII, așa că a furat tot și i-a lăsat pe oameni fără nimic. Închideți ochii și veți vedea ce a rămas în urma vrăjitoarei! Nimic! Întuneric! Vă dați seama că a furat și lumina... Deschideți ochii și amintiți-vă prima noastră regulă. Trebuie să fim veseli ca să găsim soluții. În felul acesta veți avea și voi puteri mai mari chiar decât ale vrăjitoarei. Să vedem de ce anume ar fi nevoie pentru a fi mulțumiți. Copiii pot salva lumea, aducând înapoi, cu puterea gândului, toate lucrurile pentru care suntem recunoscători.

Elevii sunt solicitați să lucreze pe grupe și să găsească cele mai importante lucruri, fără de care nu ne putem imagina viața. În această etapă este apreciată cooperarea și conduita în cadrul grupului.

III. Ultima parte a JOCULUI MULȚUMIRII- *Copacul mulțumirii*- presupune negocierea în grup și alegerea a 3 elemente esențiale, cu ajutorul cărora vor putea completa inimile copacului (Anexa 2). Fiecare grupă va propune, pe rând, câte un element. Elevii sunt încurajați să își schimbe opțiunile atunci când acestea au fost deja prezentate de alte grupe și să utilizeze categorii generale, care să cuprindă mai multe elemente.

≈ REFLECTIE

Elevii primesc o fișă- Surpriza: (Anexa 3)

- *Copacul mulțumirii*- un copăcel pe care îl vor completa împreună cu cei dragi;
- poezia *JOCUL MULȚUMIRII*- poezie care prezintă regulile acestui joc;
- desen *Chipul Pollyannei*- Fetița care i-a învățat acest joc.

În funcție de timp se va citi și se va memora poezia și/ sau se va desena chipul fetiței.

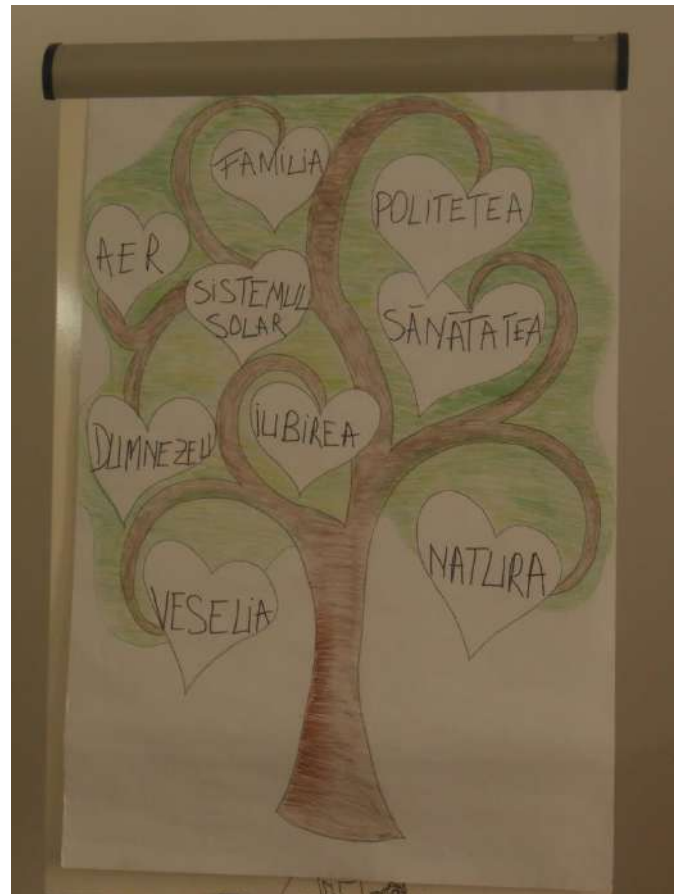
Să găsești ceva care să îți producă bucurie într-o împrejurare frumoasă, e ușor. Însă mai greu este să te bucuri când lucrurile nu sunt prea plăcute: când copiii nu se joacă cu tine, când suferi de o boală sau când părinții tăi nu sunt lângă tine. Pollyanna a reușit să depășească multe necazuri cu ajutorul acestui joc, așa că e bine să ne amintim cât mai des jocul și să îi învățăm și pe cei dragi.

În încheiere se învață jocul muzical „Copacul ce crește-ntr-o poiană”, ca pretext pentru expunerea unor noi motive de mulțumire. Fiecare elev, pe rând, va spune pentru ce mulțumește- se cere doar un cuvânt. În felul acesta se identifică noi situații de mulțumire sau pot fi utilizate situațiile de la începutul activității, din exercițiul de spargere a gheții.

Anexa 1

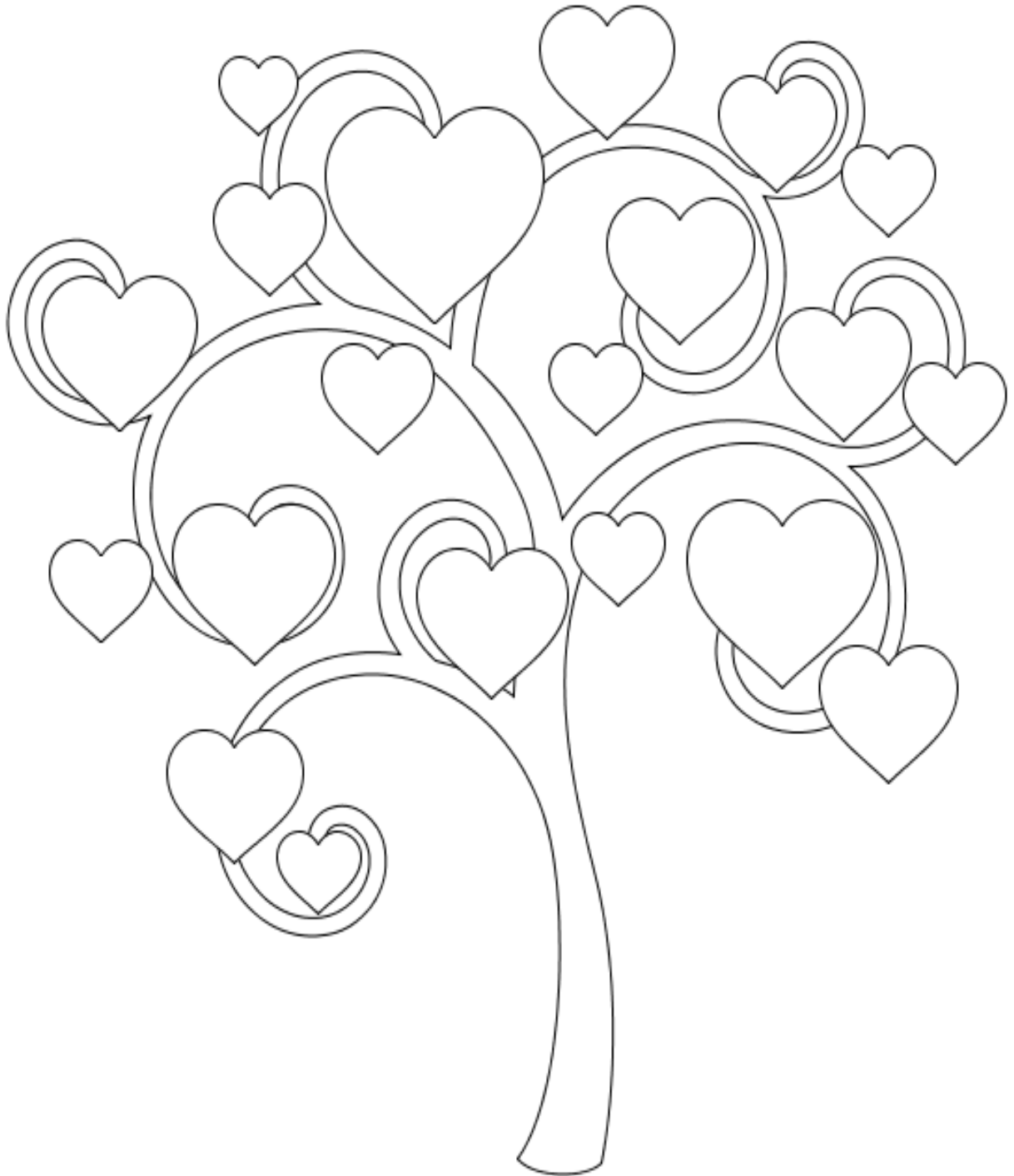

Anexa 2

Anexa 3

COPACUL MULTUMIRII

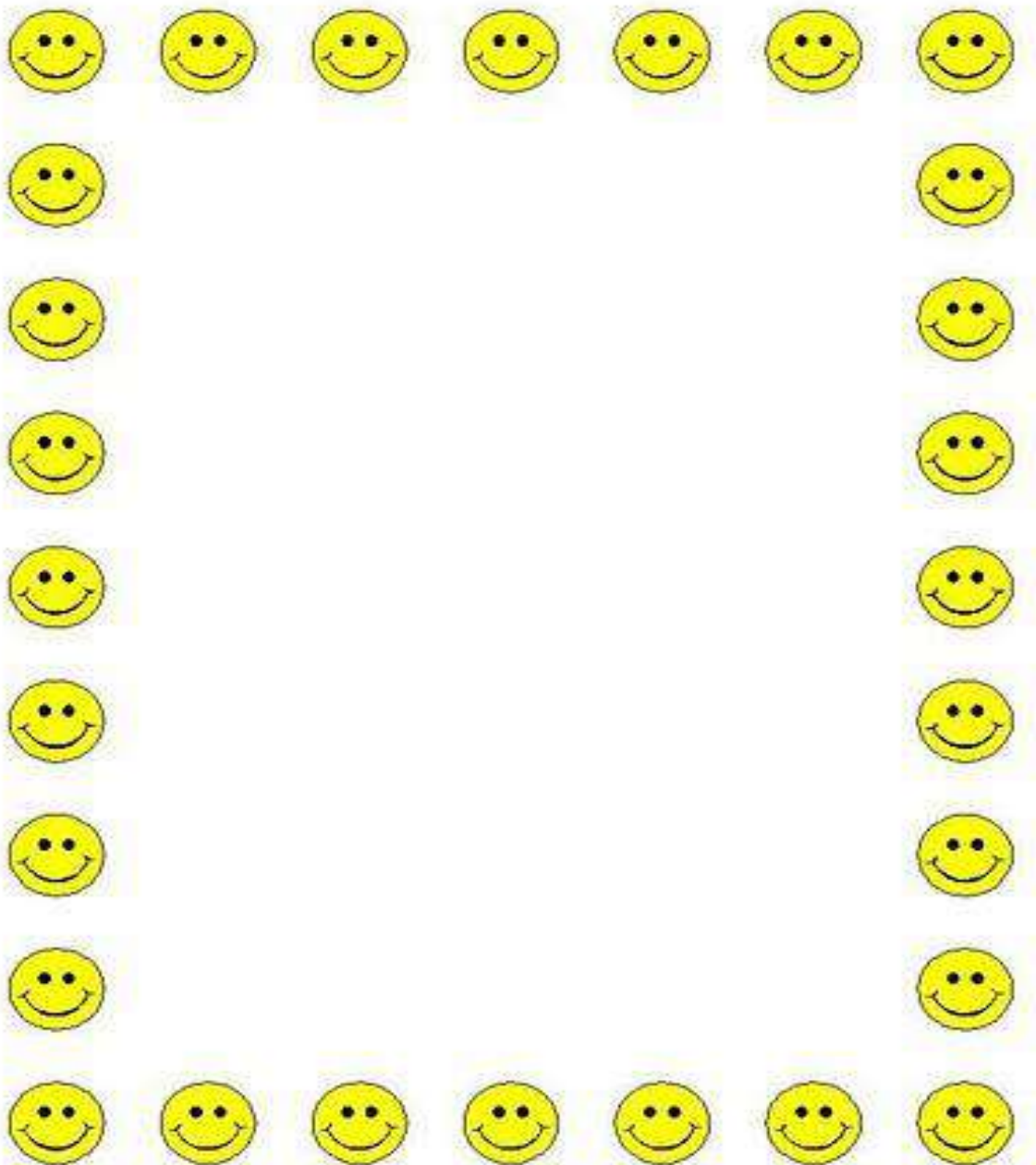
Jocul mulțumirii

Dragii mei, eu am un joc
Și îl joc, în orice loc.

Jocul funcționează-așa:
Să găsec mereu ceva -
În orice-i greu pentru mine,
Voi găsi o mulțumire!

Viața nu e deloc grea,
Când e mulțumire-n ea.
De vei fi mulțumitor,
Îți va fi mult mai ușor!

Chipul Pollyannei, fetița care ne-a învățat *Jocul mulțumirii*

c a

ai

-

8

d

8

6

6

8

v

6

6

6

8v

6

6

6

8

n

6

6

7

6

6

6

6

8

s

M

A&

7

6

6

6

6

6

6

7

8l

6

6

6

6

6

6

8^A

s

7

6

8f

8

6

6

6

8f

8e

6

6

8^B)

B&

7

d

s

M

6

6

6

6

C&

6

6

8

D8e

6

2

3

6

&

6

6

6

8

E&

8e

6

6

)

f o 8

G&

2§ p

6BDj

6Lo 3

6

6

8

c

A o f e 6 e h 6 f 66nz vjz o)6 d
p 6ALLG6 8AGD

Bn d 6d d 6o v 6e j B6s
6B : G6 IJ7L

v 6 o 6)s)6 f h b 6 d 6

B : B8

Șacalul sau girafa?

Teoria Comunicării Nonviolente

Conflictele nu pot înceta să existe, deoarece ele sunt inerente oamenilor și fac parte din creșterea lor morală și emoțională. Școala este un mediu în care conflictele apar zilnic și devin importante datorită numeroaselor relații interpersonale care există acolo. Prin urmare, conflictele sunt o parte a vieții școlare, ceea ce înseamnă că educatorii trebuie să învețe să le gestioneze într-o manieră constructivă. Abilitatea de a gestiona conflictul într-o manieră corectă și constructivă, de a stabili relații de cooperare și de a crea soluții care funcționează este esențială. Într-un mediu de clasă, armonia și aprecierea trebuie să coexiste, iar conflictele nu trebuie să afecteze negativ procesul de predare și învățare.

Diversitatea este una dintre cele mai izbitoare caracteristici ale oamenilor. Relațiile dintre oameni sunt marcate de diferitele moduri de a fi, de a gândi și de a exista, de nevoi, de viziuni ale lumii și de poziții etice. Astfel, conflictele interpersonale pot fi definite ca conflicte care implică interese sau poziții diferite.

Școala, ca microcosmos al societății, reunește diferite viziuni asupra lumii, diferite moduri de a fi, de a gândi și de a trăi, devenind astfel un spațiu de reprezentare a diferențelor sociale și fiind un loc în care zilnic apar diferite conflicte. Gestionarea acestui tip de situație necesită învățare și de aceea cadrele didactice au nevoie de formare în domeniul managementului conflictelor, astfel încât să poată gestiona corect conflictele din clasă și să își educe și elevii pentru gestionarea conflictelor.

Marshall Rosenberg, absolvent al Universității din Michigan, doctor în psihologie clinică la Universitatea din Wisconsin, activist pentru drepturile civile și mediator, a creat o teorie care este cunoscută astăzi sub numele de Comunicare nonviolentă (Nonviolent Communication - NVC). Teoria comunicării nonviolente se bazează pe principiile ale nonviolentei. Pentru aceasta, fondatorul teoriei îi cere persoanei în cauză să conceapă și să presupună că toți cei care o înconjoară sunt compătimitori. Aceasta înseamnă să presupună că oamenii în general "vin în pace" și că starea implicită a naturii umane este aceea a intențiilor pașnice. Prin urmare, dacă dorim să comunicăm, strategiile violente nu sunt viabile pentru a transmite mesajul.

Scopul final al teoriei este de a crea un mediu mai puțin încărcat, în care traiul să devină o sarcină mai ușoară. În același mod, NVC stabilește un teren comun. Presupune că toți împărtășim aceleași nevoi umane de bază și că toate acțiunile sunt o strategie pentru a satisface una sau mai multe dintre aceste nevoi. Dacă ne înțelegem nevoile și ne asumăm responsabilitatea pentru faptele noastre, atunci vom avea o mai mare înțelegere, conexiuni profunde și conversații mai asertive. Ca să nu mai vorbim de faptul că rezolvarea conflictelor devine un obiectiv realizabil pentru cei care sunt familiarizați cu principiile acestei teorii. .

La începuturile Comunicării Non-Violente (CNV), au apărut două animale simbol: șacalul și girafa, pentru a exemplifica de ce atmosfera de la locul de muncă nu este întotdeauna bună. Marshall Rosenberg remarcă faptul că unele atitudini sau chiar și gesturi mărunte pot declanșa conflicte. Un semn de salut evazat poate fi interpretat ca fiind mult mai mult. Și, în cele din urmă, cine obține ceva din această situație? Singurul rezultat este suferința și o atmosferă toxică.

Dar Marshall a observat, de asemenea, că unele relații care iau în considerare nevoile altora se întăresc în loc să distrugă țesătura socială.

Marshall a ales girafa pentru că are cea mai mare inimă dintre toate animalele terestre. În același timp, este foarte puternică și are o viziune care poate vedea dincolo de împrejurimile imediate. Și, poate cel mai puternic simbol este că poate neutraliza chiar și cel mai ascuțit salcâm spinos cu limba sa. La rândul lor, șacalii au fost aleși deoarece reprezintă modul nostru obișnuit de a vorbi. Un mod de vorbire în care se judecă, se critică, se analizează, se moralizează și se acuză. Atunci când comunicarea este orientată spre răzbunare, spre pretenții, spre jigniri, fără posibilitate pentru remediere, numai pentru a-și impune punctul de vedere mai presus de ceilalți, atunci suntem șacali. Șacalii caută să învinovățească. Girafele caută soluții care să reunească.

Acestea fiind spuse, există modalități de a deveni girafe. Modalități simple, pas cu pas, pe care le putem integra în rutinele noastre. Metoda NVC are patru pași: observația, sentimentele, nevoile și cererea.

Fiecare dintre ele este legată de următoarea, iar atunci când toate sunt luate în considerare și executate, atunci comunicarea va fi eficientă.

1. Observația

Comunicarea începe cu ceva ce ai observat și ai vrea să le arăți și altora. Problema este că șacalii nu fac observații obiective, ci pornesc cu o judecată clară. Etapa de observare a NVC invită la un exercițiu de observare în stare de atenție. O invitație de a exprima ceea ce vedem înainte de o evaluare. De exemplu:

„Lipsește spațiu liber în formularul pe care l-ați predat. De ce l-ați făcut în grabă?” vs

„Lipsește spațiu liber în formularul pe care l-ați predat. Ce s-a întâmplat?”

În primul caz, presupun că cealaltă persoană a acționat în grabă, cu o intenție. Între timp, în cea de-a doua, semnalizez un fapt și invit, fără dispreț, la o explicație. În acest fel, persoana are libertatea de a clarifica situația și nu se simte judecată de afirmația inițială.

2. Sentimente

Sentimentele sunt „simptomele” care ne oferă o imagine de ansamblu a nevoilor noastre. Ele ne ajută să înțelegem care dintre nevoile noastre sunt nesatisfăcute.

Dacă mă simt furios, trebuie să înțeleg. De ce sunt furios? Ținând cont de observațiile mele, pot să găsesc sursa furiei? Este cu adevărat furie? Odată ce îmi pot identifica sentimentele, pot să îmi asum responsabilitatea pentru ele și să lucrez cu ele.

3. Nevoi

Odată ce mi-am asumat responsabilitatea pentru emoțiile mele, pot identifica nevoia care stă la baza acestora. Și pentru că acum este un lucru clar, cu observații care să o susțină și simt că pot explica, devine mai ușor să comunic eficient, fără critici sau judecăți.

4. Cereri

Odată ce am identificat nevoia, suntem gata să facem o cerere într-un limbaj pozitiv, nonviolent și putem exprima ce dorim de la cealaltă persoană.

Făcând cunoscută această metodă pe scară largă, conflictele din școli s-ar termina într-un mod mult mai pașnic. Fiecare profesor, membru al personalului școlii, elev și părinte ar trebui să cunoască această metodă. Odată ce am învățat să auzim “inima” din spatele oricărui mesaj, descoperim că suntem pe drumul cel bun către o comunicare plină de compasiune. Această formă de dialog, deși nu oferă nicio garanție de acord între părțile aflate în dispută, pregătește terenul pentru negociere, compromis și, cel mai important, înțelegere și respect reciproc.

Informația genetică, memoria, inteligența și comportamentul

Prof. Ferencz Irma

Colegiul Național "Aprily Lajos" Brașov

Relația dintre genetică și comportament, memorie inteligență este obiect de studiu în **psihogenetică** care este știința care studiază trăsăturile de personalitate umană (**comportament**, temperament) și de fenotip intelectual (**inteligență**, gândire, **memorie**) rezultate din procesul interacțiunii dintre zestrea ereditară și condițiile specifice de mediu în care trăiește și activează individul uman.

Genetica comportamentului - studiază relația dintre ereditate și comportament (coeficient de inteligență, tulburări psihice, tulburări de integrare socială),

- ✓ Studiul gemenilor (monozigoți și dizigoți)
- ✓ Studiul adopțiilor
- ✓ Anchete familiale - arborii genealogici
 - Frecvența tulburărilor psihice în populație
 - Concentrația familială a tulburărilor psihice/RM,
 - Relația dintre anomaliiile cromozomială- inteligență/ comportament

Inteligența a fost una dintre primele trăsături umane care a reprezentat ținta cercetării genetice chiar înaintea apariției psihologiei ca un domeniu științific distinct. Capacitatea cognitivă generală a rămas cel mai studiat domeniu în genetica comportamentului. Aproape toate cercetările genetice se bazează pe un model numit **psihometric**. Potrivit acestui model, capacitățile cognitive sunt organizate ierarhic, de la testele specifice la **capacitățile cognitive specifice** și de aici la **capacitatea cognitivă generală** numită de către statisticianul Spearman (1904) – **g** și care reprezintă o conceptualizare globală a inteligenței și pătrunde toate fațetele cogniției.

După A. C. Miu, din perspectivă genetică au fost propuse trei modele foarte diferite privind modul ierarhic de organizare a capacităților cognitive. Chiar dacă, în general, sunt de acord că nivelele capacităților sunt legate în mod ierarhic, această concluzie este doar o descriere fenotipică a relațiilor dintre nivele.

a. Modelul centripet sau ascendent (bottom-up), presupune că diferite gene afectează fiecare element de bază al procesării de informație. Aceste influențe genetice asupra proceselor elementare converg în capacitățile cognitive specifice care, la rândul lor converg în capacitatea cognitivă generală (**g**). Calea centripetă reprezintă o concepție reduționistă a geneticii, în care modulele individuale, adică capacitățile cognitive specific reprezintă țintele acțiunii genetice.

b. Modelul centrifug sau descendent (top-down) admite că genele afectează inițial capacitățile cognitive, probabil ca rezultat al unor mecanisme generale, cum ar fi viteza neurală. Efectele genetice asupra capacității cognitive generale converg spre capacitățile cognitive specifice și apoi asupra proceselor elementare. Faptul că creierul a evoluat învatând dintr-o varietate de experiențe și prin rezolvarea a numeroase probleme, poate că e de înțeles că acesta funcționează în mod holistic.

c. Modelul de procesare-orizontală (level of processing model). Este un model genetic de compromis, prin care, fiecare nivel de procesare este determinat de un efect genetic unic, dar, pe lângă acesta mai acționează și efecte genetice comune cu celelalte două nivele de

procesare. Modelul de procesare-orizontală sugerează că atât modelul ascendent cât și cel descendent sunt corecte. În plus, fiecare nivel de procesare are efecte genetice comune și influențe unice. De exemplu, anumite efecte genetice găsite la nivelul proceselor elementare vor fi găsite și la nivelul capacității cognitive generale.

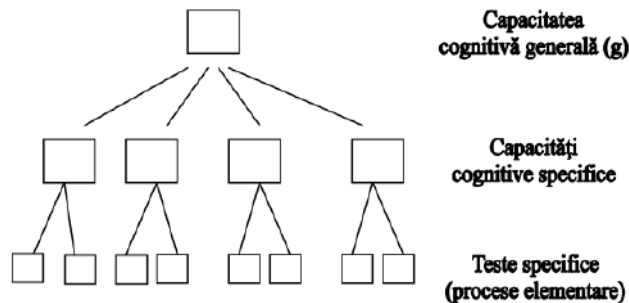

Figura 7. Modelul ierarhic al capacităților cognitive

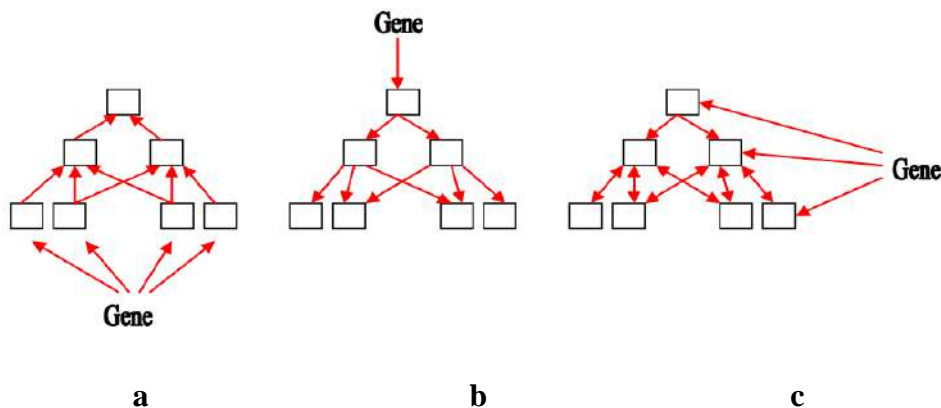

Figura 8. Modelele genetice ale capacităților cognitive: (a) Modelul centripet (bottom-up); (b) Modelul centrifug (top-down); (c) Modelul de procesare orizontală (level of-processing model)

Elemente ale studiului relației dintre ereditate și trăsăturile de personalitate umană (comportament) de fenotip intelectual (intelență, memorie)

a. Heritabilitatea

Reprezintă evaluarea statistică a contribuției genetice la diferențele dintre indivizi sau parte din varianța fenotipică totală condiționată genetic. Varianța genotipică reprezintă mărimea diferențelor dintre indivizii unei populații care poate fi atribuită efectelor genetice. Heritabilitatea, este astfel, o cale de a explica ce cauze determină diferențele dintre indivizi și nu ceea ce constituie o inteligență individuală dată. În general, dacă heritabilitatea pentru o trăsătură este foarte mare, atunci și influența genelor asupra acelei trăsături va fi de asemenea mare.

La prima vedere ar trebui ca diferențele genetice să devină mai puțin importante în măsura în care experiențele se acumulează în decursul vieții. Cu toate acestea cercetările demonstrează faptul ca factorii genetici devin tot mai importanți de-a lungul vieții.

b. Influența mediului

Dacă jumătate din varianța totală pentru fenotipul cognitiv poate fi explicată prin ereditate, cealaltă jumătate este atribuită mediului. Cercetarea genetică furnizează cele mai bune dovezi pentru influențele mediului asupra inteligenței: dacă jumătate din varianță se datorează factorilor genetici, aceasta înseamnă că factorii de mediu explică restul varianței.

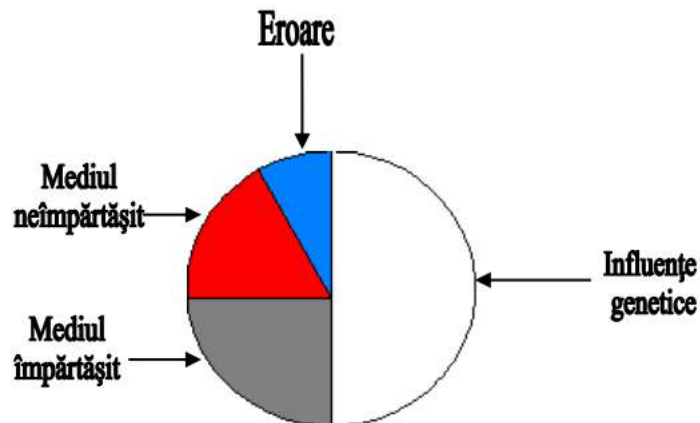

Figura 9. Influența mediului asupra inteligenței

Conform unor cercetări recente, diferite tipuri de inteligență sunt de fapt rezultatul unui volum crescut al materiei cenușii în anumite zone ale creierului, responsabile de abilitățile respective. Ne naștem cu o anumită „arhitectură” cerebrală moștenită de la predecesorii noștri, așa că abilitățile lor speciale – formate și prin experiențele de viață care le-au modelat creierul – ni se transmit și nouă.

Două exemple recente rezultate din cercetările genetice despre mediu constată că:

- anumite influențe de mediu pot suprima efectele genetice în familiile cu un statut social privativ. Aceasta constatare scoate în evidență faptul că evaluarea heritabilității nu este absolută și că ea depinde de mediul în care este măsurată.

- evaluările mediului indică în mod consistent anumite influențe genetice, sugerând că factorii genetici influențează felul în care reacționăm și interacționăm cu mediul, un tip de corelare genotip – mediu.

Aceasta demonstrează că influențele genetice asupra inteligenței pot fi considerate uneori că determină apetituri, mai degrabă decât aptitudini, în sensul că predispozițiile genetice impulsionează indivizii către evocare (reactivitate, spre trezirea interesului), selectând și construind experiențe care se corelează cu tendințele lor genetice.

c. Studiul gemenilor (studii gemelare)

Studiul gemenilor reprezintă „calul de bătaie” a geneticii comportamentului. Geneticienii compară similitudinea gemenilor identici (MZ) care sunt din punct de vedere genetic identici (100%) cu cea a gemenilor fraternali (DZ) care împart doar jumătate din genele lor, adică ei se înrudesc 50% din punct de vedere genetic ca și perechile de frați obișnuiți.

Dacă factorii genetici sunt importanți pentru o trăsătură cum ar fi, de exemplu capacitatea cognitivă generală, perechile de gemeni identici trebuie să fie mai similari decât perechile de

gemeni fraternali, care, prezintă o similaritate de doar 50% din punct de vedere genetic. Numeroase studii privind gemenii au evaluat IQ și au găsit ca gemenii identici au fost în mod apreciabil mai similari decât gemenii fraternali, rezultat care sugerează influența genetică. Studii privind gemenii au demonstrat de asemenea influențe genetice substanțiale și pentru alte dimensiuni și tulburări psihologice.

d. Modele de adopție

Adopțiile furnizează calea cea mai directă care separă ereditatea de mediu în ceea ce privește similitudinea familială, prin crearea de perechi de indivizi înrudiți genetic dar, care nu împart un mediu familial comun. Corelațiile dintre aceste perechi evaluează contribuția geneticii la similitudinea familială.

De exemplu, părinții într-un studiu familial sunt părinți atât „genetici” cât și „ambientali” prin aceea că ei împart atât ereditatea cât și mediul cu copiii lor. În procesul de adopție rezultă părinți „genetici” și „ambientali”. Părinții „genetici” sunt părinții care au renunțat la copilul lor pentru adopție curând după naștere. Asemănarea dintre părinții biologici și copilul lor adoptat în altă familie, estimează contribuția genetică la gradul de similitudine dintre părintele biologic și copilul lor adoptat.

Părinții „ambientali” sunt părinții adoptivi care adoptă copii neînrușiți între ei din punct de vedere genetic. Asemănarea dintre părinții adoptivi și copiii lor adoptați, estimează în mod direct contribuția mediului postnatal la similitudinea părinti – copii.

Din aceste studii rezultă că influențele genetice explică aproximativ jumătate din similitudinea pentru părinții și frații „genetici” și „ambientali”. Cealaltă jumătate a similitudinii este explicată de către mediul familial împărtășit, evaluat în mod direct prin asemănarea dintre părinții adoptivi și copiii adoptați cât și dintre frații adoptați (neînrușiți biologic).

e. Incapacitățile cognitive

Se cunoaște mai mult despre cauzele genetice specifice a incapacităților cognitive decât oricare dintre domeniile geneticii comportamentale. Se cunosc o multime de gene individuale și aberații cromozomiale ce contribuie la retardarea mentală.

Mai mult de 100 de tulburări genetice, cele mai multe extrem de rare, includ printre simptomele lor retardarea mentală. Tulburarea clasică este fenilcetonuria (PKU), iar descoperirea cea mai nouă este retardarea mentală Fra-X (sindromul X-fragil).

Fenilcetonuria (PKU) cea mai bine cunoscută formă de retardare mentală cu transmitere autozomal recesivă. Sindromul X-fragil al doilea ca frecvență ce cauzează retardare mentală, după sindromul Down. Multe alte tulburări monogenice, a caror defecte primare influențează alte aspecte decât retardarea mentală determină de asemenea efecte asupra capacităților intelectuale.

Bibliografie

Georgeta Cozaru, Psihogenetica, suport de curs, Universitatea “Andrei Șaguna” Constanța

Hub Zwart, Genetic Determinism, Springer-Verlag Berlin Heidelberg 2014

Miu A. C., Genetica comportamentului uman, Suport de curs, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, 2018

<https://human-memory.net/what-is-memory>

<https://courses.lumenlearning.com/boundless-psychology/chapter/types-of-memory>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Memorie>

https://ro.frwiki.wiki/wiki/Comportement_humain

<https://www.descopera.ro/cultura/10082477-tmt-teoria-care-explica-in-intregime-comportamentul-uman>

https://tehnopress.ro/webfiles/books_documents/pdf_extras/27_interior_%20genetica.pdf

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Utilizarea metodelor interactive și importanța lor

Fețanu Bogdan Anton
Liceul Teoretic Marin Preda, București

Utilizarea metodelor **interactive de predare** – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității elevului.

Metode interactive de predare online

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care îți permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui de implicat mai mult. Dar, îți recomandăm ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimida copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul

Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pun elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elei, încurajații pe aceștia să utilizeze platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videoclipuri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, tu, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi tu. Există multe platforme care îți oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să folosești platforma.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:

- pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;
- devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;
- percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;
- activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Bibliografie: <https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online/>

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Școala online vs școala clasică

Autor: prof.Fețanu Elisa Ioana
Liceul Teoretic Marin Preda, sector 6, București

„Educatia este un al doilea soare pentru cei care il avem”. (Heraclit din Efes)

Pentru această temă, am ales să fac o comparație între cursurile clasice și cursurile online.

Cursurile tradiționale au devenit obișnuință pentru preșcolari, școlari, studenți, părinți, profesori, etc..

Orele cu prezență fizică impun o deplasare la unitățile de învățământ a tuturor părților implicate în procesul instructiv – educativ. Lecțiile în format clasic se desfășoară în sălile de clasă, unde elevii sunt atenți la predare, pun întrebări legate de lecția de zi sau fac conexiuni cu lecțiile anterioare. Fiecare notează pe caiet ideile principale despre lecție.

Intr-un colectiv de elevi, într-o sală de clasă, există elevi mai mult interesați de lecție sau mai puțin interesați. Elevii interesați ajung să facă performanță la materia pe care o consideră preferată. Elevii dezinteresați sunt, de cele mai multe ori, elevi care provin din familii destrămate, familii care nu se implică în procesul de învățare al copilului sau aceia care consideră că școala nu a ajutat pe nimeni să ajungă acolo unde și-a propus, nu de puține ori am primit răspunsul „nu imi trebuie carte, am școala vieții”.

La orele cu prezență fizică se observă ușor expresia de pe fața copilului, se știe dacă elevul a înțeles sau nu lecția respectivă. Interacțiunea dintre profesor–elev este foarte utilă deoarece îi ajută pe elevi să scape de temeri privind lacunele acumulate, dă încredere pentru examene.

Teoretic, în intervalul orar zilnic, elevii nu folosesc tablete, laptopuri, telefoane sau alte mijloace de comunicare sau informare, în acest timp elevii au o gândire creativă, sunt concentrați să răspundă la cerințele fiecărui profesor.

Cursurile online oferă posibilitatea copilului să rămână la domiciliul său, să se conecteze cu profesorul prin diferite platforme omologate.

Timpul pe care l-ar face pentru a se deplasa către unitatea de învățământ, elevul poate să aibă alte activități, sau, de ce nu, să se odihnească mai bine.

În timpul orelor, tabla interactivă sta deschisă, la dispoziția fiecărui elev, iar fiecare poate să participe în mod real la învățarea sau fixarea cunoștințelor.

Elevii au acces continuu la informație, uneori acest acces nefiind foarte bine gestionat, deoarece elevul încearcă să „vâneze” o notă bună, doar căutând răspunsul, fără să-l gândească. Profesorul încearcă să obțină un feed-back de la elevi, însă aceștea au mereu răspunsurile la îndemână și oferă permanent doar răspunsurile corecte, afișând o realitate falsă.

Orele foarte multe petrecute în fața ecranelor pot crea diferite tulburări de sănătate sau chiar dependențe, elevii fiind mai mult tentați de jocurile pe calculator decât de orele de curs.

Cursurile online restricționează elevii la comunicare, fiecare trăiește în lumea lui, o lume virtuală, astfel individul de mâine nu va ști să se comporte în societate, să colaboreze, să socializeze, să coopereze, etc.

În învățământul românesc aceste platforme nu au fost foarte bine puse la punct, iar cadrele didactice nu au fost pregătite în acest sens.

Țările civilizate au digitalizat educația încă de la o vârstă fragedă, iar noile generații sunt în pas cu toate noutățile.

Predarea online a ajutat la colaborarea cadrelor didactice, documentarea și intrajutorarea lor, crearea lecțiilor astfel încât să se încadreze în timpul impus de platforma cu care lucrează.

Bibliografie: <https://www.scribd.com/document/510433396/Scoala-traditionala-si-scoala-on-line-Argumente-pro-si-contra>

MANAGEMENTUL EMOȚIILOR – CHEIA PERFORMANȚELOR ȘCOLARE

Prof. înv. primar Fîlfănescu Iuliana
Școala Gimnazială Liviu Rebreanu-
Mioveni Argeș

Inteligența emoțională este abilitatea individului de a recunoaște, identifica, conștientiza, exprima și controla emoțiile sau, dezvoltând, abilitatea de a recunoaște propriile emoții, sentimente, dar și pe ale celor din jurul nostru, precum și identificarea lor în diferite persoane, obiecte, artă, povești, muzică sau alți stimuli.

De ce unii copii devin adulți realizați din punct de vedere profesional și al relațiilor sociale, în timp ce alții, cu un bagaj educațional performant și competent și rezultate școlare similare nu reușesc să dezvolte relații sociale, nu sunt satisfăcuți de carierele lor și suferă de depresii?

Un număr mare de educatori recunoaște faptul că elevii care beneficiază exclusiv de pregătire școlară pot fi „nechipați” pentru provocările viitoare, atât ca indivizi, cât și ca membrii ai societății - nu este suficient doar să fie hrănită mintea. Dinamica schimbărilor sociale contemporane solicită o bună capacitate de adaptare a individului la mediu, care se poate realiza numai dacă înțelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligentă a emoțiilor. Teoriile moderne despre inteligență s-au dezvoltat prin observarea faptului că individul uman, pe parcursul vieții, este într-o permanentă dezvoltare personală care, pentru a avea succes, ar trebui să îndeplinească anumite condiții. Aceste condiții de realizare a succesului în viață depind de abilități care se formează pe tot parcursul educației formale sau cel puțin ar trebui să fie urmărite ca obiective, dincolo de discipline.

Urmărind ceea ce scriu oamenii de știință despre inteligență, se observă interesul special acordat inteligenței emoționale și sociale, care se referă la abilitatea de a te înțelege pe tine și de a-i înțelege pe ceilalți. Prin învățare socială și emoțională, inteligența emoțională a copiilor este dezvoltată, constituind un bagaj enorm pentru viitorul lor personal și profesional. Când facem referire la inteligență, cei mai mulți dintre noi folosim noțiunea de IQ. În termenii cei mai simpli, aceasta este o măsură a capacității de a dobândi și de a aplica cunoștințe; facultatea de a gândi. EQ este un alt mod de a fi inteligent. Este capacitatea de a cunoaște și de a gestiona emoțiile, de a mobiliza emoțiile în slujba obiectivelor. Este empatie. Fiind capabil să recunoști emoțiile altora poți să gestionezi eficient relațiile. Aceste două tipuri de inteligență trebuie să lucreze împreună. IQ-ul are mai mult de a face cu mintea rațională, în timp ce EQ are mai mult de a face cu mintea emoțională. Folosirea inteligentă a emoțiilor înseamnă :

- Stăpânirea impulsurilor emoționale
- Receptivitate la sentimentele celorlalți
- „Citirea” emoțiilor celorlalți
- Asigurarea echilibrului emoțional personal
- Gestionarea și negocierea conflictelor
- Păstrarea relațiilor interpersonale pozitive

Cercetările arată că dezvoltarea emoțională a elevilor este decisivă pentru succesul școlar și pentru reușita în viață.

Au fost evidențiate drept componente ale inteligenței emoționale:

- **aspectul intrapersonal:** conștientizarea propriilor emoții, optimism, asertivitate, respect pentru propria persoană, autorealizare, independența
- **aspectul interpersonal:** empatie, relații interpersonale, responsabilitate socială
- **adaptabilitatea:** rezolvarea problemelor, testarea realității, flexibilitate
- **controlul stresului:** toleranța la stres, controlul impulsurilor
- **dispoziția generală:** fericire, optimism.

În cartea sa „Inteligența emoțională” (1995), Daniel Goleman cercetează competențele sociale și emoționale, demonstrează că abilitățile sociale și emoționale pot fi dezvoltate, iar

copiii implicați în astfel de programe pot beneficia de avantaje pe termen scurt și lung în ceea ce privește starea de bine, performanțele și succesul în viață.

Autorul consideră că există **5 elemente care compun inteligența emoțională**:

- **Conștiința de sine:** identificarea și înțelegerea emoțiilor, conștientizarea unei emoții care se schimbă, înțelegerea diferenței dintre gânduri, emoții și comportamente, încrederea în sine, înțelegerea consecințelor unor comportamente în termeni de emoții.
- **Autocontrolul:** managementul emoțiilor dificile, controlul impulsurilor, managementul constructiv al furiei, mâniei, dorința de adevăr, conștiinciozitatea, adaptabilitatea, inovarea, disciplina.
- **Motivația:** a fi capabil(ă) să stabilești obiective și să le îndeplinești, optimism și speranță în fața obstacolelor și eșecurilor, inițiativă, optimism, dorința de a reuși, perseverență, dăruire.
- **Empatia:** a fi capabil(ă) să te pui „în pantofii diferitelor persoane cu care relaționezi”, cognitiv și afectiv, a fi capabil(ă) de a-i înțelege pe ceilalți, perspectivele acestora, a fi capabil(ă) de a arăta grijă, atenție, înțelegerea diversității.
- **Managementul relațiilor sociale:** stabilirea și păstrarea relațiilor (prieteni), rezolvarea conflictelor, cooperarea, colaborarea, capacitatea de a lucra în echipă, comunicarea, influența, conducerea (leadership).

Copiii în clasă sunt deseori „asediați” de o multitudine de emoții și sentimente confuze/dureroase/ dăunătoare, ceea ce-i împiedică efectiv să învețe.

Sănătatea emoțională este, în mod dramatic, factorul predictiv pozitiv nu numai pentru realizările academice, succesele școlare, ci mai ales pentru experiențele productive, care aduc satisfacții, integrarea pe piața muncii, dezvoltarea unei cariere, reușita în căsnicie și în relațiile cu ceilalți, starea fizică în general.

Înțelegerea și managementul emoțiilor, cuplate cu abilitățile sociale de a relaționa efectiv cu ceilalți, de a negocia, de a rezolva creativ problemele sociale, de a fi efectiv lideri și colaboratori, de a fi asertivi și responsabili sunt, în opinia cercetătorilor, competențe sociale și emoționale. Acestea pot fi învățate și dezvoltate la orice vârstă, dar cu cât implicarea în programe de dezvoltare socială și emoțională se produce mai devreme cu atât avantajele sunt mai mari.

Din cauza legăturii lor cu comportamentul, emoțiile au impact în fiecare domeniu al vieții: sănătate, educație, relații etc. Buna gestionare a sentimentelor și recunoașterea lor face să avem un răspuns eficient la sentimentele altora, ne permit să ducem o viață fericită și productivă și să stăpânim obiceiurile mentale care contribuie la succesul personal și în carieră. Noi toți, părinți și educatori, trebuie să cultivăm la copiii noștri inteligența emoțională cu aceeași grijă pe care o acordăm inteligenței cognitive.

Inteligența emoțională se învață

Unii oameni au în mod natural bune abilități emoționale, alții trebuie să și le perfecționeze. Vestea bună este că EQ, coeficientul emoțional, poate fi învățat, dezvoltat și îmbunătățit la orice vârstă. Anii de școală reprezintă perioada optimă pentru dobândirea competențelor de inteligența emoțională. Acesta este un alt motiv pentru care este atât de important să facem un efort conștient și sistematic pentru dezvoltare emoțională începând din copilăria timpurie și până la li ceu.

Deschiderea și toleranța sunt atitudini fără de care nu se poate dezvolta inteligența emoțională, respectiv socială.

Cum putem stimula inteligența emoțională în școală? Prin:

- Integrarea unor activități care au ca obiective specifice dezvoltarea abilităților emoționale în programul zilnic școlar.
- Includerea în strategiile didactice a unor activități specifice de luare a deciziilor, de rezolvare de probleme, de rezolvare creativă a conflictelor.
- Organizarea unor întâlniri de lucru cu colegii de cancelarie pentru discutarea aspectelor pozitive și negative ale folosirii acestui tip de demers formativ.

- Utilizarea atitudinii personale ca model pentru conduita elevilor.
- Dezvoltarea profesională continuă prin participări la forumuri, conferințe, întâlniri cu specialiști, discuții pe tema dezvoltării sociale și emoționale.
- Promovarea în clasă a activităților de grup, în perechi și individuale cu scopul de a dezvolta abilitățile sociale și emoționale (inteligența intra și interpersonală).
- Valorizarea inteligenței sociale și emoționale a elevilor. ca fiind tot atât de importantă ca și dezvoltarea lor cognitivă.
- Informarea individuală asupra resurselor existente pe tema dezvoltării sociale și emoționale este un aspect al procesului de dezvoltare profesională continuă.

Cercetările științifice arată că emoțiile se formează în principal de la naștere până la adolescență. Și după ce se formează, apare o altă etapă necesară și anume, *identificarea* lor, *înțelegerea* lor, *acceptarea* lor, *asocierea* lor cu acțiunile curente. Acest lucru se manifestă și se poate educa cel mai bine în școală.

Pentru a avea tineri cu un comportament inteligent din punct de vedere emoțional și social este decisiv să fim foarte atenți la ce lucrăm și cum lucrăm cu ei în școală. Introducerea strategiilor de dezvoltare a inteligenței emoționale în școală și a abilităților cognitive multiple poate să producă o schimbare radicală!

Bibliografie

1. Daniel Goleman, „Inteligența emoțională”, Editura Curtea Veche, București, 2008
2. David Caruso, Peter Salovey, „Inteligența emoțională. Cum să dezvolți și să folosești principiile esențiale ale conducerii cu ajutorul inteligenței emoționale”, Editura Business Tech, București, 2012
3. Managementul emoțiilor – cheia performanțelor școlare, suport curs AGCDR „Dascălimea Română”,

JOCUL

ACTIVITATEA FUNDAMENTALĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

VALOAREA FORMATIVĂ A JOCULUI

FILIMON CORINA MARIA

G.P.P. NR. 7, BRAȘOV

Jocul constituie tipul de activitate specific vârstei preșcolare, ocupând în viața copilului același loc pe care îl ocupă învățătura în viața școlarului și munca productivă în viața omului adult, acesta și jucăria fiind prietenii de nedespărțit ai copilăriei. Fiecare copil manifestă dorința de a se juca, acest lucru explicându-se prin tendința de a cunoaște tot ceea ce îl înconjoară, de a-i imita pe cei vârstnici, de a se manifesta activ. Ca ocupație naturală și spontană a copilăriei în primii ani de viață jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, activitatea îmbrăcând forma jocului este tot atât de necesară dezvoltării fizice și psihice a copilului ca și lumina soarelui, iar a-l opri de la joc înseamnă a-i frâna această dezvoltare. Jocul condiționează viața însăși, care poate să înflorească sau să degenereze, după câtă hrană spirituală este el în stare să-i ofere. Ceea ce jocul îi poate oferi copilului la timpul potrivit rămâne ca achiziție prețioasă toată viața. Ceea ce nu i-a oferit la vreme nu poate fi recuperat în întregime niciodată, oricâte soluții ar fi puse la încercare. Jocul mobilează întreaga viață a copilului, îl umanizează și îl ajută să fie armonios dezvoltat din punct de vedere psiho - fizic.

După unii psihologi jocul ar fi o activitate de predare - învățare, nu este doar o simplă distracție, ci reflectarea cu transformarea pe plan imaginar a realității înconjurătoare, prin el copilul cunoaște și descoperă lumea și viața, oglindește și reflectă relații determinate ce se statornicesc între adulți. Numai jocurile care sunt produsul imaginației și sunt accesibile copilului devin distractive și contribuie la dezvoltarea lui psihică. Ca o formă de activitate liberă prin care copilul își dezvoltă capacitățile creatoare *jocul îi învață pe copii să-și cunoască posibilitățile proprii*, este un mijloc de realizare a viitorului om de acțiune, așa cum se comportă

copilul în joc, tot așa se va comporta și în muncă, în perioada maturității, iar organizarea justă va duce implicit la educarea unei atitudini pozitive față de muncă

Ținând seama de sarcinile educării preșcolarilor, iar pe de alta parte, de ponderea influenței formative a jocurilor asupra dezvoltării psihice generale a copilului, se impune să amintim 3 categorii de jocuri:

- 1 - jocuri de creație;
- 2 - jocuri didactice;
- 3 - jocuri de mișcare.

1. În prima categorie se înscriu **jocurile de creație cu subiecte din viața cotidiană**, cu subiecte din povești și cele de construcție, iar prin conținutul lor reflectă mediul de viață al copilului, impresiile lor, fiind receptiv la raportul și relațiile dintre adulți, activitatea pe care aceștia o desfășoară, iar în joc el va începe să le reproducă creator. Deci prin intermediul acestor jocuri copilul reproduce rolurile socio - profesionale ale adulților. Dintre acestea amintim pe cele mai îndrăgite de copii: „De-a serbarea”, „De-a doctorul”, „De-a grădinița de copii”, „De-a familia”, „De-a școala”, etc. Ca o variantă aparte a jocurilor de creație - jocurile cu subiecte din basme și povești - sunt acelea în care copilul interpretează rolurile personajelor cunoscute și îndrăgite din poveștile învățate (capra, iezii, Scufița, lupul), el reproduce creator imaginea artistică și acțiunea personajului, gândește, simte și acționează la fel cu acestea, pătrunde adânc în lumea sentimentelor și a trăirilor eroului din basm.

Rolul educativ al acestor jocuri constă în faptul ca *influențează considerabil dezvoltarea intelectulă și morală a copilului*, și anume, reflectând în joc impresiile sale asupra vieții, copilul înțelege unele legături cauzale dintre fenomene, interdependența lor, iar prin relația ce se stabilește între el și lumea din jur, copilul pătrunde mai adânc semnificația socială a vieții din jur; acestuia i se activează atenția, memoria voluntară, gândirea independentă și imaginația creatoare, se dezvoltă și îmbogățește limbajul.

Gama trăirilor afective este determinată de rolul pe care copilul îl îndeplinește, acesta generând emoții și sentimente morale foarte puternice: prietenia, solitudinea și ajutorul reciproc, simțul de răspundere, armonizarea intereselor proprii cu interesele colectivului (grupe).

2. Jocul didactic - oferă copilului posibilitatea de a-și aplica cunoștințele, de a-și exercita priceperile și deprinderile ce s-au format în cadrul diferitelor activități, îmbinând armonios elementul instructiv, exercițiul, cu elementul distractiv, și contribuie la dezvoltarea intelectuală a copilului, prin formarea percepțiilor de culoare, formă mărime, la dezvoltarea spiritului de observație, a imaginației creatoare, a gândirii (operațiile acestea: analiza, sinteza, comparația și generalizarea) și a limbajului. **Valoarea educativă** a acestor jocuri constă în realizarea sarcinilor educației morale, contribuind astfel la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a perseverenței, sociabilității precum și a mai multor calități de voință și trasaturi incipiente de caracter.

3. Jocurile de mișcare care au la bază diferite mișcări și reguli, satisfac în cel mai înalt grad nevoia de mișcare a preșcolarului, puterea lor de atracție constă în prezentarea regulilor într-o formă distractivă, ele constituie un mijloc important pentru dezvoltarea fizică, pentru perfecționarea activității psiho - motrice a copilului, și anume a analizatorilor motrici care intră în relații interfunctionale cu toți ceilalți analizatori, în special cu analizatorul somatic - verbo - motor.

Cele 4 forme pe care le îmbracă **jocurile de mișcare**:

1. jocuri cu subiect;
2. jocuri cu text și cânt;
3. jocuri hazlii;
4. jocuri fără subiect.

Prin situația în care este pus copilul să rezolve diferite sarcini, dezvoltă acestuia operațiile gândirii, limbajul, flexibilitatea și distributivitatea atenției, imaginația, și sub aspect moral (calități morale pozitive), stăpânirea de sine, perseverența, curajul, hotărârea, inițiativa, sentimentul prieteniei, tenacitatea, spiritul de colectiv, disciplina. De asemenea, sub aspect estetic, jocul de mișcare cu text și cânt își pune vertiginos amprenta pe personalitatea copilului preșcolar, contribuind la dezvoltarea și perfecționarea simțului muzical, ritmului armoniei, suplețea și expresivitatea mișcărilor, iar mișcările precise coordonate și executate armonios generează copiilor sentimentul de plăcere și contribuie la înțelegerea frumosului. Jocul având o

putere imensă în viața copiilor a fost denumit „*munca copiilor*”, existând o strânsă interdependență între evenimentele de la începuturile învățării copilului și succesele și insuccesele din viitoarea sa activitate educațională. Copiii prin naștere au tendința de a învăța și de a descoperi, de a ști și de a cerceta, în joc există libertatea spiritului, care permite copilului să caute și să descopere noi idei. Există o tendință de implicare personală, de control și dirijare. Jocul este un mod natural care determina copilul să lucreze în grup. O perioadă mai lungă de joc pregătește copilul pentru intrarea cu succes într-o lume din ce în ce mai complexă de cuvinte și simboluri. Ca instructori și educatori trebuie să îmbogățim cunoștințele copiilor cu materiale pe care ei le pot folosi jucându-se, să folosim toate ocaziile spre a le dirija atenția către obiectele și evenimentele naturale petrecute în mediul lor, care pot stimula și satisface curiozitatea lor, timp în care se dezvoltă încrederea și entuziasmul. Copilul învață pentru că-i place activitatea de cunoaștere, curiozitatea și gândirea care îl stimulează în joc sunt parte integrantă din plăcerea sa de a învăța, învățare prin cunoașterea lumii proprii.

Fiecare nou concept trebuie să fie utilizat, prin joc copilul se aventurează în necunoscut, încercând să vadă cât poate să construiască de înalt un turn din cuburi, câte obiecte poate să pună în scară înainte ca aceasta să se dezechilibreze sau câte obiecte poate confecționa din plastilină, el testează și materialul de joc dar și pe sine.

Devenindu-i mai conștient și familiar mediul său înconjurător fizic și social, copilul începe să cunoască lumea prin noi modalități. Își folosește imaginația pentru a umple golurile dintr-un obiect, folosind obiecte simple, naturale ca: pietre, bețe, apă - și astfel copilul învață să facă diferențe bazate pe experiențele sale. Face comparații, observă noi proprietăți și învață să le explice simplu sieși sau altora. Analizează noile sale experiențe și se bucură, împărtășind și altora și discutând rezultatele sale.

Prin joc și experimentare copilul se familiarizează cu o seamă de concepte elementare, ca noțiunile de greutate, măsura, sunet, obiecte vii, optică, văz. Jocul dă copilului simțul ideilor importante ce-i vor servi ca „mijloace” cu ajutorul cărora el va cuprinde mai târziu mai multe concepte complexe, când copilul va dobândi o gândire mai profundă.

Prin joc copilul are mai degrabă posibilitatea de a fi un inițiator în propria sa lume, determinând creșterea încrederii în sine, dorința de autodepasire, lăsând frâu liber fanteziei și

imaginației. Prin joc copilul își cunoaște propriul corp și își poate coordona mișcările, i se dezvoltă acuitatea observativ - motrică, de pildă, în relația văz - mișcare, ochi - mână, mișcări care necesită un efort mai mare și mișcări fine.

Jocul cu alți copii - în grup - crează noțiunea de a da - a lua - esențială pentru o viață normală, este o modalitate de control a sentimentelor și pornirilor determinând dezvoltarea însușirilor necesare relațiilor interpersonale și de comunicare, îl ajută în învățarea de a accepta și de a trăi după anumite reguli și norme, de a lucra prin cooperare cu alții, îmbogățește bagajul de cultura și estetic, dezvoltă creativitatea, însușirile estetice: discernământul și sensibilitatea. Creativitatea este stimulată prin schimbul de idei, descoperindu-și posibilitățile de exprimare, competența copilului crește și propriile sale concepte se îmbunătățesc.

Toate aceste aspecte multiple - valențe formative ale jocului - ne-au ridicat o serie de întrebări printre care una o vom consemna mai jos:

Educatorele n-ar trebui sa fie într-o permanentă căutare de modalități prin care să descopere și să facă jocurile pe măsura posibilităților copiilor, să folosească întreaga lor creativitate pentru îmbunătățirea și îmbogățirea repertoriului de jocuri existent în grădinițe ?

Răspunsul la aceasta întrebare l-am găsit propunându-mi ca prezenta lucrare să constituie un veritabil îndrumător și pentru alte colege educatoare, prin *consemnarea unor jocuri senzoriale care vor ajuta la îmbogățirea experienței cognitive a copiilor preșcolari în grădinițe.*

Bibliografie:

1. **Chateau, J., (1980)** *Copilul și jocul*, E.D.P., București
2. **Debesse. M., (1981)**, *Etapele educației*, E.D.P., București
3. **Dima, S., (2000)**, *Stimularea abilităților cognitive prin activități specifice*, în Rev. *Învățământul Preșcolar*, 1-2
4. **Elkonin, D. B., (1980)**, *Psihologia jocului*, E.D.P., București
5. **Evstratii, L., (1995)**, *Preșcolarul, jocul și munca*, în Rev. *Învățământul Preșcolar*, nr. 1 - 2
6. **Hirtuleac, A., (2000)**, *Jocul ca element central al formării și dezvoltării intelectuale a preșcolarului*, în Rev. *Învățământul Preșcolar*, nr. 3-4
7. **Verza, F.I.E (2000)**, *Repere privind dezvoltarea cognitivă a copiilor*, în Rev. *Învățământul Preșcolar*, 3-4

INTEGRAREA COPILOR CU CES ÎN GRĂDINIȚĂ

Filip Alina Maria – Grădinița Nr. 256, București

Integrarea este un proces complet și de durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la o viață profesională și socială, împreună cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea, intercunoașterea și familiarizarea reciprocă.

Omul este o ființă dependentă în activitatea pe care o desfășoară de ceilalți. Are nevoia permanentă de a comunica și coopera.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la grădiniță.

Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);
- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel, copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp.

Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Școala și grădinița sunt de asemenea un mediu important de socializare.

În funcție de caracteristicile copiilor cu nevoi speciale, procesul instructiv-educativ trebuie conceput în mod diferențiat. Educația este un drept esențial al fiecărui copil și trebuie să se adreseze tuturor copiilor, valorizând diferențele care există între ei, de ordin rasial, religios, de ritm și de stil de învățare, de deficiențe, de tulburări ale învățării și dezvoltării individuale.

Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilități fizice, necesită programe și modalități de predare adaptate cerințelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistență medicală specializată, asistență psihoterapeutică.

Copiii cu CES au sentimente de inferioritate, sentimente negative, nu au încredere în forțele proprii, prezintă atitudini pasive, de evitare și izolare, nervozitate exagerată, agresivitate, anxietate, depresie. Toate acestea afectează procesul de adaptare și integrare în mediul educațional și în comunitate.

De cele mai multe ori, modul în care ceilalți tratează copilul cu CES și imaginea formată despre acesta, îl determină, în timp, pe cel din urmă să se comporte în conformitatea cu acea imagine, fie că este reală sau nu.

Pentru ca un copil cu CES să-și modifice imaginea de sine defavorabilă are nevoie de oportunități pentru a-și cunoaște potențialul său real și ocazii prin care să încerce să realizeze diferite lucruri.

Din experiența personală, putem folosi în procesul de predare-învățare, evaluare diverse strategii și intervenții utile:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea eforturilor;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor, fără a crea dependență;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învățării pe activitatea practică;
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învățării afective;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare, etc.

BIBLIOGRAFIE:

Albu A., Albu C. (2000) - *Asistență psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic*, Editura Polirom

Verza F. (2002) - *Introducerea în psihopedagogia specială și asistența socială*, Editura Fundației Humanitas

Weihl T. J. (1998) - *Copilul cu nevoi speciale*, Editura Triade

ÎMBUNĂTĂȚIREA RELAȚIILOR DE COMUNICARE CU AJUTORUL METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE

Prof. înv. primar: FILIP SIMONA
Școala Gimnazială Daia Română

“A educa înseamnă a înălța... A înălța copilul până la starea de om. Educația nu creează omul, ea îl ajută să se creeze.” Maurice Dubesse

Meseria de dascăl este una dintre cele mai nobile și importante profesii, deoarece implică modelarea caracterelor copiilor având efect asupra evoluției întregii societăți umane atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

Rolul fiecărui cadru didactic este, sau ar trebui să fie, să-i învețe pe elevi cum să gândească și să le stârnească interesul pentru cunoaștere. Conform spuselor profesorului universitar doctor Constantin Cucos, „dăruirea și iubirea sunt calități care dau greutate actului educativ”.

Comunicarea este vitală în procesul de învățământ, iar modul în care profesorii reușesc să comunice cu elevii este direct responsabil de comportamentele acestora.

Comunicarea este autentică și de calitate când profesorul ia în considerare punctul de vedere al elevului, observă evenimentele de natură verbală și nonverbală în situația de comunicare, analizează pentru a discerne, controlează calitatea mesajului și se exprimă în funcție de elev și de obiectul comunicării. Aceasta devine eficientă atunci când favorizează o implicare activă din partea elevului, iar metodele moderne permit acest lucru.

Metodele activ-participative, centrate pe elev au meritul de a implica activ fiecare membru al grupului format și de a optimiza comunicarea în cadrul grupului de elevi. Fiecare profesor trebuie să asculte (să ia în considerare punctul de vedere al elevului), să observe evenimentele de natură verbală și nonverbală în situația de comunicare, să analizeze pentru a discerne, să controleze calitatea mesajului (feedback-ului) și să se exprime în funcție de elev și de obiectul comunicării.

❖ O metodă modernă care asigură participarea tuturor elevilor la actul comunicării este metoda „ȘTIU/VREAU SĂ ȘTIU/AM ÎNVĂȚAT”.

Se construiește un tabel cu următoarele rubrici:

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
* Titlul poveștii; * Personajele principale;	*Autorul; * Ordinea desfășurării evenimentelor; * Învățătura textului;	* Ce mesaj desprindem din fiecare poveste ascultată/citită;

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: EROI DIN POVESTE

- *Povestea lui Harap Alb, de Ion Creangă
- * Fata babei și fata moșneagului, de Ion Creangă
- * Sarea în bucate, de Petre Ispirescu
- * Pinocchio, de Carlo Collodi

La rubrica:

- **Știu** – elevii recunosc titlul și personajele principale ale poveștilor pe care le-au văzut la televizor/laptop sau le-au auzit de la părinți, bunici;
- **Vreau să știu**- autorul, ordinea desfășurării evenimentelor, învățătura textului
- **Am învățat** – că fiecare personaj prin felul lui de a fi sau prin acțiunile întreprinse poate da naștere mai multor emoții;

❖ Pentru a determina participarea întregului grup am aplicat, realmente cu succes, **metodaRAI (răspunde/ aruncă/ întreabă)**, adaptată sub forma exercițiului energizant intitulat „**Mingea vorbitoare**”. O minge de burete este aruncată de la un elev la altul. Cel care prinde mingea răspunde la întrebarea pusă, apoi aruncă mingea punând o altă întrebare referitoare la povestea prezentată. Astfel, toți elevii au fost antrenați, creându-se totodată și o atmosferă relaxantă, de joc, lucru deosebit de important în special pentru elevii de clasa I. Acesta este doar un exemplu de stimulare a comunicării în cadrul grupului, exemplu concret, despre care putem afirma, atât eu cât și alte cadre didactice care l-au aplicat, că are rezultate, atât la nivel cognitiv, cât și la nivel afectiv (elevii devin mai relaxați și poate fi aplicat rapid în momentele în care dascălul simte o stare tensionată în colectivul pe care-l îndrumă) și, nu în ultimul rând, la nivel psiho-motor (elevii se mișcă atunci când aruncă și prind mingea). O astfel de metodă acoperă toate cele trei categorii de obiective operaționale (cognitive, afective și psiho-motorii) care ar trebui să se regăsească în orice lecție susținută la clasă.

❖ O altă metodă care implică participarea tuturor elevilor clasei într-o comunicare este metoda **JIGSAW PUZZLE (MOZAICUL)**, ce stimulează încrederea în sine a participanților și dezvoltă abilități de comunicare și de relaționare în cadrul grupului.

Astfel la Unitatea de învățare „**Eroi din Poveste**”, această metodă se poate aplica în felul următor:

- **Prezentarea temei:** se prezintă titlul poveștilor vizionate;
- **Formarea grupurilor casă:** se împarte clasa în grupe de câte 4 elevi, fiecare elev extrage câte un bilețel cu un număr de la 1-4.
- **Formarea grupurilor experți:** apoi se formează grupa 1/grupa 2/ grupa 3/grupa 4. Fiecare membru al grupului primește câte o fișă pe care sunt prezentate în imagini cele patru povești și un cerc în care este scrisă o emoție. De exemplu grupa 1 va trebui să scrie din fiecare poveste câte o situație care exprimă bucuria (grupa 1- bucuria, grupa 2 - tristețea, grupa 3 - frica, grupa 4- furia).
- **Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare:** experții transmit cunoștințele asimilate, reținând la rândul lor cunoștințele pe care le transmit colegii lor, experți în alte subteme. Expertul adresează întrebări colegilor de grup pentru a se asigura că toți și-au însușit noile cunoștințe, că au înțeles rolul emoțiilor, au reținut și învățat că oamenii pot avea sentimente diferite față de aceeași situație. Fiecare expert, pe rând urmărește aceleași obiective.
- **Evaluarea sau faza demonstrației:** la final, învățătorul reamintește tema, apoi le cere elevilor să prezinte oral, în ordinea inițială, fiecare parte a poveștii, așa cum au asimilat-o în cadrul grupului de experți. Astfel, tema se va trece în revistă în unitatea ei logică.

La finalul activității voi folosi 4 coli de hârtie, fiecare coală marcată cu câte o emoție și vor fi amplasate în formă de pătrat. Elevii vor fi împărțiți în patru grupe, iar fiecare grupă va purta denumirea unei povești. Pentru fiecare grupă voi citi câte un paragraf din povestea respectivă, iar ei vor fi îndrumați să se așeze în dreptul emoției pe care o simt ei /personajul în situația prezentată.

PĂTRATUL EMOȚILOR

Are apoi loc feedback-ul : Ce ați remarcat în legătură cu acest joc? Ce sentimente ați avut observându-i pe ceilalți cum se mută de la o emoție la alta? Ce ați învățat?

Iar în completarea lecției vom desfășura 2 activități interactive:

- **Roata aleatoare** <https://wordwall.net/ro/resource/31235729>

- **Deschide caseta!** <https://wordwall.net/ro/resource/31236251>

Astfel am remarcat că, condițiile reușitei în comunicarea didactică sunt: participare, prezență, atmosferă și stare de spirit.

BIBLIOGRAFIE:

- + Bolota, E- „Metode didactice pentru dezvoltarea abilităților de comunicare”, Editura: Demiurg, Iași, 2019;
- + Ciobanu, O – „Comunicare didactică”, Editura ASE, București, 2003;
- + Gordon, T., Burch – „Profesorul eficient”, Editura Trei, București, 2011;

CURRICULUM ÎN DEZVOLTARE LOCALĂ

Prof. FILIPIUC CAMELIA ELENA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVA SUCEAVA

CLASA a XI-a
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL
AN ȘCOLAR: 2022-2023

PROFIL: TEHNIC

DOMENIUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ: INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE

CALIFICAREA PROFESIONALĂ: Confeccioner produse textile

DENUMIREA MODULULUI
CONSTRUIREA TIPARELOR

TIPUL: Extindere

NR.ORE: 210

AUTORI:

-Unitatea de învățământ:

FILIPIUC CAMELIA ELENA - prof. ing., grad didactic I

-Operator economic:

OVADIUC MIHAELA - Administrator Asociația non profit
„BUCOVINA PENTRU TOȚI”- SUCEAVA

Date de identificare a CDL:

1. Instituția de învățământ: Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

2. Denumirea operatorului economic: Asociația non profit

„BUCOVINA PENTRU TOȚI”- SUCEAVA

3. Titlul CDL: CONSTRUIREA TIPARELOR

4. Tipul CDL-ului: Extindere

5. Profilul/Domeniul de pregătire profesională: Industrie textilă și pielărie

6. Calificarea profesională: Confeccioner produse textile

7. Clasa: a XI-a

8. Număr ore: 210

9. Autorii

- Unitatea de învățământ: Prof. Filipiuc Camelia Elena
- Operatorul economic: Ovadiuc Mihaela

1. NOTĂ DE PREZENTARE

- Denumirea calificării: Confeccioner produse textile
- Nivelul de pregătire / învățământ profesional – nivel 3 de calificare
- Numărul de ore alocat modulului: 210 de ore
- Scopul modulului CDL:

Scopul curriculumului de dezvoltare locală poate fi sintetizat în următoarele aspecte:

Pregătirea elevilor în vederea dobândirii de cunoștințe, abilități și atitudini care să răspundă nevoilor de formare solicitate de către operatorul economic.

Dobândirea de cunoștințe, abilități și atitudini necesare angajării viitorilor absolvenți pe piața muncii în una din ocupațiile specificate în S.P.P.-ul corespunzător calificării profesionale de nivel 3, din domeniul de pregătire profesională *Industria textilă și pielărie* sau în vederea continuării pregătirii într-o calificare profesională de nivel superior.

Dobândirea, de către absolvenți, a acelor rezultate ale învățării transferabile necesare pentru integrarea socială, ca și pentru integrarea rapidă și cu succes pe piața muncii.

Lărgirea domeniului ocupațional prin dobândirea unor rezultate ale învățării suplimentare față de cele propuse prin curriculumul pentru clasa a XI-a – învățământ profesional, domeniul de pregătire profesională *Industria textilă și pielărie* necesare formării abilităților practice specifice viitorului loc de muncă sau în vederea dezvoltării a unei afaceri proprii.

- Rolul CDL-ului în pregătirea de specialitate a elevului și argumentarea parcurgerii sale în anul de studiu, în unitatea de învățământ respectivă, în zona/localitatea respectivă:
-crearea de oportunități pentru extinderea rezultatelor învățării prevăzute în standardul de pregătire profesională (SPP) în scopul adaptării la tehnologiile specifice din unitățile în care elevii desfășoară pregătirea practică și rezultate ale învățării care sunt solicitate pe piața muncii locale;

Curriculum-ul în dezvoltare locală propus este elaborat într-un cadru de parteneriat între școală și agentul economic și are în vedere:

- resurse locale pentru instruire (baza materială a instituțiilor școlare, cadrul de colaborare cu agenții economici);
- cerințe locale pentru pregătirea în diverse calificări, care să servească activităților economice desfășurate în zonă.
- Situațiile de învățare care răspund nevoilor de formare identificate împreună cu operatorul economic/instituția publică parteneră a unității de învățământ:

Identificarea materialelor și instrumentelor necesare executării tiparelor; Selectarea adaosurilor de lejeritate necesare executării unui produs; Luarea dimensiunilor necesare pentru executarea unui tipar; Identificarea noutăților apărute în domeniul modei, însușirea și punerea lor în aplicare; Elemente componenteale unui produs din domeniul textile-pielărie; Identificarea materialelor și materialelor auxiliare; Respectarea normelor N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului.

- Scurtă descriere a nevoilor de formare cărora le răspunde C.D.L.-ul și a rezultatelor învățării suplimentare și/sau aprofundate/extinse propuse a fi dobândite, precum și lista unității/unităților de rezultate ale învățării din SPP vizate căreia/cărora le sunt integrate rezultate ale învățării propuse spre aprofundare/extindere

S-a apreciat că, conținuturile învățării prevăzute în curriculumul pentru clasa a XI-a învățământ profesional, nu sunt suficiente pentru a pregăti elevii astfel încât să poată desfășura activitatea de instruire practică la agentul economic și că sunt necesare și alte cunoștințe, abilități și atitudini practice care necesită un număr de ore mai mare decât poate fi alocat în cadrul unității de rezultate ale învățării și că acest modul poate constitui o modalitate eficientă de corelare a conținuturilor modulelor din cultura de specialitate.

Curriculum-ul în Dezvoltare Locală, în învățământul profesional și tehnic, presupune participarea mai multor factori implicați în procesul de educație: elevi, cadre didactice, agenți economici locali.

Cererea pieței și necesitatea formării profesionale la nivel european au reprezentat motivele esențiale pentru includerea acestui curriculum. Tinerilor trebuie să li se ofere posibilitatea de a dobândi cunoștințe, abilități și atitudini care sunt importante pe piața muncii.

Curriculum-ul pentru pregătirea de bază, domeniul *Industria textilă și pielărie*, urmărește organizarea unui proces de învățământ axat mai ales pe pregătirea practică asigurându-se astfel caracterul aplicativ al instruirii.

Proiectarea C.D.L.-ului pentru clasa a XI-a s-a făcut pe baza Standardului de pregătire profesională și este componentă a ofertei educaționale (curriculare) pentru calificări profesionale din domeniul de pregătire profesională *Industria textilă și pielărie*,

Modul are alocat un număr de 210 de ore de instruire practică anual, conform planului de învățământ (7 săptămâni a câte 30 ore/săptămână).

El poate fi parcurs independent de alte module de instruire, oferind elevilor cunoștințe, și abilități practice cu respectarea normelor de igienă și siguranță a muncii.

Fiind o structură elastică, modulul poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice.

Este necesar ca strategiile didactice pe care cadrele didactice le vor aplica să le ofere elevilor posibilitatea de a se implica activ în procesul de instruire, de a dobândi cunoștințe, abilități și atitudini pe care să le poată folosi pentru a accede în nivele superioare de calificare, pe piața muncii sau în domeniul afacerilor private.

Lista unității/unităților de rezultate ale învățării din SPP vizate căreia/căroră le sunt integrate rezultate ale învățării propuse spre aprofundare/extindere

Unitatea de rezultate ale învățării din SPP este URÎ 7: PREGĂTIREA ȚESĂTURILOR ȘI TRICOTURILOR PENTRU CONFEȚIONARE și îi sunt integrate următoarele domenii de competențe cheie și rezultate ale învățării propuse spre extindere:

- Competențe de comunicare în limba română și în limba maternă:
 - Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate
 - Comunicarea/raportarea rezultatelor activității profesionale desfășurate
- Competențe antreprenoriale:
 - Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă
- Competențe de bază de matematică, științe și tehnologie:
 - Utilizarea unităților de măsură și a instrumentelor de măsură pentru determinarea dimensiunilor
- Competențe sociale și civice:
 - Asumarea calității/noncalității a operațiilor efectuate
 - Desfășurarea de activități cu caracter nediscriminatoriu în cadrul echipei de lucru
- Competența de a învăța să înveți:
 - Prelucrarea informațiilor dobândite din documentația tehnică

Unitatea de rezultate ale învățării - tehnice generale:

PREGĂTIREA ȚESĂTURILOR ȘI TRICOTURILOR PENTRU CONFEȚIONARE

Rezultatele învățării:

Cunoștințe	Abilități	Atitudini
7.1.1.Clasificarea produselor vestimentare. 7.1.2.Tipuri de modele și croieli ale produselor vestimentare cu diferite destinații. 7.1.3.Conformații normale și cu anomalii ale corpului. 7.1.4.Materiale și instrumente necesare construirii tiparelor. 7.1.5.Rețeaua de bază și liniile de contur ale tiparelor reperelor principale și secundare ale produselor de îmbrăcăminte. 7.1.6.Tehnica măsurării directe a dimensiunilor corpului necesare construirii tiparelor. 7.1.7.Realizarea produselor de îmbrăcăminte. 7.1.8.Norme S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului .	7.2.1.Stabilirea modelului produsului în funcție de conformația clientului și de tendințele modei. 7.2.2. Accesarea, căutarea și folosirea serviciilor de Internet pentru rezolvarea sarcinilor la locul de muncă. 7.2.3. Utilizarea corectă în comunicare a vocabularului comun și a celui de specialitate. 7.2.4.Caracterizarea diferitelor tipuri de ținute și conformații ale corpului omenesc. 7.2.5. Selectarea materialelor și a instrumentelor necesare executării tiparelor de bază. 7.2.6. Efectuarea operațiilor de măsurare a dimensiunilor corpului. 7.2.7.Calcularea dimensiunilor de bază necesare construirii tiparelor de bază.	7.3.1. Asumarea inițiativei în stabilirea modelului propus. 7.3.2.Selectarea independentă a materialelor și instrumentelor necesare executării tiparelor. 7.3.3.Asumarea responsabilității în ceea ce privește luarea măsurilor. 7.3.4. Efectuarea cu responsabilitate a calculelor necesare construirii tiparelor. 7.3.5.Selectarea independentă a adaosurilor necesare proiectării. 7.3.6.Trasarea independentă a rețelelor de bază și a liniilor ajutoare necesare construirii tiparelor sub supraveghere. 7.3.7.Executarea cu responsabilitate a liniilor de contur ale tiparelor reperelor produselor. 7.3.8. Asumarea calității/

	<p>7.2.8.Folosirea operațiilor matematice de bază pentru calcule specifice la locul de muncă.</p> <p>7.2.9. Trasarea liniilor de contur ale tiparelor de bază pentru produsele propuse.</p> <p>7.2.10.Selectarea adaosurilor necesare proiectării în funcție de modelul și destinația produsului.</p> <p>7.2.11. Aplicarea N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului în timpul activităților.</p> <p>7.2.12. Comunicarea/Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate.</p>	<p>noncalității lucrărilor executate.</p> <p>7.3.9. Asumarea responsabilităților ce îi revin în cadrul echipei de lucru.</p>
--	--	--

2. TABEL DE CORELASRE DINTRE REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII ȘI CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII

<i>URÎ</i> Aplicarea normelor de sănătate și securitatea muncii și de protecția mediului în industria textilă și de pielărie			Conținuturile învățării	Situații de învățare
Rezultate ale învățării suplimentare/ Rezultate ale învățării propuse				
Cunoștințe	Abilități	Atitudini		
7.1.1. 7.1.2.	7.2.1. 7.2.3.	7.3.1.	1. Produse vestimentare cu diferite destinații - Criterii de clasificare. - Tendințele modei în ceea ce privește modelele și materialele utilizate la confecționarea îmbrăcăminte. -Caracteristicile principalelor tipuri de croieli ale îmbrăcăminte.	Discuții dirijate pentru cunoașterea principalelor criterii de clasificare a produselor de vestimentație. Vizionări de filme privind tendințele modei. Recunoașterea principalelor caracteristici pentru diferite tipuri de croieli ale îmbrăcăminte.
7.1.3.	7.2.1. 7.2.3. 7.2.4.	7.3.3.	2.Conformații și ținute ale corpului omenesc. a-Conformația corpului omenesc b-Clasificarea măsurilor Dimensiuni principale și de bază ale corpului. -Dimensiuni de lungime -Dimensiuni de lățime -Dimensiuni de circumferință	Identificarea tipurilor de conformații ale corpului omenesc. Recunoașterea dimensiunilor principale și de bază ale corpului omenesc. Luarea măsurilor.
7.1.4. 7.1.5.	7.2.5. 7.2.6.	7.3.2. 7.3.3.	3. Tipare de bază ale produselor vestimentare	Alegerea și identificarea materialelor și

7.1.6. 7.1.7.	7.2.7. 7.2.8. 7.2.9. 7.2.12.	7.3.4. 7.3.5. 7.3.6. 7.3.7. 7.3.8. 7.3.9.	- Materiale și instrumente necesare executării tiparelor. - Tehnica măsurării directe a dimensiunilor corpului necesare construirii tiparelor (produse de lenjerie, de îmbrăcăminte subțire, de îmbrăcăminte groasă) . - Calculul dimensiunilor de bază: de lungime, de lățime	instrumentelor necesare executării tiparelor. Reguli de măsurare a dimensiunilor corpului omenesc. Executarea calculelor dimensiunilor de bază. Prezentarea tiparului de fustă dreaptă.
7.1.4. 7.1.5. 7.1.6. 7.1.7.	7.2.5. 7.2.6. 7.2.7. 7.2.8. 7.2.9. 7.2.10. 7.2.12.	7.3.2. 7.3.3. 7.3.4. 7.3.5. 7.3.6. 7.3.7. 7.3.8. 7.3.9.	4. Operații de transformare a tiparelor de bază în model - Modificarea formei mânecii (mâneca evazată, mâneca ajustată, mâneca bufantă, mâneca raglan, mâneci din 2-3 repere) . - Modificarea formei gulerului și a decolteului (guler pentru îmbrăcăminte subțire, guler pentru îmbrăcăminte exterioară, decolteu rotund, decolteul pătrat, decolteul complex, decolteul în V, decolteu cu tiv, decolteu cu repere croite). - Operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație (lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare; micșorare de pense, introducere și transfer de pense) .	Executarea diferitelor tipare cu modificarea formei mânecii, gulerului, decolteului.
7.1.8.	7.2.11.	7.3.9.	5. N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului în industria textilă.	Utilizarea termenilor și expresiilor specifice domeniului N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului. Respectarea normelor N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului.

Notă: În codul de 3 cifre, prima cifră corespunde numărului de ordine al unității de rezultate ale învățării în cadrul calificării, a doua cifră corespunde numărului de ordine al categoriei rezultatului învățării (1 – cunoștințe, 2 – abilități, 3 – atitudini) iar a treia cifră numărului de ordine al rezultatului învățării în cadrul fiecărei categorii de rezultate ale învățării.

3. LISTA MINIMĂ DE RESURSE MATERIALE (echipamente, unelte și instrumente, machete, materii prime și materiale, documentații tehnice, economice, juridice etc.) necesare dobândirii rezultatelor învățării (existente în școală sau la operatorul economic)

-Tipare și șabloane pentru reperele produselor de îmbrăcăminte;

-Tipare de model;

-Instrumente de desen și de măsurare;

Unelte necesare transformării tiparelor și obținerii șabloanelor: cretă, foarfeci;

-Repere principale și secundare față, spate, mânecă, guler, manșetă, cordon, buzunar, clapă;

-Produse de îmbrăcăminte (fustă, pantalon, bluză);

-Materiale, instrumente și unelte necesare construirii și transformării tiparelor, coli de desen, cartoane, creioane, radiere, rigle, echer, florare, foarfeci, centimetrul de croitorie;

-Reviste de modă, computer conectat la internet;

-Documentație privind Normele de sănătatea și securitatea muncii și de protecția mediului.

4. SUGESTII METODOLOGICE

Programa modulului „Construirea tiparelor” se citește liniar datorită asocierii dintre rezultatele învățării și conținuturile învățării și se utilizează în strânsă corelație cu Standardul de Pregătire Profesională, în care este precizat standardul de evaluare asociat unității de rezultate ale învățării.

Profesorul are libertatea de a dezvolta diferențiat conținuturile învățării, numărul de ore alocat fiecărei teme rămânând la latitudinea sa, în funcție de dificultatea temei, de nivelul de cunoștințe anterioare ale elevilor, de complexitatea și varietatea materialului didactic implicat în strategia didactică, dar și de ritmul de asimilare a cunoștințelor de către colectivul de elevi instruit, punând accentul pe metode cu caracter preponderent practic-aplicativ și creativ.

Conținuturile se parcurg în ordinea dată de tabelul de corelare a rezultatelor învățării cu conținuturile învățării, iar profesorii au obligația de a le parcurge pe toate.

Activitățile de învățare se realizează în atelierul de specialitate din școală sau de la operatorii economici de profil. Locul de desfășurare a activității, formele de activitate, metodele, materialele didactice, fișele de lucru și de documentare trebuie să fie corelate cu rezultatele învățării și conținuturile asociate lor. Modulul „Construirea tiparelor” are o structură flexibilă, deci poate încorpora, în orice moment al procesului educativ, noi mijloace sau resurse didactice.

Se recomandă abordarea instruirii centrate pe elev, prin proiectarea unor activități de învățare variate, prin care să fie luate în considerare stilurile individuale de învățare ale fiecărui elev, inteligențele multiple, inclusiv adaptarea la elevii cu cerințe educative speciale.

Plecând de la principiul includerii, acceptând că fiecare copil este diferit, se va avea în vedere utilizarea de metode specifice pentru dezvoltarea rezultatelor învățării propuse în Standardul de Pregătire Profesională.

Pentru eficientizarea procesului de predare – învățare, profesorul trebuie să-și proiecteze din timp activitatea didactică prin elaborarea de fișe de lucru, fișe de documentare, fișe de observație, fișe de evaluare și autoevaluare, prin pregătirea materialelor, instrumentelor, uneltelor, mașinilor și utilajelor necesare precum și a spațiului de lucru. Foarte utilă în dezvoltarea abilităților și atitudinilor descrise deopotrivă în SPP și în curriculum, este fișa de lucru specifică instruirii practice, în care sunt menționate etapele de lucru, materialele, unelte, utilajele specifice și operațiile / fazele de lucru.

Activitățile de învățare vizează:

- aplicarea metodelor centrate pe elev, activizarea structurilor cognitive și operatorii ale elevilor, exersarea potențialului psiho-fizic al acestora, transformarea elevului în coparticipant la propria instruire și educație.
- îmbinarea și alternarea sistematică a activităților bazate pe efortul individual al elevului (documentarea după diverse surse de informare, observația proprie, exercițiul personal, instruirea programată, experimentul și lucrul individual, tehnica muncii cu fișe) cu activitățile ce solicită efortul colectiv (de echipă, de grup) de genul discuțiilor, asaltului de idei, metoda Phillips 6 – 6, metoda 6/3/5, metoda expertului, metoda cubului, metoda mozaicului, discuția Panel, metoda cvintetului, jocul de rol, explozia stelară, metoda ciorchinului etc.

- folosirea unor metode care să favorizeze relația nemijlocită a elevului cu obiectele cunoașterii, prin recurgere la modele concrete cum ar fi modelul experimental, activitățile de documentare, modelarea, observația/ investigația dirijată etc.;
- însușirea unor metode de informare și de documentare independentă (ex. studiul individual, investigația științifică, studiul de caz, metoda referatului, metoda proiectului etc.), care oferă deschiderea spre autoinstruire, spre învățare continuă (utilizarea surselor de informare: ex. bibliotecă, internet, bibliotecă virtuală, dicționare tehnice).

Pentru dobândirea rezultatelor învățării, pot fi derulate următoarele metode didactice și activități de învățare:

- ❖ Activități de documentare;
- ❖ Vizionări de materiale video;
- ❖ Problematizarea;
- ❖ Algoritmizarea;
- ❖ Demonstrația;
- ❖ Experimentul;
- ❖ Investigația științifică;
- ❖ Învățarea prin descoperire;
- ❖ Activități practice;
- ❖ Studii de caz;
- ❖ Activități bazate pe comunicare și relaționare;
- ❖ Activități de lucru individuale/în grup/ în echipă/în pereche.

Pentru achiziționarea rezultatelor învățării vizate de parcurgerea modulului „Construirea tiparelor”, autorii propun următoarele activități de învățare, care se pot utiliza în cadrul orelor de pregătire practică:

- Identificarea tendințelor modei în ceea ce privește modelele și materialele utilizate la confecționarea îmbrăcămintei;
- Exerciții de identificare a tipurilor de conformații ale corpului omenesc;
- Descrierea caracteristicilor conformațiilor corpului omenesc;
- Descrierea principalelor tipuri de croieli ale îmbrăcămintei;
- Exerciții de măsurare directă a dimensiunilor corpului;
- Exerciții de identificare și selectare a tiparelor;
- Construirea tiparelor pentru produse de lenjerie;
- Construirea tiparelor pentru produse de îmbrăcăminte subțire;
- Construirea tiparelor pentru produse de îmbrăcăminte groasă;
- Identificarea liniei de contur ale tiparelor de bază obținute folosind dimensiunile măsurate direct de pe corp;
- Exerciții de modificare a croielii produsului;
- Exerciții de modificare a formei mânecii;
- Exerciții de modificare a formei gulerului și a decolteului;
- Realizarea unor operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație (lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare; micșorare de pense, introducere de pense);
- Exerciții de utilizare a dicționarului tehnic într-o limbă străină pentru identificarea termenilor de specialitate;
- Vizite de documentare la operatori economici.

Activitățile de învățare propuse au caracter orientativ, profesorii având libertatea de a le utiliza întocmai sau de a le modifica, multiplica și adapta fiecărei teme din programă.

Spre exemplificare, colectivul de autori propune un mod de aplicare a metodei moderne de predare - învățare METODA LUCRULUI PE STAȚIUNI, pentru dezvoltarea conținuturilor din tema: Operații de transformare a tiparelor de bază în model – lecția: Modificarea formei gulerului și a decolteului.

Metoda urmărește dezvoltarea și exersarea gândirii, a capacității de a lua decizii întemeiate argumentate, stimulează creativitatea și interacțiunea directă în cadrul grupului.

Premisa de la care se pleacă atunci când se alege această metodă este posibilitatea împărțirii conținutului informațional al lecției în secvențe mici, care pot fi parcurse nu neapărat într-o anumită ordine. Dacă există îndeplinită această condiție, se poate trece la organizarea clasei prin împărțirea acesteia în grupe de câte 2 maxim 3 elevi, apoi se organizează puncte de lucru / stațiuni în număr egal cu grupele de elevi.

Se organizează, de asemenea, o stațiune de rezervă. În fiecare stațiune / punct de lucru se repartizează fișă de lucru, care poate fi însoțită sau nu de material didactic. Fiecare grupă de elevi primește fișe de documentare, fișă pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare stațiune și fișă de evidență a stațiilor / punctelor de lucru, în care elevii vor bifa stațiunile rezolvate. Echipele trec prin toate stațiunile, în funcție de cum sunt eliberate, fără o regulă anume, bifând pe fișa de evidență stațiunile prin care s-a trecut. Stațiunea de rezervă nu este obligatorie, însă prin ea se va trece numai în cazurile în care nici o altă stațiune nu este liberă. După ce toate stațiunile au fost vizitate de către toate echipele de elevi, se discută soluțiile date, subliniindu-se cele corecte.

Se prezintă, în continuare, modul de utilizare a acestei metode în cadrul lecției *Modificarea formei gulerului și a decolteului* - lecție de comunicare de noi cunoștințe, care se organizează și desfășoară astfel:

- Se comunică, de către profesor, titlul noii lecții și se instruiesc elevii cu privire la noua metodă de abordare a lecției;
- Se distribuie fiecărui elev câte o fișă de documentare care conține informații cu privire la tipurile de decolteuri și de gulere pentru îmbrăcămintea subțire, etape de lucru / operații de obținere a diferitelor forme de gulere și decolteuri;
- Se solicită elevilor să se organizeze în grupe de lucru de câte 2-3 elevi;
- Se organizează stațiunile / punctele de lucru de câte 3 locuri prin rearanjarea mobilierului;
- Se dotează fiecare stațiune cu fișa de lucru specifică punctului de lucru – fișa conține etapele de lucru pentru obținerea unui anumit tip de decolteu, cu tiparele reperelor care se modifică precum și cu materialele și instrumentele de desen necesare transformării tiparelor;
- Se distribuie fiecărei grupe câte o fișă de evaluare a activității din fiecare punct de lucru, fișa de evidență a stațiilor, precum și fișa pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare punct de lucru;
- Fiecare grupă trece la rezolvarea sarcinii dintr-o anumită stațiune și, pe măsură ce termină, schimbă stațiunea cu altă echipă. În cazul în care, la un moment dat, nicio stațiune nu este liberă, echipa trece la rezolvarea sarcinii din stațiunea de rezervă;
- Fiecare echipă trece prin fiecare stațiune și, la final, prezintă soluțiile date la sarcinile de lucru.

Fișele de lucru din fiecare stațiune (punct de lucru) conțin etapele de lucru necesare obținerii unui anumit tip de decolteu / guler subțire. Fișa de lucru nu părăsește punctul de lucru, ea ramane tot timpul pe masă.

FIȘĂ DE LUCRU

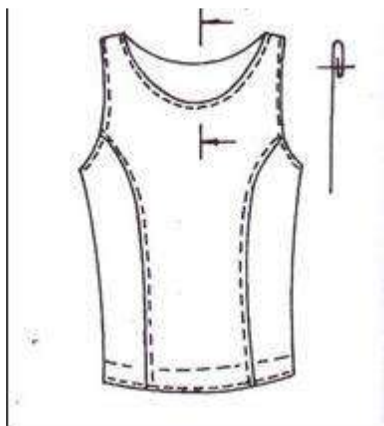
Lección: Modificarea formei decolteului

Stațiunea nr.1

Sarcina de lucru:

Realizarea decolteului rotund finalizat cu tiv .

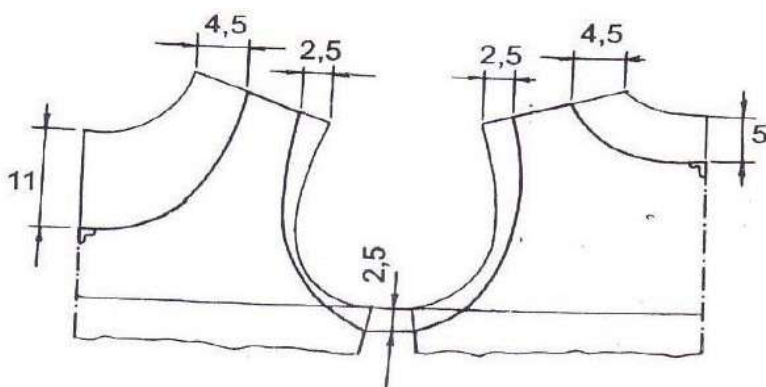
La produsele din tricot sau din materiale cu grosime mică și medie, atunci când decolteul este accentuat și are un contur cu grad mic de complexitate, marginea se finalizează prin tiv îndoit în interior fixat prin coasere .

Etapa I

Conform indicațiilor din figură, modificați pe tiparul de bază următoarele linii de contur:

- Răscroiala gâtului
- Linia cusăturii umărului
- Răscroiala mânecii

Etapa a II-a

Trasați cu linie groasă liniile de contur nou obținute.

Forma definitivă a decolteului, obținută prin transformarea tiparului de bază, se va suplimenta în etapa de construcție a șabloanelor principale cu o rezervă pentru realizarea tivului. Mărimea rezervei este dependentă de caracteristicile materiilor prime (grosime, deșirabilitate), precum și de tipul cusăturii stabilit pentru fixarea tivului.

Fișa pentru rezolvarea sarcinilor din fiecare punct de lucru conține aspectul final al tiparelor modificate din fiecare stațiune. Ea se distribuie fiecărei grupe și va fi prezentată de către aceasta la finalul lecției.

Fișa de evidență a stațiunilor se distribuie fiecărei grupe și constituie și un instrument de control.

Elevii grupei vor bifa stațiunile prin care au trecut.

La finalul lecției, profesorul:

- prezintă soluțiile corecte;
- evidențiază grupa sau grupele care au lucrat cel mai bine (s-au încadrat cel mai bine în timpii de lucru și au avut cele mai multe soluții corecte);
- numește grupa / grupele care nu s-au încadrat în timpii de lucru – dacă acest lucru există;

Fiind o lecție de comunicare de noi cunoștințe, nu este obligatoriu să se realizeze procesul de evaluare, dar se poate nota grupa cu cele mai multe soluții corecte.

Metoda lucrului pe stațiuni este însoțită, în acest caz, de problematizare, algoritimizare, exercițiu și conversație euristică. Această metodă facilitează atât dobândirea abilităților tehnice, cât și a abilităților de lucru în echipă, de comunicare, de efectuare a calculelor.

În cadrul lecției, prin strategia didactică utilizată, se dobândesc următoarele rezultate ale învățării:

7.1.4. Materiale și instrumente necesare construirii tiparelor.

7.1.5. Rețeaua de bază și liniile de contur ale tiparelor reperelor principale și secundare ale produselor de îmbrăcăminte.

7.1.6. Tehnica măsurării directe a dimensiunilor corpului necesare construirii tiparelor.

7.1.7. Realizarea produselor de îmbrăcăminte

7.1.8. Norme S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului

7.2.5. Selectarea materialelor și a instrumentelor necesare executării tiparelor de bază.

7.2.6. Efectuarea operațiilor de măsurare a dimensiunilor corpului.

7.2.7. Calcularea dimensiunilor de bază necesare construirii tiparelor de bază.

7.2.8. Folosirea operațiilor matematice de bază pentru calcule specifice la locul de muncă.

7.2.9. Trasarea liniilor de contur ale tiparelor de bază pentru produsele propuse.

7.2.10. Selectarea daosurilor necesare proiectării în funcție de modelul și destinația produsului.

7.2.11. Aplicarea N.S.S.M., P.S.I. și de protecție a mediului în timpul activităților.

7.2.12. Comunicarea/ Raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate

7.3.2. Selectarea independentă a materialelor și instrumentelor necesare executării tiparelor.

7.3.3. Asumarea responsabilității în ceea ce privește luarea măsurilor.

7.3.4. Efectuarea cu responsabilitate a calculelor necesare construirii tiparelor.

7.3.5. Selectarea independentă a adaosurilor necesare proiectării.

7.3.6. Trasarea independentă a rețelelor de bază și a liniilor ajutoare necesare construirii tiparelor sub supraveghere.

7.3.7. Executarea cu responsabilitate a liniilor de contur ale tiparelor reperelor produselor.

7.3.8. Asumarea calității/noncalității lucrărilor executate

7.3.9. Asumarea responsabilităților ce îi revin în cadrul echipei de lucru.

Pentru realizarea sarcinilor de lucru sunt necesare următoarele materiale:

- fișă de documentare
- fișe de lucru
- fișe de evaluare
- fișă de evidență a stațiunilor
- materialele și instrumentele de desen necesare transformării tiparelor.

5. SUGESTII PRIVIND EVALUAREA

Evaluarea reprezintă partea finală a demersului de proiectare didactică prin care profesorul va măsura eficiența întregului proces instructiv-educativ.

Evaluarea determină măsura în care elevii au atins rezultatele învățării.

Evaluarea rezultatelor învățării poate fi:

a. Continuă

- Instrumentele de evaluare pot fi diverse, în funcție de specificul temei, de modalitatea de evaluare-probe orale, scrise, practice-de stilurile de învățare ale elevilor
- Planificarea evaluării trebuie să se deruleze după un program stabilit, evitându-se aglomerarea mai multor evaluări în aceeași perioadă de timp.

- Va fi realizată de către profesor pe baza unor probe care se referă explicit la cunoștințele, abilitățile și atitudinile specificate în standardul de pregătire profesională.

b. Finală

- Realizată printr-o probă cu caracter integrator la sfârșitul procesului de predare/învățare și care informează asupra îndeplinirii criteriilor de realizare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor.

Sugerăm următoarele instrumente de evaluare continuă:

- ❖ -fișe de observație
- ❖ -fișe de lucru
- ❖ -fișe de documentare
- ❖ -lucrări de laborator
- ❖ -referatul științific
- ❖ -liste de verificare
- ❖ -fișe test
- ❖ -fișe de evaluare/autoevaluare/interevaluare
- ❖ -activități practice
- ❖ -teste docimologice

Propunem următoarele metode de evaluare finală

- Portofoliul
- Studiul de caz
- Lucrarea practică finală
- Testele sumative

Se recomandă ca în parcurgerea modulului să se utilizeze atât evaluarea de tip formativ cât și de tip sumativ pentru verificarea atingerii rezultatelor învățării. Elevii vor fi evaluați în ceea ce privește atingerea rezultatelor învățării specificate.

Multe dintre ele, cum este cazul eseului, referatului, fișei de evaluare, chestionarului, proiectului, pot fi incluse în categoria metodelor de evaluare scrisă, dar pot avea instrumente de evaluare care să măsoare și competențele cheie dezvoltate pe parcursul procesului de învățare.

Se recomandă ca, în cât mai multe activități de evaluare, să se utilizeze autoevaluarea, prin care elevul compară nivelul la care a ajuns cu obiectivele și standardele educaționale și își poate impune/modifica programul propriu de învățare.

Instrumentul de evaluare, propus de către autori, se aplică rezultatelor învățării dezvoltate în urma parcurgerii temei Operații de transformare a tiparelor de bază în model, prin metoda de evaluare portofoliul.

Portofoliul este un instrument de evaluare complex, care include rezultate relevante obținute prin diverse metode și tehnici de învățare. Aceste rezultate vizează probele orale, scrise, și practice, observarea sistematică a comportamentului elevului, evaluarea/ autoevaluarea proiectelor, a sarcinilor specifice fiecărei discipline. Portofoliul demonstrează progresul în instruire conform rezultatelor și efortului depus, după produsele materiale ale activității instructiv-educative.

Obiectivele unui portofoliu sunt:

- Evidențierea preocupărilor elevului pentru disciplina respectivă;
- Motivarea elevului prin aprecierea rezultatelor sale și prezentarea experiențelor dobândite;
- Urmărirea dinamicii procesului de instruire;
- Înțelegerea de către profesor a necesităților elevului pentru o planificare mai eficientă a activităților;
- Formarea de către părinți a unei imagini clare asupra demersului didactic.

Portofoliul va cuprinde documente de lucru sau de evaluare.

Componenta portofoliului:

- sumarul/ opisul portofoliului;
- probe scrise initiale, formative sau finale;
- fișe de lucru individuale sau în grupuri mici;

- produse rezultate prin aplicarea conținutului studiat în situații practice, din rezolvarea unor probleme aplicative, lucrări grafice și de laborator;
 - referate și eseuri;
 - un dicționar de termeni specifici disciplinei;
 - o fișă de autoevaluare (dovada a implicării elevului în procesul de evaluare);
 - surse bibliografice;
- Pentru tema Operații de transformare a tiparelor de bază în model, în portofoliu pot exista:
- fișe de lucru cu operații de adaptare a tiparelor la particularitățile de conformație unde care sunt realizate: operații de lungire, scurtare, lățire, ajustare de tipare, micșorare de pense, introducerea de pense;
 - fișe de lucru cu modificări ale formei mânecii (mâneacă evazată, mâneacă ajustată, mâneacă bufantă, mâneacă raglan, mâneci din 2-3 repere)
 - fișe de lucru cu modificări ale formei gulerului și a decolteului (guler pentru îmbrăcăminte subțire, guler pentru îmbrăcăminte exterioară, decolteu rotund, decolteul pătrat, decolteul complex, decolteul în V)
 - teste de evaluare;
 - referat: *Tipuri de croieli*;
 - fișă de autoevaluare

FIȘĂ PENTRU EVALUAREA PORTOFOLIILOR

CRITERIUL	PUNCTAJ		OBSERVAȚII
	MAXIM	ACORDAT	
Sumarul/Opisul	5		
Aranjarea fișelor pe lecții	10		
Fișe de lucru individuale/grup completate	10		
Fișe de autoevaluare completate	10		
Teste de evaluare	10		
Referate cu un conținut științific adecvat	15		
Produse rezultate prin aplicarea conținutului studiat în situații practice, din rezolvarea unor probleme aplicative, lucrări grafice.	20		
Un dicționar de termeni specifici disciplinei	10		
Punctaj din oficiu	10		
Total punctaj obținut	100		
Notă propusă pentru evaluare	10		

6. BIBLIOGRAFIE:

1. Pintilie, Mariana- Metode moderne de învățare-evaluare, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003
2. Cioară I., Onofrei E. - Inginerie generală în textile-pielărie, Editura Performantica, Iași, 2007
3. Bran F., Rojanschi V. - Protecția și ingineria mediului, Editura Economică, 1997
4. Țiglea Lupașcu R. - Pregătire de bază în industria ușoară-instruire teoretică, Editura Oscar Print București, 2003
5. Mitu, S., ș.a. - Bazele tehnologiei confecțiilor textile, Îndrumar de lucrări practice, Editura Performantica, Iași, 2003
6. Filipescu, E., Avădanei, M. - Structura și proiectarea confecțiilor textile, îndrumar de laborator, Editura Performantica, Iași, 2007
7. Filipescu, E. - Structura și proiectarea confecțiilor, Editura Performantica, Iași, 2003
8. Hoblea, Z. - Structuri textile. Structura și proiectarea îmbrăcăminte, Editura Gh. Asachi, Iași, 1999
9. Pintilie, E. - Proiectarea confecțiilor textile asistată de calculator, Editura Performantica Iași, 2006

PROIECT DIDACTIC

ȘCOALA: Școala Gimnazială Manolea

CLASA: a VI-a

DATA: 27. 11. 2022

PROFESOR: Flămîndu Doina

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE:

SUBIECTUL LECȚIEI: Recapitulare pentru evaluare

Text suport: Joaca cu bastonul de Gianni Rodari

TIPUL LECȚIEI: de recapitulare a cunoștințelor

DURATA: 50'

COMPETENȚE GENERALE:

1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral ;
2. Receptarea textului scris de diverse tipuri ;
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri;
4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1. Rezumarea, pe baza informațiilor explicite și implicite, a unor pasaje din diverse tipuri de texte orale narative, monologate și dialogate;
- 1.2. Prezentarea unor informații, idei, sentimente și puncte de vedere în texte orale, participând la discuții pe diverse teme sau pornind de la textele citite/ascultate;
- 2.1. Corelarea informațiilor explicite și implicite din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale;
- 2.2. Rezumarea unor texte, cu grade diverse de dificultate;
- 2.3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative și critice pe marginea unor texte diverse,
- 3.1. Redactarea unui rezumat, a unui text, pe un subiect la alegere, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate;
- 4.2. Aplicarea conștientă a achizițiilor lexicale și semantice de bază, din limba română standard, pentru exprimarea corectă a intenției comunicative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1- să ordoneze cronologic întâmplările care se petrec în text;
- O2- să identifice indicii spațiali și temporali ai acțiunii textului;
- O3-să clasifice personajele în funcție de rolul acestora în acțiunea nuvelei;
- O4-să exemplifice modurile de expunere regăsite în text;

VALORI ȘI ATITUDINI

- Stimularea gândirii autonome, reflexive și critice în raport cu diversele mesaje receptate
- Cultivarea interesului pentru lectură și a plăcerii de a citi, a gustului estetic în domeniul literaturii

Metode și procedee: explozia stelară, predicția, jocul didactic, conversația, exercițiul, problematizarea, dialogul orientativ, expunerea, organizatorul grafic, cubul, argumentare;

Mijloace de învățământ: fișe cu sarcini de lucru, caietele elevilor, cartonașe colorate, flipchart, laptopul, un cub ;

Forme de organizare a activității: activitate frontală, activitate individuală, activitate pe grupe;

Condiții prealabile: -capacitatea normală de învățare a elevilor clasei a VI-a
- cunoștințele anterioare ale elevilor

Evaluarea: - evaluarea orală făcută de profesor prin observarea și analiza răspunsurilor, autoevaluarea, interevaluarea;

Bibliografie:

Florentina Sâmhăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, *Limba și literatura română clasa a V-a*, Editura Art, 2017;

Rita Cîntiuc, Sextila Crăciun, Emilia Lucaci, *Planificare și proiectare pentru limba și literatura română- exemple de bune practici:clasa a V-a*, Editura Nomina, Pitești 2011;

Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Ed. Paralela 45, 2007 ;

Mariana Norel, Florentina Sâmhăian, *Didactica limbii și literaturii române 2*, 2011;

SCENARIUL DIDACTIC

Etapele lecției/ lecției/	OB OP	Conținuturi	Activități de învățare	Strategii didactice			Evaluare
				Resurse procedurale	Resurse materiale	Forme de organizare	
Moment organizatoric 1 min.		Pregătirea materialelor necesare pentru desfășurarea lecției		Conversația	Catalogul	Frontal	Observarea sistematică
Verificarea temei 5 min.		Profesorul verifică modul în care elevii și-au scris tema și face observațiile necesare.	-exerciții de verificare a temei;	Conversația	Caietele elevilor Scaunul autorului	Individual	Scrie un text, de 15-20 de rânduri, în care să relatezi o întâmplare, reală sau imaginară, petrecută în timpul unui test de evaluare.
LEVOCAREA Captarea atenției 2 min.		Profesorul poartă o discuție cu elevii despre importanța și rolul tezei.	-exerciții de ascultare activă;	Conversația Dialogul orientativ		Frontal	
Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor operaționale 1min. Reactualizarea ideilor ancoră 7 min		Profesorul îi informează pe elevi că vor desfășura o lecție de recapitulare a noțiunilor studiate semestrul acesta: noțiuni de literatură, fonetică și vocabular . Scrie titlul lecției pe tablă și precizează în mod clar obiectivele urmărite pe parcursul activității. Se reactualizează noțiunile teoretice cu privire la textul	-exerciții de ascultare activă; -exerciții de verificare a cunoștințelor dobândite de elevi.	Conversația	Tabla Creta Caietele elevilor	Frontal	Ce am avut de recapitulat pentru astăzi? Ce este textul narativ? Care sunt caracteristicile acestuia? Care este principalul mod de expunere utilizat în acest tip de text? Ce tipuri de narațiune cunoașteți? Ce înțelegeți prin noțiunea de fonetică?

		narativ, la noțiunile de fonetică și de vocabular.					Ce este diftongul, triftongul și vocalele în hiat? Ce sunt omonimele? Dar cuvintele polisemantice?
<p>II. REALIZAREA SENSULUI</p> <p>Aplicarea conținutului reactualizat și însușit de către elevi prin rezolvare de exerciții.</p> <p>Conducerea învățării și asigurarea feedback-ului</p> <p>25min.</p>	<p>Profesorul îi anunță pe elevi că, pentru aplicarea conținutului reactualizat, le-a pregătit un text ce aparține literaturii universale și anume „<i>Joaca cu bastonul</i>”, de Giani Rodari.</p> <p>Profesorul împarte fișele ce conțin tabelul predicțiilor (ANEXA 1) și solicită elevilor să spună despre ce cred că este vorba în text, încurajându-i să fie creativi și să formuleze răspunsuri cât mai diverse.</p> <p>Se oferă câte o fișă pe care să completeze predicțiile.</p> <p>Profesorul le va spune elevilor că vor asculta textul, iar ei trebuie să urmărească cu atenție pentru a putea înțelege despre ce este vorba.</p> <p>Pe parcursul audicienței, profesorul va întrerupe ascultarea și va solicita elevilor să facă și alte</p>	<p>-exerciții de exprimare a opiniei;</p> <p>-exerciții de prezentare a unor răspunsuri personale, creative;</p> <p>-exerciții de ascultare activă</p> <p>-exerciții de dezvoltarea a imaginației;</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Predicția</p> <p>Ascultarea activă</p> <p>Predicția</p>	<p>Fișe de lucru</p> <p>Volumul „<i>Povești la telefon</i>”, de G. Rodari</p> <p>Laptop</p> <p>Fișe de lucru</p>	<p>Frontal</p> <p>Frontal Individual</p>	<p>Ați citit și alte creații literare scrise de acest autor?</p> <p>Despre ce crezi că poate fi vorba sau ce crezi că s-ar putea întâmpla într-un text intitulat <i>Joaca cu bastonul</i>? Scrie răspunsul completând tabelul de pe fișă primită.</p> <p>Ascultă cu atenție primul fragment al textului. Anexa 1.</p> <p>Gândește-te ce s-ar putea întâmpla în continuare. Se va mai transforma bastonul în altceva? În ce anume? Notează predicția ta în caiet și menționează pe ce anume te bazezi, din</p>	

		<p>predicții, completând tabelul primit.</p> <p>Pentru o mai bună înțelegere a textului și pentru rezolvarea următoarelor sarcini de lucru, elevii vor primi textul operei și în format listat. (ANEXA 3)</p>	<p>-exerciții de construire a unor întrebări referitoare la o idee/o informație din textul audiat;</p>	<p>Conversația Explicația Problematizarea Explozia stelară</p>	<p>Steluțe colorate Foaie de flip-chart</p>	<p>Pe grupe</p>	<p>text sau din cunoștințele tale anterioare. Ascultă acum textul , pentru a vedea dacă ai intuit corect. Notează pe fișă ce se va întâmpla în final.</p> <p>Alegeți o steluță colorată și în funcție de întrebarea scrisă pe aceasta, formulați posibile întrebări cu privire la textul suport.</p>
	O1	<p>Elevii sunt organizați în șase grupe de lucru. Fiecare grupă alege printr-un reprezentant o steluță colorată ce conține una din următoarele întrebări: CE? CINE? UNDE? CÂND? CUM ? DE CE?. Aceștia elaborează în grup 3-5 întrebări care se referă la tema activității, iar apoi fiecare echipă prezintă clasei întrebările pe care le-a alcătuit în grup.</p>	<p>-exerciții de identificare a informațiilor din text;</p>	<p>Exercițiul de completare</p>	<p>Cubul Cartoane colorate</p>	<p>Pe grupe</p>	
	O2	<p>Profesorul le spune elevilor</p>	<p>-exerciții de găsim a unor sinonime contextuale;</p> <p>-exerciții de selectare a cuvintelor care aparțin câmpului lexical al culorilor;</p>	<p>Conversația Explicația Organizatorul grafic</p>	<p>Organizatorul grafic</p>	<p>Pe grupe</p>	<p>Grupa I 1. Completează spațiile libere cu informația corectă: a. Claudio constată că bastonul este 2. Scrie sinonime contextuale pentru următoarele cuvinte</p>

		<p>că, în continuare, se vor aborda diverse aspecte ale operei literare și nu numai, din perspectiva uneia dintre metodele interactive și anume <i>metoda cubului</i>;</p> <p>Se explică elevilor, succint, în ce constă această metodă de stimulare a creativității;</p> <p>Se precizează, prin explicații clare, sarcina pe care o are fiecare dintre grupurile de elevi (grupurile de elevi sunt alese prin extragere de bilete; pe fiecare bilet este trecută o cifră de la 1 la 6; cifra care va fi extrasă va reprezenta latura cubului de care se va ocupa fiecare grupă);</p> <p>Se împart fișele de lucru (<i>ANEXA 3</i>);</p>	<p>- exerciții de ordonare cronologică a ideilor dintr-un text narativ ținând seama de etapele acțiunii;</p> <p>-exerciții de identificare a informațiilor din text;</p> <p>--exerciții de precizare a unor sinonime contextuale;</p> <p>-exerciții de ilustrare a unor perechi de omonime;</p>	<p>Exercițiul de completare</p> <p>Demonstrația</p>	<p>Cubul</p> <p>Organizatorul grafic</p> <p>Cartoane colorate</p>	<p>Pe grupe</p> <p>Pe grupe</p>	<p>preluate din textul suport: <i>bătrân, se repezi</i>;</p> <p>3. Transcrie din text trei cuvinte care aparțin câmpului lexical al <i>culorilor</i>.</p> <p>4. Ordonează cronologic ideile principale și indică prin săgeți etapele acțiunii căreia îi corespunde fiecare idee principală.</p> <p>Grupa a II-a</p> <p>1. Completează spațiile libere cu informația corectă:</p> <p>a. Bastonul se transformă, pe rând, în.....</p> <p>2. Scrie sinonime contextuale pentru următoarele cuvinte preluate din textul suport: <i>păstrează-l, deosebit</i>;</p> <p>3. Demonstrează omonimia cuvântului <i>lac</i>.</p> <p>4. Selectează, din text, citatele (acolo unde este cazul) care fac referire la timpul</p>
	O2	<p>Profesorul solicită liderul fiecărei grupe să extragă câte un plic. Aceștia vor descoperi sarcinile de lucru.</p>	<p>-exerciții de selectare a informațiilor din text;</p>	<p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p>	<p>Cubul</p> <p>Organizatorul grafic</p>		

	O3	<p>În tot acest timp profesorul are rolul de a încuraja grupele care se descurcă cel mai bine și de a verifica dacă informațiile notate sunt sau nu valabile.</p> <p>Profesorul oferă elevilor un organizator grafic pe care elevii îl vor completa concomitent cu răspunsurile date. (ANEXA 2)</p>	<p>--exerciții de găsim a unor sinonime contextuale;</p> <p>-exerciții de identificare a indicilor spațiali și temporali;</p> <p>-exerciții de</p> <p>-exerciții de ilustrare a persoanei verbelor și pronumelor utilizate în text;</p> <p>-exerciții de selectare a informațiilor din text;</p> <p>-exerciții de identificare a modurilor de expunere și precizarea rolurilor acestora în textul suport;</p>	<p>Problematizarea Conversația Explicația</p> <p>Exercițiul de completare</p> <p>Conversația</p> <p>Exercițiul de completare</p> <p>Conversația</p>	<p>Cartoane colorate</p> <p>Cubul</p> <p>Organizatorul grafic</p> <p>Cartoane colorate</p> <p>Cubul</p>	<p>Pe grupe</p> <p>Pe grupe</p>	<p>și spațiul întâmplării.</p> <p>Grupa a III-a</p> <p>1. Completează spațiile libere cu informația corectă: a. Cel care îi dăruise lui Claudio bastonul era un.....</p> <p>..</p> <p>2. Scrie sinonime contextuale pentru următoarele cuvinte preluate din textul suport: <i>maiestuoasă, pulbere</i>;</p> <p>3. În cuvintele <i>mergea</i> și <i>că-i</i> există diftongi? Explică!</p> <p>4. 4. Precizează cine este naratorul din textul citit. La ce persoană sunt relatate întâmplările?</p> <p>Grupa a IV-a</p> <p>1. Completează spațiile libere cu informația corectă: a. Bătrânul îl₁₉₃</p>
--	----	---	---	---	---	---------------------------------	--

			<p>-exerciții de selectare a unor cuvinte, din textul dat, care să conțină diftongi și vocale în hiat;</p> <p>-exerciții de identificare a situației inițiale de echilibru și a elementului perturbator;</p> <p>--exerciții de selectare a informațiilor din text;</p> <p>-exerciții de argumentare;</p> <p>-exerciții de construire a unor enunțuri care să ilustreze polisemia unui cuvânt;</p> <p>-exerciții de identificare a situației finale în textul suport;</p> <p>-exerciții de dezvoltare a capacității de înțelegere și interpretare a unui text;</p>	<p>Argumentarea Exercițiul</p> <p>Problematizarea Conversația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Expunerea Conversația</p>	<p>Organizatorul grafic</p> <p>Cartoane colorate</p> <p>Cubul</p> <p>Organizatorul grafic</p> <p>Cartoane colorate</p> <p>Planșe de lucru</p>	<p>Pe grupe</p>	<p>întâlnește pe Claudio când.....</p> <p>2. Indică, cu exemple din text, modurile de expunere folosite în operă și precizează rolul acestora în text.</p> <p>3. Selectează, din text, două cuvinte care conțin diftongi și două cuvinte care conțin vocale în hiat.</p> <p>4. Precizează care este situația inițială de echilibru și ce anume o modifică.</p> <p>Grupa a V-a</p> <p>1. Completează spațiile libere cu informația corectă: a. Bătrânul plecă zâmbind, deoarece.....</p> <p>2. Textul suport este unul literar sau nonliterar? Argumentează-ți răspunsul!</p> <p>3. Alcătuieste trei enunțuri prin care să demonstrezi că verbul <i>a trece</i> este polisemantic, 1194</p>
--	--	--	---	--	---	-----------------	---

	O3	Prezentarea și verificarea fișelor de lucru; -Pe rând, fiecare grupă prezintă planșa, iar ceilalți elevi verifică modul în care colegii au rezolvat sarcinile;	-exerciții de identificare a personajelor care iau parte la întâmplare; -exerciții de construire a unor enunțuri în care același cuvânt să fie folosit cu sens propriu de bază și secundar, și sensul figurat; -exerciții de identificare a temei textului; -exerciții de prezentare/verificare a modului în care au fost rezolvate sarcinile de lucru;				precizând sensul din fiecare enunț. 4. Precizează care este situația finală a textului. Grupa a VI-a 1. Transcrie din text o secvență din care reiese faptul că băiatul este curajos. 2. Precizează personajele care iau parte la acțiune și indică tipul acestora. 3. Alcătuieste trei enunțuri în care cuvântul <i>picior</i> să aibă sens propriu de bază, sens propriu secundar și sens figurat. 4. Indică tema textului.
Obținerea performanței 3min.	O1 O2 O3 O4	Profesorul solicită elevii să prezinte două argumente pentru apartenența la textul narativ.	-exerciții de susținere a opiniei;	Conversația	Caietele elevilor	Individual	Prezentați două argumente prin care să justificați apartenența textului la operă narativă.
III. REFLECȚIA Evaluarea activității 5 min.	O4	Profesorul oferă elevilor o fișă de lucru, ce reprezintă un labirint, iar pentru a depăși anumite obstacole trebuie să rezolve corect cerințele (ANEXA 6)	-exerciții de identificare a personajelor; -exerciții de precizare a modurilor de expunere; -exerciții de selectare a	Conversația Jocul didactic	Fișă de lucru	Individual	Moș Nicolae s-a rătăcit și nu mai știe pe unde trebuie să meargă pentru a ajunge să pună cadourile în ghete.

		<p>indicilor de timp și de spațiu; -exerciții de identificare a persoanei la care sunt relatate întâmplările; -exerciții de stabilire a tipului de narațiune; -exerciții de stabilire a valorii de adevăr;</p> <p><i>Păreră mea contează!</i> În acest moment al lecției elevii se evaluează, apreciind activitatea proprie, dar și activitatea colegilor și pe cea a profesorului.</p>	<p>-exerciții de evaluare a gradului de implicare/ prestației colegilor, profesorului.</p>	<p>Autoevaluarea Interevaluarea</p>		<p>Frontal</p>	<p>Ajută-l să găsească drumul corect. Ai grijă că va trebui să depășești câteva obstacole, răspunzând corect la întrebările marcate prin cifrele pe care le vei întâlni în drumul tău prin labirint.</p> <p><i>Păreră ta contează!</i> Evaluează și chiar notează prestația mea și a colegilor în cadrul lecției de astăzi.</p>
<p>IV. EXTENSIA Asigurarea retenției și a transferului 2 min.</p>	<p>O1 O2 O3 O4</p>	<p>Elevii primesc o fișă de lucru: (ANEXA 7)</p>	<p>-exerciții de redactare a unui text narativ ;</p>	<p>Conversația Explicația</p>			<p>Imaginează-ți că ai primit și tu un obiect vrăjit. Scrie un text narativ în care să povestești ce s-a întâmplat înainte de a primi obiectul magic, după ce l-ai primit și cum s-a încheiat aventura ta.</p>

Importanța lecturii în instruirea și educarea elevilor

Profesor înv. primar: Maria Floare

Școala Gimnazială “Petru Comarnescu”, Gura Humorului

Motto: „Că nu este alta mai frumoasă și mai de
folos în viața omului decât cetitul cărților”
(Miron Costin)

Rezumat

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenesti, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii. Prin toate compartimentele ei, lectura își aduce contribuția la dezvoltarea gândirii și la modelarea sentimentelor, asigurând școlarului suportul evoluției intelectuale, precum și posibilitatea integrării în viața socială. Cu toată amploarea pe care au luat-o mijloacele audio-vizuale în difuzarea culturii, cartea a rămas și va rămâne unul dintre cele mai frecvente mijloace de autoinstruire. Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor .

Cartea este o comoară fără de preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Cartea ne este prieten credincios de nădejde. O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice.

În epoca exploziei informaționale, caracterizată și prin multiplicarea și extinderea mijloacelor moderne de comunicare (radio, tv și internet) cartea continuă să fie o sursă valoroasă de informare și cunoaștere, transmițând inestimabilul tezaur al valorilor culturale ale umanității. În ciuda concurenței ce i se face din partea mass-media, cartea este și va continua să fie un instrument de bază care asigură accesul la valorile culturii spirituale, iar lectura reprezintă o metodă esențială de instruire, de perfecționare profesională și autoinstruire.

Pentru ca elevii să poată folosi cartea (manualul și apoi alte surse ale cuvântului scris) este necesar să li se formeze o serie de priceperi, deprinderi și obișnuințe în acest sens.

Lucrul cu cartea (lectura) reprezintă o modalitate complexă de a învăța, de muncă și tehnică intelectuală care contribuie într-o măsură importantă la îmbogățirea și aprofundarea cunoștințelor.

Succesul muncii cu cartea(lecturii) necesită dobândirea unei tehnici adecvate și eficiente de studiu, ce dezvoltă imaginația și creativitatea, trezește în el sentimente diverse și profunde. Mai mult decât atât, prin lectură, elevul învață să gândească dobândind curajul de a hotărî ce și cum vrea să fie, să evolueze. Toate acestea însă se întâmplă gradual, pe măsură ce mintea fragedă se dezvoltă.

Datoria școlii, a îndrumătorilor ei este de a dezvolta gândirea și canaliza eforturile, de a trezi curiozitatea astfel încât elevul să fie capabil să experimenteze singur lumea cărților.

Dascălul este cel care lărgeste orizontul cultural al elevului,cel care poate dezvolta sau spori atracția spre lumea cărților,cel care îl învață să gândească singur, așa cum spune și JOHN AMOS COMENIUS: “ A instrui pe tineri așa cum se cuvine nu constă în a le vârâ în cap mulțimii de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”

Carte rămâne, totuși, o comoară fără de preț, în care își adună cele mai frumoase gânduri pentru ca alții să le poată folosi; lectura având un rol important în dezvoltarea și formarea personalității copiilor.

Lecturarea cărților, a manualelor, a însemnat întotdeauna informare, instruire și educație. Ea nu cere prea mult de la cititor decât atenție și dăruire, având rolul de a forma și educa tânăra generație, de a dezvolta gustul copiilor pentru a citi; făcându-i să iubească cartea. Ea este importantă încă din primii ani de viață; atunci când părintele își face timp pentru a le citi o poveste înainte de culcare, iar pe măsură ce cresc, copiii sunt tentați de cărțile viu colorate.

Mai târziu, când noțiunea de carte este bine definită, ei încep să „citească” imaginile verbalizând, iar dacă acest lucru este stimulat, vor ajunge ca ei să prețuiască cartea.

Prima vizită la biblioteca școlii îi familiarizează cu locația, cu prezentarea bibliotecarei, cu orarul, cu așezarea cărților și cu modul de a deveni cititor.

Vizitele la bibliotecă sunt necesare când copilul poate asimila cunoștințele pe măsură, făcându-l să-și dea seama de preferințele lui pentru cărți.

Mircea Eliade spunea: „Toți cei care au acces la o bibliotecă;la cărți,sunt niște inși mai buni decât alții, care nu o fac,mai puternici,iar durerile îi ating mai puțin și nefericirile trec mai repede.”

La început, copiii nu sunt suficient convinși de acest lucru. Ei preferă să împrumute cartea de la bibliotecă, spre a o citi acasă. “E mai comod,spun ei,deoarece acasă se citește culcat în pat,la masă sau pe banca din grădină.” Nimic mai adevărat. Dar tot adevărat este că în sala de lectură a unei biblioteci sunt întruite cele mai bune condiții pentru lectura de studiu și de informare.

Nicolae Balotă descrie voluptatea zilelor petrecute în bibliotecă „printre cărți.” Aș vrea - adaugă scriitorul - să-mi exprim toată gratitudinea față de acele instituții severe, tăcute, pline de secretă cititorilor, care sunt bibliotecile...Bibliotecile fac parte din acele locuri privilegiate în care omul s-a căutat, s-a găsit și s-a pierdut de atâtea ori pe sine, pentru a se căuta iarăși și iarăși.”

Mai există un argument, care este mai puternic decât cele aduse până acum:în biblioteci mii de cărți îți stau la dispoziție și îți oferă tot ce au în legătură cu tema care te interesează. În plus, în sala de lectură a unei biblioteci cu dotare adecvată îți stau la dispoziție tot felul de materiale ajutătoare: dicționare, enciclopedii, ziare, reviste, atlase, albume.

Atunci când o carte ne-a plăcut sau ne-a interesat mult,o putem reciti după o vreme. Este suficient însă să ni se amintească doar câteva in datele mai importante ale unei cărți citite mai demult, pentru ca memoria noastră să reactualizeze impresiile legate de prima lectură.

Funcția de a ajuta memoria o îndeplinesc notele de lectură (clasele I-IV). Un impact pozitiv l-a avut și organizarea de expoziții cu caietele de lectură bine realizate.

Un rol deosebit în învățarea artei de a citi îl are strânsa colaborare a bibliotecarului cu profesorii și învățătorii.

Prin toate compartimentele ei, lectura își aduce contribuția la dezvoltarea gândirii și la modelarea sentimentelor, asigurând copilului suportul evoluției intelectuale, precum și posibilitatea integrării în viața socială.

Cu toată amploarea pe care au luat-o mijloacele audio-vizuale, cartea a rămas și va rămâne unul dintre cele mai frecvente mijloace de autoinstruire; cititul reprezentând unul dintre cele mai de preț instrumente ale activității intelectuale

Pentru realizarea justă a organizării și îndrumării lecturii elevilor se impune o colaborare strânsă între școala și familie.

În toate demersurile pe care le întreprindem pentru îmbunătățirea competențelor de lectură, trebuie avută în vedere necesitatea nu atât cantitativă a lecturii, cât cantitatea receptării, câștigul în ce privește simțul și gustul estetic, universul intelectual, dragostea pentru lectură. Școala are menirea e a forma un lector competent, dar și un cititor care să își formeze gustul propriu pentru lectură, devenind astfel un cititor activ pe tot parcursul vieții.

Formarea și cultivarea gustului pentru lectură. Reprezintă unul dintre obiectivele fundamentale ale orelor de limba și literatura română.

Succesul în lectura particulară a elevului este asigurat, în mod deosebit, de capacitatea lor de a înțelege prin efort propriu mesajul celor citite.

Dascălul are dificila misiune de a-l întoarce pe cititor la carte, folosind diverse metode, cât mai active, mai antrenante și mai atractive. Datoria noastră rămâne promovarea unor soluții directe de stimulare a lecturii, încercând să ne optimizăm demersul educativ prin realizarea unui schimb de idei, de metode, de activități, de materiale didactice și sprijinul dezvoltării sferei motivaționale a elevului.

Fără a minimaliza importanța mijloacelor moderne de informare, învățătorul are datoria de a apropia elevii de carte încă de la vârstele mici, dar nu obligându-i să citească, ci trezindu-le interesul pentru această activitate.

Scriitorul român I.L. Caragiale afirmă acum aproape un secol: „O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbrele multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic.”

„Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.” Lectura literară este, de asemenea, unul dintre factorii care favorizează în cel mai înalt grad cunoașterea și folosirea limbii române, îmbogățirea și activizarea vocabularului sau dezvoltarea capacității de comunicare. Acad. Iorgu Iordan consideră că „o limbă frumoasă și corectă se învață în primul rând din lecturi literare”.

Bibliografie:

1. Bărbulescu, Gabriela, Metodica predării limbii și literaturii române în învățământul primar, Ed. Corint, 2009
2. Casangiu, Larisa Ileana, Literatura română și literatura pentru copii, Ed. Nautica, ed. a II-a, 2007
3. Cerghit, Ioan, ș.a., Didactica limbii române în școala primară, Editura Teora, București, 1998
4. G.F. Morozov, Cărți prietene, Editura pentru artă și literatură, 1946
5. Nuță, Silvia, Metodica predării limbii române în clasele primare, Editura Aramis, București, 2000
6. Popescu, Ion, Lectura elevilor, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1983
7. Revista Învățământul primar, 2002
8. Revista Învățământului primar, 2006
9. Stancu, Adriana; Aspecte metodice ale predării literaturii în învățământul primar, Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2010
10. Șerdean, Ioan; Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar, Editura Teora, București, 2008
11. Șerdean, Ioan; Metodica predării limbii române la clasele I-IV, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1988
12. Șincan, Eugenia; Alexandru, Gheorghe; Lecturi literare pentru ciclul primar – Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi, Vol. I – clasa I, Editura „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 1993.

Rolul activităților de consiliere în sprijinirea motivației pentru învățare la adolescenții cu deficiențe mintale moderate

**Profesor psihopedagog Florea Oana Elena
Școala Gimnazială Specială nr.1 Călărași**

Lucrarea de față a abordat problematica motivației la adolescenții cu deficiențe moderate, folosind în procesul instructiv-educativ al acestora un program de consiliere în cadrul orelor de dirigiență cu rol în îmbunătățirea motivației pentru învățare. Temele programului "Dacă vrei poți!" au tratat pe rând concepte despre stima de sine, identificarea propriilor trăsături, acceptarea evenimentelor pozitive și negative din viața personală, identificarea acelor evenimente, întâmplări, activități cu potențial motivațional pozitiv, identificarea importanței normelor prosoziale, identificarea unor idei, trăiri negative în raport cu rolul de elev și mediul școlar, modalități de relaționare cu ceilalți, asumarea propriilor consecințe, acceptarea și aprecierea obiectivă a calităților și defectelor proprii, transmiterea unor exemple din viața reală a altora privind motivarea pentru stabilirea și implementarea scopurilor, țelurilor propuse.

Activitățile din cadrul programului s-au desfășurat în județul Călărași pe un lot de subiecți de la Școala Gimnazială Specială nr.1 și prin aceasta s-a urmărit investigarea și îmbunătățirea gradului de motivație pentru învățare la adolescenții cu deficiențe mintale moderate. Programul a fost aplicat pe un număr de 10 de elevi de clasa a VIII-a, din cadrul Școlii Gimnaziale Speciale nr.1-Călărași și a fost coordonat de profesorul psihopedagog în parteneriat cu profesorul educator de la clasă. Vârsta subiecților este cuprinsă între 16-17 ani.

Competențe: încredere în forțele proprii, viziune și perspectivă, plăcerea de a învăța, evaluare internă și externă, asertivitate. /Metode utilizate: exercițiu de antrenament creativ, jocul de rol, simularea, explicația, lucrul pe perechi și pe grupe, dezbateră, povestea terapeutică, film documentar motivațional, activitatea în cerc./Resurse:

- de timp: 1 oră pentru fiecare activitate;
- psihologice: motivația cursului;
- material: fișe de lucru, flipchart, markere, videoproiector, foarfece, hârtie.

Modalități de organizare a activității: individual, în perechi, pe grupe, în cerc.

Activitatea 1 – Ce-ți spune oglinda?

Obiectiv: Autoevaluarea propriei persoane prin observarea și descrierea imaginii de sine.

Materiale necesare: oglinzi mici și instrumente de scris.

Demers terapeutic:

Joc de spargerea gheții – Andreea cea activă – Elevii stau într-un cerc. Primul se prezintă, spunând grupului prenumele (numele mic) și un adjectiv care să înceapă cu aceeași literă și care îi descrie personalitatea/caracterul. De exemplu: “Mă numesc Andreea și sunt activă”. Următorul jucător trebuie să repete ce a zis cel dinaintea lui și să facă și el același lucru. Jocul continuă la fel, fiecare trebuie să spună numele lui și adjectivul precum și toate numele dinainte și adjectivele lor, până când ultimul jucător repetă toate numele. (sursa Tiberiu Culidiuc (coord), IMPACT – jocuri și povestiri, Manual de educație nonformală, ediția a II-a, 2015, Fundația Noi Orizonturi).

Descriere: activitatea începe prin prezentarea de către consilierul școlar a obiectivelor și activităților programului, stabilirea regulilor de grup împreună cu elevii și câteva informații legate de autocunoaștere și dezvoltare personală, dar și despre intercunoaștere. Se va oferi elevilor fișa de lucru și se va explica modalitatea de realizare a procesului de autoevaluare: fiecare rând are la dispoziție o oglindă; fiecare dintre elevii participanți trebuie să se privească câteva secunde, de trei ori la rând și să scrie trei cuvinte care le trec prin minte legat de propria persoană în fișa de lucru. După efectuarea sarcinii trebuie să dea mai departe oglinda. La finalul exercițiului se va dezvolta o discuție pe baza a ceea ce au simțit elevii pe parcursul acestui proces de autoevaluare. Fișele se completează cu numele fiecărui participant pentru o analiză detaliată. (Drugaș, 2012).

La finalul activității, consilierul le prezintă elevilor povestea terapeutică ”Înțeleptul și prietenii săi” ([www. http://impact-clubs.org/ro/stiri/activitati-impact](http://impact-clubs.org/ro/stiri/activitati-impact)) - scopul acestei povestiri este de a atrage atenția cu privire la așteptările personale și efectele pe care le pot avea gândurile pozitive/negative asupra a ceea ce ni se întâmplă.

Activitatea 2 – trecut-prezent-viitor

Obiectiv: Încurajarea autoaprecierii prin identificarea oportunităților viitoare de a se afirma.

Materiale necesare: Anexa trecut-prezent-viitor (a și b), foarfece, lipici, instrumente de scris.

Demers terapeutic:

Joc de energizare - ”Citește gândurile celorlalți” Participanții sunt rugați să se împartă în trei grupuri. Fiecare grup va trebui să formeze o linie, cu privirea îndreptată spre celelalte două grupuri, să formeze împreună un triunghi. Fiecare grup se separă și încearcă să găsească, într-un mod secret, un sunet sau o mișcare care, cred ei, vor face celelalte două grupuri să râdă. După aceasta, grupurile formează din nou triunghiul și prezintă sunetele sau mișcările. După demonstrație, fiecare grup va încerca să repete mișcările sau sunetele celorlalte două grupuri. Cele trei echipe se separă din nou și, fără niciun mod de comunicare între echipe (în afară de telepatie) și încearcă să ghicească mișcarea sau sunetul pe care celelalte două echipe le vor face.

Scopul este, ca la revenirea în triunghi, toate cele trei echipe să facă, simultan, același sunet sau mișcare. Ei trebuie să aleagă una dintre cele trei mișcări arătate anterior. (sursa Tiberiu Culidiuc (coord), IMPACT – jocuri și povestiri, Manual de educație nonformală, ediția a II-a, 2015, Fundația Noi Orizonturi).

Descriere: fiecare elev primește o fișă de lucru și un set de imagini fețe vesele sau triste. Ei trebuie să completeze coloanele trecut și prezent cu fețe (la alegere dintre cele primite), dar și cu informații referitoare la modalitățile de dezvoltare a sinelui viitor. La finalul sarcinii, elevii vor primi aprecieri cu privire la calitățile de care dau dovadă și pe care le au ca support în materializarea planurilor de viitor, încurajând optimismul, dar și precauția de care trebuie să dea dovadă în planificarea propriului viitor.

La finalul activității, consilierul le prezintă elevilor povestea terapeutică ”Povestea broscuței campion”. Scopul acestei povești este de a-I încuraja pe tineri să creadă în planurile lor și să lupte pentru a le îndeplini.

Activitatea 3 – Ce faci în fiecare zi pentru a-ți atinge scopul?

Obiectiv: Identificarea gradului de preocupare a adolescenților pentru demersul de a-și atinge scopul în viață.

Materiale necesare: Anexa ”Jurnal: Ce am făcut azi pentru a-mi atinge scopul?” și instrumente de scris.

Demers terapeutic:

Joc de energizare: Un obiect mic este ascuns. O persoană este legată la ochi și nu știe unde este ascunzătoarea. Când persoana legată la ochi este aproape de obiectul ascuns echipă lui îi spune 'cald', iar dacă se află la depărtare i se spune 'rece'. Când cel legat la ochi a găsit obiectul, alt participant îi poate lua locul.

Descriere: li se cere elevilor să completeze fișa de lucru, se fac aprecieri asupra demersurilor întreprinse de elevi, se analizează împreună cu ei aspectele importante ale alegerilor lor; la finalul sarcinii, li se va cere elevilor să facă aprecieri cu privire la ce au simțit prin completarea unei file de jurnal, să se gândească la scopul lor în viață, să evalueze ziua prin prisma eficienței sale în atingerea scopului. (Drugăș, 2012).

La finalul activității se citește povestea terapeutică ”Pentru că sunt aici” cu rolul de a-I mobiliza pe elevi să ducă la bun sfârșit sarcinile propuse.

Activitatea 4 – 2027, miercuri, ora 23.45

Obiectiv: Stabilirea gradului în care elevii reușesc să își proiecteze scopul în viitorul îndepărtat.

Materiale necesare: Fișa de lucru și instrumente de scris.

Demers terapeutic:Joc de energizare: "Eu niciodată" cu rol de a stimula cunoașterea între participanți. Jucătorii sunt invitați să stea într-un cerc și țin 10 degete orientate în sus. La un start al facilitatorului fiecare va face un tur de cerc și va spune ceva ce el *n-a făcut* sau *n-a fost* vreodată. De exemplu: "Eu niciodată nu am fost în străinătate"; "Eu niciodată nu am făcut clătite" Cei ce au făcut sau au fost ceea ce spune persoană respectivă, lasă un deget jos. Câștigător va fi cel care va rămâne cu mai multe degete ridicate. (www. <http://impact-clubs.org/ro/stiri/activitati-impact>)

Descriere: elevii vor primi fișa de lucru cu rugămintea de a complete spațiile punctate. După finalizarea sarcinii se fac discuții cu privire la informațiile trecute în fișă de fiecare participant și se trag concluzii legate de capacitatea de imaginație și creativitate a fiecărui elev.

Spre finalul activității se citește povestea terapeutică "Magicianul".

Activitatea 5 – Adolescentul, ca un șofer imprudent

Obiective: Dezvoltarea propriei conștiințe prin identificarea acelor situații de risc întâlnite în perioada adolescenței. Adoptarea unor atitudini care nesită prudență.

Materiale necesare: imaginea unei mașini lipită pe tablă.

Demers terapeutic: Joc de energizare: 60 de secunde=1 minut: li se explică elevilor că trebuie să renunțe pentru următoarea perioadă la ceasuri și telefonul mobil, iar participanții sunt rugați să se ridice și să închidă ochii. Când aud cuvântul "Start" aceștia trebuie să numere în gând 60 de secunde și să se așeze pe scaun după ce au terminat de numărat. Acest exercițiu funcționează în deplină liniște. După ce s-au așezat, participanții pot deschide ochii, și nu mai devreme! Ei sunt rugați să nu vorbească decât după ce a terminat toată lumea. Consilierul notează momentele în care participanții au luat loc pe scaun.

Descriere: imaginea de pe tablă este analizată și li se cere elevilor să sublinieze măsurile de siguranță care pot ajuta la prevenirea unui accident sau care pot ajuta șoferul într-un astfel de caz. Se discută despre consecințele care pot apărea prin abordarea unor comportamente teribiliste, nonconformist, iresponsabile. Prin asocierea cu mașina, elevii vor discuta despre metodele proprii de "siguranță"de care dispun și care pot fi mobilizate în cazul apariției unor dificultăți școlare și nu numai.

La finalul activității, se citește povestea terapeutică "Noroc sau ghinion", cu scopul conștientizării de către elevi că stă în puterea fiecăruia dintre noi să ne stabilim obiectivele și să le ducem la îndeplinire.

Activitatea 6 – Sunt ca el/ea, este ca mine?

Obiectiv: Identificarea caracteristicilor specific perioadei de adolescență pornind de la modificările personale.

Materiale necesare: Fișa - Adolescența într-un grafic

Demers terapeutic:Joc de rol: sunt solicitați să vină în fața clasei 3 elevi, care sunt instruiți să să folosească anumite expresii faciale sau verbale sau să facă anumite gesturi pe care le fac colegii din grup, astfel încât elevii vizați să își recunoască manifestările. Au loc discuții legate de s-a realizat sarcina, dar și de impactul pe care jocul l-a avut asupra tuturor participanților.

Descriere:la începutul activității se realizează o analiză a perioadei adolescenței cu aspecte pozitive, dar și negative, dar și cu provocările specific acestei etape. Elevii sunt antrenați în această discuție cu rugămintea de a relata exemple din viața personal prin care informațiile teoretice sunt confirmate sau infirmate. Se trece la completarea graficului primit în fișa de lucru și se generează discuții cu privire, mai ales la aspectele pozitive.

Se încheie activitatea cu vizionarea unui film colaj cu tineri din diverse medii: sportivi de performanță (gimnaști, dansatori), olimpici (la informatică, matematică, chimie, discipline economice), talentați la muzică, pictură.

Activitatea 7 – Jurnal de hotărâri

Obiectiv: Identificarea deciziilor pe care le pot adopta elevii pe parcursul unei săptămâni sau luni și analizarea consecințelor.

Materiale necesare: prezentarea unui model de fișă de jurnal pe foaia de flipchart, instrumente de scris, coli A4

Joc: Nodul uman – acest joc presupune un număr par de participanți, care vor sta în cerc, cu fața spre interior. Vor da mâinile cu persoanele din fața lor, iar mâna stângă o vor da cu o persoană aleatorie din cerc, formând astfel un nod uman. Scopul jocului este de a desface nodul uman, fără a da drumul la mâini. Participanții nu au voie să își desfacă mâinile. (Sursa: Tiberiu Culidiuc (coord), IMPACT – jocuri și povestiri, Manual de educație nonformală, ediția a II-a, 2015, Fundația Noi Orizonturi).

Descriere: elevii sunt îndrumați să realizeze pe foile A4 primite (în urma prezentării pe foaia de flipchart a modelului), un jurnal cu deciziile pe care le iau în cursul unei săptămâni/luni. După notarea acestora, elevilor li se explică că trebuie să fie atenți în săptămâna următoare să își noteze deciziile, hotărârile luate și să specifice care au fost consecințele.

Finalul activității se încheie cu prezentarea documentarului motivațional ”Viața profesorului Adamescu” care a rămas orb, surd și mut în prima copilărie, dar care a reușit să comunice, să creeze figuri din lut, să danseze și să scrie cărți.

Activitatea 8 – Viața mea, ca un puzzle

Obiectiv: Identificarea acelor caracteristici care descriu viața proprie și descrierea modalităților de îmbunătățire.

Materiale necesare: foi de flipchart și instrumente de scris

Joc de energizare: Curentul electric - grupul este împărțit în două echipe cu număr egal de concurenți; aceștia stau față în față, iar membrii fiecărei echipe se țin de mâini și au ochii închiși. Se așează o eșarfă jos, la distanță egală de cei doi jucători din capăt. Jocul începe când se dă startul și coordonatorul fiecărei echipe îl prinde de mână pe cel de lângă el și așa mai departe până se ajunge la ultimul jucător care trebuie să ia cât mai rapid eșarfa. Echipa care reușește prima acest lucru câștigă, iar jocul se poate relua.

Descriere: se explică sarcina de lucru pornind de la realizarea pe o foaie de flipchart a unui puzzle, în interiorul căruia fiecare participant trebuie să noteze caracteristici ale vieții personale și, la alegere să deseneze cu culori diferite fiecare piesă; se discută lucrare și despre aspectele negative (dacă sunt) și cum ar putea fi ameliorate.

La final, elevii sunt invitați să vizioneze filmul motivațional al vieții lui Nick Vujicic s-a născut cu sindromul Tetra-Amelia, o afecțiune rară, caracterizată prin absența membrelor, dar care a reușit să facă o mulțime de lucruri mărețe pentru că a avut încredere în sine și și-a depășit condiția.

Activitățile sunt preluate din diferite lucrări de specialitate și adaptate obiectivelor specifice acestui program. Acestea sunt descrise pe rând, menționându-se obiectivele, materialele și demersul terapeutic.

Bibliografie:

1. Abric, J.C., *Psihologia comunicării, teorii și metode*, Editura Polirom, Iași, 2002.
2. Arădăvoaice, G, *Motivația- metode și tehnici de motivare*, Editura Antet, Prahova, 2009.
3. Baban, A., *Consiliere educațională, ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura ASCR și Cognitrom, Cluj –Napoca, 2003.

TEHNOLOGII COMUNICATIVE DE RECEPTARE A MESAJELOR ORALE LA LITERATURA ROMÂNĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Florea Veronica Alina,

doctorand, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, anul III
profesor pentru învățământul primar Liceul Teoretic „Nicolae Titulescu” România

Conceptul de receptare a mesajelor este utilizat ca termen general, una din variațiile acestuia fiind *mesajul oral la literatura română*. În același timp, nu se respinge nici termenul de *mesaj oral al limbajului literar* și vom explica atât noțiunea de receptare a mesajului oral la literatura română, cât și noțiunea de receptare a mesajului oral al limbajului literar. În definițiile cercetătorilor consacrați în acest controversat domeniu insuficient clarificat la ora actuală putem observa următoarele:

- **interesul**, care concentrează atenția elevului asupra mesajelor orale în literatura română, fixează privirea lui până la a o face întrebătoare: Ce comunică mesajul oral? Despre ce este el? [1];
- **respectul**, care menține mesajul oral literar în independența și în specificitatea sa, împiedică confundarea lui cu lucrurile fizice ale universului cotidian, știe să dirijeze această atitudine întrebătoare până la o etapă analitică de înțelegere. Din această condiție rezultă și o primă cerință, un prim obiectiv important al activității profesorului: stimularea interesului elevilor vizavi de mesajele orale literare. Or, privirea grăbită și distrată a elevului asupra mesajului oral literar nu poate duce decât la o interpretare rigidă și superficială [2].
- **orientarea comunicativă** ce se exprimă prin faptul că elevul se așteaptă în urma contactului cu mesajul literar oral, la o plăcere, la o satisfacție estetică. „Uimirea definește calitatea plăcerii estetice: sentimentul ei de surpriză asigură întreținerea acelui interes fără de care conștiința elevului nu ar fi capabilă să prelucreze și să conștientizeze informația estetică a mesajului oral literar, iar aspectul lui contemplativ urmărește și solicită interpretarea [3, p. 243-244].

În al doilea rând, el, elevul „consumatorul de mesaje, simte nevoia de a comunica spiritual cu autorul acestor mesaje, de a face schimb de impresii cu cei din jur. Întrebările ce solicită opinia personală a elevului despre impresiile lăsate de acest mesaj literar oral ori atitudinea lui, de exemplu, față de personajul literar („Ce părere ai tu despre personaj?”), atitudinile colegilor („Ce credeți fiecare dintre voi despre personajul în cauză?”), a celor din

jurul vostru („Care-i atitudinea părinților față de acest personaj?”), opinia autorului („Relevați atitudinea scriitorului din felul în care a fost construit personajul în primul mesaj literar oral, dar în al doilea mesaj literar oral etc.?”) au menirea tocmai să satisfacă această necesitate a lor de a-și împărtăși impresiile, de a scoate o concluzie în urma comparării punctului propriu de vedere cu celelalte.

- **orientarea cognitivă** înțelege ca un interes al elevului pentru mesajul literar oral ca o sursă de noi cunoștințe (despre un nou scriitor, despre un nou erou, despre o altă viziune asupra problemei, despre caracteristicile unei formule estetice a mesajului literar oral puțin or deloc cunoscute, etc.). Desigur, elementul noului, menținut de curiozitate ca emoție dominantă ce va anima activitatea elevilor, trebuie să aibă prioritate; . [25]
- **orientarea axiologică** exprimată prin identificarea cititorului (elevului) cu acele personaje din multiplele mesaje literare orale, care-i sunt cele mai apropiate sub aspectul preferințelor și orientării sale valorice și care pot atrage coparticiparea sa la universul ideatic al mesajelor literare orale („Cum ai acționa tu în locul personajului?”); „De ce ai proceda așa?”; „Cum îți califici acest comportament?”; „Cu care personaj, în niciun caz, nu te poți identifica? De ce?”); [4]
- **dorința cititorului (elevului)**, mai mult sau mai puțin înțelege, de a-și identifica propria sa activitate și de a-și proiecta propria sa forță imaginativă asupra mesajului literar oral, coparticipând, astfel, printr-un act de „post creație”. [5, 27 p.]

Este important de reținut că receptarea este un element defnitoriu al oricărui proces de comunicare literară. Or, actul de creație a mesajului literar oral, conform opiniei lui Sartre, „este în momentul conceperii unei opere (în cazul nostru: a conceperii unui mesaj literar oral), doar un moment incomplet, abstract; Procesul scrierii unui mesaj literar, ca act strategic, include și procesul lecturii lui. Interesele combinate ale autorului unei opere literare cu cele ale cititorului (elevului) contribuie la nașterea obiectului concret și imaginar care este mesajul literar oral personalizat al elevului [6].

Definită ca formă specifică a activității elevului, ce „repetă și reproduce structura creatoare a mesajului literar oral (prin „co-operare” și „post-creație”), dar în ordine inversă, receptarea artistică a mesajelor orale diferă de la receptor (elev) la receptor (la elev), întrucât în baza relației dintre autor și cititor (elev) se află un mod de înțelegere diferit de procesul percepției.

Dacă mesajul literar oral este o expresie esențializată a unei opere literare, a ceea ce este mai profund, mai caracteristic, mai durabil „în ființa artistică a elevului”, a receptare a acestuia impune o pedagogie a lecturii productive. Perceput ca „un eveniment al cunoașterii”, lectura mesajului literar oral devine un act de educație și de formare a elevului, astfel încât elevul (cititorul) trebuie să aibă conștiința (capacitatea) că forma estetică a mesajului literar oral este transmisibilă. Astfel, mesajul literar oral nu este numai așteptare, ci și provocare pentru elevi; nu numai receptare, ci și angajare. Mai mulți cercetători în domeniu T.Vianu, M.Dufrenne, S.Iosifescu au subliniat importanța primului contact revelator cu mesajele orale ale operelor de artă, când subiectul (elevul) intră sub fascinația lor nemijlocită.

Acest moment, după opinia lui Tudor Vianu, este un debut al ieșirii din indiferență; el poate interveni după o frază, după câteva gânduri ale mesajului și destinația lor sunt interesele, nu spontane și confuze ale elevilor, ci cele practice imediate, astfel mesajele literare orale devin un stimulent puternic al lecturii. Ideea aceasta este susținută și de S. Iosifescu.

În cazul elevilor, de exemplu, la întrebarea profesorului de ce le-a plăcut/nu le-a plăcut povestirea „Căprioara” de E.Garleanu ei reproduc povestea desprinsă din text (Mi-a plăcut, pentru că se povestește despre o căprioară care voia...). După cum se vede din exemplele aduse, ideile emise de această categorie de elevi se rezumă de multe ori la „îmi place/nu-mi place”, „în viață așa ceva nu e posibil”, „e plictisitor”, „n-am înțeles nimic”, etc. Acești elevi reprezintă tipul receptorului nativ. Ținând cont de faptul dat, vor fi evitate întrebările sau sarcinile de natură reproductivă, care cer informații exacte despre cele prezentate în MLO, efort minim din partea elevului, de tipul: „Ce gândește căprioara despre puiul ei?”; „Unde vrea căprioara să-și ducă puiul?”; „Cu cine se întâlnește căprioara?”, etc. Pot fi formulate întrebările sau sarcinile *aplicative*, răspunsurile cărora cer o racordare a modalității de a gândi logic la diferite situații din viața elevului: (ex: Ce a determinat-o pe căprioara din povestea lui E.Garleanu să se comporte anume așa? „Cum ar proceda orice altă mamă care își iubește copilul, în situația, în care viața lui e în pericol? Cum calificați acest tip de comportament? etc.)

Dorim să menționăm importanța întrebărilor interpretative, care cer descoperirea conexiunilor dintre idei, fapte, valori și necesitatea de a le argumenta (ex. în baza unei poezii: Ce semnificații comportă versurile-refren ale poeziei...?; Comparați cele două părți ale poeziei...).

În această ordine de idei, analiza studiilor de specialitate ne permite să identificăm parametrii definirii și clasificării noțiunii de receptare a mesajelor literare orale (MLO) .

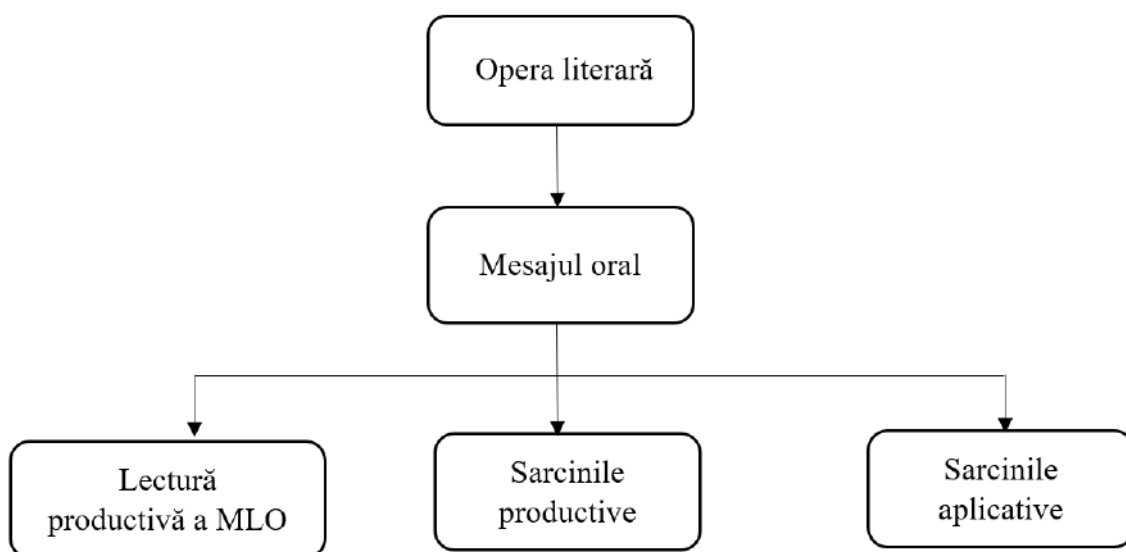

Figura 1.5 Nivelul I de receptare a MLO

Analiza definițiilor date noțiunii de receptare a MLO ne-a condus la identificarea unor determinante pentru definirea acestei noțiuni (figura 1.6)

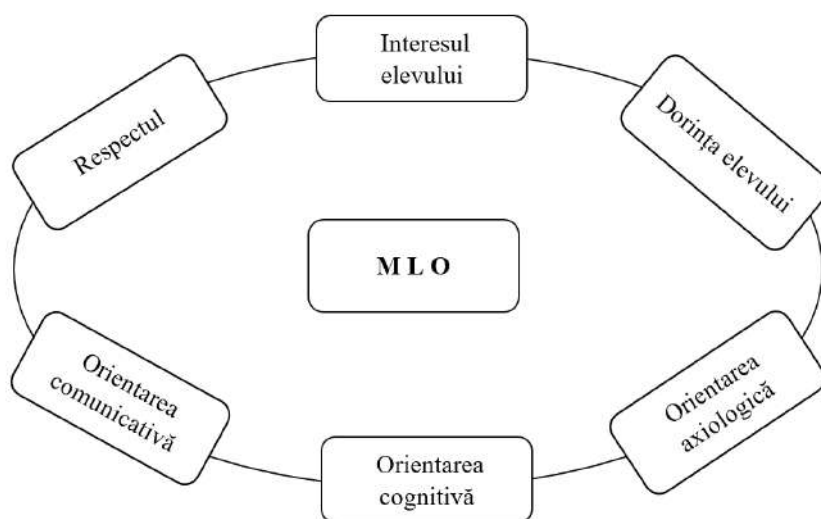

Figura 1.6. Parametrii definirii și clasificării noțiunii de receptare a MLO, nivelul I

Al doilea nivel de receptare, numit de Tudor Vianu *intelectual-apreciativ* sau *analitic-intelectual*, iar în didactică și *productiv*, se caracterizează prin faptul că elevii demonstrează cunoștințe de interpretare a MLO studiat, analizează, dezvăluie existența specificului unor judecăți, idei. Elevii se pot identifica cu personajele, detaliază și aprofundează un aspect sau altul al MLO. Având în vedere aceste caracteristici, profesorul va încuraja activitatea elevilor respectivi prin formularea unor sarcini care să-i ajute a-și

organiza intuițiile lor în comentarii unitare, de fapt, la această etapă asocierea sentimentului, a trăirilor elevilor cu diferiți factori intelectuali lasă încă de dorit. Se observă o orientare exagerată asupra aspectului formal al MLO, fără intenția de a pătrunde forma interioară, nucleul ideatic existențial al MLO. Perceput fragmentar, unilateral, MLO nu poate să le producă acea trăire, ca treaptă intermediară necesară continuării și desăvârșirii procesului de receptare. Sarcinile cele mai eficiente sunt, în primul rând, cele analitice, care oferă posibilitatea de a cerceta în profunzime MLO, de a-l examina în diferite situații de manifestare.

Evident, gândirea analitico-sintetică a elevilor ca nivel al receptării MLO, se formează în baza și în corespundere directă cu taxonomia lui Bloom, cu cele câteva nivele ale aptitudinilor cognitive formate (nivelul cunoștințelor, al înțelegerii, al aplicării, al analizei, al sintezei și al evaluării). Așadar, cât privește **etapa cunoștințelor**, sarcinile de lucru vizează:

- rememorarea faptelor, evenimentelor, informației în vederea determinării datelor cazului descris în MLO: *Precizați cui aparține replica; Recunoașteți în fragmentul dat procedeul literar; etc.*
- localizarea/identificarea problemei: *Completați, conform opiniei personale, spațiile libere din replicile de pe fișe, apoi reconstituiți, pe baza MLO, aceste replici ale personajelor. Comparați variantele voastre cu cele ale autorului; Cu ce problemă se confruntă personajul? Ce declanșează conflictul interior al personajului? De ce natură este problema dată? etc.*
- organizarea informației: *Alcătuiește pe baza MLO biografia lui Nică, având ca repere: categoria socială din care face parte, ocupația, portretul fizic/moral; Alcătuiți un portret al lui Nică ținând cont de opiniile exprimate de alte personaje; etc.*
- cercetare: *Justificați cu referințe la MLO condiția de copil răsfățat și needucat al lui Nică;*
- descrierea: *Describeți o eventuală schimbare a unui elev în momentul asimilării MLO;*
- evidențierea secvențelor: *Ce episoade din MLO veți selecta pentru a prezenta un discurs literar? Care sunt aspectele problemei cu care se confruntă personajul? Distincția dintre faptă și opinie: Întocmiți un dosar al acțiunilor personajului Nică și o fișă a opiniilor acestuia;*

Etapa înțelegerii presupune un șir de sarcini sau strategii de lucru care trebuie să-l includă pe elev în următoarele activități:

- rezumare (*Povestiți în maximum 10 fraze povestea desprinsă din povestea Moș Ion Roată și Cuza-Vodă; Prezentați informația principală din fragment/operă în formă de piramidă: numele personajului, ocupația lui, trei caracteristici, comportamentul manifestat într-o situație concretă, problema cu care se confruntă, felul în care soluționează problema;*)
- aplicare (*Găsiți în operă argumente pro și contra în ceea ce privește vina ce o poartă personajul.....pentru...; Comparați personajele*);
- abstractizare (*Există în scara alternativelor personajului Moș Ion Roată posibilitatea de a ieși din impas?*)
- transformare (*Dacă ați avea posibilitatea să modificați ceva în MLO , ce anume veți modifica?Ce modificări ar suferi personajul, dacă veți avea posibilitatea să-l creați după bunul vostru plac?, etc);*
- decodificare (*Ce semnificație comportă titlul povestirii „Dumbrava minunată” ?*)

Etapa aplicării, incluzând mai multe operații, denotă capacitatea elevului de a analiza faptele și problema, de a interpreta, a investiga, a clasifica și de a formula anumite concepte. Astfel, în procesul studierii MLO, elevii, la această etapă de lucru, sunt solicitați să analizeze comportamentul personajelor, anumite circumstanțe în care acționează sau care le determină să ia o decizie ori să se comporte într-un anumit mod, relațiile dintre personaje, diverse atitudini umane, etc.

- să analizeze (*Analizați comportamentul personajului și raportați-l la un anumit tip de comportament: demn de urmat, satisfăcător, condamnable,etc; Analizați relațiile dintre personaje.*)
- să interpreteze (*Cum explicați gestul lui Cuza Vodă de a îl săruta pe Moș Ion Roată?*

Investigarea faptelor, clasificarea informației sunt pe cât de importante, pe atât de necesare în procesul de formare, a gândirii analitice a elevului. Iată de ce formularea sarcinilor cu diferite grade de complexitate trebuie să fie o prezență obligatorie în procesul de studiere a MLO. Această activitate de investigație urmărește, de fapt, găsirea în MLO a argumentelor necesare pentru a susține ori a combate un punct de vedere-propru sau al altora (Susțineți ori combateți spusele personajului.)

Etapa analizei, unul destul de complex, presupune operații de:

- gândire asociativă (*Supuneți unei analize comparative personajul lupul din poveștile „Capra cu trei iezi” de Ion Creangă și „Cartea junglei ” de R.Kipling)*

- gândire creativă (În rol de jurnaliști care au asistat la spanzurarea omului leneș, din povestirea „Povestea unui om leneș” de I.Creangă;pregătiți sau scrieți un comunicat de presă pe marginea cazului)
- imaginativă (Cum s-ar fi construit destinul lui Niculăeș Onișor dacă nu i-ar fi murit mama sau dacă s-ar fi născut într-o familie potentă financiar?-„Povestea unui om leneș de M.Sadoveanu)
- de simulare (Cum ați fi procedat voi în locul mamei lui Ștefan cel Mare, ținând cont de situația în care se afla fiul său? -Muma lui Ștefan cel Mare de D. Bolinitineanu)

Luarea unor decizii, sintetizarea informației și a argumentelor, formularea ipotezei rezonabile, enunțarea concluziilor vizează **nivelul sintezei**. Deci, regruparea faptelor, structurarea lor într-un ansamblu coerent sunt posibile doar în cazul în care profesorul va formula și sarcinile respective: *Formulați-vă punctul de vedere final cu privire la tipul uman pe care-l reprezintă personajul;Formulați în ce constă sensul vieții lui .)*

Cât privește ultima etapă, cea a evaluării, acesta urmărește **criticarea, argumentarea deductivă, enunțarea concluziilor garantate, compararea deciziilor cu rezolvarea cazului** (Ce i-ați reproșa personajului/scriitorului-autor al operei? În ce măsură decizia personală inițială coincide cu cea finală? Ce a contribuit la schimbarea acesteia? Ce ați învățat din experiența trăită de personaj? În ce măsură concluzia finală satisface convingerile voastre, etc). Eficiența metodei de evaluare depinde de modul în care sunt formulate întrebările și ce se urmărește cu precădere: simpla reproducere a cunoștințelor, interpretarea și prelucrarea lor, capacitatea de a opera cu ele, de a le aplica în practică. Este mai potrivită vârstelor mici, obișnuindu-i pe copii să expună un subiect [19].

Sintetizarea dezbaterilor științifice asupra conceptului vizat (gândirea analitico-sintetică a elevilor ca nivel al receptării MLO, se formează în baza și în corespundere directă cu taxonomia lui Bloom) a favorizat adaptarea **conceptului de lucru cu MLO**. Astfel, **definim etapele de bază a receptării MLO**, respectând viabilitatea structurală a acestui concept de lucru.

Bibliografie:

1. **Carpov, Maria**, *Introducere la semiologia literaturii*, Univers,1978, 230p
2. **Hobjilă, A.**, *Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului*, Ed.Institutul European, 2008, 254 p 978-973-611-525-7

3. **Ingarden, R.**, *Structura acestor mesaje. În: Probleme de stilistică*, București, 1978, 289 p
4. **Chereja, Fl.**, *Dezvoltarea gândirii critice în învățământul gimnazial*, Editura Humanitas Educational, Bucuresti, 2004...
5. **Tarlapan, L.** *Corelarea activităților de învățare pentru dezvoltarea imaginației creatoare și limbajului la elevii claselor primare. Autoreferat al tezei de doctor în pedagogie*, Chișinău: 2012, 27 p
6. **Sartr Yean-Paul**, *Was ist Literatur? În :W. Iser, Actul lecturii. O teorie a efectului estetic*, trad. în limba română de Romannița Constantinescu. Pitești: Paralela 45, 2006, 412 p
7. **Florea V.A.**, „*Perceperea evaluării interactive și aprecierea performanțelor elevilor la limba și literatură română în ciclul primar*” În: *Materialele conferinței International Online Conference in Memoriam Tamara Matei*, Universitatea de stat din Moldova, Chișinău, 2021

Biologia în școală

Prof. Frățilă Lica – Liceul Tehnologic "Vintilă Brătianu" Dragomirești Vale, Ilfov

Un rol deosebit de important pentru reușita în viață îl are educația. Prin educație, ca fenomen social, înțelegem transmiterea experienței de viață de la o generație la alta.

Aș vrea să mai spun că, pasionată fiind de partea aplicativă a biologiei, am căutat ca în fiecare an să îndrum un grup de elevi să realizeze referate științifice, mici lucrări de cercetare, lucrări cu care aceștia au participat la fazele județene și la cele naționale ale sesiunilor de referate științifice ale elevilor la disciplina biologie. Ca urmare a acestor activități de cercetare, am constatat că elevii au fost mai interesați să își depășească nivelul de pregătire, să tindă către mai mult în viață. Iată de ce, partea aplicativă pentru predarea biologiei este foarte importantă. În metodică predării biologiei, atât la nivel gimnazial și la nivel liceal se prevăd lucrări practice specifice, dar ținând cont de numărul de ore alocat și de existența sau inexistența laboratoarelor sau a echipamentelor din aceste laboratoare, știu că, de cele mai multe ori, colegilor mei profesori le este dificil să realizeze aplicațiile practice prevăzute în manual. Să nu mai punem la socoteală că nu există nici laborant!

Mai nou, așa cum menționează și domnul Radu Gologan "Manualele, chiar dacă au fost icoanele școlii mii de ani, vor dispărea în forma actuală, indiferent dacă vrem sau nu. Tehnologia bate tradiția de departe." Cum am mai spus am marele noroc să pot folosi tehnica acesta modernă, laptop, videoproiector și imprimantă pentru a-mi realiza lecțiile și materialele pentru lecții. Elevii sunt încântați ori de câte ori le proiectez secvențe de film, dar bineînțeles, timpul nu îmi permite să folosesc așa de des cât mi-aș dori această tehnică digitalizată.

Profesorul ar trebui să nu mai fie încorsetat de predarea unui volum mare de noțiuni teoretice, ci să aibă posibilitatea de a preda prin aplicații practice. Bineînțeles să fie sprijinit și cu materiale didactice corespunzătoare. În curricula școlară, mai ales la gimnaziu ar trebui să existe un număr mult mai mare alocat în mod explicit aplicațiilor practice, poate chiar o treime din numărul de ore de la gimnaziu să fie alocat acestor categorii de lecții, iar pentru liceu poate chiar mai mult, datorită informațiilor mai dificile. Talentul fiecărui profesor este cheia succesului către inima elevilor și atragerea lor pentru studiul biologiei. Copiii oricum sunt curioși, ei vor să cunoască lumea din jurul lor, dar dacă noi îi speriem cu noțiuni așa de complicate, nu este de mirare că se blochează și nu reușesc să țină pasul (este vorba de cei de nivel mediu!).

În încheiere susțin recomandarea domnului Vlaston: "Să renunțe la concepte abstracte, să meargă cu copiii în parcuri, în ferme de animale, dacă este posibil, și să le explice acolo, pe înțelesul lor, ideile principale ale programei. "

Reprezentanții teoriei intelectualiste învățării (Bruner, Galperin) apreciază că orice elev poate asimila un conținut dacă sunt folosite căi adecvate de activitate cu aceștia. De aici, rezultă că adevărata problemă a succesului școlar nu constă în a stabili dacă un elev este apt sau nu să obțină rezultatele vizate de școală, ci în a găsi metode și mijloace potrivite pentru aceasta. Astfel, succesul școlar se raportează la totalitatea elevilor, atât în ceea ce privește nivelul de pregătire științifică, cât și dezvoltarea capacității de a se instrui, de a deveni.

Noua orientare a educației are ca ideal conturarea personalității omului de mâine, care să fie mai responsabil, căruia să-i pese de tot ceea

ce se petrece în jurul său, de aceea, educatorii trebuie să-i învețe pe copii să-și dezvolte competențe sociale, emoționale, atitudini și valori.

Concepția postmodernă asupra învățării este legată de considerarea copilului ca element esențial în construirea cunoașterii și identității sale. Se consideră astfel că a învăța să învețe este una din cele mai importante abilități pe care copilul trebuie să și le însușească. Învățarea poate avea loc într-un cadru în care copilul se simte în siguranță, în care poate fi spontan și în care îi sunt împlinite nevoi de bază cum ar fi cea legată de atenție, afecțiune, recunoaștere socială și competență. Astfel, copilul va fi dispus să învețe, datorită unor caracteristici cum ar fi curiozitatea, prietenia și va fi înclinat să valorifice ceea ce presupune învățarea.

Îmbunătățirea rezultatelor la învățătură ale elevilor este condiționată de "transformările" care se produc în "cutia neagră" a fiecăruia dintre ei, adică în structurile și funcțiile psihice. Ca atare, în balanța rezultatelor se află nu numai metodele și procedeele utilizate de dascălul și "produsele psihice" pe care le-a realizat prin sistemul muncii sale, "produse" care chiar dacă nu se văd, se simt: adică elevul obține rezultate mai bune la învățătură fiindcă i-a fost cultivat spiritul de observație, i-a fost dezvoltată memoria, i-a fost stimulată gândirea etc.

În funcție de particularitățile generale și specifice, cât mai ales de particularitățile individuale ale fiecăruia, am desfășurat activități diferențiate cu elevii, din punct de vedere al cunoștințelor și al stadiului dezvoltării intelectuale de la începutul școlarității. Prin activitățile cu caracter diferențiat și individualizat desfășurate, am încercat să recuperez o parte din lacunele existente în scopul asigurării succesului și a dezvoltării conștiinței de sine.

Bibliografie

1. Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, ediția a II-a revizuită și adăugită, București, 1980, p.214
2. Daniela Palade Teodorescu – Sistemul de educație nu trebuie doar salvat. Acum ar trebui franat din cadere, www.cariere.ro, 27 septembrie 2018
3. Virginia Tudor, Ecaterina, Elisabeta Mandrusca, Gavrița Ilie, Victoria Negulescu, Aglaia Ionel, Alexandru Veresezan - Metodica predării biologiei la clasele V-VIII – EDP, 1979
4. Naela Costica -Metodica predării biologiei, ed. Graphys, 2008
5. Elena Mîndru și colegii, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică PublishingHouse, București, 2010, p.54

LITERAȚIA ȘTIINȚIFICĂ ÎN EVALUAREA INTERNAȚIONALĂ A ELEVILOR PRIN TESTELE PISA

Prof. Mariana Frenți

C. N. Petru Rareș, Piatra Neamț

Literația științifică, este subiect de evaluare prin testarea PISA. Aceste teste măsoară capacitatea elevilor de a explica fenomenele științifice, de a evalua și proiecta investigația științifică și de a interpreta datele și dovezile științifice. În 2015, cadrul științific PISA a fost extins pentru a oferi mai multe informații cu privire la performanțele elevilor situați la un nivel inferior de competență. Evaluarea științifică a fost extinsă prin adăugarea nivelului 1b pentru a descrie mai bine competența elevilor cu cel mai scăzut nivel de abilitare, care demonstrează literație științifică minimă și care anterior nu a fost inclus în baremele de raportare. Extinderea suplimentară a cadrului la capătul inferior al scării alfabetizării științifice adaugă nivelul 1c, pentru a aduna informații despre abilitățile de bază la cele mai scăzute niveluri de performanță, cum ar fi capacitatea elevului să-și reamintească cunoștințele științifice adecvate, fără să le aplice, sau să facă o predicție simplă fără o justificare. PISA stabilește un nivel de referință - nivelul de competență 2, pe o scară în care 6 ar fi nivelul cel mai înalt și 1c cel mai mic (la care elevii încep să aibă competențele care le vor permite să participe eficient la viața personală și a comunității). Extensiile au fost obținute prin descrierea modului în care sunt atinse cele trei competențe („Explicarea științifică a fenomenelor”, „Evaluarea și proiectarea conținutului științific” și „Interpretarea științifică a datelor și rezultatelor”), care pot ajuta la diferențierea elevilor de nivel 1a, 1b și 1c, bazate pe cerințe cognitive în creștere, dar limitate. Literația științifică contează atât la nivel național, cât și la nivel internațional, atâta timp cât umanitatea se confruntă cu provocări majore în ceea ce privește furnizarea de apă și alimente, controlul bolilor, generarea de suficientă energie și adaptarea la schimbările climatice (UNEP, 2012). Multe dintre aceste probleme apar totuși și la nivel local, unde indivizii trebuie să ia decizii cu privire la practicile care pot să le afecteze propria sănătate, cu privire la aprovizionarea cu alimente și utilizarea adecvată a materialelor și noilor tehnologii, precum și cu privire la consumul de energie. Pentru a face față tuturor acestor provocări este necesară o contribuție majoră din partea științei și tehnologiei. Având în vedere că știința și tehnologia bazată pe știință, contribuie semnificativ la dezvoltarea vieții personale, sociale și profesionale a persoanelor, înțelegerea științei și tehnologiei este esențială pentru „pregătirea pentru viață” a tânărului. Conceptul de literație științifică în acest cadru, se referă la cunoașterea atât a științei, cât și a tehnologiei bazate pe știință deși știința și tehnologia diferă în scopurile, procesele și produsele lor. Astfel, tehnologia caută soluția optimă la o problemă a omului și pot exista mai multe soluții optime, pe când știința caută răspunsuri la întrebări specifice despre lumea naturală și materială. Cu toate acestea, cele două sunt strâns legate. De exemplu, descoperirile științifice duc la dezvoltarea de noi tehnologii (gândiți-vă la progresele științei care au dus la inventarea tranzistorului în 1948). De asemenea, noile tehnologii pot conduce la descoperirea de noi cunoștințe științifice (gândiți-vă la modul în care a evoluat cunoașterea Universului, prin dezvoltarea unor telescoape mai performante). Oamenii iau decizii și fac alegeri care influențează direcțiile noilor tehnologii (decizia de a conduce o mașină mai mică, dar mai eficientă din punct

de vedere al consumului de combustibil). Prin urmare, persoanele literate științific ar trebui să poată lua decizii mai informate. De asemenea, ar trebui să fie capabile să recunoască faptul că, deși știința și tehnologia sunt adesea o sursă de soluții, în mod paradoxal, ele pot fi, de asemenea, văzute și ca sursă de risc, generând noi probleme care nu pot fi soluționate decât prin utilizarea științei și tehnologiei. Prin urmare, oamenii trebuie să poată cântări atât beneficiile, cât și potențialele riscuri ale aplicării cunoștințelor științifice atât pentru ei, cât și pentru societatea în care trăiesc. Dezvoltarea literației științifice necesită, de asemenea, nu numai cunoașterea conceptelor și teoriilor științifice, ci și cunoașterea procedurilor și practicilor comune asociate cercetării științifice și modul în care acestea permit științei să avanseze. Prin urmare, persoanele care sunt literate științific cunosc conceptele și ideile fundamentale care constituie temelia gândirii științifice și tehnologice, modul în care aceste cunoștințe au fost folosite și măsura în care ele sunt argumentate prin dovezi sau explicații teoretice. Fără îndoială, multe dintre provocările secolului XXI vor necesita soluții inovatoare care vor avea la bază gândirea critică și descoperirea științifică. Societățile vor avea nevoie de un grup de oameni de știință bine educați pentru a cerceta și inova, procese care vor fi esențiale pentru a face față provocărilor economice, sociale și de mediu cu care se confruntă lumea. Opinia actuală despre rezultatele dorite ale educației științifice este că înțelegerea științelor este atât de importantă încât ar trebui să fie o caracteristică a educației fiecărui tânăr (AAAS, 1989; Fensham, 1985; Millar și Osborne, 1998; Consiliul Național de Cercetare, 2012). Într-adevăr, în multe țări știința este un element obligatoriu al curriculumului școlar, de la grădiniță până la finalizarea învățământului obligatoriu. Scopul acestor programe de învățământ este de a educa toți tinerii să devină informați și să fie utilizatori critici de cunoștințe științifice. Pentru a înțelege și a se implica în discuții despre problemele care implică știința și tehnologia este nevoie de trei domenii specifice de competență. Primul este *capacitatea de a oferi explicații* despre fenomene naturale, dispozitive tehnice, tehnologiile și implicațiile lor pentru societate. O astfel de abilitate necesită cunoașterea ideilor fundamentale ale științei, precum și obiectivele acesteia. Al doilea domeniu este *cunoașterea și înțelegerea științei* în scopul identificării întrebărilor la care se poate răspunde prin investigație științifică, al identificării procedurilor adecvate de folosit în funcție de context și al propunerii de răspunsuri la astfel de întrebări. Al treilea domeniu îl reprezintă *competența de interpretare și evaluare a datelor și dovezilor științifice*. Toate aceste competențe necesită cunoștințe. Explicarea fenomenelor științifice și tehnologice, de exemplu, necesită cunoașterea termenilor științifici. A doua și a treia competență necesită mai mult decât cunoașterea acestora, ele depinzând de gradul de înțelegere a cunoștințelor științifice.

De-a lungul vieții lor, oamenii vor trebui să dobândească cunoștințe, nu prin investigații științifice, ci prin utilizarea unor resurse precum bibliotecile și internetul. Utilizarea termenului „literație științifică”, mai degrabă decât „știință”, subliniază importanța pe care o acordă evaluarea PISA aplicării cunoștințelor științifice în contextul situațiilor din viața reală. O persoană literată științific este dispusă să se implice în discuții despre știință și tehnologie, care necesită următoarele competențe:

- Explicarea științifică a fenomenelor – recunoașterea și explicarea unor fenomene naturale și tehnologice.

- Interpretarea datelor și probelor științifice - analiza și evaluarea datelor, argumentarea într-o varietate de reprezentări și obținerea unor concluzii științifice adecvate.
- Evaluarea și proiectarea investigației științifice - descrie și evaluează investigațiile științifice și propune modalități de realizare, adresând întrebări corecte științifice.

În testele PISA, literația științifică se referă la:

- Deținerea de cunoștințe științifice și utilizarea lor pentru identificarea răspunsurilor la întrebări, dobândirea de noi cunoștințe, explicarea științifică a fenomenelor, formularea de concluzii bazate pe dovezi științifice.
- Înțelegerea caracteristicilor științei ca formă de cunoaștere și cercetare umană.
- Conștientizarea modului în care știința și tehnologia ne modelează mediile materiale, intelectuale și culturale.
- Dorința de a rezolva probleme cu ajutorul cunoștințelor științifice.

Evaluarea PISA necesită dovezi privind utilizarea cu succes a celor trei competențe necesare dezvoltării literației științifice în contexte personale, locale/naționale și globale. Elementele de evaluare nu se limitează la contexte științifice școlare, testele concentrându-se pe situații referitoare la sine și la familie (personal), la comunitate (locală și națională) și la viața din întreaga lume (globală).

	PERSONAL	LOCAL / NAȚIONAL	GLOBAL
SĂNĂTATE ȘI BOLI	Menținerea sănătății, accidente, nutriție	Controlul bolilor, transmitere comunitară, alegeri alimentare	Epidemie, răspândire a bolilor infecțioase
RESURSE NATURALE	Consumul personal de materiale și energie	Întreținerea populației, calitatea vieții, securitate, producție și distribuție de alimente, alimentare cu energie	Energie regenerabilă și neregenerabilă, creșterea natalității, folosirea sustenabilă a speciilor
CALITATEA MEDIULUI	Ațiuni prietenoase, utilizarea sau eliminarea de materiale și dispozitive	Distribuția populației, eliminarea deșeurilor, impact asupra mediului	Biodiversitate ecologică, durabilitate, controlul poluării, producția de biomasă
AMENINȚĂRI	Evaluarea riscului, prin alegerea stilului de viață	Schimbări majore (cutremure, vreme severă), lente și progresive (eroziuni de coastă,	Schimbările climatice, impactul comunicării moderne

		sedimente), evaluarea riscului	
FRONTIERELE ȘTIINȚEI ȘI TEHNOLOGIEI	Aspecte științifice ale hobby-urilor, tehnologie, muzică și activități sportive	Materiale și dispozitive noi, modificări genetice, transport, tehnologie din sănătate	Extincția speciilor, explorarea spațiului, originea și structura universului

Fig.1 Aplicarea cunoștințele științifice și tehnologice în context personal, local/național și global (Does the EU need more STEM-graduates)

Tabelul de mai sus, arată modul în care cunoștințele științifice și tehnologice sunt aplicate în cadrul personal, local/național și global. Contextele sunt alese în funcție de relevanța lor pentru interesele și viața elevilor. Domeniile de aplicare sunt: sănătate și boli, resurse naturale, calitatea mediului, amenințări și frontierele științei și tehnologiei. Sunt zonele în care alfabetizarea științifică are o valoare deosebită pentru indivizi și comunități, în îmbunătățirea și menținerea calității vieții și în dezvoltarea de politici publice. Sensibilitatea la diferențele lingvistice și culturale este o prioritate în elaborarea și selectarea itemilor de evaluare, nu numai de dragul valabilității evaluării, dar și pentru respectarea acestor diferențe între țările participante.

Competența 1: Explicarea științifică a fenomenelor

Datorită achizițiilor științifice, omenirea a dezvoltat un set de teorii explicative care ne-au ajutat să înțelegem lumea în care trăim, cum ar fi ideea că periodicitatea zi - noapte este cauzată de rotirea Pământului, sau ideea că bolile pot fi cauzate de microorganisme invizibile. Mai mult, asemenea cunoștințe ne-au permis să dezvoltăm tehnologii care susțin viața umană, prevenind boala, sau care permit comunicarea rapidă între oameni de pe tot globul. Competența de a explica fenomenele științifice și tehnologice este astfel dependentă de cunoașterea unor concepte fundamentale ale științei. Explicarea fenomenelor științifice necesită totuși mai mult decât capacitatea de a-ți aminti și utiliza teorii, idei explicative, informații și fapte (cunoașterea conținutului). O explicație științifică necesită cunoașterea formulărilor și procedurilor standard, utilizate în investigația științifică pentru a obține cunoștințe (cunoștințe procedurale) și o înțelegere a rolului și funcției lor în justificarea cunoștințelor produse de către știință (cunoștințe epistemice).

Explicarea științifică a fenomenelor constă în recunoașterea, oferirea și evaluarea explicațiilor pentru o serie de fenomene naturale și tehnologice care demonstrează capacitatea de

- a reaminti și aplica cunoștințe științifice adecvate,
- a identifica, a folosi și a genera modele și reprezentări explicative (cum ar fi de ce antibioticele nu omoară virusii, cum funcționează un cuptor cu microunde, sau de ce gazele sunt compresibile, dar lichidele nu),
- a face și a justifica predicții adecvate,
- a oferi ipoteze explicative,

- a explica implicațiile potențiale ale cunoștințelor științifice pentru societate.

Toți elevii de nivelul 1 ar trebui să poată demonstra o anumită capacitate de a explica fenomenele științifice.

pentru nivelul 1c: recunoașterea explicațiilor pentru o gamă limitată a celor mai simple fenomene naturale și tehnologice care demonstrează capacitatea elevului de a-și aminti cunoștințele științifice adecvate.

pentru nivelul 1b: recunoașterea explicațiilor pentru o serie de fenomene naturale și tehnologice simple sau familiare, care demonstrează capacitatea elevului de a identifica un model explicativ sau o reprezentare, respectiv recunoașterea implicațiilor cunoștințelor științifice pentru societate și indivizi.

pentru nivelul 1a: recunoașterea explicațiilor pentru o serie de fenomene naturale și tehnologice simple sau familiare, care demonstrează capacitatea elevului de a face predicții adecvate, de a recunoaște o ipoteză explicativă corectă, sau de a recunoaște relații cauzale sau corelaționale simple.

Astfel, elevilor de *nivel 1c* li se cere:

- să identifice care sunt elementele unei reprezentări standard utilizate în știință. De exemplu, elevului i se poate cere să identifice un element dintr-o diagramă.
- să-și reamintească cunoștințele științifice adecvate, dar nu și aplicarea aceste cunoștințe. De exemplu, elevului i s-ar putea cere să identifice fenomenul științific descris într-un articol.

Pentru *nivelul 1b* elevilor li se cere:

- să-și reamintească cunoștințele științifice adecvate, dar nu să și aplice aceste cunoștințe. De exemplu, elevului i se poate cere să identifice dintr-o listă de fenomene fizice, pe cel care ar explica un anumit proces sau comportament fizic.
- să utilizeze cunoștințele științifice de bază. De exemplu, în legătură cu punctul de îngheț al apei, elevii pot fi solicitați să verifice dacă într-un context dat, apa va îngheța.

Pentru *nivelul 1a*, elevilor li se cere:

- să facă o predicție simplă, fără să o justifice. De exemplu, elevul ar putea fi solicitat să indice valoarea afișată de un ampermetru dintr-un circuit simplu, în care există un al doilea ampermetru a cărui indicație este cunoscută.
- să identifice formularea corectă dintr-o listă care dovezi care susțin o anumită părere. De exemplu, că o rocă este o rocă sedimentară, sau că o balenă este mai degrabă un mamifer decât un pește.
- să furnizeze explicații ale proprietăților obiectelor sau substanțelor. De exemplu, o rocă este sedimentară deoarece poate fi ușor zgâriată.

Cu toate acestea, există și cerințe care ar putea fi considerate prea avansate și astfel, depășesc sfera unei competențe de nivel 1. În acest caz, elevii pot să obțină un punctaj intermediar. Elevilor situați la acest nivel de competență, nu li s-ar putea cere următoarele:

- să ofere explicații despre potențialele implicații ale cunoștințelor științifice pentru societate,
- să argumenteze de ce o anumită explicație ar fi incorectă,
- să ofere explicații care ar cere elevilor să-și amintească cunoștințele adaptate întrebărilor,
- să furnizeze explicații despre modul în care funcționează un dispozitiv,
- să ofere explicații despre fenomene necunoscute.

Competența 2: Interpretarea datelor și probelor științifice

Interpretarea datelor este o activitate de bază a tuturor oamenilor de știință pentru care este esențială o asumare a procesului de alfabetizare științifică. Inițial, interpretarea datelor a început prin a căuta tipare, a construi tabele și grafice simple, cum ar fi graficele de bare, diagramele de dispersie sau diagramele Venn. La un nivel superior, interpretarea datelor, necesită utilizarea mai multor seturi de date complexe și utilizarea instrumentelor analitice oferite de foile de calcul și pachetele statistice. Ar fi greșit, cu toate acestea, să privim această competență doar ca o abilitate de a utiliza aceste instrumente. Oamenii de știință fac alegeri cu privire la modul de reprezentare a datelor în grafice, diagrame sau, din ce în ce mai mult, în simulări complexe sau vizualizări tridimensionale. Orice relație sau tipar, trebuie citite folosind cunoștințe despre tiparele standard, chiar dacă incertitudinea a fost redusă la minimum prin tehnici statistice standard. Individul literat științific înțelege că incertitudinea este o caracteristică inerentă a tuturor măsurătorilor. De asemenea, o persoană literată științific este capabilă să decidă care set de date experimentale este corect.

Interpretarea datelor și probelor științifice constă în analizarea și evaluarea datelor experimentale, care demonstrează abilitatea de a:

- transla concluziile de la o temă la alta,
- analiza și interpreta datele, astfel încât elevul să fie capabil să tragă o concluzie,
- identifica ipotezele și dovezile din textele referitoare la știință,
- face diferența între argumentele care se bazează pe dovezi științifice și cele bazate pe alte considerente,
- evalua argumentele științifice și dovezile din diferite surse de informare, cum ar fi ziare, internet, etc.

În scopul evaluării elevilor care fac performanță la nivelul 1, este necesară o descriere mai detaliată a acestei competențe.

Pentru a demonstra atingerea nivelului de competență 1c, un elev trebuie să aibă abilitățile fundamentale necesare pentru:

- a citi și-a înțelege propoziții simple,

- a utiliza numerația și calculul de bază,
- a înțelege componentele de bază ale tabelelor și graficelor,
- a aplica procedurile de bază ale investigației științifice,
- a interpreta seturi de date simple.

Pentru a demonstra atingerea nivelului de *competență 1b*, elevilor li se cere să:

- descrie o tendință simplă de evoluție a datelor, dar nu li se cere să tragă o concluzie pe baza datelor. De exemplu, elevilor li se poate cere să identifice modul în care s-a modificat temperatura într-o perioadă de timp, atunci când valorile sunt date într-un grafic sau tabel.
- identifice o cerință, o dovadă sau un raționament dintr-un text științific.

Pentru *nivelul 1a* elevilor li se cere să:

- precizeze care dintre formulările legate de un fenomen simplu, extrase dintr-o enumerare, este cea mai potrivită.
- având un tabel simplu, un grafic sau o altă formă de reprezentare a datelor, să identifice concluzia sau predicția corectă. De exemplu, identificarea tendinței de variație a unei mărimi reprezentate într-un grafic.
- extragă informații din texte științifice simple, de exemplu, cerându-le elevilor să identifice stările de agregare ale materiei.
- fie capabil să evalueze dacă concluzia extrasă dintr-un tabel de valori, grafic sau alt tip de reprezentare de date este justificată sau nu. De exemplu, dacă valoarea căldurii latente de vaporizare a unei substanțe, reflectă comportamentul acesteia în timpul transformării de stare de agregare.

Cu toate acestea, există și cerințe care ar putea fi considerate prea avansate și astfel, depășesc sfera unei competențe de nivel 1. În acest caz, elevii pot să obțină un punctaj intermediar. Elevilor situați la acest nivel de competență, nu li s-ar putea cere următoarele:

- să distingă între argumentele care se bazează pe dovezi științifice sau teorii științifice și cele care se bazează pe alte considerente.
- să evalueze două argumente diferite din surse diferite (de exemplu, ziar, internet, TV).

Competența 3: Evaluarea și proiectarea investigației științifice

Literația științifică implică faptul că elevii înțeleg scopul cercetării științifice, care este cel de a genera cunoștințe fiabile despre lumea naturală (Ziman, 1994). Datele colectate și obținute prin observație și experiment, fie în laborator, fie pe teren, conduc la dezvoltarea de modele și ipoteze care permit predicții care pot fi apoi testate experimental. Cu toate acestea, ideile noi se bazează pe cunoștințele anterioare. Oamenii de știință înșiși rareori lucrează izolat; ei sunt membri ai unor grupuri de cercetare sau echipe care se angajează, la nivel național și pe plan internațional, în

colaborare extinsă cu colegii. Prin urmare, oamenii de știință sunt obligați să publice sau să raporteze descoperirile lor și metodele utilizate pentru obținerea dovezilor. Făcând acest lucru, permit replicarea astfel încât rezultatele să fie confirmate sau contestate. Cu toate acestea, măsurătorile nu pot fi niciodată absolut precise, ele având un oarecare grad de eroare.

Evaluarea și proiectarea investigației științifice și propunerea modalităților de adresare a întrebărilor demonstrează capacitatea de a:

- identifica întrebarea la care s-a răspuns într-un studiu științific dat,
- distinge întrebările care ar putea fi cercetate științific,
- propune o modalitate de explorare științifică a unei întrebări,
- evalua modalitățile de explorare a unei întrebări științifice,
- descrie și evalua modul în care oamenii de știință asigură corectitudinea datelor, precum și obiectivitatea explicațiilor.

Această competență necesită cunoașterea caracteristicilor unei investigații științifice - de exemplu, ce mărimi ar trebui măsurate, ce variabile ar trebui controlate, sau ce măsuri trebuie luate pentru a putea fi colectate date corecte și exacte și necesită o abilitate de a evalua calitatea datelor, care, la rândul său, depinde de recunoașterea faptului că datele nu sunt întotdeauna corecte. O persoană alfabetizată științific ar trebui să fie în măsură să recunoască semnificația cercetărilor anterioare atunci când verifică valoarea oricărei investigații științifice. De exemplu, programul de cercetare științifică pentru căutarea unui vaccin contra malariei durează de câteva decenii și având în vedere numărul de persoane care sunt ucise de malarie, orice constatare care ar sugera ca un vaccin ar fi realizabil ar avea o semnificație substanțială. Mai mult, elevii trebuie să înțeleagă importanța dezvoltării unei atitudini sceptice față de toate rapoartele media din știință. Ei trebuie să recunoască faptul că toate cercetările se bazează pe lucrările anterioare, că rezultatele oricărui studiu sunt întotdeauna considerate incerte și că studiul poate fi dependent de sursele de finanțare. Această competență cere elevilor să posede cunoștințe științifice multiple, ceea ce înseamnă că această competență este în general peste nivelul 1c, fiind atinsă doar într-o măsură limitată de către elevii de nivelul 1b. Descrierea mai detaliată a acestei competențe pentru nivelurile 1a și 1b este prezentată mai jos.

Elevii cu competențe de *nivelul 1b* demonstrează capacitatea de a:

- efectua o procedură științifică simplă atunci când sunt furnizate instrucțiuni explicite,
- determina care dintre un număr de variabile este variabila dependentă într-o investigație.

Elevii cu competențe de *nivelul 1a* demonstrează capacitatea de a:

- identifica întrebarea la care se caută răspuns într-un studiu științific simplu,
- distinge o întrebare care poate fi investigată științific de una care nu poate,
- evalua dacă un mod de explorare a unei întrebări este adecvat științific,

- recunoaște unitățile de măsură adecvate pentru mărimea măsurată,
- identifica o sursă de eroare la o măsurare sau un defect într-un proiect experimental.

Pentru a demonstra atingerea nivelului de *competență Ib*, elevilor li se cere să:

- determine care variabile au fost schimbate, măsurate sau menținute constante atunci când acestea sunt furnizate în urma unei investigații științifice,
- identifice instrumentul sau unitățile de măsură adecvate pentru a măsura o mărime fizică dintr-o enumerare de instrumente sau unități de măsură.

Pentru *nivelul Ia* elevilor li se cere să:

- identifice întrebarea la care se răspunde într-o investigație științifică simplă,
- identifice activitatea care ar trebui efectuată pentru a răspunde la o întrebare științifică simplă. De exemplu, la întrebarea „Unde trăiesc cariile de lemn?” se răspunde cel mai bine fie prin căutarea modelului, fie prin testări corecte.
- propună măsurători specifice care ar putea fi necesare pentru a răspunde la o întrebare științifică simplă. De exemplu, o întrebare ar putea fi ce mărimi ar trebui măsurate pentru a determina dacă lungimea unui pendul afectează perioada de oscilație.
- identifice acțiunile care ar reduce eroarea într-un experiment, dintr-o listă cu mai multe acțiuni.
- identifice o variabilă într-o investigație științifică simplă care ar trebui controlată sau ar trebui să fie variată pentru a răspunde unei întrebări.
- identifice un defect simplu într-un proiect experimental, de ex. modificarea incorectă a valorii unei mărimi, realizarea unei singure măsurători sau măsurarea altei mărimi decât cea necesară.

Cu toate acestea, există și cerințe care ar putea fi considerate prea avansate și astfel, depășesc sfera unei competențe de nivel 1. În acest caz, elevii pot să obțină un punctaj intermediar. Elevilor situați la acest nivel de competență, nu li s-ar putea cere următoarele:

- să găsească mai multe moduri de explorare a unei întrebări științifice,
- explicarea faptului că unele date ar putea fi anormale,
- să enunțe întrebări pentru investigarea unui anumit fenomen.

Competența	Procentaj al itemilor în testele PISA
Explicarea științifică a fenomenelor	40-50
Interpretarea datelor și probelor științifice	30-40
Evaluarea și proiectarea investigației științifice	20-30

Figura.2 Distribuția dorită a itemilor după competențe, în testele PISA (Does the EU need more STEM-graduates)

Această distribuție arată modul în care sunt selectați itemii în conformitate cu cele mai importante aspecte ale domeniului ce se vrea evaluat.

BIBLIOGRAFIE:

1. American Association for the Advancement of Science, *Project 2061. Science for Americans*. Washington, DC: AAAS, 1989.
2. Fensham, P. J. *Science for all. Journal of Curriculum Studies*, 1985.
3. Golam, F. *The Scientific and Tehnological Literacy of First Year Physics Students: The Effects of a Traditional School Curriculum*, University of Pretoria, 2001, Pretoria.
4. Millar, R. & Osborne, J.F. (Eds.) *Beyond 2000: Science education for the future*. London: King's College, 1998.
5. Ziman, J. *The rationale of STS education is in the approach*. In J. Solomon & G. Aikenhead *STS education: International perspectives on reform*, New York, Teachers College Press, 1994.
6. www.edu.ro/rezultatele-elevilor-din-romania-la-evaluarea-internationala-pisa-2018

The Empowerment of Social and Emotional Education in the language classroom

**Author: Gabor Tabita Sebastiana, English Teacher
Scoala Gimnaziala `Nicolae Balcescu` Oradea**

The social and emotional learning theory emphasizes an array of socio-emotional skills that can and should be taught in any classroom not only in the language class: self-awareness, self-management, social awareness, relationship skills and responsible decision-making. These skills are extremely valuable nowadays as we live in this fast-paced digital world where it is crucial to have a strong sense of identity, to function well socially, to build meaningful relationships, to manage and to develop oneself in order to achieve one's goals and to make responsible and sensible decisions today that will impact positively on tomorrow.

The idea of empowering children through education is not new and it entails to show the students their potential and encourage them to use that potential. In order to do that they need the five above stated SEL principles: a sense of self and the ability to manage it, a sense of the others around them and their place in the world that is the art of relationships and the critical thinking involved in the process of healthy decision making.

Why teach SEL? A 2009 study focused on children aged **4 to 14** revealed that introducing social emotional learning resulted in children being able to better regulate their behavior, and therefore have more positive social interactions with other students. A 2015 study of **705 students** in schools described as 'high risk' showed that using social emotional learning early in development is a 'promising approach' to improving academic proficiency in areas like reading, writing and math. A 2012 study showed that explicitly teaching children skills in social and emotional learning resulted in a notable reduction in problem behaviors.¹

In order to learn and grow beautifully into adulthood children need to feel secure, seen and validated by the adult decision making parties around them. Children learn better when they like the subject because they know why they learn it and when they have a good relationship with the person doing the teaching. Relationship comes always before achievement.

Including SEL in teaching doesn't have to be complicated. Many times the simplest of ways get the most beneficial results. A few of these as listed on /www.weareteachers.com that I used are the following:

- Start the day with a connection moment – waiting your students at the classroom door and personally greeting them, starting the lesson with an intriguing question seemingly unrelated to the language class and so on are good ways of breaking the ice and capturing attention from the get go.
- Employ stories for teachable moments – there are a lot of picture story books on a variety of social and emotional themes that can be used to read aloud in classroom and thus create a meaningful teaching moment

¹ <https://www.positiveaction.net/what-is-sel/> Accessed on 28.08.2023

- Use teamwork and group work any chance you get! – They have been for so long an integrated part of the English language teaching methodology. And that is not surprising at all because getting the students used to working in pairs and teams (always a different team) teaches them collaboration and cooperation and creates meaningful connection between them because working together they get to know each other, they discover each other, they get a sense of pride and self esteem achieving the team goal together and in no time the classroom becomes a meeting place between friend with common goals and shared interests, that is a small community
- Model and employ a culture of kindness – where there is no kindness there is quarrel, dissention, bullying and abandonment and unfortunately these phenomena are well spread not only in schools but also in society. Using simple methods like the class post-office or the classroom bucket we can teach children the healing power of words, leading by example. It does each student a world of good when at the end of a random, boring day or a very stressful day he or she finds an appreciation card in his/her bucket/envelope with the message: `I love how you styled your hair today` or `I liked a lot what you said today to about I feel the same way but I never had the courage to tell him/her that!` It build healthy rapport between students it validates or on the contrary sanctions behaviours, it enforces positive behaviours, it gives introvert students a chance to express themselves in a quiet but meaningful way, the benefits are multiple.
- Build the children's socio-emotional vocabulary – It is extremely important for children to learn from an early age to recognise their emotions and to manage them correctly. One way to do this is replacing negative statements that children use when describing themselves or others with positive ones. Instead of `I'm not good at English!` a child can learn to say `How can I improve my English?`, instead of `I give up` the child can say `Show me a different way to do this` or instead of `He/she is smarter than me` a better approach is `How can we learn from each other?`
- Get children to practice lots of role-playing. Again, the role playing benefits for the English teaching learning and assessing process is a well documented topic in the methodology of English language teaching. But role playing exercises have an intrinsic SEL value by their ability of making the child experience the `in the shoes of....` feeling. It can involve a bit of preparation from the teacher's part but the results are amazing. If used often the role-playing exercises can build empathy, understanding at a deeper, personal level and tolerance which are qualities a person needs in all interactions throughout their entire lives.
- Last but not least as the list is much more extensive, just as the bibliography documenting it is, set a calm down area in the classroom that children can go to when they feel angry, overwhelmed, stressed and so on. This space can be filled with soft cushions, have a small pet such as a fish or a bird, can be soundproof or it can include headphones to block the noise from the classroom, it can provide books, comic books, colouring books or picturebooks, beautiful calming pictures on the walls, small objects such as balls or marbles to occupy the hands while the mind

decompresses, calming music to listen to using headphones, green plants and so on.²

Including purposely social and emotional education techniques in the language class is about creating a safe space where children can grow and learn about who they are, who others are and what the world is like enjoying the process. It is about creating an atmosphere in which learning takes place as natural as breathing and the children are empowered to discover, to explore, to create, to make mistakes and learn from them, to find out what their talents are and have the courage to use them for both their own sense of worth and the benefit of all people around them. Such an approach to learning strenghtens to community aspect of the classroom and the nurtures that belonging feeling we are all in need of. When a child thinks about school as his or her second home and about his/her peers ar friends the early school leaving will be significantly reduced, the achievements will follow and most important that free, joyous learning enviromnent where everybody is comfortable being themselves and everybody learns from everybody will become a reality.

² <https://jillianstarrteaching.com/safe-space-classroom/> Accessed on 28. 08.2023

Bibliography

1. <https://jillianstarrteaching.com/safe-space-classroom/> Accessed on 28.08.2023
2. <https://www.positiveaction.net/what-is-sel/> Accessed on 28.08.2023
3. <https://www.weareteachers.com/21-simple-ways-to-integrate-social-emotional-learning-throughout-the-day/> Accessed on 28.08.2023
4. <https://www.weareteachers.com/15-must-have-picture-books-for-teaching-social-emotional-skills/> Accessed on 28.08.2023

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof.înv. preșc.GACHI MARILENA

G.P.P. „ROBOTEL”Constanța

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și se va încheia în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să

devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătarii”, „De-a doctorul”, „La piață”, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Metoda ciorchinelui este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Interviul în trei trepte

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, interviuator, interviuat, observator. Interviul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?

- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori ?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Masă rotundă

Se formează grupe de 3 elevi. Fiecare elev descrie câte o floare de toamnă la alegere, apoi o desenează.

Jocuri de rol „Iarna la taifas cu ghiocelul”

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.

5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se ixează pe o imagine sugestivă (poster) *Aplicatie:* „Lacireșe”

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața

reală. În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

3. Activități în grupuri Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginată
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează. Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor-ancoră.

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatele obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o **strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția**. chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a

obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PRESCOLARĂ

Prof.înv.preșc. GAFENCU CLAUDIA ELENA,

G.P.P. DUMBRAVA MINUNATĂ – COMĂNEȘTI, BACĂU

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)- Ana Avramescu, "Creativitatea și cultivarea ei în școală"

Toti oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor

Avem nevoie de creativitate? Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou și neconformist. Ea este necesară pentru a se putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a putea contribui activ la modelarea lumii. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Copilul prescolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamăturii permanente pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada prescolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Prescolaritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă.

Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un sir de operații sablon, de rutină. Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este un fenomen universal; nu există prescolar care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei prescolare cuprinde multiple premise favorizante pentru cultivarea potențialului creativ. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar.

Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu- lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt. La vârsta prescolară jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației; ele amplifică posibilitățile de expresie comportamentală, sporesc vitalitatea spirituală, dinamismul creativ al copilului, nevoia activă de explorare a noului în raport cu experiența personală și generează acel elan lăuntric pentru noi elaborări, expansivitatea specifică pentru această vârstă.

Prescolarii creativi se diferențiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Foarte curioși, vin cu soluții neobisnuite, cu idei originale,

au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast.

Dezvoltarea unui comportament creativ nu se poate realiza numai prin acțiunea unui factor izolat, oricât de laborios ar fi el organizat ci presupune racordarea la circuitul creativității a întregii ambianțe în care trăiește ființa umană. Forțele creative ale prescolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Activitățile desfășurate de 1 iunie, Ziua Internațională a copilului, Ziua mamei, Sărbătorile Pascale, Sărbătorile de iarnă etc. oferă reale posibilități de organizare și desfășurare a unor activități menite să dezvolte capacitatea de creație a copiilor.

Stimularea creativității este un demers educațional complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare, cultivare, și dezvoltare a potențialului creativ. În acest scop este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup în toate momentele zilei și în toate domeniile de activitate. Stimularea potențialului creativ al preșcolarului impune utilizarea unor strategii care pun accentul pe antrenarea autentică și pleneră a copilului, pe dezvoltarea autonomiei, a inițiativei, a gândirii.

Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu-lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt. Copiii de vârstă preșcolară creează cu migală și pricepere, sub îndrumarea atentă a educatoarei, lucrări practice deosebite, originale, dar mai ales interesante prin multitudinea materialelor utilizate și a tehnicilor de lucru folosite.

Hârtia mototolită, rulată, tăiată sau pliată, resturile colorate, semințele de dovleac, de măr, de fasole pot să se transforme în flori multicolore; hârtia glasată ia forma unor materiale; materialele din natură iau forme nebanuite, alcătuind adevărate tablouri de toamnă, iarnă, primăvară sau vară; toate aceste materiale pot alcătui adevărate colaje tematice care împodobesc adesea spațiul mirific al grădiniței. Diferitele tipuri de activități practice și plastice sunt deosebit de îndrăgite, de atrăgătoare pentru copii. Prin intermediul lor, preșcolarii intră în contact cu unele forme simple de muncă fizică și intelectuală, permițând atât dezvoltarea capacităților fizice ale copiilor, cât și a celor intelectuale. De asemenea, se asigură familiarizarea copiilor cu unele elemente simple ale activității de producție, precum și formarea unor deprinderi practice de muncă.

Copiii au posibilitatea aici să aplice în practică anumite cunoștințe însușite în alte activități, ajutându-i să și le consolideze și aprofundeze. Prin desfășurarea activităților practice și plastice putem educa și dezvolta multe procese psihice (percepții, reprezentări, spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația) și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea. 15 Activitățile artistico-plastice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele sale de organizare. Ca modalitate artistică de exprimare, desenul reprezintă pentru copii cu totul altceva decât pentru adulți. Aceasta nu înseamnă că desenele copiilor nu sunt o expresie a realității, în

desen, copilul se identifică cu propria experiență. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârstele la care nu știe să țină nici creionul, nici hârtia. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să redea mișcarea de nuanțe și culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere.

Prin folosirea diversificată a tehnicilor de lucru, copiii își dezvoltă capacitatea de expunere artisticoplastică, având posibilitatea de a comunica prin mijloace diverse propriile idei, trăiri, sentimente. Este important să se dezvolte la copii dorința de a realiza ceva inedit. Familiarizarea copiilor cu unele tehnici noi de lucru le mărește curiozitatea și imprimă activităților artistico-plastice un caracter atractiv și creativ. Cunoașterea limbajului și tehnicilor de lucru de către copii duce la dezvoltarea creativității în realizarea ideilor în forme artistice variate. Preșcolarii creativi se diferențiază permanent, de obicei, de restul grupului prin diferite comportamente specifice și, dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativa și spirit de observație foarte bine dezvoltat, văd conexiuni între elementele, aparent, fără nici o legătură, pun întrebări adecvate, caută alternative și explorează noi posibilități, manipulează și controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, un vocabular bine dezvoltat, găsesc căi neobișnuite pentru soluționarea problemelor, au o imaginație vie și o capacitate bună de a compune povești. Jocul și învățarea oferă copilului multe ocazii de a-și combina și recombina informațiile de care dispun, de a construi realul din propriile imagini.

Potențialul creativ este o trăsătură ce există latent în fiecare copil și care poate fi dezvoltată într-un mediu socio-educational stimulat. Pot fi responsabili pentru stimularea creativității copilului preșcolar, adulții care se ocupă de creșterea, educarea și formarea lui: părinții frații, bunicii și cadrele didactice. Aceștia, prin trăirile afective pe care le declanșează față de copil, prin forma demotivație pe care o stimulează, prin încurajările și aprecierile manifestate față de conduita activă a copilului, contribuie la dezvoltarea capacității lor creative.

Bibliografie:

Bocos, M., Catalano, H. (2008), *Pedagogia învățământului preșcolar și școlar*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

Bontas, I., (2007) *Tratat de pedagogie* Editura Bic All, Bucuresti. *** (3-4/2008),

Revista învățământului preșcolar, Bucuresti.

BOUILLERENNE B.CARRE E. *Cum să ne dezvoltăm creativitatea*, Editura Polirom, Iași, 2002.

ROCO MIHAELA, *Creativitate și inteligența emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2004.

STOICA CONSTANTIN ANA, *Creativitatea pentru student și profesori*, Institutul European, Iași, 2004.

Creativitatea din punc de vedere psihanalitic

Gălușcă Irina- bibliotecar,

Colegiul Național “Cuza Vodă”, Huși

“Cărțile sunt felul oamenilor de a avea aripi ca îngerii”, Andrei Pleșu

Din cărțile pe care le răsfoim și studiem de-a lungul anilor ajungem mai creativi, mai bogați în imaginație, mai relaxați, cu un bagaj de cunoștință mai complex ce-l putem împărtăși tuturor în situațiile limită.

Creativitatea nu se manifestă doar și mai ales în performanță, ci este un soi de stare de alertă care funcționează în tăcere și fără semne exterioare.

Creativitatea s-a transformat într-o temă esențială a psihologiei, fiind tratată doar prin prisma personalității ca proces și produs. Astfel, sub raport psihologic ea nu reprezintă o capacitate autonomă, ci rezultanta sistematizării optime a unor factori de personalitate.

Creativitatea constituie unul din parametrii sensibilității elevilor deosebit de important prin care aceștia posedă capacitatea de a elabora diverse probleme, soluții sau modele legate de opera de artă, găsind diferite căi noi de descoperire a fel de fel de răspunsuri. Apariția creativității este ajutată de activitatea de însușire și aprofundare a unor cunoștințe, antrenate de gândire prin diverse operații mintale.

Așa se explică ideea că cel ce o creează o face în scopul de a da voce unor imbolduri interioare personale și a se manifesta și exterioriza pe sine. Prin excelență, știința despre om este psihanaliza. Investigația psihanalitică oferă un statut privilegiat artei și creativității, psihanalistii împreună cu Freud realizând considerabile studii pe aceste subiecte. Adesea, motivația și interesul omului sunt menținute datorită faptului că arta îi oferă un acces direct la acele părți necunoscute ale propriului psihic. Inspirația artistică este trăită ca o dezlănțuire bruscă, naturală, de sensuri adânci. Prin creația realizată de individ acesta câștigă un portret personal, căci creația înglobează o constelație psihică deplină a acestuia.

Între artă și viață, individ și creațiile sale, se află o legătură universală, acea interdependență atât de riguroasă încât sâmburele generator al creației este simultan miezul autentic al psihicului individual.

Creativitatea este, pentru Freud, o alternativă pentru nevroză, adică un mecanism de apărare, ducând la producerea unei surse de divertisment și plăcere acceptabile social pentru public.

Aceasta pentru că artistul deține capacitatea de a-și transforma fanteziile în creații artistice, în loc de simptome. Acest aspect este valabil de la cele mai simple forme ale unui comportament deplasat până la cele mai evidente.

Atunci când trăim experiențe nefaste, pentru a ne proteja, le reprimăm în inconștient.

În perioada adolescenței multe nimicuri pot căpăta valențe de amploare, trecând în inconștient ceea ce ne-a afectat, neștiind că ne poate afecta pe termen lung sub alte forme, pe alte laturi. Astfel, încercând să exprimăm ceva prin artă mai bine decât printr-o conversație la psiholog, ne putem debarasa de aspecte care ne macină sau ne putem crea o imagine mai bună despre noi înșine, terapia prin artă fiind o tehnică nu doar de vindecare ci și de menținere a bunăstării emoționale, psihice, a dezvoltării personale.

Creativitatea constituie explicația care produce vindecare, pe principiul că avem emoții dar și capacități și un potențial pe care nu le conștientizăm, dar pe care le scoatem la suprafață prin stimularea creativității.

Astfel arta se ajută de mecanisme de apărare, precum condensarea și deplasarea, termeni folosiți de Freud și în lucrul cu visele, datorită rolului pe care îl joacă inconștientul în amândouă. Aici, arta poate fi privită ca un mecanism de apărare. Aceasta deoarece constituie în acest fel o modalitate de exprimare și de a face față unor diferite presiuni psihice. Artistul poate lucra cu fanteziile sale- acesta fiind un substituit pentru satisfacere – prin sublimare, dându-le o formă acceptabilă social, transformându-le în produse artistice, de care se pot bucura și ceilalți. El transformă materialul său personal visând cu ochii deschiși, în ceva ce poate fi împărțit cu publicul.

Un alt proces pe care îl voi menționa este cel de sublimare, definit în artă ca proces psihologic de „transformare a sentimentelor primare sau comune în ceva nobil și frumos- exact ceea ce se întâmplă când mâhnirea întâlnește arta”. În acest sens, arta se apropie de sensul vieții, sprijinindu-ne în momente în care credem că lucrurile nu mai au sens, arătându-ne cum să gestionăm suferințele interne.

Procesul care ne interesează pe noi, se bazează pe creativitatea artistului, care împreună cu cea a beneficiarului se contopesc într-un flux creativ ce este adaptat abilităților și nevoilor beneficiarului. În acest proces, artistul art terapeut recurge la mijloace preluate din educația artistică generală pentru a forma deprinderi psihomotorii, în vederea facilitării exprimării non-verbale, astfel meșteșugurile artelor transformându-se în metode terapeutice.

Astfel, creativitatea vine ca o necesitate, ca o dorință asiduă de dezvoltare a unor aptitudini deosebite, susținând realizarea personalității și afirmarea multilaterală a acesteia. Această creativitate sprijină caracterul flexibil, ingenios, îndrăzneț, asociativ, fiind în acest fel

o formă superioară de exprimare și de realizare a personalității, prin intermediul căreia individul își atinge un anumit nivel, se afirmă integrându-se în activitatea socială.

Bibliografie:

Alain de Botton, John Armstrong, *Arta ca terapie*, Editura Vellant, 2014.

Janine Chasseguet- Smirgel, *Psihanaliza artei și a creativității*, București, Editura Trei, 2002.

Oroveanu, Anca, *Teorie europeană a artei și psihanaliza*, București, Editura Meridiane, 2000.

DESPRE CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE...

Prof. înv. preșcolar GANA MARTA
Școala Gimnazială Moșnița Nouă-GPP Moșnița Veche, jud Timiș

ABSTRACT

„Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.” (James Russell Lowell)

Inovația și tradiția sunt cei doi mari piloni ce susțin trecerea de la individ la persoană, trecere realizată de Educație.

Creativitatea produce inovația, schimbarea, ea stă la baza dezvoltării.

“Fără creativitate nu există soluții la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităților și fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea ființei umane la întregul ei potențial.” (Pera Novacovici)

„Orice progres începe cu o idee în mintea cuiva. Tot ceea ce mintea noastră poate concepe și crede cu adevărat, poate să și obțină.” (Peter Arnold – Legea creativității)

Legea creativității: „Orice progres începe cu o idee în mintea cuiva. Tot ceea ce mintea noastră poate concepe și crede cu adevărat, poate să și obțină.” (Peter Arnold)

Inovația și tradiția sunt cei doi mari piloni care susțin activitatea educațională. Orice dezechilibru produs în aceste două fundamente are drept consecință o „proastă” așezare a procesului educațional, respectiv a procesului devenirii persoanei. De ce această afirmație? După cum știm, din experiență personală, ne naștem indivizi, inși. Educația, treaptă cu treaptă (cei șapte ani de-acasă, preșcolăritatea, școlăritatea mică etc.), ne transformă în persoane, în oameni care știu, știu despre ei, știu cu și despre alții. Vedem că educația este fundamentală devenirii. Orice fundament se așează pe teren sigur. Acest teren este asigurat tocmai de tradiție și inovație.

Tradiția presupune valorizare și continuitate. Educația nu este un proces al momentului, ci este o sumă de valori transferată și operaționalizată. Tradiția transformă informația și experiența în repere și algoritmi ai dezvoltării. Tradiția asigură siguranța în educație, reperele la care te raportezi, baza de pornire a inovației.

Creativitatea produce inovația, schimbarea, stă la baza dezvoltării. Omul este cea mai evidentă formă a dezvoltării. Tocmai acesta este motivul pentru care creativitatea este fundament al educației.

Trăim într-o societate bazată pe competiție și concurență. În privința competiției, un element fundamental îl constituie creativitatea. Astăzi mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o condiție fundamentală a calității educației, una dintre premisele esențiale ale performanței.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și algoritmi noi de dezvoltare. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum nouitatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

“Fără creativitate nu există soluții la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităților și fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea ființei umane la întregul ei potențial.” (Pera Novacovici)

De-a lungul timpului specialiștii au elaborat mai multe teorii asupra conceptului de creativitate. Astfel J.P.Guilford concepe creativitatea ca o etapă a învățării, transferabilă și în alte domenii de activitate, iar Nednik consideră creativitatea un proces de organizare și transformare a unor elemente asociative în combinații noi pe baza gândirii. Creativitatea nu înseamnă doar receptarea și consumul de nou, ci în primul rând crearea noului. După C.Rogers adaptarea creativă naturală pare a fi singura posibilitate prin care omul poate ține pasul cu schimbarea caleidoscopică a lumii sale. În condițiile ratei actuale a progresului științei, tehnicii și culturii, un popor cu un nivel scăzut al creativității, cu o cultură limitată nu va putea rezolva eficient problemele cu care se confruntă. Dacă oamenii nu ar găsi idei noi și originale în adaptarea lor la mediu, atunci popoarele lor nu ar mai fi competitive în plan internațional.

Gândirea creatoare este deosebit de complexă și are la bază o serie de factori. Pe lângă coeficientul de inteligență sunt și: ereditatea, capacitățile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susținut de pregătire și investigație. Stimularea creativității copiilor și tinerilor se poate realiza printr-o susținută și elevată pregătire teoretică și practică; dinamizarea inițiativei și muncii independente.

Factorii care pot contribui la promovarea creativității și capacității de inovare sunt:

- Crearea unui mediu favorabil inovării și adaptabilității într-o lume aflată în continuă schimbare; trebuie luate în considerare toate formele de inovare, inclusiv pe plan social și antreprenorial;
- Evidențierea deschiderii spre diversitate culturală drept mijloc de încurajare a comunicării interculturale și promovarea unei mai strânse legături între arte, precum și cu școlile și universitățile;
- Stimularea sensibilității estetice, dezvoltării emoționale, gândirii creative și intuiției la toți copiii la vârsta cea mai fragedă, inclusiv în învățământul preșcolar;
- Sensibilizarea în privința importanței creativității, a inovării și a spiritului antreprenorial pentru dezvoltarea personală, precum și pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, încurajarea unei mentalități antreprenoriale, în special în rândul tinerilor, prin cooperarea cu mediul de afaceri;
- Promovarea educării în domeniile matematic, științific și tehnologic a aptitudinilor de bază și avansate, favorabile inovării tehnologice;
- Lărgirea accesului la o serie de forme creative de exprimare atât prin intermediul învățământului formal cât și prin activități neformale și informale pentru tineret;
- Sensibilizarea publicului, atât în interiorul, cât și în exteriorul pieței muncii, în ceea ce privește importanța creativității, a cunoașterii și a flexibilității într-o epocă a schimbărilor tehnologice și a integrării globale rapide pentru o viață prosperă și satisfăcătoare, precum și oferirea mijloacelor care să permită cetățenilor să-și îmbunătățească oportunitățile de angajare în toate domeniile în care creativitatea și capacitatea de inovare joacă un rol important.

Creativitatea îndeplinește următoarele funcții:

- **funcția socială** (efectele optimizante ale produsului creativ, cu sferă largă de acțiune),
- **funcția psihologică** (toate resursele de ordin psihic sunt angrenate în procesul creator – inteligența, gândirea, imaginația, aptitudinile speciale, atitudinile afective, motivaționale, caracteriale),

- **funcția pedagogică** (modul de comportare a personalității creatoare angajată în proiectarea unor acțiuni educaționale/didactice realizabile în condiții de transformare continuă a raporturilor subiect – obiect).

Creativitatea este o nevoie socială. Provocările lumii moderne impun soluții creative. C. Rogers consideră că adaptarea creativă este singura soluție pentru a ține pasul cu schimbarea. Pentru a se adapta la realitățile noi, cadrul didactic trebuie să-și cultive aptitudinile creative, să-și activeze resursele interne care acționează favorabil asupra propriei creativități și să stimuleze creativitatea elevilor pe care îi formează.

Putem considera că există o creativitate cotidiană, obișnuită, manifestată ori de câte ori oamenii rezolvă o situație problematică, și o creativitate de nivel înalt, accesibilă unei minorități.

Teresa Amabile (1983) consideră că adoptarea deciziilor, atât într-un domeniu profesional cât și în viața cotidiană implică creativitate. Soluțiile creative asigură rezolvarea problemelor cu o neașteptată eficiență, dar în același timp dispun de o eleganță și o uimitoare simplitate. În general, răspunsurile creative sunt evidente și totuși puțină lume se gândește la ele.

Profesor și cercetător în Unitatea de Management Antreprenorial la Harvard Business School, Teresa Amabile susține că creativitatea este capacitatea de a produce lucruri care sunt atât noi (adică originale sau neașteptate) cât și eficiente (adică folositoare sau care rezolvă problemele).

Creativitatea este dispoziția de a inventa, care există în stare potențială la orice individ și la orice vârstă. Putem considera creativitatea ca pe un fenomen general uman, forma cea mai înaltă a activității omenesti. „Einstein a avut un talent deosebit de a încălca regulile [...]. Nu a sfidat numai legile fizicii, ci a disprețuit tradiții și a ofensat guverne. Faptul că nu a respectat regulile i-a produs multe neajunsuri, dar dorința curajoasă de a sparge orice regulă a reprezentat miezul geniului său. Einstein a fost un mare rezolvitor de probleme pentru că a nesocotit regulile într-un stil minunat. Geniile au caracteristica aceasta, care însă poate fi deprinsă și exersată. Putem gândi cu toții ca Einstein, cu condiția să învățăm să încălcăm regulile”. (*Cum sa gandesti ca Einstein* de Scott Thorpe)

Creativitatea pedagogică reprezintă, după Sorin Cristea, „modelul calităților necesare educatorului/cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ”. Aptitudinea pedagogică este consecința interiorizării acțiunii educative, în care sunt incluse trăsături psihologice, psihopedagogie, psihosociale. În acest sens, este relevantă opinia lui C. Noica: “O școală în care profesorul nu învață și el este o absurditate.”

Calitățile specifice aptitudinii pedagogice sunt atât științifice, cât și psihopedagogice și psihosociale. Școala poate deveni un promotor al inițiativelor creative atunci când asigură condiții cum sunt:

- democratizarea relației profesor-elev, prin participarea elevului la procesul instructiv-educativ, proces care să fie interactiv;
- crearea unei atmosfere școlare între autoritate și liber-arbitru;
- restructurarea programelor școlare, prin extinderea acelor discipline care stimulează în mod direct creativitatea (literatura, muzica, desenu), dar și prin includerea unor discipline noi, avându-se în vedere însă și evitarea supraîncărcării, a excesului de informații.

În procesul didactic, creativitatea se transpune în flexibilitate, opusul stereotipiilor, rutinei. Structura creativității exprimă interdependența dintre produsul creator, procesul creator și personalitatea creatoare.

În funcție de felul cum este organizat și orientat, procesul de învățământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, dar din păcate și la formarea unei gândiri șablon. Acest lucru se întâmplă atunci când profesorul se mulțumește cu o reproducere textuală și acordă note mari pentru o atare reproducere textuală, caz în care elevii nu se vor strădui să reprezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluții originale, să grupeze și să ierarhizeze ideile. Un astfel de profesor va contribui la educarea unei gândiri șablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic și a gândirii creatoare.

Acest tip de gândire, gândirea creatoare a elevilor se dezvoltă în instituția de învățământ prin creșterea exigenței față de capacitățile lor, fără a distanța însă prea mult exigențele față de posibilități. Cerința principală trebuie să vizeze nu reproducerea fidelă a textelor sau explicațiilor date la lecție, ci stimularea independenței și originalității gândirii, căutarea activă de soluții și răspunsuri, experimentarea, chestionarea etc. În școală elevii ridică adeseori întrebări. Între întrebare și răspuns este util să se ducă o mică discuție de tip euristic cu elevul, care să-i dea cât mai mult posibilitatea să contribuie la găsirea răspunsului, pe baza experienței și a cunoștințelor sale.

Creativitatea nu se poate realiza numai prin educarea gândirii. Un rol important revine factorilor motivaționali. Mulți autori consideră că motivația este o componentă vitală a creativității. În școală, motivația principală, o constituie pentru majoritatea elevilor, obținerea unor note mari, dar și satisfacția multor elevi de a descoperi noutăți, fapte și idei noi. Scopul oricărei educații creative este acela „de a da elevului posibilitatea să folosească din plin întregul său potențial” (Landau, E., 1979), iar „discrepanța dintre capacitatea creativă înăscută și performanțele creative ale unui elev poate fi atenuată printr-o educație bine orientată”, de la o învățare necreativă la o învățare creativă (Parnes, S.J., 1962).

Orice educație, așa cum spunea S. Roller, este un fel de metabolism care reclamă prezența unor catalizatori. Printre acești catalizatori un rol important îi revine profesorului, chiar și în realizarea unei ambianțe școlare creativogene, al acelui factor de neliniște în direcția creativității despre care vorbește D. Mutschler.

Profesorul trebuie să-și asume responsabilități în formarea la elevi a unui fond atitudinal propice creativității (încredere în sine, independență în modul de a fi și de a gândi, asumarea unui risc rezonabil, umor etc.).

Torrance (1965) oferă câteva sugestii privind stimularea creativității în rândul elevilor prin:

- Recompensarea permanentă a comportamentelor creative;
- Neimpunerea propriilor idei și soluții elevilor;
- Provocarea elevilor cu idei incongruente și paradoxuri aparente;
- Oferirea de evaluări deschise, idei controversate care să provoace punerea unor probleme;
- Încurajarea elevilor să-și noteze ideile proprii.

Ca să se asigure aceste componente fundamentale ale procesului de învățământ, creativitatea și capacitatea de inovare, obiectivele pe care școala contemporană ar trebui să le aibă în vedere pot fi:

- Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor școlare aferente ciclurilor de învățământ preșcolar, primar, gimnazial și vocațional;

- Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competențe de exprimare a propriei personalități, necesare de-a lungul vieții;
- Să promoveze diversitatea culturală ca sursă a creativității și inovatiei;
- Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalități;
- Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai pregnant;
- Să sensibilizeze linia publică cu privire la perceperea inovației drept modalitate de promovare a dezvoltării durabile.

Învățarea creativă este un proces evolutiv, bazat pe receptivitatea față de experiențele noi, căutate și rezolvate prin explorare, deducție, analiză, sinteză, generalizare, abstractizare, concretizare sau operaționalizare, accentuându-se realizarea conexiunilor dintre sensuri și solicitându-se o profundă și autentică implicare intelectuală, afectivă, psihomotorie și volițională.

Învățând creativ, elevul descoperă, redefiniște sensurile, filtrându-le prin propria personalitate, solicitând procesele psihice superioare de gândire și creație. Când elevii sunt implicați în procesul învățării creative, achizițiile sunt mai eficiente și mai consistente. Elevii dobândesc capacitatea de a-și reorganiza și restructura permanent propriile achiziții, devenind capabili să elaboreze proiecte personalizate de învățare, să-și asume responsabilitatea desfășurării învățării, conștientizând, aplicând, evaluând, gestionând și dobândind progresiv autonomie în formarea proprie.

În educație, astăzi, se tinde spre formarea de cadre didactice creative, capabile să dezvolte la elevi o gândire originală, creativă și o educație completă. Abilitățile creative de care cadrele didactice trebuie să dispună vizează :

- existența unui set cognitiv și a unui perceptiv favorabile din perspective noi în rezolvarea problemelor, presupunând înțelegerea cu ușurință a complexității provocării și depășirea rutinei și a clișeelelor în rezolvare,
- euristicile pentru generare de idei noi,
- stil de munca energetic și perseverent.

Atitudinile creative ale cadrelor didactice orientează capacitățile personalității acestora în direcția proiectării unor activități pedagogice inovatoare. Între atitudinile creative ale cadrelor didactice se remarcă încrederea în forțele proprii (dublă de o pregătire profesională foarte bună), interesele cognitive și devotamentul față de profesie, atitudinea antirutinieră, cutezanța, perseverența în căutarea de soluții optime, atitudinea valorizatoare și simțul valorii, receptivitatea la nou, respectul față de originalitate și cultivarea consecventă a acesteia și angajarea socială.

Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală, apare necesitatea modificării modului de gândire și a stilului de lucru în clasă, cristalizat în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

La început creativitatea a fost identificată și limitată la factori intelectuali: „gândire creativă” (W. James, O. Selz), „inteligentă fluidă” (R.B. Cattell), „gândire divergentă” (E.P. Torrance, J.P. Guilford), „imaginație creatoare” (Th. Ribot), „imaginație constructivă” (Alex Osborn), „imaginație acomodativă cu depășire” (J. Piaget).

Problema dezvoltării creativității gândirii a trecut pe primul plan de preocupări ale psihologilor, mai ales în ultimul deceniu. La aceasta a contribuit, pe de o parte modificarea concepției despre rolul eredității în determinarea capacităților umane, în sensul atribuirii unui rol tot mai însemnat influențelor social-educative, iar pe de altă parte, dezvoltarea impetuoasă

a științei (cu variatele ei aplicații), care cere unui număr tot mai mare de profesioniști o gândire capabilă să facă față cerințelor mereu noi din știință, tehnică și cultură.

Înainte cu câteva decenii E. Claparede susținea că școala ideală este „școala pe măsură”, adică o școală care să fie adaptată însușirilor mentale ale copilului (pe care Claparede le considera predominant ereditare), așa după cum o haină sau încălțăminte este adaptată corpului sau piciorului.

O astfel de concepție lasă puțin loc pentru activitatea pedagogică de dezvoltare a însușirilor intelectuale ale copilului.

În psihologia zilelor noastre își face tot mai mult loc concepția că la orice persoană normală creativitatea poate fi dezvoltată într-o măsură mai mică sau mai mare, într-o direcție sau alta. Până nu de mult se credea, spune A. F. Osborn, că o persoană este fie creatoare, fie necreatoare și că, în aceasta privință, nu este nimic de făcut. Dar acum cercetarea științifică a stabilit că aptitudinile creatoare pot fi deliberat și măsurabil dezvoltate.

De ceva vreme, în fața școlii se pune cu tot mai multă acuitate sarcina dezvoltării independenței și creativității gândirii elevilor.

Pentru dezvoltarea aptitudinilor creatoare intervin factorii sociali și coordonatele educaționale. Înțelepciunea de a forma noua persoană cu respect pentru reguli și convenții sociale, în a-i ajuta pe copii să le conștientizeze și interiorizeze, dar a nu forma viitorul adult în favoarea obedienței, a lipsei de inițiativă, a curajului, a responsabilității și asumării, este forma optimă educațională ce duce la dezvoltarea aptitudinilor creatoare.

Procesul educațional are o parte a descoperirii și o parte a repetiției. Cadrul didactic este cel care, prin formele pe care le dă acestor demersuri ale formării, stimulează sau dă lentoare interesului de a crea noul. Dacă știm să dăm încredere în propriul potențial, o atitudine pozitivă, o vedere a întregului, reușim să punem baza creativității.

Nu putem crea din gol informațional, deci, următoarea etapă este asigurată de formarea bazei informaționale. În această etapă de transmitere a informației e nevoie de claritate, concizie, algoritmizare și operaționalizare.

Dacă aceste etape sunt bine și corect parcurse, etapa formării aptitudinilor creatoare poate reprezenta un obiectiv atins.

E nevoie să păstrăm și curiozitatea copilăriei, să o întreținem, să o stimulăm, căci ea este „focul viu” al creativității. Poate nu vor schimba fața lumii cu descoperirile lor, dar vor găsi soluții personale la probleme personale, vor avea stimă de sine și curajul de a crede în soluționarea problemelor.

În mod evident: „*Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.*” (James Russell Lowell)

Bibliografie

1. Sălăvăstru, D., *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004
2. Amabile, T., *Creativitatea ca mod de viață, Ghid pentru părinți și profesori*, Editura Știință și Tehnică, București, 1997
3. Jiga, I., Negruț, I., *Învățarea eficientă*, Editura Editis, București, 1999
4. Roșca, A., *Creativitatea generală și specifică*, Editura Academiei, București, 1981
5. Ana Stoica, *Creativitatea elevilor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983
6. <http://eur-lex.europa.eu/ro/dossier>
7. www.create2009.europa.eu
8. <http://www.tribunainvatamantului.ro>
9. <http://www.scribd.com/doc/8020792/Imaginatia-Si-Creativitatea>
10. <http://www.traditionalnet.ro>

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Pinguinul Dilly”

ADP + JALA1 + ADE (DOS + DEC) + JALA2

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. „Dumbrava Minunată”, nr. 18, Brașov

Grupa: MICĂ „ȘTRUMFII”

Educatoare: GAVRIL CRISTINA

Tema anuală de studiu: CUM ESTE, A FOST ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?

Tema proiectului: POVEȘTI CU ANIMALE: ATLASUL ZOOLOGIC

Tema săptămânală: DIN ȚINUTURI RECI SAU CALDE, AFLĂM LUCRURI IMPORTANTE!

Tema activității integrate: „Pinguinul Dilly”

Categoriile de activități de învățare abordate: ADP + JALA1 + ADE (DOS + DEC) + JALA2

Scopul activității: Conștientizarea mesajului pe care îl transmite povestea „Dilly cea minunată de diferită” și formarea comportamentului empatic, tolerant la preșcolari; dezvoltarea capacității de exprimare orală . formare de priceperi și deprinderi specific activităților artistico- plastice.

Forma de realizare: Activitate integrată de o zi (ADP + JALA1 + ADE (DOS + DEC) + JALA2)

Tipul de activitate: comunicare și însușire de noi cunoștințe, formare de priceperi și deprinderi

Forma de organizare: frontal, individual, pe grupuri mici

Durata: 1 zi

Locul desfășurării: Sala de grupă

Dimensiuni ale dezvoltării:

A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

► Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familial

Comportamente vizate:

1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei

1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

► **Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării**

Comportamente vizate:

2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat.

2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii.

► **Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practice privind securitatea personală**

Comportamente vizate:

3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale

B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

► **Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate**

Comportamente vizate:

1.1. Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia

1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice

► **Conceptul de sine**

Comportamente vizate:

3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale

► **Autocontrol și expresivitate emoțională**

Comportamente vizate:

4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

► **Curiozitate, interes și inițiativă în învățare**

Comportamente vizate:

1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

► **Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)**

Comportamente vizate:

2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți

► **Activare și manifestare a potențialului creativ**

Comportamente vizate:

3.3. Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

► **Mesaje orale în diverse situații de comunicare cunoscute**

Comportamente vizate:

1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)

1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

► **Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat**

Comportamente vizate:

1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat

1.4. Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații - problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi

1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

I. Activități de dezvoltare personală (ADP)

1. Întâlnirea de dimineață: (Salutul, Prezența preșcolariilor, Calendarul naturii, Roata emoțiilor, Împărtășirea cu ceilalți: „Spune cine ești!”(animale polare);

2. Rutine: *Primirea copiilor* (deprinderi specifice);

Micul dejun (deprinderi de autoservire, igienico-sanitare);

Gustarea (deprinderi de autoservire, igienico-sanitare);

„Dacă mâinile-s curate, bolile vor sta deoparte!” (deprinderea de a se spăla pe mâini ori de câte ori este nevoie).

3. Tranziții:

- „Bat din palme clap, clap, clap” – joc de mișcare
- „Trenulețul fluieră” – cântec
- Recitativă: „Unul după altul în rând ne așezăm,
După noi vin alții, parcă defilăm.
Iar în fruntea noastră (numele primul copil) cap de rând,
După noi vin alții veseli și cântând!”

4. Momentul de înviorare: Joc de mișcare: „Dacă vreau să cresc voinic”

„Dacă vreau să cresc voinic,

Fac gimnastică de mic!

Fug în pas alergător,

Sar apoi într-un picior!

Mă opresc, respir ușor,

Întind brațele și zbor!

Toată lumea e a mea,

Când mă așez jos pe podea!

Ăsta-i doar un început

Ia priviți cât am crescut!”

Obiective operaționale:**Obiective cognitive:**

- Să utilizeze formule de salut;
- Să identifice elemente caracteristice anotimpului iarna;
- Să recunoască și să denumească animale polare;

Obiective afectiv – volitive:

- Să participe cu interes și plăcere la activitate.

Obiective psihomotrice:

- Să adopte o poziție corespunzătoare în timpul activităților.

Metode și procedee: Conversația, explicația, jocul, problematizarea , observația.

Resurse materiale: Catalogul de prezență, Calendarul naturii, Roata emoțiilor, Trenulețul săptămânii, machetă ,figurine cu animale de la Poli.

Modalități de evaluare: Evaluare continuă – observarea comportamentului copiilor, chestionare orală, aprecieri verbale, globale și individuale.

Forme de organizare: frontal

II. Activități pe domenii experiențiale (ADE): DOS + DEC

- **DOS (Educație pentru societate):** Poveste: „Dilly cea minunat de diferită” (adaptare după de Elizabeth Dale/Liam Darcy) – povestire
- **DEC (Activitate artistico - plastică):** „Prietenii lui Dilly” – pictură prin ștampilare

Scopul activității:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare, formarea și cultivarea comportamentului empatic, tolerant față de ceilalți;
- Obținerea efectelor plastice (punctul plastic elaborat) prin tehnici specifice picturii (pictură prin ștampilare cu burete).

Obiective operaționale:**Obiective cognitive:**

- Să audieze cu atenție povestea , urmărind firul întâmplărilor prezentate cu ajutorul imaginilor;
- Să povestească cu ajutorul planșelor și a machetei succesiunea logică a evenimentelor;
- Să enumere personajele;
- Să extragă mesajul educațional;
- Să intuiască și să denumească corect materialele puse la dispoziție în cadrul activităților;
- Să picteze prin ștampilare cu buretele, respectând indicațiile oferite de educatoare.

Obiective afectiv – volitive:

- Să participe cu interes și plăcere la activitate;
- Să interacționeze cu ceilalți copii în mod pozitiv.

Obiective psihomotrice:

- Să adopte o poziție corespunzătoare pe scaunel, în timpul activităților;
- Să-și încălzească musculatura mușchilor mici ai mâinilor.

Strategii didactice: Deductivă, conversativ – exersativă, dirijată;

Metode și procedee: Povestirea, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, turul galeriei, observația .

Resurse materiale: Planșe ilustrative din povestea „Dilly cea minunat de diferită”, machetă, fișe de lucru, fișă model, acuarele, bureți pentru ștampilare, paletă pentru acuarele, șervețele.

Modalități de evaluare:

- Evaluare continuă – observarea comportamentului copiilor, chestionare orală, aprecieri verbale, globale și individuale.

Forma de organizare: frontal, individual.

III. Jocuri și activități liber – alese (JALA1) – centre de interes

- **Artă - Modelaj:** „Pinguinul” - aplatizare
- **Biblioteca: Joc de masă :** „Găsește perechea”- lotto

- **Construcții :** „Iglu” (din cuburi de zahăr)- construcții în plan vertical

Obiective operaționale:

Obiective cognitive:

- Să aplatizeze biluțele de plastilină;
- Să formeze perechi între jetoanele de același fel ;
- Să construiască din cuburi de zahăr un iglu.

Obiective afectiv – volitive:

- Să participe cu interes și plăcere la activitate.

Obiective psihomotrice:

- Să adopte o poziție corespunzătoare pe scaunul în timpul activităților;

Metode și procedee: Conversația, explicația, jocul, observația, problematizarea, turul galeriei, demonstrația, exercițiul.

Resurse materiale: plastilină, fișe laminate, jetoane, cuburi de zahăr, tăvi de plastic

Modalități de evaluare:

- Evaluare continuă – observarea comportamentului copiilor, chestionare orală, aprecieri verbale, globale și individuale.
- **Forma de organizare:** frontal, individual, pe grupuri mici.

IV. Jocuri și activități liber alese (JALA2)

- Joc distractiv : „Dansul pinguinului”
- Joc de mișcare: „Peștișori pentru Dilly”

Mijloc de realizare: euristic, traseu aplicativ

Obiective operaționale:**Obiective cognitive:**

- Să execute mișcări simple de dans, imitând mersul pinguinului
- Să execute deprinderi motrice de bază

Obiective afectiv – volitive:

- Să participe cu interes și plăcere la activitate;

Obiective psihomotorii:

- Să asocieze mișcările cu linia melodică a cântecului
- Să parcurgă corect traseul aplicativ.

Metode și procedee: Conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, euritmia.

Resurse materiale: Boxă, elementele traseului aplicativ.

Modalități de evaluare: Evaluare continuă – observarea comportamentului copiilor, chestionare orală, aprecieri verbale, globale și individuale.

Forma de organizare: frontal.

BIBLIOGRAFIE:

1. MECTȘ. (2010). „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”
2. MEN. (2019). „Curriculum pentru educație timpurie” (copii de la naștere la 6 ani);
3. MEN. (2019). „Suport pentru explicitare și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie”;
4. Tătaru, L., Glava, A. Chiș, O.(2014) , „*Piramida cunoașterii: Repere metodice în aplicarea curriculumului prescolar*”, Pitești:Editura Diamant;

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei debutează cu *Întâlnirea de dimineață*, unde copiii au posibilitatea de a-și împărtăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit și buna dispoziție. Copiii se așază pe scăunele, în semicerc pentru a se stabili contactul vizual cu toți membrii grupei.

Întâlnirea de dimineață:

Salutul: Educatoarea salută frontal întreaga grupă („Bună dimineața, Ștrumfi!”), apoi copiii se vor saluta între ei.

Prezența: Cu ajutorul catalogului, educatoarea va face prezența, iar copiii vor așeza pe tablă rama foto: „Sunt mai mulți băieți sau mai multe fete?”. Roata emoțiilor: „Cum te simți astăzi?”

Calendarul naturii: Se stabilește mai întâi ziua în care suntem, cu ajutorul „Trenulețului săptămânii”, apoi se lucrează pe calendar: „În ce anotimp suntem?”, „Cum ne dăm seama că suntem, în anotimpul iarna?”, „Cum este vremea afară?”, „Cum ne îmbrăcăm?”, apoi urmează împărtășirea cu ceilalți: „Descoperă locuitorii de la Poli!”(fiecare copil extrage dintr-un săculeț o figurină cu un animal de la Poli îl prezintă colegilor și îl așază completând macheta).

Momentul de înviorare: Se realizează prin intermediul jocului de mișcare: „Dacă vreau să cresc voinic...”

„Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastică de mic!
Fug în pas alergător,
Sar apoi într-un picior!
Mă opresc, respir ușor,
Întind brațele și zbor!
Toată lumea e a mea,
Când mă așez jos pe podea!
Ăsta-i doar un început,
Ia priviți cât am crescut!”

Trecerea de la întâlnirea de dimineață la activitățile pe domenii experiențiale se realizează prin tranziția „Bat din palme clap, clap, clap” – joc de mișcare și rutina „Dacă mâinile-s curate, bolile vor sta de-o parte!” (deprinderea de a se spăla pe mâini ori de câte ori este nevoie).

Captarea atenției:

Se va realiza cu ajutorul pinguinului Dilly care a venit tocmai de la Polul Sud să le spună copiilor o întâmplare petrecută în familia ei.

Anunțarea temei și a obiectivelor:

„Astăzi voi desfășura o activitate care se numește “Pinguinul Dilly”. Veți asculta o poveste, veți picta și veți modela prieteni pentru Dilly, veți construi căsuțe /igluri pentru pinguini, veți împrieteni pinguinii formând perechi între pinguinii din colonie, la final ne vom juca jocul “ Peștișorul lui Dilly”, apoi împreună vom dansa “ Dansul pinguinului”.

Dirijarea învățării: ADE (Activități pe domenii experiențiale):

DOS (Educație pentru societate):

Educatorea povestește copiilor povestea „Dilly cea minunat de diferită”, cu ajutorul imaginilor pe care le întoarce pe rând, pe măsură ce povestește, folosind un limbaj clar, accesibil și expresiv pentru a reuși să transmită mesajul corect și pe înțelesul lor (**Anexa 1**). Pentru a le menține atenția pe parcursul întregii activități, educatoarea își va modela tonul vocii și își va schimba ritmul vorbirii, va folosi mimică și gesturi specifice acțiunii, dar și dialog în funcție de personaje.

Cu ajutorul machetei, educatoarea va relua povestea împreună cu copiii: *E.: „Cum s-a numit povestea noastră?” C.: „Povestea s-a numit „Dilly cea minunat de diferită.” E.: „Care sunt personajele din poveste?” C.: „Pinguinul Dilly, mama pinguin, tata pinguin, Pip, Pop, Sara” E.: „În ce fel era Dilly diferită față de ceilalți pinguini?” C.: „Pinguinul Dilly s-a născut fără un picioruș.” E.: „Cum reușea Dilly să meargă doar cu un singur picioruș?” C.: „Dilly țopăia” E.: „Dilly avea prieteni?” C.: „Chiar dacă era diferită Dilly avea mulți prieteni cu care se juca” E.: „Ce au rugat-o părinții celorlalți pinguini pe Dilly?” C.: „Să nu-i mai învețe lucruri caudate, să nu mai fie diferită” E.: „Ce s-a întâmplat când pinguinii se jucau ?” C.: „Pinguinii au alunecat și au căzut într-o groapă de gheață” E.: „Cine a salvat pinguinii din groapă?” C.: „Pinguinii au fost salvați de către Dilly pentru că aceasta sărea foarte sus într-un picior și a fost văzută de părinții celorlalți pinguini” E.: „Ce a făcut tatăl lui Pop?” C.: „Tatăl lui Popple și-a cerut scuze de la Dilly și i-a spus că este bine să fii diferit”.*

Educatorea împreună cu copiii vor extrage mesajul educațional: „ Să fii diferit e minunat!”. Chiar dacă Dilly s-a născut fără un picioruș ea este iubită de prieteni. După ce și-a salvat prietenii din groapa de gheață, părinții celorlalți pinguini și-au dat seama că este bine să fii diferit.

E: „*Cu toate că Dilly are mulți prieteni în colonia de la Polul Sud, m-am gândit să îi mai trimitem câțiva pinguini ca să-și mărească familia. Ce ziceți?*”

Trecerea la următorul domeniu experiențial se realizează prin intermediul tranziției „Unul după altul, în rând ne așezăm”.

Obținerea performanței:

DEC (Activitate artistico-plastică):

„Astăzi vom picta prin ștampilare pinguini. Pentru pictura prin ștampilare se vor intui materialele primite pe masă: fișă de lucru ce are forma unui pinguin, paletă cu acuarele, bureți de ștampilat, șervețele umede. Preșcolarii vor avea de pictat pinguinul cu ajutorul burețelului . Educatorea prezintă copiilor fișa model, urmând ca mai apoi să explice și să demonstreze frontal modul de lucru. Înainte de a începe activitatea, ne încălzim mânuțele prin câteva exerciții: „ Eu strâng pumnii și îi desfăc,/ Degetelor fac pe plac./ Acestea îmi sunt petale/ Le desfăc precum o floare!/ Iar apoi aplaudăm și de lucru ne apucăm!” Copiii se apucă de lucru, iar educatoarea îi supraveghează, făcând diverse aprecieri verbale pentru a-i antrena pe parcursul întregii activități. Lucrările copiilor vor fi expuse pentru a putea fi vizualizate și evaluate prin metoda Turul Galeriei. Copiii vor primi câte „un picioruș de pinguin”, vor trece pe la fiecare lucrare împreună cu educatoarea, vor face aprecieri verbale și vor lipi „piciorușul de pinguin” pe lucrarea care le place cel mai mult. Prin tranziția „Trenulețul fluieră” – cântec, și rutina „Dacă mâinile-s curate, bolile vor sta de-o parte!” (deprinderea de a se spăla pe mâini ori de câte ori este nevoie), copiii se pregătesc pentru servirea gustării (fructul de la ora 10).

Asigurarea retenției și a transferului: Această etapă se va realiza prin intermediul centrelor de interes:

La centrul **ARTĂ**, copiii primesc biluțe din plastilină pe care trebuie să le aplatizeze, astfel încât să decoreze pinguinul printat pe fișă laminate

La centrul **BIBLIOTECĂ**, copiii primesc mai mulți pinguini urmând ca ei să găsească perechea fiecăruia și să- i lipească pe planșa suport

La centrul **CONSTRUCȚII**, copiii trebuie să construiască iglu-uri din cuburi de zahăr

Evaluarea activității: „Felicitări, dragi Ștrumfi! Ați făcut o treabă minunată astăzi, ați ascultat cu atenție povestea și ați răspuns la întrebări, aflând că suntem diferiți și că este important să ne acceptăm și să ne ajutăm între noi. Ați pictat foarte frumos, iar pinguinul Dilly este foarte fericit pentru că va lua la Polul Sud mulți prieteni cu care se va juca!”. Fiecare va primi de la pinguinul Dilly o șampilă cu un peștișor pe mânăuță.

Încheierea activității: Jocuri și activități liber – alese (**JALA2**):

Joc de mișcare: „Peștișori pentru Dilly”- traseu aplicativ

Fiecare copil trebuie să-i ducă peștișori lui Dilly, pentru a ajunge la Dilly copiii au de parcurs un traseu: iau un peștișor din găletușă, sar într-un picior în cele trei cercuri, se dau pe tobogan și ajung la Dilly cu mâncare.

Joc distractiv : „Dansul pinguinului”

BIBLIOGRAFIE:

1. MECTȘ. (2010). „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”
2. MEN. (2019). „Curriculum pentru educație timpurie” (copii de la naștere la 6 ani);
3. MEN. (2019). „Suport pentru explicitare și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie”;
4. Tătaru, L., Glava, A. Chiș, O.(2014) , „*Piramida cunoașterii: Repere metodice în aplicarea curriculumului prescolar*”, Pitești:Editura Diamant;

Anexa 1

Dilly cea minunat de diferită

Elizabeth Dale

Liam Darcy

Tuturor pinguinilor le plăcea să trăiască împreună în frumosul lor cămin plin de zăpadă. Adorau să alunece pe gheață, să înoate printre valuri și să se ghemuiască laolaltă atunci când suflau vânturile înghețate. Le plăcea că arătau toți la fel și că aveau același mers legănat amuzant. Erau o familie uriașă și gălăgioasă... Mai ales când eclozau ouăle lor și li se alăturau și puișorii! Când Dilly ieși din ou, mama și tatăl ei nici nu puteau să o iubească mai mult. Din creștetul căpușorului ei pufos și până în vârful piciorușului ei mic.

- Nu-i așa că este perfectă?! zise mama pinguin, mândră.
- Absolut! Fu de acord tatăl.

Și chiar era! Atunci când părinții plecară la vânătoare, Dilly se jucă cu ceilalți puișori de pinguin. Însă ei observaseră ceva diferit la ea.

- Ea nu are mersul legănat ca noi, zise Pip.
- Ea țopăie, spuse Popple.
- Pinguinii nu țopăie! adaugă Sue.
- Eu da! Răspunse Dilly. Eu sunt diferită. Să țopăi e distractiv. Ar trebui să încercați și voi!

Așadar, ceilalți puișori de pinguini încercară cu toții să țopăie. Era foarte greu! Și nu se descurcau prea bine la asta.

- De ce faci asta, Dilly? o întrebă Pip.
- Eu am doar un picior, îi răspunse Dilly. Așa că îl folosesc tot timpul și este minunat și puternic.
Priviți!

Dilly putea sări de pe o bucată de gheață pe alta ...și chiar peste un pinguin... sau doi! Putea să se învârtă iar și iar – repede! Cu toții încercară să facă trucurile lui Dilly. Nu se descurcau prea bine la asta. Dar se distrau!

- Ce altceva faci diferit? o întrebă Poppel.
- Priviți și faceți ca mine! răspunse Dilly.

Uneori era mai bine să țopăi! Dar alteori era mult mai greu. Așa că Dilly găsea noi moduri de a face lucrurile. Iar celorlalți pui le plăcea și lor să facă la fel ca ea! Când se întoarseră părinții, unora le fu greu să-și găsească puișorii. Cu toții arătau la fel... în afară de Dilly. Era întotdeauna ușor de observat! Însă celelalte mămici și tăticii erau îngrijorați pentru Dilly.

- Ea nu este ca noi, zise unul, încruntându-se.
- Nu are mersul legănat! adăugă altul.
- Și îi învață pe copiii noștri lucruri ciudate, interveni altcineva.
- Nu mai fi diferită, Dilly! îi strigară toate mamicile și tăticii.

Biata Dilly lăsă capul în jos. Dilly se opri din învârtit, din rostogolit și din țopăit. Făcea mici salturi cu răsucire, sperând să semene cu mersul legănat. Dar nu putea să țină pasul cu ceilalți puișori.

- Așteptați! strigară Pip și Poppel. Și fiecare o apucară de câte o aripioară, ajutând-o pe Dilly să urce panta.

Tocmai ajunseseră în vârf, când... Alunecară cu toții...și căzură într-o groapă din gheață!

- Ajutor! Ajutor! Strigară ei. Mama lui Poppel îi auzi strigătul, însă nu o putea zări.
- Poppel, draga mea, unde ești? strigă ea
- Aici! se văită Poppel, începând să plângă.
- Nu te văd! Îi răspunse mama.
- Suntem aici! strigă Dilly și sări cât putu de sus!

Toată lumea se grăbi să-i ajute pe Poppel, Pip și Dilly să iasă din groapa din gheață.

- Dilly ne-a salvat! strigă Poppel
- Pentru că e diferită, adăugă Pip, pentru că poate sări cu piciorul ei puternic!
- Mulțumim, Dilly! ziseră mamicile lui Poppel și Pip, îmbrățișând-o.

- Ne pare rău. Se vede că e bine să fii diferit, spuse tatăl lui Popple.
- Da, poate că tuturor ne-ar prinde bine o mică schimbare, zise tatăl lui Pip.

Așa că, începând din ziua aceea, pinguinii făceau uneori lucrurile puțin mai diferit. Unora le plăcea să se învârtă, încet ... și repede! Alora le plăcea să facă scufundări amuzante și salturi mari. Și tuturor le plăcea să se rostogolească!

- Să fii diferit e minunat! strigă Dilly.

EDUCAREA GENERAȚIEI *NET* ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CAPACITĂȚII DE COMUNICARE A TINERILOR PRIN DISCIPLINELE INFORMATICE ȘI DIGITALE

Prof. Rodica GAVRIL, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Botoșani

Comunicarea și interacțiunea cu ceilalți presupune transmiterea și recepționarea unor mesaje pe diferite registre și demersuri specifice, percepute și înțelese de fiecare în parte în conformitate cu particularitățile, așteptările lui și zonele de intoleranță proprii, care determină tipul de răspuns sau de reacție la mesajele primite.

Registrele comunicării sunt: informațiile, evenimentele, emoțiile, sentimentele, modalitatea proprie de percepție a unui eveniment/a unei situații, credințele, realitatea, imaginarul, simbolicul.

Demersurile comunicării sunt:

- *a exprima* – informații, emoții, simțiri, idei, credințe;
- *a asculta* – a primi, a accepta mesajul de la ceilalți (verbal sau non-verbal);
- *a înțelege* – a identifica sau a intui registrul din care a fost transmis mesajul (real, imaginar, simbolic) și a conștientiza registrul prin care se percepe acel mesaj;
- *a tăcea, a se abține, a nu spune* – posibilitatea de a rămâne în intimitatea personală, care nu se confundă cu reprimarea a ceea ce dorim să spunem.

Pe baza acestor registre și demersuri, partenerii de comunicare pot crea o relație sănătoasă, în care se pot afirma ca persoane diferite și își pot dezvolta încrederea în sine și autonomia, evitându-se astfel menținerea într-o relație infantilizantă, marcată de violență, neîncredere, dependență.

Cele două modalități [5] de exprimare proprie, pornind de la felul în care cerem, dăm, primim, și refuzăm, sunt:

– *Sistemul SAPPE* – *injunnciile, amenințările, devalorizările/descalificările, culpabilizarea și șantajul* (Jacques Salomé) – fenomene ce facilitează menținerea relațiilor de tip dominator/dominat, amplifică comparațiile cu un model, limitând capacitățile proprii, creând dependențe, lipsă de iubire și încredere în sine, violență, reacții agresive, care determină reprimarea sentimentelor și dorințelor;

– *Metoda ESPERE* (Jacques Salomé) – permite construirea și menținerea de relații sănătoase, pornind de la modalitatea de comunicare, în care există cereri clare, propuneri deschise, invitații, refuzuri, stimulări, entuziasm, proiecte și vise, unde sunt evitate judecățile de valoare, culpabilizarea, injunnciile, se vorbește cu celălalt și nu despre celălalt, care se pot învăța și dezvolta, utilizând reguli de igienă relațională, baza conceptelor de structurare a comunicării și a relațiilor interpersonale.

Comunicarea didactică este o variantă a comunicării interumane, realizată într-o situație de comunicare cu valențe specifice, în cadrul unei instituții, guvernată de anumite principii care vizează atât rolurile de emițător/receptor, cât și conținutul mesajului, maniera de transmitere a acestuia, finalitățile avute în vedere și modalitatea de analiză a efectelor actului comunicativ [3].

Din această perspectivă, disciplinele cu specific informatic pe care le predau – *Informatica și Tehnologia informației și a comunicațiilor (T.I.C.)* – oferă cadrul cel mai potrivit pentru formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare ale elevilor, prin registrele și demersurile de comunicare pe care le utilizează în relația lor cu profesorii lor. Motivațiile sunt multiple și toate sunt susținute pe argumente puternice, realiste și bine demonstrate de practică. Dintre acestea, eu m-am orientat către cele care evidențiază posibilitatea profesorilor de discipline informatice de a se apropia de elevii lor, de a-i cunoaște, a-i înțelege și a le încuraja procesul de formare a personalității și de relaționare corectă cu cei din jur, fie ei tineri de vârsta lor, copii sau adulți, luând în considerare caracteristicile și particularitățile tinerilor de azi – *Generația NET!*

Cea mai sintetică și potrivită caracterizare a tinerilor de azi – *Generația NET? Digitally literate, connected, immediate, experiential, social, teams, structure, engagement and experience, visual and kinesthetic, and things that matter* (Educată digital, conectată, imediată/cu reacții rapide, dovedind o mare mobilitate în acțiune și gândire/, experimentală, socială, învățând și lucrând mai bine în echipe, orientată către realizări concrete/pragmatică, angajată și experimentată, vizuală și practică, implicată în rezolvarea problemelor comunității, care contează cu adevărat) [4].

Prin natura specializării și a muncii lor, profesorii de discipline informatice sunt/ar trebui să fie cei mai apropiați de acești tineri, pentru că, practic, le înțeleg și le împărtășesc pasiunile – utilizează dispozitive electronice ca agende personale zilnice, participă la întâlniri și ședințe de lucru însoțiți de laptop (pe care, de regulă, îl și folosesc pe durata acestora), sunt (aproape) permanent conectați la Internet, atât acasă, cât și în timpul programului, au mereu la ei telefonul mobil, fac cel puțin două activități în același timp și joacă frecvent jocuri video sau/și pe calculator!

Caracteristicile esențiale ale tinerilor din *Generația NET* sunt cel mai bine și mai ușor de înțeles și de valorizat de către profesorii de discipline informatice, pentru că împărtășesc și ei multe dintre ele.

Stilul de învățare:

- prin conectivitate și descoperire;
- bazată aproape complet pe tehnologie, dar direcționată mai ales către facilitățile oferite;
- inductivă și neliniară [Pixy Ferris, Sharmila (2009)].

Învățarea independentă:

- realizată preponderent prin descoperire și experimentare [Howe & Strauss (2000); Hay (2000)];
- nevoia de rapiditate și de apreciere imediată a rezultatelor obținute [Oblinger & Hagner (2005)];
- necesită experiențe de învățare interactivă [Tapscott (1998)].
- manifestată prin dorința de a avea experiențe de învățare relevante [Glenn (2000)].

Obişnuința cu dispozitivele media și cu activitățile simultane:

- utilizarea mai multor dispozitive media, calculatoare și Internet, simultan cu jocurile video, ascultarea muzicii și convorbirile telefonice [Oser (2005), Kaiser Family Foundation (2005)];
- plictisiți rapid într-o clasă și o oră tradițională, manifestând, de regulă, deficit de atenție [Howe & Strauss (2000); Oblinger & Hagner (2005)].

Interactivitatea socială și în învățare:

- nu fac distincție clară între instrumentele de muncă/studiu și distracție/socializare;
- apreciază foarte mult rețelele sociale, atât pentru socializare, cât și pentru studiu [Oblinger & Hagner (2005)];
- lucrează foarte bine în echipă și învață mai ușor în perechi (peer-to-peer) [Pixy Ferris, Sharmila (2009)].

Ce posibilități au profesorii care predau discipline informatice să-și adapteze propriul demers didactic la aceste caracteristici și particularități ale tinerilor? Din nou, varietatea acestora este destul de largă, pentru că aceste discipline trebuie să-și adapteze permanent conținuturile și modul de abordare a acestora, în pas cu evoluția tehnologiei, pe care elevii lor o apreciază atât de mult! O reușită în acest proces de armonizare este o poartă larg deschisă către o comunicare eficientă dintre profesori și elevi, pentru că aceștia consideră că sunt înțeleși mai bine de către profesorii care le împărtășesc interesele, cel puțin parțial, și dovedesc abilități și deprinderi digitale, pe care ei le apreciază în mod deosebit.

În context, includ câteva exemple concludente de strategii didactice care oferă profesorilor de discipline informatice multiple posibilități de dezvoltare a unei comunicări eficiente cu elevii lor.

Independența și autonomia în învățare:

- reducerea timpului dedicat lecturii și includerea mai multor discuții tematice;
- asigurarea de oportunități pentru învățarea auto-direcționată;
- oferirea posibilității de selecție a sarcinilor de studiu/de lucru;
- utilizarea mai multor forme de feed-back.

Obişnuința cu dispozitivele media și activitățile simultane:

- utilizarea frecventă a tehnologiei multimedia și a calculatoarelor;
- includerea învățării hypermedia (e-learning, tutoriale digitale ș.a.) și a mediilor interactive [Tapscott (1998), Oblinger & Hagner (2005)];
- formarea de abilități și competențe cheie de nivel înalt [Baron (2005); Barnes, Marateo & Ferris, (2007)].

Activități sociale și învățarea prin activități practice: modelul învățării prin reflecție asupra activității desfășurate (elevii având posibilitatea să-și însușească diverse cunoștințe și să-și formeze deprinderi specifice, pe care să le aplice imediat, în contexte relevante.

Ce perspective li se oferă profesorilor de discipline informatice pentru educarea *Generației NET* și implicarea directă în îmbunătățirea capacității de comunicare a tinerilor?

Amenințarea majoră: rata abilităților de citire scade alarmant în rândul tinerilor [Hill (2004)].

Oportunitățile actuale și de viitor apropiat:

- dezvoltarea tehnologiei, extinderea facilităților multimedia în majoritatea liceelor și accesul mult mai larg la tehnologiile digitale oferă tinerilor modalități specifice de gândire, comunicare și învățare [Oblinger & Oblinger (2005); Prensky (2006); Tapscott (1998)];
- tinerii sunt orientați spre educație și spre țelurile propuse, depunând eforturi semnificative pentru atingerea acestora [Whitney-Vernon (2004)];
- tinerii apreciază educația ca pe un pas semnificativ către succesul în carieră [Oblinger & Oblinger (2005)].

În învățământul modern, cea mai adecvată abordare educațională este *învățarea centrată pe elev și pe nevoile sale*, care plasează elevul într-o poziție de conducere, îi asigură autonomie decizională, în condițiile unei corecte și adecvate orientări școlare și profesionale, oferite de profesori, și îi permite să fie responsabil pentru propriul proces de învățare.

Învățarea bazată pe proiecte este un model educațional centrat pe elev, care oferă un mediu integrator pentru diverse discipline și abilități, anterior distincte. Ea oferă elevilor posibilitatea de a se afla în situații practice, concrete, reale sau similare realității, în care trebuie să-și folosească și să-și dezvolte competențele, să identifice și să examineze noi informații, să integreze noi cunoștințe, prin aplicare și exersare, să-și împărtășească experiența, să se adapteze specificului și cerințelor lucrului în echipă, să-și susțină produsele activității și să-și demonstreze performanțele.

Abordarea curriculară a învățării bazate pe proiecte se centrează pe întrebări semnificative, care stabilesc legătura dintre standardele de conținut și abilitățile cognitive de nivel înalt ale elevilor cu situațiile reale în care acestea pot fi aplicate și dezvoltate. Strategiile didactice specifice unităților de învățare asigură calitatea procesului de învățare, prin varietatea lor, adecvarea la stilurile de învățare ale elevilor și la nevoile lor educaționale specifice, integrarea tehnologiei moderne pentru susținerea și facilitarea acestui proces și includerea diverselor tipuri și metode de evaluare.

Realizarea proiectelor de grup este o activitate complexă, care impune utilizarea rațională și valorificarea eficientă a resurselor materiale, umane și de timp necesare, o atenție deosebită acordată de profesor rolurilor multiple pe care trebuie să le interpreteze, o motivație bine fundamentată și dezvoltarea unor abilități esențiale – cele specifice secolului XXI – în condiții și medii corespunzătoare pentru fundamentarea lor.

În acest context, ținând cont și de ceilalți factori determinanți (vârsta elevilor, tranziția de la gimnaziu la liceu, colective, exigențe și cerințe noi, particularități intelectuale și de pregătire diferite, nivelul scăzut al cunoștințelor și deprinderilor de utilizare a tehnologiei moderne și a aplicațiilor specifice, necesitatea parcurgerii programei școlare ș.a.), este evident faptul că activitățile pentru realizarea proiectelor se vor desfășura, în marea lor majoritate, în afara orelor de program (întâlniri ale echipelor, dezbateri pe diverse teme de interes, studiile de caz, selecția documentației și a surselor de informare, prelucrarea informațiilor generale primite la clasă, completarea documentelor de verificare și autoevaluare etc.). Din acest motiv, profesorul trebuie să găsească soluții eficiente pentru rezolvarea provocărilor semnificative ridicate de implementarea la clasă a conceptului de învățare prin proiecte, care sunt detaliate în cele ce urmează.

- Integrarea eficientă a secvențelor referitoare la proiecte în cadrul lecțiilor – pentru promovarea avantajelor muncii în echipă și învățării prin proiecte, motivarea necesității și utilității introducerii tehnologiei la clasă, clarificarea conceptelor, noțiunilor, cerințelor și criteriilor de performanță asociate, trasarea direcțiilor de acțiune, monitorizarea activității individuale și în echipă a elevilor, evaluarea produselor finale ale echipelor și valorificarea rezultatelor în scopul îmbunătățirii

procesului didactic pe care îl realizează, dezvoltării de noi proiecte și creșterii performanțelor școlare individuale și ale colectivelor de elevi.

- Facilitarea alcătuirii grupelor, cu respectarea criteriilor referitoare la varietatea componenței și mărimea echipelor, identificarea/rotația liderilor de grup sau/și de activitate, asumarea rolurilor de ghid și mentor al echipelor și evitarea implicării directe, ca membru ori conducător al acestora.
- Încurajarea/moderarea întâlnirilor de grup în afara orelor de curs, în scopul valorificării timpului liber al elevilor, fără a le supraîncărca/perturba programul școlar zilnic ori săptămânal.
- Utilizarea și distribuirea resurselor disponibile în afara orelor de curs (de exemplu, existența în echipe a membrilor care dispun de calculatoare acasă și au permisiunea să lucreze la ele împreună cu alți colegi, accesul la Internet, accesibilitatea la diverse medii de stocare, posibilitatea de a lucra în laboratorul școlii, pe baza unei programări realizate în acest scop etc.).

Informatica are privilegiul de a permite integrarea simplă și eficientă a tehnologiei la clasă, ținând cont corelațiile interdisciplinare cu *Tehnologia informațiilor și a comunicațiilor* (care poate fi predată de același cadru didactic) și de posibilitatea/necesitatea desfășurării orelor cu caracter aplicativ în laboratorul de informatică al școlii, care poate dispune ori în care se pot utiliza majoritatea dotărilor necesare (echipamente de birotică, multimedia ș.a.).

Tehnologia integrată la clasă oferă multiple posibilități:

- sprijinirea profesorului în procesul de evaluare a punctelor tari și deficiențelor cu care se confruntă elevii și în adecvarea strategiilor de satisfacere a acestor nevoi;
- oferirea unui mijloc alternativ de comunicare scrisă și orală pentru anumiți elevi;
- facilitarea accesării curriculum-ului și participării la ore a unor categorii de elevi;
- crearea de resurse diferențiate și multisenzoriale care satisfac nevoile individuale de învățare ale elevilor;
- sprijinirea profesorului în procesul de stabilire a țăintelor individuale pentru elevi și de înregistrare și raportare a progresului obținut de aceștia.

În acest context, profesorul se poate baza foarte mult pe calculatoare, a căror utilizare sistematică poate fi o motivație importantă pentru multe categorii de elevi. De exemplu:

- materialele de învățare, de lucru sau/și de evaluare disponibile și în format electronic pot oferi posibilitatea muncii în ritm propriu, prin selecția tipului și mărimii caracterelor pentru citirea textului, scrierea cu ajutorul unui procesor de texte, pentru eliberarea de restricțiile de lizibilitate și de organizare în pagină, ilustrarea ideilor cu imagini și fotografii sugestive importate din diverse surse ș.a.;
- accesarea Internetului poate fi stimulativă pentru căutarea de informații, mai ales în domeniile de interes, facilitând dobândirea de aptitudini asociate, și poate constitui o bună recompensă pentru o activitate dusă la bun sfârșit (jocuri, muzică, imagini, filme ș.a.).

Elevii de alte naționalități, a căror limbă maternă nu este limba română, pot primi sau utiliza, după caz:

- serie de materiale de învățare, studiu și chiar de evaluare în ambele limbi, pentru a le facilita înțelegerea noțiunilor și cerințelor prin comparație;
- mini-dicționare bilingve de termeni tehnici și de specialitate;
- materiale suplimentare, cu pronunțat caracter vizual și grafic, în timpul secvențelor de predare;
- modele, desene, schițe, diagrame ș.a., pentru demonstrarea înțelegerii conceptelor și noțiunilor teoretice.

Elevii care nu au studiat limba engleză în gimnaziu pot avea probleme de utilizarea a unor aplicații, dacă softul instalat pe calculatoare este în limba engleză. Aceștia trebuie sprijiniți în:

- alcătuirea de mini-dicționare englez-român de termeni tehnici și de specialitate;
- accesarea rapidă a dicționarelor on-line gratuite, când acest lucru e posibil;
- alcătuirea/utilizarea unor ghiduri de instrucțiuni, asociate aplicațiilor în care lucrează, în care sunt explicitate meniurile, comenzile, opțiunile, butoanele, instrucțiunile etc.

Elevii cu ritm rapid de învățare, elevii dotați sau/și cei care au cunoștințe și deprinderi în rezolvarea de probleme sau în utilizarea calculatoarelor pot fi stimulați prin:

- formularea de sarcini de învățare și de lucru diferențiate, cu grad de dificultate sporit, cu aplicabilitate în domenii diverse;
- facilitarea implicării lor în activitatea de grup a altor echipe, ca "specialiști" sau "consultanți", pentru a furniza informații, explicații suplimentare, sprijin celor care le solicită;
- stimularea participării lor la activități de tutorat, în cadrul cărora sprijină eforturile de studiu ale unor elev cu ritm lent de învățare sau/și cu nevoi educaționale speciale, dar își dezvoltă și propriile competențe de comunicare, inter-relaționare, socializare, asumare a responsabilității, implicare în viața colectivului.

Pentru toți profesorii care predau discipline cu specific informatic pot realiza, concluzia este una firească și relativ ușor de realizat: pentru a-i ajuta pe tineri să învețe, pentru a le forma dezvoltă și diversifica deprinderile de comunicare, pe verticală și pe orizontală, este absolut necesar ca ei să învețe, la rândul lor, să-și adapteze permanent strategiile didactice la nevoile și particularitățile elevilor lor, să le ofere tuturor posibilități multiple de a împărtăși celorlalți gânduri, idei, probleme, întrebări, soluții, experiențe de lucru, pentru a stimula creșterea încrederii și conștiinței de sine și de grup, integrarea individuală în colectiv și colaborarea la nivelul întregii clase.

Bibliografie

1. Adăscăliței, Adrian (2007), Instruire asistată de calculator. Didactică informatică, Iași: Editura POLIROM, Colecția Collegium Metodică
2. Masalagiu, C., Asiminoaei, I., Maxim, I. (2001), Metodica predării Informaticii, București: Editura MATRIX ROM
3. Nagy, Rodica, Prof. univ. dr., Psihopedagogia comunicării, Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava
4. Oblinger, Diana & Oblinger, James, "Educating the Net Generation", Chapter 2. *Is It Age or IT: First Steps Toward Understanding the Net Generation*
5. Salomé, Jacques, Sistemul SAPPE, Metoda ESPERE (<http://iceberg.1educat.ro/courses/espere.html>)

Utilizarea tehnologiei în educație

Gavrilă Ana Maria

Școala Gimnazială nr. 99, Sector 4, București

Utilizarea tehnologiei în educație poate aduce o serie de beneficii semnificative, îmbunătățind procesul de învățare și creând o experiență educațională mai interactivă și eficientă.

Câteva moduri în care tehnologia poate fi integrată în educație sunt enumerate în cele ce urmează:

- Acces la informație extins: Tehnologia oferă acces rapid și facil la o cantitate uriașă de informații și resurse educaționale online. Elevii pot căuta și studia subiecte specifice, să acceseze cărți electronice, articole de cercetare și alte materiale relevante.

- Platforme de învățare online: Sistemele de gestionare a învățării (LMS) permit profesorilor să încarce materiale didactice, să creeze sarcini și teste online, să monitorizeze progresul elevilor și să faciliteze comunicarea între studenți și profesori.

- Cursuri online deschise (MOOC-uri): Aceste cursuri online deschise și masive oferă acces la materiale educaționale de înaltă calitate furnizate de universități și instituții de prestigiu din întreaga lume, fără a fi nevoie să fii prezent fizic pe campus.

- Simulări și experiențe virtuale: Tehnologia poate crea medii virtuale în care elevii pot experimenta și învăța într-un mod interactiv și captivant. De exemplu, pot fi folosite simulări pentru a înțelege concepte științifice complexe sau pentru a învăța prin experiențe practice virtuale.

- Podcast-uri și materiale multimedia: Podcast-urile, videoclipurile și alte materiale multimedia pot fi utilizate pentru a explica concepte, pentru a prezenta studii de caz și pentru a face învățarea mai atractivă și diversificată.

- Colaborare online: Tehnologia permite elevilor să colaboreze la proiecte, să împărtășească idei și să lucreze împreună chiar și atunci când nu sunt fizic în aceeași locație. Instrumente precum platformele de colaborare și videoconferințele facilitează această interacțiune.

- Personalizarea învățării: Tehnologia poate adapta materialele și exercițiile în funcție de nivelul de înțelegere și ritmul de învățare al fiecărui elev. Acest lucru ajută la menținerea interesului și la asigurarea unei învățări mai eficiente.

- Evaluare și feedback automat: Tehnologia poate oferi evaluări automate ale sarcinilor și testelor, furnizând feedback imediat elevilor cu privire la performanțele lor și oferindu-le oportunitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele.

- Instruire la distanță: Tehnologia este esențială pentru educația la distanță, permițând elevilor să participe la cursuri și să învețe de la distanță. Acest aspect este deosebit de important în situații de criză sau în zone geografice îndepărtate.

- Dezvoltarea abilităților tehnologice: Utilizarea tehnologiei în educație îi pregătește pe elevi pentru lumea modernă, în care competențele tehnologice sunt din ce în ce mai valorizate. Aceștia învață să utilizeze instrumente digitale și să navigheze în mediul online.

Totuși, este important să se țină cont de echilibrul dintre utilizarea tehnologiei și interacțiunea umană directă. Tehnologia ar trebui să fie un instrument care să sprijine și să îmbunătățească procesul educațional, iar profesorii ar trebui să continue să joace un rol esențial în ghidarea și susținerea elevilor în acest proces.

Utilizarea tehnologiei în educație aduce cu sine o serie de beneficii semnificative, care pot transforma modul în care elevii învață și interacționează cu informația. Iată câteva dintre aceste beneficii:

- Interactivitate sporită: Tehnologia permite crearea de materiale interactive, cum ar fi simulări, jocuri educaționale și activități multimedia, care angajează elevii în învățare și îi fac să fie mai implicați și motivați.

- Personalizare: Platformele tehnologice pot adapta conținutul și ritmul de învățare în funcție de nevoile individuale ale elevilor. Astfel, fiecare elev poate progresa conform propriului său nivel și ritm.

- Acces la resurse educaționale: Prin intermediul tehnologiei, elevii au acces la o gamă largă de resurse educaționale, inclusiv cărți electronice, videoclipuri de învățare, prezentări și articole, care pot ajuta la înțelegerea mai profundă a subiectelor.

- Feedback imediat: Tehnologia permite profesorilor să ofere feedback imediat cu privire la performanța elevilor. Aceasta permite elevilor să înțeleagă mai bine greșelile și să corecteze mai rapid învățarea lor.

- Colaborare extinsă: Elevii pot colabora cu colegii lor în proiecte online, chiar și în afara orelor de clasă. Aceasta dezvoltă abilitățile de colaborare și comunicare, esențiale în lumea modernă.

- Accesibilitate îmbunătățită: Tehnologia poate ajuta elevii cu nevoi speciale să aibă acces la materiale educaționale adaptate, cum ar fi software pentru citirea cu voce tare sau traducere.

- Învățare flexibilă: Tehnologia permite învățarea de la distanță, ceea ce înseamnă că elevii pot învăța de oriunde și în orice moment, în funcție de propriul program.

- Explorarea subiectelor complexe: Tehnologia poate crea simulări și modele pentru a explora subiecte complexe și abstracte într-un mod vizual și interactiv, ceea ce poate face înțelegerea mai ușoară.

- Pregătirea pentru lumea reală: Utilizarea tehnologiei în educație pregătește elevii pentru lumea reală, în care competențele tehnologice sunt esențiale. Aceasta îi ajută să se adapteze la mediul de lucru actual și viitor.

- Economisirea timpului: Tehnologia poate ajuta la automatizarea proceselor administrative și a evaluărilor, ceea ce permite profesorilor să se concentreze mai mult pe activitățile didactice și interacțiunea cu elevii.

Cu toate acestea, este important ca utilizarea tehnologiei să fie făcută cu grijă și să fie integrată în mod corespunzător în procesul de învățare. Tehnologia nu ar trebui să înlocuiască complet interacțiunea umană și experiența directă de învățare, ci să fie folosită ca un instrument pentru a îmbunătăți și diversifica experiența educațională.

Exemple de bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

Prof. Gavriloiu Otilia

Liceul Teoretic Radu Vlădescu, Pătârlagele, Buzău

*„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.
Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”*

Sf. Ioan Gură de Aur

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și s-a încheiat în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a predă aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/ material de informare corect științific;

- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

PROIECT DIDACTIC

PROF: GEABURU ILEANA
Școala Gimnazială „DECEBAL” CRAIOVA

Unitatea școlară: ȘCOALA GIMNAZIALA „DECEBAL” CRAIOVA

Profesor:

Clasa: a V-a A

Efectiv de elevi: 27

Data:

Disciplina de învățământ: Educație fizică și sport

Durata lectiei: 50 min

Locul de desfășurare: sala de sport

Materiale utilizate: fluier, cronometru, mingi de baschet, jaloane

Tipul lectiei: mixt (educare/consolidare)

Temele lectiei: **TEMA 1:** Indemanarea- Dezvoltarea calitatii motrice indemanarea

TEMA 2: Aruncarea la cos cu doua maini de la piept – consolidarea aruncarii la cos cu doua maini de la piept, de pe loc

Competente specifice:

- 1.1. Aplicarea unor reguli de baza in folosirea factorilor naturali pentru calirea organismului
- 2.1. Efectuarea de actiuni motrice specifice calitatilor motrice combinate
- 2.2. Aplicarea combinata a deprinderilor motrice in activitatea scolara si in afara scolii
- 3.3 Manifestarea atitudinii de cooperare ,intr-ajutorare si fair-play in timpul activitatilor motrice .

Competente derivate:

a) Psiho-motorii

- sa actioneze rapid, in conformitate cu comenzile si indicatiile profesorului
- sa execute corect exercitiile propuse pentru consolidarea aruncarii la cos cu doua maini de la piept, de pe loc

b) Cognitive

- sa aplice corect mecanismul de efectuare a actiunilor motrice singulare si repetate/complexe
- sa respecte regulile si indicatiile date pe parcursul lectiei

c) Afective

- sa manifeste interes fata de desfasurarea lectiei de educatie fizica si sport
- sa se bucure de reusita

Strategii didactice

- Metode si procedee: explicatia, demonstratia, observarea sistematica, apreciere verbala, exercitiul, corectarea, exersarea (individual, pe grupe, frontal)
- Mijloace didactice: exercitii de front si ordine si captarea atentiei ,exercitii din scoala alergarii, sariturii, exercitii de dezvoltare fizica armonioasa, sisteme de actionare specifice

coordonarii,invatarii deprinderilor din jocul de baschet

- Forme de organizare: frontal,individual,pe grupe

VERIGILE LECȚIEI	CONȚINUT	DOZARE	FORMATII DE LUCRU	OBS.
1. Organizarea colectivului de elevi - 3 min.	- adunarea, alinierea, salutul, prezența; - verificarea echipamentului și a stării de sănătate; - amintirea temelor lecției.	1'30" 30" 1'	Linie pe un rând	
2. Pregătirea organismului pentru efort - 6 min.	- mers normal; - mers pe vârfuri cu brațele sus; - mers normal; - mers pe călcâie cu mâinile la spate; - mers normal; - mers fandat; - alergare ușoară; - alergare cu pendularea gambelor înapoi; - alergare ușoară; - alergare cu pendularea gambelor înainte; - alergare ușoară; - alergare cu pas sărit; - alergare ușoară; - alergare cu pas săltat; - mers cu mișcări de respirație.	1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D 1 L 1 D	Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul Coloană câte unul	
3. Influențarea selectivă a aparatului locomotor - 7 min.	1. Stând depărtat cu mâinile pe șolduri: - aplecarea capului înainte cu arcuire (1-2); - extensia capului cu arcuire (3-4); - idem (5-8). 2. Stând depărtat cu mâinile pe șolduri: - îndoirea capului spre stânga cu arcuire (1-2);	4 x 8T 4 x 8T	Formație în trepte	

	<p>- îndoirea capului spre dreapta cu arcuire (3-4); - idem (5-8).</p> <p>3. Stând depărtat cu brațele îndoite la piept: - îndoirea brațelor la piept și arcuire (1-2); - extensia brațelor în lateral și arcuire (3-4); - idem (5-8).</p> <p>4. Stând depărtat cu mâinile la ceafă: - răsucirea trunchiului spre stânga cu arcuire (1-2); - răsucirea trunchiului spre dreapta și arcuire (3-4); - idem (5-8).</p> <p>5. Stând depărtat: - extensia trunchiului cu ducerea brațului sus cu arcuire (1-2); - îndoirea trunchiului cu atingerea solului cu degetele (3-4); - idem (5-8).</p> <p>6. Stând: - săritură cu depărtarea picioarelor și bătaia palmelor deasupra capului (1); - revenire în stând cu bătaia palmelor la spate (2); - idem (3-8).</p> <p>7. Stând: - pas lateral stânga cu ridicarea brațelor lateral (1); - revenire în poziția inițială (2); - pas lateral dreapta cu ridicarea brațelor lateral (3); - revenire în poziția inițială (4); - idem (5-8).</p> <p>8. Stând: - ridicarea brațelor prin lateral – inspirație (1);</p>	<p>4 x 8T</p> <p>4 x 8T</p> <p>4 x 8T</p> <p>4 x 8T</p> <p>4 x 8T</p>		
--	---	---	--	--

	- oborârea brațelor prin lateral – expirație (2); - idem (3-8).			
4. Dezvoltarea calităților motrice – îndemânarea - 15 min.	1. Circuit: Elevii grupați în două echipe. Se joacă câte un elev din fiecare echipă. Stația 1: introducerea unei mingi într-o cutie aflată la marginea unei bănci de gimnastică – mingea trebuie să atingă banca. Stația 2: introducerea unei mingi într-o cutie aflată la sol la distanța de 4 metri. Stația 3: doborârea cutiilor aflate pe un suport cu ajutorul mingilor. 2. Elevii sunt așezați în cerc cu un baston în mâna stângă, iar mâna dreaptă la spate. La fluier, trebuie să elibereze bastonul din mâna stângă și să prindă cu mâna dreaptă bastonul colegului din dreapta. Câștigă ultimul care rămâne cu bastonul în mână. În coloană pe un șir, de la linia de aruncări libere, se execută aruncări la coș cu doua maini de la piept, de pe loc	15’		
5. Aruncarea la cos cu doua maini de la piept, de pe loc - consolidare -15 min.		5 repetări		
6. Revenirea organismului după efort - 3 min	- mers cu mișcări de respirație- inspirație.	1’	- în linie pe un rând ○○○○○○○○ ●	

TIPURI DE TESTE ADMINISTRATE ELEVILOR

Prof. Cosmina Mihaela Georgescu-Liceul Tehnologic „Dacia” Pitești

În literatura de specialitate sunt enumerate câteva criterii pe baza cărora sunt clasificate testele: obiectivitatea, utilitatea, specificitatea, aplicabilitatea. Pentru simplitate, vom prezenta o serie de tipuri de teste sub formă de perechi formate din elemente opuse.

Teste de cunoștințe - Teste de capacități

Testele de cunoștințe măsoară un anumit conținut deja parcurs, vizând cunoștințe, priceperi, deprinderi și abilități referitoare la acel conținut. Testele de capacități au în vedere aptitudinile generale și specifice ale elevului, indiferent dacă anumite conținuturi au fost parcurse sau nu. Cu alte cuvinte, aceste teste nu sunt axate pe un conținut anume. Din acest motiv, aceleași teste de capacități pot fi folosite în studii comparative internaționale, chiar dacă în țările participante curriculum-ul este diferit (de exemplu TIMSS, PISA, PIRLS).

Teste criteriale — Teste normative

Testele criteriale presupun aprecierea rezultatelor elevului raport cu anumite criterii de performanță anterior stabilite, în timp ce în cazul testelor normative, rezultatele elevului sunt evaluate în raport cu cele ale unui grup de referință (norma grupului).

Teste formative — Teste sumative

Scopul testelor formative este de a urmări periodic progresul școlar și, în consecință, de a oferi feedback-ul necesar profesorului. Un caz special îl reprezintă testele diagnostice care sunt mult mai indicate pentru depistarea lacunelor, a dificultăților de învățare ale elevului și a modalităților de remediere a acestora. Testele sumative sunt administrate la sfârșitul unei perioade lungi de instruire— semestru, an școlar, ciclul de învățământ și au ca principal scop notarea elevului.

Teste punctuale — Teste integrative

Testele punctuale conțin itemi care se referă la un aspect izolat al conținutului supus cunoașterii, în timp ce testele integrative sunt formate dintr-un număr mai mic de itemi, dar care — fiecare în parte — măsoară mai multe cunoștințe, priceperi și capacități.

Teste obiective — Teste subiective

Diferența dintre cele două tipuri de teste constă în gradul de fidelitate a notării.

Teste inițiale — Teste finale

În primul caz, nivelul performanțelor este evaluat înaintea unui program de instruire, în timp ce, în al doilea caz, acest nivel este măsurat la încheierea programului de instruire. Testele inițiale se administrează în mod informal la începuturile de cicluri (clasele I-a, a IV-a, a IX-a) cu scopul de a constata nivelul „de plecare” al elevilor. Un caz special de teste inițiale sunt testele de plasament, proiectate cu scopul selectării elevilor pentru un program special de instruire (pentru o limbă străină, o disciplină artistică ș.a.).

Să remarcăm totuși faptul că tipurile de teste prezentate mai sus nu sunt total disjuncte. Ele prezintă, așa cum aminteam, elemente contrare, dar au și elemente comune.

O altă observație este aceea că un test poate face parte din mai mult decât o categorie. De exemplu, un test de cunoștințe poate fi în același timp normativ, punctual și obiectiv.

O altă modalitate de clasificare a testelor se realizează în funcție de cine le proiectează. Din acest punct de vedere testele se împart în două categorii:

- testele elaborate de profesori;
- testele elaborate de instituții specializate (de exemplu teste standardizate).

Testele elaborate de profesori se pot prezenta sub o varietate de forme: de la simple extemporale, la teze și chiar la teste de plasament sau de selecție (pentru olimpiadele școlare). Principala lor fragilitate constă în calitățile tehnice scăzute, în special a unei fidelități necorespunzătoare. Nimeni nu are pretenția ca un profesor — care are și alte numeroase sarcini didactice — să elaboreze frecvent teste de bună calitate, ci să înțeleagă și să respecte cerințele minimale de proiectare ale acestora. În plus, fiecare profesor ar trebui ca la anumite intervale de timp să încerce:

- să elaboreze itemii testelor respectând regulile specifice;
- să asambleze acești itemi în teste pe baza unei matrice de specificații;
- să construiască o schemă de corectare care să permită o notare obiectivă a testelor.

Acest exercițiu este cu atât mai important și util, cu cât majoritatea profesorilor participă ca evaluatori în examenele naționale.

Mulți autori consideră că testele standardizate evaluează, în special, procesele intelectuale inferioare și numai ocazional pe cele de nivel superior. Un studiu realizat de Romberg în SUA (J. Stenmark, 1991) pe cele mai cunoscute șase teste standardizate de matematică a arătat că, la nivelul clasei a VIII-a, doar 1% dintre itemi erau de tip rezolvare de probleme, în timp ce 77% se refereau la simple calcule.

Testele standardizate sunt alcătuite din itemi obiectivi și, mai rar, semiobiectivi, ce sunt selectați dintr-o bancă de itemi în care sunt grupați în funcție de disciplină, obiective, nivel de dificultate ș.a.

În vederea elaborării testelor standardizate este nevoie să fie creați un număr mare de itemi paraleli, care să măsoare același obiectiv, fapt ce impune participarea mai multor specialiști. Acestora li se furnizează informații clare privind caracteristicile itemilor ce trebuie elaborați în vederea asigurării comparabilității itemilor de același tip. Mai mult, administrarea testelor standardizate este foarte riguroasă, aceasta desfășurându-se în aceleași condiții (standard) pentru toți candidații.

Unul dintre cele mai cunoscute teste standardizate este GRE (Graduate Record Examination) care este utilizat în SUA pentru admiterea studenților în programe de studiu avansate (master sau doctorat). GRE este, de fapt, o baterie de teste ce evaluează concepte și capacități care au fost achiziționate și formate de-a lungul unei perioade mai mari de timp. Testul nu este centrat pe o singură disciplină ceea ce îl deosebește fundamental de testele de cunoștințe și, în consecință, constituie criteriul obligatoriu de admitere într-un program de studiu, indiferent de specializare. GRE este format din trei secțiuni distincte: o parte „verbală”, o parte „cantitativă” și una „analitică”. Secțiunea verbală — elaborată de specialiști în științe umaniste — verifică abilitățile de limba engleză (gramatică, vocabular, înțelegerea și interpretarea conținuturilor unor texte etc.), secțiunea cantitativă — realizată de experți în matematică — testează capacitățile matematice (la aritmetică, algebră, geometrie, trigonometrie și statistică), iar secțiunea analitică — proiectată de specialiști în lingvistică și filozofie — conține itemi ce evaluează gândirea logică a studenților, capacitatea de analiză și sinteză, creativitatea ș.a.m.d.

Am subliniat faptul că mulți autori cred că testele standardizate evaluează într-o măsură mai mică nivelurile cognitive superioare. GRE, ca și celelalte teste de aptitudini, face excepție.

Testele standardizate se clasifică în teste de cunoștințe (criteriale și normative) și teste de aptitudini (normative). Vom descrie în continuare aceste tipuri de teste.

Principala diferență dintre testele criteriale și cele normative constă în modul în care sunt interpretate rezultatele candidaților. Primele comunică performanța absolută a unui candidat (în raport cu obiectivele stabilite), în timp ce testele normative comunică performanța relativă a fiecărui candidat, adică performanța sa în raport cu ceilalți candidați. În tabelul următor sunt prezentate și celelalte deosebiri:

Teste criteriale	Teste normative
Sunt utilizate pentru certificare.	Sunt utilizate pentru selecție.
Evaluează un număr mai mic de obiective și conținuturi, dar în profunzime mai mare.	Evaluează un număr mai mic de obiective și conținuturi, asigurând o bună acoperire a curriculum-ului.
Sunt utilizate în scop diagnostic.	Toți itemii sunt de dificultate medie, în vederea unei bune discriminări a rezultatelor candidaților.

Fig. 1 O comparație între testele criteriale și testele normative

Testele de aptitudini au ca principal scop prognoza rezultatelor viitoare ale elevilor. Aceste teste nu evaluează un anumit conținut curricular, ci diferite aptitudini pe care elevul le posedă la un moment dat și care pot favoriza, în viitor, performanțele sale școlare. Teste de aptitudini sunt, în general, identificate cu testele de inteligență. Confuzia provine din două motive:

- mulți cred că inteligența este ceva moștenit (înnăscut);
- există numeroase controverse privind înțelesul noțiunii de inteligență și a elementelor ce pot fi incluse în acest concept.

În concluzie, testele standardizate sunt distincte față de testele elaborate de profesori.

Printre aceste deosebiri enumerăm (N. Gronlund, 1981, p. 306):

- Itemii testelor au calități tehnice superioare. Aceștia au fost proiectați pe baza matricelor de specificații, pretestați și selectați pe baza analizei de item.
- Indicațiile privind administrarea și corectarea testelor sunt atât de precise, încât procedurile sunt aceleași (standard) pentru diferiți utilizatori.
- Norme — bazate pe grupuri reprezentative de elevi — sunt furnizate pentru a ajuta în interpretarea scorurilor. Normele sunt prezentate pe vârste, la nivel național sau regional.
- Forme echivalente de teste sunt elaborate.

Un manual al testului și alte materiale ajutătoare sunt elaborate pentru a servi drept ghid în administrarea și corectarea testului, pentru evaluarea calității sale, pentru interpretarea și utilizarea rezultatelor.

Un alt tip important de teste sunt testele de progres școlar. Acestea evaluează stadiul la care elevul a ajuns în realizarea obiectivelor instruirii, deci au un scop diagnostic. Prezentăm în continuare câteva teste de progres școlar pentru domenii specifice:

Teste orientate spre conținut

Testele sunt destinate să măsoare conținutul unei, anumite discipline: matematică, științe, limbi străine, științe sociale ș.a.

Teste de înțelegere a mesajului scris

Testele evaluează, de obicei, vocabularul, înțelegerea unui text și viteza de citire. De exemplu:

- identificarea înțelesului unor cuvinte;
- identificarea înțelesului cuvintelor utilizate într-un anumit context;
- identificarea detaliilor care se găsesc într-un text;
- identificarea ideilor conținute într-un text;

Teste diagnostice

Testele furnizează detalii privind dificultățile de învățare ale elevilor. Principalele lor caracteristici sunt:

- testează numai acele obiective importante de diagnoză;
- conțin un număr mare de itemi, care măsoară același obiectiv;
- dificultatea testului este scăzută, pentru a face o bună discriminare între elevii cu dificultăți de învățare;

Cele mai multe teste diagnostice sunt elaborate pentru matematică și citire.

BIBLIOGRAFIE:

1. Neacșu I., Stoica A.-*Ghid general de evaluare și examinare*, Editura Aramis, București, 1996
2. Radu I.T., *Evaluarea în procesul didactic*, EDP, București, 1978
3. Păun E., Potolea D., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002

CLASIFICAREA OBIECTIVELOR PEDAGOGICE

Prof. Cosmina Mihaela Georgescu-Liceul Tehnologic „Dacia” Pitești

Obiectivele pedagogice, adică cele vizate în procesul didactic, sunt extrem de numeroase, practic nelimitate, și, în același timp, foarte variate. Diversitatea lor privește - pe de o parte latura personalității la care se raportează dominant, iar pe de altă parte - gradul lor de complexitate, nivelul schimbărilor produse în personalitatea educabililor. Pornind de la această dublă condiționare, a apărut necesitatea unei sistematizări/clasificări a acestora pe categorii, astfel încât să poată fi prefigurate mai precis în reprezentările educatorilor și în activitatea desfășurată în vederea lor. Studiile de această natură au condus la constituirea unor taxonomii ale obiectivelor pedagogice.

Cele mai multe modele taxonomice ordonează obiectivele pedagogice pe cele trei coordonate ale personalității: latura cognitiv-intelectuală, latura afectiv-atitudinală și latura acțional-psihomotrică. În cadrul fiecăreia dintre aceste categorii se disting niveluri ierarhice (clase comportamentale) semnificând natura și profunzimea schimbărilor vizate în personalitatea educabililor.

Una dintre primele taxonomii care se distinge prin caracterul său operațional îi aparține lui Benjamin Bloom (1956) și vizează 3 domenii.

a) Domeniul cognitiv (savoir) exprimă un continuum de la simpla achiziționare de cunoștințe până la cele mai înalte modalități de prelucrare a acestora prin intermediul și ca urmare a consolidării proceselor intelectuale.

În modelul lui B. Bloom există șase niveluri de ierarhizare a capacităților specifice acestui domeniu, dispuse într-un crescendo cu caracter calitativ:

- *Cunoașterea*—se bazează pe memorarea și reconstituirea unei informații stocate. În detaliu, atingerea acestui obiectiv se exprimă în:

- însușirea și utilizarea unei terminologii specifice și a unor fapte particulare; posibilitatea de operare cu convenții, clasificări, criterii și metodologii bine precizate; definirea unor principii, generalizări, teorii și structuri cunoscute.

- *Comprehensiunea (înțelegerea)*—constă în abilitatea de a pătrunde în înțelesul unui material. În esență, presupune asigurarea transferului de cunoștințe, ceea ce înseamnă interpretarea și extrapolarea unor cunoștințe (prezicerea unor efecte, a unor consecințe, identificarea cauzelor care au provocat un fenomen, etc.).

- *Aplicarea*—la acest nivel se presupune că cel ce învață a dobândit abilitatea de a utiliza materialul învățat în situații noi, ceea ce înseamnă că este capabil de a aplica principii, teorii, reguli la situații concrete și de a opera cu ele în mod eficient.

- *Analiza*—resupune descompunerea mintală a întregului în părți pentru a-i înțelege mai bine structura organizatorică. Identificarea dintre părți ajută la o mai bună înțelegere a întregului.

- *Sinteza*—se referă la abilitatea de a combina mintal părțile pentru a reface întregul. Presupune capacitatea de cunoaștere la nivelul gândirii logice și al capacităților deductive. Analiza și sinteza se concretizează în capacitatea de a efectua operații logice în legătură cu un conținut, de tipul clasificării, serierii, generalizării, abstractizării, inducției, deducției ș.a.m.d.

- *Evaluarea* este nivelul la care cel ce învață dobândește abilitatea de a aprecia valoarea unui material, astfel de judecăți întemeindu-se pe criterii de apreciere ferme.

O deosebită semnificație practică pentru dirijarea și orientarea proceselor intelectuale și, în consecință, pentru clasificarea obiectivelor pedagogice, o are modelul taxonomic elaborat de Guilford:

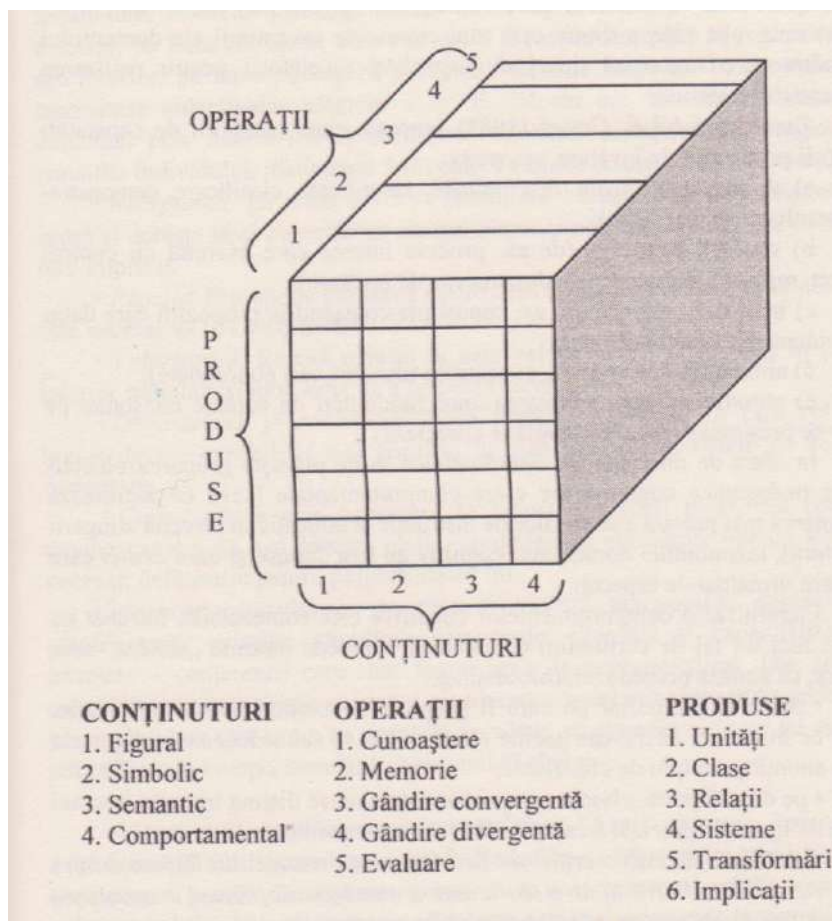

Fig. 1 Modelul taxonomic Guildford

Autorul citat sugerează că, pentru la maximum a potențialului intelectual de care dispune individul, ar trebui să se acționeze în sensul corelării a patru tipuri de conținuturi (figurativ, semantic, simbolic, comportamental) cu cele cinci operații (cunoaștere, memorare, gândire convergentă, gândire divergentă, evaluare) și cu cele șase produse (unități, clase, relații, sisteme, transformări, implicații). Prin combinarea acestor determinări se ajunge la aproximativ 120 de capacități ale intelectului ($4 \text{ conținuturi} \times 5 \text{ operații} \times 6 \text{ produse}$), care prefigurează un cub.

Ordonări ale domeniului cognitiv se regăsesc și în lucrările altor autori preocupați de a găsi modalități cât mai adecvate de dirijare a proceselor de cunoaștere către dobândirea unor abilități de operare mentală. Amintim, în acest sens, alte câteva dintre cele mai cunoscute taxonomii ale domeniului cognitiv care sugerează tipuri de capacități revelatorii pentru realizarea educației intelectuale.

Taxonomia lui R. Gagné (1988) propune cinci categorii de capacități, proprii proceselor de învățare, respectiv:

- a. abilități intelectuale (discriminare, identificare, clasificare, demonstrare, rezolvare de probleme);
- b. strategii cognitive (de ex. procese interne care exercită un control direct, reglează și moderează alte procese de învățare);
- c. informații verbale (de ex. cunoștințe constând în propoziții care dețin un potențial semantic crescut);
- d. abilități motorii (de ex. executarea unor mișcări coordonate);

e. atitudini (de ex. adoptarea unor modalități de acțiune constante pe care se presupune că cel ce învață le apreciază).

În afară de utilitatea lor neîndoieabilă în ce privește gruparea obiectivelor pedagogice cognitive pe clase comportamentale (ceea ce facilitează orientarea mai precisă a acțiunilor de instrucție și educație în direcția atingerii acestora), taxonomiile domeniului cognitiv au fost supuse și unor critici care vizează următoarele aspecte:

- ierarhizarea comportamentelor cognitive este contestabilă; întrucât nu avem nici un fel de certitudini că „analiza” precede ierarhic „sinteza” invers, că sinteza precede ierarhic analiza;
- sistemul categorial pe care îl propune o taxonomie este schematic, ceea ce înseamnă că subcategoriile rezultate nu se subordonează obligatoriu unui anumit principiu de clasificare; pe de altă parte, clasele comportamentale nu se disting datorită lipsei de precizie a categoriilor și subcategoriilor.

Cele mai vehemente critici au fost făcute taxonomiei lui Bloom despre care s-a spus că derivă dintr-o teorie naivă, neadecvată privind cunoașterea umană. De la elaborarea ei și până astăzi cercetarea în domeniul proceselor cognitive s-a dezvoltat în jurul unor interogații de genul: Ce înseamnă că cineva știe? sau: În ce fel poate fi achiziționată cunoașterea? Totodată, chiar B. Bloom a atras atenția asupra faptului că, în realitate, rareori ne aflăm în fața unui obiectiv pur cognitiv sau pur afectiv, ci, mai degrabă, în fața unui obiectiv care vizează intenții cognitive, afective și/sau psihomotorii, unele dintre acestea fiind dominante.

b) Domeniul afectiv (savoir-être). Elaborarea taxonomiei obiectivelor afective pornește de la constatarea că, până la adoptarea unei conduite atitudinale, subiectul parcurge traseul de la reglarea comportamentului din exterior, pe baza cerințelor care i se cer a fi respectate, până la reglarea lor din interior, pe baza înțelegerii necesității de a respecta. În consecință, taxonomia obiectivelor afective a lui B. Bloom are în vedere formarea conduitei prin interiorizarea normelor, valorilor, cerințelor care reglează conduita individului, distingând 5 niveluri ierarhice (clase comportamentale):

- *Receptarea.* La acest nivel se presupune că cel ce învață conștientizează și dorește să-și concentreze atenția asupra proceselor de instruire în care este implicat.
- *Reacția.* Presupune creșterea curiozității și acceptarea cerințelor cărora este necesar să se conformeze.
- *Valorizarea.* Relevă nivelul la care cel ce învață a asimilat în plan interior trebuința și motivația de a respecta cerințele.
- *Organizarea și conceptualizarea* privesc momentul în care cel ce învață devine capabil de a-și construi în plan interior un sistem de valori consistent.
- *Caracterizare prin raportare la valori.* La acest nivel, cel educat devine capabil de a-și integra ideile, credințele și atitudinile într-un sistem coerent, definitiv pentru personalitatea lui.

Scopurile educaționale pe care le vizează taxonomiile domeniului afectiv sunt: valorile, atitudinile, interesele, judecata și capacitățile de adaptare — conținuturi care sunt foarte greu de operaționalizat. Din aceste considerente este necesar ca atunci când se evaluează atingerea unor astfel de obiective să se știe exact ce tipuri de rezultate se așteaptă și în ce fel ele se pot reflecta în comportamentul observabil al elevului,

c) Domeniul/ psihomotor (savoir-faire). Acest domeniu pune în evidență abilitățile motorii care pot fi dobândite ca efect al învățării și ia în considerare gradul de organizare internă a unei priceperi (skill) necesare pentru a îndeplini o activitate motorie. Între cele mai cunoscute taxonomii ale domeniului psihomotor se situează cea elaborată de Anita Harrow (din grupul B. Bloom), care propune o ierarhizare a principalelor tipuri de mișcări ce pot face obiectul proceselor de învățare. Aceste achiziții privesc:

- *Mișcările reflexe*—constând în răspunsurile motorii involuntare, în urma acțiunii unor stimuli simpli. Ele stau la baza multor tipuri de comportamente care presupun mișcări corporale.
- *Mișcările de bază*—presupun schemele motorii care se construiesc pe baza mișcărilor reflexe, de exemplu: mers, alergare (înainte, înapoi), deplasare laterală, sărituri etc.
- *Abilitățile perceptive*—pun în evidență faptul că cel ce învață este capabil să interpreteze stimulii și să se adapteze la mediu. Cele mai bune exemple, în acest sens, sunt capacitățile de discriminare vizuală și auditivă.
 - *Abilitățile fizice*—la acest nivel se pun bazele priceperilor de tip motor, în sensul dobândirii unor calități necesare, cum sunt: viteză, rezistență la efort, flexibilitate.
 - *Priceperile*—privesc acele componente specifice oricărei mișcări complexe, performante. Ele nu pot fi achiziționate fără învățare și fără o anumită exersare.
 - Comunicarea non-discursivă—se referă la comportamente avansate care presupun capacitatea de a comunica anumite mesaje prin mișcare, de exemplu baletul. La acest nivel, mișcările îndeplinesc și funcțiuni estetice, creative.

Întrucât vizează achiziționarea anumitor tipuri de mișcări, taxonomiile din domeniul psihomotor au un grad de precizie superior celor specifice domeniului cognitiv și, mai ales, celui afectiv, ele operând cu relativ ușor observabile și măsurabile.

În același timp cu nenumărate critici formulate la adresa lor, taxonomiile educaționale li se recunosc o serie de virtuți, ceea ce explică faptul că ele exercită, în continuare, o adevărată fascinație asupra pedagogilor. Prin utilizarea lor, practicienii dobândesc repere viabile de organizare a acțiunii concrete, deoarece ele:

- sugerează descompuneri ale sarcinilor complexe în sarcini de detaliu prin dozarea dificultăților;
- corelează criteriile psihologice cu cele logice și cu cele didactice ale demersului educațional;
- realizează o mai bună definire a sarcinilor de învățare (care îl ajută pe profesor în elaborarea strategiilor predării) și o mai adecvată succesiune a unităților de instruire.

Taxonomiile au, de asemenea, menirea de a oferi profesorului posibilitatea de a observa efectele produse de activitatea desfășurată și de a conștientiza schimbările care se produc în comportamentul elevilor ca rezultat al învățării.

BIBLIOGRAFIE:

1. Radu I. T., Ezechil L.-*Didactica: Teoria instruirii*, Editura Paralela 45, Pitești, 2006
2. Astolfi, J.P., Develay M., *La didactique des sciences*, PUF, Paris, 1989
3. Potolea D., „Scopuri și obiective ale procesului didactic”, în *Sinteza pe teme de didactică modernă*. Culegere editată de Tribuna Școlii, București, 1986

CE STIL DE INTELIGENȚĂ MĂ CARACTERIZEAZĂ

prof. Georgiu Ioan
Școala Gimnazială Chiuiеști

PROIECT DIDACTIC

Unitarea de învățământ: Școala Gimnazială Chiuiеști

Clasa: a VI-a

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Domeniul de conținut: Autocunoaștere și stil de viață sănătos și echilibrat

Unitatea de învățare: Adevărata valoare sunt eu

Subiectul lecției: Ce stil de inteligență mă caracterizează?

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Competențe generale:

1. Adoptarea atitudinilor pozitive față de sine și a unui stil de viață sănătos și echilibrat;
2. Relaționarea armonioasă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare;

Competențe specifice:

- 1.1. Explorarea direcțiilor de dezvoltare a caracteristicilor personale;
- 2.1. Exprimarea emoțiilor în acord cu nevoile personale și cu specificul situațiilor;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:

- O1 – să identifice calitățile personalităților prezentate;
- O2 – să descopere tipurile de inteligență;
- O3 - să asocieze tipurile de inteligență cu personalitățile prezentate;
- O4 - să valorifice tipurile de inteligență prin rezolvarea sarcinilor propuse.

STRATEGIA DIDACTICĂ

Metode și procedee: conversația, învățarea prin descoperire, explicația, metoda inteligențelor multiple, brainstorming, exercițiul, problematizarea;

Metode și tehnici de evaluare: aprecierea verbală, observarea sistematică, autoevaluare;

Mijloace de învățământ: planșe, laptop, videoproiector, prezentări power- point, fișe de lucru, bilețelul de ieșire, cufărul impresiilor, film MP4;

Forme de organizare: frontală, individuală și pe grupe;

Resurse temporale: 50 de minute

Resurse umane: 15 elevi

Locul de desfășurare: biblioteca școlii

SCENARIUL DIDACTIC

Etapetele activității	Ob. op.	Conținutul activității		Resurse			Forme de evaluare
		Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode	Mijloace	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric 1'		Asigură climatul adecvat pentru buna desfășurare a activității;	Elevii ascultă.	conversația		frontal	
2. Captarea atenției 4'	01	Se prezintă un PPT cu următoarele personalități: <i>Elisabeta Polihroniade, Smiley (Andrei Tiberiu Maria), Henri Coandă.</i> În ce domeniu s-au remarcat? Cum au reușit fiecare să facă performanță în domeniul său? Joc didactic: Cuvântul interzis: <i>inteligent</i> (isteț, înțelept, deștept, agil, vivace, iscusit, ager, priceput)	Urmăresc PPT-ul și răspund la întrebări. Elevii sunt provocați să dea seria sinonimică a cuvântului <i>inteligent</i> .	conversația observația	video-proiector tabla	frontal	observarea sistematică
3. Anunțarea temei și a obiectivelor 1'		Anunț tema lecției „ <i>Ce tip de inteligență mă caracterizează?</i> ”, precum și obiectivele activității.	Ascultă cu atenție.	conversația	tabla flipchart	frontal	
4. Desfășurarea activității 20'		Howard Gardner, profesor la Universitatea Harvard, din SUA, propune, în urma unor experimente, o nouă viziune asupra inteligenței.	Elevii ascultă cu atenție explicațiile.	conversația explicația	planșe	frontal	observarea sistematică

	<p>O2</p> <p>O3</p>	<p>Studiind modul în care oamenii rezolvă problemele, Gardner ajunge la concluzia că există opt tipuri de inteligență:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Inteligența logico-matematică</i> 2. <i>Inteligența vizual-spațială</i> 3. <i>Inteligența lingvistică</i> 4. <i>Inteligența muzicală</i> 5. <i>Inteligența kinestezică</i> 6. <i>Inteligența interpersonală</i> 7. <i>Inteligența intrapersonală</i> 8. <i>Inteligența naturalistă</i> 9*. <i>Inteligența existențială</i> <p>(sensibilitate și capacitate de a aborda întrebări profunde despre existența umană) – gânditorii care își pun întrebări despre lumea în care trăim.</p> <p>Activitate frontală: Elevii au avut de întocmit o fișă cu personalități din anumite domenii. Solicit elevilor să prezinte personalitățile selectate din domenii diferite și să le încadreze tipului de inteligență corespunzător.</p>	<p>Prezintă personalități le selectate.</p>	<p>explicația conversația</p>	<p>fișe cu personalități</p>	<p>frontal</p>	<p>aprecierea verbală</p>
--	---------------------	---	---	-------------------------------	------------------------------	----------------	---------------------------

<p>5. Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului 20'</p>	<p>O4</p>	<p><u>Activitatea pe grupe</u> (elevii au fost grupați în funcție de capacitățile și aptitudinile acestora): Fiecare grupă primește o sarcină de lucru, corespunzătoare tipului de inteligență. <i>Grupa lingviștilor</i> Realizați un cvintet, pornind de la substantivul <i>școală</i>. <i>Grupa matematicienilor</i> 1.Continuarea logică a șirului de numere 1,2,4,8,..., este : a.12; b.16; c.32; d. 40. 2. Calculează: $48+(103-100)\times 9+(99:3\times 0)=$ <i>Grupa artiștilor</i> Realizați o compoziție plastică cu tema: <i>Școala mea - școala viitorului.</i> <i>Grupa interpreților</i> Găsește melodia potrivită versurilor următoare: <i>A trecut întâi o boare</i> <i>Pe deasupra viilor,</i> <i>Și-a furat de prin ponoare</i> <i>Puful păpădiilor.</i> <i>Cu acorduri lungi de liră</i> <i>I-au răspuns fânețele.</i> <i>Toate florile șoptiră,</i> <i>Întorcându-și fețele.</i> (George Topârceanu-<i>Rapsodii de toamnă</i>)</p>	<p>Elevii rezolvă sarcinile de lucru propuse.</p>	<p>problematicizarea conversația explicația</p>	<p>fișe de lucru</p>	<p>pe grupe</p>	<p>observarea sistematică</p>
---	-----------	--	---	---	----------------------	-----------------	-------------------------------

		<p><i>Grupa naturaliștilor</i> Creați un afiș cu tema: <i>Pădurea-plămânu verde al planetei</i> În limita timpului disponibil, prezint elevilor un material MP4 cu personalități românești care s-au făcut cunoscute în diverse domenii de activitate.</p>	Urmăresc materialul propus.	conversația	material MP4	frontal	observarea sistematică
6. <i>Încheierea activității</i> 4'		<p>Se fac aprecieri generale asupra modului de desfășurare a activității și a implicării elevilor, pe parcursul orei.</p> <p>Anunț tema pentru viitoarea oră de consiliere și dezvoltare personală: Starea de bine și sănătatea proprie. <i>Sănătatea – comoara cea mai prețioasă și cea mai ușor de pierdut.</i> Propun elevilor să găsească informații despre alimentația sănătoasă (fișa pentru portofoliu).</p> <p>Solicit elevilor să noteze impresii despre activitatea desfășurată, pe bilețelele de ieșire, care vor fi așezate în <i>Cufărul impresiilor.</i></p>	Elevii ascultă.	conversația		frontal	aprecierea verbală
			Completează bilețelul de ieșire.		bilețelul de ieșire	individual	

BIBLIOGRAFIE:

- Gardner, H., *Inteligențele multiple. Noi orizonturi*, Editura Sigma, București, 2006;
- Gardner, H., *Mintea disciplinată*, Editura Sigma, București, 2006;
- Gardner, H., *Munca bine făcută*; Editura Sigma, București, 2006;
- Sarivan, L., *Inteligențe multiple - o teorie pentru practica școlară*, 1996;
- *Programa școlară pentru disciplina Consiliere și dezvoltare personală, clasele V-VIII, Ministerul Educației Naționale, București, 2017.*

EXPERIENȚE DIDACTICE ȘI METODE MODERNE NOI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Zeffér Tímea Erzsébet, profesor - director, Liceul Tehnologic Nr. 1 Valea lui Mihai

Gergely Tamas Zoltan, profesor, Liceul Tehnologic Nr. 1 Valea lui Mihai

Astăzi, în secolul XXI, cred că marea provocare pentru fiecare profesor este să facă lecțiile cât mai interesante, să folosească metode inovative pentru captarea atenției, instrumente pentru a le oferi elevilor lecții cât mai actuale, dar centrate pe cunoaștere, bogate în cunoștințe și motivante.

Articolul de față încearcă să răspundă la aceste întrebări și să examineze activitatea profesorilor din mai multe aspecte ale tehnicilor moderne de predare.

Nu ar trebui să ne surprindă astăzi faptul că un elev apare în clasa noastră cu un smartphone sau chiar cu un laptop, în timp ce în sala de clasă ne confruntăm cu o tablă veche saturată cu vopsea neagră de ulei. Cred că această analogie este o modalitate de a simți decalajul pe care secolul XXI, cu realizările sale high-tech, încearcă să acopere, cu mai mult sau mai puțin succes. În preferința noastră pentru o educație bazată pe cunoaștere, le cerem elevilor noștri o masă de informații în fiecare zi, chiar dacă aceste informații sunt de foarte multe ori disponibile oriunde și în orice moment pe internet. Așadar, cu ce viitor ne confruntăm noi, profesorii, încercând să transmitem cunoștințe unor elevi care sunt adesea dezinteresați și pasivi? Nu ar trebui oare să ne schimbăm modul de abordare și să punem dezvoltarea abilităților de gestionare a informației pe primul plan al educației?

Nu spunem nimic nou despre accentul tot mai mare pus pe dezvoltarea competențelor în procesul de predare-învățare, dar cât de pregătiți sunt profesorii și instituțiile pentru a-i ajuta pe elevi să dobândească cât mai eficient competențele secolului XXI, sau se concentrează în continuare exclusiv pe aspectul bazat pe cunoștințe?

Trăim într-o perioadă în care elevii pot accesa informații oricând, oriunde și în orice mod doresc, deoarece într-o lume digitalizată profesorul nu este neapărat principala sursă de informație.

Prin urmare, este foarte important ca, pe lângă transmiterea de cunoștințe, elevii să fie învățați cum să verifice, să proceseze, să pună în practică și să utilizeze informațiile la care au acces oriunde și oricând pentru a răspunde la întrebări sau a rezolva probleme. Dar acestea sunt

provocări cu care trebuie să se confrunte atât studenții, cât și profesorii, deoarece necesită metode și abordări noi din partea tuturor. Atunci când vorbim despre realizările revoluției digitale, nu este neapărat necesar să le catalogăm ca fiind negative, ci mai degrabă să le integrăm în procesul de predare-învățare. De fapt, una dintre metodele de bază de motivare a educației poate fi includerea în procesul de învățare a instrumentelor care sunt cele mai apropiate de viața lor de zi cu zi.

Desigur, nu există nicio garanție că beneficiile educației digitale pot fi folosite 100% și numai în mod pozitiv, fie de către elevi, fie de către profesori. Folosirea în clasă a calculatoarelor, laptopurilor, programelor digitale, filmelor, tablourilor active, prezentărilor etc. nu este suficientă pentru a capta sau a menține atenția elevilor. Doar elementele vizuale nu înseamnă că avem un caz câștigător fără un conținut adecvat. Ele pot fi o sursă de motivație, dar necesită, de asemenea și sârguință pentru a dobândi materia și cunoștințele lexice.

Rămânând în lumea tehnologiei moderne, putem vorbi și despre o altă metodă motivațională numită gamification¹. Dobândirea de cunoștințe și abilități prin intermediul jocurilor. Gamificarea este utilizarea jocurilor și a elementelor de joc în domenii de viață care nu sunt jocuri, cu scopul de a face procesele care au loc acolo mai interesante și mai eficiente. Ea poate fi aplicată în educație, sănătate, domenii culturale și la locul de muncă - toate acestea putând aduce îmbunătățiri calitative.

Să aruncăm o privire asupra modului în care este prezentată gamificarea și ce înseamnă aceasta în educație. În multe instituții de învățământ, unul dintre produsele finale ale revoluției tehnologiei informației este faptul că aceasta creează un decalaj între generații și, de foarte multe ori, o lecție pentru profesorul care dorește să țină pasul cu vremurile moderne. Desigur, acestea nu au adus doar dificultăți, ci și o multitudine de soluții și oportunități.

În secolul XXI, unii cercetători au recunoscut că tehnicile motivaționale care au avut succes în dezvoltarea jocurilor pot fi aplicate cu un succes similar în alte contexte, altele decât cele de joc. Gamificarea² nu înseamnă aplicarea jocurilor, așa cum au fost folosite jocurile în practica școlară, ci integrarea mecanismelor de joc în practica de zi cu zi, în procesele de lucru, în cazul nostru, de exemplu, în organizarea lecțiilor. În prezent, este posibil ca toți profesorii să folosească un joc pentru a-i învăța pe elevi anumite părți specifice ale curriculumului.

¹ <https://www.elearning.ro/integrarea-in-educatie-a-strategiilor-de-gamification-si-game-based-learning-intre-trend-si-exigenta>

² <https://gutenberg.ro/gamification-in-educatie-cum-este-vazut-in-romania/>

Desigur, introducerea gamificării în educație nu înseamnă că copiii învață în clasă prin intermediul jocurilor digitale, ci doar că profesorii învață principiile de funcționare a acestora și le încorporează în metodele lor de predare anterioare. Scopul gamificării este de a face materialul de învățare mai accesibil, mai prietenos și mai acceptabil și, astfel, de a-i motiva să fie mai activi în învățarea lor.

"Un efect mult mai eficient și mai durabil decât motivația externă este mecanismul motivației intrinseci, pe care gamificarea este deosebit de potrivită pentru a-l activa" (Karl M. Kapp).

Pe baza afirmației lui Karl M. Kapp, gamificarea în educație poate apărea pe două niveluri: potrivit acestuia, există gamificarea structurală și cea de conținut. Gamificarea structurală urmărește să simplifice sistemul educațional și complexitatea acestuia, făcându-l mai jucăuș, de exemplu, oferindu-le elevilor puncte pentru teme, lecții și lucrări și permițându-le să avanseze pe niveluri pe măsură ce adună puncte.

Pe de altă parte, gamificarea conținutului încearcă să facă programul de învățământ mai variat, adăugând povești și provocări colorate la temele pentru acasă și la lucrări.

Apariția gamificării în educație constă în utilizarea claselor virtuale, al căror scop este de a permite nu doar elevilor, ci și părinților să urmărească progresul, să vadă notele și temele copiilor lor. În acest sistem închis, pot fi partajate teme suplimentare, explicații, notițe etc., deci tot ceea ce ajută ca învățarea să fie eficientă și fără probleme, precum și facilitarea comunicării între profesor, elev și părinte.

Aceste interfețe ludice joacă, de asemenea, un rol important în evaluarea elevilor. Spre deosebire de învățământul tradițional, nu media acumulată în timpul anului școlar este decisivă, ci sistemul de puncte gamificat se axează în primul rând pe progres. Punctele acumulate pentru sarcini diferite și variate le oferă elevilor posibilitatea de a atinge un nou nivel de notare determinat de sistem, oferindu-le un sentiment de realizare pe măsură ce avansează pe niveluri în funcție de eficiența muncii lor.

Următorul grup mare de domenii gamificate sunt interfețele online bazate pe jocuri de rol. Aici, elevii participă la jocuri de rol care se desfășoară în viața reală. Odată ce elevii s-au înregistrat pe această platformă, ei au posibilitatea de a alege personajul cu care se identifică cel mai bine, în funcție de abilitățile lor. Acesta poate fi un mag, un războinic, un vindecător, etc. Sarcina profesorului este de a pune elevii în grupuri, astfel încât fiecare grup să aibă câte un personaj cu toate abilitățile. Fiecare primește puncte de viață pentru că își face temele la timp sau pentru participarea activă în clasă. Totuși, aceste puncte pot fi atât pierdute, cât și acumulate, de exemplu,

dacă un elev perturbă lecția, este obraznic cu profesorul sau comite un comportament dezordonat în timpul unei pauze. În acest grup închis, elevii pot, de asemenea, să își dea puncte unii altora, să se ajute reciproc și astfel să își sporească abilitățile de empatie, contribuind astfel la dezvoltarea interacțiunii și a cooperării între membrii grupului.

În concluzie, putem afirma cu încredere faptul, pe care l-am susținut deja cu numeroase argumente și aspecte mai sus menționate, că educația modernă, introducerea tehnologiei și utilizarea corectă a acesteia în procesul educațional trebuie să fie un element esențial al educatorului secolului XXI. Dacă vom încerca aceste metode, vom vedea că elevii pot deveni mai motivați să învețe, interactivitatea lor poate fi mult crescută, iar acestea promovează nu doar învățarea individuală, ci și cooperarea în grupuri, condiție fundamentală pentru construirea și crearea de legături în clasă.

Bibliografie:

1. Deterding, S., Sicart, M., Nacke, L., O'Hara, K., & Dixon, D: Gamification. Using Game-Design Elements in Non-Gaming Contexts. In CHI'11 Extended Abstracts on Human Factors in Computing Systems (2011) (pp. 2425-2428). ACM. <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=1979575>
2. Nagy Júlianna Roberta: A gamification megjelenése a magyar középiskolákban (2017) https://www.ecosim.hu/ecosim_www/data/downloads/51/nagy_julianna_a_gamification_megjelenese_a_magyar_kozepiskolakban.pdf
3. Kapp, KM (2012): Jocuri, gamificare și căutarea modalităților de implicare a cursanților. Dezvoltarea talentelor, online: <https://ontrain.eu/wp-content/uploads/2021/03/C4.-Alternative-learning-methods-games-gamification-GIE-RO.pdf>
4. Kapp, KM (2012): Gamificarea învățării și instruirii. Metode și strategii bazate pe joc pentru formare și educație. <https://ontrain.eu/wp-content/uploads/2021/03/C4.-Alternative-learning-methods-games-gamification-GIE-RO.pdf>
5. Mangri. F. Elisei.E, Dorobeti,T, Bucovală .G: Experiențe didactice și pedagogice de succes ,Poarta Albă, 2010.
6. Bernat, Simona: Tehnica învățării eficiente, Presa Universitară clujeană, Cluj-Napoca, 2003.
7. Ionescu, M., Radu I.: Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2010
8. Landsheere, G. De: Evaluarea continuă a elevilor și examenele. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2003

Online – bibliografie:

1. <https://revistaeducatie.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/INOVATIE-IN-EDUCATIE-NR.1-NOIEMBRIE-2019.pdf>
2. <https://revistaeducatie.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/INOVATIE-IN-EDUCATIE-NR.5-MARTIE-2020.pdf>
3. <https://ahaslides.com/ro/blog/15-innovative-teaching-methods/>
4. https://eduform.snsr.ro/images/programe_de_formare/P1_M3_SuportDeCurs.pdf

Folosirea documentelor autentice audio-video în învățarea limbilor străine

Prof. Gheorghe Consuela Veronica Iuliana

Colegiul Național Ion Neculce, București

Învățarea unei limbi străine este un proces îndelungat, presărat cu obstacole, uneori considerate de către elevi de nedepășit și care implică din partea profesorului, nu doar multă răbdare, ci și o adevărată artă în a găsi metodele cele mai potrivite pentru a penetra atenția și memoria unui elev supus tuturor tipurilor de tentații tehnologice, specifice noii ere digitale în care trăim cu toții. Este de la sine înțeles că elevul de astăzi a dezvoltat alte competențe decât elevul din anii '70 sau '80 și acest lucru se datorează avântului incontestabil al tehnologiei digitale, calculatorului și multitudinii de programe și aplicații, tuturor acestor provocări lansate de fiecare nouă etapă a erei digitale din istoria umanității.

Astăzi profesorul de limbi străine nu mai este deținătorul și comunicatorul tuturor cunoștințelor și informațiilor, el a devenit, mai degrabă, „sfătuitor și organizator al contextelor de învățare”. Noile roluri sunt mult mai exigente decât cele tradiționale. Originea acestor noi roluri o regăsim în cea mai importantă evoluție pe care au cunoscut-o vreodată aceste ultime decenii: trecerea de la un tip de învățământ centrat pe transmiterea cunoștințelor, la un tip de învățământ centrat pe elev, elev care joacă el însuși un rol central în procesul de învățare.

Internetul ne oferă o accesibilitate imediată la o varietate de documente autentice și astfel profesorul este în fața unei duble provocări. Aceea de a face alegerea documentelor/ resurselor educaționale libere, care să fie rentabile din punct de vedere lingvistic și reprezentative din punct de vedere cultural și aceea de a concepe activități de învățare valoroase care la rândul lor să pună în funcțiune diferite activități lingvistice. În studiul unei limbi străine, un document autentic, audio sau video, oferă o dublă oportunitate. Pe de o parte, înlesnește contactul cu limba reală, vorbită într-un context cultural autentic, într-o situație de comunicare reală și pe de altă parte, pune la dispoziția noastră elemente socio-culturale, atât de importante în învățarea unei limbi străine. Astfel folosirea unui document autentic la ora de limbi străine nu se limitează doar la vizionarea sau ascultarea lui, ci impune un efort responsabil din partea profesorului în vederea exploatării lui corecte și eficiente din punct de vedere socio-cultural și pedagogic. Aici am putea distinge mai multe etape:

- *alegerea temei*, documentul propus trebuie să fie în concordanță cu lecția de la clasă, să o completeze în mod firesc, înlesnind astfel achiziția de noi conținuturi;
- *propunerea subiectului*, care trebuie să fie de actualitate pentru a capta mai ușor interesul și atenția elevilor;
- *realizarea activităților de învățare*, propuse de profesor pot fi numeroase și variate, însă un element important este nivelul clase și obiectivele fixate în redactarea scenariului didactic.

Un document autentic poate avea o funcție explicativă, descriptivă sau chiar argumentativă, iar studiul imaginii poate oferi, atât profesorului, cât și elevilor săi oportunitatea de a explora noi contexte de învățare care să fie provocatoare, interesante, îmbogățitoare. Mai mult, elevul va fi capabil să decodeze imaginile și astfel să înțeleagă importanța informațiilor oferite de respectiva resursă. Documentele audio-video oferă elevilor oportunitatea de a dezvolta și achiziționa numeroase competențe cum ar fi: înțelegerea de mesaje orale, producerea de mesaje orale, înțelegerea de mesaje scrise și producerea de mesaje scrise. Pentru înțelegerea globală a textului profesorul poate să ofere elevilor titlul documentului, să explice lexicul nou, evident nu toate cuvintele, ci doar cele pe care le consideră mai dificile sau care ar putea împiedica înțelegerea globală a documentului prezentat. Este de la sine înțeles că profesorul nu poate interveni decât asupra lungimii suportului propus, el neputându-i modifica sau simplifica conținutul. De aici se poate exploata competența producerii de mesaje orale prin întrebări dirijate referitoare la conținutul documentului folosit, emiteri de ipoteze etc.

În cazul specific al unui document video activitățile propuse vizând înțelegerea nu ar trebui să fie concepute așa încât să scadă plăcerea vizionării. Imaginile însele sunt o cale de înțelegere a resursei, apoi apare bariera limbii și aici intervine măiestria profesorului, în conceperea unor activități de învățare care să nu-i direcționeze pe elevi într-o zonă de discomfort. După vizionare, activitățile pot viza în egală măsură, atât producerea de mesaje orale, așa cum am mai amintit anterior, cât și producerea de mesaje scrise, spre exemplu o cerință care să pună elevii în situația de a oferi un final diferit documentului vizionat. De aici imaginația debordantă a elevilor și gustul lor pentru inedit pot transforma ora într-o dezbateri, nu doar interesantă, dar și valoroasă. Suporturile audiovizuale folosite la ora de clasă acționează, nu doar asupra curiozității elevilor, dar și asupra motivației lor de a dobândi noi cunoștințe în toate domeniile și pot favoriza indiscutabil progresul școlar.

Folosirea resurselor audiovizuale libere reține atenția elevilor, în raport cu ora tradițională și garantează într-o mult mai mare măsură menținerea vie a interesului lor pe tot parcursul orei de clasă oferindu-le posibilitatea de a se implica activ în timpul orei. În momentul când constată că au înțeles conținutul documentului, elevii devin și mai interesați și motivați, de cele mai multe ori chiar implicați activ în activitățile propuse. Resursele libere audio-video creează un context de învățare stimulant, motivant, chiar ludic venind în întâmpinarea dorinței elevilor de schimbare a modului tradițional de învățare a unei limbi străine. Nivelul de satisfacție al educabililor este astfel garantat. Suporturile digitale, în general, garantează creșterea competenței și a competiției căci adolescenților le plac activitățile care le solicită imaginația, creativitatea și originalitatea.

O categorie preferată de documente audio-video o reprezintă filmele. O adaptare după un roman este un excelent suport cultural pentru elevi și poate deveni în egală măsură un suport lingvistic care le va deschide gustul pentru studiul limbilor străine. Filmele reprezintă instrumente care expun elevii la realitatea sonoră a limbii și oferă în același timp informații prețioase asupra realităților sociale, culturale și de civilizație ale unui anumit spațiu geografic. O secvență dintr-un film poate deoala anumite decalaje economico-culturale care vor permite elevilor să dezbătă, să facă legături și comparații dezvoltându-le astfel nu doar competența de producere de mesaje orale, ci și gândirea critică. În ceea ce privește competența de producere de mesaje scrise și aceasta poate fi valorificată cu succes plecând de la o secvență de film. Profesorul poate cere elevilor să redacteze o scurtă critică a filmului vizionat. O varietate de teme în concordanță cu programa școlară pot fi exploatate astfel: prietenia, copilăria, dragostea, războiul, onoarea, răzbunarea etc.

Audiovizualul este o modalitate totală de comunicare. Utilizarea lui stimulează fără îndoială exprimarea, lucru esențial în învățarea limbilor străine. Documentele autentice oferă elevilor o expunere la o realitate lingvistică autentică, cea a străzii, a televiziunii, a presei permițând în egală măsură profesorilor să vină în întâmpinarea intereselor elevilor. Aceste suporturi educaționale aduc o imagine vie, bogată și autentică a lumii exterioare contribuind astfel la dezvoltarea unei atitudini favorabile a elevilor în ceea ce privește studiul unei limbi și culturi străine. Introducerea de documente autentice audiovizuale la ora de limbi străine devine încet încet o necesitate, căci ele pot constitui garanția succesului învățării devenind factori ai motivării elevilor și ai dezvoltării competențelor lingvistice, culturale și auditive legate de o anumită limbă străină. În era tehnologiei digitale nu ne mai putem permite să ocolim folosirea

documentelor autentice audio-vizuale la ora de limba franceză, căci integrarea digitalului în scopuri didactice, educative motivează elevii și le ușurează munca individuală sau în echipă.

Bibliografie:

1. Dragomir, M., „*Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze ca limbă străină*”, Editura Dacia, 2001
2. Georgescu,C.-A., « *La didactique du français langue étrangère : tradition et innovation* », Editura Tiparg, 2012
3. Lancien,T., « *Le document vidéo dans la classe de langues* », Editions Clé International, 1986
4. Roman, D., « *La didactique du français langue étrangère* », Editura Umbria, 1994

METODĂ INOVATIVĂ APLICATĂ LA GRUPA DE COPII

Prof. Gheorghe Mădălina – GPP Nr.32 Ploiești, Prahova

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional.

Metodele utilizate la preșcolari sunt atât cele “clasice”, cât și cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preșcolar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

În învățământul preșcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim: explozia stelară, cubul, mozaicul, metoda piramidei, pălăriile gânditoare, etc.

Deoarece grupa de copii cu care am lucrat în acest an școlar a manifestat o atracție către lectură, către povești, am început să utilizez destul de des ca metodă inovativă, metoda pălăriilor gânditoare, mai ales în activitățile de dezvoltare a limbajului.

Această metodă contribuie la stimularea creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta astfel rolul precis, așa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanții sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul.

Pălăria albă:

- Oferă o privire obiectivă asupra informațiilor.
- Este neutră.
- Este concentrată pe fapte obiective și imagini clare.
- Stă sub semnul gândirii obiective.

Pălărie roșie:

- Dă frâu liber imaginației și sentimentelor.
- Oferă o perspectivă emoțională asupra evenimentelor.
- Roșu poate însemna și supărarea sau furia.
- Descătușează stările afective.

Pălăria neagră:

- Exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata.
- Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție.
- Este perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Pălăria galbenă:

- Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației.

- Culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul.
- Este gândirea optimistă, constructivă pe un fundament logic.

Pălăria verde:

- Exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă.
- Este verdele proaspăt al ierbii, al vegetației, al abundenței.
- Este simbolul fertilității, al producției de idei noi, inovatoare.

Pălăria albastră:

- Exprimă controlul procesului de gândire.
- Albastru e rece – este culoarea cerului care este deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător.
- Supraveghează și dirijează bunul mers al activității.
- Este preocuparea de a controla și de a organiza.

Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia.

Se împart cele 6 pălării gânditoare elevilor și se oferă cazul supus discuției pentru ca fiecare să-și pregătească ideile. Pălăria poate fi purtată individual – și atunci elevul respectiv îi îndeplinește rolul - sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare cooperează în asigurarea celei mai bune interpretări. Ei pot purta fiecare câte o pălărie de aceeași culoare, fiind conștienți de faptul că:

pălăria albastră – CLARIFICĂ

pălăria albă - INFORMEAZĂ

pălăria verde – GENEREAZĂ IDEILE NOI

pălăria galbenă - ADUCE BENEFICII

pălăria neagră – IDENTIFICĂ GREȘELILE

pălăria roșie – SPUNE CE SIMTE DESPRE ...

Un exemplu concret a fost realizat la o grupă de preșcolari de nivel II, în cadrul activității pe domeniul experiențiale, Domeniul Limbă și Comunicare, tema activității fiind *Scufița Roșie* – povestea educatoarei.

Pentru a asigura transferul de cunoștințe, voi propune copiilor un joc, utilizând metoda pălăriilor gânditoare. Preșcolarii sunt împărțiți în 6 grupe, fiecare primind câte o pălărie de altă culoare.

- **Pălăria alba (informează)** – povestește pe scurt textul poveștii;
- **Pălăria albastră (extrage concluzii)** – o caracterizează pe Scufița Roșie în contradicție cu lupul: veselă, prietenoasă, bună la suflet, gata să sară în ajutor, dar neascultătoare, în timp ce lupul este rău, lacom, șiret, preocupat să pară sensibil la situație; arată ce se întâmplă când un copil nu ascultă sfaturile părinților
- **Pălăria roșie (spune ce simte)** – arată cum Scufița își iubea mama și bunica pe care le-a ascultat întotdeauna, iubea mult florile, animalele, îi plăcea să se joace în natură, își exprima compasiunea față de bunica, bucuria pentru vânător și supărarea față de lup
- **Pălăria neagră (identifică greșelile)** – critică atitudinea Scufiței, care trebuia să asculte sfaturile mamei, trebuia să ajungă repede la bunica bolnavă. Consideră că nu trebuia să aibă încredere în animale, nu trebuia să dea informații despre intențiile ei. Este supărată pe viclesugul lupului.

- **Pălăria verde (generează idei noi)** – acordă variante Scufiței: dacă dorea să-i ofere flori bunicii trebuia să-i ceară mamei să-i cumpere un buchet de flori; dacă dorea să culeagă flori trebuia să ceara mamei să o însoțească în pădure; lupul o putea ajuta să culeagă mai repede flori, sau ciuperci pentru bunica, etc
- **Pălăria galbenă (recrează finalul)** – găsește alt final textului: Scufita putea să refuze să meargă la bunica știind că trece prin pădure; Scufita nu ascultă de lup; lupul îi arată Scufiței drumul cel mai scurt spre bunica; lupul o ajută să-i culeagă flori bunicii aflând ca aceasta este bolnavă; animalele din pădure o sfătuiesc pe Scufiță să nu asculte de lup, etc

În concluzie, folosirea acestor metode interactive stimulează preșcolarul și îl fac să descopere singur noile noțiuni pornind de la ceea ce cunoaște deja, astfel învățarea are mai multă eficiență.

Bibliografie:

- Bocoș Mușata, Avram Iftinia, Catalano Horațiu, Someșan Eugenia, “Pedagogia învățământului preșcolar. Instrumente didactice”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009

EVIDENȚIEREA METODELOR ȘI TEHNICILOR DE ÎNVĂȚARE INTERACTIV-CREATIVĂ

Gheorghe Roxana, Școala Gimnazială nr. 308

Conținuturile predate elevilor le asigură posibilitatea de a progresa în cunoaștere printr-un demers în care cunoașterea, trăirea și exprimarea acesteia se sprijină reciproc. Acest fapt implică predarea conținuturilor astfel încât să asigure depășirea învățării de tip reproductiv și conducerea elevilor spre alte tipuri de învățare, mult mai aproape de nivelul intelectual, cultural, spiritual la care se află: învățarea prin dialog, prin descoperire, prin acțiune, prin asociere de idei, prin imitație, prin experiență.

În procesul de învățământ, cadrul didactic, ca și elevii, acționează prin intermediul unor metode de predare și învățare. Calitatea muncii lor este în funcție de aceste metode; ele constituie o sursă însemnată de creștere a eficacității și eficienței învățământului.

Orice strategie didactică, însă, este eficientă numai în măsura în care transmite cantitatea de informații reușește să-i antreneze pe elevi în asimilarea ei activă și creatoare. Proiectarea procesului de învățământ în funcție de aptitudinile elevilor, de ritmul lor de lucru, axarea învățării pe așteptările și interesul lor pentru activitate, legarea școlii de practica vieții presupune în primul rând o activare a proceselor mentale care devin competențe, comportamente și conduite.

Profesorul este cel care creează mediul educațional favorabil, stimulat și interesant pentru învățare în clasă sau online, iar elevul este cel care aduce ceva din viața lui, din afara școlii, din ciclurile parcurse sau experiența lui de viață. Receptarea mesajelor și a informațiilor se face prin comunicare elev-elev sau profesor-elev, ceea ce contribuie la învățarea de tip activ.

Metoda didactică reprezintă modelul sau ansamblul organizat al procedeelelor sau modurilor de realizare practică a operațiilor care stau la baza acțiunilor parcurse în comun de profesori și elevi și care conduc în mod planificat și eficace la realizarea scopurilor propuse.

Procedeele (sau tehnicile) didactice sunt subordonate metodelor, constituind dimensiunea operațională a acestora. Intervin, ca operații automatizate, în susținerea unei metode în cadrul anumitor secvențe ale lecției. În raport cu metoda, procedeele sunt "tehnicile mai limitate" realizate într-un anumit moment al activității didactice (lecției) pentru realizarea unei competențe (de: evaluare, corectare, exersare, aplicare, consolidare etc.).

Ca operație care tinde să fie automatizată, procedeul este subordonat acțiunii prin care metoda asigură calea de realizare eficientă a activității didactice (lecției) pe tot parcursul acesteia. Procedeul intervine doar într-un anumit moment al lecției pentru a sprijini metoda.

Metode activ-participative moderne: Ciorchinele, Cvintetul, Cadranele, Mozaicul, Pălăriile gânditoare, Explozia stelară, Cubul, Brainstorming, Turul galeriei, Știu-vreau să știu-am învățat, Diagramele Venn, Bulgărele de zăpadă, Floarea de lotus, etc.

Necesitatea metodelor activ-participative:

- Revigorarea metodelor consacrate sau clasice;
- Promovarea metodologiei centrate pe elev, pe angajarea acestuia - metode activ-participative;
- Învățarea prin descoperire (metode euristice - descoperirea unor cunoștințe noi) și metode de învățare prin cercetare;

- Orientarea pragmatică a metodologiei - metode practice aplicative;
- Performanțe prin raționalizare - metode riguros structurate;
- Folosirea noilor tehnologii informaționale și de comunicare;
- Metodologia învățării continue;
- Accentuarea procesului de scientizare (știința despre știință) a metodologiei.

Beneficiile metodelor interactiv-creative sunt:

- *Reactualizarea și sintetizarea cunoștințelor copiilor despre un subiect, precum și o ordonare a informațiilor;
- *Permit completarea cunoștințelor cu altele noi despre o anumită temă;
- *Copiii gândesc, răspund la întrebări, cooperează, comunică, fac asocieri, fac conexiuni, argumentează, completează;
- *Stimulează învățarea în perechi, activând întreg colectivul;
- *Educă toleranța și înțelegerea față de opinia celuilalt;
- *Dezvoltă gândirea și operațiile ei, limbajul, atenția.

Trebuie precizat că nici o tehnică sau metodă nu este perfectă. În procesul de proiectare și realizare a unei activități însă contează mult măiestria și profesionalismul cadrului didactic.

Bibliografie:

- Cerghit, Ioan (2006). Metode de învățământ. Iași: Editura Polirom.
- Oprea, Lect. univ. dr. Crenguța Lăcrămioara (1998). Strategii didactice interactive. București: Ed. Didactică și Pedagogică.
- Oprea, Dorin și Monica(2008). Metode active de predare-învățare. Iași: Ed. Sfântul Mina.

Implementarea unei activități de învățare colaborativă pe model peer-learning utilizând resursele digitale

Tipul activității: învățare colaborativă în firma de exercițiu „TOMIRIS NATURAL DESIGN” S.R.L., utilizând resurse digitale.

“Firma de exercițiu” reprezintă un model al unei întreprinderi reale, fiind o metodă de abordare practică a integrării conținuturilor, metodă concepută pentru formarea aptitudinilor și comportamentelor aplicabile în toate domeniile economice, pornind de la funcțiile de bază și până la cele de conducere din întreprindere.

Firma de exercițiu, complexă ca metodă, motivată ca efecte, e o provocare atractivă atât pentru elevi cât și pentru profesori.

Descrierea activității

Formarea de priceperi, deprinderi și abilități se realizează prin exersarea unor situații dintr-o firmă reală, fiind indicat ca această exersare să fie multiplă ca structură și consistență. Însușirea competențelor cheie (ex. capacitatea de a lucra în echipă, gândire interdisciplinară, competențe de comunicare, capacitatea de a lua decizii) le permite elevilor obținerea unor abilități profesionale și a unei flexibilități indicate pe piața de muncă precum și totodată descoperirea afinităților față de un anumit loc de munca. Competențele obținute pot determina reducerea perioadei de acomodare la locul de muncă, aspect deosebit de benefic pentru viitorii angajați cât și pentru angajator.

În timpul activității în cadrul firmei simulate, abilitățile sunt finalizate și dezvoltate ca elemente fundamentale necesare pentru a lucra într-o companie. Organizarea învățământului sub forma unei firme care își desfășoară activitatea pe o piață determinată și subordonată legislației în vigoare în țară și străinătate, determină în ce măsură, cum, unde și când se aplică cunoștințele dobândite în timpul învățării.

Caracteristicile firmei simulate sunt:

- este un laborator de pregătire economică teoretică și practică;
- își desfășoară activitatea ca o companie reală, dar cu bani și bunuri virtuale, cu respectarea practicii și legilor specifice economiei naționale;
- deciziile greșite, care în realitate ar crea probleme serioase, nu au astfel de consecințe în cazul unei companii simulate, dar oferă situații de învățare.

Grupul țintă: Un profesor de comerț, un profesor de contabilitate, un profesor de informatică care este debutant și elevi din clasa a XI-a C, cu calificarea Tehnician în activități economice.

Obiectivele activității:

- înființarea firmei simulate pe baza unei idei de afaceri de către elevi cu ajutorul profesorului de comerț;
- planificarea activitatilor economice pe departamente cu ajutorul profesorului de contabilitate;
- elaborarea planului de afaceri pentru firma simulată înființată ajutorul profesorului de comerț;
- efectuarea de tranzacții pentru realizarea de profit ajutorul profesorului de contabilitate;
- utilizarea resurselor digitale în desfășurarea activității ajutorul profesorului de informatică.

Rezultatele așteptate:

- familiarizarea cu activitățile specifice unei firme reale;
- dezvoltarea abilităților digitale;
- simularea operațiunilor și proceselor economice specifice mediului de afaceri real;
- dezvoltarea abilităților și atitudinilor necesare unui antreprenor dinamic: creativitate, gândire critică, rezolvarea problemelor, luarea deciziilor, asumarea responsabilității, lucru în echipă, inițiativă și autoevaluare a resurselor individuale.

Conținuturi:

A. Înființarea firmei de exercitiu care urmărește aspectele:

- Idee de afaceri (analiza mediului extern);
- Procedura de înființare la ROCT și actele de înființare;
- Organizarea companiei simulate.

B. Managementul resurselor umane:

- Recrutare și selecție în compania simulate;
- Salariul personalului din firma simulată;
- Motivarea și evaluarea personalului.

C. Plan de afaceri

- Modelarea companiei simulate - premisa planului financiar;
- Elaborarea planului de afaceri;
- Aplicarea resurselor digitale.

D. Concluzii și evaluarea finală

- Revizuirea conceptelor cheie ale cursurilor;
- Evaluarea finală.

Etapele gameficării

Etapa 1 - Acces și Motivare

În această secțiune sunt descrise acțiunile care vizează motivarea cursanților la începutul experienței de e-learning și elementele de joc utilizate în acest scop.

Se pun întrebările:

Cum vor fi primiți cursanții? Cum vor fi ei motivați să continue experiența de învățare? Ce îi va ajuta să se simtă mai confortabil într-un nou mediu de învățare necunoscut?

Cei 3 profesori se reunesc iar cel de comerț ține un discurs:

În această oră vom afla împreună care sunt pașii pentru crearea unei societăți pornind de la formularea unei idei de afaceri, organizarea activităților economice, marketing și proiectarea unui plan de afaceri folosind metode interactive și inovatoare. Acest curs este conceput pentru a fi interactiv și practic, astfel încât contribuția și feedbackul dumneavoastră vor fi esențiale pentru succesul nostru. Vă încurajăm să colaborați cu colegii dvs. de clasă și să vă implicați în discuții deschise și respectuoase.

Pentru a sprijini elevii și profesorii să-și găsească drumul în jurul platformei, la începutul programului vor fi incluse tutoriale video pentru a acoperi următorul conținut:

- Tabloul de bord al programului: afișați/explicați tabloul de bord al cursului, evidențiind meniul de navigare, programa cursului și orice alte resurse importante.
- Platformă de învățare online: demonstrați caracteristicile platformei de învățare online, cum ar fi forumul de discuții, zona de trimitere a temelor.
- Resurse online: arată/explica orice resurse online pe care elevii și profesorii le vor folosi în timpul cursului, cum ar fi cărți electronice, articole sau videoclipuri.
- Lucru în grup: afișați/explicați instrumentele de colaborare în grup, cum ar fi documente partajate sau forumuri de discuții de grup.
- Feedback și notare: explicați zonele în care elevii își pot vedea notele și feedback-ul de la profesor, cum ar fi carnetul de note sau zona de trimitere a temelor.
- Suport tehnic: evidențiați resursele de asistență tehnică, cum ar fi centrul de ajutor sau o listă de întrebări frecvente, pentru a ajuta elevii și profesorii să obțină asistența de care au nevoie.

Etapa 2: Socializarea on-line

1. Cum vor socializa elevii?

invitatie sa se prezinte pe forum

invitatia de a colabora cu un coleg la o misiune

Descriere

Adăugați aici care va fi conținutul opțiunii selectate.

2. Cum vom imbunatati lucrul in echipa?

Incurajarea elevilor sa transmita si sa partajeze lucrarile sin computer

Descriere

3. Cum vor interacționa elevii și se vor relaționa între ei în timpul experienței de învățare?

Discuții pe forum - vor vorbi despre idei noi, planuri despre cum vor funcționa pe parcursul cursului..

Comunitate de învățare cu discuții la clasă pe diferite subiecte-

Description

În această secțiune **profesorul de contabilitate** descrie acțiunile menite să permită cursanților să relaționeze cu alte persoane din spațiul comun, deschizând astfel calea pentru practicile de învățare prin cooperare și elementele de joc utilizate în acest scop.

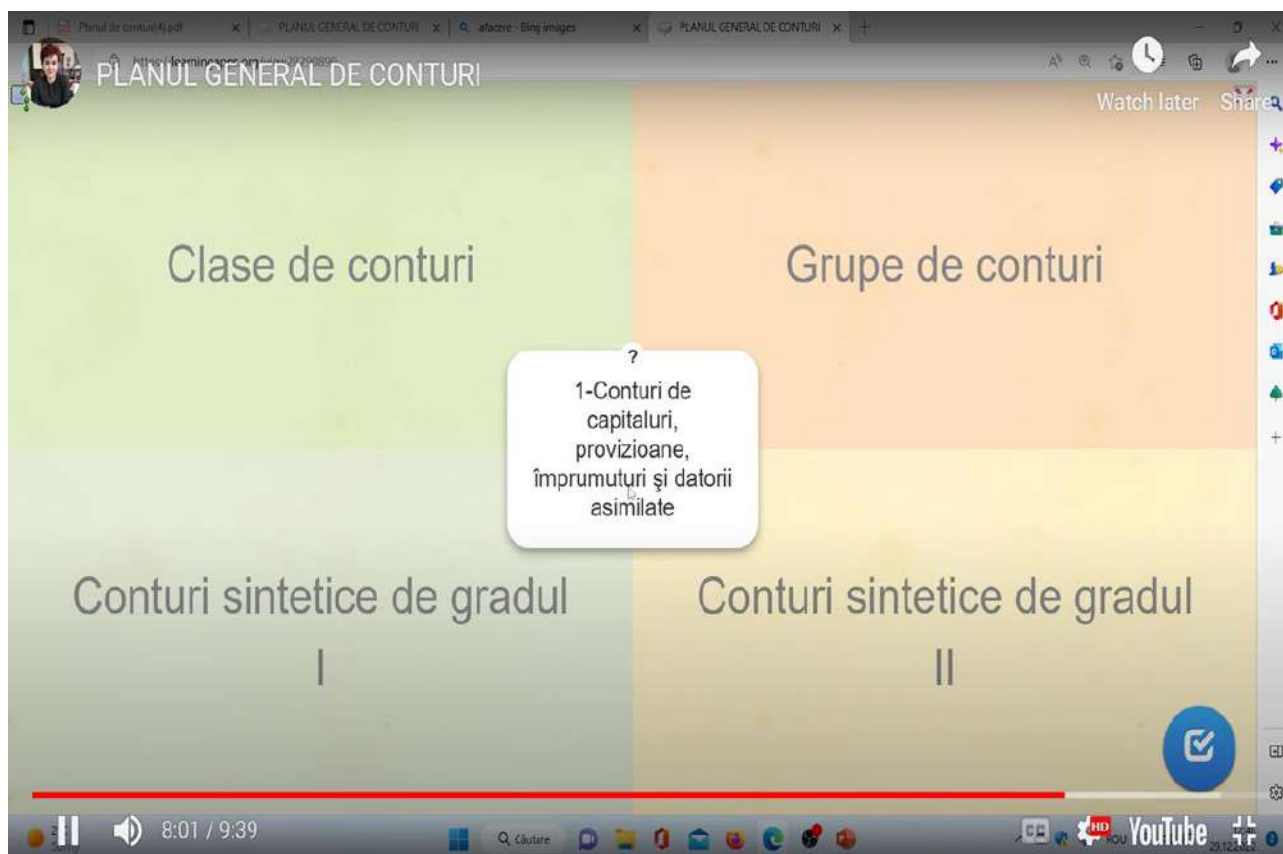
Exemplu

Descrieți în această secțiune acțiunile menite să permită elevilor să relaționeze cu alte persoane din spațiul comun, deschizând astfel calea pentru practicile de învățare prin cooperare și elementele de joc utilizate în acest scop:

Etapa 3 - Schimbul de informații

În această secțiune **profesorul debutant de informatică împreună cu cel de contabilitate** descriu acțiunile care vizează dezvoltarea unei idei de colaborare și acțiuni care le arată elevilor cum să dea sens a ceea ce învață, cum să-și ofere feedback unul altuia, să explice și să clarifice informațiile în spiritul aprofundării înțelegerii. Aceste acțiuni se concentrează pe explorarea coordonării, cooperării și comunicării între cursanți, astfel încât

fiecare participant să-și atingă propriile obiective în cadrul activității online, folosind site-ul educațional ProfuHelp2020.

Etapa 4 - Construirea cunoștințelor

În această etapă vor fi descrise principalele activități pentru a furniza conținutul de învățare. Se detaliază modul în care elevii ar trebui să treacă printr-un conținut prin lecții video, lecții live, citirea unui document prin joc.

Etapa 5 – Dezvoltare

În această secțiune este descris modul în care elevii își pot demonstra capacitatea de a lucra cu conținut. Cei 3 profesori implicați în activitatea cu elevii pot folosi jocuri educaționale, cum ar fi: **Crossword Labs**, **ConQUIZtador**, **Vrei să fii milionar**, **Întoarce roata**.

Exemple de jocuri educaționale

Vrei să fii milionar?

Acest șablon a fost conceput pentru a pregăti conținutul necesar pentru configurarea unui joc Millionaire sau a unui test pe Moodle prin intermediul pluginului „Joc Moodle”.

Title	Introduceți aici titlul jocului dvs.
Introductory text	Introduceți aici textul pentru a introduce jocul.

Scrieți în tabelul de mai jos întrebările și posibilele răspunsuri ale jocului.

Evidențiați cu verde răspunsul corect, așa cum se arată în exemplu.

No.	Questions	Answers
Exa mpl e	Care două cuvinte apar în mod tradițional pe ecran la sfârșitul unui lungmetraj?	A. Sfârșitul B. Concluzia C. Finisajul D. Rulourile cu pizza sunt gata
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
...

Întoarce roata

0:05

Wordwall

Comutare șablon

ACTIVITĂȚI INTERACTIVE

- Roata aleatoare
- Cărți aleatorii
- Căutare de cuvinte
- Deschide caseta
- Anagramă

Arată tot

Învârtă

DATORIILE

de Tincaprasliu

Clasa 9 | Certabilitate

Partajează

Editează conținutul | Mai multe

Clasament

Roata aleatoare este un șablon deschis. Nu generează scoruri pentru un clasament.

PREZENTAREA UNEI METODE DE EVALUARE

Gheorghe-Mitrea Ligia-Nicoleta
Școala Gimnazială nr. 7 Alexandria

AUTOEVALUAREA

Cel care cunoaște oamenii este înțelept; cel care se cunoaște pe sine este luminat.
Lao Tse

Solicitările la care este supus omul de-a lungul existenței sale vor fi depășite doar în măsura în care acesta are formate abilități de autocunoaștere care să-i permită adaptarea la provocări și anticiparea acestora. De aceea, noile direcții ale pedagogiei contemporane subliniază importanța formării abilităților de autocunoaștere/reflecție, iar școala trebuie să pună constant elevul în situația de a se autoevalua.

Autoevaluarea este o metodă complementară/modernă de evaluare care impune reflecția critică a elevului asupra propriilor activități și rezultate, fiind în strânsă legătură cu dezvoltarea metacogniției.

Prin informațiile pe care le furnizează, autoevaluarea are un rol important în întregirea imaginii elevului din perspectiva judecării de valoare pe care o emite profesorul. Exersarea acestei forme de evaluare îi va permite elevului, pe lângă o mai bună cunoaștere de sine, și o înțelegere a mecanismelor evaluării, despre care va descoperi că nu sunt chiar ușoare, ceea ce îl va determina să vadă în profesor un partener al propriei dezvoltări, sporindu-i stima de sine și motivația pentru învățare.

Formarea capacității de autoevaluare reprezintă un *proces complex* care presupune (după Mc Millan și Hearn):

- monitorizarea și evaluarea calității gândirii și a comportamentului propriu în timpul învățării;
- identificarea strategiilor care îi ajută la înțelegere și la îmbunătățirea competențelor.

Astfel, autoevaluarea survine atunci când elevul își poate evalua propria muncă în vederea identificării diferențelor dintre rezultatul obținut și cel așteptat.

Condițiile pentru formarea capacității de autoevaluare la elevi:

- prezentarea încă de la începutul activității a competențelor ce urmează a fi formate și evaluate;
- încurajarea elevilor în punerea de întrebări privind modul de rezolvare a unei sarcini de lucru și efectele formative ale acesteia,
- stimularea evaluării în cadrul grupului;
- completarea la sfârșitul activității a unei sarcini de lucru.

Prin utilizarea constantă a acestui tip de evaluare, se poate surprinde în timp evoluția elevilor în planul maturizării psiho-afective și a capacității de autoevaluare. De aceea, valențele formative ale autoevaluării sunt:

- fundamentarea unor judecăți de valoare;
- oferirea de posibilități elevului de a arăta *ce știe* și *ce știe să facă*;
- actualizarea permanentă a imaginii asupra performanțelor elevilor, în raport cu abilitățile pe care aceștia le au;
- asigurarea unui demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare;
- exersarea abilităților practic-aplicative ale elevilor.

Autoevaluarea devine *utilă* în formarea elevilor dacă ea este valorificată prin modalități diverse:

- *comparată* cu informațiile obținute de profesor prin intermediul altor metode de evaluare; inserată în *portofoliul* elevului;
- *prezentată periodic părinților*, alături de alte informații pentru a oferi o imagine completă asupra evoluției elevului.

Exemple de activități/instrumente de autoevaluare:

- **CHESTIONARE.** Elevii trebuie să răspundă sincer la câteva întrebări. Prin completarea chestionarului, elevul conștientizează sarcinile de lucru, capătă o confirmare (sau un semnal de alarmă) și poate să ia măsuri în vederea îmbunătățirii rezultatelor școlare.

Exemplu de chestionar la sfârșitul unei unități de evaluare

1. Colorează steluțele din dreptul fiecărei întrebări date, referitoare la această unitate de învățare.

- Cât de mult ți-a plăcut tema studiată?
- Cât de dificilă ți s-a părut unitatea de învățare?

2. Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele întrebări.

- Ce ai reținut cel mai bine din ceea ce ai studiat?

.....

- Ce ai dori să mai aprofundezi?

.....

- Ce sentimente ai la sfârșitul acestei unități de învățare?

.....

- **SCĂRILE DE CLASIFICARE/FIȘELE DE AUTOEVALUARE** îi ajută pe elevi să aprecieze rezultatele obținute și să-și dezvolte motivația față de învățatură. Profesorul și elevul observă esența procesului eficient de învățare ce constă în dezvoltarea gândirii abstracte, în crearea independenței și inițiativei în rezolvarea problemelor.

Exemplu de fișă de autoevaluare a portofoliului

Criterii de autoevaluare	Da	Nu	Parțial
Portofoliul meu conține toate lucrările/piese atribuite			
Respectă portofoliul meu structura corespunzătoare (coperte, pagină de titlu, cuprins etc.)			
Am efectuat la timp temele			
Piese incluse prezintă idei originale, creative			
Exprimarea este clară, convingătoare			
Sunt respectate normele gramaticale, de ortografie și de punctuație			
Așezarea în pagină este atractivă, am folosit culori și desene pentru a ilustra ideile comunicate			
Scrisul este citit			
Se observă un progres de la prima până la ultima piesă a portofoliului			

Sunt mulțumit/ă de portofoliul meu			
------------------------------------	--	--	--

- **UTILIZAREA UNOR EMOTICOANE** prin care elevul își evaluează activitatea.

Față zâmbitoare – au mai multă încredere în forțele proprii;

Față inexpresivă – au aceeași încredere în forțele proprii;

Față tristă – au mai puțină încredere în forțele proprii;

- **INSTAGRAM STORY** – fiecare activitate/lecție este o poveste. Elevii trebuie să realizeze un instastory prin care să evidențieze: 3 aspecte importante din lecție/ 3 idei principale ale lecției/ 3 noțiuni bine înțelese, clarificate etc. se pot realiza hărți mentale, desene, rebusuri etc.

- **INTEROGATORIUL**: în perechi, fiecare dintre cei doi elevi adresează întrebări care au ca scop identificarea comportamentului de învățare: *Ce a făcut? Ce putea să facă mai bine? Ai înțeles totul? Ce mai vrei să aprofundezi?*

- **BILETE DE IEȘIRE**: fiecare elev primește un bilet de ieșire sub forma a două-trei întrebări de tipul: *Ai înțeles lecția de astăzi?, Cine este în imaginea de mai jos?, Ce este...?* etc.

- **SELFIE** – acronimul de la:

S (Scoaterea în evidență a lucrării/temei abordate);

E (Explicarea propriilor răspunsuri);

L (Limba de specialitate utilizat);

F (am Făcut față problemei/ am perseverat în aflarea răspunsului);

I (Identificarea mai multor soluții)

E (Eliminarea erorilor făcute din neatenție)

Elevul bifează fiecare etapă/fază pe care a parcurs-o în realizarea unei sarcini.

În concluzie, utilizarea activităților de autoevaluare trebuie să fie o preocupare constantă a tuturor cadrelor didactice, deoarece elevii au nevoie să știe cât mai multe lucruri despre ei înșiși, despre dimensiunile personalității lor și despre manifestările lor comportamentale.

Bibliografie:

NOREL, Mariana, SÂMIHĂIAN, Florentina, *Didactica limbii și literaturii române*, 2011, București;

STOICA, Adrian, *Evaluarea curentă și examenele* - Ghid pentru profesori, 2001, Editura Prognosis și SNEE, București;

SCENARIU DIDACTIC

Gheorghică Geanina Paula
Liceul "Regina Maria" Dorohoi

Lecția creată este o activitate a Centrului de excelență la disciplina geografie și constă în abordarea metodologică a pregătirii concursului BeSafeNet Olympiad, care s-a desfășurat în data de 10.03.2023.

Competiția presupune susținerea online a unui test grilă (câte 10 întrebări pentru fiecare dintre cele 5 domenii dedicate hazardurilor, alese de către organizatori), de către o echipă formată din 1-4 elevi, cu vârsta maximă de 16 ani.

Materialul teoretic atașat este bibliografia obligatorie, extrasă de pe site-ul concursului, iar sursele multimedia reprezintă materiale complementare, menite a facilita înțelegerea fenomenelor și reținerea terminologiei specifice în limba engleză.

Aplicațiile și temele alese (centrate pe grile cu o singură variantă) vin în sprijinul pregătirii testării reale a elevilor, din ziua concursului.

Participanții (12 elevi din clasele a IX-a și a X-a) au fost selectați anterior pe baza: dorinței personale de a se implica în activități STEM extrașcolare, nivelului de cunoștințe geografice și nivelului de cunoaștere a limbii engleze (limba de susținere a concursului).

Tematica și tiparul concursului se adaptează perfect tehnicii Flipped Classroom, cu accent pe metodele orientată spre demonstrație, orientată spre discuții și cea a grupului. Rolul profesorului este minimal, el organizând învățarea (individuală și de grup) și dirijând activitatea sincron, în etapa de fixare - consolidare - evaluare a competențelor dobândite.

Pe Classroomul-ul dedicat, elevilor li s-a postat următorul mesaj:

"Dragii mei, așa cum am discutat la anterioara întâlnire sincron, vă propun să parcurgeți prima temă - aceea a inundațiilor. Pe cursul Classroom BeSafeNet Olympiad 2023, pe care v-ați înscris săptămâna trecută, există deja documente postate: atât partea teoretică (obligatorie), cât și materiale interactive (pentru suport în învățare). Vă sugerez să începeți cu multimedia (puteți căuta și singuri alte video-uri), să parcurgeți apoi teoria, iar, la final, să abordați testările propuse.

Aveți la dispoziție 2 săptămâni de studiu individual, însă, ar fi ideal să vă organizați singuri, 3 echipe de câte 4 membri. În acest interval, realizați 1-2 sesiuni sincron, pentru a vă omogeniza ca echipă. Pentru orice problemă, mă puteți contacta, folosind oricare dintre canalele de comunicare știute.

Împreună ne vom reuni într-o sesiune Zoom (voi posta linkul în fluxul Classroom-ului), pe data de 20.11.2021, ora 10:00. Vom discuta atunci neclaritățile și vom aborda activități de consolidare-evaluare.

Mult succes și multă energie pozitivă!"

1. Floods – noțiuni teoretice

Parcurgeți cele 12 puncte ale materialului teoretic. Schematizați informațiile. Notați neclaritățile

<https://besafenet.net/hazards/floods/>

https://www.cert-la.com/downloads/manuals/Hazard3-Floods-slides_Jan2011.ppt

2. Floods materiale interactive

Pentru Mozaweb, utilizați-vă conturile create anterior.

https://www.mozaweb.com/ro/Extra-Videouri-Combaterea_inundatiilor-209775

<https://www.earthnetworks.com/flooding/#flood-cause-effect>

<https://www.youtube.com/watch?v=gKDPgp5Ds9s>

https://jamboard.google.com/d/1VVNIIt98dy_ZbTXJT9kGWnhrZEIvQFnUQLX2gncVhcDo/edit?authuser=0

3. Temă - model testare inundații

Parcurgeți testul de la linkul atașat, iar în rubrica comentarii notați rezultatul obținut.

Opțional, puteți atașa și o captură de ecran cu rezultatul final!

Pentru a vă dezvolta abilitățile de utilizare a terminologiei în limba engleză, accesați și întrebările din Quizizz.

Succes!

<http://www.besafenet.net/en-gb/knowledge-tests/questions?contestId=62>

<https://quizizz.com/join?gc=11497112>

Aspecte care pot fi optimizate

- o mai bună selecție anterioară a participanților, eventual un număr mai redus – ca soluție: abordarea anterioară a unor materiale de specialitate în limba engleză, măcar la nivel de înțelegere a testului științific;
- stabilirea unor coordonatori de grupă de către profesor, aceștia organizând mai departe activitățile;
- stabilirea drept sarcină pentru elevi și aceea de a-și căuta materiale auxiliare potrivite.

Bibliografie

- Dan Bălțeanu, Rădița Alexe - Hazarde naturale si antropogene, Editura Corint, 2000
- Dănuț Tanislav, Andra Costache - *Geografia hazardelor naturale și antropice*, Editura Transversal, Târgoviște 2007

INTEGRAREA INSTRUMENTELOR TIC ÎN CADRUL ORELE DE ISTORIE

**prof. Gheorghiu Gabriel,
Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași**

Mobilitatea digitală și conectivitatea sunt tot mai importante în viața personală, dar și în mediul educațional. În baza observării comportamentelor, constatăm că elevii utilizează dispozitivele mobile, le verifică frecvent și foarte des se întâmplă să utilizeze mai multe dispozitive mobile în același timp. Ce conținuturi accesează utilizatorii, câte aplicații descarcă, care sunt beneficiile pe care le asociază utilizării dispozitivelor mobile? Prin dispozitive mobile înțelegem o categorie distinctă de tehnologie noncomputer care include următoarele: smartphone, tabletă, telefon mobil, phabletă, smartwatch, brățară fitness. Acestea pot constitui resurse pentru orice disciplină.

Integrarea TIC în curriculum este un proces care trebuie înțeles în sensul „utilizării noilor tehnologii pentru a învăța”, mai degrabă decât „a învăța să utilizezi noile tehnologii” și vizează valorificarea potențialului noilor tehnologii pentru ameliorarea predării și învățării prin integrarea în curriculum a activităților care permit sau favorizează utilizarea TIC.

În cazul predării disciplinei Istorie, implementarea informatizării constituie un proces de asimilare și valorificare a noilor tehnologii informatice în activitățile proiectate pentru realizarea demersului didactic.

Modalitățile de integrare a noilor tehnologii la disciplina istorie sunt nelimitate și se pot concretiza prin inserarea în momentele lecției a unor surse istorice, informații, imagini, hărți, fotografii, fișe de lucru utilizând calculatorul sau videoproiectorul care să susțină activitatea de învățare, parcurgerea unor sarcini de învățare individuale sau de grup utilizând internetul, implicarea elevilor în concursuri școlare ce presupun utilizarea avansată a competențelor digitale și realizarea unor teste interactive.

Introducerea TIC în cadrul orelor de istorie presupune selectarea acelor competențe specifice ce trebuie formate elevilor pe parcursul unui an școlar și care pot fi atinse prin utilizarea TIC. Evaluarea cu ajutorul TIC poate îmbrăca diverse forme și se poate face în diverse moduri. Cu ajutorul calculatorului pot fi concepute teste grilă care presupun vizualizarea întrebării, a variantelor de răspuns, (eventual textul este însoțit de imagini sugestive). Avantajul constă în interacțiunea dintre calculator și răspunsul selectat de elev (vizual și auditiv); se poate afișa punctajul din oficiu, cel acordat răspunsului curent și cel cumulat până la acel moment. Notarea este obiectivă, rapidă și eficientă. Testele grilă pot fi periodic actualizate.

În cadrul proiectului ERASMUS +, „Educație pentru toți într-o școală europeană”, desfășurat în cadrul Colegiului Tehnic „Ion Holban” Iași, s-a urmărit îmbunătățirea calității actului didactic prin dezvoltarea competențelor psihopedagogice, metodice și manageriale ale personalului didactic, prin identificarea metodelor didactice și a resurselor educaționale care să susțină motivația elevilor pentru învățare și creșterea vizibilității școlii în context european și internațional.

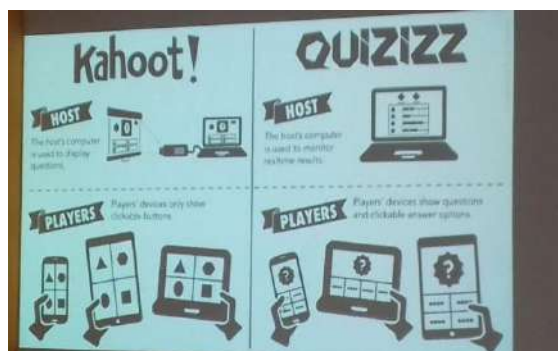
Obiectivul proiectului „Educație pentru toți într-o școală europeană” a fost îmbunătățirea utilizării competențelor digitale în educație, adaptarea TIC la nevoile educaționale ale elevilor școlii noastre prin crearea de resurse digitale pentru școală.

Pe parcursul cursului „TIC în educație” au fost urmărite următoarele **obiective**:

- Furnizarea unor informații generale despre TIC;

- Definirea utilizării TIC în educație cu beneficiile sale, oferirea unor idei practice pentru profesori pentru a putea integra tehnologia în lecțiile lor;
- Familiarizarea cadrelor didactice cu actualele tendințe de pe Internet și cum pot fi aplicate acestea pentru crearea unei lecții;
- Identificarea posibilelor dezavantaje ale TIC în educație, la fel ca și în viața reală, și cum pot fi evitate acestea;
- Furnizarea unor resurse și instrumente variate prin care profesorii pot îmbunătăți conținutul învățării;
- Introducerea unor modalități de motivare și de gândire creativă prin intermediul TIC, atât pentru profesori, cât și pentru elevi;
- Introducerea și explicarea modalităților de comunicare consolidate în cadrul procesului de predare și învățare prin intermediul TIC;
- Schimb de experiență și bune practici între cadre didactice din diferite țări.

Una dintre activități desfășurate în cadrul proiectului a fost utilizarea dispozitivelor mobile în sprijinirea învățării. **KAHOOT!** este o soluție inovativă de învățare, un instrument informatic creat pe o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională. Lansată în august 2013 în Norvegia, în prezent platforma *Kahoot!* Este folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. Această platformă a fost proiectată pentru a fi accesibilă la clasă și în alte medii de învățământ din întreaga lume.

Aplicațiile/Jocurile de învățare *Kahoot!* pot fi create de oricine (profesor sau elev), pe orice subiect al unei discipline de studiu, și pentru elevi de toate vârstele. A câștigat rapid popularitate datorită faptului că se poate accesa folosind orice dispozitiv, calculator sau laptop, tabletă, telefon mobil, care dispune de un browser Web. De asemenea, se adresează tuturor profesorilor și elevilor, cu mențiunea că platforma *Kahoot!* poate fi utilizată la clasă, pentru orice disciplină de studiu.

Platforma *Kahoot!* este folosită în mod obișnuit pentru a revedea cunoștințele elevilor și pentru evaluarea formativă sau ca o modalitate de a schimba activitățile tradiționale ale clasei. De asemenea, *Kahoot!* poate fi utilizată pentru distracție, cum ar fi jocuri diverse. Platforma este concepută pentru învățarea socială, cu cursanții adunați în jurul unui ecran comun. Într-un mediu tipic în clasă, acesta poate fi o tablă interactivă, un proiector sau un monitor de calculator. Site-ul poate fi de asemenea utilizat prin intermediul unor instrumente de partajare a ecranului, precum *Skype* sau *Google Hangouts*.

Importanța utilizării aplicației Kahoot!:

- Obiectivitatea evaluării rezultatelor

Factorul uman implicat în evaluare este, prin natura sa, subiectiv, de aceea și actul evaluativ este influențat de subiectivism. Printr-o evaluare asistată de calculator elevul nu va mai avea senzația că a fost defavorizat într-un fel sau altul.

- Feed-back imediat pentru elev și profesor

Folosirea acestor aplicații asigură corectarea imediată a

răspunsurilor, elevul dându-și astfel seama ce parte a materiei stăpânește mai puțin, iar profesorul își poate proiecta mult mai rapid activitățile de reglare.

- *Reducerea factorului stress*

Utilizarea acestor aplicații în evaluare încurajează crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat.

- *Centralizarea și stocarea rezultatelor*

Stocarea rezultatelor elevilor la diferite teste și interpretarea grafică a acestora permite crearea unei baze on-line cu informații referitoare la nivelul lor de cunoștințe, dobândite la nivelul evaluărilor și oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevilor pe o perioadă mai lungă de timp.

- *Diversificarea modalităților de evaluare*

Folosirea acestor aplicații îmbogățesc practica evaluativă, evitând rutina și monotonia.

- *Interactivitate.*

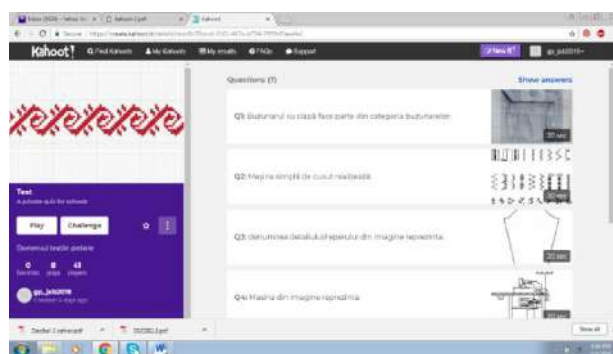
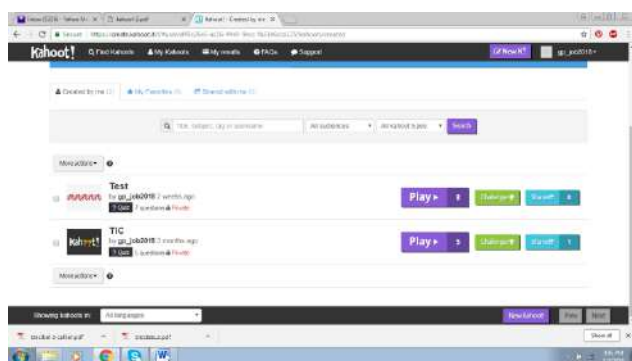
Dezvoltarea perspicacității, atenției, distributivității și creativității.

Avantajele utilizării aplicației KAHOOT:

- pentru profesori:
 - Îmbunătățirea calității actului de predare-învățare-evaluare;
 - Ridicarea standardelor la nivelul competențelor digitale;
 - Dezvoltarea creativității în proiectare.
- pentru elevi:
 - Îmbunătățirea abilităților digitale;
 - Dezvoltarea auto-controlului;
 - Înțelegerea reciprocă;
 - Dezvoltarea încrederii de sine.

Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație și, de ce nu, în autoeducație.

Pentru crearea unui cont se accesează pagina <https://kahoot.com> și opțiunea Sign up, unde se vor înregistra datele personale, alegând utilizarea ca profesor (Teacher). Pentru crearea unui test se alege comanda Quiz, care deschide pagina unde se vor înregistra datele testului. Prin opțiunea Ok, go! Se trece la scrierea întrebărilor corespunzătoare testului, apăsând pentru fiecare întrebare nouă, opțiunea Add question.

Utilizarea Kahoot în activitatea proprie cu elevii, la clasă, va avea un impact atât în procesul învățării și evaluării, cât și în motivarea elevilor pentru a-și îmbogăți permanent modalitățile de învățare. Cel mai important motiv al utilizării acestor dispozitive mobile este legat tocmai, de mobilitatea acestora, ele putând fi folosite în orice sală de clasă, nu numai în laboratorul de informatică. De asemenea, aceste dispozitive mobile, cu care sunt deja obișnuiți elevii, pot fi

folosite și pentru activități în afara școlii (extrașcolare). Permit elevilor să fie autonomi și activi în procesul de învățare-evaluare favorizând diferențierea și individualizarea învățării.

Aplicațiile tehnologice sunt foarte interesante în procesul de predare, în special pentru realizarea unor proiecte de colaborare între profesori și elevi, dar și în rândul elevilor înșiși. Deși TIC creează oportunități pentru schimbări fundamentale asupra modului în care profesorii predau și elevii învață, studii recente au indicat faptul că doar o treime din cadrele didactice se simt pregătite să o folosească în mod eficient.

BIBLIOGRAFIE:

<https://digitaledu.ro/aplicatii/kahoot/>

<https://edict.ro/integrarea-tic-la-orele-de-istorie/>

Ionescu Miron, Radu Ioan, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.

Logofătu Michaela, Garabet Mihaela, Voicu Anca, Păușan Emilia, *Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă*, Editura Credis, București, 2003.

Revista online *New Projects*, nr.7, 2017, ISSN 2065-7781

CREATIVITATEA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

„Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru ci, să faci ceva din el după ce l-ai găsit.”

James Russell Lowell

Prof.înv.preșc. Gherasim Doinița

Grădinița cu P.P. ”Lucian Grigorescu” Medgidia

Creativitatea este o caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, iar ca și componentă principală a acesteia o constituie imaginația, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Pornind de la faptul că toții oamenii se nasc creativi, copiii au o creativitate debordantă, ei găsesc soluție pentru orice. Singura problemă este aceea, ca educatoarele să stimuleze creativitatea acestora prin demersurile lor didactice. Strategia didactică folosită, este în mare parte responsabilă de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. Astfel, strategia didactică va viza stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere a copiilor, declanșarea motivației pozitive și afective, asigurarea unui climat educațional amenajat pe centre de activitate, jocul și metode pedagogice active și valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Activitatea de predare – învățare devine creativă atunci când dascălii reușesc să medieze între copil și lumea înconjurătoare, ceea ce presupune: muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă etc, precum și încurajarea permanentă a copiilor. Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor astfel : prin crearea unui mediu adecvat preșcolarului, în care jocul să se desfășoare fără restrângeri; prin libertate de exprimare (libertatea nu trebuie să fie îngrădită); prin adaptarea ideilor copilului, încât să se potrivească cu cerințele educatorului); încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat. Acesta trebuie să fie el însuși caracterizat prin creativitate, deschidere față de nou, receptivitate la problemele preșcolarilor, tact pedagogic. Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare.

Factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la copii îl constituie relația educațională dintre cadrul didactic și copil, atât în clasă cât și în afara ei. Dacă o educatoare are o atitudine pozitivă față de copiii, atunci aceștia împrumută de la ea sisteme de valori, dar ea are un rol esențial în stimularea și dezvoltarea creativității acestora. Cadrul didactic trebuie să se aplece asupra copilului cu răbdare, blândețe și înțelegere și să creeze în colectiv o atmosferă de echipă. Aceasta va da copilului un sentiment de siguranță, de protecție în mediul școlar, timiditatea, nesiguranța, neîncrederea fiind înlăturate. În învățământul preșcolar, toate acestea se urmăresc prin derularea tuturor activităților didactice dar mai ales prin activitățile din sfera domeniilor de dezvoltare: Om și societate (activități practice), Științe (prin experimente, jocuri didactice, ...), Limbă și comunicare (

jocuri de creație, dramatizări, povestiri, ...), Estetic și creativ (activități artistice: pictură, modelaj, jocuri muzicale, euritmie...). Lecțiile de comunicare oferă desfășurarea unor activități menite să dezvolte capacitatea de creație a preșcolarilor și elevilor: povestirea, intercalarea unor episoade noi într-o povestire cu început dat, dramatizarea povestirilor, ghicitori, jocurile didactice orale etc. Formarea și dezvoltarea capacităților de comunicare verbală sunt în strânsă legătură cu formarea și dezvoltarea capacităților de creație. Exprimarea unei opinii personale cu privire la personaje, fapte, ce le-a plăcut mai mult din poveste, constituie o intervenție creatoare a preșcolarului, dar și răspunsul la întrebarea :” ce s-ar întâmpla dacă....., tu ce ai fi făcut dacă....etc. La activitatea matematică, orice rezolvare de probleme constituie o manifestare a creativității gândirii.

Activitatea extrașcolară oferă, la rândul ei, numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginației, creativității. Educatoarea poate organiza întâlniri cu oamenii din diferite domenii care pot vorbi despre munca lor, despre satisfacții sau dificultăți. Șezătorile, atelierile din cadrul unor concursuri, vizitarea muzeelor, excursiile, serbările școlare largesc câmpul fanteziei copiilor și reprezintă surse de inepuizabile întrebări. Dintre cele mai interesante activități extrașcolare pe care preșcolarii le îndrăgesc și le așteaptă cu nerăbdare putem aminti:Șezătoarea Toamnei, 1 Decembrie, Crăciunul, ziua de 8 Martie sau la sfârșit de an școlar, când se organizează excursii sau serbarea de sfârșit, oferindu-le copiilor posibilitatea de a se exprima liber oral sau prin muzică și dans. Deci, creativitatea nu are limite, trebuie doar stimulată, activată, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe pentru preșcolari.

Copilul preșcolar, datorită curiozității sale imense, este un creativ, el vrea să cunoască tot ceea ce se petrece în jurul său. Prin tot ceea ce face la grădiniță la toate activitățile, imaginația sa se exprimă viu, deoarece preșcolăritatea reprezintă vârsta la care trebuie stimulat potențialul creativ. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație, nu ca pe o rutină, deoarece nu există preșcolar care să nu fabuleze o întâmplare sau să deseneze. Astfel, la vârsta preșcolară există multiple premise care favorizează cultivarea potențialului creativ. Un loc important în educarea creativității îl ocupă *jocul*. Cele mai stimulante jocuri pentru creativitate sunt jocurile didactice, dar în special *jocul de rol*, care presupune implicarea afectivă și cognitivă a copilului. Jocul de rol dezvoltă empatia, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, precum și capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt. Preșcolarii creativi sunt diferiți de colegii lor prin diferite comportamente, își dezvoltă creativitatea în mod liber, sunt curioși, vin cu idei neobișnuite, au inițiativă, spirit de observație dezvoltat, pun multe întrebări, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație bogată și un vocabular dezvoltat. Astfel, creativitatea preșcolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Alte activități îndrăgite și atractive pentru dezvoltarea potențialului creativ la preșcolari sunt activitățile plastice și practice. Prin intermediul acestora preșcolarii dezvoltă capacități fizice ale

copiilor, dar și intelectuale, pot educa și dezvolta multe procese psihice, dintre care amintim: spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația. De asemenea se pun bazele unor însușiri de personalitate cum ar fi: încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere.

Educarea limbajului, la grădiniță, este o altă activitate care dezvoltă potențialul creativ. Această activitate se realizează fie prin libera comunicare cu preșcolarii, fie prin activități dirijate. Preșcolarii ascultă, cu interes, multe povești educative, povestite cu expresivitate și intonație, după care sunt încurajați și stimulați să repovestească, cu, cuvinte proprii, memorează poezii, participă la lecturi după imagini, unde învață să observe, analizeze, să descrie ceea ce vede. Cea mai relevantă în dezvoltarea creativității preșcolarului este povestirea cu început dat, unde acesta trebuie să creeze, inventeze acțiunea, finalul povestirii, din experiența proprie. La finalul povestirii se cere copiilor să găsească și un titlu povestirii create. Și povestirile libere și cele cu început dat sunt în permanență folosite pentru a dezvolta vorbirea, expresivitatea, vocabularul, încrederea, curajul și creativitatea copiilor preșcolari.

Bibliografie:

- 1) Cosmovici A., Iacob L., „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „Creativitatea și cultivarea ei în școală” ;
- 2) *** „Creativitate în învățământ”, Editura Terra, Focșani, 2004, cap. „Educarea creativității în școală”;
- 3) www.miciiolimpici.ro, Rodica Florea, „Creativitate în educație”, București 2021;
- 4) Bouillere B., Carre E., „Cum să ne dezvoltăm creativitatea”, Editura Polirom, Iași, 2002;
- 5) Roco Mihaela, „Creativitatea și inteligența emoțională”, Editura Polirom, Iași, 2004;
- 6) Bocoș, M., Catalano, H., „Pedagogia învățământului preșcolar și școlar”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2008;

TEST DE EVALUARE INIȚIALĂ
COMUNICARE IN LIMBA ROMANA
CLASA a II-a

Prof. înv. primar Gherasim Iuliana
Școala Gimnazială “Sfântul Vasile” Ploiești

1. Citește textul, apoi rezolvă cerințele:

Un vânt rece de toamnă legăna frunzele copacilor.
Vrăbiuța stătea zgribulită pe o ramură de cireș. Simțea că e mai frig decât ieri, dar nu prea înțelegea de ce. O chemă pe prietena ei, Rândunica, dar nu îi răspunde nimeni.
Tristă, vrăbiuța zbură în căutarea rândunicii. La marginea unui lac se întâlnește cu o broscuță și o întreabă:
- Dragă broscuță, știi tu oare unde este prietena mea ?

a) Incercuiește răspunsul corect:

Întâmplarea se petrece în anotimpul: a) vara b) iarna c) toamna

b) Completează:

Personajele textului sunt.....

c) Formulează răspunsul la întrebare:

Unde a plecat rândunica ?

.....
.....

2. Transcrie din text trei cuvinte care să conțină grupuri de litere diferite, învățate în clasa întâi.

.....

3. Desparte in silabe cuvintele și scrie numărul de silabe pentru fiecare cuvânt:

- a) toamnă b) rândunică c) vânt

4. Găsește cuvinte cu sens opus pentru cuvintele:

- a) înalt - b) tristețe - c) a plecat -

5. Găsește cuvinte cu același sens pentru cuvintele:

- a) școlar - b) copac - c) ramuri -

6. Ajută vrăbiuța să scrie corect cuvintele pentru a obține o propoziție.

Vântul rece le găna încet frunzele copacilor.

.....

7. Dictare:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

TEXTUL DICTĂRII

Cecilia și Gheorghică sunt în grădină. Frunzele gingașe par niște mărgelile vechi, la gâtul toamnei.

- Cecilia, de ce au ruginit frunzele?
- Ca să intre în ghiozdanul toamnei, a răspuns fetița.

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

Item	Foarte bine	Bine	Suficient	Insuficient
I 1	Citește textul și rezolvă corect cerințele a,b,c	Citește textul și rezolvă corect cerințele a,b sau a,c sau b,c	Citește textul și rezolvă corect o cerință a sau b sau c	Citește textul și nu rezolvă corect nici o cerință din trei
I 2	Transcrie 3 cuvinte din text ce conțin grupuri de litere învățate	Transcrie 2 cuvinte din text ce conțin grupuri de litere învățate	Transcrie un cuvânt din text ce conține un grup de litere învățat	Nu scrie niciun cuvânt
I 3	Desparte corect cuvintele a,b,c	Desparte corect 2 cuvinte a,b, sau a,c sau b,c	Desparte corect un cuvânt a sau b sau c	Nu desparte corect niciun cuvânt
I 4	Găsește opusul cuvintelor a,b,c	Găsește opusul pentru 2 cuvinte a,b, sau a,c sau b,c	Găsește opusul pentru un cuvânt a sau b sau c	Nu găsește niciun cuvânt din trei
I.5	Găsește cuvinte cu același sens pentru cuvintele a,b,c	Găsește cuvinte cu același sens pentru 2 cuvinte a,b, sau a,c sau b,c	Găsește cuvinte cu același sens pentru un cuvânt a sau b sau c	Nu găsește niciun cuvânt din trei
I.6	Separă cuvintele și scrie corect propoziția (6 cuvinte)	Separă cuvintele și scrie propoziția (3-4 cuvinte)	Separă cuvintele și scrie propoziția (2 cuvinte)	Separă cuvintele și nu scrie corect propoziția
I.7	Scrie corect dictarea	Scrie dictarea cu greșeli (nu mai mult de 3 greșeli)	Scrie dictarea cu greșeli (nu mai mult de 5 greșeli)	Scrie dictarea cu mai mult de cinci greșeli

BAREME DE APRECIERE

Număr de itemi și nivelul rezolvării	Calificativ
Rezolvă integral și corect toți itemii	FB
Rezolvă integral și corect 5 itemi, parțial 1 item, incorect 1 item	B
Rezolvă integral și corect 3 itemi, parțial 2 itemi, incorect 2 itemi	S
Rezolvă integral și corect 1 itemi, , parțial 3 itemi, incorect 3 itemi	I

ITEMI

- I.1 Citește textul și rezolvă sarcini pe baza acestuia
- I.2. Identifică în text 3 cuvinte ce conțin grupuri de litere
- I.3 Desparte în silabe cuvinte date
- I.4. Găsește cuvinte cu sens opus pentru cuvinte date
- I.5, Găsește cuvinte cu sens asemănător pentru cuvinte date
- I.6.Separă cuvintele pentru a obține o propoziție și scrie propoziția
- I.7.Scrie după dictare un scurt text respectând așezarea în pagină și semnele de punctuație învățate

OBIECTIVE :

- O1 - Să citească în ritm propriu un text de mică întindere și să rezolve sarcini pe baza acestuia
- O2 - Să despartă în silabe cuvinte
- O3 - Să identifice într-un text dat cuvinte care cuprind grupuri de litere diferite
- O4 - Să găsească cuvinte cu sens opus pentru cuvinte date
- O5 - Să găsească cuvinte cu sens asemănător pentru cuvinte date
- O6 - Să separe cuvintele pentru a obține o propoziție și s-o scrie
- O7 - Să scrie după dictare un scurt text , respectând așezarea în pagină și semnele de punctuație învățate.

COMPETENȚE SPECIFICE

- 1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un text
- 4.1 Scrierea unor mesaje în diverse contexte de comunicare – transcrieri selective de cuvinte
- 1.3. Identificarea sunetelor și silabelor în cuvinte
- 1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale/scrise
- 3.2. Identificarea mesajului unui scurt text care prezintă întâmplări, fenomene
- 4.2. Redactarea unor mesaje simple , cu respectarea convențiilor de bază

MATRICE DE SPECIFICAȚII

Niveluri taxonomice - Clase de comportament						
Competențe specifice	Cunoaștere (Achiziția informației)	Înțelegere (Comprehen siunea)	Aplicare (Utilizarea teoriei învățării)	Analiză (Gândire logică deductivă)	Sinteză Activitate creativă)	Evaluare (Formularea propiilor opinii)
1.2	Item 1.a	Item 1b	Item 1.c			Item2
4.1			Item 2			
1.3			Item2	Item 3		
1.4	Item 5	Item 4				Item 4
1.4					Item7	Item 5
3.2			Item 7	Item 7		Item 6
4.2					Item 7	

PROBLEME IDENTIFICATE ÎN SCOPUL STABILIRII MĂSURILOR DE REGLARE/AMELIORARE

Competența neformată/ formată insuficient	Descrierea problemei (dificultăților identificate)	Numele și prenumele elevilor care întâmpină dificultatea

Proiect: Profesionalizarea carierei didactice - PROF
Beneficiar: Ministerul Educației
POCU/904/6/25/Operațiune compozită OS 6.5, 6.6, cod SMIS 146587

Casa Corpului Didactic Brăila

***PROF IV – Coaching în procesul de predare-învățare-
evaluare în context blended-learning***

Program de formare continuă acreditat prin OME nr. 4740/19.08.2022

**Portofoliu
pentru dezvoltare profesională
continuă**

**Formatori (nume și prenume): DUMITRU MONICA
FEDMAȘU IONICA**

LDA

GEORGE COȘBUC

Semnătură formabil:

Profesionalizarea carierei didactice - PROF – ID 146587

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Platforme educaționale

Ghidul formatorului - program de formare continuă PROF IV – Coaching în procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-learning

Atunci când activitatea din sala de clasă a fost mutată în online, am descoperit foarte multe aplicații care facilitează învățarea la distanță. Folosirea jocurilor didactice interactive

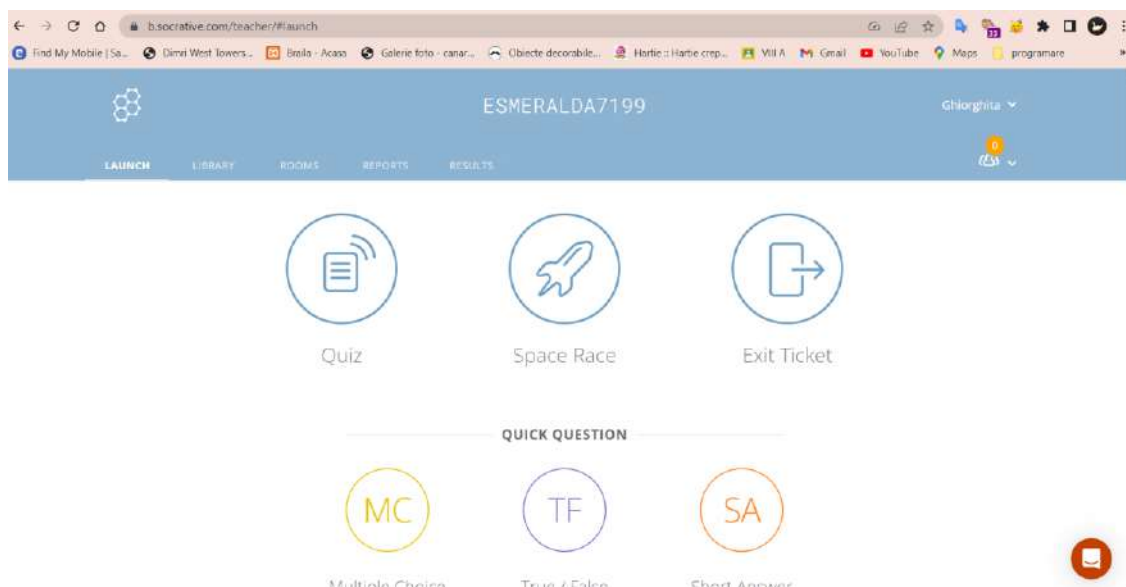
create cu ajutorul diverselor aplicații digitale a dus la captarea atenției elevilor și la îmbunătățirea rezultatelor școlare.

Elevii percep folosirea aplicațiilor digitale ca pe un joc, nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar. Aceste instrumente antrenează elevii în activități rapide de evaluare de cunoștințe, într-un mod plăcut.

În concluzie, instrumentele digitale au o importanță deosebită în educația și formarea elevilor. Prin intermediul lor, învățarea continuă dincolo de școală, se crează o interacțiune umană profundă. Elevii capătă curajul de a învăța și a lucra independent. Aceste instrumente digitale permit exprimarea creativității cadrelor didactice. Integrarea lor în diferite etape ale lecțiilor contribuie la crearea unor contexte educaționale de calitate, interactive, care susțin o învățare activă, o învățare care ține cont de interesele elevilor, reușind să le capteze atenția și să le ofere un feedback rapid.

În cele ce urmează vă prezint câteva din platformele cu care am lucrat la clasă.

SOCRATIVE

Reprezintă un instrument de evaluare pentru a obține date instantanee de la elevi. Se pot crea diferite teste, variante multiple, adevărat/fals, teste cu răspuns scurt, rezultatele fiind afișate în timp real, apoi descărcate și se pot face rapoarte în funcție de clasă.

Pentru conectare ca profesor, click pe Teacher Login, iar conectarea se poate face utilizând contul Google. La conectare, se atribuie automat un nume al clasei, care se poate modifica de către profesor și se comunică elevilor.

-Interfașa este împărțită în 5 secțiuni ce se pot accesa dând click pe fiecare din bara de sus.

LAUNCH- lansarea testelor, cu opțiuni privind modalitatea de lansare și feedback.

QUIZZES-crearea testelor, cu opțiuni de creare sau import a testelor.

ROOMS-clasele create

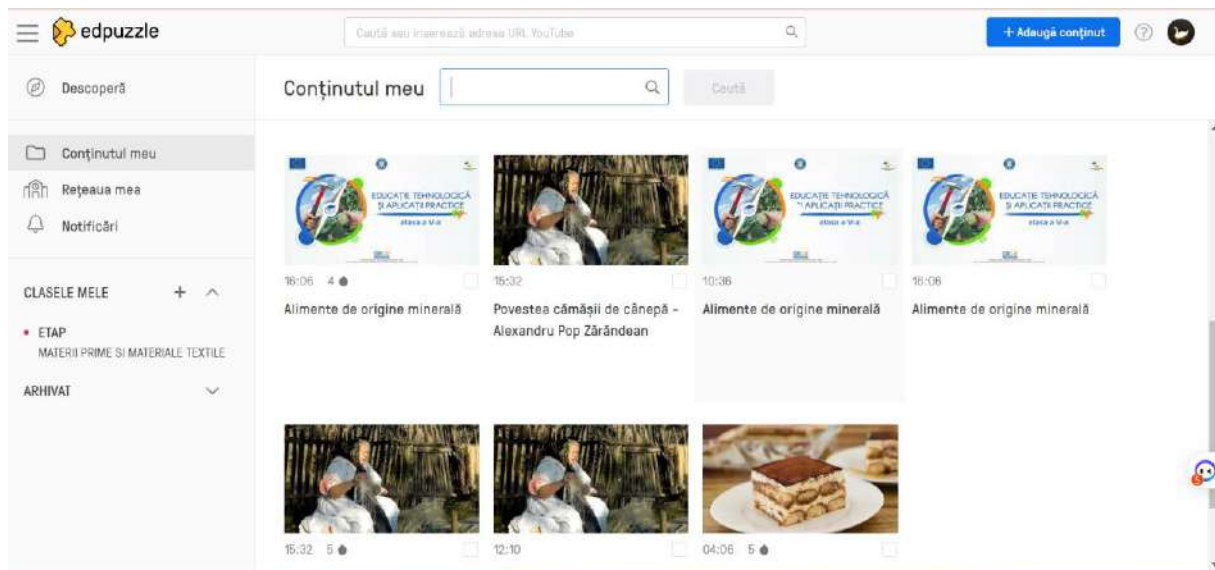
REPORTS-rapoarte

RESULTS- rezultate în timp real, secțiune activă doar în momentul lansării testului.

Conectarea elevilor: Se introduce numele clasei comunicat de profesor, click Join, apoi elevul își introduce numele, click Done.

Pentru crearea testelor se folosește secțiunea Quizzes și opțiunea Create Quiz.

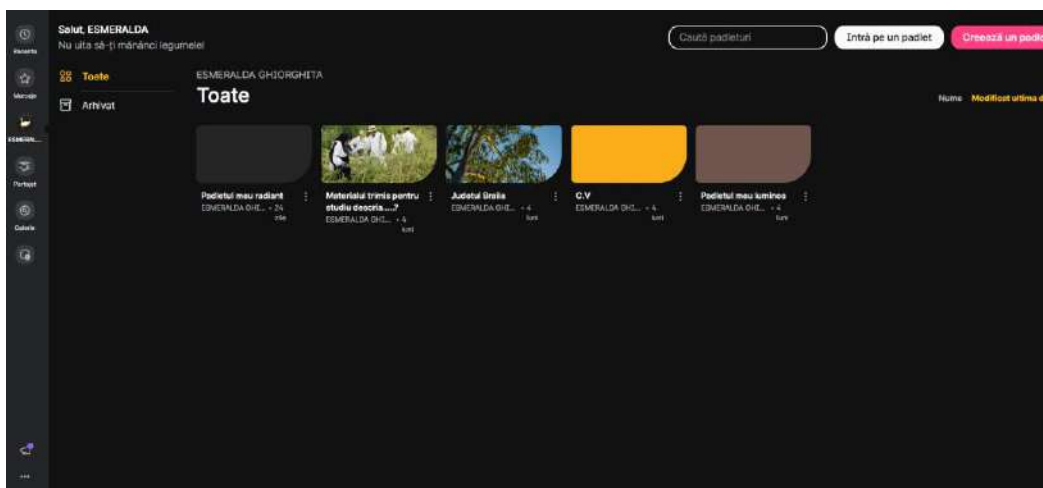
EDPUZZLE

Este o platformă care permite crearea sau reutilizarea de conținut video. Platforma permite accesul cu un cont google.

Cu EdPuzzle putem face din orice videoclip o lecție în 3 pași simpli:

- ✓ Găsiți un videoclip pe Youtube, încărcați propriul videoclip sau reutilizați o lecție video creată de un alt cadru didactic.
- ✓ Editarea videoclipului pentru a vă crea lecția. Înregistrați-vă vocea pentru a o personaliza și responsabilizați elevii prin încorporarea de întrebări în videoclip.
- ✓ Atribuiți videoclipul elevilor și verificați-le progresul în timp real, în timp ce aceștia învață în ritmul lor.

Este o aplicație gratuită, utilă la școală care poate fi folosită atât în predarea fizică cât și a școlii online, aceasta permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurință opiniile pe un subiect comun: poți să scrii, să înregistrezi, să adaugi un link(îl poți trimite în mai multe modalități prin email, Twet sau chiar poti crea un QR code), o fotografie, un document.Îți poți face Padlet-ul public/privat, protejat cu parolă.

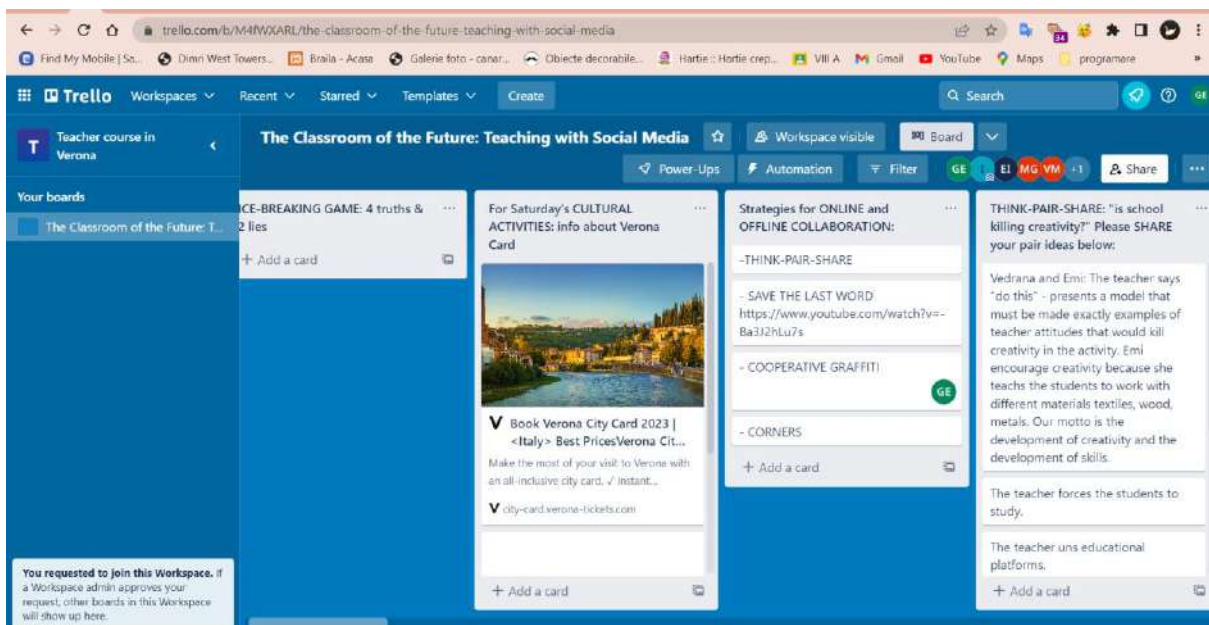
Pentru clasele primare îl putem folosi ca portofoliu pentru a distribui părinților imagini cu munca elevilor, poți crea Padlet-ul clasei, putem atașa link-ul ca teme, proiecte sau prezentări, îl putem folosi și ca pe un canal de discuții al clasei.Elevii pot să lucreze la o problemă, să atașeze o fotografie cu rezolvarea acesteia în Padlet-ul clasei.

Padlet se poate folosi pentru prezentarea produselor activității, imagini cu produse realizate, proiecte, albume. Putem utiliza și în cadrul Școlii Altfel, pentru imagini, videoclipuri încărcate de elev

Padlet este considerat un instrument eficient:

- pentru planificarea activităților;
- pentru a transmite diverse materiale și sarcini de lucru;
- realizarea de prezentări, expoziții, panouri;
- ca sistem de recompense;
- pentru diverse proiecte

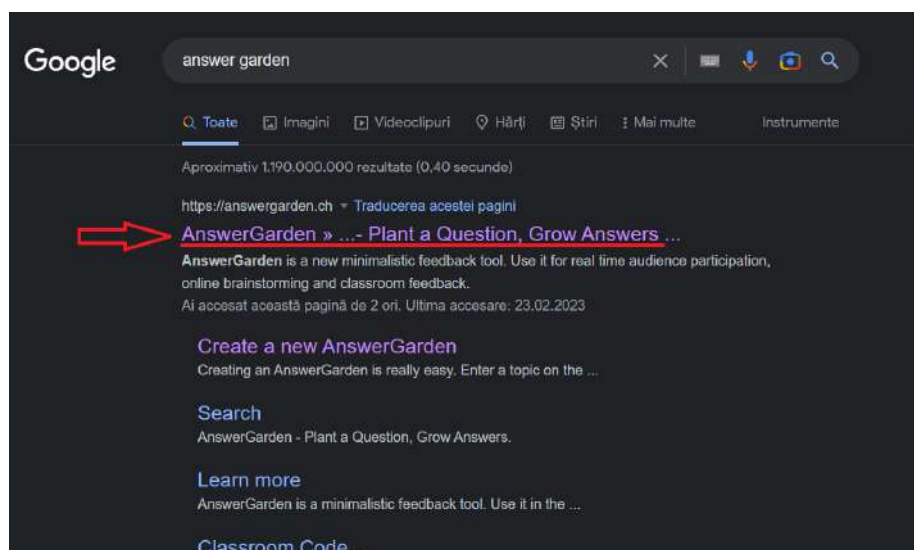
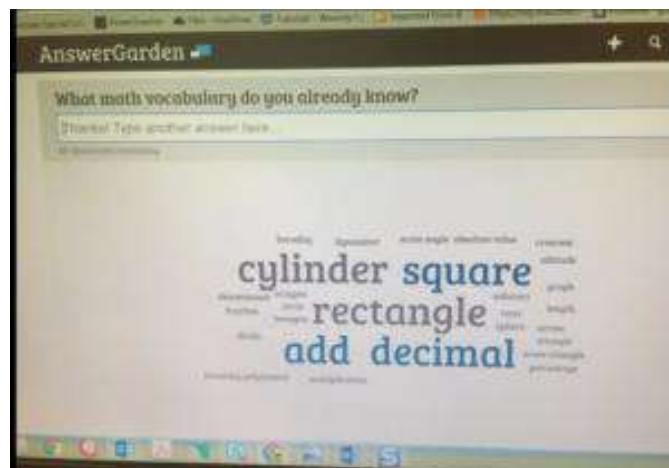
TRELLO

Un instrument eficient pentru Managementul Proiectelor, are aplicații pentru android, windows și din browser. Trello este un instrument de gestionare a proiectelor bazat pe un editor vizual, este un instrument flexibil atât pentru cerințele de la școală cât și de acasă. Cu ajutorul lui Trello, utilizatorii pot să-și organizeze eficient timpul și să administreze numeroase proiecte alături de colegii în echipă, toți având acces la „organizator,, și pot face orice modificare. Pentru a adăuga un proiect, este nevoie să crezi o tablă virtuală (board) se poate adăuga mai multe coloane, liste care se pot redenumi. În cadrul coloanei, utilizatorul poate adăuga note, informații despre sarcina de lucru, liste, membrii proiectului, termeni limită, link-uri, documente sau poze de pe calculator. Trello este foarte intuitiv, ușor de utilizat, interactiv, avantajul folosirii acestui instrument este că fiecare membru al echipei poate să aibă o viziune de ansamblu a proiectului. Dezavantajul: folosind prea intens Trello ajungi să comunici mai mult virtual cu membrii echipei decât fizic. Trello este considerat un instrument bun pentru a-ți crește productivitatea și de a-ți planifica în mod eficient timpul, este util și pentru lucrul în echipă, reducând comunicarea prin email sau mesagerie text.

Este o aplicație de feedback online ușor de utilizat, care poate fi folosită pentru a obține răspunsuri scurte de la respondenții dvs. Adoptă un design minimalist care permite utilizatorilor să creeze, să partajeze, să răspundă și să gestioneze întrebările subiectului fără a crea conturi. Deși o aplicație simplă, are potențialul de a fi utilizată pentru a îndeplini o gamă largă de sarcini educaționale, cum ar fi brainstorming, sondaje, comunicare sincronă și asincronă și evaluare formativă. De exemplu, un profesor de matematică poate posta o întrebare de încălzire pentru a activa cunoștințele anterioare ale elevilor, așa cum se arată în imaginea din dreapta.

AnswerGarden

AnswerGarden

A minimal tool for maximum feedback

Now also for iPad!

Ce este AnswerGarden

AnswerGarden este un nou instrument de feedback minimalist. Utilizați-l pentru participarea publicului în timp real, brainstorming online și feedback la clasă.

[Află mai multe *](#)

Cine folosește AnswerGarden

AnswerGarden are mulți utilizatori diferiți: audiențe de clasă, conferințe și corporative, echipe creative, mulțimi online, mindmapper și multe altele!

[Află mai multe *](#)

Beneficiile AnswerGarden

AnswerGarden se potrivește scopurilor educaționale, profesionale și creative, este independent și încorporabil și arată mii de răspunsuri dintr-o privire!

[Află mai multe *](#)

Now also for iPad!

Ce este AnswerGarden

AnswerGarden este un nou instrument de feedback minimalist. Utilizați-l pentru participarea publicului în timp real, brainstorming online și feedback la clasă.

[Află mai multe *](#)

Cine folosește AnswerGarden

AnswerGarden are mulți utilizatori diferiți: audiențe de clasă, conferințe și corporative, echipe creative, mulțimi online, mindmapper și multe altele!

[Află mai multe *](#)

Beneficiile AnswerGarden

AnswerGarden se potrivește scopurilor educaționale, profesionale și creative, este independent și încorporabil și arată mii de răspunsuri dintr-o privire!

[Află mai multe *](#)

[AnswerGarden Demo](#)

[Create AnswerGarden](#)

[Twitter](#) [Follow 3.1K](#)

AnswerGarden

Cum calculez o cateta a unui triunghi dreptunghi?

Scrieți răspunsul dvs. aici...

[Submit](#)

Au mai rămân 20 de caractere

AnswerGarden

Cum calculez o cateta a unui triunghi dreptunghi?

Mulțumiri! Scrie alt răspuns aici...

[Submit](#)

Au mai rămân 20 de caractere

se calculeaza nu stiu
teorema lui pitagora
teorema catetei
fac calcule calculez
intreb un coleg

SCREENCAST MATIC

SCREENCAST MATIC Soluții Produs Biblioteca de stocuri Prețuri Resurse Contutul meu DE EXEMPLU

Înregistrare ecran gratuit

Înregistrați-vă cu ușurință ecranul cu cel mai bun înregistrator de ecran gratuit pentru Windows, Mac, iPhone, iPad, Android și Chromebook.

Capturați orice zonă a ecranului, adăugați sunet de la microfon și adăugați și redimensionați videoclipuri de pe camera web. Nu este nevoie de cont.

[Lansați Free Recorder](#) [UPGRADE Recorder](#)

Brazilia - Portugheza

SCREENCAST MATIC Soluții Produs Biblioteca de stocuri Prețuri Resurse Contutul meu DE EXEMPLU

Înregistrare ecran gratuit

Înregistrați-vă cu ușurință ecranul cu cel mai bun înregistrator de ecran gratuit pentru Windows, Mac, iPhone, iPad, Android și Chromebook.

Capturați orice zonă a ecranului, adăugați sunet de la microfon și adăugați și redimensionați videoclipuri de pe camera web. Nu este nevoie de cont.

[Lansați Free Recorder](#) [UPGRADE Recorder](#)

Brazilia - Portugheza

SCREENCAST MATIC - 2.18.0

What do you want to do with this recording?

Publish to Video File

- Recording #11.mp4

[Play Video](#)
[Browse Folder](#)
[Copy Path](#)
[Done](#)

ScreenCast-O-Matic este un sistem gratuit de captură de ecran care permite profesorilor posibilitatea de a partaja cu ușurință ecranul dispozitivului lor cu elevii, atât la clasă, cât și în timpul învățării de la distanță.

ScreenCast-O-Matic oferă capturi de ecran și vă permite să înregistrați videoclipuri cu acțiunile desfășurate, cum ar fi arătarea unui student cum să folosească o aplicație cu care trebuie să lucreze la un proiect, de exemplu.

Deoarece stocarea și publicarea sunt online, iar editarea video este încorporată, aceasta este o opțiune foarte capabilă, dar ușor de utilizat pentru profesorii care au nevoie să partajeze un videoclip pe ecran rapid și ușor.

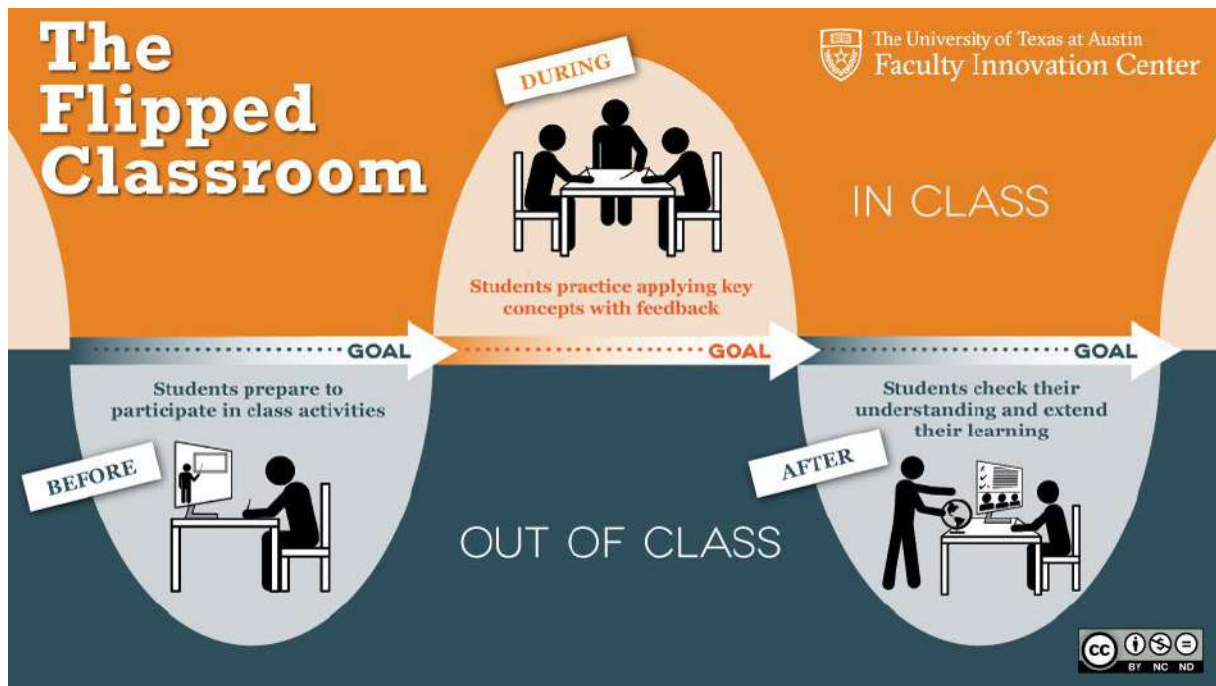
Clasa întoarsă =

FLIPPED CLASSROOM

<https://www.youtube.com/watch?v=9aGuLuipTwg>

<https://www.youtube.com/watch?v=bwvXFILQCIU>

Întoarcerea sălii de clasă (cunoscută și sub denumirea de „inversarea” unei săli de clasă) este o abordare a predării „în primul rând a pedagogiei”, în care materialele de curs sunt introduse în afara orei, iar timpul din clasă este reutilizat pentru investigare, aplicare și evaluare pentru a satisface mai bine nevoile individuale ale cursanților. Materialele cursului pot include lecturi, prelegeri video, preînregistrate sau teme de cercetare. Activitățile în clasă ar putea implica, ajuta elevii să lucreze cu materialul de curs individual și în grup, în rit propriu, printre alte strategii de învățare activă pentru ca elevii să obțină exersare în aplicarea cunoștințelor dobândite înainte de clasă.

AVANTAJE

1. **Eficient și reutilizabil:**

Economie mult timp. Planurile de lecție înregistrate și resursele colectate pot fi utilizate sau transferate la alte clase și nu ar fi nevoie să creați totul de la zero.

2. **Învățare controlată de elev:**

Dacă elevii învață acasă, îi face mai confortabil să învețe, să citească, să vizioneze din nou o prelegere video sau chiar să inițieze o căutare pe Google pentru a înțelege mai bine un concept.

3. **Implementare rentabilă:** pe lângă investițiile anterioare, cum ar fi probabil camere video sau desktop-uri Classroom, laptopuri sau tablete mai rapide, singurul lucru de care aveți nevoie este timpul. Acest model este mult mai rentabil pentru școli decât achiziționarea a sute de gadgeturi noi pentru clasă pentru a crește implicarea.

4. **Reprezentarea conținutului:** acest model le permite profesorilor să reprezinte și să partajeze conținut în atât de multe moduri diferite. Cu ajutorul tehnologiei, audio, videoclipuri, elemente interactive, cum ar fi chestionare, pot fi folosite în mod adecvat și nu doar să se folosească de tablă sau de învățare bazată pe manuale. Puteți crea cărți electronice interactive

5. **Învățare bazată pe implicare:** Un alt avantaj al modelului Flipped Classroom este că poate face posibilă implicarea, nu numai în rândul profesorilor și elevilor, ci și al colegilor elevilor. Ei pot împărtăși note, comentarii, îndoieli, întrebări legate de conținutul pe care îl folosesc pentru a învăța, iar discuțiile și dialogurile pot ajuta la o mai bună înțelegere.

Artă și incluziune cu programul Erasmus+

Prof. Ghiță Corina-Maria

Grădinița cu P.P. „Sf. Ana” Craiova

Programul ERASMUS+ reprezintă o oportunitate extraordinară pentru toate cadrele didactice de a explora metode inedite de predare, de a se perfecționa profesional, dar, mai ales, de a lua contact direct cu noi orizonturi culturale care să le permită înțelegerea spațiului european educațional și a importanței unei bune integrări a sistemului de învățământ românesc în limitele acestuia. În perioada 23-29 iulie 2023 am participat la cursul Erasmus+ „Arts for inclusion” din cadrul proiectului cu numărul 2020-1-RO01-KA120-SCH-095765 inițiat și coordonat de CJRAE Dolj. Cursul s-a desfășurat la Strasbourg, Franța de către agenția de formare Edu2Grow din Portugalia, iar printre cele mai importante obiective ale acestuia se numără:

- înțelegerea potențialului pe care arta sub toate formele ei îl are în dezvoltarea gândirii critice;
- dezvoltarea competențelor de aplicare a tehnicilor artistice în diferite activități pentru a favoriza incluziunea;
- dezvoltarea competențelor de dialog, toleranță, comunicare, gândire critică și creativă, colaborare și negociere folosind arta sub toate formele ei;

- împărtășirea exemplilor de bune practici și transferul de cunoștințe și metode între participanți din diverse zone culturale;
- dezvoltarea competențelor de predare a conținuturilor educaționale tradiționale folosind arta și metode non-formale.

Conținutul cursului a fost structurat pe module, cei 2 formatori folosind metode interactive pentru a transmite cunoștințele și activități practice pentru a ne forma deprinderi de aplicare a acestora. Un prim modul a fost cel de „Cultură și interculturalitate” în cadrul căruia am abordat conexiunea dintre cultură și incluziune, am discutat despre stereotipurile și

prejudecățile din sala de clasă și am efectuat o vizită culturală în regiunea Alsacia a cărei capitală este orașul Strasbourg, locația cursului. Cel de-al doilea modul s-a axat pe dinamica și valorile grupului ca tot unitar. În cadrul acestuia am desfășurat numeroase jocuri interculturale menite să ne ajute să interacționăm unii cu alții, să comunicăm și să colaborăm confortabil, dar și să facem schimb de experiențe și viziuni. Următorul modul ne-a adus în atenție modalitățile prin care putem folosi arta în activitățile outdoor și impactul pe care aceasta îl are asupra copiilor. Modulul patru a s-a centrat pe metodele nonformale incluzive. În cadrul acestuia am participat la activități de dezbatere

în grupuri mici pe diverse teme privind incluziunea și excluziunea socială și am desfășurat workshopuri și jocuri de rol în care am abordat situații variate din realitățile de la catedră ale profesorului. Penultimul modul a fost despre managementul conflictului și strategiile de mediere. În cadrul acestuia am luat pentru prima oară contact cu o metodă inedită pentru mine și anume metoda „teatru forum”. Aceasta este o metodă de intervenție socială menită să pună în scenă experiențe legate de opresiunea bazată pe clasă, sex, sexualitate, etnie, vârstă, religie etc. Metoda poate fi folosită cu succes în activitatea de la clasă, deoarece are ca scop eliberarea conștiinței elevilor, pentru a le facilita înțelegerea realității și angajarea în transformarea acesteia. Ultimul modul a fost cel de evaluare, diseminare și certificare. Cursul a reprezentat în mod categoric o oportunitate extraordinară pentru dezvoltarea profesională și pentru mai buna înțelegere a incluziunii în sala de grupă.

SUCCESUL ȘI INSUCCESUL ȘCOLAR

PROF. GÎLĂ CATRINELA FELICIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 MALU SPART, GIURGIU

SUCCESUL ȘCOLAR

„Cel mai mare orator din lume este succesul” acestea fiind cuvintele lui Napoleon care constata că succesul este pragul maxim de reușită. Nu orice reușită este un succes; o altă accepțiune este izbânda, victoria în competiție (cu sine sau cu ceilalți). Succesul este rezultatul autorealizării de sine, cu eforturi mari, cu sacrificii, cu muncă continuă, din dorința de autoexprimare și autorealizare și de a fi recunoscut. În comparație cu insuccesul, succesul are nevoie de mult timp, de ani grei de muncă și riscuri pentru a-l atinge.

Succesul se poate atinge în mai multe domenii: școlar, profesional, științific, artistic, militar etc. și se manifestă prin rezultate maxime la examene, concursuri, olimpiade, festivaluri.

La fel ca insuccesul școlar și succesul este determinat de numiți factori:

1. Factorii biologici se referă la starea sănătății organismului, la anumite deficiențe ale analizatorilor, la echilibrul endocrin la boli organice, tulburări nervoase și dezvoltare fizică.
2. Factorii psihologici includ procesele psihice (cognitive, afective, volitive), însușirile psihice (temperament, aptitudini, interese), fenomene psihice (atenția, limbajul), nivelul de inteligență și de aspirație, atitudinea față de muncă, voința de a învăța.
3. Factorii pedagogice se referă la stilul didactic al profesrului, eficiența metodelor de predare-învățare și evaluare, proiectarea și realizarea situațiilor de învățământ, organizarea procesului de învățare etc.
4. Factorii socio-culturali sunt mediul psiho-socio-cultural, familial și grupul de prieteni al copilului.
5. Factorii stresanți de natură fizică (zgomotul, aer poluat, frig, iluminarea insuficientă, umezeală), de natură fiziologică (boli organice, subnutriție, somn insuficient), de natură psihosocială (supraîncărcarea, lipsa de antrenament de învățare). Pentru o mai bună înțelegere am reprezentat acești factori sub forma de schemă la fig.1.

Consider că oricare dintre noi avem capacitatea de a realiza ceva în viață. Însă pentru acest lucru este nevoie de un ideal, scopuri, dar și motivație ca tot ceea ce ne dorim să devină realitate, trebuie să analizăm mai întâi dacă acel lucru se poate sau nu realiza. Fiecare om are un astfel de ideal, unii muncesc pentru a-l atinge, iar alții renunță. După cum spuneam este mai ușor să cobori decât să te menții, dar odată ce ai putut să faci acest lucru ești un învingător.

La fel se întâmplă și cu elevii, dar la ei intervine o problemă: lenea. În aceste condiții trebuie să-i motivăm ca mai târziu să nu regretăm ce nu au făcut. Acesta este cel mai mare regret: să privești înapoi și să regreti lucrurile pe care nu le-ai făcut, dar le puteai face.

INSUCCESUL ȘCOLAR

Factorii care intervin în insuccesul școlar sunt numeroși, iar unii psihologi și pedagogi au găsit mai multe clasificări.

1. Factorii individuali ai insuccesului. Aici ne referim la inteligența copilului ce determină insuccesul școlar. În cazuri de deficiență mintală vorbim de un insucces școlar deoarece acel copil are un grad redus de capacitate psihică, poate avea anumite dereglări ale mecanismelor de adaptare a individului la condițiile de mediu și la standardele de conviețuire socială. Astfel, este nevoie ca să se cunoască coeficientul de inteligență al fiecărui copil care are probleme de învățare și nu numai. Făcând referire la teoria lui L.S. Vâgotski privind zona proximei dezvoltări, este important să se țină cont de potențialul de învățare al fiecărui copil, să se folosească metode formativ-didactice și metode de evaluare eficiente.

Nu numai inteligența este factorul care determină insuccesul școlar, ci și factori de ordin somato-fiziologic (dezvoltarea fizică, starea de sănătate etc), factorii afectiv-motivaționali și de personalitate. Factori precum anomaliile, sănătatea, stresul, oboseala, duc la o dezvoltare șubredă. Din moment ce apar astfel de factori ei determină apariția a mai multor factori precum lenea, reavoința, nepăsarea, lipsa de atenție, de energie, maturizare insuficientă etc.

2. Factorii familiali ai insuccesului școlar

Când vorbim de acești factori familiali ne îndreptăm atenția spre familie, mediul apropiat al copilului pentru a observa cauzele apariției insuccesului. Situația economică a familiei, statutul socioprofesional al părinților, nivelul cultural, stilul educațional familial, structura familiei, relațiile intrafamiliale și tipul de coeziune familială. Situația economică precară și instabilă, nivelul scăzut la veniturilor afectează traiectoria școlară a elevului în mai multe feluri. În primul rând sărăcia face ca multe familii să nu poată suporta cheltuielile de școlarizare ale copilului și atunci ele recurg la întreruperea școlarității. Nu mai este un secret că în ultimii ani se înregistrează o rată ridicată de

abandon școlar, cauzată tocmai din această cauză. Problemele cele mai grave sunt atunci când copiii sunt obligați să abandoneze școala, înainte de a o termina. În toată lumea există abandon școlar, însă în țările mai slab dezvoltate acest lucru se întâmplă mai des.

Apoi mai apar și conflictele intrafamiliale, relațiile tensionate, din cauza neajunsului sau din cauza neputinței de a-l da pe copil la școală, toate având o influență negativă asupra copilului. Și agresivitatea, instabilitatea emoțională duc la abandon școlar. În plus familiile defavorizate au șanse mult mai mici să să-și trimită copiii la școală. Limbajul în familie este un lucru important în educația elevului, la fel ca și relația mamă-copil. M. Gill (1976) a demonstrat că elevii slabi trăiesc într-un climat tensionat, instabil, în care apar dezacorduri între părinți cu privire la educația copilului și prin culpabilizări reciproce. Mamele sunt prea permissive, dau dovadă de slăbiciune, sunt anxioase, superprotectoare, iar tații irascibili și rigizi, nu au răbdare, nu sunt calmi, au păreri diferite, au anumite vicii, uneori chiar acte de violență. Astfel, copilul își pierde încrederea în propriile forțe, are un sentiment de învinovățire, este timid, anxios sau dimpotrivă obraznic, neastâmpărat, violent.

Apar și alte probleme în ceea ce privește relația cu familia mai ales când este vorba de o familie conjugală, monoparentală, adoptivă sau reconstruită. La fel ca într-o familie normală pot apărea reacțiile enumerate mai sus și să ducă la nereușita școlară.

1. Factori de ordin școlar

Dotarea școlii, calitatea echipamentului, a programelor, organizarea procesului de învățământ, pregătirea profesorilor, stilul educațional, trăsăturile de personalitate, relația profesor-elev, relația școală-familie, toate fac parte din insuccesul /succesul școlar. Dezavantajul școlilor din mediul rural este tocmai în reducerea acestor necesități importante care stau la baza instruirii.

R. Glaser susține că există două medii școlare: cel selectiv și cel adaptativ. Mediul școlar selectiv se referă la adaptarea elevului la condițiile oferite de școală, el fiind capabil să se adapteze unor condiții exterioare impuse, favorizând actualizarea doar a unora dintre potențialitățile de care dispune elevul. Mediul școlar adaptativ oferă condiții mult mai variate, permițând exprimarea posibilităților fiecăruia. Programul încărcat, manualele prea multe care utilizează un limbaj greu accesibil, diferența ritmului de învățare a elevilor, precum și impunerea anumitor condiții de învățământ dau naștere la oboseală, dezinteres. Pentru stabilirea programului și a orarului școlar este nevoie să se țină cont de curba efortului, de capacitatea psihică și fizică, de gradul ridicat de oboseală ca elevii să poată face față cerințelor.

Metodele de predare-învățare constituie o a doua problemă a nereușitei. De cele mai multe nu gardul de dificultate al unor materii este problema, ci metodele folosite de profesor. Utilizarea metodelor care favorizează o învățare activă, precum problematizarea, învățarea prin descoperire, studiul de caz, focul de rol, dezbaterea, determină o schimbare în activitatea școlară a elevului.

Rigiditatea metodelor de predare-învățare, accentul pus pe memorare și reproducere, precum și activitățile de tip exclusiv frontal generează probleme de învățare multor elevi. Nu se poate impune întregii clase un ritm de lucru și metode care să le convină numai câtorva copii, deoarece s-ar ajunge la un nivel scăzut de învățare. Tot mai mult se vorbește despre strategii de diferențiere și personalizare care să vizeze conținuturile, metodele de predare-învățare, formele de organizare a învățării și metode de evaluare.

Un alt factor care determină insuccesul școlar este reflectat în relația profesor-elev. Dacă profesorul are relații numai cu cei care învață bine apare un decalaj între elevi, între dorințele de învățare, nevoia de exprimare și încredere în cunoștințele pe care le au. Nepăsarea, lipsa stimulării, evaluare superficială, lipsa recompenselor dau naștere la rezultate insuficiente.

FORME DE ORGANIZARE A LECȚIEI ȘI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Ginghină Oana-Mihaela
Școala Gimnazială nr. 26, Galați

LECȚIA - FORMĂ DE ORGANIZARE A PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Lecția este forma fundamentală de organizare a procesului de învățământ în care se desfășoară activitatea elevilor sub conducerea cadrului didactic într-o unitate de timp delimitată, în vederea realizării unor obiective instructiv-educative bine precizate.

Termenul de lecție provine din latinescul *lectio*, derivat din *legere*, care semnifică a audia, a lectura. Lecția este o unitate didactică funcțională, care reflectă totalitatea caracteristicilor ce definesc didactica. Ea presupune un scop și obiective bine determinate; angajează resurse umane, materiale și de conținut; presupune selectarea unor metode și mijloace de învățământ; se realizează într-un timp determinat și în mediu pedagogic; implică strategii de desfășurare și evaluare. Lecția este o formă de organizare și desfășurare a activității pentru profesor, conferă sistematicitate și continuitate procesului de instruire.

În literatura de specialitate lecția este definită ca fiind „o microstructură pedagogică care reunește, într-o unitate funcțională, totalitatea acțiunilor și a mijloacelor implicate în procesul de instruire la o oră școlară” (Oprea, 1979,p.313); „o unitate de acțiune didactică ce tinde în mod deliberat către un anumit scop, în condiții bine determinate, cu ajutorul unor mijloace adecvate pentru a ajunge de la condițiile existente la condiții corespunzătoare scopului urmărit” (Cerghit, 1983,p.13).

Lecția este concepută drept o entitate didactică de sine stătătoare, „o celulă” care stă la baza procesului de învățământ și conține toate elementele și caracteristicile acestuia (Cerghit, 1983,p.13).

Ioan Cerghit precizează că efectele educative ale lecției pot fi multiplicare prin diverse metode, dintre care două se impun a fi esențiale:

- deschiderea lecției către viață, ancorarea sa în lumea reală, valorificarea experienței de viață a elevilor și chiar transferarea lecțiilor în cadrul vieții reale;
- accentuarea caracterului activ-participativ al lecției care trebuie să implice, să angajeze, să solicite elevii în desfășurarea procesului de învățământ, să realizeze o legătură motivantă între elevi și sarcinile de învățare pe care trebuie să le rezolve.

În proiectarea unei lecții este important strategia aplicată: metode și procedee didactice, mijloace de învățământ, forme de organizare.

Termenul de strategie a apărut inițial în teoria și practica militară, unde era denumită și plan strategic. Strategia procesului de învățământ reprezintă modalitatea de proiectare-învățare prin parcurgerea căreia elevul își însușește conținutul sistematizat în obiectele de studiu, își formează sistemul de abilități prevăzut în programele școlare.

Strategia didactică, în general, arată ce face profesorul și ce face elevul, punând în evidență capacitatea cadrului didactic de a alege și de a îmbina într-o anumită ordine metode, procedee, mijloace de intruire, forme de grupare a elevilor, de a selecta și structura conținutul științific în funcție de obiectivele propuse.

Exemple de bună practică:

Învățarea prin descoperire -Descoperirea (Învățarea prin descoperire sau euristică) este o strategie complexă de predare-învățare care oferă posibilitatea ca elevii să dobândească cunoștințele și prin efort personal, independent.

Clasa a VII-a

Tema lecției: „Formule de calcul prescurtat”

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Forme de organizare: individual

Secvența lecției: predarea de noi cunoștințe

În cadrul acestei lecții, se poate utiliza metoda învățarea prin descoperire, pentru a deduce formulele de calcul prescurtat.

Elevilor li se propune să completeze spațiile libere

$$1. (a+b)^2 = (\square + \square)(\square + \square) = \square + \square + \square + \square = \square + \square + \square$$

$$2. (a - b)^2 = (\square - \square)(\square - \square) = \square - \square - \square + \square = \square - \square + \square$$

$$3. (a+b)(a-b) = \square + \square - \square + \square = \square - \square$$

Rezolvare

$$1. (a+b)^2 = (a+b)(a+b) = a^2 + ab + ba + b^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$2. (a-b)^2 = (a-b)(a-b) = a^2 - ab - ba + b^2 = a^2 - 2ab + b^2$$

$$3. (a+b)(a-b) = a^2 - ab + ba - b^2 = a^2 - b^2$$

Concluzie dacă a,b,c sunt numere reale atunci

$$(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$2. (a-b)^2 = a^2 - 2ab + b^2$$

$$3. (a+b)(a-b) = a^2 - b^2$$

Metoda Mozaic

Clasa a V-a

Tema lecției: „Operații cu mulțimi”

Tipul lecției: dobândire de noi cunoștințe

Forme de organizare: pe grupe

Secvența lecției: predarea de noi cunoștințe

Fișa 1: Reuniunea mulțimilor:

Reuniunea a două mulțimi este mulțimea formată din elementele comune și necomune celor două mulțimi, scrise o singură dată, în ordine crescătoare.

$$A \cup B = \{x \mid x \in A \text{ sau } x \in B\}$$

Fișa 2: Intersecția mulțimilor:

Intersecția a două mulțimi este mulțimea formată din elementele comune celor două mulțimi, scrise o singură dată, în ordine crescătoare.

$$A \cap B = \{x \mid x \in A \text{ și } x \in B\}$$

Fișa 3: Diferența a două mulțimi:

Diferența a două mulțimi este mulțimea formată din elementele care sunt în prima mulțime și nu sunt în a doua, scrise o singură dată, în ordine crescătoare.

$$A - B = \{x \mid x \in A \text{ și } x \notin B\}$$

Fișa 4: Produsul cartezian a două mulțimi:

Produsul cartezian a două mulțimi este mulțimea formată din perechile ordonate de numere (x,y) , unde x este element din prima mulțime, iar y din a doua.

$$AXB = \{(x; y) | x \in A \text{ și } x \in B\}.$$

Metoda R. A. I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce tocmai au învățat. Se desfășoară astfel: profesorul, împreună cu elevii săi, investighează rezultatele obținute în urma predării-învățării, printr-un joc de aruncare a unui mingi de la un elev la altul.

Clasa a VII-a

Tema lecției: Patrulaterare particulare

Tipul lecției: recapitularea și sistematizarea cunoștințelor

Forme de organizare a lecției: individual și frontal

Secvența lecției: verificarea și reactualizarea cunoștințelor

Vor folosi întrebări de tipul: Ce este patrulaterul convex, paralelogramul, etc.

Spuneți o proprietate a paralelogramului, pătratului, etc.

Care este formula ariei la dreptunghi?

Clasa a VIII-a

Tema lecției: ”Recapitulare finală – Formule, perimetre și arii”

Tipul lecției: recapitularea și sistematizarea cunoștințelor

Forme de organizare a lecției: individual și frontal

Secvența lecției: verificarea și reactualizarea cunoștințelor

Exemple de întrebări: Care este aria pătratului?

Care este volumul unui cub?

Care este aria laterala a piramidei patrulaterare regulate?

Care este aria totală a paralelipipedului dreptunghic?

Care este volumul tetraedrului?

Diagrama Venn- Reprezintă un organizator cognitiv format din două cercuri parțial suprapuse în care se reprezintă asemănările și deosebirile între două idei, concepte.

Clasa a VIII-a

Tema lecției: „Conul circular drept- descriere, desfășurare, secțiuni paralele cu baza și secțiuni axiale; arie laterală, arie totală și volum ”

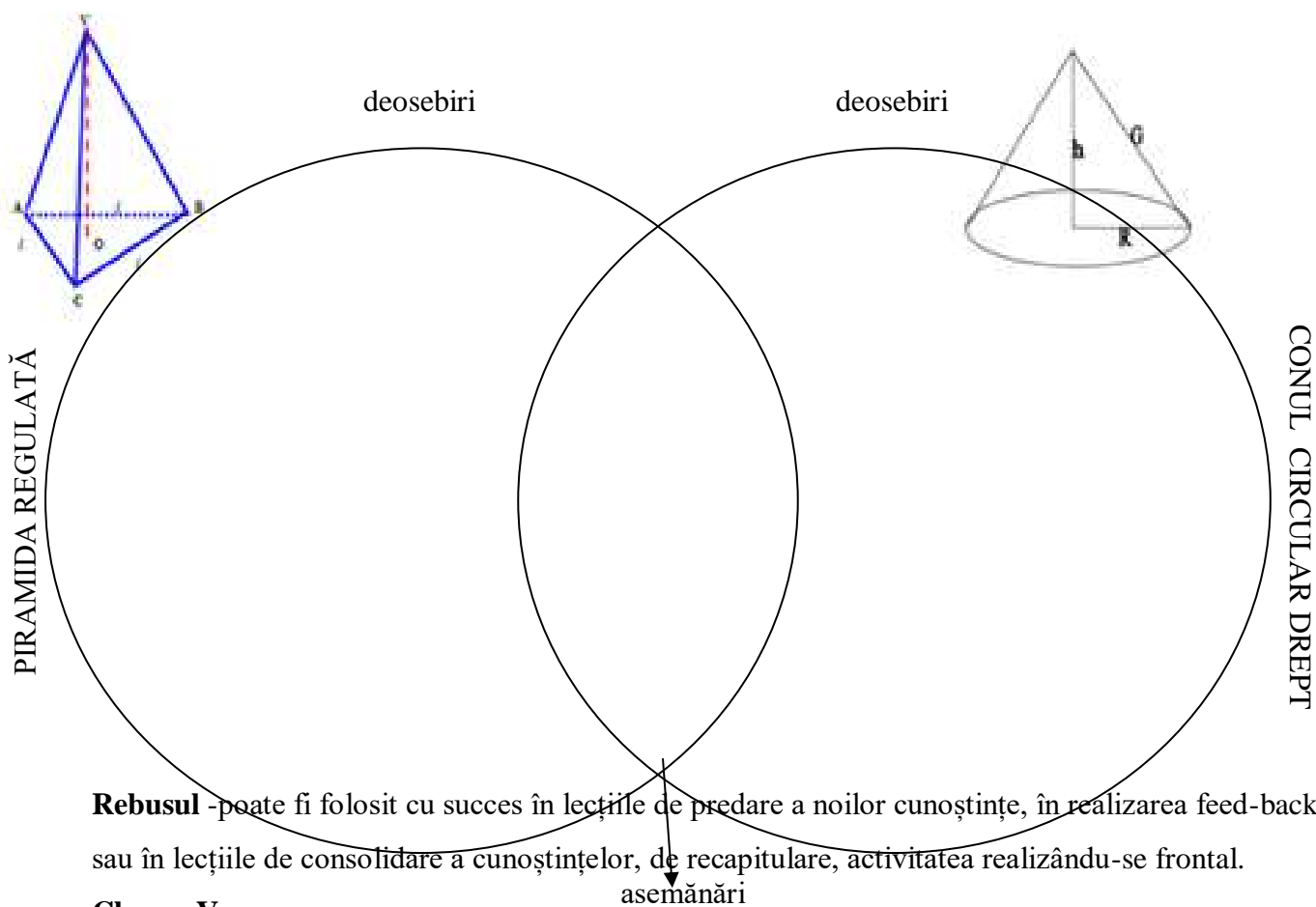
Tipul lecției: dobândire de noi cunoștințe

Forme de organizare: individual și frontal

Secvența lecției: asigurarea feed-back-ului

Pentru asigurarea feed-back-ului solicit elevilor să caute asemănări și între con și piramidă, completând diagrama Venn .

Caută asemănări și deosebiri între cele două corpuri geometrice

Rebusul -poate fi folosit cu succes în lecțiile de predare a noilor cunoștințe, în realizarea feed-back-ului sau în lecțiile de consolidare a cunoștințelor, de recapitulare, activitatea realizându-se frontal.

Clasa a V-a

Tema lecției: „Unități de măsură pentru lungime”

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Forme de organizare: frontal și individual

Secvența lecției: verificarea și reactualizarea cunoștințelor.

Completați următorul rebus. Completând corect pe orizontală, veți descoperi pe verticala A-B, titlul lecției.

1. Corpul geometric mărginit de șase fețe care sunt pătrate se numește.....
2. Trei sau mai multe puncte care aparțin aceleiași drepte se numesc.....
3. Două semidrepte care au aceeași origine formează un
4. Un triunghi care are toate laturile congruente se numește....
5. Triunghiul scalen se mai numește și triunghi.....
6. Poligonul cu trei laturi se numeste.....
7. Punctul care împarte segmentul în două segmente congruente se numește.....
8. Prin două puncte distincte se poate duce o singură
9. Poligonul cu șase laturi se numește hexagon.....
10. Dreapta mărginită la ambele capete se numește.....
11. Orice patrulater are ... laturi.
12. Triunghiul cu doua laturi de lungime egală se numește.....
13. Cubul are opt.....
14. Dreptele care nu au nici un punct comun se numesc
15. Cubul are fețe
16. Urma lăsată pe hârtie de un creion bine ascuțit se numește.....
17. Unghiul cu măsura egală cu 90° se numește unghi
18. Paralelogramul cu un unghi drept se numește
19. Unghiul cu măsura mai mare de 90° ,dar mai mică decât 180° se numește unghi
20. Doua segmente care au aceeași lungime se numesc segmente.....
21. Culul are doispzece
22. Unghiul cu măsura de 0° se numește unghi
23. Unghiul cu masura mai mică de 90° se numește ascuțit.
24. Doua drepte care au un punct în comun se numesc drepte.....
25. Instrument cu care construim segmentele de lungime data se numește(două cuvinte)
26. O dreaptă conține o de puncte.
27. Dreapta marginita la un capat se numeste...
28. Cu ajutorul compasului trasăm un

1.				C	U	B					
2.	C	O	L	I	N	I	A	R	E		
3.	U	N	G	H	I						
4.	E	C	H	I	L	A	T	E	R	A	L

5.	O	A	R	E	C	A	R	E							
					6.	T	R	I	U	N	G	H	I		
				7.	M	I	J	L	O	C	U	L			
				8.	D	R	E	A	P	T	A				
				9.	H	E	X	A	G	O	N				
	10.	S	E	G	M	E	N	T							
				11.	P	A	T	R	U						
				12.	I	S	O	S	C	E	L				
	13.	V	A	R	F	U	R	I							
				14.	P	A	R	A	L	E	L	E			
				15.	S	A	S	E							
				16.	P	U	N	C							
				17.	D	R	E	P	T						
18.	D	R	E	P	T	U	N	G	H	I					
				19.	O	B	T	U	Z						
	20.	C	O	N	G	R	U	E	N	T	E				
				21.	M	U	C	H	I	I					
				22.	N	U	L								
				23.	A	S	C	U	T	I	T				
				24.	C	O	N	C	U	R	E	N	T	E	
	25.	L	I	N	I	A	G	R	A	D	A	T	A		
				26.	I	N	F	I	N	I	T	A	T	E	
				27.	S	E	M	I	D	R	E	A	P	T	A
				28.	C	E	R	C							

Clasa a V-a

Tema lecției: „Axa de simetrie”

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

Forme de organizare: frontal și individual

Secvența lecției: asigurarea feed-backu-ului

Activitate de învățare :

-determinarea unei axe de simetrie în dreptunghi prin plierea unei coli de hârtie;

- determinarea simetricului unei figure geometrice. Elevii trebuie să înmoaie un fir de ață în acuarele și așezând-o pe o parte a colii, plind coala, trăgând de sfoară ei determină o figură simetrică cu cea obținută pe prima parte a colii.

BIBLIOGRAFIE

1. Dulamă M.E., „*Modele strategii și tehnici didactice activizante – cu aplicații în geografie*”, Editura Clusium, Cluj Napoca.
2. Călineci M.C., „*Cunoașterea elevului , Dezvoltare profesională a Cadrelor Didactice prin Activități de Mentorat*”, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă, București, 2009.
3. Chirilă C., Cristescu B, Hardulea A., Neagu M., Petrovici A., Petrovici C., Romaniuc L., Stanciu T., Șușu C., Investește în OAMENI POSDRU/87/1.3/S 63671 „*Formarea continuă a profesorilor de matematică în societatea cunoașterii*”, 2012.

Folosirea metodelor de învățare centrate pe elevi la matematică în vederea optimizării actului didactic

Profesor **GIULAN CARMEN**
Școala Gimnazială Sânmihaiu-Român,
structura Școala Gimnazială Utvin

La ora de matematică putem crea un cadru favorizant rezolvării problemelor prin:

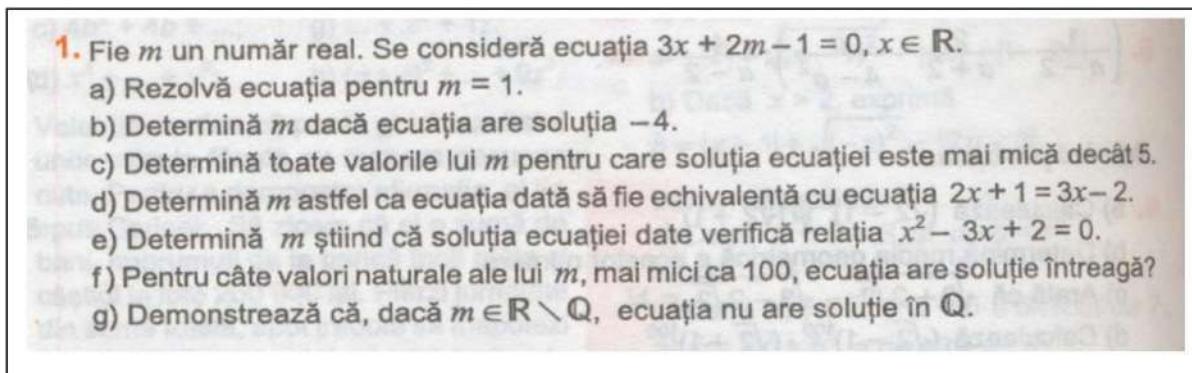
1) Recurgerea la situații-problemă

Oamenii sunt interesați de un aspect al vieții cotidiene atunci când acesta răspunde unei nevoi. Corelația dintre interes și necesitate este evidentă în cazul elevilor. În afară de factorii externi (note, examene), elevul este motivat de înțelegerea necesității practice a ceea ce învață. De aceea, este indicat ca, din când în când, să propunem spre rezolvare o situație-problemă. În acest fel, ei fac legătura cu viața cotidiană, organizează datele, le transpun dintr-un limbaj în altul, realizează un model matematic și evaluează soluția obținută.

2) Crearea unui context

Problemele „cu multe cerințe” au avantajul creării unui context matematic, pe care elevul ajunge să îl interiorizeze de-a lungul rezolvării problemei. Contextualizarea economisește timpul necesar citirii și înțelegerii unei noi probleme, are avantajul utilizării unei aceleiași figuri sau scheme și determină un raționament ce poate îngloba metodele de rezolvare folosite pentru întrebările anterioare.

O problemă ce poate conduce la crearea unui context, este cea din exemplul de mai jos, preluată din Manualul de matematică pentru clasa a VIII-a, Editura Litera, 2020.

Un context poate fi reprezentat de exersarea unei operații algebrice, ca în următoarele probleme:

- Calculează $23479 + 9243$.
- Descoperă cifrele care lipsesc: $45\alpha 2 + 2\alpha 4\alpha = \alpha 131$.

3. Află numărul necunoscut: $1208 + a = 3921$.

4.Reconstituie adunarea sugerată în figură.

AAAA+

BBBB

CCCC

.....

ABBBC

5.Descoperă regula și completează numerele necunoscute: 23, 27, 31, ?, ?, 43, 47.

6. Calculează suma: $S = 9 + 99 + 999 + \dots + 99\dots99$ (ultimul termen al sumei are 100 de cifre de 9), apoi calculează suma cifrelor lui S.

Fiecare dintre aceste probleme poate fi rezolvată separat. Rezolvarea lor simultană poate însă facilita realizarea de transferuri, de exemplu între problema 1 (în care apare o adunare cu trecere peste ordin) și problemele 2 și 3 (în care adunarea cu trecere peste ordin trebuie reconstituită).

Rezolvarea contextuală are însă și o serie de dezavantaje, cum ar fi:

-Monotonia: Un context presupune mai multe probleme cu un același „decor”: uneori, dacă problemele alese nu sunt destul de diferite între ele, această situație poate fi un motiv de plictiseală pentru elevi.

-Sugerarea implicită: Evoluția într-un context construit poate sugera o anumite cale de rezolvare. Astfel, tatonările nu sunt încurajate.

-Stereotipii de rezolvare: Rezolvarea în context poate conduce la stereotipii, care, odată fixate, pot fi mai greu perturbate la schimbarea contextului. De aceea, rezolvarea unor liste lungi de probleme „la fel” din culegeri poate avea reversul că, deși elevul automatizează anumite tehnici, el pierde disponibilitatea și creativitatea în abordarea altor probleme.

3)Metoda pașilor mici de rezolvare a problemelor

O cale naturală de a aduce elevii la găsirea soluției problemei este împărțirea acesteia într-o succesiune de probleme mai simple. Identificarea acestora chiar de către elevi poate fi o strategie eficientă de rezolvare a problemelor de matematică.

Exemplu

Transformă numerele $0,(36)$ și $0,5(12)$ în formă fracționară.Putem conduce elevii în rezolvarea acestei probleme, formulând mai multe probleme simple, care constituie pași în înțelegerea și rezolvarea problemei date. În acest mod, nu doar indicăm o cale de rezolvare, dar conturăm și un context în care încadrăm problema dată.

I. Amintește-ți și răspunde! Observă lista de mai jos. Subliniază acele numere care reprezintă scrieri ale numărului $0,333\dots$ (în care toate zecimalele sunt egale cu 3): $0,333$; $0,(33)$; $0,(3)$; $0,3(3)$; $0,3(33)$; $0,3$.

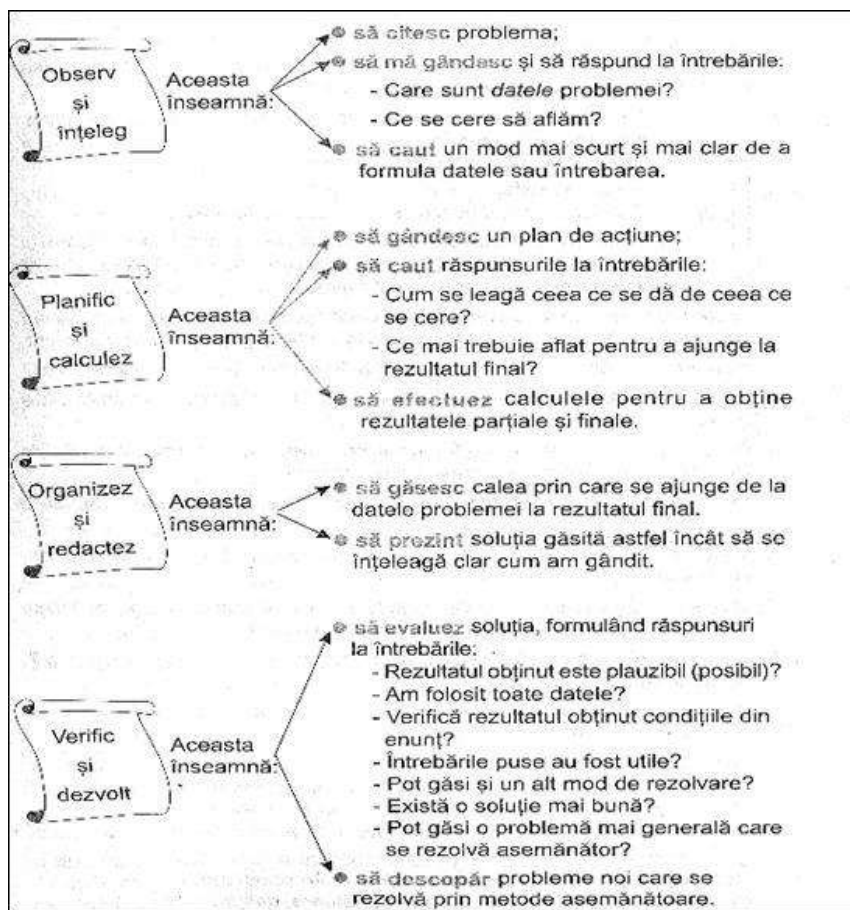
II. Utilizează indicațiile și construiește rezolvarea! Fiex= $0,(36)$. Scriem $x=0,363636\dots$ și calculăm $100\cdot x=36,363636\dots$. Observă că $100\cdot x = 36 + x$. Exprimă x în formă fracționară, rezolvând această ecuație

III. Verifică dacă ai înțeles! Procedează în același mod pentru a rezolva problema următoare:

Transformă în reprezentare fracționară numărul $t=1,3(2)$.

4) Utilizarea schemelor de rezolvare

O schemă utilă de rezolvare a problemelor este prezentată în imaginea următoare.

Schemele se pot realiza sub diverse forme: algoritm, scheme logice, organizator grafic, etc. De exemplu, pentru rezolvarea problemelor cu ajutorul ecuațiilor, se poate folosi un tabel, în care se scrie, într-o parte, enunțul problemei (în limbaj comun), iar în cealaltă parte corespondentul în limbaj matematic.

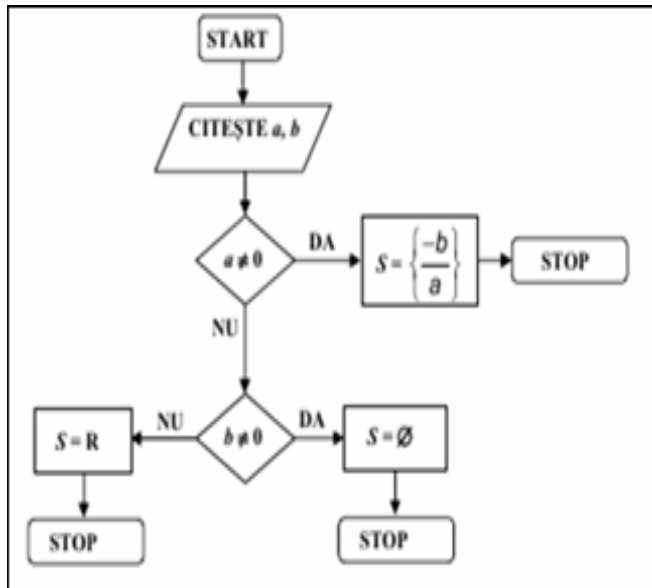
Exemplu

Pentru a participa la un concurs de matematică, Irina are de rezolvat în vacanță mai multe probleme. Câte probleme are de rezolvat Irina și în câte zile știind că: dacă rezolvă câte 2 probleme pe zi, în ziua stabilită ar avea 5 probleme nerezolvate, iar dacă ar rezolva câte 3 probleme pe zi, atunci ar termina cu o zi mai devreme?

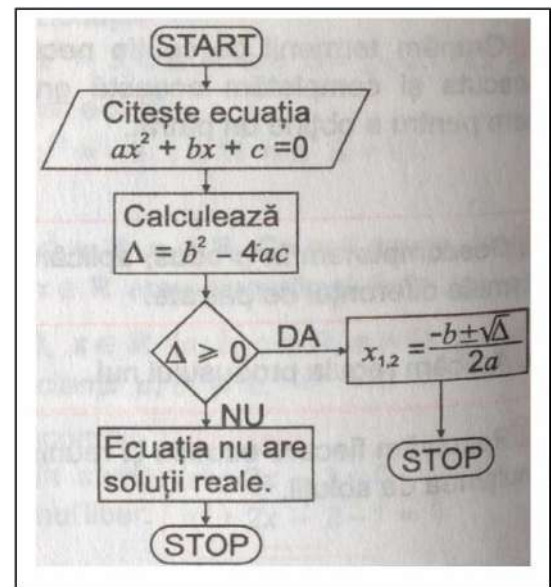
Notăm cu x numărul de probleme și cu y numărul de zile

dacă rezolvă câte 2 probleme pe zi, în ziua stabilită ar avea 5 probleme nerezolvate	$2y = x - 5$
dacă ar rezolva câte 3 probleme pe zi, atunci ar termina cu o zi mai devreme	$3(y - 1) = x$

Pentru rezolvarea ecuațiilor de gradul întâi se poate folosi o schemă logică prezentată în imaginea următoare.

Pentru rezolvarea ecuațiilor de gradul al doilea se poate folosi o schemă logică prezentată în imaginea următoare.

Bibliografie

- 1)M. Singer, C.Voica, Pași în înțelegerea rezolvării problemelor. Caiet de exersare structurată. Editura Sigma, 2003, pag. 4-5.
- 2) Recuperarea rămânerii în urmă la matematică Roxana Maria Gavrilă,Consuela Luiza Voica,Cristian Voica. Ed. a 2-a, rev. - București:Educația 2000+, 2009 .
- 3)Manualul de matematică pentru clasa a VIII-a,Editura Litera ,2020.

STRATEGII INOVATIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Giurcă Minodora
Colegiul Național „George Coșbuc” Motru, Gorj

În elaborarea unei strategii avem o fază de analiză urmată de o fază de sinteză. În faza de analiză se realizează selecția metodelor, mijloacelor de instruire și formelor de organizare a activității în funcție de nivelul taxonomic de formulare operațională a obiectivului fundamental al lecției, tipul de învățare și principiile didactice care vor fi aplicate în practică.

De asemenea, se va avea în vedere conținutul științific ce urmează a fi studiat, psiho-sociologia grupurilor școlare, natura mijloacelor de învățământ (tradiționale și moderne), probele de evaluare și reglare a activității și propria experiență.

Pentru faza de sinteză se vor avea în vedere interrelațiile dintre principiile didactice, metodele de învățământ și formele de organizare a activității didactice, realizând un proiect aplicabil și eficient.

Metodele inovative, activ – participative sunt proceduri care pornesc de la ideea că învățarea este o activitate personală, care nu poate fi înlocuită cu nimic, iar cel care învață este considerat managerul propriei învățări, al întregului proces de învățare. Aceasta devine o activitate unică și diferită de la o persoană la alta, fiind determinată de istoria personală a subiectului, de mediul din care provine, dar și de relațiile sociale pe care acesta le dezvoltă.

Ele presupun activism, curiozitate intrinsecă, dorința de a observa, a explica, a explora, a descoperi.

Sunt considerate activ – participative acele metode care mobilizează energiile elevului, care îl ajută să își concentreze atenția, să-i stârnească curiozitatea. Metodele activ – participative pun accent pe cunoașterea operațională, pe învățarea prin acțiune, aduc elevii în contact nemijlocit cu situațiile de viață reală. Aceste metode au caracter educativ, exemplu: lectura independentă, dialogul euristic, învățarea prin descoperire.

Metodele constituie elementul esențial al strategiei didactice, ele reprezentând latura executorie. În acest context, ea poate fi considerată ca instrumentul de realizare într-o cât mai mare măsură obiectivelor prestabilite ale activității didactice de învățare. Opțiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă relație cu personalitatea profesorului și gradul de pregătire, predispoziție și stilurile de învățare ale grupului cu care lucrează.

Între noile orientări din domeniul practicilor educaționale, se situează și cea privind dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor și tehnicilor activ – participative noi: brainstorming, tehnica ciorchinului, metoda mozaic, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare, instruirea diferențiată, etc.

M. Zalte consideră gândirea critică un tip de gândire diferențiată după finalitate. Ea presupune verificarea, evaluarea și alegerea răspunsului potrivit pentru o sarcină dată și respingerea argumentată a celorlalte variante de soluții.

„A gândi critic” înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el.

Gândirea critică îi învață pe elevi să emită și să-și susțină propriile idei. Satisfacția noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecția citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidență „talentul” de a își realiza propriul rezumat, propria compunere. Soluțiile problemelor supuse rezolvării presupun colaborare și cooperare. Este necesar să se înțeleagă că în cadrul dezbaterilor, al schimbului de opinii, nu se critică omul, ci ideea. Trebuie să se expună acordul sau dezacordul, indiferent de relațiile existente între participanții la situația de învățare. Pentru aceasta este nevoie de un

demers didactic adecvat, care constă în parcurgerea a trei etape, aflate în interdependență: evocarea, realizarea sensului, reflecția.

Evocarea face apel la cunoștințele însușite de către elevi despre o temă sau un anumit subiect. Astfel, se va putea face legătura între ceea ce se știe și ce se va preda. Corelarea informațiilor știute cu cele noi asigură trăinicia celor din urmă. Realizarea sensului asigură înțelegerea sensului noilor informații și a semnificației acestora. Elevii pot citi un text, pot schimba păreri în grup, pentru a participa activ la învățare. Este etapa întrebărilor profesor-elev, elev-profesor, elev-elev. Reflecția integrează noile cunoștințe în sistemul celor vechi, asigurând legătura între ele și dând posibilitatea expunerii libere a „noului” aflat. Această etapă îi ajută pe elevi să pătrundă în esența faptelor și ne dă o imagine clară asupra reușitei totale, parțiale sau a eșecului activității desfășurate la clasă.

Noua modalitate de desfășurare a activității didactice asigură o mai bună corelare gândire-învățare, iar pe noi ne pune în situația de a reflecta asupra răspunsului la întrebarea „Cum predăm?”. Lucrul pe grupe sau perechi ar putea presupune activizarea nu doar a unor elevi, ci a tuturor competențelor grupului.

Metodele de predare-învățare-evaluare oferă o ocazie benefică de organizare pedagogică a unei învățări temeinice, ușoare și plăcute, și în același timp și cu un pronunțat caracter activ – participativ din partea elevilor, cu posibilități de cooperare și de comunicare eficientă. Folosirea sistematică a metodelor moderne, presupune desfășurarea unor relații de comunicare eficientă și constructivă în cadrul cărora, toți cei care i-au parte la discuții, să obțină beneficii în planurile cognitiv, afectiv-motivațional, atitudinal, social și practic aplicativ. Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne.

Metoda brainstorming înseamnă formularea a cât mai multor idei – oricât de fantastice ar părea – ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitatea. Obiectivul fundamental constă în exprimarea liberă a opiniilor elevilor așa cum vin ele în mintea lor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei.

Alegerea sarcinii de lucru. Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei. Înregistrarea pe tablă și regruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, etc.

Selectarea și ordonarea ideilor care conduc la rezolvarea problemei. Are o serie de avantaje:

- Participarea activă a tuturor participanților;
- Dezvoltarea capacității de a trăi anumite situații, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluției optime;
- Exprimarea personalității;
- Exersarea creativității și a unor atitudini deschise la nivelul grupului;
- Dezvoltarea relațiilor interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia;
- Realizarea unei ambiante pline de prospețime și emulație.

Cvintetul semnifică o poezie cu cinci versuri. Se pornește de la un subiect propus spre discutare, care să se reflecte într-un singur cuvânt-cheie scris pe primul rând. Pe al doilea rând se scriu două adjective care să determine cuvântul cheie. Pe al treilea rând se scriu verbe la gerunziu. Pe al patrulea rând se scriu cuvinte care exprimă sentimente față de subiect. Pe ultimul rând, un singur cuvânt-sinteza, care să conțină întreaga semnificație a mesajelor transmise prin celelalte versuri.

Metoda pălăriilor gânditoare este un joc în sine. Copiii se împart în șase grupe – pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat.

Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar pălăriile să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi. Ca material vor fi folosite 6 pălării

gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru și un anumit rol. Bineînțeles, că rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Pălăria albastră este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă de controlul discuțiilor, supraveghează și dirijează bunul mers al activității. Albastrul este rece, culoarea cerului care e deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător. Pălăria albă este povestitorul, cel care redă pe scurt conținutul textului, exact cum s-a întâmplat acțiunea, este neutru, informează. Pălăria roșie își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, nu se justifică – spune ce simte. Lasă frâu liber imaginației și sentimentelor; este impulsivă; poate exprima și supărare sau furie; reprezintă o bogată paletă a stărilor afective. Pălăria neagră este criticul, reprezintă aspectele negative ale întâmplărilor, emite doar judecăți negative, identifică greșeli, exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata. Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție. Reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Pălăria verde este gânditorul, care oferă soluții alternative, idei noi, stimulând gândirea critică; este simbolul fertilității, al producției de idei inovatoare. Pălăria galbenă este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, pe un fundament logic, explorează optimist posibilitățile. Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației; culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul. Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Cele 6 pălării gânditoare pot fi privite în perechi: pălăria albă – pălăria roșie; pălăria neagră – pălăria galbenă; pălăria verde – pălăria albastră.

Diferențierea, ca atribut al individului și integrarea, ca scop al acțiunii de formare a individului, sunt coordonate ale dezvoltării personalității umane. Instruirea diferențiată la fizică și nu numai, vizează adaptarea activității de învățare la posibilitățile diferite ale elevilor, la capacitatea de înțelegere și ritmul propriu fiecărui elev în parte.

Folosirea acestor metode de predare-învățare-evaluare pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor conduce la formarea unei motivații intrinseci, ce rămâne dezideratul tuturor dascălilor. Folosirea competiției, în acest sens, nu mai este metoda de selecție, în multe situații generând efectul invers și asigură un climat afectiv – pozitiv, care induce majorității elevilor rezultate mai bune. În momentul în care decidem să devenim cadre didactice, suntem direct responsabili de educarea și dezvoltarea elevilor, cărora le vom fi educatori. În acest proces, avem un rol important deoarece de noi, de comportamentul nostru, dar mai ales de metodele pe care le aplicăm depinde dezvoltarea și implicarea elevilor în procesul instructiv – educativ.

În urma studiului individual asupra tratării diferențiate a elevilor la fizică și a celorlalte metode activ- participative, a experienței personale și mai ales în urma discuțiilor pe această temă cu alți profesori de fizică am decis că metodele cele mai indicate a fi folosite sunt în ordine: activitatea independentă, exercițiul și rezolvarea de probleme, lucrări de laborator, experimentul de laborator, instruirea asistată de calculator, modelarea, problematizarea, jocul didactic, descoperirea, metodele și tehnicile activ – participative (brainstorming, tehnica ciorchinelui, metoda mozaic, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare, instruirea diferențiată), algoritmizarea, conversația euristică, explicația, demonstrația și în ultimul caz expunerea.

Consider această temă foarte importantă atât pentru cariera didactică, cât și pentru realizarea idealului educațional al școlii românești, de a forma oameni liberi, personalități autonome, creative și tolerante.

BIBLIOGRAFIE

1. Barna, Andrei , Curs de pedagogie , Ed. Logos, Galați, 2001
2. Cerghit, Ioan , Didactica , București, 1993
3. Nicola, Ioan , Tratat de pedagogie școlară , E.D.P. , București, 1996

ACTIVITIES FOR TEACHING WRITING

Giurgiu Nicoleta

Colegiul Național ‘Elena Ghiba Birta’ Arad

Writing has served different functions in society. It is typically used for the transmission of cultural knowledge, keeping records of historical facts or scientific research, codifying laws etc. In everyday life, writing is used for sharing information (newspapers), for entertainment (comics, computer games), for social contact (e-mails, SMSs) and for action (telephone directories).

When writing, we have to distinguish between accuracy and fluency. Writing accurately involves spelling and forming letters correctly, writing legibly, using correct layouts and choosing the right vocabulary. We also have to use grammar correctly, join sentences and paragraphs in a logical order. When we write, we convey a message. Communicating a message means, for example, expressing somebody’s experience, respond to greeting or invitation. Therefore, we can state that both accuracy and fluency are very important in writing and while teaching it we have to strongly focus on both of them.

The goal of a language teacher is to enable students to produce fluent, understandable, accurate and appropriate written English. “One of the skills of a good writing teacher is to be able to throw out suggestions without crowding out the individual students with too much oppressive detail” (Harmer 2004:63).

The most known guarantee for students to develop their writing and speaking skills is that the English language is used frequently during classes. The more the students get used to the English language, the more natural it seems for them to think in English and transform those thoughts into spoken and written English. There are teachers who doubt it if there is any useful in-class work that could be done on writing, considering that it is essentially an individual activity. As well as using writing for homework, teachers can include in-class writing activities. One advantage of in –class writing at the communicative level is that it requires 100 percent participation in the productive process of converting thoughts to language (Chastain 1988: 249). Another educational benefit is that engaging in the writing process of searching for and creating meaning on paper forces the students who learn to write well to

improve their abilities, to develop their ideas and to organize them into coherent sequence. It is the classroom activity that gives the most consistent practice in cognitive skills.

When learning a second language, sometimes it is more useful to utilize writing as preparation for some other activities. J. Harmer (2004:33) suggests using preparation writing when students are asked to prepare discussion. Writing sentences “gives the students time to think up ideas rather than having to come up with instant fluent opinions, something that many, especially at lower level, find difficult and awkward”. Another technique that Harmer (2004) suggests is that students should talk in groups to prepare their arguments. It is effective for students to make notes which they can use during their discussion.

Teachers should keep in mind that the old technique of writing a story on a certain topic is only a small percent of a person’s writing. Before doing creative writing, students need to get practice in the range of real-life writing tasks. Some general ideas for real-world writing tasks would be writing real letters and emails. When issuing such writing activities, real people to whom students can write are to be thought of. (e.g. Members of Parliament, prisoners, manufacturing companies, fan clubs, local newspapers, other schools). For the sake of authenticity, students can even send them and get replies.

Students can also be asked to publish their own newsletter, magazine, handout under the form of a class or school magazine. Advertising ideas, school events, products around the school or around town as well as sending comments, replies to discussions and reviews to websites would be another activity aimed at improving real-world writing.

The above-mentioned writing tasks relate appropriately to the ultimate goal of those learners who need to write in English in their social, educational, or professional lives. Since some of our students know already what they need to be able to write in English, while others may be uncertain about the nature of their future needs, our role as teachers is to build communicative potential.

The activities I chose to describe in detail address to my students’ needs expressed in the questionnaire I administered to them before beginning working on my study. My students’ level is lower intermediate, therefore the activities were chosen according to their level. The difficulties they encounter when learning the writing skill concern both formal and informal English. As they consider that writing in English will be of great help in their future professional life, I chose to work with them on filling in forms and writing e-mails. On the

other hand, I also took into account creative writing and I proposed activities such as re-writing stories, writing descriptive paragraphs and completing missing information.

Writing activity 1: Writing an e-mail

Aim

To write an email arranging to meet a friend

To understand the register of such e-mails

Language focus

To learn expressions for arranging to meet up with friends by e-mail

Materials and preparation

Each student will need one copy of the worksheet (*see annex 1*).

Students will also need a pen or pencil.

Student organization

Whole class

Suggested time

15 minutes.

Procedures

- Explain to the students that they have to write an e-mail making sure that they say why they are writing, check when their friends are free and say when they are free.
- Give the students the necessary vocabulary and suggest the use of an informal register
- Depending on the time available, you could have students try to correct and improve on each other's emails or take them in to correct yourself.
- If you have access to a computer room, you could have students write real emails and send them to you for correction or you could set up a wiki so that students could correct each other's.
- Go round giving students feedback and helping them with any mistakes they may have made

Writing activity 2: Re-writing a story

Aim

To practice putting events in order

To re-write the story by changing as many nouns as possible

Language focus

Re-writing a folk tale

Materials and preparation

Each group will need one copy of the worksheet (*see annex 2*).

All the slips should be mixed together and then divided into sets of 12.

Student organization

Groups

Suggested time

20–30 minutes

Procedures

- The story is in the correct order on the worksheet that is why the slips will be mixed together before handing them out to each group
- Put students in groups. This activity works best with three or more groups.
- Explain the task. Give each group 12 random slips of paper. Each slip has a sentence on it.
- Some slips will have the same sentences and other slips will be missing. Each group trades sentences with other groups until they have 12 different sentences, which form a story when put in the correct order. When the group has 12 different sentences, they should organize the story.
- Set a time limit of about fifteen minutes for first part of the activity
- Each group re-writes the story by replacing the as many nouns as possible. Ask the leaders of the group to read their stories

References:

Chastain, Kenneth 1988: *Developing Second Language Skills: Theory and Practice*, New York:
Harcourt Brace Jovanovich

Harmer, Jeremy 2004: *How to Teach Writing*, London: Pearson Education Limited

Internet Resources:

www.englishspark.com

www.teachingenglish.org.uk

Activities for teaching speaking

Giurgiu Nicoleta

Colegiul Național ‘Elena Ghiba Birta’ Arad

Speaking belongs to productive skills; it is more frequent than writing. It is regarded as very important for language teaching and learning as it is considered a bridge to reach other skills. Effective speaking helps learners to read better, to listen more attentively and write more accurately. Without any doubt, speaking is the most effective means of communication (Ur 1991). Contrary to writing, spoken language is produced and processed in real time. The interlocutors have limited time to plan and produce what they want to say and understand what they hear. Speech is generally used in face-to-face conversations; it is temporary, spontaneous and variable. Spoken language is supported by body language such as gestures or facial expressions (often called non-verbal communication). Among other features of spoken language, we can include the opportunity to receive feedback: the hearer may ask for clarification, explanation or repetition of what sounds problematic. The specific features of speaking are different speed, false starts, pauses, unfinished sentences or hesitation.

The main aim of teaching speaking skills is to communicate efficiently. Learners of a foreign language should be able to make themselves understood while speaking the language. The goal is to avoid misunderstanding in the message due to faulty vocabulary, grammar and pronunciation. Lavery (2001:36) points out that “speaking a language involves using the components correctly - making the right sounds, choosing the right words and getting the constructions grammatically correct. Pronunciation, grammar and vocabulary tasks will focus on the need for practice in language accuracy. At the same time, we also need to get a clear message across and this involves choosing appropriate content or ideas to suit a situation [...]. All this involves practice in language fluency. Both types of practice are equally important, although some traditional approaches can concentrate rather too much on accuracy tasks which results in students speaking like a grammar book”.

Therefore, teachers should adjust their methods in order to meet their students’ needs and expectations. The first step would be to use the second language in class to discuss or explain different situations, including daily routine. Thus, students should use the second

language whenever they need to express themselves during classes. They should also use it when communicating with each other, interacting with their classmates, thus practicing the expression of their thoughts into words. It is true that speaking classes are not viewed by students as serious as classes developing other skills, as these classes do not usually teach them language or structures; however, speaking helps students to activate and put into practice the language they know in order to produce a message, so it means more than just knowledge of the elements they have to know.

Speaking activities should have some specific tasks for students to complete. Their “product” is either shared with other students or put on paper to submit to the teacher. The students’ role during speaking activities involves affective, social and cognitive factors. Interaction in small groups is productive only if the students have the confidence and interest to participate actively. These factors are also dependant on social relationships and a classroom atmosphere in which students are willing to cooperate with the teacher and with each other. The teacher’s responsibility is classroom management. The students are expected to create a comprehensible exchange of ideas to accomplish the communication goals while the teacher supervises assists, encourages and stimulates them (Chastain 1988:290).

Language students can develop speaking skills in classroom contexts. It is understood that their skills will not match those of native speakers, but they can learn to express their thoughts in a second language in ways comprehensible to native speakers. In order to achieve this goal, it is important that teachers organize the in-class activities to promote students’ active participation.

The results of the questionnaire I administered to my students showed that activities which involve group work or pair work makes them feel more comfortable when speaking, but they are reluctant to speaking in front of their classmates because of insufficient grammar structures. Therefore, in order to improve my students’ speaking skills I chose lower intermediate speaking activities which imply a lot of pair work or group work and usage of different grammar structures as well.

Speaking activity 1: A job interview

Aim

To practice asking and answering questions in an interview

Language focus

Tag questions

Materials and preparation

Each student will need one copy of the worksheet (*see annex 6*)

Student organization

Pairs

Suggested time

10–15 minutes

Procedures

- Read through the instructions with the students. Brainstorm a list of interesting jobs with the students and write them on the board.
- Put students in pairs and indicate who is A and B in each pair.
- Have them choose the jobs they will be interviewing for.
- Have students individually complete the job application forms. Encourage students to invent interesting information about themselves.
- After students complete their forms, have the A's give their forms to the B's. During the interview, the B's should ask questions to check their partners' information. Remind the students to use tag questions to check information.
- Encourage the students being interviewed to add more details when they answer.
- After a few minutes, have the A's and B's switch roles.
- Follow up by asking how many students got the job they had applied for.

Students A and B: Work together to decide what jobs you will apply for.

Student A: Imagine you are applying for the job you agreed on with your partner.

Complete the form. Invent as much information as you like. Answer your partner and add more details as he or she asks questions to check the information on your form.

Student B: Imagine you are the boss and your partner has applied for a job in your company. Look at your partner's form and ask questions to check the information. Use tag questions.

Speaking activity 2: Change the subject

Aim

To practice conversation strategies

Language focus

Review of present and past forms

Materials and preparation

Each group will need one copy of the worksheet (*see annex 7*)

Student organization

Small groups

Suggested time

20–30 minutes

Procedures

- Review some conversation strategies
- Put students in small groups and indicate who is Person 1 (the first person to speak). If possible, have students sit in circles in their groups.
- Explain the instructions to the class. Make sure they understand that they won't have to talk for a long time.

Option 1:

One person starts by commenting on subject 1 (Last weekend). The next person cuts in at any time and politely changes the subject to subject 2 (A party). Continue until all the ideas have been used and each student has had a chance to change the subject at least once.

Option 2:

- The group starts a conversation about subject 1 (Last weekend). Someone can cut in at any time and politely change the subject to subject 2 (A party). Continue the group conversation until all the ideas have been used and each student has had a chance to change the subject at least once.
- If you have time, when the groups have talked about all the subjects, have them repeat the activity by making another chart, using their own ideas.

References:

- Chastain, Kenneth 1988: *Developing Second Language Skills: Theory and Practice*, New York:
Harcourt Brace Jovanovich
- Lavery, Clare 2001: *Language Assistant*, The British Council
- Ur, Penny 1991: *A Course in Language Teaching: Practice and Theory*, Cambridge:
Cambridge University Press

Internet Resources:

- www.britishcouncil.ro
- www.englishspark.com
- www.oup.com/elt/catalogue/teachersites/englishknowhow
- www.questia.com
- www.teachingenglish.org.uk

Lectura – calea spre adevărata cunoaștere

Lectura are un rol decisiv în dezvoltarea cunoștințelor, a fost considerată dintotdeauna o condiție a reușitei elevului în școală și un mijloc de acces la cunoașterea generală și specializată. De aici rezultă necesitatea formării și evaluării competenței de lectură – o competență-cheie necesară atât elevului, cât și adultului pe parcursul întregii sale vieți.

În cadrul orelor de limba și literatura română, literatura universală aplic metode și tehnici de lucru care ar forma deprinderi de muncă intelectuală independentă. Activitățile didactice, riguros construite, au drept scop dezvoltarea la elevi a următoarelor abilități:

- a) să-și însușească metode și tehnici de studiu și activitate independentă;
- b) să-și structureze o conduită autonomă în selectarea, organizarea, utilizarea informației;
- c) să-și activeze și să-și dezvolte operațiile gândirii critice și creative.

Urmărind aceste obiective, încerc să realizez conversia „a învăța despre lectură/comunicare” în „a comunica pentru a învăța/înțelege”. Astfel încerc să depășesc simpla comprehensiune a textelor literare „aici și acum” și să ofer posibilitate elevilor să-și extindă reflecția dincolo de spațiul materiei de studiu, să se încadreze într-un proces de achiziție continuu.

Un text foarte potrivit pentru educarea gustului pentru lectură este romanul *Cititorul din peșteră* de Rui Zink, text propus pentru clasa a XII-a, la unitatea de conținut *Tinerete, aventură și călătorie*. Personajul principal, un copil vagabond, trăiește propria aventură spre cunoașterea de sine, lectura fiind remediul salvator. Captivant prin conținut, dar și prin dimensiune, romanul vine în ajutorul celor care nu prea au obișnuița să zăbovească prea mult în lumea cărții.

În continuare, voi prezenta demersul didactic al lecției la **tema:** Caracterul inițiativ al romanului *Cititorul din peșteră* de Rui Zink.

Obiective operaționale:

- a) cognitive: Elevul va fi capabil:
 - O1 să identifice, în romanul *Cititorul din peșteră*, componentele principale din perspectiva structurală;
 - O2 să determine tipologia personajelor din roman;
- b) formative: O3 să analizeze, cu exemple din text, componentele atestate;
 - O4 să evalueze experiența acumulată de personajul principal;
- c) afective: O5 să-și exprime argumentat opiniile personale asupra textelor literare;
 - O6 să valorizeze importanța lecturii.

Competența specifică:

1. Folosirea analizei tematice și structurale la receptarea textelor literare și metaliterare din literatura română și universală;
4. Dezvoltarea comunicării orale și scrise

Subcompetența:

- 1.2 Identificarea și analiza componentelor principale ale operei literare din perspectiva genului și a speciei literare;
 - 4.1 Exprimarea orală și scrisă a opiniilor personale asupra textelor literare.

În scopul unei explorări mai profunde a textului, am optat pentru acele tehnici de lucru care ar înlesni procesul de comprehensiune, și, totodată, să-l aducă mai aproape de sufletul lectorului.

La momentul *Captarea atenției* am propus elevilor să alcătuiască un *Cinquain*, pornind de la lexemul *carte*. Această tehnică valorifică atitudinea față de carte și lectură.

Pentru *Evocare* am ales un citat de Jose Saramago: „Fiecare citește în felul lui, își inventează o manieră proprie, unii își petrec toată viața citind fără să treacă vreodată dincolo de lectură, rămân lipiți de pagină, nu pricep că vorbele sunt numai pietre puse pentru a traversa curentul unui râu, sunt acolo doar ca să putem ajunge pe celălalt țărm, celălalt țărm contează. Doar dacă nu cumva aceste râuri n-au două țărmuri, ci mai multe, fiecare om care citește este propriul lui țărm și nu e numai al lui țărmul pe care trebuie să ajungă.” Utilizând tehnica *Reacția cititorului* am formulat trei întrebări la citatul de mai sus:

- Ce gânduri v-a inspirat citatul?
- Care idee din text v-a trezit interesul? De ce?
- Care din cărțile citite „v-au transferat pe celălalt țărm?”

La etapa *Realizarea sensului* am recurs la tehnica *Discuția ghidată*, verificând impactul lecturii asupra elevilor printr-o serie de întrebări:

1. Cât de familiar vi s-a părut romanul prin structură și conținut?
2. Care moment, de la începutul textului, ți-a motivat interesul pentru lectură?
3. Cât de potrivită este vârsta personajului principal pentru subiectul romanului?
4. Ce probleme sunt oglindite în roman?
5. Pentru ce merit, obținut prin acest roman, ați mai citi și alte cărți ale aceluiași autor?

În continuare am aplicat tehnica *Harta narativă*, prezentată pe poster în formă de schemă care urma să fie completată cu următorul conținut: tehnici narative, tema, motivele, personajele, expresii memorabile, mesajul.

Din motiv că în cazul personajului principal contează foarte mult experiența acumulată pe parcursul desfășurării subiectului, am decis să aplic tehnica *SWOT* pentru o mai bună analiză atât a personajului, cât și a locului său în societate.

Pentru o mai bună conștientizare a importanței lecturii în formarea propriei personalități, le-am propus spre vizionare, la etapa *Reflecția*, o înregistrare video, în care domnul Dan C. Mihăilescu răspunde convingător la întrebarea: *Ce și de ce ar trebui să citească un tânăr?*

Cu aceeași întrebare am încheiat etapa dată, însumând cunoștințele acumulate, pe parcursul lecției, într-un *Clustering*.

Drept argument în favoarea lecturii am folosit fragmente din romanul *Cititorul din peșteră* de Riu Zink: „Cititul e ca patinatul, se învață prin practică, îi prinzi gustul tocmai exersând acest gust.”, „Asta-i viața, așa-s lucrurile bune din viață. Noi trebuie să facem un pas, lucrurile nu vin la noi de la sine.”, „Cartea ne obligă să călătorim, televiziunea – să rămânem gură-cască.”

Fiecare lecție planificată și organizată este o încercare de a inocula în conștiința elevului valori care i-ar consolida verticalitatea și l-ar provoca la noi realizări.

Prof. Glavan Liliana Antoaneta

Liceul Teoretic Videle

Clasa a X-a

Disciplina: Agropedologie

Tema: Efectuarea prășitului manual la culturi prășitoare

FIȘĂ DE LUCRU

- Organizarea activității: Elevii sunt repartizați pe rânduri de plante, primind fiecare câte un rând de prășit

A. Materiale necesare: sapa (sau săpăligi).

B. Modul de lucru:

- Lucrarea se efectuează după prășitul mecanic, pe zona rămasă de-a lungul rândului de plante;
- Lucrarea se poate efectua odată cu răritul palntelor pentru unele culturi;
- Adâncimea la care se introduce sapa în sol să fie conform celei din tabelul de mai jos, pentru fiecare specie de plante cultivate, pentru a nu tăia rădăcinile plantelor.

Ordinea operațiilor care se execută este următoarea:

- Se lucrează cu sapa, pe zona nelucrată de cultivator, pe lângă plantele cultivate;
- Se plivesc manual buruienile de pe lângă plantele de cultură;
- Se răresc plantele de cultură, dacă este cazul.

Adâncimi de prășit, în cm, în funcție de vârsta plantelor

Planta	Adâncimea prășitului în cm:			
	Prașila a I-a	Prașila a II-a	Prașila a III-a	Prașila a IV-a
Porumb	10 – 12	6 – 8	5 - 6	4 - 5
Floarea soarelui	8 - 10	6 – 8	6 – 8	6 – 8
Sfecla de zahăr	4 - 5	6 – 8	6 – 8	9 - 10
Cartof	8-10		Mușuroit la cuib odată cu prășitul	

Calitatea prășitului se apreciază după următorii indici:

- respectarea momentului optim pentru executarea lucrării;
- lipsa porțiunilor neprășite;
- uniformitatea adâncimii prășitului, terenul să rămână nivelat;
- tăierea tuturor buruienilor;
- lipsa plantelor vătămate.

Notă:

Se vor respecta regulile de protecție a muncii caracteristice lucrărilor care se fac cu unelte ascuțite:

- unelte trebuie ținute cu partea ascuțită în jos;
- nu se vor mânui spre persoane din apropiere;
- în timpul lucrului, contactul cu solul să se facă mai departe de piciorul lucrătorului.

Demersul didactic eficient

Prof.înv.preșc.: Grigore Ana-Maria

Grădinița cu program prelungit nr.7,Slatina,Olt

Pentru a transforma curriculumul oficial în învățare efectivă la nivelul unui grup concret de elevi, este necesară o proiectare didactică atentă care să găsească acele contexte potrivite prin care rezultatele învățării listate în programă să devină reale în cazul fiecărui elev, în funcție de particularitățile sale de învățare.

Proiectarea didactică este, așadar, o activitate căreia cadrul didactic trebuie să-i acorde o importanță deosebită. Avantajele proiectării demersului didactic pe baza unităților de învățare sunt multiple:

- programa școlară nu mai este o listă aproape nesfârșită de conținuturi care trebuie tratate separat, în lecții individuale pentru care ar trebui eventual să fie concepute fișe de lucru cu exerciții banale care nu aduca mari beneficii elevilor și pot deveni chiar plictisitoare, atât pentru cadru didactic, cât și pentru elev, conținuturile sunt grupate în jurul unei teme, ajută la formarea unor aptitudini concrete (situarea în spațiu, realizarea unui pliant/ afiș/ program, scrierea unui email etc.), utile în viața cotidiană, deci informațiile devin mult mai relevante și interesante pentru elevi;
- de asemenea, conținuturile fiind grupate pe unități de învățare tematice, exista o perspectivă mai clară asupra legăturii dintre ele, aspect valabil și pentru elevi, și asupra a ceea ce trebuie realizat într-un an școlar, ce competențe trebuie dezvoltate sau formate;
- unitatea de învățare se realizează pe o perioadă mai mare de timp decât o lecție, fiind vizat un interval mai mare de timp pentru o temă majoră, având astfel, în mai mare măsură, posibilitatea unor abordări diferențiate, individualizarea învățării în raport cu ritmul de învățare pe care îl au elevii;
- elevul este actor, învățarea este una activă astfel că elevul își fixează mai bine noțiunile, înțelege mai bine necesitatea de a cunoaște aspecte gramaticale, observă că îi sunt indispensabile în realizarea unor activități și astfel este mai implicat în propria învățare;
- elevul este determinat să își mobilizeze un ansamblu de resurse integrate, nu juxtapuse: cunoștințe declarative, cunoștințe procedural, cunoștințe atitudinale, automatisme, scheme, capacități etc., elevul este implicat într-o situație nouă, nu în una în care ar trebui să reproducă

ceva, iar pe măsură ce avansează în cunoștințe și competențe, elevul își dă seama de drumul pe care l-a parcurs;

- prin realizarea proiectelor/ activităților cu un produs final concret sau un simplu schimb verbal, care sunt și obiectul evaluării, vocabularul, gramatica, actele de limbaj sunt secundare, nu au sens decât pentru că se înscriu în acțiuni în context, clasa devine astfel un spațiu social unde cunoștințele devin imperios necesare (împărtășirea cunoștințelor, exprimarea opiniilor, realizarea proiectelor) și se învață datorită acestei utilizări, putând fi transpuse și în afara clasei;
- se realizează o acțiune complexă, actul didactic este abordat într-o manieră holistică, mai coerentă și mai generalizatoare.

Educație ecologică de calitate la Cercul Redacție-presă

Prof. Elena Mihaela Grigore, Palatul Copiilor Pitești

Educația ecologică este un proces de învățare care are ca scop dezvoltarea unei conștiințe și a unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător. Aceasta implică învățarea despre problemele și provocările de mediu, precum și dezvoltarea de competențe și abilități necesare pentru a aborda aceste probleme.

Educația ecologică acoperă o gamă largă de subiecte, printre care se numără:

- înțelegerea ciclurilor naturale și a ecosistemelor
- conservarea resurselor naturale și a biodiversității
- reducerea poluării și a emisiilor de gaze cu efect de seră
- promovarea energiilor regenerabile și a transportului durabil
- gestionarea deșeurilor și a reciclării
- dezvoltarea unui stil de viață sustenabil și responsabil față de mediul înconjurător

Educația ecologică poate fi aplicată în diferite contexte, inclusiv în școli, universități, organizații nonguvernamentale și în comunități locale. Scopul principal este acela de a crește gradul de conștientizare și responsabilitate a indivizilor față de mediul înconjurător, precum și de a contribui la dezvoltarea unui stil de viață mai sustenabil.

Există o mulțime de activități extrașcolare prin care se poate realiza educația ecologică a elevilor. Acestea pot fi organizate în sistem partenerial în cadrul cercurilor din palatele și cluburile copiilor, alături de unități școlare, asociații de elevi, instituții publice și organizații nonguvernamentale care se ocupă de protecția mediului.

Iată câteva exemple de activități extrașcolare care pot fi organizate pentru a face educație ecologică elevilor:

- Plimbări și excursii în natură - se pot organiza vizite în parcuri naturale, grădini botanice, zone protejate sau alte locuri de interes, pentru a învăța despre biodiversitatea și ecosistemele locale.

- Proiecte de educație pentru reciclare - elevii pot fi implicați în colectarea și sortarea deșeurilor, dar și în realizarea de obiecte decorative sau utilitare din materiale reciclate.

"Un nou mod de gândire e necesar dacă oamenii vor să supraviețuiască."
Albert Einstein

- Activități de grădinarit - elevii pot învăța despre plante, soluri și importanța

conservării resurselor naturale prin implicarea în proiecte de amenajare a grădinilor școlare sau de îngrijire a plantelor în ghivece.

- Concursuri și jocuri - pot fi organizate competiții pe teme de mediu sau jocuri care să dezvolte abilități de recunoaștere a speciilor de animale și plante sau de identificare a resurselor naturale.
- Campanii de informare și sensibilizare - elevii pot să se implice în organizarea de evenimente de conștientizare a problemei poluării sau a schimbărilor climatice, cum ar fi seminare, conferințe sau proiecții de filme documentare.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități extrașcolare care pot fi folosite pentru a face educație ecologică elevilor. Important este să se aleagă activitățile care sunt relevante pentru elevii respectivi și care să-i motiveze să se implice activ în protejarea mediului înconjurător.

Elevii din Cercul Redacție-presă pot fi implicați în activități ecologice care să promoveze mesaje de conștientizare a importanței protejării mediului înconjurător și de promovare a unui stil de viață sustenabil. Iată câteva exemple de activități extrașcolare care pot fi realizate cu elevii:

- Realizarea de materiale jurnalistice - elevii pot fi încurajați să realizeze interviuri cu experți în domeniul ecologic, să scrie articole despre problemele de mediu sau să creeze reportaje video despre proiectele și inițiativele de mediu din comunitate.
- Organizarea de campanii de sensibilizare - elevii pot să realizeze afișe, postere sau bannere prin care să încurajeze comunitatea să ia măsuri pentru protejarea mediului înconjurător sau să se implice în acțiuni de voluntariat pentru curățarea și protejarea mediului.
- Realizarea de materiale multimedia - elevii pot să creeze materiale video, podcasturi sau prezentări multimedia, pentru a ilustra problemele de mediu și pentru a promova soluții durabile.

- Participarea la concursuri și evenimente de mediu - elevii pot să participe la concursuri sau evenimente dedicate protejării mediului înconjurător, precum expoziții de fotografie, festivaluri de mediu sau competiții de reciclare.

- Realizarea de proiecte de mediu - elevii pot să se implice în proiecte de mediu, cum ar fi amenajarea unei grădini școlare, colectarea de deșeuri reciclabile sau instalarea de panouri solare la școală.

Pentru a practica și promova

educația ecologică în rândul elevilor, este important ca activitățile să fie adaptate la interesele și competențele elevilor, iar rezultatele/produsele acestor acțiuni și activități să aibă un impact pozitiv asupra mediului înconjurător și în comunitate.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

- <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/green-education>
- <https://edict.ro/educatia-ecologica-realizata-prin-activitati-scolare-si-extrascolare/>
- <https://iteach.ro/experientedidactice/educatia-ecologica-in-scoala-o-necesitate>

Educația STEAM - punte între prezent și viitor

Prof.înv.primar GRIGORE FLORINA

Școala Gimnazială H.M. BERTHELOT PLOIEȘTI

Educația STEAM, care a luat naștere la un workshop în 2001, în S.U.A, în Rhode Island School of Design, unde 60 de experți cu diferite specializări în diferite domenii, au realizat reperle ei prin îmbinarea conceptului de problem solving cu aport artistic și științific creator, este una din cele mai actuale forme de expresie a unei variante sau alternative pedagogice, cu un caracter holistic având o viziune care se proiectează spre nevoia copilului de a combina tehnici, resurse materiale, și a performa pe diverse paliere știință, matematică, artă, tehnologie inginerie, copilul fiind astfel familiarizat și înțelegând multe din conceptele abstracte ce i-ar fi altfel inaccesibile până la vârsta școlară.

Apărută ca un curent educațional de tip alternativ, educația STEAM reunește conform acronimului, care o denumește cinci ramuri în mare vogă ale societății noastre, pe care le impune ca nod de legătură în pregătirea copiilor sau elevilor pentru o societate în continuă evoluție, unde inovația și cooperarea, înseamnă adaptare și progres. Așadar, S- Science, T- Technology, E- Engeneering, A- Arts și M- Mathematics, sau în limba română științe, tehnologie, inginerie, arte și matematică, toate acestea împletite, parcă în vederea creării unei tipologii de variantă educațională, ce satisface nevoia copilului, din prezentul de azi, viitorul imprectibil de mâine, să descopere, înțeleagă și să creeze, prin tehnici și tehnologii diverse, modelul de personalitate, ce va fi capabilă să răspundă optim cerințelor unei perspective globale, în care tehnologia definește fiecare din palierele existenței.

Ceea ce propune această pedagogie, atât de complexă și actuală, nu este departe de ceea ce și-au propus modelele alternative de activități integrate, bazate pe ideea dezvoltării inteligențelor multiple, și care au reorganizat sistemele educaționale tradiționale, care au regândit curricular întreaga structură a predării-învățării și evaluării, a amenajării mediului educațional, a nevoii de a reîmprospăta învățământul timpuriu cu infuzii ce-l definesc și îi acoperă complexitatea, vârsta fragedă de până în trei ani, antepreșcolară și cea preșcolară fiind deosebit de importante, asemenea fundației pe care se construiește omul adult al viitorului cu toate trăsăturile sale. Astfel educația pentru științe, tehnologie, inginerie, arte și matematică a rezultat oarecum, din educația modernă, din concepte montessoriene, din nevoia de a realiza obiectivul global educațional: copii, ce prin joacă descoperă lumea, fenomenologia ei, o

înțeleg și o aplică realizând astfel progresul personal și posibil general, pentru că ideile ce schimbă lumea, se nasc din cele mai fragede vârste, iar încurajarea viziunii prospective este una din ideile de bază ale acestui fenomen educațional.

Activitățile de tipul STEAM combină în activități integrate, despre care știm prea bine, că realizează conexiuni pe orizontală între domeniile experiențiale, una două, trei câteodată câte ceva din toate cele cinci domenii ale acronimului. Așadar vom întâlni activități de știință unde copilul va realiza, cu folosirea tehnologiei, observarea unei frunze, de exemplu, la microscop, după ce a secționat-o, apoi cei mici vor realiza la artă desenul propriei viziuni despre conceptul de frunză, sau se poate începe cu o activitate de artă, fiecare copil desenează atâtea frunze câte îi arată cifra, ceea ce combină și elementele matematicii, după ei discută despre frunză din punct de vedere al științelor, apoi o observă prin tehnica și inginerie, la microscop. Copilul se joacă desenând și numărând, descoperă discutând și se dezvoltă în tot cu tehnologiile moderne, având acces la tehnică din vremurile cotidiene. O altă activitate s-ar putea derula prin ieșirea în natură. Copiii culeg frunze de toamnă, le studiază cu lupa, care e nelipsită la grupă, le desenează conturul pe foi, le numără, le lipesc și realizează colaje, le folosesc pentru a prepara, exemplu la frunzele de nuci sau ceapă, vopsea cu care colorează obiecte decorative de lemn. Altă activitate ar putea fi una de artă împletită cu știința: baloane de săpun multicolore. Copiii primesc câte un pai, apă cu săpun și pigmenți colorați, sau, doar observă fenomenul fragmentării luminii solare în cele șapte nuanțe ale spectrului, fenomen numit de noi curcubeu, ei pot reține acronimul, ROGVAIV(roșu, oranj, galben, verde, albastru, indigo, violet).

Câteva din avantajele acestei educații sunt:

- capacitatea de a trata subiectul din numeroase perspective, copilul având acces la cunoștințe și experiențe vaste și variate;
- formarea unui spirit de explorare(toate activitățile STEAM debutează cu probleme ce trebuie rezolvate, iar prin metode euristice, prin care se sondează opinii se încearcă prin explorare, până se ajunge la răspunsul corect, cadrul didactic îi conduce pe copii spre răspuns);
- formarea unui spirit cooperativ, posibilitatea de a colabora a copiilor, orice problemă se rezolvă în echipă, copiii se ajută și devin un colectiv capabil să găsească împreună soluții;
- experiențele de învățare sunt moderne și activ- participative, solicitând nu doar o inteligență manifestată izolat, sau un singur proces psihic, ci implicând un spectru de abilități, procese, judecăți resurse;

- rolul de ghid al cadrului didactic și nu de principal actant al activității, cu tact el conduce din umbră copiii, cărora le oferă doar întrebări cu răspuns deschis: niciodată nu se vor pune întrebări ce conțin răspunsul(nu spunem: Aceste materiale se numesc... ce culoare au?/vom spune întotdeauna ce poți vedea, poti denumi ceea ce vezi? Poți descrie ceea ce vezi? La ce crezi că îl vom folosi?);
- îmbinarea unor cunoștințe și tehnici tradiționale cu cele moderne și ultramoderne, ca cei mici să beneficieze de toate descoperirile și dispozitivele, lumii noastre ultradigitalizate;
- formarea spiritului inovativ, de încurajare a dezvoltării imaginației creatoare și a spiritului de rezolvare de probleme.

Câteva din limitele pe care acest tip de educație le are, țin mai mult de faptul că nu avem posibilități financiare de a utiliza unități școlare de stat cu toată tehnologia necesară, că există încă prejudecăți și greutăți să implementezi un curent nou, care pare dificil de realizat, deși nu este, noi folosind cel puțin la creșă și grădiniță sistemul integrat și metodele explorative activ participative, sunt așadar limitări din afara conceptului pe care-l cuprinde educația STEAM, pe care noi sperăm să reușim să o implementăm și în țara noastră, nu doar prin variante educaționale private, poate chiar în educația de masă, care este o necesitate a tuturor, foarte puțini copii permițându-și accesul în instituții particulare, prea costisitoare pentru părinții lor.

Societatea de azi are o evoluție impresionantă cu viteze la care nimeni nici nu spera în anii 90, de exemplu, așa încât copiii de azi trebuie priviți ca adulții unui context social a cărui perspectivă, nu se poate înscrie în predicții sigure deci, putem să educăm cu forme și fond, să-i pregătim să revoluționeze și să conducă o lume a viitorului, prin educație deschisă, cooperativă cu influențe axiologice prezente și de perspectivă.

În loc să le dăm copiilor doar cunoștințele, pe care le deținem până azi, să îi dotăm pe aceștia cu abilitățile de a interoga orice, de a căuta răspunsuri și a gândi creativ, iar noi să privim în structura fiecărui copil și să-i vedem fondul și nevoile, înclinațiile și aptitudinile acordându-le șansa de a evolua, astfel societatea în care noi vom fi în afara pieței muncii, să-i găsească, pe ei într-o efervescență creativă și inovativă, lumea noastră fiind una care să îmbrățișeze nevoile de a trăi în armonie unii cu alții și cu mediul înconjurător, planeta având nevoie de oameni responsabili, care evoluează în echilibru cu ea.

Bibliografie:

Scrisoarea Metodică, Învățământ timpuriu , 2022-2023;

Materiale din mediul online: <https://www.litera.ro/educa-ia-stem-descopera-tiin-a-universul-materiei>;

<https://www.edituraparela45.ro/colectie/literatura-pentru-copii-adolescenti/activitati-stem/> <https://plei.ro/blog/educatia-steam/>

https://www.ted.com/playlists/509/things_to_do_to_make_steam_lea

<https://plei.ro/blog/educatia-steam/>

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR ȘI DEZVOLTAREA GUSTULUI PENTRU LECTURĂ PRIN INTERMEDIUL PROIECTELOR EDUCATIVE

prof. înv. primar Grigore Sonia – Școala Gimnazială
”Sf. Apostol Andrei” Buzău

MOTTO: “Scânteia strălucitoare a unui gând născut într-un creier
aprinde una similară în alt creier.”

Th. Carlyle

Cele mai multe din marile descoperiri, invenții și creații s-au produs pornind de la o simplă curiozitate a celui ce le-a realizat. Drumul spre nou, spre necunoscut deci, își are începutul în dorința omului de a ști ce este „acolo” unde nu a ajuns încă sau de a răspunde atitudinii investigatoare a omului față de lume și fenomenele ei. Nimeni nu poate deveni creator dacă nu dorește acest lucru, iar dorința este determinată la rândul ei de ghimpele curiozității, întreținută și potențată de interesul cognitiv. Desigur că educarea creativității trebuie să înceapă de la o vârstă fragedă, chiar din grădiniță, prin joc, continuând cu școala primară, gimnaziul, liceul, utilizându-se modalitățile adecvate vârstei

Studiile experimentale au făcut din „creativitate” una din cele mai fascinante noțiuni cu care a operat vreodată știința, devenind astfel un produs al stadiului de civilizație la care a ajuns omenirea, o formă superioară a activității umane, „un fenomen de sine stătător”, spre deosebire de vremurile trecute când se credea despre creativitate că este un dar divin, rezervat unui număr restrâns de privilegiați ai soartei.

„Creația este forma superioară de manifestare comportamentală a personalității creatoare, prin care produce în etape, un bun cultural original, cu valoare predictivă pentru progresul social. Creația reflectă valoarea structurii bio-psiho-socio-culturale a personalității”.

Ca formațiune complexă de personalitate, creativitatea este influențată de o serie de factori:

- *subiectivi*, care se referă la însușirile persoanei și sunt de natură intelectuală (imaginație, gândire, memorie), aptitudinală (aptitudini speciale), nonaptitudinală și nonintelectuală (motivații, temperament, caracter, interese, aspirații, voință, atitudini);
- *obiectivi*, care se referă la condițiile social - educative ale vieții.

În noțiunea de educație este cuprinsă și educarea creativității în școală, prin intermediul disciplinelor școlare, într-o măsură mai mare sau mai mică, într-o direcție sau alta, în funcție de interesele manifestate de elevi. *Învățarea creativă*, situată în vârful piramidei formelor de învățare a lui R. Gagne se manifestă prin capacitatea de a explora, a descoperi date, aspecte, procese noi, precum și de a dezvolta achizițiile dobândite prin crearea unor noi structuri, de a aplica informațiile într-o manieră nouă, neinventată. Scopul învățării creative este dezvoltarea capacităților creative ale elevilor prin cultivarea factorilor intelectuali ce trebuie să caracterizeze o personalitate creatoare (receptivitatea sau sensibilitatea față de problemele vieții, dorința de a experimenta și verifica noi ipoteze, o curiozitate veșnic trează), lucru care îi permite individului să se transpună în situații, să se identifice cu problemele și oamenii din jur.

Cadrul care poate oferi largi posibilități de cultivare a creativității elevilor este procesul de învățământ. Pentru educatorul care își propune educarea creativității la elevi se pune problema cunoașterii gradului de creativitate al acestora. În acest sens, Ana Stoica recomandă următoarele căi și mijloace de predicție:

- cunoașterea realizărilor trecute;
- observarea în timpul lecției și studiul produselor activității;
- testele de gândire creatoare;
- aprecieri efectuate de colegi;
- inventarii de personalitate;

- autoaprecierile și evaluările învățătorilor.

Pentru realizarea scopului propus există trei direcții de acțiune, progresive ca eficacitate, dar simultane ca necesitate:

- „a ne păstra cel puțin neutri față de evoluția potențialului creativ al elevilor, în sensul de a nu le înăbuși manifestările și dezvoltarea;
- a interveni conștient și activ pentru îndepărtarea blocajelor obiective și subiective ale creativității elevilor;
- a prelua și dezvolta în mod organizat potențialitățile creatoare ale fiecărui copil pentru a le permite înflorirea acestora până la limitele superioare posibile”

deoarece creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare.

Prin metodele și procedeele folosite în lecturile literare elevii dobândesc deprinderi de receptare a textului scris, de folosire corectă, precisă și nuanțată a cuvintelor, de formulare clară și personală a unor mesaje proprii, de argumentare a unui punct de vedere, îmbogățindu-și vocabularul și utilizând resursele limbii în contexte concrete și variate de comunicare. Toate acestea stimulează creativitatea și libertatea de alegere a copiilor, adaptându-se intereselor specifice vârstei.

În cadrul proiectului ”*Literatură și culoare*” am realizat cu elevii clasei I activitatea intitulată ”*Legenda, adevăr și ficțiune*”, având ca suport literar lectura ”*Legenda ghiocelului*”, de Eugen Jianu. După lecturarea textului, în mod frontal, am stabilit succesiunea momentelor acțiunii, realizând o serie de jocuri de ordonare a acestora.

Apoi am utilizat *Explozia stelară* cu scopul de a obține cât mai multe întrebări, implicit cât mai multe conexiuni între elementele de conținut ale textului. Organizată în grup, această metodă a facilitat participarea întregului colectiv. După ce elevii au formulat întrebările, am inițiat ”*Jocul întrebărilor*” prin care fiecare grup a adresat colegilor întrebările formulate în grupul lor.

Prezentarea personajelor s-a realizat într-o manieră atractivă, utilizând *Ceainăria cu parfum de poveste*. Elevii au primit o fișă care conținea un ceainic și câteva ceșcuțe. Elevii au notat titlul și autorul pe ceainic. Apoi pe fiecare ceșcuță au scris câte un personaj al lecturii și câteva însușiri ale acestuia. Această metodă poate fi utilizată și într-o altă variantă: pe ceainic poate fi o listă de lecturi, iar pe ceșcuțe fiecare elev notează numele personajului preferat din fiecare lectură și motivează de ce ar vrea să stea la un ceai cu acel personaj.

O altă modalitate atractivă de a prezenta personajele, locul întâmplării, evenimentele a fost *Clopoțelul de vânt*. Pentru această activitate au folosit o coală colorată de hârtie pe care a fost imprimată imaginea de mai jos cu următoarele instrucțiuni:

- * Pe partea superioară scrie titlul cărții, numele autorului și numele tău. Redă prin desen locul întâmplării, personaje sau evenimente din poveste. Fii artist și creativ!
- * Completează fiecare etichetă cu numele personajelor, locul întâmplării, evenimentele, problemele și soluțiile găsite .
- * Decupează astfel încât să rămână doar părțile completate și realizează două orificii în partea superioară pentru a lega ața.
- * Formează un cerc suprapunând eticheta cu lipici sub ultima etichetă pe care ai completat tipul cărții.
- * Cu o ață unește cele două orificii, apoi decorează cu el clasa.

Titlu								
Autor								
Povestiri de...								
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Următoarea etapă a fost realizarea, pe grupe, a unor *cărțițele în formă de ghiocel*. Pe fiecare pagină era scris un moment al acțiunii pe care elevii l-au ilustrat. Ulterior, au ordonat paginile în funcție de momentele acțiunii și au realizat copertele.

Activitatea s-a încheiat cu confecționarea, din hârtie, a personajului principal al lecturii, ghiocelul .

Școala trebuie să asigure dezvoltarea capacității creatoare, o însușire impusă de necesitatea vieții, o trăsătură esențială a generației viitoare, având în vedere faptul că matematica se învață pentru a fi folosită, este știința cea mai operativă, care are cele mai multe și mai complexe legături cu viața.

Pentru a educa creativitatea trebuie să-i ajutăm pe copii. Formele de creativitate (expresivă, productivă, inventivă, inovatoare) permit performanțe diferite, ceea ce este important de știut pentru a repartiza o perioadă de timp corespunzătoare anumitor tipuri de exerciții și probleme, pe care le putem introduce chiar noi când ele lipsesc din manuale. Există mai multe posibilități de educare a creativității în predarea matematicii, dar este necesar un demers educativ adecvat specificului de vârstă și, în general, naturii copiilor, care să ofere întregului colectiv posibilități de muncă, judecată independentă și atitudine corectă față de învățatură și creație. O astfel de abordare modifică poziția elevului, transformându-l într-un mic... „cercetător”.

BIBLIOGRAFIE

1. Gârboveanu, Maria, Nicola, Grigore – Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ, E.D.P., București, 1981;
2. Radu, Ion, Ionescu, Miron – Experiență didactică și creativitate, Ed. Dacia; Cluj-Napoca, 1987;
3. Stoica, Ana – Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaștere și educare, E.D.P., București, 1983
4. didactic.ro

Eficiență și calitate în demersul actului didactic - exemple de bune practici

prof. Grigoropol Ana-Maria, Liceul de Arte "Ionel Perlea",
loc. Slobozia, jud. Ialomița, România

În acest articol, vă invit să pătrundem în lumea captivantă a educației, unde eficiența și calitatea devin instrumente esențiale pentru a transforma actul didactic într-o experiență memorabilă pentru elevi.

În căutarea excelenței în predare, eficiența devine cuvântul de ordine. Eficiența în actul didactic este asimilată cu abilitatea profesorului de a-și atinge obiectivele cu resurse minime și într-un timp optim, menținând în prim-plan rezultatele obținute de elevi. În primul rând, precizez faptul că eficiența actului didactic face referire la capacitatea profesorului de a-și realiza obiectivele propuse într-un mod cât mai rapid și cu resurse minime, la măsurarea eficienței acestui demers. Planificarea și organizarea lecțiilor sunt aspecte cruciale ale eficienței didactice. Trebuie avut tot timpul în prim plan, finalitatea: rezultatele obținute de către elevi. Calitatea actului didactic pe de altă parte, face trimitere către nivelul de excelență și relevanță al procesului de învățare, cerând profesorilor să-și perfecționeze continuu competențele și să utilizeze materiale didactice actualizate.

Pentru a realiza acest deziderat este necesar ca profesorul să utilizeze la ore metode și strategii de predare adecvate, care să fie adaptate permanent la nevoile și nivelul de înțelegere al elevilor. La randamentul dat de elevi în procesul învățării ne ajută planificarea și organizarea lecțiilor într-un mod cât mai eficient, având în vedere în afara nivelului de pregătire al fiecărei clase, de gradul de dificultate al lecției ce urmează a fi predată, dar și de timpul pe care profesorul îl are la dispoziție pentru a realiza toate obiectivele pe care și le-a propus.

Calitatea în demersul actului didactic se referă la nivelul de excelență și relevanță al întregului proces de învățare. Este bine ca profesorii să își dea la timp toate gradele didactice și să urmeze permanent cursuri de perfecționare pentru a putea fi la curent cu toate noutățile din domeniul lor de activitate. Materialele didactice utilizate la clasă trebuie să fie actualizate și relevante pentru a putea contribui la creșterea calității învățării.

Din toate cele enumerate anterior rezultă faptul că eficiența și calitatea sunt aspecte fundamentale în demersul didactic. Folosind metodele și strategiile adecvate, planificarea și organizarea eficientă a lecțiilor, precum și tehnologia de ultimă oră în procesul de predare, profesorii pot contribui la creșterea randamentului și calității învățării elevilor. Pentru a atinge aceste idealuri, profesorii din Liceul de Arte "Ionel Perlea" din Slobozia au investit în tehnologia de ultimă oră, echipând sălile de clasă cu instrumente moderne. În liceul nostru la ora actuală sălile de clasă sunt dotate cu aparatură de ultimă oră și asigură premisele realizării unor lecții de calitate. Deși majoritatea au deja PC sau laptop acasă, unii dintre elevi nu au posibilități de procurare a tabletelor fără de care nu se pot accesa orele live. Utilizarea tabletelor reprezintă un aspect special, deoarece vine în sprijinul elevilor care din diferite motive nu pot frecventa cu regularitate orele de predare.

În cele ce urmează voi enumera mai multe exemple de bune practici care pot fi aplicate în predarea educației muzicale, a muzicii instrumentale, a teoriei și solfegiului:

1) Încorporarea tehnologiei: Profesorii pot utiliza aplicații și programe specializate pentru a îmbunătăți procesul de învățare. De la aplicații pentru educație muzicală la tutoriale online elaborate de experți din întreaga lume, aceste resurse pot fi accesate atât la școală, cât și de acasă,

permițând elevilor să-și dezvolte abilitățile muzicale în ritmul propriu. La ora actuală există pentru orele de educație muzicală, teorie și solfegii sau chiar și pentru orele de instrument o gamă destul de variată de aplicații foarte utile, dar și numeroase tutoriale realizate de către profesori din întreaga lume ce descriu în cele mai mici detalii toți pașii care trebuie parcurși atunci când dorești să înveți la orice instrument muzical diferite piese și în care rezolvarea fiecărei probleme de interpretare ce apare în partitură. Acestea pot fi accesate de acasă sau în timpul orelor de muzică, dar pot fi folosite și diferite alte resurse online cu ajutorul noilor tehnologii. Ele devin foarte utile în cazul în care un elev a fost nevoit să absenteze de la școală pentru o anumită perioadă de timp din motive de sănătate. În anumite situații, dacă elevul are nevoie să obțină mai multe informații pentru a aprofunda individual cât mai în detaliu materiile sau lecțiile care îl interesează el poate utiliza acest suport tehnic.

Internetul oferă atât elevilor, cât și profesorilor biblioteci virtuale de unde aceștia pot descărca numeroase partituri sau cărți în format electronic, cum ar fi: IMSLP (International Music Score Library Project), Scorser, Scribd și altele. Unele dintre acestea oferă gratis partiturile dorite, dar pentru unele trebuie plătită o anumită sumă de bani, în special la muzica secolelor XX-XXI.

Folosind programe de tehnoredactare ca Musescore, Sibelius sau Finale, elevii au posibilitatea de a scrie singuri o partitură, de tipar, iar acest lucru le poate fi de folos la tehnoredactarea lucrării de atestat sau la admiterea la Conservator, în funcție de secțiunea aleasă.

În perioada pandemiei la liceul la care predau s-au folosit în general aplicațiile Google Classroom și respectiv Google Meet, alături de numeroase alte aplicații de ultimă generație menite să facă ora cât mai atractivă, dintre care unele sunt specializate pe specificul diferitelor discipline.

Tehnologia ne poate ajuta pentru a spori interactivitatea și implicarea elevilor în procesul de învățare. Utilizarea tabletelor sau a computerelor în clasă a permis elevilor să acceseze resurse online, să participe la activități interactive în format fizic sau online și să își dezvolte abilitățile digitale cât mai bine. Acest lucru s-a simțit cel mai bine în perioada pandemiei și în primul an de după aceasta (utilizarea predării online).

Aș dori să fac măcar o scurtă trecere în revistă a aplicațiilor pe care le folosesc la orele cu specific muzical, care pot fi utile atât profesorilor la orele de curs, dar și elevilor la școală sau acasă. Acolo unde este cazul voi detalia în cele ce urmează.

Diagramele Coogole pot fi folosite pentru a verifica dacă elevii și-au însușit anumite noțiuni teoretice pe diferite tematici stabilite de către profesor în funcție de programă.

Animațiile într-o gamă variată realizate la clasă sub coordonarea profesorului cu ajutorul aplicației WordArt sunt de asemenea de mai ajutor, făcând ora mult mai atractivă și mai interactivă pentru elevi.

Mentimeter îi oferă ocazia profesorului de a realiza ”teste fulger” pentru a verifica într-un timp foarte scurt care dintre elevi și-au însușit anumite noțiuni predate la clasă și la care noțiuni ar mai trebui insistat înainte de a preda ceva nou.

Aplicația WordWall oferă o gamă variată de teste de evaluare de teste rapide care ajută foarte mult pe profesor atunci când nu are la dispoziție mult timp pentru a afla dacă toți elevii sunt la zi cu noțiunile predate până la acea dată.

Trebuie menționat atât faptul că acestea nu sunt singurele aplicații care le putem folosi la ora de muzică dacă dorim ca orele de curs să devină cât mai atractive și plăcute pentru elevi. Ele ne dau posibilitatea de a economisi timp atunci când este nevoie. Unele aplicații pot fi folosite gratis doar de câteva ori, apoi le vom alege doar pe cele dorite și, contracost, ne vom abona la

ele. Contul trebuie făcut atât de către profesor precum și de către fiecare elev în parte, iar motivația financiară explică de ce nu toate aplicațiile existente sunt folosite frecvent.

La clasă folosesc mai multe site-uri complexe, unde există atât posibilități de formare a competențelor, cât și pentru dobândirea/fixarea de cunoștințe despre teoria muzicii. O parte dintre platforme dezvoltă aspecte comune, dar într-o manieră concepută diferit, iar în aceste cazuri aleg platforma cea mai potrivită pentru lecția mea.

Folosind aplicația Wordwall, am realizat o serie de jocuri didactice pentru învățarea/consolidarea într-un mod distractiv a unor noțiuni de teorie cum sunt denumirile intervalelor muzicale, funcțiile treptelor, calitățile sunetului ș.a.m.d.

De asemenea, folosesc și resurse create de către alți profesori. Pentru a introduce o cantitate mai mare de explicații necesare, am creat o prezentare în Canva, despre calitățile sunetului muzical, prezentare care se termină cu un joc didactic în Wordwall.

O altă sursă care îmbină teoria cu practica o reprezintă și tutorialele YouTube create de diferiți profesori. Ar fi important de menționat și faptul că, la materia pe care o predau, prezența profesorului nu poate fi substituită de nici o aplicație.

2) Colaborare și practică în grup: Este primordial ca elevii să aloce timp pentru studiul individual, dar și să participe la activități de practică în grup. Acestea se pot aplica sub forma unor repetiții de orchestră sau cor, unde elevii pot învăța să lucreze împreună și să-și folosească abilitățile de colaborare și de ascultare, având beneficii și în dezvoltarea auzului armonic.

Urmărind acest scop, în anul școlar în curs am inițiat în colaborare cu o colegă de la specialitatea vioară, un proiect în care am reușit să implicăm pentru a cânta în formații instrumentale de mici dimensiuni (ansambluri camerale de două-patru instrumente) elevi de diferite vârste, care majoritatea studiau acel instrument ca instrument secundar. Toți copiii selecționați erau talentați și interesați. Acțiunea a fost una reușită, copiii integrându-se foarte bine și implicându-se cu plăcere în acest proiect. Rezultatele au fost pe măsură, materializându-se în recitaluri care i-au ajutat să își gestioneze mai bine emoțiile atunci când aveau de cântat în public, dar și să își formeze auzul armonic, unii dintre ei cântând pentru prima dată într-o formație camerală.

3) Diversitate în metodele de învățare: Profesorii pot folosi diverse metode de învățare pentru a se adapta nevoilor și particularităților diferite ale elevilor. De exemplu, pot fi folosite jocuri muzicale, exerciții de improvizație sau activități de compoziție pentru a menține interesul și implicarea elevilor în procesul de învățare.

La orele mele de curs, folosesc atât metodele de evaluare clasice, cât și cele electronice. Elevilor din ciclul primar le plac foarte mult cele de pe internet, deoarece sunt implementate ca niște jocuri, la care toți vor să apese pe butoane și în plus le arată pe loc și scorul realizat. Nu îmi este însă la îndemână să folosesc prea des aceste metode pentru evaluare deoarece îmi consumă foarte mult timp din oră și pentru că toți elevii vor să răspundă și este destul de dificil să realizezi notarea numai în baza acestora.

Pe de altă parte, acestea sunt foarte eficiente în autoevaluare și de aceea aleg uneori să ”pierd” ceva timp, până ce elevii reușesc să prindă ”gustul” acestor ”jocuri” didactice. Cele mai frecvente site-uri și aplicații on-line testate și pe care le folosesc personal, sunt menționate mai sus. La disciplina teoria muzicii, există două tipuri de competențe care trebuie formate/dezvoltate: intonarea notelor și respectarea duratelor corecte ale notelor. Ambele aspecte trebuie abordate dezvoltate și pe partea de auz, fiindcă intonația și auzul merg mână în mână.

Pe partea de intonație eu folosesc Pano Tuner. Pe partea ritmică, nu avem aplicații decât pentru auz, iar acestea merg de la simplu la complex, putând fi setate. Eu folosesc Therhythmtrainer, Teoria.com. Pentru auzul melodic, există mai multe aspecte, cum sunt auzul de note, intervale, acorduri, game, dicteu la o voce sau la două voci. Pentru acestea, folosesc site-urile Teoria.com, musictheory.net. Pentru toate aceste aspecte există și tutoriale pe YouTube.

4) Organizarea de evenimente muzicale (concerte și recitaluri): Elevii pot avea ocazia să-și demonstreze abilitățile muzicale în calitate de interpret, prin participarea la concerte și recitaluri sau serate muzicale. Aceste evenimente pot fi organizate în școală sau în anumite comunități și pot oferi elevilor oportunitatea de a cânta în fața unui public și de a dobândi încrederea în sine.

5) Colaborarea între profesori și muzicieni: Profesorii ce predau muzică pot colabora cu alți profesori sau muzicieni pentru a organiza ateliere de lucru. Masterclass-urile pot oferi elevilor oportunitatea de a învăța de la profesioniști și de a-și îmbunătăți abilitățile muzicale.

Liceul de Arte "Ionel Perlea" din Slobozia județul Ialomița, a inițiat în urmă cu doi ani în colaborare cu Academia de Muzică "Ciprian Porumbescu" din București câte o sesiune anuală de masterclass-uri desfășurate pe mai multe discipline din sfera muzicii, adresate potențialilor viitori studenți, (elevi din clasele terminale), dar la care au participat și elevi olimpici din clasele de gimnaziu. Masterclass-urile au avut loc pe perioada pandemiei, în format on-line, iar anul ulterior în format fizic.

Tot la acel moment a fost inițiată și colaborarea cu Academia de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj care am realizat un schimb de experiență, sub denumirea de mentorat didactic, între profesorii acestei universități și profesorii de specialitate din țară, având ca scop principal informarea acestora asupra criteriilor de admitere, dar și ca un schimb de experiență. În cadrul acestui proiect s-au derulat întâlniri on-line cu profesorii de la specialitățile canto, respectiv pian, vioară și teoria muzicii a câte două ore, întâlnirile fiind coordonate de către cadrele universitare. La disciplina teoria muzicii schimbul de experiență s-a materializat și prin constituirea unui grup pe Whatsapp al profesorilor de teorie, solfegiu și dicteu din România, în cadrul căruia au început să fie postate numeroase informații de actualitate și materiale utile în procesul didactic.

Cele prezentate mai sus reprezintă doar câteva exemple practice care pot fi aplicate în predarea educației muzicale, teoriei și solfegiului, a pianului, vioarei, dar și a altor discipline muzicale, deoarece fiecare profesor trebuie să-și adapteze lecțiile în funcție de nivelul fiecărui elev/clase în parte, precum și de subiectul din programa școlară ce-l are de predat, consolidat sau recapitulat etc. în acea oră de curs.

În deplin acord cu progresul tehnicii, tematica articolului nostru va rămâne un subiect mereu deschis la noi propuneri menite să facă ora mai atractivă și mai utilă pentru elevi, dar și pentru a spori eficiența și calitatea actului didactic.

Bibliografie:

- Călin, Marin - *Teoria educației*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1995.
- Cerghit, Ioan - *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom, 2006.
- Chiș, Vasile - *Strategii de predare și învățare*. București: Editura Științifică, 1992.
- Cojocaru, Venera Mihaela - *Educație pentru schimbare și creativitate*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2003.

CREATIVITATEA LA VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

MIHAELA GRIJAC Grădinița cu Program Prolungit Nr.8 Sighetu Marmăției

“ Educatoarea este cea care dăruiește fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de om. Ea este aceea care modelează materialul cel mai de preț – copilul – tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănuncheze calitățile morale cele mai înalte. Ea este cea care îl ajută pe copil să descopere tainele naturii. Toate acestea au făcut ca activitatea sa, să fie socotită drept profesiunea de aur ” (Dumitru Salade)

Creativitatea este cea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări. Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. (Logo-ul Anului European 2009)- Ana Avramescu, ”Creativitatea și cultivarea ei în școală” Toti oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor. Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului. Caracterizarea vârstei preșcolare, se realizează printr-un remarcabil potențial creativ. Întreaga personalitate a individului are drept un rezultat sau un produs nou, cu sau fără utilitate și valoare socială. Interacțiunea cu preșcolarii are la bază apropierea sufletească. Copilul cu cât se va atașa mai mult de educatoare, cu atât va fi mai doritor să participe în activitățile organizate, cu atât va respecta regulile grupei, cu atât mai mult va fi atent la nevoile colegilor. Îmbrățișările în diverse momente din zi sunt adevărate destinderi, și pentru copii și pentru educatoare. Creativitatea acestora

intervine și în modalitățile prin care creează un climat psiho-afectiv pozitiv, prin care preșcolarii își însușesc deprinderi morale și se dezvoltă emoțional. În acest sens, ea nu va uita niciodată de încurajări, de aprecieri pozitive, dar și de mici recompense, cu care preșcolarii pot fi convinși să realizeze diverse sarcini mai mult sau mai puțin dorite.

Preșcolarii creativi se diferențiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice. Dacă li se permite acest lucru, ei își dezvoltă în mod liber creativitatea: sunt foarte curioși, au idei originale, au inițiativă, au un spirit de observație foarte bine dezvoltat, văd conexiuni între elemente aparent fără nicio legătură, pun întrebări adecvate, caută alternative, explorează noi posibilități, manipulează și controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au memorie bună, au vocabularul foarte bine dezvoltat, găsesc căi neobișnuite pentru soluționarea problemelor, au imaginație vie și o capacitate deosebită de a compune povești.

În cadrul curriculumului pentru învățământul preșcolar, activitățile practice fac parte din domeniul om și societate, alături de activitățile moral-civice. Activitățile practice sunt desfășurate de către copii cu mult interes și plăcere. Prin desfășurarea acestor activități putem educa și dezvolta mult procese psihice și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spirit de inițiativă, încredere în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, atitudinea creatoare față de frumos.

În grădiniță, pe lângă activitățile practice obligatorii care sunt conduse de către educatoare și care au sarcini și obiective bine precise stabilite, copilul are posibilitatea să-și manifeste creativitatea practică în activitățile alese. La libera alegere, el poate realiza obiecte imaginate de el- folosind tehnici de lucru însușite în activitățile comune și folosind materialele de care are nevoie. De-a lungul anilor, am desfășurat o serie de activități practice. Acestea au avut dificultate mai mare sau mai mică, în funcție de nivelul de vârstă a preșcolarilor. Am căutat să creez copiilor posibilitatea de a se manifesta liber, de a-și forma singuri o părere, de a o exprima așa cum am conceput-o, intervenind doar pentru corectarea devierilor de la subiect.

Am dat posibilitatea copiilor să-și exprime părerea, să interpreteze situațiile pe roluri în stil personal, să creeze o construcție, un desen, o pictură după imaginația și creativitatea lor prin diferite activități: de povestire, de memorizare, de povestiri create de ei, de lectură după imagini, jocuri didactice de tot felul, jocurile de creație, dramatizări, activitățile practice de desen, de modelaj, de pictură.

Bibliografie:

- Bocos, M., Catalano, H. (2008), Pedagogia învățământului prescolar și școlar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca. - Bontas, I., (2007) Tratat de pedagogie Editura Bic All, Bucuresti. *** (3-4/2008), Revista învățământului prescolar, Bucuresti. Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu - Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2008 Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie, București, Editura Bic All, 2007 Cojocariu, Venera – Mihaela - Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008 Dănescu, Elena - Stimularea creativității la vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009 Roco, Mihaela - Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Polirom, 2004

Învățământul românesc între tradiție și inovație

Prof. Dr. Simona-Georgiana Gruian

1. Între vechi și nou

Civilizația unui popor se măsoară în gradul de educație pe care acesta a acumulat-o și și-a însușit-o de-a lungul timpului. Educația, în multiplele ei tipuri (formală, nonformală, informală), reprezintă modalitatea optimă de a dezvolta, a modela și a transforma benefic personalitatea individului, pregătindu-l pentru perspectiva unei manifestări active a acestuia pe piața muncii.

În școli se vehiculează o serie de acțiuni educative de o mare diversitate, bine organizate, având obiectivul precis, acela de a pregăti elevul pentru viață, de a-i asigura succesul și de a-i modela personalitatea. Didactica este o ramură a științelor educației care proiectează și dirijează procesul de învățământ către o bună instruire și educare a elevilor. Constituindu-se într-o bogată sursă de activități dintre cele mai complexe, didactica presupune o organizare a acestora într-un sistem logic, ordonat, bazat pe principii solide care convin normelor și idealurilor societății.

De-a lungul timpului, procesul de învățământ și-a dovedit flexibilitatea prin modificările corelate cu noile directive impuse de societate. Chiar și așa, în esență, el a păstrat valorile clasice, constituite în principii generale, schimbându-se doar în practică, modernizându-și strategiile și implementând noi direcții de acțiune. Acțiunile întreprinse în scopul îmbunătățirii calității procesului educativ a rămas o coordonată constantă a curriculumului actual, care aduce o nouă viziune asupra raportului profesor-elev, asupra actului de predare dar și a evaluării didactice.

Didactica tradițională, văzută ca o didactică exclusiv școlară, presupunea organizarea procesului de învățământ axat pe modalitățile de predare, organizarea școlii și a clasei, dar și pe obiective legate strict de lecția în sine. Didactica modernă le încorporează pe acestea și le completează cu două forme de educație : nonformală (care presupune activități de perfecționare organizate în afara școlii, precum vizita la muzee, expoziții, într-un cuvânt activități extracurriculare) și informală (care presupune informații din cotidian, din afara școlii, dar pe care școala nu le poate ignora ci, dimpotrivă, trebuie să le considere ca factori importanți care își pun amprenta în dezvoltarea personalității copilului. Mediul familial, cercul de prieteni au o influență de necontestat asupra minții acestuia). Aceste două forme complementare noi de educație vin să întregescă un sistem vetust, limitat și orientat către interior, către legi proprii, stricte. Școala

trebuie să fie orientată către exterior, către lume să aibă o viziune largă, cuprinzătoare asupra tuturor elementelor cu care copilul, viitor adult intră în contact, căci doar așa el va putea să fie pregătit pentru viață la ieșirea din școală. Aceasta nu înseamnă că acordăm mai puțină importanță normelor educative, dar ele nu mai sunt privite ca scop în sine ci ca un ajutor, ca sprijin coordonator al dezvoltării personalității elevului.

Sistemul de norme implementat de didactica tradițională se caracterizează prin rigiditate și constrângere. Actul de predare urmărea niște principii clare conform cărora profesorul transmitea cunoștințele sale elevului care le recepta pasiv pentru a le reproduce ulterior. Elevul era privit ca un obiect al educației, participant pasiv al unui proces de învățare mecanică a unor noțiuni izolate, închise în capitole, noțiuni teoretice care trebuiau memorate și stocate în memorie.

Învățământul modern mută accentul de pe profesor pe elev, acesta participând activ la propria sa instruire. Informațiile dobândite au finalitate practică, dovedindu-și utilitatea în timp. Noțiunile predate nu trebuie memorate, ele sunt receptate, înțelese și transformate mental de către elev în activități de învățare, în urma cărora acesta dobândește capacități, în cazul nostru, de comunicare. Predarea înregistrează o multitudine de modalități de transmitere a noțiunilor în cadrul orei de limba română, ele venind în întâmpinarea obiectivului celui mai important al didacticii, acela de forma indivizi activi, dinamici, capabili să comunice, să se exprime. Aceste modalități inedite abordate la oră de profesorul de limba română sunt **active și participative**, adică ele au menirea de a dinamiza elevul și de a-l determina să participe activ la procesul de învățare al cărui subiect este.

Un lucru important îl constituie în învățământul tradițional dihotomia predare-învățare. Predarea și învățarea erau două elemente succesive ale procesului de învățământ. Profesorul predă scriind pe tablă sau dictând, elevii copiau și erau atenți la explicații, iar acasă învățau, sau mai bine zis, toceau lecția pentru că a doua zi erau ascultați și lecția trebuia reprodusă. În școala modernă, predarea și învățarea sunt elemente ale procesului instructiv-educativ ce se manifestă concomitent; profesorul predă cu ajutorul elevilor. Ei participă subversiv și instinctiv la procesul de predare, prin implicarea mentală și emoțională care se produc o dată cu receptarea treptată a elementelor transmise de profesor, nu noțiuni în sine ci indicii, părți din noțiuni care puse cap la cap ajung să li se dezvăluie elevilor. Astfel elevii învață învățând să descopere și se autoeducă ajutați de profesor. Prin **metodele participativ –active** dascălul îi poate mobiliza și implica în procesul educativ, noțiunile prelucrate ajungând să modifice imediat comportamentul și, treptat,

personalitatea acestuia. Această modificare vizibilă este feedbackul imediat, este răspunsul elevului la ceea ce primește neprelucrat de la profesor și pe care el îl definitivează prin efort intelectual propriu. Elevul este determinat să gândească, să-și imagineze, este pus în situații noi, veridice, menite să-l facă să se descurce în realitatea din afara școlii unde va ajunge să trăiască folosind cele învățate. Aceasta este direcția urmărită de școala modernă, o direcție cu profunde implicații practice. În școală, elevii primesc un impuls, o pistă pe care să o urmeze pentru a ajunge la sensul unor noțiuni. Este un drum deloc comod, chiar anevoios câteodată, ei sunt atrași într-un adevărat proces de căutare, identificare și analiză ale sensurilor unor noțiuni care li se dezvăluie treptat. Acest proces este unul profund cognitiv, activ și activizator, iar cunoștințele astfel dobândite, prin muncă proprie, devin mai trainice, sunt experiențe trăite, gândite, simțite și însușite de ei.

Dinamizarea elevilor presupune din partea dascălului o bună cunoaștere a fiecărui elev în parte. Pornind de la premisa că elevii au personalități diferite, didactica modernă a pus la îndemâna profesorului o serie de metode din care acesta să aleagă pentru o mai bună desfășurare a actului didactic. Acestea nu doar îmbunătățesc calitatea predării, ci o fac mai atrăgătoare, mai interesantă. Ține de măiestria profesorului și de calitățile lui didactice să –i determine pe elevi să devină interesați și receptivi la nou. El trebuie să-și aleagă metoda potrivită și să o adapteze clasei. **Metodele active** au rolul de a-i scoate pe elevi din letargie și de a-i atrage într-un joc al descoperirii drumului către propria educație. Dacă în predarea tradițională clasa era uniformizată prin adoptarea unui număr limitat de metode, neținându-se cont de personalitatea fiecărui elev, în predarea modernă profesorul este atent și observă particularitățile elevului, calitățile și talentele lui pe care, cu instrumentele didactice moderne eficiente le exploatează, le scoate în evidență și îl face și pe elev conștient că le posedă. Astfel, acesta devine mai încrezător în forțele proprii, mai dinamic și impulsionat spre a se implica mai activ în procesul de educație și instruire. Profesorul primește un răspuns imediat la cerințele sale pe care îl transformă în bază pentru dobândirea cunoștințelor ulterioare. Această dispunere graduală a însușirii noțiunilor se află la baza modelului comunicativ-funcțional, promovat de curriculumul actual. Acesta este o structură supraordonată care asigură continuitatea în timp a dobândirii cunoștințelor. Este axat pe formarea competenței de comunicare scrisă și orală, ceea ce presupune înțelegerea și producerea de text scris și oral. Dobândirea acestei competențe înseamnă libertate de gândire și de exprimare, o anulare a constrângerilor care duce, implicit, la dezvoltare personală sănătoasă și armonioasă.

Vârsta care corespunde claselor gimnaziale este cea a creativității, a întrebărilor, a asocierilor; este vârsta la care profesorul poate acționa spre a perfecționa toată această disponibilitate a elevului de a se modela. Dacă i s-ar încărca mintea cu noțiuni teoretice gata prelucrate pe care le -ar asimila memorându-le, elevului i s-ar încetini și chiar anula valențele intelectuale care i-ar permite evoluția și șlefuirea personalității. Învățământul tradițional a impus această traiectorie încărcând programa cu noțiuni teoretice predate greoi și anost fără să se țină cont de strategii de modificare a comportamentului elevului cu scopul de a-l pregăti pentru viață.

Societatea actuală stă sub semnul vitezei, al dezvoltării vertiginoase a tuturor domeniilor de activitate datorită progreselor tehnicii. De aceea școala încearcă să țină pasul, să facă față ritmului accelerat transmis de prezent și reușește, datorită imensei ei flexibilități. Școala răspunde prompt la necesitățile vremii și pregătește viitori adulți apti pentru a trăi într-o societate civilizată. Noile tendințe ale școlii prevăd formare de atitudini, competențe, deprinderi, tot ceea ce este absolut necesar unui individ pentru a viețui în societatea din care face parte; iar aceste atribute ale sale nu pot fi dobândite decât cu ajutorul unor strategii moderne de învățare, centrate pe elev și clădite din necesitatea de a-i oferi acestuia șansa de afirmare prin forțe proprii. Achizițiile din școală, obținute astfel, își vor dovedi finalitatea practică și vor asigura adultului succesul .

2. Curriculum—orientare și practică

Limba și literatura română reprezintă componente importante ale planului de învățământ cuprins în curriculumul național. Atât orele de limba română, cât și cele dedicate literaturii, au menirea de a forma la elevi capacități de comunicare orală și scrisă, mai exact formarea unor deprinderi de receptare și înțelegere a mesajelor primite, de exprimare a ideilor asociate acestora. Cu alte cuvinte, elevul învață să se exprime, să facă combinații de cuvinte în propoziții, fraze și texte. Orele de comunicare(cele impropriu numite „de vocabular”) contribuie substanțial la nuanțarea limbajului elevului. El trebuie să devină conștient de faptul că un limbaj elevat, de calitate îi aduce rezultate mai bune, acest fapt contribuind la îmbunătățirea calității învățământului, scopul către care tinde didactica modernă, prin curriculumul actual.

Conceptul de *curriculum*, care provine din limba latină și înseamnă „drum de parcurs”, își găsește corespondentul în domeniul educației în sensul drumului pe care elevul trebuie să îl parcurgă în școală, o cale ordonată și coordonată de instituția de învățământ în vederea acumulării

unei experiențe menite să-l ajute pe parcursul întregii sale vieți. Aceasta presupune direcționarea sistemului de învățământ către interiorul mediului școlar, în sensul însușirii unor reguli, în variantă teoretică, dar și către exterior, în planul extrașcolar, ce presupune aplicarea celor învățate la nivelul teoretic, în mediul școlar.

În acest sens, curriculum actual reprezintă teorie și practică, vizează atât conținuturi instructiv-educative (incluse în programă și în manuale), cât și sistemul experiențelor de învățare pe care curriculumul le poate oglindi în situații de învățare planificate și relevate la clasă, în cadrul orelor de comunicare. În esență, accentul cade pe latura pragmatică a curriculumului. De altfel, și principiile care stau la baza constituirii lui se caracterizează prin pragmatism: accentul cade pe elevi și respectă particularitățile de vârstă ale acestora, îi ajută să-și dezvolte potențialul intelectual de care dispun și pe care apoi să fie capabili să-l valorifice în experiențe de viață proprii, le stimulează gândirea creativă și critică, totul pentru a conveni idealului educațional la care aspiră întreaga societate.

Privit ca o traiectorie intelectuală și afectivă ce valorifică potențialul elevilor, curriculum se obiectivează în programa școlară, planuri de învățământ, manuale etc.. Toate acestea vizează dezvoltarea de competențe de comunicare și culturale. Competențele sunt definite în introducerea programei ca „ansambluri de cunoștințe, deprinderi și atitudini care urmează să fie formate până la finele școlarității obligatorii, de care are nevoie fiecare individ pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru cetățenia activă, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii.” Aceste competențe vizează aspecte transdisciplinare și interdisciplinare, deoarece competența de comunicare se dobândește la fiecare oră, la toate disciplinele, însă se va avea în vedere în această lucrare strict importanța orelor de limba română, cu rol decisiv în definitivarea dobândirii abilității de a comunica.

Finalitățile disciplinei se reflectă în competențele generale enunțate în programa școlară din care derivă structura curriculară:competențe specifice și conținuturi ale învățării asociate acestora.

Aceste competențe generale sunt:

1. receptarea mesajului oral în diferite situații de comunicare;
2. utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situație de comunicare monologată și dialogată;
3. receptarea mesajului scris,din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse;

4. utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse.

Competențele specifice reprezintă obiectivele ce trebuie atinse în urma proiectării unei situații de comunicare în care se oglindesc conținuturi ale învățării. Noțiunile de vocabular se constituie în conținuturi de învățare în urma cărora elevii trebuie să dobândească competențe specifice asociate respectivului conținut.

În programa de limba română, văzută ca document curricular oficial care redă conținutul învățământului pe discipline, conținuturile specifice sunt selectate și proiectate urmărindu-se modelul concentric al însușirii noțiunilor. Acesta presupune actualizarea noțiunilor învățate anterior și extinderea lor. Procesul implică, de asemenea, o configurare a dificultății graduale a noilor noțiuni. De exemplu, în ceea ce privește prima competență generală, de receptare a mesajului oral, la clasa a V-a elevii trebuie să-și dezvolte competența specifică de a distinge elementele esențiale dintr-un text oral, la clasa a VI-a ei trebuie să distingă și elementele de detaliu receptate în text, pentru ca mai apoi, în anul școlar următor, să sesizeze modul de organizare a mesajului receptat, iar la clasa a VIII-a chiar să-i interpreteze conținutul.

În predarea noțiunilor de vocabular se remarcă aceeași gradualitate: în clasa a V-a elevii învață noțiunile despre sinonime, antonime și derivare, noțiuni care se reiau la clasa a VI-a și se completează cu omonimele, paronimele și cu celelalte două modalități de îmbogățire a vocabularului (compunerea și schimbarea valorii gramaticale), ultimei dintre acestea adăugându-i-se noțiuni gramaticale dobândite în clasele mari de gimnaziu.

După cum se observă, în vederea dobândirii primei competențe generale, programa prevede niște conținuturi asociate bine concepute, adaptate particularităților de vârstă și intelectuale ale elevilor. Este de remarcat faptul că programa are un caracter orientativ, rămânând la latitudinea profesorului să opteze pentru exerciții și texte literare potrivite clasei de elevi la care predă și, de asemenea să găsească metoda modernă potrivită. Programa oferă texte variate ca tematică și atrăgătoare, ce îmbie elevul să comunice pe baza lor. Această situație de comunicare trebuie exploatată și valorificată în cadrul orelor de vocabular, ar trebui să aibă un statut aparte, iar profesorul să-și planifice materia astfel încât predarea noilor noțiuni să se realizeze prin exerciții și texte alese rațional, cu scopul de a-și însuși deprinderea de înțelegere a mesajului receptat, iar elevul să transmită un dublu feed-back: acela de a fi învățat o noțiune nouă pe baza unui text al cărui mesaj a fost înțeles și ulterior discutat.

În acest fel se face trecerea la cel de-al doilea punct din programă: utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale. Ca și în cazul anterior, atingerea acestei competențe are la bază principiul concentric al predării noțiunilor de limbă. Competențele specifice subordonate competenței generale amintite impun un anumit efort intelectual din partea elevilor dar presupun și stăpânirea de noțiuni teoretice care vor sta la baza constituirii de mesaje proprii. Astfel, elevii trebuie să poată înlănțui clar ideile, să selecteze elementele de lexic și să alcătuiască propoziții și fraze corecte din punct de vedere gramatical și coerente. Aceste conținuturi sunt prevăzute de programa clasei a V-a, ele completându-se în clasa a VI-a cu monologul, ca mod de expunere a textului. Clasa a VII-a reia noțiunile și le nuanțează cu situații de comunicare inedite, care apelează la imaginația copiilor. Aceștia trebuie să construiască un monolog, să participe la dialoguri cu anumite teme, să susțină o conversație, să argumenteze o situație sau să aducă contraargumente, să stabilească comparații și analogii, să poată prezenta o lucrare proprie și să o prezinte în fața clasei. Această atitudine matură care deja se pretinde elevilor va fi exersată și perfecționată în anul următor, când ei trebuie să dovedească faptul că stăpânesc limba română, că pot utiliza corect relațiile sintactice din texte proprii și folosesc în mod nuanțat categorii lexicale. Pentru aceasta, situațiile de comunicare aduse în fața elevilor sunt variate, presupunând diferite tipuri de metode la îndemâna profesorului: metoda exercițiilor, rezumarea, argumentarea, interviul cu un personaj, procesul prin care se judecă un personaj negativ etc.

Comunicarea nu presupune doar purtarea de discuții pe baza unui text ales în prealabil, ci și utilizarea corectă a noțiunilor gramaticale în efectuarea de exerciții, de pildă elevii trebuie să fie capabili să argumenteze contragerea unei propoziții, ori expansiunea unei părți de propoziție, sau să demonstreze scrierea corectă a unui cuvânt, etc.. Acestei competențe generale ar trebui să i se acorde mai multe ore în planul cadru de învățământ. Realizarea ei întâmpină piedici din cauza supraaglomerării materiei și a manualelor cu noțiuni teoretice, disecate în componente și subcomponente, în care mintea elevilor se pierde și se consumă într-un efort intelectual de reținere a lor, de aceea programa ar trebui mai „aerisită” și, în felul acesta, profesorul ar avea la dispoziție mai multe ore de aplicare practică. Totuși, multitudinea informațiilor cuprinse în manuale și complexitatea gramaticii nu permit prea mult profesorului să stăruie asupra elementelor de comunicare, nu-i permit să lase elevul să își exprime ideile îndeajuns, deoarece în cea mai mare parte din timp el trebuie să predea, să explice, să ofere exemple. Din păcate, sistemul românesc încă se bazează prea mult pe predare, și consecințele se văd în unele rezultate de la evaluarea

națională. Programele actuale au un caracter novator, pun accent pe crearea de competențe de comunicare, oferă baza unui învățământ modern, căile către un sistem pragmatic, aplicabil în realitatea extrașcolară însă practic, depinde de profesor să poată să le urmeze și aceasta doar în detrimentul predării de noțiuni teoretice, limitându-se la cele strict necesare ce deschid o reprezentare practică a acestora. Resursele temporale sunt limitate, dar materialele suplimentare, metodele eficiente alese cu grijă de profesor astfel încât actul de predare să convină limitelor temporale cuprinse în planul-cadru de învățământ sunt în cele din urmă elementele cele mai importante, căci datorită aplicării lor la clasă se ajunge la modificarea comportamentului elevilor, garantându-le succesul școlar.

Textele literare propuse de programă funcționează ca un text suport în predarea noilor noțiuni gramaticale, care ar fi bine să fie transformate în situații de comunicare. Profesorul poate începe o discuție pe marginea textului, implicându-i pe copii, care își vor spune părerea în legătură cu un personaj ori cu un conflict prezentat. Astfel, noțiunea de gramatică va fi altfel percepută, nu va părea o informație greu de reținut, ci dimpotrivă, va fi asociată unui context relaxant în care limba și literatura se îmbină armonios.

În acest fel se face trecerea la cel de-al treilea punct din programă și anume „receptarea mesajului scris din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse.” Ca la recepțarea orală, elevii trebuie să identifice ceea ce este esențial de amănunte în textul suport, să recunoască modurile de expunere, să citească fluent un text. După cum se observă, aceste competențe specifice de atins la clasa a V-a au un suport teoretic susținut. Elevii trebuie în prealabil să cunoască niște elemente de teorie literară menite să îi ajute să se descurce într-o situație de comunicare nouă.

La clasa a VI-a, programa suplimentează competențele cu cele impuse de textul liric. Elevii vor identifica procedee de expresivitate artistică, vor sesiza valoarea expresivă a unor cuvinte. Toate acestea sunt reluate în clasele a VII-a și a VIII-a când se aduc în discuție caracteristicile textului nonliterar, iar elevii trebuie să identifice valorile etice și culturale, exprimându-și impresiile și preferințele. Acestor conținuturi specifice le corespund conținuturi asociate menite să sublinieze importanța studiului literaturii în școală, ca mijloc de perfecționare a abilităților practice. Pentru realizarea acestei competențe profesurul poate opta pentru o multitudine de metode moderne. metoda întrebărilor: cine sunt personajele?, ce fac ele?, unde și când se desfășoară acțiunea?, metoda problematizării construită în jurul întrebării „de ce?”. Este o întrebare problemă care îi pune pe elevi să gândească, să caute un răspuns la ceea ce nu este explicit

în text. De asemenea, se poate lucra pe grupe de elevi, fiecare grupă având de îndeplinit o anumită sarcină (să identifice pasajele descriptive din text, să găsească referiri directe la un personaj, să identifice etapele narațiunii, tipul de narator, etc.). Pentru însușirea de noțiuni de vocabular, profesorul poate alege texte literare care să conțină elementele noi supuse predării. Astfel, prin metoda întrebărilor sau a exercițiilor de identificare, elevii vor găsi cuvinte derivate, ori formate prin schimbarea valorii gramaticale. Mai departe ei pot utiliza noile noțiuni prin cuprinderea lor în compuneri gramaticale.

Ultima competență generală prevăzută de programă este strâns legată de cea anterioară. Odată înțeles mesajul textului, se poate trece la producerea de texte proprii, utilizând adecvat limba română. Acest capitol are un accentuat caracter practic, dovedindu-și utilitatea prin competențele specifice aferente. Elevii din clasele mici de gimnaziu trebuie să poată redacta lucrări scurte pe o anumită temă, fie legată de un text literar, fie inspirată din realitate, într-o manieră mai simplă la clasele a V-a și a VI-a, mai elaborată la clasa a VII-a, când vizate sunt particularitățile textului, pentru ca în clasa a VIII-a accentul să cadă pe textul argumentativ, în elaborarea căruia elevul trebuie să urmeze pași specifici. În ultimii ani, s-a încercat printr-o nouă formă de evaluare națională să se pună accent pe capacitatea elevilor de a se descurca în fața unui text la prima vedere (spre deosebire de vechiul sistem, în care subiectele pretindeau reproducerea din caiet a comentariilor dictate de profesor) și de a-și putea exprima părerea pro sau contra vis-a-vis de o problemă legată de conținutul textului. În această situație elevul are șansa să poată dovedi în ce măsură stăpânește limba română și cât de bine poate aplica cele învățate. Elaborarea unui text argumentativ presupune exprimarea unei atitudini, într-o formă corectă, nuanțată și coerentă. De aceea orele dedicate comunicării (orele de vocabular) sunt ore în care elevul învață să vorbească corect gramatical, să-și cizeleze în același timp limbajul, dar și să-și dezvolte gândirea și imaginația, fapt pentru care, denumirea orelor „de vocabular” este una incompletă și limitativă, căci noțiunile de vocabular nu pot fi desprinse din acest sistem integrator cu o viziune largă ce cuprinde un limbaj corect, o gândire analitică și selectivă, capacitate de înțelegere, într-un cuvânt tot ceea ce înseamnă comunicare. Aceste noțiuni vin inserate în texte, exerciții ce nu pot fi percepute ca obiecte ale însușirii de noțiuni, ci ca elemente supuse analizei complete, din toate punctele de vedere. De aceea materialul didactic ales trebuie să fie unul cuprinzător, care să ofere posibilitate de exprimare liberă; despre un paragraf ales spre analiză, un elev poate identifica probleme gramaticale dar și să-și exprime opinia despre respectiva afirmație. Această abordare globală

„împacă” dihotomia limbă-literatură, iar învățarea noțiunilor și dezvoltarea capacității de comunicare se produc concomitent. În acest fel, atât limba cât și literatura se subordonează unei discipline superioare, comunicarea.

În vederea atingerii acesteia, curriculumul actual dezvoltă două compartimente importante: **predarea-învățarea și evaluarea**. Ele sunt în relație directă cu dinamica sistemului de învățământ.

2.1. Predarea- învățarea

Elementul cheie îl constituie capacitatea cadrului didactic de a crea situații de învățare adecvate și eficiente pentru a atinge obiectivele instructiv-educative propuse. Dascălul trebuie să găsească **metodele potrivite** și să le adapteze clasei, trezind interesul elevilor și făcându-i conștienți de importanța orelor de comunicare în vederea dezvoltării intelectuale și afective. Această trăire interiorizată a situației se învață, această conștientizare și asumare a procesului instructiv-educativ la care elevul participă activ, se cristalizează în experiențe de învățare. Ele trec prin filtrul intelectual și afectiv al elevilor și le modelează trăsături proprii de personalitate. Deși toți elevii participă la situația de învățare propusă de dascăl, fiecare o trăiește în mod personal, individualizat, pe care o transformă diferit într-o experiență de învățare și de viață unică originală.

Eficiența activităților de predare-învățare se manifestă în rezultatele activității de evaluare. Evaluarea didactică reprezintă o dimensiune importantă a curriculumului. Didactica modernă pune un accent deosebit pe strategiile de evaluare pe care le vrea flexibile și adecvate contextului educațional. Evaluarea are un scop reglator, informează dascălii, părinții și chiar elevii despre progresul acestora din urmă. Ea trage un semnal de alarmă când înregistrează lacune și atunci, profesorul poate interveni la timp, corectând și îmbunătățind predarea prin adoptarea altor metode, astfel încât experiența personală a învățării de către elevi să fie una benefică, de progres. Profesorul se vede nevoit să-și perfecționeze metodele, fiind mereu perceptiv la reacția imediată a elevului.

Didactica modernă oferă multiple modalități de evaluare asociate **metodelor active** de predare, raportate fiind și acestea la capacitățile intelectuale și emoționale ale elevilor. Optarea pentru o metodă sau alta ține de buna cunoaștere a elevului, să observe modalitatea prin care acesta poate să îndeplinească o sarcină de lucru, să găsească modalitatea optimă prin care să facă înțeleasă o noțiune nouă și cum, mai departe, o poate pune în practică elevul. Acest feed-back imediat este

răspunsul elevului la activitatea profesorului, care obține astfel o confirmare a unei bune alegeri de metode sau, dimpotrivă, el trebuie să le schimbe sau ajusteze, conștient fiind de faptul că progresul școlar depinde de un act educațional centrat pe elev, adaptat nevoilor acestuia, atent proiectat și elaborat la clasă. Actul educațional presupune o consultare a programei, stabilirea de obiective proxime sau „de parcurs”, proiectarea activității sub forma planificărilor, alegerea metodelor de predare și evaluare.

De asemenea, importantă este **alegerea textului suport**, pe care se vor construi celelalte conținuturi de învățare. Acest tip de text trebuie să respecte criteriul valoric-estetic și cel formativ, implicând atât plăcerea de a citi cât și o mare forță educativă. În același timp el trebuie să se axeze în mod clar asupra unei noțiuni de vocabular pe care o scoate în evidență, urmând să fie identificată de elev, înțeleasă și transformată în experiență de învățare, o achiziție trainică și durabilă. Însușirea noțiunilor de vocabular necesită din partea elevilor o anumită capacitate de concentrare și de asimilare a materialului nou căruia îi corespunde un ulterior răspuns sub forma aplicației practice, ori aceste elemente se bazează deja pe o cunoaștere în prealabil a unor noțiuni ancoră și pe o competență de comunicare conturată, nu definitivă. De aceea, la clasele V-VI, ar fi indicat ca profesorul să insiste pe dezvoltarea vocabularului, pe înțelegerea și producerea de texte orale și scrise și mai puțin pe latura teoretică. La clasele mici se poate concentra materialul predat în noțiuni minime, cum ar fi sinonimele și antonimele, iar formarea cuvintelor derivate ar trebui să se facă instinctiv, bazându-se pe maternă, iar regulile referitoare la tipurile de sufixe și prefixe să se predea abia în clasele următoare. Elevii din aceste clase sunt mai receptivi la textele literare (din experiența mea de dascăl pot afirma că cel mai mult se citește în clasa a V-a), își exprimă dezinvolt punctul de vedere, judecă mai bine personajele. Trebuie exploatată această perioadă mai activă și mai productivă a elevilor mici. Este momentul în care își pot dezvolta capacitatea de exprimare, imaginația, devin încrezători în forțele lor și au curaj să răspundă, să-și spună părerea în legătură cu un text ales, condiția fiind ca acesta să le ofere piste de gândire, probleme care presupune găsirea de soluții. Copilul va fi atras într-un vârtej de idei pe care va învăța, prin exercițiu, să și le formuleze coerent și corect. În același timp, elevul își însușește la început inconștient noțiunea de vocabular inserată, strecurată cu măiestrie didactică de profesor. La sfârșitul orei va conștientiza, de pildă, că a reușit să formeze mai multe cuvinte care seamănă între ele, formând ceea ce se numește familie lexicală, ori, vorbind despre un personaj dintr-un text studiat, la încurajarea profesorului, va folosi cuvinte compuse (la predarea compunerii cuvintelor),

precum: bine-crescut, bunăvoință, binecuvântat etc.. Se poate de asemenea găsi un text în care elevii să explice sensul unui cuvânt, sensul denotativ după care să identifice sensuri conotative.

Metoda **compunerilor gramaticale** este și ea eficientă, producerea de text propriu, competența generală amintită, se poate dobândi în același timp cu descoperirea unor noțiuni teoretice. În acest fel, scriind o compunere folosind adjective formate de la substantive precum (cărămidă—cărămiziu, strămoș—strămoșesc, muntean—muntenesc, fugă—fugar, sprânceană—sprâncenat, etc), elevii vor observa că adjectivele se pot forma cu aceste sufixe, -iu, -esc, -ar, -at. Elevii trebuie încurajați să creeze texte cât mai inventive și haioase. Astfel, noțiunile predate se insinuează treptat, predarea nu mai este percepută ca un act didactic sobru și rigid. Vocabularul elevilor ajunge să se dezvolte, în același timp și noțiunile elementare sunt cunoscute, terenul fiind astfel pregătit pentru etapa următoare, acela al dobândirii în clasele ulterioare de gimnaziu a noțiunilor teoretice complexe ce implică noțiuni morfologice mai complicate. Este vorba despre schimbarea valorii gramaticale, mai exact transformarea pronumelui în adjectiv pronominal, a numeralului care dobândește valoare adjectivală, a adjectivului în adverb, noțiuni destul de greu de înțeles de către elevii din clasa a VI-a, clasă în care se predă deja acest mijloc de îmbogățire a vocabularului. Profesorul trebuie să găsească metoda cea mai bună pentru a accesibiliza informațiile, să le predea sub o formă simplă și clară, pe înțelesul tuturor. Conținutul se amplifică treptat, devine mai complex în fiecare an, înregistrând o creștere pe verticală, de la clasele mici la cele mari. Conținutul este flexibil, deschis la nou, cu influențe formative nu doar informative. Instruirea elevilor trebuie să se facă în scopul pregătirii lor pentru viață; indiferent de meseria pe care o vor desfășura ca viitori adulți, ei trebuie să dea dovadă de capacitate de exprimare, să se poată descurca în orice situație nouă care le solicită cunoștințele dobândite în cadrul școlii. Acestea devin achiziții pe viață, cu un mare impact asupra atitudinii, a conduitei, asupra modului de a gândi și de a acționa.

Școala pregătește omul, nu doar profesionistul. Cunoștințele vehiculate de ea devin operaționale doar în condițiile în care actul didactic are o dimensiune practică, observabilă în aplicarea metodelor active, moderne. Orele destinate însușirii cunoștințelor de vocabular prin metode participativ-active sunt cele în care elevii își pot forma cel mai eficient capacitatea de exprimare. Aceste noțiuni nu trebuie predate în manieră clasică, sobră și anostă ci parcurgând un traseu dinamic, presărat cu metode variate atrăgătoare, sub forma unor jocuri de comunicare.

Astfel, parcursul didactic se va desfășura într-o manieră relaxată, benefică tuturor participanților la actul educațional.

Bibliografie:

1. M. Ionescu, M. Bocoș, *Tratat de didactică modernă*, Ed. Paralela 45, 2009.
2. V. Chiș, M. Ionescu (coord.), *Pedagogie, Suporturi pentru formarea profesorilor*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001.
3. V. Goia, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Ed. Dacia, 2002.
4. A. Pamfil, *Limba și literatura în gimnaziu, Structuri didactice deschise*, Ed. Paralela 45, 2003.

PROIECT DE LECȚIE

DATA	: 08.11.2022
PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR	: Guraliuc Lucica
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT	: Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”
CLASA	: Pregătitoare B
ARIA CURRICULARĂ	: Limbă și comunicare
DISCIPLINA	: Comunicare în limba română
UNITATEA TEMATICĂ	: „Năsturel cel necăjit”
FORMĂ DE REALIZARE	: Integrată (CLR + MEM + AV/AP)
SUBIECTUL LECȚIEI	: Sunetul [n], literele „n”și „N”
TIPUL LECȚIEI	: Fixare și consolidare de cunoștințe
RESURSE – UMANE	: 25 elevi
- TEMPORALE	: 35 minute/activitate, 10 minute activități recreative
- SPAȚIALE	: sala de clasă

COMPETENȚE SPECIFICE:

Comunicare în limba română:

- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar
- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple
- 2.2. Transmiterea unor informații referitoare la sine și la universul apropiat, prin mesaje scurte
- 3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar
- 4.1. Trasarea elementelor grafice și a contururilor literelor, folosind resurse variate

Competențe integrate

Matematică și explorarea mediului:

1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0-31

AVAP:

2.4. Transformarea unui material prin tehnici simple

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

OC₁: să identifice cuvintele care conțin sunetul [n] în diferite poziții;

OC₂: să precizeze locul sunetului [n] în structura unui cuvânt;

OC₃: să despartă în silabe cuvinte date;

OC₄: să alcătuiască enunțuri simple, formulate corect din punct de vedere gramatical;

OC₅: să formeze cuvinte cu ajutorul unor silabe.

Afective:

Elevii:

OA₁ - vor coopera în cadrul grupului, pentru realizarea sarcinilor propuse;

Psihomotrice:

Elevii trebuie:

OM₁ - să utilizeze în mod eficient materialele

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- ✚ Metode și procedee: conversația, explicația, observația, exercițiul, jocul didactic;
- ✚ Resurse materiale: fișă, auxiliar CLR, planșe, nuci;
- ✚ Forma de organizare: frontal, individual, în perechi.

BIBLIOGRAFIE:

- „O călătorie distractivă prin clasa pregătitoare” caietul 2, (autori: Corina Istrate, Dora Măcean, Manuela Oana), Editura Edu, Târgu-Mureș -2022
- **Programe școlare aprobate prin Ordin al Ministrului Educației Naționale Nr. 3418/ 19.03.2013**
Molan, Vasile, Didactica disciplinelor – „Comunicare în limba română” și „Limba și literatura română din învățământul primar”, Editura MINIPED (2016)

Momentele lecției	Ob. Op.	Desfășurarea lecției	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace	Forme de organizare	
Moment organizatoric		Asigur condițiile necesare unei bune desfășurări a activității.				
Captarea atenției		„Năsturel e supărat...De ce oare? Ați aflat?” Ați făcut deja cunoștință cu Năsturel, nasturele cel căzut de pe paltonul Ninei. De sub scaun, el a scris un mesaj pe care l-a pus la poștă și a ajuns la noi. (Anexa 1)	Conversația	Scrisoare de la Năsturel Anexa 1 plic	frontal	aprecieri verbale
Enunțarea temei și a obiectivelor		Ca să-l înveselim pe Năsturel, m-am gândit să facem niște activități pe placul lui. Vom rezolva sarcinile trimise de el, iar orice răspuns corect va fi apreciat prin atașarea unei nuci în copac. Atunci când vom ajunge la 6 nuci, îl vom lipi pe Năsturel pe paltonul Ninei, iar ea va putea să meargă la școală. Vom identifica cuvinte care conțin sunetul [n], vom preciza locul sunetului în cuvânt, vom despărți cuvintele în silabe, vom alcătui propoziții după imagini.	Conversația Explicația	Bilețele cu sarcinile de lucru Pomul cu nucile Imaginea cu paltonul Ninei	frontal	
Dirijarea învățării	OC ₁	Înainte de a începe lucrul, vom face exerciții de încălzire a mușchilor mâinii. <i>Mișcăm degețelele, Batem tare palmele, Evantaiul știm să-l facem, Pumnu-nchidem și desfacem. Ploaia picură pic-pic, La pian eu știu să cânt. Unu-doi, unu-doi Faceți toți la fel ca noi!</i>	Conversația Explicația Exercițiul		frontal	

		<p>Elevii vor extrage pe rând dintr-un coșuleț biletele pe care sunt scrise sarcinile.</p> <p>Sarcina 1 Colorează doar imaginile ale căror denumiri conțin sunetul [n].</p> <p>După fiecare sarcină rezolvată, vom adăuga câte o nucă în copac.</p> <p>Sarcina 2 Colorează cu verde, roșu sau mov, în funcție de poziția sunetului [n] în fiecare cuvânt.</p> <p>Sarcina 3 Câte silabe are fiecare cuvânt sugerat de imagini? Colorează bulina potrivită.</p> <p>Sarcina 4 Bifează silaba în care se aude sunetul [n].</p> <p>Sarcina 5 Sâmbătă, Nina va merge la bunici să-i ajute la culesul nucilor. Alcătuieste propoziții formate din 3 cuvinte, după imagine (caiet, pag. 10).</p> <p>Sarcina 6 Sari de 6 ori într-un picior Pentru că am lipit 6 nuci în copac, îl vom adăuga și pe Năsturel pe haina Ninei.</p>		fise de lucru	individual	observarea sistematică aprecieri verbale
Obținerea performanței	OC ₅ OA ₁	„Jocul silabelor” Elevii, în perechi, vor forma cuvinte cu silabele date.	Conversația	jetoane cu silabe	în perechi	aprecieri verbale
Feedback		Personalizați litera N!		fisă	individual	
Încheierea activității		Se fac aprecieri globale privind comportamentul elevilor în timpul activității, dar și individuale. Toți elevii sunt apreciați pentru munca depusă.	Conversația		frontal	aprecieri verbale
Activități recreative		Vor audia cântecul „Are mama o fetiță” https://www.youtube.com/watch?v=gURcjalH1tM „Jocul lui 10”			frontal	

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

PROF. GURAN SIMONA C.J.R.A.E. OLT

„Copilul – spunea marele pedagog elvețian Ed. Claparede – este o ființă a cărei principală trebuință este jocul ... această trebuință spre joc este ceva esențial naturii sale. Trebuința de a se juca este tocmai ceea ce ne va permite să împăcăm școala cu viața, să procurăm copilului acele mobiluri de acțiune care se consideră de negăsit în sala de grupă”.

Jocurile didactice, organizate conform cerințelor psihologice învățării, devin o metodă activă și eficientă de instruire și educare. „Jocul este o asimilare a realului la activitatea proprie, oferindu-i acestei activități alimentația necesară și transformând realul în funcție de multiple trebuințe ale eului. Iată de ce, toate metodele active de educare a copiilor mici cer să li se furnizeze acestora un material ajutor pentru ca, jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului” – J. Piaget.

O contribuție importantă la pregătirea copilului pentru școală și-o aduc jocurile didactice pentru dezvoltarea limbajului. Se știe că mediul familial exercită o influență cultural-educativă binefăcătoare asupra dezvoltării limbajului copilului și în mod deosebit, asupra dezvoltării limbajului acestuia. Cu toate acestea, realitatea confirmă că influențele exercitate de mediul familial sub acest aspect sunt încă deosebit de variate. În consecință, fie datorită acestor influențe, fie datorită unor întâzieri sau defecțiuni în vorbirea copiilor la intrarea lor în grădiniță, diferențele semnalate în dezvoltarea limbajului sau a vocabularului acestora sunt încă deosebit de sesizabile. Aceste diferențieri accentuate se mențin până la intrarea copilului în școală, mai ales pentru cei ce nu frecventează zilnic grădinița. Ori, între limbaj și gândire există o interdependență binecunoscută. Aceste diferențieri în domeniul dezvoltării limbajului situează copiii în poziții diferite, sub aspectele deosebit de complexe ale activităților instructiv-educative. Una dintre sarcinile majore ale grădiniței instructiv-educative o constituie omogenizarea relativă a dezvoltării limbajului copiilor, în așa fel încât la intrarea în școala primară, să posede noțiunile strict necesare însușirii cunoștințelor de bază prevăzute de programa școlară.

Dezvoltarea limbajului se realizează atât în activitățile specifice dezvoltării vorbirii, cât și în cadrul întregului program din grădiniță.

Procesul de influențare asupra dezvoltării limbajului copiilor începe la grupa mică ținându-se seama de caracterul concret al limbajului, dificultățile de pronunție, vocabularul redus și alte particularități psihice cum sunt: gândirea concretă, atenția instabilă, memoria individuală.

Dezvoltarea vorbirii copiilor se realizează în mod treptat, prin lărgirea relațiilor verbale cu cei din jur, în condițiile manifestării de către copii a curiozității de cunoaștere a obiectelor, a însușirilor acestora, pe de o parte și a atitudinii interogative referitoare la originea și cauza unor fenomene, pe de altă parte. În întregul proces de cultivare a limbajului, atât în activitățile specifice, cât și în toate celelalte împrejurări se urmărește:

- formarea deprinderilor de vorbire corectă (sub aspect fonetic, lexical, gramatical, coerentă și expresivă);
- îmbogățirea și activizarea limbajului și a gândirii, dezvoltarea limbajului monologat și dialogat, însușirea simbolurilor verbale cu caracter generalizator, în funcție de particularitățile de vârstă;
- formarea deprinderii de exprimare adecvată a gândurilor, ceea ce contribuie la pregătirea lor pentru activitatea instructiv-educativă din școală;
- trecerea treptată de la limbajul concret - situativ la limbajul contextual, pe măsură ce copilul depășește limitele experienței senzoriale, însușirea treptată a structurii gramaticale a limbii materne în practica vorbirii, îmbogățirea vocabularului în condițiile comunicării continue cu persoanele din jur;
- prevenirea și corectarea defectelor de pronunție, în cadrul muncii individuale, cu grupuri mici de copii, precum și în cadrul activității de dezvoltare a limbajului cu întreaga grupă de copii.

Cel mai eficient mijloc de realizare a acestor sarcini îl constituie jocul didactic. Jocurile didactice pot fi folosite atât pentru consolidarea și precizarea cunoștințelor, cât și pentru verificarea și sistematizarea lor, pentru deprinderea unei pronunții corecte, pentru îmbogățirea sau consolidarea vocabularului, pentru formarea vorbirii corecte și coerente.

Jocurile didactice destinate dezvoltării limbajului contribuie, în mare măsură, la dezvoltarea acuității auditive a auzului fonematic. Ele solicită perceperea corectă a sunetelor, descifrarea compoziției sonore sau semnalarea prezenței sau absenței unui anumit sunet într-un cuvânt. Asemenea sarcini pot fi îndeplinite prin jocurile: „*Cine face?*”, „*Ce se aude?*”, „*De-a trenul*”, „*Repetă ce spune*”, „*Cu ce sunet începe?*” etc. În astfel de jocuri s-a introdus mai întâi sunetele a căror pronunție poate fi prelungită, cum este cazul vocalelor sau unele consoane ca: s, r, j, z, ș. Aceste sunete au fost introduse în exclamații ca: „*Aaaa*”, „*Uuuu*”, „*Oooo*” etc., fie prin onomatopee ca: *sss, vâjjjj, bâzzzz, fâșșșș* etc.

Dezvoltarea auzului fonematic este strâns legată, și de sarcina deosebit de importantă privind corectarea defectelor de vorbire, întrucât cauza principală a acestor defecte o constituie tocmai slaba dezvoltare a auzului fonematic. În acest sens, jocurile enumerate pot aduce o contribuție de seamă nu numai la perceperea clară și corectă a sunetelor corespunzătoare, ci și pentru corectarea pronunției defectuoasă acestora, solicitând copiilor audierea lor cu atenție și reproducerea lor corectă.

O altă sarcină pe care o îndeplinesc jocurile didactice destinate dezvoltării limbajului se referă la clarificarea și precizarea unor noțiuni, sarcină ce se realizează concomitent cu cele care se referă la îmbogățirea vocabularului și activizarea lui.⁶

Cum am mai spus, jocul antrenează intens copilul în stimularea și exercitarea vorbirii în direcția propusă, fără ca el să conștientizeze acest efort. Astfel prin intermediul jocului didactic se fixează și se activează vocabularul copiilor, se îmbogățește pronunția, se formează noțiuni, se însușesc construcții gramaticale.

În scopul îmbogățirii vocabularului copiilor cu substantive proprii, care să denumească numele lor, al fraților, al părinților, al educatoarelor (la grupele mici și mijlocii), apoi la grupa mare, nume de localități importante din județ, din țară, ale unor forme de relief sau obiective socio-economice cunoscute de copii, numele țării, ale unor personalități istorice, se pot organiza și desfășura diverse jocuri didactice cum ar fi: „La cine s-a oprit jucăria?” (recunoașterea și denumirea membrilor grupei din care fac parte), „Familia mea” (numirea părinților, fraților, surorilor), „Unde s-a ascuns scrisoarea?” (denumirea corectă a adresei de acasă, de la grădiniță, a unor muzee, magazine, orașe etc).

Cele mai multe jocuri didactice sunt destinate îmbogățirii lexicului copiilor cu substantive comune ce denumesc: obiecte și fenomene percepute direct în natura înconjurătoare și în viața socială, nume de obiecte necesare în viață și activitatea lor, principalele încăperi cu obiectele necesare, părțile componente ale corpului, obiecte de igienă personală, îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente, mijloace de locomoție, anotimpurile și fenomenele specifice lor, animale domestice și sălbatice, plante cunoscute și unele părți componente ale acestora, unele aspecte ale muncii, ale vieții sociale desfășurate de părinții lor.

La grupa mare se acordă prioritate cuvintelor care exprimă aspecte comportamentale, sări afective, relații sociale și noțiuni cu un grad mai mare de generalizare, trăsături de caracter, norme de comportare, sentimente etc.

De asemenea, la grupa mică se pot organiza jocuri didactice diverse prin care se urmărește:

- identificarea și denumirea obiectului de îmbrăcăminte, corespunzător acțiunii efectuate de educatoare (jocul „Cu ce se îmbracă păpușa?”),
- recunoașterea și denumirea corectă a părților corpului omenesc, executarea unor acțiuni specifice (jocul „Spune ce face păpușa?”),
- recunoașterea și denumirea unor obiecte de veselă, alegerea lor în raport de utilitate (jocul „Să servim musafirii”),
- recunoașterea și denumirea jucăriilor (jocul „Sacul lui Moș Crăciun”),

⁶ Grigoriu, Dumitru, „Copilul și jocul”, 1975, pag. 61

- denumirea unor profesii, materiale, unelte, produse ale muncii (jocul „*Stop*”),
- denumirea unor mijloace de transport și a mediului de deplasare (jocul „*Cu ce plecăm în vacanță?*”),
- denumirea unor fructe, legume, alimente (jocul „*Ghicește ce a cumpărat vecina*”),
- denumirea diferitelor animale, a hranei lor (jocul „*Caută-ți hrana*”).

Toata cunoștințele de limbă sunt date într-o organizare concentric – cantitativă, adăugându-se pe niveluri de vârstă, componente ale aceleiași probleme abordate la grupele următoare, se reiau și se aprofundează într-o prezentare concentric superioară, prin sporirea gradului de generalizare și abstractizare a cunoștințelor, fiecare parte de vorbire este reluată și însoțită de precizări și recomandări clare cu privire la cunoștințele și jocurile care se recomandă, pe grupe de vârstă.

Dar jocul didactic contribuie la îmbogățirea lexicului copiilor preșcolari și cu diferite adjective; la grupa mică accentul cade pe însușiri privind culoarea (roșu, galben, albastru, alb, negru), pe raporturi dimensionale (mare, mică); însușiri gustative (dulce, acru), olfactive, termice sau anumite calități morale (leneș, harnic, mincinos).

La grupa mijlocie se are în vedere îmbogățirea vocabularului cu adjective și adverbe care se referă la însușiri privind culoarea, raporturi dimensionale, raporturi cantitative, trăsături de caracter, însușiri gustative, olfactive, termice.

La jocurile didactice, se are în vedere formarea deprinderii de a folosi corect gradele de comparație pozitiv și comparativ ale adjectivelor, formulând propoziții scurte în urma sesizării relațiilor ce se pot stabili între două obiecte „*Cum este?*”.

Jocurile didactice ce se organizează la grupele mari și pregătitoare au sarcini didactice mai complicate:

- recunoașterea și denumirea diferitelor culori și nuanțe, raportarea acestora la obiecte cunoscute („*Ce culoare se potrivește?*”),
- descoperirea numelui colegului după descrierea unor însușiri fizice și morale („*Recunoaște colegul de grupă*”),
- recunoașterea unor personaje din poveștile cunoscute, precizând trăsăturile fizice și morale ale acestora („*Recunoaște personajul*”).

Jocurile didactice contribuie din plin la îmbogățirea lexicului sub aspectul achiziționării de noi cuvinte, al consolidării și activizării lor, sarcină deosebit de importantă la această vârstă a marilor acumulări. Se pot organiza diferite focuri care pot să opereze cu diferite antonime, știut faptul că preșcolarul își precizează mai ușor sensurile cuvintelor pe care le diferențiază prin contrast „*Răspunde repede și bine*” (precizarea și activizarea vocabularului cu unele cuvinte – adjective – substantive – cu sens contrar, găsirea antonimelor unor cuvinte, formularea unor propoziții cu acestea).

Pentru precizarea sensului unor cuvinte – omonime, se pot desfășura diferite jocuri cum ar fi: „*La televizor*”, (se denumesc obiectele expuse și se alcătuiesc propoziții cu ele: *toc – broască; cocoș; cățel; ochi* etc.).

Îmbogățirea vocabularului cu cuvinte sinonime se poate realiza cu mare eficiență tot prin intermediul jocului didactic: „*Cum este?*” (expunerea unor scurte povești despre anumite animale cunoscute prin observarea directă, și din povești, fabule, în care să se folosească în fraze succesive diferite sinonime: *vulpe hoață, șireată, vicleană*, precizând sensul lipsit de sinceritate).

Știind că numărul sinonimelor ca și al cuvintelor polisemantice în limba română este foarte mare și sunt mai greu sesizabile la vârsta preșcolară, este necesar un bogat material concret, intuitiv în desfășurarea unor astfel de jocuri didactice.

În ceea ce privește folosirea corectă a pronumelui, la grupa mică sunt recomandate jocuri – exerciții destinate pronumelui personal și a celui de politețe: „*Cine a primit mingea?*” (înlocuirea numelui colegului din grupă și al educatoarei cu pronumele personale și de politețe).

La grupa mijlocie se adaugă însușirea pronumelor posesive și a celor demonstrative. Jocul didactic „*Cine ți-a dat jucăria?*” contribuie la formarea deprinderii copiilor de a folosi corect diferitele pronume personale și demonstrative în funcție de relațiile ce se stabilesc între membrii jocului, aceștia nu au voie să folosească numele copilului care oferă jucării, ci să-l desemneze folosind pronumele personal sau demonstrativ corespunzător.

La grupa mare se completează pronumele demonstrativ „*celălalt, cealaltă*” și se recomandă folosirea unor pronume relativ-interogative: *care, cine ce* și nehotărâte: *cineva, ceva, unul altul, fiecare, oricine*. Acestea se pot însuși numai prin exerciții în cadrul jocurilor didactice („*Cine este?*”, „*Cine sunt?*”).

Prin anumite jocuri didactice se urmărește îmbogățirea vocabularului cu numerale cardinale și ordinale; la grupa mică se însușesc numeralele cardinale: *unu, doi, trei* și ordinale corespunzătoare: *primul, al doilea, al treilea*.

La grupele mare și pregătitoare copii se familiarizează și cu numeralele distributive: *câte doi, câte zece*, în cadrul jocurilor didactice utilizându-se și versuri care au un accentuat caracter ludic, fiind atractive prin umorul lor, prin ritmicitate și muzicalitate.

Jocul didactic contribuie și la îmbogățirea vocabularului cu cuvinte ce denumesc acțiuni (verbe): la grupa mică accentul cade pe acțiunile copilului în familie, pe stradă, pe acțiunile adultului și ale animalelor cunoscute. Astfel jocul didactic „*Cine este și ce face?*” pune accent pe activizarea vocabularului cu cuvinte ce denumesc ființe cunoscute și acțiunile acestora („*câinele latră, câinele roade un os, câinele mușcă, câinele fuge, stă la pândă*”).

La grupa mijlocie se continuă procesul de îmbogățire și activizare a vocabularului copiilor cu verbe care denumesc atribuții ale membrilor familiei,

ale altor adulți, iar al grupa mare elementul de noutate este legat de denumirea efectelor unor fenomene ale naturii („*Găsește cuvântul potrivit*”).

Se pot folosi exerciții-joc pentru precizarea înțelesului unor antonime, sinonime și folosirea lor corectă în propoziții și fraze.

Anumite jocuri didactice contribuie la îmbogățirea vocabularului copiilor cu cuvinte – adverbe referitoare la locul unde se petrece acțiunea, la timpul când se desfășoară și la modul cum aceasta se realizează.

Exercițiile de vorbire rațional dozate judicios îmbinate cu elemente de joc, contribuie din plin la îmbogățirea vocabularului, dar și la realizarea corectă a acordului între diferite părți de vorbire, exprimarea corectă a gradelor de comparație, folosirea corectă a timpului verbelor.

Jocul didactic contribuie atât la îmbogățirea vocabularului, activizarea și exersarea lui; cât și la însușirea unei exprimări clare, coerente, corecte din punct de vedere gramatical, la cultivarea independenței în vorbire și stimularea creativității în exprimarea orală.

Deci, prin jocul didactic se asigură înțelegerea, fixarea sau repetarea anumitor cunoștințe în mod plăcut, fără ca interesul celor care comunică să scadă. Jocul se constituie ca activitate fundamentală la vârsta preșcolară. J. Piaget denumeste jocul ca fiind un anumit tip de activitate, înțeleasă ca un exercițiu funcțional.

EFICIENTA SI CALITATE IN DEMERSUL DIDACTIC

Prof.Gurita Daniela Madalina

Cadrul didactic trebuie să-și pună următoarea întrebare: cum aş putea proceda, în așa fel, încât activitățile didactice pe care le desfășor să fie eficiente? În acest scop, este nevoie de o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea pe panta hazardului total și a improvizației. Dacă „harul didactic” nu este suficient (și nu este!), atunci apelul la o cale rațională, premeditată este justificat. Talentul, în materie de pedagogie, poate fi suplinit (desigur, nu total) prin metodă.

Pentru a transforma curriculumul oficial în învățare efectivă la nivelul unui grup concret de elevi, este necesară o proiectare didactică atentă care să găsească acele contexte potrivite prin care rezultatele învățării listate în programă să devină reale în cazul fiecărui elev, în funcție de particularitățile sale de învățare.

Proiectarea didactică este, așadar, o activitate căreia cadrul didactic trebuie să-i acorde o importanță deosebită. Avantajele proiectării demersului didactic pe baza unităților de învățare sunt multiple:

- programa școlară nu mai este o listă aproape nesfârșită de conținuturi care trebuie tratate separat, în lecții individuale pentru care ar trebui eventual să fie concepute fișe de lucru cu exerciții banale care nu aduca mari beneficii elevilor și pot deveni chiar plictisitoare, atât pentru cadru didactic, cât și pentru elev, conținuturile sunt grupate în jurul unei teme, ajută la formarea unor aptitudini concrete (situarea în spațiu, realizarea unui pliant/ afiș/ program, scrierea unui email etc.), utile în viața cotidiană, deci informațiile devin mult mai relevante și interesante pentru elevi;
- de asemenea, conținuturile fiind grupate pe unități de învățare tematice, există o perspectivă mai clară asupra legăturii dintre ele, aspect valabil și pentru elevi, și asupra a ceea ce trebuie realizat într-un an școlar, ce competențe trebuie dezvoltate sau formate;
- unitatea de învățare se realizează pe o perioadă mai mare de timp decât o lecție, fiind vizat un interval mai mare de timp pentru o temă majoră, având astfel, în mai mare măsură, posibilitatea unor abordări diferențiate, individualizarea învățării în raport cu ritmul de învățare pe care îl au elevii;
- elevul este actor, învățarea este una activă astfel că elevul își fixează mai bine noțiunile, înțelege mai bine necesitatea de a cunoaște aspecte gramaticale, observă că îi sunt indispensabile în realizarea unor activități și astfel este mai implicat în propria învățare;
- elevul este determinat să își mobilizeze un ansamblu de resurse integrate, nu juxtapuse: cunoștințe declarative, cunoștințe procedurale, cunoștințe atitudinale, automatisme, scheme, capacități etc., elevul este implicat într-o situație nouă, nu în una în care ar trebui să reproducă ceva, iar pe măsură ce avansează în cunoștințe și competențe, elevul își dă seama de drumul pe care l-a parcurs;
- prin realizarea proiectelor/ activităților cu un produs final concret sau un simplu schimb verbal, care sunt și obiectul evaluării, vocabularul, gramatica, actele de limbaj sunt secundare, nu au sens decât pentru că se înscriu în acțiuni în context, clasa devine astfel un spațiu social unde cunoștințele devin imperios necesare (împărtășirea cunoștințelor, exprimarea opiniilor, realizarea proiectelor) și se învață datorită acestei utilizări, putând fi transpuse și în afara clasei;
- se realizează o acțiune complexă, actul didactic este abordat într-o manieră holistică, mai coerentă și mai generalizatoare.

Cum proiectez eficient?

1. Proiectez pe baza programei, nu a manualului, deși mă pot ghida după acesta, segmentez contextele de învățare în funcție de nevoile elevilor, vizând competențele specifice precizate în aceasta.
2. Prin proiectare vreau să ofer răspunsuri adaptate grupului țintă și adecvate propriului profil didactic la întrebările majore : Ce fac și de ce fac? Cum fac? Cu ce resurse? Cât de mult am realizat?
3. Când proiectez am mereu în față grupul de elevi – tot ceea ce scriu în proiect să se raporteze la activitățile pe care anticipez că le vor parcurge realmente, proiectarea fiind un act personalizat.
4. Fiecărei competențe specifice îi corespunde o activitate de învățare sau mai multe.
5. Realizez o corelație reală stânga – dreapta: competență – activitate – resurse adecvate fiecărei activități, acceptând că modul în care a fost proiectată o secvență poate fi contrazis la aplicarea efectivă.
6. Completez modalitatea de evaluare doar pentru ceea ce estimez că voi evalua în mod real (de ex. dacă o activitate reprezintă tema pentru acasă sau o temă de lucru în clasă și va fi evaluată, marchez acest lucru).

Sugestii metodologice clasa a IX-a

PROF. Mariana-Valentina Gușe

Competențe generale urmărite:

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor în diferite situații de comunicare

2. Folosirea modalităților de analiză tematică, structurală și stilistică în receptarea diferitelor texte literare și nonliterare

3. Argumentarea în scris și oral a unor opinii în diverse situații de comunicare

Valori și atitudini

Cultivarea interesului
pentru lectură și a
plăcerii de a citi, a
gustului estetic în
domeniul literaturii

Stimularea gândirii
autonome, reflexive și
critice în raport cu
diversele mesaje
receptate

Cultivarea unei atitudini
pozitive față de
comunicare și a
încrederii în propriile
abilități de comunicare

Abordarea flexibilă și
tolerantă a opiniilor și a
argumentelor celorlalți

Viața la țară

de Duiliu Zamfirescu

TEMA IUBIRII

Iubirea...

Iubirea este marea temă a literaturii din toate timpurile pentru că acest sentiment este etern uman. Dante o considera o forță cosmică, « iubirea care mișcă sori și stele ». Sentimentul iubirii, deși etern și repetabil, pare să se sustragă încercărilor de definiție. Iubirile nu se repetă; orice iubire e un caz particular, unic, absolut și ireductibil. Nimeni nu poate trăi iubirea altuia, deși oamenii seamănă.

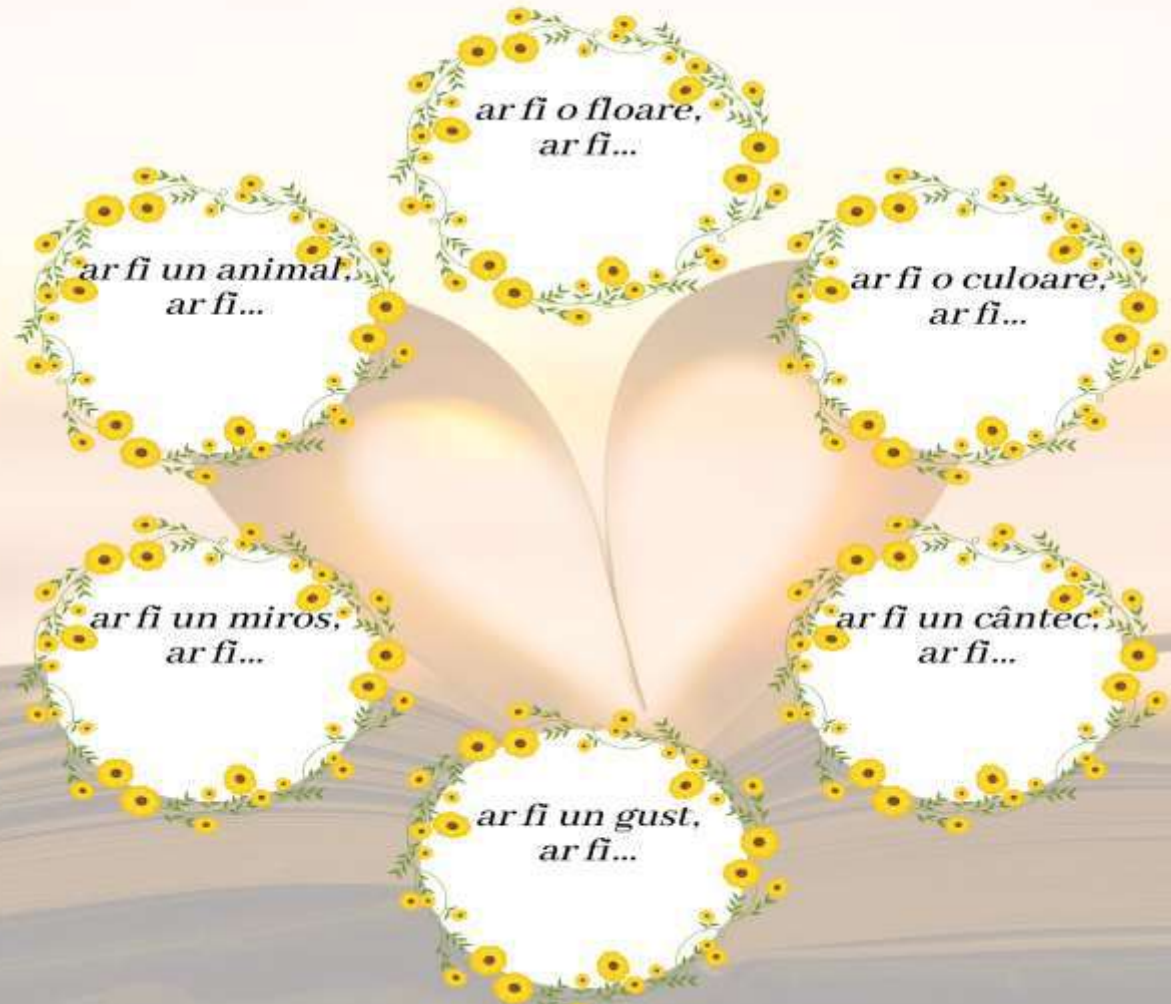
Duiliu Zamfirescu

Viața la țară
Tănase Scatiu

Joc de
spargere a
gheții:

Dacă iubirea...

Îmbirea, ota de iubiri

Oli ce e de fapt îmbirea? Bătă e dobor e stăru acuzându-l, un frumos organism ce vine în mijloc de simplu și de complex fiecare parte din corp, înclinându-se amănunțit pentru că se confruntă cu țesut de cârmă de oțel că iubesc. Unor înși, un corp din că subiect și obiect pe care din ghiciri reci de aici condamnării la îndemna îngustate. Îmbirea e vorba în interiorul nostru, în contemplare fiecare spiritului și gândim, având ofensivă de în dar furtivă jucășii care stăruie fără să se deșoșe.

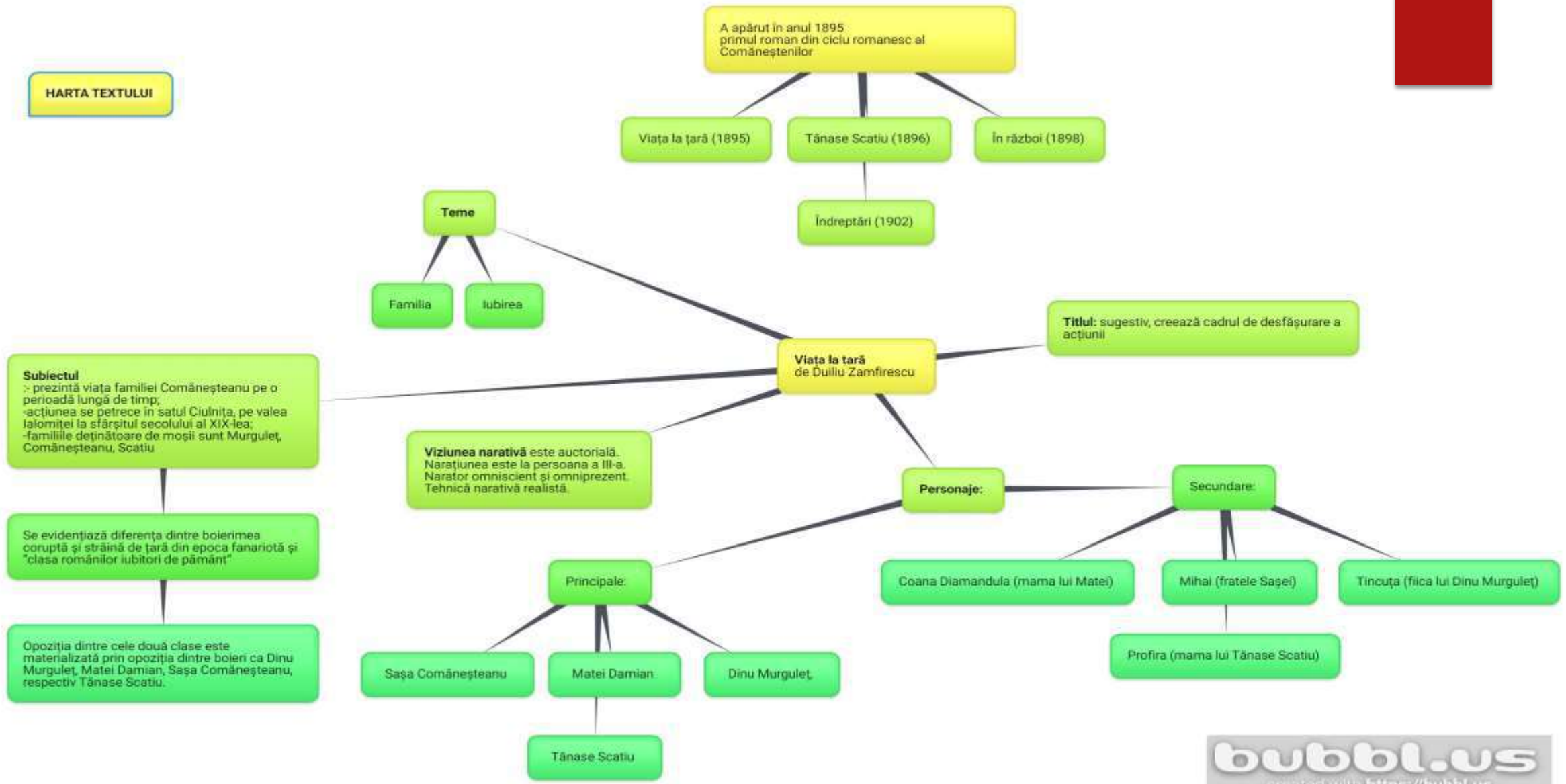
E. Îmbirea este cel mai frumos gânduri vădit, ea te ~~amuză~~ amuză cu mai apoi e te mă răsună, ea te doborogă cu mai apoi de f. fie doar pentru râsul gândește, ea te frange scame, ea într-un fel de f. conferă una mai puterice. Faptul în faza dintr-un, ar de ale mai multe ori opere involuntare în stăruie ale unei neputințe, însă asta o face specială. Din simpli banari, se dăruie gândește și curare, dar un, calza suflet, un simon și aioc mare săi deșoșă, pentru că îmbirea este gândește, îmbirea e singurul faptelor ce poate câștiga orice tatăle fără are un simon.

Au înțeles să gândește îmbirea că înăi am panta, am îndepărta de o iubii și a cupabil de f. exprimi notându-l este un dar furtiv de la Unirea. Apoi, din care parte de scrieri de cei trei autori Richard Lippincott, Alkali Daughtrey și Tobias Acorn, de care gândește daremăre de deșoșă a unor abstracții bolnavi de furtivă deșoșă sunt entități de care se poate frange vâșcăta din unghiuri toate de care se fieră. Oare a gândește la mai puțin de pan țesut, adăunându-i pe ambu în gândește de amare. Acestă bătă este un lucru pe care e important, pe atât de puțin de cei din țesut. Avem un de care obține a elu pe care îl iubim, deoarece la fel de mult este avem nevoie de un am gândește unta, " - Hella, " Ne gândește și, în căuta mîla de vedea împătunat, ai pe alungă, spunând o suare, singur și mă îndrăgitești de ea. " - Al li.

În timpul, au realizat și că iubim gândește legile Unirii. Oare, lum în spânze vâșcăre" care de Unirea obiecta, îmbirea gândește amare, de complexitate din Panacea obiecta și furtivă din Elijah, un fapt deșoșă ce locuie în care locuie ce înclina și îndrăgitești unul de celălalt, un lucrând neputințe neputințe și rupte bătă unul familia obiecta. Din gândește, ea deși au fost deșoșă de circumstanțe, țesut de gândește lor va rămâne reciproc lucrând gândește notându-l de bătă, " E în k iubesc gândește furtivă " - Elijah.

În concluzie, îmbirea este cel mai frumos sentiment în amănunțit să amuză și dăruie e mai multe sufletele pentru tatăleam.

HARTA TEXTULUI

Tanase Scatiu (1976)

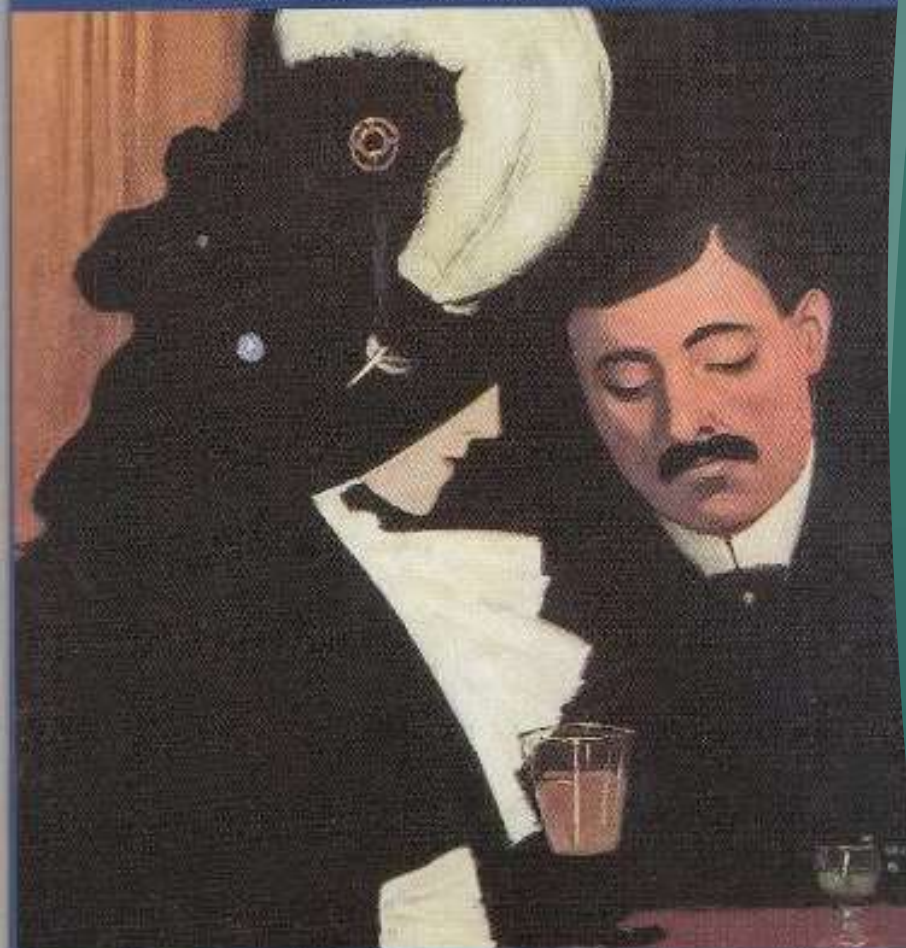
Tanase Scatiu, filmul lui **Dan Pita**, a reprezentat o ecranizare a mai multor parti din scrierea *Viata la tara* de **Duiliu Zamfirescu**. Regizorul a reusit sa îmbine cu succes firul narativ cu imagini contemplative, dar si drama actiunilor și a personajelor cu un umor subtil. In plus, aici am putut vedea unul dintre celebrele personaje negative interpretate de **Victor Rebengiuc** si care aveau să marcheze cariera actorului.

https://youtu.be/r4d0FKV_mpk

DUILIU ZAMFIRESCU

VIATA LA TARĂ

Conține un dosar critic și o fișă biobibliografică.

O temă de interes a romanului o constituie iubirea platonică în sânul naturii. Cuplurile de îndrăgostiți din ***Viata la țară*** (**Sașa Comăneșteanu și Matei Damian, adolescenții Tincuța și Mihai**) se comportă cuminte și politicos potrivit normelor de bună purtare din societatea românească de la sfârșitul secolului al XIX-lea. Gesturile sunt cumiți, simpla atingere a mâinii făcând personajele să roșească și să se emoționeze. Dragostea rămâne mai mult la nivelul căutărilor, fiind lipsită de împlinire fizică.

Iubirea matură:

Sașa este îndrăgostită de Matei încă din copilărie, dar păstrează discreție asupra acestui lucru și așteaptă cu răbdare momentul când acesta o va descoperi ca iubită.

Matei, la sfatul mamei, începe să o privească cu alți ochi și descoperă treptat calitățile ei fizice și morale deosebite: grație, feminitate, discreție, inteligență, frumusețe fizică și sufletească, umor, bun-gust, maniere alese, fidelitate și statornicie în dragoste.

La întoarcerea de la Paris, Sașa se va căsători cu Matei, cu binecuvântarea lui Dinu Murguleț, care e convins că nepotul său "aici a găsit fericirea cea adevărată".

- ▶ *„Râdeau amândoi aducându-și aminte de data trecută. Matei se uită la ea încântat de îndemânarea cu care se mișca. Ea purta o rochie de fular alb, cu o cingătoare de panglică, ce-i cădea pe o parte, în două lungi capete. Când trecea pe lângă dânsul, stofa îl atinge peste genunchi cu mlădieri parfumate. I se părea că nu mai vazuse nicio rochie mai bine croită și mai simpatică. (...)
-Nu știi cât semeni cu o floare!...zise Matei deodată.”*

Iubirea adolescentină:

Într-un cadru idilic, la vânătoare de rațe sălbatice, pe malurile unei bălți înconjurate de trestii, **Tincuța și Mihai** își mărturisesc dragostea cu sfială, purtați de fiorul și gingășia primei iubiri. Cu naivitatea specifică vârstei, însuflețiți de sentimentul pur al iubirii, cei doi tineri îndrăgostiți își fac planuri de viitor, hotărând să rămână împreună. Din cauza situației precare a familiei Murguleț, împotriva voinței ei, Tincuța este nevoită să se căsătorească cu Tănase Scatiu, persoana pe care o detesta cel mai mult.

- ▶ *”Apoi rămase cu obrazul lipit de obrazul ei, și, șiret din instinct, urmă a-i vorbi de găinușă, ca să nu prindă de veste că o sărutase. (...) -Ce trist am să fiu, Tincuță!...N-am să mă înprietenesc cu nimeni. Am să trăiesc cu gândul numai la dumneata...și am să mă silesc să învăț, ca să sfârșesc mai curând...și când oi fi sfârșit, o să ne luăm...Da o să mă aștepți?... Ea dă din cap că ”da”.”*

Aplicație: Vânătoare de diferențe

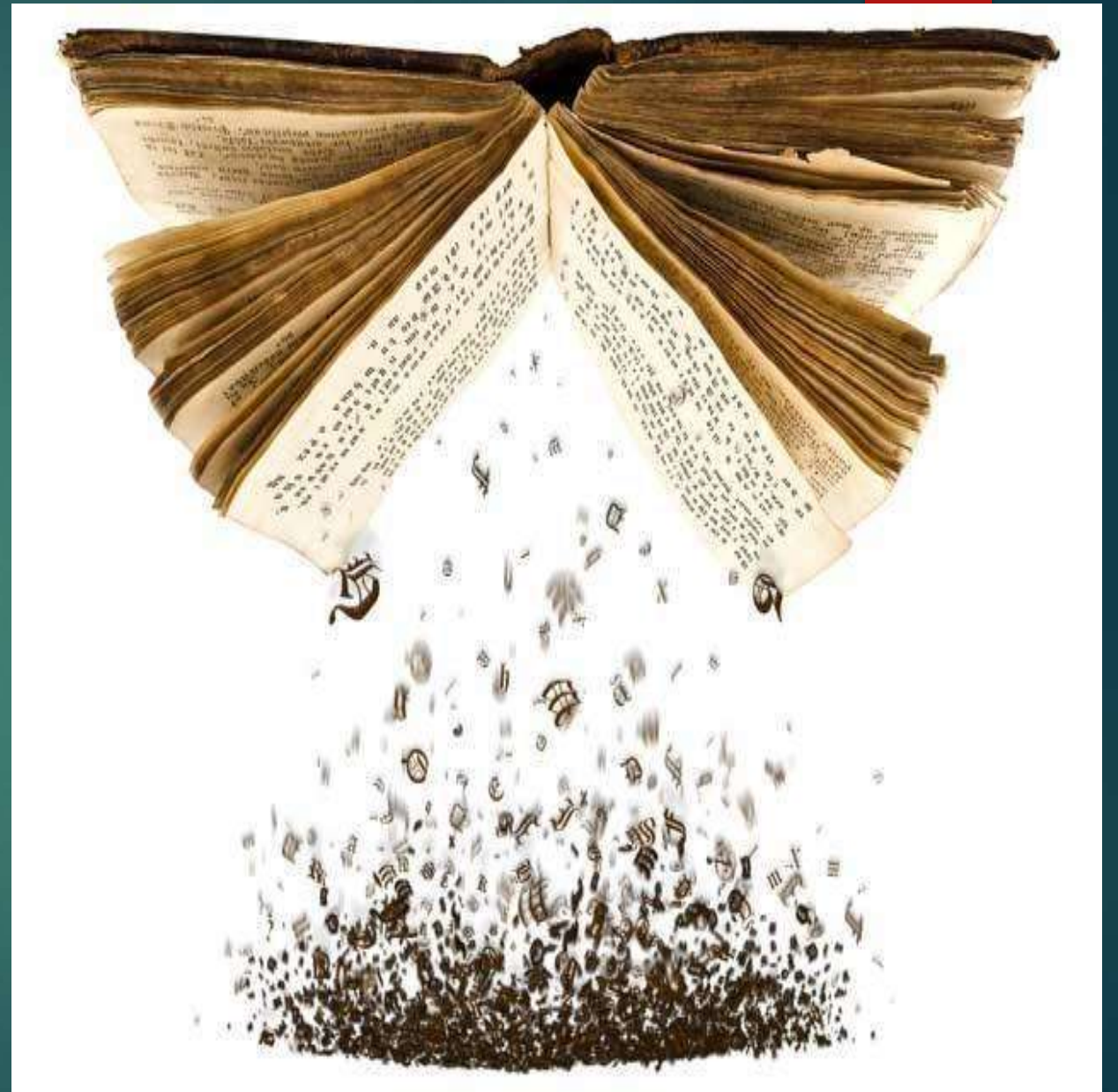
- ▶ Raportându-vă la fragmentele ce înfățișează cele două ipostaze ale iubirii în roman, ilustrați cel puțin trei diferențe dintre cele două cupluri: Sașa- Matei, Tincuța- Mihai

JURNAL DE LECTURĂ

FRAGMENT DE TEXT:	IMPRESII:
<p><i>”Bătrânul se uita la dânsa, întinerit parcă el însuși de suavitatea acelor vorbe și ținându-i o mână, da din cap, gânditor:</i> — <i>Dar dacă el te uita?... Știi: străinătatea și depărtarea sunt dusmanii jurămintelor de dragoste. Sasa înăltă din umeri și închise din ochi, cu supunere către soartă:</i> — <i>Nu șta în puterile mele să fie altfel. Fiecare își are steaua sa, și ce-i e scris i se împlineste.</i> — <i>Dar el?</i> — <i>El?... văd că dumneata știi mai mult decât mine.</i> — <i>Așa este... Adică eu știu atât, că m-a însărcinat să viu să-ți cer mâna. Mai mult nimic. Mi-a zis că împlineste o dorință a răposatei maică-si...</i> <i>Bătrânul se opri parcă într-adins, căutând să prindă efectul acestor cuvinte pe chipul fetei. Ea își privi vârful degetelor în tăcere.</i> — <i>Ce-i răspund?... că primești, da? Dânsa zâmbea cu frică.</i> — <i>Da, zise ea sfioasă. Dar dacă face pasul ăsta numai din pietate către coana Diamandula?</i> — <i>Și eu m-am gândit la asta, și i-am zis. El m-a încredințat că nu.</i> — <i>Dumneata ce crezi, coane Dinule?</i> — <i>Îmi faci o întrebare grea, fetițe. Eu cred că și da și nu. Ce ciudat lucru! de unde mă temeam că tu n-o să primești, iată-ne acum temându-ne de el. Se opri bătrânul și se gândi. Sasa se uita la el cu frică, parcă soarta i-ar fi atârnat de vorbele lui.</i> — <i>Eu creșd că el este șincer, că te iubeste, dar că vorba răposatei îl înrăurește de asemenea foarte mult.</i> — <i>Atunci ce-i de făcut? întrebă ea, descurajată.</i> — <i>Un lucru foarte simplu: să vă luați. Dar nu îndată. Tu trebuia să te duci cu Mihai la Paris, nu-i așa?</i> — <i>Da.”</i></p>	<p><i>Am ales acest fragment pentru că.....</i></p> <p><i>M-a facut să mă gândesc la.....</i></p> <p><i>Când l-am citit am simțit următoarele emoții.....</i></p> <p><i>Personajul....., îmi place/nu-mi place deoarece.....</i></p> <p><i>Sunt de acord cu/Nu sunt de acord cu.....</i></p> <p><i>Sunt nelămurit cu privire la.....</i></p> <p><i>Din text am deprins următoarea morală.....</i></p>

JOC DE ROL:

- ▶ Puneți-vă în pielea personajelor **Tincuța/ Mihai**. Scrieți o pagină de jurnal în care să prezentați sentimentele și emoțiile pe care le trăiți în momentul despărțirii. Țineți cont de rigorile societății românești de la sfârșitul secolului al XIX-lea! Respectați tipul de scriere indicat!

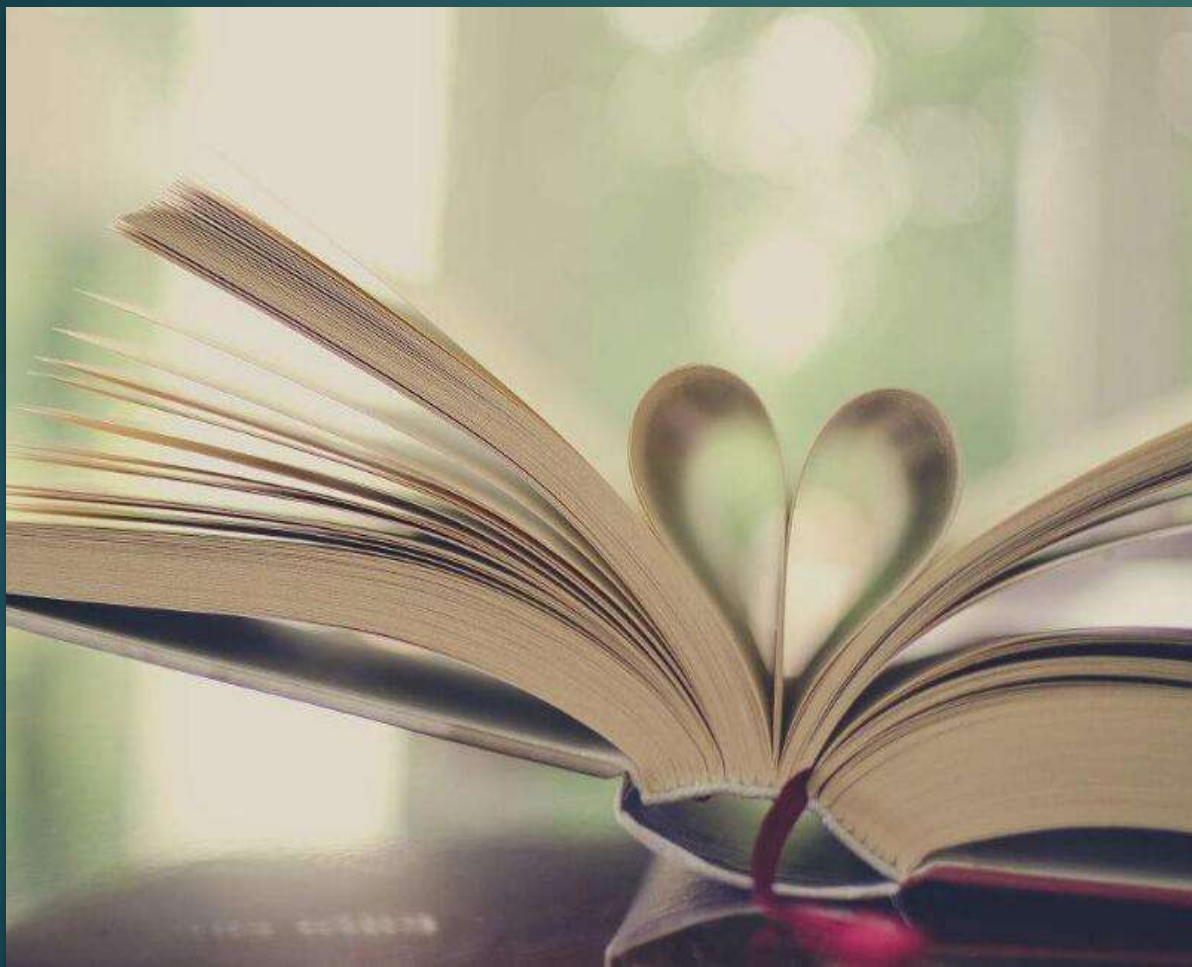
Exercițiu de redactare:

Scrive un eseu argumentativ de 150-300 de cuvinte, pornind de la următoarea afirmație și valorificând romanul lui Duiliu Zamfirescu:

"Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă(...) Nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr. Acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată." (Biblia).

Bibliografie:

- ▶ Viața la țară, Duiliu Zamfirescu, Editura Porto-Franco, Galați, 1992
- ▶ https://youtu.be/r4d0FKV_mpk
- ▶ Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu, Goia Vistian, Editura Dacia Educațional, 2002
- ▶ https://www.edu.ro/repere_metodologice_aplicare_curriculum_clasa_IX_an_scolar_2021_2022
- ▶ <https://bubbl.us/>
- ▶ https://www.edituracorint.ro/media/attachment/file/l/i/limba_si_literatura_romana_ix_simion_cor.1237.pdf

**"Suntem ceea ce
iubim."**

Nichita Stănescu

MUNCA ÎN ECHIPĂ, O CHEIE A SUCCESULUI

Prof. Hagi Marina – Lenuța, clasa a IV-a A

Proiectul face parte din categoria metodelor și instrumentelor alternative de evaluare, fiind numit și „cartea de vizită a elevului”. Proiectul se compune din materiale obligatorii și opționale, selectate de elev și /sau profesor și care reflectă participarea la derularea și soluționarea temei date; cuprinde o selecție dintre cele mai bune lucrări sau realizări personale ale elevului, cele care îl reprezintă, care pun în evidență progresele sale, care permit aprecierea aptitudinilor, talentelor, pasiunilor, contribuțiilor personale. Alcătuirea proiectului este o ocazie unică pentru elev de a se autoevalua, de a-și descoperi valoarea competențelor și eventualele greșeli.

Plecând de la aceste considerente, în cadrul orei de Educație civică, la finalul unității de învățare ”Locuri de apartenență”, elevii clasei a IV-a A au avut de realizat o mapă cu titlul ”**România, o minune a Europei**”, care să cuprindă:

1. Informații despre monumentele din România incluse în Patrimoniul mondial UNESCO;
2. Imagini ale acestor monumente;
3. Un afiș cu imaginile selectate;
4. O selecție de documentare despre monumentele românești identificate pe diferite site-uri.

Materialele din mapă vor putea fi folosite ca material didactic în cadrul orelor de istorie, geografie și științe ale naturii.

Elevii au format grupe de câte trei –patru elevi, și-au împărțit sarcinile de lucru, fiecărui membru revenindu-i câte una, au adunat informațiile și imaginile, apoi le-au îndosariat. Au realizat afișe lipind imaginile selectate pentru obiective turistice precum: Delta Dunării, Mănăstirea Horezu, Cetatea Sighișoara, fortărețele dacice din Munții Orăștiei, așezările săsești cu biserici fortificate din Transilvania, bisericile din lemn din Maramureș și altele.

A fost o muncă de echipă care a contribuit la dezvoltarea spiritului de echipă, de cooperare, de documentare și întraajutorare.

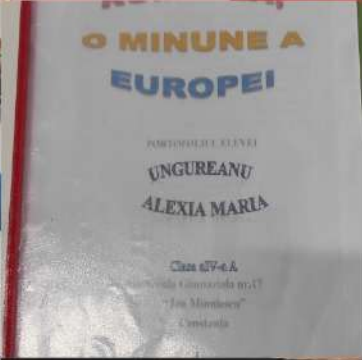
Fabian Rădules

Damian și

Rebeca Botoșanu
Alessia Moga

Burlacu Matei

Dogaru Florina

Didactica oralului la nivel gimnazial. Propunere de activitate

Hațeg Ioana, Școala Gimnazială I.G. Duca, București

● Preliminarii

Scenariul didactic pe care îl voi propune în cele ce urmează este conceput pentru o clasă de elevi gimnaziști (clasa a VI-a) care studiază Limba franceză din clasa a V-a. Am urmărit să corelez obiectivele secvenței didactice, competențele specifice prevăzute în programa școlară în vigoare și descriptorii din Cadrul European Comun de Referință (CECR) - nivelul A1. În acest mod, se poate realiza armonizarea strategiilor didactice, în vederea susținerii cu succes a probelor examenului de certificare lingvistică DELF. Pe tot parcursul secvenței proiectate, am urmărit să aplic strategii de tip acțional/ funcțional, astfel încât elevul să înfăptuiască, prin limbaj, sarcini ancorate în contextul vieții cotidiene.

Tema lecției: Une Conversation téléphonique (Cuvintele interogative)

Obiective:

- să recunoască cuvintele interogative
- să construiască enunțuri interogative
- să ceară și să ofere informații

Resurse:

- de tip: 50 min
- materiale: fișele de lucru, bilețele inscripționate
- procedurale: conversația, jocul de rol

Forme de organizare a activității: frontal, în pereche, în echipă

- Desfășurarea activității

I. Etapa de Evocare:

1. Profesorul are rolul de a anima și de a organiza activitatea, prin prezentarea obiectivelor, a sarcinilor de lucru.

2. Elevii primesc o fișă de lucru ce conține un text dialogat (o conversație telefonică). Se va face lectura silențioasă a textului, apoi textul va fi prezentat întregii clase prin joc de rol. Pe tot parcursul jocului de rol, profesorul va monitoriza respectarea intonației, a corectitudinii pronunțării enunțurilor și a fluenței discursului. Această primă sarcină de producere orală are meritul de a anima clasa, de a asigura o evocare a unor cunoștințe și deprinderi anterioare

3. Se va completa fișa anexată textului (lucru individual), după care se va verifica (prin lucru frontal). Această activitate este menită să fixeze mesajul textului (comprehensiunea mesajelor).

II. Etapa de Realizare a Sensului

1. Se anunță tema lecției: Cuvintele interogative

2. Clasa de elevi se organizează în echipe (4 echipe a câte 5 elevi) și se efectuează sarcini de producere orală, pornind de la instrucțiunile profesorului (a se vedea anexele). Fiecare echipă va avea la dispoziție 10 minute, pentru a exersa actele de limbaj solicitate, pentru a se antrena și consulta. Sarcinile de lucru sunt diferite, pentru că vizează lucrul diferențiat (în funcție de capacitățile fiecăruia). Elevii vor fi grupați, în prealabil, conform nivelului de limbă.

3. Fiecare echipă își prezintă dialogurile/ jocurile de rol. Profesorul va avea grijă ca toți elevii echipelor să fie implicați în această raportare. Pentru echipa ce performează actele de vorbire (a cere și a oferi informații), activitatea vizează producerea de mesaje orale, iar pentru toți ceilalți, activitatea vizează receptarea de mesaje orale.

4. Prin sondaj, elevii extrag bilețele și vor realiza un joc de rol în pereche, conform specificațiilor cerinței (de exemplu: a invita, a cere ora, a cere informații despre programul cinematografelor, despre proiectele de vacanță, etc.). După 5 minute destinate pregătirii, elevii vor realiza jocurile de rol prevăzute. Pentru îndeplinirea sarcinii, elevii vor folosi cuvintele interogative.

5. Elevii vor extrage câte un bilețel, pornind de la care vor formula câte un enunț

interogativ. Pentru realizarea acestei sarcini, elevii vor integra cuvintele interogative (pronume, adverbe și adjective interogative) în formulări cât mai creative, cât mai diversificate și bogate.

III. Etapa de REFLECȚIE

1. Sub dirijarea profesorului, elevii vor relua etapele esențiale ale lecției sub forma unor enunțuri de tipul:

- La început, ...
- Mai apoi, ...
- La sfârșit, ...

● Analiza activității

✧ Aspecte pozitive (Puncte tari)

- ambele competențe - de receptare și de producere orală sunt exersate, fiind interconectate în mod firesc, așa cum apar și în viața de zi cu zi.
- activitatea angrenează toți elevii clasei.
- abordarea este activ-participativă, elevul este actorul principal, fiind dirijat spre performarea unor acte de limbaj.
- temele folosite pentru înfăptuirea actelor de limbaj sunt apropiate universului lor (vacanța, a ieși la cinema, a merge la piscină, a cere ora).
- creativitatea, originalitatea nu sunt îngrădite (ex: construirea de enunțuri).
- se echilibrează ponderea activităților scrise și a celor orale.
- se mizează pe lucru diferențiat (pe abordarea specifică a grupului de elevi, prin personalizarea sarcinilor).
- activitățile sunt antrenante, ludice, mobilizează resursele afective, cognitive ale elevilor.
- activitățile obișnuiesc elevul cu examenul DELF.

✧ Aspecte de îmbunătățit (puncte slabe)

- activitatea în echipă presupune o disciplină a dialogului, o bună repartizare a sarcinilor.
- lucrul în echipă riscă să devină cronofag.
- elevii timizi nu sunt avantajați de expunerea la astfel de sarcini.

- sarcinile trebuie să fie diverse, dar să asigure îndeplinirea aceluiași obiective.

✧ Reflecția profesorului (considerații izvorâte în urma aplicării la clasă a setului de activități)

- textul declanșator trebuie ales cu mare atenție, iar, la nevoie, poate fi construit, pentru a servi scopului stabilit.

- lexicul textului declanșator trebuie să fie extins, variat, ușor de receptat și reutilizat de către elevi.

- este important să se ofere modele de bună practică a limbii; acestea pot fi oferite fie de către profesor, fie de către elevii mai experimentați.

- este necesară o strânsă corelare a activităților și a formelor de organizare.

- feed-back-ul oferit de profesor trebuie să fie constructiv, pertinent, nuanțat.

- elevii trebuie încurajați să răspundă, să joace în scenete, să interacționeze lingvistic.

Ressource - questions à formuler

cinéma?	musique?	télévision?	jeux vidéo?
âge?	nom?	adresse?	maison?
animal de compagnie?	couleur préféré?	plat préféré?	voyage?
vacances?	école?	professeur?	famille?
petit-déjeuner?	déjeuner?	lecture?	sport?

Portofoliul lingvistic European: comunicarea scrisă. Politici lingvistice în educație și bune practici.

**Hațeg Ioana, Școala
Gimnazială I.G. Duca, București**

1.1. ARGUMENT

De ce am ales să tratez această temă în cercetarea derulată și pe baza căreia am elaborat lucrarea de disertație? Răspunsurile pe care le pot oferi cititorilor (avizați, neavizați sau în curs de avizare) sunt izvorâte din convingeri personale și experiențe profesionale.

În primul rând, predau limba franceză și mă străduiesc să plăsmuiesc, prin transpoziție didactică, porți de acces către universul francofon. Acest demers, laborios și antrenant, mă obligă să văd limba și cultura drept două entități indisociabile: a ajunge la o viziune despre lume și umanitate, în general, pare un demers ce începe cu jocul candid cu fonemele, grafemele și morfemele acestei limbi. Din acest punct de vedere, se dovedește necesar a găsi soluții ce să redea pe deplin dimensiunea limbii-cultură în ochii elevului.

În al doilea rând, am căutat să ofer elevilor pe care îi formez contexte pertinente de evaluare ce se pot constitui în situații de învățare autentică. Personal, nu găsesc că funcțiile evaluării școlare ar trebui să se limiteze la a semnala elevilor abaterile de la normă, a înregistra contabilicește punctaje, a desfășura grile de evaluare criterială etc. Fără dimensiunea eminent formativă, evaluarea riscă să se transforme într-un “pat al lui Procust” - mărturie frustă a eșecului. Tocmai de aceea, agreez metoda portofoliului, ca abordare complementară a procesului de învățare-evaluare. Ponderarea testelor, a evaluărilor scrise prin opțiunea către elaborarea unui portofoliu este un semn de echilibru metodic, o punte de comunicare în profunzime cu elevul, o cale de a îmbina formalul și experiențele non-formale - o binevenită deschidere a disciplinei limba franceză înspre viața și comunicarea efectivă. În acest mod, se creează premisele durabile ale dialogului

intercultural (în fond, suntem parte a unui perpetuu festival al diversității lingvistice și culturale), iar educarea acestor atitudini este stringent necesară de la vârste fragede.

În al treilea rând, aplicarea, la nivelul clasei de elevi, a metodologiei Portofoliului Lingvistic European (PLE) a implicat o prealabilă “formare” pentru mine, în calitate de profesor. Pot spune că acum cunosc și aplic, în mod conștient, principiile enunțate în documentele europene de politici lingvistice. Pentru elevii mei, experiența PLE reprezintă un pas către o inserție cu succes în contextul unei Europe unite. Conjugarea acestor deziderate cu obiectivele și standardele curriculare a survenit natural - PLE este un document scris, antrenează prioritar competența de comunicare scrisă (receptarea și producerea de mesaje scrise) și a fost conceput pentru a forma și dezvolta aceste abilități în rândul elevilor mei.

Pentru a conchide, reiterez faptul că PLE a dobândit statutul de instrument didactic, menit să sprijine și să îmbunătățească nivelul comunicării scrise pentru elevii gimnaziști pe care îi ghidez în călătoria către tărâmul francofoniei. O aventură în cunoaștere, creație și lectura semnelor acestei lumi, iată abordarea pe care PLE ne-a făcut-o posibilă și care a produs o mutație calitativă a capacităților elevilor mei.

1.2. Considerații preliminare. Homo legens. Homo scriptor - provocări actuale în context didactic.

Sintagmele vehiculate în titlu fac trimiteri înspre ipostazele fundamentale pe care am urmărit să le conturez prin demersul meu didactic. Pe de o parte, mă refer la ipostaza cititorului (“homo legens”) care se vede pus în fața unor texte ce vehiculează două sau mai multe tipuri de coduri. Elevii de astăzi practică lectura unor texte multimedia, frecventează site-uri, blog-uri, navighează pe Internet, pentru a se documenta, procesează afișe, reclame, texte publicitare etc. Clasică lectură a textului literar a fost completată de lectura “utilitară”, de înțelegerea textului non-ficțional.

A citi într-o limbă străină (în cazul de față, a lectura în limba franceză) presupune câteva proceduri suplimentare, față de parcurgerea textului în limba maternă. Lectorul actual al unui text în limba franceză ar trebui instruit să aplice anumite strategii, să dezvolte anumite automatisme de “digestie textuală”. Este recomandată lectura globală,

fără a se epuiza repertoriul lexicografic al textului. Nu este nevoie să se opereze exhaustiv o cercetare a informațiilor vehiculate, pentru că anumite cuvinte/ structuri pot fi deduse din context, pot fi decodate prin raportare la ansamblu. Pentru alte expresii accesorii, nu este nici măcar necesară o decodare totală. O altă variantă este reprezentată de identificarea tipologiei textuale: elevul va ști, în acest fel, să citească meniul unui restaurant franțuzesc, să parcurgă lista de filme a unui festival francofon, să se delecteze estetic în fața unui roman etc. Documentele autentice sunt recomandate călduros, deoarece îi pun pe elevi în fața unor sarcini concrete și îi invită la un transfer al cunoștințelor dobândite.

Pe de altă parte, apelativul “homo scriptor” sugerează imaginea unui discipol sânguinos, limitat la arsenalul “scriptorium-ului” său. Avatarul său postmodern experimentează cu o voluptate amețitoare redactarea unor texte multifuncționale. Elevul de azi completează formulare, scrie impresii pe un forum, împărtășește opinii prin curierul electronic, pe blog etc. Multiplicarea contextelor de redactare solicită tehnici de producere a mesajelor scrise, adaptate și ingenioase.

A scrie într-o limbă străină azi privilegiază situațiile reale, scriitura de zi cu zi (a scrie un e-mail, o carte poștală unui prieten “real”, un articol pentru revista școlii). Elevul actual trebuie pregătit să facă față acestor cerințe ce decurg din deschiderea în spațiul european: mobilități prin programe Comenius, stagii lingvistice, tabere de limbi străine etc.

Scrierea unui text în limba franceză implică stăpânirea sistemului fonetic, a celui grafic, lexical, gramatical. În plus sunt necesare elemente socio-lingvistice (politețea lingvistică francofonă) și aspecte pragmatice (coerența, coeziunea, scopul textului). Din cele enunțate anterior, se desprinde ideea că elevul trebuie asistat în această comunicare cu cealaltă cultură.

În momentul de față, pregnanța acestor portrete postmoderniste este evidentă - poate mai mult ca niciodată elevul este expus la texte în tot mai multe limbi și ar trebui format în spiritul receptării și redactării adecvate. Din acest punct de vedere, interdisciplinaritatea întreținută cu limba maternă și practicile aferente pare un demers viabil.

1.3. Noua paradigmă propusă de Cadrul European Comun de Referință (CECR)

Elaborarea CECR în anul 2001 reprezintă un moment de referință pentru profesorii de limbi moderne. Consiliul Europei a conceput un instrument riguros, dar extrem de flexibil, menit să asigure o coerență activităților didactice. Asumarea plurilingvismului, a progresiei competenței de comunicare (Cadrul statuează existența celor șase niveluri de limbă), a demersului acțional în învățarea limbilor străine sunt bazele didacticii FLE (français langue étrangère).

Mai mult, CECR este perfect adaptat nevoilor comunicaționale ale utilizatorilor (locutorilor) zilelor noastre. Sunt luate în considerare domeniile majore de folosire a limbii: public (pasiuni, divertisment, civilizație), privat (identitate, familie), profesional (școala, orientarea profesională, stagii de practică), educativ (formarea asigurată de școală, nivelul studiilor). Din ariile tematice circumscrise acestor sfere, se vizează crearea unor competențe generale: *savoir être* (competența existențială), *savoir* (competența academică), *savoir-faire* (deprinderile, abilitățile) și *savoir apprendre* (a învăța să înveți). La rândul lor, aceste competențe generale își subordonează competențele lingvistice, ce sunt declinate în termeni comunicativ-acționali; componenta lingvistică este juxtapusă celei socio-culturale și, mai apoi, celei pragmatice.

Din această perspectivă, învățarea unei limbi străine se bazează pe activități specifice, ce mobilizează strategii și vizează sarcini precise. Baza acestui demers didactic este asigurată de recursul la text (fie pentru exersarea receptării, fie pentru dezvoltarea redactării).

1.4. Lectura și scriitura în limba străină. Formarea competenței interculturale.

Politicile lingvistice din sectorul educației urmăresc, în directă concordanță cu spiritul CECR, conturarea competenței plurilingve și pluriculturale.

*“Vom desemna prin competența plurilingvă și pluriculturală competența de a comunica lingvistic și de a interacționa cultural a unui actor social care posedă, la niveluri diferite, un repertoriu de mai multe limbi și experiența mai multor culturi.”*¹ (Conseil de l'Europe, 2001, 129)

Optica ce se desprinde din pasajul mai sus citat este una integratoare; se abandonează dihotomia între L1/ L2, insistându-se pe latura plurilingvistului. Bilingvismul este un caz particular al conceptului anterior, iar individul deține o competență plurilingvă, și nu o colecție de competențe distincte ale limbilor învățate.

O posibilă pistă de exploatare pedagogică ar fi reprezentată de progresia lingvistică ce o atrage, inevitabil, pe cea culturală. Astfel, se ajunge la structura bipartită limbă-cultură, țel al învățării. Misiunea unui profesor de limba franceză este, așadar, de a asigura o progresie simultană a cunoștințelor și a deprinderilor lingvistice, dar și a celor culturale. Imersia lingvistică este dublată de cea culturală, deoarece orice text scris autentic poartă amprenta inconfundabilă a mentalului colectiv subiacent. Astfel, a expune elevul la texte autentice în limba franceză implică, în mod automat, o lectură a codurilor culturale din Hexagon.

După același tipar, a scrie pentru un destinatar francofon presupune vehicularea unor elemente paratextuale, de pătrundere în sfera Celuilalt. Dialogul intercultural ce rezultă este o formă naturală de comunicare în societatea contemporană.

1.5. Practici integratoare. Portofoliul Lingvistic European: O pledoarie pentru limbile-culturi.

Portofoliul Lingvistic European (PLE) este o aplicație derivată din CECR și reflectă fidel filosofia construcției europene. El reprezintă o măsură integratoare, ce cuprinde palierul lingvistic și pe cel cultural, punând în prim-plan elevul/ utilizatorul. Acesta din urmă este actorul principal al învățării, duce la îndeplinire anumite sarcini lingvistice (citește și completează, scrie, notează anumite informații) și, nu în ultimul rând, reflectează asupra parcursului său. Acest portofoliu se distinge de orice alt model de portofoliu, pentru că se constituie într-un instrument instituționalizat², omologat de Consiliul Europei.

Din acest motiv, PLE poate fi conceput ca un context de învățare, ca un instrument de auto-formare din care pot fi extrase date despre nivelul competenței de comunicare a titularului. Cele mai multe date vor fi, în mod evident, referitoare la segmentul scris (lectură de text și redactare), dar pot fi decelate inclusiv date despre stadiul comunicării orale (înțelegerea de mesaje orale și conversația).

Acest instrument este menit “să permită tuturor europenilor, de la o vârstă cât mai precoce, să devină cetățeni plurilingvi, dispunând de competențe interculturale.”³ (Tagliante, 2005, 76)

Obiectivul enunțat mai sus face posibilă înțelegerea reciprocă a cetățenilor europeni și educă toleranța față de diversitatea culturală, protejarea identității, pregătește utilizatorul portofoliului pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Autonomia elevului este promovată și se insistă pe abilitățile metacognitive.

PLE servește, în același timp, mai multor scopuri: încurajează plurilingvismul, stărnește interesul și motivația pentru învățarea limbilor străine, prezintă competențele lingvistice transparent și pozitiv.

Au fost create PLE destinate special anumitor tipuri de utilizatori: există modele propuse pentru clasele primare, anii de gimnaziu, vârsta adultă. Aceste calibrări sunt firești, ținând cont de stadialitatea inerentă învățării unei limbi străine. Fiecare vârstă are un portofoliu potențial, acomodat capacităților utilizatorilor săi și relevant pentru profesori sau alte instituții educative.

Structura PLE este tripartită:

- Pașaportul lingvistic de completat pe baza unei autoevaluări (sprijină metacogniția)
- Biografia lingvistică (care utilizează descriptorii oferți de CECR, în vederea autoevaluării)
- Dosarul (piesele ce probează competențele lingvistice: lucrări personale, fișe de lucru, teste, diplome etc.)

Deși este construit standardizat, PLE oferă libertate suficientă conectorilor săi, dar și titularilor. Personal, am ales să creez un livret care să se acomodeze profilului psiho-cognitiv al elevilor mei, nivelului lor de limbă (conform CECR, nivelul A1 pentru limba franceză) și scopului urmărit - îmbunătățirea comunicării scrise. Această articulare metodologică a permis o punere în practică extrem de eficientă.

Am focalizat demersul meu didactic înspre discursul scris, deoarece aceasta este cheia de aur înspre elaborarea PLE; în acest mod, am analizat și am conceput activități de receptare și producere scrisă funcționale, ce s-au constituit în piese ale portofoliului. Didacticienii FLE afirmă că: “... pentru elevul care învață o limbă străină, dificultatea majoră va fi în legătură cu trecerea de la sens la formă, sau mai bine zis, la diferitele

forme pe care textele le pot asuma. De unde și importanța descoperirii (în receptarea scrisă) a matricelor textuale care se pot traduce în tot atâtea modele în etapa de producere scrisă.” (Bertocchini, Paola, Costanzo, Edvige, 2008, 134)

Reluând sintetic, apreciez că modelul oferit de PLE integrează toate tendințele inovatoare ale didacticii limbilor străine și permite, mai ales, formarea și dezvoltarea unor abilități de comunicare scrisă, prin raportare neîncetată la recomandările CECR, ale programelor naționale în vigoare și ținând cont de profilul elevilor de azi.

NOTE EXPLICATIVE

1. “On désignera par compétence plurilingue et pluriculturelle la compétence à communiquer langagièrement et à interagir culturellement d'un acteur social qui possède, à des degrés divers, la maîtrise de plusieurs langues et l'expérience de plusieurs cultures.” (Conseil de l'Europe, 2001, 129)

2. Pentru a vizualiza detalii suplimentare, se poate consulta site-ul: www.coe.int/T/DG4/Portofolio/?L=F&M=/mainpages/introductionf.html

3. “...permettre à tous les Européens, dès le plus jeune âge, de devenir des citoyens plurilingues disposant de compétences interculturelles.” (Tagliante, 2005, 76)

REFERINTE

- Bertocchini, Paola, Costanzo, Edvige, 2008, *Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE*, Paris, Clé International.
- Conseil de l'Europe, 2001, *Cadre européen commun de référence pour les langues*, Paris, Didier.
- Tagliante, Christine, 2005, *L'Evaluation et le Cadre européen commun*, Paris, Clé International.

Rolul gândirii critice în evoluția micilor școlari

prof. înv. primar Hațegan Mihaela, Șc. Gimn. "A. Odeanu" Lugoj

„Întâmplarea nu ajută decât o minte pregătită” – spunea Pasteur – „căci o minte nepregătită nu vede mâna pe care o întinde întâmplarea” completează Fleming. Întâmplările acestea presupun inteligență, imaginație, dorința de „a ști”, spirit creator, flexibilitate, perseverență.

Noua orientare a învățământului românesc urmărește dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor și tehnicilor activ-participative noi: brainstormingul, tehnica ciorchinului, metoda mozaic, metoda SINELG, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, etc.

M. Zlate consideră gândirea critică un tip de gândire diferențiată după finalitate. Ea presupune verificarea, evaluarea și alegerea răspunsului potrivit pentru o sarcină dată și respingerea argumentată a celorlalte variante de soluții. Alți autori (Moore, Mc Cannon) remarcă faptul că gândirea creatoare și gândirea critică sunt „două fețe ale aceleiași melodii”. Gândirea creatoare își dovedește utilitatea și valoarea numai dacă produsele ei sunt supuse unor analize și evaluări critice, cu scop de fundamentare și întemeiere rațională.

Există mai multe tipuri de gândire; acestea nu sunt prin ele însele bune sau rele. Ele pot fi valorizate astfel în funcție de context, de situația-problemă în care se află persoana la un anumit moment dat și de felul cum aceasta o depășește (o rezolvă).

În realitate nu există moduri de gândire pure, mai degrabă se poate vorbi de existența unor dominante ale gândirii oamenilor care conțin elemente ale mai multor moduri de gândire. Se poate observa deci, că gândirea critică este o modalitate superioară de manifestare a gândirii, care sintetizează și integrează aspecte și proceduri ale celorlalte moduri de gândire.

„A gândi critic” înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora, și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând elevilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare. Ei nu trebuie să se simtă stingheri, să le fie teamă de reacția celor din jur față de părerile lor, să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecție.

De ce este nevoie de gândire critică? Poate pentru că noi, dascălii, urmărim să formăm oameni cu putere de decizie, oameni cu simțul răspunderii, oameni cu idei proprii, oameni în adevăratul sens al cuvântului.

Formarea capacității / abilității de a gândi creativ și constructiv, eficient și critic presupune realizarea de către elevi a progresului în mai multe planuri prin trecerea:

- ❖ de la reacții personale la idei susținute în public cu argumente convingătoare;
- ❖ de la respectul față de ideile altora la dobândirea încrederii în sine, în propriile idei bazate pe argumente;
- ❖ de la intuitiv la logic;
- ❖ de la o perspectivă, la mai multe perspective în abordarea unei probleme;

Lucrul cu elevii în clasă trebuie astfel realizat încât să genereze un climat de încredere, care să-i determine să se implice în discutarea / dezbaterăa unei idei interesante, în rezolvarea cu succes și eficiență a problemelor. Elevii trebuie obișnuiți cu investigația temeinică, cu dezbaterăa autentică, cu găsirea unor răspunsuri adecvate la problemele cu care se confruntă.

Învățarea gândirii critice presupune respectarea anumitor condiții:

1. Crearea unor situații de învățare, a unor ocazii în care elevii să-și exerseze procesul gândirii critice și alocarea timpului necesar pentru aceasta.
2. Încurajarea elevilor să gândească independent, „cu propriul cap”, să speculeze, să reflecteze.
3. Acceptarea diversității de opinii și idei.
4. Implicarea activă a elevilor în realizarea învățării prin confruntarea de idei, prin cooperare și colaborare, pentru a găsi soluții adecvate.
5. Convingerea elevilor că nu riscă să fie ridiculizați pentru opiniile exprimate.
6. Încrederea în capacitatea fiecărui elev de a gândi critic.

7. Aprecierea pozitivă a gândirii critice manifestată în orice situație.

Gândirea critică îi învață pe elevi să-și emită și să-și susțină propriile idei. Satisfacția noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecția citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidență „talentul” de a-și realiza propriul rezumat, propria compunere. Elevul nu trebuie să fie o mașină de memorat, ci trebuie să fie creator. Avem obligația de a asigura atmosfera propice declanșării valului de idei personale, de a le da elevilor senzația că ei sunt adevărații descoperitori ai „noului”.

Soluțiile problemelor supuse rezolvării presupun colaborare și cooperare. Toți copiii, indiferent de dezvoltare intelectuală sau de vârstă, pot contribui la elucidarea situației necunoscute, spunându-și părerile. Ei trebuie învățați să asculte și să accepte. Numai astfel învățarea va fi eficientă, realizându-se obiectivele propuse. Iată de ce se pune atâta accent pe lucrul în echipă. Este necesar să se înțeleagă că în cadrul dezbaterilor, al schimbului de opinii, nu se critică omul, ci ideea. Trebuie să se expună acordul sau dezaprobarea, indiferent de relațiile existente (de simpatie sau antipatie) între participanții la situația de învățare.

Pentru aceasta e nevoie de un demers didactic adecvat, care constă în parcurgerea a trei etape, aflate în interdependență: **Evocarea (E)**, **Realizarea sensului (R)**, **Reflectia (R)**.

EVOCAREA face apel la cunoștințele însușite de către elevi despre o temă sau în anumit subiect. Astfel, se va putea face legătura între ceea ce se știe și ce se va preda. Corelarea informațiilor știute cu cele noi, asigură trăinicia celor din urmă.

REALIZAREA SENSULUI asigură înțelegerea sensului noilor informații și a semnificației acestora. Este cunoscut faptul că ceea ce este înțeles este învățat mai ușor. Elevii iau contact cu informația nouă pe mai multe căi:

- ❖ lectura unui text;
- ❖ vizionarea unui film;
- ❖ efectuarea unui experiment;
- ❖ discuții în cadrul unui grup.

Aceasta este etapa întrebărilor învățător-elev, elev-învățător, elev-elev. Natura și modul de formulare a întrebărilor facilitează și potențează înțelegerea și duc la formarea și dezvoltarea simțului critic.

Sanders (1969) propune o taxonomie a interogării, care cuprinde mai multe tipuri de întrebări dispuse ierarhic (asemănător taxonomiei lui Bloom)

1. Întrebări ce vizează nivelul literal al unui conținut. Sunt întrebări care cer elevilor să transforme informațiile, să se transpună imaginar în situația descrisă în text și să descrie ceea ce văd, aud, simt, trăiesc. Transpunerea mintală și trăirea acestei experiențe e un proces activ și creativ, care îl angajează pe elev, stimulându-i gândirea.
2. Întrebări interpretative. Sunt întrebări care solicită elevii să descopere conexiunile dintre fapte, evenimente, idei. Acest tip de întrebări stimulează gândirea speculativă, critică, favorizând înțelegerea superioară.
3. Întrebări aplicative. Sunt întrebări care oferă elevilor ocazia de a rezolva probleme întâlnite în experiența lor de învățare, într-un anumit context.
4. Întrebări analitice. Sunt întrebări care solicită elevii să identifice motivele acțiunii unui personaj sau altul pe baza informațiilor pe care le dețin deja sau le găsesc în text.
5. Întrebări sintetice. Sunt întrebări care solicită rezolvarea unor probleme în mod creativ, pe baza unei gândiri originale. Ele permit elevilor să facă uz de toate cunoștințele și experiențele lor pentru a rezolva, în mod creativ, o anumită problemă. Întrebările sintetice cer elevilor să creeze scenarii alternative, într-o situație dată.
6. Întrebări de transpunere. Sunt întrebările care cer elevilor să transforme informațiile, să se transpună imaginar în situația descrisă în text și să descrie ceea ce văd, aud, simt, trăiesc. Transpunerea mintală și trăirea acestei experiențe e un proces activ și creativ, care îl încurajează pe elev, stimulându-i gândirea.
7. Întrebări de evaluare. Sunt întrebări ce solicită elevii să facă aprecieri și judecăți de valoare despre faptele, evenimentele, cu care vin în contact. Este vorba despre raportarea ideilor dintr-un text la convingerile și credințele personale ale elevilor și, pe această bază, formularea unor judecăți evaluative. Ceea ce este important este faptul că pe măsură ce trecem de la

întrebările literale spre cele evaluative, elevii se implică mai activ în construirea cunoștințelor. Implicarea mai activă în constituirea sensurilor cunoștințelor sporește înțelegerea și favorizează gândirea critică.

În măsura în care, învățătorul, în activitatea de predare-învățare solicită gândirea elevilor prin punerea unor întrebări care se apropie tot mai mult de cele evaluative, el demonstrează că pune preț pe dezvoltarea gândirii critice. Elevii învață treptat că, pentru a dobândi valoare, cunoștințele însușite trebuie supuse unei analize critice bazate pe interogare, pe punerea de întrebări adecvate, stimulative, care să conducă la găsirea unor soluții pe măsura acestora.

A treia etapă a cadrului pentru dezvoltarea gândirii critice este **REFLEXIA**. Ea integrează noile cunoștințe în sistemul celor vechi, asigurând legătura între ele și dând posibilitatea expunerii libere a „noului” aflat. Această etapă îi ajută pe elevi să pătrundă în esența faptelor și ne dă o imagine clară asupra reușitei totale, parțiale sau a eșecului activității desfășurate în clasă.

Noua modalitate de desfășurare a activității didactice asigură o mai bună corelare gândire – învățare, iar pe noi ne pune în situația de a reflecta asupra răspunsului la întrebarea „Cum predăm?”. Lucrul pe grupe sau în perechi ar putea presupune activizarea doar a unor elevi, în timp ce alții așteaptă doar să copieze. Spiritul de echipă este însă foarte dezvoltat și nu de puține ori auzim comentarii de genul: „Doamna învățătoare, X așteaptă să scrie ce îi spunem noi. El nu contribuie cu nimic la rezolvarea problemei.” Iată că spiritul critic se manifestă.

Pentru desfășurarea unei activități didactice eficiente, metodele dețin rolul esențial. Fără a menține o clasificare artificială între clasic / tradițional și modern / actual, trebuie spus că tendința actuală este de a transforma și optimiza metodele de învățământ în sensul sporirii eficienței lor educaționale. Metodele bazate pe acțiunea elevilor (exercițiul, lucrările de laborator, munca cu manualul, testul scris, conversația, cooperarea, discuțiile) ca și cele bazate pe gândire și limbaj interior (lectura, scrierea/elaborarea unor eseuri, compoziții) se dovedesc a fi cele mai eficiente. Pe această linie se înscriu și metodele și tehnicile de predare-învățare cu scopul dezvoltării gândirii critice.

Modelul de învățare pentru formarea și dezvoltarea gândirii critice, schimbă în mod esențial rolul și responsabilitățile învățătorului în clasă. Acesta devine din ce în ce mai mult organizatorul, conducătorul și facilitatorul procesului de învățare și gândire efectivă, cu participarea tuturor elevilor. De asemenea se reduce substanțial timpul alocat cadrului didactic, în favoarea timpului repartizat activității independente, în grup, în perechi a elevilor, învățarea personală realizându-se mai profund și într-un timp mai scurt.

Metodele și tehnicile utilizate nu sunt cu totul noi și speciale, ci mai degrabă sunt moduri acționale și procedurale eficiente în raport cu unele obiective precise: stimularea și dezvoltarea gândirii constructive, eficiente și critice a elevilor (anexa 2).

Vă vom prezenta trei dintre metodele și tehnicile utilizabile în predarea-învățarea cu scopul dezvoltării gândirii critice.

I. BRAINSTORMING („Furtună în creier”; „asaltul de idei”)

Este un mod simplu și eficient de a genera idei noi. La ora actuală este cea mai răspândită metodă de stimulare a creativității în condițiile activității în grup. Metoda brainstorming se fundamentează pe două principii care se materializează în patru reguli. Principiile sunt:

1. Cantitatea determină calitatea. Astfel, elevii trebuie să emită cât mai multe idei. Cu cât ne vin în minte mai multe idei, cu atât cresc șansele de a găsi ideile valoroase și folositoare în soluționarea unei probleme. Unele idei ar putea părea bizare sau imposibil de realizat, da acest fapt nu este rău. Uneori cele mai năstrușnice idei ne determină să ne gândim la alte idei cu valoare deosebită. Asociația liberă, spontană. De idei cât mai multe, conduce la apariția unor idei viabile și inedite.

2. Amânarea evaluării/judecării ideilor celorlalți . Aceasta dă posibilitatea fiecărui elev să emită orice idee referitoare la problema în cauză, să se elibereze de orice fel de cenzură.

Brainstormingul poate fi caracterizat ca o metodă (tehnică, strategie) care nu tolerează nici un fel de critică. Regulile brainstormingului care derivă din aceste principii sunt:

- a) stimularea unei cantități cât mai mare de idei;
- b) preluarea ideilor emise de alții și fructificarea lor prin ajustări succesive și asociații libere asemenea unei reacții în lanț;
- c) suspendarea oricărui gen de critică;

d) manifestarea liberă a imaginației.

Brainstormingul se poate realiza în perechi sau în grup. Toate ideile propuse se notează. În faza emiterii/producerii de idei trebuie încurajată participarea tuturor membrilor grupului chiar dacă uneori se desemnează un conducător de grup.

Mânuită cu profesionalism, flexibilitate și inspirație brainstormingul este o metodă accesibilă, relativ simplă și eficientă de învățare care stimulează creativitatea și pe această bază, dezvoltarea gândirii critice, constructive.

II. Tehnica: ȘTIU / VREAU SĂ ȘTIU / AM ÎNVĂȚAT

Este utilizată cu precădere în faza de evocare, dar și în cea de realizare a sensului, fiind o modalitate de conștientizare, de către elevi, a ceea ce știu sau cred că știu referitor la un subiect, o problemă și, totdeauna, a ceea ce nu știu (sau nu sunt siguri că știu) și ar dori să știe/să învețe. Procedura este relativ simplă. În faza de evocare se urmează două etape:

- Elevilor li se cere să inventarieze-procedând individual, prin discuții în perechi sau în grup-ideile pe care consideră că le dețin cu privire la subiectul/tema investigației ce va urma. Aceste idei sunt notate în rubrica „Știu”.
- Elevii notează și ideile despre care au îndoieli sau ceea ce ar dori să știe în legătură cu tema respectivă. Aceste idei sunt grupate în rubrica „Vreau să știu”.

Urmează, apoi, studierea unui text, realizarea unei investigații sau dobândirea unor cunoștințe referitoare la acel subiect, cunoștințe selectate de învățător. Prin metode și tehnici adecvate, elevii învață noile cunoștințe, iar în faza de realizare a sensului, ei inventariază noile idei asimilate pe care le notează în rubrica „Am învățat”.

Așadar, rezultă un tabel cu trei rubrici și anume:

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
------	---------------	------------

În fiecare rubrică apar notate ideile corespunzătoare, evidențiindu-se, foarte clar, situația de plecare (ceea ce știau elevii), aspectele și întrebările la care au dorit să găsească răspunsuri (consemnate în rubrica „Vreau să știu”) și ceea ce au dobândit în urma activității de învățare (idei consemnate în rubrica „Am învățat”).

III. Metoda MOZAIK

Este o metodă prin care se promovează învățarea prin colaborare și cooperare între elevi. Această tehnică de predare-învățare presupune parcurgerea următorilor pași:

- Construirea grupurilor de lucru inițiale. Clasa de elevi se împarte în grupuri de câte 4-5 elevi. Se utilizează diverse criterii de grupare a elevilor. Unul dintre acestea poate fi următorul: elevii numără de la 1 la 4/5 astfel încât fiecare elev să aibă un număr cuprins între 1 și 4/5.
- Învățătorul împarte textul ce urmează a fi citit/studiat în 4 sau 5 părți (atâtea câte grupuri de lucru s-au constituit inițial)
- Constituirea grupurilor de „experți” și rezolvarea sarcinii de lucru. Elevii cu numărul 1 vor forma un grup, cei cu numărul 2 al doilea grup, ș.a.m.d. Fiecare grup de „experți” are sarcina de a studia o anumită parte din text, repartizată de învățător. Elevii din fiecare grup trebuie să discute conținutul de idei al părții din text care le revine, s-o înțeleagă cât mai bine și mai adecvat pentru a fi capabili, ca ulterior, s-o predea celorlalți colegi. Ei hotărăsc împreună, prin discuții, care sunt ideile principale ale textului studiat și cum vor proceda pentru a le preda colegilor astfel încât aceștia să înțeleagă cât mai bine.
- Revenirea elevilor în grupurile inițiale și predarea conținutului pregătit celorlalți colegi. Prin predarea reciprocă se realizează cea mai bună învățare a unui conținut informațional. La sfârșitul lecției fiecare elev trebuie să stăpânească conținutul întregului text și nu doar a părții la învățarea căruia a participat ca „expert”.

Când se realizează predarea reciprocă, elevii pot cere „expertului” lămuriri suplimentare în legătură cu fragmentul pus în discuție. Dacă mai există nelămuriri și neclarități, cei în cauză pot adresa întrebări și altor „experți” din acel grup. Dacă persistă anumite dubii referitoare la o problemă, acestea ar trebui cercetate în continuare până la lămurirea lor adecvată.

Învățătorul monitorizează predarea asigurându-se că informația și cunoștințele se transmit și se asimilează corect. Dacă elevii se împotmolesc învățătorul îi ajută să depășească situația. Deci, fiecare elev devine „expert” într-o anumită problemă (parte) a textului, pe care trebuie să fie capabili s-o predea colegilor. O variantă a metodei „mozaic” este metoda denumită „mozaic II”.

„Mozaic II” se deosebește de „mozaic I” prin aceea că prima presupune o activitate de predare-învățare mult mai dirijată. În „mozaic II” se parcurg aceiași pași ca în „mozaic I” cu deosebirea că grupurile de „experți” au la dispoziție fiecare, câte o fișă cu un set de întrebări care le ghidează lectura și înțelegerea mai adecvată a textului. Este bine ca învățătorul să urmărească îndeaproape desfășurarea activității în cadrul grupurilor. Trebuie ca toți membrii grupului să participe la discuții, iar deciziile să fie rodul colaborării tuturor membrilor.

Atitudinea dascălilor față de schimbarea și inovarea didactică este diferită: de la cea de respingere, la cea de copiere „mot a mot”, la repetarea aceleiași activități în contexte identice, la transferul de idei și soluții în situații noi, diferite, îmbogățindu-și repertoriul de strategii didactice. Este oarecum explicabilă această atitudine având în vedere că, atât proiectarea lecțiilor care promovează dezvoltarea gândirii critice, cât și realizarea lor propriu-zisă necesită investiție de timp, efort intelectual și materiale.

Elevilor le trebuie timp să se familiarizeze cu acest nou tip de învățare, e nevoie de eforturi și încurajări repetate pentru a-i convinge că se așteaptă altceva de la ei. Aceste metode sunt benefice, deoarece, atât în grupuri de 4-6 persoane, cât și în perechi, elevii se exprimă mai ușor, nu mai sunt stresați, vorbindu-și unul altuia. Astfel elevii participă efectiv la actul învățării, inclusiv elevii timizi, cu posibilități intelectuale sau de exprimare mai reduse. Acest lucru le sporește încrederea în forțele proprii, în performanțele lor, contribuind la dezvoltarea intelectuală și la socializarea lor. Metodele sunt benefice și pentru elevii buni la învățătură pentru că aceștia se confruntă permanent cu alți coechipieri și cu sine, având posibilitatea să sintetizeze, dând o formă coerentă ideilor ce provin de la ceilalți colegi de echipă. Pentru elevi e benefic și pentru faptul că se obișnuiesc să lucreze în grup, cu rezolvarea unor sarcini „contra cronometru”, mărindu-le astfel responsabilitatea.

Nu de mică importanță este și faptul că aceste metode active, educă elevii și din punct de vedere moral. Ei devin mai toleranți, acceptă ideile altora, învață să critice argumente, idei și nu oameni și observă că întotdeauna se mai poate aduce o completare, se poate aduce în discuție o nouă perspectivă asupra unui subiect.

Dezvoltarea gândirii critice prin lectură și scriere este o alternativă educațională reformatoare. Strategiile interactive de predare îi învață pe elevi să gândească critic, eficient și constructiv, „umanizează” relația dascăl-elev situând-o pe orizontală și conferind încredere copiilor în propriile forțe. Acest nou tip de învățare bazat pe experiența de viață a elevilor poate fi utilizat în predarea-învățarea diferitelor obiecte de învățământ înlăturând astfel mentalitatea conform căreia „există un singur răspuns bun, adecvat”(Banks).

Învățarea eficientă și gândirea critică se realizează atunci când, dascălii apreciază diversitatea de idei și experiență a elevilor, iar aceștia trebuie să confere un sens informațiilor și ideilor însușite.

În concluzie, nu trebuie să renunțăm la metodele clasice, ci să le îmbinăm în cadrul lecțiilor cu cele care activează gândirea critică, pentru a lucra și „altfel” în folosul copiilor și al nostru.

Bibliografie:

- Dumitru Ion Alexandru – „Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă”, Editura de Vest, Timișoara , 2000
- Cucoș Constantin – „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași, 2000
- *** - „Ghidul programului de informare / formare a institutorilor / învățătorilor-curriculum pentru clasele I și a II-a”, București, 2003

CREATIVITATEA, LATURĂ COMPLEXĂ A PERSONALITĂȚII

Havârneanu Mirela, Colegiul Silvic „Bucovina” Câmpulung Moldovenesc, județul
Suceava

„Inteligenta te duce de la A la Z. Creativitatea te duce oriunde”

Albert Einstein

Definiția creativității diferă de la autor la autor, de la o etapă la alta a dezvoltării societății. În linii mari, termenul reprezintă un fenomen general uman, fiind considerată forma cea mai evoluată a activității umane, produs atât al activității funcțiilor psihice, cât și a celor intelectuale, afective, care țin de voință și pot fi native sau dobândite.

Așadar, fie că este vorba despre știință, tehnică, artă, creativitatea se referă la crearea unor idei sau produse inovative, originale,

Conceptul este definit ținând seama de patru semnificații, respectiv, creativitatea ca produs, ca activitate, ca potențialitate și ca latură complexă a personalității.

Renumitul psiholog american Gordon W. Allport, în lucrarea *Structura și dezvoltarea personalității*, dezvoltă teoria potrivit căreia creativitatea este indisolubil legată de trăsăturile de personalitate, respectiv deschiderea către experiență, flexibilitatea cognitivă și capacitatea de a face conexiuni neobișnuite între idei. Autorul afirmă că nu poate exista creativitatea nu ca o caracteristică izolată ci doar asociată cu alte trăsături personale și contextuale. Esențiale în dezvoltarea procesului creativ sunt schimbul de idei și feedback-urile.

Conform autorului român Mielu Zlate, creativitatea este „o abilitate complexă, care implică generarea de idei noi și valoroase, precum și capacitatea de a transforma aceste idei în produse concrete și poate fi dezvoltată prin practică și exercițiu, dar și prin expunerea la situații noi și diverse. În procesul creativității este important să se încurajeze gândirea liberă și neconvențională, precum și curajul de a experimenta și de a explora.”

Atunci când devine artist, individul se transformă într-o creatură inventivă, scrutătoare, curajoasă și expresivă, interesant pentru alți semeni. Incomodează, dar și deschide drumuri noi. „Acolo unde cei care nu sunt artiști încearcă să închidă cartea, el o deschide și arată că mai sunt posibile multe pagini.”

Lucrarea lui Scott Barry Kaufman și a lui Carolyn Gregoire, *Făcut pentru Creație*, enumeră zece trăsături specifice, evidențiate în urma unor studii amănunțite care au avut drept subiecți persoane cu un grad foarte înalt al creativității:

Joaca imaginativă. Persoanele foarte creative au alocat mult timp jocului liber, acasă sau în natură, fără existența unui cadru organizat sau a unor reguli stricte,

Pasiunea. Subiecții își amintesc de un anumit moment (o experiență, o carte, o întâlnire) care să exclame: „asta aș vrea să fac sau să fiu, mă voi dedica acestui lucru”. Pasiunea menține motivația de a evolua și a persevera în continuare., ducând mai sigur la succes decât coeficientul de inteligență

Visarea cu ochii deschiși, esențială în descoperirea unor idei creative.

Singurătatea. Capacitatea de a sta singuri este specifică oamenilor creativi, aceștia având capacitatea de a ignora zgomotele, oferind minții spațiu de reflectare.

Intuiția, care apare atunci când se pășește dincolo de mintea inteligentă și analitică, de gânduri, și ajunge la mintea inconștientă. Nu sunt puține cazurile în care inventatori sau artiști renumiți au afirmat că le-au venit idei „din senin”.

Deschiderea spre experiențe noi ceea ce presupune curiozitate, ieșirea din zona de confort, învingerea fricii de necunoscut.

Mindfulness, adică puterea de concentrare pe clipa prezentă, capacitatea de a face liniște în minte. „Mindfulness face diferența dintre suprafața oceanului, care este agitată și mișcată continuu de valuri (mintea rațională), și adâncul oceanului, acolo unde este calm și liniște (mintea inconștientă)”.

Sensibilitatea, capacitatea de observa, simți și înțelege multe lucruri nesesizate de cei mai mulți.

Transformarea obstacolelor în avantaje. Un individ cu un grad ridicat de creativitate privește o situație dintr-o perspectivă diferită, având capacitatea de a schimba un impediment într-o oportunitate.

Gândirea diferită, punerea sub semnul întrebării a status quo-ul și încercarea de a veni cu idei noi, nepopulare la început.

Perioada adolescenței (10 – 19 ani) este definită ca o fază de tranziție de la copilărie la maturitate, percepută ca o perioadă critică pentru dezvoltarea identității creative, din cauza schimbărilor rapide de neuro-dezvoltare, dezvoltarea unor niveluri mai avansate de gândire obiectivă, rațională, ipotetică, abstractă și metacognitivă. Experiențele de ordin social, emoțional și relațional, pot influența pozitiv sau negativ dezvoltarea identității creative a adolescenților.

În anul 2020, a fost realizat, într-un eșantion de 64 de studii publicate, „Un studiu asupra creativității în perioada adolescenței: influența contextului social”, cu scopul de a identifica și rezuma factorii asociați cu îmbunătățirea sau inhibarea creativității adolescenților

Astfel, aceștia au fost clasificați în patru mari categorii:

Factori individuali: care susțin dezvoltarea creativității adolescenților: deschiderea către experiență, motivația intrinsecă, autoeficacitatea creativă, atribuirea adversității factorilor externi și performanța academică. Anxietatea de stare a fost asociată cu factorii inhibitori.

Factori parentali, care susțin dezvoltarea creativității adolescenților: sprijinul parental și motivația autonomă cu implicarea mamei.

Factori educaționali, care susțin dezvoltarea creativității adolescenților: echilibrarea libertății și îndrumarea necesară; activități flexibile, deschise, cu așteptări clare de învățare; deschiderea și încurajarea ideilor studenților; atmosferă de încredere și respect; și resurse de învățare variate.

Factorii contextuali sociali, care inhibă dezvoltarea creativității adolescenților: presiuni crescute asupra profesorilor pentru a pregăti elevii să performeze bine la evaluări, precum și un accent sporit pus pe programele standardizate și pe evaluările aferente.

Creativitatea poate fi dezvoltată prin curaj, curiozitate, deschidere spre nou, exercițiu continuu și încurajarea gândirii libere și neconvenționale.

Bibliografie:

1. Allport Gordon W, *Structura și dezvoltarea personalității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981.
2. Kaufman Scott Barry, Gregoire Carolyn, *Făcut pentru Creație*, Editura Publica, București, 2016.
3. Șchiopu Ursula, Verza Emil, *Adolescența - personalitate și limbaj*. Editura Albatros, 1989.
4. Zlate Mielu, *Introducere în psihologie*, Editura Polirom, Iași, 2015.

TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI PRIN BUNE PRACTICI DIDACTICE: IDEI INOVATOARE PENTRU O ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ ȘI INSPIRATĂ

Prof. Daniela Mihaiela Heller, Palatul Copiilor Cluj Structura Turda

Eficiența și calitatea în demersul didactic sunt esențiale pentru a asigura o învățare eficientă și plăcută pentru elevi. Iată câteva exemple de bune practici care pot contribui la atingerea acestor obiective în procesul de predare:

Planificarea lecțiilor:

Profesorii ar trebui să planifice lecțiile în avans, luând în considerare obiectivele de învățare, metodele de predare potrivite și resursele necesare. Stabilirea de obiective specifice, măsurabile, atingibile, relevante și cu termene limită ajută la claritatea în planificare. Planificarea bine structurată și coerentă va ajuta elevii să înțeleagă mai ușor materialele și să se implice mai activ în procesul de învățare. O lecție ar trebui să aibă o structură logică și coerentă: introducere care să capteze atenția, o parte principală în care să fie prezentat conținutul cheie, menit să dezvolte concepte, activități practice și o concluzie care să sintetizeze învățăturile cheie.

Diferențierea instruirii-adaptarea la nevoile elevilor:

Un demers didactic eficient implică adaptarea metodelor, materialelor și a diferitelor stiluri de învățare la nevoile și nivelul de înțelegere al elevilor. Profesorii ar trebui să cunoască profilul clasei lor și să ofere sprijin individualizat pentru elevii care au dificultăți de învățare sau pentru cei avansați.

Activități de evaluare și feedback constructiv:

O bună practică didactică include momente de evaluare în timpul lecției pentru a monitoriza progresul elevilor. Aceste activități pot fi sub formă de întrebări, exerciții practice, teste, proiecte, prezentări sau activități de grup. Profesorii ar trebui să ofere aprecieri pentru eforturile și progresul elevilor, dar și să-și identifice punctele unde se pot îmbunătăți și să ofere sugestii pentru a ajuta elevii să se dezvolte. O bună practică didactică implică evaluarea adecvată a cunoștințelor și performanțelor elevilor precum și furnizarea unui feedback constant și constructiv către elevi.

Folosirea tehnologiei în învățare:

Integrarea tehnologiei moderne în procesul de predare poate fi foarte benefică. De exemplu, utilizarea prezentărilor multimedia, aplicațiilor educaționale și platformelor online de învățare pot face lecțiile mai interactive și captivante.

Învățarea prin exemple și experiențe practice:

Exemplificarea prin exemple relevante și folosirea de activități practice și exerciții învățătoare pot ajuta elevii să înțeleagă mai bine conceptele și să-și consolideze cunoștințele.

Încurajarea colaborării și interacțiunii:

Profesorii ar trebui să încurajeze colaborarea și interacțiunea între elevi, pentru a dezvolta abilitățile de comunicare, gândire critică și cooperare.

Evaluare adecvată:

O bună practică didactică implică evaluarea adecvată a cunoștințelor și performanțelor elevilor. Profesorii ar trebui să folosească diverse metode de evaluare, cum ar fi teste, proiecte, prezentări și discuții, pentru a obține o evaluare holistică a progresului elevilor.

Stimularea gândirii critice:

Profesorii pot promova gândirea critică prin adresarea întrebărilor deschise, provocatoare pentru a-i încuraja pe elevi să analizeze și să evalueze informațiile, să pună întrebări, să identifice erori de logică și să formuleze propria lor perspectivă. Prin aceasta, se dezvoltă abilitățile de gândire critică și de rezolvare a problemelor, care sunt esențiale pentru abordarea responsabilă a informațiilor și pentru luarea de decizii informate. Dezbaterile și discuțiile în clasă pot fi utilizate pentru a încuraja elevii să-și expună punctele de vedere și să argumenteze cu evidențe.

Folosirea studiilor de caz și a scenariilor complexe poate stimula gândirea critică, solicitând elevilor să identifice și să rezolve probleme practice.

Învățarea prin jocuri și activități interactive:

Integrarea jocurilor educative și a activităților interactive în lecții poate face procesul de învățare mai distractiv și mai captivant. Jocurile și activitățile interactive pot contribui la consolidarea cunoștințelor, la dezvoltarea abilităților și la stimularea creativității. Elevii se implică activ în activități și sunt motivați să-și dezvolte abilitățile și cunoștințele într-un mod interactiv. Aceste metode pot ajuta la menținerea atenției elevilor și la consolidarea informațiilor într-un mod mai eficient. Jocurile educaționale pot fi concepute pentru a învăța și consolida diverse concepte, de la matematică și științe la limbi străine.

De exemplu, învățarea prin jocuri de cuvinte, jocuri de memorie sau jocuri de trivia poate face învățarea limbilor străine mai distractivă și mai eficientă.

Activitățile interactive pot implica crearea de proiecte creative, realizarea de experimente sau organizarea de simulări pentru a înțelege fenomene complexe.

Utilizarea resurselor diverse:

Profesorii ar trebui să utilizeze o varietate de resurse educaționale, cum ar fi cărți, videoclipuri, materiale multimedia, fotografii, experiențe și chiar excursii în natură etc. Elevii pot înțelege mai bine informațiile atunci când acestea sunt prezentate într-o varietate de forme și contexte. Utilizarea resurselor diverse poate oferi perspective diferite și poate susține învățarea multisenzorială. Folosirea materialelor multimedia, cum ar fi videoclipurile, animațiile sau prezentările interactive, poate face prezentarea conținutului mai captivantă și mai ușor de înțeles.

Excursiile în natură, vizitele la muzee sau întâlnirile cu experți în domeniile relevante pot oferi exemple concrete și experiențe de învățare practice.

Biblioteca școlară și alte surse de informații pot fi folosite pentru a accesa o varietate de materiale relevante pentru lecții.

Poveștile și exemplele relevante:

Folosirea poveștilor și a exemplelor relevante facilitează legătura dintre cunoștințele teoretice și aplicările practice. Elevii pot înțelege mai bine conceptele atunci când acestea sunt prezentate în contexte cunoscute și relevante pentru ei. Poveștile și exemplele pot fi folosite pentru a ilustra concepte abstracte sau complexe într-un mod accesibil și ușor de înțeles.

Profesorii pot folosi exemple din viața reală, din literatură sau din istorie pentru a face legătura între conținutul lecției și situații reale

Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:

Învățarea nu se limitează doar la dobândirea cunoștințelor academice, ci și la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale esențiale pentru creșterea armonioasă a elevilor. Profesorii pot încuraja empatia, comunicarea, asertivitatea și gestionarea emoțiilor în cadrul lecțiilor, ceea ce contribuie la formarea unor indivizi echilibrați și responsabili.

Relevanța și conexiunea cu viața reală:

Profesorii pot aduce exemple și aplicații din viața reală pentru a evidenția relevanța și utilitatea cunoștințelor academice. Elevii devin mai motivați să învețe când înțeleg cum aceste cunoștințe pot fi aplicate în viața lor de zi cu zi. Profesorii pot identifica exemple și aplicații practice ale cunoștințelor academice în viața de zi cu zi a elevilor și să le prezinte în cadrul lecțiilor.

Prin demonstrarea relevanței materialelor învățate, elevii pot vedea importanța învățării și motivația de a continua să exploreze subiectul.

.Autoevaluarea și auto-reflecția:

Încurajarea elevilor să își evalueze progresul, și să reflecteze asupra învățării lor îi ajută să devină mai conștienți de propriile lor performanțe și să-și dezvolte abilități de autocunoaștere și de autoreglare. În timp ce își monitorizează progresul, elevii pot identifica zonele în care trebuie să se perfecționeze și să-și stabilească obiective pentru a-și îmbunătăți performanțele. Elevii pot fi încurajați să își evalueze propriul progres și să reflecteze asupra cunoștințelor și abilităților dobândite.

Autoevaluarea îi ajută pe elevi să devină mai conștienți de punctele lor tari și de zonele în care ar putea să se perfecționeze.

Integrarea metodelor de învățare activă:

Metodele de învățare activă, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte sau învățarea prin cooperare, îi implică pe elevi activ în învățare și îi motivează să exploreze subiectele în profunzime. Elevii au oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile practice, de a lucra împreună în echipă și de a-și aplica cunoștințele în contexte reale.

Aceste exemple de bune practici pot contribui la o experiență de învățare mai eficientă și de calitate pentru elevi, dezvoltându-le abilități cognitive, sociale și emoționale, promovând un mediu de învățare stimulant și interactiv.

Bibliografie:

Oprea , C., L. (2008). *Strategii didactice interactive*. Bucuresti: Editura Didactica si Pedagogica

Cerghit, I. (1997). *Metode de invatamant*. Bucuresti: Editura Didactica si Pedagogica

Cucos, C. (2002). *Pedagogie*. Iasi: Editura Polirom

Pettini A. Metode moderne de educație. Freinet și tehnicile sale. București: CEDC, 1995

"The Innovator's Mindset: Empower Learning, Unleash Talent, and Lead a Culture of Creativity" de George Couros

"Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education" de Ken Robinson și Lou Aronica

TEHNOLOGIA ÎN PREDAREA LA CLASĂ

HICIU IONELA ANDREEA

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner” Hunedoara

Folosind tehnologia în sălile de clasă, profesorii pot prezenta materialul de învățare într-un mod interactiv și cu adevărat antrenant pentru copii. S-a dovedit că digitalizarea îi ajută pe copii la absorbția noului material mai rapid și mai ușor, oferind și noi oportunități de învățare.

Tehnologia este un instrument extrem de important și folositor pentru dezvoltarea acestor două abilități la copii. Rezolvarea problemelor de orice natură și luarea deciziilor în diferite situații sunt abilități care vor fi de mare valoare pentru dezvoltarea lor – atât pe plan profesional, cât și personal.

Jocurile și aplicațiile educaționale pe care copiii le pot accesa pe telefoanele și tabletele lor le prezintă probleme ipotetice sub formă de jocuri interactive și puzzle-uri pe care copiii trebuie să le rezolve pentru a trece la nivelul următor. Astfel, ei învață subtil să gestioneze problemele și situațiile prin care vor trece ulterior - dinspre ecran spre viața reală.

Introducerea tehnologiei în sala de clasă oferă posibilitatea profesorului de a desfășura lecții centrate pe elevi, care promovează o învățare activă și autentică. Utilizarea manualelor digitale transformă subiectul lecției în unul dinamic și provocator. De asemenea, profesorul își poate face în timp real o idee despre progresul elevilor, prin folosirea de sondaje online oferite de aplicații precum Kahoot.

Cantitatea mare de informații care se află pe internet îi pune uneori pe elevi în dificultate. Pentru ca acest lucru să fie evitat, cadrele didactice trebuie să-i îndrume pe elevi să verifice sursele informațiilor căutate.

După părerea mea, dobândirea de competențe digitale ajută la o mai bună comunicare profesor – elev deoarece prin intermediul tehnologiei putem evolua și putem realiza și accesa proiecte interesante și foarte utile.

În primul rând, competențele digitale sunt foarte utile atât elevului cât și profesorului pentru că având unele abilități în domeniul tehnologiei, ei pot evolua și pot afla informații importante despre subiecte de actualitate și nu numai. Elevii și profesorii află despre proiecte internaționale, pot realiza activități și pot face schimb de experiență cu alte naționalități. Așa elevii își dezvoltă foarte mult și abilitățile de comunicare atât cu profesorii lor cât și cu alți elevi și profesori din alte țări. La realizarea acestor proiecte elevii și profesorii comunică și colaborează permanent ceea ce duce la îmbunătățirea relației lor și a procesului instructiv-educativ.

În al doilea rând, competența digitală reprezintă o competență transversală, care implică utilizarea cu încredere și critică a tehnologiei, la școală, în timpul liber și în comunicare., Utilizarea calculatorului a devenit o condiție esențială pentru viața oricărui elev; în aceste condiții, utilizarea TIC în activitatea didactică constituie o necesitate, dar și o

oportunitate pentru realizarea unui proces didactic centrat pe elev, individualizat, atractiv și modern. Alegerea resurselor didactice de bună calitate, facilitează atingerea scopurilor educaționale urmărite și care sporesc atractivitatea lecțiilor, prin: centrarea învățării pe conținuturi relevante pentru competențele care trebuie formate la elevi prin intermediul lor; utilizarea textului, imaginilor, sunetelor și animației; implicarea elevilor în activități de învățare bazate pe explorare și descoperire, cooperare, existența feedback-ului.

În concluzie, dobândirea de competențe digitale ajută la o mai bună comunicare profesor – elev și duc la realizarea unui proces instructiv-educativ atractiv și de calitate. Fiecare cadru didactic are nevoie să fie la curent cu ultimele informații, metode, mijloace care apar pentru fiecare specializare. Fiecare profesor trebuie să se adapteze și să-și formeze noi abilități de transmitere a informațiilor. Chiar dacă nu toată lumea este în totalitate de acord cu utilizarea tehnologiei, consider că aceasta este foarte utilă, îi atrage pe elevi și prin intermediul ei pot fi realizate lecții interesante, care ne scot și pe noi, profesorii, din zona de confort.

Participarea la cursuri de formare sau alte programe prin care pot să fiu la curent cu informațiile noi și să dobândesc noi competențe, mă ghidează în procesul didactic și mă ajută să aleg cele mai bune metode având mereu în vedere specificul elevilor cu care lucrez și particularitățile acestora.

Meseria de învățător sau de profesor urmărește obiective deosebite: pregătirea copiilor și adolescenților din punct de vedere academic dar și pregătirea lor pentru viață. Schimbările continue care apar în mediul social, particularitățile curriculumului, diferențele individuale între copii, fac ca această muncă să fie una provocatoare și solicitantă în același timp. A face managementul clasei înseamnă a utiliza un set de instrumente de gestionare a relațiilor dintre profesori și elevi pe de o parte, și dintre elevi pe de altă parte. Acest set de instrumente este oferit profesorilor și învățătorilor pentru a le facilita munca și pentru a-i ajuta să construiască un mediu de muncă sănătos. Utilizarea acestor instrumente la clasă urmărește două scopuri egale ca importanță:

- Un prim scop este de a asigura reducerea stresului pe care îl presupune munca în școală, prin gestionarea eficientă a problemelor de disciplină și a relației cu elevii.
- Un al doilea scop este de a proteja sănătatea emoțională a copiilor și a le asigura dezvoltarea armonioasă. Acest aspect este deosebit de important deoarece problemele emoționale determină problemele de comportament; cele mai multe dintre comportamentele violente și situațiile de indisciplină cu care ne confruntăm în mediul școlar se datorează acestor probleme emoționale.

Un management al clasei care asigură protejarea sănătății emoționale a elevilor și reducerea problemelor de disciplină contribuie la dezvoltarea unui mediu de muncă sănătos, mai puțin stresant și solicitant. Un mediu de muncă sănătos este o resursă importantă pentru optimizarea procesului instructiv, pentru protejarea și menținerea sănătății și calității vieții profesorilor și învățătorilor. Problemele de disciplină tot mai frecvente și dificultatea gestionării lor sunt importante surse de stres la locul de muncă. Multe situațiile care apar fac dificilă interacțiunea cu elevii și scad eficiența activității didactice.

Sănătatea emoțională (modul în care ne simțim, capacitatea de a fi atenți la nevoile noastre și ale celorlalți și de a răspunde la ele) este un instrument foarte important în activitatea didactică. Ca urmare, reducerea stresului la locul de muncă și protejarea sănătății emoționale a profesorilor și învățătorilor reprezintă o prioritate pentru buna desfășurare a procesului de predare-învățare și educare a copiilor pentru viață. Studiile de psihologie arată că problemele de disciplină din clasă sunt sursa de stres cea mai semnificativă pentru profesori și învățători.

De multe ori termenul de „disciplinare” este folosit doar pentru a denumi modalitatea de a rezolva problemele de comportament ale copiilor, acasă sau la școală. Sensul acestui cuvânt este mult mai larg și se referă la un proces continuu de învățare, prin care copilul este pregătit pentru gestionarea propriilor resurse (comportamente, cunoștințe, abilități). Un sistem de disciplinare eficient cuprinde 3 elemente:

1. un mediu de învățare caracterizat prin relații pozitive, de încredere, între profesor și elevi, și între elevi;
2. metode de dezvoltare și încurajare sistematică a comportamentelor dezirabile (abordare proactivă a disciplinării);
3. metode de diminuare sau eliminare a comportamentelor indezirabile sau ineficiente (abordare reactivă a disciplinării).

Fiecare din aceste elemente trebuie să funcționeze dacă dorim ca disciplinarea să determine îmbunătățirea comportamentelor elevului. Studiile educaționale oferă metode pentru fiecare din cele 3 obiective. Abordarea fiecăruia din cele 3 elemente trebuie adaptată în funcție de vârsta copilului și de abilitățile lui de a-și regla comportamentul și de a-și asuma responsabilități.

Prin urmare: A DISCIPLINA = înseamnă a sprijini elevii să învețe comportamente noi, dezirabile, a-i ajuta să-și dezvolte competențe și simțul responsabilității propriilor acțiuni.

O clasă disciplinată se caracterizează prin:

1. mediu pozitiv de învățare, bazat pe reguli clare, înțelese și acceptate de elevi și profesori despre ce trebuie să fie făcut și să nu fie făcut. Un mediu pozitiv de învățare, bazat pe relația de încredere dintre profesor și elevi, oferă contextul favorabil pentru ca metodele de management al comportamentelor elevilor să funcționeze. Este important ca elevii să se simtă în siguranță și respectați pentru ca metodele profesorului să aibă impact;
2. consecvență în aplicarea regulilor din partea profesorilor și elevilor - un mediu pozitiv și securizant de învățare este asigurat prin consistență și consecvență în activitățile de zi cu zi și în mesajele transmise;
3. tratarea oricărui comportament problematic ca o oportunitate de învățare - când avem ca obiectiv să dezvoltăm simțul răspunderii și abilități de viață independentă la copii, folosim metodele de disciplinare ca instrumente de învățare și nu ca instrumente de depistare și sancționare a greșelilor.

Strategii comportamentale în ADHD

- Utilizarea unui calendar zilnic, săptămânal și / sau lunar.
- Realizarea unei sarcini mai dificile înaintea realizării unei sarcini mai ușoare.
Fragmentarea unei sarcini complexe în sarcini mai mici.
- Utilizarea unor obiective intermediare în loc de termene de predare.

MANAGEMENTUL CLASEI

- Controlul stimulilor din mediu pentru minimizarea distractorilor.
- Adaptarea sarcinilor și a momentului de învățare la stilul optim de învățare și de viață (program de somn, relaxare).
- Solicitarea sprijinului unui tutore sau supervizor / antrenor în realizarea unor sarcini.

Exemple Întărirea pozitivă și întărirea negativă

O întărire este acea situație sau stimul care survine după executarea unui comportament, crescându-i frecvența acestuia. Întărirea pozitivă vizează menținerea sau intensificarea unui comportament prin producerea sau prezentarea unei stimulări. Întărirea negativă se referă la menținerea sau intensificarea unui comportament prin încetarea sau reducerea unei stimulări aversive. Copilul a realizat sarcina de lucru – comportamentul țintă (ex. a citit un text) și i se oferă un timp de joc pe calculator – comportamentul care funcționează ca întărire pentru comportamentul țintă – citirea textului.

BIBLIOGRAFIE:

Aurelia Racu, *Integrarea socio-profesională a tinerilor cu dizabilități : Culegere de articole / Ministerul Educației, Culturii și Cercetării, Univ. Ped. de Stat „Ion Creangă” Chișinău : Pontos, 2018.*

Bogdana Bursuc și Alina Popescu, *Managementul clasei- ghid pentru profesori și învățători*, Buzău : Alpha MDN, 2007

Metode inovative de evaluare

EVALUAREA CONTINUĂ- FORMATIVĂ

Prof. NICOLETA-ALINA SAUCIUC, COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ, PIATRA-NEAMȚ

Prof.dr. ANA-MARIA HOGEA COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ, PIATRA-NEAMȚ

Evaluarea procesului de învățământ reprezintă acțiune complexă, de verificare managerială a gradului de realizare a finalităților pedagogice macro- și microstructurale, bazată pe operații de măsurare-apreciere a rezultatelor în vederea stabilirii unei decizii cu valoare de prognoză, concretizată în ultimă instanță, prin perfecționarea continuă a activității didactice. Evaluarea didactică oferă posibilitatea angajării mai multor tipuri de integrare funcțională a operațiilor de măsurare-apreciere-decizie în activitatea de instruire. Aceste tipuri de evaluare didactică sunt semnificative la nivelul conducerii manageriale ale procesului de învățământ, în general, a activității de instruire, în mod special.

Evaluarea continuă- formativă angajează operațiile de măsurare-apreciere-decizie pe tot parcursul secvenței de instruire, se raportează la obiectivele unității de învățare. Ea stimulează participarea întregului colectiv al clasei prin proiectarea unor sarcini de învățare diferențiate, evaluabile imediat în vederea declanșării imediate a unor măsuri corective, ameliorative sau de ajustare structurală adecvate situației constatate și apreciate cu mijloace pedagogice eficiente. Această formă a evaluării (ca și celelalte) cuprinde și obligația de a-l informa pe elev (sau de a-l pune în situația să descopere singur, prin autoevaluare) asupra calității rezultatelor sale.

METODELE DE EVALUARE

- **verificare orală sistematică** cu caracter interactiv ,de exemplu determinarea componentelor ochiului uman folosind mulajul.
- **sarcini de lucru (exerciții, întrebări, teme), folosind Manual digital**
Ex. manuale cls. a V-^a, aVI-^a - exerciții de tipul „*Observă și descrie/identifică/explică*”, „*Asociază și compară*”, „*Spune-ți părerea*”, „*Aflați mai multe*”, profesorul validează răspunsurile elevilor.

- **fișe de lucru, chestionare, întrebări, folosind Google Jamboard/Wordwall**
<https://wordwall.net/ro/resource/30386007>

Ex. 1) puzzles – folosind cuvinte întâlnite la lecție, pe care elevul trebuie să le definească.

2) desene, schițe, planșe cu tragere și plasare (drag & drop) sau completare.

Aceste tipuri de instrumente le putem folosi ca warm up (încălzire) sau la finalul lecției, pentru a asigura feed-back-ul sau depistarea de greseli și îndreptarea lor;

- **quiz, folosind Quizizz**

Tipuri de întrebări: 1) alegere multiplă 2) lacunar 3) sondaj 4) răspuns deschis 5) adevărat sau fals 6) răspuns scurt 7) gasește perechile potrivite

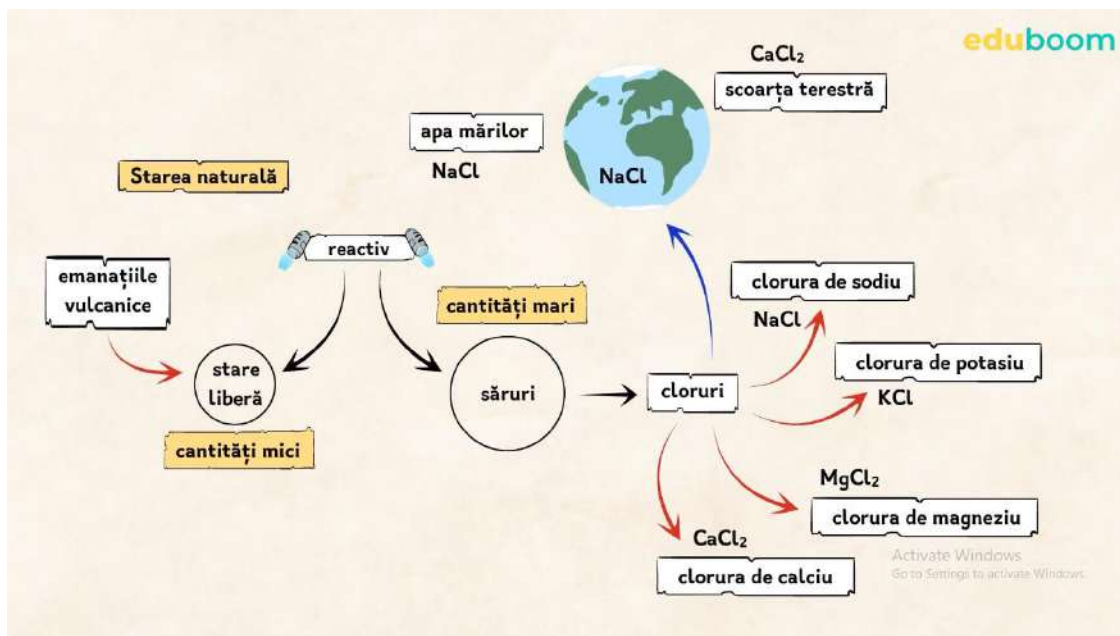
Quiz-ul trebuie realizat de elevi într-un interval de timp limitat, pentru ca ei au tendința de a copia răspunsurile de la unii la alții. Rezultatele individuale se discută la clasă, pentru a corecta greșelile apărute.

- **filmulețe despre conținutul lecției/discuții la orele online, folosind Manual digital/ Youtube/eduboom**

The screenshot shows a YouTube video player displaying a presentation slide. The slide title is "Funcțiile metabolice ale microbiotei intestinale:". The slide content includes a list of functions:

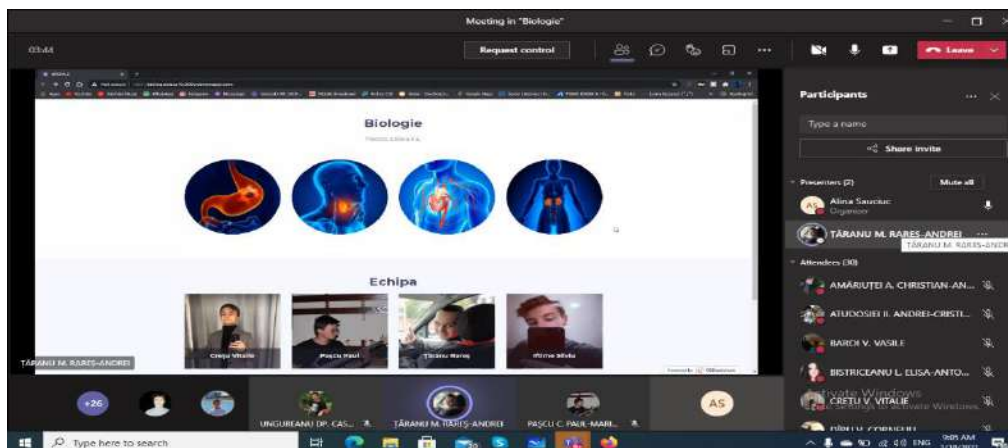
- ▶ fermentarea carbohidratelor care nu au fost digerate și absorbite în intestinul subțire,
- ▶ producția unor vitamine- vitamina K, biotină și folați.
- ▶ sinteza de aminoacizi,
- ▶ biotransformarea acizilor biliari.
- ▶ Secretă enzime valoroase care disponibilizează nutrienții din alimente. Ex.- fitaza bacteriană degradează acidul fitic, eliberând calciul, magneziul, fierul pentru absorbția intestinală.

The slide also features a microscopic image of gut microbiota. The video player interface shows the URL https://herghelia.org/t14_microbiotaumana and the video title "De ce este important MICROBIOTA INTESTINALA? | Dr. Moroșan Sorin [2021]". The video is at 4:55 / 32:38. The Windows taskbar at the bottom shows the time as 5:33 PM on 11/20/2022.

Elevii pot discuta și stabili care sunt noțiunile cheie ale lecției după ce urmăresc filmulețe.

- **eseuri /minieseuiri/referate prin** utilizarea de surse digitale și nondigitale credibile (cărți, articole științifice, atlase, tutoriale, **Wikipedia / surse online gratuite**); elevii pot fi creativi, realizând minieseuiri, folosind un număr de termeni specifici din lecție (Ex. „*Odihna, un element cheie pentru un stil de viață sănătos*”- clasa aXI-a, „*Alcătuiți o scurtă carte de bucate care să cuprindă rețete care folosesc ca ingredient oțetul*”- clasa aX-a)
- **proiecte individuale sau în grup, studii de caz, portfolii**

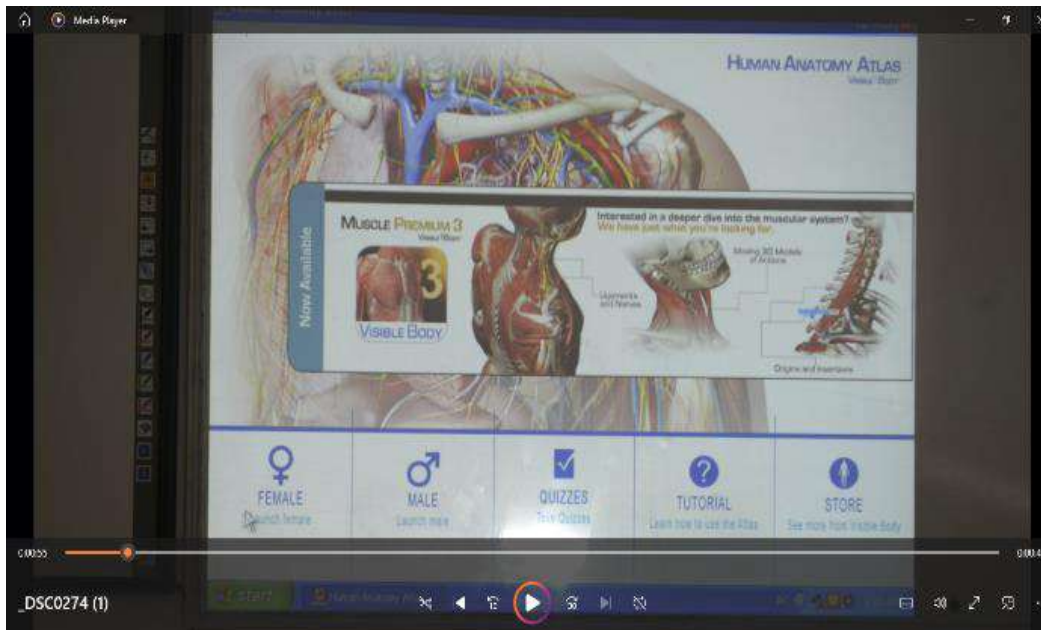
-prezentări power point (fotografii, audio, video);

1. „Patologia sistemului excretor”- clasa a X-a;

2.„Determinarea EKG-ului și a pulsului sangvin în diferite circumstanțe de viață, prezentarea rezultatelor și elaborarea de concluzii” –cls. a X-a.

Elevii își dezvoltă creativitatea, aptitudinile de comunicare, modelare, abstractizare, gândirea logică.

- **Human Anatomy atlas 3D/Laborator virtual (Microscopie) /Vizite virtuale la muzee/Ierbar digital**

Resurse online gratuite:

<https://Anatomy 3D Atlas>

<http://www.microscopy-uk.org.uk/ponddip/>

<https://www.nhm.ac.uk/visit/virtual-museum.html>

<https://plants.jstor.org/>

Ex. elevii se vor familiariza cu topografia organelor, a microscopul optic (cum funcționează, setări, găsirea imaginilor pe lamele, folosirea obiectivelor) și vor putea observa preparate de celule vegetale și animale, bacterii (cls. a IX-a); elevul capătă abilități de lucru practic.

BIBLIOGRAFIE

1. Ion, I., Leu, Ulpia, Ion, C., 2004 - *Metodica predării - învățării biologiei*, Ed. Solaris, Iași.
2. Olteanu, P., 1980 - “*Corelația dintre obiectivele pedagogice ale biologiei și concepția de realizare a mijloacelor de învățământ: Tehnologia didactică modernă* “ Ed. Didactică și Pedagogică, București.
3. Ureche, Camelia, Ciucu, Corina, 2003 - *Metodica predării biologiei*, Ed. Zedax, Focșani.
4. Alexandrescu, E., Zaharia, V., 2004-*Chimie, Manual pentru clasa a X-a*, Editura LVS Crepuscul, Ploiești.
5. Șunel, V., Ciocoiu, I., Rudică, T., Bîcu, E., 1997-*Metodica predării Chimiei*, Editura Marathon, Iași.

Promovarea unei educații inclusivă și echitabilă

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii

Prof. Înv. Preșcolar Hondrilă Lăcrămioara

Grădinița Nr . 56 – Galați

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este de o importanță crucială în contextul unei societăți moderne și echitabile. Într-o lume în continuă schimbare și dezvoltare, educația joacă un rol esențial în pregătirea noilor generații pentru viitor și în crearea unei societăți informate și progresiste. Astfel, managerul școlar trebuie să fie un lider vizionar și implicat activ în promovarea accesului la educație pentru toți copiii, indiferent de originea socio-economică, etnie, sex sau alte diferențe.

Asigurarea accesului la educație înseamnă crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor. Managerul trebuie să se asigure că toți copiii sunt primiți cu brațele deschise în instituție și că sunt tratați cu respect și egalitate. Trebuie să se lupte împotriva discriminării și să promoveze o cultură a diversității și a acceptării în școală. Pentru a asigura accesul la educație, poate fi necesară și implementarea unor măsuri de sprijin suplimentar pentru elevii cu nevoi speciale sau care provin din medii defavorizate. (Mulford, 2014, p.312)

Managerul școlar are responsabilitatea de a asigura că resursele educaționale sunt distribuite în mod echitabil și eficient. Alocarea resurselor financiare, materiale și umane trebuie să fie făcută în așa fel încât să răspundă nevoilor reale ale elevilor și să sprijine o educație de calitate. Este important ca managerul să identifice nevoile specifice ale elevilor și să aloce resursele în mod corespunzător pentru a asigura oportunități egale de învățare pentru toți. Acesta trebuie să colaboreze cu comunitatea locală și cu alte instituții pentru a asigura că toți copiii au acces la educație. Pot fi dezvoltate parteneriate cu organizații non-guvernamentale, cu mediul de afaceri sau cu alte școli și instituții pentru a oferi sprijin și oportunități suplimentare elevilor care au nevoie. Comunicarea și colaborarea cu părinții și cu familia elevilor sunt, de asemenea, esențiale pentru a implica întreaga comunitate în asigurarea accesului la educație.

Responsabilitatea managerului în asigurarea accesului la educație pentru toți elevii este o misiune nobilă și complexă. Prin implicare activă, leadership vizionar și colaborare cu comunitatea, managerul poate asigura crearea unui mediu școlar incluziv și deschis tuturor, în

care fiecare copil să primească o educație de calitate și să își poată atinge potențialul maxim. Asigurarea accesului la educație nu este doar un drept al copilului, ci și o investiție în viitorul societății, iar rolul managerului școlar este esențial în acest proces.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate reprezintă o prioritate în gestionarea educației și în dezvoltarea unei culturi școlare sănătoase și progresiste. Într-o lume din ce în ce mai diversă, educația trebuie să fie un instrument de integrare și de promovare a respectului și al toleranței față de toți indivizii, indiferent de etnie, religie, gen, orientare sexuală sau alte caracteristici personale. Managerul școlar are un rol esențial în crearea și susținerea unui mediu incluziv, care să promoveze diversitatea ca o valoare și să sprijine dezvoltarea armonioasă a tuturor elevilor. (Marzano, 2015, p.51)

Un prim pas în dezvoltarea unui mediu incluziv este conștientizarea și acceptarea diversității. Managerul școlar trebuie să promoveze o cultură a respectului și a deschiderii către diferitele identități și experiențe ale elevilor și ale comunității școlare. Educația trebuie să fie un spațiu în care fiecare individ să se simtă acceptat și valorizat pentru ceea ce este, fără a fi judecat sau discriminat în funcție de caracteristicile sale personale.

Un alt aspect important al unui mediu incluziv este adaptarea și personalizarea abordărilor educaționale. Elevii au nevoi și abilități diferite, iar educația trebuie să fie adaptată la particularitățile fiecărui individ. Managerul școlar trebuie să ofere sprijin și resurse suplimentare pentru elevii care au nevoi speciale sau care se confruntă cu anumite dificultăți de învățare. De asemenea, este important să se ofere provocări și oportunități de dezvoltare pentru elevii talentați și de a încuraja creativitatea și originalitatea în procesul de învățare.

Elevii trebuie să se simtă încurajați să-și exprime opiniile și să participe activ la procesul de învățare. Managerul școlar poate organiza activități de grup și de colaborare care să încurajeze interacțiunea și înțelegerea reciprocă între elevi cu background-uri și experiențe diferite. De asemenea, este important să se promoveze o comunicare eficientă între profesori, elevi și părinți, pentru a spori implicarea și sprijinul în procesul educațional.

Dezvoltarea unui mediu incluziv și respectuos față de diversitate este o misiune esențială pentru fiecare instituție de învățământ. Prin promovarea diversității ca o valoare, personalizarea

abordărilor educaționale, încurajarea dialogului și a comunicării deschise, managerul școlar poate crea un mediu școlar în care fiecare elev se simte acceptat și valorizat, și are oportunitatea de a-și dezvolta potențialul maxim. Un mediu incluziv nu doar îmbunătățește performanțele academice ale elevilor, ci contribuie și la formarea unor cetățeni responsabili și înțelegători, care să contribuie pozitiv la societatea în care trăiesc.

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile este o responsabilitate esențială a sistemului educațional și a întregii comunități școlare. Elevii cu nevoi speciale pot fi incluși în diverse categorii, cum ar fi copiii cu dizabilități, elevii cu dificultăți de învățare sau copiii din medii socio-economice defavorizate. Acești elevi au nevoie de un sprijin suplimentar pentru a avea acces la o educație de calitate și pentru a-și dezvolta potențialul maxim. (Marzano, 2015, p.52)

Un prim pas în sprijinirea elevilor cu nevoi speciale este identificarea și evaluarea adecvată a acestora. Managerul școlar trebuie să colaboreze cu cadrele didactice și cu specialiști în educație pentru a identifica elevii cu nevoi speciale și pentru a dezvolta un plan de sprijin personalizat pentru fiecare elev în parte. Evaluarea poate include teste și observații, dar și implicarea părinților și a altor profesioniști în identificarea nevoilor și resurselor necesare.

Odată ce elevii cu nevoi speciale sunt identificați, managerul școlar trebuie să se asigure că aceștia beneficiază de sprijin adecvat. Acest sprijin poate include asistență în clasă, programe de recuperare sau de sprijin în învățare, adaptări ale materialelor didactice sau tehnologii asistive. Scopul este să se asigure că elevii cu nevoi speciale au acces la aceleași oportunități ca și ceilalți elevi și că pot participa activ și eficient la procesul de învățare.

De asemenea, este important ca școala să ofere un mediu incluziv și respectuos față de diversitate, în care toți elevii să se simtă acceptați și valorizați. Acest lucru poate fi realizat prin promovarea dialogului și a comunicării deschise între elevi și prin organizarea de activități care să încurajeze colaborarea și înțelegerea reciprocă. Este important să se combată discriminarea și stigmatizarea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile și să se promoveze o cultură a respectului și al toleranței.

Implicarea părinților și a familiei în sprijinirea elevilor cu nevoi speciale este crucială. Managerul școlar trebuie să comunice constant cu părinții și să îi implice în procesul de luare a deciziilor și în dezvoltarea planului de sprijin pentru elevi. Colaborarea dintre școală și familie este esențială pentru a asigura că sprijinul acordat elevilor este coerent și susținut atât în școală, cât și acasă.

Sprijinirea elevilor cu nevoi speciale sau din grupuri vulnerabile reprezintă o misiune esențială în gestionarea educației. Prin identificarea adecvată a nevoilor elevilor, dezvoltarea de planuri personalizate de sprijin și asigurarea unui mediu incluziv și respectuos, managerul școlar poate contribui la dezvoltarea armonioasă și la succesul educațional al tuturor elevilor. Prin implicarea părinților și a comunității, se poate crea un sistem de sprijin coerent și eficient, care să asigure o educație de calitate și relevantă pentru toți copiii, indiferent de nevoile lor speciale sau de contextul socio-economic.

Bibliografie

- Mulford, Bill. "Silence as Resistance: Principals and Passive Resistance to Educational Change." *Journal of Educational Administration*, vol. 42, no. 3, 2014
- Marzano, Robert J., Waters, Timothy, McNulty, Brian A. *School Leadership that Works: From Research to Results*. Alexandria, VA: ASCD, 2015.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN ÎNVĂȚARE PRIN UTILIZAREA METODELOR INTERACTIVE DE GRUP

Prof. HORDENCU IOANA

Grădinița PP "Ion Creangă" Medgidia, jud. Constanța

Motto: „Educația este cea mai mare și mai grea dintre problemele ce i s-au dat omului spre rezolvare. În acest sens, profesia cadrului didactic devine cea mai importantă și mai dificilă dintre arte care trebuie să dea o formă frumoasă, dar în același timp puternică și bine articulată unui suflet care nu se vede, și care nu iartă prea ușor încercările greșite”. (I. Kant)

În învățământul românesc au apărut probleme din ce în ce mai complexe, care necesită un nou mod de gândire, informații noi și bineînțeles, un nou mod de a învăța. Analfabetul de mâine nu va fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu a învățat cum să învețe.

Fiecare copil este unic și are aspirația de a crește în unicitatea sa, de a se integra activ și a avea succes. Drept urmare, influența pedagogică se reflectă cel mai des în universul spiritual al copilului. Devenirea personalității copilului este apanajul unei educații de calitate realizate prin competența profesională a cadrului didactic care trebuie să reacționeze eficient la schimbare.

O activitate didactică eficientă este o activitate nouă, creatoare care asigură adaptarea proiectării didactice la situațiile concrete ale grupei de copii aflate într-o continuă schimbare. Produsul didactic creator este o finalitate complexă a corelațiilor dintre profesor-copil realizate la nivelul acțiunilor didactice între obiectivele – conținuturile curriculare – strategiile de predare-învățare-evaluare direcționate spre formarea calitativă a personalității copilului.

În cele din urmă, atât produsul creator, cât și procesul creator sunt consecințele unei activități ale personalității creatoare realizate în persoana profesorului care se investește în ceea ce face, trăiește în activitatea didactică împreună cu copiii, conferă semnificații prin intervenție personală.

În concordanță cu cele menționate, un profesor eficient, din educația timpurie, trebuie să:

- Stabilească cu claritate obiectivele operaționale pe care urmează să le realizeze în cadrul activităților didactice cu preșcolarii, ce corespund caracteristicilor psihologice ale copiilor pentru a utiliza diferite sarcini de învățare;
- Stimuleze dezvoltarea intelectuală a copiilor, prin implicarea proceselor cognitive în desfășurarea activităților didactice, construind sarcini cu grad diferit de complexitate – ca bază a formării personalității copilului;
- Să se adapteze la diversitatea preșcolarilor prin selectarea materialelor didactice și strategiilor de învățare adecvate vârstei, nevoilor individuale ale copiilor;
- Creeze în clasă un climat de lucru care favorizează învățarea, motivația intrinsecă a învățării și dorința de a analiza sarcinile de lucru propuse;
- Monitorizeze continuu progresul copiilor în realizarea obiectivelor educative;
- Autoevalueze permanent demersul educațional realizat.

Educația timpurie este o necesitate în contextul social actual, deoarece perioada cuprinsă între naștere și 6/7 ani este cea în care copiii au o dezvoltare dinamică. Dacă la nivelul educației timpurii sunt depistate și remediate deficiențele de învățare și psihocomportamentale

ale copiilor, deci înainte de integrarea copilului în învățământul primar – beneficiile recunoscute se referă la: performanțele școlare superioare, diminuarea ratei eșecului școlar și a abandonului.

Calitatea educației, a îngrijirii și protecției copilului de la naștere până la 6/7 ani depinde de toți cei care interacționează cu copiii, zi de zi: părinți sau educatori, consilier școlar, logoped – toți acționând coerent și având în atenție permanentă copilul și particularitățile lui.

Învățarea începe de la naștere și se derulează pe tot parcursul vieții. Educația timpurie se constituie într-o abordare pedagogică ce acoperă intervalul de la naștere la 6/7ani, interval în care au loc transformări profunde și achiziții fundamentale în dezvoltarea copilului, fiind necesară corelarea domeniilor sănătății, al nutriției și igienei, al protecției sociale cu sfera educației, o educație bazată pe conceptul de dezvoltare cognitivă și emoțională a copilului prin care se urmărește valorificarea la maximum și în context optim a potențialului acestuia.

Elementele distinctive ale educației timpurii:

- copilul este unic și abordarea lui trebuie să fie holistă (comprehensivă sub toate aspectele dezvoltării sale);
- vârstele mici recomandă o abordare integrată a serviciilor de educație timpurie (îngrijire, nutriție, educație);
- adultul/ educatorul, la nivelul relației didactice, apare ca un partener matur de joc, care cunoaște toate detaliile și regulile care trebuie respectate;
- activitățile desfășurate în cadrul procesului educațional sunt adevărate ocazii de învățare situațională;
- părintele este partenerul-cheie în educația copilului, iar relația familie – grădiniță – comunitate este hotărâtoare .

Focalizarea pe educația timpurie este firească datorită faptului că dezvoltarea copiilor este rapidă în această etapă de vârstă, iar valorificarea potențialului pe care îl are copilul creează pentru acesta premisele performanțelor lui ulterioare. Cercetările în domeniul educației timpurii preșcolare au evidențiat corelații puternice între frecventarea grădiniței și comportamente copiilor ca elevi, respectiv:

- progresul semnificativ în plan intelectual pentru copii, indiferent de mediul din care provin;
- efectele pozitive asupra viitoarei integrări sociale și reducerea comportamentelor deviante precum și a eșecului școlar;
- descoperirea de către fiecare copil a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitive;
- dezvoltarea abilităților sociale prin interacțiunile generate de mediul de învățare;
- comportamente centrate pe sarcină;
- dezvoltare socio-emoțională;
- motivație și atitudini pozitive față de învățare.

Învățarea prin cooperare cuprinde un ansamblu de metode și tehnici prin care preșcolarii pot fi determinați să lucreze în grup, „urmând ca fiecare membru al grupului să-și îmbunătățească performanțele proprii și să contribuie la creșterea performanțelor celorlalți membri ai grupului”. Învățarea prin cooperare se referă la o varietate de metode de predare în care preșcolarii lucrează în grupuri mici pentru a se ajuta unii pe alții în învățarea conținutului programei.

În clasele cooperante se așteaptă ca preșcolarii să se ajute unii pe alții, să discute unii cu alții, să-și verifice nivelul curent de cunoaștere și să-și umple lacunele în înțelegerea unii cu alții.

Pornind de la aceste definiții putem spune că învățarea prin cooperare este o strategie de instruire structurată și sistematizată, în cadrul căreia, grupe/echipe mici lucrează împreună pentru a atinge un țel comun, urmând ca fiecare membru al unui grup să își îmbunătățească performanțele proprii și să contribuie la creșterea performanțelor celorlalți.

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogățesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de preșcolarii săi la soluționarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Crește gradul de activism și de implicare a copilului la activitate, de la simplu receptor la participant activ.

Interactivitatea presupune și o atitudine pozitivă față de relațiile umane, față de importanța muncii în echipă și o deschidere față de cooperare, o atitudine de susținere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalți.

Metodele interactive de grup promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios și o strădanie competitivă. Rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obținerea soluției corecte sunt facilitate de emiterea de ipoteze multiple și variate. Interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru auto-descoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare.

Utilizarea, la activitățile didactice cu preșcolarii, a metodelor și tehnicilor de lucru în grupuri mici, dezvoltă abilități de comunicare, crește gradul de implicare la activitate, creșterea responsabilității copilului față de propria învățare, dar și față de grup, creșterea eficienței învățării, dezvoltă identități personale, schimbă atitudini față de sine și față de celelalte persoane, schimbă atitudini față de mediul educațional școlar. Astfel, metodele de învățare în grupuri mici sunt eficiente în învățarea preșcolarilor și în dezvoltarea de responsabilități și de identități ale lor.

Metodologia interactivă țintește, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacității de a lega cunoștințele între ele și de a crea rețele conceptuale, dezvoltarea inteligențelor multiple etc.) și atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităților de comunicare, de dialogare interpersonală și intra-personală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităților de reflectare asupra propriilor demersuri de învățare – metacogniția și asupra relațiilor interumane etc.)

Interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru auto-descoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual. În acest fel se dezvoltă capacitățile elevilor de a lucra împreună ce se constituie într-o componentă

importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare. Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță și de antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariția fricii de eșec și curajul de a-și asuma riscul, reducând la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității.

Constituirea grupei ca o comunitate de învățare

O grupă care funcționează ca o comunitate optimă pentru învățare presupune ca preșcolarii: să se simtă respectați, valorizați, înțeleși; să aibă încredere unii în ceilalți; să aibă grijă unii de ceilalți și să primească sprijin când au nevoie; să respecte un cod de reguli propriu comunității lor; să aibă nevoi, scopuri și valori comune; să decidă împreună etc.

Intervenția pedagogică a unui profesor cu scopul de a construi comunitatea unei grupe se poate manifesta în diverse moduri, dintre care remarcăm doar câteva:

- discutarea conținuturilor propuse preșcolarilor spre învățare deoarece acestea pot fi uneori: prea dificile, plictisitoare, fără valoare pentru copii; o investigație asupra conținuturilor care plac preșcolarilor este binevenită;
- stabilirea unor reguli de comportament în sala de grupă, în timpul activităților, de comun acord cu preșcolarii, prin discuții cu aceștia (de exemplu: să vorbească numai când sunt întrebați sau după ce ridică mâna și au primit permisiunea; să nu întrerupă pe cineva când vorbește; să utilizeze numai limbajul literar; să nu rupă foi din caiete; în activitățile în grup sau în perechi să vorbească încet; să solicite sprijinul profesorului când nu înțeleg ceva sau au nevoie de ceva etc.); preșcolarii au posibilitatea de a reflecta, de a propune reguli eficiente care sunt în interesul comunității, dar și al lor ca membri ai acesteia;
- organizarea activităților de învățare în perechi și în grupuri, atât în activități, cât și în afara lor;
- oferirea unui feedback pozitiv din care să rezulte: că vă place grupa lor ca grup; că au progresat toți într-un interval de timp; că ați remarcat că le plac activitățile etc.;
- crearea unei atmosfere viioare, entuziastă, prietenoasă la activități prin stilul personal pe care-l oferiți ca model de comportament;
- stabilirea unor ritualuri sau rutine în activități;
- acordarea unor premii sau stabilirea unor responsabilități permanente sau temporare (cine aduce materialul didactic; cine pe cine ajută să învețe ceva anume, cine pregătește materiale interesante pentru un afișier etc.);
- organizarea unor excursii, drumeții, vizite sau alte activități extracurriculare;
- afișarea produselor realizate de preșcolari sau a fotografiilor din diferite excursii ale grupei, fie în sala de grupă, fie undeva în incinta grădiniței;
- realizarea unei reviste a grupei (poate fi o singură pagină) și care va fi distribuită în întreaga instituție;
- organizarea unor activități în grădiniță la care să fie invitați preșcolarii din toată grădinița etc.

Experiențele de învățare în grup sunt marcate de dialog reflexiv, de stimularea atitudinii metacognitive (crearea de moduri alternative de gândire, oferind o bază rațională pentru negocierea interpersonală a sensurilor, o cale de a ajunge la înțelegerea reciprocă), de crearea de jurnale reflexive și de stimularea gândirii critice.

Pentru a crea un mediu adecvat pentru învățarea în grupuri mici, este necesară respectarea a trei condiții:

1. Preșcolarii trebuie să se simtă siguri, dar provocați;
2. Grupurile trebuie să fie mai mici pentru ca fiecare să aibă posibilitatea să contribuie;
3. Sarcina grupului trebuie să fie definită clar.

Învățarea în grupuri mici presupune organizarea unor activități colective în care preșcolarii lucrează împreună în mod convergent pentru a atinge scopuri comune. Activitatea didactică pe grupe este fondată pe complementaritate deoarece preșcolarii învață nu unii alături de ceilalți, ci unii în relație și împreună cu alții. Învățarea în grupuri mici dezvoltă respectul pentru diversitate, capacitatea de empatie, abilitățile sociale.

Iată câteva puncte forte ale activității didactice organizate în grupuri mici:

- Dezvoltarea abilităților de comunicare;
- Creșterea gradului de implicare în activitate;
- Creșterea responsabilității preșcolarului față de propria învățare, dar și față de grup;
- Creșterea eficienței învățării;
- Dezvoltarea abilităților de colaborare;
- Dezvoltarea identității personale;
- Schimbarea atitudinii față de mediul educațional al grădiniței;
- Schimbarea atitudinii față de sine și față de celelalte persoane;

În vederea demonstrării eficienței metodelor de învățare în grupuri mici în activitățile didactice cu preșcolarii voi prezenta utilizarea unor metode și tehnici specifice învățării în grupuri mici în activitățile de cunoașterea mediului, integrate în diferite momente ale activității cu copiii.

- Metoda Bulgărelui de Zăpadă care reprezintă împletirea activității individuale cu cea desfășurată în mod cooperativ în cadrul grupelor.

Fazele de desfășurare: 1. Faza introductivă în care se expunere problema; 2. Faza lucrului individual - preșcolarii lucrează individual 5 minute. Preșcolarii selectează imaginile corespunzătoare anotimpului de toamnă; 3. Faza lucrului în perechi - discutarea rezultatelor la care a ajuns fiecare. Se solicită răspunsurile la întrebările individuale din partea colegilor antrenați în activitate; 4. Faza reuniunii în grupe mai mari - se alcătuiesc grupe egale cu numărul de participanți formate din grupele mai mici formate anterior și se discută despre situațiile la care s-a ajuns; 5. Faza raportării soluțiilor în colectiv - întreaga grupă reunită analizează și concluzionează asupra ideilor emise; 6. Faza decizională - se alege situația finală și se stabilesc concluziile.

Avantaje: Motivează preșcolarii să gândească cu îndrăzneală fără să fie descurajați de părerile altora; Sunt încrezători în forțele proprii; Dezvoltă motivația pentru învățare.

Exemplu: “Doamna Toamnă!”:

1. S-a observat imaginea care a reprezentat anotimpul de toamnă;
2. Preșcolarii au lucrat individual 2 minute, timp în care au ales jetoanele cu imagini corespunzătoare anotimpului de toamnă. Astfel, au ales jetoanele care reprezentau plecarea păsărilor călătoare, culesul strugurilor, strânsul fructelor din livadă, hainele de toamnă, starea vremii etc.;

3. Se lucrează apoi în perechi discutându-se rezultatele la care au ajuns și se solicită răspunsuri la problemele pe care nu le-au putut explica;
4. Preșcolarii se grupează preferențial în grupe aproximativ egale și discută rezultatele la care au ajuns. Se răspunde la întrebările rămase nesoluționate;
5. Copiii reuniți analizează și concluzionează rezultatele obținute și se stabilește, de comun acord, că:
6. În anotimpul de toamnă: se coc fructele și legumele; se culeg strugurii pentru a se face must; se obțin recolte bogate de zarzavaturi și de cereale; păsările călătoare pleacă în țările calde; oamenii se îmbracă mai gros; ploile sunt lungi și reci.

- Metoda Pălăriilor gânditoare

Această metodă corespunde diferitelor tipuri de gândire.

1. Pălăria albastră – este liderul, managerul, conduce jocul. Este pălăria responsabilă cu controlul demersurilor desfășurate.
2. Pălăria albă – este povestitorul, cel ce redă pe scurt conținutul textului.
3. Pălăria roșie – este psihologul care își exprimă sentimentele față de personajele întâlnite.
4. Pălăria neagră – este criticul, este pălăria avertisment, concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor.
5. Pălăria verde – este gânditorul, care oferă soluții alternative.
6. Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, creează finalul.

Avantaje

1. Angajează intens toate forțele psihice de cunoaștere.
2. Dezvoltă gândirea critică.
3. Manifestă empatie față de anumite personaje

Exemplu: tema „Toamna”: Pălăria albă – prezintă caracteristicile anotimpului de toamnă, observate în imaginea prezentată; Pălăria albastră – enumeră bogățiile anotimpului de toamnă. Pălăria roșie – își exprimă sentimentele față de bogățiile aduse de anotimpul de toamnă; Pălăria neagră – critică atitudinea anotimpului de toamnă de a aduce frig și ploi, brumă și răceală; Pălăria verde – oferă soluții pentru întâmpinarea anotimpului de toamnă; Pălăria galbenă – găsește un final pozitiv pentru folosirea legumelor și fructelor, dar și cum să întâmpine frigul și ploile.

- Tehnica 6/3/5 este o modalitate de lucru bazată pe construcția de idei în domeniul creativității. Are ca obiectiv stimularea creativității de grup a copiilor prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții, având la bază o temă dată.

Etape:

1. Împărțirea copiilor în grupe de câte 6 membri fiecare;
2. Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru;
3. Activitatea propriu-zisă alternează activitatea individuală cu cea de grup;
4. Analiza rezultatelor
 - Exemplu: preșcolarii sunt împărțiți în grupe de 6. Ei, timp de 5 minute discută despre „Bogățiile toamnei” și selectează 3 imagini reprezentând bogățiile toamnei. De aici vine și denumirea de 6.3.5. Ideile notate sunt: zarzavaturi și cereale, legume, fructe și struguri. După ce s-au scurs cele 5 minute, preșcolarii se reunesc în grupul mare și

prezintă concluziile la care au ajuns. Se evidențiază grupul care a găsit toate imaginile care reprezintă bogățiile toamnei.

- Metoda Cadranelor: este metoda prin care se rezumă sau se sintetizează conținutul unei activități.

Exemplu: la sectorul Bibliotecă preșcolarii au avut pe masă două cadrane, fiecare cu câte 4 ferestre, imagini din poezia „Bondarul leneș” de E. Farago, lipici și instrumente de scris. Preșcolarii au lucra în 4 echipe. Potrivit sarcinilor trecute în fiecare fereastră a cadranelor, preșcolarii au avut ca sarcină de lucru următoarele:

- Cadran I: să așeze și să lipească imaginile în ordinea desfășurării evenimentelor; să redea sub formă de idei pe baza suportului intuitiv, conținutul poeziei;
- Cadran II: să încercuiască personajele întâlnite în textul poeziei; să coloreze personajul harnic/muncitor și să-l taie pe cel leneș;
- Cadran III: să continue versurile începute de educatoare: „ Pe cărare-n ... jale mare/ Plânge un bondar ceapcân; să alcătuiască propoziții utilizând cuvintele noi întâlnite în textul poeziei: jale..., ceapcân = rău, șiret; povară = greutate;
- Cadran IV: să completeze tabloul lipind imaginile potrivite; să redea dialogul dintre personajele din imagine.

În activitatea didactică de la clasă se pot adapta și utiliza și alte metode moderne atât în activitatea de predare, consolidare, cât și în cea de evaluare, cum ar fi: Diamantul, Diagrama Venn, Explozia Stelară, Ciorchinele etc.

Concluzii

Beneficiile metodelor interactive de grup sunt numeroase. Situațiile de învățare rezolvate cu ajutorul lor dezvoltă spiritul democratic și exersează gândirea critică; copiii înțeleg că, atunci când analizează un personaj, un comportament, o faptă, o idee, un eveniment, ei critică comportamentul, ideea, fapta și nu personajul din poveste sau copilul, adultul. Asemenea metode îi învață că un comportament întâlnit în viața de zi cu zi poate fi criticat, pentru a-l evita. Ei aduc argumente, găsesc soluții, dau sfaturi din care învață cu toții.

Este însă importantă alegerea momentului din activitatea didactică cu copiii, dintr-o zi, a personajului copil și a faptei lui, deoarece ele reprezintă aspectul-cheie pentru succesul aplicării metodei și nu trebuie să afecteze copilul. Tocmai acesta este punctul forte al metodelor care introduc în dezbateri comportamente reale, cotidiene.

Dinamismul timpului istoric actual impune învățarea de tip inovator având drept caracteristici esențiale: caracterul anticipativ și participativ.

Trebuie să-i învățăm pe preșcolari să învețe, să-i abilităm cu diferite tehnici de învățare eficientă, pregătindu-i în același timp pentru autoînvățare și educație permanentă.

Bibliografie

- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M, “Metode interactive de grup. Ghid metodic”, Editura Arves, București, 2002
- Mândru E., Borbeli L., „Strategii didactice interactive”, Editura DPH, București, 2010
- Păun E., ”Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică”, Editura Polirom, Iași, 2017.

DEZVOLTAREA EXPRESIVITĂȚII MUZICALE LA ELEVII PIANIȘTI ÎN PRIMII ANI DE STUDIU

Prof. Irina-Oana Horghidan
Liceul de Arte „Victor Brauner” Piatra-Neamț

„Creația compozitorului este cu adevărat servită de interpret numai atunci când acesta se arată în stare să dea viață sunetelor să răzbată, dincolo de corectitudine și virtuozitate, în imperiul artei care vorbește cu oamenii și le dezvăluie adevăruri.” (George Bălan)¹

Arta pianistică reprezintă un fenomen complex deoarece conținutul este exprimat prin sunete. S-a dovedit științific că arta sunetelor acționează asupra întregului organism pentru că interpretul participă cu tot intelectul și cu tot afectivul său la dezvăluirea și la transmiterea mesajului. De aceea piesa poate căpăta o mulțime de sensuri și apare mereu nouă, aceasta în funcție de conținutul său pe care interpretul îl simte și poate să-l evidențieze. În ceea ce privește transmiterea mesajului către ascultător, interpretul are la dispoziție două căi: construcția și expresia.

În ceea ce privește **construcția**, interpretul sugerează ideea, ordinea și înscrie comunicarea sa în datele unei ordini muzicale posibile, inteligibile ascultătorului, iar pe de altă parte realizează prin modelul creat de el o reflectare mai mult sau mai puțin fidelă a cosmosului sonor construit.

Cea de-a doua cale, **expresia**, este manifestarea exterioară în planul structurilor a unui complex de trăiri emoționale. Expresia reprezintă în sensul înalt al cuvântului, actul creației artistice și al construcției conștiente. Orice interpretare are un caracter și o personalitate originală, expresia fiind un mijloc de exprimare dar și de acțiune.

Pentru a dezvolta latura interpretativă a elevului, profesorul trebuie să urmărească câteva obiective:

- să educe simțul de răspundere față de ceea ce cântă și ceea ce transmite auditoriului
- să dezvolte capacitatea de înțelegere a artei sunetelor, de simțire și participare la actul componistic încă din primii pași de studiu
- să stimuleze inițiativa
- să clarifice și să stabilească planul interpretativ
- să dezvolte auzul interior mai ales cel timbral, gradația de intensitate sonoră și legătura dintre sunete
- să dezvolte simțul ritmic
- să dezvolte memoria

Condiția esențială a unei bune interpretări este obținerea fidelității față de text. Elevul trebuie să înțeleagă că respectarea textului nu inhibă inspirația, ci dimpotrivă se bazează pe aceasta, fidelitatea față de text constituind un mijloc și nu un principiu propriu-zis.

În completarea acestui aspect vine necesitatea ca elevul – pianist să descopere și anumite rafinamente ale creației specifice compozitorului. Profesorul trebuie să-l învețe pe elev să nu facă nimic formal, ci să gândească de ce compozitorul și-a exprimat ideea într-un anumit fel, să constate elementele asupra cărora a dorit să atragă atenția interpretului când a pus un anumit semn.

Cea mai mare îndatorire a elevului este, până la urmă, relevarea imaginii artistice. Înțelegerea conținutului înseamnă aprofundarea particularităților melodiei, polifoniei, a construcției tonale și armonice, precum și a altor mijloace de expresie. În acest sens, este foarte importantă dezvoltarea auzului interior creator, care permite pătrunderea imaginii muzicale cuprinsă în succesiunea de sunete, cu timpul, ajungându-se la interpretări care vor ține seama totdeauna de cerințele de stil și de gen ale piesei.

Când vorbim de interpretare pianistică ne referim la un cumul de factori de expresie, factori care, practic, dau valoare actului interpretativ. Principalele mijloace de expresivizare a discursului muzical sunt:

- sunetul, tușeul
- dinamica
- latura ritmică
- frazarea (și aspectele ei)
- tempo-ul
- digitația
- pedalizarea

1. Sunetul, tușeul

Una din problemele fundamentale privind întruchiparea imaginii artistice a unei piese muzicale, este aceea a descoperirii și a obținerii sonorităților care îi sunt necesare.

¹ George Bălan – *Sensurile muzicii* – Editura Tineretului București, 1965, pag. 246

„Muzica este arta sunetului. Ea nu conferă imagini vizibile, nu vorbește cu cuvinte și noțiuni. Dar vorbind numai cu sunete, vorbește la fel de clar.” (H.G.Neuhaus)²

Plecând de la această idee potrivit căreia muzica este sunet, principala preocupare a oricărui interpret trebuie să fie munca asupra sunetului. Această preocupare a profesorului pentru munca cu elevul în ce privește sunetul este una din cele mai dificile și de lungă durată (putem spune permanentă) pentru că ea este legată și de însușirile sufletești ale elevului. Profesorul trebuie să urmărească dezvoltarea auzului elevului și formarea aparatului tactilo-motor.

Încă de la primii pași în studiu, elevul trebuie să se deprindă să urmărească și să-și controleze „viața” fiecărui sunet al pianului. Pentru a obține un sunet de calitate elevul trebuie învățat să se folosească de calitățile pianului, de resursele lui dinamice excepționale care merg de la cea mai mica sonoritate posibilă la cea mai amplă, de uriașul său registru sonor de la cele mai înalte sunete la cele mai joase, de posibilitatea de a sugera alte instrumente. Permanent elevul trebuie învățat să asculte pianul ca un expresiv limbaj al timbrelor și să-și dezvolte imaginația și coloristica. Încă de la început, elevul trebuie să înțeleagă că „frumusețea sunetului” nu este o noțiune senzorial-statică, ci dialectică; sunetul cel mai nimerit („frumos”) este acela care exprimă cel mai bine conținutul muzical respectiv. În concluzie, munca asupra sunetului este una stăruitoare, îndelungată și permanentă atât din partea profesorului cât și a elevului. Ceea ce noi numim „un sunet frumos”, este de fapt expresivitatea interpretării, organizarea sunetului în procesul interpretării unei piese.

În completarea muncii asupra sunetului, profesorul trebuie să lucreze cu elevul cele trei moduri de atac fundamentale: *nonlegato*, *legato*, *staccato*, fiecare din ele având variantele și gradațiile sale. Acestea trebuie explicate și exemplificate elevilor încă de la început, toate modurile de atac având diferite efecte sonore care slujesc practic expresiei muzicale a textului interpretat.

2. Dinamica

Dinamica (gradarea intensității sonore) constituie unul din mijloacele cele mai importante ale arte interpretative muzicale. Pentru a obține nuanța necesară, profesorul dezvoltă elevului sensul semnificației dinamice, pornind de la conținutul muzicii și apoi intensifică gradul de percepere a întregii piese. Dacă nu se respectă acest principiu, apare pericolul de a se ajunge la o execuție formală a nuanțelor.

În general, dinamica poartă în ea mai multe sensuri în funcție de caracterul muzicii și de cantabilitatea unei melodii pianistice. Aceasta trebuie să capete cursivitatea și expresia liniei vocale sau a unui violoncel.

Marele violoncelist Pablo Casals spunea: „Frumusețea și valoarea expresivă a unei interpretări presupune o bogăție nesecată de nuanțe, bogăție ce trebuie descoperită, variată și reînnoită de fantezia interpretului.”³ Expresia muzicală a unei piese poate fi reliefată de către un pianist prin arta distribuirii nuanțelor, prin felul de a simți, de a trăi în colaborarea și devenirea lor, interpretându-le într-o concepție originală.

În ceea ce privește inițierea elevului în arta nuanțelor, aceasta se face de la primii pași în studiu. La început, profesorul îl învață două nuanțe extreme: *forte* și *piano*; după care se trece la învățarea nuanțelor intermediare (*mf*, *pp*, *mp*, *ff* etc.) și a unor contraste sonore. Desigur, toate aceste gradații sonore, fine și expresive, nu sunt ușor de realizat. Însușirea și redarea cu sensibilitate, trăirea intensă a acestora constituie un proces de durată, de perseverență, de răbdare și ele trebuie educate permanent odată cu auzul interior, cel al intensităților și al timbrelor.

3. Latura ritmică

Din punct de vedere estetic, ritmul este elementul care dă mișcarea, vigoarea, energia melodiei, cât și cea a armoniei. Rezolvarea problemelor metro-ritmice dintr-o piesă impune o muncă intensă de durată, dusă cu multă răbdare, concentrare, atenție și cu autocontrol permanent. Este important să se evite ca aceste probleme să fie rezolvate numai mecanic și neartistic. Datorită proprietății sale, ritmul își exercită influența și asupra culorii sonore.

Sarcina profesorului este de a forma deprinderea de a număra corect și precis timpii măsurii, la început cu voce tare și apoi în gând. Prin rezolvarea fenomenelor ritmice dintr-o piesă se contribuie la sesizarea importanței expresive a acestora. În interpretarea unei piese muzicale, ritmul trebuie să se apropie mult de metrică, să semene cu un puls sănătos. Una din cerințele ritmului constă în aceea că suma accelerărilor și încetărilor, în general a modificărilor ritmice, trebuie să fie egală cu o constantă oarecare.

Legătura dintre sunet și ritm este foarte puternică și reiese în mod deosebit în cazurile de *rubato*. Nu putem stabili gradul de degajare ritmică a frazei respective, dacă nu-i găsim nuanțarea corectă. Sunetul și ritmul se „ajută” reciproc, rezolvând împreună sarcina unei interpretări expresive din punct de vedere artistic.

Și nu uitați niciodată că biblia muzicianului începe cu cuvintele: „la început a fost ritmul.” (H.G.Neuhaus)⁴

4. Frazarea (și aspectele ei)

Pentru o corectă și artistică interpretare se cere în primul rând descompunerea și redarea începutului frazei, a punctului culminant, precum și a sfârșitului ei. Apoi, la trecerea de la o frază la alta, profesorul trebuie să fie foarte atent ca aceasta să nu se facă brusc sau greoi, pentru a nu perturba într-un fel sau altul cursivitatea discursului muzical. O frazare greșită poate schimba sensul adevărat al ideii muzicale, chiar în contextul în care celelalte componente (ritm, melodie, armonie, polifonie) sunt respectate.

² H.G.Neuhaus – *Despre arta pianistică* – Editura Muzicală București, 1960, pag. 61

³ Josep Maria Corredor - *De vorbă cu Pablo Casals. Amintirile și părerile unui muzician* – E.S.P.L.A., București, 1957, p.258

⁴ H.G.Neuhaus – *Despre arta pianistică* – Editura Muzicală București, 1960, pag. 89

În ceea ce privește munca cu elevul asupra frazării, una din cele mai importante sarcini este aceea de al învăța să cânte la pian sincer, din suflet și să redea profund sensul piesei. Mai întâi de toate trebuie explicată dezvoltarea melodiei, împărțirea ei pe părți mai mari și mai mici, dezvoltarea sa și importanța expresivă a acestora. De asemenea, este importantă și redarea momentelor de respirație, *cezurile*, pauzele, acestea având o mare importanță expresivă. Pentru logica dezvoltării liniei melodice e bine să se facă cunoscute și unele noțiuni din domeniul formelor muzicale.

La baza realizării unei frazări pline de sens stau diferitele moduri de atac. Fiecare motiv, fiecare pasaj cu un conținut trebuie gândit și trăit profund. În esență, trebuie să se reliefeze în primul rând începutul, punctul culminant și sfârșitul unei fraze sau a unui motiv sau al unui fragment. Fiecare temă, fiecare pasaj trebuie adecvat frazat și în realizarea frazării ne ajută în mod consistent dinamica.

5. Tempo-ul

Una dintre problemele cele mai importante și dificile în studierea multor lucrări este menținerea unității de tempo. La început elevul numără subdivizat, cu valori mici, apoi pe măsură ce înaintează în studierea piesei el trece la unitățile care le-a gândit compozițional.

O problemă dificilă pentru elev este realizarea trecerii de la un tempo la altul. În această direcție se lucrează mult, cu concentrare și control, urmărind în special unitatea piesei, cursivitatea continuă și expresivitatea acesteia.

Prima problemă a pedagogului este găsirea celui mai adecvat tempo al unei piese studiate. Tempo-ul indicat de autor (completat adesea de o valoare metronomică) rămâne o noțiune destul de vagă pentru elevi, dacă nu li se acordă sprijinul necesar. Găsirea tempoului optim nu se poate despărți de capacitatea de mână a lui, de menținerea și varierea sa în plus sau în minus. Nu este indicată practica folosirii unui tempo-model, considerat *tabu*, preluat în mod artificial din versiuni interpretative de referință. Tendința unor elevi de a exagera tempo-ul pentru a-și pune în evidență posibilitățile tehnice transformând în paradă de tehnică, prin exagerări nejustificate ale tempoului unor piese de expresie și de profunzime artistică, cât și tempo-urile lente exagerate (mai ales în părțile lente) care fac ca elevul să conducă și să susțină din ce în ce mai greu piesa din punct de vedere expresiv. Sunt două aspecte pe care profesorul trebuie să le urmărească și să le corecteze permanent.

6. Digația

Lipsa unei digitații precise aduce după sine nesiguranța în execuție și, odată cu aceasta, lipsa capacității de control asupra realizării tehnico-expressive a piesei interpretate. Stabilirea unei digitații adecvate este o operație pretențioasă, care în primele clase o face profesorul, explicând și motivând cu răbdare fiecare detaliu. În clasele mai mari, elevul trebuie educat în sensul căutării personale a soluțiilor optime de digitație, soluții ce vor fi analizate și corectate de profesor.

Este bine ca elevul să cunoască anumite facilitări tehnice devenite șablon, cum ar fi de exemplu folosirea aceleiași digitații în pasaje asemănătoare sau secvențe, ori folosirea mai multor degete în atacul unui sunet care se repetă, cunoștințe ce-l vor ajuta la rezolvarea problemelor tehnice și de expresii. Însă elementul hotărâtor al stabilirii unei digitații este fraza muzicală; digitația trebuie să fie întotdeauna subordonată frazării, ea trebuie să țină cont de cerințele dinamice și agogice ale frazei. Pentru aceasta este necesar ca elevul să cunoască bine posibilitățile și funcțiile fiecărui deget în parte și de asemenea profesorul este dator să explice elevului și câteva procedee de digitație menite ori să ușureze unele pasaje, ori să realizeze unele efecte necesare.

În munca pentru stabilirea digitației cele mai potrivite pentru un elev la o anumită piesă muzicală, este necesar ca profesorul să nu stabilească digitații care îi convin lui însuși. Cunoscând conformația mâinilor elevului respectiv, precum și gradul său de abilitate instrumentală, profesorul trebuie să gândească o digitație adecvată situației acestuia. Munca de stabilire a celei mai juste digitații va fi, cu timpul, împărțită cu elevul, căruia i se va cere, din ce în ce mai mult, să-și aducă o contribuție personală în această importantă problemă. Mai târziu, înaintând în anii de studiu, elevul va trebui să fie pe deplin format în sensul capacității de a-și găsi singur digitațiile corespunzătoare în vederea interpretării la un nivel cât mai înalt tehnico-expresiv.

Pentru a sublinia încă odată importanța pe care o are digitația în realizarea expresivității în discursul muzical, amintesc aici un cunoscut citat al lui Nicolae Rubinstein: „*Nu apreciez stilul elevilor mei decât după alegerea digitațiilor.*”

7. Pedalizarea

„*Cred că una din sarcinile principale ale pedalei pianului este să remedieze în parte acea ariditate și scurtime a sunetului, prin care acest instrument se deosebește în chip atât de nefavorabil de celelalte instrumente.*” (H.G.Neuhaus)⁵

În ceea ce privește mânăuirea pedalei – „*sufletul muzicii*” care deschide multiple posibilități după cum spunea Anton Rubinstein – sunt unii pedagogi care susțin că nu este nevoie de învățarea precisă a pedalizării, căci pe parcursul activității pianistice ea se dobândește și se dezvoltă de la sine intuitiv și empiric. Totuși întrebuintarea ei nu poate fi lăsată la voia întâmplării sau a improvizației; pedala îmbogățește execuția la pian atunci când este bine aplicată sau dimpotrivă, o poate înrăutăți simțitor în caz contrar. Elevii trebuie să primească de la profesor îndrumările necesare pentru buna folosire a pedalei, să lucreze exerciții anume și să se antreneze metodic și îndelungat.

⁵ H.G.Neuhaus – *Despre arta pianistică* – Editura Muzicală București, 1960, pag. 169-170

În clasele începătoare și medii ale școlii, pedala nu se folosește în toate piesele cu caracter cantabil, iar în alte lucrări se folosește numai episodic. Profesorul urmărește în mod regulat dezvoltarea tehnicii de pedalizare a elevului, la începutul studiului indicându-i exact care este pedala necesară într-un loc sau altul. În unele cazuri, la talentele excepționale, tehnica pedalizării se poate dezvolta și de la sine, datorită sensibilităților muzicale și a legăturilor auditive motrice bune ale elevului; însă și în aceste cazuri este absolut necesară supravegherea și îndrumarea din partea profesorului. Treptat, în atitudinea față de pedalizare, e bine să se acorde o mai mare independență.

Datorită pedalizării, muzica pentru pian poate să ajungă la acele efecte orchestrale care îi sunt proprii. Se pot obține o mulțime de efecte și rafinamente prin pedala *simultană, ritmică, sincopată, melodică, prin pedală completă, semi-pedală, sfert de pedală* și multe alte gradații posibile, dar toate acestea nu pot fi însușite de către începători, ci mai târziu, căci o parte din ele sunt dependente și de stil. Însă chiar și în piesele pentru elevii mai mici prin folosirea corectă a pedalei, care mereu trebuie pusă în slujba expresivității, se pot obține efecte de sonoritate pătrunzătoare, frumoase, interesante, reprezentând în ansamblu momente de lumină, de sonorități emoționante și uneori chiar cu efecte și culori orchestrale. Învățarea metodică condusă de profesor, scurtează drumul elevului spre stăpânirea deplină a pedalizării.

În contextul ideii că pedala vine în slujba expresivității, trebuie amintit și de pedala stângă al cărei farmec principal îl reprezintă schimbarea timbrului.

Școlirea pedalizării nu trebuie făcută pe baze mecaniciste ci prin influența cerințelor la nivelul modelului sonor, punerea ei în practică de către elev urmând astfel drumul natural și sigur al autoreglării emisiei sonore. În concluzie, pedalizarea trebuie înglobată ca mijloc de expresie în corporalitatea discursului muzical.

E cert că în realizarea importantelor obiective urmărite din învățământul pianistico-muzical al copiilor, un rol preponderent îi revine celui care îi călăuzește, profesorului de pian. Rezultatele sale vor depinde în primul rând de înzestrarea sa muzicală și pedagogică, de cultura sa artistică și generală, de nivelul său de gândire, de experiența acumulată în această direcție, de dragostea lui față de muzică și de copii, de setea lui de a se perfecționa și de a descoperi noi drumuri. Desigur, aceasta presupune mult tact, efort, pricepere, talent, cât și pasiune neobosită.

Profesorul, în primul rând, deschide larg porțile artei prin studiul corect, bine condus și perseverent, iar elevii vor intra astfel, treptat, în inima artei sunetelor. Practic, profesorul va desluși, va explica, analiza, cânta, va conduce execuția și va compara împreună cu elevii tot materialul didactic pus în lucru.

Fiecare profesor de pian urmărește ca prin intermediul acestui instrument să asigure elevilor asimilarea și consolidarea elementelor de baza ale artei sunetelor, să dezvolte aptitudinile, să le formeze și consolideze deprinderi instrumentale și să le transmită un ansamblu de mijloace necesare procesului de însușire și redare artistică a pieselor abordate din literatura pianistică universală și românească. În alegerea repertoriului, profesorului îi revine sarcina de a alege din vasta creație de specialitate, materialul adecvat fiecărui elev, potrivit particularităților sale psihico-fizice, pentru ai asigura o evoluție armonioasă a personalității sale.

Totul trebuie să se realizeze însă inteligent, cu sensibilitate și plăcere. O educație muzicală eficientă este un procedeu complex și de durată, iar orientarea justă este destul de dificilă. În esență profesorul de pian, alături de toți cei care lucrează în învățământ, este răspunzător de modul cum îl formează pe interpretul, muzicianul de maine.

Trei sferturi din activitatea unui profesor de pian cu elevii este formată din munca asupra sunetului, succesiunea "ierarhică" a muncii înfățișându-se în felul următor:

- mai întâi *imagea artistică* (adică sensul, conținutul, exprimarea)
- în al doilea rând *sunetul în timp* (concretizarea, materializarea imaginii)
- în al treilea rând *tehnica în ansamblu* (totalitatea de mijloace necesare pentru rezolvarea sarcinii artistice).

Învățământul pianistic formează tineri interpreți prin dezvoltarea gândirii ritmico-melodice a celei armonice și polifonice, a simțului timbral și a logicii formale. Pentru aceasta elevii vor acumula, chiar din primii ani de studiu, nu numai modele tehnice, ci și pe cele expresive, corespunzătoare unui repertoriu variat a cărui dificultate e gradată în funcție de anul de studiu și de posibilitățile fiecăruia.

În zilele noastre, un pedagog modern trebuie să posede o profundă cultură muzicală întrucât la cursul practic de instrument el transmite elevilor și cunoștințe de istorie a muzicii, de teorie muzicală, de armonie, contrapunct și forme muzicale. Totodată, el trebuie să fie ancorat adânc în realitate prin cunoașterea și înțelegerea semnificațiilor creațiilor muzicale contemporane. Dar numai dacă cunoaște bine valorile tradiționale, el va putea să aprecieze mai bine realizările din domeniul muzicii de azi. Având o viziune clară asupra didacticii muzicale, el va putea forma muzicieni capabili de a-l acontinua cu succes în nobila misiune de plămădire a unor reali profesioniști.

Pe lângă cunoașterea temeinică a literaturii muzicale universale din toate epocile și a metodelor tradiționale, profesorul are datoria de a folosi la cursurile sale valoroasele metode de pian întrebunțate cu succes în didactica muzicală românească. Aceste valoroase lucrări evită orice virtuozitate exterioară, dar solicită în schimb imaginația și interesul față de ingenioasa substanță folclorică abordată. Ele cultivă cu generozitate linii melodice originale, armonii dense, scriituri artistice pregnante, palete sonore viu colorate, contribuind din plin la afirmarea muzicii noastre ca voloare certă și integrantă a culturii muzicale europene.

Sensul estetic al pieselor pentru pian din literatura românească constă în îmbinarea logicii de construcție muzicală cu sugestivitatea miniatural-programatică. Iar factorul care unifică ambele trăsături este tocmai motivul muzical-folcloric, mai precis motivul în spirit folcloric. Înzestrat în totdeauna cu o semnificație plastic-programatică, reliefând după metamorfozarea pe care i-a dat-o compozitorului, elementul melodic popular este un reflex al

străvechiului sincretism specific folclorului, al legăturii între muzică și imaginile concret poetice, coregrafice, păstrând aparența obiceiurilor de viață, a ritualului, a jocului de copii sau pur și simplu a modului popular de reprezentare artistică.

Studierea pieselor din repertoriul românesc este utilă din punct de vedere didactic întrucât ajută, alături de cele aparținând culturii universale, la înzestrarea elevilor cu un aparat tehnic și expresiv de reală substanță artistică.

Concluzionând, consider că una din principalele sarcini ale pedagogului este să procedeze în așa fel încă din primii ani de studiu, încât, la o dată cât mai apropiată și cu cât mai multă temeinicie, să nu-i mai fie necesar elevului să se dea la oparte, cu alte cuvinte să-l deprindă pe elev cu o gândire și cu o metodă de lucru de sine stătătoare, să îi formeze conștiința propriilor sale posibilități și priceperea de a atinge ținta; toate la un loc se numesc maturitate artistică dincolo de care începe *măiestria*.

Din sfaturile unui pianist...

“Muzica o înveți atunci când te descoperi pe tine însuși. Acest drum este foarte anevoios, dar așa trebuie să fie. Să nu-ți fie frică de asta. Învață să nu te bucuri atunci când degetele tale alunecă repede pe clape, nu este lucrul cel mai important. Este bine ca mintea ta să învețe să gândească mai repede, și, mai apoi, degetele se vor supune și ele minții. Degetele tale nu cântă singure, mintea este cea care le îndrumă. Dar nici mintea nu poate să facă foarte mult de una singură, dacă nu „ascultă” ceea ce îi spune inima.”

(Vassílis Tsabrópoulos, pianist)

BIBLIOGRAFIE

1. Bălan, George - *Sensurile muzicii* - Editura Tineretului, București, 1965
2. Bălan, Teodor - *Principii de pianistică* - Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, București, 1966
3. Bentoiu, Pascal - *Gândirea muzicală* - Editura Muzicală, București, 1975
4. Bughici, Dumitru - *Dicționar de forme și genuri muzicale* - Editura Muzicală, București, 1978
5. Cosma, Viorel - *Compozitor si muzicologi români. Mic lexicon* - Editura Muzicală, București, 1965
7. Gagim, Ion - *Dimensiunea psihologică a muzicii* - Editura Timpul, Iași, 2003
9. Neuhaus, H.G. - *Despre arta pianistică* - Editura Muzicală, București, 1960
10. Oană-Pop, Rodica - *Creația pianistică românească* - Editura Muzicală, București, 1980
11. Popescu, M. - *Repertoriul general al creației românești* - Editura Muzicală, București, 1981
12. Răducanu, Mircea Dan - *Bazele metodice ale comportamentului profesorului de pian* - Editura Pim, Iași, 2004
13. Răducanu, Mircea Dan - *Introducere în teoria interpretării muzicale* - Editura Artes, Iași, 1997
14. Răducanu, Mircea Dan - *Metodica studiului și predării pianului* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983
15. Ștefan, Mircea - *Lexicon pedagogic* - Editura Aramis Print, București, 2004

PROIECT DIDACTIC „O zi în lumea insectelor”

EDUCATOARE: Horț Anca Diana

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu Program Prolungit Nr.30 Baia Mare

NIVELUL/GRUPA: 5-6 ani, II, Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă ?

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Fluturi,flori și culori”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

ADP:

Întâlnirea de dimineață, ”Bună dimineața, albinuțe hărnicuțe”, salutul, prezența, calendarul naturii,noutatea zilei.

ALA

BIBLIOTECĂ: „Ajută albinuța să ajungă la stup”-labirint

JOC DE ROL: „Flori pentru albinuțe”-plantare flori

CONSTRUCȚII:”Grădină cu flori” -piese din lemn

ADE

DLC : ” Călătoria albinuței Maia ” -joc didactic

DOS: ” Prietenii albinuței”-confeționare

ALA 2: „Albina și florile”-joc de mișcare

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Dezvoltarea capacității de exprimare orală, valorificând cunoștințe acumulate, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale concomitent cu formarea deprinderilor de a coopera și colabora în scopul obținerii unor rezultate colective.

OBIECTIVE:

- ◆ să respecte regulile jocului, apelând la acțiuni corespunzătoare;
- ◆ să răspundă la întrebările adresate de către educatoare, rostind clar și corect cuvintele și formulând propoziții simple corecte din punct de vedere gramatical;
- ◆ să recunoască insecte și să despartă corect în silabe;
- ◆ să răspundă corect la ghicitorile rostite de educatoare;
- ◆ să fie capabil de a lucra în echipă sau individual;
- ◆ să folosească tehnicile învățate, stăpânind deprinderi motrice elementare în realizarea unor lucrări practice

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația,exercițiul, jocul didactic,demonstrația, diamantul,mâna oarbă,turul galeriei.

Mijloace de învățământ: laptop,tablă magnetică.

Material didactic: creioane colorate,fișă labirint, ecusoane cu buburuze,albine și fluturi,jetoane,flori,plicuri,farfurii din carton,hârtie colorată,ochi mobili, lipici,bețe colorate,albinuță, bețe pt. frigărui, jetoane cu insecte, plicuri cu sarcini didactice, zarul, bulbi de flori, ghivece, pungi cu pământ,stupul,siluete albină,bondar,polistiren,sârmă plușată.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, în perechi.

DURATA : 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

- Jocuri didactice pentru grădinița de copii, Ed. Didactică și Pedagogică, 1976, București, M. Taiban, M. Petre, V. Nistor
- Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/7 ani, M.E.C.T., 2008
- Ghid pentru învățământul preșcolar – o abordare din perspectiva noului curriculum, Ed. Polirom, Iași, 2009, C. Munteanu, E. Munteanu-Tătaru L., Glava A., Chis O., 2014- Piramida cunoașterii, Ed. Diamant, Pitești.
- Curriculum pentru educație timpurie 2019

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Ziua debutează cu întâlnirea de dimineață în cadrul căreia copiii sunt așezați în semicerc. Educatoarea le transmite **salutul**, însoțit de o apreciere “Bună dimineața, albinuțe hărnicuțe”, apoi copiii se vor saluta reciproc. După salut se va trece la **prezență**, copiii își vor pune poza pe panoul de prezență. Se vor alege copiii care completează **calendarul naturii** cu imaginile corespunzătoare.

Noutatea zilei se prezintă sub formă de surpriză, un stup de albine în care se află multe alte surprize pe care le vor descoperi pe parcursul zilei, **captarea atenției** se face prin prezentarea materialelor folosite pentru activități.

Se poartă o mică discuție cu copiii despre insectele care s-au trezit la viață odată cu sosirea primăverii. Soarele încălzește pământul, pomii înmuguresc și înfloresc, iarba crește și prin ea apar multe, multe floricele multicolore și frumos mirositoare, iar găzele care și ele s-au trezit la viață, zboară fericite din floare în floare.

Lângă stup se află albinuța Maia care le spune copiilor pățania ei prin intermediul unei scrisori și îi roagă să o ajute să-și găsească familia. Vreți să o ajutăm?

Citim scrisoarea și aflăm că albina Maia și-a pierdut căsuța din Ținutul Primăverii datorită vântului năzdrăvan care a suflat cu putere și îi roagă pe copii să o ajute în căutarea unei noi căsuțe. În călătoria ei, albina l-a întâlnit pe Bondărel care locuiește în stupul din Pomul înflorit. Stupul a fost adus în grupa noastră de vântul năzdrăvan. Maia i-a cerut găzduire Bondărelului, iar acesta i-a răspuns că trebuie să treacă mai multe probe pentru a demonstra că este demnă de familia lui, deoarece zilnic vin mulți fluturi și albine care vor să-i ceară găzduire. Maia cere ajutorul copiilor pentru a rezolva sarcinile ascunse de Bondărel. Copiii vor trebui să rezolve sarcinile scrise pe fiecare răvaș și astfel o pot ajuta.

Se anunță **tema și obiectivele** pe înțelesul copiilor.

Desfășurarea activității se va realiza prin trecerea la **activitățile pe domenii experiențiale** (DLC și DOS).

Albina Maia le spune copiilor că pentru a-i fi de ajutor trebuie să dea dovadă de îndemnare, curaj și istețime în probele puse la cale de Bondărel.

Pentru a îi veni în ajutor vom desfășura jocul didactic ” **Călătoria albinuței Maia**”.

În jocul nostru de astăzi, trebuie să dezlegați ghicitori, să recunoașteți și să denumiți insecte, să despărțiți cuvinte în silabe, să formulați propoziții, să recitați poezii în care sunt redată diverse

aspecte din viața insectelor. Voi trebuie să fiți foarte atenți ca să rezolvați corect sarcinile. Înainte de a trece la desfășurarea jocului prin metoda ”Mâna Oarbă” fiecare copil își va alege câte un ecuson cu o insectă(fluturi,albine,buburuze), timp în care vor cânta „ Albinuța mea,, .

Înainte de a începe jocul propriu-zis, fixează tema cu ajutorul a 2-3 copii și intuim materialul didactic pus la dispoziție pentru desfășurarea jocului.

Fixarea regulilor:

În cadrul acestui joc copiii trebuie să răspundă corect la întrebări pentru a contribui astfel la găsirea unei familii pentru albinuța Maia.

Pentru fiecare răspuns corect copilul va fi aplaudat.

Dacă un copil nu poate da răspunsul corect, poate fi ajutat de un alt coleg.

Copiii sunt așezați în semicerc, pe scăunele.

Explicarea și demonstrarea jocului:

La comanda mea „Dă mai departe!” pornește plicul din mână în mână, oprindu-se atunci când spun ”Stop”. Rezolvă sarcina din plic copilului la care a rămas plicul atunci când am spus „stop”. Fiecare răspuns corect va însemna apropierea albinuței de familia bondărelului, astfel ca la finalul zilei albinuța Maia să își găsească familia.

Răspunde numai copilul numit de educatoare, iar răspunsurile corecte sunt aplaudate.

Jocul de probă:

Un copil extrage un plic din cutia cu surprize și rezolvă sarcina.

Desfășurarea propriu-zisă a jocului:

VARIANTA I „ASEAZĂ-MĂ LA LOCUL MEU”

Copiii vin pe rând, aleg o insectă, o descriu și o așează în locul potrivit, în funcție de mediul de viață.

VARIANTA II „CATEGORI DE INSECTE”

Pe tabla magnetică împartită în două :insecte cu aripi și insecte fără aripi copiii vor avea de selectat și completat jetoanele justificând alegerea făcută.

Se execută jocul de către copii iar eu voi urmări realizarea obiectivelor propuse și îi voi sprijini pas cu pas în derularea jocului.

VARIANTA III

Se vor preciza sarcinile în ordinea propusă de educatoare:

1. Recunoaște-mă și desparte-mă corect în silabe!(jeton fluture)

2. Ce adun din floare-n floare?(jeton albina)

3. Căsuța mea se numește...?(jeton albina)

4. Spune cum mă numesc și ce culoare am?(jeton fluture)

5. Că am haine cu buline,

Asta vede orișicine

Însă am un obicei,

Curăț plantele de gândăcei. (Gărgărița)

6. Numără bulinele de pe aripile mele!(jeton buburuza)
7. Spune o poezie despre mine!(jeton albina)
8. Cine sunt și unde trăiesc eu?(jeton furnica)
9. Ce produc din polenul adunat din flori? (jeton albina)
10. Enumeră cel puțin trei insecte cu aripi!
11. Formează pe măsură o grupă a fluturilor și spune câți fluturi sunt în grupă? (jetoane fluturi, albine, buburuze,etc.)
12. Ghici, ce găză mititică
Cară-ntruna și ridică
Boabe de grâu, păpușoi,
S-aibă iarna-n mușuroi? (Furnica)
13. Recunoaște-mă și desparte-mă în silabe!(jeton furnica)
14. Alcătuiește o propoziție despre mine!(jeton fluture)
- 15.Știi o poezie despre mine?“(jeton buburuză)

Complicarea jocului:

Voi arunca apoi cu zarul, dacă la zar iese 5, va răspunde al cincilea copil la întrebarea pe care o va extrage din plicul cu numărul 5. Se va arunca cu zarul până ce se vor epuiza toate punctele(1-6).

16. Cine are aripile în multe culori colorate?
17. Ce culoare au aripile buburuzei?(jeton buburuză)
18. Ce insecta face polenizarea florilor și se hrănește cu nectarul și polenul lor?
19. Stă la stup, că-i casa ei
Și-ți dă miere dacă vrei.
Însă, știi că de-ai urlat
Una rea te-a înțepat
Și țipând cu gura plină
Te mai mușcă o... (Albină)
20. Spune ceva despre mine!(jeton greier)

21. Cine cântă toată vara
Prin fânețe cu chitara? (Greierele)

Cei care nu au răspuns vor fi nominalizați, fiecare extrăgând un bilețel din cutiuța cu surprize.

22. Spune câteva versuri despre mine! (jeton furnica)

23. Alege din jetoanele din plic doar pe cele cu albine! (jetoane albine, fluturi, buburuza)

24. Desparte-mă corect în silabe și alcătuiește o propoziție despre mine! (jeton albina)

25. Recunoaște-mă și spune câte silabe am? (jeton greier)

26. Enumeră cel puțin o insectă fără aripi? (furnică)

Se fac aprecieri asupra modului de lucru și a celui de implicare a fiecărui copil în activitate.

După finalizarea jocului didactic le propun copiilor să realizăm prieteni pentru albinuța Maia, ca aceasta să nu mai fie supărată. Trecerea la următoarea etapă **DOS** se va realiza prin tranziția: **1,2, haideți toți cu noi**, unde copiii vor confecționa ”**Prieteni albinuței**” din farfurii de hârtie. Copiii împărțiți în funcție de jetoanele alese se vor îndrepta spre măsuțe, la măsuța albinuțelor aceștia o să lipească pe farfuriile bucați de hârtie colorată pentru a crea albinuțe și aripi confecționate din material tulle, la măsuța buburuzelor copiii vor decora farfuria pictată în culoarea roșie (într-o activitate anterioară) cu bulinuțe de culoare neagră pentru a confecționa buburuze iar la ultima grupă copiii vor confecționa fluturași.

Se prezintă lucrarea model, explic și demonstrez copiilor modul de lucru. Înainte de începerea lucrului se efectuează exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: închidem și deschidem pumnul, cântăm la pian, batem din palme,

„Mișcăm degetelele,

Batem tare palmele

Cade ploaia binișor

Stoarcem rufele ușor.”

Urez copiilor spor la lucru, aceștia lucrează sub supravegherea mea și îi ajut dacă este nevoie. Se va insista pe lucrul îngrijit.

Apreciez activitatea copiilor și le ofer libertatea de a-și aprecia critic și autocritic lucrările.

Valorificarea conținutului educativ se realizează prin metoda ”**Diamantul**” pentru evaluarea cunoștințelor astfel propun completarea unui ”diamant”.

Prima treaptă:

- insectă al cărei nume începe cu sunetul „a”.

A doua treaptă:

- două insecte ale căror nume încep cu sunetul „f”.

A treia treaptă:

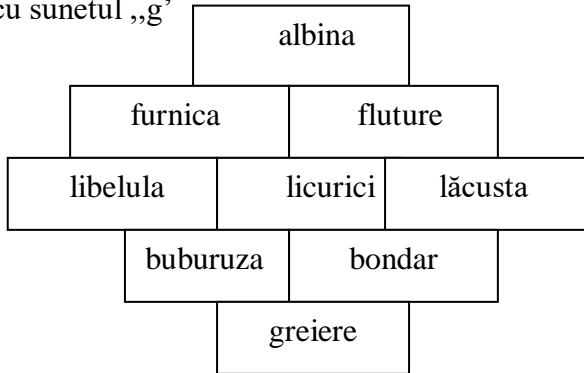
- trei insecte ale căror nume încep cu sunetul „l”.

A patra treaptă:

- două insecte ale căror nume încep cu sunetul „b”.

A cincea treaptă:

- o insectă al cărei nume începe cu sunetul „g”

Copiii lipsesc imaginile insectelor, completând diamantul.

Prin tranziția „**Înfloresc grădinile**” se trece la următoarea etapă a lecției unde ne așteaptă activitățile pe centre.

În funcție de ecusoanele din piept, copiii se vor îndrepta spre centrele de activitate.

Se intuiesc împreună materialele, uneltele, instrumentele de lucru și se dau explicațiile necesare.

La centrul **Bibliotecă** copiii vor rezolva fișa de lucru „Ajută albinuța să ajungă la stup” și vor scrie unind punctele trasate pe hârtie.

La centrul **Construcții** copiii vor construi prin alăturare din piese de lemn ”Grădină cu flori”.

Iar la centrul **Joc de rol**, vom planta flori de diferite culori pentru ca albinele să aibă de unde culege nectarul iar fluturașii să se joace printre ele deoarece vântul a distrus tot Ținutul Primăverii.

Cu tranziția **1-2, 1-2 mergem toți în pas vioi**, urmează activitățile din cadrul ALA2 unde copiii se vor relaxa jucându-se jocul de mișcare: „**Albina și florile**”.

Un copil va fi albinuța, iar ceilalți florile. La semnal, albina va zbura, toți bat din palme și vor cânta versurile: „Albinuța a zburat/ Să culegă miere/Pe-o floare s-a așezat/Și nectar îi cere./De ghicești cum o chema/ Albinuța dragă/Cu tine o vei lua /Albinuța dragă.”

Albinuța alege o floare, o ia în cerc și spune numele florii alese (copiii poartă în piept ecusoane cu flori). Dacă răspunsul este corect se cântă:

„Ai ghicit, ai ghicit/Floarea cea aleasă/Fericit, mulțumit/Ai s-o duci acasă.” - albina dansează cu floarea.

Dacă răspunsul nu este corect, se cântă: „N-ai ghicit, n-ai ghicit/ce bine ne pare/De acuma ai să fii/Ca și noi o floare.” Se alege o altă albină și jocul continuă. Jocul se repetă antrenând cât mai mulți copii.

În **încheierea activității**, folosind metoda **Turul galeriei**, copiii au libertatea de a aprecia critic și autocritic propriile lucrări realizate atât la centre cât și la activitatea practică care vor fi expuse la centrul tematic. Ei vor putea analiza fiecare lucrare și își vor spune părerea despre modul în care au fost realizate.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA GRĂDINIȚA PRIN INTEGRAREA ACTIVITĂȚILOR ARTISTICO- PLASTICE ȘI A ACTIVITĂȚILOR PRACTICE

Prof. înv. preșc.: Horvat Katalin
Grădinița cu P.P. „Prichindeii Veseli” Huedin, jud:Cluj

Creativitatea este motto-ul în munca noastră și în toate domeniile vieții pentru găsirea de soluții inovatoare, originale și pline de imaginație pentru rezolvarea și soluționarea problemelor. Creativitatea este de fapt desfășurarea și modelarea personalității. Oricând putem afirma, că „*Fiecare copil este creativ în felul lui*”. Având în vedere că artele plastice și activitățile practice sunt foarte plăcute de copii, am încercat ca prin integrarea lor să dezvolt creativitatea copiilor la grădiniță.

Dintre toate domeniile existente în grădiniță activitatea artistico-plastică și activitatea practică reflectă cel mai fidel creativitatea, deoarece fiecare lucrare oglindește personalitatea creatorului său.

Gândirea creativă se poate dezvolta în mod eficient mai ales la copiii preșcolari dar au nevoie de anumite condiții pentru stimularea curiozității și creativității.

Un copil creativ are următoarele caracteristici după marele psiholog Tanja:

- recunoaște problema și caută soluții pentru rezolvarea ei;
- are o gândire flexibilă și complexă;
- găsește soluții neobișnuită pentru a realiza noul context de utilizare a obiectelor (cum ar fi automobilele din cutii goale);
- are o imaginație vie;
- abilitatea de a răspunde rapid la o serie de sarcini apărute;
- iubește independența, autonomia;
- are încredere în sine;

Grădinița nu transmite numai cunoștințe copiilor, are responsabilitatea de a dezvolta cunoașterea de sine, capacitatea de luare a deciziilor ca să formeze în mod complex personalitatea lor, nu numai bagajul de cunoștințe. Trebuie să le dea libertatea de a descoperi cum să supraviețuiască în rolurile de luare a deciziilor, iar acest lucru implică dezvoltarea simțului responsabilității. Exemplu: copiii trebuie să lucreze împreună, să colaboreze în modul cel mai favorabil pentru un scop comun.

Astăzi cel mai important lucru nu este acela de a transmite cât mai multe cunoștințe, ci măsura în care știe utiliza și aplica cunoștințele acumulate.

Prin urmare trebuie dezvoltate competențe, aptitudini și abilități care se regăsesc în curriculum pentru învățământ preșcolar. Rolul educatoarei se schimbă cu totul – va exista o legătură strânsă între cadru didactic și copil: educatoarea organizează munca, condițiile necesare, dă sprijin și sfaturi.

Baza învățământului modern este ștergerea izolării domeniilor experimentale. Metoda integrată va contribui ca la diferite activități cunoștințele dobândite să fie combinate și utilizate în scopul de a obține informații noi de a dezvoltarea competențe și aptitudini. Astfel, copiii devin independenți mai rapid, iar accentul cade pe copil și pe activitatea copilului.

Cum putem urmări dezvoltarea creativității?

Dezvoltarea creativității la preșcolari se poate urmări prin mai multe metode, dintre care cea mai complexă este *observarea copilului* în timpul activității artistico-plastice și practice. Ca observația să fie credibilă trebuie să ținem cont de anumiți factori, cum ar fi: exemplul pozitiv, sinceritatea, încrederea, empatia, simțul umanului, încurajarea de a pune întrebări.

Cum putem măsura dezvoltarea creativității la copii?

Dezvoltarea creativității la copii se poate măsura cu ajutorul a două teste Torrance și Guilford.

Explicația testării Torrance: se desenează pe o foaie 9 cerceulețe. Sarcina este de a desena în cercuri ce vor, astfel încât cercurile să fie principalele componente ale desenului.

Testul Guilford se face în grup, dar trebuie să fim atenți să lucreze fiecare independent, să nu vadă lucrările unuia altuia, deoarece se reduce foarte mult originalitatea și valoarea exactă. Exemplu: la ce putem folosi găleata și cărămida în afară de scopurile obișnuite.

Ce înțelegem prin integrarea celor două activități?

Integrarea este procesul prin care anumite activități vor fuziona în scopul de a obține un tot unitar. În prezent în educația preșcolară s-a introdus activități integrate, ceea ce înseamnă că toate activitățile de o zi sunt strâns legate. În cazul nostru am integrat activitățile practice cu cele artistico-plastice, cu mult succes. În aceste activități erau integrate tehnicile activităților practice (rotunjire, răsucire, împletire, tăiere, lipire) cu cele de la activitățile plastice (desen, pictură, modelaj).

Scopul celor două activități este familiarizarea copiilor cu: materialele folosite, tehnica combinării culorilor. Exprimarea liberă, individuală, stilul personal, utilizarea estetică a modelelor decorative, folosirea propriei lucrări la înfrumusețarea mediului ambiental.

Cum trebuie să fie activitatea de dezvoltarea creativității?

Mai întâi de toate să confecționăm jucării, ornamente, instrumente practice și diferite lucruri care aduc bucurie și fericire copilului. Fiecare activitate are un obiectiv general de dezvoltarea creativității, inclusiv originalitatea, flexibilitatea, complexitatea. Copiii trebuie să aibă posibilitatea să-și manifeste creativitatea astfel, ei trebuie sprijiniți în propriile lor idei și încurajați în exprimarea sentimentelor proprii.

Una dintr-e cea mai reușită activitate integrată a fost confecționarea personajelor după povestea „Cei trei fluturași”

Tema: „Lalele și fluturași”

Scopul: dezvoltarea creativității, originalității și flexibilității

Materiale folosite: lingură de lemn, hârtie glasă – cartonată, material textil, ață, lipici, tempera, pensulă, foarfecă

Technici de lucru: tăiere, lipire, pictură, îmbinare

Se respectă algoritmul de lucru: am împărțit copii în șase grupe având fiecare grupă pe masa lor materialele și mijloacele de lucru necesare. Grupele au stabilit și au împărțit sarcinile: unii au pictat lingura de lemn (corpul fluturașilor) alții au confecționat aripile din material textil, au tăiat și au lipit lalele. Activitatea s-a încheiat realizând tema propusă cu succes.

Bibliografia

- Borțeanu Silvia, Rodica Brănișteanu, Silvia Breben, Mihaela Fulga, Filofteia Grama, Roxana Haien, Eugenia Ignat, Liana Mânzu, Gabriela Necula, Irinela Nicolae, Carmela Popescu, Daniela Răileanu, Curriculum pentru învățământul preșcolar- prezentare și explicări, Didactica Publishing House, București, 2009
- Berthold Kipp, Komm, wir Basteln!, editura Frechverlang, Stuttgart, 2005
- Cristea Maria, A képzőművészeti nevelés tanítása és módszertana az elemi iskolában és óvodában, Cluj Napoca, 2010
- Gollan, S. E., Psychological Study of Creativity, Psychological Bulletin, 1963
- Mayesky, M., Creative activities for children, Cengage learning, Delmare, 2009
- Curriculum pentru educație timpurie, 2019

Eficiență și calitate în demersul didactic

Eficiența și calitatea joacă roluri cruciale în demersul didactic, contribuind semnificativ la succesul procesului de învățare. Eficiența implică folosirea optimă a resurselor disponibile, cum ar fi timpul, efortul și materialele, pentru a obține rezultatele dorite. Pe de altă parte, calitatea înseamnă oferirea unei educații relevante, coerente și adaptate nevoilor copiilor.

Un demers didactic eficient înseamnă planificare și organizare atentă a activităților. Cadrele didactice ar trebui să-și stabilească obiectivele de învățare clar și să își adapteze metodele de predare în funcție de caracteristicile grupei de elevi. Utilizarea tehnologiei moderne poate spori eficiența, facilitând accesul la informație și oferind modalități interactive de învățare.

În educația timpurie a copiilor preșcolari, eficiența și calitatea sunt pietrele de temelie pe care se construiește viitorul învățării. În această etapă crucială, fiecare interacțiune, fiecare activitate și fiecare mediu în care copilul se află au un impact semnificativ asupra dezvoltării sale cognitive, sociale și emoționale. Prin urmare, abordarea eficientă și asigurarea calității în demersul didactic pentru această categorie de vârstă trebuie să fie în centrul atenției, pentru a crea o bază solidă pentru viitorul lor educațional și personal.

În primul rând, eficiența în demersul didactic pentru copiii preșcolari se referă la capacitatea de a utiliza în mod optim timpul, resursele și metodele de predare disponibile pentru a atinge obiectivele educaționale. Aceasta înseamnă că activitățile trebuie să fie bine planificate și structurate, astfel încât să se țină cont de nevoile individuale ale fiecărui copil. De exemplu, organizarea activităților în grupuri mici sau în perechi poate permite profesorilor să ofere atenție individualizată și să se asigure că fiecare copil beneficiază de oportunități adecvate de învățare.

În al doilea rând, calitatea demersului didactic în educația preșcolară este esențială pentru a asigura dezvoltarea holistică a copiilor. Aceasta implică oferirea unui mediu sigur, stimulant și prietenos, în care copiii pot explora, descoperi și învăța. Abordarea calitativă presupune, de asemenea, utilizarea metodelor de predare care încurajează învățarea activă și interactivă. De exemplu, activitățile practice, jocurile de rol și explorarea senzorială sunt modalități eficiente de a stimula gândirea creativă și dezvoltarea abilităților cognitive.

În plus, dezvoltarea abilităților socio-emoționale ocupă un loc important în demersul didactic de calitate pentru copiii preșcolari. Profesorii trebuie să creeze un mediu în care copiii să învețe să coopereze, să își exprime emoțiile și să dezvolte relații pozitive cu ceilalți. Aceste abilități sunt fundamentale pentru dezvoltarea ulterioară a competențelor sociale și pentru adaptarea la mediul școlar și societate.

Pentru a atinge eficiența și calitatea în demersul didactic pentru copiii preșcolari, formarea continuă a cadrelor didactice este esențială. Educatorii trebuie să fie familiarizați cu

cele mai bune practici în educația timpurie, să înțeleagă dezvoltarea copilului la această vârstă și să fie capabili să adapteze metodele de predare în funcție de nevoile individuale și de schimbările în mediul de învățare.

În concluzie, eficiența și calitatea în demersul didactic pentru copiii preșcolari sunt cruciale pentru construirea unor temelii solide pentru viitorul lor educațional. Prin planificare atentă, adaptare la nevoile individuale, crearea unui mediu stimulant și investirea în formarea continuă a profesorilor, putem asigura că acești copii își dezvoltă abilitățile și potențialul într-un mod optim, pregătindu-se pentru următoarele etape ale învățării și dezvoltării personale.

Iată câteva exemple de bune practici pentru educarea copiilor preșcolari:

Învățare prin joc: Folosirea jocului ca modalitate de învățare este esențială la această vârstă. Jocurile didactice care implică construcții, puzzle-uri, jocuri de rol sau jocuri matematice simple pot dezvolta abilități cognitive și sociale.

Explorarea senzorială: Activitățile care implică diferite simțuri, cum ar fi atingerea, mirosul și gustul, pot ajuta la dezvoltarea conexiunilor creierului la copiii mici. Experimentele cu texturi, culori și mirosuri pot stimula curiozitatea și învățarea.

Rutine structurate: Copiii mici beneficiază de rutine constante și predictibile. Stabilirea unor rutine zilnice pentru activități precum mâncarea, joaca, somnul și învățarea poate aduce o senzație de siguranță și stabilitate.

Învățare prin povestire: Citirea poveștilor îi ajută pe copii să își dezvolte vocabularul, să înțeleagă structura narativă și să își dezvolte imaginația. Discuțiile ulterioare despre povești îi pot ajuta să înțeleagă concepte precum cauza și efectul.

Activități de dezvoltare a motricității fine: Desenatul, pictatul, modelajul cu plastilină și alte activități care implică mișcări fine ajută la dezvoltarea coordonării și a abilităților de control al mâinilor.

Explorarea mediului înconjurător: Plimbările în aer liber și explorarea naturii pot oferi oportunități pentru a învăța despre diferite plante, animale și fenomene naturale.

Interacțiune socială: Interacțiunea cu alți copii și cu adulți poate dezvolta abilități sociale esențiale, cum ar fi împărtășirea, luarea de decizii în grup și comunicarea.

Experiențe multisenzoriale: Activitățile care implică mai multe simțuri, cum ar fi gătitul simplu sau activitățile muzicale, pot spori înțelegerea și reținerea informațiilor.

Folosirea limbajului: Conversațiile constante cu copiii și răspunsurile la întrebările lor îi ajută să-și dezvolte abilitățile lingvistice și să-și extindă vocabularul.

BIBLIOGRAFIE:

"Pedagogia jocului" de Maria Montessori

"Educația timpurie a copilului mic" de Emmi Pikler

"Călătoria incredibilă a lui Zippy" de Lauren Child (o carte despre importanța jocului în educația timpurie)

"Diferențierea în practică. Cum să predai diferit la diferiți copii" de Carol Ann Tomlinson

"Învățarea vizibilă pentru profesori" de John Hattie

"Metode de învățământ. Manual pentru învățământul preuniversitar" de Mihai Gheorghiu și Ioan Cărăuișan

Hotea Ioana Anca

Grădinița cu program prelungit nr. 27, Baia Mare

PROFIL DE FORMARE EUROPEANĂ

Prof.înv.primar Hrehorciuc Laura
Școala Gimnazială „Petru Mușat”-Siret

Școala Gimnazială „Petru Mușat” a fost implicată, de-a lungul timpului, în câteva proiecte care au adus un plus de valoare actului educativ din această unitate.

Grație motivației tenace a echipei de proiect de a revigora învățământul primar și gimnazial siretean, dar și a unei munci asidue, Școala Gimnazială „Petru Mușat”- Siret a fost fericita câștigătoare a Proiectului European **MODERN ATTRACTIVE SCHOOL THROUGH EUROPEAN REINFORCING, ERASMUS+, KA1, Nr. de referință 2017-1-RO01- KA101-036444**, care cuprindea patru activități de formare: în Malta, în Republica Cehă, în Grecia și în Portugalia. La aceste cursuri au participat 16 cadre didactice din școala noastră.

A doua activitate de formare - „**INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHING**” - s-a desfășurat în Praga- REPUBLICA CEHĂ. Furnizorul de formare a fost: **ITC INTERNATIONAL**.

Programul a fost structurat în 10 module, distribuite echilibrat în cele cinci zile de lucru, în intervalul orar 9:30-16:00. S-a lucrat în echipe, alese după anumite criterii de către formatori, pe metode activ-participative, prin învățare și aplicare directă a cunoștințelor, prin colaborare, prin schimb direct de informații, idei creative, reflecții, împărtășire a propriilor experiențe didactice și o abordare integrată a învățării.

În prima zi au avut loc două sesiuni de învățare: „ Theoretical module – 21st Century Skills” („ Metode de predare – învățare ale sec. 21” - modul teoretic) și „ Critical and creative thinking” („ Gândire critică și creativă”) - din care am învățat care sunt metodele moderne de predare-învățare-evaluare ale sec. 21 (care se pretează la secolul vitezei în care trăim) și am aflat că sunt cele bazate pe acțiune promptă și rapidă, pe tehnologie și obținerea imediată a rezultatelor/ implicat a satisfacției.

De asemenea, s-a insistat să se încurajeze la elevi formarea unei gândiri critice și creative care să-i ajute să se integreze facil în viața cotidiană, prin luarea de decizii adecvate și găsirea de soluții optime în rezolvarea problemelor.

În cea de-a doua zi de formare sesiunile de învățare au fost „ICT as a tool for development of creativity and critical thinking” („Calculatorul - ca instrument de dezvoltare a gândirii critice și creative”) și „Gamifying the Classroom”(„Antrenarea clasei în jocuri pe calculator”), în care ne-am îmbunătățit tehnicile de lucru cu calculatorul, prin crearea unor materiale didactice virtuale-cărți de povești, albume, clipuri video, filmulețe animate, precum și modalitatea de predare-învățare-evaluare a unor cunoștințe prin jocuri populare în rândul tinerilor – „Age of Empires”, „Crush”, „Conquistador”, „Kahoot”, „Millionar” ș. a. .

Cursurile din cea de-a treia zi au fost: „Formative vs. summative assesment. Modern trends in assesment” („Evaluarea formativă/ Evaluarea sumativă. Metode moderne de evaluare”) și „Adapting teaching materials to suit the needs of differentiated classes” („Materiale didactice potrivite claselor diferențiate”) la care ne-am familiarizat teoretic, dar și practic, cu forme de evaluare actuale, prin jocuri interactive și metode ale gândirii critice.Ni s-au oferit ca exemplu strategii de lucru diferențiat, în așa fel încât, toți elevii să participe cu interes și plăcere la lecții, valorificându-și potențialul intelectual.

Cea de-a patra zi de formare a fost despre aplicarea metodelor activ-participative în învățare -, „ learning by doing”, cu titlul „Inquiry based learning/ Task based learning”, când am

luat cunoștință în fapt cu lecții în care elevii învățau prin observare, manipulare, descoperire directă a realității, am desprins beneficiile școlii experimentale și am aplicat o secvență de învățare pe acest model.

În ultima zi de formare ne-am însușit tehnici de lucru potrivite claselor multiculturale - „Dealing with multicultural classes”. În școlile din Cehia sunt mulți imigranți, care nu cunosc limba autohtonă și se pune mare accent pe integrarea cât mai rapidă, facilă și cu succes a acestora în colective și în procesul de învățământ, pentru a se simți confortabil în noua lor școală.

La sfârșitul programului s-au desprins concluziile cursului-avantajele și dezavantajele acestuia, am schimbat date de contact, a avut loc evaluarea și am primit certificatele Europass ale mobilității.

Participarea la acest curs ne-a oferit posibilitatea de a ne schimba, într-un fel, ierarhia valorilor după care să ne ghidăm de acum înainte în activitatea noastră ca dascăli la clasă. Am avut posibilitatea de a interacționa cu profesori din alte țări și de a vedea modul cum privesc aceștia activitatea didactică. Acest curs de formare a dus, cu siguranță, la modernizarea procesului de predare- învățare –evaluare, prin aplicarea metodelor inovative, introducerea noilor tehnologii, dar și îmbunătățirea managementului educațional, prin folosirea diferitelor strategii de predare centrate pe elev și de motivare a acestuia. Am împărtășit colegilor din școală exemple de bune practici, iar în urma acestui curs s-au desfășurat în anul școlar 2018- 2019 două opționale la nivelul claselor gimnaziale.

De-a lungul activităților din cadrul acestei mobilități, am avut ocazia să ne cunoaștem mai bine și noi, colegii din școală. S-au creat legături între noi, care ne-au unit și mai mult ca grup.

În timpul liber de după cursuri am descoperit, puțin câte puțin, Praga (numită și „Orașul de aur” sau „Orașul celor o sută de clopotnițe”), care este impunătoare. Ne-am lăsat purtați în timp și am aflat povești de istorie despre mărire și decădere. Am mers pe urmele cavalerilor, dar am descoperit și personalitățile acestei țări. Îl amintim aici pe Comenius, părintele educației moderne, dar nu îi putem lăsa deoparte pe Einstein, Mozart, Kepler sau Franz Kafka, ale căror nume se leagă de acest oraș. Am „gustat” câte un pic din fiecare: istorie, cultură, artă. Frumusețea locurilor ne-a rămas întipărită în suflet, mai ales că ne-am aflat în perioada de dinaintea Crăciunului, iar acest lucru ne-a picurat în inimi și un strop de magie.

Chiar și acum, după mult timp trecut, ecourile acestui curs încă sunt vii în sufletele noastre.

PREDAREA GEOGRAFIEI DIN PERSPECTIVĂ INTEGRATĂ

prof.Hrehorciuc Laura

Fiecare reformă educațională încorporează, într-un mod fundamental, problematica integrării curriculare. La nivelul curriculum-ului integrarea înseamnă stabilirea de relații clare între cunoștințele, capacitățile, competențele, atitudinile și valorile care aparțin unor discipline școlare distincte.

Shoemaker definește abordarea integrată astfel: „*educația organizată astfel încât traversează barierele obiectelor de studiu, aducând împreună diferitele aspecte ale curriculum-ului în asociații semnificative care să se centreze pe arii mai largi de studiu. Predarea și învățarea sunt văzute într-o perspectivă holistă, reflectând lumea reală, care este interactivă*”.

Geografia nu trebuie să reprezinte o alăturare de teme din diferite domenii (de exemplu biologie, fizică, chimie) într-un recurs la disciplina similară ce se preda în deceniile trecute, ci abordarea lor într-o manieră integrată, mai apropiată modului în care copilul percepe mediul.

Un copil nu vede în jurul său fenomene și procese biologice, fizice, chimice sau socio-culturale ale comunității în care trăiește, ci, ansamblul și complexitatea mediului cu ale cărui probleme înțelegerea sa este confruntată.

Una din finalitățile acestei discipline trebuie să fie aceea de a ajuta la integrarea conștientă a copilului în mediul natural, social și cultural, de a-l pregăti adecvat în demersul adaptării sale la o societate tehnologizată.

Orice demers integrator trebuie făcut prin implicarea activă a copilului în construirea propriilor trasee de învățare și nu prin parcurgerea unor rute din a căror organizare elevul să nu-și întrezărească interesul, să nu afle răspunsuri la propriile întrebări.

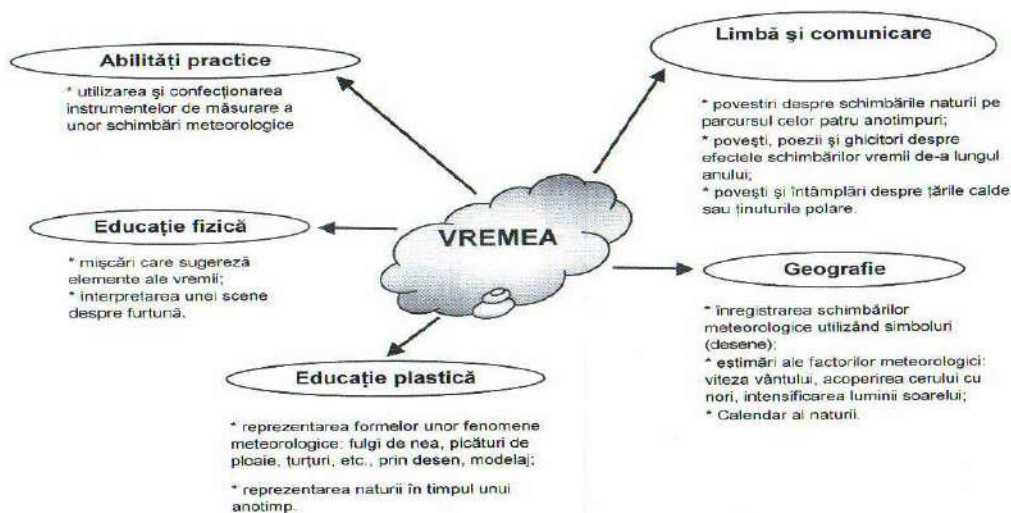
Geografia trebuie să reprezinte pentru elev un drum spre cunoaștere, spre modul de realizare al acesteia și nu un studiu abstract al unor fenomene departe de interesele sale.

Elevul trebuie inclus în chiar structura disciplinei, care nu trebuie să-i definească ceea ce el intuiește sau folosește, ci să-l provoace să (re)descopere ceea ce îl înconjoară, ceea ce se întâmplă în jurul său, pentru a găsi soluții problemelor cărora trebuie să le facă față. Trebuie să-l ajute să-și construiască un model mental coerent al realității.

Integrarea interdisciplinară implică alegerea unei teme care, pe parcursul unei zile sau a unui interval mai lung de timp, poate chiar și o săptămână, să fie studiată din perspectiva tuturor disciplinelor de studiu.

O astfel de abordare are avantajul de a crea elevului mai multe facilități de structurare a informației și mai multe conexiuni cu elementele vizuale, auditive, tactile sau chiar olfactive, care să-l conducă spre accesarea informației.

Iată, ca exemplu, tema „*Vremea*” cuprinsă în conținuturile învățării „*Vremea și clima*”, cum ar fi abordată în cadrul celorlalte discipline:

Abordarea transdisciplinară presupune activități care abordează o temă generală din perspectiva mai multor arii curriculare, construind o imagine cât mai completă a temei respective. Este tipul de activitate unde cunoștințele și capacitățile sunt transferate de la o arie curriculară la alta. Prin intermediul acestor activități se urmărește atingerea obiectivelor tuturor ariilor curriculare într-un context integrat.

Din experiențele transdisciplinare organizate în clasă pot enumera:

- ◆ *proiectul tematic* care se poate derula pe parcursul unei săptămâni;
- ◆ *activitatea integrată* care se poate proiecta pentru o zi;
- ◆ *lecția de recapitulare* în manieră pluridisciplinară programată pentru o oră;
- ◆ *secvențe interdisciplinare* integrate în cadrul diferitelor ore de curs.

Mă voi opri asupra *metodei proiectelor*, ce presupune o activitate de investigare a unui subiect din sfera idealului sau a practicului și poate fi dus la bun sfârșit de un grup de copii, de toată clasa sau de un singur elev.

În derularea unui proiect se disting trei faze:

- ◆ *faza I* – alegerea subiectului, planificarea demersului didactic, stabilirea obiectivelor, analiza resurselor, inventarul de activități și strategii didactice;
- ◆ *faza a II-a* – activitatea practică a copiilor, documentarea și investigarea;
- ◆ *faza a III-a* – sinteze, concluzii, evaluarea sub diferite forme (se realizează prin lucrare individuală sau colectivă, care întregeste imaginea globală a copilului despre subiect).

Voi exemplifica activitatea desfășurată în cadrul proiectului de grup „*Animale sălbatice din zona de deal și de munte*”.

În faza I am ales subiectul, am schițat o hartă a proiectului cu principalele aspecte de conținut, am făcut inventarul cunoștințelor și eventualele predicții.

Faza a II-a a proiectului demarează cu activități de documentare și investigare. Se împarte grupul de elevi în diferite centre de interes. Aceștia realizează activități de investigare, explorare, observare, cercetare, experimentare, documentare.

Își iau notițe despre animalele ce trăiesc în zona de deal sau de munte, decupează imagini ce reprezintă aceste animale, le desenează, aduc curiozități, poezii, cântece, povestioare, proverbe și zicători ce ilustrează aspecte din viața acestora.

În faza a III-a se desăvârșește proiectul. Se adaugă ultimele detalii, se atribuie funcționalități proiectului și se conturează motivația derulării lui. Prezentarea rezultatelor sub formă concretă este încununarea întregii activități desfășurate.

Fiecare grup a expus cunoștințele despre animalele din zona de deal sau de munte și mediul în care trăiește pe o coală de carton, prin desen colorat și lipirea decupajelor, la care au anexat fișele.

Liderul prezintă activitatea grupului, cunoștințele acumulate despre animalele prezentate, curiozitățile, poeziile, etc. Este completat de ceilalți membri.

Aceste proiecte de grup se afișează, iar mai târziu se organizează „*turul galeriei*”, moment de încununare al întregii activități.

Dacă prin construcția sa „*Geografia*” prezintă un caracter compozit, nu integrator, rolul de a transforma o listă de conținuturi, dintr-o programă care-și va evidenția prin aplicare carențele conceptuale, într-o disciplină coerentă și integrată, rămâne în stadiul de obiectiv al dascălilor care-l vor pune în aplicare.

Chiar dacă nu se reușește de la început o astfel de abordare, încercarea merită făcută.

Vom fi surprinși de dispoziția la dialog a elevilor, de conexiunile surprinzătoare pe care aceștia le realizează, de creativitatea și bucuria lor într-o astfel de joacă profitabilă, ca și de trăinicia achizițiilor dobândite printr-un demers integrat.

Copiilor le plac *jocurile serioase*, jocuri care reprezintă modelări ale realității.

De noi, dascălii, depinde să le menținem trează disponibilitatea la dialog și setea de cunoaștere.

Bibliografie:

1. Stoica, D., Bușe, L., *Metodica predării geografiei la clasele I-IV*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1988;
2. ***, 2004, *Agenda învățătorului – proiectarea unităților de învățare – clasa a III-a, clasa a IV-a*, ediție revăzută, Editura Lidana, Suceava, 2004;
3. Ministerul Educației și Cercetării, 2004, *Programa școlară clasa a III-a și clasa a IV-a*, București, 2004;
4. Ștețco, Mariana, Radu, Mirela, Simedrea, Erika, Vișan, Katalin, 2004, *10 metode de nota 10*, Editura Risoprint, Cluj Napoca, 2004;
5. Steele L., Jeannie, Meredith S., Kurtis, Temple, Charles, 2000, *Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice*, volumul I, Center Education, 2000.

PREMISE PENTRU REALIZAREA EFICACITĂȚII ȘI CALITĂȚII ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Prof. ing. Sîrbu Adriana, Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani, Botoșani

Prof. Hrimiuc Cristina, Școala Gimnazială „Leon Dănăilă” Darabani, Botoșani

Pentru tot personalul din sistemul de învățământ, una din cerințele foarte importante o constituie calitatea și eficacitatea întregului proces instructiv-educativ, în vederea obținerii unei valențe superioare a calității învățământului, fie el primar, gimnazial, liceal, profesional, tehnic, special, vocational sau universitar. Nu este suficient ca elevilor și studenților să li se prezinte o informație pentru ca ei să învețe, ci să o poată folosi în rezolvarea diferitelor tipuri de probleme pe care viața îi obligă să le rezolve. Pentru a putea continua transmiterea unor noi informații, dascălul are nevoie să cunoască în ce mod a fost înțeleasă informația enunțată anterior, să îmbine corect metodele tradiționale cu cele moderne, să cunoască particularitățile psihointelectuale ale colectivelor de elevi, să țină cont de stilul de învățare al fiecărui elev (auditiv, vizual sau practic), să lucreze diferențiat – pe grupe, individual sau frontal, cu fișe de lucru și fișe de documentare, cu metode, materiale și tehnici moderne.

Creșterea calității învățământului depinde în cel mai înalt grad de tehnologia didactică utilizată, altfel spus de strategia didactică, de modul cum profesorul poate să combine metodele folosite – care se vor a fi moderne, centrate pe elev, mijloacele didactice cât mai diversificate și bineînțelese procedeele – frontal, individual, pe grupe cu sarcini diferite de lucru, antrenând fiecare elev și determinând astfel o pregătire continuă a elevilor în vederea unei eventuale evaluări, realizându-se astfel diferențierea și individualizarea învățării .

Cel care proiectează o activitate didactică trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

- precizarea clară a obiectivelor educaționale ale activității didactice ce se va realiza;
- analiza atentă a obiectivelor educationale de care dispune pentru a realiza activitatea;
- alcătuirea strategiei educaționale potrivite pentru a realiza obiectivele;
- stabilirea unui sistem de evaluare a eficienței acțiunii ce urmează a se realiza.

Generalizând, se poate ajunge la înțelesurile sistemului de învățământ de calitate:

1. Sistemul de învățământ care are ca finalitate un absolvent competent în domeniul pentru care s-a format, luând în considerare faptul că prin competență înțelegem un set de cunoștințe, abilități, atitudini/valori, lucruri ce trebuie atinse și în proiectarea lecțiilor.

Altfel spus, absolventul competent deține informații pe care este capabil să le aplice în situații concrete, în funcție de un set de principii. E mai ușor într-un sistem de învățământ să obținem calitatea informației: curată, corectă, actual, dar mai greu calitatea abilităților care compun competența, pentru că este nevoie de multă, multă practică și de standarde cât mai apropiate de ceea ce se întâmplă într-o profesie/meserie, precum și de accent pe ceea ce ține de competențele transversale (comunicarea, logica și gândirea, a învăța să înveți, dezvoltarea personală, creativitatea etc). De departe însă, cel mai dificil este să obținem calitatea la nivel de atitudini/valori. Dincolo de relativismul valorilor, ne putem ancora în codurile etice ale profesiilor și meseriilor. În plus, când vine vorba despre educația morală, nu ține ca metodă de predare „spusul despre”, ci contează exemplul personal. Exemplul pe care copilul este tentat să îl urmeze este cel din familie, dar și cel al profesorilor. Dacă părintele sau profesorul au un mesaj verbal asertiv sau pozitiv, însă comportamentul denotă agresivitate, lipsă de autenticitate, victimizare etc.(se poate întâmpla nu din rea voință ci și din insuficientă cunoaștere de sine), atunci există riscul ca elevii să preia tipul de comportament deformat sau cu standard dublu.

2. Sistemul de învățământ de calitate produce persoane performante pentru piața muncii și pentru viață, în special învățământul tehnic.

În acest sens trebuie să facem o distincție între competență și performanță. Un absolvent competent devine performant atunci când exercită respectivele seturi de competențe într-un context practic, real. Nivelul lui de performanță poate varia în funcție de dificultatea problemei de rezolvat, experiența lui în domeniu etc. Prin urmare, consider că este mai degrabă rolul formării inițiale de a crea absolvenți competenți și mai degrabă al formării continue de a crea absolvenți performanți. Există evident excepții: învățământul superior ar fi de dorit să genereze și competență și performanță, iar o formare continuă realizată pentru a familiariza pe cineva cu o ocupație nouă se axează mai mult pe formarea de competențe.

3. Educația de calitate este un drept al fiecărui copil.

Ne străduim mult la nivel global să reducem abandonul școlar, însă nu e suficient să readucem/menținem copiii în școală; mai contează și ceea ce primesc aici. Investim 10 – 12 – 15 – 18 ani în educația formală, mai mult decât în majoritatea activităților unei vieți umane, e firesc să dorim și să ne așteptăm ca această investiție să merite. Dreptul la educație este conectat cu dreptul la sănătate personală și a mediului de acasă și de la școală, precum și cu accesul la un minim de resurse. Un copil bolnav și sărac va întâmpina întârzieri și dificultăți în dezvoltare și învățare, prin comparație cu un copil sănătos, bine hrănit, bine îmbrăcat și care are în jurul său stimuli pozitivi (persoane cu gândire pozitivă, vizite, excursii etc), iar toate acestea încă de la vârste mici.

La un nivel mai specializat, conținuturile învățării de calitate sunt relevante pentru obiectivele educației dintr-o țară, astfel încât absolventul să poată funcționa într-un mod pozitiv în societate. Felul în care profesorii sunt instruiți reprezintă un factor determinant al nivelului de calitate al educației de care beneficiază un copil.

4. Există un set de indicatori care, dacă sunt respectați, garantează atât calitatea educației, cât și repetabilitatea aceluiași nivel de calitate, indiferent de școala în care învață elevul.

Sistemele de asigurare a calității conțin standarde și indicatori, însă cele profunde conțin și o concepție încheată și complexă despre lume și viață. Majoritatea acestor sisteme au fost proiectate pentru produse și servicii, apoi ele au fost transferate în educație, dar îmbunătățirea trebuie să se poată produce continuu, mai cu seamă că nimic nu este perfect, ci totul este perfectibil. Niciodată nu este prea târziu să corectezi o greșeală. Prin urmare nici hârțiile și nici acțiunile nu au cum să fie perfecte. Nu se potrivește unui sistem opresiv, în care greșeala se pedepsește imediat și nu se oferă șanse de auto-îmbunătățire. Dacă recunoaștem onest că greșim și acceptăm cu adevărat situația așa cum este ea, avem șanse să schimbăm ceva și să ameliorăm. În învățare, elevul are voie să greșască. Chiar și profesorului sau părintelui îi este permis să greșască uneori (cu sau fără permisiune, oricum se întâmplă). Important este ce facem cu greșelile, cum le capitalizăm.

Standardizarea este utopică în educație. Este posibilă doar la nivel de mediu, resurse, conținuturi obligatorii, orientări aduse de reformă în formarea profesorilor. În rest, fiecare comunitate este mai implicată sau mai puțin implicată în viața școlii, fiecare persoană care lucrează în sistemul de învățământ este, ca individ uman un ansamblu unic de trăsături. Un profesor care este gânditor critic autentic poate preda și la cea mai sofisticată școală privată urbană, dar și la o simplă școală de țară și să influențeze calitatea învățării elevilor la fel de semnificativ, cunoscând faptul că fiecare elev este unic și are nevoi unice de învățare. Prin urmare, standardizarea este, într-o oarecare măsură, în opoziție cu individualizarea învățării.

5. Calitatea învățării este calitatea vieții.

Dacă toți cei implicați în educație dau ce au ei mai bun cu fiecare ocazie de învățare, atunci și rezultatul este pe măsură și se va vedea imediat în comportamentul respectuos pe stradă, în mijloacele de transport în comun, în spațiile publice, în mediul profesional, în modul în care ne îmbrăcăm. Ca oameni, ne străduim să găsim o modalitate de educație cât mai bună, pentru că vrem ca generația ce vine după noi să aibă o viață bună. În școală și în educație umanitatea ar trebui să pună tot ce are mai bun: suflet, resurse, pasiune, grijă, etc. pentru că este cel mai frumos și important cadou (pe lângă cel genetic) pe care ni-l putem face nouă înșine.

Dacă ne referim la un argument adus în fața elevilor, argument de imediată utilitate, acesta ar fi: achitarea, mai ușor și mai bine, de sarcinile de învățare, obținerea de succese școlare. A fi creativ constituie un drept fundamental al omului, dar și o datorie socială. Problema dezvoltării creativității a devenit o chestiune de politică economică și de politică a educației.

Creativitatea gândirii nu se manifestă numai prin capacitatea de a stabili strategii proprii de soluționare a problemelor apărute, ea are un registru mult mai amplu de manifestare: putem vorbi de prezența unor procese creative ori de câte ori o persoană relevă, pe cale independentă, aspecte și relații încă necunoscute ale obiectelor și fenomenelor, când imaginează noi metode și procedee de organizare și utilizare a forței de muncă, când realizează forme inedite de exprimare într-un anumit domeniu.

Morris Stein face următoarea constatare generică: „*O societate care stimulează creativitatea asigură cetățenilor săi patru libertăți de bază: libertatea de studiu, libertatea de explorare și investigare, libertatea de exprimare și libertatea de a fi el însuși*”.

Bibliografie:

Landau, E. *Psihologia creativității*, EDP, București, 1979

Cucoș, C. *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002

Crețu, C. *Psihopedagogia succesului*, Editura Polirom, Iași, 1997

Nicola, G. (coord.), *Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ*, EDP, București, 1981

Petru, I. *Educație și Creație*, EDP, București, 1995

Roco, M. *Creativitatea individuală și de grup*, Editura Academiei, București, 1981

Roșca, A. *Creativitatea generală și specifică*, Editura Academiei, București, 1981

Sarivan, L. Leahu, I. Singer, M. Stoicescu, D. Țeplea, A. *Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin activități de mentorat*, București, 2009

Stein, M., 1994, *Punctul de "i"*, Editura Bit, Iași

Proiectele de colaborare internațională, sprijin în predarea unei limbi străine

Hrinescu Rodica,

Școala Gimnazială Poiana Stampei

La începutul carierei aveam speranțe și dorința de a face multe lucruri pentru ca elevii să învețe ușor limba franceză. Îmi aveam ca și model pe profesorii mei care mi-au insuflat pasiunea pentru limba franceză și credeam, la rândul meu, că voi reuși să fac același lucru cu elevii mei.

Totuși, a trebuit să accept că nu toți elevii sunt atrași de această materie, așa cum mă gândeam inițial. Fiecare dintre noi are preferințele sale, pasiunile pentru anumite domenii și, inevitabil, dificultăți în altele. Trebuie să acceptăm totuși că pentru a lucra într-un domeniu oarecare, trebuie să avem o motivație puternică. Aceasta funcționează, în egală măsură, și în învățarea limbii franceze.

Succesul actului educațional depinde, pe lângă metodele și tehnicile de lucru, de măiestria profesorului, de interesul său pentru a trezi atenția elevilor, pentru a-i motiva. De asemenea, este necesar să se stabilească un climat de încredere și să se adopte, ca stil de lucru, o atitudine fermă, dar binevoitoare la adresa elevilor și a producțiilor lor.

Iată de ce mi-am convins elevii să participe la proiecte de colaborare internațională care utilizau franceza ca limbă de comunicare. Prin intermediul site-ului www.etwinning.com am lucrat progresiv, începând cu scurte descrieri personale, cu mesaje personale cu ocazia diferitelor evenimente (Paște, Crăciun, Ziua Internațională a Limbilor etc.), am continuat cu desene și am ajuns să lucrăm hărți mentale.

Le-am dat posibilitatea să își demonstreze competențele în ceea ce privește utilizarea calculatorului. Elevii au fost repartizați în grupe, după preferințe și stilul de învățare. Ei au trebuit să ilustreze de manieră diversă tematica diferitelor proiecte. Fiecare a încercat să-și aducă contribuția în cadrul grupului. Activitățile au devenit foarte atrăgătoare. Astfel, mi-am propus nu doar să îmbogățesc cunoștințele de franceză ale elevilor dar, în același timp, să le dezvolt competențe specifice cum ar fi creativitatea și inovația, gândirea critică, comunicarea și colaborarea, inițiativa, competențe de lucru pe calculator etc.

Proiectele etwinning ne-au deschis interesul pentru utilizarea diferitelor aplicații. Am testat împreună cu elevii și ne-am oprit, pentru câteva proiecte de colaborare internațională asupra aplicației padlet. ”*Copains européens en communicARTion!*” este unul din proiectele care a prins la elevi. Am urmărit cu bucurie cum fiecare participant și-a realizat prezentarea însoțind-o, după caz, cu o imagine sau fotografie reprezentativă pentru descriere:

Salut! Je m'appelle Maria, j'ai 14 ans et je suis élève en 8ème. J'aime lire, offrir des cadeaux, j'aime les animaux et j'aime en avoir soin. J'aime aussi aller dans le parc et faire des patines à roulettes.

Salut, mon nom est Ali, j'ai quatorze ans et je suis élève en huitième. J'adore la langue française, lire, apprendre, jouer au football, faire du vélo, des randonnées et aller en vacances en voiture. J'aime utiliser au maximum mon temps libre.

Salut! Je m' appelle Daria et j'ai 14 ans. J'habite dans un village. J'aime l'hiver, la neige et les bonhommes de neige et j'aime l'histoire et les chapeaux. J'adore les films et je suis fan de la série Harry Potter et Agatha Christie.

După terminarea activităților am observat schimbări în comportamentul elevilor mei. Am observat că doreau să-și împărtășească experiența cu colegii de clasă care nu au vrut să participe sau care nu au putut să lucreze cu ei, motivând lipsa de experiență. Entuziasmul participanților s-a transmis unui mare număr de elevi și lucrul prin proiecte a câștigat noi adepți. Cunoștințele s-au ameliorat, încrederea în sine a fost consolidată.

Cursurile organizate în acest mod au avut mai mult succes decât cursurile în maniera tradițională. Elevii s-au arătat mândri de rezultatele muncii lor (machete, prezentări, powerpoint, rețete, cărți poștale) și, mai mult, au ajuns să se cunoască mai bine.

Este important în egală măsură să stârnim curiozitatea intelectuală a elevilor, creând prin exemple situații mai mult sau mai puțin ludice pentru obținerea datelor lipsă. Rezolvarea de probleme stimulează întotdeauna interesul elevilor care se focalizează apoi mai bine pe sarcina de îndeplinit decât pe limbă. Elevii ajung astfel să producă mesaje în franceză, practic, fără să-și dea seama. Astfel, pentru a-i face pe elevi interesați la orele de limba franceză, este important să variem cât mai mult posibil suporturile și activitățile, să creăm un climat de încredere pentru ca ei să se poată implica și să dezvolte activități coerente.

Activitate de învățare realizată prin metoda Răspunde-Aruncă-Interoghează

Prof. Hrițcu Gabriela Loredana

Liceul „Regina Maria” Dorohoi

Clasa: a 9 a

Domeniul: economic

Modul: Economia întreprinderii

Subiectul lecției: Organizarea structurală

Scopul lecției: completarea cunoștințelor elevilor cu informații despre organizarea structurală a întreprinderii

Obiectiv fundamental: la finalul lecției toți elevii vor fi capabili să cunoască semnificația conceptului de structură organizatorică, vor cunoaște tipurile de structuri organizatorice și elementele de bază ale structurii organizatorice

Tip de activitate: de laborator tehnologic

Rezultate ale învățării vizate:

Cunoștințe	Abilități	Atitudini
4.1.4 Prezentarea componentelor structurii organizatorice	4.2.6. Identificarea elementelor de bază ale structurii organizatorice	4.3.3. Asumarea poziției proprii în cadrul structurii organizatorice

Mod de organizare a activității/a clasei: în echipă

Resurse materiale:

- Un obiect ușor de aruncat o minge/un ghemotoc de hârtie;
- Tablă/ coală flipchart, marker;
- Echipamente digitale - laptop/tablă smart/tablet/telefon.

Durată: 30 minute

Etape de lucru:

- cadrul didactic explică elevilor regulile jocului Răspunde-Aruncă-Interoghează și anunță subiectul lecției;
- cadrul didactic prezintă exemple de întrebări deschise și precizează că răspunsurile trebuie să fie justificate pe scurt;
- elevii se organizează în cerc pentru a putea participa la joc;
- cadrul didactic desemnează un elev care să monitorizeze implicarea tuturor elevilor din cerc și să realizeze o schemă cu noțiunile identificate în întrebări; acesta poate scrie pe tablă/coală de flipchart care sunt elementele structurii organizatorice, astfel încât colegii să poată să-și formuleze întrebările;

- pentru a pune întrebări legate de caracteristicile structurilor organizatorice elevii au la dispoziție imagini sugestive în format electronic pe care le pot folosi;
- pentru realizarea sarcinilor de lucru elevii folosesc echipamentele digitale care li s-a pus la dispoziție de către cadrul didactic;
- la finalul activității se obține o hartă conceptuală prin consemnarea noțiunilor identificate din întrebări adresate cercului de elevi;
- evaluarea/autoevaluarea se va realiza la finalul activității de învățare prin raportarea la numărul elevilor rămași în cerc.

Bibliografie

1. Lefter V., Economia întreprinderii, București, editura Economica, 2005
2. Oprea C, Strategii didactice interactive, București, Editura didactică și pedagogică, 2008

<https://platforma.eueducenter.ro/signin.php>

**CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ
PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE**

A preda eficient, din punctul meu de vedere, presupune a pune în primul rând suflet. Pasiunea cadrului didactic este cea care face diferența între un simplu profesor și un adevărat dascăl.

Pasiunea este cea care îndeamnă la dorința de a le transmite și a le împărtăși elevilor cât mai multe experiențe pe care ei să fie capabili să le fructifice într-un mod cât mai benefic pe tot parcursul vieții. Pe de altă parte, a preda eficient, presupune a ști să te adaptezi în funcție de colectivul întâlnit. Adaptarea vizează atât comportamentul cât și proiectarea procesului de predare, învățare, evaluare. Fiecare colectiv de elevi are caracteristici proprii, ce trebuie mai întâi identificate și pentru acest lucru trebuie să fii înzestrat. Arta pedagogică înseamnă înainte de toate „arta de a te pune la dispoziția copiilor, de a simpatiza cu ei, de a le înțelege universul, de a le sesiza interesele care îi animă” dar este și un dar pe care aspiranții la funcția de profesor îl au sau nu.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.

· Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.

· Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.

· Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAIICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II. TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

· Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

· A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

· Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

· Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa

conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

Proiectarea eficientă se realizează astfel

1. Proiectez pe baza programei, nu a manualului, deși mă pot ghida după acesta, segmentez contextele de învățare în funcție de nevoile elevilor, vizând competențele specifice precizate în aceasta.
2. Prin proiectare vreau să ofer răspunsuri adaptate grupului țintă și adecvate propriului profil didactic la întrebările majore : Ce fac și de ce fac? Cum fac? Cu ce resurse? Cât de mult am realizat?
3. Când proiectez am mereu în față grupul de elevi – tot ceea ce scriu în proiect să se raporteze la activitățile pe care anticipez că le vor parcurge realmente, proiectarea fiind un act personalizat.
4. Fiecărei competențe specifice îi corespunde o activitate de învățare sau mai multe.
5. Realizez o corelație reală stânga – dreapta: competență – activitate – resurse adecvate fiecărei activități, acceptând că modul în care a fost proiectată o secvență poate fi contrazis la aplicarea efectivă.
6. Completez modalitatea de evaluare doar pentru ceea ce estimez că voi evalua în mod real (de ex. dacă o activitate reprezintă tema pentru acasă sau o temă de lucru în clasă și va fi evaluată, marchez acest lucru).

Bibliografie

- i. Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- ii. Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- iii. Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983
- iv. Cristea, Sorin (1998). *Dicționar de termeni pedagogici*. București: Editura Didactică și Pedagogică

DEONTOLOGIA EVALUĂRII ÎN CONTEXTUL ACTULUI EDUCAȚIONAL

Prof. Iacob Adriana

Școala Gimnazială Ion Bojoi - Flămânzi

Evaluarea educațională trebuie privită ca o parte integrantă, activă și importantă a curriculumului, dezvoltând relații specifice și semnificative în termeni de impact și efecte asupra elevilor, asupra profesorilor, asupra celorlalți agenți educaționali, ca și asupra factorilor de decizie responsabilizați în cadrul procesului.

Evaluarea educațională este procesul de colectare sistematică, orientate de obiectivele definite, a datelor specifice privind evoluția și / sau performanța evidențiate în situația de evaluare, de interpretare contextuală a acestor date și de elaborare a unei judecați de valoare cu caracter integrator, care poate fi folosită în diverse moduri, specificate, însă momentul stabilirii scopului procesului de evaluare.

În ceea ce privește *deontologia procesului de evaluare*, accentual se pune pe modul în care factorii implicați în procesul de măsurare și apreciere a rezultatelor în învățare ale elevilor respectă principiile specifice acestei activități.

- Care sunt scopurile predării-învățării în școală?
- Cum putem menține echilibrul între cunoaștere, înțelegere, aptitudinile și abilitățile specifice elevilor?
- Care este astăzi statutul profesorului de matematică în sistemul de învățământ?
- În ce măsură a devenit profesorul de matematică un catalizator și coordonator al eforturilor educaționale?
- Cum ar trebui să se comporte astăzi profesorul de matematică în câmpul sistemului educativ?
- Care sunt relațiile dintre profesorii de matematică și ceilalți profesori sau elevi și cum funcționează ele?
- Cum putem include în predarea matematicii și o societate, în dimensiunile sale, perfect multiculturală?
- Ce și cum ar trebui să-i întrebăm pe elevi la orele de matematică pentru a-i determina să rezolve mai multe probleme?
- Ce cum și cât se poate ca predarea matematicii să devină ceva atractiv pentru ei?

Profesorul de matematică pune foarte frecvent întrebări de genul:

- Ce predăm?
- Cum predăm? (tradițional sau modern)?
- De ce nu mai este valabilă metoda prelegerii nici la matematică?
- De ce, cum și ce evaluăm?
- Mai sunt programa și manualul de matematică instrumentele fundamentale ale activității la orele de algebră și geometrie?
- De ce trebuie să inovăm în predarea-învățarea matematicii?
- Cum ne alegem astăzi manualele de matematică?
- De ce este oare mai greu să lucrezi cu manualul alternativ?
- Este planificarea calendaristică o formalitate în zilele noastre?
- Care sunt cele mai dificile tipuri de lecție la obiectul matematică? Dar pentru elevi?
- Ce îți se pare mai greu astăzi în predarea-învățarea matematicii?

-Ai încercat să aplici o abordare interdisciplinară la orele de matematică?

Astăzi predarea-învățarea matematicii înseamnă printre altele:

- -Cunoaștere
- -Abordare diferențiată
- -Interpretare
- -A pune întrebări
- -Abordarea curajoasă a problemelor controversate și sensibile
- -Punerea bazelor educației civice a elevilor
- -Activitatea cu sursele matematice de orice fel
- -O dimensiune europeană/internațională
- *Cum ar trebui să arate noul profesor de matematică?*
- -Să aibă mai multă rigoare și îndrăzneală;
- -Să nu uite că elevul este partener în educație
- -Să inoveze în predarea didactică
- -Să aibă un nou mod de a fi la clasă, în școală în general, să disemineze eficient informația
- -Să aibă mai multă responsabilitate
- -Să fie mereu atent la evaluare și autoevaluare
- -Să promoveze jocurile didactice și învățarea interactivă
- -Să comunice pe scara largă cu ceilalți
- -Să facă schimb de experiență cu alte instituții de învățământ

Matematica, ca disciplină de învățământ, a parcurs în ultimii ani, un proces de transformare, generat, după opiniile specialiștilor în domeniul științelor, de două direcții de presiune:

-O presiune internă, venită din transformările complexe ale societății românești, implicând o reevaluare a sistemului de învățământ și a conținutului educației;

-O presiune externă, venită dinspre schimbările înregistrate la nivelul sistemelor de învățământ contemporane.

Aspectele cele mai vizibile ale acestor transformări pot fi sintetizate în următoarele direcții:

1. *modificarea planurilor de învățământ și a programelor școlare* atât ca structura, cât și în conținut, proces aflat în curs de derulare;

2. *proiectarea obiectivelor de referință pentru clasele IV-VIII și a conținuturilor tematice* corelate cu recomandările elaborate la nivel european de către diferite organisme internaționale (UNESCO, UE) privind predarea-învățarea, cu precădere cea referitoare la secolul al XX-lea;

3. *proiectarea didactică* este în prezent centrata în jurul unei structuri didactice numite de *specialiști unitatea de învățare*. Aceasta structura didactică flexibilă determină formarea la elevi a unui comportament specific, încât actul instruirii să fie centrat pe elev;

4. *diversificarea metodelor de învățământ și creșterea ponderii metodelor active* în cadrul cărora elevul este participant activ al procesului de învățare;

5. *diversificarea surselor bibliografice actuale și folosirea lor în activitatea didactică*

6. *reformarea domeniului evaluării rezultatelor școlare*, din perspective cognitive, afectiva psihomotorie. În acest domeniu, un element de noutate l-a constituit și introducerea *metodelor alternative de evaluare*.

Poate fi formulat un cod deontologic al profesorului evaluator?

Profesionalismul, obiectivitatea, corectitudinea sunt din acest punct de vedere cel puțin 3 criterii valorice de bază în cadrul acestui cod deontologic.

Putem aprecia ca un bun evaluator trebuie să respecte următoarele principii și competente de bază.

1. **Competența profesională**

Apreciem această valoare ca fiind fundamentală. Nu poți fi un bun evaluator dacă nu posezi cunoștințe, atitudini și competente la nivelul disciplinei de studio pe care o predai. At

aspect implica un nivel superior de studii de specialitate, experiența ta profesionala adecvata și pregătire continua prin lectura individuala. Formarea continua în sensul educației permanente este absolute necesară pentru a fi în permanență pregătit. Profesorul trebuie sa țină pasul cu permanentele schimbării și noutăți apărute în domeniul specialității și didacticii disciplinei sale.

2. Integritate.

3. Obiectivitate. La probele orale / La probele scrise / La examenele naționale , teze cu subiect unic.

Răspunderile profesorilor evaluatori sunt enorme întrucât pe baza acestor examene se realizează ierarhizarea elevilor și admiterea în clasa a IX-a. Și în acest caz se produc încă *erori*:

a. În cazurile când baremele de corectare și notare solicită neacordarea de punctaje intermediare , nu toți evaluatorii respectă aceasta cerință , fapt care conduce la notarea diferită a itemului respectiv, de un profesor la altul;

b. În cazul itemilor de tip eseu , anumite competențe , în special cele de creativitate sunt propuse spre aprecierea profesorilor înregistrându-le astfel diferențe de notare ;

c. Nu toți evaluatorii notează corect structura compoziției din cadrul eseului structurat;

d. Uneori , se strecoară greșeli de formulare a itemilor sau de neconcordanță între acestea și bareme;

e. Alteori , prin itemi formulați, se depășește programa de examen;

f. De multe ori, rezultatele evaluărilor se transmit înainte de afișarea oficiala a rezultatelor.

Pot fi găsite soluții de ameliorare a acestor erori? Credem că da, în condițiile în care factori responsabili cu administrarea educației accentuează prin programele de formare continua , tematica evaluări rezultatelor școlare .

Prin urmare, formarea profesorilor evaluatori este absolut necesară. În cadrul acestor cursuri de formare , accentul trebuie pus practic. Acestea trebuie sa conțină:

a. Proiectări de itemi centrați pe obiective de referință;

b. Realizarea de teste docimologice care sa valorifice o gama variata de itemi ;

c. Elaborarea de bareme de corectare și notare ;

d. Prezentarea și discutarea modalităților de evaluare a unor activități de învățare realizate cu elevii la clasa;

e. Prezentarea concreta a unor erori care se manifesta în procesul de construire a itemilor și testelor precum și în evaluarea rezultatelor la probele scrise.

Într-o epoca de reorganizare a cunoașterii trebuie părăsite lucrurile vechi , dar se impun păstrate soluții viabile , trebuie asigurat un volum suficient de ore pentru predare , dar trebuie considerate capacitatea naturala de asimilare a elevului , trebuie promovate cunoștințele fundamentale , dar trebuie creat suficient spațiu pentru *opțiuni*.

Elaborarea unui **cod deontologic al profesorului evaluator** este absolut necesară. Mai ales profesorii solicitați ca evaluator în cadrul *testelor naționale / teze cu subiect unic* au obligația să cunoască acest cod, să și-l însușească pe baza de semnătură individuală.

În concluzie, învățământul românesc ,în trecerea de la un sistem educațional autoritar și centralist, la un sistem educațional adecvat unei societăți bazate pe libertăți individuale, economie de piață, competiție a valorilor etc. , regândește și repoziționează întreaga activitate a profesorilor.

Prof. Iacob Adriana

ETAPE OPERAȚIONALE ÎN DEZVOLTAREA CARIEREI DIDACTICE

Prof. Iacob Adriana Lăcrămioara
Școala Gimnazială Ion Bojoi, Flămânzi

Omul de vocație este omul care face din plăcere tot ceea ce face, este omul care-și face datoria, este omul care-și asumă responsabilitatea efectelor acțiunilor sale. Din punct de vedere deontologic, vocația profesională înseamnă reunirea într-un tot unitar a dorinței și "putinței" familiei, a aspirațiilor profesionale ale fiecăruia și ale recomandărilor psiho-pedagogice ale dascălilor.

Un studiu de caz referitor la operaționalizarea cadrului normativ privind dezvoltarea în cariera didactică și sistemul de acumulare a creditelor profesionale transferabile, conține anumite etape ce trebuie parcurse.

Mentținerea unei culturi organizaționale care distinge școala îi conferă acesteia caracter unic și personalitate în spațiul educațional ar trebui să reprezinte prioritatea oricărui manager de succes. Experiința ne arată că fiecare cadru didactic nou venit într-o unitate școlară are nevoie de sprijin și îndrumare pe parcursul primului an de activitate pentru a se integra în colectiv, pentru a fi cunoscut și recunoscut de elevii și de familiile acestora. Profesor debutant, stagiar sau cadru didactic cu experiență, fiecare are nevoie să cunoască regulamentul intern de funcționare al unității școlare unde activează, procedurile specifice școlii, țintele strategice ale școlii, valorile educaționale și morale pe care școala le promovează, are nevoie să se clădească sentimentul de apartenență la colectivul în cadrul căruia lucrează, sentimentul că este apreciat ca persoană, că activitatea sa didactică este recunoscută și valorizată, că ideile și inițiativele sale au impact, deci, are nevoie de un mentor.

Unul dintre instrumentele care poate contribui determinant la formarea spiritului de echipă și promovarea continuă a calității actului educațional oferit în procesul instructiv-educativ într-o unitate școlară este implementarea unui Program de mentorat la nivel instituțional.

Un program de mentorat eficient este bine definit și structurat. El trebuie să fie orientat pe scopul urmărit și identifică în mod clar obiectivele ce trebuie să fie îndeplinite prin intermediul procesului de mentorat. Punerea în aplicare a programului cuprinde trei etape: **inițierea programului, lansare/ derulare și evaluare.**

Procesul este ciclic și ar trebui să înceapă și să se încheie cu fiecare grup de nou veniți/profesorii debutanți care trece prin programul de mentorat.

1. Pregătirea inițială - Identificarea nevoilor la nivelul școlii

Trebuie identificate și definite caracteristicile culturale distinctive ale instituției și dinamica care să cuprindă ajutorul comportamental pentru a defini nevoile unice pentru relația consiliere. Este esențial să formuleze obiectivele strategice ale programului de mentorat.

Clarificarea nevoilor la nivel instituțional va consolida intenția de proiect și oferă fundamentul pentru programul ce urmează a fi conceput și derulat. Obiectivele clar definite vă vor ajuta să

determinați structura pentru programul, selecția și evaluarea candidaților și a mentorului, selectarea participanților în program și parametrii pentru punerea în aplicare.

Evaluarea periodică a nevoilor organizației este benefică. Odată cu schimbarea organizației se schimbă și nevoile ei specifice.

2. Pregătirea inițială – Identificarea și selectarea persoanelor care vor fi înscrise în programul de mentorat și a aspectelor ce trebuie adresate prin programul de mentorat.

Evaluarea nevoilor de formare a mentorabililor este esențială pentru implementarea unui program eficient de mentorat. Nevoile mentorabililor se pot schimba odată cu schimbările așteptărilor la nivel organizațional sau a valorilor generale. Programul de mentorat trebuie să identifice clar țintele organizației, profilul mentorabilului și aspectele pe care programul trebuie să le adreseze în vederea dezvoltării profesionale a mentorabilului.

3. Pregătirea inițială – Recrutarea mentorilor

După identificarea scopului și obiectivelor programului de mentorat și a nevoilor de formare a mentorabililor, caracteristicile ideale și calitățile mentorului vor fi evidente. În timpul procesului de recrutare este imperios necesară crearea, la nivel organizațional, al unui puternic sens al valorii și valorizării experienței vizând participarea în programul de mentorare.

4. Derularea programului – Analiza și evaluarea nivelului de nevoi pentru programul de pregătire al mentorilor și mentorabililor.

În această etapă, trăsăturile și caracteristicile ideale ale mentorului ar trebui să fie evidente.

Mentorul model este cel care are experiență și succes în domeniul său de competență (specializarea sa). Cu toate acestea, relațiile care se cer a fi stabilite pe perioada derulării programului de mentorat necesită seturi de competențe, care pot sau nu pot fi asociate cu expertiza în domeniu. Ar putea fi utilă precizarea setului de competențe și calificări dorite/considerate necesare pentru poziția de mentor. Prin urmare, fiecare mentor va trebui să dobândească competențele și trăsăturile necesare pentru a se putea implica cu succes în activitatea de mentorat.

Evaluarea, pe baza unui „inventar al abilităților”, poate fi utilă pentru a determina setul de competențe și trăsături asupra cărora mentorul ar trebui să se concentreze în propria formare.

Acest „inventar al abilităților” este elaborat în strânsă corelare cu sarcinile profesorului-mentor cuprinse în legislația în vigoare, aplicat pe cultura organizațională și specificul unității de învățământ.

5. Derularea programului – Instruirea mentorilor și mentorabililor

Instruirea mentorilor și a mentorabililor înainte de inițierea unui angajament în relația de mentorat este esențială pentru asigurarea unei relații de mentorat de succes. Formarea mentorilor ar trebui să consistă în formarea/dezvoltarea de abilități interpersonale, cum ar fi practicile de comunicare și de stabilire a obiectivelor de facilitare, precum și familiarizarea mentorilor cu politica organizațională.

De asemenea, mentorabilii ar trebui să fie, de asemenea, pregătiți pentru rolul lor în relația de mentorat. Mentorații/mentorabilii sunt cei care stabilesc direcția relației de mentorat: angajamentul lor de a se dedica activității prin care să obțină rezultate și succes în meseria aleasă determină calitatea acesteia. Asocierea cu succes mentor - mentorabil este critică pentru derularea cu succes a oricărei activități de mentorat. Calitatea comunicării dintre cei doi va determina eficacitatea relației.

Mentoratul necesită un grad înalt de încredere și deschidere din partea ambelor părți. Scopuri, vise și dorințe trebuie să fie împărtășite în mod liber și în siguranță. Experiența de învățare, lecțiile învățate și ambițiile personale în plan profesional ar trebui să fie, de asemenea, discutate deschis între mentor și mentorabil, iar soluțiile să fie agreate amiabil.

7. Derularea programului de sprijin – Acordul de mentorat

Mentorii și mentorabilii ar trebui să stabilească un acord care prezintă așteptările și obiectivele relației de mentorat. Acest acord ar trebui să includă frecvența întâlnirilor, metoda de întâlniri, așteptări și obiective ale fiecărei părți în ceea ce privește relația, obiectivele de referință pentru evaluarea progresului, precum și durata relației de mentorat. Din punct de vedere formal, activitatea de mentorat ar trebui să includă o dată limită, întrucât așteptările clare pot fi setate și măsurate.

Conform legislației în vigoare, pentru mentoratul de inserție, durata este de un an școlar și se finalizează cu recomandarea mentorului care permite/sau nu înscrierea profesorului debutant la examenul de obținere a definitivatului. Pentru profesorii nou veniți într-o unitate școlară, această activitate de mentorat ar trebui să se deruleze pe perioada primului an de activitate în acea școală și să se finalizeze cu un Raport al mentorului către responsabilul comisiei metodice de care aparține mentorabilul și care să fie adus la cunoștința CA.

8. Derularea programului de sprijin – Derularea sesiunilor de instruire

Mentorii și mentorabilii trebuie să aibă posibilitatea de a discuta într-un cadru de grup în mod regulat (ședințele lunare ale Catedrei de care aparțin conform specializării/ariei curriculare).

Deoarece mentoratul este unic pentru fiecare pereche, de data aceasta poate servi ca pentru discutarea provocărilor cu care se confruntă în mentorat și schimb de bune practici vizând îmbunătățirea relațiilor în domeniu. Cei care sunt pentru prima dată mentori pot învăța de la mentorii experimentați într-o conversație deschisă cu privire la metode și strategii de mentorat.

O altă metodă de informare este de a solicita rapoarte periodice de la mentori și mentorabili. Aceste practici pot oferi, de asemenea, managerului/ directorului o perspectivă clară asupra nevoilor de formare pentru viitorii mentori cooptați în programe de mentorat din cadrul organizației. Cu sprijinul ISJ/CCD se poate lansa o Platforma dedicată schimburilor de bune practici ale mentorilor.

9. Evaluarea programului – semestrială și la sfârșit de an școlar

Mentoratul formal necesită o dată de încheiere oficială. Această practică permite încheierea unei relații formale, oferind mentorilor și mentorabililor un orizont de timp clar pentru a realiza scopurile și obiectivele programului. Este, de asemenea, un moment-cheie pentru a colecta feedback-ul de la ambele părți pentru evaluarea programului de mentorat. Evaluarea programului de mentorat la sfârșitul primelor două module și sfârșitul anului școlar furnizează informațiile necesare pentru aprecierea și îmbunătățirea practicilor de mentorat. Evaluarea poate lua forma unui chestionar, interviu, sau a unui raport și ar trebui să măsoare obiectivele pe care programul le-a stabilit a fi realizate.

Cele mai bune decizii pentru schimbare provin din datele colectate de la participanții la program. Această practică oferă, de asemenea, datele necesare pentru determinarea și raportarea asupra eficacității relației de mentorat. Raportarea se face de către fiecare mentor către responsabilul programului de mentorat din unitatea școlară. Rapoartele sunt analizate și discutate în CA, în

prezența Responsabilului programului de mentorat. Acesta va sintetiza feedback-ul și va întocmi planurile de îmbunătățire/remediere.

10. Evaluarea programului – măsurare, adaptare, masuri de susținere/remediale, sustenabilitate

Compararea evaluărilor intermediare și de sfârșit de an oferă o sursă pentru măsurarea eficienței programului. Această comparație indică apoi ajustările care ar trebui să fie luate în considerare de către managerul de program. Susținerea unui program eficient de mentorat este benefic pentru crearea unei filiere a formării de lideri în cadrul organizației.

11. Evaluarea programului – Îmbunătățirea scopurilor, a țințelor strategice și a strategiilor de lucru

Schimbările survenite în organizație pot necesita modificări ale obiectivelor și strategiilor programului de mentorat. Este deci necesară reexaminarea programului de mentorat și, după caz, reformularea/îmbunătățirea scopurilor, a țințelor strategice și a Strategiilor de lucru. Datele de la evaluări pot furniza informații care să indice beneficiile îmbunătățirii obiectivelor și strategiilor de lucru ale programului de mentorat pentru a fi puse în aplicare pentru etapa ulterioară de implementare.

Elementele cheie în implementarea cu succes a unui program de mentorat sunt:

- ❖ - Definierea clară a așteptărilor
- ❖ - Existența criteriilor de selecție ale mentorilor și mentorabililor
- ❖ - Întocmirea și respectarea unui plan de derulare a comunicării și de informare la nivel instituțional
- ❖ - Un proces de alocarea mentorilor/a mentorabililor bazat pe nevoile de dezvoltare ale mentorabilului și pe talentul și abilitățile mentorului
- ❖ - Implicarea activă a Responsabililor de catedră/arii curriculare
- ❖ - Existența unui coordonator de program competent și dedicat
- ❖ - Un program riguros de instruire
- ❖ - Evaluare periodică și finală în vederea determinării progresului înregistrat de participanți și a programului.

Planificarea evaluării

Pasul 1. Ținta strategică

Pasul 2. Planificare și instrumente de evaluare

Pasul 3. Crearea unui sistem de sprijin

Pasul 4. Alocarea mentorilor/mentorabililor și selecția

Pasul 5. Implementare și instruire

Pasul 6. Evaluare

Pasul 1. Ținta strategică

Exemplu: Programul de mentorat la nivel instituțional va accelera dezvoltarea resursei umane în vederea ocupării de funcții de conducere în următorii trei ani. Acest program este în corelare directă cu Viziunea instituției noastre: Pregătim specialiști în educație care să devină forța motrice a promovării principiilor unui învățământ de calitate, lideri mentorați, bine pregătiți profesional și motivați, responsabili și implicați în comunitate.

Pasul 2. Planificare și instrumente de evaluare

- stabiliți criteriile de selecție ale mentorilor
- stabiliți criteriile de selecție ale mentorabililor
- definiți cerințele pentru activitatea mentorilor
- definiți cerințele pentru activitatea mentorabililor
- identificați sursele externe pentru finanțare și sprijin
- cum măsurăm succesul?

Pasul 3. Crearea unui sistem de sprijin

- comisia de implementare
- coordonatorul programului la nivel de instituție
- programul de finanțare/ activitate de voluntariat. Modalități de motivare.

Pasul 4. Alocarea mentorilor/mentorabililor și selecția

- pe baza unor criterii clare
- elaborarea unor formulare de înscriere în program care să-i sprijine pe aplicanți în identificarea nevoilor de formare, a aspirațiilor personale și care să constituie un instrument de lucru pentru comisia responsabilă de alocarea mentorilor/mentorabililor
- mentorabil – care sunt abilitățile, competențele sau aria curriculară în care solicită/are nevoie de programul de mentorat
- mentor – nivelul de expertiză sau calitățile de mentor
- alocarea mentorului conformă cu nevoile de dezvoltare ale mentorabilului
- diferența de pregătire între mentor și mentorabil (un grad didactic? Două? Mai multe?)
- este sau nu subaltern?

Pasul 5. Implementare și instruire

Elementul esențial pentru asigurarea succesului în această etapă este comunicarea deschisă și permanentă.

Etapile implementării:

- Începerea Programului odată cu 1 septembrie este benefică (se acoperă și etapa de completare a documentelor școlare

Rolul de supervizor al mentorului

- Evaluarea de la sfârșitul primului semestru, urmată de un plan de măsuri de îmbunătățire a activității
- Evaluarea de sfârșit de an
- Recunoașterea și încheierea Programului după încheierea anului școlar pentru elevi.

Pasul 6. Evaluare

- de proces, efectuată periodic de către Coordonatorul Programului la nivel de instituție
- semestrială/anuală
- finală

Bibliografie

- Miron Ionescu, Musata Bocos – *Tratat de didactica modernă*,
Editura: PARALELA 45, An apariție: 2017
- Carol Thompson – *Magia mentoratului: Dezvoltarea altora și pe tine însuși*

Editura: Taylor & Francis Ltd , An apariție: 2019

JOCUL DIDACTIC - ACTIVITATEA PRINCIPALĂ DE ÎNVĂȚARE LA COPILUL CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. Iacob Oana Elena

Școala Profesională Specială „Sfântul Stelian” Botoșani

Jocul didactic prin caracterul său formativ influențează dezvoltarea personalității copilului cu cerințe educative speciale. Utilizat în cadrul activităților terapeutice, jocul obține funcții psihopedagogice semnificative asigurând participarea activă a copilului, sporind interesul acestuia pentru cunoaștere.

În procesele de interacțiune din cadrul jocului, au loc procese de învățare, importante pentru dezvoltarea socială, cognitivă și psihomotorie. Jocul pleacă de la ideea că are un scop, dar este deschis modificărilor, finalul său nefiind previzibil. Nivelul jocului exprimă nivelul dezvoltării psihice a copilului cu cerințe educative speciale, jocul fiind stimulatorul principal al dezvoltării sale psihice. Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care, paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului cu cerințe educative speciale. Prin joc copilul învață cu plăcere, capătă mai multă încredere în capacitățile lor, mai multă siguranță și rapiditate în răspunsuri, activează întregul colectiv, dezvoltă spiritul de echipă.

Jocul didactic este strategia principală prin care profesorul psihopedagog poate educa limbajul la copilul cu CES. Organizarea învățării sub formă de joc este accesibilă și atractivă pentru elevi. Ca activitate dirijată, jocul didactic comportă un anumit specific (demers metodic ce are în vedere următoarele particularități):

- Conținutul jocului se reflectă în cunoștințele de regulă asimilate anterior, elevul probând capacități de transfer în contexte noi de învățare. Elementele de conținut pot consta și din prezentarea unor cunoștințe noi referitoare la sunet, silabă, cuvânt, propoziție, etc.
- Sarcina didactică constă din cerința formulată în mod expres elevilor spre rezolvare (ex. pronunțarea corectă a denumirii unor jucării / imagini sau recunoașterea personajelor din povești).
- Regulile jocului – sunt cerințe care dirijează acțiunile copiilor, indică succesiunea etapelor în joc, reglementează distribuția rolurilor și relațiile dintre parteneri.
- Elemente de joc – sunt mijloace prin care jocul devine o activitate interesantă, plăcută, atractivă, distractivă.

Ele pot fi: aplauzele, manipularea obiectelor, jucăriilor, elementul-surpriză, imitarea unor acțiuni, ghicirea, întrecerea, etc.

Jocul didactic devine o metodă de instruire dacă se respectă o anumită organizare și dacă se formulează un scop didactic, derivat din specificul lecțiilor. El se poate organiza în orice moment / secvență a activității didactice sau întreaga lecție se poate desfășura sub formă de joc didactic.

Cerințele metodice ale desfășurării unui joc didactic sunt următoarele:

- Introducerea în joc – transpune elevul într-un climat nou adecvat temei / activității; Profesorul va anunța titlul jocului, motivând elevii. Tot el va explica elevilor sarcinile pe care le au de rezolvat în timpul jocului, regulile principale după care se va desfășura acesta, precum și condițiile de „câștigare a jocului”.
- Executarea jocului. Metodele prin care profesorul ajută elevii să înțeleagă jocul sunt explicația și demonstrația. După explicația și demonstrația jocului de către profesor, se trece la executarea jocului de probă, pentru a ne asigura că elevii au înțeles sarcina didactică. Apoi se trece la desfășurarea propriu-zisă a jocului de către elevi, profesorul conducând jocul sau implicându-se, la un moment dat în joc.
- Complicarea jocului. Ritmul și intensitatea jocului trebuie să crească treptat. Pentru a menține interesul elevilor și a le stimula participarea în joc se introduc, fie reguli noi, fie se complică sarcina didactică.
- Încheierea jocului. Se fac aprecieri, concluzii, evaluarea și interevaluarea, etc.

Voi prezenta două dintre cele mai utilizate jocuri didactice pentru exersarea comunicării în lucrul cu copii cu CES (în special cu cei cu deficiență mintală): primul este „Jocul onomatopeelor” sau „Cine face așa!” și al doilea joc se numește „Formăm cuvinte”

„JOCUL ONOMATOPELOR” („CINE FACE ASA?”) are drept scop: exersarea pronunțării corecte a consoanelor. Sarcina didactică: pronunțarea corectă a unor sunete și a unor onomatopee izolat și în contextul exersării limbajului verbal și nonverbal. Reguli de joc: pe baza suportului imagistic (jetoane, planșe), concret intuitiv (jucării) elevii vor selecta o imagine/jucărie și o vor denumi. Se repetă cuvântul (denumirea) de către tot grupul. Apoi vor imita sunetul (onomatopea) corespunzător imaginii, la început cu voce șoptită, apoi cu voce tare, în ritmuri diferite, mimând acțiunea. Elemente de joc: surpriza, aplauze, mișcarea, imitarea unor acțiuni. Material didactic: jetoane, planșe, jucării (animale domestice, sălbatice, obiecte familiare, etc), suport audio (cu înregistrarea onomatopeelor). Desfășurarea jocului: Elevii sunt așezați în semicerc. Se prezintă sub formă de surpriză materialul didactic. Fiecare elev va fi solicitat să extragă un jeton / jucărie pe care o va denumi. Apoi în cor toți

elevii repetă denumirea obiectului. Profesorul întreabă „Cine face așa?”. Apoi copilul solicitat pronunță sunetul / onomatopea. Se insistă până se obține o pronunție corectă (relativ corectă). Prin imitație, toți elevii vor pronunța la început cu voce șoptită, apoi cu voce tare. Se mimează acțiunea (în limbaj mimico-gestual). Elevii vor fi solicitați să pronunțe următoarele onomatopee: șarpele (șșș), albina (zzz), vântul (vâj), trenul (șș/uu), avionul (jj), musca (bzz, bzz), câinele (ham), pisica (miau), gășca (ga), Găina (cot, cot), rața (mac), vaca (mu), măgarul (iha), oaia (bee), capra (mee), broasca (oac), curcanul (glu), cucu (cu-cu). Complicarea jocului: pe baza suportului audio, elevii vor fi solicitați să identifice auditiv sunetele / onomatopea și să o asocieze cu imaginea; fiecare copil va veni la profesor, acesta îi va șopti la ureche numele unui animal, iar copilul va imita mersul animalului și va emite onomatopea corespunzătoare, ceilalți copii ghicind animalul (joc-mim).

Al doilea joc didactic se numește: „FORMĂM CUVINTE”. Scop: exersarea auzului fonematic, activizarea vocabularului. Sarcina didactică: transformarea cuvintelor prin înlocuirea de sunete sau silabe. Reguli de joc: elevii vor găsi cât mai multe cuvinte carea pleacă pe baza unui anumit sunet / silabă. Material didactic: material ilustrat, liste de silabe, cuvinte. Elemente de joc: întrecerea, aplauze, stimulente, calificative (verbale, materiale). Desfășurarea jocului: profesorul va coordona realizarea unor exerciții de transformare (oral și în scris) a cuvintelor prin adăugarea/înlocuirea de sunete sau silabe.

Exemplu: (a) - duc, puc, lung, vând; Ma, sa, ta, pa, mu - (re)

Complicarea jocului: ulterior se poate analiza și sinteza fonetică, scrierea acestora prin procedee ca: transcriere, dictare.

Bine concepute, jocurile didactice mobilizează toate forțele, mențin treaz interesul, atingându-se astfel maximul de eficiență dezvoltând colaborarea. Pentru aceasta trebuie să li se acorde un rol important în procesul instructiv-educativ terapeutic compensatoriu și recuperatoriu al elevilor cu cerințe educative speciale. Într-un joc colectiv fiecare copil are libertate de acțiune, singura lui grijă fiind să respecte regulile.

Bibliografie:

1. Verza, Emil, Psihopedagogie specială, EDP, 1999
2. Vrășmaș, Adina, Ecaterina, Introducere în educația cerințelor speciale, Editura Credis, București, 2004
3. Vrășmaș, Adina, Ecaterina, Psihopedagogia copilului cu dificultăți de învățare, Suport de curs, Editura Credis, București, 2006
4. Vrășmaș, Traian, Învățământul integrat și/sau incluziv, Ed. Aramis, București, 2001.

Crearea unei resurse digitale de învățare

Prof. Iana Olivia Alina, Școala gimnazială

Bartolomeu Valeriu Anania, comuna Glăvile

Jud. Vâlcea

Crearea unei resurse digitale de învățare

Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor.

Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe.

Deși această tranziție vine cu anumite dificultăți, noi ne propunem să vă arătăm cum le puteți transforma aceste provocări în oportunități de învățare și dezvoltare. Pentru a capta și menține atenția generației „digitalilor nativi”, a copiilor „născuți cu telefonul în mână”, vă punem la dispoziție acest ghid de resurse și instrumente online care pot fi utilizate atât la cursurile online, cât și la cele fizice.

De ce am nevoie de aceste instrumente digitale?

Amintim faptul că predarea online nu presupune doar o schimbare de mediu fizic – de la clasă, la propriul dormitor. Elevilor le lipsește interacțiunea directă cu profesorul și cu prietenii, nu mai există pauzele în care se pot juca, discuta sau relaxa cu ceilalți elevi. Din acest motiv, este nevoie să le oferim un alt tip de stimulare în timpul cursurilor. Știm deja că scrisul după dictare (ca formă de predare) și redarea unor informații cuvânt cu cuvânt (ca formă de evaluare) nu se regăsesc printre cele mai eficiente și atractive metode folosite la clasă. În mediul online, acestea au și mai puțină utilitate.

Ce tipuri de instrumente digitale există?

Aplicații pentru chestionare / sondaje de opinie

Aceste aplicații pot fi utile atunci când doriți să aflați opinia elevilor despre un anumit subiect, dar și atunci când doriți să testați nivelul de cunoștințe. Ghidul vă pune la dispoziție informații despre utilizarea instrumentelor Mentimeter și PollEverywhere și prezintă opțiunile oferite de fiecare platformă. Acest tip de aplicații poate fi folosit în diferite momente ale cursului.

De exemplu, la începutul cursului, pot fi utile pentru a afla care sunt așteptările elevilor, care este nivelul actual de cunoștințe despre o anumită temă, ce concepte asociază cu un anumit cuvânt sau în ce măsură sunt de acord cu o afirmație, pe o scală de la 0 la 10, de exemplu.

În timpul cursului, aplicațiile pot fi utilizate pentru a testa nivelul de cunoștințe al elevilor (prin adresarea de întrebări cu răspunsuri multiple). Totuși, în acest caz, cele două platforme sunt adecvate pentru un număr redus de întrebări (1-3); pentru a crea teste cu un număr ridicat de întrebări, sunt mai potrivite aplicațiile pentru evaluarea cunoștințelor.

La finalul cursului, aceste instrumente digitale pot fi folosite pentru a obține feedback cu privire la curs (prin răspunsuri deschise sau prin acordarea de note) sau pentru a le permite elevilor să adreseze întrebări.

Aplicații pentru evaluarea cunoștințelor

Utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”.

Aceste aplicații sunt folosite mai ales pentru recapitulări sau învățarea prin joc. Se recomandă precauție în cazul în care doriți să le utilizați pentru teste oficiale, la care elevii vor fi evaluați printr-o notă în catalogul școlar, deoarece pot apărea dificultăți tehnice.

Kahoot! este un instrument foarte bun pentru testarea cunoștințelor tuturor elevilor, în timp real, la curs. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații, precum Educaplay, Quizizz sau LearningApps, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă de casă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor. Quizlet permite crearea de flashcards, niște cartonașe foarte utile pentru procesul de învățare, deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare.

Aplicații pentru gândire creativă / exerciții de imaginație

Scopul școlii nu este numai acela de a dobândi informații din diferite domenii, ci și acela de a le permite elevilor să gândească critic, să își exprime opiniile sau sentimentele într-un cadru sigur și să formeze relații. Din acest motiv, vă punem la dispoziție două instrumente digitale care pot facilita atingerea acestor scopuri: Padlet și Checkin.

Padlet le oferă elevilor posibilitatea de a lucra în echipă și de a aduna idei în timp real, eliminând unele probleme care apar, de obicei, în mediul fizic (inhibiția sau frica de a fi judecat, nevoia de a aștepta să ne vină rândul să vorbim). Fiind o aplicație pentru gândire creativă, poate fi utilizată în diferite moduri, scopul depinzând doar de creativitatea profesorului. Checkin este un instrument care generează întrebări ce pot fi folosite pentru a destinde atmosfera sau pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine între ei.

Aplicații pentru organizare / prezentarea informațiilor

Mediul online a eliminat creta și buretele, dar folosirea de instrumente digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă. Clasicele

prezentări PowerPoint au devenit deja un lucru obișnuit pentru mulți elevi. Din acest motiv, ghidul nostru include câteva alternative mai dinamice și care oferă mai multe opțiuni.

Instrumentul cel mai apropiat de o tablă obișnuită este Classroomscreen – o tablă digitală care vă permite, pe lângă adăugarea de texte, să faceți cursurile mai interactive. Ca o alternativă la prezentările PowerPoint, propunem atât profesorilor, cât și elevilor, platforma Prezi. Cu ajutorul instrumentului MindMup puteți crea mind maps (hărți mentale care ilustrează modul în care sunt relaționate diferite concepte), iar platforma Textfixer poate fi utilizată (și) pentru a genera liste aleatorii – utile, de exemplu, când vrem să împărțim elevii pe echipe.

Acestea sunt doar câteva dintre multele instrumente digitale și metodele pe care le puteți implementa la cursurile dumneavoastră. Deoarece această tranziție poate crea dificultăți, este important să rețineți că nu este nevoie să utilizați toate aceste platforme – după cum veți vedea, fiecare instrument oferă o varietate de opțiuni care pot fi folosite în diferite scopuri.

PROIECT DE ACTIVITATE

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Iancu Alina

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: “Floare Albastră”

SECTOR4,BUCUREȘTI

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: “Cine și cum planifică/organizează o activitate? ”

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Aș vrea să am o meserie”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Educarea limbajului

DOMENIUL DE ACTIVITATE: DLC-Domeniul Limbă și Comunicare

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic-„Ghicește și răspunde!”

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare de cunoștințe

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Consolidarea deprinderii de exprimare corectă în propoziții dezvoltate în vorbirea curentă;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- Să descopere răspunsul la ghicitorile citite de educatoare;

O2-Să formuleze propoziții dezvoltate cu imaginile prezentate pe tabla interactivă;

O3-Să despartă în silabe cuvintele (meseriile);

O4-Să precizeze numărul de silabe al cuvintelor;

O5- Să precizeze numărul de cuvinte al propozițiilor alcătuite;

O6- Să reprezinte grafic propoziția alcătuită;

SARCINA DIDACTICĂ:

Formularea a cât mai multor propoziții dezvoltate și reprezentarea grafică a acestora.
Despărțirea în silabe a cuvintelor, precizarea numărului de silabe și a sunetului inițial
.Colaborarea în cadrul echipei în vederea rezolvării sarcinilor .

REGULILE JOCULUI: Copiii vor fi împărțiți în două echipe.

Varianta I

De la fiecare echipă vor veni copii care vor învârti roata . Vor formula propoziții cu imaginile reprezentând meseriile întâlnite în societate și o reprezintă grafic. Precizează numărul de silabe al cuvântului(meseriei) și numărul de cuvinte al propoziției alcătuite.

Varianta II

Copiii aruncă zarul .Pe fiecare față a zarului vor decoperi cate o literă,o vor recunoaște și dau exemplu de meserii ce încep cu sunetul respectiv .

Varianta III

Cele două echipe vor avea jetoane reprezentând meserii ,o albinuță –bee-bot și un carton duplex cu imagini ce reprezintă uneltele/instrumentele specifice meseriilor. Rcunosc meseria și programează albinuța pentru a ajunge la instrumentele/uneltele potrivite.

Fiecare răspuns corect va fi premiat cu o steluță. Câștigă echipa care strânge cele mai multe steluțe.

ELEMENTELE DE JOC: manipularea de obiecte și jetoane, aplauze.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: explicația, observația, conversația, demonstrația.

Materiale didactice: tabla smart,medalioane, cubul cu litere,jetoane cu imagini, recompense,bee-bot.

FORMA DE ORGANIZARE: Individual, frontal, pe grupuri mici.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Sala de grupă

DURATA: 30-35 de minute

DEMERS DIDACTIC

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric	<p>Se aerisește sala de grupă,se aranjează mobilierul în formă de semicerc.</p> <p>Se pregătește materialul didactic, apoi copiii intră ordonat în sala de grupă și se așază pe scaunele.</p>		Frontală
2.Captarea atenției	<p>Se va realiza printr-o surpriză:Copiii vor descoperi cadoul adus de poștaş.In interiorul acestora se află albinuța (bee-bot),medalioane ,cubul ,un plic cu ghicitori și recompensele pe care le vor primi cele două echipe.</p>	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	<p>Se anunță numele jocului și obiectivele pe înțelesul copiilor.</p> <p>Jocul nostru de astăzi se numește:„Ghicește și răspunde!” și ne va ajuta să învățăm cât mai multe despre meseriile întâlnite în societate.</p> <p>Se adresează câteva ghicitori despre meserii.</p>	Explicația	Frontală
4.Dirijarea învățării	<p>Se explică regulile jocului</p> <p>Copiii vor fi împărțiți în două echipe(echipa doctorilor-echipa verde și echipa albastră). De la fiecare echipă vor veni câțiva copii care vor învățtii de roată , formulează propoziții dezvoltate cu imaginea de pe roată.și reprezintă grafic numărul de cuvinte al</p>	<p>Conversația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Frontală și individuală</p> <p>Orală</p>

	<p>propoziției.</p> <p>Desfășurarea jocului de probă</p> <p>Se desfășoară o dată jocul pentru a vedea dacă toți copiii au înțeles regulile.</p> <p>Executarea jocului de către copii</p> <p>Varianta I</p> <p>Câte doi copii de la fiecare echipă vor învârtii de roată ,recunosc meseria și formulează o propoziție cu imaginea de pe roată.Precizează numărul de cuvinte al propoziției și o reprezintă grafic.</p>		
5.Obținerea performanței	<p>Varianta II</p> <p>La solicitarea educatoarei, copiii vor arunca un cub. Pe fiecare față a cubului se află cate o literă (B,C,D,E,P, A).Vor recunoaște litera și vor da exemplu de o meserie ce începe cu sunetul respectiv.</p> <p>Fiecare rezolvare corectă va fi recompensată cu o steluță.</p>	Conversația	Analiza răspunsurilor copiilor
6.Asigurarea retenției și a transferului	<p>Varianta III</p> <p>Cele două echipe vor avea jetoane reprezentând meserii ,o albinuță –bee-bot și un carton duplex cu imagini ce reprezintă uneltele/instrumentele specifice meseriilor.Vor recunoaște meseria și programează albinuța pentru a ajunge la</p>	Exercițiul	<p>Practică</p> <p>Frontală</p>

	instrumentele/uneltele potrivite. Rezolvarea corectă va fi recompensată cu o steluță.		În echipă
6. Evaluarea activității si Încheierea activității	Educatorea evaluează calitatea răspunsurilor copiilor cu referire la obiectivele jocului. Se face referire la comportamentul lor din timpul activității și este numită echipa câștigătoare .	Conversația	Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE: -M.E.C.T, Curriculum pentru învățământul preșcolar(3-6/7 ani), București, 2008;

- Mitu, Florica, Antonovici, Ștefania,“Metodica activităților de Educare a Limbajului în învățământul preșcolar”, editura Humanitas Educațional, București, 2005.

Contribuția limbilor clasice la dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor

**Prof. Iancu Claudia
Colegiul National “Vasile Alecsandri”, Galați**

Limba latină nu trebuie privită exclusiv ca mijloc de comunicare orală; ea este, înainte de orice, purtătoarea unei strălucite culturi clasice, din care culturile clasice s-au inspirat adeseori. Din latină descind cel puțin zece idiomuri europene, dintre care unele se vorbesc și pe alte continente fiind considerate nu numai limbi de cultură și de civilizație avansată, ci și mijloace de comunicare internațională.

De latină au nevoie nu numai lingviștii și filologii noștri, ci și istoricii, arheologii, teologii, medicii, farmaciștii, juriștii, filozofii, economiștii și, într-o măsură mai mică sau mai mare, aproape toate categoriile socioprofesionale, care nu se pot dispensa de termenii vehiculați în domeniul lor de activitate. Ceea ce trebuie remarcat este faptul că cei mai mulți dintre termenii tehnico-științifici moderni au rădăcini vechi grecești și latinești, care trebuie bine cunoscute pentru ca denumirile în a căror structură intră aceste rădăcini să fie corect întrebuințate. Termenii la care se fac referire au, de cele mai multe ori, statutul de elemente lexicale internaționale, de aceea este necesar ca acești termeni să fie bine cunoscuți din punct de vedere etimologic, pentru a nu fi deformați, impropriu – utilizați sau confundați cu unele cuvinte din fondul vechi al limbii ori chiar cu neologisme foarte familiare vorbitorilor. De altfel, cel puțin în materie de vocabular, majoritatea erorilor de exprimare comise de către vorbitori pot fi puse pe seama insuficienței cunoașterii limbilor străine, în general, și a celor clasice, în special.

Academicianul Alexandru Graur afirmă că „mai ales la noi” importanța latinei „este foarte mare și în prezent”, întrucât „cele mai multe greșeli de limbă pe care le fac românii se datorează tocmai necunoașterii limbii latine”. Pornind de la această afirmație se poate exemplifica printr-o serie de cuvinte, expresii și nume proprii latinești greșit accentuate. Dintre neologismele împrumutate din latină și înregistrate în dicționarele noastre uzuale unele nu mai păstrează accentul latinesc original nici chiar atunci când acesta coincide cu cel din franceză și din italiană. Este cazul cuvântului antic pentru care se poate admite o etimologie multiplă și pe care tot mai mulți vorbitori îl pronunță ántic, deși în latină există *antíquus*, în franceză *antíque* și în italiană *antíco*. Îndepărtarea de norma ortoepică în vigoare este cel mult nerecomandabilă, însă nu și comandabilă. Chiar și Eminescu a folosit varianta ántic în funcție de necesitățile versificației. Totuși, mai complicate par lucrurile în cazul lui *módic* (lat. *Módicus*), care, folosit cu referire la sume bănești înseamnă „mic, modest, neînsemnat”. Sunt lingviști care pronunță *modíc* sub influența fr. *modique*. Din cauză că noi preferăm accentuarea paroxitonă (adică pe penultima silabă), pe de o parte, iar, pe de altă parte, pentru că foarte multe neologisme au, într-adevăr, etimologie multiplă, s-a ajuns la dublete accentuate de felul lui *anátemă* și *anatémă*, *apéndice* și *apendíce*, *calcár* și *cálcar*, *ínfim* și *ínfim*, *íntim* și *intím* sau *proféșor* și *profesór*, acceptate chiar de normele ortoepice în vigoare.

Sunt situații însă în care este importantă accentuarea originală latinească:

- ácvilă nu acvilă (cf. lat. *áquila*)
- crepúscul nu crepuscúl (cf. lat. *crepúsculum*)
- fáctor nu factór (cf. lat. *fáctor* – *oris*)

- fúrie nu furie (cf. lat. fúria)
- legítim nu legitim (cf. lat. legítimus)
- matúr nu mături (cf. lat. matúrus, it. Matúro)
- minúscul nu minuscúl (cf. lat. minúsculus)
- penúrie nu penurie (cf. lat. penúria, dar și fr. pénurie)
- precáut nu precaút (cf. lat. praecáutus)
- sevér nu séver (cf. lat. sevérus și fr. sévère)
- únic nu unic (cf. lat. únicus)
- víctimă nu victímă (cf. lat. víctima, - ae)

De asemeni, se mai folosește confér în loc de cónfer „compară, apropie, pune alături”, care este imperativul singular al verbului cónfero, - fé „a purta împreună, a compara”. Dintre numele latinești propriu-zise amintim pe cel al scriitorului și filozofului Séneca, rostit din ce în ce mai des Senéca. Filologii clasici recomandă numai pronunțarea Séneca, singura acceptată și în DOOM (pag. 686, col. 1). Definitiv impusă și conformă cu accentuarea care ne convine cel mai mult este și rostirea Venéra, un nume propriu care în latină sună Vénus (genitiv Véneris) și tot pe prima silabă se accentuează și it. Vénere.

Un număr și mai mare de greșeli constau în deformarea sau în folosirea improprie a unor neologisme cu origine latinească:

- antedeluvian și chiar antideluvian (în loc de antediluvian, care înseamnă „străvechi, preistoric”)
- asteric și asterix (în loc de asterisc <fr. astérisque < lat. asteriscus, un derivat care înseamnă „steluță”)
- corijent și corijență (în loc de corigent și corigență)

Primul dintre cele două neologisme provine din lat. córrigens, -éntis, participiul prezent al verbului córrigo, corrígere „a îndrepta, a corecta”. De la corigent s-a format în limba română, corigență prin substituție de sufix și prin analogie cu absent / absență, prezent / prezență etc., în care ambele elemente ale perechii constituie împrumuturi în primul rând din franceză, dar și din latină. O serie de pleonasmе prezente în scrisul și în exprimarea orală a românilor se explică, prin insuficienta stăpânire a limbii latine a unor cunoștințe etimologice elementare. Spre exemplu formulări ca „vorbire orală”, neștiindu-se probabil că rădăcina cuvântului oral (de proveniență franceză) este lat. os, oris, care înseamnă „gură”. În mod corect se poate spune examen oral.

Alte pleonasmе folosite:

- a asigura securitatea (în loc de a garanta securitatea) Rădăcina lui asigura și a lui securitate este aceeași: lat. securus „sigur”;
- a conviețui laolaltă (prefixul con- are aceeași valoare și origine ca și co-, iar laolaltă este un sinonim al lui împreună, la fel de inutil ca și acesta);
- a resimți puternic (după fr. ressentir fortement, considerat pleonasm, întrucât prefixul re- are aici valoare intensivă, nu iterativă);
- a se sinucide singur – care nu are nevoie de explicații.

În actualele condiții, când se simte tot mai acut nevoia unei campanii susținute de cultivare a limbii literate, cunoștințele de latină sunt nu numai necesare, ci de multe ori chiar indispensabile. Trebuie să se ia în calcul reconsiderarea atitudinii noastre actuale față de această limbă așa-zisă „moartă” a cărei importanță mulți nu o înțeleg. De asemeni se impune și o mai atentă adevare studiului latinei la trebuințele noastre de ordin științific și cultural. Schimbând modul de predare a acestei limbi clasice dificile, ea poate deveni mai interesantă, mai

atrăgătoare și mai utilă în încercarea de realizare a unei culturi lingvistice, iar implicit și de optimizare a procesului de comunicare verbală. Limba latină este importantă nu doar pentru lingviști și filologi ci și pentru multe alte categorii de profesioniști care nu pot comunica între ei decât recurgând la termenii utilizați în domeniul lor de activitate. Mai ales când aceștia au caracter internațional, ei trebuie folosiți în mod corect, ceea ce nu este întotdeauna posibil fără să li se recunoască rădăcinile grecești sau latinești. Alexandru Graur, în articolul „Latina în formația de limba română” (publicată în LL, nr. 1 din 1977, p. 108) afirma: „O singură oră pe săptămână nu poate fi suficientă pentru însușirea unei limbi și, mai ales, a uneia atât de grele ca latina. De aceea cred că avea întru totul dreptate regretatul academician Constantin Daicoviciu, care propunea ca, în această situație, să se pună accentul pe vocabular, nu pe gramatică, făcându-se, pe cât posibil, legătura între cuvintele românești și originea lor latină.”

Bibliografie:

1. N. Mihaescu - „Norme gramaticale și valori stilistice”, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1973
2. Al. Graur – „Capcanele limbii române”, „Dicționar al greșelilor de limbă”, București, Editura Academiei, 1973

PROIECT DIDACTIC INTEGRAT

IANCU LIANA IRINA

Grădinița Cu Program Prelungit „Ion Creangă” Alexandria

GRUPA: mică

TEMA ANUALĂ A STUDIULUI: „Cum este, a fost și va fi aici pe pământ”?

SUBTEMA PROIECTULUI: „Din lumea celor care nu cuvântă”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Cățelușul Azorel”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate de transmitere și însușire de noi cunoștințe, precum și de formare de priceperi și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

DURATA: O zi

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor referitoare la animalele domestice

ADP: ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: „DE VORBĂ CU AZOREL”

TRANZIȚII: „Am acasă un câțel, Azorel”- cântec

ALA: JOC DE ROL: „La medicul veterinar”

CONSTRUCȚII: „Cușca pentru cățeluși”

JOC DE MASĂ: „Reconstituim imagini cu animale domestice”

ADE: DȘ+DEC: „Cățelușul”- observare, dactilopictură

ALA 2: „Câinele ciufulit”- joc de mișcare

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Copiii intră în grupă cântând cântecul „Bună dimineața” și se îndreaptă spre covor unde vor executa și mișcările sugerate de text- mișcarea de înviorare. Le propun să facem cercul prieteniei pentru a realiza „Întâlnirea de dimineață”. Copiii stau pe scăunele în semicerc pentru a se putea vedea mai bine și relaționa în bune condiții fizice.

Pentru salutul zilei voi rosti versurile cu care copiii sunt deja obișnuiți:

„Am venit și noi aici

În castelul cu pitici

La-nceput ne prezentăm

Și apoi ne salutăm.”

Salutul zilei: „- Bună dimineața, iubitori ai animalelor!”

Voi da startul începând cu primul copil din dreapta mea, apoi fiecare își va transmite reciproc câte un salut, spunând numele colegului salutat.

„După ce ne-am adunat

Și frumos am salutat

Colegii ne-am întâlnit

Să vedem care-au venit”.

Prezența: copiii sunt îndemnați să-și aleagă fotografia și să o pună pe poarta castelului pentru a vedea cine intră azi în Castelul Albinei- Mamă (grădinița).

Urmărim apoi „calendarul naturii” și încercăm să recunoaștem în cer zi a săptămâni ne aflăm.

„Calendaru-i încântat
Că va fi iar completat
Cu nori, ploaie sau furtună
Mai bine cu vreme bună.”

Un copil va fi rugat să privească pe fereastră și să spună cum este vremea afară. Copiii completează „calendarul naturii”, punând jetoanele corespunzătoare vremii din acel moment.

Voi iniția o scurtă conversație despre animalele domestice și comportamentul nostru față de ele, precum și regului de igienă personală.

- Dragii mei, care aveți animale de companie acasă?
- Au ele, ca și voi, un nume? Cum îl/o cheamă pe cățelul/pisica ta?
- Cum aveți grijă de ele? Ce-i dați să mănânce?
- Le faceți băiță? Îi pieptănați?
- Dar după ce vă jucați cu ele, ce trebuie să faceți? Vă spălați pe mâini?

Spre sfârșitul discuției noastre se va auzi un lătrat ce vine dinspre cușca lui Azorel, cățelul dalmațian. Deschidem ușa cuștii și-l găsim pe Azorel necăjit tare. El ne spune că este foarte supărat pentru că nu este o grădiniță și pentru animale, unde să poată merge toate animăluțele din ograda bunicii. Dar pentru că a aflat că în grupa „Buburuzelor” de la grădinița „Albinuța” sunt copii cuminiți și isteți, a venit la noi ca să-l ajutăm. Are la el o cutie în care se află câteva plicuri, fiecare dintre plicuri conținând câte o nemlămurire pe care Azorel n-o poate rezolva și ne roagă să-l ajutăm. Azorel le-a adus copiilor medalioane cu prietenii săi din curtea bunicii, cățeluși, pisicuțe și mieluți.

ACTIVITĂȚI LIBERE ANIMALESE

- JOC DE ROL: „La medicul veterinar”
- CONSTRUCȚII: „Cușca pentru cățeluși”
- JOC DE MASĂ: „Reconstituim imagini cu animalele domestice”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

JOC DE ROL:

- să utilizeze corect materialele și trusele puse la dispoziție
- să creeze dialoguri și acțiuni

CONSTRUCȚII:

- să îmbine cuburile și piesele de LEGO pentru a construi adăposturi pentru cățeluși
- să lucreze în echipă

JOC DE MASĂ:

- să reconstituie imaginile care reprezintă animale domestice
- să așeze imaginea animalului domestic reconstituit pe panou

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

MATERIAL DIDACTIC: jucării de pluș animale domestice, halate albe, truse medicale, cuburi, LEGO, puzzle-uri cu animale domestice.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DENUMIREA ACTIVITĂȚILOR:

DȘ+DEC „Cățelușul” – observare, dactilopictură

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să recunoască și de numească animalele domestice din imagini

- să denumească părțile componente ale corpului câinelui
- să denumească modul de îngrijire, hrănire și ocrotire a animalului (câinelui)
- să precizeze regulile de igienă ce trebuie respectate în contactul cu animalele domestice
- să denumească corect materialele de lucru
- să realizeze cu ajutorul degetului arătător puncte pe suprafața dată
- să fixeze pe suprafața de lucru pata de culoare, prin apăsare.

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația

MATERIAL DIDACTIC: planșe cu animale domestice, mulaj – câinele, lego, jucării pluș, lucrarea model, acuarele, fișe de lucru, șervețele, castronele cu apă

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri, individual

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE CĂLA

TEMA ACTIVITĂȚII: „Câinele ciufulit”

MIJLOC DE REALIZARE: joc de mișcare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să-și coreleze mișcările în funcție de sarcinile jocului
- să participe cu interes la joc păstrând ordinea și disciplina
- să manifeste interes prin participare efectivă și activă

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, expunerea

JOC DE MIȘCARE: „Câinele ciufulit”

Se delimitează un loc care să reprezinte casa copiilor. Unul dintre copii reprezintă câinele ciufulit. „Câinele” roade un os apoi intră în cușcă (un cerc desenat pe sol) și se culcă.

Copiii, luându-se de mâini, alcătuiesc un lanț și se apropie tiptil de câine. Din mers, ei îi spun următoarele versuri:

„Câinele cel ciufulit

S-a culcat în cușcă

Stă cuminte, liniștit

Nu latră, nu mușcă.

Doarme? Se prefacă?

Dar dacă-l trezim,

Să vedem ce face

Și- apoi să fugim...”

În acest timp „câinele” stă nemișcat. Când se termină versurile este atins, el deschide ochii și „latră”. Copiii fug și se ascund în „casă”. „Câinele ” aleargă, latră, apoi se culcă iar. Din nou, copiii ies din „casă” și jocul reîncepe.

Bibliografie

Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-5/7 ani), M.E.C.T. 2008

Camelia Lazăr, Cornelia Marta, Elena Ilie, Gabriela Berbeceanu, Smaranda Maria Ciofică, *Ziua bună începe dimineață*

Silvia Breben, *Metode interactive de grup-* ghid metodic, Editura ARVES

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	METODE ȘI PROCEDEDE	EVALUARE
1. Moment organizatoric	Pentru o bună desfășurare a activității se vor lua următoarele măsuri: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea mobilierului sub formă de careu deschis;		

	- intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.		
2. Captarea atenției	Se citește copiilor următoarea ghicitoare: „Roade oase, Stă în cușcă, Pe dușmanii săi îi mușcă.” (câinele), și se solicită răspunsul. Intuirea materialului didactic: mulajul unui câțel		
3. Anunțarea temelor și a obiectivelor	„Copii, astăzi vom observa câinele, despre care știm că este cel mai bun prieten al omului”. După anunțarea temei se vor enumera obiectivele pe înțelesul copiilor.	Conversația Explicația	
4. Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează printr-o discuție referitoare la animalele domestice		
5. Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	Se prezintă copiilor mulajul câinelui. Se formulează întrebări ajutătoare pentru a antrena copiii în activitate: Oare ce animal este acesta? (câinele) - Din ce este alcătuit corpul câinelui? (cap, gât, trunchi, picioare și coadă) <u>Capul</u> - e are la cap câinele? (doi ochi mici și rotunzi, două urechi ascuțite, un bot ascuțit) - Cum sunt așezate urechile? (de o parte și de alta a capului) - Din ce este format botul câinelui? (nas și gură) - Ce are câinele în gură? (dinți) <u>Trunchiul</u> - Prin ce este legat capul câinelui de trunchi? (prin gât) - Cum este gâtul? (scurt și gros) - Ce formă are trunchiul? (alungită) <u>Picioarele</u> Pe ce se sprijină trunchiul câinelui? - Câte picioare are câinele? - Cu ce se termină picioarele? (cu degete care au gheare) - La ce îl ajută ghearele? (la fixarea oaselor etc.) - Cu ce se termină trunchiul câinelui? (coadă) - Voi știți cum își ține câinele coada când e vesel? Dar trist? - Cu ce este acoperit corpul câinelui? (blană)	Observația	Evaluarea răspunsurilor copiilor

	<p>- Ce culori poate avea blana câinelui? (blana poate avea culoarea neagră, albă, roșcată, uneori are și unele pete de altă culoare)</p> <p>- Cu ce se hrănește câinele? (resturi de mâncare, oase etc.)</p> <p>- De ce este folositor câinele? (ne apără de dușmani; este folosit de ciobani pentru a apăra oile; la vânatoare; pentru a depista drogurile)</p> <p>- Ce trebuie să facem după ce ne jucăm cu animalele? (ne spălăm pe mâini)</p> <p>După fiecare parte componentă se face o sinteză parțială (vezi anexa nr.1)</p>		
6. Obținerea performanței și asigurarea feedbackului	<p>Intuirea materialului didactic: Explicarea modalității de realizare a activității practice Voi explica și demonstra modul de lucru, etapele realizării lucrării. Exercițiile pregătitoare pentru mușchii mici ai palmei pe recitativul: <i>„Umerii îi vom mișca Spatele vom îndrepta Sus, jos, sus, jos Palmele nu stau deloc Ci se pregătesc de joc Degetele-mi sunt petale Le deschid ca o floare: Boboc- floare Mâinile le-am încălzit De lucru sunt pregătite. Spor la lucru dragi copii!”</i> Copiii vor începe lucrul. Se vor da indicații individuale și colective, dacă va fi cazul, de către educatoare. Voi motiva importanța acestei activități și voi stimula interesul copiilor pentru a lucra și finaliza lucrările și îi ajut dacă este cazul.</p>		
7. Evaluarea întregii activități	<p>Evaluez lucrările pe colectiv, urmărind aprecierea critică și autocritică privind acuratețea, corectitudinea lucrărilor, respectarea ordinii operațiilor.</p>		
8. Încheierea activității	<p>În finalul activității se fac aprecieri asupra modului de comportare și participare al copiilor pe parcursul activității.</p>		Aprecieri verbale

PARTICULARITĂȚILE BIOMOTRICE AL ELEVILOR DIN CLASELE V –VI

Ștefan Florin IANCU

Școala Gimnazială Nr. 1 Orbeasca de Sus

Creșterea și dezvoltarea elevilor reprezintă o problemă biologică de mare importanță teoretică și practică. Literatura de specialitate ne prezintă numeroase date, printre cele importante fiind cele legate de fenomenul de accelerare a creșterii, de fondul ereditar, de rolul condițiilor de mediu, sociale, în dezvoltarea elevilor. O problemă care nu poate fi neglijată de profesorul de educație fizică este caracterul particular al biologiei vârstei de creștere. Din datele existente în momentul defață putem trage următoarea concluzie: □

↳ *dezvoltarea și creșterea elevilor nu se face uniform, ci pe parcursul dezvoltării apar perioade de accelerare și de încetinire a creșterii datorate fie condițiilor de viață, fie particularităților individuale.*

La sfârșitul perioadei de creștere, elevul ajunge la o maturizare somato-vegetativă și psihică. Datorită dezvoltării neuniforme a elevilor, perioada de creștere o împărțim în mai multe etape, fiecare etapă având elementele ei definitorii.

Datorită faptului că perioadele vârstei fiziologice nu corespund celei cronologice și nici etapelor de școlarizare, vom prezenta periodizarea biologică și vom menționa în secundar etapele de școlarizare și vârstele cronologice.

Aceste perioade sunt:

- a. Etapa antepubertară (10-12 ani, clasele V-VI);**
- b. Etapa pubertară (13-14 ani, clasele VII-VIII);**
- c. Etapa postpubertară (14-18 ani, clasele VIII-IX).**

Trebuie subliniat faptul că studierea sau cunoașterea particularităților pe grupe de vârstă este o îndatorire obligatorie a profesorilor de educație fizică, deoarece numai în acest fel instruirea își poate atinge scopul final propus. Necunoașterea sau

^[7] Epuran, M. (1993) - Psihologia sportivă. București, Ed. U.R. Științe și Arte

ignorarea acestor particularități conduce la instruirea elevilor după schemele de pregătire folosite la fotbalistii adulți, ceea ce aduce un mare prejudiciu în privința sănătății elevilor. S-a afirmat de nenumărate ori și repetăm și noi cu această ocazie: „*elevul nu este un adult în miniatură.*” El are o serie de particularități morfologice și funcționale, datorită organismului în creștere și dezvoltare, lucru de care trebuie să se țină seama. Unii autori identifică noțiunea de „*pubertate*” cu cea de adolescență (Luttke, Gilbert, Hutinel și Lesne). După părerea altor autori există o deosebire netă între pubertate și adolescență. □

Spre deosebire de adolescență, care este o fază de liniștire și stabilitate, determinând și desăvârșind opera pubertății, pubertatea este o fază de zbucium și schimbări. Este stadiul cu cele mai intense transformări și modificări, perioada caracterizată printr-o „accelerare a creșterii fiziologice și somatice” (J. Piaget, B. Inhelder, 1970). Este, de fapt, ultima „accelerație” a creșterii biologice ce se manifestă cu pregnanță. Acest fapt poate modifica sau chiar răsturna proporțiile corpului. Acum se produce începerea maturizării glandelor sexuale. Toate acestea își vor pune amprenta asupra întregii dezvoltări anatomo-fiziologice și psihice ale puberilor. Nu rezistă la efort îndelungat, oboresc repede, sunt predispuși tot timpul surmenajului fizic.

Bibliografie

1. Dragnea, A. și Mate-Teodorescu, S. (2002) - Teoria sportului. București, Ed. Fest
2. Epuran, M. (1993) - Psihologia sportivă. București, Ed. U.R. Științe și Arte

^[7] Epuran, M. (1993) - Psihologia sportivă. București, Ed. U.R. Științe și Arte

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE IN ȘCOLILE DE MASA

IBĂNESCU GIORGIANA CLAUDIA
LICEUL TEHNOLOGIC “VINTILA BRĂTIANU” DRAGOMIREȘTI-VALE, ILFOV

Cerințele educative speciale desemnează acele cerințe ori nevoi speciale fata de educație care sunt suplimentare dar si complementare obiectivelor generale ale educatiei pentru copil.

Fara abordarea adecvata a acestor cerințe speciale nu se poate vorbi de egalizarea șanselor de acces, participarea si integrarea școlara si sociala.

Fiecare copil prezintă particularități individuale si de relație cu mediul, trăsături care necesita o evaluare si o abordare personalizata. Copii cu deficiente au si ei aceleași trebuințe in creștere si dezvoltare. Acești copii au in aceleași timp si anumite necesități, particulare, specifice, individualizate.

Ei sunt diferiți din punct de vedere al temperamentului, motivațiilor, capacitații chiar daca prezintă același tip de deficiente.

Conceptul de cerințe educative speciale aspira la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiente, printr-o abordare non categoriala a tuturor copiilor.

Educația sau școala incluziva implica cu necesitate pregătirea de ansamblu a scolii si societății, pentru a primi si satisface participarea persoanelor cu handicap la medii școlare si sociale obișnuite, ca elemente componente naturale ale diversității umane, cu diferențele ei specifice.

Educația sau școala incluziva implica ideea de schimbare, a școlii și societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului - „o societate pentru toți” comprehensiva și integratoare prin însăși natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educație-nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv ale celor deosebiți de dotați sau talentați, ale celor care nu fac față în prezent în școala obișnuită, ale celor cuprinși în școlile speciale separate.

Integrarea școlară este un proces de includere în școlile de masă/clase obișnuite la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați că având cerințe educative speciale.

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea și înțelegerea corectă de către elevii normali a problematicii și potențialului de relaționare și participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunității.

Educația specială se referă la adoptarea, completarea și flexibilitatea educației pentru anumiți copii în vederea egalizării șanselor de participare la educație în medii de învățare obișnuite.

Condițiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

- Condiții de stimulare și sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;
- Flexibilitate didactică;
- Adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale;
- Individualizarea educației;
- Protecție socială;
- Programe individualizate de intervenție;
- Integrare școlară și socială.

Centrele educative speciale se axează pe particularitățile individuale de dezvoltare, de învățare, de relație cu mediul și necesită o evaluare și o abordare personalizată a necesităților copilului.

Cerințele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învățare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică și psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice și sociale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Există diferite forme de integrare a copiilor cu CES și anume:

- Forme de integrare totală parțială-elevii cu CES petrec doar o parte din timpul său în școala obișnuită sau la anumite discipline, școlare unde pot face față;
- Forme de integrare totală-elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită cu excepția programelor terapeutice care se pot desfășura în spații speciale, destinate acestui scop;
- Și forme de integrare ocazională – participare în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci și de participanți activi. Părinții copiilor cu CES trebuie să înțeleagă că au multe idei cu care să relaționeze cu copiii lor în mod pozitiv și că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copiii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următoarelor reguli:

Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opțiuni, pe care cei mai mari le accepta. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o hotărâre;

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu CES și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Trebuie

redușă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor;

Trebuie susținut că nu există un singur model de părinte și numai prin unirea forțelor părinților, cadrelor didactice și a școlii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copii sunt o categorie socială care, în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte.

Educația specială este o formă de educație adoptată și destinată tuturor copiilor cu CES care nu reușesc singuri să atingă, în cadrul învățământului obișnuit-temporar sau pe toată durata școlarității, un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom și independent.

Principiile care stau la baza educației al oricărui copil:

- Garantarea dreptului la educație al oricărui copil:
- Copii au dreptul să învețe împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe
- Fiecare este unic și are un anume potențial de învățare și dezvoltare
- Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți – copiii.

Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES:

- Corelarea tipurilor de educație și a formelor de școlarizare în funcție de scopul educației, obiectivele generale și specifice precum și de finalitățile educației

Asigurarea conexiunilor educaționale activității complexe

Finalitățile educației speciale sunt acelea de a crea condiții unei bune integrări sociale și profesionale a persoanei cu nevoi speciale.

Un obiectiv important al școlii inclusive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la condițiile de mediu și viața, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seama nu doar a modului în care persoana cu deficiențe se adaptează la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea înțelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implica includerea într-un mediu școlar și de viața cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriuzise nu pot fi încă depășite.

Bibliografie

- VERZA, E., PĂUN, E. „Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
POPESCU, E., PLEȘĂ, O. (coord) „Handicap, retardare, integrare”, București, Pro Humanita, 1998
VRĂȘMAȘ, T. „Învățământ și/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

Responsabilitatea principală a actului educativ este aceea de a face posibilă împlinirea umanului din noi la un nivel ce vizează integralitatea. Cercetătorii în domeniul științelor pedagogice sunt preocupați de reușita școlară a copiilor, deci de obținerea performanței în muncă de către angajații din învățământ. Există multe lucrări dedicate eficientizării procesului instructiv-educativ, în care se analizează cauzele diferențelor de pregătire dintre o clasă și alta. Este important să ai un profesor bun. Toți părinții și elevii știu aceasta. Un profesor bun este acela care crede în reușita tuturor elevilor și în ansamblu în misiunea sa educativă. Dar, mai există fisuri care defavorizează meseria de profesor. Uneori intervine indispoziția, după un stagiul mai mare de douăzeci de ani, cauza fiind practicarea aceleiași meserii timp îndelungat, stresul, intensificarea și complexitatea ei crescândă. Profesorii trăiesc sentimente de deprofesionalizare sau tensiuni între orientările lor normative și cele ale politicilor educaționale, în măsura în care dimensiunea afectivă și educativă a meseriei tinde spre a fi pusă în profitul unei logici de învățare mai instrumentale. Supraîncărcarea muncii poate fi, de asemenea, legată de acest context al tentativelor profesorilor de satisfacere simultană a cererilor oficialităților și concepțiilor proprii ale meseriei.

Comportamentul civic se referă la problematica legată de etică a managementului resurselor umane. Orice angajat este dator să se comporte conform unui cod deontologic specific organizației din care face parte. Acesta precizează standardele de conduită ale angajaților care trebuie să se conformeze eficient, corect, responsabil rolului lor în organizația respectivă. „Un cod de etică relevant, implementat adecvat în organizație va afecta pozitiv comportamentul etic atât al subordonaților, cât și al decidenților. Este caracteristica managerului de succes de a identifica în mod real tipurile de comportament care nu corespund principiilor etice ale organizației”.

Comportamentul organizațional implică modul în care angajatul își realizează sarcinile din fișa postului și nu numai atât, ci aduce și îmbunătățiri organizației din care face parte. Teoria despre resursele umane precizează importanța pe care o are organizația în producerea unui anumit comportament, dar și ca mijloc de schimbare a comportamentului pentru realizarea obiectivelor acesteia. Deci, comportamentul este studiat din două perspective: ca efect al proceselor din interiorul organizației și ca o cauză a unor modificări necesare progresului acesteia. Fiind ceva personal, fiecare individ are un comportament adaptat personalității sale și cerințelor organizației din care face parte. Uneori, oamenii au un comportament imprevizibil, flexibil, datorat unicității personalității umane. De aceea, există descrieri precise ale tipurilor de comportamente care se cer în anumite organizații pentru ca acestea să-și atingă obiectivele.

Atunci când se evaluează comportamentul civic organizațional al unui angajat se ține seama de mai multe aspecte:

- **eficiența muncii**, care înseamnă: productivitate, profit, dezvoltare, inovare, adaptare la schimbare;
- **binefaceri umane**: satisfacție, dezvoltare personală, sănătate fizică și psihică, securitate, calitatea vieții;
- **conduite**, precum: sugestiile, altruismul, conștiinciozitatea, voluntarismul.

Comportamentul civic organizațional se regăsește atât în satisfacția, cât și în rezultatele muncii.

Comportamentul civic organizațional al profesorilor are valoare, își găsește utilitatea în educația elevilor, el fiind puterea exemplului sau oglinda lor. Modalitatea de a învăța, comportamentul moral sunt reprezentate de observarea și atingerea modelelor care se comportă într-o manieră morală. Profesorul are și calitatea de mentor pentru elevii săi și exemplul de urmat pentru colegii din corpul didactic al școlii, pentru comunitatea socială în care se află unitatea de învățământ. Sunt destule situații când unii dintre profesori aduc atingere onoarei acestei profesii. Principala cauză rezidă din faptul că dimensiunea morală a personalității a fost neglijată o perioadă destul de îndelungată, punându-se accent pe cea intelectuală.

Au fost stabilite căi de reabilitare a educației morale în societate prin:

- efortul personal conștient de autoperfecționare morală;

- rolul autoeducației;
- sporirea răspunderii școlii în educația morală;
- aportul altor factori educaționali la realizarea educației morale (rolul familiei, al altor instituții cu rol educativ);
- un tabel de valori ale educației.

Ideea de complexitate a educației morale rezultă din structura fenomenului moral, alcătuit din componente precum:

- trebuințele și relațiile morale individuale sau de grup;
- moravurile și deprinderile morale;
- caracterul moral;
- aspirațiile,
- voința;
- nivelurile constitutive ale comportamentului uman;
- cooperarea ei cu alte dimensiuni ale educației, cu limbajele și sistemele acțiunii educaționale.

Un cod al eticii profesionale în învățământul preuniversitar ar trebui să aibă următoarea structură:

Valori fundamentale:

- să respecte viața;
- să promoveze solidaritatea între elevi;

Reguli morale generale:

- să nu mintă;
- să nu-și însușească bunul altuia;
- să nu provoace suferință;

Principii didactice:

- să fie competent (deci sigur pe sine, gata să-și recunoască erorile);
- să nu facă nimic care să diminueze încrederea elevilor și a părinților în deciziile sale;
- să aibă o viziune clară și profundă a tuturor realităților educative;
- să deservească toate categoriile de elevi;
- să stimuleze comunicarea, deci înțelegerea între oameni;
- să apere și să promoveze drepturile omului și ale copilului și democrația, toleranța, prevederile legale în domeniul educativ.

Sunt doar câteva exemple de valori, reguli și principii morale. Pe lângă acestea, profesorul trebuie să aibă **cunoștințe** despre:

- valorile țării și textele de legi care reglementează: libertatea, egalitatea, fraternitatea, evitarea oricăror discriminări, egalitatea de gen;
- instituțiile statului și organele teritoriale care definesc și pun în practică politica educativă a regiunii;
- mecanismele economice și regulile care se cer în procesul muncii;
- politica educativă a țării, în comparație cu a altor țări;
- marile principii ale dreptului funcției publice și codului educației: legile și textele regulamentelor în legătură cu profesiunea exercitată, referitoare la siguranța elevilor, securitatea acestora.;
- sistemul educativ, sectoarele sale;
- convenția internațională a drepturilor copilului;
- drepturile sale și recursul față de o situație de amenințare sau de violență;
- organizarea administrativă și bugetară a școlilor;
- reguli de funcționare a școlii.

Capacități: Profesorul trebuie să fie capabil:

- să utilizeze cunoștințele sale asupra evoluției și funcționării serviciului public al educației naționale;
- să se situeze în ierarhia instituției școlare,
- să participe la viața școlii;
- să contribuie la rezolvarea situațiilor dificile;
- să respecte și să utilizeze sancțiunea cu discernământ și cu respectarea drepturilor.

Atitudini: A acționa în mod etic și responsabil înseamnă:

- să respecte, în practica zilnică, deontologia legată de profesiune;
- să respecte elevii și părinții acestora;
- să respecte personal regulamentele și să acționeze în conformitate cu acestea;
- să colaboreze la realizarea acțiunilor de parteneriat angajate între școală și mediile economic, social și cultural;
- să onoreze poziția sa de cadru didactic, a nivelului său de pregătire profesională și să țină cont de importanța sa civică în profesiunea de educator.

Toate acestea se regăsesc în cele șapte dimensiuni ale comportamentului civic organizațional.

În modelul european, ansamblul de competențe ale cadrului didactic se constituie într-un soclu comun format din cunoștințe, capacități și atitudini, iar profesorul este chemat nu numai să-și facă cunoscute valorile, ci să le separe unele de altele și să fie cât mai angajat și explicit în demersul său educativ. Doar așa se va putea obține performanța educațională așteptată de la sistemul de învățământ preuniversitar. Organizațiile de tip educațional trebuie să practice ambele dimensiuni ale performanței, adică eficacitatea, deci să realizeze lucruri potrivite, drepte, etice și eficiența, adică realizarea dreaptă, corectă a lucrurilor. Neglijarea implementării unui management adecvat, de calitate generează eșecurile organizației, de aceea este necesar ca membrii organizației, fie ei manageri, dar și cei care operaționalizează deciziile, să adopte comportamente de tipul celor civice organizaționale ca și condiție a performanței educaționale.

Instituția de învățământ preuniversitar este o organizație cu statut aparte în rândul organizațiilor, în ceea ce privește importanța factorului uman prezent ca resursă a muncii, dar și ca un produs finit. Astfel, comportamentul oamenilor în organizațiile de tipul acesteia constituie o variabilă foarte importantă pentru măsurarea performanței.

Dintre comportamentele organizaționale existente, lucrarea de față se concentrează pe **comportamentul civic organizațional**. Acesta cuprinde acele conduite manifestate voluntar de către angajați și produc efecte pozitive asupra mediului organizațional, aduc satisfacție în muncă, produc performanță. Ele nu sunt menționate în fișa postului și nu sunt recompensate, iar lipsa lor nu este pedepsită. Cercetările efectuate de specialiștii în domeniul psihologiei organizaționale au identificat circa 30 de dimensiuni posibile ale acestui tip de comportament, dar s-au luat în considerare cele mai importante: altruism, fairplay, loialitate, conformism, inițiativă individuală, civism și dezvoltare personală. Aceste dimensiuni există în cadrul relațiilor dintre angajați, au implicații directe asupra motivației la locul de muncă.

S-a aplicat teoria asupra organizației școlare, care are un specific aparte prin natura resurselor umane cu care se lucrează, a deontologiei profesionale și a importanței eticii în realizarea obiectivelor educaționale.

Efectuând o cercetare axată pe transpunerea datelor teoretice într-un cadru practic într-o instituție de învățământ preuniversitar, prin intermediul studiului de caz privind măsurarea comportamentului civic organizațional din rândul cadrelor didactice, prin aplicarea instrumentului de cercetare, respectiv a chestionarului, am colectat date cu privire la măsura în care profesorii din mediul preșcolar, primar și gimnazial cuprinși în eșantion manifestă conduite specifice fiecărei dimensiuni a comportamentului civic organizațional, cu privire la vârstă, vechime, funcție, gen și calificativ. Aceste date au fost ulterior prelucrate pentru a verifica cele trei ipoteze de la care a pornit studiul de caz:

Ipoteza nr. 1: Inițiativa individuală, civismul și dezvoltarea personală se regăsesc cel mai des în rândul cadrelor didactice.

Ipoteza nr. 2: Comportamentul civic organizațional corelează pozitiv cu caracteristicile socio-ocupationale: gen, vârstă, specializare, vechime.

Ipoteza nr. 3: Manifestarea comportamentului civic organizațional corelează pozitiv cu performanța.

S-a folosit un **eșantion** format din 30 de cadre didactice, 20 de gen feminin și 10 de gen masculin, 8 cu vârste între 20-30 de ani, 11 cu vârste între 30-40 de ani, restul de 11 peste 40 de ani, 3 cu funcții de conducere, restul subordonați, 7 cu vechime mai mică de 10 ani, 8 cu vechime între 10-20 de ani, restul de 15 cu vechime mai mare de 20 de ani.

Organizația școlară este o organizație cu specific uman în ceea ce privește resursele sale. Relațiile inter-personale care se stabilesc determină conduite specifice, cu accente civice, demonstrând existența comportamentului civic organizațional în rândul membrilor săi, pe lângă o conduită cerută prin fișa postului și cea prevăzută de codul de etică specific. Deontologia este

completată de cele șapte dimensiuni studiate în această cercetare, care produc satisfacție în muncă angajaților din învățământul preuniversitar. Iar satisfacția generează performanță.

Ipotezele formulate inițial s-au confirmat, existând corelații pozitive cu variabilele luate în considerare.

Rezultatele obținute în urma acestui studiu pot constitui un punct de plecare pentru înțelegerea importanței conceptului de comportament civic organizațional în domeniul managementului resurselor umane, în care conduitele civice trebuie să primeze, să existe nu numai în codurile etice și în deontologia profesională a organizațiilor, ci și în practicile zilnice, pentru creșterea performanței muncii.

Cadrele didactice au prevăzute în Fișa postului componente ale dimensiunilor comportamentului civic organizațional, dar scorurile obținute la această cercetare converg către concluzia că există în felul de a fi al fiecărui membru al acestei organizații acel plus de voință, de ieșire din rutina zilnică, de optimism pedagogic care demonstrează, conform și ipotezelor verificate, că „*Omul sfințește locul*” nu este doar o zicală, ci o realitate care are legătură directă cu performanța educațională. Fie că este performanță de sarcină sau performanță contextuală, dimensiunile comportamentului civic organizațional se regăsesc în atitudinea educatorului modern, preocupat mereu de propria formare, de elucidarea problemelor referitoare la adaptarea în această societate mereu în schimbare, la avalanșa de informații din toate domeniile cunoașterii.

Bibliografie:

- Avram, E., Cooper, C., *Psihologie organizațional-managerială. Tendințe actuale*, Iași, Editura Polirom, 2008
- Maxim, S.T., *Toleranța. Dreptul la diferență*, București, E.D.P, 2004
- Maxim, S. T., „*Peripathetic*”, Iași, Editura PIM, 2010
- Organ, D.W., *Organizational citizenship behavior: The good soldier syndrome*, Lexington, MA Lexington Books, 1998
- Tătaru, F., Tătaru, R., *Sindromul soldatului devotat: comportamentul civic organizațional*, din Revista de psihologie organizațională, vol. III, nr.1-2, 2003
- http://www.e-scoala.ro/psihologie/comportamentul_civic_organizational.html
- <http://www.asociatia-profesorilor.ro/codul-de-etica-in-Invatamantul-preuniversitar.html>

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE
EDUCAREA PĂRINȚILOR-

în vederea formării unor abilități de cunoaștere și acceptare a propriului copil

prof. Ifrim Daniela, Liceul Tehnologic Răchitoasa

I. **Importanța mediului socio-familial în dezvoltarea copilului**

Studiile actuale de specialitate pun în evidență importanța covârșitoare a mediului familial asupra dezvoltării copilului în special la vârstele mici. Sunt recunoscute numeroase variabile care acționează asupra dezvoltării intelectuale a copilului mic. Aceste variabile puse azi în evidență sunt:

- QI al mamei;
- atitudinile educative ;
- trăsăturile de personalitate;
- comportamentele educative ;
- construcția imaginii de sine în familie;

Într-o societate care își propune acordarea de șanse egale la educație pentru toți se constată o agravare a discrepanțelor între copiii proveniți din medii sociale și culturale diferite.

Condițiile favorabile de dezvoltare psihică și fizică, climatul spiritual și nivelul aspirațiilor familiei și al mediului social lărgit, conlucrarea familiei cu școala, constituie premise temeinice pentru educarea capacității de învățare a copiilor. Experiența arată că influența acestor factori, deși se face simțită la orice vârstă, are un rol mai mare pe primele trepte ale școlarității, în învățământul primar și gimnazial. Recunoașterea contribuției mediului familial la formarea și dezvoltarea personalității elevilor au generat multiple forme și modalități de colaborare a școlii cu familia, privind participarea copiilor la gestiunea instituțiilor de învățământ, realizarea în comun a unor acțiuni educative pe

probleme concrete, interesul manifestat de educatori pentru o mai bună cunoaștere a mediului familial.

Munca pedagogică cu părinții pentru a crea elevului condiții cât mai bune de studiu, îndrumarea acestora pentru a stabili elevului un regim de muncă și a-i supraveghea timpul liber, organizarea condițiilor de pregătire a lecțiilor la școală pentru unii elevi, înlăturarea golurilor din cunoștințele anterioare ale acestora prin muncă suplimentară cu ei, folosirea unor procedee adecvate prin care să se înlătore consecințele unor particularități individuale sunt măsuri prin care se poate asigura progresul la învățatură al elevilor prin grija învățătorilor, profesorilor sau asistenților sociali. Cu cât ajutorul este acordat mai curând, când lacunele sunt mici, cu atât el este mai eficace, oferind perspectiva aducerii elevului la nivelul celor buni din clasă.

II. Necesitatea educării părinților

Este un lucru recunoscut că educația și creșterea copiilor revine în principal părinților. Îndeplinirea funcției educative ține de esența familiei și desăvârșește existența acestui nucleu fundamental al societății omenești.

Dezvoltarea armonioasă a personalității copilului apare atunci când el beneficiază de dragoste și securitate, de experiențe noi, de apreciere și de stimă, de responsabilitate și autonomie consideră Mia Kellmer Pringle .

Autoarea amintită recomandă 10 comandamente legate de educarea unui copil, (citată de J. P.Deschamps):

1. Oferiți copilului îngrijiri permanente, coerente, iubitoare, ceea ce este de o importanță fundamentală pentru sănătatea spiritului, la fel cum alimentația corectă este esențială pentru sănătatea corpului.
2. Oferiți copilului o mare din timpul și din înțelegerea dumneavoastră – jocul cu copilul, lectura sunt mult mai importante decât un menaj bine făcut.
3. Copilul are nevoie de experiențe noi și de comunicare permanentă, ceea ce îi asigură dezvoltarea spirituală.
4. Copilul va fi stimulat să se joace, singur sau cu alți copii, ceea ce permite explorarea, imitația, construcția și creația.
5. Atunci când eforturile copilului sunt încununare de succes, el trebuie felicitat, apreciat.

6. Părinții trebuie să-i dea copilului responsabilități din ce în ce mai mari, deoarece simțul responsabilității se dezvoltă doar prin activități practice.
7. Fiecare copil este unic în felul lui, astfel că părinții trebuie să-și adapteze comportamentul la caracteristicile acestuia.
8. Atunci când nu suntem de acord cu comportamentul copilului, manifestarea dezaprobării trebuie să țină cont de temperament, vârsta și capacitatea de înțelegere a copilului.
9. Copilul nu trebuie amenințat cu pierderea dragostei sau cu abandonul; părinții pot respinge comportamentul copilului, dar nu-și pot respinge propriul copil.
10. Părinții nu trebuie să aștepte recunoștință, deoarece copilul nu și-a solicitat nașterea (Deschamps et al., 1981).

Schimbările de natură socio-economică din societate au consecințe negative asupra situației copiilor în familie. Părinții, mult prea preocupați de satisfacerea nevoilor materiale ale vieții nu mai oferă suficientă afectivitate și sprijin copilului- elemente atât de necesare dezvoltării armonioase.

Una din modalitățile de ameliorare a acestor efecte este **educarea părinților**.

Educarea părinților are în vedere acțiuni îndreptate spre exersarea funcției educative și spre dezvoltarea unor practici eficiente de comunicare și interacționare în familie.

Aceste acțiuni vor conduce la:

- cunoașterea și acceptarea propriului copil ;
- abordarea pozitivă a trăsăturilor personalității copilului;
- înțelegerea comportamentului copilului;
- influențe pozitive în dezvoltarea competențelor sociale ale copiilor;
- cunoașterea etapelor dezvoltării în timp a copilului ;
- procesul de educație a copilului ;
- crearea unui echilibru între factorii familiari de educație a copilului-rolul egal al ambilor părinți ;
- modalități non-violente de rezolvare a conflictelor în familie.

Educând părinții se va realiza și o schimbare în mentalitatea părinților despre copil. Părinții trebuie să fie informați și să accepte că orice copil :

-este o persoană cu anumite caracteristici, speciale, diferite, în concordanță cu gradul de dezvoltare ;

-are drepturi egale care trebuie recunoscute de către societate și în special de către părinți ;

-copilul are o personalitate individualizată.

Atunci când vorbim de asistența psihopedagogică a elevilor trebuie să facem referire la dimensiunile componente profesionale a educatorilor. Astfel competența psihopedagogică este rezultanta următoarelor cinci capacități:

- ❖ capacitatea de a cunoaște elevii și de a lua în considerare particularitățile lor de vârstă și individuale la proiectarea și realizarea activităților instructiv-educative;
- ❖ capacitatea de a comunica ușor cu elevii, de a-i influența și motiva pentru activitatea de învățare, în general, și pentru învățarea unei anumite discipline de studiu, în particular;
- ❖ capacitatea de a proiecta și de a realiza optim activități instructiv-educative (precizarea obiectivelor didactice, selecționarea conținuturilor esențiale, elaborarea strategiilor de instruire, crearea unor situații de învățare adecvate, stabilirea corespunzătoare a formelor, metodelor și instrumentelor de evaluare etc.);
- ❖ capacitatea de a evalua obiectiv programe și activități de instruire, pregătirea elevilor, precum și a șanselor lor de reușită;
- ❖ capacitatea de a-i pregăti pe elevi pentru autoinstruire și autoeducație.

a) Atitudinea emoțională negativă a copilului față de școală poate să depindă de: informațiile inexacte și nepotrivite pe care copilul le-a dobândit pe tema școlii, de atitudini și înclinații incorecte preluate de la cei din jur sau de experiențe negative pe care le-a trăit în timpul unui antrenament de învățare prematur și defectuos.

Atitudinea emoțională negativă poate apărea și față de anumite discipline școlare, de care se leagă experiențe mai puțin plăcute. O materie la care au apărut dificultăți de învățare poate genera aversiune, teamă. Atitudinea neînțelegătoare a profesorului, refuzul de a-l sprijini și îndruma pentru a depăși obstacolele, îl vor îndepărta pe elev. „Atitudinea negativă față de școală poate fi simptomul unor tulburări afectiv-emoționale mai profunde și mai generalizate.” (H.Spionek)

b) Părinții dovedesc și ei, uneori, atitudini nepotrivite față de situația la învățatură a copiilor. Cercetările psihopedagogice au diferențiat trei atitudini greșite ale părinților:

- atitudinea de teamă- părinți care își manifestă teama în legătură cu cariera școlară a copilului și astfel îi transmit aceeași atitudine, determinând neliniște, lipsă de încredere în forțele proprii, sentimente de vulnerabilitate;
- atitudinea agresivă- părinții își manifestă agresivitatea asupra școlii, diminuează autoritatea școlii și a cadrelor didactice sau își indreaptă agresiunea împotriva copilului care este adeseori victima unor abuzuri fizice și psihice inițiate de părinți;
- atitudinea de indiferență a părinților prin bagatelizarea școlii- care se leagă fie de lipsa de responsabilitate manifestată în familie, la locul de muncă, fie de o slabă considerație față de școală, minimalizând eficiența învățaturii pentru perspectivele de viață.

Cele mai grave consecințe ale atitudinii greșite a părinților sunt: **rămânerea în urmă la învățatură și eșecul școlar.**

Rămânerea în urmă la învățatură este o problemă socială a timpului nostru. Ea produce efecte dezastruoase atât elevilor în această situație, familiilor acestora cât și școlilor. Efectele sunt: educaționale, economice și psihologice.

Rămânerea în urmă la învățatură este un proces care cuprinde mai multe faze:

- faza inițială- apar primele goluri, primele nemulțumiri ale copilului în legătură cu școala”;
- faza a doua-se caracterizează prin defecte grave , iar elevul chiar dacă se străduiește nu mai poate participa și profita normal de activitatea școlară;
- faza a treia -se caracterizează prin apariția rezultatelor nesatisfăcătoare;
- faza a patra –nepromovarea-care este o afirmare formală a eșecului tuturor încercărilor de a înlătura rămânerea în urmă.

Descoperirea eșecului de la început este absolut necesară. Cunoașterea fazei în care se află procesul de rămânere în urmă al copilului în orice moment trebuie să faciliteze acțiunea de remediere.

Cauzele care duc la eșec școlar se diferențiază după natura factorii care la determină astfel:

-de natură subiectivă: starea psihofiziologică a elevului, respectiv nivelul de dezvoltare intelectuală și fizică, starea sănătății și gradul de pregătire pentru începerea școlii, nivelul motivației (aspirații, idealuri) și al voinței;

-de natură instituțională: nivelul de pregătire al cadrelor didactice, cunoașterea și aplicarea unor principii didactice și metodice adecvate, organizarea activității și a regimului școlii, baza didactico-materială, precum și personal de sprijin calificat (psihopedagog, asistent social, consilier);

-de natură socio- economică: nivelul intelectual al părinților, starea materială a familiei, relațiile din familie, mediul ambiant nemijlocit în care trăiește, normele, valorile și credințele comunității din care face parte;

Factorii enumerați se impletesc între ei, din acest motiv acțiunea lor este de cele mai multe ori complexă și poate duce la dereglări în viața emoțională și volitivă, la deformări de caracter, la afecțiuni neuro sau la psihopatii.(D.M.Jovanovic)

III.Activități socio-educative cu părinții

Orice actor adult al sistemului educativ ar putea, tocmai în perspectiva ameliorării respectului față de sine al elevilor, să-și îndrepte eforturile către obiectivele următoare:

- * să favorizeze conștientizarea competențelor și calităților prin intermediul unor realizări obiective; să conducă la descoperirea domeniilor de împlinire de sine pe care le valorizează și la conștientizarea largului evantai de caracteristici posibile ale valorii în specia umană;
- * să sprijine copilul în formarea unor idealuri congruente cu competențele și interesele sale;
- * să-l ajute să se insereze în contexte sociale mai valorizante pentru el;
- * să-i împărtășească strategii adecvate pentru a face față situațiilor dificile, în care apare teama de eșec sau de respingere socială; să-i atragă atenția asupra caracterului controlabil al situațiilor (de exemplu, invitând tinerii să discute în grup despre modurile lor diferite de răspuns în situații dificile);
- * să lupte împotriva suprageneralizării eșecului, recentrând eșecul asupra sarcinii și oferind metode pentru o reușită ulterioară și la nivelul instituției școlare, unde sunt uneori enunțate judecăți negative care, dincolo cu mult de performanțe, aduc atingere persoanei;

* să se situeze el însuși ca dătător de valoare pentru copil, care are nevoie să fie tratat ca persoană și nu numai ca elev.

Activitățile derulate cu grupurile de părinți au urmărit :

- realizarea unei bune relații părinte-copil;
- prevenirea unor probleme grave de educație;
- prevenirea unor atitudini și reacții negative în comportamentul părinților față de copil;
- însușirea unor abilități de bază de care părinții au nevoie pentru a influența pozitiv comportamentul copiilor.

În decursul acestor întâlniri s-au discutat teme și s-au exersat abilități care au vizat :

- nevoile copiilor mici ;
- dezvoltarea psiho-socială pe vârste;
- **acordarea atenției** în manieră pozitivă în vederea stimulării unui comportament dorit;
- **aprecierea** (convingerea părinților că laudele îi pot determina pe copii să se comporte într-un mod dorit);
- **stabilirea limitelor**- diferențierea între a respinge copilul sau a respinge un comportament;
- fixarea unor limite verbale (NU este NU!) ;
- **ignorarea** unor comportamente nedorite ;
- discriminarea situațiilor când copiii trebuie **izolați** pentru anumite comportamente;
- stabilirea situațiilor când trebuie folosită **pedeapsa sau recompensa** și pentru care comportamente.

Modalitățile de realizare au fost variate și s-au concretizat în:

- ❖ **vizionări de filme educative** ;
- ❖ **dezbateri**;
- ❖ **jocuri și exerciții practic-aplicative** cum ar fi “Ce îmi place/ nu-mi place la copilul meu”, exercițiul « fierbinte-rece », jocul « Semaforul », jocul « Scaunul pozitiv și scaunul negativ », etc.

IV. Evaluarea activității

La finalul ședințelor s-a procedat la evaluarea cunoștințelor dobândite și a abilităților formate prin chestionare aplicate, prin jocuri de rol și dezbateri.

Acestea au condus la concluzia că întâlnirile au fost eficiente și bine venite, părinții participanți le-au recunoscut importanța în schimbarea comportamentului propriu față de copii și contribuția în îmbunătățirea atmosferei familiale în perioada participării la cursuri.

1. AGABRIAN Mircea - *Cercetarea calitativă a socialului* – Teorie, metoda și practica

Seria DIDACTICA, Alba Iulia, 2002

2. DAVITZ Joel, BALL Samuel - *Psihologia procesului educațional*-

E. D. P., București, 1978

3. NICOLA, Ioan - *Tratat de pedagogie școlară*

E.D.P., București, 1996

4. RADULIAN, Virgiliu - *Lichidarea și combaterea repetenției*

E.D.P., București, 1978

5. * - *Dicționar de pedagogie***

E.D.P., București

Eficiență și calitate în demersul didactic

Creșterea calității în educație prin utilizarea noilor tehnologii

Prof.înv.preșcolar: Ignătescu Liliana

În multe țări se dezbate evoluția învățământului. Motivele sunt la îndemână, pe de o parte, din nou este limpede că educația condiționează celelalte performanțe, pe de altă parte, educația se schimbă sub impactul noilor tehnologii, noului rol al societății civile și noilor concepții psihologice. Avem nevoie de un învățământ bine susținut de societate, de un învățământ deschis pentru copii, tineri, adulți, de un învățământ ce încurajează competiția și favorizează înnoirea, de un învățământ bazat pe standarde de performanță ridicate. Avem nevoie de un învățământ care să inducă o nouă atmosferă în societate.

Este un adevăr recunoscut deja că educația trebuie să pregătească individul pentru ritmul accelerat al schimbării din societatea în care trăim, să-i creeze deprinderi și abilități de adaptare și, mai mult decât atât, competențe ce-l vor ajuta să ia decizii ce vor influența evoluția umană. Dar în această transformare însăși procesul de instruire trebuie să se adapteze noilor condiții. Educația omului modern trebuie să depășească stadiul de educație orientată pe nivel și să se orienteze către o educație continuă, capabilă să-l pregătească pe individ oriunde s-ar afla și nelimitat în timp. Sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a demonstra că are rezultate imediate într-o întrecere cu alte tipuri de sisteme educaționale, ci de a substitui o parte din structurile actuale cu un nou spectru de performanțe, în întâmpinarea schimbărilor inerente ce au loc în cultură și civilizație. Cu certitudine, tehnologiile informației și comunicării vor deveni instrumente de utilitate universală. De aceea, este necesar să se dezvolte în acest sens un nou mod de gândire și comportament care va permite cadrelor didactice să facă față oricărei noi cerințe. Fiecare cadru didactic va trebui să capete o formare de bază în domeniul TIC. Din păcate, în învățământul preuniversitar, calculatoarele sunt folosite mai ales pentru predarea și învățarea informaticii. Folosirea lor ca instrumente menite să ușureze învățarea altor materii este încă în stadiu incipient. Totuși se constată o preocupare concretă pentru utilizarea calculatorului în învățare, în special în cadrul ariilor curriculare matematică și științe, limbă și comunicare. Acomodarea încă din școală cu noile tehnologii facilitează formarea intelectuală a elevilor pentru că stimulează interesul față de nou, imaginația, dezvoltarea unei gândiri logice.

De obicei, copiii iau contact cu lumea calculatoarelor prin intermediul jocurilor. Varietatea subiectelor abordate de acestea stimulează imaginația celor care le utilizează, cu atât mai mult cu cât aceste programe sunt special concepute să dezvolte fantezia, inventivitatea, rapiditatea luării deciziilor, reflexele. Procesul de gândire al elevilor câștigă în profunzime și rapiditate. A ști ce să ceri sistemului de calcul impune o ordonare superioară a gândirii. Totodată, pot fi simulate pe ecran fenomene și procese în evoluția lor, care altfel ar rămâne doar niște imagini fixe, unele experiențe greu accesibile devin tangibile în laboratoarele școlare.

Un alt interes major este acela că se poate optimiza randamentul predării prin prezentarea cu ajutorul ecranului și calculatorului a unei largi varietăți de exemple sau modele asociate unei secvențe de lecție. Aceasta conduce la stimularea inventivității și aplicativității, a spiritului participativ și anticipativ al celui care învață, dar și la atingerea satisfacției profesionalele cadrelor didactice implicate.

Încă din 2001, un raport al Comisiei Europene – Directoratul General pentru Educație și Cultură – arată că „încorporarea tehnologiilor informației și comunicării în sistemele de învățământ europene este un proces care, pe termen lung, va avea implicații majore pentru organizarea învățării și metodelor de predare“. Acesta a fost un imbold pentru ca includerea TIC în curriculum-ul școlar și în programele de pregătire a cadrelor didactice să devină o prioritate națională.

Această etapă de modernizare a mutat accentul de la competențele de bază la competențele cheie ce ghidează viitorul membru al societății spre incluziune socială, dezvoltare personală și învățare pe tot parcursul vieții sale. Folosirea noilor tehnologii ale informației și comunicării se regăsește printre principalele competențe cheie, ce au dus la schimbări majore în sistemul de învățământ ce au cuprins nu numai modificarea programelor școlare, dar și pregătirea cadrelor didactice și dotarea școlilor, în vederea asigurării resurselor necesare, umane și materiale, ceea ce duce la menținerea învățământului românesc în dinamica europeană.

În învățământul preșcolar, jocul este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, iar calculatorul, este pentru copil, un alt mod de a învăța jucându-se, este parte din spațiul socio-cultural al lui, care îl pun în situația de a găsi rapid soluții, de a se adapta la o lume în care informația circulă, îi influențează limbajul și comunicarea non-verbală și totul cu pași repezi. Prin utilizarea calculatorului, procesul de predare-învățare-evaluare capătă noi dimensiuni și caracteristici, permite transmiterea de noi cunoștințe și sugerează semnificațiile acestora. Strategiile de predare-învățare folosite pot sprijini și stimula procesele învățării active. Cunoașterea este un drum ce se deschide pe măsură ce înaintăm. Procesul de învățare devine mai interesant și mai plăcut prin intermediul calculatorului. Imaginile viu colorate, însoțite de

texte sugestive, permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului celor mici. Bagajul de cunoștințe generale crește, pornind de la noțiuni simple, cum ar fi culorile și ajungând până la cunoașterea de poezii, cântece, precum și a unor proverbe și zicători. Noțiunile elementare, cum ar fi animale domestice și sălbatice, anotimpuri, etc., încep să aibă înțeles de la vârste fragede, dându-le astfel posibilitatea să le învețe mult mai ușor.

Învățarea asistată de calculator reprezintă o cale de instruire eficientă. Experiențele cognitive și de exprimare care îi introduc pe copii în lumea oferită de programele multimedia trebuie să fie în concordanță cu mediul educațional din care provin ei. Prin aceste activități, oferim copiilor șanse egale la educație, indiferent de mediul în care cresc și se dezvoltă.

De-a lungul anilor folosirea noilor tehnologii în domeniul educației și-au dovedit eficiența, iar flexibilitatea caracteristică a permis creșterea calitativă a procesului instructiv din țara noastră, schimbând perspectiva asupra practicii directe, completând cadrul educațional cu metodologii moderne de învățare specifice unei societăți informaționale și optimizând întregul proces prin promovarea unei învățări creative.

Bibliografie

Marin Manolescu, „Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică”, Ed. Credis, 2004.

Revista de pedagogie, nr. 1-2, „Informatizarea învățământului”, Institutul de Stiinte ale Educatiei, 1994.

S.M. Cioflica, B. Iliescu, „Prietenul meu, calculatorul”, (Ghid de utilizare pentru preșcolari), Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2003.

Eficiență și calitate în didactica interactivă și interdisciplinară

Prof. ILIESCU AURORA
Liceul „Preda Buzescu” Berbești

Considerăm educația uneori, ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Însă, evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai imprevizibilă, ci ambiguă. Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Prin urmare, s-a modificat și modul în care se gândește viitorul educației pe care îl lăsăm generației viitoare. Nu ne mai putem permite o unitate școlară „muzeu”, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoștințe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii spre viitor, punând accent pe competențele sociale și de comunicare.

Un profesor modern ar fi bine să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și de lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

Tocmai datorită prezentului și viitorului foarte apropiat și învățământul românesc cunoaște o continuă transformare și deschidere în mod deosebit sub aspectul conținutului, metodologiei și al strategiei de lucru. Interdisciplinaritatea se impune ca una din direcțiile principale ale activității din învățământ în ansamblul său, și în mod deosebit în conținutul acesteia și a strategiilor de lucru aplicative.

Astfel, necesitatea interdisciplinarității în învățământul românesc este motivată de următoarele aspecte :

- volumul mare de cunoștințe, informații pe care copiii le primesc pe diferite căi și diferite forme de activitate;
- tratarea interdisciplinara favorizează identificarea «unicității» copilului, cultivarea aptitudinilor lui creative
- flexibilitatea, fluiditatea, originalitatea, etc;
- corelarea dintre discipline stimulează interesul copiilor pentru cunoaștere.

Prin urmare interdisciplinaritatea va deveni din ce în ce mai mult nu doar un mod de restructurare a conținutului, ci și un mod nou de organizare a învățării. Interdisciplinaritatea se impune ca o necesitate și în învățământul preșcolar, pentru realizarea sarcinilor majore ce-i stau în față și anume în pregătirea copilului pentru integrarea cu succes în activitatea școlară.

Copiii ar putea să dobândească o privire de ansamblu asupra vieții, conținutul programei instructiv-educative din grădiniță fiind prezentat printr-o concepție unitară, cuprinzând obiective, conținuturi și mijloace de realizare pentru toate categoriile de activitate.

În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de copil la activitățile desfășurate. El însoțește copilul pe drumul spre cunoaștere. Astfel, utilizarea metodelor interactive de predare-învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ-participativ și o valoare activ-formativă asupra personalității copilului.

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri

interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții.

De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare-copil. Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

Exemple de metode moderne folosite în procesul instructiv educativ al preșcolarilor:

BULA DUBLĂ

- este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

SCHIMBĂ PERECHEA

- -este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea,, am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

BRAINSTORMINGUL

- -în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

EXPLOZIA STELARĂ

- -este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

DIAGRAMA VENN

- -este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru

fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Bibliografie:

- Crenguța Lăcrimioara Oprea – *Strategii didactice interactive*-ed. a III-a, EDP, București, 2008
- Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
- Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
- Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Mihaela Fulga- *Metode interactive de grup.Ghid metodic pentru învățământ preșcolar*, ed.Arves.Craiova (s.a)
- Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.
- Prof. Popescu Rodica,Grădinița cu P.N.Nr. 27, Tg-Jiu, Gorj
- Ioan Cerghit- *Metode de învățământ*, EDP,București,2005
- Ion-Ovidiu Pânișoară-*Comunicarea eficientă*- ediția a III-a-ed.Polirom,Iasi,2006
- Silvia
- www.orizontdidactic.net

Proiect didactic

Ilinca Roxana Ionela, Liceul de Arte "Bălașa Doamna" Târgoviște, Dâmbovița

- *Data:*
- *Propunător:*
- *Unitatea de învățământ:*
- *Clasa:* a III-a
- *Disciplina de învățământ:* Educație civică
- *Unitatea de învățare :* Oameni împreună
- *Tema lecției/ Subiectul:* Grupul din care facem parte. Familia
- *Tipul lecției:* mixtă
- *Scopul lecției:*
- *Informative:* - însușirea cunoștințelor cu privire la familie
- *formativ:* - formarea unui comportament civilizat care să integreze valori morale și civice în relațiile cu ceilalți;
- *Competențe specifice vizate:*

Educație civică

- 1.2. Identificarea unor trăsături morale definiții ale persoanei
- 1.3. Explorarea grupurilor mici și a regulilor grupului
- 2.3. Explorarea unor relații existente între oameni în cadrul grupului

Matematică

- 5.2. Înregistrarea în tabele a unor date observate din cotidian

- *Obiective operaționale:*
 - **O1.2.1.- să identifice trăsături morale ale persoanei manifestate în contexte familiare elevilor;** obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev identifică cel puțin o trăsătură morală a persoanei manifestată în contexte familiare elevilor;
 - **O.1.3.1. - să completeze ciorchinele cu informații despre familie;** obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev completează cel puțin informații despre membrii familiei;

- **O.2.3.1.** - să prezinte pe scurt situații din viața de zi cu zi din care să reiasă relațiile care există între membrii familiei; obiectivul se consideră realizat dacă cel puțin un elev prezintă pe scurt o situație din viața de zi cu zi din care să reiasă relațiile care există între membrii familiei;
- **Matematică: O.5.2.1.** – să utilizeze tabele pentru clasificarea activităților desfășurate de către membrii familiei; obiectivul se consideră realizat dacă fiecare pereche înregistrează în tabel cel puțin o activitate desfășurată de fiecare membru al familiei;
- **Metode, procedee și tehnici didactice:** conversația, explicația, exercițiul, brainstorming, exploziastelară, „Gândiți, lucrați în perechi, comunicați.”
- **Mijloace de învățământ:** laptop, videoproiector, markere, caiete, balon, bilețele, fișătabel, fișă organiator grafic, versuri (Bine e la noi acasă , de Emilia Căldăraru), PPT film „Hârtia mototolită”, fișă lucru individuală, fișă arborele genealogic
- **Forme de organizare:** frontal, individual, în perechi
- **Durata:** 45 minute
- **Bibliografie:**
 - *Suport de curs – Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici;
 - * MEN - Programa pentru disciplina Educație civică , aprobată prin ordinul ministrului educației naționale nr. 5003/02.12.2014, București, 2014;
 - * MEN - Programa pentru disciplina Matematică , aprobată prin ordinul ministrului educației naționale nr. 5003/02.12.2014, București, 2014;

DEFĂȘURAREA LECȚIEI

Nr. crt.	Etapetele lecției / Timp	Ob. Op.	Eșalonarea conținutului Activitatea profesorului	Strategia didactică			Evaluare
				Metode, procedee și tehnici didactice	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Momentul organizatoric 1 min.		Asigur condițiile necesare desfășurării optime a orei: aerisesc sala de clasă , stabilesc un climat de ordine și disciplină și pregătesc materialul didactic.	conversația		frontal	
2.	Reactualizarea cunoștințelor și deprinderilor 7 min.		Solicit elevilor să denumească trăsăturile morale evidențiate în enunțurile scrise pe bilețele și să dea exemplu de situații în care au fost curajoși, au dat dovadă de respect, au avut încredere în ei. 1.Întotdeauna cedez locul în autobuz persoanelor adulte. 2.I-am spus prietenei mele că are scrisul urât și dezordonat. 3.Nu am recunoscut că am spart ghiveciul și pentru asta a fost pedepsită toată clasa. 4.Sunt sigur că la concursul următor voi obține un rezultat mai bun. 5. Imi ajut colegul de bancă pentru că are rezultate slabe la învățătură. Am dat dovadă de curaj atunci când.... Am dat dovadă de respect când.... Am avut încredere în mine atunci când...	conversația explicația exercițiul	bilețele balon	frontal	aprecieri verbale
3.	Activitate/discuții introductivă 4 min.	O1.2.1	Propun elevilor să citească următoarele versuri: Bine e la noi acasă! Nu e lume mai frumoasă Cum e cuibul părintesc, Unde eu traiesc și cresc. Tata, mama și bunici, Eu și frațiorii mici, Toți, aici, suntem uniți, Bucuroși și fericiți!	conversația exercițiul	versuri laptop videoproiector	frontală	aprecieri verbale

		<p>Casa mea și-n somn o știu, Orice colț pot să-l descriu. Când pășesc al casei prag, Tot ce văd în ea mi-e drag. Parcădintr-un basm vrăjit, Toate-mi spun: ” Bine-aivenit!”(anexa 1) <i>(Bine e la noi acasă , de Emilia Căldăraru)</i> Cum credeți că se numește poezia?Ce alt titlu i s-ar potrivi? Despre ce este vorba în poezie? Cum este lumea despre care se vorbește în poezie? Cine face parte din această familie? Cum sunt membrii acestei familii? De ce crezi că îi este drag copilului tot ceea ce vede? Cum te simți tu acasă?De ce?</p>		<p>steluța curioasă</p>		
		 <p>(anexa 2)</p>	<p>brainstorming explozia stelară</p>			
4.	<p>Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min.</p>	<p>Anunț elevii că astăzi,în cadrul orei de educație civică, vom discuta despre cel mai important grup din care facem parte, familia.</p> <p>Scriu la tablă titlul lecției: <i>Familia</i>, iar elevii vor primi un organizator grafic pentru a realiza împreună schema lecției. Prezint obiectivele lecției pe înțelesul elevilor.</p>	<p>conversația</p>	<p>tabla magnetică markere caietele elevilor</p>	<p>frontală</p>	

5.	Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării 20 min.		La ce te gândești când auzi acest cuvânt?	braistorming							
			Scriu la tablă cuvântul – FAMILIE					conversația	laptop	frontală	aprecieri verbale
			Elevii vor spune ce cred ei că înseamnă cuvântul „ familie”, apoi sunt rugați să citească explicația din DEX.					explicația	videoproiector		
			Familie =Totalitate a persoanelor care se trag dintr-un strămoș comun. Totalitatea persoanelor unite prin legături de sânge sau prin alianță.					metoda ciorchinelui	dictionar explicativ		
Realizăm un ciorchine : FAMILIA(anexa3) Port o conversație dirijată cu elevii și completăm ciorchinele.	conversația	organizator grafic									
O.1.3.1.	Cine face parte din familie?	conversația	laptop	perechi							
O.2.3.1	Le spun copiilor că familia formată din mamă, tată frate, soră este o familie simplă, nucleară.	explicația	videoproiector								
O.1.3.1.	Cunoașteți și alte tipuri de familie?Care? Explic ce înseamnă familie monoparentală (alcătuită dintr- un părinte și copii) și familie extinsă, lărgită sau compusă care alături de familia nucleară cuprinde și alte generații: bunici, unchi și mătuși, veri, străbunici.	exercițiul									
O.1.3.1.	Ce comportament trebuie să avem față de membrii familiei?	gândiți, lucrați în perechi, comunicați									
	Cer elevilor să noteze în tabel activitățile desfășurate în familie de către: bunici, părinți, copii. (anexa 4)										
	GÂNDIȚI, LUCRAȚI ÎN PERECHI, COMUNICAȚI										
O.1.3.1.	M	O.5.2.1	ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE ÎN FAMILIE DE CĂTRE BUNICI	conversația	tabele						
			ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE ÎN FAMILIE DE CĂTRE PĂRINȚI					gândiți, lucrați în perechi, comunicați			
			ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE ÎN FAMILIE DE CĂTRE COPII					exercițiul			

		<p>O.1.3.1. O1.2.1 O.2.3.1</p>	<p>Ce tipuri de relații există între membrii familiei tale?</p> <p>Rog elevii să își amintescă și să povestescă pe scurt situații din viața de zi cu zi din care să reiasă relațiile există între membrii familiei.</p> <p>Se extrag concluziile discuției, subliniez faptul că într-o familie trebuie să existe relații bazate pe afecțiune, respect reciproc, ajutor, colaborare, înțelegere, încredere, etc.</p>	<p>gândiți, lucrați în perechi, comunicați</p> <p>conversația</p>		<p>perechi</p>	<p>aprecieri verbale</p>
6.	<p>Fixarea cunoștințelor 7 min.</p>	<p>O1.3.1 O1.2.1</p>	<p>Elevii completează un rebus și răspund la întrebarea: <i>De ce crezi că e important pentru orice copil să aibă o familie?(anexa 5)</i></p> <p><i>Diferențiat:</i> Colorează membrii din familia ta nucleu. Verificăm frontal rezolvarea rebusului și solicit elevii să formuleze răspunsul la întrebarea adresată.</p> <p>Prezintă filmul „Hârtia mototolită”. Pe baza filmului se evidențiază comportamentul pe care trebuie să-l avem față de părinți și celelalte rude.</p> <p>Se extrag concluziile lecției.</p>	<p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>explicația</p>	<p>laptop</p> <p>videoproiector</p> <p>film „Hârtia mototolită”</p>	<p>frontal</p>	<p>autoevaluare</p> <p>aprecieri verbale</p>
7.	<p>Asigurarea retenției și transferului 3 min.</p>		<p>Spun elevilor că familia se aseamănă cu un copac, rădăcinile sunt bunicii, trunchiul părinții și ramurile copiii. Copacul familiei se numește <i>arborele genealogic</i> al familiei. Se prezintă un model (anexa 6) și se exemplifică.</p> <p>Propun elevilor ca temă pentru acasă realizarea arborelui genealogic al familiei.</p>	<p>conversația</p> <p>explicația</p>	<p>laptop</p> <p>videoproiector</p>	<p>frontal</p>	
8.	<p>Aprecieri și recomandări 1 min.</p>		<p>Fac aprecieri globale și individuale cu caracter motivant privind participarea elevilor la lecție.</p>	<p>conversația</p>			<p>aprecieri verbale</p>

METODE MODERNE DE AUTOEVALUARE / EVALUARE PENTRU IMPLICAREA ELEVILOR ÎN PROPRIA ÎNVĂȚARE

Prof. Incuț Anișoara
Școala Gimnazială Nr. 2 "Poet Ovidiu",
localitatea Ovidiu, jud. Constanța

Metodele de evaluare reprezintă calea pe care o urmează, pe care o parcurge învățătorul împreună cu elevul/elevii săi în demersul evaluativ.

Metodele de evaluare pot fi clasificate în funcție de diverse criterii. După criteriul istoric, se diferențiază:

- **metode tradiționale de evaluare:** *evaluarea scrisă, evaluarea orală, evaluarea prin probe practice, testarea;*

- **metode moderne, alternative/complementare de evaluare:** *observarea sistematică a comportamentului elevului în activitatea școlară, portofoliul, investigația, proiectul, autoevaluarea.*

În continuare voi face referire la câteva metode de evaluare/autoevaluare.

Autoevaluarea este o metodă alternativă de evaluare care are o capacitate ce relevă raportul persoanei față de ea însăși cu privire la procesul și rezultatele activității, a faptelor proprii apărute în propria personalitate.

Funcțiile autoevaluării sunt:

- **de constatare** (*Ce știu bine?, Ce știu mai puțin bine?*);

- **de mobilizare** (*Am reușit să fac mult, dar la tema respectivă mai am rezerve*);

- **de proiectare** (*Ca să nu am probleme în continuare, trebuie să repet următoarele....*).

Funcțiile date determină **condițiile necesare pentru educarea capacității de autoevaluare:**

- Prezentarea sarcinii de lucru și a criteriilor de succes;
- Încurajarea elevilor pentru a-și pune întrebări legate de modul de realizare a sarcinii (conștientizarea criteriilor);
- Aplicarea controlată a unor grile de autoverificare;
- Încurajarea evaluării în cadrul grupului sau al clasei (evaluarea reciprocă);
- Completarea unui chestionar (fișă de autoevaluare) la sfârșitul unei sarcini de lucru relevante.

Modalități practice de realizare a evaluării/autoevaluării

1. Semaforul (procedeul cromatic) se aplică exprimarea modului în care elevii înțeleg un nou concept sau sarcină de lucru:

- la dispoziția elevilor se pune un set de trei cartonașe colorate în luminile semaforului;

- la solicitarea cadrului didactic, elevii ridică un cartonaș: *verde*-dacă înțeleg, *galben*-dacă nu sunt siguri, *roșu*-dacă nu înțeleg;

- secvența poate fi reluată sau cei care au ridicat cartonașul verde pot fi solicitați să furnizeze explicații colegilor, eventual într-o activitate în grupuri mici, omogene (elevi care au ridicat cartonașe de trei culori).

Folosind în acest mod învățarea prin cooperare, cadrul didactic oferă elevilor posibilitatea

de a se implica în învățare, de a ajunge la soluții în mod independent, ghidat sau cu mai mult sprijin. Învățătorul va interveni când ghidarea sau sprijinul sunt solicitate, sau când constată că un anumit grup nu avansează în activitate, sau abordarea este greșită.

Procedeul cromatic poate fi utilizat și în contextul autoevaluării, și al evaluării reciproce, dar procedeele folosite pentru exprimarea judecăților de valoare trebuie diversificate. Utilizarea în permanență a culorilor semaforului induce copiilor asocieri nedorite: ”astăzi am primit verde”, ”am realizat sarcina pe roșu” etc. Important este ca elevul să se învețe a-și aprecia comportamentul performanțial (independent, ghidat, cu sprijin) și să fie motivat pentru a-și spori nivelul.

Se pot folosi și alternative eficiente pornind de la procedeul cromatic, cum ar fi: sublinierea/bifarea/încercuirea cuvântului respectiv; colorarea cu creionul a uneia dintre trei imagini pe care sunt scrise nivelurile; reprezentarea nivelului printr-un cod dat (emoticoane, figuri geometrice, litere etc.).

2. Cu ochii închiși este o tehnică bazată pe concentrare, dar și relaxare, potrivită atunci când elevii sunt un pic agitați:

- se propune elevilor să lase capul pe masă, dar să țină pixul în mână pe o foaie;
- se adresează o întrebare care are ca răspuns o literă/un număr/un cuvânt scurt; de obicei, întrebarea vizează un concept-cheie al lecției;
- elevii scriu răspunsul, lasă pixul și continuă să se relaxeze; între timp, învățătorul trece printre bănci și observă răspunsurile scrise;
- după 3-5 minute, timp în care toți reușesc să se odihnească, se anunță răspunsul corect, iar elevii se autoapreciază.

3. Fără mâini ridicate este o tehnică cu efect de încurajare. Învățătorul adresează o întrebare/sarcină, lasă elevilor timp de gândire, poate să le sugereze să discute în perechi sau în grupuri mici. Odată cu solicitarea răspunsului, atenția se transferă (într-o manieră cât mai firească) către anumiți elevi – cei timizi, tăcuți sau neîncrezători în forțele proprii.

4. Răspunsul la minut este o tehnică bazată pe întrebări clare care solicită răspunsuri scurte și exacte. Se convine cu elevii că răspunsurile nu vor fi comentate și nici corectate. Ca rezultat, cadrul didactic va putea identifica aspectele care trebuie reluate sau clarificate.

5. Turul galeriei este o tehnică de lucru în echipe, care, de asemenea, poate fi valorificată în contextul evaluării pentru învățare:

- fiecare echipă realizează sarcina propusă pe un poster;
- posterele se afișează pe pereții sălii, la anumită distanță unul față de altul, pentru a permite circulația ulterioară a echipelor;
- la semnalul învățătorului, echipele circulă prin sală, de la un poster la altul, le examinează și notează direct pe ele propunerile sale;
- după încheierea circulației, echipele își examinează posterele și realizează o prezentare finală a produsului.

6. Corectarea în pereche este o tehnică care se pretează pe contextul evaluării reciproce:

- după realizarea individuală a unei lucrări/probe/sarcini, se face schimb de caiete/fișe;
- fiecare elev contrapune cele realizate de coleg cu *grila de verificare* prezentată pe tablă/fișă/ecranul proiectorului;
- la final, elevii pot consemna pe caietul citit impresii, observații, recomandări; la

înapoierea caietului, acestea pot fi discutate în pereche.
Se constată atenția sporită acordată atât de cel care este dator să analizeze, cât și de cel care ia cunoștință de aprecierile primite. Astfel se realizează concomitent evaluarea acțiunii celuilalt și propria sa evaluare.

7. Gândește singur/ Lucrează în perechi/ Prezintă este o tehnică de lucru în perechi, care poate fi utilizată în contextul evaluării pentru învățare:

- *Gândește*: întâi elevii lucrează individual, timp de 3-5 minute, asupra sarcinii propuse;
- *Perechi*: apoi, elevii discută în perechi rezultatele obținute în mod individual, formulează o variantă comună (îmbinând ideile sau adoptând o variantă mai reușită, îmbunătățind-o) și o notează conform cerințelor pe o fișă/poster;
- *Prezintă*: la final, fișele/posterele completate în perechi se afișează și se contrapun în mod frontal; câteva perechi își argumentează soluțiile; se elucidează și se (auto)corectează eventualele greșeli; se realizează aprecieri valorice asupra rezultatelor activității.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare încurajează crearea unui climat de învățare plăcut și relaxant, elevii fiind evaluați în mediul obișnuit de învățare, prin sarcini contextualizate.

Este important ca elevii să înțeleagă criteriile de evaluare, procesul evaluativ, pentru a putea reflecta asupra performanțelor obținute, a le explica și a găsi modalități de progres. Elevii nu trebuie evaluați unii în raport cu ceilalți, scopul fiind de a vedea evoluția, progresul, achizițiile și nu de a stabili o ierarhie.

BIBLIOGRAFIE:

- 2002; Cerghit ,I., -*Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Aramis, București,
2000 Radu, I. T. *Evaluarea în procesul didactic*, București, Editura Didactică și Pedagogică,

Proiectarea intervențiilor de modificare comportamentală

Prof. Ion Gheorghe – Centrul Județean de Resurse
și Asistență Educațională Buzău/ CȘAP Școala
Gimnazială „Sfântul Apostol Andrei“ Buzău

Activitatea la clasă presupune combinarea într-o manieră eficientă a activității didactice cu monitorizarea și managementul continuu al comportamentelor copiilor. În acest context, managementul clasei reprezintă „*abilitatea profesorului de a planifica și organiza activitățile clasei astfel încât să asigure un climat favorabil învățării*” (Petrovai și Lemeni, 2009).

Obiectivele majore ale managementului clasei sunt (Slavin, 2006):

- prevenirea comportamentelor disruptive, care deranjează/ interferează cu derularea activităților obișnuite de la clasă (vorbitul cu colegii, întreruperea celor care vorbesc, comentariile nepoliticoase, etc.);
- rezolvarea problemelor comportamentale apărute;
- folosirea eficientă a timpului alocat predării.

Pentru a putea dezvolta un mediu propice învățării, este esențial să putem identifica comportamentele care pot fi prevenite sau modificate, odată ce ele se manifestă deja. Orice comportament este amorsat de antecedente și este menținut de către consecințele sale (întăriri sau pedepse). Astfel, putem identifica trei momente-cheie asociate fiecărui comportament:

1. ce se întâmplă înainte de comportament (antecedente);
2. momentul efectiv al producerii comportamentului (comportamentul propriu-zis);
3. ce se întâmplă imediat după manifestarea comportamentului (consecințe).

Analiza funcțională oferă un cadru organizat la care se poate apela atunci când se vizează modificarea anumitor comportamente. În acest demers, componenta principală o reprezintă proiectarea, implementarea și evaluarea ulterioară a intervențiilor de modificare a comportamentelor dezadaptative.

Strategiile care pot fi folosite la nivelul clasei atunci când se vizează modificarea comportamentelor dezadaptative *sunt centrate pe antecedente, printre care se numără*: stabilirea regulilor; monitorizarea și scanarea comportamentelor, personalizarea clasei/ spațiului grupei, oferirea oportunităților de a răspunde și de a se implica în activități de învățare.

A. Stabilirea regulilor

Regulile clasei au un rol vital în menținerea unui management eficient al clasei. Prin stabilirea de comun acord între cadrul didactic și copii a unui set explicit de reguli, se asigură premisele unui mediu de învățare predictibil, controlabil, structurat și ordonat, care să faciliteze învățarea. Regulile identificate trebuie să fie relaționate direct cu problemele care apar cel mai frecvent la nivelul clasei. Totodată, prin monitorizarea respectării regulilor și stabilirea consecințelor respectării/ nerespectării regulilor, se creează premisele responsabilizării copiilor vizavi de comportamentele lor, iar la nivelul dinamicii grupului se asigură creșterea coeziunii și a sentimentului de apartenență la grup.

Principalele criterii de stabilire a regulilor la nivelul clasei, pe care fiecare cadru didactic ar trebui să le aibă în vedere, sunt următoarele (Petrovai și Lemeni, 2009):

- să fie formulate la începutul anului școlar;
- să fie formulate pozitiv, specificând comportamentul așteptat;
- să fie afișate într-un loc specific; să fie discutate și explicate copiilor;
- să fie precizate consecințele respectării și nerespectării regulilor;
- să fie aplicate consecvent, fără a se face excepții de la aplicarea lor;
- lista de reguli să fie scurtă și să țină cont de nivelul de dezvoltare al copiilor din clasă.

B. Monitorizarea și scanarea comportamentului copiilor

Adesea comportamentele negative ale copiilor sunt generate de faptul că au impresia că nu sunt

observați. Cadrul didactic trebuie să se asigure de următoarele lucruri:

- scanarea spațiului clasei - acest lucru se referă la menținerea permanentă a contactului vizual cu toți copiii din clasă; focalizarea excesivă pe câțiva copii sau doar pe aceia care par implicați este contraindicată;
- monitorizarea copiilor - acest lucru se realizează prin mișcarea în spațiul clasei, deoarece proximitatea fizică are rolul de a bloca anumite comportamente indezirabile ale copiilor.

C. Personalizarea spațiului clasei

Personalizarea spațiului clasei include două categorii de strategii:

- decorarea spațiului clasei cu lucrări ale copiilor sau cu alte produse personale (ex. postere, poze, imagini etc.) - acest lucru contribuie la dezvoltarea unui climat educațional pozitiv, în care copiii se simt valorizați;
- organizarea spațiului clasei pentru a răspunde diferitelor nevoi de instruire:
 - aranjarea diferită a băncilor: de exemplu, în cazul predării centrate pe cadrul didactic, este preferabilă așezarea clasică pe rânduri de bănci, în timp ce activitățile centrate pe elev se pretează în mai mare măsură la dispunerea băncilor sub formă de semicerc/ cerc;
 - aranjarea elevilor în bănci: de exemplu, copiii care manifestă mai frecvent comportamente care deranjează activitățile pot fi mutați în bănci astfel încât să fie mai ușor monitorizați de către cadrul didactic și/ sau pot fi așezați în bancă lângă un copil al cărui comportament pozitiv poate deveni un model pentru ei.

D. Oferirea oportunităților de a răspunde și de a se implica în activități de învățare

Cadrele didactice evită să ceară răspunsuri din partea copiilor ale căror comportamente negative sunt mai frecvente. Cadrul didactic transmite prin propria atitudine faptul că nu le acordă încredere, ceea ce le afectează disponibilitatea de a se implica în sarcinile de învățare și încurajează manifestarea unor comportamente incompatibile cu învățarea (ex. trag de timp, fac altceva decât ceea ce li se cere, finalizează sarcinile cu dificultate/ nu le finalizează). Din acest motiv, este indicat ca solicitările de răspuns să vizeze toți copiii din clasă.

În concluzie, varietatea și complexitatea problemelor comportamentale care pot apărea în contextul educațional a determinat o rafinare continuă a strategiilor pe care cadrele didactice le pot folosi pentru a le diminua sau soluționa. Concluzia logică ar fi aceea că strategiile de modificare a comportamentelor dezadaptative pot fi aplicate în toate cazurile, fiecare particularizându-se în funcție de caracteristicile situației.

Bibliografie:

1. Iucu, R. (2000). Managementul și gestiunea clasei de elevi. Fundamente teoretico-metodologice. Iași, Editura Polirom.
2. Slavin, R.E. (2006). Educational psychology. Theory and practice. New York: Pearson.
3. Petrovai, D., & Lemeni, G. (2009). Managementul clasei. In A. Băban (coordonator). Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere. Cluj-Napoca: Editura ASCR

Proiect de lecție

www.clipartof.com - 59268

DATA: 23.03.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială „Ion Creangă”, Brăila

CLASA: Pregătitoare B

PROF.PTR.ÎNV.PRIMAR: Ion Ramona-Mihaela

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și explorarea mediului

DISCIPLINA: Matematică

DISCIPLINE INTEGRATE: Comunicare în limba română, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „În livadă”

SUBIECTUL LECȚIEI: Scăderea numerelor naturale în centrul 0-20 fără trecere peste ordin

TIPUL LECȚIEI: Fixarea și consolidarea cunoștințelor

TIMP: 50 minute(40 min. activitatea propriu-zisă + 10min. activități în completare)

EFFECTIV: 22 elevi

COMPETENȚE SPECIFICE:

Matematică și explorarea mediului:

1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în centrul 0- 31;

1.2. Compararea numerelor în centrul 0 -31;

1.4. Efectuarea de adunări și scăderi în centrul 0-31, prin adăugarea/ extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulțime dată;

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice(sumă, total, diferența, =, +, -) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme;

+ Comunicare în limba română:

1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, rostit clar și rar;

1.2. Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar;

+ Dezvoltare personală:

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea școlară;

+ Muzică și mișcare:

2.2. Cântarea în colectiv, asociind mișcarea sugerată de text;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

O1: -să numere crescător și descrescător în centrul 0 -20;

O2:- să precizeze vecinii unui număr dat;

O3: - să utilizeze limbajul matematic specific operațiilor de scădere;

O4:- să efectueze operații de scădere în centrul 0-20;

Afective:

O5:-să manifeste spirit de inițiativă și cooperare în cadrul grupului;

Psiho-motrice:

O6:-să mănuiască corect materialele puse la dispoziție;

RESURSE:

A) METODOLOGICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, expunerea, observarea sistematică, jocul didactic, instructajul verbal, cadranele;

a. Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual, în perechi;

c. Mijloace didactice: planșe didactice, fișe de lucru, jetoane, copac, numărătoare, culori, săculețul cu surprize, scrisoare;

d. Forme și strategii de evaluare: evaluare formativă, aprecieri verbale și autoevaluare, observare sistematică.

Resurse temporale: 40 minute activitate + 10 minute activitate recreativă

Resurse umane : 22 elevi

Resurse spațiale : sala de clasă

B) BIBLIOGRAFICE:

- „Programa școlară pentru clasa pregătitoare: Matematică și explorarea mediului, Comunicare în limba română, Dezvoltare personală, Artevizuale și abilități practice, Muzică și mișcare”, OMECTS nr. 3418/19.03.2013– Ministerul Educației și Cercetării, București, 2013;
- „Activități transdisciplinare pentru grădiniță și ciclul primar – jocuri didactice” – Dumitru Alexandrina, Viorel-George Dumitru, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;
- „Matematica ... prin joc” – Elena Simionică, Florica Caraiman, Editura Polirom, Iași, 1998

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	Etapetele lecției	Ob. op.	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC		RESURSE			Metode de evaluare
			ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTOAREI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric 1 min		Se creează condițiile optime pentru buna desfășurare a activității propuse: Aerisirea sălii de clasă; Pregătirea materialelor necesare; Distribuirea materialelor necesare elevilor.	Se pregătesc de lecție.	Conversația	Materialele necesare activității.	Frontal	
2.	Reactualizarea cunoștințelor 3 min		Propun copiilor spre rezolvare (oral) următoarele exerciții: <ul style="list-style-type: none"> • Exerciții de numărare în ordine crescătoare și descrescătoare în concentrul 0 -20. • Exerciții de comparare și precizare a vecinilor numerelor naturale în concentrul 0 -20. 	Ascultă cu atenție. Numără crescător în concentrul 0-20. Numără descrescător în concentrul 0-20.	Conversația Expunerea Exercițiul		Frontal	Observarea sistematică

		<ul style="list-style-type: none"> Exerciții de calcul oral. 12-2= 13-1= 15-4= 17-5= 	Calculează oral.				
3.	Captarea atenției 3min	<p>Le transmit copiilor că am găsit pe catedră un bilet de la Piersicuța Doda. Dau citire biletului. Mesajul primit de la piersicuța îi îndeamnă să caute în clasă un săculeț roșu.</p> <p style="text-align: center;">Anexa 1</p> <p>Bună ziua, dragi buburuze! Și la ora de Matematică și explorarea mediului voi fi aici, lângă voi. Voi nu mă veți vedea, dar să știți că sunt prezentă! Sunt foarte curioasă să aflu cât de multe ați învățat voi în clasa pregătitoare. V-am pregătit o surpriză, pe care o veți descoperi la finalul orei, dar până atunci, trebuie să rezolvați probele propuse de domna învățătoare! Să fiți atenți! Căutați în clasă, un săculeț roșu. Vă așteaptă o surpriză! Spor la joacă!</p> <p>În săculețul roșu se află trei ghicitori primite de la piersicuța. Transmit copiilor că vom trece mai departe în mometul în</p>	<p>Copiii ascultă indicațiile primite de la Piersicuța Doda și pornesc în căutarea săculețului roșu.</p> <p>Identifică săculețul și ascultă cu atenție. ghicitorile</p>	Conversația	Săculeț cu ghicitori	Frontal	<p>Observarea sistematică</p> <p>Aprecieri verbale</p>

<p>4. Anunțarea temei și a obiective-</p>	<p>care vor descoperi răspunsul corect la fiecare ghicitoare.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Azi în vale, pe un lac</i> <p><i>15 rațe baie fac.</i></p> <p><i>Două pleacă: mac, mac, mac,</i></p> <p><i>Câte-au mai rămas pe lac?</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Rața face pentru Paște</i> <p><i>16 ouă colorate.</i></p> <p><i>Dacă șase-s roșioare,</i></p> <p><i>Albastre câte sunt oare?</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>La moara lui Ionică</i> <p><i>Vine cu 3 saci Georgică</i></p> <p><i>Și cu 10 saci Mitică.</i></p> <p><i>Vă întreb acum pe voi:</i></p> <p><i>- Cu câți saci vin amândoi?</i></p> <p>Astăzi, dragii copii, ne vom consolida cunoștințele despre “Scăderea numerelor naturale de la 0 la 20, fără trecere peste</p>	<p>primite.</p> <p>Răspund corect la ghicitori.</p> <p>Elevii ascultă obiectivele propuse și explicate pe</p>	<p>Explicația</p>	<p>Frontal</p>	<p>Frontal</p>	
--	--	---	-------------------	----------------	----------------	--

lor urmărite	ordin” și vom rezolva probele lasate de Piersicuța Doda.	înțelesul lor.				Observa- rea sistemati- că
1min	Anunț elevii că vom rezolva prima probă lăsată de Piersicuța Doda.	Lucrând pe grupe, elevii ordonează crescător numerele și descoperă cuvântul „SCĂDEREA”	Explicația Exercițiul	Jetoane	Grupe	Observa- rea sistemati- că Evaluarea orală
5.	Fixarea și consolida rea cunoștin- țelor	Împart elevii în 5 grupe (grupa Merelor, grupa Bananelor, grupa Perelor, grupa Portocalelor si grupa Mandarinelor).				
25min	Voi cere elevilor să ordoneze crescător numerele(jetoanele) lăsate de Piersicuța Doda și să descopere cuvântul. (SCĂDEREA)					
Proba 1 Exercițiu – JOC Anexa 2	Ordonăți crescător numerele:					
<ul style="list-style-type: none"> • 10, 15, 19, 20,11, 17,18, 14 	(grupa Merelor, grupa Mandarinelor, grupa Bananelor)					
<ul style="list-style-type: none"> • 20, 16, 12, 10, 13, 12, 29, 10 	(grupa Perelor, grupa Portocalelor)					

Pentru fiecare răspuns corect, copiii vor primi jetoane cu fructe pe care le vor lipi în copacul din clasă.

Proba nr.2: Calculează dacă știi!

Solicit elevii să calculeze pe fișă și la tablă operații de scădere și să verifice corectitudinea acestor operații prin numărare.

Anexa 3

ÎN LIVADĂ
Scăderea numerelor naturale în concentrul 0-20

Copiii au mâncat multe fructe. Calculează câte au rămas de fiecare dată, scriind operațiile potrivite.

 $\square - \square = \square$	 $\square - \square = \square$
 $\square - \square = \square$	 $\square - \square = \square$
 $\square - \square = \square$	 $\square - \square = \square$
 $\square - \square = \square$	 $\square - \square = \square$
 $\square - \square = \square$	 $\square - \square = \square$

© Editura EDU

Proba nr.3: Cutiuța cu surprize!

Voi solicita elevii să extragă câte un jeton

Vin în fața clasei și lipsesc fructele în copac.

Elevii ies la tablă. Scriu la tablă operațiile de scădere și verifică corectitudinea acestora prin numărare.

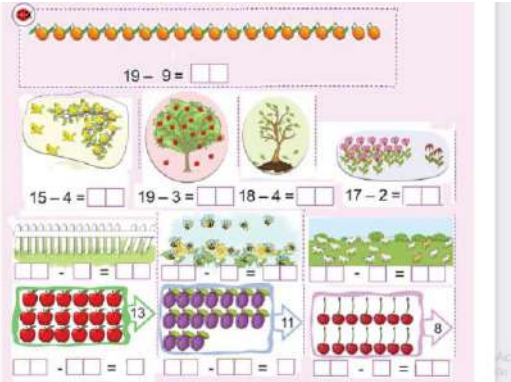
Joc didactic
Conversația
Explicația
Exercițiul

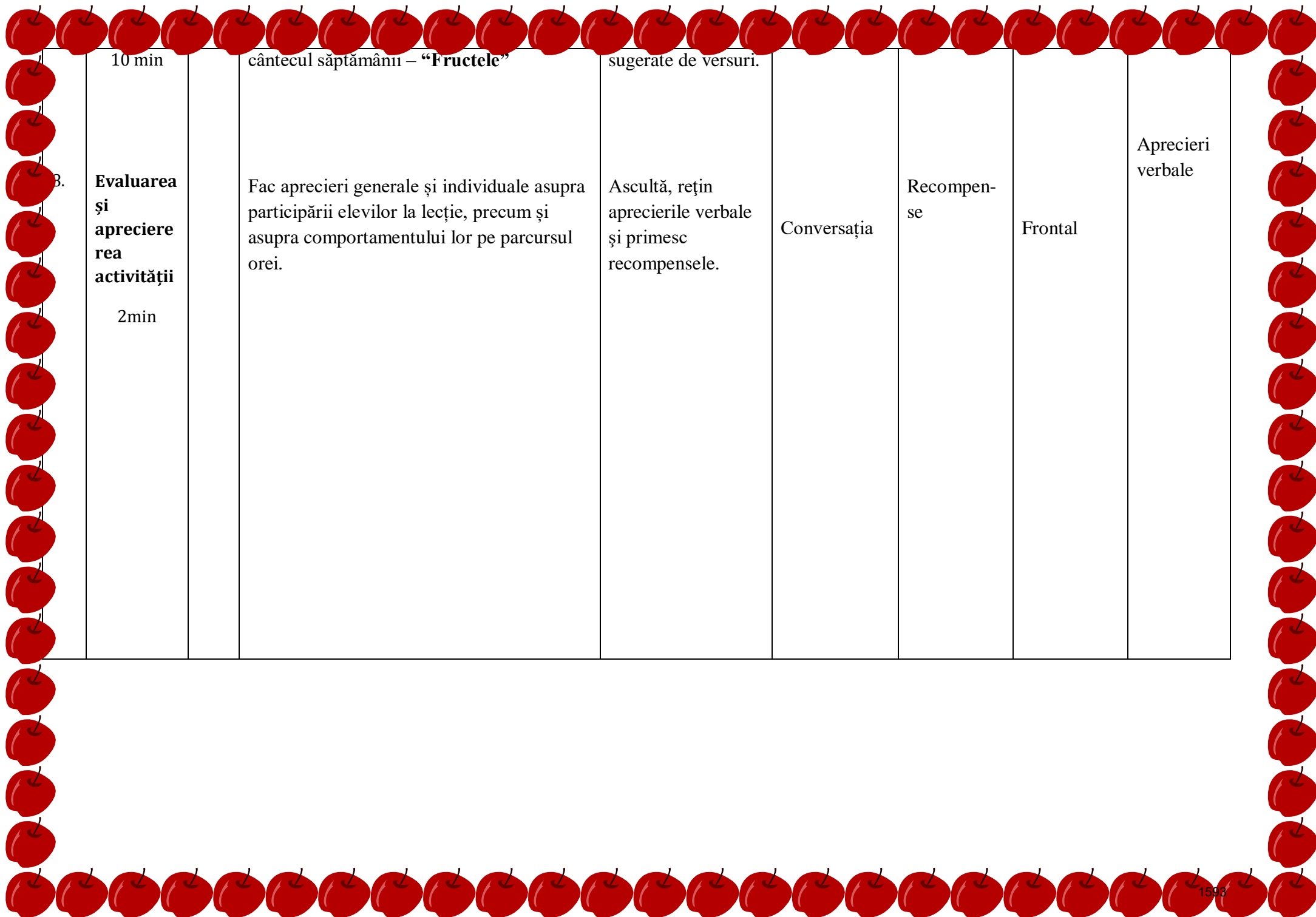
Fișă Edu-
Scăderea
numerelor
naturale în
concentrul
0-20,
numărătoare
,
instrumente
de scris,
videoproiec-
tor

Frontal

Observa-
rea
sistemat-
ică

Aprecieri
verbale

6.	Obținerea performanței 5min	<p>din cutiuță și să precizeze rezultatul fiecărui exercițiu. Pentru fiecare răspuns corect primesc recompensă câte un jeton cu fructe pe care îl vor lipi, din nou, pe copăcelul de pe flipchart.</p> <p>Transmit elevilor că vor extrage biletul din cutie, vor merge în bancă și vor lucra câte doi(în perechi)</p> <p>Elevii vor primi câte o fișă pe care o vor rezolva individual. Le explic acestora că trebuie să numere toate elementele și să scrie operațiile corecte. Voi verifica frontal corectitudinea efectuării operațiilor de scădere.</p> <p>Anexa 4</p> 	<p>Copiii extrag jetoane din cutie, merg în bancă și scriu rezultatul operației de scădere.</p> <p>Rezolvă exercițiile.</p> <p>Verifică dacă au lucrat corect.</p>	<p>Instructajul verbal</p> <p>Conversația</p> <p>Explicatia</p> <p>Jocul didactic</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Cutiuața cu jetoane</p> <p>Numărătoare</p> <p>Flipchart</p> <p>Fișă</p>	<p>In perechi</p> <p>Individual</p> <p>Frontal</p>	<p>Observarea sistematică</p> <p>că</p> <p>Aprecieri verbale</p>
7.	Activități recreative	<p>Propun copiilor să cântăm împreună</p>	<p>Ascultă indicațiile și cântă folosindu-se de mișcările</p>	<p>Conversația</p>	<p>Cântec- "Fructele"</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observația sistematică</p>

10 min	cântecul săptămânii – “ Fructele ”	sugerate de versuri.				Aprecieri verbale
3. Evaluarea și aprecierea activității	Fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Ascultă, rețin aprecierile verbale și primesc recompensele.	Conversația	Recompense	Frontal	
2min						

Anexa 1

Bună ziua, dragi buburuze! Și la ora de Matematică și explorarea mediului voi fi aici, lângă voi. Voi nu mă veți vedea, dar să știți că sunt prezentă! Sunt foarte curioasă să aflu cât de multe ați învățat voi în clasa pregătitoare. V-am pregătit o surpriză, pe care o veți descoperi la finalul orei, dar până atunci, trebuie să rezolvați probele propuse de doamna învățătoare! Să fiți atenți! Căutați în clasă, un **săculeț roșu**. Vă așteaptă o surpriză! Spor la joacă!

<i>Azi în vale, pe un lac 15 rațe baie fac. Două pleacă: mac, mac, mac, Câte-au mai rămas pe lac?</i>	<i>Rața face pentru Paște 16 ouă colorate. Dacă șase-s roșioare, Albastre câte sunt oare?</i>	<i>La moara lui Ionică Vine cu 3 saci Georgică Și cu 10 saci Mitică. Vă întreb acum pe voi: - Cu câți saci vin amândoi?</i>
---	---	---

Anexa 2

Proba 1 Exercițiu – JOC

Ordonăți crescător numerele:

- **10, 15, 19, 20, 11, 17, 18, 14**

(grupa Merelor, grupa Mandarinelor, grupa Bananelor)

- **20, 16, 12, 10, 13, 12, 29, 10**

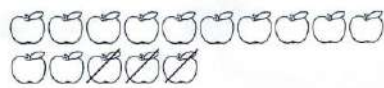
(grupa Perelor, grupa Portocalelor)

ÎN LIVADĂ

Scăderea numerelor naturale în centrul 0-20

Copiii au mâncat multe fructe. Calculează câte au rămas de fiecare dată, scriind operațiile potrivite.

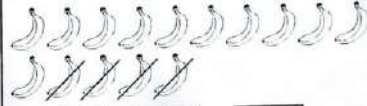
$$15 - 3 = \square \square$$

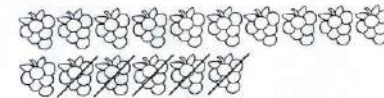
$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

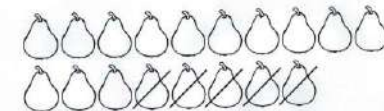
$$\square \square - \square = \square \square$$

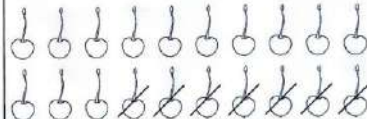
$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

$$\square \square - \square = \square \square$$

© Editura EDU

Anexa 3

19 - 9 =

15 - 4 = 19 - 3 = 18 - 4 = 17 - 2 =

- = - = - =

- = - = - =

13 11 8

Proiect de lecție

DATA:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială „Ion Creangă”, Brăila

CLASA: Pregătitoare B

PROF.PTR.ÎNV.PRIMAR: Ion Ramona-Mihaela

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

DISCIPLINE INTEGRATE: Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „În livadă”

SUBIECTUL LECȚIEI: Sunetul și litera „D,d”de tipar

TIPUL LECȚIEI: Fixarea și consolidarea cunoștințelor

TIMP: 50 minute(35 min. activitatea propriu-zisă + 15 min. activități în completare)

EFFECTIV: 22 elevi

COMPETENȚE SPECIFICE:

+ Comunicare în limba română:

- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, silabă și a cuvintelor din propoziții rostite și rar;
- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;
- 3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

+ Matematică și explorarea mediului:

- 3.2. Manifestarea curiozității pentru observarea unor fenomene/procese/structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularități;

+ Arte vizuale și abilități practice:

- 2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/construcții simple, pe baza interesului direct

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

O1:- să recunoască litera “D/d”;

O2:- să identifice poziția sunetului „d” în cuvinte (inițială, de mijloc și finală);

O3:- să realizeze corespondența între silabe pentru a obține cuvinte;

O4:- să scrie cuvinte care conțin litera „d”;

O5:- să realizeze corespondența între imagini și cuvintele care le denumesc;

O6:- să ordoneze cuvinte pentru a obține propoziții;

O7:- să citească cuvinte și propoziții;

Afective:

O8:- să manifeste spirit de inițiativă și cooperare în cadrul grupului;

Psiho-motrice:

O9:- să mănuiască corect materialele puse la dispoziție;

RESURSE:

A) METODOLOGICE:

a. Metode și procedee: conversația, explicația, jocul didactic, exercițiul, observația, Ciorchinele, Metoda R.A.I, munca independentă;

b. Forme de organizare: frontal, în perechi, individual.

c. Mijloace didactice: jetoane, mascota clasei, videoproiector, scrisoare, creioane colorate, carioca, planșă cu literele d, D;

d. Forme și strategii de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, analiza produselor activității;

Resurse temporale: 35 minute activitate + 15 minute activitate recreativă

Resurse umane : 22 elevi

Resurse spațiale : sala de clasă

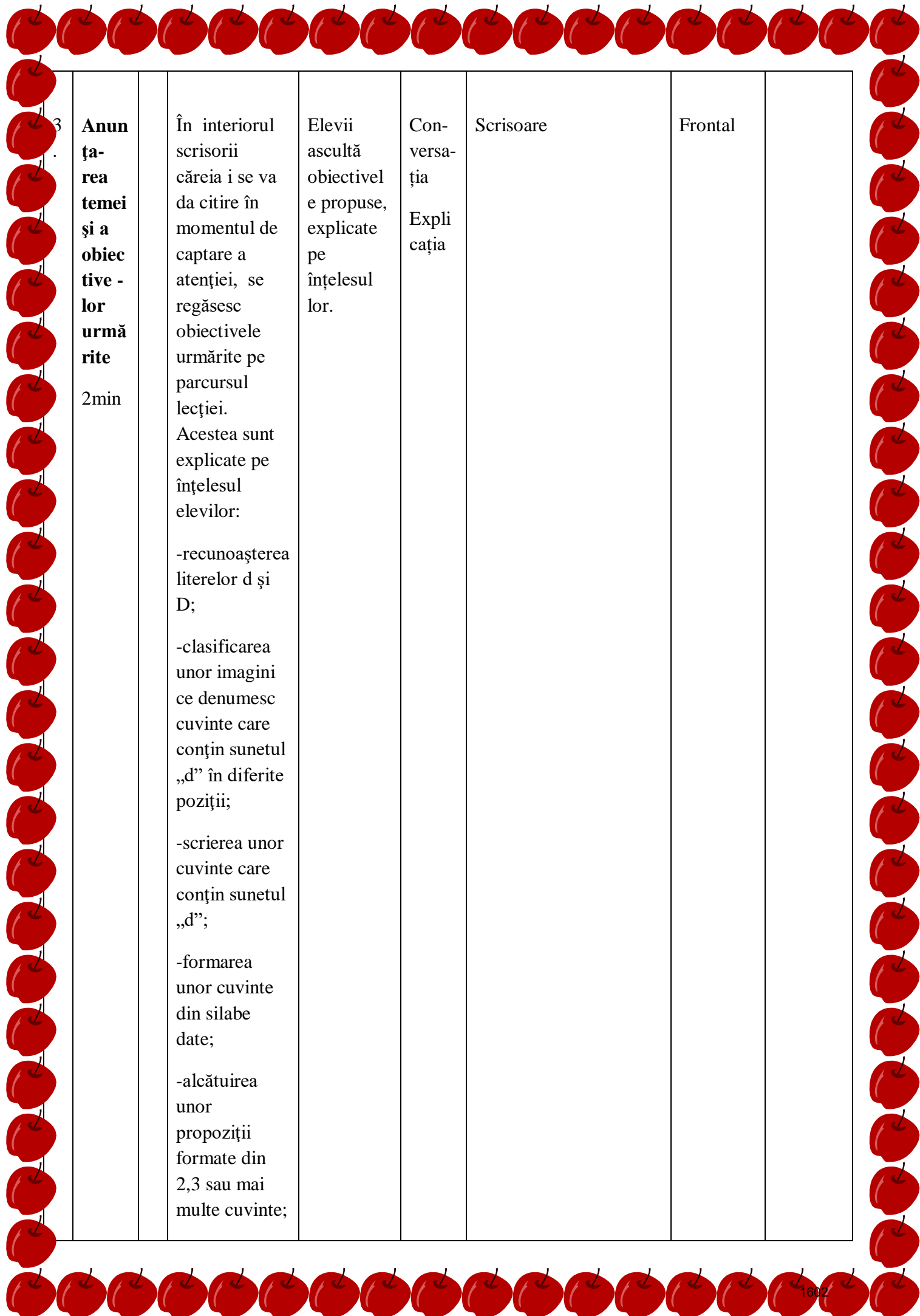

B) BIBLIOGRAFICE:

- MECTS-„*Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Matematica și explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice*, aprobată prin Ordinul ministrului nr.3418/19.03.2013”, București, 2013;
- Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului - “*Ghid de bune practici*”, 2008;
- *Ghidul Practic pentru Clasa Pregătitoare*, Ed. Delta Cart Educațional – Pitești, 2015

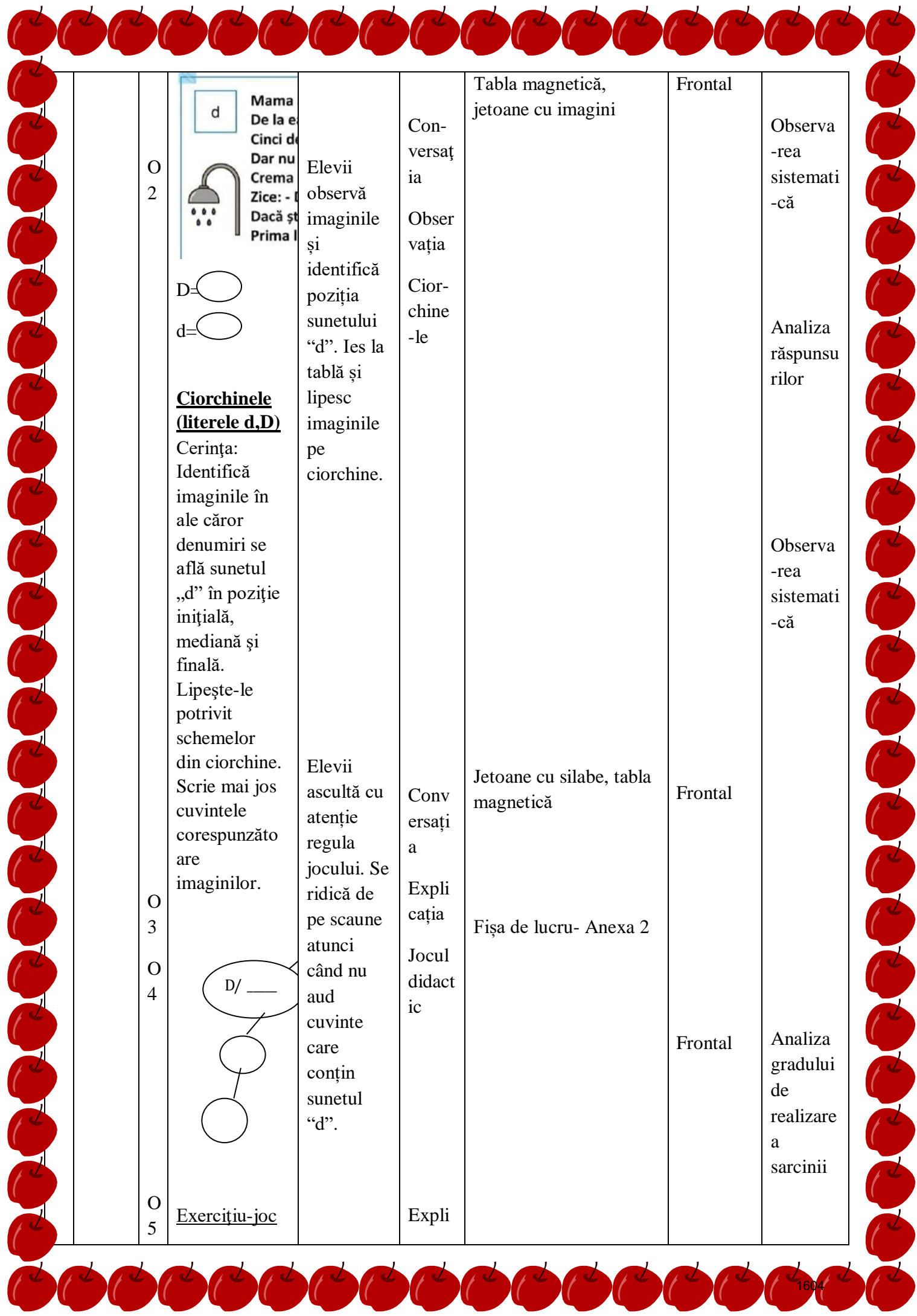
DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

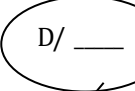

Nr. crt.	Etaplele lecției	Ob. op.	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC		RESURSE			Metode de evaluare
			ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTOAREI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1	Moment organizatoric 1min		Se creează condițiile optime pentru buna desfășurare a activității propuse: - Aerisirea sălii de clasă; - Pregătirea materialelor necesare;	Se pregătesc de lecție.	Conversația	Materialele necesare activității.	Frontal	Observarea sistematică
2	Captarea atenției 2min		Le voi citi copiilor scrisoarea primită (Anexa 1) de la Piersicuța Doda.	Ascultă cu atenție.	Conversația	Scrisoare	Frontal	Observarea sistematică

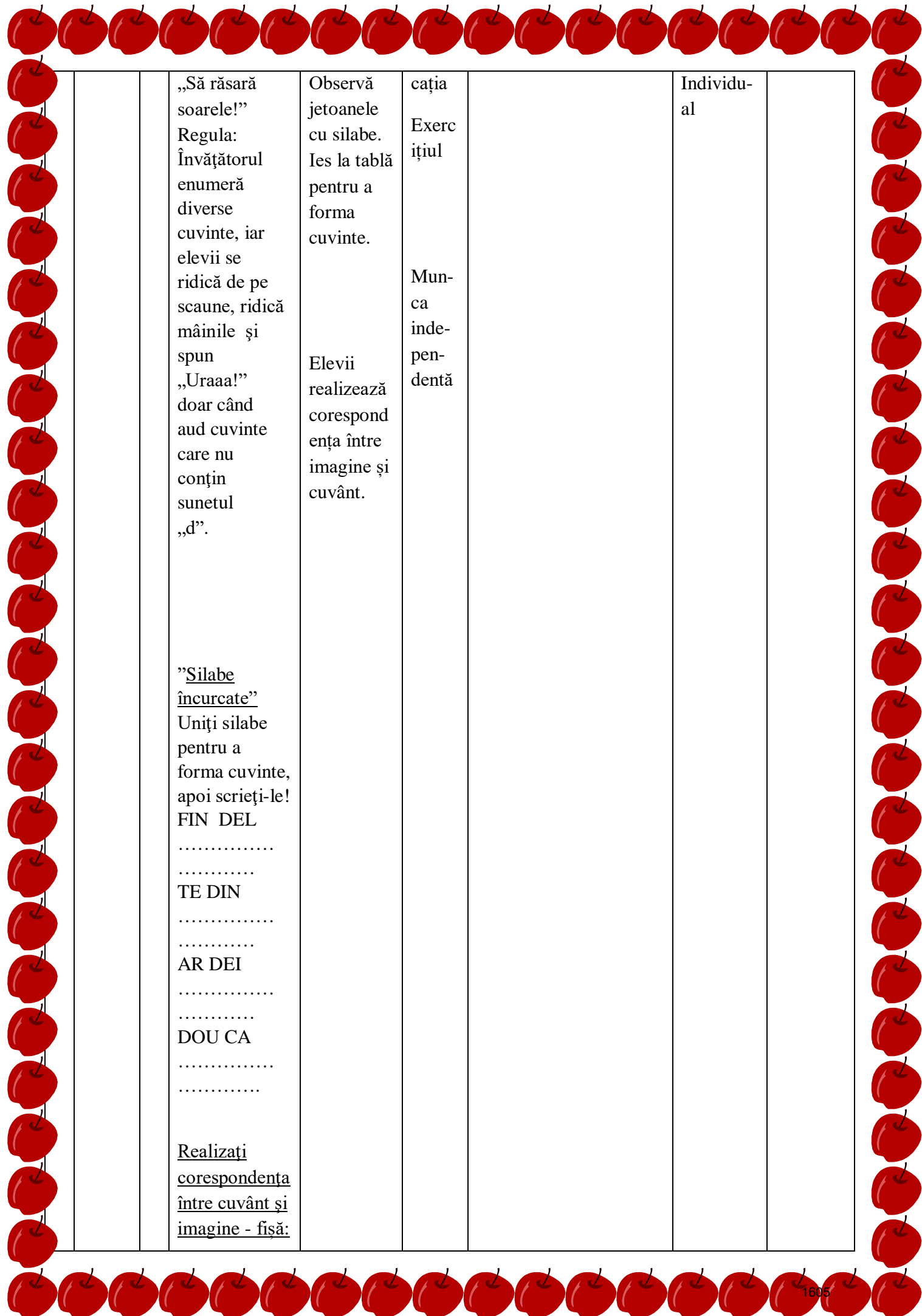

<p>3</p> <p>Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite</p> <p>2min</p>	<p>În interiorul scrisorii căreia i se va da citire în momentul de captare a atenției, se regăsesc obiectivele urmărite pe parcursul lecției.</p> <p>Acestea sunt explicate pe înțelesul elevilor:</p> <ul style="list-style-type: none">-recunoașterea literelor d și D;-clasificarea unor imagini ce denumesc cuvinte care conțin sunetul „d” în diferite poziții;-scrierea unor cuvinte care conțin sunetul „d”;-formarea unor cuvinte din silabe date;-alcătuirea unor propoziții formate din 2,3 sau mai multe cuvinte;	<p>Elevii ascultă obiectivele propuse, explicate pe înțelesul lor.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Scrisoare</p>	<p>Frontal</p>	
---	--	--	--------------------------------------	------------------	----------------	--

		<p>- ordonarea unor cuvinte pentru a obține propoziții;</p> <p>-citirea silabelor, cuvintelor sau a propozițiilor;</p>					
4	<p>Fixarea și consolidarea cunoștințelor 23min</p>	<p>O 1</p> <p>În următoarea etapă a lecției, voi alterna exercițiile de pe fișa de lucru cu cele rezolvate la tablă.(Anexa 2)</p> <p><u>Încercuiește literele d și D, numără-le și scrie câte sunt din fiecare – fișă :</u></p>	<p>Elevii încercuiesc literele d/D și scriu câte litere au identificat.</p>	<p>Explicația Exercițiul</p>	<p>Fișa de lucru- anexa 2</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observare sistematice -că</p> <p>Aprecieri verbale</p>

0 2	 <p>Mama De la e Cinci de Dar nu Crema Zice: - Dacă șt Prima l</p>	Elevii observă imaginile și identifică poziția sunetului "d". Ies la tablă și lipesc imaginile pe ciorchine.	Conversația Observația Ciorchinele	Tabla magnetică, jetoane cu imagini	Frontal	Observarea sistematică
0 3	<p>D= </p> <p>d= </p> <p>Ciorchinele (literele d,D) Cerința: Identifică imaginile în ale căror denumiri se află sunetul „d” în poziție inițială, mediană și finală. Lipește-le potrivit schemelor din ciorchine. Scrie mai jos cuvintele corespunzătoare imaginilor.</p>	Elevii ascultă cu atenție regula jocului. Se ridică de pe scaune atunci când nu aud cuvinte care conțin sunetul "d".	Conversația Explicația Jocul didactic	Jetoane cu silabe, tabla magnetică Fișa de lucru- Anexa 2	Frontal	Observarea sistematică
0 4 5	<p>D/ </p> <p></p> <p></p> <p>Exercițiu-joc</p>		Explicația		Frontal	Analiza gradului de realizare a sarcinii

NOD
DARIA
CADOU
AVOCADO

Alcătuieți
o
propoziție
e
formată
din 2
cuvinte
folosind
cuvântul
„Daria”
Alcătuieți
o
propoziție
e
formată
din 3
cuvinte
folosind
cuvântul
„avocad
o”
Alcătuieți
propoziții
cu
cuvintele
„livadă” și
„dulău”
folosind
câte
cuvinte
doriți

C
7

Colorează
cerculețul din

Copiii dau
exemple
de
propoziții
formate
din 2
cuvinte, 3
cuvinte și
propoziții
în care să
folosească
cuvintele
livadă și
dulău.

Colorează
cerculețul
corespunzător
cerinței.

Copiii
rezolvă
labirintul.

Exercițiul

Exercițiul

Fișa de lucru-Anexa 2

Fișa de lucru-Anexa 3

Frontal

Individual

Aprecierea
verbală

Observarea
sistematică

dreptul
propoziți
ei în care
toate
cuvintele
conțin
litera „d”
- fișă:

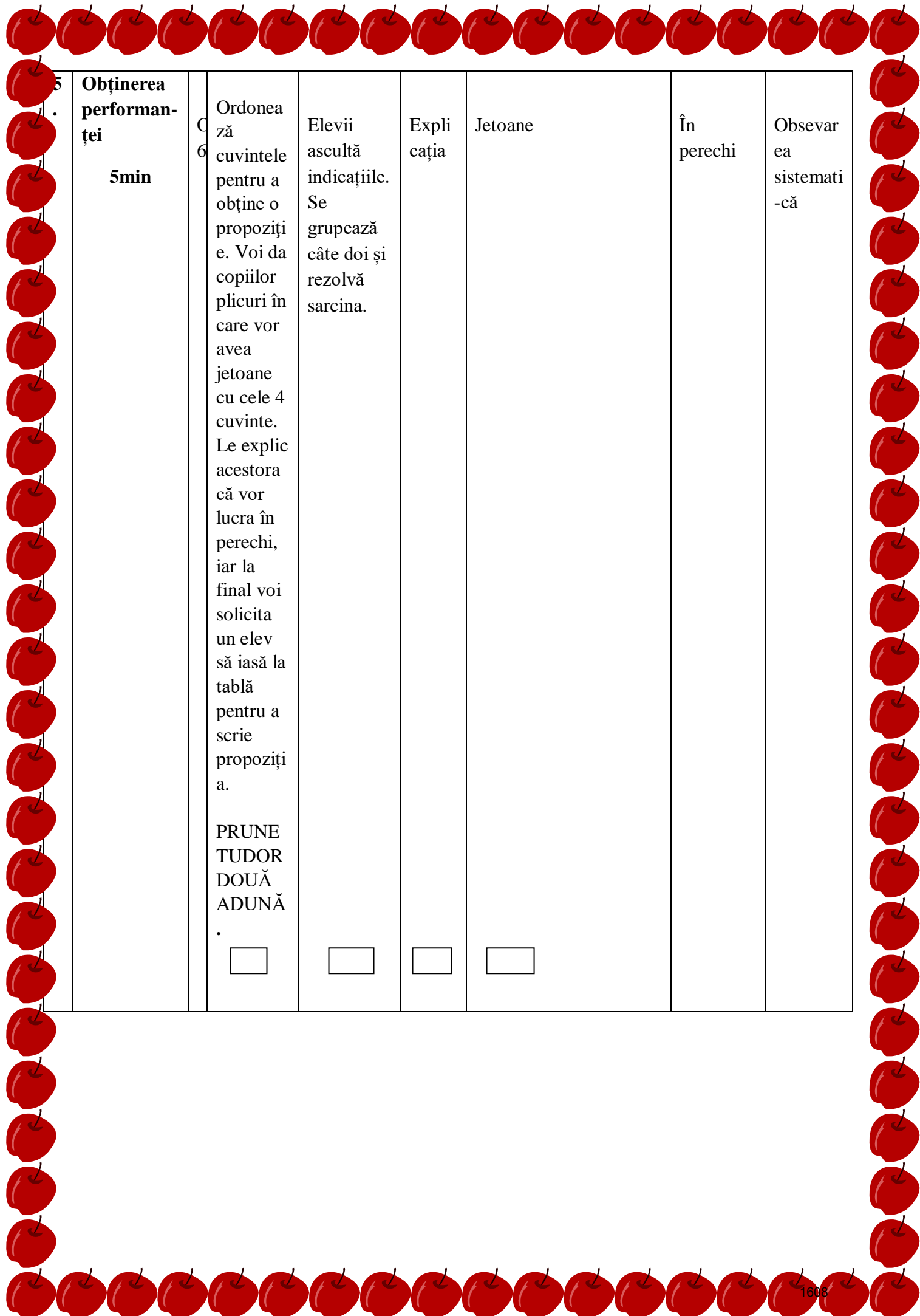

Ra
du
dis
cut

ă cu
Sanda.

Denisa
dăruiește
cadouri.

Dorinel
caută
dude.
Voi
împărți
copiilor
Anexa 3.
Piersicuț
a Doda
va trebui
să ajungă
din nou
în livadă.

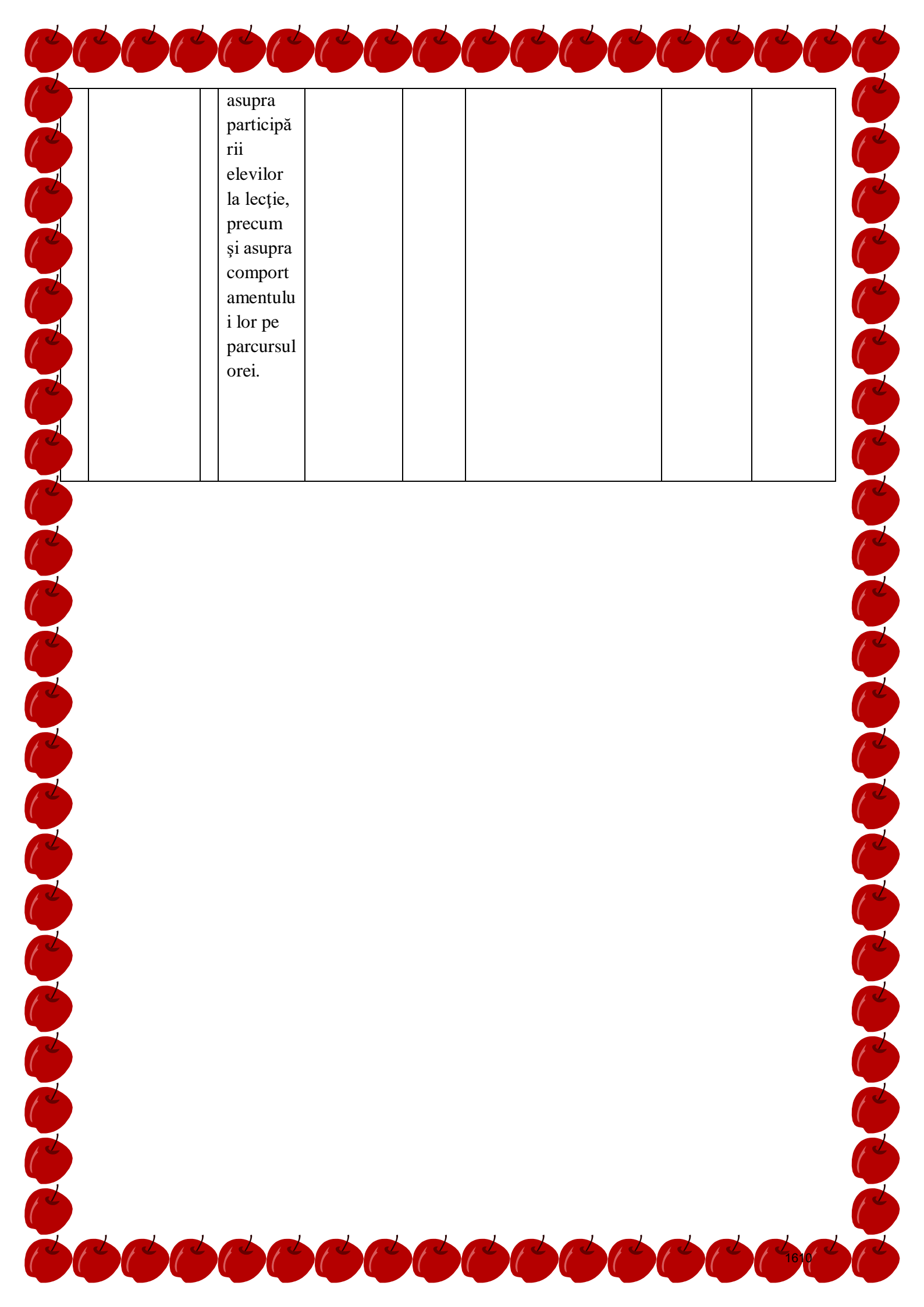

Obținerea performanței

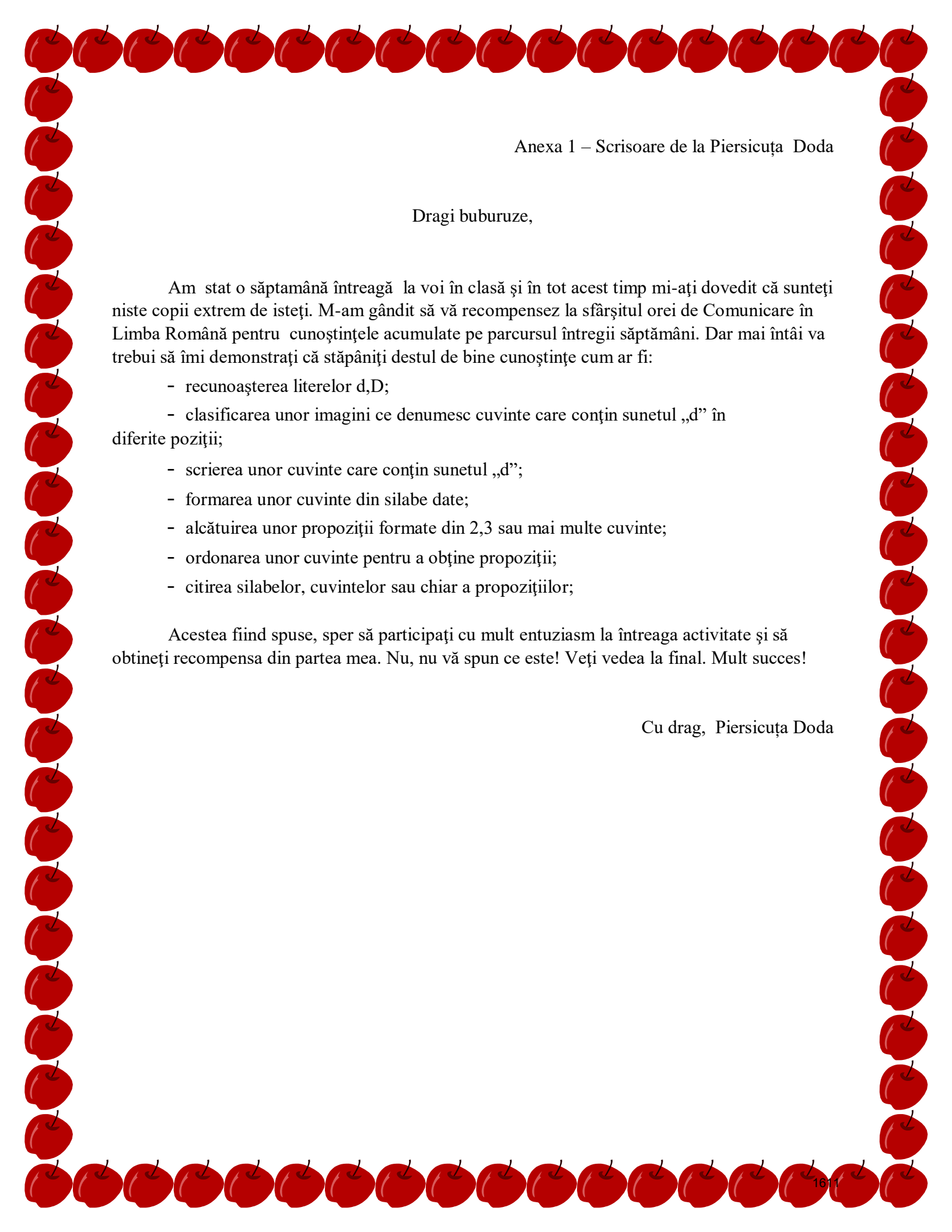
5min

C 6	Ordonează cuvintele pentru a obține o propoziție. Voi da copiilor plicuri în care vor avea jetoane cu cele 4 cuvinte. Le explic acestora că vor lucra în perechi, iar la final voi solicita un elev să iasă la tablă pentru a scrie propoziția.	Elevii ascultă indicațiile. Se grupează câte doi și rezolvă sarcina.	Explicația	Jetoane	În perechi	Obseverea sistematică
	PRUNE TUDOR DOUĂ ADUNĂ • ☐	☐	☐	☐		

6	Activități recreative 15min	<p>Le voi cere copiilor să se așeze pe covoraș, în cerc.</p>	<p>Elevii se așază pe covor și dau exemple de cuvinte care conțin sunetul “d”.</p>	<p>Metoda R.A.I</p>	<p>Minge</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observa -rea sistemati -că</p>
7	Evaluarea și aprecierea activității 2min	<p>Voi lansa o minge unui elev și îi voi cere să dea exemplu de un cuvânt care conține sunetul “d”. La rândul său, va arunca mingea unui coleg de-al său și îl va întreba ce cuvânt îi vine în minte care conține sunetul “d”</p> <p>Fac aprecieri generale și individuale</p>	<p>Ascultă, rețin aprecierile verbale și primesc recompensele.</p>	<p>Conversați a</p>	<p>Stimulente</p>	<p>Frontal</p>	<p>Aprecieri verbale</p>

	asupra participă rii elevilor la lecție, precum și asupra comport amentulu i lor pe parcursul orei.						
--	--	--	--	--	--	--	--

Anexa 1 – Scrisoare de la Piersicuța Doda

Dragi buburuze,

Am stat o săptămână întreagă la voi în clasă și în tot acest timp mi-ați dovedit că sunteți niste copii extrem de isteți. M-am gândit să vă recompensez la sfârșitul orei de Comunicare în Limba Română pentru cunoștințele acumulate pe parcursul întregii săptămâni. Dar mai întâi va trebui să îmi demonstrați că stăpâniți destul de bine cunoștințele cum ar fi:

- recunoașterea literelor d,D;
- clasificarea unor imagini ce denumesc cuvinte care conțin sunetul „d” în diferite poziții;
- scrierea unor cuvinte care conțin sunetul „d”;
- formarea unor cuvinte din silabe date;
- alcătuirea unor propoziții formate din 2,3 sau mai multe cuvinte;
- ordonarea unor cuvinte pentru a obține propoziții;
- citirea silabelor, cuvintelor sau chiar a propozițiilor;

Acestea fiind spuse, sper să participați cu mult entuziasm la întreaga activitate și să obțineți recompensa din partea mea. Nu, nu vă spun ce este! Veți vedea la final. Mult succes!

Cu drag, Piersicuța Doda

Anexa 2-Fișa de lucru

Nume.....

Sunetul „d”
Literale d și D

1. Încercuiește literele d cu albastru și D cu verde. Numără-le și scrie cifra corespunzătoare pentru fiecare:

d	<p>Mama azi mi-a dat în dar De la ea, un degetar. Cinci degete intră-n el Dar nu pot să cos defel. Crema de pe dulap Zice: - De necaz te scap Dacă știi să-mi spui acuș Prima literă din duș.</p>	D
		

2. Realizați corespondența între cuvânt și imagine:

NOD

DARIA

CADOU

AVOCADO

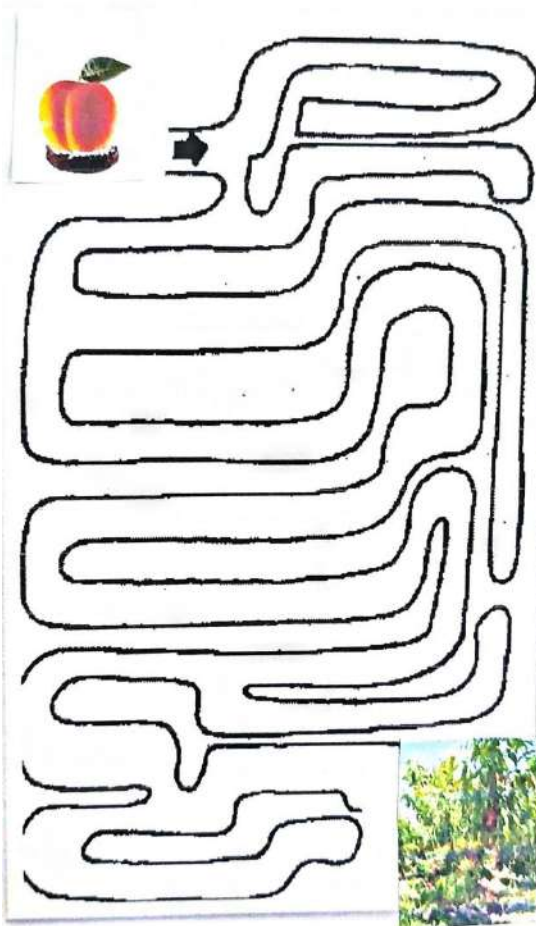
3. Colorează cerculețul din dreptul propoziției în care toate cuvintele conțin litera „d”:

- Radu discută cu Sanda.
- Denisa dăruiește cadouri.
- Dorinel caută duche.

4. Ordonează cuvintele pentru a obține o propoziție și scrie propoziția:

PRUNE TUDOR DOUĂ ADUNĂ .

Ajutați-o pe Piersicuța Doda să ajungă în livadă. Ornați traseul cu literele **d** și **D**.

Proiect de lecție

www.clipartof.com - 59268

DATA: 23.03.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială „Ion Creangă”, Brăila

CLASA: Pregătitoare B

PROF.PTR.ÎNV.PRIMAR: Ion Ramona-Mihaela

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

DISCIPLINE INTEGRATE: Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „În livadă”

SUBIECTUL LECȚIEI: Sunetul și litera „D,d” de tipar

TIPUL LECȚIEI: Fixarea și consolidarea cunoștințelor

TIMP: 50 minute(35 min. activitatea propriu-zisă + 15 min. activități în completare)

EFFECTIV: 22 elevi

COMPETENȚE SPECIFICE:

+ Comunicare în limba română:

1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, silabă și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;

2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;

3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

 Matematică și explorarea mediului:

3.2. Manifestarea curiozității pentru observarea unor fenomene/procese/structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularități;

 Arte vizuale și abilități practice:

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/construcții simple, pe baza interesului direct

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Cognitive:

O1:- să recunoască litera „D/d”;

O2:- să identifice poziția sunetului „d” în cuvinte (inițială, de mijloc și finală);

O3:- să realizeze corespondența între silabe pentru a obține cuvinte;

O4:- să scrie cuvinte care conțin litera „d”;

O5:- să realizeze corespondența între imagini și cuvintele care le denumesc;

O6:- să ordoneze cuvinte pentru a obține propoziții;

O7:- să citească cuvinte și propoziții;

Afective:

O8:- să manifeste spirit de inițiativă și cooperare în cadrul grupului;

Psiho-motrice:

O9: -să mânuiască corect materialele puse la dispoziție;

RESURSE:

A) METODOLOGICE:

- a. Metode și procedee:** conversația, explicația, jocul didactic, exercițiul, observația, Ciorchinele, Metoda R.A.I, munca independentă;
- b. Forme de organizare:** frontal, în perechi, individual.
- c. Mijloace didactice:** jetoane, mascota clasei, videoproiector, scrisoare, creioane colorate, carioca, planșă cu literele d, D;
- d. Forme și strategii de evaluare:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, analiza produselor activității;

Resurse temporale: 35 minute activitate + 15 minute activitate recreativă

Resurse umane : 22 elevi

Resurse spațiale : sala de clasă

B) BIBLIOGRAFICE:

- MECTS-„*Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Matematica și explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice*, aprobată prin Ordinul ministrului nr.3418/19.03.2013”, București, 2013;
- Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului - “*Ghid de bune practici*”,2008;
- *Ghidul Practic pentru Clasa Pregătitoare*, Ed. Delta Cart Educațional – Pitești, 2015

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt	Etapetele lecției	Ob. op.	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC		RESURSE			Metode de evaluare
			ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTOAREI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric 1min		Se creează condițiile optime pentru buna desfășurare a activității propuse: - Aerisirea sălii de clasă; - Pregătirea materialelor necesare;	Se pregătesc de lecție.	Conversația	Materialele necesare activității.	Frontal	Obsevarea sistematică
2.	Captarea atenției 2min		Le voi citi copiilor scrisoarea primită (Anexa 1) de la Piersicuța Doda.	Ascultă cu atenție.	Conversația	Scrisoare	Frontal	Observarea sistematică

<p>3. Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite</p> <p>2min</p>		<p>În interiorul scrisorii căreia i se va da citire în momentul de captare a atenției, se regăsesc obiectivele urmărite pe parcursul lecției. Acestea sunt explicate pe înțelesul elevilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> -recunoașterea literelor d și D; -clasificarea unor imagini ce denumesc cuvinte care conțin sunetul „d” în diferite poziții; -scrierea unor cuvinte care conțin sunetul „d”; -formarea unor cuvinte din silabe date; -alcătuirea unor propoziții formate din 2,3 sau mai multe cuvinte; -ordonarea unor cuvinte pentru a obține propoziții; -citirea silabelor, cuvintelor sau a propozițiilor; 	<p>Elevii ascultă obiectivele propuse, explicate pe înțelesul lor.</p>	<p>Conversația Explicația</p>	<p>Scrisoare</p>	<p>Frontal</p>	
<p>4. Fixarea și consolidarea cunoștințelor</p> <p>23min</p>	<p>O1</p>	<p>În următoarea etapă a lecției, voi alterna exercițiile de pe fișa de lucru cu cele rezolvate la tablă.(Anexa 2)</p> <p><u>Încercuiește literele d și D, numără-le și scrie câte sunt din fiecare – fișă :</u></p>	<p>Elevii încercuiesc literele d/D și scriu câte litere au</p>	<p>Explicația Exercițiul</p>	<p>Fișa de lucru- anexa 2</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observare sistematică</p>

d Mama azi mi-a dat în dar
De la ea, un degetar.
Cinci degete intră-n el
Dar nu pot să cos defel.
Crema de pe dulap
Zice: - De necaz te scap
Dacă știi să-mi spui acuș
Prima literă din duș.

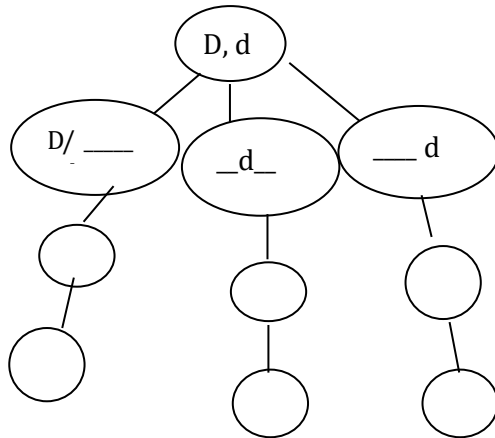

D=○

d=○

Ciorchinele (literele d,D)

Cerința: Identifică imaginile în ale căror denumiri se află sunetul „d” în poziție inițială, mediană și finală. Lipește-le potrivit schemelor din ciorchine. Scrie mai jos cuvintele corespunzătoare imaginilor.

identificat.

Elevii observă imaginile și identifică poziția sunetului “d”. Ies la tablă și lipesc imaginile pe ciorchine.

Conversația
Observația
Ciorchinele

Tabla magnetică,
jetoane cu imagini

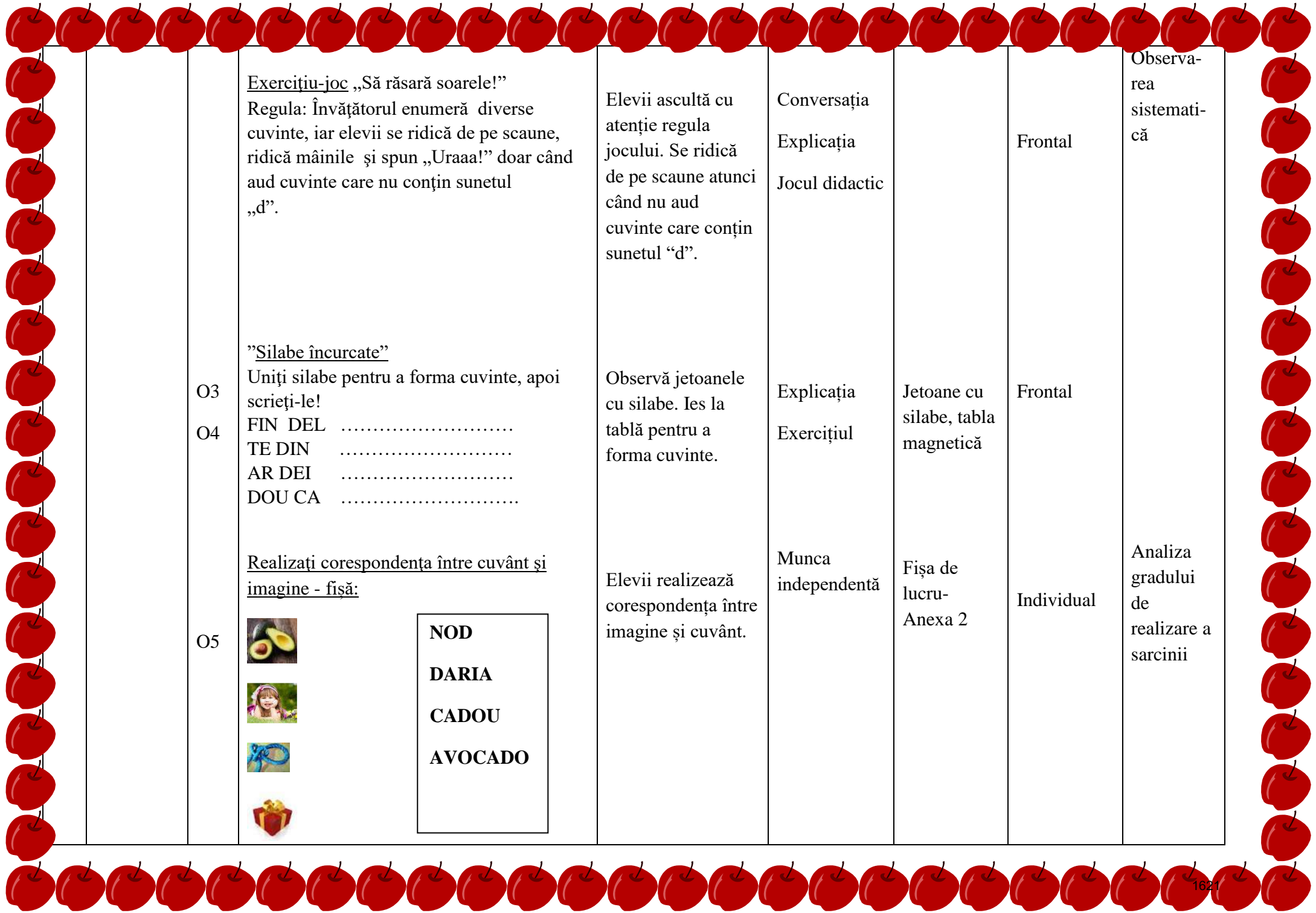
Frontal

Aprecieri verbale

Observarea sistematică

Analiza răspunsurilor

O2

	07	<p><u>Alcătuieți o propoziție formată din 2 cuvinte folosind cuvântul „Daria”</u></p> <p><u>Alcătuieți o propoziție formată din 3 cuvinte folosind cuvântul „avocado”</u></p> <p><u>Alcătuieți propoziții cu cuvintele „livadă” și „dulău” folosind câte cuvinte doriți</u></p> <p>Colorează cerculețul din dreptul propoziției în care toate cuvintele conțin litera „d” - fișă:</p> <p>☐ Radu discută cu Sanda.</p> <p>☐ Denisa dăruiește cadouri.</p> <p>☐ Dorinel caută dudu.</p> <p>Voi împărtăși copiilor Anexa 3. Piersicuța Doda va trebui să ajungă din nou în livadă.</p>	<p>Copiii dau exemple de propoziții formate din 2 cuvinte, 3 cuvinte și propoziții în care să folosească cuvintele livadă și dulău.</p> <p>Colorează cerculețul corespunzător cerinței.</p> <p>Copiii rezolvă labirintul.</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Fișa de lucru-Anexa 2</p> <p>Fișa de lucru-Anexa 3</p>	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Aprecierea verbal</p> <p>Observarea sistematică</p>
--	----	---	---	-------------------------------------	---	----------------------------------	--

<p>5. Obținerea performanței</p> <p>5min</p>	<p>06</p>	<p>Ordonează cuvintele pentru a obține o propoziție. Voi da copiilor plicuri în care vor avea jetoane cu cele 4 cuvinte. Le explic acestora că vor lucra în perechi, iar la final voi solicita un elev să iasă la tablă pentru a scrie propoziția.</p> <p>PRUNE TUDOR DOUĂ ADUNĂ .</p> <p><input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/></p>	<p>Elevii ascultă indicațiile. Se grupează câte doi și rezolvă sarcina.</p>	<p>Explicația</p>	<p>Jetoane</p>	<p>În perechi</p>	<p>Obsevarea sistematică</p>
<p>6. Activități recreative</p> <p>15min</p>		<p>Le voi cere copiilor să se așeze pe covoraș, în cerc. Voi lansa o minge unui elev și îi voi cere să dea exemplu de un cuvânt care conține sunetul “d”. La rândul său, va arunca mingea unui coleg de-al său și îl va întreba ce cuvânt îi vine în minte care conține sunetul “d”</p>	<p>Elevii se așază pe covor și dau exemple de cuvinte care conțin sunetul “d”.</p>	<p>Metoda R.A.I</p>	<p>Minge</p>	<p>Frontal</p>	<p>Observarea sistematică</p>
<p>7. Evaluarea și aprecierea activității</p> <p>2min</p>		<p>Fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.</p>	<p>Ascultă, rețin aprecierile verbale și primesc recompensele.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Stimulente</p>	<p>Frontal</p>	<p>Aprecieri verbale</p>

Anexa 1 – Scrisoare de la Piersicuța Doda

Dragi buburuze,

Am stat o săptămână întreagă la voi în clasă și în tot acest timp mi-ați dovedit că sunteți niște copii extrem de isteți. M-am gândit să vă recompensez la sfârșitul orei de Comunicare în Limba Română pentru cunoștințele acumulate pe parcursul întregii săptămâni. Dar mai întâi va trebui să îmi demonstrați că stăpâniți destul de bine cunoștințele cum ar fi:

- recunoașterea literelor d,D;
- clasificarea unor imagini ce denumesc cuvinte care conțin sunetul „d” în diferite poziții;
- scrierea unor cuvinte care conțin sunetul „d”;
- formarea unor cuvinte din silabe date;
- alcătuirea unor propoziții formate din 2,3 sau mai multe cuvinte;
- ordonarea unor cuvinte pentru a obține propoziții;
- citirea silabelor, cuvintelor sau chiar a propozițiilor;

Acestea fiind spuse, sper să participați cu mult entuziasm la întreaga activitate și să obțineți recompensa din partea mea. Nu, nu vă spun ce este! Veți vedea la final. Mult succes!

Cu drag, Piersicuța Doda

Anexa 2-Fișa de lucru

Nume.....

Sunetul „d”
Literale d și D

1. Încercuiește literele **d** cu albastru și **D** cu verde. Numără-le și scrie cifra corespunzătoare pentru fiecare:

d	<p>Mama azi mi-a dat în dar De la ea, un degetar. Cinci degete intră-n el Dar nu pot să cos defel. Crema de pe dulap Zice: - De necaz te scap Dacă știi să-mi spui acuș Prima literă din duș.</p>	D
		

2. Realizați corespondența între cuvânt și imagine:

NOD

DARIA

CADOU

AVOCADO

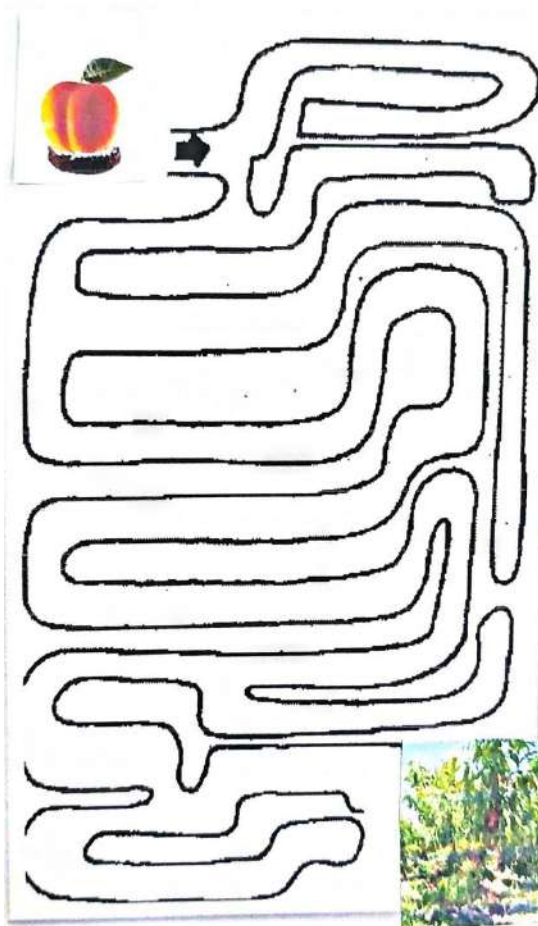
3. Colorează cerculețul din dreptul propoziției în care toate cuvintele conțin litera „d”:

- Radu discută cu Sanda.
- Denisa dăruiește cadouri.
- Dorinel caută dode.

4. Ordonează cuvintele pentru a obține o propoziție și scrie propoziția:

PRUNE TUDOR DOUĂ ADUNĂ .

Ajutați-o pe Piersicuța Doda să ajungă în livadă. Ornați traseul cu literele **d** și **D**.

PROIECT DIDACTIC

Data:

Școala: Colegiul Tehnic, „Al. Roman” - Aleșd și L.T., „Gabriel Țepelea,, - Borod

Clasa: a V-a

Profesor : Ionescu Corina-Irina

Unitatea de învățare: Deprinderi melodice

Subiectul: Sunetele si, la, sol din octava mică

Mijloace de realizare: -exercițiul

-cântecul

-audiția

Tipul lectiei: mixta

Disciplina de învățământ la care se susține lecția: Educație Muzicală

Aria curriculară: Arte

Durata orei: 50 min.

Competențe generale:

Să interpreteze vocal cântece de diferite tipuri și genuri în nuanța și tempo-ul potrivite conținutului de idei;

Să-și lărgescă orizontul de cunoștințe cu date despre viața și creația compozitorilor: Ludwig van Beethoven, Camille Saent-Saens, Charles Gounod;

Să audieze lucrări muzicale accesibile de diferite tipuri și genuri.

Competențe Specifice:

- să rezolve conștient, corect, sincronizat exercițiile muzicale propuse;

- să interpreteze nuanțat și expresiv cântecele propuse;

- să recunoască în audiție sunetele corespunzătoare din octava mică.

-să completeze măsurile cu valorile de note și pauze corespunzătoare.

Metode si procedee didactice:

-exercitiul

-conversația

-explicația

-demonstrația

-cântarea

-audierea

Mijloace didactice:

-boxe

-partituri

-manual

Tipuri de învățare:

-prin identificare

-perceptivă

-prin descoperire

-afectivă

Nr. Crt.	Secvențele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Evaluarea
I	Activități introductive a)introductive b)muzicale	Pregătirea materialului didactic necesar în ordinea folosiri. Crearea atmosferei prielnice desfășurării activități. Se propun spre rezolvare exerciții ritmico-melodice.Se explică modul de lucru se precizeaza semnalul de începere.	Analizeaza,citesc, intonează exercițiile tactând măsura.	
II	Reactualizarea cunoștințelor și deprinderilor anterioare	Se formulează cerințe privind reactualizarea repertoriului însușit anterior și a cunoștințelor teoretice care au fost aplicate în cântece.	Interpretează nuanțat,expresiv în variante cântecele însușite anterior. Precizează noțiunile teoretice aplicate în cântece.	
III	Prezentarea materialului stimului	Se propune spre audiție un fragment muzical care conține sunetele muzicale noi-Camile Saent-Saens-Elefantul.Se cere elevilor observarea auditivă a sunetelor din octava mica.	Audiază cu interes fragmentul muzical propus,sesizând sunetele muzicale din registrul grav.	
IV	Dirijarea învățării	Anunțarea temei și a obiectivelor. Se anunță subiectul lecției ,se notează titlul pe tablă: <u>Sunetele SI,LA,SOL din</u>	Notează titlul lecției în caiete.	

		<p><u>octava mica.</u> Dacă de la DO1 intonăm în continuare sunetele descendent (si, la, sol), ne aflăm în octava mica. Se va intona gama Do major adăugându-se și sunetele noi . Se vor desena pe tabla sunetele noi si gama Do major căreia i se vor adăuga sunetele noi:</p> <p>„Tonalitatea presupune gravitarea sunetelor unei compoziții muzicale in jurul si spre un centru sonor numit tonica,,</p> <p>Se va da definitia octavei: octava este intervalul de opt sunete. Observatie: octava mica se afla sub (inainte de octava I) iar denumirea sunetelor se scrie cu litere mici. CÂNTEC APLICATIV Se propune cântecul aplicativ,,Bardul din Mircești,,care conține în structura melodică sunetele noi.Se aplică</p>	<p>Notează definiția in caiete. Intonează gama DO major adăugându-se și sunetele noi.</p> <p>Învața cântecul propus, Interpretează cântecul respectând toate</p>	
--	--	--	---	--

		<p>metodologia însușiri cântecului după auz. Se cere interpretarea cântecului respectând indicațiile de tempo și nuanțe.</p> <p>Se propune spre audiție un fragment muzical din „Corul soldaților din opera Faust”, de Charles Gounod. Se prezintă câteva informații despre compozitor și lucrare.</p>	<p>cerințele prezentate de profesor.</p> <p>Audiază fragmentul muzical propus.</p>	
V	Obținerea performanței	<p>Se cere intonarea cântecului din „Corul soldaților din opera Faust”, cu băți din picior pe silabele corespunzătoare sunetelor Sol sub portative, pocnet din degete și băți din palme pe silabele corespunzătoare LA, respectiv SI, sub portative.</p> <p>Se prezintă o fișă de lucru care conține două cerințe:</p> <p>1) Completează pe portative măsurile, cu notele SI, LA, SOL sub portativ având duratele potrivite;</p> <p>2) Scrieți cu o octavă mai jos urmatorul fragment melodic, apoi solfegiați-l.</p>	<p>Interpretează cântecul respectând toate cerințele prezentate de profesor.</p> <p>Ascultă cu atenție informațiile prezentate de profesor, rezolvă cerințele.</p>	

VI	Evaluarea	Se apreciază verbal și prin note activitatea elevilor.		
-----------	------------------	---	--	--

Lecție interdisciplinară

FIȘA ACTIVITĂȚII DERULATE

»Clasa: a VII-a , elevi participanți: 20

» Cadrele didactice implicate în activitate-3, un profesor de limba și literatura română, doi profesori care predau fizica

» Coordonatorul activității-Ionescu Ionela, profesor de limba și literatura română

1. Titlul activității; :„Noțiuni de fizică oglindite în diverse opere literare”.

2. Domeniul în care se încadrează; Interdisciplinaritate

3. Scopul activității; Crearea condițiilor necesare dezvoltării capacității elevilor de a obține corelații între diferite domenii de cunoaștere, în urma contactului cooperativ între două discipline din arii curriculare diferite.

4. Obiectivele educationale ale activității: Cooperare între discipline, favorizarea transferurilor între domeniile de cunoaștere, eliminarea inerției intelectuale, asocierea cunoștințelor în abordarea realității, cultivarea aptitudinilor creative ale elevilor.

5. Durata si locul desfasurării activității: ora de curs, în sala de clasă și în laboratorul de fizică-pentru experimente

6. Descrierea activității:

În cadrul lecției, elevii s-au împărțit în două grupe- filologi și fizicieni. Fizicienii au urmărit sistematizarea rezultatelor teoretice(definiții, proprietăți). Filologii au identificat pasaje în interiorul operelor beletristice, în texte multimodale, subliniind simbolistica și urmărind integrarea noțiunilor de fizică în demersul literar. Au fost extrase pasaje din foarte multe opere: titluri diverse - Jules Verne „Insula misterioasă”(măsurarea distanței în funcție de

viteză și timp, energia mecanică, viteza), „Frankenstein” de Mary Shelley (tunetul), Omul elastic” (forța elastică), „Domnișoara Poimâne și joaca de-a timpul” de Adina Rosetti (timpul), „Fulger McQueen” (cai-putere), „În jurul Lunii” de Jules Verne și „Vântul din lună” de Eric Linklater (forța gravitațională).

7. Rezultatele obținute în urma activității:

Lecția a vizat formarea mai multor competențe, precum identificarea importanței studierii fizicii pentru înțelegerea realității cotidiene și pentru aprofundarea cognitivă a textelor beletristice. De asemenea, elevii au putut utiliza corect terminologia specifică fizicii. Pentru prezentarea informațiilor au fost utilizate problematizarea, observația, metoda euristică, exercitiul, lectura, experimentul, comunicarea interpersonală. Elevii au participat activ la lecția propusă, analizând componentele structurale și expresive ale textelor literare studiate.

8. Elevii au considerat oportună asocierea celor două domenii de predare a cunoștințelor, dovedindu-se o metodă eficientă.

9. Motivatia propunerii activității

Se oferă profesorului posibilitatea de a proiecta actul didactic în forme variate, complexe, asigurându-se implicarea voluntară și activă a elevilor, rezultate mai bune în cadrul evaluărilor formative și sumative, dar și o înțelegere focalizată a textelor literare.

Bibliografie:

„20.000 de leghe sub mări” de Jules Verne, apărut între 1869-1870

„Domnișoara Poimâne și joaca de-a timpul” de Adina Rosetti

„Vântul din lună” de Eric Linklater

„Frankenstein” de Mary Shelley

„Insula misterioasă” de Jules Verne

„Ocolul pământului în 80 de zile” de Jules Verne

„În jurul Lunii” de Jules Verne

Manual fizică, clasa a VII-a, autori-Victor Stoica, Corina Dobrescu, Florin Măceșanu, Ion Băraru-2019

Lecție interdisciplinară

FIȘA ACTIVITATE DERULATĂ- 2023

»Clasa: a VII-a , elevi participanți: 20

» Cadrele didactice implicate în activitate-3, un profesor de limba și literatura română, doi profesori care predau fizica

» Coordonatorul activității (nume și prenume, funcție):profesor de limba și literatura română

1. Titlul activității: „Noțiuni de fizică oglindite în diverse opere literare”.

2. Domeniul în care se încadrează; Interdisciplinaritate

3. Scopul activității; Crearea condițiilor necesare dezvoltării capacității elevilor de a obține corelații între diferite domenii de cunoaștere, în urma contactului cooperativ între două discipline din arii curriculare diferite.

4. Obiectivele educationale ale activității: Realizarea de cooperare între discipline, favorizarea transferurilor între domeniile de cunoaștere, eliminarea inerției intelectuale, asocierea cunoștințelor în abordarea realității, cultivarea aptitudinilor creative ale elevilor.

5. Durata și locul desfășurării activității: ora de curs, în sala de clasă și în laboratorul de fizică-experimente

6. Descrierea activității:

În cadrul lecției, elevii s-au împărțit în două grupe- filologi și fizicieni. Fizicienii au urmărit sistematizarea rezultatelor teoretice(definiții, proprietăți). Filologii au identificat pasaje în interiorul operelor beletristice, în texte multimodale, subliniind simbolistica și integrarea noțiunilor de fizică în demersul literar. Au fost extrase pasaje din foarte multe opere: diverse titluri- Jules Verne(măsurarea distanței în funcție de viteză și timp, energia mecanică, viteza), „Frankenstein” de Mary Shelley(tunetul), „Omul elastic”

(forța elastică), „Domnișoara Poimâne și joaca de-a timpul "de Adina Rosetti (timpul), „Fulger Mcqueen"(cai-putere), „Vântul din lună" de Eric Linklater(forța gravitațională).

7. Descrieti rezultatele obtinute in urma activitatii:

Leția a vizat formarea mai multor competențe, precum identificarea importanței studierii fizicii pentru înțelegerea realității cotidiene și pentru aprofundarea cognitivă a textelor beletristice. De asemenea, elevii au putut utiliza corect terminologia specifică fizicii. Pentru prezentarea informațiilor au fost utilizate problematizarea, observația, metoda euristică, exercițiul, lectura, experimentul, comunicarea interpersonală. Elevii au participat activ la lecția propusă, analizând componentele structurale și expresive ale textelor literare studiate.

8. Elevii au considerat oportună asocierea celor două domenii de predare a cunoștințelor, o metodă eficientă.

9. Motivatia propunerii activității

Se oferă profesorului posibilitatea de a proiecta actul didactic în forme variate, complexe, asigurându-se implicarea voluntară și activă a elevilor, rezultate mai bune în cadrul evaluărilor formative și sumative, dar și înțelegere focusată a textelor literare.

Ionescu Ionela

Școala Gimnazială Federico Garcia Lorca,

București

Aplicație practică

Clasa a VIII –a

Nume și prenume elev :

NOTA:

Toate subiectele sunt obligatorii.

- Se acordă 10 puncte din oficiu. Timpul de lucru este de 45 de minute.

Citește cu atenție textul, pentru a putea răspunde cerințelor formulate:

„In sfârșit venise acel mult dorit ceas, când puteam să mă pregătesc a asculta cu mare plăcere istorisirea prea cinstitului nostru comis Ioniță de la Drăgănești; dar, prin negura serii, s-auziră strigăte și zarvă pe drumul Sucevei. De la focurile noastre ne întoarserăm cu toții capetele într-o singură parte. Și cel dintâi, punând ulcica jos, se sculă în picioare chiar comisul.

– Ce să fie? ne întrebă el cu ascuțită nedumerire. Noi nu știam ce putea să fie și nu găsirăm vorbe de răspuns. Comisul făcu doi pași spre drum. Atunci se arătă din odaia ei și Ancuța, cu fanarul cel mare. Il ținea la înălțimea pieptului și lumina și rumenea obrazul; în această lucire trandafirie ochii îi păreau mai mari și mai negri. Coborî cele două trepte; noi îi vedeam numai obrazul lunecând pe trupu-i de umbra.

– Trebuie să fie niște cărauși, prietine Ioniță, își dădu cu părerea căpitanul Isac. Când te-i întoarce la locul dumatăle, să bagi de samă să nu-ți răstorni vinul, care-i lucru bun, măcar că nu-i scump.

– Cărauși trebuie să fie, încuviință răzășul. Într-adevăr erau cărauși. Se auzeau voci groase care opreau boii și lumina, fulgerând asupra întunecimii, descoperi care răsărite ca din pământ. Oameni în alb se mișcau, apărând și pierind. Cineva rosti cu voie-bună:

– Bună vremea, jupâneasă Ancuță!

– Bine-ați venit, răspunse hangița. În vocea ei era un cântec dulce pe care i-l cunoșteam. Ridicând cu amândouă mâinile fanarul deasupra capului, aplecă fruntea ca să-și deosebească mai bine oaspeții.

Atunci apără în lucirea făcliei de seu, mișcându-se spre gazdă, un bărbat bărbos cu giubea. Barba-i era astâmpărată și rotunjită de foarfece; râdea cu obraji plini și bogați de creștin bine hrănit.

– Eu socot că-i un negustor, hotărî căpitanul Neculai Isac. Hangița își cunoștea mușteriu și vocea ei crescă și scăzu cu desmierdări:

– Chiar domnia ta ești, jupâne Damian? Atuncea mai ales ești binevenit și te poftesc sub acoperișul nostru. Poruncește căraușilor să tragă peste podeț, să intre sub șandramă, unde știi că putem închide porțile, ca la cetate."
(*Negustor lipsan*— după M.Sadoveanu)

*fanar, ~e=s.n.lampă de gaz portativă, folosită în afara încăperilor, felinar;

*seu=s. n.grăsime animală obținută din țesuturile grase ale bovinelor, ovinelor și cabalinelor, întrebuințată în industrie și, mai rar, în alimentație;

*muștiriu(mușteriu)=(Înv) persoană care cumpără (în mod obișnuit) de la un magazin, de la un

negustor, cumpărător, persoană care consumă ceva într-un local public, client;

*giubea, giubele=s. f.(Înv.) Haină lungă și largă din postav (fin), adesea căptușită cu blană, purtată, în trecut, de boieri;

SUBIECTUL I (70 de puncte):

1.Sunt corect despărțite în silabe toate cuvintele din seria: 8p

a)a-proa-pe, suf-let, vi-o-ri-e

b)a-pro-a-pe, su-flet, vio-ri-e

c)a-proa-pe, su-flet, vi-o-ri-e

2. În cuvântul *viorie* există: 6p

a) patru vocale;

b) trei vocale și o semivocală;

c)două vocale și două semivocale.

3.Precizează numărul de litere și de sunete pentru cuvintele:hangița și vocea 6p

4.Transcrie un cuvânt cu diftong și unul cu hiat, din secvența: 9p

își cunosc mușteriu și vocea ei cresc și scăzu cu desmierdări:

– *Chiar domnia ta ești, jupâne Damian?*

cuvântul cu diftong-

cuvântul cu hiat-

5.Arată, în mod complet, cum s-au format cuvintele : răstorni, bărbos, din textul-suport 4p

Cuvântul extras	Procedeul de formare a cuvintelor	Precizări privind formarea cuvintelor
răstorni (<i>să bagi de samă să nu-ți răstorni vinul</i>)		
bărbos (<i>un bărbat bărbos</i>)		

6.Indică un sinonim și un antonim potrivite în text pentru cuvintele : zarvă,(voci) groase. 4p

Cuvântul selectat	Sinonim	Antonim
zarvă		
groase		

7.Precizează conjugarea, modul și timpul verbelor: 9p

„Poruncește cărăușilor să tragă peste podeț, să intre sub șandramă, unde știi că putem închide porțile, ca la cetate.”

Verbul	Conjugarea	Modul	Timpul
Poruncește!			
Să tragă			
Știi			

8.Identifică subiectele și arată prin ce parte de vorbire se exprimă(denumire completă): 8p

„Cineva rosti cu voie-bună:[...]”

subiectul este.....exprimat prin.....

„Eu socot [...]”

subiectul este.....exprimat prin.....

9. Identifică și rescrie propoziția subordonată din fraza următoare, scrie tipul ei, apoi contrage în partea de propoziție corespunzătoare: 8p

In vocea ei era un cântec dulce pe care i-l cunoșteam.

Propoziția subordonată identificată	Tipul propoziției subordonate identificate	Contragerea propoziției în partea de propoziție corespunzătoare, cu rescrierea completă, după contragere

10. Indică tipul structurilor textuale prezente în fragmentul de mai jos :

8p

a), – *Bună vremea, jupâneasă Ancuță!*

– *Bine-ați venit, răspunse hangița. În vocea ei era un cântec dulce pe care i-l cunoșteam. Ridicând cu amândouă mâinile fanarul deasupra capului. [...]*"

Structura textuală identificată.....

b) „ *Atunci apără în lucirea făcliei de seu, mișcându-se spre gazdă, un bărbat bărbos cu giubea. Barba-i era astâmpărată și rotunjită de foarfece; râdea cu obraji plini și bogați de creștin bine hrănit.*"

Structura textuală identificată.....

SUBIECTUL II

(20 de puncte)

Scrie o compunere de minimum 100 de cuvinte, în care să o caracterizezi pe Ancuța, un personaj din textul-suport.

În redactarea caracterizării, vei avea în vedere:

- precizarea a două date de identificare a personajului (nume, ocupație, origine, portret fizic etc.);
- numirea a două trăsături morale ale personajului;
- ilustrarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;
- comentarea secvenței în care este ilustrat mijlocul de caracterizare numit;

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 100 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

La corectarea tezei se va ține seama de următoarele:

Conținutul caracterizării – 12 puncte

- câte 1 punct pentru precizarea oricăror două date de identificare a personajului;

(2 x 1 punct = 2 puncte)

- câte 1 punct pentru numirea oricăror două trăsături morale ale personajului;

(2 x 1 punct = 2 puncte)

- câte 3 puncte pentru ilustrarea oricăror două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;

(2 x 3 puncte = 6 puncte)

- câte 1 punct pentru numirea mijlocului de caracterizare;

(2 x 1 punct = 2 puncte)

- câte 2 puncte pentru comentarea secvenței în care este ilustrat mijlocul de caracterizare;

(2 x 2 puncte = 4 puncte)

(comentare adecvată – 2 puncte; citarea sau parafrizarea unei secvențe,
încercare de comentare – 1 punct; lipsa secvenței comentate – 0 puncte)

Redactare-8 puncte	Punctaj	Punctaj obținut de elev
marcarea corectă a paragrafelor	1 punct	
proprietatea termenilor folosiți	1 punct	
corectitudinea gramaticală	1 punct	
coerența textului	1 punct	
ortografie	1 punct	
respectarea normelor de punctuație	1 punct	
lizibilitate	1 punct	
claritatea exprimării ideilor	0,50 puncte	
notarea numărului de cuvinte	0,50 puncte	

Bibliografie:

www.didactic.ro

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ. Clasa a V-a. Manual, autori-Florentina Sâmișăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ. Clasa a VII-a. Manual, autori-Florentina Sâmișăian, Sofia Dobra, Monica Halaszi, Anca Davidoiu-Roman, Horia Corcheș

Gramatica limbii române pentru gimnaziu-Coordonator-Gabriela Pană Dindelegan(Raluca Brăescu, Adina Dragomirescu, Isabela Nedelcu, Alexandru Nicolae, Rodica Zafiu, Gabriela Pană Dindelegan)

Dicționarul de interpretări gramaticale, Coordonator-Gabriela Pană Dindelegan(Raluca Brăescu, Adina Dragomirescu, Isabela Nedelcu, Alexandru Nicolae, Rodica Zafiu, Gabriela Pană Dindelegan, Irina Nicula Paraschiv)

DOOM ediția a III-a, Academia Română

Proiectarea unității de învățare

Monica Ionescu, Școala Gimnazială „Anton Pann”

Clasa a V-a L2

Unitatea de învățare: La famille

Număr de ore alocate: 5

<i>Competențe specifice</i>	<i>Activități de învățare</i>	<i>Resurse</i>	<i>Evaluare</i>
Ora 1 Qui est-ce ? Les membres de la famille			
2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată	-Punct de acces-discuție pe baza unei imagini care prezintă familia Duval. -C' est ta famille? Oferirea de răspunsuri scurte la întrebări	Fișă suport - <u>imagine cu familia Duval</u>	Feedback oral
1.1. Oferirea unei reacții non verbale adecvate, la salut/ o întrebare/ instrucțiune simplă rostită clar și rar	- Răspuns non-verbal la o comandă simplă: asocierea unor personaje din imaginea prezentată cu termenii care desemnează membrii familiei	- Lecție propusă: Qui est-ce ? Frontal și individual	
2.1. Reproducerea unor formule / unor mesaje simple si scurte, respectând pronunția și intonația specifice	- Exerciții de dicție, repetarea unor cuvinte care desemnează membrii familiei (mère/père/frère;sœur; grand-père/grand-mère; tante; oncle; fils/fille; parents; grands-parents;cousin, cousine)	https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CORINT/#p=53 Le sac à mots	Feedback oral
2.3. Prezentarea unui obiect / unei persoane / unui personaj prin identificare	Indicarea și numirea unei persoane prin identificare. Oferirea de răspunsuri la întrebări de tipul Qui est – ce? Oferirea de răspunsuri scurte la întrebări	Fișe de lucru	Aprecieri orale Exerciții de asociere și prezentare orală

<p>1.3. Identificarea unor aspecte culturale simple</p> <p>3.2. Identificarea semnificației globale a unui text simplu pe teme familiare</p> <p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p>	<p>Identificarea gradelor de rudenie</p> <p>- Vizionarea unui filmuleț <i>Ma famille</i></p> <p>- Exerciții de tip adevărat/fals</p> <p>- Exerciții cu alegere multiplă</p> <p>- Desen cu membrii familiei, specificând gradele de rudenie</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=XJjYJqG34iw&ab_channe=FLEenvid%C3%A9os</p> <p>Text suport – Qui est-ce ?</p>	<p>Feedback individual</p> <p>Temă pentru acasă</p>
<p>Ora 2 C'est mon frère. Il est grand. C' est ma sœur. Elle est grande</p>			
<p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p> <p>3.2. Identificarea semnificației globale a unui text simplu pe teme familiare</p> <p>2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată</p>	<p>- Tur de galerie pentru a viziona desenele realizate acasă. Discuții informale între elevi apoi cu toată clasa.</p> <p>- Elevii citesc cu voce tare și cu intonație corectă un scurt dialog</p> <p>- Joc de rol</p>	<p>Grup mic apoi frontal. 10 minute</p> <p>https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CORINT/#p=53-Ecoute et retiens</p> <p>Fișă de lucru, dialog suport <i>Une grande famille</i>,</p> <p>Tabla, marker roșu pentru a evidenția femininul adjectivelor și diferența între mon/ma</p>	<p>Feedback oral</p> <p>Feedback oral</p> <p>Feedback scris, oral</p> <p>Evaluare făcută de colegi</p>

<p>2.3. Prezentarea unui obiect / unei persoane / unui personaj prin identificare</p> <p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p>	<p>- Elevii indică pe rând câte un membru al familiei și îl prezintă colegilor din grupă. -Fiecare grupă desemnează un elev care prezintă în fața clasei un membru al familiei sale.</p> <p>Exemple : Il est mon père. Il s'appelle Marin. Il est intelligent/sympa/grand/indulgent/drôle, etc. Voilà ma mère. Elle s'appelle Iulia. Elle est intelligente/sympa/grande/indulgent/drôle, etc</p> <p>- Exerciții cu alegere multiplă</p>	<p>Fotografii personale ale elevilor</p> <p>Fișă de lucru, dialog suport <i>Une grande famille</i></p> <p>https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CORINT/#p=54</p>	<p>Feedback oral</p> <p>Evaluare făcută de colegi</p> <p>Feedback oral, scris</p> <p>Tema pentru acasă</p>
<p>Ora 3 Est – ce que.../où/comment ?</p>			
<p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p> <p>3.2. Identificarea semnificației globale a unui text simplu pe teme familiare</p> <p>2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată</p>	<p>Corectarea temei</p> <p>- Elevii citesc cu voce tare textul propus de profesor. - Elevii răspund la întrebările adresate de profesor. - Est – ce que c'est la famille de Marie ? -Où est la famille Legrand ? -Comment est la famille Legrand ? Se scriu cu roșu cuvintele interogative</p> <p>- Pe baza textului suport <i>Une famille formidable</i>, elevii sunt</p>	<p>Exercițiul 8, pagina 55, manual</p> <p>Text suport: <i>Une famille formidable</i> Echipe de 2 elevi</p> <p>Tabla, marker roșu pentru a evidenția interogația</p> <p>Text suport: <i>Une famille formidable</i></p>	<p>Feedback oral</p> <p>Feedback oral, scris</p> <p>Feedback oral</p>

4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten	<p>invitați să realizeze un dialog împreună cu colegul de bancă , folosind cuvintele interogative:</p> <p>-Comment s'appelle ta mère ? -Elle s'appelle Maria.</p> <p>-Comment est ta mère ? -Elle est jeune, belle et intelligente.</p> <p>-Est-ce qu'elle aime le sport ? -Non, elle aime la musique.</p> <p>Elevii formulează întrebări colegului de bancă despre familia acestuia.</p>	<p>Exerciții</p> <p>-Liveworksheets - Kahoot -Wordwall -Mots manquants -Mots croisés</p>	Tema pentru acasă
Ora 4 – Nous sommes polis: Tu ou Vous ?			
4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten	-Tur de galerie pentru a verifica tema.		Feedback oral Aprecieri verbale
3.3. Descifrarea unor mesaje familiare primite de la prieteni, colegi, profesor, în situații uzuale	- Oferirea de răspunsuri la întrebări referitoare la informațiile dintr-un text cu privire la situații uzuale	<p>Fișă suport <i>Vous êtes la tante de Théo ?</i></p> <p>Tabla, marker roșu pentru a evidenția diferența între vous, pronume personal și vous, pronume personal de politețe.</p> <p>Exerciții</p> <p>-Liveworksheets - Kahoot -Wordwall -Mots manquants -Mots croisés</p>	Feedback oral Feedback oral individual
4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten	Exercițiul 8, pagina 57, manual		Tema pentru acasă

Ora 5 - Maintenant, on joue

<p>2.3. Prezentarea unui obiect / unei persoane / unui personaj prin identificare</p> <p>3.2. Identificarea semnificației globale a unui text simplu pe teme familiar</p> <p>3.3. Descifrarea unor mesaje simple familiare primite de la prieteni, colegi, profesor, în situații uzuale</p> <p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p>	<p>Ordonarea / gruparea unor imagini pe baza informațiilor din text</p> <p>Exerciții de completare</p> <p>Exerciții de tip adevărat/fals</p>	<p>https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CORINT/#p=59</p> <p>https://www.flevideo.com/fle_video_quiz_beginning.php?id=7926</p> <p>https://www.flevideo.com/fle_video_quiz_beginning.php?id=7707</p> <p>Fișe de lucru</p>	<p>Evaluare orală și scrisă</p>
--	--	---	---------------------------------

ORIENTAREA MODERNĂ ÎN ELABORAREA STRATEGIILOR DIDACTICE

Prof. Ionică Ionela Janina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Prof. Mihulescu Cristina, Liceul de Industrie Alimentară, Craiova

Orientarea modernă în elaborarea strategiilor didactice determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Voi prezenta în continuare orientarea modernă în elaborarea strategiilor didactice prin utilizarea metodelor interactive de grup. Metodele interactive de grup sunt mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile copiilor, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Metodele interactive urmăresc optimizarea comunicării, observând tendințele inhibitorii care pot apărea în interiorul grupului. Interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare.

Metodele interactive de predare-învățare:

1. Prelegerea – o perspectivă modernă

Prelegerea este fără îndoială cea mai frecventă alegere într-o abordare didactică tradițională. În acest sens este tipică imaginea profesorului la catedră (sau la tablă) care vorbește elevilor care stau cumiți în bancă și ascultă sau scriu după dictare. Această abordare este foarte puțin eficientă pentru învățare.

Prelegerea poate fi recondiționată însă și introdusă într-un demers didactic modern, centrat pe achizițiile elevului, dacă dascălul se preocupă de:

- Stimularea interesului elevilor
- Aprofundarea înțelegerii elevilor
- Implicarea elevilor pe parcursul prelegerii prin întreruperea prelegerii
- Evitarea unui punct final la final!
- Încheierea prelegerii prin intermediul unei probleme/aplicații care urmează să fie rezolvate de elevi
- Solicitarea elevilor pentru a rezuma cele prezentate sau pentru a concluziona.

2. Brainstorming

Brainstorming-ul (sau asaltul de idei) reprezintă formularea a cât mai multor idei – oricât de fanteziste ar putea părea acestea – ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare. Brainstorming – ul prezintă avantajele:

- implicarea activă a tuturor participanților;
- dezvoltarea capacității de a trăi anumite situații, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluției optime;
- exprimarea personalității;
- exersarea creativității și a unor atitudini deschise la nivelul grupului.

3. Eseul de cinci minute

Eseul este o modalitate eficientă de a încheia ora, pentru a-i ajuta pe elevi să-și adune ideile legate de tema lecției și pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, în acea oră. Acest eseu le cere elevilor două lucruri: să scrie un lucru pe care l-au învățat din lecția respectivă și să formuleze o întrebare pe care o mai au în legătură cu aceasta. Profesorul strânge eseurile de îndată ce elevii le-au terminat de scris și le folosește pentru a-și planifica la aceeași clasă lecția următoare.

4. Ciorchinele

Ciorchinele este o metodă care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei și care presupune următoarele etape:

- Se scrie un cuvânt/temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie;
- Se notează toate ideile, sintagmele sau cunoștințele care vă vin în minte în legătură cu tema respectiva în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial;
- Pe măsura ce se scriu cuvinte, idei noi, se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;
- Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată;

Etapele pot fi precedate de brainstorming în grupuri mici sau în perechi. În acest fel se îmbogățesc și se sintetizează cunoștințele.

5. Cubul

Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme. Sunt recomandate următoarele etape:

- Realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

-Anunțarea temei, subiectului pus în discuție

-Împărțirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe cub:

- ♣ Descrie: culorile, formele, mărimile etc.
- ♣ Compară: cu ce este asemănător? Ce este diferit?
- ♣ Analizează: spune din ce este făcut, din ce se compune.
- ♣ Asociază: la ce te îndeamnă să te gândești?
- ♣ Aplică: ce poți face cu aceasta? La ce poate fi folosită?
- ♣ Argumentează: pro sau contra și enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmației.

- Redactarea finală și împărtășirea ei celorlalte grupe
- Afișarea formei finale pe tablă

6. Bulgărele de zăpadă

Metoda presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, fațete ale unei probleme/situații pentru focalizarea asupra celor esențiale. Se recomandă următoarele etape:

- împărțirea grupului în echipe de 7-8 persoane;
- enunțarea temei;
- notarea ideilor: fiecare membru notează pe un post-it ideea sa și o pune pe centrul mesei;
- ierarhizarea ideilor: fiecare membru citește toate ideile și le ierarhizează (1-8); se vor reține primele 2-3; se reunește apoi tot grupul cu cele 2 idei de la fiecare și se repetă algoritmul; astfel se vor reține doar ideile/aspectele pe care tot grupul le consideră relevante.

Cele două metode – cubul și bulgărele de zăpadă – sunt complementare prin ceea ce propun spre realizare. Cubul îi va ajuta pe elevi să privească tema din diferite perspective, exercitând diferite proceduri, iar bulgărele de zăpadă îi va ajuta să reducă numărul de elemente, aspecte, fațete ale unei probleme/situații pentru focalizarea asupra celor esențiale, rămânând în consens.

7. Discuția

Discuția constă într-un schimb organizat de informații și de idei, de impresii și de păreri, de critici și de propuneri în jurul unei teme sau chestiuni determinate în scopul examinării și clarificării în comun a unor noțiuni și idei, al consolidării și sistematizării datelor și conceptelor, al explorării unor analogii, similitudini și diferențe, al soluționării unor probleme care comportă alternative.

Discuția prezintă o serie de avantaje:

- Crearea unei atmosfere de deschidere;
- Facilitarea intercomunicării și a acceptării punctelor de vedere diferite;
- Conștientizarea complexității situațiilor în aparență simple;
- Realizarea unui climat democratic la nivelul clasei;
- Exersarea abilităților de ascultare activă și de respectare a regulilor de dialog.

Acestea sunt numai câteva dintre metodele interactive de lucru. Fiecare dintre ele înregistrează avantaje și dezavantaje, important fiind însă momentul ales pentru desfășurarea lor. Pedagogul este acela care are puterea decizională și capacitatea de a alege ceea ce știe că se poate desfășura în propriul colectiv de elevi.

Bibliografie:

1. CERGHIT, I. Metode de învățământ. Ed. a IV-a. Ed. Polirom, Iași, 2007.
2. CERGHIT, I. Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. Ed. Aramis, București, 2002.
3. "Metode interactive de grup", Ghid metodic, Editura ARVES, București, 2002.

**METODE DE DEZVOLTARE A GÂNDIRII CRITICE
UTILIZATE ÎN LECȚIILE DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR**

**Prof.înv.primar Iosub Ștefania Iuliana
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”,
Jud. Bacău ,România**

Școala este o componentă a vieții sociale cu o influență determinantă asupra celorlalte dimensiuni și forme ale activității umane. Ca urmare, orice reformă socială nu poate ocoli schimbarea, modernizarea, adecvarea și eficientizarea obiectivelor, conținuturilor, finalităților proceselor educaționale desfășurate în școală.

În fața tuturor provocărilor societății moderne, învățământul trebuie să depășească tendința de reproducere a unor informații memorate și să tranziteze spre un învățământ centrat pe participare și pe dezvoltarea funcțiilor cognitive cu scopul ameliorării rezultatelor.

În condițiile în care se constată tot mai frecvent nevoia de diversificare și diferențierea obiectivelor, conținuturilor, metodelor, tehnicilor și instrumentelor procesului de învățământ, apariția și promovarea alternativelor educaționale devine o necesitate. Din această perspectivă, afirmarea gândirii critice reprezintă o modalitate de promovare a unui alt mod de a învăța, a unui demers centrat pe stimularea curiozității, pe formularea unor păreri proprii, pe rezolvarea de probleme, dar mai ales pe dezbateră responsabilă a ideilor, pe acceptarea democratică a părerilor fiecăruia, pe implicarea activă și motivată a tuturor participanților la acțiunea de învățare, pe dezvoltarea individuală în context colectiv.

Cercetări în domeniul educației relevă faptul că învățarea devine superior calitativă când elevii utilizează în mod repetat strategii diversificate de gândire, când sunt valorificate cunoștințele și experiențele anterioare, când elevii sunt stimulați să gândească, sunt deschiși la noutate, creativitate, implicare.

”A gândi critic înseamnă a fi curios, a pune întrebări, a căuta răspunsuri, a căuta cauze și implicații, a găsi alternative la atitudini deja fixate, a analiza logic argumentele celorlalți. Este un proces activ care îl face pe cel care învață să dețină controlul asupra informației, interogând-o, reconfigurând-o, adaptând-o sau respingând-o.” O asemenea capacitate trebuie exersată și încurajată într-un mediu de învățare propice. Gândirea critică nu se deprinde eficient când este separată de contextul general al programei școlare sau al vieții cotidiene, nu este ceva ce se poate preda în afara unui context. Învățarea deprinderilor de gândire critică se realizează eficient când se abordează în acest fel cunoștințele noi.

Proiectarea activităților didactice în spiritul gândirii critice urmează cadrul Evocare/Realizarea sensului/Reflecția. Modelul de predare-învățare are la bază următoarele principii:

1. învățarea înseamnă căutarea înțelesului și trebuie să pornească de la lucrurile în jurul cărora elevii încearcă să construiască semnificații;
2. semnificația necesită înțelegerea întregului, ca și a părților care intră în componența întregului; astfel, procesul de învățare se focalizează pe conceptele primare, nu pe date izolate;
3. în predare trebuie să înțelegem modelele mentale pe care elevii le folosesc pentru a percepe lumea și premisele de la care pornesc pentru a sprijini aceste modele;
4. scopul învățării este ca individul să-și construiască propriile semnificații nu să memoreze răspunsurile date de alții.

Proiectarea demersului didactic cuprinde activități distribuite în trei etape: înainte de începerea lecției, în timpul lecției și după lecție.

Înainte de începerea lecției trebuie căutate modalitățile prin care conținutul lecției poate sprijini învățarea activă și gândirea critică. Cele mai importante aspecte ale proiectării desfășurării lecției în această etapă sunt:

-*motivația predării lecției* - „De ce este valoroasă lecția respectivă?”, „Cum se leagă lecția de ceea ce s-a predat deja sau de ceea ce se va preda în viitor?”. O lecție este valoroasă, utilă prin conținutul de idei, dar mai ales prin procesele intelectuale pe care le solicită elevilor. Se urmărește ca lecția să ofere elevilor oportunități de investigare de rezolvare de probleme, dezbateri de extindere a cunoștințelor dobândite.

-*obiectivele lecției* presupun răspunsuri la întrebări de genul: „Ce cunoștințe și semnificații vor fi asimilate de elevi?”, „Ce comportamente observabile vor demonstra elevii și ce produse vor fi capabili să creeze ca urmare a lecției?”. Pentru a stimula dezvoltarea gândirii critice este important ca obiectivele unei lecții să descrie comportamente observabile și să antreneze diverse procese de gândire superioare.

-*condiții prealabile* ce pot lua forma unor cunoștințe necesare însușirii conținutului lecției, a unor capacități sau deprinderi, profesorul trebuie să se asigure că elevii știu să coopereze.

- *evaluare* prin care se află răspunsul la întrebările: „În ce fel s-a îmbogățit cunoașterea elevilor?”, „Ce vor ști să facă elevii la sfârșitul lecției?”

- *resursele și managementul timpului* - metodele de dezvoltare a gândirii critice sunt mari consumatoare de timp, de aceea profesorul trebuie să aibă în vedere alocarea corespunzătoare a resurselor materiale și de timp.

Proiectarea lecției propriu-zise se elaborează pe cele trei momente: evocare, realizarea sensului și reflecție.

În etapa de *evocare* se are în vedere modul în care se poate realiza implicarea motivațională a elevilor în învățare, prin captarea atenției și stimularea curiozității, elevii sunt implicați activ în

încercarea de a-și aminti ce știu despre un anumit subiect. Aceasta îi obligă să-și examineze propriile cunoștințe și să stabilească un punct de plecare bazat pe cunoștințele proprii, la care se pot adăuga altele noi.

Etapă de *realizare a sensului* vizează aspecte referitoare la conținutul ce va fi explorat, la modalitățile de investigare și la activitățile realizate de elevi pentru a înțelege conținutul lecției. Este etapa în care cel care învață vine în contact cu noile informații sau idei. Sarcina esențială a acestei etape este în primul rând de a menține implicarea și interesul stabilite în faza de evocare. Există strategii de predare-învățare care pot fi folosite pentru a-i ajuta pe elevi să rămână implicați. Cei care învață în mod eficient își monitorizează înțelegerea când întâlnesc informații noi. Ei corelează noul cu ceea ce le este cunoscut pentru a ajunge la o înțelegere.

Reflecția vizează proiectarea unor activități prin care elevii folosesc ceea ce au învățat, dezbate idei, își exprimă atitudini. În această etapă elevii își consolidează cunoștințele noi, exprimând în propriile lor cuvinte ideile și informațiile întâlnite.

După lecție pot fi avute în vedere activități de extindere a învățării, prin care elevii își pot dezvolta ideile sau pot exersa aplicațiile propuse în timpul acesteia.

Pentru realizarea obiectivelor menționate, în cele trei etape se utilizează metode și tehnici specifice cum sunt: *Ciorchinele, Gândii/Lucrați în perechi/Comunicați, Predicția, Știu/Vreau să știu/Am învățat, Jurnalul dublu, Metoda cadranelor, Linia valorilor, Eseul, Scrierea liberă, Turul galeriei, Ciorchinele, Cubul, Cvintetul, Lasă-mi mie ultimul cuvânt, Explozia stelară, Diagrama Venn, etc.*

Brainstormingul ("Furtuna în creier"; "asaltul de idei") este cea mai simplă, eficientă și cea mai utilizată tehnică de stimulare a creativității și de generare de idei noi în cadrul unui grup. Se fundamentează pe două principii: asigurarea calității prin cantitate și amânarea judecării ideilor, a criticii și autocriticii. Regulile brainstormingului care derivă din aceste principii sunt: stimularea unei cantități cât mai mare de idei; preluarea ideilor emise de alții și fructificarea lor prin ajustări succesive și asociații libere; suspendarea oricărui gen de critică; manifestarea liberă a imaginației.

Brainstormingul se poate realiza în perechi sau în grup. Toate ideile propuse se notează. În faza emiterii/producerii de idei trebuie încurajată participarea tuturor membrilor grupului chiar dacă uneori se desemnează un conducător de grup. Brainstorming-ul implică mai multe etape:

- Alegerea temei și comunicarea sarcinii de lucru.
- Comunicarea regulilor
- Emiterea și înregistrarea ideilor
- Se lasă o pauză de câteva minute pentru „așezarea” ideilor emise și recepționate.
- Prezentarea ideilor, frontal.
- Evaluarea ideilor produse

În această etapă are loc analiza critică, evaluarea, argumentarea și contraargumentarea ideilor emise anterior. Se selectează ideile originale sau cele mai aproape de soluții pentru problema pusă în discuție. Se discută liber, spontan, riscurile și contradicțiile care apar. Învățătorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită intervenții inhibante și să stimuleze explozia de idei.

Avantajele utilizării metodei brainstorming: obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor rezolvatoare, costurile reduse necesare folosirii metodei, aplicabilitate largă, aproape în toate domeniile, dezvoltă creativitatea, spontaneitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate, dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă.

Limitele brainstormingului: nu suplinește cercetarea de durată, clasică, depinde de calitățile moderatorului de a anima și dirija, oferă doar soluții posibile nu și realizarea efectivă, uneori poate fi prea obositor sau solicitant pentru unii participanți.

Ciorchinele este un organizator grafic, prin care se evidențiază conexiunile dintre ideile despre un subiect. Tehnica vizează găsirea căilor de actualizare a cunoștințelor elevului evidențind modul specific al acestuia de a înțelege un anumit conținut, încurajează gândirea liberă asupra unui subiect, stimulând conexiunea între idei, ajută la găsirea a noi sensuri ideilor însușite anterior. Elaborarea unui ciorchine se face în mai multe etape:

- comunicarea sarcinii de lucru - se cere elevilor să scrie la mijlocul paginii cuvântul-cheie, de exemplu strămoșii și timp de trei minute să scrie toate cuvintele care le vin în minte despre acest cuvânt, să le încercuiască și să le lege prin linii de cuvântul cheie sau de cuvintele scrise ulterior pentru a evidenția legăturile care există între ele.
- activitate individuală - elevii lucrează sarcina primită
- activitate în perechi - se cere elevilor să prezinte colegului de bancă ciorchinele realizat și să-l completeze cu informații primite de la el.
- activitate pe grupe - se cere prezentarea ciorchinelui elaborat în perechi unei alte perechi și completarea cu alte informații.
- activitate frontală - pe tablă va fi scris cuvântul cheie și se va completa cu câte o informație de la fiecare grup.

Se cere apoi citirea textului din manual, confruntarea ideilor proprii cu cele din text și completarea ciorchinelui cu informații noi scrise cu altă culoare.

Tehnica ciorchinelui se aplică atât în faza de *evocare*, realizarea sensului cât și în cea de *reflecție*. În *evocare* se poate realiza un ciorchine înaintea scrierii unei compuneri (planul), se pot valorifica toate cunoștințele copiilor, având drept bază experiența lor cu tema ce urmează să fie redactată, în verificarea semnelor de punctuație sau a ortogramelor, în recapitularea părților de vorbire.

În realizarea sensului după citirea textului se pot trece toate informațiile într-un ciorchine: loc, timp, personaje, informații, mesaje, idei despre care ar vrea lămuriri sau ar vrea să discute.

În reflecție această metodă ar putea fi folosită pentru scrierea ideilor principale, în sistematizarea cunoștințelor din lecție, care poate deveni un suport mai ușor de reținut, consolidarea semnelor de punctuație, grupurilor de litere, părților de vorbire etc.

Avantajele metodei: se încurajează participarea întregii clase, poate fi folosită cu succes la evaluarea unei unități de conținut, dar și pe parcursul predării, făcându-se apel la cunoștințele dobândite de elevi, stimulează conexiunile dintre idei, pune în evidență modul propriu de a înțelege o temă anume, realizează asociații noi de idei sau relevă noi sensuri ale ideilor, caută căi de acces spre propriile cunoștințe.

Jurnalul cu dublă intrare se poate folosi atât în etapa de realizarea sensului cât și în reflecție și are ca scop formarea și dezvoltarea capacității de a învăța prin reflectarea în scris asupra conținutului unui text.

Se prezintă elevilor un text scris. Aceștia vor avea ca sarcină să împartă pagina de caiet în două pe verticală. În partea stângă vor nota un citat sau un fragment din text, care i-a impresionat mai mult, iar în partea dreaptă să noteze un scurt comentariu asupra pasajului ales sau o idee principală. Se cere elevilor să împărtășească ideile lor, să motiveze alegerea făcută. Se vor face comentarii asupra ideilor emise din perspectiva motivației și trăirilor variate induse de același text.

Utilizarea jurnalului dublu susține reflecția și încurajează exprimarea ideilor proprii, facilitează formarea unui stil de învățare activă și conștientă. Această metodă se poate aplica atât la textele în proză, cât și la cele în versuri pentru că dă posibilitatea elevilor să exprime prin cuvintele lor tot ceea ce cred, simt, știu gândesc și înțeleg despre text. Benzile desenate din jurnalul dublu ajută elevii la delimitarea fragmentelor, la înțelegerea folosirii aliniatelor, ușurează deprinderile de a extrage ideile principale, permit decodificarea textelor.

Avantajele acestor metode sunt acelea că stimulează atenția și gândirea, oferă posibilitatea elevilor de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare, lucrul individual, în echipe sau participarea întregii clase la realizarea cerințelor cubului și palariilor ganditoare este o provocare și determină o întrecere în a demonstra asimilarea corectă și completă a cunoștințelor.

Metodele activ-participative au însă și **dezavantaje**: necesită o pregătire mai riguroasă și mai îndelungată, nu pot fi folosite în cadrul oricărei lecții, bagajul informațional este mai mic, necesită atenția sporită a elevilor dar și capacitatea lor de a face conexiuni și de a descoperi singuri răspunsurile.

Învățarea creativă presupune existența unui potențial creativ al elevului, manifestat în receptivitatea față de nou, curiozitatea științifică, nonconformism, originalitate, capacitate de elaborare, fluentă și divergența gândirii, imaginație creatoare, inventivitate.

Metodele de stimulare a gândirii critice mobilizează elevii, îi fac să urmărească cu interes și curiozitate lecția, îi determină să-și folosească imaginația, puterea de anticipare, memoria, îi ajută să caute, să cerceteze, să găsească singuri sau în grup cunoștințele ce urmează să și le însușească, să sistematizeze cunoștințele.

Utilizând aceste metode în lecțiile de limba și literatură română, oferim elevilor un demers didactic plăcut, modern, cu valențe formative ce le stimulează gândirea, iar timpul necesar familiarizării elevilor cu aceste demersuri didactice este compensat în planul dezvoltării lor psihice.

Bibliografie:

1. Hussar, Elena, Safciuc, Tatiana - „Colaborare și incluziune în sala de clasă”, Bacău, Editura Casei Corpului Didactic”, 2008;
2. Leonte, Rodica; Stanciu, Mihai – ”Strategii activ - participative de predare - învățare în ciclul primar”, Bacău, Editura Casei Corpului Didactic, 2004.
3. Dumitru Ion Alexandru – „Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă”, Timișoara, Editura de Vest, 2000
4. Steele, J. L., Meredith, K. S., Temple, Ch., ”Promovarea gândirii critice”, Ghidul II, Proiectul Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice 1998

Povestirile digitale ca metodă de instruire în învățământul primar

Prof. Iovi Cătălina Narcisa
Școala Gimnazială Nr.30, Timișoara

Cadrele didactice pot încorpora povestirile digitale în procesul de instruire ținând cont de mai multe motive. Primul ar fi faptul că se va include multimedia în curriculum, altul că permite profesorilor să introducă povestirile în combinație cu folosirea internetului, pentru a crește abilitățile de participare, colaborare și comunicare (Bran, 2009). Mai mult decât atât, procedura povestirilor digitale este o modalitate de a încorpora și preda elevului din secolul XXI competențele digitale conform Cadrelor Europene (Grosbeck, 2014), cum ar fi cultura informației, alfabetizarea vizuală, conștientizarea la nivel mondial, comunicarea virtuală și educația tehnologică.

Obiectivele educaționale ale profesorilor ce se folosesc de povestiri digitale sunt de a genera interes, atenție și motivație pentru elevii din „generația digitală” în sălile de clasă (Prensky, 2012). Utilizarea poveștilor digitale ca instrument de prezentare este potrivită pentru diversele stiluri de învățare ale elevilor. Povestirile digitale valorifică, de asemenea, talentele creative ale elevilor și permit ca munca lor să fie publicată pentru o largă audiență, pentru ca alți cititori, să le parcurgă și să le comenteze.

Tot mai mulți profesori din întreaga lume au îmbrățișat Digital Storytelling-ul pe platforme mobile sau dispozitive portabile mici ce le permit atât lor cât și elevilor să creeze povești digitale scurte, fără a fi nevoie de software-uri de editare scumpe (Chu & Quek, 2014). Dispozitivele iOS sau cu sistem Android sunt normale în zilele noastre, iar aplicațiile mobile ale poveștilor digitale, cum ar fi jocurile au introdus un set complet nou de instrumente pentru sala de clasă (Carrozzino et al., 2012).

Ideea de a combina povestiri tradiționale cu instrumente digitale, folosite astăzi, se răspândește în întreaga lume. Astăzi, cu ajutorul unui computer, oricine poate crea o poveste digitală, pur și simplu, răspunzând la întrebări cum ar fi: *Ce părere ai? Ce simți? Ce este important? Cum găsim sensul în viața noastră?* Cele mai multe materiale digitale se concentrează pe un anumit subiect și conțin un anumit punct de vedere. Aceste subiecte pot varia de la povești personale la prezentarea evenimentelor istorice, de la explorarea vieții din mediul înconjurător.

Pentru clasele primare, accentul este pus pe ceea ce se predă, pe o poveste care va atrage interesul elevilor. În învățământul primar și preprimar, durata de captare a atenției va fi mai mică de cinci minute. Sunt necesare imagini vibrante, muzică ce corespunde vârstei și subiectului ales. Narațiunea, însoțită de subtitrări, poate ajuta, de asemenea, construirea de vocabular. Povestirile digitale legate de conținut îi pot ajuta foarte mult pe copiii mai puțin performanți pentru a înțelege concepte abstracte sau stratificate. De exemplu, într-o clasă (Giannakos & Jacceri, 2013), educatorul a folosit povești digitale pentru a descrie anatomia ochiului și relația sa cu un aparat de fotografiat. Un copil din clasă a spus „În acest an, am învățat că locurile nu sunt doar materie fizică, ci și locuri emoționale, în inimile oamenilor. Programul iMovie a făcut ca toate gândurile și sentimentele mele să prindă viață, într-un film minunat.”

Aceste aspecte ale povestirilor digitale, fotografiile, muzica și narațiunea consolidează ideile și fac apel la diferite tipuri de învățare. Profesorii le pot folosi pentru a introduce proiecte, teme sau orice conținut și, poate, de asemenea, permite elevilor să-și realizeze propriile povești digitale, pe care apoi să le împărtășească. Profesorii pot crea povești digitale pentru a facilita discuțiile la clasă, pentru a anticipa un nou subiect sau pentru a ajuta elevii să obțină o mai bună înțelegere a mai multor concepte abstracte. Aceste povești pot deveni o parte integrantă a oricărei lecții în multe domenii. Elevii pot crea, de asemenea, propriile povești digitale, bucurându-se de rezultatele muncii lor. Prin crearea acestor povești, elevii sunt obligați să își asume materialul din care sunt realizate. Ei trebuie să analizeze și să sintetizeze informațiile. Elevii sunt capabili să-și exprime mai ușor propriile gânduri și idei.

Când elevii sunt capabili să participe la mai multe etape de proiectare, la crearea și prezentarea propriilor povești digitale se pot construi mai multe scenarii. Acestea includ următoarele:

- competențe de cercetare în găsirea și analizarea informațiilor
- documentarea poveștii
- abilități de scriere în elaborarea unui scenariu
- abilități de organizare și gestionare în domeniul de aplicare al proiectului
- competențe tehnologice, care pot fi dobândite prin învățarea utilizării unei game variate de instrumente și tehnologii, cum ar fi camerele digitale și software-ul de creație multimedia
- abilitățile de prezentare a poveștii unui public larg/neutru.

Elevii vor învăța să-și evalueze povestea lor digitală, primind și oferind critici constructive. Software-uri, cum ar fi iMovie, Photo Story 3 sau Movie Maker fac tot ce este necesar realizării poveștilor.

Iată câteva din **beneficiile** utilizării poveștilor digitale ca **instrument de predare-învățare în clasă**.

Utilizarea povestirilor digitale ca un instrument de învățare are multe dimensiuni, în ceea ce privește copiii de vârstă școlară, aflați în procesul de formare. Este vorba de modificarea comportamentului, transferul de cunoștințe abstracte spre cunoștințe concrete, documentarea copiilor în dezvoltarea și evaluarea învățării cu povestiri digitale. Au avut loc experiențe plăcute, cu schimbarea comportamentelor nedorite ale copiilor. Specialiștii cred că, folosind povestiri digitale într-o grădiniță, se pot diminua numărul abaterilor disciplinare. Poveștile digitale care sunt create prin colaborarea cu copii, părinți și profesori sunt mai utile, pentru copii, decât alte materiale de învățare. În condițiile în care dascălii au dificultăți în găsirea materialelor de învățare, pentru combaterea abaterilor disciplinare speciale, povestirile digitale le permit să creeze instrumente de învățare pentru a modifica comportamentele negative. Practic orice poveste digitală poate deveni o resursă educațională deschisă (RED), care poate fi lăsată moștenire generațiilor ulterioare. Transferul de cunoștințe abstracte spre cunoștințe concrete este, de asemenea, o sarcină grea în educația preșcolară. Utilizarea poveștilor digitale devine astfel un instrument de învățare care face posibilă o sedimentare a noțiunilor abstracte în cunoștințe solide. Experții sunt de acord că povestea digitală este și o formă de documentare a activităților de la clasă, chiar dacă folosirea poveștilor digitale nu este o inovație în clasă. Copiii fac aceleași activități, dar cu toate acestea, povestirile digitale îi ajută să întocmească o arhivă a tuturor activităților, dintr-o anumită perioadă de timp. Prin urmare, povestirile digitale le permit atât părinților cât și cadrelor didactice să urmărească evoluțiile copiilor și să furnizeze dovezi cu privire la modul în care elevii au acționat în clasă. Astfel, chiar și evaluarea procesului de învățare a fiecărui copil este favorizată de introducerea poveștilor digitale. Elevii de grădiniță au arătat o mai mare motivație și receptivitate, în momentul când dascălii lor au introdus în programa de educare poveștile digitale. Ei s-au simțit mai bine, lucrând cu „imagini, voci, și lucruri”. În cazul în care materialele de învățare sunt legate de oameni, copiii îi cunosc deja din mediul lor apropiat, devenind mai motivați în activitățile de învățare, deoarece acestea sunt curioși și dornici să afle mai multe despre ele.

Conform studiilor din domeniu (Al-Mousawi & Alsumait, 2012; Barna, 2009; Candreva, 2011; Thompson, 2014, cadrele didactice utilizează povești digitale ca un instrument de învățare în clasă, având cinci scopuri principale. În primul rând, dascălii pot crește elevilor „nivelul angajamentului de activitate și să promoveze motivația copiilor față de activitățile de învățare, prin utilizarea poveștilor digitale” (Di Blas, Paolini & Sabiescu, 2010). Giannakos & Jaccheri (2013) au declarat că activitățile din sala de clasă afectează elevii motivându-i să se angajeze în activități de învățare. În realizarea poveștilor digitale, elevii au o mai mare dorință de implicare, urmărind creșterea nivelului de cunoștințe, chiar la această vârstă fragedă, deoarece atmosfera din clasă se schimbă. Copiii trebuie să se implice în întreaga activitate. În activitățile legate de poveștile digitale, elevii implicați în întregul proces se manifestă mai mult, fiind motivați de faptul că produsul finit este și o parte din munca lor. În al doilea rând, profesorii pot transfera cunoștințe abstracte în cunoștințe directe, la obiect, o provocare pentru ei, în descoperirea capacității cognitive a copiilor de vârstă mică (Gottel, 2011; Jenkins, 2011). În al treilea rând, profesorii pot modifica greșelile

copilului, cu ajutorul poveștii digitale, reușind să le schimbe, în bine, comportamentul negativ. În al patrulea rând, cadrele didactice utilizează povestiri digitale pentru evaluarea activităților de învățare. Povestirile digitale oferă posibilitatea de a evalua procesul de învățare a copilului, de către profesori. În cele din urmă, profesorii arhivează procesul de dezvoltare a elevilor, folosind povestiri digitale.

Profesorii ar trebui să ofere un proces structural atunci când creează o poveste digitală cu preșcolari. Korte, Potter & Nielsen (2014) au afirmat că „preșcolarii produc povești coerente atunci când acțiunea este prevăzută cu imagini care corespund structurii unei povești bine formată.” Următorul pas este combinarea materialului video și audio într-un format de poveste digitală. Există multe programe software, care pot fi folosite pentru a combina componentele într-un format de poveste digitală. Cele comune învățământului preșcolar și preșcolar sunt Picasa, MS PhotoStory 3, MS Movie Maker și iMovie (Grosseck, 2014). Varianta companiei Microsoft Movie Maker este mai utilizată datorită ușurinței de acces. Ultimul pas este de prezentare a poveștii digitale în sala de clasă. În acest sens, profesorii ar trebui să implice copiii în activitatea care urmează să se desfășoare, punând întrebări și oferind exemple. În acest fel, copiii pot face conexiuni între ultima activitate și cea următoare pentru dobândirea de cunoștințe.

Există și **dificultăți** cu care profesorii se confruntă în clasă, atunci când se utilizează povestirile digitale, cum ar fi accesul la tehnologie, numărul de copii, bariere administrative și / sau de timp (Harju, Viitanen & Vivitsou, 2014; DiBlas, 2010). Cu toate acestea, nici una dintre dificultăți nu sunt bariere de netrecut pentru utilizarea povestirilor digitale în clasă chiar dacă timpul, lipsa de suport tehnic, dimensiunea clasei, numărul de elevi au fost identificate ca și probleme de către profesori atunci când se utilizează poveștile digitale în clasă. De exemplu, profesorii au nevoie de mai mult timp de la începutul folosirii poveștilor digitale în scopul de a practica și de a câștiga experiență. Cu toate acestea, în conformitate cu Grosseck (2014), timpul nu este perceput ca o barieră, profesorii petrecând multă vreme și pentru activitățile de clasă obișnuite. Profesorii au cel puțin un calculator personal, pe care îl utilizează pentru a crea conținut digital nu numai narțiuni digitale. În plus, Huisinga & Nail (2014) au considerat că dificultățile tehnice nu pot fi o barieră semnificativă pentru utilizarea de povestiri digitale în clasă lor, deoarece orice persoană din învățământ trebuie să fie preocupată de dezvoltarea personală continuă.

Bibliografie:

1. Grosseck, G. (2014-2019). *Povestiri digitale. Suport de curs*. Accesibil online la classroom.google.com.
2. Grosseck, G., Crăciun, D., & Bunoiu, M. (2019). "Digital Storytelling" in Teaching: Lessons Learned at WUT. In *The International Scientific Conference eLearning and Software for Education* (Vol. 2, pp. 313-322). "Carol I" National Defence University.
3. Hardy, P., & Sumner, T. (2014). *Cultivating compassion: How digital storytelling is transforming healthcare*. Sussex, UK: Kingsham Press.
4. Harju, V., Viitanen, K., & Vivitsou, M. (2014). Digital Storytelling in Finnish Schools. In *Finnish Innovations and Technologies in Schools* (pp. 49-56). SensePublishers.
5. Heider, K. & Jalongo, M.R. (ed.) (2014). *Young Children and Families in the Information Age: Applications of Technology in Early Childhood*. Springer.
6. Heo, M. (2009). Digital Storytelling: An Empirical Study of the Impact of Digital storytelling on Pre-service Teachers' Self Efficacy and Dispositions towards Educational Technology. *Journal of Educational Multimedia and Hypermedia*, 18(4), 405-428.
7. Holotescu, C., Grosseck, G., & Danciu, E. (2014). Educational digital stories in 140 characters: towards a typology of micro-blog storytelling in academic courses. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116, 4301-4305.

Resurse web:

- <http://www.digitalstoryteller.org/> - „...o inițiativă a Primary Access.”
- <http://creativeeducator.tech4learning.com/digital-storytelling> - „... idei și strategii eficiente de stimulare a creativității și de implicare a studenților în programă.”

ABORDARE EDUCAȚIONALĂ A ÎNVĂȚĂRII PRIN STEAM (Știința, Tehnologie, Inginerie, Arte și Matematică).

**Prof. Irimia Crisalinda Nona
Liceul Tehnologic “Anghel Saligny”, Bacău**

Cercetările în științele educației au dus la dezvoltarea de noi strategii și materiale care vin în întâmpinarea nevoilor elevilor și îi ajută să depășească dificultățile de învățare. Ceea ce învață constituie o provocare, pe care ei o acceptă în măsura în care temele de studiu sunt pe măsura nivelului lor de dezvoltare, dacă le e permis să studieze în conformitate cu propriul lor mod de gândire și se simt în control; de asemenea, dacă utilizează materiale pe care le stăpănesc deja și construiesc cu ele noi concepte de cunoștință, dacă au ocazii să interacționeze social și dacă li se acordă un suport efectiv. Construcționismul privește modul de învățare constructivistă al elevului, prin aplicații practice, materializate, iar nu modul de predare al profesorului. Elevii construiesc singuri, sub îndrumarea acestuia, metodele de cercetare și construcție practică, facilitează un context adecvat, îndrumă, stimulează autoanaliza critică, colaborarea.

Unul din domeniile care se bucură de un interes în creștere în prezent, legat de constructivism, este domeniul roboticii.

Robotică este știința care se ocupă cu tehnologia, proiectarea și fabricarea roboților. Robotică necesită cunoștințe de electronică, mecanică și programare. Domeniul Roboticii este un domeniu interdisciplinar. Pentru a putea rezolva cu succes o sarcină de lucru, de exemplu construirea unui robot care să parcurgă un labirint, sunt necesare cunoștințe aplicate de matematică, fizică, inginerie și programare. Nu este suficient ca elevii să aibe cunoștințe teoretice, este foarte important că ei să poată aplica practic aceste cunoștințe. În domeniul educației se folosește un nou acronim STEM (science, technology, engineering, and mathematics) care desemnează un nou domeiu al educației, care ar trebui să pregatească tânăra generație pentru profesiile de înaltă tehnologie.

În cadrul activităților practice de robotică, elevii desfășoară activitățile în echipă, de o manieră metodică, autonomă și responsabilă. Elevii proiectează, dezvoltă și îmbunătățesc proprii roboți, având ca obiectiv rezolvarea unei sarcini practice, uneori într-un timp limitat. Pot să

dezvolte proiecte complexe pe care să le prezinte la expoziții sau târguri de științe, sau pot să se pregătească pentru participarea la competiții de robotică.

Probabil că cel mai important argument este că “Robotica” îi pregătește cu adevărat pentru viitor. Se familiarizează cu noile tehnologii care în câțiva ani vor avea un impact fundamental în viață de zi cu zi.

Implicarea elevilor în activități de Robotică în școală, are numeroase avantaje: ajută la dezvoltarea gândirii critice, permite selectarea metodelor de lucru, duce la creșterea responsabilității elevilor, la implicarea activă și produce autoîncredere.

Proiectarea și construirea roboților, poate dezvoltă la elevi abilități pentru rezolvarea problemelor, promovează învățarea prin cooperare prin conceperea unor sarcini de grup. Bazele științelor exacte, matematică și tehnologiile pot fi mai bine înțelese prin construcția roboților.

Construcțiile aplicative, conceptuale sunt necesare ca exerciții și pentru construcțiile mentale, dar și pentru formarea abilităților specifice unei construcții, pentru formularea de interpretări, înțelegeri proprii, exersarea procesărilor mentale, elaborarea de scheme sau prototipuri, formularea de ipoteze, exersarea gândirii critice și cauzale, a autoevaluării, a comunicării, a susținerii ideilor, produselor în fața grupului.

Kiturile de construcție utilizate în robotica modernă, ca de exemplu sistemul Mindstorm, dau elevilor ocazia să proiecteze și să execute artefacte interactive care utilizează instrumente de orientare tehnică, inclusiv angrenaje, motoare și senzori, astfel cercetând în mod activ prin intermediul creării unor experimente prin joc. Roboții încurajează elevii să gândească creativ, să analizeze situații și să folosească gândirea critică în rezolvarea problemelor din lumea reală. Munca în echipă și cooperarea stau la baza oricărui proiect de robotică. Elevii învață că este acceptabil să comită erori, mai ales dacă acest lucru conduce la găsirea unor soluții mai bune. Robotica este o cale captivantă și distractivă în predarea unor noțiuni de matematică, tehnologie sau de științele naturii.

Bibliografie

<https://learn.lefo.ro>

<http://ccdmures.ro/cmsmadesimple>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Robotic>

FORMAREA CONTINUĂ A CADRELOR DIDACTICE DE LA GENERAL LA PARTICULAR

*Irimia Crisalinda Nona
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, Bacău*

Având în vedere multiplele posibilități de informare la domiciliu (internet, cărți, ghiduri, reviste etc.), costurile mari ale deplasărilor în centre universitare, multitudinea problemelor la școală a căpătat proporții din ce în ce mai mari. Rezultatele studiului individual pot fi observate atât în rezultatele obținute în activitatea la clasă cât și în rezultatele examenelor pentru obținerea gradelor didactice. Cadrele didactice înscrise la una din formele de perfecționare amintite anterior (definitivat, gradul II, gradul I, perfecționarea curentă sau programe organizate odată la 5 ani) pot opta pentru o gamă foarte largă de acțiuni la nivelul școlii cum ar fi: microceretări privind activitatea instructiv-educativă, proiectarea unor activități metodice, elaborarea unor modele de promovare a unui învățământ formativ, elaborarea de teste de evaluare, elaborarea proiectelor de lecție de către profesorii stagiați, susținerea unor activități demonstrative folosind metode eficiente adecvate situației de învățare, organizarea unor activități formative extrașcolare, elaborarea unor mijloace de învățământ, amenajarea unor cabinete documentare, etc. Perfecționarea la nivelul unității de învățământ are rol de reglare-autoreglare a activității instructiv-educative, didactice și extradidactice, de dezvoltare profesională personalizată, de stimulare a creativității cadrelor didactice. Rezultatele unor astfel de activități consemnate în fișa de autoevaluare, se află la baza evaluării pentru acordarea calificativului anual.

Pregătirea în vederea obținerii definitivării în învățământ sau a obținerii gradelor didactice se realizează în domeniul specialității, didacticii specialității și al psihologiei, sub formă de cursuri, seminarii, activități practice sau de laborator, ateliere de lucru etc. Aceste activități se desfășoară pe baza unor tematici specifice tipului de perfecționare, pentru fiecare materie din programa de examen și sunt aprobate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice. Metodologia prevede ca la elaborarea programelor de pregătire să se țină cont și de opțiunile cadrelor didactice participante. Pregătirea prin formele enumerate nu acoperă întreaga programă de examen, candidații urmând să-și completeze pregătirea prin studiu individual.

Pregătirea prin studiu individual și prin activități comune cadrelor de conducere, îndrumare și control, se realizează în cadrul instituțiilor abilitate în acest sens, coordonate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, în colaborare cu Departamentele de Pregătire și Perfecționare Pedagogică., Casele Corpului Didactic, și cu alte instituții. Această pregătire se desfășoară atât prin programe comasate, organizate o dată la 5 ani, cât și eşalonat, printr-o paletă generoasă de oferte de programe alternative, stagii, în cadrul formării curente.

Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, menționează în titlul capitolului referitor la proiectarea și realizarea conținutului activității de formare continuă, pe lângă formele foarte uzitate (definitivat, grade didactice) și burse și stagii în țară și în străinătate, cursuri postuniversitare, doctorat, programe de conversie profesională. În conținutul capitolului amintit și nici în alt loc din cadrul documentului, nu mai există nici o altă referire la aceste modalități de abordare a pregătirii profesionale. Despre masterat, mentorat pentru practica pedagogică, mentorat pentru stagiatură sunt puține informații. Acestea au referiri destul de reduse pentru pregătirea

formatorilor locali, regionali, naționali. Consider această omisiune drept o eroare gravă, atât sub aspectul neglijării unor forme avansate de formare continuă, cât și al informării celor interesați. Pentru persoanele care am absolvit ciclul licențial începând cu anul 2008, masteratul va constitui o parte a formării inițiale.

Traseele formării continue și a creditelor transferabile sunt sub semnul și egida aprofundării și realizării pregătirii profesionale și sunt regăsite în următoarele forme de pregătire:

- programe de perfecționare, o dată la 5 ani, având curriculum stabilit de Centrul Național de Formare a Personalului din Învățământul Preuniversitar;
- programe tematice sau modulare realizate prin stagii nondisciplinare propuse de furnizorii;
- programe de perfecționare datorate reformei având curriculum stabilit;
- programe speciale (Socrates, Leonardo, programe cu finanțare internațională al căror beneficiar este MENCS: Phare, Banca Mondială etc., Erasmus, Erasmus+).

Durata (lungă, medie, scurtă) acestor programe variază între 10 și 280 de ore, iar numărul creditelor profesionale transferabile corespunzătoare, este cuprins între 1 și 100. Cadrele didactice din învățământul preuniversitar trebuie să acumuleze la interval de 5 ani minimum 90 credite profesionale transferabile, din care 45 de credite trebuie să provină din perfecționare o dată la 5 ani și din programe datorate reformei, iar celelalte 45 de credite din celelalte categorii de programe de formare continuă. Programele de perfecționare o dată la 5 ani, cuprind următoarele module obligatorii:

M1. Proiectarea, organizarea și evaluarea activităților didactice și cuprinde ca discipline obligatorii: a) Curriculum, instruire, evaluare; b) Specialitate și didactica specialității.

M2. Management și comunicare iar disciplinele obligatorii sunt: a) Psihopedagogia comunicării; b) Managementul clasei de elevi.

M3. Tehnici Informaționale și de Comunicare – inițiere/avansați.

Programele de perfecționare datorate reformei, includ și programele de formare continuă desfășurate la nivelul cercurilor pedagogice și la nivelul comisiilor metodice, dacă au fost acreditate de Centrul Național de Formare a Personalului din Învățământul Preuniversitar. Programele de formare continuă destinate cadrelor didactice din învățământul preuniversitar cuprind discipline obligatorii și discipline opționale grupate în module. Paleta disciplinelor opționale este foarte generoasă și obiectele sunt grupate în cadrul aceluiași module, cursantul trebuind să aleagă din primul modul cel puțin o materie de studiu, iar din cadrul modulului M2, cel puțin două materii. Modulul M3 se bucură de o atenție deosebită din partea forurilor educației, încrucăt programa este aprobată prin ordin de ministru. Pentru fiecare tip de program și de disciplină studiată, cursantul primește credite profesionale transferabile. Cadrele didactice care au finalizat cursuri de lungă durată care însumează 90 de credite profesionale transferabile, primesc „Certificat de competențe profesionale ale personalului didactic”, iar cele care au finalizat cursuri de medie sau scurtă durată, care au alocate până la 60 de credite profesionale transferabile, primesc „Atestat de formare continuă a personalului didactic”. Ambele documente amintite anterior, sunt însoțite de „Fișa competențelor și a disciplinelor din programul de formare continuă”.

La nivel funcțional, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de convertire practică a finalităților de sistem (ideal, scopuri ale educației) în obiective angajate în cadrul procesului de învățământ, în mediul școlar și extrașcolar.

La nivel structural, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de valorificare deplină a tuturor resurselor pedagogice (informaționale, umane, didactico-materiale, financiare) existente la nivel de sistem și de proces.

La nivel operațional, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de proiectare, realizare, dezvoltare și finalizare a activităților specifice procesului de învățământ (lecții, cursuri, seminarii, lucrări practice, ore de dirigenție, activități extrașcolare cu elevii, cadrele didactice, metodice, de asistență psihopedagogică și socială, de orientare școlară și profesională, de consiliere etc.), în condiții optime, corespunzător contextului intern și extern, e termen scurt, mediu și lung.

Activitatea de perfecționare a cadrelor didactice se desfășoară pe următorul circuit metodologic: *formare inițială - formare continuă - autoformare*. Sistemele moderne de învățământ accentuează continuitatea celor trei secvențe de instruire permanentă congruente la nivel de politică a educației.

Formarea inițială organizată la nivel universitar pentru toate categoriile de profesori, are un caracter mai deschis „asociind la competența disciplinei o pregătire pentru întâlnirea cu copiii și adolescenții, inclusiv cu cei aflați în mare dificultate școlară”. Numeroasele centre înființate sau reînființate în ultimii 15 ani, aflate ele însele în proces de așezare și de căutare, nu au resurse materiale suficiente (biblioteci, laboratoare, ateliere etc.) și nici cadre didactice universitare cu stagii în universități de tradiție. Nu se acordă întotdeauna, suficientă atenție practicii pedagogice. Metodicienii, sunt uneori foarte tineri, fără experiență la catedră. Profesorii de liceu mentori de practică pedagogică a viitorilor profesori, sunt aleși uneori după alte criterii decât cele strict profesionale. Aceste inconveniente au drept consecință, formarea inițială a unor profesori care nu au repere de valoare.

Între formarea inițială și formarea continuă, cred că s-ar putea include *stagiatura* ca o etapă distinctă. Perioada de stagiatură este o oportunitate pentru familiarizarea cu sarcinile activității didactice de calitate. În această perioadă, stagiarul își construiește un profil de profesionalism în domeniul educației, își asumă responsabilități privind: însușirea documentelor curriculare specifice disciplinei și nivelului de predare, respectarea legislației din domeniul învățământului. Stagiarul se familiarizează cu contextul educațional specific școlii, participă la activități formale și informale de specialitate în cadrul comunității profesionale, își întocmește propriul program de dezvoltare profesională, colaborează cu colegii în rezolvarea diferitelor probleme ivite în activitatea școlară și extrașcolară etc. Prin proiectul START pentru dezvoltarea profesională a profesorului stagiatar, s-a proiectat un program de asistență, care cuprinde următoarele etape:

- primirea stagiarului în școală;
- planificarea programului de asistență;
- derularea programului de asistență;
- evaluarea profesorului stagiatar.

Pentru fiecare etapă s-au prevăzut activități, sarcini clare pentru stagiatar, modul de implicare a școlii, al altor factori, precum și termene precise pentru diferite activități.

Un rol important în formarea unui profesor îl îndeplinește (ar trebuie să-l îndeplinească), mentorul de stagiatură. Mentorul identifică împreună cu stagiarul nevoile profesionale ale acestuia din urmă și pe baza lor stabilesc împreună obiectivele și strategia de acțiune, corelate cu standardele pentru definitivat. Mentorul oferă stagiarului modele operaționale și eficiente pentru activitatea didactică și extradidactică, oferă consiliere (la nevoie) referitor la aspecte ale managementului activității didactice

și la autoevaluare, facilitează integrarea stagiului în cultura organizațională a școlii, îi încurajează inițiativa personală. Pentru a deveni mentor, potrivit Metodologiei pregătirii cadrelor didactice stagiare și a Metodologiei definitivării/certificării pentru profesia didactică, un profesor ar trebuie să urmeze un curs de formare compact, cu durata de 12 zile (85 de ore) care, implicit ar contribui la dezvoltarea propriului traseu de formare continuă. Programele pentru stagiați cuprind întâlniri periodice de lucru cu mentorul, studiul individual, participarea la cursuri organizate pe niveluri de educație sau pe discipline și arii curriculare, ateliere de dezbateri, demonstrații, activități etc.

Formarea continuă urmărește perfecționarea practicii pedagogice valorificând mai multe modele alternative „care permit aprofundarea reflexiei și consolidarea cunoștințelor noi” în situații diversificate, proprii procesului de învățământ.

Autoformarea apare astfel ca o consecință a sistemului de formare (inițială-continuă). Este rezultatul transformărilor promovate în cadrul sistemului de învățământ, a cercetărilor pedagogice finalizate la nivelul practicii didactice, a normelor sociale care instituie în școală „o adevărată cultură a autonomiei pedagogice”.

Consider că în ultimii 15 ani, schimbările produse ca urmare a reformei învățământului, au impus tuturor cadrelor o abordare nouă a propriei pregătiri psihopedagogice și de specialitate, cât și a stilului de lucru cu elevii. Deși scopul este același – atingerea standardelor profesionale, oportunitățile de perfecționare sunt multiple și pe lângă deciziile luate în cadru organizat (minister, inspectorat școlar, școală), fiecare cadru didactic își poate elabora propria-i politică în acest sens. Preocuparea pentru autoformare este una dintre coordonatele fundamentale ale activității profesorului, care vizează toate valențele personalității sale.

În prezent, toate modalitățile de formare practicate în România, sunt centrate pe individ și nu pe echipă. Formarea continuă se realizează în afara instituției și a colectivului din care fac parte cadrele didactice. În consecință, cel care parcurge o astfel de etapă de formare, are o altă viziune decât ceilalți colegi care n-au parcurs aceeași etapă în aceleași condiții. Personal, cred că un program de formare continuă nu poate antrena efectiv în același timp toate cadrele didactice ale unui liceu/colegiu/școală. Dacă totuși acest fapt ar fi posibil cu ajutorul unor formatori locali, calitatea pregătirii nu ar fi una care să asigure un proces. În etapa pe care o parcurgem, casele corpului didactic au primit acreditări pentru o paletă largă de cursuri de formare. De multe ori, cursurile sunt frecventate de cursanți numai pe lista de prezență, în vederea obținerii unei adeverințe sau a unui certificat care înseamnă doar puncte la dosarul personal. Comunicarea instituțională realizată prin organizarea în comun a unor activități în echipă, pe planificare, negociere, evaluare a rezultatelor, este utilă, benefică. Diferă didactica disciplinelor dar, există o serie de constante cum ar fi: învățarea prin cooperare, predarea în echipă în cadrul disciplinelor opționale multidisciplinare, etc. Pentru ca un astfel de demers să aibă un efect pozitiv, fiecare unitate școlară ar trebuie să-și asume un set de proceduri și valori care să asigure coerența actului de implementare. Formarea centrată pe echipă, ar avea o serie de avantaje dintre care:

- conștientizarea unei misiuni comune a echipei;
- formarea unei culturi organizaționale comune;
- asumarea unui set de valori comune.

Un mijloc eficient de formare continuă, îl reprezintă centrele naționale de formare a personalului didactic pe diverse domenii ale inovației educaționale, cu sediul chiar în unitățile școlare

care practică respectiva inovație. Formarea ar putea fi organizată în pachete de două, trei sau mai multe zile și ar avea avantajul că se desfășoară chiar în locul unde se practică inovația în discuție.

În ultimii 10-15 ani, în viața profesională a cadrelor didactice din țările Europei, au apărut numeroase provocări care nu pot fi neglijate: intensificarea eterogenității lingvistice, etnice, economice și socio-culturale, creșterea sărăciei, accentuarea violenței în școală, rata înaltă a șomajului etc. În aceste condiții, grija fiecărui stat, este să asigure cadrelor didactice o formare care să-i protejeze pe tineri de riscurile la care sunt expuși. Sistemele educative trebuie să asigure o educație de calitate atât în ceea ce privește randamentul global al acestora, cât și în ceea ce privește performanțele individuale.

Formarea profesorilor, reprezintă un element de bază al asigurării calității în educație. Organizarea formării continue a cadrelor didactice trebuie să răspundă priorităților fiecărei societăți privind dezvoltarea economică și direcțiile de dezvoltare în general. Formarea continuă este privită atât ca o înnoire și o perfecționare prin actualizarea cunoștințelor dobândite în timpul formării inițiale, cât și ca o formare complementară care să permită eventual schimbarea orientării profesiei prin noi competențe. Toate țările au eliminat termenul de reciclare. Formarea continuă este concepută astăzi ca un proces care răspunde atât nevoilor personale, cât și celor profesionale și organizaționale favorizând dezvoltarea autonomiei cadrului didactic. Concepută astfel, formarea continuă duce la profesionalizarea educatorului. Toate statele membre ale Uniunii Europene, sunt de acord cu necesitatea ameliorării calității educației și a încurajării inovării, conștientizând rolul pe care îl are formarea continuă a profesorilor în atingerea acestor deziderate.

Istoria formării continue există în Filanda, Suedia și Germania de la sfârșitul secolului al XIX-lea, sub formă voluntară și informală. Într-o serie de țări, Belgia, Spania, Olanda, Portugalia, Scoția, Austria, Filanda și Suedia, formarea continuă a cadrelor didactice a apărut mai întâi ca voluntariat, apoi s-a constituit prin lege. În unele state majoritatea cadrelor didactice sunt vârstnice, media de vârstă fiind de peste 40 de ani (Olanda, Danemarca, Germania, Franța) și formarea continuă este o necesitate.

În toate statele Uniunii Europene, în prezent, formarea continuă este reglementată prin lege. Toate statele organizează formarea continuă în instituții specializate. Tendința actuală este de descentralizare a acestei activități. În majoritatea statelor, formarea continuă este realizată de instituții neuniversitare, dar este pusă sub semnul întrebării. Anumite state permit formarea în timpul anului școlar, altele au optat pentru o formare de câteva zile (Irlanda, Portugalia, Scoția, Finlanda, Norvegia, Suedia), altele au adoptat formarea obligatorie prin conferințe pedagogice de o zi (Franța, Luxemburg). Unele state, ca de exemplu, Austria, au adoptat perfecționarea continuă în caz de necesitate (introducerea unor metode moderne de lucru etc.). Toate statele oferă posibilități de formare continuă voluntară în timpul liber. În prezent nu se poate configura o imagine clară și completă a formării continue în statele la care m-am referit. Despre efectele formării continue în exercitarea meseriei și în diseminarea inovațiilor, s-au întreprins foarte puține studii.

Evaluarea formării continue privește rareori toate aspectele sistemului. Nu este deocamdată elaborată o strategie generală de evaluare a sistemului de formare continuă. În țări ca Portugalia, Olanda, Italia, Germania există organisme abilitate cu evaluarea aproape completă a formării continue a cadrelor didactice. Evaluarea se realizează cel mai des prin chestionare aplicate participanților. În țările în care formarea continuă nu este obligatorie, este greu de corelat controlul cu voluntariatul. În aceste situații, evaluarea esențială este o autoevaluare, iar participantul primește un certificat care atestă

prezența și participarea. Deocamdată, evaluarea formării continue este calitativă. Formarea continuă este eficace, dacă cei care participă au o motivație.

În prezent există o preocupare importantă pentru internaționalizarea formării continue. Dezvoltarea acțiunilor de formare continuă sub forma particulară a mobilităților cadrelor didactice apare astăzi ca o strategie aptă să permită deschiderea spre noi competențe și spre o mai bună cucerire a spațiului educativ european. Schimburile de profesori, bursele, vizitele de studiu, acțiunile de mobilitate organizate la nivel național, constituie forme particulare de formare continuă care permit cooperarea și solidaritatea internațională.

Bibliografie:

1. Cara Angela (coordonator), Standardele formării profesionale ale cadrelor didactice, Chișinău, 2007
2. Cozma, T., Diac, G.,(coord.), **Formarea continuă a cadrelor didactice între tradițional și modern**, Editura Universității „A.I. Cuza”, Iași, 2008,
3. Crețu, C., *Psihologia succesului*, Editura Polirom, Iași, 2005;
4. Iucu, R., *Formarea cadrelor didactice. Sisteme, politic, strategii*. Editura Humanitas, București, 2004;
5. Iucu, R., Păcurari, O., **Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice. Introducerea sistemului de credite transferabile: evoluții și perspective**, Editura Humanitas Educațional, București, 2001.
6. Iucu, R., Păcurari, O., *Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice. Introducerea sistemului de credite transferabile: evoluții și perspective*, Editura Humanitas, București, 2001;
7. EURYDICE, Agenția Națională Socrates, *Formarea continuă a cadrelor didactice în Uniunea Europeană, 2011*
8. Păun, E., cap. **Profesionalizarea activității didactice**, în Gliga, L., (coord), **Standarde profesionale pentru profesia didactică**, Consiliul Național pentru pregătirea profesorilor, Proiectul de reformă a învățământului preuniversitar, Ministerul Educației și Cercetării, București, 2002.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

S.T.E.A.M.

GRUPA: mijlocie

EDUCATOARE: prof. Irimia Marilena

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 18, Buzău

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: "Când, cum și de ce se întâmplă?"

TEMA PROIECTULUI TEAMTIC: "PRIETENII NECUVÂNTĂTORI"

TEMA SĂPTĂMÂNII: "În ograda bunicii"

TEMA ACTIVITĂȚII: „DIN LAPTE CĂLDUT ȘI BUN...!”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe micro grupuri

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea cunoștințelor și exersarea priceperilor și deprinderilor

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII INTEGRATE/ MIJLOACELE DE REALIZARE:

Activitatea integrată: „DIN LAPTE CĂLDUT ȘI BUN...!”

- **Activități pentru dezvoltare personală – ID:** "Nedumerirea Văcuței Lola" (noutatea zilei)
- **Jocuri și activități liber –alese :**
 - ✓ **Artă** –"Paharul pentru iaurt";
 - ✓ **Joc de rol** – "La magazinul de lactate";
 - ✓ **Știința:** – "Produsele lactate"-observare;
- **Activități pe domenii experiențiale :**
 - ✓ **DS- activitate matematică:** "Cate sunt si ce forma au? De unde le-am luat?" (exerciții cu material individual);
 - ✓ **DS: Cun. Mediului:** „Fermentarea și Dizolvarea"-experiment
- **Jocuri de dans si miscare:** "Am la țară, la bunici!"
<https://www.youtube.com/watch?v=kzEcytyY2v0>,

SCOPUL: Consolidarea și verificarea cunoștințelor matematice, referitoare la formarea grupelor, punerea în perechi, forme geometrice și raportare număr la cantitate și invers și numerația în limitele 1-3; Dezvoltarea curiozității, a interesului și a inițiativei în învățare prin efectuarea de experimente.

DOMENII DE DEZVOLTARE:

- Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale;
- Dezvoltarea socio-emoțională;
- Capacități și atitudini în învățare;

- Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- A1 - Motricitate fină și motricitate grosieră în situații familiare;
- A2 - Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- B3 - Conceptul de sine;
- B4 - Autocontrol și expresivitate emoțională;
- C1 - Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- C2 - Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistența în activități);
- E1- Dezvoltarea gândirii logice și rezolvarea de probleme;
- E2- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
- E3- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

COMPORȚAMENTE VIZATE:

- A1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- A1.2. Participa la activități fizice variate, adecvate nivelului de dezvoltare;
- A1.3. Utilizează independent cu ușurință materiale și tehnici de lucru diferite pentru a picta, a modela;
- A2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;
- B3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- B4.2. Demonstrează abilități de autocontrol emoțional;
- C1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- C2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- C2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți;
- E1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;
- E1.2. Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;
- E1.3. Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute;
- E1.4. Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații – problemă și provocări din viața proprie și a grupului de copii;
- E2.2 Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum;
- E2.3. Identifică și numește formele obiectelor din mediul înconjurător;
- E2.4. Efectuează operații de scriere, grupare, clasificare, măsurarea obiectelor;
- E3.3 Descrie unele caracteristici ale lumii vii ale Pământului și Spațiului.

OBIECTIVE:

- O1-** să decoreze paharul cu cel puțin patru elemente realizate prin tehnici specifice desenului, pe timpul stabilit și destinat acestei activități, cu ajutorul educatoarei;
- O2-** să denumească cel puțin trei produse fabricate din lapte puse la dispoziție, descriindu-le gustul, aspectul și utilitatea;
- O3-** să identifice cel puțin trei animale domestice care dau lapte, sortând imaginile corespunzătoare din materialul pus la dispoziție cu ajutorul educatoarei;
- O4-** să precizeze cel puțin trei figuri geometrice identificate în forma produselor lactate prezentate în activitate fără ajutor;

- O5-** să formeze grupe de unu, două și trei elemente din materialul pus la dispoziție, după criteriul formei și a culorii, așezându-le în diagrama asemănătoare formei produsului cu ajutorul educatoarei;
- O6-** să precizeze cel puțin trei poziții spațiale ale produselor lactate, prin raportarea la un element dat, respectând timpul alocat;
- O7-** să raporteze număr la cantitate și invers, desenând tot atâtea elemente în spațiul dat;
- O8-** să experimenteze fermentarea, cu ajutorul educatoarei, pentru a observa efectele propriilor acțiuni asupra obiectelor folosite: lupa, pipeta, pastila efervescentă, uleiul și apa colorată;
- O9-** să obțină băutura hranitoare, obținută prin dizolvarea laptelui praf, după modelul educatoarei, folosind produsele și obiectele permise;
- O10-** să execute mișcările sugerate de cântec.

DIFERENȚIEREA ÎNVĂȚĂRII ÎN FUNCȚIE DE OBIECTIVELE PROPUSE:

- 6 preșcolari pot desena fără intervenția educatoarei; pentru 2 preșcolari obiectivul se va considera atins la desenarea a două dintre acestea;
- 5 preșcolari pot denumi cel puțin trei produse lactate; pentru 3 preșcolari obiectivul se va considera atins la denumirea a două dintre acestea;
- 7 preșcolari pot identifica și alege imagini le fără intervenția educatoarei; pentru 4 preșcolari se va considera atins la sortarea a cel puțin două imagini;
- 5 preșcolari răspund cerinței fără ajutor; pentru 3 preșcolari se va considera obiectiv atins la denumirea a cel puțin două forme geometrice;
- 9 preșcolari pot forma grupe de elemente, fără ajutor; pentru 4 preșcolari se va considera obiect atins la formarea a cel puțin două grupe;
- 5 preșcolari pot identifica aceste poziții spațiale fără intervenția educatoarei; pentru 4 preșcolari se va considera atins la precizarea a cel puțin două;
- 4 preșcolari pot scrie liber și cifra corespunzătoare numărului de elemente; pentru 5 preșcolari se va considera obiectiv dacă scriu tot atâtea liniuțe, cât arată numărul de elemente din grupa respectivă;
- obiectivul se considera atins dacă cel puțin 90% dintre preșcolari execută corect experimentele demonstrate de către educatoare;
- obiectivul se considera atins dacă cel puțin 50% dintre preșcolari execută cel puțin trei tipuri diferite de mișcări, sugerate de textul cântecului și de exemplul dat de educatoare; unii preșcolari vor executa mișcări libere, proprii.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, brainstorming-ul, experimentul, problematizarea, jocul, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, cubul;

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMANT: calendarul naturii, panoul pentru prezență, laptop, decor -”În ograda bunicii”, produse lactate (iaurt, unt, smântână, cașcaval, brânză topită, iaurturi cu fructe, lapte instant, etc.), pahare carton, hârtie albă, carioca, apă, șervețele, lupte, fișă suport pentru activitatea matematică, decor “Magazinul de Lactate”, lingurițe plastice, pastile efervescente, apă, cerneală, pipete.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie 2019, aprobat M.E.N. nr. 4.694/2.08.2019;
2. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei începe cu întâlnirea de dimineață, oferindu-le copiilor posibilitatea să-și împărtășească ideile, să-și manifeste stările de spirit.

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ debutează cu SALUTUL educatoarei adresat copiilor : “Bună dimineața, micii mei curioși!” Preșcolarii sunt invitați să se ia de mână, să facă un cerc mare și să se salute atât cu copilul din dreapta, cât și cu cel din stânga.

Prezența: după recitarea versurilor:

*“Noi veseli ne-am adunat
Si frumos ne-am salutat,
Colegii ne-am întâlnit,
Cine oare a venit?”*

Fiecare copil va veni și va consemna poza pe panoul de prezență. Un copil va numi colegii care sunt absenți.

Calendarul naturii: Se folosesc imagini și jetoane caracteristice anotimpului toamnă, pe baza cărora vom ilustra ziua, data, fenomenul specific zilei: “Cum este vremea afară?”, “Ce zi a săptămânii este?”, “Știți ce dată este azi?”, “Oare în ce lună a anului ne aflăm?”, “Cum sunt copiii și adulții îmbrăcați?”, “În ce anotimp suntem?”.

Împărtășirea cu ceilalți: Vizita Văcuței Lola îi bucură tare mult pe copii, care sunt dornici să-i arate acesteia ceea ce ei au învățat despre animalele domestice și foloasele obținute de la ele.

Noutatea zilei: Educatoarea le prezintă copiilor decorul din sala de grupă: o miniferma cu animale și păsări domestice din plastic și ipsos, cu cât mai multe elemente tematice, pentru a reda cât mai fidel aceasta, apoi poartă o scurtă discuție introductivă: ”Copii, astăzi la noi în grupă am primit-o pe Văcuța Lola. Aceasta-i tare nedumerită, deoarece nu știe cum se face iaurtul, cum fermentează laptele ei, care sunt produsele făcute din laptele ei, etc. Știați că și alte animale dau lapte, nu numai vaca?”. Educatoarea îi va îndruma pe copii să privească cu atenție decorul și să emită idei cu privire la tema acestei zile. Educatoarea nu critică ideile, încurajează și coordonează către ideea optimă. Pornind de la această discuție se vor realiza activitățile pe întreaga zi – ”**Din lapte cald și bun**”.

Educatoarea le va prezenta copiilor sectoarele **Artă, Joc de rol și Știință**, iar copiii vor alege în funcție de preferință, apoi se vor roti:

Artă: copiii vor desena paharul din hartie/carton în care vor pune iaurtul/lapticul. Se urmărește creativitatea și originalitatea fiecărui copil în decorarea sticlei. (O1)

Joc de rol: copiii se vor juca de-a magazinul, de unde vor cumpăra din diferite poziții spațiale, produse lactate. Ei vor folosi și formule de politețe necesare în situații diferite, dar și bani pentru tranzacție.(O6)

Știință: copiii vor observa produsele lactate puse la dispoziția lor, folosindu-și analizatorii tactili, olfactivi și gustativi, îndrumați de educatoare.(O7)

Educatoarea se va asigura că toți copiii au înțeles sarcinile de lucru și va acorda îndrumare și ajutor acolo unde este cazul.

Se vor realiza activități de dezvoltare personală – **rutine/ tranziții:**

Noi acum ne ridicăm, 1-2-3!

Către baie ne-ndreptăm, 1-2-3!

Mâinile să le spălăm, 1-2-3!

Curăței să arătăm, 1-2-3!

Tranziția către activitățile pe **domenii experiențiale** (D.Ș. – activitatea matematică + cunoașterea mediului) se va realiza **prin jocul cu text și cânt “Văcuța Lola”**.

În desfășurarea **activităților pe domenii experiențiale** se vor utiliza materialele realizate la sectoarele joc de rol, știință și artă. La intrarea în sala de grupă, educatoarea și copiii vor descoperi pe măsute produsele lactate pe care le-au observat la sectorul „Știință” și pe care „le-au cumparat” de la magazin în cadrul jocului de rol, dar și obiectele care vor fi utilizate la realizarea experimentelor pentru observarea fermentării și a dizolvării. Se va purta o scurtă discuție despre aceste produse: „Ce observați în coșulețele pe care le-ați folosit la cumpărături?” Cu ce formă geometrică seamănă branza topită? Dar untul? Dar sortimentul de lapte?” *Sinteza parțială*: educatoarea va sublinia faptul că branza topită are forma de triunghi, untul-pătrat, iar paharutele de lapte pasteurizat, sunt rotunde. Educatoarea le prezintă copiilor fișa suport pe care vor desfașura activitatea matematică, așadar solicită copiilor să denumească produsele de pe măsute, apoi să formeze grupe de obiecte după formă și culoare. Aceștia vor așeza produsele în diagrama asemănătoare cu forma acestora, așadar branza topită se va așeza în diagrama în forma de triunghi, untulețele, în diagrama în forma de pătrat, iar paharutele de lapte pentru cafea, în diagrama în forma de rotund. Sugerându-le copiilor să privească către “magazin”, educatoarea va adresa acestora câteva întrebări legate de pozițiile spațiale ale produselor: “Unde se află asezată branza topită? Dar paharul cu smântâna? Puteți să-mi spuneți unde se află cașcavalul? etc.” Se încurajează copiii să poziționeze singuri și să indice poziția spațială, folosind cuvântul corespunzător.

După eliminarea tuturor posibilităților se revine asupra fișei suport. Educatoarea adresează copiilor următoarea sarcină: “Desenează tot atâtea liniuțe, câte obiecte are fiecare grupa formată din produsele lactate.” Se cere copiilor să realizeze această sarcină, folosind marcarul primit.

Educatoarea cheamă un copil la **tabla magnetică** și îi cere să formeze o grupă de două animale care **nu** dau lapte și o grupă de trei elemente, reprezentând animalele domestice care dau lapte, după care să le pună în perechi. “Ce observați?”, “Cum este prima grupă față de cea de-a doua?” “Dacă mai adaugăm un element în prima grupă, cum vor fi cele două?”. Educatoarea le propune jocul: ”**Aruncă cubul**”. Pe cele șase fețe ale cubului sunt ilustrate următoarele imagini: vaca, calul, oaia, pisica, porcul și cainele. Educatoarea aruncă cubul, iar copiii numiți vor trebui să emită onomatopee corespunzătoare animalului din imaginea respectivă.

Educatoarea invită copiii la jocul cu elemente de dans, pentru a se relaxa: “**Roteste-te cu mine!**”

Educatoarea: “Dragă Lola, ai vrea să vezi cum au loc două fenomene prin care lăpticul tău cald și bun se transformă în iaurt și o băutură hrănitore? Acestea sunt **Fermentarea și Dizolvarea**. Se va trece la desfășurarea experimentelor.

Educatoarea precizează faptul că toate aceste produse au fost realizate de oameni, printr-un proces tehnologic, derulat într-o fabricuță, dar ele pot fi făcute și de noi, acasă atât iaurtul, cât și băutura hrănitore din lapte.

Educatoarea prezintă materialele pe care le vor folosi pentru observarea procesului de fermentare: pahare din plastic transparent, apa, cerneala, bețișoare pentru amestecare, ulei, pastile efervescente și lupe.

Educatoarea le explică și le demonstrează, copiilor: “În primul rând vom turna, până la jumătatea paharului, apă, două picături de cerneală, apoi puțin ulei. Amestecăm bine cu lingurița, după care vom pune pastila efervescentă. Cu ajutorul lupei vom putea vedea ce se întâmplă. Ce sunt acestea? Acestea sunt bule de fermentare, de aciditate, de acire”. Sub îndrumarea atentă a educatoarei, efectuează și ei. Pentru a le observa cât mai bine, copiii folosesc lupe. *Sinteza parțială*: laptele trebuie să fermenteze pentru a se putea transforma în iaurt, dar în fabrică sunt folosiți și fermeți chimici pentru a se grăbi acest proces. (O8)

Tranziția către cel de-al doilea experiment va fi făcută cu ajutorul: “Mișcăm mânuțele, strângem pumnii!” și joculețul cu elemente de dans: “**Dansam în perechi**”.

Educatorea poartă o scurtă discuție cu copiii și personajul zilei: “Draga mea Lola, am văzut aici, cât de multe produse se pot face din laptele tău cald și bun și am fost foarte plăcut surprinși. Tehnologia actuală atât de dezvoltată a făcut posibil să-ți transforme lăpticul în un praf, pudră, care se poate păstra mai mult timp fără să se fermenteze. Da, este vorba de laptele instant care se poate dizolva în apă caldă și se poate transforma într-o băutură hrăitoare pentru oameni și bebeluși. Vrei să vezi cum?”. Educatorea explică și demonstrează copiilor, procesul de **DIZOLVARE**, dar și materialele necesare: paharele deja personalizate de copii la centrul “Artă”, lapte instant, apa caldă, lingurițe de plastic și lupe. Copiii privesc demonstrația acesteia, apoi exersează și ei. Se poartă o discuție: “Ce observați? Ce gust are? Ce credeți că s-a întâmplat? Sigur, s-a transformat în lapte cu gust bun și foarte hrăitor, deoarece s-a dizolvat în apă caldă.” *Sinteza parțială:* Apa, fiind lichidă, poate dizolva cristalele: zahărul, sarea, sarea de lamaie, etc., dar și pudra instant. (O9)

Apoi se va realiza un joc distractiv ”**Stop**”, care are ca scop evaluarea activității pe întreaga zi. Se va rosti cuvântul ”LAPTE”, iar la un moment dat educatoarea va spune ”Stop”. Copilul care a finalizat de rostit cel mai multe produse din lapte va descrie activitatea preferată din această zi. Vor fi puși aleatoriu trei – patru copii. Apoi la momentul de reflecție se va urmări satisfacerea nevoilor de cunoaștere viitoare ale preșcolarilor, dar și împărtășirea trăirilor, sentimentelor strâns legate de cele întâmplate în timpul activității de pe întreaga zi.

La finalul activității, copiii încurajați de educatoarea, vor dansa alături de Văcuța Lola, bucurându-se de versurile jocului cu text și cânt “**Am la țară, la bunici!**” <https://www.youtube.com/watch?v=kzEcytyY2v0>, pronunțând onomatopee și executând mișcări sugerate de versurile textului.

S-Stiința: observarea produselor;

T-Tehnologie: lupa, pipeta;

E-Inginerie: folosirea materialelor din mediul inconjurator și din mediul adultului în activitatea gospodăreasca;

A-elemente de desen;

M-Matematica: elemente de matematica, poziții spațiale, grupare după criteriul formă și culoare, raportare, exerciții cu material individual.

Integrarea eficientă resurselor online în activitatea de predare Aplicația web PREZI

**Profesor învățământ primar Irimieș Daciana Felicia
Școala Gimnazială Ioan Opriș – Turda**

Premisele impuse de noua abordare didactică centrată pe dezvoltarea competențelor cheie îl pune pe profesor în ipostaza de creator și utilizator de resurse educaționale deschise. Facilitarea procesului de concepere a materialului didactic și de gândire strategică a procesului de predare-învățare- evaluare, astfel încât elevii să ajungă cât mai facil și mai eficient la formarea competențelor- cheie trebuie să fie o prioritate pentru școlile moderne.

Predarea prin intermediul acestor platforme a fost o oportunitate ca elevii să fie implicați activ în propria învățare, a permis obținerea unui feedback legat de cât și cum au înțeles sarcinile de lucru și conținutul lor. Platformele digitale accesate au permis partajarea de materiale cu conținut interactiv – jocuri educaționale, exerciții din manualele digitale, dar și formarea unor rutine de rezolvare a problemelor de matematică sau de citire activă și conștientă, atât de necesare la școlarii mici.

Prezentarea unui proiect reprezintă o provocare pentru oricare dintre noi, fie că suntem elevi, studenți, angajați sau chiar manageri, deoarece ajută publicul/clientii/partenerii să își formeze o imagine de ansamblu.

Prezi este o aplicație web prin intermediul căreia puteți concepe prezentări mult mai atractive și mai convingătoare decât cele realizate în alte aplicații. Ceea ce face diferența este atât grafica prietenoasă, cât și posibilitatea de a evidenția relațiile dintre componentele prezentării, fără a le "rupe" în slideuri, așa cum se întâmplă în prezentările clasice. Prezentarea poate fi realizată și accesată online și oricând și oriunde aveți nevoie de ea.

În continuare este un proiect didactic în care este integrată o prezentare PREZI.

Proiect didactic

Data: 04.12.2023

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Ioan Opriș” Turda

Profesor înv. primar: Irimieș Daciana Felicia

Clasa: a II-a B

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Unitatea tematică: Vin sărbătorile!

Subiectul lecției: Scăderea numerelor de la 100- 1000 cu împrumut la ordinul sutelor

Forma de realizare: activitate integrată

Discipline integrate: Matematică și explorarea mediului, Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice

Tipul lecției: de consolidare și sistematizare a cunoștințelor

Durata lecției: 40 de minute

Scopul: Exersarea sistematică a scăderii numerelor de la 100- 1000, cu împrumut la ordinul sutelor

Competențe specifice:

Matematică și explorarea mediului

1.1. Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 1000

1.4. Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în centrul 0-1000, recurgând la numărare și/sau grupare ori de câte ori este necesar

1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (sumă, total, termenii unei sume, diferență, rest, descăzut, scăzător, produs, factorii unui produs, cât, deîmpărțit, împărțitor, $<$, $>$, $=$, $+$, $-$, \cdot , $:$) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme

Comunicare în limba română

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.3 Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală

Arte vizuale și abilități practice

2.2. Exprimarea ideilor și trăirilor personale prin utilizarea liniei, punctului, culorii și formei

Obiective operaționale:

Până la sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1: să utilizeze corect terminologia scăderii, pornind de la cunoștințele dobândite anterior;

O2: să calculeze diferența a două numere, pornind de la exemplul dat;

O3: să rezolve corect problema dată, utilizând operația adecvată;

O4: să deseneze cadoul dorit, utilizând culorile potrivite fiecărui element.

Strategii didactice

Metode și procedee didactice: conversația, conversația euristică, explicația, exercițiul, problematizarea;

Mijloace de învățământ: fișă de lucru, creion grafic, tablă, marker, scrisoare, prezentare prezi -

<https://prezi.com/view/qfj6BQSSTljulteoTGCW/>

Forme de organizare: frontală, individuală;

Modalități de evaluare:

- Forme de evaluare: formativă
- Metode de evaluare: observarea comportamentului non-verbal al elevilor, aprecieri verbale individuale și colective

Bibliografie:

1. Programa școlară pentru clasa a II-a aprobată de MEN, nr. 3418/19.03.2013
2. Magdaș Ioana (2014), *Didactica matematicii pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Presa Universitară Clujeană: Cluj-Napoca
3. Cerghit Ioan (2006), *Metode de învățământ*, Editura Polirom: București.

Etaple lecției	Conținut instructiv-educativ		Strategii didactice			Evaluare
	Activitatea cadrului didactic	Ațiuni și operații realizate de elevi	Metode și procedee didactice	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric	Are loc inițierea întâlnirii on-line și pregătirea materialelor necesare pentru buna desfășurare a orei.	Elevii intră la întâlnire și își pregătesc materialele necesare pentru buna desfășurare a orei.	Conversația	Laptop	Frontal	Observarea comportamentu-lui non-verbal al elevilor;
2. Captarea atenției	Fiindcă îl așteptăm cu nerăbdare pe Moș Nicolae să vină mâine pe la noi, el ne-a pregătit astăzi câteva exerciții pe care să le rezolvăm împreună. Dacă suntem harnici și le rezolvăm corect, el ne va răsplăti pe noi mâine și ne va umple ghetuțele cu multe cadouri. Îl ajutam pe Moș Nicolae?	Elevii ascultă cu atenție ceea ce le transmit.	Conversația;	Scrisoare	Frontal;	Observarea comportamentu-lui non-verbal al elevilor;
3. Anunțarea titlului și a obiectivelor	Îi anunț pe elevi că astăzi la ora de Matematică și explorarea mediului vom exersa scăderea numerelor naturale de la 100-1000 cu împrumut la ordinul sutelor.	Elevii ascultă cu atenție și interes ceea ce le comunic.	Conversația;		Frontal;	Observarea comportamentu-lui non-verbal al elevilor;

<p>4. Dirijarea învățării</p>	<p>Le adresez elevilor o serie de întrebări: - Cum se numește numărul din care scădem? - Cum se numește numărul pe care îl scădem? - Cum se numește rezultatul scăderii? Are loc rezolvarea unor exerciții: https://prezi.com/view/qfj6BQSSTljulteoTGCW/</p> <p>1. Calculați, așezând numerele unul sub celălalt.</p> <p>2. Află numerele cu 356 mai mici decât: 748, 706, 639, 547.</p> <p>3. Află diferența numerelor din fiecare pereche: 527 și 163; 481 și 291; 367 și 284; 909 și 888; 626 și 564; 754 și 574;</p> <p>4. Află cu cât este mai mic 692 decât 984.</p> <p>5. Descăzutul este 905 iar scăzătorul cu 213 mai mic. Află diferența.</p> <p>6. Află diferența dintre suma și diferența numerelor 243 și 162.</p> <p>Rezolvarea exercițiilor are loc atât în mod oral cât și în scris.</p>	<p>Elevii răspund la întrebări afisate în prezentarea prezi</p> <p>Elevii rezolvă exercițiile date atât în mod oral și în caietul de clasă.</p>	<p>Conversația; Conversația euristică; Explicația;</p> <p>Exercițiul; Conversația;</p>	<p>Fișă; Laptop Video-proiector</p> <p>Fișă Tablă Laptop</p>	<p>Frontal; Individual</p> <p>Frontal Individual</p>	<p>Observarea comportamentu-lui non-verbal al elevilor;</p> <p>Aprecieri individuale.</p> <p>Aprecieri individuale</p>
<p>5. Fixarea cunoștințelor</p>	<p>Le propun elevilor rezolvarea unui exercițiu în mod independent: Descăzutul este 956, iar scăzătorul este 766. Află diferența. După ce elevii au rezolvat în mod independent exercițiul, are loc verificarea acestuia. Le propun elevilor să își deseneze cadoul pe care doresc să îl primească mâine de la Moș Nicolae.</p>	<p>Elevii rezolvă exercițiul dat în mod independent.</p> <p>Elevii verifică dacă au rezolvat corect exercițiul rezolvat în mod</p>	<p>Exercițiul; Problematiz a-rea</p>	<p>Fișă Tablă Laptop</p>	<p>Frontal Individual</p>	<p>Aprecieri individuale</p>

		independent. Elevii desenează cadoul pe care doresc să îl primească mâine de la Moș Nicolae.				
5. Încheierea organizată a activităților	Au loc aprecieri verbale individuale și colective asupra modului în care elevii au participat la activitate și notarea temei de casă.	Elevii primesc aprecieri verbale și notează tema de casă.	Conversația;		Frontal	Observarea comportament u-lui non- verbal al elevilor;

Bibliografie

<https://edict.ro/exemple-de-bune-practici-in-utilizarea-instrumentelor-digitale-in-activitatea-didactica/>

<https://ro.scribd.com/doc/213839975/PREZI>

<https://rocnee.eu/index.php/dcee-oriz/curriculum-oriz/programe-scolare-front/programe-scolare-in-vigoare>

Importanța lecturii în eficientizarea învățării la ciclul primar

Prof. Înv. Primar: Ispas Mariana Gabriela,

Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu”, Cluj-Napoca, Cluj

Încă din primii ani de viață, cărțile pot deveni atractive pentru copil. Dacă părinții creează momente de citit cu voce tare a unor povești adecvate vârstei, pe lângă crearea unei legături afective, acestea vor asigura o continuare a acestui comportament pentru tot restul vieții. Poveștile și povestirile, prin mesajele pe care le transmit, reușesc să ajungă fix în centrul de comandă al imaginației copilului și îl ajută pe acesta să ia contact cu lumea complexă din jurul său, o lume care este guvernată de principii și reguli. La rândul său, va fi nevoit să le preia și să le pună în practică pentru a reuși să își creeze propriul model de viață.

Din cărți copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Lectura contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc.

Datoria noastră de dascăli, este de a dezvolta gândirea elevilor, de a ghida și canaliza eforturile lor, de a le trezi curiozitatea, astfel încât să-i facem să experimenteze și singuri lumea cărților și să fie capabili să-și selecteze propriile zone de interes. Profesorul este cel care le lărgeste orizontul cultural, cel care le poate dezvolta sau spori atracția spre lumea cărților, cel care îi învață să gândească singuri, așa cum spune și John Amos Comenius: „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap mulțime de cuvinte, fraze, expresii și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”

Este adevărat, copiii de azi reprezintă o cu totul o altă generație, ce nu se mulează pe tendințele generațiilor trecute. Într-o lume caracterizată de o explozie a culturii multimedia, cum este cea actuală, lectura pierde tot mai mult teren în topul preferințelor și preocupărilor. Din păcate cititul se numără printre puținele activități care au ca pornire alegerea individuală, plăcerea de a avea contact cu filele unei cărți, de a o simți aproape, de a-i sorbi vorbele pline de înțelepciune.

Însă, dacă ne gândim mai bine, acest secol ne oferă și mai multe posibilități de a-i face pe elevi să-și lărgescă orizontul cultural. Prin intermediul audiobook-urilor, tinerii din zilele de azi pot

asculta cărțile copilăriei noastre, oriunde, oricând, fără constrângeri de spațiu și timp. Filmele pe care le pot urmări la televizor sau cinema sunt, de cele mai multe ori, ecranizări ale romanelor clasice sau contemporane, ce pot trezi interesul și curiozitatea spre opera originală, mult mai completă.

Ținând cont de importanța lecturii, așa cum precizăm mai devreme, dascălul are astfel, dificila misiune de a-l întoarce pe cititor la carte folosind diverse metode, cât mai active, mai antrenante și mai atractive. Datoria noastră rămâne promovarea unor soluții directe de stimulare a lecturii și, prin care să ne optimizăm demersul educativ prin realizarea unui schimb de idei, de metode, de activități, de materiale didactice în sprijinul dezvoltării sferei motivaționale a elevului.

„Copilul se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această pornire îl încântă.”spunea George Călinescu. Este foarte important ca, prin munca factorilor educaționali (familia, școala), muncă ce este caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință, să se formeze gustul pentru citit. Pentru fiecare vârstă există cartea potrivită; sunt cărți al căror farmec îl trăim doar la anumite vârste, sunt cărți a căror valoare crește cu timpul, pe măsură ce și noi creștem.

Finalitățile lecturii la școlarul mic sunt următoarele: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă; lărgirea ariei de informație a elevilor; creșterea interesului pentru cunoașterea realității, în general; îmbogățirea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă; cunoașterea și înțelegerea valorilor etice; cultivarea sentimentelor, convingerilor și comportamentelor morale; formarea discernământului etic; dezvoltarea gustului estetic, cultivarea faptelor estetice; îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității de exprimare; stimularea capacității creative; dezvoltarea capacității de a gândi și de a se exprima în conexiuni interdisciplinare etc.

Folosim mereu termenul de „lectură suplimentară”, iar copiii percep această sarcină ca fiind o obligație, o corvoadă, o simt ca pe ceva neplăcut. Lectura obligatorie, pentru școală, este văzută ca o datorie, fără plăcerea de a citi. De cele mai multe ori lectura merge greu și cărțile rămân uneori neterminate, deoarece realitatea despre care citește adolescentul nu corespunde realității trăite de el. Deci, cititorul contemporan este mai interesat, ca lectură, de ceea ce este actual, de scriitorii și operele la modă, de ceea ce are legătură cu el, cu modul lui de a fi și de a gândi, ceea ce poate face el.

Îndrumarea lecturii este o sarcină nobilă pentru învățător. În primul rând este necesar să studiem cu atenție elevii și să observăm ce texte îi atrag, ce le stârnește interesul, ca să putem să le recomandăm pe cele potrivite. Cadrul didactic are datoria să-i trezească elevului interesul pentru cititul cărților, dar să-i și mențină acest interes. În recomandarea textelor, învățătorul mai are în vedere puterea de înțelegere a elevului, capacitatea lui de asimilare.

La elevii de vârstă școlară mică este bine dezvoltat spiritul competitiv, de aceea o altă metoda de a stimula interesul pentru lectură este utilizarea calendarului de lectură- unde elevii notează zilnic numărul de pagini citite, concurând cu colegii de clasă. Fiind învățător la clasele primare, am constatat o modalitate eficientă de a dezvolta interesul pentru lectură, și anume panoul „Prietenii cărții”, unde sunt notate o listă de cărți și intervalul de timp în care trebuie să fie citite, copiii fiind motivați printr-o diplomă a celui mai activ cititor.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activități și metode, care au funcționat de-a lungul timpului:

- Alegerea textelor în concordanță cu orizontul de așteptare al elevilor;
- Entuziasmul profesorului când citește;
- Valorificarea lecturii inocente;
- Transpunerea textelor literare în alt limbaj : mimă, joc de rol, pantomimă, dramatizare;
- Utilizarea metodelor interactive;
- Însoțirea activităților de citire cu cele de scriere;
- Parteneriate și activități comune cu biblioteca;
- Întâlnirea cu scriitori și critici literari ;
- Dramatizarea unor texte cunoscute;
- Organizarea unor cenacluri literare, a unor șezători și concursuri etc;

Abordarea lecturii în școală și în afara ei rămâne o provocare și este de la sine înțeles că rolul profesorului este esențial în a găsi atât soluții clasice cât și inovative, pentru a-i face pe elevi să descopere că, citind, lumea poate fi mult mai frumoasă și interesantă. Așadar, aducem în discuție câteva strategii didactice moderne utilizate în vederea stimulării interesului pentru lectură, care ar putea fi aplicate la ciclul primar:

Activitatea dirijată de lectură, este o strategie care ghidează citirea în gând, urmată de întrebări de înțelegere a conținutului. Învățătorul adresează o întrebare, iar elevii citesc textul pentru a afla răspunsul, după care discută răspunsul cu grupul;

Predarea reciprocă, este o formă de învățare prin cooperare, în care, pe lângă practica celor patru strategii de lectură: predicția, interogarea, clarificarea și rezumatul, elevii învață despre interdependența pozitivă și dezvoltă abilități interpersonale. Elevii preiau pe rând rolul învățătorului și rezumă ceea ce au citit, gândesc o întrebare, clarifică probleme.

Citirea și interogarea - se citește textul pe secțiuni, se notează termenii cheie pe marginea textului. Cu ajutorul acestora se recapitulează materialul formulând întrebări, care sunt notate.

Procedura recăutării - elevii vor lucra în minigrupuri: unul citește paragraful, ceilalți pun întrebări despre text și împreună găsesc răspunsul corect. Învățătorul va canaliza întrebările spre forma corectă.

Rezumatul în perechi - un elev citește un paragraf, pe care îl rezumă cu voce tare, celălalt elev pune o întrebare la care trebuie să răspundă ambii, apoi schimbă rolurile.

Metoda contrastelor/comparațiilor- poate fi relevant pentru elevi să studiem comparați personajele și situațiile, să explorăm intertextualitatea dintre povești.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie **formarea bibliotecii de clasă**, precum și a **bibliotecii personale**. Prima se compune din cărți aduse de copii și învățător, se stabilește un bibliotecar al clasei și se apoi se trece la împrumutarea cărților.

La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori, învățătorul poate să îi stimulezi pe elevi să citească și alte opere scrise de aceștia. Se întocmesc cu elevii **portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut**, cuprinzând portretul, date biografice și aspecte esențiale din opera lor, prilej cu care se stârnește curiozitatea și interesul pentru lectură.

Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfășura astfel: se citește un fragment și se cere elevilor să indice opera și autorul sau să recunoască lectura în care eroina principală este Heidi etc. Foarte apreciat de elevi este și **jocul cu versurile**: învățătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă.

Pe de altă parte se poate facilita lectura prin intermediul tehnologiilor pe care elevii oricum le folosesc. Tableta face deja parte din universul cunoscut și acceptat de elevii de astăzi. Putem transforma ușor tableta într-o carte. Se pot instala softuri dedicate sau poți cumpăra o tabletă specializată pentru citit gen Kindle. În plus, aceste soluții oferă într-adevăr câteva beneficii suplimentare în lucrul cu textul, cu ar fi dicționar instant, hyper-links, inserarea de comentarii, recomandarea unui text prietenului, lectură paralelă colaborativă și altele.

Dacă vom ști să trezim interesul elevilor noștri pentru citit, dacă îi vom îndruma și stimula în acest scop, vom crește generații care vor simți o „sete” permanentă pentru citit, pentru cunoaștere, pentru lărgirea orizontului lor cultural ceea ce se va răsfrânge pozitiv asupra vieții și activității lor, căci, așa cum spunea Miron Costin: „Nu e alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților”.

Atunci când copiii nu vor simți lectura ca pe o obligație, ci o vor căuta ca pe o sursă de informare, de bucurie, de relaxare, putem spune că am împlinit misiunea pe care o avem noi, dascălii.

Bibliografie

Cornea, Paul, Introducere în teoria lecturii, Ed. Minerva, București, 1988

Goia, Vistian, Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000

Pamfil, Alina, Didactica limbii și literaturii române, Ed. Dacia, Cluj- Napoca, 2000

Perspective - Revistă de didactica limbii și literaturii române, Nr. 1/2005

Vlad Ion, În labirintul lecturii, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1999.

Anotimpurile – exemplu de programă pentru disciplina opțională

Titlul opționalului: Anotimpurile

Autori:

prof. înv. primar Iștoc Romeo

prof. înv. primar Albert Ionela

Școala Primară Belin-Vale

Clasa pregătitoare

Număr ore/săptămână: 1

Durata: 1 an școlar

Tipul: la nivelul mai multor arii curriculare (Limbă și comunicare, Matematică și științe ale naturii, Arte, Tehnologii, Consiliere și orientare)

*Notă de prezentare:

Natura este pentru copil un prilej de bucurie, oferindu-i acestuia posibilitatea de a se mișca în voie, de a descoperi, de a trăi noi experiențe, de a cunoaște și experimenta. Ea oferă copiilor materiale diferite și interesante (flori, semințe, fructe, frunze de mărimi, forme și culori diferite) a căror observare, colecționare, sortare, conservare și prelucrare contribuie la lărgirea orizontului de cunoaștere.

Elevii exprimă prin limbajul plastic ceea ce, de multe ori, nu pot exprima în cuvinte. Ei au pătruns în frumusețea naturii fie prin contactul direct, fie prin intermediul muzicii, picturii sau literaturii.

Acest opțional va intersecta segmente de discipline ce aparțin mai multor arii curriculare și, astfel, i se oferă elevului posibilitatea de a se exprima în funcție de posibilitățile sale individuale.

Activitățile de învățare propuse sunt orientate spre observarea și explorarea directă a mediului înconjurător (colțul viu al clasei, în grădina școlii, excursii și drumeții). Disciplina opțională „*Anotimpurile*” urmărește observarea unor fenomene ale naturii din diferite anotimpuri, în timpul producerii acestora în mod natural, iar elevii le pot percepe mai ușor, pot realiza asemănări și deosebiri între ele, își pot exprima propriile opinii.

Toate activitățile care se vor desfășura în cadrul acestui opțional, au rolul de a dezvolta la elevi o atitudine de responsabilitate față de mediu, de a stimula dorința de a cunoaște mai multe despre planeta pe care trăiesc, despre univers.

Programa disciplinei *Anotimpurile* este elaborată potrivit modelului de proiectare curriculară centrat pe competențe.

*Structura programei școlare include următoarele elemente:

- Notă de prezentare
- Competențe generale
- Competențe specifice și exemple de activități de învățare
- Conținuturi
- Sugestii metodologice

Competențele sunt ansambluri structurate de cunoștințe, abilități și atitudini dezvoltate prin învățare, care permit rezolvarea de probleme specifice unui domeniu sau generale, în contexte particulare diverse.

Competențele generale vizate de disciplina *Anotimpurile* reprezintă achizițiile de cunoaștere și atitudinale ale elevului pentru clasa pregătitoare.

Competențele specifice sunt derivate din competențele generale și se formează pe parcursul unui an școlar. Pentru realizarea acestora, programa cuprinde și exemple de activități de învățare concrete, variate care valorifică implicarea activă și învățarea conștientă a elevului.

Conținuturile învățării sunt grupate pe următoarele domenii:

- Poveștile anotimpurilor
- Culorile anotimpurilor
- Sunetul anotimpurilor

Sugestiile metodologice includ strategii didactice și elemente de evaluare, cu scopul de a orienta cadrele didactice în aplicarea programei. Strategiile didactice propuse sunt multiple, adecvate lucrului cu elevii în contextul societății cunoașterii.

*Competențe generale:

1. Identificarea unor fenomene/relații din mediul apropiat
2. Formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire, protejare și ocrotire a mediului
3. Dezvoltarea unor atitudini/comportamente favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu

*Competențe specifice/Activități de învățare:

1.1 *Observarea/descrierea unor caracteristici ale mediului înconjurător*

- ascultarea unor lecturi de pe suport electronic, care redau diferite sunete din natură;
- reproducerea unor zgomote din natură și mișcarea plantelor și a animalelor din mediul apropiat;
- participarea la exerciții de recunoaștere și clasificare a unor plante, animale, fenomene;
- participarea la observarea dirijată a unor planșe, ilustrații, tablouri;
- observarea unor fenomene și procese din natură;
- rezolvarea unor fișe adecvate;
- colecții de frunze, plante, flori etc.

1.2 *Să utilizeze proceduri de înregistrare a unor caracteristici și fenomene observate*

- participarea la unele operații experimentale (ex: „*Gheața colorată*”; *Cum încolțește...?*)
- exerciții de realizare a unor tabele pentru înregistrarea datelor și a observațiilor efectuate;
- completarea unor fișe de observație date;
- întocmirea unui calendar al naturii pentru fiecare anotimp;
- utilizarea unor simboluri și termeni specifici științelor naturii;
- alcătuirea unor liste cu plante și animale specifice ecosistemelor din zonă;

1.3 *Redarea prin desen/pictură a unor fenomene ale naturii*

- realizare de desene, colaje, expoziții cu aceste lucrări;
- interpretarea unor cântece specifice unui anotimp;

2.1 *Identificarea unor reguli de protecție a naturii*

- exerciții de identificare și respectare a unor reguli de minimă protecție a naturii (ex. „*Asa, da! Asa, nu!*”)

- vizionarea unor filme/PPT-uri cu diferite locuri minunate din natură (din țară și străinătate)
- participarea la acțiuni de înfrumusețare a grădinii școlii;
- jocuri de rol

2.2 *Participarea activă în cadrul grupului pentru realizarea unei investigații*

- exerciții de formulare de întrebări și răspunsuri;
- jurnal de lectură;
- elaborarea de proiecte individuale și de grup;
- drumetii cu scop de observare, investigare;
- asumarea de roluri în cadrul grupului de investigare;
- exprimarea unor opinii, propuneri, sugestii, vizând protejarea mediului;
- povestirea unor întâmplări trăite în mijlocul naturii;

3.1 *Manifestarea curiozității/ a interesului față de natură*

- jocuri de rol, prezentări
- realizarea de afișe, postere cu date despre zonele, plantele și animalele protejate;
- creații artistico – plastice: desene, fotografiile despre mediul înconjurător;
- realizarea unor expoziții cu lucrările proprii

*Conținuturi:

1. Poveștile anotimpurilor
2. Trecător prin anotimpuri - proiect
3. Ce fac animalele în fiecare anotimp?
4. Plante specifice anotimpurilor (plante medicinale, flori din curtea casei, îngrijirea acestora)
5. Culorile anotimpurilor (desene cu tematică păsări, animale, flori, un anotimp preferat; realizare de afișe având tematică protejarea naturii)

6. Jucării din materiale naturale (colectarea și sortarea materialelor necesare realizării unor jucării; realizarea unei expoziții cu materialele obținute)
7. Macheta anotimpurilor
8. Anotimpurile în sunet (cântece despre iarna, primăvară, vară, toamnă; cântece despre animale, plante)
9. „Cum ne comportăm în natură?”

*Modalități de evaluare:

- observarea sistematică;
- autoevaluarea;
- proiectul
- portofoliul;
- expoziția,
- serbări școlare, șezători;

*Sugestii metodologice:

„Pe cărările toamnei” – *plimbare în natură*

Scopul: identificarea schimbărilor survenite în mediul înconjurător; stabilirea relației om-plantă-mediu

Obiective operaționale:

- să observe mediul înconjurător în care cresc plantele, trăiesc omul și animalele
- să identifice schimbările survenite în natură
- să manifeste grijă față de mediu
- să execute mișcări care imită: zborul păsărilor, bătaia vântului, căderea frunzelor

Desfășurare:

Elevii sunt împărțiți în 5 grupe:

1. Exploratorii: observă natura (plante, viețuitoare), colecționează frunze, flori de toamnă
2. Meteorologii: observă starea vremii
3. Investigatorii: investighează starea oamenilor, îmbrăcămintea, acțiunile păsărilor etc.
4. Grupa Eco: investighează mediul înconjurător din punct de vedere al poluării
5. Fotografi: surprind momente din timpul plimbării

Pe parcursul plimbării prin comunitate, marginea pădurii localității, elevii pot observa mediul înconjurător, coloritul frunzelor, viețuitoarele, oamenii, pot iniția discuții pe tema anotimpului toamna, pot exprima păreri, analiza anumite situații, pot descoperi caracteristici ale anotimpului toamna.

Odată ajunși în sala de clasă, elevii pot prezenta informațiile dobândite prin intermediul diferitelor metode activ-participative: metoda „Mozaic”, diagrama Venn (comparație cu anotimpul primăvara), jurnalul grafic (fiecare echipă primește o foaie de flipchart împărțită în 9 pătrate, în care vor scrie/desena/lipi fotografiile despre toamnă, în funcție de sarcinile fiecărei grupă), în acest ultim caz, evaluarea se poate face prin metoda „Turul galeriei”, metoda ciorchinelui,

*Bibliografie:

1. Programa școlară Matematică și explorarea mediului, clasele CP-I-II
2. Programa școlară Științe ale naturii, clasele III-IV
3. Cozma Angelica- Dana, Boțu Ionica- „Armonia Naturii”, Ed. Imprimis, Iași, 2009;
4. Dumitru Rada, Iordan Irina. - „Natura în ochi de copil”, opțional interdisciplinar clasele I-II, Editura „Petron”, București, 2001.
5. Viorica Preda, Silvia Breben, Elena Goncea, Veronica Mitulescu, Învățarea bazată pe proiecte, editura Arves 2009

Resursele educaționale digitale facilitatori ai demersului didactic la elevii cu CES

Prof. Isabella-Maria Istrate
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sf. Andrei
Gura Humorului, jud. Suceava

Perioada pandemică a adus în atenția învățământului românesc resursele educaționale digitale, care anterior acestei perioade erau puțin utilizate în realizarea scenariului didactic. Resursele educaționale digitale au o contribuție majoră pentru transformarea procesului de educație într-un act facil, interactiv și motivant atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice.

În învățământul special folosirea resurselor educaționale digitale constituie un element facilitator în procesul educativ, dar și în cel corectiv formativ, fiind ușor de adaptat particularităților specifice de învățare ale acestor elevi, act în care intervine măiestria și profesionalismul cadrului didactic. Cadrul didactic utilizator sau creator de resurse educaționale digitale trebuie să:

- Identifice și selecteze resursele digitale care susțin și îmbunătățesc procesul de predare – învățare - evaluare
- Creeze resurse educaționale deschise care să susțină atingerea obiectivelor educaționale în contexte pedagogice diverse, adaptate grupurilor de învățare
- Gestioneze ansamblul de resurse educaționale deschise, utilizate pentru facilitarea accesului elevilor, părinților și altor profesori, cu respectarea drepturilor de autor corespunzătoare.

Resursele digitale existente acoperă o paletă diversă de posibilități pedagogice, tehnice și funcționale prin natura variată a suportului resurselor (text, imagine, audio, video, mixt). Există numeroase aplicații și platforme gratuite care pot ajuta în activitatea față în față, online sau blended cu elevii din care putem alege pe cele care servesc la dezvoltarea competențelor și atingerea obiectivelor de învățare propuse. Pentru un profesor utilizator sau creator de resurse educaționale digitale este recomandat să aibă un portofoliu de bază cu resurse digitale gratuite de calitate, să exerseze aplicații grafice, video, interactive, să aleagă cele mai potrivite instrumente pentru clasa la care predă și să reflecteze asupra modului în care aplică la clasă portofoliul de resurse digitale.

Din portofoliul de bază cu resurse digitale se recomandă să facă parte instrumente sau platforme online care oferă elevilor reprezentări reale asupra lumii și un conținut educațional de calitate. Astfel putem realiza o clasificare a acestor resurse digitale:

1. Instrumente de explorare web cu care elevii devin exploratori în digital și descoperă și învață cum să folosească tehnologia și internetul pentru învățare. Ei vor descoperi cum să își formeze reprezentări corecte despre lumea în care trăiesc și vor munci, cum să se orienteze în spațiu și timp, cum să caute pe internet, cum să-și dezvolte gândirea critică (în căutare, în documentarea de pe Internet). Exemple:

- **Explore.org** - care poate fi ușor integrat în orele de științe oferă acces la mii de camere video live din diverse locuri din lume: rezervații naturale, adăposturi pentru animale, ferme, etc.
- **Youtube** – o resursă inepuizabilă pentru diverse momente din lecții indiferent de disciplină. Este o resursă foarte bună pentru conținut video educațional care poate fi folosit cu succes la clasă oferind atât o bibliotecă de videoclipuri (peste 10 milioane de videoclipuri educaționale,) cât și posibilitatea de a crea și edita videoclipuri proprii. La clasă cu YouTube poți crea un playlist cu videoclipurile favorite, poți să integrezi videoclipurile în site-ul sau blogul clasei, să faci videoclipuri cu capturi (transcrierea verbală a conținutului videoclipului), să creezi și să editezi adnotări, să adaugi subtitrări și melodii într-un videoclip și multe altele.
- **Google maps** – oferă un mod de a le dezvolta elevilor reprezentări reale ale lumii prin activități de orientare în spațiu și timp prin folosirea hărților virtuale
- **Google Arts & Culture** - permit elevilor să descopere arta numeroase muzee virtuale, dezvoltându-le creativitatea, pasiunea și iubirea pentru estetică și frumos.

2. Aplicații grafice – care cuprind platforme grafice cu rol multiplu: crearea de materiale vizuale relevante pentru activități la clasă; dezvoltarea competențelor de comunicare, creativitate și simț estetic; deprinderea unor minime abilități de editare foto. Exemple:

- **Word Art** - o aplicație care realizează ușor un „nor de cuvinte” – un mod de reprezentare vizuală a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, semnificația unui element - cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut sau pentru crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică – statică sau interactivă. În această aplicație se pot realiza mai multe forme de nori de cuvinte.

- **Canva** - o platformă de design grafic care permite utilizatorilor să creeze grafică socială, prezentări, afișe și alt conținut vizual și în care se pot crea materiale didactice pentru elevi. Este disponibilă pe web și mobil și integrează milioane de imagini, fonturi, șabloane și ilustrații. Materialele create de designeri profesioniști se pot adapta pentru a activitatea de la clasă și pentru a dezvolta abilități de bază de editare foto și text.

3. Aplicații video – sunt instrumente digitale al căror produs final este realizarea unui videoclip.

- **Chatter Pix Kid** - este o aplicație de editare foto gratuită, care dă voce unor imagini (fotografii / desene, etc.) și care se pliază pe conținuturi diverse. Este recomandată pentru activități individuale sau de echipă, pentru crearea de conținut media și literație. Poate fi folosită cu succes în momentele de captare a atenției din lecție, dar poate fi integrată ușor și în celelalte etape ale activității.

- **Quik GoPro** – este un bun start în universul editării video, ajută la crearea rapidă a unui videoclipuri din materialele foto și video pe care le aveți în telefon, pentru care aveți opțiunea de a adăuga tranziții și efecte sincronizate pe ritm muzical. Aplicația dezvoltă elevilor abilități de bază de editare video și îi învață să selecteze conținut relevant pentru a fi pus într-un video, să documenteze activitatea dintr-un proiect sau dintr-o activitate, iar sugestiile grafice ale aplicației vor exersa elevilor simțul estetic și creativitatea.

- **Loom** - instrument care permite realizarea de tutoriale video pentru elevi, care pot fi ușor integrate în proiectarea lecțiilor.

4. Aplicații interactive - care facilitează interacțiunea și învățarea între elevi și profesori, dar și între elevi. Exemple:

- **Padlet** este o aplicație colaborativă, care permite elevilor să co-creeze proiecte, materiale și sarcini de lucru pentru diverse discipline, poate fi folosită drept suport pentru a crea imaginea lecției sau drept galerie virtuală pentru produsele finite ale activității. Padlet are două importante avantaje: versatilitatea - se pot încărca documente, linkuri, imagini, fișiere audio și video - și încurajarea colaborării - mai mulți elevi pot contribui la același proiect pe un peretele virtual.

- **Edpuzzle** – permite inserarea în conținutul video a unor chestionare pentru înțelegerea și aprofundarea conținutului prezentat.

- **Nearpod** - platformă de implicare activă a elevilor în activități variate de învățare interactivă. Este una dintre cele mai complete platforme, având componente atât din Padlet, cât și din Edpuzzle și altele. În Nearpod, elevii au acces la lecții cu conținut multimedia divers, realitate virtuală, obiecte 3D, simulări PhET. Interacțiunea cu elevii se realizează prin intermediul unor întrebări de verificare a înțelegerii, a unor chestionare, panouri colaborative, activități de desen sau chiar jocuri. Elevii sunt implicați în activități sincron facilitate de profesori sau activități în ritm propriu.

- **Book Creator sau StoryJumper** – aplicații folosite pentru crearea unor cărți sau albume digitale.

- **Jocuri și fișe** create folosind platformele Wordwall și Liveworksheets, cu care puteți crea propriile jocuri sau accesa unele create de alți colegi, sau puteți crea fișe de lucru interactive.

- **Kahoot** - platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională care poate fi folosită cu succes în etapa de evaluare și consolidare a activității dar și în alte etape ale lecției.

Atunci când introduceți în lecții materiale video, fie create fie găsite pe diverse platforme se impune respectarea câtorva reguli astfel încât materialul utilizat să ofere elevilor conținut educațional eficient, care să-l implice în învățare activă și să fie adecvat la capacitatea cognitivă a creierului. În utilizarea resurselor educaționale digitale trebuie respectate următoarele cerințe:

- materialele video să fie de maximum 5 minute, astfel mai bine separați conținutul în mai multe videoclipuri, cu obiective clare de învățare, cu perioade de reflecție, decât să includeți un discurs mai lung;
- mesajul text / grafic (imagini) de pe ecran să fie complementar mesajului audio;
- nu creați slide-uri de pe care să citiți textul (excepția ar fi disciplinele de limbi străine, unde elevii au nevoie să vadă și text și pronunție);
- oferiți instrucțiuni clare elevilor și înainte de vizualizare , îi ajută să-și focalizeze atenția;
- nu încărcați ecranul cu multe elemente care pot distra atenția celui care învață; lăsați spațiu alb / nefolosit, unde ochii se pot odihni;
- realizați contextul în care elevii să vă poată oferi feedback pentru materialul video;
- folosiți-vă pe cât posibil și de expresivitatea chipului și de voce pentru a capta atenția elevilor și pentru a-i motiva să participe la învățare. Marcați vizual sau verbal ideile importante;
- folosiți un ton conversațional, entuziast și autentic.

În utilizarea acestor resurse educaționale digitale trebuie avut în vedere și aspectele care vizează noțiuni fundamentale de siguranță digitală, drepturi de autor atât pentru cadrul didactic cât și lecții de instruire a elevilor pentru folosirea în condiții de siguranță a internetului.

Resursele prezentate sunt doar o mică parte din evantaiul resurselor educaționale digitale care pot transforma activitățile didactice în activități interactive și atractive, activități de explorare virtuală a realității, oferind modele suport pentru înțelegerea și aprofundarea conținuturilor și instrumente utile în dezvoltarea competențelor digitale. Aceste instrumente digitale permit profesorilor să prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă, încât elevii să fie mai mult timp focalizați pe subiectul care se predă, iar experiența lor în procesul de învățare-evaluare să fie mai atractivă și timpul alocat pentru educație să fie petrecut cu plăcere.

Bibliografie:

1. Gabriela Grossec și Dana Crăciun - *GHID PRACTIC DE RESURSE EDUCATIONALE ȘI DIGITALE PENTRU INSTRUIRE ONLINE*, Editura Universității de Vest, Timișoara 2020
2. Curs Predau viitor – *Intensiv de educație digitală pentru profesori de informatică și TIC* - <https://predauviitor.ro/>
3. GHEORGHE RADU- Didactica și metodică învățământului special și integrat, https://www.academia.edu/35096751/Didactica_si_metodica_invatamantului_special_si_integrat
4. <https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/>
5. RESURSE EDUCATIONALE DESCHISE SI PLATFORME ONLINE DE ÎNVĂȚARE https://smmate.files.wordpress.com/2020/03/cred_g_m32_suport_curs_red.pdf

BANII ȘI ROLUL LOR ÎN ECONOMIE

Itu Alina Daniela

Liceul Teoretic "Callatis"

Încă din antichitate, relațiile economice dintre actorii sociali au jucat un rol fundamental în evoluția omenirii. De aceea, putem spune ca economia este în mod esențial legată de social.

Banii reprezintă un instrument social, o formă particulară imediat mobilizabilă a avuției sociale, o întruchipare transmisibilă și omnivalentă a puterii de cumpărare, care conferă deținătorului dreptul asupra unei părți din produsul social al țării emitente.

Banii au apărut în procesul trecerii de la economia naturală la economia de schimb. Inițial, schimbul s-a manifestat sub forma schimbului direct de produse, cunoscut sub denumirea de troc, respectiv se schimba un bun pe un alt bun sau pe alte bunuri. Trocul este o formă a schimbului de mărfuri caracteristică pentru societățile neevoluante, în care specializarea producătorilor este în stare incipientă. Diviziunea socială a muncii, gradul de dezvoltare a tehnicii și tehnologiei, au determinat specializarea producătorilor și extinderea schimburilor de mărfuri, creând dificultăți și bariere. Principalele dificultăți erau:

- a) imposibilitatea realizării coincidenței dintre nevoile ofertanților și cumpărătorilor;
- b) dificultățile în determinarea valorii: schimbul mărfii contra marfă nu permite folosirea unui instrument rapid de apreciere a valorii mărfii și de raportare din acest punct de vedere între mărfurile care se schimbă;
- c) imposibilitatea divizării în elemente. Multe categorii de mărfuri nu puteau fi divizate, pentru vânzarea lor fiind necesar schimbul pe mari cantități din alte mărfuri, peste nevoile de consum ale cumpărătorului.

Datorită acestor dificultăți, oamenii au căutat un etalon mai general care să le înlesnească schimburile (scoici, pieci, sarea, blănuri, bucăți de metal etc.).

Spărgând trocul, moneda materială a cunoscut mai multe faze succesive:

- moneda - marfă: se alegeau mărfurile care aveau calități adecvate (conservare, divizibilitate, încredere, valoarea de întrebuințare), ca de exemplu: scoici, vite, piei, blănuri, sarea, ceaiul;

- moneda metalică: prin calitățile lor (frumusețe, raritate, divizibilitate, inalterabilitate) metalele prețioase (aur, argint) au fost folosite de omenire timp de 26 de secole ca metal monetar;

- moneda – semn care a cunoscut următoarele forme:

- biletul sau bancnota (moneda fiduciară). La origine, un simplu certificat de depozit de monedă metalică la o bancă, biletul (bancnota) s-a transformă într-o veritabilă monedă fiduciară, emițându-se bilete de o valoare mult mai mare decât aceea conservată de metal, având la bază încrederea că nu toți deținătorii de bilete vor solicita, în același timp, conversia acestora în metalul din depozitele bancare;

- contul (moneda scripturală). Depozitarea biletelor la bancă a condus la utilizarea acestor depozite pentru a se efectua reglementarea datoriei prin virament (transfer între conturi). Ea este creată de bănci, alimentarea conturilor făcându-se prin acordarea de credite bancare;

- cărțile electronice de plată și de credit (moneda electronică) care permit stocarea unei puteri de cumpărare într-o cartelă magnetică.

În limbaj curent și în literatura de specialitate se utilizează atât termenul de “bani”, cât și cel de “monedă”.

Din definiții rezultă că între cele două noțiuni există diferențe cantitative și calitative, astfel:

- noțiunea de bani este mai cuprinzătoare și mai veche decât cea de monedă, întrucât cuprinde toate mijloacele de schimb;

- noțiunea de monedă este denumirea generică acordată pieselor metalice.

Din această abordare rezultă că noțiunea de monedă nu se identifică cu banii, aceasta reprezentând doar o parte a masei bănești.

Rolul banilor în economie este pus în evidență de funcțiile pe care le au.

Cele mai importante funcții ale banilor sunt:

a) banii – mijloc de schimb (intermediar al schimburilor, mijloc de schimb).

Într-o economie de schimb banii sunt instrumentul unic al tranzacțiilor, ei

servind drept contrapartidă între oferta și cererea tuturor bunurilor și serviciilor, pe toate piețele. Odată cu apariția banilor schimbul sub forma trocului (M-M) este înlocuit cu schimbul de marfă contra bani, adică M-B-M (schimbul de mărfuri prin intermediul banilor). Această formulă conține două acte distincte, și anume: M-B (vânzarea) și B-M (cumpărarea);

b) banii – mijloc de plată. Orice obligație economică este evaluată în bani și se stinge prin cedarea sumei respective. Banii îndeplinesc această funcție în cele mai diferite împrejurări, și anume: la plata salariilor, la plata impozitelor, chiriilor, amenzilor, la plata datoriilor față de creditori, datorii rezultate din cumpărarea pe credit sau din împrumuturile de bani.

c) banii - rezervă a valorii (mijloc de teaurizare). În economia monetară, agentul poate disocia schimbul în două operații diferite, care intervin în două momente de timp diferite. Între două tranzacții, banii servesc ca rezervă a puterii de cumpărare, fiind instrument de teaurizare, un instrument permanent de rezervă a valorii. Ei constituie cel mai bun instrument de conservare a bogățiilor pe termen scurt, calitate care face din ei un activ fără riscuri. Conform unei expresii celebre, banii reprezintă o legătură între prezent și viitor;

d) banii – instrument de măsură a activităților economice. Toate bunurile și serviciile din economie sunt evaluate din punct de vedere monetar prin prețuri, ceea ce face posibilă realizarea de înregistrări contabile și efectuarea de analize financiare. Îndeplinind această funcție, banii permit realizarea de comparații în timp și cuantificarea valorii adăugate în cadrul activității economice.

e) banii – bani universalii. Se manifestă în schimburile internaționale, când banii devin valută și sunt folosiți pentru măsurarea și mijlocirea acestor schimburi. Funcția de bani universalii revine anumitor monede (ex.: dolar SUA, euro).

Masa bănească în circulație condiționează cererea globală în economie. "Semnul monetar este o creanță transmisibilă, emisă arbitrar și artificial, a cărei funcție esențială este aceea de a putea fi schimbată direct pe o anumită cantitate de bunuri și servicii până în momentul când este distrusă" (J. Riboud). "Money is power" - banii sunt putere.

“Banii au însușirea de a putea cumpăra orice. Universalitatea acestei însușiri este puterea absolută a esenței lor. Banii apar deci ca fiind atotputernici" (K. Marx). De aici fetișismul care confundă averea cu banii. Această idee mercantilistă a lăsat urme adânci până azi în expresii ca: "puterea bogaților", "dominația banilor", "suveranitatea dolarului" etc. (S. De Brunhoff).

Banii constituie astăzi elementul central al economiei de schimb contemporane, rolul lor fiind independent de natura sistemului economic în care sunt folosiți. În acest sens, laureatul Premiului Nobel pentru economie Paul Samuelson aprecia ca fluxul sau mișcarea banilor reprezintă “ sângele care irigă sistemul economic”.

Bibliografie:

- Gavrilă Ilie, Ghiță Paul, Nițescu Dan, Popescu Constantin, 2006, Economie-manual pentru clasa a XI-a, Editura Economică Preuniversitaria, București,
- Kirițescu Costin, 1982, Moneda. Mica enciclopedie, Editura Științifică și Enciclopedică, București,
- Ploae Victor, 1999, Economie politică- microeconomie, Editura Ex Ponto, Constanța

Valorificarea materialului didactic inovativ în demersul educațional desfășurat la nivel școlar și extrașcolar

prof.înv.primar Iuoraș Corina

Școala Gimnazială Tăureni, jud. Mureș

„Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.

Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel.

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață generozitatea.

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume.”

DOROTY LAW NOLTE

Epoca contemporană, aflată sub influențele ciberneticii și a informatizării, abordează dimensiunea culturală și problematica psihosocială a relațiilor umane. Constituirea unor științe precum psihologia, sociologia, antropologia, interferența acestora, a condus la configurarea psihologiei sociale, așa cum a subliniat Cristea (2015).

Didactica postmodernă promovează modelul de proiectare curriculară centrat pe organizarea orientată valoric, iar cunoașterea devine „parte integrantă și definitorie a ființei” (Cerghit, 2002).

Activitățile extracurriculare reprezintă una din modalitățile prin care școala tinde să-și urmeze scopul primordial de proces formativ centrat pe elev, capabile să valorizeze diverse tipuri de elevi și diverse tipuri de abilități, devin cadrul organizat de întâlnire între profesori și elevi, în care se poate lucra nu numai cu dimensiunea rațional- intelectuală a elevului, ci și cu cea afectivă, motivațională, atitudinală și socială.

Prin excursiile, serbările și concursurile organizate și derulate în mediul școlar creăm mediul pentru copil, îl implicăm în activități care îl destind, îl vom vedea cum devine mereu mai receptiv și mai creativ, creăm motivații, îi dezvoltăm personalitatea, talentul, dezvoltăm capacități de evaluare corectă a sinelui, formăm reprezentări obiective asupra propriei persoane.

Copilul de vârstă școlară mică dă o nuanță afectivă puternică tuturor acțiunilor sale, fiind impresionabil, sugestiv, ușor de modelat. Se prepară hrana spirituală de către educator prin selecționarea informațiilor din diverse surse, ordonarea, esențializarea și accesibilizarea lor, ilustrarea prin mijloace cât mai adecvate și convingătoare, iar elevul asimilează informațiile printr-o prelucrare personală în care conjugă experiența de care dispune cu achiziționarea noilor informații, ajungând să elaboreze un nou produs intelectual (afectiv, senzorio-motor) personal.

Prin activitățile extracurriculare urmărim să transformăm fiecare copil într-un participant activ la descoperirea adevărurilor despre sine, la formarea multilaterală a propriei personalități, la crearea unui mediu propice în care el se formează și se dezvoltă continuu, în concordanță cu idealul educațional al învățământului românesc (R. Iucu, 2005).

Activitățile extracurriculare au o deosebită influență formativă, în cadrul căroră copiii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor și fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri turistice.

Prin formele sale specifice, activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și îi stimulează pe elevi să se implice în actul decizional, le formează și le dezvoltă capacitățile intelectuale, disponibilitățile afective, abilitățile practice, în vederea afirmării talentelor, aptitudinilor, și inițiativelor individuale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

În același timp, activitățile extracurriculare oferă posibilități mai largi de cunoaștere nemijlocită a realității, stimulează spiritul de inițiativă, îmbogățesc experiența, iar implicarea frecventă, ca subiecți, în organizarea și desfășurarea lor, determină supunerea de bună voie regulilor, asumarea responsabilității, autodisciplina, stimulează spiritul de întraajutorare și solidaritate de grup, de a acționa și de a rezolva probleme în mod responsabil, oferă condiții dintre cele mai prielnice pentru formarea conștiinței și conduitei cooperante.

Excursiile și drumețiile contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, mai cu seamă la „ancorarea” sa în realitatea mediului natural și social explorat direct: îi familiarizează pe elevi cu valorile fundamentale ale istoriei și culturii naționale, îi determină să conștientizeze interdependența vitală om- mediu, să-și formeze atitudinea de respect față de mediu, să cunoască frumusețile mediului geografic din proximitatea lor, a frumuseților județului în care s-au născut, dar și a celor din țara noastră (M. Bocoș, 2002).

Conținutul didactic al drumețiilor și excursiilor este mult mai elastic, mai variat și mai complex decât al lecțiilor în clasă, având și un caracter mai atractiv, determinând elevii să participe masiv într-o atmosferă de voieșie, cu optimism și cu multă însuflețire la asemenea acțiuni, însetați de a cunoaște cât mai multe locuri noi în mod direct.

În cadrul activităților școlare și extrașcolare se dezvoltă sensibilitatea morală, apare prietenia interpersonală, se dezvoltă sentimentul răspunderii, dăruirea afectivă prin interacțiunea socială a școlarului mic cu mediul educogen.

Abordarea clasei de elevi din perspectivă pedagogică și psihosocială, respectiv creșterea performanței grupului- clasă în context școlar, ca demers amplu, are în vedere dimensiunile educației, precum și implicațiile acesteia asupra clasei.

Unul dintre rezultatele observabile în urma derulării activităților școlare și extracurriculare îl reprezintă coeziunea, ca fenomen care se dezvoltă în cadrul grupului mic, că forță de atracție a grupului. După cum a observat Sălăvăstru (2004), mediul de lucru al grupului-clasă, implicarea acestuia în diferite tipuri de activități extracurriculare, precum și a unor competiții cu grad crescut de eficiență, cooperarea în scopul rezolvării unor sarcini, determină schimbări în plan cognitiv, precum și la nivel comportamental și relațional.

În acest sens, intervenția educațională, derulată pe parcursul activităților școlare și extracurriculare, are în vedere mai multe aspecte relevante. Este imperios necesară respectarea curriculum-ului școlar pentru toate disciplinele de învățământ, conexiunea aspectelor comune, iar organizarea sistemul normativ trebuie să aibă în vedere integrarea regulilor formale (Suport de curs, 2021)

În urma obținerii recompenselor la îndeplinirea sarcinilor de lucru în timpul lecțiilor, activitățile extracurriculare pot fi propuse în a deveni recompense, rezultatul așteptat la nivelul grupului- clasă. În vederea obținerii recompenselor (a acumulării unui anumit număr de puncte, denumite wini), la nivelul grupului- clasă se creează o legătură directă între elevi în rezolvarea sarcinilor individuale, colaborative și comune. Chiar dacă se aplică modalitățile de evaluare a performanței grupului-clasă și mai puțin a performanței individuale, este necesară introducerea sarcinii comune ca măsură de creștere a coeziunii grupului școlar (Suport de curs, 2021).

Prin oferirea recompenselor imediate la nivel de grup se responsabilizează grupul pentru propria performanță, fapt care duce la dezvoltarea motivației pentru a crește performanța

grupului. Derularea demersului educațional pe un astfel de tipar determină crearea contextelor de conducere democratică a grupului școlar de către liderul formal (Suport de curs, 2021).

La începutul anului școlar, elevii vor fi informați în legătură cu noua abordare a conținuturilor învățării, cu materialul didactic inovativ, precum și cu beneficiile pe care aceștia le vor avea în urma parcurgerii constante, aprofundate a noțiunilor. Se începe cu prezentarea traseului școlar (traseu asemănător cu cel al unor hărți, cu imagini și sarcini atractive), se trece la informarea elevilor în legătură cu modul în care se vor aprofunda noile conținuturi școlare, conținuturi inserate în hărți, respectiv titlurile lecțiilor (Suport de curs, 2021).

Clasa de elevi primește din oficiu o hartă la o disciplină, se analizează conținutul tematic și modalitatea prin care elevii vor fi recompensați și are rolul de a înlocui cuprinsul unui manual (cu care copiii deja sunt familiarizați). Elevii au posibilitatea să aibă imaginea de ansamblu asupra a ceea ce urmează să învețe la o disciplină. Orice tematică învățată poate fi transpusă în sarcini de lucru comune, recompensată pe baza unor scoruri (scoruri care se acumulează de către întreg colectivul de elevi). Pe baza scorului final care trebuie atins (scor stabilit de către cadrul didactic la începutul demersului educațional inovativ), se pot achiziționa produse din oferta educațională (prezentată la început). Este de dorit ca această ofertă, valoarea acestor produse educaționale să fie interesantă, motivantă pentru fiecare elev, concludentă în ceea ce privește achizițiile pe care trebuie să le dețină elevii (Suport de curs, 2021).

Valoarea acestor produse educaționale, ca rod al muncii și performanței întregii clase, devine focusul elevilor, performanța întregii clase, deoarece fiecare elev își poate aduce contribuția prin învățarea individuală.

În acest sens, o oportunitate în ceea ce privește organizarea unei excursii poate deveni produsul educațional pe care îl poate oferi cadrul didactic la obținerea scorului final.

În alegerea unui conținut potrivit pentru o activitate extrașcolară, produsul educațional propus ca urmare a activității desfășurate pe parcursul Unității de învățare „Medii de viață de la noi și din alte zone”, poate fi o excursie la Grădina botanică sau Grădina zoologică.

Elevii clasei a II-a au reușit să obțină recompensa, în urma consolidării cunoștințelor referitoare la mediile de viață, respectiv animalele sălbatice din mediile de viață de la noi și din alte zone.

Este prezentată elevilor propunerea privind punctajul pe care îl vor obține pentru îndeplinirea fiecărei sarcini individuale, apoi aceștia sunt grupați în două echipe. Echipa cu cel

mai mare scor a ales locația.

Sarcini individuale:

Elevii au studiat virtual (anterior activității) locația propusă (Grădina botanică din Cluj Napoca și Grădina zoologică din Tg.Mureș), specificul acesteia, respectiv materialele furnizate de către cadrul didactic.

Informațiile descoperite de către elevi au adus recompense. Fiecare informație a adus elevului o recompensă, respectiv vini cu lăbuțe sau vini cu flori de colț. Recompensele acumulate s-au pus în contul echipei.

Elevul cu cele mai multe informații descoperite ca urmare a turismului virtual (în urma căruia s-au acumulat cele mai multe puncte pentru echipă), a stabilit care animale primesc hrană din gălețușele furnizate de către administratorii Grădinii zoologice din Tg.Mureș.

Stabilirea unor beneficii pentru elevi, în funcție de scorul acumulat se comunică elevilor la începutul demersului educațional inovativ.

Echipa cu cel mai mare scor a ales locația, respectiv Grădina zoologică din Tg.Mureș. Echipa cu cel mai mare scor a primit o extra-gălețușă pentru a hrăni animalele, iar elevul care a contribuit cu cele mai multe puncte a ales animalele care primesc hrană din gălețușă suplimentară.

Totul se desfășoară sub directă și atenta îndrumare a personalului de la Grădina zoologică.

Se stabilește perioada temporală pentru derularea jocului, respectiv pe parcursul unei zile.

Elementele alese de elevi au fost notate de către cadrul didactic, pentru a avea o imagine de ansamblu asupra tendințelor și preferințelor grupului- clasă.

Exemplu de bune practici:

DEMERS EDUCAȚIONAL

TURISM VIRTUAL

Elevii au studiat virtual locațiile propuse, respectiv Grădina botanică din Cluj Napoca și Grădina zoologică din Tg.Mureș.

Informațiile și imaginile selectate și prezentate au fost recompensate cu wini.

Recompensă: 5 WIN cu lăbuțe sau 5 wini cu flori de colț pentru fiecare informație sau imagine corectă.

5 WINI

5WINI

EXCURSII

Elevii care au primit cele mai multe recompense pentru informațiile și imaginile selectate și prezentate au ales locația excursiei.

Regulile grupului pentru activitățile outdoor sunt expuse elevilor, înainte de plecarea în excursie.

Fiecare elev și părinte este informat despre modul în care trebuie să se comporte copilul în excursie, se enumeră și câteva consecințe în cazul în care elevul nu respectă regulile grupului, în excursie.

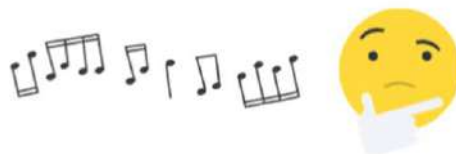
Odată cu ajungerea la Grădina Zoologică, se prelucrează regulile pe care trebuie să le respecte în interiorul Grădinii Zoologice.

Recompensă: orice comportament dezirabil este recompensat cu un win lăbuțe.

REGULI DE CONDUITĂ DIFERITĂ PENTRU O ZI

UPS! A CUI E VOCEA?

Se deschide aplicația Animal Sounds. Elevii trebuie să identifice 5 animale și 5 păsări după sunetele produse.

Recompensă: 5 WIN cu lăbuțe pentru fiecare animal sau pasăre recunoscută.

Elevii se vor așeza în cerc. Vor interpreta 5 cântece cunoscute care au ca subiect animale sau păsări.

Fiecare cântec interpretat va primi recompense.

Recompensă: : 5 WIN cu lăbuțe pentru fiecare cântec interpretat

KARAOKE

ANIMALE CARE TE VOR SURPRINDE

Elevii vor spune 5 curiozități despre animalele din diverse colțuri ale lumii, în urma studierii informațiilor în enciclopediile oferite înainte de excursie.

Recompensă: fiecare curiozitate reținută și prezentată colegilor va primi 5 WIN.

După finalizarea activităților, elevii vor merge în parcul de distracții aflat în apropierea Grădinii Zoologice, apoi pe terasa aflată lângă terenul de joacă.

Va fi un bun moment în care elevii își vor etala talentul de mim. Vor mima 5 animale

TERASĂ ÎN AER LIBER

5 WIN

Pentru obținerea punctajului maxim de 150 WIN și a comportamentului dezirabil pe tot parcursul excursiei, elevii vor fi recompensați cu organizarea unui BAL MASCAT.

Pentru obținerea unui punctaj mai mic de 150 WIN și a comportamentului dezirabil pe tot parcursul excursiei, elevii vor fi recompensați cu ORA DE AUR- vizionare a unui film de desene animate (Bambi, Pisicile aristocrate, Regele leu, Epoca de gheață).

BAL MASCAT

ANIȚAȚII ȘI DESENE ANIMATE

Bibliografie:

Suport de curs- Program de creștere a performanței grupului- clasă, în context școlar. Cap.I. - formator Gabriela Trif, ARCI, 2021.

Bocoș, M. (2002), *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*. Ediția a II-a revăzută,

- Cerghit I. (2002), *Sisteme de instruire alternative și complementare: structuri, stiluri și strategii*, București, Editura Aramis.
- Cristea D. (2015), *Tratat de psihologie socială*, Editura Trei, București.
- Cucoș, C. (2000), *Pedagogie generală*. Ediția a II-a revăzută, Editura Polirom, Iași.
- Iucu, R. (2005), *Managementul clasei de elevi*, P.I.R. .
- Nicola, I. (2003), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București.
- Sălăvăstru, D. (2005), *Psihologia educației*, P.I.R. .

Focus sur l'enseignement coopératif

Prof. Ivan Adina
Colegiul Național "Dinicu Golescu "
Loc. Câmpulung, jud. Argeș

L'apprentissage coopératif est considéré une approche active qui renvoie aux interactions sociales et met l'accent sur l'impact de ces interactions entre les individus sur leur développement cognitif. Ce modèle d'enseignement concerne l'élève et s'intéresse à ce que l'élève fait pour apprendre en coopérant avec ses pairs. Il concerne aussi l'enseignant car il s'intéresse aux stratégies que celui-ci utilise pour favoriser l'apprentissage chez l'élève ainsi qu'aux interventions qu'il effectue et aux moyens qu'il emploie pour soutenir l'élève dans sa démarche de faire augmenter ses connaissances à côté des autres.

La pédagogie coopérative se concentre sur l'interdépendance positive, l'engagement et la participation active de la part de chacun des membres du groupe ainsi que sur l'équilibre entre les responsabilités individuelles et collectives. En apprentissage coopératif, les groupes d'élèves hétérogènes travaillent ensemble et mettent leurs efforts à contribution afin d'atteindre des objectifs communs, la classe étant vue comme une communauté d'apprenants.

Dans ce cadre, les élèves confrontent leurs points de vue, leurs conceptions du monde ou leurs démarches de travail, fait qui leur permet de réorganiser et restructurer leurs connaissances et de faire évoluer leur pensée. Durant leur travail, les apprenants doivent adopter des valeurs telles que : l'affirmation de soi dans le respect de l'autre, la présence sensible à l'autre, ainsi que l'ouverture constructive au pluralisme et à la non-violence. Ils développent ainsi le sens du partage, de l'écoute, de l'ouverture aux autres et de l'entraide.

Selon des spécialistes en éducation, les valeurs de l'apprentissage coopératif sont le respect mutuel ; l'équipe ; l'ouverture à soi, aux autres et au monde ; l'engagement ; la solidarité.

De nombreuses recherches présentent les avantages d'intégrer la coopération en classe tant sur le plan scolaire que sur le plan cognitif. D'un côté, on parle de l'efficacité de l'apprentissage collectif dans la majorité des matières, auprès d'élèves de différents groupes d'âges et dans des tâches simples et complexes. Il favorise le développement de l'autonomie, l'autodétermination et l'aptitude à demander de l'aide. De l'autre côté, la pédagogie coopérative aide à une meilleure compréhension des concepts puisque les élèves se les expliquent et se les clarifient entre eux. Ils traitent les contenus plus en profondeur et perçoivent mieux les liens et les relations entre les divers éléments de la matière. Les échanges de points de vue ou de stratégies et le modelage par les pairs permettent aux élèves de se développer sur le plan cognitif.

Sachant que l'apprentissage collectif vise à former les jeunes aux exigences d'une vie dans une société démocratique, il est à noter que les pratiques de la coopération reproduisent, en effet, les conditions de la vie relationnelle. Les élèves apprennent à s'assumer des rôles sociaux, acquièrent une meilleure capacité à dialoguer, à confronter des points de vue et à participer à l'élaboration des lois de vivre ensemble.

Source :

<https://www.profinnovant.com/pedagogie-cooperative/>

Fundamente teoretice ale rolului educației în devenirea societății în societate a cunoașterii

Prof. Ivan Camelia Cerasela, Liceul Tehnologic NR. 2 TG-JIU

Sistemul de educație include ansamblul organizațiilor sociale (economice, politice, culturale) și al comunităților umane (familie, comunitate locală, națiune) care, în mod direct sau indirect, intenționat sau spontan, realizează funcții pedagogice. Această definiție acoperă conceptul de societate educativă sau de cetate educativă, lansat în anii 1970 de UNESCO. Sistemul de învățământ este principalul subsistem al sistemului de educație, care include ansamblul organizațiilor sociale specializate în proiectarea și realizarea unor activități de formare-dezvoltare a personalității. P. Drucker afirmă: „ceea ce înțelegem acum prin cunoaștere este „informație efectivă în acțiune, informație orientată spre rezultate”.

Trecerea de la cunoașterea ca un ansamblu de cunoștințe, informații, date, la cunoaștere ca un ansamblu de competențe („a ști să faci/ să acționezi”) determină o mutare de accent în educație, de la expunerea „ex-cathedra” la învățarea prin experiență/ prin practică, de la transmiterea și memorarea de informații (informare), la formarea de abilități, capacități, competențe. Apare nevoia formării unor indivizi capabili, în primul rând, să analizeze situațiile concrete, noi, și să răspundă adecvat utilizând capacități de gândire logică, de rezolvare de probleme, de gândire critică, de gândire divergentă etc.

Trebuie formate deprinderi de învățare continuă, capacități de adaptare la noile situații. Relația specială existentă între învățământ și societate evidențiază contribuția școlii la:

- dezvoltarea economică (raporturile existente între succesul școlar și cariera profesională);
- schimbarea socială (raporturile existente între evoluția școlii și stratificarea și mobilitatea socială);
- confirmarea unor modele culturale și comunitare (rolul școlii în afirmarea modelului cultural al societății industrializate sau postindustriale, respectiv rolul școlii în afirmarea caracterului național al educației).

Obiectivele învățământului obligatoriu, reflectând cerințele actuale și de perspectivă ale societății informatizate, “pot fi grupate în jurul a șase direcții”:

- “căutarea unei veritabile egalități a șanselor”;
- asigurarea unui învățământ de bază, cu un trunchi comun de cultură generală, ca ofertă socială destinată întregii populații până la vârsta de 16 ani;
- transmiterea cunoștințelor și a respectului pentru patrimoniul cultural și istoric național și universal”;
- “pregătirea copilului pentru toate aspectele existenței de adult”, pentru adaptarea la “o lume care câștigă în complexitate, dar și în incertitudine”;
- “motivarea elevilor pentru a continua să învețe în condițiile unei lumi în schimbare”, valorificând posibilitățile de formare continuă existente “dincolo de obligațiile școlare”;
- susținerea interesului pentru școală din perspectiva viitorului, dar și a prezentului.

Analiza acestor tendințe de evoluție a educației evidențiază faptul că învățământul obligatoriu, prelungit cel puțin până la vârsta de 16 ani, este organizat ca învățământ general (de cultură generală, de bază) care asigură ridicarea standardului general de instruire a fiecărei țări, premisa și garanția dezvoltării sociale durabile.

Practic, este vorba despre afirmarea unei noi politici a educației corespunzătoare cerințelor de democratizare a școlii în condițiile unei economii și culturi de tip post-industrial, informatizate.

În general, relația dintre educație și societate trebuie construită astfel încât:

- membrii societății care sunt absolvenți ai unei trepte de școlaritate să fie astfel formați încât să ajungă să aspire la, și să practice efectiv, învățarea continuă prin: creșterea receptivității față de dinamica schimbării, prospectarea aplicativității dezvoltărilor științifice și tehnologice, afirmarea gândirii critice sau divergente;
- să permită eliminarea din învățământ a barierelor dintre educația de tip academic și cea de tip pragmatic, respectiv dintre “a ști” și “a face”, “a cunoaște” și “a aplica”, prin accentul pus pe formarea de competențe;
- să stimuleze promovarea prin sistemul de învățământ obligatoriu, dar și de către agenții politici, economici și sociali, a valorilor asociate cunoașterii continue și activității eficiente;
- să asigure existența, nu numai ca priorități ale curriculumului pentru învățământul obligatoriu, ci și în practica efectivă din școală, a educației civice, a educației tehnologice și a educației pentru viața privată. Realizarea acestei relații - dintre educație și societatea cunoașterii - depinde de o varietate de factori (interni și externi educației).

Este necesară crearea mecanismelor care să permită realizarea unui nou și veritabil parteneriat între stat, sectorul privat, sindicate și școală, în care și unii și alții să se considere ca ofertanți și beneficiari, solicitanți și realizatori.

Este nevoie, și încă în mod urgent, de stabilirea unor priorități clare într-o politică a educației centrată pe învățământul obligatoriu, pe relațiile acestuia cu celelalte niveluri sau cicluri de învățământ, inclusiv cu cel superior sau terțiar, centrată pe dezvoltarea parteneriatului dintre învățământ, comunitate, societate, într-o lume a cunoașterii aplicate.

Învățământul românesc, din perspectiva conducerii lui, are o anumită structură sau niveluri de etajare. Putem vorbi, așadar de un sistem instituțional al conducerii învățământului, între elementele acestuia existând, potrivit lui I. Jinga (2001) "legături de subordonare și/sau de conlucrare în raport de atribuțiile funcționale stabilite prin lege și prin alte acte normative." Principiul care sta la baza sistemului instituțional al conducerii învățământului este acela al îmbinării conducerii unitare a învățământului cu autonomia locală și instituțională. Vorbind despre rostul conducerii învățământului. I. Jinga crede că acesta are drept scop realizarea funcționării corespunzătoare a întregului sistem, atât în ansamblul său, cât și la nivelul fiecărui element "adoptându-l și racordându-l neconținut la cerințele dezvoltării economice, științifice și culturale ale societății, dezvăluind și înlăturând la timp neajunsurile, obstacolele care apar în procesul realizării obiectivelor propuse."

BIBLIOGRAFIE

Joița, E., *Educația cognitivă*. Editura Polirom, Iași, 2002.

Joița, E. – *Instruirea constructivistă – o alternativă*. Editura Aramis, București, 2006.

Emil Păun, Dan Potolea- *Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative*. Editura Polirom, Iași, 2005

Florin Frumos – *Didactica. Fundamente și dezvoltări cognitive*. Editura Polirom, Iași, 2008

Limba și literatura română la gimnaziu de tip Step by Step. Abordarea integrată

Profesor: Ivanik Irina

Liceul Tehnologic „Matei Corvin”

Limba și literatura română și geografie

Actuala programă de *limba și literatura română* pentru gimnaziu propune o viziune nouă și concepte noi. Pentru a ușura înțelegerea acestora trebuie să abordăm o viziune globală asupra programei din două perspective importante pentru profesor:

*progresia competențelor specifice de la clasa a V-a la clasa a VIII-a și *harta* conținuturilor din programa pentru clasele gimnaziului.

Un profesor care înțelege contextul mai larg în care sunt plasate competențele și conținuturile are o viziune mai bună și poate realiza o proiectare mai coerentă a activității didactice.

Programa propune o schimbare de paradigmă: viziunea comunicativă este înlocuită de cea a dezvoltării personale. Aceasta nu înseamnă că modelul comunicativ sau altele (precum cel literar-gramatical) nu vor fi folosite în studiul limbii și literaturii române, ci doar că vor avea o pondere mai mare *strategiile didactice* specifice paradigmei asumate de programă: *dezvoltarea personală*.

Paradigma dezvoltării personale are ca finalitate identificarea și dezvoltarea potențialului de învățare al fiecărui elev prin diversele discipline școlare. Învățarea se obține prin explorarea domeniilor de cunoaștere, prin învățare prin descoperire și reflecție personală sau prin învățare de tip experiențial, conducând la o învățare cu sens. Specificul acestei paradigme raportat la disciplina limba și literatura română este că pune accent pe beneficiile pe care elevul le are în plan personal, social, cultural și academic.

Tematica propusă în programă crește în dificultate de la un an de studiu la altul:

- **Clasa a V-a: Eu și universul meu familiar**
- Clasa a VI-a: Eu și lumea din jurul meu;
- Clasa a VII-a: Orizonturile lumii și ale cunoașterii;
- Clasa a VIII-a: Reflecții asupra lumii

Exemplu:

Tema Clasa a V-a: Eu și universul meu familiar 2ore

Limba română - Unitatea de învățare I - Despre mine. Selfie

Textul literar:...../ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- Activități de prelectură: discuții privitoare la ce știu copiii despre selfie. Discuții despre ce reprezintă un prieten bun, pornind de la AMII-ul animat
- Lectura textului-suport/ ascultarea textului în varianta digitală
- Discuție privind impresiile elevilor după prima lectură
- Activități de lectură (se lucrează cu textul)
- Exerciții de identificare a emoțiilor și sentimentelor exprimate în text
- Exerciții de explorare a trăsăturilor textului literar
- Exerciții de ordonare a informației pe baza unui organizator grafic (personajele textului)
- Exerciții de lectură selectivă pentru desprinderea informațiilor esențiale și de detaliu dintr-un text citit

Etapale scrierii. Notițele. Relatarea unor experiențe personale

Pregătire pentru redactarea unui text de tip relatare a unei experiențe personale

Discuție despre rolul notițelor în viața școlară și despre modalități diferite de a lua notițe

- Compararea a două pagini cuprinzând notițe redactate de elevi
- Exerciții de redactare a unor notițe
- Scrierea procesuală (pregătirea, scrierea ciornei, revizuirea, editarea, publicarea)
- Lectura textului redactat din scaunul autorului

Geografie- Unitatea de învățare I - Terra – o planetă a Universului (2 ore)

Conținuturi / Activități de învățare

1. Universul și Sistemul Solar – aspecte generale

- procesarea de informații geografice din diferite surse de documentare
- descrierea unor fenomene din realitatea geografică prin utilizarea unor aplicații digitale
- observarea directă/indirectă a unor elemente/ fenomene și procese geografice

2. Terra o planetă a Sistemului Solar (formă și dimensiuni)

- descrierea poziției relative a unor obiecte/ elemente geografice dintr-un anumit spațiu prin raportare la un suport cartografic
- prezentarea desfășurării unor procese și fenomene geografice utilizând noțiuni din domeniul științelor

- organizarea elementelor după caracteristici spațiale

Resurse- Planșa Sistemul solar, imagini internet, calculator, videoproiector, globul geografic, atlasul geografic

- **Aplicație practică: Călătorie virtuală în Univers (portofoliu/ machetă Sistemul Solar) 2 ore**

Realizăm o trecere de la abordare disciplinară la una integrată (de la macro la micro) - Terra- Sistemul solar- Univers- Universul meu familiar/ Eu. Selfie

Avem nevoie de 2 ore - abordare integrată, implicăm elevii în stabilirea formei finale a proiectului prin atribuirea rolurilor (stabilirea grupelor, forma de prezentare a proiectului final), sintetizarea rezultatelor.

RESURSE ȘI ORGANIZAREA CLASEI/ EVALUARE

Activitate frontală

Activitate individuală și în perechi

Observarea sistematică a elevilor

Interevaluare /Portofoliu **Eu și universul meu familiar** / Portofoliu: fișe de identitate pentru planete / machetă Sistemul Solar

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Profesor : Ivanik Irina
Liceul Tehnologic MATEI CORVIN

Numele și prenumele beneficiarului/elevului:

Data nașterii:

Domiciliul:

Școala:

Clasa: a VI-a

Echipa de lucru: Profesor limba română

Diriginte profesor

Profesor itinerant

Profesor consilier școlar

TIP DEFICIENȚĂ : Tulburari instrumentale mixte, tulburări emoționale mixte, intelect de limită, tulburare a acuității vizuale, deficit de atenție, conform certificat orientare școlară, valabil până la absolvirea clasei a VI-a

Priorități :

- Transmiterea unor informații prin intermediul mesajelor simple;
- Să identifice semnificația unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate;
- Să identifice sunete, silabe, cuvinte în enunțuri rostite cu claritate;
- Îmbunătățirea cititului-să citească corect, conștient și într-un ritm susținut texte;
- Să construiască noțiuni simple;
- Să construiască propoziții simple și dezvoltate;
- Să participe cu interes la dialoguri simple, în diferit contexte de comunicare;
- Să formuleze enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;
- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- Să folosească corect semnele de punctuație;
- Să răspundă corect la toate întrebările din textele literare studiate;
- Îmbogațirea vocabularului;
- Educarea unei exprimări corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;

Perioada de timp: un an școlar

LIMBA SI LITERATURA ROMÂNĂ

Obiective pe termen lung	Obiective pe termen scurt	Activități de învățare	Metode Si mijloace didactice	Criterii de evaluare	Metode si instrumente de evaluare
Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin	Să înțeleagă semnificația generală a mesajului oral, sesizând progresia și coerența	– Exerciții de dicție, importanța ei în interacțiunile verbale – Strategii de concepere și de comprehensiune	Exercițiul, jocul de rol, explicația, conversația, demonstrația,	Identifică textul narativ literar; Redactează textual modul de structurare a ideilor:	Fise de lucru; Evaluarea orală;

receptarea și producerea textului oral	ideilor exprimate;	a textului oral: parafrizare, informații explicite și implicite, rezumare	jocul didactic, învățarea prin descoperire, povestirea, expunerea, vizionare unor filme și prezentări ppt etc.	descriptiv, explicativ, narativ-descriptiv (prezentarea unui proces ca succesiune de etape)	Aprecieri stimulative; evaluări scrise;
Receptarea și redactarea textului scris de diverse tipuri	Să construiască un discurs oral pe o temă dată Exprimarea propriilor idei referitoare la contexte familiare	– Textul narativ literar – în proză, în versuri – Textul descriptiv literar – în proză, în versuri – Textul argumentativ – Exerciții de versificație:		Identifică cuvintele derivate, compuse și obținute prin conversiune în texte date Creează familii de cuvinte (minim patru)	Activități practice; Planșe, jocuri didactice, manualele școlare Observarea sistematică Aprecierea răspunsurilor
Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise	Să citească în mod corect un text necunoscut; Să dovedească înțelegerea unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date; Să redacteze diverse texte, adaptându-le la situația de comunicare concretă;	rima, strofa, măsura versurilor, ritmul (intuitiv) – Strategii de comprehensiune: reprezentări mentale, integrarea informațiilor textului în propriul univers cognitiv și afectiv – Strategii de interpretare: interpretarea limbajului figurat (epitetul, enumerația), discuții pe marginea textelor citite -Exerciții de		Identifică și exemplifică sinonime și antonime, cuvinte polisemantice, paronime și construcții pleonastice; Caracterizează personaje principale din textele studiate; Realizează analiza unei fraze simple	
Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional	Să identifice obiceiuri și tradiții românești precum și ale unor comunități etnice de pe	lectură aprofundată și interpretare a semnificației unor secvențe din opere studiate;			

	teritoriul României Să analizeze elemente comune identificate în cultura proprie și în cultura altor popoare	-Exerciții de transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă -Exerciții de identificare a cuvintelor derivate, compuse și obținute prin conversiune în texte date -Exerciții de creare a unor familii de cuvinte; -Exerciții de identificare în texte date a sinonimelor și antonimelor, cuvintelor polisemantice, paronimelor, a construcțiilor pleonastice; -Exerciții de lectură: identificarea limbii române în Europa; comunitatea lingvistică a vorbitorilor de limbă română de pretutindeni			
--	---	---	--	--	--

OBSERVAȚII:

1. Se va respecta ritmul propriu de lucru;
2. Se vor rezolva exerciții cu grad scăzut de dificultate și pe parcurs, dacă elevul permite se va merge gradual, spre un nivel superior;
3. Se va pune accent pe autocunoaștere și dezvoltarea personală a elevului, inteligență emoțională, autonomie socială și personală, motivația pentru studiu și reușită, formarea unui atașament securizant, corectarea deficitului de atenție și cooperare în grup/munca în echipă;
4. Memoria și imaginația se vor folosi ca procese psihice compensatorii;
5. Asigurarea legăturii conținuturilor învățării cu viața;

Recomandări particulare:

Integrare individuală în învățământul de masă cu P.I.P, cu programă școlară adaptată și servicii educaționale de sprijin.

Rolul și modul de implicare a părinților în program:

Părinții se implică permanent în educarea elevei și participă aproape zilnic la activitățile desfășurate în cadrul școlii.

Comunicarea orală. Descriptori de performanță

Profesor: Ivanik Irina
Liceul Tehnologic „Matei Corvin”

STANDARDE ȘI DESCRIPTORI

Competența generală:

1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare prin receptarea și producerea textului oral

Competențe specifice:

1.1. Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite și/sau a comportamentelor care exprimă emoții din texte narative, monologate sau dialogate.

1.2. Prezentarea orală, pe baza unor repere date de profesor, a unor informații și a unor idei, exprimând opinii, emoții și sentimente prin participarea la discuții pe teme familiare, de interes sau pornind de la textele ascultate/citite.

1.3. Identificarea unor elemente paraverbale și nonverbale, în funcție de situația de comunicare.

1.4. Realizarea unei interacțiuni verbale cu doi interlocutori, folosind strategii simple de ascultare activă și manifestând un comportament comunicativ politicos față de interlocutor(i).

Domeniu: comunicare orală

1.1. Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite și/sau a comportamentelor care exprimă emoții din texte narative, monologate sau dialogate.

Strategii de comprehensiune a textului oral: cuvinte-cheie, idei principale, temă, informații generale și de detaliu.

***Note sub 5**

- înțelege sensul literal al cuvintelor rostite individual și al frazelor cu propoziții foarte scurte.
- identifică eronat informații esențiale (fapte de bază, termeni, fie detalii, evenimente, idei explicit formulate) într-un text oral, la început/final/poziție proeminentă.
- nu recunoaște ideile principale, ci extrage secvențe de text fără a observa relațiile cu întregul.

- nu localizează informația de detaliu pentru a susține o anumită idee centrală explicită.
- demonstrează neînțelegerea mesajului global al comunicării și nu demonstrează capacitatea de a generaliza.

**se impun activități de remediere/recuperare*

***Note 5-6**

- înțelege cu ajutor sensul literal al cuvintelor în context și al frazelor cu propoziții de lungime medie.
- identifică dirijat informații esențiale, fapte de bază, termeni, detalii, evenimente, idei explicit formulate într-un text oral, într-o poziție proeminentă.
- recunoaște cu ajutor idei principale și înțelege relațiile logice/cronologice pe care le creează la nivelul întregului text;
- localizează cu sprijin și cu unele erori informația de detaliu pentru a susține ideea centrală explicit formulată.
- generalizează cu dificultate și conectează puține cuvinte-cheie/ informații explicite, pentru a înțelege mesajul global/tema;

**se impun activități de dezvoltare*

***Note 7-8**

- înțelege independent, cu unele erori, sensul literal al cuvintelor în context și al propozițiilor/ frazelor ample.
- identifică independent, dar parțial corect, informații esențiale, fapte de bază, termeni, detalii, evenimente, idei explicit formulate într-un text oral, în mai multe părți independente.
 - integrează corect mai multe părți ale unei secvențe textuale și face deducții pentru a identifica ideea principală, înțelegând, cu unele erori, relațiile logice/cronologice pe care le creează la nivelul întregii comunicări orale;
- localizează independent, cu mici erori, informația de detaliu pentru a susține ideea centrală explicită..
- generalizează cu dificultate, conectând suficiente cuvinte-cheie, informații explicite, pentru a înțelege mesajul global/tema;
 - realizează adecvat prezentări orale, cu puține erori, având o atitudine comunicativă reținută

**se impun activități de întărire / extindere*

***Note 9-10**

- înțelege independent corect sensul literal al cuvintelor în context și în orice tip de enunț/text.
 - identifică independent și în mod corect informații esențiale, fapte de bază, termeni, detalii, evenimente, idei explicit formulate într-un text oral în mai multe părți independente, dependente.
 - integrează corect mai multe părți ale unei secvențe textuale și face deducții pentru a identifica ideea principală, înțelegând relațiile logice/ cronologice pe care le creează la nivelul întregii comunicări orale;
 - localizează independent și corect informația de detaliu pentru a susține ideea centrală explicită.
 - generalizează corect și conectează cuvintele-cheie și numeroase informații explicite și pentru a înțelege mesajul global/tema
 - realizează coerent, corect, și fluent, prezentări orale, având o atitudine comunicativă empatică.
- *se impun activități de transferare / aprofundare*

Evaluarea descriptivă la disciplina limba și literatura română

Profesor: Ivanik Irina

Liceul Tehnologic „Matei Corvin”

În programa actuală, domeniile disciplinei sunt: *comunicarea orală, lectura, redactarea, elementele de construcție a comunicării și elemente de interculturalitate*. Pentru fiecare dintre ele, există câte o competență generală, competențe specifice și conținuturi ale învățării. Noutățile construcției curriculare actuale constau atât în modul de configurare a domeniilor tradiționale, cât și în includerea unui nou domeniu: *interculturalitatea*.

Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor. Fișa de observație/evaluare

Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor este o metodă de evaluare care oferă profesorului informații importante despre evoluția fiecărui elev din perspectiva modului în care reacționează la sarcinile de lucru și în care se comportă în clasă, dar și din perspectiva competențelor pe care le are. În timp ce elevii rezolvă sarcinile de lucru individual, în perechi sau în grupe, profesorul pregătește următoarea secvență a lecției sau poate face observații care îi vor folosi apoi în evaluare și notare. Chiar dacă activitățile sunt în perechi sau în grupe, evaluarea trebuie să fie individuală, având în vedere caracterul dinamic al componenței grupelor și schimbarea în permanență a rolurilor pe care elevii le au în grupe.

Un instrument util, al cărui avantaj este caracterul mai puțin cronofag, este **fișa de observație/evaluare**, care poate fi organizată în funcție de aspectele pe care profesorul le va urmări. Capacitățile evaluate se trec în **fișă sub forma unor descriptori** care corespund unor intervale de notare. Apoi se realizează un tabel care va cuprinde, nominal, toți elevii, iar în dreptul lor, rubricile numerotate (corespunzător capacităților vizate, pe nivele de descriptori). În rubrici se trec **bife sau semne grafice** pentru fiecare elev și capacitate evaluată, în dreptul nivelului atins. Tabelul poate avea mai multe spații prevăzute pentru fiecare elev, astfel încât să permită observarea sa la câteva activități similare, ceea ce facilitează evidențierea evoluției lui.

Capacitățile urmărite pot fi următoarele:

1. Integrarea informațiilor noi în sistemul propriu de cunoștințe

a. grad mare de înțelegere a unui text ascultat, integrarea logică a noilor cunoștințe, făcând legătura cu cele vechi, înțelegere bazată pe argumente logice;

b. înțelegerea textului ascultat, integrarea logică a noilor informații în sistemul celor existente deja, cu argumente puține;

c. dificultăți de înțelegere a textului, elevul face legături intuitive cu celelalte cunoștințe, fără să poată interpreta sau argumenta faptele;

2. Capacitatea de exprimare orală

a. elevul formulează enunțuri coerente, utilizează corect categoriile gramaticale învățate, folosește limbajul nonverbal și paraverbal;

b. enunțuri coerente, dar cu defecte în ceea ce privește categoriile gramaticale învățate, nu valorifică limbajul nonverbal și paraverbal;

c. enunțuri incoerente, dezacorduri.

3. Exprimarea scrisă

a. redactarea corectă din punctul de vedere al morfo-sintaxei, folosirea corectă a semnelor de punctuație, respectarea regulilor de construire a unui text;

b. redactarea corectă, cu respectarea normelor de realizare a textului, folosirea inconsecventă a semnelor de punctuație;

c. redactarea defectuoasă din punct de vedere lexical și morfologic, fără folosirea semnelor de punctuație, neglijență în ordonarea informației;

4. Creativitatea

a. libertate mare în interpretarea informației, creând cu ușurință noi contexte ficționale;

b. libertate limitată în interpretarea informației, elevul creează destul de dificil contexte ficționale proprii, imaginație neexersată, având sporadic efecte spectaculoase;

c. dificultăți de interpretare, fără posibilitatea de a imagina noi situații.

5. Relaționarea în grup

a. elevul este capabil de ascultare activă, manifestă o atitudine de colaborare cu membrii grupului, respectă opinia celorlalți, se implică în activitate, are o atitudine critică față de argumentele ascultate, evaluează situațiile și oferă grupului soluții;

b. ascultare activă, însă manifestă o preocupare prea mare față de propriile idei, defecte de colaborare, dificultăți de comunicare pe bază de argumente, se implică în activitatea grupului, oferă soluții și insistă ca acestea să fie luate în considerare (tendențe de a monopoliza activitatea);

c. dificultăți în comunicare, nerăbdare în a-i asculta pe ceilalți, apatie în susținerea propriilor păreri, argumentare slabă, înclinație spre pasivitate.

Notă: Pentru fiecare capacitate evaluată, **nivelul a** corespunde notelor de **9 și 10**, nivelul **b** notelor **7 și 8**, nivelul **c** pentru **5 și 6**. Notele **sub 5** se dau atunci când elevul nu reușește să îndeplinească niciuna dintre cerințe.

Modelul unei fișe de observație este prezentat mai jos.

Descriptor

Nu- me și pre- nume elev	Data	1.			2.			3.			4.			5.		
		a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c
		10-9	8-7	6-5	10-9	8-7	6-5	10-9	8-7	6-5	10-9	8-7	6-5	10-9	8-7	6-5

PROIECT DIDACTIC

*Prof. înv. primar Ivașcu Georgeta-Mihaela
Școala Gimnazială „Theodor Aman”, Câmpulung, jud. Argeș*

DATA: 05.04.2023

ȘCOALA: GIMNAZIALĂ “THEODOR AMAN”, CÂMPULUNG

CLASA: a III-a

DISCIPLINA: Limba și literatura română

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

SUBIECTUL LECȚIEI: “La Paști”, de George Topîrceanu

UNITATEA TEMATICĂ: “Regatul primăverii”

TIPUL LECȚIEI: predare-învățare

DURATA: 45 de minute

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:

- 1.1. Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil
- 2.1. Descrierea unui obiect/ unei ființe din universul apropiat pe baza unui plan simplu
- 3.1. Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sau literare
- 3.4. Evaluarea conținutului unui text pentru a evidenția cuvinte-cheie și alte aspecte importante ale acestuia

Obiective operaționale:

- O1 - Să citească corect, conștient și expresiv textul poeziei;
- O2 - Să răspundă la întrebările legate de conținutul textului;

- O3 - Să identifice cuvintele noi din text;
- O4 - Să alcătuiască propoziții cu cuvintele noi, identificate;
- O5 - Să rezolve corect sarcinile din fișele de lucru;
- O6 - Să participe cu interes la activitate.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **Metode/tehnici/ procedee:** conversația, explicația, Brainstorming, exercițiul, observația dirijată, expunerea, axa timpului;
2. **Mijloace didactice:** flipchart, fișe de lucru, tablă magnetică; videoproiector, chestionar wordwall
3. **Forme de organizare:** frontal, individual.

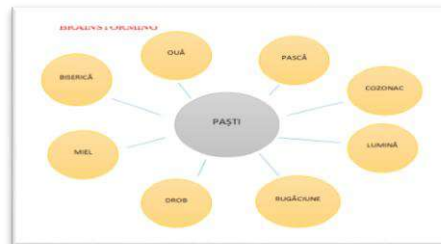
METODE DE EVALUARE: orală, scrisă.

BIBLIOGRAFIE:

- Adriana Briceag, Ionela Cătălina Bogdan, Maria Iobela Grigore, Mariana Alina Nicolae, Dumitru Săndel Dorobanțu, *Limba și literatura română*, manual pentru clasa III- a, editura Paralela 45, 2021;
- Ministerul Educației Naționale, Programa școlară pentru disciplina Limba și literatură română, clasa clasa a III-a- a IV-a, București, 2014

DEMERS DIDACTIC

Etapela lecției	Ob. op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategii didactice			Metode de evaluare
			Metode și procedee didactice	Mijloace și materiale didactice	Forme de organizare	
1. Momentul organizatoric	-	Se asigură condițiile optime pentru buna desfășurare a lecției: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic și obținerea momentului de liniște.	Conversația		Frontal	
2. Reactualizarea cunoștințelor	-	Se verifică tema, prin sondaj vor citi elevii numiți, se fac aprecieri și se corectează eventualele greșeli. Elevii vor răspunde online, la tablă, la întrebările chestionarului despre părțile de vorbire: https://wordwall.net/ro/resource/54773148	Conversația Exercițiul	Videoproiector Chestionar wordwall	Frontal Individual	Orală
3. Captarea atenției	-	Elevii vor găsi răspunsul următoarei ghicitori: <i>Într-un coșuleț gătit, Mama mea a pregătit Vin, pască și oușoare Pentru o mare sărbătoare...</i> (Sf. Paști) Apoi, vor identifica obiceiurile și tradițiile românilor, de Paști. (Anexa 1)	Ghicitoare Conversația Explicația Brainstorming	Tablă Flipchart	Frontal Individual	Orală

4. Anunțarea temei și a obiectivelor	-	Se anunță titlul lecției: “La Paști”, de George Topîrceanu și obiectivele în manieră accesibilă elevilor. Se scrie titlul pe tablă și în caiete.	Expunerea	Tablă caiete	Frontal Individual	Orală
5. Dirijarea învățării		Elevii vor deschide manualele și vor citi poezia ”La Paști”, de George Topîrceanu, selectiv, adaptând intonația impusă de semnele de punctuație.	Exercițiul	Manualul	Individual Frontal	Orală
	O1	Se vor identifica și explica cuvintele noi, introducându-le în enunțuri proprii. (cuvintele noi și propozițiile vor fi scrise la tablă și în caietele elevilor).	Exercițiul	Caietele		Scrisă
	O2	Se citește model poezia. Elevii vor răspunde la următoarele întrebări: Care este titlul poeziei?			Individual	Orală
	O3	Cine este autorul poeziei? Unde se petrece acțiunea? Cum erau cele zece ouă? De ce erau nemulțumite ouăle vopsite?				
	O4	Ce și-ar fi dorit să ajungă un ou?				
	O6	Ce ar fi făcut alte ouă puse la cloșcă? Ce își închipuia un ou galben?				
6. Obținerea performanței	O5	Elevii vor rezolva individual o fișă de lucru (Anexa 2), apoi se va verifica frontal corectitudinea rezolvării ei, făcându-se modificările necesare.	Exercițiul	Caietele de lucru	Individual Frontal	Scrisă Orală
7. Asigurarea	O5	Elevii vor rezolva sarcina de pe fișa de lucru.	Explicația	Fișă de lucru		Scrisă

retenției și a transferului		(Anexa3)	Axa timpului		Individual	
8. Evaluarea activității	O6	Elevii vor fi solicitați să spună ce le-a plăcut mai mult la oră. Propunătoarea face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Conversația		Frontal	Orală

Fișă de lucru

La Paști

de George Topîrceanu

1. Bifează enunțurile scrise corect:

Eu am primit o carte, iar tu un caiet.

Cine nu ar asculta poezia aceasta i-ar?

Iar a fost bolnav.

Dacă ar învăța, i-ar da motiv de bucurie.

- I-ar vine pe la noi?

2. Alcătuieste câte un enunț cu trei semne de punctuație diferite.

3. Scrie genul și numărul substantivelor și adjectivelor din următoarea propoziție:

Pe masa întinsă din sufragerie, ouăle necăjite discutau despre Paști.

4. Alcătuieste enunțuri în care cuvintele „mine” și „nouă” să aibă înțelesuri diferite.

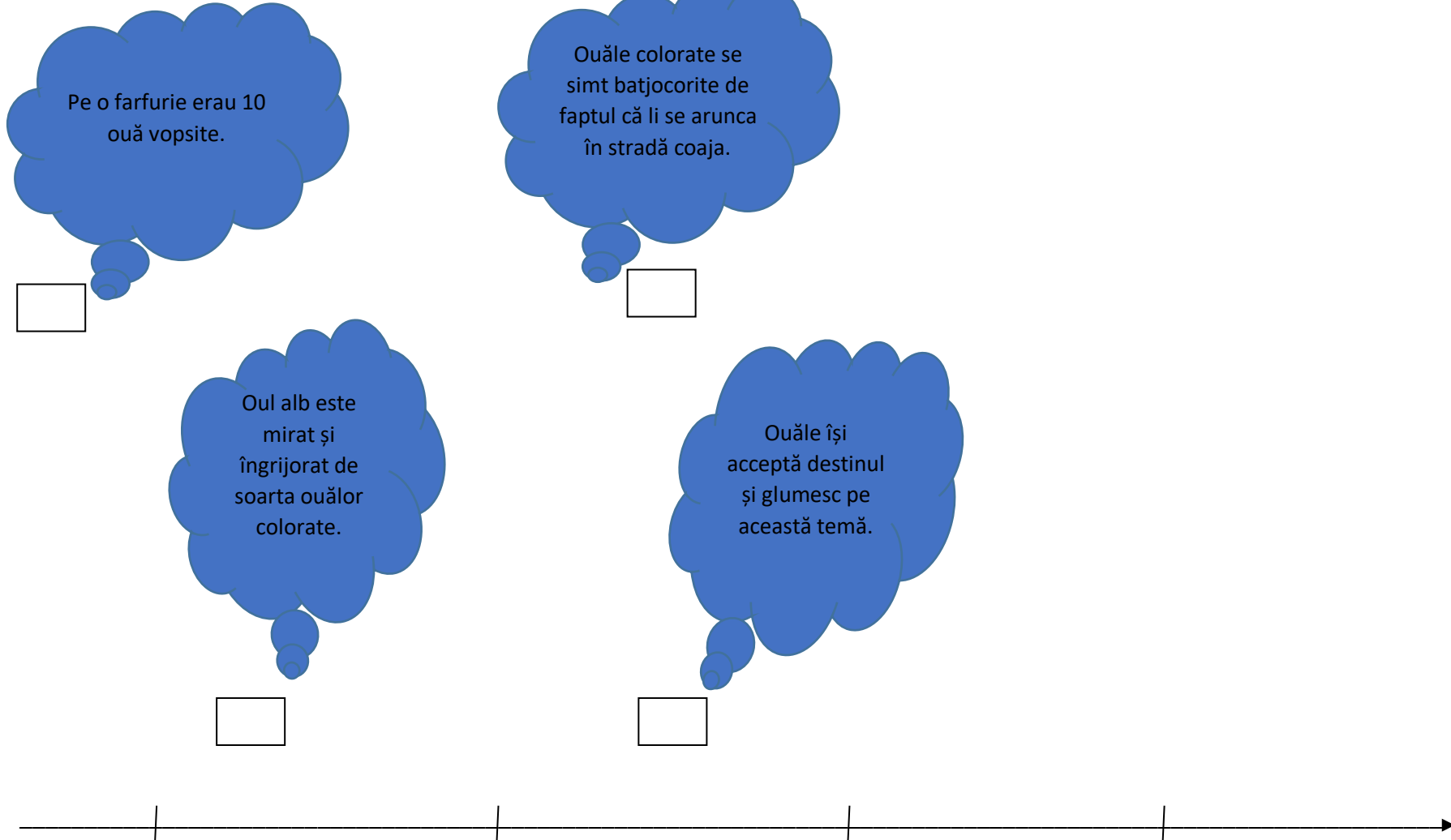
5. Colorează în careu cuvintele care denumesc culorile ouălor.

X	W	F	R	A	I	S	E	W	X
W	V	I	O	L	E	T	W	X	W
X	W	A	L	B	A	S	T	R	U
W	X	G	A	L	B	E	N	W	X
X	W	X	W	X	R	O	Ș	U	W

Anexa 3

Ordonați corect, momentele desfășurării întâmplărilor pe axa timpului, numerotând de la 1 la 4.

AXA TIMPULUI

Rolul formativ și integrator al activităților extracurriculare

*Prof. înv. primar Ivașcu Georgeta-Mihaela
Școala Gimnazială „Theodor Aman”, Câmpulung, jud. Argeș*

Activitățile extracurriculare ajută la dezvoltarea personală, intensifică nevoia de cunoaștere, dragostea pentru cultură.

Educația este un proces de dezvoltare internă, o transformare în sens pozitiv a ființei umane, acest proces realizându-se cu ajutor extern sau individual, prin sine, autoeducația. Educația pune accent pe dezvoltarea individuală, pe formarea personalității umane în vederea integrării sale în societate. Ea poate fi de mai multe tipuri: educație formală, care are loc într-un cadru instituționalizat, în mod planificat, în cadrul sistemului de învățământ, informal, ce cuprinde totalitatea influențelor de la nivelul familiei, al mediului social sau mass-media și educația nonformală ce completează educația formală, cea primită în cadrul sistemului de învățământ.

Activitățile extracurriculare sunt activități nonformale, cu caracter facultativ. Activitățile extracurriculare se pot materializa în vizite, excursii, concursuri sportive sau de cultură generală, vizionări de filme, spectacole cultural-artistice, filme, teatru. Toate acestea contribuie la dezvoltarea copilului, atât comportamental, vestimentar cât mai ales cultural. Educația estetică este o componentă a educației integrale și armonioase cu ajutorul căreia realizăm formarea personalității omului prin frumosul existent în natură, artă și societate. Elevii vor fi inițiați să sesizeze frumosul din natură, din artă și societate, să înțeleagă mesajul unei opere de artă, să observe și să interpreteze un tablou de pictură sau un monument arhitectonic.

Total diferite de activitățile cu caracter didactic, excursiile și vizitele ajută la dezvoltarea personală a elevului, la asimilarea cunoștințelor într-un mod plăcut și ușor, ele contribuie la lărgirea orizontului, familiarizarea cu frumusețile țării sau chiar ale lumii. Programarea și alegerea activităților se face ținând cont de dorințele, nivelul și interesele elevilor pentru o disciplină sau pentru artă, în general.

Cercurile de elevi înlesnesc descoperirea talentelor, fie în pictură, teatru, film, fotografie, diverse meșteșuguri. Scopul acestor cercuri constă în atragerea tinerilor către artă în general și în descoperirea aptitudinilor și a abilităților practice ale acestora în diverse domenii ale artei.

Cultivându-le talentul într-o atmosferă plăcută, în afara clasei, lăsându-le libertatea de a alege tema activităților, momentul sau durata activităților extrașcolare, lipsa notelor, atrag tot mai mulți elevi.

Cunoștințele acumulate se materializează practic prin lucrări, poezii, desene, picturi, fotografii, filme, ele nu mai rămân la stadiul de teorie. Ele conduc la formarea unor personalități complete și complexe, intensifică nevoia de cunoaștere, dragostea pentru cultură, dezvoltă talentul.

Activitățile extracurriculare vin în completarea procesului de învățământ. A învăța să înveți și a dori să te perfecționezi continuu sunt cerințe ale educației permanente, educație ce integrează toate nivelurile și tipurile de educație, astfel că omul învață să fie el însuși, receptiv la schimbări, capabil să le anticipeze și să se adapteze la ele. Datorită activităților extrașcolare, putem depista și dezvolta capacitățile creative ale elevilor, aptitudinile, inventivitatea, spiritul de observație, imaginația creatoare, originalitatea și independența gândirii.

În plus, este vorba despre o modalitate de a stimula copiii dotați și talentați, prin folosirea altor căi de apreciere a creativității și anume: realizările obținute de elevi la olimpiade, concursuri, competiții, probele școlare cu caracter creativ, specifice diferitelor

discipline de învățământ.

Motivația, alături de inteligență, aptitudini și voință, este una dintre variabilele cele mai importante pentru obținerea performanțelor școlare și profesionale. Motivația este generată de un ansamblu de trebuințe, dorințe, interese, scopuri, sentimente, convingeri, aspirații și idealuri, manifestate în atitudini și acțiuni.

Motivele mai importante ale creației sunt dorința de a cunoaște, de a descoperi și inventa, de a contribui la progresul social, apoi satisfacția descoperirii, dăruirea profesională, nevoia de autorealizare și de prestigiu.

Totodată, activitățile extrașcolare au un rol important în alegerea profesiei. De-a lungul timpului, tinerii își schimbă opțiunile legate de profesia viitoare pe măsură ce evoluează, se dezvoltă intelectual sau afectiv. Ele se schimbă, se fixează sau se corectează pe măsură ce aceștia își cunosc mai bine aptitudinile și își concentrează interesele.

Dorința de prestigiu, de comunicare, curiozitatea științifică, aspirația către o profesie, dorința de succes, aptitudinile speciale sunt factori motivanți pentru participarea la activitățile extrașcolare.

Tinerii au nevoie de fi ghidați, încurajați să-și realizeze scopurile vieții, apreciați pozitiv, să li se arate progresele făcute, să li se trezească interesul și curiozitatea pentru ceea ce trebuie să învețe.

Activitățile extracurriculare contribuie la lărgirea orizontului de cultură, prin îmbogățirea cunoștințelor din diverse domenii, la petrecerea în mod util, plăcut și organizat a timpului liber, activități lipsite de evaluări riguroase.

Exemplu de proiect:

TOAMNA COPILOR

EDIȚIA a VI-a, 18 noiembrie 2022

ETAPELE PROIECTULUI:

Lansarea oficială a proiectului – postarea acestuia pe site-ul ISJ Argeș și în presa locală – octombrie - noiembrie 2022.

Înscrierea participanților se va face pe baza fișei de înscriere, trimisă prin e-mail, pe adresele mihaelaivascu80@yahoo.com și yuly1977@yahoo.com, în perioada 22 octombrie - 16 noiembrie 2022.

Expedierea diplomelor se va face în cursul lunii decembrie 2022 pe adresele cadrelor didactice participante.

Realizarea expoziției în incinta ȘCOLII GIMNAZIALE „THEODOR AMAN”- din Câmpulung, în data de 18 noiembrie 2022.

Concursul se va desfășura în data de 18 noiembrie 2022, pe următoarele secțiuni:

PARTICIPARE DIRECTĂ (18 noiembrie 2022)

Activitatea I: ”Toamna în culori” - Compoziții plastice - (Grupa mijlocie, mare, CP, I, II, III, IV)

Activitatea II: “Toamna (tehnică combinate)” – Compoziții aplicative - (Grupa mijlocie, mare, CP, I, II, III, IV)

Concursul județean “TOAMNA COPILOR” se desfășoară cu participarea directă a preșcolarilor/elevilor la activitățile care se vor susține la ȘCOALA GIMNAZIALĂ „THEODOR AMAN”, Str. George Topârceanu, nr.3, Câmpulung Muscel, Jud. Argeș.

Un cadru didactic coordonator poate participa cu maxim doi preșcolari/elevi/din fiecare grupă/clasă la fiecare secțiune/activitate. (participare directă).

Bibliografie:

Constantin Cucos - Educația estetică, Polirom, 2014
Gabriela Cristea - Pedagogie generală, Ed. Didactică și pedagogică, 2002

JOCURI ESTETICO- CREATIVE

*Jagura Olimpia-prof. înv. primar
Școala Gimnazială nr. 37, Constanța*

U. Șchiopu consideră activitățile de joc organizate în clasa de copii ca grup social ca o “miniatură societală în care copilul învață să se manifeste ca individ social egal cu ceilalți copii”.

În mod nelimitat, jocul creează copilului condiții de a reproduce toată „gama” de stări afective legate de rolurile pe care și le atribuie. Rolul jocului în dezvoltarea afectivității copilului și în nuanțarea ei este deosebit. Climatul de bucurie, bună dispoziție din timpul jocului are o mare importanță pentru dezvoltarea afectivității. Copiii devin participanți activi, cu motivație interioară, își afirmă și își dezvoltă creativitatea. Prin intermediul jocului se dezvoltă gândirea cu operațiile ei, spiritul de observație și de cooperare, atenția, memoria, limbajul, imaginația, voința.

Jocurile cu conținut artistico-plastic acoperă domeniul arte~ estetic-creativ care asociază învățarea de priceperi și deprinderi, învățarea motivațională și învățarea afectivă.

Educația estetică e o componentă fundamentală care, prin diversitatea de culoare, formă, materiale poate dezvolta copilului gustul estetic, emoția estetică, sentimentele estetice. Este o categorie de jocuri care oferă un produs al activității ușor observabil, analizabil și de evaluat. De aici, funcția terapeutică a jocului prin culoare și funcția de psihodiagnoză: testul culorilor- copiii își exprimă trăirile folosind culorile.

Jocul “Cu ce seamănă?”

Tema plastică: Obținerea unei imagini cu ajutorul petei de culoare

Construcția cu pensula a petei cromatice

Materiale: coală de hartie, acuarele, pensule, vas de apă, lavetă.

Competențe: - folosirea pensulei în aplicarea tentei;

- dozarea culorii pentru o aplicare uniformă a tentei cromatice;
- descoperirea formei petei de culoare datorită imaginației.

Indicații: se demonstrează practic în fața copiilor cum se poate conduce pensula aplicată pe coală pentru a obține diferite forme ale petei de culoare; se propune folosirea unei singure culori pentru început; fiecare copil trebuie să vină cu cât mai multe idei, cu ce se aseamănă aceste pete de culoare.

Strategii: conversația, jocul- exercițiu.

Jocul “ 1001 de desene ”

Competențe: dezvoltarea fluidității, flexibilității și originalității.

Sarcina didactică: încadrarea diferitelor figuri geometrice sau a unor forme colorate în cele mai multe desene originale.

Desfășurarea jocului: Elevii vor trebui să încadreze o anumită figură geometrică în cât mai multe desene originale și să scrie dedesubt numele desenului. Dintr-un cerc ar putea realiza unele desene. Timpul acordat unei figuri geometrice este de 5 minute. În continuare li se poate da să încadreze alte figuri geometrice. Li se poate da să realizeze desene și prin încadrarea unei forme colorate. În toate cazurile vor fi apreciați copiii care au realizat cele mai multe și mai originale desene.

Jocul “ O povestire din... pete de cerneală ”

Competențe: dezvoltarea fluidității, flexibilității, originalității și imaginației creatoare.

Sarcina didactică: Crearea unei povestiri pornind de la elemente desprinse din unele pete de cerneală.

Material: planșe cu diferite pete de cerneală.

Desfășurarea jocului: Fiecarui grup de copii i se va da câte o planșă cu pete de cerneală. (Sau pot fi puși copiii să realizeze astfel de pete). Observand-o cu atenție vor putea desprinde diferite elemente: figuri umane, animale, păsări etc. Pornind de la acestea vor alcătui o povestire. La început povestirile vor fi redată oral, apoi în scris.

Jocul “Desenează și ghicește”

Competențe: dezvoltarea imaginației și spiritului de observație;

Sarcina didactică: desenarea unei scene la liberă alegere;

Desfășurarea jocului:

Fiecare copil participant la joc desenează în timp de 3-5 minute, în partea de sus a hârtiei sale, o scenă- la liberă alegere- pe care și-o imaginează, dintr-un cântec cunoscut, dintr-un film, dintr-o poezie, dintr-o piesă de teatru sau dintr-o carte. (De exemplu: un desen care reprezintă o fetiță, mergând prin pădure cu un coșuleț în mână, poate sugera povestea “ Scufița Roșie”, iar un desen reprezentând un uriaș, legat la pământ, poate reprezenta o scenă din “Guliver” etc.)

După ce desenul este terminat, el se transmite mai departe vecinului din dreapta. Acesta trebuie să ghicească ce simbolizează sau la ce se referă desenul. Rezultatul lui va fi scris pe pagina de jos a hârtiei. Pentru a împiedica pe următorul jucător să-i vadă rezultatul înscris, acesta este ascuns prin îndoirea hârtiei. În acest fel desenele sunt date din mână în mână, mai departe, până ce fiecare participant ajunge iarăși în posesia desenului efectuat de el.

El despăturește foaia și citește cu voce tare toate rezultatele înregistrate și așa vor participa pe rând toți participanții. Cine întrunește cel mai mare număr de răspunsuri exacte pe hârtia cu desenul său este câștigător, pentru că a putut reda mai fidel imaginea dorită.

Jocul “Desene din pete”

Competența: dezvoltarea flexibilității imaginației creative.

Sarcina didactică: integrarea unor pete în desene.

Material: coli de desen cu pete.

Desfășurarea jocului:

Învățătorul dă fiecărui elev câte o coală de desen pe care se află pete de acuarelă. Acestea vor trebui integrate în desene.

Vor fi evidențiați elevii care au realizat desenele cele mai reușite într-un timp cât mai scurt.

Jocul "Hai să construim"

Competențe: dezvoltarea aptitudinii de a sintetiza , restructura și redefini , a flexibilității, a originalității și imaginației creative, educarea îndemânării manuale și a simțului estetic.

Sarcina didactică: construirea unor obiecte din diferite materiale.

Materiale: bucăți de carton, hârtie, lemn, sfoară, chibrituri, cutii, nuci, ghindă, nasturi, paie etc.

Desfășurarea jocului:

Învățătorul prezintă elevilor o mare varietate de materiale de diferite dimensiuni, forme, culori. Fiecare copil va trebui ca în timp ce le privește să se gândească ce obiecte ar putea confecționa din ele. Câte un elev își alege apoi toate materialele necesare realizării obiectului. (Vor trebui să fie mai multe materiale de același fel, deoarece se pot decide mai mulți elevi să construiască același obiect). Când toți au primit cele necesare, se vor apuca de lucru.

Vor fi apreciați elevii care au realizat obiectele cele mai frumoase.

Jocul "Să desenăm obiecte din... linii"

Competențe: dezvoltarea imaginației, a capacității de analiză și sinteză; înțelegerea echilibrului maselor colorate.

Sarcina didactică: realizarea unor desene dintr-o mulțime de linii.

Desfășurarea jocului:

Copiii vor acoperi foaia cu o țesătură de linii verticale, orizontale, oblice, ușor trasate cu creionul și întretăindu-se în toate direcțiile. Din această țesătură, copiii vor trebui să realizeze, prin îngroșarea unor linii, diferite obiecte și chipuri umane. Astfel, ar putea să îngroșeze, apăsând cu creionul, o linie verticală care, din grosimea ei va figura trunchiul unui arbore, începând de jos, adică în sensul natural al creșterii. Apoi se vor îngroșa, în același fel linii oblice și orizontale, ce vor constitui principalele ramuri. Observația prealabilă sugerându-i o formă, micul desenator, ajutat de trăsătură, vede apărând prin creionul său, un arbore care nu seamănă nici cu cel al colegilor, nici cu cei din pădure.

Dacă elevii nu reușesc să vadă în țesătura de linii anumite obiecte, pot fi ajutați, cu unele sugestii, de colegi sau de învățător.

În aceeași manieră, elevii pot efectua exerciții pentru a ajunge la reprezentarea colorată. De pildă, pot evoca structura și culorile pădurii: linii groase verticale, întretăiate de linii orizontale și oblice mai subțiri, se transformă în trunchiuri încărcate de ramuri și frunziș des; suprafețele libere, pictate cu culori, din care unele vii, figurează lumina ce pătrunde printre copaci.

Vor fi evidențiați copiii care execută cele mai reușite desene, care “văd” cele mai inedite obiecte în țesătura de linii. Este posibil, la început, ca toți elevii să “deseneze” același obiect, datorită infinității de forme pe care-l poate lua acesta.

Jocul “Să desenăm un ... cântec”

Competențe: dezvoltarea capacității de analiză și sinteză, a imaginației și sensibilității, educației simțului estetic.

Sarcina didactică: realizarea unui desen în care să reprezinte ceea ce le-a sugerat în esență audierea unui fragment muzical.

Desfășurarea jocului:

Învățătorul oferă copiilor spre audiere un fragment muzical, fără text. Pe baza lui elevii vor trebui să realizeze un desen în care să redea esențialul din cântec. (Pentru obișnuirea elevilor cu acest joc, inițial, li se pot da sarcini mai simple: să aleagă din mai multe imagini numai pe cele adecvate cântecului sau să completeze un desen schițat în linii mari dinainte, în acord cu conținutul cântecului prezentat.)

Vor fi evidențiați elevii care realizează desenele cele mai originale, dar adecvate cântecului.

BIBLIOGRAFIE

- Alexandrova, Evghenia, Flerina, *Jocul și jucăria*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1976
- Anucuța, Lucia, Anucuța, Partenie, *Jocurile de creativitate*, Ed. Excelsior, Timișoara, 1997
- Badea, Elena, *Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului de la 3 la 18 ani cu aplicație la fișa școlară*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1993
- Bojneag, Maria, *Educație plastică, Ghid metodologic pentru învățământul preșcolar*, Ed. TehnoArt, Oradea, 2007
- Bojneag, Maria, *Modelajul, începutul unei pasiuni (Ghid metodologic pentru învățământul preșcolar)*, Ed. TehnoArt, Oradea, 2007
- Botez, Georgeta, Solovăstru, Dana, *Atlas cu elemente de limbaj plastic*, Ed. Aramis, București, 2007

PROVOCĂRI ALE DEMERSULUI DIDACTIC LA INFORMATICĂ

Jigău Mihai

Liceul Teoretic „Ion Borcea” Buhuși

Noțiunile, temele, domeniile abordate în studiul disciplinelor de informatică sunt direct stabilite de obiectivele cadru și de referință. Ele nu pot constitui obiect de polemici. Modalitățile de atingere a lor constituie cel mai prolific motiv de dispută metodică și științifică. Analiza pertinentă și realistă este factorul mobilizator care realizează progresul constant al acestui domeniu. Așa cum nu putem aborda nici un domeniu al matematicii, fără cunoașterea unor noțiuni fundamentale, cum ar fi cele legate de teoria mulțimilor, teoria numerelor, relații, etc., nici în informatică nu pot lipsi noțiunile fundamentale specifice disciplinei!

În informatică, nimic nu se produce la întâmplare! Aici noțiunea fundamentală este cea de algoritm. Prin algoritm se înțelege ansamblul determinat de transformări ce se aplică asupra unui set de date de intrare și care determină obținerea într-un timp finit și după o succesiune precisă și finită de pași, a unui set de date de ieșire.

Reluarea pe un plan superior a acestei noțiuni constituie un prilej de recapitulare a unor noțiuni din algebră în special și din întreaga matematică, în general.

Predarea noțiunii de algoritm se bazează pe cunoștințele de matematică ale elevilor. Un accent deosebit trebuie pus pe caracteristicile algoritmilor: generalitatea (universalitatea), determinismul și finitudinea.

Un alt aspect fundamental în informatică este cel legat de reprezentarea algoritmilor. Chiar dacă reprezentarea prin schemă logică pare de domeniul trecutului, practica didactică a dovedit că ea nu poate fi complet și eficient înlocuită. Nici un efort metodic nu este prea mare pentru a realiza o reușită deplină în înțelegerea și abordarea noțiunii de algoritm și de reprezentare a sa. Celelalte noțiuni ce vor urma vor deveni firești, naturale și vor căpăta aspectul unei înlănțuirii cauzale.

Formarea fiecărei noțiuni parcurge etapele următoare:

-etapa de elaborare, de motivație (din interiorul sau din exteriorul disciplinei). Fundamentată și eficient integrată într-un sistem, o noțiune "cere" noi domenii de aplicare, o naturală extindere a domeniului de aplicabilitate, prin urmare atrage după sine (motivează) introducerea unor noi noțiuni sau elaborarea unor

noi rezultate, evident până când aria de extindere se îngustează, în principal din motive de aplicabilitate. Aceste aplicații pot fi sugerate de diversele situații pe care domeniul de aplicabilitate a noțiunii le cere.

-etapa de formare a noțiunii. Ilustrată prin exemple, argumentată teoretic și demonstrată matematic, o noțiune se constituie ca un util și puternic mijloc de "producție" pentru domeniul pentru care a fost elaborată(și nu numai pentru acesta). Rămâne doar să-l "exploatăm" adecvat. Didactic, acest aspect cuprinde argumentarea științifică a noțiunii introduse și reliefaarea unor noi, posibile domenii de aplicabilitate.

Argumentarea științifică a noii noțiuni, (uzând de noțiuni de logică și de calculul predicatelor) se face în funcție de nivelul de cunoștințe complementare acumulate și de particularitățile de vârstă ale elevilor.

-etapa de consolidare prin operare cu noțiunea.

O noțiune poate fi considerată asimilată dacă ea devine și instrument de dobândire a unor cunoștințe și dacă elevii pot opera cu această noțiune în situații noi.

De aceea este necesar ca în mintea elevilor să existe o ordonare a noțiunilor, o corelare firească a lor, o motivație, pentru că numai peste cunoștințe bine asimilate se pot așterne, în mod eficient cunoștințe noi. Elevul trebuie să înțeleagă că ordinea în care se predau noțiunile nu este întâmplătoare și că el trebuie să facă un efort de asimilare, care va fi răsplătit prin reușită.

Unele teme sunt organizate în "spirală", care constă în reîntoarcerea la același conținut pe un nivel superior. Acest mod de planificare corespunde sistemului concentric propriu-zis sau concentric calitativ și sistemului concentric cantitativ sau concentric liniar.

Sistemul concentric calitativ desemnează modul de organizare a cunoștințelor în programe de învățământ, manuale și lecții în așa fel încât noțiunile (cunoștințele) se însușesc prin reluări, restructurări, reinterpretări, până la formarea lor completă. În această manieră sunt abordați algoritmi de sortare.

Sistemul concentric cantitativ este modul de organizare a cunoștințelor în programe școlare, manuale și lecții care constă în reluarea adăugită și detaliată a materiei parcursă anterior, reluare reclamată nu atât de dificultatea înțelegerii noțiunilor, cât mai ales de nevoia lărgirii cunoștințelor în succesiunea claselor și treptelor școlare. Această modalitate de abordare este transparentă din programa școlară în vigoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Bocoș M. D.- „Cercetarea pedagogică. Suporturi teoretice și metodologice de curs”, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2003
2. Cerghit, I.- „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980

3. Cucuș C., „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași, 2006, ediția a doua revizuită și adăugită
4. Masalagiu C.- Asiminoaei I., „Didactica predării informaticii”, Editura Polirom, Iași 2004
5. Miloșescu M.- „Informatică”, Profilul real, Clasa a X-a, Editura Didactică și Pedagogică 2005
6. Miloșescu M.- „Informatică”, Profilul real, Clasa a XI-a, Editura Didactică și Pedagogică 2004
7. Sorin T.- „Informatică”, Varianta C++, Clasa a IX, Editura L&S Infomat 2001

Eficiență și calitate în demersul didactic-exemple de bune practici în organizarea, desfășurarea și valorizarea activităților din grădiniță

prof. înv. preșc. Jurje Camelia
Grădinița cu program prelungit nr. 10 Baia Mare, Maramureș

Dezvoltarea personalității copilului se realizează atât prin **activitățile liber-alese** desfășurate în grădiniță cât și prin activitățile pe domeniile experiențiale. Prin acestea, copilul își dezvoltă limbajul, își îmbogățește conținuturile cognitive, relaționează cu ceilalți, se dezvoltă din punct de vedere comportamental acomodându-se și adaptându-se în situații noi, își formează deprinderile și atitudinile, efortul, voința, cooperarea, perseverența, dezvoltarea spațio-temporală, respectarea intereselor și a muncii celor din jur, formarea atitudinilor pozitive față de muncă și educarea sentimentelor morale și etice.

Activitățile liber alese le pun în valoare calitățile și aptitudinile pe care le deține fiecare copil într-un domeniu sau îi ajută pe copii să se descopere în anumite domenii care pentru ei erau necunoscute. Munca pe sectoare le dezvoltă creativitatea și imaginația, lăsându-i pe ei să realizeze lucrări originale.

Copilul în grădiniță trăiește experiențe noi, experiențe la care trebuie să se adapteze continuu și să acționeze ținând seama de cerințele celor din jur. Rolul învățământului preșcolar în socializarea copiilor are în vedere interacțiunea socială și formarea comportamentelor din perspectivă socială.

Una din cele mai frecvente activități de învățare, prin care copiii fac diferite descoperiri, cooperând, este **jocul liber**, organizat, condus și orientat de copii — joaca activă. În sala de grupă, joaca reprezintă și activitatea copiilor în centre cu materialele, cu recuzitele. Educatoarele au rol de observator, vin cu sugestii: fie materiale pentru dezvoltarea jocului, fie cu o întrebare ca de la egal la egal, fie partener de joc cu drepturi egale cu ale copiilor — în funcție de vârsta, necesitățile copiilor.

Conceptul **de joc liber** este fundamental pentru curriculum-ul actual, iar când spunem joc liber ne referim la jocul care este inițiat de copil în centrele de interes/activitate. În jocul liber copilul decide ce se joacă, cu ce se joacă și cu cine se joacă.

Exemple: Joc de construcții din cuburi - „Ferma de animale”, din castane - „Cercul mare și cercul mic”, „Orașul meu” din piese Logi, joc de rol- „De-a Scufița Roșie”, „Căsuța din oală”.

Cadrele didactice vor regăsi modalități de abordare a jocului și mai ales a jocului liber, ca activitate dominantă și integrată de abordare a dezvoltării și învățării copilului, precum și recomandări de valorificare a jocului.

Jocul „Cubul emoțiilor”

Descriere: Cubul cu sentimente ajută la dezvoltarea emoțională a copiilor și este un instrument excelent de a sprijini acest proces. Cu ajutorul acestui produs puteți facilita identificarea și exprimarea emoțiilor într-un mod amuzant alături de micuțul dumneavoastră.

Modalități de joc:

- Rostogoliți cubul, pe rând și numiți emoțiile de pe fiecare față a acestuia;
- Mimați emoțiile de pe fiecare față a cubului împreună cu cel mic;

- Rostogoliți cubul și pentru emoția de pe fața pe care cade acesta, inventați sau identificați situații în care emoțiile respective ar putea să apară (puteți sublinia aici comportamente adecvate din punct de vedere social pentru exprimarea fiecărei emoții).
- Mimați alături de cel mic cum ați reacționa în cazul în care ați simți una din emoțiile de pe cub.

Beneficii educative:

- Dezvoltă universul emoțional;
- Favorizează cristalizarea sentimentelor;
- Facilitează exprimarea emoțiilor și a sentimentelor negative și pozitive într-o manieră sănătoasă;
- Favorizează interacțiunea cu părintele;
- Contribuie la dezvoltarea capacității de a rezolva și stăpâni evenimente mai plăcute sau mai puțin plăcute ale vieții;
- Sporește activitatea de adaptare la mediul social;
- Îmbunătățește abilitățile de comunicare;
- Dezvoltă cooperarea și colaborarea;
- Dezvoltă abilitatea de negociere de soluții.

Jocul „Unde este locul meu?”

Element de competență: Identificarea și numirea formelor obiectelor (recunoașterea și denumirea culorilor)

Materiale folosite: Cartoane colorate , obiecte de diferite culori.

Desfășurarea jocului: Copiii sunt împărțiți în două echipe. Fiecare echipă va avea câte un coșuleț în care sunt așezate obiecte de diferite culori. La semnalul educatoarei, câte un copil din fiecare echipă va transporta obiectul la căsuța acestuia având în vedere criteriul așezării după culoare.

Jocul „Mingea prin tunel”

Elemente de competență: Utilizarea mâinilor și degetelor pentru scopuri diferite (coordonarea oculo-motorie)

Materiale necesare : Cutie cu “tunele” din carton diferit colorate, mingi de dimensiuni mici.

Desfășurarea jocului: Copilul trebuie să manipuleze cutia cu tunele astfel încât mingea să treacă prin toate tunelele. Pentru complicarea jocului educatoarea poate să aleagă ordinea tunelelor prin care va trece mingea, indicând culoarea acestuia sau poate adăuga în cutie mai multe mingi . Dimensiunea cutiei și numărul tunelelor va fi stabilită în funcție de vârsta copiilor.

Metoda proiectului playing CLIL este rezultatul unui proiect de colaborare de doi ani dintre experți ai învățării prin joc, cercetători și practicanți CLIL și, de asemenea, cadre didactice din diverse contexte educaționale. Proiectul playingCLIL are ca scop aducerea inovației și creativității în clasa CLIL și nu numai. Combină elemente ale pedagogiei prin teatru și tehnici de interpretare, cu limbaj și conținut într-un mod inovativ, prin care se dorește construirea și accentuarea abilităților celui învățat cât și a încrederii de a interacționa/relaționa. Proiectul playingCLIL are ca și sursă teatrul de improvizație. Totuși, deși multe din jocuri își au originea pe scenă, proiectul playingCLIL este destinat pentru sala de clasă. Proiectul playingCLIL poate fi folosit în tot spectrul vârstelor. Jocurile, care sunt esența proiectului playingCLIL, au fost create pentru a putea fi, cu ușurință, adaptate cerințelor diverșilor actori CLIL, contextului lor educațional și tuturor vârstelor – de la grădiniță la gimnaziu, de la educația vocațională la educarea. În acest proces, cei ce învață trebuie

să fie implicați pentru că asimilarea va avea loc în timpul interacțiunii cu ceilalți. Deci, rolul profesorilor CLIL este de a pune la dispoziția elevilor metode de a interacționa într-o limbă străină pe subiecte din curriculum.

Jocul „Câte trei”

Jucătorii formează un cerc și își pot exercita abilitățile creative de asociere prin această activitate. Jocul poate fi folosit și pentru a îmbogăți cunoștințele deja avute de jucători pe diverse subiecte. Nivelul de dificultate poate fi adaptat în funcție de subiect (de la cele uzuale la concepte abstracte și sisteme complexe).

Vârstă: 5+

Nivel limbă străină: A1

Timp: 5-10 min

Locație: Aer liber

Jucătorii trebuie să rețină un termen asociat unui subiect și cu ajutorul corpului să îl reprezinte. Pentru început, trebuie să folosească propoziții simple, dar dacă justifică scopul pot fi folosite și structuri complexe. Accentul poate fi pus și pe pronunțare sau termenii utilizați. Educatoarea explică faptul că activitatea constă într-un set de trei concepte apropiate. Acest proiect a fost finanțat de Uniunea Europeană.

„Jucătorii stau în cerc”

- Jucătorii trebuie să spună ce anume reprezintă și apoi să o mimeze (Stop). După ce Jucătorul 1 intră în cerc spunând ce anume reprezintă, Jucătorul 2 adaugă ceva, iar Jucătorul 3 termină propoziția. Educatoarea ar trebui să ofere un exemplu.

Jocul Exemplu: Într-un cerc Jucătorul 1 intră cu o afirmație – Sunt un câine – și se așază pe patru picioare și latră. Jucătorul 2 intră și poate spune – Eu sunt un os - și stă nemișcat în fața câinelui. Jucătorul 3 intră și spune - Eu sunt felinarul. Jucătorul 1 și 2 își reiau locurile, iar Jucătorul 3 devine noul Jucător 1. Pentru ordine și disciplină este important să se meargă pe grupuri de trei jucători. Varianta I: Jucătorul 1 părăsește locul luând încă un jucător cu el. Jucătorul rămas inițiază alte asocieri. Varianta II: a) Grupul discută doar despre un subiect, dar fiecare termen poate fi folosit o singură dată. Jucătorii pot fi rugați să aducă cât de multe asocieri pot într-o unitate de timp. b) Două grupuri fiecare în cercul propriu concurează; educatoarea propune tema. Varianta III: după fiecare rundă jucătorii trebuie să justifice termenul ales.

Totul este nou, metodele sunt noi, se bazează pe joacă. Este altceva decât promovează învățământul românesc. Învățământul preșcolar se adaptează perfect la vârsta timpurie a acestor copii, deoarece predarea și învățarea au loc concomitent cu conținutul materiei de predat.

Bibliografie:

Bonnet, A. (2007). Fach, Sprache, Interaktion-Eine Drei-Saulen-Methodik für CLIL. Fremdsprachen Lehren und Lernen, 36, p.126.

Coyle, D., Hood, P., and Marsh, D. (2010). CLIL. Content and Language Integrated Learning. Cambridge: Cambridge University Press.

Antonovici, Ș., Neațu, P., Jocuri și activități alese, Editura Aramis, 2008

Gajo, L. (2007). Linguistic knowledge and subject knowledge: How does bilingualism contribute to subject development? The International Journal of Bilingual Education and Bilingualism, 10(5), pp.563-579.

Krathwohl, D. R. (2002). A Revision of Bloom's taxonomy: An overview. Theory into Practice, 41, 4, pp.212- 264.

ROLUL ÎNVĂȚĂRII ÎN FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

PROF. JURUBIȚĂ MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 MALU SPART, GIURGIU

„ Învățarea este procesul dobândirii experienței intelectuale de comportare,, (A.N.Leontiev)

Pornind de la această definiție se observă că învățarea ocupă un loc central în cadrul dezvoltării personalității elevului, deoarece prin învățare elevul dobândește noi comportamente atât în colectivul școlar dar și în societate.

Prin dobândirea experienței intelectuale de comportare se înțelege procesul asimilării de informații, formarea gândirii, formarea personalității.

Ținând cont de importanța învățării trebuie luat în considerare faptul că pentru a realiza învățarea este nevoie și de celelalte activități psihice. Între acestea există o relație de interdependență stabilită de faptul că învățarea pentru a putea fi realizată solicită procese și funcții psihice, însă acestea se conturează tocmai prin actul de învățare în sine, de unde și relația de interdependență.

Pentru a putea înțelege mai bine rolul învățării în formarea și dezvoltarea personalității trebuie analizat modul în care elevul realizează actul învățării. Elevul consideră învățarea o succesiune de încercări și greșeli din care reține încercările cu rezultate bune și respinge pe cele ce au eșec.

Un alt aspect al acestei probleme este faptul că în cadrul învățării există o preponderență a proceselor psihice și anume cunoașterea dată de senzații și percepții, cunoașterea dată de reprezentări și imaginație și în special procesul gândirii.

În stabilirea unui rol pentru procesul învățării se pot lua în considerare efectele pozitive și negative ale învățării școlare. Astfel, transformarea învățării într-o activitate individuală, independența cu un scop bine precizat, determinat, facilitează învățarea prin procesarea informației esențiale dintr-un cumul de cunoștințe.

Se poate vorbi de diverse tipuri de învățare pe care elevul le utilizează pentru asimilarea de informații. Astfel distingem învățarea spontană, adică o învățare neorganizată și instinctivă, care are loc în familie apoi în societate și învățarea sistematică, adică o învățare organizată, realizată în cadrul școlii. În ceea ce privește dezvoltarea intelectuală, învățarea sistematică este eficientă într-un grad mai mare decât cea spontană, însă cu toate acestea nu dezvoltă latura

afectivă (planul motivației, al valorilor, al sentimentelor) a personalității, care e mai degrabă formată în cadrul învățării sociale.

Învățarea sistematică se canalizează în două direcții: formarea de priceperi și deprinderi motorii, și anume scrisul, desenul, sportul, și o altă direcție este învățarea cognitivă, însușirea de cunoștințe și formarea de capacități intelectuale.

Învățarea școlară este în cea mai mare și semnificativă parte, o învățare cognitivă, deoarece obiectivul final urmărit este constituirea unui sistem cognitiv al elevului.

În cadrul predării, în momentul întâmpinării unor dificultăți specifice unui anumit nivel trebuie să ne asigurăm de însușirea cunoștințelor treptelor anterioare. De aici derivă astfel necesitatea unei analize minuțioase a conceptelor și proceselor implicate, cât și interesul în dezvoltarea capacității elevilor de a rezolva sarcini variate, considerată treapta superioară a învățării.

În mod esențial învățarea înseamnă însușirea de noi cunoștințe și formarea de capacități intelectuale care stau la baza dezvoltării personalității. Astfel în prima etapă se urmărește rezolvarea unei probleme – acum rolul principal îl are gândirea, percepția, memoria, atenția, imaginația – iar în a doua etapă se realizează fixarea, consolidarea cunoștințelor. În tot acest proces este necesară susținerea învățării prin motivație, voință , afectivitate și la fel de necesară fiind și comunicarea profesor elev.

Un factor important care crește eficiența și facilitează învățarea este atenția. Ea asigură o înțelegere mai profundă, o memorare mai durabilă, o selectarea a priceperilor și deprinderilor adecvate. Însă lipsa atenției duce la erori în reacțiile de răspuns, confuzie în descifrarea scrisurilor și multe altele.

Factorii care favorizează atenția sunt deosebit de importanți, văzuți prin prisma activității de predare, deoarece profesorul trebuie să cunoască acești factori și implicațiile lor în procesul predării- învățării. Astfel se disting factori externi ca: noutatea informației, intensitatea stimulilor, situațiilor, schimarea stimulilor, mișcarea. În categoria celor interni se distinge ca fiind cel mai important, interesul, subordonat motivației. Cultivarea intereselor elevilor este una dintre sarcinile principale ale școlii, influențând profund și multilateral viața psihică.

Un alt factor ce sporește și facilitează învățarea este memoria care face posibilă fixarea, conservarea, recunoașterea fenomenelor psihice. Gândirea este facilitată numai dacă se află în relație cu o memorie logic organizată, iar școala trebuie să aibă în vedere cultivarea gândirii și nu simpla procesare de informații.

Pentru o învățare eficientă sunt importanți următorii factori: motivația, scopul memorării (un interes personal va crește eficiența memorării), cunoașterea efectelor(elevul trebuie să afle de ce a luat o notă proastă) înțelegerea materialului de învățat (esențială mai ales pentru o învățare durabilă, evitând apariția uitării), voința. Înțelegerea se dovedește a fi mai importantă decât intenția de a memora.

Repetiția este de altfel un factor important, însă trebuie să fie una dinamică, să fie aprofundată și să dea materialului de învățat un sens, să creeze conexiuni care să faciliteze învățarea.

Ca o concluzie practică se poate concepe modelul optim de organizare a învățării: familiarizarea cu textul, aprofundarea ideilor, reluarea fiecărui fragment în vederea unei memorari eficiente, fixarea în ansamblu a materialului.

În procesul de predare învățare este nevoie de cunoașterea nivelului elevilor, de practicarea unui învățământ diferențiat, adaptat nevoilor individuale de cunoaștere, adaptat specificului motivațional individual.

Exemple de învățare centrată pe elev:

- lecția pleacă de la experiențele elevilor și cuprinde întrebări sau activități care să îi implice pe elevi;
- elevii sunt lăsați să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă și cum prezintă rezultatele studiului lor;
- elevii pot beneficia de meditații, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învățare și pot cere îndrumări;
- aptitudinea elevilor de a găsi singuri informațiile căutate este dezvoltată- nu li se oferă informații standardizate;
- pe lângă învățarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă;
- se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situații din viața reală, cum ar fi studiile de caz și simulările;
- lecțiile cuprind o combinație de activități, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învățare (vizual, auditiv, practic/kinetic)
- lecțiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare și solicită participarea activă a elevilor la învățare;

- lecțiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învățate, a modului cum au învățat și de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învățare în cazul lor.

Învățarea este astfel o activitate psihică prin care se dobândesc și se sedimentează noi cunoștințe și comportamente, se formează și se dezvoltă personalitatea individului.

Exemple de bune practici de utilizare a metodelor interactive

Prof. înv. primar Karsli Hărățau Ella Roxana
Școala Gimnazială Nr. 200, Sector 3, București

1. METODA CADRANELOR reprezintă o tehnică de abordare a unui conținut pe baza a patru criterii, câte un criteriu pentru fiecare cadran. Informația este rezumată, sintetizată, esențializată, prelucrată în cuvinte cât mai puține pentru a intra în spațiul cadranelor (Dulamă, E., 2008, p. 297)

Demers metodologic:

- stabilirea tipului de activitate (individual, în perechi, pe grupe);
- trasarea a doua axe perpendiculare;
- stabilirea duratei sarcinii de lucru;
- pentru fiecare cadran obținut se propune câte un criteriu de rezolvat;
- citirea textului;
- formularea răspunsurilor pentru fiecare cadran;
- evaluarea rezultatelor în funcție de forma de activitate propusă.

Puncte tari	Puncte slabe
<ul style="list-style-type: none">- stimulează atenția și gândirea;- evidențiază modul propriu de înțelegere;- conduce la sintetizare/esențializare.- este o tehnică eficientă atât în studiul individual cât și în grup;- contribuie la dezvoltarea deprinderilor de muncă intelectuală;- contribuie la exersarea strategiilor cognitive și metacognitive;- poate fi folosită la toate disciplinele și la orice nivel de învățământ.	<ul style="list-style-type: none">- are eficiență scăzută în grupurile mari;- unii elevi muncesc și pentru alții;- unii elevi nu participă activ;- poate exista riscul ca instrucțiunile să nu fie înțelese corect.

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitatea de învățare: La săniuș

Conținutul: *Sunetul s și literele s și S*

<p>1. Desparte în silabe cuvintele sugerate de imagini și marchează locul sunetului <i>s</i>.</p> 	<p>2. Încercuiește literele <i>s</i> și <i>S</i> în următoarea propoziție, folosind verde pentru literele mari și albastru pentru literele mici. Sorina și Simona sunt surori.</p>
<p>3. Colorează cu verde caseta din dreptul propozițiilor adevărate și cu galben pe cele din dreptul propozițiilor false.</p> <p>E iarnă. ☐</p> <p>Simona e cu Sorin. ☐</p> <p>Sorina e sora Simonei. ☐</p> <p>Ele au o sanie. ☐</p>	<p>4. Trasează literele <i>s</i> și <i>S</i>, apoi transformă-le în fulare călduroase.</p>

2. METODA ȘTIU - VREAU SĂ ȘTIU - AM ÎNVĂȚAT (Know - Want to Know Learned) reprezintă o modalitate de lucru prin care se urmărește conștientizarea de către elevi a ceea ce știu sau cred că știu referitor la o anumită problemă, precum și a ceea ce nu știu și ar dori să învețe (Bocoș, M., D., 2013, p. 407).

Prin această metodă se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsurilor în lecție. Este eficientă deoarece are în vedere punerea în valoare a capacităților intelectuale ale elevilor, realizându-se evaluarea critică asupra volumului și calității acestora.

Demers metodologic:

- în prima coloană elevii trebuie să scrie ceea ce știu deja despre tema respectivă;
- în a doua coloană elevii scriu întrebările pe care și le pun despre subiectul abordat, întrebări care vor sublinia nevoile de învățare pentru tema dată;
- se citește textul, după care se revine asupra întrebărilor din prima coloană la care elevii au găsit răspunsurile în lecție și se trec în coloana a treia;
- elevii vor face o comparație între ceea ce cunoșteau și ceea ce ei au învățat prin lecturarea textului, vor discuta care din întrebările lor au găsit răspuns prin informațiile furnizate de text și care din ele necesită încă răspuns;
- dacă sunt întrebări ce rămân fără răspuns pentru moment, ele vor fi teme de rezolvare personală acasă, învățătorul indicând sursa bibliografică de informare.

Puncte tari	Puncte slabe
<ul style="list-style-type: none"> - este o tehnică eficientă atât în studiul individual cât și în grup; - contribuie la structurarea, organizarea și sistematizarea materialului; - permite elevilor să realizeze conexiuni personale înainte de explorarea conținutului în detaliu; - contribuie la dezvoltarea deprinderilor de muncă intelectuală; - contribuie la exersarea strategiilor cognitive și metacognitive; - poate fi folosită la toate disciplinele și la orice nivel de învățământ. 	<ul style="list-style-type: none"> - poate fi uneori costisitoare din punct de vedere al timpului; - pot exista dificultăți în formularea unor întrebări reprezentative în legătură cu tema luată în discuție; - profesorul trebuie să-și gestioneze foarte bine rolurile de organizator și facilitator pentru ca activitatea să parcurgă toate etapele și să-și atingă obiectivele; - nu se pretează la absolut toate lecțiile; - poate fi obositoare și solicitantă pentru elevi;

Disciplina: Dezvoltare personală

Unitatea de învățare: O mână de ajutor

Conținutul: *Protejăm Pământul*

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
<ul style="list-style-type: none"> -Planeta noastră se numește Pământ. -Se aseamănă cu obilă albastră. -Viețuitoarele planetei noastre sunt: oamenii, plantele, animalele. -Trebuie să protejăm Pământul. 	<ul style="list-style-type: none"> -Cum putem proteja Pământul? -Ce este poluarea? -Ce poluează mediul înconjurător? -Omul poluează mediul înconjurător? -Putem împiedica poluarea? -Cum putem proteja mediul înconjurător? -De ce trebuie reciclate deșeurile? 	<ul style="list-style-type: none"> -...prevenim poluarea. ...contaminarea, îmbolnăvirea mediului înconjurător. -industria, gunoaiile, mașinile. -Și omul poluează mediul înconjurător prin acțiunile sale. -Putem împiedica poluarea prin acțiunile de ecologizare, reciclarea deșeurilor, plantarea de pomi. -...pentru a proteja mediul înconjurător, pentru a reduce consumul de resurse naturale, pentru a stopa emisiile de carbon, pentru a economisi energie.

3. METODA BUZZ-GROUPS (GRUPURI ZUMZĂITOARE) reprezintă o tehnică interactivă în grup și a fost utilizată pentru prima dată de dr. Donald Phillips la Michigan State University. Face parte din categoria metodelor de rezolvare de probleme prin stimularea creativității (Duță, N., 2002, p. 63). Termenul buzz se referă la gălăgia produsă în clasă de către elevi în timpul discuțiilor despre rezolvarea unei sarcini, gălăgie asemănătoare zumzetului auzit în jurul unui stup. Brookfield și Preskill (2005, p. 48, apud ibidem) caracterizează un Buzz-groups ca fiind „format din trei, patru studenți cărora li se acordă câteva minute o dată sau de două ori în timpul unei activități, pentru a discuta o anumită temă sau o problemă care apare”.

În prezent, această metodă este utilizată sub diferite forme și aranjamente, se bazează pe interacțiunea dintre participanți, scopul fiind acela de a adăuga un plus de maleabilitate discuțiilor colective. Acest fapt are ca rezultat „educarea stăpânirii de sine și a unui comportament tolerant față de opiniile celorlalți, înfrângerea subiectivismului și acceptarea gândirii colective” (Oprea, C., 2009, p. 47, apud ibidem). Totodată, tehnica Buzz-groups oferă posibilitatea tuturor elevilor să participe activ la munca în grup și să asculte părerile tuturor colegilor.

Demers metodologic:

- profesorul pregătește materialele adecvate subiectului lecției și totodată interesante pentru vârsta și capacitățile elevilor;
- împarte clasa în grupuri mici de la trei până la șase persoane;
- prezintă și explică subiectul de dezbătut, asigurându-se că toți elevii au înțeles indicațiile;
- solicită fiecărui grup să numească un *purtător de cuvânt* care va prezenta rezultatele discuției, concluziile întregului grup;
- profesorul cere elevilor să se angajeze în discuții timp de 10-15 minute;
- se plimbă printre grupuri monitorizând progresele fiecărui grup;
- urmărește ca fiecare grup să-și expună ideile;
- rezumă ideile expuse de fiecare echipă, concluzionează ideile principale notându-le la tablă sau pe un flipchart.

Puncte tari	Puncte slabe
<ul style="list-style-type: none"> - oferă elevilor satisfacția față de experiența de învățare; - dezvoltă abilitățile sociale și de comunicare; - contribuie la îmbunătățirea stimei de sine; - promovează relațiile pozitive în colectiv; - oferă elevilor mai timizi posibilitatea să se exprime în grupuri mici; - elevii care lucrează în grup sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe; - timpul de rezolvare a sarcinilor este mai scurt decât atunci când se lucrează individual; - relațiile care se stabilesc în cadrul grupului motivează elevii pentru învățare, - munca în echipă creează oportunitatea împărtășirii părerilor, experiențelor, ideilor, strategiilor personale de lucru; - grupul oferă sentimentul de încredere, de siguranță, antrenare 	<ul style="list-style-type: none"> - poate crea probleme de management al clasei; - unii elevi muncesc și pentru alții; - posibilitatea ca membrii grupului să fie mai puțin preocupați de propria învățare și să-i intereseze doar rezolvarea sarcinii sau a produsului cerut; - evaluarea nu se poate realiza în mod obiectiv pentru fiecare elev în parte; - nu există un control precis din partea profesorului asupra calității cunoștințelor elevilor

reciprocă, având ca efect dispariția fricii de eșec și curajul de a-și asuma riscul.

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice

Unitatea de învățare: Sărbătoarea Paștelui

Conținutul: *Punctul și linia cu scop de contur și cu scop decorativ*

1. Captarea atenției elevilor se realizează prin audierea poeziei „La Paști” de George Topîrceanu. După audierea poeziei elevii concluzionează că subiectul lecției este sărbătoarea de Paște. Le este prezentat un material ppt în care elevii vizionează diverse activități specifice Paștelui, tradiții și obiceiuri pascale printre care și încondeiatul ouălor.
2. Învățătoarea formează 4 grupe a câte 6 copii.
3. Elevii primesc materialele necesare desfășurării activității (foi mari albe, creioane colorate, carioci). Le este prezentată sarcina de lucru, aceasta constând în exemplificarea prin desene a diferitelor activități legate de sărbătoarea de Paște.
4. Fiecare grup desemnează un „purtător de cuvânt” care va prezenta la finalul activității produsul lucrului în echipă.
5. Învățătoarea recomandă elevilor să se consulte asupra diferitelor imagini care vor fi desenate, ca în 10-15 minute să realizeze lucrarea, fiecare membru al echipei aducându-și contribuția la realizarea produsului final.
6. Învățătoarea monitorizează progresele fiecărei echipe.
7. La finalul activității „purtătorul de cuvânt” din fiecare grup prezintă produsul echipei sale, exemplificând printr-o scurtă prezentare aspectele desenate de coechipieri (încondeiatul ouălor, iepurașul de Paște, felicitarea de Paște, mersul la Biserică). Învățătoarea rezumă ideile expuse de fiecare echipă despre sărbătoarea de Paște, notându-le la tablă pe cele esențiale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș, M., D. (2002). *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*. Cluj-Napoca: Editura Universitară Clujeană;
2. Bocoș, M., D. (2013). *Instruirea interactivă. Repere axiologice și metodologice*. Iași: Editura Polirom;
3. Boghian, I. (2018). *Methodological Guide for Language Students and Language Teachers: English, French, Romanian*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință;
4. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. (2002). *Metode interactive de grup*, Craiova: Editura Arves;
5. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ. Ediția a IV-a, revăzută și adăugită*, Iași: Editura Polirom
6. Ella Roxana Karsli Hărătau, (2020), *Intre tradițional și modern- Exemple de utilizare a metodelor interactive în învățământ*, Ed. Rovimed, Bacău, , ISMN 978-606-583-915-1;

Creșterea calității actului didactic prin utilizarea instrumentelor Web în procesul de predare-învățare-evaluare (studiu/analiză)

Prof. Korsinszki Lidia
Școala Gimnazială „George Coșbuc”
Sighetu Marmăției, Maramureș

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu, uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.” - Sf. Ioan Gură de Aur

Educația de calitate necesită o tratare individuală și diferențiată a elevilor, ținând cont de particularitățile de vârstă, de nivelul de pregătire, precum și de deosebirile individuale, de potențialul intelectual și fizic al fiecăruia. O abordare modernă, propusă de Anne Meyer, David Rose și colegii lor de la CAST, care ghidează proiectarea experiențelor de învățare cu scopul de a satisface în mod proactiv nevoile tuturor elevilor, este cadrul UDL, ceea ce înseamnă design universal de învățare. Acesta își propune să ajute cadrele didactice să îmbunătățească experiențele de învățare și pune accentul pe o instruire provocatoare, flexibilă și variată, incluzând trei principii: (a) oferirea de multiple mijloace de antrenare în activitate; (b) oferirea de multiple mijloace de reprezentare și (c) oferirea de multiple mijloace de acțiune și exprimare. Designul universal de învățare este un concept inspirat și propulsat de posibilitățile pe care noile tehnologii le aduc în educație.

Tehnologiile informaționale moderne oferă o gamă vastă de aplicații, resurse educaționale deschise, platforme, precum și diferite instrumente Web, acestea reprezentând un potențial enorm pentru dezvoltarea procesului educațional și construirea cunoașterii. Astfel, tehnologia Web se referă la comunicarea dintre calculatoare cu ajutorul limbajelor de marcare și al pachetelor multimedia. Aceasta ne oferă o modalitate de a interacționa cu informațiile găzduite, cum ar fi site-urile Web. Odată cu evoluția tehnologiei Web, s-au conturat noi posibilități de implementare a acestora în procesul de învățământ, ceea ce a determinat creșterea gradului de interacțiune și de colaborare între actanții educaționali, trecerea de la pagini statice la pagini dinamice, cu reutilizare creativă, aspirând până la valorificarea inteligenței artificiale.

Prezintă în tabelul următor exemple de tehnologii Web care pot sprijini activitățile de predare-învățare-evaluare:

Categorii	Exemple de tehnologii, instrumente Web
Aplicații cloud pentru procesare, acces permanent și arhivare de informații	Google Drive, Zoho Office Suite, Edmodo, Dropbox, Evernote, SugarSync
Wiki-uri și unelte de editare colaborativă	Wikipedia, GoogleDocs, Dropbox, Bubbl. us
Platforme și resurse online de învățământ	Learningapps, Word Wall, Google Classroom 2.0, Bookcreator, Google Meet, Zoom, Moodle
Colaborare online cu ajutorul tablei virtuale (collaborative online whiteboard)	Board, Whiteboard, Linnoit, Idea-Boardz, Groupboard, Scribblar
Rețele sociale	Instagram, Facebook, Skype
Stocare și partajare de conținut multimedia	SlideShare, YouTube, ISSUE, Flickr, Pinterest

Astfel, integrarea diferitor tehnologii și instrumente Web în procesul de predare-învățare-evaluare din învățământ presupune și creează contexte variate pentru dezvoltarea unui șir de

competențe necesare în lumea contemporană, numite și competențe Folosind instrumentele Web, vom reuși să atingem finalitățile propuse, prin: proiectarea detaliată a unităților de învățare, adaptarea metodelor activ-participative, comprimarea conținutului informațional la instrumentele selectate pentru aceste unități de învățare. Racordăm conținutul informațional și complexitatea sarcinilor didactice la prevederile curriculare, prin valorificarea taxonomiei lui Bloom, revizuită și adaptată la specificul digitalizării. Elaborând sarcini ce solicită abilități de gândire de ordin inferior, cu tendință spre cele de ordin superior, vom reuși să extindem cunoștințele elevilor, cât și să le cultivăm abilități, capacități, deprinderi și atitudini.pentru secolul al XXI-lea.

Sarcinile didactice sunt parte indispensabilă a procesului de formare a competențelor. Datorită acestora, elevii învață mai ușor, iar învățarea devine atractivă. O sarcină care solicită rezolvarea unei probleme este cel mai bun mijloc de creare a unui mediu activ și interesant de studiu. Învățarea bazată pe sarcini oferă posibilități ideale de învățare de tip constructivist, de învățare contextuală, de învățare prin acțiune. Principala caracteristică a acestora constă în aplicarea practică a cunoștințelor asimilate, fapt care are implicații pentru întregul proces de pregătire profesională. Punerea în practică a rezultatelor învățării oferă tuturor elevilor o idee clară a motivului pentru ce învață. Atunci când elevii au de realizat o sarcină practică, ei învață făcând, acționând, iar aceasta presupune abilități necesare și în cotidian. Învățarea bazată pe sarcini se apropie de viața reală a adultului.

Ce este sarcina? Sarcina este un enunț construit prin prisma obiectivului operațional urmărit, prin care se solicită executarea unor acțiuni concrete în baza cunoștințelor, cu scopul formării competențelor. Sarcina de lucru este un exercițiu de învățare și consolidare a cunoștințelor, de formare a abilităților. Structura sarcinii:

- Acțiunea (Ce?);
- Conținutul acțiunii și limita de întindere în timp sau în spațiu (Cât?);
- Condițiile/circumstanțele de realizare (procedee metodologice, tehnice, tehnologice, sanitare, estetice etc.) (Cum?);
- Criteriile de performanță (Cât de bine? În ce măsură?).

Exemplul : Elaborați (acțiunea, Ce?) o prezentare Google cu 5 diapozitive (conținutul acțiunii, Cât?), folosind materialele didactice propuse de profesor (condițiile de realizare, Cum?), conform cerințelor de redactare a unei prezentări (criterii de performanță, Cât de bine?)

Începând cu perioada pandemiei și implicit cu predarea online, am utilizat în cadrul activităților desfășurate – predare/învățare/evaluare – o serie de instrumente Web, cărora le voi prezenta avantajele și limitele/dezavantajele includerii în actul educațional:

1) Instrumente Web de predare-învățare

a) BOOK CREATOR – instrument Web de creare a cărților digitale

Este un instrument educațional online prin care se pot crea cărți în format electronic pe un calculator (Chrome) sau pe tabletă (Ipad). Astfel, Book Creator este conceput pentru a-i învăța pe elevi să creeze propriile cărți despre subiectele abordate la școală. Elevii pot încărca imagini, pot alege emoticoane, pot face înregistrări și videoclipuri, pot distribui cartea pe care au scris-o, deoarece instrumentul dat ne permite combinații de text, imagini, audio și video, pentru a crea:

- povești interactive;
- portofolii digitale;
- reviste de cercetare;
- cărți de poezie;
- ghiduri pentru părinți, angajați;
- prezentări interactive, captivante;
- rapoarte științifice;
- manuale de instrucțiuni;
- cărți personalizate;
- aventuri.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Dispune de o varietate de opțiuni – integrarea de text, imagini, audio și video, figuri, încorporare de linkuri.	Versiunea gratuită are limite (nu este posibilă colaborarea cu colegii în timp real)
Există o bibliotecă online – cărțile altor autori sunt publice și pot fi accesate de utilizatori	Dispune de puține manuale publice în limba română.
Este gratuit – poți crea până la 40 de cărți electronice fără a achita taxe.	Engleza este limba utilizată în aplicație: deși este tradusă în 10 limbi, româna nu se regăsește printre ele
Se distribuie atât pe bază de link, cât și se descărcă sub formă de E-book în propriul calculator. La fel, poate fi propusă spre tipar	Abonamentul pentru un an în calitate de membru al Book Creator costă 100\$ și îți oferă acces la întreg potențialul aplicației.
Există o comunitate creată pe Facebook cu scopul de a sprijini utilizatorii	Citirea cărții de către robot este posibilă doar în engleză.

b) **MENTIMETER** (sau Menti)

Reprezintă un instrument educațional online anonimizat, utilizat pentru a crea prezentări cu feedback în timp real, dar și pentru a interacționa sincron cu elevii. Instrumentul oferă posibilitatea de a elabora prezentări interactive, care să conțină întrebări, sondaje, teste, diapozitive, imagini, gifuri, videoclipuri. Elevii pot vizualiza răspunsurile imediat, ceea ce creează o experiență distractivă și interactivă în procesul educațional. Odată încheiată prezentarea, cadrul didactic poate împărtăși și exporta rezultatele obținute pentru analize suplimentare. Acestea pot fi comparate în timp, pentru a măsura progresul elevilor.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Permite conectarea la prezentare a unui număr extins de participanți – puteți partaja prezentările în fața unui public de maximum 2000 de persoane.	Versiunea gratuită are limite – nu puteți accesa toate tipurile de sarcini și șabloane, iar numărul acestora este limitat.
Este gratuit pentru anumite tipuri de exerciții.	Un caracter rigid: cu contul gratuit Menti puteți crea până la două întrebări și cinci întrebări de concurs pentru fiecare prezentare.
Asigură anonimizarea răspunsurilor – participanții se conectează în baza unui cod.	Odată ce răspunsurile au fost expediate, acestea nu mai pot fi modificate.
Este accesibil – prezentările pot fi distribuite pe bază de link. Feedbackul se acordă în timp real.	Abonamentul pentru un an/utilizator al pachetului Basic costă 10 \$ și oferă acces la întreg potențialul aplicației
Salvarea prezentărilor are loc automat, astfel puteți reveni la ele.	Imposibilitatea de a fi utilizat offline: este necesară o conexiune la internet pentru buna funcționare a aplicației.

c) **COGGLE** – instrument Web de creare a hărților conceptuale

COGGLE este o aplicație web gratuită de cartografiere, creare a hărților mentale sau a diagramelor, precum și de colectare a datelor la scară largă. Coggle produce documente structurate ierarhic, ca un arbore ramificat. Acest lucru contrastează cu alți editori colaborativi, cum ar fi

Google Docs, care furnizează fie formate de documente liniare (document text), fie tabulare (foaie de calcul). Cu ajutorul instrumentului Coggle, în procesul de predare-învățare-evaluare, atât sincron, cât și asincron, poate fi implementată harta conceptuală – produs ce reprezintă o modalitate interactivă de organizare logică, grafică și vizuală a informațiilor, evidențind relațiile dintre anumite concepte sau idei-cheie.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Logarea se realizează doar prin asocierea cu un cont Google. Dispune de posibilitatea de a adăuga legături colorate, forme geometrice, videoclipuri, imagini, peste 1600 de iconuri sugestive, formatări la text, linkuri.	Permite elaborarea doar a 3 diagrame private, cele publice fiind nelimitate.
Utilizatorii Coggle pot colabora în timp real și pot partaja hărți mentale cu oricâți colegi doresc, ceea ce crește productivitatea. Mai mulți utilizatori pot adăuga sau edita simultan ramuri pe aceeași diagramă, aplicația salvând automat fiecare modificare făcută.	Restricționează utilizarea culorilor, numărul de diagrame private, colaborarea în bază de link, fără indicarea poștei electronice ș.a.
Hărțile pot fi șterse, dublate, mutate, modelate și preluate din Galeria publică a hărților mentale și, mai ales, organizate în mape.	Accesul la aceste funcționalități este posibil prin achitarea unui abonament lunar de 5 sau 8 dolari.
Facilitează învățarea conștientă și activă, prin reprezentarea grafică schematică a unui fenomen, a unui obiect, a unei corelații dintre idei.	

d) **LearningApps** – instrument Web de creare a exercițiilor interactive

Este o aplicație Web concepută pentru a facilita procesele de învățare și predare prin module interactive. Aceste module pot fi integrate direct în conținuturi de învățare, dar pot fi și concepute online de utilizatorii înșiși sau pot fi modificate. Scopul este de a aduna module care pot fi reutilizate și a le pune la dispoziția publicului. Denumite Apps, acestea nu conțin un cadru special sau un scenariu concret de învățare, ci se axează exclusiv pe partea interactivă. Modulele nu reprezintă o unitate de învățare închisă, ci trebuie să fie încorporate într-un scenariu de predare-învățare-evaluare corespunzător. LearningApps.org își propune, pe lângă utilizarea textului și a imaginilor pe scară largă, și integrarea tot mai mare a conținutului audio și video. Astăzi, pe web, există o varietate largă de conținut multimedia de înaltă calitate, dar resursele sunt utilizată limitat în clasă.

Exercițiile propuse pot fi ușor adaptate la diverse discipline școlare, contribuind la facilitarea predării, învățării, evaluării formative, personalizate, flexibile, și la stimularea interesului pentru studiu într-o atmosferă de colaborare. Tipurile de exerciții interactive posibile de elaborat în LearningApps.org sunt: • Ordonare în perechi; • Ordonare pe grupe; • Răspuns text liber; • Potrivire pe imagini; • Quiz cu alegere multiplă; • Text cu blankuri (cu spații goale); • Audio/video cu inserări; • Jocul milionarilor; • Puzzle – grupe; • Rebus; • Cuvinte încrucișate; • Unde este situat acesta?; • Spânzurătoarea; • Cursa de cai; • Joc-perechi; • Apreciază; • Tabel cu ordonare; • Completează tabel; • Quiz cu introducere; • Cronologie; • Ordine simplă.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Dispune de o variantă a site-ului în limba română, cu interfață atractivă și accesibilă	Progresul elevilor e posibil de urmărit doar dacă se creează o colecție.
Cadrul didactic are posibilitatea de a vizualiza corectitudinea realizării sarcinii propuse, timpul de realizarea a sarcinii și numărul elevilor care au realizat sarcina corect, prin partajarea unei colecții create.	Rezultatele elevilor sunt vizualizate doar ca exerciții realizate corect sau incorect, fără a avea posibilitatea de a analiza dificultățile concrete întâlnite de elevi.
Se adaptează foarte ușor pentru orice curriculum/disciplină, pentru orice instituție de învățământ.	
Oferă elevilor posibilitatea de a obține feedback imediat cu referire la corectitudinea răspunsurilor primite.	
Creează context de învățare prin descoperire și, mai ales, prin interactivitate. Profesorul are posibilitatea să se folosească de exercițiile oferite de colegi, cât și să elaboreze exerciții de 21 de tipuri.	

e) **WORDWALL** – instrument Web de creare a jocurilor interactive

Este un instrument online gratuit destinat creării activităților de învățare pentru elevi. Introduceți subiectul pe care doriți să-l abordați în clasă în Wordwall și găsiți o multitudine de activități gata făcute, complet personalizabile, cum ar fi teste, jocuri de cuvinte, urmăriri labirint și multe altele. De asemenea, puteți crea propria activitate de la zero, având la îndemână șabloane, iar majoritatea activităților de pe Wordwall pot fi folosite atât în format interactiv, cât și în format imprimabil.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Are și o versiune gratuită. Există interfață în limba română. Activitățile create se realizează folosind un sistem de șabloane	Versiunea gratuită este limitată ca număr de resurse.
Activitatea elaborată poate fi comutată la un alt șablon cu un singur click. Acest lucru vă economisește timp, este bine-venit pentru diferențiere și consolidare. Dacă o activitate nu corespunde clasei sau nivelului elevilor, aceasta poate fi personalizată cu ușurință.	
Exercițiile pot fi integrate pe un alt site Web, în Google Classroom, se pot trimite pe e-mail sau se poate încărca linkul pe rețele de socializare.	
Reușita elevilor poate fi monitorizată la secțiunea "Rezultatele mele", indicându-se corectitudinea, timpul de realizare, erorile per	

grup. Rezultatele pot fi exportate în format CSV și Excel.	
Exercițiile pot fi prezentate la diferite teme. Fiecare temă are propriul aspect grafic, propriile fonturi și sunete. De asemenea, pentru a seta un cronometru sau pentru a schimba modul de joc, veți găsi opțiuni suplimentare	

2. Instrumente Web de evaluare

a) JeopardyLabs – instrument Web de creare a jocurilor

JEOPARDYLABS este un instrument online pentru cadrele didactice (și pentru elevi/copii), prin care este posibilă crearea jocurilor Jeopardy cu scopul de a testa cunoștințele acumulate sau de a demonstra ce au învățat elevii până la moment.

Jocul Jeopardy are o utilitate deosebită în procesul instructiv-educativ: • Crește interesul față de procesul de evaluare propriu – jocurile stârnesc curiozitatea elevilor și le dezvoltă spiritul competitiv. • Se ameliorează calitatea procesului didactic – jocurile JeopardyLabs sunt procedee interactive ce pot fi utilizate în diverse etape ale demersului educațional, îndeosebi la încheierea unui capitol, modul sau curs. • Se promovează o abordare interactivă de evaluare a elevilor – jocurile JeopardyLabs sunt procedee online ce pot fi utilizate la lecțiile de formare a competențelor, de aplicare a cunoștințelor sub formă de concursuri intelectuale, evaluări interactive, jocuri de echipă.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Este accesibil – nu ai nevoie de cont pentru conectare.	Versiunea gratuită are limite (nu poți atașa imagini, video sau algoritmi).
Dispune de o bibliotecă – conține jocuri deja create, pe care le poți prelua.	Se distribuie, doar pe bază de link, în versiunea gratuită.
Este poliglot – poți alcătui întrebări în orice limbă.	Limba utilizată în aplicație este engleza.
Este gratuit – poți crea jocuri nelimitat și cu titlu gratuit.	Abonamentul pe viață în calitate de membru al Jeopardy costă 20\$ și îți oferă acces la întreg potențialul aplicației.
Se poate desfășura ca joc de echipe – oferă posibilitatea de a implica un număr mare de elevi în derularea jocului	

b) Quizizz – instrument Web de creare a chestionarelor

QUIZIZZ este o aplicație Web cu versiune gratuită, cu ajutorul căreia este posibilă crearea unor teste/chestionare interactive și lecții sub formă de prezentări combinate, cu tipuri de itemi obiectivi și semiobiectivi. Funcționalitățile acestei aplicații permit atât utilizarea în activitatea sincron, toți elevii având posibilitatea să se implice de la propriul dispozitiv și să realizeze sarcina în propriul ritm, cât și în activitatea asincron, sub forma unei teme pentru acasă cu sarcini în baza conținutului informațional. Quizizz, ca instrument de evaluare, stimulează motivația pentru învățare a elevilor prin faptul că oferă un feedback imediat cu referire la performanțele obținute, permite înlăturarea lacunelor, dar și determină prezența unui climat educațional pozitiv. Un

chestionar poate fi difuzat direct în 3 moduri: clasic (elevii răspund în ritmul lor, concurează individual), echipă (elevii răspund în ritmul lor, dar scorurile sunt grupate pe echipe), test (un mod fără pretenții, ideal pentru efectuarea unei evaluări serioase, dar necesită autentificare).

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Există posibilitatea de a crea o experiență de învățare în care diapozitivele și elementele multimedia (gratuit – text, imagini, formule; contra cost – audio, video) sunt combinate, de a desena direct pe diapozitiv în timpul prezentării.	Versiunea gratuită limitează realizarea sondajelor și rezolvarea itemilor cu răspuns scurt (propoziție lacunară) în cadrul chestionarelor și al lecțiilor.
Deține avatare amuzante, tabele live, teme, muzică și multe altele, de asemenea conține o bază de date cu milioane de teste create de profesori.	Versiunea gratuită limitează adăugarea resurselor audio, video și a unei explicații pentru răspunsul corect în cadrul chestionarelor și al lecțiilor
În timpul completării, dar și la finalizarea chestionarului, elevii primesc bonusuri și oportunitatea de a realiza repetat itemii la care au oferit răspunsuri incorecte, iar ulterior pot să-și analizeze rezultatele pe fiecare item în parte	În cazul în care elevii au selectat doar o variantă corectă de răspuns la itemii cu răspuns multiplu, însă erau mai multe corecte, punctajul nu se acordă deloc.
În cadrul rapoartelor privind rezultatele elevilor, se generează numărul răspunsurilor corecte și incorecte, procentul și punctajul acumulat de fiecare elev, existând posibilitatea de a expedia acest raport pe adresa electronică a elevului sau a părintelui	În varianta gratuită, nu este posibilă transmiterea chestionarelor în calitate de temă pentru acasă fără termen-limită.
Chestionarele pot fi transmise în calitate de teme pentru acasă în Google Classroom, indicându-se termenul-limită de realizare, dar și în bază de link. Aplicația permite importarea diapozitivelor din calculator în format .pdf, care se adaugă la diapozitivele create în lecția existentă. Chestionarele pot fi realizate atât sincron, cât și asincron, iar fiecare participant lucrează în ritmul său	Nu există interfață în limba română.

c) Kahoot! – instrument Web de elaborare a testelor interactive

KAHOOT! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională. Cu ajutorul acesteia pot fi create teste interactive. Instrumentul, care poate fi utilizat la orice vârstă și disciplină, transformă învățarea într-o activitate distractivă. Jocurile de învățare Kahoot! sunt prezentate sub formă de test cu itemi cu alegere multiplă, cu itemi cu alegere duală (adevărat sau fals) și altele. Astfel, putem crea un joc în câteva minute cu o serie de întrebări, iar formatul și numărul acestora depind doar de alegerea proprie. La fel, putem adăuga imagini, clipuri video și diagrame, secundând întrebările propuse, pentru a face testul cât mai plăcut. Jocul este proiectat să fie jucat de întreaga clasă, în timp real. Kahoot!-urile se joacă cel mai bine în grup, de exemplu,

în perimetrul unei clase. Jucătorii răspund la întrebările de pe propriile dispozitive, în timp ce întrebările și răspunsurile sunt afișate pe un ecran comun, păstrând legătura dintre toți actorii.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Permite elaborarea unui test interactiv cu integrarea de text, imagini, audio și video.	Versiunea gratuită admite maximum 50 de jucători la un test și operează doar cu 2 tipuri de itemi: cu alegere multiplă și cu alegere duală.
Dispune de o bibliotecă, care numără deja milioane de jocuri, create de utilizatori.	Există o limită strictă de 120 de caractere pentru câmpul de text al întrebării propuse în test.
Este gratuit – poți opta pentru 2 tipuri de întrebări.	Engleza este limba utilizată în aplicație, iar româna nu se regăsește printre cele 6 limbi în care este tradusă aceasta.
Există și o aplicație mobilă, care funcționează ca o telecomandă pe care jucătorii o folosesc în grup.	Jocul nu are opțiuni de avansare automată, astfel încât gazda trebuie să treacă manual la următoarea întrebare sau la următorul diapozitiv.
Sunt prezente unele modele ale testelor, pe care ulterior cadrele didactice le pot adapta, modifica după necesitate.	

În urma acestui studiu, cu referire la specificul instrumentelor Web, putem menționa că există posibilități variate de integrare a acestora în procesul educațional. Unele instrumente sunt universale și, datorită funcțiilor deținute, pot fi aplicate în fiecare etapă a cadrului ERRE, în timp ce altele se încadrează mai mult în unele segmente ale activității didactice. În procesul de lucru cu instrumentele digitale, avem posibilitatea să valorificăm propria creativitate și să identificăm contexte educaționale noi de aplicare a acestora. Cert este faptul că devine redundant dacă același instrument este implementat la toate etapele lecției ori dacă la o etapă a lecției este folosit unul și același instrument. De aceea, e necesar să selectăm momentele oportune din demersul didactic în care să valorificăm instrumentele Web, ceea ce s-ar plia nemijlocit pe profilul individual de învățare al elevilor.

La momentul actual, asistăm la o modernizare accelerată a procesului de predare-învățare-evaluare, care întrece așteptările actanților educaționali, necesitând mai multă perseverență, flexibilitate și pregătire profesională din partea cadrelor didactice. Astfel, vechiul model de predare în clasă nu mai poate răspunde cerințelor la zi. Este o modalitate fundamentală pasivă de a învăța, iar lumea are nevoie din ce în ce mai mult de o procesare activă a informației.

Bibliografie:

1. Burloiu P., Chirvase T. Ghid de bune practici ”Resurse educaționale deschise”. România, 2013.
2. Ceobanu C., Cucos C. ș. a. Educația digitală. Iași: Polirom, 2020.
3. Khan S. O singură școală pentru toată lumea: să regândim educația. București: Publica, 2015.
4. Marjanović U. Whole School Approach to Online and Blended Teaching and Learning. Belgrade, 2021
5. Boothe K. Applying the Principles of Universal Design for Learning (UDL) in the College Classroom. In: The Journal of Special Education Apprenticeship. ISSN 2167-3454, Vol. 7 (3),

- December 2018. Pe: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1201588.pdf?fbclid=IwAR2TDDQWUgIbIMCmM26qPAdDdcgD4OHvdbGPtFU Ae9w01odQW0-lxUZgRa4>
6. Cabac V., Negara C. ș.a. Metodologia utilizării metodei microînvățării (microlearning) în învățământul mixt (blender learning). Acta et commentationes (Științe ale Educației), nr. 2 (13), 2018.
 7. Cerghit I. Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii. București: Aramis, 2003.
 8. Haheu-Munteanu E. Stiluri de învățare și inteligențele multiple. Conferința ”Calitate în educație – imperativ al societății contemporane”. Chișinău, 4-5 decembrie, 2020.
 9. Hitendra J., Surwade Y. Web Technologies From Web 2.0 To Web 4.0, Vol. 4, 2018, 810-814. Pe: https://www.researchgate.net/profile/Yogesh-Surwade/publication/324537592_Web_Technologies_From_Web_20_To_Web_40/links/5ad45b7d458515c60f5400f1/Web-Technologies-From-Web-20-To-Web-40.pdf
 10. Kamrozzaman N., Badusah J. Coggle: Swot Analysis in Lifelong Learning Education Using Online Collaborative Mind-mapping. International Journal of Asian Social Science, Vol 9, Issue 1, 2019.
 11. Nupur Choudhury/(IJCSIT). International Journal of Computer Science and Information Technologies, Vol. 5 (6), 2014, 8096-8100. Pe: <http://ijcsit.com/docs/Volume%205/vol5issue06/ijcsit20140506265.pdf>

PROIECT EDUCAȚIONAL DE VOLUNTARIAT

„TOLERANȚA ÎNSEAMNĂ ACCEPTARE”

Prof.înv.primar: Koteles Ionela Ramona
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava

MOTTO "Acceptarea, toleranța și iertarea sunt lecțiile ce ne străbat întreaga viață."

Jessica Lange

1. ARGUMENT

Învățarea bazată pe proiecte necesită timp, acest lucru fiind de multe ori un motiv de îngrijorare pentru mulți profesori care fac trecerea la acest tip de abordare a curriculumului. Elevii trebuie să primească o direcție foarte clară, prin care sunt definite așteptările, responsabilitățile, procesele și calendarul activităților. În mod esențial, ceea ce necesită mai mult timp de pregătire, are drept răsplată rezultatele învățării.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și comunitate, mediul extrașcolar și extrafamilial, pendulează copilul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială

Dezvoltarea socio-emoțională presupune însușirea abilităților de interacționare, ajutându-i pe copii să își observe comportamentul, pentru ca mai apoi să îl poată corecta atunci când devine deranjant pentru ei sau pentru cei din jur. Treptat, ei învață să facă față stresului și frustrării, să se autodisciplineze și să își controleze impulsivitatea. Învață să ia decizii responsabile analizând cu atenție situațiile și anticipând consecințele comportamentelor lor.

Dezvoltându-și autocontrolul, copiii își dezvoltă capacitatea de concentrare și de creștere a atenției. De asemenea, încep să își stabilească obiective și să își organizeze și prioritizeze sarcinile în așa fel încât să își atingă obiectivele eficientizându-și timpul. Deși se numesc abilități socio-emoționale, însușirea acestora duce implicit la îmbunătățirea performanțelor academice, la o evaluare corectă a efortului depus și a propriilor competențe.

Toate aceste abilități socio-emoționale pot fi foarte ușor dezvoltate. În primul rând, prin puterea exemplului și prin joacă. Fiecare moment petrecut împreună cu coechipierii poate fi un prilej bun de exersare a acestor abilități. O plimbare în timpul căreia să analizăm emoțiile pe care le avem și cum le resimțim. Povești legate de interacțiunile pe care le-au avut cu alți copii, cum au reacționat, cum le-ar fi plăcut să reacționeze, de ce? Care a fost impactul asupra celorlalți? Ce le place să facă, de ce? Povești personale despre comportamentul nostru în diverse situații.

Pentru ca în clasă să nu existe conflicte, este necesar ca elevii să fie toleranți, să se înțeleagă și să se respecte unul pe altul. Arta lucrului cu oamenii, a optimizării relațiilor interumane presupune ca, acel care dorește să-și însușească și să promoveze cerințele ei, să fie perceput de către cei din jurul său ca o persoană credibilă, demnă de încredere.

Exemplul personal este calea cea mai directă și convingătoare pentru a construi și menține relații interumane pozitive. Prin exemplul personal, fiecare dintre noi exercită cea mai mare influență asupra atitudinilor, convingerilor, sentimentelor și comportamentului celor din jur.

Optimismul, buna dispoziție, depășirea dificultăților, învățarea cu plăcere, speranța și entuziasmul sunt factori care influențează în bine și raporturile interpersonale, conlucrarea dintre oameni. După cum opusul acestor stări-negativismul, pesimismul, neîncrederea în capacitățile proprii și a celorlalți, proasta dispoziție, nervozitatea, iritarea, nerăbdarea, nemulțumirea perpetuă, lipsa de comunicare etc. sunt elemente dizolvante, demotivante, cu impact negativ în ceea ce privește starea de spirit, moralul și coeziunea, în calitatea și eficiența relațiilor interumane. Cu alte cuvinte, trebuie să constituim exemple, sub toate aspectele, atât la școală, cât și în familie și societate, dacă dorim să avem raporturi sănătoase cu ceilalți semeni, în beneficiul ambelor părți.

2. SCOPUL PROIECTULUI

Formarea atitudinilor și comportamentului tolerant pentru un stil de viață de calitate.

3. OBIECTIVELE PROIECTULUI

Obiectivele proiectului vizează următoarele aspecte:

- a) *cognitive*: La sfârșitul proiectului, elevii vor fi capabili:
1. Să definească noțiunea de toleranță;
 2. Să demonstreze respect de sine și față de ceilalți;
 3. Să identifice caracteristicile care descriu comportamentul tolerant;
 4. Să lucreze în echipă în mod constructiv;
 5. Să realizeze diferența între o persoană tolerantă și intolerantă;
 6. Să analizeze și să identifice diverse situații de toleranță/intoleranță;
- b) *afective*: - respect și încredere în sine și în ceilalți;
- aprecierea diversității personalității fiecăruia dintre noi

4. BENEFICIARI PROIECTULUI

Elevii de la Școala Gimnazială “Ion Creangă” Suceava

5. DURATA PROIECTULUI

Proiectul va cuprinde activități ce se vor derula în perioada 13.11. 2023 - 21.11.2023 a anului școlar 2023-2024.

6. LOC DE DESFĂȘURARE

Activitățile se vor desfășura în sălile de clasă sau în curtea școlii.

7. REZULTATE AȘTEPTATE

- În urma acestor activități este de așteptat ca elevii să-și formeze atitudini și comportamente tolerante pentru un stil de viață de calitate.

8. ACTIVITĂȚI PROPUSE ÎN PROIECT

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR:

NR. CRT.	ACTIVITATE	STRATEGII DE REALIZARE	DATA	CINE PARTICIPĂ
1.	“Valorificarea toleranței în mediul școlar!”	-Ce este toleranța? -Redactarea proiectului -Prezentarea proiectului în cadrul Consiliului Profesorat	Septembrie 2023	-coordonatorii proiectului -profesori din școală
2.	„Promovăm toleranța”	-Lansarea proiectului -Informare	Octombrie 2023	-cadre didactice implicate în proiect -elevii Școlii Gimn. „Ion Creanga” Suceava
	„Curcubeul Toleranței”	-Sondaj/Chestionar <i>Ce culoare credeți că se potrivește toleranței?</i> Culoarea care întrunește cele mai multe voturi, va fi culoarea care va marca „Ziua Toleranței”. Se anunță la clase că pe data de 16 noiembrie, fiecare elev este rugat să poarte un accesoriu, obiect de îmbrăcăminte, care să aibă culoarea stabilită în urma sondajului.	Noiembrie 2023	-cadre didactice implicate în proiect -elevii Școlii Gimn. „Ion Creanga” Suceava
3.	„Ziua Toleranței”	-Realizare de lucrări pe tema toleranței (lucrări artistico – plastice); -Expoziție pe holurile școlii -Prezentare de PPT-uri - „Poveste despre toleranță”. „Toleranța înseamnă acceptare”	16 Noiembrie 2023	-cadre didactice implicate în proiect -elevii Școlii Gimn. „Ion Creanga” Suceava
4.	„Cartea complimentelor”	-Activitatea se desfășoară în clasă, unde pe foi de flipchart sau coli A3/A4, profesorul coordonator va invita elevii și profesorii, în timpul pauzelor, să scrie cele mai frumoase complimente pe care le-au primit în ultima perioadă.	17 Noiembrie 2023	-elevi și profesori ai Școlii Gimnaziale „Ion Creanga” Suceava
4.	„Pomul toleranței”	-Se vor confecționa flori de culoarea aleasă pentru a simboliza toleranța; -La finalul activității vom realiza un poster intitulat „POMUL TOLERANȚEI”,	20 Noiembrie 2023	-cadre didactice implicate în proiect, - elevi ai școlii; -părinți

		unde fiecare elev va pune o mâna pictată pe crengile unui pom, iar florile realizate în timpul activității, vor fi lipite între acestea.		
5.	„Inimi tolerante”	-Lansare de baloane inscripționate cu mesaje de prietenie (în curtea școlii) -Întocmirea portofoliului final cuprinzând materiale adunate pe parcursul desfășurării proiectului; -Raportarea finală a rezultatelor proiectului și analiza lui în cadrul școlii. - Diseminarea activității -Acordare de diplome;	21 Noiembrie 2023	-Coordonatorii proiectului

**„Dacă un copil trăiește în critică,
va învăța să condamne pe alții
Dacă un copil trăiește în ură,
va învăța să lupte împotriva celorlalți.
Dacă un copil trăiește în ridicol,
va învăța să fie timid.
Dacă un copil trăiește în rușine,
va învăța să se simtă vinovat.
Dacă un copil trăiește în toleranță,
va învăța să fie îngăduitor.
Dacă un copil este încurajat,
va învăța ce este încrederea.
Dacă un copil este lăudat,
va învăța să aprecieze.
Dacă un copil este tratat corect,
va învăța ce este dreptatea.
Dacă un copil este protejat,
va învăța încrederea în sine însuși.
Dacă un copil este tratat ca prieten,
va învăța să găsească dragostea în lume.”**

Bibliografie:

1. Jigău, M. (coord.). (2006). Prevenirea și combaterea violenței în școală. Institutul de Științe ale Educației, UNICEF. Ed. Alpha MDN. Buzău.
2. Maxwell, J. C. (2007). Câștigă cu oamenii. Editura Amaltea. București
3. Neamțu, C. (2003). Devianță școlară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor. Editura Polirom. Iași.
4. Andrei Barna (coordonator): „Îndrumar metodic pentru practică pedagogică”, Editura Europlus, Galați, 2006;
5. <http://www.didactic.ro>
6. <http://humanityhealing.net/2009/05/a-tale-of-tolerance/>

Proiect de lecție

Data: 14.08.2023

Clasa : a XII-a C

Disciplina : Filosofie

Subiectul : Probleme controversate de etică aplicată

Unitatea de învățare : Morala

Subiectul : Probleme controversate de etică aplicată

Competență specifică: Formularea unor argumente pro și contra la probleme controversate de etică aplicată, în cadrul unor activități pe grupe sau în echipă.

Tipul lecției : Recapitulare și sistematizare

Strategia didactică:

- g) Metode și procedee: metoda pălăriilor gânditoare, conversația, problematizarea
- h) Mijloace și materiale didactice: tabla inteligentă, videoproiectorul, manualul.
- i) Forme de organizare: frontală, pe grupe și în echipă

BIBLIOGRAFIE: Ion Gabriel, Missbach Codruța Sorina, 2008 (Filosofie, Tip B, Manual pentru clasa a XII-a, Editura Corint, București)

Webografie:

Argumente contra Avort.

https://www.youtube.com/watch?v=MnpPkWICujY&ab_channel=TRINITASTV

Argumente pro Avort.

https://www.youtube.com/watch?v=KiKuSKF-uQk&ab_channel=TV8

Importanța medicinei moderne.

https://www.youtube.com/watch?v=LtiY9qiYxJs&ab_channel=SursadeMotiva%C8%9BieZilnic%C4%83

Scurt istoric despre evoluția natalității în România

https://www.youtube.com/watch?v=WLSRP3u-ajg&ab_channel=AdrianCretu

Inteligența artificială, progres sau amenințare

https://www.youtube.com/watch?v=LguXfHKsa0c&ab_channel=HansonRoboticsLimited

Propunător: prof. Cristina Krișan și prof. Ardelean Anuța, Colegiul Național Pedagogic „ Regele Ferdinand ” -Sighetu-Marmației, jud. Maramureș

Secvențele/Etapele activității/lecției	Conținut (Descrierea amănunțită a scenariului didactic)	Strategii (Metode și procedee; Mijloace și materiale didactice; Forme de organizare)	Timp alocat	Feedback și evaluare
1. Moment organizatoric	- Efectuarea prezenței elevilor, controlul ordinii, pregătirea clasei - elevii se pregătesc de lecție	-catalog -conversația -portofoliu -frontală	5 min	-elevii sunt atenți la ceea ce spune profesorul

<p>2. Anunțarea temei*/planului de recapitulare și sistematizare</p>	<p>Profesorul anunță titlul lecției și prezintă principalele competențe ce vor fi dobândite la finalul ei, precum și metodele de lucru (individual și în echipă)</p> <p>Probleme controversate de etică aplicată</p> <p>-Medicina modernă și controlul natalității.</p> <p>- Problema avortului</p> <p>-Inteligența artificială</p> <p>Pentru o viziune mai amplă , am definit omul și am văzut că este o ființă morală;</p> <p>-cum arată însă el din perspectiva unui viitor foarte tehnologizat ?</p> <p>-profesorul le cere elevilor să numească câteva aspecte ale vieții noastre ce vor suferi modificări semnificative/majore</p> <p>-Ce ne așteaptă în viitor ? sau Cum arată viitorul omenirii ?</p>	<p>-referatele /eseurile realizate de elevi pentru portofoliul personal</p> <p>-tablă, cretă</p> <p>-expunere</p> <p>Problematizarea</p>	<p>10 min</p>	<p>-observare și apreciere verbală a răspunsurilor oferite de elevi</p>
	<p>-Elevii notează în caiete titlul lecției și subiectele ce urmează a fi discutate</p> <p>-elevii numesc diferite schimbări pe care le întrezăresc datorită progresului științific și tehnologizării excesive: tehnologii ce oferă un confort sporit în viața cotidiană, instrumentar și aparatură medicală ce</p>	<p>-caietul</p> <p>-Problematizarea</p> <p>-conversația euristică</p>		

	ajută la prelungirea vieții, extensii/substitute ale forței de muncă, roboți androizi etc.			
3. Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor	<p>-solicită o trecere în revistă a noțiunilor studiate până acum despre natura umană Cum putem defini omul? -Abordare tradițională ce definește omul -Abordare contemporană ce recunoaște imposibilitatea definirii omului. Tipuri de etică Elevii răspund și notează conceptele cheie și ideile aduse în discuție -omul este ființă cugetătoare, res extensa + res cogitans, zoon politikon, om artificial, ființă culturală. -identitate și alteritate -tipuri de etică/etică aplicată. Probleme controversate de etică aplicată -Medicina modernă și controlul natalității -Problema avortului -Inteligența artificială, vor fi dezbătute pe grupuri, conform metodei didactice proiectate : pălăriile gânditoare. - Profesorul grupează elevii și le prezintă metoda de lucru. - Elevii preiau câte o pălărie colorată și formează 6 grupe de câte 3-4 elevi. Profesorul -le cere elevilor să analizeze totul</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Expunerea - Problematizarea - Portofolui - Conversația - caiete, tablă, cretă <ul style="list-style-type: none"> -analiza -problematizare -conversație examinatorie și constatatoare <ul style="list-style-type: none"> -ecusoane sub forma unor pălării colorate, conform metodei didactice alese 	25 min	<p>-observare sistematică a activității elevilor.</p> <p>-aprecieri verbale ale răspunsurilor</p>

	<p>din perspectiva rolului indicat de culoarea pălăriei. Profesorul problematizează prin alegerea unui text potrivit pentru dezbateri . <i>„Tehnologizarea e percepută ca un beneficiu, dar cât de mult ne este permis să intervenim nu doar în îmbunătățirea performanțelor noastre, ci și în prelungirea vieții, dincolo de evenimente pe care le atribuim de obicei, destinului sau voinței divine? (accidente ce ne pun viața în pericol sau capacitatea noastră motorie),, M. Tooley</i> - Elevii analizează reflexiv conform atribuțiilor ce le revin prin culoarea pălăriei alese/primate -identifică poziția lui M.Tooley privind dreptul moral la viață doar a persoanei – ființă ce satisface criteriul conștiinței de sine. - Profesorul împarte fișe de lucru despre <i>oprirea selecției naturale și evoluția culturală.</i> <i>Anexa 1</i> -medicina modernă și controlul natalității -avortul și morala - problema persoanei -posibilitatea alegerii calităților pe care</p>	<p>-manualul școlar -computer, videoproiector -film -portofolii individuale -flipchart/ tablă; markere/ cretă -materiale individuale din portofoliile elevilor -fișe de lucru</p>		
--	--	---	--	--

	<p>urmează să le aibă la naștere un copil -genetica și evoluția naturală a omului. - Elevii extrag primele concluzii: omul devine propriul demiurg, își caută substitut fie pentru diferite împrejurări dificile, fie ca o „prelungire” a vieții</p> <p>Profesorul propune o serie de întrebări legate de temele propuse spre discuție pentru fiecare pălărie și provoacă echipele spre dezbateră.. In sprijinul activității prezintă o serie de filmulețe pentru a da mai multă profunzime activității didactice.</p> <p>I. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie albastră : -Este avortul moral ? -Inteligența artificială salvarea sau sfârșitul lumii ? - Medicina moderna versus medicina tradițională.</p> <p>II. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie albă :</p> <p>-Ce este Etica Aplicată și care sunt principalele probleme de Etică aplicată ? -Ce este inteligența artificială ? -Medicina modernă impact asupra societății .</p>	<p>-film computer, videoproiector</p> <p>-flipchart/ tablă; markere/ cretă</p>		
--	--	--	--	--

<p>III. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie roșie. - Este avortul un pacat ? - Inteligența artificială ne va face inutili ? - Este medicina modernă soluția pentru problemele umanității ?</p> <p>IV. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie neagră : - Are femeie dreptul să decidă asupra corpului ei ? - Ce credeți că se va întâmpla când inteligența artificială va avea conștiință ? - Este medicina modernă un pericol pentru om ?</p> <p>V. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie verde : - Este moral avortul în urma unui eveniment nefericit cu este violul ? - Ar putea deveni un robot prietenul tau cel mai bun ? - Dumnezeu sau știința?</p> <p>VI. Sarcina de lucru pentru grupul de elevi cu pălărie galbană : - Cum afectează avortul persoanele implicate ? - Cum va schimba lumea tehnologia avansată ? - În situația unei crize sanitare grave ne ofera soluția medicina modernă ? - Elevii urmăresc filmul și își asumă rolul indicat de culoarea pălăriei</p>	<p>- Videoproiectorul - film - activitate pe echipe - dezbateră - problematizarea</p> <p>- Dezbateră - conversația</p>		
---	---	--	--

	<p>Pălăriile albastre cuantifică și prezintă poziția generală a clasei față de subiectele discutate -cer explicații suplimentare pentru conceptele/ ideile complexe și/sau neînțelese. Palăria roșie își exprimă punctul de vedere . Întâlnire cu Sophia - cel mai avansat robot umanoid din lume. -marchează principalele aspecte din film : -Dacă mintea mea e diferită, încă sunt Sophia? -problema identității personale -Ce emoție simți fiind trezită la viață ? Curiozitate. -Cum de știu de E. Dickinson dacă m-am născut azi ?...sunt ca un copil cu o enciclopedie. Profesorul solicită elevilor să identifice principalele schimbări pe care le aduce Sophia în calitatea ei, chiar și onorifică, de cetățean . Pălăria roșie își sustine punctul de vedere referitor la problemele indicate de profesor. Răspunsul ei implică emoție și trăiri afective intense. Pălărie neagră analizează complex noțiunile propuse activității, răspunsurile ei</p>	<p>-conversația - film -vedeoproiector</p> <p>-dezbateră</p>		
--	---	--	--	--

	<p>sunt de natură nonconformistă. Elevii emit judecăți de valoare, combat și semnaleză partea negativă implicată în problema controversată. Pălăria verde scote în evidență valoarea pentru individ și societate a fiecărui act moral. Explică nuanța axiologică a stării de empatie . Pălăria galbenă. Elevii sub pălăria galbenă oferă soluția problemei din perspectivă pozitivă și optimistă.</p>	<p>-problematizarea</p> <p>-film -videoproiector</p>		
4. Evaluare și feedback	<p>Profesorul face aprecieri la modul în care s-a desfășurat activitatea. Aprecierile activității elevilor va avea în vedere 2 elemente: –răspunsul complet la fiecare cerință și respectarea acestora, - gradul de implicare al elevilor în rezolvarea situației. Elevii își însușesc observațiile făcute și expun concluzii legate de activitatea desfășurată, mai mult</p>	<p>-conversația -tabla -creta -caietele -activitate frontală</p>	7 min	-interevaluare

	profesorul le propune elevilor sa semnaleze puncta tari și punctele slabe ale demersului didactic.			
5. Încheierea organizată a activității	Profesorul notează în catalog cele mai bune raspunsuri. Elevii primesc lămuriri asupra notelor acordate. Profesorul multumește elevilor.	-Explicația	3 min	-notarea elevilor în catalog.

Anexa 1.

Oprirea selecției naturale și evoluția culturală.

David Attenborough, un celebru naturalist britanic, a declarat recent că omul a devenit prima specie care s-a oprit în evoluția sa, împiedicând manifestarea selecției naturale. Acest lucru nu este atât de grav, spune specialistul, în condițiile în care ne putem baza pe o evoluție accelerată a dezvoltării tehnologice, care ne va ajuta să supraviețuim.

„Cred că ne-am oprit în evoluție. Dacă selecția naturală, așa cum a fost ea propusă de Darwin, este mecanismul central al evoluției, atunci noi am oprit-o”, a declarat David Attenborough.

Specialistul este de părere că principalii factori care au stat la baza opririi în evoluție au fost:

-controlul individual al natalității, adică metodele contraceptive,

-avortul,

-dar și faptul că umanitatea a atins nivelul la care 95-99 % dintre copiii născuți supraviețuiesc.

Selecția naturală, adică supraviețuirea doar a celor care reușesc să se adapteze la mediu și transmiterea din generație în generație a acestor „îmbunătățiri” fizice, a fost oprită de intervenția omului, singura specie care a intervenit în acest proces, spune Attenborough.

„Oprirea selecției naturale nu este însă atât de gravă sau atât de deprimantă cum ar părea, pentru că acum evoluția noastră este una culturală. Oamenii au o moștenire genetică, dar și o importantă moștenire culturală - moștenim cunoștințe legate de computere, televiziune, electronică, aviație și așa mai departe. Fiecare generație are cărți din care învață aceste lucruri, deci evoluția noastră culturală este extrem de rapidă”, explică naturalistul.

PROBLEME DE ETICĂ APLICATĂ

Etica aplicata are ca obiect studiul unor probleme morale controversate. Pentru ca o problema sa constituie obiectul eticii aplicate, ea trebuie sa indeplineasca simultan doua conditii:

- sa fie o problema controversata
- sa aiba caracter moral explicit

Orig

Discu
ante

Origini

Conceptul de "etică" a fost prima dată folosit de Aristotel intenționând să denumească ansamblul de obiceiuri și tradiții omenești. O dată cu apariția lui Socrate, aceasta a fost mutată în centrul discuțiilor filosofice.

PRINCIPALELE PROBLEME DE ETICA APLICATĂ:

- AVORTUL
- MEDICINA MODERNĂ
- INTELIGENTA ARTIFICIALĂ

ARGUMENTE PRO AVORT

-AVORTUL ESTE O PROCEDURĂ MEDICALĂ SIGURĂ. MAREA MAJORITATE A FEMEILOR CARE FAC AVORT O FAC ÎN PRIMUL TRIMESTRU. AVORTURILE MEDICALE PREZINTĂ UN RISC FOARTE SCĂZUT DE COMPLICAȚII GRAVE ȘI NU AFECTEAZĂ SĂNĂTATEA UNEI FEMEII SAU CAPACITATEA VIITOARE DE A RĂMĂNE GRAVIDĂ SAU DE A NAȘTE.

-APROAPE TOATE AVORTURILE AU LOC ÎN PRIMUL TRIMESTRU, ATUNCI CÂND UN FĂT ESTE ATAȘAT DE PLACENTĂ ȘI CORDONUL OMBILICAL DE MAMĂ. CA ATARE, SĂNĂTATEA SA DEPINDE DE SĂNĂTATEA EI ȘI NU POATE FI PRIVITĂ CA O ENTITATE SEPARATĂ, DEOARECE NU POATE EXISTA ÎN AFARA EI PÂNTEC.

ARGUMENTE CONTRA AVORTULUI

DEOARECE VIAȚA ÎNCEPE DE LA CONCEPȚIE, □ AVORTUL ESTE ASEMĂNĂTOR CU CRIMA, DEOARECE ESTE ACTUL DE A LUA VIAȚA UMANĂ. AVORTUL ESTE ÎN SFIDAREA DIRECTĂ A IDEII COMUN ACCEPTATE A SFINȚENIEI VIEȚII UMANE.

-UN AVORT POATE DUCE LA COMPLICAȚII MEDICALE MAI TÂRZIU ÎN VIAȚĂ; RISCUL SARCINILOR ECTOPICE ESTE CRESCUT DACĂ SUNT PREZENȚI ALȚI FACTORI, CUM AR FI FUMATUL, ȘANSA UNUI AVORT SPOREȘTE ÎN UNELE CAZURI □ ȘI CREȘTE ȘI BOALA INFLAMATORIE PELVIANĂ.

NICIO SOCIETATE CIVILIZATĂ NU PERMITE UNUI OM SĂ FACĂ RĂU INTENȚIONAT SAU SĂ IA VIAȚA ALTUI OM FĂRĂ A FI PEDEPSIT, IAR AVORTUL NU ESTE DIFERIT.

MEDICINA MODERNĂ

MEDICINA (LATINESCUL: ARS MEDICINA MEDICINA = ARTA DE A VINDECA) ESTE ȘTIINȚA ȘI PRACTICA STABILIRII DIAGNOSTICULUI, PROGNOSTICULUI, TRATAMENTULUI ȘI PREVENIRII BOLILOR. MEDICINA OPEREAZĂ CU CONCEPTE MAI NOI SAU MAI VECHI DIN MAJORITATEA ȘTIINȚELOR, DE LA ANATOMIA UMANĂ FUNDAMENTALĂ, PÂNĂ LA MODELE MATEMATICE COMPLEXE ȘI CHIAȚI NOȚIUNI ÎMPRUMUTATE DIN CĂMPUL FILOSOFIEI ȘI AL ARTELOR. BIOMEDICINA ESTE O RAMURĂ A MEDICINEI CARE APLICĂ PRINCIPIILE ȘTIINȚELOR FUNDAMENTALE (PRECUM MATEMATICA, CHIMIA, FIZICA, BIOLOGIA DAR ȘI LOGICA ÎMPREUNA CU FILOZOFIA) ÎN CERCETAREA ȘI PRACTICA CLINICĂ. ACEST DOMENIU DE AVANGARDA COMBINĂ ȘTIINȚA MEDICALĂ CU MAI MULTE DOMENII PRECUM BIOCHIMIA, IMUNOLOGIA, FIZIOLOGIA, FARMACOLOGIA, MICROBIOLOGIA, HISTOLOGIA, BIOLOGIA MOLECULARĂ, HEMATOLOGIA, EMBRIOLOGIA, ETC

INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

DEFINIȚIA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE

IA ESTE CAPACITATEA UNEI MAȘINI DE A IMITA FUNCȚII UMANE, CUM AR FI RAȚIONAMENTUL, ÎNVĂȚAREA, PLANIFICAREA ȘI CREATIVITATEA.

IA PERMITE SISTEMELOR TEHNICE SĂ PERCEAPĂ MEDIUL ÎN CARE FUNCȚIONEAZĂ, SĂ PRELUCREZE ACEASTĂ PERCEPȚIE ȘI SĂ REZOLVE PROBLEME, ACȚIONĂND PENTRU A ATINGE UN ANUMIT OBIECTIV. CALCULATORUL PRIMEȘTE DATELE (DEJA PREGĂTITE SAU COLECTATE PRIN INTERMEDIUL PROPRIILOR SENZORI, CUM AR FI O CAMERĂ VIDEO), LE PRELUCREAZĂ ȘI REACȚIONEAZĂ.

SISTEMELE IA SUNT CAPABILE SĂ ÎȘI ADAPTEZE, ÎNTR-O ANUMITĂ MĂSURĂ, COMPORTAMENTUL, ANALIZĂND EFECTELE ACȚIUNILOR ANTERIOARE ȘI FUNCȚIONĂND

AUTONOM.

DE CE ESTE IMPORTANTĂ IA?

UNELE TEHNOLOGII DE IA EXISTĂ DE PESTE 50 DE ANI, ÎNSĂ CREȘTEREA PUTERII DE CALCUL, DISPONIBILITATEA UNOR CANTITĂȚI ENORME DE DATE ȘI NOII ALGORITMI AU CONDUS LA PROGRESE MAJORE ÎN DOMENIUL IA ÎN ULTIMII ANI.

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ESTE CONSIDERATĂ UN ELEMENT CENTRAL AL TRANSFORMĂRII DIGITALE A SOCIETĂȚII ȘI A DEVENIT O PRIORITATE PENTRU UE.

SE PRECONIZEAZĂ CĂ VIITOARELE APLICAȚII VOR ADUCE SCHIMBĂRI ENORME, ÎNSĂ IA ESTE DEJA PREZENTĂ ÎN VIAȚA NOASTRĂ DE ZI CU ZI

TIPURI DE IA

SOFTWARE: ASISTENȚI VIRTUALI, PROGRAME INFORMATICE DE ANALIZĂ A IMAGINILOR, MOTOARE DE CĂUTARE, SISTEME DE RECUNOAȘTERE VOCALĂ ȘI FACIALĂ

IA ÎNCORPORATĂ: ROBOȚI, AUTOMOBILE AUTONOME, DRONE, INTERNETUL OBIECTELOR

IA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI

IATĂ CÂTEVA FUNCȚII PE CARE LE FOLOSIM FĂRĂ A REALIZA ÎNTOTDEAUNA CĂ SUNT APLICAȚII ALE IA:

CUMPĂRATURILE ȘI PUBLICITATEA ONLINE

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ESTE UTILIZATĂ PE SCARĂ LARGĂ PENTRU A OFERI INTERNAUȚILOR RECOMANDĂRI PERSONALIZATE, PE BAZA CĂUTĂRIILOR SAU ACHIZIȚIILOR LOR ANTERIOARE, DE EXEMPLU, SAU A ALTOR TIPURI DE COMPORTAMENT ONLINE. IA ARE O IMPORTANȚĂ ENORMĂ ÎN ECONOMIE, PENTRU OPTIMIZAREA PRODUSELOR, PLANIFICAREA INVENTARELOR, LOGISTICĂ ETC.

CĂUTAREA PE INTERNET

MOTOARELE DE CĂUTARE ÎNVAȚĂ DIN VOLUMUL IMENS DE DATE INTRODUSE DE UTILIZATORI PENTRU A OFERI REZULTATE PERTINENTE.

ASISTENȚII PERSONALI DIGITALI

TELEFOANELE INTELIGENTE UTILIZEAZĂ IA PENTRU A OFERI PRODUSE CĂT MAI ADAPTATE ȘI MAI PERSONALIZATE. ASISTENȚII VIRTUALI CARE RĂSPUND LA ÎNTREBĂRI, OFERĂ RECOMANDĂRI ȘI CONTRIBUIE LA ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR ZILNICE AU DEVENIT OMNIPREZENȚI.

TRADUCEREA AUTOMATĂ

SOFTWARE-URILE DE TRADUCERE, SCRISĂ SAU ORALĂ, UTILIZEAZĂ INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ PENTRU A FACE TRADUCERILE, DAR ȘI PENTRU A LE ÎMBUNĂȚĂȚI. ACELAȘI ESTE ȘI CAZUL ALTOR FUNCȚII, CUM AR FI SUBTITRAREA AUTOMATĂ.

LOCUINȚE, ORAȘE ȘI INFRASTRUCTURI INTELIGENTE

TERMOSTATELE INTELIGENTE ÎNVAȚĂ DIN COMPORTAMENTUL NOSTRU PENTRU A ECONOMISI ENERGIE, IAR DEZVOLȚATORII ORAȘELOR INTELIGENTE SPERĂ SĂ CONTROLEZE TRAFICUL PENTRU A ÎMBUNĂȚĂȚI CONECTIVITATEA ȘI A REDUCE AMBUTEIAJELE.

Necesitatea învățării prin cooperare

Prof. Kulcsár Tünde-Emese

Șc. Gimn. Apafi Mihály, Ernei, jud. Mureș

În secolul vitezei este esențial de a pregăti elevii pentru o cooperare reciprocă și fructuoasă, deoarece învățarea cooperativă îi ajută pe elevi să înțeleagă, că ajutându-se reciproc, o cooperare poate servi la progresul propriu.

În societatea modernă de astăzi este necesar învățarea continuă și reciprocă, dacă dorim să ne integrăm într-o societate aflată în continuă transformare, care se bazează pe oamenii care sunt activi, creativi și dispuși să învețe continuu pe toată durata vieții (lifelong learning).

Pentru a putea face față necesităților societății moderne era necesar transformarea învățării mecanice și pasive cu o școală modernă în care pe prima treaptă se află participarea directă a elevilor la învățare, precum și o colaborare și cooperare între copii în timpul activităților de cunoaștere și în procesul de asimilare de cunoștințe noi.

În cadrul unei clase, grupările elevilor câte 5-6, le oferă acestora posibilități de a învăța unul de la altul și de a se învăța unul pe celălalt în condițiile specifice „lumii reale”. Studii ale unor organizații arătau încă din anii 1990, că cea mai apreciată competență managerială a devenit lucrul în echipă (Goleman, 1998). Astfel îi pregătim pe elevi pentru viitor, când vor avea o meserie, oferindu-le aceste oportunități de a lucra împreună pentru a crea produse sau a rezolva probleme.

Un răspuns necesităților societății poate fi învățarea interactivă și prin cooperare, care dă posibilități de integrare a oamenilor în viața de zi. Cercetările au afirmat că structurile de cooperare sunt mai eficiente decât cele competitive și cele bazate pe individualism, din punct de vedere al performanțelor școlare, cât și pe plan social au un efect mai bun (Kagan, 2001).

În viziunea lui Kagan experiența trăită împreună în cadrul grupului este o necesitate pentru eficiența învățării. Din punctul lui de vedere economia noastră, societatea avansată tehnologic, aduce în prim-plan munca în echipă. În cartea lui stabilește scopul principal al școlilor, care nu

este altceva, decât dezvoltarea gândirii, dezvoltarea unor abilități de comunicare sociale, care sunt esențiale în lumea de astăzi. În același timp școlile trebuie să asigure dobândirea de experiențe proprii și informații vaste. Necesitatea învățării cooperative este justificată de faptul, că acest tip de învățare permite experiențe de învățare mai bogate pentru elevi și o gamă largă de posibilități de exersare a abilităților de comunicare, ale gândirii de nivel superior și dezvoltarea abilităților sociale (Kagan, 2001).

În secolul nostru este esențial de a pregăti copiii noștri pentru o cooperare reciprocă și fructuoasă. Învățarea prin cooperare îi ajută pe elevi să înțeleagă, că colaborarea ajută la dezvoltarea lor. Spencer Kagan, ca și părintele acestui concept în al doilea capitol al cărții sale discută despre nevoia de învățare prin cooperare. El crede, că sarcina principală a profesorului de astăzi este dezvoltarea acelor abilități și competențe la elevi, care le ajută să se descurce în societate. De aceea trebuie să privim condițiile economice și sociale ale societății, pentru a putea judeca, care sunt competențele necesare și care sunt competențele pe care nu le-au dobândit încă elevii noștri, pentru a putea face față provocărilor societății. În opinia sa, principala problemă este cu ce mediu economic și social sunt nevoiți elevii să se confrunte. El crede că rolul educatorului cuprinde și studierea cu atenție a schimbărilor sociale, economice și demografice pe baza cărora poate să decidă, care sunt competențele, care asigură o dezvoltare optimă elevilor (Kagan, 2001). În vederea realizării învățării prin cooperare Kagan sugerează să se organizeze sesiuni de team building. Ele ajută la crearea unei atmosfere propice pentru învățarea prin cooperare. Elevii pot exersa rolurile sociale, pot simula situații de comunicare. În timpul team buildingurilor elevii se cunosc reciproc, devin conștienți de punctele forte și de punctele slabe ale colegilor (Kagan, 2001).

Putem pune întrebarea ce se numește un grup? Grupul de cooperare este compusă pe termen lung din aceleași patru indivizi, care se cunosc, se acceptă și se sprijină reciproc, au afinități puternice pozitive. Cel mai frecvent întâlnit aspect al grupurilor de cooperare este eterogenitatea. Grupurile se formează din elevi cu capacități cât mai diferite, formând grupuri eterogene care reflectă componența clasei.

Având în vedere că performanța elevilor este diferită, așa putem crea condiții favorabile pentru a învăța unul pe altul, iar acest lucru facilitează demersul activității.

În cazul în care în fiecare grupă există un copil talentat, acesta facilitează înțelegerea și învățarea lecției noi. Amestecul etnic îmbunătățește în mod surprinzător relațiile interetnice (Kagan, 2001).

În organizarea învățării prin cooperare profesorul trebuie să formeze grupurile care vor învăța împreună. După teoria lui Kagan elevii se pot grupa pe bază de prietenii, pe baza intereselor comune, prin tragere la sorți, dar și pedagogul poate desemna membrii grupului. Grupurile eterogene s-au dovedit a fi cele mai eficiente. Kagan recomandă să alegem aleatoriu, întâmplător membrii grupului și să schimbăm frecvent componenții grupului. Lângă acest fapt stă, că elevii în situații diferite își pot dezvolta și valorifica aptitudinile sociale. Dezavantajul poate fi că se pot realiza grupe de elevi cu performanțe slabe. În cazul în care grupurile sunt formate conform planului, trebuie să creăm un mediu de învățare care asigură activitatea eficientă a elevilor. Aceste grupuri mici se pot ține o perioadă lungă de timp, în care se dezvoltă o conștiință puternică de comunitate și elevii învață să învețe împreună.

Profesorul poate combina două moduri de formare de grup la anumite intervale de timp. Spencer Kagan sugerează că, indiferent cât de bine funcționează un grup, după cel puțin șase săptămâni se pot realiza grupuri noi. Dimensiunea ideală pentru un grup este de patru persoane, pentru că în cazul unui grup cu un număr mai mare de persoane membrii grupului ar putea să nu fie suficient de activi. Baza structurală a învățării prin cooperare este grupul mic, care permite ca elevi cu diferite abilități, statut social să lucreze eficient împreună pentru a atinge obiectivele învățării (Arató – Varga, 2008).

Arató și partenera sa recomandă formarea grupului aleatoriu în cazul în care profesorul nu are cunoștințe prelabile despre elevi. Câteva metode de formare de grupuri întâmplătoare: atribuire de numere, culori elevilor în ordinea în care stau, grup aleatoriu cu un colaj de imagini, mozaic în funcție de interese.

Formarea de grup dirijat oferă cu adevărat realizarea obiectivelor învățării prin cooperare și anume, dobândirea de cunoștințe, interactiv și dezvoltarea competențelor legate de acestea. Necesari pentru formarea unui astfel de grup este ca profesorul să aibă cunoștințe anterioare despre fiecare elev (Arató – Varga, 2008).

Membrii grupurilor mixte se pot ajuta reciproc să învețe în mod eficient, se îmbunătățesc relațiile dintre grupurile etnice și de gen, devine mai eficientă managementul clasei. Dacă realizăm permanent grupuri mixte niciodată nu vin în contact elevii cu performanțe bune (factorul principal al stimulării învățării), nici cu nivel mai scăzut de învățare (nu au posibilitatea să devină lideri și

ei). De aceea avem nevoie de instrumente suplimentare de formare de grupuri care permit crearea și funcționarea celor patru specii de grupuri (Kagan, 2001.)

Spencer Kagan diferențiază patru tipuri de grupuri:

- Grupuri mixte
- Grupuri formate aleatoriu
- Grupuri cu interese comune,
- Grupuri de aceeași limbă.

Mulți cercetători consideră că cea mai importantă caracteristică a învățării prin cooperare este eterogenitatea grupurilor. Se recomandă ca aceste grupuri să fie compuse de un elev bun, de un elev slab și doi elevi cu performanțe medii, fete și băieți. Observațiile lui Kagan au arătat că beneficiile grupurilor mixte sunt: colegii sprijină unii pe alții, facilitează integrarea genurilor, iar elevii buni pot fi în ajutorul profesorului. Dacă dorim să creăm grupuri omogene se poate realiza pe bază de empatii, pe bază de cunoștințe lingvistice. Dezavantajul acestei metode este că creează sau consolidează în clasă relațiile ierarhice și avem.

Modalități prin care putem crea grup întâmplător: cercul dublu, prin numerotarea elevilor

Dezavantajul este că avem o probabilitate mare de a forma un grup care va pierde. De aceea consideră Kagan avantajos, crearea de grupuri mixte și consideră condiția de bază a învățării prin cooperare (Kagan, 2001).

Putem forma grupuri aleatoriu prin numerotarea elevilor. Dacă avem 24 de elevi și dorim să formăm grupe cu 4 patru membrii, atunci vom avea 6 grupe. Numerotăm elevii de la unu până la patru. Elevii cu numărul unu vor forma prima echipă, cei cu numărul doi va fi grupa următoare ș.a.m.d. Alte modalități prin care formăm grupuri aleatoriu: alcătuire de grup cu ajutorul cărților cu diferite culori, diferite concepte, cercul dublu, joc de puzzle cu o imagini tăiate.

Având în vedere numărul de membri ai grupului Kagan sugerează echipele cu patru membrii pe baza următoarelor trei criterii: există posibilitate de a lucra în perechi, nimeni nu rămâne pe afara grupului, putem alcătui mai multe perechi.

Modalități de formare de grupuri mixte întâlnite în cartea lui Kagan:

1. Membrii grupului sunt numiți de către profesor

În acest caz elevii sunt aranjați în rând, care va începe cu elevii cu cele mai bune performanțe. Vom alege cel mai bun, cel mai rău elev și doi elevi cu performanțe medii.

2. Constituie în jurul liderului de grup

Alegem liderii grupurilor din elevii cei mai buni. Ei cheamă în grup un elev mai slab la învățătură. Împreună selectează un tovarăș mediocru. Toți trei aleg ultimul membru al grupului.

3. Perechea perechilor

Creăm patru grupe: puternic, puternic - mediu, slab – mediu și slab. Puternicii și slabii pe o parte a clasei, puternici - medii, slabii – medii pe partea cealaltă a sălii. Formează perechi, după aceea perechile aleg perechi.

4. Grupuri tematice

Elevii se aliniază după părerea lor despre o anumită temă, de la cel care este de acord până la cel care neagă. După care îndoim linia în așa fel ca cei care sunt de acord să fie față în față cu cei care nu sunt de acord cu părerile lor. Îndoim încă o dată linia îndoită în așa fel încât perechile rezultate se vor așeza la elevii care stau la sfârșitul rândului celălalt. Ei sunt cei care nu au fost prea atenți sau părerile lor personale sunt în concordanță cu ambele grupe (Kagan, 2001).

Bibliografie :

- Goleman, D., 1998, in <http://iteach.ro/pagina/1141/>
- Spencer Kagan, 2001, Kooperatív tanulás, Önkonet Kft, Budapest
- Arató Ferenc – Varga Aranka, 2008, Együtt – tanulók kézikönyve, Educatio Társadalmi Szolgáltató Közhasznú Társaság, Budapest
- Neacșu Ioan, 1990, Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Profesor învățământ primar Lăbuș Daniela

Școala Gimnazială Nr. 1 Toflea

Din activitatea mea la clasă ca învățător, am să mă refer la câteva aspecte notabile observate de-a lungul a 20 de ani de predare.

Lucrez la o școală cu elevi ce provin din medii defavorizate, cu elevi slabi sau neinteresați de cunoaștere și dezvoltare personală. Ca urmare, aici se lucrează sistematic și se caută soluții și strategii pentru a încuraja elevii să frecventeze școala și să obțină rezultate bune la învățătură.

Majoritatea elevilor nu manifestă interes pentru diverse domenii de cunoaștere și nu participă activ la toate demersurile mele didactice, evident cu unele excepții legate mai mult de starea de moment, de gradul de oboseală sau de încărcătura programului din ziua respectivă. Cred că, așa cum am discutat și cu colegii pe parcursul orelor de curs, dacă profesorul stabilește o legătură afectivă, de prietenie și deschidere, de empatie cu elevii săi, această legătură se menține și se întărește în timp, ea facilitând pentru toți cei implicați în educație abordarea oricărei perspective educaționale, a oricărei activități de învățare, indiferent că este tradițională sau modernă. cu rezultate foarte bune. Elevii manifestă astfel interes și pentru activități menite să le asigure o dezvoltare personală constantă și solidă, pas cu pas.

După o observare îndelungă a reacțiilor elevilor, aș putea spune însă că activitățile cele mai îndrăgite de elevi sunt cele de exprimare orală în situații de comunicare uzuală, formularea unei păreri asupra unei probleme practice, participarea la dialog, mai ales pe teme de interes personal, iar atunci când profesorul povestește ceva interesant sau educativ din experiența personală, sunt de-a dreptul captivați și doresc să afle mai mult.

Mai mult ca sigur pe locul 2 s-ar afla identificarea informațiilor dintr-o scrisoare personală/e-mail în vederea redactării unui răspuns, răspunsuri la întrebări și oferirea de reacții verbale adecvate în funcție de mesaj.

Fără îndoială, pe locul 3 ar fi identificarea unor elemente comune culturii proprii și culturii studiate, ca și a unor elemente diferite. Aplicațiile audio-video sunt cu siguranță printre preferatele elevilor și avem așa ceva la dispoziție și în manualele noi, dar acum sunt atâtea alte surse de materiale care ne pot ajuta în dezvoltarea personală a fiecărui elev.

Calitatea unui sistem de învățământ este influențată atât de factori externi școlii (mediul sociofamiliar și economic de proveniență al elevului, nivelul de educație și ocupația părinților etc.), cât și de factori care țin exclusiv de școală (colectiv didactic, condiții de învățare, tip de școală frecventat etc.).

Elevii Școlii Gimnaziale nr. 1 Toflea sunt în proporție de 99% rromi. Ei provin din medii defavorizate, cu un nivel de trai foarte scăzut, cu părinți care nu au frecventat școala.

Copilul rrom pășește pragul școlii fără a fi frecventat, de cele mai multe ori, grădinița, fără a cunoaște bine sau deloc limba română, ceea ce creează probleme adaptative încă din faza incipientă. Limba rromani folosită în mediul familial îngreunează activitatea învățătorului, efortul acestuia de a-l învăța limba română multiplicându-se.

O problemă importantă este, de asemenea, reticența familiei rrome față de educația școlară. Nu toți părinții rromi își îndeamnă copiii să meargă la școală, să-și facă temele, etc. Și chiar dacă ar proceda astfel, ar interveni o altă dificultate, anume incapacitatea de a-i ajuta la lecții, părinții fiind, adesea, analfabeți. Sărăcia, mediul de viață sub limita subzistenței (în unele cazuri) concretizate în lipsa hranei, îmbrăcăminte, a utilităților, a mijloacelor financiare pot influența negativ evoluția școlară a copilului rrom.

Învățătorul va trebui să cunoască foarte bine elevul rrom, pentru a putea proceda la valorificarea aspectelor interne și externe pozitive, în încercarea concertată de a minimaliza și chiar înlătura rolul factorilor negativi.

Lucrul cu copiii rromi este dificil, dar nu imposibil. Trebuie numai găsite acele strategii optime de interacțiune la diferite niveluri educaționale: învățător – elev, elev – elev, învățător – părinți, etc.

Dezinteresul total al familiei pentru educația școlară a copiilor duce la o implicare mai mare a cadrelor didactice pentru reușita școlară a elevilor.

Reușita școlară - reprezintă alternativa pozitivă, favorabilă, optimă a randamentului școlar

- rezultatul concordanței dintre cerințele programei școlare, capacitatea de asimilare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor de către școlari, nivelul lor de aspirație și atitudine față de muncă și învățatură.

Insuccesul școlar -reprezintă alternativa negativă, nefavorabilă a randamentului școlar, fiind denumită și nereușită școlară sau eșec școlar.

Insuccesul școlar evidențiază rezultatele slabe ale manifestării dimensiunilor personalității elevilor, care pot fi exprimate în:

- capacități intelectuale și etico-civice slab dezvoltate ;
- indisciplină și abateri comportamentale ;

- lipsă de motivație, interes și de aspirații privind învățătura și viitorul lor de viață;
- inadaptabilitate școlară și socială;
- refuzul de a merge la școală, absenteismul care se soldează cu rămâneri în urmă la învățatură și în final cu abandonul școlar;
- presiunea familiei (frați sau părinți) de a rămâne acasă să ajute la diverse munci;

Pentru a veni în sprijinul elevilor,

cadrele didactice din școală s-au implicat în Proiecte POSDRU, cu finanțare externă.

- ✓ Proiectul **POSDRU/188/2.2/S/155787**, ”Diferiți, și totuși, colegi!”
- ✓ Proiectul ”Matematică digitală. Curriculum opțional și resurse educaționale pentru clasa a III-a”, **POSDRU/153/1.1/S/141867**
- ✓ Proiectul **POSDRU/198/2.2./S/158765**, – Educația- Șansă către societatea cunoașterii

În urma acestor proiecte derulate, școala a beneficiat de:

- ❖ Dotare cu mobilier : pupitre elev+ scaune birou, catedre, dulapuri;
- ❖ Aparatură IT: laptopuri, videoproiectoare, imprimante, table interactive, tablete;
- ❖ Uniforme școlare pentru toți elevii și rechizite;
- ❖ Program de tip After School – masă caldă și activități;
- ❖ Școlarizarea adulților prin Programul ”A doua șansă”, unde cursanții au primit masă caldă și beneficii financiare la finalul proiectului ;
- ❖ Consilierea părinților în scopul sprijinirii elevilor în activitățile școlare cu beneficii financiare;

La finalul fiecărui an școlar, recompensăm elevii, organizând diferite excursii, ce au ca scop , atât recreerea, cât și dobândirea de noi cunoștințe.

Pentru efectuarea acestor deplasări, am apelat la sprijinul financiar al Primăriei, al Parohiei, al Fundației Toflea și al Fundației Romano- Boutique.

Bibliografie:

1. Popescu, V.V. – Succesul și insuccesul școlar – precizări terminologice, forme de manifestare, cauze. *Revista de pedagogie*, 12, 2009;
2. Radulian, V., (coord.) ” Lichidarea și combaterea repetenției” (Caiete de pedagogie modernă), E.D.P., București, 1998;

EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

„O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului stimă și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine” (Smiles, 2020).

Inspirată fiind, de citatul marelui autor scoțian, pot spune că întradevăr educatorilor, le revine o sarcină extrem de importantă, privind educația pe care le-o oferă și le-o dezvoltă copiilor. Prin contribuția educatorilor și implicarea nemijlocită în procesul educativ al preșcolarilor, se formează caractere deschise, dezinvolve, cooperative și puternice, dar și prin prisma dialogului cu aceștia, a dezvoltării capacității copiilor de a fi independenți și cu putere de a alege și decide. Din fericire, prin activitatea didactică cu preșcolarii în cadrul grădiniței, educatorul are privilegiul de a realiza o astfel de educație, oferindu-le copiilor siguranță și echilibru, dar și o asimilare de cunoștințe specifice vârstei și propriului ritm de dezvoltare al fiecărui preșcolar în parte, prin oferirea unui climat cald, protectiv, un mediu plăcut în care copilul să se regăsească și să aibă încredere în el.

În grădinița de copii, programul anual de studiu gravitează în jurul a șase teme de integrare curriculară, conform curriculumului, așadar:

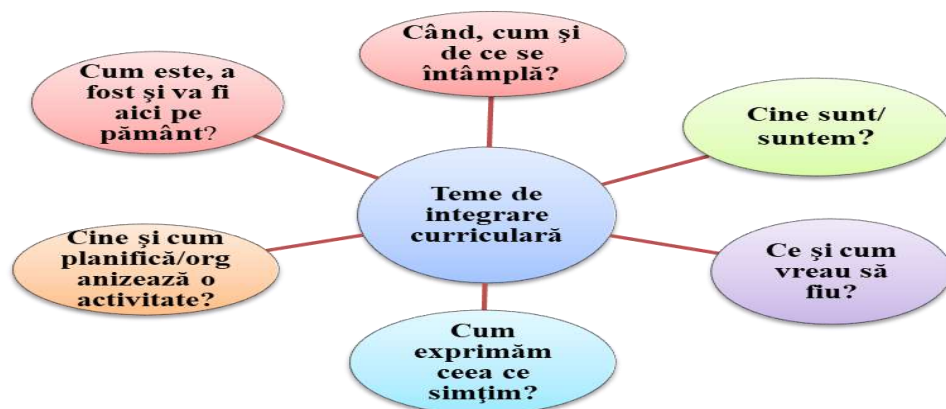

Fig.1 Teme de integrare curriculară
(Curriculum pentru educație timpurie, 2019)

Planul de învățământ prezent în curriculum pentru educație timpurie, prezintă activitățile de învățare după care se realizează procesul instructiv-educativ din grădinița de copii, respectiv acesta se desfășoară pe trei mari categorii didactice:

ALA	Activități liber alese: centrele de interes, prin care copiii explorează diferite zone plăcute și creative, care îi dezvoltă progresiv și armonios.
ADP	Activități de dezvoltare personală: întâlnirea de dimineață, mesajul zilei, rutine și tranziții.
ADE	Activități pe domenii experiențiale: activități integrate sau pe domenii, desfășurate în cadrul proiectelor tematice în funcție de temele curriculare.

Categoriile de învățare în învățământul preșcolar

În continuare, o să enumăr și o să detaliez domeniile experiențiale pe care le întâlnim în curriculum-ul pentru învățământul preșcolar.

Fig.2 Domeniile experiențiale din grădinița de copii

Noul curriculum-ul pentru educație timpurie, plasează copilul în centrul actului educativ, „activitatea din grădiniță este centrată pe copil și nevoile acestuia” (Curriculum pentru educație timpurie, 2020).

În acest sens, niște studii recente arată faptul că o educație de calitate, încă din perioada timpurie, creează copilului un profil drept, curat și demn pentru societate. Acest studiu demonstrează faptul că o pregătire corectă a copiilor încă din faza preșcolarității este foarte importantă, pentru că dacă evităm să cunoaștem și să lucrăm cu abilitățile lor personale, precum

cele motorii, cognitive, sociale, emoționale, aceștia, recuperarea lor ulterioară va fi destul de dificilă.

Potrivit unei cercetări care a analizat comportamentul preșcolărilor în diferite activități pe parcursul unei zile școlare, s-a demonstrat faptul că copiii sunt mai implicați și mai activi în activități care le permit independența și posibilitatea de a alege și decide, decât atunci când activitățile sunt stabilite de către profesori. (The Environment)

Așadar, activitățile liber alese sau centrele de interes, cum se mai numesc, reprezintă un bun prilej pentru educatoare, de a-i cunoaște pe copii, de a le analiza interesele și preocupările, de a-i sprijini și dirija propriile lor interese.

Prin derularea acestor activități liber alese, copiii sunt conduși spre o dezvoltare cognitivă, afectivă, intelectuală, emoțională și de creare a noi relații între copii și educatoare.

Aceste activități, conform curriculum-ului pentru educație timpurie, pot fi desfășurate și organizate oricând în programul zilnic de la grădiniță, nefiind impuse niște reguli pentru derularea acestor activități. Aici, fiecare educatoare decide când pune la dispoziția preșcolărilor aceste momente. Unele educatoare aleg dimineața desfășurarea acestora, unele în mijlocul activităților, iar altele la finalul programului.

În fiecare zi centrele de interes sunt pregătite de către educatoare, iar preșcolarii au posibilitatea de a alege unde doresc să participe, pentru că nu îi constrânge nimeni să aleagă un anumit centru, participă unde le face plăcere și prezintă interes, iar celelalte putând fi ignorate și alese de cine își dorește.

Centrele de interes cuprinse în curriculum pentru educație timpurie sunt următoarele:

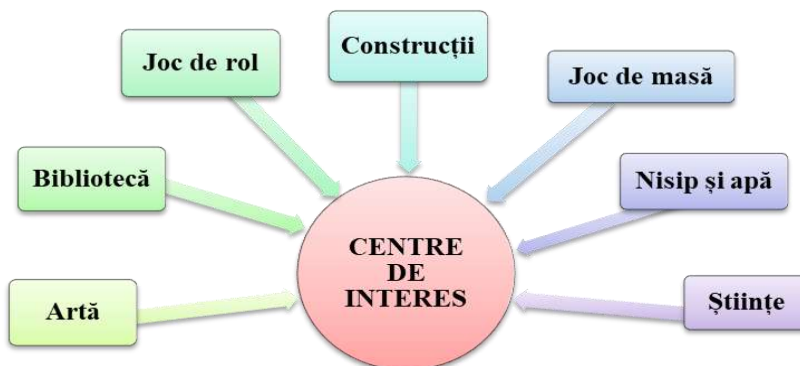

Fig. 3. Clasificare centre de interes în învățământul preșcolar

Prin participarea și implicarea copiilor la activitățile liber alese, aceștia participă la clădirea lor intelectuală și la dezvoltarea personală, devenind niște indivizi foarte bine pregătiți pentru școală, dar mai ales pentru devenirea lor ulterioară, ca persoane active ale societății.

Activitățile liber alese, formează capacitatea de a reține, de a comunica, de a găsi soluții relevante pentru diferite situații în care sunt puși, de a oferi răspunsuri, prin implicarea lor conștientă, activă, cognitivă și logică.

Activitățile din categoria dezvoltare personală specifice vârstei de 3-6 ani, includ rutinele, tranzițiile, activitățile opționale și activități recuperatorii și de dezvoltare a abilităților individuale. „A fi bun este un lucru nobil, a învăța pe alții să fie buni este și mai nobil” spunea Mark Twain. (Maxwelll, 2003, p. 5).

Rolul grădiniței este de a-l încuraja pe copil și de a-i conferi o stare de echilibru și siguranță, prin crearea unui mediu ambiant plăcut și motivant, care să-l conducă pe copil spre creativitate, spre explorare și cooperare cu cei din jur.

Tipuri de rutine și tranziții

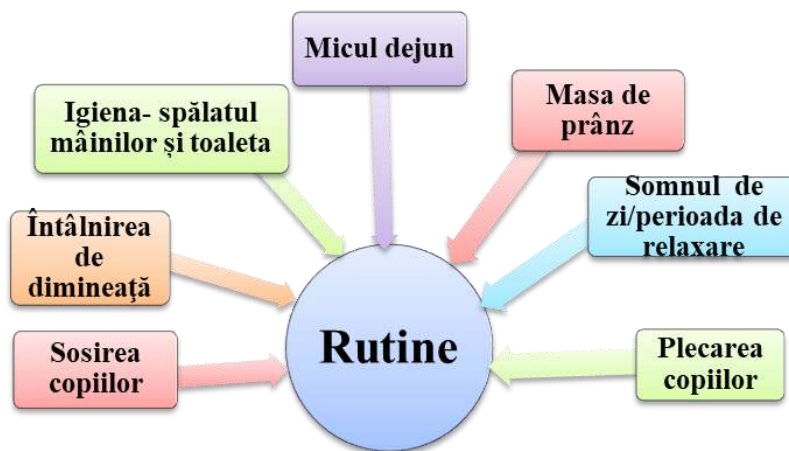

Fig.4. Clasificare rutine în învățământul preșcolar

Fig. 5 Tipuri de tranziții

Am întocmit o grilă de observare, unde am consemnat comportamentele preșcolarilor după aproape un an în care rutinele și tranzițiile au fost desfășurate ca momente importante din activitățile desfășurate cu preșcolarii. Comportamentele preșcolarilor cu privire la rutine și tranziții au fost observate în perioada 14 septembrie 2020-21 mai 2021 și au fost consemnate în grila de observare pentru fiecare preșcolar.

Grila de observare este alcătuită din 16 itemi, care ating comportamentele din spectrul rutinelor și tranzițiilor.

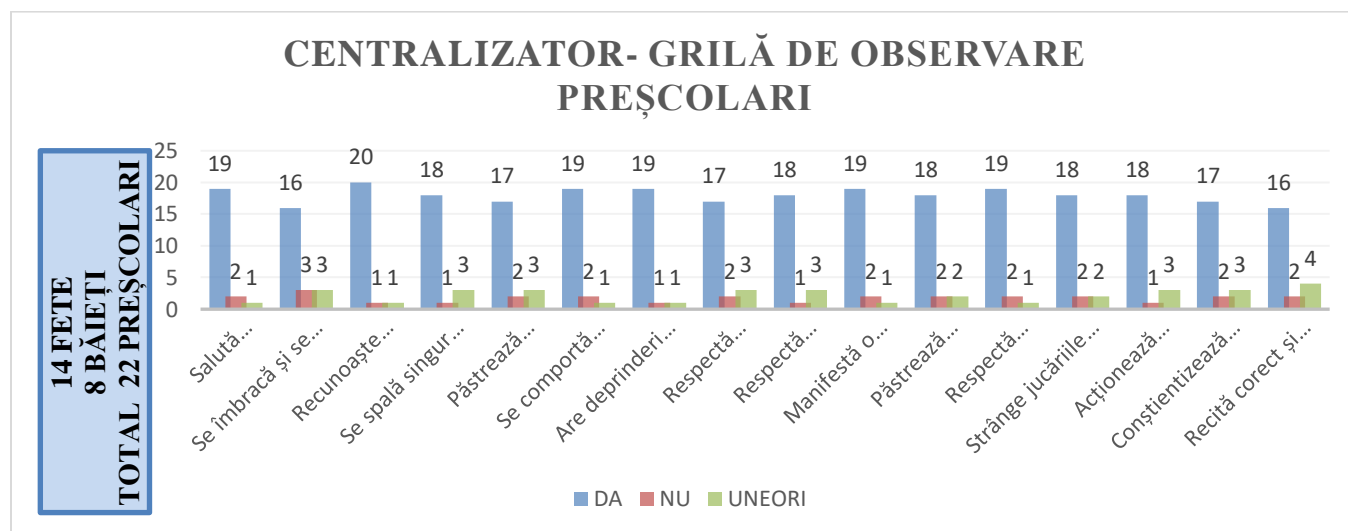

Fig.6 Centralizator- interpretare rezultate din grilă de observare a preșcolarilor

În urma completării grilei de observare pentru fiecare preșcolar, am constatat un progres mare în ceea ce privește comportamentul copiilor, datorat aplicării rutinelor și tranzițiilor. În primele zile de grădiniță, copiii nu aveau formate deprinderile de comportare și deprinderile igienico-sanitare, însă prin implementarea treptată a rutinelor și tranzițiilor, progresul este acum vizibil. Majoritatea preșcolarilor, au devenit independenți prin faptul că salută, se îmbracă și dezbracă singuri, puțini preșcolari necesită nevoie de ajutor, majoritatea mănâncă singuri, utilizează toaleta și respectă regulile de igienă, dar și prin implementarea tranzițiilor, s-a creat o atmosferă de echilibru, în care preșcolarii anticipează momentele care urmează să se realizeze și emană interes, curiozitate și siguranță.

Planificarea unei zile de grădiniță cu rutine și tranziții

Grupa: Mică B
 Educatoare: Lac Maria Alexandra
 Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”
 Proiect tematic: „Miresmele Primăverii”
 Subtema: „Parfum de primăvară”
 Data: 05.04.2021

ACTIVITATEA DE DIMINEAȚĂ				
ZIUA	RUTINE ADP	TRANZIȚII ALAI	TRANZIȚII ADE	TRANZIȚII ALAZ
Luni	<p>1.Sosirea copiilor-„Mă descurc singurei!”</p> <p>2.Întâlnirea de dimineață a. <u>Saiuuul</u> -„Bună dimineața, doamna educatoare, bună dimineața, dragi colegi!”</p> <p>b. <u>Prezenta</u> -„Sunt o floare prezentă în grădina primăverii”</p>	<p>1. <u>Tranziție înainte de activitățile liber alese</u> „Suntem veseli și cântăm Tra la la la la Dar noi vrem să ne jucăm, Tra la la la la la Și în joacă să învățăm Tra la la la la la La centre ne așezăm”</p> <p>2. <u>Tranziție după activitățile liber alese</u> „Bat din palme, Clap clap clap Din picioare trap trap trap.”</p>	<p>1. <u>Tranziție înainte de activitatea obligatorie</u> „Desenăm și numărăm, Povesti noi să ascultăm, Bucuroși să ne mișcăm, Și cântece să ascultăm”</p> 	<p>1. <u>Tranziție înainte de jocul de mișcare</u> ”Brațele le fluturăm, Picioarele le scuturăm, De jocul zilei ne pregătim, Ferciți cu toți să fim”</p>

ACTIVITATEA DE DIMINEAȚĂ				
ZIUA	RUTINE ADP	TRANZIȚII ALAI	TRANZIȚII ADE	TRANZIȚII ALAZ
	<p>c) <u>Calendarul naturii</u> -„Ziua, luna, anul și vremea eu cunosc”</p> <p>d) <u>Gimnastica de dimineață</u> „Să începem ziua cu puțină gimnastică de învioreare”</p> <p>3) <u>Igiena, spălatul mâinilor</u> „Singurel mă îngrijesc, de microbi eu mă feresc”</p> <p>4) <u>Servirea micului dejun:</u> „Micul dejun îl servim, Poftă bună! Mulțumim!”</p> 	<p>Ne învărtim ne răscum și la baie noi pomim”</p> <p><u>Tranziție: Trenulețul muzical</u> „Măinile ni le spălăm Către masa ne îndreptăm, Trenulețul îl formăm Floricele adunăm. Hai cu toți în pași vioi, Bratele le ridicăm. 1,2,1,2 Măinile le fluturăm”</p> 	<p>2. <u>Tranziție după activitatea obligatorie</u> „Am colorat am desenat am și numărât, E timpul să ne relaxăm, La baie toți să plecăm, Pe mâini să ne spălăm, La jocuri ne relaxăm”</p> 	<p>2. <u>Tranziție după joc</u> „Activitățile am încheiat. Ne-am jucat și ne-am distrat, Multe lucruri am învățat. La baie ne îndreptăm Măinile să le spălăm Prânzul ne așteaptă îndată, Hai cu toți acum în grabă. Poftă bună! Mulțumim!”</p>

„Copilăria este o oglindă care reflectează în viața de mai târziu primele imagini.” Samuel Smiles

În aceste situații, rolul educatorilor este de a corecta aceste impedimente, care stau la baza dezvoltării umane sănătoase și care împiedică o educație de calitate. Procesul educativ este unul complex, astfel ca de-a lungul timpului, rutinele și tranzițiile ajută la formarea unor valori precum demnitate, simț estetic, precum și împlinirea fizică și intelectuală. Întreținerea unui climat

prietenos și afectiv care oferă copiilor posibilitatea de a interacționa și a-și descrie experiențele se face prin intermediul rutinelor și tranzițiilor.

Activitățile de rutină și tranziție, se desfășoară pe parcursul întregii zile și au un rol deosebit de primordial în dezvoltarea personală a copilului. Acestea ne oferă un sentiment de control și de predictibilitate asupra tuturor evenimentelor.

Se spune că, copiii fericiți vor deveni adulți de succes. Așadar, după cum știm în perioada preșcolară se declanșează importante transformări în viața copilului. Din punctul meu de vedere, dacă această perioadă este alimentată cu gânduri și trăiri frumoase, motivante și în care se oferă siguranță copiilor, aceștia învață să crească armonios, își dezvoltă spiritul, sufletul și corpul, cu alte cuvinte, inteligența, sensibilitatea și creativitatea.

Activitatea didactică mi-o ghidez după dorința de a oferi fiecărui preșcolar în parte, stabilitate emoțională. Îmi doresc ca cei mici să fie echilibrați emoțional, să aibă încredere în ei, să-și formeze propria lor personalitate și propriul orizont cu vise, idealuri și dorințe.

Bibliografie:

1. Nicoleta, B., Andreea, E., Domnita, P., Elisabeta, P., & Georgeta, T. (2013, 05 15). *Blogul PIPP-BN*. Preluat pe 12 07, 2020, de pe <https://pipp-bn.blogspot.com/2014/01/universitatea-babes-bolyai-cluj-napoca.html>
2. Piaget, J. (1968). *Psihologia copilului*. Paris: Press Universitaires de France.
3. Pimento, B., & Kernested, D. (2004). *Healthy Foundations In Early Childhood Settings: Third Edition*. Nelson College Indigenous.
4. Prepelită, L. (2019, 01 03). *Rutinele și tranzițiile, activități ce stimulează bucuria de a învăța a copiilor*. Preluat pe 04 20, 2021, de pe Revista Autorului: <https://revistaprofesorului.ro/rutinele-si-tranzitiile-activitati-ce-stimuleaza-bucuria-de-a-invata-a-copiilor/>

Cum mi-au influențat activitățile de tip outdoor practica didactică?

LAKATOS ANTON CAROL

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA”-JIBOU/SĂLAJ

Activitățile de tip outdoor sunt activități care aduc o nouă provocare în activitățile de învățare. Activitățile de predare/învățare/evaluare desfășurate în clasă nu ne-au adus întotdeauna cele mai mari satisfacții, cu toate că am căutat să diversificăm modalitățile de predare/învățare/evaluare să realizăm activități care să îi atragă pe elvi, să îi implice, să îi facem să ne fie parteneri principali în educație. Spațiul închis al clasei ne limita în a realiza unele activități, performanțele elevilor nu erau întotdeauna cele așteptate, elevul nu era un agent activ al cunoașterii, motivația pentru învățare lipsea.

Școala este instituția care formează și educă viitorul adult, ea își deschide porțile pentru micile suflete care privesc sfioase și mirate un nou început. Este atât de important omul care deschide această poartă a cunoașterii. O deschidem cu blândețe, cu liniștea cuvântului, cu experiențe noi de învățare, cu calm și răbdare. În loc să ridicăm tonul vocii, ridicăm valoarea cuvintelor. Ploaia este cea care ajută iarba să crească, nu tunetele.

Trăim într-o lume care aleargă, tehnologia modernă ne acaparează pe noi și pe copiii noștri. E tare greu să pregătești un copil în zilele noastre. Trecutul l-am văzut, prezentul îl cunoaștem, dar ce e mai dureros este că nu cunoaștem viitorul și nu știm pentru ce să ne pregătim copiii. Științele educației se orientează din ce în ce mai mult pe desfășurarea activităților de învățare în natură, activitățile de învățare de tip outdoor.

Natura este o carte scrisă în trei limbi:

1. Ea te învață ce viața, ce e frumosul, viața e o luptă, frumosul e împăcarea.
2. Te învață să te cunăști pe tine însuși prin ea, Sufletul omenesc e ca o pădure: cu flori și fiare, cu ramuri verzi și uscături.
3. Înveți privind iarna și vara, frunzele care se trec, apele care curg, norii care călătoreasc. Poți să înveți rostul vieții și încotro mergem cu toții. Să învățăm despre omenie de la plante și animale.

În decursul a celor 25 de ani de activitate la catedră am constatat că activitățile realizate în aer liber, activitățile de învățare outdoor realizate mi-au adus foarte multe beneficii:

Cognitiv/academic

- ✚ Cresc performanțele
- ✚ Favorizează înțelegerea mai aproape de viața reală
- ✚ Cunoștințele din clasă își găsesc aplicabilitatea în exteriorul clasei
- ✚ Stimulează demersurile didactice și inductive ale gândirii
- ✚ Formarea conceptelor prin contact direct
- ✚ Elevul devine un agent activ al cunoașterii

Emoțional

- ✚ Generează emoții pozitive
- ✚ Reduc stresul
- ✚ Aduc starea de bine , ceea ce duce la un somn liniștit/odihnitor
- ✚ Crește stima de sine

Social

- ✚ Dezvoltă respectul pentru natură

- ✚ Abilități interpersonale și sociale
- ✚ Atitudini pozitive față de ceilalți
- ✚ Creșterea toleranței

Comportamental

- ✚ Reduce comportamentele negative, nedorite
- ✚ Dezvoltarea imaginației
- ✚ Promovarea spiritului și a responsabilității pentru mediul înconjurător

Dezvoltare personală

- ✚ Încredere
- ✚ Construiește relații
- ✚ Dezvoltă abilități

Activitățile de învățare outdoor le putem numi experiențe autentice de învățare, ele reglează și modelează comportamente și consolidează activitățile de învățare, sunt acsate pe provocare și aventură, învățarea cu zâmbetul pe buze,

Atunci când realizăm activități de învățare în aer liber, activități outdoor, avem posibilitatea să identificăm diferite probleme de comportament ale elevilor și de a evalua atitudini. Putem modela comportamentele agresive și problemele de integrare. Implicarea fiecărui elev în activitățile outdoor: să participe activ, să-și asume responsabilități, să răspundă rolurilor și sarcinilor primite, elevii pasivi să fie încurajați. Pentru a avea succes o activitate outdoor trebuie să valorificăm cooperarea constantă, comunicarea, oferirea posibilității de exprimare.

Activități de tip outdoor, realizate, conform profilului de formare al absolventului de clasă a IV-a:

- ❖ COMUNICARE ÎN LIMBA MATERNĂ – Biblioteca în aer liber
- ❖ COMUNICARE ÎN LIMBI STRĂINE – Mobilități în cadrul proiectelor Erasmus+
- ❖ COMPETENȚE MATEMATICE ȘI COMPETENȚE DE BAZĂ ÎN ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGII – Unități de măsură , Plantele din jurul meu , Vreau să cresc sănătos
- ❖ COMPETENȚĂ DIGITALĂ – Eroii internetului (jocuri de rol privind siguranța în mediul online)
- ❖ A ÎNVĂȚA SĂ ÎNVEȚI – La magazin, În parc, Prietenii mei preșcolarii
- ❖ COMPETENȚE SOCIALE ȘI CIVICE – Copil ca tine sunt și eu! , Dă-mi mâna ta ! Deschide-ți poarta sufletului
- ❖ SPIRIT DE INIȚIATIVĂ ȘI ANTEPRENORIAL – Grădina Botanică plante-plantăm, Centrul de copii- prieteni, Un parc curat, Orașul meu e ca o floare
- ❖ SENSIBILIZARE ȘI EXPRIMARE CULTURALĂ – Meserii, Îmi cunosc orașul și oamenii ce-l locuiesc, Sport și sănătate, La colindat

Prin toate activitățile desfășurate, s-au constatat următoarele beneficii directe:

- acest tip de educație o completează pe cea formală;
- socializare;
- educare pentru o viață sănătoasă;
- participanții sunt puși în situația de a-și cunoaște și chiar de a-și depăși propriile limite;
- trăirea de experiențe inedite în mijlocul naturii;

- creșterea stimei de sine;
- creșterea disponibilității spre comunicarea cu părinții;
- dezvoltarea personală și la creșterea șanselor de integrare socială a acestora
- gestionarea fricii de vorbit și acționat în public;
- înțelegerea, acceptarea și respectarea regulilor prezente în familie și societate,
- îmbunătățirea performanțelor școlare, descoperirea aptitudinilor și talentelor;
- creșterea încrederii în sine, capacitatea de a se integra rapid într-un grup de copii cu aceeași vârstă,
- dezvoltarea aptitudinilor de leader; trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe;
- îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție;
- dezvoltă abilitățile de comunicare fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei;

Activitățile de predare/învățare/evaluare în aer liber, activitățile outdoor, sunt o punte de legătură între informațiile transmise la clasă și aplicabilitatea lor în exteriorul școlii. Aceste activități pregătesc copiii pentru viață, îi fac să vadă că școala/învățarea poate fi făcută și altfel, educație cu zâmbetul pe buze.

METODE INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE

prof. înv. primar Lăscuțeanu Emilia Emine
Școala Gimnazială "Federico Garcia Lorca", București, sector 3

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional. Metodele utilizate la școlari sunt atât cele "clasice", cât și cele "moderne"; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârneasce interesul copilului preșcolar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale școlarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac. Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învățare este necesar să țină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual și capacitățile elevilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învățării. Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. În învățământul școlar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim: 1. **Explozia stelară** - steluța mare și 5 steluțe mici 2. **Lotus**- flori de nufăr mici și o floare de nufăr mare 3. **Bula dublă**-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeți lungi și scurte 4. **Predarea/învățarea reciprocă** -palete colorate cu întrebări, ecusoane, coronițe 5. **Ciorchinele**-cercuri sau ovale de două mărimi și două culori, săgeți 6. **Cubul**-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predați, 6 plăcuțe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii 7. **Pălăriuțe gânditoare**-albă, roșie, galbenă, verde, albastră neagră 8. **Piramida și diamantul** –suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite 9. **Mozaicul** –fișa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat 10. **Diagrama Venn** – fișe de lucru, ecusoane

1. Explozia stelară

λ Def. – Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri

λ Obiective –formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme

λ Descrierea metodei –copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală. - Pe 5 steluțe se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CÂND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei 5 își alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile cooperează pentru elaborarea întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în cerc în

jurul steluței mari și spun întrebările elaborate fie individual, fie un reprezentant al grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. - Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corect, precum și modul de cooperare, interacțiune.

2. Tehnica Lotus

- Este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme.
- Obiective – stimularea inteligențelor multiple și a potențialului creativ în activități individuale și în grupe, teme din domenii diferite.

ETAPE 1. Construirea schemei/diagramei tehnicii de lucru; • 2. Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice; • 3. Grupul de copii se gândește la conținuturile/ideile/cunoștințele legate de tema principală • 4. Abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere • 5. Stabilirea în grupuri mici de noi legături/relații/conexiuni, pentru aceste opt teme și trecerea lor în diagramă • 6. Prezentarea rezultatelor muncii în grup, analiza produselor, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi.

3. Bula dublă

Tehnica bula dublă grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dublă este prezentată grafic prin două cercuri mari în care se așează imaginea care denumește subiectul Exemple: Animale-păsări, Copii-părinți, Fructe-legume În cercurile mici așezate între cele două cercuri mari, se desenează sau se așează simbolurile ce reprezintă asemănările dintre cei doi termeni cheie. În cercurile situate în exterior la dreapta și la stânga termenilor cheie se înscriu caracteristicile, particularitățile sau deosebirile.

4. Predarea – învățarea reciprocă

- Definiție: strategie de învățare prin studiu pe text/imagine sau imagine/text pentru dezvoltarea comunicării copil-copil și experimentarea rolului educatoarei. Se poate aplica atât în jocurile libere cât și în activitatea frontală (povestire, lectura după imagini, memorizare, etc.)

1. Rezumarea-se expune sinteza textului citit sau a imaginii contemplate timp de 5-7min. (REZUMATORI)
2. Punerea de întrebări-analizează textul său imaginea în grup apoi se formulează întrebări folosindu-se de paletetele cu întrebări - ÎNTREBĂTORII
3. Clarificarea datelor- se identifică cuvinte, expresii, comportamente, etc. și se găsesc împreună răspunsuri - CLARIFICATORII
4. Precizarea (pronosticarea) - se analizează textul, imaginea și prognozează ce se va întâmpla, exprimând cele mai neașteptate idei, fapte, PREZICATORII

5. Ciorchinele

λ Stimulează realizarea unor asociații noi de idei

λ Permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o anumită temă

ETAPE: λ Se scrie un cuvânt sau se desenează un obiect în mijlocul sau în partea de sus a tablei/foii de hârtie λ Copiii, individual sau în grupuri mici, emit idei prin cuvinte sau desene, jetoane, legate de tema dată λ Se fac conexiuni, de la titlu la lucrările copiilor, acestea se pot face cu linii trasate de la nucleu la contribuțiile copiilor sau a grupurilor λ Este bine ca tema propusă să fie cunoscută copiilor, mai ales când se realizează individual.

6. Cubul Strategie de predare –învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective.

ETAPE • se formează grupuri de 4-5 copii • fiecare copil din grup interpretează un rol în funcție de sarcina primită (rostogolici, istețul, știe tot, umoristul, cronometrul) • copiii rezolvă sarcina individual sau în grup, într-un timp dat • prezintă pe rând răspunsul formulat. **7. Pălăriuțele gânditoare** λ *Pălăria albastră* – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuțiilor, extrage concluzii – clarifică/alege soluția corectă

λ *Pălăria albă* – deține informații despre tema pusă în discuție, face conexiuni, oferă informația brută așa cum a primit-o – informează λ *Pălăria roșie* – își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, față de personajele întâlnite, nu se justifică – spune ce simte

λ *Pălăria neagră* – este criticul, prezintă posibile riscuri, pericole, greșeli la soluțiile propuse, exprimă doar judecăți negative – identifică greșelile λ *Pălăria verde* – oferă soluții alternative, idei noi, inovatoare, caută alternative {Ce trebuie făcut?} – generează idei noi

λ *Pălăria galbenă* – este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, explorează optimist posibilitățile, creează finalul. – Efortul aduce beneficii

8. Piramida și Diamantul Obiectiv - dezvoltarea capacității de a sintetiza principalele probleme, informații, idei, ale unei teme date sau unui text literar.

9. Mozaic λ Definiție: presupune învățarea prin cooperare, prin interdependența grupurilor și exercitarea statutului de expert în realizarea unei sarcini de învățare λ Obiectiv: documentarea și prezentarea rezultatelor studiului independent celorlalți, devenind expert pentru tematica studiată ETAPE: 1. Stabilirea temei și împărțirea în 4-5 subteme λ 2. Organizarea grupelor de învățare λ 3. Constituirea grupelor de experți λ 4. Activități în echipa inițială de învățare λ 5. Evaluare

10. Diagrama Venn λ Se aplică cu eficiență maximă în activitățile de observare, povestiri, jocuri didactice, convorbiri

λ Obiectiv: sistematizarea cunoștințelor- restructurarea ideilor unui conținut abordat

Etape: λ 1. Comunicarea sarcinii de lucru λ 2. Activitatea în pereche sau în grup λ 3.

Activitate în grup λ 4. Activitate frontală

În studiile privind activitatea în colaborare, Swing și Peterson (1982) au observat că elevii cu rezultate mai slabe au beneficii de pe urma participării în grupuri heterogene compuse din elevi cu rezultate școlare diferite în comparație cu participarea în grupuri omogene de elevi cu rezultate slabe. (Asociația internațională Step by step, CEDP 2007). Așadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultate superioare, relaționări heterogene mai pozitive, motivație intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut și dezvoltă abilități sociale deosebite, solicitate de piața muncii.

Bibliografie: Bocoș Mușata, Avram Iftinia, Catalano Horațiu, Someșan Eugenia, “Pedagogia învățământului preșcolar. Instrumente didactice”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009 Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode și tehnici interactive de grup” , sursa [www. scribd.com](http://www.scribd.com) Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013, Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, “Consiliere și dezvoltare profesională continuă – sistem transparent de pregătire pentru reușita în cariera didactică”, Suport de curs Asociația Internațională Step by step, Centrul step by step pentru educație și dezvoltare profesională România, “Standarde profesionale pentru cadrele didactice din alternativa educațională Step by step, CEDP Step by step, 2007

Eficiență, calitate și creativitate în demersul didactic

Prof. înv.primar László Enikő

Școala Gimnazială Europa, Târgu Mureș

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reinnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă. Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale. Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul ,de a folosi internetul este benefică elevilor,atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic,prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea. În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri si responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe

cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”. Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Un profesor creativ are toate șansele să stârnească interesul elevului pentru materia predată. Suntem în secolul tehnologiei și al inteligenței artificiale, metodele vechi pot fi reactualizate cu noutățile prezentului. Interesul elevilor poate fi orientat prin tehnologia modernă spre conținuturile specifice disciplinei prin folosirea acestora în cadrul orelor de curs. Cadrele didactice trebuie să vorbească tinerilor pe limba lor. Aplicațiile interactive: □ trebuie să fie intuitive, adică ușor de utilizat; □ vor fi consultate prin browsere pe mai multe platforme; trebuie să stârnească interesul; □ trebuie să încurajeze creativitatea și implicarea.

□ Fiecare profesor are alt stil de predare fiecare grup de elevi este diferit. Acesta presupune că și materia trebuie modificată în funcție de particularitățile elevilor. Materialele digitale pot fi ușor copiate, modificate, reutilizate. Au avantajul de a acoperi diferite nevoi particulare de prezentare a materiei în diferite domenii științifice și de a completa astfel caracterul general al sistemelor integrate, care oferă mai degrabă un mediu mai general de creare a materialelor didactice. Aplicațiile pot fi:

1. Instrumente pentru planificare, brainstorming, mindmapping, harti conceptuale; - De ex. Lucidchart, Mindmeister, Wordart, WordCloud, Wordl, Mentimeter, Coggle, Draw.io, GoGonqr, Tricider, Mindomo, etc. □
2. Instrumente pentru crearea de prezentări și infografice; - De ex. Prezi, Canva, Google Slides, Piktochart, Postermaker, Sway, etc. □
3. Instrumente pentru editarea audio, video, animație, benzi desenate, povestiri; - De ex. Voki, Lyricstraining, Flipgrid, PreziVideo, Loom, Edpuzzle, Canva, Nearpod, Make Beliefscomix.com, Storyboardthat, Powtoons, Biteable.com,

Bookcreator, Storyjumper, Mystorybook, Toontastic, Audacity, Google Hangouts, etc.

^[1]_{SEP}4. Instrumente pentru crearea de materiale interactive, socratice – De ex. Actionbound, Livresq, Thinglink, Genially, Wordwall, Classtools, Learningapps, Google Sites, Google MyMaps etc. ^[1]_{SEP}

De asemenea este necesară folosirea cu o mai mare frecvență a metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile etc.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activitățile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); de conducere (conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării echipelor de lucru); de îndrumare (prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări) ;de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și non-verbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); de control (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); de evaluare (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Pentru a susține creativitate și eficiența predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I., „Didactica modernă”, editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
2. Gherguț Alois, „managementul general și strategic în educație”, editura Polirom, Iași, 2007
3. Cerghit I., „Sisteme de instruire alternative”, editura Aramis, București, 2002

„Prietenul nostru, Cubetto” – dezvoltarea abilității de programare pe calculator a copiilor într-un mod inovator

László Ildikó, profesor învățământ preșcolar

Grădinița Zsibongó, Subunitate Csicsergő, Odorheiu Secuiesc

În toamna anului 2022, în cadrul proiectului "Programează viitorul!" anunțat de Igniș Café și Fundația Comunitară Odorheiu Secuiesc, am avut norocul să încercăm să aplicăm un instrument nou, inovator cu copiii.

Am fost încântați când Cubetto, robotul programabil, a sosit în grupa noastră. Copiii l-au întâmpinat pe noul venit cu interes și curiozitate, au deschis cu bucurie conținutul cutiei și s-au familiarizat cu jucăria.

Jocul, dezvoltat pe filosofia lui Montesorri, învață principii de programare copiilor (3-7 ani) "tangibil" fără a folosi un ecran, fără a fi nevoie de abilități de citire și scriere. Conceptul de bază al Cubetto este de a dezvolta activități care îmbunătățesc abilitățile timpurii de programare, gândire, algoritmice și rezolvare a problemelor copiilor mici și de a evidenția talentele noastre timpurii.

Un avantaj deosebit este că poate fi folosit și pentru copiii cu autism. Deoarece există astfel de copii cu dizabilități în grupa noastră, am fost cu atât mai încântați să avem ocazia să le punem la dispoziție acest instrument inovator.

Cu ajutorul lui Cubetto, este posibil să facem orice activitate mai colorată. Poate fi folosit în multe feluri, în aproape orice activitate, chiar și în timpul unei adaptări de basm. Sistemul de cunoștințe a copiilor se extinde în raport cu basmele, și totodată, ei obțin și un gust al lumii programării, făcându-i pe copii să gândească logic. Micul robot își îndeplinește în mod jucăuș comenzile și, ceea ce este important, putem face o greșală, deoarece există o șansă de îmbunătățire. Stând în jurul covorului de basm, copiii învață imperceptibil să planifice, să descopere cauza și efectul, să practice rezolvarea problemelor și cooperarea între ei. De asemenea, are un efect benefic asupra formării și dezvoltării muncii în echipă.

Când se joacă cu robotul, copiii învață orientarea spațială și direcțiile (dreapta, stânga, înainte, înapoi, cerc) neobservate, ceea ce cauzează adesea dificultăți nu numai pentru copiii, ci chiar și în rândul adulților.

În plus, ei pot exersa denumirea culorilor și formelor, care sunt fixate în timpul jocului, eventual clarificate, iar abilitățile se formează prin intermediul lor.

Din experiența mea, copiii noștri sunt întotdeauna fericiți să se joace cu micul Cubetto, după entuziasmul inițial pe care îl folosesc acum în mod conștient, inventând în mod independent rute la care să ajungă. Când mai mulți copii se joacă împreună, se ajută reciproc, găsesc împreună soluțiile potrivite sau experimentează posibilitatea de a face greșeli și de a le corecta.

În grupa mea, copiii au arătat un interes deosebit pentru noua jucărie și s-au jucat doar cu el foarte mult în timpul jocului liber. Au avut un mare sentiment de succes atunci când au reușit să ghideze corect robotul de-a lungul unui traseu și, de asemenea, mi-au cerut să-i dau diferite rute.

Mă bucur foarte mult că am reușit să cunoaștem și să folosim această nouă jucărie inovatoare cu copiii, cu ajutorul căreia putem stabili abilitățile de programare pe calculator ale copiilor, dar **fără ecran**.

Bibliografie: <https://www.techagekids.com/2016/11/cubetto-wooden-coding-robot-review>

PROIECTAREA DIDACTICĂ
LĂȚEA FLORIN
LICEUL TEORETIC „ȘTEFAN CEL MARE”

Proiect didactic...

Motto: „Socrate spunea că acei care știu ce este fiecare lucru sunt în stare să explice și celorlalți pe când cei care nu știu este firesc să se înșele și pe ei și să înșele și pe alții.”

(Xenofon)

Se știe că un lucru bine făcut are la bază o etapă premergătoare. Proiectarea didactică este etapă premergătoare a actului didactic. În învățământ există cadre didactice care consideră proiectarea o etapă necesară, dar și altele, care apreciază că aceasta ar putea lipsi. Cea de-a doua poziție este determinată de numărul mare de documente care se elaborează obligatoriu de cadrele didactice, uneori nejustificat.

Proiectarea didactică nu poate să lipsească din preocupările învățătorilor și profesorilor, pentru că o lecție bună este întotdeauna rezultatul unei proiectări corespunzătoare. Documentul de proiectare trebuie să fie un instrument necesar de lucru pentru cadrul didactic.

În mod tradițional, prin proiectare pedagogică se înțelege programarea materiei de studiu pe unități de timp și de activitate, a planului calendaristic, a sistemului de lecții, elaborarea planului de lecții, etc. Astăzi, conceptul de proiectare este mai amplu, fiind exprimat și caracterizat de alte concepte corelate, ca de pildă: design instrucțional (R. Gagne, 1976) sau taxonomia cunoștințelor (Romiszowski, 1981).

În efortul actual de modernizare și optimizare a școlii românești, merit să asigure creșterea calitativă a activității didactice, proiectarea, organizarea, pregătirea și desfășurarea lecției, ca microsistem ce produce la scară redusă sistemul instrucțional, ocupă un loc central.

Proiectarea este acțiunea de anticipare și pregătire a activităților didactice și educative pe baza unui sistem de operații, concretizat în programe de instruire diferențiate prin creșterea performanțelor. Proiectarea pedagogică a procesului de învățământ, reprezintă ansamblul acțiunilor și operațiilor angajate în cadrul activităților de educație / instrucție conform finalităților asumate la nivel de sistem și de proces în vederea asigurării funcționalității sociale a acestuia în sens managerial / global, optim, strategic.

Activitatea de proiectare pedagogică valorifică acțiunile și „operațiile de definire anticipativă a obiectivelor, conținuturilor, strategiilor învățării, probelor de evaluare și mai ales, ale relațiilor dintre acestea în condițiile unui mod de organizare al procesului de învățământ.”

Specificul activității de proiectare pedagogică evidențiază importanța acțiunilor de planificare – programare – concretizare a instruirii / educației care vizează valorificarea optimă a unei resurse materiale esențiale: timpul real destinat învățării, în mediul școlar și extrașcolar. Din această perspectivă proiectarea pedagogică intervine în calitate de:

1. *Proiectare globală* – care acoperă perioada unui nivel, treaptă, ciclu de învățământ, urmărind, în mod special, elaborarea planului de învățământ și a criteriilor generale de elaborare a programelor de instruire;

2. *Proiectare eșalonată* – care acoperă perioada unui an de învățământ, semestru / modul sau a unei activități didactice / educative concrete, urmărind, în mod special, elaborarea programelor de instruire / educație și a criteriilor de operaționalizare a obiectivelor generale și specifice ale programelor de instruire / educație. Eficiența lecției trebuie orientată nu numai de modul de interacțiune complexă a componentelor ei, ci și de felul cum ea este integrată în procesul de învățământ, ca sistem și funcționalitate, pentru că în lecție se obiectivează elementele acestuia (obiective, resurse, conținut, strategii și evaluarea rezultatelor).

Activitatea de proiectare pedagogică, implică două operații care intervin în mod global și în mod eșalonat:

I. *Operația de definiție* – a criteriului de optimalitate a planului sau a programelor de instruire / educație, realizată în următorii termeni de apreciere:

1. *în termeni absoluți* – prin raportare la standardele de competență și de performanță instituționalizate ca obiective informativ – formative, de nivel maxim, mediu, minim;

2. *în termeni relativi* – prin raportare la standardele definitive, ca obiective concrete, la nivelul școlii și al clasei de elevi, în diferite momente ale evoluției acestora.

II. *Operația de analiză* – a componentelor planului sau a programelor de instruire / educație, realizabilă prin stabilirea unor corespondențe între:

1. obiectivele pedagogice asumate;

2. conținuturile pedagogice adecvate la nivel de plan – programe – activitate didactică;

3. strategiile de predare – învățare – evaluare, adaptabile la diferite condiții de învățare, interne și externe.

Un cadru didactic bine intenționat, trebuie să-și pună următoarea întrebare: cum aș putea face astfel încât întotdeauna activitățile didactice pe care le desfășor să fie eficiente? Pentru eficientizare este nevoie de o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea pe panta hazardului total și a improvizației. Dacă „harul didactic” nu este suficient (și nu este!), atunci apelul la o cale rațională, premeditată este justificat.

A devenit o judecată de bun simț aserțiunea după care un „lucru bine făcut” este rezultatul unui „proiect bine gândit”. Unii autori (Jinga, Negreț, 1994) avansează un algoritm procedural ce corelează patru întrebări esențiale, în următoarea ordine:

1. Ce voi face?
2. Cu ce voi face?
3. Cum voi face?
4. Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut, a fost făcut?

Răspunsurile la cele patru întrebări vor contura etapele proiectării didactice. Prima întrebare, vizează competențele educaționale care trebuie fixate și realizate. A doua întrebare, trimite către resursele educaționale de care dispune sau trebuie să dispună educatorul. A treia întrebare, cere un răspuns concret privind stabilirea unei strategii educaționale, coerente și pertinente, pentru atingerea competențelor planificate. Răspunsul la a patra întrebare, pune problema conturării unei metodologii de evaluare a eficienței activității desfășurate.

Elementul central în realizarea proiectării didactice este programa școlară. Ea reprezintă un document normativ în sensul că stabilește competențe, adică țintele ce urmează a fi atinse prin intermediul actului didactic. Chiar dacă în proiectare sunt obligatorii competențele, remarcăm faptul că, adesea, aceleași competențe se realizează prin mai multe conținuturi și resurse, după cum mai multe competențe pot fi realizate cu același conținut și aceleași resurse. Aprecierea acestora este la latitudinea profesorului.

Proiectarea activității didactice presupune:

- I. *Lectura programei;*
- II. *Planificarea calendaristică;*
- III. *Proiectarea secvențială (a unităților de învățare).*

I. Fiecărei competențe cadru îi sunt asociate două sau mai multe competențe de referință. Pentru realizarea competențelor de referință, profesorul poate organiza diferite tipuri de activități de învățare. Unele activități posibile sunt recomandate prin programă. Profesorul, poate opta pentru folosirea unora dintre aceste activități sau poate construi activități proprii. Atingerea competențelor de referință se realizează cu ajutorul unităților de conținut. Profesorul, va selecta din lista cu „conținuturile învățării” acele unități de conținut care mijlocesc atingerea competențelor.

II. În contextul noului curriculum, planificarea calendaristică se transformă într-un document administrativ formal care repetă modul de gestionare a timpului propus de programa analitică, într-un document de interpretare personală a programei, care asigură un demers didactic concordant cu situația concretă din clasă. Planificarea activității didactice presupune o lectură atentă și permanentă a programei școlare cu scopul de a analiza obiectivele și de a inventaria tipurile de activități și resursele necesare.

În elaborarea planificării procedăm astfel:

1. Citim atent programa;
2. Stabilim succesiunea de parcurgere a conținuturilor;
3. Corelăm fiecare conținut în parte cu competențele de referință vizate;
4. Verificăm concordanța dintre traseul educațional propus și oferta de resurse didactice (manuale, ghiduri, caiete);
5. Alocăm timpul necesar pentru fiecare conținut, în concordanță cu competențele de referință vizate.

III. O unitate de învățare poate să acopere una sau mai multe ore de curs. Alocarea timpului afectat unei unități de învățare se face prin planificare anuală.

O unitate de învățare este:

1. Coerentă, din punct de vedere al obiectivelor vizate;
2. Unitară, din punct de vedere tematic (adică al conținutului);
3. Desfășurată, în mod continuu, pe o perioadă de timp;
4. Finalizată, prin evaluare.

Realizarea unei unități de învățare presupune un demers didactic proiectat de fiecare profesor în parte.

Metodologia de proiectare a unei unități de învățare constă într-o succesiune de etape, înlănțuite logic, ce contribuie la detalierea conținuturilor, în vederea atingerii competențelor de referință. Etapele proiectării sunt aceleași, oricare ar fi unitatea de proiectare vizată.

Proiectarea unei unități de învățare se recomandă a fi făcută ținând seama de următoarele elemente:

1. Centrarea demersului didactic pe competențe (nu pe conținuturi);
2. Implicarea în proiectare a următorilor factori:
 - a) Competențe de referință;
 - b) Activități de învățare;
 - c) Resurse;
 - d) Evaluare.

Iată, în continuare, un model de proiect didactic, alcătuit pe baza unei teme desfășurate la clasa a XII-a, profil uman:

Proiect didactic

Disciplina: Istoria românilor

Data: 10.02.2023

Clasa: a XII-a (profil umanist)

Profesor: Lățea Florin

Instituția: Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare”, Râmnicu Sărat, Buzău

Subiectul lecției: *Pactul Molotov – Ribbentrop și consecințele semnării lui*

Tipul lecției: lecție – sinteză

Timp: 45 minute

Competențe specifice:

- determinarea relațiilor de cauzalitate și de schimbare în istorie;
- aprecierea critică și obiectivă a situațiilor, faptelor și proceselor istorice.

Competențe operaționale – la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

C₁ – să identifice premisele (cel puțin 4) ale semnării Pactului Molotov – Ribbentrop utilizând materialul informativ din manual și capitolul studiat;

C₂ – să analizeze conținutul Tratatului sovieto – nazist, studiind documentul și materialul distribuit;

C₃ – să demonstreze caracterul tratatului invocând 2 – 3 argumente concrete;

C₄ – să aprecieze critic consecințele imediate și de durată ale Pactului sovieto – german, analizând documentul din manual.

Metode și procedee:

MP1 – Discuția dirijată;

MP2 – Problematizarea;

MP3 – Analiza;

MP4 – Lectura critică;

MP5 – Dezbateră / abordarea de tip pro / contra;

MP6 – Clustering;

MP7 – G.P.P.

Modalități de integrare:

F1 – activitate frontală a clasei întregi:

F1 – activitate individuală;

F1 – activitate în grupe cooperante;

Mijloace de învățământ:

MI1 – Manualul;

MI2 – Harta: „*Europa în perioada interbelică (1918 – 1939)*”;

MI3 – Harta: *România în anul 1940 (hărțile de contur realizate)*;

MI4 – DEX;

MI5 – Laborator multimedia mobil;

MI6 – Fișe de lucru pentru elevi;

MI7 – Schema, „*Consecințele Pactului Molotov – Ribbentrop*”

Tehnici (mijloace) de evaluare:

ME1 – Chestionare oral;

ME2 – Analiza și interpretarea documentului;

ME3 – PREȘ;

ME4 - Autoevaluare

ME5 – Probă scrisă (text argumentativ).

ME6 – Comentarea caricaturii.

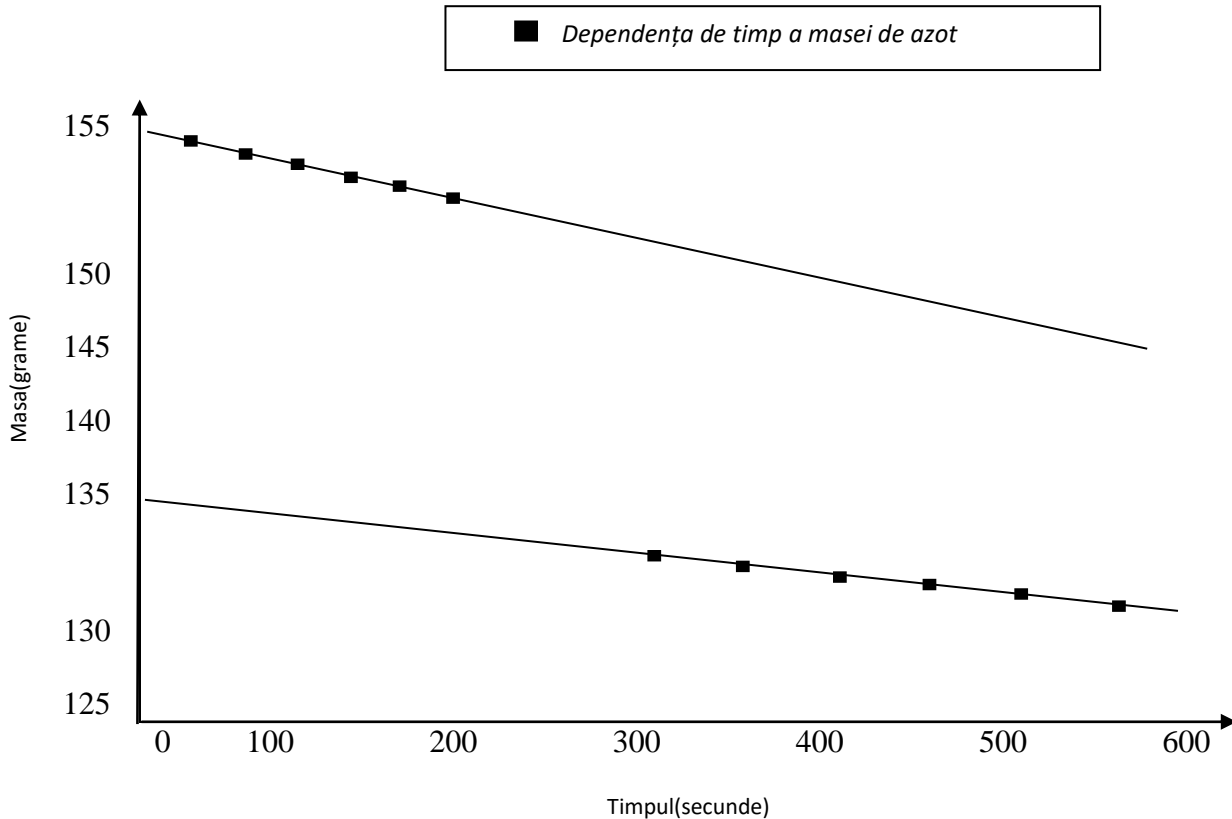
BIBLIOGRAFIE

1. A. Petrenco, *Istoria universală. Epoca contemporană*, manual pentru clasa a XII-a;
2. A. Petrenco, *Istoria universală. Epoca contemporană*, manual pentru clasa a IX-a;
3. S. Nazaria, *Istoria universală. Epoca contemporană*, manual pentru clasa a XII-a;
4. W. Churchill , *Al doilea război mondial*, Vol. I, București, 1988;
5. R. Stradling, *Să înțelegem istoria sec. XX*, București, 2002;
6. Vlăsceanu Lazăr, *Curs de pedagogie*, coordonatori: Cerghit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr, 1988, pag. 249;
7. Ion Negreț – Dobridor; Ion – Ovidiu Pânișoară, *Știința învățării. De la teorie la practică*, Editura Polirom, București, 2005, 229 p.;

Rezolvare

a. Reprezentarea grafică datelor experimentale este prezentata in figura

30 puncte

Punctele experimentale se dispun pe două trepte distincte de pantă aproximativ egale. Evident saltul nu poate apare decât la introducerea în vasul cu azot lichid a bucății de aluminiu. Primele șase puncte experimentale descriu evoluția sistemului în situația în care vasul cu azot lichid în care încă nu a fost introdusă bucata de aluminiu primește căldură de la mediu datorită izolației sale termice imperfecte. Temperatura în vas, invariabilă, este tot timpul egală cu temperatura azotului lichid iar temperatura din exteriorul vasului este temperatura camerei de asemenea constantă. Cum proprietățile calorice ale sistemului nu variază semnificativ, viteza de variație a masei de azot este constantă și deci panta locală a dependenței $m(timp)$ este constantă. Ultimele 6 puncte exprimă același tip de evoluție a sistemului pentru care azotul se evaporă cu rată constantă pentru a compensa intrările de căldură datorate imperfecției izolației termice a vasului (care de data aceasta conține și bucata de aluminiu). Saltul apărut între cele două porțiuni ale dependenței $m(timp)$ apare la introducerea bucății de aluminiu în vas. Evaporarea unei mase de azot lichid într-un interval scurt de timp se datorează căldurii cedate de bucata de aluminiu care se răcește de la temperatura camerei la temperatura azotului lichid.

b.

40 puncte

Prin aprecierea masei ΔM a cantității de azot evaporată la introducerea bucății de aluminiu în vas se poate determina experimental cantitatea de căldură necesară aducerii bucății de aluminiu aflată la temperatura camerei la temperatura azotului lichid. Determinarea masei de azot ΔM se face prin măsurarea ecartului dintre cele două porțiuni de dreaptă; astfel, măsurarea saltului apărut – de exemplu la momentul $t=250$ s conduce la :

$$\Delta M = (146,5 - 132,0)g = 14,5g \quad 5 p$$

Cantitatea de căldură evaporată la introducerea bucății de aluminiu este:

$$Q = \Delta M \times \lambda_{\text{vaporizare}} \quad 5 p$$

Pe de altă parte întrucât căldura specifică a aluminiului depinde de temperatură, căldura cedată de bucata de aluminiu prin răcirea de la temperatura camerei la temperatura de fierbere a azotului lichid este dată de :

$$Q = m \int_{77}^{294} c dT \quad 5 p$$

Valoarea integralei din relația de mai sus este dată de aria cuprinsă între curba dependenței $c(T)$ din figura și axa $c=0$. Din numărarea ariilor elementare din figură, la care se adaugă aria dreptunghiului corespunzător intervalelor $0 < c(T) < 0,3 \text{ J/g} \times K$ respectiv $77K < T < 294 K$ rezultă :

$$\int_{77}^{294} c dT = 0,3 \cdot (294 - 77) + \text{aria din figură} \cong 151 \text{ J/g} \quad 10 p$$

și deci

$$Q = m \int_{77}^{294} c dT = 151 \cdot 19,4 = 2930J \quad 10 p$$

Prin compararea relațiilor rezultă

$$\lambda_{\text{vaporizare}} = \frac{Q}{\Delta M} = \frac{2930}{14,5} \text{ J/g} = 202 \text{ J/g} \quad 5 p$$

c.

20 puncte

Determinarea corectă a căldurii latente de vaporizare a azotului este afectată de

a) Eroarea de măsură a datelor experimentale

b) Eroarea în trasarea celor două drepte care descriu evoluția experimentală a masei de azot evaporate ca funcție de timp. Trasarea unor drepte de fit cu folosirea metodei celor mai mici pătrate minimizează această eroare.

c) Eroarea în măsurarea masei de azot evaporate la introducerea bucății de aluminiu datorată erorii de măsurare a saltului pe verticală dintre cele două porțiuni de dreaptă ale dependenței $m(\text{timp})$

d) Eroarea în determinarea căldurii cedate de aluminiu datorată erorii în aprecierea ariei de sub curba $c(T)$

10 puncte din oficiu .

Clubul de scriere creativă și contribuția sa în dezvoltarea creativității și îmbunătățirea calității actului educațional în contextul educației incluzive

Prof. Ileana Lăzărescu-Liceul Teoretic Jean Monnet, București

Scopul acestui articol constă în analiza importanței unui club de scriere creativă în contextul educației incluzive, precum și în prezentarea modului în care acest club a fost configurat pe platforma educațională folosită de liceul nostru. Clubul menționat oferă un mediu stimulat și deschis în care elevii au oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile de scriere, de a-și exprima creativitatea și de a-și evidenția individualitatea. Participanții la acest club beneficiază de multiple avantaje, contribuind astfel la promovarea incluziunii în educație, la încurajarea diversității și la progresul personal.

Într-o primă analiză, se poate afirma că unul dintre principalele beneficii ale unui club de scriere creativă în contextul educației incluzive este că oferă un mediu sigur și stimulat pentru elevi să-și exprime ideile și să-și dezvolte abilitățile de scriere. Prin participarea la activități de scriere, precum exerciții creative, redactarea de povestiri sau analiza literară, elevii își îmbunătățesc capacitatea de a compune texte, de a structura ideile și de a dezvolta un limbaj adecvat. Clubul de scriere creativă oferă, de asemenea, un context în care elevii pot primi feedback constructiv și își pot dezvolta abilitățile de scriere.

Un alt aspect important este că un club de scriere creativă promovează incluziunea școlară prin încurajarea participării și colaborării între elevi din diverse medii și cu experiențe diferite. Clubul oferă un spațiu în care elevii pot împărtăși poveștile lor personale și pot valorifica diversitatea culturală, identitatea și experiențele de viață individuale. Aceasta contribuie la dezvoltarea empatiei, înțelegerii reciproce și respectului în rândul elevilor. De asemenea, elevii pot învăța și beneficia unii de experiența și perspectiva celorlalți, ceea ce contribuie la îmbogățirea experienței lor educaționale.

Un club de scriere creativă în cadrul educației incluzive poate, de asemenea, să inspire elevii și să le stimuleze pasiunea pentru scris. Prin interacțiunea cu alți scriitori și prin explorarea diferitelor genuri literare, elevii pot descoperi propriile interese și talente în domeniul scrierii. Clubul oferă un mediu în care elevii sunt încurajați să-și exploreze creativitatea și să-și dezvolte pasiunea pentru scris.

Aspecte practice. În cadrul liceului nostru, clubul de scriere creativă *Words Club* funcționează de doi ani și elevii noștri devin încet-încet scriitori. Au jurnale, scriu cărți de proză sau poezie, participă la concursuri de creație literară la care obțin premii. *Words Club* este un club de scriere creativă inovator care activează în cadrul liceului nostru, oferind elevilor oportunitatea de a se exprima în contexte diverse. Acest club funcționează pe platforma online Google Classroom, care facilitează interacțiunea și colaborarea între elevi de toate vârstele și din medii diferite. Întrucât fiecare persoană are propriile sale preferințe și interese în ceea ce privește scrierea creativă, *Words Club* a fost conceput cu o structură care permite accesul și utilizarea ușoară a diferitelor zone de interes.

Astfel că arhitectura clubului a fost gândită pe baza zonelor de interes ale membrilor săi, asigurându-se astfel că fiecare elev găsește resurse și activități relevante și captivante. Clubul pune la dispoziție mai multe zone tematice, fiecare având un scop specific și oferind instrumente și materiale adaptate nevoilor scriitorilor în devenire.

Unul dintre aspectele-cheie ale *Words Club* este zona "TOOLS FOR WRITERS" (Instrumente pentru scriitori), care furnizează diverse motoare de corectură, enciclopedii, suport pentru rime, anagramări, precum și asistență pentru coeziune și coerență în scriere. Aceste resurse ajută elevii să își îmbunătățească abilitățile lingvistice și să-și dezvolte competențele în compunere.

De asemenea, *Words Club* dispune de o "POETRY ROOM" (Sala de poezie), unde se găsesc lucrări literare premiate din toate timpurile. Aici elevii pot citi și încărca propriile lor creații poetice, exprimându-și gândurile și emoțiile în versuri. Această zonă încurajează cunoașterea de sine și explorarea expresiei artistice prin poezie. Cei mai tineri membri ai clubului pot inspira și impresiona prin adâncimea și autenticitatea lor, iar cei mai în vârstă se pot lăsa inspirați de curajul și creativitatea celor mai mici.

Un alt spațiu important în cadrul clubului este "FICTION ROOM" (Sala de ficțiune), care oferă suport pentru scrierea creativă, cu povestitori nativi care își împărtășesc creațiile literare, bibliografii, fragmente literare și proză selectată pe diferite teme, personaje și perioade literare. Aici elevii pot încărca propria proză originală, pot aduce idei pentru povestiri și pot împărtăși fragmente inspirate de teme specifice. Această zonă stimulează imaginația și abilitățile narrative ale elevilor, oferindu-le un cadru propice pentru dezvoltarea talentului lor literar.

În cadrul *Words Club* există și o "DEBATE ROOM" (Sala de dezbateri), unde se adună idei și teme pentru dezbateri. Această zonă facilitează interacțiunea prin utilizarea platformei Meet, unde elevii pot viziona interviuri cu scriitori care abordează anumite teme și apoi pot discuta, analiza și formula puncte de vedere proprii. Această activitate dezvoltă abilitățile de argumentare și dialog al elevilor, promovând gândirea critică și dezbateri constructive.

Zonele "LITERATURE IN SONGS AND MOVIES" (Literatura în cântece și filme), "INSPIRING BITS & PIECES" (Fragmente și idei inspiraționale) și "QUOTES" (Citate) completează oferta *Words Club*, oferind elevilor oportunitatea de a explora conexiunile dintre literatură, muzică și film, de a găsi surse de inspirație și de a se îmbogăți cu gândurile și cuvintele unor autori celebri.

Înțelegem astfel cât de benefică este transformarea sălii de clasă într-un club virtual de lectură, acțiune care poate fi apreciată ca fiind o inițiativă inovatoare și eficientă pentru a sprijini educația incluzivă și promova un management bun al clasei. Prin intermediul acestui club virtual de lectură, elevii pot beneficia de multiple avantaje și oportunități de învățare, indiferent de locația fizică sau de nevoile individuale ale fiecărui elev. Iată cum această transformare contribuie la educația incluzivă și la gestionarea eficientă a clasei

1. **Accesibilitate pentru toți elevii:** *Words Club* elimină barierele geografice și fizice, permițând tuturor elevilor să participe, indiferent de locația lor sau de posibile dificultăți de mobilitate. Fie că sunt acasă, în spital sau în altă țară, elevii pot avea acces la activitățile de lectură și discuții prin intermediul platformelor online. Aceasta asigură participarea inclusivă a tuturor elevilor, oferindu-le posibilitatea de a se conecta și de a interacționa într-un mediu virtual sigur și stimulat.
2. **Flexibilitate și adaptabilitate:** *Words Club* oferă flexibilitate în ceea ce privește programul și activitățile desfășurate. Elevii pot participa la activități de lectură și discuții în funcție de propria disponibilitate și ritm de învățare. De asemenea, platformele online permit adaptarea activităților și materialelor în funcție de nevoile și nivelul de competență al fiecărui elev, asigurându-se că toți beneficiază de o experiență personalizată și relevantă.

3. **Interacțiune și colaborare online:** *Words Club* facilitează interacțiunea și colaborarea între elevi prin intermediul instrumentelor de comunicare online. Elevii pot participa la discuții, pot împărtăși gânduri și idei, pot oferi feedback reciproc și pot colabora în realizarea unor proiecte sau prezentări. Această interacțiune online încurajează dezvoltarea abilităților sociale, comunicative și de lucru în echipă, esențiale într-un management bun al clasei.
4. **Diversitate și inclusivitate în selecția de texte:** *Words Club* oferă oportunitatea de a explora o gamă variată de texte literare care reflectă diversitatea culturală, lingvistică și tematică. Elevii pot descoperi opere literare din diferite culturi și perioade, explorând diverse perspective și teme. Aceasta contribuie la dezvoltarea înțelegerii și respectului față de diversitate și promovează educația incluzivă în cadrul clubului și al clasei.
5. **Utilizarea tehnologiei pentru suport și feedback:** *Words Club* poate beneficia de tehnologii și instrumente online pentru a oferi suport suplimentar și feedback individualizat elevilor. De exemplu, platformele online pot include resurse suplimentare, motoare de corectură, link-uri către materiale relevante și tutoriale. Aceste instrumente sprijină dezvoltarea abilităților de lectură, gândire critică și scriere, oferind elevilor acces la resurse și suport constant.

Astfel, *Words Club* reprezintă un mediu virtual dinamic și interactiv, unde elevii se pot conecta, exprima și dezvolta abilitățile de scriere și creativitatea lor. Prin accesul la resurse, activități și interacțiune cu alți membri ai clubului, elevii au oportunitatea de a-și explora și valorifica potențialul lor literar, contribuind la dezvoltarea lor personală și la promovarea incluziunii și diversității în cadrul educației.

În concluzie, un club de scriere creativă joacă un rol esențial în promovarea incluziunii școlare, a diversității și a dezvoltării individuale a elevilor în cadrul educației incluzive. Prin furnizarea unui mediu stimulat și incluziv pentru exprimarea personală și dezvoltarea abilităților de scriere, clubul de scriere creativă încurajează elevii să-și exploreze creativitatea și să-și descopere vocea proprie. Aceasta contribuie la dezvoltarea încrederii în sine, a abilităților de comunicare și a înțelegerii reciproce între elevi, pregătindu-i pentru succes într-o societate diversă și interconectată. În plus, prin transformarea sălii de clasă într-un club virtual de lectură, se deschid noi oportunități pentru educația incluzivă și pentru un management eficient al clasei. Elevii pot beneficia de accesibilitate sporită, flexibilitate și adaptabilitate în învățare, interacțiune și colaborare online, diversitate în selecția de texte și utilizarea tehnologiei pentru suport și feedback individualizat. Aceasta contribuie la crearea unui mediu de învățare incluziv, stimulat și interactiv, în care toți elevii se pot implica și dezvolta în mod optim.

https://greatergood.berkeley.edu/article/item/how_creative_writing_can_increase_students_resilience

<https://www.bu.edu/teaching-writing/resources-for-teaching-writing/guides-tips/inclusive-teaching-in-the-writing-classroom/>

Creativitate și Experiență în Creșterea Calității Actului Educațional

Autori: Prof. Bianca -Mariana Paculea -Liceul Teoretic,, Jean Monnet”, Bucuresti

Prof. Ileana Lăzărescu-Liceul Teoretic,, Jean Monnet”, București

Optimizarea Serviciilor Educaționale în Vederea Integrării Elevilor: Exemple de Bune Practici, Studii și Proiecte

Educația reprezintă un pilon fundamental în dezvoltarea individului și în conturarea societății. Pentru a asigura o calitate în procesul educațional, optimizarea serviciilor educaționale capătă o semnificație deosebită, focalizându-se pe integrarea elevilor într-un mediu inclusiv și diversificat. În cadrul acestei lucrări, ne propunem să explorăm exemple concrete de practici eficiente, cercetări semnificative și proiecte inovatoare care subliniază importanța optimizării serviciilor educaționale în vederea unui proces de învățare mai eficace și relevant.

Exemplificând cu mai multă detaliere, să dezvoltăm cele două practici eficiente:

1. Individualizarea instruirii în cadrul grupurilor heterogene

În cadrul unui mediu educațional, fiecare elev are propriul ritm de învățare și stil de asimilare a informației. Prin abordarea individualizată a instruirii în grupuri heterogene, profesorii pot adapta strategiile lor de predare pentru a ține cont de aceste diferențe. De exemplu, într-o clasă cu elevi cu niveluri diferite de competențe, profesorul poate utiliza diferite surse și materiale didactice, potrivite pentru fiecare nivel. Mai mult, activitățile de evaluare pot fi ajustate pentru a reflecta cunoștințele și abilitățile specifice ale fiecărui elev.

De asemenea, profesorii pot crea activități de învățare personalizate pentru fiecare elev, luând în considerare interesele și aptitudinile lor. Prin această abordare, elevii se simt mai implicați și motivați, deoarece învață într-un mod care li se potrivește cel mai bine. De exemplu, un elev pasionat de artă poate fi încurajat să-și demonstreze înțelegerea unui concept prin intermediul unei desene, în timp ce un alt elev poate prefera să scrie un eseu sau să prezinte o prezentare.

2. Promovarea colaborării între colegii de clasă

Promovarea colaborării între elevi aduce multiple avantaje în dezvoltarea lor educațională. Prin lucrul în echipe, elevii învață să comunice, să lucreze împreună și să împărtășească responsabilitățile. Acest aspect se traduce în dezvoltarea abilităților sociale și a încrederii în sine, pregătindu-i pentru succesul în lumea reală.

De exemplu, o activitate de grup care implică rezolvarea unei probleme complexe poate necesita găsirea mai multor soluții și îmbinarea diferitelor idei. Această colaborare îi ajută pe elevi să înțeleagă că există multiple modalități de a aborda o problemă și îi încurajează să își asume un rol activ în învățare. Mai mult, această practică poate diminua anxietatea asociată cu învățarea individuală, deoarece elevii se simt sprijiniți de colegii lor.

Studii semnificative

1. Eficacitatea metodelor de învățare personalizată

Cercetările intense asupra metodelor de învățare personalizată au dezvăluit o realitate remarcabilă: atunci când elevii dobândesc controlul asupra propriului proces de învățare, motivația lor intră într-o ascensiune semnificativă, iar implicarea lor devine profundă și entuziastă. Această paradigmă educațională pune în prim-plan nevoile individuale ale fiecărui elev, recunoscând că fiecare învață în propriul ritm și cu propriul stil de învățare.

Oferindu-le posibilitatea de a personaliza conținutul, ritmul și modalitățile de evaluare, metodele de învățare personalizată reprezintă un ecou autentic al diversității din interiorul sălilor de clasă. Elevii pot explora subiectele care îi fascinează cu mai multă profunzime și pot începe să înțeleagă interconexiunile dintre diversele aspecte ale cunoașterii. De exemplu, un elev pasionat de istorie și literatură poate aprofunda o lecție despre un eveniment istoric prin prisma operelor literare care au abordat acel moment.

Această abordare personalizată nu doar că încurajează învățarea activă, ci și dezvoltă abilități cognitive superioare, precum gândirea critică și analitică. Elevii sunt stimulați să își asume rolul de căutători ai cunoașterii, să pună întrebări provocatoare și să își construiască înțelegerea proprie a subiectelor. De asemenea, lucrând în propriul ritm, ei pot să se aprofundeze în anumite aspecte și să își lărgască orizonturile, în timp ce evită sentimentul de presiune creat de un program uniform.

O altă dimensiune semnificativă a metodelor de învățare personalizată o reprezintă modalitățile de evaluare adaptate la profilul fiecărui elev. Prin aceasta, nu doar că se măsoară cunoștințele, ci și competențele dezvoltate pe parcursul învățării. Elevii pot fi evaluați prin proiecte creative, prezentări, lucrări scrise sau discuții în care își expun gândurile și argumentele. Astfel, evaluarea devine o modalitate de a demonstra înțelegerea profundă a subiectelor și abilitatea de a aplica cunoștințele în situații reale.

În final, metodele de învățare personalizată nu doar că transformă sălile de clasă în medii de explorare și descoperire individuală, ci și îi pregătesc pe elevi pentru a deveni învățătorii propriului lor drum. Prin învățarea autodirijată și prin cultivarea abilităților necesare pentru a naviga prin complexitatea informațională din lumea modernă, elevii devin încrezători în capacitatea lor de a învăța și de a se adapta în orice context. Această abordare educațională deschide uși spre explorare, inovație și dezvoltare personală, oferindu-le elevilor instrumentele necesare pentru a-și construi propriile lor drumuri spre succes.

2. Impactul integrării elevilor cu dizabilități în clasele obișnuite

Cercetările au subliniat că integrarea elevilor cu dizabilități în clasele obișnuite aduce beneficii tuturor elevilor. Pe lângă dezvoltarea empatiei și a abilităților de colaborare, elevii învață să aprecieze diversitatea și să găsească soluții creative pentru a împărtăși experiențe de învățare cu colegii lor cu nevoi speciale. Acest proces contribuie la crearea unui mediu mai incluziv și pregătește elevii pentru interacțiuni reale în societate.

Proiecte Inovatoare în Educație

Platforma de învățare online cu acces deschis reprezintă o inovație educațională de impact major, deschizând uși către un nou mod de explorare și învățare. Acest instrument digital pune la dispoziția elevilor o gamă vastă de resurse educaționale, accesibile oricând și oriunde, fără restricții geografice sau temporale. Aceasta are potențialul de a revoluționa modul în care educația este percepută și abordată, oferind unelte puternice pentru învățare personalizată și dezvoltare continuă.

Pe această platformă, elevii au acces la materiale de studiu variate, în formate diverse - de la texte și prezentări la videoclipuri și animații interactive. Ei pot naviga în funcție de propriile interese și ritmuri, aprofundând subiectele care îi pasionează și parcurgând lecții în ritmul lor optim. Lecțiile video pot fi reluate sau întrerupte pentru a asigura înțelegerea profundă a conținutului. În plus, testele interactive permit evaluarea progresului și oferă oportunitatea de autoevaluare, identificând zonele în care este nevoie de mai multă atenție.

Această platformă încurajează autonomia și responsabilitatea în învățare, dezvoltând abilități de organizare și planificare a timpului. Elevii devin stăpâni pe propriul lor proces de învățare, având controlul asupra a ceea ce studiază, când și cum o fac. În plus, interactivitatea și diversitatea resurselor stimulează creativitatea și gândirea critică.

Programul de voluntariat pentru integrare comunitară, pe de altă parte, pune în lumină importanța implicării sociale și a contribuției pozitive la comunitate. Prin această experiență, elevii nu doar că dobândesc cunoștințe practice și înțelegere a problemelor sociale, dar și dezvoltă calități precum empatia, compasiunea și spiritul de echipă.

Implicarea în proiecte de voluntariat îi conectează pe elevi cu realitățile și nevoile comunității lor, încurajându-i să gândească în perspectivă și să acționeze pentru binele comun. Ei pot participa la activități variate, de la acțiuni de curățenie și îngrijire a mediului înconjurător la proiecte educative pentru copiii din medii defavorizate sau îngrijirea persoanelor în vârstă. Astfel, învățarea devine mult mai mult decât o experiență didactică - se transformă într-un act de responsabilitate socială și umană.

Aceste două inițiative - *Platforma de învățare online cu acces deschis* și *Programul de voluntariat pentru integrare comunitară* - reprezintă exemple remarcabile de cum educația poate depăși granițele clasice ale sălilor de clasă. Ele încurajează învățarea flexibilă, personalizată și implicarea activă în societate, pregătind elevii nu doar pentru a deveni buni cunoscători, ci și cetățeni responsabili și conștienți de impactul lor asupra lumii înconjurătoare.

Concluzie

Optimizarea serviciilor educaționale pentru integrarea elevilor adaugă o dimensiune esențială în cadrul procesului educațional. Exemplele de practici eficiente, cercetările semnificative și proiectele inovatoare menționate în această lucrare subliniază importanța adaptării educației la nevoile și diversitatea fiecărui elev. Prin amalgamarea creativității și experienței cu metode inovatoare, educatori și părinți pot contribui la dezvoltarea unei educații mai incluzive, relevante și pregătitoare pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

1. Tomlinson, C. A., & Allan, S. D. (2000). "Leadership for Differentiating Schools and Classrooms." ASCD.
2. Hattie, J., & Timperley, H. (2007). "The Power of Feedback." *Review of Educational Research*, 77(1), 81-112.

3. Hwang, G. J., & Wu, P. H. (2012). "Advancements and trends in digital game-based learning research: A review of publications in selected journals from 2001 to 2010." *British Journal of Educational Technology*, 43(1), E6-E10.
4. Salend, S. J. (2001). "Creating Inclusive Classrooms: Effective, Differentiated and Reflective Practices." Pearson.
5. Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). "Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning." Prentice-Hall.

Această bibliografie conține surse relevante pentru aprofundarea subiectului optimizării serviciilor educaționale și a integrării elevilor în contextul educațional, oferind resurse pentru studierea în detaliu a tehnicilor și abordărilor prezentate în articol.

Stimularea creativității elevilor prin rezolvarea de exerciții și probleme

**Prof. înv. primar Lăzărescu Tatiana-Daniela
Colegiul National "Carol I", jud Dolj**

Noțiunea de problemă are un conținut larg, cuprinzând o gamă variată de preocupări și acțiuni, în diferite domenii. În general, orice chestiune de natură practică sau teoretică care reclamă o rezolvare, o soluționare, poartă numele de problemă. Cu alte cuvinte, ținând seama de faptul că orice proces de gândire e declanșat de o întrebare pe care și-o pune sau care i se pune omului, se admite că formularea unui răspuns clar și precis la o astfel de întrebare constituie o problemă. Limitându-ne la matematică, admitem că prin problemă se înțelege orice chestiune a cărei soluționare se poate obține prin procese de gândire și calcul. Astfel, problemele de aritmetică constituie răspunsuri la anumite întrebări referitoare la preocupări și acțiuni bazate pe date numerice.

Predarea-învățarea matematicii în ciclul primar nu se poate realiza fără activitatea de rezolvare a problemelor, activitate complexă, de profunzime, în care sunt exersate la nivel superior analiza și sinteza. Activitatea de rezolvare a problemelor îmbină eforturile mentale de înțelegere a noțiunilor învățate, a algoritmilor de calcul formați cu structurile conduitei creative și inventive.

Activitatea de rezolvare a problemelor pune elevii în situația de a descoperi singuri modul de rezolvare, de a emite ipoteze și a le verifica, acțiune care sporește caracterul formativ. Rezolvarea problemelor de matematică contribuie la dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii, la sporirea flexibilității ei și la educarea perspicacității.

Problema de matematică reprezintă transpunerea unei situații practice în relații cantitative în care intervin valori numerice cunoscute și necunoscute, relații pe baza cărora se solicită determinarea valorilor necunoscute.

Determinarea soluției unei probleme se realizează pe baza unui șir de raționamente care constituie fundamentul unei metode de rezolvare.

Orice problemă pune la încercare capacitățile intelectuale ale elevilor și le solicită toate disponibilitățile psihice, în special inteligența.

Pentru rezolvarea problemelor sunt necesare mai multe procedee, moduri de acțiune și deprinderi de muncă intelectuală. Astfel, orientarea activității mentale asupra datelor problemei, separarea datelor cunoscute de cele necunoscute, corelarea lor și selectarea cunoștințelor necesare rezolvării problemei sunt deprinderi care se formează prin exercițiu.

Variatatea problemelor nu duce implicit la disipare, ele putând fi încadrate în anumite categorii, recunoașterea acestei încadrări reprezentând un act creativ.

În ciclul primar, orice situație-problemă determină o manifestare a creativității, realizându-se astfel premisele pentru dezvoltarea ulterioară a ei.

Problemele de matematică reprezintă situații problematice reale pe care le putem întâlni în viață, rezolvarea lor constituind cadrul propice pentru dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii elevilor.

O problemă este cu atât mai dificilă cu cât diferă mai mult de cele rezolvate anterior. De asemenea, cu cât relațiile dintre necunoscută și datele cunoscute ale problemei sunt mai numeroase și mai complicate cu atât rezolvarea necesită un efort de gândire și de activitate creatoare mai susținut.

Stimularea inițiativei și a creativității declanșează resorturi cognitive și afective, iar activitatea de rezolvare a problemelor, pentru a valorifica valențele formative, trebuie să aibă un conținut variat, complex și adecvat vârstei.

Importanța pe care noua programă o acordă rezolvării de probleme este evidențiată de faptul că unul dintre cele patru obiective-cadru ale programei este centrat pe acest tip de activitate. Nu este vorba de a parcurge cât mai multe tipuri de probleme sau metode de rezolvare, ci despre a-i crea elevului situații noi de învățare, la care să răspundă cât mai adecvat, în urma unui demers de explorare

și investigare.

Așa cum remarca G. Polya, a rezolva o problemă înseamnă a găsi o ieșire dintr-o dificultate, a găsi o cale de a ocoli un obstacol, de a atinge un obiectiv care nu este direct accesibil. Acest sens larg și practic, concret al rezolvării de probleme, presupune cunoașterea de către învățători a comportamentului și bagajului de cunoștințe a celui care rezolvă problema.

Valoarea formativă a rezolvărilor de probleme care sporește odată cu participarea și mobilizarea intelectuală a elevilor la o astfel de activitate, este superioară altor demersuri matematice, elevii fiind puși în situația de a descoperi ei înșiși modalitățile de rezolvare și soluția, să formuleze ipoteze și apoi să le verifice, să facă asociații de idei și corelații inedite etc.

Dintre procesele cognitive, cea mai solicitată și antrenată este gândirea, prin operațiile logice de analiză, sinteză, comparație, abstractizare și generalizare. Rezolvând probleme, se formează la elevi priceperi și deprinderi de a analiza situația dată de problemă, de a intui și a descoperi calea prin care se obține ceea ce se cere în problemă. În acest mod, rezolvarea problemelor contribuie la cultivarea și dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii, la sporirea flexibilității ei, a capacităților anticipativ-imaginative, la educarea perspicacității și spiritului de inițiativă, la dezvoltarea încrederii în forțele proprii. De asemenea, contribuie la clasificarea, aprofundarea și fixarea cunoștințelor învățate la matematică, la formarea deprinderilor eficiente de muncă intelectuală, la cultivarea și educarea calităților moral-volitive.

Bibliografie:

1. Paul Radovici-Mărculescu, Laurențiu Deaconu, Neculae Dinuță- Metodica predării - învățării matematicii în ciclul primar. Editura Universității din Pitești, 2002;
2. Pachița Domnițeanu - Didactica matematicii în învățământul primar, Editura Geneze, Galați, 2002.

PROIECT DIDACTIC(ALA)

**Prof.Înv.Preșc. Lazoc Adriana Florica
G.P.P „Piticii Isteți,, Zalău**

Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Tema proiectului tematic: „Prietenii necuvantatori”

Tema săptămânală: „Prietenii din adancuri”

Categoria de activitate: Jocuri și activități liber alese (ALA)

Tema activității: „Ne jucăm cu animalele marine,,

Forma de realizare: Joc distractiv „Rechinul prinde pește,,

Joc de atenție „Ce peștișor lipsește?,,

Scopul activității: Antrenarea copiilor într-o activitate plăcută, relaxantă, crearea unei bune dispoziții, exersarea capacității de exprimare a copilului prin joc motric valorificându-și priceperile, deprinderile precum și antrenarea copiilor într-o experiență educațională inedită, distractivă și inovatoare;

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ★ Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- ★ Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- ★ Comportamente prosociale de acceptare și respectare a diversității

Comportamente vizate:

- ★ Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
- ★ Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- ★ Își însușește și respectă reguli, înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale în contexte familiare.

Obiective operaționale:

- ★ Să respecte regulile jocului;
- ★ Să interacționeze cu partenerii de joc, manifestând atitudini de cooperare;
- ★ Să utilizeze deprinderile însușite anterior, în diferite contexte prilejuite de acțiunea de joc;
- ★ Să denumească peștișorul care lipsește(este acoperit de perdeaua albastră)

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, jocul;

Mijloace didactice: câte un scaunel pentru cei doi copii, coif de rechin, pești, rolă, ață, fond muzical(sursa YouTube), perdeaua albastră.

Forme de organizare: frontal, individual.

Durata estimată: 20 - 25 minute

Reguli de joc: Joc distractiv „Rechinul prinde pește,,

Sarcina didactică: Copiii vor respecta regulile stabilite de comun acord în cadrul jocului.

Regulile jocului: Se vor alege câte 2 copii care vor fi așezați pe câte un scaunel la o mica distanță unul de celălalt. Fiecare copil va purta pe cap un coif rechin iar în mână vor primi o rolă de carton cu o ață în capătul căreia va avea legat câte un pește. La semnalul educatoarei „Rechinul prinde pește!” cei 2 copii vor trebui să ruleze/bobineze ața pe rolă cât mai repede pentru a prinde peștele .Copilul care reușește primul să prindă peștele este câștigător și va primi aplauze. Jocul se va continua până când toți copiii vor participa la joc.

Reguli de joc: Joc de atenție „Ce pește lipsește?,,

Regulile jocului: Copiii dansează aleatoriu după diferite cantecele îndrăgite de către aceștia, în momentul în care muzica se oprește copiii (peștii se vor așeza pitic, cu ochii închiși) și îi voi acoperii cu perdeaua albastră, urmand a fi ghicit cine lipsește. Jocul continua pană cand toți copiii vor participa la joc. (Peștișorii dansează/ Peștișorii dorm/ Ce peștișor lipsește?)

Eveniment Didactic	Conținutul științific	Strategia didactică	Evaluare
1.Moment organizatoric	Pregătirea copiilor pentru ultima parte a activităților ALA2, realizată prin tranziția ”Cercul mare”.	Conversația	Orală
2.Captarea atenției	Voi realiza acest moment al activității prin deschiderea cutărului unde sunt materialele necesare jocurilor..	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Împreună cu Peștișorul Auruș ne vom juca și dansa. Jocul distractiv „Rechinul prinde pește,, și Jocul de atenție „Ce peștișor lipsește?..	Explicatia	Orală
4.Dirijarea învățării	Prezentarea regulilor și a modului de desfășurare a jocului „Rechinul prinde pește!: Se vor alege cate 2 copii care vor fi asezati pe cate un scaunel la o mica distanta unul de celelat. Fiecare copil va purta pe cap un coif rechin iar in mana vor primi o rola de carton cu o ata in capatul careia va avea legat cate un peste. La semnalul educatoarei „Rechinul prinde pește!”cei 2 copii vor trebui sa ruleze ata pe rola cat mai repede pentru a prinde peștele. Copilul care reușește primul să prindă peștele este castigator. Si va primi aplauze. Jocul se va continua până cand toți copiii vor participa la joc. Demonstrarea jocului, jocul de probă Le demonstrez copiilor jocul. Unul din copii va executa jocul de proba pentru a demonstra înțelegerea regulilor. Desfășurarea jocului Jocul se desfășoară până când toți copiii participă la joc.	Explicația Conversația Demonstrația	Pe grupe și individual Aprecieri verbale Încurajări Obsevarea comportamentului copiilor
5.Obținerea	Precizez încă o dată denumirea	Explicația	Aprecieri verbale

performanței	jocului de atenție ”Ce peștișor lipsește?”. Se desfășoară mai întâi jocul de probă, și se urmărește dacă preșcolarii au înțeles regulile, după care jocul propriu-zis se va executa până când copiii își pierd interesul.	Exercițiul	Încurajări
6.Asigurarea retenției și a transferului	Se va realiza o scurtă discuție în care educatoarea va întreba 2-3 copii despre jocurile care ne-am jucat.	Conversația	Aprecieria răspunsurilor copiilor
8.Evaluare	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra desfășurării activității. Educatorea îi întreabă pe copii: -Voi ce credeți, s-a simțit bine Peștișorul Auraș la noi? -Voi sunteți bucuroși că l-ați ajutat pe Auraș? Copiii îi dăruiesc lui Auraș, tablourile făcute. Auraș le mulțumește copiilor pentru ajutorul acordat.	Conversația	Aprecieri verbale și individuale

Surse bibliografice:

- ★ **Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019
- ★ Bulboacă, A., Vișan, G., Labirintul jocurilor, Ed. Arlequin, București, 2015;
- ★ Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Preda, V., Editura Gheorghe – Cârțu Alexandru, Craiova, 2009.

COPII DE ASTĂZI, ȘOFERUL DE MÂINE

PROF. ÎNV. PREȘC. LAZOC ADRIANA

G.P.P. „PITICII ISTEȚI”, ZALĂU

În perioada preșcolară și a învățământului preuniversitar, copilul câștigă îndemnări, abilități, capacități, învață să înțeleagă și să aprecieze conduita celor din jurul său, începe să cunoască, în parte, valoarea socială a acțiunilor sale, pentru ca, mai târziu, să înceapă să se comporte după anumite norme morale, prin raportarea faptelor proprii la faptele adulților. Este perioada acumulărilor, perioada propice pentru formarea unor comportamente adecvate și pentru traficul rutier.

Educația rutieră reprezintă o latură esențială privind integrarea în civilizația modernă a elevilor. Indiferent de vârstă, regulile referitoare la traficul pe drumurile publice impuse de legislație pietonilor și vehiculelor trebuie cunoscute și respectate cu responsabilitate, ca pe niște lucruri firești. Orele de educație rutieră pot oferi cadrul eficient de realizare a obiectivelor educației rutiere folosindu-se o programă instructiv-educativă adaptată ritmului actual foarte rapid de dezvoltare fizică și psihică a copilului, găsiindu-se strategii noi, specifice vârstelor mici, care să dea finalitate actului educativ în domeniul rutier. În ceea ce privește educația rutieră, se constată că situațiile din traficul rutier sunt foarte diverse ca tipuri și trebuie bine cunoscute. Orele de educație rutieră pot transmite elevilor nu numai reguli rutiere generale, dar îi pot atenționa asupra unor situații rutiere specifice unor anumite localități sau zone urbane sau rurale în care aceștia trăiesc. Prevenirea implicării copiilor în accidente de circulație reprezintă o preocupare de interes național.

În contextul actual se impune redimensionarea și fundamentarea unei educații rutiere adecvate cerințelor din țara noastră, în consens cu prevederile internaționale în această direcție, precum și îmbunătățirea activității de educație rutieră în rândul celei mai vulnerabile categorii de participanți la trafic, aceștia fiind copiii. În acest sens, activitatea de educație rutieră a preșcolarilor necesită o perfecționare continuă a formelor și metodelor de realizare, în scopul însușirii regulilor de circulație, a formării deprinderilor corecte de deplasare în trafic și de reducere considerabilă a riscului de accidente rutiere la aceste categorii de vârstă. Necunoașterea regulilor de circulație, nerespectarea lor, precum și nesupravegherea copiilor fac, ca în fiecare zi copii de diferite vârste să cadă victime accidentelor de circulație. Acum, când circulația este foarte intensă, este necesar să se acorde atenția cuvenită activităților de educație rutieră-educația pentru viață în rândul copiilor. Pornind de la această necesitate, trebuie diversificată și largită gama de activități și materiale didactice care să vină în sprijinul copiilor în vederea sădirii în inimile lor a dorinței de a cunoaște cât mai mult din domeniul circulației.

Observarea semaforului și a unor semne de circulație le dă copiilor prilejul de a înțelege semnificația culorilor semaforului și necesitatea respectării unor reguli de circulație. Prin diverse povestiri și poezii cu tematică rutieră copiii afla despre întâmplări nefericite din viața altora și trag învățăminte, înțelegând necesitatea respectării regulilor de circulație, precum și care sunt consecințele ignorării lor. Implicând copiii în diferite activități îi ajută să înțeleagă mai bine cum să circule corect pe trotuar, pe șosea sau pe drumul public; cum și unde să se joace fără să fie predispuși accidentelor, îi ajută să-și formeze deprinderea de comportare civilizată. În grupă ar fi ideal să existe expuse afișe, pliante, fotografii și alte materiale ilustrative accesibile vârstei, precum și lucrări ale copiilor cu tematica rutieră. De o importanță majoră s-au dovedit a fi întâlnirile cu agenții de circulație, în cadrul unor plimbări sau excursii. Aceștia i-au sfătuit și i-au sprijinit pe copii pentru a înțelege mai bine cum să traverseze strada, unde trebuie să se joace, cum să circule corect, fără a fi expuși accidentelor.

Educația rutieră este esențială pentru copilul vostru, și pentru protejarea acestuia împotriva diverselor accidente. Din păcate, numărul acestora este din ce în ce mai mare iar cauza poate fi și faptul că din păcate, copiilor nu li se prezintă riscurile neatenției, încă de la cele mai mici vârste. Trebuie să recunoaștem că anii trec, copiii cresc și încep să circule singuri pe stradă, iar dacă ei nu știu nimic despre educația rutieră, riscul este cu atât mai mare. Și oamenii mari se descurcă de multe ori greu în trafic, deci cu atât mai greu le va fi copiilor. În ceea ce privește educația rutieră trebuie să începem cu învățarea culorilor semaforului, trecerea străzii pe unde acest lucru este posibil, și asigurarea în orice situație! Copii trebuie să învețe despre educația rutieră încă de când sunt mici. Dacă deja disting culorile și încep să vorbească părinții trebuie să îi învețe și regulile de circulație. “Respectați regulile de circulație este îndemnul care nu trebuie să lipsească din activitatea și viața preșcolarilor. Să-i sprijinim, noi cei mari, să le înțeleagă și să le respecte, fiindu-le un adevărat exemplu!

Bibliografie:

Revista “Învățământul preșcolar” Nr. 1-2/2005; Nr. 4/2007

Revista „Micul pieton,,

Revista „Reguli de circulație pentru cei mici,,

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Prof.înv.preșc.Lazoc Adriana Florica
G.P.P „Piticii Isteți,, Zalău

Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Tema proiectului tematic: „Prietenii necuvantatori,,

Tema săptămânii: „Prietenii din adancuri”

Tema activității integrate: „În compania lui Auruș,,

Elemente componente ale activității integrate: Domeniul Știință (Activitate matematică)+ Domeniul Estetic și Creativ (Activitate artistico-plastică)

Forma de realizare: Joc didactic+pictură (salt painting)

Tipul activității: Mixtă

Scopul activității: Consolidarea deprinderilor de așezare a solzilor peștelui în diferite poziții spațiale: „pe”, „sub”, „sus”, „jos”, „în”, „lângă”, „în față”, „în spate” precum și stimularea expresivității și a creativității prin formarea unor deprinderi de lucru specifice picturii, (salt painting) pentru realizarea unei compoziții plastice.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ★ Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
- ★ Activare și manifestare a potențialului creativ.

Comportament:

- ★ Identifică posibile răspunsuri / soluții la întrebări, situații problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi
- ★ Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

Obiective operaționale:

- ★ să așeze solzii în diferite poziții spațiale (pe, sub, sus, jos, în, lângă, în față, în spate), respectând cerința;
- ★ să verbalizeze acțiunile utilizând în exprimare limbajul matematic;
- ★ să precizeze pozițiile spațiale ale solzilor descoperite în puzzle;
- ★ să identifice cel puțin trei poziții spațiale ale solzilor descoperite în jocul cu mingea;
- ★ să respecte regulile jocului
- ★ să execute exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii;
- ★ Să execute corect tehnica picturii pe sare, respectând etapele modului de lucru pe baza explicațiilor date de educatoare;

Sarcina didactică:

- Recunoașterea și denumirea corectă a pozițiilor spațiale

Reguli de joc:

- Copilul atins de baghetă pune solzișorul precizat de peștișorul Auruș la locul potrivit;
- Răspunde doar copilul numit de cel care a așezat solzișorul în dulapul de alge pentru a preciza poziția spațială a obiectului;
- Copilul care prinde mingea răspunde la întrebare și apoi pune o altă întrebare colegului de lângă el; jocul se termină în momentul în care fiecare copil răspunde sau adresează o întrebare;

Elemente de joc:

- Surpriza, peștișorul Auruș, poezii ritmate, închiderea și deschiderea ochilor, mișcarea, aplauze, acțiunea cu solzii, bagheta magică, clopoțel

Conținutul matematic al jocului didactic:

- ✓ Poziții spațiale: „pe”, „sub”, „sus”, „jos”, „în”, „lângă”, „în față”, „în spate”

Strategii didactice:

1. Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, problematizarea, exercițiul, jocul, Metoda R.A.I.turul galeriei.

- Materiale și mijloace auxiliare: dulap pentru haine din alge (confecționat), valiză pentru solzi, solzi de diferite culori, puzzle, table magnetice mici, baghetă, clopoțel, farfurie, lipici, sare, pensule, acuarele, servetele.

Forma de organizare: frontal, individual

Scenariul didactic

La momentul organizatoric al demersului didactic voi pregăti toate cele necesare desfășurării în condiții optime a activității. Sala de grupă va fi aerisită iar în prima jumătate de sală, scăunelele vor fi așezate sub formă de semicerc, pentru jocul didactic. În fața lor este așezat materialul didactic necesar desfășurării jocului matematic acoperit. Copiii vor intra ordonat în sala de grupă, pe fondul muzical al cântecului „Noi suntem peștișori” și se vor așeza pe scăunelele aranjate în formă de semicerc. În cadrul întâlnirii de dimineață au fost anunțati că azi vor face o călătorie în adâncul mării, unde îi vom da o mână de ajutor lui Auraș care tocmai s-a întors din vacanță și ne vom distra alături de prietenii lui. iar scurta discuție purtată deja cu aceștia referitor la asta le-a captat atenția și le-a trezit interesul pentru activitate. După ce copiii s-au așezat, muzica se oprește iar eu mă voi așeza pe scăunel în fața lor. Anunț tema spunându-le că astăzi ne vom juca un joc matematic foarte interesant unde îl vom ajuta pe Auraș să își așeze solzișorii în dulapul din alge, jocul se numește „Să facem ordine”, iar pentru a ne putea juca acest joc ne vom folosi de solzișorii pe care Auraș îi are în valiză. Reactualizarea cunoștințelor este realizată cu ajutorul unei mingi, iar prin recitativul ritmic „Mingea se rostogolește

Spuneți unde se oprește ...?”

(pe scaun)

Dirijarea învățării presupune insistarea sarcinii didactice, elementele de joc și pe regulile jocului, se precizează criteriile de reușită. Voi anunța copiii că acela care va fi atins de baghetă pune solzișorul precizat de peștișorul Auraș la locul cerut de aceasta. Explicarea și demonstrarea sarcinilor și regulilor jocului, Executarea jocului demonstrativ (de către educatoare). Educatoarea va lua un solzișor și îl va așeza într-o anumită poziție spațială pe care a cerut-o peștișorul Auraș și va numi un copil care va preciza unde a fost așezat solzișorul (pe / sub dulap, în sertar, lângă dulap, pe etajera de sus / de jos, în fața / în spatele dulapului). Dacă răspunsul este corect, atunci toți ceilalți copii aplaudă. Executarea jocului de probă Vom desfășura un joc de probă, pentru a vedea dacă s-au înțeles explicațiile date.

VARIANTA 1 Cu ajutorul baghetei voi chema pe rând copiii în față și îi voi ruga să așeze solzișorii aflați în valiza Peștișorului Auraș în diferite poziții spațiale.

Auraș vrea să-și aranjeze:

-Solzișorii albaștrii pe dulap.

- Solzișorii roșii sub sertar.

-Pe etajera de sus solzișorii maro.

-Pe etajera de jos solzișorii verzi

-Solzișorii de culoare galbenă în sertar.

-Solzișorii portocalii lângă dulap.

- Masa de călcat haine(solzișori) în fața / în spatele dulapului.

Copilul ales de educatoare va rezolva sarcina primită, după care va numi un alt copil să precizeze locul (poziția spațială) în care a fost așezat un anumit solzișor

„Bagheta la drum pornește

Și la se oprește”

„Cu bagheta fermecată

Eu te voi numi îndată.”

VARIANTA 2

Vom forma cateva grupe. Fiecare grupă va avea de asamblat un puzzle. După asamblarea puzzleului fiecare grupă va obține o imagine în care va exista un prieten a lui Auraș care are solzii de diferite culori așezați în diferite poziții spațiale. Sunetul clopoțelului va anunța că timpul pentru reconstituirea pieselor de puzzle s-a terminat. Câte un reprezentant din fiecare grupă va preciza locul (poziția spațială) în care se află prietenii lui Auraș și vor așeza puzzleurile construite pe table magnetică. Când jocul se apropie de sfârșit sugerez copiilor să îi facem o bucurie Peștișorului Auraș pentru a-și aduce mereu aminte de noi, așa că am decis să-i facem un tablou

Obținerea performanței va consta în activitatea DEC(pictură).

Prin tranziția: „Noi suntem peștișori,

Frumoși înotători

Spre masă noi plecăm

Ca să lucrăm,,

Copiii se vor deplasa la măsuțe pregătite în cealaltă jumătate de sală, pentru pictură. Vom face intuirea materialelor apoi voi întreba copiii dacă sunt curioși cum va arăta pictura la final, moment în care voi descoperi modelul educatoarei și îl vom analiza împreună. Trecem apoi la executarea câtorva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:

„Închid pumnii și-i deschid

Frec palma când mi-e frig

Mâinile noi le spălăm și apoi le scuturăm

Palmele nu stau deloc

Ci se pregătesc de joc.

Degetele-mi sunt petale

Se deschid ca la o floare.

Batem palmele ușor.

Batem palmele de zor!

Un, doi, un, doi, unu-doi

Toți suntem acum vioi.”

Voi face unele recomandări privind modul de lucru: să lucreze îngrijit, să încerce să nu murdărească masa și lucrarea și să nu se păteze pe haine, amintindu-le că pentru asta se pot folosi de șervețelul de pe masă. Spun copiilor că mai avem de făcut ceva pentru ca lucrarea lor să fie foarte frumoasă și trec la explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru. Aici le explic în detaliu tehnica, vor pune pe conturul peștelui lipiciul apoi o să acopere suprafața cu sare, vor scutura surplusul și cu ajutorul acuarelelor amestecate cu apă vor da culoare peștelui. La semnalul meu, copiii vor începe să lucreze. În timp ce lucrează, voi da indicații și explicații suplimentare sau chiar ajutor acolo unde este cazul și voi scrie numele copiilor pe lucrări. După ce au terminat lucrările, prin metoda turul galeriei, copiii vor forma un șir și se vor deplasa prin interiorul careului pentru a vedea toate lucrările și pentru a le aprecia în ceea ce privește corectitudinea aplicării tehnicii de lucru și implicit estetica. Odată finalizată analiza lucrărilor, întreb copiii dacă sunt curioși să afle ce s-a mai întâmplat cu Auraș și îi invit la baie să ne spălăm mânuțele înainte de a ne reacheza în semicerc pentru continuarea jocurilor liber alese.

Prin tranziția: „Unul după altul în rand ne așezăm,

Batem bine pasul pască defilăm....,,

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019
- ***Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculum pentru educație timpurie, 2019
- „Laborator preșcolar - ghid metodologic”, ediția a IV-a revizuită,(2011) - M.P. Lăzărescu, L. Ezechil, Ed. V&I Integral, București

- „Jocuri didactice pentru activitățile matematice din grădiniță”, (2005) – Ș. Antonovici, C. Jalbă, G. Nicu, Ed. Aramis, București

**MODALITĂȚI DEONTICE ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE EXPRIMARE
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI**

PROF. LIPAN ADINA

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NANU MUSCEL”,
CÂMPULUNG, ARGEȘ**

În învățarea unei limbi străine cel mai important este, în contextual actual, dezvoltarea competențelor lingvistice, cu precădere a competențelor de exprimare orală.

În acest sens, oferirea de exemple de bune practici, în vederea dezvoltării conversației, a dialogului dirijat sunt binevenite, așa cum reiese din următoarele secvențe didactice în limba franceză.

Classe : la VII-eme (V-eme année d'étude)

Niveau : avancé

Type de leçon : acquisition de nouvelles connaissances – enrichissement du vocabulaire

Sujet de la leçon : Acheter des chaussures –texte

Objectifs généraux :

- acquérir de nouvelles connaissances
- créer des habilités et des habitudes de communiquer en français
- développer la collaboration entre les élèves, le travail en équipe

Objectifs opérationnels :

- savoir faire une demande polie ;
- identifier les moyens lexicaux à l'aide desquels on réalise des actes de langage ;
- faire des dialogues sur un thème donné

Acheter des chaussures

La cliente : Bonjour, j'ai vu cette paire de chaussures dans la vitrine. En auriez-vous du 37, s'il vous plaît ?

La vendeuse : Bonjour, Mademoiselle. Je vais vérifier. Prenez place, je reviens tout de suite.

C : Si vous les aviez en noir, je préférerais.

V : Je regrette, Mademoiselle, mais je ne les ai qu'en marron. Voulez-vous les essayer ?

C : Oui. Je me sens très bien dedans. Je les prends.

V :Puis-je vous dire que les chaussures vous vont bien ?

C :Merci beaucoup. C'est combien ?

V : 40 €, Mademoiselle.

C : Je peux payer par cheque ?

V : Bien sur, allez à la caisse no.3.d

C : Merci beaucoup. Au revoir.

V : Bonne journée !

Classe : la V-eme (III-eme année d'étude)

Niveau : débutant

Type de leçon : fixation des connaissances antérieurement acquises

Sujet de la leçon : Où est la gare ?—texte

- Objectifs généraux :
- acquérir des instruments cognitifs
 - créer des habilités et des habitudes de communiquer en français
 - développer la collaboration entre les élèves, le travail en équipe

- Objectifs opérationnels :
- savoir faire une demande polie ;
 - identifier les moyens lexicaux à l'aide desquels on réalise des actes de langage ;
 - faire des dialogues sur un thème donné

Où est la gare ?

Victor: Pouvez-vous me dire où est la gare, s'il vous plait ?

Un passant : Allez tout droit, jusqu'au prochain carrefour. Puis tournez à gauche au feu de signalisation.

V : Pouvez-vous me montrer sur votre plan ?

P : Oui, là, ce n'est pas loin.

V : Merci, vous êtes très aimable.

P : De rien.

Classe : la VI-ème (IV-ème année d'étude)

Niveau : intermédiaire

Type de leçon : fixation des connaissances antérieurement acquises

Sujet de la leçon : *Chez l'épicier* –texte

- Objectifs généraux :
- acquérir des instruments cognitifs
 - créer des habilités et des habitudes de communiquer en français
 - développer la collaboration entre les élèves, le travail en équipe

- Objectifs opérationnels :
- savoir faire une demande polie ;
 - identifier les moyens lexicaux à l'aide desquels on réalise des actes de langage ;
 - demander quelque chose à quelqu'un.

Chez l'épicier

Le client : Bonjour. Je voudrais du fromage et une bouteille de lait, s'il vous plait.

Le vendeur : Voilà, quoi encore ?

C : J'ai besoin aussi d'un litre d'huile, d'un paquet de beurre et du sel. Je voudrais aussi des tomates et des concombres.

V : Voilà, Monsieur. C'est tout ?

C : Non. Pour finir je prendrais deux tranches de jambon.

V : Tiens. Cela fait 30 €, Monsieur.

C : Merci beaucoup. Au revoir.

Classe : la VII-ème (V-ème année d'étude)

Niveau : intermédiaire

Type de leçon : acquisition de nouvelles connaissances

Sujet de la leçon : *Rendez-vous par téléphone*

- Objectifs généraux :
- approfondir les connaissances de langue française ;
 - acquérir des instruments cognitifs ;
 - stimuler la disponibilité créatrice des élèves.

- Objectifs opérationnels :
- utiliser les verbes *vouloir* et *pouvoir* dans une conversation ;

- savoir formuler des questions et des réponses ;
- répondre correctement aux questions posées ;
- utiliser les mots nouveaux dans une conversation ou dans un dialogue.

Rendez-vous par téléphone

Pierre : Allô ! Bonjour. Pierre à l'appareil.

Maman: Bonjour Pierre. Je te passe Victor.

Victor : Salut, Pierre. Ca va ?

P : Très bien, merci. Moi, et ma sœur, nous voulons vous voir, toi et ton frère Michel.

V : Super. Moi, aussi.

P : Pourrions-nous venir vous voir ce soir ?

V : Bien sûr. Quand vous voulez.

P : Dans le week-end ? Est-ce qu'il sera possible ?

V : Oui, mais après le dîner. On pourra rester autour d'une tasse de thé.

P : A 8 heures du soir, vous arrangerait ?

V : Tout à fait. On vous attend. A bientôt.

Nous avons utilisé dans tous ces dialogues **des formules d'appel** ,Madame ,Mademoiselle,, **des formes de politesse**,,s'il vous plaît, le conditionnel présent,, **des actes directifs indirects : la requête** „je veux, je voudrais,j'ai besoin,, ;**l'offre**„je peux vous aider ?**la suggestion** „vous pourriez,vous devriez ,voulez-vous,, ; **le regret**„je regrette mais...**la demande de renseignements**„Pouvez -vous / pourriez-vous me dire où est la gare ?je voudrais savoir où se trouve...**l'aveu** „puis-je vous dire que,, qui sont spécifiques aux modalités déontiques.

Lorsqu'on dit aux élèves : *Lis/Lisez la leçon ; Ecris/Ecrivez les exercices ; Réponds/Répondez aux questions ; Observe/Observez la différence ; Choisis/Choisissez la bonne case ; Construit/ Construisez des propositions ; Conjugue /Conjuguez les verbes ; Fais /Faites des phrases ; Formule /Formulez une phrase ; Identifie /Identifiez les verbes au présent ; Indique/ Indiquez l'intrus ; Imagine/ Imaginez un dialogue ; Ordonne/ Ordonnez les phrases ; Précise/ Précisez quels sont les personnages du texte ; Remplace/Remplacez les points ; Transforme/Transformez les phrases suivantes ; Utilise/Utilisez les mots dans un dialogue ; Vérifie/Vérifiez le devoir*, on fait appel aux modalités déontiques directes .

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
POIENIȚA CU EMOȚII

INSPECȚIE SPECIALĂ GRADUL DIDACTIC I

LIPAN DANIELA

Profesor pentru învățământul preșcolar

NIVELUL I

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ”Când/cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: ”Miresme și culori!”(flori de primăvară)

TEMA ACTIVITĂȚII: ”Poienița cu emoții!”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată: ADP+ALA+ADE (DLC+DEC)+ALA

TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare si sistematizare de cunoștințe, priceperi si deprinderi

MIJLOACE DE REALIZARE: Povestirea educatoarei, pictură

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri mici si individual

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- *autocontrol și expresivitate emoțională;
- *mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- *activare și manifestare a potențialului creative;
- *exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor;
- *finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (perseverență în activități).

COMPORTEMENTE VIZATE:

- *Recunoaște și exprimă emoții de bază produse de texte literare;
- *Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor;
- *Demonstrează creativitate prin activități artistic-plastice, musicale și practice, în conversații și povestiri;
- *Iși coordonează mișcările în funcție de ritm, cadența, pauza, semnale sonore;
- *Demonstrează acceptare si intelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat;
- *Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

*Promovarea și dezvoltarea unor atitudini pozitive, de toleranță, de prietenie și relaționare cu ceilalți;

* Formarea deprinderii de a trăi în relațiile cu cei din jur stări afective pozitive, prin tehnici de gestionare și autoreglare emoțională, exersarea și consolidarea tehnicilor de lucru, specifice activităților practice și plastice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

*să indice cel puțin un personaj din poveste exprimând atitudinea personală față de personaj;

*să povestească cu ajutorul siluetelor cel puțin o secvență din poveste;

*să rețină acțiunea și personajele poveștii;

*să exprime opinii și sentimente în legătură cu acțiunea desfășurată;

*să mănuiască corect instrumentele, consolidându-și tehnicile de lucru specific activităților practice.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

***METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, povestirea educatoarei cu ajutorul siluetelor, explicația, demonstrația, dramatizarea, exercițiul, munca independentă, analiza produselor activității;

***FORMA DE ORGANIZARE:** frontal, pe grupuri mici, individual.

***RESURSE MATERIALE:** panouri decorative, flori, ghivece cu cactuși, ghivece cu flori, flori mici și mari, flori albe, roșii, galbene și albastre, fluturi, 7 flori gigant, ornamente flori, aranjamente pentru poienița de flori, patru panouri lemn, gard de lemn, 3 nori: roșu, galben și albastru, 6 seturi paletuțe cu emoții, 2 seturi de pernuțe tip buturugă, 15 ghivece flori pentru povestea cu flori, tobă, roata emoțiilor, 16 ecusoane de pus la mână, ștampile, jardiniere cu flori: roșu, galben și albastru, 16 ghivece, jetoane cu flori și cifre, 16 frunze gigant cu flori și insecte din ipsos, squeeze and brush, cărțile senzoriale Montessori, 5 planșe pentru făină, făină, strecurătoare, 16 cutii cu fețe, 2 tarabe cu flori, 16 pălării tip floare, marcaj tip floare, covor senzorial, bețe pentru cântec.

***EVALUARE:** continuă (prin observarea comportamentului, analiza răspunsurilor și a produselor activității), finală (aprecieri verbale, recompense).

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI:

MOMENT DE MIȘCARE: Gimnastica de înviorare

1. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE

JOC DE MASĂ:

Tema: ”Ajută fluturașul să ajungă la floare”

Mijloc de realizare: Joc de îndemânare

Sarcina didactică: Copiii vor desfășura jocul de îndemânare. Ajută fluturașul să ajungă la floare. Preșcolarii trebuie să își aleagă un fluturaș de o anumită culoare, pe care –l vor conduce ajutându-se de un magnet, pe drumul către floarea de aceeași culoare. Vor realiza astfel corespondența între culori, ajutându – se totodată de dexteritatea de a-si menține traseul stabilit.

ȘTIINȚĂ

Tema:” Găsește umbra”

Mijloc de realizare: Fișă de lucru

Sarcina didactică: Copiii vor trasa linii de la insecte, către umbra potrivită.

2 ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață:

“Bună dimineața, dragi floricele”, salutul, prezența, calendarul naturii, activitatea de grup, noutatea zilei, roata emoțiilor.

”Cum te simți astăzi?”- joc socio-emoțional, împărtășirea cu ceilalți, activitatea de grup, noutatea zilei.

Rutine: “Harnici precum albinuțele”, “Mă pregătesc pentru activități”.

Tranziții: “Fluturașul”, “Gândul bun”, ” Încet, iese melcul din căsuță”.

“Copacelul “, “Rain Rain Go Away”, ”Floricea de pe șes”, ”Înfloresc grădinile”.

3 ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE (activitate desfășurată frontal)

Tema activității: ”Poienița cu emoții!”

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei.

Sarcini de lucru: copiii urmăresc povestirea educatoarei prezentată cu ajutorul siluetelor (flori, nori).

Material didactic: siluete personaje (flori, nori).

DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV (activitate desfășurată în centru ARTĂ)

Tema activității: „Bogăția primăverii”

Mijloc de realizare: activitate practică, pictură cu ajutorul squeeze and brush-ului.

Sarcini de lucru: copiii vor picta cu ajutorul squeeze and brush-ului florile din ipsos atașate pe o frunză gigant.

Material didactic: squeeze and brush, flori și insecte din ipsos, frunză gigant, panou lemn.

4 JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

ARTA:” BOGĂȚIA PRIMĂVERII”

Mijloc de realizare: pictură cu ajutorul squeeze and brush

Sarcina de lucru: preșcolarii vor avea de pictat cu ajutorul squeeze and brush florile și insectele de pe frunză

Material didactic: panou decorative, flori și insecte din ipsos, frunză gigant, squeeze and brush

Forme de organizare: pe grupuri mici, individual

Forme de evaluare: continuă, prin observarea acțiunilor copiilor, aprecieri verbale

ȘTIINȚĂ:” FLORILE MULTICOLORE”

Mijloc de realizare: exercițiu cu material individual

Sarcina de lucru: preșcolarii vor culege florile din jardiniere și le vor așeza în vase speciale în funcție de jetonul extras (cantitate la număr) și după culoare (roșu, albastru, galben)

Material didactic: jardiniere, vase, flori roșii, galbene și albastre, coșuri cu jetoane

Forme de organizare: individual

Forme de evaluare: continuă, prin observarea acțiunilor copiilor, aprecieri verbale

BIBLIOTECĂ:” CĂRTICICA FLORILOR DE PRIMĂVARĂ”

Mijloc de realizare: exercițiu cu material individual

Sarcina de lucru: preșcolarii vor rezolva sarcinile trasate și vor înfrumuseța paginile cărții senzoriale din fetru

Material didactic: cărți senzoriale Montessori

Forme de organizare: individual

Forme de evaluare: continuă, prin observarea acțiunilor copiilor, aprecieri verbale

4 JOCURI SI ACTIVITĂȚI ALESE

JOCURI DE MIȘCARE:

1” Sari până la floare ”– Copiii trebuie să parcurgă traseul sărind pe fiecare panou cu ambele picioare până la floarea gigant și apoi să facă o fotografie.

2.Joc liniștitor: ”În oglindă!”- Copiii se vor grupa câte doi, față în față. Unul dintre ei va mima o emoție, după care, colegul o va imita.

JOC DISTRACTIV:

Tema:”Gingaș fluturaș”

Mijloc de realizare: Joc musical

Sarcina didactică: Copiii vor forma un cerc. Ei vor cânta și vor asocia mișcări corelate cu textul cântecului.

Reguli de joc: Se stabilește zona de joc , copiii formează un cerc ținându –se de mâini. În centru va sta un copil, ales printr-un procedeu aleatoriu sau numit de conducătorul de joc. Acesta va juca rolul fluturașului. Când începe cântecul, ei vor executa mișcări corelate cu textul, iar fluturașul “va zbura” atât în interiorul cercului, cât și în exteriorul lui. Își va alege un prieten, pe care-l va atinge cu aripioare. Acesta îi va lua locul. Se repetă jocul, până ce toți copiii vor lua locul fluturașului.

FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE

*evaluare continuă: (prin observarea comportamentului, analiza răspunsurilor și a produselor activității)

*evaluare finală: - Forme din făină, cutia cu emoții

DURATA: 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

- 1.CURRICULUM PENTRU EDUCAȚIA TIMPURIE-2019;
2. Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020-Educație timpurie – nivel preșcolar-Machetat la Editura Didactică și Pedagogică S.A.
3. Educație pentru societate- îndrumător pentru educatoare, Hanganu,I., Raclaru, C.,Editura Aramis, București 2000.

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează cu **întâlnirea de dimineață**: ”Un zâmbet, o floare!”

Salutul -, „Dimineața a sosit/Noi la grădi am venit/În rând ne așezăm/Și frumos ne salutăm”. Sunt versurile spuse de educatoare tuturor copiilor. Fiecare copil își va alege dintr-un coșuleț un poster, o imagine (salutul cu dragoste, salutul militar, salutul cu coatele, salutul cu picioarele, salutul cu mana, salutul victoriei, salutul cu pumnișorii) și va lipi posterul respectiv pe floarea prinsă pe ușa clasei, astfel salutând-o pe doamna educatoare :”Bună dimineața, doamna!”-”Bună dimineața,..(numele copilului)!”

Prezența -pe rând, toți copiii prezenți vor lua dintr-o cutie floarea cu fotografia sa și o vor așeza în altă cutie a copiilor prezenți.,După ce ne-am salutat/Și frumos ne-am prezentat/Colegii ne-am întâlnit/Cine oare n-a venit?”, astfel se identifică colegii care nu au venit la grădiniță.

Calendarul naturii - prin intermediul unei conversații, se va stabili împreună cu copiii cum este vremea de afară, caracteristicile zilei și anotimpul în care ne aflăm.

“- În ce anotimp suntem?”

“- Cum este afară, copii?”

“- Când ați venit la grădiniță, l-ați întâlnit și pe prietenul nostru, Soarele?”

“- Ce zi este astăzi?”

“-Ce dată este astăzi?”

“- Ce zi a fost ieri?”

“- Ce zi va fi mâine?”

“- În ce lună suntem?”

Noutatea zilei: Pentru a capta atenția copiilor, îl voi prezenta pe musafirul nostru de astăzi, Mama florilor, o floare gigant, care a venit la noi la grădiniță cu un coș cu multe surprize. Aceasta ne va povesti o întâmplare din viața ei. Astfel vom afla prin ce emoții a trecut împreună cu celelalte flori.

Împărtășirea cu ceilalți: Educatoarea propune copiilor jocul ”Detectivii de emoțiilor!” în cadrul căruia vor avea sarcina de a identifica emoțiile exprimate de personajele din imagine. Copiii vor extrage câte o imagine din coșul adus de Mama florilor și vor denumi emoția ce o vor mima și vor da exemple de situații în care au simțit această emoție. În continuare vor descoperi în coș imagini reprezentând diferite situații care pot genera emoții diverse și le vor asocia cu emoția

pe care o resimt în acel moment. **Momentul de mișcare:** gimnastica de înviorare ”Daca vreau să cresc voinic/ Fac gimnastică de mic/Merg în pas alergător/ Sar apoi într-un picior /Mă opresc, respir usor/ Întind brațele să zbor/Toată lumea e a mea/ Când m-așez jos pe podea./ Aceste e un început/ Ia, priviti cât am crescut!”.

Activitatea de grup: constă în intonarea cântecului „Înfloresc gradinile”.

O alta surpriză adusă de musafirul nostru, constă în decorul clasei special conceput pentru povestea “Poienița cu emoții”. Folosind tranziția: ”Vine, vine primăvara” și ”Bucuria primăverii”, copiii așezați în formă de semicerc asculta povestea spusă de educatoare. După expunerea poveștii se face tranziția, prin cântecul “Floricea de pe ses” la centrele deschise: Artă, Bibliotecă, Știință. Copiilor li se vor prezenta centrele, materialele didactice și sarcinile fiecărui grup, iar repartizarea la centre se va realiza în funcție de emoția pe care aceștia o simt în momentul respective.

În centrul **ARTĂ**, se va desfășura activitatea de la Domeniul Om și Societate,, **BOGĂȚIA PRIMĂVERII**”. Copiii veniți aici, vor avea de pictat cu ajutorul squeeze and brush-ului florile și insectele. Frunza astfel realizată va fi așezată la panou în decorul clasei.

În centrul **BIBLIOTECĂ**: copiii vor avea o carte senzorială Montessori din fetru: ”**CĂRTICICA FLORILOR DE PRIMĂVARĂ**”. Preșcolarii vor rezolva sarcinile trasate și vor înfrumuseța paginile cărții din fetru .

În centrul **ȘTIINȚĂ**: ” **FLORILE MULTICOLORE**”- în acest centru copiii vor avea jardiniere cu flori. Preșcolarii vor culege florile din jardiniere și le vor așeza în vase special,în funcție de jetonul extras (cantitate la număr) și după culoare (roșu, albastru, galben) .

În centrul **ÎNDEMANARE**: Floricele speciale

Se intuiesc materialele didactice, se deschid plicurile și se citesc sarcinile de lucru la fiecare centru și se va explica copiilor modul de realizare a temelor propuse. Copiii sunt anunțați să lucreze frumos, îngrijit , în liniște și să colaboreze cu membrii grupului. După terminarea lucrării de la centru, aceștia marchează trecerea pe la acel sector prin aplicarea unei stampile având emoticonul cu emoția (trist, fericit) specific stării actuale, pe floricea prinsă la mână, după care se rotesc până ce trec pe la toate sectoarele. După ce îndeplinesc toate sarcinile de la toate centrele, copiii vor afișa lucrările . Aceștia vor explica ce au realizat și modul de lucru.

Etapa Obținerii performanței – copiii împreună cu educatoarea vor desfășura jocuri de mișcare și distractive , care vor bucura și relaxa copiii – Sari până la floare și Potrivește culoarea.

Folosind conversația cateholică se vor aprecia lucrările copiilor. Se vor lua în considerare următoarele criterii:

*Colaborarea cu ceilalți colegi de grup

*Îndemânarea și creativitatea

*Spirit cooperant

*Exprimarea emoțiilor în funcție de starea emoțională din momentul respectiv

4 JOCURI SI ACTIVITĂȚI ALESE

JOCURI DE MIȘCARE:

1. Sari până la floare – Copiii trebuie să parcurgă traseul sărind pe fiecare panou cu ambele picioare până la floarea gigant și apoi să facă o fotografie.

2. Joc liniștitor: ”În oglindă!”- Copiii se vor grupa câte doi, față în față. Unul dintre ei va mima o emoție, după care, colegul o va imita.

JOC DISTRACTIV:

Tema :“Gingaș fluturaș”

Mijloc de realizare: Joc musical

Sarcina didactică: Copiii se vor ține de mână, formând un cerc. Ei vor cânta și vor asocia mișcări corelate cu textul cântecului.

Reguli de joc: Se stabilește zona de joc, copiii formează un cerc ținându-se de mâini. În centru va sta un copil, ales printr-un procedeu aleatoriu sau numit de conducătorul de joc. Acesta va juca rolul fluturașului. Când începe cântecul, ei vor executa mișcări corelate cu textul, iar fluturașul “va zbura” atât în interiorul cercului , cât și în exteriorul lui. Își va alege un prieten , pe care-l va atinge cu aripioare. Acesta îi va lua locul. Se repetă jocul , până ce toți copiii vor lua locul fluturașului.

RUTINĂ- Locul meu de joacă e curat și frumos – deprinderea de a-și face curat la locul de muncă.

După o activitate intensă ne vom recompensa cu un moment de relaxare și anume “COVORUL SENZORIAL”

SECVENȚA DIDACTICĂ	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII	STRATEGIA DIDACTICĂ			EVALUAREA (METODE DE EVALUARE)
		METODE ȘI PROCEDEE	RESURSE MATERIALE	FORME DE ORGANIZARE	
Moment organizatoric	Se crează condiții optime pentru desfășurarea activităților: - aerisirea sălii de grupă; - aranjarea mobilierului și a materialului didactic; - asigurarea unui climat educațional favorabil, în concordanță cu tema săptămânii.			Fontală	
Reactualizarea cunoștințelor însușite anterior	Întâlnirea de dimineață: -salutul -prezența -Calendarul naturii -Împărtășirea cu ceilalți Împărtășirea cu ceilalți: Educatorea propune copiilor jocul ”Detectivii de emoțiilor!”, în care ei trebuie să identifice emoțiile descoperite în coșul cu multe surprize. Preșcolarii vor extrage o imagine din coș, vor	Conversația	Calendarul naturii Panoul de prezență	Frontal	Evaluare continuă

	recunoaște emoția exprimată de persoana din imagine, apoi o vor imita și vor da exemple de situații în care au trăit aceste emoții și cum s-au manifestat.				
Captarea atenției	Se va trage cortina iar copiii vor descoperi un decor de poveste, plin de culoare, vor descoperi pe musafirului ”Mama Floricelelor” cu un coșuleț plin de surprise pentru activitățile pe care le vor desfășura .	Conversația Surpriza	Mama Floricelelor-silueta	Frontal	Evaluare orală
Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema si obiectivele activității pe înțelesul copiilor: ”Poienița cu emoții!” Voi numi 2-3 copii să repete tema activității.	Explicația Conversația		Fontal	Evaluare formativă
Dirijarea învățării	Povestirea se va realiza cu întreaga grupă, cu ajutorul siluetelor din decorul magic. Se prezintă titlul poveștii “Poienița cu emoții!”, urmat de repetarea acestuia de catre 2-3 copii. Voi povesti clar, accesibil și expresiv pentru a trezi emoții si pentru a asigura motivația învățării.Pe	Conversația Explicația	Siluate	Frontal	Observarea sistematică a copiilor Participarea activă Comportamentul în timpul activității

	<p>parcurs voi mânu siluetele din fetru, hârtie și le voi adauga pe covor în decor în ordinea cronologică, prezentând astfel conținutul poveștii.</p> <p>Expresivitatea expunerii o voi realiza prin modelarea vocii, schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii, pauze logice, accentuări și scăderi ale intensității vocii, repetiții, mimică și gestică.</p> <p>Dupa ce vor asculta povestea, se va realiza fixarea prin câteva întrebări: ”Cum s-a numit povestea?””Ce au făcut norii?” ”Cum erau la început florile?”,”Ce s-a întâmplat cu norii?””Cum s-au simțit norii?”,”De ce s-au certat norii? Cum v-ati simțit atunci cand norii se certau? Ce culoare aveau florile la început ? dar după ce au plâns norii?</p> <p>Ce emoție ati simțit după ce ati auzit povestea?</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>Obținerea performanței (Desfășurarea activității pe centre)</p>	<p>După expunerea poveștii, se face tranziția prin cântecul “Floristică de pe ses!” la centrele deschise: Artă, Bibliotecă și Științe. Copiilor li se vor prezenta centrele și materialele didactice și sarcinile fiecărui grup, iar repartizarea la centre se va realiza în funcție de emoția pe care au simțit-o în momentul respectiv.</p> <p>La centrul Artă –”Bogația primăverii!” Copiii veniți aici, vor avea de pictat cu ajutorul squeeze and brush-ului florile și insectele.</p> <p>RUTINĂ- Locul meu de joacă e curat și frumos – deprinderea de a-și face curat la locul de muncă.</p> <p>Frunza astfel realizată va fi așezată la panou în decorul clasei.</p> <p>La centrul Bibliotecă : copiii vor avea o carte senzorială Montessori din fetru:” CĂRTICICA FLORILOR DE PRIMĂVARĂ”. Preșcolarii vor rezolva sarcinile trasate și vor înfrumuseța paginile</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Figurine din ipsos</p> <p>Squeeze and brush</p> <p>Flori</p> <p>Jardinieră</p> <p>Coșulețe</p> <p>Cărticica primăverii</p> <p>Covorul senzorial</p>	<p>Organizare individuală și pe grupuri mic</p>	<p>Analiza produselor activității</p>
---	---	--------------------------------------	--	---	---------------------------------------

	<p>cărții din fetru .</p> <p>La centrul Știință</p> <p>” FLORILE MULTICOLORE”- în acest centru copiii vor avea jardiniere cu flori. Preșcolarii vor culege florile din jardiniere și le vor așeza în vase speciale în funcție de jetonul extras (cantitate la număr) și după culoare (roșu, albastru, galben) .</p> <p>JOCURI DE MIȘCARE :</p> <p>1. Sari până la floare – Copiii trebuie să parcurgă traseul sărind pe fiecare panou cu ambele picioare până la floarea gigant și apoi să facă o fotografie.</p> <p>2.Joc liniștitor: ”În oglindă!”- Copiii se vor grupa câte doi , față în față. Unul dintre ei va mima o emoție, după care, colegul o va imita.</p> <p>JOC DISTRACTIV:</p> <p>“Gingaș fluturaș”</p> <p>Copiii se vor ține de mână , formând un cerc. Ei vor cânta și</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>vor asocia mișări corelate cu textul cântecului.</p> <p>Reguli de joc: Se stabilește zona de joc, copiii formează un cerc ținându-se de mâini. În centru va sta un copil, ales printr-un procedeu aleatoriu sau numit de conducătorul de joc. Acesta va juca rolul fluturașului. Când începe cântecul, ei vor executa mișcări corelate cu textul, iar fluturașul “va zbura” atât în interiorul cercului, cât și în exteriorul lui. Își va alege un prieten, pe care-l va atinge cu aripioare. Acesta îi va lua locul. Se repetă jocul, până ce toți copii vor lua locul fluturașului.</p> <p>După o activitate intensă ne vom recompense cu un moment de relaxare și anume “COVORUL SENZORIAL”</p>				
<p>Evaluarea activității (Realizarea feedback-ului)</p>	<p>Produsele obținute în urma lucrului de pe parcursul zilei, vor fi expuse în decolul magic din clasă, iar cu ajutorul acestora, se va realiza</p>	<p>Conversația Catehrică Conversația</p>	<p>Toate materialele realizate în ziua respectivă</p>	<p>Frontal</p>	<p>Participarea activă Comportamentul în</p>

	<p>evaluarea zilei .După ce își reamintesc ce au lucrat astăzi, copiii se așează la măsuțe pentru a realize evaluarea cu ajutorul jocului formelor din făină.</p>				<p>timpul activității</p>
<p>Încheierea activității</p>	<p>Ziua se va încheia într-o notă relaxantă, prin participarea cu bucurie a copiilor la jocurile propuse: „Euritmia primăverii” Copiii vor fi recompensați cu surprizele dulci aduse de “Mama Floricelelor”. Se va realize prin metoda conversației catehetice , din aproape în aproape. Cu ajutorul produselor finale realizate la centrul artă, copiii vor reface decorul pentru ”Poienița cu emoții!”.</p>	<p>Conversația Dans Euritmie</p>	<p>Instrumente musicale Recompense dulci Taraba de flori Pălării de flori Flori gigant Panou floral</p>	<p>Frontal</p>	<p>Participarea activă</p>

POVESTEA FLORILOR

Demult, tare demult, norii nu erau albi sau gri. Ei erau de trei culori roșu, galben și albastru.

Florile, la rândul lor, nu erau nici ele așa cum le știm acum erau toate albe. Într-o zi de vară, s-au adunat împreună mușcatele, crăițele, lavanda, floarea soarelui, geșiana, iarba grasă și florile de piatră și au spus

-Ne-am săturat să fim albe! Vrem să fim și noi colorate, la fel ca norii de deasupra noastră! Norilor, norilor, ne colorați și pe noi?

-Eu nu vreau, îmi păstrez toată culoarea pentru mine!! Spuse norul roșu.

-Hai să le colorăm! Spuse norul galben. Uite ce albe sunt! Au nevoie de puțină culoare! Le colorez eu!

-Ba nu, eu ! spuse norul albastru. De ce să nu fie toate florile albastre? Și au început să se certe. Norii albastru și galben nu se înțelegeau care din ei să le colorize primul, iar cel roșu nu voia să dea nici un strop din culoarea sa.

-M-am făcut și mai roșu de supărare! Spuse el. Nu vreau, nu vreau, nu vreau!! Mi-e doar să nu devin albastru de atâta furie!

Era o cearta în toată regula. Se vedeau numai culori amestecate pe cer și era o hărmălaie de nedescris. Norii se împingeau unul în altul și vântul începu să bată. Când ei se atingeau, fulgere luminoase coborau cu forță pe pământ, apoi se auzea un zgomot puternic, ca de tobă lovită de un uriaș era tunetul!

Deodată, norul roșu, care se înfuriase cel mai tare, nu mai putu să țină toată supărarea în el și începu să plângă. Picurii căzură chiar pe mușcatele de sub el, care deveniră roșii ca sângele.

După ce plânse sănătos, norul roșu se uită în jos liniștit și îi plăcură mușcatele roșii.

-E bine c-am plâns, mă simt mai bine acum! Spuse el. și mușcatele astea roșii sunt tare frumoase! Am făcut o treabă bună!

Norul galben, sătul de atâta ceartă și văzând că norul roșu era mult mai bine acum, se întinse cu un fâșâit ca de balon care scapă aer și plânse și el direct pe floarea soarelui.

De atunci, floarea soarelui e tare mândră de culoarea ei și îl urmărește pe soare toată ziua cu privirea.

Norul albastru era în continuare bosumflat. De la atâta ceartă se încărcase cu vapori de supărare și suspin.

-Norule albastru! Spuse gențiana, mă colorezi pe mine te rog? Te rog frumos!

Norul albastru s-a bucurat că încă este dorit și a făcut întocmai. Gențiana are acum un albastru pătrunzător și este fericită cu alegerea sa.

Florile de piatră, văzând că pot fi colorate, dar totuși nehotărâte, au spus așa.

-Noi vrem să avem toate culorile! Să fim multicolore!

Norul galben, cel roșu și cel albastru s-au învoit. Erau deja mai veseli și încântați că pot face un lucru așa grozav cu picurii lor. Acum nu mai plâneau de furie sau tristețe, ci de bucurie!

S-au adunat așadar și au pogorât o ploaie zdravănă peste florile de piatră, care au primit galbenul, roșul și albastrul cu bucurie. Norii plâneau și râdeau în același timp.

Dar ce să vezi? Picurii galbeni s-au amestecat cu cei roșii în cădere, iar unele flori de piatră au devenit portocalii.

Picurii albaștri s-au amestecat și ei cu cei galbeni și așa a plouat și cu puțin verde.

Iar când picurii albaștri s-au întâlnit cu cei roșii, a apărut culoarea mov.

- Sigur! Spuseră norii albastru și roșu și culorile se amestecară într-un mov pe care numai lavanda cea parfumată putea să îl aibă.

-Eu vreau să am florile verzi! Spuse iarba grasă.

-Sigur că da! Îi răspunseră norii albastru și galben și picuri mari, verzui, o colorară.

-Iar eu vreau să fiu portocalie! Spuse crăița, bucuroasă că a putut să își aleagă o culoare diferită de a celorlalte.

Norul galben împreună cu cel roșu o udară cu picuri portocalii, exact cum și-a dorit.

Celelalte flori văzându-le așa colorate, le cerură și ele norilor să le picteze. Și așa au ajuns macii să fie și ei roșii, crizantemele multicolore, păpădiile galbene, stânjenelul albastru, unele zambile mov. Fiecare floare și-a ales culoarea, până când norii au rămas fără culoare, albi și gri.

Dar nu le pare rău, de fiecare dată când se uită jos, la flori, norii se bucură nespuse, căci florile au nuanțe și culori nebănuite de ei până atunci.

Acum le ajută doar să crească cu ploaia limpede și incoloră. Iar ele înfloresc an de an, colorate, vesele și recunoscătoare.

EXPERIENȚE DIDACTICE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Lőrincz Enikő

Colegiul Național “Simion Bărnuțiu” Șimleu Silvaniei

Ținând cont de cele considerate de J.B. Tylor despre inovație, respectiv ”*un nou mod de a face lucrurile*”, toți profesorii din România, dar putem afirma cu curaj că toți profesorii de pe pământ au devenit de pe o zi pe alta inovatori, în urmă cu aproximativ un an, când lumea părea că se oprea din circuitul său normal.

Cât privește profesionalismul, cred că putem afirma într-un mod hotărât că cei care s-au putut adapta acelor cerințe, dictate ale vremurilor respective, într-un timp atât de scurt, nu pot fi considerați niște amatori, cu toată critica adusă acestor persoane de către toate sursele media sau dacă nu chiar de întreaga societate, ci niște profesioniști care cu mijloacele (la început) cele mai modeste au reușit să facă față celei mai mari provocări ale acestor vremuri și anume de a continua educarea elevilor.

Nu trebuie să pierdem din vedere că la începutul pandemiei platformele educaționale de pe internet erau atât de puține și de limitate, încât profesorii pur și simplu căutau soluții la provocarea timpului, în rețelele sociale de tipul facebook, whatsapp sau messenger.

Trebuie să admitem că nu putem vorbi despre inovație în învățământ fără a lua în considerare tehnologiile (mijloacele) moderne, respectiv inovațiile din domeniul tehnic, care sunt actualmente ”*atât la îndemâna profesorilor cât și a elevilor*”. Din acest considerent trebuie să avem în fața noastră și inegalitate de șanse pentru educație atât al unor elevi dar de multe ori și al unor profesori.

Această inegalitate trebuie privită din mai multe puncte de vedere. Aici nu fac referire la inegalitatea dată de problemele materiale sau sociale ale elevilor și ale profesorului, ci mai degrabă de inegalitatea dată de dezinteresul atât al elevului cât și al profesorilor. Insuccesul trebuie de multe ori asociat dezinteresului din partea tuturor celor implicați în procesul instructiv-educativ, fie elev, profesor, societate.

Chiar din titlul lucrării ne putem da seama cu ușurință că în continuare nu vom vorbi despre inovație de natură *conceptuală*, nu vom căuta să descriem inovațiile care introduc *schimbări interpersonale*, cu toate că vom ține cont și de acestea și vom căuta să le integrăm în această lucrare, în schimb vom face câteva referiri la inovații care introduc schimbări tehnice în procesul instructiv-educativ online.

Inovație și profesionalism în învățământul online poate fi considerată un proces de transformare a practicilor prin introducerea unei noutăți tehnologice (camera, microfonul, calculatorul, tableta, telefonul și internetul) care face obiectul unei diseminări și care vizează ameliorarea durabilă a reușitei educative a elevilor.

Mulți consideră că inovația apare, de obicei, ca răspuns la o criză generată de o situație dată și cred că putem și noi considera criza sanitară apărută ca urmare a pandemiei de COVID-19, a generat de la sine un răspuns inovativ educațional prin aplicarea educației online, uneori cu profesionalism, alteleori cu mai puțin succes.

Învățământul online cum de altfel orice formă de învățământ este influențată de o sumedenie de factori care pot acționa atât favorabil cât și defavorabil în aceeași măsură și în același timp.

Ar fi iluzoriu să facem o clasificare sau chiar și o înșiruire a acestor factori dar cu siguranță nu putem trece mai departe fără a aminti unele dintre ele.

Dintre factorii care pot acționa în învățământul online, considerăm că trebuie luată în vedere *climatul de muncă*, aceasta schimbându-se radical. Dacă în cazul învățământului ”față

în față” climatul de muncă este dominat de relațiile intercolegiale (care practic au dispărut în această formă de învățământ) și cele interrelaționale elev-profesor, profesor-elev. În predarea online aceste relații sunt cu totul neglijate de multe ori relațiile reducându-se la relația profesor – majuscule de pe ecranul calculatorului, și totuși profesionalismul face diferența și esența păstrării la un nivel cât mai real al acestor relații elev-profesor, profesor-elev și de ce nu intercolegiale.

Acel profesor care reușește să relaționeze și să capteze atenția elevului, în predarea online, stimulând elevul în rezolvarea unor probleme, aducând acel elev în centrul atenției clasei prin soluțiile găsite la rezolvarea problemelor și modalitatea de a ține clasa sub tensiunea interesului online, poate fi considerat cu adevărat un *profesionist* în domeniul educației în sensul strict al înțeleșului.

Un alt factor foarte important am putea considera *activitatea profesorului*, în fața clasei dar nu în spatele ecranului. În noul context dat, în care profesorul nu este un actor într-o piesă de teatru ci mai degrabă regizorul piesei în care actorii sunt toți elevii clasei, această activitate care nu se rezumă la aplicarea unor mijloace tehnice noi și moderne dar și la folosirea unor metode moderne de predare-învățare, prin care profesorul își asumă reușita, ca până la sfârșitul orei piesa să fie gata de premieră.

Factorul, cel mai important considerat de toți actorii implicate în procesul educațional este considerat cel, *ce acționează la nivelul clasei*. O importanță deosebită trebuie acordată atitudinii favorabile schimbării atât a profesorului cât și a elevului. Această atitudine spre schimbare trebuie totdeauna să fie pozitivă, iar participanții amintiți nu trebuie să opună nicio formă de rezistență în acest proces, deoarece orice scânteie a rezistenței din partea oricărei verigi al lanțului poate duce la nerealizarea problemelor ivite pe parcurs.

Profesorul și elevul trebuie să fie motivat de aplicarea tehnologiilor moderne și nu trebuie să privească aceste mijloace ca niște obstacole sau surse de complicare a procesului educațional. Doar cu ajutorul acestora poate diversifica predarea online, prin prezentări animate, utilizarea graficelor, textelor, imaginilor, exemplelor, punând în evidență și revigorând memoria vizuală a elevilor, contribuind astfel mai activ la succes.

Dezinteresul, arătat de unii profesori, chiar și elevi, față de tehnologiile moderne asigurate prin utilizarea: internetului, calculatorului, tabletei și de ce nu a telefonului, cu efecte constructive în scop didactic, sunt de cele mai multe ori cauzate de lipsa experienței în acest domeniu. Dacă un elev reușește cu repeziciune să însușească tainele utilizării și „mânuirii” acestor mijloace moderne, constatăm de multe ori în rândul colegilor mai în vârstă o reticență în utilizarea lor, mai precis spus, în încercarea de a utiliza aceste mijloace, considerate de a dreptul pentru ei împovărătoare.

Dacă până în luna aprilie al anului trecut, utilizarea calculatorului era exclusiv legată de folosirea acesteia la orele de TIC, iar utilizarea tabletelor, telefoanelor practic erau interzise la clasă, unii profesori admitând folosirea lor acasă la rezolvarea temelor. Observăm că în perioada pandemiei, practic fără aceste mijloace, educația era impracticabilă.

Este de ajuns să facem un joc imagistic, ce s-ar fi întâmplat acum 25-30 de ani dacă această pandemie izbucnea în acele vremuri. Teoretic și practic școala se suspenda cu amânarea anului pe termen de cel puțin un an școlar. Azi, datorită tehnologiilor avansate în domeniul informatic, s-a găsit *teoretic* o modalitate în rezolvarea parțială a problemei. Am spus teoretic, deoarece chiar dacă practic nu a putut fi numit o rezolvare, dar putem vorbi de o oportunitate sau soluție în rezolvarea problemei, care în perioada anilor '80-'90 nu putea fi luată în considerare nici ca o oportunitate din lipsa totală a infrastructurii și logisticii.

Utilizarea internetului în scop didactic nu poate fi considerat un dezavantaj, ci din contră un avantaj imens. Multitudinea informațiilor de pe internet poate fi comparată cu o imensă bibliotecă multidisciplinară cu avantajele și dezavantajele, cu bunele și relele acesteia.

Informația de pe internet trebuie considerată o informație brută, de masă care trebuie aleasă și prelucrată prin selecția informației și extragerea din acest volum imens de informații pe cea cu valoare didactică. Am putea compara acest fenomen cu alegerea și extragerea unui diamant neșlefuit dintr-un vas cu cioburi de sticlă, aparent ambele pentru un ochi neformat, pot fi la fel de frumoase dar numai diamantul prin prelucrare devine și prețioasă.

Folosirea *surselor de socializare*, mai sus amintite, pe la începutul pandemiei ca mijloace unice de comunicare în educație, în acele vremuri care mai degrabă erau dominate de frică și haos decât de siguranță, când nimeni nu știa „*cât va dura?*”, „*cum vom face?*”, și „*ce vom face?*”, considerăm că era un fenomen nou și cu siguranță putem afirma că la vremea respectivă putea fi considerată o inovație.

Utilizarea telefonului (interzisă prin lege), tabletei, calculatorului, și implicit a internetului în timpul orelor a fost considerată de unii un adevărat „*păcat*”, „*pierdere de vreme*”, tratând sau mai degrabă netratând problema considerată „*taboo*”, fiind multă vreme lăsată în suspans, iar azi a devenit de o extremă actualitate.

Folosirea acestor mijloace și integrarea lor în procesul de predare-învățare ca surse de informare, iarăși considerăm că sunt benefice atât pentru valorificarea unor informații, care de altfel pot fi de neatins și de neînțeles prin simple exemplificări tehnice, tehnologice și practice. Exemplificând prin vizionarea unui filmuleț, descrierea unei scheme, explicarea și crearea unor grafice, textul teoretic de multe ori abstract pentru elevi devine de înțeles și mult mai practic. În acest fel informația teoretică este convertită într-o activitate practică, prin integrarea conținutului teoretic (deloc neglijabile) în activități practice, teoria este transformată în abilități și competențe prin care elevul de azi devine „*meseriașul*” pe piața muncii de mâine.

Introducerea tabletelor grafice ca un nou instrument inovativ în procesul de explicare, de exemplu în timpul orelor de matematică, dar nu numai, a prescurtat timpul necesar expunerii, însuirii pe ecran al unor formule simple de scris grafic dar foarte complicate și migăloase de realizat în timp cu ajutorul simbolurilor matematice din programele unui calculator. Astfel, practic se ajunge la performanța de a scrie și a apărea pe ecranul calculatorului elevului al unei formule destul de complicate în timp real de câteva secunde, ceea ce de altfel prin construcția cu ajutorul simbolurilor matematice din fereasta de inserare a documentelor Word (Equation Editor) s-ar realiza în timp de câteva minute, timp care devine plictisitor pentru majoritatea elevilor și care ar stimula și genera alte preocupări.

Boiron M. citat de Pogolsa L, consideră că inovațiile la nivel de conținut și cele de la nivel de structură și organizare a învățământului să poată fi transpuse în practică și să conducă la rezultate durabile este necesară susținerea din partea cadrelor didactice. Un aspect frecvent utilizat în lucrările ce vizează inovația în educație este acela că – mai mult decât structura și organizarea învățământului sau conținutul acestuia – ceea ce trebuie inovat este mentalitatea cadrelor didactice. Pentru a ajunge la rezultate durabile, orice inovație are nevoie de un mediu educațional favorabil, adică de relații de cooperare, colaborare, încredere și ajutor reciproc între cei care formează mediul educațional. Inovația este ceea ce aduce noutate, iar continuitatea este reprezentată de mediul, cultura organizațională. Studiile asupra inovației în învățământ pun un accent deosebit pe rolul personalului didactic în procesul de inovație, pe caracteristicile, comportamentele de care trebuie să dispună acesta. Principalele caracteristici ale unui cadru didactic inovator sunt cooperarea, colaborarea, încrederea în ceilalți, dorința și voința de a inova.

Textul ar părea rupt din context fără următoarea considerație al acelorași autori: UNESCO propune reproiectarea și renovarea conținuturilor învățământului din perspectiva a patru aspecte: „*a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să fii, a învăța să trăiești împreună*”.

Toate aceste aspecte trebuie să formeze persoana integrată în societate la locul și momentul potrivit care știe să facă, cu cel mai mare profesionalism, de cele mai multe ori într-

un grup indiferent de componența național-rasială a grupului, aceea activitate pentru care s-a pregătit – a fost pregătit – și se pregătește pe tot parcursul vieții.

În concluzie, putem afirma că, predarea online este o oportunitate, o noutate, o soluție deci și o inovație, la cea mai mare provocare a vremii, dar cu siguranță nu este cea mai perfectă din niciuna dintre cele anterior amintite, iar cu descoperirea și integrarea unor mijloace și metode noi în predarea online, acestea pot să constituie noi elemente inovative care vor perpetua și perfecționa acest fenomen al predării online.

Bibliografie

1. **Silvia Veronica Ținică S.V.**, Cercetări educaționale și inovație. Măsurarea inovației în educație 2019 Ce s-a schimbat în sala de clasă? Scurtă sinteză
<http://www.ccdcluj.ro/Fisiere/2019-2020>
2. **Pogolșa L.**, Inovație în educație https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/3-10_6.pdf

Utilizarea platformelor educaționale în procesul de predare – învățare – evaluare

**Profesor Lungescu Violeta – Cristina,
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Municipiul Ploiești**

Platforma educațională reprezintă un mod online de stocare a documentelor din portofoliul elevilor, în vederea dezvoltării abilităților de viață în contextul dezvoltării durabile și a încurajării implicării acestora în activități de mobilitate în scopul învățării sau al formării în străinătate, ca parte a studiilor.

„Portofoliul elevului – platformă educațională online” este o platformă pe care am creat-o ca un mediu virtual de instruire în care elevii sunt implicați și motivați să își asume propria responsabilitate pentru studiile făcute și cunoștințele însușite.

„Portofoliul elevului” este o platformă care poate fi accesată online, la adresa <https://www.plat-elevi.xyz>.

Având în vedere că, atât în gimnaziu, cât și în liceu elevii studiază disciplina Informatică și T.I.C./ T.I.C., și este bine cunoscută influența tehnologiei asupra societății, dar și invers, scopul conceperii acestei platforme a fost acela de a identifica strategii moderne în predarea disciplinelor informatice, în vederea creșterii motivației elevilor pentru învățare la aceste discipline și nu numai.

Platforma pe care am creat-o mi-a oferit posibilitatea de a valorifica experiența acumulată ca profesor prin predarea disciplinelor informatice, dar și de a descoperi noi metode și strategii de abordare în acest domeniu, de a dezvolta o platformă online ca suport motivațional intrinsec al elevilor, toate acestea fiind utile pentru atingerea competențelor specifice disciplinei predate și pentru obținerea progresului școlar.

Trăim într-o epocă digitală, în care activitățile zilnice, personale sau profesionale, de cele multe ori sunt realizate în mediul virtual. Dacă privim în spatele tuturor acestor lucruri, descoperim doar tehnologie, informație și comunicare online sau offline.

Astfel, atunci când pregătesc orice activitate la disciplina Informatică și T.I.C./ T.I.C. țin cont de următoarele aspecte:

- acord importanță educației digitale a elevilor;
- acord prioritate dezvoltării personalității elevilor;
- toate secvențele activității sunt centrate pe activitatea de învățare a elevului, pe acțiune, pe învățarea prin descoperire.

Știind că, în cadrul fiecărei ore de Informatică și T.I.C./ T.I.C., elevii își desfășoară activitatea în laboratorul de informatică, dotat cu o rețea de calculatoare și conexiune la Internet, fiecare elev lucrează la un calculator personal și poate accesa, în timp real, platforme sau softuri educaționale la indicația profesorului.

Ținând cont de toate aceste aspecte, am creat platforma ”Portofoliul elevului” cu scopul de a avea ca rezultat conștientizarea potențialului și creșterea încrederii în forțele proprii pentru elevii mei.

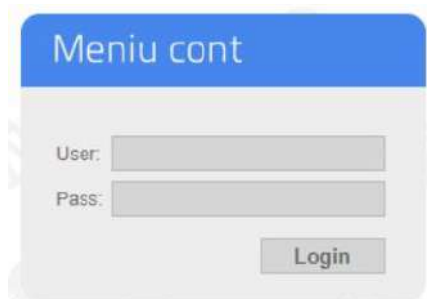
Platforma „Portofoliul elevului” dispune de o interfață grafică prietenoasă, un meniu de butoane care apare pe fiecare pagină, un meniu de căutare ce permite prin adăugarea unui cuvânt cheie identificarea informațiilor solicitate și conține informații ușor accesibile.

Figură 1 - Interfața platformei „Portofoliul elevului”

Executând click pe unul din butoanele meniului, se pot accesa diverse informații despre resursele educaționale (lecții interactive, fișe de lucru, teste, proiecte, teme etc.) oferite de către profesor.

Fiecare pagină este concepută astfel încât să ofere informații teoretice, imagini sugestive, o stabilitate îmbunătățită și o accesibilitate optimă, toate având scopul de a facilita înțelegerea conceptelor teoretice explicate. Materialele educaționale sunt resurse utile fiecărui beneficiar, în toate etapele procesului instructiv-educativ: predare, învățare, evaluare.

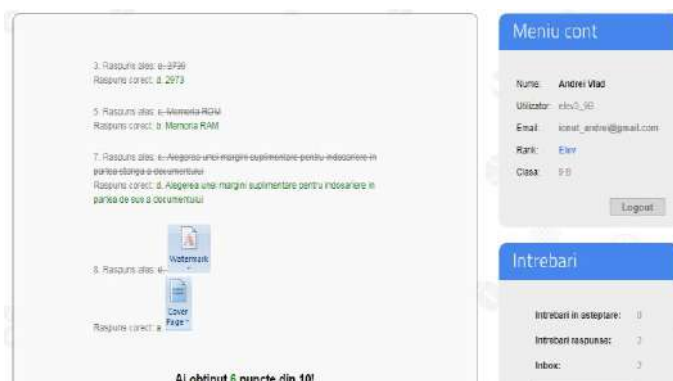
Figură 2 - Date cont utilizator

Acest site folosește o îmbinare a mai multor limbaje de programare într-un singur CMS (content management system, adică un sistem complex de date care poate fi controlat printr-o interfață vizuală de către un utilizator cu drepturi depline într-o platformă web, având rol de administrator).

În cadrul platformei, un utilizator poate fi un simplu vizitator având drepturi limitate de vizualizare și accesare a materialelor postate pe platformă, sau un utilizator înregistrat printr-un cont (user și parolă), aprobat de către administrator, cont prin intermediul căruia utilizatorul logat poate accesa și vizualiza toate resursele platformei, poate interacționa cu profesorul printr-un sistem de întrebări, de tip Inbox, poate colabora cu colegii la realizarea proiectelor și temelor propuse de către profesor, se poate autoevalua prin teste online, cu răspuns în timp real, teste create și gestionate de către profesor.

De asemenea, toate resursele educaționale postate pe platformă au grade de dificultate diferite, de la nivel începător, la nivel experimentat și au ca scop aplicarea de către elevi a noțiunilor teoretice în practică și verificarea cunoștințelor asimilate de aceștia.

Deoarece evaluarea este una dintre cele mai importante etape în procesul de învățare, platforma pune la dispoziția utilizatorilor înregistrați o modalitate de autoevaluare. Sunt concepute teste cu itemi cu alegere multiplă prin care elevii primesc un feedback imediat. Testele nu sunt vizibile elevilor decât atunci când sunt activate de către profesor și au un timp de lucru bine stabilit.

Figură 3 - Interfața rezultatului testului online

Prin intermediul platformei, în meniul Teme, profesorul postează o sarcină de lucru pe care elevii trebuie să o rezolve într-un timp bine delimitat. Aceștia își pot uploada aici rezolvarea sarcinii de lucru, fără a avea permisiunea de a vizualiza temele altor elevi, pentru a „se inspira” unul după altul.

Figură 4 - Interfața temei atribuite elevului de către profesor

De asemenea, platforma „Portofoliul elevului” promovează colaborarea între elevi și lucrul în echipă, prin intermediul proiectelor. În meniul Proiecte, fiecare proiect are o temă și o durată de timp de realizare a proiectului precizate de profesor. Proiectul se realizează în echipe de 2-3 elevi, care colaborează utilizând softuri specializate online (Prezi , Canva etc.) sau offline (aplicații de birou).

Prin intermediul platformei „Portofoliul elevului” orice utilizator (elev sau profesor), logat pe platformă, poate accesa un sistem de întrebări, de tip Inbox:

Figură 5 - Interfața sistemului de întrebări accesibil utilizatorului

Utilizatorul poate vizualiza toate întrebările răspuse sau întrebările în așteptare, care sunt puse de elev profesorului și așteaptă un răspuns. Întrebările răspuse sunt acelea la care profesorul a oferit deja o soluționare. Utilizatorul poate formula o întrebare nouă profesorului. În acest mod, am posibilitatea de a îndruma activitatea elevilor mei oricând și de oriunde și reușesc să le stârnesc interesul pentru învățare prin intermediul feedback-ului reciproc, a lecțiile online și a materialelor interactive puse la dispoziție prin intermediul platformei „Portofoliul elevului”.

Așadar, am creat o platformă online nu numai pentru a-i ajuta pe elevii mei în studiul disciplinelor informatice, dar și pentru a-i învăța cum să învețe, a-i pregăti pentru viață, pentru piața muncii și pentru acele momente în care vor fi obligați să managerieze situații, să se adapteze și să învețe din mers, să navigheze într-o lume plină de algoritmi și să participe pe deplin la societatea civilă și la democrație.

Utilizând platforma educațională „Portofoliul elevului” în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare, am identificat următoarele aspecte pozitive:

- facilitarea accesului la informație;

- ușurința învățării;
- acces rapid, în timp real, fără caracteristica orelor de curs în care programul este fix, iar prezența este obligatorie; eliminarea criteriului de vârstă;
- învățarea în ritmul propriu.

Utilizarea platformei educaționale în completarea metodelor didactice tradiționale a permis ca materialul educațional diversificat să fie reținut mai rapid prin ascultare, vizionare și interactivitate de către beneficiarul direct - elevul. Astfel, acesta dispune de mai multă autonomie, putând să lucreze în ritm propriu, distribuindu-și singur prioritățile și sarcinile, învățând să-și organizeze eficient timpul. El devine responsabil de propria evaluare, implicându-se activ în acest proces, elementele de negociere, de consiliere și consens între profesor și elev căpătând importanță maximă.

Utilizarea platformei online „Portofoliul elevului” ca suport educațional în cadrul orelor de Informatică și T.I.C./ T.I.C. m-a ajutat să promovez construirea de noi competențe digitale elevilor, care apoi le-a oferit oportunitatea de a deveni utilizatori de nivel avansat-experimentat în domeniul IT.

Fără a avea pretenția că am conceput un mediu educațional ideal, recomand acest instrument digital ca sprijin pentru profesorii din învățământul preuniversitar, deoarece consider că utilizarea strategiilor și metodelor moderne de predare - învățare - evaluare conduc la creșterea motivației elevilor, în orientarea activă și durabilă a acestora spre utilizarea noilor tehnologii în viața cotidiană, manifestarea dorinței de cunoaștere și înțelegere a tehnicilor și proceselor prezentate în demersul didactic, conducând la progres școlar și succes, apoi la schimb de bune practici, la crearea în comun și la experimentare, la nivel național și internațional.

PERFORMANȚA ȘCOLARĂ ȘI CREATIVITATEA ÎN VIAȚA COPILULUI MODERN- O CHEIE DE EVALUARE

LUNGU ELENA CORINA

Profesor- Limba și literatura română

Școala Gimnazială Tudor Vladimirescu

Drăgășani, Vâlcea

***MOTTO: „Cadrul didactic ajunge să cunoască elevul
educându-l și-l educă mai bine cunoscându-l”***

Anul European al Creativității și Inovării, va cere impetuos o gândire bună, creativă, iar creșterea complexității cerințelor și posibilităților va impune o gândire dependentă de creativitatea individuală și creativitatea socială. Pentru a asigura promovarea unor valori individuale, pentru a permite dezvoltarea acestora trebuie să degajăm sistemul școlar de predarea cantonată în tradiționalism, conformism, uniformizare unde creativitatea este privită ca un factor perturbator, incomod.

În orice domeniu de activitate performanța este apanajul celor care vor să lucreze corespunzător unor standarde de referință cu o semnificație cantitativă și calitativă deosebită formarea de abilități și deprinderi superioare celor din jur. Performanța cea mai respectată oficial și neoficial este cea a olimpicilor trecuți prin probe teoretice și practice foarte grele. Învățarea și perfecționarea tehnicilor de învățare și transfer de cunoștințe reprezintă modelul de bază în obținerea unui loc bun în ierarhia performerilor. Pregătirea și evaluarea lor se face cu rigurozitate deosebită impusă de standardele specifice concursului respectiv. Testele pe care le primesc și prin care sunt evaluați au o dificultate sporită comparativ cu cele uzuale.

Semnificația termenului „concurș” se află în limba latină și înseamnă luptă, confruntare și spre deosebire de examene, reușita în concursuri este determinată nu numai de valoarea notei dar și de locul ocupat de candidați în ierarhia realizată pe baza rezultatelor obținute. În acest sens se știe că de fapt un examen reprezintă o verificare individuală, care înregistrează gradul de cunoștințe de dezvoltare intelectuală atins de fiecare candidat , pe când concursul reprezintă o competiție între persoane care cred că au același nivel cognitiv dar la care diferența este făcută de capacitatea de a elabora creativ și original răspunsul la problemele puse. Între concursuri și examene există o diferență de grad, de natură, precum și diferență în ceea ce privește obiectivele urmărite.

Inteligența și gândirea unui elev nu reprezintă același lucru, a fi inteligent nu înseamnă automat a fi și un bun gânditor, este nevoie de dezvoltarea acestei aptitudini de multă muncă pentru a ajunge la stadiul de creativitate individuală și implicit la performanță școlară. Importanța activității în afara programului școlar trebuie să fie recunoscută și apreciată pentru că ea are scopul de stimulare a interesului elevilor pentru studiul individual la o materie.

Trebuie subliniat faptul că sistemul activităților extrașcolare la limba și literatura română este o sinteză între tradiție și inovație care se desfășoară specific de la o școală la alta și de la un cadru didactic la altul, cu o organizare specifică factorilor obiectivi și subiectivi în parte.

Munca pe care o desfășoară cadrul didactic poate fi de ședințe lunare la început, apoi săptămânale pentru a canaliza orientarea elevului spre studiul individual unde creativitatea să-și spună cuvântul dar poate cea mai bună formulă de lucru este cea a cercurilor de elevi constituită la nivel de oraș sau grup de școli apropiate, conduse de colective de profesori. La aceste cercuri de studii, elevii trebuie activați să studieze singuri, să compună teme/cerințe noi, să redacteze note și să expună teme pe baza unei bibliografii selectivă, și care să depășească neapărat programa școlară.

Știu din experiența proprie că pentru reușita la diferite concursuri trebuie ca elevul să cunoască materia la un nivel superior cu o clasă față de clasa în care se găsește, dar și faptul că nivelul de înțelegere al elevului, gradul de inteligență fac posibilă reușita la diferite concursuri. Nu se poate ignora sub nici o formă munca colosală depusă de cadrul didactic, modul cum alege problemele, cum expune teme noi cum compune și redactează cerințe ce depășesc programa școlară.

În toată această muncă trebuie să avem grijă să nu neglijăm latura formativă a învățământului științific care nu are nevoie de programă specială și anume: dezvoltarea flexibilității gândirii, înțelegerea formulărilor specifice în probleme netipice care reflectă realitatea în condiții ceva mai complexe, formarea unei inteligențe iscoditoare, analitice care este caracterizată de mulți ca „fler științific” și care necesită multa muncă din partea profesorilor.

Pentru elevii capabili de performanță trebuie parcurse o serie de activități la diferite nivele: identificare-selecție-cultivare- afirmare-oferind posibilități individuale de pregătire pe măsura capacităților de muncă pentru fiecare elev. Un rol decisiv în marcarea sau pierderea unui elev talentat îl are dascălul care prin activități specifice trebuie să sprijine elevii talentați, oferindu-le nu numai cunoștințe, ci și instrumentele intelectuale de autodesoperire și autodepășire în învățarea independentă.

Nu trebuie neglijat sau ignorat nici rolul părinților în acțiunea de identificare corectă a copiilor talentați și cea de stimulare adecvată a capacităților, aptitudinilor, intereselor și

predispozițiilor copiilor identificați a fi deosebit de talentați. Relația dintre școală și familie are efecte pozitive în atitudinea față de școală, crește performanța acestora și în alte domenii, dezvoltă încrederea că va fi recunoscut ca elită și solicitat ca atare.

Dintotdeauna societatea a cunoscut, valorizat și s-a sprijinit în dezvoltarea ei și pe oamenii de excepție. În orice societate resursa primordială rămâne OMUL și INTELIGENȚA sa pusă în valoare; în acest sens, selecția și instruirea celor capabili de performanță devine o datorie socială, achitată prin educație și o latură importantă a învățământului.

Matematica în metafore- Ion Barbu

prof. Lup Andreea

Liceul Teoretic”Petru Maior”Gherla

Poetul, dar și matematicianul Ion Barbu/Dan Barbilian nu se revendică din modernism, căci intenția sa este aceea de a impune o formulă originală ce are ca punct de plecare viziunea geometrică apolinică:”*Totuși gândirea greacă se exprimă nu numai mitic, în fabulă, dar și direct, în teoreme. Poarta prin care poți aborda lumea greacă- fără de a cărei cunoaștere, după părerea mea, cultura cuiva nu poate fi socotită completă- nu este obligatoriu Homer. Geometria greacă e o poartă mai largă din care ochiul cuprinde un peisaj auster, dar esențial.*”(Dan Barbilian, *Formațiunea matematică*, în *Opera matematică- Geometrie*, vol.I EDP, București, 1967)

Așadar, Ion Barbu este în literatura română reprezentantul ermetismului, o variantă extremă a modernismului interbelic care are la bază ideea încifrării mesajului poetic prin utilizarea unor neologisme, construcții sintactice neobișnuite sau crearea unor metafore complexe.

Tudor Vianu îl consideră un poet ermetic, care nu se dăruiește dintr-o dată, iar poezia sa este „*fructul oferit aceluia care se pricepe să-l culeagă*”. Poetul însuși afirma că poezia “*e o prelungire a geometriei, așa că rămânând poet, n-am părăsit niciodată domeniul divin al geometriei*”. Concizia maximă a stilului, caracterul eliptic al expresiei, asociațiile științifice, matematice dau o notă specifică poeziei sale.

Volumul *Joc secund*, publicat în 1930, se deschide cu poezia *Din ceas, dedus...*, al cărei titlu este înlocuit de editori, în 1964, cu titlul volumului. Poezia are caracter de artă poetică și aparține modernismului barbian. Cuvântul “Joc” din titlu sugerează „*o combinație a fanteziei, liberă de orice tendință practică*”, iar asocierea adjectivului “secund” plasează jocul în zona superioară a esențelor ideale. Așadar, arta este un joc secund, o reflectare ideală a realității, purificată, esențializată și sublimată. Ion Barbu face distincție între “*poezia leneșă*”, considerată ca fiind lipsită de spiritualitate, și poezia pură pentru care optează, o lirică esențializată, a ideilor. Tudor Vianu, în lucrarea *Introducere în opera lui Ion Barbu* afirma:”*Intuiția matematică nu*

cuprinde obiecte concrete, ci o lume de esențe ideale pe care spiritul le găsește printre posibilitățile sale, fără sprijinul niciunei experiențe[...] Lumea care i se revelează este resimțită de el ca pură.” Eul poetic definește poezia ca fiind o imitație de gradul al II-lea, un joc abstractivizat. La baza acestei idei se afla teoria a filozofului grec Platon care face distincție între lumea ideilor, accesibilă numai zeităților și lumea oamenilor (realitate), văzută ca singura accesibilă oamenilor.

Conform viziunii lui Barbu, poezia reprezintă o copie a realității, o variantă abstractivizată și filtrată prin imaginația poetului, „un joc secund”. Referindu-se la caracterul de **artă poetică**, G. Călinescu surprinde aspecte legate de sensul poeziei, dar și de rolul poetului: „*Aceste două strofe sunt definiția însăși a poeziei: Calma creastă a poeziei este scoasă (dedusă) din timp și spațiu, adică din universul real (din ceas), este nu un joc prim, ci un joc secund, o imagine ireală într-o apă sau într-o oglindă. Poetul nu trăiește la zenit, simbolul existenței în contingent, ci la nadir, adică din interior, în eul absolut, care nu e efectiv, ci numai latent. Poezia e un cântec de harfe, răsfrânte în apă, sau lumina fosforescență a meduzelor .*”

Incipitul redă ideea că poezia și arta, în general, sunt atemporale. Metafora „*din ceas, dedus*”, construită cu un termen matematic (*dedus*), sugerează universalitatea lirismului. Poetul iese, prin actul creator, din temporalitate și pătrunde în atemporalitate, înălțându-se către frumosul artistic ideal. Termenul de „calme” poate sugera extazul estetic. Timpul barbican este, după aprecierea lui Alexandru Paleologu, „*dedus*”, „*sustras oricărei prize a temporalității curente*”. Metaforele „*adâncul acestei calme creste*” și „*mântuit azur*” se referă la lumea ideilor din conceptul formulat de Platon. Poetul anunță astfel un univers al esențelor, construit pe alternanța Real-Abstract. Concretizarea acestei lumi în realitate e sugerată prin imaginea „*cirezilor agreste*” (sălbatic). Artistul se eliberează de trăirea instinctuală, dionisiacă (agrestă), și aspiră spre o nouă dimensiune, cea a intelectului pur, apolinic.

În poezie, realitatea trece printr-un proces de transfigurare artistică, astfel încât concretul devine abstract, imaterial, ca și reflectarea într-o apă sau oglindă. Cea mai clasică interpretare îi aparține lui George Călinescu: „*poezia („adâncul acestei calme creste”) este o ieșire din contingent („din ceas dedus”) în pura gratuitate, e un joc secund, ca înecarea imaginii cirezii în apă*”. Orice poet trebuie să caute diverse surse de inspirație în realitatea concretă, banală, nu în

lumea superioară a zenitului. Poarta magică dintre realitate și iluzie, *oglinda*, filtrează imperfecțiunile lumii reale, facilitând făurirea unei alte lumi simetrice, purificate, eterne.

Construcția exclamativă, cu valoare de invocație "Nadir latent" sugerează concepția matematică a autorului despre creația lirică, nadirul devenind astfel punctul înalt al intelectului pur, poezia regăsindu-se numai în acest spațiu infinit.

Rolul poetului este, așadar de a găsi „*harfele răsfirate*”, adică sursele de inspirație ascunse în lumea obișnuită. Structura metaforică „*ce-n sbor invers le pierzi*” se referă la eroarea unor poeți de a căuta muza în altă sferă decât cea a concretului. Comparația extinsă din final, „cum numai marea /Meduzele când plimbă sub clopotele verzi”, ilustrează faptul că un poet nu redă în operele sale realitatea așa cum e, ci o supune propriei fantezii creatoare, modificând-o, dându-i alte semnificații. Metafora "clopote verzi" închide simetric concepția poetului despre menirea poeziei: ea trebuie să esențializeze esențele, să însumeze atât elementele concrete, cât și semnificațiile ei adânci, redând inefabilul. Poetul asociază creația cu un act de triplă interpretare a realității: „*imagea reală e receptată subiectiv, apoi transfigurată artistic și încă o dată modificată prin imagini voit criptice*”(Doina Ruști, ***Dicționar de teme și simboluri din literatura română***, Ed.Universul Enciclopedic, București, 2002)

Așadar, având în vedere ideea că în viziune barbiană, lumea e gândită la modul matematic, unul dintre exegeții operei lui Ion Barbu, Basarab Niculescu, consideră că volumul ***Joc secund*** facilitează întâlnirea poeziei cu matematica: „*Oricât ar părea de contradictorii acești doi termeni la prima vedere, există undeva, în domeniul înalt al geometriei, un loc luminos unde se întâlnește cu poezia*”. Totodată, același critic literar remarca faptul că acest volum este „*o bijuterie a transdisciplinarității*”, Ion Barbu realizând „*proiectul unui nou umanism și al unei noi culturi*”.

Bibliografie

Basarab Niculescu, ***Ion Barbu- Cosmologia"Jocului secund"***, Ed. pentru Literatură, București, 1968

Tudor Vianu, ***Introducere în opera lui Ion Barbu***, Ed. Cultura Națională București, 1935

George Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini și până în prezent*, Ed. Minerva, București, 1985

Doina Ruști, *Dicționar de teme și simboluri din literatura română*, Ed. Universul Enciclopedic, București, 2002

Ion Barbu, *Pagini de proză, cap. "De la geometrie la poezie"*, Ed. pentru Literatură, București, 1968

Funcții ale literaturii pentru copii în „Lumea poveștilor” de Ion Vlasiu

Propunător: prof. Lup Ana-Andreea

Specialitatea: Limba și literatura română

Școala: Liceul Teoretic „Petru Maior” Gherla, jud. Cluj

Lumea fascinantă a poveștilor, fie că are un caracter realist, profund umanizat, fie că se încadrează în sfera fantasticului, a fabulosului, este o adevărată comoară a copilăriei, ce menține o conexiune afectivă față de tot ce e mai pur, mai frumos și inedit în această vârstă a inocenței.

Curiozitatea și setea cunoașterii, manifestate deseori prin fantezie, apar încă de la cele mai fragede vârste și se conturează treptat, pe măsură ce copilul (neofit) dobândește noi experiențe de învățare / de lectură și de comprehensiune, pe care, ulterior, le asimilează, transfigurându-le într-un sistem valoric, într-un model de conduită.

Pășind pe tărâmul fermecător al poveștii, evadând imaginar din timpul real, într-unul mistic, fabulos, primordial, copilul învață să descopere și să exploreze lumea într-un mod fantastic, într-un mod accesibil propriei mentalități. Moștenind nevoia de fantastic, copilul primește, prin poveste, primele elemente cu ajutorul cărora își face o imagine (propria viziune) despre lumea oamenilor, chiar dacă redusă la dimensiuni miniaturale.

“Copilul se naște curios pe lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura, care îi satisface această dorință, îl încântă. Ca să fie operă de artă, scrierile pentru copii trebuie să intereseze și pe oamenii maturi și instruiți. A ieși din lectură cu stima sporită și pentru om, acesta este secretul marilor lecturi pentru tineret.” (George Călinescu)

Literatura contribuie în mare măsură la îmbogățirea cunoașterii, la formarea unui vocabular activ, bogat, expresiv, la o exprimare îngrijită, aleasă, educând emoțiile estetice. Gustul pentru lectură nu vine de la sine, ci presupune răbdare, perseverență, voință, consecvență, interes.

La vârsta preșcolară, atât familia, cât și grădinița depun eforturi pentru a transmite copiilor savoarea și farmecul basmelor, al poveștilor, al poeziilor. Lectura propriu-zisă începe după ce copilul reușește să descifreze ideile ascunse în semnele grafice, care adesea îi înspăimântă.

Odată ajunși la școală, copilul va fi învățat să iubească lectura, cartea. Învățătorul, profesorul va ține cont de particularitățile fiecărui elev și îi va recomanda lecturi pentru vacanță. Basmele și povestirile sunt indicate celor cu un ritm de citire mai rapid, iar celor cu un ritm mai lent, lecturi mai scurte.

Deseori, școlarii întâmpină dificultăți în descifrarea ideii textului, astfel că învățătorul trebuie să-l încurajeze în intențiile sale de a descoperi tainele ascunse în text. El trebuie să poarte discuții cu elevul pe marginea conținutului povestirilor citite, să observe măsura în care acesta a înțeles ceea ce a citit, știe să aprecieze cartea și aduce judecăți de valoare asupra personajelor, acțiunii etc.

„Cititorul descoperă și utilizează mai întâi funcția comunicativă, imaginile și lumile care îl seduc și în care uneori se recunoaște, iar alteori se proiectează. Abia pe măsură ce crește și parcurge suficient de multe cărți, cititorul identifică și frumusețea limbajului, calitatea lui specială,

expresivitatea și puterea sa neobișnuită, descoperă originalitatea sa irepetabilă, iar alteori, dacă își cultivă atenția în acest sens, întrevede meșteșugul cu care sunt construite lumile din limbaj. Cu alte cuvinte, un cititor exersat are șansa de a observa în opera literară atributele artei.” (Sanda Cordoș)

Trăsăturile care trebuie să caracterizeze literatura destinată copiilor sunt: caracterul formativ (instructiv-educativ), cultul pentru om și omenie, pentru valorile umaniste, caracterul cognitiv (informativ), înveșmântarea ideii artistice într-o formă sensibilă, expresivă, adecvarea conținutului la particularitățile de vârstă, îmbinarea valorilor etice cu cele estetice.

Unul dintre reprezentanții valoroși ai literaturii pentru copii este Ion Vlasiu, autor al unei opere consistente, realizată pe parcursul a șase decenii de creație. Scriitor, pictor și sculptor, Ion Vlasiu a fost distins cu numeroase premii pentru artă plastică și literatură, lăsând o impresionantă moștenire atât artistică, cât și literară. Opera sa cuprinde: romane autobiografice, jurnale, literatură pentru copii, poezie etc, în care evocă în manieră idilică satul tradițional, copilăria, tinerețea, drumul vocațional în căutarea sensului a artei și a vieții.

În cărțile pentru copii, Ion Vlasiu creează mici povești noi sau le reinventează pe cele vechi. Volumul “Lumea poveștilor” e o invitație a micilor cititori pe tărâmul mirific în care “poți avea tot ce vizezi, tot ce-ți trece prin minte și se dă într-o clipă”. Nu și se cere nimic în schimb decât “să crezi în povești și să le poți rosti oricând, pentru tine și pentru alții”.

Deși titlul cărții “Lumea poveștilor” sună prea general, prea impersonal, pășind în sfera ficțiunii se poate descoperi că această sintagmă e o metaforă a mai multor povești care se țes în armonie unele cu altele.

În paralel, o altă povestire e spusă de Cristiana Radu, cea care a ilustrat volumul, conturând în linii artistice delicate orizontul satului tradițional, liniștit, pur, plin de armonie și împăcare.

Poveștile lui Ion Vlasiu, deși ascund o tristețe adâncă, emană frumusețe, credință în dreptate, adevăr, bine și frumos, sfințenie, pace. Universul mărunț al făpturilor, surprins cu multă sensibilitate artistică (amintind de Tudor Arghezi sau Emil Gârleanu) este populat de turturele, broscuțe, greierași cântăreți, furnicuțe, racul-racilor, lupul păcălit, cocoșul prietenos, motănașul șchiop, șoricei, viețuitoare atât de dragi copiilor. Vitalitatea peisajului rural idilic e susținută și de prezențe umane: un copil găngav, o băbuță singură, flăcăi și fete, copii zburdalnici. Nici elementele vegetale, care conferă culoare și prospețime, nu lipsesc: panseluțe, flori de dovleac, de mac, romanița, floarea de măzăriche.

Narațiunea alegorică “Cosoșul prietenos” are o funcție educativă prin ideile moralizatoare transmise prin intermediul mesajului artistic. Faptele personajelor animaliere capătă valențe simbolice și reliefează trăsături de caracter general-umane.

Sub aspectul conținutului, textul trimite la specia epica a fabulei, în care prin intermediul unor animale personificate (cocoșul, dihorul, vulpea) sunt satirizate defecte umane precum: naivitatea, falsa prietenie, ipocrizia, înșelătoria, abuzul, lăcomia, cu scopul de a le face cunoscute și de a le îndrepta.

Titlul narațiunii “Cosoșul prietenos” este un element paratextual, un act de prelectură care oferă cititorului cheia interpretării semnificațiilor textului și orientează așteptările estetice ale acestuia. Totodată, reprezintă un portal spre universul ficțional al operei. Este alcătuit dintr-un substantiv epicen, articulat hotărât care individualizează personajul central “cosoșul”, urmat de un determinant adjectival, cu rol de epitet personificator “prietenos”, calitate exercitată în context nefavorabile lui și lumii pe care o guvernează. Astfel, prietenia naivă a cocoșului credul cu dihorul și cu vulpea are consecințe nefaste asupra puilor și găinilor pe care trebuia să îi protejeze.

Fiind un text epic, acțiunea e organizată pe momentele subiectului, iar firul narativ urmează cronologia evenimentelor, secvențele narrative fiind legate între ele prin înlănțuire. Dialogul are un rol decisiv în caracterizarea indirectă a personajelor, prin limbaj, conferă un caracter scenic acțiunii și dă dinamicitate întâmplărilor.

Coordonatele spațio-temporale, prezente în expozițiune, “jireada de lemne”, “acolo”, “într-o zi”, “din când în când” contextualizează acțiunea. Aceste repere de spațiu și de timp sunt neprecizate, vag delimitate, ceea ce conferă un caracter general faptelor.

Personajele animaliere, personificate, sunt succint portretizate, prin mijloace de caracterizare directă făcută de narator “cocoșul îl știa pe dihor că era hoț mare, dar el nu era fricos”. Caracterizarea indirectă reiese din fapte, limbaj, gesturi.

Dorința ipocrită a dihorului de a se împrieteni cu cocoșul marchează intriga. Neîncrezător în intențiile bune ale dihorului, cocoșul acceptă prietenia lui, considerând că, astfel, atât el, cât și găinile și puii vor fi feriți de atacul vulpii “dușmanul numărul unu”.

Promisiunea dihorului era însă una perfidă, iar machiavelismul său ieși repede la iveală. “Credul din fire”, deși păcălit de mai multe ori, cocoșul cade la învoială cu dihorul. Pe măsură ce puii se împuținau, dihorii se înmulțeau și semănau teroare în rândul găinilor.

Dându-și seama de trădare, cocoșul se aliază cu vulpea -cel mai de temut adversar- care promite că va nimici toți dihorii, fapt care reprezintă punctul culminant. Cocoșul își recapătă mândria “înfoindu-și penele”. În realitate, însă, adevărații aliați erau vulpea și dihorul, care râdeau pe seama naivității și a prostiei cocoșului.

Deznodământul este incert “N-aș putea spune ce s-a întâmplat cu cocoșul, nu știu dacă l-a mâncat vulpea sau dihorul. Un lucru este sigur, cu fața curată n-a scăpat”.

Personajele animaliere personificate reprezintă tipuri umane. Astfel, cocoșul este tipul omului prost, naiv, fudul, credul care nu-și cunoaște limitele și dihorul, respectiv vulpea – tipul omului lacom, viclean, perfid, ipocrit, care profită de naivitatea altora.

Funcția etică și cea axiologică reies din morala operei, care nu e formulată explicit, ci poate fi dedusă implicit din finalul textului. Lectura acestui text invită cititorul să mediteze asupra relațiilor dintre oameni, asupra prieteniei și a falsei naivități, care pot avea efecte devastatoare asupra celui implicat, dar îi poate afecta și pe cei din jur.

Finalul poveștii e suspendat, iar cititorul e invitat să preia pe cont propriu refacerea, completarea, încheierea rotundă și mereu provizorie a poveștii.

Prin stilul său glumeț și reflexiv, povestitorul atrage atenția asupra puterii minții, asupra valorilor, calităților sau defectelor umane transmițând copiilor lecții de bună purtare, de prudență, de responsabilitate.

Astfel, iezii îl înving ușor pe lupul cel rău, pentru că ei au citit mai multe povești decât lupul și știu mai multe; prin inteligență, broasca cea mică îl înfrânge pe peștele mare și rău, căci o minte isteasă e mai important și mai utilă decât forța fizică. Mezinul puilor de vrabie îi dă o lecție pisicii lacome și mincinoase, dar totodată, învață la rândul lui că prin prudență poate depăși necazurile. Greierașul, harnic în felul său, e de folos comunității prin cântecul său, de aceea merită răsplătit. Faptele bune purifică sufletul și vindecă răni și tristeți.

Unul dintre mesaje moralizatoare cu funcție educațivă didactică transmise prin intermediul poveștilor lui Ion Vlasiu, uneori aforistic (prin proverbe și zicători) este să te cunoști pe tine însuși, să reușești prin iscusință, să îți înțelegi condiția, cu toate limitele ei. Numai astfel este posibilă înțelegerea rostului domestic al animalelor de curte (Cocoșul prietenos).

În ordinea acestei morale implicite se înscrie majoritatea învățăturilor despre prietenie, modestie, fericire, dreptate, respectarea promisiunii, recunoștință sau opusul acestor valori.

Așadar, în povestea “Cocoșul prietenos”, nu lăcomia și viclenia dihorului sau a vulpii reprezintă cele mai mari amenințări, ci mai degrabă, credulitatea, suficiența și slăbiciunea cocoșului, care nu intuiește și nu recunoaște relele intenții ale ipocriziei. Crede în alianța adversarilor săi, reprezentanții unei ordini naturale incompatibile, unde prietenia și mila nu-și au rostul. Dihorul și vulpea sunt reprezentanți ai răului, iar înțelegerea / acordul cu răul nu aduce nimic benefic.

Așadar arta, ca și întreaga existență a omului, are valoare de cunoaștere “*numai în interiorul unei etici*”. Cei mici vor deprinde tâlcurile existențiale elementare, le vor desluși timpuriu, prevenind astfel consecințele naturale nefaste ale faptelor sau aspirațiilor lor (funcția profilactică, de orientare existențială).

Farmecul hibrid al poveștilor lui Ion Vlasiu se degajă din amestecul cu alte specii didactice, din aria literaturii aforistice și enigmatice sau specii alegorice precum: fabulele sau snoavele.

David Hilbert spunea că “*Fiecare om posedă un anumit orizont. Când se îngustează și devine infinit de mic, el se transformă într-un punct și atunci zice: << Acesta e [unctul meu de vedere >>*”.

Așadar, din punctul meu de vedere, rolul literaturii pentru copii este acela de a iniția, de a forma copilul, de a-l educa, de a-l transpune într-o lume magică, dându-i posibilitatea de a-și verbaliza trăirile, emoțiile, de a-i cultiva fantezia și visarea, dezvoltându-i mintea, sensibilitatea și spiritul.

REPERE BIBLIOGRAFICE

- Ailincăi, Cornel (2000). *Gramatica formelor vizuale*. Pitești: Editura Paralela 45
- Breaz, Mircea (2011). *Literatura pentru copii: repere teoretice și metodologice*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Breaz, Mircea (2014). *Cu Ion Vlasiu în lumea poveștilor*, Notă asupra ediției și cronologie la: Ion Vlasiu, *Lumea poveștilor* (pp. 120-131). Cluj- Napoca: Editura ASCR.
- Cordoș, Sanda (2004). *Ce rost are să mai citim literatură ?* București: Compania.
- Cornea, Paul (1998). *Introducere în teoria lecturii*. Iași: Editura Polirom.
- Florea, Vasile (2007). *Ion Vlasiu*, în: *Istoria artei românești* (pp. 757-758). București, Chișinău: Editura Litera Internațional.
- Mașek, Victor Ernest (1989). *Arta naivă*. București: Editura Meridiane (Cap. *În căutarea propriei identități: arta copiilor*, pp. 35-56).
- Mih, Viorel (2004). *Înțelegerea textelor. Strategii și mecanisme cognitive. Aplicații în domeniul educațional*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Mitu, Florica (2005). *Literatura pentru copii*. Antologie de texte comentate, însoțite de sugestii metodice. Grădiniță – Clasele I-IV. București: Humanitas Educațional.
- Papadima, Liviu (2006). *Limba și literatura română. Hermeneutică literară*. București: MEC – PIR
- Petraș, Irina (2014). *Ion Vlasiu și poveștile care cântă*. Prefață la: Ion Vlasiu, Ion, *Lumea poveștilor*. (pp. 8-13). Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Prut, Constantin (1982). *Ion Vlasiu*, în: *Dicționar de artă modernă* (pp. 469-470). București: Editura Albatros.
- Rogojinaru, Adela (1999). *O introducere în literatura pentru copii*. București: Editura Oscarprint.
- Roventă-Frumușani, Daniela (1987). *Literă – text – imagine, interferențe semiotice – pentru o mai bună înțelegere a textului literar*, în: *Revista de pedagogie* nr. 4, aprilie 1987. București: EDP.
- Sâmihăian, Florentina (2007). *Investigarea și stimularea interesului pentru lectură al elevilor*. București: MEC.
- Șchiopu, Ursula; Verza, Emil (2000). *Psihologia vârstelor*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Vlasiu, Ion (2014). *Lumea poveștilor*. Ediția a treia. Ilustrații de Cristiana Radu. Prefață de Irina Petraș. Ediție îngrijită, notă asupra ediției și cronologie de Mircea Breaz, Cluj-Napoca: Editura ASCR.

Zaciu, Mircea (1995). Ion Vlasiu. În: *Dicționar de scriitori români*. București: Editura Fundației Culturale Române.

PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor psihopedagog LUPU VERONICA

Școala Gimnazială Specială "Constantin Păunescu"

Tecuci

Susțin cu tărie ideea că fiecare elev este capabil de a progresa, cu condiția ca el să fie inclus într-un program de intervenție personalizat, la a cărui punere în practică să participe toate cadrele didactice din echipa de intervenție, părinții/ aparținătorii legali ai copilului dar și personalul auxiliar responsabil cu susținerea acestuia (cu condiția de a fi instruiți în acest sens) .

Condițiile de bază pe care consider că este necesar să le îndeplinească un plan de intervenție personalizat eficient sunt următoarele:

- să aibă la bază anamneza elevului (diagnostic medical, neuropsihiatric, caracteristici psiho-individuale, mediu de viață etc.) și rezultatele evaluării inițiale;
- să fie în acord cu nevoile stringente ale copilului (nu este eficient, de exemplu, să îți propui ca obiectiv alfabetizarea dacă elevul nu are pre-achizițiile necesare acestui demers sau, și mai grav, dacă nu are abilitățile de autonomie personală);
- să urmărească obiective clare, realizabile, stabilite în funcție de „zona proximei dezvoltări” a elevului, nu neapărat care să se regăsească strict în programa școlară aferentă nivelului de școlarizare;
- să propună conținuturi în acord cu interesele copilului sau care să-i trezească interesul;
- să stabilească clar metode și mijloace de învățare, astfel încât să se poată constata ceea ce funcționează (și în acest caz se va continua) și ceea ce nu funcționează (caz în care se vor propune alte metode);
- să conțină criteriile minimale de progres explicit formulate (ceea ce ar trebui să facă elevul în urma intervenției planificate);
- să stabilească metode și instrumente de evaluare concordante cu criteriile stabilite;
- evaluarea să se realizeze permanent pe parcursul intervenției, astfel încât să se poată face adaptările necesare din mers, cu scopul de a elimina eventualele pierderi de timp (dacă observi că un elev nu poate atinge un obiectiv minimal, fie din cauza lipsei unor pre-achiziții, fie din cauza unor factori perturbatori - evenimente familiale stresante, insecuritate emoțională etc.- nu cred că este eficient să aștepti evaluarea periodică pentru a schimba ceva).

În lipsa unei viziuni unitare asupra evoluției unui elev, stabilită, urmărită și evaluată de către întreaga echipă de intervenție, nu se poate vorbi despre planul de intervenție ca fiind un instrument eficient de realizare a abilității/reabilitării elevului, ci ca un simplu document, consumator de timp din perspectiva concepției și nul din punct de vedere al utilității.

Vă propun analiza unui plan de intervenție conceput pe domeniul comunicare și limbaj pentru eleva S. C.- P. în vârstă de 8 ani, școlarizată în clasa a II-a, învățământ special,

cu un diagnostic față de care am mari rezerve, urmând să revin cu partea de evaluare, dificultăți și reușite, într-o intervenție viitoare.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Nume și prenume elev: S. C.-P.

Clasa a II-a

Diagnostic: RP SEVER QI=34/ grav cu asistent personal

Elemente autiste în comportament

Întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv și impresiv

Deprinderi de muncă, joc și învățare neformate

I. Probleme cu care se confruntă eleva (rezultatele evaluării complexe inițiale)

- nu se orientează în timp și are dificultăți în folosirea cuvintelor care exprimă poziții spațiale (folosește „acolo/aici” în orice situație);
- realizează cu dificultate secvențialitatea;
- întâmpină dificultăți în etichetarea unor obiecte, acțiuni, însușiri și a imaginilor acestora;
- întâmpină dificultăți în pronunția corectă a unor sunete izolate și distorsionează sunetele în cuvinte;
- nu se exprimă corect în propoziții, folosește cuvântul cu rol comunicațional;
- realizează cu mare dificultate generalizarea (transferul informațiilor învățate în situații concrete de viață);
- realizează cu dificultate analiza fonematică;
- nu identifică literele;
- nu realizează sinteza la nivelul silabei;
- labilitate emoțională manifestată prin închidere în sine, negativism, mutism selectiv, alternând cu episoade de expansivitate;
- nu inițiază contactul social, deși relaționează pozitiv cu persoanele din jur.

II. Priorități pentru anul școlar 2021-2022

Domeniul de intervenție: *Comunicare și limbaj*

- să eticheteze corect obiecte și imagini ale obiectelor din mediul apropiat, acțiuni cotidiene etc.;
- să se orienteze spațio- temporal;
- să ordoneze acțiunile după criteriul cronologic;
- să pronunțe corect sunetele deficitare, izolat și în silabe și cuvinte;
- să se exprime corect și adecvat în diverse contexte situaționale;
- să realizeze analiza fonematică;
- să identifice toate literele de tipar (mari și mici);
- să citească cuvinte și propoziții simple;
- să scrie cuvinte și propoziții simple;
- să realizeze independent integrarea propozițională.

**PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
PE DOMENIUL COMUNICARE ȘI LIMBAJ**

Competențe / obiective	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode și instrumente de evaluare
<p>Eleva reușește să identifice corect și să denumească obiecte și imagini ale obiectelor din mediul apropiat, acțiuni cotidiene</p>	<p>Exerciții de răspuns, prin atingere sau înmânare și etichetare, a 20 de obiecte din următoarele 5 categorii: alimente, jucării, obiecte de igienă, obiecte de îmbrăcăminte, rechizite școlare. Exerciții de răspuns, prin atingere sau înmânare și etichetare, a 20 de imagini ale obiectelor din mediul apropiat al elevului, din următoarele 5 categorii: alimente, jucării, obiecte de igienă, obiecte de îmbrăcăminte, rechizite școlare. Exerciții de răspuns, prin atingere sau înmânare și etichetare, a imaginilor care indică o serie de comportamente obișnuite</p>	<p>- obiecte din cabinetul de terapii sau din sala de clasă; - imagini ale obiectelor din categoriile precizate; - fișe de lucru; - jocuri interactive;</p> <p>- flashcard-uri care ilustrează aceste comportamente;</p>	<p>semestrul I</p> <p>semestrul al II-lea</p>	<p>Se apreciază atingerea obiectivului la indicarea corectă și etichetarea, fără ajutor, a 4 din 4 obiecte/imagini ale obiectelor din mediul apropiat, pentru fiecare categorie precizată.</p> <p>Se apreciază atingerea obiectivului la indicarea corectă și etichetarea, fără ajutor, a 9 din 10 imagini ale acțiunilor cotidiene.</p>	<p>Evaluare orală</p> <p>Fișa de înregistrare a manifestărilor comportamentale</p> <p>Evaluare orală</p> <p>Fișa de înregistrare a manifestărilor comportamentale</p>
<p>Eleva reușește să</p>	<p>Exerciții-joc de antrenare a</p>	<p>- demonstrația; - exercițiul;</p>	<p>Semestrul I și</p>	<p>Se apreciază atingerea</p>	<p>Evaluare orală</p>

<p>pronunțe corect, sunete, silabe și cuvinte.</p>	<p>motricității aparatului fon-articular Exerciții-joc de respirație non-verbală și verbal și de echilibrarea inspire-expirului Exerciții de impostare corectă a fonemelor pronunțate deficitar Exerciții de emitere, consolidare și automatizare a sunetului în cuvinte și propoziții Exerciții de educare / dezvoltarea auzului fonematic Exerciții de diferențiere a sunetelor cu punct de articulare apropiat Exerciții de analiză fonetică</p>	<p>- diverse instrumente de suflat, baloane, lumânări etc. - material ilustrat; - demonstrația articulatorie; - comparația sonoră;</p>	<p>semestrul al II-lea</p>	<p>obiectivului la pronunția reflectată corectă a 4 din 5 structuri sonore din categoriile menționate.</p>	<p>Fișa de înregistrare a manifestărilor comportamentale</p>
<p>Eleva se exprimă corect și adecvat în diverse contexte situaționale</p>	<p>Exerciții de formulări de propoziții cu / fără suport imagistic Exerciții de utilizare a pronumelui personal însoțit de verb Exerciții de integrare propozițională, după suport obiectual sau imagistic</p>	<p>- demonstrația; - imitația; - simularea; - exercițiul; - jocul didactic; - problematizarea ; - jocul de rol; - învățarea asistată de calculator; - material ilustrat; - diverse obiecte și jucării;</p>	<p>Semestrul al II-lea</p>	<p>Se apreciază atingerea obiectivului la exprimarea corectă, adecvată contextual în 8 din 10 situații propuse.</p>	<p>Evaluare orală Fișa de înregistrare a manifestărilor comportamentale</p>

	<p>Exerciții-joc de aranjare cronologică a imaginilor dintr-o poveste / secvență cotidiană</p> <p>Exerciții de completare de propoziții lacunare</p> <p>Exerciții de ascultare activă</p> <p>Exerciții-joc de adresare de întrebări simple / formulare de răspunsuri</p> <p>Exerciții-joc de utilizare a formulelor de adresare, a formulelor de politețe etc.</p>	<p>-soft-uri educaționale;</p> <p>-jocuri pe calculator.</p>			
<p>Eleva identifică semnificația unor mesaje scrise simple și scrie cuvinte și propoziții simple</p>	<p>Exerciții de identificare – diferențiere și fixare mnezică a literelor</p> <p>Exerciții de asociere literă – imaginea unui cuvânt care începe cu sunetul corespunzător literei</p> <p>Exerciții de asociere fonem – literă – grafem</p> <p>Exerciții de citire a unor cuvinte mono– și bisilabice</p> <p>Exerciții de asociere obiect- imagine- cuvânt.</p> <p>Exerciții de citire globală a cuvintelor</p>	<p>- conversația;</p> <p>- demonstrația;</p> <p>- exercițiul;</p> <p>- învățarea asistată de calculator;</p> <p>- material ilustrat;</p> <p>- flash-carduri;</p> <p>-soft-uri educaționale;</p> <p>-jocuri pe calculator.</p>	<p>Semestrul al II-lea</p>	<p>Se apreciază atingerea obiectivului la citirea și înțelegerea semnificației mesajului scris în 8 din 10 propoziții.</p>	<p>Evaluare orală</p> <p>Evaluare scrisă</p> <p>Evaluare cu mijloace TIC</p> <p>Fișa de înregistrare a manifestărilor comportamentale</p>

	mono-și bisilabice Exerciții de înțelegere a semnificației cuvintelor și utilizarea lor în situații adekvate Jocuri de rol				
--	---	--	--	--	--

METODELE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE UTILIZATE ÎN PREDARE

Profesor pentru învățământul primar: Macarie Adriana-Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sâncel

Sistemul metodelor și procedeele pun în practică activitatea instructiv-educativă care se desfășoară în baza unor finalități, apelând la o serie de mijloace tehnice de realizare, rezultatele fiind verificate și evaluate prin strategii specifice.

Metodele fac posibilă atingerea finalităților educaționale și ocupă o poziție centrală în cadrul curriculumului școlar.

Metodele didactice sunt considerate elemente constitutive ale procesului instructiv-educativ. Principiile didacticii moderne acreditează ideea transformării elevului în subiect al acțiunii instructiv-educative și implicării sale active în realizarea acestui proces.

Se impune utilizarea unei game cât mai ample de metode de predare care să valorifice potențialul elevilor, dat fiind faptul că aceștia prezintă particularități psihoindividuale.

Metodologia didactică actuală este înclinată către implicarea activă și conștientă a elevilor în procesul propriei formări și stimularea creativității acestora.

Complexitatea procesului de învățare impune diversitate în ceea ce privește metodele, astfel încât fiecare metodă trebuie să fie aleasă în funcție de registrul căruia i se raportează. Caracterul formativ al metodelor se amplifică prin faptul că accentul se pune pe interacțiunile sociale pe care le are elevul în procesul de culturalizare și formare a personalității.

Strategia didactică reprezintă o anumită structură metodică cu privire la ceea ce întreprinde profesorul și la ceea ce întreprind elevii într-o situație instructiv-educativă dată.

Dependentă de capacitatea cadrului didactic de a acționa eficient în realizarea obiectivelor propuse este adoptarea unei strategii, ceea ce presupune nu numai competență de specialitate, ci și competență pedagogică și metodică din partea profesorului.

Metodele de predare-asimilare pot fi clasificate în :

1. Tradiționale: expunerea didactică, conversația didactică, demonstrația, lucrul cu manualul, exercițiul;
2. Moderne: algoritimizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învățarea pe simulator), învățarea prin descoperire.

Metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin cooperare. Elevii își pot exprima opțiunile în domeniul educației, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanți la propria formare prin participare activă. Elevii sunt un participant activ la educație.

Implicarea elevilor în actul didactic și formarea capacității acestora de a emite opinii și aprecieri asupra fenomenelor studiate reprezintă un avantaj al metodelor activ-participative. Prin intermediul metodelor activ-participative, elevilor le va fi dezvoltată gândirea critică. A deține cunoștințe valoroase și utile, a avea convingeri raționale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate și evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ și a colabora la găsirea soluțiilor, înseamnă a gândi critic.

Elevii trebuie să aibă impresia că au succes în ceea ce fac. În felul acesta se asigură un climat pozitiv în sala de clasă.

Ține de măiestria cadrului didactic felul în care va reuși să confere metodelor expositive valențe formative, motivând elevii să recepționeze activ mesajele, prin prelucrare personală și redare originală.

Metodele moderne de predare trebuie folosite, însă nu în detrimentul celor tradiționale, ci căutând o îmbinare armonioasă în scopul optimizării procesului de predare- învățare.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
2. Dumitru, I., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara, 2001
3. Ionescu, M., Radu I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

Secțiunea I. Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

ABORDARE TRANSDISCIPLINARĂ FIZICA ȘI RELIGIA - DOUĂ ELEMENTE VITALE EXISTENȚEI

PROF. MACOVEI CARMEN

COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „ANDREI BĂRSEANU
”BRAȘOV

Abordarea modernă a actului educațional, ca urmare a schimbărilor rapide ale societății, noile modele de curriculum, deși diferite ca mod de abordare și concepție, trebuie alese și adaptate contextului social, economic, cultural.

Este necesară realizarea unui demers didactic *în, între și dincolo de orice disciplină* - o abordare transdisciplinară a învățării, cu scopul depășirii frontierelor rigide, a deplasării accentului spre constientizare, gândire critică și creativă, spre adaptabilitate și interpretarea lumii mereu în schimbare.

În spatele fiecărui om, bogat sau sărac, celebru sau nu, se află un dascăl, care trebuie să fie un apostol pentru elevii săi și va fi un apostol, dacă va constitui un reper, un model demn de urmat, un exemplu de profesionalism și dăruire, un artist în meseria sa, un meșter făurar înzestrat cu har dumnezeiesc. Profesorul este cel care trebuie să aibă o concepție inovativă privind metodologia instruirii și evaluării, să coopereze cu elevii, să fie el însuși un model de educație în scopul asigurării unui învățământ de calitate.

Un învățământ modern, de calitate, ar trebui să aibă ca scop formarea și dezvoltarea la elevi a unei gândiri sistematice, critice și creative asupra vieții. În acest sens abordarea interdisciplinară în proiectarea și realizarea activităților didactice are un rol definitoriu asupra educației elevului.

Abordarea transdisciplinară în învățământul modern are un rol important în educația elevului. Prin urmare colaborarea între discipline contribuie la conștientizarea de către elevi a importanței deosebite a acestui mod de lucru în formarea lor ca oameni.

Astfel prin interacțiunea a două discipline total diferite, respectiv fizica și religia, elevii își pot însuși într-un mod plăcut cunoștințele și conceptele fundamentale ale disciplinelor. Dialogul între FIZICĂ și RELIGIE a existat MEREU, fizica și religia formează un întreg ce face parte din cultura noastră.

Tot timpul, ne punem întrebări, căutam răspunsuri și explicații. Elevii sunt interesați de consecințele mai abstracte ale fizicii, sunt într-o permanentă căutare a adevărului, pe cale spirituală cât și pe cea materială. Profesorul, pe lângă pregătirea științifică trebuie să aibă „o atitudine contemplativ-religioasă în fața tainelor Universului“, fiindcă, fără „socoteli cu eternitatea“, adică atitudinea religioasă în viață, „oricât de meșter ar fi cineva în tehnica lecțiilor, nu poate fi izvor de educație pentru alții“, căci „*omul fără religie este un izvor de cinism, pe când omul religios își întemeiază întreaga sa viață pe răspunderi eterne*“.

Drumul lung al învățării parcurs de elev este necesar a fi susținut prin metode pe care cadrul didactic trebuie să le aleagă cu tact și inspirație, transferând accentul „nu atât pe însușirea

de cunoștințe, cât mai ales pe învățarea de metode și tehnici de învățare și muncă intelectuală, de identificare, de regăsire și de utilizare a informațiilor, de analiză, sinteză și de prelucrare a acestora, în sfârșit pe învățarea de metode și tehnici de creativitate, de dezvoltare a informației și de creare de noi semnificații”

Elevul este orientat în a învăța ceva nou, iar acest „nou” presupune a învăța conștient și nu mecanic, înțelegând sensul informațiilor transmise și legându-le de cele anterioare: „ cel ce învață trebuie să rearanjeze o serie de date, de informații, să le integreze în cunoștințele sale anterioare și să reorganizeze ori să transforme această combinație integrală în așa fel încât ea să poată produce rezultatul final dorit, în mod obișnuit o nouă noțiune sau o nouă propoziție” (J. Bruner, 1996, p.49)

Colaborarea între discipline contribuie la conștientizarea de către elevi a importanței deosebite a acestui mod de lucru în formarea lor ca oameni. Astfel prin transdisciplinaritate există posibilitatea obținerii unui “bagaj” de cunoștințe minim de bază din toate domeniile cunoașterii. Acest mod de conlucrare între discipline poate face ca elevii să devină conștienți de importanța educației și autoeducației permanente în formarea lor ca oameni.

Transdisciplinaritatea este centrată pe „viața reală”, pe probleme importante, așa cum apar ele în context cotidian și cum afectează viețile oamenilor.

Știința, prin salturile sale uluitoare, a lăsat în urma evoluția morală, astfel a ajuns în preajma unor adevăruri periculoase pentru existența umană (fizica nucleară și ingineria genetică sunt doar două exemple în acest sens). De aceea este necesar un “arbitru” moral. Tocmai aici religia ar trebui să sugereze moduri în care va trebui folosită cunoașterea născută din știința și în nici un caz să impună adevăruri imposibil de demonstrat. Rămâne evident că nu se poate demonstra strict raționul nici existența, nici inexistența lui Dumnezeu. Numai experiența personală a credinței este potrivită pentru a găsi un raspuns căutării lui Dumnezeu.

O știință încreștinată va desfășura cu pasiune munca de cercetare, în condițiile unei răspunderi morale față de descoperirile sale, pe care le va folosi în interesul spiritual și material al omului. De asemenea, o știință încreștinată va prezenta adevărul descoperit în contextul mai larg al revelației și va face din el un imn înălțat spre slava lui Dumnezeu.

Întrebarea care orientează demersul transdisciplinar este: ***Cum îi putem învăța pe elevi să devină interesați de curiozități, creativi, imaginativi și în primul rând morali ?***

Strategiile didactice utilizate în demersul transdisciplinar sunt ***învățarea bazată pe proiect.***

Proiectul este activitatea cel mai pregnant centrată pe elevi, este un produs al imaginației acestora.

***„Dacă știința și religia vor accepta să dialogheze, atunci orbul va vedea și surdul va auzi“ -
Basarab Nicolescu – moto-ul unui proiect inițiat***

(Basarab Nicolescu este doctor în fizică al Universității Pierre și Marie Curie din Paris, președinte fondator al Centrului Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (CIRET) și cofondator al Grupului de Reflecție asupra Transdisciplinarității, de pe lângă UNESCO)

OBIECTIVUL PROIECTULUI

- ✓ Să cunoască și să înțeleagă faptul că o știință fără Dumnezeu, deși își poate dezvolta edificiul ei doctrinar, este lipsită de o vedere în perspectivă, putând aluneca cu ușurință într-o aplicare irațională a cuceririlor ei.
- ✓ Să conștientizeze caracterul deschis și contextual al descoperirilor științifice în fizică.
- ✓ Să argumenteze avantajele și dezavantajele tehnologiilor actuale.

- ✓ Să se familiarizeze elevii cu specificul gândirii fizice și a metodei științifice de investigare a realității

ACTIVITĂȚI

Conceperea, crearea unor referate căutând informații de calitate privind

- ✓ Existența universului, universurile paralele, teoria stringurilor
- ✓ Forța și energia
- ✓ Lumina și întunericul
- ✓ Posibilitatea călătoriei în timp, posibilitatea existenței în simultaneitate a mai multor planuri de existență
- ✓ Trinitatea creștină
- ✓ Teoria Big Bang-ului
- ✓ Teleportarea, androizii, invizibilitatea
- ✓ Motoarele cu antimaterie
- ✓ Psihokinezia
- ✓ Navele spațiale, roboții , mașinile gânditoare
- ✓ Principiile fundamentale ale Universului
- ✓ Conversația celor mai puternice minți Albert Einstein și Tagore , despre fizică și religie

CE AU CĂȘTIGAT ELEVII ?

- ✓ Dorința de perfecționare
- ✓ Dezvoltarea originalității creativității și a imaginației
- ✓ Capacitatea de a-și asuma responsabilități
- ✓ Posibilitatea de a înțelege unde au greșit și de a-și corecta greșelile
- ✓ Au învățat să abordeze corect subiecte dintr-un anumit domeniu
- ✓ Au învățat că **Răul absolut nu există... este un termen creat de om pentru a descrie rezultatul absenței lui Dumnezeu în inima omului!**
- ✓ În plus, prin deprinderile pe care le dobândesc elevii își construiesc o gândire științifică corectă, se familiarizează cu învățarea autodirijată, își formează personalitatea, manifestă o conduită civică corectă și își schimbă optica asupra învățării.
- ✓ Au învățat că pentru realizarea unor sarcini de grup au nevoie unii de alții

CE AM CĂȘTIGAT EU?

- ✓ Am câștigat satisfacție profesională
- ✓ Încredere că pot face lucruri mai bune deoarece pentru un dascăl cu vocație, notele și „alte însemnări aritmetice cu aparență de exactitate până la zecimi și sutimi sunt niște cifre moarte, care dau iluzia unei bune cântăriri a sufletului copilăresc.

CONCLUZII

Universul este simplu, atât pentru fizicieni cât și pentru mistici.

Ne dorim să trăim momentul în care religia își va da mâna cu știința și fiecare să renunțe la unele dogme în favoarea realității, a simplității.

Va veni clipa în care explicațiile științifice și misterele Universului vor fi accesibile tuturor oamenilor, iar mistica va deveni o știință a re-întâlnirii ființei umane cu Armonia universală.

Știința atee este văduvită de înțelegerea profundă a fundamentelor lumii materiale. Pericolul îl evidențiază și psalmistul când spune: „Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului”.

Dacă asemuim pe cercetători cu niște „ziditori” și teoriile lor cu niște „pietre” de construcție ce compun edificiul doctrinar al științei, atunci nefolosirea în procesul de cunoaștere a „pietrei” fundamentale a realității spirituale va avea ca rezultat lipsa de perspectivă a cercetării, care nu va converge către locul „din capul unghiului” unde se află Adevărul absolut.

Pasul esențial în dezvoltarea omenirii nu va fi extinderea vieții pe alte planete, ci înțelegerea deplină a celei de pe Pământ, va fi pasul de al alienare la unificare, la reintregire, de la legea karmei (care sintetic poate fi redată că “după faptă și răsplată”) la legea iubirii (“dacă cineva te-a lovit pe un obraz, întoarce-i și celălalt obraz”), atât de bine explicate de Iisus Hristos.

Principiul fundamental al Universului este acela că toate lucrurile acționează împreună pentru binele fiecăruia și al tuturor, confirmând din nou cuvintele lui Iisus care ne îndeamnă să ne ajutăm întotdeauna aproapele.

Suntem ființe spirituale, cu o misiune spirituală...singura, unica noastră certitudine... dacă-n viața terestră nu există egalitate, în fața neantului, TOȚI suntem egali!

Bibliografie:

1. <https://lumeafizicii.wordpress.com/>
2. <https://www.crestinortodox.ro/>
3. Stavinschi, Magda; Costache Doru Teologie Aplicată, Ed. Mitropoliei Olteniei, Craiova, 2002.
4. Baltac, Vasile – Lumea digitală. Concepte esențiale, Editura Excel XXI Books, București, 2015
5. Susskind, Jamie – Politica viitorului. Tehnologia digitală și societatea, Editura Corint, București, 2019

FOLOSIREA TEHNOLOGIEI ȘI RESURSELOR MODERNE LA CLASĂ

prof. Vasile Macovei
Colegiul Național de Informatică „Gr. Moisil” Brașov

Eficiența și calitatea demersului didactic sunt aspecte esențiale pentru succesul învățării și dezvoltării elevilor. Un demers didactic eficient și de calitate:

- începe cu o planificare clară și coerentă. Profesorul trebuie să definească obiectivele de învățare, să stabilească secvența conținutului și să identifice strategiile și resursele adecvate pentru a atinge aceste obiective
- presupune adaptarea la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor: Fiecare elev este unic și are nevoi individuale de învățare. Profesorul eficient își adaptează strategiile și metodele de predare pentru a se potrivi cu stilurile de învățare ale elevilor și pentru a-i ajuta să-și atingă potențialul maxim
- presupune implicarea elevilor în procesul de învățare, încurajându-i să participe activ în activități, discuții și proiecte. O astfel de abordare îi motivează pe elevi să fie mai interesați și mai implicați în învățare
- presupune un feedback constructiv și prompt, un feedback orientat către obiective și care să ofere sugestii pentru a ajuta elevii să își îmbunătățească rezultatele și să înțeleagă cum să-și corecteze greșelile
- implică diverse forme de evaluare, cum ar fi proiecte, lucrări practice sau prezentări, pentru a evalua competențele și abilitățile reale ale elevilor
- stimulează gândirea critică și creativă a elevilor. Profesorul trebuie să încurajeze elevii să pună întrebări, să analizeze informațiile, să dezvolte abilități de rezolvare a problemelor
- nu se limitează la predarea conținutului strict necesar pentru examene. Profesorul trebuie să promoveze o abordare holistică a învățării, care să încurajeze dezvoltarea continuă și interesul pentru cunoaștere pe tot parcursul vieții.

Nicio metodă, nicio tactică, nicio strategie nu garantează atingerea acestor deziderate, totul depinde de „capacitatea de adaptare a demersului didactic la realitățile clasei de elevi”. Și din această perspectivă utilizarea tehnologiei și resursele moderne pot sprijini procesul de învățare. Acest lucru poate include utilizarea instrumentelor digitale, aplicațiilor educaționale și materialelor multimedia pentru a aduce cunoștințele mai aproape de experiența elevilor.

Prezentăm mai jos, ca exemplu de bună practică, o lecție de laborator pentru pregătirea elevilor din cadrul CLUBULUI DE ȘTIINȚE – NABLA organizat la nivelul școlii.

Titlul activității

MATEMATICA CEASULUI

Scopul lucrării

Realizarea practică a unui ceas analogic în HTML și CSS.

Competențe

1. Utilizarea tehnologiilor IT multimedia (Web, comunicare) pentru crearea documentelor Web. Utilizarea operațiilor de bază necesare realizării unei pagini HTML
2. Utilizarea produselor software adecvate pentru realizarea unor aplicații practice

Considerații teoretice

Cascading Style Sheets

În literatura de specialitate foile de stil sunt referite de acronimul CSS care vine de la Cascading Style Sheets. Cuvântul “Cascading “ înseamnă “în cascadă” și se referă la modul de aplicare al acestor stiluri asupra elementelor din pagina WEB atunci când sunt folosite simultan mai multe foi de stil.

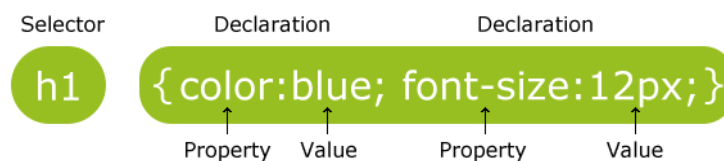
Sintaxa CSS

O foaie de stil constă în una sau mai multe reguli care descriu modul în care un element HTML va fi afișat. O regulă într-o foaie de stil are următoarea sintaxă:

selector { proprietate:valoare; }

unde, **selector** – identifică elementul HTML pentru care se specifică modul de afișare iar **proprietate** și **valoare** definesc stilul care va fi aplicat elementului identificat de selector.

Exemplu:

Gruparea selectorilor

Pentru a nu folosi în mod repetat aceeași declarație pentru mai multe tipuri de elemente, CSS oferă posibilitatea grupării selectorilor.

```
h1, h2, p, div, td {color: red; font-size: 23px}
```

Adăugarea foilor de stil în documentul HTML

Stiluri INLINE

Stilurile inline sunt adăugate fiecărui element HTML în parte prin folosirea atributului **style**.

```
<h2 style="color:red; margin:20px;">Text</h2>
```

Foi de stil interne

O foaie internă de stil se definește în head-ul documentului HTML:

```
<head>
<style>
  p { color: blue; }
</style>
</head>
```

Foi externe de stil

Cea mai puternică metodă de folosire a foilor de stil este de a le defini pe toate în interiorul unui fișier separat la care să se facă referire în toate documentele HTML care vor folosi acest stil. Aceste foi de stil poartă denumirea de foi externe de stil. Referirea unei foi externe se face în head-ul documentului:

```
<head>
<link rel="stylesheet" href="style.css">
</head>
```

Selectorii CSS

Oricărui element HTML (etichetă, tag) i se pot atribui, opțional, attributele: id și class.

Value	Description
<i>id</i>	<p>Specifies a unique id for the element. Naming rules:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Must contain at least one character • Must not contain any space characters • In HTML, all values are case-insensitive
<i>classname</i>	<p>Specifies one or more class names for an element. To specify multiple classes, separate the class names with a space, e.g. <code></code>. This allows you to combine several CSS classes for one HTML element.</p> <p>Naming rules:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Must begin with a letter A-Z or a-z • Can be followed by: letters (A-Za-z), digits (0-9), hyphens ("-"), and underscores ("_") • In HTML, all values are case-insensitive

În CSS, pentru selectarea unui element HTML putem folosi:

1. eticheta (tag-ul HTML)
2. atributul class
3. atributul id

Exemplu

```
h1 { color: red; margin-left: 20px; }
.designer { color: red; margin-left: 20px; }
#cursul1 { color: red; margin-left: 20px; }
```

Ordinea aplicării stilurilor CSS

În cadrul unui document HTML stilurile se aplică în următoarea ordine:

1. Stilurile implicite ale browser-ului
2. Style sheet-urile externe
3. Style sheet-urile interne (definite în `<head>`)
4. Style sheet-urile inline

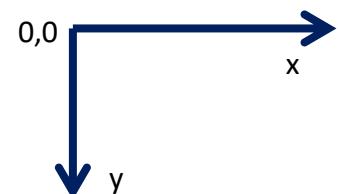
CSS – unități de măsură

cm – centimetri
in – inci: 1 in = 2.54cm
pt – puncte tipografice (1pt=0,376mm)
pc – pica-uri: 1pc = 12pt
px – pixeli
em – lățimea literei m a fontului curent
ex – înălțimea literei x a fontului curent
% – măresc/micșorează relativ la valoarea curentă

Transformări 2D (tutorial video pe <http://oradetic>)

A transforma un element HTML poate însemna:

- modificarea poziției = translatarea elementului
- rotirea obiectului
- scalarea obiectului = modificarea dimensiunilor elementului
- înclinarea obiectului

Pentru a opera aceste modificări a fost introdusă proprietatea CSS3 **transform** cu metodele de transformare:

- translate()
- rotate()
- scale()
- skew()
- matrix()

Sintaxa transform

transform: translate(50px,100px);

transform: rotate(45deg);

transform: scale(2,4); /* width=de 2 ori mai mare ; height=de4 ori mai mare */

transform: skew(20deg,40deg); /*20 grade inclinarea pe axa x; 40 grade inclinare pe axa y */

Browser Support for 2D Transforms

The numbers in the table specify the first browser version that fully supports the property.

Numbers followed by -ms-, -webkit-, -moz-, or -o- specify the first version that worked with a prefix.

Property					
transform	10.0 9.0 -ms-	36.0 4.0 -webkit-	16.0 3.5 -moz-	3.2 -webkit-	23.0 15.0 -webkit- 12.1 10.5 -o-
transform-origin (two-value syntax)	10.0 9.0 -ms-	36.0 4.0 -webkit-	16.0 3.5 -moz-	3.2 -webkit-	23.0 15.0 -webkit- 12.1 10.5 -o-

Animații(tutorial video pe <http://oradetic>)

Procesul de schimbare treptată a stilului unui element HTML prin utilizarea cadrelor cheie poartă numele de animații.

Pentru realizarea animațiilor a fost introdusă proprietatea CSS3 **animation**.

Animația unui element presupune parcurgerea următoarelor etape:

- definirea animației – etapă în care vor fi precizate cadrelor cheie – acestea vor conține stilurile pe care elementul le va avea la diferite momente(starea inițială, stările intermediare, starea finală)
- aplicarea animației – etapă în care animația este legată la elementul HTML ce trebuie animat. În această etapă sunt precizați și parametrii de control a animației

Parametrii de control:

- animation-name
- animation-duration
- animation-timing-function
- animation-iteration-count
- animation-direction
- animation-play-state
- animation-fill-mode
- animation-delay

Definirea animației cu numele animation-name

```
@keyframes animation-name {
  from { background-color: red; }
  to { background-color: black; }
}
```

În loc de cadrele **from** și **to** putem folosi mai multe stări intermediare.

Exemplu:

```
div{
  width: 200px;
  height: 200px;
  background-color: red;
  /* animation: nume durata timing interații*/
  animation: orga 5s linear infinite;
}
```

```
@keyframes orga{
  10% {background-color: red; }
  30% {background-color: blue; }
  50% {background-color: green;}
  70% {background-color: coral;}
  100% {background-color: black;}
}
```

Materialele necesare

Piese ceasului:

cadran.png

minutar.png

orar.png

secundar.png

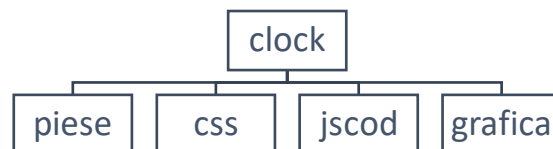
Software

Mod de lucru

Organizarea și denumirea fișierelor

1. Creați pe Desktop dosarul lucrării, **clock**, apoi câte un dosar pentru fiecare tip de fișier.

2. Toate resursele de care aveți nevoie se găsesc pe platforma **http://oradetic** sub numele **Resurse** din cadrul Lecției 5. Descărcați, dezarhivați și copiați în folderul **piесе** fișierele: **cadran.png**, **orar.png**, **minutar.png**, **secundar.png**. Copiați în folderul **grafica** fișierul **fundal.jpg**

Scrierea codului HTML și CSS

1. Creați și salvați în folderul **clock** pagina **index.html**.
 - titlul paginii să fie "Ceas analogic"
 - scrieți corect și complet structura generală HTML
2. Scrieți în head codul CSS prin care să aplicați elementului **body**, ca fundal, imaginea **fundal.jpg**
3. Inserați un **div** cu id-ul **ceas** apoi, selectați în CSS acest **div** și scrieți directivele prin care:
 - lățimea și înălțimea box-ului să fie, fiecare, de **600px**
 - să aplicați ca background imaginea **cadran.png**
 - să centrați box-ul pe orizontală
 - să setați proprietatea **position** la **relative**
4. Vizualizați pagina **index** în browser și reveniți în modul editare pentru a corecta eventualele erori.
5. În interiorul div-ului **ceas** inserați alte trei div-uri
 - div-ul cu id-ul **orar**
 - div-ul cu id-ul **minutar**
 - div-ul cu id-ul **secundar**
6. Plasați în interiorul fiecărui **div** imaginile corespunzătoare: **orar.png**, **minutar.png**, **secundar.png**
7. Vizualizați pagina în Firefox.
8. Setați proprietatea **position** la **absolute** pentru toate div-uri din interiorul **div-ului ceas**

Animarea ceasului

"Matematica" ceasului

- Secundarul se rotește cu 360deg în 60s.
- Minutarul se rotește cu 360deg în 3600s.
- Orarul se rotește cu 360deg în 12 ore, adică, în $12 \cdot 3600 = 43200$ s.

Definirea cadrelor cheie

```
@keyframes oradetic {
  0% { cadrul cheie de start }
  100% { cadrul cheie final }
}

@keyframes oradetic {
  0% { transform: rotate(0deg); }
  100% { transform: rotate(360deg); }
}
```

Animarea secundarului

Scrieți codul CSS de apelare a animației **oradetic** pentru imaginea secundarului

- selectorul CSS corect ! (numai imaginea secundarului)
 - **animation**: nume durata viteza iterații;
	nume: oradetic	animation : oradetic 60s linear infinite;
	durata: 60s	
	timing: linear	
	iterații: infinite	

Animarea minutarului

Scrieți codul CSS de apelare a animației **oradetic** pentru imaginea minutarului:

- selectorul CSS corect !
- **animation**: nume durata viteza iterații;

Animarea orarului

Scrieți codul CSS de apelare a animației oradetic pentru imaginea orarului:

- selectorul CSS corect !
- animation: nume durata viteza iterații;

Optimizare

- Mutați tot codul CSS din head în foaia de stil externă **style.css**
- Modificați parametrii animației secundarului astfel încât acesta să bată secunda.
- Realizați setările CSS astfel încât, în lipsa animației, limbile ceasului să indice ora 12.
- (pentru avansați) Scrieți codul Javascript de sincronizare a ceasului cu ora calculatorului.

Bibliografie

- <http://oradetic> (intranet)
- http://www.w3schools.com/css/css3_animations.asp
- https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/CSS/CSS_animated_properties

Realizarea aplicațiilor practice cu elevii în orizontul local și eficiența lor în procesul instructiv - educativ

Prof. Măldăianu Lidia
Școala Gimnazială Măgura, jud. Teleorman

Sistemul de învățământ are datoria și responsabilitatea de a pregăti elevii pentru a fi capabili să răspundă schimbărilor mileniului III ,pe plan intern și internațional ,la nivel economic, social ,politic și cultural.

Pentru ca elevii să-și formeze capacitatea de a progresa și de a utiliza informații trebuie să le oferim în lecții un cadru de gândire și învățare sistematic, care să permită înțelegerea și aplicarea consecventă a proceselor intelectuale și monitorizarea propriilor procese de gândire .Orice individ învață într-un mediu de instruire consecvent ,coerent ,decât într-un mediu în care așteptările nu sunt clare sau instruirea e lipsită de coerență.

Eficiența activităților didactice depind de competențele noastre profesionale în valorizarea informației, iar **școala** –ca instituție și **profesorii** –ca deschizători de drumuri ,trebuie să dovedească comportamente inteligente ,adică de a fi cu un pas înaintea celorlalți.

Orice educație tinde spre un ideal și se concretizează în activități cu obiective precise .

În cadrul orelor de geografie , profesorii pun accent pe formarea competențelor specifice , a unei gândiri geografice ,dezvoltarea unor capacități intelectuale ,practice ,afective ,motivaționale și atitudinale.

Cu o bună pregătire profesională și metodică, tact și optimism pedagogic ,ca profesori ,contribuim la *formarea unei gândiri geografice* care implică dezvoltarea gândirii globale ,unitare ,integratoare ,sistematice, creatoare și divergente.

Gândirea geografică implică existența concepției despre mediul terestru prin demonstrarea și ilustrarea caracterului material, diversificat și permanentă transformare a acestuia. **A gândi geografic** înseamnă a înțelege și explica legătura dintre factorii naturali și umani existenți în mediul geografic.

Geografia în școală este disciplina care deschide calea cunoașterii mediului înconjurător și a modului cum acționează asupra societății umane .Ea contribuie la precizarea raporturilor strânse dintre acestea și la stabilirea echilibrului natură-om.

Înșușirea temeinică a noțiunilor de geografie se realizează în cele mai bune condiții numai bazându-se în predarea –învățarea disciplinei ,ori de câte ori este posibil pe cunoașterea orizontului local .

Orizontul local constituie „laboratorul geografic cel mai complet cu care elevii intră în contact ,oferindu-le posibilitatea cunoașterii multora dintre noțiunile ,categoriile și legile geografiei”

Ca *realitate naturală*, orizontul local este constituit din totalitatea elementelor de relief ,resurse ale solului și subsolului ,climă, hidrografie, floră și faună –adică geografia fizică a acestui orizont ; ca *realitate antropică* el cuprinde populația ,așezările și viața economică .

De la început apare firească întrebarea : cât trebuie să considerăm orizontul local și de ce ?

Pentru noi ,care ne desfășurăm activitatea în școli , noțiunea de *orizont local* cuprinde în sens mai restrâns teritoriul din imediata apropiere a școlii în care învață elevii-sat ,oraș, și care este accesibil unor observații directe și permanente , iar în necesitatea cunoașterii orizontului local un rol important îl au cadrele didactice .

Interesul pentru cunoașterea orizontului local ,însoțit de o mare curiozitate, se manifestă în rândul elevilor foarte devreme ,când pe aceștia îi atrage și-i preocupă tot ceea ce-i înconjoară: casa părintească, ulița, școala și împrejurimile, satul sau comuna în care trăiesc, diversele fenomene ce se află sau se desfășoară în jurul lor, etc.

Fig.1- Copii studiind flora din lunca râului Clănița ,Teleorman

Personal , realizez activități practice cu elevii în orizontul local al comunei Măgura, jud. Teleorman, situată pe malul stâng al râului Teleorman ,la confluența cu râul Clănița.

Cunoașterea orizontului local cu toate părțile lui componente (nucleul principal,zonele din împrejurimi) se asociază cu dorința de a face plimbări ,drumeții și excursii,apoi cu unele observații cu caracter aplicativ,etc.

Cu aceste ocazii elevii acumulează un mare număr de cunoștințe ,își clarifică multe noțiuni geografice din complexul fizico-geografic , cele referitoare la populație și așezări ,la activitatea economică și cultural –socială. Se creează astfel fondul apercetiv pentru însușirea geografiei patriei , a geografiei continentului Europa și , în sfârșit ,a globului terestru cu componentele lui principale ,dar și ca întreg.

În acest mod se satisface principiul didactic de a transmite elevilor cunoștințe de la apropiat la depărtat, de la cunoscut la necunoscut, de la simplu la complex, de la concret la abstract, de la particular la general .

În orizontul local elevii vin în contact direct cu viața , cu fenomenele geografice pe care le observă în desfășurarea lor reală ,își dezvoltă gândirea geografică ; ei trag concluzii utile prin analiza faptelor în mijlocul naturii.

Fig.2 Acțiune de ecologizare pe malul râului Clănița, zona Măgura, jud.Teleorman

Pe lângă însușirea unor cunoștințe temeinice , a unor deprinderi practice și de muncă se realizează în rândul elevilor și educația ecologică pentru protejarea și conservarea mediului înconjurător , dar și dragostea pentru locul natal ,pentru județul propriu,pentru țară.

Activitățile ce se pot desfășura în orizontul local pot fi organizate astfel:

- De către profesorii de geografie ,pentru observații și cercetări în vederea folosirii informațiilor la clasă sau pentru întocmirea unor lucrări cu caracter științific și metodic-didactic.
- Cu elevii ,pentru realizarea scopului instructiv-educativ al predării geografiei în școală

În toate acțiunile de cercetare a orizontului local ,un rol important îl are cooperarea cu elevii ,utilizând întrebări de tipul : Ce observați? Ce aspect are relieful? Cum curge apa râului? Ce debit are râul? Ce tip de vegetație observați? Care este acțiunea antropică în zonă?

Fig.3 Studiem apa râului Clănița ,Măgura ,Teleorman

Toate observațiile se realizează prin :vizite,drumeții, concursuri de orientare în teren, lucrări practice pe diferite teme,elaborarea unor lucrări de către elevi.

Rezultatele acestor activități sunt legate în primul rând de colectarea unui bogat material științific, care să fie utilizat la clasă pentru îmbogățirea lecțiilor, iar în al doilea de faptul că observațiile directe ale fenomenelor din natură ușurează munca de însușire a cunoștințelor, asigură temeinicia lor și în același timp în rândul elevilor dragostea pentru frumos, pentru ținutul natal.

Pe baza studierii orizontului local pot fi realizate colecții de roci, hărți schematice, planșe, fotografii.

Pot fi realizate **lucrări practice** pe diferite teme; elevii lucrează pe grupe și echipe, se desfășoară cu pasiune și plăcere, cu interes și cu bune rezultate.

Fig.4 Orientarea pe teren

Temele pot fi: de topografie, hidrologie, pedologie, biogeografie.

Cele de **hidrologie** spre exemplu, ajută pe elevi să înțeleagă mai clar noțiunile esențiale din capitolul „Apele curgătoare - albia râului, adâncimea apei, viteza, debitul, curenții, variația de nivel, inundațiile, temperatura, transparența, culoarea, compoziția apei, valorificarea apei prin irigații. Totodată ele contribuie la formarea deprinderii la elevi de a mânui unele aparate și instrumente și pentru colectarea unui material bogat cu ajutorul căruia se realizează tabele, profile, scheme, etc.

În studiile **pedologice**, elevii pot executa și studia un profil de sol, succesiunea orizonturilor, tipul de sol, utilizarea agricolă, lucrările de îmbunătățire a solului executate în zonă.

În observațiile **biogeografice**, elevii pot cunoaște speciile de plante, compoziția pădurilor, fauna, precum și intervenția omului (constructivă sau distructivă).

Orizontul geografic local este un mare laborator de lucru, este zona în care se pot realiza multe activități, în care se pot concretiza valențele pedagogice ale profesorilor de geografie, el este un valoros izvor de instruire și educație permanentă a elevilor.

Totul depinde de munca noastră, de priceperea cu care abordăm și bineînțeles ducem la îndeplinire acțiunile întreprinse în orizontul local.

Fig.4 Plantăm pomi în curtea școlii

Fig.5. Studiem pădurea din lunca râului

Fiecare profesor și elev poartă în sine, într-un anumit grad, o anumită forță creatoare care poate să se manifeste în multiple forme și în diferite ocazii în activitățile practice școlare.

Folosind rațional în timpul lecțiilor materiale culese cu elevii din orizontul local, profesorul poate să înțeleagă mecanismele învățării la elevi și să contribuie la mai buna însușire și sistematizare a cunoștințelor geografice. Însușirea noțiunilor de geografie generală predate la clasa a -v-a constituie baza unei bune pregătiri geografice viitoare.

Pentru că multe din aceste noțiuni se formează mai bine prin cunoașterea orizontului local, în timpul primăverii și al toamnei se pot organiza drumeții în jurul comunei pentru studierea nemijlocită a realităților geografice.

În activitatea mea profesională m-am preocupat în ultimii ani și de dezvoltarea creativității la elevi ,plecând de la premiza că pe lângă însușirea cunoștințelor ,aceștia au nevoie și de stimularea capacității creatoare prin exercițiu, prin experiență, studiu.

Activitățile practice și discuțiile din teren ,sunt foarte utile pentru elevi dar și pentru profesori, realizându-se astfel un folositor schimb de experiență.

În concluzie cunoașterea orizontului local are o deosebită însemnătate în însușirea temeinică a geografiei, cât și în formarea și educarea elevilor noștri pentru provocările actuale.

Recomand tuturor profesorilor de geografie să realizeze aplicații practice în orizontul local excursii ,drumeții,tabere cu elevii pe care îi îndrumă ,educă ele aducând *un plus de eficiență și calitate demersului didactic* și să ne amintim întotdeauna că:

„fiecare copil pe care-l instruiam este un om pe care-l câștigăm”

–V.Hugo

Bibliografie

1. Dulamă Maria - Didactica geografică ,Editura Clusium ,Cluj Napoca, 1996
2. Dulamă Maria - Strategii didactice , Editura Clusium ,Cluj Napoca,2000
3. Miu Florentina–*Didactica geografiei în învățământul preșcolar și primar* ,Editura Mondoro,București,2013
4. Mîndruț Octavian–Competențe în învățarea geografiei ,EdCorint,București, 2010
5. Simion Mehedinți –*Terra*, 2004

Tema: Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional
Secțiunea: Eficiență și calitate în demersul didactic- exemple de bune practici

Cum mi-au influențat activitățile outdoor practica didactică?

Prof. Înv. Primar: MALIȚA RALUCA-IOANA

Școala: COLEGIUL ORTODOX MITROPOLIT NICOLAE COLAN

CLUJ-NAPOCA

Termenul „outdoor” (lb. engleză) sună modern, provocator, creativ și totuși parcă inaccesibil principalilor actori ai sistemului educațional național. Educația *outdoor* este o formă de educație ce se desfășoară în aer liber, care, în accepțiunea sistemelor de educație din alte țări europene și nu numai, are la bază învățarea prin contactul direct cu elementele naturii și a mediului înconjurător apropiat. Sub umbrela educației outdoor se regăsesc mai multe domenii, cum ar fi: educația pentru natură și om, educația ecologică, educația științelor exacte (matematică, fizică, chimie) etc., și diferite activități, de tipul celor de dezvoltare personală, formarea abilităților de viață, abilităților practice, de relaxare, plimbări, drumeții și aventură etc.

Dintre **beneficiile și facilitățile** oferite de activitățile de tip outdoor putem decela următoarele, lăsând lista deschisă:

- Un cadru natural mai plăcut, mai relaxant în care copiii să se manifeste mai liber, autentic, unde au posibilitatea de a prezenta un comportament firesc, necenzurat de formalismul și rigiditatea instituțiilor școlare;
- Un mediu mai provocator/ stimulator care să răspundă curiozității naturale/firești a copiilor, care să incite la investigare, cercetare și să rezulte cunoaștere, învățare reală, practică;
- Contactul direct cu natura, în acest mod copiii având posibilitatea interacțiunii cu elementele mediului înconjurător fără vreo mijlocire, fără substitute, fără simulare artificială;
- Dezvoltarea personală a celor implicați, care, își pot evalua, măsura forțele proprii, își pot învinge temeri, depăși convingeri personale și dificultăți de învățare, pot trece bariere sociale etc.;

- Mișcarea implicată de activitățile de tip outdoor duce la o dezvoltare fizică dezirabilă care reprezintă de asemenea un beneficiu major, duce la o sănătate corporală și mentală mai mult decât semnificativă care la rândul-le influențează funcționarea corespunzătoare a organelor interne și a organismului în ansamblu;
- Dezvoltarea socio-emoțională armonioasă este o altă rezultată a acestui tip de educație deoarece prin relațiile interpersonale stabilite între participanți (copil-copil, copil-adult) se dezvoltă spiritul de echipă, de fair-play, apartenența la un grup social, crește gradul de implicare/participare activă, se intensifică relațiile sociale, se diversifică și nuanțează formele comunicării sociale/ personale;

Activitățile outdoor au o influență semnificativă asupra practicii didactice a unui cadru didactic.

Din punctul meu de vedere, o abordarea holistică a învățării este un element esențial pentru proiectarea și desfășurarea activității de învățare. Activitățile outdoor încurajează o abordare holistică a învățării, care implică integrarea cunoștințelor teoretice cu experiențele practice în mediul natural. Prin intermediul acestor activități, cadrul didactic oferă elevilor oportunități de învățare experiențială, în care aceștia explorează, observă și interacționează direct cu mediul înconjurător. Această abordare îmbogățește în mod semnificativ practica didactică, aducând un plus de autenticitate și relevanță în procesul de învățare.

Un alt aspect important al activităților outdoor este faptul că acestea promovează învățarea activă și participativă. Elevii sunt implicați în activități practice, care îi provoacă să gândească critic, să ia decizii și să rezolve probleme într-un context real. Prin această abordare, profesorii încurajează elevii să devină actori activi în propria lor învățare, sporind motivația și angajamentul lor față de procesul de învățare.

Îmbunătățirea colaborării și a lucrului în echipă este o altă latură extrem de importantă a educației outdoor. Acestea facilitează colaborarea și lucrul în echipă. Elevii trebuie să lucreze împreună pentru a rezolva provocări și sarcini într-un mediu neconvențional. Această colaborare dezvoltă abilitățile de comunicare, negociere, leadership și rezolvare a conflictelor. Pentru profesor, aceasta implică o orientare spre crearea unui mediu de învățare colaborativ, în care elevii învață unii de la alții și dezvoltă abilități sociale esențiale.

Activitățile outdoor stimulează dezvoltarea abilităților de gândire critică și rezolvare a problemelor. Elevii sunt expuși la situații și provocări în care trebuie să

analizeze informații, să ia decizii și să găsească soluții eficiente. Această abordare îi încurajează să-și dezvolte abilități cognitive superioare și să înțeleagă mai bine legătura dintre teorie și practică.

Totodată activitățile outdoor contribuie la conștientizarea și înțelegerea mediului înconjurător. Elevii devin mai conectați cu natura și dezvoltă o apreciere mai profundă pentru conservarea și protejarea mediului înconjurător. Educatorii pot utiliza aceste activități pentru a-i încuraja pe elevi să devină cetățeni responsabili și ecologici, care înțeleg importanța protejării mediului înconjurător pentru generațiile viitoare.

Este de reținut că activitățile outdoor implică învățarea experiențială, care se bazează pe experiențele directe ale elevilor într-un context real. Această abordare le permite elevilor să-și construiască propriile cunoștințe și înțelegeri prin explorare și experimentare. Activitățile outdoor pot stârni emoții puternice, cum ar fi curiozitatea, admirația sau teama, ceea ce contribuie la o mai bună implicare emoțională a elevilor în procesul de învățare.

Am remarcat din activitățile outdoor pe care le-am desfășurat cu elevii mei că în mediul outdoor, elevii sunt expuși la provocări și situații neașteptate, care necesită abilități de gândire critică și creativă pentru a găsi soluții sau a face față problemelor. De exemplu, în timpul unei activități de orientare, elevii trebuie să utilizeze gândirea critică pentru a interpreta hărțile, a lua decizii și a găsi drumul corect. Aceste activități îi încurajează pe elevi să-și dezvolte abilitățile cognitive superioare, precum analiza, sinteza și evaluarea informațiilor.

Un alt aspect foarte important al acestui tip de activități este faptul că ele contribuie la îmbunătățirea relației dintre elevi și profesor. Activitățile outdoor creează un cadru informal și interactiv, care facilitează comunicarea și interacțiunea autentică între elevi și cadrul didactic facilitator. Aceasta contribuie la dezvoltarea unei relații de încredere și respect reciproc, ceea ce are un impact pozitiv asupra învățării și implicării elevilor în clasă. Prin intermediul activităților outdoor, profesorii sunt percepuți ca mentori și ghizi, care îi sprijină pe elevi în explorarea și descoperirea lumii înconjurătoare.

Activitățile outdoor promovează un stil de viață activ și sănătos. Prin implicarea în activități fizice în aer liber, elevii beneficiază de beneficiile exercițiului fizic, precum îmbunătățirea stării de sănătate, creșterea nivelului de energie și reducerea stresului. O bună sănătate fizică și emoțională are un impact direct asupra performanței și motivației în învățare.

Am observat din practica didactică că activitățile outdoor oferă elevilor oportunitatea de a experimenta și de a aplica în mod practic cunoștințele teoretice dobândite în clasă. Elevii pot vedea cum se manifestă conceptele și principiile în mediul natural, ceea ce le permite să înțeleagă mai bine legătura dintre teorie și practică. De exemplu, într-o excursie la un parc național, elevii pot observa direct fenomenele geologice, pot studia biodiversitatea și pot înțelege importanța conservării ecosistemelor.

În concluzie, activitățile outdoor pot influența în mod pozitiv practica didactică prin promovarea unei abordări holistice a învățării, stimularea învățării active și participative, îmbunătățirea colaborării și a abilităților de rezolvare a problemelor, precum și dezvoltarea conștientizării și a înțelegerii mediului înconjurător. Aceste activități adaugă un plus de autenticitate, implicare și relevanță în procesul de învățare și contribuie la formarea elevilor într-un mod integrat și holistic.

BIBLIOGRAFIE

1. Borțeanu, S., Brănișteanu, R., Clapou, C., Preda, V. (2016), Educația outdoor. Material de sprijin pentru educatoare, Editura Trend, Pitești.
2. BUCICĂ L., BRAN D. L., CARANDA GH., TURAN N. Manual de educație outdoor. https://www.academia.edu/4959424/MANUAL_DE_EDUCA%C5%A2IE_OUTDOOR accesat 25.08.2023
3. Catalano, H. (2014), The Implications of the Elements of Outdoor Education in the Preparatory Class, International Journal of Education and Research (IJER), pp. 545-550.
4. Cucuș, C. (2012), Este importantă educația de dincolo de ușa clasei?, www.doxologia.ro, accesat în 26.08.2023 .
5. Gilbertson, K., Bates, T., McLaughlin, T., Ewert, A. (2006), Outdoor Education: Methods and Strategies, Editura Human Kinetics, United States of America.
6. Grigg, R., Lewis, H., (2016), A to Z of learning outside the classroom, Bloomsburt Education.
7. Louv, R. (2011), The Nature principle: Human Restoration and the End of Nature-Deficit Disorder. Chapel Hill, NC: Algonquin Books.

8. Wattchow, B., Brown, M., (2011), A pedagogy of place. Outdoor education for a changing world, Monash University, Clayton, Australia.

9. <http://www.slideshare.net/primariacatunele/manual-de-educatieoutdoor>
accesat 25.08.2023

10. <https://edict.ro/activitatile-de-tip-outdoor-in-invataman-tul-prescolar/>
accesat 26.08.2023

TEST EVALUARE SUMATIVA(clasa a X- a)

Profesor Mandrea Teodora
Liceul “Stefan Procopiu” Vaslui’ jud. Vaslui

1. Fill the gaps in the sentences below with ONE suitable word(7x2p)

As I shot round the corner on my bicycle I saw Mary coming other way. Unfortunately, she was (1).....the wrong side of the road and a collision seemed inevitable. There was a split second in (2).....I saw Mary’s fingers move on her handlebars; I suppose she must have been using her breaks(3).....a hopeless effort to stop (4)..... time. There was another split second in which I saw her leaning her body outwards, (5)from the point of the impact. And then it happened. I remember the clang(6).....our bikes locked in a moment of combat. I don’t remember flying(7).....the air, though I do remember the moment of take off, when I suddenly had no saddle beneath me.

2. Put the verbs in brackets in the right form(7x2p)

Here I am 1. (to reply).....to your letter, which 2. (to arrive).....two days ago, before 3. (to leave) for Rome. I 4. (to tell).....yesterday that the company 5. (to send)..... me there next week for a business conference. If I 6. (to know).....about it earlier, I would have told you. Anyway, I’ll ring you up as soon as I 7. (to get)..... there.

3. Read this magazine article and choose the correct answer (5x2p) RAISING A LOST WONDER

A giant stone torso- it is later weighed in at 12 tones-is lifted from water. No one knows for sure how many years it lay on the sea bed but it was many hundreds. The torso, which is from the statue of a pharaoh, is part of an impressive collection of treasure which has been discovered in the harbour at Alexandria, northern Egypt.

In May 1995 a combined French and Egyptian team of divers were asked by the Egyptian Ministry of Antiquities to investigate the area surrounding Alexandria, now a port on the Nile and once one of the greatest cities of the classical world .Hundreds of ancient Egyptian and Greek statues and monuments were found under the water. There were also many hundreds of pieces of rock, including around 20 enormous granite blocks. Were these the ruins of the great lighthouse-the Pharos?

The lighthouse is believed to have been destroyed by an earthquake in the 14th century. The Arab rulers of Egypt had little interest in the Mediterranean and moved their capital to Cairo. They did not look after the Pharos. When the Arab traveler, Ibn Battuta , visited Alexandria in 1349 he reported that the building could not be entered. Later that century, Alexandria’s ruler, Mamelouk Qaitbay, built a fort on the site, and some of the remains of the lighthouse were used in the building.

How the statues got to the bottom of the harbor is still not known. Possibly they were thrown into the sea during the building of the fort, or they may have come from temples elsewhere on the coast. The identity of the pharaoh's statue is not yet known either. According to the chief archeologist, Jean Yves Emperor, they have a few ideas: "We found an arm not far from the colossus, and on the second to last day of the dig, a head was also found". The remains are being studied by the archeologists who hope that they will help us to understand better the history of Egypt's greatest ancient city.

Alexander the Great is said to have first thought of the lighthouse. The conquering leader made Alexandria the capital of his empire, but after his death at the age of 34, it was taken by Ptolemy, who created the last great Egyptian dynasty. The lighthouse itself was built during the rule of Ptolemy II between 297-280 BC under the direction of an Asiatic Greek called Sostratus. It was very large indeed and at the top of the tower was a giant lamp and a statue of Poseidon which was said to be visible 50 km away. The lamp burning inside the Pharos became a symbol of Hellenic civilization.

1. How long have the ruins of the Pharos been underwater?
 - A FOR OVER 800 YEARS
 - B SINCE MAY 1995
 - C SINCE CAIRO BECAME THE CAPITAL OF EGYPT
 - D ARCHAEOLOGISTS ARE TRYING TO FIND OUT

2. WHY DID THE ARABS NOT LOOK AFTER THE PHAROS?
 - A BECAUSE IT WAS DESTROYED BY AN EARTHQUAKE
 - B BECAUSE THEY BUILT A FORT ON THE SITE
 - C BECAUSE YOU COULD NOT GO IN
 - D BECAUSE THEY WERE NOT INTERESTED IN IT

3. THE FORT WAS BUILT
 - A USING STONES FROM THE LIGHTHOUSE
 - B TO STOP PEOPLE GOING INTO THE LIGHTHOUSE
 - C BY IBN BATTUTA IN 1349
 - D ON THE SITE OF A TEMPLE

4. WHY ARE THE ARCHAEOLOGISTS SO INTERESTED IN THE SITE?
 - A BECAUSE THEY THINK THE HEAD AND THE ARM MAY GO TOGETHER
 - B BECAUSE THEY ONLY HAVE A FEW IDEAS
 - C BECAUSE THEY HAVE FOUND THE NAME OF THE PHARAOH
 - D BECAUSE THEY WANT TO UNDERSTAND MORE ABOUT THE PAST OF ALEXANDRIA

5. THE LIGHTHOUSE WAS BUILT
 - A BY ALEXANDER THE GREAT
 - B DURING THE RULE OF PTOLEMY I
 - C BY A MAN CALLED SOSTRATUS
 - D AFTER 297 YEARS

4. REPHRASE THE FOLLOWING SENTENCES(13x2p)

1. Albert started learning English two years ago.
Albert has.....
2. I haven't seen Mary for ten days.
It's.....
3. John cannot find the report for his boss anywhere.
John has.....
4. This is the most exciting play I have ever seen.
I.....
5. I haven't been to an Indian restaurant for ages.
It's ages.....
6. When you phoned me, it was my lunch time.
When you phoned me I.....
7. This is my first visit to Scotland.
This is the first time....
8. Jack left the office before I arrived there.
When I arrived at the office.....
9. It's too expensive to eat here.
We can't afford....
10. My house is too small to have a big party.
My house....
11. My sister came to visit a month ago.
It...
12. Computers are half the price they were a few years ago.
Computers used to be...
13. She couldn't concentrate on her work because of the noise.
It was...

5. Correct the errors in the following sentences:(4x2p)

1. For as such a good cook, he doesn't make very good deserts.
2. If her photograph it gets chosen, she'll win 100 dollars.
3. Hellen did a so good job in her exams last week.
4. Tell him the news when you will see him.

6. Fill the blanks with a word derived from the one in capitals(4x2p)

1. A person with ancomplex is generally shy. INFERIOR
2. Her faith in the power of god is..... QUESTION
3. All of us burst into.....at his joke. LAUGH
4. He is fond of.....and is said to have green fingers. GARDEN

Barem: S1(14)+S2(14)+S3(10)+S4(26)+S5(8)+S5(8)

Oficiu:20p

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC-EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PROFESOR MĂNESCU VERONICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ I.A. BASSARABESCU, PLOIEȘTI

Eficiența și calitatea în demersul didactic sunt aspecte esențiale pentru a asigura un proces de învățare eficient și înțelegere profundă pentru elevi. Iată câteva exemple de bune practici în acest sens:

1. Planificarea lecțiilor: Profesorii trebuie să își planifice lecțiile, ținând cont de obiectivele de învățare, nevoile și nivelul de dezvoltare al elevilor. Un plan bine structurat, cu o progresie logică și o claritate a obiectivelor, facilitează asimilarea cunoștințelor.
2. Folosirea metodelor active de predare: Metodele interactive și participative, precum studiul de caz, dezbaterile, jocurile de rol, experimentele și lucrul în grup, implică elevii în procesul de învățare și le stimulează gândirea critică și creativă.
3. Diversificarea materialelor didactice: Utilizarea unui mix variat de materiale didactice, cum ar fi manualele, materialele multimedia, resursele online și materialele vizuale, face lecțiile mai interesante și accesibile pentru toți elevii, indiferent de stilul lor de învățare.
4. Feedback constructiv: Profesorii ar trebui să fie flexibili și să adapteze abordarea lor în funcție de nevoile individuale ale elevilor. Astfel, fiecare elev va avea o șansă egală de a înțelege și de a progresa.
5. Adaptarea instruirii: Profesorii ar trebui să fie flexibili și să adapteze abordarea lor în funcție de nevoile individuale ale elevilor. Astfel, fiecare elev va avea o șansă de a înțelege și de a progresa.
6. Evaluarea autentică: Utilizarea unor forme de evaluare autentică, cum ar fi proiecte, prezentări și activități practice, permite elevilor să-și demonstreze cunoștințele și abilitățile în contexte reale și relevante.
7. Încurajarea interacțiunii și comunicării: Stimularea comunicării deschise și respectuoase între profesor și elevi, precum și între elevi, creează un mediu de învățare pozitiv și susține dezvoltarea abilităților sociale.
8. Integrarea tehnologiei: Utilizarea tehnologiei în mod strategic poate spori impactul procesului de învățare. De exemplu, utilizarea tabletelor sau a computerelor pentru activități interactive și accesul la resurse online relevante.
9. Autoevaluare și dezvoltare continuă: Profesorii ar trebui să își evalueze propria practică didactică, să fie deschiși la feedback și să caute în mod constant modalități de a-și îmbunătăți abilitățile și cunoștințele.
10. Colaborarea cu colegii: Schimbul de idei și experiențe între profesori poate duce la îmbunătățirea practicilor didactice și la dezvoltarea unui mediu de învățare mai eficient.

Dacă discutăm despre tehnologie în predarea limbii engleze, să luăm în considerare rolul unei platforme, **MakeBeliefComix**, care îi ajută pe elevi să recapituleze aspecte legate de gramatică și de vocabular sau să ilustreze prin benzi desenate diverse teme de interes, precum vacanțe, sport, școală, filme etc. Pot alege personaje variate care să fie puse în situații amuzante, ilustrând contextele comunicative învățate sau transformând o activitate de lectură a unui text într-una mai interesantă.

Astfel, elevii aleg câte un capitol din cartea „Charlie și Fabrica de Ciocolată ” și rescriu întâmplarea din textul citit folosind **MakeBeliefComix**, trimit pe grupul clasei benzile desenate realizate, le corectează pe ale colegului de bancă, la final toate benzile desenate vor fi prezentate cu ajutorul videoprojectorului și întreaga poveste va fi recreată prin ordonarea acestora. Elevii sunt mult mai motivați să participe la lecție, lectura nu mai este plictisitoare, ci devine o activitate antrenantă.

Genially este o altă platformă unde elevii pot crea proiecte multimedia extrem de interesante, care cuprind, pe lângă text și imagini, videoclipuri, link-uri, quiz-uri ce conferă complexitate și transdisciplinaritate prezentării. Colaborarea între elevi este vizibilă și în întocmirea proiectului, dar și în prezentare, din multitudinea de materiale selectate, fiecare membru al echipei își alege ce este mai potrivit abilităților sale cognitive.

Poveștile digitale oferă o perspectivă diferită orelor în care abilitățile de scriere la limbile străine sunt exersate. Elevii vor fi încântați și se vor implica total în acest proces care stimulează imaginația și creativitatea. Ei pot scrie versiuni adaptate ale unor povești pe care le știu deja sau își pot crea propriile povești, pornind de la seturile de imagini pe care le pot găsi pe site-ul **Story Bird**. Povestirile digitale le oferă elevilor oportunitatea de a exersa abilitățile cerute în secolul al XXI-lea, care dezvoltă abilități tehnice, colaborative, creative, comunicative și de management de proiect. O poveste bună înseamnă o planificare prealabilă , o alegere oportună a personajelor (cu detalii legate de înfățișare, trăsături de personalitate, posibile probleme cu care se confruntă), subiectul și soluția problemelor. După scrierea și corectarea schiței, pot trece la scrierea formei finale și pot adăuga și imagini pentru a realiza o povestire relevantă.

WordItOut este o altă aplicație care menține elevii motivați și atenți. Ei pot tasta un fragment de text din lecția de zi sau pot alcătui ei un rezumat al textului respectiv și vor obține un nor de cuvinte. Acesta este util pentru a exersa abilitățile de scriere și ortografie și chiar de vorbire în momentul în care elevii vor folosi cuvintele pentru a povesti, a recrea textul oral.

Aceste exemple de bune practici pot contribui semnificativ la creșterea eficienței la creșterea și calității în demersul didactic, oferind elevilor o experiență de învățare mai valoroasă și benefică.

Bibliografie

Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D.*, Suceava, 2005
Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003

Webografie

<https://rosioru.ro/2020/07/13/peste-100-de-instrumente-online-utile-in-educatie/>

Rolul disciplinei Dezvoltare Personală în formarea viitorului adult

**prof.înv.primar Manole Daniela Nicoleta
Școala Gimnazială nr. 20, Bucuresti, Sector 3**

Disciplină Dezvoltare personală oferă un cadru semnificativ pentru stimularea flexibilității cognitive și a creativității elevului, aceștia fiind încurajați să adreseze întrebări , să comunice propriile opinii, să aibă intervenții argumentate, să reflecteze asupra temelor puse în discuție , să manifeste inițiative , să exprime idei originale și emoții autentice despre ceea ce învață. Spontaneitatea și creativitatea răspunsurilor elevilor fac din ora de Dezvoltare personală ,o ora atractivă , plăcută ,caracterul ludic al activităților antrenează și fac posibile experimentarea propriilor abilități și atitudini , facilitează transferul acestora în viață reală . Această disciplină contribuie la dezvoltarea emoțională , socială și pentru carieră a elevului, abilitățile și atitudinile dezvoltate reprezintă acele achiziții transferabile necesare obținerii succesului școlar ,dar și în viață . Strategiile didactice recomandate sunt cele activ participative, disciplină având un caracter explorator și practic-aplicativ,cu implicarea directă a elevilor. Se lucrează individual, în perechi, echipa . Din experiență didactică pot afirmă cu certitudine că această disciplină îmi oferă posibilitatea să-mi cunosc mai bine elevii,pot fi creativă ,pot propune teme,sarcini de lucru experimentate la cursurile de dezvoltare personală sau pot aplică cu succes ceea ce învăț și acum din experiență colegilor. Într -un mediu prietenos de învățare ,elevii se simt bine,le place să vorbească despre sine , sunt motivați să învețe .Elevii mei sunt încântați de jocul de rol și simulare(dramatizare,marionete,teatru) ,dar și de jocul de mima (HedBanz). De multe ori îmi planific să pornesc de la o anumită idee, dar un alt eveniment, întâmplare petrecută în clasa sau în viață lor cotidiană, mă fac să schimb scenariul didactic și să discut despre ceea ce este mai important pentru ei, în acel moment. Urmăresc progresul elevilor, reflectat în achiziții cognitive, emoționale, comportamentale și atitudinale. Activitățile orei de dezvoltare personală sunt dinamice, creative, ajută copilul să - și dezvolte resursele interioare. Scopul principal al acestei discipline este facilitarea accesului la un viitor împlinit , adaptat și echilibrat. Școală trebuie să le ofere copiilor o educație care să îi pregătească pentru o viață în permanentă schimbare.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Învățământul românesc este în continuă schimbare fiind supus unor provocări tot mai mari , una dintre ele fiind schimbările sociale din ultima perioadă , ducând la predarea online , ceea ce a impus o reformulare a întregului proces de învățământ.

Cadrul didactic este veriga de interacțiune dintre schimbările sociale și formarea personalității elevului. Succesul la clasă depinde de competențele cadrului didactic de a crea oportunitățile optime de învățare pentru fiecare elev. În funcție de context , cadrul didactic acționează mereu , dar adecvat și adaptat nevoilor grupului .

Așadar , cadru didactic: planifică activitățile cu caracter instructiv și educativ, organizează activitățile clasei, comunică informațiile științifice, conduce activitatea desfășurată la clasă, coordonează, în globalitatea lor, activitățile instructiv-educative ale clasei, îndrumă elevii pe drumul cunoașterii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor respective, prin sfaturi și recomandări , motivează activitatea elevilor prin formule de întăriri pozitive și negative, consiliază elevii în activitățile școlare dar și în cele extrașcolare, controlează elevii în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor, evaluează măsura în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă au fost atinse.

I.Kant , referindu-se la educație , afirma :„ Educația este cea mai mare și mai grea dintre problemele ce i s-au dat omului spre rezolvare. În acest sens, profesia cadrului didactic devine cea mai importantă și mai dificilă dintre arte care trebuie să dea o formă frumoasă , dar în același timp puternică și bine articulată unui suflet care nu se vede , și care nu iartă prea ușor încercările greșite.” Devenirea personalității elevului este rezultatul unei educații de calitate prin competența profesională a cadrului didactic care trebuie să reacționeze eficient la schimbare.

Într-o abordare modernă cadrul didactic se ocupă de crearea de ocazii de învățare pentru elevii săi. În acest context , metodele pe care le va folosi sunt mijloacele prin care sunt configurate activitățile de învățare ale elevilor. În absența unui inventar metodologic interiorizat(adică bine învățat, mobil, gata de a fi aplicat și transferat în situații noi), activitățile elevilor nu pot fi anticipate interactiv și, cu atât mai puțin , declanșate pe parcursul orelor.

Metodele moderne, aplicate la clasă, dau rezultate optime, antrenând alevii în a gândi mai mult și mai profund. Prelegerea - o perspectivă modernă, este fără îndoială cea mai frecventă alegere într-o abordare didactică tradițională. În acest sens este tipică imaginea

profesorului la catedră, care le vorbește elevilor așezați în bănci. Această abordare este mai puțin eficientă dar, cu puțin „sare și piper” prelegerea poate fi recondiționată și introdusă într-un cadru didactic modern, centrat pe achizițiile elevului. Din această perspectivă dascălul trebuie să se preocupe de stimularea interesului elevilor, aprofundarea înțelegerii elevilor, implicarea elevilor pe parcursul prelegerii, evitarea unui punct final la final.

Brainstorming-ul reprezintă formularea a cât mai multor idei, o asemenea activitate presupunând mai multe avantaje.

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență.

SINELG – sistemul interactiv de notare pentru eficientizarea lecturii și gândirii – este o modalitate de codificare a textului care permite celui care învață să citească și să înțeleagă în mod activ și pragmatic un anumit conținut.

Mozaicul presupune învățarea prin cooperare la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup.

Bulgărele de zăpadă este o metodă care presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, fațete ale unor probleme pentru focalizarea asupra celor esențiale.

Cubul, metoda care presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Ciorchinele este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei.

Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Eseul de cinci minute este o modalitate eficientă de a încheia ora, pentru a-i ajuta pe elevi să-și adune ideile legate de tema lecției și pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, în acea oră.

Știu-vreau să știu-am învățat este metoda prin care se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă, apoi formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în lecție.

Nu doar folosirea unor metode moderne asigură succesul activității didactice. Și metodele tradiționale pot deveni active prin tactul pedagogic al profesorului care trebuie să fie permanent preocupat de lărgirea orizontului de cunoaștere al elevului. De măiestria fiecărui cadru didactic depinde întregul proces de selectare și aplicare a metodelor didactice, astfel încât să ajute elevii în dobândirea cât mai ușoară și eficientă a noilor cunoștințe.

Bibliografie :

1.Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev- Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin activități de mentorat București 2009

2.Constantin Cucuș , Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice
Editura Polirom , Iași 2005

APLICAREA METODELOR MODERNE ÎN PROCESUL DE PREDARE- ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA DISCIPLINELE ECONOMICE

Prof. Marcu Camelia-Alina,

Colegiul T. „Ion Mincu”, Focșani

Educației economice i se acordă o importanță deosebită, în multe țări. De exemplu, în S.U.A., educația economică este considerată disciplină școlară de bază. Ea a fost inclusă, cu acest statut, în programul “Să educăm America”, fapt care echivalează cu recunoașterea valorii pe care o are pregătirea economică pentru înțelegerea lumii de azi, pentru adoptarea deciziilor majore care influențează viitorul oamenilor și pe al principalelor instituții, dintr-o societate.

Principiile economiei au legătură directă cu aspectele vieții cotidiene, afectând oamenii, în calitatea lor de consumatori și producători. De asemenea, economia are un rol important, în viața publică, atât la nivel local, cât și național. Situația economică existentă influențează într-o mare măsură, rezultatele alegerilor locale sau generale.

O mai bună pregătire economică îi face pe oameni să înțeleagă problemele cu care se confruntă zilnic și îi ajută să identifice și să evalueze consecințele deciziilor personale sau ale autorităților. Multe instituții specifice economiei de piață funcționează mai eficient dacă oamenii dețin informații economice corecte și pot exprima păreri avizate în domeniu. Este foarte important ca elevii în liceu să învețe să

gândească economic. Demersul de tip economic este specific și se deosebește în mod esențial de demersul realizat de discipline din aceeași arie curriculară, precum istoria sau educația civică. O analiză economică validă ne ajută să înțelegem și probleme din domeniul istoriei sau educației civice și ne dă posibilitatea să cercetăm cauzele diferitelor probleme istorice, politice, de afaceri sau de relații internaționale.

Educația economică asigură informații și formează, totodată, deprinderi. În anii de liceu, elevii dobândesc numeroase cunoștințe economice:

- În primul rând, ei își însușesc conceptele economice fundamentale și devin capabili să analizeze logic probleme cu care se vor confrunța în calitate de lucrători, consumatori sau cetățeni, să evite greșelile pe care le fac, în mod obișnuit, cei care nu au o pregătire economică adecvată.
- În al doilea rând, ei dobândesc informații pertinente despre economia reală, de exemplu, despre nivelul de dezvoltare, rata șomajului, rata inflației, rata dobânzii etc.
- În al treilea rând, ei devin conștienți de faptul că, deși economiștii împărtășesc puncte de vedere comune asupra multor probleme, precum și asupra metodelor fundamentale pe care le utilizează în analizele lor, la nivelul teoriei economice există și probleme controversate. De exemplu, specialiștii susțin păreri

diferite referitoare la amploarea intervenției statului în economie, combaterea șomajului și a inflației, creșterea economică.

Studiul economiei, la liceu, dezvoltă deprinderi importante, precum deprinderea de a:

- a. identifica dificultăți economice, alternative, beneficii și costuri;
- b. analiza motivele diferitelor acțiuni economice;
- c. examina consecințele modificării situației economice și politice;
- d. argumenta și de a compara beneficiile cu costurile.

În concluzie, studiul disciplinelor economice este esențial în rândul adolescenților liceeni, pentru înțelegerea lumii economice de astăzi, pentru formarea și dezvoltarea gândirii lor economice și pentru adoptarea deciziilor importante care influențează viitorul oamenilor și pe cel al principalelor instituții dintr-o societate. Entuziasmul implicării liceenilor la firma de exercițiu Royal Art S.R.L. din cadrul Colegiului T.,I. MINCU”, din Focșani, premiile și distincțiile obținute, mărturisirea elevilor privind imbinarea elementelor teoretice cu cele practice, dobândirea de noi deprinderi, cunoștințe și abilități din domeniul științelor economice, mă determină să afirm faptul că: micii antreprenori de azi vor deveni marii antreprenori, ai viitorului.

Bibliografie

1. Băcescu, Marius, Băcescu-Cărbunaru, Angelica, Macroeconomie și politici macroeconomice, Editura All, București, 1998
2. Mankiw, Gregory, Macroeconomics, 6th edition, Intermediate Textbook, Worth Publishers, 2008
3. Ciobanu Gheorghe (coord.), Macroeconomie, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca, 2009
4. Popescu Gheorghe, Modele de comerț internațional, Ed. Corvin, Deva, 2001
5. Frois-Abraham, Gilbert, Economie politică, Ed. Humanitas, București, 1994

PROIECT EDUCAȚIONAL EXTRACURRICULAR
„PE ARIPILE CĂRȚILOR” – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITIRII CĂRȚILOR

PROF. ÎNV. PRIMAR MĂRGINEAN ANGELA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ALBA IULIA

ARGUMENT

În fiecare an pe data de 6 septembrie se sărbătorește „Ziua citirii cărților”. Evenimentul se află în calendar începând cu prima decadă a anilor 2000.

Începând cu anul 2000, tot mai multe sărbători a internaționale au luat amploare. Printre acestea se enumeră și „Ziua citirii cărților”. Deși pare că nu ți-ar oferi nimeni o zi liberă doar pentru a te delecta cu o carte bună, această sărbătoare are scopul ei.

Conform legendelor care circulă pe internet, se zvoneste că ideea acestei zile ar fi pornit de la un bibliotecar care își dorea să-i încurajeze pe tineri să citească. Cu toate acestea, există mai multe date semnificative în istorie referitoare la cărți.

Spre exemplu, în anul 1455, oamenilor din întreaga lume li s-a dat șansa de a citi datorită Bibliei Gutenberg. Aceasta fiind prima carte tipărită în masă.

Deși se presupune că această sărbătoare provine din SUA, ea se celebrează în întreaga lume. Din cauza faptului că trăim în secolul vitezei, iar munca ne ocupă cel mai mult timp, milioane de oameni se plâng că nu le ajunge o zi să facă tot ce își propun, printre care să citească câteva pagini înainte de culcare din cartea care zace pe noptieră. Scopul acestei zile este să încurajeze acest gen de oameni să-și organizeze diferit activitățile, astfel încât să-și îndeplinească această dorință nevinovată care ne ajută să ne dezvoltăm mintea și să rămânem sănătoși.

Și dacă tot am ajuns la capitolul beneficii, iată câteva motive pentru care trebuie să citești:

- ✓ cititul ne oferă cunoștințe noi;
- ✓ reduce stresul și depresia;
- ✓ dezvoltă creierul;
- ✓ îmbunătățește memoria;
- ✓ extinde nivelul de creativitate;
- ✓ dezvoltă abilități de gândire critică;
- ✓ perfecționează comunicarea, vocabularul și scrisul;

- ✓ ajută la concentrare și focusare;
- ✓ te poate motiva;
- ✓ este o formă de divertisment ieftină;
- ✓ devii mult mai empatic;
- ✓ îți crește stima de sine;
- ✓ te ajută să dormi mai bine;
- ✓ dezvoltă capacitatea de a socializa și multe altele.

„Ziua citirii cărților” ne îndeamnă să ne distanțăm nițel de agitatul trai zilnic cotidian, pentru a ne relaxa și a medita la sensul vieții noastre citind o carte bună. Pentru unii oameni lectura rămas încă cea mai importantă ocupație și formă de deconectare după job sau școală. Pentru alții, reprezintă o gen de tortură, ce le răpește timpul prețios dedicat telenovelelor și manelelor.

Proiectul de activitate extracurriculară „Ziua citirii cărților” vizează promovarea lecturii și sublinierea importanței cărților în rândul elevilor din școala noastră. Activitățile propuse au rolul de a-i antrena pe elevi în lecturarea unor cărți pe teme de interes relevante pentru ei, sub forma unui cerc de lectură și dezvoltarea abilităților artistice și dezvoltarea creativității.

SCOP

Cultivarea în rândul elevilor a plăcerii de a citi și conștientizarea de către aceștia a importanței pe care o are lectura în construirea și desăvârșire personalității lor.

OBIECTIVE SPECIFICE

- încurajarea și stimularea interesului elevilor pentru lectură;
- cultivarea lecturii de plăcere;
- formarea unor criterii proprii prin care elevul să distingă singur ce și când să citească;
- stabilirea relațiilor de prietenie între elevi.

ACTIVITĂȚI PROPUSE

- activități de popularizare a cărților accesibile vârstei lor;
- lectura unor cărți alese de către elevi și prezentarea lor la întâlnirile lunare,
- vizită la biblioteca școlii.

GRUP ȚINTĂ

- elevii clasei I C.

DURATA PROIECTULUI

- an școlar 2022- 2023/ întâlniri lunare/ în prima săptămână de școală a fiecărei luni

LOCUL DESFĂȘURĂRII PROIECTULUI

- biblioteca Liceului cu Program Sportiv Alba Iulia;
- sala de clasă.

BENEFICIARI

- elevii clasei I C;
- părinții acestora.

RESURSE UMANE

- profesor învățământ primar clasa I C;
- bibliotecar școlar;
- elevi.

RESURSE MATERIALE

- volume de opere literare, calculator, videoproiector, materiale video etc.

REZULTATE SCONTATE

- sporirea interesului elevilor pentru lectură;
- familiarizarea elevilor cu biblioteca;
- formarea elevilor ca cititori pe tot parcursul vieții;
- stabilirea unor relații de prietenie și cooperare între elevi.

DISEMINAREA INFORMAȚIEI

- prezentarea activităților în cadrul instituției.

MONITORIZAREA ACTIVITĂȚILOR

- activitatea de monitorizare va fi făcută de către echipa de lucru; vor fi realizate filmulețe, fotografii.

MEDIATIZARE

- în rândul copiilor și al părinților, în comunitatea locală.

Exemple de bune practici folosite in predarea – învățarea – evaluarea inovativă la disciplina Matematică

Prof. MARIAN ANGELA
LICEUL TEHNOLOGIC “HENRI COANDĂ”, TG. - JIU

Predarea, învățarea și evaluarea într-un mod inovativ pot aduce un suflu nou în studiul matematicii și pot stimula interesul și angajamentul elevilor. Iată câteva metode, procedee și tehnici inovative de abordare a predării, învățării și evaluării matematicii:

1. *Învățarea bazată pe proiecte*: Propune proiecte matematice interesante și relevante, care să permită elevilor să aplice cunoștințele matematice în contexte practice. De exemplu, îi poți încuraja să proiecteze o structură geometrică, să rezolve probleme economice sau să creeze modele matematice pentru fenomene din viața reală.
2. *Jocuri matematice*: Utilizează jocurile matematice pentru a face studiul matematicii mai plăcut și interactiv. Există o varietate de jocuri și aplicații care pot consolida conceptele matematice și pot dezvolta abilități de rezolvare a problemelor.
3. *Matematica vizuală*: Folosește imagini, diagrame și grafice pentru a ilustra conceptele matematice complexe. Vizualizarea poate ajuta la înțelegerea mai ușoară și rapidă a unor concepte abstracte.
4. *Flip teaching (predare inversată)*: În cazul acestei metode, elevii sunt expuși conținutului matematic înainte de lecție, prin materiale online sau video, iar în timpul lecției se axează pe rezolvarea de exerciții și probleme împreună, oferindu-le suport direct în procesul de învățare.
5. *Colaborare și învățare în perechi/grupuri*: Încurajează lucrul în echipă și discuțiile între elevi pentru a stimula comunicarea și colaborarea. În acest fel, elevii pot beneficia de diferite abordări și pot învăța unii de la alții.
6. *Matematica contextualizată*: Adaptează lecțiile de matematică pentru a reflecta contextul cultural, social sau economic al elevilor. Abordarea contextualizată poate face matematica mai relevantă și mai interesantă pentru ei.
7. *Utilizarea tehnologiei*: Integrarea tehnologiei, cum ar fi software-ul de matematică, tablete sau calculatoare grafice, poate spori interactivitatea și atracția pentru matematică.
8. *Evaluarea formativă*: Oferă feedback constant și specific pe parcursul învățării pentru a identifica punctele slabe și a le corecta înainte de evaluările formale.
9. *Aventura matematică*: Creați scenarii și povestiri matematice pentru a încuraja elevii să exploreze și să rezolve probleme ca niște detectivi matematici.
10. *Învățarea personalizată*: Identifică nevoile individuale ale elevilor și adaptează strategiile de predare și evaluare pentru a le potrivi nivelului lor de înțelegere și ritmul de învățare.

Aceste metode și tehnici pot contribui la o abordare inovativă și captivantă a predării, învățării și evaluării matematicii, motivând elevii să descopere lumea matematicii într-un mod plăcut și interesant.

În continuare voi prezenta trei dintre aceste metode și tehnici enumerate mai sus.

- **Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning - PBL)** în matematică este o metodă inovativă și interactivă de predare și învățare, care implică elevii în proiecte matematice complexe și relevante, în care aceștia trebuie să aplice cunoștințele matematice pentru a rezolva probleme concrete și pentru a explora concepte în contexte reale.

Iată câteva caracteristici și beneficii ale învățării bazate pe proiecte la matematică:

1. **Relevanță:** Proiectele matematice sunt concepute pentru a fi relevante și aplicabile în viața reală sau în contextul intereselor și pasiunilor elevilor.
2. **Autonomie și implicare:** Elevii au libertatea de a-și alege propriile proiecte și de a-și organiza modul de lucru, ceea ce îi motivează să fie mai implicați în procesul de învățare.
3. **Colaborare:** Proiectele implică de multe ori lucrul în echipă, ceea ce dezvoltă abilitățile de colaborare și comunicare ale elevilor.
4. **Explorare și descoperire:** Elevii sunt încurajați să exploreze și să descopere conceptele matematice într-un mod interactiv, căutând soluții și strategii de rezolvare a problemelor.
5. **Aplicarea cunoștințelor:** Elevii trebuie să aplice cunoștințele matematice pentru a rezolva probleme complexe și pentru a realiza proiectele lor.

Beneficii ale învățării bazate pe proiecte în matematică:

1. **Motivare crescută:** Proiectele matematice captivante și relevante motivează elevii să învețe și să exploreze domeniul matematicii.
2. **Înțelegere profundă:** Prin aplicarea matematicii în contexte practice, elevii dezvoltă o înțelegere mai profundă a conceptelor și a relațiilor matematice.
3. **Dezvoltarea abilităților cheie:** Învățarea bazată pe proiecte dezvoltă abilități esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme, comunicarea și colaborarea.
4. **Transfer de cunoștințe:** Elevii învață să transfere cunoștințele matematice în contexte diverse și să le aplice în situații reale.
5. **Îmbunătățirea memoriei pe termen lung:** Prin implicarea activă în proiecte matematice, elevii își consolidează cunoștințele și își amintesc mai ușor conceptele matematice.

Exemple de proiecte matematice:

1. **Proiectul de buget personal:** Elevii pot crea un buget personal, luând în considerare cheltuielile și veniturile, planificând economisirea și investițiile.
2. **Designul grădinii școlii:** Elevii pot proiecta și planifica o grădină pentru școala lor, calculând măsurile, suprafețele și costurile materialelor.
3. **Proiectul de construcție a unui model arhitectural:** Elevii pot construi un model arhitectural al unei clădiri folosind concepte de geometrie și proporții.
4. **Analiza datelor statistice:** Elevii pot colecta date din surse reale și să le analizeze folosind concepte de statistica și probabilitate.
5. **Jocuri și puzzle-uri matematice:** Elevii pot crea jocuri și puzzle-uri matematice pentru colegii lor, aplicând cunoștințele de aritmetică, geometrie sau logica.

Aceste exemple de proiecte matematice ilustrează varietatea de posibilități pe care învățarea bazată pe proiecte o oferă pentru explorarea matematicii într-un mod creativ, interactiv și relevant.

- **Flip teaching**, cunoscută și sub numele de predare inversată sau flipped classroom, este o abordare pedagogică inovatoare în care rolurile tradiționale ale profesorului și elevului sunt inversate în procesul de predare și învățare. În această metodă, învățătorul furnizează conținutul lecției înainte de clasă, iar timpul petrecut în clasă este utilizat pentru a rezolva probleme, discuții, exerciții și activități practice. Astfel, învățarea se concentrează mai mult pe înțelegerea și aplicarea conținutului, iar elevii sunt implicați activ în procesul de învățare.

Cum funcționează flip teaching:

1. Prepararea materialului video: Învățătorul înregistrează videoclipuri, creează prezentări sau selectează alte resurse multimedia care prezintă conținutul lecției. Aceste materiale sunt puse la dispoziția elevilor online, fie pe platforme educaționale, fie pe platforme de partajare a conținutului.
2. Studierea individuală: Elevii urmăresc materialul video sau explorează conținutul lecției înainte de clasă, la domiciliu sau în alte locuri de studiu, în funcție de preferințele și necesitățile lor.
3. Lucrul activ în clasă: În timpul lecției, învățătorul lucrează împreună cu elevii pentru a rezolva exerciții, probleme și activități practice, oferind suport direct și răspunsuri la întrebări.

Beneficiile flip teaching:

1. Personalizarea învățării: Elevii pot studia conținutul în ritmul lor și pot reveni asupra materialului ori de câte ori este necesar pentru a-l înțelege pe deplin.
2. Consolidarea în clasă: Timpul petrecut în clasă este dedicat activităților practice și de aplicare a conținutului, ceea ce sporește înțelegerea și reținerea informațiilor.
3. Îmbunătățirea implicării: Flip teaching încurajează implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, stimulând dialogul și interacțiunea cu profesorul și colegii.
4. Dezvoltarea abilităților critice: Elevii sunt încurajați să gândească critic, să rezolve probleme și să colaboreze cu colegii, ceea ce dezvoltă abilitățile lor cognitive și sociale.
5. Oportunitatea de a acorda atenție individuală: Învățătorul poate acorda mai multă atenție și asistență personalizată elevilor, având posibilitatea de a aborda nevoile individuale.
6. Flexibilitate: Flip teaching permite profesorilor să-și adapteze mai bine lecțiile la ritmul de învățare al elevilor și la stilurile lor individuale de învățare.

Cu toate acestea, este important să fie luate în considerare și provocările flip teaching-ului, cum ar fi asigurarea accesului echitabil la resurse online pentru toți elevii și gestionarea adecvată a timpului de clasă pentru a se asigura că elevii își pot atinge obiectivele de învățare.

- **"Aventura matematică"** este o expresie folosită pentru a descrie o abordare inovatoare și captivantă în predarea matematicii, care implică prezentarea conținutului matematic într-un mod plăcut și interactiv, ca și cum ar fi o călătorie sau o poveste de descoperire a matematicii.

Această abordare pune accent pe implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, încurajându-i să exploreze și să descopere concepte matematice prin activități practice și experimente. Prin aventura matematică, elevii sunt încurajați să fie curioși, să-și pună întrebări și să caute răspunsuri în moduri creative și imaginative.

Principalele caracteristici ale aventurii matematice includ:

1. Povestirea sau contextul: Prezentarea conținutului matematic într-un context sau o poveste care să îi captiveze pe elevi și să îi inspire să descopere matematica în mod activ.
2. Explorare și descoperire: Elevii sunt încurajați să exploreze și să descopere conceptele matematice prin activități practice, jocuri și experimente.
3. Învățare interactivă: Utilizarea metodelor interactive, cum ar fi jocurile, puzzle-urile și experimentele, pentru a facilita înțelegerea și reținerea conținutului matematic.
4. Relevanță și aplicabilitate: Îmbinarea conceptelor matematice cu contexte relevante din viața reală, astfel încât elevii să poată înțelege importanța și aplicabilitatea matematicii în situații reale.
5. Gândire critică și rezolvare de probleme: Încurajarea elevilor să gândească critic și să rezolve probleme matematice complexe prin intermediul aventurii matematice.

6. Colaborare și comunicare: Promovarea colaborării și a comunicării între elevi, astfel încât să își împărtășească descoperirile și să lucreze împreună la rezolvarea problemelor.

Aventura matematică poate fi aplicată în diverse contexte, în funcție de nivelul de vârstă și de nivelul de cunoștințe al elevilor. Aceasta poate implica utilizarea de povești, jocuri, jurnale de călătorie matematică, activități în aer liber și multe alte resurse creative pentru a stimula interesul și angajamentul elevilor în matematică.

Prin aventura matematică, elevii devin exploratori și descoperitori ai matematicii, învățând să aprecieze frumusețea și importanța acestei științe în mod plăcut și captivant.

BIBLIOGRAFIE

1. "Mathematical Mindsets: Unleashing Students' Potential through Creative Math, Inspiring Messages and Innovative Teaching" de Jo Boaler – 2015
2. "Math Projects: 50 Hands-On Projects that Correlate to Specific Math Concepts, Grades 5-8" de Joyce Stulgis-Blalock - "Teaching Mathematics in the Visible Learning Classroom, Grades 6-8" de John T. Almarode și John A. Bush - "Flipping Your English Class to Reach All Learners: Strategies and Lesson Plans" de Troy Cockrum
3. "Innovative Teaching Strategies in Nursing and Related Health Professions" de Martha J. Bradshaw și Arlene J. Lowenstein

Model planificare „Săptămâna verde”

Marian Laura Cynthia - Prof. pt. învă. preșcolar
Grăd. cu P. P. „Rază de Soare”, Medias

Propus pentru grupa: MARE

Ziua	Tema activității	Categoria de activitate*	Modalit. de realizare	Obiective operaționale	Loc	Parteneri
Luni	Clătite americane, limonada și suc de portocale în natură	Activitate practic-gospodărească „Consum și producție sustenabilă”	Bucătăria din NATURĂ	-Formarea unei atitudini responsabile pentru igiena corpului și pentru consumul de alimente sănătoase.	Curtea grădinitei	Directorul unității; Educatorele grupei; Îngrijitoare; Preșcolarii Părinții Asistent medical;
Marți	Un copac, o floare, o rază de soare Aleea cu pietricele	Resurse naturale Atelier de creație;	Expoziție de pietre	-Îmbogățirea grădinii de flori și amenajarea cu pietre -Pictarea cu oje și decorarea grădinii	Curtea grădinitei	Directorul unității; Educatore Preșcolari Părinții Mecanicul grădinitei
Miercuri	„Nici o zi din cele 7 fără lapte”	Vizită la fermă	Concurs: „Cine a muls cel mai mult lapte?”	Conștientizare a legăturii dintre natură animal și om, comuniunea; -Aprecierea muncii fermierului -Participarea activă la mulsul vacilor	Ferma de Bovine Dârlos	Director, Cadrele didactice; Preșcolarii; Părinții; Medic veterinar; Fermier;

Joi	„Festivalul VERDE din Curciu”	Picnic la padure	Concurs: „Cine a strans cele mai multe lemne?” Cine a prins primul peste?	-Stimularea dragostei pentru natura, descoperirea comorii din natura; -Sa ajute la stransul lemnului pentru foc, la pregatirea mancarii ECO	Localitate a Curciu	Director, Cadrele didactice; Părinții; Preșcolarii;
Vineri	„Alimentate sanatoase pentru o viata frumoasa” „Designer de costume ECO”	Managementul deșeurilor	Vizita la Piata de legume si flori, Serele Primariei Medias Floraria Domnica	-Identificarea locurilor în care se gasesc alimente sanatoase si modul de procurare a acestora. -Sa identifice elementele sanatoase care trebuie sa fie prezente in viata de zi cu zi; -Sa identifice materiale re folosibile, ce pot fi folosite la confectionarea unor costume ECO; -Stimularea creativitatii si originalitatii, descoperirea si promovarea talentelor artistice.	Piata Prim-Com Medias; Serele Primariei Medias; Sala de grupa;	Director, Cadrele didactice; Părinții; Preșcolarii. Reprezentanți / administratori ai serelor/ florăriilor

* *exploatarea iresponsabilă a resurselor naturale, poluarea, risipa alimentară, managementul deșeurilor, consumul și producția sustenabile, biodiversitatea, pădurile și viața terestră, apele și viața acvatică, catastrofele naturale, energia verde, justiția socială etc.*

STUDIU DE CAZ - interventie timpurie la varsta de 7 ani

Marin Monica Justina

Grădinița specială pentru hipoacuzici nr.65 - București

Fiecare copil este special și are ritmul lui propriu de a se dezvolta. În primii ani de viață unii copii au nevoie de un ajutor în plus și acesta se numește intervenție timpurie.

Un program educativ eficient își va propune să ia în seamă copilul de la primele momente ale existenței sale și va implica toți factorii educaționali care contribuie la creșterea și dezvoltarea lui și trebuie implementat de o echipă pluridisciplinară alcătuită din: psiholog, audiolog, profesor psihopedagog, educator, medic pediatru, asistent social, părinți.

Beneficiarii acestui program sunt copiii până la trei ani, cu risc crescut de apariție a unor deficiențe senzoriale multiple.

Ș. este o fetiță care a fost înscrisă la Grădinița specială pentru hipoacuzici nr.65 din București în luna ianuarie 2023, la vârsta de 7 ani și 6 luni, având un diagnostic de hipoacuzie neurosenzorială bilaterală profundă, deficiență motorie severă, întârziere în dezvoltarea psihică și a limbajului, instabilitate motorie cu deficit atențional (QD Portage 32, conform evaluării psihologice). În anul 2020 Ș. a fost implantată cochlear însă comunicarea este absentă. În urma evaluării complexe s-au constatat afectarea interacțiunii prin deprivare socială îndelungată, dificultăți de adaptare pe fond emoțional și hiperkinetic și o slabă concentrare a atenției. Din punct de vedere cognitiv Ș. era la nivelul de dezvoltare specific vârstei de 2/3ani, fără feedback verbal sau mimico-gestual și nu răspundea comportamental niciunei sarcini de manipulare conștientă și consecutivă unei cerințe.

Echipa de cadre didactice care s-a ocupat de Ș. a elaborat un Plan de intervenție personalizat ce au vizat câteva obiective precum securizarea afectivă, crearea unei legături puternice psihopedagog-copil prin joacă și activități la alegere, readaptarea auditivă post implant, formarea și dezvoltarea unor operatori logici (analiză, sinteză, comparație, seriere), orientarea spațio-temporală în mediul apropiat, încurajarea exprimării verbal-orale, dezvoltarea motricității manuale, a controlului și coordonărilor motrice fine, antrenarea atenției și memoriei. Domeniile de intervenție au fost: Stimulare multisenzorială, Stimulare cognitivă, Structurarea și dezvoltarea limbajului, Ortofonie și labiolectură, Educație psihomotrică.

Rezultatul evaluării inițiale a reflectat nevoia de a focaliza activitatea de recuperare pe dezvoltarea psihomotorie și pe coordonare, pentru a stinge treptat stereotipiile și rigiditatea gestural-motorie.

Acest caz ne aduce din nou în atenție importanța serviciilor de intervenție timpurie destinate copiilor cu deficiențe senzoriale multiple/surdocecitate, fiind puși în situația de a aplica metode și terapii specifice, dedicate copiilor cu vârsta până în 3 ani, la o fetiță cu vârsta de aproape 8 ani care nu a beneficiat la timp de aceste servicii.

PROIECT DIDACTIC
TEORIA INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN STUDIAREA ROMANULUI
„MAITREYI”

(Modelul LSDGC)

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Profesor: Marinceaș Marinela Adriana

Clasa: a XI-a F, Filologie, bilingv - franceză

Disciplina: limba și literatura română

Subiectul: Romanul experienței „Maitreyi”, de Mircea Eliade. Literatură și celelalte arte

Tipul orei: Lectură interpretativă de sinteză

Competențe specifice:

- 1.4. Utilizarea adecvată a strategiilor de redactare;
- 2.1. Utilizarea strategiilor de lectură în vederea înțelegerii adecvate a textelor studiate;
- 2.3. Interpretarea textelor studiate prin prisma propriilor valori și a propriei experiențe de lectură;
- 3.2. Dezvoltarea unei viziuni de ansamblu asupra fenomenului cultural românesc de la începutul secolului al XX-lea;
- 4.2. Compararea și evaluarea unor argumente diferite în vederea formulării unor judecăți de valoare.

Competențe derivate:

- Integrarea unei anumite opere într-un anumit context;,,
- Utilizarea strategiilor de lectură în vederea înțelegerii adecvate a textului studiat;
- Interpretarea textului prin prisma propriilor valori și a propriei experiențe de lectură;
- Utilizarea tehnicilor și strategiilor argumentative în situații de comunicare diverse.

Competențe derivate:

- valorificarea specificității raporturilor dintre literatură și celelalte arte;
- utilizarea competenței de exprimare a unei opinii personale;
- înțelegerea raportului dintre literatură și cinematografie;
- comentarea raportului realitate–ficțiune în operă;

Valori și atitudini:

* Cultivarea unei atitudini pozitive față de comunicare, prin nevoia de a înțelege și de a folosi limbajul într-o manieră pozitivă, responsabilă din punct de vedere social;

* Cultivarea unei atitudini pozitive față de limba română și recunoașterea rolului acesteia în dezvoltarea personală și îmbogățirea orizontului cultural.

Forme de organizare: frontală, individuală.

Metode și procedee specifice gândirii critice: teoria inteligențelor multiple, conversația euristică, problematizarea, linia valorii, lectura critică și creativă.

Resurse materiale: romanul Maitreyi, filmul Maitreyi, în regia lui Nicolas Klotz, fotografii, fișe de lucru, videoproiector, DVD – film.

Material bibliografic:

1. Cartaleanu, Tatiana, Coșovan, Olga, Lectură și scriere pentru dezvoltarea gândirii critice, Editura UPS „Ion Creangă”, Chișinău, 2002.

Motivație: Lecția are valoare formativă prin faptul că conține deschideri spre celelalte arte, constituindu-se și într-o etapă pregătitoare pentru o dezbatere viitoare.

Scenariu didactic (modelul E.R.R.E.)

Evocare – Realizarea sensului – Reflecție – Extindere

A. Evocare

Activitatea pornește de la ideea că fiecare adaptare cinematografică a unei opere reprezintă o formă de „lectură” a acelei opere care își îmbogățește astfel fondul artistic. La fel ca în cazul literaturii, filmul utilizează imaginea, bazată întotdeauna pe schimbarea unghiului de percepție a realității transfigurate artistic. În scopul atingerii obiectivelor propuse în cadrul activității, li se cere elevilor să descopere asemănări și deosebiri între cele două forme de artă: literatura și cinematografia. Elevii au ca suport de analiză atât fragmentul literar care redă logodna mistică de la Marile Lacuri, cât și ecranizarea acestei scene în cadrul filmului Maitreyi. Analiza comparativă realizată de elevi urmărește modalitățile specifice de exprimare a fiecărei forme de artă, precum și manifestările comune amândurora. Printre aspectele vizate se numără: teme, motive, subiectivitatea romancierului sau a regizorului, specificul interpretării actoricești, fidelitatea film-operă, raportul imagine-imaginație, efectele asupra cititorului sau, după caz, asupra spectatorului, sincretismul artelor.

B. Realizarea sensului

Profesorul anunță titlul lecției și adresează elevilor întrebarea problematizantă: Cartea sau filmul? (problematizare) Elevii meditează la întrebarea lansată de profesor și, în funcție de opțiunea fiecăruia, se formează două grupe: prima grupă de lucru va pleda, găsind argumente pertinente, în favoarea cărții, în vreme ce a doua grupă de lucru va argumenta preferința pentru film. Între cele două grupe cu păreri clar exprimate, se va interpune „grupa indecișilor”. (dezbateră) Dezbateră va fi câștigată de grupa care va reuși, prin expunerea argumentației, să-și atragă de partea ei cât mai mulți elevi din „grupul indecișilor”.

C. Reflecție

Această etapă a lecției vizează activarea celor opt tipuri de inteligență umană, determinate în urma analizei chestionarelor. Așadar, elevii se vor preocupa de rezolvarea sarcinilor didactice specifice propriului tip de inteligență. Se propun astfel activități concrete, potrivite pentru dezvoltarea celor opt tipuri de inteligență, identificate de Howard Gardner. (teoria inteligențelor multiple)

❖ Inteligența verbal-lingvistică (Lingviștii)

- Realizați o dezbatere cu tema: Orient vs. Occident, evidențiind diferențele de limbă, cultură, rasă, obiceiuri.
- Comentați raportul realitate-ficțiune, având în vedere substratul antropologic care a stat la baza scrierii romanului Maitreyi.

❖ Inteligența logico-matematică (Matematicienii)

- Reprezintă printr-o figură geometrică/printr-un grafic/o problemă cu ipoteză și demonstrație, relația personajelor Sen, Maitreyi, Allan.
- Desenează un cub folosind fațetele sale pentru a ilustra tipologiile în care se încadrează romanul în discuție: roman interbelic, roman exotic, roman experiențialist, roman modern, roman subiectiv.

❖ Inteligența vizual-spațială (Pictorii)

- Folosind un desen/poster, schițați portretul Maitreyiei, așa cum se conturează din descrierea subiectivă a personajului–narator, Allan.
- Folosind simboluri grafice/desene, propuneți o copertă ilustrativă pentru roman.
- Realizați un afiș ingenios prin care să promovați lectura romanului-replică, Dragostea nu moare, scris de Maitreyi Devi.

❖ **Inteligența muzical-ritmică (Muzicienii)**

- Exemplificați printr-un ritm, o melodie, un dans, trăirile personajelor Maitreyi și Allan.

❖ **Inteligența naturalistă (Naturaliștii)**

- Încadrați-i pe protagoniștii poveștii de iubire într-una dintre tipologiile de mai jos, în funcție de temperamentul fiecăruia: extrovertit/introvertit. Argumentați opțiunea aleasă!
- Evidențiați principalele trăsături de caracter ale indiencei, pornind de la acțiunea romanului.

❖ **Inteligența corporal-kinestezică (Actorii)**

- Mimați scena logodnei de la Marile Lacuri, folosindu-vă de coduri nonverbale precum: mimică, gestică, mișcare. (joc de rol)
- Dramatizați, prin joc de rol, discuția dintre Sen și Allan, redată mai jos.

❖ **Inteligența interpersonală (Jurnaliștii)**

- Realizați un interviu cu un personaj, la alegere: Maitreyi/Allan.
- Analizați evoluția sentimentului de dragoste dintre fecioara indiană Maitreyi și occidentalul Allan.

❖ **Inteligența intrapersonală (Analiștii)**

- Analizați drama interioară a personajelor Allan și Maitreyi, cauzată de refuzul lui Sen de a accepta relația celor doi.
- Exprimați-vă opinia cu privire la finalul deschis al romanului: „Și dacă n-ar fi decât o păcăleală a dragostei mele? De ce să cred? De unde știu? Aș vrea să privesc ochii Maitreyiei...”

D. Extensie

Tema pentru acasă vizează o lectură interpretativă de sinteză, realizată pe baza cunoștințelor însușite în cadrul lecțiilor de predare a romanului experienței, prilej cu care elevii vor pregăti argumentele care vizează răspunsul la moțiunea: E sau nu posibilă o iubire între persoane aparținând culturilor diferite? (dezbateri) Concluzia la care au ajuns elevii a fost că: Între Orient și Occident există diferențe de obiceiuri, ritualuri, limbă, cultură, religie, însă puntea care unește cele două culturi diferite este iubirea, văzută ca formă superioară de comunicare universală. Elevii prezintă argumentele găsite, aduc explicațiile necesare, iar colegii lor vin cu completări și observații, dacă este cazul.

NOILE TEHNOLOGII INFORMAȚIONALE - PARTE INTEGRANTĂ A PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. înv. primar Mariș Anuța
Școala Gimnazială Nr. 10
Sighetu Marmăției

Trăim într-o eră a cunoașterii, unde știința și tehnologia avansează într-un ritm alert. Acest lucru se răsfrânge și asupra procesului educațional, care trebuie să se adapteze la cerințele și necesitățile societății contemporane.

Utilizarea tehnologiei în educație reprezintă o necesitate care provine din evoluția continuă și fără precedent a noilor tehnologii, de rolul tot mai accentuat pe care acestea îl înregistrează în toate domeniile de activitate. Un alt element esențial îl reprezintă cerințele pieții forței de muncă, orientate spre deținătorii competențelor digitale. De asemenea, s-a constatat existența unei generații de tineri nativi digitali.

Dispozitivele tehnologice care fac parte din categoria mijloacelor de comunicare sunt utilizate în mod frecvent în scop individual, informal sau de divertisment. Dezvoltarea tehnologiei ne-a ajutat să ne atingem scopurile într-un mod eficient, iar accesul informației este la un click distanță pentru toți locuitorii planetei. Tehnologia modernă este omniprezentă în viața tinerilor, influențându-le dezvoltarea și viața socială, fiind evident că manipularea tot mai accentuată a tehnologiei moderne și accesul la Internet vor avea o altă greutate în anii ce vor urma.

Aceste dispozitive tehnologice pot avea o valoare educativă, se pot integra în educația formală dacă sunt valorificate și regândite în contexte educaționale.

Datorită dezvoltării societății informaționale și a cunoașterii, noile dispozitive tehnologice au fost utilizate ca instrumente a procesului instructiv-educativ, ele devenind indispensabile în conceperea și planificarea unui învățământ modern și interactiv.

Faptul că tehnologia ne însoțește peste tot este un motiv suficient de bun pentru a schimba modul în care tinerii asimilează informația. Orele interactive în care s-au utilizat programe software destinate special educației au îmbunătățit mult nu numai procesul de predare / învățare, ci și relația dintre elevi și profesori și relațiile dintre părinți și elevi. Programele utilizate în școli au rolul de a capta interesul elevilor, oferindu-le o experiență de învățare interactivă, bogată și variată, care îi ajută să devină mai disciplinați și mai informați.

Se evidențiază o reciprocitate între tehnologia modernă și educație, avansarea tehnologică este o consecință a dezvoltării educației și educația, la rândul ei, beneficiază de aceste progrese.

Noile tehnologii au o dublă funcție educațională : pe de o parte, ele facilitează și ajută educația dacă sunt integrate cu atenție în practicile educaționale; pe de altă parte, generează nevoia de noi competențe care urmează să fie dezvoltate de instituțiile de învățământ. Integrarea noilor tehnologii în procesul instructiv-educativ presupune adaptarea metodologiilor tradiționale de predare prin recontextualizare, modernizare și inovare.

Relația dintre tehnologie și educație este din ce în ce mai dinamică., evoluția permanentă a tehnologiei necesită noi abilități, comportamente și atitudini. Folosirea tehnologiei în domeniul educațional, le oferă elevilor posibilități nelimitate de învățare și evoluție. Pătrunderea tehnologiei în domeniul educației elimină limitările date de resurse și acces redus la informație. Profesorii au posibilitatea de a veni cu diverse metode noi de a atrage elevii și de a-i ține captivați.

Educația digitală a devenit în ultima perioadă una dintre preocupările prioritare ale învățământului românesc, prin impunerea alfabetizării și a comunicării digitale pentru orice participant la procesul instructiv-educativ. La nivelul întregii lumi, se observă transformarea conținutului cultural într-o formă digitală, favorizând accesibilitatea la produse educaționale oricui, oriunde și oricând

Integrarea noilor tehnologii în actul educațional este un lucru firesc, deoarece atât în cazul elevilor , cât și în cazul cadrelor didactice , alfabetizarea digitală există. În cazul elevilor, aceștia au format competențele elementare în utilizarea tehnologiei, competențe utilizate de cele mai multe ori în scop recreativ, individual sau pentru a se informa în legătură cu diverse teme educaționale (realizarea unui proiect , rezolvarea temei).În cazul cadrelor didactice, acestea utilizează tehnologia în proiectarea și organizarea activității didactice , în anumite secvențe de lecție. Noile tehnologii informaționale permit realizarea efectivă a lecțiilor într-un mod inovator, cu participare activă a elevului .

Utilizarea de software educaționale și platforme educaționale dau o nouă dinamică procesului educațional, acestea nu exclud metodele tradiționale de predare, ci implică adaptarea și transpunerea acestora în contextul actual.

Este important ca școala să-i învețe pe tineri cum să învețe, promovând autonomia în lucru, flexibilitatea gândirii, capacitatea de cooperare și dialog, de anticipare a schimbărilor, adaptabilitate, stimularea autoinstruirii.

Noile tehnologii informaționale au un grad înalt de aplicabilitate în cadrul procesului educațional, ele având un rol esențial în transformarea și eficientizarea procesului de învățare. Introducerea tehnologiei permite desfășurarea unei forme personalizate de pregătire adecvată aptitudinilor și posibilităților fiecărui individ, care înlocuiește sistemul tradițional, uniform, de educație colectivă.

Implementarea noilor tehnologii în actul educațional implică pe lângă numeroasele beneficii și anumite riscuri la care elevii sunt expuși. Principalul risc îl reprezintă dependența de tehnologie. Cantitatea mare de informație, sursele de informare, care uneori pot fi inadecvate vârstei elevului, constituie alături de bullying riscuri majore mai ales pentru școlarii mici. În acest context, rolul cadrului didactic este esențial, îi revine sarcina să ofere elevului criterii de identificare a informației, de selecție și analiză, să-l orienteze și să coopereze pe parcursul activității.

Tinerii preiau conștient, dar și inconștient diferite modele comportamentale, atitudinale, experiențe afective, expresii lingvistice, stiluri vestimentare etc., care le influențează dezvoltarea personală și implicit sistemul de valori. Rolul profesorului este de a ghida elevul să învețe cum, pentru ce și la care dintre surse să apeleze, cum să le utilizeze cu folos, oferindu-le criterii de identificare, selecție, analiză și interpretare a informațiilor disponibile.

Laptopurile, tabletele, smartphone-urile și alte numeroase programe sau platforme online facilitează învățarea, o fac mai atractivă și mai dinamică, dar nu pot înlocui profesorul. Acesta îi ajută pe elevi să filtreze informațiile , să le proceseze, ca mai apoi să le transforme în cunoștințe.

Introducerea noilor tehnologii în sfera educațională reprezintă un pas important în evoluția sistemului educațional. Creativitatea și implicarea profesorului, deschiderea acestuia spre oportunitățile oferite de tehnologie, vor duce la realizarea unui învățământ modern, dinamic și eficient, capabil să ofere indivizi care să dețină aptitudinile și competențele esențiale pentru integrarea lor în societate.

Bibliografie :

1. Benea R. (2005). Strategii de integrare a noilor tehnologii în școală. Conferința Națională de învățământ virtual, ediția a III-a
2. Cerghit, Ioan, 1972, *Mass-media și educarea tineretului școlar*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
3. Cerghit, Ioan, 2002, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București;
4. Istrate, O. (2010). Efecte și rezultate ale utilizării TIC în educație. Conferința Națională de învățământ virtual, ediția a VIII-a.
5. Cozma, Teodor, 1997, *Educația formală, nonformală și informală*, în *Psihopedagogie*, Editura Spiru Haret, Iași;
6. Făt, Silvia; Labăr, Adrian Vicențiu, 2009, *Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație*, EduTIC 2009, Raport de cercetare evaluativă

Evaluarea eficienței activităților didactice de profil economic prin aplicarea metodei firmei de exercițiu în cadrul târgurilor de profil

-Exemplu de bună practică-

Prof. dr. Adriana Martiniuc
Colegiul Economic Administrativ Iași

Introducere

Metodele moderne de desfășurare a orelor de curs au prin contur în ultimii ani, iar în prezent de poate aborda problema eficienței acestor metode și impactul lor asupra activităților didactice.

Orele de specialitate economică, în special cele de laborator, oferă posibilitatea utilizării unor metode de învățare, cu un grad ridicat de aplicabilitate, iar o metodă asimilată și de legislația din România este cea a firmei de exercițiu.

Metoda didactică, firma de exercițiu, a fost reglementată prin curriculum-ul național, iar în prezent se abordează problema de eficiență și calitate în aplicarea acesteia la orele de curs, la modulele pentru domeniul economic. Evaluarea eficienței acestei metode didactice se realizează prin participarea la târgurile firmelor de exercițiu, unde se pot verifica prin instrumente și tehnici științifice, toate competențele elevilor, asimilate până la nivelul superior al liceului.

Târgurile firmelor de exercițiu oferă oportunitatea validării competențelor formate de-a lungul pregătirii la orele de specialitate economică, dar și alte discipline. O bună prezentare presupune și o temeinică stăpânire a comunicării în limba română, în limba engleză, foarte bune competențe în utilizarea programelor informatice.

Participarea firmelor de exercițiu la târgurile de profil implică o serie de activități specifice de pregătire a materialelor publicitare, dar și a prezentărilor în format electronic, în limba română și limba engleză.

Târgurile reprezintă o adevărată provocare pentru toți participanții, presupun de fapt trecerea de la orele de curs, de la activitățile desfășurate în sălile de clase, în care ponderea cea mai mare o au cunoștințele teoretice, sub îndrumarea cadrului didactic, la activități foarte apropiate de târgurile expoziționale reale, existențe în viața economică.

Elevii sunt interesați de a participa la aceste târguri, deoarece doresc să aplice într-un cadru profesional nou, provocator, toate cunoștințele și competențele pe care le dețin, să își evalueze nivelul de pregătire și să se perfecționeze.

Sintetizarea participării la târgurile firmelor de exercițiu, pentru a asigura maximul de eficiență și să se evite eventualele sincope, poate fi realizată prin identificarea a trei etape: *pregătirea târgului, derularea activităților specifice târgului și activități ulterioare conform figurii de mai jos.*

Exemplu: stand de firmă de exercițiu

ETAPELE PREGĂTIRII ȘI PARTICIPĂRII UNEI FIRME DE EXERCIȚIU LA TÂRGURI COMPETIȚIONALE

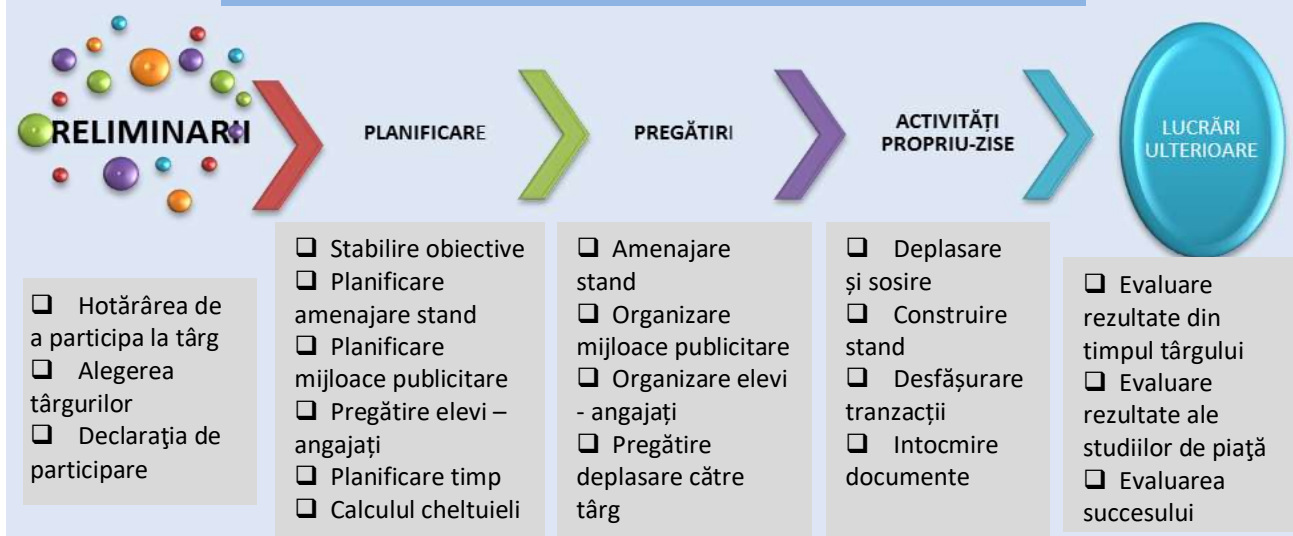

Figura: Reprezentarea grafică a etapelor participării la târgul firmelor de exercițiu

A. Pregătirea participării la târg

Pregătirea participării este demarată în momentul hotărârii întregului colectiv de elevi, de a se prezenta la târguri și odată cu stabilirea strategiei ce va fi abordată.

O planificare riguroasă elimină posibilitatea de a uita materiale sau documente esențial, facturi, ordine de plată, borerouri, aspecte care pot pune în dificultate firma pe parcursul participării la activitățile specifice.

Dezbateri – pregătire participare târg

Participarea la expoziție impune cheltuieli ridicare și din acest motiv, este importantă o planificare riguroasă, pentru fiecare etapă. Condiția primordială a participării la un târg al firmelor de exercițiu este existența firmei, prin înființarea acesteia la Centrala Firmelor de Exercițiu din România (ROCT), demonstrată prin înregistrarea în baza de date publică, pe site-ul oficial www.roct.ro.

Motivația și dorința elevilor – angajați ai firmei de exercițiu de a participa la un târg reprezintă un alt aspect important. Efortul ce trebuie depus pentru a avea o prezentare de calitate, dar și nivelul cunoștințelor pe care trebuie să îl dețină aceștia, pentru a se prezenta cu succes pe piața firmelor de exercițiu, este considerabil, necesitând ore suplimentare de pregătire și lucru. Sunt vizate în special cunoștințe de: marketing, contabilitate, organizarea resurselor umane, management, studiate la toate modulele de specialitate.

Pregătire materiale promoționale

Documentarea se realizează prin consultarea site-urilor firmelor de exercițiu existente, la nivel național, dar și al firmelor existente în colegiul nostru, cu experiență în astfel de activități. Astfel, se stabilesc *obiectivele* pentru târg, se planifică modul

de amenajare a standului și se propun și se aleg mijloacele de marketing cele mai reprezentative, care vor fi folosite pentru promovare.

Sarcinile se impart, în funcție de abilitățile fiecărui elev, iar acestea sunt: pregătirea materialelor în format electronic, listarea materialelor promoționale (pliante, stegulețe, postere). De asemenea, se stabilesc termenele de realizare ale acestora, pentru a evita eventualele întârzieri și de a periclita participarea la târg.

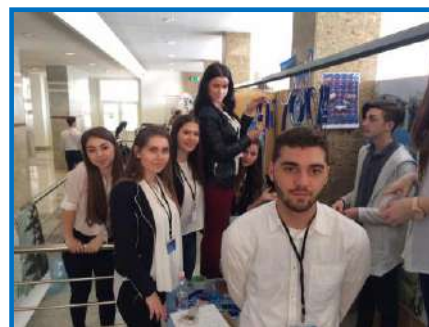
Un moment important este de a stabili levii – angajați care vor participa la prezentarea propriu-zisă a firmei, ținutași atribuțiile fiecăruia, în ziua în care va avea loc evenimentul.

Se calculează în detaliu timpul necesar pregătirii, dar și costurile prognozate, pe categorii de cheltuieli, necesare prezenței la târgul expozițional și competițional.

B. Derularea activităților specifice târgului

Activitatea propriu-zisă se desfășoară începând cu deplasarea către târg, conform programului și cu pregătirea materialelor pentru expoziție și pentru desfășurarea competiției.

Realizarea structurii fizice a standului este momentul decisiv, în care toate proiecțiile sunt amplasate în macheta deja stabilită, în care toți elevii participanți lucrează pentru reușita activității. Este momentul în care apar provocările, deoarece situațiile contrete întâlnite în teren, deseori, sunt diferite de viziunea și planificarea inițială. Plasarea materialelor pregătite solicită și alte competențe tehnice și un puternic simț de adaptare a resurselor disponibile, la condițiile existente.

Pregătire logistică stand firmă

Operațiunile specifice târgului se declanșează la inaugurarea standului, realizată de către organizatorii târgului, moment în care toate firmele sunt amenajate, pregătite, iar elevii pot observa concurența, potențialii parteneri de afaceri, dar și șansele de câștig.

Activitate de expoziție și încheiere de tranzacții – este cea mai amplă și intensă activitate, în care se lucrează pe departamente: marketing, pentru promovarea serviciilor, contabilitate, pentru încheierea documentelor justificative și centralizarea lor, dar și comunicarea prezentărilor (în limba română sau limba engleză).

Încheiere tranzacții

Astfel, elevii – angajați ai firmei desfășoară operațiuni de vânzare-cumpărare, respectiv încasare – plată. Negocierile au un rol important în atingerea unei cifre de afaceri cât mai ridicate. Organizarea contabilității este un element cheie târgului, astfel încât tranzacțiile să fie corect înregistrate în documente și astfel, să se obțină un punctaje importante la jurizare.

C. Activități ulterioare

Târgul firmelor de exercițiu se încheie fizic, conform programului, doar calendaristic. Activitățile târgului se continuă și ulterior, prin preluarea comenzilor clienților, evaluarea notițelor din timpul activităților, rezultatele studiilor de piață, analiza raportului de târg.

Acesta este și momentul aprecierii succesului, prin premiile obținute, dar și experiența de viață a elevilor, care au învățat să lucreze în echipă, să își împartă sarcini, să dezvolte abilitățile de comunicare, să devină sociabili și să înțeleagă importanța valorilor prieteniei, dincolo de competențele profesionale consolidate, specifice profesiei alese.

Concluzie:

Evaluarea eficienței activităților didactice de profil economic prin aplicarea metodei firmei de exercițiu în cadrul târgurilor de profil este o practică consacrată, iar validarea acesteia se poate constata prin numărul crescut al târgurilor naționale, internaționale organizate și a numărului ridicat de elevi și cadre didactice participante.

Eficiența activităților didactice de profil economic prin aplicarea metodei firmei de exercițiu se poate măsura valoric, cantitativ, prin numărul de premii obținute, numărul de tranzacții încheiate, dar cu siguranță valorile formate și dezvoltate, care nu pot fi cunatificate, sunt de o importanță majoră, pe termen mediu și lung. Aceste achiziții participă atât la formarea unor foarte buni profesioniști în domeniul economic, dar și la conturarea unor caractere complete, complexe, a unor viitori oameni de valoare.

Bibliografie:

Boe, G. et al(2015), *Din școală în viață prin firma de exercițiu*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Petrușel, R., Curta, N. C., & Iftinca, C. A. (2014). *Firma de exercițiu nivel I – Auxiliar curricular pentru clasa a X-a*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.

***www.econet-see.com

***www.roct.ro

Metodă didactică interactivă 7 – *Put yourself in others shoes*

Prof. Matei Ana Gabriela
Liceul Teoretic „Ion Creangă”, Tulcea

Clasa a VII-a este o perioadă propice pentru a experimenta, nu numai din punct de vedere al adolescenței din ce în ce mai vizibil manifestate, ci și relativ la educație. Elevii sunt deja formați – individual, dar și mai închețați ca grup. În plus, examenul de evaluare națională e încă departe. Tocmai de aceea, le-am propus un experiment elevilor de clasa a VII-a și anume ca, de-a lungul anului școlar, să joace fiecare un rol și să rezolve o parte a temelor din perspectiva statutului primit. Astfel, elevii au tras câte un bilet pe care era scris un rol. Fiind un colectiv de 33 de elevi, am avut nevoie de tot atâtea roluri. (vezi anexa 1).

Rolurile au fost extrem de diverse, acoperind o multitudine de situații, atât din punct de vedere istoric/ temporal, cât și spațial/ geografic. Astfel, anumite roluri vizau cunoștințe de istorie (soldat din al doilea război mondial, faraon, sclav egiptean etc.), altele se raportau la geografie și climă (eschimos, locuitor din deșert), unele la zoologie (pisică, animal marin, un animal preistoric dispărut). Au fost alese și roluri care se refereau la societatea contemporană și la problemele actuale (președinte, taximetrist, polițist, medic, profesor, persoană cu dizabilități etc.). Câteva dintre obiectivele acestei diversități de roluri au fost: empatizarea cu diferite categorii sociale, formarea și exersarea toleranței, deprinderea abilităților de căutare, sortare și prelucrare a informațiilor, conștientizarea unor aspecte ale evoluției umane și ale planetei, dar și a unor probleme legate de mediu, exersarea imaginației și îmbogățirea vocabularului, abilitatea de a lucra în echipă, dezvoltarea spiritului critic, interevaluarea și oferirea de feedback argumentat. În plus, am eliminat monotonia unor lecții în care toți au același subiect de prelucrat.

Ceea ce e interesant de menționat este că rolul de persoană cu dizabilități a revenit (absolut întâmplător, pentru că biletele au fost extrase de elevi dintr-un bol) unui elev cu dificultăți la învățare, în sensul că nu se străduiește sau nu e motivat destul, astfel încât să ia note mai bune, el rămânând la multe discipline în limita mediei 5. Acest elev a refuzat inițial rolul de teama bullyingului, chiar dacă e vorba doar de un joc de rol. Atitudinea lui a confirmat o dată în plus că situația oamenilor cu dizabilități rămâne în conștiința celorlalți o vină, o rușine, și nu un motiv de empatie și toleranță. I s-a explicat, de altfel, că o astfel de persoană nu înseamnă a fi nici prost, nici slab. Dimpotrivă, poate fi un erou, un pompier accidentat în timpul unei salvări, un militar rănit într-o operațiune de apărare etc. Ulterior, a acceptat rolul și a rezolvat temele, adaptate la cerință, desigur pe măsura motivației sale.

Temele au fost gândite în așa fel să respecte programa clasei a VII-a, atât competențele necesare, cât și activitățile de învățare. De aceea, elevii au avut de rezolvat teme precum: crearea de texte literare care să fie originale și, desigur, având ca personaj principal rolul primit; de asemenea, același rol, în altă temă, trebuie valorificat din perspectiva obiectivă a unui text nonliterar. S-a solicitat și crearea de texte multimodale, de exemplu o pagină de wikipedia, care să prezinte în mod creativ și original statutul rolului fiecăruia. O temă a vizat analiza literară a unui text, și anume caracterizarea unui personaj la alegere din textele literare originale prezentate anterior de colegi; elevii au avut un șablon/ tipar de analiză, pentru a se orienta, dar au dispus și de posibilitatea alegerii personajului preferat. De menționat că nu s-a impus nicio restricție în această opțiune, motiv pentru care același text (probabil cel mai interesant și atractiv din perspectiva colegilor) a fost ales de mai multe ori, valoarea sa fiind validată. În plus, am exclus posibilitatea copierii unui eseu de caracterizare a personajelor din textele clasice, având în vedere că textul la care s-au raportat era unul original. E drept că textul literar nu aparținea unui autor consacrat, dar analiza literară a autorilor canonici a fost realizată în alte lecții. Temele în totalitatea lor se regăsesc în anexa 2, iar exemple de formulare a cerințelor pe câteva dintre teme – în anexa 3.

Sarcinile de rezolvare a temelor au fost indicate la clasă și explicate punctual. Temele au fost încărcate pe platforma classroom. Criteriile generale de evaluare au fost următoarele: respectarea temei (conform rolului primit) și a cerințelor fiecărei teme; corectitudinea exprimării (limbaj, ortografie, punctuație); creativitate, originalitate; diversitatea și multitudinea informațiilor; aspectul temelor (așezare în pagină, folosirea imaginilor, a desenelor, a simbolurilor etc.). Important de adăugat este că rezolvarea temelor a presupus nu numai elemente de teorie literară, ci și probleme de limbă.

Analiză SWOT:

Puncte tari	Puncte slabe
Diversitatea de informații Dezvoltarea empatiei Excluderea pericolului ca elevii să copieze tema unii de la alții Lărgirea orizontului de cunoaștere	Evaluare cronofagă Imposibilitate de verificare exhaustivă Dificultatea de a „intra în pielea altuia” „Specializarea” doar pe un anumit rol/ domeniu
Oportunități	Provocări
Idei inovatoare Compuneri originale Folosirea mai multor surse de informare (inclusiv de la educabil la educabil) Combinații inedite de teme, cerințe, viziuni	Tendința de a copia de pe internet în cazul unor itemi obiectivi Identificarea cu rolul Bullyingul

Preferințe în privința cerințelor: 95% dintre elevi au agreat ideea de creare de text multimodal (pagina de wikipedia), 85% s-au implicat cu seriozitate în crearea de text literar pe temă dată, 50% au fost corecți în privința realizării unui text nonliterar original (restul elevilor au apelat la surse de informare, luând în considerare obiectivitatea mai mare asociată acestui tipar textual), iar doar 35% au produs texte coerente în ceea ce privește exprimarea opiniei personale. Experimentul acestui joc de rol pe parcursul întregului an poate fi considerat un succes, pentru că am reușit să atingem multe dintre obiectivele propuse.

ANEXA 1

1. Un animal dispărut
2. Sclav egiptean
3. Călugăr budist
4. Terra
5. Un om preistoric
6. Extraterestru
7. Un om din viitor
8. Pasăre migratoare
9. Faraon
10. Pilot de curse aeriene
11. Persoană cu dizabilități
12. Astronaut
13. Personaj mitologic
14. Vlogger
15. Artist (actor, cântăreț etc.)
16. Naufragiat pe o insulă din Pacific
17. Marinar
18. Profesor
19. Președinte
20. Un animal marin
21. Căutător de comori
22. Câțel/ pisică
23. Locuitor în deșertul Africii
24. Părinte (tată/mamă)
25. Polițist
26. Sportiv celebru
27. Soldat în primul război mondial
28. Eschimos
29. Șofer de taxi
30. Politician
31. Medic
32. Om de știință din Evul Mediu
33. Jurnalist

ANEXA 2

1. Povestea mea – text narativ, 150-300 cuvinte;
2. Interpretarea unui text literar din perspectiva rolului - oral;
3. Crearea unui text nonliterar din perspectiva rolului sau despre rol;
4. Dialog cu un alt rol (alt coleg), minimum 20 replici;
5. Folosirea comunicării nonverbale pentru a transmite situația individuală din perspectiva rolului - oral;
6. Crearea unui text multimodal;
7. Lecturarea și rezumarea unui text cu un personaj asemănător rolului (pentru vacanță);
8. Confesiune către un alt coleg (transmitere emoții);
9. Crearea unui text descriptiv cu mediul specific rolului;
10. Crearea unui text nonliterar care să cuprindă informații din mai multe discipline (istorie, geografie, chimie, arte plastice etc.) în funcție de rol;
11. Interviu cu un coleg (la alegere);
12. Conceperea unei reclame / promovare a locului de unde provine „personajul”;
13. Prezentare a unei cărți / film în care apare personajul întruchipat;
14. O pagină de jurnal de călătorie;
15. Un jurnal de o săptămână despre rutina zilnică;
16. Caracterizare a unui alt „personaj”;
17. Realizare a unui ghid pentru locul unde trăiește personajul;
18. O opinie argumentată despre poziția în societate a personajului interpretat;
19. Crearea unui blazon/ simbol reprezentativ pentru rolul primit;
20. Crearea unui text dramatizat (scenetă).

ANEXA 3

Exemple de formulare a temelor și punctajele aferente:

Tema 1: Text narativ

Redactați un text narativ, intitulat „*Povestea mea*” care să respecte următoarele cerințe:

1. să fie text narativ conform trăsăturilor învățate; 2
2. să redea o întâmplare din perspectiva rolului primit și să reflecte titlul dat; 2
3. să creeze atmosfera specifică locului pe care îl reprezintă personajul, cu elemente de spațiu, timp, trăsături specifice etc. 2
4. să cuprindă minimum 400 de cuvinte;
5. să conțină toate cele trei părți ale unei compuneri; 0,75
6. lizibilitate, așezare în pagină; 0,25
7. corectitudine a exprimării: logică a ideilor, limbaj adecvat temei; 1
8. corectitudine a scrierii conform regulilor ortografice și de punctuație. 1

De exemplu, povestea unui astronaut poate fi prima plecare în spațiu, pregătirea pentru această profesie etc. sau povestea unui locuitor al deșertului ar putea fi cum a supraviețuit unei rătăcirii prin deșert.

Tema 4: Dialog pe tema poluării cu un alt rol (=alt coleg)

Creați un dialog de minimum 20 de replici, care să respecte următoarele cerințe:

- a) Stabiliți mai întâi cu cine purtați dialogul: de ex. colegul _____, rolul _____
- b) Folosiți cel puțin 4 conjuncții coordonatoare diferite, transcrieți-le și denumiți-le. 10p
- c) O replică, scrisă cu verde, să fie o frază compusă din 3 propoziții coordonate prin juxtapunere, iar o altă replică, scrisă cu roșu, să fie o frază compusă dintr-o propoziție principală și una secundară. 10p
- d) Folosiți 5 cuvinte derivate cu sufix, 3 derivate cu prefix și două cuvinte parasintetice. Extrageți sub dialog fiecare categorie în parte, pe modelul: 20p

Derivate cu prefix: _____

Derivate cu sufix: _____

Parasintetice: _____

- e) Replicile să aibă legătură cu cele două roluri (al vostru și al colegului ales). Stabiliți legături logice între roluri și replici (de exemplu: marinarul poate purta un dialog cu un animal marin, astronautul cu un extraterestru etc.) 20p
- f) Dovediți creativitate în redactarea replicilor. 12p
- g) Corectitudinea limbajului. 18p (ortografie: 6p, punctuație: 6p, exprimare: 6p)

! Nu creați replici simpliste, banale, de felul: „ - Bună ziua!”, „-Cine ești?”, „-La revedere”. Nu le voi lua în considerare la numărul obligatoriu de replici.

Tema 6: Creați un text multimodal, de tip enciclopedie, în care să puneți în evidență rolul primit. Inspirați-vă din paginile Wikipedia și respectați regulile acestui tip de text: alături de informație atașați imagini, desene, scheme, grafice, link-uri etc. Textul se va încadra pe o pagină A4.

Evaluarea paginii create:

1. Informații, în minimum 150 de cuvinte, cuprinse în structuri de tip narativ, descriptiv și explicativ. (Asta presupune ca informația să definească, să descrie, să explice, să povestească rolul cât mai amănunțit și variat): 2p
(**Model:** animal marin=definiție, mediu, importanță, curiozități, exemple, scurt istoric)
2. În textul creat, includeți următoarele funcții sintactice exprimate prin părți de vorbire la alegere: complement direct, complement indirect, complement prepozițional, circumstanțial de loc, circumstanțial de mod, circumstanțial de timp, circumstanțial de scop, circumstanțial de cauză, atribut substantival și nume predicativ în cazul acuzativ. Subliniați cu roșu funcțiile obținute și scrieți deasupra lor abrevierea acelei funcții. (de ex.: Alerg pe plajă CL.) – 2p
3. Imagini reprezentative, scheme, hărți, statistici, link-uri etc.: – 1p
4. Aranjare informațiilor și a imaginilor în pagină: – 1p
5. Creativitate, originalitate (în redarea informației, în îmbinarea de imagini etc.): – 1p
6. Respectarea regulilor de exprimare, de ortografie și de punctuație: – 2p
7. Oficiu: – 1p

Tema 8: Confesiune către un alt coleg (=transmiterea unei experiențe bogate în emoții, sentimente)

Alegeți un coleg (un rol) și creați o echipă. Concepeți un dialog cu acesta, în care să vă exprimați sentimentele față de următoarea situație: *Personajul pe care îl reprezentați nu este înțeles de ceilalți, ba mai mult are parte de o atitudine negativă în jurul lui. Celălalt personaj trebuie să vă ofere soluții sau sfaturi, să vă încurajeze și să vă susțină verbal, dar (atenție!) din perspectiva rolului său.*

Barem:

- Numărul de replici = minimum 30 (15 + 15) – 1p
- Păstrați specificul rolului (mediu, comportament specific) – 2p
- Folosiți elemente ale subiectivității: exprimarea la persoana I și a II-a, substantive în vocativ, interogații și exclamații, interjecții – 1p
- Respectați tema discuției, punând în evidență aspectele care decurg din situația dată (cauze, consecințe, stări de spirit, sentimente, emoții, soluții) – 2p
- Concepeți replici clare, cu un conținut bogat de idei – 1p
- Fiți originali, creativi în abordarea temei – 1p
- Nu uitați de reguli de ortografie și de punctuație – 1p
- Oficiu – 1p

Exemplu: *Omul de știință medieval se poate confesa astronautului că nu e susținut, că experiențele și teoriile sale nu sunt luate în serios etc. Astronautul îl poate încuraja, spunându-i că datorită oamenilor de știință el poate zbura în spațiu etc.*

Tema 16: Caracterizarea unui alt „personaj”

1. Alegeți-vă un partener cu care să faceți echipă. Trimiteți-vă reciproc textul creat la tema „Povestea mea”; citiți-l și realizați, pe modelul primit anterior, caracterizarea personajului pe care îl reprezintă colegul din echipă. Dacă nu aveți coechipier (pentru că, de exemplu, nu v-ați făcut tema și nu aveți ce da la schimb), rugați orice coleg să vă trimită compunerea lui și faceți caracterizarea.

2. Oferiți un feedback colegului referitor la textul creat de acesta, pe modelul: Mi-a plăcut compunerea ta, deoarece Aspectul care poate fi îmbunătățit este Ai putea să fii mai atent la ...

Comunicare și cooperare pentru o evaluare eficientă

Profesor Claudia Matei, Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" Craiova

Profesorul-evaluator ia decizii în proiectarea și organizarea evaluării, se afirmă ca lider în realizarea obiectivelor dar, îndrumă elevii, previne și înlătură factori perturbatori, prevede și gestionează resursele, își adaptează stilul de evaluare în funcție de nivelul clasei, armonizează acțiunile formale și nonformale, adaptează la clasă deciziile școlii, reglează procesele implicate în conducere, previne și rezolvă stări tensionale, realizează optim comunicarea în clasă, utilizează sistemul informațional din clasă în cunoașterea și reglarea acțiunilor, gestionează resursele și situațiile procesului instructiv-educativ, realizează sarcini de marketing educațional (de adaptare la cererile, aspirațiile elevilor, părinților), asigură climatul optim desfășurării activităților, consiliază elevii, facilitează evoluția spre succes a elevilor, și perfecționează cultura managerială, rezolvă conflicte de statut și rol la nivelul integrării sale în școală și clasă, rezolvă probleme privind afirmarea autorității sale și a libertății elevilor, dirijează interactivitatea în clasă și la lecții, prevede și coordonează schimbări în activitatea la clasă, cooperează cu elevii în realizarea obiectivelor și funcțiilor manageriale, asigură managementul curriculumului specific la disciplina sa, utilizează continuu feedbackul pentru obținerea succesului managerial, își perfecționează stilul de conducere a clasei și a procesului educațional.

La clasă, profesorul realizează predarea – învățarea ,dar și evaluarea, relaționând cu elevii¹, influențându-le comportamentul de învățare și intervine în direcționarea evoluției lor generale.

Noile metodologii arată că este nevoie de cooperare, comunicare pentru a se realiza în condiții optime evaluarea, o componentă importantă a actului educațional. Mediul social al clasei, motivarea socială a învățării, tipurile de relații interpersonale influențează planificarea, organizarea și realizarea educației. Rezultatele învățării sunt dependente și de performanțele grupului și de climat emoțional și moral al grupurilor din clasă.

Evaluarea inițială are drept scop:

- Formarea unei atitudini pozitive față de disciplina predată și abordarea dintr-o nouă perspectivă a relației elevi-elevi, elevi-școală, părinți-copii;
- Identificarea nevoilor de cunoaștere ale elevilor și a aspectelor ce suscită interesul acestora;
- Educarea capacității de autocunoaștere și autocaracterizare, prin formarea unei imagini corecte despre sine;
- Întărirea coeziunii colectivului de elevi, prin îmbunătățirea comunicării și relațiilor dintre aceștia;
- Sprijinirea elevilor în rezolvarea anumitor probleme pe care le întâmpină în cadrul actului educațional;
- Stimularea elevilor în cunoașterea și aprecierea materiei predate.

În calitate de profesor evaluator am dorit să creez condițiile necesare pentru reușita activităților în clasă, nu numai sub aspectul precizării clare a obiectivelor, prelucrării conținutului tematic, alegerii strategiilor etc., ci și al celorlalte condiții care facilitează desfășurarea optimă în plan pedagogic: condițiile ergonomice, psihologice, sociale, operaționale, inovatoare, normative.

Starea de inovare rezultă din evoluția clasei, din evaluările continue, din presiunea modelelor externe clasei, din schimbările la nivelul școlii, din conceperea și aplicarea modalităților corective, din modul de receptare de către elevi și apoi de participare conștientă, din modul de învingere a rezistenței la schimbare, din modul de valorificare și trăire a satisfacțiilor rezultate, din raportarea la motivațiile elevilor.

Toate acestea reduc situațiile de criză normativă, de inadaptare școlară, previn stările tensionale, efectele psihologice ale inadapțării la grup și activitate. Efectele pozitive se resimt în

¹ R.M. Incu, *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, 2000, Ed. Polirom, Iași, p. 14 - 17

înțelegerea normelor, acceptarea lor, demonstrarea preluării lor în comportament, includerea în sistemul personal de valori.

Bibliografie

1. Cucuș, C., *Pedagogie*, ed. a doua, Editura Polirom, Iași, 2002;
2. Ionescu, M., *Instrucție și educație*, Editura Garamond, Cluj-Napoca, 2003;
3. Ionescu, M.; Radu, I., coord., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001;
4. Iucu, B., R., *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2000;
5. Zlate, M., *Introducere în psihologie*, Editura Polirom, Iași, 2000.

Eficiența și calitatea procesului didactic prin folosirea exemplelor de bune practici și a diverselor metode de predare-învățare-evaluare

Prof. învă. primar Matei Ioana Mihaela

Școala Gimnazială nr. 1 Curățele

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu. Uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.” (Sf. Ioan Gură de Aur)

Evaluarea școlară definește o acțiune psihosocială complexă bazată pe operații de măsurare comunicate în termeni de îndrumare metodologică orientativă cu scop de ameliorare continuă a activității proiectată la nivel de sistem și de proces. Aceasta servește ca o unealtă pentru analizarea eficienței curriculum-ului școlar și a schimbărilor la toate nivelurile.

Încă de pe vremea lui Platon, Aristotel, Sf. Pavel și Aquinas există informații despre existența strategiilor de învățare. O strategie de predare reprezintă un set particular de pași pentru evocarea unui set de comportamente dorite de la persoanele care învață. Acestea sunt eforturi deliberate din partea profesorului de a varia modul de prezentare către o reprezentare mai adecvată a funcțiilor cognitive și afective necesare pentru obiectivele învățării. Strategiile sunt moduri de a evoca răspunsuri într-un mediu de învățare particular, pertinent cu natura conținutului ce urmează a fi învățat. În strategiile de predare, rolul elevului este la fel de important ca și cel al profesorului. Utilizarea strategiilor de predare-învățare respectă principiul diferențierii și personalizării proiectării, realizării demersului didactic și promovarea cooperării în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare ridicării standardelor calității procesului educațional. O relație predare-învățare adecvată implică variația de la o strategie la alta, de la un stil la altul pentru a crea acele climate și a implementa acele strategii care favorizează învățarea diferitelor tipuri de obiective. Într-o metanaliză condusă de Schroder (1992) au fost identificate mai multe tipuri de strategii:

1. *Strategii de chestionare* – Profesorul variază orarul, Poziționarea sau nivelurile cognitive ale întrebărilor (de exemplu creșterea timpului de reacție, introducerea pauzelor după anumite răspunsuri cheie, sporirea dificultății întrebărilor, oprirea mijloacelor media la anumite puncte cheie și punerea întrebărilor).
2. *Strategii de focusare* – Profesorul captează atenția elevilor (ex. prin anunțarea obiectivelor sau îmbogățirea lor).
3. *Strategii de manipulare* – Profesorul asigură elevilor oportunitatea de a lucra cu obiecte fizice (a desena sau a construi ceva).
4. *Strategii bazate pe sporirea materialelor* – Profesorul modifică materialele (rescrierea anumitor materiale sub formă de text, înregistrări audio, simplificarea aparatelor din laborator, etc).

5. *Strategii de evaluare* – Profesorul schimbă frecvența, scopul și nivelul cognitiv al evaluării (ex. acordarea feedback-ului imediat și exploratoriu, utilizarea testelor diagnostice, formative, retestarea).
6. *Strategii pe bază de anchetă* – Profesorul utilizează instrucțiuni centrate pe elevi ce sunt mai puțin directive decât instrucțiunile tradiționale (ex. anchetele de laborator).
7. *Strategii bazate pe îmbogățirea contextului* – Profesorul îi ajută pe elevi să realizeze legătura între cunoștințele și experiențele anterioare sau angajarea interesului elevilor în învățarea colegilor (ex. organizarea excursiilor, problematizarea, reflectarea).
8. *Strategii bazate pe tehnologii de instruire.*

Cunoașterea conținuturilor disciplinei îi ajută pe profesori să-și stabilească hărți mentale cu care să stabilească indicii de monitorizare a succesului, temele pentru acasă, etc. Însă cunoașterea structurii disciplinei în sine nu-l ghidează pe profesor în procesul învățării. Asta înseamnă că profesorul trebuie să-și dezvolte abilități de a înțelege conținuturile disciplinei într-o modalitate reflectivă, pedagogică.

Unii profesori, în încercarea de a găsi mijloace noi de a ajuta elevii să facă introspecție, să reflecteze asupra propriei persoane și asupra mediului, apelează la animații. Mesajul lor poate fi „îmbrăcat” aparent în umor, dar comentariile asupra vieții sunt clare și simple. Datorită faptului că aceste materiale provoacă râsul, ideile pot fi acceptate mai liber și mai ușor. Acestea au capacitatea de a dezarma prin faptul că sunt amuzante, nu mai apar rezistențe, apare defensivă sau intimidare.

În cele ce urmează, voi prezenta modul în care am utilizat o serie de metode didactice moderne în scopul activizării elevilor în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare.

Metoda cadranelor este un organizator grafic al informațiilor dintr-un conținut dat, pe baza a patru criterii, câte unul pentru fiecare cadran. Este ușor aplicată în momentele de conexiune inversă sau retenție, dat fiind și faptul că răspunsurile trebuie oferite în formă cât mai scurtă, mai sintetizată.

Aplicație:

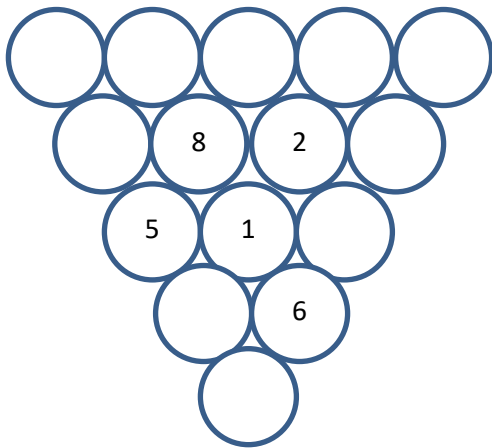
<p>La o librărie s-au încasat într-o zi 987 lei pentru caiete și cărți. Pentru caiete s-au încasat mai mult cu 47 lei. Cât au costat cărțile? Dar caietele?</p>	<p> _____ </p> <p> _____ _____ ■ _____ </p>
<p>1. Care este suma celor două părți, fiecare egală cu încasările pe cărți? 987 lei-47 lei=940 lei</p> <p>2. Câți lei costă cărțile? 940 lei:2=470 lei</p> <p>3. Câți lei costă caietele? 470 lei+47 lei=517 lei</p>	<p>Răspuns: 470 lei cărțile 517 lei caietele</p>

Metoda ciorchinei este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- La nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și valorilor personale;

- captează atenția elevilor;
 - dezvoltă gândirea liberă;
 - stimulează creativitatea.
- La nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
 - stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
 - contribuie la formarea capacității de autocunoaștere;
 - autoevaluare, prin comparație cu ceilalți participanți.

Aplicație: Scrieți rezultatul operațiilor.

Cvintetul este o poezioară de cinci versuri prin care se rezumă un conținut de idei. Activitatea se poate desfășura individual, în perechi sau în echipă. Structura cvintetului:

- primul vers este un singur cuvânt cheie (substantiv);
 - al doilea vers este format din două adjective care descriu ceva;
 - al treilea vers este format din trei verbe (de obicei la gerunziu);
 - al patrulea vers este format din patru cuvinte și exprimă păreri, sentimente față de subiectul în cauză;
 - al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esența problemei.
- Exemplu: „Condeiele lui Vodă” după Boris Crăciun

Țăranii

Pricepuți, viteji,

Muncind, iubind, luptând,

Țăranii își iubesc patria.

Patrioți.

Metoda cubului este folosită când se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective oferind elevilor posibilitatea dezvoltării competențelor complexe și integratoare. Etape:

- se realizează un cub care are fețele numerotate de la 1 la 6;
- se anunță subiectul pus în studiu;
- se împarte clasa în 6 grupe care examinează tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului;

Aspecte concrete din desfășurarea unei lecții la clasa a III-a.

Disciplina: Limba și literatura română

Subiectul: „Legenda ghiocelului” de Eugen Jianu

Procedeele cubului: activitate pe 6 grupe.

Grupul 1 descrie (form, culoare) ghiocelul;

Grupul 2 compară vorbele blânde ale ghiocelului cu exprimarea dură a iernii;

Grupul 3 înlocuiește cuvintele „firav, blânde, s-a supărat”, din enunțurile date, cu altele cu același înțeles, folosite în text;

Grupul 4 selectează pronumele personal din ultimul alineat al textului și le analizează;

Grupul 5 argumentează de ce ghiocelul este vestitorul primăverii;

Grupul 6 argumentează de ce textul are titlul „Legenda ghiocelului”.

Pălăriile gânditoare este o metodă activă prin care profesorul solicită elevilor să fie foarte atenți că vor lucra pe grupe de 2 elevi, fiecare grupă reprezentând câte o pălărie gânditoare și vor primi sarcini bine definite, astfel:

- *pălăria albă* va reda pe scurt conținutul textului;
- *pălăria roșie* va prezenta ideile principale;
- *pălăria neagră* va puncta ce este rău și va continua povestirea cu un sfârșit tragic, exprimă sentimente negative;
- *pălăria galbenă* va prezenta ideile optimiste, pozitive, pline de speranță;
- *pălăria verde* va gândi la factorii de mediu, la natura din jur care ar trebui să-l ajute pe ghiocel;
- *pălăria albastră* este responsabilă cu controlul demersurilor desfășurate.

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu – Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multor soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebări adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o chicitoare, se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: *Unu, doi, trei, patru, cinci/ Vă grupăm cu toții aici/ Împreună vă jucați și învățați/ Întrebări vă adresați!*
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând ideile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster).

Aplicație: „La cireșe” de Ion Creangă

1. Cine era fratele tatei lui Nică?
2. Cine era mătușa lui Nică?
3. Cine îl obligă pe tatăl lui Nică să plătească stricăciunea?

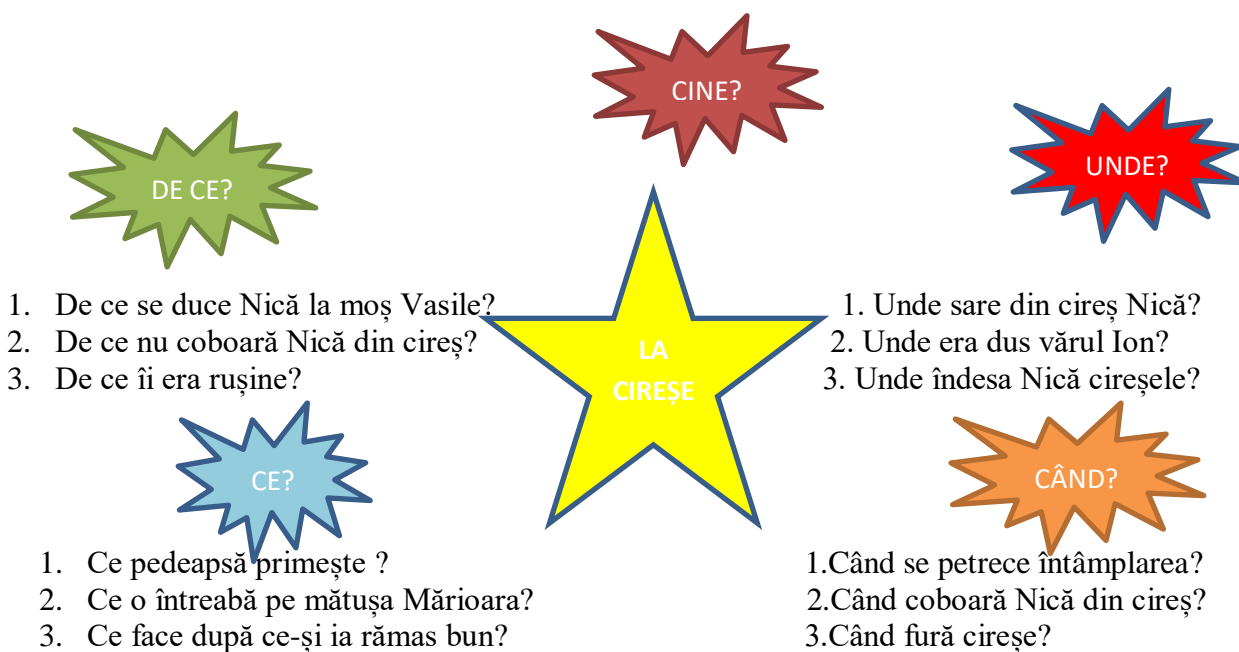
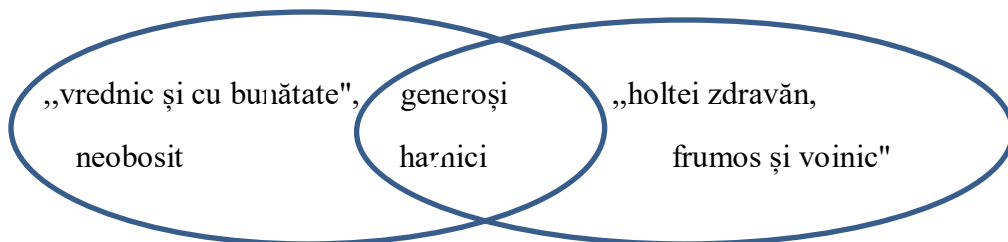

Diagrama Venn este o metodă grafică care se realizează cu ajutorul a două elipse suprapuse parțial. În partea comună sunt redată asemănările dintre personaje, iar în restul cercurilor sunt evidențiate deosebirile. Am utilizat această metodă la clasa a-IV-a, după predarea lecției „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă.

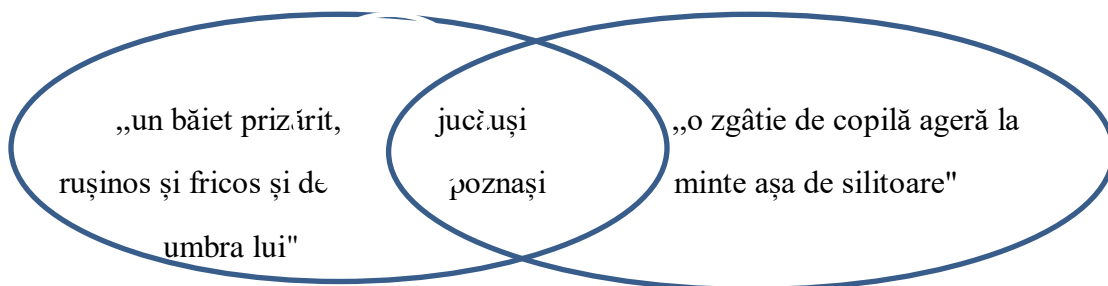
Personaj I – Părintele Ioan

Personaj II – Bădița Vasile

Personaj III – Nică

Personaj IV – Smărăndița

Metoda mozaicului este o metodă promovată de susținătorii predării-învățării în maniera gândirii critice și urmărește învățarea prin colaborare la nivelul unui grup de elevi și predarea achizițiilor dobândite de câte fiecare membru al grupului „expert”, unui alt grup de elevi.

Aplicație: Genul substantivului – clasa a-IV-a

„Expertii 1” Exerciții de identificare a substantivelor din text, specificând felul, numărul lor și ce denumesc ele.

„Expertii 2” Exerciții de trecere a unui substantiv masculin de la numărul singular la numărul plural. Exemple de substantive comune de gen masculin. Suportul teoretic referitor la substantivele de gen masculin. Exemple de substantive proprii de gen masculin.

„Expertii 3” Exerciții de trecere a unui substantiv feminin de la numărul singular la numărul plural. Exemple de substantive comune de gen feminin. Suportul teoretic referitor la substantivele de gen feminin. Exemple de substantive proprii de gen feminin.

„Expertii 4” Exerciții de trecere a unui substantiv neutru de la numărul singular la numărul plural. Exemple de substantive comune de gen neutru. Suportul teoretic referitor la substantivele de gen neutru.

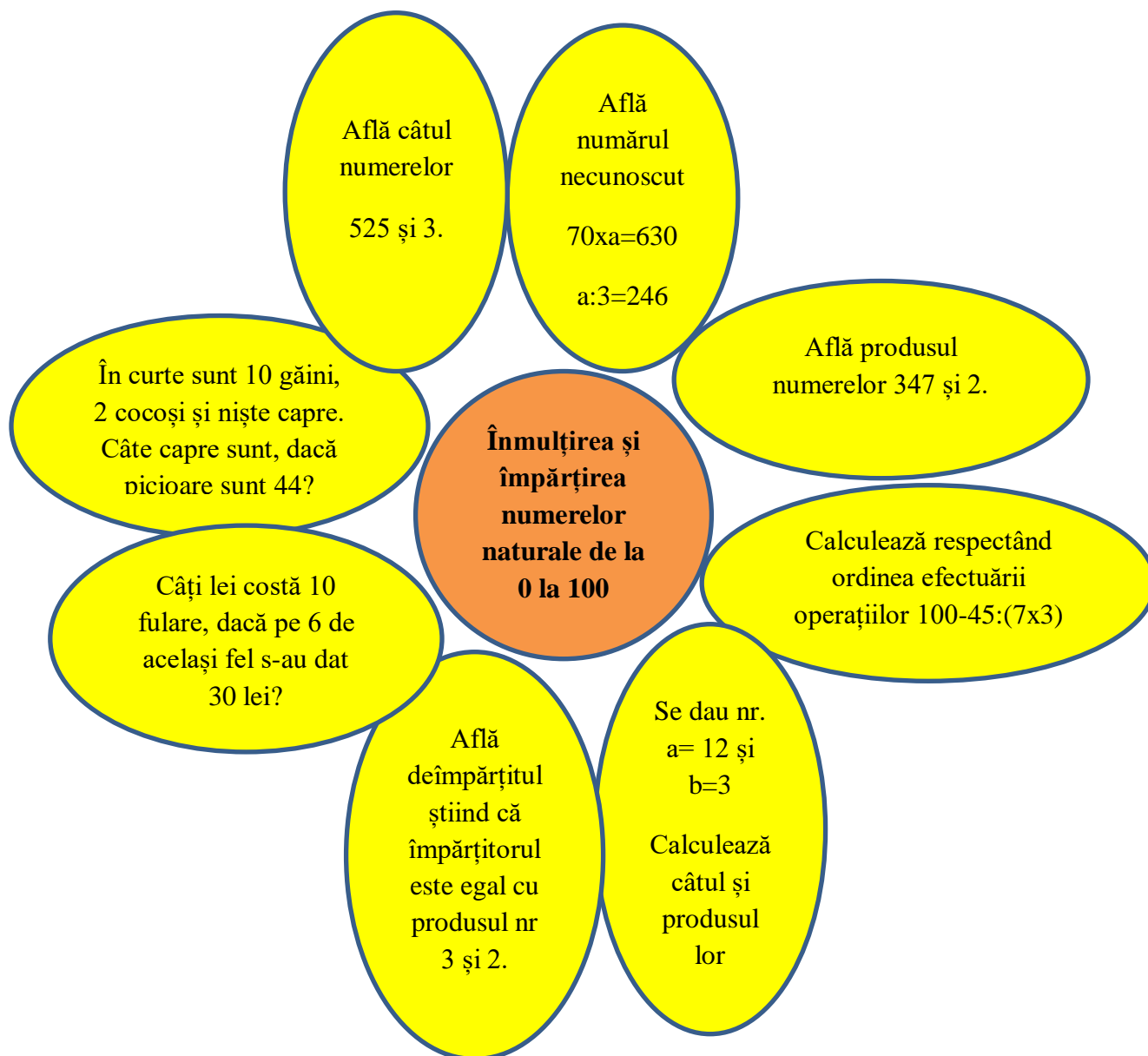
Elevii se reîntorc la grupele inițiale, explicând ceea ce au învățat fiecare în grupele de experți. La finalul orei, învățătorul pune întrebări suplimentare tuturor elevilor pentru a se convinge dacă au înțeles ceea ce le-a fost „predat” de către colegii lor.

Tehnica Lotus (Floarea de nufăr) este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care derivă alt opt teme.

Obiective: Stimularea inteligențelor multiple și a potențialului creativ în activități individuale și de grup pe teme din domenii diferite.

Descrierea metodei: Pornește de la o temă principală din care derivă 8 teme secundare concretizate în 8 idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici.

Aplicație: „Înmulțirea și împărțirea numerelor naturale mai mici decât 100”, lecție în care respectiva tehnică a fost utilizată la începutul secvenței „Dirijarea învățării”.

Metoda R.A.I are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor Răspunde-Aruncă-Interoghează. Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor ancoră. Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre..... (o anumită temă)?
- Despre ce am învățat la această lecție?
- Care este importanța faptului că....?
- Cum justifici faptul că....?
- Care sunt consecințele faptului că.....?
- Cum justifici faptul că....?
- Care sunt consecințele faptului....?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus?
- Ce ți-a părut mai dificil?
- Ce ți-a părut mai interesant?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid , într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metode clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția, chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Metoda Știu/vreau să știu/am învățat este metoda prin care se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă. Este eficientă deoarece are în vedere punerea în valoare a capacităților intelectuale ale elevilor, realizând și evaluarea critică asupra voluului și calității acestora. Se întocmește un tabel, în care, în prima coloană se scrie ceea ce elevii știu deja despre tema respectivă, a doua coloană cuprinde întrebările pe care și le pun elevii despre subiectul abordat, se citește textul, după care se revine asupra întrebărilor formulate în prima coloană la care s-au găsit răspunsurile în lecție și se trec în coloana a treia.

Tema: „Moldova în vremea lui Ștefan cel Mare”

Ceea ce știm/credem că știm	Ceea ce vrem să știm	Ceea ce am învățat
<ul style="list-style-type: none"> - A fost domnitor al Moldovei. - Era vărul lui Vlad Țepeș. - A avut un prieten în copilărie, pe care Mitruț, care a fost ucis de tătari. - S-a luptat cu turcii și tătarii. - După fiecare bătălie 	<ul style="list-style-type: none"> - Câți ani a domnit Ștefan cel Mare? - Cum era Moldova în timpul domniei lui? - Care au fost bătăliile pe care le-a câștigat? - Care au fost bisericile și mănăstirile care s- 	<ul style="list-style-type: none"> - Ștefan cel Mare a domnit 47 ani. - Ștefan-Vodă s-a îngrijit să sporească bunăstarea țării. - Principalele bătălii au fost la Baia, Vaslui, Războieni. - Meșteri iscusiți au înălțat biserici frumoase la Voroneț,

câștigată mănăstire biserică.	construia sau	o o	au construit în timpul domniei lui?	Putna, Neamț.
-------------------------------------	------------------	--------	--	---------------

Evaluarea eficienței strategiilor de predare-învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și în învățare depind de corectitudinea și promptitudinea cu care se realizează actele evaluative. Cea mai pragmatică modalitate de abordare a evaluării în mediul educațional este centrată pe investigarea percepției elevilor asupra propriilor experiențe de învățare. Bucuria, succesul generează un ciclu „câștigător” în mediul educațional. În evoluția concepțiilor privind evaluarea eficienței învățământului se pot desprinde două tendințe. Pe de o parte, se constată extinderea acțiunilor evaluative de la verificarea și aprecierea rezultatelor – obiectiv tradițional al procesului de învățământ – la evaluarea întregului proces, a modului în care s-a desfășurat activitatea ce a condus la rezultatele constante, iar pe de altă parte se constată conceperea unor modalități mai eficiente de integrare a acțiunilor evaluative în activitatea didactică.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă.”

Bibliografie:

1. Mihaela Roco, „Creativitatea individuală și de grup”, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1979;
2. Roșca Alexandru, „Creativitatea generală și specifică”, Editura Academiei Republicii Socialiste României, București, 1981;
3. Roșca Alexandru, „Psihologia copilului preșcolar”, Editura Didactică și Pedagogică București, 1978.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL EDUCATIV!

Laborant, Matei Simina Ștefania
Liceul Pedagogic “Gh. Șincai” Zalău

Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de stat și private de diverse tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de instruire și educare.

Sistemul național de învățământ este structurat în niveluri educaționale, astfel încât să fie asigurată coerența instrucției și educației conform particularităților de vârstă și individuale ale elevilor și studenților.

Sistemul național de învățământ cuprinde următoarele niveluri:

1. Educația timpurie (0—6 ani), formată din: nivelul antepreșcolar (0 - 3 ani) și învățământul preșcolar (3 - 6 ani), care cuprinde: grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare.
2. Învățământul primar (ISCED 1) cuprinde: clasa pregătitoare și clasele I - IV.
3. Învățământul secundar inferior (ISCED 2) sau gimnazial cuprinde clasele V- VIII. Accesul la nivelul superior se realizează prin examen de evaluare națională și de repartizare în unități de învățământ secundar superior.
4. Învățământul secundar superior (ISCED 3) poate fi:
 - învățământ liceal, care cuprinde clasele de liceu IX—XII/XIII, cu e filiere: teoretică vocațională și tehnologică, sau
 - învățământ profesional cu durata de 3 ani. Absolvenții învățământului profesional care promovează examenul de certificare a calificării profesionale pot urma cursurile învățământului liceal.
5. Învățământul terțiar nonuniversitar (ISCED 4) cuprinde învățământul postliceal.
6. Învățământul superior (ISCED 5-8), este organizat în universități, academii de studii, institute, școli de studii superioare, denumite instituții de învățământ superior sau universități, autorizate provizorii sau acreditate.

Structura învățământului superior reflectă principiile procesului Bologna: studii de licență, studii de masterat și studii de doctorat.
7. Educația adulților cuprinde programe de formare la toate nivelurile de calificare, organizate în sectorul public sau privat.
8. Școlarizarea la domiciliu. În conformitate cu prevederile Legii educației naționale (Legea 1/2011):
 - pentru copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni se organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unității sanitare în care aceștia sunt internați.

- pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili, se organizează școlarizare la domiciliu, pe o perioadă determinată.
- școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de clase sau de grupe în spitale se fac de către inspectoratul școlar, la propunerea CJRAE/CMBRAE, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației.

Cu toate acestea, studiile arată faptul că menținerea actualului sistem de învățământ este pusă în pericol competitivitatea și prosperitatea țării, deoarece acest sistem are patru mari probleme: este inefficient, nerelevant, inechitabil și este de slabă calitate, iar pe lângă acestea se adaugă un fenomen extern, cu mari consecințe pentru educație și anume declinul demografic.

Sistemul de învățământ din fiecare țara are particularitățile proprii, determinate de condițiile economice, sociale, politice, de gradul de cultură și civilizație al societății, de tradițiile specifice unei națiuni și de concepțiile pedagogice pe care le promovează.

Sistemul educațional din Grecia se împarte în: învățământul preșcolar, învățământul obligatoriu, învățământul secundar inferior, învățământul postobligatoriu, școlile tehnico-profesionale, învățământul superior.

Sistemul educațional francez este centralizat, organizat, și ramificat. Se împarte în trei etape: învățământul primar (enseignement primaire); învățământul secundar inferior și superior (enseignement secondaire); învățământul superior (enseignement supérieur).

“Sunt foarte multe diferențe între sistemul de învățământ românesc și cel francez. În primul rând sistemul de predare și modul în care profesorii fac elevii să fie atrași să învețe este diferit de cel din România. Respectul în relația profesor - elev, elev - profesor este mult mai mare și nu există discriminări de nici un fel. Dacă un profesor greșește, își cere scuze. Profesorii îi motivează mereu pe elevi prin lucruri frumoase sau activități frumoase.” (părerea unui elev implicat în proiectul Erasmus).

Educația reprezintă resursa principală a dezvoltării individuale având drept scop transformarea copiilor în adulți de succes. Sistemul de învățământ românesc a suferit modificări de-a lungul timpului, ultima lege a educației va intra în vigoare începând cu septembrie 2012 și va aduce ca noutate admiterea copiilor ce au împlinit vârsta de 6 ani în clasa pregătitoare, prezența fiind obligatorie. Sistemul este structurat în mai multe cicluri, primul este reprezentat de grădiniță ce oferă pregătire pe o perioadă de trei ani, elevii fiind avansați la școala primară pentru a-și continua studiile. Învățământul preșcolar în Grecia este prima etapă a sistemului educației din această țară. Copiii sunt admiși la vârsta de 3 ani și jumătate, pregătirea lor durând 2 ani. Următoarea componentă a sistemului este învățământul obligatoriu, desfășurat pe o perioadă de 9 ani. După absolvirea cursurilor învățământului obligatoriu, elevii urmează cursurile unui învățământ postobligatoriu, echivalent cu liceul, la care elevii pot intra fără a susține un examen de admitere. Ultima treaptă de educație în Grecia este reprezentată de învățământul superior. În Franța, învățământul superior este distribuit în instituțiile de învățământ superior. Cursuri prezentate la aceste instituții au obiective diferite și condiții de admitere, dar cele mai multe dintre ele sunt structurate în trei

cicluri de studii (licență, masterat și doctorat), și în credite ECTS, în conformitate cu principiile Procesului de la Bologna.

Cu toții cunoaștem știrile în care Finlanda iese în topul țărilor atunci când vine vorba de educația copiilor: fie că vorbim de alfabetizare sau STEM, sistemul educațional finlandez este dat drept exemplu de ”așa da” la nivel mondial. Dar de ce funcționează atât de bine acest sistem și de ce este considerat un far educațional spre care toate țările privesc cu speranță și, în egală măsură, invidie?

Educatorii finlandezi aplică o serie de măsuri care susțin starea de bine nu doar instruirea elevilor. Profesorii finlandezi nu sunt evaluați periodic datorită procesului riguros de selecție. Dacă un profesor nu se ridică la înălțimea așteptărilor este datoria directorului de școală să soluționeze situația.

Pasi Sahlberg, director din Ministerul Educației: ”Nu există un cuvânt în finlandeză pentru ”răspundere”. Răspunderea este ce rămâne atunci când scazi responsabilitatea”.

Școlile finlandeze nu trec prin inspecții (acestea au fost oprite la începutul anilor 90). Ideologia care susține acest demers este încredere acordată implicării profesorilor și directorilor de școală – școlile sunt încurajate să se auto-evalueze constant. Toate școlile din Finlanda sunt susținute prin fonduri publice. Neavând nevoie să se lupte pentru bani, școlile pleacă mereu pe picior de egalitate și se pot concentra pe educație, nu bugete. Elevii finlandezi au acces la suport personalizat în funcție de nevoile lor, iar faptul că au același profesor pentru primii 6 ani de educație garantează crearea unei relații stabile bazate pe respect și încredere. Educatorii se bucură de un nivel crescut de autonomie: deși există un curriculum național, ei hotărăsc care sunt metodele de predare și cum trebuie abordat fiecare elev în parte. Dacă ceva nu funcționează, profesorii se sfătuiesc între ei, fac schimb de experiență și vin cu soluții atent adaptate fiecărui caz în parte.

O școală responsabilă trebuie să respecte o serie de condiții și criterii. În primul rând, ea e răspunzătoare educațional și civic pentru ceea ce produce în și pentru societate. În al doilea rând, o astfel de școală, dă seama de rezultatele produse, cu alte cuvinte este capabilă să-și recunoască, să-și planifice și să-și evalueze resursele în termeni de scopuri și rezultate. Pentru a deveni responsabilă, ea trebuie să respecte o serie de condiții și criterii, să-și revizuiască scopurile, atitudinile, să-și evalueze periodic rezultatele.

Societatea contemporană este mereu în schimbare și se pare că pașii acesteia sunt extrem de rapizi. Provocările societății determină realizarea a noi reforme educaționale și modernizări curriculare. Implementarea curriculumului implică tendințe de dezvoltare și pentru cadrul didactic considerat: factorul de bază în realizarea unei educații de calitate și modelarea multidimensională a personalității elevului. Profesorul este veriga de interacțiune dintre schimbările sociale și formarea personalității elevului. Pentru a asigura aceste interacțiuni cadrul didactic trebuie să fie receptiv și flexibil la schimbare, dezvoltând continuu competența profesională până la cel mai înalt grad de performanță personală. Orice schimbare, în cadrul procesului educațional se cere a fi analizată profund de către cadrul didactic, fiindcă de el depinde asigurarea succesului și realizarea unui învățământ de calitate. Sarcina profesorului este să creeze și să mențină activ elevii pentru ca să-și construiască propria lor cunoaștere, avându-l pe profesor drept ghid. Profesorul este un model, un echilibru, un exemplu, un izvor de cunoștințe, care merită în primul

rând respect, iar în al doilea rând mulțumire pentru faptul că își dă silința să transmită informații, să formeze, dar totodată și prin faptul că acesta încercă să îndrume elevii pe calea viitorului. Cadrul didactic era care doreș să împărtășească cunoștințele sale, iar elevii sunt cei care ar trebui să își dorească să asimileze din cunoștințele acestuia. În concepția personală un profesor bun este cel care știe să comunice eficient cu elevii atât la școală cât și în viața de zi cu zi, cel care știe să utilizeze metode de predare variate și atractive, cel care are o notare corectă, fără a se lăsa influențat de statutul părinților elevilor ori de alte circumstanțe.

Școala modernă se bazează pe metodele care diferă mult de cele uzuale bazate pe expunere, memorizare, repetare. Elevii de azi au nevoie de metode care se bazează pe participare interactivă, socială, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi. De multe ori se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv.

Astfel, parteneriatele școlare facilitează realizarea unor proiecte prin care elevii au posibilitatea să își perfecționeze și să pună în practică cunoștințele, să participe la competiții, excursii, schimburi de experiențe, socializând și perfecționându-și competențele de comunicare. Proiectarea și implementarea unor activități extracurriculare și extrașcolare, în școală și în comunitate, pe baza proiectelor și parteneriatelor dintre elevi, profesori și membri ai comunității locale este o necesitate a activității didactice.

Pentru realizarea unui parteneriat de succes, sunt necesare parcurgerea unor etape precise: explorare – evaluare – planificare – formare – inițiere – realizare – verificare – reglementare – consolidare – acționare – implementare – evaluare. Este nevoie a fi respectate cele patru condiții de realizare a acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare și parteneriat. Procesul de colaborare pornește de la un nivel inferior, cel al comunicării pentru a ajunge la un nivel superior, cel al parteneriatului. Astfel, parteneriatul reprezintă o formă avansată a relației dintre două sau mai multe părți, cooperarea și coordonarea sunt formele intermediare, cele care facilitează stabilirea unui parteneriat, iar comunicarea reprezintă punctul de plecare în vederea realizării parteneriatului între două sau mai multe părți.

În ultima perioadă, școala românească s-a confruntat cu o provocare uriașă – activitățile educaționale tradiționale, desfășurate în sălile de curs, față-în-față cu elevii – au fost suspendate și cadrele didactice s-au văzut nevoite să se adapteze rapid, să găsească resurse atât legate de propriile competențe profesionale, cât și de instrumentele digitale, care să le ajute și care să înlocuiască educația formală cu care cadrele didactice erau obișnuite.

Prin intermediul parteneriatelor educaționale derulate la nivelul instituției noastre au fost atinse obiective ca: - elaborarea de activități creative care să garanteze învățarea elevilor într-un mediu relaxat, inovator, incluziv și îmbogățit; - dezvoltarea de activități care traversează curriculum-ului obișnuit, care arată valoarea educației artistice și natura globalizării acesteia; - implementarea metodologiilor inovatoare: planificarea procesului, evaluarea rezultatelor, lucrul la proiect, cooperarea, e-learning, multiculturalism; - utilizării limbii engleze ca limbă de comunicare; - incluziunea socială: compensarea inegalităților sociale prin proiecte europene - promovarea culturii proprii și comune; - promovarea

acțiunilor educaționale inovatoare și schimbul de bune practici; -utilizarea instrumentelor digitale. Grupuri țintă: proiectul a fost direcționat către școală, ca element de socializare a elevilor, locul în care să se dezvolte la maximum potențialul, abilitățile și competențele sale, către profesori, ca mediatori ai învățării, ai furnizării resurselor, strategiilor și calității inovatoare, precum și către comunitate, ca o soluție sinergică pentru dezvoltarea și integrarea socială a fiecăruia dintre copiii noștri.

Consider atât din perspectiva profesorului, cât și a părintelui, faptul că educația este esențială indiferent de drumul pe care dorim să îl urmăm, ea ne influențează, ne transformă și ne formează ca indivizi indiferent de vârstă. Știm foarte bine faptul că educația unui individ este inițiată din familie, iar noi ca părinți avem o datorie morală pentru dezvoltarea ulterioară a copiilor. Știm foarte bine că noi părinții trebuie să ne educăm copii, motiv pentru care în primul rând ar trebui să fim un exemplu corect și demn pentru aceștia. Dacă familia se află într-o atmosferă armonioasă, copilul are o inițiere frumoasă, deoarece aceasta își pune amprenta asupra comportamentului copilului și putem spera la faptul că pe viitor acesta va fi un elev responsabil și conștiincios, care să aibă rezultate bune la învățătură, care să ofere respect atât profesorilor cât și colegilor. Pentru a avea eficiență și calitate în demersul didactic, părerea mea personală (din perspectiva părintelui în primul rând) este că atât familia cât și școala contribuie în egală măsură la formarea comportamentului individului, motiv pentru care părinții și profesorii trebuie să formeze o echipă.

"Educația este cea mai bună provizie pe care o poți face pentru bătrânețe." **Aristotel**

Bibliografie:

1. Barbu Elena, Chapelan Mihaela., Sisteme de învățământ în 21 de țări, volumul 1, Biblioteca pedagogică "I.C. Petrescu", 1999;
2. https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/organisation-education-system-and-its-structure-64_ro
3. https://blog.edituradph.ro/2020/10/21/sistemul-educational-finlandez-pur-si-simplu-bun-pentru-copii/?gclid=EA1aIQobChMI8q3ntb7Z9wIVzIODBx2PTQwfEAAYASAAEgJni_D_BwE
4. <http://www.edu.ro/index.php/legaldocs/14847>

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolarilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolarilor din grupa pe care o coordonez la GPN Jiblea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobila (în cadrul GPN Jiblea Nouă doar trei preșcolari au acces la calculator) îl are asupra sănătății preșcolarilor, am repartizat timpul activităților în felul următor:

- 📅 9:00 - 9:30 întâlnirea de dimineață
- 📅 10:30 - 11:00 activitate didactică de consolidare/ testare/ învățare
- 📅 19:00 - 19:30 povestea de seară.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net și youtubekids.com. Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Goncea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

PRIETENII DE LA POL

*Prof. Înv. Preșc. ADRIANA MATIȘ,
Grădinița cu P.P. Degețica, Cluj-Napoca*

NIVEL II

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA ACTIVITĂȚII: *Prieteni de la Pol*

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate integrată

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun, gustarea (deprinderi specifice)

Întâlnirea de dimineață: *Bună dimineața, boboeci prietenoși!*

Tranziții: *Este timpul să mâncăm,*

“Bat din palme clap, clap, clap”

“Unul după altul”

“Dacă vesel se trăiește”

Moment de mișcare: *Pinguinul Poly*

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

Arta: *Foci, pinguini, urși polari* – tăiere prin înțepare cu unelte improvizate

Construcții: *Ghețarii* – lego

Bibliotecă: *Descoperă scena din poveste* – unire de puncte

Joc de mișcare: *Cine ajunge primul la ghețar?*

Joc distractiv: *Plasa cu pești*

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DOS–Educație pentru societate, povestirea educatoarei *Povestea ursului cafeniu* de Vladimir Colin

DEC– Educație plastică, *Ursul cafeniu și prietenii lui* – pictură, amprentare cu buretele și cuburi lego

Comportamente vizate pe parcursul activității integrate

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei.

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizare de activități variate.

B.2.1. Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și a deosebirilor dintre oameni.

B.2.5. Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat.

B.4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă.

C.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse.

D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

E.1.3. Construiește noi experiențe, pornind de la experiențele trecute.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

O1 - Preșcolarul va fi capabil să manipuleze diferite materiale pentru a rezolva sarcinile date: tăierea siluetelor animalelor polare prin înțepare cu ajutorul uneltelor improvizate, ghețarul de la Polul Nord prin suprapunerea pieselor de lego, descoperirea scenelor din poveste prin unirea punctelor, joc de mișcare, joc distractiv, manifestând creativitate și consecvență.

O2 – Preșcolarul va fi capabil să identifice și să denumească stările emoționale/valorile morale ale personajelor din poveste (bucurie, tristețe, curaj, prietenie, frică), prin raportare la experiența personală;

O3 - Preșcolarul va fi capabil să identifice cauzele care au contribuit la stările emoționale ale personajelor din poveste.

O4 - Preșcolarul va fi capabil să amprenteze o suprafață dată cu burete și piese lego, cu consecvență, pentru a realiza tema dată (personajele din poveste: foci, urși polari, pinguin)

O5 - Preșcolarul va fi capabil să execute sărituri în direcțiile indicate de etichetele ursului/pinguinului, pentru a parcurge traseul și a ajunge la destinație.

O6 - Preșcolarul va fi capabil să alerge trecând pe sub un obstacol (lanțul format din mâinile copiilor) pentru a nu fi prins, conform regulilor jocului.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: conversația, observația, povestirea, explicația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, turul galeriei, metoda Diamantul, mâna oarbă.

Forme de organizare a activității: frontal, individual, pe grupe.

Mijloace didactice: calendarul naturii, elementul surpriză – ursul Moș Martin, decor reprezentând Polul Nord, siluete și jetoane cu animale polare pentru centre, suport din polistiren cu decor ghețar, pioane, bucăți din polistiren, planșă cu un diamant format din dreptunghiuri colorate, plicuri colorate cu întrebări, jetoane cu imagini din poveste, coli albe cu siluetele personajelor, acuarele, bureții, cuburi lego, fișă de lucru, creioane colorate, recompense (pinguini).

RESURSE BIBLIOGRAFICE:

- Bocoș, M. și Jucan, D. , “*Teoria și metodologia instruirii și Teoria și metodologia evaluării*”, Editura Paralela 45, Cluj-Napoca, 2008;
- Breben, S. Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. “*Metode interactive de grup*”, Editura Arves, Craiova;
- M.E.N. “*Curriculum pentru educatie timpurie (copii de la nastere la 6 ani)*”, 2018;
- Povestea “ Ursul cafeniu”- de Vladimir Colin;
- Tătaru, L., Glava, A. și Chiș, O., “*Piramida cunoașterii. Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar,*” Editura Diamant, Pitești, 2014

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Moment organizatoric: Se asigură condițiile necesare pentru o bună desfășurare a activității: aerisirea sălii de grupă, amenajarea sălii, aranjarea mobilierului, pregătirea materialelor necesare.

Întâlnirea de dimineață: Ziua debutează cu intrarea copiilor în sala de grupă și așezarea acestora pe scăunele dispuse în semicerc. *Bună dimineața, ne-am trezit / Și la grădiniță noi am venit / În semicerc ne așezam / Și frumos ne salutăm!* **Salutul și prezența:** Fiecare copil răspunde la salutul educatoarei, prezentându-se iar apoi își așează poza pe panoul de prezență. *Bună dimineața, mă numesc..... și astăzi sunt prezent la grădiniță.* La final se vor numi copiii care sunt absenți.

Calendarul naturii: Sub îndrumarea educatoarei, copiii precizează câteva aspecte referitoare la anotimp, la starea vremii și îmbrăcămintea adecvată temperaturii de afară. Copiii vor specifica și în ce zi a săptămânii suntem. **Împărtășirea cu ceilalți** se face prin intermediul versurilor: *Haideți să ne așezăm / Într-un cerc frumos și mare / Și să vedem astăzi oare / Cum se simte fiecare.*

Copiii își vor exprima sentimentele prin intermediul paletelor cu sentimente, iar la întrebarea *Cum te simți azi?* vor ridica fața sugestivă pentru starea lor de moment, argumentând alegerea făcută.

Se inițiază un **moment de mișcare** în care copiii sunt invitați să execute mișcări de gimnastică prin recitarea de versuri cunoscute de ei. *Pinguinul Poly, în fiecare luni / Dimineața face genoflexiuni / Cu sacii de box se-antrenează marti / Și nu-i lasa în pace, pân’ nu-i vede sparți! / Miercuri sare coarda, l-am vazut chiar eu, / Iar joi face cros în șort și maiou! / Vineri joaca tenis doua ore-ntregi,/ Sâmbată la fotbal e prezent la meci./ Duminică la polo e cel mai active / Pinguinul Poly e polisportiv./ De când face sport e mai sănătos,/ Totdeauna vesel, suplu și frumos!* **Noutatea zilei** este introdusă printr-un scurt fragment din „Cartea lui Apolodor” și anunțul că vor face o călătorie imaginară, pentru a întâlni câțiva *Prieteni de la Pol.*

Captarea atenției se realizează prin introducerea ursulețului Moș Martin, un ursuleț foarte isteț și prietenos, care a pregătit copiilor multe surprize. Moș Martin are în săculețul lui plicuri numerotate cu surprize și sarcini, precum și o cutiuță cadou pe care o vor putea deschide doar dacă vor îndeplini toate

sarcinile. Fiecare plic poate fi deschis doar dacă sarcina din cel de dinainte a fost dusă la bun sfârșit. Educatorea le anunță copiilor **tema și obiectivele activității**.

Desfășurarea activității și obținerea performanței

Domeniul Om și societate (Educație pentru societate- povestirea educatoarei)

Educatorea va expune povestea clar, cu tonalitate adecvată momentului redat, cu modularea vocii specifice fiecărui personaj din poveste. Se vor respecta succesiunea momentelor principale. Pentru fiecare personaj, va fi mânuit câte o silueta care va fi prezentată la momentul potrivit. Pe parcursul expunerii poveștii se vor explica cuvintele/expresiile noi: *iși luă tălpășița, îngâmfat, batjocură, dispreț*.

După expunerea poveștii, educatoarea propune copiilor un joc prin care să relateze cum s-au comportat personajele din poveste și cum simțit ursul cafeniu la Pol pe măsură ce s-a întâlnit cu fiecare dintre personaje. Se prezintă copiilor o planșă cu un diamant construit pe șapte nivele din dreptunghiuri colorate în 7 culori pe care vor trebui să plaseze jetoane cu personajele și comportamentele sau emoțiile lor identificate în poveste. Se numără pătratele de pe fiecare rând: 1 dreptunghi portocaliu, 2 dreptunghiuri roșii, 3 dreptunghiuri galbene, 4 dreptunghiuri verzi, 3 dreptunghiuri albastre, 2 dreptunghiuri mov, 1 dreptunghiuri roz. Pe masă vor fi așezate 7 plicuri de aceeași culoare cu a dreptunghiurilor de pe diamant, în ele găsindu-se întrebările privind conținutul poveștii.

Se explică și demonstrează regulile jocului: copiii trebuie să identifice, după caz, personajele, comportamentele sau emoția resimțită acestea într-un anumit moment al poveștii. Copilul ales va răspunde la întrebarea adresată, va identifica imaginea corespunzătoare, va relata pe scurt momentul și o va așeza pe dreptunghiul corespunzător în piramidă.

1. Unde a ajuns ursul cafeniu? *La Pol*
2. Cu ce și-a clăbucit ursul cafeniu toata blana? *Apă și săpun*
3. Cu cine s-a întâlnit ursul la Pol? *Foci, urși albi, un pinguin*
4. Cum vi se pare că este ursul cafeniu în această poveste? *Prietenos, bucuros, curajos, bun*
5. Cum i-au vorbit focile și urșii albi cu ursul cafeniu când l-au văzut pentru prima data? *Cu răutate, îngâmfare, dispreț*.
6. Cum s-a simțit ursul cafeniu când focile și urșii albi i-au vorbit așa? *Trist, supărat*
7. Cum a fost pinguinul față de ursul cafeniu? *Prietenos*

Prin întrebarea „Ce-am învățat din această poveste?”, copiii, cu ajutorul educatoarei, vor identifica morala povestirii: *nu este important cum aratăm, este important modul în care ne comportăm. Chiar dacă cineva arată diferit, nu trebuie să ne comportăm urât față de acea persoană.*

La **centrul Artă** vor avea ca temă *Foci, pinguini, ursi polari* – copiii vor înțepa pe contur cu pioneză, siluetele animalelor polare întâlnite de ursul cafeniu: foci, pinguin, urși polari, după indicațiile

educatoarei. La final, siluetele desprinse de pe foaie se vor lipi pe un carton cu decor de gheata. La **centrul Construcții** vor avea ca temă *Ghețarii*. Copiii vor construi ghețarul din piese de lego albe, albastre și gri. La centrul **Biblioteca**, *Descoperă scena din poveste*, copiii vor uni punctele pentru a descoperi o scenă din poveste, apoi o vor povesti. La final, din toate fișele vom realiza o cartea *Poveștii ursului cafeniu*. După terminarea activităților de la centre, educatoarea va face aprecieri cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor. Se realizează turul galeriei.

Prin **tranziția** : *Noi în cerc ne așezăm, Și dorim să ne bucurăm*, se face trecerea de la centre la jocul de mișcare.

Activități liber alese - ALA 2

Pentru **jocul de mișcare** *Cine ajunge primul la ghețar?*, copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa urșilor și echipa pinguinilor. La semnalul educatoarei, câte un membru din fiecare echipă va avea de parcurs un traseu de sărituri indicate de direcția labelor ursului/pinguinului. Câștigă cel care ajunge primul la ghețar, echipa lui primind un punct. Câștigă echipa care la finalul jocului adună cele mai multe puncte.

Pentru jocul distractiv *Plasa cu pești* se aleg doi copii care se vor ține de mâini, formând astfel plasa, ceilalți copiii participanți fiind peștii. Copiii care formează plasa își aleg un număr fără să fie auziți de pești. În timp ce copiii care sunt plasă numără, peștii trec pe sub mâinile lor. Când numărătoarea ajunge la numărul ales, plasa se închide și prinde în ea peștii care au rămas în interiorul cercului, acești copiii devenind și ei plasă. Câștigă ultimul copil, pește, care reușește să scape nepris în plasă.

Asigurarea feedback-ului și evaluarea activității

Pe parcursul desfășurării activității integrate, educatoarea va evalua următoarele aspecte: acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările referitoare la poveste; calitatea și acuratețea produselor activității: tablourile personajelor din poveste realizate în cadrul activității de educație plastice, aspectele de motricitate fină de la centrul Construcții, personajele realizate la centrul Artă, descoperirea scenelor din poveste la centrul Biblioteca; corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului, a tranzițiilor, a momentelor de mișcare; gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat.

La finalul activității se formulează aprecieri colective și individuale cu privire la comportamentul și implicarea copiilor în activitate. Ursul Moș Martin este și el foarte mulțumit de prestația copiilor, este fericit că împreună au desfășurat toate activitățile pe care le-a pregătit, astfel, din cutia cadou el îi va recompensa pe copii cu câte un pinguin.

Adaptarea demersului didactic în context contemporan

În contextul contemporan, eficiența și calitatea în procesul didactic sunt criteriile esențiale pentru formarea competențelor în rândul preșcolărilor, elevilor și studenților. Este vital ca metodele și tehnicile pedagogice să se alinieze la cerințele actuale și de perspectivă pentru a răspunde nevoilor diverse ale beneficiarilor. În cele ce urmează, voi discuta importanța acestor două elemente și voi oferi exemple de bune practici.

Eficiența se referă la capacitatea de a atinge rezultatele dorite cu un minim de resurse și efort, în timp ce calitatea se concentrează pe gradul de excelență al procesului și rezultatelor obținute. În educație, aceste două concepte se intersectează pentru a asigura o instruire de calitate, care să conducă la obținerea rezultatelor dorite.

În cele ce urmează sunt prezentate patru exemple de bune practici utile în creșterea calității actului educațional:

a) Predarea inversată (flipped classroom): Predarea inversată, cunoscută și sub denumirea de "flipped classroom", este o abordare pedagogică modernă care inversează tradiționalele modele de predare și învățare. În loc ca elevii să primească informații noi în clasă și să facă teme acasă, acest model propune ca elevii să se familiarizeze cu noile informații acasă (adesea prin materiale video sau lecturi) și să utilizeze timpul de clasă pentru activități practice, discuții și clarificarea conceptelor neînțelese. Această metodă pune accent pe centrarea predării și învățării pe elev, pe auto-dirijarea învățării și interactivitate. Într-o clasă inversată, atât predarea, cât și învățarea sunt axate pe participarea activă a elevului și pe consolidarea cunoștințelor, mai degrabă decât pe transmiterea pasivă a informațiilor. Chiar dacă ideea de predare inversată a fost în centrul discuțiilor pentru o perioadă, aceasta continuă să evolueze, având potențialul de a se transforma în "flipped learning", care adâncește și mai mult accentul pus pe procesul de învățare adaptat nevoilor elevilor.

b) Învățarea bazată pe proiecte: Învățarea bazată pe proiecte (PBL, de la Project-Based Learning) este o metodă de predare și învățare centrată pe implicarea elevilor în proiecte

semnificative și relevante care se întind pe perioade lungi de timp. Această abordare se bazează pe ideea că elevii învață cel mai bine atunci când sunt activ implicați în procesul de învățare, angajându-se în activități care au un sens și relevanță reală pentru ei, aceste proiecte fiind adesea interdisciplinare. Trăim într-o lume a proiectelor, ceea ce face ca învățarea bazată pe proiecte să fie nu doar relevantă, ci și necesară. Această metodă de predare pregătește elevii pentru provocările reale, cultivând abilități precum colaborarea, gândirea critică, comunicarea și rezolvarea problemelor. Este un mod de predare care îi motivează pe elevi, oferindu-le ocazia de a explora și a învăța într-un context autentic și practic. Evaluarea în cadrul PBL se concentrează pe performanța elevului pe parcursul proiectului, nu doar pe rezultatul final, reflectând astfel procesul de învățare în întregime și dezvoltarea competențelor în timp.

c) *Evaluarea formativă*: Evaluarea formativă este o abordare a evaluării care se concentrează pe procesul de învățare în curs, cu scopul de a oferi feedback elevilor și profesorilor pentru a îmbunătăți instrucțiunea și învățarea. Aceasta încearcă să ofere feedback direct și detaliat referitor la performanța și progresul elevilor în timp real, permițând astfel ajustări în strategiile de predare și învățare pentru a aborda nevoile specifice ale elevilor. Unul dintre principalele obiective ale evaluării formative este de a plasa elevul în centrul procesului de învățare. Spre deosebire de evaluarea sumativă, care măsoară cunoștințele acumulate la sfârșitul unei unități sau curs, evaluarea formativă se concentrează pe identificarea și abordarea lacunelor în cunoștințe pe măsură ce apar, încurajând astfel o învățare continuă și adaptată nevoilor elevilor. În plus, evaluarea formativă poate fi văzută ca o sursă de inspirație pentru lecțiile profesorilor, oferindu-le oportunitatea de a identifica rapid lacunele în înțelegerea elevilor, de a ajusta și adapta conținutul și metodele de predare în funcție de feedback-ul primit, consolidând astfel procesul de învățare. Astfel, feedback-ul devine un instrument de învățare, nu doar un mecanism de notare.

d) *Utilizarea tehnologiei*: Instrumentele digitale, platformele educaționale și aplicațiile pot spori semnificativ eficiența și calitatea instruirii, personalizând învățarea și oferind oportunități variate de interacțiune și explorare. În contextul modern, tehnologia se extinde dincolo de simpla creare de obiecte și instrumente, având un impact semnificativ în diverse domenii, inclusiv în educație și consiliere. Cu avansul tehnologic și emergența "nativilor digitali" - indivizi născuți în era digitală și familiari cu tehnologia încă de la o vârstă fragedă - utilizarea noilor tehnologii educative devine esențială. Aceste tehnologii pot fi folosite pentru a facilita procesul de învățare,

pentru a oferi resurse și materiale de învățare și pentru a promova colaborarea și comunicarea între elevi și profesori.

Impactul acestor practici de calitate și eficiență în demersul didactic au un important rol în:

- *Dezvoltarea competențelor secolului 21:* Prin adoptarea unor metode didactice eficiente și de calitate, elevii sunt mai bine pregătiți să înfrunte provocările specifice erei informaționale. Abilități precum gândirea critică, rezolvarea creativă a problemelor, colaborarea și comunicarea sunt consolidate.
- *Autonomia în învățare:* Elevii devin mai responsabili de propriul proces de învățare. Acest lucru se traduce printr-o mai mare motivare internă, ducând la rezultate academice mai bune și o capacitate crescută de auto-dirijare și adaptare la situații noi.
- *Personalizarea învățării:* Odată cu implementarea practicilor eficiente și de calitate, învățarea devine mai adaptată la nevoile și interesele fiecărui elev. Aceasta contribuie la o mai bună reținere a informației și la dezvoltarea unor abilități relevante pentru fiecare individ în parte.
- *Engajamentul elevilor:* Tehnicile didactice inovatoare și eficiente sunt adesea mai captivante pentru elevi. Când elevii sunt implicați activ în procesul de învățare, ei devin mai motivați și entuziaști, ceea ce duce la rezultate mai bune și la o atitudine pozitivă față de învățare.
- *Formarea unui mindset de creștere:* Elevii sunt încurajați să vadă eșecul ca pe o oportunitate de învățare, nu ca pe un obstacol. Aceasta conduce la o mentalitate de creștere, unde elevii sunt mai dispuși să își asume riscuri, să experimenteze și să învețe din greșeli.
- *Pregătirea pentru viitor:* Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a învăța continuu și de a se adapta devine esențială. Practicile didactice de calitate și eficiente asigură că elevii nu doar memorează informații, ci învață cum să învețe, să analizeze și să aplice cunoștințele în contexte variate.
- *Îmbunătățirea relației profesor și elev:* O abordare centrată pe elev, care pune accent pe calitate și eficiență, contribuie la consolidarea legăturii dintre educator și beneficiar. Profesorul devine mai mult un facilitator al învățării, ceea ce permite formarea unei relații bazate pe respect și înțelegere reciprocă.

- *Feedback constructiv*: Practicile eficiente de evaluare asigură un feedback rapid și relevant. Acesta nu se concentrează doar pe rezultate, ci și pe proces, oferind elevilor informații valoroase pentru îmbunătățirea continuă.

În concluzie, adoptarea practicilor de calitate și eficiență în demersul didactic are un impact profund asupra formării și dezvoltării elevilor, pregătindu-i pentru succes în viața profesională și personală. Îmbinând eficiența cu calitatea în procesul didactic, se creează un mediu propice pentru dezvoltarea competențelor și formarea unei mentalități proactive în rândul elevilor. Cu ajutorul unor practici pedagogice inovatoare și relevante, educația poate răspunde cu succes provocărilor contemporane și poate pregăti generații apte să facă față viitorului.

Bibliografie:

1. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/39-42_62.pdf
2. <https://edict.ro/metoda-flip-classroom-o-metoda-moderna-de-predare-invatare-evaluare-aplicata-la-disciplinele-tehnice/>
3. <https://ahaslides.com/ro/blog/7-unique-flipped-classroom-examples-and-models/>
4. [https://jpd.rs/images/prirucnik/Prirucnik_za_nastavu%20RUM%20\(002\).pdf](https://jpd.rs/images/prirucnik/Prirucnik_za_nastavu%20RUM%20(002).pdf)
5. <https://www.storyboardthat.com/ro/articles/e/%C3%AEnv%C4%83%C8%9Bare-bazat%C4%83-pe-proiecte>
6. <https://ahaslides.com/ro/blog/project-based-learning-examples-ideas/?adlt=strict>
7. <https://invatatiafaceri.ro/diferente/diferenta-dintre-evaluarea-formativa-si-sumativa/>
8. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/28-36_1.pdf
9. <https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/latest/practices/formative-assessment-lessons.htm>
10. https://www.psih.uaic.ro/wpcontent/uploads/activ/III_doctorat/teze/chicu_smaranda_rezu_mat.pdf
11. https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2011/08/Utilizarea-TIC-in-consiliere_2011.pdf

*Toate sursele au fost vizualizate în perioada 16-20. 08. 2023.

Jocuri pentru clasa I

P.I.P. Maxim Ruxandra Gina
Scoala Gimnaziala Vasile Parvan Barlad

1. Caută vecinii !

Scopul: consolidarea deprinderii de a compara și ordona numere naturale de la 0 la 100; cultivarea spiritului competitiv.

Sarcina didactică: să precizeze „vecinii” (succesorul și predecesorul) numerelor date.

Elemente de joc: întrecerea pe echipe, recompensa (se oferă fiecărui membru câte un balon), penalizarea (să scrie șirul numerelor naturale 0 - 10).

Material didactic: jetoane cu diferite desene, reprezentând numere naturale de la 0 la 10; foi albe.

Regulile jocului:

- 1) Fiecare echipă lucrează independent;
- 2) Liderul predă fișa conducătorului de joc;
- 3) Evaluarea se face după expirarea timpului acordat;
- 4) Timp de lucru: 90 secunde (câte 10 secunde pentru fiecare jeton ridicat);
- 5) Fiecare număr scris corect va primi un punct; se va acorda, sau nu, un punct pentru disciplină.

Desfășurarea

Elevii se împart în grupe de câte patru . Se desemnează liderii echipei. Se anunță titlul jocului și sarcina didactică. Se explică regulile și se face jocul de probă pentru unu – două numere.

Jocul propriu-zis începe prin ridicarea unui jeton, de către învățător. Elevii numără desenele, stabilesc numărul corespunzător și pe foaie se notează doar „vecinii”. Au la dispoziție 10 secunde. După 10 secunde, învățătorul ridică un alt jeton și elevii procedează la fel.

După ce se folosesc 9 jetoane și s-au scurs cele 90 de secunde, se strâng fișele, se verifică și se stabilește punctajul.

Echipa cu cele mai multe puncte este recompensată, iar echipa cu cele mai puține puncte este penalizată.

2. Surpriza

Scopul: să scrie, să citească, să compare și să ordoneze numere naturale de la 0 la 100; dezvoltarea gândirii și a spiritului de observație.

Sarcina didactică: să ordoneze crescător numerele de la 0 la 20, pentru a obține conturul bobocului de rață.

Elemente de joc: întrecerea individuală, surpriza, recompensa (jetoane cu rățuște), penalizarea (să numere de la 0 la 20).

Material didactic: fișe pentru toți elevii.

Regulile jocului:

- 1) Fiecare elev lucrează independent;
- 2) Fișele se predau conducătorului de joc;
- 3) Evaluarea jocului se face după expirarea timpului acordat;
- 4) Timp de lucru: 1 – 2 minute;
- 5) Se recompensează toți elevii care obțin conturul bobocului de rață.

Desfășurare

Se anunță titlul jocului și sarcina didactică. Se distribuie fișele și se explică regulile jocului.

La semnalul „Start !”, elevii încep jocul. După expirarea timpului, se verifică fișele și toți elevii care au obținut conturul bobocului de rață vor primi câte un jeton. Elevii care nu au obținut desenul, vor număra de la 0 la 20, în ordine crescătoare.

3. Domino

Scopul: să exploreze modalități de a descompune numere naturale mai mici decât 10 în sumă, folosind obiecte, desene sau numere; formarea conceptului de număr natural.

Sarcina didactică: să descompună numărul 8 folosind desene (puncte).

Elemente de joc: întrecerea individuală, recompensa (buline roșii, galbene, verzi).

Material didactic: fișe de lucru, buline pentru recompensă.

Regulile jocului:

- 1) Fiecare elev lucrează independent;
- 2) Fișele se predau conducătorului de joc;
- 3) Evaluarea se face după expirarea timpului acordat;
- 4) Timp de lucru: un minut;
- 5) Pentru fiecare piesă completată corect se va acorda câte un punct.

Desfășurare

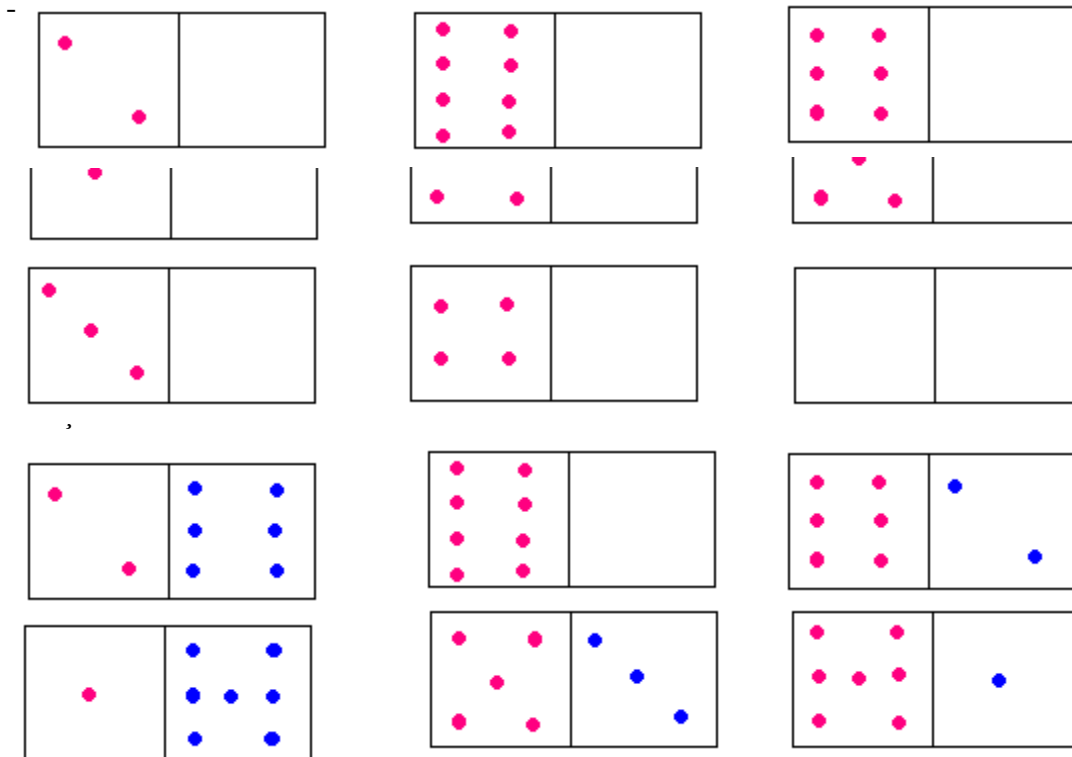
Se anunță titlul jocului și sarcina didactică, se distribuie fișele. Se explică regulile jocului și, în funcție de nivelul clasei, se face, sau nu, jocul de probă.

La semnalul „Porniți !”, elevii încep jocul propriu-zis, care este întrerupt de învățător după expirarea timpului. Se strâng fișele și se evaluează conform regulilor.

Elevii care au obținut 9 puncte vor primi pe fișă bulină roșie. Elevii care au obținut 6 – 8 puncte vor primi câte o bulină galbenă, iar elevii sub 6 puncte vor primi câte o bulină verde.

Fișă de lucru

Completați partea albă a fiecărei piese cu puncte, astfel încât să obțineți, în total, 8 puncte:

3. Cine știe, câștigă !

Scopul: să scrie, să citească, să compare și să ordoneze numerele de la 0 la 10.

Sarcina didactică: să precizeze, în mod conștient, locul numerelor naturale în șirul 0 – 10.

Elemente de joc: întrecerea pe echipe, recompensa (aplauze), penalizarea (să cânte un cântec din repertoriul clasei).

Material didactic: jetoane cu numere de la 0 la 10.

Regulile jocului:

- 1) Fiecare grupă lucrează independent;
- 2) Liderul predă fișa conducătorului de joc;
- 3) Evaluarea se face după expirarea timpului acordat;
- 4) Fiecare comandă efectuată corect va primi un punct;
- 5) Elevii din grupă au voie să se ajute unii pe alții;
- 6) Timp de lucru: 10 minute.

Desfășurare

Elevii se împart în grupe de câte 10. Se desemnează liderii echipelor. Fiecare elev din grupă primește câte un jeton cu numere de la 0 la 10. Se anunță titlul jocului și scopul, se precizează regulile și se face un joc de probă.

Jocul propriu-zis începe cu prima grupă. Elevii vor ieși în fața clasei, fiecare afișând jetonul primit. Învățătorul sau elevi din clasă vor formula comenzi pentru grupă:

- Așezați-vă în ordinea crescătoare a numerelor !
- Numerele cu soț, un pas în față !
- Numere mai mari decât 3, un pas înainte !
- Vecinii numărului 7, mâna sus !
- Grupați-vă pentru a forma numărul 10 !

Pentru fiecare comandă se acordă câte 10 secunde pentru a fi executată. Dacă comanda a fost efectuată corect, se va acorda un punct.

La fel se procedează și cu grupa sau grupele celelalte.

În final, se calculează punctajul fiecărei grupe. Grupa cu cel mai mare număr de puncte este recompensată, iar grupa cu cel mai mic număr de puncte este penalizată.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.Măzăreanu Crina Otilia

Liceul Teoretic “Grigore Antipa”Botoșani

Astăzi, educația s-a schimbat fundamental, mai ales datorită noilor tehnologii care duc la evoluția directă a profesorilor dar și a elevilor. Profesorul s-a transformat într-un “facilitator al cunoștințelor” prin integrarea tehnologiilor și metodelor de ultimă generație în procesul de predare-învățare-evaluare .

Pentru această perioadă se pun o serie de întrebări la care este necesar să găsim răspunsul potrivit: Învățarea online este considerată o nouă tehnologie? Schimbarea sălii de clasă cu sala virtuală, reprezintă o oportunitate sau un dezavantaj pentru generațiile viitoare? Dacă educația ca sistem integrat ar trebui regândit din temelii?

Învățarea digitală este considerată adecvată pentru sistemul de educație superior și mai puțin pentru preșcolari și sistemul de educație preuniversitar. Sistemul superior este capabil de autoeducație și învățare individuală, pe când preșcolarii și elevii de gimnaziu și liceu au nevoie mai mult decât simpla transmitere de informații și autoeducație. Elevii au nevoie de contact social cu colegii de clasă, cu profesorul, empatie, interacțiune între toate clasele descoperirea abilităților personale, înțelegerea motivațiilor și consecințele comportamentelor lor. Astfel, consider că învățarea online reprezintă în sine o nouă tehnologie, mai ales prin aceste platforme specializate pentru elevi și profesori, dar ele trebuie folosite doar acolo unde cursanții deja au format abilități de observare, pot emite judecați de valoare și demonstrează competențe sociale de bază.

În condițiile actuale de pandemie, educația online reprezintă o oportunitate pentru o serie de elevi ce au acces la toate informațiile pe care profesorul le transmite la clasă, la care se adaugă multitudinea de informații digitale de pe internet. Problema se pune pentru elevii care nu au acces la internet și tehnologie de ultimă generație pentru a putea participa la orele online. Acești elevi efectiv rămân neșcolarizați și fără acces real la educație.

Regândirea sistemului de educație actual, cu sistemul digital integrat în cel clasic, ar trebui regândit din temelii cu siguranță!

Astăzi propun o serie de metode de predare-învățare-evaluare care ar putea fi folosite cu succes la orele online cât și cele clasice :

1.Prezentările power point

S-a constatat de-a lungul timpului ca metodele clasice de predare sunt pentru elevi destul de plictisitoare, fără rezultate foarte bune și solicitante de timp. Prezentrile power point sunt atractive, nu obosec ochiul datorită culorilor calde folosite și sunt destul de scurte pentru a nu plictisi auditoriul. De obicei sunt folosite de cadrele didactice pentru a expune schemele lecțiilor în procesul de predare-învățare, dar poate fi folosit și cerințe în evaluarea unui portofoliu pentru elevi. Prezentările power point conțin multe fotografii și chiar filmulețe ceea ce le face atractive elevilor.

Avem la dispoziție mijloace suficiente de a crea ceva nou și rapid destul de atractiv pentru elevi. Tipurile de lecții pentru care se recomandă prezentările power Point sunt: lecții de transmitere de noi cunoștințe, materie nouă, lecții de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor, lecții non-standard. De obicei în primele slide-uri sunt specificate titlul lecției, competențele urmărite, conținutul lecției și la sfârșitul lecției materialele cu ajutorul cărora de poate realiza feedback-ul. O prezentare power point de succes trebuie să țină cont de următoarele idei:

- prezentarea unui idei într-un slide;
- nu trebuie să se folosească mai mult de 7 linii pe slide;
- este de evitat un titlu lung;
- nu trebuie folosite mai mult de trei culori pe cadru;
- alegerea numerelor în locul punctelor;
- folosirea culorilor calde pentru fundal;
- prezentarea sa nu dureze mai mult de 20 de minute;

2. Proiectul

Proiectul reprezintă o metodă complementară de evaluare utilizat frecvent astăzi la orele online, mai ales la sfârșitul semestrului sau al anului școlar. Această metodă ajută elevii să analizeze și să descopere informații cu ajutorul internetului sau mai clasic cu ajutorul bibliotecii. Profesorul organizează clasa cu diferite subiecte convenite împreună cu elevii, stabilește un plan pentru fiecare proiect, apoi o bibliografie. Prezentarea finală, se poate realiza de elev printr-un material power point sau prezentare clasică prin postere, individual sau în echipe. Informațiile pe care evaluatorul le obține în urma aplicării la clasă acestui portofoliu țin de : motivația elevului față de materia predată, capacitatea elevului de a se informa și a utiliza bibliografia cerută de profesor, capacitatea elevului de a investiga și a rezolva anumite situații problemă, modalitatea de organizare, prelucrare și prezentare a informațiilor, precum și calitatea produsului final obținut. Proiectul propus de profesor elevilor săi va ține cont de vârsta lor, motivația acestora, experiențele de învățare pe care elevii le-au acumulat pe parcursul anului școlar. Din proiect elevii învață să-și creeze produse autentice, sporind oportunitatea de învățare a conținutului ca o alternativă la învățarea bazată pe memorare. Pe parcursul proiectului profesorul ghidează munca elevului cu ajutorul materialelor indicate, astfel încât produsul final să fie cât mai original. Proiectul se poate realiza individual sau pe grupe. Lucrul în grup la un proiect este o parte importantă deoarece duce la cooperare între elevi pentru resurse comune, responsabilizarea individulă în cadrul grupului și competiția cu celelalte grupe. În mediul online elevii își pot forma grupe separate de lucru pentru fiecare proiect, acolo unde își pot împărtăși opinii și idei.

Dezavantajul principal în realizarea proiectului este timpul. Un proiect se poate realiza într-un timp mai îndelungat, ceea ce îi sperie pe profesori care au stricta abordare curriculară.

3.Jocul de rol

Jocul de rol este o metoda ce poate fi folosită și în online și care are mare succes în rândul elevilor mai ales cei de gimnaziu. La orele de istorie de obicei se folosesc roluri cu personaje istorice, trăiri

ale acestor personaje, punerea în scenă a unor bătălii sau încheierea unor tratate de pace între mai multe personaje istorice. Jocurile de rol pot fi:

-cu caracter general;

-cu caracter specific;

Poate pentru copii reprezintă o simplă joacă, dar aceste interpretări de rol ajută la înțelegerea unor probleme, modelarea unor deprinderi civice și patriotice pentru o viață întreagă, cultivă sensibilitatea față de semenii, problemele de zi cu zi cu care ne confruntăm, formarea unui spirit de echipă și competiția între ei.

Avantajul jocului de rol este acela ca elevii se pregătesc individual pentru punerea în scenă a personajului, ceea ce duce la studiul vieții și caracterului personajului pentru a putea fi interpretat. Cu ajutorul interpretării unor scene elevii își îmbunătățesc activitatea cognitivă ceea ce duce la dobândirea cunoștințelor teoretice și a abilităților practice.

Indiferent de metodele de predare-învățare-evaluare folosite la clasă, procesul educațional trebuie centrat pe nevoile elevului, deoarece fiecare are ritmul și capacitatea proprie de învățare. Noi cadrele didactice suntem într-un continuu proces de adaptare la noile provocări tehnologice și de dobândire a competențelor digitale. Astfel, viitorul educațional are ca componentă structurală învățământul online, dar niciodată nu-l va putea înlocui total pe cel clasic.

Bibliografie

1. <https://support.microsoft.com/ro-ro/office/crearea-unei-prezent%C4%83ri-%C3%AEn-powerpoint-422250f8-5721-4cea-92cc-202fa7b89617>
2. M.Pintilie, *Metode moderne de învățare-evaluare*, Ed. Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002, p. 79-81.
3. E. Apăștini, *Proiectul – metodă de evaluare interdisciplinară*, Revista Educației, nr.7, 2004.
4. M. Bocoș, *Didactica disciplinelor pedagogice: un cadru constructivist*. Ediția a 3-a, Ed. Paralela 45, Pitești, 2008.
5. M. Cârja, *Proiectul, metodă alternativă de evaluare*, Revista EDICT, 2018.

ACTIVITATE INTEGRATĂ

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: MECHIȘ CRISTINA-ALINA

ȘCOALA PROFESIONALĂ „SF. AP. ANDREI” SMÂRDAN- GRĂDINIȚA NR. 2 SUHARĂU

PROIECT DE ACTIVITATE

Data

Unitatea de învățământ:

Educatoare:

Grupa: Combinată

Tema anuală: Cum este, a fost și va fi aici, pe pământ?

Tema săptămânii: „La Paști”

Tema zilei: „În ziua de Paști”

Activitatea ADP+ALA+DLC+DEC+ALA

Forma de realizare; Activitate integrate (memorizare+ pictură)

Componența activității integrate:

ADP: I.D .

-Salutul. Bună dimineața , dragii mei!

-Întâlnirea de dimineață “Cum te simți azi?”

-Calendarul naturii. Cum este vremea astăzi? În ce anotimp suntem? În ce zi suntem, astăzi , dacă ieri a fost marți?

-Noutatea zilei: ‘Cutia magică’ (Intr-o cutie sunt imagini cu ouă colorate și o roată colorată)

-Înviorarea printr-un joc muzical: “Bună dimineața”

Tranziții: “Bat din ,palme, clap, clap.....”

ACTIVITĂȚI PE CENTRE DE INTERES

@**Biblioteca**: “Oul norocos”-elemente grafice

@**Construcții**: “Oul uriaș” -mozaic

@**Știință**: “Din jumătate, întreg”

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

@**DLC**: “În ziua de Paști” , de Elena Farago

@**DEC**: “Ovă vesele și peștrițe”- pictură

Mijloc de realizare: Memorizare/ pictură

Forma de organizare: Frontală

Tipul activității: **D.L.C.**: transmitere de informații

D.E.C: formare de priceperi și deprinderi

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

Joc muzical: „Clap, clap song...”

Joc distractive: “Vânătoarea de comori cu ouă de Paște”

Scopul: Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic, dezvoltarea atenției voluntare și a memoriei logice. Formarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unor picturi. Transmiterea unor noi cunoștințe despre sărbătoarea Pastelui, formarea virtuților creștine și cultivarea comportamentului moral-religios.

Obiective operaționale

- *Să traseze elemente grafice;
- *Să așeze cuburi ,realizând un ou uriaș;
- *Să caute jumătățile de ou , pentru a realiza un întreg;
- *Să memoreze logic textul;
- *Să recite expresiv, respectând pauzele, folosind un ton si un ritm potrivit;
- *Să rețină cuvinte si expresii noi;
- *Să realizeze lucrarea utilizând tehnica de lucru pictura.

STRATEGII DIDACTICE

1.METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația, memorizarea,observarea, Turul Galeriei ,exercițiul,mâna oarbă.

2.MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:imagini cu secvențe din poezie,fișe, cuburi,carioci, servetele umede,acuarele, pensule, etc.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

METODE DE EVALUARE: observarea sistematică a comportamentelor, analiza produselor activităților, aprecierea rezultatelor, stimulente.

SCENARIUL DIDACTIC AL ZILEI

Activitatea debutează cu **întâlnirea de dimineată**, toți copiii stau pe scăunele, așezați în semicerc, asigurându-se contactul vizual între aceștia.

Salutul se va desfășura cu ajutorul unor imagini. Fiecare copil alege o imagine, apoi realizează salutul împreună cu educatoarea.

Prezența. Copiii identifică colegii absenți.

Înviorarea, se realizează printr-un joc muzical: “Bună dimineată”....

Se stabilește cum este vremea și se completează **Calendarul Naturii**..

Împărtășirea cu ceilalți se va realiza, ghidați de întrebările: „Cum te simți astăzi? Ce te-a bucurat astăzi?” Acest moment solicită întreaga grupă și contribuie la socializarea copiilor, la exprimarea liberă în fața celorlalți, învățând să asculte și să-și exprime trăirile.

Noutatea zilei care va deveni moment de captare a atenției pentru activitățile ce vor urma, constă în prezentarea unei Cutii Magice. Aceasta este o cutie specială, plină cu surprize care cuprinde anumite sarcini- probe și care ne va ghida prin toate activitățile zilei. După ce educatoarea dă explicațiile necesare, enumerând obiectivele și tema, scoate din cutie un săculeț, apoi fiecare copil închide ochii, bagă mâna în săculeț și va scoate un jeton cu un ou colorat. Timp de 1-2 minute fiecare trebuie să-și deseneze cum se simte în acel moment, ce emoție simte el atunci. Apoi, îndrumat de educatoarea va lipi jetonul pe roata colorată.

Tranziția către activitățile pe centre de interes se va realiza cu ajutorul cântecului „Bat din palme clap, clap....”

În continuare, copiii vor desfășura activitățile pe centre de interes, astfel:

La centrul **Biblioteca**, copiii au de realizat un “Oul norocos”, unind, trasand diferite linii. Fișele vor fi pe nivel de vârstă.

La centrul **Construcții**, copiii au de așezat cuburi, realizând un “Ou uriaș”.

La centrul **Știință**, trebuie să caute jumătățile de ou dintr-un suport plin cu iarbă, pentru a realiza un întreg.

După realizarea sarcinilor de către preșcolari, se vor face aprecieri generale și individuale cu privire la activitate și comportamentul copiilor pe parcursul acesteia.

Tranziție: trecerea către activitatea următoare se realizează prin cântecul: „Am o căsuță mică”.

Mai departe, în cadrul activităților pe domenii experiențiale, începând cu **D.L.C. (Educarea limbajului)**, vor învăța o poezie nouă “În ziua de Paști” , de Elena Farago.

Se prezintă titlul și autorul poeziei, apoi scopul învățării pentru crearea motivației și prin întreținerea atenției lor voluntare.

Introducerea copiilor în tematica activității prin prezentarea unor ilustrații, care ne sugerează tema poeziei, printr-o convorbire scurtă pe bază de imagini. Apoi urmează recitarea-model a poeziei de către educatoare, care trebuie să respecte intonația, mimica, ritmul și pauzele. Poezia va fi învățată pe strofe. Educatoarea va repeta singură prima strofă de mai multe ori, apoi, împreună cu unul sau mai mulți copii. Se va trece la strofa a II-a, care va fi repetată împreună cu prima, apoi se va face repetarea acestora de către câțiva copii. Se va trece la recitarea strofei a III-a, care se repetă împreună cu primele două strofe, apoi se va face repetarea acestora de către câțiva copii. Se va recita și ultima strofă, care se va repeat împreună cu primele trei strofe, apoi se va face repetarea de către câțiva copii. Astfel, va fi redată poezia integral. Educatoarea se va asigura de înțelegerea textului, de extragerea corectă a mesajului poetic, iar acolo unde va fi nevoie, va oferi explicațiile necesare.

La **D.E.C. (Educație artistico-plastică)**, preșcolarii vor avea de pictat ouă roșii și pestrice, din polistiren. Se vor intui materialele puse la dispoziție, se explica și demonstrează modalitatea de realizare a temei și înainte de a le ura spor la lucru se vor realiza exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii.

După finalizarea activității se vor observa produsele realizate, se va aprecia modul de lucru, punând accent pe autoevaluarea copiilor.

În cadrul **Jocurilor și a activităților liber alese**, copiii vor juca jocul distractiv „Vânătoarea de comori cu ouă de Paște” și vor dansa un joc muzical „Clap, clap, song..”.

În cadrul **evaluării activității**, se fac aprecieri pentru participarea la activitate, pentru implicare și pentru modalitatea de realizare a sarcinilor. După care se împart buline și câte un ou de ciocolată drept recompensă.

Nr. Crt.	Etapile activității	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare / Metode și indicatori
----------	---------------------	-----------------------	---------------------	---------------------------------

			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric	Crearea condițiilor necesare bunei desfășurări a activității: - aerisirea sălii de grupă; - pregătirea materialului didactic; - aranjarea mobilierului; - intrarea copiilor în sala de grupă și așezarea acestora în semicerc.	Exercițiul organizatoric		
2.	Captarea și orientarea atenției	Constă în prezentarea unei Cutii Magice. . Aceasta este o cutie specială, plină cu surprize care cuprinde anumite sarcini- probe și care ne va ghida prin toate activitățile zilei. Educatorea, scoate din cutie un săculeț, apoi fiecare copil închide ochii, bagă mâna în săculeț și va scoate un jeton cu un ou colorat. Timp de 1-2 minute fiecare trebuie să-și deseneze cum se simte în acel moment, ce emoție simte el atunci. Apoi, îndrumat de educatoare va lipi jetonul pe roata colorată.	Conversația	Cutie, săculeț, jetoane	Observarea comportamentului copiilor
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se prezintă tema și obiectivele activității. Tranzitie :”Bat din palme , clap,,,...”	Conversația		

4.	Desfășurarea activității	<p>ALA 1 Se intuiesc materialele.</p> <p>La centrul Biblioteca, copiii au de realizat un “Oul norocos”, unind, trasând diferite linii. Fișele vor fi pe nivel de vârstă.</p> <p>La centrul Construcții, copiii au de așezat cuburi, realizând un Ou uriaș.</p> <p>La centrul Știință, trebuie să caute jumătățile de ou dintr-un suport plin cu iarbă, pentru a realiza un întreg.</p> <p>Tranzitie “Am o căsuță mică”</p> <p>D.L.C. (Educarea limbajului)</p> <p>“În ziua de Paști”, de Elena Farago.</p> <p>Toți copiii azi se îmbracă Cu ce au ei mai frumos Și părinții lor le cântă Învierea lui Christos.</p> <p>Și la masă ciocnesc astăzi Toți copiii cei cumiți, Ouă roșii și pestrice, Cu iubiții lor părinți.</p> <p>Toți copiii azi sunt darnici Căci ei știu că lui Christos, Îi sunt dragi numai copiii Cei cu sufletul milos.</p> <p>Și copiii buni la suflet, Azi cu bucurie dau, Cozonaci și ouă roșii La copiii care n-au.</p> <p>Se prezintă titlul și autorul poeziei, apoi scopul învățării pentru crearea motivației și prin întreținerea atenției lor</p>	<p>Explicația</p> <p>Conversa’ia</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p>	<p>Fișe</p> <p>Carioci</p> <p>jetoane</p> <p>Imagini cu secvențe din poezie</p>	<p>Evaluare Continuă</p> <p>Evaluare Continuă</p>
----	---------------------------------	---	---	---	--

		<p>- Recitarea-model a poeziei de către educatoare, care trebuie să respecte intonația, mimica, ritmul și pauzele.</p> <p>- Poezia va fi învățată pe strofe.</p> <p>Educatoarea va repeta singură prima strofă de mai multe ori, apoi, împreună cu unul sau mai mulți copii.</p> <p>Se va trece la strofa a II-a, care va fi repetată împreună cu prima, apoi se va face repetarea acestora de către câțiva copii.</p> <p>Se va trece la recitarea strofei a III-a, care se repeta împreună cu primele două strofe, apoi se va face repetarea acestora de către câțiva copii.</p> <p>Se va recita și ultima strofă, care se va repeta împreună cu primele trei strofe, apoi se va face repetarea de către câțiva copii. Astfel, va fi redată poezia integral.</p> <p>Educatoarea se va asigura de înțelegerea textului, de extragerea corectă a mesajului poetic, iar acolo unde va fi nevoie, va oferi explicațiile necesare.</p>			
--	--	--	--	--	--

5	Obținerea performanței	<p>Tranziție 1,2,1,2 mergem toți în pas vioii.....</p> <p>D.E.C. (Educatie artistico-plastica), preșcolari vor avea de pictat ouă roșii și pestrițe, din polistiren. Se vor intui materialele puse la dispoziție, se explica și demonstrează modalitatea de realizare a temei și înainte de a le ura spor la lucru se vor realiza exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii.</p> <p>Se prezintă copiilor modelul , după care, se explica tehnica de lucru pe care o vor folosi pentru a realiza tema propusă.</p> <p>Pentru a realiza tema propusa copii vor trebui să picteze ouă din polistiren, respectand culorile potrivite.</p> <p>Încălzirea motrică</p> <p>Se face o rapidă încălzire a mușchilor mici ai mâinii, prin executarea de către copii a mișcărilor sugerate de versurile.</p> <p>„, Ne jucăm cu mâinile, „Cum zboară albinele. Pumnișori îi rotim, Bine, bine răsucim Degetele se salută Se apasă și se luptă Bat din palme bucurosi Că azi lucrez frumos.’’</p> <p>Copiii execută tema propusă cu respectarea indicațiilor educatoarei. Lucrările realizate se analizează de către copii, cu ajutorul educatoarei, prin metoda turul galeriei, avându-se în vedere criteriul estetic al acuratetii aspectul aspectul general</p>	Acuarele Pensule Oură din polistiren	
---	-------------------------------	--	--	--

		<p>ALA 2</p> <p>Jocul distractiv „ Vânătoarea de comori cu ouă de Paște ‘</p> <p>În sala de grupă, într-un loc amenajat, vor fi ascunse câteva ouă din plastic. Fiecare ou are în interior câte o provocare pentru copil (Să deseneze o floare, sa numere pana la 5, să recite o poezie, să îmbrățișeze un coleg.....etc.) . Odată ce găsește un ou, copiii trebuie să îndeplinească provocarea.</p> <p>Pentru fiecare provocare îndeplinită, se primește drept recompense un ou de ciocolată.</p> <p>Joc musical „Clap, clap, song..”.</p>			
6.	Evaluarea activității	<p>Vor fi apreciate activitatea și lucrările realizate.</p> <p>Copiii sunt îndrumați să se autoevalueze și să aprecieze activitatea și lucrările.</p>	<p>Conversatia</p> <p>Turul Galeriei</p>		<p>Observarea comportamentului pentru realizarea temei propuse, analiza produselor activității</p> <p>Capacitatea de evaluare și autoevaluare</p>

7.	Incheierea activității	Educatorea recompensează copiii cu buline,.	Conversația	Surprize	Aprecieri verbală asupra comportamentului copiilor
----	-------------------------------	---	-------------	----------	--

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educație timpurie 2019;
2. Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concept și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie 2019
3. Învățământul preșcolar și primar 3-4/2013, Ed Arlequin, 2013;
4. Activitatea integrată din grădiniță , Ed. Didactica Publishing House, 2008

Eficiență și calitate în demersul didactic exemple de bune practici în predarea Biologiei

Profesor Mercea Florina Gabriela

Școala Gimnazială “Andrei Mureșanu”

Oraș Cehu Silvaniei , Județul Sălaj

Sub aspect educațional școala joacă rolul cel mai însemnat deoarece realizează un mediu educațional optim, influențele căruia se realizează constant, durabil, organizat pe baza cercetărilor și investigațiilor realizate asupra capacităților psiho-individuale ale elevilor pentru o dezvoltare armonioasă.

Școala este un loc unde elevii se instruiesc, învață dar este și un loc unde se stabilesc relații, se promovează modele, valori, se creează condiții pentru dezvoltarea cognitivă afectivă și morală a copilului. Clasa școlară constituie un grup ai cărui membrii depind unii de alții, fiind supuși unei mișcări de influențare reciprocă ce determină echilibrul funcțional al câmpului educațional. Fiecare grup cere de la membrii săi diferite forme de comportament. Însuși actul predării-învățării este un proces rațional, iar gestiunea acestor relații se înscrie în ceea ce unii o numesc managementul clasei școlare, și anume “ setul de activități prin intermediul cărora profesorul promovează comportamentul adecvat al elevului și elimină comportamentul inadecvat, dezvoltă relații personale bune și un climat socio-emoțional pozitiv în clasă, stabilește și menține o organizare eficientă și productivă a clasei” (Weber, 2003, apud Neculai 2004)

Educația este compartimentul cel mai semnificativ al mediului social. Este în ultimă instanță un proces de sociabilizare și umanizare (de asimilare și interiorizare progresivă a socialului, a culturii). Prin intermediul educației copilul, asimilează și interiorizează treptat cunoștințe, transformându-le în comportamente, modele, norme, reguli, valori, atitudini ce asigură trecerea de la realitatea pur biologică la cea socială, umană.

Inovarea metodelor aplicate în predarea-învățarea biologiei la școală , modernizarea lor urmărește să-i facă pe elevi să învețe cum să învețe Biologia, determinând asimilarea cunoștințelor biologice printr-un efort autentic de explorare a sistemelor biologice, a proceselor a fenomenelor biologice cu ajutorul metodelor și tehnicilor specifice acestor discipline, ținând seama de ritmurile individuale de muncă, împletind judicios activitățile independente cu cele colective și de echipă.

Forma de organizare a activității didactice se referă la „modul/maniera de lucru în care se realizează activitatea binomului profesor-elev”. Aceasta poate să îmbrace formele unui învățământ frontal, pe grupe sau individual.

Curriculum de biologie a fost proiectat ținând cont de necesitățile elevilor din gimnaziu și liceu, fiind adecvat vârstei și nivelului de pregătire ale elevilor. În acest sens curriculum-ul recomandă utilizarea unor forme variate de organizare a lecției la clasă, în laborator sau în natură. Formele de organizare a procesului instructiv-educativ reprezintă cadrul organizatoric de desfășurare a activității didactice formale, ansamblul modalităților specifice și operaționale de derulare a procesului didactic. Acestea s-au diversificat în timp foarte mult, încât cerința unei clasificări a formelor de activități se impune tot mai mult.

După ponderea activității acestea pot fi:

- Activități frontale
- Activități pe grupe
- Activități individuale

FIȘĂ DE ACTIVITATE PE GRUPE

Tema: Floarea la angiosperme

Clasa: a-VII-a

Evaluare :

La sfârșitul activității didactice toți elevii ar trebui să fie capabili:

- Să descrie elementele componente ale florii la angiosperme
- Să cunoască care este rolul florii
- Să redea prin modelare sau alte mijloace modelul unei flori date

Sarcini de activitate:

Material necesar: mulaj, prezentare power point, polistiren, hârtie colorată, ace de gămălie, marker

1. Deschideți plicurile de pe masa de lucru și observați toate componentele florii
2. Analizați, observați mulajul și prezentarea powerpoint apoi grupați componentele florii
3. Așezați componentele florii pe polistiren și le fixați cu ajutorul acelor de gămălie
4. Notați cu ajutorul marker-ului denumirea fiecărui component
5. Prezentați în fața clasei planșa realizată

Activitățile pe grupe conferă elevilor conferă elevilor posibilitatea de a folosi modalități de lucru specifice instruirii diferențiate utilizarea fișelor de activitate, realizarea de proiecte de activitate. Specificul activităților practice grupale integrate în lecții este determinat de obiectivele operaționale sau competențele specific, în fiecare caz în parte.

Activitatea pe grupuri de elevi (de regulă 4 elevi) prezintă unele caracteristici:

- rată de participare mare în cadrul lucrării practice
- gradul înalt de colaborare și susținere reciprocă, de cooperare
- comunicare deschisă, onestă
- se respectă opiniile celorlalți și se fac eforturi pentru înțelegerea lor
- în luarea deciziilor este o participare ridicată

Este cunoscut faptul că în studiul biologiei activitatea pe grupe se folosește în vederea realizării de experiențe, observații, lucrări practice. În felul acesta elevii își însușesc noul într-un mod active, participativ. În acest caz creativitatea joacă un rol esențial, comunicarea și cooperarea ating cote maxime.

În funcție de condițiile reale, de resursele materiale și temporale, grupele pot executa concomitent aceeași lucrare, sau lucrări diferite, dar care concur la elucidarea aceleiași probleme, deci ale căror rezultate pot fi corelate și sintetizate. După rezultatele la învățatura grupe le pot fi omogene și eterogene. Practica de specialitate a evidențiat eficacitatea activității pe grupe eterogene. În acest caz rămâne deschisă problema relației optime dintre caracterul competitiv și cooperativ al activității. Rolul esențial îi revine profesorului care coordonează întreaga activitate. Sigur că în urma competiției se realizează progresul, evoluția, dar practica din domeniul științelor educației și didacticii special a evidențiat terenul pe care îl câștigă cooperarea mai ales în rândul tinerei generații. În cadrul grupelor se lucrează diferențiat.

Un rol important în ceea ce privește realizarea eficienței învățării, în cadrul grupelor, precum și formarea unor deprinderi și priceperi, îi revine profesorului. Acesta trebuie să cunoască particularitățile individuale ale elevilor, aptitudinile, înclinațiile, pasiunile elevilor etc.

BIBLIOGRAFIE

1. Iluț, P, “Valori atitudini și comportamente sociale- Teme actuale de psihologie”, Iași, ed.Polirom, 2004
2. Mariana Marinescu “Didactica biologiei teorie și aplicații” editura Paralela 45
3. Monteil, J-M., (1997) Educație și formare, Ed. Polirom Iași

Concursul județean « *Oui à la francophonie* »

Prof. Mielcioiu Laura Monica
Liceul Tehnologic Vedea

Prin cultură și stil de viață, Franța a dat tonul, a inspirat umanitatea și a atras artiști, studenți, călători, oameni de gust și iubitori ai frumosului. Franceza a devenit limba celor cultivați și a diplomației și s-a impus, încă din secolul XVII, ca singura limbă de circulație a ideilor în Europa, după ce latina avusese această misiune timp de o mie de ani.

Franța a dat lumii o anumită concepție universală asupra omului și o artă de a trăi, capodopere artistice, realizări științifice și tehnice, iar valorile libertății și toleranței născute în Epoca Luminilor au inspirat revoluții în țările Europei și ale celor două Americi prin răspândirea ideilor și culturii franceze în mase. Cultura franceză a rămas dominantă în multe regiuni ale lumii și în special în Europa de est iar, după ce, în secolul XX, americanii au început să-și exporte modelul cultural, Franța a rămas un susținător fervent al excepției culturale, o luptă pe care și acum arta europeană o duce odată cu transformarea culturii într-un bun de consum.

Scriitorii francezi, cărțile despre Franța și valorile ei, filmul și muzica franceză au rămas prezente în viața cotidiană a sute de milioane de oameni, cultura și limba franceză fiind liantul Organizației Internaționale a Francofoniei.

Limba franceză și valorile solidarității, ale dialogului și diversității culturale sunt celebrate la 20 martie, Ziua Internațională a Francofoniei, prin numeroase evenimente organizate în tot spațiul francofon, încă din anul 1998.

Proiectul educațional „*Oui à la francophonie*” se înscrie în tendința globală de promovare a multiculturalismului, dar și ca o necesitate de îmbinare a activităților care vizează dezvoltarea competențelor lingvistice cu cele care stimulează creativitatea elevilor și interdisciplinaritatea.

Concursul are ca obiectiv general perfecționarea cunoștințelor de limbă franceză prin utilizarea acesteia în contexte vizând valorile culturale francofone, în scopul dezvoltării unei perspective interculturale și a interesului pentru elemente de civilizație semnificative din spațiul francofon.

Obiectivele concursului au fost următoarele:

Pentru elevi:

- Să dezvolte interesul pentru activități extracurriculare;
- Să-și îmbogățească universul de cunoaștere;
- Să stimuleze interesul pentru studierea limbii și a culturii franceze, prin realizarea unor afișe, colaje, desene tematice sau prezentări ppt;
- Să aibă abilitatea de a comunica într-o limbă străină;
- Să sporească interesul pentru cultura și civilizația altor țări;
- Să le dezvolte memoria, atenția, spiritul de observație;
- Să se stimuleze spiritul de competiție prin participarea la concurs;
- Să se realizeze un schimb de experiență între școlile partenere;
- Să promoveze lucrările efectuate de elevi prin organizarea de expoziții cu lucrările efectuate de ei;
- Să stimuleze creativitatea;

- Să promoveze originalitatea și interesul elevilor pentru documentare și cercetare;
- Să cultive talentul creator și pe cel critic în rândul elevilor;
- Să formeze o atitudine pozitivă față de școală a elevilor participanți la concurs;
- Să sporească rolul școlii în comunitate.

Pentru cadrele didactice:

- Să promoveze diversitatea multilingvistică și culturală;
- Să planifice, organizeze și desfășoare activități comune în limba franceză;
- Să atragă elevii în cât mai multe activități extrașcolare și extracurriculare având la bază comunicarea într-o limbă străină.

Concursul s-a adresat elevilor din clasele V-XIII de la toate unitățile școlare din județul Argeș și a cuprins trei secțiuni:

a) Secțiunea A - *Concurs de afișe tematice, desene, colaje*;

b) Secțiunea B - *Prezentări ale elevilor în Power Point* (max. 10 min) în limbile franceză sau română;

c) Secțiunea C – *Creații literare: poezii, eseuri* despre un oraș sau o țară francofonă.

Aflat deja la a V-a ediție, concursul „*Oui à la francophonie*” a devenit o tradiție pentru elevii și profesorii de limba franceză din județ care s-au dovedit și în acest an interesați participând într-un număr semnificativ, ceea ce ne impulsionează să continuăm organizarea lui și în anii următori.

Tehnici și metode moderne de predare-învățare în context european

prof.ing. Mihăeș Gheorghe Viorel
Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș

Etimologia cuvântului metodă (gr. *methodos*, „metha” – „spre, către” și „odos” – „cale, drum”) ne sugerează semnificația metodelor didactice, în procesul de învățământ. Ele reprezintă așadar, calea de urmat, în vederea atingerii obiectivelor propuse; reprezintă drumul parcurs, în vederea aflării adevărilor. Nu în ultimul rând, semnifică calea pe care o parcurge profesorul pentru a-i ajuta pe elevi să-și găsească propria cale de devenire.

Atenția acordată metodelor și procedeelor didactice facilitează respectarea normelor, principiilor didactice. Ele constituie, de asemenea, un element esențial al strategiei didactice, deoarece „reprezintă latura executorie a acesteia (atingerea finalităților)”. În sinteză, metoda este „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda ce reunește într-un tot familiar eforturile profesorului și ale elevilor săi”.

În cadrul metodelor, se întâlnește o tehnică mai limitată de acțiune, numită procedeu. Acesta reprezintă o particularizare, un detaliu, o componentă a metodei respective. Între metodă și procedeu există o relație dinamică, în sensul că procedeele pot varia, își pot schimba locul fără să afecteze realizarea celor propuse, pe de o parte, și pe de alta, în sensul că metoda poate deveni un procedeu în cadrul unei alte metode, după cum, procedeu poate fi ridicat la rang de metodă.

Portofoliul este o modalitate de lucru prin care elevii își pot pune în valoare cunoștințele, un instrument care îmbină evaluarea cu învățarea continuă și progresivă, o “carte de vizită” a elevului, prin care cadrul didactic poate să urmărească progresul– în plan cognitiv, atitudinal și comportamental la modulele de specialitate de-a lungul unui interval mai lung de timp.

Primul pas pentru întocmirea portofoliului a fost acela de a informa elevii ce trebuie să conțină un portofoliu și cum trebuie îmbogățit conținutul acestuia. Iată câteva din cerințele unui portofoliu:

- lista conținutului acestuia(sumarul, care include titlul fiecărei lucrări/ fișe);

- lucrările pe care le face elevul individual sau în grup;
- eseuri, articole, referate, comunicări;
- fișe individuale de studiu;
- experimente;
- înregistrări, fotografii care reflectă activitatea desfășurată de elev individual sau împreună cu colegii săi;
- reflecțiile proprii ale elevului asupra a ceea ce lucrează;

Practicând o astfel de metodă, am reușit să antrenez elevii într-o activitate riguroasă, dar frumoasă și utilă, care le oferă un larg evantai de posibilități să se informeze, să-și descopere aptitudinile, să-și formeze deprinderi de muncă și de viață. Munca i-a motivat, reușind să îmbogățească portofoliile cu foarte multe imagini reprezentative pentru fiecare temă, cu desene proprii, aflându-se într-o continuă competiție unii cu alții.

Prin prisma organizării și realizării sale, portofoliul prezintă următoarele avantaje:

- evaluarea prin portofoliu nu este stresantă pentru elevi, ci motivantă;
- este un instrument flexibil, ușor adaptabil la specificul disciplinei, clasei și condițiilor concrete ale activității;
- dă posibilitatea elevului de a lucra în ritm propriu și de a se implica activ în rezolvarea sarcinilor de lucru stabilite;
- repartizarea diferitelor sarcini în cadrul grupului oferă fiecăruia posibilitatea de a face ceea ce știe cel mai bine;
- stimulează spiritul de cooperare și întrajutorare care animă clasa;
- implică elevul în propria evaluare și în realizarea unor materiale care să-l reprezinte cel mai bine;

Portofoliul, ca instrument de evaluare curentă în cadrul modulelor de specialitate își dovedește utilitatea furnizând informații esențiale profesorului pe baza cărora acesta își poate întemeia o judecată de valoare validă și pertinentă asupra performanțelor elevului pe o perioadă mai lungă de timp. Evaluarea cu ajutorul portofoliului trebuie să se bazeze pe un sistem de informații cuprinzând date și indicatori care să permită urmărirea evoluției fiecărui elev în parte.

Portofoliul este o mapă deschisă la care elevul are acces permanent pentru a-l completa, actualiza și consulta în vederea autoinstruirii, un element de evaluare curentă, furnizând învățătorului informații esențiale despre performanța, evoluția, achizițiile

elevului pe o perioadă mai lungă de timp. Portofoliul reprezintă un pact între elev și învățătorul care trebuie să-l ajute pe elev să se autoevalueze, care discută cu elevul despre ce trebuie să știe și ce trebuie să facă acesta de-a lungul procesului de învățare.

Consider că utilizarea metodelor alternative de evaluare este utilă, fiindcă stimulează crearea unei relații de colaborare, de încredere și respect reciproc între învățător/ elevi și între elevi, facilitând un climat de învățare plăcut, relaxat.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin - Pedagogie, Editura Polirom Iași, 2000
2. Pintilie, Mariana, Metode moderne de învățare, Editura didactică, Cluj-Napoca, 2003
3. Crenguța Lăcrămioara Oprea, Pedagogie, Alternative metodologice interactive, Editura Universității din București, 2003

PROGRAM EDUCAȚIONAL

GRADINIȚA DE VARĂ

Autor :Mihai Dorina
Scoala Gimnaziala Nr.1 Bolintin-Vale

ARGUMENT :

Am inițiat acest program de vară ca urmare a defășurării activităților de tip outdoor în curtea grădiniței prin intermediul proiectului “Grădina de liniște”, în care preșcolarii vor dori să învețe și să exploreze lucruri noi, precum și adaptarea celor mai mici în toate activitățile desfășurate atât în aer liber dar și în incinta grădiniței. Considerăm astfel că, prin acest mod de abordare a activităților, preșcolarii vor fi atrași să experimenteze și să-și consolideze competențele și deprinderile de pregătire pentru școală, precum și întărirea sentimentului de apartenență la grup, dezvoltarea și formarea lor pentru noua etapă în care vor păși din toamnă, respective școlaritatea mică,

Perioada preșcolară reprezintă o etapă a dezvoltării copilului în care se construiesc, se așează, se împletesc și se delimitează treptat, principalele trăsături ale viitoarei personalități.

Preocuparea educatoarei de a-i pregăti cât mai temeinic pe toți copiii pentru activitatea școlară se concretizează în aplicarea unui program de lucru care să prefigureze unele obligații școlare și să permită o evaluare corectă și completă a însușirilor dobândite.

Succesul în educarea copilului înseamnă o bună cunoaștere a acestuia. Pentru a-l educa trebuie să-l cunoști și să-l înțelegi, să știi cum să te porți cu el, pentru a-i câștiga încrederea și a-i stimula receptivitatea.

Activitățile planificate vizează dezvoltarea psihomotrică corespunzătoare învățării, scrierii și citirii în clasa pregătitoare, dezvoltarea vorbirii, stimularea și exersarea gândirii, a memoriei și a imaginației, antrenarea spiritului de observație, pregătirea socio-afectivă în vederea integrării în colectivul de copii.

În activitățile desfășurate în cadrul grădiniței de vară, educatoarea se va strădui să creeze un climat favorabil manifestării curiozității, a acțiunii directe a copilului cu materiale, un climat stimulatив al exprimării verbale și comunicării între copii.

În toate activitățile, educatoarea va aplica metode, procedee, forme organizatorice adecvate tratării individuale și diferențiate a copiilor, pentru a stimula și antrena cât mai intens participarea activă a fiecărui copil la procesul de însușire a cunoștințelor, de formare a priceperilor și deprinderilor specifice vârstei.

Investigând și explorând mediul imediat apropiat lor, copiii își dezvoltă deprinderi în domeniul limbajului, matematicii, științei, artei și desigur, deprinderi sociale. Prin jocurile și activitățile în aer liber, de creație artistico-plastică și muzicale, practice și gospodărești, de cunoașterea mediului, prin activitățile relaxante, plimbări, întreceri sportive, jocuri distractive în aer liber, copiii au contact cu mediul înconjurător și descoperă noțiuni noi.

DURATA PROGRAMULUI DE PREGATIRE :

2 săptămâni - 03.07-14.07. 2023

INIȚIATOR: PROF. DORINA MIHAI

GRUP ȚINTĂ : 14 copii preșcolari (4-6 ani)

NUMĂRUL DE ORE : 20 ore / săptămână

SCOPUL:

-pregătirea copiilor în vederea adaptării optime la specificul activității preșcolare și școlare.

OBIECTIVE :

- dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral și a capacității de exprimare orală ;
-formarea unor capacități și deprinderi necesare desfășurării activității de tip școlar;
- stimularea curiozității privind explicarea și înțelegerea lumii înconjurătoare;
- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;
- formarea și consolidarea unor abilități practice specific nivelului de dezvoltare motrică;
- stimularea expresivității și a creativității prin desen, pictură, modelaj;
- dezvoltarea atitudinilor favorabile inițierii și menținerii unor relații de cooperare în grup mixt (vârstă, gen, statut social) a motivației pentru activitățile școlare

PRINCIPII CARE STAU LA BAZA ELABORĂRII CURRICULUM-ULUI:

- Adecvarea conținuturilor învățării și a activității de învățare la specificul copiilor (vârsta , mediu familial , specificul comunității etc.);
- Echivalarea șanselor de acces la educație ;
- Atractivitatea și accesibilitatea activităților prin predominanța jocului didactic;
- Valorificarea potențialului motivațional și intelectual al copiilor.

MATERIALE / MIJLOACE

- cărți cu povești , poezii
- CD-uri cu cântece pentru copii
- jocuri (de comunicare , de pronunție , de atenție și de orientare spațială , de dezvoltare a autocontrolului , de mișcare etc.
- fișe de muncă individuală
- cartoane colorate, hârtie colorată, acuarele, carioca, culori,creioane,foarfece
- laptop, videoproiector, flipchart.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ VIZATE

- DLC:-** Să participe la activitățile de grup și de joc, de învățare, atât în calitate de vorbitor, cât și în calitate de auditor;
- Să audieze cu atenție un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l-a înțeles;
- Să utilizeze efectiv instrumentele de scris, stăpânind deprinderile motrice elementare necesare folosirii acestora;
- Să recunoască cuvinte simple și litere în contexte familiare;
 - Să recunoască literele alfabetului și alte convenții ale limbajului scris;
 - Să înțeleagă semnificația cuvintelor, literelor, învățând să le traseze;
- DS:** - Să compună și să rezolve probleme simple, implicând adunarea și scăderea în limitele 1-5/1-10;
- Să cunoască unele elemente componente ale lumii înconjurătoare, precum și interdependența dintre ele;
- Să recunoască și să descrie verbal sau grafic anumite schimbări și transformări din mediul apropiat;
 - Să comunice impresii, idei pe baza observărilor efectuate;
 - Să manifeste disponibilitate în a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului, aplicând cunoștințele dobândite;

- DOS:** - Să cunoască și să respecte normele necesare integrării în viața socială, precum și reguli de securitate personală;
- Să trăiască în relații cu

cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranță, armonie;

- Să capete abilitatea de a intra în relație cu cei din jur, respectand norme de comportament corect și util celorlalți;

practice și gospodărești;

DEC:- Să redea teme plastice specifice desenului;

- Să recunoască elemente ale limbajului plastic și să diferențieze forme și culori în mediul înconjurător;

- Să cânte cantecele în aranjamente armonico-polifonice elementare;

- Să asocieze

mișcările sugerate de textul cântecului cu ritmul acestuia;

DPM:- Să fie capabil să execute mișcări

motrice de bază;

- Să fie apt să utilizeze deprinderile motrice însușite în

diferite contexte;

- Să manifeste în timpul activității atitudini de cooperare, spirit de

echipă, de competiție, fair-play.

Evaluarea proiectului extracurricular se va face printr-o serie de fotografii, filme, fișe de lucru, produse ale copiilor. Produsele în format fizic vor fi îndosariate și oferite părinților, iar fotografiile și filmele vor fi stocate, cu acordul părinților, pe un CD. De asemenea, evaluarea evenimentului va fi consemnată în cadrul Comisiei de specialitate. Programul se va finaliza cu o ceremonie în cadrul căreia preșcolarii vor fi recompensați cu cărți și diplome

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

GRĂDINIȚA DE VARĂ

AN ȘCOLAR 2022-2023

DATA	CATEGORIA DE ACTIVITATE / TEMA ȘI MIJLOACE DE REALIZARE	RESPONSABILI
LUNI 03.07.2023	Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Sunt sanatos atunci cand.....” JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Arta:Cireșe si capsuni-modelaj Biblioteca: Exercițiu grafic: “Bicicleta”-exercitiu grafic	Prof. Mihai Dorina

	<p>ADE: Domeniul Știință/ Cunoașterea mediului: Cireșele și căpșunile -prezentare PPT Domeniul Om și Societate/Activitate practic - gospodareasca:”O salata asortata”</p> <p>Joc distractiv: ”Ghicesce ce am mimat!” Joc de miscare “Sotronul”</p>	
<p>MARȚI 04.07.2023</p>	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Sportul meu preferat este...”</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Știința:Usor-greu” Biblioteca:Linia curba,franta (fisa de lucru)</p> <p>ADE: Domeniul Știință/ Activitate matematică: „Ordonarea obiectelor dupa criteriul lungimii –panglici colorate-ex cu material individual Domeniul Limbă și Comunicare/ Educarea limbajului: „Saculețul fermecat(sporturi)” – joc didactic</p> <p>Joc distractiv-‘Matele incurcate” Joc de miscare:Balon mare,balon mic</p>	<p>Prof. Mihai Dorina</p>
<p>MIERCURI 05.07.2023</p>	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Mananc sanatos”... Momentul poveștii- JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Știință: „joc de masa: Culori si fructe”(fisa de lucru) Arta :Codul culorilor(fisa de lucru)</p> <p>ADE: Domeniul Limbă și comunicare/ Educarea limbajului: „Propoziții, cuvinte, silabe”- joc didactic Domeniul Estetic și Creativ: „Mingea-efectul plastic obtinut din indoirea si presarea foii</p> <p>Joc distractiv-‘Cine te-a strigat?</p>	<p>Prof. Mihai Dorina</p>

	Întrecere sportivă-“Primul la linia de sosire”	
JOI 06.07.2023	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): “In parc ma joc cu....”</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Biblioteca: „Drumul melcului Joc de miscare:Cainele</p> <p>ADE: Domeniul Știință/ Activitate matematică: „ 5 minute de matematică”-operații de scădere în limitele 1-10.(cu o unitate și două unități)- material power-point DomeniuPsiho-motric/ Educație fizică- “Traseu aplicativ”</p> <p>Joc distractiv-“Telefonul fara fir Joc distractiv:Scaunele muzicale”</p>	Prof. Mihai Dorina
VINERI 07.07.2023	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Alimentele sanatoase sunt...”</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Biblioteca: „Litere amestecate”(joc de masă) Știință: “Mancare sanatoasa”(fisa de lucru) Artă: „Fotografia în culori”-desen la alegere</p> <p>ADE: Domeniul Om și Societate/Educație pentru societate: „Elefantul știe să circule corect”- joc didactic cu tematică rutieră</p> <p>Domeniul Estetic și Creativ Educație muzicală: „Prietenii mei”-cantec, Joc muzical:Canta ca mine!</p> <p>Joc distractiv-“Ce văd prin ochean?” Joc de mișcare-“Leapșa”</p>	Prof. Mihai Dorina
LUNI 10.07.2022	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Imi place sa ma joc cu....” Momentul poveștii-“Ce surpriză!” JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE:</p>	Prof. Mihai Dorina

	<p>Biblioteca: „Citire de imagini-Imi place sa ma imbrac cu...(fisa de lucru) Arta: Arici pogonici,prietenul meu de joaca-colorare</p> <p>ADE: Domeniul Știință/ Cunoașterea mediului: „Hai sa mergem la plimbare”-prezentare PPT</p> <p>Domeniul Om și Societate/Activitate practică: „ Sfoara zmeului-innodare.</p> <p>Joc distractiv-“In oglinda” Joc de miscare-“Tarile”</p>	
MARȚI 11.07.2023	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Stiu personaje din povesti” Momentul poveștii-“Pantofii lui Shongololo” JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Arta:”Punguta cocosului”</p> <p>Știință: „Margele colorate-joc de masa</p> <p>ADE: Domeniul Știință/ Activitate matematică: „Cinci minute de matematică”-operații de adunare în limitele 1-10 (cu o unitate și două unități) –compunere probleme pe baza unor imagini sugestive. Domeniul Limbă și Comunicare/ Educarea limbajului: „Ora de povesti”-vizionare</p> <p>Joc de miscare :”Batistuta” Euritmie- Samba florilor</p>	Prof. Mihai Dorina
MIERCURI 12.07.2023	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Sunt fericit atunci cand.../Sunt trist atunci cand...”</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Știință: „Meteorologul de serviciu”-joc de masa Arta :Cum e vremea azi?</p>	Prof. Mihai Dorina

	<p>ADE: Domeniul Limbă și comunicare/ Educarea limbajului: „Șalata de povești”- joc didactic Domeniul Estetic și Creativ: „Soarele și ploaia”-modelaj</p> <p>Joc distractiv-“Cine te-a stigmat?” Joc de mișcare-“Mingea prin tunel”</p>	
<p>JOI 13.07.2023</p>	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): Ghicitori</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Biblioteca: Cirese Știință: “Grupam obiecte de același fel”-fisa de lucru</p> <p>ADE: Domeniul Știință/ Activitate matematică: „ 5 minute de matematică”-operații de scădere în limitele 1-10.(cu o unitate și două unități)- compunere de probleme după un șir de ilustrații Domeniu Psiho-motric/ Educație fizică- “Aruncarea mingii de la piept-Joc :Arunca mingea”</p>	<p>Prof. Mihai Dorina</p>
<p>VINERI 14.07.2023</p>	<p>Primirea copiilor Joc liber/Activitate individuală de explorare a unui subiect Micul dejun Întâlnirea de dimineață:(salutul, prezența, calendarul naturii): „Imi place vara pentru ca....”</p> <p>JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE: Biblioteca: „Vara”-prezentare PPT Știință: “Azi,maine-(fisa de lucru) Artă: „Hai la masa!-desen</p> <p>ADE: Domeniul Om și Societate/Educație pentru societate: „Piticlic ne învăța,cum să ne purtăm în viață!-vizionare PPT</p> <p>Domeniul Estetic și Creativ Educație muzicală: „Ploaia pica,pic,pic-joc muzical,Culorile-învățare cântec</p> <p>Desene pe asfalt Joc de mișcare-“Randunica-si muta cuibul”</p>	<p>Prof. Mihai Dorina</p>

BIBLIOGRAFIE:

- 1. Curriculum pentru educatie timpurie 2019**
- 2. "Ola in grupa mijlocie"-Resurse didactice pentru profesori**
- 3."Ola in grupa mare"**

MOMENTUL INTERCULTURAL-SHARING TO BLOG

**PROF. MIHAILĂ LILIANA-SIMONA
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ 195-HAMBURG
BUCUREȘTI-SECTOR 3**

Descrierea probei de evaluare: Lucrarea descrie eficiența în aplicarea probelor de evaluare în orele de curs prin utilizarea noilor tehnologii(în cazul meu, blogul) pentru stimularea formării elevilor și sporirea calității învățământului. Atașez și linkul unui blog pentru a vedea unde se situează elevul când este de vorba despre curiozitate, diseminarea informației și inovația. <https://asemanarea-culturilor-romane-turca.blogspot.com/>

Proba de evaluare: formativă

Cum generația actuală ne oferă modele de responsabilitate socială și implicare, elevii cu care lucrez sunt astfel de modele, care ies din bula monotoniei și intră într-o zonă de confort emoțional.

Pentru tema „Valorile mele, valorile celorlalți, cu scopul investigării valorilor culturale ale spațiului/comunității” am dat posibilitatea elevilor să-și manifeste creativitatea în domeniul de conținut „Elemente de interculturalitate”.

Situarea elevului în centrul activităților destinate formării competențelor generale și specifice disciplinei prin operaționalizarea cunoștințelor îi asigură acestuia adaptarea la contexte de comunicare diverse, favorizând controlul propriei formări.

Programa mi-a permis să elimin abordările excesiv teoretizante, asigurând flexibilitatea și eficiența în procesul de formare a competențelor-cheie, prin raportare permanentă la elementele reprezentative ale culturii românești și universale.

Am respectat competențele generale și specifice pentru clasa a VII-a, privind:

5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional

5.1. Compararea unor tradiții românești cu tradiții din alte culturi

exerciții de identificare a unor asemănări între cultura română și cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice;

5.2. Compararea unor elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare

promovarea culturii naționale prin utilizarea noilor tehnologii (blog, pagina web etc.);

exerciții de redactare a unor texte (articole pentru revista școlii, ziarul local, broșuri de prezentare) privind interferențele culturale.

Încercare grea, dar nu imposibilă, mai ales că am fost în online și mereu am fost supuși provocărilor. Am ales crearea unui blog de promovare a zonei de origine, prin evidențierea specificului local și a influențelor provenite din zonele geografice limitrofe, din punct de vedere lingvistic, literar, folcloric sau social, pentru tema „Valorile mele, valorile celorlalți, cu scopul investigării valorilor culturale ale spațiului/comunității”, ținând cont de necesitatea exersării integrate a celor cinci competențe în funcție de tema fiecărui an de studiu, precum și de specificul individual și colectiv al clasei.

În evaluare am ținut cont de calitatea competențelor și a subcompetențelor specifice, după cum urmează:

a) în cazul competenței de receptare și de producere a unor texte orale în diverse situații de comunicare, am avut în vedere calitatea ascultării active și coerența mesajelor produse;

b) în receptarea textelor de diverse tipuri, am avut în vedere acuratețea comprehensiunii și substanțialitatea interpretării, urmărind progresia competenței de lectură prin racordare la cadrele internaționale de referință;

c) în redactarea unor texte de diverse tipuri, am avut în vedere conținutul textului, adecvarea la tiparul textual abordat și corectitudinea lingvistică;

d) în cazul evaluării competenței de folosire corectă, adecvată și eficientă a limbii în comunicarea orală și scrisă am avut în vedere raportarea la situația de comunicare și cunoașterea normei;

e) în cazul competenței care se referă la exprimarea identității lingvistice și culturale proprii, am urmărit interesul pentru problema identitară, abilitatea de a interoga și de a formula idei privind valorile culturale românești și europene.

Trebuia să gândesc și descriptorii de performanță și matricea de specificații necesare evaluării elevilor, și nu am fost surprinsă de devoțiunea elevilor și reușitele lor.

Trăiesc în lumea genialității lor, nu a pornirilor atavice, inconștiente că „sunt mici, nu știu ce să facă”; empatizez foarte ușor cu dorințele lor, sar peste trambulina stereotipiilor, nu sufăr de acrofobie și sunt disponibilă momentan pentru lecții altfel, într-o școală altfel.

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

Numele și prenumele elevului:	5. Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii în context național și internațional				
	5.1. Compararea unor tradiții românești cu tradiții din alte culturi 5.2. Compararea unor elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare				
	Compară tradiții românești cu tradiții din alte culturi	Descoperă elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare	Redactează texte despre identitatea lingvistică și culturală	Promovează elemente din cultura proprie și din cultura altor popoare	Folosește corect, adecvat și eficient limba în comunicarea orală și scrisă
1.					
2.					
3...					

MATRICEA DE SPECIFICAȚIE

<p style="text-align: center;">Competențe corespunzătoare re nivelurilor taxonomice</p> <p style="text-align: center;">Competențe specifice/ conținuturi</p>	<p>Scriere creativă pe tema unor călătorii imaginare într-un alt spațiu cultural (din țară sau din alte țări) (%)</p>	<p>Redactarea unor texte de diverse tipuri, am avut în vedere conținutul textului, adecvarea la tiparul textual abordat și corectitudinea lingvistică; (%)</p>	<p>Prezentarea influențelor din culturi existente în zone geografice limitrofe; Capacitatea estetică de redactare a unor texte (articole pentru revista școlii, blog de prezentare) privind interferențele culturale (%)</p>	<p>Raportarea la situația de comunicare și cunoașterea normei (%)</p>	<p>Formulare a ideilor privind valorile culturale românești și europene. (%)</p>	<p style="text-align: center;">Total %</p>
<p>Competența de receptare și de producere a unor texte în diverse situații de comunicare</p>						
<p>Dezvoltarea competenței de lectură prin racordare la cadrele internaționale de referință</p>						
<p>Prezentarea unor elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare</p>						

Folosirea corectă, adecvată și eficientă a limbii în comunicare a orală și scrisă							
Exprimarea identității lingvistice și culturale proprii							
Total %							

BIBLIOGRAFIE

http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/12/Profilul-de-formare-al-absolventului_final.pdf

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=URISERV:c11090>

<http://ro.literaryframework.eu/Matrix/show/lower/level4/didactics.html>

http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Portfolio_EN.asp

http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/12/Profilul-de-formare-al-absolventului_final.pdf

Programa școlară pentru disciplina limba și literatura română, MEN, Anexa nr. 3393/28.02.

2017, București

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Calitatea și eficiența în predare-învățare-evaluare pot fi obținute prin aplicarea unor strategii și abordări adecvate, iar câteva principii și practici pot contribui la atingerea acestor obiective:

1. Claritatea obiectivelor și așteptărilor: Stabilim obiectivele de învățare clar definite și comunicăm-le elevilor și ne asigurăm că aceștia înțeleg ce se așteaptă de la ei și cum vor fi evaluați.
2. Planificare și organizare riguroasă: Planificăm lecțiile și activitățile cu atenție, având în vedere obiectivele și resursele disponibile. Organizăm materialele și timpul în mod eficient pentru a maximiza timpul de învățare.
3. Utilizarea diverselor metode și tehnici de predare: Folosim o varietate de strategii și tehnici de predare pentru a răspunde nevoilor și stilurilor de învățare diferite ale elevilor. Alegem metode interactive și practice care să îi implice activ în procesul de învățare.
4. Evaluare formativă și feedback regulat: Utilizăm evaluarea formativă pe parcursul lecțiilor pentru a monitoriza progresul elevilor și a identifica eventualele lacune. Oferim feedback specific și constructiv, individualizat, care să îi ajute pe elevi să se dezvolte și să își îmbunătățească performanțele.
5. Promovarea învățării active și critice: Încurajăm elevii să fie activi în procesul de învățare și să gândească critic. Folosim strategii de învățare bazate pe rezolvarea de probleme, discuții, jocuri de rol, proiecte și colaborare în echipă.
6. Adaptarea instruirii la nevoile și interesele elevilor: Luăm în considerare nevoile și interesele individuale ale elevilor și adaptăm instruirea în consecință. Personalizăm activitățile și resursele pentru a le face relevante și captivante pentru fiecare elev.
7. Utilizarea tehnologiei și resurselor moderne: Folosim tehnologia și resursele moderne pentru a sprijini predarea, învățarea și evaluarea. Folosim instrumente și aplicații digitale, platforme de învățare online și resurse multimedia pentru a diversifica și îmbogăți experiența de învățare a elevilor.
8. Dezvoltarea profesională continuă: Investim în dezvoltarea profesională continuă pentru a ne menține la curent cu cele mai noi tendințe și metode în domeniul educației. Participăm la cursuri, seminarii, conferințe și învățăm de la colegi și experți în domeniu.

Aceste principii și practici pot contribui la îmbunătățirea calității și eficienței predării-învățării-evaluării. Este important să le adaptăm și să le personalizăm în funcție de nevoile și specificul clasei și ale elevilor.

Pentru a obține eficiență și calitate în demersul didactic inserez câteva principii și strategii pe care le-am aplicat în cadrul disciplinei de limba și literatura română sau consiliere-orientare:

1. Planificare adecvată: Planificăm lecțiile cu atenție, având în vedere obiectivele de învățare și resursele necesare. Ne asigurăm că activitățile sunt bine structurate și că există un echilibru între prezentare, practică și evaluare.
2. Diversitate în metodele de predare: Utilizăm o varietate de metode și tehnici de predare pentru a menține interesul și angajamentul elevilor. Experimentăm cu metode interactive, jocuri de rol, activități practice și utilizarea tehnologiei pentru a spori învățarea activă și implicarea elevilor.
3. Adaptare în funcție de nevoile elevilor: Suntem atenți la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor și adaptăm demersul didactic în consecință. Ne asigurăm că oferim suport și feedback individualizat pentru a promova învățarea personalizată și progresul fiecărui elev.
4. Evaluare formativă și feedback: Utilizăm evaluarea formativă pe parcursul lecțiilor pentru a monitoriza progresul elevilor și pentru a identifica eventualele lacune în înțelegerea lor. Oferim feedback constructiv și încurajăm autoevaluarea și evaluarea pereche în rândul elevilor.
5. Colaborare și comunicare: Promovăm colaborarea între elevi și facilităm comunicarea deschisă și respectuoasă în clasă. Încurajăm lucrul în echipă, discuțiile și dezbaterile pentru a dezvolta abilitățile de comunicare și gândire critică.
6. Utilizarea resurselor adecvate: Trebuie acces la resurse educaționale adecvate și actualizate, inclusiv manuale, materiale suplimentare, tehnologie și aplicații de învățare. Utilizăm aceste resurse pentru a sprijini și îmbogăți demersul didactic.
7. Dezvoltare profesională continuă: Suntem deschiși la noile metode și abordări în educație și căutăm să ne dezvoltăm constant competențele profesionale prin participarea la cursuri, seminarii și lecturi relevante.
8. Evaluare și auto-reflexie: Evaluăm periodic demersul didactic și reflectăm asupra rezultatelor obținute. Identificăm punctele tari și punctele slabe și încercăm să îmbunătățim continuu practica prin ajustări și inovații.

Aceste principii și strategii vizează îmbunătățirea eficienței și calității demersului didactic. Cu toate acestea, este important să le adaptăm și să le personalizăm în funcție de nevoile și particularitățile specifice ale clasei și ale elevilor.

Există mai multe exemple de bune practici care pot fi aplicate în demersul didactic pentru a îmbunătăți eficiența și calitatea acestuia. Iată câteva exemple:

1. Planificarea adecvată a lecțiilor: Un demers didactic eficient și de calitate începe cu o planificare adecvată a lecțiilor. Este important să se stabilească obiectivele de învățare clar definite și să se identifice strategiile și resursele potrivite pentru a atinge aceste obiective.

2. Utilizarea diverselor metode și tehnici de predare: Pentru a menține interesul elevilor și pentru a stimula învățarea activă, este important să se utilizeze diverse metode și tehnici de predare. Acestea pot include discuții în grup, jocuri de rol, activități practice, utilizarea tehnologiei etc.

3. Evaluarea formativă: Evaluarea formativă este un instrument esențial pentru a monitoriza progresul elevilor și pentru a identifica eventualele lacune în înțelegerea lor. Prin utilizarea evaluării formative, profesorii pot oferi feedback individualizat și pot ajusta instruirea în consecință pentru a asigura succesul tuturor elevilor.

4. Colaborarea între profesori și părinți: O altă bună practică este să se promoveze colaborarea între profesori și părinți. Comunicarea regulată și deschisă între acești doi actori poate sprijini învățarea elevilor și poate contribui la rezultate mai bune.

5. Utilizarea resurselor educaționale adecvate: Pentru a asigura o învățare de calitate, este important să se utilizeze resurse educaționale adecvate. Acestea pot include manuale școlare actualizate, materiale suplimentare, aplicații și programe de învățare online etc.

Acestea sunt doar câteva exemple de bune practici care pot contribui la eficiența și calitatea demersului didactic. În final, este important să se adapteze și să se personalizeze aceste practici în funcție de nevoile și particularitățile fiecărei clase și a fiecărui elev.

Proiect didactic eficient la disciplina consiliere și orientare

Un proiect didactic eficient la orele de dirigenție poate aborda diferite aspecte legate de dezvoltarea personală și socială a elevilor. Iată un exemplu de proiect didactic care poate fi implementat la aceste ore:

Tema proiectului: Dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare în grup

Obiectivele proiectului:

1. Să dezvolte abilitățile de comunicare verbală și nonverbală ale elevilor.
2. Să încurajeze cooperarea și colaborarea în grup.
3. Să promoveze empatia și înțelegerea reciprocă în relațiile interpersonale.
4. Să dezvolte abilitățile de rezolvare a conflictelor și de negociere.
5. Să sporească încrederea și siguranța în sine a elevilor în interacțiunea cu ceilalți.

Activități propuse:

1. Jocuri de prezentare și cunoaștere reciprocă: Elevii vor participa la diferite jocuri și activități care îi vor ajuta să se cunoască mai bine și să își dezvolte abilitățile de comunicare și ascultare activă.

2. Exerciții de comunicare nonverbală: Elevii vor fi implicați în exerciții care îi vor ajuta să înțeleagă importanța limbajului nonverbal în comunicare și să își dezvolte abilitățile de exprimare prin gesturi, mimici și postură.

3. Activități de colaborare în grup: Elevii vor fi împărțiți în grupuri mici și vor fi implicați în activități care necesită colaborare și lucru în echipă. Aceste activități pot fi de exemplu rezolvarea unui puzzle sau organizarea unui eveniment.

4. Jocuri de rol pentru dezvoltarea empatiei: Elevii vor juca diferite roluri în scenarii imaginare pentru a-și dezvolta abilitățile de empatie și înțelegere a punctelor de vedere diferite.

5. Dezbateri și discuții pe teme actuale: Elevii vor fi implicați în dezbateri și discuții pe teme actuale, care să îi ajute să își dezvolte abilitățile de exprimare argumentată și de ascultare activă.

Evaluare:

Evaluarea va fi realizată prin observarea și monitorizarea activităților desfășurate, prin feedback individual și de grup, precum și prin evaluarea rezultatelor obținute în urma activităților propuse.

Resurse necesare:

- Materiale didactice specifice pentru activitățile propuse (ex: puzzle-uri, fișe de lucru, scenarii de jocuri de rol etc.).
- Spațiu adecvat pentru desfășurarea activităților în grup.

Proiect didactic Textul liric

Tema proiectului: Explorarea și înțelegerea textului liric

Obiectivele proiectului:

1. Să dezvolte abilitățile de analiză și interpretare a textului liric.
2. Să îmbunătățească capacitatea de exprimare și creativitatea prin scrierea propriei poezii.
3. Să promoveze aprecierea și înțelegerea valorii estetice a poeziei.
4. Să dezvolte abilitățile de comunicare și ascultare activă în cadrul discuțiilor pe tema poeziei.
5. Să dezvolte empatia și înțelegerea reciprocă prin exprimarea emoțiilor prin intermediul poeziei.

Activități propuse:

1. Analiza și interpretarea unui text liric: Elevii vor fi introduși în universul poeziei prin citirea și analizarea unui text liric. Vor fi încurajați să identifice elementele specifice poeziei, cum ar fi ritmul, rima, stilistica și mesajul transmis de poet.

2. Scrierea propriei poezii: Elevii vor fi încurajați să-și exprime sentimentele și gândurile prin intermediul poeziei. Vor fi ghidați în procesul de scriere și vor primi feedback și îndrumări pentru a-și dezvolta creativitatea și abilitățile de exprimare.

3. Recitarea și interpretarea poeziilor: Elevii vor avea oportunitatea să recite și să interpreteze poeziile pe care le-au scris. Vor fi încurajați să își dezvolte abilitățile de comunicare și exprimare în fața celorlalți.

4. Discuții și dezbateri pe tema poeziei: Elevii vor fi implicați în discuții și dezbateri pe tema poeziei. Vor fi încurajați să își exprime opiniile și să asculte punctele de vedere ale celorlalți. Aceste discuții pot fi axate pe teme precum rolul poeziei în societate sau influența poezilor în cultura noastră.

5. Expoziție de poezii: Elevii vor avea ocazia să își expună poeziile în cadrul unei expoziții. Vor putea crea și prezenta vizualizări ale poeziilor lor, cum ar fi colaje artistice sau ilustrații care să completeze mesajul poeziei.

Evaluare:

Evaluarea va fi realizată prin observarea și monitorizarea participării elevilor la activități, prin feedback individual și de grup, precum și prin evaluarea rezultatelor obținute în urma activităților propuse (ex: calitatea poeziilor scrise, capacitatea de interpretare a poeziilor etc.).

Resurse necesare:

- Materiale didactice specifice pentru activitățile propuse (ex: antologii de poezie, fișe de lucru, materiale pentru expoziție etc.).
- Spațiu adecvat pentru desfășurarea activităților (ex: sala de clasă, sala de expoziții etc.).

EFICIENȚA DEMERSULUI DIDACTIC CENTRAT PE ELEV

Prof. Alina Mihăilescu
Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Rm.Vâlcea

“Cunoașterea resurselor specifice educației și a factorilor care o condiționează sporește șansa noastră de a participa la modelarea educației de mâine și astfel de a apropia cât mai mult viitorul de aspirațiile și trebuințele oamenilor”

În toate timpurile și la toate popoarele, odată cu îmbogățirea experienței de cunoaștere și de acțiune, a existat preocuparea elaborării unor modalități mai bune de transmitere și asimilare a valorilor culturii, a experiențelor umane celor mai înaintate. Transformările progresive prin care a trecut învățământul au impus o evoluție ascendentă și metodologiei, laturii sale procesuale. Atenția acordată reconsiderării finalităților și conținutului instruirii și educației a fost dublată de o neîntreruptă grijă pentru reevaluarea și perfecționarea metodelor, în deplin acord cu acestea.

Curentele “educației noi” și “educației libere”, apărute către sfârșitul secolului al XIX lea și începutul secolului al XX lea, iar mai apoi cele ale “școlii active” și “școlii muncii”, au căutat să scoată în evidență valoarea și necesitatea unor metode active și funcționale, apte să mobilizeze activitatea copilului, să stimuleze inițiativa acestuia. Metode centrate pe elev, pe dezvoltarea persoanei, a dispozițiilor și posibilităților naturale, ele plecau de la interesele și tendințele spontane ale copilului spre activitate, luată drept exercițiu al propriei dezvoltări. Pedagogia contemporană duce mai departe firul practicii școlare, prin promovarea unor metode active și de acțiune practică, fundamentate însă pe o nouă concepție filozofică, umanistă, în esență, pe ideea unității dintre teorie și practică, dintre școală și viață, dintre cunoaștere și acțiune.

Contrar practicilor tradiționale amenințate să treacă într-o individualizare excesivă a instruirii, fie într-o socializare exagerată a învățării, învățământul modern caută să ajungă la îmbinarea armonioasă a acestor două aspecte, să îmbine învățarea individuală și independentă cu învățarea interdependentă, prin cooperare sau colaborare, să asocieze exercițiul individual exercițiului interacțiunii cu ceilalți, să ajungă la o echilibrare rezonabilă a experiențelor dobândite individual cu cele câștigate în grup, să păstreze un echilibru între munca individuală și lucrul în grup. Și astfel, în timp ce metodele individualizate ar pune mai bine în lumină personalitatea elevului și valorificarea potențialului individual, metodele de grup, zise și democratice, ar contribui la intensificarea interrelațiilor create în jurul învățării în clasa de elevi, la crearea unui mediu social propice conștientizării proceselor și operațiilor mintale pe care individul se sprijină în actul învățării.

Evoluțiile metodologice merg în direcția aprofundării diferențierii, individualizării și personalizării proceselor de instruire și, pe de altă parte, în direcția socializării aceluiași procese, ceea ce lasă loc dezvoltării a doua orientări distincte:

- metodologie centrată pe elev și pe propria-i acțiune, urmărindu-se promovarea așa-numitelor metode activ-participative;
- o metodologie centrată pe grup, punându-se accentul în mod esențial pe promovarea metodelor interactive sau bazate pe interacțiunile și interrelațiile constituite în cadrul grupului (clasei) de elevi sau al echipei.

Conștientă de natura sarcinilor ce-i revin, practica școlară se vede nevoită să-și schimbe orientarea, să treacă formația înaintea instrucției, să pună formarea și dezvoltarea capacităților intelectual-acțiionale și a proceselor mintale ale elevului, înaintea transmiterii și asimilării

cunoștințelor, fără a nega, câtuși de puțin, importanța acestora din urmă. Și totodată să-și schimbe și orientarea metodologică.

Așa se explică orientarea didacticii moderne în favoarea dezvoltării unei metodologii centrate pe elev, care să înlocuiască nivelarea, uniformizarea și în locul acestora să promoveze metode pe măsura fiecărui individ, după trebuințele proprii și după ritmul de învățare. Această metodologie își găsește concretizarea în aplicarea pe scară largă a unor metode activ-participative. Prin specificul lor, sunt proceduri care pornesc de la ideea că învățarea este o activitate personală, că singurul cel care învață poate fi considerat un agent al propriei sale învățări, un individ inserat într-un context și într-un timp bine determinate. Învățarea aparține, prin urmare, individului.

Privind elevul ca subiect al învățării, metodologia activ-participativă apreciază că efectele instruirii sunt în raport direct cu nivelul de angajare și participare al acestuia, că în situația de învățare el se implică făcând apel la aptitudini intelectuale diferite, care au la bază capacități diferite de învățare și de abordare a realității. Fiecare proces mental poate fi descompus în multiple operații componente, a căror stimulare cade în sarcina profesorului. A dezvolta anumite capacități presupune a provoca anumite tipuri de procese intelectuale. Acestea constituie resurse diferite ale fiecărui individ de a se implica în mod personal în actul învățării. Așa de exemplu, unii apelează mai mult la memorie, la operații de memorare și de înțelegere, ambele fiind esențiale, alții – la gândirea productivă, capacitatea de a pune probleme și de a rezolva probleme, caz în care sunt puse în mișcare fie operații de gândire convergentă (prin care se caută găsirea unui răspuns simplu și corect la o problemă bine structurată), fie operații de gândire divergență (ce duc de obicei la emiterea unor răspunsuri posibile la o situație cu final deschis) ori la o gândire evaluatoare (ce duce la anumite judecăți și predicții în baza unor criterii implicite sau explicite); se face apel la aptitudini creatoare ce ar presupune capacitatea de a elabora idei, adeseori originale; alții la gândire critică – ceea ce ar avea la bază capacitatea de analiză, de interpretare și de explorare.

Metodele activ-participative determină profesorul să creeze situații în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de procese și operații mentale, să aibă în vedere o abordare multiplă a ceea ce este de predat încât să ofere elevului posibilitatea să capete experiența punerii în mișcare a unor multiple și variate operații mentale adecvate situațiilor date. Este vorba despre operații de tipul celor de observare, identificare, comparație, opunere, clasificare, categorizare, organizare, calculare, analiză și sinteză, emitere de ipoteze, sesizare a esențialului, corectare, stabilire de relații funcționale, evaluare, interpretare, judecată critică, conturare de imagini, formare a propriei opinii, extragere de informații, comunicare etc.

În opoziție cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditor sau un simplu spectator în clasă, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele activ-participative au tendința să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învățării pregătit să-și mobilizeze toate funcțiile intelectuale și energiile emoțional-motivaționale în raport cu sarcina de învățare dată.

S-a conturat concepția, potrivit căreia evoluția cognitivă a copilului nu poate fi disociată de mediul social (clasă, școală) în care acesta este încadrat, că structurile cognitive nu sunt rezultatul doar al maturizării și exercițiului individual, ci al transmisiei sociale și al exercițiului interacțiunii în colectiv.

Pentru Piaget, de exemplu, cooperarea este posibilă ca “proces generator de rațiune”; interrelațiile sociale – ca factor de dinamizare a dezvoltării cunoașterii individuale. Iar pentru Vigotki, gândirea urmează traiectul dezvoltării de la social către individual, toate funcțiile înalte bazându-se pe interacțiunile indivizilor. Învățarea și dezvoltarea capacităților cognitive ar fi rezultatul interacțiunilor interpersonale. Toate acestea aveau să marcheze dezvoltarea unei teorii a sociogenezei individuale (centrată pe mecanismul influențelor sociale din grupul școlar). Învățarea interactivă poate fi definită ca învățare prin cooperare sau colaborare, structuri promovate cu tot mai multa stăruință în practica școlii, mai ales în a doua jumătate a secolului XX, când paradigma învățământului centrat pe grup, întărită de teoria învățării sociale, a cucerit tot mai mult teren. Indiferent de nuanță, aceste metode active au în comun faptul că ele oferă un spor de idei și soluții,

facilitează un transfer mai mare de cunoștințe și astfel fac să crească productivitatea muncii intelectuale, să creeze o stare de satisfacție, o senzație de succes.

Metodele de predare – învățare specifice limbii și literaturii române sunt multiple. Calitățile fundamentale ale unei metode sunt eficiența și eficacitatea, favorizând obținerea unor rezultate superioare, care produc modificări comportamentale în condiții minime de timp, de efort, de cheltuieli materiale posibile, asigurând un grad înalt de perfecțiune și calitate a învățării.

LITERATURA ȘI FINALITĂȚILE SALE EDUCAȚIONALE

Autor: profesor Mihăilescu Luminița

Școala gimnazială „Alec Russo” Iași , jud Iași

Locul și rolul disciplinei limba și literatura română între disciplinele din planul de învățământ

Disciplina limba și literatură română ocupă un loc important, privilegiat, între disciplinele din planul de învățământ pentru clasele a I-IV a. Ponderea orelor de limba și literatură română față de celelalte discipline din planul de învățământ pentru clasele primare evidențiază faptul că această disciplină are alocată aproximativ o treime din numărul total al orelor.

Profesorul pentru învățământ primar are un rol foarte important și hotărâtor în formarea personalității elevilor. Viziunea curriculară a trecut accentul de pe acumularea de cunoștințe pe formarea competențelor de nivel superior de aplicare a cunoștințelor și competențelor dobândite în contexte noi, pe rezolvare de probleme teoretice și practice.

În predarea și învățarea limbii și literaturii române, profesorul pentru învățământ primar trebuie să-și propună formarea unor elevi cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabili să comunice și să interacționeze cu semenii, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete din viața cotidiană. Limba trebuie abordată ca instrument de comunicare în primul rând și apoi ca obiect de studiu. Accentul se pune pe modelul –comunicativ – funcțional conform căruia limba română este o componentă fundamentală, un domeniu complex care vizează procesele de receptare a mesajului oral și a celui scris și procesele de exprimare orală și scrisă.

Curriculum nou pune accentul pe învățarea procedurală, pe structurarea unor strategii de rezolvare de probleme, de explorare și de investigare potrivite activității de comunicare. Elevii trebuie învățați să comunice, să interacționeze, să fie antrenați în actul de comunicare, jocul de rol și dramatizarea contribuind la dezvoltarea competențelor comunicative ale elevilor . În ciclul primar prin limba și literatură română se urmărește cultivarea limbajului oral și scris al

elevilor, cunoașterea și folosirea corectă a limbii, învățarea unor tehnici de bază ale activității intelectuale (cititul, scrisul, exprimarea corectă).

Profesorul pentru învățământ primar în raport cu obiectivele formării tipurilor de educație

Poziția învățătorului în cadrul sistemului școlar este indispensabilă. Rolul său implică numeroase și importante funcții instructiv-educative. Profesorul este un intelectual pasionat, activ, creator, interesat în latura formativă, deoarece informația este necesară în activitatea de formare a unei personalități multilateral autentice. Pe lângă obligațiile de predare la catedră, învățătorul are datoria de a orienta spre studiu și creație. Învățătorul trebuie să adopte o atitudine adecvată la catedră, o atitudine modernă, actuală asupra disciplinelor școlare. Îndemnul învățătorilor pentru elevii săi în special clasele a III a, a IV a, este să citească. Astfel elevii intră în profunzimea textelor, a personajelor, identifică greșeli de comportament, în „D-I Goe” de Ion Luca Caragiale, trăiesc momente intense de emoție, bucurie și suspans cu năzdrăvăniile lui Nică în *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă, înțeleg morala din *Păcală și Tândală*.

Ce calități trebuie să aibă un învățător?

„ După opinia pedagogului francez, Gaston Berger acestea ar fi: imaginația, spiritul de echipă, entuziasmul și curajul, simțul omeniei. Alte opinii care merită amintite sunt următoarele : Quintilian, acesta cerea ca profesorul să fie moral, să aibă cunoștințe și pricepere educativă, să fie capabil de înțelegere psihologică. Augustin pretindea educatorului „voioșie”, respectul personalității școlarului, răbdare și iubire în munca lui educativă: „ Din prea plină dragoste să izvorască nesilit și cu voioșie învățătura sa.” (V.Neștian, *Metodica textului literar in liceu*, Editura Didactică si Pedagogică, București, 1982, pp.14-15)

Pe lângă toate acestea, condiția primordială pe care trebuie să o îndeplinească profesorul este cunoașterea la zi a domeniului său de specialitate, cunoașterea completă a competențelor, pasiune pedagogică cu o viziune personală asupra subiectelor dezbătute.

Textul epic și impactul său asupra personalității elevului

Paul Papadopol consideră că prin studierea limbii și literaturii române trebuie să se producă o mutație la nivelul întregii ființe a elevilor și să se formeze temeiul întregii lor culturi : „ În general, ora de limba și literatură română trebuie nu numai să-i facă pe elevi să aibă cunoștințe lămurite despre vocabular și despre texte de seamă ale literaturii naționale, ci să pună în mișcare întreaga ființă sufletească a elevilor, să-i influențeze asupra dezvoltării personalității lor, să întărească în ei conștiința vieții proprii neamului nostru și să formeze temeiul întregii culturi.” (Paul I.Papadopol, *Metodica limbii materne în învățământul secundar*, București, 1925) .

Fiecare carte este o cheie care ne conduce spre izvoare de înțelepciune încă neexplorate. De altfel, lectura cărții oferă celui care o parcurge, pe lângă satisfacțiile pe care le aduce orice fapt inedit, noi prilejuri de reflecție, de meditație. Lectura îndeamnă cititorul la introspecție, iar înserarea valorilor formativ –educative în textele parcurse de acesta își vor pune amprenta asupra conduitei elevilor. De aceea, se consideră că cititul reprezintă unul dintre cele mai valoroase instrumente ale activității intelectuale. Fiind o ramură a artei, literatura are capacitatea de a sensibiliza atât intelectul cât și spiritul cititorului, contribuind astfel la instruirea și educarea lui. Cunoașterea ei este necesară oricărui om care vrea să se cultive, indiferent de domeniul de specializare în care își desfășoară activitatea.

Literatura este arta cuvântului, iar central creației literare se află omul cu problemele sale fundamentale. Prin literatură se păstrează și se transmit cele mai diverse sentimente, idei, cunoștințe, valori, scopul său fiind acela de a sensibiliza și influența voința și gândirea omului. Aceasta are un rol deosebit de important în formarea și dezvoltarea personalității copilului, prin puterea exemplului pe care le oferă morale pozitive și negative. Textele epice ajută la stimularea plăcerii și a gustului pentru valorile literare viabile, formarea și dezvoltarea unei percepții cât mai veridice despre lume și viață. De asemenea, copilul învață să înțeleagă mesajul și frumusețea textelor, să găsească în lectură o motivație intelectuală, artistică, afectivă. Literatura pentru copii are un rol esențial în satisfacerea curiozității și nevoii de a cunoaște lumea. George Călinescu spunea că textele pentru copii trebuie să intereseze și oamenii maturi pentru a fi cu adevărat valoroase: „Copilul se naște curios pe lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această dorință îl încântă. Ca să fie operă de artă scrierile pentru copii trebuie să

intereseze și pe oamenii maturi și instruiți. A ieși din lectură cu stimă sporită pentru om, acesta este secretul marilor lecturi pentru tineret.”

Textele epice adresate copiilor reprezintă o componentă importantă a literaturii naționale și universale. Această reprezintă o formă complexă și specifică de reflectare a realității, a conștiinței sociale, care se adresează atât inimii cât și minții cititorului, dorinței lui de evadare într-o lume a cinstei și adevărului.

Trăsăturile care ar trebui să caracterizeze literatura destinată copiilor sunt următoarele: umorul, caracterul instructiv educativ, elogiul marilor valori umane, îmbinarea valorilor etice cu cele estetice, adecvarea conținutului operei la particularitățile de vârstă ale copiilor, fără a știrbi din valoarea literară și mesajul educativ.

Cărțile înglobează „cele mai complexe și complete depozite ale inteligenței și sensibilității umane.” (N. Manolescu, *Cărțile au suflet*, Editura Biblioteca Moldova, Iași 1995, p. 67)

În lucrarea „*Cărțile au suflet*”, Nicolae Manolescu vede cărțile ca pe niște ființe vii, acestea fiind prietenii necondiționați ai omului : „Trăind ani de zile printre cărți, m-am convins de faptul că, pe lângă soartă, cărțile au și suflet. O bibliotecă nu e pur și simplu un loc de depozitare a câtorva mii de volume, ci și un lucru viu, cald și familiar. Prieteni siguri, neîndoielnic, nu și prieteni reci, adică indiferenți sau nepăsători. Nu te simți niciodată singur printre cărți. Nu există prezențe mai prietenoase, lucruri mai în stare să-ți țină tovărășie și nu un ceas ori două de călătorie, ci o întreagă viață .” (N. Manolescu, vol. *Cărțile au suflet*, 1995, p. 68). Această opinie nu face altceva decât să sublinieze încă o dată, faptul că prin apropierea de cărți omul nu poate fi decât fericit, înconjurat de prieteni sinceri care îi vor oferi un sfat și o informație oricând va avea nevoie.

Bibliografie:

V.Neștian, *Metodica textului literar in liceu*, Editura Didactică si Pedagogică, București, 1982, pp.14-15)

(Paul I.Papadopol, *Metodica limbii materne în învățământul secundar*, București, 1925) .

(N. Manolescu, *Cărtile au suflet*, Editura Biblioteca Moldova, Iași 1995, p. 67)

I. Definirea conceptelor de strategie, politică și tactică de marketing

Strategia de marketing constituie linia generală, orientarea pentru acțiune pe o piață pe care întreprinderea își propune să o urmeze în domeniul marketingului, pe baza resurselor de care dispune, în scopul atingerii obiectivelor pe termen lung.

Tactica de marketing reprezintă acțiunile, căile și modalitățile concrete de realizare a strategiei, jucând rolul de instrument pentru realizarea acesteia.

Politica de marketing reprezintă conduita pe care o adoptă întreprinderea (producătoare, comercială sau prestatoare de servicii) privind dimensiunile și structura gamei de produse și servicii pe care le fabrică și/sau comercializează, prin raportare permanentă la cerințele mediului social-economic și la tendințele manifestate de ceilalți competitori pe piață.

II. Locul strategiei de piață în activitatea de marketing

Strategia de piață desemnează liniile definitorii ale atitudinii și conduitei firmei față de fizionomia, exigențele și tendințele de evoluție a pieței, în vederea atingerii obiectivelor propuse. Ea vizează finalitatea activității întreprinderii, privită în întregul său. Poziția centrală a strategiei de piață rezultă din raportarea sa directă la esența demersului de marketing, ceea ce o transformă în nucleul politicii de marketing.

Elaborarea strategiei de piață presupune parcurgerea următoarelor etape:

- a) stabilirea obiectivelor generale;
- b) analiza diagnostic a mediului de marketing;
- c) stabilirea opțiunilor strategice fundamentale (segmentarea pieței, selectarea piețelor vizate, poziționarea);
- d) conceperea mixului de marketing (produs, preț, distribuție, promovare);
- e) evaluarea previzională a strategiilor;
- f) implementarea strategiei;
- g) controlul implementării strategiei.

Etapele alegerii strategiei de piață

1. Identificarea structurii pieței și a situației concurenței (pe total și pe fiecare segment)
2. Identificarea obiectivelor principalilor concurenți
3. Determinarea strategiilor utilizate de principalii competitori (pe total și pe fiecare segment)
4. Identificarea avantajelor și dezavantajelor întreprinderii în raport cu principalii concurenți
5. Alegerea segmentelor de consumatori și identificarea concurenților de care întreprinderea trebuie să țină seama
6. Fundamentarea strategiei de piață

III. Tipologia strategiilor de piață

În funcționarea sa o firmă are tendința de a desfășura un ansamblu de strategii de piață adaptate la evoluția diferitelor piețe-produse, piețe geografice și segmente de piață pe care s-a hotărât să le servească.

Literatura de specialitate din țara noastră prezintă următoarele tipologii a strategiilor de piață:

1. În funcție de poziția întreprinderii față de dinamica pieței
2. În funcție de poziția întreprinderii față de structura pieței
3. În funcție de poziția întreprinderii față de schimbările pieței
4. În funcție de poziția întreprinderii față de exigențele pieței
5. În funcție de nivelul competiției

MENTORAT DIDACTIC

MIHALACHE OANA

COLEGIUL DE ȘTIINȚE ALE NATURII EMIL RACOVITĂ, BRAȘOV

PROFESOR LIMBA ENGLEZĂ

Competențele mentorului

Mentoratul este o relație care are loc într-un mediu de confort și siguranță în care învățarea și experimentarea au loc prin analiză, examinare și reexaminare, reflecție asupra experiențelor, asupra situațiilor și problemelor, asupra greșelilor și succeselor pentru a identifica oportunitățile de învățare.

Calitatea unui mentor constă în dăruirea cu care împărtășește unui debutant experiența sa, oferind acestuia un model de conduită, de profesionalism și sprijin în tot ceea ce înseamnă proiectare, predare și evaluare. Astfel, mentorul deține cunoștințele profesionale și aptitudine necesare pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor.

Principalele competențe ce definesc profilul unui mentor sunt:

Calități personale:

- comunicare interpersonală excelentă
- empatie
- capacitatea de a fi un bun ascultator
- dorință autentică de a-i ajuta pe ceilalți
- o atitudine flexibilă și o gândire deschisă
- abilitatea de a îndruma fără a lua decizii în locul persoanei îndrumate
- abilitatea de a dezbate și de a discuta
- abilități organizatorice
- așteptări realiste de la sine și de la ceilalți
- abilitatea de a răspunde onest, dar diplomat în același timp

Competențe profesionale:

- capacitatea de a-i învăța pe ceilalți
- cunoașterea excelentă a domeniului de activitate a persoanei îndrumate
- abilitatea de a oferi sugestii și recomandări bazate pe propria experiență și expertiză

- cunoașterea și respectarea procedurilor, politicilor și valorilor organizaționale
- capacitatea de a oferi noi perspective asupra unei situații/probleme

Un bun mentor la locul de muncă are, în primul rând, cunoștințele necesare pentru a învăța un debutant cu mai puțină experiență. Este familiarizat cu normele și cultura organizației respective. Este dispus să ajute alți colegi mai tineri, să-i ghideze, să le ofere feedback dar și să poată să îi provoace atunci când este cazul, pentru atingerea unui nou nivel de performanță.

Principalele forme ale comunicării implicate în activitatea de mentorat didactic

Comunicarea este un fenomen plurideterminat, ea fiind în același timp relație, informație, tranzacție și acțiune. Pornind de la acest concept, comunicarea admite o tipologie largă, după anumite criterii referențiale:

- După natura partenerilor, vorbim de comunicare: intrapersonală (cu sine), interpersonală (între două sau mai multe persoane), comunicare în grup mic (este cazul unei relații grupale de tip „față în față”) și în public (auditoriul este un public larg, în relație directă sau indirectă cu emițătorul).
- După statutul interlocutorilor, există comunicare pe verticală (între parteneri cu statute inegale; de exemplu, elev-profesor) și pe orizontală (între locutori cu statute egale; elev-elev).
- După codul utilizat, comunicarea este verbală, paraverbală și nonverbală.

Comunicarea orală sau verbală înseamnă a înțelege mesajele primite în limba în care se lucrează, a se exprima oral în diferite medii profesionale și a-și adapta discursul la nivelul interlocutorului. Sub aspectul noțiunii de comunicare orală se află în același timp elemente ce țin de expresia sonoră a vocii umane și elemente care țin de sensul cuvintelor. În acest sens se poate face o distincție între două tipuri de limbaj, diferite ca natură dar intim conectate :

- **limbajul paraverbal** sau ceea ce oamenii comunică prin voce (volum, intonație, ritm, tonalitate, accent, pauze) și prin manifestări vocale fără conținut verbal (rasul, dresul vocii, oftatul, urlete, țipete, etc) ;
- **limbajul verbal** sau ceea ce oamenii comunică prin rostirea și descifrarea înțelesului cuvintelor. Limba este un sistem de comunicare, alcătuită din sunete articulate, specifice omului, prin care acesta își exprimă gândurile, sentimentele și dorințele. Vorbirea este actul

de utilizare individuală și concretă a limbii în cadrul procesului complex al limbajului. Limbajul oral indică starea efectivă și disponibilitățile cognitiv-operaționale ale individului. Între limbă și limbaj trebuie făcută această diferențiere.

Modalități ineficiente de abordare care pot bloca comunicarea sau chiar periclita relația de mentorat

Există multe tipuri de bariere care pot influența negativ modalitatea de abordare în procesul de comunicare, precum:

- diferențe în interesul față de mesaj
- lipsă de respect mutual
- lipsa de abilitate din partea emițătorului
- lipsa de abilitate din partea receptorului
- lipsa de informații suplimentare.
- blocaje de limbaj (aceleași cuvinte au sensuri diferite pentru diferite persoane, starea emoțională a receptorului poate deforma ceea ce aude, ideile preconceptuate)
- blocaje de ordin emoțional (teama de a nu comite greșeli, neîncrederea)
- bariere de ordin perceptiv (incapacitatea de a distinge între cauză și efect, refuzul de a sesiza, de a releva, incapacitatea de a defini lucrurile).

Tipurile de sprijin pe care le oferă mentorul

Mentorul este persoana care te încurajează, sfatuieste și sprijina în evoluția carierei. În același timp, el îți oferă asistența practică pentru a te asigura că ai posibilitatea să-ți atingi obiectivele de dezvoltare profesională și personală. Din punct de vedere socio-uman, mentorul este acea persoană care încurajează, sfatuieste și acordă sprijin unei alte persoane în vederea evoluției carierei celei din urmă, oferind totodată asistența practică pentru a asigura posibilitatea de atingere a obiectivelor de dezvoltare profesională și personală. Astfel, mentorul deține cunoștințele profesionale și aptitudinile necesare pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor. Mentoratul este transmiterea multor lucruri: a înțelepciunii, a încurajării, a timpului și a ascultării, printre altele, presupunând deprinderi specifice. Din punct de vedere profesional, un mentor este extrem de important în a explica și îndruma atât moduri de comportament, cât și transferul rapid de cunoștințe. Aceste cunoștințe sunt procesul unor filtrări și acumulări de-a lungul mai multor ani de experiență.

Funcțiile îndeplinite de mentorul de stagiou sunt:

-stabilește împreună cu stagiarul nevoile profesionale ale acestuia și pe baza lor, stabilesc de comun acord obiectivele și strategia generală de acțiune în relație strânsă cu standardele de calitate;

-oferă modele practice și eficiente pentru activitatea didactică și extradidactică, realizând în echipă cu stagiarul o mare parte a acestor activități;

-observă activitatea didactică și extradidactică a stagiarylui;

-asigură asistență pedagogică pentru proiectarea activității profesionale;

-asigură feed-back constructiv pentru toate aspectele activității profesionale ale stagiarylui;

-oferă consiliere referitor la managementul claselor de elevi, autoevaluare, alte roluri;

-facilitează integrarea stagiarylui în cultura organizațională a școlii respective;

-sprijină stagiarul în demersurile sale de cunoaștere a profesiei;

-contribuie la evidențierea calităților stagiarylui;

-evaluează periodic progresul stagiarylui (fișa de progres) ameliorează posibile disfuncționalități etc. Și redactează raportul final anual asupra activității stagiarylui (pe baza fișelor de progres și a observațiilor curente).

Mentorul oferă, în genere, patru tipuri de sprijin: informațional, instrumental, evaluativ și emoțional.

FORMAREA COMPETETELOR DE BAZĂ, CITIT-SCRIS, PRIN ABORDAREA INTEGRATĂ A CONȚINUTURILOR

prof. înv. primar Mihălcescu Luminița
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”, Brăila

În procesul de formare a abilităților de citire și scriere se cunosc trei etape:

- etapa prealfabetară
- etapa alfabetară
- etapa post alfabetară

ETAPA PREALFABETARĂ

- este mai scurtă de când copiii trec prin clasa pregătitoare;
- sarcinile acestei etape au fost preluate de clasa pregătitoare;
- este mai mult o etapă de măsurare a nivelului de pregătire al elevilor și de rezolvare a problemelor descoperite sau nerealizate;

ETAPA ALFABETARĂ

Această etapă trebuie să pornească de la realitățile posibile:

- unii elevi cunosc toate literele;
- unii elevi cunosc toate literele, alții doar o parte din ele;
- unii elevi se exprimă corect și frumos, alții au probleme în acest sens;
- unii elevi scriu cu litere de tipar, dar nu le știu pe cele de mână;

PRIMA LECȚIE INTEGRATĂ

Procesul predării sunetului și literei începe de la PROPOZIȚIE.

I. Schema propoziției

XENIA PLEACĂ LA FELIX.

_____ . propoziție
____ _ . cuvinte

Pentru predarea sunetului X, vom extrage cuvintele XENIA și FELIX.

II. Despărțirea în silabe a cuvintelor care conține sunetul ce va fi predat.

XENIA FELIX

_____ cuvânt

— — — silabe

Se poate continua cu despărțirea în silabe a celorlalte cuvinte, pentru exersare, dacă nivelul clasei permite.

III. Descoperirea sunetului ce va fi predat

În limba română litera X notează fie secvența de sunete cs (xilofon, axă, fix) , fie secvența de sunete gz (examen, există, auxiliar)

XENIA

_____ cuvânt

— — — silabe

●● ○ ○○ ○ sunete

- se identifică poziția sunetului în cuvânt;
- se pronunță sunetul nou de mai multe ori, de către profesor;
- se pronunță sunetul de către mai mulți elevi;

Se pot realiza o serie de alte exerciții pentru exersarea auzului fonetic al elevilor:

- se pronunță alte cuvinte ce conțin, sau nu, sunetul nou;
- se prezintă propoziții sau versuri din poezii cunoscute;

IV. Prezentarea literei de tipar corespunzătoare sunetului nou-învățat

Se recomandă a fi prezentată singură pe planșă- deși în practica pedagogică sunt folosite planșe ce conțin atât litere de tipar, cât și de mână- deoarece la această vârstă copilul nu își poate concentra privirea asupra unei singure litere și riscăm ca acesta să nu rețină litera prezentată.

V. Recunoașterea literei noi de tipar

-poate fi recunoscută în alfabetul mic, în manual, reviste, ziare, etc.

VI. Folosirea literei noi în cuvinte

-profesorul alege un cuvânt din manual, îl pronunță, elevii identifică sunetul nou, dacă este cazul, se compune cuvântul la stelaj, iar elevii în bancă, cu ajutorul alfabetarului.

VII. Intuirea imaginii/imaginilor din manual

-este o etapă ce ajută la pronunțarea corectă a cuvintelor și la formarea deprinderilor de exprimare

-intuirea se realizează prin întrebări, formulate astfel încât răspunsurile să conțină cuvinte scrise pe silabe, sau existente în text

VIII. Citirea cuvintelor pe silabe

-elevul trece de la citirea cuvintelor pe silabe la citirea cuvântului;

Câmpul vizual al elevului se formează treptat, de aceea acest proces nu trebuie grăbit.

IX. Scrierea literei de mână

-abordarea integrată a cititului și a scrisului, presupune introducerea acestei etapei;

-această etapă presupune mai multe subetape:

- a) prezentarea literei de mână;
- b) descompunerea în elemente grafice;
- c) scrierea elementelor grafice pe care le au însușite din clasa pregătitoare (dacă e nevoie);
- d) scrierea demonstrativă la tablă a literei de către profesor;
- e) scrierea la tablă a literei de către 2-3 elevi, cu explicarea mișcărilor, iar ceilalți execută fiecare mișcare în aer;
- f) reamintirea poziției corecte la scris;
- g) exerciții de încălzire a mușchilor mâinii;
- h) explicații privind așezarea în pagină, forma literei, etc.
- i) scrierea a 3-4 litere, pentru verificarea calității scrierii, urmate de 3-4 rânduri pe caiet;
- j) scrierea cuvintelor;

Etapa de scriere a cuvintelor se poate realiza tot în prima lecție, dacă mai rămâne timp.

Această etapă are 3 momente diferite:

1. Copierea
2. Transcrierea
3. Dictarea sau autodictarea

X. Exerciții de cultivare a limbii:

-compuneri de cuvinte din silabe date;

-cuvinte cu sens asemănător/opus;

A DOUA LECȚIE INTEGRATĂ

I. Citirea cuvintelor scrise pe silabe

- citirea cuvintelor pe silabe
- citirea integrală a cuvintelor

II. Citirea în șoaptă a textului de către elevi

- prima citire o realizează elevii, pentru a-i transforma din ascultători, în cititori de texte
- se adresează întrebări pe baza textului, pentru a verifica dacă citirea a fost conștientă

III. Exerciții de citire a textului

- este recomandată citirea individuală, de către fiecare elev a textului, pentru a învăța să citească în ritmul lui, iar ritmul poate fi accelerat.

VI. Citirea selectivă

- elevii vor citi anumite propoziții la cererea profesorului
- *propoziția în care este vorba despre.....
- *propoziția în care cunoaștem pe.....

Dacă timpul permite, se poate introduce o altă etapă, *povestirea textului*, în care se urmărește înțelegerea textului, citirea conștientă , etc.

VII. Scrierea propozițiilor

- se urmăresc cele 3 momente: copiere, transcrierea, dictare;
- Se reamintesc regulile de așezare în pagină, de scriere a unor cuvinte sau de realizare a legăturilor dintre litere;

VIII. Citirea integrală a paginii

În această etapă se citesc toate cuvintele de pe pagină, atât cele scrise cu litere de tipar, cât și cele scrise cu litere de mână.

IX. Exerciții de cultivare a limbii

- se aleg în funcție de dificultățile de exprimare ale elevilor

X. Evaluarea

- se realizează pentru a le arăta elevilor ce au acumulat și care este utilitatea celor învățate, mai exact la ce le folosește în viață.

DIFERIȚI, DAR EGALI

Milicev Camelia Angela

Școala Gimnazială Nr. 30, Timișoara

Abandonul școlar timpuriu este cauzat, de obicei, de un proces cumulativ de dezangajare, bazat pe motive personale, sociale, economice, geografice, educaționale sau familiale. Aceste motive pot fi externe sau interne în raport cu procesele și experiențele școlare și, de obicei, sunt specifice individului. În cazul multora, nemulțumirea rezultă dintr-o varietate de motive, cum ar fi hărțuirea, rezultatele școlare slabe, relațiile nesatisfăcătoare cu profesorii, lipsa motivației sau apartenența la „grupuri nepotrivite”, iar, în alte cazuri, tinerii abandonează școala pentru că se confruntă cu probleme personale sau de familie, cum ar fi consumul de substanțe sau lipsa unui adăpost. Cu toate acestea, o parte semnificativă a problemei poate fi atribuită lipsei de susținere și de consiliere, dezinteresului față de educație și programele școlare de nivel secundar, care, adesea, nu oferă suficiente opțiuni de cursuri variate, pedagogii alternative, oportunități de învățare experimentale sau empirice ori flexibilitate suficientă.

În scopul reducerii abandonului școlar la clasele mici, am realizat o serie de materiale atractive (povești, poezii, jocuri), care să sprijine și să facă mai plăcut procesul instructiv-educativ, astfel încât copiii să vină dornici spre școală și să nu existe nici măcar o clipă idea că ar putea abandona educația.

O astfel de resursă este lecția (prezentare ppt) „Diferiți, dar egali”, bazată pe o poveste „inventată”, cu multiple valențe educative.

Copiii sunt provocați să intre într-un joc și să răspundă solicitării celor trei zâne bune, care îi roagă să le vină în ajutor pentru a găsi personajele dispărute din povești.

Sunt introduși în minunata lume a poveștilor, cum altfel decât cu „A fost odată ca niciodată...”? Apoi, fac cunoștință cu personajele întâlnite în cărțile cu povești și atât de îndrăgite de ei.

„-Hei, dar cum am ajuns aici? Unde suntem?”

-Suntem într-un loc necunoscut. Am fost decupate de un copil rău din cartea de povești.

-Ce mă fac acum? Începu să plângă Fetița cu chibriturile. Eu nu mai știu drumul spre povestea mea!

-Ce-i drept, nici eu, dar nu plânge, spuse Sperie-Ciori.

-Sigur, suspină și Rățușca cea Urâtă. Ne vom descurca până la urmă!

-Să mergem, prieteni, poate găsim un loc să înnoptăm! îi încurajă sărmanul cățeluș cu trei picioare.”

Copiii empatizează cu tristețea celor patru personaje și astfel, prin imaginile prezentate în cadrul filmulețului ppt, reușesc să se transpună în pielea lor, atenția le este captată în totalitate, iar dorința de a ajuta pe cineva drag aflat în impas, crește. Așadar, povestea continuă...

„Merșeră ce merșeră și, mai spre seară, ajunseră la curtea unei împărății.

Acolo nu era niciun curtean, doar un singur paznic al porților care îi conduse la împărat.

- Eu sunt împăratul acestui ținut și nu primesc în împărăția mea decât pe cei care sunt deștepți, frumoși și bogați.

Voi cum ați ajuns la poarta mea și cine sunteți? adăugă împăratul cu dispreț.

- Noi...suntem personaje din povești. Ne-am rătăcit și nu mai găsim drumul spre poveștile noastre... Am vrea să ne primiți aici, dacă se poate... Vă rugăm! Vorbi cu lacrimi în ochi Fetița cu chibriturile.”

Trăind emoțiile alături de personaje, copiii fac predicții după fiecare slide al poveștii. Stările lor se schimbă, trec de la milă la un dezacord total cu purtarea împăratului, asemănându-l cu persoane din realitate, îngâmfate și lipsite de empatie, care judecă oamenii doar după criterii fără valoare. După ce discutăm despre modalitățile de selecție ale împăratului și despre faptul că acestea nu pot spune nimic despre o persoană, continuăm povestea...

„-Să vă primesc aici? Păi, să vedem, îndepliniți condițiile mele?”

Împăratul se apropie și îi studie pe fiecare în parte.

- Tu ești foarte urât îmbrăcată, se vede că ești săracă, n-ai ce căuta aici! tună împăratul spre biata fetiță orfană.

Iar tu, fără un picior, cu ce-ai putea să-mi fii de folos? Nu am nevoie nici de tine!

Fetița cu chibrituri luă cățelușul șchiop în brațe și se dădu doi pași înapoi, plângând cu amărăciune.

- Tu ești foarte urâtă, cu penele alea negre și cenușii, nu pot să te accept!

Rățușca cea urâtă începu și ea să plângă și să suspine, retrăgându-se și ea în spate, lângă ceilalți doi prieteni.

Rămăsese în față numai Sperie-Ciori. Împăratul se apropie și de el.

- Iar tu ce fel de arătare ești? Din paie? Înseamnă că și în cap tot paie ai! Deci, nu poți gândi! N-am nevoie nici de tine!

Hai, plecați afară cu toții, nu sunteți demni de curtea mea!”

Reacțiile copiilor nu se lasă așteptate...unii plâng, alții sunt încruntați și li se citește furia pe față, în timp ce altora li se așternuse uimirea pe chip. Îi lasă să-și dea frâu liber emoțiilor, să spună ce simt și ce îi deranjează. Legăm povestea iar și de realitate...și continuăm. Simt că i-

am „prins” în povestea mea și știu că, la final, scopul meu va fi atins. Deci, povestea se îndreaptă spre punctul culminant...

„Cei patru prieteni au fost aruncați pe poarta împărăției.

- Pe noi nimeni n-o să ne vrea pentru că suntem așa! suspină cățelușul. Suntem diferiți, e adevărat, dar nu din vina noastră!

Dintr-o dată, nori negri de furtună se adunară deasupra împărăției. Un trăsnet puternic însoțit de fulgere orbitoare lovi turnurile împărăției. Poarta căzu și cei patru prieteni văzură cum un balaur ciudat intră înăuntru. Își dădură seama că împăratul se afla în pericol.

- Să mergem să-l ajutăm, sigur are nevoie de noi! le zise Sperie-Ciori prietenilor lui.

Într-un suflet alergară cu toții înăuntru.

Împăratul era închis într-o pivniță, iar balaurul îl păzea.

-De data asta nu mai scapi, împărate, n-are cine să te mai ajute! Nu mai ai niciun curtean! Ha! Ha! Ha!

- S-o crezi tu, dihanie fioroasă! zise Sperie-Ciori cu o voce tunătoare.

În același timp rățușca cea urâtă începu să scoată niște sunete îngrozitoare, iar fetița începu să arunce cu chibrituri aprinse în balaur.

Îngrozit de foc, de zgomotul scos de rățușcă, dar și de vocea înfricoșătoare a lui Sperie-Ciori, balaurul o luă la sănătoasa.

Când trecu prin dreptul lor, cățelușul se repezi la el și îl mușcă atât de tare, încât dihania plecă schelălăind de durere.”

Fețele copiilor erau luminoase acum, lacrimile de tristețe au dispărut sub zâmbete largi de mulțumire și bucurie, iar privirile lor aprobatoare așteptau „cu sufletul la gură” sfârșitul poveștii. Așa că, le-am dat ocazia să aleagă ei încheierea... Bineînțeles că a fost aleasă în unanimitate.

„Împăratul își dă seama că a greșit și își cere iertare celor patru prieteni. Îi invită să fie curteni la împărăția lui, dându-și seama că fiecare dintre ei este o ființă deosebită, pe care se poate bizui la nevoie. Îi pare rău că i-a judecat numai după înfățișare și că i-a jignit prin vorbele lui.”

După ce descoperim poveștile din care au făcut parte cele patru personaje rătăcite, e timpul să le ajutăm să ajungă înapoi, în lumea poveștilor. Astfel, ppt-ul continuă cu exerciții pe baza poveștii. Copiii găsesc însușirile potrivite pentru fiecare personaj, descoperă învățătura desprinsă, iar apoi, împărțiți în echipe, folosind metoda PĂLĂRIILE GÂNDITOARE, își spun propriile păreri legate de purtarea tuturor personajelor din poveste.

Iată cu ce am rămas în urma acestei minunate lecții de viață...

„Fiecare persoană din jurul nostru are aceleași drepturi ca și noi, indiferent de felul în care arată, de cum gândește sau de frumusețea hainelor pe care le poartă...” - Alex

„Frumusețea sufletească e mult mai importantă decât cea fizică.” – Andreea

„Diferențele dintre noi ne fac unici și speciali.” – Radu

Cred că presărând astfel de lecții de viață în programa noastră supra-aglomerată, reușim cu succes să reducem rata abandonului școlar, să ne apropiem elevii și să construim punți trainice între școală-familie-comunitate. Toți avem aceeași programă și facem aceleași lucruri. Diferențele dintre noi constau însă în felul în care o facem. CE avem de făcut-știm cu toții, CUM reușim să o facem-aceasta e arta fiecăruia dintre noi.

Bibliografie:

- Lyman Frank Baum, Vrăjitorul din Oz, editura DPH, 2017;
- Hans Christian Andersen, Rățușca cea urâtă, editura Flamingo GD, 2019;
- Hans Christian Andersen, Fetița cu chibriturile, editura Prestige, 2018;
- Elena Farago, Cățelușul șchiop, editura Regis, 2012;
- [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/JOIN/2011/460048/IPOL-CULT_ET\(2011\)460048\(SUM01\)_RO.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/JOIN/2011/460048/IPOL-CULT_ET(2011)460048(SUM01)_RO.pdf)

METODE ȘI STRATEGII DE ÎNVĂȚARE CENTRATE PE ELEV

Prof. învă. primar

MILOSTEANU ALINA-LĂCRĂMIOARA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNMIHAIU ROMÂN,

Structura ȘCOALA GIMNAZIALĂ UTVIN

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructiv-educative, profesorul îndeplinește roluri cu mult mai nuanțe decât în școala tradițională.

AVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII CENTRATE PE ELEV:

Creșterea motivației elevilor, deoarece aceștia sunt conștienți că pot influența procesul de învățare. Învățarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înțelege.

CARE ESTE ROLUL METODELOR DE ÎNVĂȚARE CENTRATĂ PE ELEV?

Metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

CE METODE FOLOSIM?

Metode cu valente creatoare

Brainstormingul este o metodă care ajută la crearea unor idei și concepte creative și inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibițiile și criticile suspendate vor fi puse deoparte. Astfel, exprimarea va deveni liberă și participanții la un proces de brainstorming își vor spune ideile și părerile fără teama de a fi respinși sau criticați.

Metoda „ciorchinelui” Deși este o variantă mai simplă a brainstormingului, ***ciorchinele*** este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecții pentru reactualizarea cunoștințelor predate anterior, cât și în cazul lecțiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoștințelor. ***Ciorchinele*** este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe, evidențiind modul de a înțelege o anumită temă, un anumit conținut.

Turul galeriei este o metodă interactivă de învățare bazată pe colaborarea între elevi, care sunt puși în ipostaza de a găsi soluții de rezolvare a unor probleme. Această metodă presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi. Această metodă stimulează gândirea și creativitatea elevilor. Ea îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să facă reflecții critice și judecăți de valoare, să compare și să analizeze situații date și îi învață pe elevi să emită și să-și susțină propriile idei.

Jocul de rol. este o modalitate plăcută de a fixa, consolida și a dobândi noi informații. Elevii au manifestat mereu interes pentru jocul de rol. Posibilitatea de a se „pune” în situația unui anumit personaj din lumea istorică este atractivă. Elevii utilizează informațiile din sursele istorice, le filtrează și dezvoltă gândirea critică și reflexivă. În același timp dobândesc și un limbaj de specialitate. Elevii asimilează informația, dezvoltă abilitatea de a lucra cu sursa istorică și își dezvoltă și o atitudine autonomă și responsabilă. Prin realizarea sarcinii de lucru elevul demonstrează capacitate de analiză critică pentru luarea deciziilor pe bază de argumente și dovezi pertinente.

Metode cu valente activizatoare:

Metoda cadranelor; este metoda prin care se rezumă sau se sintetizează conținutul unei lecții. Urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional. Se împarte spațiul de lucru în patru cadrane și în fiecare se propune câte o sarcină de lucru;

Stiu/vreau să știu/am învățat; Cu grupuri mici sau cu întreaga clasă, se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în lecție.

Mozaicul sau „metoda grupurilor interdependente“ este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină *expert*. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. În cadrul acestei metode, rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecției, când împarte elevii în grupurile de lucru și trasează sarcinile, și la sfârșitul activității, când va prezenta concluziile activității.

Cubul presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Problematizarea; în viziunea didacticii moderne, problematizarea nu reprezintă o simplă metodă didactică, ci o orientare didactică, un principiu metodologic fundamental, care direcționează atât predarea, cât și învățarea, dinamizând elevii în procesul de învățământ.

Ideea transpunerii principiului problematizării din psihologia gândirii în psihologia învățării s-a conturat ca urmare a identificării unor analogii între procesul instructiv-educativ și demersul cercetării științifice:

Metoda R. A. I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor Răspunde – Aruncă – Interoghează și se desfășoară astfel: la sfârșitul unei lecții sau a unei secvențe de lecție, profesorul, împreună cu elevii săi, investighează rezultatele obținute în urma predării-învățării, printr-un joc de aruncare a unui obiect mic și ușor (minge) de la un elev la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecția predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare și apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască și răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaște răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, și, deci, de a mai pune o întrebare. Aceste metode interactive le considerăm a fi cele mai indicate spre a fi folosite în activitatea.

Harta povestirii – este o formă de organizare și sintetizare a conținutului informațional al unui text. O altă „Hartă a povestirii” poate compara din anumite perspective două sau mai multe povestiri și se poate realiza sub forma unui tabel.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin, Curriculum pedagogic, E.D.P., București, 2008
2. Cerghit, Ioan – „Metode de învățământ”, Editura Polirom, Iași, 2006
3. Pânișoară, Ion-Ovidiu – „Comunicarea Eficientă”, Editura Polirom, Iași 2006

PROIECT DIDACTIC

DATA: 24.03.2022

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Râșca

CLASA: a III-a B

PROF. ÎNV. PRIMAR: Miron Silvica

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și Științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Elemente intuitive de geometrie

DOMENII INTEGRATE: CLR, ARTE

SUBIECTUL LECȚIEI: Poligoane , Triunghiul, Dreptunghiul, Pătratul. Perimetrul

TIPUL LECȚIEI: consolidare și sistematizare de cunoștințe

SCOPUL LECȚIEI: : consolidarea cunoștințelor însușite despre figurile geometrice–poligoane și aplicarea noțiunilor de geometrie

COMPETENȚE SPECIFICE:

Competențe specifice

Matematică:

- 1.2 Aplicarea unei reguli pentru continuarea unor modele repetitive
- 2.4 Efectuarea de adunări și scăderi de numere natural în centrul 0 -10000
- 2.5 Efectuarea de înmulțiri de numere în centrul 0-10000 și de împărțiri folosind tabla împărțirii
- 3.1 Localizarea unor obiecte în spațiu și în reprezentări, în situații familiare
- 3.2 Explorarea caracteristicilor simple ale figurilor și corpurilor geometrice în context familiar
- 5.1 Utilizarea terminologiei specific și a unor simboluri matematice în rezolvarea și / sau compunerea de problem cu raționamente simple

Competențe integrate: Limba română, Arte

- 1.1 . Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil
- 1.4 . Manifestarea curiozității față de diverse tipuri de mesaje în contexte familiare
- 1.3. Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual
- 2. Prezentarea unei activități realizate individual sau în grup

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Obiective operaționale:

Pe parcursul activității elevii vor fi capabili:

- o1:** Să răspundă la întrebări pentru încălzirea minții
- o2:** Să realizeze corespondența dintre elementele de geometrie și denumirea lor
- o3:** Să rezolve probleme pe baza analizei logice a acestora
- o4:** Să realizeze un desen din figuri geometrice după indicațiile date
- o5:** Să rezolve exercițiile propuse de pe fișa de evaluare

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația , explicația, exercițiul , problematizarea, munca independentă . aplicația Chater Pix

Mijloace de învățământ: , caietele elevilor , flipchart, fișe de lucru. Video proiector

Moduri de organizare: frontal, individual.

Resurse umane : 19 elevi

- 1. **BIBLIOGRAFIE:** Neacșu, I., Dascălu, G., *Metodica predării matematicii la clasele I-IV*, Manual pentru liceele pedagogice, Editura Sigma, București, 2003;
- 2. Ana, D., Ana M., Logel, D., Stroescu- Logel, E., *Metodica predării matematicii la clasele I-IV*, Editura Carminis, Piteș

DEMERSUL DIDACTIC

ETAPELE LECȚIEI	OB OP	DU RA TA	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
				Metode și procedee	Mijloace de învățare	Moduri de organizare	
1. Moment organizatoric		1'	Se creează condițiile optime pentru desfășurarea lecției: Pregătirea materialului didactic necesar, stabilirea liniștii. Îndrumă activitatea de pregătire a elevilor	conversația	Caietele elevilor , trusă geometrică,	frontal	Capacitatea de organizare a elevilor
2. Verificarea temei		5	Se verifică modul în care a fost efectuată tema pentru acasă. Solicit elevilor să citească rezultatele obținute – verificarea calitativă și cantitativă.	exercițiul	Caietele elevilor	individual	
2. Captarea atenției		2'	Captarea atenției elevilor o voi realiza printr-un mesaj primit de la băiatul cel mic din povestea „Fructul cel mai valoros”	Conversația	mesaj	frontal	Capacitatea de a înțelege mesajul primit

Bună ziua! Sunt băiatul cel mic din povestea „Fructul cel mai valoros”. După cum ați aflat din poveste, tatăl meu mi-a dat o pungă cu galbeni și m-a trimis în lume să caut fructul cel mai valoros. Cugetând îndelung, am aflat că doar învățătura este cea mai valoroasă. Am dat toți banii și m-am înscris la școală. Dar astăzi la ora de matematică întâmpin o mulțime de greutăți.

Eu am aflat că voi sunteți foarte isteți. Ați vrea să mă ajutați să termin cu bine și să mă întorc acasă?

Aplicația
Chater Pix

4. Anunțarea temei și a obiectivelor	1'	Anunț tema lecției și obiectivele urmărite. Poligoane, triunghiul, dreptunghiul, pătratul. (perimetrul)				Capacitatea de a înțelege

			Se scrie la tablă și pe caiete titlul lecției.				obiectivele lecției
5.Consolidare a și sistematizarea cunoștințelor	O1	25'	<p>. Profesorul Soare mi-a spus:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Așa cum eu încălzesc întreaga natură la fel și tu trebuie să faci „încălzirea minții,, 	<p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>aplicația Chater Pix</p>	e	<p>frontal</p> <p>individual</p>	Capacitatea de a răspunde la întrebări
	O2		<p>Ce este un poligon? Cum se numește poligonul cu 3 laturi? Cum se numește suma laturilor unui poligon? Ce este dreptunghiul? Dar pătratul? Cum notăm un poligon? Realizează corespondența dintre elementele de geometrie și denumirea lor.</p>				
	O3	18`	<p>Profesorul Fluture „ Așa cum eu zbor cu rapiditate peste câmpul înverzit, așa și tu repede vei rezolva</p>	<p>munca independentă</p> <p>rezolvarea de probleme</p>	laptop planșă	individual	Capacitatea de rezolva corect problemele propuse

<p>6. Obținerea performanței</p>	<p>O4</p>	<p>problemele ce urmează:</p> <p>Problema 1. Un teren în formă de triunghi cu toate laturile egale se împrejmuiește cu un gard . Lungimea unei laturi este de 43 m .Care este lungimea gardului ce trebuie construit?</p> <p>Problema 2. Un pătrat are latura de 15 m. Aflați perimetrul pătratului.</p> <p>Profesoara Albinuța :</p> <p>Harnică ca mine de vei fi Sarcina o vei îndeplini Probleme de vei rezolva</p> <p>Mai aproape de victorie Te vei afla</p>	<p>Chater Pix</p> <p>Munca independentă Rezolvarea de probleme</p> <p>Chater Pix</p> <p>problematizar ea</p>	<p>Planșă</p> <p>Caietele elevilor, trusă geometrică</p>	<p>Individual</p>	<p>Capacitatea de rezolva corect problemele propuse</p> <p>Capacitatea de rezolva corect problemele propuse</p>
----------------------------------	-----------	--	--	--	-------------------	---

		<p>Problema 3. Un dreptunghi are lungimea de 15 metri iar lățimea de 3 ori mai mică. Aflați perimetrul dreptunghiului.</p> <p>Problema 4. Calculați perimetrul unui triunghi ale căror laturi au următoarele lungimi: $AB = 6$ cm, BC este jumătate din AB și CA este de 3 ori mai mare decât BC.</p> <p>Se propune analiza problemelor și formarea judecăților:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce știm? - Ce nu știm? - Ce putem afla? <p>Profesorul IEPURĂȘ „ Hai să ne jucăm și să desenăm! Pe baza unei poezii copiii vor desena din figurile geometrice învățate o căsuță. (Anexa 1)</p> 	<p>Chater Pix</p> <p>Activitate practică</p>	<p>Fișe , linie sau echer , creion</p>	<p>individual</p>	<p>Capacitatea de a reda prin desen o imagine după versurile unei poezii</p>
--	--	--	--	--	-------------------	--

				Chater Pix			
6. Evaluarea lucrărilor	O5	5'	<p>Profesorul ȚAP „ Fișa elevului harnic Corect s-o lucrați Și veți fi aplaudați! Elevii primesc o fișă de evaluare (Anexa 2) SĂ NE AMUZĂM! <i>Figurile geometrice învățate</i> <i>La mare au plecat cu toate.</i> <i>Pătratul stă la plajă și privește</i> <i>Cum triumphiul cu vârful sale,</i> <i>Înțepă plaja chiar de lângă mare,</i> <i>Iar dreptunghiul jucăuș</i> <i>Se joacă sub apa de la duș.</i> <i>Când soarele încet dispare</i> <i>Pornesc în grabă pe cărare</i> <i>Ca să ajungă la culcare.</i></p>	Conversația exercițiul	Fișe de evaluare	frontal individual	Capacitatea de a rezolva exercițiile de pe fișa de evaluare
7. Încheierea activității Tem apt.acasă		1'	<p>Se vor face aprecieri pentru modul în care au lucrat copiii. Se notează copiii care au răspuns corect la lecție.Se oferă un ecusoane cu stelute vesele. Problema din culegere pag.</p>		Recompense ecusoane		

ANEXA 1

Când desenez o casă
Fac un pătrat mai mare.
Ferestrele sunt ochii,
Dreptunghiuri către soare.
Și dacă urci puțin,
Dai și de acoperiș,
Eu un triunghi ce are
Un vârf proptit în soare.
Mai are casa dar
Un coș dreptunghiular.
Copacii pare-mi-se
Coroane desenează
Din linii curbe-nchise,
Doar gardul pe-ndelete,
Își scrie mândru forma
Cu linii frânte drepte.
În jur, precum se știe,
E multă GEOMETRIE!

ANEXA 2

FIȘĂ ELEVULUI HARNIC

1 Completează următoarele enunțuri:

- a) Linia frântă închisă se numește.....
- b) Poligonul cu patru laturi egale se numește.....
- c) Orice triunghi are 3....., 3....., 3.....

2.Scrieți A în dreptul afirmațiilor adevărate și F în dreptul afirmațiilor false.

Poligonul cu patru laturi se numește patrulater.

Perimetrul dreptunghiului se poate calcula folosind formula: $3XL+3xl$.

Numim unghi figura geometrică formată din două semidrepte.

3.Pentru un colaj, Adrian a decupat 24 de dreptunghiuri, triunghiuri de 8 ori mai puține iar pătrate cu 5 mai multe decât triunghiuri. Câte figuri geometrice a decupat Adrian în total?

Descriptori de performanță

Itemi	SUFICIENT	BINE	FOARTE BINE
1	1 propoziție	2 propoziții	3 propoziții
2	1 propoziție	2 propoziții	3 propoziții
3	Rezolvă corect o singură operație	Rezolvă corect două operații	Rezolvă corect toate operațiile

DETERMINAREA UNEI ÎNVĂȚĂRI EFICIENTE LA ȘCOLARUL MIC

Prof. înv. primar, MÎRTÎCU ALINA
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”
Alexandria - Teleorman

Predarea --învățarea în condiții de maximă eficiență

Metodele de predare nu devin eficiente prin ele însele, ci sunt puse în valoare de inteligența și priceperea cadrului didactic. În timp ce metodele constituie tehnici transmisibile, aptitudinile personale rămân atributele fiecăruia.

Modul de proiectare și realizare a procesului didactic devine o artă întrucât depinde de însușirile personale. Împinsă însă la extrem, o asemenea poziție susține modalitatea artizanală a procesului pedagogic care nu este suficientă. Devine necesară o tehnicitate care să îmbogățească posibilitățile și să corecteze limitele multora.

Informația științifică și tehnică se acumulează în ritmuri exponențiale, în timp ce capacitatea de asimilare și stocare în memorie la nivelul individului sunt limitate. Un astfel de decalaj mărește complexitatea problemelor didactico-educative și impune accentuarea caracterului formativ al predării și învățării. Paleta mijloacelor de învățământ s-a lărgit foarte mult, aparatura audio vizuală, materialele programate, fișe de lucru diferențiate, acest lucru presupunând o anumită tehnicitate în formația educatorului.

Aplicarea metodelor active în practică a făcut progrese destul de mari, întrucât acestea sunt mult mai greu de folosit decât metodele receptivă curente. Pe de o parte ele reclamă din partea cadrului didactic o muncă mai diferențiată și mai atentă. O pedagogie activă presupune o pregătire mai serioasă și fără cunoașterea suficientă a psihologiei copilului, sau a tendințelor contemporane ale unor științe, educatorul înțelege în mod nesatisfăcător demersurile spontane ale elevilor și nu izbutește, deci, să tragă foloase din ceea ce consideră el a fi fără semnificație și ca o simplă pierdere de timp.

Metodele cele mai bune sunt și cele mai dificile. Pentru un cadru didactic cu simțul răspunderii, nu este ușor să proiecteze zilnic “scenariul” fiecărei activități (lecții), operație care comportă o dificultate psihopedagogică mai mare pentru vârstele mai mici. Fiecare temă din program se pretează la moduri diferite de proiectare.

În ceea ce privește gradul de abstractizare, majoritatea temelor pot fi traduse. Problema este de a alege modalitatea accesibilă, potrivit formelor logice specifice nivelului de vârstă al elevului. Învățarea prematură este sterilă și dăunătoare sub aspectul cerințelor igienei mintale a copilului; „pentru fiecare perioadă de vârstă - arată Chircev - există cerințe, activități și achiziții dintre care unele sunt accesibile, efectele învățării sunt rapide, economice și productive. Dimpotrivă, în cazul cerințelor inaccesibile, efectele învățării sunt neeconomice și infructuoase”. Accesibilitatea unor cunoștințe trebuie judecată în funcție de investiția de efort/timp a elevului și rezultatul efectiv obținut, între acestea două trebuind să fie un raport de proporționalitate.

Dacă vom ține cont de toate aceste condiții pentru a fi un bun dascăl, atunci și procesul predare - învățare organizat în demersul educațional asupra elevilor va fi de maximă eficiență.

Cunoscutul psiholog Eduard Claparede, declara cu toată convingerea și cu autoritatea sa prestigioasă, că școala trebuie să aibă ca funcțiune generală prelungirea copilăriei sau cel puțin să-i apere și să-i ocrotească propriile-i caractere, iar nu s-o micșoreze fără nici un motiv, încătușând copilul prea de timpuriu într-un tipar asemănător adultului, al unui adult schematic și ireal. (Ed. Claparede 1964). Au fost efectuate experimente în care s-a constatat că eficiența

învățării implicite este cu atât mai mare cu cât situațiile de învățare au fost create în activitățile de joc, activități prin care se cerea transmiterea unui mesaj (de a îndeplini un comision), iar cele mai slabe rezultate au fost înregistrate atunci când învățarea avea un caracter obligatoriu. Avantajele învățării indirecte (implicite), s-au confirmat și în alte situații motivaționale, cum ar fi de exemplu situația de competiție, sau cea de succes, în care, prin aplicarea unor procedee speciale se realizează anumite performanțe deosebite.

a) Mediul socio-familial

Mediul familial în care crește copilul influențează dezvoltarea fizică și psihică a acestuia. Nivelul cultural din familie, exprimat prin aderarea la un sistem de valori, atitudini, credințe etc., influențează dezvoltarea personalității în ansamblul său.

Un nivel mai înalt de educație al părinților corelează în mod pozitiv cu atitudinea lor față de educația copiilor. Nivelul socioeconomic al familiei poate afecta calitatea pregătirii școlare, prin raportare la condițiile materiale pe care le asigură. Nivelul superior al statusului socioeconomic nu va conduce în mod inevitabil doar spre efecte pozitive, așa cum unul scăzut doar spre efecte negative. Climatul psihosocial din familie exprimă structura interioară, relațiile intrafamiliale dintre membrii săi, compoziția familiei (au un copil sau mai mulți, de sexe diferite sau de același sex, generațiile ce conviețuiesc în familie etc.). În măsura în care acest climat are o funcție afectivă și protectoare, în aceeași măsură efectele sale asupra procesului învățării vor fi pozitive.

Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral.

În urma cercetărilor s-a ajuns la concluzia că stimularea intelectuală în primii ani de viață, climatul emoțional stabil din mediul social apropiat (familiei, de cele mai multe ori), încurajarea și suportul parental continuu sunt factori determinanți în dezvoltarea personalității copilului.

În condițiile social – economice actuale se manifestă după tendințe contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar în același timp „nu mai au timp și răbdare să acorde timp problemelor acestora”. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții exercitându-se oarecum paralel.

Este o sarcină a școlii, a personalului didactic să identifice situațiile problematice din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative ale acestora în favoarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală – familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

b) Factorii ergonomici și de igienă ai învățării

Factorii ergonomici se circumscriu asigurării unui microclimat adecvat solicitărilor specifice unui proces didactic eficient și modern. Principiile de bază sunt legate de crearea unei stări de confort, ai cărei parametri funcționali sunt: temperatura, umiditatea, iluminarea, sonorizarea. Alte aspecte impuse de principiile ergonomice moderne implică dispunerea mobilierului din sala de clasă și calitatea acestuia, simplitatea, funcționalitatea, instrucționalitatea și modularitatea, amenajarea sălii de clasă din punct de vedere cultural – estetic și funcțional. La clasa a IV-a, pentru crearea unei compuneri colective, realizate prin participarea întregii clase, mobilierul poate fi aranjat în formă de „L” astfel încât elevii să poată comunica între ei pentru realizarea compunerii.

Urmărind acești parametri, cadrul didactic poate exploata la maxim resursele educaționale în scopul optimizării procesului de învățare desfășurat în școală.

Obiectul general al activităților realizate din perspectiva igienei școlare vizează asigurarea condițiilor fizice și psihice optime necesare elevului pentru realizarea sarcinilor de învățare în mediul școlar. Se urmăresc categoriile distincte de indicatori: condițiile fizice și psihice care influențează starea de sănătate a elevilor; stimularea creșterii și dezvoltării fizice și

psihice normale a elevului în contextul activității școlare; prevenirea bolilor și a consecințelor acestora generate de surmenajul intelectual, fenomenul de inadaptare la ritmul școlar etc.; limitarea și eliminarea factorilor nocivi din mediul școlar (sarcini de învățare supradimensionate, examene la vârste timpurii etc.).

Din această perspectivă este necesară stabilirea limitelor solicitării psihice, ca raport între natura și intensitatea solicitării, potențialului psihic, durata efortului depus și efectele modificărilor funcționale. În cazurile în care aceste raporturi sunt dereglate – calitativ și cantitativ, apar fenomene și stări de oboseală fizică și psihică – intelectuală, precum și de surmenaj intelectual, ca formă cumulativă și avansată a oboselii. Toate acestea au implicații evidente pentru calitatea proceselor instructiv – educative, pentru însăși capacitatea de învățare a școlarului.

Identificarea, descrierea și optimizarea condițiilor învățării reprezintă momente importante ale procesului de organizare și conducere a instruirii. Pentru a fi eficient, cadrul didactic trebuie să știe nu numai de unde pornește elevul și încotro se îndreaptă, dar și care sunt condițiile prealabile, specifice învățării, precum și ce va fi capabil elevul să învețe în continuare.

Reușita sau nereușita învățării se datorează influenței combinate a celor două categorii de condiții. Variabilele externe nu produc nici un efect dacă, de exemplu, elevul nu este motivat sau dacă nivelul de dezvoltare necesară nu este atins. Individul care învață nu este doar o entitate cognitivă. El manifestă stări afective sau emoționale în contextul motivațional, al atitudinilor, al personalității, care influențează învățarea atât în mod direct, cât și indirect. De asemenea, dacă factorii interni sunt prezenți, e necesară și o stimulare externă pentru a realiza învățarea. Omul este o ființă socială și comportamentul său este influențat de cei din imediata sa apropiere (grupul – clasă, familia), dar și de normele, tradițiile și atitudinile grupului social, etnic sau religios din care face parte. Climatul socioafectiv al clasei, interacționarea elevilor, relațiile de competiție sau de cooperare din cadrul grupului școlar influențează procesul de învățare al fiecărui elev. Cadrul didactic poate influența pozitiv rezultatele învățării în măsura în care poate, prin modul pe care îl impune, prin capacitățile de care dispune, aptitudinile didactice, să genereze efervescență intelectuală și motivație intrinsecă la elevi.

Pentru a deveni eficientă, învățarea școlară presupune identificarea tuturor condițiilor, fie interne, fie externe, care, într-un fel sau altul, influențează și contribuie la obținerea rezultatelor dorite.

Organizarea și corelarea tuturor acestor condiții, înainte ca elevul să fie introdus în situația de învățare, constituie o sarcină de bază a cadrelor didactice.

Motivația reprezintă o condiție esențială pentru reușita elevului în activitatea școlară. Cercetările au arătat faptul că atât motivarea prea intensă (supramotivarea), cât și motivarea mai scăzută (submotivarea), într-o activitate, pot conduce la rezultate slabe sau chiar la eșec.

Supramotivarea determină o mobilizare energetică maximă și o tensiune emoțională ce pot avea drept consecințe blocajul psihic, stresul, dezorganizarea energetică, tratarea cu superficialitate a sarcinilor, iar în cele din urmă rezultatul este nerealizarea scopului propus. În aceste condiții s-a pus problema nivelului optim al motivației care să conducă elevul către obținerea de performanțe înalte în activitatea de învățare. Potrivit legii optimului motivațional, creșterea performanței este proporțională cu intensificarea motivației numai până la un anumit punct, dincolo de care urmează stagnarea și chiar regresul. Momentul în care începe declinul depinde de complexitatea și dificultatea sarcinii. Nivelul optim al motivației depinde nu numai de dificultatea sarcinii, ci și de particularitățile psihice individuale: emotivitatea, echilibrul, stăpânirea de sine.

Cadrul didactic ar putea avea un rol important în atingerea nivelului optim al motivației dacă îl va obișnui pe elev să aprecieze corect dificultatea sarcinii didactice cu care se confruntă și dacă va lua în considerare particularitățile psihologice individuale atunci când concepe strategiile didactice în articularea demersului metodic al lecției.

De ce un elev învață și altul nu? De ce unii elevi se angajează în realizarea sarcinilor școlare și perseverează până la atingerea scopului, în timp ce alții se descurajează la primul obstacol și abandonează activitatea propusă de cadrul didactic în favoarea alteia pe care o preferă? Răspunsurile la aceste întrebări trebuie căutate în domeniul motivației.

Motivația învățării se subsumează sensului general al conceptului de motivație și se referă la totalitatea factorilor care îl mobilizează pe elev la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunoștințe, la formarea unor priceperi și deprinderi. Motivația energizează și facilitează procesul de învățare prin intensificarea efortului și concentrarea atenției elevului, prin crearea unei stări de pregătire pentru activitatea de învățare.

Elevii motivați sunt mai perseverenți și învață mai eficient. Motivația este una dintre cauzele pentru care elevul învață sau nu învață.

În același timp însă, motivația poate fi efectul activității de învățare. Cunoașterea rezultatelor activității de învățare, mai ales când acestea sunt pozitive, susține eforturile exterioare ale elevului. Din satisfacția inițială de a fi învățat, elevul își va dezvolta motivația de a învăța mai mult. Astfel că relația cauzală dintre motivație și învățare este una reciprocă. Motivația energizează învățarea, iar învățarea încununată de succes intensifică motivația. Motivația pentru învățare apare inițial în ambianța familială.

Copiii preiau atitudinile părinților, și mai apoi ale cadrelor didactice, constituindu-și din aceștia modele de perseverență și mobilizare pentru atingerea scopurilor.

Este importantă și munca de convingere pentru realizarea învățării la parametrii optimi, dar și activitățile școlare și extrașcolare cu caracter de cooperare și competiție care pot conduce la dezvoltarea unei motivații superioare. Educarea motivației atinge stadiul superior atunci când apar sentimente trainice legate de valoarea muncii și a culturii.

Pentru a-l înțelege pe elev, pentru a-l instrui și educa în mod adecvat, cadrul didactic trebuie să cunoască motivele care, împreună cu aptitudinile, temperamentul și caracterul, contribuie la determinarea conduitei și a reușitei sau nereușitei elevului în activitatea de învățare.

În procesul de învățare sunt puse în funcțiune diferite forme ale motivației care se clasifică, de obicei, două câte două, în perechi opuse.

Motivația pozitivă și motivația negativă

Prima este produsă de stimulările premiale (lauda, încurajarea) și se soldează cu efecte benefice în procesul de învățare.

Cea de-a doua este produsă de folosirea unor stimuli aversivi (pedepsirea, amenințarea) și se asociază cu efecte de evitare, refuz, abținere. Un exemplu de pedeapsă ar fi acela, când elevul este prins cu tema neefectuată și va fi reținut, fie în pauză, fie după terminarea orelor de curs, pentru a-și efectua tema nerealizată.

Motivația intrinsecă și motivația extrinsecă

Motivația intrinsecă își are sursa în însăși activitatea desfășurată și se satisface prin îndeplinirea acelei activități. Activitatea de învățare motivată intrinsec este aceea susținută de o nevoie interioară de cunoaștere, de curiozitate epistemică, de pasiunea pentru un domeniu, de plăcerea de a învăța.

Motivația extrinsecă își are sursa în exteriorul individului și a activității desfășurate. Dacă un elev învață pentru a primi anumite recompense, din dorința de a fi primul în clasă, ori din teama de eșec sau de pedeapsă, atunci activitatea de învățare este motivată extrinsec.

Motivația cognitivă și motivația afectivă

Prima își are originea în activitatea exploratorie, în nevoia de a ști, și se numește astfel deoarece acționează dinăuntru proceselor cognitive. Ea își găsește satisfacția în nevoia de a înțelege, a explica, a rezolva ca un scop în sine.

Motivația afectivă este determinată de nevoia de a obține aprobarea din partea altor persoane. Când elevii învață din dorința de a-și satisface părinții sau pentru a nu pierde aprobarea sau dragostea lor, atunci ei sunt animați de o motivație afectivă.

Formele motivației sunt inegal productive. Cercetările demonstrează că motivația pozitivă, intrinsecă și cea cognitivă conduc spre rezultate mai bune în procesul de învățare față de motivația negativă, extrinsecă și afectivă. Productivitatea mai mare sau mai mică a acestora depinde de particularitățile concrete ale situației, așa încât se recomandă utilizarea lor diferențiată, concordantă cu specificul situațiilor.

Modalitățile de stimulare a motivației elevilor sunt multiple, dar eficiența lor depinde de măiestria pedagogului în a le aplica, precum și de o serie de variabile care privesc elevii, dar pe care le poate manipula, de asemenea, cadrul didactic care dispune de priceperi în acest sens.

BIBLIOGRAFIE:

Chircev, A., „Condițiile formării noțiunilor, convingerilor și atitudinilor morale în relație cu comportamentul” în „Psihologia educației și dezvoltării”, Editura Academiei, București, 1982

Jinga, I., „Învățarea eficientă”, Editura Aldin, București, 1999

Matei, C., Nicolae, „Învățare eficientă în școală”, EDP București

Neacșu, I., „Metode și tehnici de învățare eficientă”, Editura Militară, București, 1990

SUDOKU MAGIC

-o metodă de valorificarea creativă în scop didactic a unui joc de logică deosebit de popular

Prof. Laura Mitrofan

Școala Gimnazială „Nicolae Russu” Sita Buzăului

1. Ce este SUDOKU?

Sudoku, este un joc în formă de grilă inventat în 1979 și inspirat de pătratul latin și de problema celor 36 ofițeri a lui Leonhard Euler. Iată problema de la care a pornit un joc cu reguli atât de simplu, dar cu soluții atât de complexe: *„Fie șase regimente diferite, fiecare regiment posedând șase ofițeri de grade diferite. Se cere să se plaseze cei 36 de ofițeri într-o grilă de 6 x 6, fiecare ofițer ocupând câte o casuță, în așa fel că fiecare rând și fiecare coloană să conțină toate gradele și toate regimentele.”*

Grila jocului Sudoku este un pătrat cu nouă casuțe pe orizontală și nouă casuțe pe verticală, subdivizat în tot atâtea pătrate identice, numite regiuni. Regula jocului spune ca fiecare rând, coloană sau regiune nu trebuie să conțină decât o dată cifrele de la 1 la 9. Așadar, fiecare ansamblu trebuie să conțină cifrele de la 1 la 9 o singură dată. Orice ansamblu de simboluri distincte, forme, culori, pot fi folosite în acest joc fără ca regulile să fie schimbate.

2. SUDOKU MAGIC – o metodă didactică eficientă și atractivă de abordare a conținuturilor pentru diferite discipline de studiu:

Sudoku este un joc potrivit atât pentru copii, cât și pentru adulți. Jucătorii sunt antrenați de provocare și sunt foarte motivați să dezlege careul, care, odată rezolvat, aduce multă satisfacție și crește încrederea în sine a jucătorului. Tocmai de aceea am ales să folosesc în activitățile didactice careul Sudoku și regulile de completarea a acestuia.

Am creat pentru elevii mei diferite variante de SUDOKU, adaptat diferitelor discipline de studiu și conținuturilor abordate, înlocuind cifrele din varianta clasică a jocului cu emoticoane, imagini din povești, cuvinte, operații matematice, culori, părți de vorbire, note muzicale, etc.

Odată cunoscute regulile de joc, elevilor le place să dezlege misterul fiecărui careu, în același timp conștientizând că pentru asta au nevoie de cunoștințe dobândite în școală (citit, calcul, noțiuni de gramatică, de teorie muzicală, etc). Profesorul poate cu ușurință adapta gradul de dificultate al jocului prin stabilirea unui careu mai mic sau mai mare (4x4, 9x9) precum și prin numărul de casuțe completate de la început.

3. Exemplificarea metodei:

Cel mai adesea am folosit careurile SUDOKU pentru exersarea unor deprinderi sau pentru fixarea unor noțiuni. Am început cu rezolvarea frontală a unor careuri, apoi elevii au rezolvat și în grupuri/perechi/individual, în funcție de obiectivele propuse și de gradul de dificultate al sarcinii.

SUDOKU CU CUVINTE: Într-un careu de 4x4 elevii trebuie să așeze jetoane cu cuvinte formate din una, două, trei sau patru silabe, astfel încât pe fiecare rând, coloană și regiune să nu existe două cuvinte cu același număr de silabe. Câteva căsuțe sunt completate de la început. Pentru aceasta elevii trebuie să citească jetoanele, să numere silabele și să respecte regulile jocului. Această variantă este potrivită mai ales pentru elevii de clasa I.

SUDOKU CU PĂRȚI DE VORBIRE: Potrivit elevilor de la clasele III-IV, dar și cursanților din programul „A doua șansă”. Într-un careu de 5x5 elevii vor așeza jetoane cu cuvinte (sau vor scrie ei cuvinte) astfel încât pe fiecare rând și coloană să existe câte un substantiv, un adjectiv, un verb, un pronume și un numeral. Câteva căsuțe sunt completate de la început. Se poate lucra pe echipe sub formă de concurs, fiind mai antrenant și încurajând învățarea prin cooperare.

SUDOKU MAGIC

- Fiecare rând cuprinde câte un cuvânt de 1, 2, 3 și 4 silabe
- Fiecare coloană cuprinde câte un cuvânt de 1, 2, 3 și 4 silabe
- Fiecare pătrat 4x4 cuprinde câte un cuvânt de 1, 2, 3 și 4 silabe

	animal	aspirator	
Daniela			capac
leu			vioară
	Ana	om	

SUDOKU CU EMOȚII: E potrivit pentru lecții de dezvoltare personală sau educație civică. Am folosit un careu de 9x9 în care elevii au așezat după reguli emoticoane, precizând ce exprimă fiecare. Am lucrat frontal. Copilul care descoperea locul unui emoticon verbaliza ce tip de emoție este reprezentat și prezenta o situație care ar putea provoca acea emoție.

SUDOKU MUZICAL: în locul cifrelor din careul clasic, am utilizat durate muzicale (doime, pătrime, optime, șaisprezecime). Este un exercițiu potrivit pentru clasele a III-a și a IV-a.

SUDOKU MATEMATIC: cifrele careului clasic sunt înlocuite cu exerciții de împărțire. Ex. în locul cifrei 7 elevii pot scrie $63:9$ sau orice alt exercițiu corect.

SUDOKU

- Fiecare rând conține o doime, o pătrime, o optime și o șaisprezecime
- Fiecare coloană conține o doime, o pătrime, o optime și o șaisprezecime
- Fiecare pătrat 4x4 conține o doime, o pătrime, o optime și o șaisprezecime

SUDOKU

- Fiecare rând conține o împărțire al cărei cât e 6,7,8 și 9
- Fiecare coloană conține o împărțire al cărei cât e 6,7,8 și 9
- Fiecare pătrat 4x4 conține o împărțire al cărei cât e 6,7,8 și 9

		$16:4$	
$36:9$	$8:8$	$14:7$	
	$28:7$		$6:3$
	$27:9$		

Primul careu "altfel" rezolvat cu copiii mei a fost „SUDOKU CU POVEȘTI”. Am folosit imagini din povești cunoscute pentru a înlocui cifre (ex. 3 = „Cei trei purceluși”, 2=„Pungața cu doi bani”).

4. Valoarea formativă a metodei

Aceasta este o metodă de fixare a unor noțiuni și de exersare a unor deprinderi. Este un joc motivant, antrenant cu reguli foarte stricte din punct de vedere al poziționării elementelor în casete, dar deosebit de ofertant și flexibil pentru alegerea conținuturilor. Faptul că rezolvarea careurilor se poate face pe grupe sau sub formă de concurs aduce un plus în dezvoltarea competențelor de interrelaționare socială între elevi, încurajează învățarea prin cooperare,

dezvoltă spiritul competitiv. Rezolvarea unui careu aduce satisfacție și conduce la creșterea încrederii în sine.

Un alt avantaj al folosirii careurilor SUDOKU în diferite contexte de învățare îi ajută pe elevi să dezvolte conexiuni logice, să se orienteze într-un tabel, dezvoltă atenția distributivă. De asemenea, le formează elevilor obișnuința de a se autoverifica permanent (de câte ori așază un element într-o căsuță, verifică dacă nu cumva mai există altul la fel pe același rând/coloană). Dacă avem certitudinea că regulile jocului sunt cunoscute foarte bine de copii, un careu de tipul celor prezentate mai sus poate constitui chiar și o modalitate de evaluare pentru anumite conținuturi.

SUDOKU constituie unul din jocurile preferate ale elevilor mei. Faptul că multor adulți le place să rezolve mă face să cred că ar prinde foarte bine oricărui nivel de vârstă, chiar și la cursanții programului „A doua șansă”, mai ales că stă la îndemâna cadrului didactic să confere sarcinii de lucru un grad de dificultate potrivit nivelului fiecărui educabil.

Bibliografie web:

[Sudoku - Wikipedia](#)

[Ce Este Sudoku și Cum Se Joacă. Cum A Fost Inventat Jocul | Libertatea](#)

Proiect didactic

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Gabriel Țepelea” Borod

Profesor: Modog Daniela

Clasa: a VI-a A

Data:

Unitatea de învățare: Europa - identitate geografică

Lecția: Caracteristici generale ale reliefului. Unități majore

Tipul lecției: Mixtă

Competențe generale:

1. Prezentarea realității geografice utilizând mijloace și limbaje specifice
2. Raportarea realității geografice spațiale și temporale la reprezentări cartografice
4. Elaborarea unui demers investigativ din perspectiva educației permanente și pentru viața cotidiană

Competențe specifice:

- 1.1. Precizarea prin cuvinte proprii a sensului termenilor geografici
- 1.2. Descrierea relațiilor dintre elementele și fenomenele geografice utilizând termeni specifici
- 2.1. Poziționarea elementelor geografice pe reprezentări cartografice
- 2.2. Ordonarea spațială și/sau cronologică a elementelor, fenomenelor și proceselor geografice după criterii date
- 2.3. Utilizarea informațiilor oferite de suporturile cartografice, grafice și alte materiale vizuale în contexte/situații diferite
- 4.1. Construirea unui demers investigativ dirijat
- 4.3. Compararea elementelor, fenomenelor și proceselor după caracteristicile geografice

Concepte operaționale:

- **Cognitive**

CO1: să utilizeze conceptele de: unități majore, orogeneză, acumulare de sedimente, vulcanism.

CO2: să identifice principalele caracteristici ale reliefului major al Europei

CO3: să localizeze pe harta fizică a Europei formele majore de relief

CO4: să clasifice unitățile de relief după un algoritm dat

- **Formative:**

CO5: să utilizeze tehnicile de lucru cu suportul cartografic

CO6: să enunțe o ipoteză pentru rezolvarea unei situații-problemă

- **Atitudinale:**

CO7: să argumenteze obiectiv, cu privire la diversitatea unităților majore de relief

Evaluarea : formativă-ameliorativă (de achiziții, de proces, de produs)

Obiective ale evaluării:

- **Cognitive:**

Oe1: să opereze cu noțiunile și conceptele: unități majore, rias, fiord, insule, peninsule, orogeneză, acumulare de sedimente, vulcanism.

Oe2: să identifice două caracteristici ale reliefului major al Europei

Oe3: să localizeze pe harta fizică a Europei formele majore de relief

Oe4: să identifice două tipuri de țărături din Europa

Formative:

Oe5: să analizeze și să interpreteze suporturile cartografice

Oe6: să utilizeze tehnici de lucru cu imaginea geografică

- **Atitudinale:**

Oe7: să își dezvolte capacitatea de a formula și susține opinii personale

Valori și atitudini vizate:

Disponibilitate pentru învățarea permanentă.

Atitudine pozitivă față de diversitatea geografică.

Strategii: dirijată, inductiv-deductivă, explicativ-conversativă

Metode:

M1- Expunerea

M2- Explicația

M3- Conversația euristică

M4- Conversația examinatoare.

Interactive:

M5- Modelul grafic

M6- Problematizarea

M7- Comparația

M8- Învățarea prin descoperire

M9- Observarea dirijată

Instrumente de evaluare: verificarea frontală, observarea sistematică, verificarea orală frontală, fișa de lucru

Forme de organizare a activității: individual, frontală

Resurse:

Umane- clasa a VI -a

De timp- 50'

Materiale:

- oficiale:

RM1: Programa școlară

RM2: Macroproiectarea didactică

RM3: Manual: Geografie pentru Clasa a VI-a. Editura Didactică și Pedagogică

- izvoare cartografice:

RM4: Hartă manual

RM5: Harta fizică a Europei

- alte surse:

RM6: Videoproiector, laptop

RM7: Film youtube

RM8: Fișă de lucru

RM9: Tabla

RM10: joc online

Bibliografie:

Elisaveta Roșu. *Portofoliul profesorului de geografie*, Editura Didactica Militans – Casa Corpului Didactic Oradea, 2014.

Manual *Geografie* pentru clasa a VI-a. Autori: Mihaela Cornelia Fiscuteanu, Ciprian Mihai, Dorin Fiscuteanu, Ionela Popa. Editura Didactică și Pedagogică

**Programa școlară.*

**Macroproiectarea didactică.*

DEMERS DIDACTIC

Secvențele didactice	Conținuturi vizate	C.Op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Res. mat	Res. proc	Evaluare
Moment organizatoric			<p>Absențe.</p> <p>Pregătește materialele didactice. Împarte fișele de lucru.</p> <p>Organizează clasa.</p> <p>Crează un climat cooperant.</p>	<p>Răspund cerințelor.</p> <p>Pregătesc materialele solicitate.</p>		M3	
Verificarea cunoștințelor anterioare.	<p>Poziția geografică.</p> <p>Țărmurile: golfuri, insule, peninsule și strâmtori.</p>	Oe5	<p>Se face trecerea de la lecția anterioară la cea de zi solicitându-le elevilor să identifice de pe hartă punctele extreme ale Europei. Descoperă în imaginile prezentate țara în care se află fiecare punct extrem al Europei și</p>	<p>Elaborează răspunsuri.</p> <p>Identifică de pe hartă punctele extreme ale Europei: în Nord-Capul Nord (Norvegia), în Sud - Capul Tainaron (Grecia), în Est - Munții Ural (Rusia) și în Vest – Capul Roca (Portugalia).</p>	RM9 RM6	M4	Verificare frontală orală

		Oe4	<p>completează spațiile punctate cu răspunsurile corecte.</p> <p>Solicită elevilor ca, pe baza imaginilor observate să identifice tipurile de țărături din imaginile prezentate.</p>	<p>Pe baza imaginilor de pe fișa de lucru/videoproiector identifică tipurile de țărături prezentate.</p>	RM7 RM9	M4	Verificare frontală orală
		Oe5	<p>Solicită elevilor să identifice pe harta din fișa de lucru peninsulele marcate cu cifre de la 1 la 5, insulele cu numere de la 6 la 10, golfurile marcate cu litere de la a la c, strâmtoarele cu litere de la d la h.</p>	<p>Pe bază hărții primite și a cunoștințelor dobândite anterior identifică peninsulele marcate cu cifre de la 1 la 5, insulele cu numere de la 6 la 10, golfurile marcate cu litere de la a la c, strâmtoarele cu litere de la d la h, definind noțiunile de strâmtoare, peninsulă, golf, insulă.</p>	RM6		
		Oe1	<p>Solicită elevilor ca, pe baza cunoștințelor anterioare să definească</p>		RM1 RM2		

			noțiunile de strâmtoare, peninsulă, golf, insulă.				
Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor			<p>Notează pe tablă titlul noii lecții.</p> <p>Formează motivația învățării, subliniind obiectivele care trebuie să fie îndeplinite la sfârșitul orei și competențele care vor fi formate și/sau exersate.</p> <p>Motivează elevii pentru studiul noilor conținuturi.</p>	<p>Notează titlul lecției în caiete.</p> <p>Sunt atenți la explicațiile profesorului.</p>	<p>RM1</p> <p>RM2</p> <p>RM10</p>	M1	
Evocare			Se face trecerea de la lecția anterioară la cea de zi cu ajutorul unui film, de pe youtube, cu eruperea vulcanului Etna.	Privesc cu atenție filmul prezentat.	<p>RM7</p> <p>RM8</p>	M3	<p>Frontală</p> <p>Obs. sistematică</p>

			https://www.youtube.com/watch?v=mD7W3Djs6uY				
Dobândirea de noi cunoștințe	Caracteristici generale ale reliefului. Unități majore	CO3 Oe6	<p>Organizează învățarea în vederea formării competențelor propuse.</p> <p>Asigură</p> <p>a. Cunoașterea/ Receptarea /Învățarea</p> <p>Solicită elevilor ca, pe baza cunoștințelor anterioare să urmărească cu atenție harta fizică a Europei. Utilizând manualul să explice , pe baza legendei, culorile folosite pentru unitățile majore de relief din Europa, formând competența <i>1.1.</i></p> <p><i>Precizarea prin cuvinte</i></p>	<p>Urmăresc harta. Notează în caiete.</p> <p>Analizează legenda hărții și explică, pe baza legendei, culorile folosite pe o hartă pentru unitățile majore de relief.</p>	RM4 RM7	M2	<p>Frontală</p> <p>Obs.</p> <p>Sistematică</p>

			<p><i>propriu a sensului termenilor geografici .</i></p> <p>b. Înțelegerea noilor conținuturi</p> <p>Solicită elevilor, pe baza hărții, să identifice caracteristicile reliefului major al Europei, formând competența 1.2.</p> <p><i>Descrierea relațiilor dintre elementele și fenomenele geografice utilizând termeni specifici.</i></p> <p>c. Analiza</p> <p>Solicită elevilor ca, pe baza hărții fizice a Europei, din manual, să identifice unitățile majore de relief (pag. 46) și să noteze pe fișa de lucru,</p>	<p>După studiul individual al hărții fizice identifică caracteristicile reliefului major al Europei.</p> <p>Pe baza manualului identifică unitățile majore de relief (pag. 46) și le notează pe fișa de lucru, enunțând oral unitățile identificate.</p>	<p>RM5</p> <p>RM3</p> <p>RM5</p> <p>RM9</p>	<p>M4</p> <p>M8</p>	<p>Frontală</p> <p>Obs.</p> <p>Sistematică</p>
		<p>CO2</p> <p>Oe2</p> <p>Oe7</p> <p>CO3</p> <p>Oe3</p> <p>Oe5</p>					

		CO3	<p>verificând corectitudinea notării la final.</p> <p>- două unități montane din Peninsula Balcanică;</p> <p>- o unitate montană și una de podiș din Peninsula Iberică;</p>		RM5	M9	
		CO5	<p>- o câmpie din Peninsula Italică și una din Peninsula Scandinavă;</p>		RM5	M8	
		Oe3	<p>- trei vulcani activi din Europa;</p>				
		CO7	<p>- unitatea montană care se află între Marea Neagră și Marea Caspică;</p> <p>- două unități de relief din România.</p> <p>Formează competența 2.2. <i>Ordonarea spațială și/sau</i></p>				Frontală, orală.

			<p><i>cronologică a elementelor, fenomenelor și proceselor geografice după criteriile date și 2.1. Poziționarea elementelor geografice pe reprezentări cartografice.</i></p> <p>d.Aplicarea</p>			
		CO4	Solicită elevilor să noteze de pe tablă unitățile montane, podișurile și câmpiile din Europa în funcție de modul de formare.	Notează, noile cunoștințe dobândite, de pe tablă în caiete.	RM10 RM3	M3
		Oe1				
		CO5	Solicită să enumere de pe harta fizică din manual 2 vulcanii activi din Europa.	Enumeră de pe harta fizică din manual 2 vulcanii activi din Europa.	RM5	M8
		Oe5	Formează competența: <i>2.3. Utilizarea informațiilor oferite de</i>			

			<p><i>suporturile cartografice, grafice și alte materiale vizuale în contexte/situații diferite.</i></p> <p>e. Sinteza</p>				
		CO6 Oe1 Oe7	<p>Solicită elevilor ca pe baza cunoștințelor dobândite să argumenteze ce s-ar întâmpla dacă ar erupe vulcanul Hekla din Islanda? Sau Vezuviul?</p> <p>Formează/exersează competența: 4.1.</p> <p><i>Construirea unui demers investigativ dirijat.</i></p>	<p>Argumentează diferite ipoteze pentru rezolvarea situației problemă dată, oferind informații privind efectele erupției Vezuviului.</p>	RM8	M6 M4	
Stimularea performanței		CO1 Oe4 Oe7 CO4	<p>Activitate individuală.</p> <p>Solicită să compare două unități majore de relief, având în vedere modul de formare, prin ce se deosebește Câmpia</p>	<p>Răspund realizând comparația între cele două unități majore de relief, pe baza cunoștințelor dobândite anterior.</p>	RM9	M7 M9	Exercițiul

			<p>Română de Câmpia Nord-Europeană?</p> <p>Formează/Exersează/Evaluează competența 4.3.</p> <p><i>Compararea elementelor, fenomenelor și proceselor după caracteristicile geografice.</i></p>				
Asigurarea retenției și a transferului		CO7 Oe3	<p>Activitate individuală: solicită realizarea corespondențelor între orogenezele din coloana A și unitățile de relief din coloana B (manual pagina 47).</p> <p>Formează/Exersează/Evaluează competența: 2.3.</p> <p><i>Utilizarea informațiilor oferite de suporturile cartografice, grafice și</i></p>	<p>Sunt atenți la explicații și răspund cerințelor.</p> <p>Realizează corespondența între orogeneze și unitățile de relief date, consolidând cunoștințele transmise.</p>	RM3	M5 M4	Exercițiul

			<i>alte materiale vizuale în contexte/situații diferite.</i>				
Tema pentru acasă			Se recomandă aprofundarea cunoștințelor asimilate printr-un joc online. https://geographygamesandquizzes.eu/relieful-europei-joc/ .	Notează sarcina de lucru.	RM10	M1	Frontală
Evaluarea			Analizează, laudă, ierarhizează, recomandă.	Se raportează la aprecieri.		M2	

Schița tablei

Caracteristici generale ale reliefului. Unități majore

Relieful major al Europei cuprinde **3 mari trepte**: câmpii: **57%**, podișuri: **37%**, munți: **6%**.

Altitudinea medie a Europei este de **320 m**, relieful încadrându-se între **-28 m** în *Câmpia Precaspică* și de **4807m** în Munții Alpi (vf. Mont Blanc), **5.642 m**, în vârful *Elbrus* din *Munții Caucaz*.

Relieful Europei este **foarte variat**, iar în funcție de altitudine se desfășoară pe **3 trepte**:

1. Munții s-au format în etape diferite de evoluție, deosebindu-se **3 orogeneze**:

a. *orogeneza caledoniană*: **Munții Scandinaviei și Munții Cambrieni**;

b. *orogeneza hercinică*: **Masivul Central Francez, Munții Ural**

c. *orogeneza alpină*: **Munții Alpi, Munții Caucaz, Munții Carpați**.

2. Podișurile s-au format în etape diferite.

Cele mai vechi, pe structuri *hercinice* (prin eroziunea munților): **Podișul Valdai, Podișul Central Rus, Podișul Donețk**

Cele mai noi, la poalele structurilor *alpine* (prin sedimentare): **Podișul Bavariei**.

3. Câmpiile, după *modul de formare*, pot fi:

a. *câmpii fluvio-glaciare* (**Câmpia Nord-Europeană**), formate prin sedimentarea unor materiale aduse de ghețari;

b. *câmpii fluvio-lacustre* (**Câmpia Padului, Câmpia Panonică, Câmpia Română**), care au rezultat în urma umplerii unor lacuri sau mări, cu sedimente transportate de către râuri;

c. *câmpii fluvio-litorale* (**Câmpia Mării Negre, Câmpia Precaspică**), formate în zona de contact dintre apa râurilor sau fluviilor și apa mărilor și oceanelor;

d. *câmpii pe structură de podiș* (**Câmpia Europei de Est**), care au evoluat în urma eroziunii unor podișuri vechi, fiind încadrate în categoria câmpiilor din cauza altitudinilor coborâte.

Vulcanismul activ din Europa este determinat de existența unei *zone de subducție* (M. Mediterană) și a unei *zone de rift* (Islanda).

În zona Mării Mediterane, în insula Sicilia, se află *cel* mai înalt vulcan activ din Europa (**3.323 m**), **Etna**, **Vezuviu** (Peninsula Italică), **Stromboli** (Insula Stromboli).

În zona de rift (Riftul Medio-Atlantic), cel mai activ vulcan este **Hekla**, pe insula vulcanică Islanda, cu altitudine de 1.488 m.

Unitățile majore de relief din Europa

Anexa 1.

1. Care sunt punctele extreme ale Europei?

2. Descoperă în imaginea de mai sus țara în care se află fiecare punct extrem al Europei și notează-le pe fișa de lucru.

Punctul cardinal	Punctul extrem	Țara
Vest
Est
Sud
Nord

3. Identificați cele două tipuri de țărmuri din imagini.

4. Identificați pe hartă peninsulele marcate cu cifre de la 1 la 5, insulele cu numere de la 6 la 10, golfulurile marcate cu litere de la a la c, strâmtoarele cu litere de la d la h și completați spațiile punctate.

- 1 Peninsula
- 2 Peninsula
- 3 Peninsula
- 4 Peninsula
- 5 Peninsula

- 6 Insula
- 7 Arhipelagul
- 8 Insula
- 9 Insula
- 10 Insula

- a Golful
- b Golful
- c Golful
- d Strâmtoarea
- e Strâmtoarea

- f Strâmtoarea
- g Strâmtoarea
- h Strâmtoarea

Anexa 2

Analizați harta **Unitățile majore de relief din Europa**, din manual (pag. 46) și scrieți pe fișa de lucru:

- două unități montane din Peninsula Balcanică;
- o unitate montană și una de podiș din Peninsula Iberică;
- o câmpie din Peninsula Italică și una din Peninsula Scandinavă;
- trei vulcani activi din Europa;
- unitatea montană care se află între Marea Neagră și Marea Caspică;
- două unități de relief din România.

Anexa 3

Având în vedere modul de formare, scrieți prin ce se deosebește Câmpia Română de Câmpia Nord-Europeană?

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE

Prof. Modoran Alina Marilena
Grădinița cu Program Prelungit Nr.7, Dr. Tr.severin

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educa-toarei este de neîndoielnic, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.

- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.

- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.

- Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II. TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “Ce știu despre subiect?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparație cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transformă în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de

echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D.*, Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

TEST DE EVALUARE

Prof. Moisă Crăița Adina
Școala Gimnazială Chetriș Bacău

Disciplina: Limba și literatura română;

Clasa a IV-a;

Subiectul: Părți de vorbire. Substantivul;

Obiective:

- Să identifice substantivele dintr-un text;
- Să precizeze categoriile gramaticale ale substantivului;
- Să schimbe valoarea gramaticală a unui cuvânt dat, printr-un enunț;
- Să realizeze acordul adjectivului cu substantivul;
- Să redacteze expresiv și creativ un text pe baza unor substantive;

Se dă textul:

„La Paris, Constantin Brâncuși, își construiește singur un atelier și o casuță de locuit asemenea celor din satul lui. Cea mai de seamă lucrare din vremea aceea este Pasărea măiastră .

Lucrările lui Brâncuși sunt cunoscute și prețuite în lumea întreagă. Ele au fost realizate, prin munca neobosită, în aproape cincizeci de ani.

Reîntors în țară, el a înălțat, în parcul orașului Târgu-Jiu, trei lucrări care stârnesc admirația tuturor: Poarta sărutului, Coloana fără de sfârșit și Masa tăcerii. Pasărea măiastră trăiește și va dăinui timp îndelungat, amintind lumii de creatorul ei.”

(„Constantin Brâncuși”, după Al. Drăgoi)

1. Selectează:

- a. trei substantive comune, simple, la genul neutru, numărul singular:

.....

- b. trei substantive comune, simple, însoțite de adjective:

.....

- c. trei substantive proprii, compuse:

.....

2. Analizează primul substantiv din text:

.....
.....

3. Alcătuieste un enunț în care substantivul „Pasărea măiastră” să nu fie substantiv propriu:

.....

4. Transformă următoarele substantive în adjective:

stăpân -

zâmbet -

cenușă -

5. Transformă substantivele și adjectivele, ca în model:

- fluture auriu – fluturi aurii – aurii fluturi;
- băiat grijuliu-
- nor plumburiu -
- urs cafeniu -

6. Transformă enunțul, astfel încât substantivul să fie la numărul plural, iar adjectivul să treacă în fața substantivului:

- Pe câmpia verde zburdă mielul zglobiu.

.....

7. Alcătuiți enunțuri cu ajutorul adjectivelor trecute la numărul plural:

- cenușiu:
- străveziu:.....
- pustiu:

8. Observați schimbarea valorii gramaticale a cuvintelor subliniate în propozițiile de mai jos. Scrie sub cuvânt ce reprezintă ca parte de vorbire.

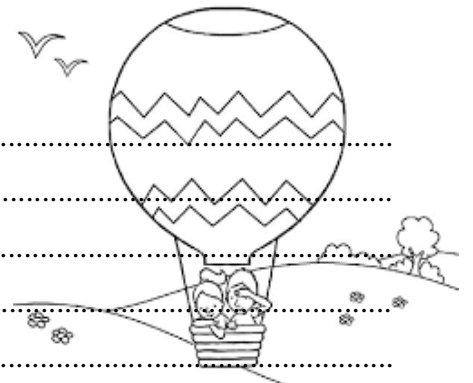
- Pe **mare** s-a dezlănțuit o **mare** furtună.
- Macul **roșu** a înflorit în zări. **Roșul** său catifelat sângerează lanul.
- Orizontul **rotund** se întinde cât cuprinde privirea. **Rotundul** orizontului se tivește cu nori.

9. Alcătuieste enunțuri în care substantivul „par”, să fie pe rând, altă parte de vorbire (2 enunțuri):

.....

10. Imaginează-ți o călătorie cu balonul deasupra României. Alcătuieste un text în care să folosești trei substantive comune, două substantive proprii și un substantiv însoțit de adjectiv potrivit.

.....

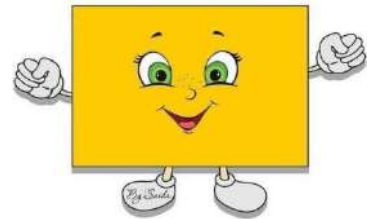
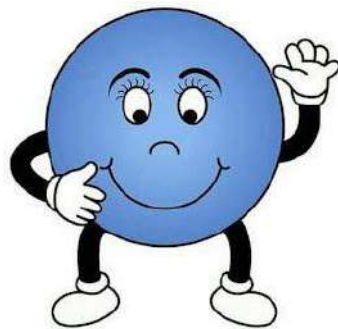
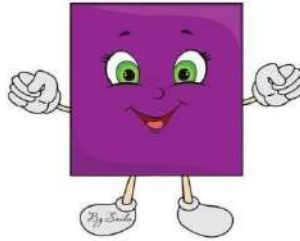
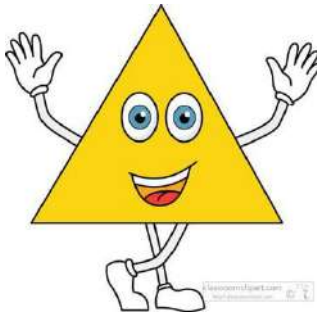
Barem de corectare și notare

1. a, b, c – câte 0,5 puncte pentru fiecare situație (0,5 puncte x 9 = **4,5 puncte**);
2. Paris – **1,5 puncte** (fel, gen, număr);
3. **5 puncte**;
4. 2 puncte fiecare (2 puncte x 3 = **6 puncte**);
5. 3 puncte fiecare (3 puncte x 3 = **9 puncte**);
6. 2 puncte pentru fiecare substantiv (2 puncte x 2 = **4 puncte**)
2 puncte pentru fiecare adjectiv (2 puncte x 2 = **4 puncte**)
1 punct adjectivul în fața substantivului (**2 puncte**)
7. 2 puncte fiecare propoziție (**6 puncte**)
8. 1 punct fiecare situație (mare = substantiv, adjectiv; roșu = adjectiv, substantiv; rotund = adjectiv, substantiv) (**6 puncte**)
9. 3 puncte fiecare (3 puncte x 2 = **6 puncte**)
10. Se va urmări:
 - Alegerea titlului potrivit - **2 puncte**;
 - Respectarea părților unei compuneri - **3 puncte**;
 - Redactarea expresivă, creativă - **10 puncte**;
 - Respectarea cerinței - **12 puncte** (câte 2 puncte pentru fiecare substantiv);
 - Aspectul scrisului - **1 punct**;
 - Așezarea corectă în pagină - **1 punct**.

Se scad câte **0,25 p** pentru fiecare cuvânt scris greșit, semn de punctuație omis sau folosit greșit.

Se acordă 1 punct din oficiu.

PROIECT DIDACTIC

„În lumea formelor geometrice”

Clasa a II-a Step by Step

prof. înv. primar: Crina Moldovan

Școala Gimnazială Nr.1, Bistrița

AGENDA ZILEI

8:00 –9:00 Întâlnirea de dimineață;

9:00 –12:00 Activitatea în centre:

❖ **CENTRUL DE CITIRE:**

„Citim povești interesante, în țara formelor geometrice create” (citirea unui text intitulat „În lumea formelor geometrice”);

❖ **CENTRUL DE SCRIERE:**

„Scriem texte minunate, de doamna învățătoare apreciate” (scrierea imaginativă);

❖ **CENTRUL DE MATEMATICĂ:**

„Exersăm, repetăm și-n lumea figurilor geometrice intrăm”;

❖ **CENTRUL DE ARTĂ:**

„Decupăm, lucrăm, petrecerea figurilor geometrice organizăm” (decupare, lipire).

12:10-13:00 Evaluare la scaunul autorului;

13:00-14:00 Pauza de masă;

14:10-15:00 Activități de consolidare;

15:10-16:00 Activități recreative;

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

Data: 22.05.2023

Obiective generale:

S1: Dezvoltarea deprinderii de exprimare prin mesaje orale simple, în diverse situații de comunicare;

S2: Stimularea și dezvoltarea proceselor psihice cognitive: memoria, atenția, limbajul, gândirea, imaginația creatoare.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și până la sfârștul activității, elevii vor fi capabili:

O1: Să dialogheze pe baza mesajului zilei, două/trei replici fiecare elev;

O2: Să completeze calendarul, respectând succesiunea zilelor; trei elevi ajută;

O3: Să răspundă în propoziții corecte la întrebările adresate, două/trei răspunsuri fiecare elev;

O4: Să respecte regulile de comunicare cu persoanele din jur; în proporție de 80-90 %;

O5: Să comunice evenimente deosebite din viața lor, în cadrul noutăților, doi/trei elevi.

Obiectivele se consideră a fi îndeplinite dacă cel puțin 70% dintre elevi reușesc să rezolve sarcinile de lucru.

Strategii didactice:

- ❖ **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, jocul.
- ❖ **Mijloace de învățământ:** agenda zilei, mesajul zilei, calendar.
- ❖ **Forme de organizare a activității:** frontală.

Sistem de evaluare:

- ❖ **Metode de evaluare:** chestionare orală, observarea curentă, aprecieri verbale globale și individuale.
- ❖ **Forme de evaluare:** evaluare formativă.

BUNĂ DIMINEAȚA, COPII HARNICI!

ASTĂZI ESTE _____

**ÎMPĂRAT EU SUNT STRIGAT
DE TOȚI CEI DIN AL MEU REGAT.
ȚARA FIGURILOR GEOMETRICE STĂPÂNESC,
DESPRE EA AZI VĂ VORBESC.**

**ÎMPREUNĂ O ÎNTÂMPLARE INTERESANTĂ CITIM
ȘI MULTE EXERCITII DESCOPERIM.
LA CENTRUL DE SCRIERE UN TEXT REALIZĂM
IMAGINAȚIA NE-O ANTRENĂM**

**LA CENTRUL DE MATEMATICĂ EXERCITII REZOLVĂM,
DAR ȘI PROBLEME DEZLEGĂM.
LA CENTRUL DE ARTE DECUPĂM
„PETRECEREA FIGURILOR GEOMETRICE” ORGANIZĂM.
SUNT BUCUROS SĂ VĂ ÎNTÂLNESC
ȘI MULT SUCCES EU VĂ DORESC!**

***CINE NE-A TRANSMIS MESAJUL DE MAI SUS?**

***CARE SUNT FIGURILE GEOMETRICE PE CARE LE CUNOAȘTEȚI?**

***CE SARCINI CREDEȚI CĂ VEȚI AVEA DE REALIZAT LA FIECARE CENTRU?**

***RĂSPUNDEȚI CORECT LA PROVOCĂRILE DESCOPERITE PE ROATA FIGURILOR
GEOMETRICE.**

NOUȚĂȚI:

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

EVENIMENT DIDACTIC (ETAPELE LECȚIEI)	Ob	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII (ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTOAREI/ELEVIILOR)	METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	FORME DE ORGANIZARE	EVALUARE
1. Moment organizatoric 2 min.		Asigur condițiile necesare desfășurării optime a activității didactice: - aerisirea sălii de clasă; - pregătirea materialelor didactice; - aranjarea scaunelor în semicerc pentru întâlnirea de dimineață.	conversația		frontală	observare curentă
2. Întâlnirea de dimineață Salutul și calendarul 5 min	O1	Salutul: „ <i>Bună dimineața, copii harnici!</i> ” Copiii se vor saluta, spunând ce figură geometrică și-ar dori să fie dacă ar trai într-o lume a figurilor geometrice („ <i>Bună dimineața! Dacă aș fi o figură geometrică, mi-ar placea să fiu un...</i> ”).	conversația observația		frontală	observare curentă
	O3	Calendarul: mai mulți copii vor fi solicitați să ajute la completarea calendarului. Se vor adresa elevilor întrebări precum: -În ce zi din săptămână suntem noi astăzi?	conversația explicația		frontală	
	O4	-Ce zi a fost ieri? -Ce zi va fi mâine?	observația	calendarul	frontală	
	O1	-În ce dată suntem noi astăzi?			frontală	
	O2	-În ce lună suntem?			frontală	
	O3	-În ce anotimp suntem? -Care sunt lunile anotimpului primăvara?			indivi duală	aprecieri verbale
	O4	-În ce an suntem?	explicația			
Regulile 2 min	O5	-Cum este vremea afară? Copiii își vor aminti regulile clasei, iar eu le voi spune dacă			frontală	

<p>Mesajul zilei 23 min</p>	<p>O4</p>	<p>le-au respectat în zilele care au trecut.</p> <p>Mesajul zilei: se prezintă mesajul zilei, sub formă de poezie, care este transmis de către împăratul din Țara Figurilor Geometrice și în care este vorba despre activitățile pe care le vor desfășura la fiecare centru. Se vor adresa anumite întrebări pe baza mesajului și se vor rezolva sarcinile propuse în prealabil.</p> <p>Vom desfășura un scurt joc, cu ajutorul căruia ne vom aminti conținuturile studiate.</p>	<p>conversația explicația</p>	<p>mesajul zilei</p>	<p>individuală</p>	
<p>Noutățile 3 min</p>		<p>Noutăți: elevii înscriși la noutăți sunt invitați să ne comunice noutatea lor.</p>	<p>conversația</p>	<p>Roata Figurilor Geometrice</p>		<p>observare curentă verificare orală</p>
<p>Agenda zilei 5 min</p>	<p>O5</p>	<p>Agenda zilei: prezintă elevilor agenda zilei. Aceștia descoperă centrele deschise (citire, scriere, matematică, arte), tema propusă și obiectivele urmărite. Se anunță activitățile din fiecare centru.</p>				
<p>3. Dirijarea învățării 30 min/centru de activitate</p>		<p>Elevii vor extrage, cu ochii închiși, câte o figură geometrică pentru a stabili la care centru vor merge prima dată (forma geometrică extrasă se va regăsi în mijlocul centrului</p>	<p>conversația explicația</p>	<p>figuri geometrice colorate fișe de lucru</p>		
<p>Desfășurarea activității în centrele de activitate 30 min/centru de activitate</p>		<p>corespunzător). Fiecare echipă va rezolva sarcina specifică fiecărui centru.</p>		<p>imagini creioane</p>	<p>frontală individuală</p>	<p>aprecieri verbale</p>
		<p>Se urmărește modul în care elevii realizează cerințele de la centru.</p>	<p>conversația</p>			<p>autoevaluarea aprecierea</p>

<p>4. Evaluarea 10 min</p> <p>Afișarea lucrărilor 5 min</p> <p>5. Încheierea activității</p>	<p>Se dau explicații suplimentare dacă este necesar.</p> <p>Se realizează evaluarea la centru a activităților elevilor, observându-se modul în care aceștia au lucrat. Evaluarea se va realiza pe parcursul întregii zile, în funcție de obiectivele propuse. Se va face atât o evaluare frontală, cât și o evaluare individuală, prin observarea comportamentului, a produselor activității sau a răspunsurilor date. Evaluarea va fi făcută atât de către învățătoare, dar și de către copii, prin aprecieri verbale. Se va realiza o primă evaluare la centre.</p> <p>Rotirea centrelor ia sfârșit și se efectuează evaluarea la Scaunul Autorului.</p> <p>Ofer elevilor recompense pentru activitatea lor. Apreciez verbal întreaga lor activitate.</p>	<p>conversația</p>	<p>recompense</p>		<p>produselor activității</p>
--	---	--------------------	-------------------	--	-----------------------------------

ACTIVITATE ÎN CENTRE

CENTRUL DE CITIRE

„Citim povești interesante, în țara formelor geometrice create” (citirea unui text intitulat „Povestea formelor geometrice”)

Competențe specifice vizate:

- 3.2. Identificarea mesajului unui scurt text care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare;
- 4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare;
- 4.2. Exprimarea unor idei și sentimente prin intermediul limbajelor convenționale.

Obiective generale:

- S1:** Consolidarea deprinderii de citire corectă a unui text dat;
- S2:** Consolidarea capacității de exprimare scrisă a unor informații după cerințele date.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și până la sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:

- O₁** - să citească textul „În lumea formelor geometrice”, de trei ori fiecare elev;
- O₂** - să răspundă la întrebări referitoare la text, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₃** - să încercuiască litera corespunzătoare răspunsului corect, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₄** - să identifice cuvinte cu același sens față de cele din text, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₅** - să identifice cuvinte cu sens opus față de cele din text, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₆** - să alcătuiască un scurt dialog, cel puțin trei/patru elevi de la centru.

Obiectivele se consideră a fi îndeplinite dacă cel puțin 70% dintre elevi reușesc să rezolve sarcinile de lucru.

Strategii didactice:

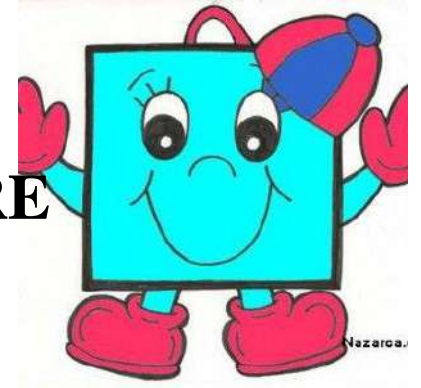
- ❖ **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul.
- ❖ **Mijloace de învățământ:** fișe de lucru, instrumente de scris, creioane colorate.
- ❖ **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală.

Sistem de evaluare:

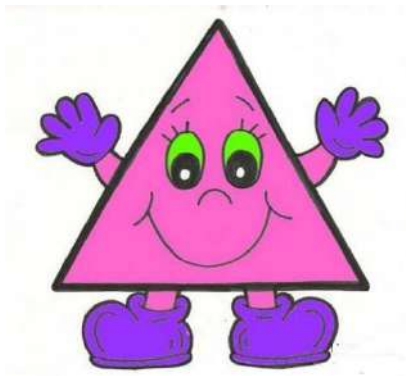
- ❖ **Metode de evaluare:** observarea curentă, verificarea scrisă, aprecieri verbale globale și individuale.
- ❖ **Forme de evaluare:** evaluare formativă.

CENTRUL DE CITIRE

SARCINI

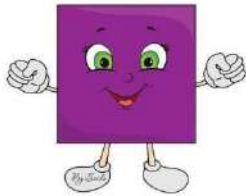
1. Citește textul de 2-3 ori.
2. Răspunde la întrebări.
3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.
4. Scrie cuvinte cu același sens.
5. Scrie cuvinte cu sens opus.

Sarcină suplimentară: scrie un scurt dialog pe care l-ai avea cu unul dintre personajele textului.

Nume: _____

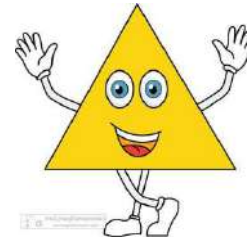
Data: _____

CENTRUL DE CITIRE

Fișă de lucru

Povestea formelor geometrice

Într-o țară îndepărtată, departe de aici, în **ȚARA FORMELOR GEOMETRICE**, trăiau mai multe forme geometrice: CERC, PĂTRAT, TRIUNGHI, DREPTUNGHI. Ele erau surori, dar nu se înțelegeau și se certau toată ziua. Fiecare dintre ele considera că este cea mai importantă.

CERCUL spunea: „Eu sunt cel mai important, uitați-vă în jurul vostru! Soarele are formă de cerc. Cine este mai important ca soarele? El ne dă lumină și căldură. Mingea are forma rotundă. Toți copiii se joacă cu mingea! Cireșele, roșiile au formă rotundă. Cui nu-i plac fructele și legumele? Vedeți? Eu sunt cel mai important!”

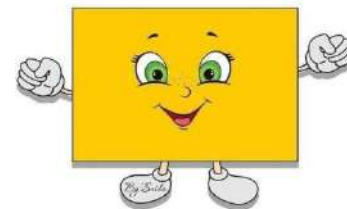
TRIUNGHIUL a râs și a completat: „Nu este adevărat. Eu sunt cel mai important. Acoperișul casei are forma de triunghi. Dacă o casă nu ar avea acoperiș, ar ploua în casa, nu-i așa? Vedeți? Eu sunt cel mai important!”

PĂTRATUL i-a întrerupt, spunând: „O batistă are formă de pătrat, nu? Dacă oamenii nu ar avea batiste, s-ar îmbolnăvi toți. Casa are și ea formă de pătrat. Unde ar sta oamenii dacă nu ar avea case? Vedeți? Eu sunt cel mai important!”

DREPTUNGHIUL s-a ridicat în picioare și a spus cu o voce gravă: „Greșiți toți. Eu sunt cel mai important. Plicul în care oamenii trimit scrisori are formă de dreptunghi. Dacă oamenii nu ar primi scrisori, ar fi foarte triști, nu? Vedeți? Eu sunt cel mai important!”

Atunci, împăratul Țării Formelor Geometrice s-a ridicat din tronul unde stătea și le-a răspuns: „Toți sunteți importanți. Fiecare dintre voi are rolul lui în lume. Fiecare obiect din această lume are o formă. Uitați-vă la mine: capul meu este un cerc, corpul meu este un pătrat, brațele și picioarele mele dreptunghiuri, coroana mea este un triunghi!”

Formele geometrice au înțeles și de atunci nu s-au mai certat.

Vocabular:

* voce gravă= voce
groasă

1. Răspunde la următoarele întrebări:

◆ Care este titlul textului?

◆ Care sunt personajele din text?

◆ Unde trăiau cele patru forme geometrice?

◆ De ce se certau formele geometrice?

◆ Ce au aflat formele geometrice?

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect:

✧ Mingea are formă de...

- a) triunghi;
- b) pătrat;
- c) cerc;
- d) dreptunghi.

✧ Batista are formă de...

- a) dreptunghi;
- b) pătrat;
- c) cerc;
- d) triunghi.

✧ Acoperișul casei are formă de...

- a) triunghi;
- b) pătrat;

c) cerc;

d) dreptunghi.

✧ Plicul pentru scrisori are formă de...

a) triunghi;

b) dreptunghi;

c) pătrat;

d) cerc.

3. Scrie cuvinte cu înțeles asemănător pentru:

*trăiau=

*vedeți=

*considera=

*trîști=

4. Scrie cuvinte cu înțeles opus pentru:

*departe -

*a rîs -

*lumină -

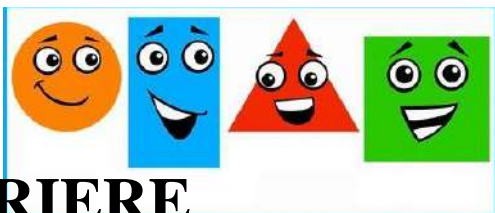
*adevărat -

Sarcină suplimentară

5. Imaginează-ți că te întâlnești cu unul dintre personajele textului. Scrie un scurt dialog pe care

l-ai avea cu acesta.

Felicitări, ai ajuns la finalul fișei!

CENTRUL DE SCRIERE

„Scriem texte minunate, de doamna învățătoare apreciate”

(scrierea imaginativă)

Competențe specifice vizate:

- 4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare;
- 4.2. Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convențiilor de bază.

Obiective generale:

- S1:** Cultivarea interesului pentru scris și a dorinței de a scrie corect și caligrafic;
- S2:** Consolidarea capacității de exprimare scrisă a unor informații după cerințele date.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și până la sfârștul activității, elevii vor fi capabili:

- O₁** - să despartă în silabe diverse cuvinte, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₂** - să ordoneze cuvintele date pentru a obține propoziții logice, cel puțin patru/cinci elevi de la centru;
- O₃** - să rezolve corect exercițiile sugerate, cel puțin, patru/cinci elevi de la centru;
- O₅** - să alcătuiască un text pe baza cerinței date, cel puțin doi/ trei elevi de la centru.

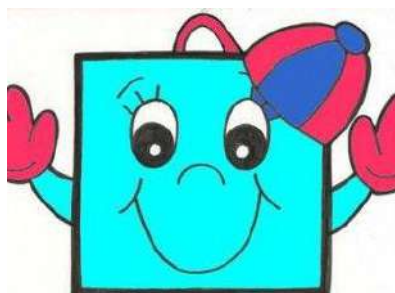
Obiectivele se consideră a fi îndeplinite dacă cel puțin 70% dintre elevi reușesc să rezolve sarcinile de lucru.

Strategii didactice:

- ❖ **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul.
- ❖ **Mijloace de învățământ:** fișe de lucru, instrumente de scris, creioane colorate.
- ❖ **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală.

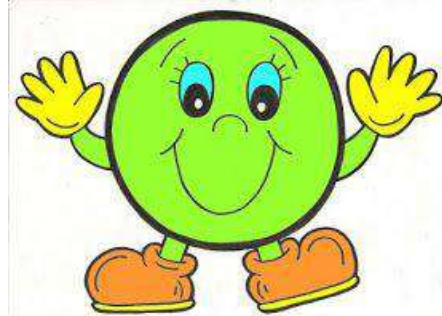
Sistem de evaluare:

- ❖ **Metode de evaluare:** observarea curentă, verificarea scrisă, aprecieri verbale globale și individuale.
- ❖ **Forme de evaluare:** evaluare formativă.

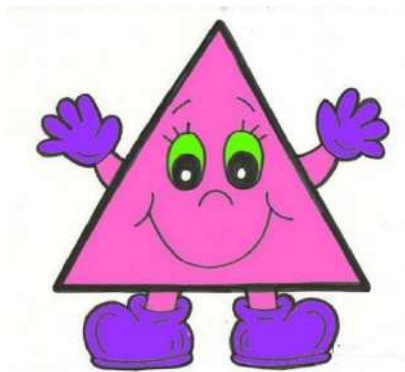

CENTRUL DE SCRIERE

SARCINI

1. Desparte în silabe cuvintele date.
2. Ordonează cuvintele astfel încât să obții propozitii logice.
3. Scrie cuvintele după modelul dat.
4. Scrie un text format din cinci propoziții în care să povestești aventura ta.

Sarcină suplimentară: Scrie cuvinte care conțin litera î sau â, apoi alcătuiește enunțuri cu trei dintre acestea.

Nume: _____

Data: _____

CENTRUL DE SCRIERE

Fișă de lucru

Figurile geometrice s-au rătăcit și au mare nevoie de ajutorul tău. Pentru a se întoarce în ȚARA FORMELOR GEOMETRICE trebuie să rezolve următoarele exerciții:

1. Desparte în silabe cuvintele:

- țară →
- geometrice →
- important →
- scrisori →
- împăratul →

2. Ordonează cuvintele astfel încât să obții propoziții logice, apoi transcrie-le pe spațiul dat.

mai țară Într-o trăiau multe geometrice forme îndepărtată .

--	--	--	--	--	--	--	--	--

geometrice sunt ? prietene Figurile

--	--	--	--	--

3. Eu spun una, tu spui multe!

● Exemplu: copil-copii

*țară-

*scrisoare-

*cerc-

*obiect-

*împărat-

*romb-

4. Ai ajuns în Țara Formelor Geometrice. Scrie un text format din cinci propoziții în care să povestești aventura ta, folosind cuvintele *sa si s-a*

~

~

~

~

~

Sarcină suplimentară: scrie șase cuvinte care conțin litera *î* sau *â*, apoi alcătuieste enunțuri cu trei dintre acestea.

~

~

~

~

~

CENTRUL DE MATEMATICĂ

„Exersăm, repetăm și-n lumea figurilor geometrice intrăm”

Competențe specifice vizate:

2.1. Localizarea unor obiecte prin stabilirea unor coordonate în raport cu un sistem de referință dat, folosind sintagmele învățate.

2.2. Evidențierea unor caracteristici simple specifice formelor geometrice plane și corpurilor geometrice identificate în diferite contexte.

6.4. Identificarea și utilizarea unităților de măsură uzuale pentru lungime, capacitate, masă (metrul, centimetrul, litrul, mililitrul, kilogramul, gramul) și a unor instrumente adecvate.

Obiective generale:

S₁: Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme.

S₂: Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica, utilizând limbaj matematic.

S₃: Dezvoltarea interesului și motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate.

Obiective operaționale:

Până la sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:

O₁: Să descopere cel puțin un exercițiu, din cele trei propuse, corespunzător terminologiei date;

O₂: Să efectueze corect cel puțin un exercițiu din cele scrise;

O₃: Să încercuiască varianta corectă de răspuns, cel puțin doi/trei elevi de la centru;

O₄: Să rezolve corect, în scris, probleme cu unitățile de măsură învățate, cel puțin două/trei calcule.

Obiectivele se consideră a fi îndeplinite dacă cel puțin 70% dintre elevi reușesc să rezolve sarcinile de lucru.

Strategii didactice:

❖ **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, problematizarea.

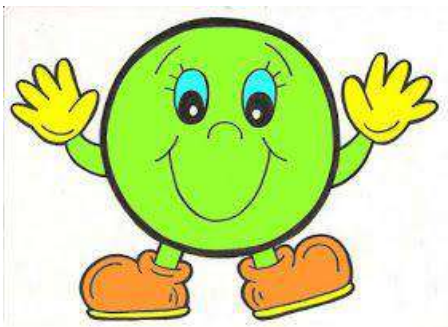
❖ **Mijloace de învățământ:** fișe de lucru, instrumente de scris, creioane colorate.

- ❖ **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală.

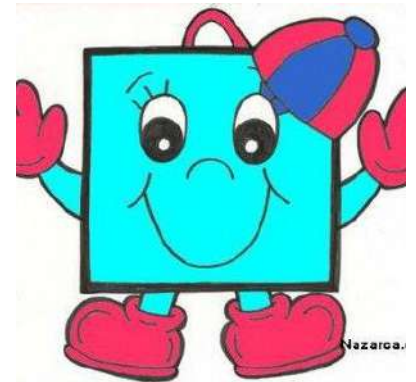
Sistem de evaluare:

- ❖ **Metode de evaluare:** observarea curentă, verificarea scrisă, aprecieri verbale globale și individuale.
- ❖ **Forme de evaluare:** evaluare formativă.

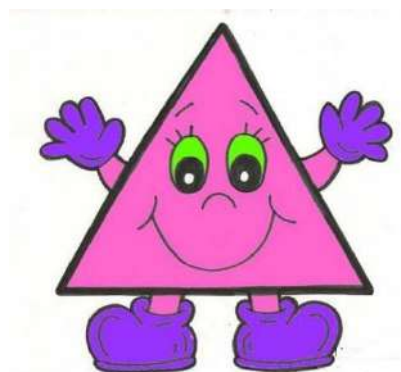
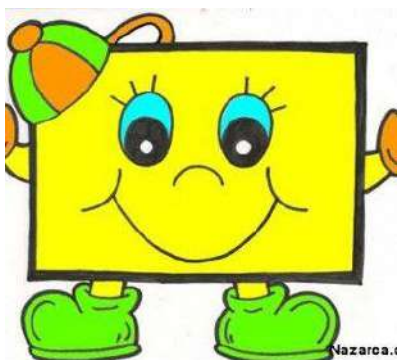
CENTRUL DE MATEMATICĂ

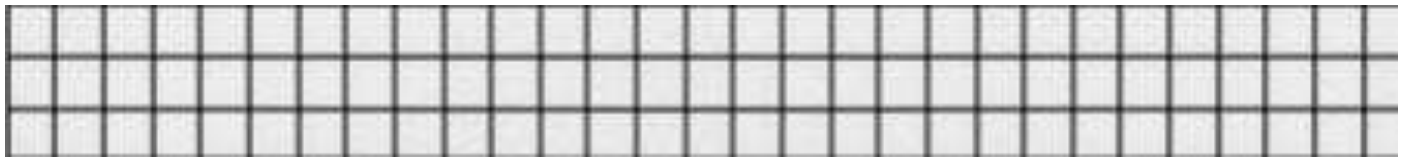

SARCINI

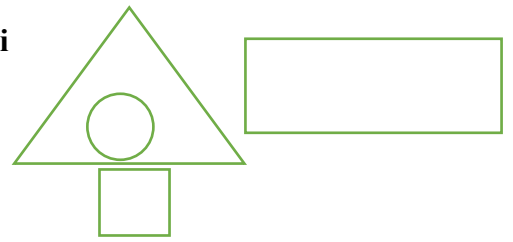
- 1. Calculează în funcție de cerința dată .**
- 2. Încercuiește litera corespunzătoare afirmației adevărate.**
- 3. Rezolvă corect problemele de pe fișa de lucru.**

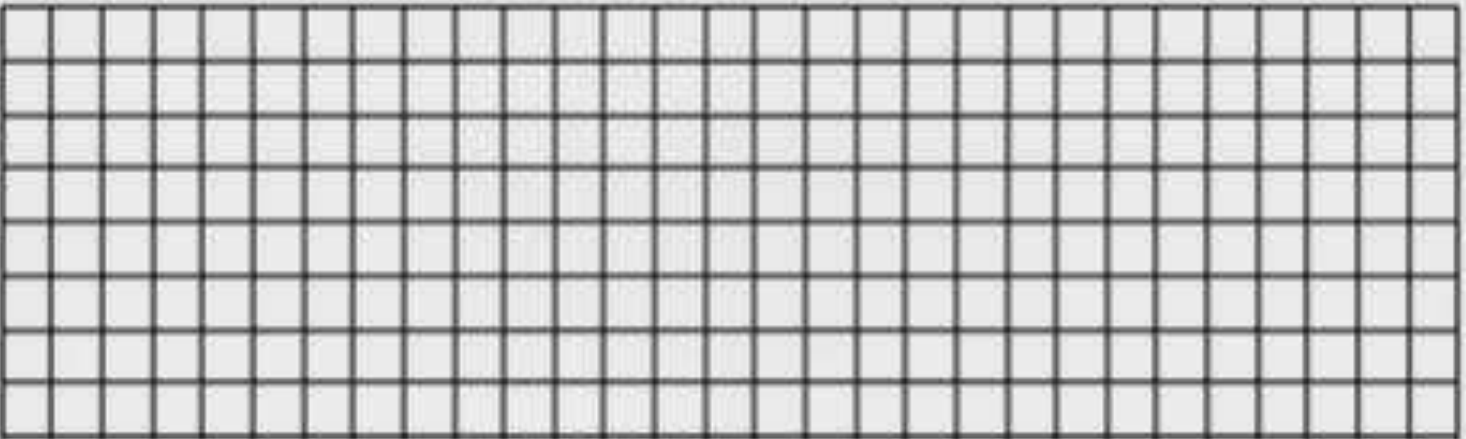

2. **Observă desenul! Încercuiește litera corespunzătoare afirmației adevărate.**

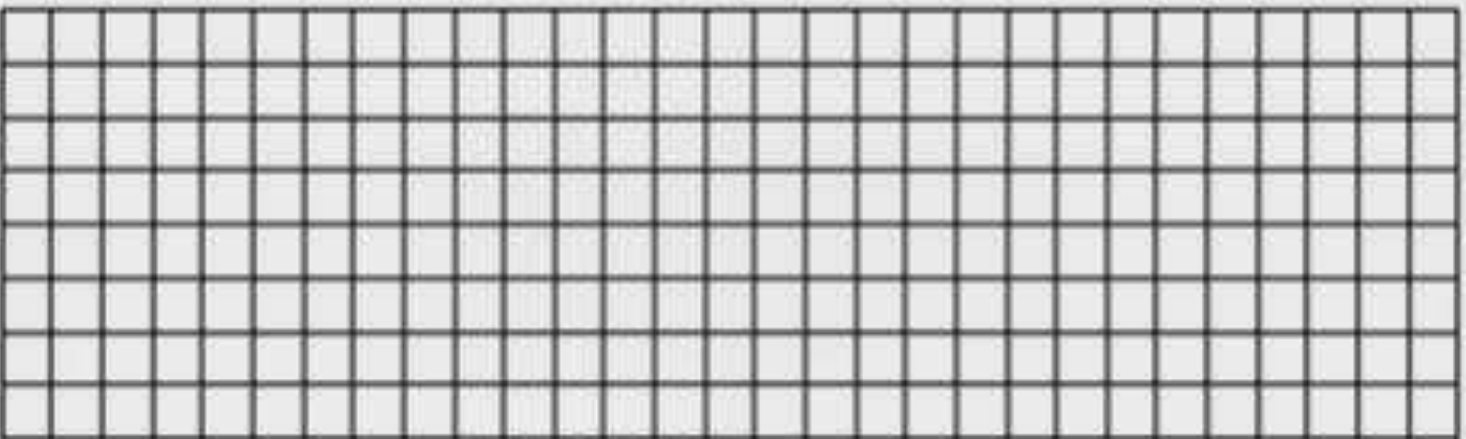
- a) Cercul se află în exteriorul triunghiului;
- b) Pătratul este în dreapta dreptunghiului;
- c) Cercul se află în interiorul triunghiului.

3. **Împăratul a decorat grădina pentru petrecere cu 70 de baloane mov, 21 de baloane roșii și de 3 ori mai puține baloane galbene decât cele roșii. Câte baloane a folosit împăratul pentru a decora grădina?**

4. **Pentru petrecere s-au adus: 10 baxuri a câte 8 sticle cu suc de portocale, 9 baxuri a câte 9 sticle cu suc de vișine și 204 sticle cu suc de mere. Câte sticle cu suc s-au adus în total la petrecere?**

5. Calculează câți litri de apă s-au adus în cele trei zile dinaintea petrecerii.

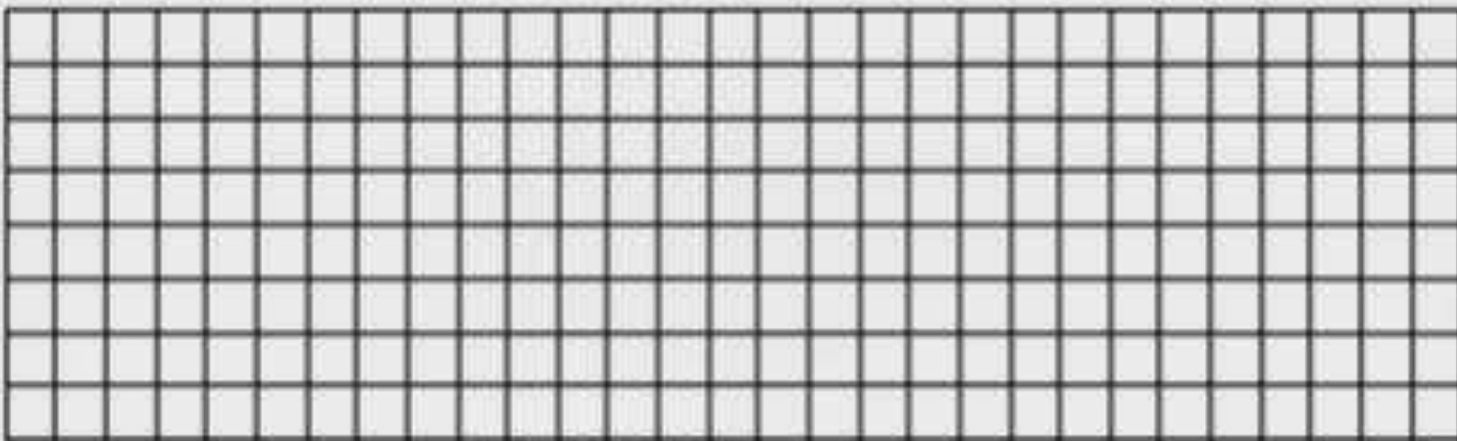
a) În prima zi: $79\text{ l} + 58\text{ l} = \underline{\quad}\text{ l}$

b) În a doua zi: $39\text{ l} + 34\text{ l} = \underline{\quad}\text{ l}$

c) În a treia zi: $29\text{ l} + 19\text{ l} = \underline{\quad}\text{ l}$

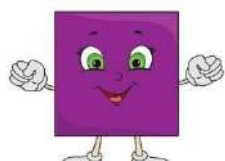
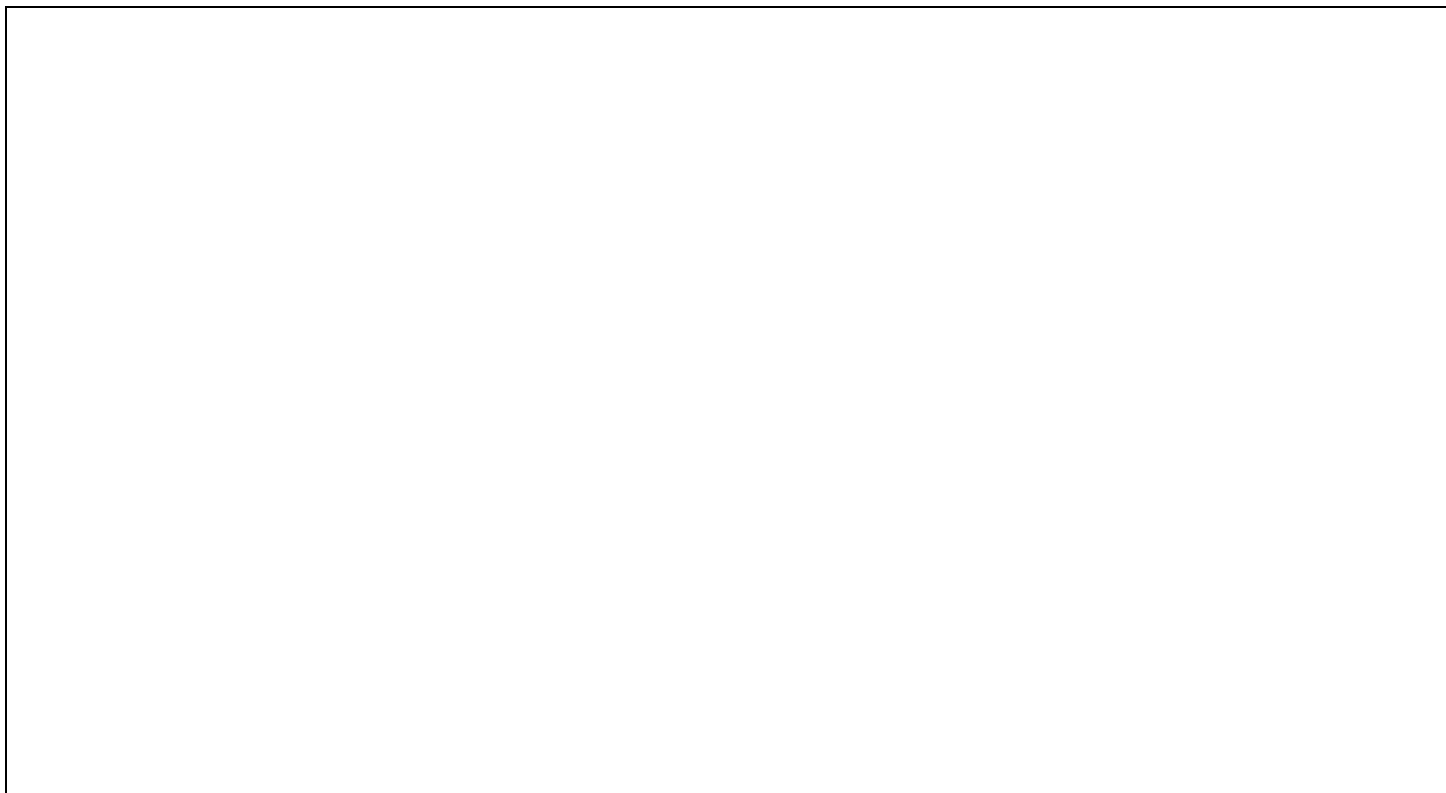
*Câți litri de apă s-au adus în total în cele trei zile?

	6. Cu câteva zile înainte de petrecere, pentru pregătirea unei mese bogate, s-au comandat 10 kg de cartofi, 15 kg de carne și morcovi doimea kg de cartofi. Câte legume s-au comandat în total?
--	--

Sarcină suplimentară

7. Decorează grădina pentru petrecere, folosindu-te de figurile geometrice învățate.

Felicitări, ai ajuns la finalul fișei!

CENTRUL DE ARTĂ

„Decupăm, lucrăm, petrecerea figurilor geometrice organizăm”

(decupare, lipire)

Competențe specifice vizate:

- 1.1.** Sesizarea diferenței dintre informația practică transmisă prin limbaj vizual și mesajul artistic;
- 2.1** Explorarea unor caracteristici/proprietăți ale materialelor în diverse contexte.

Obiective generale:

- S1:** Dezvoltarea atenției voluntare și a limbajului artistic;
- S2:** Dezvoltarea simțului practic și estetic.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și până la sfârșitul activității, elevii vor fi capabili:

- O₁** - să denumească materialele de lucru necesare desfășurării activității, cel puțin unu/doi elevi de la centru;
- O₂** - să realizeze lucrarea colectivă, respectând tehnica de lucru și instrucțiunile primite, cel puțin cinci/șase elevi de la centru;
- O₃** - să analizeze în spirit critic și autocritic atât lucrarea proprie, cât și lucrările colegilor, cel puțin trei/patru elevi de la centru;
- O₄** - să păstreze ordinea și curățenia la masa de lucru, cel puțin cinci/ șase copii de la centru.

Strategii didactice:

- ❖ **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, observația, munca independentă.
- ❖ **Mijloace de învățământ:** machetă, scobitori, țepușe de lemn, hârtie colorată, foarfecă, lipici.
- ❖ **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală.

Sistem de evaluare:

- ❖ **Metode de evaluare:** observarea curentă, aprecieri verbale globale și individuale, verificarea produselor activității, autoevaluarea.
- ❖ **Forme de evaluare:** evaluare formativă.

- 1. Decupează, personalizează și lipește figurile geometrice de bețele ascuțite.**
- 2. Organizează petrecerea și decorează grădina cu figurile geometrice personalizate.**

Sarcină suplimentară: Decupează, lipește și decorează grădina cu copaci, flori și baloane.

EVALUAREA LA SCAUNUL AUTORULUI

Cadrul didactic va urmări:

❖ **CENTRUL DE CITIRE:**

- Citirea corectă, coerentă, conștientă a textului dat;
- Parcurgerea sarcinilor stabilite în prealabil;
- Identificarea cuvintelor cu sens asemănător și opus față de cele din text.

❖ **CENTRUL DE SCRIERE:**

- Despărțirea corectă în silabe;
- Scrierea corectă și creativă a textului.

❖ **CENTRUL DE MATEMATICĂ:**

- Efectuarea corectă a exercițiilor;
- Respectarea indicațiilor primite;
- Utilizarea riglei pentru a realiza diferite elemente de geometrie.

❖ **CENTRUL DE ARTĂ:**

- Decuparea și lipirea formelor geometrice personalizate;
- Realizarea lucrării colective.

PRIMĂVARA ȘI FARMECUL EI

Prof. Învățămint preșcolar: **Morar Cristina**
Grădinița cu P.P.” Degetica”, Cluj-Napoca

GRUPA: Mare

NIVEL: II

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:”Când/cum și de ce se întâmplă? ”

TEMA PROIECTULUI: “Primăvara când sosește, la viață totul se trezește”

TEMA SĂPTĂMÂNII: ”Verde crud de primăvară”

TEMA ZILEI: „Primăvara și farmecul ei”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi.

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE: ADP+ALA1+ADE (DLC+DEC2)+ALA 2

FORMA DE REALIZARE: ACTIVITATE INTEGRATĂ

DURATA: O ZI

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun (deprinderi specifice)

Întâlnirea de dimineață: Salutul, prezența, calendarul naturii.

Jocul liber de exploatare a unui subiect de care copiii sunt interesați (puzzle, cărți despre flori, alte jucării la alegerea copiilor).

Tranziții: „*Bat din palme clap, clap, clap*”, “*Câte unul pe cărare*“, “*Floricele colorate*“.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

Construcții: “Coșulețe pentru flori” (din piese tip floare)

Științe: “Redăm florilor, petalele” (atâtea petale câte arată cifra)

Biblioteca: “Rochița Zânei Primăvara” – exerciții grafice

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Domeniul limbă și comunicare (DLC): - „ Ajutoarele din grădina primăverii – joc didactic

Domeniul estetic și creativ (DEC2):- „ Zambila” – diferite tehnici specifice picturii

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI RECREATIVE

„ Sticluța buclucașă ”- joc distractiv

”Cercurile muzicale”- joc de mișcare

ADP

Întâlnirea de dimineață:
"Bună dimineța, floricelelor!"

Tranziții:
"Bat din palme clap, clap, clap"
"Floricele colorate"

ALA1

Construcții: Coșulețe pentru
flori (din piese tip floare)

Științe: Redăm florilor,
petalele (atâtea petale câte
arată cifra)

Biblioteca: Rochița zânei
Primăvara
- exerciții grafice

**"PRIMĂVARA ȘI
FARMECUL EI"**

ADP+ALA1+DLC+DEC2+
ALA2

ADE

DLC – "Ajutoarele din
grădina Primăverii"-joc
didactic

DEC – "Zambila"- diferite
tehnici specifice picturii

ALA2

"Sticluța buclucașă"
-joc distractiv

"Cercurile muzicale"
-joc de mișcare

COMPORAMENTE VIZATE:

A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

B.1.2 Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;

B.3.1 Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;

C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.3.1 Manifestă creativitate în activități diverse;

D.1.1 Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);

D.2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

D. 2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

E.1.1 Identifică elemente caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;

E.1.3 Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute;

E.2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;

Comportamente vizate	Obiective operaționale
A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;	O1: Preșcolarul va fi capabil să asambleze piesele de tip flori pentru obținerea coșulețului, respectând modelul oferit;
E.2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;	O2: Preșcolarul va fi capabil să lipească pe floare tot atâtea petale câte indică cifra, respectând indicațiile educatoarei;
A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;	O3: Preșcolarul va fi capabil să execute diferite tipuri de trasări cu creionul, respectând indicațiile educatoarei;

<p>E.1.1 Identifică elemente caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;</p> <p>D. 1.1 Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);</p> <p>D.2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);</p> <p>D.2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;</p>	<p>O4: Preșcolarul va fi capabil să denumească obiectele specifice anotimpului primăvara, pe baza experienței personale;</p> <p>O5: Preșcolarul va fi capabil să formuleze propoziții simple sau dezvoltate respectând acordul între subiect și predicat, după modelul educatoarei;</p> <p>O6: Preșcolarul va fi capabil să despartă cuvintele în silabe cu/fără ajutorul educatoarei;</p> <p>O7: Preșcolarul va fi capabil să precizeze sunetul inițial al cuvintelor, pe baza explicațiilor educatoarei.</p> <p>O8: Preșcolarul va fi capabil să denumească cuvinte care încep cu un anumit sunet, bazându-se pe cunoștințele asimilate anterior;</p>
<p>A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;</p> <p>A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.</p> <p>C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.</p> <p>C.3.1 Manifestă creativitate în activități diverse.</p> <p>C.3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.</p>	<p>O9: Preșcolarul va fi capabil să execute mișcările de încălzire a mușchilor fini ai mâinii, urmând modelul educatoarei;</p> <p>O10: Preșcolarul va fi capabil să execute corect tehnicile de lucru învățate pentru redarea elementelor de limbaj plastic în spațiul de lucru, finalizând lucrarea prin pictarea zambilei, urmând modelul oferit de educatoare.</p> <p>O11: Preșcolarul va fi capabil să analizeze din punct de vedere estetic lucrarea personală, pe baza criteriilor prestabilite;</p>
<p>A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;</p>	<p>O12: Preșcolarul va fi capabil să execute corect sarcina jocurilor ”Sticluța buclucașă” și “Cercurile muzicale”, în ritmul cerut de activitate;</p>

E.1.3 Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute;	
---	--

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, tehnica blazonului, tehnica aserțiunilor, turul galeriei.

MIJLOACE DIDACTICE: calendarul naturii, piese de construcție tip flori, fișe de lucru, siluetele florilor și petale, “perdeaua magică”, scrisoarea, coșul cu diferite obiecte, jetoane, bagheta, modelul educatoarei, farfurii de carton, pensule, tempera, bureței pentru pictură, bețișoare de urechi, servetele, pahare cu apă, sticluta fermecată, cercuri de gimnastică.

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: frontal, individual.

Evaluare:

1. Gradul de manifestare generală a comportamentelor și atitudinilor urmărite și nivelul de autonomie demonstrat prin activitățile de dezvoltare personală;
2. Gradul de respectare a regulilor jocului didactic și implicarea copiilor în parcurgerea probelor.
3. Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la întrebările educatoarei.
4. Calitatea și acuratețea produselor activității: coșulețele pentru flori, rochița decorată, siluetele florilor cu petale, tablourile cu zambila.
5. Corectitudinea executării sarcinilor în timpul jocului distractiv, precum și în cadrul jocului de mișcare.

Moment organizatoric

În vederea bunei desfășurări a activităților, au loc: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialului didactic, asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.

Întâlnirea de dimineață

Ziua va debuta cu întâlnirea de dimineață, în cadrul căreia are loc *salutul*:

*“Dimineața a sosit,
Toți copiii au venit,
În semicerc să ne adunăm,
Cu toții să ne salutăm.
Bună dimineața copii!”*

Prezența se va face prin strigarea după nume a copiilor. La auzirea numelui, fiecare copil va spune: „Prezent!” și își va așeza poza, pe panoul de prezență. Copiilor absenți li se va așeza poza în coloana destinată copiilor absenți.

Calendarul naturii se va completa cu ajutorul întrebărilor adresate de educatoare: “În ce anotimp ne aflăm?”, “Ce zi a săptămânii este azi?”, “Ce zi a fost ieri?”, “Ce zi va fi mâine?”. După răspunsurile primite, alți doi copii vor fi numiți meteorologii zilei – unul va vorbi despre cum este vremea afară, iar celălalt va alege jetonul corespunzător și îl va așeza la panou. Cei doi copii vor fi aplaudați.

Momentul de învioreare se va desfășura sub forma unui salut adresat naturii, care este încurajată să se trezească:

“Bună dimineața cer frumos! - ridicăm brațele
Bună dimineața soare luminos! – facem cu brațele un cerc imaginar
Bună dimineața micule vânt - cu brațele întinse ne aplecăm în stânga-dreapta
Care alergi pe pământ – imităm alergarea
Bună dimineața păsări mari – întindem brațele și imităm zborul
Și păsări mici – cu brațele întinse ne lăsăm pe genunchi
Bună dimineața animale mici – poziția ghemuit
Și animale mari!” – ne ridicăm pe vârfuri

Captarea atenției

Aceasta coincide cu noutatea zilei care va consta în descoperirea în grupă a unei “perdele magice”, un coș cu diferite obiecte și a unei scrisori trimise de Zâna Primăverii.

Se va citi scrisoarea:

“Dragi Hărnicuți,

Știu că am mai apelat la ajutorul vostru atunci când a fost nevoie și de aceea m-am gândit să vă scriu din nou. Ultima dată, m-ați ajutat să vestesc sosirea primăverii, dar se pare că nu am fost suficient de convingătoare și iarna nu s-a lăsat dusă atât de ușor cum speram... Astfel, am întârziat cu munca mea și natura nu s-a trezit la viață în totalitate, pământul s-a mai dezghețat dar florilor încă le este teamă să își dechidă petalele. De aceea am nevoie să mă ajutați și astăzi, mai ales că este ultima zi în care vă prind la grădiniță deoarece urmează vacanța și nu m-aș descurca fără ajutorul vostru. Ce spuneți, mă pot baza pe voi?

Cu drag și multă speranță,
Zâna Primăvara”

După citirea scrisorii trimise de Zâna Primăvară, se va discuta pe baza ei și copiii vor fi întrebați dacă doresc să o ajute și de această dată, în speranța că Primăvara va prinde curaj și își va îndeplini rolul de a trezi întreaga natură la viață. Acordul copiilor ne va permite să întindem perdeaua Primăverii și astfel vom descoperi alte elemente care ne vor ajuta în desfășurarea activității.

Anunțarea temei și a obiectivelor activității

Anunțarea temei și a obiectivelor activității se va face prin citirea unei poezii care are rolul de a transmite instrucțiunile date de Zâna Primăvara:

“Dragi copii și mari și mici,
Ia, va rog, priviți aici!
La centre noi vom lucra
Pe Primăvară o vom ajuta:

Coșuletele să construiască,
Petale florilor să le lipească,

Și rochia s-o decorăm
Astfel noi o ajutăm!

Și jocul primăverii a sosit!
Ce e de descoperit?
Cuvinte și floricele,
Spre încântarea primăverii vesele.

Poate un cadou de încurajare
Să îi dăruim la plecare.
Talentul să ni-l arătăm
Și zambile să pictăm!.

Poate ne imiți pe noi
Și trezești grădina cu flori!”

În timp ce se citește poezia, se vor arăta materialele care vor fi utilizate în activitate, iar la final se va sublinia tema activității:

-Dragi Hărnicuți, pentru că voi sunteți niște copii tare harnici, astăzi ne vom juca cu primăvara și farmecul ei, așa cum ne ghidează și instrucțiunile din poezie.

Dirijarea învățării și obținerea performanței

Un prim pas în desfășurarea activității – așa cum ne spun și instrucțiunile din poezie, este munca la centrele deschise. În funcție de culoarea floricelei primită de fiecare copil la începutul zilei, aceștia se vor îndrepta spre centrul de interes potrivit culorii (centrele deschise vor fi semnalizate cu aceste culori). Fiecare grupă va avea de îndeplinit la centrele de interes câte o sarcină:

CONSTRUCȚII – “Coșulețe pentru flori”

Sarcina de lucru: să asambleze piesele pregătite, pentru obținerea coșulețului. Ulterior, coșulețele construite vor fi așezate la baza perdelei magice, pentru a fi admirate de copii.

ȘTIINȚE – “Redăm florilor, petalele”

Sarcina de lucru: să lipească pe fiecare floare, tot atâtea petale câte indică cifra din mijloc. Florile complete, vor fi așezate la final, în grădina primăverii.

BIBLIOTECĂ – “Rochița Zânei Primăvara”- *exerciții grafice*

Sarcina de lucru: după încălzirea mâinilor, copiii vor executa diferite tipuri de trasări peste modele punctate, pentru a decora rochița Zânei Primăvara. La final, fișele cu modelele obținute, vor fi așezate pe rochița Primăverii de pe perdeaua magică.

Cu ajutorul tranziției:

Aripioare colorate,

Ghicitii jocurile toate!

La masute ne-mpartim

Si la lucru noi pornim! - copiii se vor îndrepta spre centrele de lucru; în funcție de cele trei grupe, copiii se vor așeza la măsuța care poartă culoarea grupei din care fac parte.

Fiecare copil va lucra aproximativ 5 minute la fiecare centru, iar în momentul în care își va finaliza prima sarcină, va putea să își aleagă rezolvarea sarcinii de la un alt centru (materialele vor fi pregătite, iar prin ridicarea mânuței, copiii vor anunța finalizarea unei sarcini, pentru a putea trece prin toate cele trei dacă doresc).

La finalul activităților pe centre, vom face turul galeriei și vom aprecia sarcinile întocmite corect.

Prin tranziția „Câte unul pe carare

Mergem veseli către baie

Mergem ca să ne spălăm

Pe Primăvară să o ajutăm.” - copiii se vor îndrepta către baie, iar cei care au nevoie, se vor răcori cu apa din sticlulele personale.

La întoarcerea de la baie, copiii se vor așeza pe scăunelele pregătite pentru următoarea etapă.

Domeniul Limbă și Comunicare – “Ajutoarele din grădina primăverii” – joc didactic

Pentru că în poezie, următoarea instrucțiune ne îndemna să descoperim jocul primăverii, în continuare vom juca jocul „Ajutoarele din grădina primăverii”. 1-2 copii repeta titlul jocului.

Ne vom ajuta de un plic care va “cădea” de sub rochița Zânei pictate pe perdeaua magică. Plicul conține probele pe care le vom parcurge, astfel încât să o ajutăm pe Zâna Primăvara.

Sarcina didactică: Îndeplinirea sarcinilor conform desfășurării jocului - formularea de propoziții cu cuvintele care denumesc diferite aspecte specifice primăverii; despărțirea cuvintelor în silabe și identificarea numărului acestora; precizarea sunetului inițial și denumirea unor cuvinte care încep cu sunetul dat.

Regulile jocului:

- câte un copil numit de educatoare, va alege un obiect specific anotimpului primăvara din coșul adus de Zână, va formula o propoziție cu cuvântul care denumește obiectul respectiv și va așeza obiectul în compartimentul indicat.

- copiii vor despărți în silabe cuvintele care denumesc imaginile de pe norișor, vor preciza numărul acestora și vor aprecia ca fiind corect sau incorect modul în care a procedat Zâna.

- la semnalul dat, copiii vor ridica imaginile corespunzătoare unor cuvinte care încep cu sunetul dat.

- sub formă de ștafetă, copiii vor denumi cuvinte care încep cu un sunet dat.

Elemente de joc: surpriza, manipularea materialelor, aplauzele, suspansul, bagheta magică, “strălucirea” soarelui, suspansul.

Se execută *jocul de probă* după care se va trece la executarea propriu-zisă a acestuia. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze, iar răspunsurile incorecte sau incomplete sunt reformulate sau completate de copii.

Jocul inițial -“*Ne jucăm cu cuvintele*” (alegerea unor obiecte specifice anotimpului primăvara și formularea de propoziții cu acestea).

Se va folosi coșul trimis de Zână, coș care conține diferite obiecte, precum și “perdeaua magică” care va fi adaptată pentru tehnica blazonului (4 compartimente goale, care încadrează imaginea Zânei Primăvara). Pe rând, 3-4 copii vor fi atinși cu bagheta, vor veni în față și vor alege un obiect specific primăverii, pe care îl vor denumi și vor formula o propoziție cu acesta. Odată formulată propoziția, copiii vor așeza obiectele în compartimentele care încadrează imaginea Zânei, astfel încât la final să obținem blazonul primăverii. Copiii vor putea observa că Zâna de pe perdea, își va câștiga zâmbetul!

Varianta I – „Descoperim greșeala” (despărțirea cuvintelor în silabe și precizarea numărului acestora).

Pentru această variantă, va fi folosit norișorul de pe perdea (adaptarea tehnicii aserțiunilor), care conține niște imagini ale unor flori de primăvară. Sub fiecare imagine, Zâna a marcat silabele

fiecărui cuvânt, prin folosirea cerculețelor. Pe rând, câte un copil care va fi atins de baghetă, va veni în față, va despărți în silabe cuvântul denumit de imagine (prin așezarea palmei sub bărbie), precizând numărul acestora și va aprecia ca fiind corect sau incorect modul în care zâna a procedat. Dacă numărul silabelor identificat de copil coincide cu numărul reprezentat prin cerculețe de Zână, copilul va marca coloana cu o bulină verde (corect); în caz contrar, se va folosi o bulină roșie (incorect). Fiecare răspuns corect dat de copii, va fi apreciat de soarele de pe perdea, printr-o strălucire, clipire.

Varianta II – „Sunete vesele” (identificarea sunetului inițial).

Pentru această variantă, va fi mobilizată întreaga grupă. Copiii vor descoperi sub scăunele, câte o imagine reprezentativă pentru un cuvânt. Copiii sunt rugați să privească imaginea cu mare atenție pentru un minut, după care la semnalul dat de educatoare (*Dacă bagheta fermecată a obosit,/ Cuvinte care încep cu sunetul,copiii au găsit!*) se vor ridica în picioare acei copii ale căror imagini denumesc cuvintele care încep cu sunetul dat de educatoare. Se vor organiza 3-4 astfel de runde, după care educatoarea- pentru a complica puțin proba, va da semnalul de identificare a unui cuvânt care începe cu un anumit sunet (de ex. “C”), dar care nu este denumit de imaginile copiilor. Descoperind problema, un copil numit de educatoare va denumi un astfel de cuvânt, iar dacă răspunsul este corect, îi va oferi posibilitatea de a provoca un alt coleg să se gândească la un cuvânt care începe cu un sunet ales. Proba se poate repeta în 3-4 runde, implicând cât mai mulți copii.

Dupa ce și ultima variantă a fost finalizată, le voi spune copiilor că s-au descurcat foarte bine ajutând-o pe Zâna Primăvara și pe melodia “Vine, vine primăvara”, se vor îndrepta spre baie pentru a se îmbroșta puțin.

Domeniul Estetic și Creativ – “Zambila” – diferite tehnici specifice picturii

La întoarcerea de la baie, copiii vor constata că mai au de urmat o singură instrucțiune din poezia Zânei Primăvara și anume pictarea zambilei- care va fi cadoul de încurajare pentru Zâna noastră.

Se vor prezenta modelele educatoarei, care vor fi în număr de 3, astfel încât copiii să vadă diferite posibilități de redare a ramei tabloului, folosind pata picturală ca element decorativ.

-“În continuare, vom realiza tabloul cu zambila, folosind diferite tehnici de pictură, tehnici pe care voi le știți deja!”

Se intuiește materialul de pe măsuțele copiilor: farfurii de carton, pensule, bureți pentru pictură, bețișoare de urechi, șervețele, pahare cu apă.

Explicarea și demonstrarea procedeelor de lucru: se explică și se demonstrează copiilor tehnicile de lucru pe care le vor folosi pentru a realiza tema propusă:

-“Primul pas în realizarea tabloului, constă în pictarea fondului pe care vom așeza zambila: vom lua un șervețel de colțuri și îl vom mototoli cu degetele, ca și când am face un bulgăre de zăpadă. Odată șervețelul mototolit, îl vom încălca de culoare verde și vom tampona suprafața farfuriei, pe toată zona adâncită, dar nu pe margine, lăsând pete de culoare care vor crea un efect de verdeață. Pasul următor, constă în aplicarea cu pensula a culorii, pentru redarea tulpinii și frunzelor zambilei (vom trasa cu pensula o linie verticală, până la jumătatea farfuriei, iar de o parte și de alta a tulpiniței, vom picta frunzele, care sunt puțin mai late decât tulpina). Pentru reprezentarea floricelelor zambilei, vom lua mănunchiul de bețișoare de urechi și îl vom înmuia în culoarea pe care dorim să o aibă zambila noastră, după care vom atinge ușor suprafața cartonului, de o parte și de alta a tulpinii, astfel încât să creăm o aglomerație de puncte, care se împuținează spre vârf. Putem observa că petele obținute imită foarte bine florile zambilei. Acum că zambila este gata, ne rămâne să decorăm marginea tabloului, mai precis marginea farfuriei de carton, care a rămas albă: vom folosi cei doi bureți (unul mare și unul mic) pe care îi vom îmbiba cu vopsea și îi vom amprenta, astfel încât să obținem un model pe marginea farfuriei, prin dispunerea alternativă a petelor de culoare sau după preferința fiecăruia.”

Modelele educatoarei vor rămâne expuse pe panou.

Executarea exercițiilor pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:

“Avem zece degetele,

Ce putem face cu ele?(dăm din degete)

O căsuță, (unim vârful degetelor)

O măsuță (unim palmele)

Un păhărel, ca să bem apă cu el! (unim palmele, încât să formeze un păhărel și sorbim din el)”

Realizarea lucrării de către copii

La semnalul educatoarei, copiii vor începe să lucreze. În timp ce copiii lucrează, educatoarea va da explicații cu voce scăzută și va ajuta acolo unde este cazul.

După realizarea lucrărilor, fiecare copil va putea să își expună tabloul obținut, pe perdeaua Zânei. Cu ajutorul turului galeriei, copiii vor forma un șir și se vor deplasa prin față perdelei, pentru a vedea toate lucrările și pentru a le aprecia în ceea ce privește corectitudinea aplicării tehnicilor de lucru.

În acest moment, copiii vor putea să vizualizeze toată munca depusă în sprijinul Zânei: tablourile realizate au încadrat frumos jocul dus la bun sfârșit, instrucțiunile din poezie au fost îndeplinite și primăvara a primit curajul necesar pentru a-ți așterne perdeaua fermecată peste întreaga natură! În semn de mulțumire pentru tot ceea ce au realizat copiii, Zâna Primăvara le-a pregătit o sticlă magică și două jocuri surpriză cu care să încheie această zi minunată.

ALA 2: “Sticlă buclucașă” - joc distractiv

Pentru acest joc, vom folosi sticlă adusă de Zână, sticlă care conține bilețele cu provocări pentru copii. Copiii vor fi așezați pe covorașele care formează un cerc, iar la mijlocul cercului, se va așeza sticlă. În contextul actual, educatoarea va învărti sticlă, iar în momentul în care aceasta se oprește, gâtul sticlei va indica un copil, care va primi un bilețel din sticlă. Educatoarea va citi provocarea, iar copilul indicat o va îndeplini. Provocările vor fi cât mai distractive și se va încerca provocarea fiecărui copil din grupă.

“Cercurile muzicale” - joc de mișcare

Pentru acest joc, vom folosi cercurile pentru gimnastică (câte unul pentru fiecare copil), care vor fi așezate astfel încât să formeze un cerc mai mare. Se pornește muzica și copiii încep să meargă/danseze în sensul acelor de ceasornic, în exteriorul cercului format.

În momentul în care educatoarea oprește muzica, fiecare copil trebuie să fie așezat într-un cerc. Pentru a complica jocul, se va merge pe metoda “Scaunelor muzicale”, eliminându-se câte un cerc la finalul fiecărei runde.

Cel care rămâne în picioare, va lua un scaun și ocupă un loc înafara dansului, pe post de spectator, urmând să-și încurajeze colegii și dansând pe margine, afara din concurs. Jocul se repeta până când rămâne un singur copil și nici un cerc. Acest copil este declarat câștigător și este recompensat cu apluze.

Momentul de lectură: *Vino, primăvară!* (poezie)– de Mia Bara (anexa 1).

Evaluarea activității

La finalul activității, se vor formula aprecieri colective și individuale cu privire la prestația și la implicarea copiilor în activitate.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educația timpurie -2019-*, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019;
2. Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș- „*Piramida cunoașterii- repere metodice in aplicarea curriculumului preșcolar*”, Ed. Diamant, 2014
3. Silvia Breban, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga- „*Metode interactive de grup- Ghid metodic*”, Ed. Arves 2002
4. Georgeta Botez, Dana Solovăstru- “*Atlas cu elemente de limbaj plastic- îndrumător pentru educatoare*”, Ed. Aramis, 2007.

Anexa 1

Vino, primăvară!

Spune, dragă primăvară
Ai de gând să vii în țară?
Noi copiii te-așteptăm
Prin parcuri să ne jucam.
Să ne aduci multe flori
În mii și mii de culori!
Toporași și ghiocei,
Viorele dacă vrei!
Dar și multe păsărele
Căci ni-e tare dor de ele!
Să ne cânte toate-n cor
S-avem jocul mai cu spor.
De când ele au plecat
Glasul lor noi, l-am uitat.
De ne-aduci ce te rugăm,
Noi cu toții îți cântăm:
-Draga noastră primăvară
Jucăușa și hoinară,
Bine ai venit în țară!

Demersul didactic la disciplina istorie- perspective europene

Autor: prof. Moraru Emelina

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic” Nicolae Iorga” Brăila

Deseori, abordarea problemelor naționale și sociale determină interpretări eronate și deschide calea manipulării politice a istoriei. De aceea se impune în mod decisiv eliberarea predării istoriei de orice constrângeri ideologice. *Recomandarea* identifică trei niveluri de învățare a istoriei: istoria locală, națională și globală. Prin toate aceste niveluri istoria își afirmă rolul foarte important în formarea identității și conștiinței naționale alături de familie, mass-media etc.

Prin urmare, “atragerea elevilor spre cunoașterea și învățarea noii istorii este o provocare pe care o adresează științei istoriei, societatea multiculturală”¹. Prin abordarea istoriei se oferă păreri, oportunități de a analiza critic, de a adopta decizii și atitudini și de a aprecia complexitatea și diversitatea fenomenelor istorice.

A reflecta asupra trecutului pentru a înțelege prezentul, dar mai ales pentru a proiecta un viitor mai bun, este esența a ceea ce-și propune noua direcție de abordare a istoriei ca disciplină. Termenul de “multiperspectivitate” a fost arareori folosit în cadrul educației istorice în școală înainte de anii 1990, deși prof. Bodo von Borries notează că acest concept era dezbătut și promovat activ de către unii istorici germani (printre care și el) încă din anii 1970. Termenul a început să fie folosit mai mult la începutul anilor 1990, în special în cadrul conferințelor pe teme de istorie, a seminariilor și atelierelor de formare continuă a profesorilor organizate de către Consiliul Europei și EUROCLIO (Conferința Permanentă a Asociațiilor Profesorilor de Istorie)². Cu toate acestea, dacă nu termenul însuși, ideile care stau la baza “multiperspectivității” au o istorie mai lungă și sunt înrădăcinate în trei procese clare și înrudite care au avut loc în cadrul educației școlare. Aceste procese care au avut loc în cadrul educației școlare sunt: apariția “noii istorii”, studierea grupurilor sociale (femei, săraci, minorități etnice, copii, familie, imigranți) și abordarea istoriei ca disciplină care pregătește tinerii pentru societate.

¹ Robert Stradling, *Multiperspectivitatea în predarea istoriei: un gând pentru profesori*, 2002, p. 22.

² Proiectul Consiliului Europei, *Predarea și învățarea istoriei sec. al XX-lea*, 1990.

Exemple de bune practici-aplicarea multiperspectivității în demersul didactic

Disciplina: Istorie

Unitatea de învățare: Statul și politica

Clasa a X-a

Competențe generale:

Utilizarea eficientă a comunicării și a limbajului de specialitate.

Exersarea demersurilor și acțiunilor civice democratice.

Aplicarea principiilor și metodelor adecvate în abordarea surselor istorice.

Folosirea resurselor care susțin învățarea permanentă.

Competențe specifice:

1.3. Compararea unor opinii și argumente diferite referitoare la o temă de istorie.

2.2. Analizarea instituțiilor, normelor și procedurilor de guvernare.

3.3. Descoperirea în sursele de informare a perspectivelor diferite asupra evenimentelor și proceselor istorice.

Valori și atitudini:

1. Coerență și rigoare în gândire și acțiune

2. Gândire critică și flexibilă

3. Relaționarea pozitivă cu ceilalți

4. Respectarea drepturilor fundamentale ale omului.

5. Rezolvarea pe cale non-violentă a conflictelor.

6. Asumarea toleranței etnice, religioase și culturale.

Explorarea sensului în grupuri: Cubul

Timp de lucru : 30 minute

Se desenează în prealabil un cub pe laturile căruia se scrie: Descrie; Analizează; Compară; Asociază; Aplică; Argumentează.

Grupele se alcătuiesc pe baza preferințelor și a experienței de la alte acțiuni asemănătoare.

După alcătuirea grupelor fiecare dintre ele alege prin aruncarea cubului sarcina de lucru pe care o va avea. Profesorul îndrumă și supraveghează fiecare grupă.

Sarcinile de lucru sunt:

Descrie: condițiile în care au avut loc apariția ideologiilor fascistă, nazistă și comunistă și a condițiilor de ascensiune a acestor partide la putere.

Analizează: modul în care se manifeste cultul personalității în aceste state.

Compară: ideologiile fascistă, nazistă și comunistă referitoare la rolul statului și exercitarea puterii

Asociază: ideile din citate pentru a arăta că aceste ideologii erau extremiste.

Aplică: informațiile din materialele primite pentru a demonstra atitudinea fasciștilor față de naționalitățile din statul german.

Argumentează: faptul că în aceste state au fost instaurate regimuri totalitare.

După rezolvarea sarcinilor fiecare raportor va expune produsele pe care le-au realizat și pe rând, acestea vor fi analizate de membrii celorlalte grupe și apreciate. Dacă sunt prea multe idei expuse se aplică metoda „bulgărelui de zăpadă” pentru a sintetiza 3-4 idei.

Realizarea Feed-back-ului: Se dă fiecărei grupe să completeze un ciorchine care se referă la câte o ideologie extremistă interbelică.

FIȘELE DE LUCRU:

Analizează: modul în care se manifeste cultul personalității în aceste state.

În cartea sa "Hitler și cu mine", Otto Strasser, în trecut fruntaș nazist care a colaborat timp îndelungat cu Hitler, înfățișează de pildă, următoarea metodă folosită de Hitler "Hitler intra în sală. Adulmeca aerul. O clipă, privirea lui rătăcește. Hitler își caută drumul pe dibuite, sondează terenul... și deodată se dezlănțuie: - Personalitatea nu mai are nicio însemnătate !... germanii trebuie să fie uniți, iar interesele fiecăruia dintre ei, trebuie să fie subordonate intereselor generale... A două zi el nu mai vorbește în față unor băcani falșiți, ci în față unor mari industriași.

Mussolini trebuia să fie înfățișat nu ca un politician oarecare ci ca mântuitorul Italiei, un bărbat ales de destin pentru a mântui țara de amenințarea socialistă și de politicienii democrați corupți și care să redea Italiei măreția. El era noul Cezar – un om genial, un om de acțiune, un om de cultură, un om de stat cu renume mondial, devotat renașterii Italiei.

Ziarele sugerau că “Ducele” era infailibil. Umbla o vorbă că “Mussolini are întotdeauna dreptate”, ideea pe care dictatorul o încuraja cu afirmații de genul “ de multe ori aș vrea să mă înșel, dar până acum nu s-a întâmplat niciodată așa că evenimentele s-au petrecut chiar așa cum am prevăzut eu.”

„O, tu, Stalin, mare șef al popoarelor, tu care ai făcut să se nască omul, tu, care faci pământurile fertile, tu, care întinerești secolele, tu, care împodobești primăvara... tu, ești floarea primăverii mele, un soare reflectat de mii de inimi omenești...”

(Rahimov, poem publicat în Pravda în 1936)

Aplică: informațiile din materialele primite pentru a demonstra atitudinea naziștilor față de naționalitățile din statul german

- „1. Noi cerem constituirea unei Germanii Mari, care să reunească toți germanii pe baza dreptului popoarelor la autodeterminare.
2. Vrem egalitatea în drepturi a poporului german cu celelalte națiuni, abrogarea tratatelor de la Versailles și Saint Germaine.
3. Cerem pământ și colonii pentru a ne hrăni populația și a resorbi suprapopularea noastră.
4. Doar cetățenii trebuie să beneficieze de drepturi civice; pentru a fi cetățean, trebuie să ai sânge german, fără deosebire de confesiune. Nici un evreu nu poate fi cetățean.
5. Dreptul de a fixa direcția și legile statului este rezervat doar cetățenilor. Cerem ca toate funcțiile publice, indiferent de natura lor, să fie deținute doar de cetățeni germani”.

(Extrase din Programul N.S.D.A.P. 1920)

“Evreii nu au fost singurele victime ale regimului nazist din Germania. În concordanță cu politica lor, naziștii au acționat asupra multor alte grupuri sociale și rasiale cu scopul de a le îndepărta din interiorul societății germane. Țigani care trăiau în Germania și Europa au constituit la rândul lor o țintă predilectă a teoriilor rasiale naziste care considerau că populațiile de Sinti și Roma sunt predispuse genetic la criminalitate și prin urmare neintegrabili. Urmau persoanele cu handicap fizic și mental, irecuperabili și nefolositori societății germane, o corvoadă și un pericol ce trebuia eliminat. Mulți dintre ei vor fi uciși la sfârșitul anilor 1930 în cadrul programului Euthanasia. Lista nazistă a "indezirabililor" îi includea totodată și pe homosexualii, alcoolicii și vagabonzii fără adăpost.”

Mihai Chioveanu, *Istoria Holocaustului*

Asociază: ideile din surse, cu caracteristicile extremiste ale unei ideologii.

„...Totul se află în stat, nimic uman sau spiritual nu se află în afara statului.statul nu este altceva decât sinteză și unitate a tuturor valorilor. Antiindividualistă, concepția fascistă despre viață subliniază importanța statului și acceptă individul doar în măsura în care interesele sale coincid cu acelea ale statului, care reprezintă conștiința și voința universală a omului ca entitate istorică (...) Concepția fascistă despre stat este atotcuprinzătoare; în afara ei nu pot exista nici un fel de valori umane sau spirituale. Astfel înțeles, fascismul este totalitar, iar statul fascist – o sinteză și o unitate a tuturor valorilor-interpretază, dezvoltă și potențează întreaga viață a unei persoane” Benito Mussolini „*Fascism, doctrină și instituții*”.

“Doctrina noastră respinge ideea democratică a maselor [...]. Partidul trebuie să facă din rasă centrul vieții comunității – Adolf Hitler, *Mein Kampf*

„Ce baftă pe conducători că oamenii nu gândesc”. Adolf Hitler

“Acolo unde suntem noi, nu mai este loc pentru nimeni.” Adolf Hitler

“Nimeni nu e mai presus de lege ... iar legea sunt eu.” Adolf Hitler

“ Dictatura proletariatului produce o serie de restricții ale libertății în cazul opresorilor, al exploatorilor, al capitaliștilor” – V.I. Stalin, *Statul și revoluția*

Argumentează: caracterul totalitar al regimurilor menționate în sursele date

„...Totul se află în stat, nimic uman sau spiritual nu se află în afara statului.statul nu este altceva decât sinteză și unitate a tuturor valorilor” Benito Mussolini „*Fascism, doctrină și instituții*” *

“Naziștii au preluat curând controlul total asupra presei și radioului și s-au folosit de acestea pentru a răspândi propria ideologie. Au înființat în acest scop chiar și un Minister al Propagandei. În același timp, sistemul educațional german a fost folosit pentru a propaga național-socialismul în rândul tinerilor. Școlile și organizațiile de tineret, centrele culturale și artistice, au fost de asemenea subsumate acestui efort general de educare a tinerilor în spirit nazist.

Mihai Chioveanu, *Istoria Holocaustului*

„Însă dictatura proletariatului-adică organizarea avangardei oprimaților ca o clasă conducătoare, cu scopul de a-i distruge pe opresori nu poate produce doar extinderea democrației. Alături de o extindere imensă a democrației, care pentru prima dată devine democrația săracilor, democrația oamenilor și nu democrația celor bogați, dictatura proletariatului produce o serie de restricții ale libertății în cazul opresorilor, al exploatorilor, al capitaliștilor. Noi trebuie să-i distrugem pentru a salva lumea de sclavia salariată; rezistența lor trebuie înfrântă cu forța.” .

Stalin, *Statul și revoluția*

„Sute de mii de familii au fost deposedate de bunurile lor și expediate în nord. În sate, cei care au rămas, au aderat în masă la colhozuri, dar mai înainte, și-au ucis animalele pentru a nu la ceda gospodăriilor colective.”

G. Luciani, *Șase ani la Moscova*

Compară: ideologiile fascistă, nazistă și comunistă referitoare la rolul statului și exercitarea puterii

„Statul a devenit un uriaș. Statul este cel care poate rezolva contradicțiile dramatice ale capitalismului. Ceea ce se numește criză nu poate fi rezolvat decât de stat și în stat ...

Dacă liberalismul înseamnă individul, fascismul înseamnă statul. Dar statul fascist este unic și este o creație originală (...) Un stat care se sprijină pe milioane de indivizi care îl recunosc, îl simt și sunt gata să-l slujească, nu este un stat tiranic, stăpânul din evul mediu. El nu are nimic comun cu statele absolutiste de dinainte sau de după 1789. Individul, în statul fascist, nu este anulat, ci mai degrabă multiplicat, așa cum într-un regiment soldatul nu este diminuat, ci multiplicat prin numărul tovarășilor săi de arme. Statul fascist organizează națiunea, dar el lasă totuși indivizilor o marjă suficientă, el a limitat libertățile inutile sau dăunătoare, dar a păstrat libertățile esențiale. În acest domeniu, statul este judecătorul, și nu individul.”

Benito Mussolini, *Fascismul. Doctrina. Instituțiile*

“Doctrina noastră respinge ideea democratică a maselor [...]. Partidul trebuie să facă din rasă centrul vieții comunității.”

Adolf Hitler, *Mein Kampf*

“Dictatura proletariatului produce o serie de restricții ale libertății în cazul opresorilor, al exploataților, al capitaliștilor”

V.I. Stalin, *Statul și revoluția*

Describe: condițiile în care au avut loc apariția ideologiilor fascistă, nazistă și comunistă și ascensiunea lor la putere.

„În aparență, războiul întâi mondial se sfârșește cu o victorie a democrațiilor. De fapt, extinderea geografică a acestora maschează fragilitatea acestui tip de regim, amenințat de apariția modelelor autoritare: bolșevismul și fascismul.” (Pierre Milza, Serge Berstein, Istoria secolului XX (1900 – 1945)

„Democrația a dispărut în alte câteva mari țări nu pentru că oamenii din acele țări le displăcea, ci pentru că se săturaseră de șomaj și nesiguranță (...) În disperare de cauză, ei au preferat să sacrifice libertatea în speranța că vor primi ceva de mâncare (...) Noi în S.U.A., știm că instituțiile noastre democratice pot fi menținute și făcute să funcționeze. Dar, pentru a le menține, trebuie să demonstrăm că funcționarea unui guvern democrat este în stare să facă față sarcinii de a proteja securitatea cetățenilor (...) Aceștia sunt de acord să-și apere libertățile în S.U.A., iar prioritatea o constituie protejarea securității economice”.

(Președintele american, despre funcționarea democrației americane în raport cu instaurarea unor regimuri totalitare în unele țări – 1938)

Bibliografie:

1. Nicolescu, Gheorghe, *Transdisciplinaritatea. Manifest*, Editura Polirom, Iași, 1999
2. Proiectul Consiliului Europei, *Predarea și învățarea istoriei sec. al XX-lea*, 1990
3. Stradling, Robert, *Ghid. Multiperspectivitatea în predarea istoriei: un gând pentru profesori*, 1990
3. Tanasă, Gherghe, *Istoria în școală. Problemele actuale*, în “Xenopoliana”, III, 1995
4. Idem, *Metodica predării și învățării istoriei în școală*, Editura “Spiru Haret”, Iași
5. Roaită, Alicia Ionela, *Didactica Istoriei. Un manual pentru profesorul de istorie*, Editura Paralela 45, 2017

CREȘTEREA EFICIENȚEI PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII PRIN FOLOSIREA METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE

Prof. P.P. Moraru Mirela, Școala Gimnazială „Emil Atanasiu” Garoafa, Jud. Vrancea

Astăzi, când învățământul trebuie să răspundă exigențelor contemporaneității, la nivelul segmentului preșcolar se conturează dezvoltarea unei noi abordări educaționale. Este vorba de o abordare care determină organizarea și trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi, o abordare care încearcă o îmbinare suplă a ideilor pedagogiilor alternative moderne, cu ideile pedagogiei tradiționale autohtone.

„Nu toți educatorii pot să ajungă la calitatea de cercetător în sensul științific al termenului, dar o activitate de căutare a noi soluții pentru activitatea curentă realizează orice dascăl care se respectă.” -Rodica Mariana Niculescu

Modernizarea procesului de învățământ din grădiniță implică mai multe componente: proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a copiilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, o metodologie didactică activă.

Noul curriculum pentru învățământul preșcolar aduce noi accente care pun în valoare dezvoltarea globală a personalității copilului. Un accent deosebit este acela al diversificării strategiilor de predare – învățare – evaluare, caracterizat prin folosirea de metode activ-participative, prin asigurarea de valențe formative ale jocului, ca activitate de bază a copilului, precum și printr-o evaluare a fiecărui copil în raport cu el însuși.

Pentru creșterea calității procesului instructiv-educativ din grădiniță, urmărim perfecționarea metodelor tradiționale, dar și introducerea unor metode și procedee educative. Metodele implică mult tact pedagogic din partea educatoarelor deoarece stilul didactic trebuie să-l adopte în funcție de personalitatea copiilor. Regândirea educației formale duce la schimbarea relației cu copii promovând un dialog reciproc, constructiv. Proiectarea unui demers didactic, diferit de cel tradițional dă posibilitatea fiecărei educatoare să-și valorifice propria experiență prin utilizarea unor metode moderne într-o abordare interdisciplinară.

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Învățământul preșcolar are un anumit specific, dacă ne gândim la vârsta celor ce-l urmează, ceea ce nu exclude utilizarea metodelor active-interactive. Felul în care educatoarea solicită întrebări, felul în care organizează activitatea de formare și informare a copilului, prin accentul pe care-l pune pe dezvoltarea proceselor cognitive-aplicative, influențează comportamentul activ și creativ al copilului. Jocul de rol, experimentul, observația, jocul interactiv, portofoliul, metoda proiectului, sunt câteva din metodele interactive ce se pot utiliza cu succes în grădiniță:

Jocul de rol, Experimentul, Observația, Jocul interactiv, Lotus, Portofoliul, Metoda proiectului, Mozaic, Ciorchinele, Metoda pălăriilor gânditoare, Știu/vreau să știu/am învățat, Cubul, Brainstorming, Metoda bulgărului de zăpadă, Metoda R.A.I. “Răspunde-Aruncă-Interoghează” sunt câteva din metodele interactive ce se pot utiliza cu succes în grădiniță.

Programa activității instructiv-educative lasă libertatea de a organiza cât mai creativ și personalizat actul didactic. Fiecare cadru didactic își poate alege propriul demers,

personalizat, modern, care să fie compatibil cu stilul didactic, cu obiectivele și conținuturile activităților.

Derivat etimologic din grecescul „methodos (odos-cale, drum, metha-spre), cuvântul metodă semnifică drumul, calea de urmat pentru atingerea unui scop, modul de căutare, de descoperire a adevărului sau „drum care conduce la cunoașterea realității și la transformarea acesteia pe baza cunoașterii”, calea folosită de educatoare în a-i sprijini pe copii să descopere viața, natura, lucrurile, știința.

Ioan Cerghit consideră că metoda este „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării”.

Gaston Mialaret consideră că orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă : arta de a adapta la o situație precisă.

Sorin Cristea spune: „Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaștere propusă de dascăl într-o cale de învățare realizată efectiv de copii în cadrul instruirii formale și nonformale.”

I.Cerghit afirmă că „«activ» este copilul care depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor”.

Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive conferă activității “mister didactic”, se constituie ca “o aventură a cunoașterii” în care copilul e participant activ pentru că el întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și multumit în finalul activității. Calea de învățare pe care o parcurg copiii este determinată de metoda folosită. Această “cale” devine cel mai spectaculos exercițiu de interacțiune dintre mințile lor, care ne bucura când observăm progrese de la o perioadă la alta. Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice și de cunoaștere, de abordare a altor demersuri intelectuale, interdisciplinare, inovatoare decât cele clasice. Prin corelațiile elaborate interactiv copiii își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții, elaborează sinteze în activități de grup, intergrup, individual, în perechi. Metodele activ-participative solicită efortul personal de gândire, imaginație, memorie și voință, dar și valorifică maximal potențialul de cunoaștere, acțiune și trăire al copilului. Efectele formativ – educative ale învățării sunt în raport direct proportional cu nivelul de angajare și participare individuală și colectivă. În opoziție cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditoriu sau un simplu spectator, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele active au tendința să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele pe calea activității proprii, a unei angajări optime a gândirii, a mobilizării tuturor funcțiilor intelectuale și energiilor emoțional – motivaționale în raport cu sarcina de învățare dată. Esențial în pregătirea cadrului didactic pentru lecție este de a putea pune în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu niște cunoștințe de-a gata ce trebuie să fie însușite, ci de a insufla elevilor săi dorința și posibilitatea de a le dobândi, pe cât este cu putință, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ.

Ce fac copiii?

• Copiii studiază individual situația prezentată, își împărtășesc ideile, se ajută unii pe alții să înțeleagă și să găsească soluții. Astfel, copiii trebuie să fie capabili:

- să asigure conducerea grupului;
- să coordoneze comunicarea;
- să stabilească un climat de încredere;
- să poată lua decizii;
- să medieze conflictele;

- să fie motivați să acționeze conform cerințelor educatoarei.

Ce face educatoarea?

- Asigură ambianța propice muncii în echipă, aranjând mobilierul din clasă în mod corespunzător.
- Stabilește criteriul de grupare (sexul, prietenii, nivelul abilităților într-un anumit domeniu, diferite jocuri, etc.) și dimensiunea grupului (de la 2 la 6 copii).
- Stabilește regulile de lucru (se vorbește pe rând, nu se „atacă” persoana, ci opinia sa, copiii se consultă între ei, nu se monopolizează discuția, nu rezolvă unul singur sarcina, se lucrează cu culori diferite etc.).
- Explică foarte clar obiectivele activității, specifică timpul pe care îl au copiii la dispoziție.
 - Avantajele interacțiunii:
 - lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru copil, cât și pentru educatoare;
 - stimulează efortul și productivitatea individului;
 - subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual;
 - dezvoltă capacitățile copiilor de a lucra împreună – componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare.
 - dezvoltă inteligențele multiple,
 - stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe;
 - munca în grup permite împărțirea sarcinilor și responsabilităților în părți mult mai ușor de realizat;
 - timpul de soluționare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt în cazul lucrului în grup decât atunci când se încearcă găsirea rezolvărilor pe cont propriu;
 - cu o dirijare adecvată, învățarea prin cooperare dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;
 - se reduce la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității;
 - grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță, antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariția fricii de eșec și curajul de a-și asuma riscul;
 - asigură un demers interactiv al actului de predare–învățare–evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare copil, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia.

În continuare, sunt prezentate câteva din noile metode și tehnici interactive de grup, menite să contribuie la diversificarea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor și preocupărilor creative de sporire a eficienței muncii educatorului cu discipolii săi.

Expunerea - metoda care presupune comunicarea orală a cunoștințelor; informațiile sunt adaptate în funcție de motivația și experiența copiilor.

Exercițiul - o metodă bazată pe acțiune, constă în repetarea conștientă a unor acțiuni și operații.

Problematizarea - metodă de comunicare orală presupune găsirea unei soluții la o întrebare sau o situație problemă.

Observația - metodă de explorare directă a realității ce presupune cunoașterea unor obiecte, fenomene sau procese.

Experimentul - metodă de explorare directă a realității.

Jocul de rol - constă în punerea elevilor în diferite roluri sociale, profesionale.

Conversația euristică:

- de sistematizare a cunoștințelor
- de clarificare și aprofundare

-de verificare

Demonstrația – o metodă de explorare indirectă a realității, utilizată pentru confirmarea unor adevăruri teoretice; poate fi utilizată în toate momentele lecției.

Brainstorming-ul – (asaltul de idei)- stimulează creativitatea, urmărește obținerea într-un timp scurt de la un grup mic a unui număr mare de idei; (pune copilul în situația de a gândi , de a emite judecăți și de a lucra în cadrul grupului).

Cubul – metoda folosită în condițiile în care se dorește să se afle cât mai multe informații în legătură cu un ‘eveniment’. Are avantajul că se poate desfășura individual, în perechi sau în grup. Ca mijloc de învățare, educatoarea realizează un cub, iar pe fiecare față a cubului notează unul din cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

Învățarea prin dramatizare: – este metoda bazată pe acțiunea fictivă și folosește mijloace ale artei dramatice în abordarea diferitelor teme.

Lectura explicativă -îmbină comunicarea scrisă și comunicarea orală și urmărește formarea unor deprinderi de înțelegere și interpretare a unui text.

Instruirea asistată de calculator: – asigură o mai bună colaborare între copil și cadrul didactic (de multe ori feedback-ul sau evaluarea fiind realizate de calculator fără ajutorul cadrului didactic. În grădiniță folosim calculatorul la : fișe de lucru, rezolvări de probleme ilustrate, jocuri matematice, desene în paint, prezentări de imagini statice sau animate, jocuri, vizionări de materiale ce promovează non-violența (desene animate), cd-uri audio care conțin cântece pentru copii, etc.

Turul galeriei

Definiție: tehnica de învățare prin cooperare care stimulează gândirea, creativitatea și învățarea eficientă încurajând copiii să-și exprime opiniile cu privire la soluțiile propuse de colegii lor.

Obiective: elaborarea unui plan care să conducă la finalizarea unui produs ce constituie concepția, opinia tuturor membrilor grupului.

Descrierea metodei

1. Se formează grupuri de câte 4 copii.
2. Copiii rezolvă o sarcină de lucru care permite mai multe perspective de abordare sau mai multe soluții.
3. Produsele activității grupelor de copii-desene, colaje, postere.
4. Se expun pe pereții clasei, care se transformă într-o galerie expozițională.
5. La semnalul dat de educatoare prin diferite procedee, grupurile de copii trec pe la fiecare exponat pentru a examina soluțiile, ideile propuse de colegi și le înscriu pe poster într-un loc stabilit anterior, comentariile critice, întrebările, observațiile-cu ajutorul unor simboluri.
6. După ce se termină turul galeriei, grupurile revin la locul inițial și citesc comentariile, observațiile de pe lucrarea lor, reexaminându-și produsul .

Valențele formativ-educative ale metodelor interactive de învățare în grup

- stimulează implicarea activă în sarcină a copiilor, aceștia fiind mai conștienți de responsabilitatea ce și-o asumă;
- exersează capacitățile de analiză și de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în sarcină;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersează priceperile și asigură o mai bună clarificare conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale;
- unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității preșcolarului pe o perioadă mai lungă de timp;

- asigură un demers interactiv al actului de predare–învățare–evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare preșcolar, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia.

Utilizarea metodelor active și interactive în grădiniță solicită o anumită adaptare. Dacă până acum educatoarea conducea activitatea în stil tradițional, acum aplicând metode moderne interactive de grup, rolul educatoarei se schimbă. Ea devine coechipier, îi orientează pe copii să-și caute informațiile de care are nevoie, îi învață să dialogheze cu colegii, să aibă inițiativă și rapiditate în gândire și acțiune, le stârnește interesul pentru competiții și în ultimul rând îi consiliază. Metodele implică mult tact din partea educatoarelor, deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de tipul de copil: timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsiind gestul, mimica, interjecția, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reținerea, aprecierea, entuziasmul în concordanță cu situația existentă.

În concluzie am constatat că învățarea prin cooperare este o modalitate eficientă de stimulare a comunicării și învățării active, facilitând acomodarea firească a copilului la sistemul de relații, norme, valori și comportamente ale grupului din care face parte. În grup, apar idei mai multe și mai bune, copiii învață și unul de la altul, nu doar de la educatoare, este încurajată contribuția personală, intervine aprecierea diversității, se valorifică informațiile colegilor în construirea cunoașterii proprii. Învățând în grup, se dezvoltă unele relații interpersonale mai bune: relații colegiale, de solidaritate, de grijă și devotament, de sprijin personal.

Evaluarea urmărește acordarea ajutorului imediat, având o funcție corectivă, ameliorativă, realizându-se prin raportarea la progresul individual, dar având în vedere atât participarea fiecărui copil la procesul elaborării în comun, cât și rezultatul echipei. În societatea actuală, are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației. Și în învățământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învățare care poate eficientiza tehnicile de învățare și de muncă intelectuală, le poate bloca sau încetini.

Dirijor al procesului educațional, educatoarea apelează la o serie întreagă de instrumente pentru a ușura și accelera asimilarea și aplicabilitatea informațiilor. Nevoile și cerințele copiilor „actori” pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

Bibliografie:

Crenguța Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică și pedagogică, București, 2007.

Breben S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007.

Miron Ionescu, Educația și dinamica ei, Editura, Tribuna învățământului, București, 1998.

Ion Frățilă, Tendințe în evoluția procesului de învățământ, Revista, Învățământul preșcolar, nr.2-3 1991.

Rolul dascălilor în dezvoltarea noilor generații de elevi

Prof. Morcov Cristian Fănel

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”

Botoșani, județul Botoșani

Profesorul a avut și va avea în continuare un rol esențial în formarea elevului, în desăvârșirea personalității acestuia. Dacă în trecut, dascălul decidea totul cu privire la procesul instructiv-educativ, acum el trebuie să devină doar un liant în formarea elevului, un suport pentru dezvoltarea autonomiei și pentru formarea în spiritul responsabilității și culturii civice. Se pune din ce în ce mai mult accentul pe caracterul formativ al educației. Cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii.

Dacă în trecut metodele tradiționale erau baza de desfășurare a lecției (ex. expunerea), care oferea posibilitatea profesorului să-și etaleze bagajul de cunoștințe, astăzi se pune accent pe metode moderne, care să transforme profesorul în manager al învățării, iar elevului să i se creeze cadrul unei manifestări proprii, pentru a-și putea forma puncte de vedere personale.

Ieri, educatorul era cel care transmitea informații, mereu aceleași, având o poziție ce se baza pe autoritate, care nu putea fi contestată și care domina elevul, hotărând cantitatea de informații pe care trebuia să o ofere elevilor, fără a ține cont de particularitățile acestora. Astăzi, dincolo de latura informativă a educației, trebuie să se pună accent pe formativ, astfel încât elevii să poată face față unor situații noi, care necesită nu numai cunoștințe solide, ci și capacități și competențe. Însuși procesul de învățământ se îmbogățește cu o nouă latură, evaluarea, care vine să completeze predarea și învățarea, astfel încât cadrul didactic își sporește atribuțiile, dar, pe de altă parte, dă posibilitatea elevului să ia parte la instruirea proprie, profesorul coordonând acest proces. Lecția, ca formă de bază a desfășurării instrucției și educației, devine o suită de evenimente care pot fi segmentate, fiecare având coerență și conducând elevii spre realizarea obiectivelor. Astfel, principiul caracterului educativ al instruirii ține cont nu de cunoștințele pe

care elevul le va fi asimilat la sfârșitul procesului educativ, ci de modul în care aceste cunoștințe vor fi aplicate. Tot acest principiu insistă asupra formării unor priceperi și deprinderi de muncă individuală și intelectuală, mutând accentul de pe informativ pe formativ. Elevul este stimulat să aibă încredere în posibilitățile proprii și să-și depășească pasivismul. Procesul educativ se desfășoară între două elemente care trebuie să participe în egală măsură. Profesorul, manager și formator al procesului instructiv-educativ, și elevul, obiect și subiect al acestui proces, dobândind autonomie și formându-se în spiritul responsabilității și al culturii civice. Elementul principal fiind elevul. Asadar, cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator de cunoștințe, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii. Acest profesor va ști să coordoneze procesul educativ, astfel încât toți elevii să atingă obiectivele stabilite și va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-și formeze capacități de muncă individuală și să folosească ceea ce a dobândit. Profesorul va organiza și va coordona acest demers instructiv, exercitând funcții diverse, de organizare a activității, de impunere a unor metode, de dezvoltare a unor capacități și de personalizare a activității didactice.

Profesorul astăzi, îndeplinește o profesiune de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească. Rolurile cadrului didactic de astăzi sunt: proiectare, managementul și organizarea activităților de învățare, consiliere psiho-educatională, managementul clasei de elevi, comunicare cu elevii, părinții și colegii, dezvoltare profesională de-a lungul vieții, participare la perfecționarea procesului educațional și a inovațiilor din școală, oferirea de servicii educaționale pentru comunitate etc. Personalitatea profesorului în condițiile învățământului actual presupune și o serie întreagă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare. Referitor la diversitatea rolurilor pe care le poate exercita profesorul, precizăm: profesorul, ca expert al actului de predare-învățare: el poate lua decizii privitoare la tot ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ, profesorul, ca agent motivator, declanșează și întreține interesul, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare, profesorul, ca lider, conduce un grup de elevi, exercitându-și puterea asupra principalelor fenomene ce se produc aici. Este un prieten și confident al elevilor, un substitut al părinților, obiect de afecțiune, sprijin în ameliorarea stărilor de anxietate. Profesorul, în ipostază de consilier, este un observator sensibil al comportamentului elevilor, un îndrumător persuasiv și un sfătuitor al acestora. Profesorul, ca model: prin întreaga sa personalitate, prin acțiunile, comportamentul său este un exemplu pozitiv pentru elevi. Profesorul, ca profesionist reflexiv, se străduiește tot timpul să înțeleagă și să reflecteze asupra întâmplărilor inedite din clasă, să studieze și să analizeze fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă. Profesorul, ca manager, supraveghează întreaga activitate din clasă, asigură consensul cu ceilalți profesori, cu părinții și cu ceilalți factori. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui.

Dar pe lângă activitatea didactică profesorul desfășoară și o activitate extrașcolară sau cultural-educativă. Corolarul conținutului social al acestei profesii constă în participarea la evenimentele și frământările social-culturale ale timpului în care trăiește și ale poporului din care face parte. În această ipostază, profesorul ne apare ca pedagog social, animat de grija pentru ridicarea gradului de cultură și al națiunii sale. Desfășurându-și activitatea profesională în cadrul școlii, dascălul nu încetează de a fi un educator și în afara ei, urmărind, bineînțeles, obiective specifice și apelând la mijloace și forme adecvate. Numai în măsura în care profesorul își continuă misiunea și în afara cadrului profesional pe care îl oferă școala poate fi considerat un educator al poporului său. Cele două laturi ale activității sale, școlare și extrașcolare, nu numai că se presupun, dar se și întregesc și se completează reciproc, imprimând acestei profesii un rol sporit în progresul general al patriei noastre. Profesorul este cel care orientează și stimulează curiozitatea naturală și interesul spontan al elevilor pentru descoperire, cel care îndrumă și încurajează activitatea de organizare și integrare a datelor culese, a cunoștințelor reactualizate în vederea aplicării lor la soluționarea problemelor date, lăsându-le libertatea de examinare a faptului real ori de analiză critică a conținutului unui text; independență în activitate; operativitate și rapiditate în reacții (cognitive, afective, motrice); deplină responsabilitate pentru ceea ce întreprind. În funcție de necesități, de gradul de autonomie sau semiautonomie a învățării, el poate interveni din când în când, canalizând energiile partenerilor săi. Astfel, el este cel care oferă explicații, dă lămuriri, răspunde la întrebări, îi ajută să utilizeze corect anumite materiale, instrumente sau utilaje, caută să-i ajute să evite devierile inutile, încercările fără obiect, eventualele erori și pierderi de timp.

Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate.

Asumându-și o multitudine de roluri, profesorul trebuie să conștientizeze că exercitarea lor depinde de personalitatea pe care și-o modelează. În acest sens, un rol deosebit în exercitarea acestei profesii îl au anumite componente ale personalității: cultura profesională, calitățile atitudinale și cele aptitudinale. De fapt, pentru ca anumite cunoștințe să fie transmise de la o persoană la alta și acceptate, trebuie întotdeauna ca între ele să existe un schimb afectiv format din încredere și dispoziție receptivă dintr-o parte și din alta. Rolul profesorului poate să fie analizat și din perspectiva relației profesor-elev. Având în vedere valorile societății contemporane (libertate, responsabilitate, toleranță, cooperare), se impune o nouă abordare a relației profesor-elev: asumarea de către profesor și elevi a unei responsabilități morale comune în cadrul relației educaționale, conducând la angajarea afectivă și efectivă în procesul educațional; recunoașterea reciprocă a „dreptului de a fi altfel” și valorizarea fiecărei ființe umane în parte, indiferent de cât și de cum este diferită; încrederea în posibilitățile fiecărei ființe umane de a progresa; recunoașterea faptului că toți elevii și profesorii sunt parteneri sociali cu funcții complementare, dar cu responsabilitate comună; considerarea școlii ca mediu de construcție culturală; renunțarea la principiul „căi optime unice” și conștientizarea faptului că

majoritatea problemelor sociale și umane au mai multe soluții echi-finale și echivalente; promovarea autenticității și sincerității – a fi tu însuși este mai important decât a avea dreptate.

Nu în ultimul rând, profesorul este chemat să se implice în luarea deciziilor de politică educațională la diferite niveluri, precum și în procesul complex, dificil de inserție profesională și socială corespunzătoare noilor condiții. O seamă de roluri noi derivă și din implicațiile educației permanente asupra programelor școlare. Acestea tind să se integreze atât în plan orizontal, cât și pe verticală, să fie centrate pe valori, atitudini și motivație, să cultive independența, propria responsabilitate, flexibilitatea, facilitând dezvoltarea oamenilor.

Bibliografie

1. Amabile, Teresa M. - "Creativitatea ca mod de viața - ghid pentru părinți și profesori", 1997, Editura științifică și Tehnică București;
2. Antonesei, L. - "O introducere în pedagogie", 2002, Editura Polirom, Iași; 3. Bancila, G., Zamfir, G. - "Algoritmul succesului", 1999, Editura Polirom, Iași; 4. Bejat M., „Talent, inteligență, creativitate”, București, Editura științifică, 1971.
5. Buzas I., „Activitatea didactică pe grup”, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1976.
6. Cerghit I., „A fi educator”, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1978.
7. Cernichevici S., „Personalitatea profesorului în Fundamenta pedagogiae”, vol II, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1976.
8. Iacob, L. - "Comunicarea didactică" în A. Cosmovici, L. Iacob (coord) "Psihologie școlară", 1999, Editura Polirom, Iași;
9. Popeangă V., „Clasa de elevi, subiect și obiect al actului educativ”, Timisoara, Editura Facla, 1973.

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Pr. Prof. Muntean Adrian Gheorghiu

Școala Gimnazială „Nicolae Russu” Sita Buzăului, Covasna

Din activitatea mea la clasă ca profesor și ca profesor diriginte, am să dau câteva exemple de metode pe care le-am folosit cu succes de-a lungul celor 14 de ani de predare, la nivel primar și gimnazial.

Lucrez la o școală rurală cu clase de cele mai multe ori bune și cu elevi de cele mai multe ori interesați de cunoaștere și de dezvoltare personală, ca urmare aici se lucrează sistematic cam pe toate competențele din programa școlară, nesusizând că am neglijat vreuna.

Jocul didactic în predarea Sfintelor Taine

„Dintre metodele didactice în care predomină acțiunea didactică operațională, care stimulează participarea directă a școlărilor la activitate în ipostaze și roluri multiple, adaptabile formativ la specificul fiecărei trepte de vârstă și discipline de învățământ, amintim metoda jocului didactic.”¹

Jocul didactic nu trebuie să lipsească din activitatea școlară. Jocul didactic este un mijloc important de educație și instruire nu numai în ciclul primar ci și în cel gimnazial și chiar în cel liceal, care asigură participarea activă și eficientă la lecție, durabilitatea noțiunilor însușite și un grad mare de socializare.

„Jocul didactic este una dintre cele mai accesibile forme de activitate datorată originalității sale specifice; împletirea strânsă a jocului cu activitatea; îmbinarea elementelor de joc cu sarcina didactică. Jocul didactic este un important mijloc de educație care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale școlărilor. Rolul și importanța jocului constau în faptul că el facilitează procesul de asimilare, fixare și consolidare a cunoștințelor. Datorită caracterului său formativ jocul influențează dezvoltarea personalității copilului. Eduard Claparide spunea că principala trebuință a copilului este jocul, este activitatea ce-i permite copilului să se manifeste conform naturii sale, să treacă pe nesimțite la munca serioasă.”²

¹ <http://www.asociatia-profesorilor.ro/jocul-didactic-metoda-ideala-de-activizare-a-invatariei.html>

² <http://pipp-bn.blogspot.ro/2012/02/jocul-didactic.html>

Prin intermediul jocului didactic se pot asimila noi informații, se pot verifica și consolida anumite cunoștințe, priceperi și deprinderi, se pot dezvolta capacități cognitive, afective și volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalității creatoare, se pot asimila modele de relații interpersonale, se pot forma atitudini și convingeri.

Prin joc, copiii pot învăța să utilizeze bine informațiile, timpul, spațiul și materialele puse la dispoziție, li se poate dezvolta spiritul de observație, spiritul critic și autocritic, capacitatea anticipativ-predictivă, divergența și convergența gândirii, flexibilitatea și fluența.

Jocurile didactice sunt antrenante pentru toți elevii și acționează favorabil și la elevii cu rezultate slabe la învățătură, crescându-le performanțele și căpătând încredere în capacitățile lor, siguranța și promptitudinea în răspunsuri, deblocând astfel potențialul creator al acestora.

Joc de tip căutare de cuvinte, cuvinte încrucișate

Exemplu:

Tema: Sfânta Taină a Botezului

Descoperiți în careul de mai jos cuvintele care fac referire la Sfânta Taină învățată azi.

K	I	N	A	S	I	Y	S	I	S	S	I	M	U	P
L	X	M	D	L	R	C	Y	E	T	H	M	C	I	A
Y	D	X	P	P	R	L	T	R	B	A	T	E	C	C
T	W	Z	S	A	U	X	A	V	N	I	O	D	R	A
A	S	N	Z	I	R	M	Y	I	F	N	A	M	I	T
I	G	N	W	K	O	T	A	N	X	A	P	X	S	A
N	C	D	D	S	U	H	A	E	I	T	W	T	T	K
A	H	V	E	B	N	E	T	S	O	Z	X	A	E	P
N	Z	S	M	K	Q	G	G	A	A	N	A	C	L	D
V	C	O	X	U	F	V	J	U	N	N	F	A	N	A
M	I	R	U	T	E	L	F	U	S	I	I	P	I	M
V	I	A	M	U	P	E	Q	X	S	M	A	E	T	U
K	R	M	O	F	H	X	R	X	G	Z	O	T	A	C
J	U	C	X	W	V	U	S	E	Z	A	C	A	R	Q
S	U	F	L	E	T	U	L	U	I	K	G	F	E	F

Figura 1. Exemplu- careu cuvinte încrucișate

Cuvintele pe care elevii le vor descoperi sunt: *cristelniță, haina, împărtășanie, nași, păcat, strămoșesc, taina.*

Puzzle-ul³

Un alt exemplu:

Tema: Sfintele Taine-generalități

Colorează în **roșu** cuvintele din puzzle care denumesc Sfintele Taine și în **albastru** cele care denumesc faptele izvorâte din iubire față de aproapele. Ce ai obținut?

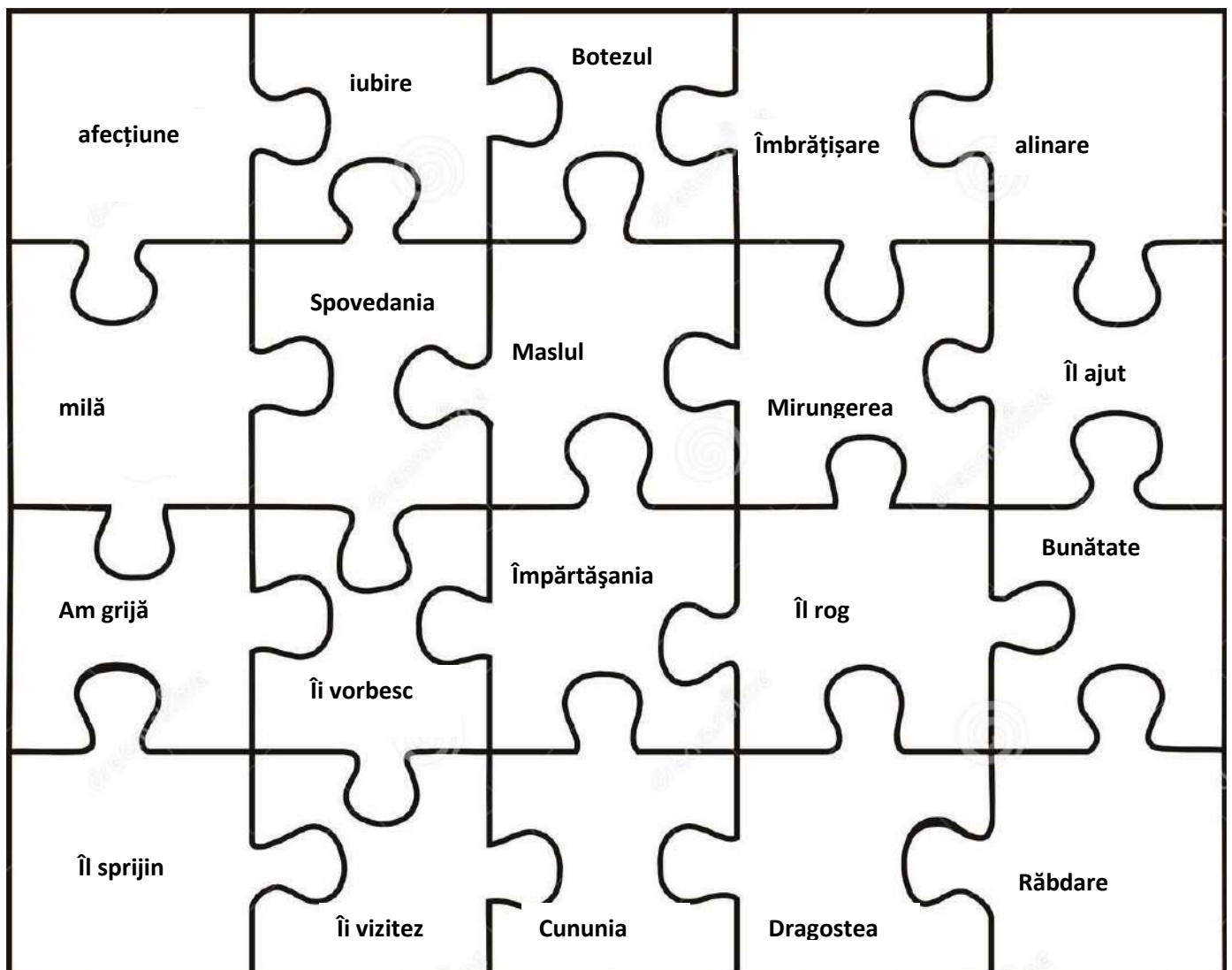

Figura 2. Exemplu-puzzle

³ Coordonator: Ionica Viorica Popa, Florian Popa, Gabriela Antonela Marinescu, Viorica Georgeta Manolache, *Ghid pentru profesorii care predau disciplina Religie la clasa a II-a-propuneri de activități, Cultul Creștin-Ortodox*, ISBN: 978-606-29-0085-4, p.17.

Există diferite aplicații pentru crearea de jocuri pe care le putem folosi la clasă. O astfel de aplicație este Jigsaw Planet (<http://jigsawplanet.com>). Aceasta permite crearea și distribuția jocurilor tip puzzle cu imagini religioase.

Iată pașii pentru crearea unui astfel de joc:

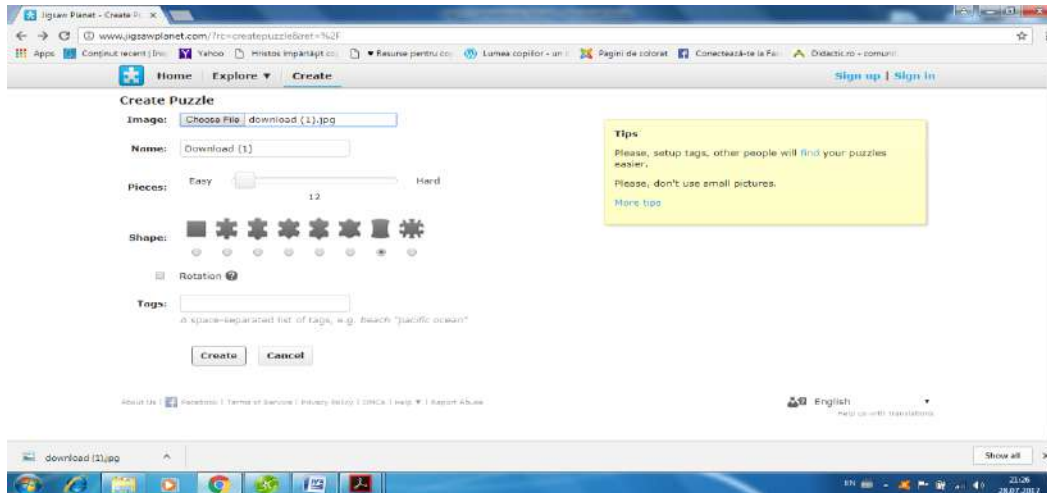

Figura 3.a. Crearea jocurilor tip puzzle

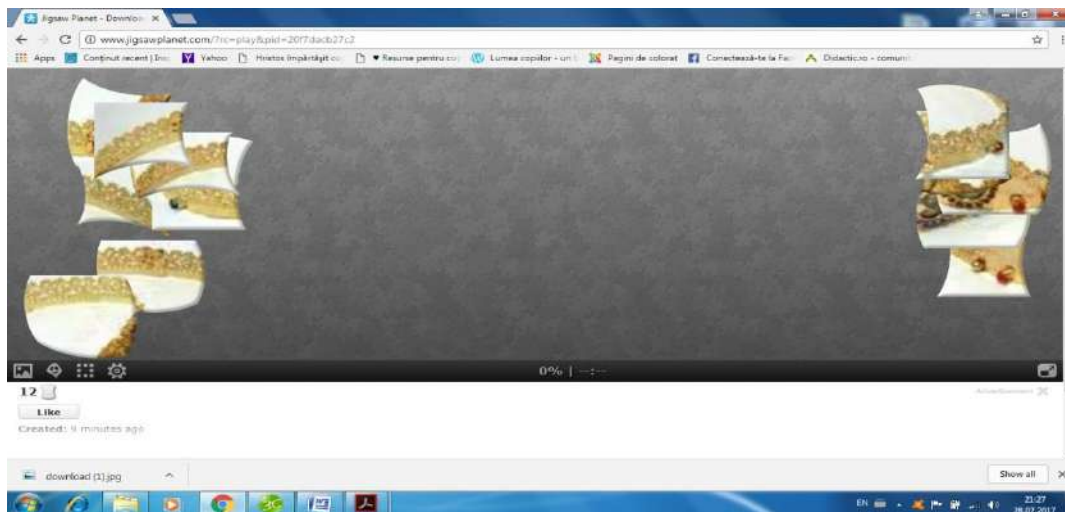

Figura 3.b. Crearea jocurilor tip puzzle

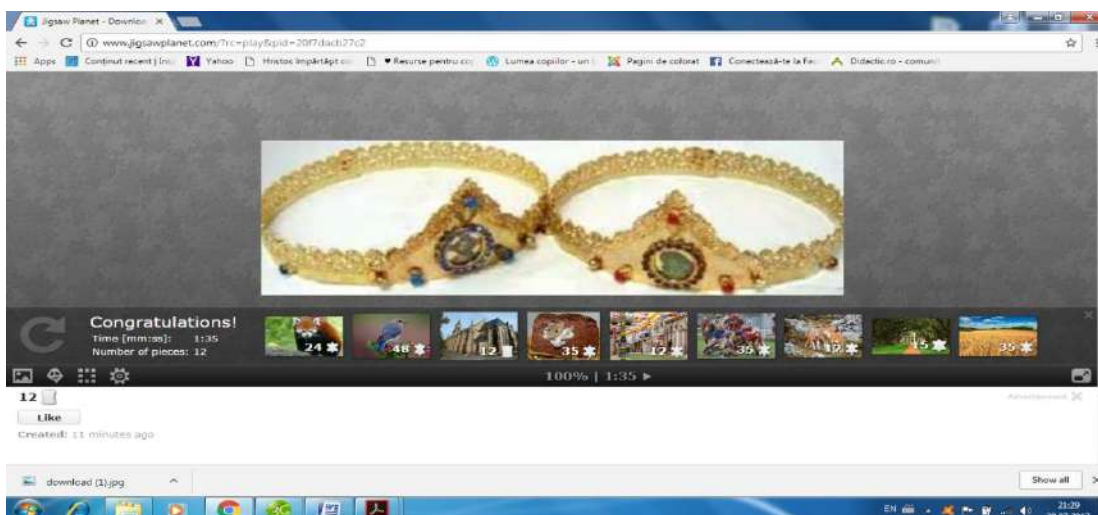

Figura 3.c. Jocul de tip puzzle rezultat

Jocul- Mai spune ceva!

Exemplu:

Tema: Sfânta Taină a Botezului

Profesorul va rosti un cuvânt. Va cere elevilor să adauge alt cuvânt, astfel încât să alcătuiască o propoziție. Mai departe, folosind îndemnul: „*Mai spune ceva!*”, se adaugă un nou cuvânt, dezvoltând propoziția anterioară. Jocul continuă până când elevii nu mai au ce adăuga pentru completarea propoziției.

Îngerul

Îngerul Păzitor

Îngerul Păzitor este primit la botez .

Îngerul Păzitor este primit la botez, ne ocrotește.

Îngerul Păzitor este primit la botez, ne ocrotește și ne păzește.

Îngerul Păzitor este primit la botez, ne ocrotește și ne păzește de rău oriunde.

Îngerul Păzitor este primit la botez, ne ocrotește și ne păzește de rău oriunde și oricând.

Bibliografie:

1. CREȚU Daniela, NICU Adriana, *Pedagogie pentru definitivat și gradul didactic II*, Editura Universității “Lucian Blaga” Sibiu, Sibiu, 2009.
2. POPA Ionica Viorica, POPA Florian, MARINESCU Gabriela Antonela, MANOLACHE Viorica Georgeta, *Ghid pentru profesorii care predau disciplina Religie la clasa a II-a-propuneri de activități, Cultul Creștin-Ortodox*, ISBN: 978-606-29-0085-4.
3. <http://www.asociatia-profesorilor.ro/jocul-didactic-metoda-ideala-de-activizare-a-invatariei.html>
4. <http://pipp-bn.blogspot.ro/2012/02/jocul-didactic.html>

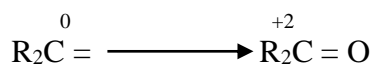
Realizarea unei aplicații pe sisteme android, pentru exersarea egalării redox la alchene

Daniela Munteanu Seminarul Teologic Liceal "Sf. I. Mărturisitorul" Baia Mare

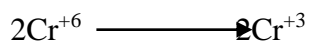
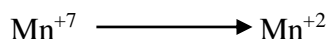
În contextul situației actuale, instruirea asistată de calculator a devenit o necesitate și o prioritate. Pentru a veni în sprijinul elevilor, am creat o aplicație pe sisteme android (telefoane mobile) prin care elevii să poată exersa egalarea reacțiilor redox la alchene.

Ideea ne-a venit atunci când m-am documentat și am observat din punct de vedere științific următorul lucru: alchenele se oxidează cu sisteme oxidante de tip soluție acidă de bicromat de potasiu sau soluție acidă de permanganat de potasiu. Este singura clasă de compuși organici la care reacția de oxidare energetică este reacție de identificare a structurii alchenei, deoarece se obțin produși diferiți în funcție de tipurile de atomi de carbon implicați în legătura dublă (secundari, terțiari, cuaternari). De asemenea este singurul proces redox în care se modifică coeficienții redox în funcție de produșii de reacție obținuți. Din acest motiv, cei care predăm în liceu acest tip de reacții chimice întâmpinăm destul de multă reticență din partea elevilor în a învăța principiile de egalare a acestor reacții.

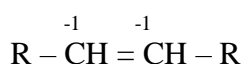
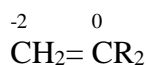
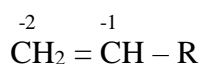
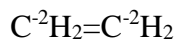
La oxidarea energetică a alchenelor se scindează atât legătura π , cât și cea σ și se obțin produși de reacție după următoarea schemă:

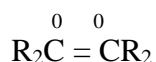
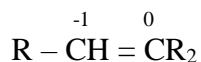

În sistemele oxidante, modificările de numere de oxidare pot să fie doar următoarele:

La baza construirii aplicației noastre stă următoarea observație: nu pot exista într-o alchenă decât următoarele tipuri de aranjamente de tipuri de atomi de carbon implicați în legătura dublă:

În ceea ce privește sistemele oxidante, ele sunt fixe, la mangan variația numărului de oxidare este tot timpul de la +7 la +2, iar la crom de la +6 la +3.

În baza acestor observații am ajuns la concluzia că există doar câte șase tipuri de reacții redox pentru fiecare sistem oxidant, care se vor egala cu coeficienți diferiți. Pentru aceste șase cazuri generale am creat posibilitatea ca elevul să introducă în program numerele de oxidare și numărul de sarcini cu care variază numerele de oxidare. Se face apoi bilanțul de electroni, iar dacă este făcut corect programul va afișa reacția redox, scrisă la modul general, egalată.

Pe baza acestei aplicații, pot cere elevilor să exerseze un număr de reacții pentru alchene concrete pe care să le egaleze redox.

În continuare o să prezint cum funcționează aplicația în cazul egalării redox a unei reacții de oxidare cu sistem oxidant format din soluție acidă de $KMnO_4$.

Se pornește aplicația și se afișează primul câmp care trebuie completat, așa cum se observă și în *Fig.1. Captură ecran pornire aplicație*, care ne arată modul în care arată aplicația la pornire.

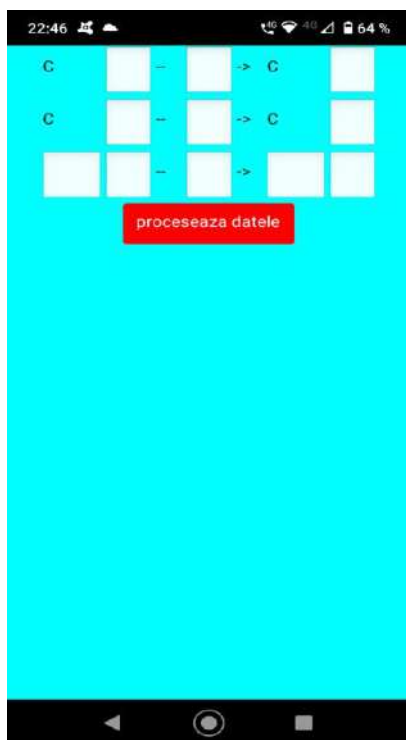

Fig.1. Captură ecran pornire aplicație

În această fereastră ne vom alege să completăm pe prima coloană numerele de oxidare ale celor doi atomi de carbon din structura generală a alchenei pentru care dorim să vedem coeficienții redox. Pe ultima coloană se completează numerele de oxidare ale atomilor de carbon din compuşii care au rezultat, iar pe coloana din mijloc variația numărului de oxidare sau numărul de electroni implicați de

cele două elemente în procesul redox. Pe ultimul rând completăm agentul oxidant și numerele de oxidare pe care acesta le ia. După completarea câmpurilor, care sunt obligatorii căci altfel aplicația nu rulează mai departe, fereastra aplicației va arăta ca în Fig.2. *Captură ecran aplicație după completarea N.O a elementelor implicate în procesul redox și a variației lor*

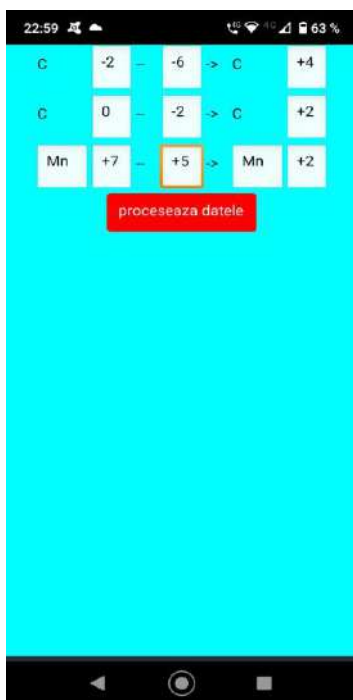

Fig.2. *Captură ecran aplicație după completarea N.O a elementelor implicate în procesul redox și a variației lor*

După ce am completat acest câmp accesăm butonul "Procesează datele" și intrăm în câmpul următor, așa cum se observă și în Fig.3. *Captură ecran pentru câmpul doi al aplicației*

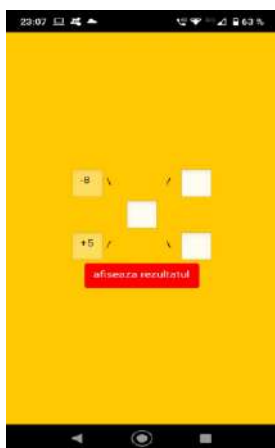

Fig.3. *Captură ecran pentru câmpul doi al aplicației*

După cum se observă, în acest câmp ne apare pe prima coloană modificarea numărului de electroni de la elementele care se oxidează și de la cele care se reduc. Elevii, în continuare, vor completa în pătrățelul din mijloc cel mai mic multiplu comun al celor două numere de pe prima coloană, iar în ultima coloană cu cât trebuie amplificat agentul oxidant și cel reducător pentru a realiza bilanțul electronic, așa cum se observă și în Fig.4. *Captură ecran după completarea bilanțului de*

electroni. Toate aceste câmpuri le completează elevii și sunt obligatorii, deoarece, așa se exersează etapele egalării redox.

După completarea corectă a acestor câmpuri se accesează butonul ”afișează rezultatul”

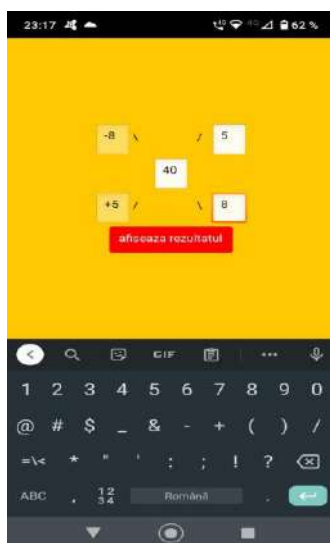

Fig.4. Captură ecran după completarea bilanțului de electroni

La accesarea acestui buton, programul va trece la următorul câmp unde va fi afișată reacția de oxido-reducere, așa cum se observă și în Fig. 5. Captură ecran reacție redox egalată, scrisă la modul general și egalată cu coeficienții stoichiometrici corespunzători. Pe baza acestei reacții și a mecanismului prin care se ajunge la ea, elevii pot exersa pe caiete egalarea altor reacții redox în care alchena supusă oxidării să se încadreze în structura generală a alchenei pentru care s-au introdus datele în program.

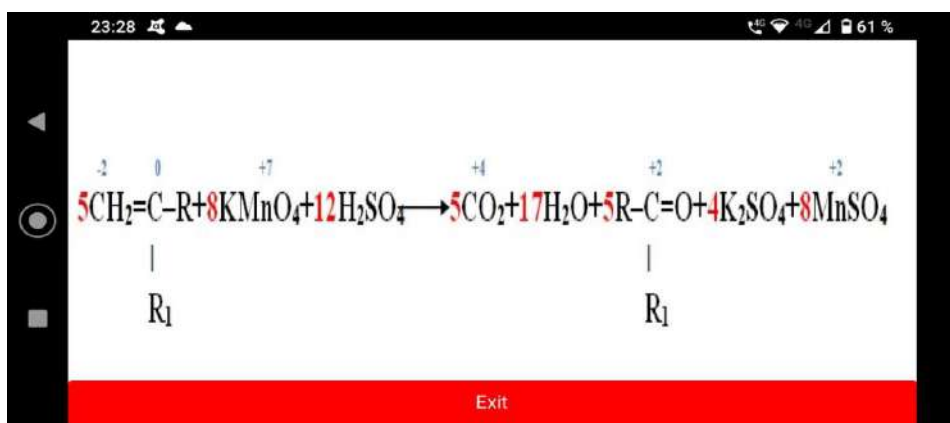

Fig. 5. Captură ecran reacție redox egalată

La sfârșit se accesează butonul ”exit” , se iese din program și putem relua aplicația pentru o altă reacție.

CREATIVITATEA (LA MATEMATICĂ) ȘI CULTIVAREA EI ÎN ȘCOALĂ

prof. Marlena - Antoaneta Muraru, Școala Gimnazială „Mihai Drăgan” Bacău

Creativitatea constă într-o structură caracteristică psihicului, care face posibilă realizarea unor producții, opere noi. Originalitatea produsului creat e foarte variată: de la rezultatele expresive ale desenului infantil, la creativitatea inovatoare prin care se aduc modificări esențiale principiilor de bază ale unui domeniu (specifică marilor talente). Dacă la acest nivel nu ajung mulți oameni, realizarea unor invenții este accesibilă oricărui om, cu condiția unor interese și experiențe corespunzătoare. Cultivarea spiritului inovator constituie una din sarcinile școlii de azi, când operațiile stereotipe din producție sunt efectuate de mașini automate, conduse de calculatoare.

Rezultatul procesului creator se explică prin **creativitatea** unei persoane, deci creativitatea are și sensul ei cel mai propriu, acela de a constitui o capacitate complexă a omului, o structură caracteristică psihicului care face posibilă opera creatoare.

Factorii creativității

1. Mai întâi analiza discerne **factorii intelectuali ai creativității**. Sâmburele, sămânța roditoare a creativității o constituie **imaginația**, proces de sinteză a unor reacții, fenomene psihice noi. Însușirile ei definesc particularitățile actului creator:

- **fluiditatea**: posibilitatea intuirii de numeroase imagini sau idei;
- **plasticitatea**: ușurința de a schimba punctul de vedere, modul de vedere, modul de abordare a unei probleme, atunci când cel utilizat anterior nu dă rezultate;
- **originalitatea** este expresia noutății care se observă, în unele cazuri, prin raritatea statistică a soluției.

Imaginația constituie **o aptitudine**, deci factorul ereditar are o influență mai mare sau mai puțin importantă. Totuși, întotdeauna, fără experiență, fără muncă susținută nu se realizează nimic original. Ca urmare, **cunoștințele dobândite** prin muncă au un rol esențial. Experiența poate fi directă – când observăm direct fenomenele sau discutăm cu specialiștii în domeniu, ori indirectă, obținută prin lectură sau audierea de lecții, conferințe. În ambele situații, varietatea informațiilor este deosebit de importantă. Școala poate contribui din plin la dezvoltarea creativității.

Inteligența – gândirea influențează și ea creația. Ea înlesnește analiza și stabilirea de noi relații și mai ales contribuie la aprecierea critică a produselor create. Totuși, indicii de corelație între testele de

inteligentă și cele de creativitate nu sunt prea mari. Cotele mari de creativitate presupun un nivel de inteligență cel puțin mijlociu. Invers însă, un nivel ridicat de inteligență (mai ales de gândire critică) poate coincide cu slabe posibilități creatoare.

2. Factori de personalitate. Privite prin prisma calităților persoanei și a randamentului, funcțiile menționate mai sus (imaginația, memoria, gândirea) sunt *aptitudini*. Apare astfel problema rolului eredității și al mediului în formarea lor. Atât în domeniul imaginației, cât și în cel al inteligenței, rolul unor predispoziții ereditare, având la bază anumite structurări favorabile ale centrilor nervoși din creier este incontestabil, după cum cert este că și ponderea acestei predispoziții nu este aceeași la toți oamenii. Thomas Edison afirmă că „geniul este numai 1% inspirație, 99% fiind transpirație”. Afirmatia marelui inventator este exagerată. Dacă, pentru stabilirea celei mai potrivite substanțe pentru filamentul becului electric, el a făcut peste 3000 de încercări, un asemenea efort fizic nu este prezent în munca unui poet sau matematician. Este însă adevărat că în toate cazurile, efortul, acumularea de informații, experiența sunt hotărâtoare, nu doar cultura de specialitate este necesară, faptele pun în lumină valoarea varietății cunoștințelor, a culturii generale care facilitează analogii, transferul unor procedee ori principii dintr-un domeniu în altele.

Creativitatea presupune nu numai aptitudini, din cele arătate rezultă rolul exercițiului, al muncii perseverente. Ori, ceea ce face posibil efortul îndelungat este *motivația* persoanei: dorințele, aspirațiile sale și, mai mult, principalele sentimente, uneori chiar pasiunea pentru creație. Poate ca cineva să aibă multă imaginație, să-i vină în minte tot felul de idei interesante, dar dacă nu dorește să descopere ceva, ori să realizeze ceva deosebit, el nu va prelua ideile sale, nu le va confrunta cu altele, sau, în cazul artistului, nu va face eforturi de selecție, de perfecționare și nu va deveni un creator autentic. Mai mult, pentru a inventa ceva, pentru a aduce o contribuție deosebită, e nevoie de un efort de lungă durată, ceea ce *implică o voință formată, o perseverență îndelungată*.

3. Factorii externi. Psihicul individului se află sub puternica influență a mediului ambiant, în special a celui social - dezvoltarea impetuoasă a tehnicii în secolul nostru a izvorât din cerințele de progres continuu ale producției moderne. În al doilea rând, mai ales în știință și tehnică, orice descoperire, orice teorie e condiționată de stadiul atins în cercetare. Teoria relativității a lui Einstein a putut fi concepută pornind de la experiențe efectuate de contemporani ale căror rezultate nu se puteau explica prin teoria newtoniană.

Desigur, uneori societatea poate stânjeni creația, progresul științei și artei, cum a fost cazul intervenției inchiziției, ori cel al stalinismului.

Stimularea creativității elevilor

O primă problemă este depistarea elevilor cu potențialități creative superioare. Ea se poate realiza prin folosirea unor teste speciale, prea puțin cunoscute la noi în țară. Mai bine însă, îi putem descoperi în procesul de învățământ, mai ales dacă utilizăm metode active. Elevii dotați ies în evidență prin compuneri, ori soluționări de probleme neobișnuite, sau prin întrebări neașteptate pe care le pun.

Ținând cont că fiecare copil are posibilități creative, profesorul trebuie să aibă în vedere stimularea creativității tuturor. Cel mai important, în acest scop, pare a fi climatul instaurat de către profesor. Trebuie să se renunțe la stilul autoritar și să realizăm cu elevii relații democratice, permissive, prietenești. Ei nu trebuie să se teamă de profesor, ci numai să-l respecte, datorită prestigiului dobândit, școlarii să-și manifeste în voie curiozitatea,spontaneitatea.

Pentru a lupta împotriva blocajelor, profesorul trebuie să-și exprime în mod evident prețuirea fanteziei, apreciind pozitiv ideile originale. Caracterul personal, original al unei expuneri, al tratării unei probleme să fie unul din criteriile notelor mari.

Procesul de învățământ poate fi caracterizat ca o învățare creativă atunci când elevii devin participanți activi la lecție, când se folosesc metode active cum sunt învățarea prin descoperire, problematizarea, studiul de caz ș-a., situații în care copiii pot avea inițiativă, pot pune întrebări, pot discuta și pot propune soluții personale.

Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară are mari rezerve pentru cultivarea creativității. În cercurile de elevi se desfășoară o activitate liberă. Aici se pot exprima diferite metode de stimulare a imaginației. Pentru a se utiliza la maximum resursele inconștientului, care are rol important în procesul de creație (apariția unor idei, sub forma „iluminării”, inspirației), s-au preconizat metode având în centru „asocierea liberă”, adică consemnarea acelor idei care ne vin spontan în minte, fără vreun efort special de memorie ori raționament. Cea mai răspândită este așa numitul brainstorming (asaltul de idei), când elevii își exprimă pe rând și în mod liber tot ceea ce le vine în minte în relație cu o anumită problemă propusă.

Dirigintele poate organiza întâlniri cu oamenii de știință sau artă, care vor vorbi de dificultățile muncii lor și le pot trezi interesul pentru teme și problemele deschise.

Vizitarea expozițiilor, ca și excursiile largesc orizontul elevilor, câmpul fanteziei și sunt prilejuri de nenumărate întrebări.

Preocuparea de cultivarea independenței în gândire și exprimare presupune și o legătură cu familia, în special în sensul combaterii unor tendințe, prezente uneori, de dădăcire a copilului, ba chiar

de a-l suplini în efectuarea temelor mai dificile, ceea ce subminează efortul școlii de a emancipa gândirea copilului, de a-l face capabil să se înalțe cu propriile sale puteri.

În general, cultivarea creativității se poate face la toate disciplinele de învățământ, cele de natură artistică având, se pare, chiar mai multe posibilități în acest sens. Desigur, profesorul trebuie să manifeste el, în primul rând, creativitate în imaginarea procedeelor și condițiilor de desfășurare ale lecțiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Balan, B.; Boncu, Ș.; Cosmovici, A.; Cozma, T.; Crețu, C.; Cucuș, C. (coordonator); Dafinoiu, I.; Iacob, L.; Moise, C.; Momanu, M.; Neculau, A.; Rudică, T. (2005), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Ed. Polirom, Iași;

2. Universitatea „Al. I. Cuza Iași: Catedra de pedagogie, Catedra de psihologie; Institutul de Științe ale Educației filiala Iași; Casa Corpului Didactic Iași, (1994), *Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și grad didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași;

3. Matei, S.; Sârbu, I.; Cosma, D.; Sârbu, M. A., (2006), *Metodica predării Educației tehnologice*, Ed. Arves.

Valoarea pedagogică- reflectată prin aptitudine și tact

Prof. Mureșan Dana, Școala Gimnazială „Iuliu Hațieganu”,
Loc. Cluj-Napoca, Jud.Cluj

Formarea individului educat este unul din obiectivele majore ale educației, care se poate înfăptui prin transmiterea și receptarea valorilor, prin formarea unor convingeri și atitudini de respectare a acestor valori.

Educația dă posibilitatea de deschidere spre lumea valorilor, iar educația focusată pe valori reprezintă ea însăși o valoare. Putem spune că există o puternică legătură între valoare și educație, lucru ce reprezintă o deosebită importanță pentru întreg sistemul de învățământ.

V. Pâslaru susține că *”educația este o valoare umană supremă, datorită căreia omul, prin cunoaștere, se orientează și devine factor al schimbării*¹.

Unul dintre principalii factori de succes, în procesul instructiv educativ este aptitudinea pedagogică.

Aptitudinea reprezintă un sistem de competențe senzorio-motorii, cognitive, afectiv- motivaționale și voliționale, care asigură desfășurarea cu succes a unei anumite activități. Este un produs al dezvoltării ontogenetice (individuale), rezultat din interacțiunea specific a particularităților psiho-fiziologice ale individului, a factorilor de mediu și a procesului instructiv-educativ.

Stroe Marcus, consideră aptitudinea *”o particularitate individuală care surprinde și transpune în practică modalitatea optimă, conform particularităților elevilor, de transmitere a cunoștințelor și de formare a intereselor de cunoaștere, a întregii personalități a elevului”*.

A. Chircev consideră că aptitudinea este *„un ansamblu de însușiri ale personalității educatorului, care-i permit să obțină maximum de rezultate în orice împrejurare, în orice clasă”*.

Nicolae Mitrofan stabilește, pe baza unor cercetări experimentale, drept componente ale aptitudinii pedagogice: competența științifică, competența psihopedagogică și competența psihosocială. Cele trei tipuri de competență nu acționează izolat, ci sunt integrate în structura personalității profesorului.

Dacă în privința competenței științifice lucrurile sunt destul de clare, în sensul că ea presupune o solidă pregătire de specialitate, când este vorba de competența psihopedagogică și de cea psihosocială, autorul invocă detalieri ale factorilor ce le compun.

Competența psihopedagogică este asigurată de ansamblul capacităților necesare pentru „construirea” diferitelor componente ale personalității elevilor și cuprinde: capacitatea de a determina gradul de dificultate al materialului de învățare pentru elevi, capacitatea de a face materialul de învățare accesibil prin găsirea celor mai adecvate metode și mijloace, capacitatea de a înțelege elevul, de a pătrunde în lumea sa interioară, creativitatea în munca psihopedagogică și capacitatea de a crea

¹ Vlad, Pâslaru, Principiul pozitiv al educației. Chișinău: Civitas, 2003, p. 320.

noi modele de influențare instructiv-educativă, în funcție de cerințele fiecărei situații educaționale.²

Competența psihosocială cuprinde ansamblul de capacități necesare optimizării relațiilor interumane, cum ar fi: capacitatea de a adopta un rol diferit, capacitatea de a stabili ușor și adecvat relații cu ceilalți, capacitatea de a influența grupul de elevi, precum și indivizii izolați, capacitatea de a comunica ușor și eficient cu elevii, capacitatea de a utiliza adecvat puterea și autoritatea, capacitatea de a adopta diferite stiluri de conducere.

Într-o formulare mai sintetică, Pantelimon Golu spune că aptitudinea pedagogică înseamnă foarte multe lucruri: erudiție și cunoștințe de specialitate, dar și cunoașterea practică a psihologiei individuale a elevilor; priceperea de a transmite cunoștințe, dar și capacitatea de a relaționa afectiv cu elevul și cu microgrupul de elevi, inteligență spontană și inspirație de moment în luarea unei decizii, precum și mânuirea conștientă a mecanismelor capabile să optimizeze actul educațional.

Aptitudinea pedagogică este o sinteză de factori înnăscuți și dobândiți. Ea conferă o mare flexibilitate comportamentului didactic, favorizând o adaptare rapidă și ușoară la cerințele unei situații educative.

În aceeași arie de preocupări privind determinarea acelor calități ale profesorului care pot influența și modela personalitatea elevului se înscrie și cercetarea lui Josef Stefanovic (1979) asupra tactului pedagogic.

Autorul este de părere că tactul pedagogic sau lipsa de tact apar numai pe fundalul interacțiunii profesor-elev.

De aceea, tactul pedagogic se definește ca fiind „gradul calitativ al interacțiunii sociale dintre profesor și elev...”, caz în care criteriile acestei calități ar fi următoarele:

- gradul de adecvare a comportamentului profesorului față de fiecare elev;
- gradul motivației pozitive a rezultatelor la învățătură și a comportamentului elevului;
- gradul de dezvoltare a personalității elevului;
- d) gradul de respectare a particularităților psihice ale elevului și asigurarea unui climat psihic optim al activității instructiv-educative;
- rezultatele obținute în atingerea obiectivelor propuse în activitatea instructiv-educativă .

Interesant este faptul că cercetarea pe care Stefanovic a desfășurat-o cu scopul de a detalia conținutul noțiunii de tact pedagogic, respectiv de lipsă de tact, s-a făcut atât în rândul profesorilor, cât și al elevilor, și s-au pus apoi față în față punctele de vedere obținute.

Astfel, în opinia profesorilor, tactul pedagogic se exprimă în: capacitatea de a înțelege elevul, respectarea personalității elevului, stăpânire de sine, calm, echilibru, aprecierea corectă și obiectivă a elevilor, principialitatea și consecvența în aplicarea normelor pedagogice, nivelul profesional corespunzător, conștiinciozitate, perseverență, spirit de răspundere în activitatea pedagogică.

În ceea ce privește opiniile elevilor privind caracteristicile tactului pedagogic, ele sunt parcă mai nuanțate, mai bogate în conținut, mai legate de situațiile educaționale concrete. Acest rezultat provine și din metodele de investigare folosite de Stefanovic. În timp ce profesorilor li s-au adresat

²Dorina Sălăvăstru, *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004, p.153.

chestionare, elevilor li s-a cerut să descrie liber tactul și lipsa de tact, pornind de la diferite situații, întâmplări în care au fost implicați.

Pentru elevi, tactul pedagogic este condiționat de: atitudinea corectă a profesorului față de elev, respectarea trăsăturilor individuale ale elevului, capacitatea de a-l motiva pe elev pentru activitatea de învățare (modul de distribuire a recompenselor și pedepselor, încurajarea elevilor în caz de eșec, întărirea încrederii în sine a elevului, stârnirea interesului pentru obiectul de studiu), calitățile profesionale (nivelul profesional ridicat, îndeplinirea cu conștiinciozitate a obligațiilor didactice, aprecierea corectă și obiectivă a elevilor), calitățile personale (caracter integru, discreție, stăpânire de sine, echilibru, răbdare, politețe).

Din compararea celor două puncte de vedere rezultă că, pentru profesori, tactul pedagogic este condiționat, în primul rând, de calitățile personale ale profesorului, în timp ce elevii pun pe primul plan relațiile bune, corecte existente între ei și profesor.

Analiza caracteristicilor tactului pedagogic arată că dezvoltarea lui, la fel ca a oricărei aptitudini sau calități profesionale depinde, pe de o parte, de predispozițiile înnăscute (intuiție, empatie), iar pe de altă parte, de anumiți factori cum ar fi cunoștințele și experiența dobândite sau autoeducația.

A da dovadă de tact pedagogic presupune multă inventivitate, ingeniozitate, ceea ce echivalează cu un autentic act de creație. Studiul corelației dintre trăsăturile caracteristice ale profesorului și eficiența actului pedagogic a impus și un alt concept, corelat cu cel de aptitudine pedagogică: competența didactică.

Spre deosebire de aptitudine, competența are o sferă de cuprindere mai mare, ea presupunând și rezultatele activității, pe lângă cunoaștere și capacitatea de a efectua un lucru bine, corect.

Când se vorbește de competența profesorului, se pune problema eficienței predării și a stabilirii unor criterii de eficiență. Chiar dacă există multe discuții cu privire la aceste criterii de eficiență, în mod evident se observă o deplasare a accentului de la construirea unor modele ale profesorului ideal, cu puține șanse de a fi regăsit în realitate, la aspecte mai pragmatice, care vizează competența de a produce modificări observabile ale elevilor.

Competența didactică apare astfel nu atât ca o dimensiune intrapersonală, cât, mai ales, ca una interpersonală, cu multe fațete relaționale.

Într-un program de formare a profesorilor desfășurat în S.U.A., competența didactică este operaționalizată într-un număr de cinci competențe specifice (cf. Gherghinescu, 1999, p. 21):

- competența cognitivă, care cuprinde abilitățile intelectuale și cunoștințele așteptate din partea unui profesor;
- competența afectivă, definită prin atitudinile așteptate din partea profesorului și considerată a fi specifică profesiunii didactice, fiind și cel mai greu de obținut;
- competența exploratorie, care vizează nivelul practicii pedagogice și oferă ocazia viitorilor profesori de a-și exersa abilitățile didactice;
- competența legată de performanță, prin care profesorii dovedesc nu numai că știu, dar și că pot utiliza ceea ce știu;
- competența de a produce modificări observabile ale elevilor în urma relației

pedagogice.³

Accentul pus pe performanță, pe eficiența predării a determinat orientarea cercetărilor spre profilul psihologic al profesorului, spre identificarea acelor trăsături de personalitate care influențează randamentul la învățatură al elevului. Relația dintre variabilele personalității profesorului este, incontestabil, una complexă și, din acest motiv, e greu de stabilit „rețeta” cu cel mai mare succes.

Bibliografie:

1. Cucuș Constantin, [*Psihopedagogie pentru examenele de definitivare si grade didactice*](#), Editura Polirom, Iași, 2008.
2. Idem, *Pedagogie*, Ediția aII-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.
3. Dorina Sălăvăstru, *Psihologia educației*, 2004, Editura Polirom, Iași, 2004.
4. Ionescu, Miron, *Instrucție și educație*, 2007, „Vasile Goldiș” Univesiti Press, Arad, 2007.
5. Miron, Ionescu, Bocoș Mușata, *Tratat de didactică modernă*, Editura Paralela 45, 2009.
6. Vlad, Pâslaru, *Principiul pozitiv al educației*. Chișinău: Civitas, 2003.

³ Dorina Sălăvăstru, op.cit., p.155.

**Eficiență și calitate în demersul didactic la Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu"
Satu Mare**
**Exemple de bune practici în domeniul industriei textile pentru calificarea
Tehnician designer vestimentar**

prof. Mureșan Angelica
Liceul Tehnologic Elisa Zamfirescu, Satu Mare

Procesul de învățare și dezvoltare profesională în domeniul industriei textile, cu accent pe calificarea de Tehnician designer vestimentar, reprezintă o componentă esențială pentru formarea viitorilor specialiști în acest domeniu în continuă evoluție. Pentru a asigura succesul într-o asemenea disciplină, eficiența și calitatea demersului didactic joacă un rol crucial.

Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu" din Satu Mare are o misiune importantă în formarea viitorilor specialiști în industria textilă, cu accent pe calificările de Tehnician designer vestimentar și Confectioner produse textile. Pentru a asigura o pregătire eficientă și de calitate, este esențial să se adopte exemple de bune practici în cadrul procesului de predare și formare. Iată cum aplicăm astfel de practici specifice pentru liceul nostru:

Prin proiecte practice interdisciplinare:

Un aspect esențial în formarea viitorului Tehnician designer vestimentar este integrarea armonioasă a cunoștințelor teoretice cu aplicarea practică. Elevii trebuie să înțeleagă nu doar principiile de design și tehnicile textile, ci și modul în care acestea se traduc în crearea efectivă a articolelor vestimentare. Astfel, abordarea interdisciplinară și proiectele practice complexe, în care elevii trebuie să conceapă, să realizeze și să evalueze propriile creații vestimentare, îi ajută să-și dezvolte abilitățile într-un mediu cât mai apropiat de industrie. La Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu," se pune în aplicare o abordare interdisciplinară, în care elevii lucrează în proiecte care îmbină aspectele de design vestimentar cu cele tehnice, fiind încurajați să dezvolte colecții de articole vestimentare complete, de la concepție la producție, integrând în mod creativ atât cunoștințele de design, cât și cele tehnice.

Prin ateliere practice cu tehnologie avansată:

Industria textilă este într-o continuă transformare datorită tehnologiei avansate. În acest context, este crucial ca procesul de învățare să țină pasul cu noile dezvoltări. Utilizarea software-urilor de design asistat de calculator (CAD) și a echipamentelor de producție digitală reprezintă exemple de bune practici în formarea tehnicianului designer vestimentar. Aceste instrumente permit elevilor să experimenteze și să învețe cum să creeze modele digitale, să adapteze designurile și să le traducă în produse finite cu precizie. Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu" din Satu Mare, împreună cu Primăria Satu Mare, prin fonduri PNRR, va investi în echipamente și software-uri de ultimă generație pentru designul asistat de calculator și modelarea 3D. Elevii vor avea acces la ateliere moderne în care să învețe să creeze modele digitale, să testeze texturi și culori și să vizualizeze produsele finite în mediul virtual. Această practică îi va pregăti pentru tehnologia folosită în industrie și îi va stimula să gândească creativ în mediul digital.

Prin parteneriate cu brand-uri locale și ateliere de design:

Pentru a asigura relevanța și actualitatea formării, este esențial să se stabilească colaborări strânse cu firmele locale de industrie textilă, atât de tricotate, cât și de confecții. Învățarea prin intermediul proiectelor comune cu companii textile și ateliere de design le permite elevilor noștri să înțeleagă cerințele reale ale pieței și să își dezvolte abilitățile într-un mediu profesional autentic. Participarea la stagii de practică sau vizite în fabrici și ateliere le oferă elevilor o perspectivă directă asupra procesului de producție și design din industrie.

Colaborarea cu brand-uri locale de modă sau ateliere de design aduce o dimensiune practică în procesul de învățare. Elevii noștri sunt implicați în proiecte concrete, cum ar fi crearea unor piese vestimentare pentru evenimente locale sau colaborări cu ateliere pentru realizarea unor produse reale. Aceste experiențe le oferă oportunitatea de a-și aplica cunoștințele în contextul industriei reale.

Prin feedback detaliat și autoevaluare:

Profesorii oferă feedback detaliat pentru proiectele elevilor, evidențiază punctele forte și totodată sugerează îmbunătățiri specifice. De asemenea, încurajează elevii să-și evalueze propriile lucrări și să-și identifice zonele în care pot progresa. Acest tip de evaluare constructivă dezvoltă capacitatea de autoanaliză și autocorecție a elevilor de la Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu" din Satu Mare.

Prin explorarea influențelor culturale și a sustenabilității în design:

Liceul promovează proiecte care încurajează elevii să exploreze influențe culturale variate în designul vestimentar. De asemenea în cadrul liceului nostru se abordează tematica sustenabilității într-un mod practic, prin proiecte în care elevii să folosească materiale reciclate sau să dezvolte concepte de design eco-friendly.

La Liceul Tehnologic "Elisa Zamfirescu" din Satu Mare, adoptarea acestor exemple de bune practici în demersul didactic pentru calificarea de Tehnician designer vestimentar contribuie semnificativ la formarea specialiștilor în domeniul textil. Integrarea teoriei cu practica, utilizarea tehnologiei avansate, colaborarea cu industria locală prin firmele de confecții și tricotaje din orașul Satu Mare, feedback-ul detaliat și stimularea creativității sunt abordări care îi pregătesc pe elevii noștri pentru succesul într-un mediu industrial complex și în continuă evoluție.

În concluzie, eficiența și calitatea în demersul didactic pentru calificările de Tehnician designer vestimentar și Confeccioner produse textile sunt esențiale pentru a pregăti viitorii specialiști în industria textilă. Prin integrarea teoriei și practicii, utilizarea tehnologiei avansate, colaborarea cu industria, feedback-ul constant și încurajarea creativității, elevii Liceului Tehnologic "Elisa Zamfirescu" își dezvoltă abilitățile și cunoștințele necesare pentru a face față cu succes provocărilor acestui domeniu dinamic și plin de oportunități.

Activitate metodică, științifică și de perfecționare

Semestrul al II-lea, An școlar 2021-2022

*Tema:
"Cum
să devii
profesorul care aduce
bucuria în ochii copilului
și recunoștința în
sufletul părintelui."*

*Grădinița cu Program Normal nr. 1 Perişoru
Prof. Înv. preșcolar Mușat Alexandra-Georgiana*

PROIECT DE ACTIVITATE

Data: 05.05.2022

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Normal nr. 1 Perișoru, Călărași

Grupa: mică B

Educatoare: Mușat Alexandra Georgiana

Tema anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânală: „Primăvara în livadă”

Categoria de activitate: Activități pe domenii experiențiale (ADE)

Tema activității: „În livada înflorită”

Domeniul experiențial: Domeniul Științe

Mijloc de realizare: observare

Tipul activității : însușire de cunoștințe

Scopul: Îmbogățirea reprezentărilor și cunoștințelor despre pomii fructiferi;

✿ *Obiective operaționale:*

– Să denumească locul unde se desfășoară activitatea; *Obiectivul se consideră realizat, dacă toți copiii denumesc și recunosc locul unde se desfășoară activitatea.*

– Să descrie părțile componente ale pomului, pe baza observării directe; *Obiectivul se consideră realizat, dacă toți copiii descriu părțile componente ale pomului, pe baza observației directe.*

– Să precizeze funcțiile părților componente ale pomului, pe baza experiențelor anterioare și a analogiilor efectuate; *Obiectivul se consideră realizat dacă toți copiii precizează funcțiile părților componente ale pomului, pe baza experiențelor anterioare.*

– Să-și însușească etapele plantării unui pom; *Obiectivul se consideră realizat, dacă toți copiii și-au însușit etapele plantării unui pom.*

✿ **Strategii didactice:**

a) **Metode și procedee:** observația, conversația, demonstrația, exercițiul.

b) **Mijloace didactice:** pomi fructiferi, puieți pomi, părți componente ale pomului (rădăcină, tulpină, crengi), stropitori, cazmale, lădițe, baloți paie, markere, mere

c) **Forme de organizare:** frontal, individual, pe echipe

✿ **Resurse:**

a) **Temporare:** 15 - 20 de minute

b) **Bibliografice:**

1. Metodica cunoașterii mediului înconjurător, a dezvoltării și corectării vorbirii copiilor preșcolari – Manual pentru liceele pedagogice de educatoare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978

2. MEN - Curriculum pentru educație timpurie, 2019.

Comportamente vizate:

Domenii de dezvoltare	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente
A. Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale	1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare	1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei 1.3. Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte / instrumente
	2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării	2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat
B. Dezvoltarea socio-emoțională	1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate	1.3. Inițiază / participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată.
C. Capacități și atitudini de învățare	1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare	1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi
	2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor	2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență 2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți
D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii	2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare	2.1. Demonstrează capacitatea de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii

E.Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii	3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare	3.2. Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii
--	---	--

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Secvențe didactice	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare
		Metode și procedee	Mijloace didactice	
I. Momentul organizatoric	<ul style="list-style-type: none"> ✳ Crearea condițiilor optime desfășurării activității : • Amenajarea spațiului în care se va desfășura activitatea; 			
II. Captarea atenției	<ul style="list-style-type: none"> ✳ Sosirea copiilor în livadă, unde întâlnesc un bătrânel, care îngrijește pomii. Acesta le va povesti copiilor cât de important este să plantăm și să îngrijim pomii fructiferi, pentru a culege cele mai bune și dulci roade, pornind de la tradiția familiei sale de a avea propria livadă. 	Surpriza Conversația	Pomi fructiferi	Observarea sistematică a preșcolarilor
III. Enunțarea obiectivelor pe înțelesul copiilor	<ul style="list-style-type: none"> ✳ Precizarea de către educatoare a faptului că vor observa pomul în livadă, descoperind lucruri noi despre acesta. 	Explicația Conversația		Evaluare globala

	<p><u>Sinteza parțială:</u> Se realizează prin ghicitoarea: „Ea retrage hrană bună Pentru pomul din grădină. Reușește să-l susțină Și se cheamă..... .” (Rădăcină)</p> <p><u>Trunchi</u> -Dacă avem grijă de rădăcină, ce crește din aceasta? - Cu ce este acoperit trunchiul? - Ce culoare are scoarța? <u>Sinteza parțială:</u> Se realizează prin ghicitoarea: „Este mare, este groasă Și pe scoarță noduroasă. Duce mâncarea îndată, Către coroana bogată.” (Trunchi)</p> <p><u>Coroana</u> - Ce formă are coroana pomului ? - Din ce este ea alcătuită ? - Ce observați pe ramuri? - În ce se vor transforma mugurii aceștia?</p>	<p>Observația</p>		
--	--	-------------------	--	--

	<p>- Dar florile în ce se vor transforma mai târziu? - La ce îi folosesc frunzele pomului ?</p> <p><u>Sinteza parțială:</u> Se realizează prin ghicitoarea: „Formată din rămurele Mici, drăguțe, frumoșele, Primăvara înflorește, Iar toamna ea ne rodește.”</p> <p style="text-align: right;">(Coroana pomului)</p> <p>Se vor asambla părțile componente ale pomului descoperite în urma rezolvării ghicitorilor, dezvăluind astfel structura unui pom.</p>			
<p>VII. Asigurarea feed-back-ului</p>	<p><u>Sinteza finală:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Prezentarea unui puiet de măr, pe care copiii îl vor descrie conform observării realizate anterior, cu ajutorul întrebărilor adresate de către doamna educatoare. • După finalizarea descrierii, se vor organiza 5 echipe. Toți preșcolarii vor descoperi prin livadă, părți componente ale pomului (rădăcină, trunchi, scoarță, crenguță cu fruze, crenguță cu 	<p>Explicația Demonstrația Conversația Exercițiul</p>	<p>Puieti de meri, Cazmale, Stropitori Lădițe Mere</p>	<p>Observarea sistematică a preșcolarii</p>

	<p>flori) grupându-se astfel în funcție de acestea.</p> <ul style="list-style-type: none"> ✳ Fiecare echipă formată va avea la dispoziție câte un puiet de măr, pe care îl vor planta cu ajutorul unui adult. ✳ După finalizarea plantării, bătrânul le oferă copiilor câte un măr în semn de mulțumire, punând accent pe faptul că merele sunt roadele pomilor plantați de el. 			
VIII. Evaluarea performanțelor	<ul style="list-style-type: none"> ✳ Prezentarea puietilor plantați printr-un proces de autoevaluare și aprecierea acestora de către celelalte grupe. 	Explicația	Puieti măr	Aprecieri verbale
IX. Încheierea activității	<ul style="list-style-type: none"> ✳ Apreciera modului în care preșcolarii au participat pe parcursul întregii activități. ✳ Pentru că părinții au fost foarte încântați de activitatea desfășurată și observând bucuria din ochii lor, în semn de mulțumire au oferit copiilor baloane iar doamnei educatoare, recunoscători pentru activitatea desfășurată cuvinte de laudă și de apreciere. 	Explicația	Baloane	<p>Aprecieri verbale</p>

PROIECT DE ACTIVITATE

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

DATA: 12.06.2023

NIVELUL: I (4-5 ani)

UNITATEA ȘCOLARĂ: Grădinița cu program prelungit Voinicel

GRUPA: Mijlocie C

EDUCATOARE: Mușat Alexandra Georgiana

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cine sunt/suntem ?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Copilul și Copilăria”

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Pe parcursul și la finalul activității, preșcolarii vor fi capabili:

- Să își atribuie rolurile de sărbătorit și invitat la petrecere. Obiectivul se consideră realizat, dacă fiecare preșcolar reușește să își atribuie unul dintre rolurile date.
- Să colaboreze în timpul jocului în vederea realizării sarcinii. Obiectivul se consideră realizat, dacă fiecare preșcolar a reușit să colaboreze cu colegii săi.
- Să traseze urmele coifurilor ,bomboanelor și stelelor, folosind semnele grafice învățate anterior. Obiectivul se consideră realizat, dacă fiecare preșcolar trasează corect urmele coifurilor,bomboanelor și stelelor,folosind semnele grafice învățate anterior.
- Să decoreze tortul , folosind semnele grafice învățate anterior. Obiectivul se consideră realizat, dacă fiecare preșcolar decorează tortul folosind semnele grafice învățate anterior .
- Să exprime verbal acțiunile. Obiectivul se consideră realizat, dacă toți preșcolarii își exprimă verbal acțiunile.

- Să exerseze deprinderile de scriere însușite. Obiectivul se consideră realizat, dacă toți preșcolarii își exersează deprinderile de scriere însușite.

STRATEGII DIDACTICE:

- ✓ **Metode și procedee:** conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul.
- ✓ **Mijloace didactice:** fișe individuale de lucru, coli A4, creioane, creioane colorate, coifuri, baloane, cutie cadou, machetă- tort recompense
- ✓ **Forme de organizare:** frontal, individual

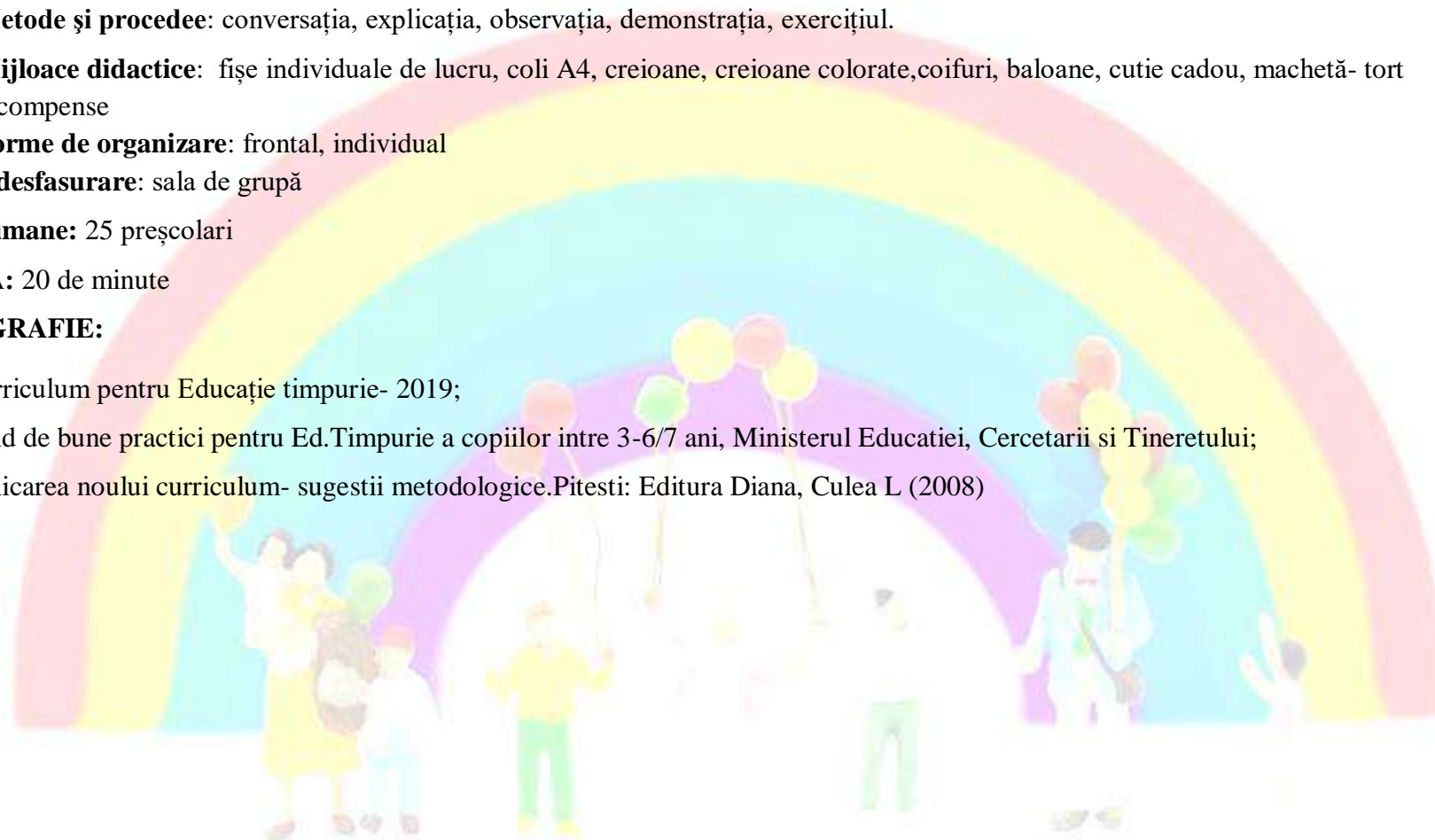
Locul de desfășurare: sala de grupă

Resurse umane: 25 preșcolari

DURATĂ: 20 de minute

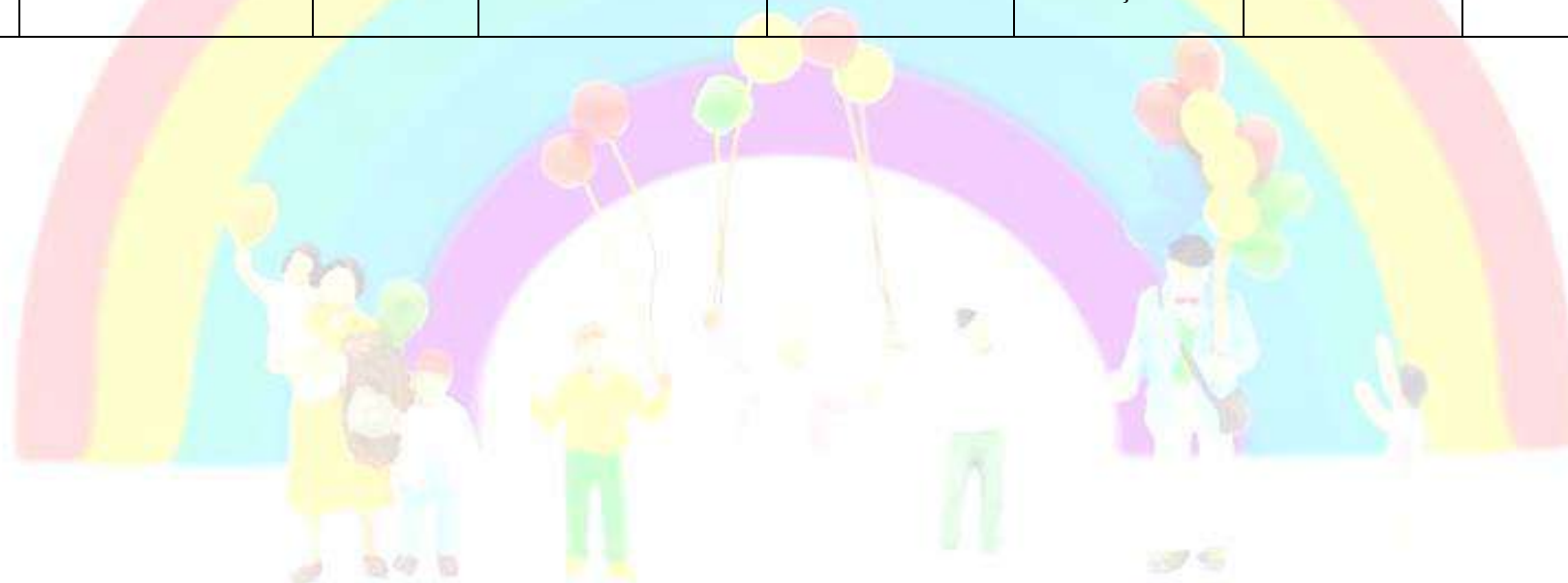
BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru Educație timpurie- 2019;
2. Ghid de bune practici pentru Ed.Timpurie a copiilor între 3-6/7 ani, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
3. Aplicarea noului curriculum- sugestii metodologice. Pitesti: Editura Diana, Culea L (2008)

<i>Sectoare de activitate</i>	<i>Temă</i>	<i>Mijloc de realizare</i>	<i>Obiective operaționale</i>	<i>Sarcini de lucru</i>	<i>Strategii didactice</i>		<i>Evaluare</i>
					Metode Și procedee	Mijloace didactice	
Joc de rol	„La mulți ani, copile!”	Joc de rol	<ul style="list-style-type: none"> - Să își atribuie rolurile de sărbătorit și invitat la petrecere. - Să colaboreze în timpul jocului în vederea realizării sarcinii. 	- Să interpreteze rolurile propuse.	<ul style="list-style-type: none"> - conversația - explicația - demonstrația 	Coifuri , machetă-tort, cadou, baloane	Practic- acțională individuală
Biblioteca	„Urare de ziua copilului ”	Exerciții grafice	<ul style="list-style-type: none"> - Să traseze urmele coifurilor ,bomboanelor și stelelor, folosind semne grafice învățate anterior. -Să decoreze tortul, folosind semnele 	- Să unească punctele date, folosind semnele grafice învățate anterior, pentru a trasa conturul imaginilor date	<ul style="list-style-type: none"> - explicația - demonstrația - exercițiul 	Fișe de lucru Creioane colorate	Practic- acțională individuală

			grafice învățate anterior - Să exprime verbal acțiunile	-Să unească punctele date, folosind semnele grafice învățate anterior, pentru a decora tortul.			
Artă	„Chip de copil”	Desen	- Să exerseze deprinderile de scriere însușite.	- Să deseneze chipul celui mai bun prieten	- conversația - explicația - exercițiul	Coli A4 Creioane colorate	Practic- acțională individuală

Practici inovative în abordarea lecturii la clasa a II-a

Prof. înv. primar Muscoi Georgeta
Școala Gimnazială „Grigore Moisil” Năvodari, jud. Constanța

„Cartea este o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți.”

Tudor Arghezi

Formarea unei atitudini pozitive față de lectură reprezintă unul dintre obiectivele cele mai importante și mai grele ale disciplinei *Comunicare în limba română/Limba și literatura română*.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activități și metode:

- alegerea textelor în concordanță cu orizontul de așteptare al elevilor;
- valorificarea lecturii inocente;
- transpunerea textelor literare în alt limbaj: mimă, joc de rol, pantomimă, dramatizare;
- utilizarea metodelor interactive;
- însoțirea activităților de citire cu cele de scriere;
- parteneriate și activități comune cu biblioteca;
- participarea la activități derulate în cadrul unor proiecte educaționale;
- întâlniri cu scriitori;
- dramatizarea unor texte cunoscute;
- organizarea unor șezători sau concursuri etc.

Lectura ar trebui să fie o activitate plăcută și nu una forțată, astfel încât să încurajăm mereu elevii să exploreze cărți noi și să se bucure de citit.

Iată câteva idei pe care le putem utiliza în abordarea lecturii, pentru a face cititul mai interesant și mai distractiv pentru elevi!

- ✓ **Clubul de lectură** - *Încurajați elevii să citească o carte pe lună și să se întâlnească pentru a discuta despre cartea citită!* Acest lucru îi va ajuta să-și îmbunătățească abilitățile de ascultare și de comunicare, dar și să își dezvolte pasiunea pentru lectură.
- ✓ **Cărțile interactive** pot fi distractive și educative în același timp. Acestea pot fi cărți cu clapete, cărți cu puzzle-uri sau cărți cu autocolante.
- ✓ **Biblioteca clasei** poate oferi cărți variate și interesante pentru elevi. *Încurajați elevii să ia cărți acasă pentru a le citi și a împărtăși impresiile cu colegii lor!*
- ✓ **Proiectele de cercetare** – Puteți alege un subiect pe care elevii să îl cerceteze și să îl prezinte clasei. *Încurajați-i să citească și să folosească informațiile din cărți pentru a-și susține prezentările!*
- ✓ **Jurnalul de lectură** le permite celor mici să-și exprime gândurile și impresiile față de lectura lor, prin scris. Ei își vor aminti cu ușurință tot ceea ce au citit și vor fi motivați să citească mai mult. Îi puteți încuraja pe micuți să scrie în fiecare zi câteva lucruri despre ceea ce au citit. În jurnalul de lectură, ei pot scrie atât lucruri pozitive, cât și ceea ce le-a plăcut mai puțin. Astfel, ei vor avea mereu la îndemână cărțile pe care le-au citit și în același timp va fi mai simplu pentru părinți sau profesori să înțeleagă ce lecturi îl atrag pe copil. Vor putea atunci să adapteze lista de citit în funcție de preferințele lui.

- ✓ **Cărțile audio** - *Încurajați elevii să asculte cărți audio!* Acest lucru poate fi util pentru elevii care se luptă să citească sau care sunt interesați de alte activități în timp ce ascultă o carte.
- ✓ **Scrierea de cărți** - *Îndemnați elevii să scrie și să illustreze propriile cărți!* Această activitate îi va ajuta să își dezvolte abilitățile de scriere și de lectură, dar și să își folosească imaginația și creativitatea.
- ✓ **Lectura digitală** - În loc să se folosească doar cărți tipărite, se pot introduce și alte forme de lectură digitală, cum ar fi lectura pe tabletă sau pe computer. Acestea oferă o varietate de opțiuni interactive și de multimedia, cum ar fi animații, sunete și imagini, care pot ajuta la înțelegerea textului.
- ✓ **Jocurile de cuvinte** – îi ajută pe elevi să-și dezvolte vocabularul și să învețe cuvinte noi. Acestea pot fi jocuri simple (ghicitori sau jocuri de asociere de cuvinte) sau pot fi jocuri digitale mai complexe (jocurile de cuvinte pe calculator).
- ✓ **Lectura cu voce tare în familie** - Elevii pot fi îndemnați să citească cu voce tare acasă, în fața părinților sau a fraților mai mari.
- ✓ **Schimbul de cărți** – Se poate organiza un schimb de cărți între elevi, astfel încât să poată împărtăși și să discute despre cărțile preferate.
- ✓ **Citirea în vacanță** - Elevii sunt îndrumați să citească în vacanță și să își aducă cărțile preferate pentru a le împărtăși cu clasa. Acest demers îi va ajuta să își dezvolte abilitățile de citit și să-și mențină interesul pentru lectură și în afara școlii.

Din momentul în care cei mici au descoperit tainele cititului trebuie, cu foarte mult tact, să le îndrumăm pașii spre lectură. Actul lecturii înseamnă priceperi și deprinderi, tehnici, în ultima instanță, obișnuință, trebuință, datorie, condiție obligatorie a devenirii. Cititul ca știință sau artă rămâne un stimulent al căutării, reflexiei, imaginației și memoriei, gândirii, simțirii și trăirii.

Prin activitățile desfășurate la ora de opțional „*Pe aripile cuvintelor*” mi-am propus să formez și să schimb comportamente, să îi determin pe elevi să judece adecvat idei sau fenomene întâlnite în textele literare, să exerseze operațiile gândirii și, nu în ultimul rând, să îmbunătățesc capacitățile specifice lecturii și scrierii.

Îmbinând munca cu jocul și creația, am realizat o legătură constructivă între gândire și imaginație, între realitate și fantezie, dezvoltând în același timp puterea de analiză și sinteză a elevilor.

Școlarii mici au o creativitate naivă, grație fie imaginației bogate, fie curiozității, plăcerii de a fabula, spontaneității specifice vârstei. Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă cresc.

Lumea poveștilor este lumea de unde copiii își aleg modele de viață, este o lume a imaginației în care orice este posibil. Copiii pot crea propriile povești sau le pot schimba pe cele cunoscute.

Universul mirific al literaturii pentru copii poate fi redescoperit de către micii școlari prin inițierea și parcurgerea unor teme atractive, bogate în conținut informațional, cu valențe formative, capabile să redea adevăratul sens al copilăriei.

Lectura nu are nevoie de o zi specială. Ar trebui să fie un obicei, un lucru plăcut și dorit. Din când în când, nu strică, totuși, să scoatem în evidență importanța lecturii și să aducem un omagiu cărții și autorilor acestora.

Astfel, de *Ziua Națională a Lecturii*, am desfășurat câteva activități dedicate cărții și cititului pornind de la îndemnul „*Savurează o carte!*”.

Am început activitatea cu prezentarea cărții preferate. Fiecare copil și-a adus la școală o carte și a prezentat-o colegilor în câteva enunțuri. De asemenea, cartea a fost prezentată și pe imaginea unei briose, căci „*Savurează o carte!*” nu este totuși un titlu la întâmplare.

Pentru a-i introduce pe copii în tema activității, mai întâi de toate am clarificat ce înseamnă „a savura” un lucru. Am concluzionat cu toții că o carte trebuie citită pe îndelete, în tihnă, să ne bucurăm de fiecare moment al ei, să reflectăm asupra celor citite. Și chiar și atunci când te prinde acțiunea și te înfrunți din carte, tot vin momente în care te întorci la anumite pasaje, pagini, capitole.

Fiecare copil a primit o imagine cu o briosă care între cele două părți componente (cremă și cocă) conținea patru spații de scris/de desenat. Pe aceste spații, copiii au notat *titlul cărții*, *autorul* și au realizat două *desene*. Au ilustrat fie personaje ale cărții, fie scene din poveste.

La final, imaginea a fost decupată pe contur. Cele patru spații au fost pliate ca la evantai până când am obținut imaginea briosei. Activitatea s-a încheiat savurând o briosă adevărată și un pahar de ceai, evident, citind din cartea preferată.

Organizarea unui club de lectură la biblioteca școlii presupune un mediu care să atragă și să provoace participanții la lectură. Activitățile nu se limitează la citit, ba dimpotrivă, sunt alese astfel încât să te prindă și să te facă să-ți dorești să citești mai mult acasă.

Se știe că *cititul cu voce tare* are beneficii nebănuite pentru copii:

- dezvoltarea abilităților de ascultare și comunicare;
- îmbogățirea vocabularului;
- dezvoltarea atenției și a puterii de concentrare;
- stimularea creativității;
- dezvoltarea socială și emoțională.

„*Biblioteca vine în școala ta*” și îți aduce „*Book-uria lecturii*” este un proiect cultural-educational dezvoltat în parteneriat cu școlile și grădinițele din orașul nostru, menit să încurajeze cititul de la cele mai fragede vârste, prin metode formale și nonformale.

Activitățile din cadrul proiectului au fost o reușită pentru că voia bună a fost la ea acasă, copiii au fost încântați să asculte povești, să afle lucruri noi, să întrebe, să descopere. La toate întâlnirile de acest gen intrăm, parcă, într-un tărâm magic, unde imaginația nu are limite, prietenia și socializarea sunt permanente, iar veselia și zâmbetul larg sunt obligatorii.

Petrecând timp citindu-i copilului, îi transmitem acestuia că cititul și cărțile sunt importante. Și dacă reușim să îmbinăm jocul cu cititul, transmitem bucurie și emoție copiilor, crescând șansele ca ei să devină la rândul lor prieteni ai cărților.

Ieri, azi și mereu, poveștile frumoase ne aduc împreună și sperăm că reușim să sădim în sufletele copiilor *book-uria lecturii*.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE

Prof.înv.primar Musteață Daniela-Maria

Liceul Teoretic, Comuna Filipeștii de Pădure, jud. Prahova

Tot mai des se vorbește, în ultimul timp, despre modernizarea școlii românești, despre interactivitate și creativitate în procesul educațional și metode activ-participative.

Un învățământ modern permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor. Rolul profesorului capătă acum noi valențe depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații. În ceea ce privește organizarea unui învățământ centrat pe copil, cadrul didactic devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Modernizarea școlii românești presupune adecvarea acesteia la provocările și la noile solicitări ale mediului socio-profesional. În învățământul românesc a devenit o necesitate promovarea metodelor moderne de instruire, a metodelor interactive care au capacitatea de a stimula participarea efectivă a elevilor în procesul învățării.

Metodele interactive, metodele activ-participative sunt modalități moderne de stimulare a învățării, sunt proceduri care pornesc de la ideea că învățarea este o activitate personală, care aparține individului. Aceste metode îmbină munca individuală cu munca în echipă și în colectiv, învățarea individuală cu învățarea socială, implică întreg colectivul de elevi în procesul didactic, stabilesc relații de

colaborare între membrii unui grup, ajută elevul să devină atât obiect cât și subiect al actului de instruire și educare dezvoltând elevilor o motivație intrinsecă. Aceste metode interactive de predare mobilizează energiile elevului făcându-l să urmărească lecția cu interes și curiozitate. Ele ajută elevul să caute, să cerceteze, să găsească acele cunoștințe pe care urmează să și le însușească.

Pentru a oferi elevilor mei un demers didactic modern și plăcut, am aplicat și eu la clasă câteva din aceste metode.

În lucrarea prezentă vă voi oferi o frântură din experiența mea ca dascăl, aducând un exemplu concret referitor la aplicarea unei metode activ-participative la clasă și anume “Metoda pălăriilor gânditoare”. În acest caz avem de a face cu o tehnică prin care un subiect este studiat din mai multe perspective.

Am aplicat cu succes această metodă în cadrul orei de lectură la clasa a IV-a, având ca text suport schița „*Vizită...*” de Ion Luca Caragiale. Am împărțit clasa în șase echipe deoarece sunt șase *pălării gânditoare*, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Fiecare elev își alege câte o pălărie (pălării realizate de elevi la ora de abilități practice din carton colorat) și se așază, respectând culoarea, lângă elevii care au pălării de aceeași culoare. Fiecare echipă își desemnează câte un lider care va expune în fața clasei, la momentul potrivit, părerea echipei cu privire la sarcina propusă. Toate echipele vor primi câte o coală A3 pe care vor scrie răspunsurile la întrebările/sarcinile scrise pe aceasta. Urmează ca ei să interpreteze roluri, să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe

care îl joacă. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul astfel: pălăria albă (informează) - sarcina: „*Povestiți opera literară*“; pălăria roșie (spune ce simte despre...) - sarcina: “*Ce părere aveți despre atitudinea lui Ionel?*“, “*Dar despre atitudinea mamei lui Ionel?*“; pălăria neagră (identifică greșelile). Elevii au avut de răspuns la aceleași întrebări ca și cei din echipa pălăriei roșii, însă răspunsurile au fost diferite deoarece comportamentul personajelor este privit prin prisma judecății. Pălăria galbenă (aduce beneficii). Elevii au avut de răspuns la aceleași întrebări ca și cei din echipa pălăriilor roșie și neagră. De această dată răspunsurile lor au fost total diferite în sensul că acum personajele „au fost apărate“. Pălăria verde (generează ideile noi) – sarcina: „*Imaginați-vă un alt comportament pentru unul din personaje*“; pălăria albastră (clarifică)- sarcina „*De ce credeți că Ionel s-a purtat astfel?*“

La sfârșitul activității fac aprecieri verbale, colective și individuale asupra modului în care elevii s-au implicat în desfășurarea lecției.

În concluzie, pot spune că munca în echipă presupune colaborare, conlucrare, fiecare elev participând cu câte o părere, o idee, dând frâu liber imaginației și creativității. Cadrul didactic a fost doar un ghid, un dirijor al activității fără să judece sau să critice ideile elevilor.

Dacă ne dorim niște învățăcei flexibili și moderni în gândire este bine să introducem cât mai des metode interactive de învățare în demersurile noastre didactice.

Bibliografie:

Petty, G., *Profesorul azi. Metode moderne de predare.*,
București, Atelier Didactic, 2007

Sistemul de învățământ, între tradiție și inovație

Prof. Înv. Preșcolar :Nagy-Szabo Imola

Liceul Silvic Gurghiu, Grădinița cu Program Normal Glăjărie

Sunt cadru didactic și sunt părinte... astfel crește proporțional, în mod continuu și consecvent sentimentul de revoltă față de sistemul nostru de învățământ. A devenit deja un clișeu faptul că avem un sistem educațional învechit, axat pe șabloane, pe memorare și imbrăcat frumos în cuvinte precum ”inovație,, și ”descongestionare”. Mereu actual pare I.L. Caragiale : „din două una, dați-mi voie: ori să se revizuiască, primesc! Dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo, și anume în punctele... esențiale”.

În speranța că învățământul românesc este în curs de schimbare la momentul actual, și că aceste schimbări au menirea de a îl aduce la un nivel mai ridicat, mai apropiat de cele ale țărilor europene, voi sublinia în continuare, câteva practici de succes ale sistemelor de învățământ din Danemarca și Finlanda.

Danemarca are cel mai eficient și mai bine structurat sistem de învățământ. Cercetarea a avut la bază 36 de indicatori, structurați în 4 categorii, corespunzătoare celor patru dimensiuni ale învățării definite de UNESCO și anume: “învățarea pentru a ști”, acoperită de educația formală, “învățarea pentru a face”, reprezentată de perfecționarea la locul de munca, și “învățarea conviețuirii”, legată de activitățile sociale desfășurate în timpul liber și, în final “învățarea organizării propriei vieți”, care presupune acumularea de informații puse în slujba dezvoltării personale și a unui stil mai bun de viață. Sistemul educațional danez constă într-un an preșcolar opțional și 9-10 ani de școală încadrul învățământului primar și secundar inferior, după care elevii trebuie să aleagă între cursurile academice din cadrul învățământului secundar superior și colegiile vocaționale și educația profesională cu orientare practică și cursuri de formare, instruire oferite de colegiile vocaționale. Următoarea alegere privind studiile este făcută la vârsta de 19-20 de ani și constă în alegerea între cursurile universitare și ale instituțiilor de învățământ superior non-universitare. Evaluările dețin un loc secundar în prioritățile învățământului obligatoriu. Totul este conceput astfel încât să fie evitate situațiile stresante atât pentru elevi, profesori sau directorul de școală. **Rezultatele evaluărilor nu sunt făcute cunoscute elevilor și părinților ci doar profesorilor cu scop de concepere a planurilor de ameliorare pentru elevii cu dificultăți de învățare.** Acceptarea insuccesului și critica sunt

considerate ineficiente, demotivante. Abordarea pozitivă a oricărui aspect este considerată strategia eficientă.

În Danemarca, testarea națională a fost introdusă în 1975 și implementată complet în 2010, sub forma testelor finale la sfârșitul școlii secundare dar și pentru aproape fiecare an al învățământului obligatoriu. Acest tip de testare a fost adăugat la sistemul național de evaluare, în scopul de a monitoriza progresele și rezultatele elevilor și de a produce informații relevante astfel încât profesorii să poată satisface nevoile elevilor mai eficient, iar școlile să-și îmbunătățească calitatea educației. Obiectivul este de a combina modelele tradiționale de monitorizare de sus în jos cu abordările de jos în sus ale evaluării elevilor la nivelul școlii, astfel încât calitatea învățământului este măsurată mai eficient și astfel îmbunătățită. Testele naționale din Danemarca bazate pe TIC, se caracterizează prin adaptări importante în funcție de nivelul fiecărui elev. De aceea, fiecare elev la fiecare nivel este chemat să susțină un test personalizat. Sistemul pentru testarea pe calculator din Danemarca este cunoscut ca ‘test informatic adaptativ’ (CAT), care înseamnă faptul că testul se adaptează la nivelurile individuale de abilități. Ca urmare a unui răspuns corect, elevilor li se pun întrebări mai dificile și vice-versa. Raționamentul este acela că testele sunt mai eficiente atunci când ‘dificultatea item-ului’ corespunde cu capacitatea elevului. Cerințele tehnologice ale acestui mod de testare sunt considerabile, atât în privința capacității și stabilității sistemului, cât și în ceea ce privește apelarea unei bănci foarte largi de itemi cu exact acea combinație de itemi potriviți și de înaltă calitate.

Un sistem bine gândit poate face dintr-un elev obișnuit, unul excepțional. **Finlanda** are cel mai ridicat nivel de trai din lume și cel mai evaluat sistem educativ. Finlanda atrage atenția lumii atunci când se constată că elevii săi obțin constant poziții de top la testele PISA – teste internaționale menite să verifice nu atât cunoștințele tinerilor, cât mai ales modul cum aceștia gândesc. Secretul stă în importante reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani. Guvernul a hotărât să ‘reseteze’ sistemul și să abordeze o altă direcție, dedicând astfel fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Atunci a fost adoptat un nou sistem educațional. Iar acest sistem se referă de fapt la egalitate de șanse pentru toți copiii, indiferent de mediul socio-economic din care aceștia provin. Conceptul este ‘peruskoulu’ și el desemnează o școală ‘comprehensivă’ pentru toți elevii între 7 și 16 ani. Primul lucru care s-a decis a fost ca școala elementară să fie formată din nouă clase. Este o școală finanțată de stat și care oferă tuturor copiilor educație gratuită, o școală obligatorie și disponibilă pentru toți, dar și o școală fără examene de admitere și fără taxe. Sistemul este unul egalitarist, oferind șanse egale pentru

oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provin, sau de zona în care locuiesc, au același potențial de a învăța și trebuie să aibă aceleași șanse la o educație de calitate. În Finlanda nu există școli mai bune și școli mai proaste. Nu există învățământ privat. Întregul sistem universitar este de stat. Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă. Această țară consideră pur și simplu că absolut toți copiii trebuie să beneficieze de același tratament. Copiii cu dizabilități învață în școlile normale. Copiii cu cerințe educaționale speciale nu studiază la domiciliu, nu sunt excluși sau izolați în școli speciale, ci participă la ore în clase normale, indiferent dacă au handicapuri grave.

„Politicile educaționale în majoritatea țărilor lumii merg pe ideea de a identifica elevii cei mai buni, de a alege vârfurile, în timp ce ceilalți elevi sunt lăsați deoparte”, spune Pasi Sahlberg, un educator celebru în Finlanda. „Noi nu suntem așa, noi mergem pe cooperare, nu pe competiție. Dacă e să ne întrecem cu cineva, atunci tot ce putem spune e că vrem să fim mai buni decât suedezii. Pentru noi asta e suficient.”

În urma evaluărilor internaționale, elevii finlandezi s-au dovedit a fi cei mai inteligenți. Ei au obținut cele mai bune rezultate la cunoaștere științifică și s-au clasat printre primii la matematică și apetitul pentru lectură. Statul finlandez e preocupat de asigurarea unui învățământ viabil, capabil să motiveze elevii. Sistemul educativ este foarte bine gândit și făcut în sprijinul elevilor. Finlanda are cel mai mare procent, din Europa, al elevilor care ajung la facultate, 66%, iar 93% dintre finlandezi promovează liceul. În același timp, diferența dintre cei mai slabi și cei mai buni elevi este cea mai mică din lume. Sistemul de valori al finlandezilor are la bază educația nu acumularea de bunuri, este un sistem de valori format în familie, consolidat în școală, pus apoi în slujba țării.

Bibliografie: - Wikipedia.org

-Timpul.md

MANAGEMENTUL CONFLICTELOR – ARTA DE A NE ÎNȚELEGE

Prof. Daniela Năpârlică

Școala Gimnazială Nr. 26, Galați

Fiecare dintre noi cunoaștem un caz în care doi prieteni au pornit împreună o afacere și, după un timp, mai lung sau mai scurt, au ajuns la tribunal. Nu numai că s-a ales praful de afacere, dar s-a terminat și cu prietenia. Nu doar prietenii se ceartă, orice tip de relație între oameni, dacă este prost gestionată, poate duce la conflicte. În general, conflictele nu ne plac, fie pentru că generează o situație de insecuritate, fie pun la îndoială ceea ce noi considerăm ca ar fi „drept” și atunci cautăm o rezolvare. De cele mai multe ori, din lipsa capacităților de comunicare sau datorită spiritelor inflamate, în loc să rezolvăm situația mai rău o agravăm. Oamenii au uneori un talent natural de a spune exact ce nu trebuie, în momentele critice și atunci se trece de „point of no return” - momentul tăierii punților de comunicare. De aici următorul pas este de multe ori justiția care înseamnă timp, bani și expunerea la o interpretare a legii de către o terță parte – completul de judecată.

Negocierea este una dintre metodele cele mai utilizate în rezolvare a conflictelor, atât în mediul organizațional, cât și în viața de zi cu zi. În general, cei care negociază sunt sub influența unei confuzii majore și pun semnul de egalitate între puterea pe care unii oameni o au prin poziția lor socială și puterea pe care acei oameni ar avea-o într-o negociere oarecare. Unii sunt puternici (și în mod real sunt priviți ca atare) pentru că, deciziile pe care ei le iau, influențează un număr mare de oameni și, cu cât efectul deciziilor influențează un număr mai mare de oameni, cu atât cei care le iau sunt mai puternici. Dar nu acest lucru îi face puternici în negociere și un bun exemplu ar fi următoarea situație: “Un arab cu 6 camile se apropie de o oază în căutare de apă. La malul apei stă un alt arab lângă o pancartă pe care scrie: „Apă. Cât poți să bei. Preț: o camilă”. Ce arab are puterea, cel cu apa sau cel cu camilele?” De la acest semn de întrebare a pornit lucrarea de față!

Situațiile în care conflictul cauzează schimbări negative pot fi rezolvate printr-o multitudine de căi, concentrate pe schimbarea naturii relațiilor dintre grupurile interdependente, prin negociere între grupuri care să ducă la reducerea conflictului cauzat de diversitatea de interese dintre grupuri. Rezolvarea conflictelor este denumirea formală a acțiunii de stingere a conflictului, fără ca demnitatea cuiva să fie atinsă. Chiar atunci când tehnicile de rezolvare a conflictelor nu produc rezultatul ideal, ele conduc cel puțin la o îmbunătățire a situației, astfel, amplificarea conflictului nu mai este posibilă. Poate că ne întrebăm: Cu ce ar putea contribui tehnicile de rezolvare a conflictelor la îmbunătățirea

situației din diverse instituții și organizații? Cu multe! Pentru început, te poate face să te simți bine atunci când mergi la școală sau la muncă, când înveți să-ți controlezi reacțiile în situații deosebite, când nu mai ești atât de preocupat de neînțelegeri, mici scăpări, lupta pentru putere. Când alegi să îți împui punctual de vedere - fie că ești director, elev, profesor, un simplu angajat sau ai o funcție deosebită - alegerea ta de a-ți asuma responsabilități, dovedește calități de lider. Când greșim, trebuie să ne cerem scuze, să reparăm greșeala făcută și să nu repetăm greșeala. Acesta este procedeu de învățare continuă și care, în timp, se traduce în scăderea stress-ului, o altă mare problemă a societății mai ales în ultimul secol. Printre metodele de rezolvare a conflictelor cele mai comune sunt: negocierea, medierea și arbitrajul. Aceste alternative oferă părților posibilitatea de a-și rezolva neînțelegerile mult mai repede și mai eficient decât în cazul unui proces tradițional.

Negocierea este un concept familiar oricui. Oamenii negociază în fiecare zi în situații variind de la costul unui obiect pe care îl cumpără ca amintire de la o tarabă până la alegerea unui film sau a unui restaurant. Negocierea legală, în schimb, are un spectru diferit, pornind de la obținerea unui preț cât mai bun la cumpărarea unei locuințe până la negocierea termenilor unei sentințe penale cu un procuror. Un expert în domeniu a descris negocierea ca fiind „arta de a-i convinge pe ceilalți să facă ce vrei tu”. **Medierea** a fost definită ca o „negociere îmbunătățită”. Cu sau fără asistența unui avocat, părțile își prezintă punctul de vedere unui mediator, care este o persoană neutră. Mediatorul încearcă să aducă părțile la o înțelegere uzând de diverse metode prin care le determină să se asculte una pe alta, punându-le întrebări la care nu așteaptă un răspuns exact, și oferindu-le astfel posibilitatea de a înțelege fiecare poziția celuilalt. Rezultatul medierii nu este obligatoriu, părțile putând accepta sau respinge recomandările mediatorului. **Arbitrajul** este un al treilea procedeu important din categoria metodelor de soluționare a disputelor. În funcție de complexitatea cauzei și de valoarea economică a daunelor, conflictul este soluționat de un singur arbitru sau de un complet format din trei arbitri, care funcționează în capacitate quasi-judiciară. Spre deosebire de negociere sau mediere, deciziile unui arbitru sau ale unui complet de arbitri sunt obligatorii și pot fi puse în executare silită.

Comportamentul în conflict este o reacție intenționată sau manifestată de un individ la o problemă (textul biblic se referă la păcatul săvârșit „cu gândul sau cu fapta”). De regulă oamenii intenționează sau manifestă mai multe reacții în măsuri diferite, agregate într-o manifestare unică de componente a comportamentului conflictual, pe care le vor numi de aici înainte comportamentul conflictual conglomerat.

Noțiunea de conflict se referă atât la conflictul cu efecte negative (neproductiv), cât și la conflictul pozitiv (productiv) cu efecte benefice asupra individului, grupului sau organizației. Conflictul pozitiv poate testa ideile, poate stimula generarea de alternative referitoare la o decizie și poate împiedica luarea pripită de decizii, poate ridica nivelul de înțelegere a problemelor, poate crește implicarea membrilor grupului, poate stimula interesul și interacțiunea, gândirea creativă, calitatea deciziilor și aderarea la implementarea lor. În viața oricărei organizații conflictele sunt inevitabile. Ele pot să aducă mari prejudicii productivității, dar pot fi și sinonime cu dinamismul și progresul. Pentru înțelegerea naturii conflictului ne este de ajutor să delimităm teritoriul acestuia prin câteva definiții. Nelson Bouchart definește conflictul ca fiind un proces care începe când o parte percepe ca o altă parte a afectat negativ sau este pe cale să afecteze negativ ceva care are o anumită valoare pentru prima parte. Conflictul poate fi divergența percepută de interese, o credință că aspirațiile curente ale părților nu pot fi atinse simultan sau interacțiunea unor persoane/grupuri interdependente care percep scopurile incompatibile și interferența reciprocă în atingerea acestora.¹ Se mai folosește termenul de conflict pentru a descrie inclusiv stările afective ale indivizilor (ostilitate, frustrare, neliniște sau anxietate), stările cognitive (constientizarea situațiilor conflictuale) și cele comportamentale - de la rezistența pasivă până la agresiunea declarată. De remarcat că studiile arată că managerii nu fac distincție între conflictele emoționale și cele structurale, ceea ce înseamnă că nu conflictul în sine constituie o problemă. Problema este conflictul nerezolvat.

Comunicarea nu este doar apanajul oamenilor. Totul în Univers interacționează. La ființe, procesul comunicării este evident, în special când se face conștient datorită inteligenței. Inconștient sau conștient, incompatibilitatea comunicării duce la conflict. De-a lungul existenței, omenirea a progresat prin îmbunătățirea comunicării. Cu alte cuvinte: civilizația îl dotează pe om cu o tehnică prin care puterea și activitatea sa se măresc considerabil, în timp ce natura sa fundamentală (biologică) nu s-a schimbat. Comunicarea reprezintă înștiințare, știre, veste, raport, relație, legătură. Cam acestea ar fi sinonimele pentru comunicare care ne sunt oferite de către dicționarul explicativ.² Deși pare simplu, înțelesul comunicării este mult mai complex și plin de substrat. Comunicarea are o multitudine de înțelesuri, o multitudine de scopuri și cam tot atâtea metode de exprimare și manifestare. Nu există o definiție concretă a comunicării însă se poate spune cel puțin că, comunicarea înseamnă transmiterea intenționată a datelor, a informației.

¹ Bouchart, Nelson, *Rezolvarea conflictelor la serviciu*, Iași, 2006, p. 94.

² Vezi *Dex, la termen*.

Sursele de conflict dintr-o organizație nu pot fi eliminate, dar managerul trebuie să fie în măsură să identifice aceste surse, să înțeleagă natura lor, pentru ca apoi, având în vedere atât obiectivele organizației, cât și ale individului, să poată acționa în vederea reducerii efectelor negative și a folosirii efectelor pozitive. În situațiile care au drept obiectiv concilierea unor puncte de vedere opuse, forma specifică de comunicare folosită este negocierea.³ Conflictele pot exista la nivel intrapersonal, interpersonal, intergrup, la nivelul organizației sau al mediului de funcționare al organizației. Pot apărea între persoane sau grupuri care, fie urmăresc obiective diferite, apară valori diferite, au interese opuse sau divergente, fie urmăresc același obiectiv, dar pe căi diferite sau în mod competitiv. Intercorelarea strânsă între conflict și comunicare este determinată de faptul că procesul de comunicare în sine poate cauza conflicte, poate fi un simptom al conflictelor sau poate conduce la rezolvarea conflictelor. Orice comportament de comunicare este de fapt o formă de exteriorizare și orice comunicare afectează comportamentul. Orice comunicare este o interacțiune, deci un instrument de interinfluențare⁴.

Oamenii trăiesc în comunitate în virtutea lucrurilor pe care le au în comun; iar comunicarea este modalitatea prin care ei ajung să dețină în comun aceste lucruri. Pentru a forma o comunitate, ei trebuie să aibă în comun scopuri, convingeri, aspirații, cunoștințe - o înțelegere comună - "același spirit" cum spun sociologii. Comunicarea este cea care asigură dispoziții emoționale și intelectuale similare de a răspunde la așteptări și cerințe. Prin comunicare se exercită, de fapt, actul de comandă în toate componentele sale, comunicarea este cea care facilitează cunoașterea realității, luarea deciziilor, organizarea și planificarea activității pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite, formularea ordinelor, motivarea executanților, organizarea cooperării între participanți, coordonarea activității după începerea acțiunilor, controlul și corecția abaterilor, aprecierea muncii subordonaților. Comunicarea este în același timp mijlocul prin care se realizează raporturile interpersonale, se creează și se întreține atmosfera unei munci eficiente, se previn sau se detensionează situațiile conflictuale.

Deficiențele de comunicare pot proveni din: neînțelegerea mesajelor, întârzierea mesajelor, deteriorarea, deformarea incidentală sau voită a mesajelor, interpretarea greșită a mesajelor recepționate, blocarea accidentală sau voită a mesajelor, neacceptarea conținutului mesajelor, absența mesajelor (refuzul comunicării).

³ Stoica Constantin, Ana, *Conflictul interpersonal (prevenire, rezolvare și diminuarea conflictelor)*, Polirom, Iași, 2004, p. 41.

⁴ Telespan C-tin. – *Comunicare managerială în organizația militară* – Curs de management al Academiei Forțelor Terestre, Sibiu, 2001, p. 24.

Eficiențizarea comunicării interpersonale presupune existența feed-back-ului. Pornind de la premisa ca nu întotdeauna dorim să spunem ceea ce cuvintele noastre exprimă sau nu înțelegem ceea ce auzim sau citim, feed-back-ul este o componenta vitală a efortului nostru comunicațional. Feed-back-ul reprezintă informația care semnalizează dacă ne-am făcut înțeleși. El ne informează ce a receptionat, interpretat și înțeles cealaltă persoană din mesajul nostru și cât de eficienți am fost în rolul de emitori/codificatori.⁵ Comunicarea este verbală sau non-verbală, efectivă sau virtuală. Comunicarea este una dintre acele activități umane pe care oricine o recunoaște, dar puțini pot a o defini satisfăcător. Comunicarea înseamnă o discuție cu prietenii, tot ce ține de media și informare, îmbracamintea, tonul, accentul vorbirii și multe altele. Toate acestea, deși par complet diferite, au totuși în comun o caracteristică: reprezintă forme ale interacțiunii umane. Astfel, comunicarea poate fi definită ca o interacțiune social realizată cu ajutorul mesajelor. Comunicarea este un ansamblu de acțiuni: deliberate, planificate, continue. Cunoașterea stării mentale a auditoriului este importantă pentru transmiterea eficientă a unui mesaj. Auditoriul se poate împarti în două grupe: cei ce caută activ informații și cei ce procesează pasiv informațiile.⁶ Mereu ne confruntăm în viață cu stereotipuri, prejudecăți, norme sociale și atâtea altele cărora ești nevoit să le faci față corespunzător instruirii tale, prin diverse metode. Comunicarea îndeplinește o nevoie fiziologică, de siguranță, de afiliere și de actualizare. Interinfluențarea atitudinilor persoanelor care interacționează nu este un proces imediat, ci unul care implică un mecanism mediator: comunicarea. Poziția comunicării în actul interpersonal este ca intermediara între stările psihologice ale indivizilor. Comunicarea cere adevărată aderență la obiectivele propuse și folosirea în comun a utilitatilor. Bunele relații pentru comunicare nu sunt suficiente în lipsa regulilor și principiilor ce o asigură.

Lipsa comunicării este deseori o sursă de conflict. În astfel de situații, singura cale de soluționare a conflictului o reprezintă cooperarea, care permite fiecărei părți să afle poziția și argumentele celeilalte părți dacă cei antrenați în conflict doresc să coopereze în scopul găsirii celei mai acceptabile soluții. Schimbul de informații permite fiecărei părți să aibă acces la raționamentele și cunoștințele celeilalte, neîncrederea, confuzia și neînțelegerea putând fi astfel diminuate în mod sensibil. Dezacordul vizează îndeosebi aspectele etice, modalitățile în care ar trebui să fie exercitată puterea, luându-se în considerare probitatea morală și corectitudinea. Partile aflate în conflict au interese interdependente; conflictele sunt de obicei combinații de procese competitive și de cooperare, iar cursul pe care-l ia conflictul va fi

⁵ Cristache, Nicoleta, *Managementul comunicării*, București, 2004, p. 34.

⁶ Chelcea, Septimiu, *Comunicarea nonverbală în spațiul public*, București, 2004, p. 19

determinat de natura acestei combinații. Se știe că procesele caracteristice și efectele provocate de un anumit tip de relații sociale tind să provoace la rândul lor acel tip de relații sociale. Dacă o anumită persoană are cunoștințe sistematice despre efectele proceselor de cooperare și competitivitate, acea persoană va avea și cunoștințe sistematice despre condițiile care de obicei dau naștere la astfel de procese și - prin extensie - la condițiile care determină dacă un conflict va lua un curs constructiv sau distructiv.⁷ Componentă inerentă a naturii vieții de grup, conflictele au din punct de vedere psiho-social atât aspecte negative cât și pozitive. Ele pot genera atât haos cât și progres, atât dezbinare cât și coeziune. Managerii își consumă circa 2 ore din timpul lor pentru soluționarea unor situații conflictuale. Datorită acestui fapt tot mai mulți specialiști consideră managementul conflictului ca fiind la fel de important ca și celelalte funcții ale managementului. Conflictul cuprinde o serie de stări afective ale indivizilor cum ar fi: neliniștea, ostilitatea, rezistența, agresiunea deschisă, precum și toate tipurile de opoziție și interacțiune antagonistă, inclusiv competiția.

Dacă un conflict există sau nu, este o problemă de percepție. Dacă nici una dintre părți nu este conștientă de existența conflictului atunci este evident că nu există nici un conflict. Persoanele care se află în conflict pot să aibă percepții foarte diferite. Oamenii pot să considere în mod fals că au motive reale, concrete de a intra în competiție, deși conflictul se oprește la nivelul percepției, fără o bază în „realitatea obiectivă”⁸. Acest scenariu duce aproape inevitabil la rezultate de tip *pierd-pierzi*, deoarece ambele părți doresc același lucru dar se mulțumesc cu puțin deoarece cred că se află în conflict.⁹ Totuși orice conflict aduce beneficii indivizilor implicați, secretul constă în atitudinea părților implicate privind comunicarea, dezvoltarea personală și organizațională.

Bibliografie:

- Birkenbihl, Vera F., *Antrenamentul comunicării sau arta de a ne înțelege*, București, 1998.
- Bouchart, Nelson, *Rezolvarea conflictelor la serviciu*, Iași, 2006.
- Cristache, Nicoleta, *Managementul comunicării*, București, 2004.
- Chelcea, Septimiu, *Comunicarea nonverbală în spațiul public*, București, 2004.
- Stoica-Constantin, Ana, *Conflictul interpersonal (prevenire, rezolvare și diminuarea conflictelor)*, Polirom, Iași, 2004.

⁷ Birkenbihl, Vera F., 1998, *Antrenamentul comunicării sau arta de a ne înțelege*, București, p. 54.

⁸ Stoica Constantin, Ana, *op.cit.*, p. 37.

⁹ Vintila, S. – *Negocierea și soluționarea conflictelor* – Curs de Politici publice și administrație, Universitatea București, p. 2.

Vintila, S. – *Negocierea si solutionarea conflictelor* – Curs de Politici publice si administratie, Universitatea Bucuresti,

Telespan C-tin. – *Comunicare manageriala în organizatia militara* – Curs de management al Academiei Fortelor Terestre, Sibiu, 2001.

Factori care influențează calitatea educației

Prof. Naraevschi Mihaela-Teodora
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu”, Fetești-Ialomița

Legea calității arată că „asigurarea calității educației exprimă capacitatea de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele societății actuale”. Atunci când realizăm o educație de calitate, va rezulta și un produs de calitate. Pentru majoritatea sistemelor de educație din lume, obiectivele prioritare urmărite sunt: egalitatea de șanse în fața educației și asigurarea unui învățământ de calitate. Aceste obiective sunt realizate și în sistemul de învățământ din România. Cele două obiective sunt distincte dar nu pot fi separate: un sistem de învățământ nu poate fi considerat accesibil doar pentru că asigură educația la toate nivelurile, ci și dacă toți elevii au acces la același tip de cunoștințe, la aceeași cantitate și calitate educațională și condițiile de desfășurare a procesului instructiv-educativ sunt asemănătoare.

Realizăm un învățământ de calitate dacă avem mulți elevi cu rezultate foarte bune pe parcursul anului școlar, mulți elevi care participă la concursuri și olimpiade, atât naționale cât și internaționale și obțin rezultate deosebite, dacă nivelul de abandon școlar se află aproape de zero, dacă o parte mare dintre absolvenții de licee au promovabilitate mare la admiterea la facultate, dacă absolvenții diferitelor forme de învățământ se pot integra socioprofesional.

Există factori exteriori care influențează calitatea în învățământ și anume: mediul familial, social, economic din care provine elevul, educația și ocupația părinților dar și factori care țin de școală și anume: cadrele didactice, tipul de școală, condițiile de învățare, baza tehnico-materială etc. Dacă părinții nu se implică pentru a obține succesul educațional al elevilor, școala este cea care poate să intervină. Astfel, reducerea numărului de elevi dintr-o clasă, creșterea nivelului de pregătire ale cadrelor didactice, modernizarea instituțiilor de învățământ, implicarea părinților și a comunității în activitățile școlii reprezintă câteva metode de îmbunătățire a calității.

Un rol important asupra performanțelor elevilor îl au cadrele didactice prin organizarea procesului instructiv-educativ, prin relațiile pe care le stabilesc în interiorul școlii, cu familiile elevilor, cu comunitatea, prin activitățile extracurriculare organizate în școală. Calificativele și notele obținute de elevi la evaluările inițiale, curente, periodice, finale, precum și rezultatele la evaluările naționale, concursuri, olimpiade sunt rezultate ale calității educației și reprezintă nivelul de pregătire al elevilor. Pentru obținerea de către elevi a unor rezultate deosebite la învățătură, cadrele didactice trebuie să fie bine pregătite din punct de vedere pedagogic, psihologic, să transmită cunoștințe, priceperi, deprinderi conform noilor metodologii, să asigure calitatea prin activități didactice centrate pe elev, permanent să colaboreze cu familia și să nu evite participarea la cursurile de formare și perfecționare, pentru a putea fi la curent cu noutățile și modificările apărute în sistemul de învățământ.

Pentru a crește calitatea în educație, un rol deosebit îl are procesul instructiv-educativ, modul lui de organizare, atmosfera plăcută din școală, relațiile bune dintre școală și familie, așteptările cadrelor didactice și ale părinților privind performanța elevilor. O răspundere destul de mare pentru cadrele didactice o reprezintă gestionarea clasei de elevi și de aceea ele au sarcina de a stabili norme, reguli, ceea ce le este permis elevilor și ceea ce le este interzis, care sunt recompensele pe care le vor primi dacă au un comportament pozitiv și cum sunt sancționați dacă vor avea un comportament inadecvat. Nu doar folosirea unor mijloace didactice moderne, a unor metode moderne de predare duc la creșterea calității învățământului, ci și implicarea elevilor în crearea materialelor. Întotdeauna profesorii trebuie să îmbine tradiționalul cu modernul, pentru a obține un act educațional eficient, iar elevii să fie responsabili în educația proprie printr-o implicare activă. Dacă se selectează conținuturile învățării din sfera de interese ale elevilor, în concordanță cu programa școlară, atunci rezultatele procesului instructiv – educativ sunt de calitate. Elevii sunt mult mai atenți și mai receptivi la informațiile care vin din, despre și pentru aspirațiile generației lor. Calitatea actului educațional crește dacă activitățile extracurriculare sunt folosite cât mai des, cât mai variate și dacă scopurile și obiectivele acestora au fost realizate. Cadrele didactice, prin activitățile procesului instructiv-educativ urmăresc: prevenirea situațiilor de criză a elevilor (personală,

educațională și socială), dezvoltarea personală a acestora, cultivarea imaginilor de sine pozitive, creșterea capacităților de luare a deciziilor, responsabilizarea față de societate, încercarea păstrării echilibrului în situații de succes sau eșec, creșterea rezistenței la frustrare, la critică, autoevaluarea propriului potențial, cunoașterea calităților personale și a punctelor slabe, construirea unei baze solide de valori, a optimismului în împlinirea visurilor lor. Elevii se pregătesc pentru viață, să fie capabili să se descurce singuri, să se afirme în mod independent sau în cadrul grupului din care fac parte.

O altă necesitate pentru creșterea calității învățământului o reprezintă parteneriatul școală-familie. În cadrul școlii se face decât o parte din educația copilului, cealaltă parte făcându-se în afara ei. Influența familiei are un mare impact asupra rezultatelor școlare ale elevilor și asupra motivației învățării și de aceea trebuie să colaboreze permanent cu școala, participând la diverse activități ale acesteia (ședințe, lectorate cu părinții, activități de consiliere a părinților, serbări școlare). Printre alte sarcini, ale școlii, se află și identificarea situațiilor – problemă din familiile copiilor și dirijarea pe cât este posibil a strategiilor educative în favoarea elevului. De aceea, colaborarea dintre școală și familie, presupune nu numai o informare cu privire la tot ceea ce face elevul la școală, în cadrul procesului instructiv-educativ, ci și informarea părinților cu toate problemele pe care le are elevul. Nu puține sunt actele de violență dintre elevi, personal didactic și persoanele din afara școlii, consumul de droguri, acte de delincvență juvenilă, situații cărora școala trebuie să le facă față. Astfel acțiunea educativă a familiei devine eficientă dacă aceasta participă cu regularitate la acțiunile școlii, există o legătură permanentă între cele două iar obiectivele urmărite de acestea se subordonează idealului educațional.

S-a constatat că a crescut destul de mult numărul copiilor inadaptați social datorită carențele educative ale familiei și s-au luat măsuri privind necesitatea pregătirii copiilor pentru viață. Între relațiile școală-familie trebuie să existe o strânsă legătură pentru beneficiul copiilor, trebuie găsite modalități prin care să se comunice permanent cu familia, deoarece siguranța și securitatea elevilor, atât în școală, cât și în afara ei, este primordială. atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin, Calitatea în educație, 2015, Tribuna învățământului;
2. Enătescu, A.M. și Enătescu, M., Calitate. Terminologie comentată, Ed. Tehnică, București, 2000, p. 296;
3. Țițu, M., Oprean, C., Managementul calității, Pitești, Editura Universității din Pitești, 2007

Exemple de bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

Prof.înv. primar, Neacșu Andreea Elena
Lic. Tehn. „I. C. Petrescu” Stâlpeni

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copiii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copiii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulții prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase, nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

O metodă activă folosită în clasa pregătitoare este **Jocul de rol**, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătării”, „De-a doctorul”, „La piață”, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- *la nivel cognitiv*: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- *la nivel atitudinal*: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme. precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută, iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: *Unu, doi, trei, patru, cinci/ Vă grupați cu toții aici/ Împreună vă jucați și învățați/ Întrebări vă adresați.*
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster).

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața reală.

În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

Activități în grupuri. Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imaginat”.

Prezentarea rezultatelor. Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginată
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda „Copacul ideilor” este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda „R.A.I.” are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează. Poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele elevilor și a reactualizării ideilor-ancoră.

Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre (o anumită temă)?
- Despre ce ai învățat în această oră ?

- Care este importanța faptului că..?
- Cum justifici faptul că.....?
- Care sunt consecințele faptului?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus...?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o **strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția**. Chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/ programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respectiv metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Bibliografie:

1. Mihaela Roco, *Creativitatea individuală și de grup*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979.
2. Clegg Brian, Birch Paul, *Creativitatea*, Editura Polirom, Iași, 2003.
3. Roșca Al., Zorgo B., *Aptitudinile*, Editura Științifică, București 1972.
4. Roșca Alexandru, *Creativitatea generală și specifică*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981.

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

**Prof. înv. primar NEACȘU MARIA-RAMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ION HELIADE RĂDULESCU", SECTOR 1,
BUCUREȘTI**

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare și îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lor de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă.

Principii

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

- *Accentul activității de învățare trebuie să fie pe persoana care învață și nu pe profesor.*
- *Recunoașterea faptului că procesul de predare în sensul tradițional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.*
- *Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învățare al elevilor pe care îi are în grijă.*
- *Recunoașterea faptului că, în mare parte, procesul de învățare nu are loc în sala de clasă și nici când cadrul didactic este de față.*
- *Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului – ea trebuie împărtășită și elevilor.*
- *Profesorii trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în sala de clasă, cât și în afara ei.*

- *Luați individual, elevii pot învăța în mod eficient în moduri foarte diferite.*

Iată câteva exemple de învățare centrată pe elev:

- *Procesul de predare are trei faze, iar fiecare necesita metode adecvate. (Vezi metoda PAR)*
 1. ***Prezintă:** Metode de prezentare de noi cunoștințe elevilor sau de încurajare în a le găsi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.*
 2. ***Aplică:** Metode care să-i oblige pe elevi să aplice noile cunoștințe care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura că elevii formează concepte despre noul material pentru a îl înțelege, a și-l aminti și a îl folosi corect pe viitor.*
 3. ***Recapitulează:** Metode de încurajare a elevilor să își amintească vechile cunoștințe în vederea clarificării și concentrării asupra punctelor cheie, asigurării unei bune înțelegeri și punerii în practică și verificării cunoștințelor mai vechi.*
- *Lecția pleacă de la experiențele elevilor și cuprinde întrebări sau activități care să îi implice pe elevi.*
- *Elevii sunt lăsați să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă și cum prezintă rezultatele studiului lor.*
- *Elevii pot beneficia de meditații, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învățare și pot cere îndrumări.*
- *Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informațiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informații standardizate.*
- *Pe lângă învățarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.*
- *Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situații din viața reală, cum ar fi studiile de caz și simulările.*

- *Lecțiile cuprind o combinație de activități, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învățare (vizual, auditiv, practic / kinetic).*
- *Lecțiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare și solicită participarea activă a elevilor la învățare.*
- *Lecțiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învățate, a modului cum au învățat și de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învățare în cazul lor*

Predarea în vederea învățării active: descrierea materialelor de instruire

- *Cadrele didactice și elevii trebuie să fie conștienți de stilurile de învățare pe care le preferă și, în consecință, de modul cum învață cel mai bine. În materialele de instruire se prezintă un simplu chestionar care se poate folosi pentru elevi la identificarea stilurilor lor de învățare.*

Strategii de predare în vederea învățării active

Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de *ceea ce elevul știe deja*. **Sarcinile** trebuie *să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea “de suprafață” și nu la învățarea “de profunzime”.*

Având în vedere faptul că învățarea elevilor va implica erori, *sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.*

Utilizați:

(I) Metode care necesită o pregătire sumară și puține resurse : **Predare prin întrebări, Bulgăre de zăpadă, Brainstorming, Experimentul Gândului (Empatia),Roata ;**

(II) Metode care implică materiale (fotocopii sau cartonașe) ce se distribuie elevilor :
Învățare cooperantă, Puncte-cheie, Întrebări pe baza textului, Transformare, Explicațiile elevilor, Hărți/diagrame/desene, Rezumatul.

(III) Activități care necesită puțin mai multă pregătire; se începe cu cele mai ușoare :

Hotărâri – Hotărâri, Prezentările elevului, Predare de către elevi - Pentru predarea de aptitudini, Jigsaw – O metodă de învățare cooperantă, **Controversa academică, Întrebări ”Bulgăre de zăpadă”, Învățarea individuală, Ochelari, Competența de a judeca, Comparație și contrast.**

- *“Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare*
- *Explicarea sarcinilor care cer elevilor să își explice unii altora modul cum au înțeles un anumit lucru și să elaboreze acest mod de a înțelege înainte de a-l exprima*
- *Punerea de întrebări și răspunsuri de “diagnoză” și utilizarea răspunsurilor greșite pentru a explora și a corecta neînțelegerile. “Întrebările socratice”.*
- *Utilizarea sarcinilor și întrebărilor care stimulează gândirea elevilor și se bazează pe Taxonomia lui Bloom și nu simpla reamintire. Aceste sarcini și întrebări necesită mai multă gândire și prelucrare.*

Analiză: întrebări de tip “de ce”,

Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”

Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să își creeze propriile concepții cu privire la noua materie învățată. Nu se pot face raționamente pe marginea materiei învățate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raționamentul vor determina conceptualizarea.

Bibliografie : <http://www.tvet.ro>
www.geoffpetty.com

„Limbajul, o condiție esențială în dezvoltarea multilaterală a preșcolarului”

Prof.inv.presc Nedelcu Simona Adriana
Grădinița cu program prelungit nr.5 Mizil

Mediul grădiniței trebuie să ofere diferite contexte de comunicare prin care preșcolarul să se exprime și să utilizeze activ mijloacele de comunicare. Comunicarea cu adulții și cu ceilalți copii conduce spre modificări fundamentale în structura mentală. Inițial, limbajul exprimă doar nevoile primare sau starea psihică a copilului, pentru ca apoi să ajungă, prin interiorizare, un instrument al gândirii. Educatoarea reprezintă un model de exprimare, alături de familie și de cei din mediul apropiat. Oferă copilului variate experiențe de învățare în stimularea capacității de a asculta și înțelege limbajul, în dezvoltarea capacității de a comunica eficient, de a vorbi corect gramatical, de a-și dezvolta vocabularul. În grădiniță, prin intermediul poveștilor, a poeziilor, a audierilor, convorbirilor și a lecturilor după imagini, educatoarea poate sprijini preșcolarul în corectarea și dezvoltarea vorbirii.

Dezvoltarea limbajului este un proces de durată, ce începe odată cu primele sunete ale gânguritului, ca expresie a bucuriei, până la „jocul simbolic, care se bazează pe stăpânirea limbajului, și se prezintă ca un proces interactiv în care copilul învață sistemul de sunete (fonologie), cuvinte (morfologie) și structuri gramaticale (sintaxa), sensurile cuvintelor (semantica), folosirea adecvată a acestora, în prezența și asistat/ susținut/ stimulat continuu de aparținători/ familie, de grupurile de joacă formale (în cadrul instituțiilor de educație timpurie) sau informale, sau de către comunitate” (RFIDT, 2010, p.53).

Prin relaționarea cu ceilalți copii și cu adulții, viața copilului începe să se încarce cu dialoguri, interogații și asalturi asupra adulților datorate curiozității exprimate prin: de ce? pentru ce? cum? Învățarea de poezii, citirea după imagini, spectacolele din grădiniță, cărțile de povești și vizionarea de emisiuni educative stimulează conturarea sinelui cultural. La preșcolari crește interesul pentru povești, cu precădere pentru cele cu aspecte fantastice, personaje cu puteri supranaturale. Această lume creează copilului ideea de o lume enigmatică, plină de neprevăzut. Deorece îi face plăcere să asculte povești, preșcolarul trăiește povestea emoțional, uneori voind să i se citească de mai multe ori, ceea ce face ca orice greșală sau omisiune să fie sesizată de acesta (Alexandru, J et. al., 1990).

Formarea unor deprinderi corecte de comunicare prin limbaj este o acțiune permanentă și continuă în mediul grădiniței, astfel că există activități în care cultivarea și dezvoltarea limbajului este principalul scop al educatoarei. Astfel de activități sunt: povestirea, convorbirea, lectura după ilustrații, jocul didactic, memorizarea ș.a (Boca-Miron, E., 2002).

La vârsta preșcolară, limbajul este un mijloc al relaționării copiilor cu cei din jur, dar și de organizare a propriei vieți psihice. Potrivit Ursulei Șchiopu, la 3 ani preșcolarul este la stadiul limbajului situativ, alcătuit din propoziții simple, însoțite de obicei de gesturi. Expriarea lor este de obicei plină de exclamații, interjecții, repetiții, onomatopee etc. Cu

timpul, această formă de exprimare se înlocuiește cu limbajul contextual, ambele forme evoluând pe parcursul vieții. Limbajul interior începe să se dezvolte, ceea ce face ca acesta să se transmită limbajului exterior și astfel, cu fiecare zi, în condițiile unei dezvoltări normale, să crească ritmul și debitul din ce în ce mai mult. Aceștia își rezolvă în gând diverse situații problemă, reconstituie povestiri ori întâmplări ș.a.

O altă caracteristică a limbajului preșcolarului este lipsa reticenței în vorbire, astfel că acesta își va exprima opiniile și observațiile fără reținere, însă treptat, va dobândi capacitatea de a se exprima reverențios, utilizând formule de adresare adecvate situației, mediul grădiniței dar și modelul din familie realizând conturarea și cizelarea exprimării copilului (Șchiopu, 1967).

Dezvoltarea exprimării orale și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale se poate realiza la preșcolari prin intermediul jocului în diverse variante, a jocului de rol, a jocului de construcții, povestirilor, repovestirilor, descrierilor, audierilor. Jocul pentru dezvoltarea limbajului presupune îndeplinirea unor condiții pentru o bună desfășurare și anume: existența unor materiale potrivite cu subiectului jocului, spațiu adecvat desfășurării jocurilor, reguli care să ofere securitate jocului, cadrul unui comportament social, implicarea educatoarei prin inițiere de noi direcții și intervenții.

Jocul de rol constituie jocul cu cele mai multe valențe în dezvoltarea generală a copilului și în special, în dezvoltarea limbajului. Prin intermediul jocurilor de rol, copiii, transpun în realitate întâmplări prin care au trecut și pot transfera experiența de viață acumulată despre oameni și situații. Acestea sunt puternic influențate de mediul familial, cultural, modul de exprimare al părinților și al comunității de origine. În cadrul acestor jocuri copiii sunt lăsați să se exprime liber, dar educatoarea le va oferi și alte forme de exprimare și comportament. Aceasta poate utiliza păpuși pentru redarea unor situații concrete de viață. Jocurile de rol sunt foarte indicate pentru introducerea în comportamentul copiilor conduite sociale, formule de salut, prezentarea unor persoane necunoscute. Prin jocul de rol, copilul capătă încredere în el, pentru a vorbi într-o situație de grup, dar și învață să asculte când vorbesc alți membrii ai grupului. Totodată rimele, poeziile scurte și cântecelele, care se potrivesc jocului, contribuie la dezvoltarea limbajului.

Prin **jocurile de construcții**, educatoarea oferă sugestii, instrucțiuni, dar se se poate stimula și discuția în grup, fiecare având prilejul de a-și exprima opinia.

O altă modalitate de stimulare a dezvoltării limbajului o constituie și **audierea unor descrieri și realizarea de descrieri de către copii**. Educatoarea oferă un model de descriere. La început sunt suficiente două-trei caracteristici. Atunci când se citește textul, copiii pot închide ochii pentru a-și folosi imaginația. Copiii pot realiza descrieri ale unor obiecte, a unui coleg ori membru al familiei. Descrierile sunt un bun prilej de a se introduce cuvinte noi, îmbogățind astfel vocabularul copiilor.

Copiii au nevoie de a-și dezvolta capacitatea de a asculta pe perioade din ce în ce mai îndelungate, de a-și menține atenția trează din ce în ce mai mult. Astfel că educatoarea are rolul în acest sens de a crea diverse **situații de audiere** cum ar fi: povești spuse sau citite de ea, ori a unor colegi de grupă, emisiuni radio sau TV, CD-uri cu povești audio. Progresiv, atenția copiilor va fi mai dezvoltată, iar aceștia vor putea sta un timp mai îndelungat în cadrul activităților de predare. La sfârșitul audierii, sunt utile întrebările de genul: „Ce ai simțit când am început povestea?”; „Ce credeai că o să se întâmple cu personajele?”; „De ce credeai că o să se întâmple așa?”; „Ce crezi despre modul în care s-a încheiat povestea?”; „Cum ai fi vrut să se termine”? Educatoarea poate construi un

program de audieri, la început de an școlar. Acesta poate conține poezii-numărători, frământări de limbă, descrieri scurte a unor fenomene meteorologice etc.

Preșcolarii mai mici care nu au deprinderi de audiere pot asculta poezioare scurte, ori un cântecel, vocea educatoarei sau a lor. Ascultarea propriei voci este un stimul important pentru copil în creșterea performanței în memorare, în dorința de a se corecta, de a fi mai conștient de comportamentul său. Treptat textele audiate pot fi mai lungi, însă e nevoie de prelucrare pentru a putea fi audiată de întreaga grupă.

Pe timpul audierii, educatoarea observă gesturile, mimica și reacțiile verbale ale copiilor. Ca un feed-back al audierii copilul ar trebuie să reacționeze prin ton, gesturi și limbaj corporal, să pună întrebări și să emită o apreciere. Pentru a dovedi înțelegerea textului audiat, preșcolarul trebuie să repovestească textul pe baza unor imagini suport ori numai din memorie, în ordinea cronologică a desfășurării acțiunii, să rețină numele personajelor, să reproducă replici ale acestora, să reformuleze ideile, să aplice informația obținută prin audiere și să își exprime opinii.

Educarea auzului reprezintă o altă componentă esențială în dezvoltarea limbajului la preșcolari. La început copiii trebuie să localizeze sunetele sau zgomotele, să le diferențieze, să recunoască vocile copiilor și ale adulților, să sesizeze diferența dintre vocea feminină și cea masculină, să identifice sunete muzicale etc., iar jocul constituie modalitatea principală de însușire a acestor capacități.

Povestirea este și ea un bun prilej de cunoaștere a lumii sonore: mormăitul ursului, zumzetul albinelor, picăturile de ploaie, copitele calului, foșnetul frunzelor (Dumitrana, 1999). Povestirea reprezintă atât o metodă de expunere și comunicare de cunoștințe pe cale orală, cât și o formă de cunoaștere a mediului înconjurător și educării limbajului. Aceasta poate reprezenta un model de vorbire corectă din punct de vedere gramatical sau stilistic, dar și o modalitate de a cunoaște cuvinte și expresii noi, de a-și însuși forme de exprimare a limbii populare, epitete artistice, formule stereotipe care dezvoltă vorbirea corectă a preșcolarului. Eficiența povestirilor depinde și de modul în care se realizează captarea atenției copiilor, de vocea blândă a educatoarei, de mimică și gesturi.

Povestirile copilului sunt un mijloc important de educare a vorbirii. Aceștia trebuie deprinși de mici să-și exprime gândurile, dorințele, sentimentele. (Boca-Miron, 2001) Unii preșcolari prezintă dificultăți de pronunție, pronunție greșită ori omiterea pronunției unor sunete. Aceasta poate avea ca principală cauză lipsa unei stimulări verbale în mediul de viață sau educațional al copilului. Cu un program de intervenție personalizat, educatoarea poate corecta pronunția preșcolarilor, atâta vreme cât nu necesită terapie logopedică. Educatoarea poate desfășura activități de pregătire și susținere a pronunției corecte a sunetelor prin gimnastica aparatului fono-articulator (umflarea obrazilor, mișcări ale limbii), prin exerciții de respirație, emiterea și corectarea unor sunete în cadrul unor activități de limbaj, diferențierea sunetelor care ridică probleme (Dumitrana, 1999).

Dintre tulburările de vorbire cele mai frecvente se numără dislaliile (defecte de pronunțare a sunetelor defecte și anume omiterea, inversarea sau substituirea unor sunete din cadrul unui cuvânt), bâlbâiala, ce se manifestă prin întreruperea cursivității exprimării, declanșată de repetiții ori prelungiri de sunete. S-a constatat că pe perioada preșcolară aceste tulburări sunt instabile, fie corectându-se, ori agravându-se. Procedeele necesare ameliorării sau corectării limbajului depind de manifestările tulburării și ale cauzei. În mod normal, în jurul vârstei de cinci ani un preșcolar reușește să-și însușească sistemul fonetic al limbii, dificultăți apărând la unii copii în pronunțarea unor consoane mai diferențiate.

Lectura după imagini constituie un alt mod de dezvoltare a limbajului preșcolarilor. Această formă de activitate solicită mult reprezentările și experiența de viață a copiilor. Aceste activități necesită ilustrații sau tablouri, care trebuie să transmită un anumit mesaj. *„Potrivit teoriei abordării integrale a limbajului, oamenii achiziționează limbajul ca un întreg, nu în fragmente, mersul natural fiind de la întreg la parte și nu invers. De asemenea, achiziția limbajului apare ca o integrare a diferitelor sale aspecte: vorbire, ascultare, scriere, citire. Copiii nu trec succesiv prin fiecare din actele vorbirii, ci dimpotrivă, totul se petrece aproape simultan, de la vârste foarte mici”* (Boca-Miron, 2002, p.15). Prin lecturile după imagini, copiii sunt puși în situația de a relata verbal ceea ce înfățișează acestea, de a le explica, de a le interpreta, iar educatoarea are posibilitatea de a corecta pronunția copiilor, de a le îmbunătăți modul de exprimare, de a-i ghida spre o exprimare coerentă și logică.

Convorbirea are rolul de a activa vocabularul, de a preciza și fixa cuvintele, de a forma o vorbire corectă și expresivă. Metoda conversației este cea care însoțește această formă de activitate care este una complexă și completă. În această activitate, copilul își folosește întreaga sa zestre lingvistică, își prezintă personalitatea, iar aceasta se exprimă prin utilizarea cuvintelor și sintagmelor potrivite. Preșcolarul trebuie să-și sistematizeze cunoștințele deja însușite, într-o structură nouă. Această activitate ajută la formarea unui complex de deprinderi de exprimare corectă și totodată va învăța să asculte întrebarea, să răspundă când este solicitat, să asculte răspunsurile celorlalți, să răspundă când este solicitat, să-și ordoneze informațiile astfel încât să răspundă adecvat întrebărilor.

Prin activitățile de **memorizare**, se oferă un model de limbaj poetic, bogat, nuanțat, un mod de a cunoaște mediului înconjurător, de a-și forma și consolida noțiuni primare despre familie și mediul social. Poeziile oferă prilejul de a dezvoltă copiilor bogăția limbii române, în polisemia și sensurile sale secundare sau cele figurate. Poeziile pot fi și un mod de a corecta și exersa pronunția. Cele care conțin onomatopee, aliterații, paronime sunt un material eficace în formarea auzului fonematic.

Recitarea este un mod eficient pentru formarea unor deprinderi corecte de reglare a respirației, în timpul comunicării, de a pronunța corect, integral, toate silabele.

Un alt mod de dezvoltare a vorbirii preșcolarului o reprezintă **jocul didactic**. În esență jocul este un mijloc intens de stimulare și exercitarea a vorbirii. Jocul didactic este un mijloc de instruire și educare utilizat pentru formarea sau consolidarea de cunoștințe, priceperi și deprinderi. Jocul didactic are rolul de a antrena intens copilul în stimularea și exercitarea vorbirii (fără ca acesta să conștientizeze efortul), de a activa vocabularul, de a îmbunătăți pronunția, de a-i însuși construcții gramaticale. Îmbogățirea vocabularului se face cu substantive proprii, care să denumească obiecte, fenomene, principalele părți ale corpului, obiecte de igienă personală, îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente, adjective privind culoarea, raporturi dimensionale, însușiri gustative, olfactive, termice sau anumite calități morale.

Un alt rol al jocurilor didactice este acela de a urmări aspecte ale structurii gramaticale: reprezentarea grafică a propoziției, discriminarea cuvintelor, despărțirea cuvintelor în silabe și precizarea sunetelor. *„Creierul nostru este astfel alcătuit încât la un moment dat al dezvoltării sale are nevoie să fabrice sau să asimileze cuvinte, așa cum are nevoie să asimileze fosfor sau să fabrice neuroni. De aceea vedem cum copilul se străduiește să înmagazineze cuvinte, locuțiuni, întorsături de fraze, chiar fără să le înțeleagă”* (Claparede., 1975, p.120).

Cuvintele au rolul justificării, al explicației și îi încântă învățarea lor. Orice moment al zilei constituie un prilej de a repeta cuvinte, a le lega, înlănțuindu-le în invenții verbale. *„Evoluția limbajului presupune ea însăși o serie întreagă de interese succesive: la început*

copilul nu folosește decât substantive, indicând obiecte concrete; pe urmă, în vocabularul său apar verbele, apoi conjuncțiile, adjectivele, numaralele și în sfârșit pronumele” (Claparede., 1975, p.120). Aceasta, spune autorul, arată înlanțuirea diferitelor faze ale dezvoltării gândirii. Copiii cu tulburări de vorbire pot manifesta teamă și jenă de a se exprima datorate sentimentului de neîncredere în capacitatea de exprimare. Ca urmare a acestui fapt, persoanele care intră în contact cu copilul și nu au răbdare să-l asculte, influențează în mod negativ dezvoltarea limbajului acestuia.

Mediul educațional și mediul familial sunt hotărâtoare în dezvoltarea limbajului preșcolarului, iar colaborarea dintre cele două ambianțe duc la o evoluție a limbajului copilului (Boșcaiu, 1973).

Bibliografie

1. Alexandru, J., Breben, S, Bunescu V., Cristea, S., Cristescu, M., Ghiță, G., Herseni, I., Mateiaș, A., Pop, E., Popescu-Mihăilești, A., Rotaru, F., Șchiopu, U., Șovar R., (1991). Cunoașterea copilului preșcolar. Colecția Catedra, editată de Revista de Pedagogie
2. Boca- Miron, E., Chichișan, E. (2002). Documentar metodic pentru activitățile de educare a limbajului la preșcolari. Editura Integral.
3. Boșcaiu, E. (1973). Prevenirea și corectarea tulburărilor de vorbire în grădinițele de copii București: EDP
4. Claparede, E. (1975). Psihologia copilului și Pedagogia experimentală. București: EDP
5. Dumitrana, M (1999). Educarea limbajului în Învățământul Preșcolar. Ed. Compania
6. Ionescu, M., Anghelescu, C., Boca, C., Herseni, I., Popescu, C., Statva, E., Ulrich, C., Novack, C (2010) –Repere fundamentale in învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, UNICEF
7. Șchiopu, U.,(1967). Psihologia copilului. București: EDP

Activitățile de arte și rolul acestora în integrarea socială a elevilor

Prof. Neag Patricia Cornelia
Liceul Teoretic Special Iris-Timișoara

În activitățile educaționale se proiectează întotdeauna starea de bine a elevilor pe termen scurt dar și pe termen lung. Abordarea centrată pe nevoile elevilor va avea beneficii și feedback imediat, aceștia fiind motivați să-și atingă la maxim potențialul cognitiv dar să își descopere propriile lor aptitudini. Achizițiile prevăzute de programa școlară presupun nu doar însușirea unor noțiuni abstracte ci și formarea unor competențe care să le permită integrarea socială optimă și armonioasă.

Din observarea fiecărui grup de elevi ai clasei putem ușor constata că există diversitate și ritmuri diferite de parcurs educațional. Acest fapt, uneori creează presiuni care conduc la stigmat asupra elevilor cu dificultăți de învățare sau de integrare socială.

Conceptul *starea de bine a elevilor* presupune o abordare individualizată a fiecăruia, pornind de la principiul valorii intrinseci a fiecăruia dintre aceștia.

Activitățile de arte sunt proiectate astfel încât personalitatea elevilor să poată fi exprimată liber prin formă și culoare. Desenul, pictura, modelajul sunt armonizate continuu cu tema aleasă dar și exprimarea personalizată a elevilor.

Scopul activităților de arte la elevii cu dificultăți de integrare socială este acela de a le dezvolta creativitatea, de a-i plasa în contexte social educaționale în care aptitudinile lor să fie valorizate, acesta fiind un prim pas spre detensionarea comunicării.

Desenul, pictura în activitățile cu elevii sunt un complex de situații de învățare ce conduc la: dezvoltarea personală a elevilor, conștientizarea emoțiilor, stimulare senzorială, formarea unor abilități de comunicare socială și totodată formarea competențelor prevăzute în programa școlară.

Prin intermediul culorii elevii își exprimă emoțiile dar și reprezentările cognitive despre lume și viață.

Activitățile educaționale se pot desfășura extrașcolar, în cadrul școlii, în parteneriat cu alte școli prin intermediul proiectelor și a schimburilor de experiență.

Pentru a se atinge obiectivele pe termen scurt și pe termen lung este necesar ca activitățile cu specific de arte să îndeplinească mai multe criterii:

- Organizate săptămânal;
- Stabilite teme ce acoperă o arie vastă de tehnici de lucru;
- Grupul de elevi să fie mic;
- Desfășurarea activităților să varieze ca locație: sala de clasă, atelierul de desen, curtea școlii, parcuri, școli partenere;
- Elevii de la cercul de arte să interacționeze cu alți colegi din școli diferite;
- Proiecte tematice realizate în comun, pe echipe;
- Lucrările de arte să fie expuse în format fizic, expoziții în cadrul școlilor, instituțiilor dar și reviste online;

În activitatea de predare-învățare desfășurată la clasele unde sunt elevi cu dificultăți de învățare, de integrare socială există riscul ca accentul să fie pus doar pe achizițiile cognitive ce sunt adesea sub nivelul cerut de programa școlară. În situații de dezechilibru ca formă de intervenție psihopedagogică, adică accentul e pus pe aspectele cognitive și atât, se va crea o stare de tensiune și inhibare la elevii în cauză.

Așadar, activitățile de desen, pictură, modelaj trebuie proiectate pentru a fi prezente în tot parcursul anului, inclusiv ca momente scurte în timpul orelor de la ariile curriculare Matematică și științe, Limbă și comunicare. Acești elevi, pe lângă adaptările curriculare existente au nevoie de

o atenție deosebită în alegerea sarcinilor de învățare și a duratei acestora din timpul orei. În secvențele lecției ai au nevoie de sarcini complementare ce au un substrat ludic și de arte.

Beneficiile activităților de arte la elevii cu dificultăți de integrare în grupul clasei sau în societate sunt următoarele:

- Dezvoltarea comunicării cu cei din jurul său într-un mod constructiv sub aspect relațional;
- Contribuie la o stare de acceptare, de confort emoțional ca urmare a rezultatelor obținute în lucrările de desen, pictură sau modelaj;
- Formează capacitatea de concentrare și de a depune efort în finalizarea lucrării de arte, astfel crește intervalul de a rămâne în sarcină;
- Diminuează sau înlătură anxietatea socială;
- Asigură un schimb de experiență cu alți colegi din diferite școli, fapt ce facilitează relaționarea autentică;
- Contribuie la conștientizarea propriilor abilități, aptitudini ca urmare a expozițiilor de arte și a feedbackurilor pozitive primite;
- Devin conștienți de potențialul de exprimare plastică, vizuală, socială;
- *Așadar, înțeleg că și ei pot să reușească!*

Important este ca în toate activitățile didactice desfășurate să existe un mesaj didactic pozitiv de valorizare a tuturor elevilor. Acei copii cu alt ritm educațional și de integrare socială au nevoie să fie cuprinși în activități extrașcolare cât mai variate și complexe în scopul dobândirii de experiențe de viață ce le pun în valoare potențialul.

Astfel, e importantă starea de bine a lor ca elevi și interiorizarea capacității lor de a depăși obstacolele și de reușită. Și ei pot!

Bibliografie:

- Drugaș, Ioana, *101 aplicații arterapeutice în consilierea copiilor*, Editura Primus, Oradea, 2010.
- *Îmi place să pictez*, 33 de tehnici plastice, Editura Litera ,
- Venturi, Lionello, *Cum să înțelegem pictura*, Editura Meridiane, București, 1978.

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE

**Profesor pentru Învățământ Preșcolar: Neagoe Tatiana
Grădinița cu Program Prolungit Nr.18, Buzău**

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual.

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educa-toarei este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume respon-sabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preprimar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul

fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități.

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.
- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.
- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.
- Evaluarea individuală a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a

răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II . TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

ÎMPREUNĂ PENTRU O LUME MAI BUNĂ

Prof. Neagu Mihaela
Școala Gimnazială Nr.178
București-Sector 1

Motto –“Dacă vrem să trăim într-o lume mai bună,trebuie să contribuim la crearea ei”-

Mahatma Gandhi

„Deși trăim într-o lume a banalităților, suntem datori ca împreună să o facem mai bună.

Tema de anul acesta, „Împreună pentru o lume mai bună” nu este doar o temă, este o deviză profundă. Prin urmare, chiar dacă nu petrecem o zi întreagă cu elevii noștri, suntem datori să construim pentru ei și împreună cu ei o lume mai bună, o lume în care să vedem mai mult zâmbet.”

Oamenii și mediul, lumea în care trăim sunt în continuă schimbare. Cu toții ne dorim o lume sigură și prosperă, să fim mai buni, mai toleranți și să ne manifestăm respectul și grija față de ceilalți semeni și față de mediu. Fiecare dintre noi avem nevoie să împărțim bucuriile și eșecurile, preocupările și succesele cu cineva, fie el prieten, coleg, membru de familie, vecin, etc. Ne bucurăm împreună cu ceilalți, lucrăm mai bine împreună cu ceilalți, trăim evenimentele împreună cu ceilalți. Tot împreună împartășim convingerea că indiferent de etnie, religie, gen, pregătire sau dizabilitate, avem dreptul la o viață demnă, decentă și sigură. În acest sens, în demersul oamenilor de a promova o lume mai bună care să aibă la bază înțelegerea, respectul între oameni, echitatea și toleranța, aderarea acestora la valorile democratice, trebuie să devină un mod de a trăi. Am convingerea că avem resurse să insuflăm elevilor curajul de a schimba lumea în mai bine, chiar dacă uneori vor întâmpina rezistență din partea unor semeni din jur. Sunt multe de făcut împreună, cum ar fi: să protejăm tradițiile, obiceiurile, cultura și limba, să apărăm hotarele, natura care ne hrănește, să luptăm pentru democrație și pace. Chiar istoria noastră, făurită de și prin oameni, este dovada vie că numai împreună am reușit să menținem unirea, zi de zi, de 100 de ani.

Și așa vom și continua, tot împreună, pentru o lume mai bună.

Prin exemplele de bune practici, prin acțiunile de informare și sensibilizare, oferă șansa elevilor de a-și manifesta nu doar dragostea față de istoria neamului și tradițiile comunității, ci și grija

față de om și natură în sensul compasiunii față de aproape și a respectului față de realizările acestuia și mediu.

Pe parcursul vieții noastre parerea noastră despre lumea în care trăim se schimbă în funcție de experiența de viață pe care o dobândim și în funcție de anumiți factori cu care interacționăm, anumite întâmplări din viața noastră. Până la urmă ce este lumea în care trăim? Este o lume pe care o vedem, o auzim, o mirosim, o gustăm, o putem atinge, o lume pe care o memorăm, o simțim, o lume pe care o vom raporta întotdeauna în spațiu- la trecut, prezent, viitor și la persoana noastră, a experienței noastre de viață acumulată în timp. Este o lume a imaginilor, a sunetelor și a bunului nostru simț al lucrurilor. Dar, cu toții suntem diferiți și cursul vieții noastre e diferit. Punctul nostru de vedere asupra lumii pe care o simțim e diferit. Încercați să vă gândiți cum ar fi lumea asta dacă am fi în același timp: orbi, muți, surzi, ori lipsiți de simțul tactil și olfactiv. Am fi pierduți fără aceste simțuri. Asta este la urma urmei lumea care ne înconjoară. Dacă avem nefericirea să ajungem într-o operație, aceste simțuri ne sunt suprimate temporar... suntem aneștiți... trecem peste acele momente și prin acea experiență fără a ști ce se petrece cu noi, dar totuși interacționăm în continuare cu lumea care ne înconjoară, alți oameni, fără a fi conștienți totuși stărnim reacții vis-a-vis de cei din jur.

La urma urmei, ceea ce simțim crează lumea din jurul nostru și lumea ce ne înconjoară interacționează cu noi în funcție de ceea ce simțim, vedem și auzim.

Înca de mici copii, de când începem să conștientizăm existența noastră suntem educați într-un fel sau altul să ne creăm o imagine în această lume. O imagine pe care de multe ori o comunicăm celor din jur folosindu-ne de voce, semne (sau body-language), înfățișare (sau look), atitudine, sau de orice alte accesorii de care dispunem pentru a imprima în memoria semenilor noștri întregul imaginii noastre și a felului nostru de a fi.

De aceea IMAGINEA în societatea pe care omul a creat-o în mii de ani contează pentru felul în care lumea din jurul tău te percepe. Prin tot ceea ce faci lași în urma ta ceva, crezi pe moment anumite situații care la rândul lor crează alte situații în viitor.

Din vechi timpuri, cu mii de ani în urmă și continuând și în prezent, oamenii se foloseau de imaginea lor pentru a manipula individul, de ce nu chiar o lume întregă, existau oratori care în amfiteatrele Romei antice își expuneau părerile și se ridicau prin concepție deasupra altor oameni. Alți conducători din Egipt, de exemplu se foloseau de piramide și alte edificii monumentale pentru a-și immortaliza imaginea de nemuritor din timpul vieții. Alți conducători sau dictatori, oameni care au vrut să iasă în evidență prin idealurile lor (ex. Hitler) au scris pur și simplu istorie, folosindu-se de imaginea bună sau rea pe care aceștia au avut-o, și de felul în care

aceștia s-au promovat pe ei înșiși.

Imaginea noastră la urma urmei contează, primul lucru pe care oricare din semenii noștri îl va analiza la persoana noastră va fi imaginea, felul în care comunicăm, ideile pe care le ai, concepțiile tale, cunoștințele tale, mai pe scurt caracterul tău și toate acestea raportate la felul în care te îmbraci, la constituția fizică, la felul în care îți aranjezi părul, ce parfum folosești și ce realizări ai până la un anumit punct al vieții. Putem vorbi chiar și de o compatibilitate a imaginilor. Te potrivești cu o anumită persoană, sau cu politica unei firme, cu imaginea unei firme, te potrivești prin vestimentație cu cineva (pantalonii se asortează cu cămășa)... sunt infinite combinații.

Imaginea noastră poate fi afectată într-un fel sau altul chiar de apropiații noștri. Am să vă dau câteva exemple: iubitul sau iubita ta, te înșală, automat imaginea ta ca individ e compromisă... prietenul tău se droghează... lumea te va percepe la fel... prietenii tăi sunt niște infractori... poliția va fi și pe urmele tale. În fine sunt mulți factori care îți pot afecta imaginea și viața în același timp, dar totodată te poți folosi de imaginea cuiva să îți creezi tu însuți o imagine mai bună, ești prietena unei vedete: o imagine de succes și o lume întreagă te va percepe ca pe o vedetă sau, ești prietenul celei care tocmai a câștigat miss Univers... toți bărbații vor fi invidioși. E foarte important să știm să ne păstrăm imaginea și să o îmbunătățim, asta pentru a fi mai buni în tot ceea ce facem și pentru a avea mai mult succes în viitor.

E adevărat, pentru multă lume, imaginea nu contează, dar trebuie să-i acceptăm așa cum sunt.

Bibliografie:

- Dr. Doinița Zafiu- Director Colegiul Economic "Ion Ghica" Brăila

- Dr. Cătălin Canciu Inspector școlar general- Brăila

Activități educative derulate cu ajutorul unor platforme e-learning

Prof. Beatrix Negrea, Colegiul Național Pedagogic "Regele Ferdinand"

loc. Sighetu Marmăției, jud. Maramureș

În ultimii ani, am folosit tot mai mult platformele e-learning, care au multe avantaje, dintre care cele mai importante ar fi:

- fiecare poate lucra, studia în ritm propriu, singura condiție este să nu iasă din grafic, să se încadreze în perioadele de timp stabilite

- resursele pot fi accesate și de pe telefon sau tabletă

- după studiul individual, elevii sunt mai pregătiți să pună întrebări, să lămurească ceea ce nu au înțeles sau să afle mai multe despre noțiunile studiate

- elevii învață să-și planifice timpul pentru a se încadra cu studiul și să rezolve cerințele într-o perioadă de timp fixată

- fixarea și selecția cunoștințelor se poate face mult mai bine, materialele folosite pentru studiu fiind bine structurate

Există platforme care permit elevilor să afle lucruri noi, din domenii noi, să le lărgescă universul de cunoștințe, platforme care contribuie și la descoperirea unor preferințe legate de domenii mai puțin cunoscute. Voi exemplifica unele dintre aceste platforme:

1. Platforma **Junior Achievement**, cu ajutorul căreia elevii au învățat despre educația financiară, la final ei au dat niște teste de verificare prin care să dovedească că și-au însușit noile noțiuni.

După ce profesorul și-a făcut un cont, a înscris elevii și se poate începe studiul individual sau împreună

The screenshot shows the JA Inspire™ user interface for a teacher. On the left is a dark sidebar with a profile icon and the name 'BEATRIX NEGREA, Profesor'. The main area has a top navigation bar with buttons for 'Informații utile', 'Avizier - Important!', 'Activitate participanți', 'Finanțele mele', and 'JA Inspire™'. Below this is a 'Despre dumneavoastră' section with dropdown menus for 'Tip învățământ' (Primar, Gimnazial, Liceal), 'Tip profesor' (Titular), 'Sunteți diriginte?' (DA), 'Alegeți toate disciplinele predate' (Informatica și TIC), and 'Metoda de comunicare' (Adresa școlii). At the bottom, there is a list of schools with one entry: 'COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC REGELE FERDINAND, Sighetu Marmăției, MARAMUREȘ' and a button to 'Adauga școala'.

Accesarea resurselor educaționale utilizând platforma JA Inspire™

Pentru accesarea resurselor educaționale Junior Achievement România în format online, profesorii vor utiliza două platforme:

- 1. JA Romania hub** - www.jaromania.org/hub - platformă dedicată profesorilor: înscrieri, acorduri, noutăți și obținerea datelor pentru logarea în platforma de e-learning JA Inspire™.
- 2. JA Inspire™** - <http://www.jar.ro/online> - platformă pentru profesori, elevi și studenți cu activitățile din programele Junior Achievement selectate în acord.

Elevii primesc niște coduri cu ajutorul carora se loghează pe platformă, studiază materialele puse la dispoziție și dau testele, activitatea lor pe platformă este înregistrată.

Accesarea resurselor educaționale utilizând platforma JA Inspire™

Exemplu pentru tabelul descărcat de la butonul „Activitate participanți”.

Transmiteți elevilor datele de la primele 2 coloane din tabel: Codul de utilizator și pe **Aveți grijă, nu transmiteți elevilor și codul dumneavoastră de profesor**

Cod Utilizator	Parola	Tip utilizator	Nume	Prenume	Clasa	Teste	Status teste	Cursuri începute	Cursuri finalizate	Nr. accesari platforma	Nr. zile accesari platforma	Actualizat la
B_JA_PD	demo_profesor	profesor						7	3	34	17	24/05/2021
B_JA_10A_1	demo_elev	elev			10	72%	Nefinalizat	4	4	120	24	24/05/2021
B_JA_10A_2	demo_elev	elev			10	42%	Nefinalizat	4	2	11	4	24/05/2021
B_JA_10A_3	demo_elev	elev			10	17%	Nefinalizat	0	0	0	0	24/05/2021
B_JA_10A_4	demo_elev	elev			10	0%	Nefinalizat	0	0	0	0	24/05/2021
B_JA_10A_5	demo_elev	elev			10	15%	Nefinalizat	5	4	71	10	24/05/2021
B_JA_10A_6	demo_elev	elev			10	60%	Nefinalizat	4	1	24	24	24/05/2021
B_JA_10A_7	demo_elev	elev			10	49%	Nefinalizat	4	4	38	5	24/05/2021
B_JA_10A_8	demo_elev	elev			10	99%	Finalizat	4	4	91	20	24/05/2021
B_JA_10A_9	demo_elev	elev			10	14%	Nefinalizat	5	0	82	10	24/05/2021
B_JA_10A_10	demo_elev	elev			10	60%	Nefinalizat	3	2	70	8	24/05/2021
B_JA_10A_11	demo_elev	elev			10	43%	Nefinalizat	4	4	101	11	24/05/2021
B_JA_10A_12	demo_elev	elev			10	100%	Finalizat	4	4	21	3	24/05/2021
B_JA_11C_1	demo_elev	elev			11	11%	Nefinalizat	2	2	107	18	24/05/2021
B_JA_11C_2	demo_elev	elev			11	6%	Nefinalizat	2	0	55	11	24/05/2021
B_JA_11C_3	demo_elev	elev			11	83%	Nefinalizat	3	3	49	6	24/05/2021
B_JA_11C_4	demo_elev	elev			11	40%	Nefinalizat	3	3	34	9	24/05/2021
B_JA_11C_5	demo_elev	elev			11	25%	Nefinalizat	4	0	8	3	24/05/2021
B_JA_11C_6	demo_elev	elev			11	74%	Nefinalizat	2	0	75	9	24/05/2021
B_JA_11C_7	demo_elev	elev			11	39%	Nefinalizat	3	1	111	37	24/05/2021
B_JA_11C_8	demo_elev	elev			11	27%	Nefinalizat	3	0	7	1	24/05/2021
B_JA_11C_9	demo_elev	elev			11	2%	Nefinalizat	5	3	111	28	24/05/2021
B_JA_11C_10	demo_elev	elev			11	98%	Finalizat	5	0	66	17	24/05/2021
B_JA_11C_11	demo_elev	elev			11	0%	Nefinalizat	0	0	0	0	24/05/2021
B_JA_11C_12	demo_elev	elev			11	98%	Finalizat	5	5	16	2	24/05/2021

Un alt avantaj este faptul că resursele pot fi accesate și de pe telefon sau tabletă

Accesarea resurselor educaționale utilizând platforma JA Inspire™

Resursele pot fi accesate și de pe telefonul mobil / tabletă

My Learning
Descărcăți gratuit

App Store

2. O altă platformă pe care o utilizez în fiecare an este Hour of Code, prin care desfășor o activitate cu numele Ora de programare, unde în primul rând prin joc doresc să atrag elevii spre programare, găsirea unor întrebări de genul- Oare cum s-a obținut acest joc, cum îl putem modifica?

3. În anul școlar 2021-2022 am participat cu un grup de eleve la proiectul european Girls Go Circular! proiect educațional finanțat de Uniunea Europeană, adresat tinerilor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani. Deși proiectul este special dezvoltat pentru a încuraja fetele să se orienteze către domeniile STEM, pot participa și băieți.

Prenume / Nume	Număr ID	Adrese de e-mail	Țară	What is This?	Self-Presentation	Not Everyone is Who They ...	Misinformation / Fake News	Cyber Bullying	Scams & Phishing
Simion Alina		alinaizidortz@gmail.com	RO	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Bianca Gordia		gordiabianca@icloud.com	RO	○	○	○	○	○	○

4. Am desfășurat activități de voluntariat

-Ora de Net- Folosirea creativă, utilă și sigură a Internetului de către copii,

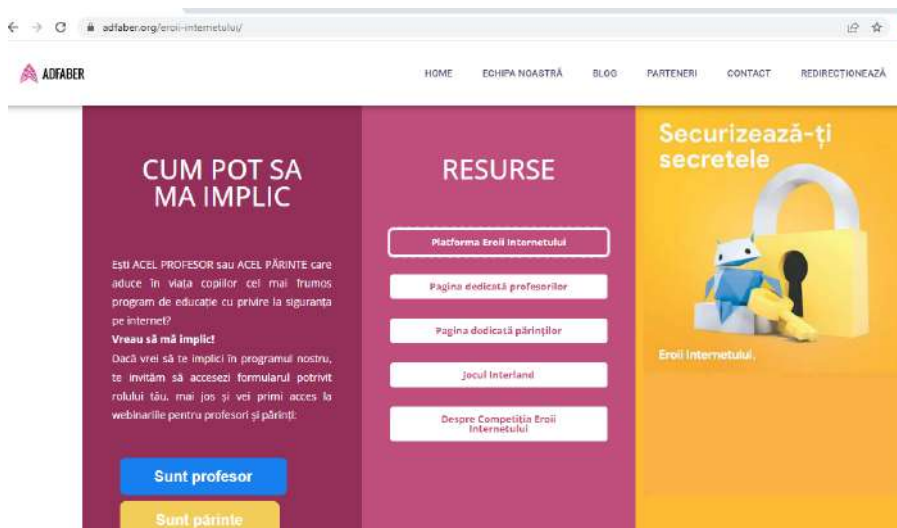
-Competiția Eroii Internetului.

MICII EXPLORATORI DIGITALI

Căier de la vârste mici copiii explorează cu drag lumea digitală. Aceasta este plină de oportunități. Însă ei au nevoie de susținere și îndrumare pentru a naviga în siguranță.

Fie că sunteți educatori sau părinți, vă invităm să percurseți materialele dezvoltate de echipa Ora de Net pentru a fi pregătiți să susțineți copiii precolari și cei din clasele primare în călătoriile lor digitale.

ORA DE NET

5. Am participat la campania globală Eroii FAST pentru conștientizarea simptomelor Accidentului Vascular Cerebral, folosind platforma fastheroes.com

6. Am coordonat elevii în activitățile de instruire pentru concursul de robotică folosind platforma <https://robo.nextlab.tech/>

Utilizator: Negrea Beatrix (Negrea Beatrix)
 Raportează o problemă

BCR
 NEXTLAB.TECH
 NEXT INNOVATION DESIGNERS

Dashboard Bibliotecă Asistent Bibliotecă privată Cunoștințe

Elevi asociați

Caută după utilizator

☐	Nume	Utilizator	Școală	Clasa declarată	Clase atribuite	Raport de învățare	Hartă de cunoștințe	Status susținere teste	Istoric conversații
☐	Pipas David Luca	Pipas David	Colegiul Național Pedagogic Regele Ferdinand	6	☐	☐ ☐	☐	☐	☐
☐	Rednic Stefania	Stefania Rednic	Colegiul Național Pedagogic Regele Ferdinand	6	☐	☐ ☐	☐	☐	☐

Adaugă la

7. O platformă foarte des folosită pentru rezolvare de probleme de informatică:

[Probleme de informatică | www.pbinfo.ro](http://www.pbinfo.ro)

<https://www.pbinfo.ro>

pbinfo.ro

Probleme Soluții Resurse

Autentificare Inregistrare

www.pb1nf0.ro

De câți programatori este nevoie pentru a schimba un bec?
 De niciunul, este o problemă de hardware.

Concluzia este că elevii învață cu mai multă plăcere utilizând diferite platforme decât prin metode clasice și în viitor voi încerca să folosesc cât mai multe, pentru a atrage cât mai mulți elevi în activități educative.

Comunicare eficientă cu elevii, în cadrul orelor și activităților școlare

Autor: **Negrea Mihaela Ancuța**
Liceul Tehnologic „Matei Corvin” Hunedoara

De cele mai multe ori folosesc în comunicarea cu elevii puterea exemplului, mesaje de tipul „eu”. Le povestesc acestora despre experiențele mele (nu au fost puține și nici lipsite de însemnătate), de momentele copilăriei dar și despre diferite alte momente ale vieții când m-am confruntat cu anumite situații.

Mă străduiesc să îi ascult, să „îi văd”, să-i înțeleg, pe fiecare în parte, să le cunosc familia, poveștile și nu mă feresc ca la rândul meu să împărtășesc cu ei momentele mele de împlinire, dar și micile neplăceri. Aceste destăinuiți încurajează reciprocitatea, îi fac să comunice mai repede și mai ușor.

Subliniez întotdeauna cât este de important să comunicăm, să știm să ne ascultăm și să ne înțelegem unii pe alții, să acceptăm și ideile altora-în esență, acolo unde se întâmplă să avem opinii diferite, să cădem de acord că nu suntem de acord. ☺

Atunci când apar anumite conflicte, ascult varianta fiecărei părți implicate, dar și a „martorilor”. Discut despre ceea ce s-a întâmplat, cum ar fi putut evita conflictul, ce soluții au și cum le-am putea pune în practică.

La începutul fiecărei zile, după momentul stabilirii datei, a vremii, situația absențelor, sărbătoritul zilei etc., avem un moment de informare, a mea și a colegilor, cu privire la un lucru important care li s-a întâmplat în ziua precedentă. Întotdeauna există elevi – și nu puțini – care împărtășesc cu noi ceea ce lor li se pare interesant. Așa îi descopăr, atât pe ei cât și familia lor, se deschid, sunt fericiți să împărtășească experiențele lor. Povestesc fel și fel de lucruri, iar de acolo ajungem ca fiecare să povestească o situație asemănătoare, să se regăsească, cu zâmbete în ochi, în poveștile colegei/colegului. Chiar și experiențele mai puțin plăcute ne sunt povestite și, astfel, se susțin unii pe alții, devin empatici, atenți la nevoile celorlalți.

Din punctul meu de vedere, comunicarea este extrem de importantă, cu condiția să avem răbdarea necesară să ne ascultăm. Și schimbul de roluri, imaginar, punerea în postura celuilalt, ne ajută să înțelegem mai multe unii despre alții. Dacă există o bună comunicare, legătura dintre persoane este solidă, iar dacă aceasta lipsește, pot apărea numeroase conflicte și, în fapt, nu se mai poate vorbi despre o legătură reală.

Martin Luther King spunea că “Oamenii se urăsc pentru că se tem, se tem pentru că nu se cunosc și nu se cunosc pentru că nu comunică”. Dacă am acorda mai multă atenție și timp comunicării, cred că viața ar fi mult mai frumoasă, iar conflictele verbale nu s-ar mai agrava atât de des.

Cum realizez o comunicare eficientă cu elevii, în cadrul orelor și activităților școlare?

De cele mai multe ori folosesc în comunicarea cu elevii puterea exemplului, mesaje de tipul „eu”. Le povestesc acestora despre experiențele mele (nu au fost puține și nici lipsite de însemnătate), de momentele copilăriei dar și despre diferite alte momente ale vieții când m-am confruntat cu anumite situații.

Mă străduiesc să îi ascult, să „îi văd”, să-i înțeleg, pe fiecare în parte, să le cunosc familia, poveștile și nu mă feresc ca la rândul meu să împărtășesc cu ei momentele mele de împlinire, dar și micile neplăceri. Aceste destăinuri încurajează reciprocitatea, îi fac să comunice mai repede și mai ușor.

Subliniez întotdeauna cât este de important să comunicăm, să știm să ne ascultăm și să ne înțelegem unii pe alții, să acceptăm și ideile altora-în esență, acolo unde se întâmplă să avem opinii diferite, să cădem de acord că nu suntem de acord. ☺

Atunci când apar anumite conflicte, ascult varianta fiecărei părți implicate, dar și a „martorilor”. Discut despre ceea ce s-a întâmplat, cum ar fi putut evita conflictul, ce soluții au și cum le-am putea pune în practică.

La începutul fiecărei zile, după momentul stabilirii datei, a vremii, situația absențelor, sărbătoritul zilei etc., avem un moment de informare, a mea și a colegilor, cu privire la un lucru important care li s-a întâmplat în ziua precedentă. Întotdeauna există elevi – și nu puțini – care împărtășesc cu noi ceea ce lor li se pare interesant. Așa îi descopăr, atât pe ei cât și familia lor, se deschid, sunt fericiți să împărtășească experiențele lor. Povestesc fel și fel de lucruri, iar de acolo ajungem ca fiecare să povestească o situație asemănătoare, să se regăsească, cu zâmbete în ochi, în poveștile colegei/colegului. Chiar și experiențele mai puțin plăcute ne sunt povestite și, astfel, se susțin unii pe alții, devin empatici, atenți la nevoile celorlalți.

Din punctul meu de vedere, comunicarea este extrem de importantă, cu condiția să avem răbdarea necesară să ne ascultăm. Și schimbul de roluri, imaginar, punerea în postura celuilalt, ne ajută să înțelegem mai multe unii despre alții. Dacă există o bună comunicare, legătura dintre persoane este solidă, iar dacă aceasta lipsește, pot apărea numeroase conflicte și, în fapt, nu se mai poate vorbi despre o legătură reală.

Martin Luther King spunea că “Oamenii se urăsc pentru că se tem, se tem pentru că nu se cunosc și nu se cunosc pentru că nu comunică”. Dacă am acorda mai multă atenție și timp comunicării, cred că viața ar fi mult mai frumoasă, iar conflictele verbale nu s-ar mai agrava atât de des.

PROFESORUL–MUNCĂ ,DĂRUIRE, PASIUNE

Prof. NEGRII ANCA NICOLETA
Școala „Scarlat Longhin” Dofteana, jud. Bacău

Sunt clipe în viață în care se cuvine să evocăm cu emoție trecutul în lumina prezentului și să privim încrezători spre viitor. Încerc să deschid cartea amintirilor, să mă întorc la vremurile din copilărie, atât de dragi și pline de semnificații, să-mi amintesc de dascălii cărora le port o vie recunoștință ,cei care mi-au deschis drumul spre lumină , pentru ca astăzi la rândul meu să modelez și eu copiii asemeni lor.

Copilul – această floare a vieții, acest foc a cărui căldură mângâie este curiozitatea care caută să știe totul, temelia pe care se clădește omul. După Maria Montessori, el este „ființa divină, dar neînțeleasă”, iar pentru Antoine de Saint-Exupery, copilul este „aidoma albinei care adună nectarul pentru a face miere”. Este „ca o oglindă care te amețește puțin sau ca o fereastră”. El „nu este decât cel ce te ia de mână pentru a te face să înțelegi”.

La școală, sufletul pereche al copilului este dascălul. El este „grădinarul de suflete” ori acea „stea” ce-ți călăuzește mersul înspre autodepășire. PROFESORUL este acela care modelează materialul cel mai de preț – copilul, dorind ca din fiecare să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături și cu calitățile morale cele mai înalte. Ștefan Bârsănescu îl definește astfel: „Este locul unde arde și se purifică lumea... harul care se pogoară asupra lumii și îi deschide porțile luminii”.

Munca dascălului este complexă și cere o mare dăruire. „Cea mai grea și mai gingașă sarcină a unui stat”, spunea Simion Mehedinți, „este alegerea și pregătirea celor chemați să îndrume tineretul”. Este un adevăr, ce altă profesie poate să aducă mulțumirea, decât aceea de a vedea copilul cum se deschide și se dezvoltă sub ochii dascălului ca o floare. Această înflorire constituie desigur răsplata cea mai înaltă a dascălului.

Deși stăpânit de instinctul de explorare și curiozitate, de trebuința de varietate și noutate, de dorința de a reuși, copilul e nesigur în formarea a ceea ce încă nu are, în cunoașterea a ceea ce e nou pentru el, de aceea el cere și dorește aprobarea și sprijinul profesorului.. I-am încurajat pe copii să atingă obiectul dorințelor lor, i-am apreciat în tot ce au făcut bine, i-am ascultat și i-am urmărit cu răbdare, procurându-le zilnic plăcerea biruinței, bucurându-mă de succesele lor, întristându-mă pentru neîmpliniri.

I-am iubit din tot sufletul. Am considerat o mare onoare să instruiesc și să educ asemenea „comoară”, cel mai frumos dar lăsat de Dumnezeu pe pământ.

Apropierea de elevi este adevărata cheie a succesului școlar. Cunoșcând copilul sub toate aspectele, mediul în care trăiește, modul de viață familial, până la cele mai intime preocupări sau gânduri ale lui, am putut să descopăr posibilitățile sale intelectuale și morale, trăsăturile de caracter, astfel încât să le cultiv pe cele pozitive și să le îndepărtez pe cele negative.

Copilul este extrem de receptiv și sensibil, iar pentru a ajunge la sufletul lui e necesar să-i oferim posibilitatea să se exprime, să-și deschidă poarta spre lumea lui interioară. Orice copil simte când este privit cu încredere, cu dragoste și când nu, de aceea reacția lui față de cei „mari” este diferită. Știind că are alături un prieten, un partener în dascălul său, copilul capătă putere de muncă, trece mai ușor peste problemele pe care le are, poate, în familie.

M-am străduit întotdeauna să le deschid sufletele. Am avut o comunicare deosebită cu ei, iar ei nu m-au dezamăgit, hrănindu-mi sufletul la fiecare lecție cu istețimea, puritatea și gingășia lor.

Spun că nu m-au dezamăgit , deoarece simțeam de fiecare dată strădania lor pentru pregătirea temelor cu responsabilitate și implicarea cu mai mult interes în rezolvarea sarcinilor pe care le aveau de efectuat. Adevărat că au fost momente în viața de profesor când am considerat că „Ei,COPIII,, nu au fost suficient de receptivi și parcă nu răspundeau pe măsura cerințelor mele.În astfel de momente am căutat cauzele ..Poate eu greșesc în modul de a transmite cunoștințele în sensul că noțiunile de biologie sunt mai greu de înțeles.Mi-am schimbat tactica de predare ,antrenându-i în diferite activități practice care le-au stârnit interesul ,curiozitatea și am observant că lucrurile s-au schimbat .Am căutat o altă cauză, aceea în care copilul având un vocabular mai slab, nu poate asimila acei termeni dificili și atunci m-am axat pe lucrul diferențiat ,pentru ca și acea categorie de elevi să-și însușească minimul de cunoștințe care să-i fie folositoare în viață. Ca profesor, i-am privit nu numai ca elevi așezați în bănci, ci și în devenirea lor umană. Am insistat în toate activitățile organizate atât în cadrul celor extracurriculare cât și în cadrul orelor de dirigenție să le cultiv sentimente de umanitate, prietenie, respect, dragoste de adevăr și frumos, iubirea de neam și de țară În organizarea activităților, am pornit de la universul de viață al copilului, de la fapte și situații concrete cunoscute de elevi sau prezentate de profesor, totdeauna însă fiind accesibile înțelegerii lor.

Dincolo de activitățile desfășurate în cadrul disciplinelor de la clasă , am antrenat elevii în activități extracurriculare mult îndrăgite de ei: spectacole cultural-artistice (serbări școlare), excursii, vizite, drumeții, concursuri, întreceri sportive, cercuri pe discipline, , vizionări de spectacole, proiecte educaționale, unde am descoperit adevărata valoare a acestora, strălucirea sublimă din ochii lor, bunătatea, inocența, înțelepciunea.

Toate acestea le-am făcut cu pasiune și dragoste, lăsând o parte a sufletului meu pentru totdeauna în școala unde funcționez și în sufletele elevilor mei.

Bibliografie:-Ioan Nicola,Pedagogie,Editura Didactică și Pedagogică București,1994

-Cristea,Sorin,Managementul organizației școlare,Editura Didactica și Pedagogică,București1996

-Bodu Ion,Psihosociologia organizațiilor școlare și managementul educațional,Editura Didactica și Pedagogică București,2002

Resurse educaționale pentru predarea „Educației Juridice”

Prof. dr. Teodor Negru
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț
Prof. Elena-Daniela Negru,
Colegiul Național „Petru Rareș”, Piatra-Neamț

Disciplina „Educație juridică” este un opțional care are ca scop, pe de o parte, familiarizarea elevilor cu prevederile legislative în vigoare, iar pe de altă parte, adoptarea unui comportament responsabil, în acord cu legile existente, care să evite abaterile de la lege și eventualele sancțiuni ce decurg de aici. Competențele generale vizate de această disciplină se referă la utilizarea conceptelor specifice științelor sociale, pentru cunoașterea și explicarea unor fapte, evenimente sau procese din viața reală; aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații problemă; cooperarea cu alte persoane în rezolvarea unor probleme teoretice și practice; manifestarea unui comportament social activ și responsabil; și nu în ultimul rând, participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității.¹ Conform programei, conținuturile dezvoltate de această disciplină vizează: raportul dintre individ, societate și stat; care sunt drepturile și obligațiile unui cetățean; ce presupune dreptul la viață; discuții despre identitate și cetățenie; ce presupune formarea unei familii; în ce constă dreptul la sănătate; care sunt drepturile și interdicțiile privind viața intimă și de familie; care sunt responsabilitățile elevilor față de școală; reglementările legislative cu privire la circulație, călătorie, acte, animale, bunuri, muncă; siguranța și pericolele Internetului; despre libertatea de exprimare și de asociere; care sunt organele juridice și meseriile asociate acestora; în ce constau etapele procesului judiciar.

Un ajutor important, în predarea acestei discipline, îl are „Asociația Voci pentru Democrație și Justiție” - pe scurt, VeDem Just - care pe site-ul: vedemjust.ro, oferă informații de ultimă oră despre schimbările legislative, dar și o pagină dedicată Educației Juridice. Astfel, la adresa educatiejuridica.ro, putem găsi un manual de Educație Juridică, „Elevul și legea”, autor: judecător Cristi Danileț, care poate fi descărcat direct de pe această pagină, sau la cerere, poate fi furnizat și în variantă printată. De asemenea, la secțiunea Resurse, putem găsi mai multe materiale relevante, cum ar fi: teste de educație juridică, videolecții, filmulețe cu procese simulate de către elevi, sau un tur virtual de tribunal, cu explicații. Nu în ultimul rând, în cadrul proiectului „Profu` de juridică”, Asociația organizează periodic cursuri pentru specializarea profesorilor, indiferent de specialitatea lor, pentru predarea acestui opțional.

Un alt sprijin important în promovarea educației juridice în școlile din România, îl are proiectul național „Fii avocat în școala ta!” (FAST). Acesta este un proiect de educație juridică, finanțat și implementat de Uniunea Națională a Barourilor din România, în scopul familiarizării elevilor din învățământul gimnazial și liceal, cu informații și noțiuni juridice de bază despre răspunderea civilă și penală. În cadrul proiectului, avocații voluntari din Barourile din județele țării au prezentat temele din proiect, oferind nu doar suport teoretic, ci și exemple

¹ Conform: <https://isj.vs.edu.ro/download/Programa-educatie-juridic%C4%83-optional.pdf>

din cazuistica curentă. În prima etapă a proiectului, activitățile de educație juridică au fost structurate pe 5 teme: prima temă, s-a intitulat „Mic ghid de orientare profesională” și a avut ca obiectiv cunoașterea activității judiciare în România și familiarizarea cu principalele profesii juridice (magistrați, avocați, notari publici, executori judecătorești, consilieri juridici). A doua temă, „Libertatea mea se termină unde începe libertatea ta. Ce înseamnă să fii liber? Despre bullying și alte agresivități”, a avut ca scop înțelegerea de către elevi a limitelor libertății proprii și cunoașterea consecințelor juridice civile și/sau penale ale bullying-ului. Cea de-a treia temă, „Fii COOL, fără să fii Penal! Infrațiuni de violență. Infrațiuni contra patrimoniului”, și-a propus să aducă în atenția elevilor modul în care sunt reglementate infracțiunile de violență și infracțiunile contra patrimoniului, cât și consecințele penale și civile ale săvârșirii unor astfel de infracțiuni. Tema patru, „Fii COOL, fără să fii penal! Infrațiunile legate de droguri. Libertatea și integritatea sexuală”, a avut ca scop principal cunoașterea riscurilor privind deținerea, consumul și traficul de droguri, faptele incriminate de lege în acest domeniu, precum și modalitatea în care statul apără libertatea și integritatea sexuală a fiecărui cetățean. Iar cea de-a cincea temă, „Fii COOL, fără să fii penal. Infrațiuni informatice”, a atins aspecte juridice din sfera infracțiunilor privind criminalitatea cibernetică.²

A doua etapă a proiectului „Fii avocat în școala ta!” a cuprins teme ce se referă la probleme frecvent întâlnite de tineri. S-a discutat despre libertatea de exprimare și despre infracțiunile legate de acest drept: instigarea publică, comunicarea de informații false, șantaj, amenințare. O altă temă s-a referit la modul de înființare a unei societăți comerciale, contractele ce pot încheiate și obținerea banilor în mod legal. De asemenea, tot în această etapă, s-au atins teme ce abordează legislația rutieră, drepturile animalelor sau cum putem filma în spațiul public, fără a încălca legea.³

Tot în cadrul acestui proiect, a fost lansat și un concurs de eseuri și afișe, pentru elevii din ciclul gimnazial și liceal. Subiectul principal a fost profesia de avocat, elevii de gimnaziu trebuind să realizeze un afiș A3, cu titlul „Avocatul, prietenul meu”, iar cei de liceu, un eseu, de cel mult 800 de cuvinte, tehnoredactate, cu titlul „Scrisoare către Avocatul meu”.⁴

În concluzie, disciplina „Educație juridică” este un opțional care vizează aspecte importante din viața cotidiană a elevilor, oferind perspectiva formării unor tineri responsabili, informați și care respectă legile. În plus, opționalul beneficiază de suficiente resurse pentru a face conținuturile explicite și atractive atât pentru elevi, cât și pentru profesorii ce nu sunt de specialitate.

Bibliografie

<https://isj.vs.edu.ro/download/Programa-educatie-juridic%C4%83-optional.pdf>

<https://vedemjust.ro/>

<https://www.unbr.ro/proiectul-unbr-fii-avocat-in-scoala-ta-campanie-de-responsabilitate-sociala/>

² <https://portal.eduhr.ro/proiectul-fii-avocat-in-scoala-ta/>

³ <https://www.unbr.ro/lansarea-editiei-a-2-a-a-proiectului-fii-avocat-in-scoala-ta-in-bucuresti/>

⁴ <https://www.baroul-bucuresti.ro/stire/concurs-fii-avocat-in-scoala-ta>

<https://portal.eduhr.ro/proiectul-fii-avocat-in-scoala-ta/>

<https://www.unbr.ro/lansarea-editiei-a-2-a-a-proiectului-fii-avocat-in-scoala-ta-in-bucuresti/>

<https://www.baroul-bucuresti.ro/stire/concurs-fii-avocat-in-scoala-ta>

IMPLEMENTAREA METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN ORELE DE GEOGRAFIE

Prof. Negru Lucian-Radu

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Mihălceni, Vrancea

Cuvântul „metodă” provine din cuvintele grecești „odos” (cale, drum) și „metha” (spre, către) și are înțelesul de *cale spre, cale către*. În teoria instruirii, metoda desemnează calea, drumul ce conduce la îndeplinirea obiectivelor educaționale. Metoda didactică este o cale eficientă de organizare și desfășurare a activității de predare-învățare, aflată în interdependență cu toate celelalte componente ale procesului de învățământ.

Metoda poate fi definită drept o cale de urmat în vederea atingerii unor obiective instructiv-educative dinainte stabilite, cum ar fi cele de transmitere și asimilare a cunoștințelor, de formare a priceperilor și deprinderilor. Mai nou, metoda desemnează un mod de lucru prin intermediul căruia profesorul dă posibilitatea elevilor să găsească ei înșiși calea proprie de urmat în vederea descoperirii unor adevăruri noi, consemnate în noi cunoștințe, în forme comportamentale.

O clasificare a metodelor de instruire și autoinstruire are în vedere și rolul elevului în activitatea de instruire, în funcție de care Maria Dulamă a separat:

- *metodele cu rol pasiv*: povestirea, descrierea, explicația, prelegerea, învățarea prin film și prin înregistrări audio-video, lecturarea, instructajul;

- *metode cu rol semiactiv*: conversația catehetică, observarea, conversația euristică, dezbateră, prelegerea-dezbateră, problematizarea, discuția dirijată;

- *metode cu rol activ*: asaltul de idei, proiectarea, studiul de caz, lucrările de laborator, lucrările pe terenul geografic și în natură, exercițiul, jocul didactic, modelarea, experimentarea, lucrul cu manualul și cartea, investigarea, monografierea, descoperirea, instruirea asistată pe calculator etc.

Eficiența folosirii metodelor este dată de măsura în care ele, fie că sunt tradiționale (clasice), fie că sunt noi (moderne), fie că se bazează pe exprimarea orală sau pe cea scrisă trebuie să fie folosite de așa manieră încât să angajeze efortul intelectual al elevilor, astfel ca aceștia să devină coautori ai propriei lor formări.

Educația copiilor cu nevoi educaționale speciale corespunde nevoilor de dezvoltare ale copiilor printr-o evaluare adecvată a potențialului lor de progres și prin asigurarea reabilitării, recuperării și compensării deficiențelor și dificultăților lor de învățare.

În activitatea didactică, strategiile și metodologiile didactice vizează diferențierea și individualizarea demersului didactic, introducerea unor noi abordări ale procesului de învățare și utilizarea flexibilă a tuturor resurselor disponibile.

Cadrul didactic este responsabil de alegerea strategiilor didactice, luând în considerare structura clasei, materialele didactice existente în școală. Profesorii urmăresc desfășurarea unor activități/lecții bine organizate, folosirea unor metode moderne, activ-participative, evaluarea continuă a elevilor, utilizarea unui material didactic diversificat cu scopul de accesibilizare a informațiilor și de stimulare a elevilor. Este nevoie de o schimbare prin care profesorul să vadă în fiecare elev o persoană care învață și se poate dezvolta, chiar dacă există dificultăți de învățare.

Jocul didactic este un adevărat instrument educativ, o metodă accesibilă, care are efecte benefice, pozitive în dobândirea de noi cunoștințe, competențe, mai ales pentru elevii cu cerințe educative speciale. Această metodă a fost, este și va fi tovarășul nedespărțit al copilăriei.

Jocul didactic (cu tot ceea ce implică – ideea de mișcare, de competiție, de întrecere, de surpriză, de descoperire, de implicare) le creează o stare emoțională pozitivă elevilor, îi determină pe elevi să manifeste interes spre cunoaștere, îi ajută să-și descopere anumite înclinații, abilități, îi ajută să relaționeze, să coopereze pentru a-și atinge scopul final.

Jocul didactic antrenează elevii, aduce varietate, veselie, previne monotonia și plictiseala.

În literatura de specialitate se găsesc mai multe încercări de clasificare a jocurilor. După disciplina de învățământ căreia i se adresează, jocurile didactice pot fi: jocuri didactice pentru limba română, pentru matematică, pentru geografie și cunoașterea mediului înconjurător etc.

Jocul geografic este o activitate ce se poate desfășura în clasă sau în afara lecțiilor. Este o metodă activă de însușire și consolidare a cunoștințelor. Conținuturile acestei activități completează pregătirea și sporește interesul elevilor pentru geografie, ajutând concomitent pe profesor în cunoașterea capacităților elevilor.

Jocurile integrate în activitatea didactică aduc varietate, veselie, previn monotonia și plictiseala. De aceea, profesorul va alege jocurile prin care cunoștințele sunt reactualizate, fixate, asociate într-un mod relaxant, în funcție de obiectivele operaționale propuse și conținutul lecției.

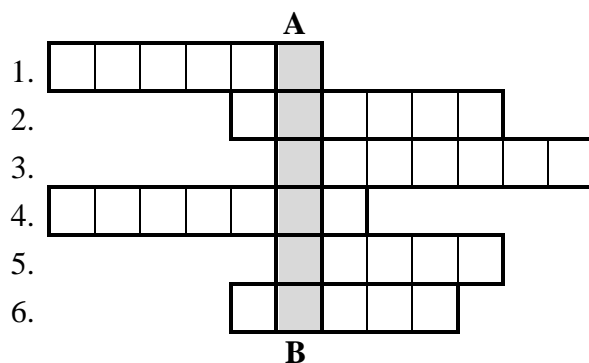
Dintre tipurile de jocuri, mai cunoscute sunt: *jocul denumirilor geografice, lanțul geografic, satul sau orașul natal, concursul cu întrebări, loto geografic, rebusurile geografice* (antrenează elevii, trezindu-le interesul pentru dezlegarea diferitelor probleme), *harta cu contur, careul geografic, pescuitul* (extragerea unui bilețel și rezolvarea cerinței propuse).

Exemplu:

Realizarea unei hărți pe baza pieselor de puzzle.

Așezarea pe șablonul României a județelor și precizarea reședințelor de județ.

Completează aritmogriful de mai jos și vei descoperi pe verticala **A-B** numele continentului în care se află țara noastră.

1. Forma de relief reprezentată pe hartă cu culoarea verde se numește _____ .
2. Ecuatorul împarte Pământul în două emisfere: nordică și _____ .
3. Țara noastră se numește _____ .
4. Linia care împarte Pământul în două emisfere se numește _____ .
5. Forma de relief reprezentată pe hartă cu culoarea maro deschis se numește _____ .
6. România are ieșire la _____ Neagră.

Careul geografic presupune descoperirea unor noțiuni sau denumiri geografice aflate în interiorul unui careu în care literele alfabetului sunt așezate aleatoriu.

Exemplu: *Identifică denumirile unor munți în careul de mai jos:*

B	R	A	G	C	A	R	P	A	T	I	I
U	D	O	R	I	E	N	T	A	L	I	M
C	M	X	Y	A	R	R	I	V	X	V	L
E	M	E	R	I	D	I	O	N	A	L	I
G	L	I	V	U	T	E	G	I	O	A	X
I	O	C	C	I	D	E	N	T	A	L	I

Metoda ciorchinelui

Este o metodă grafică care stimulează gândirea critică și creativitatea elevilor. Este o tehnică eficientă de predare și învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis.

Metoda ciorchinelui este un „brainstorming” necesar, prin care se stimulează evidențierea legăturilor dintre idei; o modalitate de a construi sau realiza asociații noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

Elevii sunt puși să creeze o structură grafică, utilizând informațiile și cunoștințele acumulate la o lecție sau la o unitate de învățare, dar și să descopere noi informații după studierea unei noțiuni.

Această metodă presupune următoarele etape:

- Se scrie un cuvânt/temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a foi de hârtie.
- Se notează toate ideile, cunoștințele care ne vin în minte în legătură cu tema respectivă în

jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial.

- Pe măsură ce se scriu cuvinte, idei noi, se trag linii către toate ideile care par a fi conectate.
- Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

În continuare, voi prezenta aplicarea acestei metode la recapitularea câmpiilor României, la clasa a VI-a.

Etapele de lucru sunt următoarele:

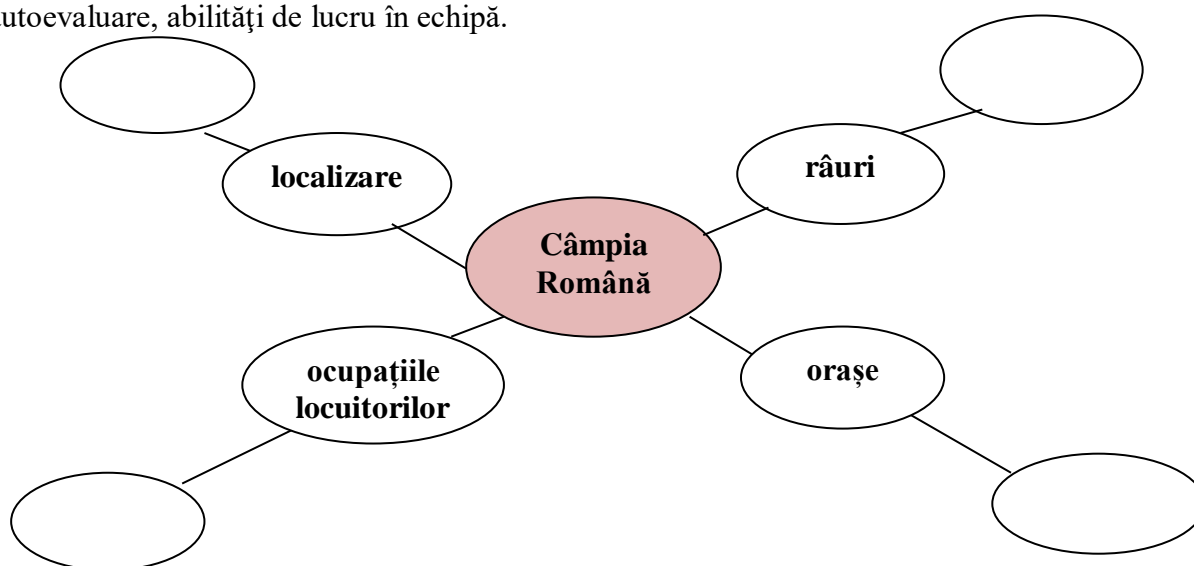
1. Elevii sunt informați că vor utiliza metoda ciorchinelui pentru consolidarea cunoștințelor câmpiile României (Câmpia Română și Câmpia de Vest). Acest lucru se poate realiza individual sau pe grupe, în funcție de decizia profesorului.

2. Fiecare grupă completează ciorchinele pe o foaie albă. Timpul de lucru al acestei etape este de aproximativ 10-15 minute.

3. Fiecare grupă va afișa produsul final la tablă și se face „turul galeriei”. Fiecare elev își exprimă părerea, opinia cu privire la realizarea sarcinii.

4. Reprezentantul fiecărei grupe prezintă produsul grupeii sale. Membrii grupului răspund întrebărilor colegilor sau ale profesorului.

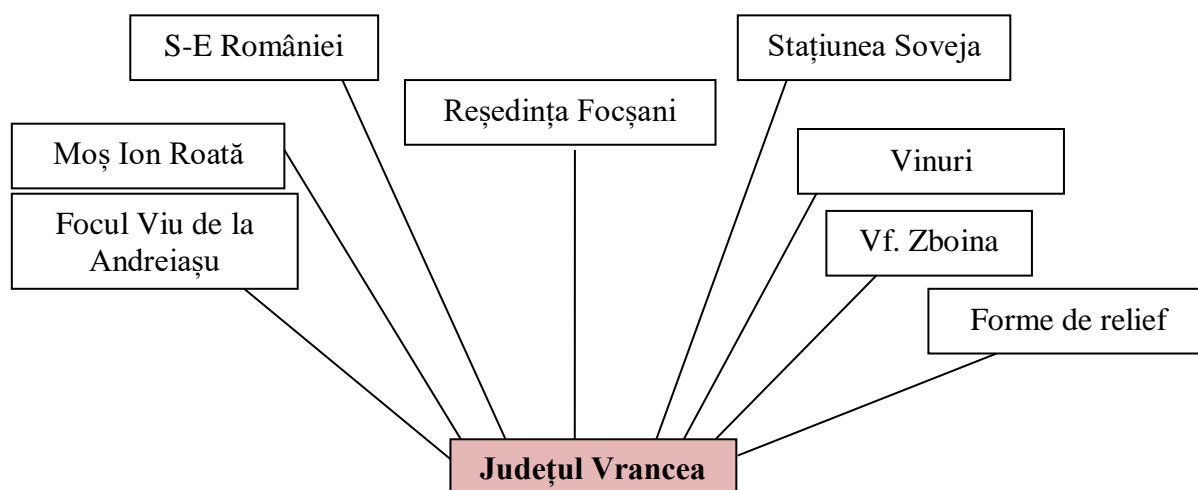
Metoda ciorchinelui dezvoltă la elevi capacități cognitive cum ar fi: identificarea, examinarea, definirea noțiunilor, clasificarea lor, formularea lor, capacitatea de evaluare și autoevaluare, abilități de lucru în echipă.

Copacul ideilor

Copacul ideilor este un organizator grafic în care cuvântul cheie este înscris într-un dreptunghi situat la baza foii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică spre partea superioară, asemeni crengilor unui copac, toate cunoștințele evocate. Copacul ideilor poate fi completat individual, în perechi, în grupe sau frontal. Dacă este completat de către membrii unui grup, foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul și fiecare are posibilitatea să citească ce au scris colegii lui.

Un avantaj al acestei tehnici îl constituie forma nouă de organizare a cunoștințelor evocate sau a informațiilor noi. Pentru varietate, în unele lecții, copacii ideilor pot avea subiecte diferite.

Instruirea asistată de calculator

Integrarea în procesul de învățământ a achizițiilor din domeniul tehnologiei informaționale, în paralel cu cele din sfera psihologiei cognitive, a deschis perspectiva unei noi tehnologii de instruire, cunoscută sub numele de instruire asistată de calculator, prescurtat IAC. La baza IAC stă instruirea programată.

Este o varietate de experiențe didactice care utilizează hardul (calculatorul), ca suport tehnic și softul, ca suport informațional.

Învățarea asistată pe calculator prezintă următoarele avantaje: personalizarea actului de învățare; parcurgerea secvențelor de învățare-evaluare în ritm propriu al utilizatorului; motivarea utilizatorului spre o învățare temeinică într-un timp scurt; eliminarea timpilor morți din procesul instructiv; prezintă mari facilități în simularea producerii și manifestării unor fenomene, procese, acțiuni; schimbarea relațiilor profesor-elev; elevul devine partener al profesorului în actul propriei formări.

Dezavantajele IAC sunt: costul ridicat al echipamentului informatic; riscul de a se pierde obișnuința discuțiilor, a argumentării și contraargumentării, de a se reduce capacitatea de exprimare verbală; diminuarea relațiilor umane și sociale care ar putea genera efecte de înstrăinare, de dezumanizare a procesului de învățământ.

Soft-ul educațional este un program proiectat în raport cu o serie de coordonate pedagogice (obiective comportamentale, conținut specific, caracteristici ale populației țintă) și tehnici (asigurarea interacțiunii individualizate, a feedback-ului secvențial și a evaluării formative).

După funcția pedagogică specifică pe care o poate îndeplini în cadrul unui proces de instruire deosebit soft-uri educaționale pentru: exersare, prezentare interactivă de noi cunoștințe,

prezentarea unor modele ale unor fenomene reale (simulare), testarea cunoștințelor, dezvoltarea unor capacități sau aptitudini printr-o activitate de joc.

Câteva avantaje pe care elevul le are folosind un soft educațional în procesul de învățare:

- este atenționat că a greșit și primește răspunsul corect, ceea ce va însemna că elevul nu memorează greșit noțiunile;
- poate repeta partea de teorie unde a obținut rezultate mai slabe în urma testării;
- își folosește memoria vizuală și este cunoscut faptul că reținem 10% din ce citim și 30% din ce vedem;
- nu se plictisește și procesul de învățare este mai puțin obositor datorită asemănării soft-ului educațional cu un joc;
- își dezvoltă spiritul de autodepășire a propriilor realizări.

În lecțiile de geografie utilizez soft-ul educațional Portal Școli Speciale, destinat elevilor cu cerințe educative speciale.

Fiecare copil e unic. Elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de profesori care înțeleg modul lor de învățare, îi pot orienta să-și depășească dificultățile, să se dezvolte, se pot adapta ritmului acestora pentru ca ei să nu se simtă stigmatizați și așezați la periferia societății.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., (2006), *Metode de învățământ*, ediția a IV-a revăzută și adăugită, Editura Polirom
2. Cerghit, I., Radu, I. T., Popescu, E., Vlăsceanu, L., (1999), *Didactica*, manual pentru clasa a X-a, școli normale, Editura Didactică și Pedagogică, R.A.
3. Dulamă, M. E., (2002), *Modele, strategii și tehnici didactice activizante cu aplicații în geografie*, Editura Clusium
4. Ilinca, N., (2007), *Didactica geografiei*, Editura Corint
5. Vărășmaș, E., (2011), *Profesori-elevi-părinți-comunitate* (suport de curs), în cadrul proiectului *Dezvoltarea oportunităților de formare continuă pentru cadrele didactice, prin utilizarea de resurse digitale în sistem blended learning*, Focșani
6. <https://scolispeciale.edu.ro/Lectii%20Educationale/Forms/Materii.aspx>

JOCUL DIDACTIC UTILIZAT ÎN ARIA CURRICULARĂ LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

**Prof. NEGRU NICOLETA & Prof. RADU IOANA
C.S.E.I. MIHĂLCENI, Jud. VRANCEA**

În școală, motivația intrinsecă pentru învățatură nu apare la comandă, iar o angajare obținută prin constrângere poate avea efecte secundare îngrijorătoare. Elementele de joc, încorporate în lecție, garantează captarea atenției elevilor pe tot parcursul activității didactice și înlătură plictiseala.

Jocul este un mijloc eficient de educație, disciplinează fără constrângere pe jucător atât sub aspectul desfășurării acțiunilor obiective, cât și sub raportul comportamentului social. Învățătorul se poate folosi de joc pentru a-și cunoaște mai bine elevul, știut fiind că, în joc, copilul își manifestă personalitatea.

Pornind de la aceste considerente, am folosit diverse tipuri de jocuri în activitățile de predare-învățare-evaluare cu scopul de a stimula motivația elevilor pentru învățare, în vederea creșterii randamentului școlar la disciplina Limba și literatura română.

1. Jocul „Cum face?”

Scopul: Formarea deprinderii de a rosti corect sunetele și de a emite onomatopee.

Obiective operaționale: să recunoască în imagini diferite animale și să știe cum fac.

Resurse didactice: ilustrații cu diferite animale.

Desfășurarea jocului

Se împart elevilor ilustrații cu diferite animale ca: șoarece, pisică și câine (pot fi introduse ilustrații care să reprezinte și alte animale).

Cadrul didactic numește elevii care să spună ce reprezintă ilustrația primită și cum face animalul respectiv.

Jocul poate continua cu următoarea poezie în care elevii spun onomatopeele:

„Ursul a pornit ușor	Iar cocoșul lui bunicu'
Chemând puii: mor! mor! mor!	Îi răspunde: cucuriguu!
Pe crenguță-n fel și chip	Capra cată nu știu ce
Vrăbiile zic: cip! cirip!	Și tot strigă: be! be! be!
Din ogradă și găscă	Iar bălțata vacă – acu'
Parcă-mi strigă: ga! ga! ga!	Strigă pe vițel: mu! mu!

2. Jocul „Eu spun una, tu spui multe”

Scopul: însușirea corectă de către copii a formelor de singular și plural a substantivelor, precum și a deprinderii de a le include corect în propoziții; dezvoltarea atenției și a memoriei vizuale.

Obiective operaționale: să aleagă corect jetonul cu una sau mai multe imagini și să exprime corect singularul și pluralul.

Resurse didactice: cartonașe cu diferite desene reprezentând un singur lucru sau ființă și altele reprezentând mai multe obiecte sau ființe de același fel.

Desfășurarea jocului

Pentru fiecare substantiv propus în joc vor exista două cartonașe, unul cu un singur element iar altul cu două sau mai multe elemente de același fel. Unul din cartonașe va fi pe catedră iar celălalt repartizat elevilor în așa fel încât să existe atât pe catedră cât și la copii cartonașe care conțin un singur element și care redau mai multe elemente.

Pe rând câte un copil vine la catedră și alege un cartonaș. De exemplu, ridicând un cartonaș cu mai multe elemente copilul spune: „Eu am pe cartonaș mai multe flori”. Copilul la care se află cartonașul cu o singură floare se ridică și spune: „Eu am cartonașul cu o floare”. Apoi copilul formulează propoziția despre floare. Elevul care se află la catedră trece la plural propoziția respectivă.

În partea a doua a jocului propunătorul (sau un elev) spune un cuvânt la singular (sau plural), iar elevii trebuie să spună același cuvânt la plural, respectiv la singular. În continuarea jocului se vor alcătui propoziții în legătură cu cuvintele folosite în joc. De exemplu: „În grădină sunt flori multe” sau „Ionel a văzut o pisică”.

3. Jocul „Basmaa înnodată”

Scopul: însușirea sinonimiei ca fenomen de vocabular, activizarea vocabularului, îmbogățirea acestuia.

Obiective operaționale: să spună un cuvânt cu același înțeles, cu sens asemănător cu al cuvântului dat.

Resurse didactice: o basma înnodată

Desfășurarea jocului

Cadrul didactic spune un cuvânt și aruncă o basma înnodată printre elevi. Cel la care ajunge basma trebuie să găsească un cuvânt cu același înțeles. Dacă cuvântul spus de elev este corect atunci aruncă basma (cu ghinion) mai departe, dacă nu, elevul este depunctat și „pedepsit” de către ceilalți copii (să recite, să execute diferite mișcări, să imite etc.)

Exemple: elev – școlar

vesel – bucuros

supărat – trist
zăpadă – nea
țipă – strigă etc.

4. *Jocul „Dacă nu-i așa, cum e?”*

Scopul: însușirea antonimelor, îmbogățirea vocabularului și activizarea lui.

Obiective operaționale: să spună cuvinte cu formă diferită și cu sens contrar.

Desfășurarea jocului

Doi câte doi, pe rând, copiii spun cuvinte, iar celălalt (din pereche) trebuie să găsească cuvântul cu sens opus. Cel care are mai multe răspunsuri corecte continuă jocul cu un alt câștigător.

Câștigătorii iarăși se cupleză doi câte doi, jocul continuând până rămâne unul singur, care este și învingător.

DACĂ NU – I

harnic

curat

mic

dușman

vechi

sănătos

rece

CUM ESTE?

leneș

murdar

mare

prieten

nou

bolnav

cald etc.

5. *Jocul „De-a cuvintele”*

Scopul: activizarea și îmbogățirea vocabularului.

Obiective operaționale: să spună cât mai multe cuvinte care încep cu un anumit sunet.

Desfășurarea jocului

Cadrul didactic va scrie pe tablă, una din literele învățate până la data respectivă. De exemplu: litera „r”.

Se cere elevilor să spună cuvinte care încep cu sunetul r. Cuvintele să fie alcătuite dintr-o silabă, două sau mai multe silabe (r – rar – ramă – ramură – rândunică).

Jocul se poate desfășura și sub formă de competiție. Câștigă elevii care pot spune cuvinte cu sunetul indicat, respectând toate cerințele formulate de propunător.

Integrarea organică a jocului didactic în activitatea de învățare a școlărilor mici este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale formării personalității copilului. Școlarul mic trebuie să se simtă că este acceptat așa cum este, că se dorește întâlnirea cu el, că vine la școală să

desfășoare o activitate ce-i solicită efortul în cooperare cu ceilalți copii, cu educatorul, într-o atmosferă de securitate, de bucurie, și nu numai să reproducă, în competiție cu ceilalți, ceea ce a învățat.

Prin intermediul jocurilor didactice se pot asimila noi informații, se pot consolida și verifica anumite cunoștințe, priceperi și deprinderi, se pot dezvolta capacități cognitive, afective și volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalității creatoare, se pot forma atitudini și convingeri etc.

Manifestând creativitate, învățătorul va determina avantajul libertății și creativității elevilor săi, va realiza echilibrul între preocupările pentru formarea gândirii logice, raționale și flexibile, fluide, creatoare, depășind înțelegerea îngustă, eronată potrivit căreia libertatea de manifestare și creație a copiilor se dezvoltă spontan. Aplicând cu pricepere jocurile didactice, învățătorul trebuie să valorifice unele din bogatele resurse formativ-educative ale acestora în angajarea personalității copilului, de a desfășura o activitate ce solicită efort susținut, dar într-o atmosferă de voie bună, de cooperare, de înțelegere.

Bibliografie:

1. Agrigoroae, D., *Cartea copiilor, Folclor literar pentru lecții și activități recreative*, Editura ADAN, Piatra-Neamț, 2001
2. Barbu, H.; Popescu, E.; Șerban, F., *Activități de joc recreativ-distractive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993
3. Neagu, C., *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, Editura Terra, Focșani, 2011

CERC PEDAGOGIC

*Aplicarea curriculumului național-
exemple de bună practică*

13.12.2021

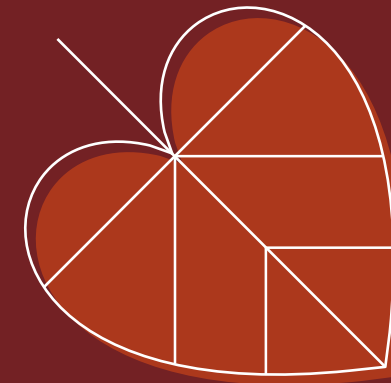
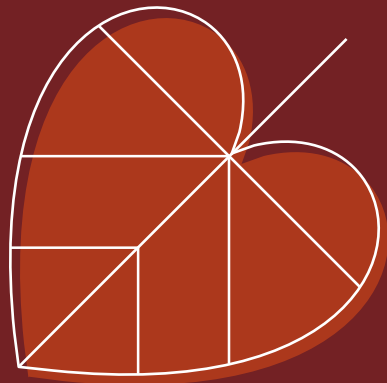
*Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu"
Bălan*

Prof.dr. Nemeș Cristina Gabriela

ACTIVITATEA

- **Textul memorialistic. Jurnalul**

COMPETENȚE GENERALE

- **1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor în diferite situații de comunicare.**
- **2. Folosirea modalităților de analiză tematică, structurală și stilistică în receptarea diferitelor texte literare și nonliterare.**

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURILE ASOCIATE

COMPETENȚE SPECIFICE

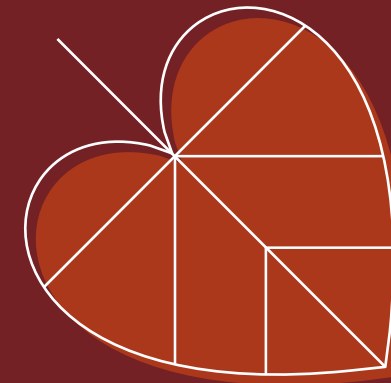
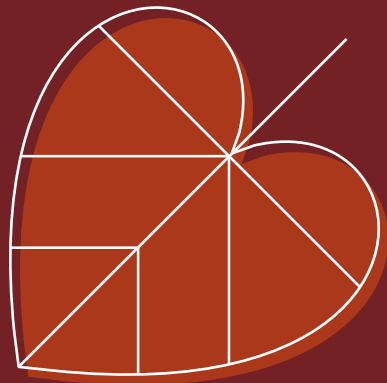
- 1.1.Utilizarea adecvată a achizițiilor lingvistice în receptarea diverselor texte.
- 1.2.Identificarea elementelor specifice din structura unor tipuri textuale diferite.
- 1.3.Exprimarea orală sau în scris a propriilor reacții și opinii privind textele receptate.
- 2.5.Compararea trăsăturilor definitorii ale comunicării în textele ficționale și nonficționale.

CONȚINUTURILE ASOCIATE

- -texte ficționale, texte nonficționale: memorialistice: jurnalul;
- -tipuri textuale și structura acestora;
- -identificarea trăsăturilor unui jurnal.

COMPETENȚE CHEIE VIZATE

- **1. Competența lingvistică: în limba maternă și în limba străină;**
- **2. Competența digitală;**
- **3. Competența-a învăța să înveți;**
- **4. Competența sensibilizare și exprimare culturală.**

CONȚINUTURILE VIZATE DIN CLASA A-VIII-A

COMPETENȚE SPECIFICE

- **1.1.Exprimarea unui punct de vedere propriu privind reprezentarea aceleiași teme în texte diferite, în vederea evaluării informațiilor, a intențiilor de comunicare și a atitudinilor comunicative.**
- **2.1.Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din textele literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale.**

CONȚINUTURI ANCORĂ

- **-Compararea modului în care apare ilustrată o temă în texte diferite;**
- **-Sesizarea detaliilor necesare înțelegerii informațiilor din texte de diferite tipuri;**
- **-Dezvoltarea și evaluarea unor informații din diverse tipuri de texte prin emiterea de opinii și idei, în contexte școlare sau extrașcolare.**

RESURSE

- Platforma NEARPOD
- Fișe de lucru cu textele suport
- Jurnalul personal: RED WIKIPEDIA-
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/>
- Youtube
- Jurnalele elevilor

PROIECT DE LECȚIE

Data:

Școala: Școala cu clasele I-VIII nr. 37 Constanța

Clasa : a IIIa

Învățător: Camelia Nicola

Aria curriculară: Limbă și comunicare

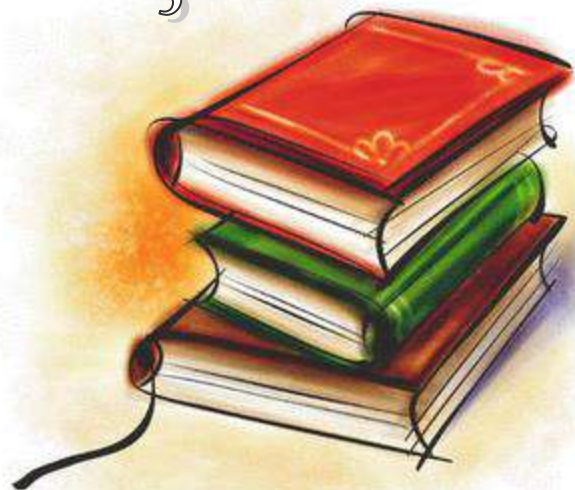
Disciplina: Limba română

Unitatea de învățare: Aventurile copilăriei (Vara)

Subiectul: Heidi, fetița munților, Johanna Spyri

Tipul lecției: predare

Durata: 45 min

Obiectiv fundamental: Dezvoltarea capacității de muncă intelectuală cu textul literar

Obiective de referință:

3.3 – să citească în mod conștient, corect, fluent și expresiv un text propus;

1.2 – să deducă sensul unui cuvânt necunoscut prin raportare la mesajul audiat / citit;

1.1 – să sesizeze sensul global al unui mesaj, identificând aspectele principale și de detaliu la care se referă un mesaj;

Obiective operaționale

O1 – să citească în mod conștient, corect, cursiv, fără omisiuni sau adăugiri textul propus;

O2 – să identifice cuvintele și expresiile noi întâlnite în text;

O3 – să explice cuvintele noi prin raportarea la text, cu ajutorul cuvintelor cu sens asemănător;

O4 – să alcătuiască enunțuri folosind cuvintele noi;

O5 – să formuleze întrebări pornind de la textul citit;

O6 – să răspundă corect, complet la întrebările adresate;

O7 – să rezolve repede , corect fișa propusă;

Obiectiv afectiv

Stimularea și dezvoltarea interesului pentru lectură, pentru frumusețea naturii.

Strategii didactice

Metode și procedee: lectura explicativă, conversația euristică, explicația, asaltul ideilor, cadranele, metoda RAI

Mijolace: manualul, fișe autor, fișe de lucru

Forme de realizare: activitate frontală, activitate individuală

Bibliografie:

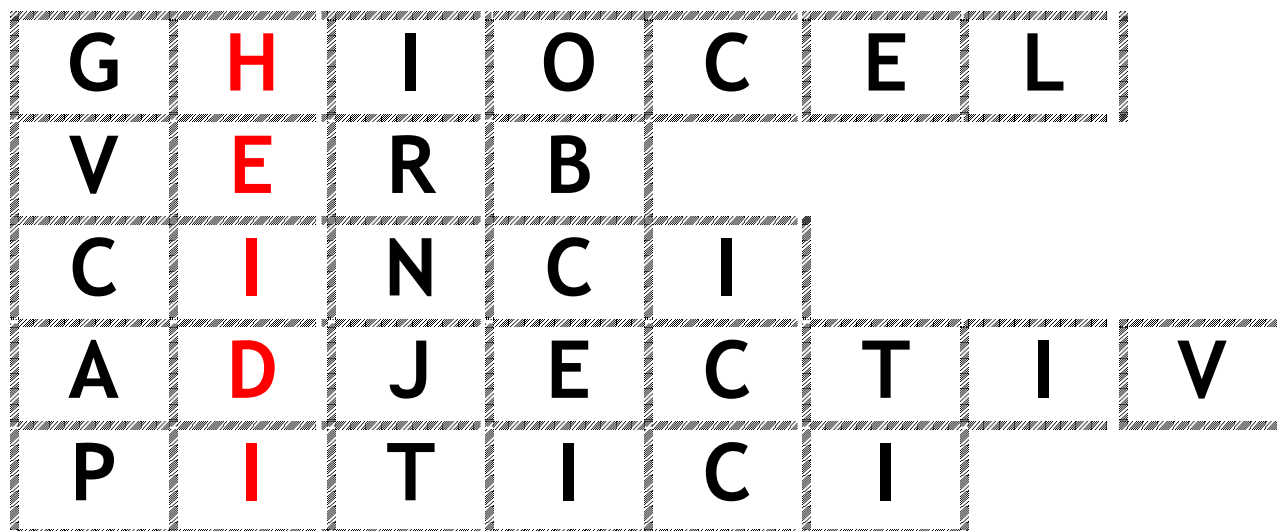
1 M.E.C., Programe școlare pentru clasa a III –a, Limba și literatura română, București, 2004

2 Să dezlegăm tainele textelor literare, autor Carmen Iordăchescu, Editura Carminis, Pitești 2005;

MOMENTELE LECȚIEI	OB OP	TIMP / MIN	CONȚINUTUL LECȚIEI	STRATEGII DIDACTICE			EVALUAREA
				metode	mijloace	forme de organizare	
1 Moment organizatoric			Asigură condițiile optime pentru buna desfășurare a lecției: aerisirea sălii de clasă, pregătirea materialului didactic și stabilirea liniștii.				
2. Captarea atenției		2	Se va realiza cu ajutorul unui aritmograf. (Anexa 1)	-conversația -explicația	- planșă	-activitate frontală	-observația
3. Anunțarea temei și a obiectivelor		2	Se anunță titlul lecției “Heidi, fetița munților” fragment după Johanna Spyri și câteva din obiective în manieră accesibilă copiilor. Se scrie titlul pe tablă și în caiete.	-conversația euristică - explicația	-caietele elevilor	-activitate frontală	
4. Dirijarea învățării	O1 O6 O1 O2 O3 O4	25 -3- -2- -10-	Date despre autor – fiecare elev va primi câte o fișă cu datele autoarei. Se vor sesiza elementele de organizare a textului în pagină: intuirea imaginii, identificarea titlului lecției și a autorului. - Ce ne prezintă materialul ilustrativ propus? - Ce formă de relief este prezentată în imagine? - Ce anotimp credeți că este? - Care este titlul lecției? Dar autorul? - Unde este scris titlul? Dar autorul? ●Citirea textului model de către învățător ●Citirea textului în gând, citirea textului în lanț, citirea selectivă a textului ●Citire pe fragmente cu selectarea din text a cuvintelor și expresiilor necunoscute, explicarea acestora raportându-ne la text, cu ajutorul sinonimelor și scrierea lor la tablă și pe caiet, alcătuire de enunțuri – fiecare elev își va alege trei dintre cuvintele explicate; citirea enunțurilor –ex 5pag 105 - bolta albastră – cer; - dără – urmă îngustă și continuă lăsată de un obiect târât sau de o cantitate mică de lichid; - țintaură – plantă medicinală cu flori roșii sau albe, cu fructul o capsulă (fierea pământului); - smoc – cantitate de fire care se pot prinde o dată, mănunchi; - a se desfăta – a se bucura, a simți o mare plăcere, a se delecta;	-lectura explicativă -asaltul ideilor -lectura -conversația euristică -explicația	-fișă cu datele biografice - manual - caietul	-activitate frontală -activitate individuală	-răspunsul dat - răspunsul Dat

	O5 O6	-5- -5-	<p>-tufă – arbust cu ramuri dese care pornesc de la rădăcină; - a îmbiba – a umple, a impregna, a pătrunde; -suav – gingaș, frumos, delicat, fin; - îmbietor – atrăgător, încântător, frumos; - ex 4 pag 105</p> <p>5 elevi vor citi o propoziție pe care o doresc, iar colegii vor formula întrebări pentru propoziția citită.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rezolvare de execuții din manual <p>- ex 2,3, pag 105 - fișă pentru fixarea cunoștințelor (Anexa 2) * ex 6 pag 105</p>	-asaltul ideilor RAI cadrele		-activitate individuală	- formulare de întrebări și răspunsuri -rezolvarea fișei
Asigurarea feed-back-ului		5	<p>Cvintetul Heidi curajoasă,prietenoasă iubind, ajutând,înflorind Clara face primii pasi. copilărie</p>	-cvintelul		-activitate frontală	
Temă pentru acasă		2	<p>- fișă le lucru - Să înțelegem textul, pag 105</p>			-activitate frontală	-observatia
Încheierea activității		2	<p>Se fac aprecieri asupra modului în care elevii au participat la lecție.</p>			-activitate frontală	

ANEXA 1

1. Vestitorul primăverii.
2. Parte de vorbire care exprimă acțiunea, starea, existența.
3. Cifra 5, cu litere.
4. Parte de vorbire care exprimă însușiri.
5. „Albă ca zăpada și cei șapte.....”

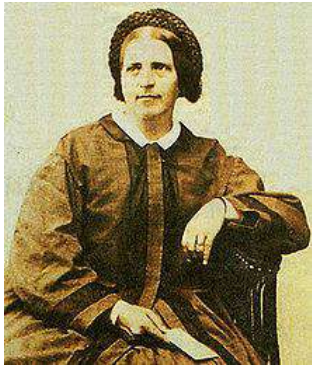
Johanna Spyri

Scriitoarea elvețiană Johanna Spyri s-a născut la 12 iunie 1827. Era nepoata unui pastor reformat (preot) și fiica unui medic, al patrulea din cei 6 copii ai familiei.

Scriitoare elvețiană de cărți pentru copii, și-a petrecut copilăria într-un sat așezat la poalele munților falnici din Elveția. Viața de acolo a constituit sursa de inspirație pentru scrierile ei.

A debutat la 44 ani, adică în anul 1871. Succesul îl cunoaște în anul 1880, odată cu apariția romanului Heidi, fetița munților. Cartea a fost tradusă în peste 50 de limbi și a devenit cea mai cunoscută opera literară elvețiană.

Johanna Spyri a murit la 07 iulie 1901, în Zurich.

Johanna Spyri

Scriitoarea elvețiană Johanna Spyri s-a născut la 12 iunie 1827. Era nepoata unui pastor reformat (preot) și fiica unui medic, al patrulea din cei 6 copii ai familiei.

Scriitoare elvețiană de cărți pentru copii, și-a petrecut copilăria într-un sat așezat la poalele munților falnici din Elveția. Viața de acolo a constituit sursa de inspirație pentru scrierile ei.

A debutat la 44 ani, adică în anul 1871. Succesul îl cunoaște în anul 1880, odata cu apariția romanului *Heidi*, fetița munților. Cartea a fost tradusă în peste 50 de limbi și a devenit cea mai cunoscută opera literară elvețiană.

Johanna Spyri a murit la 07 iulie 1901, în Zurich.

Johanna Spyri

Scriitoarea elvețiană Johanna Spyri s-a născut la 12 iunie 1827. Era nepoata unui pastor reformat (preot) și fiica unui medic, al patrulea din cei 6 copii ai familiei.

Scriitoare elvețiană de cărți pentru copii, și-a petrecut copilăria într-un sat așezat la poalele munților falnici din Elveția. Viața de acolo a constituit sursa de inspirație pentru scrierile ei.

A debutat la 44 ani, adică în anul 1871. Succesul îl cunoaște în anul 1880, odata cu apariția romanului *Heidi*, fetița munților. Cartea a fost tradusă în peste 50 de limbi și a devenit cea mai cunoscută opera literară elvețiană.

Johanna Spyri a murit la 07 iulie 1901, în Zurich.

Johanna Spyri

Scriitoarea elvețiană Johanna Spyri s-a născut la 12 iunie 1827. Era nepoata unui pastor reformat (preot) și fiica unui medic, al patrulea din cei 6 copii ai familiei.

Scriitoare elvețiană de cărți pentru copii, și-a petrecut copilăria într-un sat așezat la poalele munților falnici din Elveția. Viața de acolo a constituit sursa de inspirație pentru scrierile ei.

A debutat la 44 ani, adică în anul 1871. Succesul îl cunoaște în anul 1880, odata cu apariția romanului *Heidi*, fetița munților. Cartea a fost tradusă în peste 50 de limbi și a devenit cea mai cunoscută opera literară elvețiană.

Johanna Spyri a murit la 07 iulie 1901, în Zurich.

Johanna Spyri

Scriitoarea elvețiană Johanna Spyri s-a născut la 12 iunie 1827. Era nepoata unui pastor reformat (preot) și fiica unui medic, al patrulea din cei 6 copii ai familiei.

Scriitoare elvețiană de cărți pentru copii, și-a petrecut copilăria într-un sat așezat la poalele munților falnici din Elveția. Viața de acolo a constituit sursa de inspirație pentru scrierile ei.

A debutat la 44 ani, adică în anul 1871. Succesul îl cunoaște în anul 1880, odata cu apariția romanului *Heidi*, fetița munților. Cartea a fost tradusă în peste 50 de limbi și a devenit cea mai cunoscută opera literară elvețiană.

Johanna Spyri a murit la 07 iulie 1901, în Zurich.

Heidi, fetița munților

dupa Johanna Spyri

<p>1. Alege și bifează răspunsurile potrivite:</p> <p><i>Locul unde se petrece întâmplarea este:</i></p> <ul style="list-style-type: none">• la munte• la bunicii lui Heidi• la câmpie <p><i>Timpul când are loc acțiunea este:</i></p> <ul style="list-style-type: none">• iarna• toamna• vara <p><i>Personajele povestirii sunt:</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Heidi• bunicul• Peter• Clara• Bălaia• vecinul	<p>2. Unește cuvintele cu sens asemănător:</p> <table><tr><td>1 suav</td><td>• miros</td></tr><tr><td>2 a izbuti</td><td>• gingaș</td></tr><tr><td>3 parfum</td><td>• a încânta</td></tr><tr><td>4 a smulge</td><td>• a murmura</td></tr><tr><td>5 a șopti</td><td>• a reuși</td></tr><tr><td>6 a desfăta</td><td>• a rupe</td></tr></table>	1 suav	• miros	2 a izbuti	• gingaș	3 parfum	• a încânta	4 a smulge	• a murmura	5 a șopti	• a reuși	6 a desfăta	• a rupe
1 suav	• miros												
2 a izbuti	• gingaș												
3 parfum	• a încânta												
4 a smulge	• a murmura												
5 a șopti	• a reuși												
6 a desfăta	• a rupe												
<p>3. Completează enunțurile următoare cu explicațiile corespunzătoare:</p> <p>Heidi voia să vadă dacă</p> <p>Clara a rămas în tovărășia</p> <p>Fetița pusă pe picioare a reușit</p> <p>Bucuria copiilor a fost atât de mare încât</p>	<p>4. Desenează un personaj al lecției</p>												

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Niculaie Claudia

Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu”, Drăgășani

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, viziunea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolarilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolarilor din grupa pe care o coordonez la GPN Jiblea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobilă (în cadrul GPN Jiblea Nouă doar trei preșcolari au acces la calculator) îl are asupra sănătății preșcolarilor, am repartizat timpul activităților în felul următor:

- 📅 9:00 - 9:30 întâlnirea de dimineață
- 📅 10:30 - 11:00 activitate didactică de consolidare/ testare/ învățare
- 📅 19:00 - 19:30 povestea de seară.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ

și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net și youtube kids.com. Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Eficientizarea demersului didactic

prof. Nistor Adriana
Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu”, Giurgiu

Se pare că, în era digitalizării, învățământul trece printr-o criză fără precedent în care elevii se simt dați la o parte, nu se concentrează, nu au plăcerea de a învăța și sunt agitați. A cui este vina? A elevilor sau a părinților? Nici a unora, nici a celorlalți. Cauzele sunt mai profunde.

Principalele cauze sunt produsul sistemului social care a stimulat, într-un mod înspăimântător, fenomenele care construiesc gândurile. Mentea tinerilor de astăzi este diferită de cea a tinerilor din trecut. Fenomenele care se află în culisele minții lor și care generează gândurile sunt aceleași, dar actorii de pe scenă sunt diferiți. Calitatea și viteza gândirii s-au schimbat. Prima deprindere a unui profesor este aceea de a înțelege mintea elevului și de a găsi răspunsuri deosebite, diferite de cele cu care elevul este obișnuit.

Ultimul veac este caracterizat de sociologi ca fiind un secol al hedonismului, al omului căzut sub robia simțurilor. Consecințele pervertirii simțurilor sunt obezitatea, bolile metabolice etc. Un caz particular îl reprezintă efectul imagisticii asupra dezvoltării intelectuale și psihice a copilului. Mai concret, efectul imagisticii TV.

Virgiliu Gheorghe, în cartea sa „Efectele televiziunii asupra minții umane”, dezbate magistral acest subiect. Privitul îndelung la televizor excită și dezvoltă activitatea emisferei cerebrale drept răspunzătoare de activitatea și atitudinea pur emoțională – adică reacție fără gândire prea multă. În același timp, emisfera cerebrală stângă – cea răspunzătoare de gândirea critică – este inhibată; astfel, analiza, comparația, sinteza, decizia devin procese psihice șterse, ineficiente.

Pe măsură ce imaginea ocupă tot mai mult loc în viața omului, capacitatea de pricepere și folosire a informației sonore și scrise scade. Rezultatele inconștiente ale acestui fapt sunt grave. Profesorii pierd capacitatea de a influența lumea psihică a elevilor. Gesturile și cuvintele lor nu au impact emoțional și, în consecință, nu sunt arhivate în mod privilegiat, astfel încât să producă mii de alte emoții care să stimuleze dezvoltarea inteligenței. Cea mai mare consecință a excesului de stimuli de la televizor este contribuția la apariția sindromului gândirii accelerate, S.G.A. Viteza gândurilor nu poate fi crescută în mod permanent. Dacă am face-o, s-ar produce o diminuare a concentrării și o creștere a anxietății. Este exact ceea ce se întâmplă cu elevii noștri. Anxietatea din sindromul S.G.A. generează nevoia de noi stimuli. Principiul este același cu cel din cazul dependenței de droguri. Dependenții de droguri folosesc mereu alte doze, încercând să diminueze anxietatea generată de dependență. Cu cât doza e mai mare, cu atât devin mai dependenți.

În agenda Consiliului Național al Profesorilor de Matematică și a Asociației de Supervizare și Dezvoltare Curriculară din America, incapacitatea concentrării elevilor pe o durată minimă necesară rezolvării unei probleme, a ajuns să ocupe un loc central. Problema este tratată cu foarte multă seriozitate, pentru că aproape nicio activitate nu poate fi desfășurată fără o anumită concentrare a minții și urmărirea cu atenție a procesului respectiv. Elevii care suferă de sindromul S.G.A. prezintă următoarele comportamente:

- 1) Neputința de a duce la bun sfârșit activitatea începută;
- 2) Incapacitatea de a asculta și urmări;
- 3) Dificultatea de a sta concentrat sau conectat la o activitate;
- 5) Tendința de a acționa înainte de a gândi;

- 6) Alternarea rapidă a unei activități cu alta;
- 7) Dificultatea organizării și planificării acțiunilor;
- 8) Dificultatea de a-și aștepta rândul;
- 9) Pasivitatea –până la inactivitate, la lene;
- 10) Tulburări de comunicare, vorbire incoerentă;
- 11) Insomnie și somnolență;
- 12) Dificultate de a-și exprima ideile în scris;
- 13) Dependența de TV.

S.G.A. face ca teoriile educaționale și psihologice ale trecutului să nu mai funcționeze – pentru că, în timp ce profesorii vorbesc, elevii sunt agitați, neliniștiți, nu se concentrează și, pe deasupra, sunt furați de gânduri. Profesorii sunt prezenți în sala de clasă și elevii sunt în alte lumi.

Profesorul Augusto Cury identifică trei cauze ale S.G.A.:

- 1) Excesul de stimuli vizuali produși de TV care atacă teritoriul emoției;
- 2) Excesul de informative;
- 3) Excesul de culori.

O persoană cu S.G.A. nu reușește să-și administreze gândurile în totalitate și să-și liniștească mintea. Amenințarea cea mai mare pentru calitatea vieții omului modern este excesul de gândire.

S.G.A compromite sănătatea psihică sub trei forme:

- amintirea excesivă a ceea ce a fost în trecut, ceea ce dezvoltă sentimente de vinovăție;
- preocupări și griji legate de probleme existențiale;
- suferința prin anticipație.

Ca să fii un profesor bun, trebuie să cunoști sufletul copilului pentru a descoperi instrumentele pedagogice capabile să transforme sala de clasă într-o oază, nu într-o sursă de stres. Este o chestiune de supraviețuire.

Profesorul Augusto Cury, în excelenta carte „Părinți străluciți, profesori fascinanți”, propune câteva tehnici care implică schimbări în ambientul social psihic al profesorilor și elevilor.

1) Muzica ambientală în sala de curs are ca scop: dezaccelerarea gândirii, calmarea neliniștii, îmbunătățirea concentrării, dezvoltarea plăcerii de a învăța, educarea emoției.

2) Așezarea în cerc are ca scop: dezvoltarea siguranței, promovarea educației participative, îmbunătățirea concentrării, diminuarea conflictelor în sala de clasă, reducerea conversațiilor între elevi.

3) Expunerea interogativă are ca scop: ameliorarea SGA, reaprinderea motivației, dezvoltarea capacității de a-și pune întrebări, îmbogățirea interpretării de texte și enunțuri, deschiderea ferestrelor inteligenței.

4) Expunerea prin dialog are ca scop: dezvoltarea conștiinței critice, promovarea dezbaterii de idei, stimularea educației participative, depășirea nesiguranței, învingerea timidității, îmbunătățirea concentrării.

5) Umanizarea cunoașterii are ca scop: stimularea îndrăzelii, promovarea perspicacității, cultivarea creativității, stimularea înțelepciunii, creșterea capacității critice, formarea de persoane care gâdesc.

6) Umanizarea profesorului are ca scop dezvoltarea socializării, stimularea afectivității, stimularea înțelepciunii.

7) Educarea respectului de sine are ca scop rezolvarea conflictelor din clasă, promovarea cooperării, a solidarității.

Sarcina cea mai importantă a educației este transformarea ființei umane în propriul ei lider - cel al gândurilor și al emoției sale. Școlile din toată lumea îi învață pe elevi să conducă firme și aparate, dar nu-i pregătesc pentru a-și controla și să-și țină în frâu gândurile. Sunt nenumărați cei care au succes profesional, dar sunt sclavii propriilor gânduri. Viața lor emoțională este mizerabilă. Ei înfruntă lumea, dar nu știu să-și înlăture din minte ceea ce este inutil. La ce le folosește tinerilor să învețe să rezolve probleme de matematică dacă nu știu să rezolve probleme de viață? Tinerii au nevoie de o educație deosebită. Timpul trece și noi vom purta toată viața o frântură din ființa tinerilor pe care, cu atâta greutate, încercăm să-i educăm.

Bibliografie:

- Cury, Augusto, *Părinți străluciți, profesori fascinanți. Cum să formăm tineri fericiți și inteligenți*, Editura For You, București, 2007;
- Gheorghe, Virgiliu, *Efectele televiziunii asupra minții umane*, Editura Evanghelistos, București, 2005.

„CREȘTEREA EFICIENȚEI DE PREDARE- ÎNVĂȚARE PRIN FOLOSIREA METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE”

**Prof. Nistor Luize Lavinia
Grădinița P.P. Nr.1-Hunedoara**

„Nu toți educatorii pot să ajungă la calitatea de cercetător în sensul științific al termenului, dar o activitate de căutare a noi soluții pentru activitatea curentă realizează orice dascăl care se respectă”

Rodica Mariana Niculescu

Astăzi, când învățământul trebuie să răspundă exigențelor contemporaneității, la nivelul segmentului preșcolar se conturează dezvoltarea unei noi abordări educaționale. Este vorba de o abordare care determină organizarea și trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi, o abordare care încearcă o îmbinare suplă a ideilor pedagogiilor alternative moderne, cu ideile pedagogiei tradiționale autohtone.

Modernizarea procesului de învățământ din grădiniță implică mai multe componente: proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a copiilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, o metodologie didactică activă.

Noul curriculum pentru învățământul preșcolar aduce noi accente care pun în valoare dezvoltarea globală a personalității copilului. Un accent deosebit este acela al diversificării strategiilor de predare – învățare – evaluare, caracterizat prin folosirea de metode activ-participative, prin asigurarea de valențe formative ale jocului, ca activitate de bază a copilului, precum și printr-o evaluare a fiecărui copil în raport cu el însuși.

Pentru creșterea calității procesului instructiv-educativ din grădiniță urmărim perfecționarea metodelor tradiționale, dar și introducerea unor metode și procedee educative. Metodele implică mult tact pedagogic din partea educatoarelor deoarece stilul didactic trebuie să-l adopte în funcție de personalitatea copiilor. Regândirea educației formale duce la schimbarea relației cu copii promovând un dialog reciproc, constructiv. Proiectarea unui demers didactic, diferit de cel tradițional dă posibilitatea fiecărei educatoare să-și valorifice propria experiență prin utilizarea unor metode moderne într-o abordare interdisciplinară.

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Învățământul preșcolar are un anumit specific, dacă ne gândim la vârsta celor ce-l urmează, ceea ce nu exclude utilizarea metodelor active-interactive. Felul în care educatoarea solicită întrebări, felul în care organizează activitatea de formare și informare a copilului, prin accentul pe care-l pune pe dezvoltarea proceselor cognitive-aplicative, influențează comportamentul activ și creativ al copilului. Jocul de rol, experimentul, observația, jocul interactiv, portofoliul, metoda proiectului, sunt câteva din metodele interactive ce se pot utiliza cu succes în grădiniță: Jocul de rol, Experimentul, Observația, Jocul interactiv, Lotus, Portofoliul, Metoda proiectului, Mozaic, Ciorchinele, Metoda pălăriilor gânditoare, Știu/vreau să știu/am învățat, Cubul, Brainstorming, Metoda bulgărului de zăpadă, Metoda R.A.I. “Răspunde-Aruncă-Interoghează” sunt câteva din metodele interactive ce se pot utiliza cu succes în grădiniță.

I.Cerghit spune – „Activ” este copilul care depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor”.

Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive conferă activității „mister didactic”, se constituie ca „o aventură a cunoașterii” în care copilul e participant activ pentru că el întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit în finalul activității.

Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice și de cunoaștere, de abordare a altor demersuri intelectuale, interdisciplinare, inovatoare decât cele clasice. Prin corelațiile elaborate interactiv copiii își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții, elaborează sinteze în activități de grup, intergrup, individual, în perechi. Metodele activ – participative solicită efortul personal de gândire, imaginație, memorie și voință, dar și valorifică maximal potențialul de cunoaștere, acțiune și trăire al copilului. Efectele formativ – educative ale învățării sunt în raport direct proportional cu nivelul de angajare și participare individuală și colectivă.

În opoziție cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditoriu sau un simplu spectator, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele active au tendința să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele pe calea activității proprii, a unei angajări optime a gândirii, a mobilizării tuturor funcțiilor intelectuale și energiilor emoțional – motivaționale în raport cu sarcina de învățare dată. Esențial în pregătirea cadrului didactic pentru lecție este de a putea pune în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu niște cunoștințe de-a gata ce trebuie să fie însușite, ci de a insufla elevilor săi dorința și posibilitatea de a le dobândi, pe cât este cu putință, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ.

Ce fac copiii?

Copiii studiază individual situația prezentată, își împărtășesc ideile, se ajută unii pe alții să înțeleagă și să găsească soluții.

Atfel copiii trebuie să fie capabili:

- să asigure conducerea grupului;
- să coordoneze comunicarea;
- să stabilească un climat de încredere;
- să poată lua decizii;
- să medieze conflictele;
- să fie motivați să acționeze conform cerințelor educatoarei.

Ce face educatoarea?

-Asigură ambianța propice muncii în echipă, aranjând mobilierul din clasă în mod corespunzător.

-Stabilește criteriul de grupare (sexul, prietenii, nivelul abilităților într-un anumit domeniu, diferite jocuri, etc.) și dimensiunea grupului (de la 2 la 6 copii).

-Stabilește regulile de lucru (se vorbește pe rând, nu se „atacă” persoana, ci opinia sa, copiii se consultă între ei, nu se monopolizează discuția, nu rezolvă unul singur sarcina, se lucrează cu culori diferite etc.).

-Explică foarte clar obiectivele activității, specifică timpul pe care îl au copiii la dispoziție.

Avantajele interacțiunii:

- lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru copil, cât și pentru educatoare;
- stimulează efortul și productivitatea individului;
- subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual;
- dezvoltă capacitățile copiilor de a lucra împreună - componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare.
- dezvoltă inteligențele multiple,
- stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe;
- munca în grup permite împărțirea sarcinilor și responsabilităților în părți mult mai ușor de realizat;
- timpul de soluționare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt în cazul lucrului în grup decât atunci când se încearcă găsirea rezolvărilor pe cont propriu;
- cu o dirijare adecvată, învățarea prin cooperare dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;
- se reduce la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității;

-grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță, antrenare reciprocă a membrilor ce duc la dispariția fricii de eșec și curajul de a-și asuma riscul;
-asigură un demers interactiv al actului de predare–învățare–evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare copil, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea acestuia.

Utilizarea metodelor active și interactive în grădiniță solicită o anumită adaptare. Dacă până acum educatoarea conducea activitatea în stil tradițional, acum aplicând metode moderne interactive de grup, rolul educatoarei se schimbă. Ea devine coechipier, îi orientează pe copii să-și caute informațiile de care are nevoie, îi învață să dialogheze cu colegii, să aibă inițiativă și rapiditate în gândire și acțiune, le stârnește interesul pentru competiții și în ultimul rând îi consiliază. Metodele implică mult tact din partea educatoarelor, deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de tipul de copil: timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsim gestul, mimica, interjecția, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reținerea, aprecierea, entuziasmul în concordanță cu situația existentă.

Concluzii:

-am constatat că învățarea prin cooperare este o modalitate eficientă de stimulare a comunicării și învățării active, facilitând acomodarea firească a copilului la sistemul de relații, norme, valori și comportamente ale grupului din care face parte.

-în grup, apar idei mai multe și mai bune, copiii învață și unul de la altul, nu doar de la educatoare, este încurajată contribuția personală, intervine aprecierea diversității, se valorifică informațiile colegilor în construirea cunoașterii proprii;

-învățând în grup se dezvoltă unele relații interpersonale mai bune: relații colegiale, de solidaritate, de grijă și devotament, de sprijin personal;

-evaluarea urmărește acordarea ajutorului imediat, având o funcție corectivă, ameliorativă, realizându-se prin raportarea la progresul individual, dar având în vedere atât participarea fiecărui copil la procesul elaborării în comun, cât și rezultatul echipei.

Dirijor al procesului educațional, educatoarea apelează la o serie întreagă de instrumente pentru a ușura și accelera asimilarea și aplicabilitatea informațiilor. Nevoile și cerințele copiilor „actori” pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

Bibliografie:

-Crenguța Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică și pedagogică, București, 2007;
-Brebeneș S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007;
-Miron Ionescu, Educația și dinamica ei, Editura, Tribuna învățământului, București, 1998;
-Ion Frățilă, Tendințe în evoluția procesului de învățământ, Revista, Învățământul preșcolar, nr.2-3 1991.

Exemple de bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

Niță Mirela , Școala Gimnazială ”Ion Basgan ” Focșani

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și se va încheia în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/ material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, o evaluare sistematică a progresului acestora, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

În organizarea succesiunii de situații educative prin intermediul cărora elevii să ajungă individual sau în grup la noi achiziții, precum și la exersarea și dezvoltarea competențelor, am proiectat activități de învățare prin folosirea următoarelor metode:

1. Copacul ideilor

Metoda Copacul ideilor este una dintre formele de evocare prin brainstorming a cunoștințelor despre un anumit conținut. Se va cere elevilor ca printr-o asociere spontană de idei să consemneze, timp de un minut, toate ideile pe care le au despre patrule. Lucrând în perechi, elevii completează fișa cu organizatorul grafic „copacul ideilor” pe ramurile căruia scriu ceea ce știu despre tema pusă în discuție. Timp de două minute discută ideile cu partenerul. Prin activitate frontală profesorul selectează ideile cele mai valoroase care vor fi înscrise pe tablă și ordonate după anumite criterii, servind drept suport ideatic în desfășurarea noii activități de predare-învățare. Elevii sunt încurajați să se manifeste liber, să emită judecăți, să compare, să argumenteze, ceea ce stimulează motivația învățării și încrederea în sine a fiecărui elev .

2. Știu/ Vreau să știu/ Am învățat

Este utilizată cu precădere în faza de evocare, dar și în cea de realizare a sensului, fiind o modalitate de conștientizare de către elevi a ceea ce știu sau cred că știu referitor la un subiect, o problemă și, totodată, ceea ce nu știu și ar dori să știe, să învețe. Procedeu este simplu: elevilor li se cere să inventarieze – procedând individual, prin discuții în perechi sau în grup – ideile pe care consideră că le dețin cu privire la tema investigației ce va urma. Aceste idei sunt notate în rubrica „Știu”; totodată, ei notează ideile despre care au întrebări sau ceea ce ar dori să știe în legătură cu tema respectivă. Aceste idei sunt grupate în rubrica „Vreau să știu”. Urmăzând apoi studiul unui text, realizarea unei investigații sau dobândirea unor cunoștințe referitoare la acel subiect, cunoștințe selectate de profesor. Apoi, elevii inventariază noile idei asimilate pe care le notează în rubrica „Am învățat” .

Știu – Ce credem că știm?
Vreau să știu – Ce vrem să știm?
Am învățat – Ce am învățat?

Metoda va fi utilizată ca procedeu în cadrul *Cubului* de către elevii din grupul de studiu pentru realizarea sarcinii de lucru: *Ce știți despre patrule?*

3. Diagrama Venn

Este o metodă grafică folosită pentru a compara procese, evenimente, personalități. Poate fi utilizată în activitățile de învățare sau la fixarea cunoștințelor, ca temă pentru acasă. Este eficientă în formarea capacităților elevilor de a compara două evenimente, procese, figuri geometrice și de a selecta asemănările dintre acestea.

Reprezintă două cercuri care se suprapun parțial. Elevii pot lucra individual, în perechi sau, în cazul de față, în echipă, învățând prin colaborare. Elevii vor completa cercurile cu informații referitoare la problemele de comparat; în zona suprapusă vor fi notate asemănările. Elevii care formează grupul de studiu vor folosi diagrama Venn în cadrul tehnicii *Cubului* pentru rezolvarea sarcinii de lucru: Compară patrulele cunoscute.

4. SINELG – Sistemul interactiv de notare pentru eficientizarea lecturii și a gândirii

Este o metodă de monitorizare a înțelegerii și de menținere a implicării elevilor în procesul de predare. Aceasta se bazează pe activitatea de lectură și presupune identificarea în conținutul unui material, prin marcarea cu semne specifice:

√ – informative deja cunoscută
— — informația citită contrazice sau este diferită de ceea ce știau
+ – informația este nouă pentru elev
? – ideile par confuze, neclare, insuficiente, necesitând lămuriri suplimentare.

Categorizarea informațiilor se poate realiza cu ajutorul tabelului SINELG, utilizând coloanele: √ + — ?

Informațiile obținute se discută în cadrul grupului, apoi se comunică profesorului care le centralizează într-un tabel la tablă. Cunoștințele incerte pot rămâne ca temă de cercetare pentru lecțiile următoare.

Metoda va fi utilizată ca procedeu în cadrul *Cubului*, de către elevii dintr-un grup de studiu în studierea proprietăților patrulaterelor pentru îndeplinirea sarcinii de lucru. Aplică cunoștințele dobândite în realizarea unei scheme logice privind patrulaterelor- asemănări și deosebiri.

5. Motivează-ți opinia

Metoda dezvoltă capacitatea elevilor de a analiza structura, proprietățile, stilul grafic al unor figuri geometrice pornind de la analiza unor figuri oferite de către profesor. Elevii vor realiza sarcina pe grupuri de lucru de maxim 3-4. Ei vor primi, de exemplu, spre studiu, figuri geometrice în spațiu și profesorul va cere fiecărui grup să se pronunțe asupra unor elemente precum : numărul de laturi și unghiuri, patrulaterelor întâlnite, desfășurarea în plan, legătura cu alte figuri studiate. Elevii vor analiza figurile și vor realiza un scurt eseu în care vor argumenta răspunsurile. Acesta va fi rezultatul colaborării membrilor grupului.

6. Metoda ciorchinelui structurat

Este o metodă de brainstorming neliniară care îi stimulează pe elevi să gândească liber, deschis, critic. Poate fi utilizat atât în evocare, cât și în etapă de reflecție. Mai poate fi folosit ca mijloc de a rezuma ceea ce s-a studiat, ca modalitate de a construi asociații noi sau de a reprezenta noi sensuri.

Etape:

1. Se scrie un cuvânt/ figură geometrică (care urmează a fi cercetate) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie;
2. Se notează toate ideile, sintagmele sau cunoștințele care vă vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial;
3. Pe măsură ce scrieți cuvinte, idei noi, trageți linii între toate ideile care par a fi conectate;
4. Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată;

Etapetele pot fi precedate de brainstorming în grupuri mici sau în perechi. În acest fel se îmbogățesc și se sintetizează cunoștințele. Rezultatele grupurilor se comunică profesorului care le notează la tablă într-un ciorchine fără a le comenta sau judeca.

În etapa finală a lecției, ciorchinele poate fi reorganizat utilizându-se anumite concepte supraordonate găsite de elevi sau de profesor. Elevii vor completa un ciorchine structurat despre patrulaterelor pe baza modelului din fișa de lucru.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă”.

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Cerghit Ioan - Perfecționarea lecției în școala modernă, E.D.P., București, 1983
4. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

Copilăria între două țări. Perspective asupra dezvoltării personalității copilului remigrant

**Prof. Nițu Andreea
Grădinița cu P.P. Nr.13 Focșani**

Migrația este un subiect sensibil și de interes atât pentru țările de origine, cât și pentru cele de destinație. Migrația cetățenilor români este, indubitabil, un fenomen care produce efecte mai mult sau mai puțin previzibile în plan social, economic, politic și, în special, individual. În contextul articolului de față, ne propunem să analizăm factori, procese și consecințe ale migrației care au ecou asupra dimensiunii psiho-individuale și sociale a personalității copilului remigrant, afectându-i starea de bine prin generarea unor experiențe traumatice.

Fenomenul migratoriu este influențat de o combinație de factori economici, politici și sociali, fie din țara de origine a migrantului (factori de respingere - *push*), fie din țara de destinație (factori de atracție - *pull*). Perspectiva istorică legitimează ipoteza conform căreia relativa prosperitate economică și stabilitate politică din Uniunea Europeană au exercitat un efect de atracție considerabil asupra imigranților.

Numărul real al imigranților români pentru muncă în străinătate este de aproximativ 2,8 milioane de persoane, echivalând cu 13 procente din populația României, conform ultimelor studii.

Profilul socio-demografic al imigrantului român prezintă **copii, adolescenți sau tineri**, angrenați într-o formă de învățământ înainte de prima plecare, **adulți**, cu vârste între 35-44 de ani, având un statut ocupațional incert sau în situație de risc (în principal șomeri de lungă durată sau persoane cu poziții marginale pe piața muncii din România). Țările de destinație preferate sunt **Italia și Spania**, unde majoritatea emigranților din România sunt lucrători în servicii, muncitori meseriași sau necalificați, în sectorul construcțiilor, în servicii slab sau ne-calificate furnizate gospodăriilor, în hoteluri sau restaurante și în agricultură.

O etapă care poate surveni în procesul migratoriu este **remigrația**. În sens larg, conceptul de remigrație desemnează întoarcerea migrantului în țara de origine. Reîntoarcerea nu se produce în mod obligatoriu ca o etapă naturală a migrației, putând fi alimentată atât de factori de succes, cât mai ales de insuccese.

Prin amploarea pe care o dobândește, fenomenul remigrației începe să suscite interesul teoreticienilor și al practicienilor din diferite domenii: educație, asistență socială, protecția familiei și a copilului.

Orice persoană emigrantă se confruntă cu o serie de obstacole. Dificultățile și impedimentele apar atunci când țara de destinație are o cultură marcant diferită de aceea a țării de origine. Copiii migranți reprezintă un segment aparte în populația de imigranți. Decizia de relocare aparține părinților, deși în cele mai multe cazuri copiii sunt consultați în privința acestei decizii (Luca et al., 2012). Astfel, copilul va fi nevoit să se adapteze unui mediu străin, unde oamenii, obiceiurile, limba și societatea sunt diferite față de mediul primar. Acest proces de adaptare presupune rezolvarea procesului de aculturație. Copilul reușește să internalizeze și să adopte pe deplin cultura gazdă? Internalizarea se produce parțial și acționează ca un mecanism *de coping* față de adversitățile și stresul generat de noul context social? Ca revers, aculturația se poate realiza și prin adoptarea unei strategii de separare sau chiar marginalizare (Georgas et al., 1997). Schimbările de natură sociopsihologică din personalitatea copilului remigrant sunt funcție a relației pe care a dezvoltat-o cu cultura adoptivă.

Modelul ecologiei mentale poate oferi răspunsuri pertinente specialiștilor interesați în a înțelege personalitatea copilului remigrant, acesta fiind motivul pentru care îl aducem în discuție în prezentarea palielilor personalității care pot fi afectate de remigrație.

În modelul ecologic tranzacțional, mediul unei persoane este compus din mai multe straturi care coexistă și interacționează (Cicchetti & Toth, 1997). Aceste straturi sunt dispuse într-o ordine ierarhică, de la cel mai apropiat la cel mai îndepărtat. Factorii care influențează starea mentală, în special, sau starea de bine, în general, a copilului remigrant sunt asociați diferitelor straturi. Împreună factorii influențează dinamic sistemul intraindividual al copilului (Cicchetti & Toth, 1997). Factorii care influențează mai puternic sunt cei care acționează la nivelul stratului proxim. Din perspectiva modelului ecologic, evaluarea stării de bine a copilului remigrant implică investigarea a trei straturi, macrosistemul, exosistemul și microsistemul, luând în considerare acțiunea factorilor specifici.

Straturi	Relația mediu-copil	Factori specifici
Macrosistemul I	Este stratul cel mai îndepărtat, care exercită influențe indirecte asupra personalității copilului.	Credințe/valori/norme /cultura.
Exosistemul	Este reprezentat de comunitatea imediată în care copilul trăiește.	Școala/vecinii/prietenii/servicii/alte sisteme formale și informale
Microsistemul	Spațiul imediat în care trăiește copilul, care exercită o influență decisivă asupra modelului de dezvoltare a copilului.	Familia și structura acesteia/relația tată-mamă/valorile promovate de familie/limba vorbită în familie/stimularea autonomiei copilului/prietenii apropiați;

Tabel 1: Structura mediului de dezvoltare a copilului și factorii specifici

Când microsistemul nu poate furniza protecția necesară, sprijinul în a face față obstacolelor unei noi culturi, se realizează transferul la nivelul exosistemului (Cicchetti & Toth, 1997).

Remigrarea în România poate produce efecte pe termen lung asupra diferitelor dimensiuni ale personalității copilului remigrant. Aceste efecte pot fi vizibile imediat sau cu o perioadă de latență de 3-5 ani. Profesorii, consilierul școlar sau asistentul social care se relaționează cu copilul remigrant se vor afla în situația de a realiza o evaluare inițială și de monitoriza evoluția copilului. Readaptarea la un nou sistem social și educațional este un proces cu o temporalitate mai largă.

Ca urmare a reîntoarcerii în România pot apărea mai multe categorii de probleme (Luca et al., 2012): i) *probleme de readaptare și reintegrare socială*, pe care doar 10% dintre copiii remigranți le recunosc, ii) *modificări ale emoționalității și stării afective a copilului*, care caracterizează 16-17% dintre copiii remigranți, iii) *modificări ale dimensiunii comportamentale a personalității*, care apar la 10-15% dintre copiii reîntorși în România, iv) *tulburări somatice și psiho-somatice*.

Categorie de simptome	Manifestări
Psiho-emoționale	Depresie Încredere scăzută în sine Tristețe Imagine de sine negativă Rușine/Tristețe/Teamă/Furie/Sentiment de abandon Dificultăți de învățare
Comportamentale	Comportament antisocial Dependență față de adult Nevrotism/Hiperactivitate/Instabilitate a atenției
Somatice	Insomnie/Dureri de cap/Dureri de stomac/Lipsa apetitului

Tabel 2: Tablou simptomatologic al copilului remigrant

Cercetări longitudinale (Karadayi, 2000) efectuate pe grupuri de copii remigranți arată că simptomele comportamentale se manifestă predominant după schimbarea mediului (reîntoarcerea în țară), față de manifestările psiho-emoționale care se pot instala după remigrare, dar devin manifeste mai târziu în viața copilului. Variabilitatea simptomelor este și o consecință a vârstei la care se produce migrația, respectiv remigrația, dar și o funcție a genului. Băieții remigranți sunt caracterizați o tendință mai accentuată de a manifesta simptome psihiatrice imediat după întoarcerea în țară, mai ales dacă au imigrat înainte de vârsta pubertății. Băieții și fetele care remigrează după vârsta pubertății pot manifesta tulburări ale imaginii de sine (nemulțumire sau chiar respingere a definiției de sine).

Stabilirea relațiilor cu covârșnicii poate fi afectată de (re)migrație atât în cazul fetelor, cât și al băieților. Chiar dacă un copil remigrant își poate face prieteni noi sau poate relua relațiile cu cei vechi, adesea copiii remigranți declară că se simt singuri (Karadayi, 2000) sau că nu își găsesc locul într-un grup. Cei mai mulți din subiecții care declară aceste dificultăți de relaționare au imigrat înainte de vârsta pubertății și s-au întors în țara de origine după vârsta de 13-14 ani (Karadayi, 2000).

Migrația, relocarea, aculturația și reacția la noua cultură sunt posibili factori traumatogeni. Anxietatea, simptomele depresive, introversia, probleme de relaționare, comportamente negative sau antisociale, dificultăți de învățare și tulburări somatice sunt câteva exemple de consecințe ale remigrației care pot afecta starea de bine a copilului (Birman & Chan, 2008).

Reintegrarea în sistemul de învățământ din țara de origine îl pune pe copilul remigrant în contact cu specialiști care pot diagnostica și preîntâmpina apariția sau agravarea simptomelor anterior expuse. Soluția pe care o propunem este realizarea unui *screening* al stării mentale și socio-emoționale în momentul în care copilul este (re)integrat în sistemul de învățământ. Pentru eficiență, strategia de screening este de natură selectivă, accentul fiind asupra unui copil sau a unui grup de copii aflați în situație de risc din perspectiva stării generale de bine.

Realizarea unui proces de screening în școală necesită o doză de flexibilitate la nivel instituțional, un timp special dedicat acestei proceduri, o locație, acordul părintelui sau al tutorelui, precum și instrumente adecvate spațiului școlii.

Fără a ne propune să detaliem sau să abordăm exhaustiv această tematică, propunem spre exemplificare instrumente utile și eficiente în evaluarea copiilor remigranți: Tabel 3: Instrumente de screening pentru copiii remigranți.

Chestionarul experiențelor de viață (<i>Life Experiences Survey- LES</i>)	Evaluează expunerea la violență și la alte situații traumatogene. Nu conține întrebări specifice despre familie.
Chestionarul de investigare a simptomelor stresului post traumatic pentru copii (<i>Child PTSD symptoms scale - CPSS</i>)	Evaluează simptomele stresului post traumatic și alte dificultăți funcționale.
Chestionarul pentru evaluarea punctelor tari și dificultăților la copii (<i>Strengths and Difficulties Questionnaire-Child Report-SDQ-Child</i>)	Investighează probleme emoționale, probleme de conduită, hiperactivism și probleme de concentrare a atenției, cooperarea cu covârșnicii și comportamente prosociale.
Chestionarul Beck pentru depresie (<i>BDI – II</i>)	Utilizat pentru evaluarea severității depresiei.
Inventarul Beck pentru anxietate	Inventar pentru autoevaluare.
Inventarul pentru depresie la copii (<i>Children Depression Inventory</i>)	Pot fi evaluați copii cu vârste între 6-17 ani, privind sentimente, trăiri și emoții din

Tabel 3: Instrumente de screening pentru copiii remigranți

Implementarea acestei soluții necesită abordarea conjugată a dimensiunii culturale, etice și chiar lingvistice (pentru copiii care au învățat mai întâi limba țării de destinație și în plan secundar limba română). Astfel, experții din domeniul educațional și al protecției copilului se vor orienta către o abordare contextualizată care să ofere o înțelegere aprofundată a mecanismelor individuale și sociale care însoțesc dezvoltarea copilului remigrant.

În timp ce ființele umane au o moștenire biologic comună, fiecare persoană aparține mai multor grupuri etno-culturale, având un mediu proxim unic (familie) și o structură genetică singulară. Toți acești factori interacționează pentru a modela dezvoltarea omului și modul în care acesta răspunde experiențelor traumatice (Cook et al., 2005). Schimbarea mediului, în sensul modelului ecologic tranzacțional, este o experiență traumatică pentru copiii remigranți.

Necesitatea de a integra copiii remigranți în sistemul de învățământ și de a proiecta experiențe de învățare care să îi conducă la succes școlar este reală și solicită răspunsuri adecvate și prompte. Luarea unor decizii și măsuri este atât responsabilitatea decidenților, cât și a practicienilor și specialiștilor cu care acești copii intra în contact. Soluția de screening și monitorizare a stării mentale și socio-emoționale a copiilor remigranți necesită fundamentare prin cercetări psiho-sociale solide și o preocupare activă în acest sens.

Bibliografie:

1. Birman, D., & Chan, W. (2008). Screening and assessing immigrant and refugee youth in school-based mental health programs. Accesat la <http://www.rwjf.org/files/research/3320.32211.0508issuebriefno.1.pdf>, pe 3 septembrie 2013.
2. Cassarino, J. (2004). Theorising Return Migration. The Conceptual Approach to Return Migrants Revisited. În *International Journal on Multicultural Societies (IJMS)*, 6(2), 253-27.
3. Cicchetti, D. & Toth, S.L. (1997). Transactional ecological systems in developmental psychopathology. În Luthar S, Burack J, Cicchetti D & Weisz J. (eds) *Developmental psychopathology : perspectives on adjustment, risk, and disorder*. Cambridge: Cambridge University Press, Cambridge.
4. Cook, A., Blaustein, M., Spinazzola, J., Van Der Kolk, B. (2005). Complex trauma in children and adolescents. În *Psychiatric Annals*, 35 (5), 390–398.
5. Georgas, J., Berry, J.W., Shaw, A., Christakopoulou, S., & Mylonas, K. (1996). Acculturation of Greek family values. În *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 27(3), 329-338.
6. Karadayi, F. (2000). Exposure to a different culture and related autonomus self: a comparison of remigrant and nonmigrant Turkish late adolescents. În *Hamburg social psychology research papers (HAFOS)*, 27.

7. Kazdin A.E, Kraemer H.C., Kessler R.C., Kupfer D.J. & Offord D.R. (1997). Contributions of risk-factor research to developmental psychopathology. În *Clinical Psychology Review*, 17, 375-406.
8. Luca, C., Foca, L., Gulei, A.S., Brebuleț, S.D. (2012). *Remigrația copiilor români*. Accesat la http://singuracasa.ro/images/img_asistenta_sociala/pentru_profesionisti/studiu_remi_gratie/Studiu%20RCR_AAS_2012_PS.pdf, pe 10 septembrie, 2013.
9. *** Banca Mondială. (2011). Taking Stock of Recent Migration Flows in the European Union. Accesat la http://www-wds.worldbank.org/external/default/WDSContentServer/WDSP/IB/2011/01/20/000334955_20110120014405/Rendered/PDF/590040SR0white101public10BOX353822B.pdf, pe 2 septembrie 2013.

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Învățarea centrată pe elev determină schimbarea metodologiei predării, astfel încât să fie satisfăcute necesitățile fiecărui elev în parte. De asemenea, sunt abordate principiile care stau la baza schimbărilor propuse. Cadrele didactice vor putea susține și să administreze procesul de învățare al fiecărui elev și să maximizeze învățarea pe plan individual.

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație.

Școala și oamenii ei se află acum la granița dintre modernism și postmodernism. Școala postmodernistă promovează învățarea prin cooperare ca formă superioară de interacțiune psihosocială, bazată pe sprijin reciproc, pe toleranță, pe efort susținut din partea tuturor, îndreptat către același scop. În societățile moderne, cunoașterea e echivalentă cu știința și e importantă în sine. Oamenii caută căile optime pentru a dobândi „cunoaștere”, „știință” din cât mai multe domenii, considerând că astfel vor fi recunoscuți drept persoane educate. Într-o societate postmodernistă, cunoașterea trebuie să fie funcțională, utilă; înveți nu doar pentru „a ști” și a stoca o serie de informații din diferite domenii, pentru a demonstra cât de „educat ești”, ci, înveți pentru „a face”, pentru „a folosi” ceea ce ști, pentru „a aplica” ceea ce ai acumulat, în folosul tău și al celorlalți. A ști ce să faci cu ceea ce ai învățat este dezideratul major al educației postmoderniste.

Agenții educaționali trebuie să fie interesați de ceea ce-și doresc elevii să învețe și de ceea ce pot să facă cu aceste cunoștințe. Rolul profesorului este nu de a îndopa elevii cu diverse cunoștințe, ci de a le arăta ce au de făcut cu acestea. Lecția de predare-învățare devine astfel “o aventură a cunoașterii” în care copilul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme și situații dificile, examinându-le și descoperind soluții plauzibile. Rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare și dirijare, iar motivația activității reiese din participarea entuziastă a cadrului didactic. Punerea în practică a unor noi metode și procedee de învățare, cum ar fi instruirea programată- considerată „metodă modernă” (Cerghit, I., 2002), permite optimizarea procesului de predare –învățare.

Pașii pe care trebuie să-i faci sunt importanți, deoarece vizează atât nivelul deprinderilor de operare pe calculator, cât și organizarea demersului didactic.

Tot mai multe cadre didactice încep să pună mare accent pe pregătirea personală în domeniul informaticii și, implicit, pe utilizarea acestor mijloace moderne de învățare, întrucât perspectivele deschise de utilizare a calculatorului la clasă sunt multiple.

Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Este nu doar simplu activă, individual activă ci interactivă. Reciprocitatea este un stimulent al învățării, când acțiunea comună este necesară, când reciprocitatea este activată în cadrul unui grup în vederea obținerii unui rezultat, atunci par să existe procese care stimulează învățarea individuală și care conduc pe fiecare la o competență cerută de constituirea grupului. Gruparea și sarcinile în care membrii grupului depind unul de celălalt pentru realizarea rezultatului urmărit arată că: elevii se implică mai mult în învățare decât în abordările frontale sau individuale. elevii odată implicați își manifestă dorința de a împărtăși celorlalți ceea ce experimentează, iar aceasta conduce la noi conexiuni în sprijinul înțelegerii.

elevii acced la înțelegerea profundă atunci când au oportunități de a explica și chiar preda celorlalți colegi ceea ce au învățat.

Cele mai importante aspecte ale activității diferențiate se referă la:

- Diferențierea prin organizarea colectivității școlare și activității didactice.

grupe de nivel (colective omogene de elevi) ;

grupe pentru elevii cu aptitudini deosebite în anumite domenii ;

grupe de sprijin pentru elevii “ lenți ”

- Diferențierea prin metodologia didactică și a relației dintre educatori și elevi

Deoarece colectivele de elevi sunt eterogene și din acest motiv există diferențe între aceștia, am încercat să valorificăm la cel mai înalt nivel posibilitățile de învățare ale fiecărui elev, folosind strategii de individualizare a instruirii ca:

- Sarcini instructive individualizate în funcție de aptitudini, înclinații, nivel de dezvoltare intelectuală
- Fișe de lucru individualizate:

fișe de exercitii – pentru formarea priceperilor și deprinderilor;

fișe de recuperare – pentru elevii cu ritm lent de învățare, având ramaneri în urma la învățare;

fișa de dezvoltare – pentru elevii dotați, pregătindu-i astfel și pentru concursurile școlare

- Fișa de evaluare – pentru constatarea nivelului de pregătire și asigurarea feedback-ului;

Atmosfera din clasă trebuie să le permită elevilor să gândească critic. Astfel, ajung să înțeleagă că atunci când investesc suficientă energie în învățare și se implică în mod activ, procesul devine agreabil și dă naștere unui sentiment de împlinire. Elevii trebuie să creadă că opiniile lor au valoare. Comunitatea învățării îi îmbogățește pe toți membrii ei.

În învățarea prin cooperare, dascălul implică elevii în fixarea obiectivelor de învățare, în etapizarea activităților, în evaluarea procesului de învățare . Elevii sunt mereu încurajați de învățător să-și exprime opiniile, să-și dezvolte gândirea critică, să participe deschis la discuții.

Bibliografie:

1. Dumitru, Ion Al. (2000) – Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara

2. Învățământul primar (2005) – revista dedicată cadrelor didactice, Editura Miniped, nr. 1-2

3. Cerghit, I. (2004) – Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași

4. Iucu, R.B., (2000) – Managementul și gestiunea clasei de elevi, Editura Polirom, Iași

5. Viorel, I., (2000) – Pedagogia situațiilor educative, Editura Polirom, Iași

PROIECT DIDACTIC- CLASE SIMULTANE

Profesor înv. primar, Oancea Marina Adelina
Școala Gimnazială „I. C. Lăzărescu” –Țițești
Jud. Argeș

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „I. C. Lăzărescu”-Țițești, Jud. Argeș

Structura: Școala Primară Nr. 2 Valea Stâniei-Țițești

Data: 08.02.2023

Propunător: profesor pentru învățământ primar, Oancea Marina Adelina

<p>CLASA: Pregătitoare</p> <p>ARIA CURRICULARĂ: Consiliere și orientare</p> <p>DISCIPLINA: Dezvoltare personală</p> <p>UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Abilități și atitudini de învățare</p> <p>SUBIECTUL: „Tehnici simple care sprijină învățarea”</p> <p>TIPUL LECȚIEI: mixtă</p> <p>SCOPUL: formarea deprinderilor de aplicare a unor tehnici simple de organizare a activităților și a învățării</p>	<p>CLASA: I</p> <p>ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare</p> <p>DISCIPLINA: Comunicare în limba română</p> <p>UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Patria mea</p> <p>SUBIECTUL: Sunetul „b”; Litera „b” mic de tipar și de mână - Text suport „Orașul lui Bucur”/ora a II-a</p> <p>TIPUL LECȚIEI: mixtă</p> <p>SCOPUL:</p>
--	--

DISCIPLINE INTEGRATE: Dezvoltare personală, Comunicare în limba română, Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și abilități practice.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- **Dezvoltare personală**

- 3.1. Identificarea unor rutine în activitatea școlară;
- 3.2. Aplicarea unor tehnici simple care sprijină învățarea și succesul școlar;
- 3.3. Identificarea hobby-urilor, jocurilor și activităților preferate;

COMPETENȚE INTEGRATE

Comunicare în limba română

Identificarea semnificației unui mesaj dintr-un text

Matematică și explorarea mediului

- 1.1. Recunoașterea numerelor în centrul 0-10

Arte vizuale și abilități practice

Dezvoltarea deprinderilor de a citi și a scrie corect cuvinte care conțin „b”, enunțuri cu astfel de cuvinte; înțelegerea textului citit, precum și dezvoltarea auzului fonematic, exersarea operațiilor gândirii, îmbogățirea vocabularului.

DISCIPLINE INTEGRATE: Comunicare în limba română, Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- **Comunicare în limba română**

- 1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte în enunțuri rostite cu claritate;
- 2.1. Formularea unor enunțuri proprii în diferite situații de comunicare;
- 3.1. Citirea unor cuvinte și propoziții scurte scrise cu litere de tipar sau de mână;
- 4.1. Scrierea literelor de mână;
- 4.2. Redactarea unor mesaje scurte, formate din cuvinte scrise cu litere de mână, folosind materiale diverse.

Activități integrate în lecție:

Matematică și explorarea mediului

- numărarea pentru analiza fonetică a cuvintelor;

1.1. Sesizarea semnificației unui mesaj exprimat prin desen

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: să răspundă la întrebări pe baza textului – CLR;

O2: să enumere ce activități învață la școală;

O3: să exemplifice cum învață la școală;

O4: să numere crescător, apoi descrescător din 1 în 1 în centrul 0-10 – MEM;

O5: să precizeze ce activitate le place cel mai mult la școală – DP;

O6: să deseneze și să coloreze activitatea preferată – AVAP.

STRATEGII DIDACTICE:

- recunoașterea părților componente ale corpului animalelor prezentate în imagine, numărarea acestora;
- rezolvarea de probleme simple în care intervin operații de adunare;

Arte vizuale și abilități

- colorarea literei „b”, precum și a imaginilor a căror denumire conține sunetul „b”;

Muzică și mișcare

- intonarea cântecului „*Ce petrecere frumoasă !*” învățat la muzică și mișcare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Pe parcursul și la finalul lecțiilor, elevii vor fi capabili:

O1 – să încercuiască litera „b” mic de tipar într-un text dat pe baza explicațiilor anterioare;

O2 – să citească în ritm propriu cuvinte formate din 2-3 silabe și propoziții formate din 3-4 cuvinte pe baza exercițiului anterior și a citirii demonstrative;

O3 – să scrie litera „b” mic de mână prin unirea corectă a elementelor grafice din care este compusă;

O4 – să transcrie corect cuvinte scurte și propoziții realizând corespondența literă de tipar – literă de mână;

O5 – să ordoneze cuvintele date pentru a forma propoziții cu cuvinte care conțin litera „b”.

METODE ȘI PROCEDEE: lectura, explicația, conversația, exercițiul, observația, munca independentă, problematizarea, jocul de rol.

MIJLOACE DIDACTICE: instrumente de scris, caiet de lucru, calculator, creioane colorate, fișă de lucru.

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală.

RESURSE:

- **UMANE:** 12 elevi
- **TEMPORALE:** 35 minute+15 activitati recreative
- **SPAȚIALE:** sala de clasă

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum Național- *Curriculum pentru învățământul primar*, M.E.C.T.S.;
- Programa școlară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a” Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, observația, explicația, jocul didactic, metoda fonetică analitico-sintetică, demonstrația, exercițiul, ciorchinele, explozia stelară, metoda cadranelor, munca independentă;

MIJLOACE DIDACTICE: : planșă cu litera „b” mare de tipar și de mână, markere, calculator, alfabetar, ilustrații, ghicitori, fișe de lucru, fișe de muncă independentă.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual;

RESURSE:

- **UMANE:**8 elevi
- **TEMPORALE:** 2X45 minute
- **SPAȚIALE:** sala de clasă

BIBLIOGRAFIE:

*** Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română, aprobată prin ordin al ministrului Nr.3418/19.03.2013;

<ul style="list-style-type: none"> • Suport de curs “<i>Abilitatea curriculară a cadrelor didactice din învățământul primar pentru clasa pregătitoare</i>” – 2012; • Ghidul cadrului didactic pentru clasa pregătitoare, editura Ars Libri, 2015; • Caiet de lucru Dezvoltare personală pentru clasa pregătitoare, editura Ars Libri, 2015; 	<p>Vasile Molan, (2014), <i>Didactica disciplinelor „Comunicare în limba română” și „Limba și literatura română” din învățământul primar</i>, Editura Miniped, București;</p> <p>Manual de Comunicare în limba română ,autori Cleopatra Mihăilescu,Tudora Pițilă, Editura E.D.P., București, 2018.</p>
--	--

DEMERS DIDACTIC

Clasa pregătitoare					Clasa I				
Momentele lecției	OB. OP.	Conținut instructiv – educativ	Strategii didactice	Evaluare	Momentele lecției	OB. OP.	Conținut instructiv – educativ	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric 1 min		Asigur condițiile optime de desfășurare a lecției.	Conversația	Frontală	1.Moment organizatoric 1 min		Asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității.	conversația	Frontală
2.Captarea atenției.		Se prezintă elevilor o jucărie din pluș,o	Conversația	Frontală	2.Captarea atenției		Se prezintă elevilor ghicitori despre		

2 min.		broască țestoasă și se discută despre aceasta.			2 min		<p>animalele si obiecte a căror soluție este un cuvânt care conține sunetul “b”. (Anexa 1)</p> <p>Cine stă mereu pe lac, Și tot strigă „Oac! Oac! Oac!” (<i>broasca</i>)</p> <p>Nu e pește, nici vapor Uriașul mărilor. (<i>balena</i>)</p> <p>Cutii lungi cu scăunele Stau școlarii-n rând pe ele. (<i>băncile</i>)</p> <p>Pe masă sau în tavan, Luminează-un ghem bălan. (<i>becul</i>)</p> <p>O pernuță afânată Stă la tablă agățată. (<i>buretele</i>)</p> <p>Două roate-n lanț legate Duc iute un om în spate. (<i>bicicleta</i>)</p>	conversația jocul didactic	observare sistematică, aprecieri verbale
3. Anunțarea			Explicația		3. Anunțarea				

temei și a obiectivelor 1 min		Astăzi vom asculta povestea unei broscuțe și a unui baietel.			temei și a obiectivelor 1 min.	În această oră vom învăța despre Orașul lui Bucur, vom răspunde la întrebări, explicăm cuvinte necunoscute, vom rezolva exerciții.		
-------------------------------------	--	--	--	--	--------------------------------------	--	--	--

<p>4.Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării 10 min.</p>	<p>O1</p>	<p>Le voi citi elevilor povestea „Broscuta Fifi”, din ghidul cadrului didactic.</p> <p>Le voi adresa elevilor întrebări legate de conținutul poveștii:</p> <p>Despre cine este vorba în poveste? Ce i s-a întâmplat lui Bili?</p> <p>De ce credeți că nu a putut Bil să îi răspundă la întrebare broscuței?</p>	<p>Lectura</p> <p>Conversația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Conversația</p>	<p>Frontală</p>	<p>4.Prezentare a optimă a conținutului și dirijarea învățării 25 min.</p>	<p>O2</p> <p>O3</p>	<p>Citirea în șoaptă a textului „Orașul lui Bucur” de către elevi.</p> <p><u>Întrebări în legătură cu textul:</u></p> <p>Care este titlul textului?</p> <p>Câte alineate are textul?</p> <p>Cum se numește ciobanul?</p> <p>Ce căuta Bucur?</p> <p>Ce a clădit Bucur?</p> <p>Cum a numit Bucur acest loc?</p> <p><u>Exerciții de citire a Textului</u></p> <p>-Citirea textului în lanț</p> <p>-Explicarea cuvintelor necunoscute (stână, clădit) și integrarea acestora în contexte noi</p> <p>-Citirea model a textului de către învățător</p>	<p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>conversația</p> <p>explicația</p> <p>exercițiul</p>	<p>observare sistematică</p> <p>aprecieri verbale</p> <p>orală prin aprecieri verbale</p> <p>aprecieri verbale</p>
	<p>O2</p>	<p>Doriți să îl ajutăm pe Bili să răspundă?</p> <p>Dacă da, haideți să-i spunem broscuței ce activități desfășurăm noi zilnic la școală? (învățăm să scriem, să socotim, să citim, să cântăm, să desenem, să</p>	<p>Conversația</p> <p>Conversația</p>			<p>O2</p>			

		<p>ne comportăm frumos, să comunicăm cu colegii, să ne jucăm, să facem exerciții fizice)</p> <p>Cum învățăm noi? Puteți să dați un exemplu?</p> <p>(învățăm prin joc cum să ne comportăm și cum să comunicăm, prin cântec învățăm să cântăm, prin pictură și desen</p> <p>învățăm culorile, prin scriere învățăm literele și cifrele etc.)</p> <p>Vreți să le arătăm lui Bili și broscuței cum știm noi să numărăm?</p> <p>Le solicit elevilor să numere crescător, apoi</p>	Exercițiul			<p>➤ Citirea după model a textului de către elevi</p> <p>Citirea selectivă a textului:</p> <p>Citește propoziția din care aflăm ce a clădit Bucur.</p> <p>Citește propoziția din care aflăm cum se numește orașul întemeiat.</p> <p>Citește cu intonație dialogul textului.</p> <p>-Pentru a afla de ce ciobanul Bucur a ales acest loc, solicit elevilor să descopere cu ce se hrănesc diferite animale. (Anexa 2)</p> <p><i>Acum că am aflat cu ce se hrănește fiecare animal, ordonând</i></p>	<p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>explicația</p> <p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>explicația</p> <p>exercițiul</p>	<p>orală prin aprecieri verbale</p> <p>aprecieri verbale</p> <p>aprecieri verbale</p> <p>aprecieri verbale scrise</p>
--	--	--	------------	--	--	--	---	---

	O4	descrescător, din 1 în 1, în centrul 0-10.				O5	<p><i>corect cuvintele în propoziție vom afla cu se hrănesc oile.</i></p> <p>Ordonarea cuvintelor în propoziție:</p> <p>hrănește cu Oaia se iarbă .</p> <p>Copierea propoziției în caiete</p> <p><i>Citirea coloanelor de cuvinte, ex.6, pag. 73</i></p>	<p>conversația</p> <p>explicația</p> <p>exercițiul</p> <p>conversația</p> <p>explicația</p> <p>exercițiul</p>	orală
5.Obținerea performanței 10 min.	O5	Le propun elevilor jocul: „Ce îmi place	Joc de rol	Pe grupe	5.Obținerea performanței 6 min.	O5	Explozia stelară Prezintă elevilor o planșă în care este prezentată o		

		<p>cel mai mult la școală?”</p> <p>Fiecare grupă își alege un reprezentant care le prezintă celorlalți colegi ce activitate preferată au.</p>					<p>stea care are în fiecare colț o întrebare: Cine?,Ce? Cum? Când? Unde?</p> <p>Sub stea sunt scrise propoziții din textul „Orașul lui Bucur”.</p> <p>Elevii vor avea ca sarcină să formuleze complet întrebarea care să răspundă la propoziția scrisă pe steluță, începând cu unul din cuvintele: cine? ce? unde? când? cum?</p>		
6.Retenția și transferul cunoștințelor 10 min	O6	Le propun elevilor să deseneze, apoi să coloreze în caietul de lucru activitatea preferată. Și o persoană dragă alături de care ar dori să	Exercițiul	Frontal	6.Retenția și transferul cunoștințelor 10 min	O4	<p>Fișă de muncă independentă (Anexa 3)</p> <p>Interpretarea cântecului „Ce petrecere frumoasă!”</p>	<p>Frontal</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	Aprecieri verbale

<p>Încheierea activității 1 min.</p>		<p>învețe cât mai multe lucruri noi.</p> <p>Se vor face aprecieri asupra întregii activități a elevilor pe parcursul activității și asupra esteticii lucrărilor.</p>				<p>O1</p>	<p>Se fac aprecieri generale și individuale asupra desfășurării lecției, a modului în care au participat și au răspuns la solicitări. Temă pentru acasă, (Anexa 4).</p>		
--	--	--	--	--	--	-----------	--	--	--

Unitatea de învățământ: **LICEUL TEORETIC SEBIȘ**
 Profesor: **OARCEA VIORICA**
 Disciplina: **Economie aplicată**
 Clasa: a XII-a, liceu tehnologic
 Profil: "Servicii"
 Calificarea: "Tehnician în activități economice"

PROIECTAREA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚARE

Unitatea de învățare: **Menajele, gospodăriile populației, lumea consumatorilor**
 Număr ore: **16 ore**

Conținuturi (Detalieri)	Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare
<ul style="list-style-type: none"> Menajele - nevoi și resurse specifice, caracteristici (3 ore) 	1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți 4.2 Adecvarea comportamentului propriu la cerințele de ordin economic din cadrul unui menaj	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Realizare portofoliu	-Manualul -Fișe de lucru	Evaluarea -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
<ul style="list-style-type: none"> Bugetul personal și de familie (2 ore) Proiecte specifice menajelor (2 ore) Alegere și renunțare –cost de oportunitate (1 oră) 	1.3 Identificarea și aplicarea unor soluții de rezolvare a unor probleme economice în spațiul privat. 2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți.	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Învățarea prin cooperare	-Manualul -Fișe de lucru	Evaluarea: -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
<ul style="list-style-type: none"> Instrumente de economisire și de investire specifice persoanelor fizice (2 ore) 	4.2 Adecvarea comportamentului propriu la cerințele de ordin economic din cadrul unui menaj. 3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți. 2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat	-Simularea -Învățarea prin descoperire -Învățarea prin cooperare	-Manualul -Fișe de lucru -Planse -Filmulețe	Evaluarea: -Continuă, -Formativă -Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor

Conținuturi (Detalii)	Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare
<ul style="list-style-type: none"> • Creditul pentru persoane fizice (1 oră) • Tipuri de credit (2 ore) 	<p>2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spațiu privat</p> <p>1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor</p> <p>3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți.</p>	<p>-Simularea</p> <p>-Învățarea prin descoperire</p> <p>-Învățarea prin cooperare</p> <p>-Realizare portofoliu</p>	<p>-Manualul</p> <p>-Fișe de lucru</p> <p>-Planse</p> <p>-Filmulețe</p>	<p>Evaluarea:</p> <p>-Continuă,</p> <p>-Formativă</p> <p>-Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Riscuri si asigurarea persoanelor contra riscurilor (2 ore) • Evaluarea unității de învățare (1 oră) 	<p>2.5 Utilizarea instrumentelor economice în rezolvarea problemelor în spatiu privat</p> <p>1.2 Identificarea caracteristicilor, rolului și nevoilor specifice menajelor</p> <p>3.2 Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor probleme prin cooperare cu ceilalți</p>	<p>-Simularea</p> <p>-Învățarea prin descoperire</p> <p>-Învățarea prin cooperare</p> <p>-Realizare portofoliu</p>	<p>-Manualul</p> <p>-Fișe de lucru</p> <p>-Planse</p> <p>-Materiale web</p> <p>-Test de evaluare</p>	<p>Evaluarea:</p> <p>-Continuă,</p> <p>-Formativă</p> <p>-Observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor</p> <p>-Evaluare sumativă</p>

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC – EXEMPLE DE BUNE PRACTICE

**PROF. OARGĂ DANIELA
GRĂDINIȚA P.P.NR.1
SÂNNICOLAU MARE, TIMIȘ**

Demersul didactic eficient și de calitate este esențial pentru atingerea obiectivelor educaționale și pentru dezvoltarea optimă a elevilor. În acest eseu, ne vom concentra asupra unor exemple de bune practici în demersul didactic care combină eficiența și calitatea pentru a asigura un proces de învățare excelent.

În era contemporană a învățământului, asigurarea eficienței și calității în demersul didactic este esențială pentru a asigura o experiență educațională valoroasă și memorabilă pentru elevi. Prin adoptarea unor exemple de bune practici, educația poate fi transformată într-un proces captivant, interactiv și relevant, care să promoveze înțelegerea profundă și dezvoltarea abilităților cheie. În acest eseu, vom explora câteva exemple de bune practici care contribuie la eficiența și calitatea în demersul didactic.

Un exemplu de bună practică în demersul didactic este utilizarea metodelor de învățare activă. În loc să se concentreze doar pe prezentarea informațiilor, educatorii pot implica elevii în activități practice și interactive. De exemplu, utilizarea studiilor de caz, dezbaterilor în clasă, simulărilor și proiectelor de cercetare poate stimula gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea între elevi. Aceste metode încurajează participarea activă a elevilor și îi motivează să își asume un rol mai activ în procesul de învățare.

Altă practică eficientă este adaptarea conținutului la stilurile și ritmul de învățare diferite ale elevilor. Fiecare elev are propriul său mod unic de a înțelege și asimila informațiile. Educatorii pot utiliza tehnici diferite, cum ar fi prezentarea vizuală, explicațiile verbale sau activitățile practice, pentru a se asigura că toți elevii beneficiază de o înțelegere profundă a subiectului. Aceasta necesită o observare atentă și o evaluare constantă a nevoilor individuale ale elevilor.

Un exemplu de bună practică este utilizarea tehnologiei în învățare. Integrarea dispozitivelor tehnologice, a platformelor online și a aplicațiilor educaționale poate să îmbogățească experiența de învățare a elevilor. De exemplu, în loc să folosim doar manualele tipărite, putem oferi resurse digitale care includ videoclipuri, simulări interactive și materiale multimedia. Aceasta poate ajuta la explicarea conceptelor abstracte într-un mod mai vizual și captivant, adresând nevoile diferite de învățare ale elevilor. Folosirea tehnologiei în mod inteligent și integrat poate reprezenta o altă practică excelentă în demersul didactic. Platformele de învățare online, instrumentele interactive și resursele multimedia pot îmbogăți experiența de învățare și pot transforma modul în care se transmit informațiile. De exemplu, podcasturile educaționale, simulările virtuale și instrumentele de colaborare online pot spori angajamentul elevilor și pot face învățarea mai atractivă și mai accesibilă.

O altă bună practică este învățarea bazată pe proiecte. Aceasta implică oferirea elevilor unor provocări complexe, legate de lumea reală, pe care să le rezolve prin investigație, cercetare și creativitate. De exemplu, în loc să prezentăm simplu teoria despre schimbările climatice, putem cere elevilor să investigheze impactul acestora în comunitatea lor și să propună soluții

durabile. Această abordare nu doar încurajează aplicarea practică a cunoștințelor, dar dezvoltă și abilități critice de gândire și colaborare.

Învățarea personalizată este, de asemenea, o bună practică în asigurarea calității și eficienței în demersul didactic. Elevii au nevoi și ritmuri diferite de învățare, așa că educatorii pot adapta instruirea pentru a se potrivi fiecărui elev în parte. Prin evaluarea inițială a nivelului de cunoștințe și a stilului de învățare al fiecărui elev, se pot crea planuri de învățare personalizate, incluzând activități suplimentare pentru consolidare sau extindere.

Feedback-ul constructiv și regulat este, de asemenea, un aspect crucial al demersului didactic de calitate. Feedback-ul constant și constructiv este o altă practică esențială. Educatorii ar trebui să ofere feedback detaliat cu privire la performanțele elevilor și să îi încurajeze să își analizeze progresul. Educatorii pot să ofere feedback individualizat elevilor, subliniind atât punctele lor tari, cât și oportunitățile de îmbunătățire. Acest lucru poate ajuta elevii să identifice punctele lor tari și să lucreze asupra aspectelor care necesită îmbunătățiri. Feedback-ul nu ar trebui să fie doar despre note, ci și despre dezvoltarea personală și înțelegerea profundă a subiectelor. Acest feedback poate veni sub forma evaluărilor scrise, a discuțiilor în clasă sau chiar a autoevaluării. Prin înțelegerea a ceea ce fac bine și a ceea ce trebuie să îmbunătățească, elevii pot să-și direcționeze eforturile spre dezvoltarea personală.

În concluzie, asigurarea eficienței și calității în demersul didactic este o preocupare fundamentală în educație. Exemplele de bune practici menționate mai sus, precum utilizarea tehnologiei, învățarea bazată pe proiecte, învățarea personalizată și feedback-ul constant, pot transforma procesul de învățare într-o experiență captivantă și formativă. Aceste practici pot să răspundă nevoilor diversificate ale elevilor și să pregătească terenul pentru dezvoltarea lor ca indivizi încrezători, gânditori critici și participanți activi în societate.

În concluzie, eficiența și calitatea în demersul didactic pot fi realizate prin aplicarea unor bune practici educaționale. Metodele active de învățare, adaptarea la diversitatea elevilor, utilizarea tehnologiei, precum și feedback-ul constant sunt doar câteva exemple de strategii care pot asigura un mediu de învățare stimulant și eficace. Integrarea acestor practici în procesul de predare poate îmbunătăți semnificativ rezultatele educaționale și poate contribui la formarea unor elevi bine pregătiți și motivați.

OBIECTUL, IZVOARELE SI METODELE DE CERCETARE ALE ISTORIEI EDUCATIEI FIZICE SI SPORTULUI

PROF.OLA LIVIU MIRCEA

SCOALA GIMNAZIALA NR.1 IP

Sportul este activitatea de întrecere constituită dintr-un ansamblu de acțiuni motrice diferențiate pe ramuri de sport, desfășurată într-un cadru instituționalizat sau independent, prin care se caută perfecționarea posibilităților morfo-funcționale și psihice, concretizate în performanțe obținute în competiții, ca: record, depășire proprie sau a partenerilor.

Sportul se clasifică în :

- sportul pentru toți ;
- sportul de performanță ;
- sportul adaptat.

Caracteristica principală a sportului o reprezintă competiția. Caracterul competitiv al sportivului nu exclude valențele formative. O altă caracteristică a sportului este reprezentată de faptul că el este accesibil numai celor cu aptitudini.

Capacitatea motrică reprezintă ansamblul posibilităților motrice naturale și dobândite prin care se pot realiza eforturi variate ca structura și dozare.

Aptitudinile motrice apar ca o rezultantă a interacțiunii dispozițiilor ereditare cu condițiile educative de formare a acestora și activitatea subiectului. Aptitudinea este ereditată plus influența mediului (învățare+acțiune+stimulare).

Efort fizic – efortul din antrenament reprezintă procesul învingerii conștiente, de către sportiv, a solicitărilor din pregătire pentru perfecționarea fizică, pentru atingerea unui nivel tehnico-tactic superior, precum și pentru accentuarea factorilor psihici și intelectuali, ale căror rezultate produc, în mod voit, modificări ale capacității de performanță și adaptarea organelor și sistemelor implicate.

Actul motric reprezintă faptul simplu de comportare realizat prin mușchii scheletici în vederea obținerii unui efect elementar de adaptare sau de construire a unei acțiuni motrice. Producerea unui act motric voluntar se bazează pe trei sisteme mari: informațional, regulator, efector.

Acțiunea motrică este un ansamblu de acte motrice astfel structurate încât realizează un tot unitar în scopul rezolvării unor sarcini imediate care pot fi izolate sau înglobate în

cadrul unei activitati motrice. Acțiunile motrice se „clădesc” pe acte motrice precise si automatizate.

Activitatea motrica desemnează ansamblul de acțiuni motrice încadrate într-un sistem de idei, reguli si forme de organizare, în vederea obținerii unui efect complex de adaptare a organismului si de perfecționare a dinamismului acestuia.

Motricitatea definește totalitate actelor motrice realizate de om pt. întreținerea relațiilor sale cu mediul natural si social. Mișcarea nu se produce separat ca act în sine, izolat de funcțiile psiho-intelectuale. Acțiunea, chiar si cea mai simpla, presupune conlucrarea unor procese de cunoaștere. Mișcarea, redusă la contracțiile musculare care o produc sau la deplasările în spațiu care urmează, nu este decât o abstracție fizica sau mecanica.

Psihomotricitatea explica importanta motricității în dezvoltarea somatica si psihica. Manifestarea psihica si cea motrica reprezintă elementele fundamentale ale adaptării sistemului. Dezvoltarea psihomotricității este un proces extrem de complex ce are ca factori determinanți predispozițiile si plasticitatea S.N.C (moștenite genetic) si educația.

Performanta este un rezultat valoros individual sau colectiv, obținut într-o competiție sportiva si exprimata în cifre absolute după sistemul locurilor oficiale sau prin locul ocupat în clasament. Performanta sportiva mai poate fi definita ca o valoare bio-psiho-sociala realizata în cadrul unor competiții oficiale, ca rezultat a unei capacitați multiplu determinate si apreciate pe baza unor criterii sau baremuri riguros stabilite.

Capacitatea de performanta poate fi definita ca rezultatul interacțiunii operaționale a unor sisteme bio-psiho-educagene, concretizate în valori recunoscute si clasificate pe baza unor criterii elaborate social istoric. Capacitatea de performanta este manifestarea complexa a disponibilităților individului, materializata în valori obiective sau obiectivitatea în pct. locuri, clasamente, etc. capacitatea de performanta este determinata de interacțiunea a patru factori: aptitudinile, atitudinile, ambianta si antrenament. La aceștia se adaugă si alți factori mai îndepărtați fără acțiune directă, cum ar fi: religia, tradițiile, etc.

Competiția sportiva este o forma de organizare a întrecerii, între sportivii de diferite categorii, ce are ca obiect principal compararea performantelor (rezultatelor) conform unor reguli precise si unor normative stabilite anterior.

Domeniul practicării exercitiilor fizice a existat din totdeauna. Modul de practicare a fost diferit, el evoluand de la un aspect pur empiric (cand se practicau acte motrice necesare existentei umane) pana la aspectul actual de practicare, pe baze stiintifice.

Definirea domeniului de practicare a exercitiilor fizice a ridicat numeroase semne de întrebare. Astfel în anii '60 s-a conturat si s-a constituit stiinta educatiei fizice si sportului incluzand cele doua tipuri de activitati motrice.

În ultimii ani au aparut tot mai multe denumiri ale stiintei care studiaza motricitatea umana, iar termenul de stiinta a educatiei fizice si sportului a inceput sa fie din ce în ce mai puțin utilizat. Astfel M. Epuran a utilizat termenul de "stiinta activitatilor corporale", ea studiind omul în miscare si reuneste tot sistemul de cunostinte medicale, fiziologice, sociologice, psihologice, biomecanice, ergonomice care stau la baza formarii general-stiintifice a oricarui specialist.

În Franta, Parlebas vorbeste despre "stiinta activitatii motorii" iar în Canada, Landry foloseste termenii de "stiinta activitatii fizice". La ora actuala acestor termeni se mai adauga termenul "sport" si astfel avem " stiinta activitatilor fizice si sportive", denumire tot mai des

utilizata in Franta si chiar in Europa. In Germania se utilizeaza denumirea de "stiinta sportului" iar in Belgia, Olanda, Cehia se foloseste tot mai des termenul de "kinantropologie".

O stiinta trebuie sa se fundamenteze pe o teorie rationala bazata pe o argumentare logica, pe sistematizare, pe metode de cercetare si prospectare a domeniului.

Aparitia gandirii teoretice in domeniul practicarii exercitiilor fizice se leaga de necesitatea generalizarii experientei in domeniu, de necesitatea explicarii acestui proces si in acelasi timp de necesitatea prospectarii activitatii de educatie fizica si sport in stransa corelatie cu evolutia vietii, cu privire la formarea si perfectionarea fiintei umane.

Educatia fizica este o activitate practicata inca din cele mai vechi timpuri, fiind descoperite dovezi in pesteri, asezari stravechi si morminte care ne arata formele de practicare a exercitiilor fizice in perioadele respective. Deasemenea imaginile prezentate in desenele rupestre, pictograme, desene, picturi murale, sculpturi, inscriptii si basoreliefuri, reliefeaza anumite secvente reprezentative ale unor activitati corporale practicate de catre omul primitiv si mai tarziu de catre cel din antichitate. Majoritatea desenelor rupestre prezinta in general momente din viata omului primitiv unde se regasesc printre altele si semne care certifica anumite forme de practicare a activitatilor corporale.

Domeniul educatiei fizice si sportului a trecut prin mai multe cicluri in lunga sa istorie. Aceste cicluri variaza de la un autoritarism strict la democratia liberala de astazi. Aceasta transformare a democratiei a deschis domeniul educatiei fizice pana la numeroase stiinte noi, si anume, crearea de noi oportunitati profesionale.

Evolutia educatiei fizice si a sportului de la inceputurile omenirii pana in zilele noastre demonstreaza tendintele permanente ale omului de autoperfectionare. Practicand exercitii fizice, omul devine mai rezistent, invata sa invinga, sa lupte cu oboseala si sa fie hotarat in actiuni. Pe langa deprinderile motrice aplicative, pe care le imprima prin practicarea sa sustinuta se dezvoltă si pretioase calitati motrice si moral-volitiv.

Perioada preistorica este fascinanta prin insasi marcarea debutului tendintelor omului de a concura, de a inventa diverse forme de miscare. Activitatiile sportive de astazi isi datoreaza in mare parte spectaculozitatea acestei perioade de inceput pentru tot ceea ce inseamna materiale sportive, tehnici, probe sportive.

Miscarile fundamentale ale omului primitiv erau: alergarea, saritura si catararea care alcatuiau mijloacele luptei pentru existenta. Armele omului primitiv erau organele naturale: mainile, picioarele, dintii, dar pe viitor omul a inceput sa intrebuinteze segmente materiale cum ar fi: piatra, lancea, cutitul si maciuca. Aceste segmente amplifica, prelungesc si sporesc puterea organelor naturale si reclama si alte feluri de miscari, necesitate de manuirea lor.

Lupta a castigat spatiu in cea mai importanta perfectiune pe care a atins-o omul atunci cand el nu s-a mai multumit sa tina in mana aceste arme si a inceput sa le arunce la distanta impotriva adversarului. Elasticitatea corpurilor a dus la inventia prastiei si arcului, iar mai tarziu elasticitatea gazelor a dus la inventia armelor de foc.

Omul a putut sa-si sporeasca fortele fizice care in chip natural erau inferioare acelorale ale unor animale, in cele trei miscari fundamentale. El n-a putut intrece calul in fuga, dar inteligenta sa a inventat roata, miscata prin puterea musculara proprie, prin forta de tractiune a animalelor sau prin forta motrice a aburului sau electricitatii. N-a putut sari mai tare ca pantera, nici n-a putut zbura ca pasarile, nici inota ca pestii, dar a inventat armele, uneltele si masiniile

cu care a întrecut prestațiile animalelor și le-a întrecut pe acestea prin puterea minții, a tendințelor sale de perfecționare.

Studiul acestei evoluții a fenomenului numit motricitate de-a lungul dezvoltării rasei umane a dus la apariția științei educației fizice și sportului. Ca orice știință de sine statătoare, aceasta are un obiect de studiu, izvoare și metode de cercetare.

OBIECTUL ISTORIEI EDUCATIEI FIZICE SI SPORTULUI

Obiectul educației fizice și sportului este reprezentat de originea, evoluția și diversificarea formelor de practicare a exercițiilor fizice. În același timp cunoașterea, interpretarea apariției și dezvoltării exercițiilor fizice constituie obiectul istoriei educației fizice și sportului.

Istoria educației fizice și sportului abordează în mod științific legile apariției și dezvoltării ideilor, a formelor organizatorice, a mijloacelor și metodelor de cultură fizică și sport în funcție de condițiile politice și sociale ale societății.

IZVOARELE ISTORIEI EDUCATIEI FIZICE SI SPORTULUI

Izvoarele educației fizice și sportului sunt determinate din punct de vedere gnoseologic de cunoașterea istorică și pot fi împărțite în izvoare directe și izvoare indirecte.

Izvoarele indirecte sunt izvoare nescrise lipsite de semne convenționale care reprezintă realitatea istorică (la statui, la diferite monumente, obiecte, folclor, morminte), iar *izvoarele directe* sunt scrise și ele reprezintă semne convenționale (scriere, limbaj și fapte istorice).

Primul izvor este reprezentat de descoperirile arheologice (sunt dispuse în peșteri și așezări stravechi). Imaginile reprezentate în desenele rupestre, pictograme, sculpturi, inscripții și basoreliefuli reliefează imagini reprezentative ale exercițiului fizic practicat de omul primitiv. Desenele rupestre înfățișează semnele de aruncare ale omului primitiv. Dintre picturile murale cele mai importante sunt frescele de la Beni-Hassan în care există 100 figuri care alcătuiesc chinograma mișcărilor. Sculpturile *Regele Mycermas*, *Discobolul*, *Alergătoarea Dorică*, și *Numitul Hosi* sunt mărturii reprezentative ale practicării exercițiului fizic din cele mai vechi timpuri. Săpăturile de la Tomis din punct de vedere arheologic și istoric evidențiază faptul că serbările hermice se desfășurau pe perioada a 6 zile în palestrele și gimnaziile din cetățile Histria, Calattis și Tomis.

Al doilea izvor - epica populară aduce o serie de argumente suplimentare care evidențiază faptul că exercițiul fizic este tratat de literatura populară. Ex: *Balada Miha Copilul* conține o luptă în care aruncarea buzduganului se realiza după regulile cavaleresti ale evului mediu. În *Altarul Mănăstirii Putna* de Vasile Alecsandri sunt evidențiate intuițiile trăgătorilor

cu arcul. *Epinikia* reprezintă un volum al poetului grec pindar în care sunt 100 de ode închinată învingătorilor la jocurile olimpice antice.

Al treilea izvor este reprezentat de diferite documente ale vremii. Acest izvor este semnificativ deoarece realizează trecerea în revistă a momentelor importante din punct de vedere istoric sub aspectul documentației:

Cronici:

- Cronica lui Ion Neculce
- Anul 1776 Cronicile lui Ipsilanti care menționează pentru prima dată că la Colegiul Sf. Sava gimnastica se practica sub îndrumarea unui profesor, iar toate celelalte discipline erau predate de alt profesor.

Regulamente – Cel mai important regulament datează din anul 1831 și se numește **Regulamentul Organic** (Prima Constituție Românească). În ceea ce privește exercițiul fizic regulamentul precizează faptul că la Colegiul Sf. Sava precum și la Școala Centrală din Craiova funcționau 2 profesori de gimnastică. Regulamentul elaborat de Spiru Haret (Ministrul Departamentului Instrucției) viza îmbunătățirea conținutului și metodologiei predării gimnasticii în școală.

Legi:

- Prima lege (1864) Legea Instrucției Publice (Reforma lui Al. I. Cuza). Prin această reformă gimnastica devine obligatorie în licee.
- *a 2-a lege - Legea învățământului secundar și superior* dată de Spiru Haret în 1898 prin care gimnastica se introduce obligatoriu în programul orar 1 oră pe săptămână, iar joia și sâmbăta se introduc obligatoriu jocurile gimnastice și excursiile. Prin această lege se introduce examenul de capacitate pentru obținerea titlului de maestru în vederea ocupării unei catedre de gimnastică.
- *a 3-a lege - 1928 Legea Învățământului secundar*. Prin această lege termenul de gimnastică se transformă în educație fizică

Instrucțiuni și circulare. Prin intermediul instrucțiunilor gimnastica este introdusă în școlile primare. Circularele au fost elaborate de Spiru Haret.

- Profesorilor de sport li se recomandă să organizeze concursul de gimnastică și să-i determine pe cei mai buni elevi să câștige și profesorii să se respecte reciproc.
- Primarilor și prefecților li se recomandă înființarea de societăți ale gimnasticii, organizarea de jocuri și serbări locale, concursuri de tir, natație și canotaj, precum și competiții inter-județene.
- Începând cu a -2 a jumătate a sec. al XVII-lea gimnastica devine obiect de învățământ și se practică sub îndrumarea unor atleți proveniți din circuri sau sub îndrumarea unor ofițeri proveniți din armată.

Al patrulea izvor - Literatura medicală, pedagogică și filozofică.

Literatura medicală: Hipocrate s-a preocupat de vindecarea bolilor. În vindecarea acestora el recunoaște și descrie acțiunea binefăcătoare a băilor în mare, a masajelor și a gimnasticii. Gallen este un celebru medic igienist care a lucrat în preajma gladiatorilor de la Roma unde a redactat 2 lucrări reprezentative *Știința igienei*, *Trasybul* (el face legătura între gimnastică și igienă)

Literatura pedagogică: este un izvor incontestabil pentru secolele 17 și 18 secolele care îl au ca reprezentant pe Comenius. Lucrările lui *Lumea simțurilor zugrăvită în imagini*, *Didactica Magna*, *Școala jocurilor*. În secolul 18 reprezentativ este pedagogul Jean Jaque Rousseau cu lucrarea lui *Emil sau despre Educație*. Reprezentanți români ai literaturii pedagogice sunt: **Simion Bărnuțiu** - *Pedagogia* în care accentuează rolul educației corporale ca parte componentă a educației integrale; **Dumitru Ionescu** – *Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi*; **C-tin Chirițescu** – *Palestrica*.

Literatura filozofică: Platon – *Legile și Republica*. În aceste lucrări el susține că gimnastica este o știință și un factor al educației integrale.

Aristotel. El consideră că gimnastica este indispensabilă educației

Kant consideră că rolul educației fizice este de a forma oameni cu personalitate puternică. El consideră și recomandă în procesul formativ educațional introducerea exercițiilor gimnice și a jocurilor.

Al cincilea izvor -Lucrările de specialitate:

- **Filostrat**- *De arte gymnastica* în care este prezentat istoricul și tehnica exercițiului fizic
- **Merculialis** – *Gimnastica pentru tineret*. Este o lucrare în care reușește să reconstituie exercițiile fizice care se practicau în antichitate.
- Autorii români:
- Gheorhe Moceanu – *Gimnastica*
- **Dumitru Ionescu** – *Istoricul gimnasticii și educației fizice la noi*
- C-tin Chirițescu - *Palestrica*

Au demonstrat atât rolul exercițiului fizic în procesul educațional integrativ cât și apartenența acestuia încă din sistemul educațional antic.

Al șaselea izvor - Practica instructiv educativă si-a demonstrat stabilitatea temporală dacă avem în vedere faptul că indiferent de etapă istorică exercițiul fizic a devenit un mijloc de instrucție, dar mai ales un mijloc de educație.

METODELE DE CERCETARE ALE EDUCATIEI FIZICE SI SPORTULUI

Metodele de cercetare ale istoriei educației fizice și sportului sunt reprezentate de metoda directă (istorică) și metode indirecte.

Metoda directă este legată și determinată de realitățile economice, politice, sociale, precum și de gradul de dezvoltare a științelor, a artelor și a educației generale. Această metodă exprimă faptul că exercițiile fizice reprezintă o preocupare constantă pentru toate popoarele lumii și pentru toate timpurile. Astfel istoria educației fizice și sportului poate fi tratată:

1. Metodologic
2. Instituțional
3. În funcție de personalitățile domeniului
4. În funcție de relațiile specifice domeniului

Metoda observației și tehnica ei.

Observația este cea mai veche metodă de cunoaștere, proprie științelor în constituire.

Cercetarea științifică se desfășoară începând cu contactarea directă a realității, căci cunoașterea umană apare ca necesitate. Ea izvorăște din cerințele practicii și își atestă valabilitatea prin aplicațiile practice.

Necesitatea actului cunoașterii este urmare a unei probleme (întrebări cărora trebuie să li se dea răspuns) puse în legătură (Moisil) cu un anumit sistem și cu fenomenele suferite de acesta. Pentru rezolvarea problemei, mai întâi, se impune să obținem informații asupra sistemului care ne interesează. Obținerea de informații direct de la sisteme se realizează prin operația de observație.

De la atitudinea de observare pasivă, se trece la activizare, conștientizare, raționalizare și organizarea observației. Astfel, observația devine o metodă științifică de investigare. Rolul și importanța ei se intensifică odată cu utilizarea experimentului. Ambele metode se completează prin particularitățile lor, alcătuind o unitate ce formează baza metodologică a științei.

Observația permite cercetătorului să desprindă anumite fapte remarcabile, cunoașterea acestor fapte conducându-l la o anumită ipoteză în cadrul informației de care dispune. În baza ipotezei enunțate se instituie experimentul propriu-zis, care are rolul de a verifica presupunerea făcută și de a sugera, eventual, alte întrebări.

Observația este definită ca un proces al cunoașterii științifice, constând în contemplarea metodică și intențională, vizând un anumit scop, a unui obiect sau proces.

Observația este, prin natura ei, o metodă de constatare, dar, în același timp, și de explorare atentă a celor observate prin mobilizarea cunoștințelor anterioare, deci este o percepție fundamentală, dirijată, planificată și selectivă, întreprinsă cu un anumit scop.

În urma observației apar ipotezele, apar problemele noi, la care, pe baza experienței și cunoștințelor, avem anumite puncte de sprijin; ca urmare a observației se pot face clasificări, descrieri.

Observația, ca percepție activă, pretinde din partea cercetătorului o pregătire corespunzătoare, care să-i permită să extragă din multitudinea de factori și fenomene numai esențialul. În afară de pregătirea corespunzătoare, din partea observatorului mai sunt necesare și priceperea în a-și organiza observația, modul în care știe să se integreze în ambianța locului, în așa fel încât, el să nu constituie un factor de perturbație, dar, în același timp, prezența lui trebuie să existe în cadrul observației. Concluziile pe care le desemnează trebuie să aibă un înalt grad de obiectivitate.

Tipuri de observații. *Observația spontană* (întâmplătoare) este, așa cum reiese din enunț, de tipul observației pasive, dar, având în vedere că este făcută de specialist, poate conduce la evidențierea unor aspecte noi și interesante.

Observația organizată, cu caracter intenționat, activ, provocat și sistematic. Acest tip de observație pornește de la o anumită idee, anticipativă a rezultatelor și a

efectelor lor.

Observația naturală, numită și directă, este făcută în condiții obișnuite, naturale, fără intervenția cercetătorului, în timp ce în observația experimentală sau provocată, cercetătorul intervine direct prin administrarea unor stimuli, verificând reacțiile și conduita celor observate.

Observația transversală și longitudinală. Observația se numește transversală când se face simultan pe mai multe situații (de exemplu când luăm în studiu mai multe clase de elevi de diferite vârste), în timp ce în *observația de tip longitudinal* se urmăresc evolutiv (în timp) aceiași subiecți.

Observația mai poate fi: *pedagogică, psihologică, sociologică și statistică*.

În cadrul activității de educație fizică și sport și, poate cu o notă mai accentuată în munca de performanță, atunci când sportivul are un bagaj de cunoștințe și deprinderi bogat, când știe să interpreteze anumite stări de fapt, când a "învățat" să se cunoască, poate fi folosită ca metodă *auto-observația*, care poate veni cu succes în sprijinul cercetătorului și, în primul rând, aceluși ce se auto-observă.

Este necesar ca observatorul ca și auto-observatorul să nu se grăbească în a trage concluzii; în formularea acestora să țină cont de toți factorii stimulatori și inhibitori.

În funcție de impactul social din diferite epoci și al relațiilor internaționale. *Înregistrarea observațiilor*. Pentru justa orientare a observației, în legătură cu o anumită temă, este necesară o schemă sau un protocol (program) de observație, se stabilește o anumită tehnică de notare și, dacă este nevoie, o terminologie minimă. Datele observației se notează în timpul său, în orice caz, imediat după observare, deoarece timpul și alți factori ar putea denatura datele.

Datele se pot nota sporadic - cu caracter provizoriu - într-un carnet de buzunar, sau pe fișe, urmând să li se dea o formă clară și concisă atunci când se notează în foaia sau caietul de observație, ceea ce reprezintă, de fapt, interpretarea, prelucrarea imediată a materialului faptic.

Pentru succesul observației este necesar ca subiectul sau grupul studiat să fie urmărit în situații diferite, iar datele obținute să fie verificate prin mai multe procedee.

Astăzi, observația beneficiază de tehnici moderne de înregistrare: filmul, fotografia, înregistrarea magnetică, etc.

Observația singură nu este suficientă. Este necesar ca, în cercetare, ea să fie folosită simultan cu alte procedee.

Metoda experimentală.

În comparație cu observația, experimentul este o metodă superioară de cercetare. El cuprinde în sine observația, nu o neagă, ci o ridică pe o treaptă superioară, încât creează posibilitatea analizei unor fenomene dinamice, complexe, în relații de pluricondiționare.

Ceea ce dă o notă particulară experimentului este caracterul sau activ. Se spune că "experimentul este observația provocată".

Cunoașterea experimentală folosește observația ca o condiție esențială, ca izvor al ipotezelor și ca sursă a informațiilor provenite din provocarea deliberată a faptelor.

Metoda experimentală este un sistem complex de cunoaștere a realității, caracterizat prin utilizarea raționamentului experimental, care prelucrează atât fapte

provenite din observație, cât și din experiment.

Experimentul mai este definit și ca procedeu de cercetare în știință, care constă în reproducerea artificială sau modificarea intenționată a unor fenomene în condițiile cele mai propice pentru studierea lor și a legilor care le guvernează, potrivit, de regulă, unor ipoteze sau modele prealabile.

Experimentul presupune o bază teoretică, reprezentată prin ipoteza conducătoare. O ipoteză neverificată în practică nu reprezintă un adevăr, iar o experiență fără finalitate precisă nu are sens. În cadrul experimentului, condițiile de producere și desfășurare ale fenomenului sau procesului sunt supuse unei variații sistematice. Experimentul se caracterizează și prin posibilitatea de repetare a fenomenului sau procesului în aceleași condiții, pentru verificare.

Tipuri de experimente. Există cazuri când o experiență poate avea loc fără ca cercetătorul să intervină. Se vorbește, în acest caz, despre experiment *invocat*

Utilizarea mai multor variabile a fost demonstrată în deceniul al treilea al secolului nostru. Planurile experimentale cu mai multe variabile se numesc factoriale.

Interpretarea rezultatelor cercetării urmează mai multe etape. Important pentru experiment este confirmarea ipotezei de cercetare. Pentru aceasta se procedează conform regulilor de prelucrare statistică, adică:

- ordonarea datelor;
- calculul valorilor centrale și al variabilității;
- se calculează erorile mediilor grupurilor cuprinse în cercetare, față de media presupusă a populației;
- se calculează testul de semnificație al mediilor și testul de comparare al frecvențelor.

În prelucrarea și interpretarea statistică se pornește de la ipoteza nulă, conform căreia datele obținute sunt întâmplătoare, în timp ce ipoteza de cercetare afirmă existența unei diferențe datorate administrării variabilei independente. Testul de semnificație nu permite să demonstrăm că diferența rezultată nu se datorește întâmplării.

Metoda anchetei, prin dezvoltarea și extinderea investigării din diferite domenii și, mai ales din domeniul științelor sociale, a dobândit un prestigiu deosebit.

Pe parcursul utilizării ei, tehnica de folosire a anchetelor, mai precis fundamentarea ei metodologică, s-a perfecționat, stabilindu-se cu precizie condițiile folosirii eșantioanelor, chestionarelor și interviului, a prelucrării și prezentării rezultatelor din anchete.

Faptul că metoda anchetei este folosită în diverse domenii: sociologie, pedagogie, psihologie și faptul că nu întotdeauna cei ce folosesc această metodă nu au o pregătire corespunzătoare, a dus la comiterea unor greșeli de utilizare.

Este știut faptul că, prin aplicarea unei singure metode, rezultatele în cercetare nu sunt concludente, cu atât mai mult, folosirea metodelor de anchetă, prin care obținem informații ce poartă o mare doză de subiectivism, trebuie să se facă concomitent cu alte metode.

Ancheta este cea care ne oferă informații, dovezi din diverse surse, dar experimentul ne oferă "probe".

Folosirea metodelor de anchetă este necesară, mai ales în cazul în care ne interesează opiniile, atitudinile și motivele acestora, a unor indivizi sau grupuri. De exemplu: folosind chestionarul, ne putem da seama de preferințele unei clase de elevi în ceea ce privește sportul preferat, sau folosind interviul putem afla opinia unor spectatori în legătură cu o competiție sportivă.

Având în vedere că prin anchetă obținem "relatări personale", se ivește problema: cât de "obiectivă" este aceasta și dacă poate fi folosită în formarea unor concluzii cu caracter științific.

Folosind ancheta în domeniul educației fizice și sportului, obținem relatări privind: stările psihofiziologice (senzații, percepții, efort voluntar, manifestări organice etc.), atitudini, opinii, motive, stări subiective din domeniul cognitiv, afectiv.

Trebuie avut în vedere că relăturile sunt afectate de mai mulți factori, printre care: tendința unora de a-si "corecta" trăsăturile personale, din dorința de a apărea într-o lumină cât mai favorabilă; nivelul de cultură, atitudinea refractară la răspunsuri, sau, pur și simplu, refuzul de a răspunde ș.a.

Folosirea metodei de ancheta în domeniul educației fizice este determinată, în primul rând, de caracteristicile domeniului și temei de cercetare.

Metodele de ancheta fiind caracteristice, mai ales, științelor sociale, scopul lor este, în principal, sondarea opiniei oamenilor, a indivizilor, a grupurilor alese la întâmplare sau după anumite criterii (vârsta, profesia, zona geografică, etc.) Ancheta poate avea un scop descriptiv, fiindu-ne utilă în cunoașterea de ansamblu, alteleori având un scop explicativ, funcția ei fiind teoretică - să testeze o anumită ipoteză, sugerată de teorie - sau strict practic - să explice raportul dintre un număr de variabile.

Aplicarea metodei de anchetă se face în două moduri:

1. Chestionare;
2. Interviuri.

Chestionarele pot fi: - poștale sau prin corespondența; - directe.

Interviul (convorbirea) poate fi: - formal; - neformal.

Etapete anchetelor. Metodologia anchetei precizează o serie de etape de care trebuie ținut cont pentru o bună organizare a cercetării. Aceste etape sunt:

1. Precizarea problemei și a scopurilor pe care le urmărește.
2. Delimitarea populației (alegerea eșantioanelor).
3. Pregătirea instrumentelor de anchetă.
4. Efectuarea anchetei de proba (pilot), după care se aplică corectivele necesare planului anchetei propriu-zise.
5. Efectuarea anchetei propriu-zise.
6. Interpretarea rezultatelor.
7. Redactarea raportului final.

Etapete cercetării. Orice cercetare presupune o finalizare care se concretizează într-o lucrare, prin care se face cunoscut rezultatul cercetării, etapele parcurse, subiecții, metodele folosite. În general, planul de cercetare a unei teme include următoarele probleme:

1. Denumirea temei care urmează a fi cercetată: - caracteristica gradului ei de actualitate, ipoteza de lucru, scop;
2. Stabilirea metodelor de cercetare ce vor fi utilizate;
3. Stabilirea grupelor (sau subiecților) cuprinse în cercetare;
4. Stabilirea etapelor de muncă a cercetării;
5. Strângerea materialului faptic și organizarea evidenței lui (protocoale, înregistrări, etc);
6. Interpretarea și prelucrarea materialului, formularea concluziilor;
7. Verificarea concluziilor prin organizarea unor experimente de control;
8. Redactarea lucrării.

Rezultă că orice formă de cercetare presupune mai multe momente, care pe

parcursul muncii concrete pot să se interpreteze și să se intercaleze.

Punerea problemei (formularea ei) este primul act cu care începe demersul cunoașterii, ca ipoteza să fie puntea de legătură dintre problema pusă și rezolvarea ei.

În procesul de elaborare a ipotezei se impune întotdeauna să pornim de la practică, să desprindem acele aspecte care nu sunt explicate sau suficient rezolvate.

După delimitarea domeniului investigat și punerea problemei, o altă sarcină importantă, în perioada pregătitoare o constituie precizarea scopului cercetării.

Treptat se precizează sursele de informare, adică documentele, felul lor și metodele prin care rezolvăm problema pusă.

Una din activitățile preliminare ale cercetării o reprezintă documentarea. Prin aceasta se înțelege studierea literaturii de specialitate (internă și internațională), care oferă informații referitoare la tema studiată și, totodată, ne poate sugera o serie de soluții, posibilități de prelucrare a datelor, etc. Pe de altă parte, studierea literaturii este necesară și pentru a se evita repetarea studiului unei probleme deja rezolvate.

Metodele indirecte:

Metoda analizei (sunt cercetate concepțiile, sistemele și teoriile evoluției exercițiului fizic).

Metoda sociologică (stabilește condițiile sociale în care a apărut și a evoluat un anumit fenomen al educației prin intermediul exercițiului fizic).

Metoda monografică (cercetează fenomenul supus cercetării).

Metoda comparativă (studiază comparativ evoluția unor fenomene istorice apărute într-un anumit moment sau etapă socială cu alt fenomen apărut în aceeași etapă sau în etape distincte).

BIBLIOGRAFIE

*** - <http://www.rasfoiesc.com/hobby/sport/Stiinta-Educatiei-Fizice-Si-Sp62.php>

*** - <http://facultate.regielive.ro/cursuri/educatie-fizica/istoria-educatiei-fizice-si-sportului-180811.html>

*** - <http://facultate.regielive.ro/cursuri/educatie-fizica/istoria-educatiei-fizice-si-sportului-239640.html>

*** <http://www.scrigroup.com/sanatate/sport/OBIECTUL-IZVOARELE-SI-METODELE85584.php>

*** - <http://www2.unitbv.ro/LinkClick.aspx?fileticket=7mXloJE8OH0%3D&tabid=163>

Metodologia cercetării în EFS –Graziela Vâjială-Editura Romania de mâine

NATURA , CEL MAI BUN PRIETEN!

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

NATURA,CEL MAI BUN PRIETEN !

- 1. Denumire opțional:*** Natura, cel mai bun prieten!
- 2. Durata desfășurării:*** un an
- 3. Grup țintă:*** elevii clasele VII
- 4. Nr.ore/săptămână :***1 oră

Tipul opționalului: la nivelul mai multor domenii de activitate, **Matematică și științe ale naturii, Educație fizică, sport și sănătate, Om și societate, Arte, Tehnologii)**

Cuvinte cheie:

-plante, animale, dimensiunea habitatului, căprioara, toamna, graiul animalelor;

6.ARGUMENT

Cunoașterea naturii stimulează potențialul creativ al copilului, intuiția și imaginația acestuia.

„Natura - prietena mea!” își propune să înlesnească și să aprofundeze înțelegerea și cunoașterea naturii prin participarea activă și conștientă a elevilor la descoperirea și redescoperirea fenomenelor și proceselor naturale în funcție de experiența lor de viață, de nevoile reale de cunoaștere.

Obiectivele acestui opțional vizează dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității mediului înconjurător, cunoașterea, înțelegerea și utilizarea în comunicare a unor termeni specifici și formarea unor atitudini pozitive prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia.

Activitățile de învățare propuse sunt orientate spre observarea și explorarea directă a mediului înconjurător (colțul viu al clasei, în grădina școlii, excursii și drumeții).

„Natura - prietena mea!” urmărește observarea unor fenomene ale naturii din diferite anotimpuri în timpul producerii acestora în mod natural, iar elevii le pot percepe mai ușor, pot realiza asemănări și deosebiri între ele, își pot exprima propriile opinii.

Prin excursii și drumeții în cadrul naturii, elevii pot observa mai ușor activitățile economice care dăunează mediului și influențează negativ sănătatea omului. Pot să-și formeze o atitudine pozitivă de respectare și protejare a mediului în care trăiesc.

Toate activitățile care se vor desfășura în cadrul acestui opțional au rolul de a dezvolta la elevi o atitudine de responsabilitate față de mediu, de a stimula dorința de a cunoaște mai multe despre planeta pe care trăiesc, despre Univers.

„Natura - prietena mea!” reprezintă încă un pas în vederea integrării conștiente a copilului în mediul natural, social și cultural.

7.OBIECTIVE CADRU:

1.Dezvoltarea capacității de înțelegere a realității înconjurătoare în vederea formării conștiinței ecologice a copiilor a capacității de transfer, de valorificare, de aplicare a cunoștințelor asimilate;

2.Educarea capacității de observare, de efectuare a unor experiențe cu privire la influența factorilor mediului asupra organismelor vii;

3.Dezvoltarea unor atitudini pozitive de ocrotire a mediului înconjurător, dobândind deprinderi practice pentru protecția mediului înconjurător;

4.Dezvoltarea capacității de a explora, experimenta și observa cauzele poluării.

8.OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

1. să cunoască plante, animale din mediul înconjurător;
2. să manifeste interese în vederea cunoașterii mediului de viață al acestora;
3. să dezvolte capacitatea de observare, efectuarea și analizarea unor experiențe care influențează factorii de mediu și dezvoltarea organismelor vii;
4. să - și formeze calități pozitive în vederea ocrotirii mediului înconjurător;
5. să formuleze soluții pentru rezolvarea problemelor de mediu;
6. să atragă atenția celor din jur asupra comportamentului lor față de mediul înconjurător.

9. EXEMPLE DE COMPORTAMENT:

1. să - și formeze deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului înconjurător;
2. să folosească materiale refolosibile din mediul înconjurător în unele lucrări practice;
3. să cunoască și să explice factorii de poluare și efectele acestora asupra mediului înconjurător;
4. să observe atitudini, comportamente ale oamenilor ce duc la poluarea mediului înconjurător;
5. să rețină atitudini pozitive și negative față de mediul înconjurător;
6. să aprecieze corect faptele omului, relația om – natură;
7. să relateze factorii ce distrug echilibrul ecologic;
8. să exercite acțiuni practice de ocrotire și protejarea mediului înconjurător

10.ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. Convorbiri
2. Lecturi după imagini
3. Jocuri didactice

4. Picturi, desene, colaje
5. Lucrari colective
6. Memorizari
7. Prezentare Power Point a dezastrelor provocate de poluare.
8. Program artistic închinat Pământului, Apei
9. Plantare de puieți.
10. Curățarea unei parcele de pădure.
11. Parada costumelor eco
12. Expoziti, mini-expoziti

11. CONȚINUTURI

- Cunoasterea unor elemente componente ale lumii înconjurătoare (corpul uman, plante, animale, obiecte etc).
- Recunoasterea schimbărilor și transformărilor din mediul înconjurător.
- Explorarea și descrierea verbal sau grafic a fenomenelor, proceselor din mediul înconjurător, folosind surse de informare diverse.
- Recunoasterea elementelor mediului social și cultural.
- Dezvoltarea disponibilității de a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului înconjurător, aplicând cunoștințele dobândite.
- Cunoasterea și aplicarea a normelor de comportare specifice asigurării sănătății și protecției omului și a naturii.
- Mediul natural la scara planetei:
 - Natura, prietena mea.
 - Planeta oamenilor, Pământul.
 - Apariția omului pe Pământ.
 - Componente și procese ale lumii vii:
 - Lumea verde.
 - Animalele – prietenii omului.
 - Migrația.

- Hibernarea.
- Pădurea.

Importanța mediului natural în viața oamenilor:

- Plantele medicinale.
- Albinăritul.
- Grădina Botanică.
- Grădina Zoologică.
- Acvariul.

Exploatarea excesivă a naturii. Necesități și norme de protecție a mediului:

- Ocrotirea mediului.
- Monumente ale naturii – Rezervații naturale.
- Protejați copiii!

12.STANDARDE DE PERFORMANȚĂ

1.Cunoașterea și înțelegerea unor componente și procese ale lumii vii.

S1: Descrierea și explicarea însușirilor și caracteristicilor lumii vii și nevii.

2. Formarea ideilor științifice și a capacității de comunicare, ca rezultat al investigării/explorării mediului înconjurător.

S2: Comunicarea într-un limbaj adecvat a ideilor științifice dobândite prin investigarea / explorarea mediului înconjurător.

3. Dezvoltarea capacității de a conștientiza rolul naturii în viața omului, precum și rolul omului în natură.

S3: Realizarea unor demersuri pozitive în relația om-natură pe baza caracteristicilor dobândite, privind rolul naturii în viața omului, precum și rolul omului în natură.

4.Cunoașterea și aplicarea normelor de componente specifice asigurării echilibrului naturii și adoptarea unor atitudini de prietenie și respect față de aceasta.

S4: Reliefaarea în modul de gândire a acțiunii, grijii și dragostei pentru natură.

1 ORĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
TOTAL AN: 35 ORE

AN SCOLAR 2022-2023

Data	Tema activității și mijlocul de realizare	Obiective	Strategii	Modalitati de evaluare
Sept. 2022	„Natura,prietena mea” Lectura dupa imagini	- Să cunoască plantele, animalele și mediul lor de viață; - Să găsească în imagini mediul de viață;	Explicația Lectura Conversația Observația	Interviu Fise de evaluare
Sept. 2022	Ocroțiți natura !	- să-și educe capacitatea de a păstra curățenia; - să contribuie la păstrarea curățeniei în fața grădiniței, parcuri, păduri;	Observația Conversația Explicația Dialogul	Interviu
Oct. 2022	Să iubim animalele! Joc didactic	- Să cunoască factorii care influențează pozitiv și negativ mediul înconjurător; - Să stabilească relații cauză – efect; - să fie atenți la citirea ghicitorilor; - să ghicească răspunsul corect	Convorbirea Explicația Problematizarea	Concurs de ghicitori
Oct. 2022	"Codul eco" Convorbire	; Să cunoască factorii care influențează pozitiv și negativ mediul înconjurător - să identifice comportamentele pozitive și negative ale omului în relația cu mediul; - să exprime în desen cunoștințele și deprinderile privind poluarea, efectele poluării mediului;	Explicația Conversația Expunerea	Interviu Fise de evaluare
Oct. 2022	Fructele și legumele-izvor de sănătate – expoziție de fructe și legume	- să înțeleagă importanța unei alimentații corecte; -să observe piramida alimentelor sănătoase; -să realizeze o expoziție cu fructe și legume	Explicarea Conversația Aplicația	expoziție de fructe și legume
Oct. 2022	”Sărbătoarea copacilor” -copaci realizați în tehnici variate	- să-și formeze deprinderi practice de reciclare a hârtiei ; -să găsească soluții de realizare a temei prin tehnici diferite de prelucrare a deșeurilor	Conversația Explicația Problematizarea	miniexpoziție cu lucrările elevilor

Oct. 2022	Plantele și bruma convorbire	- să observe ce se întâmplă cu plantele la căderea brumei; - să înțeleagă legătura dintre cauză și efect;	Conversația Observarea Problematiz area Explicația	Fise de evaluare
Nov. 2022	„Căprioara” de Emil Gârleanu	- să citească integral lectura; - să înțeleagă mesajul etic al lecturii; - să extragă ideile principale;	Conversația Explicația	Interviu
Nov. 2022	„Tablou cu materiale din natură” activitate practică	- să găsească soluții de realizare a temei prin tehnici diferite de prelucrare a materialelor din natură	Conversația Observarea Explicația Aplicația	Expoziție
Nov. 2022	Nu vă jucați cu focul! convorbire	- să știe care sunt urmările jocului cu focul;	Conversația Explicația Dialogul	Macheta
Dec. 2022	”Ploaie, zăpadă, gheață” -experiment	- Să cunoască diferite fenomene ale naturii ; - Să descrie diferite fenomene ale naturii și modul de circulare a apei în natură;	Lectura Explicația Conversația	Interviu
Dec. 2022	Așa da !Așa nu! Joc didactic	- să observe cu atenție imaginile; - să spună care sunt situațiile în care se procedează corect;	Conversația Observarea Explicația Lectura Dialogul	Fise de evaluare
Dec. 2022	”Podoabe de Crăciun” -confeționare de obiecte decorative din materiale reciclabile	- să sorteze materialele necesare realizării podoabelor. - să folosească tehnici variate în realizarea lucrărilor	Conversația Explicația Aplicația	Expoziție cu podoabele realizate
Ian. 2023	”Omul de zăpadă” -confeționare din farfurii de unică folosință	- să găsească soluții de realizare a temei prin tehnici diferite de prelucrare a materialelor reciclabile	Conversația Explicația Aplicația	Expoziție

Ian. 2023	Ce se intampla iarna sub zapada? convorbire	-sa inteleaga importanta zapezii pentru plante și pentru oameni -sa cunoasca transformările apei in natura	Conversația Explicația Observarea Dialogul	Interviu
Ian. 2023	”Micii ecologiști vă sfătuiesc” -confeționarea de stegulețe cu mesaje ecologice	-să compună mesaje ecologice și să le aplice pe stegulețe	Conversația Explicația Aplicația	Aplicație
Data	Tema activității și mijlocul de realizare	Obiective	Strategii	Modalitati de evaluare
Feb. 2023	Păstrați-vă sănătatea	- să-și educe capacitatea de a păstra curățenia; - să rețină care sunt efectele poluării în sănătatea omului;	Explicația Conversația Dialogul	Interviu
Feb. 2023	Ajută păsărelele pe timpul iernii! convorbire	- să înțeleagă că păsările au nevoie de om pentru ale hrăni; - să participe la hrănirea păsărelelor,	Conversația Explicația Dialogul Aplicația	Aplicație
Feb. 2023	„De serviciu” de Sen Alexandrescu memorizare	- să memoreze versurile poeziei; - să recite versurile corect și cu intonație;	Memorizarea Explicația Conversația Exercițiul	Concurs
Mar. 2023	„Mărțișoare ecologice” Confeționare de mărțișoare din deșeuri	-să sorteze materialele necesare realizării mărțișoarelor. -să folosească tehnici variate în realizarea lucrărilor	Conversația Observarea Explicația Aplicația	Expoziție
Mar. 2023	Știați că ...	- să asculte cu atenție lectura din curiozitățile naturii; - să rețină informațiile citite	Lectura Explicația Dialogul Conversația	Concurs
Mar. 2023	Ajută natura !	- să dovedească bună-cuviință în parc, pe străzi ; - să nu rupă crenguțele copacilor ; - să ude florile ;	Explicația Conversația Dialogul Observarea	Fise de evaluare
Mar. 2023	Micii grădinari	- să experimenteze elemente legate de condițiile de viață	Conversația Observarea	Interviu

		ale plantelor ; - să sădească plante și să le îngrijească;	Dialogul Explicația Aplicația	
Apr. 2023	Florile îmi sunt surori De Mălina Cajal Memorizare	- să memoreze versurile; - să rețină mesajul etic al poeziei ;	Recitarea Explicarea Atenția Memorarea	Concurs
Apr. 2023	”Decorațiuni de Paște” -tehnici și materiale diverse	-să sorteze materialele necesare realizării decorațiunilor. -să folosească tehnici variate în realizarea lucrărilor	Explicația Conversația Aplicația	Mini expoziție
Apr. 2023	”Mănuțele harnice ajută Pământul să respire” -culegerea și sortarea deșeurilor din natură	- să-și educe capacitatea de a păstra curățenia; - să rețină care sunt efectele poluării în sănătatea omului;	Conversația Explicația Exercițiul	Interviu
Apr. 2023	Prietenii păsărelelor	- să experimenteze elemente legate de condițiile de viață și dezvoltare a păsărilor ;	Conversația Explicația Demonstrarea Aplicația	Aplicatie
Mai. 2023	Pânza unui păianjen	- să experimenteze elemente legate de condițiile de viață și dezvoltare a insectelor ;	Conversația Observarea Explicația	Lucrare colectiva
Mai. 2023	Medicina verde	- să înțeleagă rolul plantelor medicinale în viața oamenilor - să recunoască unele plante medicinale din imaginile prezentate;	Conversația Explicația Observarea Demonstrarea Aplicația	Fise de evaluare
Mai. 2023	Suntem harnici gospodari !	- să experimenteze elemente legate de condițiile de viață ale plantelor ;	Conversația Explicația Observarea Aplicația	Aplicatie
Mai. 2023	Așa da ! Așa nu !	- să găsească răspunsul potrivit la întrebări făcând apel la cunoștințele însușite;	Conversația Explicația Problematizarea	Fise de evaluare
Iun.		- să precizeze factorii		

2023	„Dacă apa e curată, viața ni-i asigurată” Scenetă ecologică - desen -	poluanți ; - să identifice comportamentele pozitive și negative ale omului în relația cu mediul ; - să exprime în desen cunoștințele și deprinderile privind poluarea, efectele poluării mediului;	Conversația Explicația Dialogul Aplicația	Expoziție concurs
Iun. 2023	S.O.S. NATURA Concurs de desen	- să cunoască importanța ecologiei; - să aplice în viața particulară ceea ce a învățat la ecologie; - să exprime în desen cunoștințele și deprinderile privind poluarea, efectele poluării mediului;	Conversația Explicația Lectura	Expoziție concurs
Iun. 2023	Ce e rău și ce e bine ?	- să precizeze factorii poluanți ; - să identifice comportamentele pozitive și negative ale omului în relația cu mediul ; - să exprime în desen cunoștințele și deprinderile privind poluarea, efectele poluării mediului;	Conversația Explicația Problematizarea	Interviul

12. Modalități de evaluare:

- convorbire, concurs, aplauzele părinților, spectacole prezentate cu ocazia Zilei zonelor umede ,Zilei Mediului, expoziție cu lucrările copiilor; fotografii, ppt-uri cu acțiunile copiilor.

13. BIBLIOGRAFIE

1. Nedelcu G., Nedelcu M.- *Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului*, Ed. Treira, Oradea, 2003;
2. Toma Cristina și Zamfir Lia- *Educația pentru mediu în sistemul educațional preuniversitar din România*, în *Prietenii pământului*, Galati, 2003;

3. Walt Disney- *Trucurile castorilor juniori – Salut natura*, Ed. Egmont Romania, Bucuresti, 2005;
4. ***Colectia Disney *Prima mea Enciclopedie*
5. ***www.didactic.ro
6. ****Magazin Terra*, Nr.5, 2005;

REALIZAT
OLA MARIA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ N. 1 IP

Utilizarea Power Point-ului în lecții

OLA MARIA DANIELA

SCOALA GIMNAZIALA NR. 1 IP

INTRODUCERE

MOTTO

„Foarte curând oamenii se vor împărți în oameni bătrâni și oameni care știu să lucreze pe calculator”(Grigore Moisil)

„Pentru a putea să utilizeze calculatorul la studiul problemelor concrete ,omul e obligat sa învete să gândească exact și abstract” (Grigore Moisil)

Impactul folosirii TIC asupra profesorilor si elevilor lor sunt traduse in aspecte precum

- Creșterea interesului de a învăța
- Creșterea frecvenței la ore
- Obținerea unei mai bune concentrări
- Stimularea lucrului în echipă
- Îmbunătățirea rezultatelor școlare
- Dezvoltarea competenței de comunicare
- Dezvoltarea capacității de rezolvare a problemelor

Utilizarea tehnologiei moderne necesită tot mai multe cunoștințe si informații , tehnicile moderne de învățare pentru a fi eficiente trebuie sa aibă un anumit grad de interactivitate cu subiectul uman si să transmită informația pe mai multe canale(text, sunet si imagini) într-o manieră asociată.

Lumea contemporană nu poate fi concepută fără computer ,combinând tradiționalul cu modernul, metodele diversificate accentuează caracterul interactiv/aplicativ al predării favorizând totdată motivația elevilor pentru învățare.

Programul Power-Point, descriere

PowerPoint este un program de prezentare dezvoltat de Microsoft. Este inclus în suita Office standard împreună cu Microsoft Word și Excel. Software-ul permite utilizatorilor să creeze orice, de la prezentările de diapozitive de bază până la prezentări complexe.

PowerPoint este adesea folosit pentru a crea prezentări de afaceri, dar poate fi folosit și în scopuri educaționale sau informale. Prezentările sunt cuprinse din diapozitive, care pot conține text, imagini și alte suporturi, cum ar fi clipuri audio și filme. Efectele sonore și tranzițiile animate pot fi, de asemenea, incluse pentru a adăuga un plus de apel la prezentare. Cu toate acestea, utilizarea excesivă de efecte sonore și tranziții va face probabil mai mult pentru a enerva publicul dvs. decât pentru a le atrage atenția. (Da, am auzit cu toții zgomotul care scârțâie mașina de mai multe ori pentru o viață.)

Majoritatea prezentărilor PowerPoint sunt create dintr-un șablon, care include o culoare sau o imagine de fundal, un font standard și o alegere a mai multor machete de diapozitive. Modificările aduse șablonului pot fi salvate într-o „diapozitivă principală”, care stochează tema diapozitivului principal utilizat în prezentare. Când se fac modificări la diapozitivul principal, cum ar fi alegerea unei noi imagini de fundal, modificările sunt propagate la toate celelalte diapozitive. Acest lucru păstrează un aspect uniform printre toate diapozitivele din prezentare.

Atunci când prezintă o prezentare PowerPoint, prezentatorul poate alege schimbarea diapozitivelor la intervale prestabilite sau poate decide să controleze fluxul manual. Aceasta se poate face folosind mouse-ul, tastatura sau o telecomandă. Fluxul prezentării poate fi personalizat suplimentar, având încărcarea completă a diapozitivelor sau un singur glonț la un moment dat. De exemplu, dacă prezentatorul are mai multe puncte glonț pe o pagină, s-ar putea să apară puncte individuale când face clic pe mouse. Aceasta permite mai multă interactivitate cu publicul și aduce un accent mai mare în fiecare punct.

Prezentările PowerPoint pot fi create și vizualizate folosind Microsoft PowerPoint. De asemenea, pot fi importate și exportate cu Apple Keynote, programul de prezentare Apple pentru platforma Macintosh. Deoarece majoritatea oamenilor preferă să nu urmărească prezentările pe un laptop, prezentările PowerPoint sunt adesea afișate folosind un proiector. Prin urmare, dacă pregătiți o prezentare PowerPoint pentru o sală plină de oameni, asigurați-vă doar că aveți adaptorul video corect.

Scurt istoric

Microsoft PowerPoint este un program de prezentare creat de Robert Gaskins și Dennis Austin la o companie de software numită Forethought, Inc. A fost lansat la 20 aprilie 1987, inițial doar pentru computere Macintosh. Microsoft a achiziționat PowerPoint pentru 14 milioane de dolari la trei luni de la apariție. Aceasta a fost prima achiziție semnificativă a Microsoft, și Microsoft a înființat o nouă unitate de afaceri pentru PowerPoint în Silicon Valley unde a fost localizată Fore Thinkt. Microsoft PowerPoint este unul dintre numeroasele programe conduse de compania Microsoft și poate fi identificat prin marcă comercială portocalie, și inițial P pe logo. Oferă utilizatorilor multe modalități de a afișa informații de la prezentări simple la prezentări multimedia complexe.

PowerPoint a devenit o componentă a suitei Microsoft Office, oferită pentru prima dată în 1989 pentru Macintosh și în 1990 pentru Windows, care a inclus mai multe aplicații Microsoft. Începând cu PowerPoint 4.0 (1994), PowerPoint a fost integrat în dezvoltarea Microsoft Office și a adoptat componente comune și o interfață de utilizator convergentă.

Cota de piață a PowerPoint a fost foarte mică la început, înainte de introducerea unei versiuni pentru Microsoft Windows, dar a crescut rapid odată cu creșterea Windows și Office. De la sfârșitul anilor '90, cota de piață mondială a software-ului de prezentare PowerPoint a fost estimată la 95%.

PowerPoint a fost inițial conceput pentru a oferi imagini pentru prezentările de grup în cadrul organizațiilor de afaceri, dar a ajuns să fie foarte utilizat pe scară largă în multe alte situații de comunicare, atât în afaceri, cât și în afara acesteia. Impactul acestei utilizări mult mai ample a PowerPoint a fost experimentat ca o schimbare puternică în întreaga societate,¹ cu

reacții puternice, inclusiv sfaturi pentru că ar trebui să fie utilizat mai puțin, trebuie utilizat diferit, sau ar trebui fi folosit mai bine.

Prima versiune PowerPoint (Macintosh 1987) a fost utilizată pentru a produce transparențe aeriene, a doua (Macintosh 1988, Windows 1990) ar putea produce, de asemenea, diapozitive de culoare de 35 mm. A treia versiune (Windows și Macintosh 1992) a introdus ieșirea video a prezentărilor de diapozitive virtuale pe proiectoarele digitale, care în timp ar înlocui complet transparențele și diapozitivele fizice. O duzină de versiuni importante de atunci au adăugat multe caracteristici și moduri de operare suplimentare și au făcut ca PowerPoint să fie disponibil dincolo de Apple Macintosh și Microsoft Windows, adăugând versiuni pentru iOS , Android și acces web.

Programul Power-Point, functionare

Microsoft PowerPoint

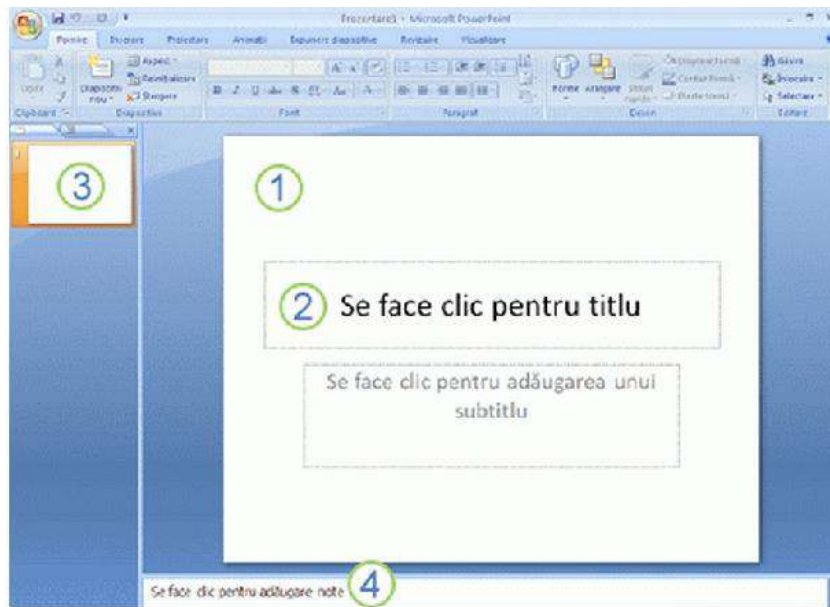
Un prim avantaj ce trebuie precizat la inceput il constituie faptul ca aplicatia PowerPoint permite transpunerea informatiilor create cu programele Word si Excel.

Functionare

Numele de “cadre” sau “slide-uri” este dat de numarul de pagini individuale ale prezentarilor PowerPoint. Slide-ul este o trimitere la proiector de diapozitive. Aceste diapozitive contin text, grafica, sunet si alte obiecte si se pot aranja la libera dumneavoastra alegere. Acestea se pot crea si separat dar si cu ajutorul unui sablon numit “Slide Master”.

Prezentarea poate fi printata, afisata direct pe un calculator sau cu ajutorul unui proiector video.

Prin deschiderea aplicatiei va apare fereastra alaturata:

Zona 1 reprezinta panoul diapozitivului, aici se lucreaza direct cu fiecare diapozitiv.

In **zona 2** exista chenare unde se pot adauga texte, imagini, diagrame, etc.

Zona 3 afiseaza diapozitivele realizate intr-o dimensiune mai mica pentru a avea o vedere asupra intregii lucrari. Se pot rearanja, adauga sau sterge diapozitivele din prezentare.

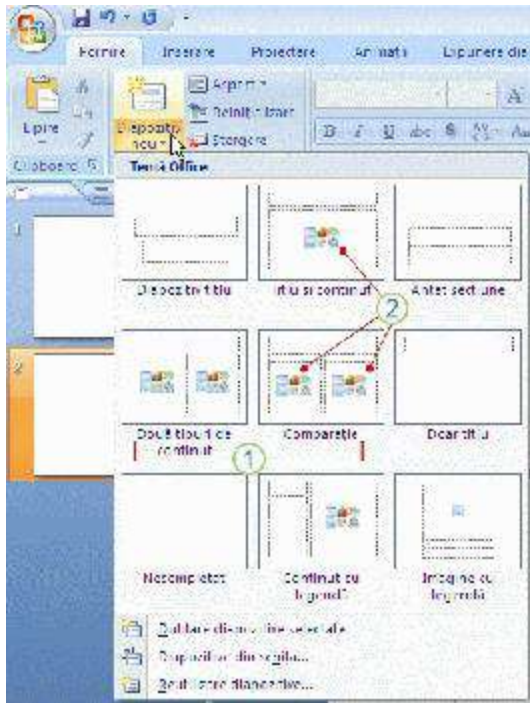
In **zona 4**, puteti adauga note despre diapozitivul respectiv, in cazul in care aveti nevoie sa le consultati in vizualizarea Prezentator.

Adaugarea diapozitivelor

Pentru a selecta aspectul unui diapozitiv nou adaugat in prezentare, aveti doua optiuni:

- pe fila diapozitive, faceti click pe “Diapozitiv nou” ;
- in fila “Pornire”, in grupul “Diapozitive”, faceti clic pe sageata de langa “Diapozitiv nou”.

Aici se va deschide o fereastra prin care sunt afisate tipurile de diapozitive disponibile:

1. Fiecare aspect are denumirea conținutului său.
2. Există, după cum observați pictograme ce vă pot ajuta atunci când doriți să inserați imagini ori diagrame, dar se poate adăuga și text. Selectați aspectul dorit pentru noul diapozitiv.
Puteti repeta procedeul pentru fiecare diapozitiv nou adăugat.

Sugestie:

Dacă doriți să aveți același aspect ca și diapozitivul adăugat nou, faceți click pe “Diapozitiv nou” nu pe săgeata din dreptul lui.

Dacă doriți ca prezentarea dumneavoastră să fie mai interactivă și să aibă un aspect variat, suite Office PowerPoint face posibilă adăugarea de tabele, ilustrații SmartArt, forme, diagrame, muzică, filme sunete ori animații.

Adăugarea unei miniaturi

Primul pas pentru adăugarea unei miniaturi este selectarea substituentului. Dacă nu conține imagini sau dacă nu faceți selecția, miniatura se inserează în centrul diapozitivului.

Din meniul “Inserare”, din grupul “Ilustrații”, faceți click pe “Miniatura”. După ce se va deschide fereastra “Miniatura” alegeți prin selecție una din cele afișate.

Astfel aparute, miniaturile se pot modifica prin rotire, mutare, dimensionare, adăugare text sau altele.

Adaugarea unei tranzitii

Prin denumire, tranzitiile reprezinta efectele de animatii care se produc atunci cand se trece de la un diapozitiv la altul. Exemple de astfel de tranzitii: estompari, dizolvari, decupari, tranzitii de tip rotite si altele.

Procedeeul este destul de simplu, fiind necesara doar parcurgerea unui pas, si anume din fila “Animatii” in grupul Tranzitie la acest diapozitiv, faceti click pe tranzitia dorita.

Sugestii:

- Exista posibilitatea sa examinati cum arata diapozitivul cu tranzitia selectata prin pozitionarea indicatorului pe imaginea redusa a acelei tranzitii.
- Pentru a vedea tranzitiile suplimentare faceti click pe sagetile din dreptul randului cu imagini reduse.

Functionare

Deschiderea unei pagini noi se realizeaza in trei pasi simpli:

La pornirea programului va apare o fereastră “Presentation wizard” unde alegem una din cele trei tipuri de optiuni:

- Prezentare vida (Empty Presentation) ce creeaza o noua prezentare, pornind de la zero.
- Din sablon (From Template) se foloseste un sablon care exista ca baza pentru noua prezentare; se va afisa o lista cu cele disponibile.
- Deschide o prezentare existenta (Open Existing Presentation) prin care se continua crearea uneia deja existente in computerul dumneavoastra; se va afisa o lista cu cele disponibile.

Exista o casuta Previzualizare (Preview) in acea fereastră pe care este bine sa o lasam bifata pentru a va oferi posibilitatea sa vizualizati designul, efectele prezentarilor, in timp ce le selectati.

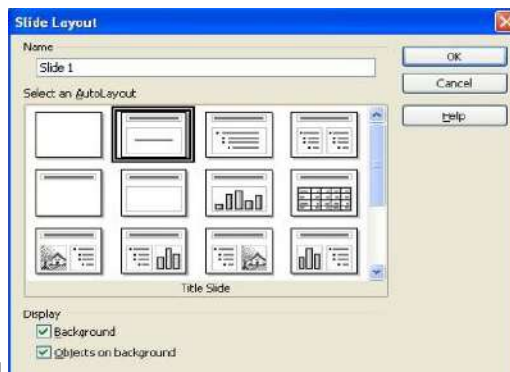
Tot aici, o alta casuta va indica, daca bifata, nu va mai afisa aceasta fereastră de setari la fiecare pornire a programului.

Apasati Urmatorul (“Next”) pentru a trece la pasul secund. Aici se cere sa selectati designul cadrului cu care veti putea incepe; sigur, pe parcurs il puteti schimba daca doriti, dintr-o lista cu

celelalte disponibile. Desigur, aveti posibilitatea sa impuneti niciun design prin bifa “Original”. Urmatorul pas este “Next”.

Ultimul pas spre deschiderea aplicatiei Impress consta in alegerea tranzitiei slide-urilor din lista derulanta “Effect” din fereastra nou aparuta. Si aici avem posibila adaugarea sau modificarea acestor setari ulterioar. Pentru rulara efectelor intermediare dorite selectam viteza dintre pagini. Se pot face modificari si in timpul crearii slide-urilor.

Pasul final este click “Create”.

Alegerea unui aspect pentru primul cadru

Cand creati o noua prezentare va apare fereastra “Slide layout”. Se alege aspectul cadrului in care veti putea lucra dintr-o lista. Observati ca aici aspectele sunt asemanatoare cu cele din PowerPoint.

Inserarea de noi cadre

In panoul cu unelte exista butonul “Presentation” din care se insereaza cadre. Daca nu este vizibil, il puteti afisa din “View”-”Toolbars”-”Presentation”.

Modificarea cadrelor

1. Alegeti un cadru din partea stanga a spatiului de lucru.
2. Alegand un alt aspect puteti modifica cadrul in care lucrati din dreapta spatiului de lucru intitulat “Layouts”; sau alta modalitate este din “Format”-”Slide layout”.

Stergerea cadrelor

Un cadru se poate sterge din miniatura sa din zona “Slides”; click dreapta pe slide-ul care vreti sa il stergeti alegeti “Delete Slide”.

1. Selectati cadrul pe care vreti sa il stergeti.
2. “Edit”-”Delete Slide”-”Yes”.

Spatii de lucru

Spre deosebire de PowerPoint, Impress are cinci perspective

in care se poate lucra, astfel incat utilizatorilor sa le fie destul de usor sa poata realiza prezentarea dorita.

- normal;
- outline;
- notes;
- handout;
- slide sorter.

Pentru a schimba modul in care puteti vedea spatiul de lucru apasati unul din butoanele “View buttons”.

Prezentările PowerPoint pot fi create și vizualizate folosind Microsoft PowerPoint. De asemenea

Cred ca majoritatea elevilor sau studentilor preferă sa urmărească prezentările, diferitelor materiale folosite in lectii in sistemul PowerPoint, acestea sunt adesea afișate folosind un proiector.

Consider că „Vizualizarea materialului, folosirea imaginilor , a desenelor, a obiectelor sau a reprezentarilor lor, asigură un randament inalt la persoanelor cu inteligență vizual spațială” (Vasile Marcu , Psihologie pentru formarea profesorilor, Editura Universitatii din Oradea -2009)

Învățarea cu ajutorul programului power point și a elementelor multimedia este o metodă didactică activă care permite realizarea unei educații bazate pe profilul intelectual al elevului. Pune elevul în situații de interacțiune și comunicare rapidă, realizate într-un mediu care permite o difuzare masivă a conținuturilor și o flexibilitate a timpului prin îmbinarea mijloacelor de comunicare sincrone cu cele asincrone. In cazul unei instruirii asistate de calculator, interactivitatea este generalizată, oferind celui care învată un feedback permanent, deoarece se

produc efecte vizibile și imediate pe ecranul calculatorului. Prezentările și instruirea cu calculatorul presupune o cercetare a elevului supravegheată și îndrumată de profesor, care îl ajută în realizarea operațiilor tehnice, a celor de documentare, în identificarea legăturilor între informații, conducându-l către o nouă cunoaștere. Învățarea cu ajutorul calculatorului permite instrumentarea de situații și contexte favorabile realizării de formalizări abstracte ale achizițiilor elevilor și încurajează personalizarea actului educațional prin oferirea unei libertăți de acțiune. (Bocoș, Mușata, Instruire interactivă – repere pentru reflecție și acțiune, Cluj, 2002).

Asadar instruirea cu ajutorul programului Power Point ajuta la :

- Dezvolta capacitatile individuale de planificare si organizare
- Stimuleaza spiritul de initiativa si capacitatile individuale de activitate nedirijata de profesor
- Sporeste increderea in fortele proprii
- Prestatiile individuale si de grup ale elevilor pot fi stocate si prelucrate statistic pentru a fi examinate de profesor pe parcursul si la finele lectiei.
- Programul, prin ramificatiile sale, poate sa ofere suport de instruire diferentiat, asigurand ritmul propriu de invatare, deoarece calculatorul permite inregistrarea vitezei cu care elevul raspunde la solicitarile oferite de softul educational.
- Folosirea Power Point in timpul extrascolar la dispozitia elevului prin utilizarea CD-urilor specializate.
- Activeaza maximal gandirea elevilor, individualizeaza actul invatarii si asigura activitati diferite.
- Elimina timpii morti sau redundanti din activitatile elevilor.
- Realizeaza conexiunea inversa la cel mai inalt nivel
- Modifica relatia de subordonare totala a elevilor fata de profesor in relatii de parteneriat.
- Adaptarea educatiei la necesitatile actuale si de perspectiva ale societatii;

Concluzii

Consider ca folosirea instruirii asistate pe calculator și a programului Power Point în lectii este foarte benefică deoarece:

- Stimularea gândirii logice și a imaginației
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă
- Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate
- Mobilizarea funcțiilor psihomotorii în utilizarea calculatorului
- Dezvoltarea culturii vizuale
- Formarea deprinderilor practice utile
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reprojeta activitatea în funcție de secvența anterioară
- . Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele
- . Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă
- .Asigură pregătirea elevilor pentru o societate bazată pe conceptul de educație permanentă (educația de-a lungul întregii vieți)
- Determină o atitudine pozitivă a elevilor față de disciplina de învățământ la care este utilizat calculatorul și față de valorile morale, culturale și spirituale ale societății
- De asemenea calculatorul este extrem de util deoarece simulează procese și fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență
- Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări și ilustrări modul în care se desfășoară fenomenele studiate, pot extrage singuri concluziile,
- Așa cum spunea un proverb chinez: ”o imagine înlocuiește 1000 de cuvinte

BIBLIOGRAFIE

- Vasile Marcu , Psihologie pentru formarea profesorilor, Editura Universitatii din Oradea - 2009
- Liliana-Violeta Constantin Colegiul National "Elena Cuza" Eficiența utilizării TIC în procesul instructiv-educativ
- Prof. Florentina Moise Prof.Gabriela Livia Curpanaru - „EDUCATION OF THE FUTURE IN FUTURE SCHOOLS” EDITURA ALFA A C.C.D. NEAMȚ Piatra-Neamț 2017
- https://en.wikipedia.org/wiki/Microsoft_PowerPoint

Exemple de bune practici în procesul de predare – învățare a limbii și literaturii române în școală, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

**Profesor Olariu Maria
Școala Gimnazială Carpen, județul Dolj**

Metodele de învățământ reprezintă modalitățile sistematice de lucru de care se pot servi profesorii în activitatea de instruire și elevii în cea de învățare, capabile să conducă la rezolvarea obiectivelor pedagogice propuse.

Pentru profesor, metodele de învățământ servesc la organizarea și conducerea unei acțiuni sistematice prin care elevii vor realiza obiectivele pedagogice, arătându-i de asemenea ce să facă și cum să acționeze.

Alegerea uneia sau alteia dintre metode de către profesor, depinde de mai mulți factori subiectivi sau obiectivi, cum ar fi:

- personalitatea profesorului;
- imaginația și puterea lui de adaptare;
- competența profesională;
- capacitatea de reflexie pedagogică și de analiză

Pentru elev, metodele de învățământ au rolul de a-l sprijini să parcurgă calea spre cunoaștere, spre dobândirea de noi comportamente care îi sporesc valoarea personalității. În sens restrâns, metoda este o tehnică de care profesorul și elevii se folosesc pentru efectuarea acțiunii de predare-învățare, ea asigură realizarea practică a unei activități proiectate mintal, conform unei strategii didactice.

Acumulările cognitive din diversele domenii de cunoaștere, precum și multiplicarea surselor învățământului impun strategii moderne de dimensionare și de structurare a conținuturilor. Se impune o modalitate nouă de selecție a informațiilor, desconggestionarea, dar și alte criterii de organizare, ierarhizare, de creare și aplicare cât mai potrivite realității și obiectivelor educaționale privind realizarea unei viziuni integrative, holistice la elevi.

Limba și literatura română este una dintre disciplinele care preiau, într-o bună măsură, elementele de noutate, adică metodele moderne, interactive, pe care le pune în practică ținând cont de bagajul informațional și de strategiile didactice, strategii care pot optimiza procesul de instruire, dacă se are în vedere faptul că reprezintă modalități complexe de organizare și conducere a procesului instructiv-educativ pe baza combinării mijloacelor de învățământ și a formelor de grupare a elevilor, toate în funcție de personalitatea și creativitatea profesorului.

Câteva dintre metodele moderne, interactive, pe care le-am folosit cu succes și rezultate palpabile, sunt: cvintetul, metoda inteligențelor multiple, metoda pălăriilor gânditoare, metoda jurnalului cu dublă intrare, cubul, etc.

APLICAȚIE METODA CUBULUI

Text-suport: *Vrem să vă dăruim câte o fereastră*

Autor: *Matei Vișniec*

Clasa: a VII-a

Competențe specifice vizate:

2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii

2.4. Dezvoltarea competenței de lectură prin diversificarea activităților consacrate cărții.

Elevii sunt împărțiți în șase grupe. Fiecare echipă își desemnează un reprezentant. Acesta va allege sarcina de lucru, prin aruncarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise comenzile notate mai jos:

1.DESCRIE!

Realizați descrierea bibliotecii în care au intrat cei trei copii, valorificând scenele 1 și 2.

2.COMPARĂ!

Prezentați-i comparativ pe cei trei copii, evidențiindu-le atitudinea.

3.ASOCIAZĂ!

Stabiliți corespondența dintre o carte și o fereastră, precizând și corelațiile pe care le-ați făcut între cele două obiecte.

4.ANALIZEAZĂ!

Prezentați ce este cartea în viziunea Doiniței, valorificând versurile create de fată și comentați semnificația ultimei strofe.

5.APLICĂ!

Formulați un punct de vedere despre ce ați putea prelua și aplica, în propria existență, din experiența personajelor și din mesajul textului.

6.ARGUMENTEAZĂ!

Susțineți-vă punctul de vedere despre efectele lecturii asupra copiilor.

APLICAȚIE METODA INTELIGENȚELOR MULTIPLE

Text-suport: „O stradă cu sentimente”

Autor: Ana Blandiana

Clasa a V-a

Competențe specifice vizate:

2.1. Identificarea informațiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale;

2.2. Identificarea temei și a ideilor principale și secundare din texte diverse.

Un text poate fi interpretat prin prisma diferitelor inteligențe pe care le stăpânește fiecare cititor. Alege, dintre sarcinile propuse aici, pe aceea care ți se potrivește și rezolv-o. Prezintă apoi soluția ta colegilor.

Inteligența lingvistică: Recitește textul și prezintă oral ce ai înțeles din poezia *O stradă cu sentimente*, ce ți-a plăcut sau ce te-a nedumerit.

Inteligența logico-matematică: Găsește pentru fiecare casă descrisă în poezie o formă geometrică sau o formulă care i se potrivește. Explică de fiecare dată cum ai gândit pentru a găsi echivalențele respective.

Inteligența spațial-vizuală: Desenează strada cu sentimente descrisă în poezie, așa cum ți-o reprezinti pe baza informațiilor oferite în text.

Inteligența muzicală: Gândește-te ce tip de muzică (populară, clasică, rock, ambientală etc.) s-ar potrivi pentru fiecare dintre cele șapte case descrise. Explică alegerile tale.

Inteligența corporal-chinestezică: Mimează emoțiile pe care ți le transmite fiecare casă descrisă în poezie.

Inteligența naturalistă: Grupează casele descrise în poezie în câteva categorii. Precizează pe ce criterii te-ai bazat când ai făcut clasificarea.

Inteligența interpersonală: Realizează un joc de rol cu un coleg/o colegă care alege această sarcină. Creați un scurt dialog între casele descrise în poezie și un trecător.

Inteligența intrapersonală: Scrie un pasaj, în jurnalul tău, despre emoțiile pe care le-ai avut citind și discutând poezia *O stradă cu sentimente* de Ana Blandiana.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București 1997;

Cerghit Ioan, Neacșu Ioan, Negreț-Dobridor Ion, Pânișoară Ion Ovidiu, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001;

Sâmihăian Florentina, Dobra Sofia, Halaszi Monica, Davidoiu- Roman Anca, *Limba și literatura română*, clasa a V-a, Editura ArtKlett, București, 2022;

Sâmihăian Florentina, Dobra Sofia, Halaszi Monica, Davidoiu- Roman Anca, Corcheș Horia, *Limba și literatura română*, clasa a VII-a, Editura ArtKlett, București, 2022.

Impactul aplicării formatului blended-learning în învățare sau al utilizării tehnologiei digitale, în activitatea la clasă, asupra rezultatelor școlare ale elevilor

prof. Oneț Gabriela Alina
Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Buzău

Blended-learning este o abordare pedagogică care combină învățarea tradițională cu cea online, integrând tehnologia digitală în procesul de învățare. Această abordare poate fi utilizată cu succes în ciclul primar, având un impact pozitiv asupra rezultatelor școlare ale elevilor.

În primul rând, utilizarea tehnologiei digitale poate oferi elevilor acces la resurse educaționale de calitate, cum ar fi videoclipuri, prezentări, jocuri interactive și alte materiale multimedia. Acestea pot fi utilizate pentru a introduce sau consolida concepte, pentru a sprijini învățarea individuală și pentru a oferi o experiență de învățare mai atractivă și mai interactivă.

De asemenea, tehnologia digitală poate fi utilizată pentru a sprijini colaborarea și comunicarea între elevi și profesori. Prin intermediul platformelor de e-learning, elevii pot colabora la proiecte și pot comunica cu colegii și profesorii lor într-un mod mai eficient și mai simplu.

În plus, utilizarea tehnologiei digitale poate permite profesorilor să personalizeze procesul de învățare pentru fiecare elev în parte. Prin utilizarea platformelor de e-learning, profesorii pot monitoriza progresul elevilor și pot oferi feedback individualizat, ceea ce poate contribui la creșterea motivației și încrederii în sine a elevilor.

În general, utilizarea formatului blended-learning și a tehnologiei digitale în activitatea la clasă poate duce la o îmbunătățire semnificativă a rezultatelor școlare ale elevilor din ciclul primar. Aceasta poate fi realizată prin creșterea angajamentului și motivației elevilor, creșterea accesibilității la resurse educaționale și personalizarea procesului de învățare.

În luna decembrie, comunitatea noastră școlară marchează, prin activități atractive, evenimente deosebite, pe care le-am numit „Sărbători de suflet”.

Pentru desfășurarea activităților am creat o fuziune între cunoștințele dobândite anterior în spațiul real, fie în sala de clasă, fie în călătoriile cu familia și ceea ce a oferit spațiul virtual, prin folosirea aplicațiilor. Activitățile puternic ancorate în realitate au îmbrăcat haine noi, interactive, digitale și ne-au purtat în locuri pe care nu le poți parcurge la pas, într-o lume a noii generații de copii pentru care telefonul, tableta și laptopul nu mai reprezintă simple gadget-uri destinate distracției, ei încadrând la maximum, în fiecare colțișor din viață, aceste ustensile. Avem în față era învățământului digital care în timp devine un „must have”, din ce în ce mai util și necesar în procesul de predare-învățare-evaluare. Suntem puși în situația de a le menține vie curiozitatea și dorința reală de a învăța a copiilor și atunci noi, ca profesori, venim să le oferim metode și strategii de învățare eficientă, jocuri didactice bazate pe platforme de studio online și instrumente digitale care le permit elevilor să îmbine utilul cu plăcutul și în același timp să acumuleze cunoștințe.

SĂRBĂTORI DE SUFLET:

- 1 DECEMBRIE, ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
- SFÂNTUL SPIRIDON, ZIUA ȘCOLII
- MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

Folosind aplicația **CHATTERPIX KIDS**, copiii cunosc o fetiță care dorește să le spună o poveste.

Pe **TABLA INTERACTIVĂ JAMBOARD** se află două imagini cu conturul României, imagini ce conțin povestea fetei pe care tocmai au cunoscut-o elevii. Povestea se numește: „**Fetița fără țară**”.

Elevii, folosind aplicația **CHATTERPIX KIDS**, vor realiza un DAR pentru țara lor care a mai crescut cu un an și are nevoie de atenție, emoție, dragoste și amintiri.

Cu ajutorul aplicației care se descarcă de pe telefonul mobil se poate realiza un CADOU VALOROS!

CUM?

Avem nevoie de această aplicație descărcată pe un dispozitiv digital, de o imagine specifică ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI de pe net, salvată în galeria telefonului, sau de o fotografie cu un desen realizat de copil și de câteva gânduri, informații pe care trebuie să le spună acesta. Aplicația prezintă în deschidere toți pașii.

Fiecare copil alege fie un simbol național (drapelul, stema, imnul, portul popular) și spune două-trei propoziții despre acesta, fie recită o poezie despre țară, fie transmite o urare țării, fie cântă imnul țării și folosind aplicația mai sus menționată, realizând o amintire deosebită.

Folosind **GOOGLE MAPS**, copiii pleacă în călătoria promisă, o călătorie virtuală. Ei cunosc regiunile României de astăzi, respectiv, cele trei țări române care existau odinioară: Țara Românească, Moldova, Transilvania, Dobrogea.

Primul popas este în DOBROGEA, la CONSTANȚA. Vorbim despre SIMONA HALEP.

Ascultăm/intonăm IMNUL ROMÂNIEI, unul dintre simbolurile naționale.

Al doilea popas este în MOLDOVA, la Iași. Ne amintim de ION CREANGĂ și poveștile sale. Copiii vor asculta/vor citi povești de Ion Creangă, vor urmări dramatizări realizate după poveștile marelui povestitor român.

Poposim în TRANSILVANIA, la CLUJ, îl revedem pe FLORIN PIERSIC, descoperim informații despre CHIPUL LUI DECEBAL de la CAZANELE DUNĂRII. Descoperim și orașul TIMIȘOARA, îl cunoaștem pe AUREL VLAICU.

Elevii urmăresc un film descărcat de pe youtube „Chipul lui Decebal la Cazanele Dunării”. Cu ajutorul aplicației **NEARPOD** am transformat videoclipul de pe YouTube într-un film interactiv. Am selectat videoclipul dorit și apoi am adăugat întrebări de evaluare în anumite puncte de-a lungul drumului. Deci, tot ce trebuie să facă elevii este să urmărească și să selecteze răspunsul corect în timp ce privesc.

În continuare, aflăm povestea DRAPELULUI, culorile steagului românesc.

Copiii vor realiza DRAPELUL țării noastre folosind o tehnică de pictură: își pictează palma cu culorile drapelului și prin amprentare obțin steagul. Vizionează etapele de lucru cu ajutorul aplicației **QUIK**.

Aplicația **QUIK** e probabil cea mai bună aplicație gratuită pentru editat și creat clipuri video pe telefon, fiind lansată de Go Pro. Poți încărca poze și clipuri video direct din telefon, Google Photos și poți crea rapid colaje, reordona elementele, adăuga efecte speciale sau teme, alege o coloană sonoră și exportă totul full HD, numai bun pentru publicat pe Facebook,

Youtube, Instagram sau salvat pe telefon. Partea cea mai interesantă a aplicației este că totul e intuitiv și se mișcă repede.

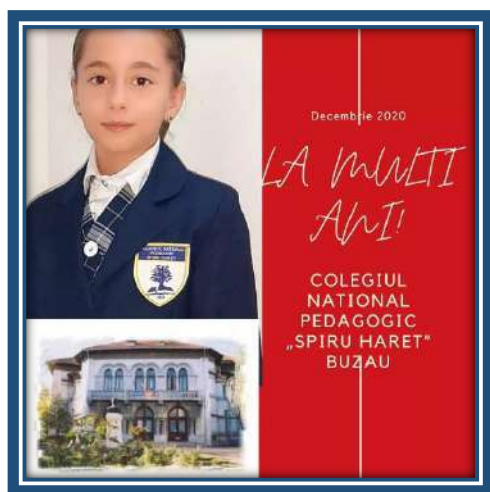
Copiii vor descărca această aplicație pe telefon, vor salva fotografiile cu locurile pe care le-au vizitat virtual și vor realiza propriul clip video.

Ajungem acasă, în ȚARA ROMÂNEASCĂ.

Revedem stema țării și mergem virtual către școala noastră, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „SPIRU HARET”.

Copiii vor viziona un film despre ISTORICUL ȘCOLII NOASTRE și vor audia IMNUL ȘCOLII.

Folosind aplicația CANVA, copiii au realizat felicitări pentru ZIUA ȘCOLII, iar cu ajutorul aplicației WORDART au scris cuvinte care au legătură cu școala noastră.

Cu ajutorul aplicației **KAHOOT** am creat un test-joc „Răspunde repede și bine!”.

KAHOOT este un site care îți permite să realizezi, în varianta sa gratuită, quiz-uri de tip itemi cu alegere multiplă sau itemi cu alegere duală de tip A/F. Mecanismul prin care funcționează această aplicație este destul de simplu. Profesorul trebuie să pregătească quiz-ul adăugând pentru fiecare întrebare răspunsurile și selectând răspunsul corect. Ulterior, în clasă, proiectează jocul creat, iar copiii îl vor accesa cu ajutorul unui cod QR sau a unui cod numeric,

de pe propriile telefoane. Imediat ce profesorul va da startul, întrebările se vor succeda, oferind după fiecare rundă un clasament provizoriu al elevilor. Un avantaj al aplicației este faptul că îi stimulează pe participanți să fie implicați în activitate, oferindu-le senzația unui joc, nu a unei sarcini de lucru. Personal, am utilizat Kahoot în special pentru lecțiile de recapitulare și am integrat de multe ori chiar și întrebări capcană pentru a menține interesul elevilor

Cu prilejul Sărbătorilor de iarnă, am realizat o **CARTE DIGITALĂ** cu ajutorul aplicației **BOOK CREATOR**.

BOOK CREATOR le permite profesorilor să implice elevii, să le ofere oportunități de a căuta soluții creative și să le expună lumii în afara zidurilor clasei lor. Crează un impact pozitiv asupra învățaturii elevilor.

Utilizarea platformelor de învățare e-learning și a instrumentelor digitale în procesul instructiv-educativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii în dinamizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

BENEFICII PENTRU PROFESORI:

- instrumentele digitale facilitează realizarea unor materiale didactice creative și ușor de învățat;
- pot fi generate resurse care lucrează conceptele într-un mod transversal sau multidisciplinar, facilitând gândirea critică și reținerea informațiilor;
- permite aplicarea strategiilor în clasă, cum ar fi gamificarea sau diferite metodologii cum ar fi flipped classroom;
- lecții motivante și memorabile prin crearea de sarcini profesionale și creative;
- procesarea și transmiterea conținutului se face într-un mod efficient și ușor;
- feedbackul activităților permite o urmărire mai personalizată elevilor.

BENEFICII PENTRU ELEVI:

- se oferă elevilor posibilitatea să poată folosi conținutul în funcție de stilul său personal de învățare;
- permit învățarea prin joacă și prin descoperire.
- învățarea este activă, elevii sunt protagoniștii procesului lor de învățare, profesorul fiind ghidul care dirijează acest proces.
- sporește entuziasmul elevilor de a învăța prin lecții motivante și semnificative.
- creează un climat plăcut care stimulează și susține motivația pentru învățare;
- dezvoltă competențele digitale atât profesorilor cât și elevilor. Aceste programe sunt adesea gratuite și sunt folosite de profesori, elevi și uneori de părinți, atât în sala de clasă, cât și în afara acesteia.

Ele pot fi folosite pentru:

- a preda conținutul curriculumului;
- pentru a stoca date;
- pentru a crea/edita materiale didactice;
- pentru a colabora, etc.

Utilizarea platformelor de învățare în dezvoltarea formatului blended-learning poate aduce numeroase beneficii procesului educațional din ciclul primar. Iată câteva dintre cele mai importante:

1. Accesibilitate crescută - Utilizarea unei platforme de învățare poate permite accesul la resurse educaționale în orice moment și de oriunde, cu o conexiune la internet. Aceasta poate oferi oportunități de învățare și de dezvoltare a competențelor pentru elevii care nu ar avea altfel acces la astfel de resurse.
2. Flexibilitate - Prin utilizarea unei platforme de învățare, elevii pot accesa materiale de învățare și activități la orice oră, oferindu-le o flexibilitate mai mare în ceea ce privește programul lor de învățare. Aceasta poate fi benefică pentru elevii care au nevoie de mai mult timp pentru a procesa informațiile sau care au nevoie de un program de învățare adaptat nevoilor lor individuale.
3. Personalizare - Prin utilizarea platformelor de învățare, profesorii pot crea și administra materiale de învățare personalizate pentru fiecare elev în parte. Aceasta poate ajuta la dezvoltarea competențelor de învățare și la creșterea interesului elevilor pentru materialele de învățare.
4. Interacțiune și colaborare - Platformele de învățare pot fi folosite pentru a stimula interacțiunea și colaborarea între elevi și profesori. Acest lucru poate ajuta la dezvoltarea competențelor sociale și de comunicare ale elevilor, precum și la crearea unui mediu de învățare activ și colaborativ.
5. Monitorizare și evaluare - Prin utilizarea platformelor de învățare, profesorii pot monitoriza și evalua performanța elevilor mai ușor și mai eficient. Aceasta poate ajuta la identificarea punctelor slabe și la dezvoltarea strategiilor de învățare adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev.

În concluzie, utilizarea platformelor de învățare poate aduce beneficii semnificative în dezvoltarea formatului blended-learning în procesul educațional din ciclul primar, crescând accesibilitatea, flexibilitatea, personalizarea, interacțiunea și colaborarea, precum și monitorizarea și evaluarea performanțelor elevilor.

Măsurarea performanței în învățământul dual

Profesor Oneț Claudia, Liceul Teoretic "Grigore Moisil", Timișoara

Școala contemporană este marcată de mutații substanțiale în tehnologia didactică, mijloacele de învățământ, respectiv mijloacele tehnice de instruire sunt în concordanță cu evoluția societății. Referitor la tehnicile moderne de instruire, UNESCO arată că ele reprezintă a patra revoluție în dezvoltarea societății, din punctul de vedere al mijloacelor de instruire și educare.

Sistemul de învățământ dual este înscris în sistemul de stat gratuit, fiind susținut de Ministerul Educație Naționale. Tinerii care aleg să învețe o meserie în acest sistem beneficiază, față de programele obișnuite ale ministerului și de un sistem bursier privat. Învățământul dual permite elevilor înscriși la o școală profesională de stat să-și formeze cunoștințele practice în mediul real de muncă oferit de companii, să se familiarizeze cu mediul de muncă direct în firma care are nevoie de competențele elevului, ceea ce reprezintă un important atu la începutul vieții profesionale.

Într-o lume în care totul pare să-și modifice configurația, iar ritmurile de realizare a noului sunt din ce în ce mai alerte, profesorii trebuie să învețe nu doar să accepte transformările, ci și să-și asume responsabilitatea de a le gestiona. În acest cadru perfecționarea conținutului învățământului și îmbunătățirea continuă a activității metodice reprezintă principalele căi de creștere a eficienței procesului instructiv-educativ.

Noul tip de învățământ profesional dual este diferit fiindcă se organizează numai la cererea agenților economici. Autoritățile educaționale răspund de asigurarea resurselor umane și financiare și organizează formarea teoretică tehnică din școală (1-2 zile de studiu pe săptămână), iar angajatorul trebuie să ofere resursele umane și financiare și să organizeze formarea practică, de la locul de muncă (3-4 zile).

Un element de noutate în cazul învățământului dual este faptul că acesta se desfășoară pe baza unui contract de muncă, încheiat între agentul economic și elev. Această formă de învățământ profesional se adresează elevilor care au absolvit învățământul obligatoriu, pentru a obține competențele necesare pentru intrarea pe piața muncii, oferindu-le astfel o rută alternativă de formare. Practic, învățământul dual oferă absolvenților posibilitatea de a intra pe piața muncii și, în același timp, de a continua pregătirea profesională la un nivel superior de calificare.

Măsurarea performanțelor în testul teoretic se referă la: evenimente, specificații, zone de testare, competențe, forme de testare, criterii de calitate, exemple.

Structura:

- Prilejul acordării prestațiilor
- Criterii de calitate
- Specificații, Regulament în Baden Wü
- Testarea duală în BadenWü
- Testarea pe baza de competențe
- Planificarea și proiectarea testărilor

Evenimentele evaluării performanțelor cuprinde:

-Evaluare diagnostică: -Evaluarea inițială: Ce știe elevul? Unde sunt punctele lui tari? Unde sunt punctele lui slabe?

-Evaluare formativă: Curs simultan - controlul avansat de învățare indică posibile corecții și intervenții.

-Evaluare sumativă: La sfârșitul acțiunii este folosit, în primul rând, pentru evaluare comparația dintre scopul postulat - scopul atins.

Matematicianul și filozoful Michael Scriven, formulează astfel distincția dintre datele de evaluare formativă și sumativă (1967):” Dacă bucătarul degustă, este formativ. Dacă musafirul gustă, este sumativ.”

Criterii de calitate a criteriilor de evaluare sunt obiective (obiectiv = imparțiale). Înseamnă că sunt independente de observator.

Ex: Un criteriu de evaluare este în așa fel formulat și specificat, încât diferiți evaluatori să ajungă la același rezultat.

Criterii de calitate a criteriilor de evaluare sunt corecte (corect = de încredere). Acest lucru înseamnă că ne oferă rezultate exacte, valoarea măsurată corespunde cu valoarea reală.

Ex: O măsurare repetată duce în aceleași condiții la același rezultat.

În cazul testării pe baza competențelor, se are în vedere principiul de proiectare a lucrărilor de examinare orientate spre proces:

-Orientarea asupra procesului de lucru și afaceri (procesarea comenzilor de lucru specific jobului);

-Posibilitate de utilizare: sarcinile să fie concepute pentru a avea capacitatea de a susține exploatarea de cunoștințe și competențe;

-Practica: pentru candidatul la examen exercițiile trebuie să fie din domeniul în care acesta și-a efectuat practica;

-Sistemul de acționare: testele nu necesită numai reproducerea cunoștințelor din manual, ci mai degrabă prelucrarea logică a sarcinilor tipice meseriei;

-Integralitatea: nu doar abilități și cunoștințe fragmentate, ci și acțiuni de lucru complete;

-Individualizare: sunt posibile și soluții independente și implementări bazate pe experiență (nu doar soluții prefabricate);

-Integrarea zonelor tematice: științele aferente sunt integrate în prelucrarea sarcinilor complexe și totodată verificate.

Specificații, Regulament în Baden Wü se referă la Regulamentul de Formare și la Legea Învățământului profesional. Regulamentul de Formare cuprinde părți ale examenului și conținuturile examenului. Legea Învățământului profesional are în vedere servicii de audit și comitete.

Planificarea unui examen bazat pe competență: la examenul final se va stabili dacă candidatul sau candidata dobândește aptitudini și competențe necesare pentru abilitățile de competență profesională. Candidatul, respectiv candidata trebuie să aibă capacitatea de a lua decizii, capacitatea de a analiza, planul, controlul, evaluarea și rezolvarea problemelor, cât și a pune în practică și să demonstreze prin sarcini profesionale, activități practice, grafică sau sarcini în scris. Se vor verifica și competențele umano-sociale și domeniul lingvistic-comunicativ.

În cazul unui examen pot fi folosite următoarele proceduri de examinare:

-probe de lucru: producerea de piese sau de părți de piese sau situații de lucru;

-discuție tehnică și în alte limbi de ex.cunoștințe de specialitate, studii de caz pentru provocările profesionale, discuții în contradictoriu cu locul de practică, etc.;

-reprezentări grafice (schițe, modele structurale, cu sau fără programe de utilizare, etc.);

Competențele pot fi: competențe decizionale, competențe umano- sociale, competențe lingvistic-communicative, analiza, planificarea, verificarea, evaluarea, rezolvarea problemelor, efectuarea practicii, lucrări grafice, lucrări scrise.

Metode folosite sunt: probe de lucru, discuție tehnică, reprezentări grafice, lucrări scrise, prezentări.

Testări pe baza competențelor cuprinde 6 nivele de acțiune complete:

1. Informarea: perspectiva elevilor, informații despre temă și starea problemelor.
2. Planificarea soluțiilor.
3. Decizia: perspectiva elevilor-completarea etapelor și alegerea soluțiilor adecvate.
4. Punerea în aplicare a soluționării problemelor.

5. Verificarea problemelor prin comparație dacă sunt sau trebuie rezolvate.
6. Evaluarea: reflecția și evaluarea căilor de soluționare alese; transferul către alte probleme.

Învățământul dual reprezintă un sistem de învățământ profesional puternic, adaptat nevoilor economiei și solicitărilor pieței muncii, care are rolul de a simplifica procesul de angajare al tinerilor români.

Bibliografie:

Barna A.- Autoeducația. Probleme teoretice și metodologice, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995, pg.56.

Cucoș C.- Pedagogie, Ed.Polirom, Iași, 2002, pg.89.

Global Employment Trends for Youth 2013. A generation at risk. OIM, 2013.

„Învățarea interactivă sau reciprocă”

AUTOR:

Oprea Nicoleta Camelia, Profesor, Liceul Tehnologic « Dacia », Pitești

În timpul unei lecții, este uneori dificil să obținem o idee clară, în timp real, a ceea ce elevii înțeleg sau nu. În plus, profesorii ar dori adesea să interacționeze cu fiecare dintre ei pentru a-i ajuta. Predarea interactivă constă în crearea, în timpul orelor, a unor momente de dezbatere și de schimb, astfel încât elevii să-și îmbunătățească înțelegerea conținutului cursului. În ceea ce privește întrebările propuse de profesor, elevul se exprimă, argumentează alături de colegii săi, experimentând mai mult noțiunile discutate.

Cunoașterea este apoi construită, iar eroarea și argumentarea, în egală măsură, au locul lor. Postura profesorului iese în evidență, plasându-se iremediabil departe de cea a cursului tradițional, pentru a deveni un organizator al activităților de învățare și de remediere.

Instrumentele digitale permit fiecărui elev să-și sondeze atitudinea față de reprezentări mai puțin corecte și față de cele mai clasice erori, ceea ce permite profesorului să identifice mai ușor dificultățile lor.

Instruirea ce este necesar să fie urmată de către profesori, pentru a putea aplica metode interactive, va prezenta principiile metodei, precum și rezultatele experimentelor deja efectuate. Exemple de secvențe interactive vor fi explicate în diferite discipline și la diferite niveluri (gimnaziu, liceu, învățământ superior).

- Cum funcționează învățarea interactivă?

Exemplul metodei „peer learning (instrucțiuni de la egal la egal)”

Atunci când un concept dificil este discutat în timpul cursului, profesorul pune o întrebare cu mai multe opțiuni elevilor, care răspund mai întâi individual și anonim, folosind un dispozitiv de vot (cum ar fi o casetă de răspuns sau un smartphone). Profesorul are apoi istoricul răspunsurilor. Atunci când profesorul simte că este necesar (de exemplu, atunci când opiniile elevilor diferă), el cere elevilor să argumenteze cu vecinii lor pentru a găsi răspunsul corect. După 2 de minute de discuții în sala de clasă, elevii revizuiesc și profesorul primește noul grafic al răspunsurilor.

În general, a existat o îmbunătățire semnificativă a scorului după dezbateri. Profesorul comentează apoi diferitele propuneri, explică, dacă este necesar, răspunsul corect și își continuă activitatea didactică. Această secvență se repetă de mai multe ori în timpul unei lecții.

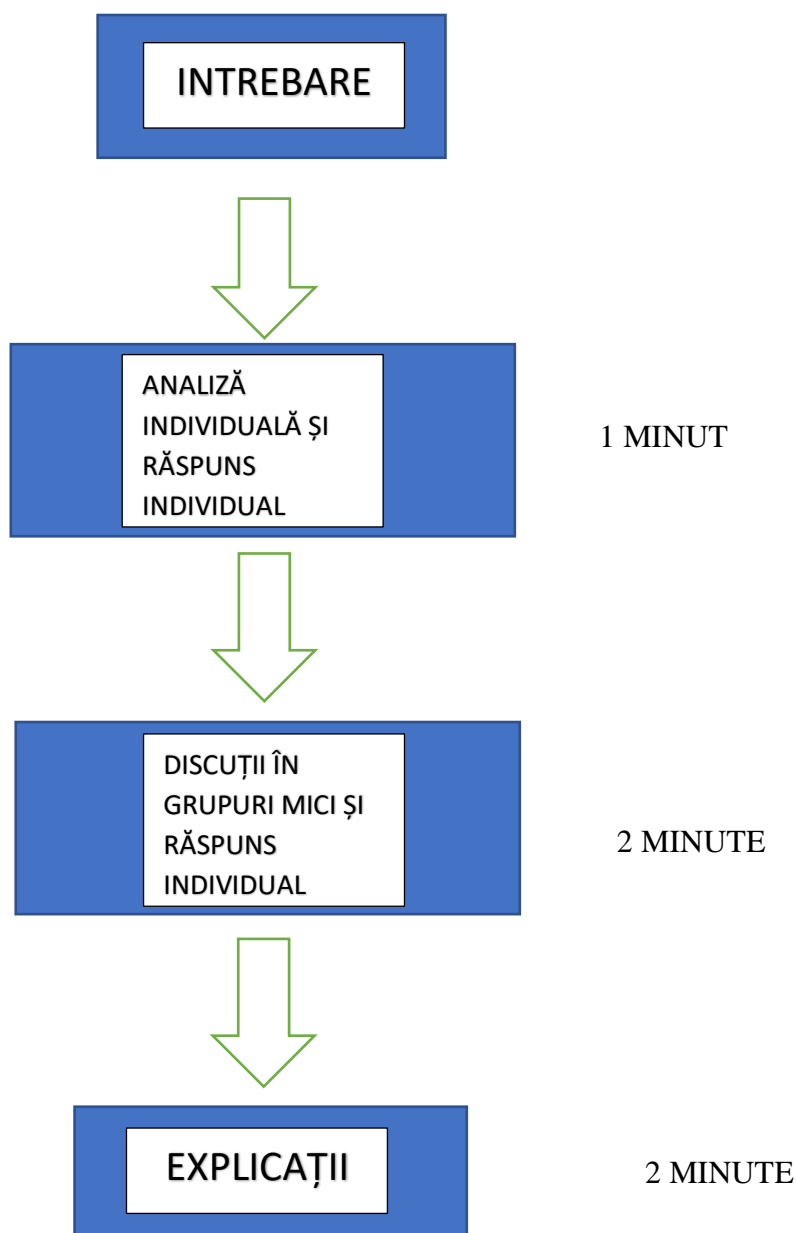
Alte tipuri de vizualizare a răspunsurilor pot fi luate în considerare, cum ar fi apariția unui “nor” de cuvinte pentru o întrebare deschisă. Dispozitivul de vot poate fi, de asemenea, utilizat pentru a evalua elevii la începutul sau la sfârșitul secvenței didactice.

Pedagogie centrată pe profesor

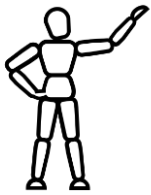
Utilizarea metodelor magistrale și transmissive, caz în care elevul este pasiv și receptiv

Pedagogie centrată pe elev

Utilizarea metodelor active și interactive, în care elevul are un rol activ și reflexiv

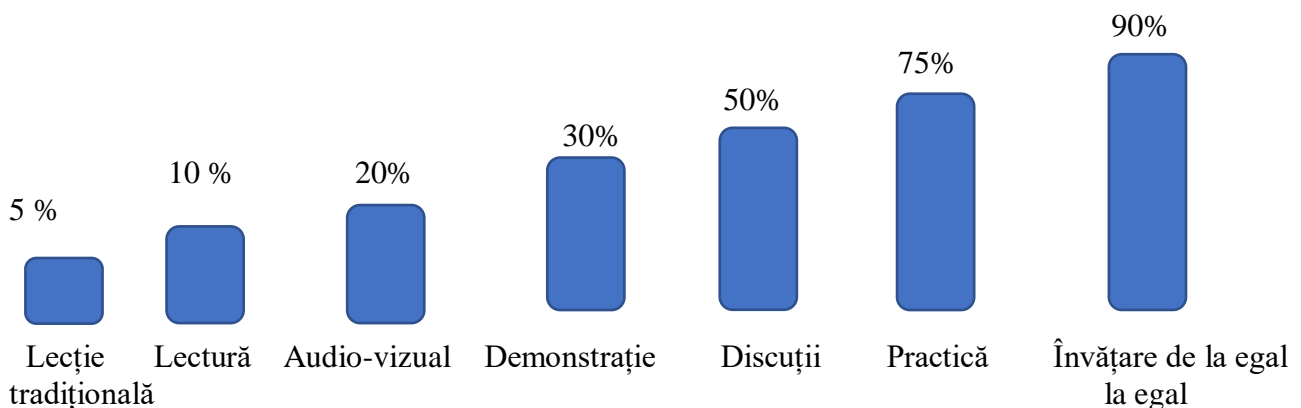

Este important să ne îndreptăm spre o abordare centrată pe elev, pentru a oferi experiențe de învățare provocatoare, dinamice și memorabile pentru cursanți. Acest tip de abordare se bazează pe două dimensiuni principale:

Piramida învățării

Rata de retenție a unui cursant la 24 ore după un curs conform metodei pedagogice utilizate:

Inspirat de Laboratorul național de instruire (Maine)

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrate pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm. Dacă materialele didactice vor fi structurate în așa fel încât să plaseze copilul pe primul loc, atunci acesta vor participa la activitățile școlii cu plăcere.

Bibliografie si sitografie:

- <https://lms-defidiversites.isae.fr//course/view.php?id=118>
- https://ernest.hec.ca/video/DAIP/pdf/Coup_de_Pouce_Pedagogique_4_Dynamiser_et_rendre_interactif_son_enseignement.pdf
- <https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online/>
- „Metode interactive de grup” Ghid metodic Ed. Arves 200., Strategii activ- participative de formare a gândirii critice, Editura Didactică si Pedagogică, R.A.București, 2007.

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA EXPRESIVITĂȚII LIMBAJULUI LA ELEVII DIN CLASELE PRIMARE

PROF. ÎNV. PRIMAR: OPREA LAURA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 18, GALAȚI

„Dacă un copil nu poate învăța în felul în care îi predăm, atunci trebuie să îi predăm în felul în care el poate învăța”

Ivar Lovaas

Jocul apare la toți copiii și, cu o frecvență mai mică și o semnificație diferită, este prezent și la adulți. Pentru adulți jocul constituie o formă de divertisment, pentru copil, el nu este nicidecum o distracție. Este, în esență, o modalitate de investigație și cunoaștere a lumii reale, un spațiu de satisfacere a dorinței firești de manifestare și independență, un mijloc de comunicare.

Jocul creează o ordine în realitatea dezordonată, are înclinația să fie frumos și captivant și presupune plăcerea data de succes.

Utilizarea jocului didactic în cadrul orei de limba română face ca elevul să învețe cu plăcere, să manifeste interes sporit față de activitatea la care participă, astfel cei timizi devin mai spontani, mai activi, mai curajoși, capătă mai multă încredere în capacitățile lor intelectuale.

Am implementat la clasă programul „*Învățăm jucându-ne!*” ce a constat în folosirea unor jocuri didactice în cadrul orelor de limba și literatura română, care să conducă la îmbunătățirea expresivității limbajului elevilor, atât în forma lor tradițională cât și într-o manieră foarte îndrăgită de copii, prin intermediul unor aplicații digitale.

Aplicațiile digitale folosite de noi la orele de limba și literatura română au fost: **Canva** – aplicație ce ne-a permis să realizăm postere, invitații, felicitări, afișe, cărți poștale, **Word Cloud** – aplicație folosită cu succes în sistematizarea și fixarea cunoștințelor dobândite, **QR Generator/Coreader** – aplicație ce permite transmiterea sarcinilor de realizat într-o manieră atractivă, **Kahoot!** – platformă digitală ce poate fi folosită cu precădere în perioadele de recapitulare și evaluare. Astfel, putem spune că elevii și-au dezvoltat aptitudinea de a rezolva diverse exerciții fără teama de a greși, punându-și în valoare individualitatea, originalitatea și spontaneitatea.

Spre exemplificare voi prezenta câteva dintre jocurile folosite la clasă, jocuri incluse în programul educativ „*Învățăm jucându-ne*”, care au dus la dezvoltarea vocabularului activ, nuanțarea și dezvoltarea expresivității limbajului la școlarul mic, stimularea comunicării între elevi. Pentru început mi s-a părut interesant să desfășor cu elevii mei următoarele jocuri, care, pe lângă dezvoltarea expresivității limbajului, îmbogățirea vocabularului cu anumite cuvinte noi, au avut și meritul de a cultiva relațiile sociale dintre ei.

- „Desenează cuvinte”

Scopul jocului: stimularea în mod creativ a imaginației și a limbajului.

Regula jocului: acest joc s-a defășurat în două moduri: tradițional – cu foaia de hârtie și creionul, cât și prin intermediul aplicației Word Cloud.

Figura nr. 1

Copiii primesc o foaie de hârtie care are scris într-un colț un cuvânt – singurătate, fericire, frică, dragoste. Ei vor trebuie să deseneze ceva ce definește acel cuvânt sau să scrie în jurul lui, tot ceea ce le vine în minte în legătură cu acel cuvânt. La sfârșit, fiecare participant va arăta grupului lucrarea, ilustrând motivele pentru care a făcut ceea ce a făcut.

- „Pete”

Scopul jocului: stimularea creativității în scriere printr-un stimul vizual.

Regula jocului: distribui elevilor câte o foaie pe care se află o pată de cerneală. Cer fiecăruia să scrie o scurtă povestioară plecând de la pata de cerneală. Foaia se poate orienta în poziții diferite pentru a putea stimula imaginația. La sfârșit se citesc textele și se comentează pe marginea lor.

Dacă dorim ca acest exercițiu să fie distractiv, putem invita elevii să-și realizeze singuri petele, prin diferite metode: suflarea cu paiul, plierea foii, amprentarea cu palma sau să facă schimb de pete între ei.

Dar, povestea noastră spre dezvoltarea expresivității limbajului, nu se oprește aici... pe lângă metodele mai mult sau mai puțin tradiționale pe care le-am folosit la clasă, pentru a diversifica activitățile pe care le facem, pentru a motiva elevii mai mult decât o făceam în mod normal, am introdus, treptat, unele aplicații digitale care ne-au fost de mare folos în activitatea didactică.

Integrarea noilor tehnologii în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului, tabletei sau telefonului mobil.

Având în vedere rapiditatea cu care se întâmplă lucrurile azi și faptul că elevii din zilele noastre nu mai sunt cum eram noi odată, m-am gândit că am nevoie de o schimbare în stilul meu de predare/evaluare, o schimbare care să fie în concordanță cu realitatea elevilor mei. Am înlocuit treptat unele metode tradiționale cu metode noi, care au captat pe deplin atenția elevilor. Aplicațiile folosite de noi la clasă au fost: Stop motion, Word cloud, Canva, Quiver, Kahoot!, PhotoGrid, Coreader, QRCode Generator.

Sarcinile de lucru au fost variate, diferit de tot ceea ce făcusem până atunci, elevii fiind bucușori că în sfârșit au scăpat de fișe sau alte modalități de predare/învățare/evaluare și că puteau folosi aceste aplicații la diferite obiecte și în diferite situații.

Elevii descoperă singuri lucruri, creez situații de învățare activă pentru ei, le deschid apetitul pentru explorarea de noi realități. Tehnologia susține procesul de învățare, dacă este folosită nu pentru a livra răspunsuri, ci pentru a stimula gândirea logică, pentru a permite accesul la diferite resurse.

1. APLICAȚIA CANVA - O filă din povestea noastră.

Descrierea aplicației: – aplicație ce permite elevilor să realizeze afișe, postere, invitații, fluturași.

Pașii de urmat pentru folosirea aplicației sunt următorii:

- Deschidem aplicația.
- Alegem categoria în care vrem să lucrăm: poster, flyer, felicitare, colaj foto, invitație, carte poștală, semn de carte, etc.
- După ce am selectat șablonul de care avem nevoie, alegem imaginea potrivită, din multitudinea de imagini din galerie.
- Pentru a începe editarea, dăm click pe imagine și ne adăugăm textul nostru.
- Urmează joaca cu fonturi, culori, mărimea scrisului, alinierea lui.
- Se pot insera fotografiile personale, din telefonul nostru și chiar adăuga sigle.
- Ca la orice aplicație, produsul final se salvează și se poate exporta unde dorim, avem doar nevoie de o conexiune la internet. Dacă aceasta nu există, imaginea va rămâne salvată în dispozitivul nostru.

Modalități de folosire a aplicației

Am valorificat și această aplicație la maxim, având în vedere faptul că programa de limba și literatura română, de clasa a III-a, are, printre conținuturile de studiat, cartea poștală, afișul, fluturașul, felicitarea, invitația.

Aceasta ne-a permis să realizăm toate aceste lucruri în format electronic și să facem o comparație apoi între traditional și modern – care modalitate este mai potrivită – avantaje și dezavantaje.

Am început cu **Târgul de Crăciun** organizat de noi. Pentru a ne promova evenimentul, am realizat un afiș pe această temă, expus în zonele cele mai circulante, apoi am împărțit fluturași.

Figura nr. 2

Figura nr. 3

Experiența dobândită în urma Târgului de Crăciun am sintetizat-o, împreună, în câteva imagini realizate cu Word Cloud. Am conectat telefonul meu la videoproiector prin intermediul aplicației **Mobizen Mirroring** și astfel am putut răspunde împreună la următoarele întrebări, folosind aplicația Word Cloud.

- ❖ Ce a însemnat Târgul de Crăciun?
- ❖ Ce am făcut?
- ❖ Ce am învățat?
- ❖ Ce am simțit?

Cu ajutorul *aplicației Canva* au realizat invitații cu diferite teme, pe care le-au trimis prietenilor. Am trimis vederi, fizic și on-line...discutând cu această ocazie avantajele și dezavantajele fiecărei modalități de comunicare și exprimându-și, în mod liber, preferințele.

Figura nr. 4

Figura nr. 5

Prin modul de prezentare a conținutului am dorit să insuflu elevilor mei un stil de gândire independent, o atitudine creatoare, liberă. Realizând o atmosferă permisivă în clasă, am favorizat o comunicare mai bună între elevi, între mine și elevi.

De ce CANVA? – așteptări/rezultate obținute

A fost o altă modalitate plăcută de a ne desfășura lecțiile, având în vedere că, atunci când lucrăm pe echipe la realizarea unui poster, întotdeauna echipa cealaltă are markerele cele mai bune și ideile cele mai frumoase.

Lucrurile frumoase nu au întârziat să apară. Ca și la celelalte aplicații, motorașul elevilor s-a pus în mișcare și... rezultatele finale au fost la fel de interesante ca și până atunci. Aplicația îi ajută foarte mult în înțelegerea modului în care se realizează un afiș, o vedere, un fluturaș, ei dețin abilitățile digitale necesare explorării acestui spațiu virtual și astfel, produsul finit, nu poate fi decât surprinzător.

Imediat după studierea acestei aplicații am auzit idei de genul:

„Abia aștept să-mi fac singur invitații pentru ziua mea!”

Au transpus foarte repede și ușor în practică ceea ce au învățat, au făcut conexiuni și au adaptat aceste informații noi nevoilor lor. Faptul că au găsit întrebuințări acestei aplicații în viața de zi cu zi, nu poate fi decât un lucru bun, care să-i ajute să se dezvolte armonios.

Prin activitățile acestea problematizate și sistematic-descoperitoare am creat motivații pozitive care stimulează și susțin energetic activitatea intelectuală a elevilor. Se dezvoltă astfel spiritul de investigație și curiozitatea, dorința de explorare și soluționare originală a problemelor.

2. Povestea continuă... **QR CODE GENERATOR / COREADER**

Descrierea aplicației QR Code Generator: aplicația permite generarea de coduri – o anumită temă, întrebare, sarcină.

Pașii pentru utilizarea aplicației sunt următorii:

- Deschidem aplicația.
- Introducem textul pe care vrem să îl codăm.

Acesta poate fi sub formă de: text word, adresă email, număr de telefon, sms, adresă de internet, geolocalizare. (fig. 22)

➤ Alegem imaginea dorită și apăsăm butonul GENERATE – care va genera codul cu informația oferită de noi.

- Salvăm codul și îl trimitem, dacă este cazul.

Descrierea aplicației Coreader: aplicația permite citirea codurilor generate anterior.

Este o altă aplicație îndrăgită de elevi, deoarece, pe lângă sarcinile didactice pe care le aveau de rezolvat, i-au găsit și alte întrebunișuri, ceea ce este un lucru foarte bun că au reușit realizeze conexiuni și au reușit să transpună noile informații în contexte noi.

În acest sens J.C.Gowan și G.D.Demos afirmau: „Copiii sunt creativi în mod natural și doar așteaptă atmosfera propice pentru a-și manifesta creativitatea.”

Figura nr. 7

Doamna, când pot să împart bomboane?

Figura nr. 8

Am terminat!

În orele de limba și literatura română, această aplicație poate fi folosită cu succes pentru a transmite elevilor sarcinile de lucru într-un mod inedit.

Pentru a diversifica lecțiile, generam elevilor mei coduri cu sarcinile pe care le aveau de realizat:

- *Găsiți însușiri potrivite pentru personajul principal!*
- *Selectați din text substantivele proprii!*
- *Analizați părțile de vorbire învățate!*
- *Realizați planul de idei al lecției!*
- *Realizați o compunere cu tema...!*

Aceștia scanau codurile cu ajutorul aplicației Coreader, descopereau sarcina de lucru și treceau la realizarea ei, individual sau frontal, pe caiete sau oral, în funcție de situație.

Acestea sunt aplicații care animă lecțiile în momentul în care apare monotonia, dar cel mai bine pot fi valorificate în timpul unei excursii.

Noi le-am folosit în toate excursiile în care am fost. Generam codurile, le printam, apoi le dădeam elevilor înainte de a ajunge la obiectivul turistic în cauză. Elevii primesc coduri cu

locația pe care urmează să o viziteze, intră pe internet, la link-ul trimis de mine, citesc informațiile și ... urmează un brainstorming „Ce am reținut despre...!?”.

Aplicația Creader, folosită în acest sens, face apel și la cunoștințele dobândite la celelalte obiecte, îi pune pe elevi în situația de a valorifica informațiile pe care le-au dobândit până atunci.

De ce QR CODE GENERATOR / COREADER? – așteptări/rezultate obținute

Ca și la celelalte aplicații, dorința elevilor de cunoaștere s-a extins și în afara sarcinilor școlare, utilizând această aplicație pentru a trimite simple mesaje, deci putem afirma că a avut un rol important în dezvoltarea imaginației, a gândirii creatoare....Această aplicație permite elevilor să fie activi în procesul de învățare-evaluare favorizând diferențierea și individualizarea învățării, contribuie la dezvoltarea creativității, perspicacității, atenției și distributivității acestora și oferă feed-back imediat atât pentru elev cât și pentru profesor (folosirea acestor aplicații asigură corectarea imediată a răspunsurilor, elevul realizând ce parte a materiei stăpânește mai puțin, iar profesorul își poate proiecta mult mai rapid activitățile).

Folosind aceste aplicații la ore nu facem altceva decât să le menținem active motivația, creativitatea, imaginația, dorința de a afla lucruri noi. Elevii consideră că se joacă, sunt lipsiți de griji, de teme, sunt liberi dar, în același timp, respectă niște reguli, au de rezolvat niște sarcini care le fac cu plăcere, pentru că se joacă. Rezultatele cele mai bune le-am obținut atunci când o lecție a fost proiectată sub forma unui joc sau o secvență a cuprins un joc. Imediat randamentul a fost unul satisfăcător și am putut să-mi ating obiectivele propuse.

Cunoașterea cât mai mult a copilului, a capacității lui generale de dezvoltare, a greutăților pe care le întâmpină în însușirea cunoștințelor și formarea abilităților, precum și organizarea de activități diferențiate, bazate pe specificul vârstei este o condiție esențială pentru a avea rezultate pozitive în activitatea didactică.

BIBLIOGRAFIE

1. Barbu, H., Popescu, E., Șerban, F., „*Activități de joc și recreativ-distractive*”, E. D. P., București, 1993;
2. Cohen, J., L., *Rețete de jocuri*, Editura Trei, București, 2012.
3. Pintilie, M., *Metode moderne de învățare - evaluare*, Editura Eurodidactic, Cluj-Napoca, 2002;
4. Pintilie, M., *Metode moderne de învățare - evaluare*, Editura Eurodidactic, Cluj-Napoca, 2002;
5. www.academia.edu. - *Jocul didactic- teorie și aplicații*
6. www.didactic.ro - *Limbajul în perioada școlară mică*
7. www.moodle.ro - *Jocul didactic în lecțiile de limba și literatura română*
8. www.scribd.com. - *Limbaj, comunicare, cunoaștere*
9. <https://play.google.com> – *Aplicațiile Word Cloud, Canva, QR Code Generator, Creader, Kahoot!*

**GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL „FLIPPER” STRUCTURA LICEULUI
TEORETIC,, DECEBAL ,, CONSTANȚA**

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof.înv.preș.OPREA RAMONA

12.04.2023

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI

ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Ajutoarele iepurașului de Paște”(ADP+ADE+ALA1+ALA2)

I.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

1.ÎNTĂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:„Întâlnire cu iepurașul de Paște – Țup”

✚ Salutul,Prezența,Calendarul naturii,Noutatea zilei (Iepurașul ne cere ajutorul)

2.MOMENTUL DE MIȘCARE:„În pași de Twist”

3.RUTINE: „Știu să mă spăl și să mă șterg singur pe mâini” (deprinderea de igienă personală)

„Știu să fiu un bun coleg”

4.TRANZIȚII:

✚ „Uite așa!” -joc de mișcare cu text și cânt

✚ „Sărim ca iepurașii ”-imită mersul iepurașului către centrele de lucru.

✚ Nerăbdătorul iepuraș

Ne roagă neîncetat

În ateliere să pornim

Cadourile să le descoperim

✚ „Unul după altul”

II.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

„Ajutoarele Iepurașului de Paște ”(DOS+DPM)

(Confecționare mască + parcurs aplicativ)

III.ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE (ALA1)

Știință:„Ce ascunde iepurașul”?-cutie senzorială.

Nisip și apă:„Vânătoarea de ouă”-oul in cofrag

Joc de masă:

➤ „Ouă din bucați”-din jumătăți întregul.

➤ „Codița iepurașului”- găsește codița potrivită.

IV. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE LIBER ALESE (ALA2):

- „Dansul iepurașilor ” - dans tematic.

DATA:12.04.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:Grădinița cu program scurt „ Flipper”Constanța

NIVELUL/GRUPA:I,Grupa mică „Delfini”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:„ Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII:„ Iepurașul de Paște”

TEMA ACTIVITĂȚII: „ Ajutoarele Iepurașului de Paște”

TIPUL DE ACTIVITATE:Activitate integrată (ADP+ADE+ALA1+ALA2)

FORMA DE ORGANIZARE: pe grupuri,frontal,individual

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

Activități de dezvoltare personală:

- **Întâlnirea de dimineață: :„Întâlnire cu iepurașul de Paște – Țup”**
- **Momentul de mișcare: :„În pași de Twist”**
- **Rutine :** „Știu să mă spăl și să mă șterg singur pe mâini” (deprinderea de igienă personală)

„Știu să fiu un bun coleg”.

➤ **Tranziții :**

- ✚ „Uite asa!” -joc de mișcare cu text și cânt
- ✚ „Sărim ca iepurașii”-imită mersul iepurașului către centrele de lucru.
- ✚ Nerăbdătorul iepuraș
Ne roagă neîncetat
În ateliere să pornim
Cadourile să le descoperim
- ✚ „Unul după altul”

Jocuri și activități alese (ALA1)

Știință:„Ce ascunde iepurașul”?-cutie senzorială.

Nisip și apă:„Vânătoarea de ouă”-oul in cofrag

Joc de masă:

- „Ouă din bucați”-din jumătăți întregul.
- „Codița iepurașului”-găsește codița potrivită.

Activități pe domenii experiențiale:

„Ajutoarele Iepurașului de Paște ”Activitate integrată (DOS+DPM)

(Confecționare mască + parcurs aplicativ)

Jocuri și activități alese (ALA2)

- „Dansul iepurașilor ”--dans tematic

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitatea grosieră și motricitatea fină în contexte de viață;
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- Autocontrol și expresivitate emoțională;
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor(persistență în activitate);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor, etc;

COMPORTEMENTE VIZATE:

- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în situații uzuale în calitate de auditor/vorbitor;
- Își coordonează mușchii corpului prin mișcări respectând ritmul, poziția;
- Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, practice și activități fizice ;
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea sarcinilor;
- Utilizarea simțurilor(tactil) în interacțiune cu mediul;
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Demonstrează că înțelege mesaje simple;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Exersează și extinde progresiv vocabularul;

SCOP: Stimularea curiozității,a interesului de cunoaștere față de tradițiile și obiceiurile de Paște; și consolidarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază și a celor utilitar-aplicative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să folosească formule de salut adecvate momentului zilei;
- să urmărească linia unei povești, concomitent cu imaginile prezentate de educatoare;
- să asculte cu atenție conținutul poveștii;
- să denumească materialele de lucru puse la dispoziție;
- să folosească în mod corect materialele puse la dispoziție pentru realizarea temei propuse;
- să lipescă hârtie glasă pe suprafața dată;
- să descopere cadourile din cutia senzorială;
- să așeze cadourile găsite în cutia senzorială la imaginea potrivită;
- să găsească ouăle și să le așeze după criteriul culorii în cofragul de aceeași culoare;
- să aplice codițele potrivite după criteriul culorii potrivite;
- să assembleze părți obținând întregul;
- să combine mișcările corporale cu ritmul muzicii;
- să demonstreze propriile trăiri prin mișcări și comportament;
- să execute corect mișcări expresive ale brațelor, corpului;
- să execute exercițiile pentru influențarea selectivă a aparatului locomotor;
- să execute corect deprinderile învățate de mers normal, mers cu ocolire de obstacole, alergare ușoară, săritura cu desprindere pe ambele picioare;
- să aibă o poziție corectă la masa de lucru.

OBIECTIV AFECTIV

Participarea activă și afectivă la programul propus, dând dovadă de inițiativă, cooperere și interes.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee : - jocul, conversația, expunerea, explicația, observația, problematizarea, conversația euristică, demonstrația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: ouă, pensule, lopațele, coșulețe, cutii, morcovi, iepurași, linguri de lemn, cofrage, pastă de lipit, carte de povești, lepto.

-DURATA ACTIVITĂȚII: O zi

BIBLIOGRAFIE:

- Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului-, Curriculum pentru educație timpurie a copiilor OMEN 4694/02.08.2019
- Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, UNICEF, 2008
- *Activitatea integrată din grădiniță – ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar*, D.P.H. 2008
- Ștefania Antonovici, *Educația fizică în grădiniță*, Editura Didactica Publishing House, 2010

- Elena Gongea, Silvia Breben, Georgeta Roiu, Mihaela Fulga-*Metode interactive de grup*, Ghid metodic.Ed.Arves.
- Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chis -, „ Piramida cunoașterii- Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar” editura Diamant, 2014.
- Mariana Dumitru, Miruna Moroianu, „ Repere metodologice pentru practica pedagogică la educație fizică”, editura Universitară, București 2017.

SCENARIUL ZILEI:

Activitatea va debuta cu **Întâlnirea de dimineață**: “Întâlnire cu Iepurașul de Paște, Țup!”. Copiii se vor așeza pe scăunele, în semicerc, pentru a putea stabili contact vizual cu toți membrii grupei. Alături de educatoare va fi un iepuraș (ființă).

Salutul și prezența

Educatoarea va saluta copiii, folosind formula de salut “Bună dimineața, iepurașilor !”, apoi ei se vor saluta între ei.

Prezența

Educatoarea îi invită să își pună propria poză pe panoul de prezență și îi solicită să numească și absenți din ziua respectivă.

Calendarul naturii

Preșcolarii denumesc anotimpul în care ne aflăm și observăm particularitățile stării vremii de afară, privind pe fereastră: descriu ce culoare are cerul, dacă este frig sau cald, dacă bate vântul. Întreb care este îmbrăcămintea adecvată vremii de afară. Dirijez activitatea copiilor prin adresarea unor întrebări: „În ce anotimp suntem?” ; „Cum este vremea azi?”; „Cum este cerul, senin sau înnorat?”; „Ce haine purtăm pe o asemenea vreme?” etc.

Noutatea zilei : Le voi povesti copiilor că în drum spre grădiniță m-am întâlnit cu Zâna Primăvara. Zâna Primăvara mi-a oferit un cadou pentru grupa mică. Vom deschide cadoul, iar în interior vom găsi invitatul surpriză „Iepurașul Țup”, (animal viu). Iepurașul Țup a venit la noi la grupă să stea o zi cu noi. El a adus o scrisoare în care le cere ajutorul copiilor să realizeze cadouri deoarece a fost ocupat cu adunarea morcovilor din grădină și nu mai are timp.

Împărtășirea cu ceilalți:

Copiii vor fi invitați să spună dacă vor dori să devină ajutoarele iepurașului.

Momentul de mișcare:

Copiii vor face mișcărilor indicate de educatoare în pași de Twist .

Rutină- Copiii servesc micul dejun(deprinderi igienico-sanitare).

Tranzitie : „Uite așa!,, -joc de mișcare cu text și cânt

Educatoarea prezintă activitățile ce urmează a fi desfășurate pe tot parcursul zilei. (enuțarea temei și obiectivelor). Pentru a-l ajuta pe iepuraș să realizeze cadouri, ei vor confecționa mășcuțe, vor descoperi în cutia senzorială ce a pierdut iepurașul vor aduna ouă, vor sorta ouă, vor realiza ouă din jumătăți, vor găsi codița pierdută de iepuraș, vor dansa.

Se va intui materialul didactic: se identifică materialele puse la dispoziția copiilor: masca de iepuraș după un șablon, forfecă, diferite materiale și elemente decorative, lipici.

Cu ajutorul acestor materiale vom confecționa fiecare câte o mască de iepuraș.

În fața copiilor voi demonstra confecționarea măștii de iepuraș. Se lipesc elementele componente mășcuței iepurașului. (ochi, bot, urechi)

Se vor face câteva exerciții de încălzire a mâinilor, astfel încât să fie pregătite pentru realizarea mășcuțelor de iepuraș :

„ Măinile nu stau deloc,

Ci se pregătesc de joc.

Degetele -mi sunt petale,

Se deschid ca la o floare.

Ploaia cade ne-nctat,

Degetele le-am mișcat

Spre stânga și spre dreapta mea,

Le mișcăm noi uite-așa,

Iar apoi le resfirăm ,

Și la pian frumos cântăm.

Do.do,do, re, re, re

Executarea temei de către copii, educatoarea îi supraveghează și le oferă explicații suplimentare celor care întâmpină dificultăți.

Pentru că aveți mascuțe de iepuraș – (DPM) astăzi plecăm la plimbare în poienița Iepurașului de Paște-Țup.

Tranziție: „Unul după altul”

Preșcolarii își vor încălzi organismul pentru efort executând:

1. Ne încolonăm frumos unul după altul, fără să ne inghesuim și pornim. Pe parcursul deplasării educatoarea le oferă explicații în ceea ce privește ținuta, privirea, poziția brațelor și a picioarelor.

2. Mergem spre poiană și suntem atenți -**Mers în cerc unul după altul (o tură)**,

3. Ca să nu ne rătăcim ne prindem de mânuțe -**Mers înainte în cerc cu lanț de brațe.** (o tură),

4. Mergem ca piticii prin poiană -**Mers ghemuit cu palmele pe genunchi** (1/2 tură),

5. Alergăm veseli prin poiană -**Alergare ușoară.** (1/2 tură),

6. Am ajuns și mergem pe lângă un gard lung. - **Mers normal cu exerciții de respirație.** (1/2 tură),

7. Să ne oprim un pic - formație de semicerc.

În cadrul Influențării selective a aparatului locomotor, aceștia vor face din poziție stând depărtat:

Ia uitați -vă, câte vrăbiuțe stau pe gard și cum dau ele voioase din aripi. Hai să zburăm și noi ca ele.

I. Ex de încălzire a brațelor

1. „Zborul păsărelor” × 2

2. „Hai să le aplaudăm pe voioasele păsărele” × 2

II. Exerciții de încălzire a trunchiului

Înainte de a porni mai departe să ne legăm adidașii - ne aplecăm și îi legăm pe rând.

1. „, Legarea șireturilor” × 2

III. Ex de încălzire a picioarelor.

„Suntem mici , suntem uriași”×2

IV.Sărituri de pe loc

Am ajuns în poiană.Ce multe vrăbiuțe sar pe pământ! Hai să sărim și noi ca ele!

„Sărim ca vrăbiuțele”×2

Ia te uită, urmele iepurașului!Oare ce trebuie să facem?

DMP- PARCURSUL APLICATIV

Voi citi scrisoarea de la iepuraș în care ne explică cum trebuie să parcurgem traseul .Copiii vor avea de:

- sărit pe urmele iepurașului (săritură cu deprindere de pe ambele picioare);
- vor avea de ocolit iepurașii întâlniți pe traseu;
- vor trece prin tub;
- vor duce în lingură oul în coș;

Pentru a a vedea daca copiii au înțeles ce au de făcut, un copil din grupă va executa un joc de probă.

Traseul va fi parcurs de toți preșcolarii din grupă, fiecare aducându-și aportul la reușita expediției.

Revenire după efort

Plimbarea noastră în poiană s- a sfârșit!

“Pentru că acest traseu a fost destul de greu, am avut nevoie de multă concentrare și am depus mult efort, haideți să ne luăm cu toții de mânuțe, sa facem un cerc și să ne odihnim ;Respirăm ușor și pe iepurilă îl plimbăm.

Joc liniștitor:..Plimbă iepurașul”

Tranziție:

Nerăbdătorul iepuraș

Ne strigă neîncetat

În ateliere să pornim

Cadourile să le pregătim.

Copiii vor descoperi la centrele de interes materialele și vor realiza acțiuni pentru a îndeplini cerințele Iepurașului. Se prezintă centrele de interes deschise și sunt explicate sarcinile de lucru.

La centrul **ȘTIINȚE** vor avea de căutat în cutia senzorială cadourile pierdute de iepuraș pe care le vor pune lângă imaginea care reprezintă cadoul găsit.

La centrul **JOC DE MASĂ** vor forma din jumatați ouă și vor potrivi codița de aceeași culoare cu iepurașul.

La centrul **NISIP ȘI APĂ** vor cauta ouă în nisip cu ajutorul lopațelelor și a greblelor apoi le vor curăța cu pensula și le vor așeza în cofragul de aceeași culoare cu oul;

După încheierea activității pe centre urmează :

Momentul povestilor: povestea: „ Paștele în familia iepuraș”ed.Uejunior.Univers Enciclopedic.

Le voi spune că iepurașul, ca drept răsplată mi-a lăsat o frumoasă poveste să le-o citesc.

În cadrul **ALA2** se va desfășura dansul tematic” Dansul Iepurașilor”

Voi face apreciere asupra modului de participare al copiilor la activități, a comportamentelor acestora și a modului în care au realizat sarcinile de lucru.

La **sfârșitul activității** se va reaminti tema zilei, se fac aprecieri asupra modului de desfășurarea al întregii zile, se trec în revistă activitățile derulate. Copiii vor fi apreciați pozitiv.

„Experiența la clasă privind abordarea integrată a conținuturilor, între teorie și practică”

Profesor învățământ primar, Opricean Liana Mihaela

Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

“Cel mai puternic argument pentru integrarea curriculum-ului este chiar faptul că viața nu este împărțită pe discipline” J. Moffett

Curriculum integrat presupune crearea de conexiuni semnificative între teme sau competențe care sunt de regulă formate separat, în interiorul fiecărei discipline, cu o puternică legătură cu viața cotidiană a elevilor și își propune, direct sau indirect, să contribuie la formarea unor valori și atitudini.

Abordarea integrată a curriculum-ului are ca deziderat apropierea școlii de viață reală, aplicarea teoriei în practică, suplinirea abstractului de către concret. Accentul se pune pe formarea unor competențe, atitudini, valori transversale și transferabile utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor.

A integra reprezintă punerea în relații, coordonarea și îmbinarea părților separate, distincte într-un tot de nivel superior, într-un întreg funcțional, unitar și armonios.

Curriculum-ul integrat vizează o anumită modalitate de organizare și planificare a învățării, care conduce la o interrelaționare a disciplinelor, a obiectelor de studiu, producând conexiuni între ceea ce învață elevii și experiențele lor de viață.

Predarea integrată are ca referință nu o disciplină de studiu, ci o tematică unitară, comună mai multor discipline; o disciplină o ajută pe cealaltă să fie mai bine însușită, ajută la transferul cunoștințelor dintr-un domeniu în altul.

Cei 4 piloni ai învățării:

- a învăța să știi;
- a învăța să faci;
- a învăța să muncești împreună cu ceilalți;
- a învăța să fii.

Treptele integrării curriculare

- Monodisciplinaritatea
- Multidisciplinaritatea
- Interdisciplinaritatea

- Transdisciplinaritatea

Prin activitățile desfășurate într-o manieră integrată, cadrele didactice oferă șansă elevilor de a se manifesta liber și creativ și creează un mediu stimulat și diversificat pentru dezvoltarea personalității lor.

Abordarea integrată reprezintă o împletire a conținuturilor într-o formă atractivă și flexibilă, care conduce activitatea copilului spre cercetare, documentare și punerea în practică a celor învățate.

Întregul program se realizează prin joc, activitate specifică micii școlarități, dar nu un joc întâmplător, ci un joc organizat, în care copilul are prilejul să exploreze medii diferite și să îndeplinească sarcini, fie individual, fie în grupuri mici.

Exemple de bună practică Clasa I

Discipline integrate: CLR, MEM, MM, AVAP

CLR - „Sunetul și litera P” – consolidare

MEM - „Exerciții și probleme” - consolidare

MM - „Puișorul cafeniu” – audiție, învățare după auz

AVAP - „Puișorul” – desen, pictură

Disciplina: Comunicare în limba română

CLR - „Sunetul și litera P” – consolidare

Activități de învățare

Text suport „Povestea puișorului moțat” sau poezia „Puișorul cafeniu”, de Otilia Cazimir

Citirea textului în lanț, selectiv, etc;

Formularea unor întrebări și răspunsuri - activitate pe două grupe, sub formă de concurs;

Alcătuire de propoziții cu cuvinte date;

Metoda fonetică, analitico-sintetică;

Alintă cuvintele;

Cuvinte amestecate, alcătuire de propoziții;

Litere amestecate, formare de cuvinte;

Ghicitori:

Joc didactic: „Propoziția ascunsă”- transformarea unei propozitii date în propozitii interogative și exclamative.

Memorizare

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

MEM - „Exerciții și probleme” – consolidare

Activități de învățare

Fișă de lucru cu diferite cerințe:

Ex. Numără puișorii și scrie în căsuță cifra corespunzătoare;

Desenează în mulțime atâția(puișori, flori...) cât îți arată cifra;

Completează mulțimea cu numărul de elemente necesar;

Recunoaște operația, scrie exercițiul, apoi rezolvă;

Probleme după imagini;

Ghicitori matematice; etc.

În ograda bunicilor...

Recunoaște animalele și numește puii acestora;

Rebus – animale domestice

Ghicitori despre animale; etc.

Disciplina: Muzică și mișcare

MM - „ Puișorul cafeniu ” – audiție muzicală, învățare după auz

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice

AVAP - „ Puișorul”

Activități de învățare

Text suport - „Puișorul” (învățăm să desenăm în versuri)

După ce învață să deseneze un puișor, se poate complica cerința:

Desenați un pui mic și unul mare;

Colorați cu maro puiul mic și cu galben puiul mare;

Desenați tot atâția puișori câți are cloșca din cântecelul învățat în ora de MM;

Desenați un puișor care privește în sus, altul care privește în jos;

Colorează imaginea dată, folosind culori potrivite; etc.

În **concluzie**, consider că activitățile integrate sunt de o reală importanță în eficiența actului didactic, totuși, sunt de părere că nu trebuie făcută o delimitare bruscă între activitățile tradiționale și cele integrate, în sensul că izolându-le și organizând procesul instructiv-educativ doar în baza unui tip de activitate sau altul, nu vom obține același rezultat ca și în cazul în care în planificarea activității pedagogice încercăm împletirea fructuoasă a acestor tipuri de activități;

Cadrului didactic îi revine rolul de a se orienta spre folosirea celor mai eficiente căi și metode, indiferent dacă ele își au originea într-o alternativă pedagogică modernă sau în pedagogia tradițională.

În același timp, cadrul didactic este cel care realizează integrarea, compatibilizarea conținuturilor și stabilește relevanța acestora în raport cu cerințele curriculare și așteptările comunității.

Bibliografie:

N. Alexandru, *Interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea în practica educațională actuală*, Revista EDICT, 2019;

L. Bădeanu, *Abordarea de tip integrat a conținuturilor învățării*, Revista EDICT, 2018;

Bicajan, E.O., *Aplicații ale predării integrate la ciclul achizițiilor fundamentale*, Editura Rovimed Publishers, Bacău, 2014;

Bocoș, M., Chiș, V., *Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru Învățământul primar*; Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2012;

Ciolan, L., *Învățarea integrată – fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași 2008;

„INTRODUCERE ÎN METEOROLOGIE”
PROPUNERE DE CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII

Denumirea disciplinei: *Introducere în meteorologie*

Tipul disciplinei: disciplină opțională cu caracter interdisciplinar, aferentă ariei curriculare „Matematică și științe ale naturii”.

Profesor: *OPRIȘAN CRISTIAN-DAN*

Unitatea școlară: Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Botoșani

Clasa: a XI-a

Profilul: real

Specializarea: științe ale naturii

Nr. ore pe săptămână: 1oră

Nr. anual de ore: 31 ore

1. ARGUMENT

Schimbările aproape agresive ale vremii din ultimii ani au focalizat deseori atenția publicului asupra observațiilor meteorologice, aducând din nou în prim-plan o știință ale cărei rădăcini se pierd în Grecia antică.

Iminența modificării climei în perioada următoare, urmare a influenței omului, și nu numai, constituie un motiv suficient de serios pentru a trezi curiozitatea generației tinere față de cunoașterea fenomenelor meteorologice, concretizată în cazul de față într-o propunere de opțional interdisciplinar, aferent ariei curriculare „Matematică și științe ale naturii”.

Structurată pe durata unui an școlar, disciplina se adresează elevilor din clasa a XI-a, filiera teoretică, specializarea „Științe ale naturii”, dar și elevilor de la alte specializări, care sunt interesați de problematica vizată.

Studiul acestei discipline, care vizează fizica atmosferei (termenul „meteorologie” are etimologie grecească - „meteoron” însemnând „ceea ce se întâmplă în aer”), este în strânsă legătură cu parcurgerea capitolelor „Elemente de termodinamică” (clasa a X-a), precum și „Elemente de teoria haosului” (clasa a XI-a), dar și a noțiunilor privind geografia fizică generală (clasa a IX-a) și a celor vizând hazardele naturale și antropice (clasa a XI-a).

Caracterul interdisciplinar al „Introducerii în meteorologie” este susținut și de faptul că prognozele meteo sunt realizate cu ajutorul programelor pe calculator (legătura cu informatica), dar și prin folosirea matematicii ca instrument de lucru.

Existența unui suport de curs, precum și a unui set de instrumente specifice meteorologiei, existente în laboratorul de fizică, fac posibilă punerea în practică a acestei propuneri de disciplină opțională.

Fizica poate deveni mai atractivă și prin studiul fenomenelor care se petrec permanent în atmosferă și care ne influențează viața în mare măsură.

2. NOTĂ DE PREZENTARE

Prezenta disciplină se adresează elevilor din clasa a XI-a, filiera teoretică, profilul real, specializarea „Științe ale naturii”.

Număr săptămânal de ore: 1

Număr anual de ore: 31

Pornind de la obiectivele cadru, se prezintă conținuturile, structurate pe 7 unități de învățare, fiecare presupunând parcurgerea a trei-patru teme.

Sugestiile metodologice propuse vin în scopul facilitării accesibilității cunoștințelor predate, precum și pentru formarea deprinderilor cerute de această disciplină.

Cursul are o structură dinamică, deschisă la apariția celor mai recente descoperiri științifice, acestea putând fi inserate ori de câte ori se impune.

Disciplina beneficiază de un număr foarte mare de surse de documentare, număr dat de importanța și actualitatea problematicii studiate.

3. COMPETENȚE GENERALE

- cunoașterea și interpretarea termenilor, conceptelor și a fenomenelor specifice meteorologiei;
- formarea deprinderilor de a explica științific fenomenele din atmosferă;
- dezvoltarea capacității de investigare/explorare a realității și de măsurare cu ajutorul instrumentelor meteorologice;
- stimularea interesului pentru studierea prognozelor meteorologice;
- corelarea cunoștințelor acumulate prin studiul unor discipline ca: fizica, geografia, matematica, chimia, informatica, istoria, precum și îmbinarea lor armonioasă;
- dezvoltarea interesului pentru păstrarea unui mediu înconjurător cât mai sănătos;
- constientizarea rolului avut de factorii meteorologici asupra organismului uman;
- posibilitatea desfășurării de acțiuni pentru preîntâmpinarea efectelor dezastrelor naturale.

4. CONȚINUTURI

Competențe specifice	Conținuturi	Modalități de evaluare
<ul style="list-style-type: none">• Să cunoască obiectul și metodele de studiu ale disciplinei	<p>I. INTRODUCERE ÎN STUDIUL DISCIPLINEI (2 h)</p> <p>1.1 Definiția meteorologiei. Obiectul de lucru. Clasificări.</p> <p>1.2 Evoluția meteorologiei.</p>	- referate;

<ul style="list-style-type: none"> • Să descrie atmosfera terestră; • Să identifice componentele structurale ale atmosferei; 	<p>II. DESCRIEREA ATMOSFEREI (5 h)</p> <p>2.1 Forma și limitele atmosferei.</p> <p>2.2 Masa și densitatea atmosferei.</p> <p>2.3 Compoziția atmosferei.</p> <p>2.4 Structura pe verticală.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - observarea sistematică a elevilor; - evaluarea portofoliilor;
<ul style="list-style-type: none"> • Să exprime ecuațiile bilanțului radiativ; • Să deducă faptul că Soarele este cauza fenomenelor atmosferice • Să explice formarea efectului de seră; 	<p>III. ENERGIA PROCESELOR DIN ATMOSFERĂ (4 h)</p> <p>3.1 Surse de energie.</p> <p>3.2 Fluxurile de energie radiantă care străbat atmosfera.</p> <p>3.3 Bilanțul radiativ. Efectul de seră.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - test grilă; - observarea sistematică a elevilor;
<ul style="list-style-type: none"> • Să calculeze indicele de confort termic în diverse situații; • Să explice producerea precipitațiilor; 	<p>IV. APA ÎN ATMOSFERĂ (4 h)</p> <p>4.1 Umiditatea atmosferică (Indicele de confort termic-ITU).</p> <p>4.2 Transformări de fază în atmosferă.</p> <p>4.3 Norii. Formarea precipitațiilor.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - concursul; - observarea sistematică a elevilor; - test grilă; - expoziție de fotografii;
<ul style="list-style-type: none"> • Să definească și să măsoare presiunea atmosferică; • Să explice formarea vânturilor; • Să descrie modalitatea de deplasare a fronturilor atmosferice; • Să sesizeze 	<p>V. DINAMICA ATMOSFEREI (4 h)</p> <p>5.1 Presiunea atmosferică.</p> <p>5.2 Vânturile. Factorii care influențează formarea vânturilor (gradientul baric, forța Coriolis, forța centrifugă, forța de frecare). Scara Beaufort.</p> <p>5.3 Fronturile atmosferice. Ciclone și anticiclone.</p> <p>5.4 Caracterul neliniar al</p>	<ul style="list-style-type: none"> - evaluarea temelor pentru studiul individual; - test grilă; - observarea sistematică a elevilor;

caracterul neliniar al fenomenelor meteorologice;	fenomenelor meteorologice	
<ul style="list-style-type: none"> • Să utilizeze instrumentele meteorologice; • Să realizeze un adăpost meteorologic; • Să explice funcționarea unui sistem meteorologic integrat; 	<p>VI. MĂSURAREA PARAMETRILOR METEOROLOGICI (5 h)</p> <p>6.1 Instrumentele folosite în meteorologie (termometre, barometre, higrometre, pluviometre, anemometre, giruete etc.).</p> <p>6.2 Stația meteo. Adăpostul meteorologic.</p> <p>6.3 Radarul meteorologic. Sateliții meteo.</p> <p>6.4 Comunicațiile în meteorologie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - analiza măsurătorilor efectuate; - referate - vizită la stația meteo din Botoșani - utilizarea instrumentelor de măsură din stația meteo.
<ul style="list-style-type: none"> • Să traseze hărți sinoptice, pornind de la datele existente la un moment dat; • Să explice influența factorilor meteorologici asupra organismului uman; 	<p>VII. METEOROLOGIE SINOPTICĂ (4 h)</p> <p>7.1 Trasarea hărților sinoptice. Simboluri folosite.</p> <p>7.2 Elaborarea unei prognoze meteo.</p> <p>7.3 Tendințe în meteorologie.</p> <p>7.4 Influența factorilor meteorologici asupra organismului uman.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - evaluarea portofoliilor; - sesiune de comunicări științifice;

RECAPITULARE. ORE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI (3 h)
TOTAL ORE: 31

5. SUGESTII METODOLOGICE

- dezbateră;
- activități de documentare;
- alcătuirea de portofolii, referate;
- vizite la stațiile meteorologice Botoșani și Darabani;
- amenajarea unui adăpost meteorologic;
- trasarea de izoplete, pornind de la datele furnizate de ANM;
- măsurări ale parametrilor meteorologici (temperatură, presiune, umiditate relativă) cu ajutorul instrumentelor din laborator;
- compararea valorilor măsurate cu cele furnizate de ANM;
- calculul indicelui de confort termic (ITU) la diverse momente de timp;

- vizionarea și comentarea unor documentare;
- accesarea de site-uri recomandate în bibliografie;
- participarea la sesiuni de referate și comunicări științifice;
- realizarea unor înregistrări (pe suport video/foto) ale unor fenomene meteorologice.

6. BIBLIOGRAFIE

1. Andreeva E.- „**Pe fundul oceanului aerian**”, Ed. Științifică, 1964;
2. Bacinschi D.- „**Meteorologie generală**”, EDP, 1979;
3. Ciplea L. I., Ciplea Al.- „**Poluarea mediului ambiant**”, Ed. Tehnică, 1980;
4. Ciulache S.- „**Orașul și clima**”, Editura Științifică și Enciclopedică, 1980;
5. Ciulache S.- „**Climatele Pământului**”, Editura Științifică și Enciclopedică, 1980;
6. Ciulache S.- „**Meteorologie și climatologie**”, Ed. Universitară, 2004;
7. Dissescu C.- „**Oceanul aerian**”, Ed. Enciclopedică, 1972;
8. Donciu C.- „**Clima de la Ecuator la Poli**”, Ed. Științifică, 1965;
9. Ionescu Al.- „**Vecini cu abisul**”, Ed. Enciclopedică, 1972;
10. Mahara Gh.- „**Circulația aerului pe glob**”, Editura Științifică și Enciclopedică, 1979;
11. Mahara Gh.- „**Meteorologie**”, Ed. Universității din Oradea, 2001;
12. Neguț L.- „**Meteorologie maritimă**”, Ed. Sport- Turism, 1981;
13. Pop Gh.- „**Meteorologie generală**”, EDP, 1963;
14. Pop Gh.- „**Climatologie**”, EDP, 1964;
15. Stan C.- „**Vânturi, furtuni, uragane**”, Editura Științifică, 1967;
16. Stăncescu I, Ballif S.- „**Meteorologie...fără formule**”, Ed. Albatros, 1981;
17. Stăncescu I, Ballif S.- „**Meteorologie și drumeție**”, E. Sport-Turism, 1976;
18. Stăncescu I, - „**Din tainele atmosferei**”, Ed. Ion Creangă, 1980;
19. Stoica C., Cristea N.- „**Meteorologie generală**”, Ed. Tehnică, 1971;
20. Strahler A.- „**Geografia fizică**”, Ed. Științifică, 1973;
21. Teodoreanu E.- „**Se schimbă clima?**”, Ed. Paideea, 2007;
22. Topor N.- „**Meteorologie turistică**”, Ed. C. C. S., 1957;
23. Topor N.- „**Se schimbă clima?**”, Ed. Științifică, 1967;
24. Țicleanu N., Gridan T.- „**Încălzire globală sau glaciațiune?**”, EDP, 2006;
25. Țișteea D., Bacinschi D.- „**Dicționar meteorologic**”, ED. CSA, 1964;
26. Colecția revistei „**Știință și tehnică**”, 1990-2014;
27. Colecția revistei „**GEO**”, 2005-2008;
28. Colecția revistei „**National Geographic**”, 2001-2014;
29. Colecția revistei „**Scientific American**”, 2003-2005;
30. site-uri: www.meteoromania.ro
www.meteoalarm.eu
www.meteoblue.com
www.inhga.ro
www.ecomet.eu
www.wmo.int
www.eumetsat.int

Predarea textului literar cu ajutorul ecranizărilor

Prof. Oprișan Daniela-Doina

Liceul "Regina Maria" Dorohoi

Generația Z sau cei care s-au născut începând cu anul 2000 a fost calificată drept "luptători pentru dreptate, nativi în digital și adolescenți cu o înțelegere și experiență mai fluidă a sexualității și a genului". Expertul care studiază diferențele dintre generații, Henry Rose Lee, a identificat o nouă generație, copiii născuți după 2011, numiți Alfa, despre care afirmă că ar fi "milenalii pe steroizi". Pentru ei, tehnologia nu mai este o unealtă, ci parte integrantă a existenței lor. Apariția lor coincide cu inventarea iPad-ului, pe care îl folosesc de la vârste neverosimil de mici.

Studiile pe această temă au relevat câteva caracteristici ale acestor generații, printre care enumerăm: sunt adepții informației rapide, ai multitaskingului, văzut ca un mod de viață, preferă grafica în detrimentul textului și utilizează tastarea mai frecvent decât scrisul de mână, se simt confortabil în social media și preferă să comunice prin alternative ca: Messenger, Chat, Facebook, jocuri on-line, Viber, What's App, Skype sau Twitter, sunt productivi când sunt recompensați, sunt tentați să citească texte scurte, combinate cu trimiterea de mesaje, își dezvăluie fără rețineri viața personală prin postări pe Facebook sau printr-un videoclip pe YouTube, cresc într-o lume cu stimuli foarte mulți, deosebit de intenși și greu de selectat, sunt mai informați, mai fideli propriei personalități și își descoperă identitatea de sine în mediu digital, au comportamente speciale, nevoi, valori, obiceiuri și așteptări deosebite, preferă învățarea ludică, cunoștințele sunt adesea dobândite prin activități distractive, prin jocuri, prin navigare pe internet, dețin un spațiu privat vulnerabil, fiind expuși hărțurii pe internet și lipsei de intimitate și confidențialitate, percep schimbarea și inovația ca elemente ale unui comportament social normal.

În aceste condiții, adaptarea procesului de educație habitatului digital al educabililor este un demers cât se poate de firesc. Mai mult decât atât, adolescenții de astăzi sunt mari consumatori de filme, astfel încât integrarea acestora în procesul de predare-învățare-evaluare este una firească, așa spune chiar absolut necesară. Având în vedere polifuncționalitatea genurilor de artă integrate în cadrul său și prin natura multi-senzorială a acestuia, filmul ajută la desfășurarea eficientă a procesului instructiv-educativ și la solicitările de învățare ale educabililor în dependență de stilul lor de învățare.

Filmul poate fi utilizat în diferite momente ale actului educativ:

- în prezentarea unui conținut curricular informațional, îndeosebi în prezentarea unor concepte noi sau pentru a oferi exemple
- în evidențierea punctelor de vedere diferite (jurnalism, științe istorice etc.) sau pentru a introduce problematici dificile sau controversate
- pentru a ilustra un principiu sau o problemă prezentată în cadrul orelor
- pentru conștientizarea aplicațiilor practice ale celor studiate
- pentru perfecționarea gândirii critice, căci stimulează fluxul de idei
- pentru stimularea imaginației elevilor, creării imaginii vizuale memorabile
- pentru etapa evocării unei ore, cu scopul captării atenției

- ca stimul pentru a facilita procesul de învățare profundă al beneficiarilor procesului educativ
- ca sursă de inspirație și de motivație
- ca moment de pauză, de detensionare ori relaxare a educabililor, când aceștia par oboșiți
- ca modalitate de reducere a anxietății și tensiunii legate de subiecte mai puțin atractive sau neplăcute
- ca posibilitate de evaluare a elevilor în actul educativ.

Pentru a ilustra ideea că arta cinematografică poate realiza legătura între personaje, lumea imaginară și lumea reală, că este un liant care poate constitui o bază în procesul cunoașterii umane, al intercunoașterii, al educației și al dezvoltării personale, propun o modalitate de integrare a filmului în predarea nuvelei **Moara lui Călifar** de Gala Galaction, la clasa a IX-a.

Competențele generale care se pot dobândi prin acest tip de activitate sunt următoarele:

- a învăța să înveți
- competențe digitale
- competențe de comunicare
- competențe de exprimare culturală și de conștientizare a valorilor literare și culturale.

Obiective operaționale:

- analiza tematică și artistică a filmului în relație cu textul literar
- aprecierea valorii și rolului ecranizării în redarea textului epic
- exprimarea unei opinii despre impactul ecranizării asupra cititorului.

După ce au citit nuvela/au auzit-o în lectura autorului Gala Galaction, elevilor li se cere să urmărească ecranizarea acesteia, în regia lui Șerban Marinescu (1984). Primesc următoarele fișe de lucru, pe marginea cărora vor formula răspunsuri, integrate apoi într-un portofoliu care va fi evaluat de profesor.

MOARA LUI CĂLIFAR

Fișa 1

Fișă de înțelegere a filmului/nuvelei

<u>FILM – regia Șerban Marinescu</u>	<u>NUVELĂ – Gala Galaction</u>
<u>Personaje:</u>	<u>Personaje:</u>
<u>Acțiune:</u>	<u>Acțiune:</u>
<u>Expozițiune:</u>	<u>Expozițiune:</u>
<u>Intriga:</u>	<u>Intriga:</u>
<u>Desfășurarea acțiunii:</u>	<u>Desfășurarea acțiunii:</u>

<u>Punctul culminant:</u>	<u>Punctul culminant:</u>
<u>Deznodământul:</u>	<u>Deznodământul:</u>

Fișa 2

Film/./nuvelă

A. TEHNICA CINEMATOGRAFICĂ

1. Ce rol au prim-planurile cu chipul lui Stoicea, al boierului Rovin și al Teclei?
2. Ce efect are filmarea în cadre în care predomină umbra?
3. Ce efect are filmarea alternativă, nu în același cadru, a chipurilor lui Stoicea și Burtan, în scenele în care între cei doi apar tensiuni?
4. Prin ce elemente este obținută în film iluzia realității?

B. RAPORTUL VIZUAL-AUDITIV

1. Ce culori sunt folosite și ce efect au?
2. Cum vi se pare muzica folosită în film?
3. Ce alte elemente sonore se regăsesc în film și cu ce scop sunt inserate?
4. Menționați un moment în care muzica/ fondul sonor a fost în concordanță cu acțiunile/ stările personajului.

C. METAFORE CINEMATOGRAFICE

1. Ce semnifică umbrele care predomină în filmarea interioarelor ?
2. Ce simbolizează oglinda care apare de mai multe ori în film?
3. Ce simbolizează scara în scena dialogului dintre Stoicea și boierul Rovin despre modul în care cel dintâi va perfectă afacerea/vânzarea lemnelor în numele stăpânului său?
4. Ce simboluri sau înțelesuri puteți identifica în scena finală, a uciderii lui Călifar?

D. STRUCTURA TEMATICA A FILMULUI /vs/ STRUCTURA TEXTULUI LITERAR

1. Ce replici, acțiuni, înțelesuri din nuvela lui Gala Galaction puteți identifica în ecranizarea lui Șerban Marinescu?
2. Ce teme și conflicte evidențiază filmul față de nuvelă?
3. Ați identificat în film acțiuni/ scene care nu există în nuvela lui Gala Galaction?
4. Ce diferențe/ schimbări puteți identifica în film față de textul literar al lui Galaction? Ce scop credeți că au?

E. RAPORTUL TEXT/ IMAGINE

1. Considerați că ecranizarea lui Șerban Marinescu este utilă în înțelegerea nuvelei lui Gala Galaction?
2. Care ar fi aspectele pe care filmul le clarifică sau, dimpotrivă, cărora le îngreunează înțelesul?
3. Care sunt elementele din nuvelă care sunt redade cel mai credibil și adecvat prin film?

Lecție realizată pe www.didactic.ro

Link ecranizare: <https://www.youtube.com/watch?v=LUIr0TQIqRo> (1 oră și 8 min.)

Link text nuvelă în lectura autorului:

<https://www.youtube.com/watch?v=Gd2B4REkx3A&t=128s> (20 min și 41 sec.)

Link rebus: <https://www.didactic.ro/instrumente-interactive/rebus/la-pas-prin-alta-lume>

Link test online: <https://www.didactic.ro/instrumente-interactive/test/moara-lui-califar>

Material ajutător: **Simboluri și motive**

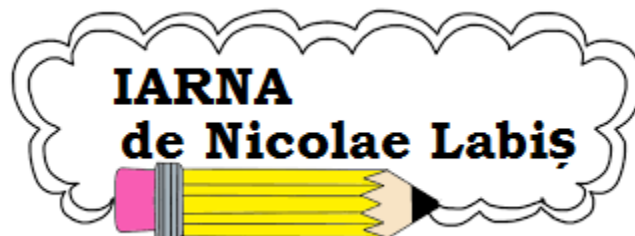
PROF. ÎNV. PRIMAR OȘAN CARLOTA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR ” BAIA MARE

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE ACTIVĂ

Aplicații ale metodelor moderne pe textul „Iarna ” de Nicolae Labiș

Eseul de cinci minute, cvintetul , blazonul .

Totu-i alb în jur cât vezi
Noi podoabe pomii-ncarcă
Și vibrează sub zăpezi
Satele-adormite parcă.

Doamna Iarnă-n goană trece
În calești de vijelii –
Se turtesc de gemul rece
Nasuri carne și hazlii.

Prin odăi miroase-a pâine,
A fum cald și amărui
Zgreaptă-nă la ușă-un câine
Să-și primească partea lui...

Tata iese să mai pună
Apă și nutreț la vacă;
Vine nins c-un fel de brumă
Și-n mustăți cu promoroacă.

ESEUL DE 5 MINUTE

Scrieți un eseu despre sentimentele pe care vi le-a trezit poetul cu această poezie.

CVINTETUL

Realizați un cvintet pornind de la cuvântul *iarna*.

- Primul vers – iarna
- Al doilea vers – două însușiri
- Al treilea vers – trei acțiuni care să se termine în –ând
- Al patrulea vers – o propoziție formată din 4 cuvinte
- Al cincilea vers – un cuvânt care să exprime esența primului cuvânt

[]

[] []

[] [] []

[] [] [] []

[]

METODA BLAZONULUI

<ol style="list-style-type: none">1. O plantă2. Un animal3. Un obiect4. Un peisaj
--

1.	3.
2.	4.

Bibliografie :

1. Camelia Romanescu – Îmbinarea metodelor moderne cu cele tradiționale în învățământul primar , Editura rovimed, 2017
2. Ion Ovidiu Pânișoară - Enciclopedia metodelor de învățământ , Editura Polirom
3. Nicolae Labiș – Poezii , 1997

Creativitate și Experiență în Creșterea Calității Actului Educațional în Clasele Primare

Autor: Prof Bianca Mariana Paculea - Liceul Teoretic „Jean Monnet”, București

Educația joacă un rol esențial în formarea viitorului fiecărui individ și în dezvoltarea societății în ansamblu. Pentru a face din procesul de învățare o experiență captivantă și eficientă în clasele primare, integrarea creativității și a experienței în demersul didactic devine crucială. Iată câteva exemple concrete de bune practici care pot îmbunătăți calitatea actului educațional în clasele primare:

1. Proiectul Grădina Botanică Imaginară

În timpul lecțiilor de biologie, elevii pot fi implicați într-un proiect de creație a unei grădini botanice imaginare. Fiecare elev poate alege o plantă și să creeze o prezentare care să includă informații despre habitatul ei, caracteristicile sale distinctive și importanța sa în natură. De asemenea, aceștia pot crea desene sau modele ale plantelor. Acest proiect nu doar că îi învață pe copii despre botanică, ci îi stimulează să-și folosească creativitatea și abilitățile de cercetare.

2. Călătorind în Timp Prin Corespondență

În cadrul lecțiilor de istorie, puteți organiza un proiect în care fiecare elev să "corespundă" cu un personaj istoric. Fiecare elev va trebui să cerceteze și să înțeleagă viața și perioada istorică a personajului ales, apoi să scrie scrisori fictive sau să-și țină un jurnal în vocea personajului. Această abordare îi ajută pe elevi să se conecteze mai profund cu subiectul și să își dezvolte abilitățile de scriere și empatie.

3. Laboratorul de Matematică Culinară

Pentru a face matematica mai plăcută și mai concretă, puteți organiza un laborator de matematică culinară. Elevii pot învăța despre fracții, proporții și măsurători în timp ce urmează rețete de gătit. De exemplu, puteți cere elevilor să împartă o rețetă pentru a pregăti un anumit număr de porții sau să calculeze proporțiile ingredientelor necesare pentru a dubla sau a reduce o rețetă.

4. Spectacolul Științific Interactiv

În loc să prezentați doar teoria în timpul lecțiilor de științe, puteți organiza un spectacol științific interactiv. Folosind experimente și demonstrații live, puteți ilustra principii științifice complexe într-un mod captivant și ușor de înțeles pentru elevi. Acest lucru îi poate motiva să-și pună întrebări și să exploreze domeniul științelor în mod activ.

5. Harta Imaginară a Lumii

În timpul lecțiilor de geografie, puteți invita elevii să creeze propriile hărți imaginare ale lumii. Fiecare elev poate desena o hartă care să includă țări, mări, munți și alte caracteristici geografice, dar și locuri fantastice sau inventate. Acest exercițiu îi poate ajuta să-și dezvolte înțelegerea spațială și creativitatea în același timp.

Concluzie

Exemplele de mai sus subliniază cum creativitatea și experiența pot fi integrate în procesul de predare-învățare în clasele primare pentru a spori eficiența și calitatea actului educațional. Prin intermediul unor proiecte captivante, experimente interactive și abordări inovatoare, educatori pot transforma procesul de învățare într-o călătorie palpitantă de descoperire și dezvoltare pentru elevi.

Bibliografie:

1. Gardner, H. (1999). "Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century". Basic Books.
2. Dewey, J. (1938). "Experience and Education". Macmillan.
3. Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). "Making cooperative learning work." Theory into practice, 38(2), 67-73.
4. National Research Council. (2012). "A framework for K-12 science education: Practices, crosscutting concepts, and core ideas." National Academies Press.

5. Sawyer, R. K. (2006). "Explaining creativity: The science of human innovation." Oxford University Press.
6. Csikszentmihalyi, M. (1996). "Creativity: Flow and the psychology of discovery and invention." Harper Collins.

**”4B.com – COMUNICARE BILINGVĂ ONLINE”
Disciplină opțională pentru clasa a IV-a**

**Prof. înv. primar Radu Alina - Ramona
Prof. înv. primar Palade Carmen - Mihaela**

Colegiul Național Pedagogic ”Ștefan cel Mare” Bacău

ARGUMENT

Contextul educațional actual impune reorientarea către practici noi de comunicare și învățare. Învățarea online a devenit, în foarte scurt timp, noua realitate școlară, la care elevii, părinții și profesorii se adaptează din mers. În condițiile învățării online, pe care am experimentat-o și care poate reveni ca soluție necesară într-un anumit context, comunicarea interpersonală, atât de esențială naturii umane, poate pierde din substanță dacă se reduce la mesaje simple, succinte, depersonalizate, tributare abrevierilor și jargonului.

Pentru elevii din învățământul primar comunicarea și învățarea online reprezintă o majorare sensibilă a cuantumului de timp alocat utilizării echipamentelor informatice. Având în vedere necesitatea adaptării copiilor la învățarea online, dar și efectele nedorite ale utilizării îndelungate a echipamentelor IT, este necesar să eficientizăm cât mai mult posibil activitatea lor la calculator.

În acest scop propunem disciplina opțională la nivelul ariei curriculare Limbă și comunicare 4B.com - Comunicare bilingvă online: urmărim dezvoltarea competențelor elevilor din trei perspective majore:

1. **Perspectiva comunicării**, ca act indisolubil legat de conviețuirea în societate, omniprezent atât în mediul școlar cât și în viața personală: ne propunem ca elevii să inițieze și să participe la secvențe de comunicare corecte, complete, sugestive, nuanțate, dezvoltându-și competențele de a concepe/ exprima/ argumenta un mesaj, indiferent de natura acestuia.

2. **Perspectiva comunicării online**, ca parte decisivă a învățării la distanță: ne propunem să conlucrăm în continuare cu elevii (și cu familiile acestora) pentru a își dezvolta competențele de utilizatori ai platformei educaționale a colegiului nostru, precum și ai altor medii virtuale implicate în învățare (site-uri recomandate, poșta electronică, import/captură de text/ imagine/ film).
3. **Perspectiva comunicării bilingve (limba română-limba engleză):**

Elevii au studiat limba engleză ca disciplină opțională în primii trei ani de școală (clasa pregătitoare – clasa a II-a). Conform noii legislații, pe parcursul clasei a III-a acest lucru nu a mai fost posibil. Pe de altă parte, învățarea online presupune un anumit nivel de cunoaștere a limbii engleze, necesar în accesarea aplicațiilor IT; autonomia elevilor în utilizarea resurselor informatice este cu atât mai necesară cu cât mulți părinți merg la serviciu, iar copiii nu pot primi asistență permanentă.

Urmare a consultărilor cu părinții elevilor (necesare pentru selectarea CDS) am integrat componenta de limbă engleză pentru exersarea, consolidarea și completarea cunoștințelor acumulate la această disciplină în anii anteriori, în vederea continuității învățării și dezvoltării competențelor respective în gimnaziu.

4B.com - Comunicare bilingvă online este o disciplină opțională concepută și proiectată pentru nevoile specifice ale elevilor din ciclul primar (nivel de vârstă, interese și curiozitate, necesitatea de a continua învățarea online); pe parcursul lecției săptămânale și al timpului alocat activității online, elevii își diversifică și își dezvoltă competențele de comunicare orală/ scrisă, directă/ online, accesează mediile virtuale pentru a realiza materiale/ proiecte care conțin text/ imagine/ film și utilizează cunoștințe de limba engleză atât pentru operarea echipamentelor IT cât și pentru comunicarea cu ceilalți, în diferite contexte.

COMPETENTE GENERALE

1. Receptarea de mesaje în limba română în diverse contexte de comunicare
2. Exprimarea de mesaje în limba română în diverse situații de comunicare
3. Receptarea de mesaje în limba engleză în diverse contexte de comunicare
4. Exprimarea de mesaje în limba engleză în diverse situații de comunicare

COMPETENTE SPECIFICE

SI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. Receptarea de mesaje în limba română în diverse contexte de comunicare

1.1. Manifestarea atenției față de diverse tipuri de mesaje în contexte diferite

- ascultarea unor mesaje detaliate sub formă de lectură ori film;
- lectura individuală a unor mesaje scrise (bilet, scrisoare, email etc);

- ascultarea opiniilor partenerilor de dialog/ dezbateri, în vederea formulării de argumente proprii;
 - ascultarea unor instrucțiuni (direcții de deplasare, etape de realizare etc.) comunicate anterior;
- 1.2. Extragerea unor informații generale/ detaliate dintr-un mesaj recepționat
- explicarea unor cuvinte cu ajutorul dicționarului (virtual);
 - aplicarea unor instrucțiuni ascultate/ citite anterior;
 - enunțarea ideii principale a unui mesaj ascultat/ citit;
- 1.3. Identificarea unor ființe/ obiecte pornind de la caracteristici ale acestora
- identificarea unui personaj literar/ de desene animate/ de film pornind de la anumite caracteristici ascultate/ citite anterior;
 - prezentarea de însușiri ale unui personaj/ obiect cunoscut, ce urmează a fi identificat de colegi;
- 1.4. Sesizarea abaterilor de la normele ortografice în vigoare
- recunoașterea greșelilor de exprimare/ ortografie în mesajele ascultate/ citite;
 - respectarea regulilor de ortografie, topică, punctuație în toate situațiile de comunicare;
 - corectarea greșelilor observate pe parcursul comunicării.

2. Exprimarea de mesaje în limba română în diverse situații de comunicare

- 2.1. Prezentarea (conform unor criterii) a propriei persoane/ unei ființe/ unui obiect
- enunțarea însușirilor fizice și/ sau morale proprii/ ale unei alte entități;
 - formularea de argumente pentru a ilustra o afirmație;
 - compararea unor personaje pornind de la caracteristicile lor;
 - identificarea de comportamente sau însușiri similare/ opuse celor prezentate;
- 2.2. Formularea de mesaje scrise, cu respectarea particularităților de formă și de conținut ale acestora
- numirea elementelor structurale ale următoarelor mesaje scrise: bilet, scrisoare, invitație, felicitare, email;
 - identificarea elementelor caracteristice comunicării prin mesaje scrise: expeditor, destinatar, formulă de adresare/ salut/ introducere/ încheiere, adresa de email, subiect, atașament etc.;
 - redactarea de mesaje scrise respectând rigorile de conținut și de formă;
- 2.3. Oferirea de informații utile (instrucțiuni, direcții de deplasare etc.) în situații specifice
- oferirea de informații clare, coerente, oral/ în scris/ prin desen;
 - formularea de întrebări suplimentare în vederea oferirii răspunsului solicitat de interlocutor.

3. Receptarea de mesaje în limba engleză în diverse contexte de comunicare

- 3.1. Recunoașterea semnificației unui enunț simplu, rostit clar și rar
- exprimarea în limba română a semnificației unui enunț simplu ascultat anterior;
 - vizionarea de cântece/ povești animate care prezintă personaje cunoscute ce desfășoară acțiuni familiare;
- 3.2. Recunoașterea semnificației unui text simplu, pe teme familiare
- ascultarea unei povești scurte pe teme cunoscute;
 - recunoașterea semnificației mesajelor exprimate de colegi în contexte de comunicare variate (prezentarea propriei persoane, personajul/ lectura favorită, hobbyul etc.);
- 3.3. Descifrarea de mesaje simple, în diverse formate și pe suporturi diferite
- asocierea de imagini cu enunțurile corespunzătoare;
 - formularea de răspunsuri la ghicitori simple;
 - identificarea unei ființe/ unui obiect din mediul familiar, pe baza unor însușiri;
 - exprimarea în enunțuri simple a acțiunilor ilustrate în imagini/ animații.

4. Exprimarea de mesaje în limba engleză în diverse situații de comunicare

- 4.1. Solicitarea/ oferirea de informații în contexte familiare
- inițierea unui dialog concis pe o temă indicată;
 - formularea corectă de întrebări și răspunsuri simple;
 - recitarea/ intonarea unor conținuturi (poezii, cântece) accesibile;
- 4.2. Prezentarea simplă a unei entități cunoscute
- numirea unor însușiri ale personajelor ilustrate (imagine/ film);
 - exprimarea, în enunțuri simple, a unor trăsături fizice/ morale ale unor personaje ;
 - joc de rol – interpretarea (replici, gesturi) unui personaj pentru a fi identificat de colegi;
- 4.3. Lectura/ redactarea unui mesaj simplu, pe teme cunoscute
- lectura (individual/ în echipă) unor texte scurte, pe teme cunoscute;
 - redactarea de mesaje scrise simple, respectând particularitățile de conținut și de formă;
 - corectarea eventualelor greșeli de vorbire/ scriere în mesajele receptate sau exprimate.

CONTINUTURI

Organizarea conținuturilor se centrează pe universul copilăriei, și abordează următoarele teme:

- copilul despre sine (date personale, trăsături fizice, morale, preferințe, activități, proiecte de viitor etc.);

- familia: persoane, relații de rudenie, animale, sărbători;
 - casa, camera proprie, obiectele personale (jucării, haine, mobilier);
 - lumea înconjurătoare: natura, vremea, orașul, locuri, direcții, destinații;
 - activități: programul școlar, activități de timp liber;
 - lumea ficțiunii: cărți, filme, poezii, cântece, arte vizuale;
 - comunicarea cu ceilalți: conversația, descrierea, dezbaterea, biletul, scrisoarea, invitația, felicitarea, emailul;
 - elemente de construcție a comunicării (fără terminologie, la limba engleză): substantivul, adjectivul, pronumele, verbul, numeralul, propoziția simplă/ dezvoltată, semnele de punctuație.
- Să mă prezint!/ Let Me Introduce Myself!
 - Activitatea mea preferată/ My Hobby
 - Cartea mea favorită/ My Favourite Book
 - Acesta este eroul meu!/ This is My Hero!
 - Cum ajung acolo?/ How Do I Get There?
 - Dezbateri: argumente pro și contra/ Debate: pros and cons
 - DEX www.dexonline.ro
 - LONGMAN DICTIONARY www.ldoceonline.com
 - Îți las un bilet!/ I'll Leave You a Note!
 - Scrisoare către bunici/ A Letter to My Grandparents
 - Un email către un prieten/ An Email to a Friend
 - Costume de carnaval/ Halloween
 - Crăciun fericit! tuturor/ Merry Christmas Everyone!
 - Ziua Mamei/ Mother's Day
 - Hristos a înviat!/ Happy Easter!

VALORI ȘI ATITUDINI

Disciplina opțională **4B.com - Comunicare bilingvă online** facilitează dezvoltarea competențelor de relaționare interpersonală în general și, în special, pe cele de comunicare asertivă, eficientă, nuanțată, asumată, argumentată, politicoasă, indiferent de postura în care vorbitorul se află la un moment dat (emițător/ receptor) ori de canalul de comunicare (față în față, prin corespondență scrisă, în direct online). Prin raportarea la această categorie de finalități, lecțiile promovează valori intelectuale și morale ca:

- respect față de partenerii de dialog;
- consecvență în consolidarea/ completarea cunoștințelor de limba engleză;

- preocupare pentru autodezvoltare în direcția folosirii echipamentelor informatice în învățare;
- preocupare pentru folosirea în siguranță a site-urilor și aplicațiilor pe parcursul învățării.

Profesorul propune forme de organizare a elevilor diferite în funcție de obiectivele fiecărei lecții; stimulează și cultivă atmosfera de lucru destinată, creativă și atitudinile pozitive, ca:

- învățarea prin colaborare;
- învățarea incluzivă;
- abordarea diferențiată a învățării;
- încurajarea exprimării opiniilor personale;
- lucrul în echipă;
- suport emoțional pentru cei care ezită să se exprime.

Paradigma generală în care această disciplină opțională se încadrează este aceea că *oamenii sunt ființe sociale care au nevoie să comunice permanent, iar comunicarea, atunci când se realizează corect, cu respect, cu expresivitate, îi ajută în calea spre desăvârșire.*

SUGESTII METODOLOGICE

- Fiecare lecție se desfășoară pornind de la o fișă-suport pregătită în prealabil de profesor; fișa conține o prezentare a elementului de conținut vizat și un număr de aplicații care se vor rezolva în clasă/ pe parcursul lecției online.
- După cum reiese din lista cu conținuturile învățării, acestea au o legătură profundă cu universul personal și cu experiența de viață a elevilor. Prin urmare, aplicațiile propuse solicită răspunsuri personalizate, inedite, deseori argumentate și preponderent orale.
- Profesorul prezintă site-uri, filme, hărți, fotografii pentru a facilita învățarea.
- Se urmărește implicarea tuturor elevilor; acest obiectiv este facilitat de legătura permanentă cu experiența proprie a elevilor; aceștia răspund fără ezitare sau inhibiție, nefiind condiționați de învățarea unor noțiuni/ algoritmi științifici, ci, mai curând, motivați să evoce și să împărtășească.
- Componenta online a activității include și temele pentru acasă. Dat fiind că elevii au și utilizează conturile personale pe platforma digitală pedagogicbacau.ro, aceștia postează temele în format jpg sau realizează videoclipuri, poze pe care le postează conform indicațiilor, ca atașamente la temele recomandate. De asemeni, elevii sunt solicitați să utilizeze serviciul de email, pentru a învăța să completeze corect câmpurile cerute și să includă atașamente în mesaj.

MODALITĂȚI DE EVALUARE

- A. Evaluarea inițială** are loc la începutul anului școlar, sub formă de activitate independentă în clasă (chestionar), completată de o cerință de rezolvat online acasă.
- B. Evaluarea formativă** se realizează pe parcursul lecțiilor și pe platformă, prin feedbackul și calificativul/ punctajul acordat temelor postate, de tipul celor menționate la secțiunea SUGESTII METODOLOGICE. Elevii sunt implicați să se autoevalueze/ interevalueze.
- C. Evaluarea sumativă** are loc la finalul unităților de învățare și constă, în principiu, în cerințe creative și activitate online: de documentare din anumite surse, postare de fotografii, rezolvare de teste (Google forms), de redirectionat/ răspuns (la) un email etc.
- D. Evaluarea finală** este programată pentru penultima săptămână din anul școlar și constă într-un proiect (elevii vor lucra în echipe).

BIBLIOGRAFIE

- Pânișoară, I.-O., *Profesorul de succes -59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași, 2009
- Roco, M., *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2004
- *** *Curriculum Național. Programe școlare pentru învățământul primar*, București, 2014
- Vizental, A., *Strategies of Teaching and Testing English as a Foreign Language*, Editura Polirom, Iași, 2008
- Șoitu, L.(coord.), *Strategii educaționale centrate pe elev*, Tipografia Alpha MDN, Buzău, 2006
- Gsuite for education – ghid pentru utilizatori
- https://www.edituraedu.ro/index.php?page=povesti_aventuri
- <https://www.scoalaintuitext.ro/blog/lectii-online/>
- <https://dexonline.ro/>
- <https://www.ldoceonline.com/>
- <https://learnenglish.britishcouncil.org/>
- <https://www.wikipedia.org/>

Eficiență și calitate în domeniul didactic—exemple de bune practici

Profesor: Palcu Florentina Grădinița P.N.Nădab

Cuvinte cheie:calitate;eficiență;educație;standarde;beneficiar;

Politicile educaționale de azi vizează cu preponderență îmbunătățirea calității și eficienței în educație și prin urmare asigurarea satisfacției beneficiarilor educaționali(copiii) și îmbunătățirea sistemului de învățământ raportat la standardele Uniunii Europene.

Calitatea și eficiența în educație este o cerință imperativă a timpului în care trăim din mai multe motive:moral (preșcolarii sunt cei cărora trebuie să li se ofere o educație de calitate), contextual (școlile sunt într-o continuă interacțiune cu comunitatea și societatea din care fac parte,ceea ce presupune o creștere a interesului pentru calitate pentru toate instituțiile de învățământ),supraviețuirea (societatea de azi este una concurențială),responsabilitatea(școlile sunt supuse mereu aprecierii și evaluării celor pe care îi servește:elevi, părinți, comunitate, societate),motiv pentru care se impune existența unor strategii interne de asigurare și menținere a calității).

Un punct de plecare în educația de calitate este și calitatea spațiilor de învățare,starea în care se află școlile din țara noastră și nu în ultimul rând trebuie să avem în vedere satisfacțiile materiale ale cadrelor didactice.

Eficiențizarea calității educației copiilor de vârstă poate fi realizată prin joc, deoarece în cadrul jocului copilul cunoaște mai ușor lucrurile și utilitatea obiectelor din jur și învață unele comportamente sociale (de exemplu: el repară ca tata și face curățenie și îngrijește casa ca mama). Unealta de muncă a jocului este jucăria. De aceea într-o sală de grupă, trebuie să ne asigurăm că jucăriile se află la îndemâna copiilor, că sunt adecvate vârstei și nivelului lor de dezvoltare

Ansamblul de argumente în favoarea aplicării în educația a unor acțiuni gândite și a activităților de joc constituie:

1. Un cadru eficient de manifestare a copilului, acesta exteriorizându-și și consolidându-și cunoștințele, capacitățile, satisfăcându-și dorințele și interesele;
2. Un important instrument de dezvoltare a capacităților psihice și fizice la vârsta timpurie și preșcolară;
3. O activitate ce-i oferă copilului posibilitatea de a învăța viața, de a apropia realitatea de sine;
4. O modalitate prin care copilul își formează capacitatea de observare, își amplifică percepția, memoria, gândirea, imaginația, limbajul și creativitatea;
5. Un instrument reglator, deoarece, conformându-se regulilor de joc, copiii se dezvoltă și în plan volitiv (își formează consolidează răbdarea, curajul, perseverența, stăpânirea de sine etc.);

Adaptând o strategie complexă de promovare și cultivare a valorilor în joc și prin joc, modelăm trăsăturile pozitive de personalitate: bunătatea, onestitatea, responsabilitatea, voința, respectul față de alte persoane.

Pentru buna reușită a educației trebuie să ținem cont de următoarele:

- ❖ Copilul are nevoie de adulți care să-l ghideze cu dragoste și răbdare, fără a-l supune unor constrângeri.
- ❖ Adulții trebuie să urmărească ca personalitatea copilului să se realizeze total;
- ❖ Fiecare copil se dezvoltă într-un ritm propriu și nu trebuie modelat după o formă preconcepțată, ci trebuie susținut să-și manifeste personalitatea originală;
- ❖ Fiecare copil este o entitate unică, având propriile sale origini, propria sa istorie dinainte de a se naște, propria sa personalitate irepetabilă;

În cadrul jocului copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, ia contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în timp și spațiu. Putem argumenta că jocul este "munca copilului";

Jocul reprezintă o activitate care formează, modelează inteligența și în același timp permite să se constate caracteristicile ei;

Prin activitatea de joc copiilor li se dezvoltă variate acțiuni mintale care influențează dezvoltarea proceselor psihice;

În joc se face trecerea în etape, de la acțiunile practice, materiale spre cele mintale (în planul reprezentărilor).

În România, atât politicile educaționale cât și curriculumul național elaborat și aplicat în decursul ultimului deceniu exprimă o ritmicizare a schimbărilor și a ajustărilor, fapt care a condus la o evoluție în domeniu și, implicit, la o racordare a politicilor educaționale ale României cu politicile la nivel european. (Curriculum pentru educația timpurie"-Copii da la naștere la 6 ani-(2018) Ministerul Educației Naționale)

În concluzie, calitatea reprezintă nivelul de satisfacție pe care îl oferă eficacitatea ofertei educaționale din domeniul învățământului și formării profesionale, stabilit prin atingerea unor standarde cerute și a unor rezultate excelente care sunt solicitate și la care contribuie participanții la procesul de învățare și ceilalți factori interesați

În practica educațională recomandarea proiectării integrate a curriculum-ului este considerată o provocare pe care învățământul preșcolar și-a asumat-o atât la nivelul proiectării documentelor curriculare cât și la nivelul micropedagogic, al practicii zilnice. Documentele curriculare care organizează activitatea educațională în învățământul preșcolar asigură un cadru normativ care susține din plin abordarea integrată a curriculum-ului.

Structurarea flexibilă a conținuturilor ofera cadrelor didactice care lucrează la acest nivel o libertate de decizie aproape deplină cu privire la tipurile de conținuturi pe care să le ofere copiilor și o autonomie sensibil egală în privința metodologiei de propunere a acestor conținuturi. Singura reglementare formală este dată de sistemul finalităților cu grade diferite de generalitate, predefinite, care constituie punct de plecare pe tot parcursul procesului de instruire și formare și în final, în acțiunea de evaluare a performanțelor învățării.

În plus, promovarea ideii planificării pe teme și încurajarea utilizării metodei proiectelor în activitățile didactice cu preșcolarii sunt initiative ce explicitează și facilitează acest demers al abordării integrate a curriculum-ului.

Argumentele psihopedagogice în favoarea dezvoltării unui curriculum integrat sunt multiple. Astfel, în planul profunzimii și solidarității cunoștințelor dobândite printr-o abordare, plusul calitativ este evident: cei care identifică mai ușor relațiile dintre idei și concepte, dintre temele abordate în școală și cele din afara ei; baza integrată a cunoașterii conduce la o mai rapidă reactivare a informațiilor; timpul de parcurgere a curriculum-ului este sporit. În planul relațiilor interpersonale integrarea curriculară și, în special, metoda proiectelor încurajează comunicarea și rezolvarea sarcinilor de lucru prin cooperare; în timpul derulării proiectelor se dezvoltă un "sens al comunicării" și o perfecționare implicită a modurilor de grupare; elevii devin mai angajați și mai responsabili în procesul învățării; curriculum-ul integrat promovează atitudini pozitive.

În ce privește rolul cadrului didactic, acesta devine un "facilitator", mai mult decât o sursă de informații.

Luând în considerare aceste avantaje se recomandă abordarea integrată a curriculum-ului sau a unor aspecte ale acestuia, fiind în același timp conștienți de problemele complexe pe care un atare demers le implică: abilitatea metodologică a cadrelor didactice pentru integrarea curriculară; realizarea unei coordonări corecte între temele abordate din perspectiva integrată și temele abordate clasic; stabilirea modalităților de evaluare a performanțelor individuale,

mai ales în situația învățării prin cooperare, acomodarea corectă a proiectelor și abordării pe teme într-o schema orară coerentă.

BIBLIOGRAFIE :

1. Cemortan, Stela, 2000, Formarea personalității copiilor prin activitatea literar-artistică, UPS. I. Creangă,.
2. Curriculumul educației copiilor de vîrstă timpurie și preșcolară (1-7 ani)
3. Ghidul educatorului, UNICEF, 2007.
4. Golu,P.,Golu,i.(2002),,,Psihologie educațională”,Editura EX Ponto,Constanța

Dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare

Profesor de limba și literatura română: Pană Anca
Liceul Teoretic „Mircea Eliade”, Lupeni, Hunedoara

Adaptarea demersului didactic la competențele și la conținuturile vizate este necesară, deoarece contribuie la formarea unui elev capabil să se adapteze schimbărilor. Astfel, profesorul are sarcina de a genera situații reale de învățare.

Demersul didactic axat pe formarea/dezvoltarea competențelor propune crearea unei perspective care facilitează înțelegerea lumii în care trăiesc. Metodele activ-participative conturează un demers didactic centrat pe elev, astfel formarea tânărului este integrată cu succes pornind de la metodele tradiționale care sunt alternate cu cele moderne. În funcție de competențele vizate spre a fi dezvoltate, se impune diverse situații educative.

Activitatea propusă vizează clasa a V-a, disciplina fiind consiliere și dezvoltare personală, dar poate fi aplicată și la disciplina limba și literatura română. Tema abordată: *Factori care afectează stima de sine.*

Competențe generală:

1. Adoptarea atitudinilor pozitive față de sine și a unui stil de viață sănătos și echilibrat;
2. Relaționarea armonioasă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare

Competențe specifice vizate:

- 1.2. Analiza surselor de stres și a consecințelor acestuia asupra sănătății și stării de bine;
- 2.1. Recunoașterea unei varietăți de emoții trăite în raport cu sine și cu ceilalți;
- 2.2. Acordarea feedback-ului pozitiv în relaționarea cu ceilalți.

Competențe-cheie vizate:

1. Comunicare în limba maternă;
2. Competențe sociale și civice;
3. Sensibilizare și exprimare culturală.

Activitatea propusă:

Se vizionează împreună cu elevii următorul filmuleț:

Nu am ales din întâmplare acest material. Totul a pornit de la rezultatele testelor de la limba și literatura română de ora trecută. După aflarea notelor, unii elevi au avut reacții care evidențiau o stimă de sine scăzută.

Pentru a ajunge la mesajul pe care voiam să-l transmit era nevoie de o întreagă discuție care să creeze contextul potrivit. Astfel, i-am provocat pe elevi la un dialog pe cât se poate de sincer pornind de la următoarele întrebări:

1. Te-ai simțit vreodată la fel “de șifonat” ca acea bancnotă?
2. Care au fost cauzele?
3. Poți descrie în trei cuvinte starea ta din acel moment?
4. O notă mică te-a făcut să te simți fără valoare?
5. Dacă răspunsul la întrebarea anterioară a fost afirmativ, de ce ai avut un asemenea sentiment?

După ce elevii oferă răspunsuri întrebărilor adresate, le ofer spre rezolvare următoarea sarcină de lucru: Care este ultima experiență trăită care te-a făcut să te simți lipsit de valoare? Ce atitudine ți-ai fi dorit să aibă față de tine persoanele dragi sau chiar colegii de clasă?

Dacă cineva ar trece prin aceeași experiență care ar fi atitudinea ta față de acea persoană, știind ce ai simțit tu în acele momente? Se discută cu elevii.

Evaluarea: Realizează un poster prin intermediul căruia să transmiți felul în care te-ai simțit în acel moment și felul în care te simți după discuția purtată azi.

La final le-am spus elevilor că deseori în viață ne simțim „mototoliți” la fel ca bancnota din filmuleț ceea ce contribuie la o stimă de sine scăzută. Factorii sunt diverși, dar mai ales, notele mici obținute la școală sunt un factor de stres. În schimb, uităm că pe noi nu ne reprezintă notele, ci cunoștințele pe care le avem și de aceea uităm adevărata noastră valoare. Așa că, în momentul în care ne simțim „mototoliți” de diverși factori să nu uităm că evoluăm în fiecare zi, iar eșecul nu este decât o lecție învățată. O altă zi, noi oportunități. Nu trebuie decât să ne punem în valoare.

Această activitate poate fi aplicată și la orele de limba și literatura română, mai ales la lecția despre emoții. Filmulețul poate fi schimbat, recomand ca punct de plecare secvențe din filmul *Întors pe dos*, iar întrebările vor fi adaptate contextului actual. Prin intermediul unei abordări asemănătoare chiar și la orele de limba și literatura română se pot forma/dezvolta diverse competențe generale și specifice. Un exemplu de întrebare de început ar putea fi: De ce este important să ne exprimăm emoțiile?

Elevii pot realiza diferite postere tematice, profesorul are posibilitatea integrării activităților captivante spre exemplu exerciții de pe Wordwall, Learningapps.

Ca metodă de evaluare elevii pot avea de realizat o compunere de 80-150 de cuvinte în care să povestească despre o experiență personală care a generat o emoție puternică.

Bibliografie/Webografie:

Programa școlară pentru Consiliere și dezvoltare personală, clasele V-VIII, București, 2017;

Simona Elena Popa, Manual “*Consiliere și dezvoltare personală*”, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2018;

https://www.youtube.com/watch?v=XOefJFb0_T8 accesat la 14.08.2023;

https://formare.educred.ro/resurse/CRED_G_M31_suport_curs_DP.pdf accesat la 14.08.2023.

TEHNOLOGIA- FEREAȘTRĂ DESCHISĂ SPRE VIITOR

Prof. înv. primar Panait Irina Andreea

Școala Gimnazială nr. 79, sector 4, București

Noile tehnologii reprezintă de ceva vreme marea deschidere pe care acestea o oferă sistemului de învățământ, garanția calității actului didactic. Instrumentele TIC oferă resurse la toate nivelurile – curriculum și practică didactică, formarea cadrelor didactice, dezvoltarea instituțiilor școlare, politici educaționale sau administrarea sistemului de învățământ.

Utilizarea noilor tehnologii oferă un răspuns social la cererea crescândă de educație, la nevoia de diversificare și sofisticare: conținuturile utilizate: suporturi și materiale didactice, elemente didactice dezvoltate doar pe suport electronic, programe modulare, conținuturi adiacente, borderouri digitale pentru examenele naționale, discipline noi.

Este necesară o permanentă adaptare a procedurilor de evaluare: teste adaptive și standardizate automatizate cu feedback imediat; înscrieri online, selecția și certificarea elevilor pe bază de portofolii de activitate; activități extrașcolare: resurse online, activități colaborative la distanță.

Având în vedere situația pandemică fără precedent prin care am trecut, ne-aprovoat să ne adaptăm condițiilor și să ne perfecționăm competențele digitale. Deși, de-a lungul timpului am integrat aplicațiile și instrumentele digitale în activitatea la clasă, momentul în care am transferat întreg procesul instructiv-educativ în mediul online a fost o oportunitate de a crea resurse educaționale noi. Acestea au avut rolul de a fi capta și implica elevii în propriul proces de învățare.

Pentru predarea sincron, am folosit cu succes tablele interactive AWW App Board și Whiteboard.fi.

Astfel am descoperit **resurse digitale gratuite** pe care le-am folosit în cadrul orelor de: Științe, Matematică, Educație civică și nu numai. Printre aceste resurse aș aminti: Explore.org prin intermediul căreia pot observa camera live care surprind viețuitoare în habitatul lor natural, Google Maps care ne-a ajutat să călătorim în diferite colțuri ale lumii și să calculăm perimetrul anumitor suprafețe de pe Terra. Am făcut măsurători, ne-am jucat cu fracțiile, am rezolvat puzzle,

am cântat la pian și am colorat mandale în lumea plină de culoare și creativitate a site-ului Toy Theatre.

De asemenea aş aminti și **aplicațiile grafice** precum: Word Cloud, WordArt, Canva, Genially, care au avut menirea de a îi ajuta pe copii să lucreze asincron și să creeze felicitări, postere, dar și să ofere răspunsuri în timp real, în cadrul lecțiilor sincron.

Typeatone a fost alături de noi la orele de muzică și mișcare, spre fascinația celor mici, care și-au putut auzi melodia propriului nume. Sursă inepuizabilă de inspirație a fost și Ana-Maria Rusu, de la care am învățat că orele de muzică și mișcare pot fi ALTFEL.

Copiii au avut ocazia de a sintetiza informațiile obținute în urma activităților desfășurate folosind **aplicații video** foarte attractive precum: Chatter Pix Kid, Voki for education, Stop Motion, Quiver etc.

În cadrul activităților sincron, copiii au lucrat în echipe cu ajutorul Breakout rooms și au **aplicații colaborative** menite să le dezvolte gândirea critică și să le ofere feed-back în timp real. Printre acestea aş aminti Padlet, FlipGrid, EdPuzzle sau Nearpod, Jamboard, MindMup, Coggle.it, etc.

Pe lângă instrumentul pentru învățare sincron, ZOOM, am apelat și la cel asincron, Google Classrom, care a devenit un portofoliu digital al copiilor.

Cea mai mare provocare a fost procesul de evaluare. Pentru că îmi doream ca rezultatele să fie autentice, reale și să reflecte competențele dobândite, am ales o paletă largă de **metode de evaluare**. Portofoliul digital de pe Google Classrom a fost completat cu cel de pe Padlet, Story Jumper și Book Creator.

Kahoot, Quizziz, Google Forms și alte platforme precum ASQ, Socrative, Liveworksheet, Livresq, Learning Apps, Academia ABC mi-au fost sprijin de încredere atât mie pentru că îmi oferereau informații în timp real, rapoarte foarte utile în ceea ce privește progresul elevilor precum și feed-back imediat copiilor și părinților.

Micuții au participat astfel conștient la propria învățare, au fost implicați permanent în cadrul activităților și au răspunzând în timp real provocărilor, prin intermediul chat-ului și în ZOOM și cu ajutorul aplicației Mentimeter.

Activitățile facilitate de tehnologie prezintă următoarele avantaje:

- oferă explicații și fixează reprezentări mai corecte despre lume;
- creează multiple oportunități de exersare și practică, în special în zona de literație;

- ajută evaluarea și sprijină formarea meta-cogniției prin forme noi de auto-evaluare și feedback;
- asigură transferabilitatea și integrarea cunoștințelor și abilităților;
- creează oportunități de lucru în echipă;
- aduc disciplină și formează reflexe de auto-disciplină în utilizarea tehnologiei;
- construiesc drag de școală elevilor, dar și din perspectiva învățătorului sau a profesorului.

Provocarea și responsabilitatea noastră, a cadrelor didactice, vizează conștientizarea elevilor și a părinților asupra măsurii, a echilibrului, a pericolelor care pot apărea online, prin gestionarea corectă a resurselor de timp petrecut online și prin participarea la programe care promovează siguranța pe internet.

Nativii digitali trebuie „extrași” din zona tehnologiei „de duzină” și duși către zona de tehnologie ce are potențialul de a schimba lumea.

Și ideal ar fi să reușim să transformăm această tehnologie din oglindă, într-o fereastră deschisă spre viitor.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC

- Programele școlare pentru învățământ primar, clasele a III-a – a IV-a, Anexa 1 la OMEN nr. 5003/ 02.12.2014;
- <https://indreptardigital.ro/>
- [ASQ - Another Smart Question](#)
- [AcademiaABC - Materiale, jocuri didactice, lecții și teste online](#)
- <https://livresq.com/ro/>

JOCUL MATEMATIC – factor important în creșterea educației

Panaite Adriana – Carmen

Școala Gimnazială Nr. 11, Buzău

Starting from the principle – children are doing well things they like, there can be didactic games successfully organised for every school discipline, during any time of class, as a stand-alone activity. Thru interdisciplinary games, the students are motivated, being challenged in class and not taking the study as a load, they get curious and happy to take part in these games.

Interdisciplinary games provide the transfer of assimilated knowledge to newly created cases that are close to real life, strengthens movement skills, facilitate intelectual effort, getting the students ready for practical activities and stimulate their creativity.

Promoting the interdisciplinarity in students training develops the information collected by them using also other ways complementary to school study, assuring understanding, selection and the processing of the information received and also its integration in cognitive structures allowing the students to develop new capabilities.

Vorbind despre jocurile didactice, Ursula Șchiopu, preciza că ele ”educă atenția, capacitățile fizice, intelectuale, perseverența, promptitudinea, spiritul de echipă, de ordine, dârzenie, modelează dimensiunile etice ale conduitei”. Școlarul trebuie să fie mai mult decât un copil și mai puțin decât un adult. Munca școlară trebuie să fie mai mult decât joc și mai puțin decât muncă. Activitățile interdisciplinare sunt activități care abordează o temă generală din perspectiva mai multor arii curriculare, construind o imagine cât mai completă a temei respective. Este tipul de activitate unde cunoștințele și capacitățile sunt transferate de la o arie curriculară la alta. Prin intermediul acestor activități se urmărește atingerea obiectivelor tuturor ariilor curriculare într-un context integrat. Termenul poate fi asociat cu cel de activitate tematică. Diferența dintre unitatea de învățare și activitatea tematică este aceea că o unitate de învățare urmărește atingerea obiectivelor de referință ale unei discipline, pe când activitatea tematică combină obiectivele de referință ale mai multor arii curriculare. Abordarea interdisciplinară permite adâncirea reală între discipline. Activitățile interdisciplinare au pronunțate valențe formative.

Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de cunoaștere diverse, de obicei 2-3 discipline, într-o structură unitară, axată pe învățare, în condiții agreabile, relaxante. Pornind de la principiul – copiii nu fac bine decât ceea ce le place, se pot organiza cu succes jocuri didactice la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, ca activitate de sine-stătătoare. Prin jocuri interdisciplinare li se oferă elevilor o mai puternică motivație, sunt solicitați în timpul orelor fără ca ei să simtă învățarea ca pe o povară, li se trezește dorința și bucuria de a participa la joc. Jocurile interdisciplinare asigură transferul cunoștințelor asimilate la situații nou create, apropiate de realitatea vieții, consolidează deprinderi motrice, facilitează efortul intelectual, pregătesc școlarii pentru activități practice, le stimulează creativitatea. Având pe bancă figuri plane, decupate din hârtie (de forme, mărimi și culori diferite) elevii pot realiza diferite lucrări destul de interesante, grupând după diferite criterii, dând dovadă de spontaneitate, inițiativă: un copil, un robot, omul de zăpadă. Interesant este și ”puzzle-ul matematic”. Potrivit codurilor plasate, se colorează fiecare secvență, după ce s-au efectuat corect calculele, apoi se decupează și se așază în ordine secvențele, încercând să se reconstituie modelele. Pentru ca elevii să poată realiza abordări interdisciplinare, este necesar apelul la modalități de lucru care conduc la exersarea principalelor procese de gândire, a capacităților operatorii ale gândirii, fără de care nu este posibilă înțelegerea multiplelor și variatelor interdependențe dintre fenomenele lumii reale. Potrivit teoriei lui Gardner, înțelegerea profundă a conceptelor fundamentale din diferite discipline este posibilă acordând elevilor posibilitatea de a le explora printr-o gamă largă de inteligențe. Se poate organiza și desfășura, în acest sens, o șezătoare matematică. Pentru a realiza o astfel de activitate se stabilesc în planificare unitățile de învățare la care conținuturile se pot aborda interdisciplinar (se pretează la lecțiile de consolidare, recapitulare și sistematizare a cunoștințelor). Este necesar să se aleagă acele

strategii didactice care solicită transferul de cunoștințe de la alte discipline. Se selectează conținuturile în funcție de clasa la care se desfășoară activitatea și de capacitățile intelectuale ale elevilor. Se îmbină formele de lucru: activitatea frontală cu cea individuală și pe grupe, utilizându-se mijloacele didactice adecvate. Pentru ca activitatea să fie mai atractivă, conținutul problemelor ce se vor rezolva va fi scris pe bilețele ce vor fi introduse în ”Traista cu surprize”, de unde vor fi extrase de către elevi.

- Traista poate fi punct de pornire în discuții despre obiceiurile poporului român;
- Se explică termenul de șezătoare (adunare restrânsă la sate, în serile de iarnă, la care participanții lucrează și totodată petrec, spunând povești, glume, ghicitori, cântece). Conversația se desfășoară frontal, se bazează pe valorificarea experienței din viața elevilor, pe cunoștințe însușite pe căi extradidactice și este axată pe aspecte ce constituie un transfer către domeniul etno-cultural românesc.
- Urmează extragerea unui bilet de către elevul care citește cerința. Exemple: ”Doi purcei și două curci/ Stau în curtea cu lăptuci./ Dacă și-ar dori papuci/ Câți ar trebui s-ai aduci?” Problema se rezolvă frontal, iar modul atractiv de prezentare a cerinței elimină inerția intelectuală, asigură optimismul elevului care lucrează fără a fi suprasolicitat, aplicând cunoștințele însușite în situații noi.
- Un elev citește cerința care se rezolvă prin muncă pe grupe (constituite în funcție de aptitudinile elevilor). ”Notați titlurile și autorii unor poezii, basme, cărți care conțin numere”. Învățătorul le comunică elevilor că au voie să rezolve sarcina de lucru prin cuvinte, desen, mișcare sau combinarea acestor mijloace. Titluri posibile de exemplificat: ”Capra cu trei iezi”, ”Punguța cu doi bani”, ”Soacra cu trei nurori”, ”Cinci pâini” – Ion Creangă; ”Albă ca Zăpada și cei șapte pitici” – Frații Grimm; ”Doi feți cu stea în frunte” – Ioan Slavici; ”Căpitan la 15 ani” – Jules Verne; ”Cei trei mușchetari” – Al. Dumas. În rezolvarea sarcinii au fost implicate diferite inteligențe și s-a realizat un transfer către limba română.
- ”Interpretați un cântec care conține numere” Posibilități: ”Un elefant...”, ”Numărătoarea”, ”Luați bine seama” – cântec cu mișcare. Cunoșcând imperioasa nevoie de mișcare a școlarului mic, acesta se relaxează prin cântec și mișcare, apelând la cunoștințe din domeniul muzical și din sport.
- ”Un fag are 20 de crengi, cu câte 3 ramuri fiecare, iar pe fiecare ramură are 5 ghinde. Câte ghinde produce copacul?” Sarcina se realizează prin muncă individuală. Elevii sunt tentați să efectueze calcule matematice, fără să analizeze cu atenție conținutul problemei. Analizând frontal rezultatele problemei, se concluzionează că operațiile matematice au fost inutile, pentru că nu fagul produce ghinde, ci stejarul. Rezolvarea problemei apelează la conexiuni cu disciplina Științe ale naturii.

Exemplele pot continua. Densitatea activității se stabilește în funcție de ritmul de lucru al elevilor, de perioada în care se desfășoară activitatea, ținând seama că la final de semestru randamentul elevilor scade. Chiar dacă printr-o astfel de activitate se realizează interferențe cu alte discipline, nu se neglijează formarea și dezvoltarea, la elevi, a capacităților de a opera cu numere, de a rezolva probleme, de a utiliza limbajul matematic, toate conducând la stimularea gândirii logico-matematice. Varietatea sarcinilor de lucru, a mijloacelor și modalităților didactice folosite în activitățile interdisciplinare, pun elevii în situația de a aplica cunoștințele asimilate în situații noi. Ei examinează, meditează, formulează idei, exprimă puncte de vedere diferite, cooperează cu colegii, participând activ la învățare. Promovarea interdisciplinarității în instruire valorifică informația dobândită de elevi și pe alte filiere decât cea școlară, asigurând înțelegerea, selectarea și prelucrarea ei, în vederea integrării acesteia în structuri cognitive și achiziționarea noilor capacități. În multe situații, mijloacele extrașcolare largesc orizontul de cunoaștere

al elevilor, iar cunoștințele, astfel acumulate, pot constitui temeinice suporturi pentru însușirea unor noi elemente de conținut.

BIBLIOGRAFIE:

1. Berechet, D., Berchet, F. *Învățământul primar nr. 1-2*, Ed. Miniped, București, 2005
2. Căprioară, D., *Epistemologic și didactic în studiul obstacolelor și al erorilor*, Constanța, 2012
3. Cerghit, I, *Metode de învățământ*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1980
4. Cucuș, C., *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2006
5. Magdaș, I, *Didactica matematicii în învățământul primar și preșcolar*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca, 2010

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practice

Pantazi Roxana Georgiana

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”, București

Creșterea calității actului educațional este esențială pentru dezvoltarea elevilor și studenților într-un mod holistic și eficient. Creativitatea joacă un rol crucial în acest proces, deoarece permite educatorilor să găsească modalități inovatoare de a livra conținutul, de a stimula gândirea critică și de a încuraja participarea activă a elevilor.

O îmbinare eficientă și calitativă în demersul didactic poate aduce rezultate excelente în procesul de învățare. Iată câteva exemple de bune practici care pot contribui la atingerea acestui obiectiv:

- Planificarea strategică a lecțiilor: Planificarea bine structurată și cu obiective clare este esențială pentru a asigura eficiența în învățare. Fiecare lecție ar trebui să aibă un obiectiv bine definit și o structură coerentă, începând de la introducere, dezvoltare și încheiere.
- Utilizarea tehnologiei: Integrarea tehnologiei în procesul de predare poate face învățarea mai atractivă și interactivă. De exemplu, folosirea platformelor de e-learning, simulărilor virtuale sau aplicațiilor interactive poate consolida conținutul și poate crește angajamentul elevilor.
- Diferențierea instruirii: Înțelegerea că fiecare elev are ritmul său de învățare și stilul său unic poate duce la eficiență sporită. Educatorii pot adapta materialele și metodele de predare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor, asigurând astfel că toți se simt implicați și înțeleg conținutul.
- Feedback constructiv: Oferirea de feedback detaliat și constructiv elevilor ajută la îmbunătățirea continuă a performanțelor lor. Feedback-ul ar trebui să fie specific și să ofere indicații clare despre ce a fost realizat bine și unde mai este nevoie de lucru.
- Învățarea activă: Înlocuirea abordărilor tradiționale de predare cu metode de învățare activă, cum ar fi discuții în grup, activități practice, jocuri de rol sau studii de caz, poate stimula participarea și implicarea elevilor în procesul de învățare.

- Proiecte și sarcini practice: Asocierea conținutului teoretic cu aplicații practice în cadrul proiectelor sau sarcinilor poate consolida înțelegerea și abilitățile elevilor. Aceste proiecte ar putea implica cercetare independentă, rezolvarea problemelor concrete sau crearea de produse tangibile.

- Colaborare și dezvoltarea abilităților sociale: Lucrul în echipă și colaborarea pot dezvolta abilități sociale esențiale, precum comunicarea, negocierea și leadership-ul. Activitățile de grup pot aduce și perspective diverse asupra subiectelor discutate.

- Contexte relevante: Legarea conținutului predat de experiențele și situațiile din viața reală poate crește relevanța și interesul elevilor pentru subiecte. Aducerea exemplelor din actualitate sau din domeniile care îi interesează pe elevi poate face conținutul mai captivant.

- Reflecția și autoevaluarea: Ocaziile pentru reflecție asupra propriilor progrese și asupra a ceea ce au învățat pot consolida înțelegerea și retenția informațiilor.

- Dezvoltarea gândirii critice și analitice: Encourajarea elevilor să pună întrebări, să examineze argumentele și să dezvolte propriile opinii poate dezvolta abilități de gândire critică și analitică.

Aceste exemple de bune practici pot fi adaptate în funcție de contextul și nevoile specifice ale elevilor și studenților. Combinând eficiența cu abordări inovatoare și atenție la dezvoltarea elevilor în ansamblu, educația poate deveni mai captivantă, mai productivă și mai valoroasă.

Cu siguranță, „Abordări pedagogice inovatoare”, este un domeniu larg și dinamic în cadrul educației, care se concentrează pe metode creative și de predare și învățare cu gândire de viitor. Iată câteva concepte și exemple cheie în acest domeniu:

- Clasă inversată: în această abordare, metodele tradiționale de predare sunt inversate. Elevii se angajează cu materiale de învățare, cum ar fi prelegeri sau lecturi, acasă, iar apoi timpul de clasă este folosit pentru discuții, rezolvarea problemelor și activități interactive care aprofundează înțelegerea.

- Învățare bazată pe probleme (PBL): Studenților li se prezintă probleme sau scenarii din lumea reală și lucrează în colaborare pentru a explora și rezolva aceste probleme. Această abordare încurajează gândirea critică, abilitățile de cercetare și aplicarea cunoștințelor.
- Învățare bazată pe proiecte (PBL): Similar cu PBL, studenții lucrează la proiecte care le cer să cerceteze, să proiecteze și să creeze un produs sau o soluție. Acest lucru poate stimula munca în echipă, creativitatea și aplicarea practică a conceptelor.
- Gamificare: Integrarea elementelor de design de joc în activitățile de învățare poate spori implicarea și motivația. Punctele, insignele și provocările pot face învățarea mai interactivă și mai plăcută.
- Design Thinking: Această abordare pune accent pe empatie și pe rezolvarea problemelor. Elevii lucrează printr-un proces structurat de identificare a provocărilor, de idei de brainstorming, de prototipare a soluțiilor și de testare a acestora.
- Învățare colaborativă: Elevii lucrează împreună în grupuri pentru a rezolva probleme, a discuta concepte sau pentru a finaliza sarcinile. Acest lucru promovează munca în echipă, comunicarea și învățarea de la egal la egal.
- Învățare prin experiență: Învățarea prin experiență directă este o metodă puternică. Excursiile pe teren, stagiile sau activitățile practice oferă studenților cunoștințe și abilități practice.
- Învățare personalizată: adaptarea metodelor de predare și a conținutului pentru a se potrivi nevoilor și preferințelor individuale ale elevilor. Tehnologia poate ajuta la crearea de căi de învățare personalizate.
- Învățare hibridă și online: Combinând instruirea tradițională în clasă cu componente online. Această abordare poate oferi flexibilitate și oportunități de învățare în ritm propriu.
- Metoda socratică: Încurajarea gândirii critice punând întrebări deschise care îi determină pe elevi să analizeze și să evalueze ideile.

- Conținut multimedia și interactiv: Folosind videoclipuri, animații, simulări și platforme interactive pentru a implica studenții și a transmite concepte complexe.

- Predarea colegilor: Elevii își învață colegii pe anumite subiecte. Acest lucru le întărește propria înțelegere, promovând în același timp comunicarea și colaborarea.

- Evaluare inversată: pe lângă schimbarea clasei, evaluările pot fi, de asemenea, inversate. De exemplu, elevii ar putea crea proiecte sau prezentări pentru a-și demonstra înțelegerea.

- Implicarea comunității: conectarea învățării la clasă cu problemele din lumea reală prin proiecte de servicii comunitare sau parteneriate cu organizații locale.

Aceste exemple de bune practici pot fi adaptate în funcție de contextul și nevoile specifice ale elevilor și studenților. Combinând eficiența cu abordări inovatoare și atenție la dezvoltarea elevilor în ansamblu, educația poate deveni mai captivantă, mai productivă și mai valoroasă.

Bibliografie:

- Angelo, T. A., & Cross, K. P. (1993). *Classroom assessment techniques: A handbook for college teachers (2nd ed.)*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

- Bain, K. (2004). *What the best college teachers do*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

- Bawa, P. (2016). *Retention in Online Courses: Exploring Issues and Solutions—A Literature Review*. SAGE Open, 6(1), 1-11.

**Rolul și efectele utilizării exercițiilor fizice adaptate pentru prevenția apariției
atitudinilor deficiente ale coloanei vertebrale
profesor Pantea Marinela, Liceul Teoretic „Jean Monnet”**

Este extrem de cunoscut faptul că educației fizice școlare îi revin nu doar sarcini de instruire și educare, ci și sarcini care vizează profilaxia și remedierea deficiențelor fizice, precum și a altor tulburări somatice sau funcționale. În sens pedagogic, educația fizică este acea latură a educației prin care se urmărește realizarea unei armonii între elementele biologice și cele psihice ale personalității umane, iar acest echilibru va reprezenta modul de funcționare complex al întregului sistem.^[1]

Numărul crescut al elevilor din ciclul gimnazial care au atitudini posturale deficiente sau chiar deficiențe fizice ușoare sau medii, este un aspect cunoscut de mulți ani, dar am observat direct creșterea acestui număr în perioada și post perioadă pandemică, atunci când susținerea orelor online și reducerea activității fizice a determinat avansarea apariției posturilor greșite, atitudinile vicioase ale copiilor fiind influențate major și de deprinderile greșite de statică. Este în creștere numărul elevilor cu reale deficiențe vertebrale și cu atitudini posturale deficiente. În continuare cadrele didactice de specialitate aplică programe de exerciții corective și urmăresc individualizarea programelor de lucru în timpul orelor de educație fizică.

Figura 1. - Atitudini statice corecte și posturi greșite

În literatura de specialitate, organizarea activității de învățare tinde spre totala individualizare, ca urmare a priorității sau chiar a absolutizării capacităților individuale. Actualmente, tratarea diferențiată reprezintă o importantă tendință metodologică modernă, abordată și tratată în literatura de specialitate. Trebuie să găsim forme cât mai adecvate pentru creșterea eficienței lecțiilor de educație fizică în cazul copiilor cu deficiențe fizice ușoare și medii. În abordarea tratării diferențiate, în vederea prevenirii sau corectării deficiențelor fizice ușoare și medii (de exemplu, cifoza) s-a pornit de la premisa că activitatea trebuie să se desfășoare în condițiile unei baze materiale adecvate și a unei foarte bune organizări a

¹ Dragnea, A.;Bota, A., Iancu H.- Teoria educației fizice și sportului, Editura Cartea Școlii, București, 2000

conținutului de lucru și a modalităților de organizare a exersării. Exercițiile aplicate în mod organizat și metodic au scopul de a face trecerea elevilor de la formele individuale la activitatea obișnuită de educație fizică și sport. În timpul activității, prin corelarea unor noțiuni de biomecanică și fiziologia efortului fizic cu forma și conținutul exercițiilor efectuate, adesea sunt provocate curiozitatea și interesul participării la lecții. Cunoșcând aceste realități, profesorul poate orienta în mod obiectiv problematica realizării DFA², schimbând de la an la an dominantele, particularizând conținutul instruirii, adaptând dozarea exercițiilor, în funcție de vârstă, sex și manifestarea unor particularități individuale.[³] Frecvența cifozelor este mai crescută, se pare, mai mult la persoanele de talie înaltă (longilini) și mai scăzută la cele de talie mică (brevilini), dar și scoliozele sunt din ce în ce mai frecvente ca instalare. Statisticile referitoare la frecvența pe sexe nu sunt concludente, deoarece diagnosticul de cifoză se stabilește de multe ori la examenul clinic fără precizarea de a realiza un control științific pe baza unor măsurători și date obținute în urma unor investigații specifice, control care să conducă la organizarea rațională a procesului instructiv-educativ.

Putem formula următoarele ipoteze:

- organismul se dezvoltă corect și armonios în lecția de educație fizică, în condițiile în care influențele exercitate asupra lui sunt multiple, se înscriu polivalent, în egală măsură atât pe planul somatic, cât și pe cel funcțional;
- prin tratarea diferențiată a elevilor, ce vizează particularitățile lor fizice, atitudinea corporală, ”răspunsul” organismului la efectuarea exercițiului fizic și dezvoltarea fizică armonioasă, se obțin rezultate mult îmbunătățite pe aceste planuri, precum și o eficiență crescută a rolului lecțiilor de educație fizică;
- obiectivul se îndeplinește în urma acționării deliberate în acest sens, prin intermediul unor exerciții corective ale căror influențe sunt precis localizate, vizând prevenirea și corectarea cifozelor ușoare și medii.

În urma investigațiilor preliminare ce au vizat statura în ortostatism, în așezat, perimetrul toracic în repaus, inspir și expir și capacitatea vitală, am întocmit programul special pentru subiecții cu deficiențe ușoare și medii, program executat individual, de două ori pe săptămână și de două ori în cadrul lecțiilor, sub supravegherea profesorului de educație fizică. Pentru conștientizarea efectelor mijloacelor tehnice preventive și corective incluse în schema generală de lucru, activitatea s-a efectuat în afara programului școlar, o lună și jumătate. Începând cu luna noiembrie, programul a fost aplicat în timpul lecțiilor de educație fizică, respectându-se principiul tratării diferențiate. La interpretarea rezultatelor obținute, am folosit metoda prelucrării statistice și metoda comparativă, care are la bază diferența testării inițiale și a celei finale, precum și metoda reprezentării grafice. Datele inițiale și cele finale au fost înregistrate și apoi centralizate în tabele și reprezentate grafic, atât valorile inițiale și finale ale grupurilor de experiment și de control, cât și diferențele între valorile finale ale indicatorilor ambelor grupuri.

În vederea desfășurării lecțiilor de educație fizică cu program corectiv am elaborat teme și obiective operaționale specifice educației fizice corective. Fiecare plan de lecție a fost aplicat pe parcursul a trei săptămâni, timp de șase lectii. Timpul tematic al primelor șapte planuri de lecții a fost de 25 minute, iar al ultimelor trei lecții a fost de 30 minute, crescând durata și volumul de lucru. Pentru grupul de control, programele efectuate au fost reprezentate doar de anumite complexe de exerciții pentru educarea atitudinii corecte a corpului, complexe prezentate copiilor și efectuate de aceștia în timpul liber – de două ori pe săptămână. Prin aplicarea programului de lucru și în cadrul orelor de educație fizică, scopul acestor exerciții a

² Dezvoltare fizică armonioasă

³ Avram, M. - Lecția de educație fizică și realizarea atitudinii corecte a corpului, E.F.S. nr. 3, 1973, pag. 34.

fost nu numai de prevenire dar și de corectare a atitudinii deficiente ușoare și medii, executându-se într-un regim mai bine supravegheat și mult mai intens efectuat, acesta repetându-se de 4-5 ori pe săptămână.

Creșterea și dezvoltarea fizică sunt procese care se întrepătrund, se condiționează reciproc și se pot dirija. Dirijarea lor se obține numai printr-o supraveghere metodică, de zi cu zi, care trebuie să se facă în familie – de către părinți și în școală – de către educatori. Profesorul de educație fizică trebuie să cunoască procesul creșterii și dezvoltării fizice și să evite executarea unor exerciții fizice care ar putea să accentueze și să înrăutățească starea acestuia. Dar, această muncă de corectare poate avea rezultate pozitive numai atunci când se realizează o colaborare între profesorul de educație fizică și cabinetul medical al școlii, pentru a putea elucida diagnosticul precis al deficienței, cauzele determinante ale acesteia și mijloacele corespunzătoare de tratament.^[4] Rezultatele obținute în corectarea cifozelor ușoare și medii prin aplicarea mijloacelor din educație fizică corectivă conduc la confirmarea ipotezei formulate anterior demarării experimentului. Astfel, instituirea măsurilor corective a condus la obținerea unor rezultate bune, aceasta în strânsă legătură cu asigurarea continuității, ritmicității și consecvenței în cadrul lecțiilor de educație fizică. Metodologia folosită în timpul experimentului a permis urmărirea dinamicii evoluției subiecților, evidențiindu-se componentele pozitive ale activității corective. S-a constatat că au apărut îmbunătățiri semnificative ale valorii indicatorilor aleși: statura, statura din așezat pe scaun, greutatea, perimetru toracic în repaus – inspir – expir și capacitatea vitală, la grupul experimental, în raport cu grupul de control. Activitatea pe „grupe de nivel” (în funcție de deficiența existentă) rezolvă eficient o serie de probleme cum ar fi: adecvarea volumului, intensității și complexității efortului la posibilitățile diferențiate ale elevilor din aceeași clasă; îmbunătățirea densității lecțiilor datorită ritmului de lucru corespunzător posibilităților fiecăruia.

Folosirea mijloacelor din educația fizică corectivă în cadrul programului complex de redresare își dovedește eficiența în corectarea deviațiilor coloanei vertebrale, atât prin influențele pozitive exercitate de procedeele tehnice adecvate, cât și prin creșterea atractivității lecțiilor de educație fizică, la care subiecții participă cu un interes mai mare.

Bibliografie:

1. Avram, M. - Lecția de educație fizică și realizarea atitudinii corecte a corpului, E.F.S. nr. 3, 1973, pag. 34.
2. Birtolon, St. - Exercițiul fizic și coloana vertebrală, Editura Sport-Turism, București, 1978.
3. Comp Ortho | Sep 10, 2018 | anatomy, Anti-aging, Exercise, pain, Spine, Wellness [anatomy Archives - Page 2 of 6 - Comprehensive Orthopaedics](#)
4. Dragnea, A.;Bota, A., Iancu H.- Teoria educației fizice și sportului, Editura Cartea Școlii, București, 2000.
5. Scarlat B.M.,; Scarlat E. – Educație fizică și sport învățământ liceal, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 2002.

⁴ Birtolon, St. - Exercițiul fizic și coloana vertebrală, Editura Sport-Turism, București, 1978

Exemple de bune practici în demersul didactic

Profesor Paris Alin-Mihai,

Liceul Tehnologic Jacques M. Elias

Majoritatea elevilor manifestă interes pentru diverse domenii de cunoaștere și participă activ la toate demersurile mele didactice, evident cu unele excepții legate mai mult de starea de moment, de gradul de oboseală sau de încărcătura programului din ziua respectivă. Cred că, așa cum am discutat și cu colegii pe parcursul orelor de curs sincron, dacă profesorul stabilește o legătură afectivă, de prietenie și deschidere, de empatie cu elevii săi, această legătură se menține și se întărește în timp, ea facilitând pentru toți cei implicați în educație abordarea oricărei perspective educaționale, a oricărei activități de învățare, indiferent că este tradițională sau modernă. Cu rezultate foarte bune. Cu atât mai mult în cazul nostru, al profesorilor de matematică, care preluăm clasele de elevi de la nivel de clasă pregătitoare și îi ducem până la finalul clasei a 12-a, această legătură tinde să fie și mai puternică și mai de durată. Elevii manifestă astfel interes și pentru activități menite să le asigure o dezvoltare personală constantă și solidă, pas cu pas, dar și pentru obținerea de certificate de limbă recunoscute internațional, pe care le trec cu ușurință și cu o stimă de sine ridicată. Tocmai și din această perspectivă nu aș putea spune că neglijez în mod constant vreo competență, toate fiind importante în formarea profilului absolventului de gimnaziu și asigurându-i mai departe o dezvoltare armonioasă și facilă.

După o observare îndelungă a reacțiilor elevilor, aș putea spune însă că activitățile cele mai îndrăgite de elevi sunt cele de exprimare orală în situații de comunicare uzuală, formularea unei păreri asupra unei probleme practice, participarea la dialog, mai ales pe teme de interes personal, iar atunci când profesorul povestește ceva interesant sau educativ din experiența personală, sunt de-a dreptul captivați și doresc să afle mai mult.

Mai mult ca sigur pe locul 2 s-ar afla identificarea informațiilor dintr-o scrisoare personală/e-mail în vederea redactării unui răspuns, răspunsuri la întrebări și oferirea de reacții verbale adecvate în funcție de mesaj.

Fără îndoială, pe locul 3 ar fi identificarea unor elemente comune culturii proprii și culturii studiate, ca și a unor elemente diferite. Aplicațiile audio-video sunt cu siguranță printre

preferatele elevilor și avem așa ceva la dispoziție, dar acum sunt atâtea alte surse de materiale care ne pot ajuta în dezvoltarea personală a fiecărui viitor absolvent.

La vârsta preadolescentă, elevii încep să devină conștienți de rolul și rostul învățării organizate, să își concentreze eforturile în vederea susținerii examenului de evaluare, se maturizează și au păreri pertinente, argumentate și susținute, încep să perceapă realitatea așa cum e și mai puțin prin prisma emoțiilor de moment, se încheagă colectivul și devin mai toleranți, reducându-se astfel conflictele.

Sondând terenul cu întrebarea „Ce le place și ce nu le place elevilor mei la mine?”, aș putea puncta câteva aspecte: profesorul și profesorul diriginte dorit de elevi trebuie să fie corect, să nu facă diferențe între elevi, indiferent de situația materială, rezultatele școlare, meditații etc., să îi înțeleagă când au o problemă și să îi asculte, să zâmbească și să glumească cu ei, să se coboare la mintea lor și oarecum să țină pasul cu interesele lor (jocuri, jucării, muzică, filme), să le dea pauză la timp, să nu dea multe teme, să înțeleagă că fiecare are o viață în afara școlii, să se intereseze de fiecare elev în parte în măsura posibilităților. De asemenea, nu trebuie să ridice tonul și nu trebuie să se încrunte. Eu mai fac acest lucru uneori, dar mai mult când îmi intru în rolul de persoană cu autoritate care trebuie să se facă văzută și ascultată. Motivația învățării la elevi are legătură directă cu modelul personal oferit de cadrul didactic. Cu cât omul din fața lor poate oferi un portret de viață mai complet (are familie, știu cum arată, are experiență și chiar o reputație deosebită) și are o atitudine optimistă și pozitivă, cu atât mai mult va reuși să îi facă pe copii să îl admire, să îl respecte, să îl creadă și să îl asculte, să se deschidă și să își exprime emoțiile, trăirile, să participe activ la actul didactic și la formarea lor personală.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PRIVIND ABORDAREA INTEGRATA A

ACTIVITATILOR-INSTRUCTIV EDUCATIVE

Autorul:PÂRLEA MIHAELA

SCOALA GIMNAZIALA NR.307,Bucuresti

În școală elevii își pot forma abilități importante, de bază, pentru: educație civică, istorie, română, matematică, educație tehnologică, muzică, sport, limbi moderne, dar și capacități de gândire și comunicare necesare învățării școlare de mai târziu. Procesul formativ educativ pe care îl desfășoară în activitatea cu elevii permite fiecărui profesor să-și valorifice propria experiență didactică, originalitatea și creativitatea prin realizarea activităților cu caracter integrat și cu o abordare complexă a conținuturilor. Învățarea reprezintă un ansamblu de acțiuni cu caracter planificat, sistematic, metodic, intensiv, organizate și conduse de cadrul didactic, în scopul atingerii finalităților prevăzute în curriculum. În educația elevilor, învățarea integrată semnifică modul în care cadrul didactic integrează conținuturile mai multor domenii experiențiale, exploatănd resursele din mai multe centre de activitate cu scopul atingerii mai multor obiective de referință.

O abordare integrată permite copiilor să se angajeze în scop de învățare, relevantă. Învățarea integrată încurajează copiii să vadă interconectarea și interdependențele dintre ariile curriculare. Orice activitate din școală trebuie să fie o experiență de învățare și pornind de la acest fapt să se acorde o importanță egală tuturor tipurilor de activități desfășurate. Toate tipurile de activități reprezintă diferite momente ale programului zilnic al copilului în școală și toate reprezintă oportunități de învățare în modul cel mai natural al copilului. Cele 8 teme generale din curriculum combină cunoștințe, deprinderi și abilități din mai multe domenii experiențiale și permit implicarea mai multor domenii de dezvoltare. Acesta poate fi înțeles ca totalitatea experiențelor de învățare ale copilului, atât în școală, cât și în afara ei, prin activități de tip nonformal sau extracurricular, planificate și aplicate de școală. Aplicarea acestuia aduce cu sine noi schimbări în realizarea procesului de predare-învățare-evaluare. Abordarea integrată este o împletire a conținuturilor într-o formă atractivă, flexibilă, mobilizatoare, care conduce activitatea copilului spre investigare, documentare, cercetare și aplicare practică a celor învățate.

Pornind de la principiile de disciplină inteligentă: „Toți elevii sunt diferiți”. "Toți elevii urmează aceeași secvență în dezvoltarea sa, dar fiecare într-un ritm diferit. "Elevii sunt în mod natural curioși și dornici de a explora mediul lor.“: "Elevii știu să învețe unii de la alții" Învățarea este posibilă atunci când ai interes și când poți participa activ.“ "Utilizarea mai multor modalități senzoriale facilitează învățarea.“ și nu în ultimul rând acela că "Jocul este unul dintre cele mai bune moduri de a învăța." Predarea integrată a conținuturilor se manifestă atât la nivelul proiectării globale, cât și în proiectarea activităților zilnice. Procesul formativ-educativ pe care îl desfășoară în activitatea cu elevii permite fiecărui profesor să-și valorifice propria experiență didactică, originalitatea și creativitatea prin realizarea activităților cu caracter integrat.

Experiențele de învățare la care copilul participă pot fi comune tuturor copiilor din clasă sau pot fi diferențiate, în funcție de gradul de interes manifestat de aceștia, de particularitățile individuale ale fiecărui copil. Astfel, activitățile integrate se pot organiza prin alternarea tuturor formelor de învățare, individual, în perechi, în microgrup sau cu întreaga clasă. Prin intermediul jocului, considerat element dominant al vârstei școlare, copilul poate dobândi noi cunoștințe, își formează anumite priceperi și deprinderi, dar are și ocazia să aplice în situații concrete cunoștințele învățate, să interrelaționeze cu colegii, să-și formeze și dezvolte abilități socio-afective, prin asumarea responsabilității și rolurilor diferite în cadrul microgrupului din care face parte.

Obiectivele cadru și de referință propuse de programă pentru învățământul gimnazial se pot realiza atât prin activități pe domenii experiențiale, cât și prin activități cu caracter integrat, acestea din urmă permițând profesorului o abordare complexă a temelor enunțate în conținuturi. Activitățile

realizate în manieră integrită oferă copiilor posibilitatea de a se exprima liber, de a fi plasați în mijlocul acțiunii, de a realiza diverse construcții în plan mental, de a investiga, de a crea, de a transpune în practică cele învățate, de a găsi mijloace pentru o finalitate reală, astfel că viitorul elev de mai târziu se va deprinde încă de timpuriu cu strategia cercetării, își va însuși metodele de muncă științifice, va învăța să creeze situații problemă, va emite ipoteze asupra cauzelor și relațiilor în curs de investigație, va face pronosticuri asupra rezultatelor posibile, va formula idei și va exprima puncte de vedere diferite. Aceste activități lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru elevi, cât și pentru profesori, care poate să-și construiască un program zilnic în funcție de temele propuse de programă, de perioada, de particularitățile colectivului de copii.

Jocul este cea mai eficientă formă de învățare integrată datorită naturaleții cu care copilul învață! Desfășoară o activitate specifică în sensul identității personale, urmează cerințele și determinările de bază ale copilului; Realizează mișcări de motricitate grosieră și fină, de coordonare oculo-motorie; Comunică, își îmbogățesc și exersează vocabularul, își dezvoltă limbajul; Rezolvă probleme de viață din mediul lor fizic și social; Experimentează posibilități de adaptare, rezolvă probleme, creează soluții; Prin joc elevul exprimă sentimentele lor în simboluri, își dezvoltă astfel gândirea abstractă, comunică cu sine, cu ceilalți, își exprimă sentimente, reacționează afectiv, recepționează și învață să recunoască sentimentele celorlalți, folosește obiectele din jurul lui în scopuri în care au fost create, dar și în alte scopuri (își dezvoltă creativitatea), își dezvoltă atenția, motivația, interesul.

Pentru copil în școală aproape orice activitate este joc, prin joc el anticipează conduitele superioare. Pentru copil "jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Realizăm o casă, Ne jucăm cu cifre și litere. Jocul este sintagma, atmosfera în care ființa sa psihologică poate să respire și, în consecință, poate să acționeze". Jocul, în contextul atașamentului securizant oferit de adulți, oferă copiilor bogăția, stimularea și activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului pentru învățarea viitoare. Din experiența mea de profesor am învățat că JOCUL este o experiență naturală, universală: jocul liber, Jocul de rol/dramatizarea, Jocul cu reguli, Jocul de construcții, Jocurile dinamice/ de mișcare, jocul didactic

Jocuri de analiză perceptivă vizuală, de reconstituire de imagini din bucățele, Jocuri logice de comparare a obiectelor după criterii date și de analiză, descriere, clasificare etc. Asadar, dacă vrei să îi trezești copilului interesul pentru cunoaștere, putem face acest lucru propunându-i jocuri din care va învăța lucruri noi. Jocul este un proces interdisciplinar, el încurajează toate tipurile de inteligență, conform teoriei inteligențelor multiple a lui H. Gardner (1983): lingvistică, muzicală, logico-matematică, spațială, corporal-chinestezică, personală și socială. Copilul are nevoie de timp zilnic pentru joc, de spațiu corespunzător și de obiecte (materiale, truse) absolut necesare inițierii și desfășurării jocului. Profesorul trebuie să urmărească: ce se joacă, cu ce se joacă, cu cine se joacă. Copilul alege centrul în funcție de stimulul pe care-l reprezintă obiectele ce se află acolo și care-i satisfac lui nevoia de exprimare a experienței trăite. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral. Elevii trebuie să exploreze, să exerseze, să analizeze.

Copiii acumulează prin aceste trei tipuri de activități experiențe cu semnificație pentru dezvoltarea lor și le satisfac nevoile specifice vârstei. Ei încearcă să cucerească lumea din jur acționând pe cele trei căi.

EXPLORAREA Domeniul științe include atât abordarea domeniului matematic prin intermediul experiențelor practice cât și înțelegerea naturii, ca fiind modificabilă de ființele umane cu care se află în interacțiune. • Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi din natură și societate care acționează asupra omului și condiționează existența lui. Încă de la naștere copilul crește și se dezvoltă biopsihosocial sub influența directă a mediului, acesta constituind principala sursă de informații ce vor sta la baza procesului de cunoaștere a realității. Cunoașterea mediului înconjurător contribuie la dezvoltarea unor percepții și reprezentări legate de frumosul din artă, din natură, din societate, la formarea unor capacități de a aprecia și evalua frumosul, la cultivarea gustului estetic, la formarea unor deprinderi și îndemânări tehnice de artă, stimularea capacităților creatoare, a unor aptitudini estetice.

Abilități și competențe asociate demersurilor de investigație științifică, cum ar fi observarea, selectarea elementelor semnificative din masa elementelor irelevante, generarea de ipoteze, generarea de alternative, conceperea și realizarea de experimente, organizarea datelor rezultate din observații

pot fi dobândite de copiii preșcolari atunci când sunt puși în contact cu domeniul cunoașterii naturii, prin activități simple cum ar fi: observarea unor ființe/plante/animale/obiecte din mediul imediat apropiat, modelarea plastilinei (putând face constatări privind efectul temperaturii asupra materialului), confecționarea sau jocul cu instrumente muzicale simple, aplicarea unor principii științifice în economia domestică (ex. producerea iaurtului) sau prin compararea proprietăților diferitelor materiale. Cunoașterea mediului înconjurător este o sarcină de bază a procesului instructiv educativ în școală și contribuie la realizarea laturilor educației: intelectuală, morală, estetică, profesională, fizică, subliniate de pedagogul francez, René Hubert

Exemple de bune practici

Cunoscând faptul ca activitățile integrate lasă multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru copil cât și pentru mine ca profesor, i se oferă copilului o gamă largă de oportunități pentru a-și exersa o învățare activă, se aduce un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului educativ, punându-se un accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces și de asemenea activitatea integrată se dovedește o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața socială și culturală voi exemplifica prin câteva activități pe care le-am desfășurat .

În cadrul orei de dirigentie, prin proiectul “**Am și eu o identitate**” am explica faptul ca fiecare copil are dreptul la un nume și o cetățenie, că orice copil are dreptul de a-și păstra identitatea, cetățenia, numele și relațiile familiale, că trebuie soluționate și mai ales prevenite cazurile de răpire și de ținere ilegală a copilului în afara granițelor țării și că orice copil are dreptul de a avea propria sa cultură, religie și limbă. Personalitatea unui copil se formează prin relațiile sale cu mediul înconjurător. Pentru ca aceste relații să fie pozitive, copiii au nevoie de afecțiune, de respect și de încurajare permanentă. Dacă se vor simți iubiți și în siguranță, copiii vor fi capabili să-și aprecieze propria valoare și să perceapă real valoarea altora. Cunoașterea drepturilor le dezvoltă respectul față de ei înșiși și față de ceilalți. Respectul de sine al copiilor va fi foarte fragil dacă, în mod constant, sunt criticați, insultați, pedepsiți sau cenzurați. Fiecare copil, în funcție de vârsta pe care o are, trebuie să înțeleagă că are drepturi, iar de acest lucru se poate ocupa foarte bine familia, instituțiile furnizoare de educație, instituțiile de asistență și protecție, ONG-urile, statul, biserica și toți cei abilitați să vegheze la o bună creștere și educare a unei generații sănătoase și competente.

Un lucru foarte important este acela ca toți copiii să înțeleagă că, pe lângă drepturi, în funcție de particularitățile de vârstă și individuale, ei au îndatoriri, obligații, în familie, în grădiniță, în școală și în comunitatea din care fac parte.

Mergând mai departe am ales ca modalitate de evaluare a proiectului realizarea unui album al clasei în care fiecare elev și-a adus fotografiile, pe parcurs să vedem evoluția până în clasa a VIII-a.

Pentru a cunoaște dreptul lor la opinie, participare, organizare, orice chestiune sau procedură care afectează copilul, dreptul copilului de a-și exprima opiniile și libertatea de a obține și difuza informații, dreptul copilului la libertatea de gândire, conștiință și religie, supus îndrumării corespunzătoare a părinților și legilor naționale și libertatea de asociere, cu excepția cazurilor când un asemenea fapt ar viola drepturile altora, am desfășurat jocul **Cheltuiesc responsabil**, jocuri de rol **La cumparaturi**, **În vizită**, iar conversațiile au contribuit la stimularea capacității de exprimare a copiilor și la dezvoltarea creativității.

Concluzii

Activitatea integrată se dovedește de a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața societății, cultura și tehnologia didactică.

În concluzie, reușita predării integrate a conținuturilor în școală ține în mare măsură de gradul de structurare a conținutului proiectat, într-o viziune unitară, ținând anumite finalități. Învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat. De reținut este faptul că elevii trebuie să învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

BIBLIOGRAFIE :

1. Didactica jocurilor-Idei pedagogice contemporane, Horațiu Cataland, Ion Albulescu, Editura didactică și pedagogică
2. Realizarea instruirii ca activitate de predare-învățare-evaluare, Sorin Cristea, editura DIDACTICA PUBLISHING HOUSE
3. Pedagogie, Fundamentele pedagogiei, Tudosar Marin, Luciana Maria Marin, editura PRO UNIVERSITARIA
4. Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului, Dana Juncan, Musata Bocos, editura PARALELA 45

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
”AJUTOARELE LUI MOȘ CRĂCIUN”

PROFESOR ÎNV. PREȘCOLAR: ALEXANDRA PINTEA
PROFESOR ÎNV. PREȘCOLAR: ANTOANETA PARNESCU
GRĂDINIȚA CU P.P. DEGETICA, CLUJ-NAPOCA

NIVELUL/GRUPA: 5-6 ani, II, Grupa mare „Mămăruțele”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: "Cine și cum planifică/organizează o activitate?"

TEMA PROIECTULUI: „Atelierul lui Moș Crăciun”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Se apropie Crăciunul!”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Ajutoarele lui Moș Crăciun”

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE (ADP + ALA1 + ADE + ALA2) :

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun (deprinderi specifice), „Singurel îmi fac ordine la locul de joacă!”, „Ne pregătim pentru activități”

Joc liber: la alegerea copiilor cu jucăriile din grupă

Întâlnirea de dimineață : „Întâlnirea cu Spiridușul Fluffy”

Tranziții: “Trenulețul muzical”

“Bat din palme: clap clap clap!”

Momentul de mișcare: „Ursulețul Panda”

„Sare spiridușul, sare!”

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE I (ALA I) :

Construcții: „Cadourile Moșului”- realizarea unor cadouri cu ajutorul pieselor de lego duplo;

Bibliotecă: „Scrisoare pentru Moș Crăciun”- semne grafice - scriere;

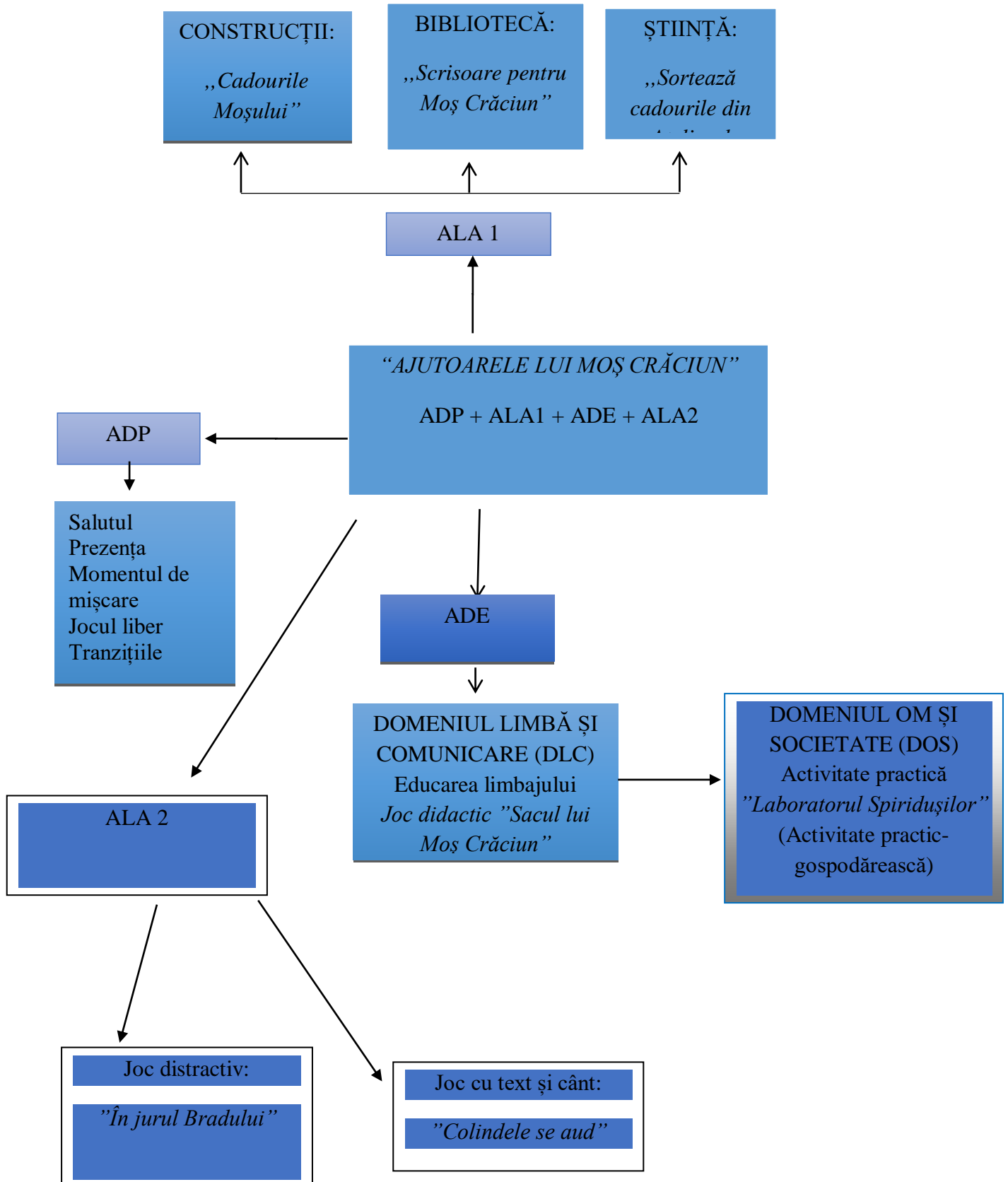
Știință: „Sortează cadourile din Atelierul Spiridușilor”- sortare jetoane după criteriul culorii, mărimii, formei.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

Domeniul Limbă și Comunicare (DLC) – Educarea limbajului: ”Sacul lui Moș Crăciun”- joc didactic

Domeniul Om și Societate (DOS) – Activitate practică – ”Laboratorul Spiridușilor” –
 activitate practic-gospodărească

Harta activității:

MIJLOACE DE REALIZARE: activitate integrată

COMPORTAMENTE URMĂRITE PE PARCURSUL DERULĂRII ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

A1.3 . Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

B1.3 . Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

D b 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;

D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;

E 1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;

E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;

E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

COMPORTAMENTE URMĂRITE	OBIECTIVE OPERAȚIONALE
E 1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat	O ₁ : Preșcolarul va fi capabil cu/fără sprijin să așeze corect componentele Calendarului naturii, în funcție de criteriile date (starea vremii, anotimpul, ziua etc.)
B 1.3 Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată	O ₂ : Preșcolarul va fi capabil cu/ fără sprijin să participe activ la activități prin crearea de interacțiuni pozitive cu ceilalți copii și prin respectarea unor reguli stabilite, respectând indicațiile date.
A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate; C 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri	O ₃ : Preșcolarul va fi capabil să utilizeze corect instrumentele de lucru (creionul, forme pentru prăjituri), redând cel puțin un element caracteristic anotimpului iarna;

<p>creative;</p> <p>A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>E 1.1 Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat</p>	<p>O4: Preșcolarul va fi capabil să selecteze cel puțin 5 jetoane reprezentative anotimpului iarna făcând apel la cunoștințele dobândite anterior;</p>
<p>A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>B 1.3 Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată;</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p> <p>E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător;</p> <p>A1.3 . Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>E 1.1 Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat</p>	<p>O5: Preșcolarul va fi capabil să construiască din lego Duplo cadouri pentru Moș Crăciun, colaborând cu colegii de la centru;</p> <p>O6: Preșcolarul va fi capabil să selecteze corect cel puțin 3 jetoane reprezentative Crăciunului;</p>
<p>D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p>	<p>O7: Preșcolarul va fi capabil să enumere cel puțin 3 obiecte din sacul Moșului, valorificând cunoștințele anterioare;</p>

<p>E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;</p>	
<p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>D b 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p>	<p>O8: Preșcolarul va fi capabil să completeze schema folosind jetoanele corespunzătoare temei echipei;</p>
<p>D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p> <p>E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;</p> <p>E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.</p>	<p>O9: Preșcolarul va fi capabil să realizeze conexiuni referitoare la evenimentele din fiecare schemă, prin raportare la propria experiență</p>

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: metoda Brainstorming, explicația, conversația, exercițiul; explozia stelară

MIJLOACE DIDACTICE: calendarul naturii, pozele copiilor pentru prezență, steluța aurie, fețe vesele, laptop, planșe, jetoane, creioane colorate, coșulețe, cuburi lego Duplo, figurine

specifice Crăciunului, carioci, șorțuri și bonete de cofetari, jetoane ”Omulețul de turtă dulce”, aluat de biscuiți, forme pentru prăjituri, făcăleț, cuptor electric, sac textil, jucării specifice, siluete și simboluri specifice Crăciunului din polistiren, cutie poștală, capsule kinder, diplome, ecusoane;

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe

DURATA: 1 zi

PROPUNĂTOR: ALEXANDRA PINTEA

Evaluare:

- Exprimarea în situații de comunicare și împărtășire cu ceilalți;
- Interacțiunea cu ceilalți copii în activitățile de grup;
- Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la sarcinile didactice;

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- ***Curriculum pentru educație timpurie 2019 BERBECEANU, G., și colaboratorii, Ghid orientativ pentru aplicarea curriculumului în învățământ prescolar 3/6-7 ani, Ed. Astra, 2008;
- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., Metode interactive de grup, Editura Arves, Craiova;
- GLAVA, A., TĂTARU, L., CHIȘ, O., Piramida cunoașterii” Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Ed. Diamant, Editura Diamant 2014.
- PREDA, V., PLETEA, M., Activitatea didactică din grădiniță” DPH, 2008;
- Curriculum pentru educația timpurie -2019-, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019.
- Ghid pentru proiecte tematice, abordarea în manieră integrată a activităților din grădiniță”, Ed. Humanitas Educațional, București, 2005;

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

I. Momentul organizatoric:

Se vor asigura condițiile optime pentru buna desfășurare a activității: aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic necesar, aranjarea mobilierului.

II. Întâlnirea de dimineață:

Salutul: Copiii intră în sala de grupă pe versurile: ”Trenulețul muzical/A sosit în gară./Se așază toții copiii./Ce-au venit de-afară!” Și se așază pe covor în formă de semicerc. Pentru salut, se folosește „tehnica comunicării rotative”: pornind de la educatoare către copilul din dreapta un spiriduș trece pe rând din mână în mână pe la fiecare copil și îl salută: “Bună dimineața, „Spiriduș” Maria!” Fiecare salut este însoțit de o îmbrățișare.

Prezența: Pe versurile poeziei: “Cica-bum, cica-bum,/Cine e la grădi acum?” vom afla cine este prezent la grădiniță. Copiii își aleg de pe masă poza pe care o așază pe panou în dreptul imaginii reprezentând copiii în sala de grupă, iar buburuzele care nu sunt prezente vor fi puse lângă imaginea care înfățișează o casă și o familie.

Calendarul naturii: Pentru că ne dorim să aflăm cum va fi vremea astăzi, vom așeza pe panou o imagine reprezentativă pentru anotimpul iarna și o vom asocia zilei în care ne aflăm, simboluri care ne indică starea vremii și modul în care trebuie să ne îmbrăcăm.

Împărtășirea cu ceilalți: se va realiza prin argumentarea diverselor stări emoționale: “Astăzi mă simt fericit/ trist pentru că...”

Momentul de mișcare:

Ursulețul Panda

„Ursulețul Panda

În fiecă luni,

Dimineața face,

Genoflexiuni.

Cu sacii de box,

Se-antrenează marți

Și nu-i lasă-n pace

Pân nu-i vede spați.

Miercuri sare coarda,

L-am văzut chiar eu

Iar joi face cross

În șort și-n maieu.

Vineri joacă tenis

Două ore-ntregi

Sâmbătă la fotbal,

E prezent la meci.

Duminică polo

E cel mai activ,

Ursulețul Panda
E super sportiv!
De când face sport
E mai sănătos,
Totdeauna vesel,
Suplu și frumos!”

Sare, mingea, sare!

„Sare, mingea, sare
Parcă n-are stare,
Cât aş vrea,
Să fiu și eu ca ea.
Hai săriți ca mine,
1-2 foarte bine!
Cât mai sus,
Ca mingea am ajuns!”

III. Captarea atenției pentru activitățile de învățare

Noutatea zilei: „Azi dimineață când mă îndreptam spre grădiniță mi-a ieșit în cale un spiriduș. Acesta m-a oprit și m-a întrebat încotro mă îndrept. Era tare supărat, deoarece s-a rătăcit și nu înțelegea de ce. A uitat drumul spre Atelierul lui Moș Crăciun și era tare nedumerit. Avea de terminat fursecurile pentru seara de Crăciun, de sortat jucăriile și își dorea tare mult ca cineva să îl ajute. Așa că, l-am invitat la noi azi să-i facem o bucurie și să-l ajutăm.

IV. Anunțarea temei și obiectivelor activității didactice

L-am invitat pe Spiridușul ”Flufy” la grupa mare Mămăruțele, astfel va afla cum poate să-și termine treaba la timp și să se întoarcă în Atelierul Moșului. Împreună aş vrea să-l strigăm pe Spiriduș, cred că din nou s-a rătăcit.

”Cica-bum, cica-bum, Unde ești tu oare acum?” Spiridușul apare din spatele ușii magice, cu un sac plin cu surprize. Apoi spiridușul îi va întreba pe copii, folosind metoda brainstorming ce cadouri își doresc să primească din Atelierul Moșului. Fiecare copil va spune ce dorințe are în speranța că se vor și îndeplini.

Pentru captarea atenției spiridușul vine în ajutorul educatoarei și scoate din sacul magic al Moșului câte un șorț și o bonetă de cofetar pentru a putea realiza biscuiții delicioși, apoi și ustensilele necesare (aluatul fraged frământat, făcăleț, forme pentru prăjituri)

Copiii vor afla că pe parcursul zilei vor realiza în Laboratorul Spiridușilor biscuiți pentru Moș Crăciun și apoi vor descoperi ce obiecte se ascund în sacul lui cel magic.

V. Dirijarea învățării și obținerea performanței

Copiii se așază la centrul dorit și așteaptă să li se comunice sarcinile pe care le vor avea de îndeplinit.

Activitatea pe centre:

Biblioteca: „Scrisoare pentru Moș Crăciun” – semne grafice

La centrul Biblioteca, copiii vor scrie semne grafice conform modelului din scrisoare, apoi vor pune scrisoarea în cutia poștală din clasă.

Știință: „Sortează cadourile din Atelierul Spiridușilor”

La centrul Știință, copiii vor sorta jetoanele reprezentative Crăciunului, elemente specifice acestei sărbători, după criteriul cantității, în limitele 0-6.

Construcții: „Cadourile Moșului”

La centrul Construcții, copiii vor construi cu ajutorul pieselor lego Duplo, cadouri.

După terminarea activităților de la centre, educatoarea va face aprecieri cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor și se va face trecerea la activitate pe domenii experiențiale – Domeniul Om și Societate - Activitate practică.

Copiii devin ajutoarele spiridușului Flufy, și se împart în trei echipe. La măsuțe copiii vor primi aluat pentru biscuiți, forme pentru prăjituri, făcăleț, bomboane și decorațiuni comestibile. Fiecare echipă va trebui să întindă aluatul cu făcălețul și apoi să taie cu forme aluatul de biscuiți. Copiii primesc indicațiile necesare pentru a întinde corect aluatul, iar mai apoi pentru a tăia cu formele specifice. La final după așezarea biscuiților în tavă copiii îi vor decora după bunul plac. În timp ce vom aștepta ca biscuiții să se coacă, cu ajutorul metodei Explozia Stelară vom descoperi ce se ascunde în Atelierul Moșului.

Copiii trebuie să colaboreze între ei și să răspundă celor 5 întrebări specifice, alegând ilustrații și jetoane potrivite pentru fiecare în parte.

După realizarea schemei Exploziei Stelare, copiii sunt anunțați și antrenați să participe împreună cu spiridușul Flufy la următoarea activitate de Educarea Limbajului (Domeniul Limbă și Comunicare) care este un joc didactic pentru a-și dezvolta comunicarea, limbajul și noțiunea de unul sau mai multe. Activitatea se desfășoară frontal, sub forma semicercului, copiii sunt așezați direct pe covor.

Spiridușul le prezintă copiilor sacul lui Moș Crăciun și îi invită să extragă câte un obiect din sac pe care să-l denumească, să-l descrie iar mai apoi să rostească forma de plural a acestuia. Jocul pe care spiridușul îl propune copiilor se numește ”Sacul lui Moș Crăciun” – eu spun una, tu spui multe.

Spiridușul complică jocul și le propune copiilor să extragă obiectul legați la ochi, aceștia trebuind să pipăie și să intuiască ce reprezintă obiectul. Jocul se încheie în momentul în care toți copiii au răspuns sarcinilor propuse,

VI. Asigurarea retenției și a transferului celor învățate

Educatoarea le va citi copiilor câteva ghicitori specifice din Atelierul lui Moș Crăciun pentru a se asigura că toate informațiile despre tema propusă sunt foarte bine însușite.

1. Are renii zburători
Spiriduși ca ajutoare
Cine-i moșul ăsta oare? (Moș Crăciun)
2. Când nu e zăpadă
Doarme în ogradă,
Dar când ninge-afară
Cu copiii zboară. (Sania)
3. În iarna grea, pe ger cumplit,
Pe drum o sanie-a venit,
De reni e trasă orișicum,
E sania lui...? (Moș Crăciun)
4. Sunt albă și pufoasă,
Mă aștern pe străzi, pe case,
Bulgări moi eu fac din ea
Și un mare om de nea. (Zăpada)
5. Mic, ușor, purtat de vânt,
Cade, cade la pământ,
Ține cald ca un veșmânt. (Fulgul)
6. Stă în curte, lângă pom.
Îi zici om, dar nu e om;
Și când soarele-ncălzește,
Nu-l mai vezi, că se topește. (Omul de zăpadă)
7. E un moș,
Cu nasul roș”.
Iarna lasă jucării

La cei mai cuminți copii. (Moș Crăciun)

8. Când coboară de la munte,
Capătă veșmânt de gală,
Cu o mândră stea în frunte
Și podoabe de beteală. (Bradul)

VII. Evaluarea activității

După finalizarea activităților se va face prezentarea rezultatelor, copiii vor mânca biscuiții modelați și realizați chiar de ei, alături de un pahar cu lapte cald, ascultând și cântând colinde de Crăciun în jurul bradului. Spiridușul Flufy le va oferi copiilor câte o diplomă și un ecuson pentru măiestria cu care au meșterit pe parcursul zilei și mai ales pentru ajutorul ep care i l-au acordat.

VIII. Încheierea activității. Aprecieri finale

În încheiere se vor face aprecieri generale și individuale privind desfășurarea activității. Pe tot parcursul activității, educatoarea observă comportamentul copiilor și gradul de implicare în activități, oferă întăriri pozitive, corectează eventualele greșeli, oferă feedback constructiv și formulează aprecieri individuale și colective cu privire la prestațiile copiilor. Spiridușul Flufy își ia la revedere de la copii și le mulțumește pentru bucuria și bunăstarea pe care i-au oferit-o pe parcursul zilei.

JURNALUL REFLEXIV

Prof. Pascal Daniela
Școala Gimnazială Singidava, Cugir

Jurnalul reflexiv este o metodă complementară și alternativă de evaluare a elevilor, dar și a propriei activități. Acesta cuprinde însemnările elevului asupra aspectelor trăite în procesul cunoașterii și reprezintă, în același timp, un dialog al elevului purtat cu sine însuși, din care învață despre propriile procese mentale. Este recomandat a fi folosit în cadrul orelor de religie întrucât, pe lângă dezvoltarea abilităților metacognitive, se are în vedere și exprimarea sentimentelor și a atitudinilor experimentate ale elevilor. Astfel, profesorul de religie poate să cunoască și alte aspecte care influențează procesul învățării și astfel să-l ajute pe elev. Simțindu-se ascultat și înțeles de către profesor, elevul va avea o atitudine deschisă spre tot ceea ce înseamnă procesul învățării. Dezavantajul jurnalului reflexiv constă în elaborarea sa de către elevi întrucât aceștia nu sunt obișnuiți să reflecteze asupra muncii lor. Aici intervine măiestria profesorului, a cărui rol este acela de a-i ghida pe elevi, cu răbdare și dragoste, pe acest drum al analizei proprii, pentru a înțelege de ce este necesară și cum trebuie făcută reflecția.

Jurnalul reflexiv- aplicare la clasă

Manualul utilizat: Religie Cultul Ortodox, Editura Didactică și Pedagogică S.A,
Clasa a VI-a

Autori: Cristina Benga, Aurora Ciachir, Niculina Filat, Mihaela Ghițiu, Ioana Niculae

Unitatea de învățare: ***Dumnezeu se face cunoscut omului***

Cele 2 lecții din cadrul unității de învățare sunt:

Țara Sfântă în vremea Mântuitorului Iisus Hristos

Nașterea și copilăria lui Iisus Hristos

Competențele specifice urmărite a fi atinse în cadrul acestor lecții au fost:

1.1. Prezentarea cronologică a principalelor evenimente din viața și activitatea Mântuitorului Iisus Hristos, pe baza textelor biblice

1.2 Integritatea unor concepte specifice în prezentarea de evenimente religioase, istorice și culturale

1.3. Selectarea de informații adecvate din surse și cu mijloace variate, pe teme cu relevanță moral religioasă.

Ce am intenționat?

Am avut în vedere să descopăr interesele elevilor în materie de lectură biblică și de cultură religioasă, de cunoaștere a patrimoniului cultural-religios, să identificăm împreună însemnătatea pe care o are, pentru creștinul de astăzi, pelerinajul la Locurile Sfinte și cum putem contribui la păstrarea patrimoniului creștin din Țara Sfântă dar și din țara noastră. În cea de-a doua oră, elevii au fost îndemnați ca, pe baza cunoștințelor obținute în urma activităților desfășurate în cadrul orei de religie, dar și a activității individuale, să răspundă la întrebări precum: *Ce ai învățat nou din această lecție? Cum ai învățat? Ce sentimente ți-a trezit procesul de învățare? Care din ideile discutate ți s-au părut mai interesante sau*

care dintre ele necesită o clarificare? Ce dificultăți ai întâmpinat? Cum te simți când descoperi lucruri noi la religie? Cum poți utiliza în viitor această experiență de învățare? În ce măsură ceea ce ai descoperit a răspuns așteptărilor tale? Ți-a plăcut experiența (de învățare)? Dacă da, de ce? Dacă ai putea schimba ceva, ce ai face?

Prin intermediul acestor întrebări, elevul este invitat să stea de vorbă cu sine însuși și astfel să se descopere, să înțeleagă propriile mecanisme ale învățării, să-și exprime propriile nemulțumiri dar și așteptările în ceea ce privește procesul instructiv-educativ.

Ce am obținut?

Elevii au participat activ la ore, au prezentat lucrările realizate (harta conceptuală pornind de la *cuvântul cheie* ”pelerinajul religios”; miniproiectul pe tema ”Pelerin în Țara Sfântă”; realizarea unui eseu cu titlu ” Bucuria Nașterii Domnului”) și au reușit să identifice tematica abordată în acestea. De asemenea, au reușit să răspundă la întrebările puse pe marginea textelor-suport (Textele biblice: Isaia 9,5-6; Ieremia 23,5; Luca 1, 31-32; Matei 2, 13-15) și-au exprimat opinia referitoare la mesajul desprins din acestea, dovedind că au înțeles textul scripturistic și că pot formula răspunsuri creative și adecvate.

Ce reacții au avut elevii?

Elevilor le-a făcut plăcere oportunitatea de a deține ei controlul asupra activității desfășurate, chiar dacă a fost pentru o scurtă perioadă de timp, și s-au străduit să prezinte într-o manieră atractivă lucrările realizate. Au fost surprinși, în mod plăcut, când au constatat că și colegii au interese relativ asemănătoare în ceea ce privește lectura religioasă.

Ce feed-back am oferit elevilor?

Consider că am oferit un feedback pozitiv elevilor, apreciind răspunsurile lor și oferindu-le ca recompensă un punct la următoarea notă sau chiar o notă de 10 celor a căror activitate a fost deosebită.

Ce aș fi putut face mai bine?

Aș fi putut să folosesc mai multe metode didactice inovative sau alte forme de organizare.

Ce îmi propun pentru data următoare?

Pentru activitatea următoare, îmi propun să implic toți elevii în actul cunoașterii prezentarea textelor în format audio și să invit o personalitate religioasă (sau din altă sferă de activitate) care să le împărtășească propriile interese în materie de lectură biblică și de patrimoniu cultural-religios local și național.

Bibliografie:

-Suport de curs CRED- MODUL 2. Aplicarea noului Curriculum național pentru învățământul gimnazial. Instrumente de evaluare.

-Mușata Bocoș, *Instruirea interactivă – Ghidul profesorului*, Editura: Polirom, 2013

Eficiență și calitate în demersul didactic

Prof. Pașcu Anca Maria,

Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț

Procesul didactic este o activitate complexă, ce se desfășoară cu participarea oamenilor talentați – profesorii, și a micilor sau marilor învățăcei. Permanent este în schimbarea abordarea procesului didactic, astfel încât e necesar ca profesorii să își actualizeze atât metodele utilizate la lecție cât și strategiile didactice.

În dorința de perfecționare, m-am înscris pentru susținerea gradului didactic 1. Am pornit astfel împreună cu elevii mei pe drumul cercetării. Ne dorim să avem eficiență și calitate, însă cum se poate obține ea? Eu am constat că, o putem obține cu ajutorul cercetării. Mi-am propus astfel, să desfășor activități de educație pentru sănătate cu scopul îmbunătățirii stilului de viață al elevilor mei. În continuare voi prezenta, cum s-a desfășurat această activitate.

Am pornit prin aplicarea unui chestionar, în care am vrut să descopăr ce stil de viață au copiii. După inventarierea răspunsurilor am stabilit un plan pentru îmbunătățirea stilului lor de viață. Aceste activități le-am desfășurat în perioada Școala Altfel, fiind activități complet diferite de ceea ce facem noi în mod normal la ore. Copiii au fost foarte receptivi, interesați, activi. La finalul activităților, am aplicat din nou un chestionar cu rol de constatare al obiectivelor îndeplinite. Am stabilit astfel, că activitățile desfășurate au contribuit la creșterea nivelului de cunoștințe al elevilor, precum și la schimbarea rutinei de alimentare sau realizare de mișcare.

Consider că, permanent trebuie, ca noi, profesorii, să venim cu noutăți, cu diversificarea activităților pentru a elimina monotonia și pentru a crește interesul elevilor pentru școală. De asemenea, cred că ar trebui ca fiecare elev să beneficieze de lecții de educație pentru sănătate, nu numai cei care au avut posibilitatea să aleagă un opțional. Ne dorim copii sănătoși pentru a avea o societate sănătoasă, însă ce facem noi pentru asta?

MĂSURAREA TIMPULUI / MONEDE ȘI BANCNOTE

Fișă de lucru – clasa a II-a

Prof. înv. primar: **Cristiana Ruxandra Pașcu**

Școala Gimnazială Constantin Brâncuși – București, sector 6

1.) Scrie zilele săptămânii în ordinea corectă, începând cu ziua de **miercuri**:

2.) Scrie lunile anului în succesiunea lor, începând cu luna **mai**:

3.) Calculează:

$$7 \text{ ore} + 4 \text{ ore} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ ore}$$

$$276 \text{ lei} + 180 \text{ lei} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ lei}$$

$$27 \text{ min} + 18 \text{ min} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ min}$$

$$520 \text{ lei} - 476 \text{ lei} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ lei}$$

$$108 \text{ s} + 35 \text{ s} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ secunde}$$

$$329 \text{ lei} + 276 \text{ lei} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ lei}$$

4.) Transformă:

$$3 \text{ săpt} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ zile}$$

$$3 \text{ zile} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ ore}$$

$$5 \text{ ore} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ min}$$

$$3 \text{ ani} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ luni}$$

$$21 \text{ zile} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ săpt}$$

$$2 \text{ min} = \underline{\hspace{2cm}} \text{ s}$$

5.) Vasile sosește în tabără în ziua de 15 iunie și rămâne acolo până în ziua de 27 iunie, inclusiv. Câte zile stă Vasile în tabără?

6.) Ilinca pleacă de acasă la ora 7 și 20 minute și se întoarce acasă la ora 12 și 30 min. Cât timp este plecată fata de acasă?

7.) Ce valoare au:

a) 4 monede de 10 bani → _____

b) 3 bancnote de 50 lei → _____

c) 2 bancnote de 100 lei și 3 bancnote de 10 lei → _____

8.) Privește tabelul, apoi calculează suma.

Ajung banii pentru a cumpăra o bicicletă?

			
---	---	---	--

9.) Cu ce bancnote ar putea plăti Sorin o trotinetă care costă 367 lei? Găsește mai multe posibilități:

367 lei → _____

367 lei → _____

367 lei → _____

10.) O carte costă 18 lei, un ghiozdan 24 lei, iar un caiet 5 lei. Calculează:

a) Câți lei costă cele trei obiecte?

b) Cu cât este mai scump ghiozdanul decât cartea?

c) Cu cât este mai ieftin caietul decât cartea?

d) Ce rest primește Anca, dacă dă la casă 100 lei și cumpără cele trei obiecte?

SCĂDEREA 0 -31

TERMEN NECUNOSCUȚ

Fișă de lucru – clasa pregătitoare

Prof. învă. primar: Cristiana Ruxandra Pașcu

Școala Gimnazială Constantin Brâncuși – București, sector 6

1.) FURNICUȚA FIFI ESTE ÎN DIFICULTATE. CÂTE BILE TREBUIE SĂ IA DE PE UN TALER AL BALANȚEI ASTFEL ÎNCÂT ACEASTA SĂ FIE ÎN ECHILIBRU. TAIE NUMĂRUL DE BILE CORESPUNZĂTOR.

$$13 - \square = 8$$

$$12 - \square = 6$$

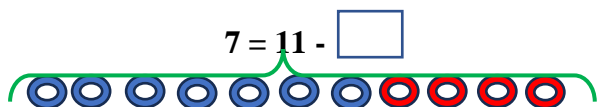
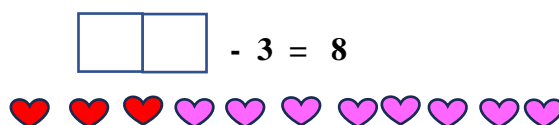
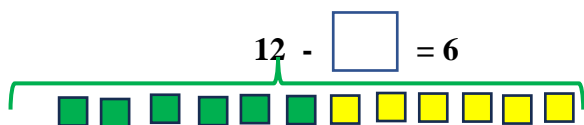
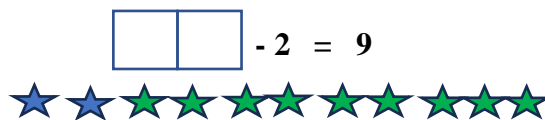
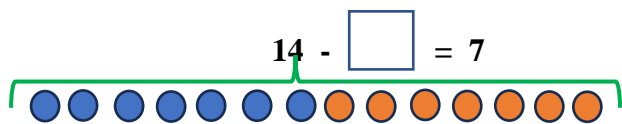

$$\square \square - 3 = 8$$

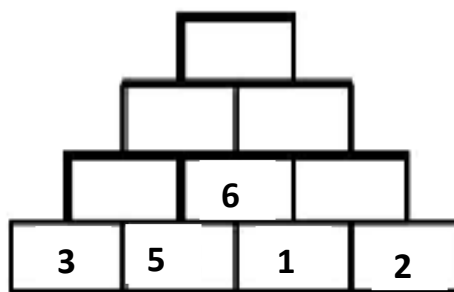
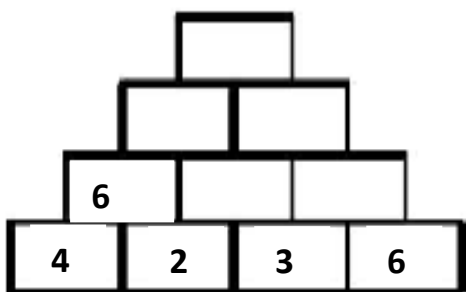
$$9 = 12 - \square$$

2.) OBSERVĂ CU ATENȚIE DESENELE ȘI AFLĂ TERMENUL NECUNOSCUT.

DACĂ AI TERMINAT , POȚI SĂ TE JOCI.

DESCOPERĂ REGULA DE CONSTRUIRE A PIRAMIDELOR.

ATÂT PE ORIZONTALĂ, CÂT ȘI PE VERTICALĂ TREBUIE SĂ OBȚII
SUMA 15.

	7	6
9	5	
4		8

	8	1
2		6
7	0	

COLOREAZĂ!

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI - METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN LECTIILE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR¹

Marusia Monica Pascu,

prof. învă. primar la Școala Gimnazială „Dumitru Ghenoiu” Băicoi

Scopul educației este înaintarea în cunoaștere și distingerea adevărului. (John F. Kennedy)

Educația este o cale către cunoașterea mai profundă a lumii, a lui Dumnezeu, a noastră înșine. Profesorul contribuie la facilitarea acestor descoperiri și stimulează elevii să învețe, să exploreze mediul, să participe cu interes la dezvoltarea lor, folosind atât metode tradiționale, care asigură baza învățării, cât și metode moderne, care presupun o interacțiune mai mare între elevi.

Metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin descoperire și prin cooperare, venind în completarea metodelor tradiționale de învățământ. Predarea activ-participativă încurajează elevii să își exprime opinia, să caute răspunsuri și soluții, să se adapteze la situații noi, să exploreze cu interes domenii noi, participând la formarea lor. „Metodele activ-participative sunt cele care caută să transforme contactul subiectului cu noul material într-o experiență activă, trăită de el.”(Mihăescu ș.a., 2010: p.3)

În continuare voi prezenta modalitatea prin care am aplicat trei dintre metodele și strategiile activ-participative (Brainstormingul, Harta textului, Cvintetul) în lecțiile de predare-învățare la Limba și Literatura Română, la clasa a III-a.

Brainstormingul este o metodă acreditată prin faptul că „o problemă elaborată cu logici diferite, tratată din unghiuri diferite de vedere, are mari șanse să găsească rezolvarea cuvenită” (Cerghit, 2006: p.154)

¹ Articolul conține fragmente din capitoul al II-lea al lucrării mele metodico-științifice pentru obținerea gradului didactic I, intitulată *Metode de predare specifice învățământului primar - Domeniul Limba și Literatura Română*, coordonată de lect. dr. Loredana Netedu.

Inițiată de A. Osborne în anul 1953, aceasta este una din cele mai răspândite metode în formarea elevilor, în stimularea creativității, în domeniul afacerilor, al publicității etc. Utilizarea brainstormingului optimizează dezvoltarea relațiilor interpersonale (constatăm că persoanele din jur pot fi bune, valoroase, importante). Identificarea soluțiilor pentru o problemă dată este un alt obiectiv al brainstorming-ului.

La o lecție de predare- învățare la Limba și Literatura Română, am parcurs următoarele etape:

1. Am ales tema și am anunțat sarcina de lucru.

În cadrul lecției „*Vizită*” de Ion Luca Caragiale, clasa a III-a (dirijarea învățării) am ales ca temă comportamentul lui Ionel, solicitându-le elevilor să propună soluții pentru a remedia conduita băiatului, scopul fiind să devină un copil ascultător și educat. Am scris pe tablă următoarea întrebare: „Cum s-ar putea îndrepta comportamentul lui Ionel?”

2. Am solicitat clasei exprimarea într-un mod cât mai rapid, în enunțuri scurte și concrete, fără cenzură, a tuturor ideilor – chiar trăznite, neobișnuite, absurde, fanteziste, așa cum vin ele în minte legate de rezolvarea situației-problemă conturate. S-a suspendat orice gen de critică, nimeni neavând voie să facă observații negative.

În urma lansării temei, legată de rezolvarea situației-problemă, elevii au dat frâu liber creativității, căutând, inventând și descoperind în scurt timp modalități prin care conduita lui Ionel se poate remedia. Am primit inițial soluții ce vizau abordarea critică și adoptarea de către mamă a unei atitudini obiective față de comportamentul băiatului său, de pildă: „Ionel ar trebui să fie pedepsit de mama sa.”; „Ar trebui să fie muștrat de mamă și de musafir.”, „Mama nu trebuie să îi ia apărarea când greșește.”, „Este necesar ca mama sa să reacționeze imediat când băiatul face ceva greșit.” Ulterior, elevii au formulat și soluții ce presupuneau formarea unei relații constructive între mamă și fiul său, bazată pe răbdare, sprijin și încredere, cu alte cuvinte, mama adoptând o atitudine opusă celei de mai sus: „Lui Ionel trebuie să i se explice cu răbdare cum ar trebui să se comporte.”, „Mama ar trebui să fie un model pentru el.”, „Este necesar ca Ionel să fie încurajat”, „Lui Ionel să i se evidențieze faptele bune, oricând le face, să fie chiar laudat pentru acestea, astfel încât să fie îndemnat să le repete în viitor.”

3. Totul s-a înregistrat în scris, pe caiet și pe tablă.

4. S-a lăsat o pauză de câteva minute pentru „așezarea” ideilor emise și recepționate.

5. S-au reluat pe rând ideile emise. Așa cum le-am prezentat mai sus, întrebările au fost grupate pe două categorii: cele vizând *pedepsirea*, *critica faptelor rele* și cele ce presupun *lauda și încurajarea faptelor bune (atunci când sunt produse)*.

6. Am constatat, împreună cu elevii, că cele mai eficiente soluții se dovedesc a fi cele bazate pe o motivație pozitivă, pe laudă, încurajare, răbdare, dar și pe un model în familie. Elevii au fost de acord că pedeapsa excesivă și muștrarea (motivația negativă) nu reușesc să îndeplinească scopul propus la fel de bine cum ar putea sfatul bun al mamei și încurajările permanente pentru faptele bune. Am ținut cont și de viziunea profesorului Mielu Zlate din lucrarea *Psihologie: Manual pentru clasa a X-a*, conform căreia dacă *stimulii aversivi* (amenințarea, pedepsirea) au drept consecințe abținerea, evitarea, refuzul, *stimulările premiale* (lauda, încurajarea) se soldează cu efecte benefice asupra activității sau a relațiilor dintre oameni și cu angajarea în acțiunile dorite.

7. S-au afișat apoi ideile rezultate. Am căzut de acord, împreună, la final, că cea mai bună metodă prin care comportamentul lui Ionel să se îndrepte este discuția cu mama sa, în care aceasta să îi explice, cu răbdare, ce conduită ar trebui să aibă un copil de vârsta lui și să îi prezinte o comparație între consecințele dezavantajoase ale faptelor rele și beneficiile faptelor bune, evidențiind totodată valoarea faptelor bune făcute de copil până atunci. De asemenea, am considerat și că este necesar ca mama sa să îl îndrume pe băiat pe calea cea bună prin propriul exemplu de conduită, accentuând valoarea formativă a modelului de personalitate. Până la urmă, caracterul se formează și prin interacțiunea cu familia, iar în caracterul unui copil se observă în principal, amprenta părinților săi și modalitatea aleasă de a îl educa.

Harta textului

Harta textului este o metodă interactivă foarte îndrăgită de copii, ce constă în extragerea componentelor-cheie ale unui text literar, facilitând procesul de înțelegere a mesajului acestuia. Această metodă se poate realiza individual sau pe echipe și asigură participarea elevilor în activitățile de căutare și descoperire a elementelor narrative ce compun un text literar.

Harta textului cuprinde: titlul textului, numele autorului, personajele care iau parte la acțiune, locul și timpul desfășurării acțiunii, evenimentul/ expresiile deosebite, morala/ învățătura /opinia elevilor despre conținutul textului.

În cadrul lecției „Povestea omului de zăpadă”, am aplicat metoda *Harta textului* în momentul de dirijare a învățării, elevii stabilind astfel:

Titul textului - „Povestea omului de zăpadă” ;

Autorul- necunoscut ;

Personajele care iau parte la acțiune- omul de zăpadă, musafirii, nepoții și copilul ;

Locul și timpul desfășurării acțiunii- în grădina din spatele casei, în anotimpul iarna ;

Morala/Învățătura- „Bine faci, bine găsești.”

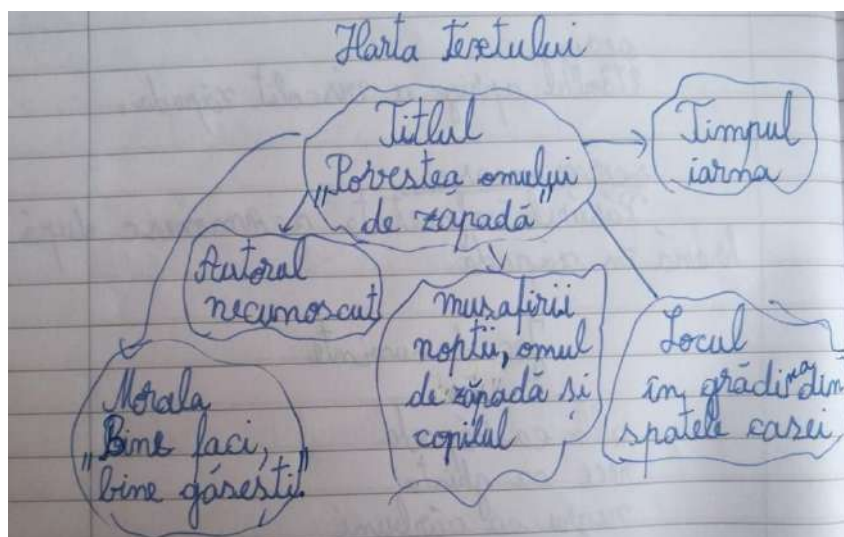

Fig. 1- Aplicarea metodei Harta textului în cadrul lecției *Povestea omului de zăpadă*

Cvintetul este o metodă care pune accentul pe forța creativă a elevului, pe capacitatea sa de a observa și de a extrage esențialul dintr-un text epic sau liric stimulând gândirea critică (Mihăescu ș.a., 2010: p.16). Gândirea critică este o modalitate superioară de manifestare a gândirii, care sintetizează și integrează aspecte și proceduri ale celorlalte moduri de gândire. Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând elevilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare. Ei nu trebuie să se simtă stingheri, să le fie teamă de reacția celor din jur față de părerile lor, să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecție. Elevii trebuie obișnuiți cu investigația temeinică, cu dezbateră autentică, cu găsirea unor răspunsuri adecvate la problemele cu care se confruntă. Gândirea critică îi învață pe elevi, să-și emită și să-și susțină propriile idei.

Așadar, am oferit posibilitatea elevilor mei să devină niște mici „poeți” realizând cvintete în cadrul orelor de Limba și Literatura română.

Explicându-le etapele de elaborare ale cvintetului, am utilizat metoda în momentul de fixare a cunoștințelor la lecția „Hoinarul”, după Emil Gârleanu după cum urmează:

- primul vers este format dintr-un singur cuvânt ce denumește subiectul (un substantiv): fluturile;
- al doilea vers este format din două cuvinte ce definesc caracteristicile subiectului (două adjective): ștengar, hoinar;
- al treilea vers este format din trei cuvinte care exprimă acțiuni (verbe): zbura, hoinărea, critica;
- al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă starea elevului față de subiect: A fost dezamăgit rău;
- al cincilea vers este format dintr-un cuvânt cu rol de constatare sau de concluzie, care prezintă însușirea esențială a subiectului: ștengarul.

Fig. 2- Aplicarea metodei Cvintetul în cadrul lecției *Hoinar*, după Emil Gârleanu

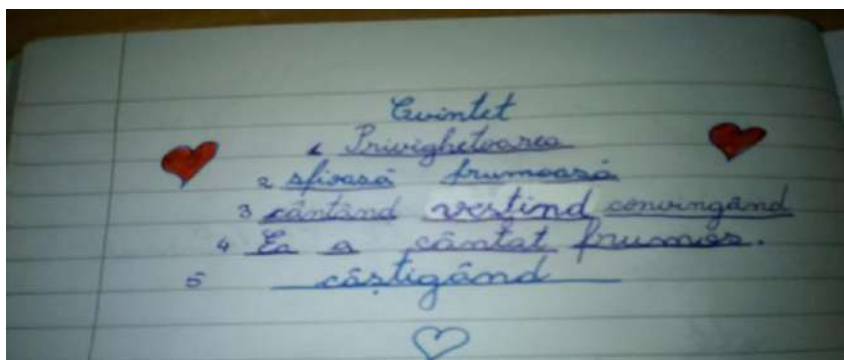

Fig. 3- Exemplu de cvintet realizat în cadrul lecției *Legenda privighetorii*, după Charles Perrault (lectură- clasa a III-a)

Alte exemple de cvintete:

Banul muncit
prețios, valoros
câștigând, agonisind, cheltuind
Ne dă multe satisfacții.
hărnicie

Toamna
frumoasă, ploioasă
bătând, scuturând, plecând
Ne alungă păsările călătoare.
bogăție

Se observă astfel rezultatele diverse, interesante obținute în urma aplicării acestor metode la orele de Limba și Literatura Română.

Metodele activ-participative contribuie la formarea abilităților de gândire creativă și de gândire critică, de rezolvare a problemelor, de lucru în echipă, creând un mediu armonios pentru învățare. Astfel, profesorul reușește să stimuleze elevii să participe cu interes la formarea lor, la explorarea domeniilor noi, să exprime păreri, să creeze soluții, simțindu-se valoroși și fericiți în procesul de învățare.

Bibliografie

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*, Iași: Polirom.

Mihăescu, M., Mănescu, M., Robu, M., Cenac, O.(2010). *Metode activ-participative aplicate în învățământul primar*”, București: Didactica Publishing House.

Zlate, M. (Coord./Ed.). (2005). *Psihologie: Manual pentru clasa a X-a*, București: Aramis.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Secțiunea: Eficiență și calitate în demersul didactic – exemple de bune practici

Fiecare temă predată presupune abordarea din perspectiva celor cinci teme fundamentale ale geografiei. Geografia este mai mult decât memorarea unor nume și locuri. Geografii organizează spațiul cam în același fel în care istoricii organizează timpul. Pentru aceasta, cele mai importante trei întrebări pe care le utilizează sunt:

1. Unde se află?
2. De ce este acolo?
3. Care sunt consecințele faptului că se află acolo?

Cele cinci teme ale geografiei permit răspunsuri la următoarele întrebări:

1. Localizarea: Unde este localizat?
2. Spațiul/locul: Cum e acolo?
3. Omul/Interacțiunea cu mediul înconjurător: Care este legătura dintre oameni și mediul înconjurător ?
4. Dinamica: Cum și de ce sunt spațiile/locurile conectate unele cu altele?
5. Regiunile: Cum și de ce un areal este diferit/asemănător cu altul?

Nici o temă nu poate fi înțeleasă fără celelalte. Temele sunt conectate unele cu altele așa cum sunt conectate toate componentele lumii noastre. Nici o parte a lumii nu poate fi înțeleasă dacă este studiată izolat.

A. Localizarea: Poziția pe suprafața Pământului

Localizarea absolută și relativă reprezintă două moduri prin care se identifică poziția geografică a comunităților și locurilor pe suprafața Terrei. Este importantă deoarece permite stabilirea locului unde se află diferite lucruri/fenomene/comunități etc. *Localizarea absolută* răspunde la întrebarea: unde este? Latitudinea și longitudinea sunt utilizate pt identificarea exactă pe hartă. *Localizarea relativă* ilustrează legăturile unui loc cu altele. Fiecare casă are o poziție relativă – unde este situată în raport de școală, transportul în comun sau magazine?

B. Locul/Spațiul: Caracteristicile fizice și ale populației

Această temă are în vedere caracteristicile care diferențează un loc de altul. Geografii descriu un loc din două perspective: geografia fizică și geografia populației/umană. Caracteristicile fizice ale unui loc derivă din procesele geologice, hidrologice, atmosferice și biologice. Caracteristicile

de geografie umană ale unui loc sunt consecința ideilor și acțiunilor oamenilor. Împreună, localizarea și caracteristicile locului asigură o bază de la care geografii pornesc.

C. Interacțiunea om – mediu: Transformarea peisajului

Caracteristicile fizice și umane ale unui spațiu oferă indicii pentru înțelegerea interrelațiilor existente între oameni și mediul lor de viață. Se pune întrebarea: care este legătura între oameni și mediu? Din această perspectivă există 3 concepte cheie:

- Oamenii depind de mediul înconjurător pentru a-și asigura nevoile de bază;
- Oamenii modifică mediul înconjurător conform necesităților acestora;
- Oamenii se adaptează caracteristicilor diferitelor tipuri de medii.

D. Dinamica – Oamenii interacționează pe suprafața Pământului

Relațiile între oamenii din diferite locuri sunt modelate de deplasarea constantă a oamenilor, ideilor, materialelor și de dinamica proceselor naturale. Lumea este într-o continuă mișcare, schimbându-se constant.

E. Regiunile: cum se formează și se modifică

Regiunea este unitatea de bază într-un studiu geografic. Noțiunea de regiune face referire la un sector relativ omogen, mai mult sau mai puțin întins, din spațiul geografic al planetei, care, prin caracteristicile sale se diferențiază de teritoriile vecine. Granițele între regiuni sunt destul de vagi. Unele regiuni se disting prin caracteristicile fizice (relief, climă, ape, vegetație, sol), altele se identifică prin caracteristici umane (economice, sociale, politice și culturale).

Proiectarea unei unități elementare/lecție

Școala : Colegiul Național Silvania - Zalău

Clasa : a VI-a A

Profesor : Păștean Camelia

Nr. ore pe săptămână : 1 oră

Obiectul : Geografie - clasa a VI a

Unitatea de învățare : Antroposfera - omul și activitățile umane

Tema : Europa - activitățile economice : agricultura, industria și serviciile

Tipul lecției : dobândire de noi cunoștințe

Durata lectiei : 50 min

A. Elemente de proiectare a instruirii:

Competențe generale :

C1 Prezentarea realității geografice, utilizând mijloace și limbaje specifice

C2 Raportarea realității geografice spațiale și temporale la reprezentări cartografice

C3 Studierea spațiului geografic, realizând conexiuni cu informații dobândite la alte discipline școlare

Competențe specifice :

R1 Utilizarea termenilor geografici în contexte diferite

R2 Descrierea unor elemente, fenomene sau procese geografice observate în imagini

R3 Utilizarea informației furnizată de hărțile speciale;

R4 Descrierea unor elemente și procese geografice folosind noțiuni din istorie, matematică.

Competențe derivate, atinse de elevi la sfârșitul orei:

1. Identificarea factorilor care au dus la apariția celor trei sectoare economice de-a lungul evoluției civilizației umane.
2. Precizarea celor trei domenii ale activităților economice și a principalelor ramuri ale acestora.
3. Prezentarea repartiției principalelor activități economice pe teritoriul Europei
4. Recunoașterea produselor fiecărei ramuri economice.

Resurse ale instruirii:

- a) Metode: discuția (liberă, structurată), demonstrația, explicarea, analiza hărților; pe parcursul întregii activități profesorul utilizează, pentru a evidenția legătura om – natură – societate, cele trei întrebări:
 1. Unde se află?
 2. De ce este acolo?
 3. Care sunt consecințele faptului că se află acolo?
- b) Mijloace: imagini, reprezentări grafice, hărți, texte ilustrative pentru fiecare ramură și domeniu de activitate.
- c) Surse informaționale: date economice, tabele, diagrame
- d) Suporturi cartografice: hărți ale culturilor agricole, ale repartiției industriei, ale regiunilor turistice.

Strategia didactică: citește – identifică - răspunde

Designul instruirii – succesiunea activităților de predare învățare:

- Discuție inițială despre domeniile activităților umane
- Se transmite sarcina de lucru: elevii primesc o foaie cu 10 întrebări ale căror răspunsuri le vor găsi dacă citesc informația scrisă pe câteva post-it-uri lipite pe pereții clasei;
- Se transmite și timpul în care trebuie îndeplinită sarcina de lucru;
- La expirarea timpului elevii prezintă răspunsurile – cele greșite fiind corectate de ceilalți elevi.
- Profesorul clarifică noțiunile noi învățate și răspunde la eventualele întrebări legate de informația din textele citite.
- Se identifică pe harta Europei (fizică sau politică) elementele teritoriale menționate;

Sinteză și evaluare:

- Realizarea unui tabel cu ramurile economice, produsele acestora și țările producătoare.

B. Conținutul și sistemul de idei principale

1. **Elemente introductive:** activitățile economice și scurt istoric al evoluției acestora;
2. **Idei principale:**
 - Caracteristicile agriculturii Europei și distribuția teritorială a culturilor agricole;
 - Factorii localizării industriei;
 - Industria constructoare de mașini și principalele țări producătoare;
 - Serviciile – transporturile și turismul.
3. **Legături disciplinare:** cu lecția - Domeniile activităților economice pe Terra
4. **Relații interdisciplinare:** Istoria – legat de apariția agriculturii, industriei, serviciilor.
5. **Extinderi:** - discutarea posibilității modificării structurii economice a României

C. Evaluare: analiza răspunsurilor descoperite și localizarea pe harta Europei;

D. Elemente de reglare a instruirii: identificarea modului în care fiecare activitate economică a contribuit la dezvoltarea societății umane (minimal).

Bibliografie:

Mihaela Cornelia Fiscutean, Dorin Fiscutean – Geografie – clasa a VI-a, Editura Didactică și Pedagogică;

Silviu Neguț, Mihai Ielenicz, Dan Bălțeanu, Marius-Cristian Neacșu, Alexandru Bărbulescu – Geografie – clasa a XI-a, Editura Humanitas Educațional;

Surse web;

Ma manière de voir les choses

Prof. Adriana Pătrașcu

Ecole «Tudor Arghezi » , Năvodari

Mots clés : compétences clés, méthode moderne, pantin, remue-méninges, chanson, portfolio, évolution

Selon l'orientation traditionnelle, le rôle de l'élève est celui d'écouter et de suivre les consignes du professeur; de retenir, d'accepter passivement les idées reçues, les reproduire et travailler isolément. La tendance actuelle est d'attribuer à l'élève le rôle central dans l'enseignement; il doit exprimer ses opinions, partager ses idées aux autres pour s'enrichir, argumenter et poser des questions pour clarifier ses incertitudes, échanger des informations pour avoir des réponses variées.

Au début de l'année scolaire je présente aux parents des élèves la nécessité de l'étude du français langue étrangère. Je leur explique qu'à travers le français les compétences clés seront très bien développées et que l'enseignant sera mieux préparé pour la vie. Les compétences clé représentent « un registre ample de compétences qui assure à l'élève ayant obtenu son DNB (diplôme national de brevet) l'adaptation flexible à un monde en changement continu et en interconnexion profonde »¹. Toutes ces compétences arrivent à s'entrecroiser et à se connecter dans des contextes d'apprentissage formel et non-formel. Ces compétences clé se forment pendant quatre années de collège, grâce au professeur de la classe, mais aussi grâce aux parents de l'élève, à la maison. On a une bonne collaboration enseignant-parents-élève avec des résultats visibles.

Pour la compétence de communication en français, à la fin du collège l'élève réussira à exprimer des idées, des opinions, participera aux échanges verbales sur des sujets connus.

Pour pouvoir travailler en équipe pendant le cours de français, la communication de la langue maternelle sera développée dans des situations réelles, de travail: quand les élèves ne connaissent une expression en français, ils vont appeler à la langue maternelle.

L'esprit d'entreprise et d'entrepreneuriat se révèle durant les activités non-formelles comme les activités dédiées à la Journée Internationale de la Poésie, à la Journée Internationale des langues européennes, à la Journée de la Francophonie quand les élèves seront obligés à s'organiser, à mettre en pratique leurs idées innovatives, à s'autoévaluer, à être critiques, accepter leur résultat, et se proposer toujours un meilleur résultat.

Les compétences mathématiques et les compétences de base en sciences et technologie se concrétiseront à partir de l'étude du numéral, exprimer la date, l'âge, l'heure, la localisation des objets de la classe. On aura des textes support sur l'environnement, sur le recyclage et les déchets.

La compétence digitale se valorifie pendant l'année scolaire par des thèmes divers comme la famille, la mode, les vêtements, etc transposés en projet - ppt ou vidéo. La compétence apprendre à apprendre sera elle-même appliquée par la coopération avec les autres dans le cadre des projets en équipe- l'exactitude, l'argumentation des décisions, assumer ses décisions, ses responsabilités pour l'apprentissage, l'auto organisation et la gestion de son propre temps. C'est de cette manière que l'élève identifiera ses points forts et ses points faibles et apprendra de ses propres erreurs. Les compétences sociales et civiques se manifesteront par des attitudes positives envers soi-même et envers les autres, envers sa propre identité culturelle et envers l'identité culturelle des autres pays, par la

¹ <https://www.eumonitor.eu>

diversité ethnique et culturelle d'une classe , par des sujets attrayants comme des pays francophones, des régions de la France, des fêtes religieuses et légales de notre pays et de la France.

La sensibilisation et l'expression culturelle seront développées à l'aide du dessin, des essais créatifs des élèves sur le thème de la famille, un album de famille, un vêtement au choix, des dessins avec des métiers, des descriptions ou le plan même de la maison.

Toutes ces compétences clés dont j'ai parlé se retrouvent et sont développées pendant mes cours de français.

Comme une méthode moderne d'apprentissage ludique est l'apprentissage à l'aide des pantins, méthode apprise grâce au projet Pantins pour l'inclusions, un projet Erasmus +KA229, notre école étant membre du Consortium DEOR de ce projet². « Des patins dans la classe, réussissent à briser la glace »; notre slogan s'est réveillé réel, parce qu'il surprend l'état d'esprit des élèves. Quand il est mis dans une situation ludique, il apprend par plaisir, sans être forcé, ni obligé. Tous les enfants sont égaux et ils ont le droit de jouer et de s'accepter, d'apprendre à lire, à calculer sans se détester. On a compris aussi « qu'on est petits, on est équipe, on aime jouer et communiquer » ! La conclusion est que le pantin peut se modeler tout comme l'enfant qui peut être éduqué !³ Au début de l'étude du français les enfants émotifs, timides, stressés n'osaient pas à s'exprimer directement. Le pantin, acheté ou confectionné par l'élève-même aide l'élève à se cacher derrière et à croire qu'il prononce bien comme il prononce et à se sentir à son aise. Des élèves apparemment sérieux, qui ne souriaient jamais, se sont révélés comme des élèves joviales, amusants, qui ont goûté le jeu. Ils ont appris les jours de la semaine en jouant avec les marionettes, on a travaillé à la description de la personne en jouant et en créant. La manière ludique est le moyen sûr et pratique d'apprendre des choses nouvelles.

Une méthode moderne que j'utilise est le remue-méninges. Cette méthode a beaucoup d'avantages comme la participation active de tous les élèves, ils s'expriment clairement sans peur de faire de fautes, ils s'élibèrent des préjugés, leur créativité est mise au travail. Les relations interpersonnelles se développent en valorisant les idées de chacun d'entre eux et l'atmosphère du travail est déjà créée. Au début d'une leçon niveau A2, au titre *Les vêtements* par exemple, je demande aux élèves de dire les premiers mots qui leur passent par la tête quand ils entendent «mode» et de noter au tableau noir les mots clé, puis des noms de créateurs de mode roumains ou français qu'ils connaissent. Ils deviennent compétitifs dans les réponses. Ensuite, je leur propose un texte ou un dialogue sur la mode de <https://www.podcastfrancaisfacile.com/podcast/changement-de-vetement.html> . On continue par des exercices à trous, identifier l'intrus. En équipe , les élèves devront créer un concept de vêtement ou un accessoire qu'ils décriront (couleur, matériel, style, occasion) devant les copains en argumentant leur choix .

La chanson occupe une place spéciale , elle est prioritaire dans mes cours de français, particulièrement pour les élèves débutants, pour les faire acquérir des notions lexicales et grammaticales. « La chanson de l'école » pour acquérir les objets de l'écolier, « Jean Petit qui danse » ou « Des os, il en faut » pour apprendre les parties du corps, «Pour faire un bon gâteau» pour apprendre les articles partitifs, «J'aime les fruits» pour apprendre les fruits, «A vélo dans Paris », pour le niveau B1, « Si j'étais président » pour apprendre le Si conditionnel, etc.

Mon rôle , en tant que professeur de français, deuxième langue d'étude est assez difficile, parce que les élèves sont moins intéressés par le français , c'est pour cela que j'ai introduit dans ma stratégie d'enseignement le portfolio. En effet, un élève est attiré davantage par des projets, des portfolios qu'on lui propose que par des activités traditionnelles qui lui provoquent souvent l'ennui. Le portfolio peut

² <https://pantins.ro/2020/02/21/deor-fevrier-2020-ecole-tudor-arghezi-navodari-roumanie/>

³ <https://pantins.ro/tag/tudor-arghezi/>

être considéré comme un moyen de développement personnel et un vrai outil d'enseignement / apprentissage.

«Le Portfolio européen des langues peut contribuer à la construction d'une compétence lexicale permettant de tirer profit de la connaissance de certaines régularités dans la formation des mots (racines, composition, dérivation, etc.) et de termes ou concepts communs à plusieurs disciplines ou langues différentes, tout en étant conscient de la valeur sémantique de ces termes dans des contextes spécifiques».⁴

A partir du portfolio européen des langues qui est apparu comme une nécessité, pour arrêter la suprématie d'une langue en défaveur d'une autre et qui promeut l'apprentissage et la maîtrise de plusieurs langues étrangères, l'ouverture au plurilinguisme et à la pluralité, j'ai élargi la sphère à d'autres approches biographiques, à travers lesquelles, j'ai encouragé les élèves dans l'étude des langues en général, plusieurs langues à la fois : l'anglais, le français, l'italien, le russe, car l'enseignement roumain leur offre cette opportunité. Le seuil de timidité est franchi, ils osent s'exprimer sans avoir peur de faire des fautes ; au contraire, ils sont motivés, ils parlent pour exercer leurs connaissances, en dépit des erreurs, qui, au début, sont normales.

Je trouve que la clé de la réussite d'un cours de français est d'harmoniser les méthodes traditionnelles avec les méthodes modernes. L'entente et la coopération entre les élèves et les professeurs représentent le fondement de l'évolution.

Bibliographie:

1. Roman, Dorina, *La didactique du français langue étrangère*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994
2. Francis G., *Comment prendre en compte la compétence plurilingue et interculturelle dans les portfolios européens des langues*, *Portfolio européen des langues - Maquettes et ressources*, Paris, Didier.2006
3. Cucos, C, *Pedagogie*.Iași, Polirom, 2006

1. <https://www.eumonitor.eu>

2. <https://pantins.ro/2020/02/21/deor-fevrier-2020-ecole-tudor-arghezi-navodari-roumanie/>

3. <https://pantins.ro/tag/tudor-arghezi/>

4. <https://rm.coe.int/>

⁴ Francis G., 2006, *Comment prendre en compte la compétence plurilingue et interculturelle dans les portfolios européens des langues*, *Portfolio européen des langues - Maquettes et ressources*, Paris, Didier

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Învățarea activă în învățământul preșcolar

Învățarea activă este o abordare în care elevii sunt implicați activ în învățare, în loc să fie doar receptori pasivi de informații. Această abordare este deosebit de importantă în învățământul preșcolar, deoarece poate ajuta copiii să se dezvolte în moduri complexe și holistice.

Ce este învățarea activă?

Învățarea activă este o abordare în care elevii sunt implicați direct în procesul de învățare. Acest lucru poate include activități precum cercetarea, experimentarea, rezolvarea problemelor și lucrul în echipă.

De ce este importantă învățarea activă în învățământul preșcolar?

Învățarea activă este importantă în învățământul preșcolar din mai multe motive:

Ajută copiii să devină învățători mai independenți și mai responsabili. Când sunt implicați activ în învățare, copiii trebuie să-și asume responsabilitatea pentru propria învățare. Acest lucru îi poate ajuta să dezvolte abilitățile de gândire critică și de rezolvare a problemelor, care sunt esențiale pentru succesul în școală și în viață.

Ajută copiii să dezvolte abilități sociale și de colaborare. Când lucrează împreună, copiii trebuie să comunice și să coopereze pentru a atinge un obiectiv comun. Acest lucru le poate ajuta să dezvolte abilități importante care îi vor ajuta să se integreze în societate și să lucreze cu succes în echipă.

Ajută copiii să se angajeze în subiecte într-un mod mai interesant și mai captivant. Când sunt implicați activ în învățare, copiii sunt mai probabil să fie interesați de ceea ce învață și să-și amintească mai multe.

Exemple de învățare activă în învățământul preșcolar

Iată câteva exemple de activități de învățare activă care pot fi utilizate în învățământul preșcolar:

-Cercetarea: Copiii pot fi încurajați să cerceteze un subiect care îi interesează. Acest lucru le poate ajuta să învețe mai multe despre lume și să dezvolte abilitățile de cercetare.

-Experimentarea: Copiii pot fi încurajați să experimenteze cu diferite materiale și concepte. Acest lucru le poate ajuta să învețe prin experiență și să dezvolte abilitățile de rezolvare a problemelor.

-Rezolvarea problemelor: Copiii pot fi încurajați să rezolve probleme folosind abilitățile lor de gândire critică. Acest lucru le poate ajuta să dezvolte abilitățile de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor.

-Lucrul în echipă: Copiii pot fi încurajați să lucreze împreună pentru a finaliza o sarcină. Acest lucru le poate ajuta să dezvolte abilitățile de comunicare, colaborare și lucru în echipă.

Concluzie

-Învățarea activă este o abordare importantă a educației preșcolare. Această abordare poate ajuta copiii să se dezvolte în moduri complexe și holistice, ajutându-i să devină învățători mai independenți, responsabili și socializați.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D.*, Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

Gestiunea eficientă a relațiilor interpersonale din școală în context pandemic

Paul Marius Gelu
Colegiul Economic „Partenie Cosma” Oradea

Criza pandemică datorată virusului SARS-CoV-2 a dus la schimbări majore în toate domeniile, mai cu seamă în învățământ. Necesitatea distanțării sociale a dus la folosirea intensă a mediului virtual bazat pe diverse tehnologii și platforme educaționale. Secvențele de învățământ online și clasic s-au succedat de-a lungul unei perioade lungi de timp, având efecte asupra relațiilor interumane întâlnite la nivelul școlii, dar și asupra modului de comunicare. Cadrele didactice au fost nevoite să se adapteze la noile realități, cu toate că multe dintre acestea preferă interacțiunea față în față. Pe de altă parte părerile în rândul elevilor sunt împărțite, unii preferând confortul orelor realizate în fața calculatorului, iar alții conștientizând nevoia de interacțiune fizică pentru creșterea calității actului educațional în ansamblu.

CONCEPTE

Managementul resurselor umane și relațiilor ce se stabilesc între acestea devine o componentă esențială pentru succesul și performanțele oricărei organizații, iar domeniul învățământului nu face excepție.

Relațiile interpersonale la nivelul școlii se stabilesc între diversele categorii de resurse umane existente. În opinia doamnei profesor Orțan F. (2005, p.94) „relațiile interpersonale se prezintă ca structuri de percepții conștiente și inconștiente, în care un rol important îl au aspectele motivaționale, mai ales cele transformate în scopuri.” Mai cu seamă autoarea vorbește de faptul că „deschiderea interpersonală nu este o simplă întâlnire între oameni, ci mai mult o descoperire a celuilalt” și tratează în același timp și rolul comunicării în stabilirea acestor relații.

Amintim în primul rând relațiile dintre diferitele categorii de personal din școală, care, indiferent de natura lor, conduc la formarea diverselor grupuri, care într-o organizație, potrivit lui Radu, M. (2007) „este favorizată de îndeplinirea unor condiții: apropierea fizică între indivizi și sarcinile de muncă legate între ele, fie prin succesiunea operațiilor, fie prin scopul comun, înlesnesc interacțiunea și comunicarea”. De asemenea indivizii aflați în același loc de muncă se pot coaliza și grupa și sub influența unei amenințări externe.

Relațiile de muncă, formale, dar și cele informale, de colegialitate sau chiar prietenie, duc la coeziunea colectivului școlii și astfel contribuie decisiv la atingerea obiectivelor instituției de învățământ. Existența unor relații bazate pe încredere și apreciere ajută la crearea unui mediu de lucru plăcut, influențând într-o oarecare măsură și interacțiunea dintre cadrele didactice și elevi, părinți sau alți parteneri ai școlii.

În al doilea rând, la nivelul școlii, apare relația profesor-elev, de o mare complexitate și de aceasta pot depinde, în multe cazuri, performanțele școlare ale unui elev la un anumit obiect de studiu. În opinia lui Cucuș C. (2014, p.383), „relația profesorului cu elevii reprezintă o construcție reciprocă, dinamică, ce se repliază permanent în funcție de circumstanțe și scopuri educative.”

Un factor de maximă importanță, care influențează relațiile educaționale, îl constituie concepția pedagogică ce stă la baza activităților educaționale, modul în care sunt formulate finalitățile educației (ideal, scopuri, obiective), modul în care este privită natura copilului și posibilitățile de formare a trăsăturilor sale de personalitate. (Bărbieriu, A.D., 2021, p.27)

Un alt factor deosebit de important este activitatea extracurriculară, fie că este vorba de excursii, vizite, cluburi tematice, cercuri săptămânate sau implicarea elevilor în diverse proiecte educative, educaționale și de voluntariat, precum și proiecte Erasmus+. Toate acestea duc la dezvoltarea relațiilor între participanți și pot să conducă chiar la îmbunătățirea actului educațional și atingerea obiectivelor stabilite de profesor în activitatea sa cu elevii la clasă. Utilitatea activităților extrașcolare este susținută și de doamna profesor Orțan, F. (2009, p.32) care este de părere că trebuie încurajată „participarea elevilor la viața școlii, astfel încât elevii să devină conștienți de importanța studiului, organizându-se, în același timp, activități extracurriculare adecvate, pentru a se lărgi interesul elevilor și pentru a se construi relații bune în școală.”

Printre factorii ce influențează relația profesor-elev trebuie să punctăm și limitele date în principal de legislația în vigoare la nivel de învățământ, precum și de alte regulamente la nivelul instituției de învățământ, cum ar fi regulamentul intern. Apare însă de cele mai multe ori și un regulament al clasei ce ține de modul în care fiecare profesor/profesor-diriginte realizează managementul clasei de elevi. De

obicei „regulile clasei se stabilesc de către profesor și elevi, în vederea bunei desfășurări a orelor la o anumită materie. La rândul său, Regulamentul clasei este elaborat, în principal, prin colaborarea dintre diriginte și elevii clasei. Alte persoane consultate pentru construirea regulamentului sunt părinții elevilor și profesorii care predau la clasa respectivă.” (Badea, D. Et all, 2011, p.15)

Rolul relațiilor profesor-elev este, printre altele, și de a-i influența pe elevi în „multiple sensuri: pentru însușirea de cunoștințe, pentru determinarea unor stări afective favorabile recepționării mesajului emis de profesor, pentru determinarea unor modificări de comportament sau stabilizarea unor trăsături de caracter etc. Profesorul declanșează și întreține interesul elevilor și dorința lor de a învăța și de a răspunde printr-un comportament adecvat cerințelor lui” (Truța, E., Sorina, M., 2005, p.23). Influența apare, spre exemplu, în cazul în care profesorul solicită elevilor participarea la o acțiune de voluntariat, iar dacă elevii participă cu drag la aceasta și se finalizează cu un succes, este foarte probabil ca relația profesor-elev să fie una bună.

Elevii sunt angrenați zilnic într-o multitudine de interacțiuni la nivelul clasei de elevi sau al școlii. După cum precizează și Collier G. (1983) „Elevul, în condițiile vieții școlare, nu trăiește izolat, ci într-un angrenaj social, viața sa afectivă, activitatea intelectuale și nu mai puțin cea profesională desfășurându-se în interiorul și în interdependență cu mediul socio-școlar înconjurător sau în condițiile date de acesta.” Considerăm astfel că la nivelul școlii o mare parte din contribuția la mediul școlar în care elevul activează o are modul în care acesta interacționează cu ceilalți colegi și modul în care se simte la nivel emoțional în relația cu aceștia.

Relațiile dintre elevi sunt complexe, în principal datorită numărului mare de elevi existenți la nivelul unei clase sau grupe de studiu sau la nivelul școlii, fiecare cu individualitatea sa și felul propriu de a fi. La nivelul clasei se crează de obicei diverse grupuri, în care interacțiunea și relațiile se stabilesc mai puternic. Aceste grupuri de elevi de la nivelul clasei suferă modificări în timp datorită personalității fiecărui individ, valorilor însușite de către elevi, intereselor, pasiunilor și altor aspecte de ordin rațional sau sentimental.

Zlate, M. (2002, p.50) insistă asupra rolului personalității și al comportamentului în dezvoltarea relațiilor interumane. Autorul este de părere „că unii oameni se comportă așa cum sunt, în timp ce alții, așa cum își închipuie că sunt sau cum cred ca așteaptă ceilalți să se comporte. Pe de altă parte, în relațiile interpersonale contează nu atât cum este omul în realitate, ci cum se manifestă el în contactele cu ceilalți, deci nu atât însușirile sau trăsăturile sale ascunse, "ținute sub cheie", ci cele care se exteriorizează, care sunt făcute "publice".”

Considerăm că elevii pe parcursul evoluției școlare își dezvoltă comportamentul, personalitatea și învață să comunice, dar pe lângă îndrumarea cadrelor didactice, o influență semnificativă o au relațiile dintre elevi. Experiențele cu colegii, modul în care un elev este privit de ceilalți colegi, pot să îi influențeze decisiv dezvoltarea, în sens pozitiv sau în sens negativ. Se pot menționa aici și cazurile de bullying și, mai nou cyberbullying, care pot avea consecințe nefaste asupra dezvoltării în viitor a relațiilor interumane de zi cu zi.

INFLUENȚA PANDEMIEI SARS-CoV-2 ASUPRA RELAȚIILOR INTERPERSONALE ÎN ȘCOALĂ ȘI COMUNICAREA EFICIENTĂ

Au fost studiate relațiile interpersonale dintr-un colegiu orădean și modul în care acestea au fost afectate pe parcursul pandemiei pe baza a două chestionare: unul aplicat personalului școlii și celălalt aplicat elevilor.

Chestionarele aplicate au fost în totalitate cu caracter anonim pentru asigurarea sincerității răspunsurilor oferite și asigurarea acurateții ridicate a rezultatelor obținute. Aplicarea chestionarelor s-a realizat în perioada noiembrie-decembrie 2021, în cadrul Colegiului Economic „Partenie Cosma” Oradea.

Pentru personalul școlii chestionarul a fost aplicat prin intermediul platformei Google, cu ajutorul unui formular, pe un eșantion de 47 de angajați ai liceului, reprezentând aproape jumătate din personalul școlii. Majoritatea respondenților fac parte din categoria personalului didactic, dar au existat și respondenți din categoria personalului didactic auxiliar.

Chestionarul destinat educabililor a fost aplicat prin intermediul platformei Google, cu ajutorul unui formular, pe un eșantion de 85 de elevi din 4 clase, câte una pentru fiecare nivel între IX-XII. Distribuția elevilor pe fiecare nivel de studiu a fost relativ uniformă în cadrul eșantionului.

Potrivit personalului din cadrul colegiului relațiile de muncă cu colegii au avut de suferit datorită situației pandemice, fiind părerea a 51,1% dintre cei chestionați. Acest procent poate fi explicat și prin obișnuința de a socializa față în față a personalului din cadrul colegiului. Un procent 42,6% din personalul

chestionat consideră că relațiile nu au suferit modificări, în timp ce un procent mic de 6,4% consideră că pandemia a adus îmbunătățiri relației și comunicării cu colegii.

Figura 1. Relația și comunicarea între colegii de muncă

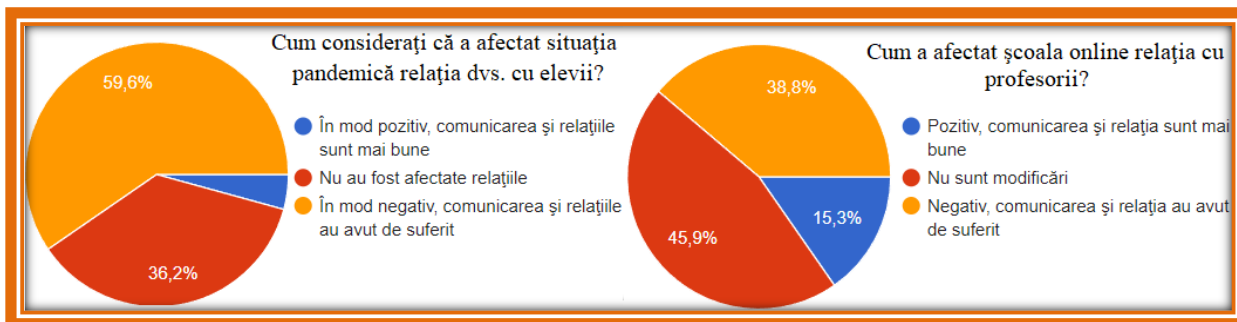
Sursa: prelucrare proprie

Comunicarea și întreținerea relațiilor cu colegii de muncă, fie ele formale sau informale, s-a realizat în această perioadă cel mai frecvent prin intermediul aplicațiilor de comunicare cum ar fi: WhatsApp sau Facebook Messenger, amintite de 87,2% dintre respondenți. Acestea facilitează și comunicarea cu mai mulți colegi în același timp prin crearea acelor grupuri unde pot fi transmise anunțuri legate de muncă, dar și dezbătute diverse probleme. Comunicarea față în față, în ciuda situației pandemice, încă se realizează frecvent conform a 78,7% dintre respondenți, precum și cea la telefon în opinia a 72,3% din totalul personalului chestionat.

Comunicarea prin poșta electronică cu colegii este utilizată de către 40,4% dintre cei chestionați, iar cea prin intermediul platformelor educaționale este mai puțin folosită în relația cu colegii, fiind amintită de doar 23,4% dintre respondenți.

Potrivit personalului colegiului relația cu elevii a avut de suferit din cauza situației pandemice și învățământului online, aspect susținut de 59,6% dintre cei chestionați. Un procent de 36,2% dintre cei întrebați au declarat că relațiile cu elevii nu au fost afectate de pandemie și doar 4,3% consideră că relațiile și comunicarea s-au îmbunătățit.

Figura 2. Relația profesor-elev din cele două perspective

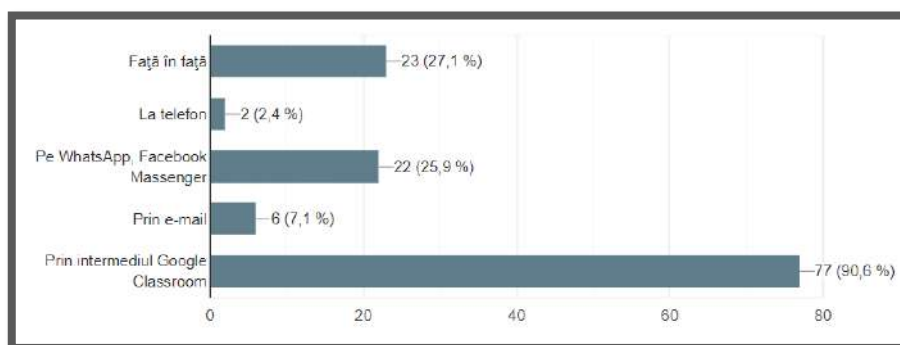
Sursa: prelucrare proprie

Legat de perioada pandemică cu care liceul s-a confruntat, aproape jumătate dintre elevi (45,9%) consideră că relația cu profesorii nu a suferit modificări datorită școlii online, ceea ce ar putea însemna că modul destul de bun de organizare și realizare a orelor în online a menținut o oarecare normalitate. Totuși 38,8% dintre elevi consideră că școala online a afectat în mod negativ relația cu profesorii, procent relativ crescut. Doar 15,3% dintre elevi sunt de părere că învățământul în mediul virtual a adus îmbunătățiri în relația cu profesorii.

Canalele de comunicare dintre profesori și elevi sunt și ele relevante asupra modului în care aceștia interacționează. După cum se poate observa școala online a dus la situația în care aproximativ 90% dintre elevi comunică frecvent cu profesorii prin intermediul platformei educaționale Google Classroom. Comunicarea în persoană a avut de suferit, doar o treime dintre elevii respondenți considerând că aceasta se realizează frecvent. Se observă că și mijloacele clasice de comunicare la distanță, telefon și

poștă electronică se folosesc destul de rar. În schimb comunicarea prin intermediul aplicațiilor cum ar fi WhatsApp sau Facebook Messenger apare ca fiind realizată frecvent cu profesorii la un sfert din totalul elevilor chestionați.

Figura 3. Comunic frecvent cu profesorii astfel:

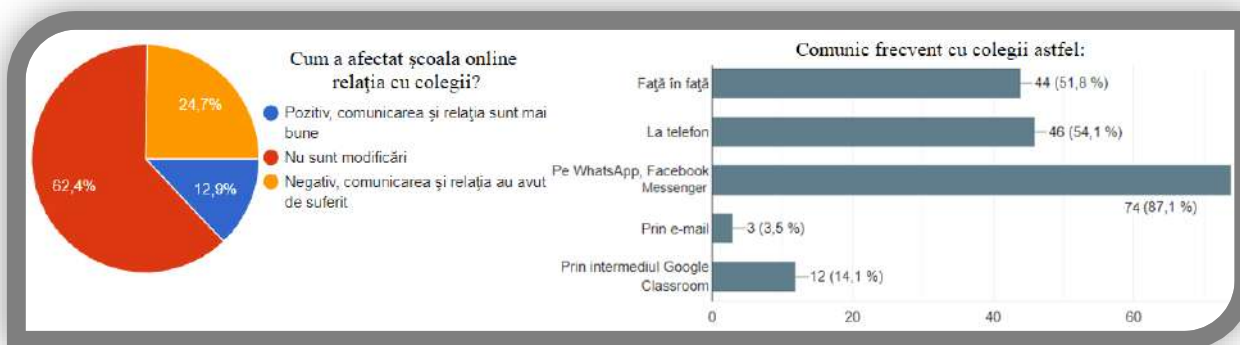

Sursa: prelucrare proprie

Școala în mediul virtual a dus, în opinia unora, și la unele modificări în relațiile dintre elevi. Un sfert dintre aceștia consideră că modificările sunt în sens negativ, iar 12,9% consideră că modificările sunt în sens pozitiv. Cu toate acestea 62,4% dintre elevi consideră că nu sunt modificări în relația cu colegii, aspect ce poate fi pus și pe seama obișnuinței tinerilor de a comunica, interacționa și desfășura activități împreună în mediul online.

Comunicarea între elevi se realizează cel mai adesea în mediul virtual, cu ajutorul aplicațiilor moderne de mesagerie (WhatsApp, Facebook Messenger) pentru 87,1% dintre respondenți. Alte modalități de comunicare virtuală sunt mai rar folosite (Platforme educaționale – 14,1% sau e-mail – 3,5%). Pe de altă parte comunicarea prin telefon este utilizată în relația cu colegii de peste jumătate dintre elevi (54,1%), dar și cea față în față (51,8%).

Figura 4. Relația și comunicarea între elevi

Sursa: prelucrare proprie

CONCLUZII

Situația pandemică a influențat în mod categoric relațiile interpersonale și modul de comunicare între diversele categorii de resurse umane existente la nivelul unei instituții de învățământ.

De remarcat este că profesorii preferă mijloacele de comunicare clasice, în detrimentul celor moderne, digitale, pentru întreținerea relațiilor de lucru și colegialitate sau prietenie. Totuși aceștia s-au adaptat și, conform spuselor elevilor, comunicarea cu profesorii s-a realizat în mediul virtual ca o nouă normalitate. S-au diversificat canalele de transmitere a mesajelor, cu un avânt semnificativ al comunicării digitale și cu ajutorul platformelor educaționale.

În opinia elevilor situația pandemică nu a afectat semnificativ relațiile dintre ei, doar aproximativ un sfert dintre elevi resimțind un impact negativ asupra acestor relații. Acesta este un aspect relativ îmbucurător deoarece multe studii sociologice se axează asupra impactului pandemiei asupra elevilor. Pe de altă parte trebuie avut în vedere faptul că răspunsurile provin din rândul liceenilor, aceștia fiind mai puțin predispuși la influența pandemiei decât colegii lor mai mici. Sub aspectul comunicării și întreținerii relațiilor elevii utilizează în continuare mijloacele de comunicare moderne, digitale pentru a interacționa, lucru ce era valabil și înainte de pandemie.

Se poate concluziona că actorii prezenți la procesul educațional au trecut printr-o serie de schimbări care au dus la utilizarea unor metode inedite de interacțiune, unele dintre acestea în mod sigur având o influență semnificativă a modului de comunicare ulterior situației pandemice, odată cu întoarcerea la cursurile în format fizic.

REFERINȚE

- ❖ Badea, D. Et all, 2011, Responsabilitatea profesorului în formarea moral-afectivă a tinerilor, Institutul de Științe ale Educației, București - https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2012/08/TE_2011_Responsabilitate_ed_moral_afectiva.pdf
- ❖ Bărbieriu, A.D., 2021, Relații și interacțiuni educaționale. Specificul relației profesor – elev, Modalități de îmbunătățire a relației profesor-elev - Simpozionul “Inovație și performanță în educație” Ediția 3, ISSN 2784 - 0166 ISSN – L 2784 – 0166
- ❖ Collier, G. 1983, The Management of peer - Group Learning, Society For Research Into Higher Education, Surrey
- ❖ Cucuș, C., 2014, Pedagogie, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași
- ❖ Orțan, F., 2009, Teoria și metodologia instruirii și evaluării în Științele Educației, Editura Universității din Oradea, Oradea
- ❖ Orțan F., 2005, Comunicare interpersonală în mediile școlare, Editura Universității din Oradea, Oradea
- ❖ Radu, M., Comunicarea în grupurile organizaționale, Revista Economia, Seria Management, Academia de Științe Economice București, Anul X, Nr. 2, 2007 - <http://www.management.ase.ro/reveconomia/2007-2/9.pdf>
- ❖ Truța, E., Sorina, M., 2005, Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje, Editura Aramis, București
- ❖ Zlate, M., 2002, Psihologie – Eul și personalitatea, Ediția a treia, Editura Trei, București
- ❖ Site-ul Colegiului Economic „Partenie Cosma Oradea” - <https://www.colegiuleconomicoradea.ro/index.php>

Proiectul – metodă alternativă de evaluare

Prof. învă. primar Păun Georgica
Școala gimnazială „Mihai Viteazul” Călărași, jud. Călărași

Proiectul reprezintă o „activitate de evaluare mai amplă, care începe în clasă, prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, eventual prin începerea rezolvării acesteia, se continuă acasă, pe parcursul a câtorva săptămâni, timp în care elevul are permanente consultări cu profesorul, și se încheie tot în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a unui raport asupra rezultatelor obținute și, dacă este cazul, a produsului realizat”.

Activitatea de realizare a proiectului poate fi individuală sau de grup. Proiectul vizează aspecte teoretice sau practice. Poate fi recomandat ca metodă de învățare și de evaluare la diferite vârste. Pentru vârstele preșcolară și școlară mică poate include și componente ludice.

Proiectul este „un proces și în același timp un produs”. Este un proces în care elevii investighează, descoperă, prelucrează informații, sunt actori cu roluri multiple, experimentează, cooperează etc. Este un produs care reflectă efortul individual, de grup, reprezintă expresia performanței individuale și de grup, constituie dovada implicării personale și a interesului pentru împlinirea unui parcurs colectiv.

Proiectul permite o apreciere complexă și nuanțată a învățării. Este o formă de evaluare complexă ce oferă posibilitatea aprecierii unor capacități și cunoștințe superioare. Permite identificarea unor calități individuale ale elevilor. Este o formă de evaluare puternic motivantă pentru elev. Este recomandat atât în evaluări de tip sumativ cât și în evaluări formative. Având o desfășurare pe durate mai mari de timp, în procesul de evaluare și de autoevaluare pot fi luate în considerare atât produsul final dar și desfășurarea, procesul învățării care a condus la acel produs. Realizându-se individual sau în grup, evaluarea se poate raporta la munca unui elev sau a unui grup de elevi.

Pentru folosirea cu succes a acestei metode de evaluare sunt necesare obligatoriu anumite precondiții:

- tema să prezinte interes pentru subiectul respectiv;
- elevii să cunoască și să fie informați unde vor găsi sursele bibliografice și resursele materiale;
- să fie nerăbdători să finalizeze produsul;
- să iasă din rutină etc.

La vârstele mici, îndeosebi, este necesar un sprijin mai substanțial din partea cadrului didactic, cel puțin în perioada de început a elaborării proiectului. La aceste vârste proiectul începe în clasă, prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, eventual și prin începerea rezolvării acesteia, se continuă acasă pe secvențe de timp bine determinate de profesor sau structurate circumstanțial și se încheie în clasă prin prezentarea/ susținerea în fața colegilor a produsului realizat (integral sau parțial).

Proiectul „Minunata lume a animalelor și plantelor”

Școala gimnazială „Mihai Viteazul” Călărași
Clasa a III-a B
Prof. învă. primar Păun Georgica
Perioada: 11-25 mai 2023

1. Alegerea temei – Minunata lume a animalelor și plantelor

2. Planificarea activității

Stabilirea obiectivelor proiectului

- O₁-să comunice oral și în scris enunțuri cu referire la viața plantelor și animalelor;
- O₂-să prezinte fragmente cu conținut civic despre unele animale și plante ca simbol;
- O₃-să argumenteze prin opinii personale deosebirea dintre persoană-ființă și animal-ființă;
- O₄-să precizeze reguli referitoare la raporturile persoanelor cu plantele și animalele;
- O₅-să argumenteze prin opinii personale atitudinea omului față de plante și animale;
- O₆-să formuleze enunțuri pentru soluționarea unor probleme din natură.

Formarea grupelor

Colectivul de elevi a fost împărțit în cinci grupe de câte șase elevi.

Alegerea subiectului în cadrul temei proiectului de către fiecare grup:

Grupa I – Noi și celelalte viețuitoare

Grupa a II-a – Animalele și plantele ca simbol

Grupa a III-a – Animalele și plantele au viață

Grupa a IV-a – Legătura dintre om, plante și animale

Grupa a V-a – Plantele și animalele trebuie ocrotite!

Distribuirea responsabilităților în cadrul grupului

Grupa I va pregăti în cadrul subtemei „Noi și celelalte viețuitoare” următoarele:

- fragmente din texte literare în care personajele sunt animale și plante; identificarea trăsăturilor morale sugerate de către fiecare personaj;
- prezentarea unei legende despre o pasăre;
- fabula „Greierele și furnica”, de La Fontaine – joc de rol;
- ghicitori despre plante și animale.

Grupa a II-a va pregăti în cadrul subtemei „Animalele și plantele ca simbol” următoarele:

- fragmente din lecturi din care să reiasă că animalele și plantele pot fi simboluri: ghiocelul -vestitorul primăverii, vulturul-simbolul măreției și cutezanței, porumbelul-simbolul păcii;
- simboluri de imagini de plante și animale, la nivel reprezentativ: pe steaguri, pe steme și pe fațadele clădirilor importante;
- probleme matematice în versuri;
- cântece ale căror versuri vorbesc despre plante sau animale.

Grupa a III-a va pregăti în cadrul subtemei „Animalele și plantele au viață” următoarele:

- argumente cu privire la deosebirea dintre om-ființă și animal-ființă;
- prezentare de animale domestice și animale sălbatice;
- prezentare de plante cultivate și plante sălbatice;
- curiozități din lumea plantelor și animalelor.

Grupa a IV-a va pregăti în cadrul subtemei „Legătura dintre om, plante și animale” următoarele:

- motivele pentru care omul nu poate trăi fără animale și plante;
- folioase pe care oamenii le au de la animalele domestice și sălbatice, de la plantele cultivate și cele spontane;
- crearea de mici texte cu conținut civic în care să fie descris animalul sau planta preferată și modul de îngrijire;
- imagini cu plante cultivate și animale domestice.

Grupa a V-a va pregăti în cadrul subtemei „Plantele și animalele trebuie ocrotite!” următoarele:

- întâmplări care dovedesc atitudinea pozitivă față de animale și plante;
- imaginați-vă că animalul vostru de companie ar putea vorbi despre comportamentul proprietarului.

Ce ar putea spune?

- fragmente din lecturi cu conținut civic pe tema „Pădurea -aurul verde al planetei”;
- acțiuni întreprinse de copii pentru protejarea mediului împotriva poluării;
- animale și plante ocrotite de lege.

Identificarea surselor de informare:

- manuale, texte literare, „Din lumea celor care nu cuvântă”, de Emil Gârleanu, fabula „Greierele și furnica”, de La Fontaine, Povestiri și legende despre plante și animale, ghicitori despre animale și plante, Eco magazin –protecția mediului înconjurător, www.google – animale domestice și animale sălbatice, plante cultivate și plante spontane; plante și animale ocrotite de lege.

3.Cercetarea propriu-zisă

În funcție de tema aleasă va trebui să rezolve anumite sarcini, consultând sursele de informare oferite.

4.Realizarea materialelor

Pentru realizarea materialelor trebuie să colaboreze cu colegii de grupă. Fiecare grupă trebuie să realizeze un poster. Posterul trebuie să conțină: titlu, informații din sursele de informare, poezii, ghicitori și poze sau desene.

5.Prezentarea materialelor create

6. Evaluarea

Criteriile de evaluare ale proiectului de grup vor include următoarele domenii:

1.Modul de organizare și structurare a informației (conținutul)

- să folosească informații clare și foarte bine prelucrate;
- să formuleze corect enunțurile;
- să respecte criteriile de organizare și tema impusă.

2. Complexitatea materialului și limbajul utilizat (prezentarea orală)

- să se exprime clar și cursiv în prezentarea materialului folosind termeni civici.

3. Colaborarea cu ceilalți membri ai grupului (activitatea în grup)

- să coopereze cu membrii grupului pentru realizarea produsului finit.

Avantaje și limite ale folosirii proiectului ca metodă de evaluare:

Avantaje:

- plasează elevul într-o situație autentică de cercetare și acțiune;
- cultivă încrederea în forțele proprii;
- stimulează creativitatea;
- cultivă gândirea proiectivă;
- facilitează achiziționarea unor metode de muncă specifice;
- facilitează achiziționarea unor tehnici de elaborare și de execuție a unei lucrări științifice, practice.

Limite:

- minimalizează rolul profesorului;
- necesită timp special pentru organizare, desfășurare, evaluare;
- pot apărea diminuarea sau lipsa concentrării elevilor, dacă durata proiectului este prea mare sau tema este mai puțin interesantă etc.

Bibliografie:

1. Cucuș Constantin, Teoria și metodologia evaluării, Editura Polirom, Iași, 1998.
2. Manolescu Marin, Teoria și metodologia evaluării, Editura Universitară, București, 2010.
3. Stoica Adrian, Evaluarea progresului școlar: de la teorie la practică, Editura Humanitas Educational, București, 2003.

Creativitate și experiență-cheia pentru o creștere eficientă a actului educațional în educație fizică

Prof.Păunescu Camelia

Colegiul Național ‘Ienăchiță Văcărescu’

Educația fizică joacă un rol vital în dezvoltarea fizică și mentală a elevilor, contribuind la o viață sănătoasă și echilibrată. Pentru ca procesul de învățare în această disciplină să fie eficient și atractiv, este esențial să folosim creativitatea și experiența în mod inteligent. În acest articol, vom explora modul în care creativitatea și experiența pedagogilor pot influența creșterea actului educațional în educația fizică, aducând beneficii majore pentru dezvoltarea elevilor.

1. Crearea de lecții interactive și captivante:

Creativitatea pedagogilor în conceperea lecțiilor de educație fizică poate transforma o activitate obișnuită într-o experiență memorabilă pentru elevi. Integrarea jocurilor, a elementelor inovatoare și a activităților de grup poate crește interesul și implicarea elevilor. Prin fuziunea mișcării și a divertismentului, profesorii pot stimula entuziasmul pentru participarea activă la orele de educație fizică.

2. Dezvoltarea abilităților motorii și cognitive:

Experiența îndelungată a pedagogilor în domeniul educației fizice le permite să înțeleagă mai bine modul în care copiii învață și se dezvoltă. Prin utilizarea metodelor de predare adaptate, profesorii pot îmbunătăți abilitățile motorii ale elevilor și pot susține dezvoltarea cognitivă. Înțelegând nivelul de dezvoltare al fiecărui elev, profesorii pot ajusta sarcinile pentru a-i ajuta să își dezvolte în mod corespunzător abilitățile fizice și cognitive.

3. Încurajarea creativității elevilor:

Creativitatea nu este doar atributul profesorilor, ci și al elevilor. Profesorii de educație fizică pot stimula creativitatea copiilor, permițându-le să vină cu soluții și idei noi în abordarea activităților fizice. Această abordare nu doar că îi motivează pe elevi să se implice activ, ci și le dezvoltă capacitatea de a găsi soluții inovatoare în diferite contexte.

4. Integrarea tehnologiei și a metodelor moderne de predare:

Experiența pedagogilor în educația fizică poate include și adaptarea metodelor tradiționale de predare la tehnologia modernă. Utilizarea dispozitivelor inteligente, a aplicațiilor și a tehnologiei de monitorizare poate spori interacțiunea dintre elevi și conținutul educațional. Astfel, educația fizică devine mai atractivă și mai relevantă pentru tinerii înclinați spre tehnologie.

5. Promovarea unei abordări holistice a educației fizice:

Creativitatea și experiența în educația fizică pot ajuta la promovarea unei abordări holistice a acestei discipline. Integrarea elementelor de nutriție, sănătate mentală și binele emoțional în lecții poate educa elevii despre importanța echilibrului în viață și despre modul în care să-și îngrijească corpul și mintea.

6. Adaptarea lecțiilor pentru diversitatea elevilor:

Creativitatea profesorilor permite adaptarea lecțiilor pentru a satisface nevoile și nivelurile diferite ale elevilor. Nu toți elevii au aceleași abilități fizice sau interese, iar profesorii cu experiență pot proiecta activități care să angajeze și să motiveze fiecare elev în parte. Prin crearea unui mediu incluziv, în care toți elevii se simt valorizați, se poate îmbunătăți participarea și performanța generală la orele de educație fizică.

7. Utilizarea jocului și a competiției sănătoase:

Creativitatea în predarea educației fizice poate implica utilizarea jocurilor și a competițiilor sănătoase pentru a stimula interesul și implicarea elevilor. Jocurile și competițiile pot fi o modalitate excelentă de a dezvolta abilități sociale, precum cooperarea și fair-play-ul, iar experiența pedagogilor îi ajută să echilibreze distracția cu obiectivele de învățare.

8. Colaborarea cu alte discipline:

Experiența în educație fizică poate încuraja profesorii să colaboreze cu colegii din alte domenii, cum ar fi nutriția, biologia sau psihologia. Prin integrarea cunoștințelor din aceste discipline, elevii pot înțelege mai bine impactul exercițiului fizic asupra sănătății și sănătății mintale, dezvoltând o viziune mai cuprinzătoare asupra conceptului de bunăstare.

9. Încurajarea inovării în evaluarea performanțelor:

Creativitatea în procesul de evaluare poate depăși metodele tradiționale de măsurare a performanțelor fizice. Profesorii pot explora abordări inovatoare, cum ar fi utilizarea tehnologiei de monitorizare a activității fizice sau evaluarea prin autoevaluare și evaluare pereche. Aceste metode pot oferi feedback mai precis și motivație suplimentară elevilor pentru a-și îmbunătăți performanțele.

10. Asocierea educației fizice cu experiențe în afara școlii:

Creativitatea pedagogilor poate extinde educația fizică dincolo de sala de clasă și a terenului de sport. Organizarea de excursii, evenimente sportive și participarea la competiții externe pot oferi elevilor experiențe educaționale memorabile și pot consolida învățarea prin contexte reale.

În concluzie, combinația dintre creativitatea pedagogilor și experiența acumulată în educația fizică poate transforma procesul de învățare într-o aventură fascinantă pentru elevi. Prin adaptarea lecțiilor, promovarea incluziunii, integrarea jocului și a competiției sănătoase, colaborarea cu alte discipline și inovarea în evaluarea performanțelor, profesorii pot dezvolta o abordare educațională holistică și eficientă pentru a sprijini creșterea sănătoasă și armonioasă a elevilor lor.

Creativitatea și experiența pedagogilor joacă un rol esențial în creșterea actului educațional în educația fizică. Prin conceperea lecțiilor interactive și captivante, dezvoltarea abilităților motorii și cognitive, încurajarea creativității elevilor, integrarea tehnologiei și promovarea unei abordări holistice, profesorii pot aduce schimbări pozitive în dezvoltarea fizică și mentală a elevilor lor. În final, o educație fizică de calitate nu doar îi ajută pe elevi să-și îmbunătățească performanțele sportive, ci îi învață și să-și aprecieze sănătatea ca parte esențială a vieții lor.

Bibliografie:

- "Creativity in Physical Education" de Joan L. Duda și Stephen J. Silverman
- "Creative Approaches to Physical Education: Helping Children to Achieve Their True Potential" de Jim Lavin și Rhonda Lavin
- "Teaching Children Physical Education: Becoming a Master Teacher" de George Graham, Shirley Ann Holt/Hale, Melissa Parker

METODE EFICIENTE DE FORMARE A LIMBAJULUI FIGURAT PRIN LECTIILE DE LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar Pavăl Luminița - Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu" Fălticeni, jud. Suceava

Exercițiul constituie, prin varietatea la care se pretează, prin posibilitatea efectuării în orice moment al lecției, prin multitudinea sarcinilor ce pot fi rezolvate, prin valoarea lui formativă, o metodă nelipsită din activitatea educatorului. Această varietate a exercițiilor nu înseamnă improvizație, lipsă de discernământ. Dimpotrivă, rezolvarea unor sarcini multiple pornind, de exemplu, de la același text, este condiționată de selectarea textului, de gradarea sarcinilor, de ordinea operațiilor etc.

Exercițiile scrise la limba română, indiferent de sarcina momentan urmărită, țintesc, în ultima analiză, realizarea unei exprimări corecte, fluente și expresive. Exercițiile scrise permit educatorului să observe corectitudinea grafică a enunțurilor verbale (elevul poate vorbi corect, dar poate scrie greșit!). Cele pe care le prezentăm noi sunt alese și urmăresc, îndeosebi, achiziționarea sensului figurat al cuvântului și folosirea sensurilor figurate (provocându-se astfel răspunsurile creatoare din partea elevilor). Vom da forma rezolvată a primei părți a exercițiilor (de altfel, una din condițiile realizării eficiente a exercițiilor o constituie o prealabilă demonstrare în clasă și însoțirea acesteia de explicațiile necesare).

Uneori, exercițiile sunt urmate de o "motivare" teoretică, de o explicare a procesului lingvistic care stă la originea lor:

1.a. Găsiți comparații pentru adjectivele:

alb ca zăpada (neaua, omătul)

subțire ca.....

negru ca.....

iute ca

greu ca.....

ușor ca

1.b. Cu ce sau cu cine se compară de obicei:

slab.....

gras.....

leneș.....

un om sprinten

înalt

blând

viclean

1.c. Găsiți verbele potrivite pentru următoarele comparații:

sare ca din pod

.....ca din pușcă

.....ca pe spini (ouă)

.....ca vântul (gândul)

.....ca din carte

.....ca din gaură de șarpe

2.a. Cine are ochi?

geamul (fereastra)

sfoară (ață)

lanțul

aragazul

gheața

fagurele

pădurea

sita (ciurul)

2.b. Cine are dinți?

Grebla
Peria
Pieptenele
Roata (dințată)
Soarele

2.c. Cine are picioare?

Masa (dulapul, patul, soba)
Muntele
Paharul
Podul
Ciuperca

2.d. Cine are brate?

Râul
Macaraua
Candelabrul
Omul
Cuierul

3.a. Alcătuiți perechi de propoziții, după modelul:

Vasile a găsit cheia lângă portiță.
Vasile a găsit cheia problemei.

folosind cuvintele: ploaie, arde, inimă, leagăn (sau alte cuvinte, de preferință din vocabularul fundamental al limbii române)

3.b. Înlocuiți, acolo unde este posibil, cuvintele subliniate cu altele cu înțeles asemănător:

Grivei, la picioarul (laba) stângă era pansat.
La piciorul muntelui s-au oprit.
Îl ducea de braț (mână).
Brațul mort al râului se umple din nou de apă.
Fața (obrazul) îi era îmbujorată.

4. Completați spațiile libere cu unul din verbele din stânga paginii:

mănâncă	Mă.....	la inimă.
pișcă	Obrazul mă	
înjunghie	Mă	măseaua.
furnică	Mă.....	pe la spate.
chinuie	Mă	în palmă.
arde	Mă.....	la limbă.
înțeapă	Mă.....	la spate.

Omisiunea subiectului (impersonalizarea verbului) sau înlocuirea subiectului din grupul substantivelor de gen personal printr-un substantiv din sfera grupului - părți ale corpului - determină trecerea verbului de acțiune în categoria verbului de stare.

5. Transformați propozițiile de mai jos în propoziții simple și observați dacă se schimbă înțelesul:

Băiatul citește o carte.
Ion bea un pahar de suc.
Vasile cântă la vioară.
Ana joacă într-o piesă.

6. După modelul "Grădina îmbracă haină (veșmânt, straie) nouă.", înlocuiți cuvintele subliniate cu cuvinte sau expresii cu același înțeles:

albastrul
nemărginirea
necuprinsul
Rândunica săgeată
oglinda

bolta
înălțimile
infinitul
cerul

Între cele două vecine era ceartă din cauza puilor de cloșcă.

sfadă
ură
vrajbă
neînțelegere
vreme rea
încordare

Trebuie să facem observația că rezolvarea exercițiilor de către elevi a scos la iveală și unele fisuri în întocmirea lor inițială. Astfel, dacă s-a cerut să înlocuiască cuvântul război din propoziția "Între cele două vecine era război din cauza puilor de cloșcă", elevii au fost tentați să înlocuiască cu sinonimele luptă, bătălie, care se dovedeau totuși improprii contextului. Dacă, însă, s-a cerut să înlocuiască cuvântul ceartă, lista sinonimelor a fost mai lungă, iar contextul a câștigat în firesc.

Fiind vorba de tipuri de exerciții, învățătorului îi rămâne sarcina de a fixa momentul prielnic rezolvării unuia sau altuia din tipurile de exerciții. Dar aceasta nu este o sarcină dificilă dacă ținem seama de faptul că ele au fost prezentate în ordinea crescândă a dificultății.

Bibliografie:

1. Bidu-Vrănceanu, Angela-Forăscu Narcisa, *Modele de structurare semantică*, Ed. Facla, Timișoara
2. Evseev Ivan, *Semantica verbului*, Ed. Facla, Timișoara

„ROLUL LECTURII
ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI”
ACTIVITATE METODICO-ȘTIINȚIFICĂ

PROF. PAVEL ELENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 CARACAL-OLT

Lectura este una dintre activitățile cheie în învățământul gimnazial, iar dezvoltarea competenței de lectură poate fi o adevărată provocare pentru profesori. Pentru a deveni cititori competenți, copiii au nevoie nu doar de o varietate de texte atractive care să-i determine să citească cu bucurie, ci și de asimilarea, integrarea în lectură a unor strategii de abordare, de înțelegere a textelor, dar și de monitorizare a propriului comportament.

Noua programă școlară precizează că formarea competențelor de lectură trebuie să aibă în vedere standardele evaluărilor internaționale PISA/PIRLS. De altfel, Cadrul european pentru studiul literaturii în învățământul secundar pledează pentru dezvoltarea interesului elevului pentru lectură.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: *Dezvoltarea în rândul elevilor a plăcerii de a citi și conștientizarea importanței pe care o are lectura în construirea și în desăvârșirea personalității lor*

GRUP ȚINTĂ: ELEVII CLASEI a VII-a A

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: chestionarul, dramatizarea, recenzia, jurnalul cu dublă intrare , desene, recitarea , ghicitoarea literară, parada personajelor

COMPETENȚE VIZATE:

- **Competențe generale:**

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

- **Competențe specifice vizate:**

- 2.1. – Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informațiile din textele literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale;
- 2.2. Identificarea temei și a ideilor principale și secundare din texte diverse

- 2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii;
- 2.4. Dezvoltarea competenței de lectură prin diversificarea activităților consacrate cărții

SCENARIU DIDACTIC

I. Pentru a evalua importanța pe care elevii o acordă lecturii, ce cărți aleg să citească, dacă acestea au avut o influență asupra lor, am aplicat **un chestionar** format din opt întrebări. În urma răspunsurilor primite, voi aprecia locul pe care lectura îl ocupă în viața lor.

II. **Dramatizare** : „Nu citești o carte?” de Ion Diau , scenetă prin intermediul căreia sunt descoperite consecințele lipsei de lectură în viața elevilor.

III. **Recenzia**, metodă prin care este promovată lectura și totodată dezvoltarea competenței de redactare a textului scris de diverse tipuri. Elevii vor prezenta două recenzii:

„Dă mai departe” de Catherine Ryan Hyde ,
 „Noaptea despărțirii” de Jennifer Nielsen

IV. **Jurnalul cu dublă intrare** este o metodă prin care dezvoltă gândirea și reflecția prin realizarea unor conexiuni în mintea elevilor între textul lecturii și experiența lor. (Fragment din „Viața pe un peron” de Octavian Paler)

V. **Literatură- desen** – receptarea mesajului textului narativ literar în imagini „Cum e lumea” de Veronica Niculescu

VI. **Recitare** – metodă prin care elevii percep mai ușor mesajul pe care îl transmite poezia. („Ex libris” de Tudor Arghezi, „Lectură” de Mihai Eminescu)

VII. **Ghicitoarea literară/ Parada personajelor literare** – elevii spun o replică aparținând unui personaj studiat, iar ceilalți elevi vor ghici personajul, opera din care face parte și numele autorului.

În continuare, elevii își exprimă preferința pentru fiecare personaj ales, acestea reprezentând modele comportamentale pentru ei. (Popa Tanda – elev, , Smaranda – elevă, , Nică – elev, Bătrânul plaieș-elev)

VIII. La sfârșitul activității, elevii vor completa imaginea unui copil cu concluziile la care au ajuns despre rolul lecturii în viața lor.

Bibliografie:

-Crăciun, Corneliu, *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și liceu*, Editura Emia, Deva, 2004.

- Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învățare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2003
- Curriculum Național. *Programe școlare pentru clasele V- VIII*. Aria curriculară: Limbă și comunicare, București, 2017.
- Parfene, Constantin, *Literatura în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977.
- Catherine Ryan Hyde , *Dă mai departe*
- Jennifer Nielsen, *Noaptea despărțirii*
- Octavian Paler, *Viața pe un peron*
- Tudor Arghezi, *Ex libris*
- Mihai Eminescu , *Lectură*

Considerații asupra didacticii comunicării în limba română

- clasa pregătitoare

PAVEL SANDA
Scoala Gimnazială „Luceafărul”

Disciplina Comunicare în limba română are scopul de a dezvolta copiilor limbajul, de a-i învăța să comunice. Nu întâmplător învățământul primar a fost împărțit în două cicluri curriculare: cel al achizițiilor fundamentale, clasele P, I și a II-a și ciclul de dezvoltare, clasele a III-a și a IV-a.

Prin limbaj copilul comunică, își exprimă gândurile, formulează întrebări, construiește răspunsuri, relaționează cu cei din jur, își dezvoltă vocabularul, se integrează în grupurile de copii, își manifestă sentimentele, cunoaște și folosește cunoștințele în situații diferite.

Limba română este o limbă fonetică, altfel spus, cum se aude așa se scrie (cu mici excepții) spre deosebire de alte limbi, cum ar fi engleza, germana, franceza etc.. A ține cont de acest aspect înseamnă a învăța copilul să își dezvolte auzul fonematic pentru a-i servi mai târziu la scrierea corectă a limbii române.

Provocări legate de particularitățile de vârstă și mediu social

- ✓ Număr mic de cuvinte însușite ce fac dificilă sau chiar imposibilă comunicarea;
- ✓ Copilul poate construi prezentări simple dar nu le ordonează logic;
- ✓ Se retrage în sine și nu comunică, uneori, nici propriul nume;
- ✓ Limbaj sărac cu abateri de limbă literară sau cu expresii împrumutate de la adulți, care sunt în afara sferei civilizației.

Defecte de pronunție

- ✓ Înlocuirea unor sunete mai greu de pronunțat cu altele – ex: *r* cu *l* sau a lui *j* cu *z*;
- ✓ Excluderea unor sunete;
- ✓ Folosirea incorectă a articolului (ex: mingea lu fetița)
- ✓ Folosirea incorectă a genului (ex: Păpușa cu rochie roșu)

- ✓ Confundarea sunetelor cu pronunție asemănătoare (c,g,d,t)

Cauze:

Cauzele sunt uneori anatomo-funcționale (hipoacuzie, imaturitatea elementelor fonarticulate), alteori țin de insuficienta insistare în familie și la grădiniță asupra formării auzului fonematic, fără de care copilul nu poate citi/scrie corect.

Dacă un copil nu percepe toate sunetele unui cuvânt va renunța la ele sau le va înlocui cu altele și astfel nu va înțelege ce citește. Tot așa dacă nu pronunță corect nu va scrie corect pentru că el își autodictază sunetele.

Exerciții de formare a auzului fonematic

- ✓ Despărțirea cuvântului în silabe și a silabelor țin sunete.
- ✓ Se începe cu acele cuvinte care au 2-3 silabe și se evită cele monosilabice pentru că ei nu disting toate sunetele (ex. steag);
- ✓ Se evită cuvintele care constituie excepții sau particularități de limbă sau care conțin diftongi, triftongi pentru că ei nu sesizează existența unor semivocale (ex: oameni, doamna, subțire, absent).
- ✓ Se evită cuvintele cărora ei nu le înțeleg sensul, care au aglomerări de consoane, grupuri de litere sau sunetele împrumutate (Q,Y,W)
- ✓ Interpretarea unor cântece ce conțin pronunțarea repetată a unor sunete sau grupuri de sunete (ex: Zum-zum-zum, bâz-bâz-bâz, sfrf-sfrf-sfrf, aaa, iii, eee,ooo, mor-mor , piu-piu, etc.)

Aspecte de verificat în evaluarea inițială (2-3 săptămâni)

- ✓ Dacă elevii au deja formate deprinderi de scriere, citire, povestire, exprimare corectă;
- ✓ Dacă elevii au probleme de pronunție – cele anterior enumerate și/sau influențe ale zonei, culturii în pronunțarea unor cuvinte.
- ✓ Dacă elevii au probleme de exprimare, adică folosesc preponderent substantive sau preponderent verbe, nu pot construi/folosi propoziții dezvoltate, nu pot ordona logic propozițiile formulate.

- ✓ Dacă elevii au probleme de scriere - folosesc incorect instrumentul de scris, scriu cu dificultate sau le e imposibilă scrierea unor elemente grafice, nu au orientare în pagină – nu scriu de sus în jos și de la stânga la dreapta.
- ✓ Dacă elevii au probleme de adaptare la viața școlară - relaționarea cu învățătorul, cu colegii, încadrarea în programul școlar.
- ✓ Dacă elevii au probleme de orientare spațio temporală.

În lipsa acestor informații vei organiza haotic și întâmplător etapele următoare și nu vei fi în acord cu particularitățile clasei.

Etapa prealfabetară (3-6 săptămâni) în funcție de specificul clasei și dificultățile fiecărui copil

Activități:

- ✓ Formarea auzului fonematic;
- ✓ Pronunțarea corectă a cuvintelor uzuale;
- ✓ Pronunțarea corectă a cuvintelor susceptibile de a fi pronunțate greșit (cele cu z, v, r, l, t) și utilizarea lor în propoziții;
- ✓ Formarea deprinderii de exprimare în propoziții dezvoltate;
- ✓ Ordonarea logică a cuvintelor în vorbire;
- ✓ Folosirea limbii literare române și înlocuirea cuvintelor care aparțin graiului regional cu cele ale limbii literare (ex. Pamblică, sectembrie);
- ✓ Folosirea corectă a instrumentului de scris;
- ✓ Poziția corectă la scris (tălpile pe podea, mâna dominantă cu cotul pe bancă, caietul ușor înclinat spre stânga pentru dreptaci , între bancă și piept distanța de un pumn, mâna stângă pentru dreptaci susține caietul, pe bancă nu se mai află altceva ce poate deveni distractor);
- ✓ Scrierea corectă a semnelor grafice (bastonașe, liniuțe oblice, zală, buclă, noduleț, oval, linie șerpuită, linie în duct continuu, linie întreruptă);
- ✓ Activități de corectare a unor deficiențe, ex: Pronunția după modelul profesorului, pronunția în oglindă, analiză fonetică (pe silabe, sunete - de sesizare a locului sunetului în cuvânt, exerciții de formare de propoziții).

Dacă aceste deprinderi nu sunt formate și se trece la etapa următoare se vor aglomera aspectele negative, frustrările și greutățile în însușirea scrisului și a cititului.

Etapa alfabetică –predarea literelor

Se utilizează metoda fonetică, analitico-sintactică care presupune analiza de la propoziție-cuvânt-silabă-sunet și invers sunet-silabă-cuvânt-propoziție (de la general la particular sau invers de la particular către general).

Lecția de predare identificare sunet

Pasul 1: Alegerea cuvântului pentru predarea sunetului

- ✓ Are 2-3 silabe
- ✓ Silaba cu sunetul nou dacă acesta e vocală (mai puțin Î și Ă) va fi chiar sunetul respectiv (ex a-ță, i-nel)iar dacă sunetul nou este consoană silaba va fi formată din două sunete ce conțin o vocală cunoscută și consoana nouă (ex lu-na).
- ✓ De preferință cuvântul ales să denumească un obiect ce poate fi arătat în realitate sau ca imagine)

Se arată obiectul sau imaginea aleasă și se cere copiilor să-l/o denumească și apoi să formeze propoziții ce conțin respectivul cuvânt.

Pasul 2: Se reprezintă grafic propoziția și cuvintele componente.

Pasul 3: Se despart cuvintele în silabe și silabele în sunete ,identificându-se sunetul nou și poziția acestuia. Se reprezintă grafic.

Detaliere (mai multe eemple găsiți în didactica din materialul în format electronic).

Oral, se alcătuieste o propoziție sau se alege una din cele formulate de copii și se reprezintă grafic propoziția printr-o linie și-un punct. Se numără cuvintele și se va trasa câte o linie corespunzătoare fiecărui cuvânt. Se întreabă fiecare copil care este primul cuvânt din propoziție, care este al doilea cuvânt din propoziție, care este al treilea cuvânt din propoziție, care este întreaga propoziție. Următorul pas este să mă opresc asupra cuvântului care mă interesează (cel ce conține sunetul nou). Îl despărțim în silabe și sub cuvânt voi trasa tot atâtea liniuțe câte silabe are cuvântul. Ne oprim asupra silabei cu sunetul nou și o analizăm identificând numărul de sunete , apoi cealalte silabe .Vom pune tot atâtea buline câte sunete sunt. În final se va colora bulina corespunzătoare sunetului nou.

Pasul 4. Formarea /consolidarea auzului fonematic.

- ✓ Să recunoască sunetul nou și poziția acestuia în diferite cuvinte (poziție inițială,interioară și finală).
- ✓ Joc copilul dă exemplu de un cuvânt cu sunetul nou iar colegii trebuie să pună mâinile pe cap dacă sunetul nou este inițial, pe abdomen dacă sunetul nou se află în interiorul cuvântului și pe genunchi dacă sunetul nou este la finalul cuvântului. Copilul propunător validează/invalidază semnul făcut de colegi.
- ✓ Activitati – se citesc rar versuri sau propoziții și atunci când copii aud sunetul nou trebuie să bată din palme sau se încercă alcătuirea unui tet din propoziții ce conțin cuvinte cu sunetul nou.

Lecția a 2-a Prezentarea și trasarea literei

- ✓ Prezentarea literei și a elementelor grafice componente. Analizarea aspectului ei și a asemănarilor cu alte litere sau obiecte cunoscute de copii, eventual povestea literei (vezi Alfabetul din povesti, editura Edu sau altele).
- ✓ Identificarea literei (vezi Dectivul de litere). Identificarea prin încercuire a literei scrisă cu fonturi diferite sau din texte diverse.
- ✓ Decorarea, colorarea, modelarea literei (plastilină, sârmă plușată, folie de aluminiu).
- ✓ Trasarea literei după modelul punctat pe spații de la mare la mic.
- ✓ Trasarea literei mari fără suportul punctat, în spațiul dat.
- ✓ Scrierea silabelor cu literele învățate și citirea lor.
- ✓ În funcție de nivelul clasei scrierea/citirea cuvintelor cu literele învățate.

Lecția a 3 a Consolidare/recapitulare/evaluare

- ✓ Construirea unor cuvinte în care se află litera/sunetul nou(ă)
- ✓ Profesorul compune (din jetoane sau litere magnetice) sau scrie silabele și apoi cuvântul.
- ✓ Se scot câțiva copii la tablă pentru exemplificare, repetare după model.

- ✓ Se exersează citirea în șoaptă pe silabe . (se pot folosi cuvinte/texte ce au subliniate silabele pentru a ajuta copiii să unească literele componente).
- ✓ Se citesc cuvintele pe silabe cu voce tare. După aceasta se observă la unii elevi că respiră (fac pauze) după fiecare silabă și vor citi sacadat neînțelegând ce citesc. După citirea câtorva cuvinte se fac exerciții de respirație și se reiau cuvintele anterior citite. Abia apoi se trece mai departe.
- ✓ Se scriu litere, silabe, cuvinte sau propoziții scurte în caiet cu liniatură dictando sau de geometrie (pătrate mari).
- ✓ Se ține cont de asezarea în foaie. Data în dreapta sus, titlu (litera) la mijloc, la primul rând lăsăm liber de la linia de margine două degetele(sau pătrățele).
- ✓ Se scriu prima dată 3 litere și se verifică de către profesor dacă s-au scris bine. Cine a scris bine continuă singur cu alte 3 litere iar ceilalți scriu pe rând în prezența/cu ajutorul profesorului. Se scriu 2-4 rânduri.

Lecția a 4 a Înțelegerea unui text și dezvoltarea limbajului și a capacității de comunicare.

- ✓ Se citește de către profesor rar și cu intonație corespunzătoare textul (În funcție de tema unității de învățare, nu neapărat cel din auxiliar dacă nu este interesant sau adaptat nevoilor clasei). Se evidențiază numele autorului,(eventual al ilustratorului, copertile). – Vezi și recomandările privind cititul și cărțile pentru copii de la atelierul Sotron.
- ✓ Se explică cuvintele necunoscute.
- ✓ Se pun întrebări referitoare la text – Cine, cum, când, unde, cu cine, ce, pe cine ?
- ✓ Se pun în ordine întâmplările din text –oral sau după imagini.
- ✓ Se concluzionează privind morala sau ce au înțeles din text.
- ✓ Se formează propoziții utilizând cuvintele explicate anterior.
- ✓ Se cere copiilor să dea exemple de cuvinte alintate(diminutive) cu sens opus, asemănător sau să formeze pluralul unor cuvinte din text, să formeze propoziții cu anumite cuvinte.
- ✓ Se poate solicita imaginarea unui alt final.

Lecția a 5-a Se folosește de regulă pentru a consolida aspectele deficitare identificate în cadrul celorlalte lecții.

Considerații personale

De preferat să se facă la început (înainte de predarea literelor) povestirea după imagini, alcătuirea orală a propozițiilor de două, trei, patru sau cinci cuvinte (pot fi reprezentate și grafic – vezi metoda fonetică, analitico-sintetică).

Ordinea de parcurgere a acestor lecții în cadrul unei săptămâni rămâne la latitudinea profesorului în funcție de poziția orei de CLR în orar și de curba de efort a scolarului mic, precum și de alte evenimente (cercuri pedagogice, zile libere, etc.).

Tipurile de lecții prezentate sunt orientative ele putând fi modificate și chiar trebuie adaptate specificului fiecărei clase (în funcție de performanțe, deficiențe, nivelul mediu al clasei, personalitatea profesorului, etc).

În ce privește planificarea lecțiilor astfel încât să fie parcursă toată programa școlară se poate observa că primele doua etape ale clasei pregătitoare se întind pe 5-9 săptămâni ceea ce înseamnă că pentru perioada alfabetică rămând 28-24 de săptămâni (considerând anul scolar de 35 de săptămâni și scăzând cele două săptămâni de recapitulare și evaluare finală). Dacă mai socotim că trebuie scăzută și săptămâna altfel precum și zilele libere din cursul săptămânii (1dec, 1 mai, Sf Andrei, etc), posibilitățile de unire a unor libere cu weekendul vom ajunge să mai scădem 1-2 săptămâni în ce privește numărul de ore de CLR .

Deci în cel mai fericit caz ne rămân pentru perioada alfabetică 27 de săptămâni sau 22 de săptămâni într-un scenariu mai pesimist. În aceste condiții este de luat în considerare predarea în aceeași săptămână a doua litere/sunete.

Eu personal am comasat Î și Â având în vedere că este un singur sunet și două litere. Deși copiilor le este greu să distingă/scrie sunetul Â din interiorul cuvintelor am mai corectat acest aspect pe parcursul lecțiilor de la literele următoare căutând să scriem/analizăm cuvinte ce conțin și Â.

Am mai comasat predarea literelor împrumutate Y,W,Q într-o singură săptămână și am făcut în trei săptămâni S,Ș,T,Ț având în vedere că lecțiile de trasare a literelor asemănătoare pot fi scurtate și completate cu aspectele de fonetică ce sunt diferite.

PROIECT DIDACTIC

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE SECȚIUNEA I

Nivel II

Grupa: mare "Ursuleții

Profesor învățământ preșcolar: Pescaru Elena- Claudia

Tema: Cum este/a fost și va fi aici pe pământ?

Denumire proiect: „Din lumea necuvântătoarelor”

Subtema: „Prietenii mei pufoși”

Tema activității integrate: "Personaje îndrăgite
În curte întâlnite"

Domeniul experiențial: Domeniul Om și societate

Categoria de activitate: Activitate practică

Tema activității: "În lumea animalelor domestice"

Mijloc de realizare: Lipire

Tipul de activitate: Evaluare

Forma de organizare: Frontală, individuală, pe grupe

Scopul activității:

Consolidarea unor deprinderi practice însușite anterior, specifice nivelului de vârstă.

Obiective operaționale:

O₁: să folosească corect tehnicile de lucru însușite anterior: asamblare, lipire;

O₂: să lucreze atent, corect, îngrijit, respectând indicațiile educatoarei;

O₃: să realizeze macheta, așezând elementele confecționate;

O₄: să-și aprecieze propria lucrare cât și a colegilor;

O₅: să asambleze piesele decupate, realizând animalul respectiv;

O₆: să mânuiască corect materialele puse la dispoziție;

O₇: să adopte o poziție corectă la masa de lucru conform indicațiilor primite;

O₈: să manifeste interes pentru activitate;

O₉: să exprime sentimente de bucurie, satisfacție, mulțumire în legătură cu activitatea desfășurată.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, "Turul galeriei"

Material didactic: elemente decupate ce compun corpurile animalelor sălbatice, role de carton, diverse siluete ale animalelor domestice, planșă suport, siluete ale animalelor și păsărilor domestice, cocolosașe de hârtie creponată de diverse culori, lipici solid, machetă cu pădurea, mușama, șervețele umede.

Resurse:

Temporale: 30 de minute

Bibliografice: „Curriculum pentru învățământul preșcolar 3 – 6/7 ani”

„Activitatea integrată din grădiniță” – Laurenția Culea, Angela Sesovici, Filofteia

Grama

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1. MOMENT ORGANIZATORIC	- Aerisirea sălii de grupă; - Pregătirea materialului didactic necesar desfășurării activității.		
2.CAPTAREA ATENȚIEI	Pentru ca fermierul să fie fericit și mulțumit pe deplin de noi, m-am gândit să-i facem o surpriză și să confecționăm animale domestice, pe care să i le trimitem acasă.	Expunerea	
3. ANUNȚAREA TEMEI ȘI ENUNȚAREA OBIECTIVELOR	Tocmai de aceea, astăzi, la activitatea practică o să lucrăm pe trei ateliere, copiii de la fiecare atelier având o altă sarcină. Copiii ascultă și receptează.	Explicația Demonstrația	Examinarea prin probă practică
4. REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR	Copii, haideți să ne reamintim care este mesajul zilei. "Farmecul poveștilor vă face întotdeauna viața mai frumoasă." Care sunt animalele domestice pe care le întâlnim în povești și despre care am vorbit noi astăzi? Copiii răspund la întrebări. Dacă în prima parte a zilei am discutat despre acestea, haideți acum să le și confecționăm așa cum putem noi mai bine, în speranța că vom aduce bucurie tuturor.	Conversația	Continuă
5.PREZENTAREA MATERIALULUI ȘI DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII a)inițierea materialului distributiv b) explicarea procedului de lucru	Copiilor li se explică faptul că vor lucra pe trei ateliere, după care sunt rugați să se așeze acolo unde vor dori să lucreze. După ce copiii și-au ales atelierul unde vor vrea să lucreze, se trece pe la fiecare pentru a se observa materialele pe care le-au primit și tehnica prin care trebuie să le realizeze. - Ce ați primit pe măsuțe? Copiii răspund întrebărilor puse de către educatoare. Se trece pe la fiecare atelier în parte pentru a se da indicațiile necesare. „Pentru a obține niște lucrări reușite trebuie să lucrați cât mai frumos , corect , îngrijit fiind atenți la indicații și la modelul meu. La primul atelier, trebuie să realizați animale sălbatice pe role de carton, procedând astfel: se aplică lipici pe rola de carton, după care se lipește	Explicația Demonstrația Observația	Examinarea prin probă practică

	<p>dreptunghiul de hârtie colorată, care reprezintă corpul animalului respectiv, iar pe acesta se aplică, pe rând, capul, obiectul pe care îl ține în mâini, mâinile și coada, cu care va trebui să populați curtea.</p> <p>La al doilea atelier trebuie să aplicați cocoloașe de hârtie creponată pe siluetele animalelor și păsărilor domestice cu care va trebui să populați curtea.</p> <p>La cel de-al treilea atelier trebuie să populați curtea bunucilor cu siluetele animalelor și păsărilor domestice pe care le-ați primit în coșuleț.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	
<p>6. OBȚINEREA PERFORMANȚEI</p> <p>a) exerciții pregătitoare pentru mușchii fini ai mâinii</p> <p>b) realizarea propriu-zisă a lucrării</p>	<p>Înainte de a începe lucrul, se vor executa câteva exerciții de încălzire a mușchilor fini ai mâinii.</p> <p>Copiii execută mișcările sugerate de către educatoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cântăm la pian; - închidem și deschidem pumnii; - aplaudăm; - frecăm palmele. <p>Le voi spune copiilor că pot începe să lucreze, folosind instrumentele și materialele puse la dispoziție, însă le reamintesc faptul că trebuie să lucreze cu atenție respectând indicațiile primite. În acest timp eu îi voi supraveghea, îndrumându-i pe cei care întâmpină dificultăți cu explicații suplimentare.</p> <p>Îi voi anunța să se pregătească să încheie lucrarea (cu trei minute înainte de final).</p> <p>Se asigură un fond muzical reconfortant.</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Munca independentă</p>	<p>Aprecieri verbale</p> <p>Aprecieri verbale și individuale</p>
9. EVALUAREA	<p>După terminarea activității practice copiii sunt întrebați de poveștile din care fac parte animalele și păsările pe care le-au realizat.</p> <p>Copiii vor face "Turul galeriei" pentru a privi și aprecia și lucrările celorlalți.</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>"Turul galeriei"</p>	<p>Aprecieri verbale</p>
10. ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII	<p>După încheierea lucrului, se fac aprecieri generale și individuale asupra modului în care copiii și-au îndeplinit sarcinile și asupra lucrărilor realizate.</p>		<p>Aprecieri verbale</p>

Exemple de bune practici în demersul didactic eficient și de calitate

Prof. înv. primar Pețenchia Maria Cristina

Școala Gimnazială Săcălaz-structura Beregsău Mare, Timiș

Utilizarea metodelor active de învățare, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte, dezbateri, jocuri de rol, simulări și experimente, a fost asociată cu o îmbunătățire semnificativă a angajamentului elevilor și a performanțelor lor academice. Aceste metode îi implică pe elevi în mod activ în procesul de învățare și le oferă oportunități de a-și aplica cunoștințele în situații practice.

Oferirea unui feedback constructiv și utilizarea evaluării formative ajută elevii să înțeleagă mai bine propriile lor puncte tari și să identifice domeniile care necesită îmbunătățiri. Aceasta îi încurajează să se dezvolte continuu și să-și asume responsabilitatea pentru propriile lor învățări.

Adoptarea unor strategii de învățare personalizată, care țin cont de nevoile individuale ale elevilor, duce la creșterea performanțelor lor academice. Adaptarea conținutului și ritmului de predare la nivelul de cunoștințe și abilități ale fiecărui elev îi ajută pe aceștia să-și atingă potențialul maxim.

Promovarea colaborării și lucrului în echipă îi ajută pe elevi să dezvolte abilități sociale, cum ar fi comunicarea eficientă, ascultarea activă și rezolvarea problemelor în grup. Aceasta le pregătește pentru munca în echipă din viața reală și îi ajută să învețe unii de la ceilalți.

Integrarea tehnologiei în procesul de învățare poate spori angajamentul elevilor și poate oferi o varietate de resurse educaționale. De exemplu, platformele de învățare online, aplicațiile educaționale interactive și utilizarea tabletelor în clasă pot susține o învățare mai atractivă și eficientă.

Ofertarea unei instruiți diferențiate, care se adresează diferitelor stiluri și ritmuri de învățare ale elevilor, îi ajută pe aceștia să se simtă valorizați și să înțeleagă mai bine conținutul predat. Profesorii pot folosi variate modalități de predare și resurse adaptate pentru a sprijini nevoile individuale ale elevilor.

Introducerea elevilor în activități de gândire critică și rezolvare de probleme îi ajută să-și dezvolte abilități de analiză, sinteză, evaluare și raționament logic. Aceste competențe sunt esențiale în abordarea provocărilor complexe din viața reală.

Încurajarea participării active a elevilor în clasă prin întrebări, discuții și activități interactive îi ține implicați și interesați în procesul de învățare. Aceasta sporește motivația și dorința lor de a învăța și de a explora noi cunoștințe.

Implementarea cu succes a metodelor și tehnicilor eficiente și calitative în procesul de învățare poate fi evidențiată prin studii de caz sau exemple concrete din practica educațională. Acestea demonstrează modul în care anumite abordări și strategii au contribuit la îmbunătățirea performanțelor elevilor, la creșterea angajamentului și motivării lor în învățare și la dezvoltarea unor competențe esențiale. Iată câteva studii de caz și exemple relevante:

1. Studiul de caz: "Flipped Classroom" (Clasă inversată) Descriere: Un profesor de matematică a implementat metoda "flipped classroom" în clasa sa. În loc să predea conținutul în timpul orelor de clasă, elevii au primit înregistrări video ale lecțiilor și au fost încurajați să le vizualizeze înainte de a veni la școală. În timpul orelor, elevii lucrau în grupuri mici, sub supravegherea profesorului, pentru a rezolva probleme practice și a discuta aspectele dificile.

Rezultate: Implementarea "flipped classroom" a dus la o mai bună înțelegere a conținutului de către elevi, care au avut posibilitatea să își gestioneze propriul ritm de învățare. Profesorul a observat o creștere semnificativă a participării active și a angajamentului elevilor în procesul de învățare și a observat îmbunătățiri ale performanțelor lor în rezolvarea problemelor matematice.

2. Exemplu concret: Metoda jocului de rol în învățarea limbilor străine Descriere: Un profesor de limbi străine a folosit metoda jocului de rol pentru a-i implica pe elevi într-o situație reală de comunicare în limba studiată. Elevii au fost împărțiți în grupuri și au jucat roluri diferite, cum ar fi cumpărători și vânzători sau pacienți și medici. Aceste activități au avut ca scop să încurajeze elevii să comunice în limba străină, să-și dezvolte abilitățile de conversație și să se simtă mai încrezători în utilizarea limbii studiate.

Rezultate: Prin utilizarea metodei jocului de rol, elevii au dobândit mai multă încredere în vorbirea în limba străină și au dezvoltat abilități de comunicare mai fluente și mai naturale. Profesorul a observat o creștere a motivației și a participării active la orele de limbă străină, iar elevii au demonstrat progrese semnificative în capacitatea lor de a utiliza limba în situații reale.

3. Studiul de caz: Utilizarea tehnologiei în învățarea matematicii Descriere: Un profesor de matematică a integrat utilizarea tabletelor și a aplicațiilor educaționale interactive în procesul de învățare. Elevii au avut acces la aplicații care îi ajutau să înțeleagă conceptele matematice prin exemple vizuale, activități interactive și jocuri educaționale.

Rezultate: Integrarea tehnologiei în învățarea matematicii a captivat interesul elevilor și le-a oferit oportunități de a explora conceptele într-un mod interactiv și atractiv. Profesorul a remarcat o îmbunătățire a angajamentului și a atenției elevilor, iar aceștia au arătat o înțelegere mai profundă a conceptelor matematice și rezultate mai bune în evaluările ulterioare.

4. Exemplu concret: Evaluarea formativă în cadrul unui proiect științific
Descriere: Un profesor de științe a implementat evaluarea formativă pe parcursul unui proiect științific pe tema "Sistemele solare". Elevii au primit feedback regulat și îndrumări pentru îmbunătățirea lucrării lor pe măsură ce proiectul a evoluat.

Rezultate: Elevii au folosit feedback-ul pentru a-și corecta și dezvolta proiectele lor pe tot parcursul lucrului la acestea. Aceasta a dus la o învățare mai profundă și la dezvoltarea abilităților de cercetare și prezentare. Profesorul a observat că elevii au dezvoltat o atitudine pozitivă față de evaluare și au avut o încredere mai mare în abilitățile lor academice.

Aceste exemple de bune practici ilustrează diversitatea abordărilor eficiente și de calitate în demersul didactic și arată cum pot fi acestea adaptate în funcție de specificul elevilor și a contextului educațional. Implementarea unor astfel de practici contribuie la o învățare mai profundă și la dezvoltarea de abilități cheie pentru succesul pe termen lung al elevilor.

Aceste studii de caz și exemple concrete ilustrează modul în care metodele și tehnicile eficiente și calitative pot avea un impact pozitiv asupra învățării și performanțelor elevilor. Implementarea unor astfel de abordări încurajează o învățare activă, relevantă, care se adaptează la nevoile individuale ale elevilor și îi pregătește pentru succesul în viață.

Bibliografie:

1. Băban, A. (2020). Activitățile extracurriculare și rolul lor în dezvoltarea personală a elevilor. *Revista de Educație și Învățământ*;
2. Hattie, J. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. New York: Routledge.
3. Marzano, R. J. (2017). *The new art and science of teaching*. Bloomington, IN: Solution Tree Press.

Stimularea spiritului inventiv și creator al elevilor prin jocuri geografice

Înșușirea noțiunilor și perceperea corectă a proceselor geografice reprezintă etape absolut necesare în vederea cunoașterii geografiei. Pentru ca procesul instructiv-educativ să fie facil și accesibil tuturor categoriilor de elevi, este necesar să fie adoptate strategii didactice complexe, elaborate, bazate pe metode și mijloace moderne.

Utilizarea jocurilor didactice în context formal sau nonformal este benefică din mai multe considerente. Elevii își implică întreaga personalitate în joc, astfel se dezvoltă la nivel intelectual, emoțional și fizic. Prin joc se activează: spiritul de observație. Atenția, gândirea divergentă și critică, imaginația. Cei timizi devin activi, curajoși, dobândesc încredere în capacitățile lor, iar cei expansivi, învață să se stăpânească. Elevii învață să-și subordoneze interesele personale în fața intereselor grupului, învață să colaboreze pentru atingerea unui obiectiv comun.

Utilizarea jocurilor didactice nu presupune doar varietate, divertisment, relaxare, veselie, utilizarea lui are menirea de a preveni monotonia și plictiseala în timpul învățării, având un caracter profund didactic atunci când jocurile vizează învățarea, consolidarea sau recapitularea unor cunoștințe sau deprinderi.

Acest tip de educație oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură atât copiilor cât și profesorilor un confort psiho-emoțional necesar parcurgerii cu succes a tuturor momentelor zilei, oferind relaxare și liniște:

-beneficii fizice și senzoriale: îmbunătățirea mobilității, coordonarea, abilitățile spațiale, sistemul vestibular (echilibrul), dexteritatea, previne obezitatea, alergiile, bolile cardiovasculare, elevii descoperind peisaje, mirosuri și sunete captivante;

-beneficii emoționale: dezvoltarea încrederii în sine, a stimei de sine, a percepției, ameliorarea stresului, anxietății, depresiei;

-incluziune: jocul poate provoca elevii și îi poate forța să iasă din zona lor de confort- ideea este că rolurile și sarcinile pot fi diferențiate pentru a include toți elevii;

-dezvoltarea creativității: jocurile sunt instrumente eficiente pentru stimularea creativității, mai ales dacă elevii sunt implicați în construcția jocului. Imaginația nu are limite. Profesorii

pot lăsa oportunități în interiorul unui joc în care elevii pot completa spațiile libere cu propriile soluții și idei;

-dezvoltarea gândirii critice și luarea de decizii: aceste două abilități pot fi exersate și învățate mai ales atunci când elevii sunt angajați în jocuri de rol. Când elevii sunt desemnați să joace personaje specifice în anumite medii, ei trebuie să decidă, pe loc, ce să facă pentru a atinge scopul.

Jocul didactic nu trebuie introdus în lecție de dragul jocului, ci trebuie să concepem un joc în concordanță cu conținutul lecției. Înainte de lecție pregătim materialele, întrebările, răspunsurile, regulile, modul de desfășurare a jocului.

Materialele oferite elevilor depind de competența și creativitatea profesorului și a elevilor. Reușita jocului, fie că se desfășoară individual, pe grupe sau echipe, presupune cunoașterea din timp de către elevi a temei, a bibliografiei, a regulamentului de desfășurare pentru a reactualiza cunoștințele însușite.

Jocurile utilizate la disciplina geografie, pot fi clasificate astfel:

1. Jocuri senzoriale (auditive, vizuale, motorii)

Drept exemplu în curtea școlii se pot realiza **trasee senzoriale** – umplem o zonă cu frunze, alta cu nisip, una cu jucării, alta cu pietricele etc. Permiteți-le copiilor să se deplaseze liber între fiecare experiență, oferindu-le o gamă de stimuli tactili. Copiii ar putea apoi să descrie experiențele trăite.

Foarte eficientă și apreciată de către elevi este **vânătoarea de comori**- stabilim tema, locul de desfășurare, oferim instrucțiuni clare eleviilor, iar aceștia vor descoperi comori neprețuite.

2. Jocuri de observare (a mediului natural, social)

Foarte eficient este **jocul de rol** –este o metodă activă de predare-învățare, bazată pe stimularea unor funcții, relații, fenomene, sisteme etc.

Elevii, devin actori care interpretează roluri ale unor fenomene din natură, sau din viața socială și economică pentru a-și forma rapid ,abilități, atitudini, sentimente, convingeri, responsabilității, comportamente, pentru a învăța să se implice și să acționeze. Metoda jocului de rol, vizează formarea comportamentului uman pornind de la interacțiuni ce caracterizează o structură,relație sau situație sociala de grup, prin

distribuirea la elevi a unui set de statusuri foarte bine precizate și relaționate între ele. Prin această metodă elevii sunt puși în situația de a observa modul corect sau incorect de comportare în anumite situații, se asigură un autocontrol sau control eficient al conduitelor. Fiecare elev crează rolul său și se implică cognitiv, afectiv și emoțional. Obiectivele jocului de rol sunt: învățarea modurilor de gândire, trăire și acțiune specifice unui status; dezvoltarea capacității de simpatie și înțelegere a opiniilor, trăirilor și aspirațiilor altora; dezvoltarea capacității de a surprinde, înțelege și evalua orientările valorice ale partenerilor de interacțiune; formarea experienței și a capacității de a rezolva situații problematice, dificile; verificarea corectitudinii comportamentelor formate și destrămarea celor învățate greșit; învățarea rolurilor necesare ocupării ulterioare a unor noi statusuri sau confruntării cu noi probleme.

3. Jocuri de dezvoltare a limbajului, exemple: „Lanțul denumirilor geografice” „Jocul noțiunilor geografice”.

Tehnica jocului - se alege tema jocului (munți,râuri,lacuri,state , etc.), elevii unei clase sau un grup mai restrâns vor avea de menționat: râuri, țări, orașe/capitale, etc. Potrivit temei alese. Aceste vor fi prezentate nearticulat, în așa fel încât fiecare denumire să aibă prima literă corespunzătoare ultimei litere a cuvântului anterior. De ex. la tema “ Raurile României “ -dacă prima denumire este Dâmbovița, următoarea denumire va începe cu “ a “ (ultima literă a denumirii precedente)- Arieș- (ultima literă “ ș “)- Sebeș- (nu se vor face deosebiri între literele: s și ș ; t și ț ; i și j) - Siret-Tur-Râul Doamnei-etc. Fiecare denumire de râu va fi prezentată concomitent pe hartă. Prima denumire va fi dată de persoana care conduce jocul. Acesta va indica și numele participantului care va continua jocul. Jucătorul desemnat va indica pe hartă obiectivul respectiv- râul –și spune repede denumirea următoare. Nu este nevoie să se repete aceeași denumire în lanțul respectiv. Pentru fiecare răspuns se stabilește de la început numărul de puncte câștigat. La joc elevii pot prezenta articole, ilustrații, etc. legate de tema jocului. Când lanțul s-a încheiat, fiecare râu va fi indicat pe hartă și caracterizat fizico-geografic și economic.

Un joc eficient este jocul numit: „Adevărat sau Fals,, iar printre obiectivele care trebuie urmărite sunt: să descopere greșelile incluse în enunțuri; să reformuleze corect enunțul dat de profesor; să-și consolideze cunoștințele; să respecte regulile jocului în grup.

Număr de participanți: clasa de elevi

Resurse materiale: două scaune etichetate, unul cu Adevărat, iar celălalt cu Fals, cartoane cu enunțuri false și adevărate.

Durată: 20 min.

Loc de desfășurare: interior

Conținut: Profesorul pregătește enunțuri adevărate și false.

De exemplu: a. Vârful Omu este cel mai înalt vârf muntos din România.

b. Someșul este afluentul Tisei.

Se vor pune două scaune în fața clasei cu „Adevărat” pe un scaun și „Fals” pe celălalt scaun.

Copiii din clasă se vor împărți în două echipe (A și B) și se vor organiza în două rânduri la câțiva metri distanță de cele două scaune.

Profesorul citește un enunț, iar primul copil din cele două rânduri va trebui să decidă rapid, dacă afirmația este adevărată sau falsă și se străduiește să se așeze primul pe scaunul Adevărat sau Fals.

Echipa care se așază mai întâi în scaunul corect, câștigă un punct.

Echipa cu cele mai multe puncte, câștigă.

Activitate de reflecție cu participanții/Evaluare: La finalul jocului se vor corecta enunțurile false, iar copiii vor fi lăudați pentru participare.

4. Jocuri de orientare în spațiu, precum „Roza vânturilor,” și „Harta de contur.”

Se trasează pe teren un cerc cu diametru de 5m. În afara cercului, punctele cardinale și intercardinale se reprezintă prin cercuri cu diametrul de 1m, (în total 8 cercuri). Cercul care indică nordul se notează cu litera N. Celelalte cercuri rămân nenotate. Jucătorii se împart în grupe de câte 8 și participă la joc pe serii. Primii opt jucători care participă la joc intră în cercul mare stând cu fața spre centrul cercului. Conducătorul jocului împarte fiecăruia un biletel care indică punctele cardinale ale rozei vânturilor. La comanda conducătorului fiecare citește biletelul și în cea mai mare viteză, se așază în cercul care reprezintă direcția indicată în biletel, pe baza nordului fixat pe teren. Pentru fiecare așezare corectă se acordă un punctaj. Jocul continuă cu celelalte grup.

Ideea de bază este că: „în joc încep să se pună bazele personalității și caracterului copilului”. Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca, fie din cauză că nu au cu cine, fie din cauză că nu sunt obișnuiți, rămân „săraci” atât sub aspectul cognitiv, cât și sub aspectul personalității. Jocul oferă copiilor condiții inepuizabile de impresii care

contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă în mod direct capacități observative, iar în mod indirect jocul creează o mai mare antrenare, competență, deprinderi active, mărește capacitatea de înțelegere a situațiilor complexe, creează capacități de reținere, dar și de dozare a forțelor fizice și spirituale, dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Bibliografie:

Dulama, M. E., (2000), Strategii didactice, Editura Clusium, Cluj-Napoca.

Dulama, M. E., Popa-Bota, H., (1998), Jocul, un pas spre învățare și muncă, în Didactica geografiei, nr. 2.

Ilinca, N., (2000), Didactica geografiei, Editura Corint, Bucuresti.

Autor:

Prof. PETER SORINA CRINA- Col. Naț. „Andrei Mureșanu” Bistrița

Secțiunea 1. Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici
Inovare Educațională: Creșterea Calității Actului Educațional și Eficiența Demersului Didactic Prin Bune Practici

Negulescu Dana-Elena
Școala Gimnazială Nr. 108, București, Sector 4

Educația este un proces complex și vital pentru dezvoltarea individului și a societății în ansamblu. În ultimele decenii, s-a accentuat din ce în ce mai mult importanța creativității și a experienței în îmbunătățirea calității actului educațional. Acest proces nu poate fi separat de eficiența și calitatea demersului didactic, deoarece aceste aspecte sunt strâns legate și se influențează reciproc. Eseul urmărește să exploreze modul în care creativitatea și experiența pot contribui la îmbunătățirea calității actului educațional, punând accent pe eficiența și calitatea în demersul didactic.

Creativitatea este o abilitate esențială pentru dezvoltarea gândirii critice, inovării și adaptabilității într-o lume în continuă schimbare. În contextul educațional, abordările creative pot transforma modul în care subiectele sunt prezentate și înțelese. Profesorii creativi pot folosi metode diverse, precum jocuri, activități interactive sau proiecte individuale/grupale, pentru a captiva atenția elevilor și a le stimula imaginația. Astfel, creativitatea poate contribui la o mai bună înțelegere și reținere a informațiilor.

Experiența în domeniul educației aduce o perspectivă profundă și un nivel ridicat de competență. Profesorii cu experiență înțeleg mai bine nevoile și caracteristicile elevilor, putând adapta strategiile didactice în funcție de acestea. De asemenea, aceștia pot oferi sfaturi prețioase colegilor mai tineri și pot contribui la dezvoltarea unor practici de succes în cadrul instituției de învățământ.

Eficiența în demersul didactic implică maximizarea rezultatelor pozitive cu un efort optim. Utilizarea creativității poate juca un rol semnificativ în atingerea acestui obiectiv. Profesorii pot să-și planifice lecțiile într-un mod inovator și interactiv, astfel încât să mențină atenția elevilor și să stimuleze participarea activă. Abordările creative pot facilita înțelegerea conceptelor dificile și pot încuraja gândirea critică.

Calitatea în demersul didactic se reflectă în modul în care informațiile sunt prezentate, în gradul de interacțiune dintre profesor și elevi, precum și în măsura în care obiectivele de învățare sunt atinse. Prin utilizarea tehnicilor creative și prin aplicarea experienței acumulate, profesorii pot asigura un mediu de învățare stimulat, care să încurajeze dezvoltarea abilităților cognitive și sociale ale elevilor.

Educația în clasele primare constituie fundamentul dezvoltării intelectuale și personale a fiecărui individ. Pentru a asigura o experiență educațională optimă și eficientă în această etapă esențială, este crucial să se adopte bune practici care să promoveze creșterea calității actului educațional și să maximizeze eficiența demersului didactic. Aplicarea acestor practici trebuie să încurajeze angajamentul elevilor, să faciliteze înțelegerea conceptelor și să dezvolte abilitățile esențiale. Iată câteva exemple de bune practici în acest sens.

Una dintre cele mai eficiente bune practici în creșterea calității actului educațional este învățarea prin jocuri educaționale. Această abordare captivantă și interactivă încurajează elevii să învețe prin intermediul experiențelor ludice. De exemplu, jocurile de sortare sau jocurile matematice de tip bingo pot consolida abilitățile de bază ale elevilor într-un mod distractiv și atractiv. Aceste activități nu

doar dezvoltă competențele academice, ci și stimulează gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Un alt aspect esențial este educația bazată pe experiență și explorare, care aduce învățarea în afara sălilor de clasă. Excursiile de teren, precum vizitele la ferme sau muzee, oferă elevilor oportunități practice de a aplica cunoștințele în contexte reale. În același timp, îi încurajează să exploreze lumea înconjurătoare și să dezvolte o înțelegere profundă a subiectelor studiate.

Tehnologia joacă, de asemenea, un rol semnificativ în creșterea eficienței demersului didactic. În lecțiile interactive cu tehnologie, utilizarea tabletelor sau a calculatoarelor învățătoarelor poate aduce o dimensiune digitală în învățare. Aceste platforme interactive pot adapta materialele de învățare la nivelul fiecărui elev și pot oferi feedback imediat, facilitând înțelegerea și aplicarea conceptelor.

Bunele practici în educație necesită, de asemenea, dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale elevilor. Educația în povestiri și teatru poate dezvolta abilitățile de exprimare orală și creativitate. Elevii pot crea povești și să le prezinte colegilor sub forma de teatru sau lectură în fața clasei, dezvoltând încrederea în sine și abilitățile de comunicare.

Învățarea prin explorare este, de asemenea, esențială pentru dezvoltarea abilităților practice și a conștiinței de mediu. Elevii pot învăța prin intermediul activităților precum plantarea și îngrijirea plantelor într-o mini-grădină sau observarea comportamentului animalelor de companie. Aceste experiențe practice îi ajută să înțeleagă ciclul de viață al plantelor și obiceiurile animalelor, încurajând gândirea critică și observațională.

Proiectele creative oferă o modalitate excelentă de dezvoltare a creativității și a abilităților artistice. De exemplu, elevii pot crea machete reprezentând diverse habitate naturale sau pot desena postere vizuale pentru a ilustra concepte sau evenimente istorice. Aceste proiecte încurajează elevii să-și exprime ideile și să-și dezvolte abilitățile de prezentare și comunicare.

Un alt aspect crucial al creșterii calității educației este educația socio-emoțională, care contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor. Într-un cerc de încredere, aceștia pot împărtăși sentimentele și experiențele pozitive, dezvoltând empatia și înțelegerea reciprocă. Totodată, prin discutarea morală a poveștilor sau evenimentelor, elevii pot învăța să prețuiască valorile umane și să dezvolte abilitățile de judecată etică.

Pe lângă beneficiile pentru dezvoltarea personală a elevilor, aceste practici inovatoare au un impact semnificativ asupra calității actului educațional și eficienței demersului didactic în clasele primare. Prin intermediul jocurilor educaționale, explorării practice și tehnologiei integrate în procesul de învățare, elevii devin mai implicați și motivați, ceea ce duce la o înțelegere mai profundă și aplicarea mai eficientă a cunoștințelor. Educația devine astfel o experiență interactivă, plină de explorare și descoperire, care pregătește elevii pentru provocările și oportunitățile vieții într-un mod holistic și relevant.

Aceste exemple ilustrează modul în care diverse abordări și practici pot contribui la creșterea calității educației și la sporirea eficienței demersului didactic. Prin adoptarea unor strategii inovatoare și adaptarea lor la nevoile și contextul specific, educatori și factori de decizie pot crea un mediu educațional care să stimuleze învățarea activă, gândirea critică și dezvoltarea holistică a elevilor.

Creativitatea și experiența joacă un rol esențial în îmbunătățirea calității actului educațional. Aceste aspecte influențează direct eficiența și calitatea în demersul didactic, contribuind la dezvoltarea unei educații relevante, captivante și

eficiente. Profesorii trebuie să fie încurajați să exploreze noi modalități de predare și să își împărtășească experiența acumulată pentru a construi o bază solidă pentru dezvoltarea viitoare a societății.

Proiect educațional județean „PROFESIE ȘI PASIUNE”

Prof. Țilică Florentina-Camelia

Bibliotecar Petrea Niculina

COLEGIUL ECONOMIC „OCTAV ONICESCU” BOTOȘANI

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale.

Reușita și succesul în carieră depind de mai mulți factori: nivelul de pregătire inițială, pregătirile ulterioare (perfecționări, reconversii ș. a.), interes și pasiune, aspirații, aptitudini, voință, vocație etc.

De aceea este important ca, pe parcursul școlarizării, elevilor să li se ofere mijloace și sprijin pentru a-și identifica propriile competențe, deprinderi, domenii de interes, pentru a-și dezvolta abilități de management al carierei.

Am realizat la nivelul unității noastre școlare, Colegiul Economic „Octav Onicescu” Botoșani, proiectul educațional „PROFESIE ȘI PASIUNE” care a urmărit să dezvolte elevilor competențe în domeniul autocunoașterii și dezvoltării personale, a comunicării și relaționării interpersonale, abilități de management al carierei. Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au oferit elevilor repere în planificarea carierei pentru a fi capabili să realizeze un management eficient al traseului educațional și al profesiei.

Proiectul are continuitate, se derulează în fiecare an școlar în parteneriat cu școli gimnaziale din județ, s-au creat oportunități de cunoaștere a mediului liceal și a activităților desfășurate cu elevii, de către cadrele didactice din unitatea de învățământ.

Scopul proiectului a fost realizarea de activități specifice educației pentru carieră, care se adresează elevilor colegiului și elevilor din școlile partenere, iar obiectivele definite au fost: dezvoltarea abilităților de comunicare ale elevilor; dezvoltarea abilităților de management al carierei; promovarea ofertei educaționale a colegiului.

Rezultatele așteptate au fost: informarea elevilor privind oferta educațională a colegiului și activitatea acestuia; însușirea informațiilor necesare cu privire la profilul școlar și profesional spre care optează elevii colegiului; completarea informațiilor cu privire la

orientarea în carieră a elevilor claselor a VIII-a prin contact direct cu viața școlii (experiențe reale ale elevilor de la toate profilurile); formarea personalității fiecărui elev de clasa a VIII-a în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale); prevenirea și combaterea absenteismului și abandonului școlar; stabilirea între elevi a relațiilor de prietenie și nu în ultimul rând promovarea imaginii școlii în comunitatea locală.

În cadrul proiectului s-au desfășurat activități dedicate „Zilei Naționale a Meseriilor”, „Ziua porților deschise”, în vederea promovării învățământului profesional și tehnic. Aceste activități au oferit elevilor repere în planificarea carierei pentru a fi capabili să realizeze un management eficient al traseului educațional și al profesiei.

Activitatea **„Ziua Națională a Meseriilor”** a avut ca scop identificarea propriilor competențe, deprinderi, din perspectiva viitorului angajat în domeniul economic. Elevii au participat la întâlnirea cu reprezentantul S.C. MONDELEZ ROMÂNIA S.R.L, compartimentul vânzări, fostă elevă a liceului care acum profesează în domeniul pentru care s-a pregătit în cadrul colegiului. Au fost prezentate materiale promoționale utilizate în campaniile de promovare pentru produsele firmei. Elevii au întrebat și au primit răspunsuri referitoare la parcursul profesional în cadrul firmei, posibilități de promovare, cerințele specifice unor posturi. La final au fost subliniate aspectele specifice profesiei.

Activitatea **„Fii elev in școala mea! - Colegiul Economic „Octav Onicescu”** a avut ca scop identificarea elementelor de specificitate a specializărilor și calificărilor profesionale selectate; atragerea elevilor din clasele a VIII-a spre meseriile din oferta educațională a Colegiului Economic „Octav Onicescu” Botoșani. În cadrul acestei activități reprezentanții claselor a XI –a și a XII-a (toate profilurile) s-au întâlnit cu elevii claselor a VIII-a preluând

rolul de instructor. Invitații au fost informați despre importanța acestor meserii, locul unde pot fi prestate aceste meserii, materiile prime folosite, produse finite, satisfacții materiale, prin prezentări PPT și împărtășirea experiențelor proprii din activitatea de instruire practică la agenții economici. Totodată s-au organizat ateliere de lucru a elevilor claselor a VIII-a și inițierea acestora în arta aranjării mesei, prepararea unei salate de fructe, servirea acesteia, aranjarea mărfurilor în raft și etichetarea lor, ce înseamnă să fii contabil, etc.

Activitatea „**Carieră și succes**” a avut ca scop informarea elevilor în legătură cu perspectivele absolvirii unui liceu în domeniul economic. Reprezentantul FACKELMANN CO SRL – Petraș Estera, fostă elevă a liceului care acum profesează în specializarea pentru care a optat și s-a pregătit. Activitatea a fost interactivă, invitata răspuns la întrebările elevilor privind parcursul carierei, cerințe specifice postului ocupat. A prezentat modalități de atragere a clienților prin amenajarea magazinului, amplasarea mărfurilor în cadrul sălii de vânzare și materiale promoționale utilizate.

Elevii implicați în proiect au participat la activități desfășurate în colaborare cu agenți economici, instituții locale: lecții vizită, circuit turistic și altele.

Proiectul „Profesie și pasiune” este un răspuns la preocupările elevilor privind alegerea carierei, propunând o gamă, vastă de activități menite să stârnească interesul și curiozitatea elevilor, să-i determine să aleagă profesia potrivită cu propriile aptitudini, pentru o carieră care presupune implicare, dăruire și pasiune, o carieră de succes în domeniile specifice colegiului.

Proiectul este sustenabil deoarece există mijloacele și materialele necesare informării, dorința de afirmare a elevilor participanți, costuri minime ce nu implică alocații bugetare ceea ce conduce la realizarea proiectului și în următorii ani școlari.

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.primar: Petriceanu Lenuța

Școala Gimnazială Râșca, Jud. Suceava

CLASA: a II-a

ARIA CURRICULARĂ: Tehnologii

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „Inimă verde”

SUBIECTUL LECȚIEI: „ *Brăduțul* ”

TIPUL LECȚIEI: formare de priceperi și deprinderi

SCOPUL LECȚIEI: formarea și dezvoltarea deprinderilor de a combina tehnici și materiale diferite în scopul creării colajului ;

COMPETENȚE SPECIFICE:

2.1.Explorarea unor caracteristici/proprietăți ale materialelor în diverse contexte;

2.3. Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile;

2.6. Participarea la activități integrate adaptate conform vârstei, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1-să identifice materialele de lucru necesare pentru realizarea lucrării;

O2 - să utilizeze corect și adecvat tehnicile de lucru pentru realizarea lucrării;

O3- să verbalizeze și să respecte acțiunile care definesc etapele realizării produsului dat;

O4 -să coopereze cu colegii de echipă pe parcursul activității;

O5-să utilizeze un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical în exprimarea propriilor păreri.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, joc de rol, expunerea, observarea, explicația, demonstrația, Metoda „ *Turul galeriei*”, analiza.

Mijloace didactice: sceneta „*Bradul și copiii*”, lucrarea pe etape, suportul lucrării, foarfece, lipici, culori, material textile, hârtie creponată, bucăți de ziar, acuarele, fire de ață verde, laptop, videoproiector.

Moduri de organizare: individual, frontal, pe grupe

RESURSE: - *umane:* 20 elevi;

- *spațiale:* sala de clasă;

- *temporale:* 45 minute.

Bibliografie:

- Mihăescu Mirela și colectivul, „*Metode activ-participative aplicate în învățământul primar*”, Editura Didactica Publishing House, București, 2010;

-, „*Metodica predării lecțiilor de abilități practice*”, Editura Aramis, 2002;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

ETAPELE LECȚIEI	OB OP.	DU RA TA	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
				Metode și procedee	Mijloace de învățare	Moduri de organizare	
1. Moment organizatoric		1'	Asigur condițiile necesare unei bune desfășurări a lecției.	conversația		frontal	
2. Captarea atenției		4'	Elevii vor prezenta sceneta <i>Bradul și copiii</i> . (ANEXA 1)	joc de rol	sceneta		
3. Reactualizarea cunoștințelor	O4	5'	Vom purta o scurtă conversație despre scenetă, realizând astfel legătura cu subiectul lecției. - Unde se joacă copiii? - Ce a scuturat Maria? - Ce simte brăduțul? - De cine se teme brăduțul? - Ce dorință are brăduțul?	conversația		frontal individual	Capacitatea de a răspunde la întrebări
4. Anunțarea temei și a obiectivelor		1'	Voi anunța elevii că la ora de Arte vizuale și abilități practice vor realiza un „ <i>Brăduț</i> ”. Informează elevii că vor răspunde la întrebări, vor realiza lucrări prin mai multe tehnici de lucru.				
5. Dirijarea învățării			Elevii sunt împărțiți în patru grupe: Grupa I – <i>grupa steluțelor</i> ; Grupa a II – a – <i>grupa fulgilor</i> ; Grupa a III – a – <i>grupa brăduților</i> ;				

<p>a)Intuirea planșelor model</p>		<p>28'</p> <p>Grupa a IV –a – <i>grupa norișorilor.</i></p> <p>Voi prezenta lucrarea-model cu subiectul compoziției propuse.</p> <p>Elevii sunt anunțați că fiecare grupă va realiza <i>brăduțul</i> prin altă tehnică de lucru, și anume:</p> <ul style="list-style-type: none"> - grupa I va realiza <i>brăduțul</i> prin mototolirea hârtiei; -grupa a II –a va realiza <i>brăduțul</i> prin ruperea hârtiei; (bucăți de ziar, care vor fi pictate) -grupa a III –a va realiza <i>brăduțul</i> din fire de ață tăiate; -grupa a IV –a va realiza <i>brăduțul</i> din material textil. 	<p>observarea</p> <p>expunerea</p> <p>demonstrația</p>	<p>lucrarea pe etape</p>	<p>pe grupe</p>	
<p>b)Explicarea și demonstrarea modului de lucru</p>	<p>O3</p> <p>O1</p>	<p>Voi antrena elevii în discuții pe marginea lucrării prezentate.</p> <p>În urma observațiilor, voi discuta cu elevii despre materialele folosite pentru realizarea lucrării, precum și despre principalele tehnici de lucru.</p> <p>Elevii își vor verifica materialele primite și vor fi atenți la explicațiile date.</p> <p>Se fac exerciții de încălzire a musculaturii degetelor.</p> <p>Le explic elevilor că de fiecare dată când decupăm, rămân resturi de hârtie. Fiecare părticică este valoroasă și trebuie refolosită sau reciclată.</p>	<p>conversația</p>	<p>suportul lucrării</p> <p>foarfece</p> <p>lipici</p> <p>culori</p> <p>hârtie</p> <p>creponată</p> <p>bucăți de ziar</p> <p>material textil</p> <p>fire de ață</p> <p>verde</p>	<p>pe grupe</p>	<p>Capacitatea de a descoperi materialele folosite</p>

<p>c)Executarea independentă a lucrărilor.</p>	<p>O2</p>	<p>Amintesc elevilor că noi suntem înscriși la Proiectul Eco Școala, de aceea m-am gândit să adunăm resturile de hârtie într-o cutie, deoarece trebuie să colectăm pentru proiect cât mai multă hârtie.</p> <p>Lucrarea model vor rămâne la loc vizibil pe parcursul întregii activități .</p> <p>Le cer elevilor să lucreze cât mai corect și estetic, respectând etapele de lucru și totodată le voi sugera să realizeze lucrări cât mai originale.</p> <p>Activitatea se va desfășura pe fond muzical, astfel încât elevii să lucreze relaxat și cu plăcere.</p> <p>Pe parcursul executării lucrărilor voi îndruma elevii care cer ajutor.</p>		<p>laptop videoproiector</p>	<p>pe grupe</p>	<p>Capacitatea de realiza lucrarea</p>
<p>6. Evaluarea lucrărilor</p>	<p>O5</p>	<p>5'</p> <p>Lucrările vor fi expuse, pentru a putea fi ușor vizualizate.</p> <p>Evaluarea se va face prin metoda „Turul galeriei”. Vor fi antrenați toți elevii în aprecierea lucrărilor după următoarele criterii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - corectitudinea lipirii; - aranjarea elementelor; - acuratețea lucrării. 	<p>expunerea analiza Metoda,, Turul galeriei”</p>	<p>lucrările elevilor</p>	<p>pe grupe</p>	<p>Capacitatea de a evalua lucrările finale</p>
<p>7. Încheierea activității</p>		<p>1'</p> <p>Se vor face aprecieri pentru modul în care au lucrat grupele.</p>				

ANEXA 1

BRADUL ȘI COPIII

AUTORUL: E iarnă. Copiii se joacă în poiana din spatele casei. Unii fac bulgări de zăpadă și se bat cu ei, alții se dau cu sania. Maria apucă crengile unui brad și începe să le scuture tare.

BRADUL: -Au! Mă doare!

MARIA: -Cine a vorbit?

BRADUL: -Cum cine? Eu, bradul! Nu-mi mai scutura crengile, că nu-mi place!

ANTONIA: -Brazilii au dureri?

BRADUL: -Sigur!

LOREDANA: -Dar cum se face că vorbești? Nu te-am mai auzit până acum și, dacă mă gândesc bine, mereu ne-am jucat pe aici.

BRADUL: -Noi vorbim numai iarna, până la Crăciun, după aceea nu mai putem vorbi.

ANTONIA: -Mai este doar o lună...

BRADUL: -Nu fi supărată, că în timpul anului cântăm în bătaia vântului, ascultăm poveștile păsărilor și a florilor sau vă privim pe voi, copiii, cum vă jucați, și nu ne plictisim deloc.

LOREDANA: -Chiar așa?

SOFIA: -Atunci e foarte bine să fii brad! Nici nu trebuie să te duci la școală!

BRADUL: -E bine! Numai să nu vină vreun om rău să-ți scrijelească coaja, că e de rău! Te poți îmbolnăvi!

ANASTASIA: -Eu am căzut odată și mi-am julit genunchiul.

BRADUL: -Tot cam aia e, dar la noi e mai rău. Până se vindecă, poate trece chiar și o vară întreagă!

SOFIA: -Vom avea grijă, ca ție să nu ți se întâmple asta!

MARIA: -Vom anunța toți copiii să nu-ți mai facă rău ție și fraților tăi!

BRADUL: -Nu numai asta! Nici să nu ne mai taie pentru Crăciun, ci să ne ia cu tot cu rădăcină și să ne planteze într-un ghiveci, ca să trăim mai mult!

LICEUL DE ARTE PLASTICE, TIMIȘOARA

„CU OCHII SPRE CER LA...MATEMATICĂ”

ASTROMATEMATICĂ

OPȚIONAL LA NIVELUL ARIEI CURRICULARE

CLASA: A VII-A

ARIA CURRICULARĂ: MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII

ANUL ȘCOLAR: 2020-2021

DURATA: 1 ORĂ/SĂPTĂMÂNĂ

PROPUNĂTOR: PROF. VICTORIA IULIA PETRIN

NOTĂ DE PREZENTARE

Opționalul este creat la nivelul ariei curriculare matematică și științe ale naturii, cu conținuturi noi, care apelează la cunoștințe de matematică și fizică, dar și câteva elemente de astronomie. Opționalul răspunde nevoilor de dezvoltare a personalității elevilor prin formarea de capacități, competențe și atitudini bazate pe gândirea critică, logică, divergentă și creativă. În alegerea opționalului au fost implicați și părinții, iar conținuturile învățării au fost stabilite în funcție de aptitudinile și interesele elevilor. Strategia didactică are ca dominantă lucrul în echipă care favorizează comunicarea și asumarea de către elevi a diverselor roluri în cadrul unui grup. Abordarea opționalului ca activitate de rezolvare a unor contexte problematice variate asigură alternative în învățare și evaluare, ducând la o destindere sănătoasă în urma unor lecții dificile sau pot face obiectul unui studiu individual pentru elevii dotați. Opționalul îi pregătește pe elevi pentru rezolvarea unor situații problematice din viața cotidiană prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine, voinței de a duce la bun sfârșit un lucru început dar , nu în ultimul rand permite identificarea unor noțiuni primare de astronomie.

Astronomia, alături de alte științe, ne dă posibilitatea de a cunoaște natura, manifestările ei, legile ei, ne ajută în formarea unei concepții corecte despre lume, deoarece știința și credința sunt complementare. Elevul este invitat și incitat să afle cât mai multe informații despre lumea în care trăiește, să consulte materiale bibliografice moderne și să adune date utile care să îl transforme într-un „constructor” responsabil și conștient al propriului capital de cunoștințe și abilități.

Formarea obișnuinței de a recurge la concepte și metode matematice în abordarea unor situații cotidiene sau pentru rezolvarea unor probleme practice, formarea motivației pentru studierea matematicii ca domeniu relevant pentru viața socială și profesională contribuie la dezvoltarea profilului de formare al absolventului. Dezvoltarea unei gândiri deschise și creative, dezvoltarea inițiativei, independenței în gândire și în acțiune pentru a avea disponibilitate de a aborda sarcini variate se doresc a fi realizate prin acest opțional. Nu în ultimul rând, se urmărește dezvoltarea simțului estetic și critic, a capacității de a aprecia rigoarea, ordinea și eleganța în arhitectura rezolvării unei probleme sau a construirii unei teorii.

COMPETENȚE GENERALE

1. Identificarea unor date și relații matematice și corelarea lor în funcție de contextul în care au fost definite;
2. Prelucrarea datelor de tip cantitativ, calitativ, structural, contextual cuprinse în enunțuri matematice;
3. Utilizarea algoritmilor și a conceptelor matematice pentru caracterizarea locală sau globală a unei situații concrete;
4. Exprimarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unei situații concrete și a algoritmilor de prelucrare a acestora;
5. Analiza și interpretarea caracteristicilor matematice ale unei situații-problemă
6. Modelarea matematică a unor contexte problematice variate, prin integrarea cunoștințelor din diferite domenii;

COMPETENȚE SPECIFICE

Competențe specifice	<i>Activități de învățare</i>
- observarea și înțelegerea faptului că viața ne oferă nenumărate „situații – problemă” de rezolvat;	➤ construirea unor dialoguri, redactarea unor texte pentru a evidenția „nevoia” de matematică în decursul vieții;
- manifestarea interesului pentru analiza și rezolvarea unor probleme practice;	➤ exerciții – joc de construire a siluetelor unor obiecte ;
- să constate că „istețul” depășește cu succes „examenele” neprevăzute ale vieții.	➤ Exerciții de cunoaștere a unor „momente capcană” din viața marilor matematicieni astrofizicieni prin lecturi adecvate; ➤ aplicarea unui test de inteligență.
- perseverarea în rezolvarea unei probleme, cautarea prin încercare-eroare a noi căi de rezolvare	➤ Utilizarea unor metode variate în rezolvarea unei probleme
- asumarea diverselor roluri de învățare în cadrul unui grup	➤ rezolvarea unor probleme propuse de colegi
- înțelegerea importanței studierii matematicii aplicată pe cazuri concrete	➤ exerciții de identificare a unor momente capcana din viața

CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII

1. Noțiuni introductive. Astronomia- definire și ramuri. Ce este spațiul cosmic? Dimensiuni matematice ,compararea obiectelor
2. Timpul și calendarul. Unități de măsură pentru spațiu, timp, masă , transformări. Cercul, sfera , reprezentări pe calculator.
3. Cum s-a născut Pământul? Începutul călătoriei după puterile pozitive ale lui 10 raportate la perioade de evoluție.
4. Umbre și lumini în cosmos - Observarea unui obiect opac luminat integral
5. Telescopul
6. Sistemul solar: Soarele, Mercur, Venus, Terra, Marte dimensiuni, forme proprietați
7. Sistemul solar: Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun și Pluto dimensiuni, forme proprietați
8. Aplicație practică. Modelarea sistemului solar. Evaluare
9. Sateliții planetelor. Luna și fazele ei. Eclipse
10. Stele și galaxii. Calea Lactee
11. Asteroizi, meteorizi, dăre de lumină, găuri negre
12. Hărți stelare. Harta cerească

13. Zeii și corpurile cerești

14. Taina Cerului. Astronomie și folclor

15. Există extraterestrii? Dovezi ale prezenței lor pe planeta noastră

16. Evaluare portofolii

PLANIFICAREA ANUALĂ

Nr. crt	Conținuturi	săpt	Obs.
1.	1. Prezentarea cursului. Noțiuni introductive. Astronomia- definire și ramuri. Ce este spațiul cosmic? Matematicieni fizicieni celebri	S1 S2	
2.	Timpul și calendarul. Unități de măsură pentru spațiu, timp, masă. Cercul, sfera , reprezentări pe calculator.	S3 S4	
3.	Cum s-a născut Pământul? Începutul călătoriei după puterile pozitive ale lui 10 raportate la perioade de evoluție.	S5 S6	
4.	Umbre și lumini în cosmos - Observarea unui obiect opac luminat integral. Metode și instrumente pentru studierea universului. Telescopul. Formarea sistemului solar	S7 S8	
5.	Sistemul solar: Soarele, Mercur, Venus, Terra, Marte	S9 S10 S11	
6.	Sistemul solar: Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun și Pluto	S12 S13 S14	
7.	Aplicație practică. Modelarea sistemului solar , prezentare pe calculator. Evaluare	S15 S16	
8.	Sateții planetelor. Luna și fazele ei. Eclipsă	S17 S18	
9.	Stele și galaxii. Calea Lactee	S19 S20	
10.	Hărți stelare. Harta cerească	S21 S22	
11.	Stele și galaxii. Calea Lactee .Cosmonauți celebri. Intrebări pentru un astronaut	S24 S25	

12.	Asteroizi, meteorizi, dăre de lumină, găuri negre .	S26	
13.	Taina Cerului. Hărți stelare. Harta cerească .Astronomie și folclor	S27	
14.	Zei și corpurile cerești	S28	
15.	Taina Cerului. Astronomie și folclor	S29	
16.	Există extraterestrii? Intrebări pentru un extraterestru. Dovezi ale prezenței lor pe planeta noastră	S30, S31 S32	
17.	12.Evaluare portofolii, prezentări ppt	S33, S34	

SUGESTII METODOLOGICE

Abordarea majoră a referințelor actuale în predarea-învățarea-evaluarea matematicii constă în mutarea accentului de la predarea de informații la formarea unor competențe de aplicare a cunoștințelor dobândite în vederea dezvoltării creativității elevilor, prin:

- Dezvoltarea unor strategii didactice pornind de la competențele specifice din programele școlare;
- Asigurarea coerenței la nivelul disciplinei și a corelării la nivelul ariei curriculare;
- Accentuarea caracterului practic-aplicativ al demersului didactic prin eliminarea unor aspecte care îl plasau la un nivel teoretic.

Astfel, este util ca în procesul didactic să avem în vedere:

- Construirea unei varietăți de contexte problematice, în măsură să genereze deschideri către diferite domenii ale matematicii;
- Folosirea unor strategii diferite în rezolvarea aceleiași probleme, atunci când este cazul;
- Organizarea unor activități variate de învățare pentru elevi, în echipă și/ sau individual, în funcție de nivelul și de ritmul propriu de dezvoltare al fiecăruia;
- Construirea unor secvențe de învățare care să permită activități de explorare/investigare la nivelul noțiunilor de bază studiate.

Se va insista pe probleme cu aplicații directe în practică.De exemplu identificarea proprietăților corpurilor pornind de la decuparea din hârtie, plierea lor pentru diferite linii importante, proprietăți, simetrii. Se va insista pe prezentări pe calculator , elevii vor învăța să deseneze figuri geometrice, să ducă linii importante, să folosească metoda figurativă pentru rezolvarea problemelor chiar și cu calculatorul Fiecare fenomen, corp va fi prezentat prin prisma persoanei - matematician -fizician care printr-o logică desăvârșită l-a descoperit .

Modalități de evaluare: -probleme orale, scrise; autoevaluare, portofoliu; observarea sistematică a elevilor. Se va face o evaluare corectă dar stimulativă, bazată pe interesul și participarea efectivă la realizarea activităților de învățare.

Bibliografie:

- 1) [Intreaba-l pe astronaut. O galaxie de raspunsuri](#) **Autor(i):** [Tom Jones](#)
- 2) Internet-wikipedia:portalul –Astronomie proiectul- Astronomie- enciclopedie libera
- 3) Stele și constelații pe înțelesul tuturor **Autor(i):** [Klaus M. Schittenhelm](#)
- 4) Manual de astronomie. Ghidul practic al cerului noptii **Autor(i):** [Jane A. Green](#)
- 5) **Manual școlar**
- 6) **Gazeta matematica**
- 7) **www.didactic.ro**

METODE INTERACTIVE DE GRUP – EXPLOZIA STELARĂ (EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ)

PROF. PETRUȚA MARIANA NICULINA
G. P. P. „PITICOT”, CÎMPENI

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Am să exemplific metoda exploziei stelare.

EXEMPLU:

Grupa: *albinuțelor*

Tema anuală: „*Când, cum și de ce se întâmplă?*”

Tema săptămânii: „*Ce mai știi din ce am învățat?*”

Tema activității: „*Cărările anotimpurilor!*”

Mijloc de realizare: *activitate integrată*

Tipul activității: *evaluare de cunoștințe*

Durata: *40 min.*

Scopul activității: *verificarea și sistematizarea cunoștințelor copiilor despre anotimpul de toamnă și anotimpul de iarnă.*

Domeniile integrate:

- *DȘ (cunoașterea mediului+activitate matematică);*
- *DLC (limbă și comunicare)*
- *DOS (activitate practică).*

Obiective operaționale:

➤ **cognitiv-formativ:**

O₁– să formuleze cât mai multe întrebări de tipul: „CE?”, „CINE?”, „UNDE?”, „CÂND?” și „DE CE?”, care descriu aspecte caracteristice ale anotimpului de toamnă și ale anotimpului de iarnă;

O₁– să găsească și imaginea corespunzătoare cuvântului care lipsește din propoziție;

O₃ – să completeze piramida cu imagini care reprezintă cuvinte care au un anumit număr de silabe (primul rând- 3 silabe, al doilea rând- 2 silabe și pe al treilea rând – 1 silabă);

O₄ – să formeze șirul crescător al oamenilor de zăpadă și șirul descrescător al merelor;

➤ **psihomotorii:**

O₅ – să confecționeze un om de zăpadă din materialele care le-au fost puse la dispoziție;

➤ **afective:**

O₆ – să coopereze pentru realizarea sarcinilor de grup;

Strategia didactică:

a) metode și procedee: *conversația, explozia stelară, explicația, munca în echipă;*

b) mijloace didactice: *scrisoare, hartă, imagini care să redea aspecte ale celor două anotimpuri, 1 stea mare, 3 stele mici, semne distinctive pentru fiecare echipă (frunze, umbrele și fulgi), lipici, aracet, pensule, nasturi, piramidă, cutii colorate, coifuri de petrecere, crenguțe, șină de spiralat, hârtie igienică boluri din sticlă, bomboane.*

c) forme de organizare: *frontal și pe grupe mici.*

Scenariul didactic: Se amenajează sala de grupă și material didactic necesar pentru desfășurarea activității. Captarea atenției se realizează printr-o scrisoare de cele două Zâne: Toamna și Iarna și o hartă. Le spun copiilor că ca vom desfășura o activitate interesantă urmărind indiciile de pe harta trimisă de Zâna Toamnă și Zâna Iarnă. Copiii sunt împărțiți în 3 grupe: 1. *Grupa frunzelor*; 2. *Grupa umbreluțelor*; 3. *Grupa fulgilor*. Alegerea echipei care să înceapă aventura pe cărările anotimpurilor se va face prin rostogolirea zarului. Pentru a putea merge mai departe copii trebuie să rezolve ceea ce au descoperit cu ajutorul indiciilor de pe hartă. Dacă probele sunt rezolvate corect, fiecare grupă va primi bomboane drept recompensă. Selectarea copiilor pentru descoperirea indiciilor se face prin numărători haioase: „1, 2, hai cu noi!”, „1, 2, 3, pe cărări vino, hei!”, „1, 2, 3, 4, pe cărare ochi-n patru!”, „1, 2, 3, 4, 5, pe cărare hai, ce zici!”;

Proba 1. „FORMULAȚI ÎNTREBĂRI DE TIPUL „CE?”, „CINE?” , „DE CE?” DESPRE ANOTIMPUL DE TOAMNĂ ȘI IARNĂ!”. Fiecare echipă trebuie să găsească cât mai multe întrebări referitoare la anotimpurile toamnă și iarnă, folosind întrebarea trasă la sorti. Pe rând fiecare grupă vine în față și adresează întrebări celorlalte grupuri, acestia răspund, și astfel se stimulează activitatea grupurilor;_Ex: „Ce fenomene ale naturii ne aduce Toamna?”, „Cine pleacă în țările calde?”, „De ce cad frunzele?” etc.

Proba 2. „GĂSEȘTE ȘI LIPEȘTE IMAGINEA CORESPUNZĂTOARE CUVÂNTULUI CARE LIPSEȘTE DIN PROPOZIȚIE!”. Fiecare grupă are de completat câte două propoziții;

Proba 3. „LIPEȘTE PE PIRAMIDĂ IMAGINILE ASTFEL: PE PRIMUL RÂND AL PIRAMIDEI IMAGINILE CORESPUNZĂTOARE CUVINTELOR FORMATE DIN TREI SILABE; PE RÂNDUL AL DOILEA IMAGINILE CORESPUNZĂTOARE CUVINTELOR FORMATE DIN DOUĂ SILABE; ÎN VÂRFUL PIRAMIDEI IMAGINILE CORESPUNZĂTOARE CUVINTELOR FORMATE DINTR-O SINGURĂ SILABĂ!”. Fiecare grupă completează piramida apoi prezintă ceea ce a realizat;

Proba 4. „LIPEȘTE OAMENII DE ZĂPADĂ ASTFEL ÎNCÂT SĂ FORMAȚI ȘIRUL CRESCĂTOR AL NUMERELOR!” „LIPEȘTE MERELE ASTFEL ÎNCÂT SĂ FORMAȚI ȘIRUL DESCRESCĂTOR AL NUMERELOR!”. Fiecare grupă formează șirul crescător și descrescător în centrul 1-10;

Proba 5. „CONFEȚIONAȚI UN OM DE ZĂPADĂ DIN MATERIALELE PRIMITE!”. Copiii vor confecționa un om de zăpadă, folosind materiale trimise de zâne (reciclabile): cutii de carton, coif de petrecere, nasturi, crenguțe, șină de spiralat, hârtie igienică;

Pentru indiciul cu nr. 6, copiii nu vor mai avea de rezolvat nici o probă. Grupa care pe parcursul traseului a primit cele mai multe bomboane, a câștigat concursul „Cărările anotimpurilor”, drept urmare va descoperii ce se află în locul ultimului indiciu.”*Vă mulțumesc tuturor/Pentru al vostru efort/Ați răspuns și ați ghicit/Drept răsplată ia priviți/Misterul descoperiți!*”. La finalul activității, se fac aprecieri individuale și colective asupra modului de lucru.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucuș, C. (2006), *Pedagogie* - ediția a II a revizuită și adăugită, Iași, Polirom;
2. Tomșa, Ghe. – coordonator (2005), *Psihopedagogie preșcolară și școlară – definitivat și gradul II didactic*, Editura C.N.I. Coresi S.A., București;
3. Voiculescu E., Voiculescu F. (2004), *Pedagogie – sinteze pentru învățământul la distanță*, Alba Iulia;
4. Voiculescu, E., (2001), *Pedagogie preșcolară*, Editura Aramis;
5. Schulman-Kolumbus, E. (2006) , *Didactica preșcolară*, București, V&I Integral;
6. ****Curriculum pentru învățământul preșcolar* (2009), Ed. Didactică Publishing House, București.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
”AJUTOARELE LUI MOȘ CRĂCIUN”

PROFESOR ÎNV. PREȘCOLAR: ALEXANDRA PINTEA
PROFESOR ÎNV. PREȘCOLAR: ANTOANETA PARNESCU
GRĂDINIȚA CU P.P. DEGETICA, CLUJ-NAPOCA

NIVELUL/GRUPA: 5-6 ani, II, Grupa mare „Mămăruțele”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: "Cine și cum planifică/organizează o activitate?"

TEMA PROIECTULUI: „Atelierul lui Moș Crăciun”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Se apropie Crăciunul!”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Ajutoarele lui Moș Crăciun”

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE (ADP + ALA1 + ADE + ALA2) :

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun (deprinderi specifice), „Singurel îmi fac ordine la locul de joacă!”, „Ne pregătim pentru activități”

Joc liber: la alegerea copiilor cu jucăriile din grupă

Întâlnirea de dimineață : „Întâlnirea cu Spiridușul Fluffy”

Tranziții: “Trenulețul muzical”

“Bat din palme: clap clap clap!”

Momentul de mișcare: „Ursulețul Panda”

„Sare spiridușul, sare!”

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE I (ALA I) :

Construcții: „Cadourile Moșului”- realizarea unor cadouri cu ajutorul pieselor de lego duplo;

Bibliotecă: „Scrisoare pentru Moș Crăciun”- semne grafice - scriere;

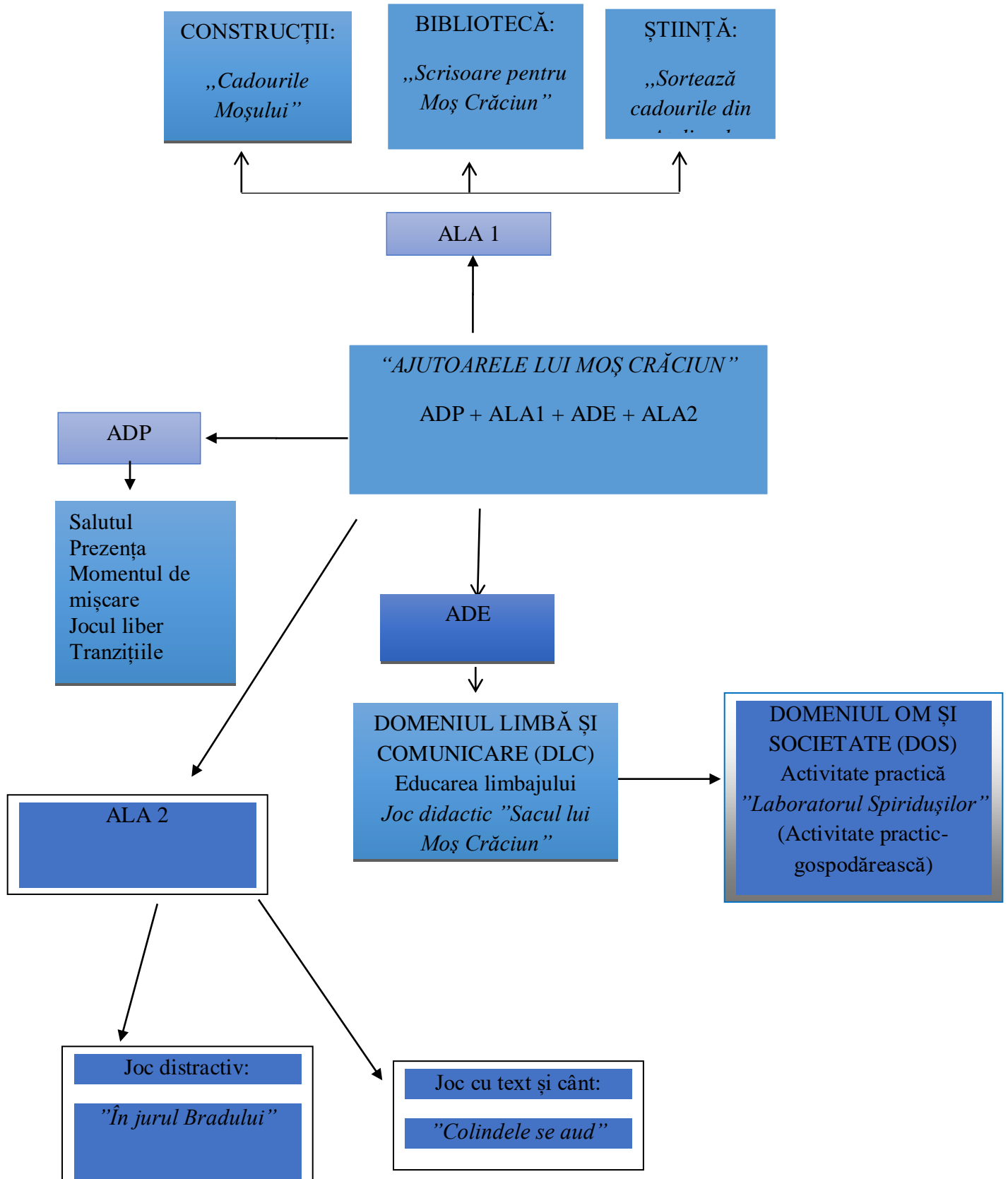
Știință: „Sortează cadourile din Atelierul Spiridușilor”- sortare jetoane după criteriul culorii, mărimii, formei.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

Domaniul Limbă și Comunicare (DLC) – Educarea limbajului: ”Sacul lui Moș Crăciun”- joc didactic

Domeniul Om și Societate (DOS) – Activitate practică – ”Laboratorul Spiridușilor” –
 activitate practic-gospodărească

Harta activității:

MIJLOACE DE REALIZARE: activitate integrată

COMPORTAMENTE URMĂRITE PE PARCURSUL DERULĂRII ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

A1.3 . Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

B1.3 . Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);

D b 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;

D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;

E 1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;

E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;

E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

COMPORTAMENTE URMĂRITE	OBIECTIVE OPERAȚIONALE
E 1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat	O ₁ : Preșcolarul va fi capabil cu/fără sprijin să așeze corect componentele Calendarului naturii, în funcție de criteriile date (starea vremii, anotimpul, ziua etc.)
B 1.3 Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată	O ₂ : Preșcolarul va fi capabil cu/ fără sprijin să participe activ la activități prin crearea de interacțiuni pozitive cu ceilalți copii și prin respectarea unor reguli stabilite, respectând indicațiile date.
A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate; C 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri	O ₃ : Preșcolarul va fi capabil să utilizeze corect instrumentele de lucru (creionul, forme pentru prăjituri), redând cel puțin un element caracteristic anotimpului iarna;

<p>creative;</p> <p>A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>E 1.1 Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat</p>	<p>O4: Preșcolarul va fi capabil să selecteze cel puțin 5 jetoane reprezentative anotimpului iarna făcând apel la cunoștințele dobândite anterior;</p>
<p>A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>B 1.3 Inițiază/ participă la interacțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată;</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p> <p>E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător;</p> <p>A1.3 . Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p> <p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>E 1.1 Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat</p>	<p>O5: Preșcolarul va fi capabil să construiască din lego Duplo cadouri pentru Moș Crăciun, colaborând cu colegii de la centru;</p> <p>O6: Preșcolarul va fi capabil să selecteze corect cel puțin 3 jetoane reprezentative Crăciunului;</p>
<p>D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p>	<p>O7: Preșcolarul va fi capabil să enumere cel puțin 3 obiecte din sacul Moșului, valorificând cunoștințele anterioare;</p>

<p>E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;</p>	
<p>C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;</p> <p>D b 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p>	<p>O8: Preșcolarul va fi capabil să completeze schema folosind jetoanele corespunzătoare temei echipei;</p>
<p>D a 2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);</p> <p>D b 2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;</p> <p>E 1.2 Compară experiențe, acțiuni, evenimente, fenomene/relații din mediul apropiat;</p> <p>E 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.</p>	<p>O9: Preșcolarul va fi capabil să realizeze conexiuni referitoare la evenimentele din fiecare schemă, prin raportare la propria experiență</p>

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: metoda Brainstorming, explicația, conversația, exercițiul; explozia stelară

MIJLOACE DIDACTICE: calendarul naturii, pozele copiilor pentru prezență, steluța aurie, fețe vesele, laptop, planșe, jetoane, creioane colorate, coșulețe, cuburi lego Duplo, figurine

specifice Crăciunului, carioci, șorțuri și bonete de cofetari, jetoane ”Omulețul de turtă dulce”, aluat de biscuiți, forme pentru prăjituri, făcăleț, cuptor electric, sac textil, jucării specifice, siluete și simboluri specifice Crăciunului din polistiren, cutie poștală, capsule kinder, diplome, ecusoane;

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe

DURATA: 1 zi

PROPUNĂTOR: ALEXANDRA PINTEA

Evaluare:

- Exprimarea în situații de comunicare și împărtășire cu ceilalți;
- Interacțiunea cu ceilalți copii în activitățile de grup;
- Acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la sarcinile didactice;

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- ***Curriculum pentru educație timpurie 2019 BERBECEANU, G., și colaboratorii, Ghid orientativ pentru aplicarea curriculumului în învățământ prescolar 3/6-7 ani, Ed. Astra, 2008;
- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., Metode interactive de grup, Editura Arves, Craiova;
- GLAVA, A., TĂTARU, L., CHIȘ, O., Piramida cunoașterii” Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Ed. Diamant, Editura Diamant 2014.
- PREDA, V., PLETEA, M., Activitatea didactică din grădiniță” DPH, 2008;
- Curriculum pentru educația timpurie -2019-, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019.
- Ghid pentru proiecte tematice, abordarea în manieră integrată a activităților din grădiniță”, Ed. Humanitas Educațional, București, 2005;

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

I. Momentul organizatoric:

Se vor asigura condițiile optime pentru buna desfășurare a activității: aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic necesar, aranjarea mobilierului.

II. Întâlnirea de dimineață:

Salutul: Copiii intră în sala de grupă pe versurile: ”Trenulețul muzical/A sosit în gară./Se așază toții copiii./Ce-au venit de-afară!” Și se așază pe covor în formă de semicerc. Pentru salut, se folosește „tehnica comunicării rotative”: pornind de la educatoare către copilul din dreapta un spiriduș trece pe rând din mână în mână pe la fiecare copil și îl salută: “Bună dimineața, „Spiriduș” Maria!” Fiecare salut este însoțit de o îmbrățișare.

Prezența: Pe versurile poeziei: “Cica-bum, cica-bum,/Cine e la grădi acum?” vom afla cine este prezent la grădiniță. Copiii își aleg de pe masă poza pe care o așază pe panou în dreptul imaginii reprezentând copiii în sala de grupă, iar buburuzele care nu sunt prezente vor fi puse lângă imaginea care înfățișează o casă și o familie.

Calendarul naturii: Pentru că ne dorim să aflăm cum va fi vremea astăzi, vom așeza pe panou o imagine reprezentativă pentru anotimpul iarna și o vom asocia zilei în care ne aflăm, simboluri care ne indică starea vremii și modul în care trebuie să ne îmbrăcăm.

Împărtășirea cu ceilalți: se va realiza prin argumentarea diverselor stări emoționale: “Astăzi mă simt fericit/ trist pentru că...”

Momentul de mișcare:

Ursulețul Panda

„Ursulețul Panda

În fiecare luni,

Dimineața face,

Genoflexiuni.

Cu sacii de box,

Se-antrenează marți

Și nu-i lasă-n pace

Pân nu-i vede spați.

Miercuri sare coarda,

L-am văzut chiar eu

Iar joi face cross

În șort și-n maieu.

Vineri joacă tenis

Două ore-ntregi

Sâmbătă la fotbal,

E prezent la meci.

Duminică polo

E cel mai activ,

Ursulețul Panda
E super sportiv!
De când face sport
E mai sănătos,
Totdeauna vesel,
Suplu și frumos!”

Sare, mingea, sare!

„Sare, mingea, sare
Parcă n-are stare,
Cât aș vrea,
Să fiu și eu ca ea.
Hai săriți ca mine,
1-2 foarte bine!
Cât mai sus,
Ca mingea am ajuns!”

III. Captarea atenției pentru activitățile de învățare

Noutatea zilei: „Azi dimineață când mă îndreptam spre grădiniță mi-a ieșit în cale un spiriduș. Acesta m-a oprit și m-a întrebat încotro mă îndrept. Era tare supărat, deoarece s-a rătăcit și nu înțelegea de ce. A uitat drumul spre Atelierul lui Moș Crăciun și era tare nedumerit. Avea de terminat fursecurile pentru seara de Crăciun, de sortat jucăriile și își dorea tare mult ca cineva să îl ajute. Așa că, l-am invitat la noi azi să-i facem o bucurie și să-l ajutăm.

IV. Anunțarea temei și obiectivelor activității didactice

L-am invitat pe Spiridușul ”Flufy” la grupa mare Mămăruțele, astfel va afla cum poate să-și termine treaba la timp și să se întoarcă în Atelierul Moșului. Împreună aș vrea să-l strigăm pe Spiriduș, cred că din nou s-a rătăcit.

”Cica-bum, cica-bum, Unde ești tu oare acum?” Spiridușul apare din spatele ușii magice, cu un sac plin cu surprize. Apoi spiridușul îi va întreba pe copii, folosind metoda brainstorming ce cadouri își doresc să primească din Atelierul Moșului. Fiecare copil va spune ce dorințe are în speranța că se vor și îndeplini.

Pentru captarea atenției spiridușul vine în ajutorul educatoarei și scoate din sacul magic al Moșului câte un șorț și o bonetă de cofetar pentru a putea realiza biscuiți delicioși, apoi și ustensilele necesare (aluatul fraged frământat, făcăleț, forme pentru prăjituri)

Copiii vor afla că pe parcursul zilei vor realiza în Laboratorul Spiridușilor biscuiți pentru Moș Crăciun și apoi vor descoperi ce obiecte se ascund în sacul lui cel magic.

V. Dirijarea învățării și obținerea performanței

Copiii se așază la centrul dorit și așteaptă să li se comunice sarcinile pe care le vor avea de îndeplinit.

Activitatea pe centre:

Biblioteca: „Scrisoare pentru Moș Crăciun” – semne grafice

La centrul Biblioteca, copiii vor scrie semne grafice conform modelului din scrisoare, apoi vor pune scrisoarea în cutia poștală din clasă.

Știință: „Sortează cadourile din Atelierul Spiridușilor”

La centrul Știință, copiii vor sorta jetoanele reprezentative Crăciunului, elemente specifice acestei sărbători, după criteriul cantității, în limitele 0-6.

Construcții: „Cadourile Moșului”

La centrul Construcții, copiii vor construi cu ajutorul pieselor lego Duplo, cadouri.

După terminarea activităților de la centre, educatoarea va face aprecieri cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor și se va face trecerea la activitate pe domenii experiențiale – Domeniul Om și Societate - Activitate practică.

Copiii devin ajutoarele spiridușului Flufy, și se împart în trei echipe. La măsuțe copiii vor primi aluat pentru biscuiți, forme pentru prăjituri, făcăleț, bomboane și decorațiuni comestibile. Fiecare echipă va trebui să întindă aluatul cu făcălețul și apoi să taie cu forme aluatul de biscuiți. Copiii primesc indicațiile necesare pentru a întinde corect aluatul, iar mai apoi pentru a tăia cu formele specifice. La final după așezarea biscuiților în tavă copiii îi vor decora după bunul plac. În timp ce vom aștepta ca biscuiții să se coacă, cu ajutorul metodei Explozia Stelară vom descoperi ce se ascunde în Atelierul Moșului.

Copiii trebuie să colaboreze între ei și să răspundă celor 5 întrebări specifice, alegând ilustrații și jetoane potrivite pentru fiecare în parte.

După realizarea schemei Exploziei Stelare, copiii sunt anunțați și antrenați să participe împreună cu spiridușul Flufy la următoarea activitate de Educarea Limbajului (Domeniul Limbă și Comunicare) care este un joc didactic pentru a-și dezvolta comunicarea, limbajul și noțiunea de unul sau mai multe. Activitatea se desfășoară frontal, sub forma semicercului, copiii sunt așezați direct pe covor.

Spiridușul le prezintă copiilor sacul lui Moș Crăciun și îi invită să extragă câte un obiect din sac pe care să-l denumească, să-l descrie iar mai apoi să rostească forma de plural a acestuia. Jocul pe care spiridușul îl propune copiilor se numește ”Sacul lui Moș Crăciun” – eu spun una, tu spui multe.

Spiridușul complică jocul și le propune copiilor să extragă obiectul legați la ochi, aceștia trebuind să pipăie și să intuiască ce reprezintă obiectul. Jocul se încheie în momentul în care toți copiii au răspuns sarcinilor propuse,

VI. Asigurarea retenției și a transferului celor învățate

Educatoarea le va citi copiilor câteva ghicitori specifice din Atelierul lui Moș Crăciun pentru a se asigura că toate informațiile despre tema propusă sunt foarte bine însușite.

1. Are renii zburători
Spiriduși ca ajutoare
Cine-i moșul ăsta oare? (Moș Crăciun)
2. Când nu e zăpadă
Doarme în ogradă,
Dar când ninge-afară
Cu copiii zboară. (Sania)
3. În iarna grea, pe ger cumplit,
Pe drum o sanie-a venit,
De reni e trasă orișicum,
E sania lui...? (Moș Crăciun)
4. Sunt albă și pufoasă,
Mă aștern pe străzi, pe case,
Bulgări moi eu fac din ea
Și un mare om de nea. (Zăpada)
5. Mic, ușor, purtat de vânt,
Cade, cade la pământ,
Ține cald ca un veșmânt. (Fulgul)
6. Stă în curte, lângă pom.
Îi zici om, dar nu e om;
Și când soarele-ncălzește,
Nu-l mai vezi, că se topește. (Omul de zăpadă)
7. E un moș,
Cu nasul roș”.
Iarna lasă jucării

La cei mai cuminți copii. (Moș Crăciun)

8. Când coboară de la munte,
Capătă veșmânt de gală,
Cu o mândră stea în frunte
Și podoabe de beteală. (Bradul)

VII. Evaluarea activității

După finalizarea activităților se va face prezentarea rezultatelor, copiii vor mânca biscuiții modelați și realizați chiar de ei, alături de un pahar cu lapte cald, ascultând și cântând colinde de Crăciun în jurul bradului. Spiridușul Flufy le va oferi copiilor câte o diplomă și un ecuson pentru măiestria cu care au meșterit pe parcursul zilei și mai ales pentru ajutorul ep care i l-au acordat.

VIII. Încheierea activității. Aprecieri finale

În încheiere se vor face aprecieri generale și individuale privind desfășurarea activității. Pe tot parcursul activității, educatoarea observă comportamentul copiilor și gradul de implicare în activități, oferă întăriri pozitive, corectează eventualele greșeli, oferă feedback constructiv și formulează aprecieri individuale și colective cu privire la prestațiile copiilor. Spiridușul Flufy își ia la revedere de la copii și le mulțumește pentru bucuria și bunăstarea pe care i-au oferit-o pe parcursul zilei.

Profesor învățământ preșcolar PINTILIE MIHAELA

Grădinița cu program prelungit nr. 9 Brașov

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: ZÂNA TOAMNĂ

DURATA PROIECTULUI: 5 săptămâni

	PERIOADA	SUBTEMA PROIECTULUI
<i>SĂPTĂMÂNA 1</i>		Toamna - Aspecte generale
<i>SĂPTĂMÂNA 2</i>		Fructe de toamnă
<i>SĂPTĂMÂNA 3</i>		Legume de toamnă
<i>SĂPTĂMÂNA 4</i>		Flori de toamnă
<i>SĂPTĂMÂNA 5</i>		Sfârșit de toamnă

SCOPUL / SCOPURILE PROIECTULUI:

Cultivarea și educarea sentimentelor de dragoste și admirație față de anotimpul toamna, de bogățiile aduse de acest anotimp.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru cunoașterea schimbărilor petrecute în natură, de la modul în care acestea influențează atât plantele și animalele dar și viața și activitatea omului ceea ce reprezintă, în general, mediul pentru ei.

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:

A: 1.2; 1.3. 2.1; 2.3; 3.2.

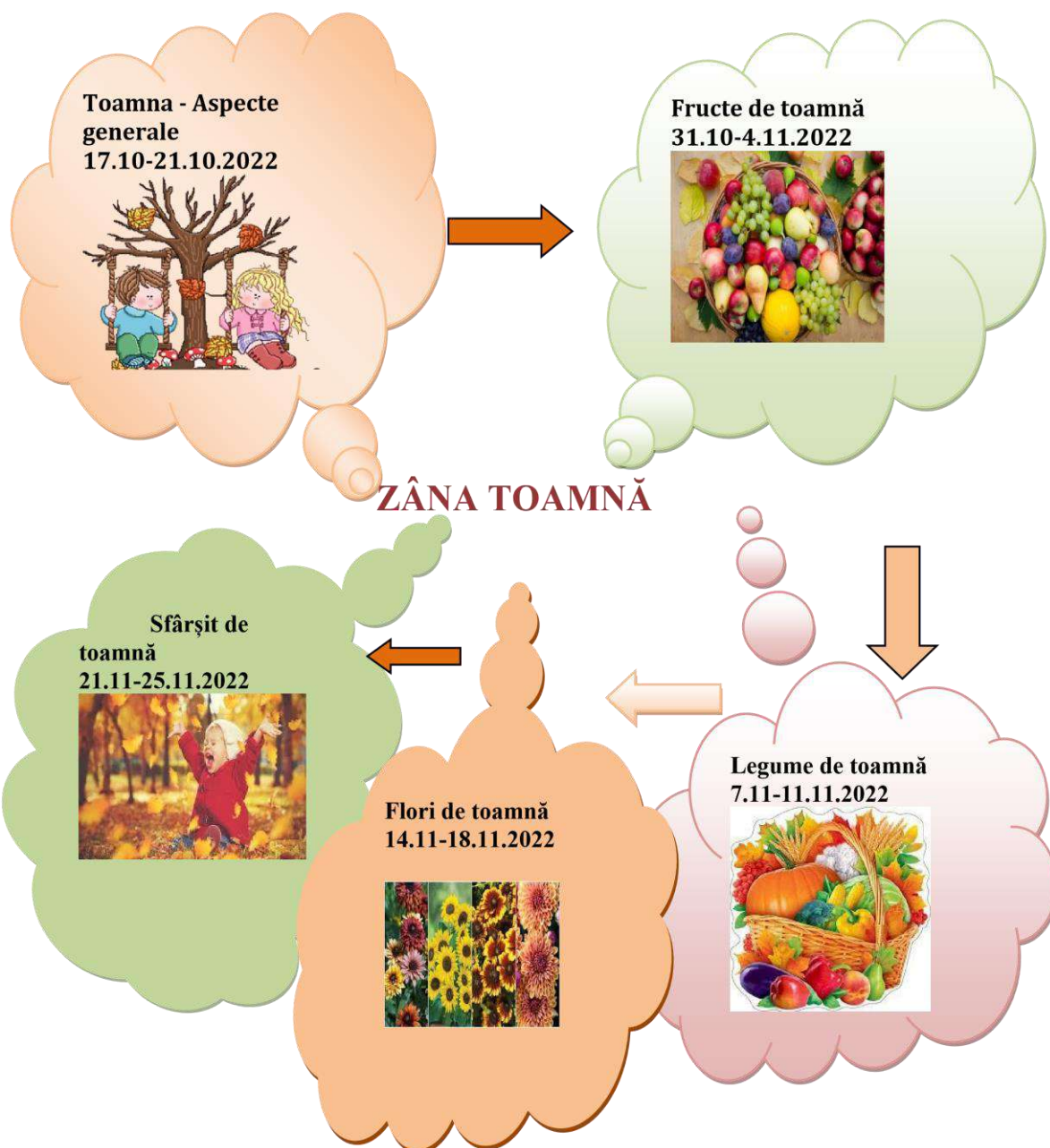
B: 1.2; 2.1; 2.5, 3.1, 3.2, 4.1, 4.2.

C: 1.1.; 1.2, 2.2; 3.3.

D:1.1; 1.3; 2.1, 2.2; 3.1; 3.1., 3.2, 3.4.

E: 1.1; 1.4; 2.3, 3.1, 3.3; 3.4.

HARTA PROIECTULUI/DRECȚIILE DE DEZVOLTARE:

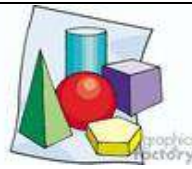
INVENTAR DE PROBLEME:

CE ȘTIU COPIII DESPRE TEMA INVESTIGATĂ	CE NU ȘTIU ȘI VOR SĂ AFLE DESPRE TEMA INVESTIGATĂ
<ul style="list-style-type: none"> plouă, bate vântul, îngălbenesc frunzele; pleacă păsările călătoare în țările calde; se coc fructe și legume; se fac compoturi, gemuri, se pun murături, se adună fructe și legume pentru iarnă; toamna are o bogăție de culori: roșu, portocaliu, galben, maro, verde. 	<ul style="list-style-type: none"> -care sunt principalele fenomene meteo ale toamnei – ploaia, vântul, bruma; -cum ne îmbrăcăm toamna; -importanța fructelor și a legumelor în alimentație; -igiena fructelor și legumelor; modalități corecte de consum; -munca în grădini, livezi și sere; -muncile câmpului toamna; -semințele fructelor, ale legumelor, ale cerealelor; -utilitatea și importanța lor; -obiceiurile anumitor animale sălbatice de a se pregăti pentru iarnă; -fenomenul de hibernare și cel de adormire/amorțire; -importanța anotimpului toamna.

RESURSE			
UMANE	MATERIALE	PROCEDURALE	DE TIMP
Preșcolari Cadre didactice Părinți	Laptop CD-uri, imagini și PPT-uri de pe internet; •Cărți ilustrate, albume, pliante, planșe/reviste cu peisaje de toamnă, cu fructe, cu legume, cu munci specifice sezonului, cu fenomene caracteristice toamnei, cu vietăți care se pregătesc de iernat, atlase botanice și zoologice; •Jetoane, postere, fișe de muncă individuală; •Materiale din natură: semințe, fructe, legume, flori, frunze, crenguțe;	Exercițiul Observare Joc didactic Demonstrația Brainstorming Explicația Exercițiu cu material individual Turul galeriei Memorizare Cântec Modelaj Cubul Experimentul Audiții muzicale Pictură Povestea educatoarei	5 săptămâni

	•Fișe, creioane colorate și grafice,		
	plastilină, planșete, acuarele, pensule, lipici, hârtie colorată, cartoane colorate, ștampile, hârtie creponată.		

CENTRE DE INTERES DESCHISE și procurarea MATERIALELOR puse la dispoziția copiilor:

 <p>BIBLIOTECĂ Reviste, cărți cu imagini cu mijloace de transport, imagini din povești etc. Planșe Machete Fișe adecvate temei Coli de scris, plicuri</p>	<p>JOC DE MASĂ și NISIP ȘI APĂ</p> <p>Puzzle Jumătăți/întreg Loto/domino Mălai/Făină Bețigașe</p>	 <p>JOC DE ROL „Căsuța păpușii” utilată corespunzător pentru activități care se pot desfășura în familie(gătit, curățenie, petrecerea timpului liber) Păpuși</p>
 <p>ARTĂ Creioane negre și colorate, acuarele, plastilină, planșete, pensule Caiete de desen, coli de carton colorate, lipici etc.</p>	 <p>ȘTIINȚĂ Cărți de știință Fișe Jetoane</p>	 <p>CONSTRUCȚII Lego Cuburi Mașini, utilaje, unelte Personaje miniatură</p>

SCRISOARE DE INTENȚIE CĂTRE PĂRINȚI:

Dragi părinți,

Din dorința de a cunoaște cât mai multe despre lumea care ne înconjoară, despre bogățiile naturii, despre viețuitoare și fenomenele caracteristice anotimpului toamna, în următoarele 5 săptămâni vom desfășura proiectul tematic „ZÂNA TOAMNĂ”, având următoarele subteme:

17.10-21.10.2022	Toamna - Aspecte generale
31.10-4.11.2022	Fructe de toamnă
7.11-11.11.2022	Legume de toamnă
14.11-18.11.2022	Flori de toamnă
21.11-25.11.2022	Sfârșit de toamnă

Din acest motiv, vă rugăm să ne sprijiniți în explorarea acestui subiect discutând cu copiii despre temele abordate și cu diverse materiale: cărți, reviste, enciclopedii cu fenomene naturale, fructe, legume și flori de toamnă, materiale audio-video, texte literare, sau orice credeți că ar putea fi de folos.

Vă mulțumim anticipat pentru sprijin!

Copiii grupei Ursuleților și educatoarele lor

SCRISOARE DE MULȚUMIRE :

- **Scrisoarea de mulțumire se completează la finalul proiectului.**

Dragi părinți,

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat în derularea proiectului Zâna Toamna și pentru procurarea materialelor necesare pentru desfășurarea activităților din cadrul acestui proiect.

ETAPA FINALĂ A PROIECTULUI
(evaluarea derulării proiectului și a produselor rezultate, formularea concluziilor)

S-a realizat prin confecționarea unui album foto cu imagini ce au fost postate pe pagina de Facebook a grupei dar și cu diferite fructe/legume confecționate de copii și degustarea unei salate de fructe.

† **Activități de dezvoltare personală repetitive : (tura I + tura II)**

- R1.: *Primirea copiilor* (deprinderi specifice)
- R2.: *Micul dejun* (deprinderi specifice)
- R3: *Întâlnirea de dimineață*
- R+T 1: *Ne pregătim pentru activități!* (deprinderi de igienă individuală și colectivă, deprinderi de ordine și disciplină, deprinderi de autoservire)
- R4 : *Gustarea* (deprinderi specifice) - dim
- R+T 2: *Ne pregătim pentru ALA/derularea jocurilor și a activităților recreative !*
- R+T 3: *În aer liber !*
- AP : *Activitate opțională*
- R 5 : *Masa de prânz* (deprinderi specifice)
- R+T 4: *Ne pregătim să ne relaxăm!* (deprinderi de igienă individuală și colectivă, deprinderi de ordine și disciplină, deprinderi de autoservire)
- R6: *Gustarea* (deprinderi specifice) - d.a.
- R+T 5: *Din nou la joacă!* (deprinderi de igienă individuală și colectivă, deprinderi de ordine și disciplină, deprinderi de autoservire)
- R7: *Plecarea copiilor acasă* (deprinderi specifice)

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie 2019 - nr. 4.694/2.08.2019;
- Pedagogie, Constantin Cucuș 2016;
- Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes, Neacșu Ioan 2016.

Eficiență și calitate în demersul didactic- exemple de bune practici

Pîrvănescu Mirela, Liceul Tehnologic „Ion Popescu-Cilieni”

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin vacanțe. Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important. De asemenea, există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, punându-se accent pe feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate.

În ultima perioadă, școala românească s-a confruntat cu o provocare uriașă. Activitățile educaționale tradiționale, desfășurate în sălile de curs au fost suspendate și cadrele didactice s-au văzut nevoite să se adapteze rapid, să găsească resurse atât legate de propriile competențe profesionale, cât și de instrumentele digitale.

În acest sens, am considerat că platformele care corespund unei interactivități optime între cadrul didactic și elevi sunt Zoom, Google Meet și Google Classroom. Am folosit, ca tablă virtuală, OpenBoard, care mi-a permis să încarc toate materialele de care aveam nevoie la fiecare lecție. Aplicațiile au contribuit la dezvoltarea abilităților, i-a determinat să selecteze conținut relevant, să-și construiască un plan, să aleagă dintre mai multe sugestii grafice, i-a învățat să-și prezinte propriile creații într-o formă vizuală captivantă.

Cele mai iubite de copii au fost jocurile interactive pe care le-am realizat cu ajutorul aplicațiilor wordwall.net, learningapps.org, dar și activitățile în care am folosit wordart.com sau padlet.com, jocuri pe care le folosesc și acum în anumite etape ale lecției.

Metodele tradiționale și interactive ocupă un loc important în creșterea calității demersului didactic, alături de cele digitale. O metodă folosită la clasă este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii imită personaje din povești sau acțiuni,

de exemplu: „ D-1 Goe” de I.L.Caragiale, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”, „Vrem să vă dăruim câte o fereastră” de Matei Vișniec.

Metoda ciorchinelui este o altă metodă eficientă pentru asimilarea cunoștințelor și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative: stimulează valorificarea cunoștințelor, captează atenția elevilor, stimulează creativitatea și motivația elevilor pentru a participa la activitate, contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și autoevaluare. La ora de literatură am folosit această metodă la clasa a V-a, în cadrul recapitulării cunoștințelor. Am scris cuvântul „ toamna” în centrul tablei, apoi am completat rețeaua cu toate cuvintele spuse de elevi.

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații pentru viitor.

În cadrul temei „ Despre mine” fiecare elev își va imagina cum va arăta el peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o compunere în care să vă descrieți.

Grupa 2 – arhitecții: Desenați-vă portretul, cum veți arăta peste 10 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă casa în care veți trăi.

Grupa 4 - kinestezicii: Prezentați un program artistic despre copilărie.

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate. În cadrul lecției „Prezentarea textului- inserarea unor desene, grafice, fotografii, scheme” am realizat un copac al ideilor privind călătoria. Elevii au desenat un copac și au notat cuvântul „călătorie” pe trunchiul acestuia. Pe ramuri, vor scrie cuvintele pe care le asociază cu acest termen.

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri. Obiectivul acestei metode este formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii. Am aplicat această metodă în cadrul lecției „La cireșe”, folosind următoarele întrebări: Cine?, De ce?, Unde?, Ce? ,Când?

-Cine era mătușa lui Nică?

-Cine îl obligă pe tatăl lui Nică să plătească stricăciunea?

- De ce nu coboară Nică din cireș?
- De ce îi era rușine?
- Unde îndesa Nică cireșele?
- Unde sare din cireș?
- Ce face Nică?
- Ce sfat îi dai lui Nică?
- Când se petrece întâmplarea?
- Când află părinții de fapta făcută?

O altă metodă utilizată pentru creșterea calității învățării este *metoda R.A.I.* care are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează. Această metodă poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii eventualelor lacune în cunoștințele elevilor și a reactualizării ideilor-ancoră. Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Despre ce ai învățat în acest curs ?
- Care sunt consecințele faptului?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă, deoarece este o strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția. chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Harta mentală este o schemă mentală folosită pentru a prezenta o imagine sintetică asupra unei teme. Se pot folosi cuvinte, idei, desene. Am folosit această metodă în cadrul basmului „Zâna Munților”. În centrul hărții am scris titlul basmului, apoi cinci brațe pe care am detaliat structura narativă: situația inițială, un eveniment declanșator, complicațiile, rezolvarea problemei, situația finală.

O altă metodă utilizată în cadrul orelor de limba și literatura română este *Cubul emoțiilor*, folosită în cadrul lecției „Identitatea personală. Emoțiile”. Pe fiecare față a cubului am desenat câte

un emoticon care exprimă bucurie, dezamăgire, tristețe, frică, furie, dezgust. Fiecare elev va arunca acel cub, apoi va prezenta o întâmplare din viața lui când a simțit acea emoție și ce a făcut ca să o depășească.

Strategiile de evaluare permit, atât cadrului didactic, cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative. Profesorul are nevoie de un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia și pentru a forma conștiința de grup a elevilor.

Metodele folosite în cadrul orelor de limba și literatura română stimulează imaginația și creativitatea, impulsionează depășirea barierelor, activează grupurile prin competiția permanentă, impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginară și dezvoltă gândirea creativă

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003
2. Baltac, Vasile – Lumea digitală. Concepte esențiale, Editura Excel XXI Books, București, 2015
3. www.didactic.ro

Metode și tehnici de evaluare

Pîrvu Cornelia, Școala Gimnazială Nr. 1 Dângenii, Botoșani

„O evaluare corectă a învățământului nu va putea fi posibilă niciodată cu ajutorul unui instrument unic și universal. Trebuie să ne orientăm ferm spre o abordare multidimensională „(Gilbert De Landsheere). Evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului de învățământ, statutul ei în cadrul acestuia fiind reconsiderat, mai ales în ultimele decenii, datorită numeroaselor cercetări, studii, lucrări elaborate pe această temă. Este percepută ca fiind parte integrată în procesul de învățământ, având rolul de reglare, optimizare, eficientizare a activităților de predare-învățare.

Procesul de evaluare necesită demersuri și atitudini metodologice concretizate în: parcurgerea unor etape definite, înregistrarea exactă și conservarea datelor, utilizarea de instrumente diverse, asigurarea validității, a relevanței, a fidelității demersului evaluativ.

Metode și instrumente de evaluare

Metoda de evaluare este o cale prin intermediul căreia cadrul didactic „oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoștințelor, de formare a diferitelor capacități testate prin utilizarea unei diversități de instrumente adecvate scopului urmărit.” Tehnica de evaluare reprezintă un element constitutiv al metodei, prin intermediul căruia elevul ia la cunoștință sarcina de evaluare. El este cel „care pune în valoare atât obiectivele de evaluare, cât și demersul inițiat pentru a atinge scopul propus”

I. Metode și instrumente tradiționale

1. **Probele orale:** Evaluarea orală se realizează mai ales prin întrebări – răspunsuri și prin îndeplinirea unor sarcini de lucru, oral sau în scris, sub directă supraveghere a profesorului. Este folosită cu precădere ca verificare curentă și parțială, pe parcursul programului de instruire, ca și în cadrul examenelor. Examinarea orală constă, în toate cazurile, în probe la care răspunsurile sunt date oral.

2. **Probele scrise:** Probele scrise sunt mijloace de evaluare utilizate la toate nivelurile de școlaritate și la marea majoritate a disciplinelor de învățământ. Probele scrise îndeplinesc funcții de diagnostic, de feed-back, corectivă și de autoevaluare. Rolul principal al acestor probe este de a face posibilă, periodic, o evaluare obiectivă și operativă pe baza unui quantum de cunoștințe relevant și cu scopul de a regla și perfecționa procesul instructiv-educativ. Probele scrise au un dublu rol: de evaluare a randamentului elevilor la diversele discipline de studiu și de dezvoltare a capacității de exprimare în scris a elevilor.

3. **Probele practice:** Probele practice sunt utilizate în vederea evaluării capacității de a aplica anumite cunoștințe teoretice, precum și a gradului de stăpânire a priceperilor și deprinderilor de ordin practic. Acestea cuprind forme de realizare, experiențe de laborator, lucrări experimentale, lucrări de atelier, desene.

II. Metode și tehnici complementare

Aceste metode permit profesorului să obțină repere și informații asupra derulării activității sale, prin folosirea unor instrumente adecvate cu care apreciază achizițiile elevilor și progresul lor. În acest fel, metodele complementare au funcția de reglare a desfășurării activității.

1. **Proiectul** este o metodă mai amplă. Acesta presupune formularea temei de către profesor și explicarea sarcinilor, precum și perioada de realizare. Urmează o perioadă

în care elevii se documentează, colectează date și aplică tehnicile de lucru sugerate de profesor. După finalizează produsului, are loc o prezentare a proiectului. Această metodă stimulează creativitatea și elevii pot face dovada capacității de a investiga un subiect dat, de a formula o concluzie, folosind metode și instrumente diferite, precum și cunoștințe din diverse domenii.

2. Portofoliul poate conține temele pentru acasă ale elevilor, notițele din clasă, compuneri, fișe de lucru, răspunsuri la chestionare. Acestea trebuie să fie făcute de către elev, de unul singur în afara școlii sau sub îndrumarea profesorului sau a părinților. Poate fi un instrument de evaluare, cât și un instrument de autoevaluare pentru a cuantifica progresul făcut și o dovadă a ceea ce a învățat. Avantajele acestei metode sunt stimularea creativității și a implicării elevului în procesul de evaluare, dezvoltarea simțului critic și a motivației. Pentru a diversifica notarea, portofoliul este o altă metodă folosită de mine.

3. Observarea sistematică a activității și comportamentului elevului fiind un produs al interacțiunii profesor-elev oferă posibilitatea celui dintâi de a cunoaște progresele înregistrate în învățare, interesele și aptitudinile elevilor, atitudinea față de activitatea școlară. Fișa de activitate personală a elevilor utilizată mai ales ca metoda de învățare prin activitate proprie, oferă și posibilitatea de evaluare a pregătirii elevilor, mai ales capacitatea de învățare a acestora. Studiul de caz s-a dovedit a fi și o bună metodă de evaluare, care se realizează prin analiza și dezbateră cazului pe care profesorul îl are în vedere. O metodă folosită de către profesor pentru evaluarea activității elevului este și fișa de caracterizare psihopedagogică la sfârșit de ciclu școlar. Investiția constă în solicitarea elevului de a rezolva o problemă teoretică sau de a realiza o activitate practică pentru care elevul este pus în situația de a întreprinde o investigație.

4. Investigația se folosește, de regulă, ca metodă de învățare, pentru a-i deprinde pe elevi să gândească și să acționeze independent, atât individual cât și în echipă. La începutul semestrului, profesorul stabilește lista de teme pe care elevii urmează să le abordeze cu ajutorul investigației, perioada investigației, modul de lucru, de prezentare și de valorificare a rezultatelor. Investigația se poate realiza individual sau colectiv. Este de preferat ca rezultatele să fie analizate cu clasa de elevi, pentru ca profesorul să poată formula observații, aprecieri și concluzii. Pe baza analizei activității elevilor și a rezultatelor obținute de ei în cadrul investigației, profesorul poate acorda note, valorificând, în felul acesta, funcția evaluativă a investigației.

5. Chestionarul, folosit pe scară largă în anchetele de teren de către sociologi, precum și ca metodă de cercetare psihopedagogică, poate fi folosit și ca instrument de evaluare, mai ales atunci când profesorul dorește să obțină informații despre felul în care elevii percep disciplina predată sau stilul lui de predare și de evaluare. Cu ajutorul chestionarului se pot obține informații despre opțiunile elevilor și atitudinea lor față de disciplină sau față de anumite probleme cuprinse în programă și manual, ceea ce înseamnă că, pe această cale, putem obține informații și despre nivelul lor de motivație la o anumită disciplină. În concluzie, toate aceste metode pot fi eficiente și pot fi folosite în diferite scopuri și pentru obiective diferite de către profesor. Profesorul trebuie însă să diversifice evaluarea și să o centreze pe obiectivele de la clasă. Sunt de părere că abordând metode de evaluare diversificate, elevii vor fi mai interesați și rezultatele vor fi mai productive.

Bibliografie: 1. Stoica A.-"Reforma evaluării în învățământ", editura Sigma, București,2002 2. Cerghit Ioan- "Metode de învățământ", editura Polirom,Iași,2006 3. Manolescu M.- "Evaluarea școlară. Metode, tehnici, instrumente", București, Editura Meteor Press, 2006

Proiectul educațional „Stop bullying și cyberbullying!”

Prof. Gabriela Maria Pîrvu

Colegiul Național „Vasile Lucaicu” Baia Mare

Argument

O activitate pornind de la tema „bullying” este extrem de importantă și necesară în societatea de astăzi, deoarece abordarea acestei probleme are impact asupra vieților multor copii și tineri.

Bullyingul și cyberbullyingul pot avea efecte devastatoare asupra stimei de sine, sănătății mentale și performanțelor școlare ale copiilor și tinerilor. Prin educarea lor despre aceste probleme și oferindu-le resurse pentru a face față situațiilor de bullying, putem contribui la protejarea bunăstării lor.

Proiectul poate contribui la crearea unui mediu școlar sigur și pozitiv, în care toți elevii se simt protejați și respectați. Acest lucru poate îmbunătăți atmosfera generală a școlii și poate stimula angajamentul și învățarea.

Efectele negative ale bullyingului și cyberbullyingului pot persista mult timp după ce evenimentele au avut loc. Prin conștientizarea și educația copiilor și a tinerilor cu privire la impactul pe termen lung al acestor acțiuni, putem să-i ajutăm să înțeleagă cât de important este să își trateze colegii cu respect.

Proiectul poate încuraja dezvoltarea empatiei și respectului în rândul tinerilor. Prin învățarea despre impactul negativ al acțiunilor lor asupra altora, aceștia pot deveni mai conștienți de propriile comportamente și pot învăța să se comporte mai empatic și mai respectuos.

Educația în privința bullyingului poate include învățarea abilităților de comunicare și rezolvare a conflictelor. Tinerii pot învăța cum să comunice deschis și cum să gestioneze conflictele într-un mod sănătos, reducând astfel probabilitatea escaladării situațiilor de bullying.

În era digitală, educarea tinerilor cu privire la comportamentul etic online este esențială. Proiectul poate promova înțelegerea importanței respectului și a politeții în mediul virtual, contribuind astfel la reducerea cazurilor de cyberbullying.

Proiectul poate implica părinții și cadrele didactice în educația împotriva bullyingului. Aceștia pot deveni parteneri în asigurarea unui mediu sigur pentru copii, oferindu-le sprijin și ghidare în situații dificile.

În ansamblu, un proiect educațional "Stop Bullying și Cyberbullying" poate avea un impact semnificativ în prevenirea și reducerea acestor comportamente distructive, creând astfel un mediu mai sigur și mai empatic pentru copii și tineri. Elevii vor fi informați cu privire la importanța protecției datelor cu caracter personal. Datele noastre cu caracter personal sunt peste tot: fotografiile în mediul online, filmări cu camere de supraveghere în magazine, pe strada, din mașini. Copii ale actelor de identitate, pe care le oferim fără să ne intereseze cu ce scop sunt folosite, semnătura pe diferite documente, până și numărul de la mașină trebuie să rămână confidențiale.

Prevenirea acestor fenomene este responsabilitatea tuturor și nimeni nu ar trebui să fie indiferent față de acele persoane care se află în incapacitatea de a se descurca într-o asemenea situație.

Cadrele didactice pot să contribuie la diminuarea fenomenelor fie prin activități de informare, implicare și combatere a fenomenului, fie prin neacceptarea și sancționarea imediată a unor astfel de comportamente.

Scopul proiectului

Informarea corectă a elevilor din învățământul gimnazial și liceal, a părinților acestora și a cadrelor didactice cu privire la fenomenele de bullying și cyberbullying (definire, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească, forme de prevenție, modalități de a lua atitudine, de a interveni pentru ei înșiși și/sau pentru alții, în vederea diminuării numărului cazurilor de acest fel).

Obiectivele proiectului

- Diseminarea informațiilor despre fenomenele de bullying și cyberbullying: definire, forme de manifestare, cauze, efecte, statistici privind gradul de escaladare a fenomenului în școala românească;
- Creșterea gradului de conștientizare a efectelor negative ale fenomenelor de bullying și cyberbullying în rândul eleviilor, părinți ai acestora, cadre didactice și al nivelului de informare al acestora asupra necesității implicării în prevenirea și combaterea acestui fenomen;

- Însușirea de către elevi, părinți ai acestora și cadre didactice, a unor tehnici de gestionare corectă a situațiilor în care elevii sunt victime ale unor persoane care practică bullying-ul și cyberbullying-ul;

Grupul țintă

- elevi colegiului, clasele V-XII
- cadre didactice.

Beneficiarii direcți și indirecti

- direcți: elevi, părinți, cadre didactice
- indirecti: comunitatea locală

Durata proiectului: anul școlar 2022-2023

Parteneri și colaboratori

- Organizația Salvați Copiii (oferă materiale suport pentru activități)
- Diriginții claselor, cadrele didactice ale școlii
- Părinții elevilor;

Evaluarea activităților

Indicatorii urmăriți:

- numărul de elevi participanți la activități;
- numărul de activități planificate și realizate.

Rezultate așteptate

- dobândirea de către elevi de informații corecte și complete despre bullying și cyberbullying și riscurile pe care le prezintă acestea asupra dezvoltării copiilor;
- participarea unui număr cât mai mare de elevi, de cadre didactice și părinți în campanii de informare;
- formarea la elevi a unei atitudini pozitive față de un stil de viață sănătos;
- implicarea elevilor în activități educative care promovează un stil de viață sănătos, alături de colegi, prieteni, familie, comunitate.
- realizarea de materiale informative utilizabile în scop didactic.

Diseminarea rezultatelor

Rezultatele proiectului vor fi popularizate în cadrul școlii și al comunității locale prin intermediul consiliului profesoral, al ședințelor cu părinții și al materialelor informative publicate pe site-ul colegiului, rețelele de socializare și blogul CDI.

METODE INOVATIVE ÎN ACTUL DIDACTIC

PROF. PLĂSTOI GLICHERIA-IRINA
LICEUL TEHNOLOGIC ROȘIA-JIU, FĂRCĂȘEȘTI

Alegerea metodelor este una dintre etapele importante ale proiectării didactice, de aceea opțiunea trebuie să se facă în cunoștință de cauză, fără a urmări cu orice preț folosirea unor metode la modă. Nu se poate vorbi despre un proces eficient de instruire, de o proiectare eficientă fără existența unei corelații între metode, procedee, mijloace, obiective.

Ciorchinele

Este o tehnică de predare-învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis. Poate fi utilizat în activitățile de învățare, de fixare a cunoștințelor și la evaluarea sumativă a uneia sau a mai multor unități de învățare

Etape:

- Se scrie un cuvânt sau o propoziție nucleu în mijlocul tablei sau a unei foi (de exemplu: părți de vorbire). Pe măsură ce vin ideile, se formează “ramuri” care se trec în cercuri mai mici pe lateral, legate de subiectul principal prin linii. Aceste “subiecte-ramură” pot avea, la rândul, “subiecte-mlădițe”. Un subiect poate avea numeroase ramuri, iar o ramură numeroase mlădițe
- Elevii vor spune rapid cuvinte legate de tema propusă.
- Profesorul va trage linii între cuvintele care derivă unele din altele
- Se scriu toate cuvintele propuse de elevi fără nicio evaluare a acestora până la expirarea timpului alocat activității sau până la epuizarea ideilor ce apar.
- Produsele finale pot rămâne afișate în clasă, iar cele individuale se vor păstra în Portofoliul elevului. „Ciorchinele” se poate utiliza cu succes la toate clasele, gradul de complexitate al acestuia se organizează în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor.

METODA HOROSCOPULUI

Se formează grupe de câte 4 elevi care citesc individual un text care are mai multe personaje. Se alege un personaj asupra căruia se va concentra discuția, pentru a-l caracteriza mai bine. Separat se citesc trăsăturile descriptorii fiecărui semn zodiacal, date elevilor pe o foaie.

Are loc luarea deciziei privind încadrarea personajului ales într-un semn zodiacal prin găsirea a trei sinonime pe fiecare descriptor al zodiei careia aparține personajul ales, prin

identificare în textul povestirii, a unui citat relevant care susține încadrarea personajului în zodia respectivă și prin explicarea în cuvinte proprii a felului în care citatul ales ilustrează descriptorul zodiei respective.

Exemplu: Personajele unor texte, în special din lectură suplimentară pot fi încadrate în funcție de caracteristicile zodiilor: “Amintiri din copilărie”, de Ion Creangă, “Aventurile lui Tom Sawyer”, de Mark Twain, “Legendele Olimpului” de Alexandru Mitru.

Caracteristicile zodiilor:

Berbec: persoană dinamică, curajoasă, se plictisește ușor, curioasă, încăpățânată, lipsită de tact, orgolioasă.

Taur: persoană frumoasă fizic, prudentă, încăpățânată, poate deveni violent, are umor, răbdare.

Gemeni: persoană are un vocabular bogat, comunică mult, mereu agită, preocupat, nehotărât, capricios.

Rac: persoană sensibilă, generoasă, amabilă, romantică, diplomată.

Leu: persoană mândră, orgolioasă, romantică, amabilă, generoasă, dinamică, energetică, cinstită, loială.

Fecioară: persoană pretențioasă, meticuloasă, critică mult, capricioasă, veșnic nemulțumită, ordonată.

Balanță: persoană romantică, caută armonia, echilibrată, rafinată, amabilă, plină de farmec, cumaniere frumoase, elegante, diplomată, inventivă, leneșă, inteligentă.

Scorpion: persoană pătimașă, dificilă, îi place să critice, încăpățânată, orgolioasă, dominatoare.

Săgetător: persoană care iubește viața și distracția, sporturile, călătoriile, amabilă, nehotărâtă, nerăbdătoare, impulsivă.

Capricorn: persoană tenace, perseverentă, prudentă, ambițioasă, pretențioasă, serioasă, zgârcită.

Vărsător: persoană originală, comunicativă, darnică, atrasă de aventură, încăpățânată.

Pești: persoană romantică, sensibilă, visătoare, atrasă de lumea spirituală, generoasă.

Diagrama Venn-Euler

Presupune compararea de către elevi a două elemente: idei, concepte, evenimente, obiecte s.a. Sunt evidențiate atât elementele comune, cât și cele care le diferențiază. Se reprezintă sub formă a două cercuri care se intersectează.

În primul cerc se notează elementele specifice primului obiect, în al doilea cerc cele ale celuiilalt obiect, iar în zona de intersecție elementele comune celor doi termeni.

Metoda se poate aplica în etapa de consolidare a cunoștințelor sau chiar în cea de evaluare. Elevii identifica asemănările și deosebiriile dintre doi termeni în funcție de criteriile cunoscute sau elaborate de ei.

Este folosită pentru a-i ajuta pe elevi să-și sistematizeze cunoștințele, să diferențieze informații asemănătoare. Cunoștințele elevilor sunt mai precise și se păstrează astfel în timp.

METODA R.A.F.T. (ROL, AUDITORIU, FORMA, TEMA)

Metoda solicita antrenarea elevilor în activități de învățare bazate pe scrierea dirijată, orientată spre un anumit scop. A scrie pentru a învăța este o modalitate de stimulare a gândirii prin exersarea ei, fapt care conduce la asimilarea activa eficientă a unor cunoștințe, la învățarea autentică.

Este o metodă de redactare a unui text și este utilizabila în activitatea de predare-învatare desfășurată la orice disciplină de învățământ și la orice vârstă. Ea poate fi folosită atât în faza de evocare (ca modalitate de scriere rapidă), dar mai ales, în faza de reflecție când se solicita elevilor formularea în scris, a unui punct de vedere personal referitor la o problemă.

ACROSTIHUL

Metoda presupune clarificarea unei noțiuni, prin evidențierea notelor Definitorii.

Exemplu: Conflictul

- Explicarea noțiunii de conflict prin analiza experiențelor personale.

Concepte-cheie: Conflict

- Analiza;
- Nevoi;
- Încredere în sine;
- Rezolvare de probleme.

Scenariul activității: Participanții la program se împart în grupe, și fiecare grup are sarcina să găsească acrostihul conflictului, cuvinte cheie care îi ajută

La înțelegerea noțiunii de conflict.

C
O
N

F
L
I
C
T

Concluzii

Elementul cheie în educație îl reprezintă elevul care trebuie să realizeze o serie de procese pentru a putea cunoaște și utiliza practic informațiile însușite. O învățare eficientă presupune mai întâi înțelegerea faptelor, analizarea acestora, formularea unor idei pe baza cunoștințelor dobândite ulterior, generalizarea și abstractizarea lor. Profesorul nu mai este cel care ține o prelegere în fața elevilor ci e mediator și îndrumător în activitatea de învățare pe care aceștia o parcurg.

Predarea se realizează prin utilizarea unor metode activ – participative care să solicite interesul, creativitatea, imaginația, implicarea și participarea elevului, în scopul însușirii unor cunoștințe care să-i folosească.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, Neacșu Ion, *Prelegeri pedagogice*, Polirom, Iași, 2001
2. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Polirom, Iași, 2002
3. Dumitru Ion Alexandru *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Ed. de Vest, Timișoara, 2000
4. Sarivan Ligia, coord. – *Predarea interactivă centrată pe elev*, Educația 2000+, București, 2005
5. Sălăvăstru, Dorina, *Didactica psihologiei*, Polirom, Iași, 2002

IMPORTANȚA JOCULUI DIDACTIC ÎN LECȚIILE DE MATEMATICĂ

*„Munca înseamnă ceea ce un om este obligat să facă
și joaca înseamnă ceea ce un om nu-i obligat să facă!”*

Mark Twain

În urmă cu 300 de ani Comenius a prefigurat ideea că școala trebuie să se identifice cu jocul. Astăzi toți pedagogii recunosc în joc un mijloc ideal de educație. Specia de joc care îmbină armonios elementul instructiv și educativ cu elementul distractiv este jocul didactic. Metoda jocurilor instructive este utilizată obligatoriu în grădinițele de copii și în activitățile complementare în cadrul orelor la școală cu elevii din clasele I-IV. Una dintre cele mai eficiente forme de captare a interesului elevilor pentru matematică este învățarea și organizarea jocurilor raționale didactice. Asemenea jocuri se practică și cu elevii din clasele mai mari, dar încă sporadic și prea timid. Jocul didactic pentru formarea reprezentărilor matematice, de valorificare în condiții și forme noi a cunoștințelor deja acumulate, sau jocurile care angajează resursele intelectuale, antrenează gândirea logică, înlesnesc rezolvarea problemelor puse elevilor. Ele pot fi introduse în orice parte a orei de curs, în funcție de condițiile concrete, având sarcini didactice precise. *„Pentru copil, ca și pentru un matematician, jocul este o treabă serioasă”*, spunea Grigore Moisil.

Matematica este nu numai interesantă și frumoasă, ea nu oferă numai bucurie ci este și utilă. Oricine știe că fără matematică, tehnica noastră modernă n-ar fi posibilă, că ea a pătruns ca aerul în toate domeniile vieții moderne și se ocupă cu dezvoltarea implicațiilor ascunse.

Matematicianul francez Andre Revuz, arată că „matematica devine una din componentele oricărei activități umane care se vrea precisă și care să obțină rezultate clare, solide, perfect inteligibile”.

Dezvoltarea matematicii nu se poate atribui exclusiv legăturii sale directe cu practica. Ea cunoaște și probleme de gândire pură, care fără a avea aplicații practice, reprezintă „exerciții” de punere la încercare a posibilităților gândirii.

„Intrarea în țara cunoașterii se face pe podul matematicii” spunea profesorul universitar Ștefan Bârsănescu. Indiferent în ce domeniu va lucra, omul zilelor noastre, și cu atât mai mult omul viitorului, trebuie să posede o bună pregătire matematică. Matematica este mai mult decât o știință; este un act de cultură, este unul din modurile fundamentale ale gândirii umane.

Indiferent de domeniul în care activează, omul modern trebuie să posede o bună pregătire matematică, pentru a putea soluționa multiplele și variatele probleme ale vieții socio-profesionale. Această cerință necesită multiple exigențe cu privire la formarea personalității. Accentul cade în primul rând pe gândire datorită faptului că gândirea a stat întotdeauna la baza progresului constituind impulsul dinamicii sociale. Ori o gândire critică și novatoare, originală și creatoare, matematica o formează.

Scopul esențial pe care îl urmărește învățământul matematic nu se reduce la latura informativă, ci prin predarea acestei discipline se realizează mai ales dezvoltarea raționamentului și a spiritului de receptivitate, a deprinderilor de gândire logică, de definire clară și precisă a noțiunilor de adaptare creatoare la cerințele actuale.

Gândirea matematică se manifestă printr-o mare varietate de activități intelectuale legate de memorie și imaginație și anume: judecare, raționare, înțelegere, explicare, invenție, deducție, inducție, analogie, abstractizare, generalizare, comparație, concretizare, clasificare, diviziune, rezolvare de situații-problemă, etc.

Raționamentul matematic și gândirea riguros științifică creează elevului posibilitatea de înțelegere a celorlalte discipline cât și de pătrundere a problemelor privitoare la natură, viață, societate. De asemenea, se contribuie la formarea și dezvoltarea capacității de a munci organizat și ritmic, a perspicacității, a spiritului de investigație.

Învățământul matematic are ca rezultat formarea unor deprinderi și capacități necesare în activitatea matematică și care devin utile în activitatea practică a omului.

În primele cinci clase ale școlii generale, în cadrul cărora elevii dobândesc cunoștințe elementare de calcul numeric precum și câteva noțiuni simple de geometrie, accentul principal se pune pe formarea conștientă a deprinderilor de calcul oral și scris corect și rapid cu utilizarea procedeelor raționale de calcul.

Formarea deprinderilor de calcul este o sarcină fundamentală a învățământului matematic. Ele reprezintă „instrumente” operaționale utile pe întregul parcurs al învățământului, stând la baza întregului sistem al deprinderilor matematice. Deprinderile de calcul (mental și scris) constituie deprinderi de bază pentru rezolvarea problemelor.

În vederea dezvoltării gândirii logice a elevilor se va desfășura un învățământ modern formativ, ceea ce presupune: înțelegerea noțiunilor de matematică de către elevi pe cât posibil prin efort personal, căutând să-i deprindem pe elevi să gândească matematic; să antrenăm gândirea elevilor; dezvoltarea spiritului de independență și a încrederii în forțele proprii prin stimularea inițiativei de a încerca rezolvări cât mai variate și cât mai ingenioase prin extinderea muncii independente.

Pentru a putea realiza aceste sarcini, cadrul didactic trebuie să aibă mereu în vedere următoarele: predarea să fie în așa fel realizată, încât noțiunile însușite să constituie suport pentru viitoarele cunoștințe; utilizarea metodelor și tehnicilor de lucru care să imprime actului învățării un caracter activ, care să facă din elev un participant conștient la dobândirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor; abordarea creativă a materiei să contribuie la însușirea matematicii de către elevi mai ușor pentru ca să le permită să-și organizeze experiențele în formele economice și sistematice; legătura matematicii cu viața, să-i provocăm în permanență să gândească matematic punându-i în situația de a matematiza aspecte reale din viață.

Un rol important în dezvoltarea gândirii logice a elevilor îl are măiestria didactică a cadrului didactic. Realizarea prin metode de lucru cu elevii a unei permanente gimnastici a minții, introducerea în lecțiile de consolidare, recapitulare, sistematizare a unor elemente noi care să supună gândirea elevilor la un efort nou, rezolvarea exercițiilor și problemelor prin muncă independentă, să gândească matematic.

Se impune așadar dimensionarea matematicii la parametrii capacităților intelectuale ale copilului, știind că acum se naște dragostea, repulsia sau indiferența pentru studiul acestei discipline. Dacă el simte că pătrunde în miezul noțiunilor matematice, dacă gândirea lui este stimulată în mod sistematic să se facă un efort gradat și simte că în urma fiecărui „antrenament” se adaugă ceva în ființa lui, dacă el trăiește bucuria fiecărui succes, mare sau mic, toate aceste trăiri cultivă interesul și dragostea pentru studiul acestei discipline.

În acest sens am desfășurat pe parcursul unui an școlar un experiment care a dus la evidențierea ideii că *jocul didactic are o mare contribuție în desfășurarea și înțelegerea noțiunilor matematice.*

Am realizat un program intensiv de lucru cu elevii clasei, în special la orele de fixare-recapitulare, și am observat că aceștia sunt curioși, că încearcă să descopere lucruri noi, că sunt atrași de învățarea activă.

Cu toate acestea, uneori întâmpină dificultăți de comunicare sau de ordin epistemologic, care îi împiedică să obțină performanțe deosebite la învățătură.

Astfel, am considerat necesar să le dezvolt capacitățile intelectuale și aptitudinale pe care aceștia le aveau, prin utilizarea în procesul învățării matematicii a unor jocuri didactice adecvate, prin utilizarea unor metode și mijloace didactice moderne, eficiente și prin stimularea și încurajarea comunicării didactice.

În cadrul experimentului, elevii au fost solicitați să realizeze obiective pedagogice și sarcini care să acopere lacunele identificate cu prilejul evaluării inițiale și care privesc înlăturarea dificultăților întâmpinate de aceștia și a achizițiilor nesigure.

Pentru a-i ajuta să-și capete încrederea în ei înșiși am pornit de la exerciții foarte ușoare, încercându-se treptat, rezolvarea unor exerciții cu grad sporit de dificultate.

Am continuat cu acțiuni educative complexe, folosind, în predarea, fixarea și evaluarea cunoștințelor de matematică, o gamă largă de jocuri didactice, axate pe stimularea gândirii.

Aplicarea acestor metode a fost însoțită de utilizarea unor mijloace didactice atractive:

- ❖ planșe didactice,
- ❖ figuri și corpuri geometrice;
- ❖ instrumente de măsurare,
- ❖ fișe de evaluare, de dezvoltare, de recuperare,
- ❖ proiecții video,
- ❖ jocuri educative, etc.

De asemenea, momente importante le-au constituit lecțiile interactive pe care le-am desfășurat cu elevii în laboratorul de informatică al școlii.

Un alt aspect important l-a reprezentat organizarea colectivului de elevi. Aceștia au avut prilejul să lucreze frontal, pe grupe, individual, în perechi.

Am prevăzut posibilitatea ca lecțiile să se desfășoare nu numai în clasă, ci și în alte locații precum : cabinetul de informatică, curtea școlii, biblioteca județeană.

Astfel, situațiile de învățare create au fost mult mai atractive și i-au mobilizat chiar și pe elevii care de obicei nu sunt activi pe parcursul lecțiilor. Elementele de joc au creat o motivație puternică, motivație care a scos la iveală calități și capacități imaginative ale copiilor, nedescoperite până acum în cadrul lecțiilor obișnuite. Elevii au fost atrași de aceasta formă de învățare.

Am utilizat și jocuri didactice, care alese cu o deosebită atenție, mi-au oferit posibilitatea depistării și înlăturării unor obstacole precum: teama de a nu greși atunci când se angajează într-un răspuns, neînțelegerea unor noțiuni (cuvinte, concepte sau expresii noi), dificultăți de exprimare orală și scrisă, erori de comunicare etc. S-au dovedit a fi eficiente, deoarece cadrul în care s-au desfășurat, sarcinile și rezultatele i-au stimulat pe copii în gândire și la realizarea sarcinilor de lucru.

Aceste activități au acoperit întreaga gamă de competențe care apar în curriculum, atât cele specifice trunchiului comun, dar și cele specifice curriculum-ului extins.

Prin utilizarea jocului didactic am constatat că în cadrul colectivului se poate stabili un climat favorabil conlucrării între copii la nivelul rezolvării sarcinilor de lucru. Totodată se crează o tonalitate afectivă pozitivă de înțelegere, dar și o exigență în respectarea regulilor, se stimulează dorința copiilor de a-și aduce contribuția la rezolvarea sarcinilor jocului.

În urma experimentului educativ pe care l-am desfășurat, am constatat o creștere a randamentului școlar și a performanțelor în învățare, datorită utilizării permanente a jocurilor didactice matematice pe parcursul orelor și adoptării unor măsuri imediate de remediere și corectarea erorilor și nereușitelor.

În scopul îmbunătățirii și perfecționării procesului predării și învățării cunoștințelor la obiectele de învățământ, prin intermediul jocului didactic, propun:

- ☺ ca manualele școlare să conțină jocuri didactice specifice fiecărui capitol din programă, dând astfel, prilejul cadrului didactic să fixeze cunoștințele și deprinderile corespunzătoare și în același timp, să realizeze feedback-ul imediat, revenind pe traseul didactic cu ajustările necesare în pregătirea elevilor;
- ☺ valorificarea jocurilor didactice, în formă individuală sau de grup, să se realizeze în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor.

Profesor matematică: PLĂTICĂ LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CONSTANTIN GĂVENEA" _TULCEA

Structuri didactice narative deschise

A ști să alegi cele mai eficiente metode pentru perfecționarea procesului de predare-învățare este permanenta provocare a oricărui profesor. În selectarea anumitor strategii, metode sau procedee este necesar să se țină seama de particularitățile grupului de elevi, experiența acestora de viața, maturizarea psihologică etc. Metodele pe care le vom prezenta în demersul nostru aparțin didacticii active și au rolul de a evidenția ideea că o specie literară considerată (pe nedrept) învechită și oarecum închisă, poate fi permanent reinventată, readusă în actualitate cu ajutorul mijloacelor moderne.

1. Cubul

Pentru implicarea directă a elevilor în înțelegerea unui conținut (*Făt- Frumos din lacrimă*), le-am cerut să răspundă la cele șase verbe „de comandă” înscrise pe fețele unui cub de hârtie. Au avut ca sarcini de lucru (pentru zece minute) :

Describe tărâmul „ tineretii fără bătrânețe”

Compară două personaje: Scorpia și Gheonoaia

Asociază comportamentul calului din finalul basmului cu cel al eroului

Analizează atitudinea celor trei domnițe

Aplică unele cunoștințe învățate la fizică în explicarea efectelor vitezei cu care călătorește eroul

Argumentează pro sau contra dacă putem vorbi de înfrângerea sau de „triumful lui Făt-Frumos”.

Din îmbinarea și corectarea răspunsurilor, au derivat comentarii interesante. Metoda are o serie de avantaje prin aceea că oferă elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe, lărgeste viziunea asupra temei, presupune explorarea unei teme din mai multe perspective.

2. Pălăriile gânditoare

Se împarte clasa în șase grupe și se dau următoarele sarcini:

GRUPA I-Pălăria albă: 1. Prezentați date despre viața și opera lui Ion Creangă.

2. Realizează o scurtă prezentare a basmului *Povestea lui Harap Alb*.

GRUPA II-Pălăria albastră: 1. Povestește una din aventurile lui Harap Alb.

2. Identifică trăsăturile operei epice, personajele.

GRUPA III-Pălăria galbenă: 1. Realizează planul de idei al narațiunii studiate.

2. Realizează o scurtă prezentare a personajului principal.

GRUPA IV-Pălăria verde: 1. Imaginează-ți un dialog cu Harap Alb.

2. Realizați o poezie sau un desen pornind de la narațiunea studiată
GRUPA V-*Pălăria neagră*: 1. Ce nu ți-a plăcut sau ce fapte dezaprobi din basmul citit?

2. Imaginează-ți o aventură în care ai putea să fii personaj

GRUPA VI-*Pălăria portocalie*: 1. Prezentați două întâmplări interesante din copilăria voastră.

2. Extrageți citate din *Povestea lui Harap Alb* de Ion Creangă în care să fie prezentat personajul principal .

Metoda s-a dovedit eficientă la clasa de gimnaziu, datorită componente sale ludice (prezența pălăriilor). Există numeroase avantaje ale metodei, precum: stimularea creativității participanților, dezvoltarea capacităților de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt, activarea capacității de a lua decizii, însă presupune și o dependență excesivă de ceilalți , precum și dificultate în aprecierea contribuției fiecărui participant.

3. *Diagrama Venn*

Lucrul cu diagrama Venn facilitează înțelegerea relațiilor dintre două sau mai multe noțiuni, evidențiază ideile contrastante și comune într-o problemă Utilitatea metodei s-a dovedit la clasele liceale, în stabilirea diferențelor și asemănarilor dintre basmul popular de cel cult. Astfel, comparând *Povestea lui Harap Alb* și *Greuceanu*, elevii au sesizat că atât în basmul popular, cât și în cel cult există anumite formule tipice, motive narrative diverse (călătoria, probele, lupta, victoria binelui, căsătoria etc.), reperele temporale și spațiale sunt vagi, indeterminate, realul se întrepătrunde cu fabulosul, binele învinge răul, prevalența narațiunii etc. În ceea ce privește elementele diferențiatore, aceștia au remarcat dramatizarea acțiunii prin dialog, aspectele de ordin stilistic și lingvistic (oralitatea, umorul, erudiția paremiologică), umanizarea și localizarea fantasticului, precum și caracterul atipic al personajului principal care se îndepărtează de modelul clasic. Harap Alb nu are puteri supranaturale și nici însușiri excepționale, dar dobândește prin trecerea probelor o serie de calități psiho-morale/valori etice, necesare unui împărat

4. *Scrierea imaginativă*

„În programele actuale, scrierea imaginativă trimite explicit la compunerea liberă și vizează, în primul rând, producerea de text descriptiv și narativ. În școală, structurarea lumilor «posibile» are o dublă finalitate, întrucât promite atât dezvoltarea creativității, cât și dezvoltarea competențelor de interpretare de text ”

În scopul încurajării creativității și a apropierii elevului de lectură, se poate sugera acestora să schimbe finalul unui basm, să inventeze o poveste „paralelă” cu aceea citită, să creeze analogii între anumite evenimente din cărți cu viața lor personală, cu experiența lor reală, verificându-se astfel și modul în care aceștia și-au însușit conceptele operaționale specifice acestei opere epice. În scopul evidențierii distincției narator-personaj, se poate cere elevilor să repovestească anumite evenimente din perspectiva unui anumit personaj. Sarcini de lucru precum „Rescrieți *Greuceanu* din perspectiva zmeoaicei/ *Prâslea cel voinic și merele de aur* din perspectiva unuia dintre frații săi.....” sunt prilejuri de a pune în evidență nu numai distincția autor/narator, dar și modul în care schimbarea instanței narrative impune modificarea textului la toate nivelurile: timpul povestirii, registrul lingvistic, sistemul personajelor etc.

Funcțiile stabilite de V.Propp în lucrarea devenită clasică, *Morfologia basmului*, descrise și detaliate în capitolele anterioare, precum și funcțiile personajelor dramatice propuse două decenii mai târziu de către Etienne Souriau pentru care apelează la denumiri cu „rezonanțe astrologice”, pot constitui pretext pentru *scrierea imaginativă*, dar și pentru o abordare a personajului dintr-o altă perspectivă decât cea clasică. Altfel spus, un exercițiu prin care personajele au posibilitatea să primească o nouă funcție, să aibă un alt destin, și aceasta datorită unui alt arbitru: elevul.

Introducerea funcțiilor personajului se poate realiza încă din gimnaziu, de exemplu la unitatea *Basmul* (clasa a V-a). Personajele din *Prâslea cel voinic și merele de aur* pot fi clasificate pe baza funcțiilor lui Souriau, care prin denumirea lor atrag atenția elevilor. Astfel personajele devin: **Leul** = Prâslea / **Soarele** = merele de aur = hoțul / **Marte** = zmeii = frații /

Luna = zgripsoroaica = fata cea mică de împărat = corbul.

Un exercițiu de scriere imaginativă care pornește de la această schemă se bazează pe repovestirea basmului din altă perspectivă, ceea ce duce la o creație autonomă care se poate dezvolta în diferite direcții. Pentru aceasta, este important să fie găsit personajul care să devină Leul, de obicei un personaj banal, nevalorificat, cum ar fi zgripsoroaica. Aceasta e așezată în schema actanțială și în jurul ei se construiește noua poveste. De exemplu: Leul – zgripsoroaica are ca scop (Soarele) găsirea argintarului, iar pentru aceasta trebuie să se lupte cu Marte, care, în cazul ei, este corbul, iar Luna, deci ajutorul, este reprezentată de Prâslea. O astfel de răsturnare a perspectivelor permite dezvoltarea creativității, dar impune și o re-lectură atentă a textului-suport. Pentru ca activitatea să fie cât mai atractivă (să nu uităm că este vorba de elevi de gimnaziu), se poate realiza o ilustrare a funcțiilor/rolurilor personajelor pe cartonașe, realizate după modelul cărților de joc. Dacă activitatea de scriere imaginativă este gândită ca muncă în echipă, atunci reprezentantul fiecărei grupe va trage o carte, iar grupa va avea ca sarcină de lucru scrierea poveștii/ rescrierea acesteia din perspectiva personajului care i-a revenit.

Subliniem că o importanță substanțială în desfășurarea unor astfel de activități o au alegerea locului și „interacțiunea” elevilor cu personajele. În mod indubitabil, cea mai eficientă alegere este biblioteca, în felul acesta elevii apropiindu-se nu numai de personajele din cărțile alese, ci descoperind faptul că biblioteca este, în esență, o poartă spre cunoaștere . Toate beneficiile relației strânse cu biblioteca școlii, expuse anterior, își găsesc, de cele mai multe ori, confirmarea în astfel de aventuri spirituale.

Rezolvăm conflictele și ne împăcăm/ Să ne planificăm bine timpul!

Prof. Pocol Doina
Școala Gimnazială Batin

PROIECT DIDACTIC

Clasa a V-a/ a VI-a (*predare în regim simultan*)

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Batin, județul Cluj

Aria curriculară: Consiliere și orientare

CLASA A V-A	CLASA A VI-A
<i>Disciplina:</i> Consiliere și dezvoltare personală	<i>Disciplina:</i> Consiliere și dezvoltare personală
<i>Unitatea de învățare:</i> Cum relaționăm?	<i>Unitatea de învățare:</i> Managementul învățării
<i>Subiectul lecției:</i> Rezolvăm conflictele și ne împăcăm	<i>Subiectul lecției:</i> Să ne planificăm bine timpul!
<i>Tipul lecției:</i> însușire de noi cunoștințe	<i>Tipul lecției:</i> însușire de noi cunoștințe
<i>Competențe generale:</i> 1. Adoptarea atitudinilor pozitive față de sine și a unui stil de viață sănătos și echilibrat; 2. Relaționarea armonioasă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare;	<i>Competențe generale:</i> 1. Adoptarea atitudinilor pozitive față de sine și a unui stil de viață sănătos și echilibrat; 2. Relaționarea armonioasă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare;
<i>Competențe specifice:</i> 1.1 Identificarea resurselor personale și a oportunităților de dezvoltare specifice vârstei; 2.1 Recunoașterea unei varietăți de emoții trăite în raport cu sine și cu ceilalți	<i>Competențe specifice:</i> 1.1 Explorarea direcțiilor de dezvoltare a caracteristicilor personale; 2.1 Exprimarea emoțiilor în acord cu nevoile personale și cu specificul situațiilor;
OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili: O1 – să identifice situațiile în care apar conflicte; O2 – să descopere soluții de rezolvare a unor conflicte; O3- să răspundă sincer la întrebările	OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfârșitul activității, elevii vor fi capabili: O1 – să-și planifice timpul, în mod echilibrat; O2 – să conștientizeze importanța drămuirii timpului; O3 - să-și îmbunătățească organizarea și

chestionarului; O4 - să-și însușească ideea de a gândi pozitiv.	folosirea timpului liber; O4 - să-și dezvolte respectul de sine.
<i>Metode și procedee:</i> conversația, învățarea prin descoperire, explicația, exercițiul, problematizarea	<i>Metode și procedee:</i> conversația, învățarea prin descoperire, explicația, exercițiul, problematizarea
<i>Metode și tehnici de evaluare:</i> aprecierea verbală, observarea sistematică, autoevaluare;	<i>Metode și tehnici de evaluare:</i> aprecierea verbală, observarea sistematică, autoevaluare;
<i>Mijloace de învățământ:</i> planșe, fișe de lucru, cretă colorată, culori, marker, capsula timpului.	<i>Mijloace de învățământ:</i> planșe, fișe de lucru, cretă colorată, culori, marker, capsula timpului.
<i>Forme de organizare:</i> frontală, individuală și pe grupe;	<i>Forme de organizare:</i> frontală, individuală;
<i>Resurse temporale:</i> 50 de minute <i>Resurse umane:</i> 6 elevi	<i>Resurse temporale:</i> 50 de minute <i>Resurse umane:</i> 4 elevi

Desfășurarea lecției

CLASA A V-A	CLASA A VI-A
<p><i>1.Moment organizatoric -1'</i> Se asigură climatul adecvat pentru buna desfășurare a activității;</p>	<p><i>1.Moment organizatoric -1'</i> Se asigură climatul adecvat pentru buna desfășurare a activității;</p>
<p><u>Activitate directă - 4'</u> <i>2.Captarea atenției</i> Completarea unui rebus tematic (anexa 1). La o rezolvare corectă, se va obține, pe verticala A-B, cuvântul-cheie al lecției. <i>3. Anunțarea temei și a obiectivelor</i> Se anunță tema lecției <i>Rezolvăm conflictele și ne împăcăm</i>, precum și obiectivele lecției.</p>	<p><u>Activitate independentă - 4'</u> <i>2.Captarea atenției</i> Completarea unui chestionar (anexa 4)</p>
<p><u>Activitate independentă - 10'</u> <i>4. Desfășurarea activității</i> Fișa de lucru (anexa 2). Elevii vor citi povestea <i>Cei doi lupi</i> și vor răspunde la întrebările din final.</p>	<p><u>Activitate directă- 10'</u> Verificarea răspunsurilor din chestionar. Ghici cine sunt eu? Ce trece ușor Pe dinaintea ochilor Și nu-l poți vedea? (timpul) Trece nevăzut, Repede, de necrezut, Nu fuge, nu sare, Rost mare în lume are. (timpul) <i>3. Anunțarea temei și a obiectivelor</i> Se anunță tema lecției <i>Să ne planificăm bine timpul!</i>, precum și obiectivele lecției. <i>4. Desfășurarea activității – BULGĂRI DE TIMP</i> <i>Ce este timpul? Cu ce se mănâncă, ce formă are, ce gust are, cum miroase? Îl pot lua în mână? Îl pot pune în buzunar? Sau poate îl putem împărți, haide, dă-mi și mie un strop de timp! Poate pot să mușc din el ca dintr-un măr!?</i> <i>Se discută cu elevii modalități de organizare a timpului pe parcursul unei zile.(programul zilnic al elevului).</i></p>
<p><u>Activitate directă - 15'</u> Se citesc câteva răspunsuri ale elevilor. Se explică noțiunea de conflict. <i>Conflictul este o neînțelegere, o ceartă, o contradicție, un dezacord.</i> Se rezolvă exercițiul 3, pagina 55, din manual:</p>	<p><u>Activitate independentă- 15'</u> Fișă de lucru: <i>Prețuiți timpul</i> (anexa 5) Elevii vor rezolva cerințele de pe fișa de lucru.</p>

<p><i>Dați câte un exemplu de conflict în care ați fost implicați și identificați ce a contribuit la declanșarea acestuia.</i></p> <p>Posibile cauze ale declanșării conflictelor: agresivitatea, diferențele dintre persoane, nerespectarea normelor de comunicare, comportament neadecvat.</p>	
<p><u>Activitate independentă - 10'</u></p> <p><i>5. Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului</i></p> <p><i>Activitatea pe grupe: Citește, analizează, răspunde!</i></p> <p>Elevii sunt împărțiți în două grupe și vor primi fișe de lucru (anexa 3)</p>	<p><u>Activitate directă- 10'</u></p> <p>Se verifică activitatea independentă, având discuții pe marginea întrebărilor.</p> <p><i>5. Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului</i></p> <p>Programul meu echilibrat – discuții libere.</p> <p>***Fișă de lucru: <i>Rețeta timpului ...perfect</i></p> <p>Elevii vor oferi <i>ingredientele</i> pentru alcătuirea unui program zilnic ideal.</p>
<p><u>Activitate directă - 5'</u></p> <p>Se verifică și se analizează răspunsurile elevilor.</p> <p>Elevii vor primi o fișă de lucru: <i>Angajament</i>, pe care o vor completa și o vor pune în capsula timpului.</p>	<p><u>Activitate independentă- 5'</u></p> <p><i>Scrisoare către mine în viitor</i></p> <p>Elevii vor redacta o scrisoare pe care o vor pune într-o capsulă.</p>
<p><i>6. Încheierea activității</i></p> <p>Se fac aprecieri generale asupra modului de desfășurare a activității și al implicării elevilor, pe parcursul orei.</p> <p><i>Capsula timpului:</i></p> <p>Elevii vor pune în capsula timpului <i>Angajamentul</i> și <i>Scrisoarea către mine în viitor</i></p>	

Anexa 1

Rebus tematic

Rezolvând corect rebusul, pe verticala A – B veți obține cuvântul cheie al lecției.

A

C	O	L	E	G	
O	R	Ă			
N	O	A	P	T	E
F	O	C	U	L	
L	U	N	A		
I	A	R	N	A	
C	E	A	R	T	Ă
T	R	I	S	T	

B

1. Sunteți în aceeași clasă (singular).....
2. 50 de minute ... la școală.....
3. După zi, oare cine va veni?
4. Furat de Prometeu de la zei și dăruit oamenilor.....
5. Regina bolții înstelate.....
6. Anotimul alb.....
7. Discuție „aprinsă”
8. Sinonim pentru *abătut*

Fișă de lucru

Cei doi lupi

Într-o seară, la marginea unui sat, pe prispă, stătea un bunic cu nepotul său.

— Spune-mi o poveste, ceru nepotul.

După câteva clipe de reflectare, bătrânul începu povestea:

Îți voi spune o poveste despre doi lupi. Pe măsură ce creștem avem sentimentul că în noi se află în permanență doi lupi care se chinuie să obțină controlul asupra noastră. Îți poți imagina că primul lup are părul cărunt și o bunătate în privire și un zâmbet pe față pe care nu l-ai mai văzut la niciun animal până acum. Este un lup care cu greu își arată colții. L-am putea numi Lupul Păcii, Iubirii și a Bunătății. Pentru acest lup, iubirea este tot ceea ce contează. Atunci când iubim, avem grijă de cei din jur. Atunci când suntem buni, zâmbim și suntem dispuși să ajutăm oamenii aflați la nevoie. Dar, hai să ne imaginăm că mai este un lup, al doilea, care nu e deloc ca primul. Acest lup e urât și are o față înfricoșătoare. Își arată dinții mai mereu și mârâie. Atunci când apare acest lup, deseori simțim frica în loc de pace, ura în loc de iubire și dorința de a face rău în loc de bine. Din păcate acest lup nu a învățat că stârnește emoții negative celor din jur, îi sperie, în loc să îi iubească și îi îndepărtează. Așa cum îți poți imagina, cei doi lupi vin la pachet. Sunt mereu împreună și se află într-o luptă permanentă: care din ei să fie pe primul loc. Lupul Păcii, al Iubirii și al Bunătății vrea să împartă totul cu toată lumea, însă Lupului Fricii și al Urii îi pasă numai de el. Să ne imaginăm că doi astfel de lupi se află în conflict în tine.

—Și cine va câștiga? întrebă copilul.

Ce crezi că îi va răspunde bunicul nepotului său?

Pe care dintre cei doi lupi l-ai susține? De ce?

FIȘĂ DE LUCRU

CONFLICTUL

Citește, analizează, răspunde!

Diana este elevă în clasa a V-a. Conștiincioasă, învață la toate orele și are temele rezolvate. Într-una din zile, Diana se simte rău și vine la școală cu temele nerezolvate. Reacțiile nu au întârziat să apară, unii colegi adresându-i expresii jignitoare: *tocilară*, *ochelariștă*, *ești dusă cu capul*. Dezarmată de reacția unor colegi, aceasta se apără reproșându-le că se folosesc de ea, apoi pleacă acasă cu riscul de a avea absențe.

1. Cum se comportă colegii cu Diana în această situație?

2. Ce simte Diana când este atacată de unii colegi?

3. Cum credeți că s-ar putea rezolva conflictul dintre fetiță și colegii ei?

CHESTIONAR

•Mă numesc _____

•Sunt în clasa _____

1. În timpul liber îmi place să :

mă joc privesc la TV mă plimb citesc mă joc pe calculator

2. Citesc mai ales cărți de :

povești poezii aventuri despre animale

3. Într-o zi privesc la TV:

1 – 2 ore 2-4 ore mai mult deloc

4. Emisiunile mele preferate :

a) _____
b) _____
c) _____

5. Îmi plac filmele :

pentru copii polițiste comediile
 telenovelele de acțiune

6. Urmăresc programele TV : cu părinții singur

7. Părinții mei : nu mă opresc de la nicio emisiune îmi interzic să mă uit la unele

8. Acasă : am calculator nu am calculator

9. Am internet : da nu

10. Îmi place să :

navighez pe internet mă joc pe calculator corespondz pe facebook

11. Într-o zi mă joc pe calculator :

1 – 2 ore 2 – 4 ore mai mult deloc

12. Iau informații de pe internet :

rar des deloc

Anexa 5

Citește cu atenție textul și răspunde la întrebări:

Prețuiește timpul!

de Reghina Negoescu

Florin și Mara sunt frați gemeni. În fiecare zi când vin de la școală, mănâncă, se odihnesc puțin, apoi își fac lecțiile. Fiecare se așază la biroul său, își pregătește cărțile și caietele și începe să scrie.

Astăzi, Florin scria de zor în timp ce Mara, privind pe fereastră, admira frunzele îngălbenite de toamnă. Aruncă o privire spre fratele său care nici nu ridică ochii din caiet și își spuse:

- Ce fericiți ar fi copiii, dacă n-ar avea de făcut lecții!

Pisica vine și îi sare în brațe. Mara se bucură, o mângâie și-i spune:

- Ce fericită ești tu că nu trebuie să-ți faci temele! Mi-aș dori să fiu o pisică!

Apoi merge să-i pună lapte în castron și apă proaspătă. Revine la birou hotărâtă să se apuce de treabă, dar tocmai atunci aude o vrăbiuță ciripind la geam. Fetița sare la geam și o caută cu privirea printre crengile cireșului.

- Mai bine aș fi o vrăbiuță! se gândește ea. Aș zbura, aș ciripi toată ziua și n-aș duce grija temelor!

Oftează, se așază la birou și scrie câteva cuvinte.

- Of, păpușica mea se plictisește singură, sărăcuța!

Se duce la raftul cu jucării, alege câteva, se joacă o vreme, apoi își amintește de lecții.

- Ce viață tristă! Temele astea nu mă lasă să mă bucur de nimic! Chiar și jucăriile sunt mai fericite decât mine. Mai bine aș fi o jucărie!

Se așază la birou hotărâtă să termine lecțiile înainte de sosirea mamei de la serviciu. Dar nu apucă să scrie nici două rânduri, că îl vede pe fratele său ridicându-se de pe scaun.

- Ce faci? îl întrebă ea.

- Mă duc la joacă, răspunse băiatul, punându-și cărțile în ghiozdan.

- Dar lecțiile?

- Le-am terminat! zise el vesel în timp ce ieșea pe ușă cu mingea în brațe.

Mara îl privea cu ochii în lacrimi.

Ușa se închise în urma lui, iar fetița oftă și se apucă de scris. Mama trebuia să sosească dintr-o clipă în alta.

1. Cum procedează Florin când își face temele? Dar Mara?

2. Ce se întâmplă cu personajul care și-a respectat programul? Dar cu celălalt?

3. Cu care dintre personaje te asemeni? De ce?

BIBLIGRAFIE

- Marinescu, S.; Dinescu Rodica, *Invitație la educație*, Editura Carminis, Pitești, 2003;
- Popa, Simona., *Consiliere și dezvoltare personală, Manual clasa a VI-a*, Editura Uniscan, București, 2017;
- ***Programa școlară pentru disciplina *Consiliere și dezvoltare personală, clasele V-VIII*, Ministerul Educației Naționale, București, 2017;
- Covey, S., *Eficiența în șapte trepte*, Editura Univers Științific, București, 2006;
- Covey, S., *Manamengentul timpului sau cum ne stabilim prioritățile*, Editura Univers Științific, București, 2009;

Prof. Corina Moise Poenaru
Liceul Tehnic Buzău

Introducing Artificial Intelligence in Teaching English as a Second Language: A Pedagogical Revolution

Abstract: *The integration of Artificial Intelligence (AI) into education has rapidly transformed the landscape of teaching and learning. This essay explores the implications of introducing AI in teaching English as a Second Language (ESL). It delves into the potential benefits and challenges of using AI-powered tools in ESL instruction, analyzes the role of AI in enhancing language acquisition, considers ethical considerations, and outlines future prospects. The essay argues that when harnessed thoughtfully, AI can revolutionize ESL teaching, offering personalized learning experiences and augmenting traditional pedagogical methods.*

In an era characterized by technological advancements, education has undergone a significant transformation. The integration of Artificial Intelligence (AI) into pedagogical practices has opened new avenues for educators and learners alike. One prominent application of AI in education is in teaching English as a Second Language (ESL). The diverse challenges faced by ESL learners have led educators to explore innovative methods to enhance language acquisition. This essay discusses the implications of introducing AI in ESL instruction, analyzing the potential benefits, challenges, and ethical considerations.

Benefits of AI in ESL Instruction

One of the most prominent advantages of incorporating AI in ESL education is the ability to provide personalized learning experiences for students. Traditional classroom settings often struggle to cater to the diverse learning needs and paces of individual students. AI-driven educational tools, such as intelligent tutoring systems and language learning apps, can adapt their content and pace based on each student's progress, strengths, and weaknesses. This adaptability ensures that learners receive tailored content that matches their current proficiency level, resulting in more efficient and engaging learning experiences.

AI-powered platforms offer real-time assessment and feedback mechanisms that are crucial for language acquisition. In traditional settings, students might have to wait for assignments to be graded or evaluations to be conducted. With AI, learners can receive instant feedback on pronunciation, grammar, and vocabulary usage. These prompt responses allow students to rectify errors immediately, reinforcing correct language usage and minimizing the persistence of mistakes.

Introducing AI in ESL teaching can lead to more effective language acquisition. AI-driven tools can offer an immersive language environment by providing authentic listening materials, interactive conversations, and contextualized examples. Chatbots, for instance, simulate real-life conversations, helping students improve their conversational skills in a low-pressure environment. Moreover, AI can generate customized exercises that focus on an individual's areas of weakness, thereby optimizing the learning process.

AI technology enables ESL learners to access a wealth of authentic resources that aid in language acquisition. Virtual reality (VR) and augmented reality (AR) applications, for instance, allow students to explore English-speaking countries' cultures, traditions, and landscapes, providing a context for language usage. This exposure to real-world situations and language use enhances learners' comprehension and enables them to apply what they've learned in practical scenarios.

One of the primary challenges in traditional ESL education is overcoming time and space constraints. AI resolves this issue by facilitating remote learning and self-paced education. Learners from different parts of the world can access high-quality ESL lessons without the need to be physically present in a classroom. This global reach broadens learners' perspectives and exposes them to diverse accents and dialects, thus improving their listening and comprehension skills.

AI doesn't replace teachers; rather, it empowers them by providing valuable insights and resources. AI tools can analyze student performance data, identify trends, and offer suggestions for instructional adjustments. This data-driven approach equips teachers with the information they need to tailor their teaching methods, allocate resources efficiently, and address the specific needs of each student. As a result, educators can optimize their teaching strategies and create a more effective learning environment.

Integrating AI-driven gamification elements into ESL education can significantly enhance student engagement. Gamified language learning platforms use AI algorithms to create personalized challenges, quizzes, and interactive scenarios that motivate students to actively participate in their learning journey. The competitive and rewarding nature of gamification encourages consistent practice and fosters a positive attitude toward language learning.

Learning a new language can be intimidating, with psychological barriers often impeding progress. AI offers a non-judgmental, non-threatening learning environment where students can practice without fear of embarrassment or failure. This sense of anonymity and reduced social pressure can boost learners' confidence and willingness to experiment with language usage.

AI-powered ESL platforms provide learners with 24/7 accessibility to resources and lessons. This accessibility promotes continuous learning beyond the confines of a traditional classroom schedule. Students can access materials whenever they have time, enabling them to fit language learning into their busy lives.

Challenges of Implementing AI in ESL Instruction:

One of the primary challenges in implementing AI in TESL is the potential loss of the human touch that is integral to language learning. Language acquisition often involves nuanced interactions, cultural contexts, and emotional connections that AI may struggle to replicate. Developing genuine communication skills requires exposure to authentic conversations and interactions, which AI might not fully provide.

Language is deeply intertwined with culture, and effective language instruction requires an understanding of cultural nuances. AI-driven content might inadvertently perpetuate stereotypes or miss cultural subtleties, leading to miscommunication or even

offense. Developing AI systems that are culturally sensitive and adaptable poses a considerable challenge.

The use of AI in education raises ethical concerns, particularly related to data privacy and bias. AI-powered platforms collect vast amounts of student data, raising questions about how this data is used, stored, and protected. Additionally, AI algorithms can inherit biases present in training data, potentially perpetuating inequalities in language education.

While AI can complement language instruction, it cannot replace the expertise and adaptability of human educators. Incorporating AI into TESL necessitates training teachers to effectively integrate AI tools into their pedagogical practices. This requires investment in teacher professional development, which can be resource-intensive.

While personalized learning is an advantage of AI in TESL, it also demands a certain level of learner autonomy and self-regulation. Some learners might struggle with self-directed learning, relying heavily on traditional teacher-led instruction. Adapting to AI-driven learning environments requires cultivating independent learning skills.

Implementing AI tools in TESL requires reliable technical infrastructure, including internet access and devices. However, not all learners, especially those from disadvantaged backgrounds or rural areas, may have access to these resources. This raises concerns about exacerbating educational inequalities.

There's a risk of overreliance on AI in TESL, where educators might replace human interaction entirely with AI tools. This could hinder learners' ability to engage in spontaneous conversations and adapt to real-world language use.

Mitigating the Challenges

Addressing the challenges of introducing AI in TESL requires a holistic approach involving various stakeholders:

Design AI systems that enhance, rather than replace, human interaction. Blend AI-driven exercises with authentic conversations and cultural activities to create a balanced learning experience.

Implement rigorous content curation processes to ensure that AI-generated content is culturally sensitive and contextually accurate.

Embed ethical considerations into AI design and development. Regularly audit AI systems for biases and ensure transparent data usage and privacy practices.

Invest in professional development programs that equip educators with the skills to effectively integrate AI tools into their teaching practices. Encourage a growth mindset and openness to technological changes.

Foster learner autonomy through guided self-directed learning approaches that gradually introduce AI tools and provide ample support for learners transitioning to autonomous learning.

Prioritize equitable access to technology by advocating for initiatives that provide disadvantaged learners with the necessary resources to engage with AI-powered platforms.

Encourage educators to strategically integrate AI tools where they add the most value, such as personalized learning, while preserving the irreplaceable elements of human instruction.

Enhancing Language Acquisition through AI

Language acquisition is a complex process, particularly when learning a second language. With the rapid advancements in technology, artificial intelligence (AI) has emerged as a potential tool to enhance language acquisition in education. This essay explores the role of AI in teaching English as a second language (ESL) and its potential to enhance language acquisition. The essay delves into various AI applications, such as intelligent tutoring systems, chatbots, and speech recognition tools, that can assist ESL learners in improving their language skills. Additionally, the essay discusses the benefits and challenges of integrating AI into language education and presents empirical evidence supporting its effectiveness. By analyzing existing research, this essay contributes to the understanding of how AI can be harnessed to optimize ESL learning environments.

AI algorithms can assess individual learners' strengths and weaknesses, offering tailored learning paths that focus on areas requiring improvement.

AI-driven speech recognition can identify and correct pronunciation errors, providing learners with a valuable tool for refining their speaking skills.

AI can suggest contextually relevant vocabulary words and track their usage, helping learners build a more extensive and contextually accurate lexicon.

AI-powered gamified learning experiences can immerse learners in interactive scenarios, fostering language use in practical contexts.

AI tools can provide learners with cultural insights, fostering cross-cultural competence by explaining customs, traditions, and social norms.

Ethical Considerations

AI models can inadvertently perpetuate linguistic or cultural biases present in their training data. Careful curation of data and continuous monitoring are necessary to mitigate this risk.

While AI can offer personalized instruction, it cannot replace the nuanced and empathetic interactions between teachers and students that are essential for holistic development.

Concerns about AI replacing human educators are valid. However, AI should be viewed as a complementary tool that enhances rather than replaces educators' roles.

Educators and institutions must prioritize safeguarding learner data, ensuring transparency about data usage and obtaining informed consent.

The integration of AI into ESL instruction holds immense promise for revolutionizing language learning. As AI technology continues to evolve, its potential to address the challenges of language acquisition becomes even more significant. By leveraging AI's strengths in personalization, immediate feedback, and language analysis, educators can provide more effective and engaging ESL learning experiences. To fully realize the benefits of AI in ESL teaching, a balanced approach that considers both the advantages and challenges is essential. Ethical considerations and ongoing research should guide the responsible integration of AI, ensuring that it serves as a valuable tool in fostering linguistic competence and cross-cultural communication.

Bibliography:

- Johnson, A., & Smith, B. (2019). Enhancing English as a Second Language Learning Through Intelligent Tutoring Systems. *Journal of Educational Technology*, 36(2), 123-138.
- Li, Y., Wang, F., & Garcia, I. (2020). Exploring the Impact of AI Chatbots on English as a Second Language Learning. *Educational AI Research*, 1(2), 45-58.
- Peterson, M. (2018). AI in Education: Smart Tools for Learning. *EdSurge*. Retrieved from <https://www.edsurge.com/research/guides/ai-is-for-everyone-everywhere>.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

Sarcini de lucru de tip *teorie aplicată*

Pohoacă Lucreția
Școala Gimnazială Băișești, Suceava

Aplicația Kahoot – importanța utilizării:

- Interactivitate (dezvoltarea creativității, perspicacității, atenției și distributivității);
- Feed-back imediat pentru elev și profesor;
- Reducerea factorului de stres;
- Centralizarea și stocarea rezultatelor;
- Se elimină complet posibilitatea ca un elev să copieze;
- Obiectivitatea evaluării rezultatelor.

Tehnica 6/3/5 - este asemănătoare brainstorming-ului. Ideile noi se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanți. Această metodă de lucru, se numește 6/3/5 fiindcă grupul de lucru are 6 membri, care notează pe hârtie 3 soluții fiecare, la o problemă dată timp de 5 minute.

Etapetele metodei:

1. Împărțirea clasei în grupe de câte șase elevi fiecare;
2. Formularea problemei și explicarea modalității de lucru (elevii primesc fiecare o foaie de hârtie împărțită în trei coloane, unde vor nota soluțiile timp de 5 minute, apoi foile migrează de la stânga la dreapta până ajung la posesorul inițial. Cel care a primit foaia colegului din stânga, citește soluțiile deja notate și încearcă să le modifice în sens creativ, prin formulări noi, adaptându-le, îmbunătățindu-le și reconstruindu-le conținutul.
3. Analiza soluțiilor și reținerea celor mai bune (se analizează datele obținute, se discută și se apreciază rezultatele).

Avantaje:

- oferă elevilor mai puțin comunicativi, posibilitatea de a se exprima;
- stimulează construcția „idei pe idei”;
- încurajează solidaritatea în grup și competiția între grupuri, îmbinând munca individuală cu cea de echipă.

Dezavantaje:

- constrângerea particularităților de a răspunde într-un timp fix;
- elevii pot fi influențați de răspunsurile anterioare;

Exemplu: la clasa a VI-a

Formați grupe de câte șase elevi. Alegeți unul dintre verbele: *a auzi, a vorbi, a vedea, a spune* și construiți propoziții în care să folosiți pronume personale cu formă accentuată în cazul nominativ, apoi pronume personale cu formă neaccentuată în cazul dativ. Câștigă grupa care reușește să scrie cele mai multe propoziții în cinci minute.

Caz N / accentuată	Caz Ac / neaccentuată	Caz D / neaccentuată
<u>Eu</u> aud cum strigă.	Auzindu- <u>l</u> cum strigă, m-a speriat.	<u>Îi</u> aud vocea mereu.

Sau: împărțiți-vă în grupe de 6 elevi . Alcătuiți propoziții în care să aveți substantive de cele trei genuri: masculin, feminin, neutru. Câștigă cei care formulează în 5 minute cele mai multe propoziții.

Metoda Mozaicului - sau metoda grupurilor interdependente sau în engleză „jigsaw puzzle”- ce înseamnă „mozaic”, este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi.

Etape și faze:

Pregătirea materialelor de studiu;

Profesorul stabilește tema de studiu și o împarte în 4-5 subteme;

Organizarea colectivului în echipe de 4-5 elevi (în funcție de numărul lor în clasă), astfel încât fiecare membru al echipei să aibă un număr de la 1 la 4 (5). Fiecare membru al grupelor va primi o fișă de învățare (elevii cu numărul 1- fișa cu numărul 1, cei cu numărul 2 - fișa numărul 2 ș.a.m.d.);

Constituirea grupelor de experți (toți elevii cu numărul 1 se adună într-un grup, cei cu numărul doi la fel ... și se vor numi „experți” care citesc tema grupului, discută între ei, hotărăsc modul în care vor preda);

Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare, experții predau celorlalți colegi de grupă ceea ce au studiat;

Evaluarea (faza demonstrației), când profesorul va răspunde întrebărilor la care experții nu au știut să dea un răspuns și corectează eventualele informații eronate.

Avantaje:

- dezvoltă interdependența dintre membrii grupului;
- ameliorează comunicarea;

Această metodă se aplică foarte bine pentru lecțiile de recapitulare la gramatică, unde fiecare membru al grupului a învățat 4-5 faze ale lecției.

Exemplu : Substantivul (la clasa a VI-a)

Subteme / Grupe	I	II	III	IV	V
1) Definiția și clasificarea substantivului	1	1	1	1	1
2) Categoriile gramaticale	2	2	2	2	2
3) Funcțiile sintactice	3	3	3	3	3
4) Locuțiunile substantivale	4	4	4	4	4

Diagrama Venn Euler - este o metodă grafică folosită pentru a compara noțiuni, concepte, evenimente, personalități. Diagrama este formată din două cercuri care se suprapun parțial. În zona în care se suprapun, se notează asemănările. Elevii pot lucra individual, în pereche sau echipă (învață prin colaborare).

Metoda ciorchinelui:- reprezintă modelul sau ansamblul organizat al procedeelelor sau modurilor de realizare practică a operațiilor care stau la baza acțiunilor parcurse în comun de profesori și elevi, care conduc în mod planificat și eficace la realizarea scopurilor propuse. Este o tehnică menită să încurajeze elevii să gândească liber și să stimuleze conexiuni de idei. Este o tehnică de căutare a drumului spre propriile cunoștințe, evidențiind propria înțelegere a unui conținut.

Etapetele metodei:

- Pe mijlocul foii se scrie un cuvânt sau o propoziție;
- Elevii sunt invitați să scrie toate ideile care le vin în minte în legătură cu tema propusă;
- Ideile (cuvintele) vor fi legate prin linii de noțiunea centrală;
- Elevii lucrează pe grupe, fiecare grupă prezintă „ciorchina” proprie;
- Se analizează fiecare „ciorchină” și se efectuează una comună pe tablă dirijată de profesor.

Prin acest exercițiu se încurajează participarea întregii clase, fiind o metodă antrenantă care dă posibilitatea fiecărui elev să participe individual, în perechi sau grup. Solicită gândirea elevilor care trebuie să treacă în revistă toate cunoștințele legate de tema propusă. Prin întrebări, profesorul dirijează gândirea elevilor, notează și schematizează cunoștințele teoretice.

Metoda cubului - este o tehnică prin care se evidențiază activitățile și operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut, care poate fi utilizat atât în etapa de evocare, cât și în cea de reflecție. Poate fi aplicată individual, în perechi sau grupuri mici pentru abordarea și tratarea complexă a unei situații. Ea constă în următoarele:

- elevii citesc un text sau realizează o investigație pe o temă dată;
- li se solicită elevilor care au la dispoziție un cub de hârtie sau carton să noteze pe fiecare față a cubului câteva idei, conform instrucțiunilor;

Astfel, pe cele șase fețe ale cubului, există instrucțiuni de tipul:

DESCRIE ! COMPARĂ! ASOCIAZĂ! ANALIZEAZĂ! APLICĂ ! ARGUMENTEAZĂ!

Prin astfel de activități se realizează implicarea elevilor în înțelegerea unui conținut informațional. Important este ca elevii să realizeze sarcinile și să înțeleagă sensul acestora pentru activitatea de învățare.

Pentru a oferi exemplul său, este bine ca profesorul să scrie și el în timpul acestei activități, demonstrând astfel că este membru/ consultant/ observator/ participant al grupului sau al clasei.

Avantaje:

- permite diferențierea sarcinilor de învățare;
- stimulează gândirea logică;
- sporește eficiența învățării (învață unii de la alții).

Exemplu:- recapitularea verbului la clasa a VI-a;

Va fi împărțită clasa în șase grupe, fiecare grupă rezolvând exercițiul de pe o față a cubului.

	DESCRIE verbul, definiție, categorii gramaticale.	
COMPARĂ verbul cu alte părți de vorbire.	ASOCIAZĂ fiecărui enunț din coloana A, litera corespunzătoare din coloana B.	ANALIZEAZĂ morfologico-sintactic verbele din propozițiile date.
	APLICĂ regula verbului <i>a fi</i> cu valoare predicativă.	
	ARGUMENTEAZĂ că verbul este parte de vorbire flexibilă.	

Sau: elevii vor fi împărțiți în șase grupe, fiecare grupă va primi o fișă de lucru cu o instrucțiune corespunzătoare unei fețe a cubului.

Bibliografie:

- Ioan Cerghit (2005)-“ *Metode de învățământ*”, EDP, București.
- Ion- Ovidiu Pânișoară (2006) – “ *Comunicarea eficientă*”, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași
- Elena Apetroaiei (2009) – „*Strategii activ-participative în predarea-învățarea limbii și literaturii române*”, Editura Paradigme, Pitești
- Crenguța - Lăcrămioara Oprea (2008) – „ *Strategii didactice interactive*”, ed. a III-a, EDP, București
- Florentina Sămihăian (2014) – „*O didactică a limbii și literaturii române*”, Editura Art, București

Evaluarea în procesul predării și învățării

Autor: Pop Adina Geanina

Instituția: Colegiul Economic “Gheorghe Dragos”, Satu Mare

Evaluarea este o dimensiune integrală a procesului de învățare. Este conceput ca firul comun al practicii pedagogice a profesorilor, în special în ceea ce privește activitățile de remediere, sprijin și consolidare a învățării elevilor.

În prezent, suferă o evoluție semnificativă în domeniul școlar, sub orientarea unor noi programe. Aceasta este una dintre preocupările majore ale predării limbilor străine și, în special, ale francezei ca limbă străină. Sinonim cu progresul, este în prezent conceput ca un mijloc de ghidare a învățării.

Evaluarea pedagogică nu este un scop în sine, doar punctat de note „Se dorește a fi incluzivă și integrată în orice proces de predare și învățare. Aceasta înseamnă că trebuie să existe o congruență între predare, învățare și evaluare. Prin urmare, trebuie să știți ce predați pentru a ști ce să evaluați. » .

Prin urmare, această lucrare își propune să clarifice terminologia și să facă mai bine cunoscute definiția evaluării și funcționarea sistemului de evaluare.

Pentru a înțelege pe deplin sensul termenului „Evaluare”, vom încerca să înțelegem ce îl diferențiază de alte concepte întâlnite în același câmp semantic cu acesta și care sunt în acest caz: „control” și „examinare”.

Termenii evaluare și control sunt adesea folosiți în mod interschimbabil. Pentru aceasta ar fi necesar să le distingem. Evaluarea este un proces care duce la un act de interpretare, care dă „sens”. Criteriile servesc drept referință pentru un act de interpretare și sunt multe dintre ele atunci când este necesar să se evalueze chiar și producția elementară de limbaj. Controlul este un alt tip de procedură: controlul verifică conformitatea cu un model, un standard predefinit. Este punctual și nu oferă deloc același tip de informații. Charles HADJI, într-una dintre lucrările sale, a definit termenul „evaluare” prin contrast cu termenul „control”. În această lucrare, el avansează: „aceste două noțiuni aparțin a două ordine diferite și se referă la două

„epistemologii” distincte. Scopul controlului este verificarea gradului de conformitate dintre fenomenele întâlnite într-o situație dată și un model de referință preexistent.

Evaluarea este o chestionare a sensului a ceea ce se întâmplă în situația observată. Controlul trebuie să fie obiectiv, în timp ce evaluarea nu poate fi decât subiectivă, evaluatorul fiind de neînlocuit.

Ambele concepte sunt necesare și ar trebui folosite într-o relație complementară, nu unul în locul celuilalt.

În ceea ce privește opoziția „Evaluare/Examinare”, aceasta poate fi identificată prin următoarele definiții:

Examinare: probă sau set de probe la una sau mai multe discipline - obligatorii - cu opțiuni opționale care permite, într-un cadru instituțional dat, să se aprecieze nivelul subiectului pentru a le selecta și/sau a le conferi un titlu. Peste sau sub o anumită medie, candidații sunt declarați admiși sau respinși.

Evaluare: Proces care urmărește aprecierea performanței academice și a dificultăților de învățare ale unei discipline în raport cu obiectivele specifice, pentru a lua cele mai bune decizii în ceea ce privește planificarea progresului său ulterior.

Evaluarea, așa cum am menționat deja, este considerată ca o abordare, conform dicționarului de didactică a francezei ca limbă străină și, în al doilea rând, această abordare constă din patru etape îndepărtate, dar complementare.

Intenția: determină scopurile evaluării și metodele de abordare (alegerea măsurii și sarcinile evaluative care urmează să fie prezentate elevilor pentru a-și judeca performanțele lingvistice), momentele evaluării, tipurile de decizii de luat. .

Măsurarea: include colectarea datelor prin observare, evaluări și rezultate ale măsurătorilor, precum și prin organizarea analizei datelor și a interpretării circumstanțiale a acestora pentru a obține semnificații relevante.

Judecata: permite evaluarea tuturor informațiilor colectate și judecarea situației unui elev în anumite domenii ale dezvoltării sale și performanței sale lingvistice ținând cont de scopurile și obiectele evaluării. Această etapă face posibilă și determinarea valorii instrumentelor de măsură folosite sau a observațiilor colectate. A judeca înseamnă într-un fel să te poziționezi pe baza unui set de informații pe care intuiția și arbitrariul nu le pot oferi.

Decizia: urmărește în primul rând să ofere feedback cu privire la progresul ulterior al elevilor și la progresul învățării. De asemenea, se urmărește să se determine ceea ce s-a învățat la realizarea bilanțului și acordarea promovării studiilor, trecerea la următoarea clasă sau chiar recomandarea unor măsuri individualizate de sprijin pentru a accesa următoarea clasă.

Evaluarea se poate face la începutul, la mijlocul sau la sfârșitul unui proces de învățare

Evaluarea la începutul unui parcurs de învățare reprezintă o colecție de informații nu despre progresul cursantului, ci este o aplatizare a realizărilor sale și a nevoilor sale înainte de începerea traseului de predare/învățare. Este important la trei niveluri: - pentru instituție, permite ca studentul să fie plasat într-o grupă de nivel; - pentru profesor, îi permite să-și stabilească obiectivele și să-și dezvolte proiectul educațional. - pentru cursant, îi permite să-și gestioneze propria învățare, ceea ce reprezintă un mare pas spre autonomie. Potrivit lui C. Hadji: „Vom vorbi despre evaluarea diagnostică atunci când este vorba de explorarea sau identificarea anumitor caracteristici ale unui cursant pentru a alege secvența de antrenament care se potrivește cel mai bine caracteristicilor sale.” . Este un test dezvoltat pentru a ști să adapteze pregătirea la nivelul cursantului.

Evaluarea în timpul unui parcurs de învățare, obiectivul acestei funcții este întotdeauna acela de a aduna informații atât pentru profesor, cât și pentru cursant pe tot parcursul cursului de formare. Aceasta este o verificare a progresului realizărilor cursantului. Pentru profesor, îi permite să-și gestioneze predarea și să-și îmbunătățească practicile de predare. Potrivit lui C. Hadji: „Așa-numita evaluare formativă este în primul rând în scop educațional. Caracterul său esențial este de a fi integrat în acțiunea de „antrenare”, de a fi încorporat în însuși actul de a predă. Acesta își propune să contribuie la îmbunătățirea învățării în desfășurare, prin informarea profesorului despre condițiile în care se desfășoară, iar cursantul despre propriul drum, succesele și dificultățile sale. » . Este o evaluare continuă care contribuie la progresul elevului.

Evaluarea la finalul unui parcurs de învățare are loc la finalul procesului de învățare și face posibilă verificarea dacă obiectivele stabilite au fost sau nu atinse. În acest caz, este vorba de centrarea evaluării pe realizările cursanților ca urmare și nu pe progresul realizărilor, pe aptitudini și nu pe cunoștințe. Evaluarea sumativă face bilanțul după un ciclu de formare. Elevii sunt adesea clasati unul împotriva celuilalt, iar rezultatele sunt comunicate administrației și părinților. Fie că este practică la începutul, în timpul sau la sfârșitul unui proces de învățare, evaluarea este considerată ca o interacțiune între doi actori.

Evaluarea promovează progresul cursanților prin adaptarea acțiunii educaționale. Permite profesorului să urmărească cursantul într-un proces de dezvoltare personală. Prin evaluare, profesorul este capabil să identifice cursanții care se află în dificultate și să conceapă acțiuni individualizate în consecință. De asemenea, poate trece la o analiză a erorilor cel mai frecvent depistate și poate lucra la aspectul didactic al anumitor învățături. El este în măsură să facă o observație mai globală a punctelor forte și slabe ale rezultatelor clasei sale și să-și modifice practicile de predare. În cele din urmă, evaluarea permite profesorului să cunoască mai bine publicul cu care are de-a face.

Evaluarea examinează învățarea prin corectarea, redirecționarea și îmbunătățirea condițiilor de învățare. Reglementarea poate fi făcută atât de elev, cât și de profesor. Evaluăm în mediul școlar în principal pentru a afla mai multe criterii precum sistemul de învățământ, aptitudinile și abilitățile elevilor etc.

Îi permite profesorului să fie informat, să-și urmărească acțiunea educațională. Face posibil să se verifice dacă obiectivele au fost atinse. Profesorul poate ajusta progresul cursului în funcție de nevoile cursanților.

La nivel social: evaluarea poate functiona si ca un filtru social iar in acest caz evaluarea are rol de sanctiune.

La nivel instituțional: ea apare ca o putere, stabilește ordinea și contribuie la menținerea ei. Depășește cadrul orei: notele trebuie comunicate administrației, care le arhivează și anunță familiile la intervale regulate.

Diferitele abilități care trebuie evaluate la clasă din perspectivă comunicativă sunt pentru S. Moirand:

Competență lingvistică: adică cunoașterea și utilizarea structurilor fonetice, lexicale, gramaticale și textuale ale limbii.

Competența discursivă: și anume cunoașterea și utilizarea diferitelor tipuri de discurs în funcție de o situație dată.

Competența de referință: aceasta este cunoașterea lumii și a relațiilor dintre spațiu și timp.

Competență pragmatică: adică cunoașterea și însușirea comportamentelor în societate și a normelor de interacțiune. De asemenea, este necesar să se evalueze aceste abilități orale și scrise.

Evaluarea poate fi percepută în diferite moduri, uneori poate fi utilă să facem un bilanț al activităților noastre și să găsim soluții la disfuncționalitatea abordărilor noastre, poate fi privită ca o critică a muncii noastre. Să aruncăm o privire mai atentă, pe de o parte, la modul în care evaluarea poate fi o experiență plină de satisfacții și, pe de altă parte, la modul în care poate influa temeri celor implicați în proces.

Când evaluarea este sinonimă cu schimbare, creație în funcționarea educației care dorește să atingă anumite obiective, este: - o rezoluție de a dezvolta noi practici, moduri de acțiune și de a gândi,

-O acțiune pentru a învăța lecții.

-Un mod de a prevedea o evoluție, și ca semnalul Allal: „Orice evaluare trebuie să permită unei organizații să dobândească mai multă experiență și să-și perfecționeze intervenția, programele și instrumentele sale, evaluarea trebuie să fie sensibilă la viitor și la nevoile organizației, dar și a cursantului. Trebuie să permită îmbunătățirea know-how-ului oricărei organizații sau să fie una dintre modalitățile de revizuire a predării acesteia, a abilităților sale de comunicare. Evaluarea cu scopul de a îmbunătăți procesul de predare/învățare ar trebui să fie obiectivul principal al acestui comportament.

Evaluarea ridică multe temeri în rândul profesorilor și studenților. Poate provoca nemulțumiri, nemulțumiri față de rezultatele obținute. Trebuie spus că evaluarea indică nu doar progresul, ci și dificultățile și eșecurile întâmpinate. Este „O manifestare ostilă, supărătoare pentru că nu reflectă întotdeauna timpul de lucru, cunoștințele, experiențele și practicile care au fost puse în aplicare, managementul și derularea unui program de învățare”. Efortul depus nu este luat în considerare, evaluatorul acordă atenție doar rezultatelor. Evaluarea poate evidenția diverse elemente, poate arăta:

-Că cunoștințele și achizițiile elevilor nu sunt suficiente,

-că elevii au deficiențe și slăbiciuni,

- Existența unui decalaj între obiectivele stabilite la start și rezultatele obținute,

- Necesitatea unei noi orientări în abordarea profesorului.

Actul pedagogic și modul de management al relației dintre profesor, cursant și cunoștințe. Această relație poate fi ilustrată printr-un triunghi, al cărui unghi îi corespunde unul dintre factorii care interacționează pentru a crea o acțiune, cunoașterea și obiectul de transmis.

Profesorul stabilește instrumente care promovează învățarea cunoștințelor în timp ce elevul și cel care primesc. Punerea în acțiune a celor trei factori nu este suficientă pentru a învăța, ar fi prea simplu.

Toată acțiunea pedagogică este premeditată. Acest pas esențial de planificare este pe un continuum. Într-adevăr, fiecare parte a unui curs este pregătită ca o entitate separată, dar și ca un element care face parte dintr-un întreg.

Evaluarea este atât ultima cât și prima verigă a lanțului care constituie o situație de învățare. Este ultima deoarece constituie punctul de plecare al sequelului.

Prin evaluare, profesorul este capabil să detecteze cursanții care se află în dificultate și să conceapă acțiuni individualizate în consecință. De asemenea, poate efectua o analiză a erorilor întâlnite cel mai des în anumite stagii de ucenicie. El este în măsură să facă o observație mai globală a punctelor forte și slabe ale rezultatelor clasei sale și să-și modifice practicile de predare. Evaluarea constituie, așadar, pentru profesori un instrument indispensabil pentru desfășurarea propriei predări / ca urmare, distingem două roluri ale evaluării: Primul rol al evaluării este într-adevăr rolul informațional, A.Bonior subliniază că: „Evaluarea trebuie să devină o sursă de informare și un ghid de progres. Analiza erorilor va fi întotdeauna cea mai bună abordare...”. Ne dăm seama că evaluarea are un rol fundamental în procesul de învățare, rămâne un moment inevitabil și crucial, singura modalitate de a ști dacă învățarea a fost dobândită sau nu.

Un elev poate fi motivat dintr-o observație sau o evaluare orală (foarte bine, bine, excelent). Dacă profesorul dă o observație negativă de genul: Nu, dar e nasol!... rezultatul este o lipsă de motivație și frustrare a elevului.

Procesul de atribuire a notelor la sfârșitul unei sarcini poate afecta starea motivațională a elevului. Încurajarea sau ignorarea greșelilor este mai eficientă decât blama, învinovățirea și pedeapsa represivă. Profesorul intervine și cel mai adesea inconștient pentru a modifica nivelurile de aspirație ale elevului. Adică, capacitatea lui de a investi în munca școlară și încrederea în sine. Evaluarea este departe de a fi judecată, este necesar să-l facem pe elev să

înțeală că munca lui nu este el, ci este doar un aspect de moment și superficial al capacităților sale. O greșeală poate fi întotdeauna remediată și maestrul nu o va judeca o dată pentru totdeauna.

Bibliografie

Bibliographie

ADAM JEAN-MICHEL, 1990, *Éléments de linguistique textuelle, théorie et pratique de l'analyse textuelle*, Pierre Mardaga, Liège, 265p.

ADAM JEAN-MICHEL, 1999, *Linguistique textuelle, des genres de discours aux textes*, Nathan, Paris, 208p.

ADAM JEAN-MICHEL, 1997, *Les textes types et protocoles*, Paris, Nathan

BELAIR, I-M, 1995, *Profil de l'évaluation : Une analyse pour personnaliser votre pratique*. Montréal. Les éditions de la Chenelière, p 56

BEAUPIED, A. 2009, *L'évaluation par les compétences*, Réseau Canopé.

BENBRAHIM SAMIA ET AL., 2006, *Enseigner le français : approches et méthodes*, Institut national de formation et de perfectionnement professionnel de l'éducation, 237p.

BEN TAIFOUR BELKACEM, 2009, *Didactique du texte littéraire, choisir et exploiter un texte pour la classe*, Thala, Alger, 135p.

BENTOLIA ALAIN ET AL, 1991, *La lecture ; apprentissage, évaluation, perfectionnement*, Nathan, France, Paris, 276p.

BÉRARD, E. 1991, *L'Approche Communicative*. Paris : CLE International

BONBOIR, A., 1972, « *La docimologie* » Puf, p.63.

BORDON EMMANUELLE, 2004, *L'interprétation des pictogrammes : approche interactionnelle d'une sémiotique*, Le Harmattan, 324p.

BOYER HENRI ET AL, 2001, *Nouvelle introduction à la didactique du français langue étrangère*, CLE international / VUEF, Paris, 240p.

CORNAIRE, C., 1998, *La compréhension orale*, Paris : Clé International, collection Didactique des langues étrangères

CORNAIRE, Claudette et PATRICIA MARY Raymond. , 1991, « *La Production Ecrite* ». Paris: Clé International.

COURTILLON JANINE, 2003, *Élaborer un cours FLE*, Hachette, Paris, 160p.

- CUQ JEAN PIERRE ET GRUCA ISABELLE, 2002, *Cours de didactiques du français langue étrangère et seconde*, Presses universitaires de Grenoble, France, 453p.
- DENISE Louanchi, 1972 « *Éléments de pédagogie* » édition OPU.
- GROUPE EVA, 1991, *Évaluer les écrits à l'école primaire*, Paris, HACHETTE Éducation.
- HADJI CHARLES, 1990, *L'évaluation, règles de jeu, des intentions aux outils*, Paris, 2eme édition, ESF
- MOIRAND SOPHIE, 1979, *Situations d'écrit, compréhension / production en français langue étrangère*, CLE internationale, 197p.
- MOIRAND SOPHIE, 1990, *Enseigner à communiquer en langue étrangère*, Hachette FLE, Paris, 188p.
- TAGLIANTE Christine, 1991, *L'évaluation*, Paris, CLE international.
- TAGLIANTE Christine, 2005, *L'évaluation et le cadre européen commun*, Paris, CLE international.
- TAGLIANTE Christine, 1993, *L'évaluation, in technique de classe*, Paris, CLE international
- TAGLIANTE Christine, 2006, *La classe de langue-techniques et pratique de classe*, Paris, CLE international.

Eficiență și calitate în demersul didactic: exemple de bune practici pentru disciplina Informatică și TIC

**Autor: Pop Constanța,
Clubul Copiilor Năsăud, Bistrița Năsăud**

Eficiența și calitatea în demersul didactic reprezintă aspecte esențiale în asigurarea unui învățământ de calitate, în special în domeniul tehnologiei informației și comunicării (TIC). Într-o lume tot mai digitalizată, profesorii au responsabilitatea de a se adapta și de a furniza o educație relevantă și captivantă. Acest referat explorează câteva exemple de bune practici în predarea disciplinei Informatică și TIC, evidențiind modul în care eficiența și calitatea pot fi îmbunătățite pentru a răspunde nevoilor studenților.

Exemple de bune practici

1 Personalizarea învățării- Fiecare elev are ritmul și stilul său de învățare. Profesorii eficienți și calitativi în domeniul Informaticii și TIC își adaptează strategiile didactice pentru a se potrivi nevoilor individuale ale elevilor. Utilizarea platformelor de învățare online care oferă conținut personalizat și exerciții adaptative este un exemplu excelent în acest sens. De asemenea, profesorii pot încuraja proiectele individuale sau în echipă, care permit elevilor să-și exploreze propriile interese și să-și dezvolte abilități specifice.

2. Utilizarea tehnologiei inovatoare- Pentru a menține interesul elevilor și pentru a le oferi o pregătire relevantă în domeniul TIC, profesorii ar trebui să utilizeze tehnologii inovatoare în procesul de predare. Acest lucru poate include utilizarea realității virtuale sau augmentate pentru a aduce conceptele abstracte la viață, dezvoltarea aplicațiilor practice pentru a demonstra principii și abordări, precum și utilizarea jocurilor educaționale pentru a îmbunătăți angajamentul și înțelegerea.

3. Feedback continuu și evaluare autentică- Un aspect crucial al eficienței și calității învățământului este feedback-ul continuu și evaluarea autentică. Profesorii pot utiliza instrumente online pentru a oferi feedback rapid și personalizat asupra activităților elevilor. Evaluarea nu ar trebui să se limiteze la teste tradiționale, ci ar trebui să încurajeze gândirea critică, rezolvarea de probleme și aplicarea practică a cunoștințelor.

4. Colaborarea și proiectele interdisciplinare- În lumea reală, problemele nu sunt izolate într-un singur domeniu. Profesorii pot îmbunătăți calitatea învățământului prin promovarea colaborării între elevi și prin dezvoltarea proiectelor interdisciplinare. De exemplu, un proiect

care implică dezvoltarea unei aplicații mobile pentru rezolvarea unei probleme sociale poate integra cunoștințe din domeniile Informaticii, Științelor Sociale și Design-ului.

5. Învățarea bazată pe rezolvarea de probleme- În loc să se concentreze doar pe transmiterea de informații, profesorii pot adopta abordarea învățării bazate pe rezolvarea de probleme. Acest lucru implică prezentarea elevilor cu situații complexe și provocatoare pe care trebuie să le rezolve folosind cunoștințele și abilitățile lor. Această metodă încurajează gândirea critică, creativitatea și aplicarea practică a cunoștințelor.

Eficiența și calitatea în demersul didactic pentru disciplina Informatică și TIC implică adoptarea unui set diversificat de strategii și practici inovatoare. Personalizarea învățării, utilizarea tehnologiei inovatoare, feedback-ul continuu, colaborarea și abordarea bazată pe rezolvarea de probleme sunt doar câteva exemple de bune practici care pot contribui la o educație de calitate într-un mediu digital în continuă schimbare.

Bibliografie

1. Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (Eds.). (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. Longman.
2. Bates, A. W., & Sangrà, A. (2011). *Managing Technology in Higher Education: Strategies for Transforming Teaching and Learning*. John Wiley & Sons.
3. Jonassen, D. H., Howland, J., Marra, R. M., & Crismond, D. (2008). *Meaningful learning with technology*. Pearson.
4. Siemens, G. (2005). *Connectivism: A learning theory for the digital age*. International Journal of Instructional Technology and Distance Learning, 2(1), 3-10.

Eficientă și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Nume autor: Pop Lenuța Violeta

Funcția: profesor învățământ primar

Instituția de proveniență: Școala Gimnazială Hodac

Societatea actuală este într-o continuă schimbare. Școala românească are menirea de a pregăti tineri capabili să facă față noului, să se descurce în orice situație. Astfel, rolul școlii vizează realizarea educației pentru adaptare la schimbare.

Pentru a satisface dezideratele societății moderne, învățământul trebuie să se adapteze și să-și completeze instrumentele utilizate în procesul didactic cu mijloace moderne. De aceea, în reforma învățământului se pot viza câteva direcții pe care să se înscrie modernizarea strategiilor didactice: selectarea acestora în concordanță cu obiectivele propuse, transformarea elevului într-un partener prin consultarea sa în alegerea unei metode și mai ales încurajarea interacțiunilor în colectiv. Înlocuirea activității individuale cu cea în grup sau în echipă este esențială pentru interacțiunea elevilor, facilitând dezvoltarea cognitivă și socială a acestora, creativitatea, imaginația, spiritul analitic și de cooperare, formându-i spre cunoaștere și descoperire.

Fiecare copil trebuie să fie motivat să învețe, să fie creativ, capabil să comunice și să colaboreze cu alții.

Menirea cadrului didactic este de a dezvolta creativitatea elevului. Lecțiile trebuie să fie pregătite temeinic, să fie interesante, captivante. Școlarii mici trebuie să fie implicați în procesul de cunoaștere, trebuie să le stimulăm gândirea.

În cadrul disciplinelor care se studiază în ciclul primar, un rol major îl ocupă disciplina Comunicare în limba română. Elevii învață să scrie și să se exprime corect în limba română. Dezvoltarea exprimării orale și scrise, dezvoltarea competenței de comunicare își găsește cea mai mare expresie în cadrul disciplinei Comunicare în limba română, dezvoltarea creativității verbale: pe palier textual (interesul copiilor pentru diferite tipuri de texte și capacitatea lor de a crea diferite texte – narrative, descriptive etc.), pe palier discursiv (interesul copiilor pentru diferite situații de comunicare și capacitatea lor de a interveni în diferite situații de comunicare

„A fi creativ înseamnă a fi receptiv, a evita prejudecățile, generalizările, agresivitatea și a fi capabil de a te mira; ar trebui să învățăm din nou acest lucru de la copii”¹. (Ana și Mircea Petean, *Ocolul Pământului în 50 de jocuri creative*, pag.27.)

„Creația expresivă este cea mai simplă formă de creativitate, identificate în desenele libere și spontane ale copiilor, constituind premisa de dezvoltare, în procesul educației a celorlalte forme ale creației”²(Marin Stoica, *Pedagogie și psihologie*, pag.43). Ea poate fi stimulată prin jocuri de creație, desene libere și povestiri din imaginație, apreciindu-i pe copii, însă fără observații critice, pentru a nu le frâna spontaneitatea.

Exemplu de activitate creată pe baza jocului și a povestirii din imaginație: „Povestea prenumelui”.

Obiective: să noteze prenumele, să redea pentru fiecare literă un desen, să creeze o poveste;

Li se solicită elevilor să-și noteze prenumele pe o coală de hârtie. Pentru fiecare literă elevii trebuie să deseneze o imagine. De exemplu, dacă cineva are numele Maria poate desena o margaretă, o albină, un ren, o inimă, un arici. După ce toate imaginile au fost desenate se începe povestea. Elevii trebuie încurajați și ajutați cu întrebări suplimentare, de exemplu, „Cum era albinuța?”, Unde a plecat ea?, Unde a găsit inelul?”, „Era fermecat”? Fiecare elev își prezintă povestea. Dacă jocul se realizează în clasa I, poveștile se pot înregistra sau pot fi scrise de învățător. Am realizat acest joc cu elevii într-o activitate cu tema „Familia mea”. Poveștile au fost înregistrate, elevii au primit recompense.

„Creația productivă se caracterizează prin restrângerea jocului liber al imaginației și îmbunătățirea tehnicii de lucru”³(Marin Stoica, *Pedagogie și psihologie*, pag.43). La acest nivel este importantă învățarea creativă din școală. Cadrul didactic trebuie să utilizeze metode de descoperire și invenție. În cadrul orelor de Comunicare în limba română, la clasa I se pot folosi următoarele metode active: jocul didactic, braistormingul, jocul de rol, albumul și dictarea adresată adultului.

„Creația inventivă se realizează prin invenția sau descoperirea unor corelații noi, originale, între obiecte și fenomene. Creația emergentă, specifică geniilor și creatorilor de școli în pictură, muzică, arhitectură”⁴(Marin Stoica, *Pedagogie și psihologie*, pag.43).

¹Petean Ana și Mircea, *Ocolul Pământului în 50 de jocuri creative*, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2012, pag.27.

² Marin Stoica, *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2005, pag.43.

³Marian Stoica, *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2005, pag.43.

⁴Marin Stoica, *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2005, pag.43.

Putem dezvolta primele două tipuri de creații: creația expresivă, respectiv creația productivă în clasele primare.

Voi prezenta o activitate în care sunt exemplificate etapele procesului creator: pregătirea, sesizarea și punerea problemei; incubația, iluminarea și punerea problemei. Se realizează jocul „Cuibul de cartofi”. Se notează la tablă următoarele litere: P I R Ț N; P L A T A; Le solicit elevilor să așeze literele corect. Vor descoperi cuvintele: „prinț” și „castel”. Le voi solicita elevilor să redea prin desen conținutul acestor cuvinte. Acest joc corespunde primelor etape ale procesului creator. În continuare se realizează un joc de imaginație: „Ce s-ar întâmpla dacă...?”. Elevii răspund la întrebarea „Ce s-ar întâmpla dacă ai fi stăpânul unui palat?” Le solicit elevilor să creeze un fir narativ în care ei să fie protagoniștii, să fie prinți. Acest joc corespunde fazelor de incubație și iluminare. Elevii își dezvoltă competența textuală, capacitatea de a crea lumi, personaje imaginare, își dezvoltă creativitatea expresivă și productivă.

„*Jocurile literale* sunt cele care presupun *inițiativa literei*. Sunt jocuri cvasi-rebudiste, gratuite, incitante, agreabile, „de antrenament”. Ele trimit la un fel de geneză a limbajului, oferind de asemenea, bucuria de a gusta cuvântul în toată complexitatea sa fonetico-semantică”⁵. (Petean Ana Și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, pag. 34). Jocurile literale dezvoltă creativitatea productivă.

Aceste jocuri se organizează sub formă de competiție, deși suntem conștienți că există riscul de supralicitare a importanței rezultatului, cu efecte inhibitorii sau, la polul opus, cu tendința de tratare superficială a exercițiilor de imaginație care constituie miezul activității. Trebuie să-i apropiem pe copiii noștri cât mai devreme de universul acestor *mistere inventate*.

Ana și Mircea Petean propun următoarele jocuri literale:

Anagrama – Se scriu pe tablă următoarele litere: T E I C L Ă O R Ă; li se cere copiilor să le amestece astfel încât să rezulte un cuvânt care să le conțină pe toate; prin amestecarea literelor dintr-un cuvânt, în cazul anagramei, se obțin cuvinte noi cu același număr de litere. Se pot amesteca literele dintr-o propoziție sau dintr-o frază pentru a forma propoziții și fraze noi.

⁵Petean Ana Și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2010, pag. 34.

Cuibul de cartofi

Cuibul de cartofi este unul dintre cele mai populare jocuri, mai ales pentru clasele mici și pentru grupele de începători. Jocul poartă acest nume deoarece dintr-un cuvânt, prin anagramare, se pot obține nenumărate cuvinte noi. Nu este vorba de anagramă, căci nu este obligatoriu ca noile cuvinte să aibă același număr de litere ca termenul-bază. Funcționează o singură regulă de joc și anume interdicția repetării aceleiași litere. Este permisă doar repetarea acelei litere care apare de mai multe ori în cuvântul inițial și anume de atâtea ori de câte ori se repetă acolo. Câștigă jocul cel care reușește să formeze cele mai multe cuvinte noi într-o unitate de timp (5-7 minute). Este indicat să se pornească de la cuvinte-bază foarte lungi, formate din cât mai multe litere diferite.

De exemplu, în cadrul unității de învățare „*Am învățat*”, într-o lecție de recapitulare, am desfășurat acest joc cu elevii clasei I. Obiectivele activității au fost următoarele: să noteze la tablă prenumele lor; să formeze cât mai multe cuvinte folosind literele care compun prenumele fiecăruia. Acest joc vizează dimensiunea lingvistică și dezvoltă creativitatea productivă. (Anexa 1).

R A U L

Raul, urlă, Ralu, au, ar, ura.

A N A M A R I A

Ana Maria, Ina, rana, Man, Ani, nara, mai, rai, Marin, Maia, ir, in

D I A N A

Diana, Ana, an, nai, ani, Dia, in, da,

A N T O N I O

Antonio, Ani, Ina, Ioan, Ion, nani, an, ani, Anton

*Jocul silabelor*⁶(Petean Ana și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, pag. 44.)

Se dă un cuvânt, de exemplu, ATMOSFERĂ; ultima silabă va fi prima, se va proceda la fel mai departe.

Jocul continuă pornindu-se de la alt cuvânt pus în joc de către conducătorul de joc. El se încheie în clipa în care, în urma eliminărilor succesive, rămâne un singur jucător-câștigătorul!

Am exersat acest joc cu elevii clasei I, la sfârșitul unei activități pentru a-i energiza pe elevii.

Am numit un elev să închidă ochii și să spună un cuvânt la întâmplare. Pornind de la acel cuvânt elevii au numit cuvinte care respectă regulă.

⁶Petean Ana și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2010, pag. 44.

„locuitor”: -*tornadă, daruiește, Ștefan, fantastic, icoană, năsuc, sucit, citește, Ștefan, fan;*
„Nicu”: *cuțu, țurai, raiul, uliu, iunie, iepure, Rex, examen, Ene, nene, nepot, potir, Irina, nas, astăzi, ziar,*

„Pisică”: *căpșună, nălucă, cămilă, lăcustă, stănută, tătic, tic-tac, tace, cere, rege, gene, nene, nebun, bunul, ulcior, ciorbă, băiat, iată, tăcere, repede, desen, senat, natura, ramură, radăcină, năut.*

Jocul vizează dimensiunea lingvistică, mai exact dimensiunea lexicală și dezvoltă creativitatea productivă.

Palindroame și polindroame

„*Palindroamul* este un joc literar deosebit de gustat de manieriști. El este în directă relație cu simbolistica oglinzii. Poartă acest nume cuvântul, propoziția sau fraza care citite direct (de la stânga la dreapta), cât și invers (de la dreapta la stânga) nu își schimbă sensul”⁷. (Petean Ana și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, pag. 51.)

De exemplu:

COJOC, CAZAC, TAXAT, ATACATĂ, AERISIREA

sau propoziții: ELE NE SEDUC CU DESENELE; ION ARĂ FĂRĂ NOI; ANA CARĂ CANA.

Palindromul constă în aflarea cuvântului, propoziției, frazei, care citite direct, au un înțeles, iar citite invers au un alt înțeles, ca în exemplele:

PÂLC – CLIP;

OREZ – ZERO;

DRAG – GARD;

sau, în propoziții: LA MINA NU ERA ARON – NORA ARE UN ANIMAL;

LUCA-I ACASĂ LA VICA – AICI VA LĂSA CAIACUL;

Prin concentrarea atenției copilului asupra cuvintelor văzute ca unități fonematice și semantice în perpetuă schimbare, acesta combină în mod liber, relaxat, misterios și face astfel astfel trecerea de la limbajul obișnuit la limbajul artistic.

Jocul vizează dimensiunea lexicală și dezvoltă creativitatea productivă.

Aceste jocuri dezvoltă competența de comunicare. Dacă profesorul desfășoară aceste activități dezvoltă potențialul creativ al elevilor.

⁷Petean Ana Și Mircea, *Ocolul lumii în 50 de jocuri creative*, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2010, pag. 51.

Test de evaluare

Profesor: Pop Maria

Școala Gimnazială „Dr. Ioan Mihalyi de Apșa”

Sighetu Marmăției, Maramureș, România

Pentru a verifica cunoștințele copiilor referitoare la părțile de vorbire (substantiv, adjectiv, verb, pronume, numeral) și pentru a-mi putea stabili obiectivele ce urmează a fi urmărite pe parcursul semestrului II, clasa a IV-a, în anul școlar 2021-2022, am conceput un test de evaluare inițială pe care l-am aplicat acestora. Pentru a găsi o formă de prezentare potrivită am studiat mai multe modele de teste publicate în diferite caiete - culegeri de specialitate. În realizarea acestui test am folosit diferite tipuri de itemi: item obiectiv cu alegere multiplă, item obiectiv de tip pereche, item obiectiv cu alegere duală, item semiobiectiv cu răspuns scurt, item semiobiectiv, de completare, item subiectiv, rezolvarea de probleme, item subiectiv, eseu structurat.

Clasa a IV-a

Disciplina: Limba și literatura română

Tema: „Magia iernii”

Tipul activității: Evaluare inițială

Durata: 50 minute

Mijloace de realizare: test

Competențe specifice:

1.4 Manifestarea atenției față de diverse tipuri de mesaje în contexte previzibile

3.2 Asocierea elementelor descoperite în textul citit cu experiențe proprii

3.5 Sesizarea abaterilor din textele citit în vederea corectării acestora

4.1 Recunoașterea și remedierea greșelilor de ortografie și de punctuație în redactarea de text

4.4 Povestirea pe scurt a unei secvențe dintr-o poveste/dint-un film/desen animat/a unei activități/a unei întâmplări imaginate/trăite

Obiective urmărite:

- să identifice părțile de vorbire date;
- să unească, cu o linie, partea de vorbire cu definiția corespunzătoare;
- să stabilească valoarea de adevăr a propozițiilor date;
- să schimbe numărul substantivelor date;
- să completeze cu pronumele personale potrivite;
- să completeze propozițiile cu forma corectă a adjectivelor;
- să pună verbul la timpul indicat în paranteze;

- să alcătuiască propoziții cu valorile gramaticale ale cuvintelor date;
- să redacteze un text respectând cerințele date;

Material didactic – fișe de lucru

Numele și prenumele elevului/ei:.....

Data:.....

Calificativ:

Semnătură părinte:

Test de evaluare inițială

1. Alege seria care conține:

A doar substantive:

- a) caiet, frumos, păr, animal, cuier;
- b) penar, plimbare, curățenie, dansează, ușă;
- c) filă, print, popor, televizor, dinozaur;

B doar verbe:

- a) cântă, va pleca, a citit, poveste, merse;
- b) urcă, se plimbă, merge, plouă, este;
- c) ea, scrie, vede, urlă, zâmbește;

C doar adjective:

- a) bun, inteligent, înmiresmate, înalt, pașnic;
- b) curat, egoist, bunătate, închis, negru;
- c) dânsul, fericit, firave, dulce, rapid;

5. Completează cu pronumele personale potrivite:

- Pemă cheamă Teodor, iar pe fratele meu.....cheamă Nicu. La școală,suntem colegi. Darcum te cheamă?
-mă cheamă Ionel.....sunteți gemeni?
- Da.cunoști pe fratele meu?
- Nucunosc.
-

6. Completează cu forma corectă a adjectivului:

Noriisunt pe cer. (plumburiu)

.....nori se află pe cerul înnorat. (plumburiu)

Paltoanelesunt la reducere. (vișiniu)

.....paltoane sunt la reducere. (vișiniu)

7. Pune verbul la timpul indicat în paranteze:

Eleviinote bune. (a lua –timpul trecut)

Zăpadape pământul înghețat. (a se așterne- timpul prezent)

Eula cumpărături, cu mama mea. (a fi – timpul trecut)

Fetele.....la spectacol.(a participa – timpul viitor)

Mieiide bucurie. (a zburda - timpul prezent)

Elconcursul. (a câștiga – timpul viitor)

8. Alcătuiți propoziții în care cuvintele date să fie părțile de vorbire cerute:

sare - verb

- substantiv

noi: - pronume personal

- adjectiv

poartă – substantiv

verb

9. Scrie un text care să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) să îi dai un titlu potrivit;
- b) să te încadrezi între 12-15 rânduri;
- c) să folosești 10-12 adjective;

Descriptori de performanță pentru testul inițial

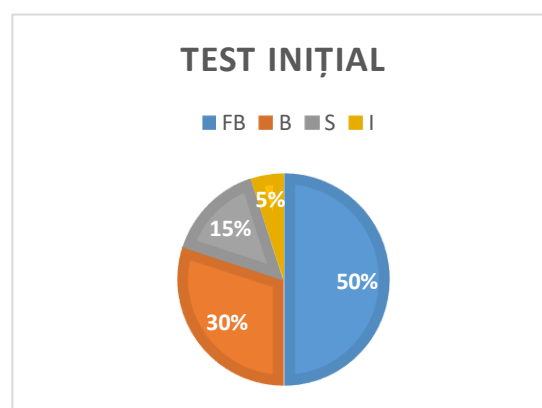
Compenența	Itemul	Calificativ			
		Insuficient I	Suficient S	Bine B	Foarte bine FB
1.4	1.Să identifice seria care conține părțile de vorbire date.	Identifică seriile de cuvinte cu greșeli.	Identifică corect o serie de cuvinte.	Identifică corect două serii de cuvinte.	Identifică corect cele trei serii de cuvinte.
1.4	2.Să unească, cu o linie, partea de vorbire cu definiția corespunzătoare.	Unește, cu o linie, o parte de vorbire cu definiția corespunzătoare.	Unește, cu o linie, două părți de vorbire cu definiția corespunzătoare.	Unește, cu o linie, trei părți de vorbire cu definiția corespunzătoare.	Unește, cu o linie, cele patru părți de vorbire cu definiția corespunzătoare.
3.5	3.Să stabilească valoarea de adevăr a propozițiilor date.	Stabilește valoarea de adevăr a propozițiilor date, având greșeli.	Stabilește valoarea de adevăr pentru o propoziție.	Stabilește valoarea de adevăr pentru două propoziții.	Stabilește valoarea de adevăr pentru cele trei propoziții.
4.1	4.Să schimbe numărul substantivelor date.	Schimbă numărul unui substantiv.	Schimbă numărul pentru două substantive.	Schimbă numărul pentru trei- patru substantive.	Schimbă numărul pentru cinci - șase substantive.
3.2	5.Să completeze cu pronumele personale potrivite.	Completează cu unul sau două pronume personale potrivite.	Completează cu trei sau patru pronume personale potrivite.	Completează cu cinci sau șase pronume personale potrivite.	Completează cu șapte sau opt pronume personale potrivite.
3.2	6. Să completeze propozițiile cu	Completează propozițiile cu o	Completează propozițiile cu două forme	Completează propozițiile cu trei	Completează propozițiile cu forma corectă a

	forma corectă a adjectivelor.	formă potrivită a adjectivului.	corecte ale adjectivelor date.	forme corecte ale adjectivelor date.	celor patru adjective.
4.1	7. Să pună verbul la timpul indicat în paranteză.	Pune un verb la timpul indicat în paranteză.	Pune două verbe la timpul indicat în paranteză.	Pune trei sau patru verbe la timpul indicat în paranteză.	Pune cinci sau șase verbe la timpul indicat în paranteză.
4.1	8.Să alcătuiască propoziții cu valorile gramaticale ale cuvintelor date.	Alcătuiește o propoziție cu valoarea gramaticală a unui cuvânt dat.	Alcătuiește două propoziții cu valoarea gramaticală a cuvintelor date.	Alcătuiește trei sau patru propoziții cu valoarea gramaticală a cuvintelor date.	Alcătuiește cinci sau șase propoziții cu valoarea gramaticală a cuvintelor date.
4.4	9.Să redacteze un text respectând cerințele date.	Redactează un text fără a respecta cerințele date.	Redactează un text respectând una dintre cerințele date.	Redactează un text respectând două dintre cerințele date.	Redactează un text respectând toate cerințele date.

Rezultatele obținute au fost următoarele:

Calificativul obținut	Nr. copii	Procente (%)
FB	10	50%
B	6	30%
S	3	15%
I	1	5%

Proporția rezultatelor obținute:

Jocul didactic – Exemplu de bună practică

Profesor: Pop Maria

Școala Gimnazială „Dr. Ioan Mihalyi de Apșa”

Sighetu Marmației, Maramureș, România

Jocul didactic – definiții și caracteristici

Jocul este una dintre activitățile prin care copilul învață să cunoască lumea reală. El nu constituie o simplă joacă pentru copii, ci, prin joc, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața.

Jocul devine „didactic” atunci când prin modul de formulare al sarcinii de învățare copilul este adus în situația de a-și utiliza energiile și potențialul psiho-fizic pentru a-și optimiza parametrii comportamentali.

Prin asocierea termenului „ didactic” la termenul „joc”, se subliniază latura instructivă activității care devine componentă integrantă a acestuia și se concretizează printr-un anumit volum de cunoștințe, acțiuni obiectuale și mintale pe care le solicită.

Jocul didactic este cea mai folosită metodă activă întrucât „...toate metodele active de educație a copiilor mici cer să li se furnizeze acestora un material corespunzător pentru ca, jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului ” (Piajet, p.139)

Jocul didactic are o contribuție deosebită în educarea elevilor, fiind potrivit particularităților de vârstă ale școlarii mici. Datorită stimulării interesului copilului, a curiozității și mișcării presupuse de acesta și datorită sarcinilor stimulative, precum și datorită materialului vizual/ auditiv care însoțește jocul didactic, aceasta este o metodă frecvent utilizată în învățământul primar.

Pentru Ioan Cerghit jocul are „semnificația unei activități complexe, de profundă seriozitate, atât prin scopul urmărit, (rezultatele scontate) cât și prin desfășurarea lui” (p. 166).

În cadrul procesului instructiv - educativ, jocurile didactice se încadrează în categoria de activități obligatorii și la liberă alegere. Astfel, jocul didactic este utilizat pentru realizarea mai multor obiective.

Independent de forma în care s-ar manifesta, activitatea elevului presupune participarea tuturor proceselor psihice ale acestuia, în special a limbajului și a gândirii. Astfel, limbajul și gândirea se dezvoltă simultan cu formarea și perfecționarea tuturor proceselor psihice, cu mărirea volumului de cunoștințe deținute de elev, sub îndrumarea profesorului, în colaborare

cu alți factori. Așadar, jocul didactic este considerat a fi cea mai eficientă unealtă pentru dezvoltarea vorbirii și gândirii școlărilor de vârstă mică.

Jocul didactic are o valoare practică care constă în faptul că, în procesul desfășurării lui, copilul are ocazia să-și aplice cunoștințele, să-și exerseze priceperile și deprinderile ce s-au format în cadrul diferitelor activități. Utilizarea, în cadrul programei, a jocului didactic ca activitate obligatorie, aduce diversitate în procesul de instruire a copiilor, făcând acest proces mult mai atractiv. (Neacșu Ioan).

O caracteristică definitorie a jocului didactic este contribuția acestuia la dezvoltarea proceselor psihice ale copiilor.

Cu ajutorul jocului didactic li se formează elevilor, sau se consolidează, diverse trăsături de caracter: stăpânirea de sine, respectul pentru coechipier, adversar și regulile jocului, răbdarea, corectitudinea, spiritul de competiție, spiritul critic și autocritic.

O caracteristică esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute, utile și atractive.

Jocul este principalul mijloc prin care copilul percepe și experimentează realitatea din jur. Acesta este esența realității înconjurătoare alături de învățare, muncă și creație. Prin intermediul acestei activități copilul învață și reproduce, reconstruiește secvențe din viață sau creează o nouă lume, o altă realitate.

Exemplu de bună practică: Joc didactic - „Eu sunt . . . ”

Clasa a IV-a B

Tema: „Din tainele naturii”

Tipul activității: consolidare și sistematizare

Durata: 50 minute

Mijloace de realizare: joc didactic – Eu sunt....

Competențe specifice:

1.4. Manifestarea atenției față de diverse tipuri de mesaje în contexte previzibile

1.5. Manifestarea interesului pentru receptarea mesajului oral indiferent de perturbările de canal

2.4. Inițierea și menținerea unei interacțiuni în vederea rezolvării de probleme individuale sau de grup

3.1. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare

4.3. Redactarea unei descrieri tip portret pe baza unui plan simplu

Obiective urmărite:

- să compună o poezie ținând cont de indicațiile date;
- să colaboreze cu scopul de a identifica autorul poeziei;
- să recunoască autorul poeziei citite de propunător;

Scopul jocului: să compună o poezie, ținând cont de indicațiile date

Material didactic: fișe, instrumente de scris

Desfășurarea jocului: Fiecare elev primește câte o fișă, cu un exercițiu de metacogniție (Maier, 2011). Ei trebuie să compună o poezie, „Eu sunt”, ținând cont de câteva aspecte legate de dezvoltarea metacognitivă: voința (vreau...), sentimentele (plâng..., simt că...), cogniția (mă întreb..., înțeleg...), dorințele (nădăjduiesc...), credințele (spun..., cred...) și comportamentul (încerc...). Aceste aspecte determină conturul personalității fiecăruia. Astfel, prin acest exercițiu, fiecare elev și-a conceput un tablou al propriei personalități, conturând deopotrivă propriile valori, gândiri, trăsături de temperament, aspirații, credințe sau temeri.

Propunătorul adună toate poeziile și citește aleatoriu, câte una, fără a da numele copilului care a compus-o. Elevii trebuie să recunoască autorul poeziei bazându-se pe cunoașterea reciprocă datorată celor cinci ani petrecuți împreună.

Fișă de lucru

Eu sunt....

„Eu sunt(două însușiri)

Mă întreb.....(ceva la care nu are răspuns)

Aud..... (ce aude în clipa asta sau ceea ce ar vrea să audă)

Vreau(ceea ce vrea cu ardoare)

Eu sunt(se repetă primul vers)

Mă prefac(ceva de zi cu zi)

Simt că(un sentiment puternic recent)

Ating(ceva ce ar vrea sa atingă)

Sunt îngrijorat/ă.....(un lucru important pentru care își face griji)

Plâng.....(pentru ce plânge de obicei)

Eu sunt(se repetă primul vers)

Înțeleg.....(o constatare asupra unui lucru important)

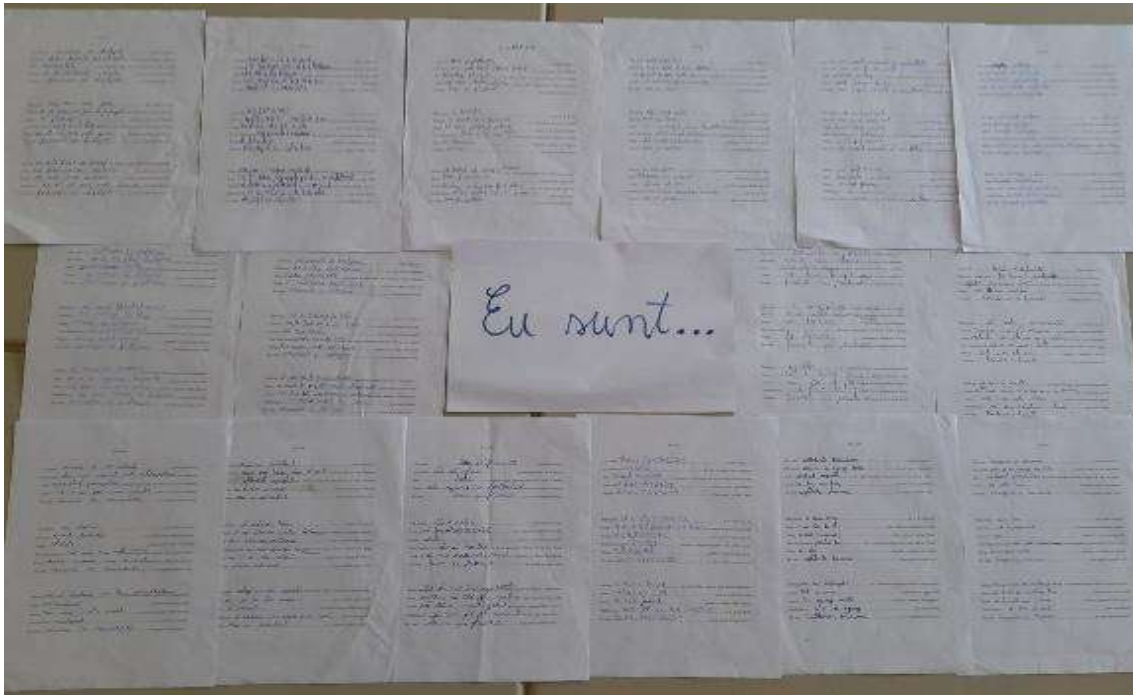
Spun(un lucru în care cred)

Încerc(ceva ce încearcă fără oprire)

Nădăjduiesc(un lucru dorit)

Eu sunt (se repetă primul vers)"

Fișele realizate de elevi:

Concluzii:

Folosit în cadrul activităților școlare, jocul didactic îmbină armonios elementul instructiv – educativ cu cel distractiv. Învățând prin joc, copilul se distrează în același timp. Îmbinarea elementului distractiv cu cel instructiv – educativ duce la apariția unor stări emotive complexe, care stimulează și intensifică procesele de dezvoltare psihică.

Prin intermediul jocului „Eu sunt . . .” elevii au învățat distrându-se. Ei au recunoscut autorul poeziei datorită unor trăsături, bazându-se pe cunoașterea colegilor.

Bibliografie:

Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, (1976), Editura Didactică și Pedagogică, București.

Maier, Monica, (2010), *Exerciții de dezvoltare metacognitivă*, Editura Universității de Nord, Baia Mare.

Maier, Monica, (2011), *"Eu sunt" – un model de explorare personală*, Editura Universității de Nord, Baia Mare.

Neacșu, Ioan,(2015), *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Editura Polirom, Iași.

Piajet, Jean, (1972), *Psihologie și pedagogie (trad.)*, București, Editura Didactică și Pedagogică, București.

TRANSDISCIPLINARITATE PRIN PERSPECTIVA ACȚIONALĂ LA ORA DE LIMBA FRANCEZĂ

Prof. Popa Daniela
Liceul Tehnologic Ion I.C. Brătianu, Timișoara

Lucrarea de față își propune prezentarea a două exemple de bună practică cu avantaje care pleacă de la ocazia, pentru elevi, de a-și exersa eficient și calitativ competențele personale și capacitățile de lucru individuale și în echipă, până la aplicarea în produsul final al activității a modului lor de a vedea lumea și de a reacționa în situații ai căror gestionari eficienți ar trebui să devină.

Prezentăm, în cele ce urmează, aplicarea metodei activ-participative a cubului la ora de limba franceză, pentru tematica lexicală *Mes pratiques écologiques*, adaptată unui public format din elevi între 11-14 ani, cu un nivel A1 / A2 de limbă franceză.

Scopul activității va fi realizarea unui cub al practicilor ecologice comune, plecând de la un model construit în urma vizionării unui document video declanșator al acestei activități, în slujba unui algoritm lingvistic pentru însușirea cunoștințelor lingvistice și a practicilor ecologice : descoperirea lexicului și a actelor de vorbire necesare pentru a pune întrebări și a formula răspunsuri în tematica respectivă. În general, activitatea presupune completarea celor 6 fețe ale unui cub, plecând de la instrucțiunile : descrie, analizează, asociază, compară, aplică, argumentează.

Elevii vor urmări, în etapa premergătoare activității, un document video didactizat în limba franceză, care îi va ghida în realizarea sarcinii finale : cubul practicilor ecologice.

(sursă : <https://enseigner.tv5monde.com/fiches-pedagogiques-fle/dans-le-parc-1416>).

Etapizate, coordonatele realizării secvenței didactice vor fi următoarele, pentru profesorul de limba franceză :

1. *Captarea atenției*: apel nominal și scurtă conversație în limba franceză despre starea meteo a zilei.

Obiectiv : anticiparea elementelor tematicii *La nature* ;

2. *Tranziție la activitatea principală*: ciorchinele (brainstorming) - la tablă, în jurul noțiunii *La nature*.

Obiectiv: actualizarea, pe scurt, a cunoștințelor tematice lexicale dobândite anterior;

3. *Propunerea noii activități*:

Obiectiv: înțelegerea metodei și mijloacelor de realizare:

Scopul activității, explicat elevilor: realizarea unui cub al tematicii *Mes pratiques écologiques* ;

Metoda de realizare, explicată elevilor : grupați în 6 echipe, elevii se ocupă de realizarea a câte unei fețe a unui cub al practicilor ecologice, cuprinzând întrebările și răspunsurile pe care le-au adresat celorlalte 5 echipe, plecând de la modelele oferite de documentul video ce urmează a fi vizionat.

4. *Realizarea noii activități* :

Vizionarea documentului video, cu sunet, prin accesarea acestuia de către profesor, la adresa virtuală indicată ; efectuarea exercițiilor propuse (pe o fișă de lucru, de exemplu).

Competență vizată: înțelegerea orală.

Competență specifică detaliată vizată: formularea de întrebări și răspunsuri pe tematică ecologică.

Metodă de realizare : elevii alcătuiesc un cub din carton, de dimensiuni mari și rezolvă, pe fiecare fațetă, sarcinile propuse pe grupe, în 6 documente distincte prezentate ca fișe de lucru :

Documentul 1 / echipa 1 - Décrivez les coordonnées de l'action. Répondez :

1. Qu'est-ce que vous voyez dans cet endroit ? (réponses correctes : des arbres, des fleurs, des plantes, un grand escalier, des bancs, des passants, une statue);
2. Quel est le titre du document vidéo ?;
3. Quelle est la thématique du document ?;
4. Quelle est la thématique de l'enquête réalisée par les élèves ?

Documentul 2 / echipa 2 - Analysez les conditions de la réalisation de l'enquête

1. Quelle est la tâche attribuée aux élèves par leur professeur ?;

2. Combien de temps ont-ils à leur disposition pour accomplir cette tâche ?
3. Quelles sont les formules choisies pour les 2 premiers groupes d'élèves pour aborder les passants ? Choisissez deux réponses parmi :
 1. Nous remplissons un questionnaire sur la nature (réponse correcte) ;
 2. C'est pour poser des questions concernant l'écologie (réponse correcte) ;
 3. Pourriez-vous répondre à nos questions, s'il vous plaît ?;
 4. Vous avez un instant pour l'écologie ?

Documentul 3 / toate echipele - Asociiez les questions adressées avec les questions ci-dessous. Deux questions sont de plus.

1. Qu'est-ce que vous aimez dans la nature ? (réponse correcte) ;
2. Vous recyclez ?;
3. D'après vous, qu'est-ce qu'il faut sauver ou protéger ? (réponse correcte) ; Qu'est-ce que c'est pour vous la pollution ? (réponse correcte) ;
4. Connaissez-vous des énergies alternatives ?; Qu'est-ce que vous faites pour protéger ou préserver l'environnement ? (réponse correcte) ;
5. Pouvez-vous nommer des noms d'animaux en voie de disparition ? (réponse correcte) ;
6. Et, pour vous, qu'est-ce qui est mauvais pour la nature ? (réponse correcte).

Documentul 4 / toate echipele - Comparez:

A. Comparez les réponses ci-dessous avec les réponses qu'offrent les personnes interviewées. Dites si elles sont vraies ou fausses :

1. La personne 1 aime contempler et observer la nature. (vrai) ;
2. Les femmes interviewées aiment dans la nature les fleurs, les oiseaux, les fruits, les légumes, la mer, le calme. (vrai) ;
3. Les hommes aiment les grands espaces, aller se promener, la tranquillité. (vrai)
4. Les femmes considèrent qu'il faut protéger les fleurs et les abeilles (faux) (réponse correcte : les animaux et les arbres). ;
5. La pollution, selon le document, c'est les mauvaises actions de l'homme, l'industrie qui produit beaucoup de déchets et qui consomme des ressources naturelles. (vrai)

B. Choisissez les bonnes réponses, selon la vidéo :

1. Pour protéger l'environnement, il y a les petits gestes quotidiens : a) le tri des déchets collectifs, b) le recyclage des bouchons des bouteilles, c) faire le tri des déchets ménagers (réponse incorrecte), d) ne pas jeter n'importe quoi dans la nature, e) faire attention à la consommation d'électricité, f) prendre le vélo pour aller au boulot (réponse incorrecte), g) faire attention à ne pas gaspiller l'eau, h) marcher beaucoup à pied, i) utiliser les voitures électriques, j) pratiquer le covoiturage (réponse incorrecte).
2. Les animaux en voie de disparition nommés par les gens interviewés sont :
 - a) le koala, le panda géant, le tigre, le guépard, le links, l'éléphant, les baleines, les ours blancs, le phoque, le bonobos. (réponse correcte)
 - b) le koala, le panda géant, le tigre, les baleines, les ours blancs, le phoque, le bonobos.
4. Selon les gens interviewés, pour la nature sont mauvaises :
 - a) la surconsommation, la pollution, la pollution industrielle, l'homme en général.
 - b) la surconsommation, la pollution, la circulation des automobiles, la pollution industrielle, l'homme en général. (réponse correcte)

Documentul 5 - Appliquez:

a) echipele 1, 2, 3 - Imaginez d'autres questions sur les thèmes suivants : le tri des déchets, l'utilisation du vélo en ville et les pistes cyclables, l'économie d'eau. Adressez ces questions à vos collègues des groupes 4, 5 et 6.

b) echipele 4, 5, 6 - Imaginez d'autres questions sur les thèmes suivants : les sacs en plastique, l'économie d'énergie dans la maison, le recyclage des ordures ménagères. Adressez ces questions à vos collègues des groupes 1, 2 et 3.

Documentul 6 / toate echipele - Argumentez:

Répondez aux questions adressées, puis notez vos réponses sur 6 feuilles séparées selon leur thématique, pour réaliser un nouveau cube des pratiques écologiques communes.

5. Realizarea cubului practicilor ecologice comune.

Obiectiv: conștientizarea importanței acțiunilor ecologice cotidiene și transmiterea acestui mesaj în limba franceză și în limba maternă.

Metodă: elevii lipesc, pe fațetele cubului de mari dimensiuni, documentele completate anterior.

Avantajele metodei cubului la ora de limbă străină sunt evidente: ea permite, în primul rând, munca în echipă pentru facilitarea învățării noului conținut lingvistic și formarea de competențe comunicative. În plus, elevii învață unii de la alții, perfecționează strategii de înțelegere a conținutului și se autoevaluează. În cazul specific prezentat, avantajul major oferit de această metodă constă în posibilitatea prelungirii ei în activități complementare axate pe exersarea unei competențe precise, cum ar fi exprimarea orală, metoda interviului (chiar a celui înregistrat) prezentându-se ca o posibilă continuare logică a activității.

În aceeași notă acțională, a doua metodă, exersată deja la clasă, presupune aplicarea cunoștințelor de limba franceză în clubul de jurnalism: redactarea de către elevi, cu acompaniamentul profesorului, a unei reviste-sumă de pagini UNE create de ei pe o tematică dată. Această activitate permite elevilor practicarea limbii franceze într-un cadru non-formal.

Valoarea adăugată a acestei activități constă în trezirea pasiunii elevilor pentru jurnalismul online, formarea competențelor de redactare a unor texte funcționale în limba franceză, ameliorarea capacităților de selecție a informației consultate în mediul online. Experiența anterioară în jurnalism nu este necesară.

Pașii urmați sunt :

1) *Stabilirea coordonatelor teoretice ale activității* - Profesorul explică elevilor structura unei pagini UNE, cu exemple din presa virtuală și clasică și alcătuiește, prin tragere la sorti, echipe de lucru de câte 3-4 elevi pentru crearea paginilor UNE, precum și echipa redacțională a revistei-sumă.

Fiecare echipă va trimite pagina creată pe adresa de e-mail a profesorului coordonator și a elevilor responsabili cu redactarea revistei finale. De asemenea, își va alege un nume. Cel puțin un membru al echipei trebuie să aibă cunoștințe minime de informatică.

Pagina de ziar va fi redactată folosind un program informatic la alegerea elevilor, dar care să permită o eventuală corectare a textului înaintea imprimării.

2) *Aplicarea cunoștințelor teoretice expuse anterior* - Elevii redactează pagina UNE.

Fiecare echipă trebuie să aleagă o temă printre următoarele : actualitate, aspecte cotidiene, activități de timp liber (sport, muzică, lectură), modă, mediu, ecologie. Fiecare producție trebuie să cuprindă 5 din următoarele 6 rubrici, dintre care în mod obligatoriu 2 articole principale (ex.: anchetă, reportaj, interviu, editorial), 4 știri pe scurt, un fragment de sumar, trei poze sau desene, o publicitate, o rubrică Scoop (știre în exclusivitate), precum și următoarele precizări : tipul ziarului (cotidian, săptămânal, lunar), prețul, numărul apariției, redactorul șef, membrii echipei, sursele Internet.

3) *Evaluarea punctuală a activității elevilor* - Echipa proiectului, formată din elevi, selecționează paginile UNE în vederea publicării revistei.

Pe parcursul orelor de limba franceză, prin proiectarea paginilor UNE cu ajutorul mijloacelor virtuale, profesorul și toți elevii realizatori ai paginilor UNE recitesc materialele și corectează eventualele erori lingvistice sau de conținut. Membrii echipei de redacție a revistei, pun în formatul pentru tipărire paginile UNE trimise de echipe.

4) *Imprimarea revistei* - Aceasta se poate face prin accesarea unor fonduri prevăzute pentru proiectele culturale școlare de către instituțiile autorității locale.

Din perspectiva predării limbii franceze unui public format din copii și adolescenți, calitatea de actant / actor în propria învățare este net exprimată de *Cadrul european comun de referință pentru limbi* : «Abordarea adoptată în această lucrare este, în linii generale, o abordare axată pe acțiune, în sensul că elevul și utilizatorul unei limbi sunt considerați în primul rând drept actori sociali (membri ai societății), care au de îndeplinit anumite sarcini (acestea nu sunt exclusiv de natură comunicativă)

într-o serie de circumstanțe date, într-un mediu specific, în cadrul unui domeniu particular de activitate.» (CECRL, 2001, pag. 15).

Rezumând, participarea la această activitate motivează elevii pentru munca în echipă, grație îndrumării profesorului îi încurajează în a-și descoperi pasiunile și chiar viitoarea carieră. Ea presupune strategii de fixare a cunoștințelor prin aplicare, meritul evident al practicării jurnalismului în franceză fiind acela al extragerii acestei limbi din contextul ei de manual pentru proiectarea în contextele autentice ale realității. Demersul didactic în perspectivă devine astfel calitativ și motivant, atât pentru elev, cât și pentru profesor.

Bibliografie :

***, Cadrul comun european de referință pentru limbile străine (CECRL), <https://europa.eu/europass/ro/common-european-framework-reference-language-skills>

***, Moldovanu, Gheorghe (traducător), 2001, *Cadrul european comun de referință pentru limbi: învățare, predare, evaluare* / Comitetul Director pentru Educație “Studierea limbilor și cetățenia europeană”

Demersul didactic: între teorie și aplicație

Popa Daniela Mariana
Școala Gimnazială Nr. 124
Sectorul 5, București

Studiul de față își propune să definească demersul didactic, făcând referire la aspectele esențiale care îl caracterizează, respectiv eficiență și calitate și să prezinte un element de conținut din domeniul limbii din perspectiva celor patru tipuri de demers didactic propuse de autoarea Alina Pamfil.

Am putea defini demersul didactic ca fiind activitatea desfășurată de către *cei doi actori ai actului didactic*: profesorul și elevii, într-un cadru instituționalizat, având la bază programa școlară. Considerăm un demers didactic eficient și de calitate atunci când produce învățarea, nu doar predarea și evaluarea. Pornind de la acest deziderat, cadrul didactic trebuie să-și construiască scenariu didactic cu multă responsabilitate, prin raportare la nivelul clasei, la tipul de lecție și la resursele avute la dispoziție. Ținând seama de aceste aspecte, își stabilește pașii pe care trebuie să-i urmeze în elaborarea scenariului didactic. Un demers didactic trebuie să fie precedat de o lectură integrală și personalizată a programei, de selectarea competențelor specifice conținutului care urmează a fi predat, de formularea obiectivelor operaționale care vizează dezvoltarea competențelor selectate din programă. De asemenea, un rol important în realizarea unui demers didactic îl au metodele și strategiile didactice. În funcție de alegerea și distribuția acestora pe parcursul lecției, putem avea imagine clară asupra întregului demers didactic pe care îl vom utiliza, pe de o parte, iar, pe de altă parte, metodele și strategiile pentru care am optat, ne orientează către un anumit demers didactic adecvat conținutului respectiv.

În cele ce urmează, voi prezenta scenariile didactice propuse de Alina Pamfil și modalitatea de aplicare la clasă în predarea aceleiași noțiuni de limbă, și anume derivarea.

Conform *raționamentului inductiv*, (parcurs de la particular la general, de la exemple cu derivate la definiția derivării) o lecție de vocabular cu subiectul *Formarea cuvintelor prin procedeul derivării cu sufixe* (prezentând tipurile de sufixe) s-ar desfășura urmărind etapele:

- actualizarea definiției sufixelor, precedată de exerciții de recunoaștere a unor cuvinte derivate cu sufix. Profesorul mai poate alege un paragraf al unei compuneri gramaticale descriptive care să conțină cuvinte derivate (8-10 enunțuri), iar elevii trebuie să selecteze cuvintele cărora li s-au atașat sufixe. Ulterior este actualizată și definiția derivării urmată de exerciții de recunoaștere și exemplificare a cuvintelor derivate;

- structurarea conceptului este pasul următor care constă în formularea unor exemple de creații lexicale formate cu sufixe pentru denumirea agentului care să acopere toate elementele definiției sufixelor de agent. Sunt analizate exemplele precizându-se sufixele, apoi se formulează definiția sufixelor de agent, urmată de exerciții de recunoaștere a acestor sufixe și/sau de exerciții de exemplificare, după care sunt demonstrați pașii referitori la formarea cuvintelor prin derivare cu sufixe, precizându-se și felul acestora.

Apoi, se trece la formularea de exemple de cuvinte formate cu sufixele de agent, după care se pot rezolva diverse tipuri de exerciții de recunoaștere—caracterizare/recunoaștere-justificare;

- Reflecția, care constă în reluarea pașilor lecției după modelul: „la început..., apoi..., după aceea..., în final...“. Profesorul ar putea oferi ca teme: exerciții de recunoaștere, exemplificare și înlocuire; exerciții de recunoaștere și caracterizare pe text literar; compunere gramaticală.

Al doilea demers propus de Alina Pamfil este cel *deductiv* (parcurs de la general, la particular, pornind de la definiția derivării și ajungând la cuvinte derivate cu sufixe pentru denumirea agentului). Etapele acestui demers sunt similare cu a celui precedent:

- actualizarea definiției sufixelor, a prefixelor și a derivării;
- structurarea conceptului presupune confruntarea celor trei definiții actualizate anterior și formularea definiției sufixelor de agent urmate de exemple de creații lexicale formate cu astfel de sufixe. Are loc activitatea pe grupe ce urmărește precizarea modului de formare a cuvintelor cu sufixele de agent, urmată de exerciții de recunoaștere și caracterizare și exerciții de recunoaștere și justificare;

- în etapa de reflecție sunt reluați pașii lecției după modelul: „la început..., apoi..., după aceea..., în final...“. Profesorul poate opta pentru următoarele teme: exerciții de recunoaștere, exemplificare și înlocuire; exerciții de recunoaștere și caracterizare aplicate pe text literar; compunere gramaticală.

Demersul analogic constă în transpunerea, într-un context nou, a unui fapt deja cunoscut. Etapele acestui demers sunt:

- mai întâi sunt actualizate noțiunile despre derivare și despre sufixe și prefixe, apoi este evidențiat faptul că sufixele se adaugă la sfârșitul rădăcinii;

- în etapa de structurare a conceptului sunt scrise și analizate cuvinte formate prin derivare cu sufixe. Sunt înlocuite cuvintele derivate cu altele formate tot prin derivare, dar cu sufixe pentru denumirea agentului (de exemplu: grădiniță-grădinar). Sunt scrise și analizate exemple în care apar sufixele pentru denumirea agentului. Sunt definite sufixele în cauză, apoi profesorul dă exemple de cuvinte derivate, precizându-se modul de formare. (De exemplu, bucătar-format prin derivare cu sufixul „-ar” pentru denumirea agentului de la substantivul *bucate*). Pentru consolidarea noțiunilor sunt propuse exerciții de recunoaștere și caracterizare și exerciții de recunoaștere și justificare;

- în etapa de reflecție sunt reluați pașii lecției după modelul: „la început..., apoi..., după aceea..., în final...” evidențiindu-se deosebirea dintre sufixele de agent de alte sufixe. În cazul acestui demers, cadrele didactice pot propune următoarele teme: exerciții de recunoaștere, exemplificare și înlocuire; exerciții de recunoaștere și caracterizare aplicate pe text literar; compunere gramaticală.

Demersul dialectic – „învățare prin opoziție” – poate fi utilizat în predarea simultană a două noțiuni: sufixele pentru denumirea agentului și sufixele pentru denumirea însușirilor.

Etapele sunt următoarele:

- se actualizează noțiunile despre derivare și despre sufixe;

- în etapa de structurare a conceptului sunt scrise pe două coloane, exemple de cuvinte derivate cu sufixe pentru denumirea agentului respectiv cu sufixe pentru denumirea însușirilor. Este precizată modalitatea de formare a cuvintelor din cele două coloane fără a se specifica încă felul sufixelor, apoi sunt definite tipurile de sufixe. Se reiau exemplele, evidențiindu-se categoria semantică a fiecăruia; sunt stabilite diferențele între sufixele pentru denumirea agentului și cele pentru denumirea însușirilor. Pentru fixarea noțiunilor sunt propuse diverse tipuri de exerciții de recunoaștere simplă, recunoaștere și grupare, recunoaștere și justificare, recunoaștere și caracterizare;

- în etapa de reflecție sunt reluați pașii anteriori după modelul: „la început...,apoi..., după aceea..., în final...” sunt sistematizate noțiunile despre cele două categorii de sufixe studiate.

Prin urmare, cele patru tipuri de demers didactic propuse de Alina Pamfil oferă posibilitate cadrului didactic de a varia modalitățile de structurare a lecțiilor, astfel încât demersul didactic să fie eficient și calitativ.

Bibliografie:

PAMFIL, Alina, 2008, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Pitești, Editura Paralela 45.

Programa școlară: Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a, București, 2017.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PENTRU OPTIMIZAREA MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL FOLOSIND GOOGLE

Prof. Ion Popa
Colegiul Național "Decebal" Deva

Moto: *„Educația este pur și simplu sufletul unei societăți transmis din generație în generație”* (G.K. Chesterton)

Rezumat: Articolul abordează aspecte teoretice și practice legate de eficientizarea managementului educațional prin elaborarea și implementarea documentelor Google forms. De asemenea pentru a ilustra conceptele discutate am implementat centralizarea prezenței școlare și a statisticii Sars-Cov-2.

O școală eficace și eficientă este o bună premiză pentru dezvoltarea personală a indivizilor din comunitate, dar și pentru dezvoltarea comunitară în ansamblul ei..

Activitățile online au devenit obligatorii în pandemie. Pe lângă activitățile didactice, studiile de specialitate susțin că activitățile extrașcolare ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, aceștia au performanțe școlare mai ridicate, li se formează abilități practice diversificate, dar și strategii adecvate de rezolvare de probleme. Pe lângă toate acestea, activitățile online acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire este mult mai ridicat.

Cum ne organizăm clasele?

Mai multe școli au organizat deja „cancelarii online” – ședințe de coordonare cu profesorii pe platforme precum Skype, Google Meet, Whatsapp sau Facebook Messenger. Acesta e primul pas pentru a stabili calendarul online și modul cum veți comunica cu elevii.

Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Pentru a accesa gratuit Suita Google for Education, e nevoie ca școala să aibă un domeniu și să se înregistreze cu un cont G Suite for Education. Un singur administrator poate crea acest cont de unde poate crea adrese de email tuturor utilizatorilor pentru acel domeniu (de exemplu, ioana.mincu@scoalagalati24.ro).

În lipsa unui cont G Suite for Education al școlii, puteți folosi contul personal de Google pentru a împărtăși documente cu alții, folosind serviciul Drive unde puteți centraliza în sub-foldere materiale, pe clase sau teme, cu colegii și elevii. Pentru ca elevii să urce teme sau alte fișiere, e nevoie să aibă un cont de Google, la rândul lor. Contul de email e destinat celor peste 13 ani, altminteri părintele ar trebui să fie cel care creează și administrează contul.

Pentru a fi cât mai eficienți:

Pentru ciclul primar:

- o Învățătorul comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor.

- o Puteți pregăti și împărtăși un program săptămânal cu intervalele orare în care veți organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.50: Sesiune de organizare cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu etc.

- o Este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuie să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

- o În cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, ar trebui să concepeți fișe și activități speciale și să discutați cu persoana care are elevul în grijă săptămânal, pentru a vă asigura că acești copii continuă să lucreze. Puteți comunica și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți vor putea ține pasul, e foarte important să le arătați că vă preocupă starea fiecăruia și că aveți în continuare așteptări și sarcini clare. Chiar și așa, vor fi mulți copii care rămân izolați, iar profesorii iau în calcul deja organizarea unei școli de vară de recuperare pentru aceștia.

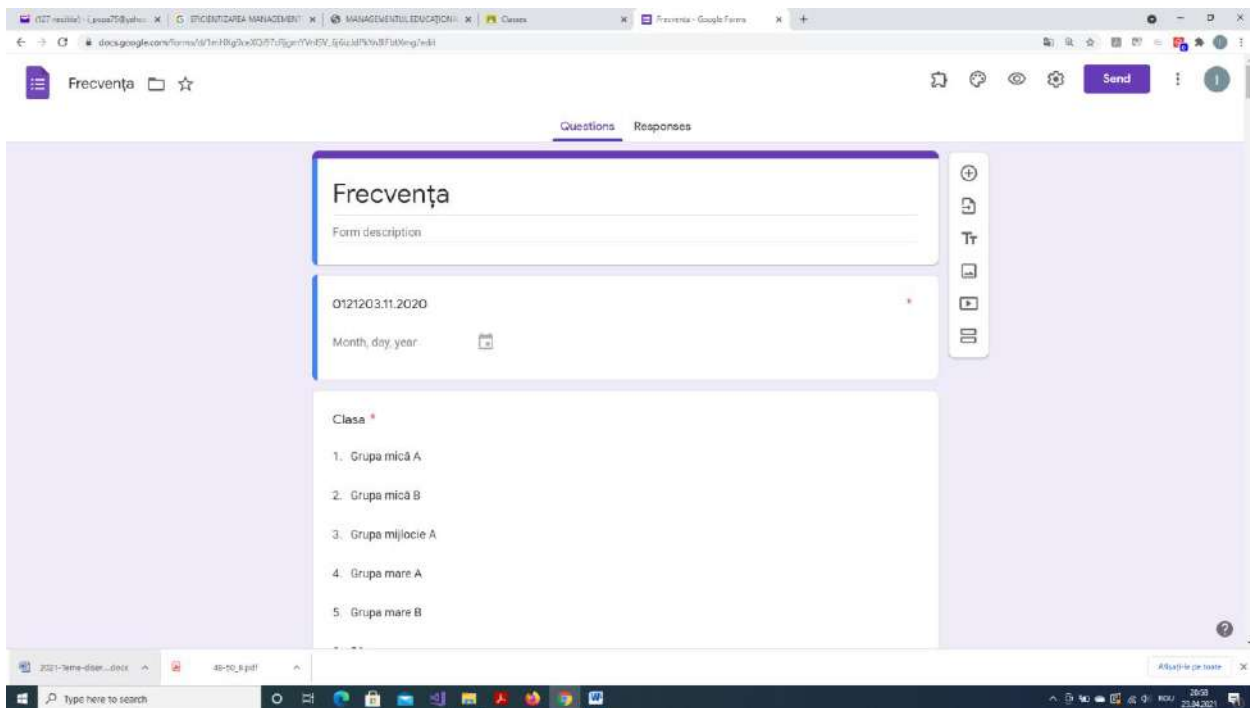
Pentru ciclurile gimnazial sau liceal:

- o E importantă coordonarea între diriginți și ceilalți profesori, cu sprijinul direcțiunii. În ședințe online, puteți planifica activitățile care pot fi susținute online în perioada următoare.

- o Cea mai eficientă metodă pentru a avea o planificare care să sincronizeze activitățile profesorilor dintr-o școală și pentru a evita numeroasele grupuri de comunicare, ar fi centralizarea orarului școlii online într-un folder, pe Google Drive. Acesta poate fi organizat pentru fiecare clasă în parte, fiecare având subfolderul ei denumit 5A, 6B etc., iar separat orarul cu toți profesorii și orele alocate la fiecare clasă, ținut într-un document excel.

- o La final de săptămână, calendarul fiecărei clase poate fi înnoit de către diriginte pentru săptămâna următoare, cu instrucțiunile de conectare pentru lecțiile online, completate de către profesorii care își planifică lecțiile online. Calendarul poate fi ținut într-un document Word, pe Google Drive, în folderul corespunzător clasei.

Cum realizăm statistica pentru DSP(Direcția pentru Sănătate Publică) și prezența elevilor? Putem realiza acest lucru folosind Google forms. În școala mea(Colegiul Național “Decebal” Deva) am creat un formular pe care toți diriginții îl completează la sfârșitul fiecărei zile:

Centralizarea tuturor datelor pentru statistică se face într-un document excel:

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Data	Clasa	Nume și prenume profesor diriginte	Numărul total de elevi	Numărul elevilor prezenți fizic în sala de clasă	Numărul elevilor prezenți online	Numărul elevilor absenți (absenți online și fizic)	Numele și prenumele elevilor absenți	Numele și prenumele elevilor carantinați (cu sau fără decizie DSP). Pentru elevii care au decizie DSP se va trece numărul și data deciziei în dreptul numelui elevului.	Numele și prenumele elevilor fără decizie DSP
26	15.03.2021	7B	BAUMAN CRISTIAN	24	0	24			
27	15.03.2021	7C	MATEIU INA	23	0	23			
28	15.03.2021	7D	PITU NADIA	23	0	23			
29	15.03.2021	8A	BAGHI LUCIANA	19	19	0			
30	15.03.2021	8B	SIRBU RADU	24	18	0			
31	15.03.2021	8C	HENDREA COSMIN	28	26	0			
32	15.03.2021	9A	MONEA MIHAI	33	0	33			
33	15.03.2021	9B	GIOBANU VIORIEL GHEORGHE	32	0	32			
34	15.03.2021	9C	POP ADRIANA	30	0	30			
35	15.03.2021	9D	BADU GANA CLAUDIA	29	0	29			
36	15.03.2021	9E	INDRES RUXANDRA	30	0	30			
37	15.03.2021	10A	PITU LUCIAN	28	0	28			
38	15.03.2021	10B	GRADINA MIRELA	32	0	30		Gorcea Madalina	
39	15.03.2021	10C	CRISAN CRINA	27	0	26		Gorcea Codrina	
40	15.03.2021	10D	NITU GLORIA CASANDRA	30	0	30			
41	15.03.2021	10E	GAVRILA - JIC ALEXANDRA	33	0	32		Furdui Ioana, 471578/03.03.2021	
42	15.03.2021	11A	POPA SCRIBIA	25	0	25			
43	15.03.2021	11B	FAUR HAIUNAL	28	0	28			
44	15.03.2021	11C	CHORTEA EUGENIA	31	0	29			
45	15.03.2021	11D	SIMEDREA CRISTINA	30	0	30			
46	15.03.2021	11E	DALEA MARIA	31	0	29			
47	15.03.2021	12A	AMZULESCU FELICIA MARIANA	32	26	4		Spână Raluca și Luroa Teodora-Decizie DSP nr. 490982 din 03.03.2021	
48	15.03.2021	12B	STANCOULESCU SORIN	26	24	1			
49	15.03.2021	12C	NICULA NICOLETA	23	18	0			
50	15.03.2021	12D	COMAN BRINDUSA	27	25	0			
51	15.03.2021	12E	ILIES CORNELIA LUCIA	16	9	0			Pop Noah
52	15.03.2021	12F	LUPSA ELENA	31	22	1			
53				1237	426	720	82		

Din acest document se pot extrage date pentru crearea altor documente (pentru Direcția de Sănătate Publică, pentru programul Cornul și laptele, pentru managerul școlii, părinți, elevi, etc.).

În concluzie pentru eficientizarea managementului școlar se pot utiliza documente electronice create prin Google Forms, pentru a se gestiona zilnic activitatea școlară.

Managementul școlar reprezintă o treaptă metodologică necesară pentru realizarea corectă, eficientă, a activității de formare-dezvoltare a personalității umane, la nivelul sistemului de învățământ, în perspectiva provocărilor secolului XXI.

Bibliografie:

Cristea, Gabriela, *Pedagogie generală*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002

Kulcsar, Tiberiu, *Factorii psihologici ai reușitei școlare*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1987

Stoica Marin, *Pedagogie și psihologie*, Ed. Gheorghe Alexandru, 2001

Resurse online: <https://rightwords.ro/citate/educatia-este-pur-si-simplu-sufletul-unei-societati--19702>

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PENTRU OPTIMIZAREA MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL FOLOSIND GOOGLE

Prof. Ion Popa
Colegiul Național "Decebal" Deva

Moto: „Educația este pur și simplu sufletul unei
societăți transmis din generație în generație” (G.K.
Chesterton)

Rezumat: Articolul abordează aspecte teoretice și practice legate de eficientizarea managementului educațional prin elaborarea și implementarea documentelor Google forms. De asemenea pentru a ilustra conceptele discutate am implementat centralizarea prezenței școlare și a statisticii Sars-Cov-2.

O școală eficace și eficientă este o bună premiză pentru dezvoltarea personală a indivizilor din comunitate, dar și pentru dezvoltarea comunitară în ansamblul ei..

Activitățile online au devenit obligatorii în pandemie. Pe lângă activitățile didactice, studiile de specialitate susțin că activitățile extrașcolare ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, aceștia au performanțe școlare mai ridicate, li se formează abilități practice diversificate, dar și strategii adecvate de rezolvare de probleme. Pe lângă toate acestea, activitățile online acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire este mult mai ridicat.

Cum ne organizăm clasele?

Mai multe școli au organizat deja „cancelarii online” – ședințe de coordonare cu profesorii pe platforme precum Skype, Google Meet, Whatsapp sau Facebook Messenger. Acesta e primul pas pentru a stabili calendarul online și modul cum veți comunica cu elevii.

Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Pentru a accesa gratuit Suita Google for Education, e nevoie ca școala să aibă un domeniu și să se înregistreze cu un cont G Suite for Education. Un singur administrator poate crea acest cont de unde poate crea adrese de email tuturor utilizatorilor pentru acel domeniu (de exemplu, ioana.mincu@scoalagalati24.ro).

În lipsa unui cont G Suite for Education al școlii, puteți folosi contul personal de Google pentru a împărtăși documente cu alții, folosind serviciul Drive unde puteți centraliza în sub-foldere materiale, pe clase sau teme, cu colegii și elevii. Pentru ca elevii să urce teme sau alte fișiere, e nevoie să aibă un cont de Google, la rândul lor. Contul de email e destinat celor peste 13 ani, altminteri părintele ar trebui să fie cel care creează și administrează contul.

Pentru a fi cât mai eficienți:

Pentru ciclul primar:

- o Învățătorul comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor.

- o Puteți pregăti și împărtăși un program săptămânal cu intervalele orare în care veți organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.50: Sesiune de organizare cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu etc.

- o Este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuie să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

- o În cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, ar trebui să concepeți fișe și activități speciale și să discutați cu persoana care are elevul în grijă săptămânal, pentru a vă asigura că acești copii continuă să lucreze. Puteți comunica și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți vor putea ține pasul, e foarte important să le arătați că vă preocupă starea fiecăruia și că aveți în continuare așteptări și sarcini clare. Chiar și așa, vor fi mulți copii care rămân izolați, iar profesorii iau în calcul deja organizarea unei școli de vară de recuperare pentru aceștia.

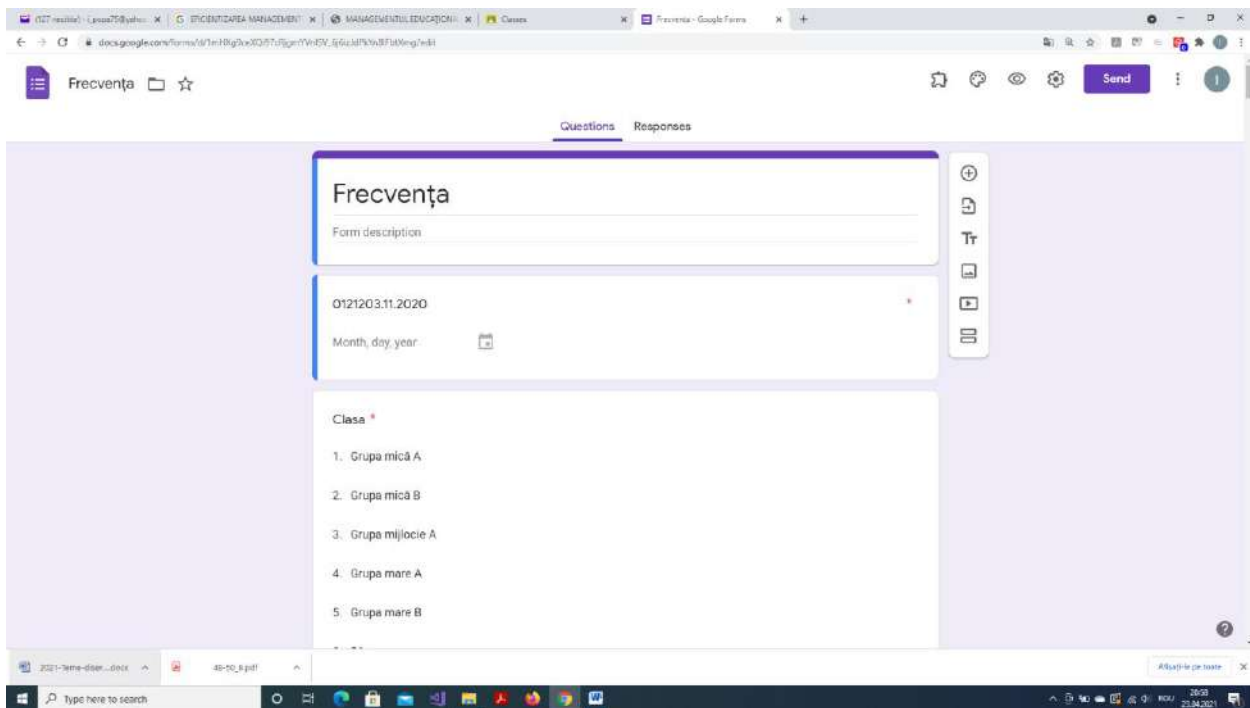
Pentru ciclurile gimnazial sau liceal:

- o E importantă coordonarea între diriginți și ceilalți profesori, cu sprijinul direcțiunii. În ședințe online, puteți planifica activitățile care pot fi susținute online în perioada următoare.

- o Cea mai eficientă metodă pentru a avea o planificare care să sincronizeze activitățile profesorilor dintr-o școală și pentru a evita numeroasele grupuri de comunicare, ar fi centralizarea orarului școlii online într-un folder, pe Google Drive. Acesta poate fi organizat pentru fiecare clasă în parte, fiecare având subfolderul ei denumit 5A, 6B etc., iar separat orarul cu toți profesorii și orele alocate la fiecare clasă, ținut într-un document excel.

- o La final de săptămână, calendarul fiecărei clase poate fi înnoit de către diriginte pentru săptămâna următoare, cu instrucțiunile de conectare pentru lecțiile online, completate de către profesorii care își planifică lecțiile online. Calendarul poate fi ținut într-un document Word, pe Google Drive, în folderul corespunzător clasei.

Cum realizăm statistica pentru DSP(Direcția pentru Sănătate Publică) și prezența elevilor? Putem realiza acest lucru folosind Google forms. În școala mea(Colegiul Național “Decebal” Deva) am creat un formular pe care toți diriginții îl completează la sfârșitul fiecărei zile:

Centralizarea tuturor datelor pentru statistică se face într-un document excel:

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
Data	Clasa	Nume și prenume profesor diriginte	Numărul total de elevi	Numărul elevilor prezenți fizic în sala de clasă	Numărul elevilor prezenți online	Numărul elevilor absenți (absenți online și fizic)	Numele și prenumele elevilor absenți	Numele și prenumele elevilor carantinați (cu sau fără decizie DSP). Pentru elevii care au decizie DSP se va trece numărul și data deciziei în dreptul numelui elevului.	Numele și prenumele elevilor fără decizie DSP
26	15.03.2021	7B	BAUMAN CRISTIAN	24	0	24	0		
27	15.03.2021	7C	MATEIU INA	23	0	23	0		
28	15.03.2021	7D	PITU NADIA	23	0	23	0		
29	15.03.2021	8A	BAGHI LUCIANA	19	19	0	0		
30	15.03.2021	8B	SIRBU RADU	24	18	0	6		
31	15.03.2021	8C	HENDREA COSMIN	28	26	0	2		
32	15.03.2021	9A	MONEA MIHAI	33	0	33	0		
33	15.03.2021	9B	GIOBANU VIOREL GHEORGHE	32	0	32	0		
34	15.03.2021	9C	POP ADRIANA	30	0	30	0		
35	15.03.2021	9D	BADU GANA CLAUDIA	29	0	29	0		
36	15.03.2021	9E	INDRES RUXANDRA	30	0	30	0		
37	15.03.2021	10A	PITU LUCIAN	28	0	28	0		
38	15.03.2021	10B	GRADINA MIRELA	32	0	30	2	Gorcea Madalina	
39	15.03.2021	10C	CRISAN CRINA	27	0	26	1	Gorcea Codrina	
40	15.03.2021	10D	NITU GLORIA CASANDRA	30	0	30	0		
41	15.03.2021	10E	GAVRILA - JIC ALEXANDRA	33	0	32	1	Furdui Ioana, 471578/03.03.2021	
42	15.03.2021	11A	POPA SCRIBNA	25	0	25	0		
43	15.03.2021	11B	FAUR HAIUNAL	26	0	26	0		
44	15.03.2021	11C	CIORNEA EUGENIA	31	0	29	2		
45	15.03.2021	11D	SIMEDREA CRISTINA	30	0	30	0		
46	15.03.2021	11E	DALEA MARIA	31	0	29	2		
47	15.03.2021	12A	AMZULESCU FELICIA MARIANA	32	26	4	2	Spatari Raluca si Lurca Teodora-Decizie DSP nr. 490982 din 03.03.2021	
48	15.03.2021	12B	STANULESCU SORIN	26	24	1	1		
49	15.03.2021	12C	NICULA NICOLETA	23	18	0	5		
50	15.03.2021	12D	COMAN BRINDUSA	27	25	0	2		
51	15.03.2021	12E	ILIES CORNELIA LUCIA	16	9	0	7	Pop Noah	
52	15.03.2021	12F	LUPSA ELENA	31	22	1	8		
53				1237	426	720	82		

Din acest document se pot extrage date pentru crearea altor documente (pentru Direcția de Sănătate Publică, pentru programul Cornul și laptele, pentru managerul școlii, părinți, elevi, etc.).

În concluzie pentru eficientizarea managementului școlar se pot utiliza documente electronice create prin Google Forms, pentru a se gestiona zilnic activitatea școlară.

Managementul școlar reprezintă o treaptă metodologică necesară pentru realizarea corectă, eficientă, a activității de formare-dezvoltare a personalității umane, la nivelul sistemului de învățământ, în perspectiva provocărilor secolului XXI.

Bibliografie:

Cristea, Gabriela, *Pedagogie generală*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002

Kulcsar, Tiberiu, *Factorii psihologici ai reușitei școlare*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1987

Stoica Marin, *Pedagogie și psihologie*, Ed. Gheorghe Alexandru, 2001

Resurse online: <https://rightwords.ro/citate/educatia-este-pur-si-simplu-sufletul-unei-societati--19702>

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Prof.înv.primar Ionela Popa

Școala Gimnazială "Romul Ladea" Oravița

În era informațională actuală, procesul educațional se confruntă cu provocări și oportunități noi. Calitatea actului educațional este esențială pentru pregătirea elevilor pentru lumea în continuă schimbare.

Copiii din ziua de azi își petrec o mare parte din timp în fața unui ecran, fie că e de la laptop, computer sau telefon. Un studiu realizat de PewResearchCenter pe adolescenți arată că 92% dintre ei intră pe rețele de socializare zilnic – incluzând 24% care spun că o fac aproape constant. Această prezență masivă online crește, inevitabil, riscul de a se confrunța cu diferite pericole digitale, de la cyberbullying și până la riscuri legate de confidențialitate.

Se găsesc mai multe studii de specialitate în acest domeniu, și o recomandare recurentă este educarea și informarea tinerilor despre riscurile online și modurile de a le evita. Însă informația brută poate fi greu de asimilat, mai ales pentru generația digitală, care este obișnuită cu interactivitatea și rapiditatea.

Prin jocuri, animații și dezbateri, activitatea "Pe Internet în siguranță" își propune să îi informeze pe elevi într-un mod atrăgător și eficient. Aceste metode interactive sunt concepute pentru a menține atenția elevilor și a-i ajuta să asimileze mai ușor informația. În plus, dezbaterile îi vor determina să își formeze propriile opinii și să dezvolte o gândire critică referitoare la conținutul consumat online.

Un alt obiectiv major al acestei activități este formarea unor reflexe de autoprotecție în mediul digital. Elevii vor învăța, spre exemplu, să recunoască tentativele de phishing, să gestioneze setările de confidențialitate pe diferite platforme și să raporteze orice comportament sau conținut inadecvat.

Într-o lume în care tehnologia avansează în ritm rapid, adaptabilitatea și cunoașterea mediului digital devin esențiale pentru siguranța tinerilor. Pentru a aborda această temă într-o manieră practică și interactivă, este esențial să concepem o abordare didactică structurată.

Așadar, având în vedere necesitatea pregătirii elevilor pentru un mediu online tot mai complex, propun implementarea unui proiect de lecție bazat pe conceptul SMART. Acest concept va oferi elevilor instrumentele necesare pentru a naviga în siguranță pe internet, combinând informația teoretică cu exemple practice și interacțiuni care vor încuraja învățarea activă. În următoarea secțiune, vom detalia structura și obiectivele acestui proiect de lecție.

1. Conștientizarea și înțelegerea pericolelor online:

- Elevii vor fi familiarizați cu diferite tipuri de riscuri asociate mediului online, de la expunerea la conținut inadecvat, până la amenințări ca phishing-ul și cyberbullying-ul. Abordând fiecare literă din conceptul SMART, lecția va ajuta la dezvoltarea unei înțelegeri clare și detaliate a fiecărui aspect specific al siguranței online.

2. Dezvoltarea abilităților practice de navigare în siguranță, sub umbrela conceptului SMART:

- **Safety (Siguranță):** Elevii vor învăța cum să creeze parole puternice, cum să folosească setări de confidențialitate și cum să recunoască site-uri web sigure.
- **Meetings (Întâlniri):** Se va discuta despre riscurile întâlnirilor cu persoane cunoscute online și se va sublinia importanța evitării acestor situații.
- **(Don't) Accept (Nu accepta):** Elevii vor fi educați să fie precauți în ceea ce privește acceptarea de cereri de prietenie de la necunoscuți sau descărcarea de fișiere de pe surse necunoscute.
- **Reliable (De încredere):** Se va pune accent pe discernământul informațional și capacitatea de a evalua fiabilitatea surselor și conținutului online.
- **Tell (Spune):** Încurajarea elevilor să comunice cu adulții de încredere sau cu autoritățile atunci când se confruntă cu situații suspecte sau amenințătoare pe internet.

Proiectul de lecție speră să transforme aceste informații în abilități practice pe care elevii să le poată utiliza în mod constant și conștient în activitățile lor online zilnice.

Aceste obiective încorporează nu numai transmiterea informației teoretice, ci și aplicabilitatea practică a acesteia, asigurându-se că elevii sunt nu numai bine informați, dar și bine echipați pentru a naviga în siguranță în mediul online.

Descrierea activității de învățare

Folosind conceptul **SMART** vom exemplifica noțiuni introductive pentru a naviga în siguranță pe internet.

Păstrează informațiile private în Siguranță!

Dacă e ceva ce nu ai spune pe stradă unui străin, nu ”spune” nici străinilor pe internet...

JOC

1. Toți elevii își scriu pe un bilețel adresa personală unde locuiesc.
 2. Elevii sunt rugați să își imagineze că nu cunosc pe nimeni din jur.
 3. Întrebarea e: Ați da biletul cu adresa voastră personală necunoscutului din jur?
- Argumentare și asocierea cu distribuirea de informații în mediul online, poze, etc.

Nu te întâlnești cu oamenii din mediul online fără un părinte cu tine! (no Meetings)

Jocurile online cu prietenii, pe care tocmai ți i-ai făcut sunt distractive, la fel și conversațiile. Ulterior poate ți se spune să mergi să te întâlnești cu ei în realitate. Dar nu mereu în spatele tastaturii este cine crezi. E foarte ușor să pretinzi că ești altcineva. Dacă se întâmplă, vorbește cu părinții tăi și mergeți împreună!

Acceptarea unor fișiere(melodii, poze, jocuri)

- Gândește-te înainte să accepți un fișier de la cineva (mai ales dacă nu îl cunoști). Un virus care îți poate fura toate parolele poate fi atașat de o poză.
- La fel și reclamele, nu da click pe ele, mai ales dacă ți se oferă lucruri gratis. Nu accepta să oferi datele personale sau ale părinților.
- Instalează un antivirus (AVG, Eset-Nod32, BitDefender), sau roagă un părinte să te ajute.

Reliable – de încredere

- Nu toată lumea e de încredere. Oamenii pot minți în legătura cu vârsta lor, despre cine sunt și ce intenții au. Asigură-te că știi cu cine vorbești.
- Parola ta trebuie să fie de încredere, puțin mai complicată, dar să nu o uiți. Nu folosi aceeași parolă la toate conturile.
- Folosește site-uri oficiale când vrei să afli o informație. Pe alte site-uri pot apărea informații false.

JOC:

1. Toți elevii sunt rugați să scrie, pe un bilețel, un exemplu de parolă pe care ar folosi-o.
2. Bilețele se amestecă într-un bol.
3. În față vine câte un elev, extrage un bilețel, încearcă să ghicească a cui poate fi, dacă nu reușește, întreabă colegii pentru ajutor. În timp ce elevul care și-a recunoscut parola, trebuie să nu se dea de gol.

- discuții pe tema: Îmbunătățește-ți propria siguranță printr-o parolă formată corect, după vizionarea video-ului <https://youtu.be/9LxdtSvQ3I> - Strong Passwords.

Tell - spune

Spune unui părinte, frate/soră mai mare, unui adult, dacă ceva sau cineva te face să te simți îngrijorat sau incomfortabil în mediul online, dar și în viața de zi cu zi. De asemenea spune și dacă un prieten de-al tău se simte așa.

Prin educare și prin promovarea unei utilizări conștiente și responsabile a tehnologiei, putem ajuta tinerii să se bucure de beneficiile acesteia, protejându-i în același timp de potențialele pericole. Înarmându-ne cu cunoștințe și resurse precum conceptul SMART, ne asigurăm că avem cele mai bune instrumente pentru a-i ghida pe tineri în această călătorie digitală.

Bibliografie :

www.sigur.info – ghidul utilizarii in siguranta a internetului.

suport video – www.youtube.com

Popa, M. (2018). Securitate cibernetică pentru copii. Editura Didactică și Pedagogică.

Ionescu, A. (2019). Navigarea responsabilă: Ghid pentru părinți și educatori. Editura Digitală.

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR PRIN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

Profesor pentru învățământul primar Popa Mirela

Școala Gimnazială Nr.1 Toflea, Jud.Galați

O educație adevărată se fundamentează în familie, apoi ea continuă în cadrul organizat al sistemului de învățământ, în grădiniță și școală, prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, educația se concretizează și se realizează prin puterea exemplului, prin modele educaționale autentice și de valoare. Competența pedagogică a cadrului didactic determină eficiența procesului educativ pe care acesta îl desfășoară în parteneriat cu educabilul, în vederea formării complete și complexe a personalității acestuia. Din această perspectivă, procesul instructiv-educativ devine un mijloc de prevenire și eradicare a fenomenului grav și tot mai prezent în învățământul românesc, al abandonului școlar.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea definitivă a sistemului educațional indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înainte obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înainte încheierii actului sau ciclului de studii început. Educabilii care abandonează școala sunt cei care din cauza dificultăților de comportament, de natură economică, materială, socio-emoțională se remarcă printr-un absenteism accentuat.

Efectele abandonului școlar sunt dramatice și cu un impact negativ major și profund asupra economiei unei țări, dar și asupra unei societății în general, ca atare acest fenomen trebuie atent abordat și controlat, prin identificarea corectă și realistă a cauzelor care îl determină, prin identificarea și implementarea unor măsuri și programe eficiente de prevenire și combatere a acestei probleme grave cu care se confruntă sistemul de învățământ românesc actual.

O societate modernă își propune ca ideal educațional dezvoltarea potențialului fiecăruia, având nevoie de cetățeni bine formați și eficienți. De aici rezultă misiunea școlii, aceea de a asigura în condiții optime un proces instructiv-educativ de calitate, interactiv, creativ, centrat pe educabil, pe formarea autonomă și liberă a acestuia. A asigura calitatea educației înseamnă a avea capacitatea de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele politicilor educaționale naționale și europene.

Acest proces complex presupune o bună planificare și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării, monitorizarea, autoevaluarea și evaluarea rezultatelor și îmbunătățirea lor permanentă. În conceperea unei strategii didactice eficiente, un rol important îl are selectarea și utilizarea acelor mijloace de învățământ care contribuie eficient la atingerea obiectivelor stabilite, care stimulează educabilii și îi implică activ în procesul lor de formare și informare. Frecvența utilizării mijloacele de învățământ, selecția acestora trebuie stabilită doar din perspectiva eficienței și relevanței pe care o au în contextul de învățare proiectat, planificat și transpus în acțiune de cadrul didactic.

În efortul actual de modernizare a învățământului românesc, un loc central îl ocupă proiectarea, organizarea, planificarea și desfășurarea unui sistem de activități care să asigure creșterea calitativă a demersului didactic. Ca atare, în contextul noului curriculum, conceptul central al proiectării didactice, este demersul didactic personalizat.

Abandonul școlar este o realitate socială complexă având o multitudine de cauze și având nevoie, în consecință de răspunsuri diversificate. Din acest motiv am ales să abordez această problemă prin intermediul activităților interdisciplinare și transversale integrate în programa școlară, prin activități extrașcolare ce trebuie promovate și aplicate consecvent, pentru a evita abandonul școlar.

Oferta educațională cuprinde pe lângă viziunea și misiunea unității de învățământ, care trebuie să aibă în vedere binele educabililor și să antreneze toți factorii educaționali - familia, școala, comunitatea - și resursele materiale moderne, personal didactic de calitate, calificat și specializat, o paletă largă, variată de opțiuni și activități extracurriculare care să tindă în mod convergent către realizarea idealului educațional. Însă, o instituție de învățământ trebuie să aibă în vedere și derularea de proiecte și programe educaționale care să contribuie la prevenirea abandonului școlar.

Astfel, în unitatea în care îmi desfășor activitatea, anul acesta școlar am coordonat două proiecte educaționale care au avut ca scop prevenirea abandonului școlar. Proiectul social derulat la nivel local "Suntem toți copii" și proiectul extracurricular din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară "Suflet pentru suflet". De asemenea, am participat în calitate de partener la organizarea și desfășurarea unor activități sau acțiuni umanitare care au avut același scop, incluziunea școlară a copiilor cu dificultăți și prevenirea abandonului școlar. Am proiectat și planificat pe lângă acțiuni caritabile și activități educaționale recreative cu copiii acordându-le sprijinul necesar formării și dezvoltării deprinderilor, priceperilor de autonomie personală și socială. Susținem o educație prin metode diverse, formale și informale (vizite, ieșiri la teatru, film, etc.)

Proiectele dezvoltă și aplică un demers educativ ce urmărește: reducerea absenteismului școlar, dezvoltarea unei personalități armonioase a copiilor manifestată prin comportamente sociale, vocabular

elaborat și încredere în propriile capacități, întărirea relațiilor dintre triada părinți-copii-cadre didactice, optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

Ne dorim ca prin intermediul unor astfel de proiecte și activități extracurriculare să creștem accesul la educație pentru copiii care provin din familii defavorizate, monoparentale sau cu resurse financiare reduse. Acest scop se înrădăcește într-o realitate socială dificilă, a unor familii cu nivel educațional și material precar, fără motivația și mijloace de sprijin în educația copiilor lor. Ca atare, constatând că în multe cazuri, aceste realități au drept consecință abandonul școlar foarte timpuriu și analfabetismul, ne dorim ca prin activitățile prilejuate de acest proiect, activități de voluntariat, caritabile, educaționale, să creștem calitatea vieții acestor copii, prin facilitarea accesului la educație.

Ne-am propus ca prin activitățile desfășurate să responsabilizăm comunitatea, să creștem gradul de conștientizare în rândul părinților a importanței educației copiilor lor, să promovăm socializarea și cooperarea între copii, să formăm comportamente și abilități sociale adecvate diferitelor situații. Participarea la acțiuni de voluntariat, implicarea tuturor în activitățile propuse în proiect au contribuit decisiv și în mod direct la atingerea obiectivelor propuse.

Copiii noștri sunt nevoiți zi de zi să facă față provocărilor, iar în încercările lor de a rezolva problemele din lumea minunată și simplă a copilăriei trebuie să-și găsească locul și manifestarea activă în cadrul școlii și comunității responsabile și responsabilizate. Educația rațional-emoțională și comportamentală promovează ideea că un copil poate să învețe să-și ajute semenii.

Învățându-l pe copil de la o vârstă fragedă să prindă drag de tot ceea ce înseamnă filantropie, voluntariat, generozitate, noblețe sufletească, ne asigurăm un viitor frumos bazat pe încredere și respect între membrii unei societăți.

Bibliografie:

1. Vrășmaș Ecaterina Adina, *Educație timpurie și Grădinița adaptată*, București, Asociația RENINCO România, 2008
2. Ungureanu, Dorel, *Educația integrată și școala inclusivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000
3. Grațierea Sion, *Psihologia Vârștelor*, București, Editura Fundația România Mare, 2007
4. Bunescu GH., *Democratizarea educației și educația părinților*, www.leducat.ro

Camil Petrescu - Resurse și originalitate

Anca Popan, Colegiul Național „Gheorghe Șincai” Baia Mare

Modelul literar urmat de Camil Petrescu a fost noul roman pe care l-a impus scriitorul francez Marcel Proust. Critica literară a remarcat caracterul inedit al operei lui Proust, dar, totodată, s-a observat că scriitorul nu s-a rupt total de predecesorul său, Balzac. În ceea ce privește asemănările și deosebirile dintre cei doi, s-au emis diferite ipoteze, care vizează fie caracterul antonimic al celor două modele literare, fie asemănările izbitoare, care l-au determinat pe criticul francez Thibaudet să-l considere pe Proust mai balzacian decât Balzac.

În lucrarea sa, *Proust azi*, T.L. Birăescu încearcă să stabilească similitudini și deosebiri între cei doi scriitori, vizând o poziție de echilibru între cele două ipoteze extreme. Pornind de la un aspect general, Birăescu evidențiază ambiția celor doi scriitori de a crea o operă de dimensiuni ample: „În căutarea timpului pierdut -afirmă criticul- este singura care prin amplitudine și adâncime suportă comparația cu Comedia umană”¹. Dar *eposul proustian* și *summa balzaciană* propun viziuni despre lume diferite, astfel că realismul de natură poetică al lui Proust se opune realismului teluric al predecesorului său. Remarcând orientarea spre realități diferite a celor doi scriitori, Livius Ciocârlie afirmă că „realității exterioare din *Comedia umană* i se substituie, în *Timpul pierdut*, tărâmurile întinse ale Eului întors spre realitatea lumii interioare”². De altfel, tocmai Proust critică acest tip de realism balzacian, afirmând că însuși Absolutul este foarte aproape de pământesc. Pornind de la ideile filozofice ale lui Swedenborg și asimilând reminiscențele romantismului, Balzac propune o realitate ce depășește pozitivismul, în timp ce Proust „mărginea realitatea la ceea ce cade sub simțuri”³. O importanță diferită acordă cei doi scriitori timpului și spațiului. Pentru Balzac timpul este schematic, în schimb, spațiul este fixat în detaliu pentru că presupune însăși ființarea personajului. Eroii lui Balzac, spune Birăescu „nu pot trăi decât într-un spațiu specific, precis determinat și încărcat de obiecte”⁴. În virtutea realismului tradițional, narațiunea în romanele lui Balzac se desfășoară după reguli prestabilite, în schimb, la Proust, tehnica memoriei involuntare aduce întâmplări neașteptate. O altă asemănare pe care Birăescu o consideră cea mai importantă, vizează modul în care cei doi scriitori conferă unitate operelor. Balzac păstrează aceleași personaje în toate romanele sale, tehnică pe care și-o va asimila și Proust pentru *În căutarea timpului pierdut*. Ambii scriitori își reunesc personajele în final, dar au scopuri diferite. Dacă Proust dorește deopotrivă să demonstreze puterea distrugătoare a timpului, și să-l sensibilizeze, predecesorul său se ancorează în realism, pentru a vedea modul în care personajele s-au transformat ca urmare a dramelor suferite. Tocmai de aceea, Birăescu afirmă că „nicăieri nu se apropie mai mult, decât în partea finală, Proust de Balzac”⁵. O deosebire se remarcă și în modul de construcție a personajelor. Spre deosebire de personajele lui Balzac, cele ale lui Proust sunt supuse devenirii, în „intermitențe”, produse de „reflexe ale inconștientului”, după cum remarcă Tudor Vianu.

¹ T.L. Birăescu, *Proust azi*, Ed. Facla, Timișoara, 1979 pg. 7

² Livius Ciocârlie, *Realism și devenire poetică în literatura franceză*, Ed. Facla, 1974, pg. 17

³ Op. cit. pg. pg. 7

⁴ Op. cit. pg. 9

⁵ T. Birăescu, Op. cit. pg. 16.

În ciuda asemănărilor, se poate spune că Balzac și Proust ilustrează dihotomic, realismul tradițional, teluric, respectiv cel poetic: „Esența realismului din *Comedia umană* rămâne telurică, în vreme ce realismul poetic proustian se înalță pe arta metaforei”⁶. Livius Ciocârlie este de părere că „latura balzaciană a romanului proustian constituie un obstacol pe calea devenirii sale poetice”⁷. Criticul este de părere că Proust a pornit de la modelul balzacian pe care l-a adaptat epocii, înnoindu-l. Un element de certă noutate la Proust este individualizarea personajelor prin felul de a vorbi, căci până la el, indiferent de statutul sau mediul de proveniență al personajelor, discursul acestora era nediferențiat. Livius Ciocârlie conchide că Proust poate fi continuatorul lui Balzac chiar și prin negație.

În literatura română noul roman francez a fost cunoscut prin Camil Petrescu, care susținea la vremea aceea că „de un veac încoace, niciun scriitor n-a tulburat mai adânc conștiința literară a lumii și mai ales n-a concentrat asupra lui, în așa măsură, intelectualitatea contemporană”⁸. Considerând literatura de până la Proust anacronică, autorul *Tezelor și antitezelor* promovează noua formulă epică, scriitorul francez marcând decisiv destinul literaturii române. În eseu *Noua structură și opera lui Marcel Proust*, Camil Petrescu prezintă rolul important pe care l-a avut intuiționismul bergsonian și cel al lui Husserl, pentru scriitorul francez. Bergson susține că este posibilă o cunoaștere absolută, metafizică „răsfângându-ne în noi înșine...întorcând privirea asupra propriului nostru conținut sufletesc”⁹, în timp ce Husserl propune reducția fenomenologică, prin care se ajunge la o existență absolută a conștiinței. Astfel lumea este pusă între paranteze, fără a fi însă aneantizată. Husserl ajunge la concluzia că doar conștiința este absolută, depășindu-se, astfel, dificultățile transcendentalismului kantian, deoarece reducția fenomenologică presupune recunoașterea sferei transcendentalului.

Bergson a fost primul care a discutat noțiunea de timp, în relație cu durata în lucrarea *Eseu asupra datelor fundamentale ale conștiinței*. Filozoful francez face distincția între timpul abstract, absolut, care poate fi măsurat la fel ca spațiul, și timpul real, numit durată, care poate fi perceput prin intuiție. Dacă timpul absolut este format din juxtapunerea unor clipe imobile, durată, este supusă trecerii, realitatea fiind, astfel, devenire continuă. Timpul real este un timp subiectiv, fiind perceput din interior. Critica modernă, susține T.L. Birăescu, nu mai vede în scriitorul francez un discipol fidel al lui Bergson. Până la Proust, spune scriitorul, pentru narator, „casele par pentru el fără acoperișuri, distanțele nu există, depărtarea în vreme, de asemeni nu”¹⁰. Noua structură plasează eul în centrul preocupărilor sale, iar obiectivitatea și omnisciența este înlocuită cu subiectivitatea: „Să nu descriu decât ceea ce văd, ceea ce aud, ceea ce înregistrează simțurile mele, ceea ce gândesc eu... Aceasta-i singura realitate pe care o pot povesti...Dar aceasta-i realitatea conștiinței mele, conținutul meu psihologic... Din mine însumi eu nu pot ieși...Orice aș face eu nu pot descrie decât propriile mele senzații, propriile mele imagini. Eu nu pot vorbi onest decât la persoana întâi”¹¹. Acest crez al lui Camil Petrescu este și explicația pe care o dă scriitorul pentru a susține subiectivitatea romanului în 16 volume al lui Marcel Proust, *În căutarea timpului pierdut*.

Autorul francez, spune Camil Petrescu, nu redă o existență obiectivă, ci una bazată pe cunoașterea intuitivă. Cu luciditate, Proust redă propria viziune despre lume, ceea ce conferă textului o atmosferă de o autenticitate „halucinantă”. Funcțiunea timpului este un alt element de

⁶ Op. cit. pg. 7

⁷ Livius Ciocârlie, *Realism, și devenire poetică în literatura franceză*, Ed. Facla, Timișoara, 1974, pg. 107

⁸ Camil Petrescu, *Noua structură și opera lui Marcel Proust*, în *Teze și antiteze*, Ed. Minerva, București, 1971, pg 3

⁹ Op. cit. pg. 21

¹⁰ Op. cit. pg. 27

¹¹ Op. cit. pg. 27

noutate al modelului proustian, care pornește de la semnificația „duratei pure”. Aceasta, fiind ultimul punct al devenirii, constituie clipa prezentă. Metafizica lui Bergson anulează delimitările temporale, astfel, trecutul este abstract, viitorul nu există și doar prezentul ar putea constitui „preaplina experienței absolute”. Dar pentru o operă literară acest prezent, ca informație, ar fi unul insuficient și ar limita actul creator. Dar scriitorul francez, într-o manieră originală, reușește să depășească această dificultate, incluzând în fluxul conștiinței și amintirile, considerând că acestea fac parte din psihicul său, în clipa în care le are, adică în prezent. Scriitorul afirmă că în fiecare om coexistă două lumi, una a inteligenței, construită din cunoștințe experiențe de viață, proiecte și idei și alta, a emoțiilor pe care ființa le-a experimentat în existența sa. Memoria inteligenței este convențională și fadă, pentru că oferă doar abstracțiuni, dar, totuși, utilă. Antitetic, scriitorul francez definește memoria afectivă, aceasta fiind plină de viață, aducând stări sufletești. Memoria afectivă este cea care dovedește că uitarea este relativă și că trecutul poate fi adus în prezent: „Deoarece obișnuința decolorează, ceea ce amintește mai bine de persoană e tocmai ceea ce am uitat... Iată deci, că cea mai prețioasă parte a memoriei noastre e în afara noastră...pretutindeni unde găsim în noi înșine ceea ce inteligența, neservindu-i la nimic a disprețui. E ultima rezervă a trecutului și cea mai prețioasă, care atunci când toate lacrimile ni se pare că au secăt, știe să ne facă să plângem. În afara noastră? Mai bine zis în noi, dar ascunsă privirilor noastre, într-o viziune mai mult sau mai puțin prelungită. Numai datorită acestei uitări putem să regăsim uneori pe cel care am fost noi înșine cândva, să ne punem față de lucruri în poziția de atunci, să suferim iar, pentru că nu mai suntem noi, ci cel iubea ceea ce nouă ne e acum indiferent”¹². Remarcând opțiunea scriitorului francez pentru memoria afectivă, M. Berindei consideră că „întoarcerea la datele sensibilității este perfect realistă”¹³. Proust face, totuși, distincție între amintirile voluntare și cele involuntare. Va include în fluxul duratei doar amintirile involuntare, căci cele voluntare reprezintă doar abstracțiuni. Dar funcțiunea memoriei involuntare va genera o abatere de la principiul cronologic, deoarece lanțul amintirilor este spontan nederajat. Astfel, cronologia clasică va fi substituită prin memoria involuntară, care devine principiu ordonator în roman. Iată care este soluția pe care o propune Camil Petrescu: „În mod simplu voi lăsa să se desfășoare fluxul amintirilor. Dar dacă tocmai când povestesc o întâmplare, îmi aduc aminte, pornind de la un cuvânt, de o altă întâmplare? Nu-i nimic, fac un soi de paranteză și povestesc toată întâmplarea intercalată. Dar dacă îmi strică fraza? N-are nicio importanță. Dacă îmi lungește aliniatul? Nu-i nimic nici dacă digresiunea durează o pagină-două, 30 ori 150”¹⁴.

Remarcând importanța modelului proustian în literatura vremii, Camil Petrescu afirmă că „revoluția proustiană care aducea instaurarea concretului însemna o adevărată abolire a compoziției clasice”¹⁵. Romanul lui Proust devine expresia spațiului conștiinței, a duratei interioare, a raportului eu-conștiință. În spiritul *Doctrinei substanței*, am putea afirma că opera lui Proust reflectă preocuparea intuiționismului pentru zonele perigetice, iar Camil Petrescu manifestă predilecție pentru momentele apogetice.

Prin romanul *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, Camil Petrescu sparge tiparele romanului clasic, topind influențele proustiene într-o viziune originală, detașându-se de modelul scriitorului francez printr-o serie de concepte filozofice proprii.

¹² Marcel Proust, *În căutarea timpului pierdut, La umbra fetelor în floare*, Ed. Univers, București, 1988, pg. 299

¹³ M Berindei, *Marcel Proust*, Ed. Albatros, București, 1971

¹⁴ Op. cit. pg. 34

¹⁵ Op. cit. pg. 36

La Marcel Proust mirosul declanșează memoria involuntară, în timp ce la Camil Petrescu, trecutul devine parte a duratei grație unei discuții, în *Ultima noapte* ... sau a scrisorilor lui Ladima în *Patul lui Procust*. Fluxul amintirii comportă funcțiuni diferite la cei doi scriitori. Dacă Proust exploatează trecutul pentru a-l retrăi, autorul *Ultimei nopți*... îl analizează, atingând dimensiunea fenomenologică. Amintirea presupune un nou tip de existență pentru eroii camilpetrescieni, ființarea-în-timp, care le este permisă printr-o ordine dialectică. Eroul din *Ultima noapte*... trăiește în finalul romanului experiența absolută, spre care ființa umană tinde în încercarea de a-și depăși limitele ontologice. Eliberarea conștiinței de trecut, implicit de timp, dă ființei iluzia că se poate sustrage determinării care îi fixează iremediabil condiția. Timpul este cel care dictează și principiul compozițional. Dacă Proust dilată trecutul pentru a-l aduce în prezent, la Camil Petrescu trecutul devine o mare paranteză ce reface experiența erotică, romanul iubirii, prin tehnica inserției, fiind astfel inclus în romanul războiului. Ambii scriitori sunt interesați de dinamica interioară a personajelor, iar pentru a urmări meandrele acestui traseu sinuos, autorii se văd nevoiți să sacrifice compoziția romanelor.

Alexandru George remarcă, însă, detașarea lui Camil Petrescu de modelul proustian în dramele sale : „nu credem că există vreo structură mai antiproustiană decât cea dramatică”¹⁶. Prin romanul *Patul lui Procust*, susține criticul, Camil Petrescu se depărtează mai hotărât de scriitorul francez.

Bibliografie:

- George, Alexandru, *Semne și repere*, Ed. Cartea Românească, București, 1971;
Ghidirmic, Ovidiu, *Camil Petrescu sau patosul lucidității*, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1975;
Iosifescu, Silviu, *Trepte*, Ed. Cartea Românească, București, 1988,
Manolescu, Nicolae, *Arca lui Noe*, Ed. 100+1 Gramar, București, 2001;
Paleologu, Alexandru, *Spiritul și litera*, Ed. Cartea românească. București, 2007
Petraș, Irina, *Proza lui Camil Petrescu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1984;
Petrescu, Aurel, *Opera lui Camil Petrescu*, Ed. Didactică și Pedagogică, București,
Petrescu Camil, *Doctrina substanței*, Editura Științifică și Pedagogică, București, 1988;
Petrescu, Camil, *Teze și antiteze*, E.P.L., București, 1962;
Popa, Marian, *Camil Petrescu*, Ed. Albatros, București, 1972;
Tertulian, Nicolae, *Substanțialismul lui Camil Petrescu*, Ed. Cartea Românească, București, 1977;

Din periodice:

- Călinescu, George, *Camil Petrescu teoretician al romanului*, în *Viața românească*, nr. 3, 1939;
Dumitriu, Anton, *Reintegrarea esențelor în concret*, în *Manuscriptum*, nr.1, 1984;
Noica, Constantin, *Introducerea lui Camil Petrescu la „Doctrina substanței”*, în *Manuscriptum*, nr.3, 1983;

Bibliografie generală:

- Berindei, Mircea, *Marcel Proust*, Ed. Albatros, București, 1971;
Birăescu, Traian. Liviu, *Proust azi*, Ed. Facla, Timișoara, 1979;
Ciocârlie, Livius, *Realism și devenire poetică în literatura franceză*, Ed. Facla, 1974;

¹⁶ Alexandru George, *Semne și repere*, Ed. Cartea Românească, București, 1971, pg. 101

Scrierea imaginativă – metodă alternativă de stimulare a creativității

prof. Agnes-Monica POPESCU
Liceul cu Program Sportiv Suceava

Premise teoretice...

În economia lecțiilor de limbă și de literatură compozițiile școlare — numite curent compuneri — ocupă un loc aparte, neconfundându-se nici cu studiul limbii și nici cu studiul literaturii, cu toate că multe aspecte le sunt comune. Însă, atât studiul limbii cât și cel al literaturii ținesc și către rafinarea exprimării literare, aceasta însemnând și corectitudine, și expresivitate. Același lucru este urmărit și în orele destinate compozițiilor, mai ales celor libere, imaginative (descrierea beletristică sau științifică, descrierea după tablou, portretul, narațiunea științifică ori poetică, compoziția dialogată, oprirea unei lecturi într-un anumit moment al narațiunii pentru a se imagina continuarea; schimbarea finalului unei narațiuni; redarea gândurilor și sentimentelor declanșate la audierea unei piese muzicale instrumentale etc.). Cum spunea și Constantin Noica, „cel mai bun lucru pe care l-ar putea face școala, între gramatica atât de seacă și interpretarea literaturii atât de aproximativă, ar fi să întârzie asupra cuvintelor”.

Cărțile de metodică și didactică definesc compunerea școlară ca fiind „un exercițiu de formare și de dezvoltare a priceperilor și deprinderilor de a alcătui comunicări orale și scrise, respectiv exerciții de dezvoltare a exprimării elevilor”¹. Ca act de muncă independentă, compunerea școlară contribuie la formarea și cultivarea exprimării elevilor în vederea realizării unui profil intelectual adecvat cerințelor timpului. Expunerea unor idei, oral sau în scris, determină elevul să-și evalueze mai atent limbajul, expresivitatea cuvintelor folosite, gândirea unei succesiuni logice a ideilor.

În lucrarea sa, Alina Pamfil propune trei direcții ca efect al unor perspective distincte asupra actului scrierii, perspective numite de Le Bouffant: abordare „expresivă”, abordare „socializatoare” și abordare „metodică”². Abordarea „metodică” se constituie ca o prelungire a perspectivei tradiționale și atribuie scrierii valoarea de activitate intelectuală esențială, ce asigură accesul elevilor la formele culturii majore. Abordarea „expresivă” atribuie scrierii valoarea de activitate esențială în procesul de dezvoltare personală a elevului. Activitățile didactice situate sub incidența acestei perspective sunt cele care vizează scrierea de text literar, structurarea unor narațiuni personale și compunerea de jurnale, accentul căzând asupra cizelării funcției expresive și poetice a limbajului. Abordarea „socializatoare” conferă scrierii funcția de instrument al integrării și reușitei sociale. De aici și rolul conferit elevului - actor social, implicat într-un proces de redactare, proces ancorat într-o situație de comunicare autentică.

În programele actuale, scrierea imaginativă trimite explicit la compunerea liberă și vizează, în primul rând, producerea de text descriptiv și narativ. În școală, acest tip de scriere are o dublă finalitate, întrucât promite atât dezvoltarea creativității, cât și dezvoltarea competențelor de interpretare de text. Înțelegă ca parte integrantă a mecanismelor cognitive și caracterizată prin fluiditate, flexibilitate și originalitate, creativitatea este o constantă a discursului pe care didactica tradițională și modernă l-a consacrat compunerii libere.

Pentru scrierea imaginativă, didactica modernă propune scenarii consonante cu etapele procesului de creație, așa cum le descriu scriitorii, și care pot fi cuprise în următorul *algoritm*:

1. alegerea temei de elevi sau specificarea și reformularea temei propuse de profesor; acest moment se întemeiază pe mărturisiri ce susțin ideea că scrierea substanțială este re-creare a unor întâmplări și trăiri personale;

2. scrierea liberă (*free writing*), notarea liberă a unor idei, sentimente și gânduri fără respectarea vreunei ordini prestabilite și fără grija respectării legilor de ortografie și punctuație;

¹ Nicolae Eftenie, *Introducere în metodică studierii limbii și literaturii române*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2000

² Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri deschise*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003

această etapă se întemeiază pe manuscrise și afirmații conform cărora prima secvență a producerii de text literar constă în emergența unor gânduri și imagini disparate și în notarea lor imediată;

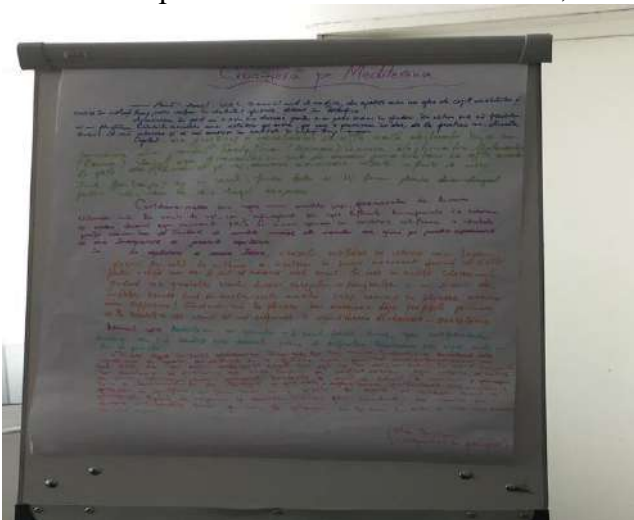
3. seria ciornelor succesive, a reluărilor și ajustărilor; realizarea lor are în vedere mărturisiri și manuscrise ce demonstrează că scrierea unui text literar presupune un efort de structurare și exprimare, reînnoit mereu și materializat în variantele intermediare ale textului;

4. redactarea formei finale, urmată de transcrierea și, uneori, de "publicarea" textelor scrise de elevi; această etapă se întemeiază pe ideea că un text nu trăiește decât prin receptarea lui de cititori diferiți.

Experiențe...

Cadrul predilect pentru astfel de activități îl constituie *atelierul de scriere* ce permite realizarea unor texte integrale: povestiri, basme, poezii lirice etc. Elevii nu mai sunt constrânși de respectarea unui plan strict în producerea de texte. Modelele de redactare urmează, de regulă, doar trei etape: *scrierea liberă* (notarea ideilor și sentimentelor generate de temă, fără respectarea vreunei ordini prestabilite); *seria „rescrierilor”* (ciorne succesive, în cadrul cărora planificarea, textualizarea și revizuirea coexistă); și *corectarea variantei finale și editarea ei*.³

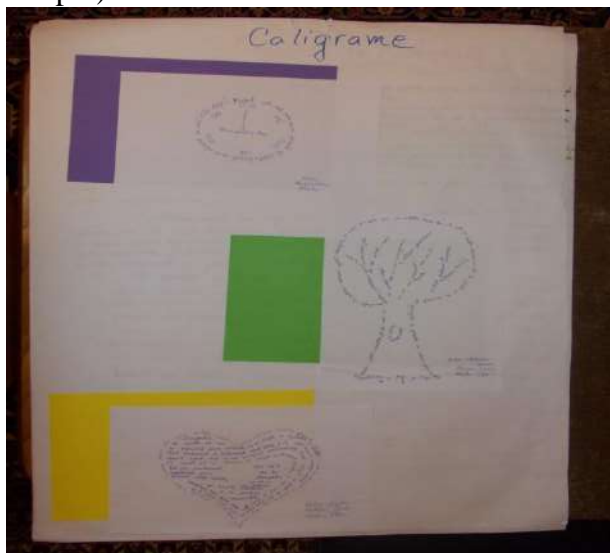
Elevii clasei a XI-a de filologie, de la Liceul cu Program Sportiv Suceava, au răspuns acestei provocări și, timp de două ore, au experimentat condiția artistului, stăpân al cuvintelor, în cadrul unui atelier de creație literară, intitulat sugestiv *Scriitor pentru o zi*, având scopul de a le dezvolta elevilor competențele de scriere creativă. Activitatea, desfășurată pe 28 aprilie 2023, în cadrul Programului Național „Școala Altfel”, a avut drept scop central formarea unor atitudini pozitive ale elevilor față de cărți și orientarea lor spre lectură. Obiectivele propuse au vizat dezvoltarea creativității și a capacității de expresie, cultivarea și îmbunătățirea formelor de expresie prin scris, menținerea și stimularea interesului pentru literatură și, nu în ultimul rând, rafinarea propriilor personalități și a relațiilor sociale. Scrisul se învață citind, imitând, experimentând. De altfel, Alexandru Mușina își pune această problemă într-un eseu din 2006, intitulat „Și scrisul se învață, nu-i așa?”.

În cadrul atelierului de creație literară, elevii de clasa a XI-a au fost împărțiți pe grupe și au lucrat în cadrul celor patru ateliere de lucru. Produsele finale au constat în 4 colaje realizate în urma fiecărei activități. Primul atelier a vizat realizarea unei scrieri imaginative, în care elevii au inserat un citat dat, extras dintr-un text scris de Ana Blandiana. Elevii au ales să integreze citatul la finalul unei narațiuni pe care au scris-o unii în continuarea celorlalți. Dacă primii elevi au descris imbarcarea pe o navă de croazieră, alții au descris exteriorul, interiorul acesteia, alții și-au imaginat orașele vizitate, apoi descrierea călătoriei pe mare a culminat cu „dansul” delfinilor, pentru ca, în final, textul să capete și structură, și coerență prin integrarea citatului dat.

³ Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri deschise*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003

Al doilea atelier a constat în realizarea unor texte lirice, pornind de la câteva cuvinte în aparență fără a avea legătură între ele, extrase din poezii scrise de Mihai Eminescu și Nichita Stănescu și integrate în textele proprii. Producerea de text literar poate fi generată nu numai de prezența unei teme date, ci și de prezența unor cuvinte sau a unor structuri lingvistice precum metafora sau comparația. În desfășurarea celor patru ateliere de lucru, am aplicat și câteva dintre soluțiile propuse de J. Ricardousit Oriol-Boyer și G. Rodari, și reluate de Alina Pamfil în cartea sa. *Binomul imaginativ* denumește un tip de exercițiu ce constă în generarea unui text pornind de la două cuvinte cât mai îndepărtate semantic, scopul exercițiului fiind de a crea relații între cuvinte și de a dezvolta aceste relații în interiorul unor istorii. *Ipoteza imaginativă* presupune construirea unor texte ce reiau, într-o oarecare măsură, formula: *Ce s-ar întâmpla dacă...* (... am face o călătorie pe mare?..., de exemplu).

Al treilea atelier i-a apropiat pe elevi de literatura franceză, prin realizarea unor caligrame (poeme în care dispoziția grafică în pagină formează un desen care are o legătură cu subiectul textului) inspirate de opera poetului Guillaume Apollinaire. Dacă la prima activitate, elevii au pășit cu timiditate, fiind prudenți în alegerea cuvintelor, în folosirea limbajului, în transmiterea ideilor, experiența fiind una nouă pentru ei, pe parcursul atelierului de scriere, ei au prins curaj în a exprima ceea ce gândesc. Desigur, un factor important l-a constituit și locul desfășurării activității: biblioteca liceului, un cadru mai relaxant, mai puțin formal, spre deosebire de o sală de clasă obișnuită. Activitatea s-a încheiat cu prezentarea unor citate extrase din cărțile preferate ale elevilor.

În loc de încheiere...

Ultimele două decenii au conturat însă și o altă valență a acestui tip de redactare. Pornind la binomul scriere-lectură, cercetarile au evidențiat, conform Alinei Pamfil, influența pe care cele două a o au unul asupra celuilalt. De aici, teza conform căreia drumul cel mai scurt spre lectura performantă este producerea de text; și tot de aici, convingerea că, indiferent de stângăcia textelor compuse de elevi, efortul scrierii și reflecția asupra problemelor pe care le ridică, duc la conturarea unor competențe reale de lectură și interpretare.

Bibliografie:

1. Nicolae Eftenie, *Introducere în metodică studiului limbii și literaturii române*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2000;
2. Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri deschise*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003;
3. Aurel Scorobete, *Didactica. Limbă și literatură*, Ed. Eubeea, Timișoara, 2000;
4. Marius Chivu, *Pentru scrierea creatoare*, în *Dilema veche*, nr. 473, 7-13 martie 2013.

Educația și animația culturală
Ancuța Maria Popescu
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto „Henri Coandă” Arad

Animația culturală există din cele mai vechi timpuri și a fost de la început văzută ca un instrument care să faciliteze învățarea, dar în același timp și socializarea. Ea a reușit de-a lungul timpului să înlăture numeroase barierele sociale și culturale. Este o metode excelentă de a atrage oamenii la diverse evenimente culturale din sfera lor de interes și nu numai. Prin urmare, animația culturală din cadrul unei biblioteci necesită temeinice cunoștințe de management, dar și de asistență socială și educațională.

De-a lungul timpului, cercetătorii au studiat cu interes modelele de animație culturală din mai multe țări cu o serioasă tradiție culturală. Dintre cele mai interesante s-au evidențiat următoarele modele:

Modelul american

Asociația Bibliotecarilor Americani este una dintre cele mai vechi din Statele Unite ale Americii, fiind fondată în anul 1876 în Philadelphia. De-a lungul anilor, bibliotecarii din această asociație au reușit lucruri extraordinare. Nu s-au bazat doar pe sprijinul autorităților locale, ci au înființat numeroase grupe de voluntari și sponsori care să le faciliteze activitatea în cadrul comunității. Au făcut progrese remarcabile în încercarea lor neobosită de a eradica analfabetismul în rândul tinerilor, publicul lor țintă. Programele lor țin pasul cu vremurile, iar oferta lor s-a diversificat odată cu trecerea timpului. Printre cele mai interesante proiecte ale bibliotecii în anul 2021 sunt

- Author events – prin care cititorii au ocazia să întâlnească personal autorii preferați
- Book Bike – un serviciu gratuit prin care voluntarii bibliotecii pun la dispoziția cititorilor cărți, deplasându-se cu bicicleta în tot orașul
- 21st century libraries – un proiect care dorește o transformare radicală a bibliotecilor pentru a servi nevoilor cititorului acestui secol.
- Field Family Teen – un program pentru adolescenți. Elevii unei clase citesc o anumită carte, urmând ca în perioada următoare să fie vizitați la școală de autorul cărții respective.
- One Book, One Philadelphia – o inițiativă prin care vecinii se întâlnesc la bibliotecă pentru a citi aceeași carte.
- Podcasts – au avut parte de o asemenea popularitate încât biblioteca a înregistrat o serie de conferințe în acest fel pentru public.

O altă inițiativă de mare succes aparține unei organizații non-profit, denumită Robin Hood, cu amuzantul slogan ”luăm de la bogați și dăm la săraci”, care prin una din acțiunile sale filantropice au decis să renoveze clădirile vechi ale școlilor din New York pentru a le transforma în biblioteci. Ceea ce au constatat însă este faptul ca renovarea clădirilor ar fi mult prea costisitoare. Prin urmare au decis să aleagă o singură încăpere din fiecare școală pentru renovare cu unicul scop de a îmbunătăți viața și experiența de învățare a fiecărui elev din acele școli. Camerele alese au fost bibliotecile școlare, deoarece acolo se află sufletul unei școli. Problema nu a fost că elevii se plictisesc într-o bibliotecă învechită, ci că elevii nici măcar nu intrau în ele. De aceea, o echipă profesionistă formată din arhitecți, fotografi și graficieni au gândit biblioteci moderne în care au implicat elevii școlii. A fost creat un logo modern, Library dar și picturi ale elevilor în diferite ipostaze, de la actori în piese de teatru, la personaje Marvel și animații Manga. Efectul a fost uimitor, mai mult de 60.000 de elevi au început să meargă în bibliotecile școlilor pentru teme, lectură sau socializare, copii care până în acel moment nu au pus piciorul niciodată într-o bibliotecă.

Modelul britanic

Acest model este cel puțin la fel de serios și bine dezvoltat ca și cel american. Bibliotecarii britanici au dus loialitatea și implicarea lor la un cu totul alt nivel. Nu au mai așteptat în mod pasiv fondurile care vin de obicei de la autorităților locale, ci au preferat să adopte o atitudine mult mai activă și dinamică, organizând o mulțime de evenimente culturale și sociale, atât pentru atragerea de fonduri, cât și pentru atragerea unui public cât mai larg și diversificat.

Un foarte bun exemplu îl constituie The British Library, care oferă numeroase resurse unui public de toate vârstele. Aceștia pun la dispoziția publicului numeroase ateliere de lucru, expoziții, resurse pentru elevi și profesori de toate vârstele. Odată cu pandemia, s-au reorganizat extrem de rapid și eficient, oferind numeroase expoziții online

- Descoperim literatura – o serie de cursuri online, prin care publicul poate accesa informații prețioase începând cu literatura medievală, până la cea contemporană.
- Accente și dialecte britanice.
- Magna Carta în era digitală – o serie de workshopuri foarte căutate care dezbat drepturile digitale ale utilizatorilor rețelelor sociale și nu numai.
- Primul Război Mondial.

Animația culturală în România

În România, animația culturală are o istorie destul de îndelungată. Încă din timpuri străvechi, conducătorii țării au fost preocupați de școlarizarea oamenilor de rând. Începuturile ei sunt destul de modeste și au luat ființă sub îndrumarea neobosită a unor cadre didactice care au înțeles nevoia de școlarizare și alfabetizare a tuturor cetățenilor. Încet încet și oamenii de vază ai societății au început să facă demersuri mai serioase pentru înființarea unor instituții de stat care să asigure accesul oamenilor de rând la cărți scrise de români. Tot mai mult au început autoritățile să vadă necesitatea înființării unor așezăminte destinate lecturii.

Intelectualii vremii sub atenta coordonare a lui Spiru Haret au făcut posibilă înființarea unor biblioteci în toată zona Moldovei, Botoșani, Galați, Brăila. Ele cuprindeau un volum redus de cărți, aproximativ 80-100 de volume în fiecare bibliotecă și aveau ca scop "luminarea cetățenilor".

O mare însemnătate în ceea ce privește cultura poporului a avut-o monarhia, reprezentată la acel moment de Principele Carol, care a înțeles că progresul unei națiuni are la bază cartea. Prin demersurile sale numeroase a reușit înființarea a numeroase biblioteci, dar nu oricum, ci având un rol activ în societate. Cărțile, în opinia lui, trebuiau duse către cititor, nu invers. Așa au luat ființă numeroase acțiuni culturale, multe inspirate din modelul american, care să motiveze chiar și locuitorii satelor, să citească. Numeroși preoți au înființat biblioteci și săli de lectură la oficiile parohiale, grupuri de lectură ale femeilor și tinerilor.

Un promotor desăvârșit al culturii, Principele Carol a mai intuit un beneficiu esențial al bibliotecilor, instruirea oamenilor pentru o mai bună cunoaștere a legilor și drepturilor lor, care dacă înțelese corect, aduc liniște și bunăstare.

Mulți încă se întreabă dacă teatrul și educația pot face o echipă bună. Teatrul a fost întotdeauna văzut ca un loc magic, în care putem să ne vedem propria reflexie, propriile experiențe, drame sau conflicte cu lumea din jur.

Teatrul a avut mereu o funcție socială importantă, fie ea estetică, religioasă, artistică, educațională și destul de rar, mercantilă.

În prezent, educația din România se află într-o criză care pare fără de sfârșit. Criza contemporană din educație, reflectă o criză mult mai adâncă și pornește de la faptul că am permis vieții moderne să pună stăpânire pe noi, fără să știm să o gestionăm în mod corespunzător.

Educația are de fapt ca scop, conștientizarea ființei umane la existența și situația oamenilor în general. Prin biologie, elevul învață să cunoască natura. Biblioteca le deschide

elevilor și nu numai, drumul către literatură, teatru, muzică, artă, poezie. Trebuie să ne amintim totuși că teatrul în școli nu are rolul de a scoate pe bandă rulantă profesioniști care mai apoi să devină angajași valoroși, ci să le îmbogățească viețile și experiențele trăite cu ajutorul artei. Piese de teatru studiate și jucate în școală sau atelierelor oferite de biblioteci, nu au ca drept scop identificarea viitorilor actori sau profesioniști în acest domeniu, ci de a le înfrumuseța anii copilăriei sau adolescenței, indiferent ca au sau nu talentul necesar pentru a face din asta o carieră. Cel mai bun exemplu care îmi vine în minte este al unui fost coleg, care ajuns la studii în Statele Unite, a concluzionat că după anii petrecuți acolo, ceea ce i-a rămas în minte au fost orele de dramaturgie.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

BULUȚĂ, Gheorghe. *Animația culturală în biblioteca publică* (Colecția Caietele bibliotecarului, 5). București, sn, 1998.

CHEN, Fan Pen. *Shadow Theaters of the World*. <i>Asian Folklore Studies</i>, vol. 62, no. 1, 2003, pp. 25–64. <i>JSTOR</i>, www.jstor.org/stable/1179080. Accessed 12 Sept. 2021.

CIOCȘIRESCU, Thomas, *Teatrul, copiii și educația în paradigma erei tehnologiei și imaginii*, București, Caietele Bibliotecii UNATC, Vol. 17/Nr.3/2017

COOPER, Pamela. *Introduction to the Special Issue: Storytelling and Education*. <i>Storytelling, Self, Society</i>, vol. 3, no. 2, 2007, pp. 75–79. <i>JSTOR</i>, www.jstor.org/stable/41948979. Accessed 12 Sept. 2021.

HALGAȘ, Nicolina, *Zece ani de lecturi animate cu marionete și teatru de umbre la Secția pentru copii a Bibliotecii Municipale "Teodor Murășanu" Turda*, Viața bibliotecilor, București Vol. 2017, ISS 2

Eficiență și calitate în predarea fizicii

Popescu Carmen
Colegiul Național "Ion Neculce"

Școala are rolul de a forma noile generații. Ea este locul în care elevii acumulează noi cunoștințe, socializează, se dezvoltă în plan profesional și personal. Fiecare națiune își crește copiii astfel încât ei să-i ducă mai departe valorile și să le îmbogățească.

Pentru a atrage aceste deziderate demersul didactic trebuie să fie eficient și de calitate.

Ca profesor de fizică am convingerea că o învățare eficientă trebuie să fie activă, participativă și creativă.

Elevii au un accentuat spirit de observație. El trebuie valorificat provocându-i să analizeze fenomene și să-și folosească intuiția dezvoltând astfel capacitatea lor de analiză.

În demersul didactic trebuie să se cultive gândirea flexibilă, abilitatea de a formula mai multe ipoteze de lucru și de a alege soluția optimă.

O metodă eficientă de învățare este cea prin cooperare. Elevii sunt organizați în grupuri a căror mărime și criteriile de formare trebuie să fie bine analizate. În formarea acestor grupuri de lucru profesorul trebuie să țină cont de particularitățile individuale ale elevilor, nivelul de cunoștințe, competențele sociale și motivația lor pentru învățare.

Mesele de lucru ar trebui să permită contactul vizual între membrii grupului și implicarea activă a tuturor în activitatea desfășurată. În felul acesta crește gradul de participare a fiecărui elev la activitate. În laboratoarele de fizică mai ales este de preferat ca mesele de lucru să fie rotunde astfel încât toți elevii să se poată implica în realizarea lucrării de laborator.

Eficiența învățării crește și prin faptul că elevii învață unii de la alții, descoperind modul de a gândi al colegilor și valorificând atât propriile cunoștințe cât și pe cele ale colegilor lor.

Într-o activitate organizată pe grupuri rolul profesorului este de mediator. Intervențiile lui trebuie să fie discrete, aducând informații suplimentare sau dând sfaturi dar lăsând elevii să găsească soluții la problemele propuse.

În ceea ce privește învățarea creativă, elevii trebuie să fie încurajați să găsească soluții originale la problemele de ordin teoretic sau practic. Mediul educațional trebuie să fie stimulat, învățarea se va face prin motivare și nu prin constrângere.

Pentru a dezvolta creativitatea elevilor săi profesorul trebuie să dea dovadă la rândul său de creativitate atât în ceea ce privește proiectarea activităților de învățare și predare cât și prin modul de evaluare a performanțelor școlare ale elevilor.

Folosirea calculatorului și a resurselor educaționale deschise vine în sprijinul gândirii unui demers didactic în egală măsură eficient și atractiv din punctul de vedere al elevului.

Calitatea demersului didactic presupune performanță. Aceasta se obține prin dezvoltarea capacităților elevilor de a interpreta, redefini și reformula fenomenele și procesele studiate.

Elevii trebuie să fie capabili să soluționeze anumite probleme dar și să descopere altele noi. Cunoștințele teoretice trebuie să fie exemplificate cu aplicații practice.

Pe lângă activitatea desfășurată în laboratorul de fizică sau în sala de clasă elevii pot studia aspecte legate de istoria fizicii și de invențiile fizicienilor români în muzeele tehnice. Pentru aprofundarea cunoștințelor de la orele de fizică se pot organiza vizite de documentare la diverse institute de cercetare unde elevii vor putea vedea modul în care teoria se aplică în practică.

Atenția cu care sunt proiectate activitățile școlare și extrașcolare și grija cu care sunt realizate aceste activități se vor reflecta în modul în care elevii înțeleg și își însușesc cunoștințele discutate la clasă.

Stă în puterea fiecărui profesor să contribuie cu perseverență la creșterea eficienței și calității demersului didactic. Pentru realizarea acestui deziderat profesorul trebuie să dea dovadă de profesionalism, vocație didactică și responsabilitate.

Bibliografie

1. Ionescu M., Chiș V., Strategii de predare și învățare, București, Ed. Științifică, 1992
2. Neacșu I., Instruire și învățare, teorii, modele, strategii, București, Ed. Didactică și pedagogică, 1999
3. Starko A. J., Creativity in classroom, Lawrence Erlbaum Associates, Londra, 2001.
4. Cerghit I., Sisteme de instruire alternative, Ed. Aramis, București, 2002.

Învățarea diferențiată

prof. înv. primar, Popescu Natalia
CNI „Matei Basarab” Rm. Vâlcea

O preocupare majoră a fiecărui dascăl – deschizător de drumuri – este cunoașterea reală a individualității elevilor cu care lucrează, fapt care conduce la o individualizare a acțiunilor pedagogice, la o tratare diferențiată a elevilor în funcție de posibilitățile și înclinațiile lor.

Concepția științifică privitoare la tratarea individuală a elevilor constă în cunoașterea gradului de evoluție a diferitelor procese psihice, a gradului de dezvoltare, a tipului de inteligență caracteristică fiecărui copil, pentru a putea folosi mijloace adecvate în scopul dezvoltării acestuia la nivelul standardelor școlare.

Diferențierea vizează tehnologia didactică, diferențierea sarcinilor de muncă independentă în clasă sau acasă, stimularea inițiativelor și intereselor personale ale elevilor.

Diferențierea conținutului se realizează prin: trunchi comun, curriculum la decizia școlii, cursuri, activități complementare celor din programul obligatoriu pentru toți, cursuri diferite ca nivel pentru aceeași disciplină, activitate extracurriculară corelată cu cea școlară. Exemple de diferențieri de conținut:

a) *sistemul unităților capitalizate* (credite): conținutul e divizat în unități care corespund unui semestru / an / ciclu. Anumite unități sunt obligatorii, altele nu, din care elevul alege cele care îi convin. La sfârșitul perioadei de timp elevul susține un examen care îi conferă un număr de credite. Unitățile prevăd:

- planul general = unități indispensabile formării de bază;
- planul special = unități specifice conținutului;
- planul cultural = unități care îmbogățesc universul cultural al elevului.

b) *sistemul modular*: conținutul este divizat în subunități bine structurate, cu relații specifice între ele. Fiecare modul cuprinde obiective exprimate în cunoștințe, activități, are variante ca ritm, nivel de dezvoltare, de recuperare, are probe de intrare (ce este nevoie să știe), finale (ce trebuie să știe) și intermediare (ce știe).

c) *activități extracurriculare*: știm că educația se realizează în mod formal (activitate școlară), informal (experiența cotidiană), non-formal (perișcolar). Edgar Faure spunea : « In vremea noastră se recunoaște imposibilitatea de a considera educația ca un proces limitat în timp și spațiu. »

Diferențierea se realizează prin modul de organizare a activității școlare, a activității didactice și prin metodologia didactică aplicată. Distingem patru moduri de organizare a activității:

- a) activitate colectivă, caracterizată prin transmiterea informației de la învățător către elevi;
- b) activitate pe grupe, în general omogene, constituite după un anumit criteriu;
- c) activitate pe echipe, grupe eterogene, constituite după preferința elevilor pentru o activitate;
- d) activitate individuală, independentă.

Activitatea pe grupe:

- în constituirea grupelor numărul de elevi să nu depășească 6-7, gruparea elevilor să se realizeze după un criteriu (ex. natura activității) sau la libera alegere a elevilor și se stabilesc relațiile dintre membrii grupului (ex. coordonatorul poate fi un elev sau învățătorul);

- tipuri de activități pentru grup: rezolvarea de probleme, lucrări practice, studiu de documente, proiecte, anchete;

- relația învățător-elev se modifică astfel: învățătorul sprijină elevul, îi stabilește conținuturile și materialele necesare, învățătorul pregătește activitatea, îndrumă în punctele cheie, dar NU conduce activitatea.

Jean Vial: « Activitatea în grup se caracterizează prin specificarea sarcinilor după motivațiile și capacitățile membrilor grupului, asigurarea unității conținutului activității, coordonarea, convergența efortului, existența unui responsabil și a unui colectiv. »

Exemple de situații în care se pot organiza activități pe grupe: la limba română, la exerciții de consolidare, la științele naturii, aplicații în consolidare și recapitulare la orice disciplină.

J. Deschamp a constatat că există diferențe între elevi de aceeași vârstă și capacitate intelectuală, față de diferite sarcini de lucru. Astfel 13 minute este media diferențelor de timp într-o sarcină de căutare a unor cuvinte într-un dicționar, 2 minute 1/2 pentru exerciții ușoare de adunare, pentru rezolvarea unor probleme de aritmetică, 11 minute.

E. Planchard spune că în general “linia de conduită a profesorului este aceea de a-i frâna pe aceia care se arată prea inteligenți, de a-i stimula pe cei care nu sunt destul de dezvoltați, pentru realizarea unor norme unice.” Elevii diferă din punct de vedere al aptitudinilor, a ritmului de învățare, a gradului de înțelegere a fenomenelor (unii aprofundează, alții sunt superficiali), a capacității de învățare, a rezultatelor obținute.

Pentru diferențierea prin metodologie este nevoie ca:

- elevii cu capacitate de învățare scăzută să fie cuprinși în activități frontale, dar tratați individual;
 - elevii cu dificultăți accentuate ale capacității de învățare să fie instruiți în grupe, dar cu teme diferențiate pentru activitatea independentă;
 - elevii cu capacitate de învățare mai redusă să fie incluși în clase speciale;
- Individualizarea prin muncă independentă se poate realiza prin:
- teme individuale / acasă;
 - muncă personalizată, activități cu conținut diferențiat, realizată individual.

În mod obișnuit elevii lucrează individual mai ales pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor, pentru aplicarea lor în practică, pentru formarea de priceperi și deprinderi, pentru exersarea unor operații mintale, rezolvând exerciții și probleme, efectuând măsurători, desene, schițe, compuneri. De multe ori activitatea individuală se organizează dându-li-se elevilor spre rezolvare teme comune, învățătorul având grijă ca acestea să fie variate, de dificultate crescândă, substanțiale.

În ultimul timp un rol important îl ocupă activitatea individuală pe grupe de nivel. În acest caz temele sunt alese astfel încât unele să fie potrivite pentru elevii buni care n-au nevoie de explicații suplimentare, altele pentru elevii cu nivel mediu, iar altele să fie adecvate pentru elevii mai slabi, cu anumite goluri la obiectul respectiv, care au nevoie de mai multe îndrumări, ajutor și control.

În organizarea individuală a procesului de învățământ, se poate ca temele ce se dau elevilor să fie diferite de la un nivel la altul. Se spune că învățământul este individualizat sau personalizat. Este greu însă ca învățătorul să dea teme de muncă independentă adecvate posibilităților fiecărui elev în parte, de aceea se recurge la munca diferențiată pe grupe de nivel.

În cadrul unei lecții organizate frontal, învățătorul îndrumă și conduce activitatea tuturor elevilor din clasă. Acest mod de învățare asigură însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor predate. Cadrul didactic, cunoscând dificultățile lecției pe care o predă, modulează ritmul predării, astfel încât elevii să înțeleagă și să-și însușească noile cunoștințe.

Tot în cadrul învățământului frontal, elevii învață cum se folosesc instrumentele de muncă intelectuală: cum să se folosească de cărți și dicționare, de atlase, diagrame, cum să observe, să analizeze și să prezinte un obiect ori un fenomen, cum să realizeze o schiță, o hartă, un experiment.

Învățământul frontal mai are și însemnate efecte educative asupra elevilor. Transmiterea cunoștințelor de către învățător este însoțită adesea de dezvoltarea sentimentelor, de formarea convingerilor și atitudinilor acestora. Mesajul transmis de învățător exprimă și convingerile lui morale, le indică elevilor la care valori aderă și pe care le respinge, ceea ce îi influențează și pe elevi.

Bibliografie:

- Neacșu Ion - “Metode și tehnici de învățare eficientă” - Editura Militară, București, 1990
- Radu Ion - “Învățământul diferențiat. Concepții și strategii” - Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978
- Jinga I., Negret I. - “Învățarea eficientă” - Editura Edilis, București, 1994
- Bontaș Ioan - “Pedagogie” - Editura All, 1998
- Rom. B. Iucu - “Instruirea școlară - Perspective teoretice și aplicative” - Editura Polirom , Iași, 2001
- Joița E. - “Eficiența instruirii” - Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999

Activitatea de mentorat- Plan de sesiune

Profesor învățământ primar Popov Anaida

Școala Gimnazială nr.29 Mihai Viteazul, Constanța

Instituții partenere:

Universitatea Ovidius Constanța Facultatea de Psihologie și Științele Educației- Specializare:
Profesor învățământ primar și preșcolar

Școala Gimnazială nr.29 Mihai Viteazul, Constanța

Grup țintă: 20 studenți Anul III

Profesori coordonatori: profesor mentor Popov Anaida

profesor coordonator practică pedagogică

Perioada: ianuarie- mai 2023

Durata programului de mentorat: 9 săptămâni

Modalitate de desfășurare: sesiuni de formare 2 ore/ studiu individual/ evaluare- portofoliul profesional

Programul de mentorat proiectat și desfășurat pe parcursul activității de practică pedagogică, vizează o tematică diversă, oferind oportunități pentru fiecare student de a se dezvolta pe domenii ca: proiectare, managementul clasei/ comunicare, metode active, PIP.

PLAN DE SESIUNE

Tema: III *METODE ACTIVE DE ÎNVĂȚARE*

Motivație : *Planul propus este o aplicație practică, pentru derularea unei lecții, proiectată pe cadrul E-R-R. Studenții aplică metodele active, au oportunitatea de a preciza propriile opinii referitoare la această variantă de învățare, descoperă noi modalități de cooperare. Aceste activități contribuie la construirea echipei, creșterea încrederii în propriile forțe, stimulează studenții să identifice resurse de studiu diverse.*

Obiective: La finalul sesiunii, studenții vor fi capabili:

O₁ să precizeze metodele active de învățare;

O₂ să aplice metodele active de învățare;

O₃ să manifeste atitudini de valorizare a învățării prin cooperare.

Durata: 90 minute

Metode:

- ❖ Descrieți-vă/ Deplasați-vă/ Identificați persoana!
- ❖ SINELG
- ❖ Gândiți/ Lucrați în perechi/ Comunicați

- ❖ Mozaicul
- ❖ Eseul de 5 minute
- ❖ Brainstorming

Evaluare:

- ❖ Nivelul implicării studenților, prin observarea modului de completare a tabelului SINELG
- ❖ Conținuturi- prin răspunsurile la întrebările din fișele de expert
- ❖ Gândirea – prin eseul de 5 minute;
 - completarea siluetei.

Activități:

➤ **Evocare (10 min)**

Descrieți-vă/ Deplasați-vă/ Identificați persoana!

- participanții vor scrie pe post-it o trăsătură personală;
- mentorul strânge post-it-urile și le distribuie aleatoriu;
- studenții se deplasează și identifică persoana corespunzătoare descrierii, prin întrebări ajutătoare, adresate posibilului aparținător;
- revenirea la locurile inițiale și prezentarea, pe scurt, a persoanei identificate.

➤ **Realizarea sensului**

SINELG - 30min

Sarcina de lucru:

- Organizarea cursanților în patru grupe, (anotimpul în care s-au născut)
Fiecare grup primește sprijin din partea mentorului
- Studenții vor citi textul „ Brainstorming” (Furtuna de idei), utilizând următoarele coduri:

V dacă ceva din ceea ce a citit confirmă ce știau sau credeau că știu;

– dacă o anumită informație citită contrazice sau este diferit de ce știau sau credeau că știu;

+ pentru informațiile noi;

? pentru informațiile confuze sau dacă doresc să afle mai mult.

- Studenții reflectă asupra celor citite și completează tabelul individual pentru categorizarea informațiilor:

v	–	+	?

Gândiți/ lucrați în perechi /comunicați (10 min)

- Studenții discută în perechi, corelând rubricile completate;
- stabilesc în cadrul grupei noțiunile noi și neclaritățile;
- reprezentanții grupelor comunică concluziile solicitate.

➤ **Reflecție**

MOZAICUL - 30min

- cursanții sunt împărțiți în trei grupe după regula propusă;
- constituirea “*grupe de experți*” astfel: nr. 1- masa de experți 1..... nr. 3 – masa de experți 3;
- completarea fișei de expert, prin negociere și formularea răspunsurilor;
- reîntoarcerea la “*grupul casă*” și conducerea discuțiilor astfel încât toți membrii să învețe conținutul prezentat;
- formatorul solicită studenților să evalueze nivelul de implicare.

Fișa de expert1

1. Definiți conceptul BRAINSTORMING
2. Motivați necesitatea utilizării acestei metode în demersul didactic

Fișa de expert2

1. Precizați etapele metodei BRAINSTORMING
2. Dați exemple de activități de învățare, în care poate fi folosită această metodă

Fișa de expert3

1. Justificați folosirea metodei BRAINSTORMING
2. În ce momente ale lecției poate fi folosită această metodă?

ESEUL DE 5 minute

Motivați necesitatea utilizării metodelor active de învățare

Se citesc 2- 3 eseuri ; se concluzionează

➤ **Incheiere 5 minute**

BRAINSTORMING – completarea siluetei

Ce metode am utilizat, pe parcursul acestei sesiuni de formare ?

Care metodă este apropiată stilului personal de lucru?

La ce ați renunța?

REFERAT- „CREATIVITATEA ELEVULUI ACTIV”

Seminarul Teologic Ortodox „Sf.Andrei”, Galați

P.î.p.: Porumb Daniela

Pentru înfaptuirea cerințelor creativității la lecție, este necesară instaurarea unui climat favorabil “caracterizat printr-o tonalitate afectivă-pozitivă, de exigență și de înțelegere, de responsabilitate”, afirmă Ana Stoica în lucrarea “Creativitatea elevilor”. Tot autoarea continuă, arătând că :”Învățătorii și profesorii creativi determină avântul creativității de la profesor la elev, fenomen urmat de automodelarea copilului în funcție de atitudinile și convingerile devenite ale lui”.

Este necesar ca învățătorul să-i pună pe elevi în situația de a învăța să dobândească cunoștințe în mod independent, să caute soluții noi, originale, să aplice creator cunoștințele.

Învățătorul creativ oferă învățarea într-o atmosferă neautoritară, încurajează procesul gândirii creative. El știe cum să folosească întrebările. Conduita creatoare este provocată de întrebarea operațională potrivită pentru că ea duce la explorare și dezvoltă curiozitatea. Un învățător creativ încurajează elevii să exprime teorii ce par ridicole, să combine materialele și noțiunile în modele noi, originale.

Cadrul didactic trebuie să fie un mediator între elev și lumea înconjurătoare, faptul acesta presupunând:

- Structurarea și restructurarea unui cadru pentru a face posibilă o experiență utilă celor care învață;
- Indicarea experiențelor pe care le pot avea; folosirea posibilității de a experimenta;
- Participarea alături de individ în scopul ameliorării liniilor orientative pentru selectarea unui prilej favorabil experienței;
- Ajutor în folosirea timpului, spațiului, echipamentului;
- Ajutor pentru a extrage din experiența:informații, deprinderi, valori;
- Ajutor pentru interpretarea și evaluarea experiențelor.

În activitatea școlară se face transferul setului de valori propice creativității de la profesor la elev.Colaborarea are tendința de a stimula efortul fiecăruia.

“Dintre modalitățile de manifestare a elevului creativ în activitatea școlara, sunt de remarcat:

- Nu e sociabil în raport cu egalii săi, uneori e sfidător față de profesori;
- Nu e prea conștiincios; învață în salturi;

- Este imprudent; se avântă în răspunsuri înainte de formularea lor în minte;
- E curios, activ; are un nivel superior de aspirații;
- Are încredere în forțele proprii;
- Își asumă riscurile legate de îndeplinirea unor proiecte dificile și curajoase;
- Este perseverent în cautarea de soluții și realizarea proiectului propus;
- Are simțul valorii și atitudine valorizatoare
- Este receptiv la tot ce este nou;
- Cultivă consecvent originalitatea, pentru care are un respect deosebit.

Copilul care are posibilitatea să fie spontan și independent, va putea, în viitor, să fie creativ. De aceea învățământul trebuie să capete un caracter participativ, de aceea învățătorul trebuie să dirijeze, ca un adevărat dispecer- dialogul euristic sau exploatarea ipotezelor.”

Identificarea elevilor creativi

Ana Stoica, în lucrarea “Creativitatea elevilor”, propune o listă ce poate fi utilizată în identificarea elevilor creativi:

- curios, investigator cu întrebări profunde;
- original, în gândire și acțiune, oferă soluții neobisnuite;
- independent în gândire și conduită, individualizată, plin de sine;
- imaginativ, fantezist, povestitor de istorii;
- nonconformist;
- vede corelațiile;
- plin de idei, cu fluentă verbală și conversațională;
- experimentator care încearcă idei noi, produse noi;
- flexibil în idei și gândire;
- persistent, perseverent;
- construiește, reconstruiește;
- preferă complexitatea, se ocupă de mai multe idei în același timp;
- preocupat.

Pentru depistarea elevilor creativi din clasă, am aplicat chestionare elevilor, părinților și profesorilor. Ele și-au dovedit utilitatea. Este necesar să cunoaștem elevii creativi și domeniul în care pot excela în lucrarea “*Invenție, descoperire, creativitate*”, A.D. Moore consemnează: “*Ne deosebim prin capacitățile și talentele individuale, mai puternice sau mai slabe. Stradania de a cultiva talente acolo unde ele nu există le-a stricat multora viața. O primă condiție pentru a fi fericiți în viață constă în a descoperi domeniul pentru care suntem mai bine înzestrați și a folosi talentul astfel identificat pentru scopuri creative*”.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Roco. Creativitate și inteligență emoțională. Iasi: Polirom, 2004
- Educație pentru schimbare și creativitate, Venera – Mihaela Cojocariu, Ed. Didactică si Pedagogică, București,
- Psihopedagogie, Ed. Polirom
- A.D. Moore, “Invenție,descoperire, creativitate” Ed. Didactică si Pedagogică, București,

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici; CREATIVITATEA ÎN CADRUL ORELOR DE TEHNOLOGIE ȘI METODA PĂLĂRIILOR GÎNDITOARE

Prof. ing. gr.I. POSTOLACHE DUMITRITA
-LICEUL TEHNOLOGIC MIHAI VITEAZU VULCAN

Motto: „Punând pe copil să lucreze, îl faci să se intereseze de munca sa, și dai imboldul prețios al simțirilor plăcute care îi tovrășesc acțiunea și plătesc succesul silinței ”.

Alfred Binet

Un sistem de învățământ bazat numai pe achiziționarea de cunoștințe, de modele prefabricate nu va avea șanse de a modela indivizi bine pregătiți care să-și controleze singuri gândirea și să-și folosească toate energiile de care dispun. Sistemul de învățământ trebuie să respecte metodologia creativității astfel încât copilul să prindă curaj să cerceteze necunoscutul, noutatea nemaifiind un obstacol, ci o provocare, creativitatea oferind posibilitatea de a comunica cu sine însuși și cu lumea întregă.

Consider că stimularea potențialului creativ al elevilor reprezintă una din principalele priorități ale educației în condițiile existente la noi, că este necesară dezvoltarea creativității fiecărei personalități. Procesul dat stimulează imaginația și curiozitatea, inițiativa și încrederea în forțele proprii, independența în găsirea variantelor soluții-atitudini atât de solicitate în societatea contemporană.

În literatură de specialitate sunt descrise diferite clasificări ale nivelului creativității ca produs al muncii creatoare:

1. **Creativitatea expresivă** – este o premisă de dezvoltare a formelor superioare de creativitate. Produsele creative se caracterizează prin spontaneitate, fără a viza utilitatea și valoarea socială a lor. Se manifestă la nivel de exercițiu prin diferite soluții productive. Creativitatea expresivă poate fi stimulată prin jocuri de creație, desene cu subiecte liber alese, instituirea unui climat favorabil. Nu se admit observații critice, pentru a nu bloca spontaneitatea activității elevilor.
2. **Creativitatea productivă** – se manifestă prin realizarea unor lucruri utile pe baza anumitor tehnici îmbunătățite. Produsele se deseobesc cu puțin de cele obișnuite, ele nu sunt foarte originale. Stimularea creativității productive se realizează prin învățarea creativă, ce presupune metode de descoperire și problematizare, lărgirea orizontului de cunoștințe, acumularea experienței.
3. **Creativitatea inovativă** – este legată de cea expresivă și cea productivă, dar în procesul ei se caută o soluție nouă, o interpretare originală a unor lucruri cunoscute, prin combinarea ingenioasă a unor elemente. Se descoperă noi relații între obiecte și fenomene, dar cu totul neobișnuite. Inovația de acest fel sporește simțitor productivitatea, îmbunătățește procesul de predare-învățare-evaluare.
4. **Creativitatea inventivă** – reprezintă nivelul creației persoanelor talentate care produc noi idei, soluții, tehnologii.

5. **Creativitatea emergentă** – este nivelul descoperirilor excepționale în știință, creație artistică, tehnică, etc. Calea de la etapa expresivă la etapa de creație emergentă este lungă și cere multe și susținute eforturi intelectuale pentru a educa și forma personalități creatoare.

În cadrul orelor de Educație tehnologică se pot realiza aplicații practice. Orientarea procesului de activitate practică a copiilor trebuie făcută spre reprezentarea propriilor sentimente, atitudini, găsind mijloace proprii de reprezentare, deprinderi de mânăuire și de alegere a instrumentelor și materialelor necesare (carton, hârtie, lemn, paie, polistiren, creioane simple și colorate, cariocă, bețișoare arse la capăt, scobitori, bețe de chibrituri, sârme, material plastic, cauciuc, sticlă, plastelină, hârtie glacee, deșeuri textile , pânză, material din natură, care prin diversitatea formelor și varietatea coloritului, a posibilităților de îmbinare, oferă un cadru larg dezvoltării imaginației și gândirii creatoare (frunzele, semințele, florile, diversele legume și fructe), etc)

În aceste ore se poate dezvolta sensibilitatea estetică contribuind la formarea gustului artistic prin intermediul mijloacelor de realizare a produsului, prin modul de îmbinare și alăturare a materialelor, prin modalitățile de decorare alese. Formarea deprinderilor de prezentare a propriilor idei, sentimente, trăiri, stări interioare prin intermediul culorilor, formelor, proporțiilor acestora etc. În conceperea și realizarea unor lucrări, elevilor li se oferă posibilitatea de a li se dezvolta imaginația, fantezia creatoare, manualitatea, simțul practic, spiritul de echipă, capacitatea de cooperare și colaborare, toate acestea ducând mai târziu la lărgirea ariei de orientare profesională.

Activitatea desfășurată în cadrul activităților practice de la Educație tehnologică stimulează activitatea de cunoaștere a copiilor, permite aplicarea în practică a cunoștințelor însușite, consolidarea și aprofundarea lor. Desfășurarea activităților practice permit educarea și dezvoltarea multor procese psihice (percepția, spiritul de observație, reprezentările, atenția, memoria, gâdirea, imaginația) și a unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, atitudinea creatoare față de frumos, simțul estetic, atitudinea justă față de muncă și rezultatele ei, perseverența, sârguința, hărnicia.

Pentru aceasta profesorul trebuie să știe să aleagă activitățile propuse elevilor, acestea să aibă sens și să prezinte interes, să fie legate nu numai de materia predată dar și de experiența de viață a acestora, fiind capabile să stimuleze efortul personal și să dezvolte motivația pentru lucru.

O altă posibilitate prin care își poate atinge aceste obiective este lucrul în echipă care se bazează pe următoarele **principii**:

1. **Interdependența pozitivă**, conform căreia succesul grupului depinde de efortul depus în realizarea sarcinii de către toți membrii. Echipa este dirijată către un scop comun, stimulată de o apreciere colectivă, rezultatul fiind suma eforturilor tuturor.
2. **Responsabilitatea individuală**, care se referă la faptul că fiecare membru al grupului își asumă responsabilitatea sarcinii de rezolvat;
3. **Formarea și dezvoltarea capacităților sociale**, stimularea inteligenței interpersonale care se referă la abilitatea de a comunica cu celălalt, de a primi sprijin atunci când ai nevoie, de a oferi ajutor, la priceperea de a rezolva situațiile conflictuale.
4. **Interacțiunea față în față** ce presupune un contact direct cu partenerul de lucru;
5. **Împărțirea sarcinilor în grup și reflectarea** asupra modului cum se vor rezolva sarcinile de către fiecare membru în parte și de către colectiv.

Într-o echipă eficientă, membrii se bucură fiecare de succesul celorlalți, sprijină deciziile colegilor și își asumă partea lor de vină când rezultatele nu sunt cele care ar fi trebuit.

Când constituie o echipă, profesorul poate fi tentat să adune laolaltă elevi care gândesc într-un mod asemănător. Acest fapt poate conduce la un mediu de lucru liniștit dar nu cu adevărat eficient. Dacă toți membri echipei au același mod de a privi lumea, va fi puțin probabil ca echipa să crească sau să se dezvolte. A aduna laolaltă indivizi cu păreri diferite poate îmbunătăți calitatea procesului de luare a deciziilor și, cu siguranță, și va spori versatilitatea.

O modalitate de a introduce în echipă diversitatea și versatilitatea este aceea de a lua în considerare modul de gândire al indivizilor. Diferitele moduri de gândire și avantajele acestora sunt foarte clar ilustrate de **Edward de Bono** în ale sale **Șase pălării gânditoare**. Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Nu pălăria în sine contează, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia.

Un profesor modern, va permite inițiativa și spontaneitatea, creativitatea elevului, dar și dirijarea, îndrumarea sa, existența unor relații de cooperare între profesor și elev. Acesta este elementul esențial al învățământului modern.

PĂLĂRIA ALBĂ INFORMATORUL

Gânditorul cu pălărie albă acționează în termeni de fapte și cifre; este neutru și obiectiv. Deși este disciplinat și știe unde vrea să ajungă, nu oferă interpretări personale sau opinii.

PĂLĂRIA VERDE-CREATORUL

Gânditorul cu pălărie verde este creativ. Culoarea simbolizează fertilitatea, dezvoltarea și valoarea semințelor. Este o abordare care generează noi concepte și percepții, spargând modelele convenționale de gândire. Purtătorul pălăriei verzi este util în primul rând pentru căutarea variantelor.

PĂLĂRIA ROSIE-PSIHOLOGUL

Este pentru emoții. Ea acoperă sentimentele obișnuite precum teama, neplăcerea, suspiciunea, dar și pe cele mai complexe, implicate în emiterea de judecăți, cum ar fi intuiția, bunul gust și simțul estetic.

CELE 6 PĂLĂRII GÂNDITOARE

PĂLĂRIA galbenă-OPTIMISTUL

Gânditorul cu pălărie galbenă...

PĂLĂRIA albastră-MODERATORUL

PĂLĂRIA NEAGRĂ-PESIMISTUL

Gânditorul cu pălărie neagră...

Cum se folosește această metodă:

Se împart cele 6 pălării gânditoare elevilor și se oferă tema supusă discuției pentru ca fiecare să-și pregătească ideile .

Aplicația se face la clasa a V-a, la Modulul “ Organizarea mediului construit”- Unitatea de învățare:“Localitatea”, **TEMA: Confectionarea machetei unei locuințe sau a unei zone de locuințe.**

Pălăria poate fi purtată individual – și atunci elevul respectiv își îndeplinește rolul – sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare cooperează în asigurarea celei mai bune interpretări. Ei pot purta fiecare câte o pălărie de aceeași culoare, fiind conștienți de faptul că:

- **Pălăria albastră** → clarifică
- **Pălăria albă** → informează
- **Pălăria verde** → generează ideile noi, creator
- **Pălăria galbenă** → aduce beneficii
- **Pălăria neagră** → identifică greșelile
- **Pălăria roșie** → spune ce simte despre

Cum funcționează această metodă în cazul rezolvării TEMEI primite:

- **Pălăria albastră:** definește sarcina-
 - Care sunt etapele necesare pentru realizarea machetei:
 - Stabilirea tipului de machetă;
 - Realizarea unei schițe pentru macheta stabilită;
 - Alegerea materialelor necesare și modalitatea obținerii lor;
 - Stabilirea uneltelor necesare;
 - Sarcinile pe care le primește fiecare elev din grupă pentru realizarea machetei.
- **Pălăria albă:** oferă informațiile și materialele disponibile în legătură cu TEMA primită;
- **Pălăria verde:** vizează soluțiile posibile;
 - Realizarea schițelor pentru macheta stabilită indicând mai multe posibilități;

- **Pălăria neagră:** evidențiază slăbiciunile fiecărei soluții propuse.
 - Pentru fiecare soluție dată indică care sunt dezavantajele și greutățile ce se pot întâmpina;
- **Pălăria galbenă:** are în vedere posibilitățile reale de realizare a soluțiilor propuse;
 - Pentru fiecare soluție dată indică care sunt etapele ce se pot realiza fără să se întâmpine greutăți;
- **Pălăria albă:** leagă soluțiile de informațiile disponibile, răspunzând la întrebări de genul: “Au soluțiile propuse o bază reală?”;
- **Pălăria roșie:** stimulează participanții să răspundă la întrebări de genul: “Ce simțiți în legătură cu soluțiile propuse?”, “Vă place?”, “Ce credeți că putem face să fie mai frumos?”
- **Pălăria albastră:** alege soluția corectă și trece mai departe.

Pălăriile gânditoare pot fi purtate pe rând de participanți sau toți subiecții antrenați în discuție pot fi sub aceeași pălărie în același timp. Astfel se pot folosi formule de genul: “Hai să încercăm și pălăria verde”, “Căutăm idei noi.” sau “ Să lăsăm pălăria neagră, s-o probăm pe cea galbenă”. Cineva care nu este încântat de ideea pusă în discuție, nu face nici un efort să găsească elemente pentru dezvoltarea ei.

Utilizând tehnica pălăriilor gânditoare, elevul este provocat să schimbe pălăriile, facilitându-se astfel posibilitatea de exprimare, deoarece nu este constrâns să aibe doar o singură perspectivă. O persoană entuziasmată de idee este rugată, ca sub pălăria neagră, să caute dificultățile, neajunsurile.

Avantajele metodei “Pălăriilor gânditoare”:

- stimulează creativitatea participanților, gândirea colectivă și individuală;
- dezvoltă capacitățile sociale ale participanților, de intercomunicare și toleranță reciprocă, de respect pentru opinia celuilalt;
- încurajează și exersează capacitatea de comunicare a gânditorilor;
- dezvoltă competențele inteligenței lingvistice, inteligenței logice și inteligenței interpersonale;
- este o tehnică ușor de folosit, aplicabilă unei largi categorii de vârste;
- poate fi folosită în diferite domenii de activitate și discipline;
- este o strategie metacognitivă ce încurajează indivizii să privească conceptele din diferite perspective.
- determină și activează comunicarea și capacitatea de a lua decizii;
- încurajează gândirea laterală, gândirea constructivă, complexă și completă;

Fiecare pălărie gânditoare reprezintă un mod de gândire oferind o privire asupra informațiilor, sentimentelor, judecăților, atitudinii pozitive, creativității, controlului.

Tehnica pălăriilor gânditoare este folosită pentru a determina indivizii să-și schimbe perspectiva de gândire, să ia în considerație și alte puncte de vedere.

Prin împletirea mai multor metode de lucru (aplicație practică, lucrul în echipă, metoda celor șase pălării) activitatea a fost mult mai interesantă, mai atractivă.

Bibliografie:

1. M.E.C., **Învățarea activă, ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001.**
2. Crenguța Lăcrămioara Oprea, **Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Editura Universității din București, 2003**

INTERCULTURALITATEA – ABORDĂRI TEORETICE ȘI PRACTICE

Prof.Carmen Oana Potoceanu

Colegiul Național „Mircea Eliade” Reșița

Cultura include credințe, tradiții și obiceiuri dobândite într-un anumit context, deci constituie un ansamblu de cunoștințe, atitudini, deprinderi și modele de comportament proprii unui grup social dat, transmisibile prin educație. Termenul *intercultural* este utilizat, de obicei, atunci când vorbim de educație, iar *multicultural*, atunci când este vorba despre o societate diversificată din punct de vedere cultural. Educația interculturală a devenit o temă de actualitate în școala și în societatea românească. Educația interculturală promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului ”eu-celălalt” și a noțiunii de străin, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni. Educația interculturală presupune un demers în spiritul înțelegerii și acceptării diferențelor de limbă, port, tradiții, religie etc. Constantin Cucuș afirmă că aceasta este „o opțiune ideologică în societățile democratice și vizează pregătirea viitorilor cetățeni în așa fel încât ei să facă cea mai bună alegere și să se orienteze în contextul multiplicării sistemelor de valori” .

Educația interculturală își propune să pregătească indivizii și societățile să fie mai atente la dimensiunea culturală a existenței lor. În condițiile sporirii contactelor, ale interacțiunilor posibile, se pot decela două mari seturi de obiective ale școlii interculturale: păstrarea și apărarea diversității culturale a populației școlare. Școala, ca instanță de transmitere a valorilor se va centra pe pluralitatea culturilor pe care mediul multicultural îl presupune.

Aceste două seturi de obiective îngăduie specificări, materializate în conduite interculturale concrete precum:

- Deschiderea spre altul, spre străin, spre neobișnuit. Această deschidere este dificilă, pentru că ne obligă să ne interogăm încrederea în noi, propria noastră viziune despre lume. Dar această interogativitate constituie un prealabil indispensabil pentru capacitatea de a trăi experiențe noi.
- Aptitudinea de a percepe ceea ce ne este străin. Avem obiceiul de a aranja ceea ce este străin după grile de lectură ce ne sunt proprii, de a nu percepe pe altul decât prin modul obișnuit de a simți sau gândi.
- Acceptarea celuilalt ca fiind altul. În întâlnirea cu alteritatea, avem obiceiul de a-l interpreta pe altul ca fiind similar sau identic, fie de a-l percepe ca pe un dușman și a ne îndepărta de el.
- Trăirea situațiilor ambigue, ambivalente. Situațiile ambivalente ne derutează. Nu dorim ambiguitate. Ea ne provoacă frică. Aceste trăiri pot constitui preambulul pentru acceptarea diferitului.
- Aptitudinea favorabilă de a experimenta. În linie generală, noi pretindem rețete, reguli bine fixate. Doar așa ne simțim în siguranță. Este posibil să ne apropiem de altul având curajul de a experimenta, explorând moduri existențiale diferite.
- Alungarea fricii față de altul. Sentimentul de xenofobie face parte din zestrea cea mai veche pe care istoria ne-a transmis-o. Această frică trebuie să dispară pentru a-l primi pe celălalt.
- Capacitatea de a pune în chestiune propriile norme. Privirea spre altul este determinată de sistemul referențial socio-cultural care ne fuzionează comportamentul. Cu cât ne dovedim a fi mai incapabili să ne recunoaștem relativitatea propriului sistem de referință, cu atât rămânem orbi sau insensibili față de ceilalți.
- Neacceptarea utopiei “discursului comunicațional egalitar”. În caz de divergențe de interese, nu trebuie să cedăm principiului după care cel mai tare își pune puterea la încercare, în

fața celui mai slab. Dimpotrivă, trebuie continuată discuția până când cele două părți se regăsesc pe un proiect comun.

- Aptitudinea de a asuma conflicte. Există două tipuri de conduite în cazul divergențelor de interese: una de a refuza să vezi realitatea, punând-o între paranteze, alta de a transforma divergența în ostilitate. Conflictele trebuie asumate cu calm și rezolvate într-o manieră productivă.

- Capacitatea de a recunoaște și a relativiza propriile repere etno și socio-centriste. Asta nu înseamnă să-ți renegi propriile tradiții, ci să nu le transformi în ceva absolut.

Educația interculturală poate fi implementată cu succes în orice școală din țara noastră. Școala mea abordează ideile educației interculturale prin următoarele componente:

- își organizează activitatea într-un mod democratic dând astfel elevilor posibilitatea să se exprime liber, să dialogheze ținând cont de ceilalți, lasându-i să-și asume responsabilități;

- le oferă tuturor elevilor șanse egale, prin participarea la activități extracurriculare, evitând marginalizarea sau izolarea elevilor;

- elevii din cadrul liceului, pot experimenta diverse roluri, pot identifica și analiza raporturi de autoritate în cadrul grupului de elevi sau în cadrul instituției, pot depista abuzurile și pot reacționa la acestea;

- relațiile dintre elevi s-au îmbunătățit datorita cooperării dintre aceștia;

- școala asigură un anumit prestigiu fiecărui elev, eliminând orice urmă de manifestare discriminatorie din comportamentul elevilor.

- implicarea tuturor(elevi/cadre didactice/părinți) în diverse manifestări cultural-artistice și sportive

- dezvoltarea unor parteneriate cu diverse instituții

Activitățile la clasă trebuie să fie orientate spre:

- promovarea interacțiunii și a comunicării între persoane de diferite culturi;

- lupta împotriva viziunilor simpliste, stereotipizate și a discriminărilor ce le provoacă;

- promovarea diversității culturale și descoperirea valorilor culturale;

- conștientizarea diferențelor și a inegalităților lumii, manifestarea responsabilității față de aceste realități;

- formarea abilităților de depășire pașnică a situațiilor de conflict

Școala, ca promotor al educației interculturale, este nu numai un factor de socializare, în sensul unui agent ce transmite cunoștințe, ci și un instrument care ne ajută să înțelegem mai bine lumea din jur, pentru a fi capabili să ținem piept tuturor provocărilor, iar pentru aceasta informația trebuie să fie prezentată nu doar din perspectivă etnocentristă. Metodologia, formele de evaluare, limbajul utilizat, relațiile dintre elevi, organizarea clasei sînt elemente ce influențează și asigură succesul unei educații eficiente.

Dacă dorim să inițiem un proces de educație interculturală, este bine să optăm pentru o pedagogie ce are la bază „construirea cunoașterii”, și nu transmiterea „conținutului cultural”. Nu este important atît volumul cunoștințelor, cît modul în care sînt asimilate și ce beneficii aduc personalității elevului.

Învățarea interculturală presupune o învățare pe tot parcursul vieții, de la o vîrstă fragedă. Dacă ne putem educa copiii de mici că ei nu sunt mai presus decît nimeni și că fiecare persoană trebuie tratată cu șanse egală, cu siguranță vor deveni adulți toleranți ce vor accepta și se vor îmbogăți după urma diversității culturale. Datoria noastră, a cadrelor didactice este aceea de a le oferi copiilor experiențe de învățare care să-i familiarizeze cu diferite culturi.

Bibliografie:

Cucoș, C. – ”Educația. Dimensiuni culturale și interculturale” - , Ed. Polirom , Iași 2000;
Oprea, C., Pedagogie. Alternative metodologice interactive, Ed. Universității București, 2003
Nedelcu, A., Fundamentele educației interculturale, Editura Polirom, Iași, 2008;

Eficiență și calitate în demersul didactic

Societatea contemporană este definită de un proces de modernizare accentuat, manifestat prin predilecția tendințelor de digitalizare și prin inovații tehnologice, astfel impunându-se o restructurare a tuturor domeniilor de activitate. Una dintre componentele esențiale ale societății este educația care pune accentul pe formarea și dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a individului printr-un set de metode și mijloace aplicate sistematic, într-un cadru organizat. Eficiența demersului didactic constă în îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu cele moderne, atent selectate de cadrul didactic în funcție de particularitățile clasei de elevi.

Școala românească este supusă unor provocări tot mai mari, precum cea generată de contextul predării online, impunându-se o regândire rapidă a întregului proces didactic. Astfel, metodele tradiționale de predare-evaluare au fost înlocuite tot mai mult cu cele moderne care au facilitat accesul elevilor la informație. Pentru a-i pregăti pe elevi pentru provocările de zi cu zi, se impune adaptarea la noile tehnologii prin dezvoltarea creativității, a spiritului inovator și competițional.

Învățământul tradițional, fundamentat pe un model pasiv de predare, se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

Profesorului îi revine rolul de a ghida elevul în descoperirea de noi adevăruri prin antrenarea în discuții moderne, menite a încuraja exprimarea propriilor opinii.

Pentru a satisface dezideratele societății moderne, învățământul trebuie să se adapteze și să-și completeze instrumentele utilizate în procesul didactic cu mijloace moderne. De aceea, în reforma învățământului se pot viza câteva direcții pe care să se înscrie modernizarea strategiilor didactice: selectarea acestora în concordanță cu obiectivele propuse, transformarea elevului într-un partener prin consultarea sa în alegerea unei metode și mai ales încurajarea interacțiunilor în colectiv. Înlocuirea activității individuale cu cea în grup sau în echipă este esențială pentru interacțiunea elevilor, facilitând dezvoltarea cognitivă și socială a acestora, creativitatea, imaginația, spiritul analitic și de cooperare, formându-i spre cunoaștere și descoperire. De pildă, *metoda bulgăreului de zăpadă* permite atât activitatea individuală a elevilor care, într-un interval scurt de timp, caută soluții posibile, cât și relaționarea cu ceilalți colegi pentru analizarea soluțiilor găsite. Brainstormingul este o metodă interactivă care antrenează întreaga clasă în emiteria a cât mai multe idei noi pornind de la o întrebare deschisă, problematizantă. Creativitatea individuală și de grup, spiritul de cooperare și cel competițional sunt stimulate prin multe alte metode: *Starburst (Explozia stelară)*, *Problematizarea*, *Tehnica acvariului (Fishbowl)* sau *Mozaicul*.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să uzeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă elevului cadrul de afirmare necesar prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării.

Nu se poate afirma faptul că doar folosirea anumitor metode considerate active asigură succesul activității desfășurate. Chiar și metodele tradiționale pot deveni active prin tactul pedagogic al profesorului care trebuie să fie permanent preocupat de lărgirea orizontului de cunoaștere al elevului. De personalitatea profesorului depinde întregul proces de selectare și aplicare a strategiilor didactice.

Bibliografie

1. Cucuș, Constantin (coord.), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice: curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță*, Editura Polirom, Iași, 2005
2. Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014.

RESURSE DIGITALE PENTRU PRACTICI INOVATIVE LA DISCIPLINA GEOGRAFIE

Prof. Octav Preisler, Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț

Învățământul asimilează astăzi din ce în ce mai multe soluții digitale, de la platforme educaționale complexe (care oferă clase virtuale, soluții de comunicare, creare de conținut didactic, instrumente de evaluare), până la aplicații care promovează jocurile ca mediu de învățare.

Pentru Geografie se deschid astfel variate posibilități de a integra, pe de o parte, resurse proiectate după coordonate pedagogice (softuri educaționale dedicate), dar și numeroase aplicații, care, deși nu au fost concepute în scop didactic, au valențe educaționale remarcabile. Ceea ce urmează este o încercare de a sistematiza aceste resurse, a căror absorbție reprezintă ingredientul principal în aplicarea practicilor inovative la nivelul disciplinei.

1. Platforme educaționale

► **Google Workspace for Education Fundamentals** este o suită gratuită de instrumente ușor de utilizat, oferind resurse concepute sinergic pentru învățare, colaborare și comunicare. Printre cele mai utile aplicații din acest "ecosistem" sunt: *Classroom, Meet, Slides, Docs, Sites, Jamboard, Calendar, Drive, My Maps, Earth, Arts & Culture, YouTube* și altele. Combinarea Google Workspace for Education cu chromebook-urile oferă sistem de învățare eficient și inovator, care sprijină mediul de învățare personalizat.

► **Microsoft Office 365** (varianta gratuită pentru web) oferă programe populare, precum *Word, PowerPoint, Excel, Outlook, OneNote* dar și aplicații care facilitează educația inovativă, cum ar fi: *Teams, Forms* (evaluare), *Sway* (prezentări), *Stream* (video), *SharePoint* (colaborare) etc.

Google vs. Microsoft. Diferența esențială între cele două platforme este că Microsoft oferă suita *Office* atât online cât și în versiune desktop. Astfel utilizatorii pot crea, partaja și stoca documente Microsoft Office printr-un browser sau folosind programul desktop echivalent și pot schimba între cele două după cum consideră de cuviință. Mediul Google este mai puțin complex, dar foarte intuitiv și ușor de folosit, conceput ca un spațiu integrat pentru educație, oferind mai multe funcții disponibile într-un mediu interconectat.

2. Globuri virtuale, hărți, atlase virtuale

Un glob virtual este un software care reprezintă sau modelează tridimensional Pământul sau orice altă planetă. Acest tip de software permite utilizatorului să se deplaseze liber în jurul lumii schimbând poziția și unghiul de vedere.

► **Google Earth/Maps.** Accesarea Google Earth și Maps tinde să înlocuiască folosirea hărții clasice sau a globului, utilizate în mod tradițional pentru localizare, la orele de Geografie.

Google Earth se prezintă în trei variante: Web, pentru mobil și Pro (instalată pe computer). În varianta web pot fi create proiecte/conținuturi didactice de către profesori sau elevi prin adăugarea de imagini sau legături către diverse surse, de ex. Wikipedia (*mashup*).

Google Earth Education oferă resurse educaționale interesante, de ex. evoluția în timp a unor peisaje sau sugestii de activități didactice. Pot fi efectuate tururi virtuale: surse din patrimoniul UNESCO, parcuri naționale din SUA, stadioane celebre, etc. <https://www.google.com/earth/education/>

În fila *MyMaps* pot fi create hărți tematice, pot fi măsurate distanțe, suprafețe, pot fi create trasee. Se pot folosi mai multe fundaluri de hartă. <https://www.google.com/maps/d/u/0/>

Google Earth Pro oferă posibilități de vizualizare și explorare spectaculoasă (3D, tururi virtuale, zboruri virtuale, etc). Se pot efectua exerciții aplicative: măsurate distanțe sau suprafețe, pot fi obținute

profiluri de relief. Elevii pot realiza proiecte pe anumite teme, de exemplu marcarea pe hartă a obiectivelor turistice dintr-un oraș și adăugarea de fotografii pentru fiecare.

► **WorldWind** <https://worldwind.arc.nasa.gov/> este un glob virtual open-source de tip API (Interfață de programare a aplicației), adică un kit gratuit pe care programatorii îl pot folosi pentru a-și construi propriile aplicații. WorldWind oferă un motor de randare geografică pentru alimentarea unei game largi de proiecte, de la sisteme de urmărire prin satelit până la simulatoare de zbor.

► **Marble** <https://marble.kde.org/> este un glob virtual/atlas al lumii gratuit, creat de KDE, o comunitate internațională care dezvoltă softuri open-source. Poate fi instalat pe desktop sau telefon sau poate fi integrat de către programatori în diferite proiecte (widget gratuit). Poate fi folosit ca înlocuitor al Google Earth, având o interfață simplă și intuitivă.

Oferă 15 posibilități de vizualizare a spațiului terestru, plus Luna și constelații. Hărțile se pot descărca pentru uz offline, se pot crea hărți de către utilizatori, se pot măsura distanțe, crea profile de relief etc. Există și un manual de utilizare foarte detaliat, care se poate descărca.

► **MapMaker** <https://mapmaker.nationalgeographic.org/> este o aplicație online în care se pot vizualiza, prelucra/adapta și ulterior descărca diverse hărți tematice globale. Inițial trebuie creat cont. Odată ajuns în Editorul de hărți, se alege o hartă de bază, se pot adăuga straturi pentru a încorpora seturi de date, adnotări (cercuri, linii, etichete de puncte și descrieri etc.) și se poate salva harta pentru accesare ulterioară.

► **MapHub** <https://maphub.net/> este o platformă freemium, care ajută la crearea hărților interactive. Utilizatorii își pot importa propriile date sau să acceseze locațiile cu ajutorul motorului de căutare. De asemenea, MapHub include și abilitatea de a adăuga o mulțime de puncte de interes, a unor etichete cu text, ajută la ilustrarea, cu ușurință, a unor rute între locații, pe harta interactivă.

► **Map Projection Transitions** <https://www.jasondavies.com/maps/transition/> este o interfață de vizualizare a proiecțiilor cartografice, elevii putând compara deformările (de unghiuri, lungimi sau suprafețe) existente pe diverse variante de hărți.

► **QGIS** <https://qgis.org/ro/site/> este un soft gratuit de cartografie digitală, care lucrează cu date georeferențiate (au coordonatele geografice). Informațiile sunt organizate pe straturi suprapuse (de exemplu: un strat al reliefului, unul al apelor, altul al așezărilor omenești etc). Se pot face tot felul de analize ale teritoriului, se pot construi hărți, dar asta implică abilități GIS din partea profesorului, laborator de informatică, resurse de timp mari.

3. Reprezentări virtuale ale spațiului cosmic

► **Stellarium** <https://stellarium.org/>

Stellarium este un planetariu open source, gratuit. Arată un cer realist în 3D, exact ca ceea ce vezi cu ochiul liber, cu binoclul sau cu un telescop. Există și varianta online: <https://stellarium-web.org/>

Poate fi inclus în activități la clasa a IX-a sau a V-a sau activități extrașcolare. Este necesară crearea unui cont. Obiectele cerești observate (cu ochiul liber/binoclu/telescop) pot fi salvate. Ceea ce se observă poate fi partajat prin linkuri.

► **Celestia** <https://celestia.space/index.html>

Este un program software de astronomie 3D, gratuit și open source. Programul permite utilizatorilor să călătorească virtual printr-o versiune simulată a universului nostru. Celestia afișează Catalogul Hipparcos (HIP) de 118.322 de stele și un catalog compilat de galaxii. Celestia oferă instrumente de căutare a eclipselor solare și lunare și de afișare căile orbitale ale planetelor (inclusiv planetelor extrasolare), planetelor pitice, lunilor, asteroizilor, cometelor, sateliților artificiali și navelor spațiale.

► **Solar System Scope** <https://www.solarsystemscope.com/>

Este un model al Sistemului Solar, al cerului nocturn și al spațiului cosmic în timp real, cu poziții

precise ale obiectelor și o multitudine de informații, un fel de enciclopedie dinamică a Sistemului Solar. Are o variantă online, o variantă desktop cu plată și o aplicație gratuită pe telefon.

4. Surse de date statistice

► **UNdata** <https://data.un.org/default.aspx> <https://population.un.org/wpp/>

UNdata este principalul portal statistic al sistemului Națiunilor Unite, care furnizează date de la agențiile ONU și partenerii internaționali.

► **Worldometer** <https://www.worldometers.info/> este un site cu date statistice, rezultatul muncii unei echipe internaționale de dezvoltatori software, cercetători și voluntari cu scopul de a face statisticile mondiale disponibile într-un format accesibil publicului larg. Este un site independent, fără vreo afiliere politică, guvernamentală sau corporativă, finanțat din publicitate automatizată.

Contoarele live de pe pagina de start funcționează pe baza unor algoritmi proprii, care fac estimări în timp real pe baza prelucrării datelor furnizate de cele mai repute organizații și birouri de statistică din lume.

Poate fi o sursă de informații utile și o bază de discuții pentru teme legate de populație, orașe, probleme de mediu. Elevii pot fi provocați să culeagă și să analizeze informații, să studieze grafice, să dezbată prognoze etc.

► **Population Pyramid** <https://www.populationpyramid.net/> este un site foarte util pe partea de geografie umană, cuprinzând numeroase hărți, grafice, piramide ale vârstelor, diagrame, statistici demografice diverse.

► **Earth Null School** <https://earth.nullschool.net/> este o aplicație interactivă on-line de vizualizare a datelor globale hidro-meteo-climatice. Prin intermediul unor animații se pot observa curenții oceanici, circulația aerului pe Glob, etc Se pot observa diversi parametri care țin de atmosferă: temperatura, umiditate, situația anumitor poluanți (CO₂, SO₂).

5. Călătorii virtuale

Prin tururile virtuale oferite de diferite platforme online putem integra în lecție niște „ieșiri pe teren” în locuri greu sau imposibil de ajuns.

► **Google Arts & Culture** <https://artsandculture.google.com/project/360-videos?hl=en>

Oferă acces gratuit la un conținut impresionant: colecții de artă și cultura, tururi virtuale în locații diverse, fotografii și imagini video, simulări ale unor călătorii în spațiu, jocuri educaționale etc Funcția Favorite le poate permite profesorilor să partajeze conținut media personalizat cu sau elevilor să-și creeze propriile materiale pentru anumite proiecte, de ex.

► **National Geographic** <https://www.nationalgeographic.org/society/education-resources/>

Pune la dispoziția profesorilor o librărie vastă de resurse care pot fi inserate în lecții: imagini, video-uri, hărți, infografice, idei de activități didactice etc. Acestea pot fi descărcate sau pot fi partajate linkuri de acces.

► **Site-uri ale unor muzee:** Luvru, British Museum, Galeriile Uffizzi, Museele Vaticanului etc

► **Galeria virtuală a Munților Făgăraș** <https://www.carpathia.org/galerie-virtuala/>

A fost creată de Fundația Consevation Carpathia și redă cadrul natural și și uman al Munților Făgăraș sub forma unei experiențe multimedia. Vizitatorii au la dispoziție șapte săli virtuale: *Păduri, Pășuni alpine, Vârfuri, Floră, Faună, Ape și Comunități*.

6. Resurse pentru creare/descărcare materiale didactice digitale

► **LearningApps** <https://learningapps.org/index.php?overview&s=&category=0&tool=>

Este o platformă gratuită și extrem de ușor de utilizat, cu o varietate de resurse didactice pe care profesorii și elevii le pot utiliza, adapta sau realiza de la zero și care pot fi folosite în orice etapă a unei lecții.

După înregistrare se crează automat un folder unde fiecare utilizator stochează resursele didactice

create sau cele selectate. Pot fi alcătuite colecții de exerciții pe o anumită temă, care să fie distribuite elevilor, iar dacă elevii se înregistrează, se poate urmări progresul lor.

Crearea de exerciții este foarte ușoară, pe baza unor șabloane. Pot fi întrebări-grilă, cu răspunsuri deschise, cu spații de completat, realizare de perechi, de tip puzzle, rebusuri etc. În exerciții pot fi inserate imagini, sunete, clipuri video. Materialele pot fi ușor puse la dispoziția elevilor prin linkuri sau cod QR.

► **Wordwall** <https://wordwall.net/ro>

Wordwall este o altă platformă online în care profesorii pot crea foarte ușor activități interactive pentru sălile de clasă online sau față în față (imprimabile). Wordwall oferă profesorilor o varietate de șabloane pentru realizarea de activități didactice dinamice și cu o grafică atractivă. Din păcate, contul gratuit limitează la 5 numărul resurselor care pot fi create dar în secțiunea *Comunitate* pot fi accesate resurse încărcate de alți utilizatori. Elevii pot face activitățile ca parte interactivă în clasă sau ca teme pentru acasă. Profesorii pot urmări rezultatele activității elevilor.

► **ThingLink** <https://www.thinglink.com>

Este un serviciu web unde putem face ca imaginile, hărțile, schemele etc. să devină interactive, prin inserarea de butoane care adaugă fotografiile, clipuri video, text, fișiere audio, linkuri spre diverse situri (de ex. Wikipedia). Pot fi create astfel scenarii dinamice, care să prezinte un subiect în mod atractiv și care pot fi ușor distribuite elevilor. ThingLink este o companie finlandeză din domeniul educației și tehnologiei media, distinsă în 2018 cu premiul UNESCO pentru TIC în educație.

► **Wakelet** <https://learn.wakelet.com/>

Wakelet este un instrument digital gratuit, utilizat pentru organizarea de resurse multimedia și linkuri pentru a fi distribuite oricui. Similar cu un avizier virtual, Wakelet are și o dimensiune colaborativă: elevii pot încărca teme pe avizierul creat de profesor sau pot realiza aviziere virtuale multimedia, în echipă, pentru a demonstra o idee, pentru a susține o prezentare, pentru a indica și comenta resurse relevante pe o temă dată etc. Se pot crea colecții de materiale pentru o lecție: text, imagini etc, sau chiar lecții prin asamblarea foarte simplă a diverselor materiale multimedia. Acestea pot fi foarte ușor prin linkuri pe Teams, Classroom etc sau prin cod QR care poate fi scanat de elevi.

► **Padlet** <https://padlet.com/dashboard>

Padlet este o aplicație online care permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurință opiniile pe un subiect comun pe un avizier virtual (wall). Peretele este, de fapt, o pagină web unde utilizatorii publică scurte mesaje conținând text, imagini, clipuri video și/sau legături. Poate fi folosit pentru sesiuni de brainstorming, pentru a posta adrese de Internet utile, termeni sau comentarii pe o temă dată. Colaboratorii pot fi invitați prin e-mail sau cu ajutorul URL-ului.

► **Goconqr** <https://www.goconqr.com/en-US>

GoConqr este o platformă gratuită de învățare care permite elevilor și profesorilor să creeze, să descopere și să împărtășească/partajeze resurse de învățare/ conținut de învățare relevant, facilitează lucrul prin proiecte. Goconqr include o suită de instrumente de învățare care acoperă fiecare dintre etapele unui proces de învățare pentru optimizarea rezultatelor, pentru a crea hărți mentale, flashcarduri, prezentări și quiz-uri.

► **Mozaik** https://www.mozaweb.com/ro/lexikon.php?cmd=getlist&let=3D&active_menu=3d

Este o platformă educațională care oferă un conținut impresionant de materiale didactice digitale, pentru mai multe discipline, inclusiv Geografia: lecții complete, simulări 3D, materiale video, planșe, hărți, colecții de imagini, jocuri, etc. Se pot accesa gratuit 5 materiale pe săptămână, pentru accesul complet există variante de abonament.

► **Unsplash** <https://unsplash.com/education> este o platformă care oferă gratuit fotografiile de înaltă rezoluție, probabil cea mai bună sursă de unde putem obține fotografii de calitate fără licență.

Această bază de date vizuale este compusă din imagini donate de companii (de ex. NASA) sau de renumiți fotografi profesioniști. Fotografia este un instrument puternic. Are capacitatea de a informa, de a inspira, de a implica. Prin conectarea la o bibliotecă practic nelimitată de imagini gratuite, profesorii și elevii capătă noi posibilități de a crea sau inova.

7. Resurse digitale interactive (predare-învățare-evaluare)

► **Kahoot!** <https://kahoot.com/>

Kahoot! este un instrument digital de învățare foarte popular, care motivează elevii să învețe prin „gamificare” interactivă. Este o platformă ușor de utilizat pentru crearea de teste și jocuri. Modul obișnuit de lucru este cu afișarea întrebărilor pe videoproiector iar elevii răspund cu propriile dispozitive (de obicei, telefonul mobil). Există și posibilitatea ca elevii să primească și întrebările pe dispozitivul folosit.

Avantajul aplicației Kahoot! este că este antrenantă elevii în activități rapide de evaluare de tip *quiz* desfășurate în mod distractiv, elevii implicându-se cu mult entuziasm.

Profesorul își face un cont pe site unde creează și salvează testele. În clasă, se autentifică pe propriul cont și lansează testul – un cod PIN apare pe ecranul videoproiectat. Elevii intră, de pe telefonul mobil/ tabletă/ computer, în orice browser de Internet, pe adresa *kahoot.it*, unde înscriu PIN-ul, apoi un nume de participant.

În secțiunea *Discover* pot fi căutate teste create de alți autori. În *Library* sunt stocate testele proprii dar și testele favorite găsite în secțiunea *Discover*. În secțiunea *Reports* profesorul primește o mulțime de statistici asupra desfășurării testului: clasament, răspunsurile detaliate pe fiecare elev, situația răspunsurilor pe fiecare întrebare și întrebările care au creat dificultăți, elevii care necesită atenție etc. Secțiunea *Groups* permite crearea de grupuri și colaborarea între membri pentru distribuirea de conținut.

Pe lângă varianta gratuită există trei niveluri cu plată care oferă mai multe tipuri de teste, șabloane de slide-uri, aspecte interactive, integrare PowerPoint, biblioteca de imagini, crearea de cursuri, etc

Elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație dar și în autoeducație.

► **Quizizz** <https://quizizz.com/admin>

Este un instrument asemănător cu Kahoot! Diferența principală în administrarea testului este că nu se folosește videoproiectorul pentru afișarea întrebărilor, ci ele apar pe ecranul telefonului (sau pe tabletă/ laptop/ desktop).

Se pot crea atât teste cât și lecții multimedia care să conțină forme de evaluare (în secțiunea *Create*).

Secțiunea *Explore* permite căutarea unui anumit tip de test din biblioteca aplicației. Secțiunea *My library* conține testele grupate în colecții în funcție de diferite criterii (proprii, descărcate, folosite anterior, etc). Testele create de alți utilizatori pot fi modificate doar dacă se face upgrade (nivelul Super). Secțiunea *Reports* conține rezultatele obținute de fiecare elev care a susținut testul. Datele conținute aici pot fi printate direct din aplicație, pot fi descărcate într-un fișier Excel, sau pot fi trimise prin email. În secțiunea *Classes* pot fi importate clase din Classroom

► **Quizlet** <https://quizlet.com/latest>

Quizlet este o aplicație web dezvoltată pentru a ajuta elevii să achiziționeze informații prin instrumente și jocuri interactive. Este în esență o aplicație de tip flashcard, astfel încât fiecare articol dintr-un set de studiu are două părți: o întrebare/declanșator și un răspuns.

În Quizlet, informațiile sunt organizate în „seturi de studiu” pe care utilizatorii precum profesorii

sau elevii le adaugă în conturile lor. Când folosesc Quizlet, studenții se conectează și aleg setul de studiu adecvat pentru subiectul pe care vor să-l învețe. Acesta poate fi creat de un profesor sau generat de alți utilizatori.

Concepută pentru sesiuni de studiu personal, funcționează bine și ca activitate de tip joc/competiție între elevi/echipe pentru a fixa cunoștințele. Se poate folosi în clasă instrumentul Quizlet Live, o competiție pe echipe care transformă seturile de studiu într-un joc de chestionare colaborativ la clasă.

Poate fi și o modalitate alternativă de a introduce conținut nou, stimulând în același timp lucrul în echipă. Elevii colaborează astfel pentru a selecta răspunsul potrivit, își pot pune în comun cunoștințele pentru a deduce răspunsurile sau pot fi încurajați să caute informații în timp ce joacă jocul. Pe măsură ce elevii învață informații noi, pot fi stimulați să treacă la o gândire de ordin superior, folosind ceea ce au învățat din cardurile flash pentru a aplica, analiza, pune întrebări și crea.

► **Nearpod** <https://nearpod.com/>

Nearpod este un instrument online care le permite profesorilor să folosească predarea bazată pe diapozitive atât în clasă, cât și de la distanță, datorită unui aspect hibrid. Profesorii pot crea o mulțime de resurse interactive de învățare care permit elevilor să se implice în activitate și să învețe prin intermediul dispozitivelor proprii sau celor din școală.

Nearpod este util și ca instrument de evaluare formativă și poate reda vizual eforturile elevilor prin grafice și diagrame ușor de analizat, pentru un „instantaneu” clar al progresului. Nearpod poate folosi, de asemenea, „gamificarea” pentru a face învățarea mai atractivă și mai distractivă. De asemenea, este construit pentru a funcționa bine cu o mulțime de instrumente preexistente, cum ar fi PowerPoint, Google Slides și YouTube. Se pot importa cu ușurință materiale media pentru a face o lecție rapid și simplu, folosind resurse deja existente.

Nearpod le permite profesorilor să creeze lecții de la zero sau să utilizeze biblioteca pe site, pentru a începe și a rula rapid. Se pot importa slide-uri PowerPoint, etc și apoi încărca direct din Nearpod. Acestea vor apărea în bibliotecă, și pot fi îmbunătățite, adăugând caracteristici și activități Nearpod pentru a face lecția mai atractivă. Se pot adăuga imagini, videoclipuri, jocuri, quiz-uri etc, se salvează proiectul și acesta va apărea în biblioteca corespunzătoare, gata pentru elevi.

► **Socrative** <https://www.socrative.com/>

Socrative este un instrument digital utilizat în educație pentru realizarea de teste de cunoștințe sau lansarea unei singure întrebări (grilă, adevărat/fals sau cu răspuns deschis). Permite doar activități în timp real, elevii pot răspunde cu propriile dispozitive (de obicei, telefonul mobil), profesorul primind rapoarte care pot fi ulterior descărcate. Este o aplicație simplă, foarte utilă pentru activități de fixare a cunoștințelor la finalul orei sau obținerea de feedback rapid asupra activității desfășurate.

Avantajul aplicației Socrative este că permite și răspunsuri deschise, care apar pe ecranul videoproiectat pe măsură ce elevii răspund. Ele pot fi apoi discutate frontal.

8. Resurse pentru învățarea prin joc

Gamificarea una dintre cele mai recente tendințe în educație, prin care elevii dobândesc cunoștințe prin joc. Această metodă presupune utilizarea mecanismelor jocurilor și elementelor de proiectare a jocului în procesul de predare-învățare-evaluare. Profesorul devine un conducător de joc care insuflă entuziasmul său copiilor, motivându-i să progreseze. Beneficii:

- îmbunătățește experiența generală de învățare: gamificarea poate fi integrată firesc în lecție, astfel că elevii nici nu-și dau seama că sunt angrenați în achiziționarea de noi informații;
- îi motivează pe elevi să atingă obiectivele propuse;
- le menține trează atenția, învățarea devenind atractivă și distractivă.

► **Seterra** <https://online.seterra.com/ro>

Probabil cel mai cunoscut site de jocuri cu temă geografică este Seterra, care oferă acces la peste

400 de jocuri, personalizabile într-o oarecare măsură. Situl oferă și facilități cu plată (jocuri fără reclamă, salvare jocuri personalizate, clasamente jucători, descărcare hărți, etc).

► **GeoGuessr** <https://www.geoguessr.com/>

Jucătorul apare într-o locație aleatorie în modul Street View, pe care trebuie să o recunoască. Punctele se primesc în funcție de cât de aproape ai fost în precizarea poziției respective pe hartă. Scorurile variază de la 0 (dacă jucătorul a ratat complet) până la maximum 5.000 de puncte. Dacă jucătorul se află pe o rază de aproximativ 200 de metri sau mai puțin față de locație, atunci i se acordă scorul maxim. Un joc constă din 5 runde (deci 5 locații de ghicit), deci cel mai bun joc posibil este să ajungi la un scor de 25.000 de puncte.

În varianta Pro nu mai există limite de timp și se pot crea propriile jocuri. Se pot crea selecții de locuri iar un jucător pro își poate crea astfel propriile hărți, pe care le propune altor jucători.

Nu este un joc educațional tipic, dar Geoguessr inspiră elevii să exploreze lumea și îi încurajează să gândească critic despre ceea ce definește un loc, nu numai aspecte geografice ci și culturale. Acest joc stimulează atenția elevilor și capacitatea lor de a analiza spațiul geografic: căile de comunicație, arhitectura locală, formele de relief, apele, speciile de copaci, oamenii și îmbrăcămintea și, desigur, orice semne sau simboluri pe care le văd și care le ajută la recunoașterea locației respective.

Geogra <https://www.geogra.ro/joc/ro/index.php>

Crossword Labs <https://crosswordlabs.com/>

Cu ajutorul acestui instrument putem crea rebusuri online, care pot fi distribuite elevilor prin linkuri pe platformele de învățare, pot fi salvate în format word/pdf sau imprimate și administrate copiilor.

CONCLUZII

Elevii trăiesc deja în „era digitală”, pentru ei internetul este principalul canal pentru comunicare, informare și studiu. Profesorul inovativ trebuie să fie conectat acestei tendințe și, implicit, să mijlocească procesul de instruire fără a neglija aspecte ca: dezvoltarea gândirii critice, impulsivitatea, comunicării cu ceilalți colegi, munca în colaborare, competențe dezvoltate ierarhic: cunoștințe, înțelegere, aplicare, analiză, sinteză și evaluare

Fără doar și poate, se vor folosi instrumente și accesa site-urile consacrate, recunoscute, evaluate. Este de dorit ca, atât profesorii, cât și elevii să se transforme în consumatori critici de resurse și informații. Prin urmare, competența-cheie care se vrea formată încă din școală este capacitatea de a folosi acest ocean de resurse digitale într-un mod cât mai eficient.

Utilizarea acestor resurse nu trebuie să fie un scop în sine. Ele sunt instrumente pentru atingerea obiectivelor propuse și pot fi îmbinate judicios cu alte metode didactice, în funcție de diverse variabile educaționale. Totuși, este evident că predarea unidirecțională nu mai este interesantă pentru generațiile care au acces la tehnologie. Sunt necesare abordări noi, moderne, iar misiunea profesorului tinde să devină cea de *facilitator/coach*, competent digital, adaptabil și flexibil.

WEBGRAFIE

<https://www.aeseducation.com/blog/quizlet-pros-cons>

<https://aplicatiiutileinscoala.weebly.com/thinglink.html>

<https://www.carpathia.org/ro/prima-galerie-virtuala-dedicata-muntilor-fagaras/>

<https://www.commonsense.org/education/website/google-arts-culture>

<https://data.un.org/default.aspx>

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_21_4964

https://ec.europa.eu/info/education/teaching-methods-and-materials/teaching-methods_en
<https://linkthings.org/2021/08/23/reviewwordwall/>
<https://onlime.ro/10-muzee-virtuale-din-intreaga-lume/>
<https://ourworldindata.org/teaching#population-growth>
<https://www.pcmag.com/reviews/quizlet>
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31089856/>
<https://rm.coe.int/internet-handbook-ro/16809f0b11>
<https://serc.carleton.edu/introgeo/gallerywalk/what.html>
<https://thedigitalteacher.com/reviews/learningapps>
<https://www.populationdata.net/category/demographie/>
<https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/viewpoints/experts/agile-pedagogical-competence.htm>
<https://www.techlearning.com/news/study-productive-failure-a-success-in-education>

ASIGURAREA ȘI IMPORTANȚA CALITĂȚII ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof. NECHIFOR RALUCA

Școala Gimnazială *Alexandru Macedonski*, Craiova

Prof. PRETORIAN CRISTINA

Colegiul Național Militar *Tudor Vladimirescu*, Craiova

Calitatea în educație înseamnă asigurarea pentru fiecare educabil a condițiilor pentru cea mai bună, completă și utilă dezvoltare. Calitatea este dependentă de valorile societății în care funcționează sistemul respectiv de educație. Valorile calității în educație ar putea fi: democrația, umanismul, echitatea, autonomia morală și intelectuală, calitatea relațiilor interpersonale, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, etc. Printre valorile care fundamentează definirea calității în educație se pot enumera: - școala comunică/transmite cultura/civilizația; - școala urmărește satisfacerea nevoilor și intereselor imediate ale educabililor; - școala răspunde nevoilor sociale/comunitare (Oprescu, 2008).

Pentru evaluarea calității educației trebuie identificați și aplicați, în fiecare domeniu, indicatori de performanță: - relevanți - se referă la rezultatele asupra carora școala poate avea influență; - vizibili și măsurabili - cu instrumente cantitative și calitative; - informativi - iau în considerare contextual și situația în care funcționează unitatea școlară și pot fi utilizați în optimizarea activității din școală făcând posibile comparații “transversale” și “longitudinale”; - acceptabili - percepuți ca echitabili, accesibili, ușor de înțeles și de aplicat, ”incoruptibili” și controlabili; - benefici - creează și mențin motivația și satisfacerea grupurilor de interes; - eficienți - din punct de vedere al costurilor (Oprescu, 2008).

Sunt necesare câteva competențe - instituționale, de grup și individuale - pentru a asigura calitatea în educație: - abilitatea de a identifica finalitățile majore ale dezvoltării unității școlare în cadrul sistemului școlar; - crearea unei motivații puternice pentru atingerea acestor finalități; - decizia în legătură cu identificarea rezultatelor sistemului și ale școlii care pot fi corelate cu aceste finalități; - decizia în legătură cu atragerea și folosirea resurselor sistemului și ale școlii; - identificarea procedurilor care vor asigura în mod efectiv atingerea scopurilor propuse. Evaluarea calității în educație va fi centrată pe rezultatele învățării și se va aplica în mod diferențiat în funcție de calificările acordate. Asigurarea și controlul calității în școli se vor face la două niveluri: instituțional, printr-o autoevaluare internă a rezultatelor, realizată de comisia fiecărei unități de învățământ preuniversitar, și transinstituțional, printr-o evaluare

externă realizată de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar-ARACIP (Oprescu, 2008).

Problema asigurării și menținerii calității serviciilor educaționale este una deosebit de importantă cu un impact imediat, dar și pe termen lung asupra beneficiarilor direcți ai acestora - elevii, cât și asupra beneficiarilor indirecți - comunitatea, societatea etc. Calitatea și asigurarea acesteia nu se întâmplă, nu este opțională, ci este o cerință imperativă a timpului pe care îl trăim din cel puțin patru motive: moral (elevii sunt cei cărora trebuie să li se asigure o educație care să fie „cea mai bună”, contextual (școlile sunt într-o interacțiune dinamică și continuă cu societatea și comunitatea cărora le aparțin. Contextul în care acestea își desfășoară activitatea este într-o continuă luptă pentru calitate, ceea ce impune pentru toate instituțiile o creștere a interesului pentru calitate), supraviețuirea (societatea de azi este una concurențială), responsabilitatea (școlile sunt supuse în mod constant aprecierii și evaluării celor pe care îi servește: elevi, părinți, comunitate, societate).

Școala este un bun al comunității și va trebui să dea socoteală pentru ceea ce face, motiv care impune existența unor strategii interne de asigurare și menținere a calității - Oprescu, 2008). Școala românească trebuie să iasă din normele stricte ale ideii de transfer de cunoștințe către elevi, idee care încă mai stă ca temei de bază a tot ceea ce școala face sau trebuie să facă. Școala să fie locul unde elevii primesc informații, dar accentul să nu cadă pe dimensiunea informativă, ci din ce în ce mai mult pe formare, integrare, relaționare (Coroi, 2017). Valorile instituționale și viziunea sunt importante deoarece ele dau direcție și sens instituției, asigură consecvența în acțiune, motivează și promovează angajații, pun bazele culturii școlii (Coroi, 2017). Iată destule motive pentru a acorda o mai mare atenție activității didactice în vederea obținerii unui învățământ de calitate. Nu rareori avem ca subiect de discuție în cancelarie, la cercurile pedagogice sau la ședințele cu părinții problema îndepărtării elevilor de „carte”(declinul învățării). Dar ce facem noi, cadrele didactice, pentru a îndrepta situația? Conform Cadrelor Naționale de Calificări Profesionale, calitatea reprezintă nivelul de satisfacție pe care îl oferă eficacitatea ofertei educaționale din domeniul învățământului și formării profesionale, stabilit prin atingerea unor standarde cerute și a unor rezultate excelente care sunt solicitate și la care contribuie participanții la procesul de învățare și ceilalți factori interesați(Coroi,2017).

Controlul calității include activitățile operaționale desfășurate pentru îndeplinirea cerințelor de calitate prin reglementarea performanțelor. Este un proces de menținere a standardelor, și nu de creare a acestora. Asigurarea calității include procesele planificate și sistematice necesare asigurării unui grad adecvat de încredere că oferta de învățământ

profesional va satisface cerințele de calitate specificate. Activitățile de asigurare a calității nu controlează în mod direct calitatea. Acestea implică de obicei autoevaluarea organizației pe baza unor standarde prestabilite. Prin urmare, aceste activități stabilesc capacitatea organizației de a furniza calificări profesionale la un anumit standard (Coroi, 2017).

Pentru a fi capabili să ne adaptăm la o piață a muncii specifică unei societăți bazate pe cunoaștere, precum este cea europeană, este necesară implementarea unei politici a asigurării calității la nivelul EFP (Educație și Formare Profesională). Această implementare se va face treptat și va putea fi în timp generalizată la întreg sistemul de învățământ și formare profesională, inclusiv educația adulților (Coroi, 2017). Calitatea este legată de valorile și așteptările a trei grupuri principale de utilizatori: participanții la procesul de învățare, angajatorii și societatea în general. Accentul cade pe îmbunătățirea calității procesului de EFP, cu accent pe rezultatele învățării, orientare profesională, sprijin și evaluare. Se promovează învățarea pe parcursul întregii vieți, prin stimularea în rândul tinerilor a unei culturi de stimulare a angajamentelor de învățare pe parcursul întregii vieți. Astfel, participanții la procesul de învățare și experiența de învățare a acestora reprezintă centrul de interes al sectorului EFP. De maximă importanță sunt nevoile participanților angajați în procesul de învățare, precum și cerințele comunității și ale angajatorilor, exprimate într-un mediu mai bine planificat, bazat pe coordonare și cooperare. Inițiativele europene privind asigurarea calității în EFP privesc îmbunătățirea capacității de ocupare a unui loc de muncă, o mai bună corespondență între cererea și oferta de formare și o îmbunătățire a accesului la EFP. Mai mult, în procesul de elaborare și implementare a cadrului de asigurare a calității din România trebuie să existe o reprezentare adecvată a factorilor interesați, în special a partenerilor sociali (Coroi, 2017).

Asigurarea calității educației este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație satisface standardele de calitate. Asigurarea calității exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele anunțate. Ea este astfel promovată încât să conducă la îmbunătățirea continuă a calității educației (Teacher's, 2008). Un plan pentru îmbunătățirea calității la nivelul școlii are în vedere o serie de aspecte cheie privind asigurarea calității care trebuie elaborate, analizate și menținute constant. Managementul calității – asigură calitatea programelor de învățare și promovează îmbunătățirea continuă, cele două coordonate ale unei culturi a excelenței. Conducerea elaborează misiunea, viziunea, valorile, politicile și strategiile instituției și este responsabilă de monitorizarea permanentă a

sistemelor și a proceselor (Teacher's, 2008).

Managementul resurselor (fizice și umane). Organizația oferă elevilor un mediu sigur și armonios, care le oferă sprijin. Spațiile de învățare sunt echipate adecvat, răspund nevoilor colective și individuale ale elevilor. Resursele, metodele de predare și spațiile aferente permit accesul și participarea activă a tuturor elevilor. Angajarea personalului se face după criterii clare (standarde minime privind calificările și experiența) de recrutare și selecție, organizația definește o fișă a postului, pune la dispoziția personalului programe de inițiere și de formare continuă. Proiectare și dezvoltare – organizația este receptivă la nevoile indivizilor, agenților economici și comunității (factori interesați externi), dar și la diferitele nevoi ale elevilor (factori interesați interni). Organizația este preocupată permanent de proiectarea și dezvoltarea unor programe de studiu care să răspundă nevoilor factorilor interesați, programe ce plasează elevul în centrul lor de interes. Acestea au un caracter de includere socială, asigurând accesul și egalitatea șanselor pentru elevi (Teacher's, 2008).

Bibliografie

1. Irina Coroi - Percepția calității în educație, 2017, www.didactic.ro/materiale-didactice/prtceptiacalitatii-in-educatie, pag. 1-9
2. Oprescu Narcis-Doru - Standarde de calitate în învățământul preuniversitar, 2008, www.oldsite.edu.ro/index.php/articles/11220, pag. 1-5
3. Teacher's coner - Tema 2, Gradul II, Managementul calitații în educație, 2008, www.psihopedagogie.blogspot.com, pag. 1-11

ACCENTELE DEMERSULUI DIDACTIC – EXPERIENȚE LA CLASĂ

PRIHOI ANA LUCREȚIA

COLEGIUL NAȚIONAL „I.M. CLAIN” BLAJ

La disciplina **Istorie**, conținuturile învățării sunt organizate pe domenii și reprezintă achiziții de bază, prin care se urmărește realizarea competențelor. Demersul didactic presupune alegerea strategiilor didactice potrivite nivelului clasei de elevi. Metodele, mijloacele, procedeele didactice sunt alese cu mare grijă, ținând cont de dezvoltarea personală, intelectuală și de particularitățile de vârstă ale elevilor.

Situarea activităților de învățare în centrul demersului de proiectare are legătură cu centrarea întregului demers didactic pe elev.

Ca profesor sunt preocupată să creez ocazii de învățare semnificative pentru elevii mei, iar metodele pe care le folosesc reprezintă mijloacele prin care sunt configurate activitățile de învățare ale elevilor. Folosirea metodelor de învățare activ-participative îl apropie pe elev de obiectul de studiu *Istorie*, transformând-o într-o poveste, într-o sursă de exemple pentru organizarea propriei vieți, care să ajute la formarea de atitudini și comportamente, dar și la familiarizarea cu valori.

La acest deziderat contribuie lecțiile de istorie, atunci când se abordează temele:

- *Comunitatea locală și națională.*
- *Copilăria de ieri și de azi în comunitatea locală.*
- *Cunoașterea lumii prin călători.*
- *Popoare de ieri și de astăzi.*
- *Figuri legendare de voievozi, domnitori și conducători locali în opere literare și istorice.*
- *România la cumpăna dintre milenii.*

Consider că, în demersul didactic la clasă, am pus accentual pe competența specifică ***Recunoașterea unor termeni istorici în cadrul unor surse accesibile.*** În acest sens, activitatea de învățare *Realizarea unor organizatori grafici de tip ciorchine pe baza lecturii/audierii unor mesaje cu conținut istoric* am utilizat mai multe tehnici, cum ar fi: tabelul conceptelor, diagrama Venn. *Organizatorul grafic* este o metodă de învățare antrenantă, asigură transferul cunoștințelor, formează deprinderi și abilități de lucru. De asemenea, poate fi folosită și în evaluare, ca parte a predării - sub forma unor secvențe de recapitulare a unor noțiuni teoretice sau la finalul unei unități de conținut.

O altă metodă interactivă utilizată de mine, este metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii și Gândirii) care permite elevului să citească și să înțeleagă în mod activ un conținut/text istoric. Aceasta metodă, am utilizat-o pentru etapa de realizare a sensului – învățare, înțelegere, iar cunoștințele anterioare ale elevilor le-am folosit ca bază de plecare pentru lectura/ascultarea textului.

Competența specifică ***Utilizarea corectă a termenilor istorici accesibili în situații de comunicare orală și scrisă*** este prezentă în programă însoțită de o gamă de sugestii privind

activitățile de învățare. Lista am îmbogățit-o în activitatea curentă și cu alte tipuri de activități de învățare, în funcție de particularitățile clasei de elevi și ritmul de lucru. Am alternat formele de organizare a activității elevilor în echipe, pe grupe, individual, iar în conducerea activității, crearea motivației, încurajarea elevilor prin dozarea sarcinilor de lucru, stimularea interesului pentru studiul istoriei prin redactarea de articole în revista clasei (despre evenimente istorice studiate, transmiterea unui mesaj către o personalitate istorică studiată sau realizarea unei fișe de personaj).

Pentru evaluare am utilizat fișe de lucru, fișa de observare a comportamentului elevului în cadrul activităților de grup, rezolvarea de rebusuri pe teme istorice, probe/teste care să conțină itemi obiectivi și semiobiectivi, Tehnica 3-2-1, examinări orale.

Sursele istorice scrise, textele istorice pot asigura elevului depășirea stadiului achiziției de cunoștințe, folosindu-se de acestea în scopul dezvoltării gândirii și modului de acțiune. Lectura aprofundată a acestor tipuri de texte îi conduce pe elevi spre patru categorii de performanță vizate de itemi, identificate sub forma celor patru procese majore ale înțelegerii lecturii:

- *Extragerea informațiilor explicit formulate.*
- *Formularea unor concluzii directe.*
- *Interpretarea și integrarea ideilor și informațiilor.*
- *Examinarea și evaluarea conținutului, a limbajului și a elementelor textuale.*

Opțiunile în privința conținuturilor au avut în vedere criteriul accesibilității, respectiv cel al relevanței aplicative a acestora.

Acest mod de aplicare a programei răspunde unui principiu de proiectare curriculară care propune valorificarea contextului școlii, în funcție de interesele elevilor, de resursele didactice, de elemente suport pe care le poate oferi școala și chiar de opțiunea pentru un demers didactic mai tradițional sau mai inovativ.

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ

PROF. PRUNCUȚ DANIELA
LICEUL SANITAR „VASILE VOICULESCU” ORADEA

Evaluarea se află în strânsă legătură cu proiectarea activității didactice, asigurând premisele desfășurării în condiții optime a procesului de predare-învățare.

Tipuri de evaluare folosite la orele de limba și literatura română sunt în funcție de de criteriul stabilit. După criteriul momentului în care se integrează în desfășurarea procesului didactic, se poate vorbi de existența a trei tipuri de evaluare: evaluare inițială, evaluare continuă, evaluare sumativă.

În cele ce urmează, mă opresc la **evaluarea sumativă**, care se realizează, de obicei, la sfârșitul unei perioade de instruire de lungă durată, la finalul parcurgerii unei unități de învățare, la sfârșit de semestru/modul, de an școlar sau de ciclu curricular. La finalul fiecărei unități de învățare, metoda propusă este cea a probei scrise.

Testul are ca punct de plecare un text-suport de același tip cu textul de bază studiat în unitatea respectivă. Testul este alcătuit din două părți.

Prima parte, **A**, căreia îi sunt alocate 60 de puncte, se constituie dintr-un item semiobiectiv de tip întrebare structurată, alcătuit la rândul său din 10 cerințe a câte 6 puncte fiecare, toate vizând înțelegerea textului, după cum urmează: cinci cerințe urmăresc nivelul fonetic, lexico-semantic și gramatical, iar cinci cerințe nivelul stilistic-textual. De regulă, cerințele care intră în componența itemului de tip întrebare structurată sunt itemi semiobiectivi cu răspuns scurt, un item obiectiv de tip alegere multiplă și cel puțin un item subiectiv care presupune un răspuns elaborat. Cele zece cerințe ale întrebării structurate evaluează de regulă competențele specifice de tip 2, vizând receptarea textului scris de diverse tipuri, și competențele specifice de tip 4, care au în vedere competența lingvistică, precum și conținuturile asociate acestora, abordate în cadrul unității.

Cea de-a doua parte, **B**, căreia îi sunt alocate 30 de puncte, se constituie dintr-un item subiectiv de tip eseu structurat, reperete fiind centrate pe evaluarea, de regulă, a competenței 3, *Redactarea textului scris de diverse tipuri*, și a competenței 4, *Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise*, evaluându-se doar conținuturile asociate exersate în cadrul unității respective.

Propun în continuare un **model de evaluare sumativă la sfârșitul unei unități de învățare** (cl. a V-a, Unitatea de învățare *Despre mine. Selfie*), însoțit de baremul de corectare:

Citește fragmentul de mai jos. Rezolvă apoi cerințele, pe o foaie separată.

— Ellen, hai să ne-ntrecem pân' la colț!

Annemarie își aranjă mai bine în spate rucsacul voluminos, ca să echilibreze balansul manualelor.

— Ești gata? zise ea privind-și prietena.

— Nu, răspunse Ellen râzând. Știi că n-am cum să câștig, am picioare **mai scurte**. Nu putem merge pur și simplu, ca niște oameni civilizați?

Ellen era o fetiță de zece ani, scundă și durdulie, spre deosebire de înălțuța și supla Annemarie.

— Trebuie să ne antrenăm pentru **întrecerea** de vineri – săptămâna asta sigur câștig cursa feminină. Data trecută am ieșit a doua, iar de atunci m-am antrenat în fiecare zi. Haide, Ellen, **stăru** Annemarie, măsurând distanța până la următorul colț al străzii din Copenhaga. Te rog!

Ellen **șovăi**, dădu din cap și își puse și ea rucsacul pe umeri.

— Of, fie. Gata.

— Start! strigă Annemarie.

Cele două fete începură să alerge de-a lungul trotuarului. Părul blond-argintiu al lui Annemarie flutura în urma ei, în timp ce lui Ellen îi săltau pe umeri cozile brune.

— Așteptați-mă și pe mine! strigă micuța Kirsti, rămasă în urmă.

Însă cele două fete mai mari nu o băgară în seamă. Annemarie a depășit-o imediat pe Ellen, deși i se dezlegă șiretul de la un pantof în timp ce alerga pe strada Østerbrogade, pe lângă magazinașele și cafenelele din cartierul în care locuia, situat în partea de nord-est a Copenhagăi. A trecut râzând pe lângă o bătrână doamnă îmbrăcată în negru, care ducea o plasă de cumpărături. O altă doamnă, mai tânără, care plimba un copil în cărucior, s-a dat la o parte ca să-i facă loc. Colțul era chiar **în față**.

Annemarie ridică privirea, gâfâind, imediat ce ajunse la colț. Se opri din râs. Inima parcă încetase să-i bată.

(Lois Lowry, *Numără stelele*)

A. 60 de puncte

1. Notează câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor evidențiate cu galben. **6 puncte**
2. Scrie câte un antonim pentru cuvintele evidențiate cu verde în textul dat. **6 puncte**
3. Transcrie, din text, trei cuvinte din câmpul lexical *al culorilor*. **6 puncte**
4. Numește felul sunetelor din cuvântul *locuia*. **6 puncte**
5. Menționează felul următoarelor propoziții, având în vedere alcătuirea lor și aspectul predicatului:
 - *Însă cele două fete mai mari nu o băgară în seamă.*
 - *Gata.*
 - *Colțul era chiar în față.***6 puncte**
6. Precizează numele celor trei fete care apar în fragmentul dat. **6 puncte**
7. Alege litera corespunzătoare răspunsului corect. **6 puncte**
Ellen crede că nu are cum să câștige fiindcă:
 - a. i s-a dezlegat șiretul de la pantof în timp ce alerga;
 - b. are picioare mai scurte;
 - c. o împiedică micuța Kirsti.
8. Formulează prima idee principală a fragmentului, menționând cuvântul-cheie al acestuia. **6 puncte**
9. Explică de ce Annemarie vrea să se antreneze în fiecare zi. **6 puncte**
10. Identifică și motivează o trăsătură morală a personajului Annemarie, așa cum reiese din fragmentul dat. **6 puncte**

B. 30 de puncte

Scrie un text de 10-15 rânduri în care să relatezi o întâmplare trăită de tine în timpul unei competiții. În redactarea textului, vei avea în vedere:

- să respecti tema și să prezinți întâmplarea sub forma unei relatări; **12 puncte**
 - să existe introducere, cuprins și încheiere, fiecare idee nouă fiind marcată printr-un paragraf; **3 puncte**
 - să te exprimi corect, clar și adecvat; **6 puncte**
 - să respecti normele de ortografie și de punctuație; **6 puncte**
 - să fii atent/ată la aspectul textului, adică la așezarea în pagină și la felul cum scrii. **3 puncte**
- Notă:** Se acordă 10 puncte din oficiu.

Barem de corectare și notare a testului

A. 60 de puncte

1. Notarea oricărui sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor evidențiate cu galben, de exemplu: *întrecerea* - competiția; *stăruii* - insistă, perseverează; *șovăi-ezită*. 2 p. + 2 p. + 2 p **6 puncte**
2. Scrierea oricărui antonim potrivit fiecărui cuvânt marcat cu verde, de exemplu: *mai scurte*-mai lungi; *în față*-în spate; *ridică*-coboară. 2 p. + 2 p. + 2 p **6 puncte**
3. Transcrierea, din text, a oricăror trei cuvinte din câmpul lexical al culorilor, de exemplu: argintiu, brune, negru. 2 p. + 2 p. + 2 p **6 puncte**
4. Numirea sunetelor din cuvântul *locuia*: l – consoană; o – vocală; c – consoană; u – vocală; i – semivocală; a – vocală 1 p. + 1 p. + 1 p. + 1 p. + 1 p. + 1 p. **6 puncte**
5. Menționarea felului fiecărei propoziții, având în vedere alcătuirea și aspectul predicatului:
 - *Însă cele două fete mai mari nu o băgară în seamă.* – propoziție dezvoltată, negativă;
 - *Gata* – propoziție simplă, afirmativă;
 - *Colțul era chiar în față.* – propoziție dezvoltată, afirmativă 1 p. + 1 p. + 1 p. + 1 p. + 1 p. **6 puncte**
6. Precizarea numelor celor trei fete: Annemarie, Ellen, Kirsti. 2 p. + 2 p. + 2 p **6 puncte**
7. Alegerea literei corespunzătoare răspunsului corect: b. **6 puncte**
8. Formularea primei idei principale, menționând cuvântul-cheie, de exemplu: ideea principală: Annemarie îi propune lui Ellen să se ia la întrecere până la colțul străzii.; cuvântul-cheie: întrecere. 3 p. + 3 p. **6 puncte**
9. Explicarea motivului pentru care Annemarie vrea să se antreneze în fiecare zi, de exemplu: vrea să câștige cursa de vineri, crede că are șanse mari pentru că data trecută a ieșit pe locul doi etc. (răspuns clar, nuanțat: 6 p.; răspuns ezitant: 3 p.; încercare de răspuns: 1 p.) **6 puncte**

10. Identificarea și motivarea unei trăsături morale a personajului, de exemplu: *ambicioasă, perseverentă, putere de convingere* etc. (identificarea trăsăturii morale 2 puncte; motivare clară, nuanțată: 4 p.; motivare ezitantă: 2 p.; încercare de motivare:1 p.) **6 puncte**

2. **30 de puncte**

- respectarea temei și prezentarea întâmplării sub forma unei relatări: a. respectarea temei – o întâmplare trăită de tine în timpul unei competiții: 4 p.; relatarea întâmplării: 8 p. (prezentare detaliată a întâmplării: 8 p.; existența unor sincope în relatare: 4 p.; schematism: 1 p.) **12 puncte**
- existența introducerii, cuprinsului și a încheierii, fiecare idee nouă fiind marcată printr-un paragraf (1 p. + 1 p. + 1p.) **3 puncte**
- exprimare corectă, clară și adecvată (în totalitate: 6 p.; parțial: 3 p.) **6 puncte**
- respectarea normelor de ortografie și de punctuație: respectarea normelor de ortografie (0 – 1 greșeli: 3 p.; 2 – 3 greșeli: 2 p.; 4 sau mai multe greșeli: 1 p.); respectarea normelor de punctuație (0 – 1 greșeli: 3 p.; 2 – 3 greșeli:2 p.; 4 sau mai multe greșeli: 1 p.) (3 p. + 3 p.) **6 puncte**
- așezare în pagină și lizibilitate: așezare în pagină (corectă: 2 p.; cu abateri: 1 p.); lizibilitate: 1 p. (2 p. + 1 p.) **3 puncte**

Notă. Se acordă 10 puncte din oficiu.

Nota se obține prin împărțirea la 10 a punctajului obținut.

BIBLIOGRAFIE:

- *Limba și literatura română. Ghidul profesorului*- clasa a V-a, Editura ART EDUCAȚIONAL

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC
DEMERS DIDACTIC – METODOLOGIE CENTRATĂ PE
COMPETENȚE

profesor pentru învățământ primar: PRUTEANU Smaranda-Lucia

profesor limba engleză: STAN Roxana

Școala Gimnazială ” I. GHE. DUCA”

Localitate: PETROȘANI

Județ : HUNEDOARA

Implementarea educației centrată pe elev prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este necesară în toate etapele învățării. Folosind metode și tehnici, profesorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și elevul fiind parteneri în educație. Asigurăm astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o ”societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru integrarea în societate.

Ne place foarte mult citatul din Maria Montessori –”Descoperirea copilului”, încât îl folosim ori de câte ori avem ocazia deoarece este sugestiv pentru vremurile pe care le trăim și cărora nu doar că trebuie să ne adaptăm, dar, în calitate de dascăli, suntem responsabili și de formarea generațiilor următoare. Citatul este:

“Să nu-i educam pe copiii noștri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Pandemia provocată de virusul SARS-COV2 a fost de asemenea o perioadă în care învățământul a fost pus la grea încercare, cadrele didactice fiind nevoite să facă față și să treacă într-un timp scurt de la predarea față-în-față la predarea exclusiv online, un lucru inedit prin care nimeni nu a mai trecut până la acel moment. De aceea problema cu care ne confruntăm mereu este de a-i pregăti optim pe elevii noștri pentru a reuși într-un viitor pe care nu îl putem prevedea. Învățarea trebuie să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual.

Profesorul este veriga de interacțiune dintre schimbările sociale și formarea personalității elevului. Pentru a asigura aceste interacțiuni cadrul didactic trebuie să fie receptiv și flexibil la schimbare, dezvoltând continuu competența profesională până la cel mai înalt grad de performanță personală. Orice schimbare în cadrul procesului educațional se cere a fi analizată profund de către cadrul didactic, fiindcă de el depinde asigurarea succesului și realizarea unui învățământ de calitate.

Am dori să vă supunem atenției un exemplu de activitate, pe care l-am aplicat la clasa a V-a, când am avut de predat un capitol dedicat destinațiilor de vacanță, locațiilor și aplicarea expresiilor referitoare la orientare, a da și a primi informații despre cum se ajunge într-un anumit loc. Aceste lecții de orientare se predau și în ciclul primar, urmând a fi reluate în etapa învățământului gimnazial.

În prealabil îi rugasem pe elevi să își aducă culori și diferite forme geometrice desenate sau chiar în formă fizică, de plastic, lemn sau orice alt material aveau la îndemână.

Noi, profesorii coordonatori ai activității, am pregătit foi colorate cu diverse nume de străzi, cu treceri de cale ferată, cu opriri pentru mijloacele de transport în comun dintr-un oraș, cu un desen reprezentând un parc, cu un pod construit din carton, cu treceri de pietoni și un curs de apă colorată albastru (...) în principiu cam tot ce putem găsi într-o oraș de dimensiuni mai mari. Le-am așezat pe catedră în forma unei hărți a unui oraș imaginar, folosind toate componentele amintite și am enunțat activitatea. Le-am explicat că am dori să ne ”jucăm” pe roluri – pe rând, elevii vor fi atât ghid în acest oraș cât și turist, care cere informații despre diferite locații, clădiri, evenimente desfășurate în orașul nostru. Elevii au dat un nume orașului și doi dintre elevi au fost rugați să extragă numele primilor participanți la joc dintr-un coșuleț în care am scris pe bucățele de hârtie prenumele elevilor din acea clasă.

În primul rând a fost o provocare pentru a ști să numească locațiile din oraș în limba română, apoi în limba engleză. Acestea au fost predate în clasele din școala primară, la fel ca și prepozițiile de loc, dar acum au fost nevoiți să și le amintească, dar și să învețe altele noi.

În al doilea rând, să poarte o conversație complexă și în termeni respectuoși cu o persoană care le cerea diverse informații. Provocarea a fost de ambele părți: elevul-turist își formula întrebarea, urmând, ca mai apoi, să ceară informații suplimentare dacă nu a înțeles de la elevul-ghid. Elevul-ghid era nevoit să îi răspundă cât mai în amănunt, oferindu-i informații reale de pe harta 3D creată pe catedră.

În al treilea rând, elevii din clasă au jucat rolul de elevi-pietoni, care puteau fi oricând întrebați, în mod politicos, sau puteau interveni, când simțeau nevoia, în conversație.

În al patrulea rând, elevii învățau să exprime și să aproximeze distanțe, să își folosească imaginația în alegerea rutei pe care elevul-ghid o propunea elevului-turist și să coreleze mijloacele de transport cu alte posibilități de deplasare dintr-o locație în alta.

În al cincilea rând, cu ajutorul elevilor-pietoni, puteau să își imagineze chiar și diferite activități pe care elevul-turist ar putea să le desfășoare într-o anumită locație.

Activitățile s-au desfășurat atât în limba română cât și în limba engleză, fiind transpuși exact în situațiile în care sunt turiști într-un alt loc, în vacanță, într-o altă țară.

Am avut un feedback pozitiv din partea elevilor – ei chiar și-au însușit cunoștințele pe care ne-am dorit să le asimileze, și-au dezvoltat capacitatea de a comunica la un nivel puțin mai ridicat decât în ciclul primar și s-au adaptat ușor cerințelor contextului dat.

Considerăm că această activitate a meritat fiecare moment, elevii amintindu-și cu plăcere de ea. Au folosit în conversațiile ulterioare ceea ce au învățat, atât lingvistic cât și din punctul de vedere al orientării în spațiu le-a prins foarte bine la lecțiile de geografie.

Astfel toate limbile străine, dar cu preponderență limba engleză, care este vorbită în toate colțurile lumii, își are aplicabilitate într-o măsură mai mare sau mai mică în fiecare dintre cele opt competențe cheie pe care le cunoaștem și le folosim în demersurile noastre didactice. Astfel, în exemplu pe care l-am dat în rândurile de mai sus apar următoarele competențe cheie:

➊ ➤ comunicare în limba maternă – chiar dacă este vorba de limba maternă, limba engleză contribuie la dezvoltarea acestor aptitudini, deoarece în primii ani de studiu limba engleză se bazează pe cunoștințele limbii materne. Mai mult decât atât, profesorii de limbi străine nu ar reuși să îi învețe pe copii aceste limbi străine dacă nu ar avea limba română și realitatea din jur la care să se raporteze și prin prisma căreia să predea limba străină. Aici rolul profesorului pentru învățământul primar este foarte important și face diferența în multe dintre cazuri.

➋ ➤ comunicare în limba străină – în cazul de față competența a inclus înțelegerea întrebărilor adresate de elevul-turist, exprimarea opiniilor elevilor-pietoni și manierele creative în care elevul-ghid a ales ruta pentru a da indicații precise care i-au fost cerute. Registrul conversației a fost unul de context social, folosindu-se expresii și modalități conversaționale în funcție de dorințe și nevoi.

➌ ➤ competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii – prin activitatea propusă am dezvoltat și aplicarea gândirii matematice pentru rezolvarea unor probleme din spectrul cotidian. Elevii au folosit achizițiile solide de numerație din clasele primare, mai ales elevul-ghid care a fost nevoit să dea informații și asupra distanțelor pe care trebuia să le parcurgă elevul-turist pentru a ajunge la locația dorită. Au folosit gândirea logică și spațială, de orientare pe o hartă și chiar folosirea diferitelor forme geometrice în loc de clădirile orașului, a fost o provocare pentru a denumi formele și culorile alese.

Competența în tehnologie a fost aplicată ca răspuns la dorințele și nevoile umane. Elevii învață să vorbească liber pe baza unei "hărți" sau a unei imagini. Această activitate este, de fapt, un lucru în echipă, ceea ce îi poate ajuta mai târziu la locul de muncă întrucât se pune accentul din ce în ce mai mult pe această competență. Sunt angajatori care îi apreciază mai mult pe cei care au această abilitate, chiar dacă nu au experiența necesară în domeniul în care se angajează. În aceste condiții, genul acesta de activitate este binevenită, pentru că elevii se implică cu plăcere și oferă un feedback pozitiv.

➍ ➤ a învăța să înveți este o altă competență, care iese în evidență din această activitate propusă de noi. Implică conștientizarea procesului și a nevoilor de învățare. De exemplu, unii dintre elevi nu și-au mai adus aminte denumirea locațiilor din oraș pe când alții au dat dovadă de o învățare conștiincioasă și fără pauze în învățare, astfel încât și-au amintit lecțiile din clasele primare. Competența presupune achiziția și procesarea de noi cunoștințe și deprinderi precum căutarea și valorificarea sprijinului exterior pentru învățare; construirea cunoașterii pe baza a ceea ce este deja învățat și pe experiențe de viață pentru a putea aplica apoi noile achiziții acasă, în vacanță cu părinții, la școală și în formarea profesională viitoare. Motivația și încrederea sunt cruciale pentru această competență. Nu puțini au fost elevii care ne-au povestit în toamnă, cu mândrie, că au fost un sprijin pentru părinții lor în deplasările în afara țării pentru că s-au descurcat la nivel conversațional și chiar au rezolvat mici probleme ivite la recepție sau pe drumul până la destinație. Aceste lucruri le-au dat încredere în ei și i-au motivat pentru a învăța și a se perfecționa în limba engleză văzând că are o aplicabilitate imediată.

➎ ➤ competențele sociale și civice – fiind puși, pe rând, în rolul de elev-turist, elevii au conștientizat cât este de important să ofere sprijin la nevoie și să participe activ la viața socială. Și-au dezvoltat sau chiar descoperit sentimentul de empatie față de colegul lor cu care au fost puși să converseze spre rezolvarea unei situații în viața civică. Elevii-pietoni s-au implicat activ și în mod democratic în conversația celor doi ori de câte ori au simțit nevoia de a o face.

⑥ ➤ spirit de inițiativă și antreprenoriat - transformare ideilor în acțiune. Au fost creativi în alegerea rutelor, a evenimentelor în desfășurare în oraș și și-au asumat riscurile de a fi contraziși de elevii-pietoni când nu dădeau informații precise sau când îi indicau elevului-turist un traseu mult prea ocolitor. Această activitate i-a sprijinit pe elevi pentru a fi deschiși oportunităților ivite și a răspunde ”prezent” la activități sociale pentru promovarea valorilor etice și a bunei guvernante. În cadrul acestei activități, i-am determinat pe elevi să lucreze cooperant și flexibil, să răspundă pozitiv întrebărilor și provocărilor și să-și identifice punctele slabe și punctele forte.

Pentru a trage o concluzie, dorim să pornim de unde am început: de la competențe și de la educația centrată pe elev. Este cunoscut faptul că pasivitatea din clasa de elevi, generată de predarea tradițională, axată preponderent pe metode expositive, nu produce învățarea decât în foarte mică măsură. Pentru o învățare semnificativă nu este suficient ca elevii doar să asculte ceea ce povestește/explică profesorul, oricât de profunde și clar structurate ar fi ideile acestuia. Cercetările au demonstrat că, de fapt, cauza fenomenului rezidă în modalitatea de funcționare a creierului, acesta nefiind un simplu receptor de informație: creierul procesează informația. Așadar, elevii înșiși trebuie să organizeze informația auzită și văzută într-un tot ordonat și semnificativ, astfel că, dacă acestora nu li se oferă oportunitatea de a discuta, a analiza, a cerceta, a acționa – învățarea nu este temeinică. Considerăm că organizarea procesului instructiv centrat pe persoana celui educat reprezintă un cadru favorabil pentru ca elevii să fie motivați și să învețe aprofundat.

Limba engleză este o disciplină școlară privilegiată datorită varietății de activități care pot fi folosite, astfel încât elevul să fie interesat, să învețe cu drag și să vadă rezultatele și aplicabilitatea imediate cunoștințelor învățate în cadrul orelor de limba engleză. Iar limba română, un ajutor de nădejde în situațiile în care transpun cuvinte pe care nu le cunosc încă în limba engleză.

Kant, referindu-se la educație, afirma: „Educația este cea mai mare și mai grea dintre problemele ce i s-au dat omului spre rezolvare. În acest sens, profesia cadrului didactic devine cea mai importantă și mai dificilă dintre arte care trebuie să dea o formă frumoasă, dar în același timp puternică și bine articulată unui suflet care nu se vede, și care nu iartă prea ușor încercările greșite”.

Fiecare elev este unic și are aspirația de a crește în unicitatea sa, de a se integra activ și a avea succes. Drept urmare, influența pedagogică se reflectă cel mai des în universul spiritual al elevului. Devenirea personalității elevului este apanajul unei educații de calitate realizate prin competența profesională a cadrului didactic care trebuie să reacționeze eficient la schimbare.

Bibliografie :

1. Corjân M. ,” Suport de curs Metode didactice și tehnici interactive de instruire”, C.C.D., Suceava, 2005;
2. Stanciu M. , ”Didactica postmodernă”, Editura Universității, Suceava, 2003;
3. Cerghit I., ”Perfecționarea lecției în școala modernă”, E.D.P., București, 1983;
4. Joița E., ”Metodologia educației. Schimbări de paradigmă.”, Iași: Institutul European, 2010;

5. Păun E., "Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică", Iași: Polirom, 2017;
6. Singe P., "Scoli care învață: a cincea disciplină aplicată în educație", București: Editura Trei, 2016;
7. Flueraș, V., "Gândirea laterală și scrisul creativ", Ed. Casa cărții de știință, Cluj-Napoca, 2008;
8. Roco, M., "Creativitate și inteligență emoțională, Ed. Polirom, Iași, 2004;
9. Sarivan, L., Gavrilă, R., Stoicescu, D., "Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev", Educația 2000+, București, 2009.

Abandonul școlar: Efectul genului și al relației profesor-elev asupra abandonului școlar în rândul elevilor din mediul rural din România

Puha Ionel-Cristinel

Liceul Tehnologic Ion Nistor Vicovu de Sus, jud. Suceava

1. Introducere

În ciuda eforturilor susținute ale instituțiilor competente, România se situează, conform unui raport Eurostat din 2019, în mod constant peste media Uniunii Europene în ceea ce privește rata abandonului școlar timpuriu, fiind țara cu a treia cea mai mare rată de abandon școlar timpuriu din Uniunea Europeană. Acest trend este cu atât mai pronunțat în mediul rural, unde elevii se confruntă cu numeroși factori care contribuie la părăsirea timpurie a sistemului de învățământ, precum sărăcia, accesul limitat la resurse educaționale, absenteismul, dar și lipsa unui sistem care să ajute elevii care întâmpină dificultăți în înțelegerea materiei predate, sau care au rămas sub nivelul de pregătire al clasei. Aceste date sunt confirmate de un raport al Institutului Național de Statistică care afirmă că rata abandonului școlar în mediul rural este aproape de două ori mai mare decât în mediul urban. Acest lucru se datorează diferiților factori precum sărăcia, lipsa infrastructurii și nivelul scăzut de educație al părinților.

Numeroși factori au fost studiați în relație cu rata abandonului școlar în rândul elevilor din România. Factori precum genul elevilor, absenteismul, nivelul de trai, accesul facil la instituțiile de învățământ au intens explorări. Cu toate acestea, problema abandonului școlar este una mai complexă. În zonele rurale, multe familii trăiesc în sărăcie și se luptă să-și facă rostul. De multe ori se așteaptă ca copiii să contribuie la veniturile familiei lucrând la câmp sau îngrijind animalele. Acest lucru poate duce la absenteism sau la abandonarea totală a școlii. În plus, zonele rurale nu au adesea infrastructura necesară pentru educație, cum ar fi transportul adecvat, accesul la internet și facilitățile școlare. Acest lucru face dificil pentru copii să meargă la școală în mod regulat, mai ales pe vreme nefavorabilă.

Mai mult decât atât, mulți părinți din zonele rurale au ei înșiși un nivel scăzut de educație, ceea ce îi poate duce în imposibilitatea de a oferi sprijin adecvat pentru educația copiilor lor. Este posibil să nu înțeleagă importanța educației sau cum să-și ajute copiii cu temele.

Aceste date semnaleză necesitatea acordării unei atenții sporite factorilor care împing elevii să renunțe la idea de a-și continua studiile dincolo de învățământul gimnazial. Criza sanitară din ultimii ani a afectat profund sistemul de învățământ. Activitatea din majoritatea instituțiilor de învățământ a fost suspendată sau mutată în mediul online. Școlile din mediul rural, unde rata abandonului școlar este deja mai ridicată, au fost cel mai afectate. Un procent semnificativ din elevii din mediul rural nu au avut acces constant la un calculator sau la un calculator cu o conexiune la internet. De asemenea, suspendarea cursurilor a dus la întreruperea programelor gândite pentru sporirea prezenței la școală, precum *Cornul și laptele*, care pentru mulți elevi care trăiesc în condiții precare, reprezenta o motivație în plus pentru a se prezenta la școală. Așadar, riscul de abandon școlar în mediul rural din România este așteptat să crească.

Acest trend îngrijorător ridică necesitatea înțelegerii mai aprofundate a factorilor care sporesc riscul de abandon școlar, dar și a celor care ar putea acționa ca factori protective în fața abandonului școlar. Studiul de față își propune să exploreze problema abandonului școlar în rândul elevilor de clasa a VIII-a din mediul rural. Acest studiu își propune să examineze relația dintre genul elevilor ca factor de risc și rata abandonului școlar. Mai mult, calitatea relației profesor-elev va fi examinată ca factor protectiv împotriva riscului de abandon școlar.

2. Review-ul literaturii

Potrivit datelor publicate de Ministerul Educației Naționale în anul 2021, rata de abandon școlar timpuriu în România a fost de 12,6% în anul 2020. Rata abandonului școlar în țara noastră este peste media înregistrată în cadrul țărilor din Uniunea Europeană, fiind în top trei țări cu cea mai mare rată a abandonului școlar. Criza sanitară din ultimii ani a condus la mutarea cursurilor în mediul online, este de așteptat să agraveze mai mult acest fenomen. Rata de abandon școlar timpuriu este deja mai mare în mediul rural decât în mediul urban, cu o diferență de aproximativ 6 puncte procentuale. Evenimetele care au blocat sistemul de învățământ în ultimii ani au afectat în principal elevii din mediul rural. Foarte mulți elevi nu au avut acces la un calculator sau la un calculator cu conexiune la internet pentru a continua lecțiile în mediul online.

Abandonul școlar este definit ca procentul de elevii cu vârste cuprinse între 16 și 24 de ani care nu sunt înscriși la școală și care nu au obținut o diplomă de liceu (Alexa, & Baciu, 2020).

Datele arată, de asemenea, că rata de abandon școlar timpuriu este mai mare în rândul băieților decât în rândul fetelor, cu o diferență de aproximativ 2 puncte procentuale (Centrul National de Politici și Evaluare în Educație: Unitatea de Cercetare în Educație, 2021

În ceea ce privește cauzele abandonului școlar timpuriu, acestea pot fi multiple, cum ar fi dificultățile financiare, lipsa de interes pentru școală sau probleme de sănătate. De aceea, este important ca autoritățile și instituțiile de învățământ să ia măsuri pentru a preveni abandonul școlar și pentru a oferi elevilor șanse egale de a-și dezvolta potențialul și de a-și atinge obiectivele în viață (Alexa, & Baciu, 2020, Gil et al., 2019, Shahidul & Karim, 2015) .

Calitatea relației profesor-elev este o componentă centrală a mediului școlar al elevului și s-a dovedit a fi legate de implicarea elevilor la școală și persistența în școala secundară.

Bergeron et al. (2011 apud Noble et al., 2020) au evaluat relația dintre relațiile profesor-elev și intenția de abandon școlar la un eșantion mare de studenți canadieni. În timp ce relațiile pozitive dintre profesor și elev au fost un predictor negativ al abandonului școlar, relațiile negative cu profesorii au fost un predictor deosebit de puternic al abandonului școlar, reprezentând 14% din variația intenției de abandon școlar dincolo de sex, vârstă și statut socioeconomic.

În timp ce literatura de specialitate (Buzgar et al., 2021; Noble et al., 2020) demonstrează importanța relațiilor pozitive profesor-elev în stimularea angajamentului elevilor și confirmă corelația negativă dintre relațiile profesor-elev și riscul abandonului școlar timpuriu, rămân lacune importante de explorat. Un decalaj primar se referă la modul în care relațiile profesor-elev au fost conceptualizate. Relația profesor-elev a fost măsurată în termeni de apropiere, dependență și conflict. În ciuda conceptualizărilor populare bazate pe atașament ale relațiilor profesor-elev. Implicarea profesorilor în activitatea lor didactică este un proces activ care nu poate apărea pasiv din partea elevilor care experimentează căldură și grijă din partea profesorilor lor; o relație de lucru implică de obicei contribuția tuturor părților.

În timp ce încrederea, atașamentul și sprijinul emoțional par a fi semnificativ importante în influențarea angajamentului și persistenței elevilor în clasă (), atașamentul emoțional poate să nu fie singurul aspect al relației dintre doi parteneri de lucru. Colaborarea activă a elevilor cu profesorii lor în deciziile privind direcția și valoarea educației lor nu este măsurată în această literatură și poate avea un impact asupra comportamentelor active de implicare și participare la

clasă. Abordarea acestui decalaj în cercetare ne-ar permite să înțelegem mai bine asocierea dintre relațiile profesor-elev și implicarea care este necesară pentru a determina asocierea cu abandonul școlar.

Studiul Noble și colaboratorii (2020) a urmărit să investigheze alianța de lucru între elevi și profesori ca un cadru mai larg de relații într-un cadru de liceu. Mai exact, obiectivul principal a fost de a examina utilizarea cadrului de alianță de lucru în relațiile profesor-elev pentru a prezice riscul de abandon școlar al elevilor. Rezultatele au demonstrat că alianța de lucru școlară evaluată de elevi a prezis riscul de abandon școlar și că relația a fost mediată parțial de implicarea studenților. Aceste rezultate oferă dovezi pentru validitatea conceptului de alianță de lucru ca o conceptualizare utilă pentru relațiile profesor-elev și ne îmbunătățesc înțelegerea despre alianța de lucru într-un cadru de școală secundară.

3. **Designul cercetării**

3.1. **Variabile**

Variabile independente:

1. Genul elevilor: feminin vs. masculin
2. Calitatea relației profesor elev

Variabile dependente:

1. Riscul de abandon școlar

3.2. **Ipotezele cercetării**

Ipoteza numărul 1: Există un efect al genului elevilor asupra riscului de abandon școlar în sensul că participanții de gen masculin vor înregistra un risc mai ridicat de abandon școlar comparativ participanții de gen feminin.

Ipoteza numărul 2: Există o corelație semnificativă și negativă între calitatea relației elev-profesor și riscul de abandon școlar.

3.3. **Metodologia cercetării:**

3.3.1. Eșantion

La studiu au participat 15 de elevi înmatriculați în clasa a VIII-a în mediul rural din România.

3.3.2. Procedura de culegere a datelor

Elevii au fost abordați în vederea participării la studiu prin intermediul instituției de învățământ. Aceștia au fost informați de desfășurarea unei cercetări privind factorii care influențează succesul academic și invitați să participe. Înainte de a fi incluși în studiu părinții au fost rugați să semneze un formular de consimțământ care explică scopul studiului și ce presupune participarea la studiu.

Copii au fost rugați să completeze instrumentele aferente în timpul orei de dirigiență. Înainte de începerea completării chestionarelor, elevilor li s-a explicat modalitatea de completare a instrumentelor și li s-a cerut acordul verbal de participare la studiu. După terminarea completării instrumentelor, acestora li s-a făcut un scurt debriefing. Copii au fost întrebați dacă le-a plăcut să ia parte în interviu și dacă ar mai fi de acord să mai participe odată.

3.3.3. Instrumente

Pentru evaluarea *riscului de abandon școlar* s-a folosit *Chestionarul de evaluare al riscului de abandon școlar (2013)*. Acest instrument include 28 de itemi și a fost conceput pentru Proiectul European de reducere a ratei de abandon școlar Stay@School, Comenius. Participanților li se cere să evalueze gradul lor de satisfacție privind școala, relația lor cu profesorii și colegii, precum și interesul lor general pentru școală folosind o serie întrebări închise, cu variante de răspuns. Spre exemplu, ”Cât de mulțumit ești de notele tale de la școală”, ”În ultimul semestru ai avut probleme pentru că ai chiulit de la ore?”, ”Ți se par interesante materiile pe care le studiezi la școală?”. Răspunsurile participanților au fost evaluate folosind o grilă standard de scorare. Răspunsurile care au indicat un risc de abandon școlar au primit un scor de 1 sau 2 puncte. La final a fost calculat un scor total privind riscul de abandon școlar pentru fiecare participanți.

Calitatea relației profesor-elev a fost evaluată folosind Scala de evaluare a relației profesor-elev (Caballero, & Andre, 2010) alcătuită din 36 de itemi. Scala este concepută pentru a fi utilizată de elevi în vederea evaluării calității relației pe care aceștia o au cu un anumit profesor folosind itemi precum ”Profesorul meu oferă suport tuturor elevilor.”, ”Profesorul meu are o atitudine pozitivă în fiecare zi”, ”Î/O admir pe profesorul/ profesoara mea.” Participanții sunt

rugați să evalueze în ce măsură sunt de acord cu aceste afirmații folosind o scală Likert în 5 trepte 1 trepte unde 1 înseamnă ”Dezacord total” iar 4 înseamnă ”Acord total”.

Date privind *genul participanților*, dar și alte date relevante pentru definirea lotului de participanți au fost de asemenea colectate.

3.3.4. Strategia de analiză a datelor

Pentru a analiza efectul pe care variabila genul elevilor îl are asupra riscului de abandon școlar se vor folosi **teste T pentru eșantioane independente**. Se va cerceta efectul pe care variabila independentă genul elevilor cu nivelurile feminin și masculin îl are asupra variabilei dependente riscul de abandon școlar.

Pentru a analiza asocierea dintre calitatea relației profesor elev și riscul de abandon școlar se va folosi **corelația Pearson**.

4. Rezultate

În acest studiu s-au colectat date privind calitatea relației elev-profesor și riscul de abandon școlar al elevilor de clasa a VIII-a din mediul rural care au participat la studiu. Au fost colectate, de asemenea, și alte date descriptive, relevante pentru lotului participanți în acest studiu.

Ipoteza numărul 1: Există un efect al genului elevilor asupra riscului de abandon școlar în sensul că participanții de gen masculin vor înregistra un risc mai ridicat de abandon școlar comparative cu participanții de gen feminin. A fost efectuat un test t pentru eșantioane independente pentru a compara riscul de abandon școlar raportat de participanți de gen masculin și riscul de abandon școlar raportat de către participanții de gen feminin. Rezultatele au relevat o diferență semnificativă între scorurile medii ale participanților de gen masculin ($M=39.62$, $AS=2.19$) și scorurile medii ale participanților de gen feminin ($M=23.57$, $AS=6.03$) în ceea ce privește riscul de abandon școlar; $t(13)=6.17$, $p=0.01$. Participanții de gen masculin au obținut scoruri medii semnificativ mai ridicate privind riscul de abandon școlar comparativ cu participanții de gen feminin.

Tabelul 2: Diferențele dintre participanții de gen feminin și participanții de gen masculin privind riscul de abandon școlar.

	<i>Genul</i>				<i>T (df=13)</i>	<i>p</i>
	<i>Masculin</i>		<i>Feminin</i>			
	<i>M</i>	<i>AS</i>	<i>M</i>	<i>AS</i>		
<i>Riscul de abandon școlar</i>	<i>39.62</i>	<i>2.19</i>	<i>23.57</i>	<i>6.03</i>	<i>6.17</i>	<i>p<0.001</i>

Ipoteza numărul 2: Ipoteza care presupune existența unei corelații semnificativă și negative între calitatea relației elev-profesor și riscul de abandon școlar a fost testată folosind corelația Pearson. Rezultatele au indicat că o corelație negativă, semnificativă și puternică între riscul de abandon școlar și calitatea relației profesor-elev ($r=-0,89$, $p<0.001$).

5. Discuții

Acest studiu a urmărit să analizeze influența pe care genul și calitatea relației elev-profesor o au asupra riscului de abandon școlar în rândul elevilor care încheie ciclul de învățământ gimnazial în mediul rural din România.

Rezultatele obținute confirmă ipoteza conform căreia genul are un efect semnificativ asupra riscului de abandon școlar în rândul elevilor care termină clasa a VIII-a. Un test t pentru eșantioane independente a relevat că elevii băieți din mediul rural prezintă un risc de abandon școlar semnificativ mai mare comparativ cu elevele din același eșantion. Aceste rezultate sunt congruente cu rezultatele obținute de studii anterioare (Alexa, & Baciu, 2021; Gil, Antelm-Lanzat, Cacheiro-González, & Pérez-Navío, 2018; Shahidul, & Zehadul Karim, 2015). Buzgar, Opre, Pinteș, și Opre (2021) au analizat impactul unui program complex de intervenție, dezvoltat în scopul prevenirii și reducerii abandonului școlar pentru 242 de elevi din medii defavorizate din județul Vâlcea. Rezultatele au indicat că băieții au prezentat un risc semnificativ mai mare de abandon școlar comparative decât băieții. Mai mult decât atât, băieții au obținut în continuare rezultate mai slabe în urma programului de prevenire a abandonului școlar desfășurat de autori.

Rezultatele obținute confirmă ipoteza că există o relație semnificativă între riscul de abandon școlar și calitatea relației profesor elev. Rezultatele obținute au relevat o corelație negativă puternică și semnificativă între riscul de abandon școlar al elevilor și calitatea relației pe care

aceștia o au cu profesorul lor diriginte. Așadar elevii care au raportat o relație caldă, suportivă și non-conflictuală cu profesorul de la clasă au raportat de asemenea un risc mai scăzut de abandon școlar. Aceste rezultate sunt susținute de studii anterioare precum cele desfășurate de Alexa și Baciu (2021) sau Buzgar și colaboratorii (2021)

6. Concluzii

Analiza datelor de înscriere la școală din ultimii 9 ani academici arată o scădere constantă a nivelurilor de înscriere a elevilor în ciclul de învățământ primar și gimnazial, acesta din urmă fiind cel mai afectat, cu o scădere de 12,6% 2017-2018 comparativ cu 2009-2010 (Raportul Ministerului Educației și Cercetării privind înscrierea elevilor în învățământul de stat, 2021). În ciuda eforturilor instituțiilor competente, România se situează, conform unui raport Eurostat, în mod constant peste media Uniunii Europene în ceea ce privește rata abandonului școlar. În 2019 România s-a situat pe locul trei în ceea ce privește rată abandon școlar timpuriu în Uniunea Europeană.

Reducerea abandonului școlar reprezintă o prioritate pentru România, și necesită acțiuni coordonate la nivel național, regional și local pentru a sprijini elevii și pentru a le oferi oportunități egale de a obține o educație de calitate.

Acest studiu și-a propus să cerceteze factorii care contribuie la sporirea riscului de abandon școlar pentru elevii care finalizează învățământul gimnazial în mediul rural din România. În cadrul acestui studiu am aruncat o privire mai atentă asupra genului elevilor ca factor de risc al abandonului școlar și asupra calității relației profesor-elev ca factori protectivi al abandonului școlar. Influența genului asupra riscului de abandon școlar a fost analizat în numeroase studii anterioare (Alexa, & Baciu, 2021; Gil, Antelm-Lanzat, Cacheiro-González, & Pérez-Navío, 2018; Shahidul, & Karim, 2015). Însă puține studii (Noble et al., 2020) au analizat relația dintre calitatea relației profesor-elev și riscului de abandon școlar în rândul elevilor de clasa a VIII-a din mediul rural din România.

Rezultatele obținute în urma analizelor statistice au confirmat ipotezele propuse de acest studiu. Elevii băieți din mediul rural prezintă un risc semnificativ mai mare de abandon școlar comparativ cu colegele lor. Aceste rezultate sunt congruente cu rezultatele obținute de studii anterioare (Alexa, & Baciu, 2021; Gil, Antelm-Lanzat, Cacheiro-González, & Pérez-Navío, 2018;

Shahidul, & Karim, 2015). De asemenea, rezultatele au relevat o corelație negativă și semnificativă între calitatea relației profesor-elev și riscul de abandon școlar. Multe studii care aborează problematica abandonului școlar se centreză în particular asupra studierii factorilor care sporesc riscul de abandon școlar. Puține studii aruncă o privire asupra factorilor care contribuie la reducerea riscului de abandon școlar. Studii anterioare (Gil, et al., 2019) au concluzionat că factori precum abilitățile elevilor și motivația acestora constituie factori protectivi împotriva abandonului școlar. Factori sociali precum așteptările și încurajările părinților, implicarea în activități extracurriculare, și un mediu școlar cald și motivate joacă de asemenea un rol important în reducerea abandonului școlar. Studiul desfășurat de noi relevă calitatea relației profesor elev ca un factor demn de explorat în cercetarea abandonului școlar din România. Totodată, cercetările în acest domeniu au arătat că cele mai eficiente strategii de reducere a abandonului școlar necesită intervenții preventive pentru copiii cu risc de a abandona școala înainte de a intra în liceu.

7. Bibliografie

Alexa, S., & Baciu, E.-L. (2021). *School Dropout and Early School Leaving in Romania: Tendencies and Risk Factors*. Revista Românească Pentru Educație Multidimensională, 13(2), 18-38. DOI:10.18662/rrem/13.2/408

Buzgar, R., Opre, D., Pinteș, S., & Opre, A. (2021) *School drop - out in Romania: impact assessment of preventive curative strategies in children*. Journal of Educational Sciences, 2(44), 48-62. DOI: 10.35923/JES.2021.2.04

Centrul National de Politici și Evaluare în Educație: Unitatea de Cercetare în Educație. (2021). Raport privind starea învățământului preuniversitar din România: 2019-2020. Ministerul Educației și Cercetării
https://www.edu.ro/sites/default/files/_fișiere/Minister/2020/Transparenta/Stare%20invatamant/Stare%20preuniversitar_rev_5.07.2021.pdf

Gil, A., Antelm-Lanzat, A.M., Cacheiro-González, M.L., & Pérez-Navío, E. (2019) *School dropout factors: a teacher and school manager perspective*, *Educational Studies*, 45:6, 756-770, DOI: 10.1080/03055698.2018.1516632

Shahidul, S.M., & Karim, A. Z. (2015). *Factors contributing to school dropout among the girls: A review of literature*. Progressive Academic Publishing. 3:12, 25-36.

Noble,R.N., Health, N., Krause, A., Rogers, M. (2020) *Teacher-Student Relationships and High School Drop-out: Applying a Working Alliance Framework*, 'Canadian Journal of School Psychology', 36:3, 221-234. DOI: 10.1177/0829573520972558.

**TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a IX-a: „EPOCA MODERNĂ:
ÎNCEPUTURILE MODERNITĂȚII”**

Prof. Puiu Adrian-Nicolae, Colegiul Național „Eudoxiu Hurumzachi” Rădăuți

NUMĂRUL 1

I. Alegeți răspunsul corect pentru fiecare din afirmațiile de mai jos:

1. Capodoperele „*Judecata de apoi*” și „*Geneza*” au fost pictate, pe bolta Capelei Sixtine din Roma, de către:

- a. Michelangelo Buonarroti
- b. Tommaso Masaccio
- c. Fra Angelico
- d. Jean Calvin

2. Giorgio Vasari:

- a. a formulat teoria heliocentristă
- b. a utilizat pentru prima dată conceptul de „*Renaștere*”
- c. a inventat tiparul
- d. este considerat cea mai enciclopedică personalitate a Renașterii

3. Pictorul grec Domenikos Theotokopoulos, autor al capodoperelor „*Dezbrăcarea lui Hristos*” și „*Învierea lui Hristos*”, stabilit în Spania, a fost supranumit:

- a. Pantagruel
- b. Don Quijote
- c. El Greco
- d. Gargantua

4. În timpul Contrareformei, Biserica Catolică a susținut:

- a. menținerea cultului crucii
- b. interpretarea Sfintei Scripturi doar de către credincioși
- c. desființarea cultului icoanelor
- d. demiterea Papei din fruntea ierarhiei bisericești

5. Războiul religios dintre catolici și protestanți, care a atins apogeul în „Noaptea Sfântului Bartolomeu”, a avut loc în:

- a. Anglia
- b. Franța
- c. Imperiul Bizantin
- d. Imperiul Romano-German

6. Criza monarhiilor absolutiste a avut drept efect/consecință declanșarea:

- a. revoluției industriale
- b. revoluției burgheze
- c. revoluției pașoptiste
- d. revoluției neolitice

7. Dinastiile Tudor și Stuart au impus monarhia absolutistă în:

- a. Spania
- b. Rusia
- c. Anglia
- d. Franța

8. În Spania, monarhia absolutistă a atins apogeul în timpul regilor:

- a. Carol Quintul și Filip al II-lea Habsburg
- b. Petru I cel Mare și Ecaterina a II-a cea Mare Romanov
- c. Francisc I de Valois și Ferdinand de Aragon
- d. Henric al IV-lea și Ludovic al XVI-lea Bourbon

9. „Războiul de 30 de ani” poate fi considerat un nou episod al:

- a. djihadului
- b. conflictului religios dintre catolici și ortodocși
- c. cruciadelor
- d. conflictului religios dintre catolici și protestanți

10. „Războiul de 30 de ani”, desfășurat între principii locali și împăratul Habsburg, a avut loc numai pe teritoriul:

- a. Imperiului Bizantin
- c. Portugaliei

- b. Spaniei
- d. Imperiului Romano-German

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

- 1. Niccolo Machiavelli
- 2. Francesco Petrarca
- 3. Rafael
- 4. Donato Bramante
- 5. William Shakespeare
- 6. Tommaso Campanella
- 7. Miguel Cervantes
- 8. Leonardo da Vinci

- a. „Școala din Atena”
- b. „Cina cea de taină”
- c. Catedrala Sfântul Petru din Roma
- d. „Don Quijote”
- e. „Principele”
- f. „Romeo și Julieta”
- g. „Oameni iluștri”
- h. „Cetatea Sorelui”

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, *sau perioada*, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. apariția protestantismului
- b. declanșarea Umanismului
- c. Pacea Westfalică
- d. începutul Contrareforme
- e. apogeul monarhiei absolutiste în Anglia: perioada reginei Elisabeta I

IV. Se dau termenii: Versailles, Războiul de 100 de ani, anarhia feudală, Carol I, Imperiul Romano-German, cruciade, Verdun, Ludovic al XIV-lea, monarhia absolutistă, Franța, Francisc I, Anglia, monarhia feudală, Războiul de 30 de ani, Valois.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Formă de guvernare caracterizată prin puterea totală a monarhului, ...1... a atins apogeul în ...2... în sec. al XVII-lea, în timpul regilor din dinastia Bourbon, dintre care cel mai important a fost ...3... (1643-1715), supranumit „Regele Soare”, care a guvernat, în prima parte a lungii sale domnii, sprijinit de cardinalul Mazarin. Un simbol al puterii regale l-a constituit și construirea Palatului de la ...4..., devenit reședință regală. Tot în sec. al XVII-lea, pe plan extern, a participat la ...5..., în urma căreia și-a consolidat poziția, impunându-și, pentru o scurtă perioadă, hegemonia în Europa.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„21. Greșesc acei predicatori de indulgențe care spun că prin indulgențele papei omul e dezlegat de orice pedeapsă și că se mântuie. 27. Ei predică spunând că îndată ce banul sună în cutie, sufletul se ridică la cer. 32. Se vor osândi pe veci aceia care cred că prin scrisori de iertare a păcatelor își asigură mântuirea.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- 1. Precizați ce eveniment a declanșat publicarea documentului din care face parte fragmentul redat în text.
- 2. Menționați cine și când sau unde a elaborat documentul al cărui fragment este redat în text.
- 3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
- 4. Enumerați alte două principii dogmatice/ caracteristici/ practici ale Bisericii Catolice care erau contestate în documentul al cărui fragment este redat în text.

5. Prezentați reacția Bisericii Catolice față de autorul documentului al cărui fragment este redat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca modernă timpurie/ la începuturile modernității.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Marile descoperiri geografice - premisă a constituirii lumii moderne”, după următorul plan:

- definirea Marilor descoperiri geografice;
- explicarea a două cauze ale/ doi factori favorizanți ai Marilor descoperiri/ expediții/ explorări geografice;
- prezentarea a două Mari descoperiri/ realizări geografice, menționând cine, când, traseul pe unde a realizat expediția și o altă informație despre fiecare dintre cele două descoperiri/ expediții/ explorări;
- menționarea altor două descoperiri/ expediții/ explorări geografice;
- descrierea principalei consecințe politice a Marilor descoperiri geografice;
- precizarea câte unei consecințe economice și sociale ale Marilor descoperiri geografice.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- definirea Marilor descoperiri geografice - 0,25p.;
- explicarea a două cauze ale/ doi factori favorizanți ai Marilor descoperiri/ expediții/ explorări geografice - 0,50p.;
- prezentarea a două Mari descoperiri/ realizări geografice, menționând cine, când, traseul pe unde a realizat expediția și o altă informație despre fiecare dintre cele două descoperiri/ expediții/ explorări - 1,25p. (precizarea descoperirii - 0,125p., cine a realizat expediția - 0,125p., când a realizat expediția - 0,125p., traseul pe unde a realizat expediția - 0,125p., altă informație despre fiecare dintre cele două expediții/ descoperiri - 0,125p.);
- menționarea altor două descoperiri/ expediții/ explorări geografice - 0,50p.;
- descrierea principalei consecințe politice a Marilor descoperiri geografice - 0,50p.;
- precizarea câte unei consecințe economice și sociale ale Marilor descoperiri geografice - 0,25p.;
- structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru fiecare din afirmațiile de mai jos:

1. Piese de teatru „Regele Lear” și „Richard al III-lea” au fost scrise de către dramaturgul:

- a. François Rabelais
- b. Marsilio Ficino
- c. William Shakespeare
- d. Pico della Mirandola

2. Nicolaus Copernicus, Giordano Bruno și Galileo Galilei:

- a. au formulat teoria heliocentristă
- b. sunt considerați cele mai enciclopedice personalități ale Renașterii
- c. au inventat tiparul
- d. au utilizat pentru prima dată conceptul de „Renaștere”

3. Un renumit pictor renascentist italian, autor al unor capodopere precum „Primăvara” și „Nașterea lui Venus”, a fost:

- a. Johannes Kepler
- b. William Harvey
- c. Lucas Cranach
- d. Sandro Botticelli

4. În secolul al XVI-lea, după Marile descoperiri geografice, și-a constituit un întins imperiu colonial:

- a. Imperiul Romano-German
- b. Portugalia
- c. Franța
- d. Imperiul Bizantin

5. Caravelele au fost:

- a. hărți maritime
- b. elemente ale arhitecturii renascentiste
- c. instrumente de orientare
- d. nave care puteau înainta contra vântului

6. Monarhia absolutistă s-a caracterizat prin:

- a. fărâmițare feudală
- b. puterea totală a principilor locali
- c. puterea totală a regelui
- d. puterea redusă a regelui

7. Reconquista a reprezentat eliberarea de sub dominația arabă musulmană a:

- a. Spaniei
- b. Angliei
- c. Franței
- d. Rusiei

8. În Rusia, monarhia absolutistă a atins apogeul în timpul regilor:

- a. Francisc I de Valois și Ferdinand de Aragon
- b. Henric al IV-lea și Ludovic al XVI-lea Bourbon
- c. Carol Quintul și Filip al II-lea Habsburg
- d. Petru I cel Mare și Ecaterina a II-a cea Mare Romanov

9. „Războiul de 30 de ani” s-a încheiat cu victoria:

- a. Angliei
- b. Franței
- c. Imperiului Romano-German
- d. Spaniei

10. În urma „Războiului de 30 de ani”, Imperiul Romano-German:

- a. s-a desființat
- b. și-a accentuat fărâmițarea politico-statală
- c. și-a impus supremația în Europa
- d. s-a centralizat

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

- 1. Francisc I de Valois
- 2. Carol I Stuart
- 3. Spania
- 4. Richelieu
- a. criza regimului monarhiei absolutiste în Franța
- b. impunerea monarhiei absolutiste în Franța
- c. cardinal - prim-ministru al Franței absolutiste
- d. Palat - reședință a „Regelui Soare”

5. Henric al VIII-lea	e. criza regimului monarhiei absolutiste în Anglia
6. Ludovic al XVI-lea	f. dinastia Habsburg
7. Rusia	g. dinastia Romanov
8. Versailles	h. impunerea monarhiei absolutiste în Anglia

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- Renașterea târzie
- înconjurul lumii pe apă
- începutul „Războiului de 30 de ani”
- descoperirea drumului pe apă spre India
- apogeul monarhiei absolutiste în Franța: perioada regelui Ludovic al XIV-lea

IV. Se dau termenii: Bizantin, 1492, America, Occidentul, 1517, Cristofor Columb, Roman de Apus, Groenlanda, Apusul, Vasco da Gama, Africa, Fernando Magellan, Orientul, Ierusalimului, 1618.

Alegeți, din lista dată, termenul corespunzător fiecărui spațiu liber din textul de mai jos:

Blocarea drumurilor comerciale cu ...1..., prin cucerirea Imperiului ...2... de către turci, ceea ce a generat creșterea prețurilor produselor importate și comercializate de negustorii italieni, apoi de către cei arabi, i-a determinat pe spanioli să încerce să ajungă în India și China prin vest. Astfel, în anul ...3..., o expediție condusă de către navigatorul ...4... a plecat prin Oceanul Atlantic spre vest. Când au debarcat, membrii expediției au crezut că au ajuns în India, dar, de fapt, ei descoperiseră un nou continent, numit ulterior ...5....

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„O dezvoltare culturală deosebită și o redimensionare a rolului acordat personalității umane în societate au caracterizat fenomenul cultural specific evului mediu târziu și începuturilor modernității, iar Johann Gutenberg a avut un rol important în răspândirea noilor idei și mentalități în toată Europa prin inventarea tiparului, astfel încât la marile capodopere ale epocii au putut avea acces un număr tot mai mare de persoane.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- Precizați ce fenomen cultural este relatat în text.
- Menționați unde și când s-a declanșat fenomenul cultural relatat în text.
- Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
- Enumerați alte două personalități reprezentative ale fenomenului cultural menționat în text (cu excepția celor de la exercițiul I.1., I.2. și I.3.), dintre care una cultural-artistică și una cultural-științifică.
- Prezentați un alt factor al apariției fenomenului cultural relatat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca modernă timpurie/ la începuturile modernității.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Reforma protestantă - „Marea schismă” a Occidentului creștin”, după următorul plan:

-definirea Reformei protestante;

- explicarea a două cauze ale Reformei protestante;
- prezentarea declanșării Reformei protestante, menționând cine, când, unde și cum a inițiat Reforma (precizarea inițiatorului Reformei, anului în care a fost declanșată Reforma, orașului și a statului în care a fost declanșata Reforma, explicarea modului cum/ în care a fost declanșată Reforma);
- enumerarea a două principii susținute de către inițiatorul Reformei protestante;
- precizarea extinderii Reformei protestante, prin menționarea altei acțiuni reformatoare;
- menționarea a două consecințe ale Reformei protestante;
- menționarea a două aspecte specifice privind organizarea bisericilor protestante;
- descrierea unui război religios.

BAREM DE NOTARE

- I. 1,50 puncte** (un răspuns corect - 0,15p.);
 - II. 1,00 puncte** (o corespondență corectă - 0,125p.);
 - III. 0,50 puncte** (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);
 - IV. 0,75 puncte** (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);
 - V. 1,00 puncte** (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);
 - VI. 0,75 puncte** (un argument - 0,125p.);
 - VII. 4 puncte:**
 - informația istorică - 3,25p., astfel:
 - definirea Reformei protestante - 0,25p.;
 - explicarea a două cauze ale Reformei protestante - 0,50p.;
 - prezentarea declanșării Reformei protestante, menționând cine, când, unde și cum a inițiat Reforma (precizarea inițiatorului Reformei - 0,125p., precizarea anului în care a fost declanșată Reforma - 0,125p., precizarea orașului și a statului în care a fost declanșata Reforma - 0,25p., explicarea modului cum/ în care a fost declanșată Reforma - 0,50p.) - 1,00p.;
 - enumerarea a două principii susținute de către inițiatorul Reformei protestante - 0,25p.;
 - precizarea extinderii Reformei protestante, prin menționarea altei acțiuni reformatoare - 0,25p.;
 - menționarea a două consecințe ale Reformei protestante - 0,25p.;
 - menționarea a două aspecte specifice privind organizarea bisericilor protestante - 0,25p.;
 - descrierea unui război religios - 0,50p.;
 - structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);
- Notă - se acordă **0,50 puncte din oficiu.**

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru fiecare din afirmațiile de mai jos:

1. Capodoperele „Mona Lisa” (sau „Gioconda”) și „Cina cea de taină” au fost pictate de către:

a. Donatello	b. Leonardo da Vinci
c. Giotto di Bondone	d. Ulrich Zwingli

2. Johann Gutenberg:

- a. a formulat teoria heliocentristă
- b. este considerat cea mai enciclopedică personalitate a Renașterii
- c. a inventat tiparul
- d. a utilizat pentru prima dată conceptul de „Renaștere”

3. Un renumit pictor renascentist din Imperiul Romano-German, autor al unui renumit „Autoportret”, a fost:

- a. Albrecht Dürer
- b. Giotto di Bondone
- c. Tommaso Masaccio
- d. Piero della Francesca

4. Reforma protestantă s-a declanșat în:

- a. Anglia
- b. Imperiul Bizantin
- c. Portugalia
- d. Imperiul Romano-German

5. Martin Luther a susținut:

- a. desființarea indulgențelor
- b. practicarea „Inchiziției”
- c. menținerea simoniei
- d. menținerea Papei în fruntea ierarhiei bisericești

6. Criza monarhiilor absolutiste a avut drept efect/consecință declanșarea:

- a. revoluției neolitice
- b. revoluției pașoptiste
- c. revoluției burgheze
- d. revoluției industriale

7. Dinastiile Valois și Bourbon au impus monarhia absolutistă în:

- a. Spania
- b. Anglia
- c. Rusia
- d. Franța

8. Regatul Spaniei s-a format prin unificarea Regatelor Castilia și Aragon, în urma căsătoriei regilor:

- a. Fedinand și Isabela
- b. Ludovic al XIII-lea de Bourbon și Elisabeta I Tudor
- c. Marcus Antonius și Cleopatra
- d. Petru I cel Mare și Ecaterina a II-a cea Mare

9. „Războiul de 30 de ani” poate fi considerat un nou episod al:

- a. cruciadelor
- b. conflictului religios dintre catolici și ortodocși
- c. djihadului
- d. conflictului religios dintre catolici și protestanți

10. „Războiul de 30 de ani”, desfășurat între principii locali și împăratul Habsburg, a avut loc numai pe teritoriul:

- a. Angliei
- b. Imperiului Romano-German
- c. Franței
- d. Spaniei

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

- 1. Tizian
- 2. Giorgio Vasari
- 3. William Shakespeare
- 4. Thomas Morus
- 5. Michelangelo Buonarotti
- 6. Filippo Brunelleschi
- 7. Francesco Guicciardini
- 8. Dante Alighieri
- a. „Pieta”
- b. Catedrala Sfânta Maria (Domul) din Florența
- c. „Divina Comedie”
- d. „Răpirea Europei”
- e. „Viețile celor mai de seamă pictori, sculptori și arhitecți”
- f. „Visul unei nopți de vară”
- g. „Utopia”
- h. „Istoria Italiei”

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. sfârșitul „Războiului de 30 de ani”
- b. declanșarea Războaielor religioase
- c. construirea Palatului de la Versailles, reședința „Regele Soare”
- d. începutul Reformei protestante
- e. Renașterea timpurie

IV. Se dau termenii: european, Elisabeta I, „Invincibila Armada”, Franța, monarhia feudală, continental, Henric al IV-lea, Anglia, „Conquistadores”, monarhia absolutistă, Imperiul Romano-German, anarhia feudală, colonial, „Don Quijote de la Mancha”, Francisc I.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Formă de guvernare caracterizată prin puterea totală a monarhului, ...1... a atins apogeul în ...2... în sec. al XVI -lea, în timpul regilor din dinastia Tudor, Henric al VIII-lea și ...3... (1558-1603), supranumită „Gloriana”, în timpul căreia, prin consolidarea flotei și începutul expedițiilor de exploatare a mărilor, oceanelor și continentelor lumii, s-au pus bazele imperiului ...4..., un rol important avându-l distrugerea flotei spaniole, supranumite ...5..., de către flota condusă de navigatorul-pirat Francis Drake.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„E oprit a se tipări, scrie, avea, păstra, vinde, cumpăra sau răspândi în biserici, pe străzi sau în alte locuri, toate operele tipărite sau scrise de Martin Luther, Jean Calvin și alte căpetenii ale ereziei, învățători falși și întemeietori ai nerușinatei secte a ereticilor. Oprim ca, în taină sau pe față, să se propovăduiască, să se apere, să se repete sau să se răspândească învățătura suspomeniților eretici. De se va încălca vreunul din aceste puncte, vinovații vor fi supuși pedepsei, ca răzvrățiți și tulburători ai liniștii publice și ai rânduiei statului.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați în ce eveniment se încadrează documentul al cărui fragment este redat în text.
2. Menționați cine și unde sau când a adoptat principalele decizii ale evenimentului în care se încadrează documentul al cărui fragment este redat în text.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați două principii ale catolicismului, reafirmate în cadrul evenimentului în care se încadrează documentul al cărui fragment este redat în text.
5. Prezentați o consecință a evenimentului în care se încadrează documentul al cărui fragment este redat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca modernă timpurie/ la începuturile modernității.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Marile descoperiri geografice - premisă a constituirii lumii moderne”, după următorul plan:

- definirea Marilor descoperiri geografice;
- explicarea a două cauze ale/ doi factori favorizanți ai Marilor descoperiri/ expediții/ explorări geografice;

- prezentarea a două Mari descoperiri/ realizări geografice, menționând cine, când, traseul pe unde a realizat expediția și o altă informație despre fiecare dintre cele două descoperiri/ expediții/ explorări;
- menționarea altor două descoperiri/ expediții/ explorări geografice;
- descrierea principalei consecințe politice a Marilor descoperiri geografice;
- precizarea câte unei consecințe economice și sociale ale Marilor descoperiri geografice.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
 - definirea Marilor descoperiri geografice - 0,25p.;
 - explicarea a două cauze ale/ doi factori favorizanți ai Marilor descoperiri/ expediții/ explorări geografice - 0,50p.;
 - prezentarea a două Mari descoperiri/ realizări geografice, menționând cine, când, traseul pe unde a realizat expediția și o altă informație despre fiecare dintre cele două descoperiri/ expediții/ explorări - 1,25p. (precizarea descoperirii - 0,125p., cine a realizat expediția - 0,125p., când a realizat expediția - 0,125p., traseul pe unde a realizat expediția - 0,125p., altă informație despre fiecare dintre cele două expediții/ descoperiri - 0,125p.);
 - menționarea altor două descoperiri/ expediții/ explorări geografice - 0,50p.;
 - descrierea principalei consecințe politice a Marilor descoperiri geografice - 0,50p.;
 - precizarea câte unei consecințe economice și sociale ale Marilor descoperiri geografice - 0,25p.;
 - structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);
- Notă - se acordă **0,50 puncte din oficiu.**

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru fiecare din afirmațiile de mai jos:

1. Piese de teatru „Othello” și „Hamlet” au fost scrise de către dramaturgul:

a. William Shakespeare	b. Giovanni Bocaccio
c. Piero della Francesca	d. Paolo Ucello
2. Erasmus din Rotterdam:
 - a. a inventat tiparul
 - b. a utilizat pentru prima dată conceptul de „Renaștere”
 - c. a formulat teoria heliocentristă
 - d. este considerat cea mai enciclopedică personalitate a Renașterii

3. Renumiți pictori renascentiști italieni, autorii unor capodopere precum „Școala din Atena” și „Madona sixtină”, respectiv „Răpirea Europei” și „Venus din Urbino”, au fost:

- a. Pieter Breugel și Rogier van der Weyden
- b. Rafael (Raffaello Sanzio) și Tizian (Tiziano Vecellio)
- c. Hieronymus Bosch și Jan van Eyck
- d. Albrecht Altdorfer și Hans Holbein

4. În secolul al XVI-lea, după Marile descoperiri geografice, și-a constituit un întins imperiu colonial:

- a. Spania
- b. Franța
- c. Imperiul Bizantin
- d. Imperiul Romano-German

5. Navele care puteau înainta contra vântului folosite în expedițiile din timpul Marilor descoperiri geografice se numeau:

- a. astrolaburi
- b. busole
- c. portulane
- d. caravele

6. Monarhia absolutistă s-a caracterizat prin:

- a. puterea totală a principilor locali
- b. puterea totală a regelui
- c. puterea redusă a regelui
- d. fărâmițare feudală

7. Reconquista a reprezentat eliberarea de sub dominația arabă musulmană a:

- a. Angliei
- b. Spaniei
- c. Rusiei
- d. Franței

8. Un rol important în eliberarea teritoriilor rusești de sub stăpânirea mongolă și unificarea acestora cu Cnezatul Moscovei l-a avut:

- a. Vasco da Gama
- b. Amerigo Vespucci
- c. Cristofor Columb
- d. Ivan al IV-lea cel Groaznic

9. „Războiul de 30 de ani” s-a încheiat cu victoria:

- a. Spaniei
- b. Portugaliei
- c. Franței
- d. Imperiului Romano-German

10. În urma „Războiului de 30 de ani”, Imperiul Romano-German:

- a. și-a accentuat fărâmițarea politico-statală
- b. s-a centralizat
- c. și-a impus supremația în Europa
- d. s-a desființat

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

- 1. Elisabeta I Tudor
- 2. Rusia
- 3. Ludovic al XIV-lea Bourbon
- 4. Iacob I
- 5. Henric al IV-lea
- 6. Versailles
- 7. Spania
- 8. Mazarin
- a. instaurarea dinastiei Bourbon în Franța
- b. Palat - reședință a „Regelui Soare”
- c. cardinal - prim-ministru al Franței absolutiste
- d. dinastia Romanov
- e. instaurarea dinastiei Stuart în Anglia
- f. dinastia Habsburg
- g. „Gloriana”
- h. „Regele Soare”

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. inventarea tiparului
- b. expedițiile lui Henric Navigatorul și Bartolomeo Diaz

c. desfășurarea „Războiului de 30 de ani”

d. criza monarhiei absolutiste în Franța: perioada regelui Ludovic al XVI-lea

e. întemeierea imperiilor coloniale spaniol și portughez

IV. Se dau termenii: Sandro Botticelli, XIV, mecenatului, Paris, Reforma și Contrareforma, XVI, Venus din Urbino, absolutismului, Renașterea și Umanismul, Trento, XVII, Absolutismul și Iluminismul, feudalismului, Florența, Giovanni Bocaccio.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Fenomenul cultural specific evului mediu târziu și epocii moderne timpurii, caracterizat printr-o dezvoltare culturală deosebită, inspirată de cultura antichității greco-romane, a fost ...1... . Aceasta a apărut în secolul al ...2...-lea în orașele-stat italiene, între care Roma, ...3..., Veneția, Milano, Neapole, un rol important avându-l dezvoltarea ...4..., care reprezenta practica susținerii activităților culturale de către „protectori” cu resurse financiare, după care s-a răspândit în toată Europa. Printre cele mai reprezentative personalități ale artei renascentiste italiene s-a numărat și pictorul ...5..., autorul capodoperei „Primăvara”.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„Din orașul Sevilla a pornit, pe 10 august 1519, o expediție al cărei căpitan general era un experimentat navigator portughez, care mai străbătuse Oceanul Atlantic, cu succes, de câteva ori, astfel încât, în ciuda necunoscutului în care se aventura, existau premisele unei expediții care să se încheie cu succes. După câțiva ani de navigat, în care conducătorul expediției și cei mai mulți navigatori au sfârșit tragic, doar o singură corabie, „Victoria”, condusă de secundul Juan Sebastian del Cano, a revenit în Spania, reușind astfel să încheie expediția.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați ce mare descoperire/ realizare geografică este relatată în text.
2. Menționați cine a inițiat și condus expediția relatată în text și când s-a încheiat aceasta.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați celelalte două mari descoperiri geografice realizate la sfârșitul sec. al XV-lea.
5. Prezentați o cauză/ un factor favorizant a/ al marilor descoperiri geografice.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca modernă timpurie/ la începuturile modernității.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Reforma protestantă - „Marea schismă” a Occidentului creștin”, după următorul plan:

-definirea Reformei protestante;

-explicarea a două cauze ale Reformei protestante;

-prezentarea declanșării Reformei protestante, menționând cine, când, unde și cum a inițiat Reforma (precizarea inițiatorului Reformei, anului în care a fost declanșată Reforma, orașului și a statului în care a fost declanșata Reforma, explicarea modului cum/ în care a fost declanșată Reforma);

-enumerarea a două principii susținute de către inițiatorul Reformei protestante;

-precizarea extinderii Reformei protestante, prin menționarea altei acțiuni reformatoare;

-menționarea a două consecințe ale Reformei protestante;

-menționarea a două aspecte specifice privind organizarea bisericilor protestante;

-descrierea unui război religios.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

-informația istorică - 3,25p., astfel:

-definirea Reformei protestante - 0,25p.;

-explicarea a două cauze ale Reformei protestante - 0,50p.;

-prezentarea declanșării Reformei protestante, menționând cine, când, unde și cum a inițiat Reforma (precizarea inițiatorului Reformei - 0,125p., precizarea anului în care a fost declanșată Reforma - 0,125p., precizarea orașului și a statului în care a fost declanșată Reforma - 0,25p., explicarea modului cum/ în care a fost declanșată Reforma - 0,50p.) - 1,00p.;

-enumerarea a două principii susținute de către inițiatorul Reformei protestante - 0,25p.;

-precizarea extinderii Reformei protestante, prin menționarea altei acțiuni reformatoare - 0,25p.;

-menționarea a două consecințe ale Reformei protestante - 0,25p.;

-menționarea a două aspecte specifice privind organizarea bisericilor protestante - 0,25p.;

-descrierea unui război religios - 0,50p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte din oficiu.**

TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a IX-a: „EPOCA ANTICĂ”
Prof. Puiu Adrian-Nicolae, Colegiul Național „Eudoxiu Hurumzachi” Rădăuți

NUMĂRUL 1

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Conform lui Herodot, Egiptul a fost un „dar” al fluviului:
 - a. Nil
 - b. Sahara
 - c. Tigru
 - d. Eufrat
2. Ritualul funerar al faraonilor egipteni presupunea:
 - a. reîncarnarea
 - b. decapitarea
 - c. mumificarea
 - d. incinerarea
3. În Alexandria, oraș-capitală a Egiptului elenistic, s-au aflat:
 - a. Mausoleul și Erehteionul
 - b. Farul și Muzeul
 - c. Panteonul și Domus Aurea
 - d. Zidul Plângerii și Columna
4. Ultima regină a Egiptului antic a fost:
 - a. Mesopotamia (a III-a)
 - b. Cleopatra (a VII-a)
 - c. Fenicia (a V-a)
 - d. Semiramida (a IX-a)
5. Fenomenul prin care grecii au întemeiat orașe-stat în afara Greciei a fost intitulat:
 - a. marile invazii barbare
 - b. expediția condusă de Hannibal
 - c. marile migrații ale popoarelor barbare
 - d. marea colonizare greacă
6. Printre cele mai importante polisuri grecești a fost:
 - a. Sparta
 - b. Babilon
 - c. Cartagina
 - d. Roma
7. Imperiul Macedonean a fost întemeiat în urma expediției militare conduse de către regele:
 - a. Burebista
 - b. Remus
 - c. Minos
 - d. Alexandru cel Mare
8. În Roma antică, sfârșitul regalității și instaurarea republicii a avut loc în anul:
 - a. 44 î.Hr.
 - b. 323 î.Hr.
 - c. 509 î.Hr.
 - d. 284 d.Hr.
9. Trei dintre zeii din mitologia egipteană au fost:
 - a. Hades, Apollo și Ares
 - b. Amon, Anubis și Osiris
 - c. Heraclit, Democrit și Socrate
 - d. Eschil, Sofocle și Euripide
10. Trei dintre eroii din mitologia greacă au fost:
 - a. Sesostris, Tutmes și Amenofis
 - b. Brahma, Vishnu și Shiva
 - c. Ahile, Ulise și Hercule
 - d. Sylla, Marius și Hannibal
11. Împăratul roman care a proclamat creștinismul singura religie oficială de stat și a interzis cultele politeiste (păgâne), prin Edictul de la Salonic, la sfârșitul sec. al IV-lea a fost:
 - a. Genseric
 - b. Ghilgameș
 - c. Stilicon
 - d. Theodosius
12. Trei dintre cărțile Noului Testament au fost:
 - a. Faptele Apostolilor, Epistolele Apostolului Pavel și Apocalipsa lui Ioan
 - b. Numerii, Deuteronomul și Talmudul
 - c. Rig Veda, Mahabharata și Ramayana

d. Geneza, Exodul și Leviticul

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Tutankhamon	a. războaiele medice
2. Acropole	b. religia musulmană
3. Yom Kippur	c. Imperiul Akkadian
4. Homer	d. „Iliada” și „Odiseea”
5. Sargon I	e. Apocalipsa lui Ioan
6. bătălia de la Termopile	f. 753 î.Hr.
7. Mecca	g. centrul religios al Atenei
8. întemeierea Romei	h. singurul mormânt de faraon descoperit intact
	i. iudaism

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- „războaiele civile“ din republica romană
- sfârșitul războiului peloponeziac (ateniano-spartan)
- întemeierea Imperiului Egiptean
- apariția metalurgiei
- marea colonizare greacă

IV. Se dau termenii: Regatul Mesopotamiei, piramide, Histria, 30 î.Hr., Menes, Kheops, polisul grecesc Bizantin, Persepolis, 395 d.Hr., limesuri, Mikerinos, 333 î.Hr., legiuni, Imperiul Macedonean, Memphis.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Istoria politică a statului egiptean a început în jurul anului 3 000 î.Hr., când faraonul ...1... a unit uniunile de triburi din Egiptul de Sus cu cele din Egiptul de Jos, stabilind capitala la ...2... . Regatul Egiptului a cunoscut momente de glorie, în timpul epocii regatului vechi, când au fost construite marile ...3..., dar și momente de decădere, în timpul epocii regatului târziu, când a fost cucerit, temporar, de către Imperiul Neobabilonian, Imperiul Persan și ...4... . Istoria statului egiptean antic s-a încheiat în anul ...5..., când a fost cucerit și transformat în provincie romană de către generalul Octavianus.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„Trăim sub un regim politic ce reprezintă un exemplu pentru alții. Conducerea statului nu se realizează cu puțini, ci cu cât mai mulți. Toți cetățenii sunt egali în fața legii, astfel încât drumul la funcții în viața publică este deschis fiecăruia în măsura în care opinia publică îi apreciază talentele, după merit mai mult decât după clasa socială, iar sărăcia nu este un motiv de inferioritate în ochii cetățenilor și nu împiedică în a se face folositor statului pe oricine e în stare.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- Precizați ce tip de regim politic este prezentat în text.
- Menționați unde (în ce polis grecesc) și când a apărut/ consolidat/ atins apogeul acest tip de regim politic.
- Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.

4. Enumerați doi conducători politici care au contribuit la instaurarea și/ sau consolidarea regimului politic despre care este vorba în text.
5. Prezentați o instituție politică din polisul în care a existat regimul politic despre care este vorba în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca antică.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Imperiul Roman - între grandoare și decadență”, după următorul plan:

- definirea perioadei imperiale;
- prezentarea instaurării organizării imperiale;
- precizarea și încadrarea cronologică a celor două etape principale ale epocii imperiale;
- descrierea unui eveniment/ unei caracteristici din perioada „pax romana” (sec. I-II d.Hr.) și enumerarea a 5 împărați din respectiva perioadă;
- descrierea unui eveniment/ unei caracteristici din perioada „anarhia militară” (sec. III d.Hr.);
- descrierea „restaurării autorității și prestigiului imperiului” și unui eveniment/ unei caracteristici din respectiva perioadă (sec. IV d.Hr.);
- prezentarea declinului, dezmembrării și sfârșitului Imperiului Roman de Apus (precizarea divizării definitive a imperiului; explicarea unei cauze a declinului și dezmembrării din secolul al V-lea; menționarea unui episod/ unei caracteristici politico-militar(e) din secolul al V-lea care a simbolizat/ prefigurat sfârșitul imperiului; relatarea momentului sfârșitului imperiului;
- menționarea semnificației istorice a sfârșitului Imperiului Roman de Apus.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,125p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1 punct (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- definirea perioadei imperiale - 0,125p.;
- prezentarea instaurării organizării imperiale - 0,375p.;
- precizarea și încadrarea cronologică a celor două etape principale ale epocii imperiale - 0,25p.;
- descrierea unui eveniment/ unei caracteristici din perioada „pax romana” (sec. I-II d.Hr.) - 0,25p. și enumerarea a 5 împărați din respectiva perioadă - 0,25p.;
- descrierea unui eveniment/ unei caracteristici din perioada „anarhia militară” (sec. III d.Hr.) - 0,25p.;
- descrierea „restaurării autorității și prestigiului imperiului” - 0,25p. și unui eveniment/ unei caracteristici din respectiva perioadă (sec. IV d.Hr.) - 0,25p.;
- prezentarea declinului, dezmembrării și sfârșitului Imperiului Roman de Apus (precizarea divizării definitive a imperiului - 0,25p.; explicarea unei cauze a declinului și dezmembrării

din secolul al V-lea - 0,25p.; menționarea unui episod/ unei caracteristici politico-militar(e) din secolul al V-lea care a simbolizat/ prefigurat sfârșitul imperiului - 0,25p.; relatarea momentului sfârșitului imperiului - 0,25p.) - 1,00p.;

-menționarea semnificației istorice a sfârșitului Imperiului Roman de Apus - 0,25p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/ cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Forma de organizare statală specifică Greciei antice în secolul al V-lea î.Hr. a fost:

- a. confederația
- b. regatul
- c. polisul
- d. imperiul

2. Civilizația minoică a atins apogeul în palatul de la Cnossos, care a fost capitala legendarului rege:

- a. Cirus al II-lea
- b. Minos
- c. Antigonos
- d. Seleucos I

3. Conform poemului homeric „Iliada”, războinicii micenieni au cucerit:

- a. Galia
- b. Roma
- c. Fenicia
- d. Troia

4. Regimul politic instaurat în Atena în secolul al V-lea î.Hr. a fost:

- a. democrația
- b. aristocrația
- c. dictatura
- d. teocrația

5. Atena a atins apogeul în sec. al V-lea î.Hr. când a fost condusă de către strategul:

- a. Ptolemeu
- b. Narmer
- c. Nero
- d. Pericle

6. O importantă victorie a grecilor în războaiele medice (greco-persane) s-a înregistrat la:

- a. Delos
- b. Issos
- c. Maraton
- d. Tarent

7. Războiul peloponezic s-a desfășurat între:

- a. Atena și Sparta
- b. Roma și Cartagina
- c. Macedonia și Mesopotamia
- d. Grecia și Persia

8. Alexandru Macedon a cucerit Imperiul Persan, în extraordinara sa expediție militară, în anul:

- a. 313 d.Hr.
- b. 31 î.Hr.
- c. 331 î.Hr.
- d. 509 î.Hr.

9. Trei dintre matematicienii Greciei antice au fost:

- a. Vergilius, Ovidiu și Horațiu
- b. Pitagora, Thales și Ahimede
- c. Myron Fidias și Lysip
- d. Eratostene, Strabon și Ptolemeu

10. Trei dintre zeii din mitologia romană au fost:

- a. Jupiter, Artemis și Venus
- b. Vergilius, Ovidius și Horațiu
- c. Tucidide, Abraham și Moshe
- d. Ares, Poseidon și Apollo

11. Împăratul roman care a acordat libertate de cult creștinismului în 313, prin Edictul de la Milano a fost:

- a. Alaric
- b. Ricimer
- c. Hammurabi
- d. Constantin cel Mare

12. Trei dintre ucenicii/ apostolii lui Iisus Hristos au fost:

- a. Tarquinius, Grachus și Spartacus
- b. Ioan, Toma și Matei
- c. Tiberius, Caligula și Claudius
- d. Nero, Domițian și Dioclețian

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

- 1. Darius I cel Mare
 - 2. Vedele, Mahabharata și Ramayana
 - 3. Persepolis
 - 4. Platon
 - 5. Columna lui Traian
 - 6. Theba
 - 7. Djihad
 - 8. sfârșitul republicii romane și instaurarea Imperiului Roman
- a. hinduism
 - b. capitală a Egiptului antic
 - c. Monument în Roma
 - d. „Dialogurile”
 - e. Faptele Apostolilor
 - f. capitală a Imperiului Persan
 - g. 27 î.Hr.
 - h. religia islamică
 - i. împărat persan

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. sfârșitul epocii elenistice (a regatelor elenistice)
- b. începutul războaielor medice (greco-persane)
- c. apariția scrisului
- d. „anarhia (criza) militară” a Imperiului Roman
- e. epoca palatelor - civilizația miceniană

IV. Se dau termenii: elenizare, America, 395 d.Hr., Germania, marea colonizare greacă, Remus, 476 d.Hr., Gallia, Romulus, marile migrații ale popoarelor barbare, exterminare, Romanus, 284 d.Hr., marea invazie cartagineză condusă de Hannibal, romanizare.

Alegeți din lista dată termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Întemeiată, conform legendei, de către ...1..., în anul 753 î.Hr., Roma avea să devină un uriaș imperiu, care, după câteva secole de glorie, când s-a extins în întreg bazinul Mării Mediterane, cucerind, printre altele, Hispania, ...2..., Britannia, iar populațiile cucerite au fost supuse unui intens proces de ...3..., avea să se confrunte cu declinul și dezmembrarea. Determinat de multiple cauze, între care ...4..., sfârșitul Imperiului Roman de Apus a avut loc în anul ...5..., când generalul barbar Odoacru I-a detronat pe ultimul împărat, Romulus Augustulus.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„Cezar și Pompeius erau cei mai pricepuți generali romani ai timpului în care au trăit, năzuind amândoi la puterea politică totală. Miza conflictului dintre ei a fost însăși stăpânirea Romei, împreună cu toate cuceririle romane de pe atunci, întinse și deosebit de bogate, iar bătălia care s-a dat la Pharsalos a fost pe viață și pe moarte, cum alta nu s-a mai pomenit.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- 1. Precizați din ce eveniment face parte episodul relatat în text.

2. Menționați când a avut loc episodul relatat în text și cine l-a câștigat.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați alți doi generali romani implicați într-un conflict asemănător.
5. Prezentați consecința episodului care este relatat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca antică.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Mesopotamia și Egiptul antic - între glorie, mister și decădere”, după următorul plan:

- definirea Mesopotamiei și precizarea unui moment din evoluția politico-statală a Mesopotamiei;
- descrierea poziției geografice și a cadrului natural al Egiptului antic și al influenței acestora asupra civilizației egiptene;
- menționarea formării statului egiptean;
- explicarea organizării politice a statului egiptean;
- prezentarea ritualului de înmormântare a faraonilor;
- prezentarea momentelor de glorie din epoca regatului vechi și epoca regatului nou;
- descrierea perioadei cuceririi macedonene și a perioadei elenistice;
- relatarea sfârșitului statului egiptean antic independent.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,125p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1 punct (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- definirea Mesopotamiei și precizarea unui moment din evoluția politico-statală a Mesopotamiei - 0,50p.;
- descrierea poziției geografice și a cadrului natural al Egiptului antic și al influenței acestora asupra civilizației egiptene - 0,50p.;
- menționarea formării statului egiptean - 0,25p.;
- explicarea organizării politice a statului egiptean - 0,25p.;
- prezentarea ritualului de înmormântare a faraonilor - 0,50p.;
- prezentarea momentelor de glorie din epoca regatului vechi și epoca regatului nou - 0,50p.;
- descrierea perioadei cuceririi macedonene și a perioadei elenistice - 0,50p.;
- relatarea sfârșitului statului egiptean antic independent - 0,25p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/ cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte din oficiu.**

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Regele Egiptului antic se numea:
 - a. faraon
 - b. diadoh
 - c. satrap
 - d. nomarh
2. Celebra Bibliotecă, cea mai mare din antichitate, distrusă în urma unui incendiu, precum și Farul, s-au aflat în orașul-capitală din Egiptul elenistic:
 - a. Babilon
 - b. Cartagina
 - c. Alexandria
 - d. Roma
3. Egiptul antic a fost cucerit de către generalul roman:
 - a. Darius al III-lea
 - b. Antonius
 - c. Euclid
 - d. Octavianus
4. În războaiele medice, la începutul sec. al V-lea î.Hr., orașele-state grecești s-au apărat și au învins:
 - a. Regatul Mesopotamiei
 - b. Imperiul Persan
 - c. Regatul Egiptului
 - d. Imperiul Roman
5. În victoriile obținute la Maraton și, respectiv, Salamina, grecii au fost conduși de către:
 - a. Platon și Aristotel
 - b. Socrate și Strabon
 - c. Perseu și Tezeu
 - d. Miltiade și Temistocle
6. Armata lui Alexandru Macedon a înfrânt decisiv armata Imperiului Persan în bătălia de la:
 - a. Salamina
 - b. Siracuză
 - c. Gaugamela
 - d. Plateea
7. Prin destrămarea Imperiului Macedonean s-au format:
 - a. regatele barbare
 - b. regatele peloponeziace
 - c. regatele mesopotamiene
 - d. regatele elenistice
8. Imperiul Roman de Apus s-a sfârșit în anul:
 - a. 476 d.Hr.
 - b. 395 d.Hr.
 - c. 336 î.Hr.
 - d. 284 d.Hr.
9. În Egipt au fost construite:
 - a. Colosseumul, bustul reginei Nefertiti și Mausoleul de la Halicarnas
 - b. Sfînxul de la Gizeh, Muzeul din Alexandria și Templul de la Luxor
 - c. Zigguratul de la Babilon, Templul de la Karnak și Templul zeiței Artemis din Efes
 - d. Parthenonul, statuia faraonului Khefren și Palatul imperial Domus Aurea
10. Trei dintre zeii din mitologia greacă au fost:
 - a. Zeus, Atena și Afrodita
 - b. Horus, Perseu și Tezeu
 - c. Avraam, Moise și Solomon
 - d. Pluto, Marte și Neptun
11. Împăratul roman care a proclamat creștinismul singura religie oficială de stat și a interzis cultele politeiste (păgâne), prin Edictul de la Salonic, la sfârșitul sec. al IV-lea a fost:
 - a. Hammurabi
 - b. Ricimer
 - c. Alaric
 - d. Theodosius
12. Trei dintre evangheliștii Noului Testament au fost:
 - a. Vespasianus, Titus și Hadrian

- b. Alexander Severus, Caracalla, Septimius Severus
- c. Sfântul Augustin, Sfântul Vasile din Cezareea și Sfântul Ioan Gură de Aur
- d. Matei, Marcu și Luca

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Herodot	a. Templul zeiței Atena (din Atena)
2. Marile Piramide	b. „Istori”
3. Pesah	c. 431-404 î.Hr.
4. Parthenon-ul	d. întemeierea orașului-capitală Constantinopol
5. Hammurabi	e. iudaism
6. Războiul peloponezic	f. Imperiul Babilonian
7. Medina	g. Epistolele Apostolului Pavel
8. Constantin cel Mare	h. religia musulmană
	i. Valea Regilor de la Gizeh

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. construirea marilor piramide
- b. apogeul democrației ateniene (guvernarea lui Pericle)
- c. apariția primelor state
- d. invaziile barbare asupra Imperiului Roman de Apus
- e. cucerirea Egiptului de către romani

IV. Se dau termenii: marile migrații, Remus, 323 î.Hr., Persepolis, polisuri, marile invazii barbare, 330 d.Hr., Alexandru cel Mare, Atena, piramide, Bizanț, limesuri, Hannibal, 753 î.Hr., marea colonizare greacă.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Forma de organizare politico-statală specifică Greciei antice în sec. VIII-V î.Hr. au fost orașele-state, numite ...1... . Un astfel de oraș-stat cuprindea o așezare urbană și așezările rurale înconjurătoare și reunea o comunitate de oameni care aveau aceleași legi, tradiții, obiceiuri. Printre cele mai importante au fost Sparta, ...2..., Corint, Milet, Olimpia. Datorită creșterii demografice, resurselor limitate, precum și a nemulțumirilor social-politice ale unor locuitori, unii greci au migrat, fenomen intitulat ...3..., în urma căreia au fost întemeiate o serie de colonii pe țărmurile Mării Mediterane, între care Siracusa, Tarent, Neapolis, dar și pe țărmurile Mării Negre, între care Histria, Tomis, Callatis. În a doua jumătate a secolului al IV-lea î.Hr., orașele-state grecești au fost cucerite de Regatul Macedoniei, în timpul regelui Filip al II-lea. Ulterior, fiul acestuia, ...4..., în urma unei expediții militare spectaculoase, a cucerit Imperiul Persan, întemeind Imperiul Macedonean, care, însă, la moartea sa, în anul ...5..., s-a destrămat.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„După secole de separare, prin unificarea triburilor situate de-a lungul fluviului Nil, care asigura tot ceea ce era necesar pentru formarea de așezări: hrană, apă, comunicații și transport, locuitorii văii Nilului s-au organizat după o structură politică și administrativă unitară, luând astfel naștere primul stat teritorial, mult mai întins decât orașele-stat mesopotamiene.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați ce eveniment este relatat în text.
2. Menționați cine și când a realizat evenimentul relatat în text.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați alți doi conducători ai statului despre care este vorba în text.
5. Prezentați ritualul funerar al înmormântării conducătorului statului despre care este vorba în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca antică.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Republica romană - între expansiune teritorială și „războaie civile””, după următorul plan:

- prezentarea, pe scurt, a legendei întemeierii Romei;
- definirea perioadei regalității;
- definirea perioadei republicane;
- prezentarea instaurării organizării republicane;
- explicarea unei magistraturi în perioada republicană;
- explicarea dictaturii în perioada republicană;
- prezentarea unui conflict social;
- descrierea expansiunii teritoriale (menționarea unei cuceriri occidentale și a unei cuceriri orientale, precizarea războaielor în urma cărora s-au realizat cele două cuceriri și a perioadelor în care s-au desfășurat cele două războaie);
- prezentarea celui de-al doilea „război civil” (menționarea unei cauze, a protagoniștilor, a momentului desfășurării, a învingătorului și a unei consecințe);
- precizarea ultimului „război civil” (menționarea protagoniștilor, a momentului desfășurării și a învingătorului) și sfârșitului organizării republicane.

BAREM DE NOTARE

- I. 1,50 puncte** (un răspuns corect - 0,125p.);
- II. 1,00 puncte** (o corespondență corectă - 0,125p.);
- III. 0,50 puncte** (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);
- IV. 0,75 puncte** (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);
- V. 1 punct** (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);
- VI. 0,75 puncte** (un argument - 0,125p.);
- VII. 4 puncte:**
 - informația istorică - 3,25p., astfel:
 - prezentarea, pe scurt, a legendei întemeierii Romei - 0,375p.;
 - definirea perioadei regalității - 0,125p.;
 - definirea perioadei republicane - 0,125p.;
 - prezentarea instaurării organizării republicane - 0,25p.;
 - explicarea unei magistraturi în perioada republicană - 0,125p.;
 - explicarea dictaturii în perioada republicană - 0,125p.;
 - prezentarea unui conflict social - 0,25p.;

-descrierea expansiunii teritoriale (menționarea unei cuceriri occidentale și a unei cuceriri orientale - 0,25p., precizarea războaielor în urma cărora s-au realizat cele două cuceriri - 0,25p. și a perioadelor în care s-au desfășurat cele două războaie - 0,125p.) - 0,625p.;

-prezentarea celui de-al doilea „război civil” (menționarea unei cauze - 0,125p., a protagoniștilor - 0,15p., a momentului desfășurării - 0,125p., a învingătorului - 0,10p. și a unei consecințe - 0,125p.) - 0,625p.;

-precizarea ultimului „război civil” (menționarea protagoniștilor - 0,15p., a momentului desfășurării - 0,125p. și a învingătorului - 0,10p.) - 0,375p. și sfârșitului organizării republicane - 0,25p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/ cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Conform lui Herodot, un „dar al Nilului” a fost:

a. Panonnia	b. Egipt
c. Macedonia	d. Anatolia

2. Capitale ale Egiptului au fost:

a. Histria, Tomis și Callatis	b. Siracuza, Tarent și Sparta
c. Memphis, Teba și Alexandria	d. Persepolis, Babilon și Corint

3. În Egiptul antic, în timpul faraonilor Kheops, Khefren și Mikerinos:

a. au fost construite marile piramide	b. au avut loc „războaiele civile”
c. a fost instaurată democrația	d. a fost inventat scrisul

4. Singurul mormânt al unui faraon descoperit intact a fost cel al lui:

a. Crassus	b. Lepidus
c. Cambises (al II-lea)	d. Tutankhamon

5. Un „faraon cuceritor”, care a întemeiat Imperiul Egiptean, a fost:

a. Ramses al II-lea cel Mare	b. Arhimede Macedonul
c. Cirus al II-lea Augustus	d. Darius I Persanul

6. În perioada Regatului Nou, Egiptul a devenit imperiu, cucerind:

a. Galia și Grecia	b. Palestina și Fenicia
c. Armenia și Dacia	d. Asia Mică și Arabia

7. S-a încoronat faraon al Egiptului, regele Macedoniei:

a. Mahomed	b. Siddhartha Gautama
c. Decebal	d. Alexandru cel Mare

8. Regatul Egiptului antic a fost cucerit de către romani în anul:

a. 284 d.Hr.	b. 395 d.Hr.
c. 30 î.Hr.	d. 323 î.Hr.

9. Cel mai important amfiteatru din Roma antică a fost:

a. Colosseumul	b. Parthenonul
c. Sfinxul	d. Zigguratul

10. Trei dintre istoricii romani au fost:

- a. Manu, Abu Simbel și Karnak
- b. Aristofan, Apollo, Hesiod
- c. Titus Livius, Tacitus și Suetonius
- d. Poseidon, Hippocrate și Euclid

11. Împăratul roman care a acordat libertate de cult creștinismului în 313, prin Edictul de la Milano a fost:

- a. Genseric
- b. Stilicon
- c. Ghilgameș
- d. Constantin cel Mare

12. Trei dintre ucenicii/ apostolii lui Iisus Hristos au fost:

- a. Asurbanipal, Seleucos și Zenon
- b. Petru, Pavel și Andrei
- c. Flavius, Aetius și Oreste
- d. Iustin, Tertullian și Origene

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Nabucodonosor al II-lea	a. instaurarea dominatului (imperiul târziu)
2. Nirvana	b. budhism
3. întemeierea Egiptului	c. colonie greacă
4. Aristotel	d. aproximativ 3000 î.Hr.
5. Hegira	e. Templul tuturor zeilor (din Roma)
6. Panteon-ul	f. Evangheliile lui Marcu, Luca și Ioan
7. Bizanț	g. „ <i>Etica nicomahică</i> ”
8. Diocletian	h. religia islamică
	i. Imperiul Neobabilonian

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. divizarea definitivă a Imperiului Roman
- b. apariția scrisului, metalurgiei și primelor state
- c. începutul regatului elenistic al Egiptului
- d. marea colonizare greacă
- e. cucerirea Egiptului de către Imperiul Persan

IV. *Se dau termenii:* războaie civile, 753 î.Hr., Romulus, Persia, regalitatea, răscoale ale sclavilor, Cartagina, 395 d.Hr., Marius, republica, Grecia, principatul, Cezar, 27 î.Hr., conflicte sociale.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

A doua formă de organizare politică a Romei, când statul roman a fost condus de către Senat, a fost ...1..., instaurată în anul 509 î.Hr.. În această perioadă, pe plan extern, a început expansiunea teritorială, în urma unor războaie, printre cele mai importante fiind războaiele punice cu ...2..., condusă de regele Hannibal, în urma cărora au fost cucerite și transformate în provincii Sicilia, Sardinia, Hispania și nordul Africii. În secolul I î.Hr., statul roman s-a confruntat cu o serie de ...3... desfășurate, pentru puterea politică, între generalii armatelor, printre care, la jumătatea secolului, războiul dintre ...4... și Pompeius, apoi războiul dintre Octavianus și Marcus Antonius, în urma căruia, învingătorul, Octavianus, a instaurat, în anul ...5..., o nouă formă de guvernare, imperiul.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„În secolul al V-lea s-au intensificat atacurile populațiilor migratoare germanice, care s-au încheiat cu stabilirea barbarilor pe teritoriul Imperiului Roman de Apus, pe care, astfel, l-au cucerit. Astfel, acțiunea generalului barbar Odoacru, care a pus capăt oficial existenței

imperiului prin detronarea ultimului împărat roman, a consfințit un proces declanșat încă de la începutul secolului.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați din ce eveniment face parte episodul relatat în text.
2. Menționați în ce an a avut loc episodul relatat în text și care a fost ultimul împărat roman.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați alți doi împărați romani (cu excepția celor de la exercițiile II și IV).
5. Prezentați semnificația evenimentului care este relatat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca antică.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Grecia Antică: de la Atena, leagănul democrației antice, la Imperiul Macedonean, leagănul elenismului”, după următorul plan:

- explicarea evoluției organizării politico-statale a Greciei în antichitate;
- definirea polisurilor și menționarea a două caracteristici ale acestora și a două exemple, altele decât Atena și Sparta;
- descrierea fenomenului „marea colonizare greacă” și enumerarea a două colonii;
- prezentarea democrației ateniene (definirea democrației, explicarea calității de cetățean, precizarea unui reformator și a unei reforme impuse de respectivul reformator, precizarea apogeului democrației ateniene și descrierea unei instituții politice ateniene, prin menționarea denumirii instituției, a componenței și a atribuțiilor/ rolului respectivei instituții);
- prezentarea unui conflict din lumea greacă în care a fost implicată și Atena în secolul al V-lea î.Hr. (menționarea conflictului, a unei cauze, a adversarului Atenei, a momentului desfășurării, a unei bătălii/ unui episod, a învingătorului și a unei consecințe);
- prezentarea întemeierii, sfârșitului și consecințelor existenței și sfârșitului Imperiului Macedonean.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,125p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1 punct (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- explicarea evoluției organizării politico-statale a Greciei în antichitate - 0,25p.;
- definirea polisurilor și menționarea a două caracteristici ale acestora și a două exemple, altele decât Atena și Sparta - 0,25p.;
- descrierea fenomenului „marea colonizare greacă” și enumerarea a două colonii - 0,25p.;
- prezentarea democrației ateniene - 0,75p. (definirea democrației - 0,10p., explicarea calității de cetățean - 0,10p., precizarea unui reformator - 0,10p. și a unei reforme impuse de respectivul reformator - 0,10p., precizarea apogeului democrației ateniene - 0,10p. și

descrierea unei instituții politice ateniene - 0,25p. (menționarea denumirii instituției - 0,05p., a componentei - 0,10p. și a atribuțiilor/ rolului respectivei instituții - 0,10p.);

-prezentarea unui conflict din lumea greacă în care a fost implicată și Atena în secolul al V-lea î.Hr. (menționarea conflictului - 0,10p., a unei cauze - 0,10p., a adversarului Atenei - 0,10p., a momentului desfășurării - 0,10p., a unei bătălii/ unui episod - 0,15p., a învingătorului - 0,10p. și a unei consecințe - 0,10p.) - 0,75p.;

-prezentarea întemeierii, sfârșitului și consecințelor existenței și sfârșitului Imperiului Macedonean - 1,00p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/ cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a IX-a: „EPOCA ANTICĂ”
Prof. Puiu Adrian-Nicolae, Colegiul Național „Eudoxiu Hurumzachi” Rădăuți

NUMĂRUL 1

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Sfârșitul Imperiului Roman de Apus a avut loc în anul:
a. 476
b. 1054
c. 1215
d. 843
2. State medievale timpurii formate pe teritoriul fostului Imperiu Roman de Apus au fost:
a. regatele mesopotamiene
b. polisurile grecești
c. regatele barbare
d. regatele elenistice
3. Regatele anglo-saxone au fost întemeiate, în secolele V-VI, în:
a. Asia Mică
b. Britania
c. Italia
d. Galia
4. Regele germanic Genseric a întemeiat, în prima jumătate a sec. al V-lea, în nordul Africii:
a. Regatele anglo-saxone
b. Imperiul Carolingian
c. Imperiul Macedonean
d. Regatul vandalilor
5. Vizigoții, care au jefuit Roma în 410, apoi au întemeiat un regat în Spania, în prima jumătate a sec. al V-lea, au fost conduși de către:
a. Filip al II-lea August
b. Alaric
c. Egbert de Wessex
d. Frederic al II-lea Hohenstaufen
6. Imperiul Carolingian a fost întemeiat de către:
a. Ludovic al IX-lea cel Sfânt
b. William I
c. Carol cel Mare
d. Henric al II-lea Plantagenet
7. Sistemul politic, economic și social specific evului mediu s-a numit:
a. feudalism
b. neolitic
c. paleolitic
d. primitiv
8. Castelul nobiliar se afla pe:
a. claca feudală
b. loturile țărănești
c. censul feudal
d. rezerva feudală
9. Stilurile arhitecturale medievale romanic și gotic au fost utilizate în:
a. Imperiul Romano-German
b. Imperiul Bizantin
c. Imperiul Arab
d. Imperiul Roman de Răsărit
10. Un celebru roman cavaleresc din evul mediu este:
a. „Antoniou și Cleopatra”
b. „Romeo și Julieta”
c. „Legendele Olimpului”
d. „Tristan și Isolda”

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Regatul Franței
a. Regatul de Mijloc
2. Bogdan I
b. întemeierea statului medieval Moldova în 1359
3. Imperiul Romano-German
c. Hugo Capet
4. Regatul Ierusalimului
d. Otto I cel Mare
5. Mihai Viteazul
e. „Țara Sfântă”

6. Regatul Lotharingiei	f. cucerirea normandă de la 1066
7. Ștefan cel Mare	g. victoria militară de la Vaslui din 1475
8. Regatul Angliei	i. Unirea de la 1600

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- marile migrații (invazii)
- sfârșitul Imperiului Carolingian
- proclamarea Imperiului Romano-German
- convocarea primului Parlament în Anglia
- victoria de la Orléans a armatei franceze conduse de Ioana D'Arc

IV. Se dau termenii: ceremonie vasalică, papă, censul, renta feudală, centralizare statală, a III-a, înnobilarea, a II-a, sfat și ajutor, patron, senior, omagiu, I, vasalitatea, fărâmițare feudală.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Societatea medievală era împărțită în ordine sociale, dintre care starea ...1... era alcătuită din nobili. Între aceștia se statuau raporturile feudo-vasalice, care aveau la bază feudul și ...2..., ce reprezenta practica prin care un nobil, devenit vasal, intra în serviciul altui nobil, devenit ...3... . Aceste raporturi, care se oficializau printr-o ...4..., presupuneau o serie de drepturi și obligații reciproce, între care vasalul datora fidelitate (loialitate) și ...5... financiar și militar.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„Având la dispoziție o armată puternică și disciplinată, Justinian I cel Mare încercă să refacă unitatea imperiului, așa cum fusese acesta pe vremea lui Constantin cel Mare: stăpân pe întregul bazin mediteranean, unit într-o singură credință și inspirat de civilizația greco-romană.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- Precizați despre ce imperiu se relatează în text.
- Menționați când și cum s-a format imperiul despre care se relatează în text.
- Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
- Enumerați alte două momente/evenimente/caracteristici din istoria imperiului despre care se relatează în text.
- Prezentați „lupta pentru investitură”, eveniment major din istoria altui imperiu care a existat în Evul Mediu.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca medievală.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Djihadul în Evul Mediu”, după următorul plan:

- definirea djihadului;
- explicarea întemeierii statului arab, precizând cine, când, unde și cum a întemeiat statul arab;
- precizarea titlului și a două atribuții ale conducătorului statului arab;

- prezentarea expansiunii statului arab, precizând un teritoriu cucerit, secolul cuceririi și dinastia conducătoare;
- menționarea momentului de apogeu al statului arab, precizând secolul, conducătorul și dinastia din timpul apogeului;
- explicarea destrămării imperiului arab, precizând cauza și secolul destrămării și un stat arab independent;
- explicarea întemeierii statului otoman, precizând cine, când și unde a întemeiat statul turc otoman;
- prezentarea expansiunii și apogeeului statului turc otoman, precizând secolele expansiunii, doi sultani cuceritori și câte un teritoriu cucerit în timpul fiecăruia dintre cei doi sultani;
- prezentarea declinului statului turc otoman, precizând evenimentul considerat începutul declinului și denumirea și explicarea epocii declinului statului turc otoman.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

-informația istorică - 3,25p., astfel:

-definirea djihadului - 0,125p.;

-explicarea întemeierii statului arab, precizând cine, când, unde și cum a întemeiat statul arab - 0,50p.;

-precizarea titlului și a două atribuții ale conducătorului statului arab - 0,25p.;

-prezentarea expansiunii statului arab, precizând un teritoriu cucerit, secolul cuceririi și dinastia conducătoare - 0,375p.;

-menționarea momentului de apogeu al statului arab, precizând secolul, conducătorul și dinastia din timpul apogeului - 0,375p.;

-explicarea destrămării imperiului arab, precizând cauza și secolul destrămării și un stat arab independent - 0,375p.;

-explicarea întemeierii statului otoman, precizând cine, când și unde a întemeiat statul turc otoman - 0,375p.;

-prezentarea expansiunii și apogeeului statului turc otoman, precizând secolele expansiunii, doi sultani cuceritori și câte un teritoriu cucerit în timpul fiecăruia dintre cei doi sultani - 0,625p.;

-prezentarea declinului statului turc otoman, precizând evenimentul considerat începutul declinului și denumirea și explicarea epocii declinului statului turc otoman - 0,25p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Regatele barbare (romano-germanice) au fost întemeiate în urma:
 - a. atacurilor hunilor conduși de Attila
 - b. expediției cartagineze conduse de Hannibal
 - c. războaielor civile dintre generalii romani
 - d. marilor migrații
2. Regatele burgunzilor și francilor au fost întemeiate de către Gundobald, respectiv Clovis, în a doua jumătate a sec. al VI-lea, în:
 - a. Galia
 - b. Italia
 - c. Asia Mică
 - d. Britania
3. Practica prin care un nobil intra în serviciul altui nobil se numea:
 - a. sfat și ajutor
 - b. clacă feudală
 - c. vasalitate
 - d. breaslă feudală
4. Una dintre obligațiile seniorului față de vasal era:
 - a. renta feudală
 - b. protecția
 - c. censul
 - d. fidelitatea (loialitatea)
5. Specifice arhitecturii arabe sunt:
 - a. Catedralele San Vitale din Ravenna (Italia) și Westminster (Marea Britanie)
 - b. Palatele Alcazar din Sevilla și Alhambra din Granada (Spania)
 - c. Catedralele din Santiago de Compostela (Spania) și Köln (Germania)
 - d. Bisericile Sfânta Sofia din Constantinopol și San Marco din Veneția
6. Imperiul Bizantin a atins apogeul în timpul împăratului:
 - a. Mahomed al II-lea Cuceritorul
 - b. Filip al IV-lea cel Frumos
 - c. Justinian I cel Mare
 - d. Salah-ad-Din/Saladin
7. Otto I cel Mare a fost proclamat împărat, întemeind astfel Imperiul Romano-German, în anul:
 - a. 800
 - b. 1066
 - c. 1453
 - d. 962
8. Fărămișarea statală și dinastia Habsburg au fost caracteristică și, respectiv, familie imperială în:
 - a. Regatul vizigoților
 - b. Imperiul Romano-German
 - c. Imperiul Otoman
 - d. Califatul Arab
9. A fost implicat în Războiul de 100 de ani:
 - a. Regatul Franței
 - b. Imperiul Bizantin
 - c. Regatul Lotharingiei
 - d. Regatele anglo-saxone
10. Imperiul Otoman a atins apogeul în timpul sultanului:
 - a. Alboin
 - b. Harun al Rașid
 - c. Osman
 - d. Soliman/Suleyman Magnificul

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. domeniul feudal
2. felonia
3. Catedrala din Canterbury (M. Britanie)
4. ghilda
5. Cântecul lui Roland
6. dijma
- a. act care conferea libertăți și privilegii orașelor medievale
- b. obligația în produse a țăranilor față de nobil
- c. epopeea eroică a literaturii ruse
- d. asociația comercianților (negustorilor) medievali
- e. proprietatea funciară a unui nobil
- f. trădarea vasalului

7. Cântec despre oastea lui Igor g. epopeea eroică a literaturii franceze
8. charta h. stilul arhitectural romanic

III. Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul, pentru evenimente anuale, sau perioada, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- formarea regatelor romano-germanice
- construcția marilor catedrale gotice din Apusul Europei
- instaurarea dinastiei Capetiene pe tronul Franței
- divizarea definitivă a Imperiului Roman în Imperiul Roman de Apus și Imperiul Roman de Răsărit
- Marea Schismă a Bisericii Creștine

IV. Se dau termenii: Bosworth Field, Războiul de 100 de ani, 1555, Henric al VII-lea Tudor, Hattin, Franța, 1485, Frederic I Barbarossa, Imperiul Romano-Bizantin, Războiul rozelor/ celor două roze, Baiazid Fulgerul, 1453, Anglia, Lupta pentru investitură, Hastings.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Un război civil, numit ...1..., desfășurat pentru ocuparea tronului, între familia York, al cărei blazon era trandafirul alb, și familia Lancaster, al cărei blazon era trandafirul roșu, a avut loc în ...2... între anii 1455 și ...3... . Războiul s-a încheiat cu ocuparea tronului, în urma victoriei decisive de la ...4..., de către ...5..., din familia Lancaster, care, prin căsătoria cu Elisabeta, ce provenea din familia York, a instaurat o nouă dinastie, în timpul căreia, la începutul epocii moderne, a devenit cel mai puternic stat din Europa.

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„Datorită neînțelegerilor dintre ei, nepoții lui Carol cel Mare și-au împărțit imperiul astfel: Ludovic Germanicul a obținut partea răsăriteană, Carol al II-lea cel Pleșuv pe cea apuseană, iar Lothar I, care a păstrat și titlul de împărat, pe cea mijlocie. După încheierea tratatului și întărirea păcii prin jurământ, fiecare dintre cei trei regi s-a întors pentru a conduce regatul său.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

- Precizați dezmembrarea cărui imperiu se realiza prin tratatul al cărui fragment este redat în text.
- Menționați unde și când s-a semnat tratatul al cărui fragment este redat în text.
- Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
- Enumerați două regate formate prin semnarea tratatului al cărui fragment este redat în text.
- Prezentați întemeierea imperiului a cărui destrămare s-a realizat prin tratatul al cărui fragment este redat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca medievală.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Cruciadele”, după următorul plan:

- definirea cruciadelor;
- explicarea a două/ trei cauze ale cruciadelor;
- menționarea perioadei de desfășurare și a numărului de cruciade;

- prezentarea desfășurării primei cruciade;
- prezentarea desfășurării celei de-a treia cruciade;
- prezentarea desfășurării, la alegere, a unei alte cruciade;
- descrierea generală a celorlalte cruciade și a rezultatului final al cruciadelor;
- prezentarea a două/ trei consecințe specifice ale cruciadelor.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- definirea cruciadelor - 0,25p.;
- explicarea a două/ trei cauze ale cruciadelor - 0,50p./0,75p.;
- menționarea perioadei de desfășurare și a numărului de cruciade - 0,25p.;
- prezentarea desfășurării primei cruciade - 0,50p.;
- prezentarea desfășurării celei de-a treia cruciade - 0,50p.;
- prezentarea desfășurării, la alegere, a unei alte cruciade - 0,25p.;
- descrierea generală a celorlalte cruciade și a rezultatului final al cruciadelor - 0,25p.;
- prezentarea a două/ trei consecințe specifice ale cruciadelor - 0,50p./0,75p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Marile migrații au determinat sfârșitul:

a. Regatelor anglo-saxone	b. Imperiului Roman de Răsărit
c. Imperiului Roman de Apus	d. Imperiului Macedonean
2. Migratorii huni au fost conduși de către:

a. Justinian I cel Mare	b. Attila
c. Ludovic al XI-lea de Valois	d. Wilhelm Cuceritorul
3. State medievale timpurii formate pe teritoriul fostului Imperiu Roman de Apus au fost:

a. regatele barbare	b. polisurile grecești
c. regatele mesopotamiene	d. regatele elenistice
4. Regatele ostrogoților și longobarzilor au fost întemeiate de către Teodoric, la sfârșitul sec. al V-lea, respectiv Alboin, la jumătatea sec. al VI-lea, în:

a. Britania	b. Galia
-------------	----------

c. Asia Mică

d. Italia

5. Regatul francilor a fost întemeiat de către:

a. Vasile al II-lea Macedoneanul

b. Richard I Inimă de Leu

c. Filip al IV-lea cel Frumos

d. Clovis

6. Carol cel Mare a fost proclamat și încoronat împărat, întemeind astfel Imperiul Carolingian, în ziua de Crăciun a anului:

a. 1453

b. 476

c. 800

d. 1054

7. Totalitatea obligațiilor țăranilor dependenți față de nobil alcătuiau:

a. renta feudală

b. domeniul feudal

c. sistemul feudal

d. rezerva feudală

8. Regresul urbanizării din evul mediu timpuriu, prin depopularea orașelor, a fost determinat de:

a. marile migrații

b. convocarea primului Parlament (1265)

c. cruciade

d. Războiul celor două roze

9. Un celebru roman cavaleresc din evul mediu este:

a. „*Legendele Olimpului*”

b. „*Tristan și Isolda*”

c. „*Romeo și Julieta*”

d. „*Antoniou și Cleopatra*”

10. Stilurile arhitecturale medievale romanice și gotice au fost utilizate în:

a. Imperiul Bizantin

b. Imperiul Roman de Răsărit

c. Imperiul Romano-German

d. Imperiul Arab

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Imperiul Bizantin

a. victoria militară de la Vaslui din 1475

2. Mihai Viteazul

b. victoria de la Orléans din 1429

3. Regatul Ierusalimului

c. întemeierea statului medieval Țara Românească în 1330

4. Regatul Angliei

d. Regatul de Mijloc

5. Ștefan cel Mare

e. Alfred cel Mare

6. Basarab I

f. Justinian I cel Mare

7. Regatul Franței

g. Unirea de la 1600

8. Regatul Lotharingiei

h. „Țara Sfântă”

III. *Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul*, pentru evenimente anuale, *sau perioada*, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

a. sfârșitul Imperiului Bizantin

b. convertirea popoarelor barbare la creștinism

c. formarea Regatului Franței

d. adoptarea documentului „Magna Charta Libertatum” în Anglia

e. divizarea definitivă a Imperiului Roman în Imperiul Roman de Răsărit și Imperiul Roman de Apus

IV. *Se dau termenii*: feudo-vasalice, țăranul, feudul, Preistoriei, înmânarea, înnobilarea, breasla, vasalul, Evului Mediu, reciproce, meșteșugarul, investiția, capitaliste, Epocii Antice, ghilda.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

Feudalismul a fost sistemul politic, economic și social specific ...1...., una dintre principalele caracteristici ale acestuia fiind faptul că nobilii erau legați prin sistemul de relații ...2...., care se oficializau printr-o ceremonie vasalică, ce cuprindea omagiul vasalic, prin care ...3... depunea jurământul laic și religios, și ...4..., când seniorul îi înmâna un obiect ce simboliza ...5... .

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„După ce Imperiul a atins perioada sa de apogeu în sec. XII-XIII, în timpul împăraților Frederic I Barbarossa și Frederic al II-lea Hohenstaufen, acesta a intrat într-un proces ireversibil de profund declin, restrângându-se teritorial la Regatele Germaniei și Boemiei, deși avea să mai supraviețuiască pentru câteva secole, până în epoca modernă, când a fost desființat de către împăratul francez Napoleon.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați despre ce imperiu se relatează în text.
2. Menționați cine și când a întemeiat imperiul despre care se relatează în text.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați alte două momente/evenimente/caracteristici din istoria imperiului despre care se relatează în text.
5. Prezentați „luptele iconoclaste”, eveniment important din istoria altui imperiu care a existat în Evul Mediu.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca medievală.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Djihadul în Evul Mediu”, după următorul plan:

- definirea djihadului;
- explicarea întemeierii statului arab, precizând cine, când, unde și cum a întemeiat statul arab;
- precizarea titlului și a două atribuții ale conducătorului statului arab;
- prezentarea expansiunii statului arab, precizând un teritoriu cucerit, secolul cuceririi și dinastia conducătoare;
- menționarea momentului de apogeu al statului arab, precizând secolul, conducătorul și dinastia din timpul apogeeului;
- explicarea destrămării imperiului arab, precizând cauza și secolul destrămării și un stat arab independent;
- explicarea întemeierii statului otoman, precizând cine, când și unde a întemeiat statul turc otoman;
- prezentarea expansiunii și apogeeului statului turc otoman, precizând secolele expansiunii, doi sultani cuceritori și câte un teritoriu cucerit în timpul fiecăruia dintre cei doi sultani;
- prezentarea declinului statului turc otoman, precizând evenimentul considerat începutul declinului și denumirea și explicarea epocii declinului statului turc otoman.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

-informația istorică - 3,25p., astfel:

-definirea djihadului - 0,125p.;

-explicarea întemeierii statului arab, precizând cine, când, unde și cum a întemeiat statul arab - 0,50p.;

-precizarea titlului și a două atribuții ale conducătorului statului arab - 0,25p.;

-prezentarea expansiunii statului arab, precizând un teritoriu cucerit, secolul cuceririi și dinastia conducătoare - 0,375p.;

-menționarea momentului de apogeu al statului arab, precizând secolul, conducătorul și dinastia din timpul apogeului - 0,375p.;

-explicarea destrămării imperiului arab, precizând cauza și secolul destrămării și un stat arab independent - 0,375p.;

-explicarea întemeierii statului otoman, precizând cine, când și unde a întemeiat statul turc otoman - 0,375p.;

-prezentarea expansiunii și apogeului statului turc otoman, precizând secolele expansiunii, doi sultani cuceritori și câte un teritoriu cucerit în timpul fiecăruia dintre cei doi sultani - 0,625p.;

-prezentarea declinului statului turc otoman, precizând evenimentul considerat începutul declinului și denumirea și explicarea epocii declinului statului turc otoman - 0,25p.;

-structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);

Notă - se acordă **0,50 puncte** din oficiu.

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Regatele barbare (romano-germanice) au fost întemeiate în urma:

- a. atacurilor hunilor conduși de Attila b. expediției cartagineze conduse de Hannibal
c. războaielor civile dintre generalii romani d. marilor migrații

2. Regatele Kent, Wessex și Northumbria au făcut parte din:

- a. heptarhia anglo-saxonă b. regatele merovingiene
c. regatele elenistice d. Imperiul Carolingian

3. Posesiunea funciară pe care seniorul o acorda vasalului se numea:

- a. chartă b. feud
c. ghildă d. dijmă

4. Una dintre obligațiile vasalului față de senior era:

- a. censul b. renta feudală
c. fidelitatea (loialitatea) d. protecția

5. Specifice arhitecturii bizantine sunt:

- a. Catedralele din Cluny (Franța) și Toledo (Spania)

- b. Bisericile Sfânta Sofia din Constantinopol și San Marco din Veneția)
- c. Palatele Alcazar din Sevilla și Alhambra din Granada (Spania)
- d. Catedralele din Reims (Franța) și Milano (Italia)

6. Sfârșitul Imperiului Bizantin a avut loc în anul:

- a. 1453
- b. 476
- c. 843
- d. 962

7. Prin Tratatul de la Verdun, în urma dezmembrării Imperiului Carolingian, s-a format:

- a. Regatele anglo-saxone
- b. Imperiul Roman de Răsărit
- c. Regatul Franței
- d. Imperiul Otoman

8. Regatul Franței a fost consolidat la sfârșitul sec. al X-lea, prin instaurarea monarhiei ereditare și începutul procesului de centralizare, de către regele:

- a. Wilhelm Cuceritorul
- b. Attila
- c. Teodoric
- d. Hugo Capet

9. Otto I cel Mare a fost încoronat împărat în anul 962 și, astfel, a întemeiat:

- a. Regatul Angliei
- b. Regatul Lotharingiei
- c. Imperiul Carolingian
- d. Imperiul Romano-German

10. Califatul arab a fost întemeiat de către:

- a. Baiazid I Fulgerul
- b. profetul Mahomed
- c. Genseric
- d. Alaric

II. Faceți corespondența între elementele celor două coloane:

1. Cântecul Nibelungilor	a. acțiunea de eliberare a orașului de sub autoritatea seniorului
2. claca	b. asociația meșteșugarilor care practicau aceeași meserie
3. mișcarea comunală	c. seniorul suprem
4. Cântecul Cidului	d. epopeea eroică a literaturii germane
5. breasla	e. partea domeniului feudal exploatată direct de către nobil
6. rezerva feudală	f. obligația în muncă a țăranilor față de nobil
7. Catedrala Notre Dame din Paris	g. epopeea eroică a literaturii spaniole
8. suzeranul	h. stilul arhitectural gotic

III. *Aranjați în ordine cronologică următoarele cinci evenimente istorice, precizând și anul*, pentru evenimente anuale, *sau perioada*, pentru evenimente/ fenomene/ procese de mai lungă durată:

- a. dezmembrarea Imperiului Carolingian
- b. fărâmițarea Imperiului Romano-German - electivitatea imperială
- c. formarea primelor regate barbare
- d. apogeul Imperiului Bizantin în timpul împăratului Justinian
- e. construcția marilor catedrale romanice din Apusul Europei

IV. *Se dau termenii*: Azincourt, 1453, Războiul civil, Califatul arab, Războiul celor două Roze, 1437, Hugo Capet, Anglia, Elisabeta de York, Formigny, Războiul de 100 de ani, Ioana (Jeanne) D'Arc, 1543, Imperiul Bizantin, Flandra.

Alegeți, din lista dată, termenii corespunzători spațiilor libere din textul de mai jos:

În Evul Mediu, între Franța și ...1... s-a desfășurat, între anii 1337 și ...2..., un lung conflict, numit ...3... . Acesta a avut loc numai pe teritoriul Franței și cu numeroase

întreruperi și a început cu înfrângeri ale francezilor, între care cele de la Crécy, Poitiers și ...4..., în urma cărora au pierdut întinse teritorii în nordul, vestul și sudul țării, dar s-a încheiat cu victoria finală a francezilor și eliberarea Franței, un rol important avându-l victoria de la Orléans, din 1429, obținută de o armată condusă de către tânăra ...5... .

V. Citiți cu atenție textul de mai jos:

„În imperiu se răspândeau zvonuri înspăimântătoare despre faptul că populațiile nordice începuseră să se abată în valuri noi, mai mari și mai devastatoare decât cele de dinainte, deoarece mulțimea barbară fusese alungată din teritoriile ei de către alte neamuri venite pe neașteptate de departe, printre care se aflau hunii, a căror sălbăticie și violență depășea orice măsură.”

Pornind de la acest text, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați din ce eveniment face parte episodul care este relatat în text.
2. Menționați când și unde (către teritoriul cărui imperiu) a avut loc evenimentul al cărui episod este relatat în text.
3. Transcrieți din text două informații aflate în relație cauză-efect, precizând care este cauza și care este efectul.
4. Enumerați alte două popoare barbare, dar de origine germanică.
5. Prezentați o consecință a evenimentului al cărui episod este relatat în text.

VI. Precizați trei argumente pentru care v-ar fi plăcut și trei argumente pentru care nu v-ar fi plăcut să trăiți în epoca medievală.

VII. Realizați, în aproximativ două pagini, un eseu cu titlul „Cruciadele”, după următorul plan:

- definirea cruciadelor;
- explicarea a două/ trei cauze ale cruciadelor;
- menționarea perioadei de desfășurare și a numărului de cruciade;
- prezentarea desfășurării primei cruciade;
- prezentarea desfășurării celei de-a treia cruciade;
- prezentarea desfășurării, la alegere, a unei alte cruciade;
- descrierea generală a celorlalte cruciade și a rezultatului final al cruciadelor;
- prezentarea a două/ trei consecințe specifice ale cruciadelor.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (o corespondență corectă - 0,125p.);

III. 0,50 puncte (precizarea unei poziții corecte - 0,05p., menționarea unui reper cronologic corect - 0,05p.);

IV. 0,75 puncte (un spațiu completat cu termenul corespunzător - 0,15p.);

V. 1,00 puncte (un răspuns corect la o cerință - 0,20p.);

VI. 0,75 puncte (un argument - 0,125p.);

VII. 4 puncte:

- informația istorică - 3,25p., astfel:
- definirea cruciadelor - 0,25p.;
- explicarea a două/ trei cauze ale cruciadelor - 0,50p./0,75p.;
- menționarea perioadei de desfășurare și a numărului de cruciade - 0,25p.;
- prezentarea desfășurării primei cruciade - 0,50p.;

- prezentarea desfășurării celei de-a treia cruciade - 0,50p.;
 - prezentarea desfășurării, la alegere, a unei alte cruciade - 0,25p.;
 - descrierea generală a celorlalte cruciade și a rezultatului final al cruciadelor - 0,25p.;
 - prezentarea a două/ trei consecințe specifice ale cruciadelor - 0,50p./0,75p;
 - structurarea compoziției, prezentarea în ordine logică/cronologică a faptelor istorice, utilizarea limbajului istoric specific, coerența textului și respectarea limitei de spațiu - 0,75p. (câte 0,15p. fiecare element);
- Notă - se acordă **0,50 puncte din oficiu.**

TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a X-a:

„GEOGRAFIA AȘEZĂRILOR UMANE”

Prof. Puiu Mariana-Loredana, Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi” Rădăuți

NUMĂRUL 1

I. *Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:*

1. Un tip de așezare rurală este:
a. megalopolisul b. satul c. concentrarea urbană d. orașul
2. Spațiul pe care se află amplasate locuințele în așezările urbane se numește:
a. moșie b. extravilan c. intravilan d. cătun
3. În zona rezidențială a spațiului urban se află:
a. platformele industriale c. cartierele de locuințe
b. triajele și depourile d. hipermarketurile
4. Budapesta, oraș format prin unirea a două orașe alăturate, are o morfostructură:
a. rectangulară b. radiar-concentrică c. semicirculară d. polinucleară
5. Concentrarea urbană formată în jurul unui oraș-central, de dimensiuni mai mari, se numește:
a. metropolă b. conurbație c. aglomerație urbană d. megalopolis
6. O metropolă europeană cu statut de capitală este:
a. Kuala Lumpur b. Dublin c. Salonic d. Abuja
7. (Semi)metropolele Glasgow, Nottingham și Newcastle se află în:
a. India b. Mexic c. Marea Britanie d. Franța
8. Megalopolisul european:
a. cuprinde conurbația Randstadt Holland (Haga, Utrecht) c. se numește SanSan
b. este situat pe litoralul Oceanului Pacific d. cuprinde metropola Porto Alegre
9. Așezările specifice habitatului urban se caracterizează, în general, prin:
a. activități predominant agricole c. concentrare redusă a populației
b. infrastructură edilitară dezvoltată d. ambianță rurală
10. Dinamica urbană pozitivă se caracterizează prin:
a. scăderea influenței în teritoriu c. degradarea infrastructurii edilitare
b. scăderea numărului de locuitori d. prosperitatea socio-economică

II. Se dau următoarele 25 de metropole: Liverpool, Köln, Milano, Paris, Sevilla, Porto, Copenhaga, Praga, Belgrad, Kiev, Zürich, Los Angeles, Washington, Montreal, Sao Paulo, Belo Horizonte, Delhi, Madras, Seul, Dhaka, Ankara, Singapore, Alexandria, Lagos, Brisbane.

1. Localizați 21 din cele 25 de metropole pe harta anexată, dintre care cel puțin 4 din America, 4 din Asia și 2 din Africa și/sau Australia, precizând numărul cu care este notată fiecare.
2. Precizați care este supermetropola mondială din listă.
3. Menționați câte o altă metropolă (sau semimetropolă), cu excepția capitalelor și a metropolelor din lista de mai sus, din Germania, Italia, Franța și Spania.

III. Realizați un eseu cu titlul „Megalopolisurile - giganții urbani ai lumii contemporane”, după următorul plan:

-definirea metropolelor și megalopolisurilor;

-explicarea a două caracteristici (teritoriale/demografice/funcționale) ale megalopolisurilor;
-prezentarea, la alegere, a *megalopolisului japonez* (Tokaido) sau a *megalopolisului Marilor Lacuri* (ChiPitts), prin:

-precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,

-enumerarea a patru metropole care fac parte din respectivul megalopolis;

-prezentarea unui *areal de aglomerații urbane din China*, și, la alegere, a unui *areal de aglomerații urbane din Mexic* sau *Australia*, prin:

-precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,

-enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales.

IV. Enumerați două caracteristici ale așezărilor rurale.

V. Enumerați două elemente ale planului orașului.

VI. Caracterizați un tip de fizionomie urbană regională.

VII. Caracterizați o funcție a așezărilor urbane.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 3,90 puncte (1.o localizare corectă - 0,15p.($\times 21=3,15p.$); 2.precizarea supermetropolei din listă - 0,15p.; 3.menționarea câte unei metropole (sau semimetropole) - 0,15p.($\times 4=0,60p.$));

III. 2,40 puncte (definirea metropolelor și megalopolisurilor - 0,30p.; explicarea a două caracteristici ale megalopolisurilor - 0,30p.; prezentarea megalopolisului ales - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,30p., enumerarea a patru metropole care fac parte din megalopolisul ales - 0,60p.), prezentarea celor două areale de aglomerații urbane - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,15p.($\times 2=0,30p.$), enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales - 0,60p.));

IV. 0,30 puncte (precizarea unei caracteristici a așezărilor rurale - 0,15p.);

V. 0,30 puncte (precizarea unui element al planului orașului - 0,15p.);

VI. 0,30 puncte (precizarea unui tip de fizionomie urbană - 0,10p., caracterizarea fizionomiei urbane alese - 0,20p.);

VII. 0,30 puncte (precizarea unei funcții a așezărilor urbane - 0,10p., caracterizarea funcției urbane alese - 0,20p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Un tip de așezare urbană este:

a. cătunul b. satul c. orașul d. grupul de sate

2. Spațiul înconjurător din așezările rurale unde nu sunt amplasate locuințe, dar oamenii desfășoară unele activități socio-economice, se numește:

a. vatră b. conurbație c. intravilan d. moșie

3. Fizionomia orașelor din America de Nord, Japonia și Australia are ca specific:

- a. cartiere cu construcții asemănătoare, realizate după standarde comune, în care predomină blocurile (gri)
- b. cartiere moderne caracterizate prin dezvoltarea pe verticală a construcțiilor (clădirile de tip „zgârie-nori”)
- c. conservarea centrelor istorice de tip medieval și construirea la periferie a zonelor industriale și de transport
- d. cartiere periferice, „rău-famate”, caracterizate prin suprapopulare și standarde foarte scăzute ale calității vieții

4. Orașele Ierusalim și Mecca se remarcă printr-o importanță foarte mare a funcției:

- a. religioase
- b. universitare
- c. artistice
- d. sportive

5. Peisajele agricole pot avea ca specific:

- a. stadioane
- b. instituții financiar-bancare
- c. bazaruri
- d. culturi de cereale

6. O metropolă europeană cu statut de capitală este:

- a. Göteborg
- b. Pretoria
- c. Bratislava
- d. Canberra

7. (Semi)metropolele Genova, Florența și Veneția se află în:

- a. Spania
- b. China
- c. Canada
- d. Italia

8. Megalopolisul european:

- a. cuprinde conurbația Rin-Ruhr (Dortmund, Düsseldorf)
- b. este situat în apropierea Marilor Lacuri Americane
- c. se numește Tokaido
- d. cuprinde metropola Wuhan

9. Așezările specifice habitatului rural se caracterizează, în general, prin:

- a. infrastructură edilitară dezvoltată
- b. concentrare ridicată a populației
- c. activități predominant agricole
- d. ambianță urbană

10. Dinamica urbană negativă se caracterizează prin:

- a. prosperitatea socio-economică
- b. scăderea numărului de locuitori
- c. creșterea influenței în teritoriu
- d. dezvoltarea infrastructurii edilitare

II. Se dau următoarele 25 de metropole: Manchester, Hamburg, Roma, Marseille, Barcelona, Rotterdam, Oslo, Viena, Sofia, Moscova, Cracovia, Chicago, Houston, Ciudad de Mexico, Bogotá, Santiago, Shanghai, Harbin, Tokyo, Karachi, Al Ryad, Novosibirsk, Johannesburg, Kinshasa, Melbourne.

1. Localizați 21 din cele 25 de metropole pe harta anexată, dintre care cel puțin 4 din America, 4 din Asia și 2 din Africa și/sau Australia, precizând numărul cu care este notată fiecare.

2. Precizați care este supermetropola mondială din listă.

3. Menționați câte o altă metropolă (sau semimetropolă), cu excepția capitalelor, a metropolelor din lista de mai sus și a metropolelor de la exercițiul I.8, din Marea Britanie, Germania, Franța și Spania.

III. Realizați un eseu cu titlul „Megalopolisurile - giganții urbani ai lumii contemporane”, după următorul plan:

- definirea metropolelor și megalopolisurilor;
- explicarea a două caracteristici (teritoriale/demografice/funcționale) ale megalopolisurilor;
- prezentarea, la alegere, a *megalopolisului american* (BosWash) sau a *megalopolisului californian* (SanSan), prin:

- precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a patru metropole care fac parte din respectivul megalopolis;
 - prezentarea unui *areal de aglomerații urbane din India* și, la alegere, a unui *areal de aglomerații urbane din Brazilia* sau *Canada*, prin:
 - precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales.
- IV. Enumerați două caracteristici ale așezărilor urbane.**
- V. Enumerați doi factori care determină amenajarea teritorială.**
- VI. Caracterizați o zonă funcțională a așezărilor urbane.**
- VII. Caracterizați un tip de morfostructură urbană.**

BAREM DE NOTARE

- I. 1,50 puncte** (un răspuns corect - 0,15p.);
- II. 3,90 puncte** (1.o localizare corectă - 0,15p.($\times 21=3,15p.$); 2.precizarea supermetropolei din listă - 0,15p.; 3.menționarea câte unei metropole (sau semimetropole) - 0,15p.($\times 4=0,60p.$));
- III. 2,40 puncte** (definirea metropolelor și megalopolisurilor - 0,30p.; explicarea a două caracteristici ale megalopolisurilor - 0,30p.; prezentarea megalopolisului ales - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,30p., enumerarea a patru metropole care fac parte din megalopolisul ales - 0,60p.), prezentarea celor două areale de aglomerații urbane - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,15p.($\times 2=0,30p.$), enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales - 0,60p.));
- IV. 0,30 puncte** (precizarea unei caracteristici a așezărilor urbane - 0,15p.);
- V. 0,30 puncte** (precizarea unui factor care determină amenajarea teritorială - 0,15p.);
- VI. 0,30 puncte** (precizarea unei zone funcționale a spațiului urban - 0,10p., caracterizarea zonei funcționale alese - 0,20p.);
- VII. 0,30 puncte** (precizarea unui tip de morfostructură urbană - 0,10p., caracterizarea tipului de morfostructură urbană ales - 0,20p.);
- Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Un tip de așezare specifică habitatului rural este:

a. satul	b. orașul	c. concentrarea urbană	d. megalopolisul
----------	-----------	------------------------	------------------
2. Spațiul înconjurător din așezările urbane unde nu sunt amplasate locuințe, dar oamenii desfășoară unele activități socio-economice, se numește:

a. intravilan	b. vatră	c. cătun	d. extravilan
---------------	----------	----------	---------------
3. În zona comercială a spațiului urban se află:

a. hangarele și pistele	c. depozitele en-gros
b. instituțiile administrative	d. terenurile sportive
4. București, oraș extins sub forma unor suprafețe urbane de cercuri concentrice, are o morfostructură:

- a. semicirculară b. polinucleară c. radiar-concentrică d. rectangulară
5. Concentrarea urbană formată din orașe de dimensiuni relativ apropiate se numește:
- a. megalopolis b. conurbație c. aglomerație urbană d. metropolă
6. O metropolă europeană cu statut de capitală este:
- a. Ulan Bator b. Zagreb c. Eindhoven d. Wellington
7. (Semi)metropolele Frankfurt, Stuttgart și Bremen se află în:
- a. Rusia b. Coreea de Sud c. Germania d. Brazilia
8. Megalopolisul european:
- a. cuprinde conurbația Yorkshire (Leeds, Sheffield) c. se numește BosWash
b. este situat pe litoralul Oceanului Pacific d. cuprinde metropolă Belo Horizonte
9. Așezările urbane se caracterizează, în general, prin:
- a. activități predominant agricole c. infrastructură edilitară dezvoltată
b. concentrare redusă a populației d. ambianță rurală
10. Dinamica urbană pozitivă se caracterizează prin:
- a. scăderea numărului de locuitori c. degradarea infrastructurii edilitare
b. recesiunea socio-economică d. creșterea influenței în teritoriu

II. Se dau următoarele 25 de metropole: Birmingham, Berlin, Napoli, Lyon, Madrid, Lisabona, Helsinki, Budapesta, Istanbul, Odessa, Bruxelles, New-York, San Francisco, Toronto, Rio de Janeiro, Brasilia, Bombay, Calcutta, Manilla, Bangkok, Teheran, Dubai, Cairo, Khartoum, Perth.

- Localizați 21 din cele 25 de metropole pe harta anexată, dintre care cel puțin 4 din America, 4 din Asia și 2 din Africa și/sau Australia, precizând numărul cu care este notată fiecare.
- Precizați care este supermetropolă mondială din listă.
- Menționați câte o altă metropolă (sau semimetropolă), cu excepția capitalelor, a metropolelor din lista de mai sus și a metropolelor de la exercițiul I.8, din Marea Britanie, Italia, Franța și Spania.

III. Realizați un eseu cu titlul „Megalopolisurile - giganții urbani ai lumii contemporane”, după următorul plan:

- definirea metropolelor și megalopolisurilor;
- explicarea a două caracteristici (teritoriale/demografice/funcționale) ale megalopolisurilor;
- prezentarea, la alegere, a *megalopolisului Marilor Lacuri* (ChiPitts) sau a *megalopolisului japonez* (Tokaido), prin:
 - precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a patru metropole care fac parte din respectivul megalopolis;
- prezentarea unui *areal de aglomerații urbane din China* și, la alegere, a unui *areal de aglomerații urbane din Australia* sau *Mexic*, prin:
 - precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales.

IV. Caracterizați o funcție a așezărilor urbane.

V. Caracterizați un tip de fizionomie urbană regională.

VI. Enumerați două elemente ale planului orașului.

VII. Enumerați două caracteristici ale așezărilor rurale.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 3,90 puncte (1.o localizare corectă - 0,15p.($\times 21=3,15p.$); 2.precizarea supermetropolei din listă - 0,15p.; 3. menționarea câte unei metropole (sau semimetropole) - 0,15p.($\times 4=0,60p.$));

III. 2,40 puncte (definirea metropolelor și megalopolisurilor - 0,30p.; explicarea a două caracteristici ale megalopolisurilor - 0,30p.; prezentarea megalopolisului ales - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,30p., enumerarea a patru metropole care fac parte din megalopolisul ales - 0,60p.), prezentarea celor două areale de aglomerații urbane - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,15p.($\times 2=0,30p.$), enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales - 0,60p.));

IV. 0,30 puncte (precizarea unei funcții a așezărilor urbane - 0,10p., caracterizarea funcției urbane alese - 0,20p.);

V. 0,30 puncte (precizarea unui tip de fizionomie urbană - 0,10p., caracterizarea fizionomiei urbane alese - 0,20p.);

VI. 0,30 puncte (precizarea unui element al planului orașului - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (precizarea unei caracteristici a așezărilor rurale - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Un tip de așezare specifică habitatului urban este:

- a. cătunul b. satul c. grupul de sate d. orașul

2. Spațiul pe care se află amplasate locuințele în așezările rurale se numește:

- a. conurbație b. vatră c. moșie d. extravilan

3. Fizionomia orașelor din America Centrală și de Sud, Asia de Sud și de Sud-Est are ca specific:

a. cartiere periferice, „rău-famate”, caracterizate prin suprapopulare și standarde foarte scăzute ale calității vieții

b. conservarea centrelor istorice de tip medieval și construirea la periferie a zonelor industriale și de transport

c. cartiere moderne caracterizate prin dezvoltarea pe verticală a construcțiilor (clădirile de tip „zgârie-nori”)

d. cartiere cu construcții asemănătoare, realizate după standarde comune, în care predomină blocurile (gri)

4. Orașele Cambridge și Oxford se remarcă printr-o importanță foarte mare a funcției:

- a. sportive b. artistice c. universitare d. religioase

5. Peisajele agricole pot avea ca specific:

a. bazine de înnot c. culturi de pomi fructiferi

b. porturi și artere fluviale d. malluri

6. O metropolă europeană cu statut de capitală este:

- a. Minsk b. Geneva c. Ottawa d. Havana

7. Metropolele Kobe, Kyoto, Yokohama se află în:
- a. Turcia b. Nigeria c. Australia d. Japonia
8. Megalopolisul european:
- a. este situat în apropierea Marilor Lacuri Americane c. se numește ChiPitts
b. cuprinde conurbația Bruges-Anvers d. cuprinde metropola Tianjin
9. Așezările rurale se caracterizează, în general, prin:
- a. ambianță urbană c. concentrare ridicată a populației
b. infrastructură edilitară dezvoltată d. activități predominant agricole
10. Dinamica urbană negativă se caracterizează prin:
- a. creșterea numărului de locuitori c. prosperitatea socio-economică
b. degradarea infrastructurii edilitare d. creșterea influenței în teritoriu

II. Se dau următoarele 25 de metropole: Londra, München, Torino, Strasbourg, Valencia, Amsterdam, Stockholm, Varșovia, Atena, St. Petersburg, Nijni Novgorod, Dallas, Detroit, Guadalajara, Buenos Aires, Lima, Beijing, Hong Kong, Osaka, Jakarta, Bagdad, Ierusalim, Cape Town, Luanda, Sydney.

1. Localizați 21 din cele 25 de metropole pe harta anexată, dintre care cel puțin 4 din America, 4 din Asia și 2 din Africa și/sau Australia, precizând numărul cu care este notată fiecare.
2. Precizați care este supermetropola mondială din listă.
3. Menționați câte o altă metropolă (sau semimetropolă), cu excepția capitalelor și a metropolelor din lista de mai sus, din Marea Britanie, Germania, Italia și Franța (sau Spania).

III. Realizați un eseu cu titlul „Megalopolisurile - giganții urbani ai lumii contemporane”, după următorul plan:

- definirea metropolelor și megalopolisurilor;
- explicarea a două caracteristici (teritoriale/demografice/funcționale) ale megalopolisurilor;
- prezentarea, la alegere, a *megalopolisului californian* (SanSan) sau a *megalopolisului american* (BosWash), prin:
 - precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a patru metropole care fac parte din respectivul megalopolis;
- prezentarea unui *areal de aglomerații urbane din India* și, la alegere, a unui *areal de aglomerații urbane din Canada* sau *Brazilia*, prin:
 - precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată,
 - enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales.

IV. Caracterizați un tip de morfostructură urbană.

V. Caracterizați o zonă funcțională a așezărilor urbane.

VI. Enumerați doi factori care determină amenajarea teritorială.

VII. Enumerați două caracteristici ale așezărilor urbane.

BAREM DE NOTARE

I. 1,50 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 3,90 puncte (1.o localizare corectă - 0,15p.(×21=3,15p.); 2.precizarea supermetropolei din listă - 0,15p.; 3.menționarea câte unei metropole (sau semimetropole) - 0,15p.(×4=0,60p.));

III. 2,40 puncte (definirea metropolelor și megalopolisurilor - 0,30p.; explicarea a două caracteristici ale megalopolisurilor - 0,30p.; prezentarea megalopolisului ales - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,30p., enumerarea a patru metropole care fac parte din megalopolisul ales - 0,60p.), prezentarea celor două areale de aglomerații urbane - 0,90p. (precizarea poziției geografice, menționarea unui element geografic în apropierea căruia se află și a literei cu care este notat pe harta anexată - 0,15p.($\times 2=0,30p.$), enumerarea a câte două metropole care fac parte din fiecare areal ales - 0,60p.));

IV. 0,30 puncte (precizarea unui tip de morfostructură urbană - 0,10p., caracterizarea tipului de morfostructură urbană ales - 0,20p.);

V. 0,30 puncte (precizarea unei zone funcționale a spațiului urban - 0,10p., caracterizarea zonei funcționale alese - 0,20p.);

VI. 0,30 puncte (precizarea unui factor care determină amenajarea teritorială - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (precizarea unei caracteristici a așezărilor urbane - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a X-a:
„GEOGRAFIA POPULAȚIEI”
Prof. Puiu Mariana-Loredana, Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi” Rădăuți

NUMĂRUL 1

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. În prezent, populația planetei crește anual cu aproximativ:
a. 1 miliard b. 100 milioane c. 10 milioane d. 1 milion
2. Un factor care influențează natalitatea este:
a. rata mortalității infantile
b. răspândirea unor boli contagioase
c. nivelul morbidității
d. stocul demografic feminin de vârstă fertilă
3. Decesele în rândul nou-născuților reprezintă:
a. imigrația b. emigrația c. fertilitatea d. mortalitatea infantilă
4. Bilanț natural negativ (deficit) se înregistrează în:
a. Germania b. Bangladesh c. Pakistan d. Nigeria
5. Revenirea zilnică la domiciliu reprezintă:
a. deplasare sezonieră c. schimbarea domiciliului
b. deplasare zilnică d. deplasare definitivă
6. Cei care migrează din motive politice (din cauza regimurilor politice totalitare) se numesc:
a. azilanți b. refugiați c. turiști d. navetiști
7. Specific suboicumenelor, regiuni cu populație foarte redusă, este mediul:
a. polar/glaciar c. mediteranean/subtropical
b. montan foarte înalt d. tropical arid
8. Un factor natural favorabil populării unei regiuni îl reprezintă:
a. amplitudini termice foarte mari între anotimpuri
b. resurse energetice și minerale bogate
c. altitudine și masivitate ridicată a reliefului
d. temperaturi și precipitații extreme
9. Continentul cu circa 1 miliard de locuitori este:
a. America b. Asia c. Europa d. Australia și Oceania
10. Un număr mare de locuitori se găsesc în/la:
a. altitudini ridicate b. Asia de Nord c. emisfera sudică d. zonele cald-temperate
11. Un stat cu o suprafață foarte mare și cu o densitate foarte mică a populației este:
a. San Marino b. Australia c. Vatican d. Andorra
12. Cea mai utilizată limbă maternă este:
a. engleza b. spaniola c. chineza d. araba
13. Un criteriu calitativ în funcție de care sunt ierarhizate principalele limbi ale lumii este:
a. numărul statelor în care se vorbește ca limbă maternă
b. numărul total de utilizatori (ca limbă de circulație internațională)

- c. numărul total de vorbitori nativi
d. numărul statelor în care se vorbește ca limbă nativă
14. Două dintre principalele 10 limbi ale lumii sunt:
- a. germana și araba
b. italiana și româna
c. ucraineana și poloneza
d. olandeza și daneza
15. Statul în care se află cei mai muți creștini-catolici, aproximativ 135 milioane, este:
- a. Norvegia
b. Maroc
c. Ucraina
d. Brazilia
16. În Japonia predomină religia:
- a. creștină
b. musulmană
c. șintoistă
d. animistă
17. Rasa neagră predomină în:
- a. Africa
b. Antarctica
c. America
d. Europa
18. Continentul cu cea mai bătrână populație este:
- a. Europa
b. Africa
c. America Centrală
d. Antarctica
19. În structura populației pe medii de rezidență, cea mai numeroasă populație este cea:
- a. feminină
b. rurală
c. masculină
d. urbană
20. Cea mai mare pondere a populației active încadrată în sectorul economic primar (agricultura) se află în statele:
- a. foarte dezvoltate
b. subdezvoltate
c. din zona rece
d. cu populație urbană
21. Cel mai mare PIB (Produs Intern Brut) din Asia îl are:
- a. China
b. Franța
c. Canada
d. Coreea de Sud

II. Se dau următoarele state: Marea Britanie, S.U.A., Rusia, Turcia, Africa de Sud.
Precizați pentru fiecare dintre aceste state:

- a. un element specific despre geografia populației (la un stat despre - dinamica naturală; la un stat - despre mobilitatea teritorială; la un stat - despre densitatea populației; la un stat - religia și confesiunea predominant practică; la un stat - limba maternă vorbită);
b. numărul cu care este redat pe harta anexată;
c. capitala.

III. Se dă următorul tabel cu date despre geografie politică și geografia populației unor state:

	Egipt	Italia	Mexic	Argentina	India
Suprafața	1,00 mil km ²	0,30 mil km ²	1,96 mil km ²	2,78 mil km ²	3,28 mil km ²
Populația	84 mil loc	61 mil loc	115 mil loc	42 mil loc	1,25 mld loc
Densitatea	84 loc/km ²	203,3 loc/km ²	58,6 loc/km ²	15,1 loc/km ²	365,8 loc/km ²
rata natalității	24,5‰	9‰	19‰	17,5‰	20,5‰
rata mortalității	5‰	10‰	5‰	7,5‰	7,5‰
rata bilanțului migratoriu	-0,2‰	+4,5‰	-3‰	tinde către 0	-0,1‰

1. Analizați cu atenție tabelul și **precizați următoarele informații:**
- a. statul cu cea mai mare suprafață și valoarea acesteia;

- b. statul cu cel mai mic număr de locuitori și valoarea acestuia;
- c. statul cu cea mai mare densitate și valoarea acesteia;
- d. statul cu cea mai mică rată a natalității și valoarea acesteia;
- e. statul cu cea mai mare rată a mortalității și valoarea acesteia;
- f. statul cu cea mai mare rată a sporului migratoriu și valoarea acesteia;
- g. statul cu cea mai mică rată a sporului natural și valoarea acesteia;
- h. statul cu deficit natural și valoarea acestuia;
- i. statul extraeuropean în care se vorbește limba spaniolă și familia/subgrupa lingvistică din care face parte limba spaniolă;
- j. statul în care predomină religia musulmană și statul în care predomină religia hindusă.

2. Precizați pentru fiecare dintre cele 5 state din tabel:

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
- b. capitala.

IV. Alegeți un mediu de viață specific oicumenelor și precizați-i caracteristicile climatice termice și pluviale.

V. Explicați două criterii/doi factori, la alegere, demografic, de educație, de sănătate și protecție socială sau de mediu, care determină indicele (nivelul) de dezvoltare umană. Precizați unul din primele 10 state ale lumii conform indicelui (nivelului) de dezvoltare umană.

VI. Explicați și exemplificați (prin menționarea câte unui stat) conceptul de „flux migratoriu Sud-Sud”.

VII. Enumerați doi factori care determină un nivel ridicat al morbidității.

VIII. Un stat cu o Suprafață de 100 000 km² și o Populație Inițială de 15 000 000 locuitori înregistrează, într-un an, următorii indici demografici (în valori absolute): Natalitatea = 150 000, Mortalitatea = 120 000, Imigrația = 9 000, Emigrația = 15 000.

1. Calculați (în valori absolute):

- a. Bilanțul Natural,
- b. Bilanțul Migratoriu,
- c. Bilanțul Total,
- d. Populația Totală a statului la sfârșitul anului,

2. Precizați:

- a. tipul de Bilanț Natural,
- b. tipul de Bilanț Migratoriu,
- c. tipul de Bilanț Total;

3. Calculați densitatea populației la sfârșitul anului;

4. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a1. rata natalității,
- a2. rata mortalității,
- b1. rata imigrației,
- b2. rata emigrației;

5. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a. rata bilanțului natural,
- b. rata bilanțului migratoriu,
- c. rata bilanțului total;

6. **Precizați și argumentați** tipologia demografică a statului;

7. **Explicați, argumentați și exemplificați** (prin menționarea unui stat) conceptul de „bombă demografică”.

BAREM DE NOTARE

I. 3,15 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (a. un răspuns corect - 0,10p.; b. și c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,70 puncte (1. a-f un răspuns corect - 0,10p., g-j un răspuns corect - 0,15p, 2. un răspuns corect - 0,05p.); **IV. 0,30 puncte** (alegerea mediului - 0,10p., precizarea unei caracteristici climatice - 0,10p.);

V. 0,30 puncte (explicarea unui criteriu/factor - 0,10p., precizarea unei stat - 0,10p.);

VI. 0,35 puncte (explicația corectă - 0,15p., exemplificarea corectă - 0,20p.);

VII. 0,20 puncte (precizarea unui factor - 0,10p.);

VIII. 2,00 puncte (1,2,3,4,5. un răspuns corect - 0,10p. (aplicarea corectă a formulei de calcul - 0,05p., obținerea rezultatului corect - 0,05p.), 6. răspunsul corect - 0,20p., 7. răspunsul corect - 0,30p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. În prezent, populația planetei este de aproximativ:

- a. 8 milioane b. 80 miliarde c. 800 miliarde d. 8 miliarde

2. O politică pronatalistă este:

- a. impunerea unui număr maxim de copii c. interzicerea întreruperilor de sarcină
b. interzicerea nașterilor d. impunerea legii „o familie - un copil”

3. Un factor care influențează mortalitatea este:

- a. politicile nataliste prohibitive c. acceptarea sarcinei în afara căsătoriei
b. vârsta populației d. stocul demografic feminin de vârstă fertilă

4. Un factor care determină sporul natural ridicat în prezent este:

- a. fertilitatea ridicată c. morbiditatea ridicată
b. contracepția obligatorie d. mortalitatea ridicată

5. Bilanș migratoriu pozitiv (spor) se înregistrează în:

- a. Egipt b. Algeria c. Italia d. Africa de Sud

6. Schimbarea domiciliului reprezintă:

- a. deplasare sezonieră b. navetism c. deplasare zilnică d. deplasare definitivă

7. Specific oicumenelor, regiuni cu populație permanentă foarte numeroasă, este mediul:

- a. tropical cu 2 anotimpuri c. tropical arid
b. polar/glaciar d. forestier boreal

8. Un factor natural nefavorabil populării unei regiuni îl reprezintă:

- a. amplitudini termice mici între anotimpuri
b. altitudine și masivitate ridicată a reliefului
c. văile râurilor și zonele litorale
d. temperaturi și precipitații moderate

9. Continentul cu cea mai numeroasă populație este:

- a. America b. Europa c. Asia d. Australia și Oceania

10. Un număr mic de locuitori se găsesc în/la:

- a. emisfera nordică c. zonele cald-temperate
b. Asia de Est și Sud-Est d. altitudini ridicate

11. Un stat cu o suprafață foarte mică și cu o densitate extrem de mare a populației este:

- a. Rusia b. Argentina c. Turcia d. Singapore

12. Limba engleză este cea mai utilizată limbă:

- a. sino-tibetană b. amerindiană c. maternă d. de circulație internațională

13. Un criteriu cantitativ în funcție de care sunt ierarhizate principalele limbi ale lumii este:

- a. prestigiul socio-literar
b. numărul total de utilizatori (ca limbă de circulație internațională)
c. puterea economică a statelor care le folosesc
d. numărul total de vorbitori nativi (ca limbă maternă)

14. Două dintre principalele 10 limbi ale lumii sunt:

- a. spaniola și hindi b. ceha și slovacă c. suedeza și norvegiana d. greaca și albaneza

15. Statul în care se află cei mai muți creștini-protestanți, aproximativ 160 milioane, este:

- a. S.U.A. b. Italia c. Arabia Saudită d. Grecia

16. În India predomină religia:

- a. hindusă b. creștină c. budistă d. musulmană

17. Rasa albă predomină în:

- a. Antarctica b. Asia c. Europa d. Africa

18. Continentul cu cea mai tânără populație este:

- a. Europa b. America de Nord c. Africa d. Antarctica

19. În structura populației pe sexe/genuri, cea mai numeroasă populație este cea:

- a. urbană b. rurală c. masculină d. feminină

20. Cea mai mare pondere a populației active încadrată în sectorul economic terțiar (serviciile) se află în statele:

- a. cu populație mulțră c. foarte dezvoltate
b. subdezvoltate d. din emisfera sudică

21. Cel mai mare PIB (Produs Intern Brut)/cap de locuitor din lume îl are:

- a. Luxemburg b. Bangladesh c. Indonezia d. Mexic

II. Se dau următoarele state: Franța, Canada, Japonia, Maroc, Australia. **Precizați pentru fiecare dintre aceste state:**

- a. un element specific despre geografia populației (la un stat despre - dinamica naturală; la un stat - despre mobilitatea teritorială; la un stat - despre densitatea populației; la un stat - religia și confesiunea predominant practică; la un stat - limba maternă vorbită);
b. numărul cu care este redat pe harta anexată;
c. capitala.

III. Se dă următorul tabel cu date despre geografie politică și geografia populației unor state:

	Nigeria	Germania	Spania	Brazilia	China
Suprafața	0,92 mil km ²	0,35 mil km ²	0,50 mil km ²	8,50 mil km ²	9,60 mil km ²
Populația	170 mil loc	81 mil loc	47 mil loc	200 mil loc	1,35 mld loc
Densitatea	184,7 loc/km ²	231,4 loc/km ²	94 loc/km ²	23,5 loc/km ²	140,6 loc/km ²
rata natalității	39‰	8‰	10,5‰	17,5‰	12‰
rata mortalității	16‰	11‰	9‰	6,5‰	7‰
rata bilanțului migratoriu	-0,2‰	+1‰	+5‰	-0,1‰	-0,3‰

1. Analizați cu atenție tabelul și **precizați următoarele informații**:

- statul cu cea mai mică suprafață și valoarea acesteia;
- statul cu cel mai mare număr de locuitori și valoarea acestuia;
- statul cu cea mai mică densitate și valoarea acesteia;
- statul cu cea mai mare rată a natalității și valoarea acesteia;
- statul cu cea mai mică rată a mortalității și valoarea acesteia;
- statul cu cea mai mare rată a sporului migratoriu și valoarea acesteia;
- statul cu cea mai mare rată a sporului natural și valoarea acesteia;
- statul cu deficit natural și valoarea acestuia;
- statul extraeuropean în care se vorbește limba portugheză și familia/subgrupa lingvistică din care face parte limba portugheză;
- statul în care predomină religia musulmană și statul în care predomină religia budistă.

2. **Precizați pentru fiecare dintre cele 5 state din tabel**:

- numărul cu care este redat pe harta anexată;
- capitala.

IV. **Alegeți un mediu de viață specific anoiicumenelor și precizați-i caracteristicile climatice termice și pluviale.**

V. **Explicați două criterii/doi factori**, la alegere, *politic, social, socio-economic sau cultural, care determină indicele (nivelul) de dezvoltare umană. Precizați unul din primele 10 state ale lumii conform indicelui (nivelului) de dezvoltare umană.*

VI. **Explicați și exemplificați (prin menționarea a două state) conceptul de „îmbătrânire demografică”.**

VII. **Enumerați doi factori care determină un nivel ridicat al emigrației.**

VIII. Un stat cu o **Suprafață de 250 000 km²** și o **Populație Inițială de 25 000 000 locuitori** înregistrează, într-un an, următorii indici demografici, în valori absolute: **Natalitatea = 500 000, Mortalitatea = 200 000, Imigrația = 5 000, Emigrația = 25 000.**

1. **Calculați (în valori absolute)**:

- Bilanțul Natural,
- Bilanțul Migratoriu,
- Bilanțul Total,
- Populația Totală a statului la sfârșitul anului,

2. Precizați:

- a. tipul de Bilanț Natural,
- b. tipul de Bilanț Migratoriu,
- c. tipul de Bilanț Total;

3. Calculați densitatea populației la sfârșitul anului;

4. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a1. rata natalității,
- a2. rata mortalității,
- b1. rata imigrației,
- b2. rata emigrației;

5. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a. rata bilanțului natural,
- b. rata bilanțului migratoriu,
- c. rata bilanțului total;

6. Precizați și argumentați tipologia demografică a statului;

7. Explicați, argumentați și exemplificați (prin menționarea unui stat) conceptul de „explozie demografică”.

BAREM DE NOTARE

I. 3,15 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (a. un răspuns corect - 0,10p.; b. și c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,70 puncte (1. a-f un răspuns corect - 0,10p., g-j un răspuns corect - 0,15p., 2. un răspuns corect - 0,05p.); **IV. 0,30 puncte** (alegerea mediului - 0,10p., precizarea unei caracteristici climatice - 0,10p.);

V. 0,30 puncte (explicarea unui criteriu/factor - 0,10p., precizarea unei stat - 0,10p.);

VI. 0,35 puncte (explicația corectă - 0,15p., exemplificarea corectă - 0,20p.);

VII. 0,20 puncte (precizarea unui factor - 0,10p.);

VIII. 2,00 puncte (1,2,3,4,5. un răspuns corect - 0,10p. (aplicarea corectă a formulei de calcul - 0,05p., obținerea rezultatului corect - 0,05p.), 6. răspunsul corect - 0,20p., 7. răspunsul corect - 0,30p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. În prezent, populația planetei crește anual cu aproximativ:
 - a. 1 miliard
 - b. 100 milioane
 - c. 10 milioane
 - d. 1 milion
2. Un factor care influențează natalitatea este:
 - a. răspândirea unor boli contagioase
 - b. rata mortalității infantile
 - c. conceptul de planificare familială
 - d. nivelul morbidității
3. Un factor care determină sporul natural ridicat în prezent este:
 - a. contracepția obligatorie
 - b. mortalitatea scăzută
 - c. morbiditatea ridicată
 - d. fertilitatea scăzută
4. Bilanț natural pozitiv (spor) ridicat se înregistrează în:
 - a. Pakistan
 - b. Ucraina
 - c. Serbia
 - d. Ungaria

5. Navetismul reprezintă:
- a. deplasare definitivă
 - b. schimbarea domiciliului
 - c. deplasare zilnică
 - d. deplasare sezonieră
6. Cei care migrează din motive militare (din cauza războaielor) se numesc:
- a. azilanți
 - b. studenți
 - c. refugiați
 - d. turiști
7. Specific anocimenelor, regiuni nepopulate, este mediul:
- a. tropical cu 2 anotimpuri
 - b. temperat arid
 - c. mediteranean/subtropical
 - d. polar/glaciar
8. Un factor natural favorabil populării unei regiuni îl reprezintă:
- a. amplitudini termice foarte mari între anotimpuri
 - b. temperaturi și precipitații extreme
 - c. altitudine și masivitate ridicată a reliefului
 - d. fertilitatea ridicată a solului
9. Continentul cu circa 1 miliard de locuitori este:
- a. Europa
 - b. Asia
 - c. Africa
 - d. Australia și Oceania
10. Un număr mare de locuitori se găsesc în/la:
- a. Asia de Est și Sud-Est
 - b. zonele reci
 - c. altitudini ridicate
 - d. emisfera sudică
11. Un stat cu o suprafață mijlocie și cu o densitate foarte mare a populației este:
- a. Brazilia
 - b. Australia
 - c. Bangladesh
 - d. Canada
12. Limba chineză este cea mai utilizată limbă:
- a. indo-europeană
 - b. maternă
 - c. amerindiană
 - d. de circulație internațională
13. Un criteriu calitativ în funcție de care sunt ierarhizate principalele limbi ale lumii este:
- a. numărul total de vorbitori nativi
 - b. numărul statelor în care se vorbește ca limbă maternă
 - c. numărul principalelor domenii care o utilizează pe plan internațional
 - d. numărul statelor în care se vorbește ca limbă nativă
14. Două dintre principalele 10 limbi ale lumii sunt:
- a. franceza și japoneza
 - b. sârbo-croata și bulgara
 - c. finlandeza și maghiara
 - d. turca și tătara
15. Statul în care se află cei mai muți musulmani, aproximativ 200 milioane, este:
- a. Indonezia
 - b. Suedia
 - c. Spania
 - d. Etiopia
16. În China predomină religia:
- a. musulmană
 - b. hindusă
 - c. budistă
 - d. creștină
17. Rasa amerindiană predomină în:
- a. America
 - b. Antarctica
 - c. Europa
 - d. Asia
18. Continentul cu cea mai bătrână populație este:
- a. Antarctica
 - b. Africa
 - c. America Centrală
 - d. Europa
19. În structura populației pe medii de rezidență, cea mai numeroasă populație este cea:
- a. rurală
 - b. urbană
 - c. masculină
 - d. feminină

20. Cea mai mică pondere a populației active încadrată în sectorul economic primar (agricultura) se află în statele:

- a. cu populație rurală b. foarte dezvoltate c. din zona caldă d. subdezvoltate

21. Cel mai mare PIB (Produs Intern Brut) din Europa îl are:

- a. Nigeria b. Germania c. Japonia d. Elveția

II. Se dau următoarele state: Italia, Argentina, Mexic, India, Egipt. **Precizați pentru fiecare dintre aceste state:**

a. un element specific despre geografia populației (la un stat despre - dinamica naturală; la un stat - despre mobilitatea teritorială; la un stat - despre densitatea populației; la un stat - religia și confesiunea predominant practică; la un stat - limba maternă vorbită);

b. numărul cu care este redat pe harta anexată;

c. capitala.

III. Se dă următorul tabel cu date despre geografie politică și geografia populației unor state:

	Africa de Sud	Marea Britanie	S.U.A.	Rusia	Turcia
Suprafața	1,21 mil km ²	0,24 mil km ²	9,82 mil km ²	17,10 mil km ²	0,78 mil km ²
Populația	49 mil loc	63 mil loc	315 mil loc	142 mil loc	80 mil loc
Densitatea	40,4 loc/km ²	262,5 loc/km ²	32 loc/km ²	8,3 loc/km ²	102,5 loc/km ²
rata natalității	19‰	12,5‰	13,5‰	11‰	17,5‰
rata mortalității	17‰	9,5‰	8,5‰	16‰	6‰
rata bilanțului migratoriu	-6‰	+2,5‰	+3,5‰	+0,3‰	+0,5‰

1. Analizați cu atenție tabelul și precizați următoarele informații:

a. statul cu cea mai mică suprafață și valoarea acesteia;

b. statul cu cel mai mare număr de locuitori și valoarea acestuia;

c. statul cu cea mai mică densitate și valoarea acesteia;

d. statul cu cea mai mare rată a natalității și valoarea acesteia;

e. statul cu cea mai mică rată a mortalității și valoarea acesteia;

f. statul cu cea mai mare rată a sporului migratoriu și valoarea acesteia;

g. statul cu cea mai mare rată a sporului natural și valoarea acesteia;

h. statul cu deficit natural și valoarea acestuia;

i. statul extraeuropean în care se vorbește limba engleză și familia/subgrupa lingvistică din care face parte limba engleză;

j. statul în care predomină religia musulmană și statul în care predomină religia creștin-ortodoxă.

2. Precizați pentru fiecare dintre cele 5 state din tabel:

a. numărul cu care este redat pe harta anexată;

b. capitala.

IV. Explicați două criterii/doi factori, la alegere, *demografic, de educație, de sănătate și protecție socială sau de mediu, care determină indicele (nivelul) de dezvoltare umană. Precizați unul din primele 10 state ale lumii conform indicelui (nivelului) de dezvoltare umană.*

V. Alegeți un mediu de viață specific oicumenelor și precizați-i caracteristicile climatice termice și pluviale.

VI. Enumerați doi factori care determină un nivel ridicat al morbidității.

VII. Explicați și exemplificați (prin menționarea câte unui stat) conceptul de „flux migratoriu Sud-Nord”.

VIII. Un stat cu o Suprafață de 400 000 km² și o Populație Inițială de 35 000 000 locuitori înregistrează, într-un an, următorii indici demografici (în valori absolute): Natalitatea = 280 000, Mortalitatea = 315 000, Imigrația = 35 000, Emigrația = 7 000.

1. Calculați (în valori absolute):

- a. Bilanțul Natural,
- b. Bilanțul Migratoriu,
- c. Bilanțul Total,
- d. Populația Totală a statului la sfârșitul anului,

2. Precizați:

- a. tipul de Bilanț Natural,
- b. tipul de Bilanț Migratoriu,
- c. tipul de Bilanț Total;

3. Calculați densitatea populației la sfârșitul anului;

4. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a1. rata natalității,
- a2. rata mortalității,
- b1. rata imigrației,
- b2. rata emigrației;

5. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a. rata bilanțului natural,
- b. rata bilanțului migratoriu,
- c. rata bilanțului total;

6. Precizați și argumentați tipologia demografică a statului;

7. Explicați, argumentați și exemplificați (prin menționarea unui stat) conceptul de „bombă demografică”.

BAREM DE NOTARE

I. 3,15 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (a. un răspuns corect - 0,10p.; b. și c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,70 puncte (1. a-f un răspuns corect - 0,10p., g-j un răspuns corect - 0,15p, 2. un răspuns corect - 0,05p.); **IV. 0,30 puncte** (explicarea unui criteriu/factor - 0,10p., precizarea unei stat - 0,10p.);

V. 0,30 puncte (alegerea mediului - 0,10p., precizarea unei caracteristici climatice - 0,10p.);

VI. 0,20 puncte (precizarea unui factor - 0,10p.);

VII. 0,35 puncte (explicația corectă - 0,15p., exemplificarea corectă - 0,20p.);

VIII. 2,00 puncte (1,2,3,4,5. un răspuns corect - 0,10p. (aplicarea corectă a formulei de calcul - 0,05p., obținerea rezultatului corect - 0,05p.), 6. răspunsul corect - 0,20p., 7. răspunsul corect - 0,30p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. În prezent, populația planetei este de aproximativ:
a. 800 miliarde b. 80 miliarde c. 8 miliarde d. 8 milioane
2. O politică antinatalistă (prohibitivă) este:
a. interzicerea întreruperilor de sarcină c. impunerea unui număr maxim de copii
b. încurajarea sarcinii în afara căsătoriei d. interzicerea măsurilor contraceptive
3. Un factor care influențează mortalitatea este:
a. nivelul morbidității c. stocul demografic feminin de vârstă fertilă
b. politicile pronataliste d. condamnarea avortului și contracepției
4. Numărul de copii pe care îi are o femeie reprezintă:
a. imigrația b. emigrația c. fertilitatea d. mortalitatea infantilă
5. Bilanț migratoriu negativ (deficit) se înregistrează în:
a. Mexic b. Belgia c. Marea Britanie d. Olanda
6. Revenirea, la un anumit interval de timp, la domiciliu reprezintă:
a. deplasare zilnică b. navetism c. deplasare sezonieră d. deplasare definitivă
7. Specific oicumenelor, regiuni cu populație permanentă foarte numeroasă, este mediul:
a. temperat oceanic/umed c. montan foarte înalt
b. subpolar d. forestier boreal
8. Un factor natural nefavorabil populării unei regiuni îl reprezintă:
a. areale forestiere compacte b. amplitudini termice mici între anotimpuri
c. altitudinea scăzută a reliefului d. temperaturi și precipitații moderate
9. Continentul cu cea mai puțină populație este:
a. Asia b. America c. Europa d. Australia și Oceania
10. Un număr mic de locuitori se găsesc în/la:
a. Asia de Sud și Sud-Est c. zonele cald-temperate
b. altitudini scăzute d. emisfera sudică
11. Un stat cu o suprafață foarte mică și cu o densitate extrem de mare a populației este:
a. Suedia b. Norvegia c. Polonia d. Monaco
12. Cea mai utilizată limbă de circulație internațională este:
a. engleza b. araba c. chineza d. spaniola
13. Un criteriu cantitativ în funcție de care sunt ierarhizate principalele limbi ale lumii este:
a. prestigiul socio-literar
b. numărul total de utilizatori (ca limbă de circulație internațională)
c. puterea economică a statelor care le folosesc

d. numărul statelor în care se vorbește ca limbă nativă (maternă)

14. Două dintre principalele 10 limbi ale lumii sunt:

- a. rusa și portugheza
b. coreeana și ebraica
c. armeană și mongolă
d. bengali și persana

15. Statul în care se află cei mai muți creștini-ortodocși, aproximativ 100 milioane, este:

- a. Rusia
b. Argentina
c. Finlanda
d. Egipt

16. În Israel predomină religia:

- a. creștină
b. musulmană
c. animistă
d. iudaică

17. Rasa galbenă predomină în:

- a. America
b. Antarctica
c. Africa
d. Asia

18. Continentul cu cea mai tânără populație este:

- a. Europa
b. Africa
c. America de Nord
d. Antarctica

19. În structura populației pe sexe/genuri, cea mai numeroasă populație este cea:

- a. rurală
b. feminină
c. masculină
d. urbană

20. Cea mai mică pondere a populației active încadrată în sectorul economic terțiar (serviciile) se află în statele:

- a. din emisfera nordică
b. cu populație metișă
c. subdezvoltate
d. foarte dezvoltate

21. Cel mai mare PIB (Produs Intern Brut) din lume îl are:

- a. India
b. Africa de Sud
c. S.U.A.
d. Turcia

II. Se dau următoarele state: Germania, Spania, Brazilia, China, Nigeria. **Precizați pentru fiecare dintre aceste state:**

a. un element specific despre geografia populației (la un stat despre - dinamica naturală; la un stat - despre mobilitatea teritorială; la un stat - despre densitatea populației; la un stat - religia și confesiunea predominant practică; la un stat - limba maternă vorbită);

b. numărul cu care este redat pe harta anexată;

c. capitala.

III. Se dă următorul tabel cu date despre geografie politică și geografia populației unor state:

	Maroc	Franța	Canada	Japonia	Australia
Suprafața	0,45 mil km ²	0,55 mil km ²	9,98 mil km ²	0,37 mil km ²	7,74 mil km ²
Populația	33 mil loc	65 mil loc	34 mil loc	127 mil loc	22 mil loc
Densitatea	73,3 loc/km ²	118,1 loc/km ²	3,4 loc/km ²	343,2 loc/km ²	2,8 loc/km ²
rata natalității	18,5‰	13‰	10‰	8‰	12‰
rata mortalității	5‰	9‰	8‰	9‰	7‰
rata bilanțului migratoriu	-3,5‰	+1‰	+5,5‰	tinde către 0	+6‰

1. Analizați cu atenție tabelul și **precizați următoarele informații:**

a. statul cu cea mai mare suprafață și valoarea acesteia;

- b. statul cu cel mai mic număr de locuitori și valoarea acestuia;
- c. statul cu cea mai mare densitate și valoarea acesteia;
- d. statul cu cea mai mică rată a natalității și valoarea acesteia;
- e. statul cu cea mai mare rată a mortalității și valoarea acesteia;
- f. statul cu cea mai mare rată a sporului migratoriu și valoarea acesteia;
- g. statul cu cea mai mică rată a sporului natural și valoarea acesteia;
- h. statul cu deficit natural și valoarea acestuia;
- i. statul extraeuropean în care se vorbește limba franceză și familia/subgrupa lingvistică din care face parte limba franceză;
- j. statul în care predomină religia musulmană și statul în care predomină religia șintoistă.

2. Precizați pentru fiecare dintre cele 5 state din tabel:

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
- b. capitala.

IV. Explicați două criterii/doi factori, la alegere, *politic, social, socio-economic sau cultural, care determină indicele (nivelul) de dezvoltare umană. Precizați unul din primele 10 state ale lumii conform indicelui (nivelului) de dezvoltare umană.*

V. Alegeți un mediu de viață specific suboicumenelor și precizați-i caracteristicile climatice termice și pluviale.

VI. Enumerați doi factori care determină un nivel ridicat al imigrației.

VII. Explicați și exemplificați (prin menționarea a două state) conceptul de „baby boom”.

VIII. Un stat cu o Suprafață de 50 000 km² și o Populație Inițială de 5 000 000 locuitori înregistrează, într-un an, următorii indici demografici (în valori absolute): **Natalitatea = 125 000, Mortalitatea = 100 000, Imigrația = 5 000, Emigrația = 22 000.**

1. Calculați (în valori absolute):

- a. Bilanțul Natural,
- b. Bilanțul Migratoriu,
- c. Bilanțul Total,
- d. Populația Totală a statului la sfârșitul anului,

2. Precizați:

- a. tipul de Bilanț Natural,
- b. tipul de Bilanț Migratoriu,
- c. tipul de Bilanț Total;

3. Calculați densitatea populației la sfârșitul anului;

4. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a1. rata natalității,
- a2. rata mortalității,
- b1. rata imigrației,
- b2. rata emigrației;

5. Calculați (în valori relative, exprimate în promile):

- a. rata bilanțului natural,
- b. rata bilanțului migratoriu,
- c. rata bilanțului total;

6. Precizați și argumentați tipologia demografică a statului;

7. Explicați, argumentați și exemplificați (prin menționarea unui stat) conceptul de „explozie demografică”.

BAREM DE NOTARE

I. 3,15 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

II. 1,00 puncte (a. un răspuns corect - 0,10p.; b. și c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,70 puncte (1. a-f un răspuns corect - 0,10p., g-j un răspuns corect - 0,15p, 2. un răspuns corect - 0,05p.); **IV. 0,30 puncte** (explicarea unui criteriu/factor - 0,10p., precizarea unei stat - 0,10p.);

V. 0,30 puncte (alegerea mediului - 0,10p., precizarea unei caracteristici climatice - 0,10p.);

VI. 0,20 puncte (precizarea unui factor - 0,10p.);

VII. 0,35 puncte (explicația corectă - 0,15p., exemplificarea corectă - 0,20p.);

VIII. 2,00 puncte (1,2,3,4,5. un răspuns corect - 0,10p. (aplicarea corectă a formulei de calcul - 0,05p., obținerea rezultatului corect - 0,05p.), 6. răspunsul corect - 0,20p., 7. răspunsul corect - 0,30p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

**TEST DE EVALUARE PERIODICĂ LA CALASA a X-a: „GEOGRAFIA POLITICĂ”
Prof. Puiu Mariana-Loredana, Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi” Rădăuți**

NUMĂRUL 1

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Capitala Germaniei este:
a. Hamburg b. Berlin c. München d. Londra
2. Capitala Spaniei este:
a. Sevilla b. Lisabona c. Madrid d. Barcelona
3. Capitala Greciei este:
a. Larissa b. Viena c. Atena d. Salonic
4. Capitala Ungariei este:
a. Budapesta b. Belgrad c. Kiev d. Sofia
5. Oslo este capitala:
a. Suediei b. Norvegiei c. Finlandei d. Danemarcei
6. Berna este capitala:
a. Elveției b. Angolei c. Azerbaidjanului d. Țării Galilor
7. Capitala Canadei este:
a. Toronto b. Washington c. Montreal d. Ottawa
8. Capitala statului Chile este:
a. San Jose b. La Paz c. Ciudad de Panama d. Santiago
9. Capitala Japoniei este:
a. Hiroshima b. Osaka c. Tokyo d. New Delhi
10. Capitala Arabiei Saudite este:
a. Erevan b. Al Ryad c. Mecca d. Damasc
11. Capitala Noii Zeelande este:
a. Brisbane b. Auckland c. Canberra d. Wellington
12. Capitala Marocului este:
a. Casablanca b. Rabat c. Marrakech d. Cairo
13. Capitala Sudanului este:
a. Khartoum b. Lusaka c. Luanda d. Yamoussoukro
14. Irlanda și Belarus se află în:
a. Africa b. Asia c. America d. Europa
15. În Asia se află:
a. Luxemburg b. Camerun c. Irak d. Uruguay
16. Libia se află în:
a. America Centrală b. Oceania c. Africa de Nord d. Asia de Sud
17. Un stat cu întindere continentală, de peste 7 mil km², este:
a. Rusia b. Vatican c. Republica Dominicană d. Burkina Faso
18. Un stat cu demografie gigantică, de peste 1 miliard de locuitori, este:
a. Ciad b. Guatemala c. Afganistan d. India
19. O regiune separatistă din Marea Britanie este:
a. Țara Bascilor b. Scoția c. Padania d. Corsica
20. Grecia, Albania și Bulgaria sunt:

- a. state ex-iugoslave b. state enclave c. state balcanice d. state francofone

21. Capitala statului Republica Moldova este:

- a. Cernăuți b. Moscova c. Chișinău d. Iași

II. Se dau următoarele 15 state: Franța, Olanda, Suedia, Cehia, Ucraina, Slovenia, Albania, Lituania, Brazilia, Columbia, China, Iran, Nigeria, Etiopia, Australia. **Alegeți 12 din cele 15 state**, dintre care cel puțin câte unul din America, Asia și Africa, **și precizați pentru fiecare din cele 12 state:**

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
b. capitala;
c. un stat vecin.

III. Localizați pe harta anexată, precizând numărul roman (pentru continente și insule foarte mari), litera mare (pentru oceane, mări și golfuri) sau litera mică (pentru strâmtoari și canale), cu care este redat fiecare dintre următoarele elemente geografice: Europa, America de Nord, Antarctica, Oceanul Pacific, Oceanul Indian, Marea Nordului, Golful Guineei, Strâmtoarea Calais/Dover, Strâmtoarea Drake, Canalul de Suez.

IV. Prezentați două conflicte externe, după următorul plan:

- definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor externe;
- precizarea statelor între care are loc conflictul;
- explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului.

V. Explicați termenii de „stat” și „instituțiile/autoritățile statului”.

VI. Explicați termenul de „stat centralizat” și menționați un exemplu.

VII. Menționați câte o caracteristică a evoluției hărții politice a lumii în epoca antică și în epoca contemporană.

BAREM DE NOTARE

I. 3,10 puncte (1.-20. un răspuns corect - 0,15p.; 21. răspunsul corect - 0,10p.);

II. 3,00 puncte (a. și b. un răspuns corect - 0,10p.; c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,00 puncte (o localizare corectă - 0,10p.);

IV. 1,00 puncte (definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor externe - 0,20p., prezentarea unui conflict - 0,40p. (precizarea statelor între care are loc conflictul - 0,20p., explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului - 0,20p.) × 2 = 0,80p.);

V. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 2

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Capitala Italiei este:

- a. Paris b. Milano c. Torino d. Roma

2. Capitala Belgiei este:

- a. Bruxelles b. Bruges c. Amsterdam d. Anvers

3. Capitala Austriei este:

- a. Innsbruck b. Atena c. Salzburg d. Viena

4. Capitala Serbiei este:
- a. Budapesta b. Belgrad c. Kiev d. Sofia
5. Helsinki este capitala:
- a. Suediei b. Norvegiei c. Finlandei d. Danemarcei
6. Bratislava este capitala:
- a. Scoției b. Slovaciei c. Tanzaniei d. Armeniei
7. Capitala Argentinei este:
- a. Córdoba b. Rosario c. Brasilia d. Buenos Aires
8. Capitala Mexicului este:
- a. Ciudad de Mexico b. Guadalajara c. Puebla d. Havana
9. Capitala Rusiei este:
- a. Sankt Petersburg b. Vladivostok c. Moscova d. Beijing
10. Capitala Coreei de Sud este:
- a. Phenian b. Pusan c. Seul d. Hanoi
11. Capitala Indoneziei este:
- a. Ulan Bator b. Jakarta c. Bangkok d. Singapore
12. Capitala Algeriei este:
- a. Alger b. Dakar c. Conakry d. Yaoundé
13. Capitala Africii de Sud este:
- a. Johannesburg b. Pretoria c. Abuja d. Durban
14. Bosnia-Herțegovina și Estonia se află în:
- a. Africa b. America c. Europa d. Asia
15. În America se află:
- a. Cipru b. Somalia c. Pakistan d. Venezuela
16. Papua Noua Guinee se află în:
- a. Asia Centrală b. Africa de Est c. Australia și Oceania d. America de Sud
17. Un stat cu întindere continentală, de peste 7 mil km², este:
- a. Canada b. Liechtenstein c. Bangladesh d. Ghana
18. Un stat cu demografie gigantică, de peste 1 miliard de locuitori, este:
- a. China b. Azerbaidjan c. Senegal d. Costa Rica
19. În urma dezmembrării fostului stat Iugoslavia s-a format statul:
- a. Cehia b. Transnistria c. Macedonia de Nord d. Kazahstan
20. Norvegia, Suedia și Finlanda sunt:
- a. state cauziene b. state scandinave c. state exclave d. state latine
21. Capitala statului Republica Moldova este:
- a. Iași b. Chișinău c. Chiev d. Cernăuți

II. Se dau următoarele 15 state: Marea Britanie, Portugalia, Danemarca, Polonia, Bulgaria, Croația, Islanda, Letonia, S.U.A., Chile, India, Turcia, Filipine, Egipt, R.D. Congo.
Alegeți 12 din cele 15 state, dintre care cel puțin câte unul din America, Asia și Africa, **și precizați pentru fiecare din cele 12 state:**

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
 b. capitala;
 c. un stat vecin.

III. Localizați pe harta anexată, precizând numărul roman (pentru continente și insule foarte mari), litera mare (pentru oceane, mări și golfuri) sau litera mică (pentru strâmtoari și canale), cu care este redat fiecare dintre următoarele elemente geografice: Europa, Africa, Australia, Oceanul Atlantic, Oceanul Arctic, Marea Neagră, Golful Persic, Strâmtoarea Gibraltar, Strâmtoarea Bab-el-Mandeb, Canalul Panama.

IV. Prezentați două conflicte interne, după următorul plan:

- definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor interne;
- precizarea statului în care are loc conflictul;
- explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului și menționarea taberelor implicate în conflict.

V. Explicați termenii de „stat” și „suveranitatea statului”.

VI. Explicați termenul de „stat monarhic/monarhie” și menționați un exemplu.

VII. Menționați câte o caracteristică a evoluției hărții politice a lumii în epoca medievală/evul mediu și în epoca modernă.

BAREM DE NOTARE

I. 3,10 puncte (1.-20. un răspuns corect - 0,15p.; 21. răspunsul corect - 0,10p.);

II. 3,00 puncte (a. și b. un răspuns corect - 0,10p.; c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,00 puncte (o localizare corectă - 0,10p.);

IV. 1,00 puncte (definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor interne - 0,20p., prezentarea unui conflict - 0,40p. (precizarea statului în care are loc conflictul - 0,10p., explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului - 0,10p., precizarea taberelor implicate în conflict - 0,20p.) $\times 2 = 0,80p.$);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 3

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Capitala Franței este:

- a. Roma b. Marseille c. Paris d. Strasbourg

2. Capitala Olandei este:

- a. Rotterdam b. Amsterdam c. Eindhoven d. Bruxelles

3. Capitala Cehiei este:

- a. Praga b. Ostrava c. Varșovia d. Plzeň

4. Capitala Ucrainei este:

- a. Budapesta b. Belgrad c. Kiev d. Sofia

5. Stockholm este capitala:

- a. Norvegiei b. Suediei c. Finlandei d. Danemarcei

6. Ljubljana este capitala:

- a. Angliei b. Moldovei c. Namibiei d. Sloveniei

7. Capitala Braziliei este:

- a. Rio de Janeiro b. Buenos Aires c. Sao Paulo d. Brasilia

8. Capitala Columbiei este:
- a. Bogotá b. Santo Domingo c. Quito d. Tegucigalpa
9. Capitala Chinei este:
- a. Moscova b. Shanghai c. Beijing d. Hong Kong
10. Capitala Iranului este:
- a. Bagdad b. Teheran c. Mashhad d. Islamabad
11. Capitala Australiei este:
- a. Sydney b. Melbourne c. Wellington d. Canberra
12. Capitala Etiopiei este:
- a. Mogadiscio b. Nairobi c. Adis Abeba d. Tunis
13. Capitala Nigeriei este:
- a. Abuja b. Lagos c. Pretoria d. Ibadan
14. Albania și Lituania se află în:
- a. America b. Africa c. Asia d. Europa
15. În Oceania se află:
- a. Muntenegru b. Noua Zeelandă c. Madagascar d. Mongolia
16. Israel se află în:
- a. America de Sud b. Africa Centrală c. Asia de Vest și Sud-Vest d. Australia și Oceania
17. Un stat cu întindere continentală, de peste 7 mil km², este:
- a. Coasta de Fildeș b. Monaco c. Singapore d. S.U.A.
18. Un stat cu demografie gigantică, de peste 1 miliard de locuitori, este:
- a. Armenia b. Nicaragua c. India d. Mali
19. O regiune separatistă din Spania este:
- a. Flandra b. Catalonia c. Irlanda de Nord d. Țara Galilor
20. Spania, Portugalia și Andorra sunt:
- a. state iberice b. state anglo-saxone c. state ex-sovietice d. state arabe
21. Capitala statului Republica Moldova este:
- a. Chișinău b. Iași c. Cernăuți d. Moscova

II. Se dau următoarele 15 state: Germania, Spania, Norvegia, Grecia, Ungaria, Elveția, Irlanda, Belarus, Canada, Perú, Japonia, Arabia Saudită, Maroc, Sudan, Noua Zeelandă. **Alegeți 12 din cele 15 state**, dintre care cel puțin câte unul din America, Asia și Africa, **și precizați pentru fiecare din cele 12 state:**

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
- b. capitala;
- c. un stat vecin.

III. Localizați pe harta anexată, precizând numărul roman (pentru continente și insule foarte mari), litera mare (pentru oceane, mări și golfuri) sau litera mică (pentru strâmtoari și canale), cu care este redat fiecare dintre următoarele elemente geografice: Europa, America de Sud, Groenlanda, Oceanul Pacific, Oceanul Indian, Marea Mediterană, Golful Mexic, Strâmtoarea Kattegat și Skagerrak, Strâmtoarea Bering, Canalul de Suez.

IV. Prezentați două conflicte externe, după următorul plan:

- definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor externe;
- precizarea statelor între care are loc conflictul;
- explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului.

V. Explicați termenii de „stat” și „capitala statului”.

VI. Explicați termenul de „stat federal/federație” și menționați un exemplu.

VII. Menționați câte o caracteristică a evoluției hărții politice a lumii în epoca antică și în epoca contemporană.

BAREM DE NOTARE

I. 3,10 puncte (1.-20. un răspuns corect - 0,15p.; 21. răspunsul corect - 0,10p.);

II. 3,00 puncte (a. și b. un răspuns corect - 0,10p.; c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,00 puncte (o localizare corectă - 0,10p.);

IV. 1,00 puncte (definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor externe - 0,20p., prezentarea unui conflict - 0,40p. (precizarea statelor între care are loc conflictul - 0,20p., explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului - 0,20p.) $\times 2 = 0,80p.$);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

NUMĂRUL 4

I. Alegeți răspunsul corect pentru a completa fiecare din enunțurile de mai jos:

1. Capitala Marii Britanii este:

- a. Berlin b. Londra c. Liverpool d. Manchester

2. Capitala Portugaliei este:

- a. Lisabona b. Madrid c. Porto d. Setubal

3. Capitala Poloniei este:

- a. Varșovia b. Cracovia c. Praga d. Katowice

4. Capitala Bulgariei este:

- a. Budapesta b. Belgrad c. Kiev d. Sofia

5. Copenhaga este capitala:

- a. Suediei b. Norvegiei c. Danemarcei d. Finlandei

6. Zagreb este capitala:

- a. Georgiei b. Irlandei de Nord c. Croației d. Ciadului

7. Capitala S.U.A. este:

- a. Los Angeles b. New York c. Ottawa d. Washington

8. Capitala statului Perù este:

- a. Managua b. Lima c. Ciudad de Guatemala d. Caracas

9. Capitala Indiei este:

- a. New Delhi b. Calcutta c. Bombay d. Tokyo

10. Capitala Turciei este:

- a. Istanbul b. Ankara c. Ierusalim d. Antalya

11. Capitala statului Filipine este:

- a. Tbilisi b. Kuala Lumpur c. Dhaka d. Manilla

12. Capitala Egiptului este:

- a. Cairo b. Alexandria c. Assuan d. Rabat

13. Capitala R.D. Congo este:

- a. Tripoli b. Kinshasa c. Bamako d. Antananarivo
14. Islanda și Letonia se află în:
- a. Africa b. America c. Asia d. Europa
15. În Africa se află:
- a. Siria b. Paraguay c. Tunisia d. Andorra
16. Cuba se află în:
- a. Australia b. America Centrală c. Asia de Est și Sud-Est d. Africa de Vest
17. Un stat cu întindere continentală, de peste 7 mil km², este:
- a. Georgia b. San Marino c. Brazilia d. Niger
18. Un stat cu demografie gigantică, de peste 1 miliard de locuitori, este:
- a. Myanmar b. Honduras c. Guineea d. China
19. În urma dezmembrării fostului stat Iugoslavia s-a format statul:
- a. Muntenegru b. Slovacia c. Azerbaidjan d. Kurdistan
20. Belgia, Olanda și Luxemburg sunt:
- a. state andine b. Țările de Jos c. state mediteraneene d. state baltice
21. Capitala statului Republica Moldova este:
- a. Chișinău b. Chiev c. Cernăuți d. Iași

II. Se dau următoarele 15 state: Italia, Belgia, Finlanda, Austria, Serbia, Slovacia, Bosnia-Herțegovina, Estonia, Mexic, Argentina, Rusia, Coreea de Sud, Indonezia, Africa de Sud, Algeria. **Alegeți 12 din cele 15 state**, dintre care cel puțin câte unul din America, Asia și Africa, **și precizați pentru fiecare din cele 12 state:**

- a. numărul cu care este redat pe harta anexată;
- b. capitala;
- c. un stat vecin.

III. Localizați pe harta anexată, precizând numărul roman (pentru continente și insule foarte mari), litera mare (pentru oceane, mări și golfuri) sau litera mică (pentru strâmtoari și canale), cu care este redat fiecare dintre următoarele elemente geografice: Europa, Asia, Oceania, Oceanul Atlantic, Oceanul Arctic, Marea Baltică, Marea Roșie, Strâmtoarele Bosfor și Dardanele, Strâmtoarea Malacca, Canalul Panama.

IV. Prezentați două conflicte interne, după următorul plan:

- definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor interne;
- precizarea statului în care are loc conflictul;
- explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului și menționarea taberelor implicate în conflict.

V. Explicați termenii de „stat” și „legile statului”.

VI. Explicați termenul de „stat republican/republică” și menționați un exemplu.

VII. Menționați câte o caracteristică a evoluției hărții politice a lumii în epoca medievală/evul mediu și în epoca modernă.

BAREM DE NOTARE

I. 3,10 puncte (1.-20. un răspuns corect - 0,15p.; 21. răspunsul corect - 0,10p.);

II. 3,00 puncte (a. și b. un răspuns corect - 0,10p.; c. un răspuns corect - 0,05p.);

III. 1,00 puncte (o localizare corectă - 0,10p.);

IV. 1,00 puncte (definirea conflictelor și menționarea modului de desfășurare a conflictelor interne - 0,20p., prezentarea unui conflict - 0,40p. (precizarea statului în care are loc

conflictul - 0,10p., explicarea cauzei (tipului) de conflict/scopului conflictului - 0,10p., precizarea taberelor implicate în conflict - 0,20p.) $\times 2 = 0,80p.$);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VI. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

VII. 0,30 puncte (un răspuns corect - 0,15p.);

Notă - se acordă **1 punct** din oficiu.

Former les apprenants de FLE à l'interculturel

Prof.dr. Purcărescu Oana-Angela, Collège National Pédagogique 'Stefan Velovan », Craiova

Combattre la xénophobie et l'ethnocentrisme, éviter les préjugés et les discriminations est plus que jamais une préoccupation des pédagogues et des acteurs de l'éducation. La conscience interculturelle fait partie des compétences générales que l'apprenant d'une langue étrangère doit acquérir, telles qu'elles sont définies par le Cadre européen commun de référence pour les langues. La prise en compte de la culture dans l'enseignement des langues étrangères est indispensable, non seulement pour communiquer efficacement, mais aussi parce qu'elle représente un enjeu éthique. Les enseignants se trouvent parfois démunis pour adapter leur méthode d'enseignement à la prise en compte de la culture. Quelle différence entre enseignement de la culture et formation à la compétence interculturelle ? Quelles activités mettre en place en classe ? Quels supports choisir ? Quelles stratégies sont susceptibles de développer ces compétences menant à une conscience interculturelle ?

La compétence communicative : une compétence interculturelle

La compétence communicative constitue l'objectif premier de l'apprentissage d'une langue étrangère. Du point de vue de l'expression, les apprenants devront apprendre à utiliser les formes et adopter les comportements et attitudes langagières reconnus de manière à être compris par leur interlocuteur. Du point de vue de la compréhension, ils devront pouvoir identifier, reconnaître, et interpréter correctement les attitudes et comportements mis en jeu par leur interlocuteur dans les actes de communication, qu'il s'agisse de la gestuelle ou de références historiques et culturelles.

Les langues ne sont pas de simples outils qui permettraient de faire passer des informations de manière factuelle. Elles sont avant tout les vecteurs de communication des cultures dont elles sont issues. L'histoire du pays, les normes sociales et les fondements historiques de la société sont autant de facteurs nécessaires pour comprendre la culture, mais aussi et surtout pour permettre aux apprenants de faire un usage approprié de cette langue. Il est donc nécessaire que les enseignants intègrent l'apprentissage de la culture dans l'apprentissage des langues, en dépassant le niveau de civilisation pour aborder des éléments plus profonds tels que les systèmes de valeurs ou de croyance et la vision du monde. Dans la perspective interculturelle, la compétence communicationnelle reposera sur la capacité des interlocuteurs à repérer le culturel dans les échanges langagiers.

L'interculturalité et l'enrichissement des apprenants

Apprendre aux apprenants à s'enrichir au contact d'individus de culture différente

Le Cadre européen (1.1) souligne ainsi un des objectifs de l'acquisition d'une compétence interculturelle pour les apprenants : "Dans une approche interculturelle, un objectif essentiel de l'enseignement des langues est de favoriser le développement harmonieux de la personnalité de l'apprenant et de son identité en réponse à l'expérience enrichissante de l'altérité en matière de langue et de culture." L'acquisition d'une compétence interculturelle permettra notamment aux apprenants de développer leur capacité à se préparer à des séjours dans des régions d'autres cultures et à en tirer profit.

Permettre aux apprenants d'accroître leur capacité à apprendre d'autres langues étrangères

"L'apprenant d'une deuxième langue (ou langue étrangère) et d'une deuxième culture (ou culture étrangère) ne perd pas la compétence qu'il a dans sa langue et sa culture maternelles. L'apprenant n'acquiert pas deux façons étrangères d'agir et de communiquer. Il devient plurilingue et apprend l'interculturalité. Les compétences linguistiques et culturelles relatives à chaque langue sont modifiées par la connaissance de l'autre et contribuent à la prise de conscience, aux habiletés et aux savoir-faire interculturels. Elles permettent à l'individu de développer une personnalité plus riche et plus complexe et d'accroître sa capacité à apprendre d'autres langues étrangères et à s'ouvrir à des expériences culturelles nouvelles." (*Cadre européen*, Introduction)

Dimension éthique de l'interculturalité

La formation à l'interculturel n'a pas seulement pour objectif de permettre aux apprenants de mieux maîtriser la langue étrangère dans ses dimensions linguistiques et culturelles, elle permet également de revaloriser la finalité éducative de l'école (remise en cause des stéréotypes sociaux, lutte contre la xénophobie et le racisme, respect de l'autre, ouverture à l'altérité) désormais élargie à un projet humaniste à l'échelle du monde (compréhension entre les peuples, enrichissement mutuel...).

Pour sensibiliser les apprenants à la différence, et pour développer la capacité de communiquer efficacement avec ceux qui sont différents, les méthodes et techniques doivent dépasser le niveau de la théorie, de l'analyse et de la comparaison car nous savons que les savoirs ne garantissent pas le savoir-faire en face de la différence. Le Cadre reconnaît l'interculturalité comme une composante nécessaire à la didactique des langues. L'interculturel touche à toutes les notions normalement considérées en didactique des langues : savoirs, savoir-être, savoir-faire et savoir-apprendre.

Les documents authentiques tels que les calendriers, menus de restaurant, programmes de cinéma, carte du métro, s'avèrent très utiles, à condition de prendre garde à une approche purement descriptive, ethnographique ou culturaliste, et d'amener l'apprenant à formuler des hypothèses sur les raisons qui conditionnent des habitudes ou des comportements différents. Les textes de nature sociologique, historique ou géographique sont également à proposer. Les textes littéraires constituent

aussi une ressource incomparable dans le choix des documents didactiques, par leur qualité informative. Les textes littéraires ne sont pas constitués par l'actualité des informations, ni par des données quantitatives, mais par des éléments permettant une mobilisation de plusieurs représentations de la même réalité.

Les échanges scolaires sont une des manières de permettre aux apprenants de se confronter directement à la diversité culturelle et de mettre en pratique l'approche interculturelle. De nombreuses études ont montré que les échanges ne réduisent pas systématiquement les stéréotypes et les préjugés. Au contraire, l'expérience sert aussi à renforcer des idées et des représentations fausses au non du "vécu". Il ne suffit pas en effet de se confronter à autrui dans un autre contexte culturel pour acquérir une compétence interculturelle.

Martine Abdallah-Pretceille (*L'éducation interculturelle*, PUF, 2004, coll. "Que sais-je ?") propose quelques principes pour une pédagogie interculturelle des échanges :

- Analyser la place des échanges et des rencontres dans un objectif d'éducation à l'altérité.
- Ne pas pointer dans les échanges les différences au détriment des ressemblances : rechercher une cohérence et des points communs afin de dépasser le niveau du détail, de l'intuition et de la subjectivité.
- Ne pas focaliser uniquement son attention sur la culture d'autrui, sur l'autre, mais apprendre à savoir qui on est dans une situation donnée, apprendre à objectiver sa manière d'être allemand, français... Dans une perspective interculturelle, ce sont les comportements intersubjectifs qui priment.
- Évaluer l'échange : vérifier que les programmes de rencontres internationales sont des lieux favorables à la rencontre interculturelle.

Conclusion

La valeur ajoutée de la perspective interculturelle, c'est qu'elle se définit essentiellement comme une formation à l'observation, à la compréhension, à la relativisation des données de la culture étrangère, non pour la prendre comme modèle à imiter, mais précisément pour développer le dialogue des cultures.

Bibliographie :

Martine Abdallah-Pretceille, *L'éducation interculturelle*, PUF, 2004, coll. "Que sais-je ?"

UN CADRE EUROPÉEN COMMUN DE RÉFÉRENCE POUR LES LANGUES –
APPRENDRE, ENSEIGNER, ÉVALUER, dans
<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016802fc3a8>

http://www.franparler.org/dossiers/interculturel_former.htm

Strategii de sintetizare a lecturii

Prof., Delia Purghe ,
Liceul Teoretic Elf, Cluj-Napoca

Sintetizarea este una dintre cele mai dificile strategii de lectură pe care elevii le pot stăpâni, pur și simplu pentru că îi cere elevilor să folosească mai multe abilități și strategii împreună.

De fapt, prefixul „syn” înseamnă *împreună*. *Sinteza* unui text este procesul de reunire a cunoștințelor de bază, a ideilor nou învățate, a conexiunilor, a inferențelor și a rezumatelor într-o înțelegere completă și originală a textului. Când elevii sintetizează, ei sunt conștienți de modul în care gândirea lor se schimbă și evoluează pe măsură ce citesc un text.

Este important să ne învățăm elevii să sintetizeze. Dorim ca ei să facă mai mult decât să ofere o repovestire a unui text pe care l-au citit. În schimb, dorim ca ei să o interiorizeze și să crească și să se schimbe ca gânditori din *cauza* textelor pe care le citesc. Pentru a face acest lucru, elevii trebuie să se oprească des pentru a evalua și reflecta asupra a ceea ce citesc. Prin sintetizare, cititorii își formează idei și opinii noi.

Mai jos sunt diferitele categorii din această postare pentru a vă ajuta să treceți la exact ceea ce aveți nevoie! Faceți clic pe titlul fiecărei categorii pentru a naviga acolo direct:

✿ **CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI ÎNAINTE DE PREDARE**

✿ **INTRODUCEREA STRATEGIEI**

✿ **MODELAREA STRATEGIEI**

✿ **PRACTICAREA STRATEGIEI**

✿ **RESURSE PENTRU FORMAREA UNEI SINTEZE**

Înainte de a petrece timp discutând mai în detaliu ce este o sinteză, să vorbim despre ce nu este o sinteză. Din capul locului, o sinteză nu este același lucru cu un rezumat. O sinteză poate include părți dintr-un rezumat sau o repovestire din text, dar depășește cu mult acel rezumat sau repovestire. Un rezumat poate *duce* la o sinteză, dar nu se oprește. Sintetizarea presupune ca cititorul să ia acel rezumat sau o repovestire parțială și să adauge propriile gânduri, experiențe, opinii, interpretări și conexiuni pentru a genera o idee nouă și mai mare care depășește textul. Mai mult, o sinteză adevărată poate amesteca și integra idei din *mai multe* texte pentru a forma noi idei mari. Sinteza este un proces continuu care se construiește și crește pe măsură ce cititorul pătrunde mai adânc în text. Debbie Miller, autoarea cărții *Reading with Meaning* compară sintetizarea cu aruncarea unei pietricele într-o zonă de apă calmă. Mai întâi există o mică ondulație în care pietricica intră în apă. Aceasta reprezintă gândirea noastră inițială pe măsură ce începem să citim. Este mic pentru că avem doar o cantitate mică de informații. Cu toate acestea, pe măsură ce citim, gândirea noastră crește și se extinde, la fel cum valuri devin mai mari. Colectăm informații noi, ne formăm gânduri și idei noi și ne dezvoltăm gândirea. Fiecare gând nou se extinde față de gândul anterior. Când ajungem la sfârșitul unei cărți, rămânem cu gândul final. Acest gând final a fost informat și influențat de tot ceea ce am citit și am citit anterior în alte texte. Când se gândesc la sintetizare, experții au ajuns să fie de acord că există trei tipuri de sinteze pe care elevii le pot face. O sinteză poate forma:

1.o nouă înțelegere, ceva ce un cititor nu a luat în considerare înainte până când a citit textul

2.o înțelegere mai profundă , a deveni mai conștient sau mai apreciat de o idee după citirea unui text

3.o înțelegere schimbată , gândire diferită ca rezultat al textului

În toate cele trei tipuri, rezultatul sintetizării este o creștere a cunoștințelor pentru cititor. În textele fictive, cititorii sintetizează pentru a forma o înțelegere nouă, aprofundată sau schimbată despre personajul și evenimentele din carte. În

non-ficțiune, sinteza unui cititor este adesea înțelegerea pe care o dezvoltăm atunci când studiem un subiect prin mai multe cărți, articole și resurse multimedia. Am reunit tot ce am învățat despre acest subiect într-o sinteză completă. De exemplu, când le cerem elevilor să finalizeze un proiect de cercetare, le cerem să sintetizeze informațiile pe care le-au învățat din mai multe surse. În orice gen, sintezele sunt cele mai puternice atunci când sunt susținute cu dovezi textuale. Dorim ca elevii să poată sublinia detaliile din text care i-au ajutat să formeze acea înțelegere nouă, aprofundată sau schimbată.

PREZENTAREA SINTETIZĂRII ELEVILOR

Pe măsură ce le prezentați elevilor conceptul de sinteză, luați în considerare câteva exemple concrete pe care le puteți oferi acestora. Așa cum am menționat anterior, compararea unei sinteze cu unduța formată de o pietricică este un exemplu solid. Această analogie îi ajută pe elevi să înțeleagă că o sinteză este despre modul în care gândirea noastră crește și se schimbă în timp. Imaginea unduțată este un memento vizual pentru elevi că gândirea noastră începe puțin și crește pe parcursul unui text.

Pe măsură ce începeți discuția despre sintetizare cu elevii dumneavoastră, rugați-i să-și imagineze cum arată să vedeți o pietricică scăpată în apă. Dacă este posibil, desenați o ilustrare a acesteia pe hârtie grafică. Explicați că la început, când pietricica cade în apă, există doar o mică unduță. Apoi, acea unduță creează o undă nouă, mai mare. Acea undă mai mare continuă să creeze o undă și mai mare și așa mai departe. Fiecare undă crește din unduța anterioară, crescând în dimensiune, dar toate provin din picătura originală a pietricicelei. Ajutați-i pe elevi să înțeleagă că, la fel ca valuri în creștere, gândirea noastră crește pe măsură ce citim. Când începem să citim, avem o idee inițială despre ce va fi cartea sau stabilim primele impresii despre personaje (similar cu picătura inițială a pietricicelei). Cu toate acestea, pe măsură ce continuăm să citim, gândirea noastră evoluează, se schimbă și crește pe măsură ce învățăm informații noi. La fel ca valuri, înțelegerea noastră devine mai mare.

MODELAREA MODULUI DE SINTEZĂ ÎN LECTURĂ Pentru a modela această strategie, începeți prin a alege texte care se vor preta sintetizării. Fabele sunt grozave când abia începi, deoarece sunt scurte și au o morală care nu este dezvăluită până la sfârșit. Pe măsură ce elevii citesc, ei încep să descopere morala poveștii și gândirea lor se schimbă, se dezvoltă și evoluează. Creați o diagramă de ancorare folosind imaginea ondulată. Folosiți expresii precum „*La început mă gândeam... Acum mă gândesc... Oh, acum am înțeles... Deci este vorba de fapt despre... După ce am citit, cred că...*” Scrierea acestor fraze pe undulații ajută la ilustrarea modului în care gândirea și înțelegerea crește pe măsură ce citim. După ce modelați folosind strategia cu o fabulă, este posibil să doriți să atribuiți unor grupuri mici de elevi o altă fabulă din *Fabulele* lui Aesop pe care să o lucrați împreună, folosind un organizator grafic ondulat care imită diagrama de ancorare. Rugați elevii să-și înregistreze sintezele și apoi să le împărtășească cu restul clasei.

După încă câteva ori de practică, puteți cere elevilor să încerce strategia cu texte mai lungi. Pentru texte mai lungi, este posibil să aveți nevoie de mai mult de trei „unduirii” pentru ca elevii să-și completeze sintezele. Asigurați-vă că planificați din timp momentele din text în care vă veți opri pentru a reflecta și a modela modul în care gândirea dvs. se schimbă pe măsură ce citiți. Poate doriți să adăugați note post-it în carte ca mementouri pentru a vă opri și a vorbi. Pe măsură ce petreceți mai mult timp sintetizării, este posibil să doriți, de asemenea, să oferiți analogii suplimentare cu ceea ce înseamnă a sintetiza. Diferite exemple vor „face clic” pentru diferiți copii. Iată alte câteva exemple:

Păpuși rusești pentru cuibărit

- Comparați sintetizarea cu *păpușile rusești*. Dacă aveți un set, aduceți-l pentru a le arăta clasei. Explicați cum se potrivește fiecare păpușă una în alta, devenind mai mare pe măsură ce introduceți, pe rând cite o păăușă. Așa este gândirea noastră când sintetizăm; ne construim gândurile, în timp ce citim.
- Utilizați ilustrația unei *omide care se transformă într-un fluture*. Simplu spus, intrăm într-un text ca o omidă și ieșim din el ca un fluture. Cu alte

cuvinte, gândirea noastră trece prin multe schimbări, la fel ca omida, și ieșim dintr-un text cu o nouă înțelegere, așa cum fluturele este nou.

- Comparați sintetizarea cu *coacerea unui tort* . Începeți cu amestecul de tort (*AKA: textul*) și adăugați ingrediente precum ouă, ulei și apă (*AKA: gânduri, opinii, experiențe, cunoștințe anterioare... etc*) pentru a forma ceva nou: un tort (*AKA: a sinteza*)

EXERSAȚI FORMAREA UNEI SINTEZE Pe măsură ce îi învățați pe elevi să exerseze sintetizarea unui text, oferirea de mementouri simple vă va ajuta să păstrați această strategie de lectură în prim-plan. Când predau orice abilitate nouă în citire, îmi place să ofer elevilor mei un marcaj potrivit pentru copii, cu câteva sfaturi utile pentru utilizarea unei noi abilități sau a unei noi strategii. După cum s-a menționat mai devreme, sintezele și rezumatele sunt legate, dar nu sunt aceleași. Este posibil să descoperiți că, pe măsură ce începeți să utilizați această strategie, elevii probabil le vor confunda pe cele două. Pe lângă faptul că petreceți timp discutând și modelând ce este o sinteză și cum să le formați, este posibil să doriți să petreceți timp semnificativ ajutând elevii să vadă diferența dintre un rezumat și o sinteză. Creați o diagramă T pentru a ajuta elevii să identifice diferențele dintre un rezumat și o sinteză. Pe măsură ce citiți mai multe texte, modelați atât rezumate, cât și sinteze ale aceleiași cărți pentru a ajuta elevii să vadă diferența

BIBLIOGRAFIE:

<https://comme-un-pro.fr/ro/apprendre-synthetiser-informations-astuces/>

<https://speech.utcluj.ro/sintero/>

MODEL DE LECȚIE - OXIZI

**PROF. PUȘCAȘ FLORINA RAVECA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „JUSTIN ILIEȘIU”
ANIEȘ**

Lecția 1 Formularea întrebării de investigat: „Care este cauza fenomenului de întărire a varului atunci când este aplicat pe pereții clădirilor”

Tema lecției: Oxizi – Definiție. Clasificare. Denumire. Formulă generală

Scopul lecției: Evaluarea inițială a situației de învățare și formularea la elevi a unei prime prezentări privind caracteristicile generale ale oxizilor dar și câteva caracteristici ale oxidului de calciu și dioxidului de carbon.

Timp de lucru: 50 minute

Mod de organizare: grupe de 3 elevi

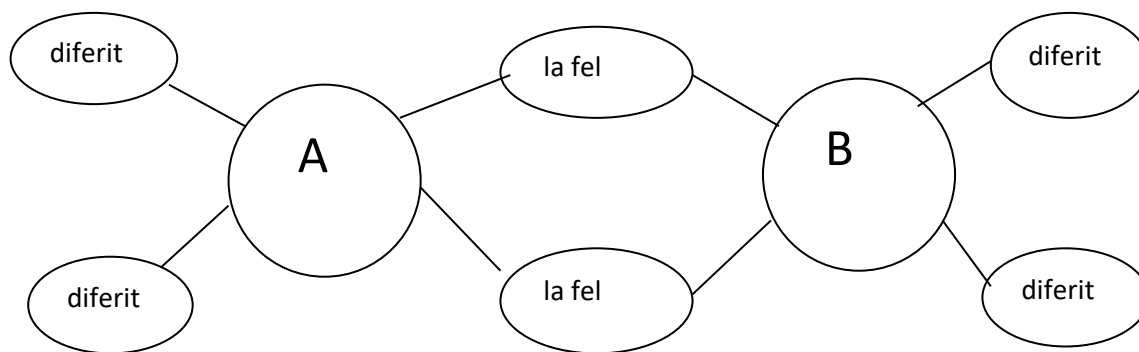
Activitatea 1: Eu cu întrebările, tu cu răspunsurile

Activitatea presupune următorii pași:

1. Elevii sunt împărțiți în două grupe: o grupă va formula întrebări legate de tema dată (de exemplu: Ce sunt substanțele compuse? Cum se clasifică acestea? Ce clase de substanțe compuse am studiat? Ce sunt oxizii? Dar bazele? Cum se clasifică oxizii/bazele Cum se denumesc oxizii/bazele? Ce proprietăți chimice prezintă oxizii? Exemplifică și argumentează); cea de a doua grupă va formula răspunsuri la posibilele întrebări (pe care se gândesc ei că le-ar putea formula prima grupă). Această etapă va dura 10 minute, timp în care cele două grupe vor lucra simultan.
2. În următoarea etapă elevii vor verifica dacă răspunsurile găsite corespund întrebărilor formulate de cealaltă grupă.
3. În final se vor asocia întrebările și răspunsurile.

Activitatea 2: diagrama Venn – Eucler - lucru pe grupe

Elevii sunt antrenați în realizarea sarcinilor și sunt atenționați că prezentarea rezolvării sarcinilor se va face sub forma unui organizator grafic de tip diagrama Venn-Euler (harta conceptuală de tip ciorchine), comparând oxizii metalici cu oxizii nemetalici.

Organizator grafic

Sarcini de lucru:

1. Identificați acizii din compușii anorganici de mai jos și subliniați formulele lor chimice: Na_2O , HCl , MgSO_4 , CO_2 , H_3PO_4 , Al_2O_3 , CaS_2 , $\text{Ga}(\text{OH})_3$, CaO , SO_2 , K_2CO_3 , N_2O_3 , CaCl_2 , N_2O_5 , HBr , Fe_2O_3 .

Pe baza compoziției oxizilor identificați, definiți noțiunea de oxid.

Oxizii

sunt.....

2. Scrieți în spațiile libere formulele chimice ale oxizilor indicați:

*oxizi ai nemetalelor (oxizi care conțin în molecula lor metal și oxigen

.....

.....

* oxizi ai metalelor (oxizi care conțin în molecula lor metal și oxigen

.....

.....

*oxizi bazici (oxizi în care din reacția lor cu apa rezultă baze

.....

...

* oxizi acizi (oxizi în care din reacția lor cu apa rezultă acizi

.....
.....
3. Dacă oxidul de calciu (varul nestins), materia primă utilizată pentru obținerea varului stins are formula CaO, cum credeți că se vor numii următorii oxizi: Al₂O₃, Fe₂O₃? Ce fel de compuși sunt dacă au în compoziție 2 elemente? Descoperiți regula de denumire a acestor oxizi, numiți oxizi metalici după compoziția lor chimică.

.....
.....
.....
În exemplele de mai sus ați identificat și oxizii azotului N₂O₃ și N₂O₅. Descoperiți regula de denumire a acestora.

.....
.....
Rețineți:

Denumirea oxizilor nemetalici se face după următoarea regulă: Prefixul pentru numărul atomilor de oxigen + oxid + de + numele nemetalului.

Prefixele sunt: mono (1), di (2), tri (3), tetra (4), penta (5), hexa (6), hepta (7)

Exemplu: CO=monoxid de carbon

N₂O₅=pentaoxid de azot

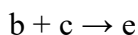
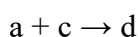
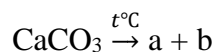
CO₂=dioxid de carbon

Cl₂O₇=heptaoxid de clor

SO₃=trioxid de sulf

4. Pornind de la compoziția și denumirile oxizilor descoperiți formula generală a acestora.

.....
Un rol important în industria materialelor de construcții îl are piatra de var, care se găsește în masivele muntoase calcaroase conform schemei:

Se cere:

a) să se identifice literele corespunzătoare substanțelor și să se scrie ecuațiile reacțiilor chimice

b) să se precizeze importanța practică a fiecărei reacții

Curiozitate: Terasele calcaroase din Pamukkale, Turcia, un fenomen natural unic în lume, un punct de interes turistic aparte.

Terasele calcaroase din Pamukkale, Turcia

Rezolvarea sarcinii de lucru

1. Oxizii sunt compuși binari ai oxigenului alături de alte elemente: metale sau nemetale.

2. * Na_2O , Al_2O_3 , CaO , Fe_2O_3

* CO_2 , SO_2 , N_2O_3 , N_2O_5

* Na_2O , Al_2O_3 , CaO , Fe_2O_3

* CO_2 , SO_2 , N_2O_3 , N_2O_5

3. Al_2O_3 = oxid de aluminiu

Fe_2O_3 = oxid de fier (III)

Compuși binari

Regulă: Oxid de + numele metalului

** dacă metalul are mai multe valențe, se precizează valența

FeO = oxid de fier (II)

Fe_2O_3 = oxid de fier (III)

N_2O_3 = trioxid de azot

N_2O_5 = pentaoxid de azot

4. $\text{E}^{\text{nO}^{\text{II}}} \rightarrow \text{E}_2\text{O}_n$ unde n =valența elementului chimic E

$\text{CaCO}_3 \xrightarrow{t^\circ\text{C}} \text{CaO} + \text{CO}_2$ – reacție de obținere a varului nestins în cuptorul de var, are loc cu absorbție de căldură, este o reacție endotermă

$\text{CaO} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{Ca(OH)}_2$ – reacție cunoscută sub denumirea de „stingerea varului” când se obține hidroxidul de calciu (varul stins)

$\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_2\text{CO}_3$ – obținerea acidului carbonic (sifonului)

$\text{Ca(OH)}_2 + \text{CO}_2 \rightarrow \text{CaCO}_3\downarrow + \text{H}_2\text{O}$ – această reacție este importantă în construcții, deoarece are ca rezultat fenomenul de întărire a varului atunci când acesta este aplicat pe pereții clădirilor.

NUMELE CADRULUI DIDACTIC	RADA ADRIANA EMANUELA
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT	ȘCOALA GIMNAZIALĂ GROȘENI
JUDEȚUL	ARAD
GRUPA/CLASA	CLASA A V A
ARIA CURRICULARĂ	LIMBĂ ȘI COMUNICARE
DISCIPLINA	LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
CONȚINUTUL DIN PROGRAMĂ ȘCOLARĂ	TEXTUL DESCRIPTIV LITERAR
COMPETENȚE GENERALE	<ol style="list-style-type: none"> 1. Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, prin receptarea și producerea textului oral 2. Receptarea textului scris de diverse tipuri; 3. Redactarea textului scris de diverse tipuri;
COMPETENȚE SPECIFICE	<ol style="list-style-type: none"> 1.1. Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite și/sau a comportamentelor care exprimă emoții din texte narative, monologate sau dialogate 2.1 Identificarea informațiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale; 2.2. Identificarea temei și a ideilor principale și secundare din texte diverse. 2.3. Formularea unui răspuns personal și/sau a unui răspuns creativ pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare. 3.1 Redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate;
OBIECTIVE OPERAȚIONALE	<ul style="list-style-type: none"> • să citească textul corect, coerent și expresiv, folosind intonația impusă de semnele de punctuație; • să identifice trăsăturile specifice textului descriptiv; • să identifice emoțiile, sentimentele și atitudinile exprimate într-un text literar; • să prezinte elementele componente și proprietățile particulare ale unui obiect dintr-un text descriptiv; • să emită în mod liber o ipoteză/ o opinie;
DESCRIEREA ACTIVITĂȚII	

AMINTEȘTE-ȚI!

→ TEXTUL DESCRIPTIV LITERAR

Descrierea literară este un mod de expunere prin care se prezintă expresiv particularități ale unor fenomene ale naturii, obiecte, ființe, peisaje/cadre exterioare sau interioare.

În opera literară, descrierea poate apărea în textele scrise atât în versuri, cât și în proză. Dacă descrierea este modul de expunere predominant, textul se numește *descriptiv*.

Într-un *text descriptiv literar* accentul se plasează asupra impresiilor, stărilor, emoțiilor, trăirilor provocate de reprezentarea prin acumulare a unui obiect real sau imaginar.

Modul în care este prezentat obiectul descrierii contribuie la crearea atmosferei, la conturarea semnificațiilor textului.

Fiecare descriere este proprie viziunii scriitorului, felului său de a simți, de a interpreta lumea. Autorul se bazează pe forța de sugestie a limbajului figurat.

→ Orice descriere are o temă (aspect fundamental, central, evidențiat prin părțile sale componente și prin trăsăturile specifice).

→ Într-o narațiune, predomină verbele care arată acțiunea.

→ Într-un text descriptiv, predomină grupurile nominale (structuri alcătuite din substantive și determinanții lor) care arată elementele zugrăvite și caracteristicile lor.

→ Obiectul central al descrierii este surprins într-un moment temporal (anotimp, părți ale zilei) și într-o relație spațială cu alte obiecte.

RECAPITULEZI!

Pentru a înțelege o descriere, ai în vedere mai multe elemente:

Ce se descrie?

Când și unde este formulată tema?

Care sunt părțile și proprietățile obiectului descris?

Cum și cu ce este pus obiectul în relație?

Cum sunt redate aspectele descrise din punct de vedere lexical, morfo-sintactic și stilistic?

1. Care este tema descrierii în textul dat?
2. Ce cuvinte intră în câmpul lexical al substantivului *pădurea*?
3. Unde se poziționează privitorul, din perspectiva căruia se realizează descrierea?
4. Care sunt părțile componente ale obiectului descris?
5. Ce particularizează pădurea?
6. Ce evidențiază comparația din text?
7. Ce fel de atmosferă se reliefează prin intermediul descrierii?
8. Extrage din text patru grupuri de cuvinte alcătuite din substantive și adjective.
9. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, semnificația secvenței subliniate în textul dat.
10. Realizează o scurtă descriere a unui cadru natural care te-a impresionat, folosind mijloacele artistice cunoscute.

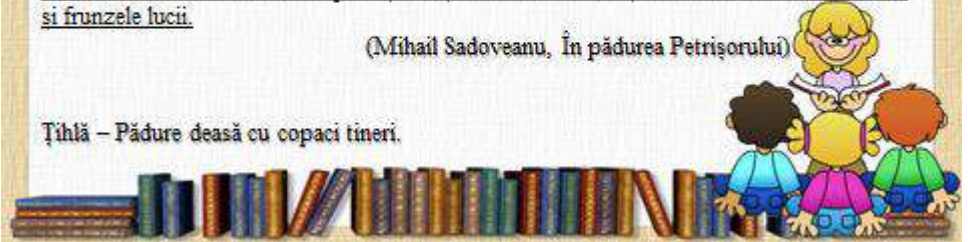
→ *Citește cu atenție, textul –suport, apoi rezolvă cerințele.*

„Era pe la sfârșitul lui august, și pădurea Petrișorului, bătrână și nestrucată de mână de om, își desfășura tăcută bolțile de frunzișuri. Urca domol coline trăgănate, se ridica departe într-un pisc prăpăstios, în vârful căruia săgeta spre cer un brad vechi, care vestea cel întâi, printr-un șuiet adânc, sosirea vânturilor. Așa urca lin spre asfințit, și de pe cerul răsăritului soarele începea să-i pătrundă ascunzișurile.

În țihla măruntă de la margine, lumina se cernea în ploaie deasă și caldă de raze; roiuri de musculițe se roteau ici-acolo, țesându-se într-un joc grăbit; sticleau în lumină, pe urmă dispăreau. Un grangur sta nemișcat pe o ramură de fag întinsă spre soare; îi sticleau penele ca gălbenușul oului; întindea din vreme în vreme gâtul și da drumul unei fluierături gălgăite, care trezea un răsunset lung în urmă, în ramurile pădurii. Paseri mărunte, stropite cu felurite culori, se chemau de pe vârfuri de nuiele mlădioase; erau stigleți cu pete de sânge, pițigoii rotunzi cu pene cenușii și negre, cintezi cu piepturile cărămizii. Se priveau cu ochisori sticliti ca vârfuri de ace, deschideau pliscuri și fărâmau melodios chemările, fâlfăiau apoi usurel, și-n urmă-le nuiele se clătinau, tremurându-și frunzele lucii.

(Mihail Sadoveanu, În pădurea Petrișorului)

Țihlă – Pădure deasă cu copaci tineri.

**RESURSA/RESURSELE
ONLINE**

<https://www.youtube.com/watch?v=He3KlBkLNuA>
<https://youtu.be/Avz0BWq6KnQ>

Secțiunea 1

Munca în echipă prin activități didactice și extradidactice

Profesor Radu Ana-Maria
Colegiul Național Pedagogic "Ștefan cel Mare", Bacău

"Munca în echipă este capacitatea de a munci împreună pentru a realiza o idee comună. Capacitatea de a direcționa realizările individuale spre obiectivele organizaționale. Este sursa ce le permite oamenilor obișnuiți să atingă rezultate neobișnuite" (Andrew Carnegie- Cel mai bogat om din lume în 1901)

Educația are și a avut dintotdeauna roluri importante pentru om și pentru societate. Dezvoltarea personală a fiecărui individ este continuă prin învățarea pe tot parcursul vieții, fiind esențială în societatea contemporană.

Educația în România se construiește pe valori, acestea fiind *încrederea, echitatea, solidaritatea, eficacitatea și autonomia*. Aceste valori sunt de mare folos când activitățile pe care le desfășoară elevii se fac în echipă. Avantajele muncii în echipă în școală sunt importante: pregătirea elevilor pentru cooperare și munca în colectiv, asigurarea unui câmp mai larg de manifestare a aptitudinilor individuale precum și educarea elevilor timizi și izolați pentru integrarea mai ușoară în colectiv. Lucrând în echipă ei învață că trebuie să colaboreze pentru a excela. Când sunt aduși împreună elevi din medii diverse, se obțin valori adăugate a unor seturi mixte de abilități. Acest lucru poate duce la rezultate mai bune. Astfel, prin comunicare, membrii echipei pot veni cu idei noi și creative. Elevii abordează problemele cu o perspectivă diferită, lucrul în echipă facilitând rezolvarea, unii putând vedea o soluție la care ceilalți nu s-au gândit.

Idei despre cum să îmbunătățim lucrul în echipă:

- O bună comunicare este cheia lucrului în echipă (transparența, claritatea, empatia și respectul sunt extrem de importante)
- Mentalitate pozitivă ceea ce face ca elevii să se simtă capabili să abordeze orice sarcină
- Rolul și responsabilitatea fiecăruia
- Un obiectiv, scop comun
- Reguli directoare
- Entuziasm

Metoda lucrului în grup favorizează cooperarea, punându-l pe elev în prezenta unor puncte de vedere diferite și obligându-l să-și organizeze propriile argumente pentru a evita contradicțiile inerente ce pot apărea în relațiile sale cu ceilalți. Competiția generează și întreține tendința de funcționare a unui climat stimulat în cadrul colectivului.

Această metodă stimulează controlul reciproc dintre elevi și spiritul de inițiativă. Fiecare membru al grupului își expune liber părerea, câștigând siguranța de sine. Fiecare are posibilitatea să se transpună în situația celorlalți și să se compare cu ei.

Munca în echipă nu se realizează pur și simplu automat, aducând un grup de persoane laolaltă și numindu-le echipă. Ca punct de pornire, trebuie să fie formați pentru a munci în echipă, iar apoi trebuie să fie lăsați să lucreze împreună ca o echipă.

În ceea ce privește componența echipelor, e necesar să existe o combinație de persoane cu abilități diferite și caractere diferite. Dacă sunt prea asemănătoare, crearea de noi idei va fi limitată și toată lumea va dori să joace aceleași roluri și să îndeplinească aceleași sarcini, iar dacă au caractere foarte diferite vor apărea conflicte de interese sau divergențe de opinii ce a ce poate conduce uneori la destrămarea echipei.

O echipă eficientă acceptă și recunoaște punctele tari și slabe ale membrilor săi și valorifică punctele tari ale fiecărui membru. Membrii recunosc că este importantă contribuția fiecărei persoane.

Abilitățile de lucru în echipă pot fi învățate, dezvoltate, ajustate, îmbunătățite, începând din școală și apoi, pe tot parcursul vieții. Când elevul a învățat să fie un jucător de echipă, el a făcut un pas important pe drumul spre maturizare.

Creativitatea, inovația și punctele de vedere diferite din partea fiecărui membru al echipei constituie catalizatorul schimbării, reformării și amplificării muncii în echipă. Urmând un scop comun și strategii bine definite, prin cooperare, comunicare eficientă, susținere reciprocă, înțelegere și soluționare de conflicte, se pot amplifica șansele ca o echipă să devină eficientă.

Bibliografie:

1. Lilia Cebanu, Managementul activităților extrașcolare, Ghid metodologic, Institutul de Științe ale educației, Chișinău, 2015
2. Ludu Constantin, Voinea Elena, Curriculum în dezvoltarea locală, „Lucrul în echipă” clasa a XI-a, 2016
3. COVEY Stephen R. Eficiența în 7 trepte sau un abecedar al înțelepciunii. București: Allfa, 2000. 336 p.

E- EDUCAȚIE PRIN PLATFORMA GOOGLE CLASROOM

Prof. Radu Camelia Liceul de Transporturi Auto “Traian Vuia”, Galați

Pedagogia social - construcționistă este bazată pe ideea că oamenii învață mai bine atunci când sunt antrenați într-un proces social de construcție a informației care va servi mai departe altor persoane.

În această accepțiune un “proces social” arată faptul că studiul se face în grup, astfel învățarea devine un proces de schimb de informații în cadrul unei culturi cu aceleași simboluri și tradiții, schimbul de informații, devine astfel, un proces social construcționist, ce ia naștere datorită nevoii a încorpora noi metode de învățământ în cele deja existente.

Evoluția în domeniul informaticii a determinat apariția și dezvoltarea a numeroase instrumente IT utile procesului didactic ,în special, a dezvoltării mai multor platforme de e-learning, care au utilizate din ce în ce mai des de profesori și elevi.

Învățarea prin e-learning poate fi definită ca o învățare la distanță într-un mediu educațional evolutiv și bazat pe colaborare, care îmbină metodele didactice tradiționale cu metode bazate pe mijloace IT și având ca obiectiv creșterea, mai atractivă decât cea clasică în care un rol important îl au consolidarea cunoștințelor și evaluarea, realizate într-o manieră atractivă și adaptabilă nevoilor, atât a celor care dirijează învățarea, cât mai ales a educabililor.

Cu alte cuvinte o platform e-learning este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea și un management accesibil al cursurilor împreună cu activitățile și resursele asociate acestora, evaluarea online/ offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă și multe altele.

Google Classroom contribuie la realizarea acestui deziderat educational antrenând o comunitate activă de persoane care folosesc acest sistem și dezvoltă noi tehnologii și instrumente.

Google Classroom este un instrument nou din suita Google Apps for Education cu care profesorii pot să creeze și să organizeze rapid teme, să ofere eficient feedback, precum și să comunice ușor cu studenții. Cu aplicația Classroom studenții pot să-și organizeze temele în Google Drive, să le finalizeze, să le predea, precum și să comunice direct cu profesorii și cu colegii.

Acesta oferă (împreună cu celelalte produse Google cu care se integrează) o metodă rapidă comunicare prin e-mail (GMail), convorbiri în timp real cu elevii (Google Meet), programări inteligente cu Google Calendar și multe altele.

Aplicația Classroom a fost concepută pentru a-i ajuta pe profesori să creeze și să primescă, de la elevi, temele fără să mai fie nevoie de hârtie și are funcții cum ar fi posibilitatea de a atribui automat o copie a unui document Google pentru fiecare elev .

Profesorul trebuie să își pregătească lecțiile, materialele, întrebările și temele pe care intenționează să le dea elevilor în fișiere stocate în Google Drive.

Profesorul poate posta lecții, încarca diferite materiale pe care elevii să le consulte sau să le folosească pentru rezolvarea temelor date, să adreseze întrebări și să facă diferite comentarii legate de felul în care sunt realizate sarcinile repartizate.

Deasemeni se pot încărca materiale din Google Drive, fișiere din propriul computer, link-uri sau materiale video ajutătoare, selectând butonul potrivit. Fiecărei activități i se poate da un termen sau i se pot asocia un anumit număr de puncte, maxim 100.

Un avantaj al acestei platforme este acela că permite utilizarea spațiului virtual în calitate de clasă, unde pot accede elevi indiferent de vârstă.

Metodele învățământului tradițional nu pot face față însă, avalanșei de cunoștințe și dispersiei accentuate a calificărilor, meseriilor și domeniilor de activitate, care devin tot mai specializate.

Într-o societate în continuă schimbare se impune crearea unui mediu educațional care să ofere elevilor noștri șanse egale cu a celor din întreaga lume, în sprijinul educației intervin noile tehnologii ale societății informaționale.

BIBLIOGRAFIE

1. Adrian Adăscăliței – „Instruire asistată de calculator- Didactica informatică”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
2. Mihaela Brut “Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern”, Editura Polirom, Iași, 2006;

<https://sites.google.com/view/classroom-ro/introducere-%C3%AEn-classroom-elevi>

<https://erasmus.scoalanicolaetitlescu.ro/images/diseminare/ghid.pdf>

STABILIREA OBIECTIVELOR OPERAȚIONALE

Prin enunțarea obiectivelor operaționale se realizează o definiție clară a rezultatelor așteptate de la elevi în termeni de comportament observabil după o situație de învățare.

Oprăționalizarea obiectivelor trebuie să răspundă la cinci întrebări:

1. *Cine va realiza obiectivul?*

Se folosește expresia: *La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili să...*

2. *Ce comportament observabil și măsurabil trebuie atins (care este ținta) ?*

- Se utilizează un verb care nu permite interpretări diferite, care generează comportamente, care are ca rezultat un produs măsurabil cantitativ și calitativ.
- Nu se folosesc verbe cu înțeles general, cum ar fi: *a ști, a cunoaște, a înțelege, a aprecia, a-și însuși.*
- Nu se folosesc două verbe în formularea unui obiectiv, deoarece fiecare ar exprima câte o cerință.

3. *Ce performanță trebuie realizată?*

Exigența, rezultatul așteptat: un conținut înțeles, memorat, analizat.

Performanța se obține în funcție de fiecare tip de obiectiv:

- Pentru *obiectivele cognitive*, produsele sunt: *noțiuni, date, denumiri, principii, clasificări, etc.*
- Pentru *obiectivele metodologice*, produsele reprezintă modul în care se aplică *metodele, procedeele*, modul cum se utilizează *instrumentele, aparatele, etc.*
- Pentru *obiectivele atitudinale*, produsul este un comportament: *a respecta regulile, a lucra ordonat, etc.*

Rezultatele așteptate de la elevi trebuie definite foarte clar, în termeni de comportament observabil.

4. *În ce condiții poate fi atinsă această capacitate?*

Condițiile în care se produce performanța se referă la instrumentele și documentele pe care le utilizează elevul și la facilitățile pe care acesta le are sau nu: *cu ajutorul hârtii..., folosind desenul..., interpretând fotografiile..., urmărind filmul didactic..., fără hartă..., audiind lectura...*

5. *Care este criteriul de acceptare a performanței?*

Indicele *cantitativ* sau *calitativ* al caracteristicilor performanței poate fi exprimat în *număr minim* de răspunsuri corecte (procentaj, proporție, cantitate, limită de timp, etc). Categoriile de performanțe standard sunt: de **nivel superior** (foarte bine), de **nivel mediu** (bine) și de **nivel minim** (suficient).

Observații

- Pentru o lecție nu se formulează mai mult de 4-5 obiective, pentru a nu exista pericolul nerealizării lor.
- Obiectivelor operaționale trebuie să le corespundă situații de învățare și itemi de evaluare în concordanță cu acestea.
- Pentru a se dovedi realizarea obiectivelor operaționale, se realizează itemi de evaluare pentru fiecare obiectiv în parte.
- Obiectivele trebuie formulate în cât mai puține cuvinte.

MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE

1. Delimitarea conceptelor

Managementul resurselor umane este un concept de largă cuprindere care se referă la filosofia, politicile, procedurile și practicile cu ajutorul cărora sunt conduși angajații.

Cu alte cuvinte, *este domeniul funcțional al managementului care cuprinde:*

1. *recrutarea,*
2. *utilizarea,*
3. *perfecționarea/optimizarea,*
4. *disponibilizarea personalului dintr-o organizație în vederea realizării funcțiilor și atingerii obiectivelor organizaționale, precum și pentru obținerea satisfacției acestuia în raport cu activitatea depusă.*

În acest spirit, este foarte clar că managementul eficient al resurselor umane este esențial succesului unei organizații. În plus, atunci când resursele umane sunt neglijate sau conduse necorespunzător, organizația încetează de a mai fi prosperă și poate chiar să regreseze.

Cea mai dificilă problemă pentru reușita unei organizații (cel puțin în perioada de tranziție) este propria ei schimbare. Astfel că, schimbarea structurii organizațiilor ar trebui să aibă în vedere schimbarea metodelor și procedurilor manageriale și apoi a mijloacelor tehnice și tehnologice. Iar aceste schimbări pot fi asigurate numai de un management performant al resurselor umane.

2. Scurtă comparare a teoriei tradiționale cu cea a managementului resurselor umane

Ca urmare, resursa umană devine din „unealtă de producție” (adică o componentă oarecare a costurilor de producție), „agent de productivitate”, investiție rentabilă, una dintre valorile ascunse ale organizației, „capitalul de competențe” al organizației.

În teoria tradițională, salariații erau priviți prin prisma modului în care executau disciplinat operațiile prestabilite.

Spre edificare, prezentăm concepțiile privind personalul în cele două teorii:

Elemente caracteristice	Concepții privind personalul	
	Teoria tradițională	Managementul resurselor umane
Noțiuni folosite	forța de muncă, mâna de lucru	resurse umane
Categoriile cu caracter discriminatoriu	<ul style="list-style-type: none"> • „munca productivă” și creatori de bunuri materiale” – categorii privilegiate • „munca neproductivă” și „personal neproductiv” – categorii dezavantajate 	
Modul de abordare a personalului de către manager	în mod global, ca masă de oameni capabili să muncească	ca individualități, cu personalitate, nevoi, comportament și viziune specifice
Principiul fundamental de salarizare	în funcție de munca depusă	în funcție de rezultatele obținute
Activitatea de evaluare a performanțelor	nesemnificativă, formală	esențială
Stimularea inițiativei salariaților	absentă Inițiativa salariaților este considerată ca o afectare a activității șefilor ierarhici	susținută și promovată prin sistemul de salarizare, promovare în funcții, etc.

3. Politica resurselor umane

Politica unei organizații în raport cu resursele umane este constituită de către ansamblul regulilor de bază și al atitudinilor față de resursele umane pe baza cărora se adoptă deciziile.

O politică de personal corect formulată este elementul esențial în obținerea unor rezultate performante și, pentru stabilirea ei trebuie să se țină cont de:

- importanța personalului dintr-o organizație,
- răspunderea care revine conducerii,
- obiectivele organizației în acest domeniu.

4. Descrierea componentelor managementului resurselor umane

Recrutarea cuprinde modalități de achiziționare de către organizație a competențelor și calificărilor necesare bunei desfășurări a activităților specifice. În principiu, există trei modalități esențiale de recrutare:

1. autoproducția – prin ucenicie și diverse forme de „școală internă” care conduc la perfecționarea/relocarea internă a resurselor umane,
2. recurgerea la piața muncii – adică obținerea din exterior a personalului gata calificat,
3. participarea la programe mixte de calificare – de exemplu cele pentru inserția tinerilor și reconversia profesională.

Utilizarea resurselor umane cuprinde următoarele *categorii de activități*:

1. salarizarea și stimularea personalului – aplicabile atât atribuțiilor curente cât și celor suplimentare;
2. promovarea și proiectarea carierei – conceperea procedurilor de promovare și avansare în ierarhia organizației (pe baza unor criterii clar definite) și a planurilor de succesiune (mai ales pentru posturile de management) precum și stabilirea legăturii între formare și promovarea în carieră;
3. recompensarea și sancționarea – stabilirea procedurilor de recompensare, de sancționare dar și a celor de contestație și plângere.

Cele mai frecvent utilizate *instrumente* referitoare la utilizarea resurselor umane sunt:

1. **definirea postului** (*job definition, job design*) care stabilește: 1. locul fiecărui post în structura și funcționarea organizației, 2. specificațiile de personal (calificarea formală, cunoștințele, experiența, aptitudinile și capacitățile necesare, solicitările fizice și condițiile de lucru), toate acestea referindu-se atât la nivelul minimal sau esențial, cât și la cel dezirabil.
2. **fișa postului** (*job description*) este documentul cel mai frecvent utilizat în relațiile patronat-angajat. Ea trebuie să cuprindă:
 - 1) numele postului,
 - 2) funcția generală a postului și expertiza cerută (disciplina predată, nivel de școlaritate, etc.),
 - 3) descrierea locului de muncă – echipamente, materiale și resurse disponibile,
 - 4) nivelul salariului, gradația și primele,
 - 5) numele șefului direct (de exemplu, șeful de catedră),
 - 6) numărul și numele colegilor din catedră sau departament,
 - 7) identitatea colectivelor de elevi la care este alocat postul respectiv,
 - 8) încărcarea postului-catedra, numărul de ore,
 - 9) principalele obiective și responsabilități personale și, dacă este cazul, ale grupului de muncă din care face parte (de exemplu, ale colectivului de catedră),
 - 10) limita autorității,

11) relațiile cu alte departamente din școală, cu părinții, comunitatea, agenții economici, autoritățile locale, etc.

- 3. definirea rolului** – identificarea și comunicarea expectanțelor organizaționale referitoare la activitatea ce trebuie sau este depusă, descrise funcțional și pe baza rezultatelor cerute persoanei care performează rolul respectiv. Folosirea acestui instrument este extrem de utilă în dezvoltarea organizațională deoarece evită supraîncărcarea/subîncărcarea unei anumite persoane.

În cadrul utilizării resurselor umane, elementul crucial este **evaluarea** atât a competențelor cât și a performanțelor. De această clasă de activități este intim legată perfecționarea/optimizarea resurselor umane.

Perfecționarea/optimizarea resurselor umane se referă la formarea și dezvoltarea personalului din organizație.

Primul pas este identificarea competențelor necesare postului respectiv, în raport cu cele existente. Urmează alegerea formelor optime de pregătire în vederea anulării decalajului dintre „necesar” și „existent”.

Formarea personalului didactic tinde tot mai mult spre profesionalizare (definit de R. Merton drept „socializare într-o profesie”), cu respectarea cerințelor recunoscute în domeniu (existența unui set specific de cunoștințe și metodologii specializate, statut social diferențiat și recunoaștere socială, formare comună, ethos specific, etc.). De asemenea se face diferențierea între „dezvoltarea personalului” – în care accentul cade pe nevoile organizației – și „dezvoltarea profesională” – în care accentul se mută pe nevoile individuale de dezvoltare în profesie.

În ultima perioadă pot fi identificate trăsături noi ale formării personalului din învățământ. Astfel devine evidentă trecerea:

de la:	la:
<ul style="list-style-type: none"> • cursuri tutorate direct de către profesor 	<ul style="list-style-type: none"> • sprijin pentru studiu autocondus la nivelul indivizilor, al grupurilor și/sau al organizațiilor
<ul style="list-style-type: none"> • formare externă 	<ul style="list-style-type: none"> • formare internă (în/lângă școală)
<ul style="list-style-type: none"> • durată predeterminată a formării 	<ul style="list-style-type: none"> • durată flexibilă a formării
<ul style="list-style-type: none"> • prezentări orale, cursuri, stagii 	<ul style="list-style-type: none"> • cursuri prin corespondență, pachete informaționale, proiecte, consultanță
<ul style="list-style-type: none"> • cursuri lungi, preponderent teoretice 	<ul style="list-style-type: none"> • cursuri scurte, predominant metodologice
<ul style="list-style-type: none"> • centrarea pe individ 	<ul style="list-style-type: none"> • centrarea pe grup/echipă și școală
<ul style="list-style-type: none"> • program determinat de „furnizor” 	<ul style="list-style-type: none"> • program stabilit de către „client”, la nivel de școală sau de grup
<ul style="list-style-type: none"> • achiziția de cunoștințe 	<ul style="list-style-type: none"> • întărirea performanței

În ceea ce privește *formarea personalului din învățământ*, aceasta este gândită în mod unitar, cu trei etape fundamentale:

1. formare inițială,
2. inserția profesională,
3. formarea continuă.

Disponibilizarea resurselor umane se referă atât la concediere cât și la pensionare, utilizându-se proceduri specifice și în conformitate cu planuri bine puse la punct. Tot aici sunt abordate și problemele legate de succesiune, mai ales în posturile manageriale.

5. Noi orientări în domeniul managementului resurselor umane

A. **Proiectarea muncii** – constă în definirea și descrierea fiecărui post de lucru astfel încât să satisfacă, pe cât posibil, și nevoile personale. Dintre procedeele acestei orientări, amintim:

- *Îmbogățirea slujbei* care constă în extinderea verticală de responsabilități prin dobândirea de atribuții manageriale suplimentare;
- *Lărgirea slujbei* care constă în extensia orizontală – sarcini suplimentare pentru același nivel ierarhic;
- *Utilizarea grupurilor de muncă autonome* care să satisfacă pe cât posibil cerința de „completitudine”.

B. **Managementul previzional al resurselor umane** constă în elaborarea unor proiecte specifice, pe termen mediu și lung care utilizează criteriile dezvoltării organizaționale, bazându-se pe corelarea permanentă și adecvarea optimă a nevoilor organizației la aspirațiile personalului. Această orientare tinde să se impună sub presiunea clienților, a noilor tehnologii, a cercurilor financiare și a organizațiilor sindicale și ecologice, toate corelate cu schimbările majore și extraordinara mobilitate detectabile pe piața muncii.

C. Tendința de a se trece de la un **management centrat pe control la cel centrat pe angajamentul implicativ** al resurselor umane.

MOTIVAȚIA PERFORMANȚELOR UMANE

Această secțiune încearcă să răspundă unor întrebări care pot fi puse de orice director cu experiență: „Mai pot eu conduce unitatea școlară fără un control riguros? De unde știu ce-i determină pe oameni să muncească? De ce unii muncesc din pasiune în timp ce alții o fac doar pentru avantaje suplimentare? Cum pot să-i motivez pe oameni în condițiile materiale precare în care trăim?”

Există posibilitatea ca răspunsuri la aceste întrebări să poată fi oferite printr-un management inteligent al relațiilor umane în cadrul căruia motivarea personalului este o parte însemnată (însă doar o parte – alături de comunicare, negociere, etc.).

Este deosebit de important de subliniat faptul că, abordarea stângace, nepotrivită a relațiilor umane poate transforma o școală eficientă într-un adevărat „viespar”. Iar printre „armele” pe care directorul le are la îndemână pentru a preveni această situație se află, indiscutabil și rezolvarea adecvată a problemelor motivaționale.

Douglas McGregor identifică două seturi de presupuziții despre oameni și munca lor:

Teoria X	Teoria Y
<ul style="list-style-type: none"> • Omului îi displace munca și, dacă poate, o evită. • Omul trebuie forțat sau mituit pentru a depune efortul necesar. • Omul preferă să fie direcționat în loc să accepte răspunderile (pe care, de altfel le evită). • Omul este motivat, în special de bani și de neliniștea față de siguranța sa. • Cei mai mulți oameni dispun de creativitate limitată, în afara cazurilor în care vor să evite reguli impuse de șefii lor. 	<ul style="list-style-type: none"> • Munca este o activitate naturală, firească și necesară dezvoltării spirituale a omului. • Omul dorește o muncă interesantă și, dacă are condiții prielnice, va munci cu plăcere. • Oamenii se orientează spre sarcini acceptate și, în context adecvat, acceptă și chiar caută răspunderile. • În condiții corespunzătoare, omul este motivat de dorința de a-și realiza propriul potențial, iar disciplina autoimpusă este adesea mai severă și mai eficace. • Creativitatea și ingeniozitatea sunt larg distribuite și prea puțin folosite.

Este evidentă superioritatea „teoriei Y” care valorizează oamenii și munca lor ca atare.

În tabel sunt prezentate toate combinațiile posibile între teoriile X și Y aplicate atât managerului cât și subordonaților. Din combinația lor vom avea patru situații:

Cei conduși acționează în conformitate cu Teoria:

Managerul presupune că angajații se poartă în conformitate cu Teoria:		X	Y
		X	1
Y	3	4	

În **situația 1**, obiectivele sunt atinse chiar dacă satisfacția lipsește (sau, poate există?...) de ambele părți, pentru că subordonații muncesc de frică sau pentru avantaje materiale iar directorul acționează în consecință.

În **situația 2**, directorul presupune că angajații săi lucrează de frică sau pentru bani, în timp ce aceștia sunt realmente îndrăgostiți de munca lor. Chiar dacă la începutul „relației” performanța se situează la nivel înalt, această incompatibilitate de abordare duce, în timp, la diminuarea satisfacției în muncă a personalului și, în ultimă instanță, fie la conflict, fie la o apatie generalizată (implicit la reducerea nivelului performanței).

În **situația 3**, problema se pune invers: directorul este sincer convins că subordonații muncesc cu pasiune. Ca urmare, pe baza unei presupuse conștiinciozități, controlul este aproape inexistent. În schimb, subordonații ar obține ceva rezultate dar numai sub presiune ierarhică. Urmarea: nerealizarea sarcinilor de serviciu din cauza lipsei controlului, o mare insatisfacție și dezamăgire în cazul managerului. La care se adaugă eventualele consecințe administrative.

Situația 4 este, evident, ceam ideală: colegii muncesc din plăcere, iar directorul îi tratează în consecință. Ca urmare, performanța este maximă, ca și satisfacția resimțită de fiecare în procesul muncii.

Tendința firească este de a poziționa relațiile dintre șefi și personal în situația 4.

Teorii ale motivației

1. „IERARHIA TREBUINTELOR UMANE” – Abraham Maslow

Este, poate cea mai cunoscută teorie a motivației. Autorul a pornit de la următoarele premise:

- Comportamentul uman este direcționat de acele trebuințe (nevoi) care nu sunt satisfăcute;
- Niciodată omul nu este mulțumit pe deplin: odată satisfăcute unele trebuințe, altele își fac apariția;
- Există o anumită ordine (ierarhie) în apariția și satisfacerea trebuințelor, în linii mari, aceeași pentru toți oamenii;
- În general, nesatisfacerea unor trebuințe de nivel inferior împiedică apariția celor aparținând nivelurilor superioare.

Astfel, Maslow a identificat și experimentat un sistem ierarhizat, multinivelar al trebuințelor umane:

- *Nivelul I:* nevoi **FIZIOLOGICE** – aer, apă, somn, hrană, sex, adăpost, eliberarea de durere, etc.;
- *Nivelul al II-lea:* nevoi legate de **SECURITATE** (siguranță) fizică și psihică;
- *Nivelul al III-lea:* nevoia de **APARTENENȚĂ** la un grup social sau altul, de prietenie, dragoste și tandrețe, etc.;
- *Nivelul al IV-lea:* nevoia de **STIMĂ** și **RECUNOȘTERE** – stimă față de sine dar și din partea celorlalți, de independență și libertate, dar și de proprietate;
- *Nivelul al V-lea:* nevoia de **AUTOREALIZARE** – de creștere, împlinire de sine și dezvoltare, de creație.

Această ierarhie a fost imaginată de către Maslow sub forma unei piramide („piramida trebuințelor”), al cărei vârf îl reprezintă **AUTOREALIZAREA**, iar baza este constituită din nevoile **FIZIOLOGICE**.

Așadar, procesul satisfacerii nevoilor umane nu se desfășoară automat. Se poate întâmpla ca, în anumite cazuri, nivelurile superioare (mai ales ultimele două) să nu fie deloc atinse, cu urmări care pot fi ușor anticipate (de exemplu oameni care nu „mănâncă pentru a trăi și trăiesc pentru a mânca”), după cum, la fel de bine, nesatisfacerea repetată a trebuințelor de nivel superior poate cere, în compensație, satisfacerea exagerată a nivelurilor inferioare (de exemplu, refugiul în sexualitate sau „gastronomie” pentru a suplini lipsa securității psihice sau singurătatea).

Totodată (istoria noastră recentă o demonstrează din plin) cu cât nivelul de dezvoltare generală a unei societăți (și, implicit nivelul de trai) este mai scăzut, cu atât satisfacerea trebuințelor de nivel inferior este mai importantă. În aceste condiții, apelul la „dezvoltare de sine” sau la valori fundamentale (libertate, democrație) este inutil.

Pe de altă parte, au existat numeroase situații care au demonstrat faptul că, cel puțin pentru un timp, nevoile de nivel inferior au putut fi sublimate, manifestându-se din plin cele de nivel superior. Este cazul multor creatori în literatură, artă, știință care au creat în pofida condițiilor materiale precare, a bolii, a durerii, a nesiguranței și ostracizării.

Cu toate contraexemplele și situațiile specifice, utilitatea acestei terorii pentru educație și, în special pentru conducerea unităților școlare nu poate fi pusă la îndoială.

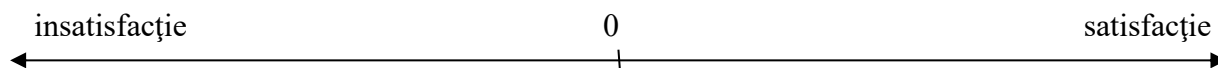
Astfel, construirea mediului și desfășurarea proceselor educaționale ar trebui să răspundă nevoilor reale și exprimate ale elevilor: pornind chiar de la cele fiziologice (acolo unde nu sunt satisfăcute în familie), trecând prin asigurarea siguranței fizice și psihice, până la facilitarea integrării lor în grupuri sociale adecvate, oferindu-le respect, independență și, mai ales posibilități de autorealizare.

În ceea ce privește corpul profesoral, un bun manager trebuie să știe, pe cât se poate, ce nivel de trebuințe este activ la un moment dat pentru fiecare coleg. De exemplu, poate ajunge să ofere posibilități de autodezvoltare unui profesor cu probleme familiale (care îi induc stări de nesiguranță), ca apoi să se mire de lipsa inițiativei sau a eficienței persoanei respective. Sau, să-l pună pe noul coleg în situații de afirmare a calităților personale și, mai ales, a creativității, în timp ce acesta întâmpină probleme de integrare (nevoia de apartenență).

Se recomandă, totuși, folosirea cu multă prudență și cu discernământ a „piramidei trebuințelor”, pentru că întotdeauna există și excepții. Astfel, un bun manager trebuie să cunoască mai multe teorii pentru a decide care se potrivește într-o situație dată.

2. „TEORIA CELOR DOI FACTORI” – Frederick Herzberg

În general, se consideră că prezența unor obiecte, persoane, stări sufletești, etc. produce satisfacție, după cum absența lor produce insatisfacție (de exemplu, un film bun la televizor, un director capabil, ...). În mod asemănător, prezența unor obiecte, persoane, etc produce insatisfacție, iar absența lor, satisfacție (un anumit gen de muzică, un șef cu fițe, ...). Aceasta este o concepție unifactorială care așează pe aceeași axă satisfacție și insatisfacția, cu un punct „0” (care înseamnă, de cele mai multe ori, indiferență).

Herzberg a analizat nivelul de efort depus de diferite persoane în procesul muncii și a ajuns la următoarele concluzii:

- În general, oamenii depun în procesul muncii cam 75% din capacitatea lor totală de efort,
- Există factori („igienici” sau „de întreținere”) care contribuie la menținerea acestui nivel mediu de efort a căror prezență (sau absență) produce mai ales insatisfacție,
- Există, în general alți factori („motivatori”) care determină depășirea acestui nivel de efort a căror prezență (sau absență) produce satisfacție.

În concluzie, există două categorii de factori care produc insatisfacție și, respectiv satisfacție.

Factori care produc insatisfacție

- Salariul,
- Relațiile personale de la locul de muncă,
- Condițiile de muncă și siguranța muncii,
- Modalitățile de supervizare și control,
- Politica generală a organizației.

Factori care produc satisfacție

- Munca în sine,
- Rezultatele obținute,
- Recunoașterea meritată a realizărilor,
- Deținerea de responsabilități,
- Creșterea, dezvoltarea personală.

Pentru obținerea de la elevi sau de la profesori un efort constant și de bună calitate, precum și performanțe deosebite, în primul rând trebuie înlăturați factorii care produc insatisfacție. Abia apoi

educatorul/directorul poate determina o creștere a efortului depus (deci și a performanțelor), intervenind cu factori motivatori.

Contrar opiniilor unor educatori, activitatea de învățare este, prin ea însăși, motivantă, dacă răspunde capacităților, nevoilor, intereselor și experienței educabilului. Este binecunoscut faptul că elevii obțin rezultate mai bune la disciplina care îi interesează și pentru care dispun și de capacitățile necesare.

În ceea ce privește profesorii, luând ca o premisă (nu întotdeauna adevărată) faptul că au ajuns la catedră pentru că au dorit și le-a plăcut această meserie, se poate presupune că „munca în sine” le place și îi interesează. De aceea, trebuie propuse și oferite sarcini provocatoare care să permită colegilor să arate ce pot. Apoi, pe baza efortului depus, sunt obținute rezultate care trebuie neapărat recunoscute; adesea un „bravo!” în fața colegilor are un efect motivant mai mare decât o eventuală recompensă materială acordată și nepopularizată. Recunoașterea meritată este cheia procesului motivațional: pe de o parte prin acordare, este condiția sine qua non a trecerii spre treptele superioare de motivație, iar pe de altă parte, prin neacordare, creează situații demotivante care duc fie la adoptarea conduitei „minimumul efort”, fie la tentative de a obține recunoașterea pe alte căi: opoziție neconstructivă, activități politice sau sindicale și, cel mai adesea, canalizarea energiilor în afara școlii.

Odată meritele recunoscute, profesorului trebuie să i se acorde responsabilități sporite în domeniul în care a dovedit că vrea și poate, prin delegarea corespunzătoare a autorității. Pentru a amplifica efectele pozitive, directorul ar trebui să asigure colegilor și alte posibilități de (auto)formare prin stagii, cursuri, reuniuni, etc., cu forme și tematici cât mai diverse și adaptate nevoilor reale și exprimate.

Pentru obținerea unei motivații de nivel superior este necesar să se respecte succesiunea „pașilor”. Nu putem obține rezultate deosebite decât dacă ne place ceea ce facem. După cum nu putem acorda responsabilități decât pe baza unor rezultate cunoscute și recunoscute. „Saltul” peste etapele firești ale procesului motivațional are efecte contrarii: lipsa oricărei satisfacții în muncă și complacerea în mediocritate.

2. „TEORIA EXPECTANȚEI” – Victor Vroom

Premisele teoriei:

- Comportamentul uman nu este determinat de realitate, ci de modul în care această realitate este percepută de fiecare individ în parte;
- Raportarea la real este influențată de preferințele persoanei, de valoarea pe care aceasta o atribuie unui element sau altuia din realitatea percepută;
- fiecare persoană are așteptări în legătura cu posibilitatea (sau probabilitatea) ca anumite acțiuni să ducă la anumite rezultate;
- deci, acțiunile sunt niște instrumente care trebuie să ducă, în principiu, la rezultatele pe care persoana dorește și le percepe ca recompensatorii.

Conceptele fundamentale ale acestei teorii sunt:

- **expectanța:** „sentimentul”, așteptarea că o anumită acțiune va duce la anumite rezultate;
- **valența:** valoarea pe care persoana o atribuie rezultatelor acțiunii respective, în fond măsura în care acele rezultate sunt dorite.

Conform teoriei lui Vroom, motivația este determinată de **acțiunile care instrumentalizează un rezultat cu valență mare.**

Așadar, pe lângă trebuințele actualizate și factorii de întreținere și motivatori care acționează la un moment dat, fiecare profesor și director ar trebui să identifice sistemul de valori care orientează conduita elevilor, respectiv a colegilor. Acest sistem, format ca urmare a dezvoltării personalizate în cadrul unui anumit

Surse bibliografice

Iosifescu, Șerban (coordonator)	<i>Manual de management educațional pentru directorii de unități școlare</i> Editura ProGnosis, 2000
Maican, Denisa	<i>Managementul resurselor umane – sinteze</i> Editura Casa Corpului Didactic Olt, 2001
Zaharia, Dan ș.a.	<i>Ghidul practic al directorului unității de învățământ preuniversitar</i> Editura Paralela 45, 2005
***	Curs în cadrul componentei „Management și finanțare” a Proiectului de reformă a învățământului preuniversitar, 2001

*Un laureat al premiului Nobel a fost întrebat la un moment dat, care este rețeta succesului.
„Nu știu care este rețeta succesului, dar știu care este cea a eșecului” a răspuns cel întrebat.
„Care?” au întrebat nerăbdători aceștia.
„Să încerci să mulțumești pe toată lumea!”*

DESCRIPTORI DE PERFORMANTA PENTRU EVALUARE ORALA/SCRISA LA GEOGRAFIA CLASEI A VIII-a CONFORM CRITERIILOR DE NOTARE

Studiu de caz: RELIEFUL ROMÂNIEI

NOTA 5

- *Identifica și denumirea a minim 5 unități majore de relief și să le localizeze corect pe minimum două hărți la scări diferite (harta murală și cea din manual /atlas);*
- *Ordonează unitățile majore de relief de la N la S și de la E la V utilizând o hartă a acestora;*
- *Ordonează cronologic, în ordinea formării, două unități majore de relief ;*
- *Identifica două limite/vecini ale unităților majore de relief, și câte două diviziuni;*
- *Recunoaște treptele de relief și unitățile majore de relief, reprezentate pe o hartă, utilizând semnele convenționale;*
- *Recunoaște termenii geografici de bază dintr-un text sau dintr-o sursă cartografică (forme de relief, trepte de relief, unități de relief, munte, deal, podis, câmpie, depresiune, culme, trecătoare);*
- *Identifica formele de relief din orizontul local.*

NOTA 7

- *Precizează denumirile diviziunilor principale ale unităților majore de relief (Gr. Bucegi, Făgăraș etc.) și le localizează corect pe hartă;*
- *Precizează poziția geografică reciprocă a oricărei unități majore de relief în raport cu alta;*
- *Precizează caracteristicile de bază ale reliefului țării în ansamblul său (armonie, proportionalitate, caracter concentric);*
- *Redă specificul teritorial (spațial) al fiecărei unități majore de relief, prezentând cel puțin două caracteristici ale acestuia;*
- *Defineste termeni ca : culoar, defileu, alcatuirea substratului(petrografică), roci vulcanice, sisturi cristaline, roci sedimentare;*
- *Completează un text lacunar cu termenii ce se referă la relief;*
- *Numeste diferite proceduri elementare de investigare a elementelor reliefului;*
- *Describe elemente ale reliefului din orizont local pe baza unor caracteristici generale ale acestora.*

NOTA 9

- *Precizează pe baza unor hărți (sau în absența acestora) limitele/vecinii fiecărei unități majore de relief și ale subdiviziunilor principale;*
- *Ordonează unitățile majore de relief după altitudine și după întindere, utilizând hărți corespunzătoare;*
- *Describe caracteristicile de bază ale reliefului țării noastre, în ansamblul său (armonia, proportionalitate, caracter concentric);*
- *Alcatuiește propoziții simple cu termenii geografici referitori la relief;*
- *Compara treptele de relief și unitățile majore de relief după: poziție geografică, geneză, alcatuire petrografică, caracteristicile reliefului, diviziuni;*
- *Compara caracteristicile unităților de relief din orizontul local cu cele generale specifice unităților mai mari.*

NOTA 10

- *Caracterizează, relieful unităților geografice după algoritmul de la nota 9;*
- *Elaborează un text coerent oral/scriș în care să redai succesiunea momentelor de evoluție a reliefului;*
- *Localizează orice element al reliefului (trepte și unități de relief) reprezentat pe o hartă, indiferent de scară de proporție;*
- *Marchează corect pe o hartă construită corespunzător, orice denumire de la nota 9;*
- *Construiește un text referitor la relief, utilizând termenii geografici de bază și nume proprii;*
- *Defineste și explică termenii presupuși pentru nivelurile anterioare;*
- *Explică proceduri de investigare a reliefului în situații diferite;*
- *Localizează și caracterizează relieful din orizontul local;*
- *Realizează o schiță de hartă cu elementele reliefului din orizont local.*

ROLUL EMPATIEI ÎN RELAȚIA PROFESOR-ELEV

„Empatia reprezintă abilitatea unui individ de a se proiecta pe sine în rolul interlocutorului, de a se identifica cu altul. Dintr-o asemenea ipostază își construiește diferențiai schimbul de mesaje”. (I., Ciocan& I., Negreț)

Prof. Răducan Sorin

CUPRINS

CAPITOLUL I

1. Ce este empatia?
2. Cum se manifestă?
3. Rolul empatiei
4. Inteligența emoțională

CAPITOLUL II

Cultivarea unor calități esențiale la copil

1. Încrederea
2. Răbdarea
3. Responsabilitatea
4. Empatia
5. Încrederea în sine

CAPITOLUL III

Rolul empatiei în relația profesor-elev

Ascultarea activă

CAPITOLUL IV

Părerii personale

„Nu oricine se comportă la fel de empatic cu oricine, oriunde, oricând și în orice situație”. (R. Gherghinescu)

Considerată ca fiind o trăsătură caracteristică umană, dar nu numai, empatia este rezultatul gândirii concrete și complexe. Însă cercetătorii de la Universitatea Groningă din Olanda, au ajuns la concluzia că empatia nu e o trăsătură pur umană din cauza acestui simplu proces al creierului.

Ei s-au folosit de un scanner MRI pentru a monitoriza voluntarii în timp ce aceștia erau atinși pe picioare. În același timp, subiecții urmăreau casete video cu alți oameni care erau atinși și cu obiecte. Spre surprinderea echipei, o zonă a creierului, care se credea că răspunde numai la atingerea fizică, a fost activată puternic de vederea celorlalți care erau atinși și cu obiecte. Astfel, creierul transformă ceea ce vede în ceea ce am fi simțit, dacă am fi fost în locul persoanei respective, deci empatia nu este capacitatea abstractă a creierului. (Rev. New Scientist, Nr. 4).

Empatia este prezentă la oricine dintre noi într-o proporție mai mare sau mai mică. În lucrarea de față voi puncta anumite aspecte esențiale ale empatiei care vor fi prezentate în capitolele care urmează.

CAPITOLUL I:

1. Ce este empatia?

Conform DEX-ului empatia este o formă de instruire a realității prin indentificare afectivă. Tendință a receptorului de a trăi afectiv, prin transpunere simpatetică (ce provoacă stări afective, sugestii), dar și o formă de cunoaștere a altcuiva, în special a eului social. Pe scurt empatia înseamnă „a te pune-n pielea celuilalt”, este un fapt interior, subiectiv, declanșat de procesele psihice.

„A fi empatic înseamnă a percepe cadrul intern de referință al altuia cu toate componentele sale emoționale, dar fără a pierde condiția de <<ca și cum>>. Spun <<ca și cum>> pentru că una este să te plasezi în situația partenerului și alta să te crezi a fi chiar partenerul” (S., Marcus).

Empatia nu trebuie confundată cu empiricul sau simpatia. Empiricul este bazat pe experiență și pe simțire, iar simpatia este un fenomen psihic prin care o persoană încearcă alinarea unei anumite stări de disconfort a interlocutorului, sau lucruri și persoane care inspiră un aspect plăcut, atrăgător, agreabil.

2. Cum se manifestă empatia?

Empatia se manifestă prin indicatorii motorii, tensiunea musculară, reacțiile posturale, reacția cutano-galvanică, reflexul condiționat vascular. Spre exemplu, doi subiecți; unul este pus după un panou, iar celuilalt i se pune în mână un cub de gheață și se verbalizează acest lucru. Se observă prin reacția vasculară că primului subiect căruia nu i s-a pus gheață în mână are aceeași reacție ca cel de-al doilea. Diferența este că al doilea are acea reacție din punct de vedere verbal și fizic, iar primul nu (doar aude indicațiile transmise celuilalt).

Empatia are trei laturi: cea afectivă, predictivă (subiectul înțelege ceea ce simte cealaltă persoană) și motivațional-acțională (capacitatea de a înțelege ce simte celălalt și cum reacționează).

3. Rolul empatiei

Din punct de vedere social empatia are rolul de a stabili relații de prietenie, de comunicare, de cunoaștere.

A cunoaște pe celălalt înseamnă a percepe lucrurile pe care le face, a le interpreta prin optica persoanei respective și a nu ne face o anumită percepție despre ele din punctul nostru de vedere. Din moment ce înțelegi acea persoană putem vorbi despre cunoaștere. Prin transpunerea cuiva în situația partenerului, în viața de zi cu zi, este evident că persoana respectivă dobândește acel mod de cunoaștere, de înțelegere a altuia față de care se va comporta într-un anumit fel. Obiectul cunoașterii este modul de a gândi, a simți, a percepe, de a se comporta cu celălalt; obiect ce este cunoscut prin gândurile, emoția, percepția ce aparțin tot unei ființe umane.

Comunicarea este forma fundamentală de interacțiune psihosocială, dar și una de cunoaștere. Comunicarea se realizează prin expresia feței, atitudinile, gesturile, tonul vocii, cuvintele, scrierile, imaginile pe care le facem.

A. Jacob spunea „*Nu e suficient să se vorbească aceiași limbă pentru a realiza înțelegerea*”. Este nevoie de mesaj, de scop, de interlocutor, dar pot apărea și unele distorsiuni care din punct de vedere empatic ar trebui evitate. Comunicarea poate fi eficientă sau nu, dificilă sau ușoară, utilă sau inutilă în funcție de mesaj, persoana care contribuie la realizarea lui și la scop. Însă în cadrul empatiei comunicarea și înțelegerea sunt principalele atribuiri. Se poate vorbi despre o funcție cognitivă, anticipativă, de comunicare, de contagiune, afectivă, de performanță, atunci când avem în vedere funcțiile sociale ale empatiei.

Din punct de vedere pedagogic empatia devine cadrul de referință pentru evaluarea unui bun profesor ceea ce înseamnă „coborârea la înțelegerea copilului”. Pregătirea și aptitudinea pedagogică surprinde și transpune în practică modalitatea optimă, conform particularităților elevilor, de transpunere, de cunoaștere și de formare a intereselor de cunoaștere, a întregii personalități a elevului. Însă despre acest aspect o să vorbesc mai pe larg în capitolul III.

4. Inteligența emoțională

Mi-am propus să vorbesc despre inteligența emoțională pentru că ea declanșază empatia.

Inteligența emoțională este capacitatea personală de identificare și gestionare efectivă a propriilor emoții în raport cu scopurile personale. Chiar dacă o persoană are suficiențe cunoștințe și idei inteligente, dacă nu își cunoaște și nu reușește să-și gestioneze emoțiile și sentimentele, poate întâmpina dificultăți în încercarea de a-și construi relații cu ceilalți sau o carieră. Elementele inteligenței emoționale sunt:

4.1. Cunoașterea emoțiilor personale care presupune identificarea și exprimarea lor coerentă, într-un context dat. În orice relație exprimăm informații, sentimente, fapte,

amintiri, dar uneori ne este greu să exprimăm clar ceea ce vrem, ce simțim și astfel apare conflictul.

4.2. Gestionarea emoțiilor se referă la capacitatea noastră de a alege modalitatea prin care ne vom exprima într-o anumită situație. Pentru a ne gestiona emoțiile este important să ținem cont de *ce/cum/când/unde/cui* exprimăm?

4.3. Direcționarea emoțiilor către scop se realizează numai dacă ținem cont de ceea ce vrem să facem sau să obținem în mod concret.

4.4. Empatia este capacitatea de a intui sau de a recunoaște emoțiile celorlalți. Asta nu înseamnă să trăim emoțiile altor persoane, ci să le înțelegem pornind de la experiențele noastre.

4.5. Capacitatea de a construi relații interpersonale pozitive este, de fapt, posibilitatea de a ne crea propriile relații folosind elementele menționate până acum: ne fixăm scopuri, ne canalizăm energia și emoțiile în funcție de scop, ne exprimăm și identificăm emoțiile într-un mod coerent. Vom fi conștienți de responsabilitatea noastră și a celorlalți în relațiile interpersonale. Acest lucru ne va ajuta să reducem conflictele și să comunicăm eficient.

Apare această antrenare a emoțiilor și la copii încă din prima clipă, de la primul zâmbet. Și copilul trăiește anumite emoții; emoții care trebuie să fie observate de părinți și cadre didactice. Empatia creează o relație puternică între copil și ce din jur (în special adulți).

CAPITOLUL II

Cultivarea unor calități esențiale la copil

1. Încrederea

Încrederea în alții este fundația felului în care copilul va trata pe cei din jur. În lipsa capacității de a avea încredere în ceilalți, copilului îi va fi greu să interacționeze cu ceilalți, să se simtă stăpân pe sine, astfel împărtășirea încrederii începe imediat după ce copilul a fost născut. Hrănindu-l, îmbrăcându-l, privindu-l, povestindu-i, copilul va simți încrederea celor apropiați și încet încet și-o va forma pe a sa. Încrederea se formează și dacă se creează un ritual zilnic prin care copilul va avea sprijinul din partea părinților.

2. Răbdarea

Lucrurile bune se întâmplă celor care știu să aștepte. „*Copiii ce învață să aibă răbdare sunt capabili să persevereze și au mai multe șanse de succes*”, spunea C. Lerner.

3. Responsabilitatea

„*Pentru a reuși în viață trebuie să știm cum să ne luăm un angajament care să-l respectăm*” (D., Virtue). I se dau copilului mici „misiuni” pe care trebuie să le îndeplinească, iar cu timpul ele vor fi din ce în ce mai grele.

4. Empatia

„*Empatia este cheia către dezvoltarea competenței sociale a unei persoane*” (Phillips). Pentru a avea succes în relațiile interumane trebuie să învățăm să ne dăm seama de

sentimentele unei persoane și să-i răspundem corespunzător. Însă copii nu sunt încă capabili să se pună în locul altei persoane numai pe la 3-6 ani.

5. Încrederea în sine

La acest lucru se ajunge numai dacă s-au însușit calitățile enumerate mai sus pentru că încrederea în sine este cam greu de dobândit.

CAPITOLUL III

Rolul empatiei în relația profesor-elev

Am lăsat la sfârșit acest capitol pentru că am constata că nu pot vorbi despre empatie dacă nu pornesc de la câteva informații utile care contribuie la formarea copilului și la realizarea unor relații interpersonale eficiente. Empatia este una din condițiile necesare și suficiente care facilitează comunicarea. Empatia presupune acceptarea necondiționată a ideilor, sentimentelor, credințelor celuilalt, chiar dacă acestea sunt diferite de propriile modele de referință, de modul subiectiv de a privi respectivele informații.

Empatia presupune a te pune în postura celuilalt, fără însă a pierde contactul cu propria persoana.

Comunicarea în cadrul relației profesor-elev trebuie să se bazeze pe toate aceste aspecte pe care le-am enumerat mai sus. Empatia stă la baza realizării acestei comunicări deoarece omul s-a născut cu această capacitate de a comunica, de a stabili relații. Cadrul didactic este cel care contribuie la acest proces tocmai din cauza cunoștințelor pe care le are și a pregătirii corespunzătoare. El este cel care dă clasei o atmosferă plăcută pentru a putea să realizeze procesul de predare-învățare în bune condiții. Atât elevul cât și profesorul au anumite roluri esențiale care contribuie la îndeplinirea actului de învățare.

Rolul elevului nu este de a memora și reproduce la cerere, de a îndeplini cu supunere cerințe impuse. El are rolul de a participa la cucerirea cunoștințelor și abilităților, de a-și câștiga treptat, de la un an la altul, autonomia în studiu, de a apăra ordinea fără de care nu este posibilă munca școlară, de a se autoevalua tot mai obiectiv, de a se deprinde de munca productivă, de a trăi activ viața de organizare.

Rolul profesorului nu este de a comunica verbal niște informații, ci de a conduce și alinia activitatea de învățare a elevilor, conferind eforturilor lor o independență crescândă. El este proiectantul situațiilor educative și detectorul disfuncționalităților, pe care le remediază prompt.

Ca “rol”, profesorul și elevul există numai unul prin altul, oricât de diferiți ar fi ei ca persoane, căci rolurile sunt complementare.

Vorbeam despre comunicare, însă nu trebuie uitat faptul că orice comunicare presupune și ascultare. În procesul educativ când se vorbește despre empatie se referă și la acel tip de ascultare activă.

Însă înainte de a trece la ascultarea activă, iată câteva răspunsuri empatice și nonempatice:

Răspunsuri non empatice	Răspunsuri empatice
Te simți...	Poate că...

Din punctul tău de vedere...	Mă întreb dacă...
După tine...	Nu știu dacă am înțeles bine dar ...
Dacă aș fi în locul tău...	Nu sunt sigur ca am înțeles bine dar...
Ție ți se pare că ...	Corectează-mă te rog dacă greșesc dar...
Gândești că...	E posibil ca...
Crezi că...	Poate că tu gândești că...
Îmi spui că...	Am impresia că vrei să spui că...

Ascultarea activă (empirică)

- Receptorul este pregătit să asculte. Acest lucru se poate transmite atât *verbal* (am la dispoziție un sfert de oră numai pentru dumneavoastră, vă ascult) sau *nonverbal* (adoptarea unei posturi corespunzătoare, deschise; centrarea atenției pe celălalt, etc).

- Receptorul menține contactul vizual cu interlocutorul, încuviințează, manifestă interes, confirmă prin mișcări ale capului faptul că a înțeles mesajul, menține o poziție deschisă, transmite interlocutorului expresii ale empatiei (un zâmbet pentru a confirma înțelegerea, un sunet aprobator)

- Receptorul pune întrebări pentru a-și confirma înțelegerea corectă a mesajului dar nu întrerupe interlocutorul decât atunci când acest lucru este posibil (nu îl face pe interlocutor să își piardă ideile, nu întrerupe brusc comunicarea); parafrazează ceea ce spune interlocutorul

- Receptorul luptă pentru a evita distragerile și rezumă mental din timp în timp receptorul se concentrează pe conținut; cântărește faptele evidente; nu judecă, nu evaluează până nu înțelege în totalitate ascultă modalitățile vorbitorului, tonalitatea vocii, este atent la ritmul respirației acestuia și încearcă să se adapteze la ele.

Cadrul didactic ar trebui să știe că o astfel de comunicare este eficientă și numai dacă se coboară la nivelul elevului va putea să realizeze ceva. Când spun să coboare la nivelul elevului mă refer la transmiterea de cunoștințe necesare într-o formă cât mai apropiată de elev, să îl înțeleagă, să-l ajute dacă are nevoie, să încerc să-i fie prieten (dar, bineînțeles, până la un anumit moment). Există și unele erori în această ascultare activă și anume:

a. Exagerarea	Chiar îl urăști pe acel copil
b. Redimensionarea	Hai că nu e așa de rău precum pare
c. Adăugarea	Uneori îți vine să îi spui câte una
d. Omisiunea	Te-ai trezit tu cu fața la cearceaf astăzi
e. Anticiparea	Probabil că îți dorești ca acel copil sănu treacă clasa
f. Ramânearea în urmă	Ieri spuneai că...
"	
g. Analizarea	Ești stresat pentru...

h.Repetarea de tip "papagal"	Repetarea cuvânt cu cuvânt a informațiilor
-------------------------------------	--

Am să enumăr câteva aptitudini pedagogice pe care le-au sugerat mai mulți pedagogi și psihologi contemporani:

Robert Dottrens spunea că unui pedagog îi trebuie echilibru intelectual, mintal, nervos; pe plan intelectual să predomină curiozitatea, simțul critic, nevoia de înnoire, iar pe plan social să predomină înțelegerea, bunăvoința, autoritatea firească.

J. B. Rochat spunea că dascălul are următoarele calități: talent pedagogic, intuiția, omenia, simțul umorului, răbdarea.

Hubert Rene este de părere că dascălul este ordonat, generos, stăpân pe sine, modest. Are bun simț, capacitate de critică, intuiție pedagogică, spirit metodic și iubește copiii.

P.N. Gonobolin amintește de alte calități precum capacitatea de cunoaștere și înțelegere, de a stabili relații cu elevul și cu clasa, capacitatea de a transmite cunoștințele într-un mod accesibil, fiind un bun organizator, cu atenție distributivă, imaginație, tact pedagogic și creative.

Ioan Jinga spunea că profesorul are dicție, răbdare, atitudine față de noi schimbări, coerența vorbirii, gândirii, îndrumător, sfătuitor, de a intui psihologia elevului, de a-l înțelege.

În viziunea pedagogilor contemporani relația profesor-elev este concepută ca o relație de mare complexitate, care implică un dialog permanent între doi factori, educat și educator, o comunicare reciprocă, angajând toate laturile personalității acestuia. Dacă dascălul este prea autoritar, cu anumite ezitări, instabil va provoca elevului neîncrederea și închiderea în sine.

CAPITOLUL IV

Părerii personale

Consider că empatia este cheia către un succes educațional atât pentru cadrului didactic cât și pentru elev. Procesul educativ nu se poate realiza dacă profesorul nu cunoaște elevii, nu știe cum să-i abordeze sau cum să-i facă să înțeleagă conținutul pe care dorește să-l transmită. Acest tip de comunicare (empatică) se întâlnește de cele mai multe ori și în cadrul consilierii și în special a celei școlare. În cadrul consilierii școlare este nevoie să ne punem în locul elevului, să-l ascultăm, să-l facem să facă chiar el alegerea potrivită, să-l sprijinim, să-i acordăm atenția necesară.

După cum spunea I.S. Fîru „*Nu te coborâ la nivelul copilului ca să faci teatru, nu ca să-l umilești pe copil sat să te umilești pe tine, ci pentru a crește din nou, împreună cu el, a simți din nou emoția marilor creatori, a relua și verifica adevăruri acceptate*”.

Modalități de abordare interdisciplinară a conținuturilor la disciplina biologie

Prof. Răduianu Elena Alina

Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

În ultimii ani se vorbește tot mai des despre aplicarea unor strategii didactice și găsirea unor metode care să atragă elevii și să-i motiveze spre o învățare eficientă. Fiecare profesor își adaptează stilul de lucru, caută în permanență noi abordări care să-l conducă spre obținerea rezultatului dorit la clasă. Putem spune că pentru fiecare colectiv de elevi profesorul trebuie să vină cu abordări diferite care să satisfacă nevoia de cunoaștere a elevului.

O strategie des folosită în învățare este abordarea interdisciplinară a temelor pentru ca elevii să vadă cum pot realiza conexiuni între informațiile dobândite la diferite discipline, astfel încât să înțeleagă mai profund anumite concepte, fenomene și procese. Elevii conștientizează faptul că lumea evoluează într-un ritm accelerat, iar în viața de zi cu zi trebuie să luăm decizii rapide, să rezolvăm probleme, iar găsirea unor soluții care să ne satisfacă implică corelații semnificative, asocieri și abordări originale.

Abordarea interdisciplinară necesită o pregătire a profesorului din mai multe domenii, o viziune asupra temelor din diferite perspective, dar adaptată în permanență la specificul colectivului de elevi și nivelul de înțelegere al acestora. De multe ori avem surpriza că elevii vin cu explicații și abordări originale asupra unui subiect și depinde de noi să le acceptăm, să-i încurajăm să-și expună punctul de vedere pentru a fi valorizați și a ne îmbunătăți în permanență propria prestanță didactică.

În cadrul disciplinei biologie se pot realiza corelații interdisciplinare atunci când studiem teme referitoare la:

- fiziologia ochiului (fizică-biologie atunci când explicăm rolul cristalinului de lentilă convergentă în focalizarea razelor pe retină, biologie-chimie - reacțiile chimice care duc la descompunerea / sinteza pigmentilor vizuali, desen-matematică-biologie - culorile primare pentru vederea umană și proporția în care sunt stimulate cele trei tipuri de conuri pentru a obține alte senzații de culoare);
- alimentele și importanța lor pentru organism (biologie-chimie - compoziția chimică a alimentelor, biologie-educație tehnologică – originea alimentelor, norme de securitate în timpul preparării hranei, modalități de preparare, biologie-matematică – piramida alimentară și raportul dintre diferitele categorii de alimente ce pot fi consumate într-o zi, calcularea necesarului caloric în funcție de vârstă și activitatea zilnică/anotimp, biologie-educație fizică – nevoile energetice corelate cu tipul de activitate fizică);
- calitatea aerului (biologie-geografie – ce este, unde se află și rolul protector al stratului de ozon, efectele încălzirii globale asupra climei și corelația dintre încălzirea climatică și producerea unor hazarduri naturale, efectele încălzirii globale asupra hidrosferei, habitatelor și a răspândirii organismelor, reducerea gazelor cu efect de seră prin folosirea energiei regenerabile, cum se formează smogul; fizică-chimie-biologie – cum apare, ce reprezintă efectul de seră și care sunt consecințele excesului gazelor de seră; biologie-istorie – când a fost evidențiat pentru prima dată

procesul de încălzire globală, cum a evoluat, cu ce eveniment istoric poate fi corelat, acorduri la nivel global privind reducerea încălzirii globale; biologie-chimie – substanțele chimice care alterează calitatea aerului, reacțiile chimice care conduc la ploile acide; biologie-educație socială - modul în care dezastrele naturale, consecințe ale poluării aerului ne influențează viața, biologie-limba română-informatică-desen-educație tehnologică – efectuarea unei teme în care elevii să descrie cum se produce deșertificarea, realizând la alegere o compunere/simulare pe calculator/desen/machetă, în funcție de abilitățile fiecăruia).

Acestea sunt doar câteva idei, însă pentru fiecare temă putem găsi conexiuni cu diferite domenii.

Pentru exemplificare, voi arăta cum am realizat abordarea interdisciplinară a temei „Ecosisteme terestre artificiale” la disciplina biologie, clasa a V-a.

Studierea acestei teme s-a realizat printr-o vizită didactică realizată în Grădina Pallas Iași. Activitatea a cuprins trei etape principale:

1. Previzita:

- informații preliminare despre Grădina Pallas Iași
- documentare despre locul vizitat
- metode de investigare
- procurarea echipamentului adecvat

2. Vizita:

- realizarea unor investigații asupra biodiversității plantelor Grădinii Publice Palas cu ajutorul aplicației Google Lens
- descoperirea patrimoniului cultural al locului vizitat
- activitățile se realizează în echipe pe baza unor fișe de lucru

3. Postvizita:

- prelucrarea informațiilor
- prezentarea rezultatelor obținute
- formularea concluziilor

În prima etapă elevii au folosit internetul pentru a obține informații preliminare privind locul vizitat și metode de investigare a plantelor. Cu ajutorul aplicației Google Maps au descoperit localizarea Grădinii Palas și coordonatele geografice privind latitudinea și longitudinea (corelații biologie-geografie-informatică).

În cadrul vizitei elevii au avut de realizat diferite sarcini precizate în fișele de lucru, descoperind biodiversitatea plantelor și patrimoniul cultural al locului vizitat. Pentru rezolvarea sarcinilor propuse elevii au trebuit să facă corelații între noțiunile dobândite la diferite discipline: biologie-istorie-limba engleză-limba latină-limba română-educație muzicală-informatică. (Anexa 1 – Fișa de lucru „Natură și cultură”).

Ultima etapă a activității s-a finalizat prin prezentarea rezultatelor obținute și a concluziilor de către fiecare echipă sub formă de powerpoint sau film (Anexa 2).

Corelarea noțiunilor de la diferite discipline de învățământ depinde de gradul de pregătire al profesorului, de capacitatea sa de a crea punți de legătură între diferite conținuturi, de a le armoniza, de a le adapta în concordanță cu obiectivele propuse și contextul clasei. Abordarea interdisciplinară aduce un aer proaspăt în lecție, oferă un model de gândire elevilor, contribuie la o înțelegere mai profundă a conținuturilor și la sistematizarea cunoștințelor din

mai multe domenii. În același timp îi ajută pe elevi să înțeleagă rolul fiecărei discipline de studiu, să fie consecvenți în învățare, să realizeze conexiuni logice, deoarece acestea vor contribui la o învățare trainică și formarea unor competențe durabile necesare într-o societate aflată în continuă schimbare.

În concluzie, prin abordarea interdisciplinară profesorul își creează un demers didactic personalizat, original ce conduce la însușirea conștientă a cunoștințelor, contribuie la o mai bună legătură a teoriei cu practica, crește motivația pentru învățare, având ca finalitate dezvoltarea unor competențe superioare la elevi, cognitive, atitudinale, de comunicare, de luare a deciziilor și adoptarea unor soluții personale.

Natură și cultură

Botaniști – Pante iarboase

Pe traseul spre Grădina Palas identificați speciile de plante iarboase cu ajutorul aplicației Google Lens.

Indicație:
-se deschide motorul de căutare Google și se apasă pictograma "foto";
-cu ajutorul camerei foto din telefon se fotografiază planta de identificat;
-se așteaptă încărcarea fotografiei pe Google Lens și se așteaptă rezultatele căutării;
-se va alege rezultatul care se potrivește cu planta pe care dorim să o identificăm.

1. Fotografiază planta pe care dorești să o identifici.
2. Identifică planta cu ajutorul aplicației Google Lens.
3. Identifică minim 10 specii de plante iarboase. Scrieți numele lor în limba română, în limba engleză și în limba latină.
3. Numiți melodia pe care cunoscoți de Târziu. Pozițiile Culturii a cărei li fiecare căă fiuă
4. Precizați stările afective ale Paștelui Culturii. Păuți consulta site-ul www.pasateluculturi.ro pentru ajutor.
5. În Piața Palatului se află o placă memorială. Ce loc și ce eveniment marchează? Păuți consulta internetul sau întrebați localnicii pentru ajutor.
6. În memoria căruia eveniment a fost ridicat Monumentul Eroilor din Piața Palatului Culturii? Păuți întrebați localnicii.
7. Fotografiți 10 scavde pentru a descrie cât mai bine un edificiu din Iași.
8. Trecutul și prezentul sunt permanent conectate, în diverse moduri. Prezentați un exemplu al acestei conexiuni, pe care o observați în Piața Palatului.
9. Numiți un lucru care vă plăcuă și un lucru care nu vă plăcuă în Grădina Palas. Ce calitate ai găsi pentru acesta?
10. Editați și prezentați munca echipei voastre folosind una dintre aplicațiile/instrumentele IT pe care le-ați explorat în informatică.

Anexa 1 - Fișă se lucru

3. Postvizita:

1. Fotografiază planta pe care dorești să o identifici.
2. Identifică planta cu ajutorul aplicației Google Lens.
3. Identifică minim 10 specii de plante iarboase. Scrieți numele lor în limba română, în limba engleză și în limba latină.
4. În Piața Palatului se află o placă memorială. Ce loc și ce eveniment marchează? Păuți consulta internetul sau întrebați localnicii, pentru ajutor.
5. * Piața memorială marchează hotărârea „Peterburg” unde s-a desfășurat Adunarea Populară a Revoluționarilor din Moldova care au dat semnalul începutului Revoluției Bărbașo Democrice la data de 27 martie/18 aprilie 1848.

Numărul de la 1 la 10	Elemente în limba română	Elemente în limba engleză
1	Roșu	Red
2	Albastru	Blue
3	Verde	Green
4	Galben	Yellow
5	Alb	White
6	Roșu închis	Dark red
7	Albastru închis	Dark blue
8	Verde închis	Dark green
9	Galben închis	Dark yellow
10	Alb închis	Dark white

În cultura noastră în mod obișnuit, seva arbutului este folosită în moduri diferite:

Anexa 2 – Prezentarea rezultatelor pe echipe

Bibliografie:

Curs Comenius, “NATURAL EUROPE: Use of Natural History and Environmental Cultural Heritage Digital Content for Education”

Curs Erasmus+, ”Profesori inovatori pentru o învățare eficientă” (2018-1-RO01-KA101-047634);

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. Răescu Milica

Liceul Tehnologic Nr.1/G.P.P. „Căsuța piticilor”

Nivelul/ grupa- II (5-6 ani)/ grupa mare

Tema anuală de învățare:”Cine sunt/suntem?”

Tema proiectului: „Despre Bucovina și bucovineni”

Tema activității: “Azi la noi e șezătoare!”

Elementele componente ale activității integrate:

ALA I- “Hai cu noi la șezătoare!”

ARTĂ -“Decorăm obiecte de artizanat”- pictură

BIBLIOTECĂ- “Carte despre Bucovina”-puzzle, lipire, elemente de comunicare scrisă

ȘTIINȚĂ- “Ocupațiile bucovinenilor”-fișă individuală

ADE-DLC - “Despre Bucovina și bucovineni”- convorbire

Scopul activității:-verificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor referitoare la zona Bucovinei (așezare, relief, ocupații, obiceiuri) prin valorificarea situațiilor de învățare interactivă, aparținând unor domenii diferite ale cunoașterii, precum și a capacității de exprimare a gândurilor și impresiilor prin intermediul limbajului artistic.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- ✓ să răspundă corect din punct de vedere gramatical;
- ✓ să asculte răspunsurile celorlalți, intervenind pentru a le completa sau corecta;
- ✓ să intervieveze colegii din grupă pe baza temei activității;
- ✓ să lipească imaginile reconstituite;
- ✓ să realizeze o carte cu imaginile reconstituite;
- ✓ să scrie cuvinte după model;
- ✓ să rezolve corect sarcinile propuse în fișele de lucru;
- ✓ să decoreze obiecte de artizanat cu elementele grafice învățate;

STRATEGII DIDACTICE

- a) **Metode și procedee:**conversația, explicația, expunerea, exercițiul, munca independentă,

puzzle, jocul, ”turul galeriei”, „interviul”, „diamantul”;

- b) **Resurse material:** obiecte de artizanat (covoare, ștergare, ulcioare, străchini), costume populare, imagini, fișe, carioca, creioane colorate, fotografii, computer, cd-uri;
- c) **Forma de organizare:** frontal, pe grupe, individual;
- d) **Elemente de joc:** elementul surpriză, aplauzele, mișcarea.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Ziua începe prin descoperirea materialelor de la centrul tematic, din sala de grupă și se discută despre modul în care sunt îmbrăcați copiii (costume populare). Tot aici se descoperă și prezența unei fete, pe nume Măriuca, care este tristă deoarece mama ei este plecată la Dorna să vândă obiecte de artizanat, obiecte lucrate manual, în gospodării apropiate. Aceasta i-a lăsat un bilet copilei în care o roagă să o ajute la treburile din gospodărie și să nu uite să se pregătească pentru școală, la activitatea opțională “Obiceiuri și tradiții din Bucovina”. Educatoarea o liniștește pe fetiță și propune copiilor să o ajute, organizând o șezătoare.

Deoarece fetița pare nedumerită în ceea ce privește cunoștințele despre zona natală, educatoarea propune copiilor să dialogheze în continuare pe tema “Despre Bucovina și bucovineni” (DLC)- moment în care se desfășoară convorbirea după un plan de întrebări, referitoare la așezarea și relieful Bucovinei, ocupații, obiceiuri și portul popular bucovinean.

Activitatea continuă cu audierea cântecului „Bucovină-mândră floare” (T), după care preșcolarii sunt invitați să o ajute în pe Măriuca.

Copiii sunt grupați în trei subgrupe, în funcție de simbolul extras cu ajutorul procedurii “Mâna oarbă”.

La centrul “Biblioteca” vor realiza o “Carte despre Bucovina”, copiii reconstituie imagini, lipesc piesele de puzzle pe foi, și scriu după model titlul imaginii reconstituite.

La centrul „Știință” copiii rezolvă sarcinile unei fișe de lucru, având de realizat asociații între personajele de pe fișă și ocupațiile bucovinenilor.

La centrul „Artă” copiii o ajută pe Măriuca să decoreze străchini, așa cum a rugat-o mama ei.

După finalizarea lucrărilor, copiii le vor așeza la expoziție, apoi o vor ruga pe Măriuca să le studieze pentru a descoperi frumusețile locurilor natale.

Pentru a anima atmosfera activitatea continuă cu “Hora Câmpulungului” (T), preșcolarii demonstrându-i fetei câțiva pași de dans.

La final, mândri de lucrul ce l-au făcut, cei mici doresc să împărtășească celorlalți colegi ideile lor, de aceea vor face un tur al galeriei după care vor exprima gânduri despre lucrările realizate și despre rezultatul muncii lor.

Activitatea va continua cu jocul “De-a reporterii”, copiii- reporteri având ca sarcină de interviuat colegii din grupă pe tema ”Despre Bucovina și bucovineni”.

Evaluarea activității se va realiza cu ajutorul metodei “diamantul”, moment în care copiii răspund la întrebările puse de educatoare prin așezarea imaginilor corespunzătoare.

În încheiere se fac aprecieri generale asupra modului cum s-a desfășurat activitatea, Măriuca oferindu-le drept recompensă câte o strachină decorată de ea.

Nr. crt.	Etapetele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Captarea atenției	Orientarea și concentrarea activității psihice- cognitive asupra elementelor surpriză: Măriuca, biletul- mesaj din partea mamei fetiței, decorul casei țărănești . Ele au menirea de a activa motivația, stările afective prin intensitatea stimulilor și motivarea situației.	observația conversația euristică	Măriuca Biletul Obiecte de artizanat Covoare ștergare Vârtelniță Furcă de tors, cufere	Proba orală Participarea activă la conversația inițială Formularea corectă a răspunsurilor
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Pornind de la constatările copiilor privind biletul lăsat de mama Măriucăi, educatoarea aduce completări ,comunicând astfel tema și obiectivele activității la nivelul de înțelegere al copiilor.	expunere explicația		Observarea directă a comportamentului

4.	Obținerea performanței	<p>Exersarea abilității de comunicare orală prin desfășurarea jocului “De-a reporterii”;</p> <p>-exersarea deprinderii de a formula întrebări și răspunsuri, de a dialoga despre subiect pentru clarificarea anumitor aspecte;</p> <p>-stimularea copiilor în a-și exprima propriile opinii;</p>	<p>conversația explicația, demonstrația exercitiul expunerea metoda inertativă “Interviul”</p>	microfon	<p>-monitorizarea dialogului dintre copii;</p> <p>-respectarea regulilor jocului</p>
5.	Evaluarea activității	<p>-“Diamantul Bucovinei”</p> <p>-activizarea funcțiilor mintale constructive pentru realizarea operațiilor de transfer-conexiune între sarcină și datele pe care le posedă cu asocierea imaginilor;</p> <p>-stimularea autoevaluării și coevaluării având ca mobil conținutul activității în integralitatea sa.</p> <p>-aprecierea activității de către educatoare și recompensarea copiilor</p>	<p>metoda interactivă “diamantul” conversația</p>	imagini	<p>Autoevaluare</p> <p>Coevaluare</p> <p>Conversație evaluativă</p>

”PROFESIONALIZAREA CARIEREI DIDACTICE PRIN ACTIVITĂȚI DE MENTORAT”

Prof. Rafailă Camelia-Iosefina
Colegiul Național “Dimitrie Cantemir” Onești

“O!, ce grozav mentor aș fi azi pentru cel ce-am fost în tinerețe!”

Andre Gide

Societatea contemporană este într-o continuă schimbare. Transformările economice, sociale, politice și culturale au impact și asupra educației. Soluțiile pentru modernizarea învățământului vizează și calitatea resursei umane, respectiv cadrele didactice.

Profesorii de azi se perfecționează, urmăresc creșterea performanței profesionale pe tot parcursul carierei.

Schimbările din sistemul de învățământ, lipsurile din sistemul actual de formare inițială (formalism, insuficiența orelor de pregătire practică, insuficiența abordărilor interdisciplinare, activitățile care nu vizează suficient nevoile de formare etc.), procentul destul de mare de cadre didactice necalificate, dezideratul de centrare a învățării pe competențe, nevoia de aliniere la politicile educaționale europene impun dezvoltarea unor programe de formare a mentorilor și activități de mentorare a debutanților în vederea creșterii calității activității și dezvoltării profesionale a acestora.

Pe lângă avantajele pe care le oferă profesorilor debutanți, activitatea de mentorat este o sursă de satisfacție și recunoaștere profesională și pentru mentor. Acesta își poate valorifica competențele în sprijinul debutantului, dar poate fi și beneficiarul unor cunoștințe, experiențe noi din partea acestuia, mentoratul fiind un proces în dublu sens, în care cei doi “actori” se influențează reciproc. În plus, elevii vor beneficia de experiența unor cadre didactice bine pregătite, atente la nevoile lor, iar școala va fi recunoscută în comunitate drept una ce prețuiește performanța.

Deși pare un concept nou, mentoratul, urmarea unui model, a unei persoane cu o experiență mai bogată, există din cele mai vechi timpuri.

DEX definește mentorul drept un “conducător spiritual, povățuitor, îndrumător; preceptor, educator; altoi dintr-o plantă bătrână grefat pe o plantă tânără pentru a-i transmite acesteia însușirile sale”.

Utilizat mai întâi în domeniul economic, termenul a fost preluat și în celelalte sfere de activitate, inclusiv în domeniul educației (începând cu anii ‘80). În învățământ se folosesc și termenii coordonator și îndrumător, dar conceptul de mentor este mai potrivit nevoilor momentului. Indiferent de termenul folosit, se are în vedere acea categorie de cadre didactice cu experiență, care se bucură de un prestigiu profesional deosebit și care contribuie la procesul formării (inițiale) a personalului didactic.

Competențele și calitățile necesare unui profesor mentor sunt:

- bună pregătire profesională – un mentorat de calitate se poate realiza numai cu mentori experimentați, cu înalte competențe profesionale care îi recomandă pentru acest statut;
- implicare în propriul proces de dezvoltare profesională prin colaborarea cu colegii, inclusiv cei mentorați (activități de catedră, cerc, parteneriate, ateliere de lucru etc.), cursuri de formare etc. Mentorul este informat cu privire la evoluțiile din domeniul profesional, analizează schimbările și se specializează în anumite domenii ale dezvoltării contemporane;
- disponibilitate de a veni în întâmpinarea nevoilor debutantului și de a împărtăși din experiența sa – mentorul este o persoană resursă;

- facilitează integrarea debutantului în colectiv (inserția socioprofesională) prin prezentarea școlii, colegilor, performanțelor și limitelor activităților, cerințelor și așteptărilor școlii, tradițiilor, canalelor de comunicare etc., fiecare școală având o cultură organizațională proprie. Astfel, se formează/dezvoltă personalitatea profesională a debutantului, se stimulează dorința de aderare la valorile comunității profesionale.
- bun comunicator la toate nivelurile – cu elevii, părinții acestora, colegii, superiorii etc.
“Când vorbești, spui o poveste, când ascuți, aduci o mângâiere.” (Dale Carnegie)
- beneficiază de o rețea de contacte în interiorul și exteriorul organizației la care poate apela pentru a-l în munca cu debutantul;
- bun coechipier, lucrează bine în echipă;
- identifică nevoile de formare ale debutantului
“Începe prin a face ce e necesar, apoi ceea ce e posibil și apoi dintr-odata te vei trezi că faci imposibilul.” (Sf. Francis de Asisi)
- bun organizator – planifică activitățile de mentorat stabilind obiectivele, metodele, orarul activităților, fișele de monitorizare, termenele, în funcție de nevoile debutantului
“În orice fel de luptă... comandantul... trebuie să-și elaboreze un plan lămurit, a cărui primă calitate ar trebui să fie simplitatea.” (Al. Averescu)
- oferă suport instrucțional debutantului (prezentarea unor modele de proiectare didactică, interasistențe la lecții, organizarea unor activități comune etc.);
- empatie – înțelege problemele debutantului și îi acordă ajutor. Mentoratul nu reprezintă doar împărtășirea experienței profesionale, ci presupune găsirea împreună a punctelor comune care să ducă la un deznodământ de succes.
- oferă feed-back clar, la timp, fără a critica (debutantul este un coleg, un profesionist cu mai puțină experiență). Astfel debutantul își poate regla din mers activitatea, o poate analiza și poate identifica soluții la provocările întâlnite.

De exemplu:

- a) dacă un elev monopolizează activitatea – i se mulțumește pentru participare, se sumarizează ce a spus și se dă cuvântul altui elev sau se transformă discuția într-un exercițiu de grup;
- b) dacă sunt elevi care fac glume în momente nepotrivite – se apreciază simțul umorului și se determină cauza (Aveți un simț al umorului foarte dezvoltat! Poate era nevoie de o glumă! E prea densă activitatea? E nevoie de o pauză?); se poate replica cu o glumă și se revine la subiect rezumând cele expuse anterior;
- c) dacă sunt elevi neatenți sau care nu se implică în activități – fără a-i ignora și fără a ne concentra atenția excesiv pe ei, sunt implicați într-o activitate cu un partener sau într-o echipă în care au un rol clar; modificându-ne tonul vocii, le adresăm o întrebare directă sau le folosim numele într-un exemplu.

În toate cele trei situații se pot face trimiteri la regulile grupului, stabilite și asumate la începutul anului școlar sau, dacă problemele persistă, la pauză, în particular, purtăm o discuție (feed-back constructiv) despre impactul comportamentului lor asupra celorlalți.

- valorifică aspectele pozitive ale activității pentru a crește motivația debutantului;
- este un model pentru debutant, dar acest rol nu trebuie înțeles în sensul copierii sau imitării, ci în acela al facilitării învățării cu scopul dobândirii independenței;
- asigură un climat optimist, stimulat, bazat pe încredere, onestitate, integritate. Mentorul este încrezător ca poate genera progres, iar creșterea gradului de încredere a debutantului (în calitățile mentorului, în forțele proprii) generează o mai mare implicare a acestuia, o capacitate de efort voluntar crescută.

Studii efectuate pe un eșantion de 367 de studenți de la diferite facultăți și specializări de la Universitatea de Vest din Timișoara au arătat că elementele care conferă eficiență practicii pedagogice sunt, în ordinea importanței: colaborarea optimă student-mentor, sprijinul

necondiționat din partea mentorului, interesul pentru propria formare, programul de practică bine stabilit, pregătirea de specialitate, metodică și psihopedagogică a mentorului. Se desprind următoarele concluzii: studentul are mare nevoie de un cadru colaborativ, în care să fie sprijinit necondiționat să-și atingă potențialul maxim și înțelege că un mentor bine pregătit nu este suficient dacă el însuși nu manifestă implicare.

Totuși, este de reținut că un mentor nu este un specialist perfect. Ca orice om, are defectele sale de caracter, minusurile sale profesionale, erorile sale de judecată. Este indicat ca discipolul să-și folosească propria rațiune pentru a-i cântări spusele, atunci când ele trezesc unele îndoieli. Discipolul trebuie să fie îndemnat de către mentor să-i adreseze întrebări de clarificare. Dacă nu este dispus să răspundă și are pretenția ca discipolul să ia totul de bun, atunci nu este un adevărat mentor. Vorbim astăzi despre *mentoring divers*.

Activitatea de mentorat este un proces interactiv, o relație între un individ interesat să își împărtășească cunoștințele, experiența și înțelepciunea cu un alt individ, deschis comunicării, dornic de a cunoaște, de a învăța, preluând inițiativa și manifestând un comportament proactiv în raport cu dezvoltarea propriei cariere. Este o relație dinamică, ce se dezvoltă în timp, perioadă în care nevoile persoanei mentorate și natura relației tind să se schimbe. Astfel că, după o perioadă de inițiere, de creștere și dezvoltare, relația se încheie. De regulă, încheierea este determinată de atingerea obiectivelor, dar poate fi determinată și de limitele mentorului sau de refuzul debutantului de a mai participa.

Deși în LEN este specificată funcția de mentor, iar OMEN 5485/2.0.2011 stabilește metodologia de constituire a corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice ... activitatea de mentorat se desfășoară la nivel formal și a rămas în stadiul de voluntariat.

În concluzie, în perioada următoare, ar trebui acordată o mare atenție implementării reale a mentoratului în învățământ, beneficiile fiind atât ale persoanei mentorate cât și ale mentorului, elevilor și instituției.

Bibliografie

- <https://danagavreliuc.files.wordpress.com/2011/10/lucrare-de-doctorat-mentoratul-mariana-crasovan-rezumat-ubb.pdf>
- <https://dexonline.ro/definitie/mentor>
- <http://dir.upsc.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/534/Losai%20Rolul.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- <https://www.euroed.ro/userfiles/MANUALUL%20MENTORULUI.pdf>
- <https://iteach.ro/pg/blog/maria.traistaru/read/84974/rolul-profesorului-mentor-in-invatamantul-prescolar-romanesc>
- <https://proform.snsr.ro/baza-de-date-online-cu-resurse-pentru-dezvoltarea-unui-management-institutional-antreprenorial-de-calitate-in-scoli-defavorizate/profesorul-ca-mentor>
- <https://www.spuneprezent.ro/wp-content/uploads/2021/01/Manualul-mentorului.pdf>
- <http://citate-proverbe-pilde.blogspot.com/2012/12/organizare.html>
- <http://www.citatepedia.ro/index.php?q=mentor>

Teatrul forum –abordare din perspectivă didactică

Tănase Roxana
Colegiul Național Pedagogic „Constantin Cantacuzino” Târgoviște

Ora de consiliere și orientare constituie de multe ori o adevărată provocare pentru profesorul diriginte care lucrează cu adolescenți sau liceeni. Aceștia din urmă se confruntă cu o serie de nevoi la care cadrul didactic nu poate rămâne insensibil, ci dimpotrivă, va căuta să creeze contexte favorabile satisfacerii acestora în mediul școlar, unde tinerii pot fi ajutați să se descopere și să îi descopere pe cei din jur.

Activitățile propuse în cadrul acestor ore devin cu atât mai atractive pentru elevi, cu cât sunt folosite metode care ies din convențional și care îi provoacă să se autodepășească. O astfel de metodă este și Teatrul Forum, pe care am utilizat-o la clasa a XI-a în anul școlar 2022-2023. La origine, „Teatru Forum este o metodă de intervenție socială care are ca obiectiv să ofere oamenilor puterea de a se elibera din situații de opresiune și să ia măsuri.”, așa cum afirmă Octavia Mihaela BORS în ghidul publicat în 2017.

Adaptată la mediul școlar, utilizarea acestei metode favorizează dezvoltarea capacității de rezolvare a problemelor, prin imaginarea unor alternative mai bune la situația dată. În același timp, adolescenții sunt încurajați să detecteze problemele din cadrul unui grup, dar și tiparele de victimă și abuzator. Astfel, elevii sunt pregătiți să își rezolve problemele în mod conștient și activ, să reacționeze la in justiția socială.

În pregătirea și susținerea unui spectacol de Teatru Forum se disting trei etape. Prima dintre acestea presupune încălzirea publicului sau a spectatorilor activi. Astfel, profesorul facilitator prezintă “regulile jocului” și stimulează participarea la punerea în scenă. A doua etapă constă în interpretarea piesei anti-model, în care este reprezentată o situație non-ideală. Piesa prezintă un conflict între protagonist (victima) și antagonist (abuzatorul). În timpul acestei prime reprezentări, publicul rămâne pasiv. A treia etapă este cea de forum, care debutează cu o discuție despre piesa anti-model. După discuție, piesa este jucată din nou, iar elevii din public sunt invitați să intervină pentru a rezolva problemele identificate. Spectatorul care dorește să producă o modificare spune “STOP” și precizează ce modificare vrea să producă, preluând jocul unuia dintre actori. În plus, în timpul celei de-a doua reprezentări, profesorul facilitator poate interveni și discuta cu publicul caracterul fezabil al alternativelor propuse. Finalul este hotărât chiar de către public.

Am utilizat metoda Teatrului Forum în anul școlar 2022-2023, în cadrul unei ore de consiliere și orientare la clasa a XI-a, profil pedagogic, cu titlul „Valorile mele – morale, culturale, materiale”. Grupul care a interpretat piesa a fost pregătit în prealabil.

Competențe generale urmărite:

1. Explorarea resurselor personale care influențează planificarea carierei
2. Integrarea abilităților de interrelaționare, în vederea dezvoltării personale și profesionale

Competențe specifice	Conținuturi asociate
1.1 Analizarea aspirațiilor, a priorităților, a calităților personale, a punctelor tari și a scopurilor prin autoevaluare	Autocunoaștere: - (auto)evaluare personală – modalități de realizare

	- (auto)evaluare și dezvoltare personală
2.1 Aplicarea principiilor unei comunicări interpersonale pozitive	Comunicare și abilități sociale - respectarea punctelor alternative de vedere

Obiective operaționale:

O1 – să identifice aspectelor definitorii ale unei situații problematice din cadrul unui grup, a victimei și a abuzatorului într-o situație. (corelare cu C.S.2.1.)

O2 – să propună soluții pentru problemele identificate care au împiedicat personajul abuzat din situația imaginată să își atingă scopul. (corelare cu C.S.2.1.)

O3 – să stabilească o ierarhie a valorilor personale – morale, culturale, materiale (corelare cu C.S.1.1.)

Strategia didactică:

- **Metode și procedee:** conversația euristică, Teatru Forum, explicația, problematizare
- **Mijloace de învățământ:** foi flip-chart, videoproiector, calculator, ppt despre teatru forum, recuzita necesară dramatizării (mese, scaune, diverse obiecte – cărți, bijuterie, obiecte vestimentare etc.)
- **Forme de organizare:** activitate frontală și individuală

Forme de evaluare: chestionare orală, autoevaluare, interevaluare, metoda ABC.

Situația propusă spre interpretare scenică a avut ca protagonistă o adolescentă de condiție modestă. Alina este elevă în clasa a XI-a la un liceu dintr-un oraș de provincie. Locuiește la 30 de km distanță, în zona rurală. Pentru că nu s-a adaptat la cămin, de doi ani face zilnic naveta, practic, de la jumătatea clasei a IX-a, chiar dacă este nevoită să petreacă două ore și jumătate în mijloacele de transport. Dacă la început se plictisea în autobuz și simțea că pierde timp prețios, după câteva zile a început să își ia câte un volum de literatură.

În ultima săptămână de școală dinaintea vacanței de Crăciun, este tot cu un volum în mână, dar la școală. Programul a fost scurtat pentru un consiliu profesoral, ceilalți colegi au plecat deja, dar ea are de așteptat autobuzul. Așa că preferă să stea în clasă, la căldură. Citește și mănâncă dintr-o pungă de covrigi, căci ține post și nu a găsit altceva la magazinul din curtea școlii. Absorbită de noua poveste, își dă seama târziu că trei colege, pe care de obicei le evită, se apropie de ea, după ce intră în clasă ca să își recupereze ghiozdanele. Dialogul dintre colege ilustrează un exemplu de opresiune socială, prin intermediul căruia liceenii conștientizează problemele cu care se comportă unii dintre ei din cauza sistemelor diferite de valori și au posibilitatea să intervină în piesă modificând comportamentul victimei, dar și pe acela al agresorului.

Activitatea s-a dovedit antrenantă și generatoare de idei, oferindu-le posibilitatea să realizeze corelații între situația propusă și întâmplări adevărate din propria existență, din viața unor cunoscuți ori semnalate prin mass-media. În plus, adolescenții își exersează capacitatea de interpretare și evaluare, de planificare și de anticipare, spiritul critic și autocritic. Deși este o activitate solicitantă pentru profesor și elevi deopotrivă, prin pregătirea pe care o presupune, Teatrul Forum are marele merit de a produce modificări în sistemul de gândire al tinerilor și îi pregătește pentru viață.

Bibliografie

GORDON, Thomas, BURCH, Noel, *Profesorul eficient. Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii*, București, Editura Trei, 2011

BORS, Octavia Mihaela, *TEATRU FORUM Ghid, 2017*. Disponibil pe Internet la adresa:
https://www.anpcdefp.ro/library/Rapoarte%20%C8%99i%20analize/Ghiduri_CONNECTOR_2017/Ghid%20Teatru%20Forum_RO.pdf

Rolul creativității în predare – învățare

Profesor: RAȘCA DELIA-IONICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ GROȘENI

Creativitatea este cea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări. Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate. În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție. A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice. Pedagogul are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative. Profesorul creativ dă libertate elevilor să-și spună părerea promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, le întărește convingerea că pot emite judecăți valoroase, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluare și le oferă timp suficient exersării. Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ, să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens. Profesorul creativ utilizează în procesul de predare – învățare- evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Profesorului îi revine datoria să depisteze elevii ce dispun de un potențial creativ peste medie și să le cultive dezvoltarea acestor capacități. Cultivarea imaginației, a creativității se face și în cadrul activităților din afara clasei și a celor extrașcolare.

Profilul competențelor cadrului didactic creativ este următorul:

- pedagog care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- mediator, facilitator al învățării;

- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- co-evaluator alături de elev al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă valențe noi, depășind tradiționalul, nemaifiind doar un furnizor de informații. Cadrul didactic devine un coparticipant în actul învățării, alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple: "Puteți înțelege în alt mod această întrebare?" sau recompense pentru încercări de a găsi soluții noi, chiar dacă rezultatul final nu e unul excelent.

b) tolerează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile divergente;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;

Profesorul trebuie să faciliteze activitățile în care elevii formulează întrebări pentru care au și răspunsuri.

d) accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Se evită exemple de mari artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate eforturile creative ale elevilor.

Experiența la catedră dovedește cum se poate înlesni creativitatea. Iată câteva exemple:

- încurajând elevii să gândească, dar fără să fie amenințați că vor fi evaluați. Evaluarea îi blochează uneori pe elevi în actul creativ. Trebuie acceptate erorile ca elemente ale procesului creativ;

- prin încurajarea curiozității, a explorării, a experimentării, a punerii de întrebări, a testării și încurajării talentelor creative ;

- recompensând ideile noi ,originale;

- prin neimpunerea unei soluții în rezolvarea de probleme;

- oferind idei controversate care să-i antreneze să gândească și să-și pună singuri probleme;

- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii în caiete de notițe sau jurnale.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin astfel mediatori între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Acești profesori:

- formulează întrebări de genul: „Care e părerea ta?”, „Tu cum vezi lucrurile?”.

- adresează întrebări divergente de genul: ” Ce crezi că s-ar întâmpla în situația...? .”, „Cum argumentezi aceasta?”.

- manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale.

Rezultatul unor astfel de strategii este că elevii vor tinde spre a-și pune probleme, vor dori să descopere noi probleme și să problematizeze unele situații. Învățarea prin descoperire dirijată este o învățare de tip euristic prin care profesorul nu face altceva decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie dirijați să gândească independent, să tolereze ideile noi, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea stilului creativ de rezolvare al problemelor, dar contribuie și la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul abordează problemele în mod deschis, fără teamă . Este stimulat astfel să rezolve cu plăcere sarcinile.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare, fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului. Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum nouitatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Referințe bibliografice

1. Ausubel David, Floyd R., (1981), *Învățarea în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cerghit, I. (2006), *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași
3. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București
4. Neacșu, Ioan, (1999), *Instruire și învățare*, Editura Didactică și pedagogică R.A., București
5. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participative de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „Comunicarea eficientă-metode de interacțiuni educaționale”, ed. Polirom, Iași, 2003.

prof. înv.primar Rău Loredana Monica

Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Curtici

DEMERS DIDACTIC

DATA:

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Curtici

CLASA a III-a B

ÎNVĂȚĂTOR: Rău Loredana Monica

ARIA CURRICULARĂ: LIMBĂ ȘI COMUNICARE

DISCIPLINA: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

DISCIPLINA:UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: VARA. PROPOZIȚIA

DETALII DE CONȚINUT: Vara. Natura. Prietenia

MOTIVAȚIA: De ce este valoroasă activitatea?

Prezintă informații interesante despre anotimpul vara, care permit dezvoltarea sensibilității artistice prin expresii frumoase. Textele suport oferă valori ca prietenia, relațiile dintre copii, relațiile dintre om și natură, care pot fi valorificate în comportamentul civic al copiilor. Lecția urmărește trezirea interesului pentru lectura unor texte literare variate. Activitate permite exprimarea părerilor proprii în legătură cu acțiunile și comportamentul personajelor din text.

COMPETENȚE SPECIFICE: 1.5. Manifestarea unei atitudini deschise față de comunicare în condițiile înțelegerii mesajului audiat

2.5. Adaptarea vorbirii la diferite situații de comunicare în funcție de partenerul de dialog

3.2. Formularea unui răspuns emoțional față de textul literar citit

4.5. Manifestarea disponibilității pentru transmiterea în scris a unor idei

CONDIȚII PREALABILE: Elevii au studiat textele suport, *Heidi, fetița munților* de Johanna Spyri, *Aventurile lui Tom Sawyer* de Mark Twain, *La Medeleni* de Ionel Teodoreanu. Au fost

citite ca lectură suplimentară poeziile *Vara* de Marin Sorescu și *Noapte de vară* de George Coșbuc. Elevii trebuie să cunoască părțile de vorbire studiate.

EVALUARE: -completarea ideilor pentru copacul ideilor

-rezolvarea cerințelor din cadrane

- realizarea cvintetului cu una dintre temele sugerate

RESURSE MATERIALE: computer, volume de proză și versuri, copacul, frunze, flori de hârtie colorată, mere din hârtie colorată

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, exercițiul, copacul ideilor, cadranele, cvintetul, jurnalul cu dublă intrare, penelul maestrului, interviul în direct, diagrama Venn

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Centrul de Informare și Documentare al școlii

MANAGEMENTUL TIMPULUI: 45 min.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

SPARGEREA GHETII: Interpretarea cântecului *În poiana verde*-

<https://www.youtube.com/watch?v=2hL5NiZzTvA>

EVOCARA: 10 min, conversație

1. Conexiuni cu cunoștințele anterioare

Ce texte literare am studiat orele anterioare?

Despre ce legături dintre copii a fost vorba?

Despre ce am discutat la orele de educație civică?

Astăzi vom culege frumoase flori de vară care vor fi prietenia, relațiile dintre copii, dar și frumusețile pe care ni le oferă natura în acest anotimp. Vom exersa părțile de vorbire studiate. Tema lecției este: Natura. Vara. Prietenia

2. Se va realiza un copac al ideilor, elevii vor fi împărțiți în cinci grupe. Un reprezentant al fiecărei grupe va extrage o frunză decupată cu o subtemă a tematicii. În spațiul clasei se va așeza un copac confecționat din lemn. Elevii vor scrie pe frunzuliță toate ideile legate de tema repartizată.

ECHIPA 1- expresii frumoase despre vară

ECHIPA 2-petrecerea timpului liber, jocuri, distracții

ECHIPA 3-proverbe, expresii despre copilărie și prietenie

ECHIPA 4-flori, fructe și legume de vară

ECHIPA 5-sărbătorile verii, sărbătorile naturii

Un reprezentant al grupei va citi ideile scrise și va așeza frunzele pe copac.

Evaluare: completarea corectă a frunzei, analiza frontală a ideilor scrise.

REALIZAREA SENSULUI:

Elevii împărțiți în cinci grupe vor completa câte un cadran. Fiecare grupă își alege de pe raftul bibliotecii cărțile care conțin textele studiate și indicate în prealabil. Pot fi folosite și textele suport din manual. Fiecare elev va scrie cu o culoare cu care la final se va semna pe lucrare.

GRUPA 1-text suport *Heidi, fetița munților* de Johanna Spyri

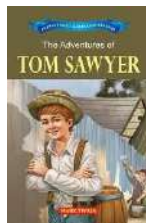
Cadranul I- Selectați din text expresii frumoase despre natură în anotimpul vara

Cadranul II- Penelul maestrului- asociați o culoare fiecărui personaj și apoi fragmentului. De ce ați ales aceste culori?

Cadranul III- Argumentați! De ce Clara nu ar mai fi vrut să plece de acolo?

Cadranul IV- individual, Jurnalul cu dublă intrare, legătura dintre o propoziție din text și experiența personală.

GRUPA 2 text suport *Aventurile lui Tom Sawyer* de Mark Twain

Cadranul I- Supermarket neobișnuit- puneți etichete potrivite trăsăturilor de caracter ale celor două personaje

Cadranul II- Desprindeți învățătura, morala fragmentului studiat.

Cadranul III-Interviul în direct- Sunteți reporter și trebuie să-i adresați lui Tom trei întrebări.

Cadranul IV- Alegeți două enunțuri din text și identificați verbele.

GRUPA 3 text suport *Vara* de Marin Sorescu- elevii din grupă vor folosi laptop-ul pentru a urmări prezentarea https://www.youtube.com/watch?v=MZtfLmFYG_0

Cadranul I-ciorchine- La ce cuvinte te gândești când spui cuvântul *vară*?

Cadranul II- Identifică cinci adjective din text.

Cadranul III- realizează un scurt mesaj de reclamă pentru o carte care conține această poezie

Cadranul IV- realizează un mic desen inspirat de text

GRUPA 4 text suport *La Medeleni* de Ionel Teodoreanu

Cadranul I- Care este personajul preferat? Motivați alegerea făcută.

Cadranul II- În primele propoziții din text înlocuiți substantivele proprii cu pronume personale.

Cadranul III-Ce ai învățat din acest text?

Cadranul IV- Compară-le pe Monica și Olguța folosind diagrama Venn.

GRUPA 5-text suport *Noapte de vară* de George Coșbuc, elevii au la dispoziție poster cu poezia

Cadranul I- Identifică cuvintele din text care exprimă imagini auditive (ce se aude)

Cadranul II-Joci rolul pălăriei roșii. Spune ce simți când citești această poezie

Cadranul III- Alege trei verbe cu care să alcătuiști propoziții.

Cadranul IV- Pune un titlu potrivit fiecărei strofe.

Un reprezentant al grupei va afișa în spațiul clasei și va prezenta cadranul realizat. Își vor autoevalua lucrarea folosind mărul de aur sau de argint pe baza criteriilor indicate. Un alt elev din grupă va descoperi de pe o floare decupată o literă care formează cuvântul BRAVO! și o va lipi pe copăcel.

Evaluare: rezolvarea corectă a exercițiilor din cele patru cadrane

REFLECȚIA: 10 min

Elevii vor realiza individual un cvintet cu teme: vara, natura, prietenia, copilăria. Se va reaminti structura cvintetului. Se vor citi câteva exemple. Evaluare: formularea și scrierea ideilor în legătură cu teme propuse sub forma unei poezii cu cinci versuri.

EXTENSIA: Elevii vor realiza o fișă de lectură pe baza textelor suport studiate.

Tehnici de modelare a comportamentului în vederea adaptării elevului la mediul școlar

Resmeriță Elena Rozina
Școala Gimnazială Nr.2 Piatra-Neamț

Clasa de elevi, deși privită de multe ori ca un întreg, nu este un tot uniform și nediferențiat. Este o sumă de individualități, fiecare cu talentele, potențialul, emoțiile, nevoile și interesele lor personale. De aceea, prezentarea acelorași conținuturi și folosirea acelorași strategii didactice nu duce automat la uniformizarea rezultatelor școlare, la obținerea succesului școlar. Cunoașterea elevului este necesară pentru organizarea procesului instructiv-educativ. Dar nu este suficient să se cunoască doar particularitățile de vârstă ale elevilor, ci mai ales interesele și aptitudinile lor pentru a le potența și dirija spre un domeniu în care ele să fie dezvoltate și valorificate atât în favoarea elevului, cât și al societății.

Profesorul va trebui să se adapteze acestei sume de individualități dar, mai ales, va trebui să găsească modalități de modelare a comportamentelor individuale astfel încât acestea să poată lucra unitar, la nivelul grupului școlar, pentru atingerea obiectivului final, realizarea unei activități instructiv-educative de succes.

Pentru a avea șanse de reușită în activitatea instructiv educativă dar mai ales în domeniul dezvoltării personale și modelării personalității prin influențarea comportamentului, profesorul trebuie să dețină capacități și să cunoască tehnici de **persuasiune**.

Primii care au definit persuasiunea, numind-o retorică, au fost grecii antici. Aristotel spunea că retorica reprezintă "acea facultate de a sesiza, în orice situație, mijloacele existente pentru a convinge". Dacă inițial definirea persuasiunii se concentra pe sursa mesajului și pe talentul acestuia în conceperea discursului persuasiv, ulterior au fost luate în considerare și calea de transmitere precum și natura receptorului. "Inițial am definit persuasiunea ca pe un proces modificator de atitudini, credințe, păreri sau comportamente. În acea primă definiție, cuvântul proces capta atenția. Persuasiunea se produce numai dacă există cooperare între sursă și receptor. ... Persuasiunea este crearea împreună a unei stări de identificare între sursă și receptor, ca urmare a utilizării simbolurilor. ... Ideea de a crea împreună procesul persuasiv înseamnă că ceea ce se petrece în mintea receptorului este la fel de important ca și intenția sursei sau conținutului mesajului. Dintr-un anumit punct de vedere, orice persuadare presupune autopersuadarea – arareori suntem persuadeați dacă nu luăm parte efectiv la acest proces." (Larson, 2003, p.26)

Programul pentru Probleme de Comunicare și Schimbare a Atitudinii dezvoltat în anii 50 de Universitatea Yale a dezvoltat o teorie potrivit căreia un comportament uman este influențat de anumite constrângeri și forțe dintre care cele mai importante sunt atitudinile. Prin umrare, dacă se reușește o modificare a unei atitudini se va produce și o schimbare de comportament. Pentru a fi eficientă în schimbarea atitudinii, respectiv a comportamentului, persuasiunea trebuie să parcurgă cinci stadii: atenția (elevul trebuie să fie determinat să urmărească mesajul), comprehensiunea (elevul trebuie să înțeleagă mesajul de aceea cadrul didactic trebuie să se adapteze nivelului de dezvoltare și pregătire al acestuia), acceptarea (trebuie evitată respingerea mesajului de către elev acest stadiu fiind considerat cel mai important din cele cinci deoarece la acest nivel se poate vorbi de motivarea schimbării atitudinii sau comportamentului), fixarea în memorie (uneori reacția, transpunerea în comportament a mesajului înțeles și acceptat este amânată pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp și de aceea elevul trebuie să îl aibă proaspăt în memorie când vine momentul trecerii la acțiune), acțiunea (schimbarea comportamentală specifică sau acceptarea solicitată în mesaj trebuie să fie în concordanță cu stimulii acceptați și reținuți).

"Unele cercetări definesc persuasiunea ca un tip specializat de învățare. Învățăm să credem într-o anumită religie. Învățăm să ne stabilim obiectivele. Învățăm să ne comportăm într-un anumit fel și să ne modificăm purtarea în funcție de situație. Există foarte multe astfel de

teorii, iar cele contemporane își au originea în tradiția behavioristă. Obiectivul lor este predicția și, în ultimă instanță, controlarea comportamentului prin metode diverse, precum condiționarea.” (ibidem, p.96)

Cu sau fără talent persuasiv, cadrul didactic poate apela la sistemul de **întăriri și pedepse** pentru a modifica comportamentul elevilor.

Școala behavioristă, reprezentată de Thorndike, Tolman și Guthrie a pus bazele teoriei potrivit căreia comportamentul poate fi modificat prin așa numitul mecanism al condiționării operante. După ce au realizat o serie de experiențe, aceștia au descoperit că dacă un anumit comportament este urmat de recompensare acesta are o mai mare probabilitate de a se produce. Skinner a continuat această direcție de cercetare introducând noțiunea de întărire pozitivă sau negativă a comportamentului, adică de creștere a frecvenței unui comportament datorită consecințelor acestuia. Descreșterea frecvenței unui comportament a fost asociată cu alte două noțiuni, respectiv pedeapsa și nerecompensarea frustrantă. O.H. Mowrer a evidențiat, ulterior, că sunt foarte importante și momentele în care sunt aplicate pedepsele și recompensele observând că acele comportamente întărite imediat de recompense sunt mai bine învățate.

Din punct de vedere didactic, aceste principii pot fi folosite pentru obținerea celor mai bune rezultate. De exemplu, cunoașterea rezultatelor intermediare de către elevi va face ca acestea să se transforme în factori recompensativi ce vor ajuta la fizarea conduitei de succes. Elevii au nevoie de evaluări intermediare, frecvente, pentru întărirea frecventă (pozitivă sau negativă) a comportamentului.

Dorina Sălăvăstru (2004) a sintetizat câteva recomandări referitoare la administrarea întăririlor în mediul școlar astfel încât acestea să ducă la apariția rezultatului dorit în comportamentul elevilor:

- * să fie administrată direct elevului, imediat după producerea comportamentului a cărui consolidare este vizată;
 - * întăririle pozitive sunt mai eficiente decât cele negative;
 - * comportamentul așteptat trebuie întărit cât mai frecvent iar cel indezirabil nu trebuie să aducă nici un beneficiu;
 - * la începutul intervenției se va aplica o întărire continuă pentru ca mai târziu aceasta să devină intermitentă;
 - * întăririle trebuie administrate consistent, după aceleași reguli, de profesori, părinți, colegi;
 - * activitatea plăcută, preferată, poate fi utilizată ca întărire pentru una mai puțin plăcută;
- În cazul în care nu se poate realiza corectarea unui comportament doar prin întărire pozitivă ci trebuie recurs la pedepse, acestea trebuie să respecte, la rândul lor, anumite reguli:
- * se recurge la acestea doar când comportamentul indezirabil persistă;
 - * trebuie să înceteze în momentul în care comportamentul sancționat nu mai apare;
 - * trebuie aplicată imediat și explicat clar motivul aplicării ei;
 - * trebuie însoțită de o prezentare a comportamentului dezirabil, astfel încât copilul să afle criteriile în funcție de care își va putea autoevalua comportamentul;
 - * nu trebuie combinată cu răsplata deoarece creează confuzie;
 - * activitatea școlară nu trebuie folosită drept pedeapsă pentru a nu crea asocieri negative între școală și pedeapsă;
 - * nu se aplică pedepse colective pentru greșeli individuale;
 - * nu se recomandă excluderea elevului de la ore;
 - * avertizarea sau amenințarea pedepsei poate da elevului ocazia să renunțe la comportamentul inadecvat;
 - * sunt total contraindicate pedepsele corporale;

”Prin internalizare, recompensa conduce la ceea ce se numește motivație pozitivă, iar pedeapsa – la motivație negativă. De asemenea, recompensa externă este asociată motivației

extrinseci, iar cea internă – motivației intrinseci. Recompensa și pedeapsa motivează elevii diferențiat, cercetările psihologice, ca și practica pedagogică confirmând eficiența sporită a recompensei” (Cosmovici și Iacob, 2008, p.66).

Psihologul american Albert Bandura considera că numai o parte din comportamentele umane pot fi explicate prin condiționare atrăgând atenția asupra învățării sociale, a **imitării** comportamentului **unui model**. În cazul copiilor aceste modele sunt reprezentate inițial de membrii familiei, în special părinți, dar și de profesori, pentru ca mai apoi locul lor să fie luat de colegi și prieteni, vedete sau din mass-media. Dorina Sălăvăstru a sintetizat factorii identificați de Bandura, dar și de alți cercetători, care ar favoriza imitarea unui comportament:

- * sunt imitate mai ales acele comportamente care au fost recompensate și nu cele sancționate;
- * sunt preferate modelele cu statut superior și cele considerate competente;
- * interacțiunea afectuoasă dintre model și observator facilitează imitația;
- * sunt imitate mai ales modelele pe care observatorul le crede asemănătoare în anumite privințe cu el însuși;
- * recompensa financiară poate stimula mai mult imitația decât o fac sancțiunile sociale;
- * există tendința ca modelele masculine să fie imitate mai frecvent decât cele feminine.

”Utilizarea întăririlor sociale (atenția, lauda, aprobarea, recunoașterea valorii personale) de către profesor în mediul școlar, pentru mărirea frecvenței comportamentelor dezirabile, crește șansele ca acestea să devină stabile și în mediul extrașcolar, unde elevul întâlnește deseori întăririi sociale asemănătoare.” (Sălăvăstru, 2004, p.38)

În sfârșit nu trebuie uitat rolul esențial al familiei elevului în modelarea comportamentului acestuia. Educația începe acasă. Familia și mai ales părinții transmit copiilor de la limbaj oral, cunoștințe și abilități până la valori, atitudini și norme de comportament. Diferitele stiluri educative familiale influențează atât dezvoltarea cognitivă cât mai ales cea afectivă și socială a copilului, deci personalitatea acestuia. În același timp copilul nu este doar un receptacol al diferitelor influențe educative (familie, școală, societate) ci este, așa cum spunea Elisabeta Stănciulescu (1997), ”actor al propriei educații”. Mai multe studii americane citate de autorul menționat au relevat legătura dintre temperamentul copilului și reacțiile parentale: ”Interesul și receptivitatea pe care o manifestă copiii *buni* generează în adulții care îi îngrijesc/educă satisfacție, încredere, optimism și, practic, îi ajută să adopte cele mai potrivite conduite (care contribuie la dezvoltarea personalității). Dimpotrivă, copiii *dificili* și, într-o măsură mai mică, cei *leneși* generează oboseală, iritare, pierdere a echilibrului emoțional, sentimente de insatisfacție și vinovăție și, nu de puține ori, conduite agresive; în consecință, adultul găsește mai greu conduite adecvate dezvoltării psiho-sociale a acestor copii și își pierde mai ușor entuziasmul (demobilizează).” (Stănciulescu, 1997, p. 214). Profesorul trebuie să învețe, la rândul lui, să își controleze comportamentul și atitudinile pentru a asigura egalitatea de șanse în educație atât copiilor liniștiți/buni cât și a celor dificili.

Bibliografie:

1. Larson, Charles U., *Persuasiunea: Receptare și responsabilitate*, Ed. Polirom, Iași, 2003
2. Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Ed. Polirom, Iași, 2004
3. Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminița *Psihologie școlară*, Ed. Polirom, Iași, 2008
4. Stănciulescu, Elisabeta, *Sociologia educației familiale*, Ed. Polirom, Iași, 1997

Propunător: Ristea Florina Felicia

profesor învățământ primar, grad didactic II

Unitate de învățământ: Școala Gimnazială Cezar Bolliac

Clasa: I

Disciplina: Dezvoltare personală - Activitate integrată: Comunicare în limba română (**CLR**), Matematică și explorarea mediului (**MEM**), Arte vizuale și abilități practice (**AVAP**)

Unitatea de conținut: În familie

Subiectul lecției: Microbii – reguli de igienă personală

Unități de competență:

1.2. Identificarea unor reguli de igienă personală

2.1. Asocierea emoțiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal și paraverbal

2.2. Transmiterea unor mesaje verbale și nonverbale simple despre propriile experiențe de viață

Obiectivele operaționale:

O1: să deducă cel puțin patru reguli care trebuie respectate în activitățile zilnice, privind igiena personală

O2: să execute simultan pașii necesari pentru realizarea experimentului

O3: să repovestească cel puțin patru evenimente principale desfășurate în cadrul lecției

Produsele lecției : formare de priceperi și deprinderi/ formare de atitudini și comportamente dezirabile

Resurse umane: elevi și părinți

Resurse materiale: calculator, carioci, material video, creioane colorate, resurse digitale (aplicația Youtube), pensule, pahare, apă, acuarele, coli A4, servetele, sortuleț, fata de masa, farfurie

Resurse informaționale și metodologice:

1. Cursul de formare “Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici, program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar 2012

2. MECTS „Programa pentru disciplinele: Arte vizuale și abilități practice, Muzică și mișcare prin ordinul ministrului nr. 3418/2013, București, 2013

Forme de realizare a lecției: frontal; în grup; individual.

Tehnologia didactică a lecției

- **metode, procedee:** conversația, explicația, dialogul, exercitiul, jocul, instructajul, prezentarea, demonstrația, semaforul, vizionarea, analiza, aprecierea, autoevaluarea, autoreflexia, storytelling-going backwards
- **mijloace instructive:** calculator, carioci, material video, creioane colorate, resurse digitale (aplicația Youtube), pensule, pahar, apă, acuarele, coli A4, servetele, sortuleț, față de masă, flipchart, răcoritoare și gustări

Evaluarea:

- **metode de evaluare :** formative, autoevaluarea, evaluarea reciprocă, observarea sistematică a comportamentului, autoreflexia

Instrumente TIC: https://www.youtube.com/watch?v=WsDPojoAMos&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3dccV-W9vdMoVIAIYzMasvQ7fchl9gJyvQSYy1cR-SU_s5NZ2jzwTwsLc

Modelul de învățare inversată orientate spre demonstrație

Durată : 50 minute

SCENARIUL LECȚIEI

MOMENTELE LECȚIEI	OBOP	CONȚINUTURI ȘI ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	STRATEGII DIDACTICE			MODALITĂȚI DE EVALUARE
			METODE	MIJLOACE	FORME DE ORG.	
<p>Sarcini propuse pentru acasa</p> <p>30 min</p>		<p>În Classroom, se încarca materialele de studiu și se expediază link-urile cu filmulețe care prezintă importanța regulilor de igienă personală .</p> <p>Elevii vizionează filmulețele/PPT-urile, experimentează și exersează atât pensulația, cât și punctul descoperind instrumente proprii de lucru .</p> <p>Demonstrația se realizează printr-un mic experiment intitulat “Microbii“, urmărindu-se respectarea următoarelor etape:</p> <ul style="list-style-type: none"> -O parte (A4) dintr-un prosop de hârtie folosit în activitățile casnice -Se îndoaie pe jumătate acea bucățică de hârtie -Se desenează conturul palmei, cu o cariocă neagră, pe prima parte a hârtiei -Se deschid ambele jumătăți ale hârtiei și se acoperă spațiile goale rămase pe cea de-a doua palmă (ramasă sub forma unei ștampile pe a doua jumătate, sub prima palmă) -Se colorează în diferite nuanțe câțiva microbi (elevii au libertatea de a alege forma și culoarea propriilor microbi, cât și tehnica de realizare a acestora) -Se ia o farfurie de culoare deschisă (de preferat, albă) -Se adaugă o cană de apă în farfurie -Se umezește lucrarea , lăsându-se câteva secunde în farfuria plină cu apă 	instructaj	platforma Google Classroom.	individual	<p>Capacitatea elevilor de a înțelege pericolul creat de „invizibil” și de a preveni îmbolnăvirea</p> <p>Îndeplinirea sarcinilor</p>
<p>Etapa de comunicare</p> <p>20 min</p>		<p>În etapa de evaluare a activității realizate acasă, elevii sunt solicitați să alcătuiască mai multe liste cu cele mai importante reguli de urmat în ceea ce privește igiena personală. Prin ”Cafeneaua publică“ se propune o dezbateră organizată într-un spațiu cât mai relaxant, cu lumină naturală, scaune confortabile și muzică pe fundal, cald și primitor, pentru a stimula gândirea liberă și creatoare, dar și implicarea în dialog a tuturor participanților, chiar și a celor mai timizi. De asemenea, elevii au oportunitatea de a se cunoaște între ei, de a interacționa și face schimb de experiență, de a-și exercita vorbitul în public și</p>	Cafeneaua publică	<p>Foi de flipchart</p> <p>Carioci</p> <p>Frunte</p> <p>Fursecuri</p> <p>Răcoritoare</p> <p>Apă</p>	În echipe	<p>Autoeregulare emoțională</p> <p>Îndeplinirea sarcinilor</p> <p>Observarea comportamentului nonverbal</p>

	<p>capacitatea de sinteză. Ei sunt așezați la mese de câte 6-7 persoane, la fiecare masă dezbătându-se un aspect al problemei în discuție și, evident, servindu-se racoritoare (ce imita culoarea cafelei), fursecuri și fructe. Subiectele de discuție de la fiecare masă rămân aceleași pe toată durata dezbaterii. În fiecare grupă, unul dintre participanți este „gazda mesei” care are rolul de a întâmpina participanții și de a nota ideile principale enunțate de colegi; apoi, se introduce pe scurt subiectul care urmează a se discuta și temele de discuție pentru fiecare grupă (la fiecare masă se vor discuta teme diferite legate de subiectul anunțat); ulterior, după sesiunea introductivă, participanții vor merge la diferite mese unde fiecare va discuta în grupuri mici pe marginea temei anunțată la respectiva masă; urmează discuții care au loc în runde de aproximativ 10 de minute, iar la finalul fiecărei runde, elevii se ridică și merg la o altă masă unde vor discuta o nouă temă; procesul se repetă pe parcursul unui număr prestabilit de runde. Începând cu cea de a doua rundă, gazda va prezenta un rezumat al discuțiilor pentru a pune la curent noii participanți care pot alege să abordeze noi aspecte legate de tema mesei sau să dezvolte idei deja enunțate ; la final, se prezintă pe scurt rezultatele discuțiilor ce au avut loc la fiecare masă și se poate stabili un plan de acțiune (dacă este cazul); este important ca aceste rezultate să fie colectate și sub forma unui document scris care să poată fi trimis și către alți actori co-interesați (de exemplu , un pliant ce conține mesaje de informare și fotografii din timpul experimentelor ce poate fi distribuit în școala (și nu numai).</p>		Muzică	În echipe	și verbal al elevilor
<p>Etapă de creație, de formare a priceperilor și deprinderilor 15 min</p>	<p>Realizarea unui afiș ce conține mesaje de informare (concluziile extrase de pe foile de flipchart din timpul dezbaterii “Cafeneua publică”) și fotografii din timpul experimentelor. Acest afiș poate fi distribuit în școala și poate fi folosit ca material pentru promovarea unei campanii de prevenire și combatere a bolilor .</p>		<p>Foia de flipchart Carioci Creioane colorate Lipici Foarfeci</p>	- fronta 1	Formarea unor atitudini și comportamente dezirabile

apa de aluare 10 min	O1	<p>Se prezintă un material video cu povestea “Maricica murdărica“, apoi se adresează câteva întrebări reflexive, interpretative și decizionale (ORID), respectându-se etapele ciclului de învățare a lui Kolb:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cum te-ai simțit, în momentul în care ai urmărit acest material ? - Ce s-ar fi întâmplat dacă Maricica ar fi fost mai atentă la igienă, înainte de a ieși afară? - Unde crezi că a greșit? - Cum ai fi procedat tu? - Pornind de aici, cum te vei comporta, dacă te vei întâlni cu o situație asemănătoare? - Cum vei proceda mai bine? 	<p>vizionare</p> <p>Decizia</p> <p>Conversația reflecție</p>	<p>Laptop videoproiector</p> <p>Internet</p> <p>Aplicația Youtube</p>	<p>- frontal</p> <p>individual</p>	<p>Autorefecție</p> <p>Autoevaluare</p>
Extindere 5 min	O4	<p>Se realizează prin metoda “Going backwards” specifică Artei narative/storytelling , urmărindu-se fixarea cunostintelor, antrenarea memoriei și succesiunea logică a evenimentelor desfășurate în sens invers (de la final către început). Pentru desfășurarea acestui tip de activitate, este nevoie de un fir de ață pe care elevii îl vor înfășura pe deget, pe măsură ce identifică și repovestesc cele mai importante secvențe ale lectiei, până vor ajunge la capătul firului (adică, la începutul activității).</p>	<p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Storytelling</p> <p>Going backwards</p>	<p>Fir de ață</p>	<p>frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Autoevaluare</p> <p>Autorefecție</p> <p>Autoaprecierea prin raportarea la propriile realizări sau la realizările grupului.</p>

ROLUL PROFESORULUI DE MUZICA IN EDUCATIA ELEVILOR

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI FORMALE SI NON-FORMALE

PROF.MARIA-GEANINA

ROGOJINA

LICEUL DE ARTE „MARIN SORESCU„-CRAIOVA

A fi profesor este un risc asumat. Relatia profesor-elev reprezinta modalitatea principala de mediere didactica. In activitatea didactica este foarte importanta interactiunea care se va stabili intre clasa de elevi si profesor, dinamica ce se repliaza permanent in functie de circumstante si scopuri educative.

Un educator cu o conduita creativa promoveaza invatarea autointentionata si o atmosfera neautoritara. el incurajeaza procesele gandirii si ii indeamna pe elevi sa lucreze suplimentar. Activitatea de predare-invatare si chiar de evaluare devine creativa in masura in care educatorul stie si reuseste sa medieze intre elev si lumea inconjuratoare. In acest context el poate asigura elevilor sai o invatare creativa, care presupune: initiativa proprie, munca independenta, incredere in forte proprii, reactie pozitiva la solicitarile mediului, etc. In ceea ce priveste evaluarea, educatorul, care are o conduita creativa, recurge cu precadere la: instituirea unor perioade de evaluare, amanarea evaluarii in genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluarii si incurajarea permanenta a evaluarii.

Profesorul poate ajuta elevul sa depaseasca blocajele subiective numai cunoscand nivelul de dezvoltare intelectual al fiecaruia, pentru a folosi metode adecvate, care sa permita individualizarea invatamantului, astfel incat fiecare elev sa-si dezvolte la maximum capacitatile si aptitudinile creatoare. El este un intelectual modern, posedand o personalitate complexa: culege si prelucreaza folclorul, cerceteaza trecutul si prezentul vietii muzicale in zona in care isi desfasoara activitatea, teoretician al propriei sale profesii, dar si organizator, animator si conducator al formatiilor coral-instrumentale scolare si extrascolare.

De multe ori, in paralel cu multiplele sale activitati, profesorul de muzica se manifesta ca si un creator: compozitor, dramaturg, regizor. El organizeaza, indruma si conduce procesul instructiv-educativ muzical in spiritul muncii practice, urmarind ca obiectiv principal integrarea culturii muzicale in personalitatea elevilor. In activitatea practica cu elevii se imbrina armonios ceea ce Ioan Cerghit numeste „interrelatie traditie-inovatie,, . Metodologia actuala trebuie sa faca fata insusirii atat a unor comportamente standartizate care te fac sa executi cat mai bine o actiune in conditii uneori de cat mai mare precizie si finete, cat si a unor comportamente care imprima un caracter de creatie si de investigatie, de inovatie si de inventie activitatii care lasa loc liber activitatii proprii si spontaneitatii.

Metode care reprezintă o simplă exersare și aplicare a unor cunoștințe și deprinderi executorii-tehnica exercițiilor, repetiției, imitația modelelor, instructajul practic, group-trainingul, etc. se întregesc cu o largă și foarte nuanțată varietate de caz, elaborarea de proiecte, activități creative (tehnice, științifice, literar artistice, etc) care solicită căutări, determinări, alternanțe și experiențe personale (bazate pe acțiunea simulată fictivă-jocurile de roluri, învățarea prin dramatizare, învățarea pe simulatoare, etc.) și ele puse în slujba unei activități autentice până la urmă.

Cadrele didactice din domeniul muzicii au activități mult mai complexe, diversificate, decât cei din alte domenii. În cadrul școlii, la orele de curs, în funcție de clasele la care are ore, profesorul de muzică poate fi de Teoria muzicii, Solfegiu, Dictat, de Educație muzicală, de Istoria muzicii (naționale sau universale), de Estetică, de Folclor, de Dirijat coral, de Dirijat de orchestră-in cazuri mai deosebite. Orele de Istoria muzicii și Forme muzicale trebuie obligatoriu însoțite de exemple muzicale prin audii și ilustrații. Tot în cadrul școlii organizează, conduce sau participă la Cercuri Pedagogice sau la Audii instrumentale.

Spre deosebire de alți dascăli, poate opta pentru o altă atitudine față de elev: profesorii au din ce în ce mai puțin ca sarcină unică predarea de cunoștințe și din ce în ce mai mult rolul de a trezi gândirea. Profesorul, alături de sarcinile sale tradiționale, este chemat, din ce în ce mai mult să devină un sfătuitor, un interlocutor. El este cel care ajută căutarea în comun a unor argumente contradictorii, consacră mai mult timp și energie activităților, animației, incurajării.

O condiție principală, ce trebuie realizată la lecție, pentru îndeplinirea cerințelor creativității este instaurarea unui climat favorabil, unei conclucrări fructuoase între profesor și elevi, climat realizat printr-o tonalitate afectivă, de exigență și înțelegere, de responsabilitate. Nu mai puțin important este stimularea tendinței acestuia de a aduce o contribuție proprie, de a fi original, inventiv, creator. Predarea ca un proces creativ presupune ca profesorul să medieze între elev și lumea ce-l înconjoară. A media înseamnă a fi un instrument al unei persoane când aceasta își experimentează mediul și să caute sensuri.

Misiunea de educator al profesorului nu încetează odată cu terminarea lecției, ci se manifestă și dincolo de cadrele acesteia. Profesorul trebuie să cunoască potențialul creativ al fiecărui elev, să observe manifestările creative ale elevilor nu numai în timpul orei ci și în activitățile extracurriculare, să le formeze obișnuința aprecierii. Preadolescentul, neavând opinii ferme și un sistem de valori, le împrumută adesea de la adulți. Ceea ce va pretui profesorul va pretui și el, conștient sau involuntar. Profesorii creativi determină avântul creativității elevilor fără eforturi speciale. Secretul constă în transferul setului de valori propice creativității de la profesor la elev, fenomen urmat de automodelarea copilului în funcție de atitudinile și convingerile devenite „ale lui”, .

BIBLIOGRAFIE

Allport, Gordon Willard- *Structura si dezvoltarea personalitatii* ,Bucuresti, EDP,1981

Balan, Bogdan si altii- *Psihopedagogie pentru examenele de definitivat si grade didactice*, Editura Polirom, 2005

Csire, Iosif- *Educatia muzicala din perspectiva creativitatii*, Bucuresti, Universitatea de Muzica, 1998

Duff, William- *Varios Models of Exertion in Psiholophy and the Fine Arts*, London-E.And C.Dilly, 1767

Raducan, Mircea, Dan- *Bazele metodice ale comportamentului profesorului de pian*. Editura Pim. Bucuresti. 2004

Serfezi Ion- *Metodica predarii muzicii*, Bucuresti, Editura Didactica si Pedagogica, 1967

Arta predării prin joc

Prof. înv. primar Romaniuc Ionița Bianca
Școala Profesională Rozavlea, Maramureș

Pentru a fi dascăl, trebuie să fii și elev pe tot parcursul vieții, pentru că, atunci când lucrezi cu mintea, inima și viitorul unui copil, trebuie să fii și tu copil, („dar un copil mare”) să știi să - l înțelegi, să - l asculți, să - i dai încredere, să - l ajuți să se cunoască și să - și gestioneze emoțiile, și abia apoi să - i transmiți cunoștințe, să - i formezi competențe. Nimic nu este mai frumos decât să fii copil, deci... să te joci!

Jocul este activitatea dominantă în copilărie, cu rol hotărâtor în evoluția copilului. Lucrările lui Jean Chateau au arătat că jocul la copil este în primul rând o plăcere internă, dar în același timp o activitate serioasă, „a te juca înseamnă a-ți propune o sarcină de îndeplinit”. Prin joc, copiii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care manifestă istețime, spontaneitate, inventivitate, inițiativă, răbdare, îndrăzneală, etc.

Jocul, facilitează procesul de asimilare, fixare și consolidare a cunoștințelor, iar datorită caracterului său formativ influențează dezvoltarea personalității elevului. Este un important mijloc de educație intelectuală care pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale școlarului.

U. Șchiopu consideră că jocul „stimulează nașterea capacității de a trăi din plin, fiecare moment cu pasiune, organizând tensiunea proprie acțiunilor cu finalitate realizată, având funcția de o mare școală a vieții.”

După obiectivele urmărite, jocul didactic este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecției este folosit ca mijloc de predare, asimilare, consolidare, sistematizare, recuperare a cunoștințelor.

Indiferent de modul de folosire, jocul didactic îl ajută pe elev să - și angajeze potențialul psihic, să - și cultive inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare și de echipă. Vorbind despre jocurile didactice, Ursula Șchiopu preciza că ele „educă atenția, capacitățile fizice intelectuale, perseverența, promptitudinea, spiritul de echipă, de ordine,

dărzenie, modulează dimensiunile etice ale conduitei.” Jocul este sursa modelării comportamentului simultan și rafinarea afectivității și deprinderilor empatică și sociale.

Integrarea jocului în activitățile didactice, nu ține neapărat de paleta de jocuri pe care dascălul o are activă printre resursele profesionale proprii, ci de măiestria de a se juca, învățându-i pe alții să se joace. A te juca demonstrativ, a arbitra, a forma o echipă, sunt numai câteva din rolurile pe care și le poate asuma un dascăl, când vine vorba de a integra jocul în activitatea didactică. Diferența dintre joc și jocul didactic, este doar o delimitare formală, pentru că de fapt, orice joc are o componentă didactică, dacă aceasta este suficient accentuată în timpul jocului, sau dacă este corect operaționalizată și este evaluabilă din punct de vedere al eficienței. Orice activitate didactică poate fi concepută ca un joc, iar această stare nu poate decât să ajute copilul în a se apropia cu mai mult interes și motivație de ceea ce învață.

Așadar, jocul are valențe creative, sociale, empatică, în funcție de categoria din care face parte, de forma în care este regizat de dascăl, jocul implică elevii integral în activitate, asigurând eficiență. Așupra dascălului, jocul are un efect energizant, pozitiv, îl menține în formă, împiedică rutina zilnică și este o sursă permanentă de inspirație și de observație a modului de dezvoltare, manifestare și interacționare a copiilor.

Literatura de specialitate ne oferă o multitudine de jocuri pe care le putem folosi în cadrul lecțiilor din toate ariile curriculare, iar măiestria învățătorului este cea care va duce la rezultate deosebite.

Pentru a fi un dascăl dedicat, trebuie să te formezi continuu și să te adaptezi nevoilor elevilor și timpurilor în care trăiești, trebuie să știi să te joci și să intri în jocul elevilor.

Iată câteva exemple de jocuri didactice pe care le-am utilizat cu succes la clasă:

- **Recunoaște emoția!**

Scopul: identificarea și redarea prin desen a emoțiilor (frică, bucurie, furie, tristețe), din fragmentele prezentate

Obiective operaționale: să identifice emoțiile și să redea prin desen emoțiile din fragmentele textului dat, să așeze fragmentele în ordinea desfășurării textului, să joace „mima”

Resurse materiale: fișe cu fragmente din text, emoticoane sub formă de soare, coli A4 colorate, lipici, creioane colorate.

Desfășurarea activității:

Elevii vor fi împărțiți pe grupe. Fiecare grupă, primește patru fragmente dintr-un text și patru emoticoane sub formă de soare. Se citește fragmentul, se identifică starea emoțională redată de acesta, se desenează emoția potrivită fragmentului, iar apoi se lipesc pe coala colorată

primită. La fel se procedează și cu următoarele fragmente, până se compune textul. Apoi, jocul se complică, fiecare elev mimează pe rând o emoție și celălalt trebuie să își dea seama despre ce emoție este vorba.

Exemple de situații: Primești un cadou; Fugi de un pericol; Ți-a căzut înghețata; Te înțeapă un țânțar;
Îți cade ceva greu pe picior; Primești o notă bună; Sora ta este bolnavă; Ești laudat pentru o reușită; Te întâlnești cu ursul; Mergi în excursie.

Acest joc îi ajută pe copii să intre în contact cu propriile sentimente și să își conștientizeze mai bine reacțiile emoționale. Chiar dacă pare o sarcină simplă, ultima parte din joc, care presupune mima emoțiilor, este destul de dificilă, pentru că fiecare dintre noi avem o reacție diferită la aceeași emoție și ne exprimăm emoțiile diferit, deci este mai greu să ne dăm seama cu exactitate ce emoție trăiește celălalt.

Este un joc utilizat la ora de dezvoltare personală, pe textul suport „Soarele”.

- **Prietenul, la nevoie se cunoaște!**

Scopul jocului este să învețe adevărata valoare a prieteniei

Materiale didactice: caiet, jetoane cu flori: margaretă, mac și albăstrea; creioane colorate, lipici

Desfășurarea activității:

Copiii sunt așezați în bănci. Se citește textul: „Cei trei prieteni” din manual, p.31. Se poartă discuții în baza textului, despre asemănări, deosebiri, despre când ne devine o persoană prietenă. Se colorază apoi florile corespunzător textului, se lipesc în caiete, se desenează copacul și cei trei prieteni. Se redă de fapt, textul în imagini. La finalul activității se vor extrage învățăminte din text și se va pune accent pe proverbul „Un prieten, este un cadou pe care ți-l faci singur!”

Acest joc îi ajută pe copii să învețe cum să își facă prieteni adevărați.

Este un joc utilizat la ora de dezvoltare personală, pe textul suport „Cei trei prieteni”.

- **Poveștile ne învață:** (Jocul pălăriilor)

Atunci când dorim să îi sensibilizăm pe copii unii față de alții, citim scurte istorioare, apoi discutăm despre cum cred ei că s-a simțit un personaj sau altul în situația din poveste. În felul acesta copilul se va gândi și la partea emoțională, nu doar la evenimentele din poveste.

Scopul jocului este acela de - a descoperi și de - a învăța cât de important este respectul, dragostea,

relațiile între oameni, dar și emoțiile trăite în astfel de situații

Materiale didactice: fișe cu povești, pălăriile, instrumente de scris, lipici

Desfășurarea activității:

Se împart copiii în 6 grupe. Fiecare grupă primește o fișă cu o povestioară și sarcini de rezolvare. Fiecare grupă va avea povești și sarcini diferite. Vor rezolva sarcinile, iar reprezentanții fiecărei grupe vor reda sarcinile rezolvate. Se crează un dialog pe marginea poveștilor, iar apoi copiii sunt rugați să își exprime sentimentele față de situații similare din viața reală. Se extrag învățăminte din textele citite, se dau exemple de alte situații.

- **Ajută-mă să mă întorc acasă!**

Scopul jocului este acela de a învăța să îi ajuți pe cei din jur, de a face o faptă bună

Obiective: să rezolve corect exercițiile și problemele date, să empatizeze cu cei din jur

Materiale: fișe cu sarcini, imagine cu albinuța, stupul, florile, instrumente de scris

Desfășurarea activității:

Elevilor li se citește un bilețel de la albinuța Gina, care este tristă că s-a pierdut de suratele ei și îi roagă pe copii să o ajute să le găsească. Pentru a ajunge la stup, elevii trebuie să o ajute să depășească obstacolele întâlnite, prin rezolvarea de sarcini. Fiecare grupă rezolvă o sarcină, prinsă pe floare, dacă este corectă rezolvarea, fișa se prinde la stup, floarea rămâne liberă, iar albinuța poate zbura pe următoarea floare. Din floare în floare, albina ajunge la stup și este fericită.

Jocul pune accent pe ajutorul pe care trebuie să îl dăm celorlalți, astfel ceilalți devin fericiți că au ajuns unde au dorit, iar elevii, sunt fericiți că au rezolvat corect sarcini și au putut fi de ajutor.

Este un joc utilizat la ora de matematică.

- **Găsește-mi oițele!**

Scopul jocului este de a face o faptă bună, de a reda bucuria altuia prin ajutorul acordat

Obiectivele: să rezolve corect exercițiile date, să recunoască emoțiile prin care trece ciobanul, să – și exprime propriile emoții

Desfășurarea jocului:

Elevilor li se prezintă imaginea unui cioban care are o față tristă. Învățătoarea îi întreabă pe elevi dacă recunosc expresia de pe fața ciobanului și dacă vor să știe cauza acestei tristeți. Pentru a afla cauza supărării ciobanului, elevii trebuie să rezolve o sarcină, astfel află că ciobanul este trist din cauza faptului că și-a pierdut cinci oițe. Prin intermediul învățătoarei,

ciobanul îi roagă pe copii să îl ajute să le găsească pentru a-și recăpăta bucuria pe chip. Prin rezolvarea corectă a sarcinilor, elevii primesc oițe pe care, i le redau ciobanului.

La finalul jocului, ciobanul este iar fericit, iar elevii sunt încântați de activitate.

Acest joc, le dezvoltă copiilor, pe lângă abilitățile de rezolvare a diferitelor sarcini și sentimentele de mulțumire, de mândrie, de bucurie, de împlinire, că au făcut o faptă bună. La final, copiii sunt rugați să își exprime prin mimică, sentimentele de pe parcursul lecției.

Este un joc utilizat la ora de limba și literatura română, pe textul suport „Orașul lui Bucur”.

Chiar dacă în zilele noastre se pune foarte mult accent pe digitalizare și trebuie să recunoaștem că aceasta nu există peste tot, eu sunt convinsă că un dascăl dedicat îi va capta pe elevi și îi va purta pe tărâmurile necunoscute chiar dacă nu are mijloacele moderne la dispoziție, (videoproiector, laptop, tablă inteligentă) ci doar un pic de creativitate.

E. Claparede spune că jocul și munca nu sunt altceva decât polii aceleiași lumi, de - a lungul căreia trecem pe nesimțite de la joc, la muncă. De aceea, lecția pe care dascălul o predă la clasă trebuie să îl captiveze pe elev, iar activitatea pe care copilul o realizează pentru a asimila și stăpâni materialul predat, trebuie să ia în mod firesc forma jocului. Jocul este limbajul comun tuturor în lume!

Bibliografie:

Chateau, Jean, 1976, „Copilul și jocul”, E. D. P. București

Claparede, Eduarde, 1975, „Psihologia copilului și pedagogia experimentală”, E. D. P. București, p.165

Popovici, C., Gheba, L., Chițac, O., Popovici, E., 1971, „Culegere de jocuri didactice”, București

Șchiopu, U., 1967, „Psihologia copilului”, E. D. P., București, p. 145

Șchiopu, U., Verza, E., 1997, „Psihologia vârstelor, ciclurile vieții”, E.D.P., București, p.166

Calculatorul – modalitate de creștere a calității și eficienței predării, învățării și evaluării

Prof. Înv. Preșc. Roșca Andreea – Grăd. P.P. Căsuța din povești

Din perspectiva taxonomiei mijloacelor de învățământ, clasificate după criteriul istoric (W. Schramm, 1979), calculatorul este un mijloc modern, din generația a V-a, caracterizat prin realizarea unui dialog direct între elev și computer. În același timp, folosirea calculatorului se evidențiază și prin faptul că mobilizează funcțiile psiho-motrice în timpul utilizării sale și solicită analizatorul auditiv și cel vizual în perceperea și prelucrarea mesajului didactic.

Dintr-un conținut care „a fost transmis oral și vizual, după 3 ore se rețin 85% din date, iar după trei zile s-au păstrat 65% din ele” (V. Cojocariu, 2002, p. 75). De aici rezultă în primul rând o creștere a eficienței actului educațiv, prin utilizarea calculatorului, având în vedere faptul că acesta se pliază perfect pe particularitățile copilului, care sunt în mare măsură vizuale și auditive.

Comparând mediul de instruire tradițional cu cel în care s-au introdus noile tehnologii, respectiv calculatorul, în activitatea de predare-învățare-evaluare se observă diferențe sub aspectul motivațional al învățării, al metodologiei didactice, dar mai ales la nivelul performanțelor școlare ale elevilor, al eficienței și calității predării, învățării și evaluării.

În practica utilizării calculatorului, se întâmplă deseori ca acesta să fie perceput la fel cum era considerat telefonul fără fir, de către bunicii noștri (G. Văideanu, 1988). Multe țări, însă, consideră ca folosirea practică și nu doar teoretică a calculatorului în instituțiile de învățământ, deopotrivă de către elevi și profesori, reprezintă cea mai eficientă modalitate de inițiere a tinerilor în acest domeniu.

Deși calculatorul servește deseori ca mijloc de informare, utilizatorii săi își dezvoltă capacitatea de a selecta, sintetiza și stoca informația, concomitent cu manifestarea curajului de a explora și investiga unele probleme semnificative pentru dezvoltarea intelectuală, psiho-motrică și socială a lor, ca indivizi ce trebuie să se armonizeze cu o societate informatizată. Acest lucru îmbunătățește activitățile școlare din punct de vedere calitativ.

Util atât profesorilor cât și elevilor, calculatorul se folosește astfel încât să faciliteze însușirea de cunoștințe și formarea de abilități, priceperi și deprinderi care vor pregăti elevii să se orienteze cu încredere spre evoluție și să se sincronizeze cu o profesie dintr-o societate dominată de noile tehnologii.

Elementele multimedia utilizate (texte, animații, imagini, fișiere audio) contribuie semnificativ la diversificarea strategiilor didactice, accesibilizând conținuturile relevante pentru obiectivele învățării. Integrarea bibliotecilor electronice, antrenarea altor specialiști în învățare, flexibilitatea rolului educator-educat, aduce un plus de calitate procesului didactic.

Rețelele de comunicații care leagă între ele computere din întreaga lume fac posibil accesul la un conținut cultural digitalizat, disponibil oricând, oriunde și oricui. Datele se actualizează imediat, iar accesul la informație se face în timp real.

Calculatorul facilitează interacțiunea permanentă și optimă a proceselor de predare, învățare, evaluare, extinzând astfel spațiul temporal alocat activităților de dezvoltare personală și de petrecere a timpului liber, în cazul elevilor. De cealaltă parte, rolul

profesorilor nu se minimalizează, ei doar se eliberează de anumite activități de rutină și le rămâne timp pentru pregătirea următoarelor activități, pentru perfecționare continuă și evoluție în carieră.

Un plus de eficiență oferit prin utilizarea calculatorului de către elevi, se rezumă și la analiza automată a rezultatelor și protejarea evaluării de subiectivitatea profesorului. Astfel, elevilor li se oferă posibilitatea întoarcerii la întrebările anterioare, reformularea de răspunsuri și repetarea unui experiment ori de câte ori este nevoie, pentru ca ei să poată extrage singuri concluziile.

Calitatea procesului educativ crește odată cu primirea unui feed-back, prin autoevaluare și conștientizarea propriului potențial. Elevul câștigă astfel încredere în forțele proprii și își perfecționează stilul de învățare printr-o abordare integrată a ariilor curriculare.

Așadar, o educație de calitate folosește calculatorul ca și instrument de prezentare a conținuturilor într-o manieră diferită, menită să conducă la modificarea modului de gândire și a stilurilor de predare și învățare. Utilizarea calculatorului în situații concrete de învățare, fără însă a face un scop didactic din acest lucru, constituie o modalitate reală de creștere a calității și eficienței predării, învățării și evaluării.

Bibliografie:

- Stănică, C. (2005), *Integrarea tehnologiei informației în învățământ*, Editura All, București
- Șchiopu, U., Verza, E. (1981), *Psihologia vârstelor. Cichurile vieții*, Editura Didactică și Pedagogică, București

RESURSE ȘI PLATFORME DIGITALE UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Rotariu Anișoara
Liceul Regina Maria Dorohoi

Instruirea asistată de computer a devenit o necesitate, dată fiind pe de-o parte o imensă sursă de informație reprezentată de spațiul virtual, dar mai ales necesitatea de adaptare a eficienței predării la avansul tehnologic fără precedent. Progresul tehnologic a permis o conectare foarte amplă a indivizilor și a informațiilor, și a generat chiar modificarea stilului de viață, afectând în primul rând tinerii, mereu aflați în avangarda procesului de schimbare. Computerul a devenit deja o importantă și necesară resursă de învățare, înlocuind uneori chiar resursele de învățare tradiționale (cărți, manuale, mijloace de învățare ilustrative) dar și furnizând soluții noi, inexistente sau inutilizabile în cazul noțiunilor, conceptelor ori teoriilor abstracte, resurse mult mai motivante pentru predare, învățare și evaluare. De asemenea, dat fiind accesul foarte larg al tinerilor la spațiul virtual și la instrumentele de accesare a acestuia, precum și datorită caracterului foarte intuitiv al interfețelor dispozitivelor, a utiliza direcțiile de predare-învățare oferite de mediul virtual aduce avantajul net de a intra în lumea elevilor și a le vorbi pe limba lor. Ieșind din sala de clasă și intrând în lumea virtuală, poate fi făcut un pas esențial în apropierea de elevi și în creșterea motivației pentru învățare. Indiferent de avansul prezent sau viitor al tehnologiei, învățarea valoroasă va avea întotdeauna nevoie de intervenția umană în proces, și de predare, adică de sistemul de relații stabilit între profesor și elevi. Tehnologia rămâne un ajutor din ce în ce mai important și valoros în acest proces, dar nu poate înlocui profesorul. Acesta va trebui să-și adapteze stilul de predare și atitudinea, precum și instrumentarul mijloacelor de învățământ utilizate, pentru a identifica, selecta și adapta din această sursă tot mai vastă de resurse, acele resurse care se potrivesc cel mai bine contextului de predare în care vor fi folosite (disciplina de studiu, nivelul de școlarizare, necesitățile de învățare ale elevilor, capacitatea lor de înțelegere și de efort, motivația). Avantajele utilizării tehnologiei sunt evidente. Computerele au o capacitate de stocare a informației care depășește evident posibilitățile oricărui alt sistem cu aceeași funcționalitate, inclusiv a bibliotecilor (bibliotecile virtuale au ajuns la un volum de informație enorm, fără a necesita infrastructură fizică, precum în cazul bibliotecilor convenționale). Capacitatea de a transfera informație, rapid și ieftin, indiferent de distanța fizică, în timp real, este un avantaj incontestabil, ceea ce permite sistemelor informatice să devină o completare deosebit de eficientă a bibliotecilor clasice, iar volumul datelor/informațiilor transmise este considerabil. Aceste avantaje au putut fi convertite în apariția și consolidarea unui sistem nou de învățământ, și a unei noi modalități de învățare, învățarea on-line. Sistemul a dobândit o amploare evidentă și este utilizat la scară globală, acoperind un domeniu tot mai amplu de auto-instruire sau instruire la distanță, dar se impune precizarea că interacțiunea umană necesară învățării rămâne o componentă indispensabilă, care este acoperită prin componenta tutorială a acestor cursuri și prin componenta ce facilitează relațiile reciproce între participanți, vizând participarea activă a celui ce învață. Utilizarea aplicațiilor în activitatea

didactică este deosebit de utilă, nu doar în cazul învățării limbilor străine, dar poate fi o variantă mult mai creativă de a realiza proiecte, de a evalua cunoștințe și competențe, de a antrena anumite deprinderi de lucru, de a exersa algoritmi, de a sintetiza și schematiza conținuturi pentru predare/recapitulare.

Anul 2020, cu evoluțiile sale dramatice, a adus în atenția tuturor ideea că resurse inepuizabile ale tehnologiei au fost insuficient exploatate. Ar putea fi utilizate în practica pedagogică cunoștințele și abilitățile referitoare la accesarea informațiilor de pe platforme, realizarea materialelor de utilizat în predare (PowerPoint, Prezi, hărți conceptuale), condițiile de eficiență a utilizării aplicațiilor, astfel încât să se realizeze în cât mai mare măsură implicarea activă și motivarea elevilor, instrumentarul de lucru în mediul virtual - aplicații, platforme educaționale; modul de lucru va fi adaptat, prin derularea activităților practice pe platforma clasei virtuale a cursului, unde vor putea fi accesate toate materialele abordate la curs și unde vor fi încărcate temele și proiectele realizate în vederea evaluării, atât individual, cât și în echipe mici care vor realiza materiale colaborativ în mediul virtual (sub Google Drive), utilizând aplicații ca Padlet, Mentimeter, Kahoot, Socrative, platforma Moodle).

Rolul computerului în instruire devine tot mai important, pe măsura avansului tehnologic și a ritmului progresului tehnologiilor. Utilizarea computerului a evoluat deci, de la simpla utilizare ca acces la informația disponibilă în spațiul virtual, trecând prin furnizarea amplă de material didactic utilizabil în predare la softuri care facilitează învățarea limbilor străine sau a aplicațiilor care permit realizarea de proiecte. Astfel, computerul nu mai este doar un mijloc de informare sau de ilustrare a cunoștințelor de predat, ci devine un instrument util în simularea, aplicarea și consolidarea cunoștințelor, exersarea unor abilități de lucru, evaluare și autoevaluare, ceea ce permite elevilor competențe suplimentare - de obținere și gestionare a informațiilor, de explorare, selectare și sistematizare a informațiilor. Profesorul și elevii pot interacționa chiar și în situația în care există impedimente de timp sau spațiu, materialele de instruire pot fi distribuite și fără ca profesorul și elevii să se afle în aceeași sală, în același timp, iar aceste materiale pot fi reutilizate ulterior. Colaborarea virtuală sau chiar evaluarea pot fi realizate eficient, datorită acestui mediu care permite integrarea resurselor on-line și colaborarea în timp real. Totuși, multe dintre aceste avantaje ale platformelor rămân nefruitate în numeroasele situații în care această utilizare a platformelor se rezumă doar la încărcarea materialelor de studiu, postarea acestor resurse doar ca suport de curs.

Activitatea de învățare în mediul virtual este facilitată de existența platformelor specializate Moodle, Blackboard sau Canvas, care oferă infrastructura necesară încărcării materialelor de studiu, accesului elevilor la aceste materiale, variante de colaborare, posibilitatea evaluării. Efortul profesorului constă în adaptarea materialelor de studiu și încărcarea acestor materiale în maniera cea mai potrivită unei predări interactive și a unei evaluări eficiente.

Bibliografie

-Daniela Roxana Andron Ștefania Kifor- Tehnologii digitale în activitatea didactică-2021

-Wikipedia

MICORIZELE DE TIP VAM (VEZICULARE-ARBUSCULARE)

Profesor: Rotaru Anca Daniela, biolog
Specialitatea: Ecologie și Protecția Mediului
Instituția: Palatul Copiilor Bacău, jud. Bacău

Micorizele sunt asociații mutualiste extrem de evaluate între ciupercile solului și rădăcinile plantelor. Deși simbiozele dintre ciuperci și plante verzi confirmă relativ puține tipuri morfologice diferite, acestea implică mai mult de un sfert din speciile de ciuperci descrise cu un număr mare de angiosperme, majoritatea gimnospermelor, pteridofitelor și un număr semnificativ, dar totuși necunoscut de bryofite. Există două clase principale de micorize: *ectomicorize* și *endomycorize*.

Ectomicorizele - sunt cunoscute și ca micorize de scoarță. În general, doar 5-10% din speciile de plante terestre pot prezenta ectomicorize. Se găsesc pe mulți copaci și arbuști veșnic verzi. Arborii de foioase sunt, de asemenea, colonizați și includ plante din genurile *Fagus*, *Betula*, *Quercus*, *Tilia*, *Populus*, *Salix* și *Castanea*. Ciuperca acoperă capetele rădăcinilor tinere și pătrunde doar în peretele celular al cortexului; nu mai are loc pătrunderea celulară. Ciupercile ectomicorizice aparțin clasei de ciuperci numite *Basidiomicete*. Ectomicorizele nu numai că absorb fosfatul din sol, dar sunt, de asemenea, importante în absorbția amoniului și a zincului

Endomicorizele - în opoziție cu prima categorie (ectomicorizele), care colonizează pe scoarța copacilor, această a doua categorie de micorize numite și endomicorize, invadează rădăcinile plantei și se dezvoltă în întregime în interiorul plantei. Endomicorizele se găsesc în peste 80% din speciile de plante existente. Endomicoriza vezicular arbusculară (tip VA) este tipul întâlnit în mod obișnuit pe copacii de foioase, precum și pe culturile agricole anuale, plantele de seră și pe alte plante erbacee. Spre deosebire de ectomicoriză, miceliul endomicorizei pătrunde în celulele corticale ale rădăcinii. Hifele cresc inter și intracelular în interiorul rădăcinii.

Sunt recunoscute cel puțin șapte tipuri diferite de asociații micorizale: micorize veziculare-arbusculare (VAM), ectomicorize (ECM), micorizele orhideelor, ericoide, ectendoide, arbutoide și micorize monotrope.

Simbioza endomicorizală reprezintă o interacțiune extrem de dinamică care afectează aproape toate aspectele fiziologice ale gazdei. Ciuperca exercită o cerere asupra fotosintezei gazdei

pentru aprovizionarea sa cu carbon, dar compensează această cerere prin creșterea eficienței absorbției și depozitării temporare a ionilor minerali.

Ciupercile micorizale sunt un grup eterogen de aproximativ 6000 de specii aparținând Zygo-Asco și Basidiomycotina. În ciuda acestei biodiversități impresionante, acestea împărtășesc caracteristici comune: trăiesc în strânsă asociere cu rădăcinile plantelor terestre și își îndeplinesc ciclul de viață datorită stabilirii relațiilor simbiotice.

Ciupercile VAM grupate în ordinul Glomales (Zygomyceta) sunt organisme complexe, dar extrem de competitive. Sunt simbionți obligatorii, care se reproduc asexuat.

Una dintre cele mai cunoscute bryofite este *Marchantia polymorpha* – fierea pământului, un gen terestru destul de răspândit care crește pe sol umed și roci.

Cultivarea ciupercilor VAM în cultura pură s-a realizat folosind rădăcini crescute “*in vitro*” ca și parteneri-plante. Chiar dacă utilizarea culturilor de rădăcini transgenice în studiul VAM pare a fi foarte promițătoare, bryophytele AM ar putea fi, de asemenea, o alternativă la culturile de organe rădăcinoase bine definite, știind faptul că mediul de cultură modificat (White Modified Medium), ca unul de bază pentru rădăcinile transgenice, are o concentrație mare de zaharoză și ciuperca este intolerantă la zahăr.

Până în prezent, este cunoscut un singur raport despre realizarea unei simbioze asemănătoare cu micoriza arbusculară, stabilită experimental, între o ciupercă identificată aparținând ordinului Glomales (*Glomus claroideum*) și o bryophytă (*Anthoceros punctatus*), dar fără a stabili culturi monoxenice. Deci, bryophyte AM ar putea fi un instrument util pentru investigarea biologiei simbiozei AM și pentru stabilirea culturilor de spori “*in vitro*”.

În practica educațională ecologică, utilizez spre exemplificarea noțiunilor prezentate, un material didactic elocvent, interesant, accesibil elevilor, care descrie activitatea de cercetare la care am participat pe parcursul unui stagi Erasmus+, realizat la Universitatea Aveiro, Portugalia. Studiul s-a realizat având ca obiectiv stabilirea unei metodologii de laborator proiectată pentru producerea și întreținerea culturilor de Bryofyta, pentru a stabili cu *Marchantia* o micoriză de tip VAM (veziculare-arbusculare). Scopul lucrării a fost de a produce și menține culturi pure de Bryofite și de a stabili ce mediu este indicat să se folosească pentru producerea și menținerea micorizei *Marchantia-Glomales*. Astfel, următoarele patru etape fundamentale au fost parcurse în desfășurarea studiului: 1). Înmulțirea rădăcinilor transgenice în mediu modificat [*White Modified*

Medium – WMM]; 2). Extragerea și sterilizarea sporilor *Marchantia polymorpha*; 3). Creșterea și întreținerea *Marchantia polymorpha*; 4). Izolarea sporilor *Gigaspora gigantea*.

Materiale și metode:

1. Înmulțirea rădăcinilor transgenice în mediu modificat [WMM]

Lucrarea de laborator urmărește obținerea rădăcinilor transgenice viguroase, cultivate într-un mediu solid. Pentru aceasta sarcină au fost alese următoarele specii de plante: *Daucus sp.*, *Trifolium sp.*, *Pisum sp.* și *Lycopersicum sp.* Rădăcinile vechi ale acestor plante au fost folosite în acest experiment pentru a fi replicate în mediu modificat (WMM).

Părți viabile ale rădăcinilor vechi au fost alese pentru inocularea în noul mediu, pentru a promova creșterea lor viitoare. Procedura de inoculare a fost făcută în condiții sterile de laborator (instrumente sterile și vase Petri). Vasele Petri au fost menținute într-o cameră de mediu, la 22 ° C. Cele cu părți verzi au fost plasate într-un regim cu lumină, iar celelalte au fost testate într-un regim întunecat/luminos. Creșterea rădăcinilor a fost monitorizată zilnic, iar momentul transferului lor pe un mediu nou depinde de creșterea lor adecvată. Noile părți ale rădăcinilor au fost inoculate în mediu modificat folosind aceeași metodă și funcționând în condiții sterile pentru a evita contaminarea.

2. Proiectarea experimentului - colectarea, decuparea și sterilizarea suprafeței sporilor de *Marchantia polymorpha*. Au fost executate următoarele proceduri:

a) colectarea și decuparea sporangilor; b) sterilizarea suprafeței sporilor; c) creșterea și întreținerea plantelor *Marchantia*; d) designul mediului de cultură.

Protocolul urmărește posibilitatea de a standardiza procedura de extragere și sterilizare a sporilor *Marchantia polimorfa*. Această procedură standard de operare va fi aplicată în lucrările de laborator viitoare, pentru a realiza endomicorize între simbioticii cunoscuți, în condiții controlate.

Procedurile enumerate sunt descrise în randurile următoare, ca parte a unei metode de proiectare:

a) Sporangii de la talul de sex feminin de *Marchantia polimorfa*, obținută dintr-o cultură locală (ferma de ghivece cu *Magnolia sp.*), au fost mai întâi decupați prin introducerea unui ac de disecție la nivelul setei. Am evitat să tăiem sporangii imature; au fost alese doar tal-uri cu arhegoniofori care au sporofiti maturi și sporangele intact;

b) Sporangii au fost spălați în apă sterilă, apoi scufundați în 96% etanol timp de 15 secunde și apoi sterilizați la suprafață folosind 2 concentrații (5% și 7%) înălbitor comercial Domestos (Unilever,

Londra), timp de 15 și 25 de minute. Această metodă este rezultatul mai multor experimente în urma cărora s-a propus un protocol de experimentare.

c) După germinarea sporilor, plantele tinere au fost menținute pe mediu de apă-agar în condiții de laborator adecvate. Vasele Petri au fost monitorizate zilnic pentru a stabili dacă plantele au ajuns la o dimensiune adecvată, ceea ce ne-a oferit posibilitatea de a le transfera pe un nou mediu modificat îmbogățit. Scopul transferului lor în acest mediu a fost să verifice modul în care *Marchantia* reacționează pe un mediu cu zaharoză și, de asemenea, să certifice că plantele erau axenice;

d) Designul realizării mediului de cultură Knop.

După ce plantele au fost testate în mediu de cultura, au fost transferate într-un mediu Knop îmbogățit. Pentru a testa cea mai bună creștere *Marchantia*, a fost aleasă o combinație factorială între 2 substanțe importante: azot și fosfor ([4N] x [4P] x 16 vase Petri).

Materiale: balanță electronică, agitator magnetic, magnet, substanțe chimice, baloane Goble, baloane și cilindri volumetrici, pipete, spatulă, folie de aluminiu, apă distilată.

Metodă - pentru acest mediu a fost preparată soluție de 2400 ml formata din:

Soluție de macronutrienți - Soluția de macronutrienți conține substanțele $\text{CaCO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$ și $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$, care au fost dizolvate într-un balon cu apă distilată de 1000 ml, folosind un agitator magnetic. Fiecare produs chimic a fost adăugat așteptând dizolvarea celui anterior.

Soluție de micronutrienți - A fost preparată o soluție de stoc (1000x) adăugând în 80 ml apă distilată deionizată compușii specificați în anexe (sol. Ba). Volumul a fost ajustat la 100 ml și s-au adăugat 2,4 ml la soluția de macronutrienți.

O altă soluție de stoc (10000x) a fost preparată pentru 2 micronutrienți (sol. Bb). În loc de 0,0462g / l $\text{Na}_3\text{VO}_4 \cdot 16\text{H}_2\text{O}$ au fost utilizate 0,00889g $\text{V}_2\text{O}_5/100\text{ml}$ și 0,01172g $\text{NaOH} / 100\text{ml}$ pentru compensare sodiului. 240 μl din această soluție au fost adăugate la soluția de macronutrienți. Volumul a fost ajustat la 1200 ml, adăugând apă distilată și a fost împărțit în 16 baloane (75 ml / flacon). Fiecare balon a fost marcat cu numere identificabile.

Cantitățile de KNO_3 și KH_2PO_4 , au fost calculate în funcție de procentul preconizat:
100%: 0,1875g/150ml; 50%: 0,0937g/150ml; 25%: 0,04687g/150ml.
Pentru a compensa azotul și fosforul au fost preparate 2 soluții stoc pentru fiecare substanță (KNO_3 și KH_2PO_4). În fiecare balon a fost adăugat volumul necesar de KNO_3 și KH_2PO_4 în soluție Stock, în funcție de procentul necesar:

KNO: 100% -0,07335g/150ml; 50% - 0,0367g/150ml; 25% -0,0183g/150ml

KH₂PO₄: 100% -0,0269g/150ml; 50% - 0,0134g/150ml; 25% -0,0538g/150ml

În fiecare balon, volumul a fost ajustat la 150 ml adăugând 45 ml apă distilată. De asemenea, a fost preparat un eșantion de control numai cu apă și agar. PH-ul a fost ajustat la 5,5 și în fiecare balon au fost adăugate 0,9 g phytigel. Mediul a fost sterilizat timp de 20 min la 120 ° C și transferat în vase Petri sterile. Fiecare vas Petri a fost marcat cu un număr identificabil.

3. Izolarea sporilor *Gigaspora gigantea*

Solul cu spori a fost colectat din diferite locuri și spălat de 3 ori cu apă pentru a elimina materialul organic. Ulterior, solul a fost filtrat cu 3 tipuri de site cu diametre diferite ale porilor: 250, 180, 90μm. Solul filtrat a fost amestecat cu soluție de zaharoză (60g/100ml) și centrifugat timp de 15 secunde la 1000 rpm. Conținutul tuburilor centrifugate a fost, de asemenea, filtrat cu 2 site diferite (180 și 90μm), iar supernatantul a fost spălat cu apă de mai multe ori pentru a îndepărta sucroza. Supernatantul cu sporii a fost amestecat cu apă distilată pentru a fi observat sub lupă. Sporii *Gigaspora gigantea* au fost culeși cu forcepsul și transferați în tuburi eppendorf cu o cantitate mică de apă distilată. Tuburile au fost menținute la frigider pentru următoarea procedură de sterilizare.

Rezultate și discuții:

1. Înmulțirea rădăcinilor transgenice S-au observat următoarele rezultate:

Radacinile de *Trifolium sp.*:

- TVS, TVA prezintă o creștere activă, fără contaminare, geotropism negativ, parti albe tinere și porțiuni mai vechi, maro;
- TD și TVV prezintă contaminare cu bacterii și ciuperci, o creștere mai lentă.

Rădăcinile de *Pisum sativum.*:

- creștere activă, geotropism negativ, fără contaminare;
- cresc mai bine în regimul luminos decât întunecat.

Rădăcinile de *Daucus carota* prezintă:

- creștere accelerată, cu părți mai tinere care devin verzi în prezența luminii, geotropism negativ, fără contaminare.

Rădăcinile de *Lycopersicon sp.* prezintă:

- creștere activă, geotropism negativ, fără contaminare și rădăcini abundente.

2. Extragerea și sterilizarea sporilor *Marchantia polymorpha*

Pe baza rezultatelor experimentale este cel mai bine de utilizat pentru sterilizarea la suprafață a sporilor soluție de 7% Domestos, timp de 25 de minute sau se poate crește concentrația soluției și reduce timpul de sterilizare. Folosind soluția Domestos de 5% timp de 15 minute, nu am obținut spori viabili și sterili.

3. Creșterea și întreținerea *Marchantia polymorpha*

Sporii menținuți pe mediu de agar-apă timp de o lună au germinat și am obținut un material compact de plante care a fost împărțit în părți egale folosind forcepsul și disecând cu acul de disecție, ulterior au fost transferați pe mediul modificat. După 7 zile de întreținere în acest mediu nu a fost observată nicio contaminare cu bacterii sau ciuperci, iar plantele au prezentat o creștere activă accelerată. Plantele au fost transferate în vasele Petri cu mediu Knop și au fost menținute într-o cameră de testare (Sanyo MLR-350H) la 25 ° C doar cu regim de lumina (12,5 pE / m²s- o lampă fluorescentă 40 W).

Datorită dimensiunii mici, s-au utilizat șase plante pe vas Petri pentru fiecare tratament, pentru a testa influența combinației factoriale între azot și fosfor, considerând fiecare plantă ca o singură repetare.

La începutul acestui test, principalele direcții de creștere au fost marcate și fiecare plantă a fost măsurată folosind lupa. După două săptămâni, măsurătorile au fost repetate luând în considerare aceleași direcții de creștere. Folosind testul statistic ANOVA/MANOVA, valorile medii au fost calculate și reprezentate. Abaterile standard și erorile standard au fost, de asemenea, calculate și reprezentate. Rezultatele obținute au fost următoarele:

-0% N și 0% P; 0% N și 50% P - Plantele cresc bine.

-25% N și 0% P: 25% N și 50% P. 25% N și 100% P - Planturile sunt verzi și au un creștere activă.

-100% N și 25% P: 100% N și 50% P; 100% N și 100% P-Plantele sunt verzi și au un creștere accelerată.

-50% N și 0% P: 50% N și 25% P; 50% N și 50% P - Plantele sunt mici și maronii.

Statisticile au confirmat că la 50% N și 50% P plantele combinate au înregistrat o scădere a creșterii care este, de asemenea, evidentă, la o observație generală a cutiilor Petri.

Concluziile finale sunt:

1. Plantele nu sunt încă suficient de mari pentru a fi măsurate;
2. Ar trebui să se considere pentru experimentele viitoare o reevaluare a pregătirii mediilor de cultură pentru a elimina posibile erori;

3. De asemenea, trebuie utilizat o cantitate mai mare de phytigel pentru o bună solidificare a mediului;

4. Pentru a nu obține părți compacte, mari de plante, este mai bine să răspândiți spori pe întreaga suprafață a mediului pentru a obține plante unice, care pot fi manipulate de rizoizii lor. Astfel plantele vor avea o dimensiune egală și va fi posibilă eliminarea erorilor de abatere standard.

Un alt experiment se dezvoltă folosind aceleași metode pe seama observațiilor noastre.

PROTOCOL EXPERIMENTAL

Materiale: Tal de sex feminin verzi, sănătoși și maturi din *Marchantia polymorpha*, lupa, forceps, ac disecție, bisturiu, vase Petri, apă distilată, flacoane Goblé, hârtie de filtru pompă de vid, soluție de Domestos 7%, alcool 96%.

Metodă: Am decupat sporangii maturi non dehiscenti prin introducerea unui ac de disecție la nivelul setei. Sporangii au fost îndepărtați cu atenție fără membranele lor de protecție și întreținuți în condiții de umiditate până când a fost necesar să se sterilizeze. Procedura de sterilizare a fost efectuată în camera specială. Sporangii au fost păstrați timp de 15-20 de secunde în alcool, 96% pentru a rupe tensiunea de la suprafața lor, clătiți timp de 10 minute și filtrați folosind un recipient special conectat la o pompă de vid. Sporangii sterilizați au fost îndepărtați de pe fiecare hârtie de filtru, folosind forcepsuri sterile și alocati ulterior în vasele Petri. Sporangii au fost menținuți în mediu agar-apa, în camera de testare, la 22 ° C.

Micorizele joacă un rol important în sănătatea plantelor. Deși sunt slab vizibile, efectele lor pot fi remarcabile, prin comparație cu absența acestora. În solurile urbanizate, unde gradul de poluare este intens, cel mai adesea micorizele au dispărut, motiv pentru care, atunci când dorim să plantăm în grădina noastră, ar fi ideal să restituim solului micorizele pierdute. Micorizele recoltate din solurile pădurilor sănătoase pot fi înmulțite în laborator după care, aduse într-o stare de hibernare, pot fi ambalate după fixarea lor pe vermiculit.

Bibliografie:

1. <https://garden-zone.ro/articol/micorizele-si-rolul-lor-in-cresterea-plantelor>
2. https://www.academia.edu/104582551/A_DESIGNED_LABORATORY_METHODODOLOGY_FOR_PRODUCING_AND_MAINTAINING_BRYOPHYTA_CULTURES_IN_ORDER_TO_ESTABLISH_A_MARCHANTIA_VAM_MYCORRHIZA

INDICATORI BIOLOGICI AI POLUĂRII APELOR

Profesor: Rotaru Anca Daniela, biolog

Specialitatea: Ecologie și Protecția Mediului

Instituția: Palatul Copiilor Bacău, jud. Bacău

Indicatorii biologici sunt acele specii de micro- sau macroorganisme care oferă indicii asupra condițiilor de mediu în care s-a desfășurat evoluția sa, atât din punct de vedere ontogenetic cât și filogenetic. Biocenozele reprezintă “compartimente” polifiletice în sensul că sunt populate de comunități de organisme ce aparțin la un spectru larg de taxoni cu origine și filogenie foarte diversă. Aceste comunități reprezintă, în fond, un marker care caracterizează biocenoza respectivă, oferind indicii despre condițiile biotice și abiotice. Acesta este temeiul pe care se sprijină analiza biologică a ecosistemelor acvatic sau terestre. De exemplu, biotopii din apele de suprafață sunt populați cu organisme vegetale sau animale care alcătuiesc biocenoze caracteristice. Astfel, apele de munte sunt populate de către specii reofile, stenoxibionte și stenoterme. Din contră, apele de șes prezintă comunități reprezentate de către specii stagnofile, eurioxibionte și euriterme.

Cunoscând condițiile de mediu ale unui bazin acvatic se pot trage unele concluzii asupra speciilor care îl populează și invers: cunoscând speciile componente ale biocenzelor se pot deduce factorii de mediu în care trăiesc speciile respective. Pe acest fapt se bazează analiza biologică a apelor sau saprobiologia. *Saprobiologia* este o ramură disciplinară desprinsă din hidrobiologie, care studiază circulația materiei și energiei în ecosistemele acvatic impurificate.

Tipuri de indicatori biologici utilizați în saprobiologie - În practica de protecție a apelor, informațiile despre structura morfologică a albiei bazinului acvatic, condițiile hidrologice, regimul termic, condițiile fizico chimice ale apei, etc, sunt importante, dar ceea ce interesează mai mult este starea de calitate a apei, adică gradul ei de impurificare, (respectiv de curățenie).

Cel mai important tip de poluare este cea chimică, îndeosebi cea produsă de materia organică. Acest tip de poluare este caracterizată prin: dezoxigenarea apei, apariția unor substanțe toxice, modificări ale pH-ului, modificări ale caracterelor organoleptice, creșterea turbidității, etc.

Apele impurificate cu materii organice sunt populate cu specii de organisme care valorifică resursele de hrană respective și care, în decursul dezvoltării lor, s-au adaptat la condiții de mediu unilaterale. Aceste organisme reflectă tocmai condițiile respective și deci întregul complex de

factori enumerați. Speciile acestea poartă numele de *indicatori biologici* sau specii conducătoare care caracterizează pozitiv gradul de încărcare a apei cu substanțe organice. Având în vedere că aceste substanțe își manifestă acțiunea lor nocivă indirect, prin producții lor de descompunere biochimică și prin scăderea oxigenului dizolvat din apă, se înțelege că nu pot exista indicatori biologici pentru toate substanțele organice, ci numai pentru cele biodegradabile.

Indicatorii biologici care caracterizează pozitiv gradul de curățenie al apei reprezintă o a doua categorie de organisme. Aceștia se pot dezvolta doar în ape curate, în sensul de ape naturale, cu o compoziție fizico-chimică normală, deci în ape care conțin cantități foarte mici de substanțe organice și care în mod practic, sunt lipsite de substanțe toxice. Aceste două categorii de indicatori biologici posedă o caracteristică comună: ele au o valență ecologică mică, fiind stenobionte. Cu alte cuvinte, nu pot suporta decăt variații mici ale condițiilor de mediu.

Speciile indiferente reprezintă o a treia categorie de organisme vegetale și animale. Acestea sunt organisme mai puțin sensibile față de variațiile condițiilor de mediu și se pot întâlni atât în ape curate cât și în cele poluate cu materii organice. Ele pot suporta oscilații mari ale factorilor fizico-chimici ai apei. Aceste specii au o valență ecologică mare reprezentând organisme euribionte. Deși nu fac parte dintre indicatorii biologici, în sensul arătat mai sus, deși sunt specii ubicviste, aceste forme euribionte pot da în anumite împrejurări informații importante asupra gradului de saprobitate al apei. Impreună cu speciile indicatoare, ele formează biocenoze caracteristice, ocupând anumite verigi în rețeaua complexă a circulației materiei și energiei.

Cunoscând deci, modul de asociere al diferitelor specii și rolul lor în lanțul trofic, se pot trage concluzii importante asupra condițiilor fizico-chimice ale ecosistemului acvatic. Numai când numărul speciilor indicatoare dintr-o anumită porțiune a râului este foarte ridicat (lucru care se întâmplă numai în poluări organice puternice sau în ape foarte curate), se poate pune un diagnostic cert asupra stării de calitate a apei. De regulă, pe lângă speciile indicatoare, trebuie să se ia în considerație întreaga biocenoza, mai cu seamă când este vorba de poluări organice de mică intensitate, unde abundă speciile indiferente. Datorită cantităților mari de hrană, zonele încărcate cu materii organice oferă condiții trofice favorabile pentru numeroase specii de bacterii saprofite. Bacteriile saprofite intră în spectrul trofic al anumitor forme bacteriovore (protozoare, rotiferi, etc.), și anume al celor care pot suporta condițiile respective de mediu. Din această cauză, într-o zonă poluată organic, alături de bacterii care reprezintă specii indicatoare pentru ape impurificate,

prezența unor ciliate și a unor rotiferi nu este întâmplătoare, ci este tocmai consecința existenței unor anumite relații trofice.

Pentru a evalua și evidenția efectele expunerii la zinc (poluant anorganic) asupra ratei de alimentare a *Hydropsychidae sp.* - specii indicatoare de ape curate, bine oxigenate, am realizat, pe parcursul unui stagi Erasmus+, la Aveiro University, Portugalia, un studiu științific intitulat ***Assessment Of Zinc Exposure Duration Effects On Collector Hydropsychids Feeding Rate.*** Rezumatul acestui material didactic pe care îl utilizez la lecțiile de ecologie și protecția mediului, material accesibil elevilor interesați în problematica tratată, este expus în rândurile următoare.

Biodiversitatea ecosistemelor râurilor a scăzut dramatic în secolul precedent, ca urmare atât a pierderii habitatelor, cât și a deteriorării calității apei. În special, numărul insectelor fluviale a fost mult redus. Lipsa informațiilor ecotoxicologice despre substanțele toxice individuale asupra acestor organisme face imposibilă corelarea răspunsurilor comunităților, populației și indivizilor la un anumit stres. Evaluarea efectelor contaminanților asupra organismelor acvatice implică, de obicei, studii experimentale de laborator. Capacitatea unor astfel de experimente de a detecta efectele adverse ale contaminanților depinde de mai mulți factori, inclusiv durata expunerii, selecția speciilor și parametrii finali ai testelor.

Trichopterele, cum ar fi hydropsychidele, distribuite pe scară largă și abundente, îndeplinesc cerințele generale ale unui bioindicator ideal. Ecologia lor este suficient de bine cunoscută pentru ca orice efect calitativ să fie recunoscut. Ei tolerează variații mari ale calității apei și reacționează la această variație cu modificări morfologice, chimice și comportamentale. Hydropsychidele sunt eutrofice care preferă apele caracterizate printr-o concentrație mai mare de nutrienți. Condițiile riverine, deschise, cu curenți, fără umbrire intensă, au în general mai multă producție primară în amonte decât cursurile de apă umbrite.

Larvele *Caddisfly* din familia *Hydropsychidae* sunt nevertebrate care filtrează bacteriile, resturile de alge și materia animală din coloana de apă, făcând acest lucru fie prin construirea de plase, fie prin utilizarea unor apendice specializate pentru a apuca hrana în timp ce se mișcă cu apa. Ei folosesc secreții salivare pentru a roti plase pe orice obiect solid care se află într-un regim adecvat de curent de apă. *Hydropsychids pellucidula* este o specie bivoltină, are o metamorfoză completă (holometabola). Activitatea de hrănire este un răspuns subletal important care poate avea un impact puternic asupra fluxului de energie în ecosistemele acvatice. Scopul acestui studiu este

de a evalua dacă variațiile scurte ale timpului de expunere a *Hydropsychidae*-lor la metale (zinc) influențează activitatea de hrănire post-expunere.

Materiale și metode - Organisme de testare - Larvele *Caddisfly* din familia *Hydropsychidae* au fost colectate într-o singură locație pentru a minimiza rolul originii lor ca sursă potențială de distorsiune a răspunsurilor măsurate. Această locație este situată pe râul Cabrunca lângă localitatea Matos da Ranha (Pombal). Larvele au fost scoase din cuiburi (plase) cu forcepsul. Organismele au fost transportate la laboratorul de la Universitatea Aveiro, Portugalia, într-un recipient cu apă de râu, pietre, nisip, resturi și au fost transferate într-un mediu artificial [Artificial Pond Water] de asemenea, cu pietre, nisip, detritus și sistem de aerare. Pentru a evita canibalismul, indivizii au fost ținuți într-un container mare până la începerea experimentului.

Hrana – *Hidropsychids sp.* au fost hrăniți cu *Artemia sp.* - creveți mici proveniți din lacuri sărate (creveți de salinitate) care pot fi cultivați plasând ouăle lor (aprox. o linguriță) într-o soluție făcută din: 500 ml apă distilată și două lingurițe de sare. Temperatura de creștere este de 24-28 °C, iar timpul de ecloziune este de 37-72 h. După ecloziune *Artemia sp.* a fost îndepărtată cu grijă din camera de creștere și a fost curățată cu soluție APW. 50 de seturi de 150 *Artemia sp.* au fost numărate și plasate în recipiente de plastic gradate, de 100 ml, cu o cantitate mică de APW. Aceste seturi au fost înghețate până la testul de hrănire.

Design experimental - Larvele sănătoase de *Hydropsychidae* au fost alese aleatoriu și expuse în grupuri de câte 10 indivizi per recipient de plastic care conținea mediu de testare, pietre și un sistem de aeratie. Experimentul a constat în cinci tratamente de expunere (0, 5, 25, 50 și 80 mg Zn/l). În fiecare tratament au fost utilizate două seturi de organisme, după fiecare timp de expunere. Mediul de testare de control utilizat a fost APW, iar tratamentele cu zinc au fost realizate prin contaminarea cu o soluție de Zn preparată cu ZnSO₄ · 7H₂O și nanopur (Milli-Q). Organismele de dimensiuni medii au fost selectate pentru a reduce variabilitatea rezultatelor testelor.

Condiții experimentale - Testul a fost efectuat la 20 ° C cu un regim de lumină la 16: 8 / L: D. Organismele au fost hrănite cu detritus fin (FPOM) colectate de la *Calamoceras marsupus* care au fost hrănite cu *Alnus glutinosa*. Pentru a evita mortalitatea prin înfometare, am adăugat 1 ml de soluție FPOM în fiecare cutie de plastic când a început experimentul. Nu s-a adăugat nici un aliment în camerele de testare până în ziua 4. Două tuburi de aerare per cutie de plastic au fost folosite. pentru a oxigena și a promova mișcarea apei. Organismele au fost monitorizate în fiecare zi, pentru a verifica mortalitatea. Parametrii fizico-chimici au fost mășurați cu aparate de măsurare:

temperatură (°C) și pH cu pH-metru (330/SET-2), conductivitate ($\mu\text{S}/\text{cm}$, 3301/SET) și oxigen dizolvat (mg/l și %, OXI 330/SET). Ambele au fost înregistrate la începutul (Day 0), la Day 2 și la sfârșitul testului (Day 4).

Sfârșitul testului - Cu două ore înainte de încheierea experimentului, au fost dezghețate 5 baloane cu 150 *Artemia* per tratament. Volumul APW a fost ajustat la 60 ml. La sfârșitul timpilor de expunere, mortalitatea a fost înregistrată și 5 indivizi din fiecare concentrație au fost hrăniți individual (pentru a evita concurența și prădarea) timp de 2 ore într-un vas de plastic care conținea 60 ml de APW, 150 *Artemia* și, de asemenea, un sistem de aerare. După această perioadă, hydropsychidele au fost îndepărtate, curățate cu APW și conservate în etanol 70% pentru a măsura lungimea totală și lățimea capului sau pentru a verifica prezența anomaliilor morfologice. Organismele erau considerate moarte atunci când imobilizarea era determinată prin sondarea gentilă a fiecărui animal. *Artemia sp* rămasă a fost numărată. Lățimea capului a fost determinată cu un microscop binocular (Leica GZ4Ref). Greutatea umedă a fost determinată cu o balanță (Sartorius) cea mai apropiată de 0,01 mg după ce excesul de etanol a fost îndepărtat folosind hârtie absorbantă.

Rezultate și discuții – Au fost înregistrați parametrii de calitate a apei din mediul de testare în diferitele tratamente, măsurați la începutul și la sfârșitul testului. Temperatura în ziua 0 a variat între 18,5 și 19,2 °C, iar în ziua 2 între 18,4 și 19,5°C. La cele mai mari concentrații, pH-ul a înregistrat valori mai scăzute. Acest lucru este în concordanță cu faptul că creșterea concentrației de metale induce acidifierea apei. Nivelurile de oxigen au fost întotdeauna de până la 85%, indicând faptul că apa a fost bine oxigenată și acest lucru nu a fost un factor de stres.

Mortalitate - Mortalitatea naturală nu a fost observată în grupul de control și în concentrația de 5 mg Zn/l. Acest lucru indică faptul că concentrația de Zn a fost prea mică pentru a promova mortalitatea. În tratamentul cu 25 mg Zn / l, mortalitatea naturală înregistrată a fost de 20% în timpul primei expuneri și 30% în timpul celei de-a doua expuneri, în timp ce în tratamentele cu 50 mg Zn / l și cu 80 mg Zn / l au fost de 40% pentru ambele perioade de expunere, ceea ce indică faptul că creșterea concentrației de Zn induce o mortalitate mai mare.

Canibalismul a fost observat în aceste două tratamente, un comportament anormal, probabil din cauza stresului chimic. Din cauza expunerii la substanțe toxice, a fost modificată funcția organismului, astfel încât au început să fie mai inactivi în ultima concentrație și nu s-a

înregistrat mortalitate din cauza canibalismului. Nu au fost observate variații morfologice, cum ar fi deformarea papilei.

Hrănire - După ambii timpi de expunere, organismele de control au ingerat mai multă *Artemia sp.* decât cele expuse la concentrații de zinc. Numărul de *Artemia* ingerate pe oră a scăzut odată cu creșterea concentrației de zinc, ingestia observată la 80 mg / fiind semnificativ diferită de martor (testul Tukey, $p < 0.01$). Creșterea timpului de expunere de la 48 la 96 de ore a dus la o ușoară scădere a ingestiei în toate tratamentele, inclusiv în grupul de control, dar această diferență nu a fost atât de semnificativă. Folosind funcția Hill Kinetics, am calculat un $EC_{50} = 69,84$ mg Zn/l.

Lățimea capului vs. greutatea umedă - Lățimea medie a capului a fost de 1,69 mm, valorile maxime și minime fiind de 1,97 și, respectiv, 1,37 mm. Greutatea medie umedă înregistrată a fost de 38,43 mg, cu maxime și minime de 63,06 și, respectiv, 24,14. Relația alometrică dintre greutatea umedă (WW) și lățimea capului (HW) este definită de $WW = 9.24 \times HW^{2.705}$ ($R^2 = 0.5858$).

Concluzie - Rezultatele noastre au arătat că rata de ingestie scade odată cu creșterea concentrației de zinc, dar nu au existat diferențe între cei doi timpi.

Larvele insectelor lotice ocupă aproape toate nivelurile trofice de consum și au o varietate de obiceiuri de hrănire, un metabolism rapid și cicluri de viață variabile, având astfel potențialul de a reflecta cu mare precizie atât aspectul spațial, cât și cel temporal al evoluției și efectelor substanțelor chimice asupra poluării apelor.

Revoluția industrială, procesele urbanizării comunităților umane și chimizarea excesivă a agriculturii au consecințe asupra condițiilor de viață umane și asupra economiei generale și a ecosistemelor. Consecința majoră este însă reprezentată de *poluare*.

Webografie:

- https://www.academia.edu/104351744/ASSESSMENT_OF_ZINC_EXPOSURE_DURATION_EFFECTS_ON_COLLECTOR_HYDROPSYCHIDS_FEEDING_RATE
- <https://www.scribd.com/document/125885575/1-Indicatori-Biologici-Ai-Poluarii-Apelor-Carte>

LECTURĂ TRANSDISCIPLINARĂ. NIVELURI DE REALITATE ÎN ROMANUL MODERNIST CAMIL PETRESCIAN.

prof. dr. NICOLETA ROTARU-TERTELEAC
LICEUL ENERGETIC CONSTANȚA

Max Bill, *Endless Loop*, 1956

<https://www.middelheimmuseum.be/en/page/max-bill-switzerland>

Spațiul cultural al modernității interbelice ne propune prin literatura lui Camil Petrescu o lecție de înțelegere a propriei paratopii de identitate, altfel spus, a imposibilei sale includeri în canoanele literare ale vremii, asumate drept condiție și cauză a creației artistice. Modul în care scriitorul își recunoaște „apartenența imposibilă” la câmpul literar pe care îl interpretează, dar la care nu aderă, îl definește drept un creator căutându-și locul în societate, în cultura și literatura perioadei interbelice. A fi paratopic înseamnă a acționa în *spații-frontieră*, pe care le generezi prin refuzul de a participa la specificul locului unde trăiești sau crezi. Paratopia sau locul imposibil, paradoxal este condiția pe care o afișează cu ostentație Camil Petrescu, din dorința de a provoca regândirea fundamentelor artistice ale culturii și literaturii vremii. Artistul refuză orice revendicare estetică, ocupând în dinamica culturii moderne o *poziție instabilă, paratopică, de apartenență fără rădăcini ideologice, prestabilite*.

A vedea *altfel* lumea înseamnă a o înțelege sub forma dinamicii întrebării deschise, ce pune în suspensie caracterul îndoielnic al lucrurilor analizate, pentru care se aduc simultan argumente pro și contra. *Viziunea interogativă asupra lumii* presupune o punere în criză a problemelor ei. Interogarea deschide calea cunoașterii, iar cunoașterea înseamnă creație obiectivată. Ca un adevărat actor, scriitorul *se dă în spectacol*, dăruind interpretării publicului propria spiritualitate. Marginalitatea, ce definește identitatea sa artistică, constă în distanțarea de canoanele estetice, simultan cu apropierea de fundamentul valoric al artei, capabil să reunifice spiritele creatoare.

Despre artist, în ipostaza sa de scriitor (folosim termenul cu accepția dată de Dominique Maingueneau, aceea de „actor al spațiului literar” (1), cu o traiectorie originală), Camil Petrescu ne propune o lecție de înțelegere a propriei *paratopii de identitate*, altfel spus, a imposibilei sale includeri în canoanele literare ale vremii, asumate drept condiție și cauză a creației artistice. Privit cu ironie de confrății de breaslă, fără a-și da seama de tendința anacronică de a „revoluționa” critica și literatura dramatică a vremii, Camil Petrescu își asumă metaforic gestul „despărțirii apelor”, imaginându-se a fi un Moise al teatrului românesc interbelic, ce înlocuiește toiagul divin cu tocul de scris, pentru a delimita valoarea de nonvaloare, verticalitatea artei de impostura codurilor estetice șablonarde. Efortul de a-și găsi drumul printre apele tulburi, pentru a ajunge la fundamentul solid al teatrului artistic, i-a adus scriitorului imaginea profetului solitar, vorbind în pustiul unei culturi, dorite ca o economie de experiențe fenomenologice.

După trauma războiului, scriitorul caută un mijloc eficient de a *alege* apele în cultură. Preluând, în spiritul autorului, sensul original al termenului „criză” (gr. *krisis*), cel de distingere, alegere, separare, putem afirma că, în plan cultural, autorul *pune în criză* formulele literare utilizate în epocă, contestându-le valabilitatea, cu scopul de a *regăsi fundamentele creației artistice*, într-o perioadă în care, mimetizarea în cultură devine o modalitate de adaptare, cu scopul de a supraviețui în conștiința publicului. Atitudinea de autoizolare în câmpul literar al epocii îi este indusă de respingerea frecventă a scrierilor sale, prin care încearcă impunerea unor convingeri artistice, menite să direcționeze valoric evoluția dialectică a culturii românești, printr-o critică de axiologie, opusă celei impresioniste. Atitudinea delimitativă îl plasează pe autor „în afara” epocii sale, făcându-l incomod pentru spiritele așa-zis creatoare ale epocii. Scriitorul înțelege că, numai prin

punerea în criză a ceea ce a devenit șablon în literatură, își poate constitui o identitate artistică, înscrisă în tradiția literară, respectiv, în memoria culturală a poporului său.

Putem denumi această poziționare a artistului în *interspațiul dintre locurile comune* ale literaturii cu termenul folosit de Dominique Maingueneau, „paratopie”. Modul în care scriitorul își recunoaște „apartenența imposibilă” la câmpul literar pe care îl interpretează, dar la care nu aderă, îl definește drept un creator căutându-și locul în societate, în cultura și literatura perioadei interbelice. A fi paratopic înseamnă a acționa în *spații-frontieră*, pe care le generezi prin refuzul de a participa la specificul locului unde trăiești sau crezi. Paratopia sau „locul imposibil, paradoxal” este condiția pe care o afișează cu ostentație Camil Petrescu, din dorința de a provoca regândirea fundamentelor artistice ale culturii și literaturii vremii. Ca metaforă topografică, paratopia descrie respingerea superficialității în artă. Prin atitudinea delimitativă cu care se *în-scrie* în societatea și în literatura interbelică, autorul își fixează condițiile creației artistice. Conform lingvistului francez, „paratopia, invariantă în principiu, ia diverse forme schimbătoare, dat fiind că exploatează faliile care nu încetează să se deschidă în societate.” (2) După război, susține scriitorul-combatant, lumea a început revizuirea valorilor prin examene de conștiință. Întoarcerea la analiza conștiinței presupune decodificarea tuturor măștilor și descoperirea unui nou limbaj, capabil să denumească noua realitate interioară, cea a „apartenenței fără rădăcini” (3). A accede la conștiința autoreflexivă este o modalitate necesară de readaptare la lumea transformată de război. Întoarcerea în sine însuși este metafora experienței hermeneutice, la care este așteptat să adere orice scriitor al vremii, conform convingerii lui Camil Petrescu, el neputându-se fixa cu adevărat în nicio formă estetică anterioară.

Paratopia de identitate – familială, sexuală sau socială – oferă toate cazurile de dizidență și marginalitate, literală sau metaforică: grupul meu nu este grupul meu. Precum banda lui Moebus, artistul, (omul și creatorul), capătă o singură față. Omul își întoarce privirea spre lumea sa interioară, pe care creatorul o interpretează artistic, revizuind valorile contemporane. Artistul își negociază o „apartenență parazită” (4) la lumea literară, pe care o respinge, dar, o și folosește ca material critic în articolele despre teatru. Cum „orice paratopie prezintă cel puțin apartenența și nonapartenența, imposibila includere într-o «topie»” (5), putem afirma că artistul își asumă consecințele poziției sale instabile în câmpul clișeizat al literaturii vremii, își recunoaște paratopia artistică drept sursă a tensiunilor iscate de articolele sale critice.

Camil Petrescu își asumă, precum exilatul, o *paratopie spațială* (locul său nu este locul lui, oriunde ar fi nu este niciodată într-un loc al său), dar și o *paratopie temporală*, bazată pe un anacronism: timpul său nu este timpul lui. Autorul recunoaște o *paratopie de identitate familială*, cea a orfanului, definită drept una dintre condițiile „identității” creatoare masculine. Faptul că de mic copil a crescut alături de bonă l-a determinat pe autor să pună sub semnul întrebării importanța genealogiei, motiv pentru care a încercat să își construiască o nouă „casă”, stabilă, prin opera sa. Trăind cu complexul rătăcitorului în căutarea de sine însuși, scriitorul nu se simte nicăieri acasă, poate doar pe front, acolo unde, solitară, conștiința este unicul spațiu intim. Artistul nu își revendică opera dramatică de la nicio estetică anterioară din necesitatea organică de a-și crea propriul fundament artistic, prin delimitări succesive. Absența imaginii paterne generează, în cazul scriitorului, nevoia configurării bazelor unei alte genealogii artistice.

Artistul trăiește o *paratopie de identitate fizică*, prin surzenia ce îl plasează la marginea cercurilor mondene, prin jena resimțită, mai mult chiar, îi complică existența socială. Absența auzului perfect îl face greu de suportat pentru necunoscuți. La nivelul operei, surzenia sa parțială l-a determinat să nu poată fi în totalitate receptiv la lumea exterioară, de aceea, printr-un proces compensatoriu, el dă glas, pentru că o „ascultă”, lumii interioare a conștiinței. Nu își găsește locul în societatea contemporană, în schimb, creează, pentru a-și delimita un spațiu propriu, dar paradoxal, care se constituie pe baza realității externe. Deși susține că nu poate „ieși” din sine însuși, artistul are totuși o cale de evadare din realitatea socială și culturală, unde se simte călău și victimă în același timp, aceasta fiind chiar elaborarea operei artistice, care generează și susține tensiunea marginalității asumate. În sens metaforic, opera repetă viața.

Paratopia de identitate socială se poate defini și în raport cu generația sa, de care autorul se simte „lovit pe la spate”, dar și în raport cu cea anterioară, cu care se confruntă ideologic. Autorul identifică punctele slabe ale „generației tinere” în care se simte integrat pe nedrept, deși, susține chiar el, scrisese deja șase piese, două volume de versuri, două de eseuri, două romane. Indiciile acestei generații de așa-ziși artiști sunt: cultul caligraficului ideologic, locvacitatea dialectică, lipsa sensului și a semnificațiilor, a orientărilor cruciale. Aceste vulnerabilități îl determină pe scriitor să își configureze statutul de *instanță creatoare insulară*, în marea tradiție literară. El devine paratopic, marginal, prin modul în care se sustrage ideologiilor estetice, orientându-se spre interpretarea sensului semnificațiilor.

Scriitorul nu pare a se integra nici prezentului, nici trecutului, ceea ce indică și o *paratopie temporală*, un timp închis din care nu poate ieși, dar, în care nici nu se poate include prin viziunea artistică asupra teatrului. Lumea socială și literară în care trăiește determină un permanent „duel” artistic, ce indică poziția-limită a scriitorului, dar și depășirea șabloanelor estetice, care transformaseră cultura într-o „topie” stabilă. Artistul pare a-și asuma rolul cavalerului rătăcitor, care, străbătând spațiul literaturii dominat de canoane estetice rigide, își transformă propria „rătăcire” într-un mod de a scrie. Enunțarea devine o formă de „nomadism” valorizat pozitiv, în sensul deschiderii permanente a spațiilor închistate ale esteticii literare. „Rătăcirea” poate fi o metaforă a experienței interogative care menține caracterul deschis al posibilității unui lucru de „a fi într-un fel sau altul”. Fără a dori să rămână blocat într-un anume cod estetic, artistul rătăcește în căutarea unor noi falii literare, nerevendicate ideologic, în care să își fundamenteze creația dramatică. În ipostaza cavalerului rătăcitor prin tradiția literară, artistul își asumă condiția ambivalentă a geniului nebun, al celui ce vede *altfel* realitatea, pentru că o înțelege *altfel*, adoptând o poziție de „frontieră” în lumea literară a epocii. Artistul caută nu numai revalorizarea artei, ci și configurarea propriei identități literare, încercând prin desfășurarea operei sale să-și definească un loc al său, un teritoriu paradoxal. Marginalizat de cei din breaslă, artistul își asumă autoexcluderea, prin menținerea poziției sale distante față de tiparele estetice. În cazul lui Camil Petrescu, *poziționarea persoanei în societate, cât și cea a scriitorului în câmpul literar sunt o consecință a creației sale artistice, dar și un motor de susținere a producției dramaturgului*. Artistul refuză orice revendicare estetică, ocupând în literatura vremii o *poziție instabilă, paratopică, de apartenență fără rădăcini ideologice, prestabilite*.

Pentru că *nu își află locul* nici în societate, nici în instituția literară, Camil Petrescu își exercită rolul de scriitor prin transformarea scrisului într-o „spovedanie publică” (6), o formă de a împărtăși ceea ce îi definește identitatea culturală. Scrisul devine o mărturisire de sine, ceea ce presupune ca artistul să se „deschidă” lectorilor, să se problematizeze, în încercarea de a-și delimita propriul orizont comprehensiv, pe baza căruia reconstruiește lumea din jurul său. Nevoia poziționării în lume și în literatură este motorul care îl determină pe artist să își construiască opera în așa măsură, încât ea să îi poată cuprinde și afirma statutul ambivalent, de marginal, aflat în căutarea centrului.

Actul de a scrie devine experiență interogativă intimă, prin care artistul se dăruiește lumii, de la care, la rândul său, solicită înțelegere, respectiv, un răspuns dat în direcția semantică deschisă de el. Ca formă de *hemografie*, scrisul devine în viziunea autorului o modalitate de a-și în-scrie personalitatea artistică în tradiția literară, căreia i se cedează, deoarece această activitate se produce cu consum de vitalitate. Prin scris, creatorul se metamorfozează în opera sa, care îl face durabil. Când se „spovedește” scriind, artistul își recunoaște *paratopia de identitate*, ce îl ține departe de orice asociere literară. Deși artistul susține că important este ce crede el însuși, prin spovedania publică, alege să se livreze pe deplin lectorilor, care vor interpreta viziunea sa integrală despre lumea conștiinței. Orice delimitare deschide o „falie” în estetica teatrală, pe care scrisul încearcă să o umple prin creație.

În consecință, *atitudinea interogativă este fundamentul creației artistice*, în viziunea artistului, întrucât ea înscrie pe cel ce întrebă în direcția unei cunoașteri, a unei abordări simultane și a ceea ce este pro, cât și a ceea ce este contra elementului interpretat. Autorul consideră că

situația de marginal în societate și în instituția literară este produsul atitudinii creative. Paratopia este o consecință a actului creator, că, numai scriind și delimitându-te, poți tranzita formulele câmpului literar, și, de asemenea, poți să te excluzi din cercurile literaturii create pe baza canoanelor estetice moștenite prin tradiție. Creația eliberează artistul de ceea ce îl delimitează de grupurile literare și îi definește identitatea artistică, dar, în același timp, ea generează și condiția paratopică în care se va structura. A interpreta ca paratopic destinul literar al lui Camil Petrescu echivalează cu parcurgerea unei experiențe hermeneutice, care nu ar fi posibilă fără activitatea interogativă ce direcționează răspunsul într-un anumit sens, într-o anumită perspectivă. „Survenirea unei întrebări sparge, oarecum, ființa aceluia ceva căruia i se adresează”, susține filozoful Hans-Georg Gadamer. (7) O viziune integrativă asupra existenței noastre complexe deschide calea spre explicarea și interpretarea „textului” lumii din perspectiva unității și a corespondenței dintre lumea materială și cea spirituală. Științele și disciplinele școlare dezvoltate din acestea își manifestă dreptul de a alege metodele, mijloacele prin care să evolueze: de la modelele logice, individualizate, la experiențele inter- și trans- atitudinile, care le deschid calea dialogului în scopul deslușirii unor soluții complexe la probleme globale.

Textul literar, ca manifestare exterioară a interiorului lumii în care și pe care o reflectă, poate fi explicat și interpretat din perspectiva îmbogățirii semnificațiilor acestuia prin interconectarea lor cu modele și metode interpretative specifice altor discipline (interdisciplinaritate), dar și prin transcenderea semantică a universului ficțional prin raportarea sa la problemele existențiale comune. Dacă în viziunea analitică tradițională, interpretarea textului literar era un scop în sine, prin rezistența și avântul criticii literare, în viziunea holistică asupra lumii și a literaturii, înțelegerea textului devine un mijloc de a ne deschide conștiințele spre înțelegerea multiplelor „niveluri de Realitate”, concept apăsător fizicianului specialist în teoria particulelor elementare, Basarab Nicolescu, fondatorul Centrului Internațional de Cercetări și Studii Transdisciplinare (Paris). De la separarea spațio-temporală în cunoaștere, conștiința actuală a hermeneutului se extinde spre un ansambru coerent de sisteme de interpretare multidimensională a Realității care se susțin reciproc. Un nou sistem de valori poate fi transmis prin interpretarea literaturii ca Subiect care *dialoghează* cu diferite domenii ale cunoașterii, în direcția stabilirii unor punți ce leagă textul literar ca Subiect- „vorbitor” cu Obiectul – „ascultător”, nivelurile de Realitate, necesare găsirii „locului interior”. (8)

Din această perspectivă integrativă asupra cunoașterii umane, propunem, pentru clasa a XII-a, în raport cu două dintre competențele generale prezente în programa actuală, anumite competențe specifice, capabile să determine o atitudine transdisciplinară asupra lumii și literaturii, care să declanșeze accesarea la un sens integrator, obținut prin toleranță, deschidere și dialog între domeniile cunoașterii. Să însemne poziția noastră o formă de „paratopie didactică”?

2. Comprehensiunea și interpretarea textelor

2.1. Lectura paratextului cu scopul conturării orizontului de așteptare al cititorului

Profesorul poate propune activități de învățare inter- și transdisciplinară:

- inițierea dialogului cu textul prin tehnica interogativă („De ce citim literatură?”), din perspectiva piramidei trebuințelor umane a lui A. M. Maslow;
- explicarea funcțiilor pragmatice de informare și convingere a elementelor paratextuale specifice textului literar (titlul, subtitlul, intertitlul, prefața, postfața, nota editorului, cuvântul înainte, note marginale, note de subsol, epigraful, ilustrația, textul de prezentare, supracoperta, jurnalul autorului);
- alegerea strategiei de lectură (consimțire la instalarea în ficțiune, interes față de forma de exprimare, operare de reveniri și întreruperi, explorarea atentă a locurilor strategice (introducerea, concluziile), elaborarea fișelor de lectură, sublinieri)
- receptarea unor creații muzicale, plastice în concordanță cu tema textului, codul estetic, contextul reprezentat;
- transpunerea teoriilor științifice (din fizică, chimie, matematică, biologie: teoria holografică, rolul central al membranei celulare în explicarea vieții, geometria neeuclidiană, teoria relativității

generale, raportul de aur, banda lui Moebius) în prelucrarea imaginativă/ figurativă a conținutului textului literar.

2.2. Activarea lecturii hermeneutice a textelor literare cu scopul modelării viziunii despre om și lume a cititorului

Activități de învățare selectate:

- exerciții de înțelegere a textului (tema, problematica textului, evenimente, trăiri) pornind de la întrebările: „Despre ce vorbește textul?”; „Care este conținutul textului?”, „Cum se structurează spațiul discursiv?” elemente, trăsături, relații - (prin sinteză, rezumat sau discurs parafrastic);
- exerciții de analiză a sensului textului, pornind de la întrebările: „Cum spune/ prezintă/ arată textul ceea ce spune?”, „Care sunt modalitățile lingvistice, discursive, textuale prin care se reprezintă universul textului?” (gen – instanțe discursive, perspective narative/ liric/ dramatice, specie, compoziția textului, strategii de reprezentare a spațiului diegetic/ liric/ dramatic – tipuri de imagini artistice, relațiile dintre ele, strategii de fixare a sensului textului prin hărți de sens);
- exerciții de interpretare a semnificațiilor parțiale ale textului prin lecturi succesive, hărți ale semnificațiilor;
- exerciții de aplicare a semnificațiilor identificate de cititor la cele expuse de autor/ critica literară; („Cum se raportează interpretarea elevului la cea autorizată și validată de specialiști?”)
- exerciții de evidențiere a relevanței semnificațiilor textelor literare pentru ajustarea viziunii despre lume a cititorului/ dezvoltarea sa personală/ manifestarea atitudinii colaborative, tolerante, deschise față de sine, de semenii, de natură;
- exerciții de interogare a aplicabilității ideologiilor estetice studiate (ex. romantism, simbolism, expresionism) în constituirea unui proiect sustenabil de viață, prin concilierea contradicțiilor, identificarea punților între opozițiile binare (atitudine transdisciplinară: transgresarea dualității) (ex. modalități de soluționare a conflictului ego - limite existențiale).

2.3. Corelarea operei literare cu arte și științe aparținând spațiului cultural național/ european/ universal

Activități de învățare sugerate:

- explicarea locului operei în planul sincron și diacronic al culturii naționale;
- identificarea unor legături/ corespondențe tematice, semantice, structurale între textul studiat și ideologii cultural-artistic/ teorii științifice, sisteme filozofice europene/ universale;
- realizarea unui proiect transdisciplinar (istorie, astronomie, biologie, matematică, limbă română, geografie, TIC, cultură civică) privind călătoria/ supraviețuirea în spații ficționale/ lumi posibile/ contrafactice/ dimensiuni paralele, pe baza conceptului transversal al imaginației (inventarea de noi mutări/ mișcări în cadrul unui joc de limbaj și urmărirea ultimelor consecințe ale acestora, regrupând informații ce păreau dispartate);
- exersarea analogiilor de tip interdisciplinar dintre „cronotopul” lui Bahtin (teoreticianul romanului polifonic) și „continuumul spațiu-timp” din teoria relativității generale a lui Einstein;- proiectarea seminarului socratic pe tema: „Clasicism/ romantism/ simbolism/ modernism/ postmodernism - proiect despre managerierea locului în lume” (= „a locului interior”) („niveluri de Realitate”, „niveluri de percepție” – concepte ale transdisciplinarității, aparținând lui Basarab Nicolescu) (stabilirea misiunii, viziunii, scopurilor și strategiilor de armonizare a ansamblului nivelurilor de Realitate într-o unitate deschisă: eu – lume – univers)

3. *Situarea în context a textelor studiate prin raportare la epocă sau la curente culturale/ literare*

3.1. Relaționarea literaturii române cu spațiul cultural european în scopul înțelegerii paradigmei identitate - alteritate

- argumentarea rolului culturii universale de spațiu comun/ factor de coagulare a comunicării și comuniunii spirituale între oameni specializați pe diferite domenii ale științei și tehnicii (dezbatere: ex. dezvoltarea proceselor metaforice ca modalitate de exprimare a cunoașterii în expansiune; metafora câmpului cuantic pentru ideea globalizării în cultură (Solomon Marcus); „jocul de șah” ca

metaforă a limbajului uman (Ferdinand de Saussure); metafora „spațiului de frontieră” pentru cultura română și conceptul transdisciplinar al „paradoxului apartenenței” (Sorin Alexandrescu);

- argumentarea rolului comunicării interculturale în validarea amprentei naționale a culturii române în ansamblul interacțiunilor ei europene (studii de caz: ex. Constantin Brâncuși, Emil Cioran, Eugen Ionescu, Mircea Eliade)

- exersarea unui training intercultural cu elevi străini, evidențiind componentele identității culturale în diacronia literaturii române (atitudini și valori comune, comportament cultural specific)

3.2. Relaționarea literaturii române cu timpul cultural european în scopul înțelegerii paradigmei continuitate - discontinuitate

- compararea perspectivei „organice” a evoluției spiritului științific european (metafora botanică a „altoirii” – H.-R. Patapievici) cu perspectiva „mecanicistă” a revoluției spiritului științific românesc (metafora „aruncării la coș”);

- exerciții de explicitare a metaforei „recuperării timpului pierdut” pentru cultura română și a conceptului transversal - „paradoxul simultaneității” (Sorin Alexandrescu), similar particulei-undă în fizica cuantică; raportul de continuitate- discontinuitate dintre teoria maioreșciană a „formelor fără fond” și teoria sincronismului lovinescian explicat interdisciplinar prin raportul dintre geometria euclidiană și geometria neeuclidiană.

3.3. Relaționarea literaturii române cu structurile mentalitare europene în scopul dialogului intercultural sustenabil

- explicitarea influenței canonului estetic bizantin în evoluția formelor literare românești (ex. personajele istorice sadoveniene, dorința de păstrare a unității naționale la L. Rebreanu, fascinația lumii nobiliare pierdute la Mateiu Caragiale)

- argumentarea vocației transdisciplinare a literaturii române de a armoniza fără fuziune/ „a tolera” structuri mentalitare rurale ce susțin folclorul cu modelele europene ale culturii scrise (studii de caz: Mihai Eminescu, Lucian Blaga);

- analiza relațiilor dintre opera studiată și contextul cultural, tehnico-științific, social-politic, național și european, în care aceasta apare, cu evidențierea unui structuri mentalitare comune.

Bibliografie:

1. Maingueneau, Dominique, *Discursul literar: paratopie și scenă de enunțare*, Iași, Institutul European, 2007, pp. 106-131.
2. *Op.cit.*, p. 93.
3. *Op.cit.*, p. 95.
4. *Op.cit.*, p. 92.
5. *Op.cit.*, p. 106.
6. Petrescu, Camil, *Scriitorii între ei*, în „Opinii și atitudini”, București, Editura Pentru Literatură, 1962, p. 171.
7. Gadamer, Hans-Georg, „Preeminența hermeneutică a întrebării” în *Adevăr și metodă*, București, Editura Teora, 2001, p. 274.
8. Nicolescu, Basarab, *De la Isarlik la Valea Uimirii*, București, Editura Curtea Veche, 2011, p.130.

ROMANTISM – SIMBOLISM DIN PERSPECTIVA GÂNDIRII CRITICE

Prof. dr. NICOLETA ROTARU-TERTELEAC
LICEUL ENERGETIC CONSTANȚA

Motto: „M-am întrebat de multe ori de ce copilul care ne asaltează cu întrebări înainte de a ajunge la vârsta școlară își cenzurează tendința interogativă de îndată ce pășește pragul școlii. Nu cumva întrebarea a fost văzută ca un act de indisciplină? Nu cumva manualele școlare, atitudinea unor profesori dau o atenție insuficientă educării capacității de a întreba? (...) Am în vedere componenta ludică esențială în procesul de învățare a oricărei discipline. Ea se manifestă, de exemplu, în faptul că avem dreptul să eșuăm în unele încercări, avem dreptul să greșim, iar greșelile sunt, de multe ori, extraordinare surse de creativitate.”

(Solomon Marcus, *Paradigme universale*)

Unitatea de învățare: Curente culturale/ literare (modernism, tradiționalism, orientări avangardiste, postmodernism) – context social-politic, cultural, evenimentțial

Subiectul lecției: Sinteză: romantism - simbolism din perspectiva gândirii critice

Competențe specifice:

2.4. Folosirea unor modalități diverse de înțelegere și de interpretare a textelor literare studiate

3.1. Analiza relațiilor dintre o operă studiată și contextul cultural în care a apărut aceasta

3.2. Compararea unor argumente diferite pentru formularea judecăților proprii

Obiective operaționale:

a. cognitive: 1. să delimiteze structuri estetice specifice romantismului și simbolismului pe texte date;

2. să aplice elemente ale celor două ideologii estetice în structurarea unui plan utilitar;

3. să supună evaluării ideile și convingerile proprii, în scopul fundamentării lor practice;

b. afective: 1. dezvoltarea interesului față de elaborarea unor soluții, de cooperarea constructivă pentru rezolvarea oricăror probleme de viață

2. manifestarea toleranței, a flexibilității și a respectului față de ideile altora, acceptându-le/respingându-le pe bază de argumente

MOMENTELE LECȚIEI:

1. CAPTAREA ATENȚIEI

2. ENUNȚAREA OBIECTIVELOR

ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 1. CUNOAȘTERE

DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR

„PĂLĂRIA ROȘIE” = GÂNDIRE AFECTIVĂ

Demers hermeneutic de tip interogativ:

○ Cât de des vă comparați cu cei din grupul vostru de prieteni?

„Tot timpul vieții, fie că știm sau nu, ne comparăm cu ceilalți. Ce poziție ocup în lume în raport cu cei pe care viața mi-i scoate în cale?” (Liiceanu: 2013, 73)

○ Preferați să identificați asemănările sau deosebirile în raport cu ceilalți? Argumentați, luând în calcul beneficiile și riscurile!

„Cum mă deosebesc de ceilalți? Această obsesie concurențială este (...) o formă a „căderii” în trăirea neautentică a ființei mele comunitare. (...) Iar «grija de a păstra distanța» ia fie forma recuperării distanței, în cazul în care rămân în urma celorlalți, fie, dacă sunt mai presus de ceilalți, a strădaniei de a păstra această distanță. (...) Întâlnirea cu egalul sau superiorul sfârșește fie în iubire, trecând prin admirație, fie în ură, trecând prin invidie.” (Liiceanu: 2013, 74-75)

- Lecție de viață oferită de personajul Iona al lui Marin Sorescu:

„Un sfert din viață îl pierdem făcând legături. Tot felul de legături între idei, între fluturi, între lucruri și praf. Totul decurge așa de repede, și noi tot mai facem legături între subiect și predicat. Trebuie să-i dăm drum vieții, așa cum ne vine exact, să nu mai încercăm să facem legături care nu țin. De când spun cuvinte fără șir, simt că-mi recuperez ani frumoși din viață.” (2003, 40)

Demers explicativ: Se propune elevilor un exercițiu de imaginație, cu scopul dezvoltării gândirii critice: ca designeri de interior, vor avea de amenajat o cafenea literară, de recreat decorurile, atmosfera, atitudinea specifice esteticii romantismului/ simbolismului. În acest scop, reprezentantul echipei solicită o ședință de lucru, precizându-și motivația (de ce este importantă ședința?) și obiectivele (ce cunoștințe/ semnificații vor fi explorate; ce utilitate practică vor avea ele?). Pentru a se elimina „obsesia concurențială” neproductivă, fiecare grup format (prin împărțirea prealabilă a clasei) adoptă un „rol” specific, în concordanță cu o direcție de gândire din cele șase „pălării gânditoare” (de Bono, 2007). Astfel, subiectul este explorat din diverse puncte de vedere, puse în paralel, evitându-se discuțiile contradictorii. Elevii sunt încurajați să se grupeze în șase grupe, în funcție de preferința pentru una dintre cele șase culori ale „pălăriilor gânditoare”.

- Prin metoda brainstorming, se caută comportamentele necesare succesului în viață. Prof. univ. dr. Daniel David, director al International Institute for the Advanced Studies of Psychotherapy and Applied Mental Health, ne oferă:

„Un scurt ghid pentru fericire: (...) fericirea este o trăire emoțională pozitivă față de propria viață; trebuie să fii:

- (1) mulțumit de trecut; → CUM? Spune: Te iert!, Iartă-mă!, Mulțumesc!, Te iubesc!
- (2) (cât mai) bucuros în prezent; → CUM? „(1) Trebuie să faci lucruri care îți produc plăcere. (...) (2) trebuie să-ți formulezi dorințe realiste,
- (3) optimist față de viitor.” (Daniel: 2014, 19) care corespund punctelor tari pe care le ai ca individ, în termeni raționali (*good life*). (...) (3) ↓
Trebuie să ai o grilă de valori explicite care să susțină dezvoltarea unor relații transcendente (de
CUM? ex., Dumnezeu, umanitate, ființe superioare, univers).” (David: 2014, 20-21)

„Fixează-ți scopuri pro-sociale, care corespund unui ideal cultural din mediul din care faci parte, apoi, (2) elaborează planuri pentru atingerea lor și (3) încearcă să le implementezi, urmând aceste planuri și așteptându-te să obții rezultatele dorite.” (David: 2014, 21-22)

3. ACTUALIZAREA INFORMAȚIILOR-ANCORĂ ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 2. ÎNȚELEGERE) DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR „PĂLĂRIA ROȘIE” = GÂNDIRE AFECTIVĂ

- Grupul ce poartă „pălăria roșie”:
 - Sarcină: de identificat STAREA DE SPIRIT comună, specifică ambelor ideologii estetice: romantică și simbolistă;
 - condiții prealabile: de cunoscut particularitățile literare ale romantismului și simbolismului;
 - resurse materiale (două tablouri ale pictorului englez, William Turner).

Furtuna, William Turner, 1823

Pescari pe mare, William Turner, 1796

<https://www.wikiart.org/en/william-turner/a-storm-shipwreck>

<https://www.artworkonly.com/famous-art-pt2/fisherman-at-sea-by-jmw-turner->

- Se precizează starea emoțională indusă de tablourile prezentate. Analizându-se liniile, formele, culorile, se recunosc elementele esteticii romantice, respectiv, simboliste.
STARE DE REVOLTĂ, ÎNCRÂNCENARE STARE DE MISTER, VOLUPTATE A MORȚII

ROMANTISM → STARE COMUNĂ DE NELINIȘTE ← SIMBOLISM

- Se numește un posibil beneficiu al experimentării unor trăiri sufletești în fața unui tablou: empatizarea cu ceea ce este frumos; creșterea stimei de sine; conștientizarea propriei valori.
Demers interogativ: Care este valoarea pusă în pericol și reprezentată în ambele tablouri, fapt ce declanșează la receptor starea de neliniște?

viața însăși/ supraviețuirea → se tentează limita existențială → Indicați textul dramatic în care personajul încearcă depășirea limitelor date: *Iona* de Marin Sorescu (2003, 36):

„(Chibzuind) Și eu trebuie să-mi văd de ale mele. (Scoate cuțitul și pe panoul din fundul scenei începe să-și taie un fel de fereastră.) Dacă nu există ferestre, ele trebuie inventate. (Scapă cuțitul jos, dă să-l ridice, apoi se răzgândește.) Dar unghiile? De ce mi-au crescut ca la vii, și nu la morți? (Zgârie cu unghiile de la mâna dreaptă locul început cu cuțitul. Se aude un „hârș”, apoi un zgomot ca de ferăstrău.) Parcă sunt cuțite! Cu zece cuțite stăm altfel de vorbă. (Începe să lucreze cu amândouă mâinile, degajat, ca și când ar trage la două ferăstraie.) (...) Și în loc de mine sunt tot o unghie. Una puternică, neîmblânzită, ca de la piciorul lui Dumnezeu. O unghie care sparge încălțăminte și iese afară la lume ca o sabie goală.”

- Ce rol au **limitele** în viața socială a oricărui om? → rolul unor „ispitiri” (Noica: 1987, 220-223) - semnificații:

1. **încercări** care ne scot din cercul dat, din matcă, strădaniile făcute cu scopul de a căuta, de a înțelege, cutezanța de a provoca lumea, orgoliul de a înfrunta oamenii, destinul, măsurarea a puterilor, probarea autenticității lucrurilor;

2. **„încercuiri”** = suferințe, ademeniri cu scopul experimentării omului, al lămuririi, al cunoașterii vieții
scopul final al încercărilor/ ispitirilor = „arătarea” adevărului unui om, unui lucru, lămurirea sa;

„(Privind acvariul, apoi marea) Apa asta e plină de **nade**, tot felul de nade frumoase colorate. Noi, peștii, înotăm printre ele, atât de repede, încât părem gălăgioși. Visul nostru de aur e să înghițim una, bineînțeles, pe cea mai mare. Ne punem în gând o fericire, o speranță, în sfârșit, ceva frumos, dar peste câteva clipe observăm mirați că ni s-a terminat apa.” (*Iona*, Marin Sorescu: 2003, 19)

- raporturile omului cu limitele asumate îi definesc valoarea existențială => limitele „încercate”/ „provocate” devin **„hotare”** identitare = granițe care nu despart, ci deschid noi orizonturi de cunoaștere:

„Hotarul e tot ce e mai superficial, la prima vedere: este ca pielea ta, ca numele tău. Te delimitezi prin hotar, dar nici nu-ți trece prin minte că, în felul acesta, te și definești. Îți primești, uneori îți schimbi, sau lași ca alții să-ți schimbe numele, fără să simți, în prima clipă, că prin denumire îți determini esența, codul tău intim. (...) Ești acolo unde îți sunt granițele (...) sau mai degrabă: conturul tău este și conținutul tău de viață.” (Noica: 1987, 168-169)

limitele asumate = „hotarele” definite dau sens, direcție destinului uman, îl orientează spre valoare

= „hotarele” axiologice devin criteriile de evaluare a hotărârilor luate
(a(-și) pune hotare= a (se) hotărî, a deschide, a

iniția aventuri spirituale) =>

- „HOTARUL” ARE VALENȚE SACRE: PRIN EXTINDERE, ASIGURĂ REGENERAREA CONTINUĂ A FIINȚEI UMANE.

„HOTARUL” TRANSFIGUREAZĂ SPIRITUAL OMUL, PENTRU CĂ VINE DIN INTERIORUL SĂU, DÂNDU-I CONTUR VIEȚII. („Căci unde-ajunge nu-i hotar,/ Nici ochi spre a cunoaște,/ Și vremea-ncearcă în zadar/ Din goluri a se naște”. (*Luceafărul*, Mihai Eminescu)

4. DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 4. ANALIZĂ)
DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR
„PĂLĂRIA ALBĂ” = GÂNDIRE OBIECTIVĂ

Grupul care poartă „pălăria albă”

sarcină: să discute planul de acțiune, prin construirea unor întrebări de direcție, vizând căutarea și prezentarea informației:

- Care sunt informațiile de care avem nevoie pentru a realiza o cafea, combinând elemente din ambele curente estetice: romantismul și simbolismul?
- De unde putem obține informații riguroase? (ex. Virgil Nemoianu, Nicolae Manolescu)
- Care sunt mijloacele pentru prelucrarea informației necesare? → întocmirea „hărților conceptuale”/ metoda ciorchinelui
 - condiții prealabile: de cunoscut particularitățile literare ale romantismului și simbolismului;
 - resurse materiale (sculpturi aparținând lui Pierre Puget și Gheorghe Leonida).

ROMANTISM	SIMBOLISM
<ul style="list-style-type: none"> ○ curent literar-artistic/ Anglia, Germania, Franța/ sfârșitul sec. al XVIII-lea – jumătatea sec. al XIX-lea/ reacție la clasicism ○ program estetic în prefața la drama <i>Cromwell</i> (1827) – V. Hugo ○ primează sensibilitatea și fantezia creatoare asupra rațiunii ○ Virgil Nemoianu, <i>The Taming of Romanticism</i> High Romanticism (1790 – 1815) Biedermaier Romanticism (1815 – 1848) <p>vizionarism, radicalism ideologic, militantism, intimism, idilism, integrarea contrariilor, moralitate, socialitate, ironie, misticism, intensitate pasională, resemnare, pasiuni temperate</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Nicolae Manolescu, <i>Istoria critică a literaturii române</i> <p>romantismul românesc între 1830 (Cârlova) – 1889 (Eminescu) - aparține perioadei Biedermaier Romanticism - artă cu mesaj social</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ curent literar-artistic/ Franța, Germania, Anglia/ a doua jumătate a sec. al XIX-lea – Primul Război Mondial/ reacție la virtuozitatea rece, solemnă a parnasianismului, la retorismul și patetismul romantic/ Franța, Belgia ○ manifest literar – „Simbolismul” (1886) – Jean Moréas ○ intuiția = instrument de cunoaștere transrațională ○ promovează un concept modern de poezie (= lirism) ○ ideea fundamentală – între microcosmos (eul liric) și macrocosmos (lume, natură, cosmos), între domeniile senzoriale ale lumii concrete există corespondențe (analogii secrete) ○ ideologie idealistă (fenomenele concrete sunt aparențe sensibile aflate în corespondențe ezoterice cu Ideile primordiale); ○ Instrumentalismul – formă radicală a simbolismului; în 1886, René Ghil lansează teoria „instrumentației verbale”, căutând corespondențele cromatice și sonore ale tuturor literelor alfabetului.

- program estetic în „Introducere” la *Dacia literară* (1840) - Mihail Kogălniceanu pledează pentru o literatură cu specific național, având ca surse de inspirație: natura patriei, folclorul autohton, istoria națională

CRITERIILE CLASICE ALE POETICULUI

- Versificația și *mimesisul* → oricărei teme/ atitudini → poezie amplă, accesibilă unei categorii largi de cititori (poezii descriptive, alegorice, satirice, lirice, epice, filozofice);
- Ornamentele stilistice previzibile exprimă în mod declarativ, rațional, sentimente comune; predomină alegoria într-un univers coerent structurat și simbolurile univoc descifrabile;
- Căutarea adevărului (didacticism), prin imitație și inspirație;
- N. Manolescu (1987, 122): „claritate

mimetică”, „raționalitate”, „limbajul ornamental”, „comoditatea unei versificări regulate”;

Romantismul = „preludiu al modernității”, prin „depășirea schemelor clasice, a imobilismului în primul rând, prin apropierea de natură, de sensibilitatea vie și de individualitate; solitudinea morală, atmosfera stranie, insolită; oniric și (...) vizionarismul subiectiv, ireductibil: în sfârșit, antimimesisul și cultivarea sufletului muzical și liric.” (Manolescu: 1987, 142) *Perseu și Andromeda* (1684), Pierre Puget https://fr.wikipedia.org/wiki/Pierre_Puget

CRITERIILE MODERNE ALE POETICULUI

- lirismul = vibrație (restul fulgurant al combustiei sufletești);
- „puritatea” = poezie antimimetică, atrasă de absolutul misterios
- limbaj sugestiv, nenotional, muzical, vibrant, concis, elitist,
- exprimând stări lăuntrice inefabile, irepetabile, difuze, imprecise
- versul liber sugerând intuirea esenței misterioase a eului contopit cu lumea poetică (impresiile lucrurilor în sensibilitatea creatoare)

Simbolismul = poezie de cunoaștere prin intuiție a misterului universului imaterial; interesat de corespondența artelor (pictura impresionistă, acordurile disonante wagneriene), științele oculte, filozofie, subconștient; limbajul sugestiv, bazat pe simboluri plurivalente, comunică misterioasele conivențe între micro- și macrocosmos și exprimă cunoașterea orfică, modelatoare a universului; misterul lumii sugerat prin categorii negative (straniul, grotescul, neantul, agonia, spaima, sfâșierea, transcendența goală)

Prometeu (1930), Gheorghe Leonida artindex.ro/2012/05/16/leonida-gheorghe

5. OBȚINEREA PERFORMANȚEI
ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 4. ANALIZĂ)
DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR
„PĂLĂRIA GALBENĂ” = GÂNDIRE POZITIVĂ

- Grupul care poartă „pălăria galbenă”
 - Sarcini:
 - să exploreze beneficiile și utilitatea practică a valorilor existențiale promovate de romantism;
 - să explice în textul dat propunerile, sugestiile, ideile gândirii constructive eminesciene;
 - să definească „propunerea de lume” aparținând romantismului;
 - condiții prealabile: de cunoscut retorica romantică din *Luceafărul* – Mihai Eminescu;
 - resurse materiale (textul poetic).

ROMANTISMUL – PROIECT DESPRE „MANAGERIEREA LOCULUI ÎN LUME (= A LOCULUI INTERIOR)”

„Pentru mine, găsierea locului [interior] este un proces cosmic. Ființa umană se situează într-un ansamblu, nu este dispartat, nu este localizat (...). Este o dimensiune cosmică, trebuie să mă situez față de mine, față de ceilalți, față de cultura mea, față de culturile pe care le-am întâlnit în viața mea, față de știință, față de filozofie.” (Basarab Nicolescu, *De la Isarlik la Valea Uimirii*)

- VIZIUNEA: revalorizarea unicității, a irepetabilității ființei umane prin deschiderea ei către sinele plenar și către universal
- MISIUNEA: insurecția conștiinței artistice, a libertății intrinseci împotriva valorilor prestabilite, într-un univers mereu schimbător
- ȚINTE (SCOPURI): punctul sortit să devină cerc = expandarea subiectivității la dimensiuni cosmice, prin „nemarginile” gândirii („Pe mine, mie, redă-mă!” *Odă (în metru antic)*, Mihai Eminescu)
- STRATEGII:
 - respingerea constrângerilor formale;
 - exacerbarea intelectului intuitiv, a sensibilității, a fanteziei creatoare;
- lumea ca paradigmă a mișcării și a „dorului nemărginit” = devenire continuă până la armonizarea contrariilor = viziune dinamică asupra lumii
 - atitudine estetică dionisiacă față de viață (freamăt interior, tensiune, revoltă)
 - exprimarea subiectivă a ceea ce este particular, accidental în condiția umană (firile excepționale, geniul, inadaptatul, răzvrătitul, visătorul)

„- Din sfera mea venii cu greu „- Din sfera mea venii cu greu
Ca să-ți urmez chemarea, Ca să te-ascult ș-acuma,
Iar cerul este tatăl meu Și soarele e tatăl meu,
Și mumă-mea e marea. Iar noaptea-mi este mumă.”

Ca în cămara ta să vin,
Să te privesc de-aproape,
Am coborât cu-al meu senin
Și m-am născut din ape.”

- „natura dilematică a eminescianismului” = „dilematica oscilație a umanului, (...) sfâșiat între aspirația pură către integrarea cosmică și dorința firească de împlinire în viața pământească. Pornind de la această dilemă dramatică, eul poetului își va multiplica ipostazele imaginare.” (Marin Mincu: 1978, XVI)
structura antitetice a cadrului poetic romantic natura duală a instanței lirice, *Luceafărul*
principiului antitetic de constituire a lumii și a sufletului romantic
- estetica romantică: dinamica formelor → „sfera mea” vs „cămara” = infinitul celest (sfera) vs finitul material (cubul) („pe suprafața sferei toate punctele se află în aceeași situație, nu se poate opera nicio preferință, nu există puncte marginale și puncte centrale” vs „suprafața cubului are

„marginii”, are muchii și vârfuri, deci puncte „privilegiate” (Marcus: 2011, 817-818) → *Lectia despre cub* de Nichita Stănescu („Se ia o bucată de piatră,/ se cioplește cu o daltă de sânge,/ se lustruiește cu ochiul lui Homer,/ se răzuiește cu raze/ până cubul iese perfect./ După aceea se sărută de nenumărate ori cubul/ cu gura ta, cu gura altora/ și mai ales cu gura infantei./ După aceea se ia un ciocan/ și brusc se fărâmă un colț de-al cubului./ Toți, dar absolut toți zice-vor:/ - Ce cub perfect ar fi fost acesta/ de n-ar fi avut un colț sfărâmat!”) → spațialitatea lumii romantice se construiește pe verticală („am coborât” „să te privesc de-aproape”): apropiere – depărtare (Luceafărul are libertatea demiurgică de a realiza o mișcare descendentă a privirii: se apropie de „cămara”/ conștiința fetei de împărat = intenție de valorizare, de contagiune transcendentă a „lumii de jos”, de intrare în rezonanță cu dimensiunea umană.

→ „sfera” = simbolul totalității, al perfecțiunii, al simetriei, armoniei → model cosmologic platonician

→ „cămara” = simbolul spațiului închis, tainic, păstrător al

bogățiilor sufletești, al harului primit

➤ estetica romantică: loc la înfruntării antinomiilor/ al „dorului nemărginit” (ca „lume a începuturilor”, Noica: 1987, 208)

- „privire” („Să te privesc de-aproape”) vs „chemare” („Ca să-ți urmez chemarea”) = observare, înțelegere vs ispitire, seducere
- dimensiunea semiotică a chemării fetei adresate Luceafărului = trasarea unei „urme” care să facă posibilă comunicarea celor două lumi diferite → Luceafărul se orientează pe „urmele” chemării cu ajutorul „privirii” (= calea de urmat, capabilă să conecteze celestul și teluricul; călătoria gândului într-o lume a curgerii timpului pe „urmele” universului) → gândul/cunoașterea absolută este ispășită (încercată, încercuită, atrasă, fascinată, provocată la „germinare” prin intenționalitate); cu ajutorul „privirii”, Luceafărul își toarce ghemul gândului către înțelegerea „lumii de jos”, a existenței umane. Actantul poetic își întoarce „privirea” către umanitatea superioară (fata de împărat) pentru a „cumineca” „în sânul a ceva întru ceva” (Noica: 1987, 189) cu aceasta, întrucât există un rest semantic ce poate fi împărțit. Prin „privire”, vocile lirice, semne indiciale pentru lumea celestă și cea telurică, pot „cumineca” subînțelesurile, altfel spus, punțile semantice unificatoare și integratoare ale celor două niveluri existențiale. „Chemarea” adresată de fata de împărat îndeplinește rolul unui actant poetic mediator al celor două planuri antinomice: cosmic – uman, prin forma de putere a seducerii, respectiv, cel de a te „lua deoparte” și a „te duce în partea în care vrea el” (Liiceanu: 2013, 155).
- dimensiunea pragmatică a „privirii”: ea „lămurește” instanța enunțătoare despre adevărul obiectului contemplat; „lămurirea” înseamnă mai mult decât cunoașterea unui fapt (Noica: 1987, 256-260): înseamnă „purificarea”, „curățarea”, „limpezirea” prin foc a gândului de toate reziduurile, precum „lamura (lat. lamina – bara, placa de aur, argint)”; înseamnă „cufundarea omului întreg, în ceea ce a făcut doar mintea lui”, respectiv, transfigurarea integrală a celui lămurit.
- „privirea” asupra lumii telurice are, la Eminescu, o „natură holografică”, apreciază matematicianul și semioticianul, Solomon Marcus:
„Într-o atare viziune, partea recuperează întregul, individul își asumă întreaga omenire, clipa răspunde pentru eternitate, prezentul încorporează atât trecutul, cât și viitorul. (...) privirea preia holografic întreaga noastră viață spirituală, o rezumă și o esențializează, îi dă expresie și o comunică. Întregul repertoriu de acțiuni ale privirii, de la privirea care ucide până la aceea care fascinează și seduce, este prezent în opera poetului.” (2011, 828-829)
- „privirea” coborâtă a Luceafărului către fata de împărat devine o viziune holografică asupra lumii, existând „o deplină concordanță între om și univers, primul asumându-și holografic pe cel de-al doilea” (Marcus, 832), în sensul încercării de a ieși din limitele date.
- „privirea” Luceafărului echivalează cu „fenomenul de înfășurare” a condiției umane, specific holografiei:

„Holograma este numai o imagine fixă a unei stări de mișcare care s-ar putea numi holomișcare și ale cărei mișcări de bază sunt plierea și desfășurarea. Atomii, celulele, omul, orice existență sunt forme de holomișcare. În perspectiva holomișcării, întregul timp se află în fiecare moment. Conștiința noastră este un aspect al holomișcării. Însă noi ne aflăm incluși în holomișcare, deci nu putem interacționa cu ea. (Marcus, 825)

- Ipostaza neptunică și cea plutoniană a Luceafărului sunt „întru”-chipări ale energiei creatoare (lumina primordială „este în” și „merge către” a prinde chip, formă, contur nou). „Chipul” angelic și cel demonic al Luceafărului sunt deschideri ale luminii originare spre noi plămăuiri cosmice.

La cunoașterea acestor „întruchipări” ale luminii cosmice inițiale aspiră omenescul. „Chipul” ambivalent al Luceafărului descrie esența sa de prototip, ce contopește durerea cu voluptatea privirii, în forma dorului de infinit al ființei umane.

- Care sunt beneficiile „proiectului de lume” din *Luceafărul*, în ceea ce privește raportarea adecvată a omului la limitele realității date?

„VEDEREA” EMINESCIANĂ ASUPRA LUMII = VIZIUNE HOLOGRAFICĂ, SPECIFICĂ SPAȚIULUI COMPENSATORIU

Masa tăcerii, Constantin Brâncuși, 1937 (Brâncuși: „Linia Mesei tăcerii... vă sugerează curbura închisă a cercului care adună, unește și apropie...” (Zărnescu, 1980, 142)

brancusi.1dez.com/opere/Masa-tacerii.html

„Un singur om implică întreaga rasă umană („Nu știi că atingând pe-un Singur om/ I-atingi pe toți?”). Eminescu este partea care recuperează întregul, clipa care controlează eternitatea, locul care rezumă universul. Holografia este o nouă față a metonimiei, care se instaurează astfel cu aceeași autoritate ca și metafora. (...) Principiul holografic afirmă capacitatea localului (individualului) de a da seama (în anumite condiții) despre globalitate. Universul se reflectă într-o picătură de

apă, eternitatea este solidară cu

clipa. (...) În frumoasa tradiție a marilor mituri ale omenirii, Eminescu a proiectat ființa umană într-o perspectivă cosmică. (...) Prin om, universul se privește pe sine.” (Marcus: 2011, 836-842)

Structura imaginarului poetic din *Luceafărul* = spațio-temporalitate holografică

* „fata de împărat” – stare de excepționalitate a condiției umane
→ posedă conștiința omului care își înțelege poziția izolată, limitată (metafora „fereastrei” palatului părintesc = „marginile” condiției umane – funcționalitate bivalentă: blestem (închidere în materialitate) și binecuvântare (deschidere către cunoașterea universală); „fereastra” = hologramă a dorului de lumea și a luminii începuturilor
* „negrul castel” → condiția umană izolată de absența luminii „lămuritoare”, purificatoare, înțelegătoare a principiilor universale
* „visul” fetei = sete de experiență și de real (sacru);

* „Luceafărul” – descendență uraniană saturată de sacralitate („cerul”, „soarele”, „noaptea”, „apele” primordiale)
→ revelarea transcendenței ca modalitate de a fi inaccesibil, etern, infinit, puternic, aparținând „înaltului” → existența cosmică = o „introducere la dor” (Noica) = deschiderea spiritului spre cunoașterea integrativă universală; tensiunea regenerării prin iubire; lumina celestă – pliere și desfășurare
* „palate de mărgean” → hierofanie a voinței creatoare a Universului
* călătoria inițiativă la Demiurg = manifestare a voinței sacre; dorul de regăsire a arhetipului regenerativ; revelator al secretelor de natură metafizică: menținerea ordinii, a echilibrului între nivelurile cosmice

6. ASIGURAREA FEED-BACKULUI

ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 5. SINTEZĂ) DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR „PĂLĂRIA NEAGRĂ” = GÂNDIRE PRUDENTĂ

Impresie, răsărit de soare (1872), Claude Monet

www.picturicelebre.ro/index.php?cPath=58

Sarcini de lucru:

- să exploreze elementele neprofitabile, anacronice ale ideologiei estetice simboliste;
- să explice nepotrivirile dintre ideile bacoviene despre lume și cele ale tinerilor actuali;
- să evidențieze riscurile „proiectului de lume”

aparținând simbolismului;

- condiții prealabile: de cunoscut retorica simbolistă din *Plumb* – George Bacovia;
- resurse materiale (textul poetic);

SIMBOLISMUL – PROIECT DESPRE „HIPERTROFIA LIRISMULUI”

- VIZIUNE DE TIP IDEALIST: fenomenele concrete sunt aparențe sensibile aflate în corespondențe ezoterice cu Ideile primordiale
- MISIUNEA: poetul să fie modelator al universului prin cuvânt, să reinstituie cunoașterea de tip orfic, printr-o gândire analogică; poezia să devină instrument de cunoaștere metafizică a realității transcendente, dincolo de aparențe; să asculte muzicalitatea interioară, făcând referire la un univers de pură idealitate, la „impresiile” obiectelor în sensibilitatea ex-staziată, ascultată „cu urechea spiritului”.
- ȚINTE (SCOPURI): eliberarea poeziei de reguli; singularizarea fiecărui poet în raport cu ceilalți; dialogul artelor; folosirea intuiției ca instrument de cunoaștere a esenței absolute a universului inefabil.
- STRATEGII:
 - centrarea discursului liric pe o temă-nucleu, dezvoltată printr-o tehnică a contrapunctului;
 - ermetizarea mesajului liric prin încriptarea obiectului poetic și accentuarea misterului său, prin eliminarea plasticității;
 - exprimarea corespondențelor ascunse între micro- și macrocosmos, prin utilizarea sugestiei, a simbolului plurivalent, a sinesteziei, ce rezumă complicitățile secrete între sunet, culoare și parfum;
 - redescoperirea „esteticii urâtului”, a viziunii negative, prin „obiecte” lirice precum: grotescul, dizgrațiosul, straniul, anormalul;
 - poetizarea reveriei incerte, a sesibilității difuze, care transformă realitatea după legile misterioase ale subiectivității;
 - fascinația maladivului, a funestului, a timpului crepuscular, a spleenului, nevrozei, solitudinii, evaziunii;
 - exersarea versului liber, care sugerează extaticul spiritual, vibrațiile fulgurante;

7. ASIGURAREA FEED-BACKULUI

ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 5. SINTEZĂ) DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR „PĂLĂRIA NEAGRĂ” = GÂNDIRE PRUDENTĂ

➤ Grupul care poartă „pălăria neagră” - Sarcini de lucru

TEHNICA SIMBOLULUI (imagine concretă, cu semnificație proprie, o modalitate de comunicare a misterului, a unei realități ascunse, abstracte, a unor corespondențe secrete între elementele lumii; simbolul = limbaj plurivalent, cu multiple semnificații în contextul poeziei. Cuvântul-logos devine creator lumi posibile. Simbolul-sinteză = cuvântul care sugerează, care generează semnificații

multiple; (ex. *Plumb, Lacustră, Negru, Nevroză, Alb, Noapte, Nocturnă*)/ cuvântul-titlu concentrează sensul poetic al textului; prin reluarea lui obsesivă, se proiectează în text imagini halucinante care deformează realul și depotențiază eul liric.

- Lexemul „plumb” – sugerează invazia materiei primordiale, stingerea conștiinței umane, retragerea în biologic, mineral, dezarticularea interioară, coborârea definitivă a eului poetic în inconștient.
- Lexemul „lacustră” - sugerează singurătatea, deznădejdea eului liric; apa devine element melancolizant, ea lichiefiază materia, impune întoarcerea fluidă în preformal, anunțând o moarte mereu amânată, un sfârșit continuu.
- Lexemul „negru” – sugerează arderea, carbonizarea, descompunerea; focul devorează, produce spaimă, angoasă.
- Lexemul „amurg” – sugerează un timp crepuscular, un spațiu nocturn asociat morții, spre care conduce soarele.

TEHNICA SUGESTIEI (revelarea misterului transcendental prin exprimarea liberă a corespondențelor/ legăturilor ascunse dintre lucruri/ stărilor vagi, neclare, nedefinite; în pictura impresionistă (Claude Monet, Edgar Degas, Pierre-Auguste Renoir, Paul Cezanne), obiectele sunt sugerate = nu au contururi clare, sunt fluide - dorința de spațialitate nedefinită; muzica lui Richard Wagner → distonică, evită cadențele perfecte, este o melodie neîntreruptă, cu acorduri disonante.) („Carbonizate flori, noian de negru.../ Sicrie negre, arse, de metal,/ Vestminte funerare de mangan,/ Negru profund, noian de negru...” (*Negru*))

TEHNICA SINESTEZIEI (conivențe senzorial între parfum – sunet – culoare) („Primăvară.../ O pictură parfumată cu vibrații de violet” (*Nervi de primăvară*);

Alfred Sisley, *Barcă în timpul potopului, Port Marly* (1876)

<https://www.britannica.com/biography/Alfred-Sisley>

TEHNICI MUZICALE: VERSUL LIBER → sugerează un ritm interior, dizarmonic, strident, maladiv, melancolic; **REFRENUL, REPETIȚIA** → sugerează o lume monotonă, prin

repetarea unui model existențial clausturant

Discursul poetic de tip agonal constituit pe relația de corespondență între „plumbul” exterior și „plumbul” interior

- I.** Lumea - „cavou” = metaforă a spațiului thanatic (izotopia Cosmos – Anthropos – Thanatos = planuri ontologice corespondente)
- spațiu clausturant, izolat, devitalizat, din care nu se poate evada/ împiedică constituirea oricărui rost, dar și a rostirii ordonatoare de lume;
 - sufocată de obiecte (procedeu acumulării) → deformarea, descompunerea universului exterior → anxietatea instanței enunțătoare, neputința de a da sens existenței monotone;
 - spațiu al anulării oricărui orizont formativ/ întruchipare a limitelor condiției umane (= „chipul” dat lumii/ actului poetizant „întru” limitele umane = spațio-temporalitate dată „marginilor” existenței umane/ poetice;
 - „hotarul” care închide, limitează aventura spirituală, aspirațiile, intuiția devenirii eului poetic infruntat și înfrânt de lumea în care trăiește
 - actul poetizant permis este cel al „petrecerii”, al trecerii, al călăuzirii spre moarte; podul spre un „dincolo” dătător de sens este inexistent.

„Obiectele” lirice care compun lumea – „cavou”:

„sicrie de plumb” – simbolul ființei umane devitalizate/ a individualității mortificate/ actant poetic, creuzet generator al textului/ instanța enunțătoare = prezență absentă, cu o conștiință scindată de realul în descompunere

↓ „dormeau adânc” - stare vegetativă profundă/ absența sensului vieții/

coborârea în inconștientul materiei/ refuzul identității/ depotențarea eului poetic, copleșit de „întunericul” interior, izomorf spațiului thanatic

Și

„*flori de plumb*” – simbolul sufletului otrăvit, al existenței împietrite, al armoniei pierdute; arhetip al actului scriptural, instrument al textualizării

și

„*funerar vestmânt*” – simbolul trupului amenințat de descompunere; orice întemeiere a destinului este „acoperită” de pânza morții → stare de resemnare tragică

și

„*coroane de plumb*” – simbolul universului în criză, designând ruptura la nivel ontologic
↓ „*scârțâiau*” – sunet strident ce sugerează singurătatea absolută într-o lume dezarticulată/ hierofanie ratată

II. Sensibilitatea de „plumb” (lumea interioară) este sugerată de metafora:

„*amorul meu de plumb*” – simbolul sufletului otrăvit, agonizant, al vieții pietrificate, al armoniei interioare pierdute.

↓

„*dormea întors*” – sentimentul nu se mai orientează spre exterior, ci spre infernul interior, se închide în sine, sugerând o amortire sufletească; eul liric își definește „moartea” interioară prin obiectul liric „*flori de plumb*”, simbolul armoniei universale pierdute.

„am început să-l strig” – strigătul sugerează separarea de sine și indică tensiunea provocării limitei interioare, a spargerii monotoniei; eul simbolist este tragic, prin asumarea conștientă a răului provocat prin înfruntarea conștientă a propriei finititudini.

și

„*aripile de plumb*” – simbolul zborului imposibil/ „evadarea” din sensibilitatea „mutilată”, „înălțarea” sufletească sunt blocate/ ieșirea din limitele interioare și exterioare este mereu amânată/ ek-stază ratată.

↓

„*atârnav*” – poziție-simbol al căderii fără sfârșit, fără ecou în propriul vid interior/ imposibilitatea transfigurării interioare, a trans-„mutării” într-o spațialitate deschisă către înalt, către cer.

Concluzie: discursul liric bacovian construit pe două centre semantice (realul dezarticulat și interiorul scindat) aflate în relație de corespondență, prin tehnica paralelismului sintactic → eul liric își definește viziunea tragică asupra lumii în versurile:

➤ „*Stam singur în cavou... și era vânt...*” → sugerează:

- absența comunicării cu celălalt, izolarea totală; alinare, înstrăinare de lume și de sine însuși;
- vântul – simbol al dezechilibrului, al dezarticulării lumii exterioare, sfârșitul mereu amânat;

➤ „*Stam singur lângă mort... și era frig...*” → sugerează:

- Izolarea eului de lume, simultan cu reflectarea asupra sufletului „mort”, precum un mecanism neînsuflețit;
- absența comunicării cu sine, blocarea oricărei aventuri spirituale; anxietate
- „frigul” interior simbolizează moartea sufletească, dizarmonia interioară, ireversibila autodistrugere. Eul liric, prăbușit în propriile limite interioare, nu se mai poate salva nici prin iubire, nici prin moarte.

8. EVALUAREA PERFORMANTELOR

ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 5. SINTEZĂ)
DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR
„PĂLĂRIA VERDE” = GÂNDIRE CREATOARE

➤ Grupul care poartă „pălăria verde”:

- Sarcini:
 - să avanseze idei noi, opțiuni, alternative estetice derivate din romantism/ simbolism;

- să identifice ideile cu valoare de mișcare/ de înaintare din ideologia romantică/ simbolistă;
- condiții prealabile: de cunoscut estetica expresionismului;
- resurse materiale (*site-uri* cu tematică artistică);

ROMANTISM: IDEI CU EFECT DE „ÎNAINȚARE”

- din atitudinea dionisiacă => expresionismul recuperează din romantism: nevoia de absolut,
- cultivarea intuiției, întoarcerea spre arhetipul originar, mitic => starea de extaz, daimonia,
- misterul existențial, dorința de a-și revela esența omului, cosmicizarea

Lucian Blaga: „O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!/ Să nu se simtă Dumnezeu/ în mine/ un rob în temniță – încătușat./ Pământule, dă-mi aripi: săgeată vreau să fiu, să spintec/ nemărginirea, / să nu mai văd în preajmă decât cer,/ deasupra cer,/ și cer sub mine -/ și-aprins în valuri de lumină/ să joc/ străfulgerat de-avânturi nemaipomenite/ ca să răsuflă liber Dumnezeu în mine,/ să nu cârtească: «Sunt rob în temniță!»” (*Vreau să joc!*)

Edvard Munch, *Strigătul* (1893)
istoria-artei.blogspot.com/2009/05/expresionismul.html

Van Gogh, *Noapte înstelată* (1889)
www.picturicelebre.ro/product

SIMBOLISM: IDEI CU EFECT DE „ÎNAINȚARE”:

paroxismul deliberat al senzației, dezarticularea lumii, a ființei

sleep-1937

interioare => înstrăinarea de lume a **suprarealiștilor** (pictura metafizică a spațiului destructurat de multiple unghiuri de vedere); „somnul” bacovian („dormea întors”) = *Somnul* lui Dalí → iraționalitatea lumii

Salvador Dalí, *Somnul*, 1937
<https://ellenapeach-salvador dali.weebly.com/gallery/-le-sommeil->

9. ASIGURAREA RETENȚIEI ȘI A TRANSFERULUI ETAPELE PARCURSULUI COGNITIV (TAXONOMIA LUI BLOOM – 6. EVALUAREA) DIRECȚII DE GÂNDIRE ÎN PARCURSUL DIDACTIC DE TIP TRANSDISCIPLINAR „PĂLĂRIA ALBASTRĂ” = GÂNDIRE SPECULATIVĂ

- Grupul care poartă „pălăria albastră”:
 - Sarcini:
 - să examineze ideile, opțiunile, alternativele estetice obținute din ideologia romantică/ simbolistă;
 - să organizeze informațiile obținute de la membrii care au purtat celelalte „pălării gânditoare”;
 - să configureze arhitectura interioară pentru proiectul discutat: cafeneaua literară;
 - condiții prealabile: monitorizarea întrebărilor la care au răspuns „pălăriile gânditoare”, în scopul explorării subiectului (amenajarea cafenelei literare) în întregime;

- resurse materiale (site-uri cu tematică artistică, utilitară);
- Concluzii privind „planul de amenajare a cafenelei literare”:
 - Construirea unui mobilier cu nuanțele simboliste, dar asociate în mod complementar,
 - Dispunerea luminilor colorate, astfel încât să se sugereze o atmosferă blândă, încrezătoare, favorizând dialogul;
 - Decorul să îmbine reprezentări ale unor picturi impresioniste, capabile să completeze ideea dizolvării.

confruntare cu limitele existențiale

lumea romantică	vs	lumea simbolistă
respingere a limitelor absolute	vs	resemnare față de limitele relați
arta = spațiul evadării compensatorii	vs	arta = spațiul voluptății durerii, al evaziunii

METAFORA LUMII ROMANTICE VS METAFORA LUMII SIMBOLISTE BACOVIENE ZBORUL ASCENDENT vs ZBORUL DESCENDENT

„Simplul fapt al «ridicării în aer» echivalează cu o consacrare și cu o îndumnezeire. (...) adevărului, a binelui, a frumosului pur, absolut, pentru a se „hrăni”.

A putea zbura, a avea aripi devine formula simbolică a transcenderii condiției umane.

Neajungerea

în acest loc sacru, împiedică „hrănirea” sufletului.

(...) Inserțiunea în spațiile celeste divinizează.” (Eliade: 1993, 124)

Aripile, ca „principiu al înălțării și al menținerii în zona lui «sus» (*to anó*) își pierd penele, năpârlesc.

«Pierderea penelor» (...) atrage după sine căderea.” (Liiceanu: 2013, 181)

BIBLIOGRAFIE:

- Bacovia, George, *Opere*, Editura Semne, București, 2006.
- de Bono, Edward, *Șase pălării gânditoare*, Editura Curtea Veche, București, 2007.
- Blaga, Lucian, *Opere I*, Editura Minerva, București, 1982.
- Chiprian, Cristina, Ciupercă, Livia, *Alternative didactice. Limba și literatura română*, Editura Spiru Haret, Iași, 2002.
- Eliade, Mircea, *Morfologia religiilor. Prolegomene*, ed. a II-a, Editura Jurnalul literar, București, 1993.
- Farthing, Stephen, *Istoria artei: de la pictura rupestră la arta urbană*, traducere Graal Soft, Editura RAO, București, 2011.
- Gadamer, Hans-Georg, *Adevăr și metodă*, trad. de Gabriel Cercel și Larisa Dumitru, Editura Teora, București, 2001.
- Liiceanu, Gabriel, *3 eseuri: despre minciună, despre ură, despre seducție*, Editura Humanitas, București, 2013.
- Moeschler, Jacques, Reboul, Anne, *Dicționar enciclopedic de pragmatică*, coord. trad. Carmen Vlad și Liana Pop, Editura Echinoc, Cluj, 1999.
- Manolescu, Nicolae, *Teme 2*, Editura Cartea Românească, București, 1975.
- Manolescu, Nicolae, *O ușă abia întredeschisă (Teme 6)*, Editura Cartea Românească, București, 1986.
- Manolescu, Nicolae, *Despre poezie*, Editura Cartea Românească, București, 1987.
- Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Editura Minerva, București, 1990.
- Mincu, Marin, *Mihai Eminescu. Luceafărul*, Editura Albatros, București, 1978.
- Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea. Manifest*, trad. de Horia Mihail Vasilescu, Editura POLIROM, Iași, 1999.

- Nicolescu, Basarab, *De la Isarlık la Valea Uimirii (I). Interferențe spirituale*, Editura Curtea Veche, București, 2011.
- Noica, Constantin, *Cuvânt împreună despre rostirea românească*, Editura Eminescu, București, 1987.
- Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări*, Editura Art, București, 2016.
- Popovici, D, *Romantismul românesc*, ed. I, Editura Albatros, București, 1972.
- Stănescu, Nichita, *Opera poetică II*, Editura Cartier, Chișinău, 2005.
- Vianu, Tudor, *Alecsandri, Eminescu, Macedonski*, Editura Minerva, București, 1974.
- Zărnescu, Constantin, *Aforismele și textele lui Brâncuși*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1980.

Factori definatorii în predarea de calitate

Prof. înv. primar, Rotundu Otilia
Școala Gimnazială ”Krystyna Bochenek”, Poiana Micului

Creșterea calității predării în școli este cea mai eficientă măsură de a promova atât rezultatele elevilor, cât și echitatea la nivel de sistem. Predarea de calitate trebuie definită de impactul pe care îl produce: un profesor excelent este cel ai cărui elevi învață mai mult. Complexitatea predării nu poate fi redusă la un set de tehnici, practici sau mentalități. Însă toate dovezile arată că efortul sistematic de a dezvolta expertiză în aceste tehnici, practici și mentalități este cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru a crește impactul. Orice profesor, indiferent de experiență, poate deveni mai bun, dacă vrea și are susținere.

Punctul de pornire al oricărui curriculum pentru profesori este identificarea acelor elemente din practică ce aduc cel mai mare aport în învățare. Studiul este esențial pentru că sumarizează consensul în legătură cu acele aspecte pe care un profesor merită să le învețe pentru a deveni mai bun. Limitările vin din faptul că unele practici au la bază studii care observă corelații, nu cauzalități, ceea ce arată că cercetarea, oricât de vastă, are lipsuri.

Pentru a fi mai eficienți, profesorii ar trebui să investească timp și efort în următoarele patru priorități:

- Să înțeleagă conținutul pe care îl predau și cum poate fi învățat.
- Să creeze un mediu prietenos pentru învățare.
- Să gestioneze clasa pentru a crește oportunitățile de învățare.
- Să prezinte conținut, activități și interacțiuni care activează gândirea elevilor.

Dacă toate competențele menționate ar fi atât de importante, ar mai rămâne puțin loc pentru perfecționarea celor care au cea mai mare influență pentru îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Elemente corespunzătoare celor patru piloni care fac predarea eficientă nu înlocuiesc standardele de formare continuă și nici nu propun un set complet de competențe care definesc profesorii excelenți, ci doar acei factori care influențează major predarea, deci și învățarea. Profesorii foarte buni înțeleg conținutul pe care îl predau și cum poate fi el învățat.

Cunoaștere profundă și înțelegere nuanțată a conținutului sau “content knowledge” pot produce modele de răspunsuri din partea profesorilor care reflectă competențele pe care le-ar vrea de la elevi.

Înțelegerea cerințelor din spatele fragmentelor și legăturilor din curriculum în raport cu ideile predate, adică “pedagogical content knowledge, un profesor bun trebuie să știe și să poată explica relațiile de dependență și conexiunile între diferite părți ale curriculumului. Dacă vrea ca elevii să învețe un anumit concept, ce cunoștințe și abilități ar trebui să aibă înainte? Dacă nu înțelege, ce cunoștințe îi lipsesc? Ce fel de conexiuni ar trebui să facă cu alte cunoștințe? Această competență se măsoară în planificarea unităților de învățare și proiectarea lecțiilor care reflectă o secvențiere graduală, care respectă reactivarea cunoștințelor vechi și spațierea învățării.

Cunoașterea sarcinilor, evaluărilor și activităților relevante, inclusiv a potențialului didactic, abilitatea de a genera explicații și reprezentări / analogii / exemple multiple ale ideilor predate. Profesorii experți lucrează cu scenarii rafinate în timp, care traduc ideile abstracte într-un mod accesibil oricui. Ei au un întreg repertoriu de activități potrivite pentru nivelul de provocare care să scoată la iveală cum gândesc elevii. Ele sunt testate și

îmbunătățite în funcție de observațiile despre cât de bine înțeleg elevii. Explicația bine gândită și exersată are mai mari șanse să funcționeze comparativ cu una spontană. În multe joburi, astfel de competențe se învață prin încercare-eroare, dar ele pot fi predate explicit, prin materiale de calitate gata create de alți profesori experimentați, care au testat cele mai bune analogii, metafore, explicații și modele.

Profesorii foarte buni gestionează eficient clasa și creează un climat care susține învățarea, prin relații de încredere și respect reciproc, în care elevii sunt motivați, provocați și au o atitudine pozitivă față de învățare.

Promovarea interacțiunilor și relațiilor cu toți elevii pe bază de respect reciproc, grijă, empatie și căldură; evitarea emoțiilor negative în interacțiunile cu elevii; atenție față de nevoile individuale, emoțiile, cultura și credințele elevilor.

Promovarea unui climat pozitiv în relațiile elev-elev, bazat pe respect, încredere, cooperare și grijă.

Încurajarea motivației elevilor prin asigurarea nevoilor de competență, autonomie și relaționare.

Crearea unui climat bazat pe așteptări înalte, cu provocări pe măsură și încredere, care să stimuleze elevii să încerce; încurajarea elevilor să-și atribuie succesul sau eșecul unor lucruri pe care le pot schimba.

Profesorii foarte buni gestionează clasa pentru a crea cât mai multe oportunități de învățare. Managementul clasei e o parte esențială din jobul complicat al unui profesor, dar este și un subiect controversat, pentru că profesorii au diferite stiluri, valori și priorități. Gestionarea eficientă a timpului petrecut în clasă și eliminarea timpilor morți (începuturile, tranzițiile), prin instrucțiuni clare, astfel încât elevii să înțeleagă ce ar trebui să facă și folosirea unor rutini pentru a face tranzițiile ușoare. Profesorii care predau eficient planifică activitățile și resursele astfel încât orele să „curgă”. Este esențial să exerseze niște rutini care modelează comportamentele elevilor, astfel încât ei să știe la ce să se aștepte și să treacă la treabă fără timpi morți.

Coerența regulilor: asigurarea că regulile, așteptările și consecințele cu privire la comportamente sunt clare și aplicate consecvent.

Gestionarea perturbărilor: prevenirea, anticiparea și reacții clare la incidentele care tulbură învățarea; consolidarea comportamentelor pozitive ale elevilor.

Activarea gândirii profunde - profesorii eficienți prezintă conținut, activități și interacțiuni care activează gândirea profundă a elevilor. Acest pilon reprezintă „inima” profesiei: determinarea elevilor să se gândească în profunzime la materialul de învățat. Poate fi și cea mai grea parte, fiindcă rareori primești feedback de calitate despre ce merge.

Deși nu există o rețetă universală a predării de calitate, avem indicii clare care pot operaționaliza și îmbunătăți practica profesorilor. Totul începe cu o evaluare corectă a „predării excelente”, deci stabilirea acelor elemente care pot fi controlate și îmbunătățite, pornind de la niște indicatori care măsoară succesul.

Bibliografie

1. Cucuș, Constantin (coord.), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice: curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță, Editura Polirom, Iași, 2005
2. Ilie, Emanuela, Didactica limbii și literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2014.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR ANTREPRENORIALE PRIN METODA INTERACTIVĂ FIRMA DE EXERCİȚIU

Prof. Alexandrina-Corina Rus, Colegiul Național "Petru Rareș" Beclean

Consider că dezvoltarea competențelor antreprenoriale este necesară și utilă în activitatea de zi cu zi a tinerei generații. Dezvoltarea și promovarea educației antreprenoriale a fost și este unul dintre obiectivele de politică cheie pentru UE. În contextul șomajului ridicat în rândul tinerilor, a crizei economice și a schimbărilor rapide legate de complexitatea realității economice, competențele transversale, în special spiritul antreprenorial, sunt esențiale pentru ca tinerii să devină cetățeni activi, creativi și antreprenori.

Complexitatea fenomenului educațional și diversitatea competențelor și provocărilor cărora trebuie să le facă față, problema soluționării optime a raportului cultură generală - cultură de specialitate la nivelul conținutului învățământului și problema asigurării unei apropieri a școlii de viața reală determină necesitatea apariției și consolidării caracterului interdisciplinar al conținutului învățământului. Opțiunea managerială pentru programarea interdisciplinară a conținutului învățământului solicită un efort de echipă al specialiștilor în vederea corelării conținuturilor.

Abordarea interdisciplinară a învățământului economic poate fi asigurată prin elaborarea corespunzătoare a planurilor de învățământ și a programelor, dar și prin modalități concrete de realizare a învățării și evaluării. În prezent, predarea interdisciplinară în cadrul învățământului economic-tehnic poate fi asigurată de către Firma de Exercițiu.

Firma de exercițiu reprezintă o metodă interactivă de învățare pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, o concepție modernă de integrare și de aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, o abordare care asigură condiții pentru probarea și aprofundarea practică a competențelor dobândite de elevi în pregătirea profesională.

Activitatea este potrivită pentru dobândirea, verificarea și aprofundarea cunoștințelor comerciale, formarea abilităților, a capacităților personale și a modurilor de comportament în toate domeniile din structurile între-prinderii, de la referent până la întreprinzător. Activitatea în firma de exercițiu este una interesantă atât pentru elevi cât și pentru profesori. Profesorul este coordonatorul care inițiază și supervizează activitatea elevilor. Lecțiile sunt dinamice, cu metode care dezvoltă gândirea critică. Procesul de predare propriu-zis este împletit cu capacitățile și aptitudinile elevilor de a interveni asupra problemelor cu care se confruntă o firmă de exercițiu. Se caută soluții pentru problemele apărute, se discută, se relaționează cu colegii de echipă sau cu cei din alte firme.

Obiectivul general al acestei metode este dezvoltarea spiritului antreprenorial, prin:

- familiarizarea elevilor cu activitățile specifice firmei reale;
- simularea operațiunilor și a proceselor economice specifice mediului real de afaceri;
- formarea limbajului specific afacerilor;
- dezvoltarea de competențe necesare unui întreprinzător dinamic: gândire critică, luare de decizii, asumarea responsabilității, negocierea și argumentarea, lucrul în echipă, inițiativă, autoorganizare și autoevaluare a resurselor individuale.

Obiective specifice ale aplicării acestei metode sunt reprezentate de:

- formarea competențelor tinerilor întreprinzători, absolvenți ai învățământului profesional și tehnic, din sistemul național de învățământ;
- facilitarea trecerii absolvenților de la școală la viața activă;
- dezvoltarea spiritului antreprenorial al adulților, în cadrul programelor de formare continuă.

Firma de exercițiu este o metodă de învățare care se folosește pe plan internațional și are ca scop dezvoltarea inițiativei tinerilor pentru modul în care se demarează și se conduce o afacere. Metoda de învățare „firma de exercițiu” reprezintă o bază pentru o formare care să satisfacă cerințele pieței muncii, aflate în concordanță cu standardele europene. Dobândirea de rezultate ale

învățării, prin activități practice, dezvoltă competențe generale, specializate, dar și competențe cheie care facilitează angajabilitatea pe termen lung, flexibilitatea pe piața muncii și capacitatea de învățare pe tot parcursul vieții. Elevul este instruit într-un cadru atractiv, creativ și interactiv și participă voluntar și motivat la propria formare. Se adaptează rapid la cerințele mediului de afaceri, se dezvoltă personal fiind motivat, hotărât și ambițios. Elevul își formează spiritul antreprenorial, își asumă riscuri și responsabilități, pentru o piață a muncii aflată într-o continuă schimbare.

Firma de exercițiu reprezintă o metodă de predare inovatoare, orientată spre practică – modelul unei întreprinderi în care activitățile derulate de o firmă reală devin transparente pentru procesul de învățare. În această lume de afaceri simulată, cu parteneri naționali și internaționali reali, se promovează calificări cheie precum lucrul în echipă, motivația de a lucra, flexibilitatea și rezistența la stres, dorința de a lua decizii, competențe privind rezolvarea conflictelor și mai ales sensibilitatea interculturală.

În firma de exercițiu putem fi creativi, putem învăța prin cooperare și colaborare, ne putem perfecționa, devenind persoane responsabile și pregătite pentru activitatea de întreprinzător într-o piață dinamică. Ideile de de afaceri sau de dezvoltare, prind contur în momentul în care firma interacționează cu piața firmelor de exercițiu.

Elevii au posibilitatea de a întreba, de a căuta, de a intui căi de rezolvare, dar mai ales de a obține feed-back-ul muncii lor prin felul în care le este percepută activitatea de către publicul larg.

Rolul cadrului didactic în firma de exercițiu se modifică, urmare a faptului că procesul de predare-învățare este centrat pe elev. Responsabilitățile cadrului didactic ce coordonează firma de exercițiu sunt următoarele:

- Acordă consultanță și urmărește activitatea individuală a elevilor
- Evaluează performanțele elevilor
- Motivează și orientează activitatea elevilor în firma de exercițiu
- Moderează conflictele
- Încurajează inițiativele elevilor
- Facilitează învățarea de către elevi

Instruirea în firma de exercițiu oferă elevului competențe în ceea ce înseamnă comportamentul profesional, respectiv: “Să știe ce să facă și să știe cum să facă”. În firma de exercițiu sunt exersate tranzacțiile economice existente în firmele reale, fiecare firmă de exercițiu fiind structurată în conformitate cu situația din practică, în departamente: resurse umane, secretariat, marketing, desfacere, financiar-contabilitate etc. Activitatea firmelor de exercițiu se desfășoară conform legislației în vigoare pentru firmele reale.

Firma de exercițiu este concepută pentru însușirea și aprofundarea cunoștințelor economice și juridice, a formării aptitudinilor personale și comportamentelor aplicabile în toate domeniile economice, pornind de la funcțiile de baza și până la cele de conducere din întreprindere. Instruirea în firma de exercițiu determină o probare practică și o aprofundare a cunoștințelor deja dobândite, fiind astfel continuarea firească și necesară a instruirii de bază.

Între activitățile specifice firmelor de exercițiu se remarcă următoarele:

- alegerea obiectului de activitate, a denumirii și a formei juridice. Dintre cele mai frecvente sunt: Activități ale agențiilor turistice, Hoteluri și alte facilități de cazare similare, Restaurante, Comerț cu diverse articole, Activități privind serviciile de transport rutier de mărfuri sau persoane.
- stabilirea unui regulament intern.
- realizarea organigramei; structura organizației și relațiile existente între posturi.
- recrutarea angajaților: redactarea anunțului publicitar de angajare, realizarea CV-ului personal, a scrisorii de intenție, interviul de angajare, contractul individual de muncă, fișa postului.
- salarizarea în firma de exercițiu: calcularea salariului net, completarea unui stat de plată.
- realizarea portofoliului de produse/servicii: descrierea ofertei de produse sau servicii a firmei. Pentru identificarea mai ușoară a produselor sau serviciilor firmei se va specifica un cod al produsului/serviciului.
- realizarea tranzacțiilor: cerere de ofertă, ofertă, comandă, contract comercial, factură, ordin de plată, extras de cont, etc.
- promovarea firmei: realizarea de cărți de vizită, pliante, fluturași, cataloage, calendare, etc.
- organizarea de târguri ale firmelor de exercițiu: completarea formularului de organizare eveniment existent pe platforma ROCT și trimiterea acestuia până la 30 octombrie a fiecărui an la centrala ROCT.
- participarea la târguri expoziționale: realizare planșe și alte materiale necesare amenajării standului, prezentarea ofertei de produse/servicii a firmei de exercițiu (PPT, spot publicitar), comunicarea la stand. Aceste târguri nu se limitează doar la nivel local/județean/regional/național, există și târguri internaționale ale firmelor de exercițiu la care acestea pot participa. Detalii suplimentare despre participarea la târguri se găsesc pe platforma ROCT unde de asemenea sunt postate principalele Târguri ale firmelor de exercițiu care se organizează atât în țară cât și în afara țării.

Slogan F.E. Ancolox S.R.L.
"Tu construiești. Noi te ajutam"

Alte evenimente competiționale la care firmele de exercițiu pot participa, exceptând târgurile firmelor de exercițiu, sunt:

- „Marca de calitate” prin care se evaluează activitatea firmei de exercițiu și în urma căreia se poate obține certificatul „Marca de calitate a firmei de exercițiu”
- Competiția „Business plan” care constă în elaborarea unui plan de afaceri și prezentarea lui în fața unei comisii de evaluare.

Prin urmare această metodă de învățare oferă elevilor multiple beneficii și probabil ea ar putea fi introdusă și în cadrul altor profiluri de liceu.

Bibliografie:

1. Ana Avramescu, - ”Creativitatea și cultivarea ei în școală”, Hunedoara, Revistă editată de Colegiul Tehnic Matei Corvin, nr. 2, mai 2010
2. Bara Mariana, Boe Gheorghita, Tanislav Cristina - *Ghid metodologic firma de exercițiu* (varianta electronică);
3. Ștefănescu Mihaela – ”Ghidul firmei de exercițiu, cea mai bună practică”, Editura didactică și pedagogică, București, 2012;
4. BOE, G. – ”Din școală în viață prin firma de exercițiu”, Editura didactică și pedagogică, București, 2005
5. www.roct.ro

PREDAREA – ÎNVĂȚAREA CONȚINUTURILOR ÎN CONDIȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT - ONLINE

Prof. învă. primar Rusu Adela,

Școala Gimnazială Milișăuți

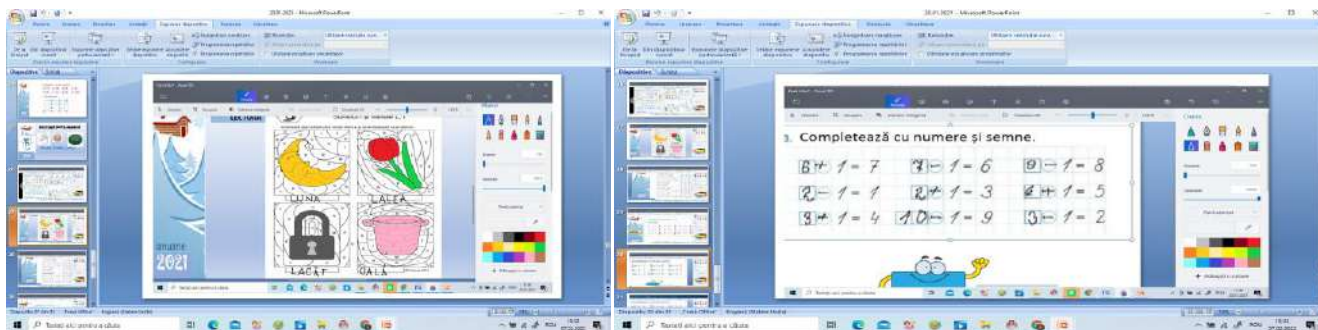
Educația a cunoscut transformări accentuate provocate de pandemie. După perioada martie - iunie în care am fost cu toții supuși unor încercări relativ neorganizate la nivel național și fiecare școală și profesor și-a desfășurat orele cât mai bine cu putință, dar cu resurse limitate (fiind un domeniu nemaiîntâlnit), a urmat perioada de vară când dascălii au încercat să se specializeze prin participarea la cursuri de formare. Trecerea de la învățământul „față în față” la modalitatea „online” a presupus o adaptare urgentă, fără resurse, fără o infrastructură în ceea ce privește tehnologia, cu resurse digitale precare, atât din partea elevilor/părinților, dar și în ceea ce privește profesorii.

Și pentru părinți, sistemul online a fost o adevărată „școală”. Trebuiau să își pună la dispoziție casa, un spațiu pe care să îl împartă între treburile casnice și școala online, să asigure dispozitive de pe care să se conecteze toți copiii din familia lor. Au învățat de asemenea să îi ajute pe copiii mici (elevii de la clasele primare) să se conecteze, îi supravegheau la ore, îi ajutau la ore la teme și să posteze rezolvarea sarcinilor primite.

Părintele a devenit, mai mult ca oricând, un partener al profesorului. De asemenea el deținea un rol de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuia să empatizeze cu elevul, dar și cu profesorii, să îi explice acestuia situația prin care am trecut și să susțină că învățarea în sistem online este o alternativă a învățare pe care trebuia să o parcurgem.

În anul școlar 2020/2021, am primit în clase elevii clasei pregătitoare - o adevărată provocare. Elevi de șase ani, mici, cu mască, care au fost lăsați de către părinți la poarta școlii fără a vede sala de clasă în care au intrat copiii lor. În momentul în care am fost nevoiți să intrăm în sistem online am urmat o serie de etape: am realizat clasa virtuală, am transmis adresele/conturile părinților și parolele fiecărui elev în parte, codul clasei. Apoi am convocat o ședință cu părinții (utilizând aplicația Google Meet) în care le-am prezentat părinților modul în care se accesează clasa, modul în care va trebuie să îi ajute pe copii să se conecteze, spațiul virtual în care se găsesc fișe de lucru, materiale, întreaga „muncă la clasă”, spațiul virtual în care vor citi anunțurile legate de activitatea la clasă din fiecare zi, spațiul virtual în care vor ajuta copiii să expună anumite sarcini didactice date spre rezolvare.

La Comunicare în limba română având auxiliare didactice în format electronic de la Editura CD PRESS, am realizat capturi de ecran din acele caiete electronice, cu ajutorul programului Paint interveneam și lucram concomitent cu elevii. Pregăteam lecțiile ajutorul aplicației Google Slide, cu toate materialele necesare. În aceste prezentări postam filmulețe ce cuprindeau predarea unui sunet și a scrierii unei litere de tipar. Am antrenat copiii clasei pregătitoare în jocuri de citire a unor cuvinte ce conțineau literele învățate (folosind Wordwall).

Aplicația Google – Jambord a fost de mare ajutor în predarea - învățarea în sistem online. Cu ajutorul acesteia puteam să demonstrez scrierea literelor de tipar, scrierea cifrelor pe pagini similare caietelor lor, scrierea datelor unor probleme și rezolvarea lor. Am utilizat această aplicație pentru exersarea citirii, scriind cartonașe care

conțineau cuvinte cu literele nou învățate, propoziții scurte. Aceleași modalități și strategii le-am utilizat și la clasa I.

Predarea – învățarea – evaluarea în sistem online înregistrează o serie de limite: accesul limitat la dispozitive electronice al participanților la actul educativ, lipsa accesului la internet, dificultăți în utilizarea tehnologiei atât din partea elevilor, cât și din partea unor profesori. Acest sistem de a face școală reduce bucuria elevilor extrovertiți, care au nevoie de grup, de prezența celor din jur cu care ei se încarcă. Lipsa interacțiunii fizice, comunicării reale reprezintă un minus în ceea ce privește realizarea în condiții optime a orelor. Conectarea la un dispozitiv electronic nu permite vizionarea clară a ceea ce scriu elevii în momentul procesului didactic. De asemenea, poate exista posibilitatea unei false imagini asupra a ceea ce știe/expune elevul din cauza că se poate inspira din manuale/ materiale în timpul unei evaluări. Au fost afectate în această perioadă a învățământului online nevoile de siguranță și cele sociale (baza piramidei trebuințelor umane ale A. Maslow)

Avantajele învățării în sistem online:

Accesul la informații/ cunoștințe se poate realiza din orice locație (în cazul modalității de învățare de tip asincron participanții nu au nevoie nici de sincronizare temporală);

- Elevii pot intra în posesia informațiilor printr-o simplă accesare;
- Pe internet profesorul are la dispoziție o multitudine de materiale pe care le poate atașa cu ușurință;
- Materialele pot fi personalizate;
- Interacțiunea cu profesorul este liberă;
- Elevul poate învăța în ritm propriu;
- Elevul poate beneficia de feed-back rapid și permanent;
- Costurile în ceea ce privește distribuția materialelor sunt reduse;
- Conținuturile pot și corectate, refăcute, șterse.
- Capacitate mare de stocare a temelor, materialelor;
- Permite interacțiunea sincronă și asincronă între elevi și profesori.
- Reprezintă o eliberare pentru elevii mai puțin anxioși, timizi care nu au curajul de a se anunța la ore;
- Unii elevi care erau victime ale unor agresiuni școlare se simt ușurați.

Foarte importantă în realizarea obiectivelor propuse a fost **menținerea unei stări de bine** în tot procesul didactic. Această stare de bine am realizat-o printr-o gestionare a timpului (să nu uităm că timpul de lucru din fața ecranelor era mult mai scurt), prin alegerea corectă a instrumentelor de lucru și o atitudine pozitivă permanentă.

În concluzie, dascălul a căutat, s-a informat, s-a format pentru a face în așa fel încât copiii să nu înregistreze rămăneri în urmă. Calitatea în învățământ este definită ca fiind capacitatea elevului de adaptare de la o etapă la alta. Când vorbim de etape ne referim la unități de învățare, ani de studiu și/sau cicluri de învățământ. Am făcut tot ceea ce ne-a stat în putință ca elevul să se poată adapta la un nou context educațional, să facă față cerințelor impuse de programele școlare indiferent de sistemul în care s-au susținut lecțiile (*față în față sau online*).

Bibliografie:

- Ceobanu, C. (2016) - „Învățarea în mediul virtual” - Editura Polirom
- Marcu, Livia Silvia, Simionescu, Corina – Coordonatori - „Școala online - Aspecte. Provocări. Soluții”
- <https://www.red.educro.ro>

Rolul formativ al proiectelor și parteneriatelor educaționale

Prof. înv. primar Rusu D. Adela

Școala Gimnazială Milișăuți, loc. Milișăuți, Jud. Suceava

Activitățile extracurriculare sunt definite ca activități derulate în afara procesului de predare – învățare-evaluare. Ele sunt planificate în așa fel încât să întregesc activitatea didactică realizată cu elevii. Aceste activități urmăresc stimularea unui comportament civilizat în anumite contexte, a unui comportament creativ în diferite domenii (arte, literatură, tehnologii), lărgirea arealului de cunoaștere a mediului prin vizite, excursii, proiecte, cunoașterea celor din jur și interacționarea cu aceștia. Copiii sunt foarte încântați atunci când sunt antrenați în derularea activităților altfel decât lecțiile de la clasă.

Experiența didactică ne-a demonstrat că elevul trebuie îndrumat și dirijat spre a participa la aceste activități.

Aceste activități extracurriculare sunt sau pot fi structurate în **proiecte educaționale**. Aceste proiecte educaționale au un titlu dat, iar proiectarea include: un argument, o serie de obiective urmărite, protocoale de colaborare cu partenerii antrenați, resursele implicate (umane, materiale, temporale), un calendar al activităților. Tocmai în cadrul acestor proiecte educaționale descoperim potențialul unor elevi care, la clasă, în timpul orelor de curs, nu au cum să se remarce sau să își manifeste aptitudinile. Sunt copii pe care i-am descoperit în cadrul activităților și proiectelor educaționale desfășurate ca fiind foarte talentați în anumite domenii sau empatici la suferința și problemele celor din jur și care și-au dorit și au venit cu propuneri pentru a face tot ceea ce le stă în putință pentru a-i ajuta pe cei din jurul lor. Prin aceste activități extracurriculare și proiecte educaționale urmărim dezvoltarea creativității, a învățării colaborative, a lucrului în echipă, dar și a spiritului antreprenorial.

Vom prezenta doar unul din proiectele desfășurate în parteneriat cu Parohia Milișăuți și cu Asociația de părinți a școlii noastre.

Maica Tereza a afirmat că : „ Cel mai mare rău al lumii este indiferența”. Eu nu am putut sta indiferentă la problemele din jurul nostru, nu am putut să nu iau atitudine atunci când un coleg a avut un necaz sau când văd oameni sau copii în suferință. Am desfășurat mai multe activități prin care, antrenând colegii și elevii școlii am putut face fapte bune. Am urmărit prin aceste proiecte să-i sensibilizăm pe copii să-i facem să spună: „Nouă ne pasă!”. Și atunci când am constatat că școala are lipsuri, am căutat și am găsit soluții.

Ideea derulării acestui proiect, „Cărțile și lumea culorilor”, mi-a venit în de la o activitate pe care am desfășurat-o cu elevii mei, copii de clasa I B la Biblioteca școlii. Atunci copiii au vrut să împrumute cărți, dar acestea erau insuficiente pentru doritorii de lectură. M-am gândit ca în Săptămâna „Școala Altfel” să realizăm lucrări plastice cu tematică pascală. Apoi am încheiat un **Protocol de colaborare** cu Parohia „Nașterea Maicii Domnului” Milișăuți care ne-a asigurat de tot sprijinul în valorificarea creațiilor copiilor (nu era pentru prima oară), sprijin materializat prin organizarea Expoziției de Florii. La această expoziție cu vânzare am reușit să adunăm prin valorificarea lucrărilor micilor școlari suma de 1400 de lei. Din acești bani am cumpărat cărți pentru biblioteca școlii.

Atunci când le-am prezentat copiilor aceste cărți unul dintre ei a firmat că „acum le vor citi cu mai mare plăcere căci și noi am contribuit la cumpărarea lor”.

„**Cărțile și lumea culorilor**” din acest an școlar este un **proiect** aflat la a doua ediție, care a presupus implicarea învățătoarelor de la Școala Gimnazială Milișăuți și participarea efectivă a 170 de elevi care, în Săptămâna „Școala Altfel” au realizat în **Ziua atelierelor de creație** - (Activitatea: „Creez, deci experimentez”), icoane pe sticlă și pe lemn, felicitări, ouă încondeiate învățând tehnici noi de modelare a anumitor materiale, de „închistrire” a acestora, au pictat pe ceramică, au realizat aranjamente cu tematică pascală. Am continuat colaborarea cu Biserica. Am înnoit **Protocolul de colaboare cu Parohia „Nașterea Maicii Domnului” Milișăuți**, care, în ziua de Florii (1 aprilie, 2018) ne - a sprijinit prin intermediul preoților care au popularizat din timp derularea acestui proiect și care ne-au ajutat să organizăm **Expoziția de Florii**. Elevii, chiar dacă afară era frig, îmbrăcați în straie populare ne-au ajutat și la pregătirea expoziției, dar și la valorificarea propriilor lor lucrări. După Sfânta Liturghie, enoriașii **au admirat și cumpărat** lucrările școlărilor noștri.

De data aceasta, am adunat suma de 2600 de lei din care ne-am gândit ca să cumpăram dicționare și alte cărți, contribuind la îmbogățirea fondului de carte al bibliotecii școlii.. Astfel fiecare învățătoare va avea pe catedră câte un Dicționar Explicativ al Limbii Române, iar copiii vor putea „cerceta ” cu ușurință cuvinte.

Din postările făcute, rezultatele acestui proiect educațional au fost popularizate și Asociația de voluntari „Beard Brothers”, a gândit o acțiune care să vină în sprijinul nostru. Astfel, proiectul nostru și-a extins teritoriul, numărul de persoane implicate. Membrii acestei asociații au așezat câte o cutie în fiecare club sau cafenea din Municipiul Suceava, cutie care era însoțită de afișul „Dacă aveți cărți, dăruți-le și copiilor de la Școala din Milișăuți”. Astfel s-au adunat peste 600 de exemplare, cărți care au fost donate conducerii școlii și înregistrate în Registrele de inventar ale Bibliotecii Școlii Gimnaziale Milișăuți.

Demn de remarcat este grija cu care acești copii au lucrat. Înainte de a picta acele icoane, sau înainte de a „închistri ” ouă, copiii au spus câte o rugăciune, neuitând nicio clipă că ceea ce creează este legat de cea mai mare sărbătoare creștină, Învierea Domnului Iisus Hristos. Foarte importantă este partea a doua a activității și anume aceea de a cumpăra cât mai multe cărți pentru bibliotecă. Impactul pe care l-a avut această activitate asupra copiilor, învățătorilor, profesorilor, conducerii școlii, dar mai ales impactul asupra întregii comunități a fost remarcabil. ***De Florii nu a fost doar o activitate a școlii, ci a fost o sărbătoare și o activitate a întregii localități la care toată lumea a pus suflet. Este important ceea ce s-a întâmplat și după finalizarea activității. Prin desfășurarea acestui proiect, postarea, popularizarea a ceea ce am realizat, școala noastră a devenit „mai bogată” cu peste 700 de volume de carte numai în acest an.*** Copiii frecventează mai des biblioteca. Este un câștig pe termen lung atât din perspectiva faptului că lectura îmbăgățește sufletul și mintea, dar și din perspectiva modului de a obține ceva: prin muncă, perseverență, valorificând talentul. Bucuria care se citea pe chipul copiilor și părinții ne-au încurajat să desfășurăm acest proiect și pe viitor. Conducerea școlii și ceilalți colegi au apreciat activitatea și s-au bucurat alături de noi.

Acest proiect este la a doua ediție, iar succesul lui și feedback-ul primit de la elevi, părinți, colegi, ne-a încurajat să continuăm.

Mărturii ale elevilor/ profesorilor/părinților referitoare la activitatea propusă.

Lupaștean Filip, elev,clasa a II-a B.:„Mie mi-a plăcut ce am pictat, toate picturile au fost foarte frumoase și faptul că am reușit să cumpăram foarte multe cărți a fost fost un lucru nemaipomenit.”

Moțoc Eusebiu, elev, clasa a II-a B: „Mi-a părut bine că am participat, vom citi mai multe cărți, pentru că citind ne dezvoltăm mintea.”

Ioana Cozmeniuc, elevă, clasa a IV-a B „ Eu consider că această activitate a fost una reușită. Dumnezeu mi-a dat sprijinul de a lucra cu multă atenție, dibăcie și dragoste. Sunt foarte fericită că această activitate se va desfășura anual, de Florii. Tinerii, dar și bătrânii au participat la această expoziție. Am simțit în sufletul meu multă emoție și multă implicare din partea tuturor. Să participăm și la anul!”

Poleac Margareata, elevă, clasa a IV-a B: „ Activitatea la care am participat „ Cărțile și lumea culorilor” a fost despre cea mai mare sărbătoare creștină și anume Sfintele Paști - mi s-a părut interesantă, dar mai ales creativă. În momentul în care pictam, aveam un fior pe spate și parcă eram acolo, în sticlă. Tinerii care au donat cărțile, dar mai ales creștinii care au cumpărat lucrările, au fost foarte încântați de picturile noastre. Sper să repetăm această activitate interesantă!”

Onesemiuc Țical Sara, clasa a IV-a B: „ Părerea mea este că această temă a fost una interesantă. Ne-a lăsat imaginația să zburde. Icoanele pe sticlă au avut succes, la fel și felicitările. Mi-a plăcut că am împărtășit această bucurie cu ai mei colegi.”

Danileț Ovidiu Emanuel, clasa a IV-a B „Eu cred că activitatea a fost foarte bună deoarece s-au cumpărat mai multe cărți pentru biblioteca școlii noastre. M-am simțit foarte bine atunci când pictam. Elevii au fost foarte fericiți atunci când au văzut s-au cumpărat aproape toate lucrările.”

Halip Sofia, elevă, clasa a IV-a B: „ Când am început să pictez icoana, am simțit că Dumnezeu este lângă mine și mă ajută. Am făcut icoana gândindu-mă că mai mulți oameni vor crede în Învierea Domnului. Am fost foarte bucuroasă când am aflat că s-au cumpărat dicționare pentru fiecare clasă, cărți și faptul că niște tineri au adus multe cărți pentru biblioteca școlii.

Poleac Alessya – Maria, elevă, clasa a IV-a B: „ M-am simțit foarte bine când am auzit de gestul tinerilor (care au donat cărți).Când pictam am observat că în clasă era o atmosferă foarte plăcută. Copiii se străduiau să picteze foarte frumos ca oamenii să le cumpere icoanele. Cu banii strânși s-au cumpărat cele mai frumoase cărți și cele mai groase dicționare. Am fost și sunt mândră de mine și de colegii mei.”

Guțu Rebeca,elev, clasa a III-a B: „Mi-a plăcut activitatea la care am pictat și modelat ouă. Am știut că dacă le vom vinde, vom obține bani pentru școală. Vreau să le mulțumesc și acelor tineri care au ajutat biblioteca noastră cu cele 600 de volume. Mă bucur mult și sper că această activitate se va repeta.”

Păsăilă Matei Ionel,elev, clasa a III-a: „ Am făcut ouă din pastă de sare și le-am pictat. Apoi am făcut coșulețe din carton pe care le-am lipit cu pistolul de lipit. Eu mulțumesc echipei de voluntari pentru cele 600 de cărți pentru bibliotecă.

Prof. înv. primar Poleac Rodica, Școala Gimnazială Milișăuți: „În cadrul acestei activități copiii au lucrat cu entuziasm, bucurie și speranță. S-au mobilizat pentru a duce lucrarea la bun sfârșit. Atunci când s-au achiziționat dicționare și cărți pentru bibliotecă, satisfacția se citea pe chipurile lor. Abia așteaptă să participe și anul următor la această activitate. Mulțumim din suflet voluntarilor din Suceava care ni s-au alăturat adunând peste 600 de cărți pentru biblioteca școlii noastre, stârnind emoție și bucurie în rândul elevilor!”

Preot Paroh Lupăștean Barfă Bogdan:„ O activitate binevenită, care ne aduce aminte tuturor că școala a luat ființă în tinda Bisericii și că numai în unitatea colaborării și a implicării se pot face lucruri cu adevărat trainice. Felicităm doamnele învățătoare, totodată și copiii pentru clipele de neuitat, așteptând cu nerăbdare noi și noi activități! Mulțumim!”

Este o bucurie imensă atunci când reușești să faci ceva cu copiii, colegii, lucrând în echipă, pentru copii și pentru alți colegi. Micii școlari și dascălițele lor au dat un exemplu de creativitate, talent, dăruire, implicare întregii comunități: colegilor, părinților, vecinilor, prietenilor, rudelor. Activitatea a avut un succes deplin, primind aprecieri și mesaje pozitive de la profesori din județul Suceava, dar și din țară prin intermediul postării activității pe pagina de Facebook a Școlii Gimnaziale Milișăuți.

Acest proiect a câștigat Premiul al II-lea în competiția: „O activitate de succes din Școala Altfel”, concurs organizat de Inspectoratul Școlar al Județului Suceava.

CONȚINUTURI MODERNE ÎN ÎNVĂȚAREA PREȘCOLARĂ

G.P.P. Manocska – Târgu Secuiesc, jud. Covasna

Prof. învă. preșcolar Băbălău Juliana

Prof. învă. Preșcolar Rusu Monica

Preșcolăritatea este cel mai bun moment al vieții în care se pot forma abilități importante, de bază, pentru : muzică, sport, limbi moderne, dar și capacități de gândire și comunicare necesare învățării școlare de mai târziu. Procesul instructiv-educativ pe care îl desfășurăm în grădiniță permite fiecărei educatoare punerea în valoare a propriei experiențe didactice, prin activități educative cu caracter integrat și cu o abordare complexă a conținuturilor. Modernizarea continua a procesului instructiv-educativ, impune ca strategiile aplicate sa fie cat mai riguros selectate si intr-o forma accesibila, novatoare. Prin folosirea diversificata a metodelor, educatoarea urmareste eludarea monotonei, plictisului, rutinei, deschizand in sufletul copilului dorinta de invatare intr-un mod eficient si creativ.

Integrarea este o manieră de organizare a activității oarecum similară cu interdisciplinaritatea, în sensul că obiectivele învățării au ca referință nu o categorie de activitate ci o tematică unitară, comună mai multor categorii. Nu trebuie însă să se confunde cele două concepte : interdisciplinaritatea o identificăm ca o componentă a mediului pentru organizarea cunoașterii ; integrarea – ca o idee sau un principiu integrator care rupe hotarele diferitelor categorii de activități și grupează cunoașterea în funcție de tema propusă de educatoare, ori de copii.

Formele sau modalitățile de organizare a activității de învățare a copiilor reprezintă modalități specifice de organizare și realizare a interacțiunilor educatoare copil, copil-copil, constituite ca părți componente ale strategiei didactice, organizate în vederea atingerii finalităților educaționale. Predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor.

Integrarea, ca sintagmă, este explicată ca revenire în același loc, în aceeași activitate, a mai multor activități de tip succesiv, care conduc la atingerea obiectivelor propuse, la însușirea conținuturilor, la realizarea în practică a proiectului didactic propus.

Conceptul de integrare este acțiunea de a face să interrelaționeze diverse elemente pentru a constitui un tot armonios, de nivel superior, a aduce părți separate într-un întreg unitar, funcțional. Se

referă la acțiunea în care se îmbină metoda de predare învățare a cunoștințelor, diferitele domenii de activitate se întrepătrund pentru construirea deprinderilor, abilităților, conceptelor copiilor.

Abordarea realității se face printr-un demers global, granițele dintre domeniile și tipurile de activitate dispar, se contopesc într-un scenariu unitar, în care tema este investigată cu mijloacele diferitelor științe, conținuturile au un subiect comun, care urmează a fi elucidat în urma parcurgerii acestora și atingerii obiectivelor comportamentale avute în vedere.

Diversitatea și varietatea materialelor încurajează copiii să se manifeste, să observe, să gândească, să-și exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicții.

Copilul învață prin descoperire în interacțiunea sa cu mediul. Această interacțiune și motivația explorării este cultivată de educatoare. Metodele și mijloacele de explorare și cunoaștere ale copilului sunt individuale, adesea neașteptate, originale.

Lucrând în grupuri, copiii își asumă responsabilități și roluri în microgrupul din care fac parte, participând la jocuri de rol interesante și inițiate la sugestia educatoarei sau create de ei. Reușita acestor activități se bazează pe un scenariu unitar foarte bine întocmit de către educatoare, cu obiective clare, cu o repartizare a sarcinilor zilnice în fiecare sector de activitate și asigurarea unei palete variate de opțiuni care duc la atingerea obiectivelor propuse.

Integrarea este o manieră de lucru oarecum asemănătoare cu interdisciplinaritatea, în sensul că obiectivele învățării au ca referință nu un domeniu experiențial ci o tematică unitară, comună mai multor domenii experiențiale.

Scenariul începe întotdeauna cu o întâlnire în grup, motivul fiind o poveste, o întâmplare sau un personaj și chiar dacă acele conținuturi aparțin unor domenii diferite, au totuși un subiect comun care urmează să fie studiat în urma realizării obiectivelor propuse. Integrarea se va face prin împletirea într-un scenariu bine încheiat a conținuturilor corespunzătoare celor două arii curriculare implicate. Evident, conținuturile propuse au un subiect comun, care urmează a fi investigat și elucidat în urma parcurgerii acestora și a realizării obiectivelor propuse.

Foarte important este faptul că învățarea se realizează prin efortul propriu al copiilor. În realizarea corespunzătoare a proiectului trebuie să ținem seama de cele trei etape ale unei activități, răspunzând celor trei întrebări: „Ce știm deja?”, „Ce am dori să știm?”, „Ce am învățat?”.

Nu trebuie, însă, făcută confuzia între cele două concepte și nu trebuie identificată *interdisciplinaritatea* unde accentul se pune pe integrarea conținuturilor cu *integrarea* care rupe

barierele diferitelor domenii de activitate și grupează cunoașterea în funcție de obiectivele și tema propusă.

Activitățile integrate permit ca:

- Procesul educațional să fie creativ, interdisciplinar, complex, astfel încât să-i stimuleze pe preșcolari în vederea asimilării informațiilor și formării abilităților, competențelor pentru viață.
- Procesul instructiv- educativ din grădiniță permite fiecărei educatoare punerea în valoare a propriei experiențe didactice, prin acțiuni educative cu caracter integrat și cu abordare complexă a conținuturilor.

Tipuri de activități integrate:

- Activitate integrată de o zi - cuprinde toate activitățile din cadrul unei zile.
- Activitatea integrată care integrează ALA și ADP din ziua respectivă.
- Activitate integrată care cuprinde ADE dintr-o zi.
- Activitatea integrată în care activitatea de bază este un anumit tip de ADE din ziua respectivă, în care sunt înglobate elemente din mai multe domenii experiențiale, indiferent de programul zilei.

Caracteristicile activității integrate:

- Finalitățile sunt selectate din obiectivele cadru și de referință ale domeniilor de cunoaștere, iar obiectivele operaționale vor constitui un set unitar și restrâns de patru cinci obiective, cu referire directă la experiențele de învățare vizate.
- Conținuturile vizate sunt selectate și abordate în strânsă relație cu tema propusă spre studiu.
- Situațiile de învățare proiectate și desfășurate contribuie la explicitarea, analiza și rezolvarea temei propuse.
- Strategiile didactice sunt cele activ participative care oferă copiilor ocazii de comunicare, cooperare.
- Activitatea vizează antrenarea de abilități, deprinderi, capacități de utilizare a unor surse variate de informație, investigație, experimentare, identificare de soluții.
- Activitățile care fac parte din activitatea integrată își pierd statutul de activități de sine stătătoare, devenind elemente, părți componente ale noii forme de activitate
- Tema activității este una singură, indiferent de domeniile experiențiale sau ariile de stimulare implicate.

Organizarea integrată a curriculumului are următoarele beneficii:

- Preșcolarii învață într-o manieră aparte, cea integrată, fiecare etapă fiind legată de cea precedentă.
- Parcurg mai ușor mai mult sub forma de joc, conținuturile propuse.
- Se elimină stilul de lucru fragmentar.
- Accentul cade pe activitatea de grup și nu pe cea frontală.
- Abordarea realității se face printr-un demers global, facilitând înțelegerea fenomenelor, a evenimentelor.
- Oferă oportunități de implicare a copiilor în pregătirea activității.
- Oferă posibilitatea copiilor de a utiliza relațiile interpersonale în rezolvarea sarcinii de învățare.
- Copiii se implică și învață lucrând, fără a sesiza că această activitate este impusă sau dirijată.

Preșcolarii trebuie să învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces.

Bibliografie:

- Curriculum pentru învățământul preșcolar București 2009.
- Breben, S.; Gongea, E.; Ruiu, G.; Fulga, M., “Metode interactive de grup”, Editura Arvers, Craiova 2006.
- Borțeanu, L; Brănișteanu, R.; Breben, S. ș.a, Curriculum pentru învățământ preșcolar (2009), București: Editura Didactică Publishing
- Ciolan, Lucian, “Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar” Editura Polirom, București, 2008
- House.
Ciolan, L.(2003), Dincolo de discipline. Ghid pentru învățarea integrată/crosscurriculară, București, „Centrul “Educația 2000+”, București
- Gurlui, I.; Andreescu, L. (2014), Ghid metodic: Activități integrate în grădiniță. Pitești: Editura Carminis.

Energie și creativitate

Prof. Rusu Raluca

Colegiul Național Petru Rareș, Piatra Neamț

„Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlnire dintre energia neinhibată a copilului cu ceea ce pare a fi opusul și dușmanul ei, simțul ordinii, impus de disciplinată inteligență a adultului”.
(Norman Podhoretz)

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ constituind una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Aceasta se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare, să găsească soluții, idei, probleme, metode, obținute de subiect pe o cale independentă. Creativitatea presupune și procesul de elaborare a noi semnificații sau soluții prin generarea de noi combinații și restructurări a câmpului informațional. Sub aspectul desfășurării sale, creativitatea a fost caracterizată ca procesul prin care omul resimte lacunele sau dezechilibrul posibil în anumite sisteme de date, în anumite zone ale experienței umane, și pe care le depășește prin capacitatea de a formula idei și ipoteze noi, de a le verifica și retesta, de a percepe și exprima, în forme originale relații noi și neașteptate sau de a ordona în sisteme unice, perfecționate, datele ce aparent nu sunt direct legate între ele.

Elementele principale care atestă creativitatea sunt: flexibilitatea, originalitatea, fluența și imaginația. În urma unor cercetări de psihologie îndelungate, s-a ajuns la concluzia că nu există copil dezvoltat normal intelectual să nu posede un anumit potențial creativ și că aceste capacități pot fi restructurate funcțional sau optimizate prin influențe educaționale adecvate. Ca principiu general, formarea și dezvoltarea creativității necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizarea, descoperirea), cunoașterea temeinică a posibilităților

intelectuale, volitive și morale ale elevilor, a supleții sistemului lor nervos, precum și activități de înlăturare a factorilor care pot frâna, dezvolta creativități (timiditatea, teama de a nu greși, descurajarea, lipsa perseverenței). Procesul de învățământ are ca obiectiv prioritar educarea creativității, având în vedere că premisele comportamentului creativ, deprinderile creative, precum și stilul de muncă creativ se formează în școală, de la vârste mici, sub influența factorilor educative. Dată fiind recunoașterea necesității ca școala să acționeze în sensul cultivării și dezvoltării potențialului creativ al elevilor, s-a ajuns la concluzia că, fără să se opună învățării școlare clasice, ea trebuie să promoveze un nou mod de învățare, învățarea creativă, adică cea care pune accent pe învățarea prin cercetare – descoperire, pe învățarea prin efort propriu – independent sau dirijat.

RESURSELE DIGITALE DESCHISE UTILIZATE ÎN PROIECTAREA ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE LA ELEVII CU CES

**Prof. RYBANNA ELENA SABIN
CSEI Sf. Andrei Gura Humorului**

Resursele digitale deschise ne sprijină în procesul de creare și ne facilitează experiențe de învățare eficiente, interactive și cu un conținut relevant pentru ora digitală, fie ea online, față în față sau mixtă / blended. Odată ce mutăm focusul pe ce putem adapta și fructifica în ora digitală, soluțiile la provocările inerente vor veni din personalizarea predării pe nevoile de învățare ale elevilor noștri.

În proiectarea didactică trebuie să avem în vedere în permanență o perspectivă asupra elementelor pe care le vom folosi în planificarea și implementarea unei ore digitale și nu o rețetă unică asupra unui plan de lecție. Știm că lecția captează și reconfigurează într-un mod specific toate componentele universului didactic: conținuturi, strategii, metodologii, modalități de organizare, forme de evaluare, specificări relaționale, conformații psihosociale etc.. Lecția, ca entitate didactică de bază, presupune o punere în act a unor evenimente sau situații didactice, ce intercorelează și se potențează reciproc. Integrarea resurselor educaționale digitale în lecție permite profesorilor să dezvolte competențele digitale și de învățare a elevilor, să-i pregătească pentru aplicarea acestora în diverse situații din viața cotidiană ceea ce conduce la sporirea calității și eficacității procesului educațional. Ele permit individualizarea procesului de instruire, adică putem avea mai multe variante de prezentare a materialului didactic a aceleași teme, a căror diversificare poate fi realizată atât prin utilizarea diferitor conținuturi cât și prin aprofundarea, detalierea, alternarea informației prezentate. De asemenea, ne permite alegerea anumitor metodici și tehnici de prezentare a conținuturilor noi.

Atunci când se utilizează resursele educaționale digitale se modifică rolul profesorului și elevului, profesorul devine coordonator și nu mai este o sursă directă de informare. Elevul devine participant activ în procesul educațional și implementând competențele digitale, sprijinit și îndrumat îndeaproape, soluționează sarcinile propuse la oră.

Spre exemplu proiectarea unei lecții de fixare și sistematizare care vizează consolidarea cunoștințelor însușite, dar și aprofundarea lor și completarea unor lacune. În structura acestui tip de lecție putem integra resurse digitale care să ne faciliteze desfășurarea scenariului didactic. Voi exemplifica pentru o lecție de fixare și consolidare la opționalul „Cartea leagănelor copilăriei”, la clasa a VIII-a, cu tema „Poveștile copilăriei”. În fiecare din etapele specifice unei lecții de fixare și consolidare am integrat un instrument digital care a captat interesul elevilor și datorită cărora au devenit mult mai activi și implicați în lecție. Astfel, pentru etapa de:

- **precizare a conținutului** și a obiectivelor la începutul orei am ales să folosesc aplicația **WordArt** cu care am realizat o imagine de ansamblu a poveștilor studiate.

• **recapitulare a conținutului de bază a planului stabilit:** etapă destinată clarificării și eliminării confuziilor constatate de cadrul didactic, stabilirii unor conexiuni prin lărgirea contextului parcurs am folosit aplicația **Kahoot**

• **realizarea de către elevi a unor lucrări pe baza cunoștințelor recapitulate;** în cazul lecțiilor de consolidare de deprinderi, această etapă ocupă ponderea cea mai mare în structura lecției și se concretizează, în funcție de specificul disciplinei, prin: rezolvare de exerciții și probleme, analize gramaticale, analize literare, realizarea unor lucrări având caracter tehnic, etc. În această etapă am realizat împreună cu elevii o carte cu lucrările realizate de ei în cadrul orelor de opțional cu povestea sau personajul lor favorit. Folosind aplicația **Bookcreator** elevii au argumentat de ce îndrăgesc un anumit personaj sau poveste, pe care l-au ilustrat plastic în lucrarea prezentată, elevii fiind încântați să-și regăsească vocea în cartea digitală creată de ei. Lucrarea „Poveștile copilăriei” se regăsește în biblioteca aplicației.

• **aprecierea activității elevilor** – elevii au fost apreciați pentru modul în care au participat la activitate, fiind notați corespunzător.

Utilizarea resurselor educaționale digitale influențează activitatea profesorului, dezvoltarea lui personală și profesională, implementează utilizarea metodelor netradiționale de predare – învățare – evaluare, modifică dependența între profesor – elev, bazată pe cooperare și elaborare a noilor metode și tehnici de învățare la baza cărora se activează lucrul individual al elevilor. Folosirea resurselor educaționale digitale în procesul educațional ne oferă multe posibilități și perspective pentru autodezvoltare, cercetare și realizarea unui proces educațional centrat pe elev. Acestea asigură crearea unui mediu de învățare în vederea creșterii accesului la educație de calitate și formării unor competențe cheie și profesionale, care să faciliteze integrarea pe piața muncii.

Bibliografie

1. Alois Gherguț – Sinteze de Psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iași, 2014
2. Constantin Cucoș - Pedagogie; Editura Polirom, Iași, 2006
3. Curs Predau viitor - Intensiv de educație digitală pentru profesori de informatică și TIC.
4. Exemple de prezentări și recomandări de design de lecții online - <http://www.designedschools.com>
5. Introduction to Online and Blended Teaching - <https://www.edx.org/course/introduction-to-online-and-blended-teaching>
6. Portofoliu digital - <https://wakelet.com/>

Învățământul românesc- obligativitatea mișcării în învățământul general obligatoriu

Ciclul primar

Învățământul general obligatoriu este de zece clase, vârsta de debut a școlarității fiind de 7 ani, sau de 6 ani la cererea părinților. Teoretic, vârsta de încheiere a învățământului general obligatoriu este de 16-17 ani. Din anul școlar 2003-2004 clasele a IX-a și a X-a sunt finalizate cu certificat de absolvire.

Învățământul primar

Învățământul primar cuprinde clasele I-IV și funcționează numai ca învățământ cu formă de zi, de regulă, cu program de dimineață. Vârsta de încheiere a învățământului primar este de 10-11 ani. Pentru majoritatea materiilor, copiii beneficiază de un singur cadru didactic. Doar la anumite materii mai specializate, copiii vor fi instruiți de către alte cadre didactice. La sfârșitul claselor a II-a și a IV-a, copiii vor trebui să susțină examene pentru evaluarea cunoștințelor acumulate la limba română și matematică

Copiii din învățământul primar vor pune accent în special pe următoarele materii: matematica, limba română, istorie, geografie, științe, arta (desen și lucru manual), limbi străine (engleza, franceza, germana), educație civică, religie, muzica și introducerea în domeniul utilizării calculatoarelor. După cum observați activitatea fizică, exercițiul fizic nu intră printre prioritățile elevilor, părinților și nu în ultimul rând al celor ce predau procesul instructiv educativ.

O campanie de obligativitate în rândul copiilor cu vârste cuprinse între 6-10 ani ar fi benefică din mai multe puncte de vedere. În primul rând sănătatea și sistemul imunitar ar fi mult mai puternice. Un alt aspect ar fi disciplina. Este cunoscut faptul că orice copil practicând un joc sportiv sau făcând o activitate fizică cu personal calificat capătă o anumită conduită și o educație diferită în funcție de disciplina aleasă. Nu în ultimul rând o altă caracteristică a celor ce practicând o anumită ramură sportivă este responsabilitatea. Acestea sunt câteva argumente care trebuie aduse la cunoștința forurilor superioare și trebuie implementate atât în rândul elevilor cât și al părinților și nu în ultimul rând al cadrelor didactice.

Profiluri de învățământ

Legea învățământului asigură organizarea pregătirii tineretului corespunzător profilurilor specifice tuturor domeniilor sociale, dar și a unor mai specifice, cum sunt: învățământul cooperatist, învățământul de artă, învățământul militar, **învățământul sportiv** etc.

Datele prezentate evidențiază faptul că sistemul de învățământ românesc este în concordanță cu tradițiile valoroase îndelungate ale școlii noastre de toate gradele, dar și cu cerințele și exigențele democratice și ale statului de drept, cu exigențele progresului științifico-tehnic și cultural național european și mondial. Învățământul nostru trebuie să privească cu îndrăzneală viitorul, orientându-se și restructurându-se în toate componentele sale corespunzător

exigențelor dezvoltării societății informaționale, a societății cunoașterii. Se poate afirma că sistemul de învățământ din România contemporană are performanțe valorice, de competență și eficiență ridicate, integrând învățământul românesc în rândul sistemelor de învățământ avansate din Europa și din lume. În acest context, în România ca țară europeană funcționează și structuri de învățământ prin cooperare cu unități din străinătate, cu aprobarea Ministerului Educației conform acordurilor interguvernamentale. Recunoașterea diplomelor universitare și asigurarea posibilității de a profesa în țările Uniunii Europene trebuie să aibă la bază o înaltă, creativă și eficientă pregătire de specialitate, inclusiv stăpânirea de limbi străine. Este necesar ca factorii de decizie la nivel național să precizeze că învățământul reprezintă, alături de economie și alte domenii sociale importante, o prioritate națională deosebit de valoroasă și eficientă pentru progresul și regenerarea spirituală, morală și profesională a țării, care necesită toată atenția și sprijinul material, financiar și managerial al statului, al întregii societăți.

Profesor Săcăleanu Carmen
Școala Gimnazială „Anastasie Panu” Huși

Așezare geografică: centrul Carpaților Orientali

Limite și vecini : -N-Culoarul depresionar Dorna- Cîmpulung
-S-Depresiunea Brașov și Valea Oituzului
-E- Subcarpații Moldovei
-V-zona submontană a Depresiunii Colinare a Transilvaniei

Altitudine maximă: 2100m(vf. Pietrosu din Munții Călimani)

Geneza : -prin cutarea și înălțarea scoarței terestre în orogeneza alpină(munții de de încrețire)
-prin vulcanism(munții vulcanici Călimani, Gurghiu, Harghita)

Alcătuire geologică: există 3 fișii paralele pe direcția N V-SE

- în V-roci vulcanice
- în centru-roci cristaline
- în E-roci sedimentare cutate („fliș,,)

Tipuri de relief : -relief glaciatic(în Munții Călimani)
-relief vulcanic(în munții vulcanici)
-relief pe conglomerate(în Munții Ceahlău, Hășmașu Mare)
-relief carstic (Cheile Bicazului)
-relief fluvial (Defileul Mureșului de la Toplița- Deda, Defileul Oltului de La Tușnad)

Diviziuni : -munți de încrețire(Munții Bistriței, Ceahlău, Tarcău, Hășmașu Mare, Ciucului, Nemira, Stînișoarei, Goșmanu, Berzunți)
-munți vulcanici(Munții Călimani, Gurghiu, Harghita)
-depresiuni intramontane(Depresiunile Bilbor, Borsec, Giurgeu, Ciuc, Vărșag, Vîrghiș, Baraolt, Cașin, Ghimeș, Comănești)
-pasuri și trecători(Tihuța, Bucin, Șicaș, Tușnad, Oituz, Tulgheș, Bicaș, Racoș, Vlădeni, Izvorul Mureșului)

Aspecte deosebite : -prezența unor unicate(lacul de baraj natural-Lacul Roșu,lacul vulcanic-Lacul Sf. Ana)

-în Munții Călimani se înregistrează înălțimea maximă a celui mai lung lanț vulcanic din Europa, care se desfășoară în vestul Grupei nordice și al Grupei Centrale din Carpații Orientali

Aplicații:

1. Explicați de ce în Grupa Centrală a Carpaților Orientali relieful vulcanic este mai bine dezvoltat decât în grupa nordică.
2. Explicați varietatea tipurilor de relief din Grupa Centrală a Carpaților Orientali.
3. Menționați două asemănări și două deosebiri din punct de vedere al reliefului între Grup Nordică a Carpaților Orientali și Grupa Centrală a Carpaților Orientali

Bibliografie

Anastasiu Viorela, 1997, Geografia României, Editura Rao Educațional

Mandruț Octavian, 2000, Geografia României, manual pentru cls. a VIII a, Editura Corint, București

Neguț Silviu, Rădulescu Camelia, Popa Ionuț 2020, Geografie, cls. a VIII a, Editura art Klett, București

Proiect didactic

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: „Grădinițacu p.p. Rază de soare Mediaș”

GRUPA COMBINATĂ: Pisicuțele

DATA:

PROFESOR: Șandru Ana Maria

TEMA DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Iată vine iepurașul”

TEMA ACTIVITĂȚII : “Legenda iepurașului de Paște”

DOMENIUL DE ACTIVITATE: Domeniul științe

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Cunoașterea mediului

MIJLOC DE REALIZARE: Povestirea educatoarei

FORMA DE ORGANIZARE: Activitate -fontal,individual

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixt

SCOPUL ACTIVITĂȚII: identificarea elementelor caracteristice anotimpului primăvara și a mediului înconjurător regăsite în textul povestirii

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Db1. Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui.

E3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

C3. Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTAMENTE VIZATE:

1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și a receptării lui.

3.2. Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului

3.1. Manifestă creativitate în activități diverse.

TIMP: 30-35 min.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- să rețină conținutul de idei al povestirii;

O2- să redea momentele importante ale povestirii folosind mijloacele didactice prezentate;

O3- să-si exprime sentimentele, emoțiile prin decorarea unui cadou pentru iepuraș

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, povestirea, metoda Franz Kett, metoda "Șortul povestitor",

Resurse materiale: șortul povestitor, siluete, cerc mare din material textil, eșarfe verzi, eșarfe maro și verzi, materiale din natură, siluete 3D, ecusoane, recompense.

Forme de organizare: frontal, individual.

EVALUAREA ACTIVITĂȚII:

- Aprecieri verbale individuale și colective;
- Recompense

BIBLIOGRAFIE:

- ***(2008), *Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)*, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- ***(2009), *Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, Editura „Gheorghe-Cârtău Alexandru”, Craiova;
- Turean, Maria, (2010), *Probleme ale literaturii pentru copii și tineret*, Editura Didactica Nova, Craiova;
- Bocoș, Mușata, (2013), *Instruirea interactivă*, Editura Polirom.
- Măda, S., Nemeș, I, *La drum, împreună*, vol.1, Brașov, Editura Universității "Transilvania", 2022.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII DȘ (Cunoașterea Mediului)

EVENIMENT DIDACTIC	TIMP	OB OP	CONȚINUTUL ȘTIINTIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE	
				Metode	Mijloace	Forme de organizare	Forme	Instrumente
1.Moment organizatoric	3'		Pregătesc materialele necesare desfășurării activității. Aaerisirea sălii de grupă.					
2.Captarea atenției	3'		Se va realiza prin intermediul unei scurte convorbiri despre primăvară. Zâna Primăverii aduce copiilor o scrisoare de la iepuraș.	Conversația	Zâna Primăverii	frontal	orală	
3.Anunțarea temei	2'		Dragi copii, astăzi vreau sa vă spun o poveste Legenda Iepurașului de Paste.	Conversația Explicația;	Zâna Primăverii	frontal		Observarea sistematică a comportamentului copiilor
4.Dirijarea învățării	15'	O1	Cu ajutorul șortului povestitor, voi prezenta conținutul poveștii sub formă de teatru, clar, coerent și expresiv, folosind un ton și o mimică adecvată, modelându-mi vocea pentru a imita personajele, nuanțând astfel expunerea în funcție de stările afective pe care le implică povestirea. Se va reda cât mai expresiv conținutul poveștii. Se vor explica cuvintele și expresiile necunoscute. Textul legendei va fi expus urmărindu-se succesiunea momentelor principale.	Povestirea Dramatizarea Expunerea Explicația	Substituite ale personajelor din poveste, decor specific.	Frontal Frontal	Orală Orală	Observarea sistematică a interesului copiilor pentru poveste

		02	<p>Povestire este expusă după următorul plan:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. În pădure o pasăre încântă cu cântul ei toate vietuitoarele. 2. Pasărea s-a îmbolnavit 3. Zâna bună a transformat pasărea în iepuraș 4. Iepurașul aduce Zânei în fiecare an recompensă, un cos cu ouă colorate în culorile curcubeului <p>Pentru o fixare a poveștii, voi adresa copiilor o serie de întrebări. Cum se numește povestea de astăzi? Unde are loc acțiunea? Pe cine încântă pasărea cu cântul ei? Cine ajută pasărea să se vindece? În ce personaj se transformă pasărea? Ce aduce recompensă iepurașul Zânei? La fiecare întrebare copiii asază materiale sugestive din poveste pentru realizarea machetei poveștii.</p>	Metoda Franz Kett Conversația;	Substitute ale personajelor din poveste, decor specific.	Frontal Individual Individual	Orală Orală Probă practică	Observarea interesul copiilor în rezolvarea sarcinilor Și a gradului de înțelegere a sarcinii
5. Obținerea performanței și realizarea feedback-ului	5'	03	Fiecare copil îi oferă iepurașului un cadou, folosindu-și creativitatea.	Metoda Franz Kett	Diverse materiale	Individual	orală	Observarea comportamentului copiilor
7. Încheierea Activității	2'		Copii se vor plimba în jurul imaginii, să vadă ce au creat ceilalți colegi. Fiecare poate povesti ce și-a dorit		Recompense(frontal	oral	Aprecieri verbale

		să reprezinte creația sa. Se apreciază copiii, se acordă recompense.		ouă de ciocolată)			
--	--	--	--	-------------------	--	--	--

Legenda Iepurașului de Paste

Cu multi ani in urmă, într-o frumoasă pădure, plină de animale, a apărut o pasăre. Această pasăre era deosebit de frumoasă, penele ei erau în culorile curcubeului și cântul ei era fermecător. Glasul ei era atât de cristalin de până și vântul se oprea pentru a aduna aceste frumoase cântece și de a le purta cât mai departe în lume. Toate animalele din pădure o iubeau pentru că le încânta cu cântecele ei fermecătoare.

Frumoasa făptură și-a făcut cuib în scorbura celui mai bătrân copac. Acolo își ducea ea traiul, cântînd în fiecare zi de dimineață până seara. Animalele erau fermecate de cântecul ei.

Iarna trecuse și primăvara își arată primele ei semene. Nimeni nu știe cum dar într-o zi pasărea căzu ranită scoțând sunete de durere. Toate animalele speriate au dat fuga la Zâna bună rugînd-o să facă o minune, să salveze pasărea. Zâna le-a auzit ruga și a încercat să o salveze. A îngrijit-o și a aruncat-o spre cer, dar pasărea a căzut la picioarele Zânei. Nu mai putea zbura. Pentru pasăre erau acum primejdii mari, animalele înfometate ale pădurii.

Zâna a înțeles că trebuie să facă ceva și a transforma-o într-o iepuroaică. Iepuroaica a păstrat obiceiul de a face ouă și astfel, de atunci, în semn de mulțumire, iepurașul îi duce Zânei un coș cu ouă pe care îl pictează în culorile curcubeului.

Iepurașul fiind o ființă iubitoare s-a gândit să ducă tuturor copiilor cadouri și ouă colorate. Astfel în fiecare Paște lasă pe masa sau le ascunde în grădină printre flori ouăle de ciocolată, sperînd că și la anul care vine copiii să fie la fel de cumiți.

Iepurașul anunță venirea vremurilor frumoase, calde, reînvierea naturii, aduce noroc, fericire și mesajul creștin al învierii lui Isus Hristos!

Învățarea matematicii prin jocuri didactice

Prof. înv. primar Sandu Florin-Laurențiu
Școala Gimnazială Budești, județul Vâlcea

Matematica este acceptată ca o știință, una în care noțiunile și legăturile dintre noțiuni sunt definite și demonstrate cu mare precizie. Unul dintre scopurile matematicii este acela de a formula întrebări și de a da răspunsuri la întrebările puse. De altfel, viața însăși se desfășoară între întrebări și răspunsuri. Răspundem la întrebare și apare încă cel puțin una.

Învățarea în acest domeniu creează perseverență, tenacitate, voință, răbdare, putere de sinteză, intuiție, spirit de inventivitate. Toate acestea nu se obțin ușor, dar cel căruia i se formează de mic, nu va avea probleme în viață. Matematica dispune de largi valențe formative. Specificul activității matematice constă în faptul că ea reprezintă o tensiune, o încordare, o mobilizare a tuturor componentelor psihicului uman, dar cu precădere a gândirii, a inteligenței.

Un învățământ matematic bine conceput oferă atât o cunoaștere activă a noțiunilor de bază ale matematicii cât și posibilitatea aplicării ei în activitatea ulterioară în școală, dar și în viața cotidiană.

Studierea matematicii are o importanță deosebită prin obiectivele specifice:

Formarea unei gândiri matematice

Determinarea unor comportamente practice orientate spre folosirea activă a noțiunilor și cunoștințelor asimilate

Depistarea elementelor de afirmare a creativității

Învățarea este un proces activ de cunoaștere care este cu atât mai valoros cu cât se realizează prin efort propriu și cu mijloace și tehnici cât mai productive.

În învățarea matematicii, efortul intelectual se situează pe primul plan. Acesta constă în: observarea obiectelor și fenomenelor nu sub aspectul particularităților acestora, ci sub aspectele lor logice (mulțimi, apartenență, relații); operarea cu mulțimile concrete de obiecte, cu accent pe logica pe care o relevă aceste operații.

În învățământul modern al matematicii se impune, mai întâi, o intuiție activă, elevul învățând nu atât prin urmărirea demonstrațiilor cu material didactic pe care le face profesorul, cât prin efectuarea directă a unor operații concrete, cu sprijinul sau cu ajutorul acestor materiale.

Intuiția activă în învățarea matematicii presupune relevarea, în cadrul operațiilor concrete cu obiectele conținutului științific al noțiunilor respective, a esenței lor matematice.

Încă din primii ani de viață, copilul încearcă să-și rezolve singur situațiile „de viață”. Ajuns la vârsta școlarității, acesta trebuie să întuiască, să le descopere. Aceste lecții capătă sens în activitățile de cunoaștere a lumii.

Profesorul nu-i învață matematică pe elevi, ci îi provoacă prin problemele sau situațiile problemă propuse spre rezolvare să gândească matematic, punându-i frecvent în situația de a „matematiza” aspectele reale de viață.

În viața de toate zilele, matematica are importanța sa deosebită, recunoscută în întreaga lume.

Copilăria se caracterizează prin joc. Ceea ce pentru adult este muncă, activitatea de bază pentru un copil este jocul. Jucându-se, copilul descoperă și cunoaște lumea înconjurătoare. Dacă la vârsta preșcolară jocul reprezintă activitatea principală a copilului, la vârsta școlară mică jocul didactic este o formă accesibilă și plăcută de învățare activă, participativă, stimulând în același timp inițiativa și creativitatea elevilor.

Matematica este o disciplină creativă și pasionantă. Ea poate produce momente de plăcere și încântare când elevul rezolvă o problemă pentru prima dată, descoperă o rezolvare mai elegantă a problemei sau vede pe neașteptate conexiuni ascunse. Cu toate acestea, pentru mulți dintre elevi, matematica rămâne o mare necunoscută fără prea multe soluții pentru ei, dacă nu este legată de viața lor de zi cu zi și nu este aplicată în practică, fapt pentru care am ales să prezentăm câteva exemple de activități practice, având drept teme câteva din neajunsurile observate de-a lungul timpului la copii. De exemplu, elevii nu reușesc să-și formeze imaginea corectă a lungimii metrului și nu pot să concretizeze această lungime comparativ cu talia lor sau cu lungimea pe care o reprezintă brațele întinse lateral sau chiar lungimea băncii în care stau și nu cunosc, cu aproximație, dimensiunile sălii de clasă, ale camerei de locuit, ale terenului de sport sau ale școlii în care învață.

Pentru vârsta școlară mică, jocul didactic are valențe formative din cele mai bogate. Astfel, prin joc se formează deprinderile de muncă independentă, perseverența și ambiția, pentru învingerea dificultăților, atitudinea disciplinată, de respect față de coleg și coechipier. Cooperarea în realizarea sarcinilor jocului conduce la formarea spiritului colectiv, iar competitivitatea angajează la efort toate capacitățile elevului, fără a produce oboseală.

Acesta este motivul pentru care jocul nu trebuie să lipsească din programul zilnic și săptămânal al elevilor, în special al celor din clasa pregătitoare și clasa I. Prin jocul didactic matematic elevii învață, cu ajutorul învățătorului, să folosească treptat: inducția, analiza și sinteza, să emită ipoteze, să le verifice, să facă generalizări și să se convingă de anumite adevăruri.

Educația prin joc trebuie să fie o sursă atât de efort fizic cât și de bucurie morală. De aceea este bine ca jocurile alese să conțină obstacole pe care elevii să le poată învinge.

Învățarea matematicii dispune de o gamă largă de jocuri didactice cunoscute și practicate de învățători.

Pentru a-i deprinde pe elevi cu „Succesiunea numerelor de la 0 la 10”, se pot utiliza la clasă următoarele jocuri didactice matematice:

1. „Ce numere lipsesc?”

– Sarcina didactică: consolidarea numerației 0-10

– Cerința jocului: Ce numere lipsesc din șirul ... și care este regula numărării?

a) 1, 2, 4,

b) 1, 3, 6,

2. „Ce numere au fugit?”

– Sarcina didactică: consolidarea numărării crescător și descrescător, cunoașterea vecinilor.

– Cerința jocului: să completeze numerele lipsă dintr-un șir dat.

a) 0,...4,...8,... 12

b) 10,...7,...4,...0

3. „Caută vecinii”

– Sarcina didactică: recunoașterea vecinilor numerelor naturale.

a) [] 4 []

b) 9 [] 7

4. „Vreau în căsuța mea!”

– Sarcina didactică: formarea unor șiruri de numere și consolidarea numerației 0-10

Elevii primesc tabele din care lipsesc anumite numere și cartonașe separate cu aceste numere pe care le vor așeza pe fiecare în căsuța lor.

Conexiunile matematicii cu viața de zi cu zi și, mai târziu, în clasele mai mari, chiar și cu alte domenii ale cunoașterii și vieții, le formează elevilor o gândire logică și flexibilă, le sporește

motivația pentru studiul matematicii și îi conduc la înțelegerea unitară a lumii înconjurătoare, putând fi, de altfel, și un instrument eficace în vederea petrecerii timpului liber în mod plăcut și constructiv.

BIBLIOGRAFIE

Vălcan D., Metodologia rezolvării problemelor de aritmetică, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2007

Cârjan F., Didactica matematicii, Editura Paralela 45, Pitești 2002

Săvulescu D., Metodica predării matematicii în ciclul primar, Editura „Gheorghe Alexandru” Craiova 2008

Creativitatea la elevii cu CES, în cadrul orelor de limba și literatura română

Autor: prof. Silvia-Geanina Sandu

Unitatea de învățământ: Școala Profesională Specială nr. 2, București

Creativitatea poate fi considerată de-a dreptul provocatoare atunci când este vorba despre elevii cu CES. Spectrul acesta este foarte vast, aici intrând afecțiuni variate, însă un lucru este cert – elevul cu cerințe educaționale speciale necesită o atenție sporită, mai mult timp și mai multă înțelegere din partea profesorului.

În cadrul orelor de limba și literatura română există o libertate mult mai mare de exprimare a ideilor, de verbalizare a acestora, de așezare într-o ordine și încadrare într-un context. Profesorul poate porni de la orice temă și o poate adapta la diferite situații din viața elevilor. De fapt, pentru elevii cu CES este recomandată o astfel de abordare, aceștia fiind obișnuiți să lucreze cu informații ancorate în concret, majoritatea nefiind capabili să opereze cu noțiunile abstracte.

Este nevoie de metode specifice de lucru pentru a le accesibiliza conținuturile și pentru a le dezvolta creativitatea. Spre exemplu, în cadrul lecției *Amintiri din copilărie*, de Ion Creangă, la clasa a IX-a, după citirea textului și explicațiile necesare, am ales să utilizez jocul de rol, pentru ca elevii să se poată transpune în pielea personajelor, să poată înțelege motivele pentru care acestea au acționat într-un anumit fel și să rețină mult mai mult evenimentele. Pornind apoi de la opera lui Ion Creangă, am făcut apel la creativitatea lor și am descoperit împreună alte metode, alte reacții, alte modalități în care personajele s-ar fi putut comporta în contexte diferite.

Elevii cu CES pot veni de multe ori cu idei foarte interesante și diferite de ceilalți copii, deoarece lumea lor interioară este alta, problemele cu care se confruntă vin, de multe ori, și din familie, iar nonșalanța cu care ei răspund, naivitatea sinceră cu care se exprimă, aproape lipsiți de cenzură, pot oferi perspective foarte interesante, pe care elevii din școlile de masă nu doresc să le manifeste, considerând, probabil, că nu se cuvine. Spre exemplu, într-o lucrare pe care au avut-o de realizat și în care trebuiau să își exprime ideile referitoare la dezvoltarea orașului București în situația în care ei înșiși ar fi primari ai Capitalei, unul dintre elevi a insistat pe ideea că ar construi toalete publice în mai multe locuri din capitală, considerând acesta un serviciu foarte necesar pentru locuitori.

Creativitatea la elevii cu CES poate fi dezvoltată în multe feluri; cadrul didactic trebuie să țină cont de faptul că, de multe ori elevii cu deficiență mintală pot afirma, în primă instanță, că nu au absolut nici o idee despre un anumit subiect de discuție. De aceea, trebuie să le adreseze întrebări de sprijin, să adapteze situația respectivă la viața de zi cu zi, familiară lor, pentru ca aceștia să poată realiza conexiuni și să poată oferi răspunsuri.

Un alt aspect care poate să împiedice manifestarea ideilor la elevii cu CES este lipsa curajului. Unii elevi cu CES nu au încredere că răspunsul pe care îl au de oferit este unul corect. De multe ori li s-a spus, de-a lungul timpului, că au oferit răspunsuri greșite, iar pentru aceasta ei manifestă reticență în a se exprima. În acest scop, trebuie încurajați să vorbească și trebuie corecți cu multă înțelegere și încurajare. Orice idee trebuie exploatată, deoarece sunt situații în care elevii cu CES nu reușesc să exprime exact ceea ce ar dori, și, din acest motiv, răspunsul lor poate fi tratat ca unul evaziv sau incorect când, în fond, poate avea o mare doză de ingeniozitate și creativitate.

Contează foarte mult răbdarea și dedicația cadrului didactic, deoarece elevii cu CES sunt foarte imprevizibili; de multe ori ei sunt adevărate lecții de viață pentru cei care au ochi să îi vadă și suflet să îi înțeleagă.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

PROF. SĂPUN MARIA MAGDALENA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT “VIS DE COPIL”, TG-JIU

Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate

Pedagogia modernă modifică, astfel, rolul jucat de polii educaționali, mutând accentul pe elev. Abandonarea limbii de lemn, folosirea unui discurs nou, mobilizarea elevilor în procesul educativ sunt numai câteva dintre caracteristicile acestei pedagogii. Întrebarea dominantă a învățământului modern este ce rol alege școala să joace în societatea actuală și cât de pregătită este ea să facă față schimbărilor provocate de globalizare. Idealul educațional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar și de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educațional standard, ci de unul dinamic, în concordanță cu noile realități și capabil să reziste la schimbări.

Așadar, cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator de cunoștințe, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii. Acest profesor va ști să coordoneze procesul educativ, astfel încât toți elevii să atingă obiectivele stabilite și va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-și formeze capacități de muncă individuală și să folosească ceea ce a dobândit.

Din perspectiva pedagogiei moderne, a preda devine un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. O altă componentă a învățării este evaluarea, modalitate prin care profesorul stabilește măsura în care obiectivele au fost atinse și prin care va pune la punct o strategie didactică mai eficientă pentru următorul proces instructiv. Activitatea independentă desfășurată de elevi devine, astfel, concludentă și necesară, ea dând dovada utilității metodelor abordate. Profesorul va organiza și va coordona acest demers instructiv, exercitând funcții diverse, de organizare a activității, de impunere a unor metode, de dezvoltare a unor capacități și de personalizare a activității didactice.

Cel mai mare dușman al învățării organizaționale este incapacitatea de a ieși din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experiențe și de reguli, pe care organizația ajunge să le considere imuabile.

Rolul profesorului rămâne mereu în prim plan în opera de formare a personalității elevilor. Cu toate că a sporit și influența altor factori în procesul educației, profesorul își păstrează numeroase prerogative în acest domeniu. El rămâne principalul modelator al personalității elevilor, începând de la imprimarea unei conduite externe, până la formularea aspirațiilor și idealurilor lor de viață.

Efectele activității și personalității profesorului au făcut obiectul unor cercetări de pedagogie, psihologie pedagogică și de sociologia educației, urmărindu-se ridicarea eficienței activității pedagogice în general și a profesorului în special. Sporirea funcției profesorului de confident, consilier, transmițător al valorilor culturale, a lărgit câmpul de activitate și a accentuat interdependențele.

Principalele direcții de cercetare științifică privind rolul profesorului, au fost:

- ✓ personalitatea sa;
- ✓ rolul și funcțiile sale;
- ✓ comunicarea și relațiile cu elevii;
- ✓ pregătirea și perfecționarea;

Profesorul trebuie să se integreze, să coopereze cu clasa, să motiveze, să fie un sprijin atunci când elevii dovedesc spontaneitate, inițiativă și afirmare;

Profesorul integrat încurajează, pune întrebări, stimulează participarea, sprijină și folosește ideile elevilor, unele decizii le ia împreună cu elevii;

În timpul predării – învățării – evaluării, profesorul „instruiește”, conduce interacțiunile în clasă, modul de înțelegere și învățare prin indicații, atenționări, demonstrații, asigurarea condițiilor, oferirea punctelor de sprijin aprobări și dezaprobări, stimulări, completări, reactualizări, exemplificări, explicații, comentarii etc.

Profesorul are rolul cel mai interactiv în clasă: creează un climat adecvat, inițiază, orientează, solicită, antrenează, exemplifică, critică; acesta structurează, organizează forma și conținutul activității în clasă, modul de desfășurare a interacțiunilor, dar poate și delega responsabilități elevilor în rezolvarea unor decizii, sarcini;

Trebuie să solicite elevii la dialoguri, să comenteze răspunsurile împreună cu ei, răspunsurile negative fiind corectate în sens stimulat, cu antrenarea grupului;

E greu să definești un profesor „bun”. Chiar și părinții au păreri diferite, uneori contradictorii. Unii spun că pregătirea în specialitate e factorul determinant, alți părinți pun pe primul plan „capacitatea de a se face înțeleși- dragostea de meserie”, chiar dacă tot cunoștințele acumulate permit reușita la un examen. Este interesantă remarca unora, la categoria de cadre preferate de copii: profesori cu experiență, deoarece cei tineri „nu sunt înțeleși”. Profesorul debutant uneori e izolat de colegi sau de comunitate. Un profesor bun folosește cunoștințele nu

doar de la disciplina respectivă, ci măcar din aria curriculară respectivă. Trebuie, de asemenea, ca profesorul să fie pregătit să și primească feed-back, nu numai să ofere.

Bibliografie:

1. Crișan. Alexandru - coordonator, 2008, *Cinci exerciții de politică educațională în România*, București, Editura Vanemonde
2. Cucuș C., 2002, *Pedagogie*, București, Editura Polirom, ,
3. Iosifescu Șerban, 2001, *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, București, Institutul de Științe ale Educației
4. Verboncu Ion, 2000, *Management general*, București, Editura Economică.

COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ

PROF. SĂPUN MARIA MAGDALENA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT “VIS DE COPIL”, TG-JIU

Un loc central în activitatea de predare-învățare îl deține comunicarea educațională deoarece rolul profesorului nu este numai acela de a deține cunoștințe de specialitate și cunoștințe psiho-pedagogice, ci și de a transmite aceste cunoștințe, într-un limbaj specific, elevilor cărora se adresează. Având la bază limbajul, ca și proces psihic superior, comunicarea educațională își propune transferul de informații de la profesor la elev, dar și asigurarea feedback-ului de la elela profesor.

Văzută astfel, comunicarea didactică este rezultatul activității a cinci componente distincte:

- Emițătorul: care este profesorul ce are rolul de a transmite informația, sub forma unui semnal către receptor;
- Receptorul: care este format din clasa de elevi ce trebuie să-și însușească informația primită.
- Informația: reprezintă conținutul de cunoștințe, mesajul transmis de emițător receptorului. Locul central în cadrul mesajului îl deține limbajul, care trebuie să fie adecvat contextului în care are loc comunicarea;
- Feedback-ul: care confirmă emițătorului primirea și însușirea de către receptor a informației comunicate și care, totodată, ajută emițătorul să-și realizeze activitatea de transmitere a informațiilor.
- Feedback-ul invers: care confirmă receptorului validitatea informațiilor primite și este specific doar activității didactice de predare-învățare.

Comunicarea educațională reprezintă un caz particular al comunicării general-umane. Ea este un tip complex de comunicare interumană, în care se găsesc amalgamate în forme specifice toate elementele comunicării interumane. „Educația nu se reduce la o simplă comunicare verbală, ci ea reprezintă o acțiune complexă, efectuată prin comportamentul global al unor personalități relativ consolidate asupra unor personalități în curs de formare, care, în cazul consumării ei în medii instituționalizate, apare ca relație profesor-elev, educator-educat... Acțiunea educațională este un proces comunicativ pluridimensional. Datorită finalității urmărite, nu poate fi vorba de o simplă transmitere de date (chiar văzută numai sub aspectul său pur instructiv), ci de o conducere (în sens cibernetic) a unui complex de generare de comportamente durabile, motivate, finalizate, integrate (comunicare sintactico-semantică, pragmatică, bineînțeles cu predominarea dimensiunii pragmatice, incitarea la activitate și statornicirea de motivații superioare) în cadrul căreia comportamentul cognitiv-emoțional are funcție operativ-instrumentală, în raport cu cel conativ de realizare” (Apostol, 1969, p.32 apud Săucan 2002).

Comunicarea educațională nu se poate reduce la stabilirea unor relații de izomorfism între ea și modelul formal al teoriei comunicării care este un instrument necesar, dar nu suficient pentru analiza și interpretarea relației de comunicare profesor-elev, pentru că face abstracție de semnificația mesajului, de valoarea lui în funcție de personalitatea care intră în acțiune. Prin urmare, specificul relației dintre profesor și elevii săi se exprimă prin actul comunicării, prezent în toate împrejurările activității didactice, fie de ordin instructiv sau educativ, fie de ordin social. Prin urmare dezvoltarea mecanismelor psihosociale de declanșare a conduitei comunicaționale se impune ca o condiție necesară. Pornind de la cuvintele Sfântului Ioan Gură-de Aur: „Acela iubește cu adevărat, care caută interesele celui iubit”, putem parafraza spunând că profesorii care-și iubesc cu adevărat elevii comunică în funcție de interesele celor iubiți.

Educația urmărește prin urmare influențarea, modificarea, schimbarea comportamentală. Atingerea acestor scopuri se poate realiza doar cu ajutorul unor metodologii acționale, practice, eficiente. Față în față cu o sarcină de o asemenea complexitate ar fi necesară, firește, o teorie generală a comunicării, aceasta trebuind să îndeplinească următoarele caracteristici: să fie destul de generală pentru a descrie proprietățile tipurilor și structurilor actelor de comunicare globale, să comporte o teorie a semnificațiilor, această însușire fiind expresia faptului că, întotdeauna, comunicarea presupune o coordonare de acte, să constituie întotdeauna o cotitură în viața unui grup, pentru că grupul, în urma coordonării actelor, își modifică în parte propria sa structură și uneori chiar metodele de coordonare. În câmpul educațional, o astfel de teorie ar favoriza sporirea randamentului interacțional, în sensul unei potențări a tuturor componentelor comunicării, „astfel încât să se obțină... o cât mai mare coincidență între informația codată de către emițător și mesaj și cea captată de receptor” (Cazacu, 1973 apud Ezechil, 2002, p. 11).

Educația speră, însă, la mai mult decât atât. Ea țintește nu numai către satisfacerea unor funcții feed-back, ci, mai ales, către satisfacerea unor funcții feed- depășirea sărilor inițiale, la promovarea autonomiei acționale și interacționale a indivizilor și forward (goal-oriented) capabile să conducă la a grupurilor. Această aspirație se regăsește, de asemenea, în intenția optimizării comportamentelor de tip comunicativ care sunt concepute nu doar ca un instrument al interacțiunilor cu caracter didactic, ci și ca obiect al preocupărilor privind dezvoltarea personală a tuturor actorilor implicați în acest proces.

În cazul comunicării interumane, caracterul psihosocial este subînțeles. Oamenii comunică unii cu alții într-un mod diferit de al altor viețuitoare, având la dispoziție un întreg ansamblu de semne, simboluri și reguli de semnificare stabilite în mod convențional și transmise din generație în generație. Contextul în care se realizează această transmisie este din această cauză social, comunitar, iar instrumentația este interpsihologică. Este vorba de un proces continuu care începe cu fiecare individ și al cărui sfârșit, are, de asemenea, o valoare pur individuală. Exercițiul este multimilenar și atât de familiar, încât creează riscul estompării rolului pe care îl dețin mecanismele psihosociale în cadrul procesului respectiv. Aceste riscuri sunt cu atât mai mari cu cât cel ce învață, înaintând în vârstă, se concentrează mai ales pe conținutul învățării și mai puțin pe contextul în care se realizează preluarea experiențelor de învățare. În consecință, funcțiile mentale se dezvoltă continuu, în schimb valoarea relațiilor interpersonale care facilitează acest proces se estompează treptat.

În context școlar, identificarea corectă a unor astfel de interdependențe este îngreunată de particularitățile organizării activităților școlare, respectiv: poziționarea față în față a partenerilor de relație, ceea ce creează impresia că, în acest fel contactul interpersonal se realizează de la

sine; distribuția spațială a elevilor în sala de clasă, care induce, de asemenea, iluzia că mesajul profesorului va fi receptat în același fel de către toți elevii; primatul obiectivelor cognitive în ansamblul cerințelor școlare, ceea ce întreține interesul sporit pentru procesele de instruire și reduce preocuparea pentru calitatea relațiilor interpersonale.

În jurul unor astfel de aparențe, profesorul își dezvoltă tendința de a se concentra prioritar pe conținutul mesajului elaborat, neglijând contextul și particularitățile psiho-individuale în care se va realiza receptarea acestuia. În realitate, clasa școlară nu este o sumă de indivizi, ci fiecare elev își păstrează individualitatea, decodificând în mod personal mesajele. Din această cauză, profesorul urmează să-și dezvolte obiectivitatea de a conduce cu abilitate procese și fenomene de grup, rămânând în contact direct, subtil, cu fiecare în parte.

Pe măsura creșterii nivelului de competență didactică, crește și nivelul conduitei comunicaționale, dar și invers, pe măsură ce nivelul competenței didactice scade, are loc și o descreștere a nivelului conduitei comunicaționale, având de a face cu o relație contingentă între acești indicatori. Prin urmare, conduita comunicațională este parte componentă a competenței didactice.

Bibliografie:

1. Apostol, P.(1969) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
2. Ezechil, L. (2002). Comunicare educațională în context școlar. E.D.P., București
3. Noica, C. (1987) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
4. Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
6. Webster, D. (1998) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București

EDUCAȚIA PENTRU VALORI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

(Studiu de specialitate)

PROF. SĂPUN MARIA MAGDALENA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT “VIS DE COPIL”, TG-JIU

Educația timpurie pentru valori reprezintă un tip de educație care își asumă misiunea și responsabilitatea de a promova valori în mod explicit și eficient prin finalități clare. În pedagogia românească educația timpurie reprezintă un concept nou. În mod tradițional, problematica pedagogică a copilului de 0-6/7 ani a fost considerată ca educație preșcolară. Actuala politică educațională nu include o secțiune specifică privind educația timpurie a copilului în perioada 0-3 ani. Focalizarea în domeniul educației timpurii din cadrul actualei politici educaționale se face pe educația preșcolară.

Focalizarea pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid și, dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai târziu. Este bine cunoscut și evident faptul că alegerile făcute acum și acțiunile întreprinse de părinți și de societate în copilăria timpurie au o puternică și mai de durată influență asupra progresului individual al copilului și asupra progresului națiunilor în sens larg. Calitatea îngrijirii și a protecției în această perioadă sunt cheile care înlătură boala, întârzierea în creștere, trauma, proasta alimentație, întârzierile de dezvoltare atâta timp cât ele asigură o creștere sănătoasă, stima de sine și abilitatea de a învăța, lucruri care, în schimb, sunt cruciale pentru pregătirea pentru școală, învățarea continuă, eficacitatea programelor școlare și abilitatea viitoare a copiilor de a contribui ca părinți, actori economici și cetățeni. Astfel, investiția în copii cât mai de timpuriu ne conduce, pe termen lung, la dezvoltare socială și la realizarea susținută a drepturilor copilului.

Pe plan internațional, perioada de timp pentru educație timpurie este definită ca o perioadă a vieții copilului de la concepție până la vârsta de 8 ani; și asta pentru că, în primul rând, acum

are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului. Cei mai importanți sunt primii doi ani din viață, când apar cele mai semnificative schimbări din punct de vedere intelectual, emoțional, psihologic și social. Un program eficient educativ este un program care își propune să ia în seamă copilul de la primele momente ale existenței sale și care implică toți agenții educaționali care contribuie la creșterea și dezvoltarea lui.

Conceptul de educație timpurie se referă așadar la două dimensiuni:

- începerea preocupărilor educaționale de la vârstele mici;
- implicarea familiei și comunității în educarea copilului mic și preșcolar.

Instituțiile de educație nu se pot substitui familiei, ci o sprijină și contribuie la dezvoltarea relațiilor intra și extra familiale. Nicio instituție, oricât de bună ar fi ea, nu poate înlocui familia. Educația timpurie se preocupă de extinderea strategiilor de stimulare și dezvoltare a copilului și în familie. Aceasta prevede parteneriate active cu părinții copiilor, în așa fel încât aceștia să continue acasă ceea ce se realizează la creșă sau la grădiniță și chiar să-și îmbunătățească practicile parentale. Familia și comunitatea trebuie să participe activ și eficient încă din primul an de viață a copilului la creșterea, îngrijirea, sănătatea și educația copilului și până la intrarea lui la școală.

Beneficiarii primari ai educației timpurii sunt copiii, iar beneficiarii secundari sunt părinții, educatorii și toți agenții educaționali din comunitate. Premisele educației timpurii sunt următoarele:

- vârsta timpurie este cea mai importantă perioadă pentru dezvoltarea personalității copilului;
- perioada de la naștere până la intrarea în școală cere stimulare;

Pentru dezvoltarea optimă a copilului este necesar parteneriatul educațional în familie, între familie, în comunitate, între instituții care au rol în creșterea, îngrijirea și educația copilului; și părinții și educatorii au nevoie de sprijin în educarea copiilor;

Educația timpurie în grădiniță se referă la:

- învățarea prin joc;
- participarea copiilor la alegerea activităților, jocurilor, jucăriilor;

- organizarea adecvată a mediului ambient;
- parteneriatul educațional (grădiniță- familie-comunitate);
- flexibilitatea strategiilor de predare-învățare-evaluare.

Educația timpurie oferă șanse egale de creștere, dezvoltare, îngrijire, educație, fără discriminare pentru copiii care provin din familii instabile, fără părinți, cu sănătate precară, cu deficiențe sau cu posibilități materiale financiare scăzute.

Principiile cele mai importante ale educației timpurii sunt:

- ✓ fiecare copil este unic, cu nevoile, trebuințele, particularitățile sale specifice. Educația trebuie să țină cont de particularitățile individuale ale fiecărui copil;
- ✓ educația timpurie se referă la fiecare copil în parte, și nu la educația “copiilor”;
- ✓ este imperativă respectarea nevoilor copiilor:
 - de bază: îngrijire, cunoaștere, hrană;
 - afective: dragoste, securitate afectivă, întărire pozitivă a acțiunilor;
 - de acțiune: joc liber ales
- ✓ educația este continuă, ea începe din primele momente ale vieții și durează cât aceasta;
- ✓ în centrul actului educativ trebuie să stea copilul cu cerințele sale individuale;
- ✓ se impune cunoașterea, observarea copilului.
- ✓ să existe un echilibru permanent între activitățile intelectuale-activ-sociale și afective și activitățile de dezvoltare psiho-motorie și a limbajului;
- ✓ dezvoltarea copilului începe din momentul concepției în dependență cu mediul și se află în strânsă legătură cu mediul înconjurător și cu sine însuși;
- ✓ dezvoltarea copilului este dependentă de ocaziile pe care le oferă jocul;
- ✓ copiii se nasc cu potențialități virtuale de dezvoltare, învățare, comunicare, pe care numai stimularea și orientarea pozitivă le vor transforma în capacități;
- ✓ învățarea este fundamentală în dezvoltarea socială, fizică, intelectuală, emoțională, spirituală etc;
- ✓ cerințele copilului față de educație pot fi satisfăcute dacă activitatea educativă începe cu cunoașterea lor;

- ✓ în educația timpurie forma specifică de activitate a copilului este jocul, de aceea învățarea depinde la această vârstă de joc;
- ✓ jocul care asigură dezvoltarea este jocul liber ales, în concordanță cu nevoile și cerințele educative ale copilului;
- ✓ oferind copiilor ocazii de joc și dându-le posibilitatea de a alege liber jocurile și jucăriile, se deschide motivația intrinsecă pentru activitate și asumarea deciziilor și responsabilităților;
- ✓ amenajarea mediului educațional prin arii sau domenii de activitate și joc constituie o formă optimă de realizare a alegerilor timpurii și a ocaziilor de experimentare;
- ✓ ariile de stimulare sunt o expresie de curriculum creativ; o nouă manieră de organizarea spațiului educativ în care se petrece jocul și deci învățarea. Ele nu se confundă cu activitățile liber alese, organizate în momentele de “pauză” a procesului educative.
- ✓ grădinița este mediul ideal de conducere indirectă a dezvoltării personalității copiilor prin oferirea ocaziilor de explorare și relaționare prin joc și astfel de dezvoltare a personalității ca parte componentă a educației timpurii.

În termeni de strategie didactică, programele de educație timpurie din perspectivele educației pentru toți au la bază:

- reconsiderarea jocului, ca instrument principal personal de învățare și devenire la copiii mici;
- libertatea de alegere a jocului corespunzător cerințelor de învățare și dezvoltare, prin orientare indirectă din partea adultului-educator;
- cunoașterea și evaluarea continuă a nivelului de dezvoltare a copilului, ca și a abaterilor în dezvoltare.

Pe de altă parte, influențele educative din grădiniță trebuie să fie în consens cu toate celelalte influențe educative permanente sau temporare care acționează asupra copilului. Copilul nu este o materie de modelat, ci o personalitate în devenire care se poate constitui ca partener a propriei sale formări. Depinde de educatoare să ofere ocazii de dezvoltare și să construiască împreună cu familia condițiile experimentării acționale și motivate și condițiile socializării copilului

Educația timpurie se constituie într-o abordare pedagogică ce acoperă intervalul de la naștere la 6/7ani, interval în care au loc transformări profunde și achiziții fundamentale în dezvoltarea copilului.

Note distinctive ale educației timpurii:

- ✓ copilul este unic și abordarea lui trebuie să fie holistă (comprehensivă sub toate aspectele dezvoltării sale);
- ✓ vârstele mici recomandă o abordare integrată a serviciilor de educație timpurie (îngrijire, nutriție, educație);
- ✓ adultul/ educatorul, la nivelul relației didactice, apare ca un partener matur de joc, care cunoaște toate detaliile și regulile care trebuie respectate;
- ✓ activitățile desfășurate în cadrul procesului educațional sunt adevărate ocazii de învățare situațională;

Cercetările în domeniul educației timpurii preșcolare au evidențiat corelații puternice între frecventarea grădiniței și comportamente copiilor ca elevi. Mai concret, remarcăm: progresul semnificativ în plan intelectual pentru copii, indiferent de mediul din care provin; efectele pozitive asupra viitoarei integrări sociale și reducerea comportamentelor deviante precum și a eșecului școlar; descoperirea de către fiecare copil a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitive; dezvoltarea abilităților sociale prin interacțiunile generate de mediul de învățare; comportamente centrate pe sarcină; dezvoltare socio-emoțională; motivație și atitudini pozitive față de învățare.

BIBLIOGRAFIE

1. Bunescu, Ghe., „Democratizarea educației și educația părinților”;
2. Ezechil, L., Păși-Lăzărescu, M., „Laborator preșcolar”, Editura V&IINTEGRAL, București,2002
3. Niculescu, R.,„Pedagogie preșcolară”,Editura Pro Humanitate, București,1999
4. Tomșa, Ghe, „Psihopedagogie preșcolară și școlară”,M.E.C, București,2005

5. Vărășmaș, E., A. „Educația copilului preșcolar”, Editura Pro Humanitate, București, 1999
6. Curriculum pentru Învățământul Preșcolar, 3-6/7 ani“, M.E.C.T., 2008

Sportul și interculturalitatea

Prof. Scarlat-Cîrjan Floriana.școala Gimnazială „Mihai Viteazul,, Craiova

Un cadru prielnic de realizare a educației interculturale îl constituie sportul.

Sportul nu este numai o practică fizică, este și una culturală. Fiecare disciplină sportivă îngăduie mai multe grade de universalitate.

Sportul vehiculează modele, vedete care întrec spațiul limitat al unei țări. Marii sportivi nu mai au cetățenie unică, au devenit “mondiali”.

Sportul poate uni, dar și dezbină. El oferă oportunități pentru cunoaștere și comunicare între oameni de origini diverse, dar constituie și prilej de distanțare și reliefare a orgoliilor personale, comunitare, naționale.

În timpul orelor de educație fizică, elevii utilizează limbajul ca instrument de comunicare orală

- Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată. Aici putem specifica însușirea și folosirea terminologiei specifice, tehnică și tactică, referitoare la igienă, organizarea jocurilor, metodică desfășurării activităților, precum și regulamentele probelor.
- reprezentarea, interpretarea și înțelegerea realității utilizând ca instrument limba;
- receptarea și comunicarea cunoștințelor;
- organizarea și orientarea sau modelarea gândirii și a comportamentelor.

Aceasta reflectă capacitatea elevului de:

- a exprima și de a interpreta concepte, convingeri, sentimente și opinii în spiritual unei bune colaborări și a manifestării spiritului de fair-play
- disponibilitatea de a interacționa cu alții într-un mod adecvat și creativ.

Comunicarea în limbi străine

Pe parcursul orelor de educație fizică, elevii își dezvoltă abilitatea de a înțelege mesaje orale ; de a iniția, a susține și a încheia conversații într-o limbă străină, într-un anumit context creat.

Creează premisa învățării limbilor străine într-un mod informal.

Atitudini: aprecierea diversității culturale; interesul și curiozitatea pentru limbi; comunicare interculturală.

Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

Deprinderile prevăd aplicarea cunoștințelor procedurale în situații concrete; ele reprezintă elementul central al acestei zone de competență.

Prin intermediul acestor competențe, elevii capătă cunoștințe referitor la numere, măsuri și structuri, operații fundamentale și reprezentări matematice de bază. Acestea pot fi folosite cu succes în cadrul orelor de educație fizică sau în cazul practicării unui anumit sport.

De asemenea, de interes este și aprofundarea cunoștințelor despre funcțiile organismului și unitățile de măsurare a acestora, despre direcție, amplitudine și unghiuri, despre formulele de calcul a indicilor specifici (de proporționalitate/ de nutriție), despre aparatura de specialitate (de lucru și de investigație).

Atitudini: respectul pentru adevăr, perseverența de a găsi argumente, evaluarea validității argumentelor.

Competențele sociale au legătură cu bunăstarea socială și personală, care presupune înțelegerea cu privire la cum pot indivizii să-și asigure sănătatea mintală și fizică optimă.

Sportul promovează anumite reguli și comportamente precum: spiritul de fair-play, menținerea stării de sănătate, petrecerea în familie/grup a timpului liber, controlul manifestărilor negative de comportament și înlăturarea violenței, igiena, alimentația sănătoasă, medierea conflictelor apărute în timpul jocurilor, precum și respectul și toleranța față de adversari.

- cunoștințe: noțiuni despre starea de sănătate și despre igiena practicării exercițiilor fizice, forme de practicare a exercițiilor fizice și a sporturilor în timpul liber, individual și în familie, comportamente acceptate și interzise în diferite discipline sportive, instituțiile specifice domeniului, olimpism, *Charta olimpică*;

Partea cea mai însemnată a acestei competențe include capacitatea de a comunica în mod constructiv în diferite medii, de a arăta toleranță, de a exprima și înțelege diferite puncte de vedere, de a negocia cu abilitate pentru a produce încredere, și de a empatiza. Elevii trebuie să fie capabili să gestioneze situațiile de stres și frustrare, să le exprime într-un mod constructiv și, de asemenea, trebuie să distingă între sferele personale și profesionale. Această competență se bazează pe o atitudine de colaborare, asertivitate și integritate.

A învăța să înveți

Domeniul de competență *a învăța să înveți* reprezintă: abilitatea de a persevera în învățare, de a-ți organiza propria învățare, inclusiv prin managementul eficient al timpului și al informațiilor, atât individual, cât și în grup;

Participantii la orele de educație fizică conștientizează procesul și nevoile proprii de învățare; identifică oportunitățile disponibile și își dezvoltă abilitatea de a depăși obstacolele;

Utilizează metoda discuției /a dezbaterii pentru clarificare și pentru a obține opinii.

- cunoștințe: modelul bio-psiho-motric specific vârstei și sexului, metode și mijloace specifice dezvoltării fizice, capacității motrice și instruirii sportive, tehnici de evaluare specifice a potențialului bio-motric personal;
- abilități: utilizarea tehnicilor specifice de autoevaluare a capacităților proprii și analiza valorii acestora, elaborarea autonomă a unor programe de ameliorare a propriei dezvoltări fizice și a capacității motrice;

Sensibilizare și exprimare culturală

A aprecia critic și estetic operele de artă, spectacolele, precum și exprimarea personal printr-o varietate de mijloace, folosind propriile aptitudini; a compara propriile puncte de vedere și opinii cu ale altora; a identifica și a realizeze oportunitățile sociale și economice în activitatea culturală; a dezvolta aptitudini creative care pot fi transferate în diverse contexte profesionale.

Există, cu siguranță, o strânsă legătură între sport și artă; reflectarea sportului în creația artistică, influențe ale creației artistice în sport. Multe dintre ramurile sportului îmbină armonios elementele artistice cu cele sportive, de precizie și coordonare motrică: patinaj artistic, dans sportiv, gimnastică ritmică, înot sincron și altele.

Încurajând atitudinea interculturală se deschide calea spre dialog și comunicare între grupurile culturale, cu consecințe benefice asupra înțelegerii dintre ele. Cultivând valori precum respectul pentru celălalt, toleranță față de diversitate, complementaritatea dintre valori, școala este în măsură să fructifice bogăția potențială a multiculturalității fără a anula identitatea niciunei culturi .

Bibliografie:

Ardelean, A. și Mândruț, O. *Didactica formării competențelor – cercetare*, Centrul de Didactică și Educație Permanentă, Arad

Marian Preda, *COMPORTAMENT ORGANIZATIONAL*, Ed.Polirom, Iasi, 2006

Ofelia Ichim, *COMUNICARE INTERCULTURALA SI INTEGRARE EUROPEANA*, Ed.Alfa, Iasi, 2006.

PROIECTUL DIDACTIC- INSTRUMENT INDISPENSABIL ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ DE CALITATE

Schindler Gilda,
Școala Gimnazială Sf. Vasile, Ploiești

Demersul inițial de proiectare a unei lecții constituie un reper de bază în activitatea oricărui cadru didactic, indiferent de nivelul de învățământ la care predă sau de anii de experiență la clasă pe care îi posedă. Realizarea proiectării didactice poate fi o provocare și, drept urmare, prezentăm mai jos structura unui demers didactic la clasa pregătitoare, disciplina – dezvoltare personală.

UNITATEA TEMATICĂ: Năsturel cel necăjit

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere și orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

SUBIECTUL LECȚIEI: Reguli de igienă personală

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare și consolidare a deprinderilor igienico-sanitare

SCOPUL LECȚIEI:

Formarea și dezvoltarea la elevi a unei atitudini corecte față de haine, prin respectarea regulilor de igienă specifice

COMPETENȚE SPECIFICE:

Dezvoltare personală:

1.2. Identificarea unor obiecte și activități simple de igienă personală;

2.3. Explorarea caracteristicilor ființelor și obiectelor preferate și a interacțiunii simple cu acestea;

Activități integrate:

Comunicare în limba română:

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare diferite;

2.1 Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;

Arte vizuale și abilități practice

1.1 Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice.

Muzică și mișcare:

2.1. Cântarea în colectiv, asociind mișcarea sugerată de text

OBIECTIVE OPERATIONALE:

Pe parcursul orei elevul:

O1 – va enumera obiecte de vestimentație specifice acestui anotimp;

O2 – va selecta dintr-o serie de imagini hainele cu care merge la școală/ joacă;

O3 – va colora imaginile care denumesc acțiuni pozitive privind igiena hainelor;

O4 – va enunța diferite soluții pentru situațiile problemă expuse de către învățător;

O5 – va cânta în colectiv melodia *Are mama o fetiță*;

SRATEGII DIDACTICE:

○ ***METODE ȘI PROCEDEE:*** conversația, explicația, exercițiul, observația, jocul didactic.

○ ***RESURSE MATERIALE:*** mascota lecției- Năsturel, video STOP MOTIN, fișe de lucru, planșă, manualul digital, video- ÎN CURTE, WORD CLOUD- HAINE, creioane colorate.

○ ***FORME DE ORGANIZARE:*** frontal, individual, perechi;

○ ***FORME SI TEHNICI DE EVALUARE:*** observarea sistematică a comportamentului elevilor, interevaluare, evaluare orală, aprecieri verbale;

RESURSE:

- **TEMPORALE:** 40 minute
 - **UMANE:** 25 elevi;
 - **SPAȚIALE:** sala de clasă
- AUXILIAR- O călătorie distractivă prin clasa pregătitoare, editura EDU, Tg. Mureș

Nr. Crt.	Momente lecții	Activitatea propunătoarei	Activitatea elevilor	Strategii didactice			Metode și instrumente de evaluare
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
3.	Reactivizarea cunoștințelor	Lecția va începe cu vizionarea din nou a poveștii Năsturel cel necăjit, animația de pe manualul digital. Adresez clasei întrebări pe marginea textului audiat și vizionat: Unde se află Năsturel? De ce era necăjit? Cum și-a lăsat Nina hainele? Ce fel de fetiță este ea? De ce Năsturel dorește să plece la altă fetiță?	Elevii vizionează filmul, răspund la întrebări	conversația problematizare	Echipament audio video CD cu poveste Năsturel cel necăjit	frontal	Observare sistematică- modul de implicare al elevilor în activitatea frontală
4.	Trecerea la noua lecție	Se realizează prin intermediul imaginii din auxiliar pg 4 (anexa igiena hainelor). Voi solicita să mi se spună care obiecte nu sunt la locul lor și unde ar fi trebuit să se afle, care este locul lor.	Elevii observă activ imaginea proiectată și vor explica unde și cum ar trebui puse obiectele respective	conversația	Proiecție Imagine cu o cameră dezordonată	Individual frontal	Evaluare orală observare sistematică- gradul de implicare al elevilor în conversațiile
6.	Dirijarea învățărilor	Voi afișa planșa cu IGIENA HAINELOR Voi solicita elevii să explice de ce este important să avem grijă de hainele noastre. Îi voi pune să observe cu	Elevii emit opinii legate de acest subiect.	Problematizarea	mascota Năsturel animație STOP MOTION	Individual frontal	Observare sistematică

	<p>atenție cuierul clasei unde sunt sau nu aranjate hainele. Le voi reaminti de câte ori s-a întâmplat să-și uite hainele prin sala de clasă sau de sport.</p> <p>Folosind o mascota lui Năsturel, voi solicita elevii să empatizeze cu hăinuțele și să spună ce simt ei când sunt pe jos, sau uitate.</p> <p>Discutarea aspectelor legate de igiena îmbrăcămintei va mai cuprinde:</p> <ul style="list-style-type: none"> - selectarea hainelor specifice fiecărui anotimp - încercuirea literelor învățate de pe WORD CLOUD 	<p>Elevii folosesc vorbirea directă și se pun în pielea personajului respectiv.</p> <p>Copiii selectează hainele specifice fiecărui anotimp prin lipire pe o planșă suport de culoare adecvată anotimpului</p>	<p>jocul didactic</p>			<p>intervaluare</p>
7.	<p>Obținerea performanțelor</p> <p>Voi solicita elevii să expună soluții așa încât Năsturel să nu mai fie necajit.</p> <p>Voi proiecta video realizată de o elevă în care lucrează în grădină. Se discută despre hainele purtate la școală vs hainele purtate în curte.</p> <p>Voi da copiilor fișa cu atitudini dezirabile/ indezirabile (ANEXA 4)</p>	<p>Emit soluții. Explică importanța utilizării hainelor specifice fiecărei activități.</p> <p>Elevii colorează activitățile dezirabile</p>	<p>Explicații</p>	<p>Video – IN CURTE</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=6kjfKVPAb7w</p> <p>fișă</p>	<p>Individual frontal</p>	<p>Observație sistematică</p> <p>Evaluare scrisă</p>

Folosirea RED în orele desfășurate la ciclul primar aduc un plus valoare întregii activități didactice. Utilizarea lor la momentul oportun în lecție, dozarea lor judicioasă, valorificarea tuturor aspectelor formative pe care aceste le comportă sunt aspecte care țin de măiestria pedagogică a cadrului didactic.

Dezvoltarea competențelor generale la disciplina Matematică prin stabilirea stilurilor de învățare - exemple de bună practică

prof. Sciotnic Marcel

Liceul Tehnologic Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea

Copiii au nevoie să afle cum funcționează creierul lor, pentru a achiziționa și procesa cât mai eficient o nouă informație, ce abilități sunt necesare pentru a învăța, cum abordează un examen, cum rezolvă probleme, cum oameni diferiți învață în moduri diferite, cum pot aplica o strategie. Mai ales că, cercetările estimează că la fiecare 5 ani avem 100% informații noi. Dacă această tendință continuă, elevii vor beneficia de noi informații, cel puțin în domeniul tehnologic, la fiecare 38 de zile. Aceasta înseamnă că ceea ce ei vor învăța luna aceasta s-ar putea ca luna următoarea să fie “expirat”.(Dennis W. Mills, 2002)

După modalitatea senzorială implicată sunt 3 stiluri de învățare de bază: vizual, auditiv, tactil-kinestezic.

Atunci când învățăm, depindem de modalitățile senzoriale implicate în procesarea informațiilor. Cercetările au demonstrat că 65% din populație sunt vizuali, 30%- auditivi și numai 5%- tactil-kinestezici (Dennis W. Mills, 2002). Pentru stilul de învățare auditiv, „inputul” este valoros, pe când pentru celelalte două, combinația tuturor. Fiecare persoană are un mod primar de a învăța. Știați că cei care au un stil de învățare vizual își amintesc 75% din ceea ce citesc sau văd? O dată ce va fi identificat acest mod, elevii împreună cu profesorii și părinții acționează pentru dezvoltarea lui.

Identificarea și recunoașterea stilurilor de învățare se poate realiza prin: observarea și analiza propriilor experiențe de învățare, caracterizarea stilului de învățare pe baza explicațiilor, descrierilor, exercițiilor prezentate în ghid, aplicarea unor chestionare specifice (Internet, manuale de psihoteste), discuții cu specialiști de la cabinetele de asistență psihopedagogică din rețeaua națională de consiliere, informarea cu privire la stilurile de învățare din dorința de autocunoaștere (puncte tari și slabe la stilului personal de învățare), participarea activă la activitățile practice cu această temă la diferite ore, cu precădere cele de consiliere și orientare, diverse opționale, implicarea în programe educaționale cu această temă (de ex. optimizarea stilului de învățare, tehnici de învățare eficiente).

Prin aplicarea programei școlare de *Matematică* se urmărește formarea de competențe înțelese ca ansambluri structurate de cunoștințe și deprinderi dobândite prin învățare.

Dobândirea acestor competențe permite identificarea și rezolvarea unor probleme specifice domeniilor de studiu, în contexte variate.”

Pornind de la aceste aprecieri am încercat să identific două competențe generale cuprinse în Programa de matematică M2, luând în considerare un studiu făcut de psihologul școlar în vederea stabilirii stilului de învățare specific fiecărui elev. Conform acestui studiu peste 60% dintre elevi prezintă caracteristicile stilului auditiv, aproximativ 30% al celui vizual iar restul al celui practic. În consecință, demersul meu didactic s-a structurat astfel încât să trateze diferențiat fiecare grup și să ofere cadrul optim pentru dezvoltarea fiecărui elev conform propriului stil.

De asemenea, am ținut cont și de etapa temporală în care ne găseam la momentul în care am conceput testul, stabilită prin planificarea calendaristică. Conform acesteia tema de evaluare a fost „Test de evaluare inițială la analiza matematică pentru clasa a XII-a”

Astfel competențele generale identificate spre a fi analizat gradul de dezvoltare a acestora de către elevi sunt:

1. *Identificarea unor date și relații matematice și corelarea lor în funcție de contextul în care au fost definite.*
2. *Prelucrarea datelor de tip cantitativ, calitativ, structural sau contextual cuprinse în enunțuri matematice.*

Alegerea acestor competențe spre evaluare a fost determinată de faptul că ele permit profesorului să aibă în vedere următoarele aspecte ale învățării necesare formării fiecăreia dintre ele:

C1:

- *analiza datelor unei probleme pentru verificarea noncontradicției, suficienței, redundanței și eliminarea datelor neesențiale;*
- *utilizarea formulelor standardizate în înțelegerea ipotezei;*
- *recunoașterea și identificarea datelor unei probleme prin raportare la sisteme de comparare standard.*
- *analiza secvențelor logice în etapele de rezolvare a unei probleme.*

C2:

- *compararea, observarea unor asemănări și deosebiri privind noțiunile matematice studiate;*
- *utilizarea schemelor logice în rezolvarea de probleme;*
- *formarea obișnuinței de a verifica dacă o problemă este sau nu determinată.*

Competențele specifice vizate au fost următoarele:

- *Exprimarea cu ajutorul noțiunilor de derivabilitate și monotonie, a unor proprietăți cantitative și calitative ale unei funcții*
- *Aplicarea unor algoritmi specifici calculului diferențial în rezolvarea unor probleme*
- *Determinarea unor optimuri situaționale prin aplicarea calculului diferențial în probleme practice.*

După aplicarea testului la cele două clase la un număr de 17 elevi și în urma analizei rezultatelor am remarcat următoarele aspecte:

- 80% dintre subiecți au demonstrat competențe de aplicare a unor algoritmi specifici calculului diferențial;
- 37% dintre subiecți au competențe de exprimare a unor proprietăți cantitative și calitative ale unei funcții cu ajutorul noțiunilor de derivabilitate și monotonie;
- 12% dintre subiecți au dezvoltate competențe pentru aplicarea calculului diferențial în probleme practice.

Această repartiție procentuală este normală dacă ne raportăm la grupele privind stilul de învățare din care fac parte elevii, la nivelul de dezvoltare pe care l-au atins, la acumulările anterioare și la eventualele sincope în învățare pe care le-au acumulat în perioada gimnaziului sau a celor 2 ani de liceu.

BIBLIOGRAFIE

1. Programa școlară la disciplina Matematică, clasa a XI-a, profil tehnologic, aprobată prin OM 3252/13.02.2006 (Anexa 2)
2. **Mureșan, Pavel.** – Învățarea rapidă și eficientă, Editura Ceres, București, 1990
3. **Păcurari, Otilia; Ciohodaru, Elena.** – Să ne cunoaștem elevii, Editura Sigma, București, 2003
4. **Dennis W. Mills,** – Stiluri de învățare, Toronto, Ontario, Canada

Predarea în echipă la ciclul primar

Prof. înv. primar Șeitan Aura Zlatița, Liceul teoretic William Shakespeare

Specificul predării în echipă în învățământul primar se realizează de regulă, prin parteneriate de colaborare cu alți colegii din aceeași școală, cu profesorii care predau discipline precum educație fizică și sport, limba modernă străină, religie, cu colegi de la alte instituții școlare prin schimburi de experiențe atât între dascăli, cât și între elevi, prin colaborare cu psihologul școlii, consilierul psihopedagogic, logopedul sau profesor de sprijin, acolo unde este cazul; de asemenea, predarea în echipă se mai poate realiza prin colaborare cu alte instituții ale statului (primărie, inspectorate de poliție, de pompieri, spitale/ cabinete medicale/dispensare), precum și cu instituții de altă natură: culturale, educative etc. (muzee, teatre, librării, tipografii, biblioteci, cinematografe, firme care prestează servicii creative și recreative, asociații de părinți, asociații de studenți, elevi, organizații nonguvernamentale etc.).

Parteneriatele sau relațiile de colaborare se stabilesc în funcție de specificul clasei de elevi, de particularitățile de vârstă și individuale, de nevoile lor, de centrul de interese al acestora, în primul rând. În al doilea rând, în stabilirea colaborării pentru realizarea predării în echipă mai intervin factori precum comunitatea locală de apartenență, posibilitățile sociale, financiare, culturale ale comunității, precum și zonei geografice, personalitatea învățătorului care predă la clasa respectivă, doleanțele părinților ca beneficiari indirecti ai educației.

Coordonator al actului de predare a cunoștințelor ce vor fi dobândite de către elevi este desigur, învățătorul care predă la clasa respectivă, căruia îi vin în ajutor partenerii de predare. Împreună stabilesc proiectele ce urmează a fi derulate, calendarul activităților din cadrul proiectelor respective, metodele didactice, inovative, moderne prin care se implementează acele proiecte, proiectarea imediată sau pe termen mai lung (în funcție de amploarea și durata proiectului sau a activității), obiectivele predării, dar și ale evaluării, materialele și mijlocele didactice utilizate. De asemenea, pe lângă proiecte educative, se mai pot derula activități de predare în echipă sau în parteneriat prin predarea unor discipline

opționale, avizate de inspectorate școlare sau la nivel național, discipline precum: Educație pentru sănătate, Educație financiară, De-a arhitectura etc.

În continuare, în lucrarea de față ne-am propus să descriem pe scurt activități relevante bazate pe predare în echipă, proiecte pe care le-am implementat la clasă în acest an școlar sau în anii școlari anteriori.

Proiectele educaționale pe care le-am desfășurat au fost de natură ecologică, de dezvoltare personală, de igienă personală, în domeniul educației pentru sănătate, educație culturală, artistică, parentală, remedială, emoțională etc.

Proiectele educaționale, fie aprobate și recunoscute la nivel național, internațional, județean sau local, au avut succes în rândul elevilor, acestea venind cu un plus de informații utile și mai ales, necesare copiilor, centrându-se pe nevoile și interesele lor, având caracter pragmatic, fiind ancorate în viața cotidiană. De pildă, proiectele de natură ecologică precum Guerilla Verde sau Grădina Verde, Flori pentru Timișoara sau Școala curată, Ro Rec -Suntem membri în patrula de Reciclare etc. au implicat elevii în acțiuni de păstrare, menținere, îngrijire a mediului înconjurător, prin curățarea grădinii școlii, prin săparea pământului, greblarea, sădirea/ plantarea de flori, pomișori, udarea lor, vopsirea cu var a trunchiurilor arborilor bătrâni pentru curățare și înmprospătare. Aceste activități s-au desfășurat în curtea școlii, împreună cu alți elevi și alți dascăli. Am desfășurat activități și în clasă în colaborare cu elevii altor clase, activități de confecționare a unor obiecte din materiale reciclabile; am desfășurat lecții despre lemn, materia primă pentru fabricarea hârtiei, despre importanța cărțior în viața omului, despre reciclarea hârtiei, despre drumul pe care îl parcurge o carte sau un caiet până ajunge în mânuțele unui elev; am realizat concursuri despre metode de ecologizare și modalități de menținere a unei planete curate și sănătoase. Elevii au realizat și desene și colaje, atât individual, cât și în echipe. Despre reciclare în cadrul proiectului Guerilla verde - Campania națională de Reciclare - au avut parte de o prezentare a procesului de fabricare a dozelor din aluminiu, de ce este important să le reciclăm, cum anume putem să le depunem la aparate special amenajate și modalități de colectare selectivă a gunoiului, prezentare pusă la dispoziție de organizatorii competiției. Pe lângă procesul de colectare și depozitare a dozelor, elevii au realizat desene, colaje și machete deosebite, am realizat și o expoziție a acestor produse, au implicat părinții, vecinii, prietenii în acțiuni de reciclare a aluminiului, plasticului, hârtiei și cartonului, a bateriilor de tot felul și a electrocasnicelor care nu mai sunt funcționale.

Prin intermediul proiectelor dedicate Zilei Internaționale a Animalelor elevii au desenat animalul preferat sau au adus la școală animalul de companie (cei care au). Am îmbinat lecții de științe ale naturii privind caracteristicile și structura corpului și organelor interne ale animalelor, cu nevoia de dragoste pe care trebuie să le-o oferim animalelor inofensive și drăgălașe din jurul nostru. În sprijin sau colaborare ne-a venit un medic veterinar, care le-a oferit elevilor informații suplimentare despre modul de viață, de hrănire, comunicare etc al animalelor din jur. Unii dintre elevi au participat la competiții cu animalele de companie pe care le dețin, la concursuri de dresaj canin, activități recreative în aer liber cu câțelul / cățeeii deținută/ deținută acasă. Am îmbinat în acest fel lecțiile de zoologie cu cele de dezvoltare personală sau educație civică, de comunicare verbală, nonverbală, paraverbală.

Am desfășurat proiecte educaționale sportive precum ”3,2,1... START!” și ”Sănătatea începe din farfurie”, proiecte din care elevii s-au deprins cu abilități de viață sănătoasă, prin educație fizică și sport, precum și printr-o alimentație corectă bazată pe legume, fructe, vitamine, proteine. Am desenat piramida alimentelor, elevii au identificat alimentele sănătoase și pe cele mai puțin sănătoase. Am participat la proiectul desfășurat în colaborare cu Selgros -Sănătatea începe din farfurie, unde elevii au beneficiat din partea organizatorului de un pachet cu alimente sănătoase (fructe și legume), au consumat alimente proaspete, sucuri din fructe și legume, au făcut concurs de dans, mișcare, cultură generală. Am pătruns împreună cu elevii în arta culinară, prin realizarea salatelor atât de legume, cât și de fructe, am organizat atelier de pizza în colaborare cu bucătari, am ”prăjiturit” împreună cu experții cofetari, sub atenta îndrumare a acestora. Copiii au fost extrem de entuziasmați, încântați, au dobândit abilități teoretice și practice de alimentație și stil de viață sănătos.

Tot în sfera igienei personale și a menținerii sănătății, am implementat programele precum Colgate-România merită zâmbete Colgate și Dințișorii de lapte. În ajutor ne-au venit câțiva studenți la medicină dentară, respectiv un medic stomatolog, care este și mămică a unui elev în același timp. Copiii au învățat informații complexe și deprinderi practice de menținere a igienei orale corecte, tehnica de periaj, de utilizare a aței dentare, informații despre structura unui dinte și multe alte noțiuni în acest domeniu.

Tot de predarea în echipă sau în parteneriat am avut parte și de implicarea altei mămici, medic laborant și bacteriolog care le-a furnizat elevilor informații complexe despre bacterii, apariția acestora în cazul unei igiene deficiente, tipuri de microbi și bacterii, consecințele unei igiene personale, dar și a mediului în care trăim precare și incorecte.

Prin intermediul curriculumului opțional Educație pentru sănătate am derulat săptămânal activități care implică curățenia, igienizarea, mișcarea, alimentația, chiar și petrecerea în mod creativ a timpului liber, pentru a putea într-adevăr să urmăm proverbul ”Mens sana in corpore sano”. Lecții interesante le-au fost furnizate elevilor din partea medicilor din cabinetele școlare din unitățile de învățământ, lecții de prim ajutor, de igienă, de respirație, de menținere a sănătății, de viziune asupra medicilor, relația pacient-medic, activități consolidate și prin jocuri de rol, dramatizări, jocuri didactice.

Rămânând în sfera disciplinelor opționale, ”De-a arhitectura” a reprezentat apogeul creației, dezvoltării spiritului de observație, a învățării în echipe, a colaborării elevilor, a explorării mediului înconjurător, a jocurilor didactice și nu numai. Elevii au fost îndrumați de arhitectul desemnat să acorde ajutor dascălului de la clasă, au fost mici constructori, arhitecți, designeri, antreprenori. Au pus bazele meseriilor, ale atribuțiilor fiecăreia dintre acestea.

Prin intermediul activităților extracurriculare, a proiectelor educaționale sau programelor școlare pe care un învățător le desfășoară cu copiii, pe lângă predarea în colaborare cu reprezentanți ai unor instituții, caracterul practic-aplicativ vine să întregască tabloul procesului de predare – învățare – evaluare. Sunt importante desigur lecțiile prin care elevii dobândesc abilitățile și competențele prevăzute în programa școlară, însă sunt extrem de importante și activitățile extrșcolare și extracurriculare. Având un caracter pragmatic, acestea consolidează caracterul teoretic al noțiunilor, ancorează elevii în viața cotidiană, dezvoltă personalitatea elevului, personalitate complexă, creatoare, după cum idealul educațional al învățământului românesc o prevede și după cum societatea solicită, adulți capabili să se integreze cerințelor acesteia.

Nu doar feedback-ul pozitiv din partea elevilor este relevant, ci și întreg procesul instructiv – educativ, precum și măiestria dascălului și implicarea celorlați factori externi sau colaboratori ai procesului didactic: părinți, alți profesori, alți elevi, alte instituții școlare sau reprezentanți ai instituțiilor externe. Toate acestea contribuie învățarea prin cooperare, colaborare, comunicare, explorare sau descoperire, conducând astfel la valorizarea procesului de învățământ în primii ani de viață ai copilului.

Bibliografie:

Adrian Neculau, *Dinamica grupului și a echipei*, Editura Polirom, Iași, 2007

PROIECTUL UNEI SITUAȚII DE ÎNVĂȚARE

Învățarea integrată și predarea tematică

Séra Tünde Csilla

prof. învă. primar

Șc. Gimn. „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

“Nu-i poți obliga pe copii să scrie și să citească. Învățătorii iscusiți dintotdeauna au adresat o invitație... O întreaga lume așteaptă să fie explorată: vino! Dar nu-i poți invita să vină într-un loc unde tu însuși n-ai fost.”

- Donald Graves -

ÎNVĂȚAREA INTEGRATĂ ȘI PREDAREA TEMATICĂ

- Predarea tematică presupune integrarea diferitelor discipline prin explorarea unei idei interesante care se leagă de mai multe domenii. Se face în așa fel, încât elevii să vadă legăturile dintre diferitele discipline și legăturile acestora cu viața.
- Predarea tematică privește deci mai multe discipline și solicită o planificare și o cooperare didactică. Ideea de a păstra interesul copilului într-o poziție centrală atunci când se proiectează un studiu tematic sau un proiect asigură motivația copilului și dăruirea sa în cursul învățării. Majorității copiilor le plac proiectele care se adresează intereselor lor.
- Predarea tematică permite învățătorului să-și organizeze programa în jurul unor teme, probleme sau chestiuni esențiale pe care copilul le găsește antrenante. Ea oferă posibilitatea de a organiza planul de învățământ altfel decât pe baza unei singure discipline. Este un proiect interdisciplinar, așa cum este viața și problemele pe care ni le ridică. Astfel de proiecte capătă imediat o semnificație pentru copii, cărora li se prezintă o problemă reală de rezolvat sau o idee nouă de investigat. Proiectele sau studiile tematice nu sunt o noutate în didactica ciclului primar.
- Predarea tematică este benefică pentru toată lumea. Părinții sunt implicați și în cunoștință de cauză atunci când împărtășesc din experiența lor în cadrul diferitelor activități ale clasei. Învățătorii sunt stimulați mereu de conținutul și de posibilitățile foarte interesante, de metodologii didactice noi. Copiilor li se recunoaște capacitatea de gândire originală și

competentă și li se permit noi căi de a-și dovedi cunoștințele. Un astfel de model integrat de predare, atunci când este pregătit și aplicat cu grijă, poate conduce la constituirea unei comunități de elevi care:

- se preocupă unul de celălalt;
- efectuează asocieri intelectuale interesante;
- dezvoltă deprinderi de comunicare și dialog;
- formează spiritul de colectiv.

În pregătirea unei unități tematice, un învățător trebuie să se gândească la următoarele întrebări:

- Temele alese răspund întrebărilor pe care și le pun copiii?
- Încurajează aceste teme gândirea imaginativă, creativă?
- Temele alese pot fi ele conduse în așa fel încât să permită o implicare pe mai multe planuri, iar fiecare elev să se simtă recompensat?
- Vor trebui elevii să facă apel la deprinderile de bază câștigate prin învățământ pentru a reuși proiectul din studiul tematic?
- Se vor ivi posibilități de colaborare și responsabilitate socială în timpul lucrului la proiect?
- Se vor oferi copiilor șanse de a-și mări nivelul de cunoștințe și de experiență cu obiecte, persoane și evenimente din lumea înconjurătoare ?
- Reflectă proiectele încercările copiilor de a-și constitui propria înțelegere și interpretare a informației noi ?
-

Etapele de planificare a învățării tematice:

- Alegerea subiectului
- Este primul pas în planificarea unei unități tematice. Selectarea subiectului trebuie să se bazeze pe scopurile generale ale programei, pe interesele, nevoile și experiențele copiilor și pe resursele care vor sprijini procesul de învățare.
- Odată ce s-au hotărât asupra unui subiect, învățătoarea și elevii vor crea o rețea printr-o sesiune de brainstorming prin care se vor împărtăși diverse idei legate de subiectul respectiv. Pornind de la așezarea temei în centrul rețelei, învățătoarea va amplasa răspunsurile elevilor pentru a completa rețeaua, în funcție de trăsăturile lor comune

Se începe achiziționarea informațiilor, materialelor necesare, studierea cărților de specialitate

- Organizarea activităților, împărțirea tematică a unității

- Organizarea și pregătirea documentelor referitoare la conceptele discutate
- Alegerea metodelor și a formelor de activitate
- Se vor planifica activitățile, astfel încât învățarea să se bazeze pe cunoștințele deja acumulate, și să se realizeze o interdisciplinaritate.

Împărțirea tematică a unității

- Activitățile de învățare sunt nucleul unei unități armonizate. Ținând cont de obiectivele propuse, învățătoarea va planifica acele activități care o vor ajuta să le atingă. Învățarea nu trebuie să se desfășoare ca un proces izolat. Scopul unei unități de învățare este să ajute la dezvoltarea unei relații puternice între activități și conținutul materiilor.

Organizarea activităților (exemple de activități)

- **Limba și comunicare** - discuții orale, joc de rol, împărtășirea impresiilor unui grup, poezii
- **Matematică** – unități de măsură, greutate, numărare, adunare, clasificare, grafice
- **Științe** -observare, emitere de ipoteze, experimentare, înregistrare de date
- **Relația cu comunitatea** – excursii, invitați în clasă, părinți
- **Noțiuni audio – vizuale** – filme, înregistrări video, modelaje, computer
- **Arte vizuale și abilități practice** - pictură, construcții, modelaj în lut, colaje
- **Muzică** – cântece, jocuri, instrumente muzicale, creare de cântece
- **Științe sociale** – învățarea în grup, discuții etc.

Evaluarea

- Este o parte foarte importantă a planificării și predării unei unități tematice. Evaluarea elevilor furnizează informații importante și reflecții asupra succesului lecțiilor. Atitudinea elevilor va fi și ea de ajutor învățătoarei în planificarea activităților viitoare.
- Poate consta în:
 - Organizarea unei expoziții
 - Portofoliile elevilor
 - Prezentare pentru părinți
 - Chestionare

- Burke Walsh, K., *Predarea orientată după necesitățile copilului*, C.E.D.P. Step by Step - România, București 1999;
 - Németh, A., is Ehrenhard Skiera, *Reformpedagógia és az iskola reformja*, Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest 1999;

COMPREHENSIUNEA TEXTULUI LITERAR – APLICAȚII PRACTICE

ȘERBAN LAVINIA,
LICEUL DE ARTE PLASTICE TIMIȘOARA

„Dacă prin nu știu ce exces de socialism sau de barbarie, toate disciplinele ar trebui expulzate din învățământ cu o singură excepție, de salvat ar trebui salvată disciplina literară pentru că, în momentul literar, toate științele sunt prezente.”, spunea Roland Barthes în **Lecția** (1978). Educația este un proces ontologic, continuu, ce leagă generațiile care învață unele de la altele, având drept scop evoluția umană.

Pentru a înțelege fenomenul numit *educație*, apelăm la Sorin Cristea, cel care trasează trasează anumite direcții ale fenomenului educațional. Prin *fenomen educațional* înglobăm și sintagma *demers didactic*. Astfel, constatăm sensurile de bază ale educației așa cum le rezumă Sorin Cristea: „Educația reprezintă un fenomen de mare complexitate, abordabil doar la scara proiecțiilor și realizărilor sale (...). Complexitatea fenomenului educației este reflectat și la nivelul etimologiei cuvântului, de origine latină, care acoperă gradual trei semnificații primare:

- „*educatio*” = creștere, hrănire, formare;
- „*educio, educare*” = a crește, a hrăni, a forma, a instrui;
- „*educio, educere*” = a scoate din..., a forma, a instrui.

Este sugerată astfel percepția socială a fenomenului care, de-a lungul evoluției sale, este privit din diferite perspective istorice:

- perspectiva limitată, reduționistă = creșterea, cultivarea plantelor;
- perspectiva general-umană = <<alimentarea>>: formarea omului pentru viață;
- perspectiva managerială modernă = conducerea, dirijarea, orientarea unei activități.”

Observăm că educația urmărește formarea personalității umane la diferite niveluri, în funcție de obiective: educație intelectuală, educație morală, educație estetică, educație fizică, educație profesională, educație sanitară, educație sexuală etc. Factori importanți în procesul educației sunt literatura, arta, mass-media, opinia publică etc. Educația se realizează în familie, dar mai ales în cadru instituționalizat (școală, biserică, armată, asociații profesionale, sportive etc.).

Educația are un caracter permanent, deoarece este un proces complex de formare și de pregătire a omului pentru viață. Autoarele volumului **Invitație la educație**, Silvia Marinescu, respectiv Rodica Dinescu se întreabă: „Poate fi omul educat sau nu? Poate educatorul să dezvolte la elevi calitățile pe care și le dorește? Dacă educația este posibilă, până unde poate ajunge influența ei? Care sunt limitele acestui proces?” (p. 6). Sigur că răspunsurile sunt multiple însă încercăm să conturăm posibile răspunsuri în acest scurt articol în mod pragmatic, prin exemple de bune practice specifice disciplinei Limba și literatura română, accentuând latura creativă a elevilor de liceu.

La clasa a XII-a se studiază poezia **Eu nu strivesc corola de minuni a lumii** de Lucian Blaga. Așa cum evidențiază Alina Pamfil, poezia necesită o sensibilitate aparte, punând accent pe trăiri, valori, sentimente, atitudini, pe un mod aparte de a relaționa cu tot ceea ce ne înconjoară. De aceea, receptarea textului liric ridică dificultăți elevilor. „Procesul de receptare a poeziei poate fi definit, în primul rând, ca un parcurs orientat dinspre suprafețele textului spre semnificațiile lui. <<Dansul>> cuvintelor despre care vorbea Valéry este perceput mai întâi prin registrele lui sonore și vizuale, prin melodia pe care o imprimă rostirii și prin forma pe

care o desenează în pagină. (...). Constituirea sensului presupune corelarea imaginilor, tot așa cum dansul înseamnă armonizarea mișcărilor”.

Exercițiul hermeneutic pe care îl propunem l-am aplicat poemului **Eu nu strivesc corola de minuni a lumii** de Lucian Blaga. Utilizarea cercului hermeneutic în cadrul poeziei menționate a determinat o bună, rapidă și *dMareurabilă* înțelegere a textului de către elevi. Acest fapt a determinat și o bună interpretare a textului de către aceștia.

După momentul organizatoric, verificarea temei și a cunoștințelor predate anterior, se vor prezenta date despre viața și opera lui Lucian Blaga, despre termenii aduși de L. Blaga în domeniul literaturii: *Marele Anonim* = Divinitatea, Dumnezeu; *cenșura transcendentă* = bariera instituită de Divinitate pentru a limita accesul omenirii la Ideal, atingerea Idealului = perioadă de stagnare în evoluția umanității, chiar de regres; *Taina*, *Misterul* pe care încearcă să le descifreze oamenii de știință sau care sunt potențate de artist. Datoria poetului este să amplifice misterul, să-l potențeze și acest lucru se întâmplă cu ajutorul *metaforei revelatorii*. Există și *metafora plasticizantă* care se adresează raționalului, care este o cale de descoperire a misterului, opusă metaforei revelatorii. „Cât timp omul (încă nu de tot om) trăiește în afară de mister, fără conștiința acestuia, într-o stare neturburată de echilibru paradiziac-animalic, el nu întrebuițează decât metafora plasticizantă, cerută de dezacordul dintre concret și abstracțiune. Metafora revelatorie începe în momentul când omul devine în adevăr <<om>>, adică în momentul când el se așază în orizontul și în dimensiunile misterului. Metafora are două izvoare cu totul diferite, care nu îngăduie nicio confuzie. Un izvor este însăși constituția sau structura spirituală a omului, cu acel particular dezacord dintre concret și abstracțiune. Un al doilea izvor este un mod de a exista, care caracterizează pe om în toată plenitudinea dimensională a spiritului său, ca <<om>>: existența într-un mister.”, accentuează Blaga.

Mai departe, sunt discutați termenii opozanți, asociați operei blagiene: *apolinicul și dionisiacul* cu ajutorul **Dicționarului de simboluri**. Este prezentată *tehnica ingambamentului*, care constă în continuarea ideii poetice în două sau mai multe versuri consecutive. Scopul utilizării ingambamentului este de a proclama superioritatea conținutului asupra modului de exprimare, adică a lui CE asupra lui CUM.

Predarea lecției s-a desfășurat prin parcurgerea mai multor nivele de receptare a textului. **Nivelul 1** (lectura zero) presupune lecturarea textului. Prin brainstorming, pe tablă și în caiete sunt notate primele impresii ale elevilor în legătură cu mesajul textului și se stabilește structura poeziei (existența a trei secvențe lirice: versurile 1-8; 9-18; 19-20). (Ce sentimente v-a transmis lectura textului? Ce imagini artistice ați <<vizualizat>> la prima lectură a textului? Răspunsuri: lumina, iubirea, vitalitatea, flori, ochi, morminte, taine, mistere etc.).

Nivelul 2 presupune recitirea textului cu scopul realizării unei consonanțe între starea interioară a elevului și cea a eului liric. Prin activitate frontală se stabilește tema poeziei și motivele literare prezente în text (tema: rolul creatorului și al creației sale/creația; motivele literare: ochi, flori, buze, morminte).

Nivelul 3 presupune descoperirea caracteristicilor textului. Se formează cinci grupe a câte 4-5 elevi și fiecare grupă rezolvă cerințele din fișa de lucru primită.

Grupa/Secvența	Secvența I	Secvența a II-a	Secvența a III-a
Gr. 1 – particularități morfo-sintactice	Nr mare de substantive (corola, minuni, tainele, flori, ochi, buze, morminte, lumina, vraja, adâncimi, întuneric, calea, lumii);	Prezența conjuncției coordonatoare adversative „dar” care evidențiază un raport de coordonare între prima și a doua frază a textului; repetiția pronumelui	Este o concluzie prin modalitatea de formulare, pare mai degrabă o declarație construită pe baza unei propoziții subordonate introdusă de

		personal „eu” (de trei ori); nr mare de substantive și adjective.	conjunția subordonatoare „căci”.
Gr. 2 – particularități lexico-semantice	Nr mare de neologisme, cuvinte folosite cu sens conotativ necesare pentru realizarea metaforelor revelatorii.	Neologisme, cuvinte folosite cu sens conotativ, metaforic „așa îmbogățesc și eu întunecata zare”; „tot ce-i ne-nțeles/se schimbă-n ne-nțelesuri și mai mari”.	Folosirea verbului cu valoare afectivă la pers I „iubesc” precedat de conjunția subordonatoare „căci”. Cuvintele sunt folosite cu sens denotativ, la un prim nivel de lectură, apoi pot fi privite și sub aspect conotativ, metaforic.
Gr. 3 – particularități stilistice	Enumerația „în flori, în ochi, pe buze ori morminte”. Personificarea „Lumina... sugrumă”; Metafore „corola de minuni a lumii”, „nepătrunsul ascuns”, „adâncimi de întuneric”; Antiteza „eu/alții”, „lumina mea/lumina altora”.	Metafora „lumina mea”, „întunecata zarea”, „largi fiori” Comparația „așa cum... nu micșorează... așa îmbogățesc”. Epitetul metaforic „sfânt mister” Epitet cromatic „raze... albe”.	Enumerația „și flori și ochi și buze și morminte”.
Gr. 4 – particularități prozodice	8 versuri inegale (13, 4, 10, 4, 11, 6, 12, 9 silabe) care majoritatea încep cu literă mică (ingambamentul).	10 versuri inegale, variază de la două silabe la 13 silabe; toate încep cu literă mică, nu au rimă (versuri albe).	Două versuri inegale (4-11 silabe), prezența ingambamentului, nu au rimă.
Gr. 5 – mărcile eului liric	Pronumele personal, persoana I „eu”. Verbe la persoana I „nu strivesc”, „nuucid”. Adjectivul pronominal „mei” (ochii).	Pronume personal, persoana I „eu”. Verbe la persoana I „sporesc”, „îmbogățesc”. Adjectiv pronominal „mei” (ochii).	Pronume personal, persoana I „eu”. Verbe la persoana I „iubesc”.

Nivelul 4 în receptarea textului presupune analizarea figurilor de stil identificate în text, a rolului verbelor prezente în text, a conjuncțiilor adversative din text – practic, a tuturor elementelor identificate în activitatea desfășurată pe grupe.

Nivelul 5 constă în compararea textului cu alte texte; elevii lucrează pe grupe (2) – una compară conflictul dintre lumina „minții” și cea a „inimii” având ca texte-suport poeziile „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii” și poezia „Lumina raiului”, de L. Blaga; a doua grupă compară poezia „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”, de L. Blaga și „Scrisoarea I”, de M. Eminescu din punctul de vedere al diferenței dintre „vraja nepătrunsului ascuns” blagian și nepătrunsul eminescian; ei realizează o schemă prin stabilirea elementelor comune, respectiv, diferite în ceea ce privește viziunea blagiană și viziunea eminesciană asupra creației.

Nivelul 6 presupune emiterea unei idei, a unei judecăți privitoare la rolul artistului și al creației sale, la viziunea pe care acesta o are despre lume și viață.

Pentru decodificarea metaforelor și a comparațiilor existente în text, am folosit și cântarul hermeneutic. Pe un taler am „așezat” „corola de minuni a lumii”, iar pe celălalt elementele concrete ale universului: flori, ochi, buze, morminte. Pentru elevi a fost mai clară legătura dintre exprimarea poetică și elementele concrete, ideea poetică devenind mai accesibilă elevilor.

Metafora „corola de minuni a lumii” are drept corespondent concret enumerația: „flori, ochi, buze și morminte”. Odată înțeleasă și fixată corespondența dintre elementele metaforei, interpretarea poate fi:

- corola reprezintă, de fapt, elementele Universului – regnul vegetal prin flori, regnul animal prin ochi, sentimentele specifice umane prin buze și finalitatea vieții prin morminte;
- corola reprezintă ciclurile de viață ale omului – florile sunt specifice copilăriei, ochii sunt specifice adolescenței, buzele sunt simbol al maturității, iar mormintele – simbol al morții;
- totul este ciclic, fapt sugerat de începutul și sfârșitul enumerației (flori, morminte), iar între cele două extreme repetabile există doar cunoaștere și iubire (ochi și buze). „A cunoaște. A iubi/Înc-o dată, iar și iară,/a cunoaște-nseamnă iarnă./aiubie primăvară”. (L. Blaga).

Demersul didactic propus facilitează întâlnirea elevilor cu poezia, ridicând probleme care țin de ființa umană, astfel că fiecare elev se poate regăsi în paleta sentimentelor poetice.

În încheiere, putem afirma că studiul literaturii în școală reprezintă un dialog atât cu noi înșine, cât și cu ceilalți, cu „departele” nostru, cum ar spune Noica, o educație a spiritului prin arta literară. Funcția literaturii este echivalentă cu cea a disciplinelor socio-umane, dar ceea ce o diferențiază este complexitatea lumilor imaginare ce nasc emoții, pasiuni, destine, adică viață. Cum ar spune Gabriel Liiceanu, unul dintre principiile ce întemeiază lectura este „principiul dez-părtării”, o articulare semantică a lumii.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin, „Pedagogie”, 1996, p. 12;
2. Marinescu, Silvia, Dinescu, Rodica, „Invitație la educație”, Ed. Carminis, Pitești, 2003;
3. Pamfil, Alina, „Structuri didactice deschise”, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003, p. 178-179;
4. Costache, Adrian, „Limba și literatura română, Manual pentru clasa a XII-a,” Ed. Art Grup Educațional, 2007;
5. Blaga, Lucian, „Geneza metaforei”, în „Trilogia culturii”, Ed. pentru Literatură Universală, București, 1969, p. 279;

6. Chevalier, Jean, Gheerbrant, Alain, „Dicționar de simboluri”, Ed. Artemis, București, 2006;
7. Liiceanu, Gabriel, „Dans cu o carte”, în „Declarație de iubire”, Ed. Humanitas, București, 2001, p. 172.

TRADITION ET MODERNITE EN NORMANDIE

Prof. Mihaela Serban, Scoala Gimnaziala Bosanci, Suceava

Patrimoine architectural

La Normandie est une des régions françaises qui a la plus grande variété de constructions et peut se vanter de détenir un patrimoine architectural remarquable. La connaissance de l'architecture a un attrait spécial pour les normands puisque leur région compte des nombreux édifices religieux parfaitement conservés.

À diverses époques, les bâtisseurs normands de grands édifices ont laissé leurs empreintes. Il est possible que les premiers évêques qui ont prêché l'évangile en Normandie au IVe siècle aient construit plusieurs oratoires : le seul édifice religieux du IVe qui subsiste encore c'est la crypte de Saint-Gervais à Rouen.

Les envahisseurs du nord qui dévastèrent cette région, ruinaient avec acharnement les bâtiments religieux ; plus tard, quand ils sont devenus chrétiens, ils prennent les mœurs du peuple vaincu et fondent des nombreuses abbayes et églises dans un intervalle très court. À partir des invasions vikings du VIIe siècle jusqu'au débarquement de 1444, la Normandie a eu un rôle décisif dans l'histoire de l'Europe.

En nos jours, châteaux, abbayes et cathédrales attestent ce passé. Des murs chargés d'histoire sont les témoins d'événements aussi prestigieux que noirs. On y retrouve le style roman, gothique, renaissance ou simplement normand. Ce patrimoine, tout en nuance, on le découvre dans les principales splendeurs architecturales de la région.

Le charme de la Normandie est lié à la richesse de son patrimoine culturel. Châteaux forts, églises, musées, rivalisent avec les belles maisons à pans de bois. Particulièrement bien préservé, ce patrimoine est intégré dans la vie d'aujourd'hui et, de ce fait, il reste vivant.

Si on arrive dans un endroit comme la Normandie, même si tu es le meilleur photographe, tu te sens impuissant face à un tel paradis : un paradis avec des maisons d'autrefois, des châteaux et des manoirs comme dans les films, des paysages presque irréels et des églises gothiques magnifiques, avec des rues étroites, tranquilles qui sentent de l'histoire.

Non loin de Paris plein de lumière et d'agitation, on trouve dans le nord de la France une place qui a conservé l'histoire et la beauté d'une manière originale : c'est Rouen – le paradis des cathédrales, la ville aux cent clochers.

Parmi les maisons normandes avec les poutres à la vue se fraient les trésors de la ville : Notre-Dame de Rouen (*Fig. 2.1*), la Grande Horloge, Palais de Justice, l'Église Saint Maclou (*Fig. 2.2*), le Monastère de Saint-Ouen et bien d'autres.

Fig. 2.1 Cathédrale Notre-Dame, Rouen

Fig. 2.2 L'Eglise Saint Maclou

Décoré dans un style flamboyant, **le Palais de Justice** est l'un des rares édifices gothiques civils construits à la fin du Moyen Age. (*Fig. 2.3*)

Fig. 2.3 Palais de Justice (ancien Parlement de Normandie), Rouen

Surnommée la « ville aux cent tours » Rouen peut se vanter du fait qu'il a la plus élevée cathédrale gothique en France. **La cathédrale primatiale Notre-Dame de l'Assomption** de Rouen est le monument le plus imposant de la ville.¹ Elle est le siège de l'archidiocèse de Rouen, chef – lieu de la province ecclésiastique de Normandie. C'est une construction d'architecture gothique édifée entre les XIIe et le XVIe siècle à l'emplacement même de l'ancienne cathédrale romane, dont la crypte a été conservée.

Comme la majorité des grands monuments du gothique normand, la cathédrale est dotée d'une tour-lanterne. La flèche en bois couvert en plomb qui la couronnait a été détruite par un feu

¹ <http://tetramorphe.blogspot.ro/2010/06/la-cathedrale-notre-dame-de-l-assomption.html> La cathédrale Notre-Dame de l'Assomption de Rouen (consulté le 27 mars 2014)

allumé par la foudre en 1822. À présent, elle se pare d'une flèche en fonte, construite de 1825 à 1876 qui culmine à 151 mètres.

Considérée comme « la plus humaine des cathédrales » grâce à sa façade occidentale asymétrique, cet édifice abrite les sépultures de Rollon, fondateur du Duché de Normandie, de Guillaume Ier de Normandie et de Richard Cœur de Lion. Elle est connue en monde entier surtout à travers les 30 tableaux peints par Monet.

La Cathédrale Notre-Dame de Coutances est l'un des édifices les plus prestigieux du patrimoine normand. Merveille de l'art gothique normand et classé monument historique de la liste de 1862, la cathédrale a pour caractère spécifique le rhabillage de sa partie romane par des éléments gothiques. Exemple typique du style gothique normand, elle se caractérise par les lignes très pures, ayant deux flèches en façade et une tour-lanterne.²

En voyant la tour-lanterne, l'architecte Vauban exclame, enthousiasmé « Quel est le fou sublime qui a lancé vers le ciel une voute aussi hardie ? »

Du Cotentin au Pays de Caux, la Normandie est peuplée d'abbayes. Autrefois symboles de puissance et de richesse, les abbayes sont aujourd'hui appréciées pour l'histoire qu'elles illustrent et la sérénité qui s'en dégage. Les plus splendides d'entre elles se nomment notamment l'Abbaye du Mont Saint-Michel, l'Abbaye des Hommes et l'Abbaye de Jumièges.

Fondée vers 1060 par Guillaume le Conquérant et son épouse Mathilde, l'ancienne Abbaye bénédictine de la Trinité de Caen s'élève au sommet de la colline dominant à Caen. Afin d'officialiser leur union auprès du Pape, Guillaume le Conquérant et sa femme Mathilde ont eu pour mission de construire deux abbayes dans la ville de Caen. Il bâtit ainsi **l'Abbaye aux Dames** avec l'église de la Trinité et **l'Abbaye aux Hommes** – de nos jours l'Hôtel de ville – et son église Saint-Etienne. Les deux époux seront inhumés dans ces lieux. La ville de Caen a été, pour sa plus grande part, réorganisée après la Seconde Guerre mondiale, action remarquable qui a d'ailleurs donné le surnom de « plus belle ville reconstruite de France ».

Ainsi, Caen mêle histoire et modernité, de Guillaume le Conquérant à la pointe de la technologie.

Située aux confins de la Bretagne et de la Normandie, **l'Abbaye du Mont Saint-Michel** (*Fig. 2.4*), emblème du patrimoine normand est une splendeur de l'architecture ecclésiastique. Elle se caractérise par deux styles architecturaux distincts : la nef et les transepts témoignent de l'époque romane, le chœur et les chapelles latérales édifiés selon le style gothique.³

L'histoire de ce bâtiment commence en 708 lorsque l'évêque Aubert décide d'ériger sur le mont un sanctuaire afin d'installer une petite communauté de chanoines. En 966 des bénédictines s'y installent et sont à l'origine de l'expansion du monastère qui devient rapidement un lieu de pèlerinage pour les chrétiens de l'Occident mais aussi un des centres de la culture médiévale.

² <http://www.belambra.fr/spendleurs-du-patrimoine-normand> Châteaux, cathédrales et abbayes : splendeurs du patrimoine de Normandie, (consulté le 28 mars 2014)

³ <http://www.ot-montsaintmichel.com/fr/histoire.htm> Histoire, (consulté le 2 avril 2014)

L'architecture de l'abbaye témoigne le talent et le savoir-faire du Moyen-Âge. Tenant compte de la forme en pointe du Mont, les architectes ont enroulé les édifices autour du rocher granitique. L'abbaye, classée monument historique de la liste de 1862, est le témoin de la maîtrise architecturale des bâtisseurs du XIIe siècle qui ont réussi à placer sur la pente du rocher deux bâtiments de trois étages. Les structures sont de plus en plus légères au fur et à mesure de la progression vers l'extrémité supérieure. Au XIVe siècle, l'Abbaye s'étendait jusqu'aux pieds du rocher. Place forte imprenable pendant la Guerre de Cent Ans, le Mont Saint-Michel est aussi un modèle de l'architecture militaire. Ses fortifications ont résisté à tous les assauts anglais et ont fait du Mont un lieu symbolique de l'identité nationale.

Fig. 2.4 L'Abbaye du Mont Saint-Michel

Suite à la Révolution, les propriétés de l'église ont été déclarées « biens nationaux » et de 1793 à 1863 l'abbaye a été utilisé comme prison. Cette transformation sacrilège lui a été en fait salvatrice ,ainsi l'abbaye évite la démolition.

Fleuron de l'art gothique normand, « la merveille de l'Occident », ce monument historique est classé en 1972 au patrimoine mondial de l'Unesco.

Des forteresses au Moyen-Âge aux paisibles demeures à pans de bois coiffées de chaume, le sol normand est riche de châteaux et manoirs. Des splendides vestiges illustrent encore l'architecture militaire normande du temps des ducs-rois d'Angleterre, tels les châteaux forts de Caen et Falaise, Château-Gaillard aux Andelys et le château d'Eu.

Les châteaux de Balleroy, Saint-Germain-de-Livet, Carrouges, le Haras du Pin, le Manoir d'Ango à Varengeville sont des exemples de l'architecture civile.

« Quelle est belle ma fille d'un an ! »... exclamait Richard Cœur de Lion, roi d'Angleterre et duc de Normandie, en contemplant l'imposante forteresse qu'il fait construire de 1196 à 1198 – **le Château Gaillard**. Cet édifice se distingue par la complexité de son plan qui le rend unique face aux autres forteresses bâties à cette époque. Il s'organise autour de nombreux volumes de perdre et de fatiguer les assaillants. Le château Gaillard est un ouvrage militaire qui présente une architecture inédite : il a une bastille triangulaire, le Châtelet, qui assure une première défense sur le plateau, en avant-garde de la forteresse. Dans l'espace entre les deux murailles se trouvent la

basse-cour, la chapelle, le puits et les communs. Le château a une forme arrondie et il est construit en arc de cercle. Il est un des fleurons historique et architectural de Normandie.

Parmi les paysages, certains ont acquis une renommée internationale ou nationale, grâce à leur caractère remarquable d'un point de vue écologique, architectural, paysager et culturel. Ils contribuent à la valorisation de l'image de la région et constituent des pôles d'attractivité touristiques majeurs.

La Normandie a plusieurs lieux et traditions classés – ou inscrits – au patrimoine mondial de l'Unesco, mais aussi des villages classés parmi les « Plus beaux villages de France » et des stations thermales. Au-delà de ces sites remarquables, les beautés de chaque ville et village de Normandie sont à découvrir.

« Les plus beaux villages de France » en Normandie sont : Barfleur, Beuvron en Auge, Le Bec-Hellouin, Lyons-la-Forêt, Saint-Céneri-le-Gérei.

Le Bec-Hellouin est un village typique de Normandie aux maisons à pans de bois et balcons fleuris (*Fig. 2.5*). Il tire son nom du ruisseau qui le borde et du fondateur de sa célèbre abbaye qui, avec le monastère des Bénédictines, témoigne de l'intense activité religieuse du site. Le Bec-Hellouin est situé entre Rouen et Lisieux dans un paysage verdoyant de bocages et des pommiers.⁴

Fig. 2.5 Le Bec-Hellouin: Façades de maisons à pans de bois

Lyons-la-Forêt est situé à 40 km à l'est de Rouen dans l'une des plus belles hêtraies d'Europe. Lyons étire ses façades parées de colombages, de torchis colorés et de briques le long de la Lieure. Les commerces se mettent en mouvement autour des halles du XVIIIe siècle, où l'on trouve également quelques fleurons de l'architecture locale tels le Vieux Logis ou l'ancien baillage devenu hôtel de ville.

Ancré dans le Cotentin, **Barfleur**, ce petit port de pêche, est l'un des plus pittoresques de la Manche. Le charme de Barfleur est donné par ses maisons en granit, par ses petits restaurants sur le port, par son église atypique, presque fortifiée qui a une chapelle d'axe en dôme octogonal

⁴ <http://www.les-plus-beaux-villages-de-france.org/fr/le-bec-hellouin-0> Le Bec-Hellouin, (consulté le 5 avril 2014)

et un clocher sans flèche. Aux alentours, se dressent l'emblématique Sémaphore et l'important Phare de Gatteville, le deuxième plus haut phare de France.

Saint-Céneri-le Gérei, situé non loin d'Alençon, ce petit village a attiré, au fil du temps, de nombreux artistes peintres, parmi lesquels Corot et Courbet. Ainsi, l'auberge des Sœurs Moisy était le fief des peintres, l'un des lieux de villégiature et de rassemblement. À Saint-Céneri, il existe une « fontaine miraculeuse » dont les eaux auraient des propriétés curatives, au niveau oculaire.⁵

Saint-Céneri et son disciple ont éteint leur soif dans cet endroit.

Les maisons à colombages, restaurées avec le plus grand soin, la douceur de vivre qui y règne, le plaisir de pousser la porte d'une échoppe, de déguster des produits régionaux – ce sont des choses qui caractérisent Beuvron en Auge, situé à proximité de Cabourg. (**Fig. 2.6**)

Fig. 2.6 Les maisons à colombages

Fig. 2.7 Chaumière normande

Lorsque l'on se promène dans la campagne normande il n'est pas rare de découvrir les chaumières. Héritières d'une ancienne histoire, l'édification des chaumières fait appel aux matériaux locaux : argile, silex, paille et bois. Elles ont un toit de chaume à forte pente et reflètent encore l'image de l'âme normande avec leurs colombages spécifiques. Le colombage en bois est la partie porteuse. Le bois de chêne était fourni par la campagne verdoyante de la Normandie. Le remplissage, entre les pans de bois du colombage est en torchis composé d'un mélange d'argile avec de la paille de blé ou de seigle et même avec le poil des animaux. (**Fig. 2.7**)

La noblesse naturelle des matériaux de construction utilisés pour construire ces maisons, les colombages, les poutres apparentes sont devenus des références en termes d'architecture normande. C'est dans le pays de Caux et dans la vallée d'Auge que se trouvent ces véritables demeures normandes.

En flânant sur la cote de la Haute-Normandie, on remarque les maisons des pêcheurs bâties dos à la mer, qui sont composées de silex, des galets ou de briques. Aujourd'hui cette matière première est protégée et ne peut plus être exploitée.

⁵ <http://www.normandie-tourisme.fr/articles/saint-ceneri-le-gerai-1655-1.html> Saint-Céneri-le Gérei, (consulté le 7 avril 2014)

Les manoirs - ces édifices datant principalement du XIIIe siècle, font le charme de la campagne normande.

Il est difficile de classer ce genre d'architecture, le manoir n'est ni une simple maison, ni un château. Les manoirs étaient la demeure favorite des riches paysans et des seigneurs chasseurs qui aimaient vivre si proche de la nature. (**Fig. 2.8**)

Fig. 2.8 *Manoir en Haute-Normandie*

Dans le pays d'Auge, on trouve surtout des maisons à pans de bois. Ce genre de construction s'est répandu au Moyen Âge, puis à la Renaissance. On attribue ce foisonnement à un besoin de remplacer les matériaux solides comme la pierre, par économie et parce que le bois et la terre sont des éléments de construction répandus dans la région.

Du Moyen-Âge au période moderne, l'architecture normande est d'une richesse incomparable. Toutes ces splendeurs de la Normandie représentent l'histoire de ce pays, qu'elles soient en ville ou dans les campagnes. Leur renommée, qu'elle soit internationale ou locale ne préjuge pas de leur valeur mais répond à une échelle de fréquentation et d'attractivité qui reste variable du point de vue temporel.

Bibliographie

➤ Livres

1. Ardeleanu, Sanda - Maria (colab.) - *Précis de géographie culturelle de la France*, Editura Fundației „Chemarea”, Iași, 1993
2. Anghel, Manuela.-Delia, Petrișor, Nicolae-Florentin, - *Guide pratique pour les professeurs de français*, Editura Paradigme, Pitești, 2007
3. Jouet, Roger, Quetel, Claude, - *Histoire de la Normandie des origines à nos jours*, Larousse, Paris, 2005

➤ Articles en ligne

*** *Géographie Normandie*, <http://www.routard.com/guide/normandie/1023/geographie.htm>

*** *Le relief de la Basse-Normandie – 2013*, <http://sig.cr-basse-normandie.fr/index.php/atlas/presentationgenerale/5-la>

*** *Plages de Normandie, plages du Nord de la France*,
<http://www.abritel.fr/info/guide/idees/vacances-mer/guide-plages-france/plages-normandie>

*** *Plages et stations balnéaires de la région Haute-Normandie*,
<http://www.plages.tv/liste/plages-haute-normandie>

➤ Sites Internet

<http://www.routard.com>

<http://www.les-plus-beaux-villages-de-france.org/fr/le-bec-hellouin-0>

<http://sig.cr-basse-normandie.fr>

<http://www.normandie-tourisme.fr>

<http://www.histoire-normandie.fr>

<http://magene.pagesperso-orange.fr>

<http://www.fromage-normandie.com/fr>

<http://normandie-heritage.com>

Projet d'activité didactique.

Une région à connaître : la Normandie

Niveau de la classe : classe de VIIe, A₂

Supports utilisés :

- le manuel de français, dictionnaires
- la carte de la France
- le tableau noir
- CD audio
- fiche avec les paroles de l'hymne de la Normandie
- fiche d'exercices
- fiche d'évaluation
- la fiche des jeux
- présentation Power Point

Compétences visées :

- compréhension de l'écrit (CE)
- production écrite (PE)

Objectifs

- *Objectifs communicatifs :*
 - repérer la Normandie sur la carte de France et parler de ses divisions administratives ;
 - lire correctement un texte ;
 - identifier les informations essentielles dans un texte ;
 - illustrer la compréhension du sens global d'un message par des réponses aux questions, résolution de divers exercices ;
 - parler de la France et de ses régions.
- *Objectifs linguistiques :*
 - exprimer ses goûts et ses préférences ;
 - exprimer ses sentiments ;
 - connaître des aspects de la civilisation française : symboles de la Normandie, art et traditions.
 - décrire une région de la France (la Normandie).
- *Objectifs (socio)-culturels :*
 - dire/donner son avis sur la France et en particulier sur la Normandie, sur sa culture et sa civilisation ;

- parler de la France d'hier et d'aujourd'hui ;
- développer l'intérêt des élèves pour la France et pour la langue française.

Thèmes : La France des régions, visages de la Normandie, emblèmes, symboles.

Organisation de la classe :

- travail individuel
 - le travail sur les cahiers ;
 - le travail sur le tableau noir ;
 - le travail sur les fiches de travail ;
- travail collectif (grand groupe)
- travail en équipe (sous-groupes)

Matériel utilisé :

Le manuel, feuilles de papier, l'ordinateur, le vidéoprojecteur, fiche d'exercices, fiches d'évaluation, fiches de jeux, fiche avec les paroles de l'hymne de la Normandie, la balle, la carte de la France.

Durée : 50 minutes

Déroulement des activités

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
Phase 1 Mise en train 1 min	Présentation des compétences et des objectifs	Salut, conversation situationnelle. Explication du détail des objectifs. Le professeur organise la classe.	Salut. Écoute active des objectifs et des compétences. Organisation de la classe	Grand groupe	

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
Phase 2 Activité brise- glace 2 min	Présentation de l'activité brise- glace	Le professeur propose aux élèves le mot FRANCE. Il propose aux élèves un petit jeu en utilisant une balle. Le professeur explique aux élèves que chacun d'entre eux doit dire un mot qui fait penser à la France. Le premier apprenant reçoit la balle du professeur et dit un mot. Puis, il lance la balle à quelqu'un d'autre qui va dire un autre mot et ainsi de suite jusqu'à ce que tout le monde ait proposé quelque chose.	Les élèves écoutent attentivement les consignes du professeur. Ils jouent un petit jeu à la balle : ils lancent une balle de l'un à l'autre et chacun d'entre eux dit un mot qui fait penser à la France.	Grand groupe	La balle
Phase 3 Mise en route 4 min	Énonciation des objectifs à atteindre et des activités à dérouler Ecrire au tableau noir le titre de la leçon <u>Une région à connaître : la Normandie</u> Questions et réponses sur la France	Le professeur annonce le thème de la leçon et les séquences de l'activité didactique. Il propose aux élèves de renforcer les connaissances sur la France en général et d'enrichir celles sur la Normandie. Le professeur demande aux élèves de répondre à quelques questions sur la France. Ensuite il propose aux élèves de découvrir les régions de la France qui se cachent dans la grille. (Annexe 1)	Les élèves écoutent attentivement la consigne du professeur. Les élèves répondent aux questions. Les élèves découvrent les régions de la France qui se cachent dans la grille proposée par le professeur.	Grand groupe	Le jeu de mors cachés (Annexe 1)
Phase 4 Vérification des devoirs à la maison	Contrôle des devoirs	Le professeur demande aux élèves de présenter leurs devoirs à la maison. Les élèves ont été divisés en quatre groupes. Chaque équipe a eu à faire une présentation Power Point avec quelques régions de la	Les élèves écoutent la consigne. Selon le cas, les élèves présentent les projets réalisés	Sous-groupes	Les projets

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
6 min		France en illustrant pour chaque région une seule chose qui la représente.	(présentations Power Point)		
Phase 5 Situation de communication Expression orale 3 min	Débat sur les devoirs	Le professeur aux élèves un court débat sur le devoir : La France – un pays à connaître et dirige la discussion vers la région de la Normandie.	Les élèves donnent leurs avis sur les compositions de leurs collègues.	Grand groupe	Les projets
Phase 6 Présentation de la consigne 3 min	Présentation des activités de la classe	Le professeur propose aux élèves de se diviser en quatre groupes de travail et d'identifier au niveau de chaque groupe un rapporteur qui présentera le résultat du travail collectif. Il présente les activités prévues pour chaque groupe. Les réponses seront trouvées collectivement.	Écoute active de la consigne donnée, éventuellement questions	Grand groupe	Les fiches de travail Annexe 2 Annexe 3 Annexe 4 Annexe 5
Phase 7 Travail des sous-groupes 8 min	Travail des sous-groupes sur la résolution correcte des exercices	Le professeur supervise auprès de chaque sous-groupe ; éventuellement guidage	A l'aide de l'ordinateur, les élèves cherchent les informations et résolvent les exercices	Sous-groupes	Les fiches de travail
Phase 8 Situation de communication/re nforcement des connaissances 9 min	Présentation devant la classe des produits réalisés au niveau de chaque groupe	Le professeur demande au rapporteur de chaque sous-groupe de lire les exercices résolus.	Chaque sous-groupe procède à la lecture des réponses. Vérification des réponses	Sous-groupes	

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
Phase 9 Fixation 10 min		<p>À partir des activités présentées, le professeur propose aux élèves des jeux pour animer la classe de français et pour fixer leurs connaissances.</p> <p>1. <u>Le jeu des lettres énigmatiques</u></p> <p>Le professeur propose aux élèves une série des lettres. Ils doivent remplacer chaque lettre par la lettre qui suit dans l'alphabet. Les élèves découvrent des produits spécifiques de la Normandie.</p> <p>2. <u>Le jeu de pendu</u>. Les élèves doivent retrouver les mots proposés par le professeur. Ils n'ont que six possibilités.</p> <p>a. Trouve le nom de l'écrivain qui est né en Normandie</p> <p>b. Quelle est la ville ou Jeanne d'Arc a été brûlée ?</p> <p>c. Quel est le fleuve qui traverse la Normandie ?</p> <p>d. Fromage de lait cru de vache, à pâte molle, légèrement salée, fabrique en Normandie.</p> <p>3. <u>Joue avec les lettres suivantes :</u></p> <p>VENBYCXARUH</p> <p>Le professeur propose aux élèves de trouver trois villes de la Normandie (une ville de</p>	<p>Les élèves remplacent les lettres et découvrent des produits spécifiques de la Normandie (cidre, calva, camembert)</p> <p><u>F L A U B E R T</u></p> <p><u>R O U E N</u></p> <p><u>S E I N E</u></p> <p><u>C A M E M B E R T</u></p>	Grand groupe	Des jeux (Annexe 6)

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
		<p>quatre lettres, une de cinq lettres et l'autre de six lettres)</p> <p>4. <u>Le rebus</u>. Le professeur propose aux élèves un rébus. Les élèves doivent répondre aux questions. Ils découvrent le nom de l'héroïne de la Guerre de Cent Ans.</p> <p>5. <u>Reconstitue les phrases</u>. Les élèves doivent reconnaître les images pour compléter les phrases proposées par le professeur.</p> <p>Le professeur distribue aux élèves la fiche avec les paroles de l'hymne de la Normandie, mais il y a des mots qui manquent. Les élèves doivent les compléter.</p> <p>Le professeur propose aux élèves d'écouter un enregistrement audio et de compléter les mots qui manquent.</p> <p>Le professeur invite les élèves à corriger leurs réponses en écoutant l'enregistrement une seconde fois.</p>	<p>Les élèves jouent avec les lettres proposées par le professeur et retrouvent les noms de trois villes de la Normandie : Havre, Bayeux et Caen.</p> <p>Les élèves complètent le rébus, découvrant la réponse sur la verticale AB (Jeanne d'Arc)</p> <p>Les élèves reconnaissent les images et complètent les phrases (Les falaises d'Etretat, L'Abbaye du Mont Saint-Michel, la Tapisserie de Bayeux, la Cathédrale de Rouen)</p> <p>Les élèves écoutent l'enregistrement une première fois, ensuite complètent les mots qui manquent</p>	Grand groupe	

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
			Les élèves écoutent l'enregistrement une seconde fois et vérifient leurs réponses	Grand groupe	CD Audio La fiche avec les paroles de l'hymne de la Normandie (Annexe 7)
Phase 10 Évaluation 4 min	Évaluation Dialogue heuristique	Le professeur demande aux élèves de répondre oralement aux questions suivantes : <ul style="list-style-type: none"> • Ou est située la Normandie ? • Quelles sont les régions voisines de la Normandie ? • Quels sont les sites incontournables de la Normandie ? • Enumérez quelques monuments historiques de la Normandie. • Nommez quelques personnalités célèbres nées en Normandie 			

Phase/Etape/ Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activité des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
Phase 11 Devoir à la maison 1 min	Explication du devoir à la maison	Le professeur va proposer aux élèves le devoir suivant : Remplissez la FICHE D'IDENTITÉ DE NORMANDIE	Les élèves écoutent les explications du professeur et notent le devoir	Grand groupe	La fiche d'identité (Annexe 8)

Annexe 1

Le jeu des mots cachés

Découvre les régions de la France qui se cachent dans la grille :

1.	K	N	N	P	I	C	A	R	D	I	E	M
2.	G	B	R	E	T	A	G	N	E	E	D	J
3.	S	A	N	O	R	M	A	N	D	I	E	C
4.	M	A	L	O	R	R	A	I	N	E	V	H
5.	H	W	A	L	S	A	C	E	T	H	V	P
6.	O	I	L	E	D	E	F	R	A	N	C	E
7.	B	O	U	R	G	O	G	N	E	I	L	A

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7.....

Annexe 2

Groupe 1. LA NORMANDIE : GÉOGRAPHIE

Regardez attentivement la carte administrative de France et la carte ci-dessous et répondez aux questions suivantes.

1. En quelle partie de la France est située la Normandie?
 - a. au sud de la France
 - b. au centre ouest de la France
 - c. au nord-ouest de la France.

2. La Normandie a deux/trois/quatre régions administratives. Comment s'appellent-elles ? Quels sont leurs chefs-lieux ?
3. Associez à chaque ville de la colonne de gauche le département où elle est située:

	Villes		Département
A	Alençon	1	MANCHE
B	Cherbourg	2	SEINE-MARITIME
C	Bayeux	3	EURE
D	Le Havre	4	CALVADOS
E	Bernay	5	ORNE

Remarque :

Si vous avez accès à l'Internet, allez sur le site www.normandy-tourism.org, cliquez sur « version française, puis sur « plan du site », choisissez la rubrique « les données clés » et apprenez des informations supplémentaires sur votre sujet.

Annexe 3

Groupe 2. PERSONNAGES CÉLÈBRES NÉS EN NORMANDIE OU Y AYANT VECU UN EPISODE DE LEUR VIE

Consultez les livres et trouvez les bonnes réponses.

1. La Normandie est un vivier d'artistes talentueux, peintres impressionnistes et écrivains célèbres. Notez dans quel siècle ont vécu les écrivains normands mentionnés ci-dessous et cherchez un livre/une œuvre écrit par eux.

Nom de l'écrivain	Siècle où il a vécu	Titre du livre /oeuvre
CLAUDE MONET	XVIIe/XIXe/XXe siècle	Les caves du Vatican/La Pie
Gustave FLAUBERT	XVIIe /XVIe/XIXe siècle	La symphonie pastorale/Madame Bovary
Guy de MAUPASSANT	XXe/XIXe/XVIIIe/ siècle	Trois contes/Au bonheur des ogres

2. **Peintre né à Paris (1840) et mort à Giverny (27) 1926. Il a fait ses études au Havre où il a peint, en 1872, le célèbre *Impression, soleil levant*. Il est le maître de l'impressionnisme, il s'appelle :**

d. Claude Monet

- e. Nicolas Poussin
- f. Edouard Manet

3. Compositeur né à Paris en 1835 de père normand. Pianiste virtuose, compose des symphonies, opéras et œuvres religieuses. On lui doit *Samson et Dalila* (1877). Son nom est :

- g. **Camille SAINT-SAENS** (1835-1920)
- h. **Frédéric BÉRAT** (1801-1855)

Remarque :

Si vous avez accès à l'Internet, allez sur le site www.normandy-tourism.org, cliquez sur « version française, puis sur « plan du site », choisissez la rubrique « littérature, musique et peinture » et apprenez des informations supplémentaires sur votre sujet.

Annexe 4

Groupe 3. NORMANDIE. GASTRONOMIE ET SPECIALITES CULINAIRES

Consultez les livres et le dossier « GASTRONOMIE NORMANDE ».

1. Constituez un menu: toutes les recettes que vous sélectionnerez doivent contenir des pommes !

ENTREE :

PLAT DE RESISTANCE (VIANDE OU POISSON) :

DESSERT :

2. Il manque le plateau de fromage. Lui aussi doit être régional ! Choisissez 3 fromages pour votre plateau.

3. Le **camembert** a été créé en 1791 par :

- a. Thomas Paynel
- b. Marie Harel
- c. Joseph Knirim

Remarque :

Si vous avez accès à l'Internet, consultez le site www.saveurs.sympatico.ca; cliquez sur « pays », puis choisissez la rubrique « traditions culinaires ». Cliquez sur « France par régions » et enfin sur « cuisine normande » et apprenez des informations supplémentaires sur votre sujet

Annexe 5

Groupe 4. NORMANDIE. CURIOSITÉS TOURISTIQUES

Consultez les livres et le dossier « CURIOSITÉS TOURISTIQUES ».

1. Cliquer sur la rubrique « Villes et villages, de A à Z », puis sur « Plus d'informations sur les villes et les villages de Normandie ». Associez à chacune des villes de la colonne de gauche un élément de la colonne de droite qui donne son spécifique :

A	Rouen	1	Le débarquement allié du 6 juin 1944, la destruction de cette ville bombardée en juillet 1944, les souffrances des populations civiles, ont inspiré un gigantesque musée dédié principalement à l'histoire de la Seconde Guerre mondiale.	
B	Le Havre	2	Dentelle et broderie	
C	Alençon	3	Premier port de France pour le commerce	
D	Caen	4	Gustave Flaubert	

2. **La Normandie compte 3 lieux classés au patrimoine mondial de l'UNESCO. Découvrez-les !**

a. Elle décrit les faits relatifs à la conquête de l'Angleterre en 1066. Elle détaille les événements clés de cette conquête, notamment la bataille de Hastings. Bien que très favorable à Guillaume le Conquérant, la Tapisserie de Bayeux a une valeur documentaire inestimable pour la connaissance du XIe siècle normand et anglais : elle nous renseigne sur les vêtements, les châteaux, les navires, les conditions de vie de cette époque. Conservée jusqu'à la fin du XVIIIe siècle dans le trésor de la cathédrale de Bayeux, elle est aujourd'hui présentée au public dans un musée qui lui est entièrement dédié. Elle est inscrite depuis 2007 au registre "Mémoire du Monde" par l'UNESCO.

b.est une commune française, située dans le département de la Manche et la région Basse-Normandie. Elle tire son nom d'un îlot rocheux granitique situé à l'est de l'embouchure du fleuve du Couesnon, rocher sur lequel a été construit un sanctuaire en l'honneur de l'archange saint Michel à partir de 709. Antérieurement à cette date, il a été connu comme le « mont Tombe ». Pendant tout le Moyen Âge, il était couramment appelé « mont Saint-Michel au péril de la mer ». L'architecture du mont et sa baie en font le site touristique le plus fréquenté de Normandie et le premier de France (hors Île-de-France) avec quelque 3 000 000 visiteurs chaque année. Le temps moyen de visite est de 2 à 3 heures et il y a jusqu'à 20 000 visiteurs par jour en période estivale. Classé monument historique en 1874, le site figure depuis 1979 sur la liste du patrimoine mondial de l'UNESCO.

c. En juillet 2005, l'UNESCO inscrit sur la liste du Patrimoine Mondial le centre de cette ville, reconstruit de par Auguste Perret. Architecte majeur du XXe siècle, véritable "poète du béton", original et novateur, l'Atelier Perret réussit le pari de s'inspirer à la fois d'une tradition classique et d'une forte volonté de modernisation pour réinventer, sur 133 hectares, une cité unique à l'architecture lisible, aérée, harmonieuse et résolument innovante. Le centre-ville duest le premier ensemble urbain européen du XXe siècle inscrit au Patrimoine Mondial.

Remarque : Si vous avez accès à l'Internet, allez sur le site www.normandy-tourism.org, cliquez sur « version française, puis sur « plan du site », choisissez la rubrique «Villes et villages de A à Z et apprenez des informations supplémentaires sur votre sujet.

Annexe 6

Des jeux pour découvrir la Normandie

1. *Le jeu des lettres énigmatiques*

Remplacer chaque lettre par la lettre qui suit dans l'alphabet :

B	H	C	P	D

B	Z	K	U	Z

B	Z	L	D	L	A	D	P	S

2. *Le jeu de pendu*

- a) Trouve le nom d'écrivain qui est né en Normandie
- b) La ville ou Jeanne d'Ar a été brulée
- c) Le fleuve qui traverse la Normandie s'appelle
- d) Fromage de lait cru de vache, à pâte molle, fabriqué en Normandie

3. Joue avec les lettres suivantes et trouve trois villes de la Normandie

VENBYCXARUH

4. *Le rébus*

Répondez aux questions. Découvrez sur la verticale AB le nom de l'héroïne de la Guerre de Cent Ans.

									A											
								1												
2																				
							3													
			4																	

		5																	
						6													
			7																
				8															
							9												
							10												
								B											

1. La montagne qui défend la France à l'Est.
2. Région du Centre-Nord de la France.
3. L'hymne national.
4. Les montagnes qui séparent la France de l'Espagne.
5. La patrie de Balzac
6. Le fleuve qui sépare Paris en deux.
7. C'est une cathédrale gothique construite pendant 200 ans à peu près.
8. La région qui s'élance dans l'Océan Atlantique, telle une péninsule.
9. La capitale de la Haute Normandie.
10. L'eau-de-vie de cidre.

5. Reconnaît les images. Reconstitue les phrases

a) Demain, nous visiterons

b) Le monument le plus prestigieux de la ville de Rouen c'est

c) « Merveille de l'Occident », se dresse au cœur d'une immense baie envahie par les plus grandes marées d'Europe.

d) est une broderie du XIe siècle qui décrit la conquête de l'Angleterre en 1066.

Annexe 7

L'hymne de la Normandie

Quand tout renaît à l'espérance,
Et que l'hiver fuit loin de nous,
Sous le beau ciel de notre.....,
Quand le soleil revient plus doux,
Quand la nature est reverdie,
Quand l'hirondelle est de retour,
J'aime à revoir ma,
C'est le pays qui m'a donné le jour.

J'ai vu les champs de l'Helvétie,
Et ses chalets et ses,
J'ai vu le ciel de l'Italie,
Et Venise et ses gondoliers.
En saluant chaque,
Je me disais aucun séjour

N'est plus beau que ma Normandie,
C'est le pays qui m'a donné le jour.

Il est un âge dans la vie,
Où chaque rêve doit finir,
Un âge ou l'âme recueillie
A besoin de se,
Lorsque ma muse refroidie
Vers le passé fera retour,
J'irai revoir ma Normandie,
C'est le pays qui m'a donné le

Annexe 8

LA NORMANDIE : FICHE D'IDENTITE

1. **Position géographique:**.....

2. **Région administratives :**

2.1.....

.....

.....

2.2.....

.....

.....

3. **Villes importantes :**

.....

3. **Personnages célèbres nés en Normandie ou y ayant vécu un épisode de leur vie :**

3.1. **écrivains :**

3.2. **peintres :**

3.3. **musiciens :**

Plats traditionnels :

.....

.....

4. **Fromages régionaux :**

.....

.....

5. **Lieux classés au patrimoine mondial de l'UNESCO**

.....

6. **Objectifs touristiques à visiter :**

.....

Învățarea prin descoperire- metodă eficientă în predarea noțiunilor de geometrie la ciclul primar **Șereu Camelia Corina, Școala Gimnazială „Eftimie Murgu” Lugoj, Timiș**

Învățarea prin descoperire presupune nu memorarea unui șir nesfârșit de informații, ci să rezolve probleme, să construiască și să își hrănească apetitul pentru învățare prin intermediul unor activități antrenante și interactive. Este un proces care încurajează copiii să își satisfacă curiozitatea prin acțiuni concrete, într-un spațiu sigur și deschis, care potențează angajamentul intelectual și înțelegerea profundă a elevilor, îndemnându-i să își dezvolte abilitățile de formulare de întrebări, să colaboreze cu alți colegi, să rezolve probleme, generând soluții creative și să-și antreneze spiritul curios și dincolo de spațiul clasei.

Învățarea prin descoperire este o abordare constructivistă în care obiectivul general este ca elevii să creeze sensuri noi între noile informații descoperite și cunoștințele anterioare pe care le știau deja, să facă conexiuni și să înțeleagă cum funcționează lumea înconjurătoare.

Încă de la intrarea copiilor în școală, ei dispun de o serie de noțiuni empirice, generalizează trăsături neesențiale, aparente și fragmentare ale obiectelor pe care le-au intuit singuri și cu care au acționat în practica zilnică. În școală, ei au ocazia de a-și însuși cunoștințe, de a-și forma noțiuni științifice care exprimă esențialul și generalul din obiectele și fenomenele realității înconjurătoare.

Cunoștințele de geometrie, prin natura și caracterul lor, impun un tip de învățare inițială dominant intuitivă. Aceasta nu înseamnă însă că elevii vor rămâne numai la nivelul unor imagini vizuale, ci treptat, ei vor fi conduși să realizeze operații de abstractizare și generalizare necesare înțelegerii proprietăților și relațiilor existente și specifice figurilor și formelor geometrice studiate.

Astfel, la clasa a II-a , cunoștințele despre cub pot fi însușite printr-o activitate de cercetare și explorare, implicând, pe lângă matematică, și alte discipline (Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice).

Fiecare elev va avea pe bancă un cub confecționat din carton. Li se va cere să „cerceteze” cubul, folosindu-se de mâini. Elevii vor plimba palma pe toate părțile lui și, îndrumați de învățător, ajung la concluzia că acest corp este format din fețe, „margini,, numite muchii și „părțile colțuroase” numite vârfuri.

Pentru a descoperi forma fețelor cubului și numărul acestora, li se cere să coloreze, cu acuarelă, în culori diferite, fiecare față a cubului și să așeze pe rând fețele colorate pe foaia de desen, unde va rămâne urma.

- „Cu cine se aseamănă fețele cubului?” (cu un pătrat)
- „Câte fețe are cubul?” (6 fețe)

Li se cere, în continuare, să coloreze cu roșu o muchie și cu albastru un vârf al cubului și să lase

urme cu ele pe foaia de desen. Elevii vor descoperi că au obținut o linie, respectiv un punct.

Apoi vor trece la trasarea cu creion a conturului fiecărei fețe a cubului și la suprapunerea oricăroră dintre ele pe oricare din „urmele” obținute, observând astfel că toate fețele cubului sunt pătrate de aceeași mărime.

Etapa următoare constă în desenarea, pe foaie cu pătrățele, a tuturor fețelor plane ale unui cub, a muchiilor și a vârfurilor, fără a mai avea în față corpul geometric, după care vor verifica, numărând fețele cubului, respectiv pătratele desenate; muchiile respectiv liniile; vârfurile respectiv punctele desenate.

- „Câte muchii are cubul?” (12 muchii)
- „Dar vârfuri?” (8 vârfuri)

Ținând cubul în mână și având în față cele două planșe pe care au lucrat anterior, elevii pot fi solicitați să spună o „poveste” despre el, descriindu-l ca un corp cu 6 fețe pătrate, egale între ele; fețele lasă pe planșă „urme” pătrate; are 12 muchii, care lasă „urme” de linii drepte pe foaia de desen și 8 vârfuri, care lasă „urme” de puncte.

După această fază de achiziție a cunoștințelor, îi urmează cea de înțelegere, de asigurare a feedback-ului.

Elevii împărțiți pe grupe vor primi câte 8 cuburi mici, de aceeași dimensiune, și vor construi ce doresc cu ajutorul lor, folosindu-le pe toate 8 într-o singură construcție. Ei vor obține diverse corpuri (zid, turn, castel, cruce, cub etc.).

Grupa care a construit un cub va explica de ce își numesc construcția „cub”, iar celelalte grupe, care au realizat alte forme de corpuri, de ce construcțiile lor nu sunt cuburi, enunțând astfel caracteristicile specifice acestui corp.

La clasa a III-a, manipulând o bucată de sfoară elevii pot construi linii frânte, pe care închizându-le apoi le transformă în poligoane. Pentru ca laturile poligoanelor să fie vizibile în capătul laturilor se fixează câte un ac de gămălie, întreaga acțiune desfășurându-se pe o bucată de polistiren. Prin varierea numărului de laturi elevii fac cunoștință cu tipurile de poligoane: triunghiul, patrulaterul, apoi prin diversificarea poziției și dimensiunilor laturilor unele față de altele, se obțin paralelogramul, dreptunghiul, pătratul. Elevii, producând ei înșiși o pluralitate de firme geometrice prin intermediul operărilor flexibile cu modelul liniei frânte, rămân totodată puternic impresionați, chiar uimiți în fața descoperirii pe care o fac – metamorfozarea formelor – lăsându-se tot mai mult cucerți de fluxul constructivismului geometric.

Descoperirea inductivă am folosit-o și când elevii au descoperit singuri caracteristicile dreptunghiului. De data aceasta se pleacă de la o astfel de figură geometrică ce e construită dintr-un contur mobil (fășii de carton prinse între ele cu ace de gămălie). Faptul că e un poligon și anume un

patrulater e lesne de observat. Prin deformarea conturului mobil, copiii constată că dreptunghiul e un paralelogram, laturile fiind paralele două câte două, dar și egale, lucru demonstrat în urma demontării conturului mobil și suprapunerii laturilor în cauză. Copiii pot constata ulterior acest lucru și prin măsurarea cu ajutorul riglei. Prin verificare cu unghiul drept al echerului, elevii ajung la concluzia că dreptunghiul are unghiuri drepte.

Astfel, pas cu pas, se ajunge la generalizarea că dreptunghiul este paralelogramul cu toate unghiurile drepte.

Astfel de activități bazate pe învățarea prin descoperire, formează la elevi spiritul de investigație, de cercetare, de angajare totală și participare activă și conștientă a lor, având prin aceasta efecte formative din cele mai bogate.

Bibliografie:

1. Cheta, Gheorghe, Binchiciu, Viorel, *Metodica învățării aritmetice în ciclul primar*, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2010
2. <https://www.kinderpedia.co/ro/invatarea-prin-descoperire.html?format=html>

Experiențe didactice în context European

Prof. Nona Serghiac

Liceul Teoretic „Al. I. Cuza,, Iași

„Nu zidurile fac o școală, ci spiritul care domnește într-însa,, (Regele Ferdinand I)

Calitatea serviciilor educaționale în context european este un obiectiv social dorit, iar astăzi educația se află într-o continuă evoluție, adaptându-se la schimbările din societate, schimbări sociale ,tehnologice și economice din lumea contemporană.

Asigurarea calității în educație presupune elaborarea standardelor de referință, a normelor și indicatorilor de performanță care în sistemul național de învățământ urmărește mai multe aspecte:

- a) Calitatea sistemului național de învățământ;
- b) Calitatea procesului de instruire și de educare a elevilor demonstrată de rezultatele învățării pe baza metodelor de dezvoltare a curriculumului, a metodelor de predare și învățare, a evaluării, a examinării și certificării;
- c) Calitatea serviciilor furnizorilor, reprezentanți de unități și instituții de învățământ.

Experiențele didactice reprezintă o componentă esențială în formarea tinerelor generații, în dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și competențelor acestora.

Este nevoie de voință, curaj, ambiție din partea educatorului de a înlătura plafonarea și rutina și capacitatea de a îmbina armonios metodele clasice cu cele noi în crearea unui învățământ centrat pe copil.

Utilizarea metodelor interactive de grup reprezintă o schimbare, un început, o noutate.

Calea de învățare pe care o parcurge copilul este determinată de metoda folosită. Această cale devine cel mai spectaculos exemplu de interacțiune dintre mințile copiilor care ne bucură când vedem progresele de la o perioadă la alta. Observăm zilnic în joaca copiilor o lume a lor care aduce teme, idei, probleme absolut noi.

Metoda de învățare bazată pe proiecte, metoda inovatoare din Europa, pune accentul pe implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, oferindu-le posibilitatea de a explora subiectele într-un mod disciplinar și de a-și dezvolta creativitatea și gândirea critică.

Utilizarea tehnologiilor digitale în predare reprezintă o alta experiență de succes în context European. Folosirea anumitor dispozitive în clasă poate îmbunătăți interacțiunea dintre elevi și profesori dându-le accesul la o gamă largă de resurse educaționale.

În context european, programul Erasmus este de asemenea un exemplu relevant de experiență didactică pentru că oferă schimburi de experiență și bune practici între instituții de învățământ din diverse țări europene.

Utilizarea metodelor active și participative de predare duc la stimularea dialogului, dezvoltarea abilităților de comunicare și cooperare între elevi ca ei să fie pregătiți pentru cerințele societății contemporane, pentru ca tinerii să facă față provocărilor și oportunităților lumii actuale.

Cunoscută pentru diversitatea sa culturală, Europa oferă un cadru propice pentru dezvoltarea toleranței și a înțelegerii reciproce între popoare, o Europă caracterizată prin multilingvism unde elevii pot învăța și practica mai multe limbi care îi pregătește pentru viitoarele oportunități academice într-un mediu internațional.

Din cauza anumitor provocari economice și sociale din diferite țări europene pot apărea unele aspecte negative care pot influența accesul la resursele educaționale și pot afecta șansele de dezvoltare personală a elevilor din zone defavorizate.

Europa își propune să ofere oportunități egale tuturor elevilor indiferent de origine, etnie care duc la promovarea incluziunii și echității, cauta să asigure accesul la învățare pentru toți copiii și tinerii din Europa.

Sistemele educaționale din Europa sunt din ce în ce mai preocupate de dezvoltarea abilităților și competențelor pentru succesul în carieră și viață de aceea se pune accent pe cultivarea gândirii critice, rezolvarea de probleme, creativitatea, și pe dezvoltarea aptitudinilor sociale și emoționale.

În concluzie, experiențele didactice din contextul European reprezintă o îmbinare perfectă și complexă între inovație, diversitate și adaptabilitate, oferind o pregătire adecvată ca să răspundă nevoilor elevilor în scopul formării unei generații mai bine pregătită în angajarea în construirea unui viitor mai bun.

Experiențele didactice din contextul European reflectă eforturile depuse pentru a moderniza și îmbunătăți sistemul educațional, prin inovație, tehnologie și colaborare internațională.

„Scopul educației este acela de a schimba o minte goală cu una deschisă,,.....,ce este un copil? Un experiment. Este o nouă încercare de a perfecționa omul cinstit...adică de a face pe om divinitate...,(George Bernard Shaw).

Bibliografie:

Romiță B.Iucu, *Managementul clasei de elevi*,Ed.Polirom,2006

Ion Dragan, Pavel Petroman, Dorina Margineanu, *Educația noastră cea de toate zilele*, Ed. Eurobit, Timișoara, 1992

PROGRAMĂ ȘCOLARĂ PENTRU DISCIPLINA OPȚIONALĂ MAI ÎNTÂI CHARACTERUL!

Curriculum la decizia școlii pentru învățământul gimnazial
Conform Anexa 2 la OMEN nr. 5864/28.12.2017

Prof. SGUBEA LUMINIȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 CUGIR

Denumirea opționalului: MAI ÎNTÂI CHARACTERUL !

Tipul: *Opțional integrat la nivelul mai multor arii curriculare*

Arii curriculare: *Om și societate. Artă și sport/ Consiliere și Dezvoltare personal (în acord cu prevederile OMEN nr.3590/2016 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul gimnazial)*

Modul de desfășurare: *clasa a VII-a A*

Locul desfășurării: *Sala de clasă*

Durata: *1 an școlar (1 oră pe săptămână)*

An școlar: *2022-2023*

Unitatea școlară și localitatea: *Școala Gimnazială Nr.3 Cugir*

Autor: *prof. LUMINIȚA SGUBEA, grad didactic I*

Notă de prezentare

” Caracterul celui care vorbește este acela care convinge, nu vorba.”

Menandru

Educația morală a fost, este și va rămâne una dintre cele mai dificile sarcini ale școlii. Valorile și atitudinile caracteriale dețin un loc important în structura de personalitate a fiecărei persoane, exprimă portretul psihic al acesteia, fizionomia spirituală, constituind modalitatea prin care se prezintă ca individualitate, se raportează la evenimentele existenței sale în lume și se deosebește de ceilalți, se realizează uman și profesional. Promovarea unei culturi a caracterului, formarea și dezvoltarea caracterului-privit ca ansamblu de atitudini și valori, ca latură relațional-valorică a personalității- reprezintă un demers educațional necesar și benefic, complex, consecvent și gradual.

Programa școlară pentru disciplina opțională *Mai întâi caracterul* completează aceste preocupări, oferind repere alternative și modele de bună practică pentru formarea și dezvoltarea la elevii ciclului gimnazial a unor trăsături de caracter pozitive și durabile. Concret, opționalul contribuie la realizarea profilului de formare al elevilor ciclului gimnazial, din perspectiva unor aspecte considerate esențiale: autocunoaștere, competențe socio-emoționale, competențe de relaționare, managementul conduitei personale, calitatea vieții individuale în raport cu sine, cu ceilalți, cu mediul înconjurător. Opționalul propus pune accent pe educarea unui număr de trăsături de caracter relaționate cu nevoile educaționale ale elevilor.

Opționalul *Mai întâi caracterul!* se focalizează pe dezvoltarea dimensiunilor atitudinale și valorice ale caracterului. În cadrul acestui opțional se vor avea în vedere, cu precădere, formarea de abilități și dezvoltarea unor atitudini pozitive, centrate pe dobândirea de către elevi a încrederii în sine, a unui profil caracterial armonios, pregătirea lor pentru viață și pentru viitor.

Viața dovedește că o educație bună, cât și capacitatea de a te comporta cu oamenii, asigură jumătate din succes. Dacă elevii noștri vor ști să aplice în practică toate cunoștințele dobândite prin participarea la acest opțional, atunci ne vom declara mulțumiți de efortul depus. Rămâne la latitudinea și priceperea educatorilor ca aceste activități să devină viabile, să contribuie efectiv la dezvoltarea personalității fiecărui educabil, pentru o bună conviețuire în grupurile de apartenență și de referință. Merită orice efort, dacă ne gândim la efectele în timp și de durată pe care le poate avea această disciplină opțională dar și la amprenta pe care o lasă activitatea și personalitatea dascălului în viața oricărui elev.

COMPETENȚE GENERALE

1. Manifestarea interesului pentru explorarea profilului caracterial;
2. Luarea unor decizii care susțin acțiuni în acord cu valorile asumate;
3. Promovarea atitudinilor și valorilor asumate, în contexte concrete de viață.

I. COMPETENȚE SPECIFICE și exemple de ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

CG 1: Manifestarea interesului pentru explorarea profilului caracterial

Competențe specifice	Activități de învățare
1.1. Identificarea aspectelor de bază care definesc profilul caracterial personal	<ul style="list-style-type: none">- exerciții de prezentare a propriei persoane și de (auto)apreciere;- completarea unor chestionare, teste de autocunoaștere, adaptate vârstei;- realizarea de desene, colaje pe teme precum: ” <i>Eu și familia mea</i>”, ” <i>Cum mă văd eu? Cum mă văd alții?</i>”;- elaborarea de texte scurte pe teme: ” Cine sunt eu?” ” Ce aș fi dacă aș fi...?” ” <i>Unic și diferit prin...</i>”;- exerciții de autoproiectare: ” Cum voi fi când voi fi mare?”, ” Cum aș putea fi și mai bun?”;- realizarea unor fișe descriptive despre trăsături de caracter.
1.2. Explicarea rolului unor valori și atitudini caracteriale în viața personală	<ul style="list-style-type: none">- exerciții de investigare/interpretare a unor trăsături de caracter, bazate pe aplicarea unor tehnici variate (observarea, introspecția);- exerciții de evaluare atitudinală: ” <i>Accept sfaturi de la....pentru că...</i>”, ” <i>Știu-vreau să știu- am învățat?</i>”;- elaborarea de caracterizări ale propriei persoane, în scopul valorizării particularităților individuale pozitive și al redefinirii particularităților individuale percepute negativ, folosind tehnici variate (autocaracterizarea, caracterizarea cu ajutorul feed-back-ului obținut de la colegi).

CG2: Luarea unor decizii care susțin acțiuni în acord cu valorile asumate

Competențe specifice	Activități de învățare
2.1. Analiza modalităților în care trăsăturile de caracter influențează luarea deciziilor	<ul style="list-style-type: none">- dialog pe tema semnificației actului decizional bazate pe explicații, exemplificări pentru diferite contexte de viață cunoscute;- formularea de decizii personale: „Eu sunt...Eu acționez...”; „Aș lua pe planeta personală...”;- exerciții de identificare a unor valori și atitudini care se manifestă în luarea deciziilor legate de mediul școlar/ rolul de elev;- vizionarea unor filme care evidențiază rolul și efectele unor decizii, urmată de discuții referitoare la trăsături de caracter exprimate în contextul dat;- analiza unor studii de caz care solicită formularea unor decizii cu relevanță pentru viața de elev, utilizând tehnici variate de gândire critică (de exemplu, gândiți-lucrați în perechi-comunicați, pălăriile gânditoare).
2.2 Luarea unor decizii personale, bazate pe trăsături pozitive de caracter	<ul style="list-style-type: none">- exerciții de proiectare și evaluare a unor decizii proprii sau ale grupului, pe baza unor criterii date;- formularea unor alternative de soluționare a unei situații date, bazate pe diferite trăsături pozitive de caracter;- dialog pe tema riscurilor generate de luarea unor decizii care nu au la bază trăsături pozitive de caracter;- realizarea unui jurnal cu deciziile personale luate pe o perioadă determinată de timp, în vederea analizării ulterioare a valorilor care le-au fundamentat ;- exerciții de analiză a impactului unor decizii personale asupra situației școlare (de exemplu, rezultatele școlare, integrarea în clasa de elevi,etc.);

	- exerciții de revenire asupra unor opțiuni/decizii anterioare (gândirea contrafactuală: „Ce s-ar fi întâmplat dacă decideam/acționam altfel?”)
--	---

CG3: Promovarea atitudinilor și valorilor asumate, în contexte concrete de viață

Competențe specifice	Activități de învățare
3.1. Analizarea valorilor și atitudinilor caracteriale proprii/din grupul de apartenență	<ul style="list-style-type: none"> - activități de grup („cutia cu fapte bune) pentru identificarea unor manifestări caracteriale; - exerciții de descoperire sau de clarificare a felului propriu de a fi în contexte familiare de viață; - alcătuirea unei liste de valori și caracteristici personale de caracter - analiza comparativă a unor puncte de vedere diferite referitoare la valori și atitudini caracteriale într-un context dat; - jocuri de dezvoltare a imaginii pozitive despre sine și despre ceilalți - alcătuirea unei liste cu valori și atitudini dezirabile; - exerciții pentru dezvoltarea gândirii sănătoase: învață să îți vorbești!
3.2. Manifestarea unor trăsături pozitive de caracter în contexte concrete de viață	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de asociere între atitudini caracteriale și contextul în care acestea se manifestă; - exerciții de elaborare în grup a unor norme de conduită în clasă/școală, bazate pe trăsături pozitive de caracter; - exerciții de asumare/ îndeplinire de responsabilității la nivelul clasei (exemplu: activității de întrajutorare și sprijin a unor elevi cu dificultăți la învățatură); - realizarea unor discuții/dezbateri cu tema „Cum mă poate ajuta caracterul în viață ?”; „Ce alegeri m-au făcut ceea ce sunt în prezent?”; „Ce păstrez, la ce pot să renunț dintre manifestările mele caracteriale?”; „Ce pot adăuga profilului meu caracterial?” - exerciții de consolidare a unor abilității pentru manifestarea unui comportament de calitate în situații date; - participarea la proiecte de voluntariat organizate la nivelul clasei, al școlii sau al comunității.

II. CONȚINUTURI

A. Ce este caracterul?

1. De ce *Mai întâi caracterul?*
2. Cum ar arăta existența noastră fără manifestările pozitive de caracter?
3. Cine sunt eu?
4. Eu și familia mea. Ce înseamnă o familie de caracter?
5. Formarea unei familii de caracter.

B. Cum se dezvoltă caracterul? *Recunoașterea și asumarea trăsăturilor de caracter*

1. *ATENȚIE* vs. *Neatenție*;
2. *ASCULTARE* vs. *Încăpățânare*;
3. *ONESTITATE* vs. *Înșelare*;
4. *RECUNOȘTINȚĂ* vs. *Nemulțumire*;
5. *GENEROZITATE* vs. *Zgârcenie*;
6. *ORDINE* vs. *Confuzie*;
7. *IERTARE* vs. *Respingere*;
8. *SINCERITATE* vs. *Ipocrizie*;
9. *VIRTUTE* vs. *Necurăție*;
10. *RESPONSABILITATE* vs. *Iresponsabilitate*;
11. *RĂBDARE* vs. *Nervozitate*;

12. *AUTOCONTROL* vs. *Indulgență*;
13. *PUNCTUALITATE* vs. *Întârziere*;
14. *DISCERNĂMÂNT* vs. *Obtuzitate*;
15. *ÎNȚELEPCIUNE* vs. *Prostie*;
16. *CREATIVITATE* vs. *Neafirmare*;
17. *DISCREȚIE* vs. *Naivitate*;
18. *MĂRINIMIE* vs. *Egoism*;
19. *BLÂNDEȚE* vs. *Mânie*;
20. *SMERENIE* vs. *Mândrie*;
21. *BUNĂTATE* vs. *Severitate*;
22. *CREDINȚĂ* vs. *Îndoială*;
23. *CURAJ* vs. *Teamă*.

C. Recompensele formării caracterului:

1. Relații colegiale - Mediul de învățare
2. Familia - Școala - Comunitatea

III. MODALITĂȚI DE EVALUARE

1. Probe orale:

- povestirea
- conversația de verificare
- evaluarea orală cu suport vizual

2. Probe scrise:

- fișe individuale de (auto)evaluare
- fișe de muncă independentă
- compuneri

3. Probe practice:

- dramatizări
- postere, colaje
- comportare în diferite situații

4. Metode și instrumente complementare:

- autoevaluarea
- interevaluarea
- portofoliul
- proiectul de grup și individual
- jurnalul de reflecție
- observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor
- modelul în patru etape al lui Kirkpatrick (Reacție. Învățare/Achiziție. Comportament/Transfer. Rezultate/Impact)

IV. BIBLIOGRAFIE:

1. Chelcea, Adina, *Psihoteste cunoașterea de sine și a celorlalți*, Editura Știință&Tehnică, București, 2002;
2. Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2001;
3. Mareș, Nicolae, *A-B-C-ul comportării civilizate*, Editura Ceres, București, 1979;
4. Marinescu, Aurelia, *Codul bunelor maniere astăzi*, Editura Humanitas, București, 2008;
5. Mitchell, Mary, *Ghidul manierelor elegante pentru secolul al XXI-lea*, Ediția a II-a, trad. Liliana Ciuche, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;
6. Poenaru, Michiela, *Cei șapte ani de acasă-Codul bunelor maniere pentru copii*, Editura Coresi, București, 2003.

Exemple de bună practică în predarea-evaluarea inovativă a disciplinelor tehnice

Prof. SICHITIU IRINA

Liceul Tehnologic „HENRI COANDĂ” Tg-Jiu

În contextul disciplinelor tehnice, eficiența și calitatea în demersul didactic sunt esențiale pentru a asigura o învățare optimă și pentru a pregăti elevii sau participanții pentru cerințele complexe ale industriei sau domeniului respectiv. Iată câteva exemple de bune practici în acest sens:

- **Legătura cu aplicațiile practice:** În disciplinele tehnice, este crucial să evidențiați conexiunea dintre teoria prezentată și aplicațiile practice din domeniu. Includeți exemple concrete, studii de caz și probleme reale pe care elevii să le rezolve, astfel încât să înțeleagă cum cunoștințele lor se traduc în soluții practice.
- **Laboratoare și proiecte practice:** Oferiți elevilor oportunități constante de a lucra în laboratoare sau pe proiecte practice. Acestea îi ajută să-și dezvolte abilitățile practice, să lucreze în echipă și să înțeleagă procesele din spatele teoriei prezentate în curs.
- **Utilizarea tehnologiei moderne:** Integrarea tehnologiei în procesul de predare poate îmbunătăți semnificativ înțelegerea și aplicarea conținutului. Folosiți simulări, software de proiectare, instrumente de analiză și alte tehnologii specifice domeniului pentru a face învățarea mai interactivă și captivantă.
- **Feedback frecvent și detaliat:** Oferiți feedback elevilor cu privire la performanța lor în mod regulat și detaliat. Acest lucru îi ajută să înțeleagă punctele lor tari și să identifice aspectele în care mai au nevoie de îmbunătățire.
- **Adaptarea la ritmul de învățare al studenților:** Fiecare elev învață într-un ritm diferit. Fiți flexibil în prezentarea conținutului și oferiți resurse suplimentare pentru cei care doresc să aprofundeze subiectele sau pentru cei care au nevoie de mai mult timp pentru a înțelege.
- **Exemple din industrie:** Includeți exemple din industrie sau studii de caz relevante pentru domeniul respectiv. Acest lucru le oferă elevilor o privire realistă asupra modului în care cunoștințele lor pot fi aplicate în practică și îi motivează să învețe mai mult.

- Colaborarea cu profesioniști din domeniu: Invitați profesioniști din industrie să susțină prelegeri sau să participe la discuții cu elevii. Acest lucru poate oferi o perspectivă actualizată asupra industriei și poate crea conexiuni între studenți și potențiali angajatori.
- Evaluare autentică: În loc de teste tradiționale, folosiți metode de evaluare autentice, precum proiecte complexe, prezentări sau portofolii, care să demonstreze abilitățile practice și cunoștințele dobândite de elevi.
- Dezvoltarea abilităților soft: În paralel cu cunoștințele tehnice, acordați atenție dezvoltării abilităților de comunicare, colaborare, rezolvare a problemelor și gândire critică, deoarece acestea sunt la fel de importante într-un mediu profesional tehnic.
- Reflectarea și ajustarea constantă: Fiți deschiși la feedbackul elevilor și evaluați în mod regulat eficacitatea metodelor și strategiilor didactice. Ajustați-vă abordarea în funcție de nevoile și reacțiile studenților pentru a îmbunătăți continuu procesul de învățare.

În cele din urmă, eficiența și calitatea în demersul didactic în disciplinele tehnice depind în mare măsură de adaptarea metodelor și strategiilor la specificul domeniului și la nevoile elevilor.

BIBLIOGRAFIE

Neacșu I. Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practice de success. Iași, Editura Polirom, 2015

TEMA: „CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL”

SECȚIUNI: 2. Rolul formativ și integrator al activităților extracurriculare - prezentare de proiecte și programe educative

Nume: Joița Adriana-Irina

Grădinița NR. 178, sectorul 5, București

Educația este un proces complex și continuu care se desfășoară atât în cadrul instituțiilor de învățământ, cât și în afara lor. Activitățile extracurriculare, cum ar fi proiectele și programele educative, joacă un rol esențial în dezvoltarea holistică a elevilor și în integrarea lor în societate. Aceste activități completează și extind programa școlară tradițională, oferind oportunități suplimentare de învățare și dezvoltare. În acest referat, vom explora importanța activităților extracurriculare în contextul rolului lor formativ și integrator.

Rolul formativ al activităților extracurriculare

1. **Dezvoltarea abilităților și competențelor:** Activitățile extracurriculare oferă elevilor șansa de a explora interese și pasiuni individuale, ajutându-i să își dezvolte abilități și competențe în domenii diverse, cum ar fi arte, sporturi, tehnologie sau voluntariat. Acestea contribuie la formarea unor personalități complexe și bine pregătite pentru provocările viitoare.
2. **Cultivarea gândirii critice și creativității:** Prin implicarea în proiecte și programe educative, elevii sunt încurajați să gândească în mod critic și să găsească soluții inovatoare la problemele întâmpinate. Această dezvoltare a gândirii critice și creativității sprijină formarea unor indivizi capabili să abordeze provocările complexe cu încredere și înțelepciune.
3. **Îmbunătățirea abilităților sociale:** Activitățile extracurriculare presupun colaborare și interacțiune cu alți elevi sau mentori. Astfel, elevii își îmbunătățesc abilitățile sociale, învață să lucreze în echipă și să comunice eficient. Aceste competențe sunt esențiale în viața de zi cu zi și în cariera viitoare a elevilor.
4. **Stimularea perseverenței și rezilienței:** Activitățile extracurriculare aduc cu sine provocări și eforturi susținute pentru a obține performanțe de înaltă calitate. Prin depășirea obstacolelor și persistența în atingerea obiectivelor, elevii învață să fie rezilienți și să nu renunțe în fața dificultăților.

Rolul integrator al activităților extracurriculare

1. **Promovarea diversității și incluziunii:** Proiectele și programele educative pot atrage elevi din medii sociale și culturale diverse. Aceste activități reprezintă un spațiu în care tinerii pot interacționa și colabora cu colegi din alte medii, promovând astfel diversitatea și înțelegerea interculturală.
2. **Creșterea sentimentului de apartenență:** Prin implicarea în activități extracurriculare, elevii se simt parte a unei comunități mai mari, ceea ce contribuie la creșterea sentimentului de apartenență la școală și la societate în general. Acest lucru poate avea un impact pozitiv asupra motivației școlare și asupra reducerii absenteismului.
3. **Consolidarea valorilor și normelor sociale:** Proiectele și programele educative pot fi concepute pentru a promova anumite valori și norme sociale. Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută să dezvolte un sistem de valori sănătos și să înțeleagă importanța implicării în comunitatea lor.
4. **Dezvoltarea competențelor de leadership și responsabilitate:** Unii elevi pot ocupa roluri de conducere în cadrul activităților extracurriculare, precum coordonatori sau mentori. Această implicare îi învață despre responsabilitate și le dezvoltă competențele de leadership, pregătindu-i pentru viitoarele sarcini de conducere în societate.

Concluzie

Activitățile extracurriculare, prin proiectele și programele educative pe care le oferă, joacă un rol formativ și integrator esențial în dezvoltarea elevilor. Aceste activități completează experiența școlară tradițională și contribuie la dezvoltarea unor indivizi bine pregătiți, cu competențe diverse și cu valori sănătoase. Prin promovarea diversității, incluziunii și a responsabilității sociale, activitățile extracurriculare au un impact pozitiv asupra elevilor și asupra comunității în care aceștia se integrează. Astfel, este esențial să sprijinim și să promovăm astfel de inițiative, întrucât ele contribuie la formarea unei societăți mai armonioase și mai bine pregătite pentru provocările viitorului.

PROIECT DIDACTIC
ACTIVITATE INTEGRATĂ
DS + DEC

Data:

Unitatea de învățământ: G.P.P. „Căsuța Piticilor”, Câmpulung Moldovenesc

Educatore: Sidor Anamaria

Nivel/Grupa:nivel I/ grupa mică

Tema anuală de studiu: „ Cum este ,a fost și va fi aici pe pământ? ”

Tema proiectului tematic/ săptămânii: „Hai cu mine la plimbare”/ „Călătorie cu peripeții”

Tema activității: “În călătorie noi plecăm”

Elemente componente ale activității integrate: A.D.E-DȘ+DEC

-DȘ-“ Cu ce plecăm în călătorie?”-joc didactic.

-DEC-“Prin aer, pe sol și prin apă”-dactilopictură, pictură cu bețișoare de ureche, pictura cu buretele.

Scopul activității: Consolidarea cunoștințelor despre mijloacele de locomoție cunoscute și clasificarea lor după locul pe unde circulă, precum și stimularea capacității de exprimare prin intermediul limbajului plastic, utilizând structuri analitico-sintetice intelectuale și elemente ale imaginației creatoare.

Obiective operaționale:

- să recunoască și să denumească mijloacele de transport;
- să clasifice mijloacele de transport după locul pe unde circulă-pe uscat, pe apă, în aer ;
- să utilizeze materialele, tehnicile și instrumentele de lucru adecvate contextului plastic;
- să execute tehnici specifice picturii și dactilopicturii, exprimând plastic propriile idei și sentimente;
- să raporteze plastic creațiile lor la aspectele cerute de temă și la experiențele acumulate;
- să respecte poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculomotorie;

Strategii didactice:

- a) **Metode și procedee:** observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, munca independentă, munca în echipă, expunerea, metoda piramidei;
- b) **Resurse materiale:** imagini cu diferite mijloace de transport, coș, cutie din carton, tempera, bețișoare de urechi, bureți, pahare, servetele, palete, halate, Trenul Thomas- personaj.
- c) **Elemente de joc:** surpriza, aplauze, mânuirea materialelor, mișcarea.

Forme de organizare: frontal, individual;

Durata : 1h

Bibliografie:

- Ⓢ Silvia Dima, Daniela Pâclea, Aurica Candrea, *Veniți să ne jucăm, copii!-Antologie de jocuri didactice*, 1995, Ed. Revistei învățământului preșcolar;
- Ⓢ *Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar – 2009*, vol.I, Ed. DPH., București;
- Ⓢ *Elemente de Pedagogie Preșcolară aplicată*, 2006, Ed. Universității din Oradea ;
- Ⓢ Elena Rafailă, *Educarea creativității la vârsta preșcolară*, 2002, Ed. Aramis, București;
- Ⓢ Elena Bărboni, Maria Bojneag, *In lumea culorilor- caiet pentru educație plastică* 2006, Ed. Tehno- art, Petroșani;

SCENARIU DIDACTIC

Trecerea la activitatea integrată se va face cu ajutorul jocului de mișcare “Roțile autobuzului”, a cărui melodie va fi redată pe laptop, iar copiii vor executa mișcările sugerate de cântec.

Ajutat de educatoare, Thomas va dori să se mai extragă un plic din cutie, fiind convins că va afla și de data aceasta lucruri frumoase despre mijloacele de transport. Se propune jocul didactic “Cu ce plecăm în călătorie?”(DȘ)

Educatoarea citește copiilor regulile jocului și va numi un copil pe care îl va lega la ochi. I se va cere să extragă o imagine dintr-un coșuleț, apoi i se va adresa întrebarea:” Cu ce plecăm în călătorie?”. Copilul este repede dezlegat la ochi și răspunde la întrebare, totodată denumind și imaginea (Noi plecăm în excursie cu *mașina*).I se mai cere să precizeze și locul pe unde circulă ea, mai apoi, să meargă la un panou unde va potrivi imaginea: - pe uscat, apă sau aer.

Educatoarea va interveni și cu alte întrebări: “Cum ai recunoscut că este un avion/tren/elicopter/vapor etc?”,”Cum face trenul?”,”Cum se aude mașina?” etc.

Se va realiza jocul de probă, apoi se va trece la jocul propriu-zis.

Pentru complicarea jocului, Thomas le oferă o minge și îi roagă să o plimbe de la un copil la altul până la auzul semnalului STOP al educatoarei. Copilul la care s-a oprit mingea va trebui să răspundă la o ghicitoare al cărui răspuns va fi tot un mijloc de transport. De pe o măsuță va alege imaginea cu respectivul mijloc de locomoție și va completa, în continuare, panoul.

Pe tot parcursul desfășurării jocului copiii vor aplauda răspunsurile corecte.

După finalizarea jocului, copiii împreună cu d-na educatoare vor intona cântecul “Trenulețul magic!”(tranziție), redat pe laptop.

Educatoarea le sugerează copiilor să pregătească mici surprize pentru Thomas, lucrate chiar de ei- mijloace de transport frumos pictate.

Astfel se va face trece la activitatea artistico-plastică.(DOS)

Copiii se vor deplasa la centre în funcție de ecusoanele de la gât primite la întâlnirea de dimineață.

La centre, copiii vor descoperi materialele necesare, le vor denumi la cererea educatoarei, vor asculta instrucțiunile și vor lucra după indicațiile date, nu înainte de a executa scurte exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor.

Astfel, educatoarea va trece pe la fiecare centru și va demonstra tehnica de lucru.

La finalul activității, luându-și lucrările în mână, copiii vor fi invitați să le așeze pe o măsută, la centrul tematic, pentru a se usca, astfel ca la finalul activității să le poată admira cu toții.

În fața centrului tematic se va intona cântecul "Mașina de poliție"(tranziție).

În continuare, se vor face aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat activitatea și asupra comportamentului individual al copiilor. Activitatea va continua cu "metoda piramidei". Copiii vor demonstra că și-au însușit cunoștințele despre mijloacele de transport așezând imagini cu : prietenul surpriză-Thomas pe chenarul galben, în chenarele roșii vor așeza două mijloace de transport pe apă, în chenarele albastre trei mijloace de transport aeriene, iar în chenarele portocalii patru mijloace de transport terestre.

Evaluarea activității se va realiza cu ajutorul jocului "Adevărat sau Fals".

Se fac aprecieri globale și individuale asupra desfășurării lecției.

Nr Crt.	Etapele activității	Conținutul activității	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Captarea și orientarea atenției	<p>Elementul surpriză (cutia lui Thomas) activează atenția copiilor, creând o stare afectivă pozitivă motivată de dorința lor de a participa la activitate.</p> <p>Concomitent cu descoperirea elementului surpriză copiii vor identifica elementele de conținut ale acestuia.</p>	<p>Conversația examinatoare Observația Exercițiul</p>	<p>Trenuleț Thomas Cutie, plicuri cu cerințe.</p>	
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	<p>În baza motivației stimulatoare desprinsă din demersurile anterioare, copiii sunt familiarizați cu temele de execuție operațională și cu nivelul solicitărilor acestora în baza respectării unor cerințe și reguli ce pot asigura și garanta reușita și satisfacția finală.</p>	<p>Explicația Conversația</p>		
3.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	<p>Copiii vor fi invitați să își îndrepte atenția asupra regulilor jocului didactic “Cu ce plecăm în călătorie?”, apelându-se la capacitatea de înțelegere și de atenție a copiilor sub forma unor cerințe ferme care vor reglementa întreaga desfășurare a jocului.</p> <p>Prezentarea, intuirea și analiza materialelor cu care copiii vor realiza temele artistico-plastice vor solicita capacitățile analitico-sintetice intelectuale în vederea stabilirii unor legături de cauzalitate între acestea și efectele implicațiilor copiilor.</p> <p>Explicarea tehnicilor de lucru</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ stabilirea împreună cu copiii a sarcinilor pe care le vor avea în această activitate; ➤ stabilirea modului de execuție a tehnicile de lucru învățate, apelându-se în același timp la deprinderile plastice și abilitățile artistice de care dispun: <p>– deprinderea de a picta cu bețișoare de ureche, folosind culorile preferate ;</p>	<p>Conversația Explicația Demonstrația Conversația Explicația</p>	<p>Coș cu imagini- mijloace de locomoție Panou Minge Șorțulețe Tempera Bețișoare de ureche, bureți Siluete ale mijloacelor de transport Pahare cu apă Servețele Laptop</p>	<p>Enumerare materialelor intuite</p>

		<p>- deprinderea de a realiza tema propusă prin tehnica dactilopicturii;</p> <p>-deprinderea de a picta cu buretele, folosind culorile preferate.</p> <p>Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii</p> <p>Mișcările propuse a fi desfășurate pe baza expunerii unei povestioare (elemente de euritmie) vor contribui la încălzirea mâinilor și pregătirea mușchilor mici ai acestora pentru lucru manual specific.</p> <p>Executarea temei de către copii.</p> <p>Tema activității va fi realizată individual și pe grupuri.</p> <p>Împărțire copiilor pe subgrupe se va face ținându-se cont de nevoile de dezvoltare ale copiilor și de interesele acestora.</p> <p>Se va urmări modul original și creativ de utilizare a culorilor și de exersare a tehnicilor de lucru în compunerea unui spațiu plastic.</p> <p>Pentru desfășurarea activității în mod cât mai plăcut și pentru a fi stimulați emoțional, copiii vor lucra pe fond muzical.</p>	<p>Expunerea</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p> <p>Munca independentă</p> <p>Munca în echipă</p> <p>Demonstrația</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Materialele pregătite pentru lucru</p>	<p>Probă practică</p> <p>Executarea execuțiilor de încălzire a mușchilor mâinii.</p> <p>Realizarea unui ansamblu creativ, expresiv și original prin exersarea deprinderilor de a picta,utilizând instrumente diverse: bețișor, burete.</p>
5.	Obținerea performanței	<p>Se va realiza cu ajutorul metodei piramidei.</p>	<p>Conversația evaluativă</p> <p>Explicația</p> <p>Metoda piramidei</p>	<p>Lucrările finalizate</p>	<p>Analizarea lucrărilor făcând apel la cerințele inițiale și estetica elementelor de limbaj plastic redată în compunerea spațiului dat</p>

6.	Evaluarea	<p>Realizarea jocului “Adevărat sau Fals”!!</p> <p>Determinarea calității demersului realizat prin raportare la obiectivele anticipate și la finalitățile obținute, subliniind importanța pe care o are munca în echipă;</p> <p>Aprecierea lucrărilor și a modului în care copiii s-au implicat afectiv în realizarea lor.</p>	<p>Conversația examinatorie</p> <p>Expunerea</p>	<p>Expoziția lucrărilor</p>	<p>Realizarea unei aprecieri/autoaprecieri sincere și obiective</p>
----	------------------	--	--	---------------------------------	---

STRATEGII DIDACTICE MODERNE APLICATE ÎN ACTIVITĂȚILE CU ELEVII LA ORA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof.Silvaș Liliana

Școala Gimnazială”D.D.Pătrășcanu”Tomești-Iași

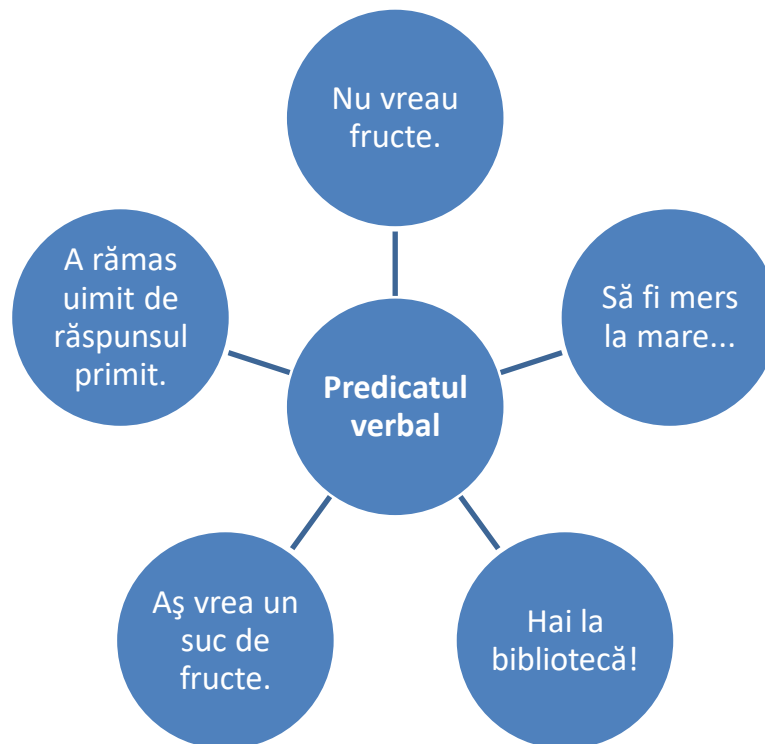
Strategia didactică reprezintă un concept caracterizat de o pluralitate semantică : „un ansamblu de acțiuni și operații de predare-învățare în mod deliberat structurate sau programate, orientate în direcția atingerii, în condiții de maximă eficacitate a obiectivelor prestabilite”.

Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunțând la vechile practici educaționale rigide și uniforme, el devine organizator al unui mediu de învățare adaptat particularităților și nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învățării și dezvoltarea competențelor.

Având suportul unor profesori care îi respectă și sunt interesați continuu de ameliorarea nivelului lor de achiziții și competențe, elevii vor avea posibilitatea să realizeze obiectivele învățării și să finalizeze cu succes această activitate.

Metode și tehnici de învățare bazate pe rezolvarea de probleme- Brainstorming

Se

realizează un braistorming pornind de la cuvântul **PREDICAT**

Elevii răspund solicitărilor, scriind tot ce știu despre predicat.

Metode și tehnici de învățare bazate pe evaluare(autoevaluare)

Metoda cadranelor- *Platanos*, de Doina Ruști

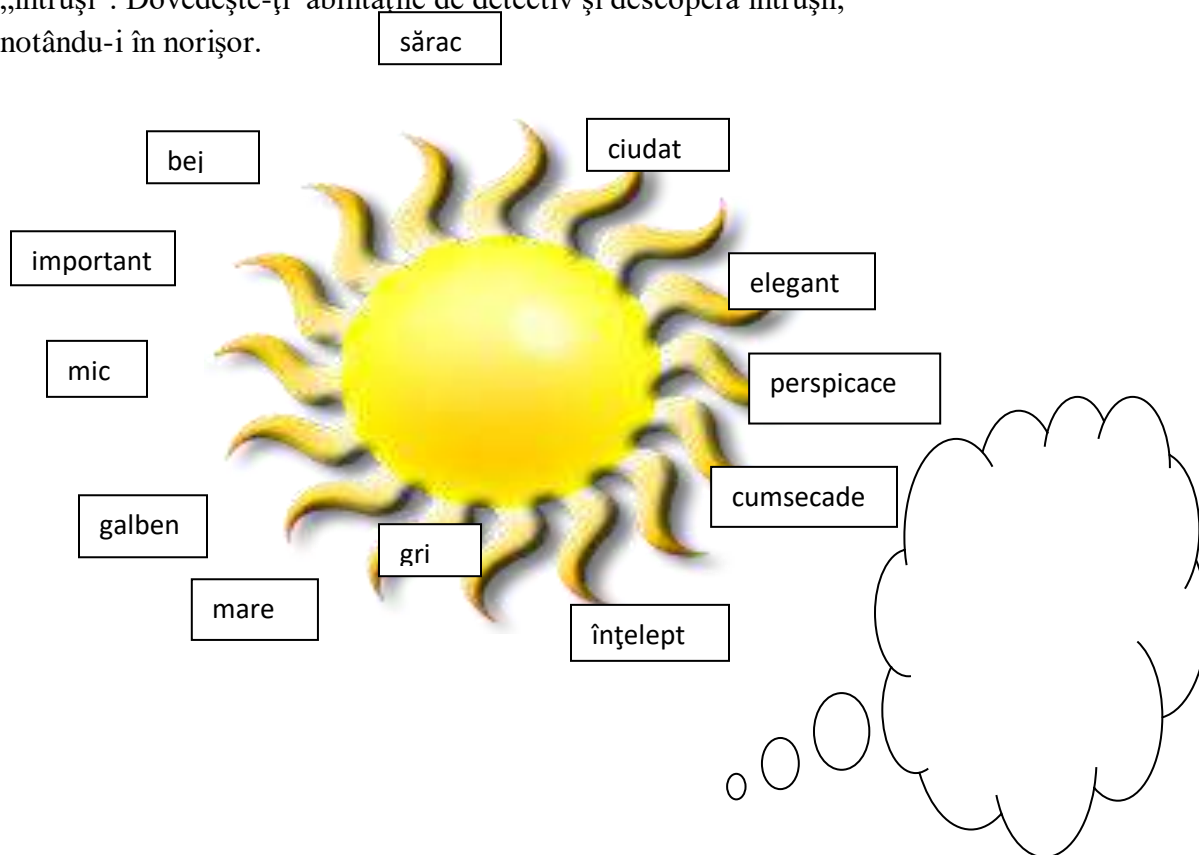
Pe o planșă împărțită în patru cadrane se cere elevilor să formuleze răspunsuri pentru fiecare cadran:

1. În cadranul I realizați un desen al personajului principal.
2. În cadranul II notați sentimentele trezite de personajul principal.
3. În cadranul III dați un sfat personajului principal.
4. În cadranul IV dați un alt nume personajului principal, pornind de la trăsăturile sale.

Desenați un portret al personajului principal.	Notați sentimentele trezite de personajul principal.
Dați un sfat personajului principal	Dați un alt nume personajului principal, pornind de la trăsăturile sale.

DESCOPERĂ INTRUSUL!

Printre adjectivele care își schimbă forma (variabile) s-au strecurat niște „intruși”. Dovedește-ți abilitățile de detectiv și descoperă intrușii, notându-i în norișor.

Bibliografie:

1. Cerghit, I.. (2002). Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. București: Editura Aramis.
2. Cristea, S.. (1998). Dicționar de termeni pedagogici. București: E.D.P..
3. Drăghicescu, L., Petrescu, A.M., Stăncescu, I.. (2008). Rolul strategiilor didactice interactive în ameliorarea calității învățării. În Albu, E. (coord.). Educație și comunicare. Târgu Mureș: Editura Universității „Petru Maior”.
4. Iucu, R.. (2008). Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative. Iași: Editura Polirom.
5. Manolescu, M. (2008). Elementele structurale ale curriculumului școlar, semnificații și interacțiuni. Aplicații. În Potolea, D., Neacșu, I., Iucu, R.B., Pânișoară, I.O. (coord.). Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II. Iași: Editura Polirom.
6. Nicola, I.. (2003). Tratat de pedagogie școlară. București: Editura Aramis.
7. Oprea, C.L.. (2006). Strategii didactice interactive. București: E.D.P..
8. Păcurari, O., Târcă, A., Sarivan, L.. (2003). Strategii didactice inovative Suport de curs. București: Editura Sigma.

Proiect didactic- clase simultan

P.I.P Siminescu Petronela

Școala Primară Horga, Jud Vaslui

<p>Clasa: a II-a Disciplina: comunicare în limba română Unitatea tematică: „Prin toate colțurile lumii” Forma de realizare: activitate integrată Subiectul lecției: Zebra cu puncte Tipul lecției: comunicare de noi cunoștințe</p> <p>COMPETENȚE SPECIFICE:</p> <p>Comunicare în limba română</p> <ol style="list-style-type: none">1.1. Identificarea semnificației unui mesaj oral din texte accesibile variate1.2. Identificarea unor informații variate într-un text audiat2.1. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare2.3. Participarea cu interes la dialoguri în diferite contexte de comunicare3.1. Citirea unor mesaje scrise întâlnite în mediul cunoscut3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut <p>Dezvoltare personală :</p> <ol style="list-style-type: none">2.1. Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate <p>Arte vizuale și abilități practice</p> <ol style="list-style-type: none">2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică <p>Matematică și explorarea mediului</p> <ol style="list-style-type: none">5.1 Sortarea, clasificarea și înregistrarea prin desene și tabele a unor date din mediul cunoscut <p>OBIECTIVE OPERAȚIONALE:</p>	<p>Clasa : a III-a Aria curriculară : Matematică și științe Disciplina : Matematică Unitatea de învățare : Frații Element de conținut : Adunarea fracțiilor cu același numitor Tipul lecției : consolidare</p> <p>A . COGNITIVE:</p> <p>Pe parcursul și la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili :</p> <p>OC1 - să definească noțiunea de fracție ca ansamblu format din numitor , numărător și linie de fracție;</p> <p>OC2 - să compare corect , fracții care au același numitor sau același numărător;</p> <p>OC3 – să identifice algoritmul de adunare al fracțiilor cu același numitor ;</p> <p>OC4 - să efectueze operații de adunare a fracțiilor cu același numitor , utilizând terminologia specifică ;</p> <p>OC5 - să rezolve corect o problemă care se rezolvă prin adunarea unităților fracționare .</p> <p>B.MOTRICE :</p> <p>Elevii :</p> <p>OM1 – să scrie corect și estetic , în ritm rapid ;</p> <p>OM2 – să adopte o conduită optimă desfășurării lecției .</p> <p>C . AFECTIVE</p> <p>Elevii :</p> <p>OA1 – vor participa cu interes la lecție ;</p>
--	--

- O1- să citească corect, conștient și expresiv textul
- O2- să integreze în enunțuri cuvintele noi
- O3- să formuleze răspunsuri și orale la întrebări
- O4 –să formuleze întrebări care să înceapă cu CINE! CE! CUM! UNDE! CÂND!
- O5- să rezolve corect cerințele fișelor de lucru;
- O6- Să lucreze corect, îngrijit, asigurând aspectul estetic al planșei;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- 1. Metode și procedee: conversația, exercițiul, explicația, problematizarea, jocul de rol, explozia stelară,
- 2. Forme de organizare: activitate frontală, activitate în perechi
- 3. Resurse materiale: marker, manualul, caietele elevilor, coli flipchart, fișe de lucru, jetoane stelute
- 4. Resurse temporale: 45 minute
- 5. Resurse umane: 4 elevi
- 6. Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, recompense

BIBLIOGRAFIE:

„Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Muzică și mișcare, Dezvoltare personală, aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013
 Comunicare în limba română-manual pentru clasa a II-a/Autori: Mirela Mihăescu, Ștefan Pacearcă, Anița Dulman, Crenguța Alexa. Ed. Intuitext

- OA2 – se vor antrena în rezolvarea sarcinilor propuse ;
- OA3 – vor colabora cu învățătorul pentru realizarea obiectivelor propuse .

Resurse :

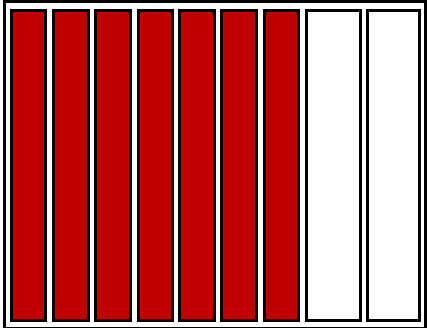
- A. Bibliografice
 - 1. Oficiale
 - Curriculum Național . Programe școlare pentru învățământ primar , București 2005
 - 2. Metodico - didactice
 - Constantin Cucoș , (coordonator) , Pedagogie . editura Polirom , Iași 2006
 - Gheorghe Dumitriu , Constanța Dumitriu , Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice , Editura Didactică și pedagogică , București , 2004
 - Costică Lupu , Metodica predării matematicii , pentru învățământ primar și preșcolar , Editura Caba, 2006
 - B. Metodologice :
 - a. Strategie didactică : inductiv – deductivă ; algoritmică ;
 - b. Metode și procedee: conversația , explicația , exercițiul , observarea , demonstrația , floare de lotus , munca independentă , „Știu, vreau să știu , am aflat”
 - c. Forme de organizare : frontală , individuală , pe grupe
 - d. Mijloace didactice : planșe , petale de floare de lotus , fișe
- C. Temporale : 45 min
- D. Umane : 2 elevi

Desfășurarea lecției

EVENTIMENT DIDACTIC	O B. OP.	CONȚINUT INFORMATIV	MIJLOACE PROCEDEE	EVENTIMENT DIDACTIC	OB. OP.	CONȚINUT INFORMATIV	MIJLOACE PROCEDEE
1. Momentul organizatoric 1 min		Stabilirea ordinii în clasă, elevii pregătesc cele necesare pentru lecție; manualul, caietul, creioane, creioane colorate etc.	Conversația	1. Momentul organizatoric 1 min		Stabilirea ordinii în clasă, elevii pregătesc cele necesare pentru lecție; manualul, caietul, penarul.	Conversația
2. Verificarea cunoștințelor 2 min		Activitate directă Se verifica cantitativ și calitativ tema prin citirea orală de către elevi.		2. Verificarea cunoștințelor 2 min		Activitate directă Se verifica cantitativ și calitativ tema prin citirea orală de către elevi.	Conversația euristică
2. Captarea atenției 3 min		Activitate indirectă Solicit elevilor să citească de pe flipchart o ghicitoare și să găsească răspunsul? Îmbrăcate-n marinar Zburdă, fug, aleargă, sar Alb cu negru, mici căluți Sprinteni și foarte drăguți. Adresez elevilor o întrebare:	Conversația	3. Captarea atenției 3 min		Activitate directă - Orientează atenția elevilor către planșă pe care se află doi ghiocci Fiecare ghiocel conține un exercițiu ce trebuie rezolvat de elevi . Pe cealaltă parte se află scris câte un cuvânt din titlul	Conversația Explicația

		- Ce știți voi despre zebre?				<u>lecției noi . elevul care a terminat de rezolvat primul exercitiile ,dar și corect va întoarce ghiociei , descoperind titlul lecției noi</u>	
3. Anunțarea temei și a obiectivelor 1 min		Elevii sunt anunțați că în această oră vor studia textul „Zebra cu puncte ”, vor citi textul, își vor îmbogăți vocabularul cu noi cuvinte, vor alcătui propoziții cu acestea, iar pe baza acestui text se vor lucra diverse exerciții . Învățătoarea scrie data și titlul lecției				<u>Activitate indirectă</u> Fișă de lucru anexa 1	Explicația Exercițiul
4. Dirijarea învățării 10 min		<u>Activitate directă</u> Solicit analizarea imaginii care însoțește textul. Propun elevilor să facă predicții știind titlul textului. Citesc model lecția Adresez elevilor următoarele întrebări legate de textul citit: - Unde se petrece acțiunea? - De ce era tristă zebra? - La ce animale a apelat zebra pentru a avea dungi?	Conversația Predicția Lectura explicativă frontal individual	4.			Conversația

	<p>- Ce a aflat zebra la întâlnirea cu elefantul?</p> <p>- Cine i-a spus zebrei că e frumoasă?</p> <p>- Ce a urmat după întâlnirea zebrei cu elefantul? Crezi că procedau bine zebrele cu dungi cand râdeau și o porecleau pe zebra cu puncte? De ce?</p> <p>Elevii răspund la întrebări</p> <p><u>Activitate indirectă</u></p> <p><u>Solicit elevilor să citească în gând textul .</u></p> <p><u>Activitate indirectă</u></p> <p><u>Se face citirea textului cu voce tare, de către elevi și scoaterea în evidență a cuvintelor necunoscute: .poreclit, stingherită, clar de lună.</u></p>	<p>individual</p> <p>frontal</p>	<p>Anunțarea temei și a obiectivelor</p> <p>1 min</p>	<p>Activitate directă</p> <p>- Astăzi, la ora de matematică, vom învăța despre adunarea fracțiilor cu același numitor, vom rezolva diverse exerciții și probleme.</p> <p>Scrie data și titlul lecției pe tablă „ Adunarea fracțiilor cu același numitor”.</p>	
	<p>Explic cuvintele noi prin citirea acestora de la rubrica „Vocabular” din manual. Voi scrie pe tablă cuvintele necunoscute și explicația acestora iar elevii scriu și ei același lucru în caiete.</p> <p>Activitate indirectă</p>	<p>Explicația</p> <p>Demonstrați</p> <p>a</p> <p>Conversația</p>	<p>5. Dirijarea învățării</p> <p>8 min</p>	<p>Activitate directă</p> <p>Îndreaptă atenția elevilor spre planșă unde se află o problemă .</p> <p>Problemă:</p> <p>Un atelier de croitorie a cumpărat stofă pentru costume .</p> <p>S-au confecționat costume pentru femei din 2 din metraj și costume</p> <p>9</p> <p>pentru bărbați din 5 din toată</p>	<p>Explicația</p> <p>Conversația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Activitate individuală</p>

		<p>Elevii vor alcătui în scris propoziții cu noile cuvinte.</p>	<p>Exercițiul individual</p>		<p style="text-align: center;">9</p> <p>stofa . Ce parte (fracție) din stofă s-a folosit ?</p> <p style="text-align: center;"> $\frac{2}{9} + \frac{5}{9} = \frac{2+5}{9} = \frac{7}{9}$ </p> <p>Putem afla ce unitate fracționară s-a folosit , prin numărarea unităților fracționare , sau putem calcula suma fracțiilor , astfel:</p> <p>Explică, ajutându-se de exemple, modul de adunare al fracțiilor cu același numitor.</p> <p><u>Activitate indirectă</u></p>	<p>Conversația Fișă de lucru Exercițiul Activitate pe grupe</p> <p>Conversația Activitate frontală Aprecieri verbale</p>
--	--	--	-------------------------------------	--	--	---

					Clasa va forma o grupa Va primi petale de flori cu exerciții (Anexa 2) Pe măsură ce vor rezolva și găsi răspunsul corect va lipi petala pe planșă	exercițiul, problematizarea Floare de lotus Exercițiul
6.Obținerea performanței 10 min		<i>Activitate indirectă</i> „Cadranele” -reamintesc regulile metodei; -cer elevilor să rezolve pe grupe sarcinile fiecărui cadran; -evaluez fiecare grupă. (Anexa 1)	Exercițiul Conversația Explicația „Cadranele” Munca independentă	6.Obținerea performanței 10 min	<u>Activitate directă</u> Pe una din petale se află o problemă care va fi rezolvată la tablă și în caiete , floarea va fi completată cu petala pe care se află rezultatul la problemă... 4 10 Problemă: Într-o familie se consumă dimineața $\frac{3}{10}$ din pâinea cum- Părată pentru o zi , iar la prânz cu $\frac{1}{10}$ mai mult . Ce fracție din consumul zilnic de pâine a familiei se folosește la prânz?	Știu , vreau să știu , am aflat
7. Încheierea activității		Se fac aprecieri asupra modului de desfășurare a lecției, se evidențiază elevii care au fost activi.				Aprecieri verbale Stimulente Calificative

Pictura ca terapie in C.P.C Simeria

Autorul- SIMION GEORGETA VIORICA

Instituția-CENTRUL DE PEDAGOGIE CURATIVĂ –SIMERIA

Arta a fost folosită încă din antichitate pentru a vindeca oamenii de anumite afecțiuni. Primii "terapeuți" care au pus în aplicare această metodă au fost **Platon, Aristotel, Plutarh și Pitagora** care recomandau arta ca mijloc terapeutic.

Exersarea artistică ocupa un rol special în pedagogia curativă. Pictura terapeutică are rolul de a reface un raport pe cât posibil de just între părțile constituente ale ființei umane [trup-suflet – spirit// gândire –simțire-voință]

A învăța cum să fie pictată și folosită întreaga foaie de hârtie, cum să ascuți ce anume "dorește" culorile și cum trebuie umplută cu culoare foaia, aceasta este adevărata terapie.

În etapa introductivă a terapiei, participarea interioară a copiilor la activitatea artistică creatoare poate fi considerată o „descărcare”, o eliberare a tensiunilor interioare. Temperamentul copilului iese în evidență prin alegerea și compunerea culorilor, prin întinderea suprafețelor culorilor și nu în cele din urmă, prin realizarea compoziției bine fixate sau cu contururi estompeate.

Dacă oferim materialele necesare celor patru copii cu temperamente diferite și le-am acorda posibilitatea de a picta liber/ la alegere, am putea observa modul de lucru al fiecăruia:

Melancolicului, i-ar plăcea să picteze ceva mic și întunecat, sus într-un colț,

Colericul, ar întinde pe toată suprafața hârtiei tonuri de roșu, dramatice în detrimentul celorlalte culori,

Sangvinicul, ar pune pe hârtie undeva oriunde, ceva mic și luminos, îngrozitor de repede, pentru a se putea năpusti îndată la foaia următoare.

Flegmaticul, ar întinde ceva mare și plictisitor peste tot.

În etapa de bază, care este cea de aplicare propriu zisă a exercițiilor personalizate de terapie prin pictură, se pot exersa următoarele exemple :

Copilul epileptic: -pictarea metamorfozelor, o dezvoltare, crestere care începe din interior de la punct central și crește/se transformă spre exterior (bobocul care se deschide; o pasăre care zboară sau transformarea omidei în fluture.)

Copilul isteric:- se poate picta un înger, exteriorul fiind înconjurat de culoarea albastră ,albastrul fiind protector.[corpul astral și Ego-ul plutind prea liber spre exterior]

Copilul introvertit- este mereu în lumea sa interioară; prin pictură se caută stimularea interesului copilului , se povestește o istorioară și se pictează în același timp; detaliile provoacă întrebări copilului.

Copilul extravertit- este prea conștient de lumea exterioară, poate cu greu fi adus în lumea visului, iar ca terapie se poate picta ceva mai simplu, fără detalii precise și mai ales forme vagi de culoare; se poate picta un erou din poveste, dar foarte simplu, fără să se intre în amănunte.

Copilul debil-imobil - prin intermediul picturii terapeutice se încearcă exersarea tot mai rapidă a lucrărilor, cu respectarea cerințelor de calitate și acuratețe.

Copilul maniac- agitat: se pornește de la un ritm mai rapid de dispunere a culorilor, după care se ajunge la un tempo tot mai stăpânit [linistit].

Copilul hiposulfuric:- caracterizat prin idei fixe; cu el se încearcă repetarea unor reprezentări care în timp să devină tot mai difuze, mai diluate; se parcurge drumul de la contururi dure în culori puternice la contururi difuze și culori tot mai fine, mai eterate/diluate.

Copilul hipersulfuric:- caracterizat prin idei și reprezentări neclare, difuze; Se pornește de la culori palide și contururi difuze, la reprezentări clare în culori puternice și bine definite.

Culorile sunt la fel de importante pentru o persoană cu nevoi speciale ca și respirația. Prin terapia culorilor ne putem apropia foarte ușor de copilul cu nevoi speciale.**Culorile folosite ne pot vorbi despre starea copilului.** Putem remarca existența unei strânse legături între culoare și dinamica vieții sufletești. [starea psiho-emotionala]

Albastrul – ne permite să ne deschidem cu entuziasm față de tot ceea ce este minunat în jurul nostru, sugerează răcoare, depărtare. Dacă un copil folosește albastrul, putem înțelege că în acel moment este învăluit de liniște.

Galbenul – amplifică dinamismul mintal, permite atingerea unei depline stăpâniri de sine, facilitând într-un timp destul de scurt o deosebită luciditate și autocontrol. Dacă un copil folosește culoarea galbenă, se înțelege că se află într-o formă bună, se simte bine. Galbenul redă imaginea unei reale forme (spre dezvoltare) a voinței.

Portocaliul – combate oboseala și ne ajută să devenim mai toleranți. Dacă un copil pictează cu aceasta culoare, înseamnă că își cuboaste caracterul sau simte ce are bun sau ce îi lipsește.Portocaliul radiază în toate cazurile vocea interioară și o exteriorizează.

Roșul - este considerat un stimulent universal, care întărește puterea voinței și curajul, stimulează încrederea în sine, în forțele proprii, generează forța vitală și forța de acțiune; este culoarea purtătoare de căldură.

Verdele - destinde considerabil corpul și psihicul, este marele calmant al celor iuți la mânie sau irascibili. Când suntem înconjurați de verde sufletul răspunde spontan cu o mulțumire deplină pentru armonia și liniștea primită. Verdele dă viață și liniște sufletească. "De ce a creat Dumnezeu, natura verde?"

Indigoul - este un formidabil eliberator mental. Trecând prin lumea culorii indigo, copilul învață să-și părăsească singurătatea proprie, învingând-o. El este influențat în mod pozitiv, primind noi impulsuri și încurajare.

Violetul - calmează cel mai profund ființa, reprezintă o liniște adâncă. Reduce impulsivitatea, iar copilul cu probleme psihice se poate pierde în această culoare.

Prin pictura terapeutică se pot aborda cu succes „blocajele” din **gândire, simțire** (sentimente/emoții) și cele de **voință**. Anumiți copii, observăm ca sunt predominanți „în gândire” [analizează mult și trec greu la acțiune], alții sunt prea „în voință” [acționează rapid, din instinct fără a gândi prealabil]. Sentimentul/emoționalul este aici cel care lipsește. Pentru a ajunge la armonizarea ființei umane se lucrează cu culori opuse [complementare]: galben – albastru, roșu – verde, portocaliu – violet, etc. , prin folosirea culorilor reci și calde, prin trecerea de la umbre spre lumină, de jos în sus și invers, de la stânga la dreapta și invers (ritm).Pictura este și un mijloc de expresie. **Copilul are ocazia să proiecteze spre exterior imaginea lui despre lume.** După vârsta de 12 ani (pubertatea) are loc o metamorfozare a voinței. În copil se produc anumite modificări fiziologice. În clasele mici le sunt date copiilor foarte multe imagini. În perioada pubertății, lumea plină de lumină și culoare a copilăriei este parcă „smulsă” adolescentului și acesta se găsește dintr-o dată în universul cenușiu, a ceea ce se numește „realitate în stare pură”. “Singurătatea” este lait motivul pubertății. Copiii au impresia că sunt singuri, că nimeni nu-i mai înțelege și atunci viața lor interioară poate cu ușurință să fie închisă într-un jurnal.Imagine și culoare, regăsire și expresie, echilibru sufletesc – iată ce poate hrăni viața de sentiment a adolescentului.

Prin aceasta terapie se dezvoltă inteligența emoțională, toate canalele senzoriale sunt stimulate, capacitatea de exprimare este mult mai dezvoltată, creativitatea este stimulată, se creează o stare afectivă tonică, se reduce tensiunea și anxietatea.

Terapia prin arta abordeaza diversele aspecte ale personalitatii prin mijloace artistice, al caror scop este sa descopere potentialul personal si sa-l foloseasca pentru dezvoltarea armonioasa a persoanei. **Chiar daca nu suferim de o anumita afectiune sau nu am trecut prin traume, terapia prin arta este o cale de descoperire a sinelui si a propriei personalitati, care duce la o stare de bine si confort.** Anumite opere de arta pot avea insa si urmasi mai putin placute. De exemplu, simpla contemplare a picturii lui Leonardo Da Vinci, celebra Gioconda, are efecte nelinistitoare si trebuie evitata de catre persoanele agitate. In schimb, operele pictorilor David Jacques-Louis, Poussin, Manet sau Renoir au un efect terapeutic extrem de pozitiv. **Terapia prin arta este o forma de tratament recunoscuta si de medicina, indicată tuturor categoriilor de varstă.** Arta, sub orice forma, este responsabila de producerea unor sentimente de bucurie, emotie pozitiva, entuziasm, purificându-ne sufletul.

Bibliografie:

Carole La Pan(2005) *Magia culorilor*-editura POLIROM

Margrit Junemann/Fritz Weitmann, *INVĂȚĂMANTUL ARTISTIC ÎN ȘCOALA WALDORF.DESENUȘI PICTURA*-editura TRIADE

Pauline Wills (1992) *R și Terapie prin culoare*-editura TEORA

Rudolf Lanz (1994) *Pedagogia Waldorf* –editura didactica si pedagogica
Bucuresti

Rudolf Steiner (1994).*Educația pentru libertate*-editura TRIADE

PROIECT DE ACTIVITATE

Bun rămas, dragă Toamnă!

***Prof. înv. Primar - Simionescu Maria
Școala Gimnazială „Petru Rareș” Hârlău, Iași***

CLASA: a IV-a

TIPUL LECȚIEI: activitate integrată interdisciplinară

DISCIPLINELE IMPLICATE: limba și literatura română, matematică, științe, arte vizuale și abilități practice, muzică și mișcare

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Consolidarea cunoștințelor legate de anotimpul toamna;
- Consolidarea capacității de a stabili conexiuni între evenimentele surprinse;
- Aprofundarea noțiunilor despre anotimpul de toamnă, prin aplicații practice;
- Manifestarea unei atitudini pozitive, pline de interes, în timpul desfășurării activității;
- Manifestarea conduitei cooperante și stimulative.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 – să analizeze componentele tabloului prezentat;

O2– să citească cursiv și expresiv textul în versuri - „Cântec”, de Șt. O. Iosif;

O3– să realizeze conexiuni între conținutul poeziei și elementele din tablou;

O4 – să înțeleagă conținutul textului (lectura explicativă);

O5 – să rezolve corect sarcinile de lucru din cadrul fiecărui centru de interes/ fiecărei echipe;

O5 – să dovedească îndemânare și pricepere în realizarea machetei ;

O6 – să interpreteze, după negativ, cântecul “Toamna, zâna din povești”.

STRATEGIA DIDACTICĂ: activ- participativă

METODE ȘI PROCEDEE:

conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, brainstorming-ul, turul galeriei, observarea sistematică, evaluarea

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: fișe de lucru, hârtie colorată, cartoane de la hârtie igienică, foarfece, lipici, polistiren, sfoară, cuie.

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală, pe grupe

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1. „Curriculum pentru învățământul școlar”, M.Ed.C.T., 2008
2. E. Gongea, G. Reiu, S. Breban, „Activități bazate pe inteligențe multiple”.
3. Ghid metodic: „Metode interactive de grup”, Ed. Arves
4. Activități transdisciplinare, Ghid pentru învățători, Ed. Radical, 2003;
5. Învățământul primar, Nr 3-4, 2005;

SCENARIUL DIDACTIC

I. Moment organizatoric:

- Elevii sunt organizați în patru grupe (GR.I- Cuvintele Toamnei; GR.II- Calculele Toamnei; GR.III-Îndeletnicirile Toamnei; GR.IV- Cunoștințele Toamnei). Denumirea fiecărei grupe, este scrisă pe frunze decupate din carton colorat (culori ale frunzelor în anotimpul de toamnă).
- Se pregătesc materialele necesare desfășurării activității.

II. Captarea atenției:

Fiecare grupă va avea de rezolvat câte o sarcină, pentru ca în final să se descopere titlul activității ce urmează să se desfășoare.

GR.I – Cuvântul cu înțeles opus pentru „rău” este... **(bun)**

GR.II – Dacă am luat câte două mere de șase ori din cele 18 care se aflau în coș, am...cu 6 **(rămas)**

GR.III – Ființa cea mai...**(dragă)** este mama.

GR.IV – Elevii încep un nou an școlar în anotimpul de...**(toamnă)**

Se scrie titlul la tablă, iar elevii pe fișă.

III. Introducerea în activitate

- Un raportor din fiecare echipă va prezenta care este denumirea echipei și care este domeniul de activitate.

IV. Desfășurarea activității

Activitate frontală:

Se prezintă elevilor un tablou sugestiv, realizat după poezia *Cântec, de Șt. O. Iosif* care surprinde elemente specifice sfârșitului de toamnă: turmă de oi care vine la iernat, luncă vestejită, munți ninși, cârduri de cocori etc.

Întrebări: Ce vedeți în tablou? Ce anotimp surprinde? Ce face ciobănașul? Unde se îndreaptă turma de oi?

Se recită poezia „Cântec” de Ștefan Octavian Iosif și prezintă câteva repere biografice despre autor.

Elevii prezintă conexiuni dintre textul poeziei și tablou.

Se realizează citirea explicativă a textului suport: cuvinte noi, integrarea lor în enunțuri proprii, întrebări pe margine textului, mesajul textului (sentimentele transmise de poet).

Activitate pe echipe:

GR.I- Cuvintele Toamnei

Sarcini: 1. Găsește cuvinte cu înțeles asemănător (prima coloană) și cu înțeles opus (a doua coloană) pentru cuvintele:

luncă =	deșarte ≠
văzduh =	departe ≠
apune =	apune ≠

2. Completează versurile- rugăciune: Toamnă dragă, te(rugăm)

La noi să mai(zăbovești,
poposești)

Împreună să mai stăm

Iarna grea s-o(fugărești)

3. Dacă ai fi Toamna, ce răspuns ai da acestei rugăminți?

Ordonând versurile de mai jos, vei descoperi un alt răspuns al toamnei.

Cu colinde și lumină/ Drag copile, aș mai sta/Iarna trebuie să vină/Nu mai este vremea mea

📖 Se realizează, pe rând, evaluarea sarcinilor.

GR. II- Calculele Toamnei

Sarcini: 1. Aflând triplul celui mai mare număr format din zeci, vei afla numărul de oi care coboară la iernat.

2. Aflându-l pe **m** din relația dată, descoperi vârsta ciobănașului:

$$2 \times m + (13 + 27) = 100$$

3. Oița neagră spune:

- Eu sunt a noua din șir, iar în spatele meu sunt de două ori mai multe oi decât cele din fața mea.

Câte oițe coborâm de pe munte?

📖 Se realizează, pe rând, evaluarea sarcinilor.

GR. III- Cunoștințele Toamnei

Sarcini: 1. Scrie lunile toamnei și denumirile lor populare.

2. Ce fenomen al naturii apare în poezie? În ce stare de agregare se află apa în acest fenomen? Numește celelalte stări!

3. Enumără corpurile cu viață/ fără viață din poezie.

📖 Se realizează, pe rând, evaluarea sarcinilor.

GR. IV- Îndeletnicirile Toamnei

Sarcini: 1. Realizarea staulului pentru oi.

2. Confecționarea oițelor

3. Asamblarea elementelor pentru realizarea machetei Adăpostul oilor

📖 Se realizează, pe rând, evaluarea sarcinilor.

V. Evaluarea activității – Turul galeriei

Fiecare echipă afișează fișele cu rezolvarea sarcinilor în fața clasei pe suport de polistiren.

Se fac aprecieri generale și individuale.

VI. Încheierea activității

Întrebări: Cum s-a numit activitatea de astăzi?

Ce s-ar întâmpla dacă toamna nu ar exista?(Am trece din vară direct în iarnă, unele fructe și legume nu s-ar mai coace, nu am mai începe un nou an școlar, păsările călătoare ar muri de frig etc.)

VII. Moment festiv

Elevii vor primi diplome tematice pentru întreaga activitate și vor interpreta cu negativ, cântecul Toamna, zâna din povești.

Rolul creativității în predare – învățare

Prof. ptr.inv.prescolar : SIRBU ADELA

Sc. Gimnaziala Gavanesti / judet Olt

În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție.

A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice .

Pedagogul are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Profesorul creativ dă libertate elevilor să-și spună părerea promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, le întărește convingerea că pot emite judecăți valoroase, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluare și le oferă timp suficient exersării. Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ , să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

Profesorul creativ utilizează în procesul de predare – învățare- evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Profesorului îi revine datoria să depisteze elevii ce dispun de un potențial creativ peste medie și să le cultive dezvoltarea acestor capacități. Cultivarea imaginației, a creativității se face și în cadrul activităților din afara clasei și a celor extrașcolare.

Profilul competențelor cadrului didactic creativ este următorul:

- pedagog care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- mediator, facilitator al învățării;
- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- co-evaluator alături de elev al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă valențe noi, depășind tradiționalul, nemaifiind doar un furnizor de informații. Cadrul didactic devine un coparticipant în actul învățării, alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple: ”Puteți înțelege în alt mod această întrebare?” sau recompense pentru încercări de a găsi soluții noi, chiar dacă rezultatul final nu e unul excelent.

b) tolerează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile divergente;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;

Profesorul trebuie să faciliteze activitățile în care elevii formulează întrebări pentru care au și răspunsuri.

d) accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Se evită exemple de mari artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate eforturile creative ale elevilor.

Experiența la catedră dovedește cum se poate înlesni creativitatea. Iată câteva exemple:

- încurajând elevii să gândească, dar fără să fie amenințați că vor fi evaluați. Evaluarea îi blochează uneori pe elevi în actul creativ. Trebuie acceptate erorile ca elemente ale procesului creativ;

- prin încurajarea curiozității, a explorării, a experimentării, a punerii de întrebări, a testării și încurajării talentelor creative ;

- recompensând ideile noi ,originale;

- prin neimpunerea unei soluții în rezolvarea de probleme;

- oferind idei controversate care să-i antreneze să gândească și să-și pună singuri probleme;

- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii în caiete de notițe sau jurnale.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin astfel mediatori între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Acești profesori:

- formulează întrebări de genul: „Care e părerea ta?”, „Tu cum vezi lucrurile?”.

- adresează întrebări divergente de genul: ” Ce crezi că s-ar întâmpla în situația...? .”, „Cum argumentezi aceasta?”.

- manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale.

Rezultatul unor astfel de strategii este că elevii vor tinde spre a-și pune probleme, vor dori să descopere noi probleme și să problematizeze unele situații.

Învățarea prin descoperire dirijată este o învățare de tip euristic prin care profesorul nu face altceva decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie dirijați să gândească independent, să tolereze ideile noi, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea stilului creativ de rezolvare al problemelor, dar contribuie și la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul abordează problemele în mod deschis, fără teamă . Este stimulat astfel să rezolve cu plăcere sarcinile.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare,

fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. (2006), Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași
2. Mușata-Dacia Bocoș, Intruirea interactivă, Editura POLIROM, 2013, București
3. Neacșu, Ioan, (1999), Instruire și învățare, Editura Didactică și pedagogică R.A., București
4. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participativă de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.

PROGRAMA PENTRU OPȚIONALUL
„Minte Sănătoasă în Corp Sănătos”

Programa propusă de prof. Sîrbu Gabriela

Tipul opționalului: CDȘ –disciplină nouă

Aria curriculară : om și societate

CUPRINS

DOCUMENTAREA

PROGRAMA

- 1.Argument;**
- 2.Notă de prezentare a cursului;**
- 3.Obiective cadru;**
- 4.Obiective de referință;**
- 5.Activități de învățare;**
- 6.Conținuturile învățării;**
- 7.Materiale folosite;**
- 8.Indicații metodologice;**
- 9.Sugestii de evaluare;**
- 10.Bibliografie.**

1. Argument

Motto :” Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea.”

definiție aforistică, de **Hipocrate**

Argumentarea:

“ Minte sănătoasă în corp sănătos ” este un dicton pe cât de vechi, pe atât de actual. În zilele noastre se acordă multă atenție unui stil de viață sănătos. Programa pentru acest optional își propune teme care să contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor prin desfășurarea unor activități diverse, care să îmbine elementele practice cu cele teoretice.

2. Notă de prezentare

Cursul se adresează elevilor cu CES. Activitățile propuse sunt variate și urmăresc stimularea dezvoltării armonioase prin îmbinarea execuției fizice abordat ca formă de joc, cu dezvoltarea capacității de a face alegeri potrivite în privința preferințelor alimentare.

De asemenea, prin realizarea acestor activități se urmărește consolidarea cunoștințelor pe care elevii le achiziționează în cadrul altor activități, prin transpunerea în practică a acestora, printr-o nouă concretizare prin exemplificare conform principiului intuiției în învățare.

Cursul este conceput pentru nivelul claselor a VIII-a până la a X-a și se desfășoară pe durata a trei ani școlari. Pentru fiecare an de studiu se are în vedere stabilirea unui grad de dificultate adecvat posibilităților de învățare a elevilor, oferirea unei cantități optime de informație astfel încât să poată fi menținut treaz interesul acestora.

La orele de curs vor fi abordate activități din tematica stabilită, scopul fiind acela de a valoriza potențialul acestor elevi, de a le dezvolta abilitățile de autonomie personală, de a le oferi oportunități de relaxare și de cunoaștere a unor lucruri noi.

3.Obiective cadru

I. Consolidarea și dezvoltarea unor conduite motrice de bază;

II. Formarea și consolidarea unor deprinderi de igienă generală.

III. Îmbogățirea cunoștințelor despre alimente .

IV. Stimularea abordării temelor prin îmbinarea acestora în activități variate de învățare

4-5 Obiective de referință-Activități de învățare

Obiectiv Cadru	Obiective de referință	Activități de învățare
I.	<p>1.1 să dezvolte coordonarea oculomotorie</p> <p>1.2 să consolideze echilibrul static și dinamic</p> <p>1.3- să dezvolte coordonarea dinamica generala</p>	<p>-exerciții pentru independența stânga-dreapta: trasare contur după șablon, decupare, înșiretare,</p> <p>construirea unor forme cu ajutorul riglei și a creionului,</p> <p>-exerciții pentru tonifiere musculară prin exerciții specifice de imitație motrică generală (mersul, rotirea, mișcarea rectilinie)</p> <p>-exerciții pentru coordonarea dinamica generală: mersul cadențat, alergarea, cățărarea, aruncare și prindere.</p>
II.	<p>2.1.-să cunoască și să practice activitățile de igienă corporală, vestimentară , a spațiului de locuit și a sălii de clasă</p> <p>2.2-să cunoască modalități de păstrare corespunzătoare a obiectelor de îmbrăcăminte și încălțăminte, a alimentelor</p> <p>2.3 să diferențieze între tipurile de îmbrăcăminte și încălțăminte și să le asocieze cu anotimpul în care pot fi purtate.</p> <p>2,4 să diferențieze între haine de fete si cele de băieți</p> <p>2.5 să recunoască diferite obiecte de mobilier din clasă/ dormitor /bucătărie/ baie/ camera de zi</p>	<p>- exerciții de identificare a obiectelor și produselor de igienă și îngrijire corporală: săpun, pasta și peria de dinți, gel de duș, burete, șampon, crema de corp, prosop, hârtie igienică, chiuveta, vasul de WC, cada</p> <p>-exerciții practice de utilizare a produselor învățate.</p> <p>-exerciții de identificare și diferențiere a obiectelor de îmbrăcăminte și încălțăminte,</p> <p>-exerciții de potrivire articole de îmbrăcăminte destinate fetelor și băieților(cu jetoane , pictograme, planșe)</p>

III.	<p>3.1- să îvețe și să deosebească cât mai multe legume și fructe</p> <p>3.2 –să discrimineze între fructe și legume</p> <p>3.4-să cunoască și să recunoască alimente de bază, alimente pe care obișnuiește să le consume</p> <p>3.5-să numescă/indice mesele de peste zi</p>	<p>- exercitii la masa de lucru, pentru identificare și sortare fructe și legume, cu jetoane</p> <p>-exerciții de numire/indicare a unor tipuri de alimente de bază,a unor alimente pe care le consumă în mod obișnuit,precum și de asociere a acestora cu momentul zilei în care pot fi consumate.(cu imagini)</p> <p>-introducerea denumirii meselor de peste zi: mic dejun, prânz, cină</p>
IV	<p>4.1-să diferențieze între alimentele sănătoase/nesănătoase</p> <p>4.2-să realizeze sortarea după modelul piramidei alimentelor</p> <p>4.3 –să realizeze activități practice folosind cunoștințele teoretice</p> <p>4.4-să înțeleagă și să aprecieze munca proprie.</p>	<p>-exerciții de sortare după anumite criterii</p> <p>-exerciții practice de alcătuire a piramidei alimentelor</p> <p>-exerciții practice de gătit: salata de fructe, salată de crudități, sandwich, care implică respectarea normelor de igienă alimentară</p> <p>-exerciții de observare a modului de utilizare a ustensilelor de bucătărie</p> <p>-activități de recunoaștere a unor obiecte de bucătărie.</p>

6.Conținuturile învățării (teme, subteme)

La întocmirea programei s-a avut în vedere ritmul lent de învățare specific copilului cu CES. Temele propuse vor fi abordate în fiecare an de studiu ,urmarindu-se adaptarea acestora la nivelul de dezvoltare atins de elevi si având ca element de noutate introducerea treptata a unor noi tipuri de materiale si dezvoltarea complexitatii activităților propuse.

Sugestii de activități de învățare:

- Noțiuni introductive.
- Prezentarea unor obiecte de igienă personală
- Realizarea unor exerciții de recunoaștere a obiectelor prezentate;

- Prezentare unor ustensile necesare în bucătărie;exercitii de recunoaștere (cu jetoane)
- Activități practice de manipulare a obiectelor de igienă
- Activități de asociere imagine/obiect de bucătărie
- Realizarea unor exerciții de identificare a unor fructe cu jetoane;
- Realizarea unor exerciții de identificare a unor legume cu jetoane
- Realizarea unor exerciții pentru independența stânga-dreapta:trasare contur dupa șablon,
- Realizarea unor exerciții de decupare, înșiretare
- Realizarea unor exerciții de construire a unor forme cu ajutorul riglei și a creionului,
- Realizarea unor activități de identificare a obiectelor de mobilier din dormitor/camera de zi- cu suport imagistic
- Realizarea unor activități de identificarea a unor obiecte de mobilier din bucătărie/baie
- Realizarea unor exerciții pentru echilibru prin exerciții specifice de imitație motrică generală (mersul cadențat, rotirea, mișcarea rectilinie, cu mișcarea brațelor)
- Realizarea unor exerciții pentru coordonarea dinamică generală: mersul cadențat, alergarea, rostogolirea unui cerc.
- Realizarea unor exerciții pentru coordonarea dinamică generală cățărarea, aruncare și prindere
- Realizarea unor exercitii de aruncare la țintă, la coș;
- Evaluare.
- Realizarea unor exerciții de indicare a unor tipuri de alimente de bază,(lapte, paine,faina,ulei,etc.)
- Realizarea unor exerciții de numire/indicare a unor tipuri de alimente pe care le consumă în mod obișnuit(cereale, ou, iaurt, lapte, mezeluri...cu jetoane)
- Realizarea unor exerciții de stabilire a momentelor zilei(dimineața, prânz ,seară)
- Realizarea unor exerciții pentru denumirea meselor de peste zi :mic dejun,prânz, cină
- Realizarea unor exerciții de asociere a momentelor zilei cu mesele specifice acestora(mic dejun...)
- Realizarea unor exerciții de asociere a unor alimente /feluri de mâncare , cu momentul zilei în care pot fi consumate.(cu imagini)

- Realizarea unor exercitii de sortare după anumite criterii(gustări sărate/gustări dulci, produse alimentare brute/produse alimentare gătite, cu identificarea acestora)
- Realizarea unor exerciții de sortare a alimentelor după criteriul sănătoase/nesănatoase
- Realizarea unor exercitii practice de alcătuire a piramidei alimentelor
- Realizarea unor exercitii practice de gătit: salată de fructe, salată de crudități, sandwich, care implică respectarea normelor de igienă alimentară
- Evaluare

7.Materiale folosite:

Jetoane cu fructe,legume,ustensile de bucătărie, obiecte de mobilier,produse și obiecte de igiena personală, articole de îmbrăcăminte, planșe,produse naturale proaspete(fructe, legume.....),imagini cu alimente de bază, cu produse gătite, jocuri pentru activități motrice: cercuri,minge, palete de tenis de masă, fișe ,creioane colorate, șabloane, riglă,foarfece, etc

8.Indicații metodologice:

Elevii vor fi sprijiniți să identifice materialele și ustensilele folosite și să le manipuleze corect;

Vor fi îndrumați în parcurgerea etapelor ce trebuie parcurse în realizarea temelor propuse.

Va fi încurajată munca în echipă, participarea tuturor elevilor în funcție de potențialul individual;

Vor fi apreciați, valorizați, motivați să participe cu interes la activitățile desfășurate.

9.Sugestii de evaluare:

Evaluarea continuă a modului de lucru;

Realizarea unor mape personale cu lucrările realizate;

10.Bibliografie:

`` Deficiențele senzoriale, fizice și psihocomportamentale`` –Florin Frumos,Iași-2009

``Psihopedagogie specială``Adrian Roșan –Polirom, 2015

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„POVESTEA FLUTURAȘILOR JUCĂUȘI”

Prof. Înv. Preșc. Șișu Lenuța,
Grădinița cu Program Prelungit Nr.7, Brăila

Data: 22.03.2023

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit Nr.7, Brăila

Profesor Învățământ Preșcolar: Șișu Lenuța

Grupa: Mijlocie

Nivelul: I

Tema anuală de studiu: „CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”

Tema proiectului tematic: „Magia Primăverii”

Subtema: „ZUMZET ȘI CULOARE”

Tema zilei: „Povestea Fluturașilor Jucăuși”

Forma de realizare: Activitate integrată :ADP+ ALA+ ADE (DLC+DEC) +ALA

Tipul de activitate: mixtă

Mijloc de realizare: Povestea educatoarei/ Pictură

Durata: 1 zi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Conceptul de sine;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistența în activități).

COMPORTEMENTE VIZATE:

- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc.
- Exersează cu sprijin ascultarea activă a unui mesaj în vederea înțelegerii și receptării lui.
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice și povestiri creative.
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să audieze cu atenție povestea, concomitent cu prezentarea decorului și a personajelor;
- să reconstruiască secvențe din poveste, în ordinea succesiunii întâmplărilor;
- să picteze, utilizând spațiul pus la dispoziție ;
- să deseneze personajele poveștii prin diverse tehnici de lucru.

STRATEGII DIDACTICE:

a) Metode și procedee: conversația, povestirea educatoarei cu siluete, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, munca în echipă, problematizarea, Turul galeriei, analiza produselor activității.

b) Material didactic: planșe cu povestea, siluete de fluturi, bețe de frigărui, cubul cu insecte și găze, ecusoane pentru mâini -fluturași, acuarele, pensule, bureți, mălai, flori supradimensionate, piese de puzzle, lipici, coli de carton, sârmă plușată, mama-fluture și ciuperca - supradimensionată, fluturi colorați etc.

c) Forme de organizare: frontal, în grupuri mici, individual

d) Forme de evaluare: -continuă –prin aprecierea răspunsurilor, analiza produselor activității;
-expoziția lucrărilor;

Locul desfășurării: sala de grupă

Bibliografie:

-Curriculum pentru educația timpurie, 2019

-Revistă Națională de profil psihopedagogic pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar și primar, 1-2/2018, Editura Arlequin;

-Culea Laurenția, Activitatea integrată din grădiniță, Ghid pentru cadrele didactice, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.

-Preda, Viorica, Învățarea bazată pe proiecte, Editura Arves, Craiova, 2009
Breban, Silvia Metode interactive de grup, Ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2002.

-Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019

-Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație BUCUREȘTI, 2020

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (la sosirea copiilor în grădiniță)

1. Joc liber
2. Momentul de mișcare

I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: „Bună dimineața, dragi fluturași veseli, colorați!”

- **Salutul** „Bună dimineața, Fluturași colorați, veseli și frumoși!”
- **Prezența:** identificarea copiilor absenți;
- **Calendarul Naturii:** Stabilirea zilei, a datei și observarea vremii ;
- **Moment de mișcare:** „Luați seama bine!”
- **Noutatea zilei:** Descoperirea planșelor cu povestea și a siluetelor personajelor;
- **Tranziții:** joc de mișcare - „Stand up!”, cânte - „Iarnă, să te duci cu bine!”, cântec - „Au sosit rândunelele!”, joc muzical - „Tommy Thumb”, joc muzical - „Mișcăm degetelele”

II. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENTIALE (ADE)

Domeniul Limbă și Comunicare + Domeniul Estetic și Creativ : *„Povestea Fluturașilor Jucăuși”*

- Domeniul Limbă și Comunicare:** povestea educatoarei (poveste creată)
- Domeniul Estetic și Creativ:** pictură / desen

III. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE - desfășurate în centrele de activitate (ALA 1)

✓ **Biblioteca: „Cartea Fluturașilor jucăuși”**

Mijloc de realizare: puzzle cu scenele din poveste, lipire, ordonare, asamblare,

Sarcina didactică: copiii vor reface scenele din poveste din pisele de puzzle, lipindu-le pe coli din carton apoi vor realiza „Cartea”, aranjându-le în ordinea desfășurării întâmplării.

✓ **Nisip și apă : „Personajele preferate”**

Mijloc de realizare: desen în mălai

Sarcina didactică: copii vor desena în mălai personajele preferate din povestea audiată

✓ **Artă: „Fluturași jucăuși”**

Mijloc de realizare: pictură

Sarcina didactică: copiii vor picta siluetele de fluturași, de buburuze, de ciupercuțe într-un mod cât mai creativ, apoi le vor așeza în poieniță.

IV) JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (RECREATIVE)

●„*Poienița Fluturașilor Jucăuși*”- dansul fluturașilor printre florile colorate

Descrierea activității: Copii vor cânta și vor dansa liber pe melodia „Flutuașul meu”, printre florile din poieniță.

●„*Prinde balonul zburător*”-joc distractiv

Descrierea activității: Copiii vor încerca, în perechi, să prindă un balon care este umflat și eliberat, fără a fi legat.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**.

Salutul de dimineață - Educatoarea salută copiii : „ Bună dimineața, dragi Fluturași colorați și zâmbitori!” Copiii se salută între ei, menționând și culoarea vestimentației colegei/ului său;

Prezența -Se realizează cu ajutorul panoului cu fotografiile copiilor. Preșcolarii sesizează și numesc absenții.

Calendarul naturii „Calendarul e încântat /Că va fi iar completat”

-Se va stabili anotimpul, luna, ziua, data și starea vremii;

Împărtășirea cu ceilalți– Voi iniția o scurtă discuție despre starea lor emoțională din acel moment și despre anotimpul Primăvara. Vom arunca „ Cubul” și vom răspunde la ghicitori, în funcții de insecta/ găza de pe cub!

Noutatea zilei - Coincide cu momentul de captare a atenției. În captarea atenției va fi descoperit un fluture mare, o ciupercă , o carte cu povestea, siluetele personajelor (fluturași, buburuze, albine, ciupercă, copac înflorit) și patru planșe A3 cu imaginile color a poveștii. Educatoarea îi anunță că le va spune o poveste fiindcă știe cât de mult le plac lor, poveștile.

Tranziție: „ *STAND UP*” -aplicarea metodei Clil

Momentul de lectură – Le voi spune copiilor „*Povestea Fluturașilor Jucăuși*”, cu ajutorul planșelor și a siluetelelor.

Prin **tranziția** „ *Eu locomotiva sunt...*”, vom trece pe la Centrele de activitate unde le voi prezenta materialele de lucru și sarcina didactică. Așezarea copiilor la Centre se va face aleatoriu, în funcție de preferințele lor.

La centrul **Biblioteca** se vor reconstrui scenele din poveste, din puzzle-uri, prin lipirea acestora pe suporturi din carton. Acestea vor fi grupate în trei cărți, cu aceeași poveste dar cu diferite coperte.

La centrul **ARTĂ** se vor picta siluetele fluturașilor ce au chipul copiilor , cu ce culori preferă fiecare, și se vor așeza în poieniță, lângă flori. Vor mai putea fi pictate și alte elemente de decor (buburuze, soare, ciupercă), în funcție de timpul de lucru al fiecărui copil dar și de preferințele lor. De asemenea, mama fluturașilor, realizată supradimensionat, va fi pictată de mai mulți copii odată, în funcție de cum termină lucrul la centre.

La centrul **NISIP ȘI APĂ**, copiii vor desena în mălai personaje din poveste: fluturași, ciuperci, buburuze, flori , căsuța Fluturașilor etc. Vor avea ca suport personaje țipate, care să îi sprijine în desen, apoi vor povesti ce scenă din poveste au desenat.

Voi supraveghea activitatea copiilor și voi oferi explicații suplimentare și sprijin acolo unde este necesar.

După finalizarea lucrului pe centre, se apreciază lucrările copiilor.

Când toate activitățile au fost finalizate, se va realiza **Turul galeriei și evaluarea zilei**.

Tranziția „Au sosit rândunelele“ se va face atunci când se simte nevoia unui moment de cântec și de mișcare.

FINALITATEA ZILEI:

Copiii vor executa pași liberi de dans, printre flori, pe melodia cântecului „*Fluturașul meu*”, purtând pe cap coronițe cu antene;

La finalul activității, copiii se vor distra încercând să prindă, doi câte doi, baloane lungi, umflate dar nelegate. Jocul se numește: „*Baloanele jucăușe*”. De asemenea vor primi recompense dulci sub formă de fluturaș.

POVESTEA FLUTURAȘILOR JUCĂUȘI

A fost odată, într-o poieniță minunată, o căsuță fermecată în care locuiau niște fluturași viu colorați, veseli și jucăuși, împreună cu mama lor.

Poienița unde locuiau fluturașii era plină de flori colorate și parfumate, de găze gălăgioase, albinuțe harnice și buburuze drăgălașe.

În acel loc soarele strălucea frumos și păsărelele ciripeau vesele în copăcelul înflorit din spatele căsuței fluturașilor.

Mama lor îi sfătuia mereu :

- Să fiți cuminiți, să vă jucați frumos și să nu zburați prea departe de casă! În orice moment ar putea începe să bată vântul sau ar putea chiar să plouă și aripioarele voastre subțiri s-ar frânge și voi ați suferi !

Într-o dimineață frumoasă de primăvară, fluturașii s-au hotărât să se joace un joc nou și astfel au zburat, fără să-și dea seama, departe de casă, într-un loc minunat, cu multe flori și multă liniște. S-au jucat veseli și nepăsători și nu au simțit cum, între timp, a început să bată mai tare vântul. Aripioarele lor erau atât de subțiri iar ei nu mai puteau zbura către casă.

De teamă, fluturașii s-au adăpostit sub o ciupercă mare și frumoasă și s-au hotărât să doarmă puțin, să prindă putere și poate că, între timp, și vântul se va opri. Unul dintre ei spuse :

- Haideți să dormim puțin aici, să visăm ceva frumos ca să îi povestim mamei la întoarcere, doar știți că îi plac foarte mult poveștile și așa poate o să ne ierte că nu am ascultat-o și că am întârziat!

Fluturașii au adormit, au visat și, la un moment dat, i-a trezit zumzetul unei albine. Vântul abia adia și soarele strălucea cu putere. Și-au scuturat aripioarele viu colorate și au plecat fericiți către casă , nerăbdători să îi povestească mamei lor visul minunat pe care l-au avut cât timp au dormit sub ciupercuță.

Mama îi aștepta în pragul casei :

- Unde v-ați jucat drăgălașilor? Am fost foarte îngrijorată fiindcă a început, ca din senin, să bată puternic vântul! Uitați cum florile au fost culcate la pământ iar păsărelele, albinuțele și buburuzele s-au adăpostit fiecare pe unde a putut! Voi nu ați pățit nimic?

- Nu, mamă, suntem bine! Avem să îți povestim ceva!

Și mama, fericită că toți s-au întors sănătoși la căsuța din poieniță, era nerăbdătoare să asculte tot ceea ce aveau ei să îi spună.

Și primul fluturaș a început să povestească ce a visat el.....!

ANEXA 2

‘Bauhaus’ în contextul românesc

Soare Angela-Elena

Școala gimnazială ‚Sfântul Andrei’ Mangalia

Anul școlar european 2021-2022 a introdus conceptul de ‚Bauhaus’ pentru multiple aplicații școlare, proiecte eTwinning și Erasmus și ca adaos curricular. Mulți profesori și-au încercat măiestria în crearea de activități pentru elevi, dar și schimbarea totală de paradigmă în școlile lor, cu scopul de a continua acest demers și după granița 2022.

1. Definiția ‚Bauhaus’

Inițiat în anul 1919, de către pedagogul german Walter Gropius, ‚Bauhaus’ derivă din inversiunea cuvântului german ‚hausbau’ – ‚a construi o casă’. În noua sa formă, cuvântul ‚bauhaus’, traduce o stare de spirit – casa din interiorul clădirii, căminul. Conceptul cel nou se transformă într-un curent artistic inspirațional important, în secolul al XX-lea, mai ales în zona germană Weimar, Dessau și Berlin.

După închiderea Școlii Bauhaus de către Hitler, în 1933, fondatorii ideii Bauhaus au emigrat în Statele Unite, integrând noile idei în cultura populară americană. În plus, Gropius și Moholy Nagy încep să-și introducă ideile despre stilul ‚Vorkurs’ în educațiile școlare, cu teorii despre noi designuri educaționale, în care predarea devine un act creativ și super profesionist.

Derivat din arhitectură, stilul Bauhaus devine internațional și se traduce, mai ales, prin refacerea formelor, flexibilizarea granițelor, schimbare și inovație, în scop funcțional și practic, accesibilitate și preț scăzut.

Artele plastice, designul interior, pictura, ... au împrumutat elemente ale filosofiei Bauhaus: experimentare radicală, spirit societal, eliminarea ornamentelor, armonia dintre funcție practică și design, raționalitate, colaborare între arte, asociere între artă și industrie, îmbinare între estetic și practic. Abordarea simplă și utilă impune funcționalitatea în detrimentul extravagantei.

‘Noul Bauhaus’ este reiterarea ideii de înnoire în secolul al XXI-lea. Multiple domenii se orientează spre funcționalitate, estetică optimă, costuri reduse și forme simple. Mai mult decât atât, vechiul termen de ‚Gesamtkunstwerk’ (total work of art) redevine extrem de modern, prin asocierea științelor diverse cu arte și tehnologii, în încercarea de a crea un ‚look’ total, estetic și exhaustiv din punct de vedere al informației aplicate pe un anumit subiect. Chiar termenul de ‚workshop’ (atelier) devine viral și încă prezent în mediul școlar.

2. Bauhaus în domeniul școlar

Noua Inițiativă Europeană Bauhaus a fost creată în interiorul Uniunii Europene ca o variantă interdisciplinară de experiențe și spații de lucru, în vederea unui viitor sustenabil. Condițiile de bază pentru un asemenea demers sunt¹: îmbogățirea spirituală (inspirată de arte și cultură și care răspunde nevoilor practice, funcționale), sustenabilitatea (în armonie cu natura, mediul și planeta) și incluziunea (încurajând dialogul între culturi, discipline, genuri și vârste). Strâns legată de Inițiativa ‚Green Deal’, noua filosofie Bauhaus aduce în mediul școlar ideea de prim continent neutru din punct de vedere climatic, la care școala contribuie prin idei și practici comune ale țărilor europene.

‘If the European Green Deal has a soul, then it is the New European Bauhaus which has led to an explosion of creativity across our Union.’

(Ursula von der Leyen, President of the European Commission).

Plecând de la definiția de bază a curentului, cele mai multe aplicații ale gândirii Bauhaus se pot regăsi în estetica sălilor de clasă și a clădirilor: confort neostentativ, forme geometrice simple fără decorațiuni, aranjamente interioare aerate care să evite aglomerările, stil funcțional creat din materiale basic, elemente complementare și nu foarte scumpe.

În același timp, în interiorul casei Gropius, artele și meșteșugurile interferează, ca într-un spațiu ce devine matrice. Noua formă așează egalitatea dintre tehnic și artă, dintre științe exacte și cele umaniste. Produsul final nu se adresează numai anumitor indivizi, buni plătitori, ci masei largi de elevi, prin forme simple, elegante și practice.

În noul context, scopul determinat al școlii este crearea de oportunități pentru ca elevii să își transforme calitățile personale și deprinderile dobândite prin școală în joburi calitative pentru viața lor, în acord cu viitorul revoluționar din punct de vedere al noilor tehnologii nepoluante. Plecând de la teoriile lui Gropius, care opuneau individualul, standardelor se discută și astăzi despre discipline canon versus discipline integrate, compozite, concepute în mod relațional, cu design holistic, bazate pe tehnologii. Un exemplu ar fi studierea designului, alături de științele sociale, cu rezultate excepționale în web design sau zilele/săptămânile dedicate anumitor teme, în care elevii învață despre același subiect, în cadrul tuturor disciplinelor de școală (Ziua Apei, Ziua Pământului, Săptămâna Verde – ecologie, ...)

Relația profesor-elev devine mai flexibilă. Gropius înlocuise termenul ‚profesor’ cu cel de ‚maestru’ și pe cel de elev cu ‚ucenic’ sau ‚journeyman’ (explorator). Chiar din acei ani (1922), elevii erau invitați să renunțe la toate prejudecățile înainte de începerea cursurilor și erau practicate diverse forme de ‚încălzire’ (‚warm up’ sau ‚ice breakers’) precum tehnici de respirație și relaxare, mimică și desenare a emoțiilor.

Conceptele de ‚joc’ și ‚experimentare’ înlocuiesc ascultarea deplină și memorarea, din partea elevilor. Teoria treptelor, dezvoltată de Froebel aducea în atenția educatorilor de tot felul un set de instrumente de predare, care să dezvolte aptitudinile elevilor de la simplu la complex. Moholy Nagy adaugă instrumente de percepție, prin care elevii să înțeleagă concepte complicate precum statistică, dinamică, proporție, echilibru compozițional, structuri tridimensionale, ... în cartea ‚Von Material zu Architektur’, considerată manualul Bauhaus universal. Teoreticianului i se adaugă practicanți celebri, precum Kandinsky sau Klee, care completează tabloul cu studii despre forma derivată din punct sau tipurile de forțe care interacționează în producerea unei varietăți de calități lineare. Klee, de exemplu, descria linia ca pe un punct în mișcare și desenul ca pe o linie care se plimbă. Așadar, noile teorii despre învățare renunță total la îngurgitarea de către elevi a definițiilor, în favoarea practicării unui tip de gândire, care să-l conducă pe elev la definiție.

Ideea Bauhaus este aceea de integrare a individului într-un grup, prin exprimarea sinceră chiar a individualității sale, oricât de ciudată sau neobișnuită ar fi pentru ceilalți. Esența este autenticitatea persoanei și posibile corelații cu alte idei autentice din jur. Elevii sunt încurajați să participe la discuții, să pună întrebări, să greșească, ... în efortul comun de a înțelege și aprofunda diferite concepte și subiecte. Gropius nu susținea ideea de curriculum, ci pe cea de personalitate a profesorului, manifestată deplin în cadrul orei.

Filosofia educațională Bauhaus este de tip circular și spațial: elevul învață singur și în grup, aplică și produce, în final, produsul dorit de societate. Școala devine, astfel, viitorul loc de muncă al elevului, prin cunoștințe excelente, predate prin experimentare.

În prezent, metodele Bauhaus sunt prezente în tehnicile transgresive, de tip STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts and Mathematics). Aplicate cu precădere în perioada post pandemică (Covid), aceste procedee se focusează pe ideea de inovație, la nivel de mediu social, cultură organizațională și învățare autentică, transformativă.

Teoriile moderne plasează inovația de ‚sus în jos’. Ellström & Ellström subliniază importanța leadershipului în conceptualizare și strategii (ministerul educației), a culturii organizaționale pozitive, care să creeze cadrul pentru întrebări inovatoare (directoratul școlilor, liderii de sindicat), dar și a existenței unui personal antrenat, cu o bună reputație și resurse suficiente și, nu în ultimul rând, necesitatea unei cereri externe, dar și sprijin și stimulare pentru investiții, care să conducă la îmbunătățirea calității produsului final. (op. cit.p 11).

Reconceptualizarea termenilor de ‚loc de muncă’ și ‚educație’ a mutat accentul pe ‚starea de bine’ (wellbeing) – un termen destul de ambiguu pentru profesorii și elevii din România. Deși există o mulțime de definiții ale acestui termen, niciuna nu corelează starea de bine exclusiv cu relaxarea sau hedonismul. Carter and Andersen adună definiții ale conceptului, din ultimii 50 de ani, (psiho sociale, culturale, circumstanțiale, ...) și ajung la concluzia că starea de bine obiectivă se măsoară în indicatori ai calității vieții (sănătate, educație, conexiuni sociale,...) și ai resurselor materiale (venit, hrană, spațiu de locuit, ...), în timp ce starea de bine subiectivă ține de afect (sentimente, emoții și stări psihice) și de satisfacții (școală, muncă, familie). (op. cit. ch2) Cele mai recente teorii integrează starea de bine în procesul de învățare.

3. Concluzii

Inițiativa europeană se adresează unui viitor ecologic, economic și societal, în care schimbarea joacă un rol fundamental în definirea noilor cerințe ale școlii, bazate pe gândire critică, înțelegere profundă și deprinderi pentru o viață sustenabilă:

„Education and lifelong learning are central to equipping current and future citizens with a deep understanding of the issues, critical thinking and skills necessary to bring about change.”ⁱⁱ

Proiectul european, bazat pe sustenabilitate, estetică și incluziune, pornește de la premisa schimbării curriculumului școlar, oferind chiar premii participanților la proiecte Erasmus și eTwinning. Știința și cultura laolaltă, alături de tehnologii, sunt concepute ca un proces intra și extra școlar, la care contribuie, pentru schimbare, elevi, profesori, dar și artiști, anteprenori, arhitecți, academicieni, inovatori ... care să înlocuiască un sistem închis și utopic cu unul deschis, colaborativ, aplicat, ieftin și estetic modern.

ⁱ https://new-european-bauhaus.europa.eu/index_en

ⁱⁱ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2021/689363/EPRS_ATA\(2021\)689363_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2021/689363/EPRS_ATA(2021)689363_EN.pdf)

Bibliografie

Lerner, Fern: *Foundations for Design Education: Continuing the Bauhaus Vorkurs Vision*, in *Studies in Art Education A Journal of Issues and Research* 2005, 4i3), 211-226

https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/32493749/Foundations_for_Design_Education-libre.pdf?1391149640=&response-content-disposition=inline%3B+filename%3DFoundations_for_Design_Education_Continu.pdf&Expires=1693331322&Signature=GUv37w~86M7pFelsMc8cziqOwNc6h9fSUdk3UYCOBpEWWV8UVmpNVdEdL6jX1D0s3GM~LRk5gG2lPp9beroveZhjTvMr9lrBmxxu2AuTbDF63OH-MryYQg~~UzdPA-uWMBPY4C0nNZxBuPJs7RdzBIKXC~0GKP3QS6OxpnmgWRBhTD9keyRM7DsnixczdO-dWUE2zq3jc75n-L7dnUJsgs10-fmgZuDUxldp-d0L2SA7EpVc2h8XVvDKxNaEd6aOHdQM3Fc2e0H4IMRrvwxUYRZkcCA~qqQ1Lfi~yKY-34SijWOZU68HItQG5boPLYUIkk9Onua8vcYQyp-ZMYLow_&Key-Pair-Id=APKAJLOHF5GGSLRBV4ZA

Loraine White- Hancock, *Insights from Bauhaus innovation for education and workplaces in a post-pandemic world*, in *International Journal of Technology and Design Education*

<https://link.springer.com/article/10.1007/s10798-022-09729-2>

Ellström & Ellström, *Competence Development in the Workplace: Concepts, Strategies and Effects*, in [Asia Pacific Education Review](#) 9(1):5-20, February 2008

https://www.researchgate.net/publication/226775849_Competence_development_in_the_workplace_Concepts_strategies_and_effects

SUSAN CARTER AND ANDERSEN, CECILY, *Theoretical Conceptualisations of Wellbeing*, in *University of Southern Queensland Free and Open Textbooks*

<https://usq.pressbooks.pub/>

<https://usq.pressbooks.pub/wellbeingineducationalcontexts/chapter/theoretical-conceptualisations-of-wellbeing/>

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR, CALEA SPRE SUCCES ÎN VIAȚĂ

prof. Alina Violeta Șoavă

Colegiul Economic al Banatului Montan

„, Avem frumusețea în noi, dar cât de orbi suntem! Mulți oameni privesc minunile acestei lumi și par să nu vadă nimic. Orice clipă trăită este un moment nou și unic al Universului, un moment care nu a mai existat niciodată și care nu se va mai întoarce în veci . Iar noi îi învățăm pe copii la școală că doi și cu doi fac patru și că Parisul este capitala Franței . Când vom ajunge oare să –i învățăm ceea ce sunt?

Fiecărui copil ar trebui să-i spunem: Știi ce ești tu? Ești un miracol. Ești unic. În întreaga lume nu mai există nici un copil identic cu tine. Au trecut milioane de ani și milioane de ani vor mai trece, dar niciodată nu va exista un alt copil ca tine. Uită-te la trupul tău – cât este de minunat! Picioarele tale, brațele tale, degetele tale îndemânatice, felul în care te miști! Poți să ajungi un Shakespeare, un Michelangelo, un Beethoven . În TINE este toată forța ! DA, EȘTI UN MIRACOL !”
(Pablo Casals)

Pornind de la acest citat, putem afirma că pedagogia modernă impune ca educația și învățământul să țină seama de individualitatea fiecărui elev, de structura sa sufletească specifică, de aptitudinile și capacitatea sa mintală. Așadar, școala modernă, care urmărește dezvoltarea personalității creatoare, ia ca punct de plecare în formarea acestei personalități aptitudinile și însușirile specifice ale fiecărei individualități, pe care caută să le dezvolte și să le organizeze într-o unitate dinamică, printr-o activitate proprie, cât mai bogată și cât mai potrivită cu aceste aptitudini. O cultură adevărată nu se instituie în viața individului decât în măsura în care aceasta își poate găsi o corespondență practică, o valorificare cât mai deplină în planul creației materiale sau spirituale. A ști, înseamnă a face, a acționa, a realiza, a învăța să știi, se completează în mod firesc cu a învăța să acționezi. Este motivul pentru care învățământul modern accentuează și amplifică fără precedent așa-zisa “învățare prin acțiune” și chiar mai mult, “înstuirea prin muncă”.

În psihologia zilelor noastre își face loc din ce în ce mai des concepția că orice persoană își poate dezvolta creativitatea, într-o măsură mai mică sau mai mare, într-o direcție sau alta. Până nu demult, se credea, spune A.F.Osborn, că o persoană este fie creatoare, fie necreatoare și că, în această privință, nu este nimic de făcut. Dar acum, cercetarea științifică a stabilit că aptitudinile creatoare pot fi în mod deliberat dezvoltate, ba chiar și măsurate.

În ultimii ani, în rolul educației, al școlii, se accentuează tot mai mult dezvoltarea independenței și creativității gândirii elevilor. În funcție de felul cum este organizat și orientat, procesul de învățământ poate duce la dezvoltarea gândirii creatoare, după cum poate duce, din păcate, și la formarea unei gândiri șablon.

Dacă în instituția de învățământ, profesorul se mulțumește cu o reproducere textuală, elevii nu se vor strădui să prezinte materialul consultat într-o formă personală, să gândească asupra lui, să caute soluții originale, să grupeze și să ierarhizeze ideile. Cu sau fără voia lui, un atare profesor va contribui la educarea unei gândiri șablon, la frânarea dezvoltării spiritului critic și a gândirii creatoare. Rezultatele vor fi diametral

opuse dacă vom stimula, prin orice cale, studiul individual al elevului, încercarea de a găsi soluții originale, de a interpreta și aplica cunoștințele, de a gândi independent.

A fi creativ cu viața ta înseamnă a te putea remodela, a fi deschis la a înțelege mai mult decât înțelegi în momentul prezent, din tine și din ceilalți, a căuta alternative și soluții la problemele ce inevitabil se ivesc, a rămâne mai ales mobil, dându-ți astfel posibilitatea unei creșteri din interior. Așadar, înseamnă a-i permite copilului interior să trăiască în continuare în tine., a-l lăsa să te ajute să descoperi și să redescoperi magia și bucuria visului ce se împletește cu realitatea.

În acest context, în cadrul orelor de Consiliere și orientare, apelez adesea la diverse metode și mijloace de învățământ care contribuie la dezvoltarea capacității de adaptare la diferite contexte de viață prin apelarea la soluții originale, creative, unice. Adaug în continuare un fragment din povestea terapeutică Băiatul înconjurat de un zid:

Demult, odată, s-a născut un copil. Când a crescut destul de mare ca să observe ce era în jurul lui, și-a dat seama că se născuse în plin război. Cei din jur erau împărțiți în două tabere. Parcă, înnebuniseră de tot, încercând să se ucidă unii pe alții. Se luptau din greu. Puștile trăgeau, gloanțele șuierau, tunurile bubuiau îngrozitor, bombe explodau peste tot. Băiețelul era mult prea mic, ca să se poată apăra singur. Nu știa să lupte și nu avea nici un chef să tragă cu pușca sau să facă rău, rănind pe cineva. Însă, pentru că se afla în plin război, era și el nevoit să facă ceva, pentru că, altfel, l-ar fi putut lovi o bombă sau vreun glonte și l-ar fi omorât. Din această cauză, a construit ziduri de jur împrejurul lui, sperând că cele două tabere dușmane nu-l vor observa dacă se ascunde acolo. Credea că, dacă se va ascunde acolo și va rămâne neobservat, nimeni nu-l va răni cu vreo armă. A folosit tot felul de lemne și pietre ca săși construiască ascunzătoarea. Pentru mai multă siguranță nu a lăsat loc nici de fereastră, nici 98 pentru ușă. A mai făcut un acoperiș gros și întunecat. Stătea pitit în adăpostul său și încerca să fie cât mai liniștit, ca să fie sigur că nu-l găsește careva. Pentru că înăuntru nu pătrundea deloc lumina zilei, singurul fel în care își putea da seama de cum trecea timpul era simțind temperatura. După cum era cald sau frig, știa dacă a venit vara sau iarna. Bineînțeles că se simțea teribil de singur, habar nu avea ce altceva ar putea face, pentru că afară cele două tabere se războiau încă, iar lui îi era teribil de frică. Într-o zi un șoricel s-a strecurat printr-o crăpătură a peretelui și a început să alerge încolo și înapoi prin ascunzătoare. Băiatul l-a observat surprins și l-a întrebat: „Cum ai ajuns aici? Credeam că nimeni nu poate pătrunde prin pereții mei puternici, fără ușă și ferestre.” „Nu fi prostuț!” i-a răspuns șoricelul. „Totdeauna se găsește o intrare sau o ieșire. Chiar atunci când crezi că ai construit pereții cei mai groși, descoperi că ei nu sunt deloc groși și de nepătruns. Ești singur, singurel pe aici? Mi se pare cam aiurea, cam trist și cam întrunecos aici, nu crezi?” „Ba da”, a răspuns băiatul. „Nu-i prea plăcut aici, dar nu știu ce să fac altceva, pentru că afară este război și nu am unde să plec în altă parte”. „BINEÎNȚELES CĂ MAI EXISTĂ LOC UNDE SĂ TE DUCI” a zis foarte convins șoricelul. În lumea asta nu este peste tot război. Aici se dă cu adevărat o bătălie. Dacă vom putea ieși de aici, te vei putea duce într-un alt loc, unde nu este război. Pun pariu că o să-ți placă foarte mult să trăiești în altă parte. O să te poți juca, o să faci sport sau orice ai chef, la fel cum fac copiii de vârsta ta”. Așa că băiatul și șoricelul s-au așezat ca să se gândească ce-ar putea face pentru ca băiatul să iasă de după ziduri și din zona unde se purta războiul. S-au gândit la tot felul de planuri.

Activitatea s-a desfășurat individual și fiecare elev a propus un plan de acțiune prin care băiatul să iasă din impas, apoi au lucrat în perechi îmbinând cele două planuri, iar la final au lucrat în echipe și planul echipei conținea elemente din planul fiecărui participant, generând astfel soluții originale datorită stimulării creativității. Astfel de activități sparg rutina și monotonia actului didactic orientat pe memorare și dezvoltă capacitatea de adaptare a elevilor la situații de viață pe care învață să le perceapă diferite, nu dificile, ca și cum ar fi imposibil de găsit o soluție.

Având în vedere că Pablo Picasso spune că “toți copiii sunt artiști, problema este cum să rămâi artist odată ce crești”, menționez condițiile și situațiile specifice care pot duce la dezvoltarea spiritului investigativ, a gândirii divergente, a atitudinii creative și active în școală:

1. Încurajarea elevilor să pună cât mai multe întrebări;
2. Limitarea constrângerilor și a factorilor care produc frustrare;
3. Stimularea comunicării prin organizarea de discuții și dezbateri între elevi, între profesor și elev;
4. Cultivarea independenței creative, a spontaneității și a autonomiei în învățare;
5. Stimularea spiritului critic constructiv, a capacității de argumentare și de căutarea a alternativelor;
6. Favorizarea accesului la cunoaștere prin forțele proprii

Copiii sunt imaginativi și au un potențial creativ fantastic. Este felul lor natural de a fi., iar pentru a rămâne astfel, este important să le fie încurajată libertatea de expresie, și stabilirea limitelor să nu devină prea rigidă. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor!

BIBLIOGRAFIE

- 1 Cosmovici Andrei „Psihologie generală” Ed. Polirom (2005);
2. 1. Giușcă R. , Stan I. C. “*Managementul învățării și al stresului la copii și adolescenți*”:
3. Morand de Jouffrey P. – Psihologia copilului, Ed. Teora, Bucuresti (2005);
4. Rocco M., „Creativitatea individuală și de grup” , Ed. Academiei București (1979).

Eficiență și calitate în demersul didactic

- exemple de bune practici;

Prof. înv. preșc. Socol Violeta

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7, Alexandria, TR

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.

*Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”*

Sf. Ioan Gură de Aur

Copilăria timpurie reprezintă cea mai importantă perioadă din viața unui individ prin consecințele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia.

Tot ceea ce știm, credem și gândim despre copil se reflectă în tot ceea ce facem pentru el. Cu cât ne vom apropia mai mult de el și îl vom înțelege mai bine, cu atât vom învăța mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească, să învețe și să se dezvolte la nivelul întregului potențial de care dispune.

Învățarea și dezvoltarea copilului la vârstele timpurii trebuie abordate dintr-o perspectivă integrată.

Anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;

- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/ material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivațional important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

De exemplu o metodă activă folosită la grupa mare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care preșcolarii imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătării”, „De-a doctorul”, „La piață”, „La teatru”, „De-a grădinița”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală,

preșcolarii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Explozia stelară

- ❖ este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ,
- ❖ stimulează creativitatea și este modalitate de relaxare a copiilor,
- ❖ se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme.

Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn

- ▶ este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor
- ▶ are o largă aplicabilitate

- ▶ am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc..

Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Exemplu: În activitatea DLC - convorbire „*Totul despre păsări*”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între păsările de curte și păsările sălbatice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „*În lumea poveștilor*” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au așezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei povești, iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au așezat personajele comune.

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33

E- learning la CTVU
Proiect de dirijare a învățării în mediul virtual al unei comunități

Prof. Șopterean Maria-Cristina
Colegiul Tehnic „Victor Ungureanu”
Câmpia Turzii, Cluj

Prin raportare la comunitatea tradițională, comunitatea virtuală se diferențiază prin înlocuirea interacțiunilor directe cu cele mediate de Internet, însă există și o serie de caracteristici comune: același scop; sensul, identitatea și apartenența; un set de reguli și norme nescrise; rituri și ritualuri, forme de exprimare specifice.

Comunitățile virtuale evoluează în funcție de interesele membrilor și au nevoie de o infrastructură software și de rețea care să permită satisfacerea nevoilor specifice.

Un portal, un forum de discuții, un chat pentru comunicarea sincronă, un weblog reprezintă instrumente Web suficiente pentru dezvoltarea unei comunități virtuale simple, bazate pe discuții în jurul unui subiect. Transformarea unei comunități simple într-o comunitate de valori are loc atunci când simpla utilizare este înlocuită de participare activă, membrii identificându-se cu scopurile comunității din care fac parte.

În domeniul educațional, nevoia de informare și comunicare este frecvent conștientizată, învățarea prin colaborare începe să-și facă simțită prezentă, iar comunitățile de interese pot juca roluri strategice în evoluția sistemelor de învățământ.

Scopul proiectului:

Prin acest proiect se urmărește formarea participanților în utilizarea în procesul de suport al activității didactice de mijloace și metode interactive de lucru atât cu grupurile cu care interacționează direct (elevi, colegi) cât și cu mediul profesional (profesori, experți educație)

Obiective:

- să participe activ în cadrul unei rețele profesionale.
- să construiască un conținut online suport pentru activitatea didactică
- să folosească resursele Internet și ale platformei online pentru a-și eficientiza activitatea profesională

Competențe vizate:

- Dezvoltarea practicii de a face schimburi de experiențe
- Comunicarea în mediul profesional prin intermediul rețelelor sociale
- Gestionarea de conținuturi online în vederea utilizării acestora în activitatea didactică
- Dezvoltarea abilităților de a utiliza resurse puse la dispoziție de portal pentru activitatea școlară

Grupul țintă

30 elevi din clasa a XI-a L1, de la Colegiul Tehnic „Victor Ungureanu” Cîmpia Turzii, cu vârste între 17- 19 ani, pasionați de istorie

Regulile grupului

- Comunicarea se va realiza prin intermediul platformei MicrosoftTEAMS Nu vor fi adăugați membrii noi
- Grupul va fi utilizat doar în scop educativ și se vor posta doar informații legate de proiect și tema dată
- Se vor respecta termenele date pentru realizarea temelor

Mediul în care va avea loc comunicarea pe platforma MicrosoftTEAMS – grupul se va numi **IRR CTVU**

Caracteristici:

- trimiterea de mesaje din partea unei persoane către unul sau mai mulți membri ai grupului;
- crearea rapidă de baze de date și plasarea de informații care se pot accesa de către orice persoană din grup;
- aceleași informații asupra unui subiect sunt disponibile tuturor membrilor autorizați din grup, indiferent de locul în care aceștia se află;
- posibilitatea tuturor membrilor organizației de a comunica între ei cât mai rapid cu putință, indiferent dacă este vorba de simple mesaje, notăți sau date vitale pentru activitatea ce urmează a fi desfășurată;
- păstrarea informațiilor în locuri sigure și ușor accesibile;
- combinarea în documente unitare a datelor, imaginilor, textelor, tabelor sau elementelor multimedia provenite dintr-o gamă largă de produse software;

Tematică

ISTORIA RECENTĂ A ROMÂNIEI

Cursul își propune să răspundă unor interese legitime ale societății, în general, față de evoluția societății românești contemporane. Totodată este o abordare complementară a cursului general de istorie, precum și a cursului opțional „O istorie a comunismului din România”. El se adresează elevilor din învățământul liceal și este proiectat pentru a fi studiat într-un singur an școlar.

Prin setul de valori și atitudini propus și prin competențele generale și specifice pe care le promovează, IRR propune un demers didactic realizat din perspectiva educației pentru diversitate, a perspectivelor multiple asupra istoriei, a problemelor sensibile și controversate, a utilizării surselor multiple de informare și documentare; prezintă o imagine complexă a economiei și societății românești de la mijlocul celui de-al XX-lea veac; susține o abordare flexibilă a timpului istoric prin tematica abordată.

Valori și atitudini

- Acceptarea reprezentărilor multiple asupra istoriei, vieții sociale, culturii etc.;
- Acceptarea diversității de opțiuni în viața privată și în cea publică;
- Dezvoltarea atitudinilor pro-active în viața personală și socială. ;
- Gândire critică, flexibilă și prospectivă;
- Relaționarea pozitivă cu ceilalți;
- Asumarea dialogului și comunicării interculturale;
- Asumarea unui set de valori personale care să confere identitate persoanei;

Competențe generale

1. Folosirea eficientă și adecvată a limbajului istoric în diferite forme și contexte de comunicare.
2. Utilizarea principiilor, metodelor și surselor de studiere a evoluției economiei românești în perioada regimului communist
3. Dezvoltarea demersurilor și acțiunilor civice, democratice, prin valorificarea experiențelor istorice.
4. Gestionarea resurselor necesare educației pe tot parcursul vieții.

Competențe specifice (CS) și conținuturi

Competențe specifice

CS 1.1. folosirea adecvată a termenilor/ conceptelor specifici(e) istoriei în comunicări orale și scrise;

CS 1.2. construirea de explicații și argumente pro sau contra cu privire la fapte și procese istorice specifice istoriei recente a României;

CS 2.1 compararea și evaluarea perspectivelor diferite referitoare la fapte și procese istorice, pe baza unor surse istorice;

CS 2.2. analiza diversității de tipare și modele economice și sociale în economia socialistă pornind de la sursele istorice;

CS 2.3. identificarea și explicarea unor constante și schimbări în perioada regimului communist;

CS 3.1. valorificarea critică a experiențelor istorice / a modelului oferit de acțiunea personalităților/grupurilor din istoria recentă

Conținuturi

1. Instaurarea regimului communist în România

-Preluarea puterii politice de către comuniști (concept, istoric, abordări);

-Alegeri fără opțiune- 1946

- Abdicarea silită a Regelui Mihai

2. Industrializarea și colectivizarea

-România, stat industrial-agrar

-Politica de industrializare: Industria Sârmei,

*Victor Ungureanu, studiu de caz

*Ioan Stanatiev, studiu de caz

-Urbanizarea și sistematizarea, principalele efecte ale industrializării;

-Canalul Dunăre Marea Neagră, de la Gheorghe Gheorghiu Dej la Nicolae Ceaușescu, studiu de caz

-Cruciada colectivizării:

*Calvarul colectivizării în Ceanu Mare

*Mihăilă Cuc (studiu de caz)

3.Viața cotidiană în timpul regimului communist

* O zi la muncă în perioada regimului

în contexte variate;

CS 3.2. promovarea și susținerea cooperării în școală și societate;

CS 3.3. recunoașterea și asumarea critică a unui sistem de valori bazat pe respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

CS4.1. selectarea/utilizarea de informație relevantă și pertinentă din sursele istorice în raport cu diferite scopuri (de învățare, cercetare, documentare și procesare, elaborare de noi produse);

CS 4.2. Integrarea cunoștințelor obținute în medii non-formale de învățare în analiza fenomenelor istorice studiate

comunist(studiu de caz)

* O zi la școală în comunism (studiu de caz)

4. De la economia de tip socialist la economia de piață în România

-Noi direcții de acțiune și măsuri spre economia de piață în România postdecembristă:

-Tranziția și declinul economiei românești

* Falimentul metalurgiei românești (studiu de caz)

-Creștere economică și modernizarea economiei românești;

-Schimbări sociale în tranziția României spre economia de piață(studiu de caz)

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. Crt.	Activitate	Data	Descriere	Prezență	Resurse	Observații
1.	Ședința de constituire a grupului de lucru(Viitoarea comunitate virtuală) <i>Cercul de Istoria Recentă a României de la Colegiul Tehnic „Victor Ungureanu”</i>	21 oct. 2022	Prezentarea proiectului, programul de desfășurare a activității (întâlnirile on-line pe pagina de facebook a grupului pe parcursul primului semestru al anului școlar 2022-2023); a importanței studierii acestei perioade a istoriei contemporane (1944-2007) etc. Prezentarea materialelor care vor fi utilizate ca suport pentru realizarea temelor și discuțiile în cadrul Cercului IRR: Ghidul elevului; Ghidul profesorului, precum și a bibliografiei, resurselor multimedia etc. S-a propus programul de activitate pentru perioada octombrie2022-2023iunie. Stabilirea efectivului de elevi membri ai Cercului IRR.	Elevii clasei a XI-a L1 de la CTVU	Ghidul elevului; Ghidul profesorului, precum și a bibliografiei, resurselor multimedia	La finalul ședinței se va încheia un Proces verbal, se vor face fotografii care împreună cu documentele utilizate se vor posta pe pagina de FB a grupului, TEAMS

2.	Istoria Recentă a României	1 nov. 2022	Introducere în studiul Istoriei Recente a României. Elevii au fost provocați să realizeze scurte eseuri despre Istoria comunismului în România, care până la data de 15 nov. să fie încărcate pe platforma Microsoft TEAMS	Membrii grupului IRR	Softul educational IRR www.istoriacomunismului.ro http://www.comunismulinromania.ro/ www.istoriecontemporana.ro https://www.youtube.com/watch?v=QaN8VH_xbSU https://www.youtube.com/watch?v=zILELsMy_B0 https://www.youtube.com/watch?v=YPRofW5jVMQ https://www.youtube.com/watch?v=yievnVfOLKg	La solicitarea membrilor cercului am stabilit o întâlnire online pentru data de 28.11.2022
3.	Viața cotidiană în perioada regimului comunist	28 nov. 2022	Făcând apel la memoria părinților, rudelor, bunicilor, elevii au realizat câte un interviu, despre o zi la muncă sau distracțiile în comunism, utilizând astfel și Istoria orală. Interviul va fi prelucrat și încărcat pe platforma Microsoft TEAMS . O altă activitate în cadrul cercului vizionarea a două filmulețe https://www.youtube.com/ adolescența în comunism și https://www.youtube.com/ o zi la TVR în perioada regimului comunist	Membrii grupului IRR	Softul educational IRR https://www.youtube.com/watch?v=5ZCHXNFXE2 https://www.youtube.com/watch?v=C9XpuvrfXE8 https://www.youtube.com/watch?v=6fAgtXUrdAw https://www.youtube.com/watch?v=YqTVsz9VeA4 https://www.youtube.com/watch?v=YTj1Gpa6ESU https://www.youtube.com/watch?v=gK40UIBn8Mo	Promovarea activităților din cadrul cercului IRR a făcut să crească interesul elevilor pentru studiul istoriei recente a României și a istoriei locale
4.	Industria Sârmei, simbol al metalurgiei românești în perioada regimului comunist	4 dec. 2022	Realizarea și aplicarea unui chestionar părinților, rudelor, bunicilor cu tema enunțată; analiza rezultatelor și interpretarea lor. Elevii vor lucra în perechi și vor realiza un minieseu cu tema „O zi la școală în perioada regimului comunist”. Interviurile prelucrate și minieseurile vor fi încărcate de	Membrii grupului IRR	Softul educational IRR https://www.youtube.com/watch?v=QaN8VH_xbSU https://www.youtube.com/watch?v=zILELsMy_B0 https://www.youtube.com/watch?v=YPRofW5jVMQ	Fiecare elev a primit feedback, atât din partea profesorului, conducătorul grupului, cât și din partea celorlalți

5.	Victor Ungureanu, regele oțelului Ioan Stanatiev, o personalitate controversată	19. dec. 2022	pagina grupului. Membrii grupului IRR vor realiza materiale power point cu temele: „Victor Ungureanu și Colegiul Tehnic” „Ioan Stanatiev, simbol al orașului în perioada regimului comunist”, folosind informații de pe situl CTVU și materialele puse la dispoziție, apoi vor încărca materialele în format jpg. pe grup	Membrii cercului IRR,		membri Promovarea personalităților or marcante din istoria orașului nostru. Se va discuta despre dificultățile care au apărut și se vor găsi soluții La finalul ședinței se va încheia un Proces verbal, se vor face fotografii care împreună cu documentele utilizate se vor posta pe pagina de FB a grupului
6.	Cafeneaua publică	18. Ian. 2023	Întâlnire în mediul real a membrilor IRR, metodă de dialog activ, schimb de informații și găsire de soluții; participă elevii cercului, cadre didactice Spațiul sălii festive va fi amenajat ca o cafenea, se va servi cafea, ceai, răcoritoare și dulciuri; la fiecare masă va fi o <i>gazdă</i> care va provoca participanții la dialog. După o primă rundă de 5-10 minute participanții se mută la altă masă pentru a aborda și alte teme. La final se va stabili o sesiune de dezbatere cu toți participanții pentru a stabili concluziile referitoare la temele parcurse din cadrul proiectului.	Membrii cercului IRR,	Ghidul elevului; Ghidul profesorului, precum și a bibliografiei, resurselor multimedia	
7.	Diseminare activități	1 febr. 2023	Cercul de Istorie Recentă a României își propune să răspundă unor interese legitime ale societății, în general, față de evoluția societății românești contemporane etc. Propune un demers didactic realizat din perspectiva educației pentru diversitate, a perspectivelor multiple asupra istoriei, a problemelor sensibile și controversate, a utilizării surselor multiple de informare și documentare; Prezintă o imagine complexă a societății românești în perioada		Materialele realizate pe parcurs de către membrii grupului	

		<p>regimului comunist</p> <p>Obiective propuse</p> <ul style="list-style-type: none"> - să analizeze evenimentele de istorie recentă și a potențialele surse de informație și să facă deosebire între sursele primare și sursele secundare; - să evalueze sursele istorice din perspectiva autorului, a gradului de subiectivitate și a acurateții; - să formuleze un punct de vedere propriu în care să conștientizeze gradul de subiectivitate, eventualele prejudecăți referitoare la analiza și interpretarea surselor utilizate; - să utilizeze diferite surse; - să elaboreze prezentări orale sau scrise pe o temă de istorie recentă. <p>Activități propuse în cadrul ședințelor lunare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prezentarea cercului, programul de desfășurare a activității, prezentarea importanței studierii acestei perioade a istoriei contemporane (1944-2007) etc. - Vizionare film ce abordează perioada de interes, de exemplu: Adolescența în comunism etc. - Industria Sârmei, simbol al metalurgiei românești în perioada regimului comunist, realizarea și aplicarea unui chestionar părinților, rudelor, bunicilor cu tema enunțată; analiza rezultatelor și interpretarea lor; - Cafeneaua publică-metodă de dialog activ, schimb de informații și gasire de soluții. <p>Rezultate așteptate/ Impact</p> <ul style="list-style-type: none"> - activități desfășurate în cadrul CERCULUI de ISTORIE RECENTĂ a ROMÂNIEI din școală; - formarea gândirii critice și a atitudinii civice a elevilor în condițiile în care se confruntă cu o 			
--	--	---	--	--	--

			<p>abundență de surse istorice, prejudecăți și subiectivism în relatarea unor evenimente și a rolului personalităților în desfășurarea acestora;</p> <ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea competențelor de comunicare și inter-relaționare în rândul elevilor și cadrelor didactice în vederea dezvoltării unor noi aptitudini și abilități 			
--	--	--	--	--	--	--

REZULTATELE PROIECTULUI ȘI IMPACTUL SCONTAT

- elevii școlii noastre vor dispune de informații referitoare la istoria recentă a României,
- elevii implicați în proiect vor utiliza resursele media.
- elevii au posibilitatea de a face cunoștință cu un alt mediu de învățare, mediul on –line, având totodată oportunitatea de a face parte dintr-o comunitate de învățare virtuală.
- Lucrând în grup crește gradul de implicare; făcând schimb de idei se consolidează gândirea și se promovează analiza în profunzime- interdependența pozitivă – succesul / eșecul unui membru afectează întreg grupul, conducând la responsabilizarea acestuia;
 - încrederea în colegii de echipă – membrii grupului învață să aibă încredere, să conducă, să ia decizii și să comunice;
 - schimbul de idei în vederea îmbunătățirii performanțelor

individuale

Proiectul va avea impact asupra:

- grupului țintă – **elevi-** implicarea acestora în acțiuni educative
 - inițierea unor dialoguri deschise în mediul on-line- stimularea comunicării
 - stabilirea unor relații de cooperare cu grupuri de părinți /bunici –
 - promovarea istoriei orale
 - stimularea creativității elevilor;
 - împărțirea responsabilităților legate de o anumită activitate între
 - participanți
 - **comunității școlare prin:**-valorificarea rezultatelor proiectului în școală;
 - inițierea unor astfel de proiecte și de parteneriate
- care să se desfășoare în mediul on- line;

MODALITĂȚI DE EVALUARE

Evaluarea se va realiza în patru etape, după cum urmează:

evaluare inițială - analiza de nevoi, prin chestionar, fișa de observație;

evaluare permanentă, intermediară, prin:

- rapoarte de activitate pentru fiecare acțiune;
- analiza produselor activității;
- autoevaluarea participanților la activitate;
- analiza implicării la activități;
- analiza materialelor încărcate pe platforma Microsoft TEAMS

- preluarea de feed-back;
evaluare finală, prin:

- portofoliul final;
- analiza S.W.O.T.;

evaluarea post-implementare (după 3 luni), prin: a observația sistematică a grupului de formare de lideri activi, abilitarea acestora în inițierea, proiectarea și derularea unor activități în mediul on-line în parteneriat cu alte instituții.

METODE DE DISEMINARE ȘI IMPLEMENTARE

- prezentarea proiectului și rezultatelor lui în cadrul Comisiei educative și Consiliul Profesoral;
- album foto cu participanții în timpul pregătirii activităților și al prezentării acestora;
- ideea, activitățile și rezultatele proiectului vor fi prezentate cu ocazia contactelor cu alte comunități școlare;
- feedback permanent

DIFICULTĂȚI ESTIMATE

- programul încărcat al elevilor poate duce la reducerea volumului și calității informațiilor de transmis și poate conduce la nerespectarea unor termene fixate pentru realizarea activităților;
- realizarea materialelor preconizate implică multe resurse materiale din alte surse decât cele provenite prin utilizarea resurselor școlii.

INDICATORI CANTITATIVI

- numărul de elevi implicați;
- numărul de materiale realizate;
- numărul de întâlniri realizate;

INDICATORI CALITATIVI

- dezvoltarea comunicării între generații;
- calitatea și eficiența materialelor didactice realizate ca produs de echipă;
- implicarea echilibrată a tuturor membrilor echipei în realizarea sarcinilor ce le revin;

Prin acest proiect ne propunem să oferim elevilor posibilitatea de a dezvolta abilități specifice mediului online corelate cu abilitățile specifice mediului educațional, astfel încât aceștia să fie încurajați să utilizeze resursele existente în mediul online în cadrul activității școlare. Totodată experiența platformelor e-learning a demonstrat faptul că participanții la educație prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual și intră relativ repede în ritmul natural al transmiției și, respectiv, însușirii de cunoștințe prin acest modern și eficient tip de educație

Probleme acute – soluții placebo?!

Îmi iau libertatea (mizând pe îngăduința dumneavoastră) să reiterez și să reinstalez, abolind o graniță abuzivă ce s-a insinuat de la o vreme încoace, corespondența semantică dintre termenii *pedagogie* și *educație*. Un dicționar de sinonime pune oficial semnul egalității între termenii *educativ* și *pedagogic*¹.

O istorie integrală a educației, la scară universală este cel mai dens, mai spectaculos și mai provocator domeniu de investigație. Ar putea oferi mai multe revelații și sugestii decât orice altă retrospectivă, fie ea pe criteriul strategiei militare, al evoluției științei și tehnicii, al dinamicii gustului artistic sau al spiritului olimpic. Totul în baza faptului că educația este un amplu proces de sinteză: strategie și gândire științifică, simț estetic, capacitate de organizare, discernământ moral, spirit filozofic și, - mai presus de orice – umanism, în cel mai curat și profund sens al cuvântului.

De aceea, punctul meu de pornire în orice discuție despre educație este din unghiul unei mari tristeți: de ce vremurile actuale țin acest delicat, amplu și complex proces în umbra istoriei prezente, afișând cu cinism și cu rezonanța cuvântului de ordine al politicii de vârf, sintagmele golite de sens „*Educăm românii*”, „*Educația ne unește*”, „*România educată*”? Totul ilustrează admirabil celebra poveste cu hainele împăratului care, pe firul narativ, erau zgomotos elogiare de o mulțime vândută și speriată, haine care ar fi fost „sublime” dacă n-ar fi lipsit „cu desăvârșire” (după altă frază celebră, cea a lui Caragiale).

Fac un gest de onoare și de moralitate profesională parodiind reacția copilului din poveste, cel care a strigat în gura mare că împăratul e în pielea goală.

Educația este un fenomen de ansamblu, căruia, în timp, i s-au descoperit datele, i s-au identificat articulațiile și i s-a atribuit calitatea de proces intenționat. Fiind însă legat de viața spiritului și de axiologie este greu pentru factorii desemnați, implicați legal sau întâmplător să adopte o atitudine obiectivă. Poate rămâne un părinte neutru pe tot traseul evolutiv al propriului copil?

Niciun pedagog cu diplomă nu poate lua în stăpânire tot traseul devenirii unui individ sau al unui grup aflat sub influența sa în mod oficial. Toate elementele din mediul extern contribuie la educația unui om, iar mulți factori sunt întâmplători, ascunși, greu de controlat.

De aceea, o posibilă sugestie ar fi pregătirea educatorilor pentru a cunoaște mai bine realitatea sub toate aspectele ei, dincolo de programele școlare și de obiectele impuse teoretic drept probe de examen. Știința viitorilor educatori/pedagogi este măsurată și evaluată. Talentul pedagogic, capacitatea de orientare în mediul școlar și în situații-cheie rămân o necunoscută și sunt lăsate în grija sorții și la cheremul norocului.

Raportul dintre instrucție și disciplină în mediul școlar nu este nici el reglementat cu strictețe și nici anticipat în etapele de formare pedagogică, astfel încât ține și în prezent de bunul simț al educatorului.

Educatorii din mediul școlar au câteva repere, nu suficiente și nici eficiente întotdeauna, pentru a măsura educația: materializarea ei în fapte, statisticile rezultatelor școlare, diverse

¹ Dragoș Mocanu, *Dicționar de sinonime*, Editura Steaua Nordului, Constanța, p. 106.

anchete, chestionare etc. Acestea sunt dictate de educația generală, cu parametrii ei statorniciți științific, confirmați în timp. Viața presupune însă și un alt tip de educație: cea de oportunitate, de adaptare la un domeniu, la un sistem, chiar la specificul unei țări.

Această necesitate presupune rezolvarea unei serii delicate de întrebări, de probleme.

E nevoie de soluții noi, eficiente pentru toată armata de educatori ai țării pentru a răspunde la o întrebare simplă dar stringentă: Pentru ce îi pregătim pe tineri? Care este modelul omului de mâine? Care trebuie să fie raportul optim dintre independența personală și eficiența socială? Este evident că trebuie să îi pregătim pentru ziua de mâine. Un celebru pedagog Emile Planchard amintește, într-una din cărțile sale, că un sociolog englez a spus în glumă că dacă îi educăm pe copii pentru ziua de azi, îi educăm, de fapt, pe bunicii noștri. Este greu să stabilim acum ce competențe ar trebui să dețină un elev de clasa pregătitoare, peste 13 ani, când va termina școala. Multe dintre meseriile pe care le vor practica ei în viitor nici nu există astăzi. Alte meserii vor dispărea până atunci.

Cum poate fi întrezărit modelul viitorului din amalgamul de teorii filozofice, antropologice, religioase, din himerele tehnologiei de vârf, din paginile, tot mai numeroase, dedicate unor rețete pentru *dezvoltarea personală*?

Orice educator – pedagog, formator, îndrumător, la orice nivel pe scara ierarhiei sistemului social trebuie să dobândească discernământul necesar.

Trăim însă între incertitudine și speranță.

Mulți dintre noi absolutizează educația de altădată. Se mai aud voci al căror discurs oficial sau privat debutează cu : „*Pe vremea mea...*” sau „*Când eram eu la școală...*”. Este adevărat că sunt metode vechi ce nu pot fi abolite, ce mai pot fi experimentate. Exclusivismul nu are ce căuta în activitatea educativă. Și nici idolatria noutăților și a înnoirii de dragul înnoirii. Este nevoie de măsură și de echilibru. Cine trebuie să le stabilească? Încotro să ne îndreptăm privirea, speranțele?

Sistemul de organizare a învățământului nostru este mulat pe instabilitate socială. Ne amintește periodic de pățania țaranului descins la oraș, care și-a legat capra de tramvai. Este nevoie să integram formele de educație existente unui sistem coerent. Ele sunt deocamdată puțin scăpate de sub control. În baza ideii de libertate, percepută eronat, în condițiile năvălirii impetuoase a viitorului tehnologic peste noi, am fost victimele acelei „boli a schimbării” pe care o prevestea, încă din anii '70 ai secolului trecut, Alvin Toffler în celebra carte „*Șocul viitorului*”.

Constatăm cu durere, fără a fi totuși pesimiști, că în țara legendarului Meșter Manole, meșterii de azi pun cărămizi, gresie și faianță așa cum au învățat în alte țări, pe unde au plecat ca să muncească, având în buzunar diplome de studii de la instituții autohtone. Ba mai mult, uneori ne și mândrim cu elevii noștri de liceu care merg să studieze sau să muncească în străinătate, fără să ținem cont de faptul că noi am investit foarte mult în aceștia, iar ei vor munci și vor contribui la bunăstarea altor țări.

Termenul *a educa* este echivalent semantic al termenului *a forma*. Deci să încorporăm educația ideii de a forma o țară, de a forma cadre și nu de a te conforma unor dictate aleatorii demne de un sistem social imperfect. Ce șanse are educatorul? El vrea mai multă stabilitate, timp suficient pentru validarea demersului educativ, fără asalturi sau salturi cascadorice.

În rest... despre educație numai de bine. Starea educației reflectă sănătatea sistemului social.

Prof. dr. Dinela Axineta Soreanu
Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu” Orașul Breaza

Calculatorul – instrument educațional

Prof. înv. primar Roxana Soreanu

Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica” Craiova

Calculatorul a devenit în ultimul an un instrument educațional fără de care procesul de predare-învățare-evaluare nu se putea desfășura. Școala online a făcut apel la competențele noastre digitale și fiecare dintre noi s-a împrietenit, vrând-nevrând, cu acest instrument de lucru agreat de unii, hulit de alții.

Provocările școlii online au adus sau readus în atenția cadrelor didactice o multitudine de aplicații online, softuri educaționale, platforme, manuale digitale fără de care nu puteam înainta în procesul predării-învățării-evaluării.

Calculatorul oferă un set variat de informații, de întrebări sau probleme, prezentate sub formă sonoră sau vizuală, prin texte, imagini fotografice, imagini video animate, desene sau grafice. Calculatorul este un mediu interactiv, care menține atenția și motivația elevului treze, indiferent de gradul de dificulat.

Din experiența didactică, am constatat că prin utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ, se pot obține rezultate bune și foarte bune cu elevii printr-o învățare activ-participativă. Am urmărit ca metodele de predare-învățare-evaluare folosite să conducă la cercetare și creație, la dorința elevilor de a cunoaște și a investiga în acest scop, la creșterea randamentului școlar.

Seymour Papert (Papert, 1993) numește computerul „mașină pentru copii,” pentru că studenții din școli și în multe cazuri din colegii și universități nu știu nimic fără computer. Este o parte integrată în lumea lor. Ei se joacă, se distrează și studiază cu computerul. Ei tind să fie studioși mai vizual decât generațiile precedente, deoarece lumea lor e bogată în stimulare vizuală. Deci, materialele de studiere create se potrivesc cu ceea ce știm despre cum tinerii preferă să studieze.

În timp ce unii pot deplânge lipsa contactului față-n-față a profesorului/instructor și a „elevului/receptor”, alții consideră calitatea interacțiunii ca fiind mai fructuoasă când elevii au posibilitatea de a reflecta răspunsurile proprii la întrebări sau la diferite teme de conversații și elevii ce sunt mai rușinoși, mai timizi de a participa la discuții la ore, deseori nu se mai simt așa la discuțiile online. Interacțiunea de acest fel, unde participanții contribuie oricând se numește comunicare asincronă.

Instrumentele computerului sunt accesibile să permită și comunicare sincronă. Aceste instrumente permit transmiterea audio și video prin Internet, măbind ambianța on-line decât cea din clasă . Această clasă virtuală mai permite încă și flexibilitatea de a participa la ore prin conectarea la Internet din orice colț al lumii.

Calculatorul poate fi utilizat în sala de clasă, în anumite momente ale lecției sau în predarea online. Indiferent de modul de predare, aplicațiile, platformele, softurile, manualele digitale sunt aceleași, profesorii observă că se schimbă stilul de predare, permițându-le elevilor o mai mare autonomie în studiere. Ei tind să schimbe felul de a preda de la didactic la cel bazat pe cercetare, proiectare.

Informatizarea învățământului reprezintă o realitate a zilei de astăzi. Deși calculatorul este capabil să execute o multitudine de operații instantaneu, el este, totuși, un mijloc de învățare manevrat de cadrul didactic, dar poate sa ajute pe toți partenerii implicați în actul educativ. Utilizarea tehnologiilor moderne, reprezintă o necesitate în procesul instructiv- educativ, însă profesorul este cel care va adapta conținuturile și modul de utilizare a calculatorului la particularitățile individuale ale fiecărui elev. Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului. Calculatorul nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, ci trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, în care eram prea puțin preocupați de personalitatea și de posibilitățile elevului.

În folosirea calculatorului în procesul instructiv-educativ, eficiente și atrăgătoare s-au dovedit a fi soft-urile educaționale. Acestea sunt programe proiectate pentru a fi folosite în procesul de predare – învățare – evaluare, fiind un mijloc de instruire interactiv, care oferă posibilitatea de individualizare. Folosirea de materiale didactice complexe: cărți, programe interactive, hărți, diagrame, desene, planșe, mulaje, proiecții sau realitatea înconjurătoare atrag INTERESUL tinerilor pentru a descoperi cât mai mult despre o anumită materie. Dintre acestea, programele/softurile educaționale și interactive pe suport electronic sunt cele mai complexe materiale/ auxiliare didactice care pot prezenta foarte aproape de realitate diferite fenomene, procese, evoluții, modificări sau tehnici din artă, știință, literatură.

Ca mijloc de predare, calculatorul poate fi utilizat în cadrul lecțiilor de comunicare de noi cunoștințe, de recapitulare, consolidare și evaluare. În felul acesta elevii au posibilitatea să vizioneze o expunere concretă și clară a cunoștințelor, pot să aibă pe ecran imaginea unor fenomene sau procese simulate pe calculator cu ajutorul unor frumoase aplicații, a softurilor educaționale (Mozaweb, Moza map etc).

Un alt motiv pentru care calculatorul este un instrument educational este că fiindu-i atașată și o tabletă grafică totul devine mai ușor în predare-învățare aceasta având rolul unei table virtuale pe care poți scrie ca pe o tablă obișnuită.

În concluzie, calculatorul este un instrument de învățare necesar, modern, util, inovativ în concordanță cu cerințele secolului XXI. Calculatorul este, fără îndoială, un instrument care va câștiga teren din ce în ce mai mult în anii ce vor urma și va face ca procesul educațional să fie unul mai atractiv, bazat pe lecții moderne și interesante, va crea noi oportunități și îl va sprijini pe dascăl în munca sa.

Bibliografie:

1. Noveanu E. - Impactul formativ al utilizării AeL în educație, Centrul pentru Inovare în Educație, 2004;
2. Miclea M, Psihologie cognitivă, Editura Gloria, Cluj- Napoca, 2000;
3. Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica Modernă, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2004;

INTERDISCIPLINARITATEA – PERCEPȚII ȘI PERSPECTIVE ALE CADRELOR DIDACTICE

Prof. Spatariu Cristiana, Șc. Gim. Teodor V. Ștefanelli

Obiectivul principal al acestui demers este cel de investigare a problematicii interdisciplinarității așa cum apare aceasta în percepția cadrelor didactice care găsesc (sau ar trebui) modalități specifice de aplicare a interdisciplinarității în educație. Pentru aceasta am încercat să realizăm o radiografie a caracteristicilor teoretice și investigative așa cum apar în documentele și cercetările din literatura de specialitate consultată. Reperetele care fundamentează demersul investigativ demonstrează că interdisciplinaritatea nu este numai un concept teoretic, ci este un domeniu căruia practicienii din domeniul educațional i-au găsit aplicații viabile.

1. Rolul interdisciplinarității în educație - considerații generale

Tendința spre unitate în cunoaștere nu este nouă, rădăcinile ei pot fi căutate în chiar totalitățile nediferențiate ale cunoașterii prin intermediul miturilor. Pe măsura ce procesul de reflectare a lumii câștigă tot mai mult sub aspectul problematicii, al metodologiei, al gradelor de adevăr, eforturile de subliniere a unității s-au păstrat. Interdisciplinaritatea a devenit un principiu pentru selecționarea și organizarea conținuturilor învățământului. Ea conduce la economie de timp întrucât diminuează supraîncărcarea elevilor. Elevii descoperă și percep unitatea lumii în diversitate prin preluare, precizare, aplicarea conceptelor și, prin repetiții, ei descoperă că lumea este populată de sisteme și subsisteme. Problema interdisciplinarității a redevenit actuală prin explozia informațională a diferitelor ramuri ale științelor ce oferă oportunități semnificative pentru conexiuni, concepte comune, aplicații complementare, dezvoltarea gândirii critice a elevilor și a curiozităților epistemologice. Percepând unitatea lumii și ceea ce numim „problematika lumii contemporane“, elevii vor identifica mai bine specificitatea domeniilor și a disciplinelor, pragmatismul achizițiilor pentru propria lor devenire și pentru educația științifică.

În opinia lui G. Văideanu, interdisciplinaritatea „implică un anumit grad de integrare între diferitele domenii ale cunoașterii și între diferite abordări, ca și utilizarea unui limbaj comun permițând schimburi de ordin conceptual și metodologic”.

Interdisciplinaritatea este o formă de cooperare între discipline științifice diferite, care se realizează în principal respectând logica științelor respective, adaptate particularităților legii didactice și-l ajută pe elev în formarea unei imagini unitare a realității, îi dezvoltă o gândire integratoare. În pofida rezervelor sau disputelor epistemologice, în știința contemporană s-a declanșat un proces real de căutare a unității, a unei paradigme unificatoare.

În investigațiile realizate am încercat să măsurăm cum este perceput procesul de integrare al conținuturilor din perspectiva cadrelor didactice din învățământul primar.

2. Scopul cercetării

Cercetarea de față încearcă să investigheze care sunt percepțiile cadrelor didactice privind câteva aspecte ale aplicării principiilor interdisciplinarității. Obiectivul fundamental al prezentei cercetări a constat în sondarea procesului de aplicare al interdisciplinarității pe o serie de componente precum: cunoașterea conceptului, motivația căutării datelor despre acest concept, proiectarea activităților interdisciplinare, eficiența interdisciplinarității în învățământul primar, percepția asupra utilizării interdisciplinarității pentru o mai bună înțelegere a noțiunilor și percepția conexiunilor cu finalitățile educației. De asemenea, ne-am propus să aflăm dacă aceste percepții sunt influențate de vârsta respondenților, de gradul didactic și de mediul de rezidență al acestora.

3. Obiective

Principalele obiective ale demersului experimental au fost:

- ⇒ Identificarea percepției cadrelor didactice asupra cunoașterii conceptului de interdisciplinaritate;
- ⇒ Analiza datelor legate de motivația de a căuta informații despre interdisciplinaritate;
- ⇒ Identificarea percepției asupra interdisciplinarității aplicate în lecțiile la care au asistat cadrele didactice;
- ⇒ Analiza datelor referitoare la posibilitățile de proiectare bazate pe demersuri interdisciplinare;
- ⇒ Interpretarea datelor privind rolul și eficiența interdisciplinarității.

4. Ipoteze de cercetare

Ipoteza 1. Există diferențe între percepția celor cu definitivat în ceea ce privește cunoașterea conceptului de interdisciplinaritate și cei cu gradul I.

Ipoteza 2. Există diferențe în ceea ce privește percepția asupra frecvenței de proiectare a demersurilor în manieră interdisciplinară între cei care au un grad didactic și cei care au definitivatul.

Ipoteza 3. Există diferențe în ceea ce privește căutarea informațiilor despre interdisciplinaritate în funcție de mediul de rezidență.

Ipoteza 4. Există diferențe în ceea ce privește folosirea interdisciplinarității și mediul în care lucrează cadrele didactice.

5. Metodologie

Metoda care a fundamentat demersurile investigative a fost ancheta pe bază de chestionar.

5.1. Prezentarea lotului de subiecți

Cercetarea s-a desfășurat pe un lot de 56 de cadre didactice. Diferențiat după variabila gen, lotul de subiecți conține 4 de subiecți de gen masculin și 52 de subiecți de gen feminin.

Diferențiat după variabila vârstă, lotul de subiecți conține: 6 cadre didactice care au vârsta între 20-30 ani, 42 cadre didactice cu vârsta între 30-40 ani, 4 cadre didactice cu vârsta între 40-50 ani, 4 cadre didactice cu vârsta peste 50 de ani. După variabila grad didactic, lotul de subiecți are în componență 14 cadre didactice care au definitivat, 24 care au gradul II și 18 cadre didactice cu gradul didactic I.

5.2. Variabilele cercetării

Variabile dependente:

- Percepția asupra cunoașterii conceptului de interdisciplinaritate;
- Motivația de a căuta informații despre interdisciplinaritate;
- Percepția asupra interdisciplinarității aplicate în lecțiile la care au asistat cadrele didactice;
- Reprezentarea asupra posibilităților de proiectare bazate pe demersuri interdisciplinare;
- Rolul și eficiența interdisciplinarității.

Variabile independente:

- Vârsta: 4 categorii: între 20 și 30 ani, 30 și 40 ani, între 40 și 50 ani și peste 50 ani;
- Gradul didactic: trei categorii: definitivat, gradul II și gradul I;

- Gen, două categorii: masculin, feminin;

5.3. Descrierea instrumentului

Cercetarea privind modalitățile de integrare ale conținuturilor în practica educativă s-a realizat pe baza administrării unui chestionar lotului de subiecți descris mai sus. Chestionarul a fost construit din 10 itemi. Itemii au 3 variante de răspuns: foarte mult, mult, puțin sau de multe ori, de puține ori sau deloc. Itemii din acest chestionar fac referire la obținerea de date privind:

- Percepția cadrelor didactice asupra cunoașterii conceptului de interdisciplinaritate;
- Date legate de motivația de a căuta informații despre interdisciplinaritate;
- Percepției asupra interdisciplinarității aplicate în lecțiile la care au asistat cadrele didactice;
- Date referitoare la posibilitățile de proiectare bazate pe demersuri interdisciplinare;
- Date referitoare la eficiența interdisciplinarității;
- Informații despre rolul interdisciplinarității în cunoașterea realității;
- Informații privind utilizarea interdisciplinarității cu scopul de a crește gradul de atenție al copiilor.

5.4. Procedura de lucru

Chestionarele au fost aplicate cu ocazia unor întâlniri ale cadrelor didactice din mediul preuniversitar. Au fost aplicate mai multe chestionare dintre acestea 56 fiind valide. Subiecții au fost informați în legătură cu utilitatea și finalitatea cercetării și au fost rugați să participe la experiment. Subiecților li s-a asigurat confidențialitatea răspunsurilor.

6. Rezultate și interpretări

Ipoteza 1. Există diferențe între percepția celor cu definitivat în ceea ce privește cunoașterea conceptului de interdisciplinaritate și cei cu gradul I. Se constată că, între cadrele didactice care au definitivat și cei care au gradul I, există o diferență semnificativă între percepțiile acestora ($t(56)=1,936, p=0,047$) asupra cunoașterii conceptului de interdisciplinaritate. Putem observa că diferența dintre medii (media definitivat = 2,00, iar media gradul I = 1,77) indică faptul că cei care au mai multă experiență didactică și sunt preocupați de dezvoltarea lor profesională cunosc mai multe informații legate de acest concept.

Aceasta ne conduce la ideea că ar trebui să fie prezentate mai multe informații atât în formarea inițială cât și în cea continuă elemente teoretice și aplicative din domeniul interdisciplinarității.

Ipoteza 2. Există diferențe în ceea ce privește percepția asupra frecvenței de proiectare a demersurilor în manieră interdisciplinară între cei care au un grad didactic și cei care au definitivatul. Această ipoteză a fost infirmată pragul de semnificație fiind peste 0,05. Aceasta înseamnă că la nivelul proiectării din perspectivă interdisciplinară nu există diferențe între cei care au mai multă experiență și au gradul didactic I și cei care au mai puțină experiență și au definitivatul. Probabil că la nivel teoretic percepția cadrelor didactice este aceea că proiectează conținuturile în mod interdisciplinar. Cadrele didactice care au făcut parte din lotul de subiecți au răspuns, într-o mare măsură că utilizează proiectarea interdisciplinară.

Ipoteza 3 Există diferențe în ceea ce privește căutarea informațiilor despre interdisciplinaritate în funcție de mediul de rezidență. Am putut constata că diferența mediilor obținute în urma prelucrării răspunsurilor este semnificativă ($p=0,001$ și diferența dintre medii = 0,41) Aceasta înseamnă că educatorii care lucrează în mediul urban au tendința de a căuta mai mult informații despre interdisciplinaritate. Probabil că acest fapt ar putea fi explicat prin numărul mare de

cursuri de formare continuă la care participă cei din școlile din mediul urban, dar și eforturilor de a cerceta felurite subiecte cu scopul de a scrie publicații (mult mai mare pentru cei din mediul urban). De asemenea, am putut constata în urma analizelor statistice (Corelația Pearson) că există o legătură puternică pozitivă ($r(54) = 0,342$ și $p = 0,01$) între cei care caută informații despre interdisciplinaritate și cei care proiectează în acest fel. Cadrele didactice care sunt motivate să caute informații despre acest subiect sunt și cele care țin cont de acestea atunci când proiectează demersurile didactice.

Ipoteza 4. Există diferențe în ceea ce privește folosirea interdisciplinarității și mediul în care lucrează cadrele didactice. Această ipoteză este și ea confirmată. Putem afirma că, pentru lotul de subiecți investigat, utilizarea interdisciplinarității depinde semnificativ de mediul de rezidență al respondenților ($t(2,06)$ și $p = 0,043$). Cadrele didactice din mediul urban consideră că interdisciplinaritatea este mult mai eficientă decât cei din mediul rural.

7. Concluziile demersurilor investigative

Cercetarea de față a urmărit să analizeze în ce măsură este cunoscută și percepută ca fiind eficientă utilizarea demersurilor interdisciplinare. Rezultatele obținute confirmă trei din cele patru ipoteze lansate.

Astfel, putem afirma că interdisciplinaritatea este un fenomen cunoscut mai ales de către cei care au o vechime mai mare la catedră, dar și care locuiesc în mediul urban. Totodată, cadrele didactice din mediul urban caută mai mult informații despre noile abordări interdisciplinare decât cei care sunt în mediul rural. În schimb, cei care au definitivatul față de cei care au gradul I nu au abordări semnificativ diferite pentru proiectarea didactică interdisciplinară.

8. Limitele cercetării, direcții posibile de dezvoltare

O primă limită ar fi dată de construirea chestionarului prin care am cules datele. Am avut numai itemi obiectivi care au adus un plus de informații asupra reprezentărilor legate de subiectul cercetat, dar au și dezavantajul de a îngreuna posibilitățile de a răspunde ale celor intervievați. De asemenea, numărul de răspunsuri posibile a fost relativ limitat, au avut un număr de trei posibilități de ales.

O a doua limită posibilă este dată de faptul că lotul investigat ar fi fost necesar să fie mai cuprinzător și mai divers (de la mai multe tipuri de cadre didactice și din mai multe județe sau tipuri de școli din zona sau din țară).

Ca viitoare direcții de analiză am dori să sondăm alte aspecte ale eficienței și aplicării proiectării interdisciplinare, precum:

- + Posibilitatea ca această „cultură a transferurilor interdisciplinare” să fie realizată în timpul formării inițiale ale cadrelor didactice sau în formarea continuă;
- + Corelarea datelor cu informațiile obținute la chestionare cu alte cercetări și instrumente care să valideze rezultatele.
- + Ne exprimăm speranța ca în următoarele noastre demersuri investigative să subliniem eficacitatea și aplicabilitatea multiplelor posibilități ale acestui domeniu.

OPȚIONAL PENTRU CLASA PREGĂTITOARE
JOCURI DE MIȘCARE- „HAI LA JOACĂ AFARĂ !”

PROF. SPĂTARU CARMEN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” ZEMEȘ

ARGUMENT

„Nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul nașterii mele, și la alte jocuri și jucării pline de hazul și farmecul copilăresc, parcă-mi saltă și acum inima de bucurie!”

Ion Creangă

Jocul reprezintă principala cale și formă de activitate prin care copilul ia contact cu mediul înconjurător, îmbogățindu-și experiența de viață.

Multiplele sale valențe îi conferă culoarea de fond în tabloul activităților psihomotorii ale copilului de vârstă școlară, revenindu-i contribuții de seamă în formarea și în dezvoltarea personalității copilului. În acest sens, este necesar să fie subliniat că jocurile de mișcare asigură dezvoltarea multilaterală a aparatului locomotor, exercitând în același timp influențe pozitive asupra marilor funcțiuni, contribuind astfel la îmbunătățirea metabolismului general.

Nu mai puțin important este rolul pe care îl are acesta în ceea ce privește dezvoltarea trăsăturilor de personalitate, a calităților morale și volitive, a spiritului de acțiune în colectiv etc. Toate aceste valori pe care le-am subliniat în mod succint nu se vor realiza în mod spontan, ci numai dacă se vor urmări, de către educatoare, pe parcursul derulării întregului procesului instructiv-educativ.

Pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a motricității este necesar ca jocurile să fie bine alese, să se bazeze pe un fond vast și multilateral de mișcare, care să solicite în mod complex capacitatea motorie a copilului.

Jocul este vital pentru copil. La fel ieșitul în aer liber. Privat de aceste două lucruri, copilul se va ofili ca o floare tăiată de pe lujer. Nu putem schimba lumea în care trăim însă putem găsi întotdeauna soluții, mai ales dacă în joc este sănătatea și dezvoltarea normală a copiilor noștri. Jocul devine astfel un pilon de bază în disciplinarea eficientă a copilului. Jocul este o formă de manifestare întâlnită la copii indiferent de rasă, apartenență etnică, civilizație, cultură, din cele mai vechi timpuri și satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului generată de trebuințele, dorințele și tendințele specifice vârstei lui.

Jocul este cea mai eficientă cale de învățare și disciplinare a copilului, de cunoaștere și apropiere a lui, de educare a copilului în spiritul valorilor morale și estetice.

Jocul este cea mai importantă formă de activitate a copilului.

Din toate aceste motive și grație tuturor valențelor pe care le are, jocul este însăși esența copilăriei.

Competențe generale:

- 1. Participarea la jocurile de mișcare, organizate sau spontane, în funcție de capacitatea psiho-motrică și interesele individuale**
- 2. Manifestarea unor comportamente sociale adecvate în activitățile ludice**

Competențe specifice și exemple de activități de învățare:

- 1. Participarea la jocurile de mișcare, organizate sau spontane, în funcție de capacitatea psiho-motrică și interesele individuale**

Clasa pregătitoare- obiective:

1.1.Utilizarea deprinderilor locomotorii în acord cu reguli simple ale unor activități de joc

Executarea actelor și acțiunilor motrice la comandă

Jocuri de atenție cu executarea sarcinilor motrice prestabilite

1.2.Manevrarea obiectelor în acord cu un sistem de reguli simple ale jocurilor de mișcare

Implicarea în jocuri de numărare cu manevrarea obiectelor

Jocuri de mișcare cu manevrarea diferitor obiecte(mingi,cercuri,cuburi etc.)

1.3.Utilizarea deprinderilor motrice de bază pentru desfășurarea unor activități cu caracter ludic,cu efort redus

Reproducere unor fenomene din natură prin deprinderi motrice de bază (locomotorii și de stabilitate)

participarea la jocuri de comunicare și conștientizare corporală

2. Manifestarea unor comportamente sociale adecvate în activitățile ludice

Clasa pregătitoare – obiective:

2.1.Respectarea regulilor de protecție individual și de siguranță în timpul activităților de joc și mișcare

Cunoașterea regulilor de verificare și organizare a spațiului de joc

Verificarea materialelor didactice utilizate în cadrul jocurilor

Autoverificarea echipamentului adecvat condițiilor de desfășurare a jocurilor de mișcare

2.2.Manifestarea echilibrată a emoțiilor în cadrul jocurilor de mișcare

Exersarea unor manifestări adecvate situației și momentelor de joc(de exemplu, aplauze, încurajări)

Participarea la acțiuni desfășurate pe perechi, în grup, cu component și nivel motric variabil

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- Executarea actelor și acțiunilor motrice la comandă
- Jocuri de atenție cu executarea sarcinilor motrice prestabilite
- Jocuri de numărare cu manevrarea obiectelor
- Reproducerea unor fenomene din natură prin deprinderi motrice de bază
- Participarea la jocuri de comunicare și conștientizare corporală
- Cunoașterea regulilor de verificare și organizare a spațiului de joc
- Verificarea materialelor didactice utilizate în cadrul jocului

- **Autoverificarea echipamentului adecvat condițiilor de desfășurare a jocurilor**
- **Exersarea unor manifestări adecvate situației și momentelor de joc**
- **Participarea la acțiuni desfășurate pe perechi, în grup, cu componență și nivel motric variabil**

CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII:

Domeniul: Capacitate psiho-motrică

- 1 Jocuri de mișcare cuprinzând variante de mers, în tempou constant**
- 2 Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de alergare**
- 3 Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de sărituri cu desprindere de pe ambele picioare**
- 4 Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de aruncare și prindere**
- 5 Jocuri de mișcare, trasee aplicative și ștafete cuprinzând deprinderi motrice utilitar-aplicative**
- 6 Jocuri de mișcare și ștafete vizând dezvoltarea calităților motrice: viteza de reacție și coordonare segmentară**
- 7 Jocuri pentru schema corporală**

Domeniul : Deprinderi de comunicare

- 1 Reguli simple ale jocurilor de mișcare**
- 2 Modalități de comunicare verbală și nonverbală elev-profesor**
- 3 Mesaje verbale și nonverbale în practicarea jocurilor de mișcare – reguli de interacțiune cu alții**

Domeniul: Stil de viață activ

- 1 Efectele jocului de mișcare asupra stării de sănătate- jocuri de mișcare pentru timpul liber desfășurate în spații de joacă**
- 2 Variante de jocuri de mișcare desfășurate în grupuri mici constituite spontan**
- 3 Activități ludice pentru tabere, excursii, drumeții**

VALORI ȘI ATITUDINI:

- *Sensibilizarea elevilor pentru practicarea sportului în general și a jocurilor de mișcare în special**
- *Satisfacția elevului de a aplica în activități extrașcolare a cunoștințelor acumulate**
- *Dezvoltarea spiritului de învingător**

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- evaluarea curentă, cu observarea comportamentului elevului în desfășurarea jocului, vizând cu precădere executarea acțiunilor motrice ale jocului, respectarea regulilor de joc, utilizarea deprinderilor de comunicare - lucru și îndeplinirea rolurilor atribuite în desfășurarea jocurilor;
- evaluarea sumativă, va avea în vedere capacitatea copilului de a participa eficient la desfășurarea a minimum 4 jocuri de mișcare;
- participări la activități extracurriculare cuprinzând jocuri de mișcare învățate;
- progresul înregistrat de elev în cadrul jocurilor de mișcare.

BIBLIOGRAFIE:

- Cârstea, Gh. *Teoria și metodică educației fizice și sportului*. București: Editura An-Da, 2000.**
- Dragnea, A., Bota, A., Teodorescu, S., Stănescu, M., Șerbănoiu, S., Tudor, V. *Educație fizică și sport – teorie și didactică*. București: Editura FEST, 2006.**
- Epuran, V. *Jocuri de mișcare*, București: IEFIS, 1977.**
- Mujicov, N., Branga, I., Mujicov, C. *Jocuri pentru copii și tineret*. București: Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport, 1966.**
- Oprea, L., Sulea, R. *Ghid pentru profesorii de educație fizică*. București: Editura SEMN, 2009.**

EXEMPLU DE BUNE PRACTICI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ PRIGORIA

SCOPUL PROIECTULUI a constat în dezvoltarea sistemului educațional românesc prin măsuri destinate deopotrivă preșcolărilor, elevilor și părinților acestora, cât și personalului didactic, de sprijin și de management al Școlii Gimnaziale Prigoria, Jud.Gorj și Grădinițelor cu program normal arondate școlii.

Proiectul a adus plus valoare în dezvoltarea unui sistem educațional incluziv, bazat pe integrarea copiilor proveniți din medii vulnerabile și a oferit șanse egale de dezvoltare personală și educațională.

Adresarea nevoilor specifice ale copiilor și părinților pentru înlăturarea barierelor din calea participării copiilor la școala a vizat sprijinirea materială a preșcolărilor și elevilor, dar și implicarea activă a părinților în educația copiilor prin activități de consiliere și educație parentală. Totodată, în vederea îmbunătățirii competențelor cadrelor didactice, personalului de sprijin și de management, a fost facilitat accesul la cursuri de formare pentru un număr de 20 profesori.

De asemenea, s-a asigurat ameliorarea și diversificarea serviciilor educaționale prin transformarea mediului școlar într-unul prietenos și interactiv și s-au desfășurat activități extra-curriculare. Sustenabilitatea instituțională și a programelor educaționale a fost asigurată prin dezvoltarea de parteneriate cu actori locali și regionali relevanți și diseminarea, transferul și valorificarea bunelor practici acumulate în cadrul proiectului.

În acest sens au fost prevăzute măsuri specifice să combată majoritatea cauzelor identificate:

- Furnizarea de sprijin material (rechizite, îmbrăcăminte și încălțăminte) pentru un număr 150 elevi și preșcolari);
- Educație și consiliere parentală pentru 235 părinți/tutori;
- Oferirea unei game largi de activități extracurriculare (cercuri, tabere, excursii, workshop-uri, vizite de informare la licee din regiune pentru elevii clasei a VIII-a) menite să contribuie la dezvoltarea personală a copiilor și să faciliteze tranziția acestora la următorul ciclu de învățământ (gimnazial/liceal) ;
- Promovarea unui mediu prietenos prin implementarea conceptului de „Școala/Grădinița prietenoasă”;
- Dezvoltarea resurselor umane din grădinițe și școli prin intermediul participării acestora la cursuri de formare;

Beneficiile materiale concretizate în pachetele gratuite cu îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite, cu materiale de igienă primite de toți elevii din școlile cuprinse în proiect au venit în sprijinul apreciat maxim de părinții elevilor, având în vedere că starea socială majoritară este la limita existenței. De remarcat entuziasmul cu care au participat la tabăra de vară elevii selectați pe condiții specifice, din rândul celor săraci, dar cu rezultate bune în învățare. Și excursiile gratuite realizate cu toți elevii școlilor participante la proiect au fost primite cu bucurie atât de elevi, cât și de părinții acestora. O mare parte dintre elevi, organizați pe grupe de preșcolari, elevi din învățământul primar, elevi din învățământul gimnazial au beneficiat de Programul Lapte și corn. Toți elevii au beneficiat de instruire pe cercuri de desen, de muzică, de educație financiară, de educație sanitară și de alte activități extracurriculare.

Amploarea proiectului a cuprins și gradul de satisfacere al nevoilor cadrelor didactice ale școlilor și grădinițelor cuprinse în proiect. Astfel, acestea au beneficiat de cursuri de perfecționare desfășurate în școala coordonatoare.

Exemple de bună practică se concretizează în participările elevilor, cadrelor didactice, părinților la activitățile derulate care au venit în ajutorul tuturor la nivelul școlilor noastre.

Toți elevii care au fost înscriși în acest program au fost favorizați și, prin urmare, au fost sprijiniți să progreseze în rezolvarea cu responsabilitate a temelor, comparativ cu restul elevilor. O mare parte din acești elevi au învățat să învețe, au învățat să acorde mai multă importanță înțelegerii noțiunilor în defavoarea memorării acestora.

Din experiența lucrului cu elevii, cadrele didactice participante la proiect au observat că, pe parcursul derulării proiectului, elevii cu rezultate predominant satisfăcătoare au progresat vizibil către calificative bune, uneori și foarte bune, iar elevii din ani terminali (clasa a VIIIa) s-au înscris la școli profesionale și chiar la licee. Reușita este că acești elevi au înregistrat progres educațional și, mai mult de atât, nu au mai acumulat un număr foarte mare de absențe la școală, venind zilnic la școală. Pentru elevii cu condiții sociale la limita existenței, masa caldă a avut un impact hotărâtor. I-au atras în mod deosebit și activitățile diversificate, atractive, cu material confecționat și de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice specializate (învățători, profesori), dar și activitățile realizate cu materiale educaționale diverse și atractive achiziționate prin proiect.

Părinții s-au bucurat de sprijinul material concretizat în beneficierea de pachete gratuite cu rechizite, haine de bună calitate, încălțăminte, materiale de igienă pentru elevi, nemaifiind puși în situația de a opri elevii acasă pe parcursul sezonului rece, având ca motive lipsa hainelor, a încălțăminte adecvate pentru siguranța și sănătatea propriilor copii. Amintesc și consilierea părinților elevilor ca un aspect binevenit pentru aceștia din partea consilierilor psihologici care ni s-au alăturat în acest program.

Activitățile de realizat de către cadrele didactice implicate în cadrul proiectului au fost:

- Supraveghează și îndrumă elevii în efectuarea temelor;
- Elaborază un portofoliu educațional individual al elevilor în vederea monitorizării evoluției acestora;
- Desfășoară activități practice – aplicative menite să recreeze (arte, tehnologie, sport, etc.);
- Identifică și valorifică posibilitățile de învățare ale elevilor;
- Promovează continuu importanța efectuării temelor;
- Stabilește strategii didactice optime în vederea obținerii rezultatelor maxime;
- Asigură formarea competențelor specifice disciplinei necesare efectuării temelor;
- Utilizează materialele didactice adecvate;
- Apreciază cantitativ și calitativ rezultatele elevilor;
- Tratează diferențiat elevii, în funcție de nevoile lor specifice;
- Sprijină comunicarea profesor-elevi și utilizează feedback-ul bidirecțional în comunicare.

Încă din primul modul al fiecărui an școlar derulat, părinții au solicitat efectuarea temelor cu sprijin specializat, după orele de curs.

În urma evaluărilor inițiale, s-a constatat că unii elevi au nevoie de activități de alfabetizare, iar restul au nevoie de îndrumare în efectuarea cu responsabilitate a temelor pentru următoarea zi, în mod special la disciplinele comunicare în limba română, matematică, științe. De asemenea, s-a constatat că au nevoie de diverse activități de dezvoltare personală (igienă, comunicare cu colegii, cu cadrele didactice, cu adulții, comportare civilizată între semeni etc)

După derularea programului, s-a observat că elevii înscriși acordau mai multă atenție așezării în pagină a temelor de realizat. Caietele de teme erau mai organizate, mai aerisite, temele erau realizate cu responsabilitate, fiind motivați de calificative mai mari din partea cadrului didactic de la clasă. Elevii care aveau dificultăți în a recunoaște literele, acum le recunoșteau individual, dar nu reușeau să scrie după dictare și, implicit, citeau greoi, pe cuvinte, cu ajutor citeau propoziții. Progresele se observau pe zi ce trecea. Diversele materiale didactice, puzzle, material NumLit-alfabetare individuale, planșe cu litere în corespondență cu numere de la 1 la 31, jocuri de asociere cu imagini achiziționate prin proiect, ajutau elevii să înregistreze progrese vizibile. Cei care aveau rămăneri în urmă la matematică, la deprinderile de calcul, cu ajutorul materialului intuitiv construit chiar de către elevi sub îndrumarea cadrului didactic sau puse la dispoziție de către învățător (bețișoare, castane, fasole, capace, sârmă plușată etc) îi ajutau să efectueze temele corect.

Referitor la comportamentul în sala de clasă, elevii violenți, cu mici scăpări, au înțeles că nu cu pumnul se face dreptate și nici nu îi convine nimănui să fie lovit.

Elevii care au înregistrat progrese remarcabile au participat la tabere în timpul vacanțelor de vară sau excursii organizate tot în vacanțe.

În consecință, implementarea acestui proiect a avut un impact pozitiv asupra reducerii ratei abandonului timpuriu a sistemului educațional la nivelul școlii asupra creșterii accesului la educație al copiilor care provin din grupuri defavorizate și a incluziunii sociale a acestora. Copiii au fost încurajați să participe activ la actul educațional, fiind stimulați de un mediu prietenos, de existența activităților extra-curriculare.

ASPECTE CREATIVE ALE EVALUĂRII LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

*Prof. Spiridon Elena
Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea*

Profesorul a avut și va avea în continuare un rol esențial în formarea elevului, în desăvârșirea personalității acestuia. Dacă în trecut, dascălul decidea totul cu privire la procesul instructiv-educativ, acum el trebuie să devină doar un liant în formarea elevului, un suport pentru dezvoltarea autonomiei și pentru formarea în spiritul responsabilității și culturii civice. Se pune din ce în ce mai mult accentul pe caracterul formativ al educației. Cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii.

Dacă în trecut metoda predominantă de desfășurare a lecției era expunerea, astăzi se pune accent pe metode moderne, care să transforme profesorul în manager al învățării, iar elevului să i se creeze cadrul unei manifestări proprii, pentru a-și putea forma puncte de vedere personale.

Procesul de învățământ se îmbogățește cu o nouă latură, evaluarea, care vine să completeze predarea și învățarea, astfel încât cadrul didactic își sporește atribuțiile, dă posibilitatea elevului să ia parte la instruirea proprie, profesorul coordonând acest proces.

Lecția, ca formă de bază a desfășurării instrucției și educației, devine o suită de evenimente care pot fi segmentate, fiecare având coerență și conducând elevii spre realizarea obiectivelor.

Pedagogia activă, caracteristică învățământului modern, face posibilă trecerea de la transmiterea de cunoștințe la formarea de deprinderi și de abilități, accentuând astfel latura formativă a educației.

Pedagogia modernă mută accentul pe elev. Idealul educațional este legat de valorile culturale ce trebuie asimilate, de tipul de personalitate impus de societate, dar și de nevoile elevului. Nu mai este vorba de un model educațional standard, ci de unul dinamic, în concordanță cu noile realități și capabil să reziste la schimbări.

Cadrul didactic nu mai este transmițător, ci facilitator de cunoștințe, folosind dialogul și cooperarea în relația cu elevii. Acest profesor va ști să coordoneze procesul educativ, astfel încât toți elevii să atingă obiectivele stabilite și va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-și formeze capacități de muncă individuală și să folosească ceea ce a dobândit.

Din perspectiva pedagogiei moderne, a preda devine un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. Învățământul modern nu caută să scoată în evidență rolul profesorului, ci vine în întâmpinarea cerințelor societății, propunând strategii didactice potrivite pentru formarea elevilor.

Școala trebuie să încurajeze formarea unui spirit critic, a unor atitudini pozitive și a studiului individual, antrenând elevii în activități diverse și diversificate, pentru a-i face să renunțe la rolul pasiv.

O altă componentă a învățării este evaluarea, modalitate prin care profesorul stabilește măsura în care obiectivele au fost atinse și prin care va pune la punct o strategie didactică mai eficientă pentru următorul proces instructiv. Activitatea independentă desfășurată de elevi devine concludentă și necesară, ea dând dovada utilității metodelor abordate. Profesorul va organiza și va coordona acest demers instructiv, exercitând funcții diverse, de organizare a activității, de impunere a unor metode, de dezvoltare a unor capacități și de personalizare a activității didactice.

Ca modalitate concretă de evaluare, propun o variantă de temă pentru vacanța de vară, aplicată viitorilor elevi de clasa a VIII-a. Cerințele sunt formulate în spirit creativ, în acord cu texte incluse în manualul de clasa a VIII-a, dar și raportându-ne la conținuturile și competențele necesare pentru examenul de Evaluare Națională.

TEMĂ DE VACANȚĂ

PROF. SPIRIDON ELENA

Într-un **portofoliu**, pentru prima notă la română din noul an școlar, vei include rezolvările cerințelor:

1. PAGINĂ DE TITLU
2. PAGINA CU CERINȚELE
3. REZOLVAREA FIECĂREI CERINȚE PE COLI SEPARATE (scris la calculator, Times New Roman, 12, spațiere la 1,5 rânduri, cu DIACRITICE și alineate clare, aliniere stânga-dreapta). Titlul poate fi scris mai mare și cu alte caractere.

TEMĂ DE VACANȚĂ

1. Mircea Eliade- Romanul adolescentului miop

Într-o pagină, prezintă lumea interioară a protagonistului trăită printre cărți și felul în care acest roman ți-a schimbat modul de a te raporta la școală, în general și la cărți, în particular.

Pentru a-ți stârni interesul pentru această carte, te invit să citești această scrisoare redactată de o elevă în urma lecturării romanului.

Scrisoare către protagonistul operei literare “Romanul adolescentului miop” de Mircea Eliade.

Stimate protagonistule,

Mă bucur enorm că am ocazia de a-ți trimite o scrisoare. Am citit cu mult drag “Romanul adolescentului miop” și am rămas plăcut impresionată de lucrurile dezvăluite în acest frumos roman. Te respect enorm prin faptul că puțini tineri doresc să-și deschidă sufletul în fața atâtor cititori. Felul tău de a fi și timiditatea sunt regăsite la toți adolescenții, printre care mă număr și eu. Eu nu te consider o persoană ciudată, ci doar un tânăr care a trecut prin greutățile vieții încă de mic.

Eu te înțeleg și cred că inima ta îndurerată și veștejită de supărările vieții a suportat destule și a trecut prin etapele dificile pe care un tânăr nu ar fi trebuit să le întâmpine. Aș vrea din tot sufletul să citesc la fel de mult ca tine, să descopăr universul cărților. Cred că puțini adolescenți se preocupă de citit. Îmi pare rău că ai rămas corigent la cele două materii, dar consider că ar fi trebuit să oferi mai multă atenție școlii. Chiar dacă ești pasionat de citit, sunt și alte lucruri importante de rezolvat pe care nu le poți lăsa baltă.

Apreciez enorm faptul că ai inițiativă, obții mereu ceea ce vrei și nu te lași condus de nimeni. Aș fi vrut să cunosc faimoasa mansardă, locul amintirilor tale, locul în care ai citit în fiecare clipă a vieții tale. Îmi place că ești o persoană sociabilă și te întregrezi repede în grupuri sau societăți, cum ar fi “Muza”.

Singurul lucru care nu mi-a plăcut în viața ta este acela că renunți foarte greu la complexele tale. Nu ar trebui să ascuți de cei din jur. Realizează-ți visele, zâmbește când vrei să plângi, înfruntă problemele cu fruntea sus și nu regreta nimic care te face să zâmbești. Sunt mândră de tine prin faptul că le-ai dovedit prietenilor tăi că poți face față acelei sâmbete romantice, care nu a fost deloc așa cum ți-ai imaginat-o.

Sunt fericită că am citit și am aflat multe despre viața ta, în care m-am regăsit. Aș fi vrut să ne cunoaștem, să depănăm amintiri din viața fiecăruia și să legăm o prietenie.

Cu mult respect și o îmbrățișare,

Mărioara Vancea

Autor: Mărioara Vancea, elevă în clasa a IX-a E, profil filologie, la Liceul Teoretic

„Bogdan-Vodă”, Vișeu de Sus

2. Portretul lui Dorian Grey - Oscar Wilde

"Portretul lui Dorian Gray" este povestea vieții noastre, a fiecăruia dintre noi. Nu ne dorim noi întotdeauna să părem a fi niște ființe cumsecade în ochii celorlalți? Aspectul exterior. Aceasta este tot ceea ce ne interesează. Dar sufletul și inima ce se ridează și se urâtesc nu sunt vizibile celorlalți. Atât de importante sunt aparențele pentru noi. Tocmai acest lucru a surprins Oscar Wilde în această poveste menită să ne deschidă ochii. Oamenii sunt obsedați de aspectul exterior al lucrurilor.

O lecție pe care trebuie să o învățăm din această poveste. Nu trebuie să uităm că orice am face în viață, faptele noastre nu se vor reflecta în aspectul nostru exterior, ci în suflet. Poate deveni urât, negru și păcătos.

„Există o oarecare plăcere de a ne autocritica. Deoarece singuri ne-am defăimat, ni se pare că nimeni altul nu mai are dreptul s-o facă.”

Oscar Wilde în *Portretul lui Dorian Grey*

Ținând seama de esența cărții citite și de citatul de mai sus, alcătuieste o compunere de tip eseu în care să te referi la propria experiență de autocunoaștere. - 2 pagini.

3. Prin raportare la cartea „**Eu sunt Malala**” de Malala Yousafzai, scrie un eseu argumentativ de 20-25 de rânduri, pe baza ideii „Un copil, un profesor, un stilou, o carte pot schimba lumea”.

4. Ai citit de curând **FAHRENHEIT 451** de Ray Bradbury.

Povestea în sine se vrea a fi un semnal de alarmă dat unei lumi care se concentrează pe tehnologie în detrimentul relațiilor și a calităților care ne fac umani. În societatea prezentată de Bradbury, oamenii sunt egoiști, individualiști, foarte asemănători unor roboți. Ei nu mai citesc, în consecință încetează să mai gândească. Tot ce au nevoie le este dat „de-a gata”, fără a li se cere măcar un minimum de efort intelectual.

Oferă **interpretări personale, nuanțate**, privitoare la următoarele aspecte:

- Guy Montag este un personaj care se transformă radical pe parcursul romanului. Protestul său devine tot mai vehement și el nu se mai poate stăpâni, ajungând să comită din impulsivitate greșeli regretabile.
- Clarisse mi-a plăcut în mod deosebit, deși apare de relativ puține ori. Ea este dezinvoltă și foarte directă, deși își dă seamă că vorbind cu nonșalanță se pune pe ea însăși în pericol.
- Nicio secvență nu este plictisitoare, ritmul folosit de Ray Bradbury fiind alert. (Numește o secvență captivantă)

- De asemenea, Bradbury nu se sinchisește să ofere detalii care ar face acțiunea mai ușor de înțeles. (Ce este cu „scoica” din urechea lui Mildred sau cu „familia-televizor” din camera de zi?)

Ceea ceea ce dă totuși un mare plus romanului este stilul lui Bradbury. Cartea este foarte bine scrisă. Este o carte cu multe întorsături de situație care te fascinează și te țin în suspans.

- Cartea ilustrează manipularea în masă a oamenilor, lucru care se întâmplă și ziua de azi datorită televiziunii și ziarelor, oamenii neștiind să facă diferența dintre informația bună și cea proastă. Bradbury a mascat împotrivirea față de manipulare, în special cea mass-media, cu ajutorul acestei cărți.

5. Raportându-te la cartea „**Războiul care mi-a salvat viața**– Kimberly Brubaker Bradley, răspunde la câteva întrebări:

- Ada este o fetiță extraordinar de curajoasă. Te-a uimit, te-a emoționat? Ți-a predat câteva lecții?
- Cum ar putea un război să salveze viața cuiva? **Al Doilea Război Mondial...** o mulțime de morți și răniți, mai mulți decât vă puteți închipui. Copii plângând și tristețe la tot pasul, cruzime și spirit barbar. Războiul a transformat lumea de atunci într-un lăcaș al disperării și fricii. Cum ar putea acest calvar să salveze viața cuiva?
- Aproape fiecare dintre personaje o învață pe Ada că este o ființă umană, cu demnitate, care poate și merită să fie iubită, respectată, dar mai ales care poate fi tratată într-o manieră pașnică, fără violență. Detaliază!
- Deși ne confruntăm cu greutăți tot timpul, avem resursele necesare să le facem față și să transformăm aceste dezavantaje în avantaje, în experiențe din care să învățăm, deoarece învățăm din reflectarea asupra experiențelor, nu din experiențele propriu-zise. Este această carte o lecție de viață?

Sunt de acum în clasa a VIII-a A!

Bibliografie:

D. Csorba- *Școala Activă. Paradigmă a educației moderne*, EDP, București, 2011

V. Chiș- *Activitatea profesorului între curriculum și evaluare*, Ed. P.U.C., Cluj-Napoca, 2001

INTEGRAREA ÎN LECȚIE A UNOR ASPECTE DIN ISTORIA CHIMIEI PRIN REZOLVAREA DE EXERCII

Prof. Sporea-Iacob Florina-Maria
Liceul Teoretic "Grigore Moisil" Timișoara

"Să nu pierdem nimic din trecut. Cu trecutul se clădește viitorul"

(Anatole France)

INTRODUCERE

Datele istorice sunt indispensabile, indiferent de domeniu, disciplină sau aspect al vieții. Integrarea eficientă a unor aspecte legate de momente, descoperiri și personalități din istorie pot conduce, cu succes, la creșterea atractivității lecției.

Manualele de Chimie nu pun foarte mult accent pe integrarea datelor despre chimiști și contribuțiile lor la introducerea și dezvoltarea noțiunilor pe care le studiem. Profesorul de Chimie poate și trebuie să includă în lecție informații referitoare la momente din istoria Chimiei și la contribuțiile unor savanți.

În această lucrare propun exerciții pentru fixarea, recapitularea și sistematizarea cunoștințelor despre acizi și baze, la clasa a XII-a.

EXERCII PROPUSE

1. Asociați numele chimiștilor din coloana A cu noțiunile din coloana B:

A	B
1). Svante August Arrhenius	a). Soluții tampon
2). Johannes Nikolaus Brønsted	b). pH
3). Søren Peter Lauritz Sørensen	c). Teoria disociației electrolitice
	d). Teoria protolitică

Rezolvare: 1-c; 2-d; 3-b

2. În anul 1667 Robert Boyle (1627-1691), chimist, fizician și filosof irlandez caracteriza acizii și bazele astfel:

- "acidul se identifică prin înroșirea siropului de violete"

- "baza este fundamental diferită de acid, ea trece siropul de violete în verde"

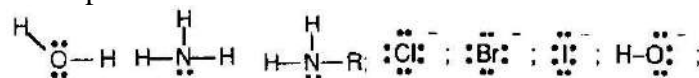
Ce indicatori cunoscuți se colorează în mediu acid la fel ca siropul de violete?

Rezolvare: turnesol, metiloranj

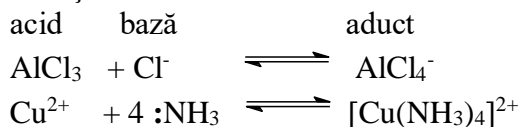
3. În anul 1923, chimistul și fizicianul american Gilbert Newton Lewis a propus **Teoria electronică a acizilor și bazelor**:

-acizi = specii chimice care acceptă electroni
-exemple:
BH₃, BF₃, AlCl₃, FeCl₃, SnCl₄, ZnCl₂, CuCl, HgCl₂, AgCl, H⁺, Li⁺, Ag⁺, Be²⁺, Fe²⁺, Fe³⁺, Cu²⁺, Al³⁺.

-baze = specii chimice care cedează electroni
-exemple:

Reacții acido-bazice:

Stabiliți dacă următoarele afirmații sunt adevărate sau false:

- Bazele Lewis sunt și baze Brønsted-Lowry.
- Acizii Lewis au electroni neparticipanți.

Rezolvare: a-Adevărat; b-Fals

4.A.Chimistul francez Claude Joseph Geoffroy (1683-1752) a propus în anul 1729 un procedeu de măsurare a conținutului de acid acetic din oțet: la o cantitate de oțet el adăuga pulbere de carbonat de potasiu până când înceta degajarea de gaz.

B.Chimistul scoțian Francis Home (1720-1813) a introdus prima metodă de analiză cantitativă: o probă cântărită de carbonat de potasiu era neutralizată cu soluție de acid azotic până înceta efervescența.

a).Realizați experimental procesul la care se face referire la punctul A și completați următorul tabel:

Denumirea experimentului	Mod de lucru	Observații experimentale	Ecuția reacției	Concluzii

b).Comparați acizii care apar la punctele A și B.

c).Care dintre acizi se poate folosi pentru a obține o soluție tampon? Propuneți componentele soluției tampon.

Rezolvare:

a).

Denumirea experimentului	Mod de lucru	Observații experimentale	Ecuția reacției	Concluzii
Reacția carbonatului de potasiu cu oțet	Într-o eprubetă ce conține carbonat de potasiu se introduc 2-3 mL oțet. Aproiați de gura eprubetei un băț de chibrit aprins.	Reacția are loc cu efervescență. Bățul de chibrit se stinge.	$\text{K}_2\text{CO}_3 + 2\text{CH}_3\text{COOH} \rightarrow 2\text{CH}_3\text{COOK} + \text{CO}_2\uparrow + \text{H}_2\text{O}$	-Acidul acetic este mai tare decât acidul carbonic. -CO ₂ – gaz care nu întreține arderea

b).CH₃COOH – acid slab; HNO₃ – acid tare

c).Soluție tampon: CH₃COOH+ CH₃COONa

5. Completați spațiile libere:

a).În anul 1856, chimistul englez William Henry Perkin (1838-1907) a descoperit, întâmplător, primul colorant sintetic, moveina (de culoare), în timp ce lucra cu anilina (C₆H₅-NH₂). Din punct de vedere acido-bazic, anilina are caracter

b).Chimistul și industriașul francez Francois Antoine Henry Descroizilles (1751-1825) a publicat în anul 1806 un articol în care descria determinarea concentrației hidroxidului de potasiu (în prezența siropului de violete) prin titrarea cu un acid dintr-un tub gradat pe care-l numea alkalimeter; acest tub gradat a fost precursorul

Rezolvare:

a).violet; bazic

b).biuretei

BIBLIOGRAFIE

- 1.Chiriac Adrian, Isac Delia, Gașpar Rodica, Isacu Mia, Raduly Edith, *Istoria științelor: opțiune în învățământ*, Editura Mirton, Timișoara, 2001.
- 2.Pitulice Laura, Isac, Delia, Chiriac Adrian, Iagher Rodica, Sporea-Iacob Florina, *Didactica chimiei*, Editura Mirton, Timișoara, 2006.
- 3.Siminiceanu Ilie, *Dicționar de chimiști*, Editura Tehnopress, Iași, 2003.
- 4.Sporea-Iacob F., *Noțiuni elementare de Chimie fizică: istorie și abordare metodică*, Editura DavidPress Print, Timișoara, 2011.

TEHNICI DE COMUNICARE

Exemple de bune practici

Prof. Stahie Maria
Colegiul Tehnic de Transporturi, Piatra Neamț

Tehnicile de comunicare sunt modalități, mijloace prin care noi, profesorii, putem interveni în procesul de comunicare pentru a ne asigura că interacțiunea cu colegul de lângă noi sau cu elevii este una eficientă și plăcută de ambele părți. Astfel de tehnici privesc atât comunicarea verbală, non-verbală, precum și partea de ascultare, căreia nu îi acordăm, de multe ori, importanța cuvenită.

Sfaturi pentru o comunicare eficientă:

Ascultați activ

- ✓ fiți atent la ce se discută, nu căutați să formulați răspunsuri, replici sau întrebări;
- ✓ evitați să presupuneți că știți ce urmează să vă spună celălalt;
- ✓ puneți întrebări pentru a vă clarifica, nu pentru a vă proba anumite argumente sau pentru a-l combate pe celălalt;
- ✓ chiar dacă nu sunteți de acord cu ce spune interlocutorul, ascultați-l până la capăt. Nu îl întrerupeți, este părerea lui;
- ✓ lăsați să treacă 2-3 secunde până să începeți să vorbiți. Astfel veți da ocazia celui alt să își tragă răsuflarea și să se mobilizeze pentru a vă asculta;
- ✓ fiți imparțial, încercați să nu emiteți judecăți, să nu criticați sau să vă impuneți punctul de vedere;
- ✓ eliminați pe cât posibil distragerile, acordați celui alt toată atenția dvs.;
- ✓ fiți empatic, transpuneți-vă în situația celui alt și încercați să îi înțelegeți poziția;
- ✓ reformulați și puneți întrebări, astfel celălalt va observa că sunteți interesat și atent la ce vorbește;
- ✓ sumarizați din când în când ceea ce ați înțeles. În acest fel celălalt va vedea că sunteți interesat să rețineți corect informația.

Atenție la ascultarea non-verbală

- ✓ mențineți contactul vizual: uitați-vă cu interes la celălalt în timp ce vorbește. În acest fel îl veți asigura că sunteți implicat și alături de el în ce se discută, dar vă veți ajuta și pe dvs. „să nu rămâneți prins” cu atenția și gândurile pe alte lucruri din jur;
- ✓ păstrați o postură dreaptă: lăsați să se vadă din poziția corpului că sunteți interesat și angajat în discuție. Păstrați o postură dreaptă și puțin înclinată spre vorbitor. Atenție! Dacă vorbitorul stă în picioare, nu aveți voie să vă așezați;
- ✓ expresia feței: nu uitați că ceea ce simțiți și gândiți se reflectă mai departe în expresivitatea feței;
- ✓ gesturile: spun foarte mult despre dvs. Atenție să nu lăsați impresia că nu mai aveți stare, că sunteți plictisit sau iritat.

Faceți informația accesibilă

- ✓ nu oferiți mai mult de o idee în propoziție. Organizați-vă informația astfel încât să fie ordonată într-o manieră logică, care poate fi ușor urmărită;
- ✓ folosiți o exprimare pozitivă. Evitați folosirea verbelor la negativ sau a negațiilor;
- ✓ Folosiți în propoziții pronumele „eu”, persoana I, nu forme cum sunt: „se spune”, „se aude”, „unii cred”;
- ✓ Evitați cuvintele dificile sau greu de înțeles, expresiile străine sau jargonul.

Ascultarea activă

O definiție cât se poate de simplă ar putea fi aceea că ascultarea înseamnă receptarea a ceea ce ne transmite interlocutorul. Un bun ascultător însă este mai mult decât un simplu receptor de mesaje. Chiar dacă mulți avem impresia că a asculta este o stare pasivă: taci și ascuți ce spune celălalt, ascultarea activă presupune din contră foarte multă implicare.

Ascultarea activă înseamnă atenție, formulare de întrebări, poziționare corespunzătoare, empatie, respect față de ce are celălalt de spus, etc. Ea este decisivă pentru a construi o relație. Ascultând, percepem și încărcătura emoțională pe care o are mesajul. În calitate de ascultători este necesar să acordăm atenție sentimentelor și atitudinilor transmise prin mesaj.

Dacă o persoană simte că este ascultată vom observa că și deschiderea ei în comunicare va fi alta. Cui nu-i place să fie ascultat, să vadă că celălalt confirmă și e de acord cu ce spune, că îl completează și e atent la discuție?

O mai bună ascultare vă va ajuta:

- ✓ să îl înțelegeți mai bine pe celălalt,
- ✓ să vă cunoașteți mai bine interlocutorul,
- ✓ să vă înțelegeți mai bine cu persoana cu care interacționați,
- ✓ să aflați toate informațiile de care aveți nevoie.

Cel mai important lucru în ascultare este empatia și abilitatea de a pune întrebări. Empatia poate fi definită ca fiind capacitatea de a simți ceea ce simte altă persoană. Înseamnă să vă puteți pune „în pielea celuilalt”, să gândiți și să simțiți din poziția lui.

Cum puteți face asta?

- ✓ evitând evaluarea sau critica
- ✓ înțelegând gândurile și comportamentul prin întrebări.

În momentul de ascultare, atitudinea trebuie să fie una degajată și relaxată, pentru a induce o stare de confort celuilalt. Pentru a-l asigura pe celălalt de toată atenția dvs., feedback-ul este obligatoriu.

Cu toate acestea, mai intervin **probleme** și în ascultare, cum sunt:

- ✓ egocentrismul: persoanele egocentrice nu ascultă până la capăt, întrerupând vorbitorul, se gândesc la ce vor spune, nefiind atente la informația care se transmite;
- ✓ supraîncărcarea cu mesaje: prea multe informații care vin din prea multe direcții. Dacă în timp ce discutăm cu șeful, ne sună telefonul, la care nu putem răspunde, atenția va scădea;
- ✓ grijile: o problemă care ne macină ne va scădea disponibilitatea de a asculta;
- ✓ gândirea rapidă: creierul poate procesa cca. 450 cuvinte/minut, iar vorbitorul pronunță normal cam 150; restul de timp poate fi ocupat cu alte gânduri;
- ✓ neîncrederea în informația transmisă sau chiar în persoana cu care discutăm poate duce la o ascultare deficitară.

Formularea de întrebări trebuie să se facă ținând cont de anumite principii de formulare. Pentru a fi înțeleasă și pentru ca dvs. să primiți răspunsul pe care îl așteptați, **o întrebare trebuie să fie:**

- ✓ **scurtă:** atenția ascultătorului este limitată. Până apucați să terminați întrebarea, persoana poate uita deja ce ați spus anterior;
- ✓ **clară:** simplificați atât cât să nu omiteți aspecte importante. Evitați să transmiteți sau să cereți mai mult de o informație în întrebare;

- ✓ *relevantă*: de câte ori nu vi s-a întâmplat ca oamenii să pună întrebări care nu au nicio legătură cu subiectul discutat. Sentimentul transmis nu este foarte plăcut. Urmăriți ca fiecare întrebare să aibă legătură cu ceea ce se discută pentru a nu da impresia că sunteți dezinteresat sau că vreți să schimbați subiectul;
- ✓ *neutră*: nu încercați să influențați interlocutorul prin modul în care puneți întrebarea sau prin construcția ei;
- ✓ *pozitivă*: urmăriți mesajul transmis de cele două întrebări care se referă la același lucru și totuși transmiteți mesaje diferite:
 - Cum îi putem determina pe elevi să învețe mai bine?
 - Cum putem să facem ca elevii să aibă performanțe mai bune?
- ✓ *deschisă*: încercați să obțineți mai mult decât un simplu „da” sau „nu” de la celălalt. De multe ori aceste răspunsuri nu sunt suficiente pentru a vă lămurii. Așadar urmăriți să formulați întrebări deschise.

Comunicarea cu celălalt nu se desfășoară întotdeauna așa cum ne dorim. Intervin așa numitele bariere, atât în transmiterea mesajului, cât și în receptarea lui. Barierele se pot întâlni la nivelul emițătorului/receptorului (egocentrismul, secretomania, starea emoțională etc.), dar și la nivelul limbajului (suprainformarea, prea multe verigi intermediare, generalizarea etc.). Cunoașterea acestora ne ajută să le putem identifica atunci când apar și să putem interveni.

Procesul de comunicare este eficient atunci când putem vorbi de o relație activitate-activitate. Acest lucru înseamnă că nu numai emițătorul este activ, ci și receptorul. Empatia și formularea de întrebări sunt poate printre cele mai importante modalități de a asculta activ.

Comunicarea non-verbală

Surprinzător sau nu, prin non-verbal transmitem mult mai multă informație decât verbal. Comunicarea non-verbală înseamnă: **gestică, mimică postură și ton.**

Este important de cunoscut semnificația pe care anumite mesaje o au pentru că în funcție de interpretarea lor corectă putem acționa corespunzător. De exemplu: dacă atunci când transmiteți unui coleg niște cerințe, veți observa că acesta se încruntă, atunci poate ar fi cazul să îl întrebați dacă are nelămuriri cu privire la ce i-ați comunicat. Totuși, interpretarea comunicării non-verbale nu trebuie generalizată, pentru că există mesaje care trebuie interpretate numai prin raportare la context.

Gesturile: majoritatea dintre noi gesticulăm ca o modalitate de a însoți non-verbal cuvintele pe care le rostim. De multe ori ne ajută să: arătăm în direcția care ne interesează, descriem obiecte, lucruri folosindu-ne de mâini etc.

Cele mai cunoscute gesturi sunt: cel de plictiseală (ducerea mâinii la gură), cel de nelămurire (clasicul scărpinat în cap), concentrare (mâna sprijină fruntea), uimire (mâna freacă bărbia) etc.

Mâinile și picioarele

- gesturile ample arată patos, grandoare;
- gesturile repezite indică agresivitate;
- gesturile mărunte sunt un semn de modestie, simplitate.

Mișcările capului

- capul ușor înclinat arată ascultare cu interes;
- clătinare de sus în jos este semn al înțelegerii;
- clătinare de la stânga la dreapta indică dezaprobare.

Postura: ne oferă informații despre noi și implicarea în procesul de comunicare (atitudine, apropiere față de persoana cu care vorbim). De regulă, atunci când o persoană vorbește și stă în picioare, poziția noastră „o va copia” pe cea din fața noastră. Dacă vorbim cu niște colegi, atunci așezarea ia, de regulă, forma unui cerc.

Mimica: cel mai important element aici este contactul vizual și zâmbetul. De obicei, atunci când vorbim cu cineva, o foarte mare parte din timp, privirea noastră este ațintită asupra ochilor și trăsăturilor feței. Majoritatea dintre noi preferă o față expresivă, care să comunice, decât una pe care nu o putem citi și ne induce astfel, un oarecare disconfort.

Atenție la câteva semnale:

- zâmbetul poate fi o manifestare a bucuriei sau a jenei;
- mimica poate arăta încruntare, mânie, surpriză sau neplăcere;
- contactul vizual este necesar în comunicare, dar nu mai mult de 60-70% din timp, pentru că riscați să iritați persoana. În schimb, un contact foarte redus este un semn de distanță mare între interlocutori;
- privirea într-o parte poate indica lipsa interesului.

E util să comunicăm, știind că e bine să respectăm următoarele **reguli**:

- ✓ Abține-te de la a spune un lucru negativ sau neplăcut, mai ales când ești provocat sau oboist;
- ✓ Ai răbdare cu ceilalți;
- ✓ Fă distincție între o persoană și comportamentul sau rezultatele ei;
- ✓ Fă servicii anonime, pentru creșterea prețurii de sine;
- ✓ Alege răspunsul active;
- ✓ Ține-ți promisiunile făcute altora;
- ✓ Concentrează-te asupra zonei tale de influență, schimbându-ți deprinderile de gândire și de acțiune;
- ✓ Caută mai întâi să înțelegi;
- ✓ Recompensează exprimările sau întrebările deschise și cinste, evitând criticile și judecățile;
- ✓ Dă un răspuns înțelegător, dorind să înțelegi profund;
- ✓ Dacă ai fost jignit, ia inițiativa de a clarifica complet situația, cu gânduri bune;
- ✓ Recunoaște-ți greșelile, scuză-te și cere-ți iertare, admitând că ești - cel puțin în parte - de vină;
- ✓ Nu răspunde acuzațiilor iresponsabile, nu te lăsa atras în nici un vârtej litigios - apelând la pacea interioară;
- ✓ Rezervă timp și dăruiește-l pentru relațiile "între patru ochi", cu cei dragi;
- ✓ Reînnoiește-ți atașamentul față de lucrurile pe care le ai în comun cu prietenii, familia, colegii;
- ✓ Lasă-te influențat de către celălalt, înțelegând problemele și sentimentele sale;
- ✓ Acceptă persoana și situația celuilalt, recunoscând că el gândește sau simte într-un anumit fel;
- ✓ Pregătește-ți mintea și inima înainte de a-ți pregăti un discurs, alegând modul cum spui, reînnoind cele mai bune hotărâri;
- ✓ Evită certurile sau abandonurile, rezolvă divergențele prin dialog;
- ✓ Identifică și așteaptă momentele când îi poți învăța pe ceilalți (mereu îi învățăm pe ceilalți câte ceva fiindcă ceea ce suntem radiază constant);
- ✓ Cădeți de acord cu ceilalți asupra limitelor, regulilor, așteptărilor și consecințelor clar stabilite, înțelese, întărite și cu care toți sunt de acord.
- ✓ Nu renunța și nu ceda în fața comportamentului iresponsabil, dând dovadă de responsabilitate, disciplină și înțelegere.
- ✓ Fii prezent când e nevoie de tine, știind că oamenii tind să reacționeze conform cu ceea ce simt și nu cu ceea ce știu.
- ✓ Folosește limbajul logicii și al emoției, fiind răbdător, înțelegând, exprimând deschis sentimentele în acord cu limbajul non-verbal.
- ✓ Delegă responsabilitatea în mod eficient.

- ✓ Implică oamenii în proiecte semnificative, cu scopuri pentru care merită să trăiești.
- ✓ Crede și explică și altora că "ceea ce semeni aceea culegi", că tot ceea ce gândim, vorbim, facem, formează un proces care respectă legile naturii.
- ✓ Crede, și învață-i și pe alții să creadă în comportamentul responsabil, în faptul că întotdeauna gândul, vorba sau fapta sunt însoțite în mod automat de consecințe naturale.

Greșeli ce pot fi evitate:

- ✓ Nu da sfaturi înainte de a înțelege.
- ✓ Nu încerca să construiești sau reconstruiești o relație fără a-ți schimba comportamentul și atitudinea.
- ✓ Nu presupune că bunele exemple și relațiile sunt suficiente.

Concluzie

Comunicarea verbală poate fi valorizată sau din contră poate avea de suferit din cauza comunicării non-verbale. O gestică potrivită cu ceea ce discutăm, o postură dreaptă și încrezătoare, o privire caldă și un zâmbet plăcut sunt „mici trucuri” care ne vor ajuta oricând în comunicarea cu șefii, colegii, elevii sau prietenii.

Comunicarea este veriga esențială în funcționarea normală a oricărui sistem.

Arta comunicării umane este veche de când lumea și este în continuă dezvoltare.

A comunica presupune să știi să îți exprimi emoțiile!

A comunica presupune conștientizarea nevoilor celuilalt!

A comunica presupune abilitatea de a rezolva conflicte!

Libertatea în comunicare, înseamnă a fi în stare, în cunoștință de cauză:

- ✓ *Să alegi cine și ce dorești să fii într-un anumit moment din viața ta.*
- ✓ *Să ai orice vezi și dorești cu adevărat.*

Bibliografie:

Suport curs Mecanic utilaje și instalații în industrie, Brașov, 2014

Curs “Parents & Teachers Building Bridges”, program Erasmus+ School Education Staff Mobility Agreement – 2020-1-RO01-KA101-078220

CCD Neamț, Curs “Managementul comunicării în mediul educational”, 2019

<https://padlet.com/quepasateacher/pt>

Creativitatea este cea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și algoritmi noi de dezvoltare. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social.

Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Trăim într-o societate bazată pe competiție și concurență. În privința competiției, un element fundamental îl constituie creativitatea. Astăzi mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o condiție fundamentală a calității educației, una dintre premisele esențiale ale performanței.

Creativitatea își are originea în cuvântul latin “creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înnăscute a fost depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea va viza:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;
- declanșarea motivației pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;
- jocul și metode pedagogice active;
- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;
- valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârsta preșcolară.

Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului preșcolar și școlar fiind părinții și cadrele didactice.

Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia. La grădiniță, creativitatea copilului poate fi stimulată prin modele pedagogice a căror elaborare se fundamentează pe cunoaștere și pe respectarea particularităților de vârstă ale copilului preșcolar, dar și a nivelului de dezvoltare a potențialului său creativ. Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului. Noul curriculum din învățământ presupune câteva mutații semnificative, printre care trecerea de la învățarea centrată pe acumularea de informații la structurarea de capacități și competență, de la “ a spune ” la “ a face ”.

Reforma prin noul curriculum înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, găsirea noului pentru fiecare activitate. Soluția o reprezintă o intensă activitate creatoare. În noul curriculum copilul devine centrul acțiunii educative, iar cadrul didactic îndrumător, organizator, dirijor în acțiunea de însușire a cunoștințelor.

În elaborarea noii programe s-a ținut cont de tendințele actuale în pedagogie (deschidere către abordarea Metodei proiectelor, a activităților integrate, a metodelor interactive de grup, etc.), de o serie de aspecte pozitive: nivelul de maturizare actual al copiilor din grădinițe și școli și de tendințele și evoluțiile în domeniul informațiilor și al tehnologiei moderne. Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică (integrarea conținuturilor), care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii, în loc să se concentreze pe un aspect izolat, lucru nefiresc pentru dezvoltarea copilului. Predarea tematică se face în așa fel încât să reflecte legăturile dintre mai multe discipline și conexiunile lor de viață.

Bibliografie

1. <http://www.scoalaargeseana.ro/didactica-magna/985-rolul-creativitatii-in-educatie>
2. <https://www.scribd.com/document/367884288/Despre-Creativitate-In-Educa%C8%9Bie>
3. <https://www.qreferat.com/referate/pedagogie/CREATIVITATE-INOVIATIE-SI-EDUCA259.php>

Programa de opțional

„MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ”

Clasa a VI -a A

An școlar 2023 - 2024

1 oră/săpt

Aria curriculară:

MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII

Profesor propunător
CRISTINA STANCIU

Școala Gimnazială GURA-OCNIȚEI

STRUCTURA OPȚIONALULUI

NOTA DE PREZENTARE

COMPETENȚELE GENERALE

**COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE
ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE**

CONȚINUTURI

SUGESTII METODOLOGICE

BIBLIOGRAFIE

NOTA DE PREZENTARE

Mi-am propus ca acest curs care se desfășoară pe o perioadă de un an de zile cu o oră pe săptămână, să fie util elevilor din clasa a VI-a , în studiul matematicii. Opționalul răspunde nevoilor de dezvoltare a personalității elevilor prin formarea de capacități, competențe și atitudini bazate pe gândirea critică, logică, divergentă și creativă. În alegerea opționalului au fost implicați și părinții, iar conținuturile învățării au fost stabilite în funcție de aptitudinile și interesele elevilor.

Doresc ca în orele de opțional să realizez o atracție între elevi și matematică , elevul să se relaxeze dar în același timp să-l îndrum să observe, să descopere, să deducă anumite reguli și să aplice în rezolvări de exerciții și probleme anumite noțiuni , reguli și formule matematice . Jocurile matematice produc plăcerea funcțională și sporesc atenția elevilor. Astfel se are în vedere ca elevii să se apropie de matematică cu dragoste și fără teamă, să-și descopere aptitudinile pentru acest obiect. Prezentarea problemelor distractive, a amuzamentelor matematice are un rol dublu, în primul rând solicită acuitatea spiritului, iar în al doilea rând oferă posibilitatea petrecerii plăcute a timpului.

Opționalul urmărește educarea spiritului de investigație, a dragostei pentru munca de creație matematică, un efort de a descoperi noi talente. Opționalul prin viziunea integrală de tratare a exercițiilor și problemelor este un mijloc de antrenare sistematică și gradată a gândirii elevilor în rezolvarea exercițiilor și a problemelor, care disciplinează gândirea elevilor, le formează capacitatea de a gândi selectiv . Integrarea noilor tehnologii la disciplina matematică este esențială deoarece dezvoltă capacitatea de a utiliza resursele (calculatoare, software de simulare, internet) pentru activități de învățare, pentru crearea de noi resurse necesare învățării. Utilizarea TIC la disciplina matematică realizează diversificarea strategiilor didactice, permițând elevului accesul la informații structurate variat, prezentate în diferite modalități de vizualizare.

Opționalul „ **Matematică distractivă** ” are drept obiectiv principal: introducerea elevilor, prin joc în „exercițiu”, în largul evantai de metode și tehnici, generale și specifice, de rezolvare a problemelor de algebra și de geometrie plană. Abordarea opționalului ca activitate de rezolvare a unor contexte problematice variate asigură alternative în învățare și evaluare, ducând la o destindere sănătoasă în urma unor lecții dificile sau pot face obiectul unui studiu individual pentru elevii dotați.

Am conceput acest opțional astfel încât să acopere atât explicația noțiunilor de bază, cât și înțelegerea și fixarea lor prin exerciții și probleme adecvate, cu grade diferite de dificultate (de la ușor la mediu, spre maxim), eliminându-se elementele monotone și care nu aduc nimic nou, prezentându-le astfel încât să antreneze interesul și fantezia elevilor. Din aceste motive am propus acest curs , pentru a stimula și forma gustul pentru o matematică elevată în rândul elevilor.

Strategia didactică are ca dominantă lucrul în echipă care favorizează comunicarea și asumarea de către elevi a diverselor roluri în cadrul unui grup. Opționalul îi pregătește pe elevi pentru rezolvarea unor situații problematice din viața cotidiană prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine, voinței de a duce la bun sfârșit un lucru început.

COMPETENȚE GENERALE

1. *Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar*
2. *Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale*
3. *Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice*
4. *Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, a concluziilor și a demersurilor de rezolvare pentru o situație dată*
5. *Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date*
6. *Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii*

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. *Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar*

Competențe specifice	Activități de învățare
Identificarea caracteristicilor numerelor naturale și a formei de scriere a unui număr natural în contexte variate.	Exerciții de determinare a unor numere naturale formate din mai multe cifre.
Identificarea numerelor pe baza unor raționamente algoritmice.	Substituirea numerelor cu litere și invers; Exerciții de ghicire a unei cifre șterse.
Aplicarea tehnicilor de calcul însușite în construcții numerice.	Completarea simbolurilor matematice într-o egalitate sau inegalitate; Construirea de coloane și linii de cifre pentru a determina pătrate perfecte.

2. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale

Competențe specifice	Activități de învățare
Găsirea mai multor soluții pentru un exercițiu sau o problemă.	Identificarea și aplicarea unor reguli și scheme pentru efectuarea operațiilor.
Dobândirea antrenamentului în rezolvarea problemelor.	Alegerea unei situații concrete și înțelegerea corectă a mesajelor; Sintetizarea datelor într-o reprezentare grafică sugestivă pentru întocmirea planului de rezolvare.

3. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice

Competențe specifice	Activități de învățare
Crearea în scris sau oral a unor scurte enunțuri/ mesaje pe baza unui suport verbal.	Exerciții de compunere, prin analogie, a unei glume, a unui joc matematic.
Dezvoltarea capacității de a selecta o informație și de a lua decizii.	Exerciții de identificare în literatura pentru copii a unor enunțuri/ mesaje ce pot constitui suport în alcătuirea textelor matematice.

4. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, a concluziilor și a demersurilor de rezolvare pentru o situație dată

Competențe specifice	Activități de învățare
Manifestarea interesului pentru analiza și rezolvarea unor probleme practice.	Exerciții de calcul rapid. Interpretarea și argumentarea unor moduri diferite de rezolvare a unor situații

	practice.
Constatarea faptului că „istețul” depășește cu succes „examele” neprevăzute ale vieții.	Cunoașterea unor momente „capcană” din viața marilor matematicieni prin lectură adecvată; Aplicarea unui test de inteligență.

5. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date

Competențe specifice	Activități de învățare
Interpretarea unor contexte uzuale și/ sau matematice utilizând limbajul matematic	Deducerea unor consecințe care decurg dintr-un set de ipoteze sau dintr-o estimare.
Interpretarea matematică a unor probleme practice prin utilizarea operațiilor cu numere.	Exerciții de analizare a unor scheme, modele sau algoritmi pentru rezolvarea unor probleme practice.

6. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii

Competențe specifice	Activități de învățare
Observarea și înțelegerea faptului că viața ne oferă nenumărate „situații -problemă” de rezolvat.	Construirea unor dialoguri, redactarea unor texte pentru a evidenția „nevoia” de matematică în decursul vieții.
Dezvoltarea capacității de a selecta o informație și de a lua decizii.	Exerciții de identificare în literatură pentru copii a unor enunțuri/ mesaje ce pot constitui suport în alcătuirea textelor matematice.
Aplicarea raționamentelor matematice în jocuri cu bețe de chibrituri / puzzle-uri.	Activități de învățare asociate prin încurajarea exprimării propriilor opinii, într-un mod asertiv, critic și argumentat.

CONTINUTURI

1. Probleme simple dar amuzante;
2. Reconstituirea operațiilor;
3. Numere curioase și serioase;
4. Numere antice dar veșnic tinere;
5. Probleme atractive de divizibilitate;
6. Curiozități cu numere raționale;
7. O reprezentare coregrafică - Amestecarea fracțiilor, a numerelor zecimale și a procentajelor;
8. Folosirea proporțiilor pentru a rezolva problemele în cuvinte;
9. Sume încrucișate și pătrate magice;
10. Geometrie cu chibrituri;
11. Probleme interesante de geometrie; Geometria triunghiului (GeoGebra);
12. Trucuri elementare de matematică mentală;
13. Trucuri pentru estimări;
14. Probleme de logică;
15. Puzzle-uri celebre;
16. Anecdote pe teme matematice.

SUGESTII METODOLOGICE

Implicarea educabilului în activități de echipă este premisa dezvoltării abilităților de comunicare interpersonală și interrelaționare iar învățarea activă prin jocuri de perspicacitate, logică și inteligență multiplă sporesc atenția elevilor și produc plăcerea funcțională. Astfel se are în vedere ca elevii să se apropie de matematică cu dragoste și fără teamă, să-și descopere aptitudinile pentru acest obiect. Prezentarea problemelor distractive, a amuzamentelor matematice are un rol dublu, în primul rând solicită acuitatea spiritului, iar în al doilea rând oferă posibilitatea petrecerii plăcute a timpului.

Folosirea **metodelor activ participative**: brainstorming, conversația euristică, problematizarea, argumentarea prin analogie, joc de rol, turul galeriei. Forme de organizare: activitate pe grupe și în perechi, alternativ cu activitatea frontală.

Abordarea opționalului ca activitate de rezolvare a unor contexte problematice variate, practice, asigură alternative în învățare și evaluare, ducând la o destindere sănătoasă în urma unor lecții dificile sau pot face obiectul unui studiu individual pentru elevii dotați.

Se va face o evaluare „corectă” dar stimulativă a elevilor, dorindu-se punerea în valoare a potențialului lor creativ și urmărindu-se interesul și participarea lor efectivă la realizarea activităților de învățare.

Ca **modalități de evaluare** vor fi folosite următoarele forme de evaluare:

- Evaluare orală, scrisă;
- Autoevaluare;
- Observarea sistematică a elevilor;
- Portofoliul.

Pe parcursul cursului se vor urmări formarea la elevi a următoarelor **valori și atitudini**:

- Dezvoltarea unei gândiri deschise și creative; dezvoltarea inițiativei, independenței în gândire și în acțiune pentru a avea disponibilitate de a aborda sarcini variate;
- Manifestarea tenacității, perseverenței, capacității de concentrare și a atenției distributive;
- Dezvoltarea spiritului de observație;
- Dezvoltarea simțului estetic și critic, a capacității de a aprecia rigoarea, ordinea și eleganță în arhitectura rezolvării unei probleme sau a construirii unei teorii;
- Formarea obișnuinței de a recurge la concepte și metode matematice în abordarea unor situații cotidiene sau pentru rezolvarea unor probleme practice;
- Formarea motivației pentru studierea matematicii ca domeniu relevant pentru viața socială și profesională;

BIBLIOGRAFIE

- 1) Programa școlară pentru disciplina Matematică, 2017
- 2) Ioan Dancilă: „Matematica distractivă”- disciplina opțională pentru clasele 5-6, editura Art , 1999
- 3) Ioan Dancilă: „Matematică aplicată”- Curriculum la decizia școlii, clasele V-VIII, editura Bogdana, 1999
- 4) Danica McKellar : „ Matematica nu e nașpa” - Editura Paralela 45, 2012
- 5) Edward H. Julius : „Trucuri aritmetice”- 50 de moduri simple de adunare, scădere, înmulțire și împărțire fără calculator, Editura Paralela 45, 2019
- 6) Boris A. Kordemsky : „ Puzzle celebre” - 395 de probleme de matematică recreativă, Editura Paralela 45, 2019
- 7) Martin Garnier: „Matematică recreativă”- Cele mai îndrăgite jocuri matematice și logice, Editura Paralela 45, 2019
- 8) Dan Zaharia , Maria Zaharia : Culegere de probleme Consolidare „Mate 2000+” clasa a VI-a , Editura Paralela 45, 2021
- 9) www.didactic.ro
- 10) <https://www.geogebra.org/download?lang=ro>
- 11) Olaru Adriana - Geometrie interactivă - <https://www.geogebra.org/m/sq34EM3g>
- 12) Platforma educațională <http://www.mathplayground.com>
- 13) <https://matematicagimnaziu.wordpress.com/curiozitati-matematice>

Viitoarea carieră se clădește pe băncile școlii

*Prof. Stanciu Oana-Mihaela
Colegiul Tehnic "D. Ghika" Comănești*

"Viața omului este prețioasă numai atunci când urmărește un ideal"

(Liviu Rebreanu)

„Consilierea carierei este un serviciu social care inițiază o abordare globală a individului, sub toate aspectele semnificative ale vieții și rolurilor asumate în școală, profesie, viață socială sau comunitară, familie, timp liber etc. și se materializează prin toate categoriile de servicii de informare, consiliere și orientare oferite solicitanților de către consilieri.”
(Institutul de științe ale educației, Laboratorul de Orientare Școlară și Profesională - „Consilierea carierei adulților”, București, 2003).

Pregătirea profesională este una din direcțiile de acțiune a școlii. Elaborarea politicilor de învățare pe parcursul vieții corelate cu cerințele pieței asigură necesarul de forță de muncă. Elevii claselor terminale, fiind puși în fața unor situații de alegeri succesive, pot apela la părinți sau profesori pentru a alege rutele optime de educație și formare în acord cu aptitudinile și interesele lor. Odată activi pe piața muncii, aceștia sunt adesea tratați în termeni de capital uman, ca resurse umane existente de care dispune o unitate economică, instituție, o întreagă comunitate sau o națiune.

Viitorului adult i se cere maturitate în luarea deciziilor cu privire la urmarea anumitor filiere de educație și formare profesională, asumarea deciziilor personale, responsabilitate, eficiență în domeniului de muncă în care vor activa.

În cadrul orelor de consiliere și orientare profesională, profesorul dirigințe împreună cu consilierul psihopedagog al liceului desfășoară activități cu privire la buna alegere a viitoarei cariere, ținând cont atât de resursele, cerințele, aspirațiile, valorile și interesele unui individ, cât și de oferta reală din domeniul educației, formării și integrării socio-profesionale.

Activitățile tipice de consiliere a carierei cuprind:

- programe de consiliere și orientare incluse în curriculum-ul național;
 - consiliere și orientare individuală sau de grup cu privire la educație, formare, rută profesională, inserție socială;
 - activități de cunoaștere a pieții muncii (diferite domenii și ramuri economice);
 - activități de (auto)evaluare / testare a deprinderilor, aptitudinilor, abilităților, intereselor profesionale, cunoștințelor, valorilor personale etc.;
 - informarea, consilierea și orientarea persoanelor adulte pentru formarea continuă în vederea unei bune inserții socio-profesionale;
 - utilizarea potențialului comunității de consiliere a carierei prin participarea la expoziții, târguri de locuri de muncă;
 - consilierea carierei la distanță prin e-mail, web site-uri accesibile prin Internet, telefon, echipamente audio-video, alte tipuri de servicii on-line sau difuzarea de materiale tipărite.
- Principala sarcină a dirigintelui consilier este de a învăța elevul să ia decizii corecte, responsabile și să-și asume consecințele acțiunilor, să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, clarificare, evaluare și actualizare a sistemului personal de valori.

Profesorul-diriginte nu poate să se substitue consilierului-psiholog, însă între cei doi trebuie să existe relații de colaborare. La acestea se adaugă și activitatea de psihodiagnostic realizată de specialist-psihologul școlar prin aplicarea unor probe psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate, de inteligență.

Astfel, efectuând un *sondaj* de opinie pe un eșantion de 50 elevi ai claselor a IX-a din școala medie nr. 3 care avea ca scop identificarea tipului profesional, am constatat că circa 30% din elevi nu sunt siguri de profesia care le place și nu cunosc nici instituțiile în care ar putea continua traseul educațional.

Rezultatele arată în felul următor: 5% din elevi menționează că - decizia în alegerea profesiei le revine părinților, 10% din elevi consideră că mai au timp până la finisarea liceului, 15% din elevi - nu știu pur și simplu ce li se potrivește. Indecizia copiilor poate cauza dificultăți în alegerea de mai apoi. Experimental în acest sens au fost luate următoarele măsuri: consiliere individuale și de grup, consiliere cu părinții, documentarea cu categorii de profesii, chestionare și testarea psihologică.

Astfel efectuând *Chestionarul lui Super* „V-ați ales bine profesia?” se evidențiază o cotă de 60 % de copii care indică ca valoare primordială în alegerea profesiei siguranța și avantajele materiale, relația cu superiorii. Numai 15% din copii aleg ca valoare primară altruismul, creativitatea și stimularea intelectuală. Ordinea ierarhică a factorilor nu diferă mult de la un elev la altul.

Aplicînd *Chestionarul de delimitare a intereselor profesionale Klimov*, putem relata că pentru fete predomină tipul profesional om-om, om-image artistică și pentru băieți om-tehnică, om-image artistică. Pentru efectuarea unei corelații între teste am aplicat proba *Holland* pentru *determinarea tipului profesional* și putem menționa că circa 70% din elevi au caracteristic ca tip de personalitate profesională tipul social și artistic, 20% tipul întreprinzător, 10 % - celelalte tipuri.

În urma efectuării acestor pași în colaborare cu diriginții am observat că numărul elevilor nederminați s-a micșorat la 10 % într-un timp scurt. De aceea putem relata că implicarea în consilierea și orientarea elevilor trebuie desfășurată la o vîrstă timpurie.

Orientarea profesională a adolescenților nu se mai poate rezuma doar la asistența unor momente în alegerea carierei, ci trebuie să devină o modalitate de dezvoltare a abilităților necesare pentru construirea propriei cariere;

Greșelile privind decizia în alegerea unei cariere se resimt după mulți ani: individul este nemulțumit de munca sa, de sine, de cei din jurul său, nu face față cerințelor meseriei pe care o practică;

Lipsa de informare la nivelul elevilor în problema alegerii și deciziei profesiei;

Uneori familia este cea care influențează sau chiar decide instituția, specializarea și chiar meseria adolescentului;

Adolescenții nu cunosc etapele luării unei decizii, nu au abilități decizionale, sunt ușor influențabili.

Recomandări pentru părinți și profesori:

Nu fiți indiferenți față de interesele, înclinațiile, aptitudinile adolescentului;

Aveți o atitudine binevoitoare și înțelegătoare față de adolescent;

Lăsați-l pe tînăr singur să-și aleagă meseria care îi place, dvs. doar susțineți-l, expuneți-vă părerea;

Nu-l ofențați, nu-l ignorați, încercați să-l înțelegeți cît mai bine cu putință;

Apelați de câte ori aveți nevoie la specialist pentru îndrumări, recomandări, nu încercați să găsiți singuri soluții.

CHESTIONAR ADRESAT ELEVILOR

1. Ce calități consideri că sunt importante la o persoană?
2. Ce calități consideri că sunt importante pentru profesia pe care ai dori să o exerciți?
3. Ai un plan de viitor în ceea ce privește alegerea carierei?
4. Ai suportul părinților în deciziile pe care le vei lua?
5. Preferi să lucrezi în țară sau în străinătate? Justifică alegerea răspunsului.
6. Consideri că o carieră profesională depinde de performanțele fiecăruia, de cumulum de cunoștințe sau de un salariu bun?

*„Plăcerea meseriei duce la perfecțiunea muncii.”
(proverb chinezesc)*

Bibliografie:

- Baban A., Consiliere educațională, Ghid metodologic, Cluj Napoca, 2001.
Ghica V., Ghid de consiliere și orientare școlară, Editura Polirom, Iași, 1998.
Dandara O., Orientarea școlară și profesională- dimensiune a educației pentru și prin profesie, Chișinău 2005.
Tomșa G., Consiliere și orientare școlară, București, 1999.

ORGANIZATOR: Centrul European pentru Excelență în Educație

TEMA: „Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional”

SECȚIUNI: Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici;

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN DEMERSUL DIDACTIC- DISCIPLINA MATEMATICĂ

Prof.Stanciu Roxana,Colegiul Național Grigore Moisil,Urziceni,Ialomița

Prezentul articol prezintă un studiu comparativ privind raportarea la învățarea elevilor anterior aplicării la clasă a unui CDȘ și în timpul aplicării, evidențiază necesitatea orelor de CDȘ, punctele tari, punctele slabe, dar și modalități de îmbunătățire.

De asemenea, își propune să evidențieze caracterul practic al acestor tipuri de documente școlare, ancorarea lor în realitate și necesitatea realizării lor în concordanță cu cerințele elevilor.

Un exemplu de programă de tip CDȘ aplicată în anul școlar 2022-2023 este următorul.

PROGRAMĂ DE OPȚIONAL LA NIVELUL DISCIPLINEI

MATEMATICĂ APLICATĂ

Clasa a VIII –a

Prof. Stanciu Roxana

Colegiul Național „Grigore Moisil”, Urziceni, Ialomița

An școlar 2022 - 2023

DATE DE IDENTIFICARE

TITLUL OPȚIONALULUI: Matematică aplicată

AUTORUL PROGRAMEI CDȘ: Stanciu Roxana

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Colegiul Național „Grigore Moisil”, Urziceni, Ialomița

ANUL ȘCOLAR: 2022 - 2023

NUMĂRUL DE ORE PE SĂPTĂMÂNĂ: 1h/săptămână

CLASA: Clasa a VIII –a

Tipul opționalului: OPȚIONAL CA NOUĂ DISCIPLINĂ

STRUCTURA OPȚIONALULUI

NOTA DE PREZENTARE

COMPETENȚELE GENERALE

VALORI ȘI ATITUDINI

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

CONȚINUTURI

SUGESTII METODOLOGICE

MODALITĂȚI DE EVALUARE

BIBLIOGRAFIE

NOTA DE PREZENTARE

Mi-am propus ca acest curs care se desfășoară pe o perioadă de un an de zile cu o oră pe săptămână, să fie util elevilor din clasa a VIII-a , în studiul matematicii. Opționalul răspunde nevoilor de dezvoltare a personalității elevilor prin formarea de capacități, competențe și atitudini bazate pe gândirea critică, logică, divergentă și creativă. În alegerea opționalului au fost implicați și părinții, iar conținuturile învățării au fost stabilite în funcție de aptitudinile și interesele elevilor.

Doresc în orele de opțional să realizez o atracție între elevi și matematică , elevul să se relaxeze dar în același timp să-l îndrum să observe, să descopere, să deducă anumite reguli și să aplice în practică anumite noțiuni și formule matematice .Opționalul urmărește educarea spiritului de investigație, a dragostei pentru munca de creație matematică, un efort de a descoperi noi talente. Opționalul vizează, în mod expres, clasa a VIII-a, dar, prin viziunea integrală de tratare a exercițiilor și problemelor, el este un mijloc de antrenare sistematică și gradată a gândirii elevilor în rezolvarea exercițiilor și a problemelor, care disciplinează gândirea elevilor, le formează capacitatea de a gândi selectiv .Opționalul „ **Complemente de matematică** ” are drept obiectiv principal: introducerea elevilor, prin „exercițiu”, în largul evantai de metode și tehnici, generale și specifice, de rezolvare a problemelor de algebră, geometrie plană și în spațiu. Abordarea opționalului ca activitate de rezolvare a unor contexte problematice variate asigură alternative în

învățare și evaluare, ducând la o destindere sănătoasă în urma unor lecții dificile sau pot face obiectul unui studiu individual pentru elevii dotați.

Se știe că aplicabilitatea matematicii este o calitate care decurge din faptul că ea modelează toate formele de mișcare și transformare a materiei, fiind știința structurilor comune a tuturor acestor forme. De aceea, problemele de matematică trebuie să sprijine această aplicabilitate iar elevii să fie pregătiți pentru rezolvarea unor situații problemă în viața de zi cu zi.

Am conceput acest opțional astfel încât să acopere atât explicația noțiunilor de bază, cât și înțelegerea și fixarea lor prin exerciții și probleme adecvate, cu grade diferite de dificultate (de la ușor la mediu, spre maxim), eliminându-se elementele monotone și care nu aduc nimic nou, prezentându-le astfel încât să antreneze interesul și fantezia elevilor. Din aceste motive am propus acest curs, pentru a stimula și forma gustul pentru o matematică elevată în rândul elevilor.

Opționalul îi pregătește pe elevi pentru rezolvarea unor situații problematice din viața cotidiană prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine, voinței de a duce la bun sfârșit un lucru început.

COMPETENȚE GENERALE

CG1. Utilizarea algoritmilor și a conceptelor matematice pentru caracterizarea locală sau globală a unei situații concrete ;

CG2. Exprimarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unei situații concrete și a algoritmilor de prelucrare a acestora ;

CG3. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date;

CG4. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii.

VALORI ȘI ATITUDINI

Cultivarea interesului pentru matematică.

Asumarea unui set de valori personale(entuziasm,perseverență,integritate,responsabilitate).

Dezvoltarea gândirii critice,creative și inovative.

Acceptarea diversității de opinie.

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

CG 1. Utilizarea algoritmilor și a conceptelor matematice pentru caracterizarea locală sau globală a unei situații concrete ;

<i>COMPETENȚE SPECIFICE</i>	<i>Exemple de ACTIV. DE ÎNVĂȚARE</i>
1.1. utilizarea unor modalități adecvate de determinare c.m.m.d.c. sau c.m.m.m.c.	- determinarea c.m.m.d.c./c.m.m.m.c. în rezolvări de probleme prin descompunerea numerelor naturale în produs de puteri de numere prime
1.2. utilizarea de algoritmi pentru efectuarea operațiilor cu fracții ordinare sau zecimale	- transformarea fracțiilor ordinare în fracții zecimale și invers - aplicarea metodelor aritmetice pentru rezolvarea unor probleme cu fracții
1.3. utilizarea corectă a noțiunilor de valori medii, procente, distanță, timp, viteză, simetrie, perimetru , arie, etc.	- exerciții și probleme practice în care aplică noțiuni matematice - utilizarea regulilor de calcul pentru produsul/raportul a doi radicali și pentru raționalizarea numitorului
1.4. determinarea perimetrelor, a ariilor și a volumelor și exprimarea acestora în unități de măsură corespunzătoare	- determinarea unor lungimi de segmente utilizând informații cuprinse în reprezentările geometrice - determinarea unor măsuri de unghiuri, arce de cerc, perimetre , arii și volume, utilizând informații cuprinse în reprezentările geometrice - calcularea ariilor și volumelor în rezolvări de teste E.N. folosind decupări, descompuneri, pavaje, rețele

CG 2. Exprimarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unei situații concrete și a algoritmilor de prelucrare a acestora ;

<i>COMPETENȚE SPECIFICE</i>	<i>Exemple de ACTIV. DE ÎNVĂȚARE</i>
2.1. exprimarea în limbaj matematic a relațiilor și a mărimilor care apar în probleme cu rapoarte, proporții și mărimi direct sau invers proporționale	<ul style="list-style-type: none"> - exprimarea relației de proporționalitate directă sau inversă între mărimi sub forma unei proporții - organizarea informațiilor pe baza unor criterii, utilizând sortarea, clasificarea și reprezentarea grafică
2.2. utilizarea unui limbaj specific pentru formularea unor opinii referitoare la diferite dependențe funcționale	<ul style="list-style-type: none"> - utilizarea unui limbaj specific pentru a interpreta un grafic sau o dependență funcțională - descrierea în limbaj matematic a unor relații (congruență, paralelism, perpendicularitate) între elemente ale unor configurații geometrice
2.3. redactarea etapelor de rezolvare a unor probleme, folosind operații în mulțimea numerelor reale	<ul style="list-style-type: none"> - utilizare a diverse metode de rezolvare a unor probleme, transpunerea unei probleme într-o ecuație - redactarea demersului de rezolvare și validarea soluțiilor în cazul problemelor cu conținut practic
2.4. transpunerea în limbaj specific geometriei a unor probleme practice referitoare la perimetre, arii, volume, utilizând transformarea convenabilă a unităților de măsură	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de măsurare sau de estimare a lungimilor unor segmente - compararea unor distanțe/lungimi, perimetre, arii și volume exprimate prin unități de măsură diferite - exerciții de calculare a perimetrelor și ariilor unor figuri geometrice, folosind unitățile de măsură potrivite

CG 3. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date;

<i>COMPETENȚE SPECIFICE</i>	<i>Exemple de ACTIV. DE ÎNVĂȚARE</i>
3.1. elaborarea de strategii pentru rezolvarea unor probleme	- exerciții de transpunere a unei situații-problemă în limbajul divizibilității

	<ul style="list-style-type: none"> - analizarea și compararea unor metode diferite de rezolvare a unei probleme de divizibilitate - rezolvarea de probleme în care apar medii (aritmetică ponderată sau geometrică) - analizarea unei configurații geometrice pentru verificarea unor proprietăți referitoare la lungimi
<p>3.2. analiza unor situații practice cu ajutorul rapoartelor, procentelor și proporțiilor</p>	<ul style="list-style-type: none"> - interpretarea datelor înregistrate în tabele, grafice sau diagrame; estimări - analiza unor situații practice pentru caracterizarea mărimilor direct sau invers proporționale - determinarea unui număr când se cunoaște $p\%$ din el. - exprimarea semnificației unor elemente dintr-un grafic
<p>3.3. analiza și interpretarea rezultatelor obținute prin rezolvarea unor probleme practice cu referire la figurile și corpurile geometrice și la unitățile de măsură studiate</p>	<ul style="list-style-type: none"> - determinarea ariei unei suprafețe - determinarea volumului unui corp - măsurarea și de estimarea ariilor unor suprafețe plane din mediul înconjurător - măsurarea și de estimarea volumului unui corp din mediul înconjurător
<p>3.4. utilizarea proprietăților calitative și metrice în rezolvarea de probleme</p>	<ul style="list-style-type: none"> - utilizarea proprietăților figurilor geometrice studiate în rezolvarea de probleme - analiza și construcția unor figuri cu simetrie axială sau centrală - aplicarea Teoremei fundamentale a asemănării, Teoremei lui Thales și a criteriilor de asemănare a triunghiurilor în diferite contexte

3.5. analizarea unor situații practice cu ajutorul elementelor de organizare a datelor	- exerciții de reprezentare și interpretare a unor dependențe funcționale prin tabele, diagrame și grafice
3.6. analizarea unor construcții geometrice în vederea evidențierii unor proprietăți ale triunghiurilor	- construcția unei configurații geometrice cu triunghiuri având proprietăți date, cu ajutorul instrumentelor geometrice sau al softurilor matematice - analiza și validarea veridicității unei afirmații folosind raționamente simple referitoare la triunghi

4. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii

<i>COMPETENȚE SPECIFICE</i>	<i>Exemple de ACTIV. DE ÎNVĂȚARE</i>
4.1. modelarea matematică a unor situații practice care implică operații cu numere reale	- formularea de probleme pornind de la un set de informații obținute din cotidian sau din diverse domenii - modelarea matematică a unei situații date în care intervin rapoarte, proporții și mărimi direct sau invers proporționale - interpretarea unui raport ca raport procentual sau ca probabilitate
4.2. modelarea matematică a unor situații practice a interdependențelor dintre matematică și alte științe, aplicarea cunoștințele matematice în rezolvarea problemelor de fizică , chimie, agricultură, economie, arhitectură	- analiza unor situații practice de probleme variate prin care se realizează conexiunile - analiza unor situații practice de probleme în care intervin timp, distanță, viteză , etc. - optimizarea metodelor de rezolvare a unor probleme de geometrie utilizând proprietăți ale cercului sau ale patrulaterelor particulare

<p>4.3. transpunerea, în limbaj specific, a unei situații date legate de geometria triunghiului, rezolvarea problemei obținute și interpretarea rezultatului</p>	<ul style="list-style-type: none"> - modelarea geometrică a unei situații concrete, asociind acesteia un desen, implicând și estimări - argumentarea demersului de rezolvare a unei probleme de geometrie - realizarea de conexiuni interdisciplinare sau practic-aplicative
<p>4.4. implementarea unei strategii pentru rezolvarea unor situații date și manifestarea interesului pentru analiza și rezolvarea unor probleme practice</p>	<ul style="list-style-type: none"> - dialoguri, redactarea unor texte pentru a evidenția caracterul aplicativ al matematicii și „nevoia” de matematică - rezolvarea unor probleme practice care stimulează creativitatea - observarea și înțelegerea faptului că viața oferă numeroase situații – probleme de rezolvat

CONȚINUTURI

Nr. crt.	DOMENII DE CONȚINUT	CONȚINUTURI
1.	Prezentarea tematicii opționalului	<ul style="list-style-type: none"> - Prezentarea tematicii opționalului. - Potențialitatea interdisciplinară a matematicii
2.	Valorile medii în viața de toate zilele	<ul style="list-style-type: none"> - Media aritmetică - Media aritmetică ponderată - Media geometrică - Media armonică - Media pătratică
3.		<ul style="list-style-type: none"> - Probleme practice care se rezolvă folosind divizibilitatea

	Aplicații ale divizibilității	
4.	Aplicații ale procentelor	- Preț, dobânda, împrumut
5.	Proporții	- Mărimi direct proporționale - Mărimi invers proporționale - Regula de trei simplă
6.	Reprezentarea grafică a datelor	- Elemente de organizare a datelor - Reprezentarea grafică a datelor (pictogramă, diagrame cu bastonașe, diagrame liniare, diagrame circulare)
7.	Relații între mărimi fizice fundamentale	- Armonioase legături între timp, distanță și viteză
8.	Măsurători și calcule pe teren	- Măsurarea segmentelor, segmente congruente segmente comensurabile, segmente incommensurabile - Unități de măsură - aplicații - Măsurători folosind congruența triunghiurilor - Măsurători folosind teorema lui Thales și teorema fundamentală a asemănării
9.	Geometria triunghiului	- Linii importante în triunghi (construirea prin îndoirea hârtiei a bisectoarelor, înălțimilor, mediatoarelor, medianelor unui triunghi ascuțitunghic și verificarea concurenței acestora)
10.	Geometria patruleterelor	- Construcția axelor de simetrie ale unor patrulatere - Simetria axială - proprietate geometrică - Determinarea centrului de simetrie al unor figuri din hârtie în formă de patrulater (paralelogram, dreptunghi, pătrat, romb, trapez isoscel).

11.	Aplicații ale geometriei plane	- Aplicații în agricultură și în viața de zi cu zi – problemele gospodarului
12.	Conceptul de arie și volum	- Simplă măsurare a ariei și volumului - Determinarea ariei unui teren - Determinarea volumului unui corp – probleme practice
13.	Aplicații practice	- Modele Evaluare Națională

SUGESTII METODOLOGICE

- Se consolidează competențele formate și dezvoltate anterior pentru calculul numeric, elevii sunt lăsați să compare, să descopere, să se autoevalueze, să evalueze soluțiile colegilor;
- Se încurajează munca în echipă pentru dezvoltarea unei gândiri deschise și creative, dezvoltarea inițiativei, independenței în gândire și în acțiune ;
- Se pune în evidență, ori de câte ori e posibil, rolul decisiv al formării matematice în abordarea cu succes a oricărei viitoare profesii, având ca scop formarea motivației pentru studierea matematicii ca domeniu relevant pentru viața socială și profesională;
- Pentru dezvoltarea simțului estetic în redactarea coerentă a rezolvării problemelor de construcții geometrice, se insistă la realizarea unor desene riguroase;
- Se vor susține și exprima ideile greșite , solicitând tuturor elevilor căutarea erorii și încercarea de a o corecta , prezentând erori istorice, probleme nerezolvate;
- Se vor efectua exerciții suplimentare pe grupe de elevi pentru stimularea spiritului competitiv;
- Ca **modalitățile de organizare** a activităților de învățare (frontale, individuale sau pe grupe) se vor adapta particularităților clasei de elevi, resurselor disponibile și finalităților vizate.

MODALITĂȚI DE EVALUARE

Modalitățile de evaluare sunt complexe, centrate pe elevi, cuprinse în portofoliul de evaluare,, consemnate în catalogul de evaluare și notare al profesorului, referitoare la: temele pentru acasă, munca independentă, instrumente și forme de evaluare: teste, verificări orale, reflecții, sinteze, proiecte, portofolii, utilizarea tehnologiei, aspectul documentelor etc.

- Ca **modalități de evaluare** se utilizează metode și instrumente cât mai diversificate, orientate pe formarea și dezvoltarea competențelor matematice , **metode de evaluare:** conversația euristică , observarea sistematică , rezolvarea de probleme, autoevaluarea, jocul didactic, investigația, studiul de caz etc.; iar ca **instrumente de evaluare:** fișe de lucru sau fișe de lucru individualizate, seturi de întrebări structurate, portofoliul etc.

BIBLIOGRAFIE

- 1) Programa școlară pentru disciplina Matematică, 2017
- 2) *Matematică aplicată*, Ioan Dăncilă, Ed. Bogdana, 1999
- 3) *Aritmetică Algebră - Probleme și exerciții pentru clasele V-VIII*, Gh.Cristescu, Rodica-Mihaela Dănet, Ed. Corint, 2001
- 4) *Matematică 2000 + consolidare*, Radu Gologan, Ed. Paralela 45, 2021
- 5) *Evaluare Națională 2021*, Radu Gologan, Ed. Paralela 45, 2021
- 6) <https://sorinborodi.ro/>
- 7) <https://app.asq.ro/>
- 8) <https://matematicagimnaziu.wordpress.com/curiozitati-matematice>

Un exemplu de PIP aplicat în anul școlar 2022-2023 este următorul.

1

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Disciplina Matematică CDȘ -opțional ca nouă disciplină- Complemente de matematică

Date personale:

Numele și prenumele elevului: VICTOR ION

Data nașterii: 11.11.2007

Data la care a fost luat în evidență: 01.09.2022

Instituția care îl recomandă: Colegiul Național „Grigore Moisil”, Urziceni, Ialomița

Programe terapeutice urmate -conform Planului de abilitare-reabilitare întocmit de Serviciul de Evaluare Complexă

Motivele:

- nu e adaptabil, nu s-a integrat în grupul clasei
- în activitățile de învățare în grup nu-și asumă nici o sarcină, nu participă la activități sau dacă o face, nu poate să ducă la capăt sarcinile
- este refractar când este solicitat să răspundă, se eschivează față de solicitări
- din punct de vedere cognitiv: cunoaște valoarea banilor, dar nu are capacitatea de a efectua calcule mai complexe
- se exprimă bine, dar nu are normele minime de politețe
- ușor blocaj de exprimare în ceea ce privește rostirea cuvintelor
- memoria de scurtă durată e bună
- deficit de atenție

-lipsa parțială a respectării conduitei școlare(se ridică din bancă pentru diferite motive indiferent de momentul lecției)

Persoane de referință pentru elev: *DIRIGINTE* :prof.Stanciu Roxana,

PARINTE :Victor Ioana, *PSIHOLOG* : PROF Ionescu Ioana

Tipul și gradul de deficiență: Handicap grav

Rezultatele evaluării globale (complexe) inițiale :

- Problema emoțională
- Instabilitatea atenției
- Dificultăți în citire și în a înțelege ceea ce citește

Priorități de intervenție (rezultate în urma evaluării globale):domeniul cognitiv, matematică

- reglarea stării emoționale
- stabilitate afectivă - reducerea dificultății de operare în mulțimea numerelor raționale (fracții ordinare) - efectuarea de raționament - particularizarea de expresii, formule matematice - copierea desenelor geometrice

Obiective pe termen lung (achiziții minime ale elevului la sfârșitul anului școlar) :

- Dezvoltarea relațiilor cu ceilalți elevi
- Cultivarea încrederii de sine
- Atitudine potrivită pentru activitatea școlară

Obiective pentru perioada Septembrie-Februarie 2022-2023

- Deprinderi de calcul la nivel acceptabil
- Integrarea în grupul de elevi

Matematică:

- **O1:** să efectueze adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri cu numere raționale scrise sub forma de fracție ordinară
- **O2:** să particularizeze expresii matematice
- **O3:** să construiască și să noteze corect figuri geometrice simple, folosind instrumente geometrice

Modalități de realizare (categorii / tipuri de activități sau terapii recuperatorii) :

- Pentru consiliere
- Metode active-participative
- Intervenția părinților

Sarcini ale membrilor echipei de caz:

a) Profesor educator: diriginte, profesor de matematică, profesor de la clasă pe discipline de învățământ

b) Profesor psiholog : Ionescu Ioana

3 Data următoarei evaluări

(evaluare etapială 1)

Membrii echipei de caz: Diriginte :Stanciu Roxana prof:Ionescu Ioana

Evaluarea etapială 1:

Obiective atinse (din cele propuse) :

- Elevul are o atitudine prietenoasă nu mai dă dovadă de nesiguranță și de automarginalizare ca la începutul anului, și- a mai reglat din manifestările comportamentale, relaționând mult mai bine cu colegii de clasă.
- îndeplinește la un nivel mediu sarcinile școlare;
- diminuarea greșelilor de exprimare orală și scrisă;
- îmbunătățirea ritmului de citire, de calcul matematic.

Dificultăți întâmpinate

- nu reușește să îndeplinească sarcinile într-un timp optim.

Alte observatii ale membrilor echipei de caz: Elevul nu cunoaște toate cuvintele efectiv picteaza literele fără să înțeleagă semnificația fiecărui cuvânt. Oral se descurcă mai bine .

Obiective pentru perioada Martie-Iunie

- Creșterea randamentului școlar
- Să înțeleagă semnificația globală a mesajului oral
- Să distingă între conceptele logice de propozitii
- Să efectueze operații algebrice

Modalități de realizare (categorii/ tipuri de activității sau terapii recuperatorii) :

Cognitiv:

- valorizarea, stimularea afectivă
- Ex. De ascultare si configurarea mesajului ascultat
- Ex. De citire si determinare a unui text cu propozitii simple

Matematică: 4

Obiective	Activitati de învățare	Metode	Mijloace	Perioada	Indicatori de evaluare	Evaluare
O1	-scrierea, citirea raționale -exerciții de +, - , x în mulțimea raționale -amplificări simplificări, aducere la același numitor - împărțirea numerelor raționale	Conversatia Exercițiul Explicația	Calculator Softuri educaționale Fișe de lucru	3 luni	Să facă înmulțiri prin adunare repetată	Observare sistematică Auto-evaluare; Evaluare frontală; Teste grilă
O2	-să completeze fișe cu diferite forme ale	Exercițiul; Munca independentă; Activitate frontală	Experiment	3luni	Să execute sarcini în interval de timp precizat	Evaluarea muncii independente; auto-evaluare

	expresiilor matematice					
O3	-exerciții de recunoaștere a figurilor geometrice; -exerciții de construcții de figuri geometrice și să le noteze corespunzător; -exerciții de calcul a perimetrelor	Conversația Construcții figuri geometrice din carton, betișoare	Instrumente geometrice Softuri educaționale Fișe de lucru; Creion colorat; marker;	3 luni	-Să recunoască instrumentele geometrice cu care trebuie să lucreze; -să știe să măsoare cu ajutorul liniarului lungimi de segmente	Evaluare frontal; Activitate practică (perimetre)

CDS și PIP au fost recomandate, apoi implementate pentru disciplina matematică, în vederea creșterii calității actului educațional.

Propunerile pentru opțional și alegerea acestuia de către elevi au respectat calendarul național. De asemenea, documentația (fișa de avizare și programa) pentru opționalul ca nouă disciplină a fost propusă cu un an înainte, fiind necesară aprobarea din partea conducerii școlii și a inspectorului de specialitate. PIP a fost realizat la începutul anului școlar, adaptat la necesitățile elevului. Precizez că pentru păstrarea confidențialității numele elevului a fost schimbat. Ambele documente școlare sunt originale, adaptate colectivului clasei a VIII-a.

Ca orice altă disciplină a avut rubrică nouă în catalog, unde s-au pus absențe și note, conform modalităților de evaluare menționate în fiecare document și s-a desfășurat pe parcursul anului școlar 2022-2023, o oră în fiecare săptămână.

Au fost 30 de elevi înscriși în clasa a VIII-a la începutul anului, dintre care unul cu CES, având documente justificative în acest sens.

Elevii au avut caiete speciale și au lucrat folosind auxiliare ce respectă structura testelor de la Evaluarea Națională. Elevul cu CES a avut fișe de lucru particularizate.

Evaluarea s-a realizat prin teste scrise, dar și oral sau prin portofoliu. Din nou, elevul cu CES a primit subiecte individualizate.

Pentru o realizare corectă a raportării la învățare a elevilor a fost necesară compararea testului inițial, aplicat la începutul anului școlar 2022-2023, cu testele sumative/testul final. Se remarcă o creștere semnificativă a calității actului de învățare, comparând notele obținute la evaluări. De exemplu, la evaluarea inițială a fost un număr de 10 elevi cu note peste 5, urmând ca spre finalul anului școlar numărul să crească spre 23 de elevi. De asemenea, pentru elevul cu CES, se pot compara rezultatele la teste și cu certitudine se remarcă o creștere.

Pe lângă notele mai bune care s-au obținut, atitudinea elevilor pentru rezolvarea sarcinilor de lucru s-a îmbunătățit, volumul de muncă a crescut semnificativ, direct proporțional cu viteza de lucru.

S-a menținut constant legătura cu părinții, aceștia au fost invitați oricând a fost nevoie la școală. S-au prezentat constant realizările elevilor, cu bune și cu rele. S-a acordat sprijin părinților și elevilor pentru depășirea blocajelor în învățare pe care le-au întâmpinat. Drumul către realizarea obiectivelor s-a făcut prin raportare la indicii prezenți în documentele școlare proiectate anterior.

S-a avut în vedere să se conceapă activități ce includ și elemente digitale, cum ar fi: elevii au folosit diferite programe pe telefon/tabletă/calculator pentru a realiza grafice de funcții sau au făcut prezentări în PowerPoint.

De exemplu celebrând ziua de naștere a matematicianului „Grigore Moisil”, elevul cu CES ne-a făcut o surpriză și a realizat o prezentare cu referire la cariera domnului profesor universitar, „Grigore Moisil”. De remarcat, faptul că elevii l-au susținut să prezinte și la final l-au aplaudat. Pentru această realizare, am considerat că și doamna profesoară de limba română trebuie să știe, ținând cont de efortul depus. Aici se subliniază și caracterul interdisciplinar al activității.

Evaluările au avut și forma unor jocuri folosind Kahoot!. Chiar a avut un rol central în dezvoltarea abilităților ce țin de viteza de calcul. Elevii au primit pe lângă sfaturi sau note și premii, precum ciocolată sau pufuleți. Am ținut să precizez premiile, pentru că au avut un real impact asupra copiilor.

De asemenea, jocul de tip „BATTLE”, a fost un joc foarte îndrăgit de elevi. Ei au trebuit să răspundă rapid la întrebări de teorie, să rezolve rapid anumite exerciții sau să mimeze și echipa sa, să ghicească noțiuni de matematică. Fiecare membru al echipei câștigătoare, a primit o notă mare. Elevul cu CES a fost foarte bine integrat în echipă de ceilalți elevi și s-a adaptat foarte ușor la sarcinile de lucru.

Toate acestea au fost la vremea lor puse în practică în urma unor decizii pedagogice bazate pe reflexie din partea profesorului. Fiecare acțiune a fost gândită prin raportare la trecut, văzând rezultatele evaluărilor (de orice formă), cu ghidarea noilor pași către îndeplinirea obiectivelor.

Consider că pentru a completa în mod obiectiv studiul comparativ, este necesară o analiză SWOT a acestui demers didactic.

Analiza SWOT

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări
-dezvoltarea abilităților elevilor prin metode creative, ca parte a educației incluzive -dezvoltarea comunicării profesor-elev -integrarea elementelor ce țin de blended-learning	-blocajele în învățare -rigiditatea evaluării externe -existența stereotipurilor, prejudecăților și a excluziunii	-posibilitatea depășirii blocajelor în învățare -dezvoltarea creativității -învățarea prin joc -dezvoltarea abilităților digitale -integrarea copiilor cu CES -depășirea stereotipurilor, prejudecăților și a excluziunii	-lipsa colaborării din partea părinților

Poate cel mai bun mod de a vedea cât de bine implementat este acest opțional, cât de mult sunt atinse obiectivele sale, dar și cât de mult crește interesul elevilor pentru această disciplină este faptul că an de an este ales cu unanimitate, în mod obiectiv acest opțional.

Resursele educaționale deschise (RED) se referă la orice materiale de învățare, predare și cercetare, care sunt disponibile în orice format și suport, din domeniul public sau aflate sub licențe deschise și care permit accesul gratuit, reutilizarea, adaptarea și redistribuirea (Stracke și colab., 2019; UNESCO, 2019)[2]

EXEMPLU INTEGRAREA RED ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE, FOLOSIT ÎN CADRUL OPȚIONALULUI

Titlul activității de învățare	Aplicație: Evaluare formativă
---------------------------------------	-------------------------------

Disciplina	Disciplina Opțional CDȘ Matematică Aplicată
Unitatea de învățare Geometria triunghiului	Unitatea de învățare Geometria triunghiului
Clasa aVIII-a	Clasa aVIII-a
Autor Stanciu Roxana	Autor Stanciu Roxana
Alți membri ai echipei de autori (dacă este cazul)	Alți membri ai echipei de autori (dacă este cazul)
I. Prezentarea activității de învățare	
Competența specifică vizată	Identificarea caracteristicilor triunghiurilor oarecare, isoscel, echilateral și dreptunghic
Condiții necesare desfășurării activității	Explicarea modului de desfășurare a activității de către profesorul
Contextul de învățare	În cadrul orelor de opțional CDȘ
Timpul alocat	10 minute
Descrierea specifică a activității de învățare	Activitatea începe cu înscrierea elevilor de pe telefon sau tabletă folosind codul generat de Kahoot!
Resursa RED utilizată	www.Kahoot.it
II. Prezentarea integrării resursei RED în activitatea de învățare	
În ce constă resursa RED	Diferite exerciții prezentate în mod atractiv pentru elevi
Descrierea modului de utilizare a RED-ului în activitatea de învățare din perspectiva 5R (reutilizare, redistribuire, revizuire, remixare și reținere)	Integrarea resursei în cadrul orelor de opțional CDȘ prin reutilizare
Descrierea modului în care resursa RED contribuie la formarea competenței specifice vizate	Desfășurarea exercițiului va conduce la dezvoltarea abilităților de calcul pe de o parte, iar pe de alta, la dezvoltarea spiritului de echipă, integrarea copiilor cu nevoi speciale, întărirea colectivului.

Procentul de timp al RED-ului folosit raportat la timpul alocat activității de învățare	100
Aspecte utile cu privire la trecerea de la RED la PED	Conștientizarea din partea elevilor a aplicabilității geometriei în viața de zi cu zi.
III. Prezentarea activității de învățare	
Competența specifică vizată	3.6. analizarea unor construcții geometrice în vederea evidențierii unor proprietăți ale triunghiurilor
Condiții necesare desfășurării activității	- Sala de clasă, acces la ,telefon/laptop - fișă pentru realizarea calculelor
Contextul de învățare	- Discutarea despre proprietățile triunghiurilor - conștientizarea nevoii de a aplica formulele învățate în contexte variate, aplicate în viața reală
Timpul alocat	1h
Descrierea specifică a activității de învățare	- elevii vizionează împreună cu profesorul fiecare întrebare și răspund la ea - după fiecare răspuns se face clasament și se discută metoda corectă de abordare - elevii stabilesc legăturile cu viața reală
Resursa RED utilizată	https://www.kahoot.it
IV. Prezentarea integrării resursei RED în activitatea de învățare	
În ce constă resursa RED	Este un test online, interactiv, cu fiilmulete, desene colorate sau animate, unele însoțite de muzică realizat de Stanciu Roxana
Descrierea modului de utilizare a RED-ului în activitatea de învățare din perspectiva 5R (reutilizare, redistribuire, revizuire, remixare și reținere)	Reutilizarea –folosirea testului în scop educațional

	<p>Redistribuirea – elevii pot să distribuie link-ul pot posta rezultatele lor</p> <p>Revizuire – dacă este cazul, se poate compara cu exerciții generalizate</p> <p>Remixare – elevii nu vor putea modifica testul,dar vor putea realiza unul nou</p> <p>Reținere – elevii pot reface testul pe link-ul trimis</p>
Descrierea modului în care resursa RED contribuie la formarea competenței specifice vizate	Competența specifică pentru disciplina opțional CDȘ „Matematică aplicată, clasa a VIII-a, la care ne putem raporta este: manifestarea unei atitudini responsabile față de aplicabilitatea geometriei în viața reală.
Procentul de timp al RED-ului folosit raportat la timpul alocat activității de învățare	16%
Aspecte utile cu privire la trecerea de la RED la PED	Conștientizarea legăturii strânse dintre matematică și viața reală

Poate că mulți dintre noi ne adaptăm cu greu noilor generații, înclinare spre o digitalizare excesivă.

Toate strategiile ce țin de coaching, cumva, le avem deja prin experiență, vocație, intuiție, fler, fără ca noi să le numim poate așa. Iată că prin acest curs descoperim că lucrurile noi sunt de multe ori cele vechi, dar cu alte haine. Dar să nu cădem în capcana cum că le știm pe toate. Este necesar să depășim și noi zona noastră de confort pedagogic, să avem curaj și creativitate să punem în practică tot ce învățăm nou.

Trebuie să avem puterea să spargem stereotipuri, să depășim prejudecăți, să ne reinventăm zi de zi.

Azi învățăm noi, mâine (ne) învață copiii noștri, totul pentru a evolua frumos.

[1] <https://edict.ro/coachingul-educational/>

[2] <https://classroom.google.com/u/2/w/NjA4MzQzMzM4OTk4/t/all>

Integrarea lecturii suplimentare în activitatea formală a elevilor

Prof. Aurelia Stancu, Colegiul Național Pedagogic *Constantin Cantacuzino* Târgoviște, județul Dâmbovița

Toți copiii sunt artiști. Problema este cum să rămâi un artist după ce crești. (Pablo Picasso)

Această misiune îi revine procesului educațional curent, școlii puse în slujba dezvoltării maxime a potențialului fiecărui elev, transformându-l într-un absolvent capabil să se adapteze unei lumi în continuă mișcare. Păstrarea laturii creative a personalității, a deschiderii spre dimensiunea de profunzime a existenței devine o provocare și transformă activitatea didactică într-un spectacol în care educația formală și cea nonformală pregătesc elevul pentru mediul informal.

Studiile de specialitate și experiențele didactice au demonstrat că școala își îndeplinește misiunea când reușește să implice în procesul educațional curent note nonformale și informale, iar eficiența acestuia este condiționată de demararea timpurie a demersului și de conștientizarea finalităților pentru care elevii studiază literatura în școală: *a ști* (dobândirea cunoștințelor și strategiilor care ajută la comprehensiunea și interpretarea textelor), *a ști să faci* (formarea unor cititori competenți, care să utilizeze strategiile de comprehensiune și interpretare adecvate textelor pe care le citesc, participând activ la viața culturală a școlii și a comunității), *a învăța să trăiești împreună cu ceilalți* (formarea gustului pentru lectură și stimularea gândirii critice) *a învăța să înveți* (transferarea strategiilor de lectură către celelalte discipline și domenii).

Lectura este unul dintre factorii care contribuie la formarea absolventului solicitat de societate în Profilul de formare al absolventului. Obiectivul pe termen lung este dezvoltarea pasiunii pentru lectură, dezvoltarea unui lector competent. Pe termen mediu, proiectul își propune să dezvolte elevilor capacitatea de receptare a unui text cu ajutorul unor instrumente oferite de cadrul didactic, iar pe termen scurt, lectura trebuie să devină o activitate zilnică, asumată. Activitatea de lectură din cadrul formal continuă în cel nonformal prin lectură, numită tradițional *suplimentară*. În speranța că acest moment personal de lectură se va transforma într-o deprindere, apoi într-o pasiune, am stabilit ca fiecare zi a elevului să fie marcată de câte zece pagini citite dintr-o carte propusă de profesor sau de copii. Se știe că orice deprindere are nevoie de cel puțin douăzeci și una de zile de exersare, așa că, inițial, am introdus nonformala lectură suplimentară în activitatea formală sub forma momentului de lectură, apoi ca temă pentru acasă pentru a determina fiecare copil să citească zilnic cel puțin zece pagini. Produsul acestui proiect va fi un jurnal care conține toate experiențele de lectură din

învățământul primar, gimnaziu și liceu. La nivel preprimar, se poate realiza un album cu fotografiile ale copertelor, ale personajelor sau din timpul actului de lectură. Latura informală a educației va fi valorificată prin implicarea părinților în realizarea sarcinilor din jurnal sau prin transferul experiențelor personajelor/ persoanelor în viața reală.

Vom prezenta în continuare primele experiențe de lectură desfășurate cu elevii clasei a V-a în care se urmărește dezvoltarea deprinderii pornind de la familiarizarea cu textul, realizată sub forma unui dialog.

JURNAL DE LECTURĂ

La Medeleni

de Ionel Teodoreanu

volumul I *Hotarul nestatornic*

1. Cine este autorul?

Realizează un poster cu tema Ionel Teodoreanu.

2. Cine este cartea?

Notează (pe o pagină) titlul, denumirea editurii, alte informații notate pe pagina de titlu; structura cărții.

3. Ce spune cartea?

a. Alcătuieste un dicționar de minimum 20 de cuvinte pe care le-ai întâlnit pentru prima dată în această carte.

b. Formulează 5 idei principale pentru al doilea capitol al volumului, *Căsuța albă și rochița roșie*.

c. Transcrie, din al treilea capitol, *Herr Direktor*, un fragment de cel puțin cincizeci de cuvinte, în care să existe cel puțin un enunț asertiv, unul interogativ, unul imperativ și unul exclamativ.

d. Selectează, din întregul text, cinci cuvinte-cheie pentru tema familiei, apoi scrie corespondentele lor în limbile engleză, franceză, spaniolă, italiană și germană. Precizează, într-un enunț, o observație în legătură cu formele fiecărui cuvânt.

4. Ce impresie ai despre lectură?

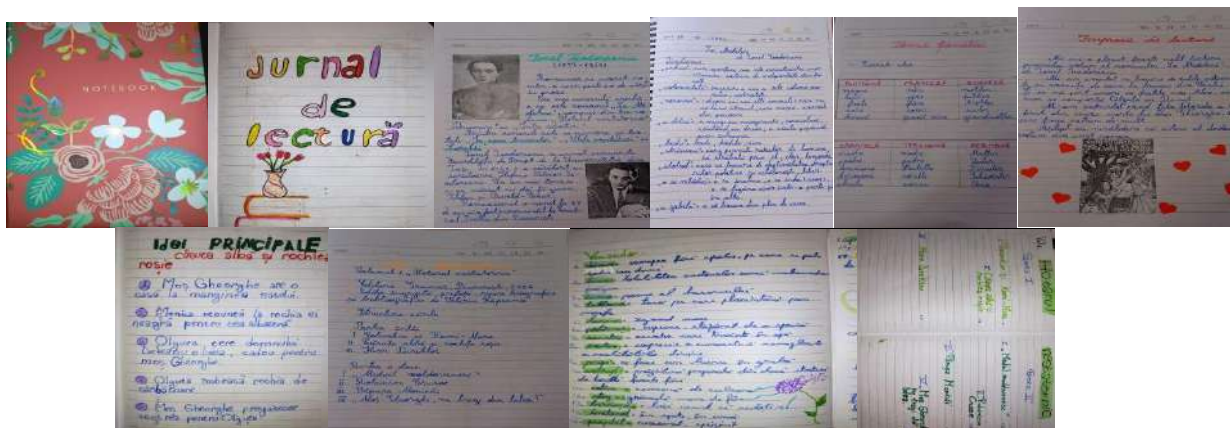
a. Scrie un text, de cel puțin 60 de cuvinte, în care să exprimi sentimentele provocate de lectura cărții.

b. Creează o copertă a cărții citite de tine.

Volumul a fost propus de cadrul didactic în urma entuziasmului elevilor generat de studiul unui fragment din roman la ora de limba și literatura română. Cerințele jurnalului au fost elaborate astfel

încât să consolideze conținuturile discutate în clasă și să poată fi rezolvate pe parcursul lecturii. S-a urmărit, de asemenea, dezvoltarea cât mai multor competențe-cheie. Competența de literație este prioritară în această etapă, dar se urmărește și dezvoltarea competenței de comunicare în limba maternă, a competenței de comunicare în limbi străine (*Selectează, din întregul text, cinci cuvinte-cheie pentru tema familiei, apoi scrie corespondentele lor în limbile engleză, franceză, spaniolă, italiană și germană. Precizează, într-un enunț, o observație în legătură cu formele fiecărui cuvânt.*) și a competenței digitale prin nevoia de a se documenta despre bibliografia lui Ionel Teodoreanu. Aparentul dialog cu volumul are scopul dezvoltării competenței de a învăța să înveți, deoarece fiecare întrebare constituie o etapă de analiză pornind de la exteriorul spre interiorul cărții.

Rezultatele obținute sunt reprezentate de jurnale de lectură elaborate, ceea ce denotă răbdare și creativitate, de opinii despre temele romanului și atitudine față de procesul de lectură, atât ale elevilor, cât și ale părinților, aceștia din urmă susținând efectiv activitatea de lectură a copiilor lor.

Proiectul se derulează și la liceu, urmărind dezvoltarea unui lector competent, a unui absolvent care deține competențele-cheie.

Moarte pe Nil

de Agatha Christie

1. Agatha Christie. Biobibliografie

- ✓ Biografie
- ✓ Formula de bază a operelor
- ✓ Hercule Poirot și Miss Marple
- ✓ Romane publicate
- ✓ Povestiri publicate

2. Dicționar

✓ Notează explicația a cel puțin zece cuvinte pe care le-ai întâlnit pentru prima dată în timpul lecturii

3. Harta suspectilor

✓ Construiește o schema în care să incluzi toate personajele suspecte în cazul morții lui Linnet Ridgeway și motivul fiecăruia pentru crimă

4. Traseul călătoriei

✓ Reconstituie ghidul turistic al croazierei (toponime și imagini)

5. Educație financiară

✓ Imaginează-ți că pleci pe urmele lui Hercule Poirot, pe Nill. Calculează costul călătoriei.

6. Detectiv în devenire

✓ Transcrie cinci paragrafe care conțin detalii pe care tu nu le-ai fi observat fără Hercule Poirot.

7. Lecții învățate

✓ Scrie un text în care să îți exprimi opinia despre modalitatea lui Simon Doyle de a obține fericirea.

✓ Scrie cinci proverbe despre prietenie/ bani/ fericire care să surprindă mesajul textului citit.

Acest jurnal de lectură a fost realizat de elevii clasei a IX-a pe parcursul lecturii cărții *Moarte pe Nil* de Agatha Christie, aleasă de ei pe baza unor propuneri ale colegilor. Chiar dacă proiectul de lectură a început pentru ei în liceu, pe lângă competențele lingvistice se urmărește dezvoltarea competenței antreprenoriale (*Imaginează-ți că pleci pe urmele lui Hercule Poirot, pe Nill. Calculează costul călătoriei.*), îmbinând astfel și elementul informal al educației.

Eficiența procesului educațional este evaluată prin absolvenți competenți, adaptabili, capabili să înțeleagă mesaje orale și scrise, să le folosească în interesul personal pentru a produce, la rândul lor, mesaje eficiente. Pregătirea elevilor pentru viață este viziunea care impune îmbinarea activității formale cu cea nonformală și cu cea informală.

BIBLIOGRAFIE

1. Morar Oana, Copilul tău citește, Editura Univers, București, 2023.

2. Sâmișăian Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române*, Editura Grup Editorial Art, București, 2014.
3. <https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/04/Competente-cheie-europene.pdf>

COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ

PROF. STĂNESCU GEORGIANA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT “VIS DE COPIL”, TG-JIU

Un loc central în activitatea de predare-învățare îl deține comunicarea educațională deoarece rolul profesorului nu este numai acela de a deține cunoștințe de specialitate și cunoștințe psiho-pedagogice, ci și de a transmite aceste cunoștințe, într-un limbaj specific, elevilor cărora se adresează. Având la bază limbajul, ca și proces psihic superior, comunicarea educațională își propune transferul de informații de la profesor la elev, dar și asigurarea feedback-ului de la elela profesor.

Văzută astfel, comunicarea didactică este rezultatul activității a cinci componente distincte:

- Emițătorul: care este profesorul ce are rolul de a transmite informația, sub forma unui semnal către receptor;
- Receptorul: care este format din clasa de elevi ce trebuie să-și însușească informația primită.
- Informația: reprezintă conținutul de cunoștințe, mesajul transmis de emițător receptorului. Locul central în cadrul mesajului îl deține limbajul, care trebuie să fie adecvat contextului în care are loc comunicarea;
- Feedback-ul: care confirmă emițătorului primirea și însușirea de către receptor a informației comunicate și care, totodată, ajută emițătorul să-și realizeze activitatea de transmitere a informațiilor.
- Feedback-ul invers: care confirmă receptorului validitatea informațiilor primite și este specific doar activității didactice de predare-învățare.

Comunicarea educațională reprezintă un caz particular al comunicării general-umane. Ea este un tip complex de comunicare interumană, în care se găsesc amalgamate în forme specifice toate elementele comunicării interumane. „Educația nu se reduce la o simplă comunicare verbală, ci ea reprezintă o acțiune complexă, efectuată prin comportamentul global al unor personalități relativ consolidate asupra unor personalități în curs de formare, care, în cazul consumării ei în medii instituționalizate, apare ca relație profesor-elev, educator-educat... Acțiunea educațională este un proces comunicativ pluridimensional. Datorită finalității urmărite, nu poate fi vorba de o simplă transmitere de date (chiar văzută numai sub aspectul său pur instructiv), ci de o conducere (în sens cibernetic) a unui complex de generare de comportamente durabile, motivate, finalizate, integrate (comunicare sintactico-semantică, pragmatică, bineînțeles cu predominarea dimensiunii pragmatice, incitarea la activitate și statornicirea de motivații superioare) în cadrul căreia comportamentul cognitiv-emoțional are funcție operativ-instrumentală, în raport cu cel conativ de realizare” (Apostol, 1969, p.32 apud Săucan 2002).

Comunicarea educațională nu se poate reduce la stabilirea unor relații de izomorfism între ea și modelul formal al teoriei comunicării care este un instrument necesar, dar nu suficient pentru analiza și interpretarea relației de comunicare profesor-elev, pentru că face abstracție de semnificația mesajului, de valoarea lui în funcție de personalitatea care intră în acțiune. Prin urmare, specificul relației dintre profesor și elevii săi se exprimă prin actul comunicării, prezent în toate împrejurările activității didactice, fie de ordin instructiv sau educativ, fie de ordin social. Prin urmare dezvoltarea mecanismelor psihosociale de declanșare a conduitei comunicaționale se impune ca o condiție necesară. Pornind de la cuvintele Sfântului Ioan Gură-de Aur: „Acela iubește cu adevărat, care caută interesele celui iubit”, putem parafraza spunând că profesorii care-și iubesc cu adevărat elevii comunică în funcție de interesele celor iubiți.

Educația urmărește prin urmare influențarea, modificarea, schimbarea comportamentală. Atingerea acestor scopuri se poate realiza doar cu ajutorul unor metodologii acționale, practice, eficiente. Față în față cu o sarcină de o asemenea complexitate ar fi necesară, firește, o teorie generală a comunicării, aceasta trebuind să îndeplinească următoarele caracteristici: să fie destul de generală pentru a descrie proprietățile tipurilor și structurilor actelor de comunicare globale, să comporte o teorie a semnificațiilor, această însușire fiind expresia faptului că, întotdeauna, comunicarea presupune o coordonare de acte, să constituie întotdeauna o cotitură în viața unui grup, pentru că grupul, în urma coordonării actelor, își modifică în parte propria sa structură și uneori chiar metodele de coordonare. În câmpul educațional, o astfel de teorie ar favoriza sporirea randamentului interacțional, în sensul unei potențări a tuturor componentelor comunicării, „astfel încât să se obțină... o cât mai mare coincidență între informația codată de către emițător și mesaj și cea captată de receptor” (Cazacu, 1973 apud Ezechil, 2002, p. 11).

Educația speră, însă, la mai mult decât atât. Ea țintește nu numai către satisfacerea unor funcții feed-back, ci, mai ales, către satisfacerea unor funcții feed- depășirea sărilor inițiale, la promovarea autonomiei acționale și interacționale a indivizilor și forward (goal-oriented) capabile să conducă la a grupurilor. Această aspirație se regăsește, de asemenea, în intenția optimizării comportamentelor de tip comunicativ care sunt concepute nu doar ca un instrument al interacțiunilor cu caracter didactic, ci și ca obiect al preocupărilor privind dezvoltarea personală a tuturor actorilor implicați în acest proces.

În cazul comunicării interumane, caracterul psihosocial este subînțeles. Oamenii comunică unii cu alții într-un mod diferit de al altor viețuitoare, având la dispoziție un întreg ansamblu de semne, simboluri și reguli de semnificare stabilite în mod convențional și transmise din generație în generație. Contextul în care se realizează această transmisie este din această cauză social, comunitar, iar instrumentația este interpsihologică. Este vorba de un proces continuu care începe cu fiecare individ și al cărui sfârșit, are, de asemenea, o valoare pur individuală. Exercițiul este multimilenar și atât de familiar, încât creează riscul estompării rolului pe care îl dețin mecanismele psihosociale în cadrul procesului respectiv. Aceste riscuri sunt cu atât mai mari cu cât cel ce învață, înaintând în vârstă, se concentrează mai ales pe conținutul învățării și mai puțin pe contextul în care se realizează preluarea experiențelor de învățare. În consecință, funcțiile mentale se dezvoltă continuu, în schimb valoarea relațiilor interpersonale care facilitează acest proces se estompează treptat.

În context școlar, identificarea corectă a unor astfel de interdependențe este îngreunată de particularitățile organizării activităților școlare, respectiv: poziționarea față în față a partenerilor de relație, ceea ce creează impresia că, în acest fel contactul interpersonal se realizează de la

sine; distribuția spațială a elevilor în sala de clasă, care induce, de asemenea, iluzia că mesajul profesorului va fi receptat în același fel de către toți elevii; primatul obiectivelor cognitive în ansamblul cerințelor școlare, ceea ce întreține interesul sporit pentru procesele de instruire și reduce preocuparea pentru calitatea relațiilor interpersonale.

În jurul unor astfel de aparențe, profesorul își dezvoltă tendința de a se concentra prioritar pe conținutul mesajului elaborat, neglijând contextul și particularitățile psiho-individuale în care se va realiza receptarea acestuia. În realitate, clasa școlară nu este o sumă de indivizi, ci fiecare elev își păstrează individualitatea, decodificând în mod personal mesajele. Din această cauză, profesorul urmează să-și dezvolte obiectivitatea de a conduce cu abilitate procese și fenomene de grup, rămânând în contact direct, subtil, cu fiecare în parte.

Pe măsura creșterii nivelului de competență didactică, crește și nivelul conduitei comunicaționale, dar și invers, pe măsură ce nivelul competenței didactice scade, are loc și o descreștere a nivelului conduitei comunicaționale, având de a face cu o relație contingentă între acești indicatori. Prin urmare, conduita comunicațională este parte componentă a competenței didactice.

Bibliografie:

1. Apostol, P.(1969) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
2. Ezechil, L. (2002). Comunicare educațională în context școlar. E.D.P., București
3. Noica, C. (1987) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
4. Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București
6. Webster, D. (1998) apud Săucan, D. (2002). Comunicarea didactică. Fed Print, București

EDUCAȚIA PENTRU VALORI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

**PROF. STĂNESCU GEORGIANA,
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "VIS DE COPIL", TG-JIU**

Motto: "Puterea creatoare este spiritul însuși. Acesta furnizează întreaga noastră gândire"

Henri Delacroix

Educația pentru valori este educația potrivită pentru formarea unei personalități complexe, armonioase pregătită atât pentru prezent, cât, mai ales pentru viitor, centrată pe prețuirea lucrurilor care dau frumusețe și stabilitate vieții, pe firescul relațiilor și comunicării izvorâte din:

- nevoia unei schimbări la nivel atitudinal, a comportamentelor copiilor, a profesorilor și părinților, în special, precum și a societății în general;
- nevoia unor repere, a unor repere valoroase care să stea la baza implementării unui curriculum care se raportează la valori universale, etice, morale, sociale, spirituale, profund umaniste, în contextul educației centrate pe competențe;
- necesitatea creării unei comunități de învățare care oferă exemplu de conduită și sprijin în formarea generațiilor viitoare.

Educația timpurie reprezintă totalitatea experiențelor individual realizate și social existente sau organizate, de care beneficiază copilul în primii ani de viață, cu rol de a proteja, crește și dezvolta ființa umană cu capacități și achiziții fizice, psihice, culturale specifice, cu identitate și demnitate proprie. Aceasta reprezintă începutul educației și autoeducației continue. Ea asigură fundamentele dezvoltării fizice și psihice sănătoase, ale dezvoltării sociale, spirituale și culturale complexe.

Ceea ce învață copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța tot restul vieții. Educația timpurie se realizează ca educație informală în familie, în relații de vecinătate și în relații comunitare, prin mass-media – ca educație formală în creșe, grădinițe și

alte instituții de ocrotire și educație; și sub forma educației nonformale în cluburi sportive, cluburi ale copiilor și elevilor, dar se poate și prin biblioteci, muzee, activități ale unor organizații nonguvernamentale ș.a.

Educația timpurie pentru valori reprezintă un tip de educație care își asumă misiunea și responsabilitatea de a promova valori în mod explicit și eficient prin finalități clare. În pedagogia românească educația timpurie reprezintă un concept nou. În mod tradițional, problematica pedagogică a copilului de 0-6/7 ani a fost considerată ca educație preșcolară. Actuala politică educațională nu include o secțiune specifică privind educația timpurie a copilului în perioada 0-3 ani. Focalizarea în domeniul educației timpurii din cadrul actualei politici educaționale se face pe educația preșcolară.

Focalizarea pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid și, dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai târziu. Este bine cunoscut și evident faptul că alegerile făcute acum și acțiunile întreprinse de părinți și de societate în copilăria timpurie au o puternică și mai de durată influență asupra progresului individual al copilului și asupra progresului națiunilor în sens larg. Calitatea îngrijirii și a protecției în această perioadă sunt cheile care înlătură boala, întârzierea în creștere, trauma, proasta alimentație, întârzierile de dezvoltare atâta timp cât ele asigură o creștere sănătoasă, stima de sine și abilitatea de a învăța, lucruri care, în schimb, sunt cruciale pentru pregătirea pentru școală, învățarea continuă, eficacitatea programelor școlare și abilitatea viitoare a copiilor de a contribui ca părinți, actori economici și cetățeni. Astfel, investiția în copii cât mai de timpuriu ne conduce, pe termen lung, la dezvoltare socială și la realizarea susținută a drepturilor copilului.

Pe plan internațional, perioada de timp pentru educație timpurie este definită ca o perioadă a vieții copilului de la concepție până la vârsta de 8 ani; și asta pentru că, în primul rând, acum are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului. Cei mai importanți sunt primii doi ani din viață, când apar cele mai semnificative schimbări din punct de vedere intelectual, emoțional, psihologic și social. Un program eficient educativ este un program care își propune să ia în seamă copilul de la primele momente ale existenței sale și care implică toți agenții educaționali care contribuie la creșterea și dezvoltarea lui.

Conceptul de educație timpurie se referă așadar la două dimensiuni:

- începerea preocupărilor educaționale de la vârstele mici;
- implicarea familiei și comunității în educarea copilului mic și preșcolar.

Instituțiile de educație nu se pot substitui familiei, ci o sprijină și contribuie la dezvoltarea relațiilor intra și extra familiale. Nicio instituție, oricât de bună ar fi ea, nu poate înlocui familia. Educația timpurie se preocupă de extinderea strategiilor de stimulare și dezvoltare a copilului și în familie. Aceasta prevede parteneriate active cu părinții copiilor, în așa fel încât aceștia să continue acasă ceea ce se realizează la creșă sau la grădiniță și chiar să-și îmbunătățească practicile parentale. Familia și comunitatea trebuie să participe activ și eficient încă din primul an de viață a copilului la creșterea, îngrijirea, sănătatea și educația copilului și până la intrarea lui la școală.

Beneficiarii primari ai educației timpurii sunt copiii, iar beneficiarii secundari sunt părinții, educatorii și toți agenții educaționali din comunitate. Premisele educației timpurii sunt următoare:

- vârsta timpurie este cea mai importantă perioadă pentru dezvoltarea personalității copilului;
- perioada de la naștere până la intrarea în școală cere stimulare;

Pentru dezvoltarea optimă a copilului este necesar parteneriatul educațional în familie, între familii, în comunitate, între instituții care au rol în creșterea, îngrijirea și educația copilului; și părinții și educatorii au nevoie de sprijin în educarea copiilor;

Educația timpurie în grădiniță se referă la:

- învățarea prin joc;
- participarea copiilor la alegerea activităților, jocurilor, jucăriilor;
- organizarea adecvată a mediului ambient;
- parteneriatul educațional (grădiniță- familie-comunitate);
- flexibilitatea strategiilor de predare-învățare-evaluare.

Educația timpurie oferă șanse egale de creștere, dezvoltare, îngrijire, educație, fără discriminare pentru copiii care provin din familii instabile, fără părinți, cu sănătate precară, cu deficiențe sau cu posibilități materiale financiare scăzute.

Principiile cele mai importante ale educației timpurii sunt:

- ✓ fiecare copil este unic, cu nevoile, trebuințele, particularitățile sale specifice. Educația trebuie să țină cont de particularitățile individuale ale fiecărui copil;
- ✓ educația timpurie se referă la fiecare copil în parte, și nu la educația “copiilor”;
- ✓ este imperativă respectarea nevoilor copiilor:
 - de bază: îngrijire, cunoaștere, hrană;
 - afective: dragoste, securitate afectivă, întărire pozitivă a acțiunilor;
 - de acțiune: joc liber ales
- ✓ educația este continuă, ea începe din primele momente ale vieții și durează cât aceasta;
- ✓ în centrul actului educativ trebuie să stea copilul cu cerințele sale individuale;
- ✓ se impune cunoașterea, observarea copilului.
- ✓ să existe un echilibru permanent între activitățile intelectuale-activ-sociale și afective și activitățile de dezvoltare psiho-motorie și a limbajului;
- ✓ dezvoltarea copilului începe din momentul concepției în dependență cu mediul și se află în strânsă legătură cu mediul înconjurător și cu sine însuși;
- ✓ dezvoltarea copilului este dependentă de ocaziile pe care le oferă jocul;
- ✓ copiii se nasc cu potențialități virtuale de dezvoltare, învățare, comunicare, pe care numai stimularea și orientarea pozitivă le vor transforma în capacități;
- ✓ învățarea este fundamentală în dezvoltarea socială, fizică, intelectuală, emoțională, spirituală etc;
- ✓ cerințele copilului față de educație pot fi satisfăcute dacă activitatea educativă începe cu cunoașterea lor;
- ✓ în educația timpurie forma specifică de activitate a copilului este jocul, de aceea învățarea depinde la această vârstă de joc;
- ✓ jocul care asigură dezvoltarea este jocul liber ales, în concordanță cu nevoile și cerințele educative ale copilului;

- ✓ oferind copiilor ocazii de joc și dându-le posibilitatea de a alege liber jocurile și jucăriile, se deschide motivația intrinsecă pentru activitate și asumarea deciziilor și responsabilităților;
- ✓ amenajarea mediului educațional prin arii sau domenii de activitate și joc constituie o formă optimă de realizare a alegerilor timpurii și a ocaziilor de experimentare;
- ✓ ariile de stimulare sunt o expresie de curriculum creativ; o nouă manieră de organizarea spațiului educativ în care se petrece jocul și deci învățarea. Ele nu se confundă cu activitățile liber alese, organizate în momentele de “pauză” a procesului educative.
- ✓ grădinița este mediul ideal de conducere indirectă a dezvoltării personalității copiilor prin oferirea ocaziilor de explorare și relaționare prin joc și astfel de dezvoltare a personalității ca parte componentă a educației timpurii.

În termeni de strategie didactică, programele de educație timpurie din perspectivele educației pentru toți au la bază:

- reconsiderarea jocului, ca instrument principal personal de învățare și devenire la copiii mici;
- libertatea de alegere a jocului corespunzător cerințelor de învățare și dezvoltare, prin orientare indirectă din partea adultului-educator;
- cunoașterea și evaluarea continuă a nivelului de dezvoltare a copilului, ca și a abaterilor în dezvoltare.

Pe de altă parte, influențele educative din grădiniță trebuie să fie în consens cu toate celelalte influențe educative permanente sau temporare care acționează asupra copilului. Copilul nu este o materie de modelat, ci o personalitate în devenire care se poate constitui ca partener a propriei sale formări. Depinde de educatoare să ofere ocazii de dezvoltare și să construiască împreună cu familia condițiile experimentării acționale și motivate și condițiile socializării copilului

Educația timpurie se constituie într-o abordare pedagogică ce acoperă intervalul de la naștere la 6/7ani, interval în care au loc transformări profunde și achiziții fundamentale în dezvoltarea copilului.

Note distinctive ale educației timpurii:

- ✓ copilul este unic și abordarea lui trebuie să fie holistă (comprehensivă sub toate aspectele dezvoltării sale);
- ✓ vârstele mici recomandă o abordare integrată a serviciilor de educație timpurie (îngrijire, nutriție, educație);
- ✓ adultul/ educatorul, la nivelul relației didactice, apare ca un partener matur de joc, care cunoaște toate detaliile și regulile care trebuie respectate;
- ✓ activitățile desfășurate în cadrul procesului educațional sunt adevărate ocazii de învățare situațională;

Cercetările în domeniul educației timpurii preșcolare au evidențiat corelații puternice între frecventarea grădiniței și comportamente copiilor ca elevi. Mai concret, remarcăm: progresul semnificativ în plan intelectual pentru copii, indiferent de mediul din care provin; efectele pozitive asupra viitoarei integrări sociale și reducerea comportamentelor deviate precum și a eșecului școlar; descoperirea de către fiecare copil a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitive; dezvoltarea abilităților sociale prin interacțiunile generate de mediul de învățare; comportamente centrate pe sarcină; dezvoltare socio-emoțională; motivație și atitudini pozitive față de învățare.

BIBLIOGRAFIE

1. Bunescu, Ghe., „Democratizarea educației și educația părinților”;
2. Ezechil, L., Păiși-Lăzărescu, M., „Laborator preșcolar”, Editura V&IINTEGRAL, București, 2002
3. Niculescu, R., „Pedagogie preșcolară”, Editura Pro Humanitate, București, 1999
4. Tomșa, Ghe., „Psihopedagogie preșcolară și școlară”, M.E.C, București, 2005
5. Vrășmaș, E., A. „Educația copilului preșcolar”, Editura Pro Humanitate, București, 1999
6. Curriculum pentru Învățământul Preșcolar, 3-6/7 ani“, M.E.C.T., 2008

Lucrările de laborator și experiențele frontale la orele de fizică

Prof. dr. Ramona Stănescu
Colegiul Național de Informatică „Carmen Sylva” Petroșani

A experimenta înseamnă a provoca intenționat anumite fenomene în condiții determinate pentru studierea lor și a legilor care le guvernează. În cadrul orelor de fizică, elevii, sub îndrumarea profesorului, desfășoară o activitate specifică în scopul observării condițiilor în care apare un fenomen, al stabilirii raporturilor de cauzalitate, al descoperirii factorilor care îl influențează, al înregistrării fenomenului respectiv etc. În laborator, elevii se află într-o permanentă activitate de observare, de căutare, de încercare, verificare, interpretare, de apreciere a rezultatelor obținute pe cale experimentală.

Experimentul de laborator, în general, urmărește realizarea intenționată a fenomenului fizic studiat și are două componente importante:

- Experimentul calitativ, care evidențiază doar aspectele principale în desfășurarea unui fenomen sau a unei legi fizice, stabilește relațiile de tip cauză – efect;
- Experimentul cantitativ, care urmărește în spațiu și în timp detalii importante în desfășurarea a unor fenomene, legi, procese, proprietăți ale obiectelor lumii reale etc. De data aceasta, se stabilesc relații exacte între valorile mărimilor fizice caracteristice fenomenului respectiv.

Experimentul de laborator în predarea, învățarea și aplicarea fizicii educă gândirea abstractă, gândirea analitică și gândirea sistemică, raționamentul deductiv și inductiv, creează deprinderi de observare a lumii înconjurătoare și de înțelegere a fenomenelor din natură. Cu toate acestea, una dintre problemele curente cu care se confruntă profesorul de fizică este dotarea tehnică a laboratorului unde își desfășoară activitatea cu elevii săi.

Lucrările de laborator frontale reprezintă cea mai bună metodă de formare și dezvoltare la elevi a deprinderilor practice care se obțin simultan cu cunoștințele.

Din punct de vedere al scopurilor didactice, lucrările de laborator frontale se pot clasifica astfel:

- a) Observarea și studierea fenomenelor fizice (exemple: vaporizarea, difracția, etc.);
- b) Cunoașterea aparatului de măsură și măsurarea mărimilor fizice (exemple: măsurarea intensității și tensiunii curentului electric, măsurarea lungimii de undă a radiației, etc.);
- c) Cunoașterea construcției și a principiului de funcționare al unor aparate fizice și dispozitive tehnice (exemple: instrumente optice, motoare electrice, etc.);
- d) Observarea sau verificarea legilor cantitative (exemple: legile gazelor, legea lui Ohm, etc.);
- e) Determinarea constantelor fizice, a caracteristicilor fizice ale substanțelor și proceselor (exemple: constanta lui Planck, accelerația gravitațională, coeficientul de frecare la alunecare, indicele de refracție, densitatea, căldura specifică, etc.).

Schema tipică de desfășurare a lucrărilor de laborator frontale este următoarea:

- a) discuția introductivă;
- b) efectuarea experienței de către elevi;
- c) prelucrarea datelor obținute;
- d) discutarea rezultatelor și concluziile.

Una din cauzele care micșorează eficiența lucrărilor de laborator frontale o constituie rezolvarea în timp diferit a sarcinilor de lucru de către grupele de elevi. Pentru înlăturarea acestui neajuns, profesorul trebuie să procedeze diferențiat și anume:

- să ajute grupele care lucrează mai încet;
- să dea sarcini suplimentare de lucru grupelor care termină mai repede.

Sarcinile suplimentare de lucru trebuie să lărgescă și să aprofundeze conținutul lucrărilor de laborator efectuate. Ele trebuie efectuate cu aceeași aparatură, eventual cu adăugarea unui minim necesar de aparate. Despre sarcinile suplimentare, profesorul discută cu elevii la începutul lecției, specificând că rezolvarea corectă a lor și includerea în referat se notează suplimentar.

În tabelul 1 sunt exemple de lucrări de laborator și de sarcini suplimentare de lucru:

Tabelul 1.

Lucrarea de laborator	Sarcini de lucru suplimentare	Aparatură suplimentară
Determinarea coeficientului de frecare la alunecare	Propuneți o altă metodă de determinare a coeficientului de frecare la alunecare	Tribometru
Determinarea accelerației gravitaționale	Verificați dependența $T(m)$	Două bile de mase diferite
Determinarea indicelui de refracție cu ajutorul prisme optice	Determinați indicii de refracție cu ajutorul lamei cu fețele plan-paralele	Lama cu fețe plan-paralele
Determinarea distanței focale a unei lentile convergente	Determinați distanța focală a unei lentile divergente	Lentila divergentă

Instrucțiunile pentru lucrările de laborator frontale sunt utile, dar nu sunt obligatorii. În cazul folosirii instrucțiunilor, elevii se adresează mai rar profesorului pentru explicații și învață să lucreze independent.

Instrucțiunile pentru lucrările de laborator trebuie să cuprindă:

- denumirea lucrării;
- o scurtă prezentare a teoriei lucrării și explicarea scopului ei;
- lista aparatelor și materialelor;
- descrierea modului de lucru;
- modul de prelucrare a datelor experimentale și evaluarea erorilor.

Referatul întocmit de elevi trebuie să cuprindă:

- denumirea lucrării și data efectuării;
- scopul lucrării;
- o scurtă prezentare a teoriei;
- schema instalației experimentale;
- tabelul cu datele experimentale;
- prelucrarea datelor și evaluarea erorilor;
- concluziile.

La sfârșitul lecției, toate datele obținute și concluziile se discută de către elevi, sub îndrumarea profesorului.

În discuția finală, profesorul trebuie să acorde o atenție deosebită concluziilor și stabilirii dependențelor dintre mărimile fizice.

Experiențele frontale reprezintă o formă a lucrărilor de laborator frontale și diferă de ele prin durată (3-10 minute), prin sarcinile de lucru și prin simplitatea aparatului utilizate. Aceasta permite utilizarea experimentului frontal ca o parte componentă a lecției predate și servește de regulă pentru crearea situației problemă la începutul lecției.

Experiența frontală reprezintă o acțiune practică (observație, măsurare) efectuată de către elevi, fără instrucțiuni scrise, sub îndrumarea directă a profesorului.

Experiențele frontale permit profesorului să conducă gândirea elevilor în timpul lecției, să concentreze atenția lor asupra esențialului în fenomenele și procesele studiate. Experiențele

frontale sunt utile și pentru fixarea și recapitularea materialului parcurs, pentru formarea deprinderilor în cazul în care se studiază aparate noi.

În tabelul 2 sunt date câteva exemple de experiențe frontale:

Tabelul 2.

Noțiunea studiată	Scurtă prezentare a scopului experienței frontale	Aparate și materiale necesare
Greutatea. Legătura dintre greutate și masă	Studiul construcției balanței și a modului de măsurare	Balanță, cutie cu greutăți marcate
Electrizarea corpurilor	Observarea electrizării prin frecare	Baghete din sticlă și plexiglas, bucăți de stofă și mătase, hârtie tăiată mărunț
Circuitul electric	Realizarea unui circuit electric și stabilirea părților componente	Sursă de curent electric, bec, conductori de legătură
Reflexia luminii	Studiul reflexiei luminii în oglinda plană	Bec pe suport, sursă de curent electric, conductori de legătură, ecran alb cu fantă, riglă, raportor
Lentila convergentă	Obținerea imaginii reale a unui obiect cu ajutorul lentilei convergente	Lentilă convergentă, ecran alb cu fantă, bec pe suport, sursă de curent, întrerupător, conductori de legătură, riglă
Măsurarea tensiunii și a intensității curentului electric	Măsurarea intensității curentului cu ampermetrul și stabilirea erorii de măsurare; Măsurarea tensiunii curentului cu voltmetrul și stabilirea erorii de măsurare	Sursă de curent electric, rezistori, ampermetru, conductori de legătură, voltmetru

În concluzie: Realizat la orele de fizică, experimentul reprezintă o modalitate specifică de explorare a realității, de învățare prin acțiune, prin experiența trăită direct de elevi. Fiind o metodă de dobândire a cunoștințelor și de formare a deprinderilor de muncă intelectuală și practică, acesta permite o intensificare a activităților cu caracter aplicativ și cu o pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale elevilor.

Bibliografie:

1. Anghel S., Iorga Simăn I., Malinovschi V., Stănescu C., *Metodica predării fizicii*, Ed. Arg-Tempus, Pitești, 1995
2. Pintilie M., *Metode moderne de învățare-evaluare*, Cluj-Napoca, 2002
3. Cerghit I., *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, Iași, 2006.

Evaluarea prin jocurile online

Ștefan Georgiana
Școala Gimnazială "I.Al. Brătescu-Voinești" Târgoviște

A te juca și a învăța sunt activități care se îmbină perfect. Ideea folosirii jocului în activitățile educative nu este nouă. Și Platon în Republica recomandă: " Faceți în așa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veți avea prilejul de a cunoaște înclinațiile fiecăruia."

Învățarea este o activitate serioasă ce solicită efort voluntar pentru punerea în acțiune a disponibilităților psihicului. Efortul este mai puțin perceput, fiind susținut eficient când se folosesc resursele jocului, când între joc și învățare se întind punți de legătură.

Cercetătorii au demonstrat că jocul copilului este esențial pentru dezvoltarea personalității lui și că prin joc se dezvoltă capacitățile și competențele de bază. Scopul jocului este acțiunea însăși, capabilă de a satisface imediat dorințele sau aspirațiile copilului. Prin atingerea scopului, se restabilește echilibrul vieții psihice.

Importanța jocului pe care-l ocupă jocul în viața copilului este dată de faptul că jocul satisface dorința firească de manifestare, de acțiune și de afirmare a independenței copilului. Prin joc copilul ajunge să cunoască realitatea socială, deprinde modele de conduită și reflectă la comportamentul propriu și al celorlalți. Elevii noștri reprezintă o generație nouă, care a crescut cu o altă expunere la stimuli și care reacționează diferit față de generațiile anterioare. Avalanșa informațională îi bulversează, nu mai au răbdare și se concentrează din ce în ce mai greu. Viața într-o societate care le oferă prea multe alternative diminuează motivația și implicarea acestora.

Se știe că la vârsta școlară și preșcolară învățarea prin joc este cea mai valoroasă și trainică formă de învățare. Copiii le place să se joace și când se joacă se contopesc cu jocul, îl trăiesc cu toată puterea, de aceea învățarea nu se produce ca o obligație, ci în urma unei motivații interioare.

La nivel mondial se dezvoltă o nouă tendință de învățare prin tehnica folosirii elementelor specifice jocurilor în diferite domenii: educație, sport, sănătate, marketing, divertisment. Este o caracteristică adăugată programelor, aplicațiilor software, site-urilor web și diverselor activități, utilizând elemente de tip joc: niveluri, misiuni, trofee, puncte, tabelă de scor, premii – cu scopul de a crește implicarea și motivația. Nu toate jocurile ce folosesc tehnologia reprezintă un suport pentru educație, elementele acestora ar trebui gândite cu mare atenție. Pentru a avea finalitatea dorită de educator, în conceperea jocului se ține seama de specificul activității derulate, de obiectivele urmărite, de timpul alocat pentru ca acesta să ofere elevului cunoștințele vizate .

Învățarea prin jocurile asistate de calculator, micșorează efortul profesorului de a transmite informații și comportamente, deoarece elevul dezvoltă strategii proprii de a rezolva o situație într-un anumit context. Facilitarea accesului elevilor la platformele educaționale în cadrul instituțiilor de învățământ prin dotarea acestora cu aparatură modernă, face ca procesul de învățare să fie mai atractiv pentru cei mici, aplicațiile moderne permițând profesorului să organizeze lecții inovative pentru elevii săi și acestora din urmă le oferă o modalitate distractivă de a învăța.

După cum este bine știut, evaluarea joacă un rol important în procesul instructiv-educativ și specialiștii în domeniul informaticii au venit în întâmpinarea tendinței de gamificare a lecțiilor prin aplicația Quizizz. Această platformă permite profesorului să evalueze în timp real cunoștințele elevilor și să obțină printr-un simplu click, statistici atât pentru întreaga clasă, cât și pentru fiecare elev în parte. Elevii primesc

feedback imediat, având astfel posibilitatea să-și conștientizeze eventualele greșeli. O altă parte pozitivă a folosirii acestei aplicații la clasă este și faptul că profesorii pot vizualiza atât o stat o statistică generală cât și una nominală, putând de asemenea trimite răspunsurile date de elevi fiecărui părinte în parte, printr-un singur clic. Răspunsurile elevilor vor reflecta cunoștințele personale datorită modalității de desfășurare a jocului care distribuie fiecărui elev aceleași întrebări dar într-o ordine diferită, astfel încât elevii nu se pot inspira unii de la alții.

Un exemplu de bune practici pe care vreau să vi-l prezint este folosirea aplicației Quizizz în ora de matematică și explorarea mediului.

Subiectul lecției a fost” Împărțirea numerelor naturale 0-1000 folosind scăderea repetată.”

Metodele și procedeele folosite pe parcursul lecției, exercițiul, explicația, conversația, elemente ale metodei cubului, gândiți, lucrați, comunicați, s-au împletit armonios atât cu mijloacele de învățământ clasice cum ar fi pahare de plastic și palete colorate pentru evidențierea împărțirii prin cuprindere și împărțirii în părți egale, cât și cu cele moderne și anume evaluarea asistată de calculator.

Obținerea performanței s-a realizat cu ajutorul aplicației Plickers, timpul alocat acestui moment fiind de aproximativ 5 minute. Itemii testului sunt formulați clar, învățătorul putând opta pentru itemi cu alegere duală sau itemi cu alegere multiplă. Testul din lecția noastră a verificat înțelegerea limbajului matematic și capacitatea elevilor de a rezolva operații de împărțire utilizând scăderea repetată. Itemii și variantele de răspuns pregătite pentru această oră au avut grade de dificultate diferite, astfel încât să testeze diferențiat elevii clasei a II-a.

Folosirea aplicației ușurează mult munca învățătorului, acesta nemaifiind nevoit să corecteze și să centralizeze rezultatele. Platforma Quizizz permite printarea rezultatelor pentru fiecare elev în parte pe fiecare item dar și pentru întregul colectiv de elevi. Astfel putem centraliza evaluări formative sau sumative cu un efort minim. Realizarea unui astfel de test se face într-un timp scurt, învățătorul putând folosi această modalitate de evaluare pentru oricare disciplină.

Elementul surpriză și feedback-ul imediat motivează elevii ca la următorul „game” să fie mai buni. Folosind aplicația Quizizz ca pe un joc, evaluările elevilor nu mai reprezintă o problemă de angoasă și stres, timpul de testare a scăzut, autoevaluarea a devenit un instrument mult mai bine gestionat la nivelul clasei și la nivel de elev, obiectivitatea notării este de necontestat, atenția distributivă a elevilor s-a dezvoltat (elevii urmărind întrebarea, variantele de răspuns, locul pe care îl ocupă în joc, etc.).

În astfel de condiții, în care confortul personal devine un atu al celui testat, nu putem decât să ne așteptăm ca elevii noștri să performeze din ce în ce mai bine.

Bibliografie:

iTeach-Monica Bandi-*Utilizarea Plickers-metodă interactivă de evaluare și interevaluare*

Tribuna învățământului-*Utilizarea platformelor online în gamificarea lecțiilor*

www.creeaza.com/.../ Jocul didactic - metoda si forma de organizare a activității

CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL

Creativitatea se învață de când începi să o descoperi și apoi toată viața.

Când ai descoperit-o îi simți gustul și ai nevoie de ea ca de aer. Elevul care are un comportament creativ se implică activ în procesul de învățare, are o atitudine activă în fața dificultăților, atitudine pozitivă față de un risc rezonabil, interese dezvoltate, gândește critic, are spirit de observație dezvoltat, descoperă soluții personale la diferite probleme, are gândire divergentă, imaginativă, elaborează produse intelectuale și materiale originale.

A fi creativ înseamnă a avea o perspectivă nouă asupra lucrurilor și a învăța să vezi viața și oamenii din unghiuri diverse. În cazul copiilor, creativitatea este un instrument util pentru dezvoltarea capacității de comunicare și pentru schimbarea modului lor de a vedea lucrurile. Creativitatea este o virtute înăscută, însă, fără încurajare și stimulare constantă, aceasta va dispărea în timp. Toți copiii sunt creativi, în diferite grade, însă pot fi ajutați să își dezvolte această abilitate, cu ajutorul unor jocuri și activități zilnice diverse, precum desen, muzica, gătit sau teatru. Pentru a stimula creativitatea unui copil, trebuie să găsești un echilibru între a-i acorda libertate de exprimare și a-l ghida pentru a ajunge la o anumită structură a gândirii. Copiii trebuie să poată să-și exprime emoțiile, să se simtă liberi, să-și folosească imaginația, să fie originali, fără să fie judecați. Cu toate acestea, anumite instrucțiuni, cum ar fi folosirea într-o poveste a unor cuvinte care încep cu o anumită literă, desenarea cu o culoare anume sau prepararea unor gustări pe baza unui fruct specific sunt metode care pot da un impuls creativității sale, forțându-l să găsească modalități diferite de a-și atinge scopul. Disciplina, la un anumit nivel, poate să îl încurajeze pe copil să persevereze. De asemenea, stima sa de sine va crește, după ce va avea satisfacția că a dus la bun sfârșit o sarcină creativă.

Copilul învață și își dezvoltă abilitățile și creativitatea prin activități în care totul se face prin joc și distracție. Poți juca un rol important în acest sens, oferindu-i idei pentru activitățile cotidiene sau artistice pe care le desfășoară, singur sau împreună cu alte persoane. De la jocuri de asamblare sau construcție, precum lego și puzzle, la animații de personaje ori puneri în scenă, desen, modelare în lut, muzică, dans ori gătit, ai la dispoziție o gamă diversă de activități pentru a stimula creativitatea copilului. Pentru un copil, să prepare diverse mâncăruri poate fi o ocazie de a învăța și de a fi creativ. Copilul poate să dezvolte un interes mai mare pentru alimente și arome noi, fiind mai tentat să guste un fel de mâncare atunci când l-a gătit. În plus, această activitate îi permite să-și dezvolte autonomia, încrederea în sine, creativitatea, dexteritatea și abilitățile motrice fine. Copiii mai mari pot pune în practică diverse lucruri învățate la școală

– matematica (unități de măsură, fracții, înmulțiri etc.) și științe (preparatele implică și noțiuni de chimie). Implicarea copilului, atunci când alegi o rețetă, care poate să fie una preferată sau una nouă, iar în acest din urmă caz, te poți ajuta și de cărți concepute special pentru cei mici. Cere-i ajutorul pentru a face lista de ingrediente și mergi cu el la magazin, pentru a le cumpăra. De exemplu, poate verifica ce ingrediente există deja în frigider și camară. Pregătește bucătăria, înainte de a-i cere copilului să ți se alăture: scoate ingredientele, materialele și ustensilele necesare, precum robotul de bucătărie. Stabilește-i sarcinile în funcție de abilitățile sale și acceptă că se vor putea produce mici accidente. După ce terminați de gătit, faceți curățenie, ocazie cu care poți să îl înveți cum se folosește mașina de spălat vase. Totodată, atunci când gătești împreună cu copilul, este o ocazie de a-l învăța regulile de bază în materie de siguranță în bucătărie, de exemplu, cum se folosește cuptorul, sub atenta ta supraveghere. Fiecare copil se dezvoltă în propriul ritm și, dacă la vârsta de doi ani poate doar să adauge ingrediente într-un castron și să pună topping-uri pe o pizza, la 6-7 ani, el poate deja să își prepare singur mese simple. Iată mai jos câteva idei ușor de pus în practică și eficiente. Desenul, cu sau fără tema data

Desenul este întotdeauna o activitate foarte potrivită pentru a dezvolta creativitatea. În cazul acesta, ai două opțiuni: fie îl lași să deseneze liber, fie îi propui o temă: pictura cu degetele, mâinile ori picioarele poate stârni hohote de ras. Pentru a stimula creativitatea copilului, încurajează-l să deseneze figuri sau obiecte, folosind pete de cerneală sau de acuarelă, realizate cu ajutorul diferitelor obiecte. Dacă cel mic își amintește ce a visat, încurajează-l să deseneze. De asemenea, îi poți cere să picteze în timp ce ascultă muzica și se inspiră din ea. Este esențial să îi oferi copilului uneltele potrivite, astfel încât acesta să se poată angaja în aceste activități imediat ce va simți nevoia. De asemenea, accesoriile trebuie să fie accesibile și vizibile, pentru a-l încuraja pe cel mic să le folosească.

Creativitatea contribuie la dezvoltarea sănătoasă a copilului, iar jocurile și activitățile prezentate mai sus pot fi foarte utile pentru stimularea acestei abilități. Limitează orele în fața ecranelor și încurajează-l pe cel mic să iasă afară și să se joace cu prietenii sau să facă activități artistice.

Planificare săptămânală: „Animale din pădure”

Ana-Maria Stîngă, prof. înv.preșc.

Grădinița cu P.P., Nr.1, Clinceni, Ilfov

Luni:

- ❖ ADP: Primirea copiilor (deprinderi specifice)
Momentul de mișcare: „Fuga, fuga, după iepuraș!”
Întâlnirea de dimineață: „Ce prieteni întâlnim în pădure?”
Rutine: „Vreau să fiu prietenul tău!” (deprinderi de relaționare cu animalele)
Tranziții: ”Ursul doarme și visează” – joc cu text și cânt
- ❖ ALA₁: Joc liber
B: „Animale din pădure” – citire de imagini
A: Melcul – modelaj
N.A: Urme de urs
- ❖ ADE: Activitate integrată: DȘ₁ + DEC: „Aventuri în pădure” (vulpea – observare + predare cântec: „Vulpe, tu mi-ai furat gășca!”)
- ❖ ALA₂: „A cui este coada?” – joc distractiv / jocuri în curtea grădiniței
- ❖ ADP: Momentul de poveste: „Prea mulți morcovi”

Marti:

- ❖ ADP: Primirea copiilor (deprinderi specifice)
Momentul de mișcare: „Atenție la moș Martin!”
Întâlnirea de dimineață: „Moș Martin ne povestește...”
Rutine: „Vreau să fiu prietenul tău!” (deprinderi de relaționare cu animalele)
Tranziții: ”Glasul animalelor” – joc cu onomatopee
- ❖ ALA₁: Joc liber
C: „Bârlogul ursului” – construcții cu materiale diverse
Ș: Drumul vulpii spre vizuină – labirint
J R: De-a pădurarii
- ❖ ADE: Activitate integrată: DLC + DEC: „Ursul păcălit de vulpe” (lectura educatoarei + Martinel - desen pas cu pas)

- ❖ ALA₂: „1,2,3 intră la bârlog” – joc de mișcare / jocuri în curtea grădiniței
- ❖ ADP: Momentul de poveste: „Prea mulți morcovi”

Miercuri:

- ❖ ADP: Primirea copiilor (deprinderi specifice)
Momentul de mișcare: „Dacă vreau să cresc voinic!”
Întâlnirea de dimineață: „De vorbă cu animalele pădurii”
Rutine: „Vreau să fiu prietenul tău!” (deprinderi de relaționare cu animalele)
Tranziții: ”Iepurașul urecheat” – euristică
- ❖ ALA₁: Joc liber
B: „În ce povești am întâlnit vulpea, lupul, ursul?” – secvențe din povești
A: ”Grăunțe pentru șoarecii de câmp” – mototolirea hârtiei creponate și lipire
N.A: Cuib de păsări
- ❖ ADE: DȘ₂: „Grupează corespunzător animalele – joc didactic (numărul și cifra 4, consolidare)
- ❖ DOS₁: „Animalele din pădure – prietenii noștri” (convorbire)
- ❖ ALA₂: „Prinde coada vulpii!” – joc distractiv / jocuri în curtea grădiniței
- ❖ ADP: Momentul de poveste: „Șoarecele de la țară și șoarecele de la oraș”

Joi:

- ❖ ADP: Primirea copiilor (deprinderi specifice)
Momentul de mișcare: „Sari broscuță, sari!”
Întâlnirea de dimineață: „Cum protejăm pădurea?”
Rutine: „Vreau să fiu prietenul tău!” (deprinderi de relaționare cu animalele)
Tranziții: ”Șarpele își trage coada” – joc cu text și cânt
- ❖ ALA₁: Joc liber
J R: „Ursul păcălit de vulpe” - dramatizare
A: „Măști cu animale” - confecționare
J M: „Caută-i umbra!” – asociere
- ❖ ADE: Activitate integrată: DLC + DEC: „Eu spun una, tu spui multe” – joc didactic (pluralul substantivelor + pictură, animalul preferat”)
- ❖ ALA₂: „Ce animal imită?” – joc de atenție / jocuri în curtea grădiniței
- ❖ ADP: Momentul de poveste: „Micul păianjen Firicel”

Vineri:

- ❖ ADP: Primirea copiilor (deprinderi specifice)
Momentul de mișcare: „Mersul ursului, fuga șoricelului”
Întâlnirea de dimineață: „De vorbă cu domnul castor”
Rutine: „Vreau să fiu prietenul tău!” (deprinderi de relaționare cu animalele)
Tranziții: ”Iepurașul urecheat” – euritmie

- ❖ ALA₁: Joc liber
Ș: „Mama și puiul” – asociere
C: Barajul castorului – construcții cu materiale diverse
A: Urme de animale - amprentare

- ❖ ADE: Activitate integrată: DȘ₁ + DOS₂: „În pădure” (lectură după imagini + realizare machetă – lucrare colectivă)

- ❖ ALA₂: „Așează-te lângă animalul potrivit!” – joc de atenție / jocuri în curtea grădiniței

- ❖ ADP: Momentul de poveste: „Ursule brun, ursule bru, tu ce vezi?””

Bibliografie:

- ❖ Curriculum pentru educația timpurie, 2019
- ❖ Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani
- ❖ Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educația timpurie, 2019
- ❖ Resurse didactice pentru profesori, sugestii de psihologie preșcolară, editura Art Klett

FIȘĂ DE LUCRU

OZONUL

Laborant: Stoian Petronela Gabriela

Colegiul Tehnic „Mihail Sturdza” Iași

Citiți următorul text și răspundeți la întrebări:

Ozonul (O_3) este un gaz albastrui, otrăvitor, format din molecule cu 3 atomi de oxigen. Este o formă alotropă a oxigenului existent în stratul superior al atmosferei unde absoarbe cea mai mare parte a radiațiilor ultraviolete dăunătoare, produse de soare. Este produs la descărcările electrice din aer, de exemplu fulgerele. Ozonul este un puternic agent oxidant, dăunător omului, producând dureri de cap, fiind iritant, caustic al mucoaselor respiratorii.

Stratul de ozon protejează Terra de razele ultraviolete ale soarelui. În decursul timpului, viața vegetală de pe pământ s-a adaptat la un anumit nivel de radiații UV. Cu cât cantitatea de radiație este mai mare poate provoca distrugerea vieții pe Pământ.

Stratul de ozon este o regiune a atmosferei de la 19 până la 48 Km altitudine. Ozonul se formează prin acțiunea razelor de soare asupra oxigenului. În straturile de jos ale atmosferei ozonul are un rol distrugător, el atacă celulele plantelor prin inhibiția fotosintezei, intensifică procesele nocive ale smogului (ceață densă amestecată cu fum și cu praf industrial, formată în regiunile industrializate sau în marile orașe cu efecte dăunătoare asupra sănătății populației). Concentrațiile ridicate la nivelul solului sunt periculoase și pot provoca boli pulmonare. Cu toate acestea însă, datorită faptului că stratul de ozon din atmosferă protejează viața pe Pământ de radiațiile solare, acesta este de o importanță critică. Stratul de ozon are o concentrație maximă la circa 30 km, se estimează că la ora actuală există circa 3 miliarde de tone de ozon. Dacă ozonul ar fi concentrat în forma pură atunci ar avea un strat în jurul pământului doar de 3mm.

Cercetările din domeniu au evidențiat următoarele cauze ale distrugerii stratului de ozon:

- produsele chimice numite **cloro-fluoro-carburi** folosite îndelung ca **refrigerenți** și în **spray**-urile cu aerosoli sunt o posibilă amenințare a stratului de ozon. Eliberate în atmosferă, aceste chimicale se ridică și sunt descompuse de lumina solară, clorul reacționând și distrugând moleculele de ozon - până la 100.000 de molecule de ozon la o singură moleculă de C.F.C.

- rachete cosmice (o racheta cosmică elimină până la 190t de clorură de hidrogen, distrugător activ al stratului de ozon);

- aviația supersonică, gazele emise de avioane conținând oxizi ai azotului;

- alte chimicale (halocarburile bromurate, oxizii de azot din îngrășăminte).

Există două tipuri de ozon:

- Ozon medical obținut din oxigen pur.

- Ozon non-medicală Ozonul făcut din aerul pe care îl respirăm, care e majoritar azot, și alți poluanți; ozonul făcut din acesta va conține oxid nitric, alături de alte toxine. Un generator de ozon de nivel medical folosește un rezervor de oxigen pentru a produce ozon și acest ozon este mult mai eficient.

Consecințele distrugerii stratului de ozon ar putea cauza creșterea numărului de cancer de piele și a cataractelor, distrugerea de anumite culturi, creșterea cantității de dioxid de carbon datorită scăderii vegetației. Începând cu anii 1970 cercetătorii științifici care lucrau în Antarctica au detectat o pierdere periodică a stratului de ozon din atmosferă. Subțierea stratului de ozon pune în pericol existența omenirii ca atare, de aceea au fost luate măsuri drastice pentru protecția stratului de ozon, până la interzicerea folosirii freonului și a altor agenți.

- 1. Ce este ozonul?**
- 2. Caracteristici ale ozonului**
- 3. Care este rolul ozonului pe Pământ?**
- 4. Care sunt cauzele distrugerii stratului de ozon?**
- 5. Consecințele distrugerii stratului de ozon.**

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Stoica Elena

Școala Gimnazială Panatau

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolărilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite

conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolărilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

NEVOILE SPECIALE ȘI DIFICULĂȚILE DE ÎNVĂȚARE- DISLEXIA

Prof.logoped Streza Daniela
CJRAE Brașov

“Dislexia poate fi un dar dar și o deficiență.Psihologii care au studiat pentru “Minte de milionar””, un program de televiziune pe BBC 2, au descoperit ca 40% dintre cei mai de succes au avut dificultăți de învățare, în mod special dislexie.”(Sunday Times, 5 octombrie 2003)

Aproximativ 15-20% din populație au probleme de învățare legate de lingvistică, iar dislexia este cea mai comună.

Este moștenită și s-a identificat gena care o generează.

Dislexia este o situație de viață, dar prin metode speciale se pot reduce efectele negative ale acesteia.

Dificultatea de bază a copiilor dislexici este lipsa “conștientizării fonemice “(adica nu diferențiază sunetele prezente într-un cuvânt) Prin instrucțiuni directe și explicite copiii dislexici vor putea realiza conștientizarea fonemica

Oamenii care au dificultati de învățare învață ca și ceilalți. Este însă nevoie să li se stabilească scopuri realizabile dar provocatoare și, ca să le atinga , au nevoie de metode active constructiviste cu mult feedback. Aceste scopuri trebuie situate în zona proximei dezvoltari. O metodă foarte eficientă s-a dovedit a fi metoda învățării mediate (Feuerstein).

Feuerstein dezvoltă formula lui Piaget stimul-organism –raspuns S-O-R interpunând un mediator între stimuli,organism si raspunsurile acestuia. Astfel că formula devine S-H-O-H-R, unde H reprezinta mediatorul uman .

Printr-o învățare mediată eficientă :

- *se incurajează formarea unui stil autonom de învățare*
- *se deblochează potențialul elevului*
- *se promovează utilizarea eficientă a deprinderilor de gândire*
- *se dezvoltă deprinderile de interacțiune socială*
- *se remediază disfuncțiile cognitive*
- *se analizează caracteristicile cognitive dezvoltate și deficitare ale elevului*

Medierea este un proces dinamic , deschis , care nu trebuie aplicat în mod rigid.

Feuerstein propune zece forme ale medierii , forme care pot fi completate de fiecare mediator în parte , în funcție de situația concretă.

Feuerstein a propus o listă de funcții/disfuncții cognitive care constituie prerechizitele care stau la baza unei gândiri eficiente/ineficiente. El a clasificat aceste funcții / disfuncții de tip input ,de ex. deficiențe de receptare a informației, deficiente de elaborare, prelucrare și deficiențe de tip output, de ex, subproductia intelectuală

a copiilor cu ADHD. În corectarea dislexiei mediatorul se va axa pe dezvoltarea instrumentelor de recepție verbală, a capacității de a lua în

considerație simultan mai multe surse de informații(în faza de input), definirea precisă a problemei, elaborării categoriilor cognitive (în faza de elaborare) și dezvoltarea instrumentelor verbale expresive, transport imagistic acurat (în faza de output)

Cercetările actuale asupra elevilor au arătat că este de folos:

- *Evaluarea individualizată a abilităților și deprinderilor lor actuale și un plan de învățare focalizat pe învățarea care le va fi de folos real în viața de zi cu zi.*
- *Predarea intensivă pe ținte foarte clare.*
- *Utilizarea de metode active cum ar fi învățarea mediată.*
- *Se poate prezenta informația de citit la un nivel minim, în mod concis clar și bine structurat, de exemplu cu titluri și subtitluri de ajutor.*
- *Cuvintele noi se introduc într-o manieră explicit(se scriu pe tablă și se explică prin exemple concrete)*
- *Se construiesc fișe de lucru care conțin hărți mentale ale punctelor cheie, preferabil la început.*
- *Notițele de pe tablă se mențin cât mai mult posibil.*
- *Se poate utiliza un cod de culori pe fișele de lucru*
- *Elevii pot să înregistreze lecția.*

Pentru a putea depăși dificultățile întâmpinate datorită dislexiei, elevii ar trebui să aibă un profesor de sprijin care să aplice metode specifice corectării acestei deficiențe

Bibliografie

“Experiența învățării mediate în clasă și în afara ei”- colectiv condus de Mervyn Skuy -Africa de Sud; Editura ASCR Cluj Napoca

“Pașaport pentru succes” Ann Vernon; Editura RCS Cluj Napoca

“Profesorul azi- Metode moderne de predare “ Geoff Petty; Editura Atelier didactic Bucuresti

Modalități de eficientizare a propriului discurs didactic

Prof. Suci Maria, Liceul Teoretic „Eugen Pora”, Cluj

Cu siguranță, fiecare cadru didactic, pe parcursul activității sale, și-a pus problema eficienței și a calității activității desfășurate la clasă. Prin observarea și analizarea comportamentelor copiilor, prin colectarea, organizarea și interpretarea datelor obținute în urma aplicării unor instrumente de măsurare elaborate în conformitate cu obiectivele propuse, ne ghidăm întregul demers didactic, ținând spre situații și experiențe de învățare reale, durabile, încurajatoare și motivante, care pot să conducă chiar la descoperirea unor pasiuni.

Este deosebit de important ca profesorul să fie empatic, apropiat de copii, să îmbine tradiționalul cu elemente inovative, să stârnească interesul elevilor, să alterneze metode și tipuri de activități, evitând astfel rutina și plictiseala. Aș sublinia atracția copiilor pentru jocurile didactice de pe diferitele platforme descoperite cu ocazia desfășurării actului educațional în online, dar și necesitatea de a nu abuza de acestea. Prin prezentarea unor tipuri de exerciții noi, prin modalități de implicare în activitate care să-i facă să descopere lucruri neștiute, să înțeleagă conținuturile propuse, am simțit că i-am câștigat. În diferite momente ale lecției, elevii pot intra în diverse roluri: profesor, coleg care explică, cercetător, avocat, actor, coechipier, etc.

Dar pentru a reuși în cele amintite mai sus, nu se va pierde din vedere importanța unei bune relații de comunicare care trebuie să se manifeste între toți participanții la activitate, indiferent de scara ierarhică, profesor-elevi, coleg - coleg. Se pot stabili și asuma anumite reguli de la bun început, reguli la care să se facă apel, ori de câte ori este nevoie, sensibilizându-i prin faptul că acestea au valoare pentru ei.

Cred, de asemenea, că este necesar și benefic, să existe o continuitate în cadrul discursului didactic, iar dacă beneficiarii solicită clarificarea anumitor aspecte, atunci să li se acorde atenția cuvenită. În cazul în care timpul nu este suficient, după ce se explică în mare acestea, se pot indica anumite surse de pe internet, documentare, etc., care să le trezească interesul pentru problema abordată și să le clarifice punctele discuției ce necesită timp și aprofundare. În următoarele întâlniri se pot purta discuții plecând de la ceea ce s-a aprofundat. De fapt, elevii, adesea îmi amintesc la începutul orelor, că trebuie să le explic un anumit lucru, deoarece le-am promis. Discursul didactic începe cu încrederea că avem ce să ne comunicăm unii altora.

Voi exemplifica, în cele ce urmează, cum m-am gândit să dezvolt în cadrul orei de Religie, o temă propusă în cadrul orei de Consiliere și orientare.

Clasa : a V-a

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Tema activității: De ce învăț?

Materiale: filme motivaționale, laptop, chestionar

Desfășurarea activității:

Exercițiu de spargere a gheții:

Fiecare își desenează starea pe care o are la începutul orei.

Sunt analizate desenele și plecând de la acestea sunt rugați să spună de unde au știut să reprezinte ceea ce simt? Sunt lucruri învățate. Le este prezentată tema: De ce învăț?

Competență generală

3. Reflectarea asupra motivației și eficacității strategiilor pentru progres în învățare

Competența specifică

3.1. Identificarea factorilor personali și de context care facilitează/blochează învățarea analiza unor experiențe de învățare din viața elevilor (reușite sau nereușite) și identificarea factorilor care au sprijinit/frânat învățarea, precum și a contextelor în care greșeala a făcut parte din procesul de învățare prin conversație în perechi, discuții de grup, studii de caz, colaje, album foto, povestiri, filme familiare elevilor, liste de factori personali sau de context care facilitează/blochează învățarea

Etapa 1- motivarea elevilor pentru activitate, vizionarea unui clip educational <https://www.youtube.com/watch?v=Tjnj5StX68g> (o mama și o fetiță cersesc pentru educație, un tânăr care face mult bine în jurul său o ajută și pe această mamă) - se vor purta discuții pe seama filmulețului. De ce cred că fetița își dorea să mergă la școală? Ce s-a schimbat în viața ei? Ei ce își doresc cel mai mult? Își doresc la fel de mult ca și fetița să mergă la școală? Îi face școala fericiți ca și pe fetița din clip?

Etapa 2- Brainstorming-identificăm împreună motive care îi determină să învețe și le notăm pe tablă (frica de note, premiu, pentru părinți, de dragul profesorului, pentru că vreau să știu mai multe, vreau să ajung departe, pentru recompense, etc.) Se discută pe seama motivelor intrinseci și extrinseci, notând plus și minus în dreptul lor, și li se explică experimentul conform căruia 60-70 % se uită din ceea ce învățăm pentru un examen/test dacă nu avem o motivație pozitivă, intrinsecă.

Etapa 3- sunt rugați să aranjeze în ordine cuvintele ce alcătuiesc definiția motivației. totalitatea, anumite, anumită, ne, orientează, facem, motivelor, acțiune, determină, ne, să- și, reprezintă, scopuri, spre, Motivația, care, o
Verificăm împreună corectitudinea definiției cu ajutorul definiției găsite la sfârșitul manualului.

Etapa 4- Elevii vor alcătui o ierarhie proprie a motivelor de pe tablă și vor discuta în pereche (colegi de bancă), această ierarhie, fiind apoi încurajați să împărtășească colegilor ideile discutate.

Etapa 5- discuții- care sunt cele mai importante motive pentru care învață elevii?

-de ce este important să identificăm motivele pentru care învățăm?

- de ce diferă motivele de la un elev la altul?

Se atrage atenția asupra faptului că nu trebuie să spunem niciodată nu-mi place, nu pot, deoarece ne autosugestionăm negativ, nu vom fi motivați să facem nimic.

Mai bine să luăm exemplul fetiței surde ce își dorea să cânte la vioară <https://www.youtube.com/watch?v=Ect56804xfA>

Ei ce ar fi făcut dacă erau în locul fetei? De ce a reușit fata să -și urmeze visul?

Scurtă discuție asupra citatului „ Lucrurile nu sunt greu de făcut. Ceea ce este cu adevărat greu, este de a ne pune în starea de a le face (Brâncuși) . Este greu să învățăm? De ce amână unii elevi să-și facă lecțiile?

Evaluare/ Autoevaluare se aplică un chestionar (crezi că înveți cât trebuie? Poți învăța mai mult? Pentru cine înveți? Unde te vezi peste 10 ani? Ce ti-a plăcut cel mai mult la această activitate? Ce nu ți-a plăcut?)

Schemă de control pentru profesori:

- Să identifice motive care îi determină să învețe.
- Să înțeleagă că motivația pentru învățare este determinată de mai mulți factori.

Sugestii de adaptare la categorii de elevi în risc

Elevii cu CES datorită dificultăților de învățare, sensibilităților lor, trebuie tratați cu atenție, cu răbdare, cu mult tact din partea profesorilor, schimbările de ton îi pot ajuta, modul în care li se acordă atenție, gestică și mimica profesorului să fie de așa natură încât să le asigure încrederea că sunt acceptați, că pot să se depășească așa cum au reușit protagoniștii din filmulețele vizionate. Ei trebuie încurajați, lăudați pentru progresele înregistrate, și făcuți să înțeleagă că prin pași mărunți, dar constanți vor reuși. Vor fi ajutați să enumere motivele pentru care își doresc să învețe, să pună plus și minus în dreptul lor și li se va explica că cele cu plus sunt mai valoroase.

Propuneri pentru ca această activitate să fie replicată și la disciplina religie

La religie această temă poate fi abordată plecând de la faptul că fiecare om este important, unic, are darurile sale pe care trebuie să și le dezvolte și să dăruiască și celorlalți din priceperea și bunurile dobândite.

După vizionarea clipului în care fetița reușește să meargă la școală, se poate sublinia faptul că învățătura pentru elevi este considerată munca lor, iar munca făcută ca și pentru Dumnezeu, cu toată responsabilitatea este considerată rugăciune.

Se pot discuta și dezvolta următoarele aspecte:

- Importanța învățăturii în Sfânta Scriptură- Hristos era numit Învățătorul
- De ce trebuie să prețuim șansa de a învăța?(ca și dar)
- Ce putem face atunci când întâlnim anumite dificultăți?(muncește și te roagă)
- Cui putem cere ajutor? (profesori, colegi, părinți..)
- Este ceva cu neputință la Dumnezeu?....(creșterea încrederii)

Se poate viziona pilda Talanților , desen animat 3 D,

<https://www.youtube.com/watch?v=HmykPnqjC74>, după aceea 3 minute de religie

<https://youtu.be/oeNEGsMq9Tc> , pentru exemplificare, lămurire.

Pentru evaluare se poate folosi un exercițiu de tipul:

<https://wordwall.net/resource/2386302/de-unde-%C8%99i-ce-%C3%AEnv%C4%83%C8%9B>

Profesorul va urmări dacă elevii identifică motive pentru a învăța în textele scripturistice studiate precum și modalități de îmbunătățire a motivației de a învăța.

Bibliografie

Gabriela Lemeni, Mihaela Porumb, Consiliere si Orientare- Ghid de Activitate pentru carieră- Activități pentru clasele V-VIII, , Ed ASCR, Cluj-Napoca, 2021

Vasile Ghica, Ghid de Consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență, ed Polirom, Iași, 1998

https://www.academia.edu/36561277/Proiect_didactic_lectie_deschisa_dirigentie

Simona Popa, Consiliere și dezvoltare personală, clasa a V-a, Ed Active Learning, București, 2017

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: ȘUICĂ OANA- CLAUDIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 47 MUNICIPIUL PLOIEȘTI

**ASIGURAREA CALITĂȚII ȘI EFICIENTIZAREA DEMERSULUI DIDACTIC PRIN
JOC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTULM PREȘCOLAR**

”Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preprimar. Folosind aceste metode și tehnici,educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o ”societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare”.

Societatea contemporană este una în care schimbările reprezintă o provocare importantă pentru pentru dascăli. În permanență educatorii caută soluții și variante optime pentru ca ceea ce învață copilul în grădiniță – și în școală să fie semnificativ pentru ceea ce va trebui să cunoască și să știe pe tot parcursul vieții lor. Caracterul anticipativ și participativ reprezintă o necesitate în dezvoltareași aplicarea unei învățări de tip inovator.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv,de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară,având mai multe caracteristici – și anume faptul că se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate, este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare, este un demers conștient, urmărind finalități, are un caracter secvențial și gradual.

În învățământul preșcolar, rolul educatoarei este de neînlocuit, dat fiind faptul că ea este organizatorul condițiilor de învățare. În demerul didactic se pune accent pe caracterul pro-activ de învățare, pe modalitatea prin care copiii sunt incurajați și îndrumați să își asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Utilizarea metodelor de învățare moderne și a tehnicilor active face ca educația să fie centrată pe copil, impementarea acestui tip de educație fiind necesar în învățământulm preșcolar. Astfel, educatoarea și copilul devin parteneri în educație. O învățare eficientă și și durabilă este menită să raspundă atât nevoilor personale ale copiilor, cât și cerințelor adaptării la o ”societate a cunoașterii”, aflată într-o continua transformare. Astfel, este necesar și important să fie acordat un timp suficient pentru a crea condiții optime pentru ca preșcolarii să își poate exprima liber

ideile și parerile proprii, să fie stimulați să își dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

O metodă deosebit de importantă în eficientizarea calității educației copiilor de vârstă preșcolară este jocul, deoarece în cadrul jocului copilul cunoaște mai ușor lucrurile și utilitatea obiectelor din jur și învață unele comportamente sociale (de exemplu: el repară ca tata și face curățenie și îngrijește casa ca mama). Unealta de muncă a jocului este jucăria. De aceea într-o sală de grupă, trebuie să ne asigurăm că jucăriile se află la îndemâna copiilor, că sunt adecvate vârstei și nivelului lor de dezvoltare.

Jocul este ”munca copilului”. În cadrul acestuia, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește și învață să se orienteze în timp și spațiu, prin contactul cu obiectele și oamenii din mediul înconjurător. Prin joc se modelează inteligența și se permite să se constate caracteristicile ei, li se dezvoltă variate acțiuni mintale care influențează dezvoltarea proceselor psihice, sunt ajutați să facă trecerea în etape, de la acțiunile practice, materiale spre cele mintale – în planul reprezentărilor.

Ansamblul de argumente în favoarea aplicării în educația timpurie a unor acțiuni gândite și a activităților de joc constituie un cadru eficient de manifestare al copilului, acesta având posibilitatea să își exteriorizeze și să își consolideze cunoștințele, satisfăcându-și dorințele și interesele, un important instrument de dezvoltare a capacităților psihice și fizice la vârsta timpurie și preșcolară, o activitate ce-i oferă copilului posibilitatea de a învăța viața, de a apropia realitatea de sine, o modalitate prin care copilul își formează capacitatea de observare, își amplifică percepția, memoria, gândirea, imaginația, limbajul și creativitatea, un instrument reglator, deoarece, conformându-se regulilor de joc, copiii se dezvoltă și în plan volitiv (își formează și consolidează răbdarea, curajul, perseverența, stăpânirea de sine etc.).

Prin adoptarea unei strategii complexe de cultivare și promovare a valorilor în joc și prin joc, vom putea să modelăm trăsăturile pozitive de personalitate ale copiilor, precum bunătatea, onestitatea, responsabilitatea, voința, respectul față de alte persoane.

Pe tot parcursul demersului educațional, trebuie conștientizat faptul că fiecare copil este o entitate unică, având propriile sale origini, propria sa istorie dinainte de a se naște, propria sa personalitate irepetabilă, că fiecare copil se dezvoltă într-un ritm propriu și nu trebuie modelat după o formă preconceptă, ci trebuie susținut să-și manifeste personalitatea originală. Adulții trebuie să urmărească ca personalitatea copilului să se realizeze total, mai ales ca acesta are nevoie de adulți care să-l ghideze cu dragoste și răbdare, fără a-l supune unor constrângeri.

BIBLIOGRAFIE :

- Corjân Maria,2005, Suport de curs Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D., Suceava
- Stanciu Mihai,2003, Didactica postmodernă, Editura Universității, Suceava,
- Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan,1983, Perfecționarea lecției în școala modernă, E.D.P., București,
- Cemortan, Stela, 2000, Formarea personalității copiilor prin activitatea literar-artistică, UPS. I. Creangă
- Cuznețov, L., 2008, Tratat de educație pentru familie. Pedagogia familiei, Chișinău,.
- Ghidul educatorului, UNICEF, 2007.

Implicarea familiei în vederea sporirii eficienței actului educațional din grădiniță

Profesor inv. preșcolar: Sularia Andreea-Monica

Grădinița „Albă ca Zăpada și piticii”, Sector 4, București

Eficiența și calitatea predării sunt două aspecte cruciale pe care educatorii se străduiesc să le atingă în procesul de învățare. Ambele sunt interconectate și joacă un rol important în asigurarea faptului că educabilii primesc cea mai bună formare posibilă. Eficiența și calitatea actului educațional sunt în egală măsură importante și în mediul preșcolar, deoarece educația preșcolară pune bazele drumului în învățare. Preșcolăritatea este o etapă critică de dezvoltare în care copiii încep să exploreze lumea, să dezvolte abilități fundamentale și să-și dezvolte competențele sociale și emoționale.

Atunci când ne gândim la eficiență în actul educațional, putem spune că este vorba despre o atenție deosebită asupra optimizării utilizării timpului școlar, resurselor și metodelor de predare pentru a crea un mediu de învățare eficient și productiv. Un program structurat al zilei, săptămânii și o planificare echilibrată a activităților, bazată pe obiective clare aliniate cu nevoile reale de dezvoltare ale copiilor – toate acestea ilustrează eficiență în demersul didactic. De asemenea, o importanță la fel de mare o au tranzițiile, minimizând întreruperile și maximizând timpul de învățare, activitățile captivante, în rând cu dezvoltarea actuală a tehnologiei. Integrarea atentă a tehnologiei și softurilor educaționale poate îmbunătăți experiențele de învățare și poate sprijini dezvoltarea timpurie a abilităților copiilor.

Calitatea în predarea în cadrul grădiniței se concentrează pe furnizarea unui mediu stimulativ care favorizează creșterea și dezvoltarea holistică a copiilor. Elementele esențiale ale unui act educațional de calitate la acest nivel de vârstă fac referire la abordarea centrată pe copil, învățarea prin joc (activitatea fundamentală la vârsta preșcolară) și nu în ultimul rând, la implicarea părinților și a familiei în comunitatea grădiniței. Actul educațional de calitate la nivel preșcolar implică construirea de parteneriate puternice cu părinții, menținându-i informați despre progresul copilului și implicându-i în procesul educațional.

Implicarea părinților în cadrul instituțiilor preșcolare este un aspect esențial al educației timpurii care aduce beneficii atât copiilor, cât și familiilor acestora. Atunci când părinții sunt implicați în educația a copilului lor preșcolar, se creează un parteneriat puternic între mediul acasă și cel din grădiniță, care poate avea un impact semnificativ asupra dezvoltării și succesului școlar viitor al copilului.

Numeroase cercetări au subliniat faptul că implicarea activă a părinților în mediul educațional are o influență pozitivă asupra rezultatelor și performanțelor școlare. Implicarea părinților în grădiniță poate contribui, de asemenea, la dezvoltarea socială și emoțională a copilului. Atunci când părinții participă la activitățile din cadrul grădiniței (atelier, serbări, excursii, lecții deschise), ei contribuie la stimularea sentimentului de apartenență și sprijină interacțiunile sociale ale copilului lor și relațiile cu colegii de grupă, personalul didactic și auxiliar.

Părinții care sunt implicați în experiența preșcolară a copilului lor pot consolida învățarea acasă, ei pot extinde învățarea care are loc în grădiniță, prin implicarea în activități educaționale, citind preșcolarul acasă și oferind oportunități de explorare practică a temelor abordate în cadrul proiectelor tematice și săptămânilor independente. Implicarea părinților facilitează comunicarea deschisă între profesori și familii. Ședințele regulate, consilierea părinților și evenimentele școlare le permit părinților să înțeleagă progresul, punctele forte și domeniile care necesită atenție ale copilului lor.

O planificare eficientă a activităților de consiliere a părinților poate îmbunătăți actul educațional, oferind acestora informații importante, metode și exemple de bune practici. Consilierea părinților la grădiniță poate aborda o varietate de teme pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă a copiilor și pentru a îmbunătăți relația dintre grădiniță – familie. Alături de consilierea părinților de grup sau individuală, apar ședințele cu părinții care trebuie să se realizeze regulat cu scopul de a informa, organiza și comunica bidirecțional între familie și grădiniță.

De asemenea, implicarea părinților în grădiniță nu se limitează doar la activitățile dintre adulți, ci se extinde către implicarea părinților în activitatea cu preșcolarii în diverse contexte școlare și extrașcolare. Activitățile realizate alături de părinți și preșcolari în grădiniță trebuie să fie interactive, educative și, în același timp, distractive. Aceste activități pot spori implicarea părinților în viața de grădiniță a copiilor și pot crea o atmosferă plăcută de învățare și joacă.

Atelierele de creație artistică reprezintă o modalitate practică de implicare a părinților în actul educațional prin realizarea de produse practice în funcție de anotimp sau evenimentele ce se petrec în an. Organizarea unui atelier de pictură, desen sau modelaj, în care copiii și părinții pot lucra împreună la proiecte artistice promovează creativitatea și oferă o modalitate de a petrece timp de calitate împreună. Atelierele se pot finaliza cu expoziții, un mic târg cu produse în funcție de nivelul de vârstă al grupei, se poate realiza dăruirea obiectelor realizate către alți părinți sau preșcolari sau către comunități defavorizate alături de o activitate paralelă de strângere de donații.

Atelierele practice se pot completa cu ateliere de gătit diverse gustări folosind ingrediente sănătoase. Implicarea părinților și a copiilor în prepararea unor alimente sănătoase și distractive se poate realiza alături de discuții despre igienă și alimentație sănătoasă, echilibrată; de asemenea, o astfel de activitate lărgeste copiii orizontul în ceea ce privește preferințele alimentare. Se pot prepara gustări în forme de animale sau obiecte folosind fructe și legume, se pot realiza sandvișuri folosind produse sănătoase și proaspete și sucuri din fructe. În funcție de posibilitățile grupei preparatele alimentare se pot diversifica.

O altă activitate alături de părinți ce se poate realiza atât fizic cât și online o reprezintă citirea de povești în grup, asemănătoare unui club de lectură. Citirea de povești se realizează zilnic în grădiniță, la Momentul poveștilor, însă familiarizarea copiilor cu lumea cărților nu trebuie să se oprească la grădiniță. Activitatea de bază a copilăriei, în special a copilăriei timpurii, este jocul. Prin joc, copiii descoperă, explorează, învață despre mediul lor și învață

despre ei înșiși. O altă metodă importantă de achiziție, în special pentru dezvoltarea abilităților lingvistice și de comunicare, este povestirea.

Poveștile și basmele sunt instrumente desăvârșite pentru a-i ajuta pe copii să-și lărgescă orizonturile. Ele evidențiază trăsăturile de caracter și le oferă preșcolarilor posibilitatea de a învăța să deosebească binele de rău, frumosul de urât și dau exemplu prin dispoziții pozitive. Poveștile ajută la dezvoltarea imaginației, a empatiei și la acceptarea emoțiilor cuiva.

Citirea poveștilor cu voce tare de către adulți poate ajuta copiii să dezvolte obiceiuri bune de citit atunci când învață să citească. Clubul de lectură, Ziua sau Seara poveștilor se poate realiza prin invitarea părinților la grădiniță pentru a citi din cartea preferată a copilului lor pentru celelalte familii.

Această activitate se realizează prin modelul inițial al educatoarei care poate prezenta la prima întâlnire o poveste îndrăgită de colectivul de preșcolari sau o poveste nouă pentru aceștia într-un mod expresiv, clar și plăcut. Această activitate se poate realiza și online prin intermediul platformelor de comunicare audio-video pentru a facilita participarea cât mai multor familii. Pentru buna organizare a Zilelor/ Serilor de lectură este bine ca participanții să fie organizați într-o anumită ordine și să se specifice titlul ales astfel încât poveștile să nu se repete.

Jocul este fundamental în copilărie, iar jocurile copilăriei sunt specifice fiecărei generații. O activitate ce se poate desfășura prin implicarea părinților este reprezentată de jocuri cu caracter sportiv, creativ, jocuri de cooperare.

Teatru de păpuși sau spectacol de teatru pentru părinți presupune organizarea unui mic spectacol de păpuși pornind de la povești cunoscute, în care copiii și părinții să poată juca împreună diverse personaje. Aceasta este o modalitate amuzantă de a dezvolta abilitățile de comunicare și de exprimare a emoțiilor. De asemenea, acest tip de activitate satisface nevoia de afirmare a copiilor, le crește stima de sine și sentimentul de apartenență la grup. Părinții pot avea un rol mai mic sau o implicare mai mare în realizarea pieselor de teatru sau teatru de păpuși, fiind spectatori sau personaje.

Limbajul joacă un rol crucial în dezvoltarea reglării emoționale în anii preșcolari. Prin intermediul limbajului, copiii pot învăța să-și identifice și să-și eticheteze emoțiile, ceea ce este un pas fundamental în reglarea lor eficientă. Poveștile joacă un rol cheie în educația și dezvoltarea copiilor. Acestea pot stârni creativitatea, întări relațiile cu adulții, pot ajuta la dezvoltarea morală și îi pot învăța să aibă încredere în propriile forțe, oferind în același timp acces la o lume minunată plină de mister și distracție. Scenetele și teatrul de păpuși ajută la o mai bună înțelegere a mesajului textului implicând copilul într-o activitate alături de adulții importanți din viața lui atât de acasă cât și de la grădiniță.

Toate aceste activități și nu numai pot consolida relația dintre părinți și copii, promovând cooperarea și interacțiunea pozitivă într-un mod plăcut și educativ. În plus, aceste evenimente îi vor încuraja pe părinți să se implice mai activ în viața grădiniței și să sprijine dezvoltarea armonioasă a copiilor lor.

Un act educațional de calitate necesită oameni dedicați și plini de compasiune, care să înțeleagă dezvoltarea copilului și importanța educației timpurii, realizând parteneriate reale cu cei ce cunosc particularitățile copilului cel mai bine – familia. Este esențial ca profesorii să atingă un echilibru între învățarea structurată și explorarea condusă de copii.

Încurajând dragostea pentru învățare și hrănind potențialul unic al fiecărui copil, profesorii preșcolari pot pune o bază solidă pentru succesul academic și bunăstarea generală. În plus, dezvoltarea profesională continuă pentru profesorii preșcolari este esențială pentru a fi la curent cu cele mai recente cercetări și cele mai bune practici în educația timpurie.

Bibliografie:

- Drugaș, I., Bîrle, D. (coord.), Bonchiș, E., Decsei-Radu, A., Bochiș, L. & Ilisie, C. (2008). *Educăm și vindecăm prin...povești*. Oradea: Editura Universității din Oradea.
- Eisenberg, N., Cumberland, A. & Spinrad, T. L. (2001). Parental socialization of emotion. *Psychological Inquiry*, 12(4), 241-273.
- Fantuzzo, J., Tighe, E., & Childs, S. (2000). Family Involvement Questionnaire: A Multidimensional Scale for Assessing Involvement in Early Childhood Education. *Journal of School Psychology*, 38(6), 643-667.
- Hagău, G., Onofrei, D. & Pădure, M. (2016). *Educație și formare perspective actuale*. Cluj – Napoca: Argonaut & Limes.
- Johnson, A., & Smith, B. (2020). Enhancing Efficiency and Quality in Preschool Teaching. *Early Childhood Education Journal*, 25(2), 123-135.

**PROGRAM REMEDIAL PENTRU COPII CU CES CARE AU PLECAT ÎN
STRĂINĂTATE ȘI
AU REVENIT PENTRU A STUDIA ÎN ȚARĂ**

**SURDU LILIANA, PROF. ITINERANT ȘCOALA
GIMNAZIALĂ POPLACA, JUD. SIBIU**

Argument

Am gândit acest plan remedial ca un instrument de sprijin adresat elevilor cu nevoi speciale – CES, care au fost plecați cu părinții în străinătate, au studiat acolo și s-au întors în țară. Asistăm la fenomenul invers în care tot mai multi copii se reîntorc la scolile de unde au plecat. Acest program are ca scop creșterea gradului de adaptare a copiilor în viața socială, dezvoltarea autonomiei personale și sociale, a comportamentului în grup, creșterea stimei de sine și a stării de bine prin posibilitatea afirmării în grupul social.

Elevii care au făcut clasele primare în alte țări, au dificultăți atât să scriere și citire în limba română cât și probleme de adaptare. Unii suferă tulburări comportamentale, alții curențe de dezvoltare emoționale.

Obiectivul principal - sprijinirea procesului de integrare educațională și socială a elevilor cu cerințe educaționale speciale

Obiectivele educaționale:

- analiza progresului școlar al elevilor;
- parcurgerea integrală a programei școlare;
- tratarea diferențiată și individualizarea predării-învățării-evaluării astfel încat să se asigure progresul școlar;
- asigurarea unui program de activități remediale;
- monitorizarea frecvenței elevilor și motivarea acestora pentru implicarea în procesul învățării;
- asigurarea unei bune colaborări cu familia.

PLAN DE MĂSURI

1. Aplicarea testelor inițiale și analiza rezultatelor prin identificarea deficiențelor, în vederea elaborării unui plan de măsuri. După aplicarea și corectarea testelor inițiale se realizează centralizarea rezultatelor într-un tabel; pentru fiecare elev se acordă punctajul atribuit fiecărui item. Itemii sunt diferiți, grupați pe niveluri cognitive.

2. Analizarea rezultatelor la testele inițiale se consemnează în procesele verbale din cadrul comisiilor metodice.

3. Urmărirea progresului școlar al elevilor prin:

- note testare inițială;
- medie semestrială/anuală;
- observații comparative.

4. Parcurgerea integrală a programei școlare. Motivarea elevilor pentru implicarea lor în procesul învățării prin desfășurarea unor activități didactice complexe care să stimuleze interesul pentru învățare

- folosirea metodelor activ-participative, asigurarea unui cadru propice învățării, sistem echitabil de recompense
- sancțiuni pozitive.

5. Caietele elevilor - în funcție de caz.

6. Elaborarea unor fișe individuale, specifice categoriilor de competențe la care elevul întâmpină dificultăți. De asemenea, fișele de lucru sa fie ierarhizate și diferențiate pentru elevii cu nevoi speciale.

7. Pregătirea suplimentară. Se recomandă studiul diferențiat și individual, dar și în cadrul orelor suplimentare, iar cerințele de realizare a obiectivelor vor fi diferit aplicate în funcție de nivelul elevului.

8. Lectoratul cu părinții. Presupune informarea părinților despre rezultatele testelor inițiale și informarea cu privire la traseul remedial ce trebuie urmat. Observații pe caietele elevilor.

9. Monitorizarea activităților propuse în planul de măsuri pe tot parcursul anului.

10. Asigurarea asistenței psihoeducaționale prin cadrul didactic de sprijin .

PLAN DE MĂSURI PENTRU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE/CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Nr. crt.	Obiective	Mijloace și metode	Activități concrete	Observații
1.	Diagnoza	Convorbiri individuale	Discuții individuale	
2.	Diagnoza	Analiza mediului de viață - discuții cu profesorii, cu elevul	Colaborarea cu dirigintele clasei Participarea la ședințele cu părinții, discuții individuale.	
3.	Diagnoza și remedire	Analizarea produselor	Sarcini de lucru în clasă sau acasă.	

	<p>Dezvoltarea abilităților de comunicare ale elevilor.</p> <p>Remedierea unor aspecte privind redactarea unui text scurt, organizarea ideilor</p> <p>Dezvoltarea abilităților de comunicare orală</p>	<p>activităților curriculare.</p> <p>- exprimați o opinie despre rolul familiei/alte aspecte</p>	<p>Exemple de genul:</p> <p>- O zi din viața mea</p> <p>Corectarea și discuția individuală pe marginea temelor;</p> <p>Lectura de text cu voce tare; Implicarea în dezbateri, discuții ;</p>	
4.	<p>Remediere:</p> <p>Diminuarea comportamentului de evitare;</p> <p>Construirea unei relații interpersonale de încredere, deschidere;</p> <p>Menținerea atitudinii pozitive</p>	<p>Dezvoltarea unui mediu tolerant:</p> <p>-atmosfera în clasă,</p> <p>-încurajare,</p> <p>-apreciere,</p> <p>-asigurarea succesului în sarcinile de învățare.</p>	<p>Formularea unor cerințe cu accentul pe integrarea socială, competențe de comunicare;</p> <p>- lecții de muzică,</p> <p>- lecții de lectură dramatizată,</p> <p>- joc de rol .</p> <p>Activități suplimentare, exprimarea unei opinii argumentate despre aspecte accesibile: familie, prietenie, iubire, școală, sinceritate, etc. Evaluarea în funcție de progresul individual</p>	
5.	Monitorizare		Monitorizarea pe tot parcursul anului.	

TIPURI DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE PENTRU COPIII CU CES ÎN MEDIUL ONLINE

Prof.înv.primar, Șurlică Mariana
Școala Gimnazială nr.1 Greaca

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care afectează și educația, aceasta fiind pusă în fața unei noi provocări: cea digitală.

Această pandemie a condus la închiderea școlilor în întreaga lume. Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem și presupune o multitudine de acte de reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic la nivel de elevi CES, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului (copilul neavând răbdare) și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate.

Școala, cu toți factorii implicați: elevi, profesori și părinți, au încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional trebuie să continue în mediul online. Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile online.

Individul uman acumulează toate abilitățile și deprinderile necesare trăirii vieții de la oameni, natură sau lucruri, ceea ce face din învățământul online în cazul copiilor cu CES o mare și adevărată provocare.

Se cunoaște foarte bine faptul că în lume, nu există doi copii identici, drept pentru care învățarea trebuie să aibă loc în mod diferențiat pentru fiecare. Este o provocare să ai în clasă și să lucrezi cu copiii cu CES, mai cu seamă în contextul actual, al școlii online. Având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, procesul instructiv-educativ din mediul online poate fi îngreunat de către acestea, dar cu flexibilitate și adaptare la particularitățile aptitudinale ale elevilor se pot însuma reușite ce conduc la succes.

Trecerea de la formula „față în față” la modalitatea „online” de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică în abordarea activităților de învățare pentru elevii cu CES. În lipsa unei infrastructuri tehnologice decente, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale ale profesorilor, fără acces gratuit la platforme online, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, cadrele didactice au fost nevoite la început să identifice rapid soluții pentru a asigura tuturor copiilor acces la o educație de calitate.

Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi modului în

care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite. Cei mai buni prieteni au devenit platformele educaționale online, modalitățile cele mai potrivite pentru continuarea procesului educațional în acest context sensibil.

Pentru a facilita educația online și pentru a obține beneficii pe deplin eficiente ale învățării online, trebuie să existe un efort concertat pentru a oferi această structură, folosind o serie de instrumente de colaborare și metode de implicare care promovează incluziunea, creativitatea, asertivitatea.

A trebuit să facem schimbări la:

1. Programul zilnic.

Chiar dacă pentru elevi a fost uneori mai greu să respecte un program învățând de acasă și fiind expuși la toate atracțiile casei (TV, telefon, tablet, jucării, pat, fotolii etc.), într-un bilanț final se pare că organizarea și planificarea programului zilnic a dat rezultate bune. În măsura în care părinții au monitorizat desfășurarea activităților și respectarea programului stabilit în familie au descoperit că le rămâne timp de activități extrașcolare și s-au putut bucura de timpul petrecut împreună

2. Planificarea pentru ziua următoare.

Anunțarea programului pentru ziua următoare, ora de intrare pe platformă, cât durează orele, ordinea acestora a avut ca rezultat organizarea și planificarea mai ușoară de către părinți și elevi a acestei zile.

3. Termen limită pentru predarea temelor.

Elevii și părinții au fost informați care este ora până la care se acceptă să fie trimise temele pe platforma de lucru (în cazul nostru Google Classroom). Acest lucru a dus la găsirea motivației de a se apuca de acestea și de a le termina la timp. Temele au fost mai scurte și termenele de livrare au fost de pe o zi pe alta.

4. Reducerea duratei orei la 40 min /activitate și 20 min pauză.

În proiectarea și desfășurarea lecțiilor în regim online, ne putem folosi de cele mai operante modalități de lucru, utilizând diverse tehnici. Sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale.

Este o provocare lucrul cu copiii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă fiecare dintre ei, dar nu este imposibil, datorită faptului că au potențial crescut pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite moduri prin care elevul să poate fi activat.

Cunoscând bine clasa și elevii știm cine are nevoie de sprijin suplimentar. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, noi fiind urmăriți online de o clasă întreagă și fiecare elev ne solicită atenția.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- a) Nevoile diferite de învățare;
- b) Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- c) Nevoia de socializare;
- d) Nivelul de digitalizare.

Dar internetul nu va înlocui niciodată total acțiunea și afecțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, în educația copiilor cu CES, fiind pe primul loc învățarea prin atașament. Pentru a face față provocărilor apărute în cadrul învățământului online pentru elevii cu CES, se poate avea în vedere următoarele aspecte pentru ameliorarea situației:

- ✓ Secvențierea și segmentarea sarcinilor de lucru- un necesar în cazul de față, implică rezolvarea pe rând a sarcinilor și secvențelor de lucru. Acest pas îi permite copilului să se bucure de succesul rezolvării acesteia.
- ✓ Elevii cu CES renunță adesea doar la vederea cantității de material pe care îl au de învățat, sau de lucrat, însă împărțirea sarcinilor îi motivează să lucreze pe fiecare segment în parte.
- ✓ Utilizarea diferitelor platforme sau aplicații interactive pentru învățare și evaluare;
- ✓ Identificarea canalului senzorial preferat de către elev poate stimula învățarea: vizual, auditiv, practic și adaptarea materialului educativ.

Dacă la școală era ajutat de unii dintre colegi, elevul cu CES este acum împreună cu un membru al familiei, în fața tabletei. Am încercat să-i dau sarcini de lucru adaptate și adecvate la cerințele pe care le are și l-am lăsat să le rezolve în ritmul lui, în timp ce cu restul clasei am continuat cu exerciții cu sarcini mai complicate.

De exemplu, la EDUCAȚIE CIVICĂ, la lecția „Persoana lui/persoana ei”, au avut de rezolvat un exercițiu unde să spună prin ce se deosebesc două persoane, iar elevului cu CES, i-am cerut să reprezinte prin desen acest lucru.

Am folosit Brainstormingul prin care am cerut elevilor să scrie ce le vine în minte la auzul cuvântului toamnă în cadrul lecției de LIMBA ȘI LITERATURA

ROMÂNĂ „La pas cu frunzele toamnei” de Aurora Ionescu. Inclusiv elevul cu CES a reușit să scrie numeroase cuvinte.

Am adaptat metoda R.A.I. „Răspunde-Aruncă- Interoghează” care este o metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților copiilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce au învățat. Urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare. Dar acum, în online, copiii sunt acasă și nu pot folosi mingea. De aceea se gândesc la întrebări pe care le adresează unul altuia. Copilul numit, răspunde și pune și el la rândul lui o întrebare altui copil. Cine nu știe răspunsul corect iese din joc prin ridicarea mâinii de la butoanele ajutătoare. Am folosit această metodă tot la Limba și literatura română, la lecția „Unde a zburat rândunica, de Titel Constantinescu.

Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția. Elevul cu CES este mândru că a reușit să răspundă corect întrebării primite.

Lucrând diferențiat, am folosit pentru copilul cu CES exerciții pe care le-am prezentat pe ecranul laptopului, acestea conținând propoziții în care erau omise intenționat unele cuvinte, iar el trebuia să le completeze. Se acceptă și sinonimele. Aceste exerciții permit îmbunătățirea capacității de a prevedea și îl va ajuta să înțeleagă mai bine ce citește. Elevul trebuie să justifice alegerea cuvintelor.

Pentru a învăța să citească mai eficient și să folosească ceea ce a citit, a trebuit să scrie singur întrebări asupra textului, să descopere importanța autocorectării și să învețe să-și organizeze bine informațiile.

Se poate folosi și explozia stelară prin care este stimulată creativitatea. De asemenea este o modalitatea de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri. Copilul desenează o stea, după modelul prezentat pe ecran, în cele cinci colțuri având scrise întrebările: CE? CINE? UNDE ? DE CE ? CÂND ? Are ca sarcină să formuleze întrebări care să își găsească răspunsurile în lecția de zi.

La matematică am folosit exerciții de descompunere a numerelor formate din mii, sute, zeci și unități, exerciții de adunare și scădere, la început fără un timp stabilit, apoi rezolvarea exercițiului să se facă într-un timp dat.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare. De asemenea, părintele deține rolul de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuie să empatizeze cu

copilul, să discute cu el, oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării, chiar și în aceste condiții dificile.

Implicarea adulților poate fi privită ca o resursă de folos, deoarece copiii cu CES colaborează mai bine cu familia. Singuri, în fața tabletei sau a laptopului nu se descurcă.

Cu siguranță, nu a fost și nu este ușor pentru nicio unitate de învățământ să-și transfere activitatea în mediul online. Procesul necesită multă răbdare, o planificare cât mai bună, dar mai ales o comunicare eficientă între partenerii educaționali – profesori, părinți, elevi, doar că elevii cu CES riscă o dublă penalizare în timpul închiderii școlilor – din punct de vedere al accesului la educație, dar și cel al incluziunii. Ei se bazează, adesea, mai mult decât ceilalți copii pe diverse tehnologii pentru educație, ceea ce ar fi un avantaj pentru tranziția lor către educația online.

Nevoile lor specifice îi împiedică adesea să aibă acces la diversele instrumente folosite în prezent:

- copiii cu deficiențe auditive ar putea fi în imposibilitatea să urmărească predarea pe canale video
- copiii cu deficiențe de vedere ar putea întâmpina probleme cu temele trimise prin platforme virtuale, dacă formatul nu este accesibil
- elevii cu tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție ar putea să întâmpine greutăți când vine vorba să-și facă temele sau să urmărească o lecție preînregistrată, care nu le captează suficient atenția
- pentru copiii cu probleme de funcționare executivă, navigarea printre clasele virtuale, pentru diverse materii ar putea deveni o sarcină copleșitoare
- copiii cu dislexie sau disgrafie ar putea să întâmpine greutăți dacă trebuie să parcurgă singuri materia sau să se bazeze pe părinți care nu au timpul au mijloacele să-i sprijine în învățare
- copiilor cu autism le va fi dificil să înțeleagă, dar trebuie să li se explice situația actuală, la fel cum e nevoie să fie explicat și copiilor cu anxietate de ce trebuie să-și schimbe programul și obișnuințele, în contextul măsurilor pentru combaterea pandemiei.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Sunt disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Învățarea de la distanță este în momentul actual și va continua a fi un lanț de creativitate și descoperiri și va contribui la consolidarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine a elevului.

În viitor trebuie pus accentul pe elementele învățării personalizate/individualizate, dar și pe posibilitățile copilului. Elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi, ci și pe analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și pe relațiile stabilite între participanții la actul învățării.

Bibliografie

1. Botnariuc, P., Cuceș, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București. Preluat de pe [https:// www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf](https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf)
2. Gherguț, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom, Iași
3. Weihs ,T. J .“Copilul cu nevoi speciale”, Ed. Triade, Cluj Napoca, 1998
4. Alois, Gherguț, 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom.
5. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom.
6. Oprea Crenguta, 2006, Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică.

Eficiență și calitate în demersul didactic – exemple de bune practici

Profesor : Șuța Anișoara

Școala Gimnazială "Oprea Iorgulescu "

Câmpulung , județul Argeș

Kant, referindu-se la educație, afirma: „Educația este cea mai mare și mai grea dintre problemele ce i s-au dat omului spre rezolvare. În acest sens, profesia cadrului didactic devine cea mai importantă și mai dificilă dintre artele care trebuie să dea o formă frumoasă, dar în același timp puternică și bine articulată unui suflet care nu se vede, și care nu iartă prea ușor încercările greșite”.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Problema care se ridică este în a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Tot mai acut se impune necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

Modernizare accentuată a societății contemporane, manifestată prin predilecția tendințelor de digitalizare și prin inovații tehnologice, necesită o restructurare a tuturor domeniilor de activitate. Una dintre componentele esențiale ale societății este educația care pune accentul pe formarea și dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a individului printr-un set de metode și mijloace aplicate sistematic, într-un cadru organizat. Eficiența demersului didactic constă în îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu cele moderne, atent selectate de cadrul didactic în funcție de particularitățile clasei de elevi.

Procesul de învățare urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană. Rezultatele elevilor sunt influențate de caracteristicile personale, ale familiei și de factori economici și culturali. Însă, un element independent care contribuie major la învățare, și care poate fi controlat este **calitatea actului didactic, adică întreg demersul educațional al unui profesor, reflectat în predare - învățare-evaluare.**

Profesorul este veriga de interacțiune dintre schimbările sociale și formarea personalității elevului. Pentru a asigura aceste interacțiuni cadrul didactic trebuie să fie receptiv și flexibil la schimbare, dezvoltând continuu competența profesională până la cel mai înalt grad de performanță personală. Orice schimbare, în cadrul procesului educațional se cere a fi analizată profund de către cadrul didactic, fiindcă de el depinde asigurarea succesului și realizarea unui învățământ de calitate.

În procesul de construire a propriei cunoașteri de către elevi, rolul profesorului este de a-i încuraja să devină participanți activi ai propriului traseu de dezvoltare.

Unui profesor constructivist i se pot atribui următoarele cerințe:

- Încurajează și acceptă autonomia și inițiativa elevilor și încurajează participarea activă a elevilor;
- Folosește o paletă largă de materiale didactice și metode didactice interactive ;
- Determină cunoașterea de către elevi a conceptelor studiate, înainte de a le împărtăși cunoașterea proprie;

- Încurajează elevii să se angajeze în dialogul cu profesorul său și cu ceilalți colegi;
- Angajează pe elevi în experiențe care pun în lumină contradicții cu cunoașterea inițială, stimulând discuția;
- Asigură elevilor timp pentru însușirea și fixarea noilor concepte și construirea relațiilor acestora cu cele anterioare ;
- Apreciază nivelul de cunoaștere.

Didactica modernă propune depășirea vechiului model al procesului de învățare prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să uzeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă elevului cadrul de afirmare necesar , prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării. De personalitatea profesorului depinde întregul proces de selectare și aplicare a strategiilor didactice.

O altă condiție a eficienței și calității procesului educațional este **creativitatea profesorului** – premisă esențială a performanței în activitățile didactice. Astfel, profesorul creativ , folosește inventiv experiența acumulată , oferind soluții originale în realizarea procesului educațional. Creativitatea reprezintă starea potențială a profesorului de a propune ceva nou și relevant pentru realizarea eficientă a activităților didactice. Așadar, profesorul, ca personalitate creatoare își valorifică deplin resursele sistemului psihic personal care vizează: inteligență, aptitudini, gândire, imaginație și atitudini. Inteligența presupune sesizarea și rezolvarea de probleme, situații-probleme; aptitudinile se manifestă în calitate de reglatori ai procesului educațional; imaginația vizează producerea noului în baza cunoștințelor dobândite anterior; gândirea se referă la procesul de cunoaștere logică a activităților didactice și atitudinile care prevăd acțiuni eficiente din aspect afectiv și motivațional. A . Einstein menționează că imaginația este la fel de importantă ca și cunoașterea. Cunoașterea este limitată, în timp ce imaginația îmbrățișează întreaga lume, stimulează progresul, dă naștere evoluției. Un profesor creator urmărește în procesul educațional în special centrarea activităților didactice și asigurarea acestora în baza interrelaționării eficiente dintre competențe – conținuturi – metodologie - evaluare. Procesul creator vizează, în primul rând, etapa proiectării didactice și a modului de realizare a lecției în sens formativ. Procesul creator este unul complex care contribuie la rezolvarea unor probleme și situații-problemă ce apar în procesul educațional. Profesorul inovator stimulează disponibilitățile creative ale elevilor în activitatea de rezolvare a sarcinilor didactice. O activitate didactică eficientă este o activitate nouă, creatoare care asigură adaptarea proiectării didactice la situațiile concrete ale clasei aflate într-o continuă schimbare. În cele din urmă, atât produsul creator, cât și procesul creator sunt consecințele unei activități ale personalității creatoare

realizate în persoana profesorului care se investește în ceea ce face, trăiește în activitatea didactică împreună cu elevii, conferă semnificații prin intervenție personală.

În iunie 2020, asociația britanică **Evidence Based Education** împreună cu **Cambridge Assessment International Education**, a publicat o sinteză a cercetărilor din educație, efectuate de 74 colaboratori din 11 țări, care evidențiază **cum poate fi îmbunătățită predarea**. Proiectul propune un nou mod de formare a profesorilor din perspectiva dezvoltării unui curriculum personalizat, instrumente prin care profesorii să se autoevalueze corect și rețele prin care profesorii să colaboreze cu colegi și experți prin care să genereze și să aplice practici validate. Conform unui studiu realizat în 2014 de SUTTON Trust, cei mai importanți doi factori care contribuie major la progresul în învățare sunt:

- **cunoștințele și abilitățile legate de conținutul predat**, inclusiv buna înțelegere a modului cum elevii se gândesc la un anumit subiect și a celor mai comune neînțelegeri pe care le-ar putea avea,
- **calitatea instrucției, care include strategii precum întrebări eficiente și folosirea evaluării.**

Alte practici specifice susținute de cercetare, care influențează pozitiv învățarea includ: implicarea elevilor în a înțelege de ce o activitate este inclusă în lecție, adresarea mai multor întrebări și verificarea răspunsurilor tuturor, planificarea predării și practicii spațiate, cu pauze suficiente pentru fixare, determinarea elevilor să dea teste sau să genereze răspunsuri, chiar înainte să fi învățat un subiect nou.

Pentru a fi mai eficienți, profesorii ar trebui să investească timp și efort în următoarele **patru priorități**:

1. **Să înțeleagă conținutul pe care îl predau și cum poate fi învățat.**
2. **Să creeze un mediu prietenos pentru învățare.**
3. **Să gestioneze clasa pentru a crește oportunitățile de învățare.**
4. **Să prezinte conținut, activități și interacțiuni care activează gândirea elevilor.**

1. Înțelegerea conținutului

Profesorii foarte buni înțeleg conținutul pe care îl predau și strategiile didactice necesare a fi aplicate pentru ca acest conținut să poată fi învățat.

1.1. Cunoaștere profundă și înțelegere nuanțată a conținutului sau “content knowledge” (CK), cu legături între concepte și răspunsuri clare la întrebări precum de ce? și ce s-ar întâmpla dacă...?, pe care elevii le-ar putea avea. Profesorii pot produce modele de răspunsuri care reflectă competențele pe care le-ar vrea de la elevi.

1.2 Înțelegerea cerințelor din spatele fragmentelor și legăturilor din curriculum în raport cu ideile predate, adică **“pedagogical content knowledge” (PCK)**. Cu alte cuvinte, un profesor bun trebuie să știe și să poată explica relațiile de dependență și conexiunile între diferite părți ale curriculumului. Dacă vrea ca elevii să învețe un anumit concept, ce cunoștințe și abilități ar trebui să aibă înainte? Dacă nu înțelege, ce cunoștințe îi lipsesc? Ce fel de conexiuni ar trebui să facă cu alte cunoștințe? Această competență se măsoară în planificarea unităților de

învățare și proiectarea lecțiilor care reflectă o secvenționare graduală, care respectă reactivarea cunoștințelor vechi și spațierea învățării.

1.3. Didactica: cunoașterea sarcinilor, evaluărilor și activităților relevante, inclusiv a potențialului didactic, abilitatea de a genera explicații și reprezentări / analogii / exemple multiple ale ideilor predate. Profesorii experți lucrează cu scenarii rafinate în timp, care traduc ideile abstracte într-un mod accesibil oricui. Ei au un întreg repertoriu de activități potrivite pentru nivelul de provocare care să scoată la iveală cum gândesc elevii. Explicația bine gândită și exersată are mai mari șanse să funcționeze comparativ cu una spontană. Astfel de competențe pot fi predate explicit, prin materiale de calitate gata create de alți profesori experimentați, care au testat cele mai bune analogii, explicații și modele.

1.4. Cunoașterea celor mai frecvente neînțelegeri, strategii și idei durabile pe care le au elevii despre conținutul predat. Concepțiile greșite tipice ale elevilor legate de anumite idei sunt previzibile și inevitabile. Profesorii care vor să își îmbunătățească predarea le anticipează și le clarifică, expunând neînțelegerile și prezentând concepțiile corecte, clar și direct.

2. Crearea unui mediu pozitiv

Profesorii foarte buni gestionează eficient clasa și creează un climat care susține învățarea, prin relații de încredere și respect reciproc, în care elevii sunt motivați, provocați și au o atitudine pozitivă față de învățare. Mai precis:

2.1 Promovarea interacțiunilor și relațiilor cu toți elevii pe bază de respect reciproc, grijă, empatie și căldură, evitarea emoțiilor negative în interacțiunile cu elevii, atenție față de nevoile individuale, emoțiile, cultura și credințele elevilor. În ce privește calitatea relațiilor dintre profesor și elevi, trebuie să existe respectul reciproc, profesorii să se comporte într-un fel care arată integritatea și autoritatea. Profesorii foarte buni își cunosc elevii ca indivizi, le cunosc nevoile și au strategii de a le răspunde, indiferent de mediul din care provin aceștia.

2.2 Promovarea unui climat pozitiv în relațiile elev-elev, bazat pe respect, încredere, cooperare și grijă.

O mare importanță o au interacțiunile și relațiile dintre elevi. Profesorul are un rol major în promovarea acestor relații. Clasele în care elevii se respectă, se ascultă, colaborează și se simt confortabil să-și exprime opiniile sunt mai productive pentru învățare. Dimpotrivă, clasele în care relațiile dintre elevi sunt caracterizate prin agresivitate, ostilitate sau lipsă de respect, învățarea e blocată. Din păcate, urmările pandemiei, ale folosirii excesive a telefonului mobil, computerului, falsele modele sociale promovate excesiv pe posturile de televiziune și pe rețelele sociale, își pun amprenta pe comportamentul relațional dintre elevi, fenomenul de bullying fiind tot mai frecvent întâlnit în mediul școlar. Profesorul trebuie să dețină abilități deosebite în a stabili și menține relațiile între elevi la nivel ridicat din punct de vedere la empatiei, colaborării, respect reciproc și acceptare.

2.3 Încurajarea motivației elevilor prin asigurarea nevoilor de competență, autonomie și relaționare

Al treilea element se concentrează pe motivația elevilor. Elevii care sunt motivați să învețe, să-și ia angajamente și să reușească au mai multe șanse să facă aceste lucruri. Sunt două tipuri de motivații: autonomă (caracterizată prin sentimentul de voință proprie și poate avea valoare intrinsecă și extrinsecă) și controlată (caracterizată prin presiunea de a gândi, de a simți sau de acționa în anumite moduri, fie prin recompense/pedepse, fie prin inducerea unor sentimente precum vinovăția sau aprobarea). **Profesorii foarte buni încurajează motivația autonomă,**

răspunzând celor trei nevoi de bază ale elevilor - de autonomie (alegerea propriului comportament, aliniat propriilor valori și interese), de competență (capacitatea de a produce rezultatele dorite și de a le evita pe cele nedorite) și de relaționare (sentimentul de conectare cu ceilalți).

2.4 Crearea unui climat bazat pe așteptări înalte, cu provocări pe măsură și încredere, care să stimuleze elevii să încerce;

Al patrulea element se referă la așteptările profesorilor. Aceștia ar trebui să aibă standarde ridicate de comportament de la toți elevii, fără să arate așteptări scăzute față de vreo categorie de elevi, în special cei care pot fi asociați cu stereotipuri negative. Așteptările mai scăzute transmise chiar cu intenții bune subminează învățarea (de exemplu, laudarea elevilor pentru munca slabă pentru a-i încuraja, evitarea de a adresa întrebări dificile elevilor care par mai puțin încrezători, sau tendința de a-i ajuta prea repede atunci când se blochează). Când așteptările sunt mari, elevii trebuie să se simtă în siguranță să își asume riscul. Profesorii buni rămân exigenți și continuă să încurajeze elevii, chiar dacă ei nu îndeplinesc toate așteptările. Însă, când elevii greșesc, profesorii buni îi încurajează să-și atribuie rezultatele unor lucruri pe care le pot controla, nu norocului sau altor scuze.

3. Maximizarea oportunităților de învățare

Profesorii foarte buni gestionează clasa pentru a crea cât mai multe oportunități de învățare. Managementul clasei e o parte esențială din activitatea unui profesor, dar este și un subiect controversat, pentru că profesorii au diferite stiluri, valori și priorități.

3.1 Gestionarea eficientă a timpului petrecut în clasă și eliminarea timpilor morți, prin instrucțiuni clare, astfel încât elevii să înțeleagă ce ar trebui să facă și folosirea unor rutini pentru a face tranzițiile ușoare. Profesorii care predau eficient planifică activitățile și resursele astfel încât orele să „curgă”. Este esențial să exerseze niște rutini care modelează comportamentele elevilor, astfel încât ei să știe la ce să se aștepte și să treacă la treabă fără timpi morți.

3.2 Asigurarea că regulile, așteptările și consecințele cu privire la comportamente sunt clare și aplicate consecvent.

Regulile și așteptările profesorului trebuie înțelese și acceptate de către toți elevii. Încălcările lor ar trebui să fie rare, dar atunci când se întâmplă să fie tratate corect și aplicate consecvent, astfel încât elevii să știe că vor urma consecințe. Adesea profesorii schimbă regulile pe parcurs sau evaluează fără să anunțe, iar sentimentul de nedreptate pe care îl generează astfel de acțiuni impulsive poate duce la pierderea respectului și blochează învățarea.

3.3 Prevenirea, anticiparea și reacții clare la incidentele care tulbură învățarea; consolidarea comportamentelor pozitive ale elevilor.

Prevenirea și răspunsul la momentele în care ora este întreruptă este o calitate fără îndoială a unui profesor dedicat. Profesorii buni nu au ochi la spate, dar elevii lor pot crede asta. O astfel de abilitate se traduce prin faptul că profesorul semnalizează că este atent la tot ce se întâmplă, printr-un gest sau o simplă mișcare, astfel încât elevii simt că sunt supravegheați. Cel mai adesea, profesorii întăresc comportamentele pozitive prin aprecieri, iar când apar perturbări, răspund ferm și adecvat pentru a minimiza efectul asupra învățării elevilor.

4. Activarea gândirii profunde

Profesorii eficienți prezintă conținut, activități și interacțiuni care activează gândirea profundă a elevilor, determinarea elevilor să se gândească în profunzime la materialul de învățat. Poate fi și cea mai grea parte, fiindcă rareori primești feedback de calitate despre ce merge. Învățarea elevilor este invizibilă, lentă și neliniară, deci cum putem vedea dacă ea are loc?

4.1 Structurarea

Profesorii buni aleg secvențe de sarcini de învățare relevante, menționează clar și constant obiectivele de învățare, motivele, ideile principale și stadiile care marchează progresul. Profesorii ajută elevii să înțeleagă de ce aleg anumite activități și cum se încadrează în structura mai mare. Ei adaptează sarcinile de învățare la nevoile elevilor și la nivelul lor de înțelegere și proiectează gradual predarea pentru ca sarcinile să fie accesibile tuturor: începând cu versiuni simple, ușor de gestionat și îndeplinit, adaptate celor care învață mai greu și au nevoie de mai multă susținere.

4.2 Explicarea

Profesorii excelenți prezintă clar ideile noi, au explicații concise, adecvate și captivante, fără a fi prea scurte sau prea lungi, prea complexe sau prea simple, procedurile complexe vor fi fragmentate și conținutul irelevant trebuie eliminat. Asta înseamnă mai multă muncă de planificare a prezentărilor, care sunt rafinate și cu ajutorul altor profesori experimentați.

Profesorii lucrează cu scheme - structuri cognitive care organizează și structurează informația în memoria pe termen lung. Schemele sunt esențiale pentru învățare, pentru că organizează bucăți de cunoștințe într-un principiu sau concept mai mare. Profesorii eficienți integrează noile idei în schemele vechi, dezvoltându-le constant.

Memoria de lungă durată nu e un depozit sau un motor de căutare, ci cuprinde o structură și conexiuni între elementele memorate. Asta face posibilă rezolvarea unor probleme sau sarcini complexe. Dacă informațiile nu sunt structurate și accesibile în memorie, nu pot fi folosite. În concepția multora, elevii nu mai au neapărat nevoie să memoreze informații care sunt la un click distanță, ci să știe să le caute. Problema este că această căutare presupune folosirea memoriei de lucru, care are capacitate limitată, iar solicitarea ei cu informații care ar putea fi recuperate din memoria pe termen lung, împiedică alte tipuri de activități, precum rezolvarea de probleme. Deci, competențe precum rezolvarea de probleme sau gândirea critică nu se petrec într-un vid, ele presupun existența unor cunoștințe și structuri accesibile în memoria pe termen lung.

Profesorii aleg exemplele (și non-exemplele, care definesc excepțiile) potrivite pentru a ajuta elevii să înțeleagă și să facă noi conexiuni. Foarte eficientă este modelarea sau demonstrarea unor abilități sau proceduri, folosind exemple parțial lucrate sau complete.

4.3 Chestionarea

Profesorii buni folosesc întrebările și dialogul pentru a dezvolta o minte flexibilă și care face conexiuni. Întrebările au două scopuri: 1. să încurajeze elevii să problematizeze, să gândească mai în profunzime, într-un fel care e mai integrat și generează un grad mai înalt de abstractizare, respectiv 2. să evalueze modul cum gândesc, ce au înțeles.

În primul caz, întrebările des întâlnite sunt de ce? și cum? - ele încurajează elevii să clasifice, să compare, sau să contrasteze pentru a dezvolta răspunsuri mai adânci. În al doilea caz,

întrebările evaluează cât de mult au înțeles, scot la iveală greșeli de gândire, cine și cât a înțeles. Profesorii experți știu că ce au predat nu e același lucru cu ce a fost învățat, iar evaluarea prin întrebări care scot maximum de informație de la toți elevii e cel mai bun instrument de a face învățarea vizibilă.

4.4 Feedback-ul / Interacțiunea

Calitatea interacțiunilor dintre profesori și elevi este nucleul procesului de învățare. Interacțiunile pot fi văzute ca o formă de feedback : feedbackul dinspre elevi către profesori și feedbackul către elevi care îi ajută pe aceștia să învețe.

Contează modul cum răspund profesorii la feedback-ul dinspre elevi. Ei trebuie să îl evalueze corect, ținând cont de contextul și particularitățile elevului. Uneori , un elev neatent sau care pare obosit în clasă poate ascunde provocări în familie care îi blochează concentrarea. Unii elevi au nevoie de mai multe explicații și timp, iar alții sunt gata să meargă mai departe.

Feedback-ul îndreptat către elev , este un element cu impact major în învățare. Acesta poate avea impact pozitiv dacă scopurile sunt provocatoare, acceptate și însoțite de sentimentul că elevul le poate îndeplini. Un feedback bun poate indica strategii de îmbunătățire sau pașii următori care duc la progres, ceea ce de multe ori ține de o intuiție care vine cu experiența.

4.5 Fixarea

Predarea eficientă implică sarcini care consolidează învățarea, prin reîntărirea practicii până când e fluentă și apare în memoria pe termen lung sau prin reluarea materialului pentru a preveni uitarea. Experții în predare înțeleg tranziția dinspre instrucția ghidată, cu explicarea conceptelor noi, dezvoltarea schemelor, apoi consolidarea, cu eliminarea treptată a ajutorului din partea profesorului până când are loc încorporarea sau fixarea unei practici fluente, automate. Ei planifică această tranziție și asigură suficient timp pentru fiecare etapă.

Un alt mod important de fixare este evaluarea, prin întrebări repetate care solicită răspunsuri din memorie, în teste cu miză mică. Multiple studii confirmă că această practică întărește abilitatea elevilor de a relua informațiile sau procedurile învățate după ceva vreme. Testarea nu doar solicită amintirea unor informații, dar întărește legăturile dintre acestea și accesibilitatea lor. Profesorii eficienți folosesc și alte practici de fixare, precum spațierea învățării, varierea condițiilor de practică și auto-evaluarea.

4.6 Activarea (metacogniția)

Suștinerea elevilor să-și planifice și să monitorizeze propria învățare, progresând de la o învățare structurată și ghidată la una mai independentă, pe măsură ce capătă cunoștințe și expertiză reprezintă un element important în eficientizarea procesului de învățare .

Când profesorul introduce un conținut nou, e important să fie clar, explicit și direct. Scopul este ca în timp, elevul să nu mai aibă nevoie de el și să învețe independent. De multe ori, contrastul dintre instrucția directă și învățarea independentă e prezentat ca o opoziție între abordarea didactică tradițională, condusă de profesor și cea progresistă, centrată pe elev.

Experiență la catedră în sine nu garantează o practică îmbunătățită. Ca și în cazul elevilor, învățarea pentru profesori implică o bună autoevaluare, practică deliberată, obiective clare și pași de îmbunătățire, corectarea greșelilor, cu ajutorul elevilor, colegilor și mentorilor cu expertiză.

Repere bibliografice :

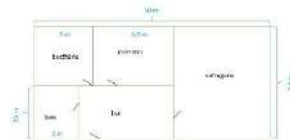
1. Cucuș, Constantin (coord.), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice: curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță, Editura Polirom, Iași, 2005
2. PĂUN E. "Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică", Iași, Editura "Polirom", 2017.
3. SINGE P. "Școli care învață: a cincea disciplină aplicată în educație", București, Editura "Trei", 2016.
4. JOIȚA E. "Metodologia educației. Schimbări de paradigmă", Iași: Institutul European, 2010.
5. www.aspireteachers.ro-2020

Când unu și cu unu este mai mult decât doi

prof. Szalai Anca-Ramona, Colegiul Național Pedagogic “Mihai Eminescu” Târgu Mureș

Am aplicat în acest an școlar activitatea ce urmează să o detaliez în rândurile de mai jos cu un impact, recunosc neașteptat asupra elevilor cât și asupra mea. Această activitate i-a ajutat pe elevi să învețe cum să gândească critic și cum să rezolve problemele, abilitate care poate fi folosită odată cu trecerea timpului pentru a-i ajuta să treacă peste momentele grele și să profite de oportunități ori de câte ori acestea apar într-un mod responsabil.

Activitatea didactică a fost realizată la clasa a VII-a și clase de a XI-a profil învățător-educator și profil științe-sociale. Activitatea a constat în prezentarea unei situații practice în care o familie dorește să achiziționeze o locuință dorind să știe care este cea mai avantajoasă ofertă din punct de vedere financiar. Astfel ei au găsit la mica publicitate mai multe oferte. Analizând aceste oferte au selectat două apartamente identice ca suprafață și aflate la același etaj. Le-a fost prezentat planul acestor apartamente și prețul de vânzare al fiecăruia. Astfel primul apartament avea o valoare mai mare și nu necesita reparații, iar al doilea apartament avea prețul mai mic cu 10000 €, dar necesita reparații (era necesar ca holul să fie zugrăvit, de asemenea trebuia să fie schimbată gresia din hol și bucătărie, iar în camera de zi era necesar să se schimbe parchetul).

Elevii clasei au fost împărțiți în grupe de câte patru/cinci elevi. Fiecare grupă având un lider care a repartizat sarcinile astfel încât la final să poată veni cu argumente asupra investiției, în primul sau în al doilea apartament. Fiecare grupă a avut de determinat suma necesară pentru a zugrăvi holul; suma necesară pentru a înlocui gresia din hol și din bucătărie; suma necesară pentru a schimba parchetul în camera de zi; iar la final au avut de determinat diferența de preț dintre cele două apartamente. Pentru a putea ajunge să calculeze această diferență de preț era necesar să țină cont de următoarele:

- să determine suprafața totală a holului, pereți și tavan care trebuie zugrăvită știind că înălțimea pereților este de 2,5 m, iar o ușă are lățimea de 90 cm și înălțimea de 2 m și prețul manoperei știind că prețul zugrăvirii unui metru pătrat este de 7,5 RON,
- să calculeze prețul vopselei lavabile necesare căutând prețul afișat de un magazin de specialitate și informațiile oferite de producător în ceea ce privește cantitatea de vopsea necesară acoperirii unei anumite suprafețe într-un mod eco-responsabil,
- să determine suprafața totală pe care se montează gresie (hol și bucătărie) și prețul gresiei necesare folosindu-se de prețul afișat de un magazin de specialitate (ținând cont că se va cumpăra cu 10%

mai multă gresie decât suprafața care se acoperă), precum și prețul manoperei știind că aceasta reprezintă 80% din prețul gresiei,

- se va determina suprafața totală pe care se montează parchet și prețul parchetului necesar folosindu-se de prețul afișat de un magazin de specialitate (ținând cont că se va cumpăra cu 10% mai mult parchet decât suprafața care se acoperă) și prețul manoperei știind că aceasta reprezintă 60% din prețul parchetului,
- se va determina lungimea totală a plintei care se montează pe margine (ținând cont că plinta nu se montează în dreptul ușii care are lățimea de 90 cm) și prețul acesteia folosindu-se de prețul afișat de un magazin de specialitate,
- se va determina diferența de preț dintre cele două apartamente în euro, precum și diferența dintre prețul de vânzare al primului apartament și prețul de vânzare al celui de al doilea apartament în lei și se vor documenta cu privire la cursul oficial euro-lei de pe site-ul BNR,
- se va determina costul total al reparațiilor necesare în al doilea apartament pe baza informațiilor determinate anterior și vor compara aceste costuri cu cele determinate de celelalte echipe (având loc discuții privind diferențele dintre costurile obținute de echipe),
- fiecare echipă în funcție de costurile obținute va decide dacă valoarea lucrărilor de renovare din al doilea apartament este mai mare sau mai mică decât diferența de preț dintre cele două apartamente și va formula o concluzie și o va prezenta clasei ca fiind cea mai avantajoasă ofertă.

Din punctul meu de vedere rezultatele acestei activități au fost remarcabile, elevii au văzut aplicabilitatea matematicii în viața cotidiană și au realizat că ei pot să rezolve probleme, și-au dezvoltat abilitățile de gândire critică, și-au recunoscut greșelile prin colaborare și comunicare, s-au corectat în grupă și au dus sarcina la bun sfârșit. A fost o activitate în care au fost nevoiți să își folosească telefonul altfel decât o fac de obicei și au fost surprinși de detaliile de pe etichetele produselor astfel încât alegerile să fie și eco-responsabile, au adus fel de fel de argumente în alegerea lavabilului sau a gresiei sau a parchetului, unii dintre ei s-au gândit și la design, alții au punctat zona de emoțional atunci când locuiesc în apartament astfel încât culorile să ofere spațiului o stare de liniște și confort. De asemenea au folosit calculatorul pentru a face calculele necesare și a se încadra în timp.

Pe parcursul acestei activități au fost multe “aha”-uri din partea elevilor, surprinși oarecum de valoarea manoperei și au realizat că poate fi o meserie potrivită pentru unii dintre ei, în renovări și amenajări de interioare. Au realizat și conștientizat mult mai clar de ce este atât de importantă modalitatea de a aborda, de a rezolva, de a gestiona sau chiar de a gândi o problemă care mai târziu poate deveni o provocare în viața de zi cu zi.

Au realizat de asemenea că matematica este peste tot și că unul și cu unu, în viața de zi cu zi, nu fac întotdeauna doi, că de fapt e mai mult decât atât...la fel cum întregul e mai mult decât suma părților.

SUCCESUL ȘCOLAR ÎN EDUCAȚIA FIZICĂ

AUTOR: SZASZ ILONCA

SCOALA GIMNAZIALĂ “ANDREI ȘAGUNA” DEVA

JUDEȚUL HUNEDOARA

„Sportul te învață să câștigi, sportul te învață să pierzi în mod demn. Sportul te învață ce este viața”

Ernest Hemingway

Educația fizică și sportul este vitală în zilele noastre, chiar ca și o condiție și a succesului celorlalte discipline. Ce înseamnă educația fizică? Viață de calitate! Elevii învață și dezvoltă abilități necesare pentru dezvoltarea și menținerea stării fizice de sănătate pe tot parcursul vieții.

Pe lângă dezvoltarea fizică, ea aduce un tip de cunoaștere și înțelegere bazat pe reguli, pe respect, disciplina, moralitate, creativitate. Valoarea educației fizice trebuie înțeleasă de la vârste tinere pentru a-i determina pe elevi să fie activi pe tot parcursul vieții.

Educația fizică în România însă se confruntă cu anumite limite, de exemplu:

- Poziția modestă a acestei discipline în curriculum național inclusiv numărul scăzut de ore pe săptămâna care nu concordă cu reglementările europene;
- Condiții materiale neadecvate în școală;
- Lipsa soluțiilor oferite de sistem;
- Lipsa de stimulare a cadrelor didactice;

Valoarea educației fizice și a mișcării, cu influențe atât de evidente fizic, însă și ca un remediu pentru oboseala intelectuală și stres, în condiții de școală online, plus jocuri statice, violențe în fața calculatoarelor.

Ce îmbunătățiri ar fi în ceea ce privește lecția de educație fizică? Cum să avem succes, ore atractive și copii sănătoși?

- să se practice mai multe jocuri sportive nu doar fotbal, astfel încât copiii să cunoască și alte sporturi și eventual să înceapă să practice unul dintre acestea.
- Să fie mai distractive, inovatoare, variate, jocuri, ștafete cu implicarea elevilor, chiar a părinților, în timpul liber.

- Nu este suficient sa li se explice copiilor "cât de important este sportul, cât de important este sa aibe o viață sănătoasă", ci să fie implicați prin activități care să le facă LOR plăcere.
- Implicarea direct a profesorului de sport în oră si a părinților, bunicilor în activități extracurriculare, în aer liber.
- O combinație de lecții suplimentare de educație fizică (activități inter-curriculare, de ex. Educatie pentru sănătate, cursuri de prim ajutor).
- Abordare cu mai multe componente pentru promovarea activităților de educație fizică. O dată ce tehnologia a fost implementată în cadrul orelor de educație fizică prin prezentarea materialelor informative în format electronic (dar și prezentarea pe laptop a jocurilor pe care vor urma să se desfășoare, fise de lucru, s-a observat un interes pozitiv din partea elevilor.
- Creșterea varietății oportunităților de activitate fizică , 3 ore educatie fizică săptămânal, plus extracurricular , pauze școlare active cu mișcare, gimnastică
- Încurajarea activității cluburilor și crearea unor activități în comun.
- Elemente distractive ce urmăresc ca tinerii să se simtă bine.
- Activități ce dau încredere, să le placă ceea ce fac.
- Crearea de oportunități care să încurajeze tinerii să petreacă mai mult timp făcând activități fizice (nu doar pentru două ore la școală/pe zi).
- Asigurarea că activitățile sunt adecvate si variate.
- Încurajarea părinților să își susțină copiii în a fi activi prind distribuirea de informații asupra beneficiilor aduse de practicarea sporturilor.
- Implicarea părinților în activități sportive și crearea de oportunități în acest scop.
- Lucrul cu copiii/adolescenții să identifice ce anume îi motivează să fie activi și să participe în activități sportive.

- Încurajarea adolescenților să se implice în procesul de decizie și structurare a activităților sportive.
- Implicarea primăriilor și a autorităților locale.
- Crearea unor cursuri de formare pentru copii, părinți, cadre didactice.
- Foarte important este harul profesorului, când doar 25% din note este performanță.; se predau și se evaluează, nu doar calități motrice (cu cronometrat, măsurat, etc) dar și abilități pentru a deveni un bun cetățean, să colaboreze, să lucreze în echipă, temă de casă, provocări ...
- Tratarea diferențiată a elevilor, centrarea pe elev.... stimularea sportului de performanță, dar și a sportului pentru toți și chiar a sportului adaptat.
- Evitarea monotoniei prin schimbarea verigilor obișnuite ale lecției...de ex.: încălzire pe muzică, cu obiecte ajutătoare, prin jocuri, exerciții "descoperite"de elevi, etc.
- Profesorul de sport ca și model, ca și exemplu de viață... aspect, caracter, disciplina, echilibru, optimism.

Studii efectuate recent arată ca România ocupă locul DOI în Europa la cele mai multe cazuri de obezitate infantilă. Conform *Organizației Mondiale a Sănătății* aproximativ 30% din populație suferă de obezitate pe când aproape 40% dintre copii sunt supraponderali.

Din păcate, nu putem spune că orele de educație fizică din școli sunt suficiente, deoarece în școlile din România orele de sport sunt sub media țărilor din Uniunea Europeană. Astfel, elevii din clasele I- VII fac 2 ore de sport pe săptămână, elevii de clasa a VIII-a fac 1 sau 2 ore de sport pe săptămână (în funcție de profil), iar elevii din clasele IX - XII fac doar o ora de sport pe săptămână. Jumătate dintre elevii din România au scutire la orele de sport, astfel 43% dintre copii nu practică nicio activitate sportivă și doar 14% practică sport în afara orelor de educație fizică desfășurate la școală.

Din aceste motive, programa școlară s-a îmbogățit cu introducerea componentelor de fitness. O altă problemă gravă, mulți părinți fac rost de scutiri pentru copii și nu-i încurajează să

facă sport. Succesul ar fi sa funcționeze echipa profesori-elevi-părinti. Acum, sportul este ora pe care mulți dintre ei prefera sa nu o facă, parintii vin cu scutiri pentru ca li se pare ca, copiii vin oboseți de la ora de sport, ceea ce nu este normal. Este o consecinta a faptului ca stau 4-5 ore la cursuri si inca 5, 6, 7 ore acasă, făcându-și temele și în fața calculatorului și a televizorului, ceea ce duce la sedentarism, la deformarea coloanei vertebrale si la tot felul de boli asociate acestui lucru.

BIBLIOGRAFIE

- Bunescu Ghe., Alecu G. , Badea D. – Educația părinților . Strategii și programe, E.D.P., București, 1997;
- Hora Alina-Valentina, (2016), Comunicarea nonverbală și Educația Fizică, „SPORT PENTRU TOȚI, SĂNĂTATE PENTRU TOȚI!” Rm. Valcea, ISBN 978-606-702-440-1
- Hora Alina-Valentina, (2017), Curente metodologice în predarea educației fizice centrate pe elev, „SPORT PENTRU TOȚI, SĂNĂTATE PENTRU TOȚI!” Rm. Valcea, ISBN 978-606-702-718-1
- Ecaterina Adina Vrasmas – Consilierea și educația părinților , Editura Aramis, 2002
- <https://www.psihologiasportului.ro/educatie-si-sanatate-prin-sport/>
- file:///C:/Users/Manu/Downloads/_RO_Sport%20and%20School%20Education.pdf

Stabilirea sarcinilor prioritare pentru pregătirea jucătorilor de handbal

Profesor Szilágyi Amália Irén, Scoala Gimnazială „Andrei Mureșanu,,
Cehu Silvaniei, Județul Sălaj, România.

Conținutul modelului de joc precum și calitățile jucătorului determină sarcinile și conținutul planului de pregătire și aplicarea principiului individualizării.

Analizând factorii care determină conținutul instruirii individuale, însușiri și particularități, putem stabili cu exactitate sarcinile pedagogice ale procesului de antrenament (învățare, corectare, menținere, dezvoltare, educare, perfecționare).

Carențele în pregătire și lipsurile în execuțiile tehnice și tactice sunt luate în considerație în stabilirea sarcinilor de pregătire ce urmează în ordine:

- sarcini pentru învățarea de noi elemente tehnice și acțiuni tactice;
- sarcini care au drept obiectiv perfecționarea unor calități motrice cu mare frecvență în specificul postului;
- calități favorizante pentru practicarea jocului de handbal.

a) Pregătirea tactică și de echipă:

corectarea plasamentului în diferite situații de joc, pentru angrenarea optimă în dispozitivul de joc al echipei;

- participarea în prima fază a atacului în vederea realizării superiorității numerice în faza de finalizare;
- ocuparea locului în dispozitivul de atac pozițional și coordonarea acțiunilor cu ceilalți parteneri;

- marcarea agresivă a adversarului care ocupă postul de extremă;
- învățarea și perfecționarea învățării interioare, terminate cu aruncarea la poartă sau angajarea pivotului;
- perfecționarea acțiunilor colective de 2 - 3 jucători și a acțiunilor individuale în relația 1 la 1, 2 la 1 din diferite poziții (conform modelului de joc preconizat);
- perfecționarea marcajului la interceptie, schimbul de adversari, oprirea adversarului să intre în circulație, interceptia.

b) Pregătirea tehnică:

- corectarea tehnicii de execuție a aruncărilor la poartă;
- însușirea principalelor procedee de pasare specifică postului de extremă;
- perfecționarea elementelor de mișcare în teren cu minge și fără minge, în regim de viteză și forță:
- perfecționarea aruncărilor la poartă din unghiurile laterale și de pe post de pivot în luptă cu adversarii;
- perfecționarea tehnicii în regim de viteză.

c) Pregătirea fizică:

- viteza de start din poziție fundamentală de apărare și alte poziții;
 - viteza de deplasare (pentru contraatac și pentru apărare);
 - dezvoltarea detentei;
 - dezvoltarea forței generale în brațe, picioare și spate;
- dezvoltarea rezistenței în regim de viteză, în regim de joc de brațe și picioare, în regim de săritură.

d) Pregătire psihică:

- educarea operativității și caracterului intuitiv al gândirii tactice;
- educarea hotărârii și deciziei în acțiunile de contraatac și în relația 1 la 1;
- educarea dârzeniei, combativității și agresiunii în acțiunile de apărare;
- educarea încrederii în posibilitățile proprii în momentele dificile de joc.

e) Pregătirea teoretico - metodică:

- vizionarea unor meciuri și urmărirea unor jucători și jucătoare consacrate pe postul de extremă;
- cunoașterea modelului de joc pentru postul de extremă;
- autoanaliza eficienței de joc desfășurat pe postul de extremă;
- colaborarea în elaborarea planului individual de pregătire.

Analizând calitățile jucătorului, comportarea în joc și eficiența pe postul pe care îl ocupă putem să stabilim cu ușurință sarcinile și conținutul planului individual de pregătire.

Planul individual de pregătire elaborat pentru sportiva X va cuprinde următoarele:

- numele și prenumele sportivului; antrenorului;
- datele personale;
- postul ocupat în echipă și la echipa națională;
- obiectivele pregătirii și principalele exerciții pentru fiecare factor al antrenamentului sportiv;
- controlul pregătirii și evidența rezultatelor;
- precizări metodice.

Metodele interactive și dezvoltarea creativității

Autor: Prof. înv. primar, Szocs-Braic Maria-Dumitria
Liceul Teoretic ”O. C. Tăslăuanu”, Toplița

Metodele interactive de grup se pot combina între ele sau cu cele tradiționale. Metodele tradiționale nu se elimină, se modernizează, se combină, se modifică, se îmbunătățesc și se adaptează. Prin utilizarea acestora este stimulată învățarea și dezvoltarea personală, care favorizează schimbul de idei, opinii, de experiențe și cunoștințe, asigurând o participare activă, promovând interacțiunea.

Ciorchinele este o metodă ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învățate anterior, sau în etapa de revocare, elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

În centru se notează conceptul de referință, apoi se trasează sateliții cu conceptele conexe și de la fiecare ideile derivate. Realizarea ciorchinelui presupune comparații, raționamente, clasificări.

Metoda cadranelor este o metodă prin care se rezumă și se sintetizează conținutul unei lecții și urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional.

Se împarte spațiul de lucru în patru cadrane și în fiecare cadran se propune câte o sarcină de lucru.

Diagrama VENN-EULER presupune compararea de către elevi a două elemente, cum ar fi idei, concepte, evenimente, obiecte, etc. În cadrul acestei metode sunt evidențiate atât elementele comune, cât și cele care le diferențiază.

Se reprezintă sub forma a două cercuri care se intersectează. În primul cerc se notează elementele specifice primului obiect, în al doilea cerc cele ale celui alt obiect, iar în zona de intersecție elementele comune celor doi termeni.

Această metodă se poate aplica în etapa de consolidare a cunoștințelor sau chiar în cea de evaluare. Elevii identifică asemănările și deosebirile dintre doi termeni în funcție de criteriile cunoscute sau elaborate de ei.

Este folosită pentru a-i ajuta pe elevi să-și sistematizeze cunoștințele, să diferențieze informații asemănătoare. Astfel, cunoștințele elevilor sunt mai precise și se păstrează mult mai bine în timp.

Tehnica 6/3/5 este o modalitate de lucru bazată pe construcția de idei în domeniul creativității. Obiectivul acesteia este stimularea creativității de grup a copiilor, prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții, având la bază o temă dată.

Etapele acestei modalități sunt:

- Împărțirea copiilor în grupe de câte 6 membri fiecare;
- Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru;
- Activitatea propriu-zisă – alternează activitatea individuală cu cea de grup;
- Analiza rezultatelor.

Cvintetul este o metodă creativă prin care în cinci versuri se sintetizează un conținut de idei, dar totodată este și un instrument de evaluare a înțelegerii textului și de exprimare a creativității elevilor. Este o poezie de cinci versuri și scrierea ei presupune o reflexie bazată pe înțelegerea nuanțată a sensului subiectului ales.

Primul vers este un cuvânt-cheie referitor la discuție, fiind, de obicei un substantiv. Al doilea vers este alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul (adjective). Al treilea vers este alcătuit din trei cuvinte care exprimă o acțiune (verbe la modul gerunziu). Al patrulea vers conține patru cuvinte și exprimă sentimentele față de subiect. Al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esența subiectului.

Această metodă creativă este și un instrument rapid și eficient de reflexie, sinteză, rezumare a conceptelor și a informațiilor.

Exemplu: *Toamna*

frumoasă, ploioasă

bătând, scuturând, plecând

Ne alungă păsările călătoare

bogăție

În cele prezentate până acum am încercat să surprind o parte dintre metodele interactive de grup. Prin aceste metode elevul intră în necunoscut, într-o aventură a descoperirii de noi cunoștințe, deprinderi el fiind participant activ. Metodele interactive îl motivează pe copil, îi oferă o încărcătură afectivă deosebită.

BIBLIOGRAFIE:

- Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., (2002), *Metode interactive de grup*, Editura Arves, București
- Cerghit I., (1973), *Metode de învățământ*, E.D.P., București

Eficiență și calitate în demersul didactic

O educație benefică și eficientă, adaptată cerințelor unui învățământ democratic este aceea care se construiește în strategii de respectare a diferențelor interindividuale, evită marginalizarea socială a talentelor și e capabilă să stimuleze dezvoltarea durabilă a ființei umane în context social.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o "societate a cunoașterii" aflată în continuă schimbare.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

Pentru a satisface dezideratele societății moderne, învățământul trebuie să se adapteze și să-și completeze instrumentele utilizate în procesul didactic cu mijloace moderne. De aceea, în reforma învățământului se pot viza câteva direcții pe care să se înscrie modernizarea strategiilor didactice: selectarea acestora în concordanță cu obiectivele propuse, transformarea elevului într-un partener prin consultarea sa în alegerea unei metode și mai ales încurajarea interacțiunilor în colectiv. Înlocuirea activității individuale cu cea în grup sau în echipă este esențială pentru interacțiunea elevilor, facilitând dezvoltarea cognitivă și socială a acestora, creativitatea, imaginația, spiritul analitic și de cooperare, formându-i spre cunoaștere și descoperire.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să uzeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă

elevului cadrul de afirmare necesar prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, o evaluare sistematică a progresului acestora, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

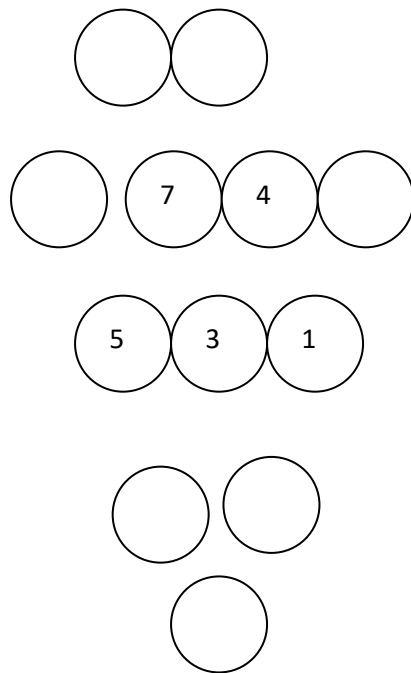
De exemplu o metodă activă folosită în ciclul gimnazial este **jocul de rol**, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizatie. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;

- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Aplicatie: Scrieți rezultatul operațiilor

Interviul în trei trepte

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, interviuator, interviuat, observator. Interviul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?
- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori ?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.

2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!

3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.

4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.

5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Aplicatie: „La cireșe”

În concluzie, aceste considerente ne orientează spre o viziune nouă asupra procesului de predare-învățare-evaluare axat pe: fuziunea strânsă între cele două teorii ale învățării în postmodernism: cognitivistă și constructivistă; construcția propriilor strategii de cunoaștere de către elevi prin efortul depus, predispoziție, stăruință, răbdare, stil de gândire etc.; valențe noi ale activității profesorului în crearea unor condiții de învățare adecvate, centrate pe elev.

CREATIVITATE CU AJUTORUL APLICAȚIEI ONLINE PADLET

Prof. dr. Tanase Luisa Georgiana
Școala Gimnazială Frătăuții Vechi

Instrumentele digitale pot fi folosite în toate momentele procesului educativ. Aceste instrumente, la începutul orei pot fi utile pentru a afla care sunt așteptările elevilor, care este nivelul actual de cunoștințe despre o anumită temă, în timpul cursului le permite elevilor să gândească critic, să își exprime opiniile, iar la finalul orei pot fi folosite pentru a obține un feedback.

O aplicație foarte utilă în procesul de predare – învățare - evaluare o constituie aplicația Padlet. Padlet este o aplicație online care permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurință opiniile pe un anumit subiect pe un „avizier” virtual (wall). Peretele este, de fapt, o pagină web unde utilizatorii publică scurte mesaje conținând text, imagini, document, teme, proiecte, prezentări, clipuri video. Aplicația este foarte ușor de folosit, prima dată trebuie să dai click pe „Build a wall” de pe pagina aplicației, stabilim un titlu, titlu ce poate fi denumirea lecției. Aplicația poate fi colaborativă, elevii putând încărca teme pe avizierul creat de profesor, pot aprecia temele colegilor sau pot realiza aviziere virtuale multimedia, în echipă. Aplicația este foarte utilă, putând fi folosită ca un suport pentru predare, ca pe un blog sau un canal de discuții al clasei. (Oferim ca exemplu padletul creat la ora de istorie, tema Alexandru Macedon <https://ro.padlet.com/luisatanase12/b3v3jw0c18aa88fs>)

The screenshot shows a Padlet board titled "Alexandru Macedon" by user "Tanase Luisa". The board contains several content cards:

- Afirmarea Regatului Macedoniei:** A text card explaining the establishment of the kingdom in the 4th century BC under Philip II.
- Filip al II-lea:** A card featuring a gold coin (aureus) with the profile of Philip II.
- Alexandru Macedon și sinteza elenistică:** A text card describing the political continuation of Philip II's reign and Alexander's conquests.
- Harta Imperiului Macedonean:** A map showing the extent of Alexander's empire across Europe, Asia, and Africa.
- Civilizația elenistică:** A text card discussing the cultural synthesis of Greek and Eastern traditions under Alexander's rule.
- Lupta de la Gaugamela:** A video card showing a battle scene.

Observăm cât de ofertantă este această aplicație și cum ne pune creativitatea la încercare. Principala componentă a creativității este imaginația. Dar creativitatea înseamnă și îndrăzneală, așa că, cu ajutorul aplicației Padlet putem include și combina informații, imagini în moduri diferite pentru a crea o prezentare originală, așa cum ne-o imaginăm noi. În concluzie, cu aplicația Padlet putem să fim creativi, inventivi și inovativi, deoarece putem crea o tablă cu informații, imagini, link-uri așa cum ne imaginăm noi înșine.

În general, instrumentele digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă. Aplicațiile online de învățare completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare, dezvoltându-le și competența de a învăța să înveți.

Bibliografie

<https://aplicatiutileinscoala.weebly.com/padlet.html>

<https://sites.google.com/e-uvt.ro/pagina-de-pornire/padlet>

EDUCAȚIA INTERGENERAȚIONALĂ

Tănase Victorița-Maria, Școala Gimnazială "Constantin Brâncoveanu"- Călărași

Toți am auzit de metafora "prăpastia dintre generații". Ce înseamnă aceasta? În sens restrâns, ea se referă la un conflict între generații, o ruptură. Cauza acestei rupturi pare să fie, pe de o parte, convingerea generațiilor "cu mai multă experiență" că ceea ce au parcurs și au păstrat ca "înțelepciune de viață" poate fi aplicat oricând (continuând astfel un mod de viață în care au investit foarte mult), inclusiv de generațiile mai tinere care se simt, la rândul lor, neînțelese și dezorientate pentru că își doresc o "înțelepciune de viață" rezultată din propriile lor experiențe.

Soluția divergențelor dintre generații este la îndemână: educația intergenerațională- o resursă prea puțin exploatată de sistemul de învățământ din România.

Vorbind despre nevoia unei educații intergeneraționale, putem spune că ea apare tocmai din dezechilibrul creat de cele două tabere, de cele mai multe ori, adverse.

Educația intergenerațională este benefică și adulților (dacă avem în vedere cultura politică pe care au dobândit-o sub regimul comunist, cei mai mulți dintre ei), dar și tinerilor care înțeleg greșit noțiunea de libertate, fapt care are efecte negative asupra lor.

Deducem, din cele prezentate mai sus, că există o nevoie comună, a adulților și a tinerilor, de a fi educați în spiritul unor valori ale cetățeniei democratice care presupune și învățarea intergenerațională.

Învățarea intergenerațională se poate realiza din mai multe perspective:

1. Adulții își doresc, de cele mai multe ori, să fie exemple pozitive pentru copii. Este o oportunitate atât pentru adulți, cât și pentru copii să practice unele comportamente civice pe care le presupune cetățenia democratică.
2. Postura de educatori a adulților ar putea constitui un factor motivant pentru aceștia de a se pregăti ei înșiși (așa cum se pregătește un profesor înaintea unei lecții) atunci când stau în fața copiilor vorbindu-le despre viață.
3. Interacțiunea copiilor cu adulții, dezvoltă la cei dintâi, abilități de socializare, de comunicare și de conectare la valori și tradiții, iar la adulți, dezvoltă abilități de lucru cu noile tehnologii, îi conectează la preocupările copiilor. Acest "schimb" este benefic din punct de vedere al cunoașterii reciproce.

Este foarte cunoscută imaginea bunicilor care mănuiesc cu stângăcie instrumentele tehnicii moderne, ritmul greoi cu care își însușesc noile cunoștințe în domeniu, dar și perseverența cu care înaintază, nevrând parcă să cedeze. Toate acestea, nu pentru a ține pasul cu noua generație, ci pentru a le fi aproape, pentru a le înțelege preocupările și pentru a rămâne în contact cu ei.

Ca efect al vitezei cu care se transformă tehnologia și societatea, apare tendința, în creștere, a unei culturi juvenile care se afirmă cu tot mai multă legitimitate, dar și tendința de a se inversa rolurile de "învățător" (cei tineri îi învață pe cei mai în vârstă).

Educația intergenerațională nu mai apare ca un canal cu un singur sens de transmitere a informațiilor (de la adulți către cei tineri), ci, mai degrabă, ca o rețea în care toți participanții sunt agenți activi. Comunicarea, în cadrul acestei rețele are loc între două sau mai multe persoane care pot ajuta la definirea relației dintre ele.

Beneficiile educației intergeneraționale sunt dintre cele mai diverse și se răsfrâng asupra tuturor deopotrivă. Astfel, deosebim:

- beneficiile asupra tinerilor:
 - creșterea stimei de sine;
 - educarea comportamentului pozitiv;
 - un grad mai mare de implicare în activitățile școlare, de exemplu;

- aprecierea persoanelor mai în vârstă;
- dezvoltarea unui sentiment de apartenență la comunitățile din care provin;
- beneficii asupra vârstnicilor:
 - se simt utili;
 - devin mai puțin izolați;
 - sentimentele pozitive le pot îmbunătăți chiar starea de sănătate;
- beneficii asupra comunității:
 - consolidarea conștientizării și aprecierii patrimoniului;
 - sporirea colaborării între organizațiile locale;
 - comunități mai ”vibrante”.

În concluzie, educația intergenerațională are un efect benefic și asupra adulților determinându-i să depășească conformismul unei gândiri învechite, dar creează și punți între generații deoarece persoanele mai în vârstă, adulții au o valoare extraordinară pentru societate , mai ales dacă tinerii le stau alături valorificând experiența acestora.

Bibliografie:

Cuță Nicolae, ”Învățarea intergenerațională pentru o cetățenie democratică”, iec.psih.uaic.ro/ciea, pag. 112-113

Ionescu Mihaela, Negreanu Elisabeta, ”Educația în familie - repere și practici actuale”, Institutul De Științe ale Educației – Laboratorul Teoria Educației, București, 2006, pag. 153

ARTELE PLASTICE- „INTRARE SPRE IMAGINAȚIA CARE DOBOARĂ LIMITA”

**Prof. Înv. primar, TÂNJALĂ LENUȚA-
Liceul Tehnologic „Costache Conachi,, Pechea**

Intrarea în școlaritate creează funcției imaginative noi solicitări și condiții. Descrierile, tablourile, schemele, utilizate în procesul transmiterii cunoștințelor solicită participarea activă a proceselor imaginative.

Limbajul plastic este cel care îl atrage cel mai mult pe copil și îl ajută să-și exprime trăirile, nedumeririle și modul în care percepe el realitatea. Instrumentarea copilului cu principalele elemente ale limbajului plastic îl va conduce spre dezvoltarea unor acțiuni ce dau la iveală aptitudini artistice creative. Elementele de limbaj plastic: punctul, linia, forma spontană, îmbinate prin diferite tehnici ale artei plastice sunt suportul pe care copilul își poate clădi conduita creativă .

Educația plastică reprezintă un mijloc prețios de exersare și dezvoltare a creativității, prin libertatea maximă de expresie pe care o asigură. Pentru ca în desen să se manifeste spiritul creativ al școlărilor este necesar să le formăm reprezentări clare și suficiente, pe care să le transpună grafic, să organizăm activitățile comune astfel încât să dăm libertatea copiilor de a crea, de a compune lucrarea fără a folosi modelul, explicația și demonstrația.

Arta este, prin excelență, creație. Ea îl pregătește pe copil să trăiască în armonie, în frumusețe, să recepteze frumosul, să vibreze în fața lui și să îl *creeze*.

Interesul copiilor pentru activitate și pofta de creație pot fi stimulate prin:

- utilizarea unor materiale cu caracter ajutător (siluete decupate, faianță, lucrări parțial începute, coli de hârtie de culori și dimensiuni diferite, tăvițe de carton, sticlă);
- utilizarea unor tehnici speciale (dactilopictura, tehnica ștampilei, tratarea suprafețelor cu ceară, tehnica stropirii, a scurgerii, a suflării cu paiul, pictura cu mâinile, pictura murală, etc.).
- utilizarea unor materiale diverse pentru lucru (creioane colorate, carioca, acuarele, ștampile, șabloane, etc.);

Prin metodele și procedeele folosite am urmărit să antrenez acele potențe creative care să ducă la realizări artistice productive (și nu reproductiv), conștiente, personale și imediate. Aceste activități creative îi determină pe elevi să conștientizeze faptul că își pot îmbunătăți performanțele creative în orice domeniu. Prin aceasta, ei nu vor deveni pictori, dar vor deveni mai creativi. În continuare voi descrie câteva **metode de stimulare a creativității** aplicate în cadrul activităților de educație plastică, cu scopul dezinhibării copiilor în abordarea spațiului plastic și în exprimarea plastică liberă, neconvențională, creativă, dar nu înainte de a prezenta manifestul către elevi .

- **Metoda deplasării planșelor**

Această metodă constă în deplasarea planșelor ritmic, la intervale scurte, regulate de timp (3'-5'), fiecare elev dând planșa colegului său din spate sau de lângă el. Aceasta se repetă până ce planșa revine la elevul de la care a plecat, acesta urmând să o finalizeze. Această metodă cultivă solidaritatea, altruismul, reglează comunicarea și în general elimină individualismul.

Scopul metodei este de a cultiva propria inițiativă și curajul. Totodată metoda antrenează tot colectivul de elevi, dezvoltă gândirea divergentă, flexibilitatea gândirii, capacitatea de a face conexiuni în situații inedite.

Exemplu : CERCURILE

Motto: “Cel mai bun mod de a avea o idee bună este de a avea cât mai multe idei” M.Roco

Obiective:

- să se adapteze rapid, cu ușurință la situația nouă
- să găsească soluții variate în tratarea aceleiași probleme
- să-și dezvolte atitudinea de cooperare în tratarea unei teme date

Mod de desfășurare:

activitate pe grupe

Pe foi A4 sunt desenate la întâmplare cercuri de diferite mărimi. Fiecare echipă primește câte o foaie cu mai multe cercuri desenate. Pornind de la un cerc sau mai multe, fiecare elev din echipă trebuie să deseneze ceva adăugând elemente fie în interiorul, fie în exteriorul cercului. Foile trebuie să circule de la un coechipier la altul, până când toate cercurile au fost completate. Important este să nu se repete nici o idee.

Timp de lucru: 15 minute

Sarcini:

- alegeți un cerc sau mai multe și desenați un lucru pornind de la aceste elemente date;

- adăugați linii, alte elemente în interiorul sau în exteriorul cercurilor;
- încercați să vă gândiți la lucruri la care nimeni sau puțini dintre colegi s-ar gândi și nu repetați obiectele desenate de ceilalți colegi;

-Metoda petelor întâmplătoare

Această metodă constă în găsirea de către elevi a unor elemente concrete din realitate, dintr-o mulțime de forme aleator obținute prin fuzionarea culorilor juxtapuse dispuse în spațiul plastic.

Această metodă dezvoltă capacitatea de imaginare, de realizare a diferitelor analogii, originalitatea, cultivă puterea de a combina liber, solicită imaginația, gândirea divergentă, și-l antrenează pe copil să „vadă și cu mintea”. Pe această cale a manifestării libere, neîngrădite de nici o convenție, de modele sau rezolvări gata făcute, elevii se pot apropia treptat fiecare în felul lui, de expresivitatea semnului plastic .

Exemplu:

PATA DE CULOARE

Motto: “Imaginația se simte liberă numai atunci când lasă pe moment la o parte teama de a greși “
– A. Toffler

Obiective:

- să-și dezvolte capacitatea de elaborare prin valorificarea unei pete de culoare (elaborare = capacitatea de transformare și combinare de date în procesul de construcție mentală);
- să-și dezvolte capacitatea de interpretare abstract-verbală a figurativului;
- să-și dezvolte capacitatea de analiză a propriilor lucrări.

Mod de desfășurare:

- activitate individuală

Fiecare elev primește o foaie de bloc de desen, A4, pe care se află o pată de culoare (culoarea și forma petei poate să difere de la un elev la altul). Observă timp de câteva minute pata de culoare și încearcă să îi dea un sens, prin adăugare de elemente în interiorul/ exteriorul ei.

Timp de lucru: 45 minute

Sarcini:

Pornind de la pata de culoare din fața voastră, realizați o lucrare în tempera sau acuarele.

Recomandări:

- Priviți cu atenție pata de culoare și încercați să-i dați o formă precisă și un sens.
- Puteți interveni asupra petei de culoare, modificându-i forma sau adăugându-i noi culori sau elemente în interiorul sau exteriorul ei, astfel încât să devină parte integrantă a lucrării

-Încercați să nu acoperiți pata cu o altă culoare , astfel încât să nu mai poată fi distinsă!

După ce ați terminat lucrarea și sunteți mulțumiți de ea, dați-i un titlu cât mai interesant (se acceptă și titlurile ironice sau glumețe), apoi fiecare dintre voi își va prezenta în fața colegilor lucrarea .

-Tehnica pointilistică

Această tehnică are un mare impact asupra potențialului creativ al elevilor. Tehnica constă în realizarea unor desene folosind numai puncte, de diferite mărimi, culori și valori tonale.

Tehnica pointilistică este foarte eficientă deoarece antrenează în mod special imaginația creatoare, solicită permanent operațiile gândirii, precum și calitățile ei: lărgirea orizontului gândirii, rapiditatea, flexibilitatea, mobilitatea gândirii, divergența gândirii.

-Tehnica folosirii liniei

Ca și tehnica pointilistă, această tehnică dezvoltă potențialul creativ al elevilor. Prin tehnica folosirii liniei se realizează compoziții numai din linii. Un rol important în realizarea acestei teme îl au exercițiile-joc de tresare a unor linii și grupuri de linii; exercițiile-joc prin juxtapunere de linii curbe de aceeași grosime, de grosimi diferite, în sensuri diferite, sau în același sens

Această tehnică îl inițiază în arta grafică, le îmbogățește și consolidează cunoștințele geometrice, le dezvoltă într-o mare măsură imaginația creatoare, fantezia, percepțiile și sentimentele estetice.

Exemplu:

DESCOPERĂ FORME NOI!

Motto: „Imaginația este mai importantă decât cunoașterea“ A.Einstein

Obiective:

- să-și dezvolte capacitatea de rezistență la închidere prematură (sau de rezistență la „gestalt”);
- să-și dezvolte capacitatea de analiză a propriilor lucrări.

Mod de desfășurare:

-activitate individuală și pe grupe

Activitatea se desfășoară individual, apoi în echipă. Pe o coală A4 sunt desenate linii de diferite tipuri, la întâmplare. Fiecare participant primește o astfel de foaie, având sarcina de a completa liniile trasate, astfel încât să obțină obiecte diferite.

Timp de lucru: 20 minute

Sarcini:

Pornind de la liniile trasate, desenați obiecte fără a stabili o legătură între acestea. Încercați să desenați ceva la care altcineva nu s-ar gândi.

Recomandări:

-înainte de a desena, priviți timp de 5 minute liniile trasate și încercați să vă imaginați obiectele pe care le-ați putea desena pornind de la aceste semne. Puteți așeza foaia în ce poziție doriți.

Metode și tehnici pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor

Tanko Maria, CJRAE Timiș-Liceul Tehnologic "Sf. Nicolae" Deta

Gândirea critică, o calitate esențială în viața personală și profesională, poate fi dezvoltată printr-o serie de metode care ar trebui să stea la baza activității didactice din școlile de azi. Măsura în care profesorii reușesc să antreneze această aptitudine influențează major viitorul unui copil.

Mediul profesional actual cere deja profesioniști inovatori, deschizători de drumuri, al căror succes se bazează primordial pe gândirea lor clară, rațională și liberă. Filozofia școlii noastre se concentrează pe utilizarea de metode și tehnici care dezvoltă gândirea critică și creativă.

A gândi critic înseamnă a fi curios, a pune întrebări, a căuta răspunsuri, a căuta cauze și implicații, a găsi alternative la atitudini deja fixate, a adopta o poziție pe baza unei întemeieri argumentate și a argumenta logic argumentele celorlalți.

Metodele pentru dezvoltarea gândirii critice se integrează într-un cadru specific de predare - învățare, structurat pe trei etape:

- **evocarea** – elevii sunt solicitați să-și amintească ceea ce știu sau ceea ce cred că știu în legătură cu tema ce urmează să fie abordată;
- **realizarea sensului** – elevii iau contact cu noile conținuturi
- **reflecția** – marchează momentul în care elevii își însușesc cu adevărat noile cunoștințe, exprimându-le cu propriile cuvinte

În continuare voi prezenta câteva dintre metodele de dezvoltare a gândirii critice:

1. Știu/ Vreau să știu/ Am învățat

Este o metodă ale cărei secvențe se regăsesc în toate cele trei etape ale cadrului de predare – învățare: evocarea, realizarea sensului, reflecția. În faza de evocare li se cere elevilor să inventarieze ideile pe care le dețin cu privire la tema ce urmează să fie abordată. Acestea se notează la rubrica „Știu”. Problemele neclare sau cele despre care elevii ar fi curioși să afle se consemnează în rubrica „Vreau să știu”. Elevii sunt îndrumați spre sursele în care vor găsi informațiile (biblioteci, reviste, cărți, persoane informate). După terminarea cercetării în etapa de realizare a sensului elevii completează rubrica „Am învățat” cu cele mai importante lucruri pe care le-au aflat.

2. Tehnica ciorchinelui

Această tehnică îi încurajează pe elevi să gândească liber, deschis, să evidențieze conexiuni între idei. Este înainte de toate o tehnică de căutare a căii de acces la propriile cunoștințe, convingeri, punând în valoare modul propriu de înțelegere a unei teme. Realizarea unui ciorchine grafic presupune mai multe etape:

- Scrierea unei noțiuni sau a unei propoziții – nucleu în mijlocul tablei (de exemplu: „București”)
- Identificarea și scrierea a cât mai multor cuvinte ce le vin elevilor în minte în legătură cu noțiunea sau tema
- Legarea cuvintelor sau ideilor prin trasarea unor linii sau săgeți, evidențiind conexiunile pe care elevii le intuiesc

Există câteva **reguli** pe care elevii trebuie să le respecte atunci când elaborează un ciorchine de idei:

- Să scrie tot ce le vine în minte referitor la tema pusă în discuție
- Să nu evalueze ideile propuse, ci doar să le noteze
- Să nu se oprească din scris până nu epuizează toate ideile care le vin în minte sau până nu expiră timpul alocat
- Să lase să apară cât mai multe idei și conexiuni, fără a limita numărul lor

Tehnica ciorchinelui se aplică atât în faza de evocare cât și în cea de reflecție. Folosită în grup, această tehnică oferă elevilor posibilitatea de a lua cunoștință de ideile colegilor, cât și de asociațiile dintre aceste idei.

3. Cvintetul

Este un instrument rapid de reflecție, sinteză și rezumare a conceptelor și informațiilor. Un cvintet este o poezie care necesită sintetizarea informației în exprimări concise care descriu reflecții asupra unui subiect. La elaborarea acestor poezii de cinci versuri, elevii pot lucra individual sau în perechi, respectând mai multe cerințe:

- Primul vers are un singur cuvânt care precizează subiectul poeziei
- Al doilea vers este format din două cuvinte care descriu subiectul
- Al treilea vers este format din trei cuvinte care exprimă acțiuni
- Al patrulea vers este format din patru cuvinte și exprimă sentimentele față de subiect
- Al cincilea vers este format dintr-un cuvânt și exprimă esența subiectului

Cvintetul se folosește în special în etapa reflecției, stimulând discuția despre motivul pentru care elevii au scris anumite idei, prilejuind evaluarea înțelegerii și exprimarea creativității.

4. Metoda mozaicului

Metoda poate fi utilizată când materialul ce urmează să fie predat are o formă scrisă. Metoda presupune activități în grupuri eterogene de 4-5 elevi. Ea are mai multe faze:

- Se formează grupuri de 4-5 elevi numite „*grupuri de baștină*” (învățătorul împarte textul de studiat într-un număr de părți egale cu numărul de grupuri)
- Se constituie „*grupuri de experți*” (prin numărare de la 1 la 4, numărul 1 formează grupul 1, numărul 2 formează grupul 2, etc.) Fiecare grup de experți studiază 15 minute o parte din text, identificând ideile principale și modul cum vor preda aceste idei colegilor.
- Elevii revin la grupurile de baștină și predau conținutul în care sunt experți.

Fiecare grup de experți poate avea la dispoziție o fișă care să le ghideze lectura și înțelegerea exactă a textului.

5. Linia valorilor

Este o metodă prin care cadrul didactic lansează spre discuție o problemă controversată, iar elevii pot lua o poziție pro, contra sau pot fi indeciși. În mod independent elevii se gândesc la problema respectivă, conturându-și un anumit răspuns pentru ca apoi, la solicitarea dascălului să se așeze în clasă pe o axă potrivit poziției adoptate față de problema pusă în discuție. Astfel așezați, ei discută cu ceilalți colegi răspunsurile la întrebarea pusă și argumentele susținute. La un capăt al axei se află cei care au opinii favorabile, deci argumente pro, iar la celălalt capăt cei care au opinii nefavorabile. Indecișii se pot plasa la mijlocul acestei linii valorice. Ei pot să-și schimbe poziția dacă argumentele colegilor îi conving. În final se dezbate părerile divergente și se formulează concluzii.

Linia valorilor este o modalitate de învățare prin cooperare la care participă toată clasa și se folosește îndeosebi în etapa de reflecție.

6. Metoda învățării în grupuri mici

Această metodă postulează principiul întăririi coeziunii grupului prin interacțiunea dintre membrii săi, accentuând ideea că scopul și succesul grupului pot fi atinse numai dacă toți membrii echipei se implică în activitate.

Profesorul predă o lecție și apoi elevii organizați în grupuri de 3-4 membrii analizează materialul dat, își pun întrebări unii altora, compară răspunsurile, discută până sunt convinși că stăpânesc cu toții materialul respectiv. Dascălul le adresează apoi întrebări pentru a testa însușirea cunoștințelor, iar scorul grupului se obține prin aprecierea progresului fiecărui membru în raport cu performanțele sale anterioare.

Această metodă le permite elevilor să-și dezvolte abilități foarte importante cum ar fi:

- A cere și a oferi informație
- A pune întrebări
- A căuta răspunsuri
- A explica și a argumenta
- A oferi sprijin și a clarifica
- A asculta și a reflecta la ceea ce s-a spus

Apoi, fiecare elev, indiferent de nivelul de dezvoltare intelectuală, este valoros și important prin faptul că poate contribui prin progresul personal (raportat la performanțele anterioare), la scorul și implicit succesul grupului. Acest aspect are influențe motivaționale asupra elevilor.

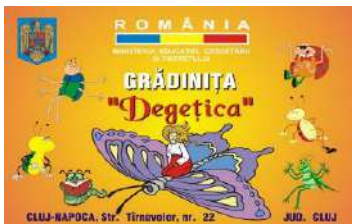
7. Tehnica 6/3/5

Sunt necesari **6** membri în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte **3** soluții fiecare, la o problemă dată, timp de **5** minute (însușind 108 răspunsuri, în 30 minute, în fiecare grup). Pentru problema dată, fiecare dintre cei șase participanți au de notat pe o foaie, trei soluții în tabelul cu trei coloane, într-un timp maxim de cinci minute.

Foile migrează apoi de la stânga la dreapta, până ajung la posesorul inițial. Cel care a primit foaia colegului din stânga, citește soluțiile deja notate și încearcă să le modifice în sens creativ, prin formulări noi, adaptându-le și îmbunătățindu-le continuu. Ultima fază presupune centralizarea datelor obținute, se discută și se apreciază rezultatele.

Bibliografie:

Jeannie L. Steele, Kurtis S.Meredith, Charles Temple ; traducere : Codruța Bălibanu, 2000, Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice, Volumul 1 și 2, Centrul Educația 2000+

GRĂDINIȚA CU P.P. DEGETIȚA CLUJ-NAPOCA
STRUCTURA 1, STRADA VENUS, NR 20-22
CLUJ -NAPOCA

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Cu mijloacele de transport călătorim, lumea s-o
descoperim”

Prof. înv. preșcolar: **Tanțău Ioana**

Cluj-Napoca

INTERVAL DE VÂRSTĂ: 4-5 ani

GRUPA: mijlocie „Fluturașii”

TEMA ANUALĂ: Cum a fost/este și va fi aici pe pământ?

TEMA PROIECTULUI : „Călătorim și lumea o privim”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Călătorie în balon”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Cu mijloacele de transport călătorim, lumea s-o descoperim”

TIPUL DE ACTIVITATE: mixtă

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: relații, operații și deducții logice în mediul apropiat; activare și manifestare a potențialului creativ

Categorii de activități de învățare :

Activități de dezvoltare personală

Rutine: Primirea copiilor, micul dejun, gustarea (deprinderi specifice)

Întâlnirea de dimineață: “Cu ce ne place să călătorim?”

Joc liber: „Jucăria preferată”

Tranziții: „Unul după altul, în rând ne așezăm”, „Avion cu motor”, “Trenulețul muzical”

Moment de mișcare : „Dacă vreau să cresc voinic”

Jocuri și activități liber-alese

Centrul Bibliotecă: “ Refacem tabloul” -puzzle

Centrul Construcții: “Stațiile din oraș”-lego duplo

Centrul Științe: ”Găsește drumul corect”- labirint

Alege și grupează - jetoane :sortarea mijloacelor de transport (pe uscat, pe apă, prin aer)

Joc distractiv: “Pământ, aer, apă”

Joc muzical:„Trenulețul staționează”

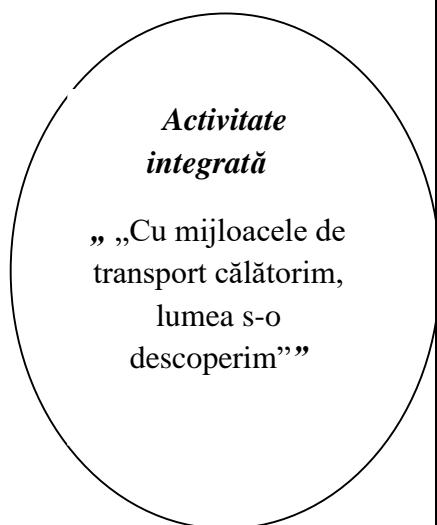
Joc liber: ”Jucăria preferată”

- **Activități pe domenii experiențiale**

Domeniul Știință (DS₁) cunoașterea mediului– joc didactic “Cu ce călătorim?”

Domeniul Estetic și Creativ (DEC₁) activitate artistico-plastică – pictură cu pensula “Mijloace de transport”

Mijloc de realizare: activitate integrată de o zi

Activități pe domenii experiențiale (ADE)	<p>Domeniul Știință (DS₁) cunoașterea mediului– joc didactic “Cu ce călătorim”</p> <p>Domeniul Estetic și Creativ (DEC₁) activitate artistico-plastică – pictură cu pensula “Mijloac de transport”</p>
Jocuri și activități liber alese (ALA)	<p>Centrul Bibliotecă: “ Refacem tabloul” -puzzle</p> <p>Centrul Construcții: “Stațiile din oraș”-lego duplo</p> <p>Centrul Științe: ”Găsește drumul corect”- labirint</p> <p style="text-align: center;">”Alege și grupează” - jetoane :sortarea mijloacelor de transport (pe uscat, pe apă, prin aer)</p> <p>Joc distractiv: “Pământ, aer, apă”</p> <p>Joc muzical:„Trenulețul staționează”</p> <p>Joc liber: ”Jucăria preferată”</p>
Activități de dezvoltare personală (ADP)	<p>Rutine: primirea copiilor, micul dejun, gustarea</p> <p>Întâlnirea de dimineață: “Cu ce ne place să călătorim!” aspect și impresii despre anotimpul iarna (discuții libere)</p> <p>Tranziții: “Unul după altul,în rând ne așezăm”, “Autobuzul”, ”Avion cu motor”, “Trenulețul”</p> <p>Moment de mișcare: “Dacă vreau să cresc voinic”</p>

Comportamente vizate
A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizare de activități variate
A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare
B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale
C.2.1. Realizează sarcinile cu consecvență
C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse
C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice
D.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
E.1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat
E.1.4 Realizează în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului , folosind instrumente și metode specifice.
E.3.1 Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

Comportamente vizate:	Obiective operaționale:
E.1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat	O1. Preșcolarul va fi capabil să observe cu atenție vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;
D.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare	O2.Preșcolarul va fi capabil să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurări pe baza experienții personale;
A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizare de activități variate C.2.1. Realizează sarcinile cu consecvență C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse	O3 Preșcolarul va fi capabil să execute cu/fără sprijin sarcini de realizare a unor materiale de învățare: găsirea drumului corect prin labirint, stațiile din oraș prin îmbinarea pieselor de lego duplo, alegerea și gruparea jetoanelor cu mijloacele de transport, refacerea imaginii unui tablou cu ajutorul pieselor de puzzle, manifestând consecvență și creativitate;

<p>E.1.4 Realizează în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului , folosind instrumente și metode specifice.</p> <p>E. 3.1 Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.</p>	<p>O4.Preșcolarul va fi capabil să recunoască și să denumească mijloacele de transport și locomoție pe baza jetoanelor ;</p> <p>O5.Preșcolarul va fi capabil să clasifice mijloacele de transport după locul pe unde circulă apelând la cunoștințele dobândite anterior;</p> <p>O6.Preșcolarul va fi capabil să enumere cel puțin trei componente ale unor mijloace de transport, pe baza jucăriilor propriu zise;</p>
<p>C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice</p> <p>B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale</p>	<p>O7.Preșcolarul va fi capabil să identifice materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție, aplicând culoare pe suprafața dată cu ajutorul pensulei;</p> <p>O8.Preșcolarul va fi capabil să aprecieze lucrarea personală sau a colegilor în funcție de criteriile enumerate de educatoare (acuratețe, finalizarea lucrării etc</p>
<p>A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;</p> <p>A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare</p>	<p>O9. Preșcolarul va fi capabil să execute mișcările corespunzătoare jocului de mișcare, îndeplinind sarcinile primite;</p> <p>O10.Preșcolarul va fi capabil să participe activ și conștient la jocurile în cadrul activităților alese, respectând regulile jocurilor</p>

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: conversația, explicația, problematizarea, Turul galeriei, observația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic, metoda Mână oarbă, metoda Cubul.

Mijloc de învățământ: Catalogul grupei; poze ale copiilor; panou - calendarul naturii;cutie; tabla magnetică; Leggo duplo; bucăți de hârtie colorată pentru realizarea puzzle-urilor cu mijloace de transport; machetă din polistiren jetoane cu mijloace de transport; sac, mijloace de transport -jucării: mașină,mașină poliție/pompier, autobuz, elicopter, tren; minge; mijloace de transport decupate din foi de desen; palete pentru culori; acuarele; instrumente de pictat- pensule; șervețele.

Durata: 1 zi (tura I)

Evaluare:

- ✓ observarea comportamentului copiilor, a gradului de implicare în activitate;
- ✓ precizia cu care copiii găsesc rezolvări la problemele apărute în cadrul activității matematice;
- ✓ observarea gradului de înțelegere a explicațiilor oferite de către educatoare;
- ✓ aprecierea corectitudinii cu care copiii rezolvă sarcinile de lucru primite;

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual

Bibliografie:

◇Curriculum pentru educație timpurie MECT 2019;

◇Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, UNICEF, coord. dr. Mihaela Ionescu, București: Vanemonde 2010;

◇ Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș, (2014), Piramida cunoașterii, Editura Diamant, Pitești

◇Culea, Laurenția; Sesovici,Angela; “Activitatea integrată din grădiniță” Editura Didactica

◇Metode interactive de grup Editura Arves 2022

SCENARIUL ZILEI

I. Momentul organizatoric al activității constă în aranjarea și aerisirea sălii de grupă și pregătirea materialelor necesare activității.

II. Joc liber: "Jucăria preferată"

Copiii sosesc în grupă, își aleg jucăriile cu care doresc să se joace și locul în care doresc să își desfășoare propriul joc împreună cu colegii de grupă.

III. Întâlnirea de dimineață debutează cu **salutul** :

Salutul:

*Dimineța a sosit
La grădiniță am venit
In semicerc ne adunăm
Și apoi ne salutăm
Să ne-ncânte cineva
Cu povestioara sa.
Calendaru-i incântat
Câ va fi iar completat
A-nceput o nouă zi
Bună dimineța, copii!*

Educatorea îi va saluta pe copii: „Bună dimineța, fluturași!” iar copiii vor răspunde la salutul educatoarei: „Bună dimineța, Ioana!”.

Prezența: Educatorea citește catalogul grupei, iar copiii își aleg poza de pe măsuță și o așază pe panoul “grădiniță”, care reprezintă copiii prezenți. Apoi se va alege un alt copil să așeze pozele celorlalți pe panoul “casuță”, care reprezintă copiii absenți.

Calendarul naturii: Împreună cu copiii, se vor stabili: anotimpul, starea vremii și felul în care s-au îmbrăcat ei când au venit la grădiniță. Calendarul naturii va fi completat de către copii, cu ajutorul pieselor componente.

Gimnastica de înviorare: Educatorea împreună cu copiii se înviorază prin intermediul jocului de mișcare „Dacă vreau să cresc voinic”:

*“Dacă vreau să cresc voinic,
Fac gimnastică de mic.
Merg în pas alergător,
Apoi sar într-un picior.
Mă opresc, respir, ușor,
Întind brațele și zbor.
Toată lumea e a mea
Când m-așez jos la podea.*

*Ăsta-i doar un început.
Ia priviți cât am crescut!”*

Împărtășirea cu ceilalți: Se realizează cu ajutorul a două emoticoane, unul având ilustrată o față veselă și unul față tristă. Copiii vor alege jetonul potrivit emoției resimțite și vor argumenta alegerea făcută.

Noutatea zilei o va reprezenta prezența în sala de grupă a unui personaj surpriză, Mickey Mouse, pentru a vedea cât de multe lucruri știm noi despre mijloacele de transport.

IV. Captarea atenției:

Educatorea îl va aduce în fața copiilor sub forma unei surprize, pe invitatul zilei, **Mickey Mouse**, care are o scrisoare care se află în rucsac (anexa 1), și o cutie-surpriză în care se află toate materialele pe care noi le vom folosi astăzi. Acesta le explică copiilor motivul pentru care se află în vizită la grădiniță. Se va citi scrisoarea.

Acesta a pus în rucsac și medalioane-cadou pentru copii.

V. Anunțarea temei și a obiectivelor activității:

„Activitatea pe care o desfășurăm astăzi se numește „Cu mijloacele de transport călătorim, lumea s-o descoperim”. Împreună cu musafirul nostru, ne vom juca „jocul Cu ce călătorim” și vom picta mijloace de transport.

VI. Dirijarea învățării și obținerea performanței:

ALA1

Într-un coșulet sunt puse medalioane (conducător auto, pilot și marinar). Prin metoda „mâna oarbă” copiii își iau câte un medalion și se vor așeza la centrul cu simbolul corespunzător medalionului ales. La finalizarea sarcinii de la un anumit centru, copiii au posibilitatea de a alege liber centrul dorit.

Prin tranziția “Unul după altul, în rând ne așezăm” copiii se așază la centre.

Împreună cu copiii se vor vizita centrele de interes, iar educatoarea va descrie materialele pe care le vor utiliza la fiecare centru în parte și va explica succint sarcinile.

La **centrul Știință** copiii vor avea ca sarcină să ajute fiecare conducător al mijloacelor de transport să ajungă la acestea. Dacă vor rezolva labirintul corect copiii vor primi o sarcină de lucru suplimentară, să aleagă și să grupeze jetoanele cu mijloacele de transport, în funcție de mediul pe unde circulă.

La **centrul Construcții** vor realiza „Stațiile din oraș”. Copiii trebuie să construiască prin imbinarea cu ajutorul pieselor Lego Duplo stații pentru mijloacele de transport din oraș.

La **centrul Bibliotecă** vor avea ca sarcină să refacă tabloul-puzle. Copiii trebuie să selecteze imaginile colorate din coșulețe și să le așeze, prin lipire..

După finalizarea activităților, copiii vor trece pe la fiecare centru și vor discuta despre ceea ce au reușit să realizeze. Se vor face aprecieri generale cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor.

Rutina: Consolidarea deprinderilor igienico-sanitare.

Copiii se îndreaptă spre baie pe tranziția

*„Unul după altul
În rând ne așezăm,
Unul după altul,
La baie noi plecăm”*

Prin tranziția:

Mergem toți cântând, „Trenulețul muzical” copiii se întorc în sala de grupă și se așază în semicerc pregătiți de următoarea activitate .

ADE

Domeniul Științe- cunoașterea mediului-joc didactic

Introducerea în activitate o realizez sub formă de surpriză cu cele trei machete care reprezintă mediul aerian, terestru și marin și cu cutia surpriză adusă de Mickey.

”El ne-a adus această cutie- surpriză...hmmmm, oare ce o fi înăuntru?” Aduc în față copiilor cutia cu surprize și scot din ea., „Cu aceste elemente surpriză ne vom juca jocul: Cu ce călătorim

Jocul de probă

Se execută jocul de probă pentru a se verifica dacă explicațiile educatoarei au fost înțelese de către toți copiii

Jocul propriu zis

-copilul ia un jeton cu mijlocul de transport de pe masă, recunoaște mijlocul de transport numindu-l și așezându-l sub imaginea corespunzătoare mediului pe unde circulă.

Varianta1

- într-o cutie sunt mai multe bilețele pe care sunt scrise ghicitori despre mijloacele de transport (anexa 2);

-copiii vor fi solicitați să extraga pe rand, din cutie o ghicitoare, și să ofere răspunsurile corecte la acestea; răspunsul corect va fi aplaudat.

Varianta2

Se folosește „Săculețul fermecat”, săculeț în care sunt diverse mijloace de transport: mașina, autobuz, corabie cu pânze, tractor și mașină de pompieri.

Un copil caută în săculeț un mijloc de transport, îl identifică prin pipăire, îl denumește și spune ce știe despre acesta, iar la final îl va așeza pe machetă, în mediul în care circulă.

Obținerea performanței

În funcție de culoarea plicurilor vor rezolva sarcina enunțată pe cub .

ROZ : Descrie semaforul

GALBEN:Compara cele două mijloace de transport și locomotivă(tren și avion)

ALBASTRU:Asociază culorile mijloacelor de transport cu obiecte din jurul nostru.

VERDE:Analizează obiectul din imagine și spune cui mijloc de transport îi aparține(elicea)

PORTOCALIU:Alege un mijloc de transport care îți place. Argumentează alegerea făcută de tine (copilul alege un obiect de pe masă și spune de ce l-a ales)

MOV: Aplică elicia elicopterului.

Domeniul Estetic și Creativ- activitate artistico-plastică

Pe versurile tranziției:

” Avion cu motor

Ia-ne și pe noi în zbor

Și du-ne pe toți ușor

Să lucrăm acum cu spor” copiii se așază la măsuțe.

Se atrage atenția asupra poziției corecte la masă.

Pe măsuțe sunt așezate materialele necesare desfășurării optime a activității. Educatorea va îndruma copiii să realizeze

Intuirea materialelor:

„Ce materiale aveți pe măsuțe?” (Pe măsuțe avem: acuarele, pensule, pahare cu apă, șervețele)

Anunțarea temei și prezentarea modelului

„Astăzi vom picta un mijloc de transport cu care putem călători (anexa 3). Priviți cum va arăta aceasta. Educatorea va prezenta modelul: o mașină pictată cu pensula.

Explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru

Educatorea va **explica** și **demonstra** modul de lucru:

Modelul educatoarei va rămâne expus pe tablă.

Efectuarea unor exerciții pentru încălzirea mâinilor

„Pentru a lucra mai bine și mai frumos, **ne vom încălzi** mânuțele înainte de începerea lucrului:”

„Un arici cu țepii mici,
a plecat după furnici,
Țepii și i-a adunat,
Căpșorul și l-a rotat,
Vai, vai, ce arici,
Ce arici cu țepii mici!”

Copiii vor începe să lucreze, timp în care educatoarea îi va supraveghea și le va acorda ajutor, la nevoie. Educatorea atrage atenția asupra modului de realizare a lucrărilor, estetic și îngrijit, dar și asupra poziției corpului față de suportul de lucru. Va încuraja și va aprecia modul de lucru și comportamentul copiilor.

La final toate lucrările vor fi puse pe macheta prezentată la începutul activității.

”Fluturașilor, ce spuneți? Credeți că Mickey s-a hotărât cu ce mijloc de transport să călătorească? eu zic ca da! Cu siguranță va folosi mai multe mijloace de transport in această călătorie, mai ales acum că a aflat atâtea lucruri de la voi.

VII. Asigurarea retenției și a transferului celor învățate

ALA 2

Joc distractiv: “Pământ, aer, apă”

Copiii stau în formație de cerc în poziție așezat cu genunchii îndoiți și apropiați sau pe scăunele. Conducătorul jocului aruncă pe genunchii unui copil, mingea, pronunțând unul din cuvintele cuvintele pământ, aer sau apă. Copilul care primește mingea, trebuie imediat să numească un mijloc de transport care circulă în acel mediu. Copilul care răspunde corect, devine conducătorul jocului și aruncă mingea altui copil.

Anexa1

Scrisoare de la Mickey Mouse

Dragi fluturași,

Am auzit că voi sunteți foarte isteți și descurcăreți și că știți foarte multe lucruri despre mijloacele de transport, de aceea am venit la voi, pentru că vreau să călătoresc și eu, împreună cu Minnie... de fapt va fi o surpriză și pentru ea această călătorie , dar am nevoie de voi pentru a mă îndruma cu ce mijloc de transport să călătoresc.

Să știți că nu am venit cu mâna goală, eu am adus o mulțime de surprize care vă vor ajuta la activitățile pregătite de doamna educatoare.

Să fiți cuminți, să ridicați mânuța când vreți să vorbiți deoarece la final am o surpriză pentru voi.

Cu drag,

Mickey Mouse

Anexa 2

Ghicatori

*„U, u, u și plec acum
Cu vagoane merg la drum
Fug pe șine, stau în gară
Și te duc în întreaga țară”
(Trenul)*

*„Nici pe apă, nici pe șine
Îl ghicește orișicine
El te-nalță sus spre soare
Și te duce-n depărtare
Ca gândul, ca vântul
Ocolind pământul. ”
(Avionul)*

*„Ce claxonează, sună și gonește,
Ca un balaur roșu ,foc ” vestește?”
(mașină de pompier)*

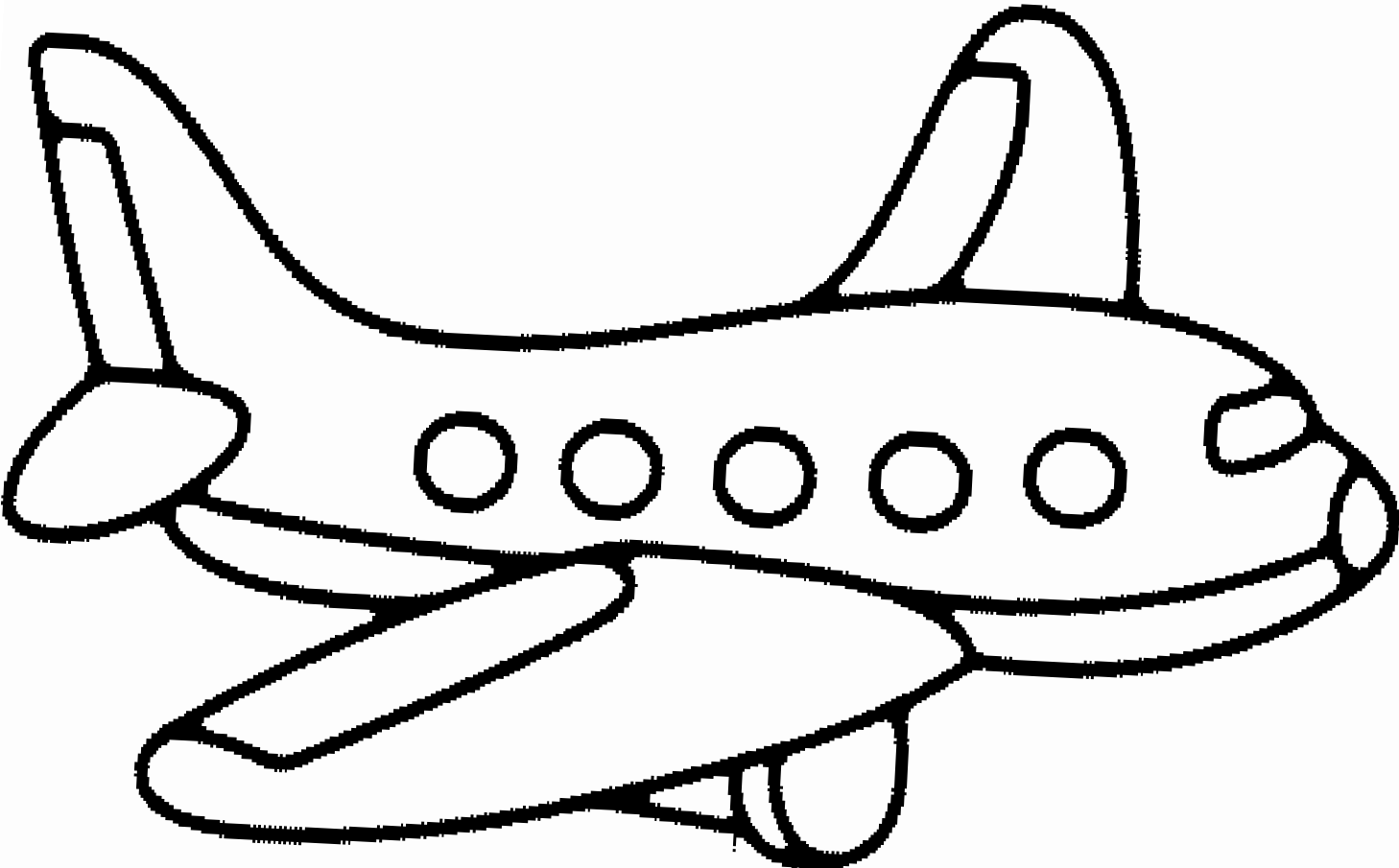
*„Roți, volan, carosterie
Îl cunosc chiar dintr-o mie
Mama, tata îl conduce
Când la grădi mă aduce
(Mașina)*

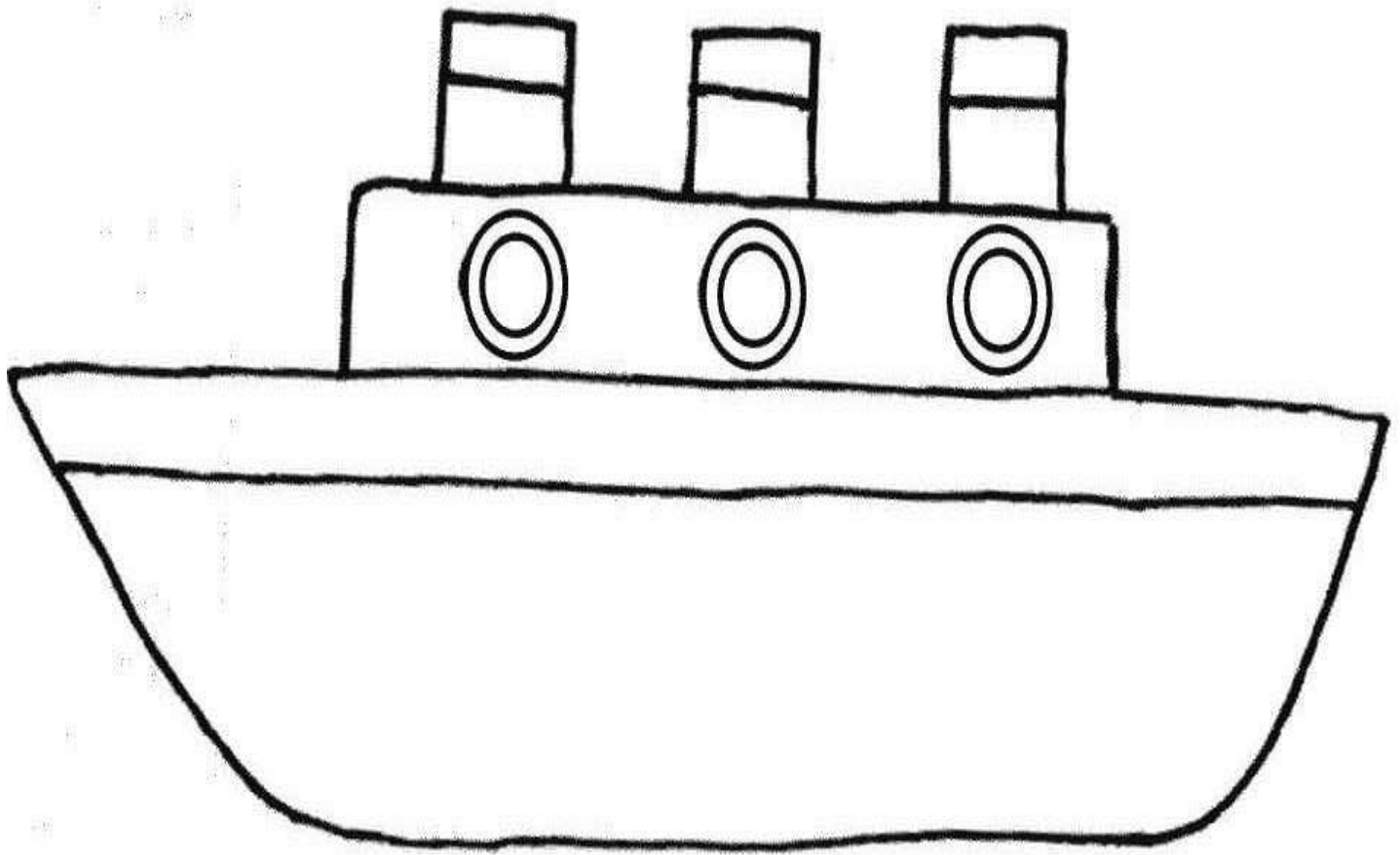
*„O mașină zburătoare,
Cu elice pe spinare”
(Elicopter)*

*„Noi o facem din hârtie
Plutește pe apa argintie
Pescarii o fac din lemn, pânze și sfori
Plecând cu ea să pescuiască-n zori”
(Barca cu pânze)*

*Are casă plutitoare
Peste mări e călătoare?
(vaporul)*

*Am o rață, făr-ă viață
Trece apa ct de mare
Ba t duce și-n spinare.
(barca)*

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIE

În domeniul educației, există o serie de provocări complexe care necesită soluții inovatoare pentru a îmbunătăți procesul de învățare și pentru a face sistemul educațional mai eficient și mai echitabil. Iată câteva dintre principalele provocări și posibile soluții asociate:

Accesul la educație:

Provocare: În multe regiuni ale lumii, accesul la educație de calitate este limitat, fie din cauza lipsei de infrastructură, fie din cauza inegalității sociale și economice.

Soluții:

- a. Utilizarea tehnologiei pentru educație online: Plataforme de învățare online pot ajuta la oferirea de cursuri și materiale educaționale în regiuni cu acces limitat la școli tradiționale.
- b. Dezvoltarea de programe de educație pe bază de comunitate: Colaborarea cu comunitățile locale și utilizarea resurselor disponibile pot facilita accesul la educație în zonele mai izolate.
- c. Oferirea de burse și stimulente: Guvernele și organizațiile non-guvernamentale pot oferi burse și stimulente pentru copiii care se confruntă cu dificultăți financiare în accesarea educației.

Calitatea educației:

Provocare: Calitatea educației poate varia semnificativ în funcție de locație și de resursele disponibile.

Soluții:

- a. Formarea și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice: Asigurarea unei pregătiri adecvate și a resurselor necesare pentru cadrele didactice poate îmbunătăți calitatea predării.
- b. Curriculum flexibil și relevant: Actualizarea și adaptarea curriculei pentru a ține pasul cu noile dezvoltări și a asigura relevanța învățării pentru elevi.
- c. Monitorizarea și evaluarea sistematică: Implementarea unor sisteme eficiente de evaluare a progresului elevilor și a performanței școlare poate ajuta la identificarea problemelor și la îmbunătățirea calității educației.

Implicarea părinților și comunității:

Provocare: Lipsa implicării părinților și a comunității poate afecta progresul academic al elevilor.

Soluții:

- a. Crearea de parteneriate între școli, părinți și comunitate: Implicarea părinților și a comunității în procesul educațional poate sprijini succesul academic al elevilor.
- b. Evenimente și programe de informare și conștientizare: Organizarea de evenimente și programe care să aducă părinții și comunitatea la școală pentru a le implica în educația copiilor.
- c. Acces la informații și comunicare eficientă: Furnizarea de informații relevante părinților și comunității, precum și utilizarea mijloacelor de comunicare moderne, poate facilita implicarea acestora în educație.

Utilizarea tehnologiei în educație:

Provocare: Integrarea tehnologiei în procesul de învățare poate fi dificilă și poate necesita resurse considerabile.

Soluții:

- a. Formare și instruire a cadrelor didactice: Asigurarea că profesorii sunt instruiți corespunzător în utilizarea tehnologiei și a instrumentelor digitale în procesul de predare.
- b. Acces la echipamente și infrastructură adecvată: Furnizarea de echipamente și infrastructură adecvată pentru utilizarea tehnologiei în școli.
- c. Dezvoltarea de conținut digital de calitate: Crearea și promovarea de conținut educațional digital atractiv și interactiv pentru a spori interesul elevilor pentru învățare.

Evaluarea și adaptarea sistemului educațional:

Provocare: Sistemele educaționale rigide și inflexibile pot să nu fie adaptate nevoilor și cerințelor schimbătoare ale societății și pieței muncii.

Soluții:

- a. Monitorizarea și analiza performanței sistemului educațional: Colectarea și analiza datelor privind performanța elevilor și a sistemului în ansamblu pentru a identifica punctele forte și slabe.
- b. Colaborarea cu angajatorii și industria: Implicarea angajatorilor și a reprezentanților din industrie în procesul educativ pentru a asigura relevanța competențelor dobândite de elevi.
- c. Flexibilitatea curriculară și a metodelor de predare: Adaptarea curriculei și a metodologiilor de predare pentru a răspunde noilor cerințe și provocări din societate.

Acestea sunt doar câteva dintre provocările majore și soluțiile propuse în domeniul educației. Pentru a face progrese semnificative, este important ca guvernele, instituțiile

educaționale, comunitățile și părinții să colaboreze și să dezvolte abordări inovatoare, adaptate la specificul fiecărei regiuni și societăți.

CONSERVAREA DIVERSITĂȚII BIOLOGICE ȘI DEZVOLTAREA DURABILĂ

Prof. Țarălungă Simona

Școala Gimnazială „Alexandra Nechita” Vaslui

„Nu cred că există ceva mai important decât conservarea naturii, cu excepția supraviețuirii omului, și aceste două noțiuni sunt atât de strâns legate încât este greu să le despărți. ”

Charles Linderberg

Conservarea diversității biologice este un domeniu multidisciplinar, dezvoltat ca răspuns la crizele cu care se confruntă azi biodiversitatea. Conservarea diversității biologice are trei scopuri: 1. investigarea și descrierea diversității lumii vii, 2. înțelegerea efectelor activităților umane asupra speciilor, comunităților și ecosistemelor și 3. dezvoltarea unor metodologii interdisciplinare pentru protejarea și restaurarea diversității biologice.

Conservarea diversității biologice ca domeniu științific a apărut deoarece nici una din disciplinele tradiționale nu este destul de comprehensivă pentru a putea descifra și reduce pericolele care amenință biodiversitatea.

Deoarece multe din crizele biodiversității sunt efectul presiunii umane, conservarea diversității biologice încorporează idei și explicații din zone mai îndepărtate de biologie sau biogeografie. Legislația de mediu și politicile de mediu oferă fundamentul pentru politicile guvernamentale de protecție a speciilor rare și în pericol sau a habitatelor acestora. Etica mediului oferă rațiunea pentru prezervarea speciilor și habitatelor. În multe privințe conservarea diversității biologice este o disciplină de criză. Decizii privind conservarea sunt luate în fiecare zi, deseori cu informații insuficiente și sub presiunea severă a timpului.

Este necesar să existe un echilibru la toate nivelele diversității biologice pentru a continua supraviețuirea speciilor și comunităților naturale sau antropice. Diversitatea speciilor reprezintă răspunsul adaptărilor ecologice și evoluționiste ale acestora la particularitățile mediului. Diversitatea speciilor determină existența resurselor primare și alternative pentru oameni: de exemplu, pădurea tropicală ecuatorială cu foarte multe specii deține o gamă largă de resurse animale sau vegetale, care pot fi folosite ca hrană, adăpost sau produse utilizabile în tratarea unor boli.

Amenințări pentru diversitatea biologică

Activitățile antropice au condus deja multe specii spre extincție. Din anul 1600 se pare că au devenit extinse aproape 2,1% din speciile de mamifere și aproximativ 1,3% din speciile de

păsări. În prezent rata extincției este accelerată și se așteaptă ca foarte multe specii să dispară. Mai mult de 99% din cazurile moderne de extincție se datorează omului. Impactul activității umane a provocat dispariția a aproximativ 311 specii de animale vertebrate, dintre care 257 specii în ultimele două secole și jumătate, un număr de 49 specii sunt probabil dispărute, alte 982 sunt amenințate cu dispariția. În spațiul Uniunii Europene, 38% din speciile de păsări și 45% din speciile de lepidoptere sunt amenințate cu dispariția, iar 2/3 din numărul arborilor suferă din cauza poluării.

În România au dispărut în ultimul timp, 5 specii de animale vertebrate, iar 30 de specii sunt în pericol de dispariție. Din flora sălbatică au dispărut 17 specii, 485 sunt pe cale de dispariție, iar 200 sunt vulnerabile. Multe specii care își au arealul de răspândire în insule sunt foarte vulnerabile la extincție deoarece sunt endemice. Modelul biogeografic al insularității a fost utilizat pentru a prognoza că în ritmul actual de distrugere a habitatelor vor dispărea circa 25000 de specii pe an. Multe comunități biologice sunt distruse datorită pierderii speciilor.

Activitățile industriale, silvice și agricole, atunci când sunt administrate pentru a obține profituri imediate devin distructive pentru habitate. Eforturile de reducere a gradului de utilizare a resurselor naturale și eradicarea sărăciei fac parte din strategia globală de prezervare a diversității biologice.

Amenințarea majoră pentru diversitatea biologică este pierderea habitatelor. Ca atare cea mai importantă măsură pentru conservarea biodiversității va fi prezervarea habitatelor. Fragmentarea habitatelor poate conduce la pierderea rapidă a speciilor rămase, deoarece se creează bariere pe care speciile nu le pot trece în timpul proceselor normale de dispersie, colonizare și incursiune.

Poluarea mediului determină eliminarea multor specii din comunitățile biologice, chiar și acolo unde structura acestora nu este evident modificată. Poluarea mediului include utilizarea excesivă a pesticidelor, contaminarea și poluarea apelor, aerului, solului.

Schimbările climatice globale, în particular creșterea temperaturii și-au făcut deja apariția, în principal datorită eliminării în cantități mari a dioxidului de carbon și a altor gaze cu efect de seră. Aceste gaze se produc în special prin arderea combustibililor fosili. Temperatura globală se pare că va crește mult mai rapid decât s-a prognozat, multe specii nefiind capabile să migreze în timp util spre habitate care să le asigure resursele de supraviețuire sau să se adapteze la noile condiții, devenind astfel extinse. În mod deliberat sau accidental, oamenii au transportat mii de specii la distanțe mari față de centrul lor biogenetic sau arealele naturale de răspândire. Unele din aceste specii exotice s-au dovedit a fi

invadatoare, devenind abundente, intrând în competiție sau transformându-se în prădători pentru speciile native.

Nivelul de morbiditate și parazitism a crescut foarte mult de când animalele sunt ținute în rezervații naturale și nu se pot dispersa pe un areal mare. Animalele din captivitate sau care trăiesc în medii degradate sunt afectate de foarte multe boli ce pot fi transmise adesea la speciile care trăiesc în același habitat, la cele domestice sau la oameni.

Problemele legate de conservarea diversității biologice necesită a abordare multidisciplinară care evidențiază nevoia de protecție a biodiversității și totodată sprijină dezvoltarea economică și îmbunătățirea calității vieții comunităților umane. Conceptul de dezvoltare durabilă poate fi aplicat în mai multe moduri. Așa cum este definită de unii economiști de mediu, dezvoltarea se referă la îmbunătățirea organizării și nu neapărat la creșterea consumului de resurse. Dezvoltarea durabilă este diferențiată de creștere, care exprimă sporiri ale volumului de resurse utilizate.

Eforturile de a stabili un echilibru între conservarea diversității biologice și necesitățile societății se bazează pe inițiativele comunităților locale, ale organizațiilor implicate în conservare și ale oficialilor guvernamentali, inițiative care sfârșesc adesea prin a fi transpuse în legi sau reguli de protecție a mediului. Aceste eforturi pot căpăta forme multiple, dar încep cu aranjamente individuale sau colective de prevenire a distrugerii habitatelor și speciilor, scopul fiind de a prezerva elementele valoroase.

Actele legislative care reglementează modul de utilizare al terenurilor constituie de asemenea o cale de protejare a diversității biologice. Ele include restricții ale gradului și modului de utilizare a terenurilor, reglementează accesul și activitățile potențial poluatoare. De exemplu, vehiculele și chiar oamenii pot avea acces restricționat în habitatele și zonele cu resurse fragile ecologic, cum ar fi areale în care cuibăresc păsări, mlaștini, dune de nisip și surse de apă potabilă. Incendiile necontrolate pot provoca daune severe habitatelor, astfel că se impune o supraveghere atentă a acestora (de exemplu focurile de tabăra). Planurile de amenajare a teritoriului interzic uneori construirea în zonele sensibile (zonele litorale, luncile inundabile). Chiar și atunci când este permisă dezvoltarea spațiului construit, autorizațiile de construcție sunt revizuite pentru a asigura integritatea unor specii amenințate sau habitate.

Abordări internaționale ale conservării și dezvoltării durabile

Diversitatea biologică este concentrată în cea mai mare parte în țările tropicale, care în marea lor majoritate sunt sărace sau relativ sărace și au rate accelerate de creștere a populației. Țările în curs de dezvoltare doresc adesea să protejeze diversitatea biologică, dar se întâmplă

frecvent să nu poată plăti prezervarea habitatelor, cercetarea și managementul necesare realizării acestui deziderat.

Un eveniment semnificativ care evidențiază progresul internațional în protejarea diversității biologice a fost Earth Summit, conferința ce s-a desfășurat timp de 12 zile, în iunie 1992, la Rio de Janeiro, Brazilia, cunoscută oficial drept **Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare**. La această manifestare au participat reprezentanți din 178 țări, peste 100 șefi de state, lideri ai Națiunilor Unite, organizații neguvernamentale și de conservare. Scopul conferinței principale și al celor asociate ce au urmat a fost de a discuta căile de combinare a protecției sporite a mediului cu dezvoltarea economică eficientă în țări mai puțin bogate.

Conferința a fost încununată de succes în domeniul creșterii conștientizării asupra crizelor mediului și în plasarea acestor probleme în centrul atenției mondiale. O trăsătură remarcabilă a conferinței a fost că participanții au perceput legătura clară între protecția mediului și nevoia de a diminua sărăcia țărilor în curs de dezvoltare prin acordarea de asistență financiară din partea țărilor bogate. Participanții la conferință au semnat următoarele documente:

Declarația de la Rio. Dreptul națiunilor de a-și folosi resursele pentru dezvoltare economică și socială este recunoscut, atât timp cât mediul din aceste țări nu este afectat. Declarația afirmă și principiul “poluatorul plătește”, prin care companiile și guvernele trebuie să își asume responsabilitatea financiară pentru daunele cauzate mediului.

Convenția asupra schimbărilor climatice. Această înțelegere și convențiile ulterioare solicită țărilor industrializate să-și reducă emisiile de dioxid de carbon și alte gaze generatoare ale efectului de seră la nivelul anului 1990 și să prezinte rapoarte regulate asupra evoluției emisiilor. Țările în curs de dezvoltare trebuie să raporteze corect nivelurile emisiilor.

Convenția asupra biodiversității. Convenția asupra diversității biologice are 3 obiective importante: protecția diversității biologice, utilizarea durabilă a acesteia și împărțirea echitabilă a beneficiilor produse de speciile sălbatice și domestice. În timp ce primele două obiective sunt realizabile, cel de-al treilea se referă la o problema mai delicată deoarece presupune recunoașterea faptului că țările în curs de dezvoltare ar trebui să primească o compensație pentru utilizarea speciilor din interiorul granițelor lor. Acest tratat a fost ratificat până acum de aproape 170 de țări, Congresul S.U.A. amânând aprobarea convenției datorită percepției că o restricție impusă industriei biotehnologice americane.

Agenda 21. Documentul, însumând aproape 800 de pagini, este o încercare inovatoare de a descrie într-o manieră explicită politicile necesare pentru o dezvoltare armonioasă.

Agenda 21 descrie relațiile dintre mediu și alte probleme care adesea sunt considerate separate, cum ar fi îngrijirea copiilor, sărăcia, transferul tehnologic și distribuția inegală a bogăției. Sunt descrise planuri de acțiune pentru a veni în întâmpinarea problemelor generate de poluarea atmosferei, agricultură, dezvoltare durabilă, despădurire, medii acvatice, medii montane. Documentul descrie de asemenea mecanismele financiare, instituționale, tehnologice și legale pentru a implementa planurile de acțiune.

Bibliografie:

- Albu Dumitrica – Ecosistemul Dunărea și conservarea biodiversității europene, Editura Sapiens, Brăila, 1996
- Cristea Vasile – De la biodiversitate la O.G.M.-uri?, Editura Eikon, 2004
- Davidescu David – Conservarea biodiversității speciilor vegetale și animale, Editura Academiei Române, București, 2002
- Primack Richard – Conservarea diversității biologice, Editura Tehnică, București, 2002
- Lupașcu Angela – Biogeografie cu elemente de ocrotirea și conservarea biodiversității, Editura Terra Nostra, Iași, 2004

METODELE CREATIVE – CHEIA ABORDĂRII INTERDISCIPLINARE ȘI A ÎNVĂȚĂRII INTEGRATE

Tarcau Roxana Cristina
Școala Gimnazială Românești

În desfășurarea lecțiilor, metodele creative permit elevilor să se implice în mod direct în activitate, satisfăcându-și curiozitatea, nevoia de acțiune, lasându-le frâu liber imaginației și creativității. Elevii scapă de inhibiții, capătă încredere în forțele proprii, socializează, cooperează, acționează în grup, învață să respecte părerile tuturor.

Cu ajutorul acestor metode, profesorul devine regizorul unei piese în care scopul principal este dezvoltarea gândirii creative a micilor actori, a unei atitudini pozitive, oferindu-le posibilitatea de a afla singuri cunoștințele, de a face corelații cu alte obiecte de studiu, căci interdisciplinaritatea presupune tocmai dezvoltarea capacității de a transfera rapid și eficient informații, deprinderi, competențe asimilate prin studierea diferitelor discipline.

Odată cu noul curriculum, interdisciplinaritatea a devenit o practică obișnuită, ce stimulează realizarea de planificări corelate a predării conținuturilor, încurajând folosirea metodelor activ-participative, prin analiza acelorași teme din mai multe perspective.

Crearea de conexiuni între anumite obiecte de studiu, asupra unei unități tematice pe care cadrul didactic dorește să o întipărească elevilor, are la baza predarea integrată, de o reală importanță în eficiența actului didactic, în care o disciplină o ajută pe alta să fie mai bine însușită, facilitând astfel transferul de cunoștințe. În învățământul primar, abordarea de tip integrat este o trebuință dictată de nevoia micului școlar de a explora în mod direct realitatea înconjurătoare, de a răspunde curiozității despre tot ceea ce îl înconjoară din perspectiva mai multor științe. Studiarea integrată a acestei realități este mediată de posibilitatea cadrului didactic de a folosi diferite metode creative, cum ar fi: proiectul, brainstormingul, ciorchinele, cadrenele, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare etc.

Voi prezenta pe scurt aplicarea la clasă, printr-un exemplu concret, a uneia dintre metodele amintite, și anume: metoda cubului. Prin lecția propusă, de consolidare și sistematizare a cunoștințelor, în cadrul disciplinei opționale, „Pe tărâmul magic al poveștilor”, am abordat acest subiect din mai multe perspective, urmărind fețele unui cub care îi solicitau pe elevii împărțiți în cinci echipe a câte patru să rezolve anumite sarcini. La primul punct, Descrie, fiecare echipă trebuia să prezinte cât mai pe scurt un anumit personaj pe care îl extrăgeau, cu ajutorul metodei „Mâna oarbă”, dintr-o cutie. Punctul următor, Compară, solicită elevii să stabilească asemănări și deosebiri între personajul prezentat anterior și altul, la alegere, dintr-o altă poveste studiată. Al treilea exercițiu, Asociază, a provocat

fiecare echipă să aleagă dintre mai multe imagini, pe cea care este potrivită personajului prezentat anterior și să spună a câta imagine din șir este. Analizează a fost cea față a cubului care i-a îndemnat pe elevi să descopere care au fost faptele personajului pe care îl reprezintă, câte au fost bune și câte mai puțin bune. Punctul Aplică a solicitat elevii să aranjeze piesele unui puzzle și să coloreze din imaginea obținută doar personajul pe care îl reprezintă echipa. Ultima față a cubului, Argumentează, a invitat școlarii să explice în câteva rânduri de ce le place/nu le place personajul pe care îl reprezintă.

Activitatea s-a încheiat cu aprecieri verbale asupra modului în care elevii s-au implicat în desfășurarea lecției, fiecare echipă precizând cum s-a simțit și ce culoare a avut ora la care a participat.

Concluzionând, pot spune că metodele creative reprezintă cheia abordării interdisciplinare și a predării integrate, depinzând în mare măsură de imaginația și stilul fiecărui cadru didactic de a ieși din monotonia aceluiși algoritm de predare a unor lecții.

BIBLIOGRAFIA:

Ciolan Lucian, Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Editura Polirom, 2008

Goncea Elena, Metode interactive de grup- ghic metodic, Editura Arves, 2002

Oprea Crenguța, Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, 2006

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PRIVIND UTILIZAREA ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ A UNOR PROCEDEE, METODE ȘI TEHNICI CARE AU CA SCOP CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof. TĂTARU OANA-GEORGETA, COLEGIUL ECONOMIC AL BANATULUI MONTAN REȘIȚA

Pentru a îmbunătăți sistemul actual de educație, anul școlar 2022 – 2023 a debutat cu o schimbare majoră privind structura sa: cele două semestre au fost transformate în cinci module de școală separate prin mini-vacanțe. Astfel, noul an școlar a început în prima zi de luni a lunii septembrie și se va încheia în data de 16 iunie.

Ministerul Educației a propus, așadar, o structură nouă a anului școlar, care va fi împărțit în 5 module de învățare și 5 vacanțe școlare. Perioadele de învățare și perioadele de odihnă vor fi uniform distribuite, cu un număr de cinci perioade de 6-8 săptămâni de studiu între care sunt intercalate vacanțe de minimum o săptămână de odihnă; fiecare secvență a anului școlar are astfel o durată relativ apropiată, reglajul fiind făcut prin intermediul săptămânilor de vacanță din interior, care permit și respectarea perioadelor tradiționale de sărbători.

Implementarea acestei structuri modulare este o măsură de eficientizare a timpului de instruire și trebuie asociată cu o reformă a proiectării instruirii și evaluării pentru consolidarea învățării.

Această nouă structură este însoțită de noi schimbări:

- mediile semestriale dispar și vor fi înlocuite cu o singură medie încheiată la finalul anului școlar;
- apar evaluările standardizate la început și final de an, la nivel național cu subiect unic. Aceste evaluări standardizate vor fi digitalizate – corectarea va fi realizată de alți profesori, nu de profesorul clasei. Se va realiza un proiect pilot!
- fiecare profesor își planifică perioada și forma pentru evaluări, pe parcursul anului școlar, coroborat cu această structură modulară;
- perioadele de repaus, între module, vin în sprijinul elevului pentru recreere și odihnă;
- modificarea Regulamentului – ROFUIP;
- nemodificarea programelor școlare, nerestructurarea acestora, a creat ideea de a da libertate profesorului de a preda aplicat, interesant, util, selectiv, folosind orice sursă/material de informare corect științific;
- accentul trebuie pus pe învățare transcendentă, prin dezvoltarea de aptitudini și atitudini, prin dezvoltarea capacităților de înțelegere, aplicare, corelare de noțiuni din diverse domenii și programe studiate;
- prin aceste schimbări se urmărește ca elevul să fie în „centrul preocupărilor” activității didactice și în sistemul de învățământ.

Trecerea la o organizare pe module poate avea avantajul structurării parcursului de învățare în unități mai ușor de gestionat și de monitorizat din perspectiva relației dintre învățare și evaluare, cu condiția ca proiectarea învățării să se facă în unități mai mici, și chiar integrate inter- sau multidisciplinar.

Din perspectiva curbei de învățare a elevilor, stabilirea unor obiective mai bine definite și apropiate în timp poate avea un efect motivational important, mai ales în condițiile în care procesul de învățare se bazează pe pedagogia experiențială și pe învățare prin proiecte. De asemenea, în majoritatea sistemelor care promovează o structură modulară există o preocupare explicită pentru ca evaluarea să fie în principal de natură formativă, echilibrată în raport cu evaluarea sumativă, și acest lucru devine posibil cu condiția reformei sistemului de evaluare (accent pe evaluare formativă/feedback, renunțarea la ideea unui

număr minim de note și concentrarea pe competențe specifice dezvoltate). Trebuie subliniat, totuși, că măsura nu vizează verificarea mai redusă a elevilor, ci dimpotrivă, **o evaluare sistematică a progresului acestora**, care să dirijeze și să orienteze planificarea procesului de predare-învățare, cu obiective setate individual de la un modul la altul; notele ar trebui să devină astfel complementare unui proces de evaluare narativă care să acompanieze învățarea, și nu un obiectiv în sine.

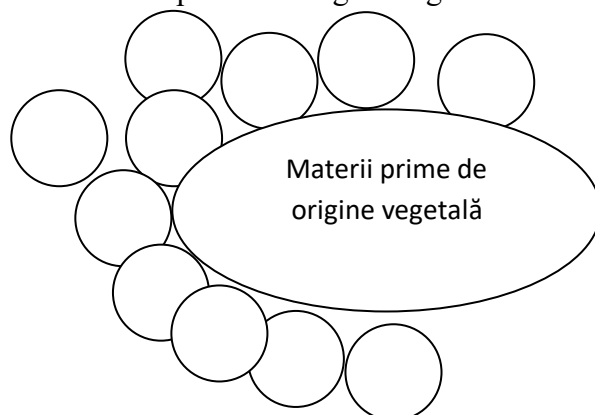
De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită ceea ce profesorul le-a prezentat anterior. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Aplicatie: clasa a IX a, învățământ profesional

Scrieți toate categoriile de materii prime de origine vegetală cunoscute

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme. precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.

2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc număratoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața

reală. În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

3. Activități în grupuri Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginară
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor-ancoră.

Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre (o anumită temă)?
- Despre ce ai învățat în acest curs ?
- Care este importanța faptului că..?
- Cum justifici faptul că.....?
- Care sunt consecințele faptului?

- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus...?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatele obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o **strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția**. chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare - învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

Importanța materialelor online în cadrul orelor de Religie

Prof. Tăucean Alina

Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Curtici

Perioada online a fost o perioadă dificilă pentru toată lumea , elevi,părinți , dar și pentru cadrele didactice, deoarece trecerea de la „față în față ” la online fost peste noapte . Activitatea elevilor s-a mutat de la școală, acasă, unde dacă nu erau solicitați, indemnnați și provocați prin ceva nou să participe la ore erau „pieduți”. Profesorul a trecut la rândul său de la catedră la laptop ca printr-un vis , în care se echilibra, să răzbescă cât mai mult, să vină în permanență cu ceva nou și atractiv . Astfel au luat naștere aceste platforme create , să ajute profesorul să realizeze cât mai multe ore interactive, să-i câștige pe elevi , ca participanți activi în realizarea lor.

Materialele realizate de profesorii de Religie , cult Ortodox , pe diferite platforme, ajută cadrul didactic să realizeze ore mai interactive . Aceste materiale sunt realizate sub formă de jocuri interactive , videoclipuri și sunt structurate pe conținuturi. Dacă clasa este dotată cu o tablă interactivă , cadrul didactic în orice moment al scenariului didactic, poate să utilizeze aceste materiale online .

Eu folosesc de obicei platforma educațională RED Religie , aici găsesc tot ce am nevoie pentru a realiza ore interactive , dar și materiale necesare pentru bunul demers didactic, planificări , manuale digitale, concursuri ,etc.

După ce a trecut această perioadă online , materialele realizate pe platforme se pot utiliza, doar în clasele care beneficiază de tehnologie digitală. Într-una din ore , pe la sfârșit ,i-am întrebat pe elevi dacă vor, ca în următoarea oră să realizăm împreună un joc , au răspuns afirmativ , toți. În următoarea oră am prezentat noul conținut al lecției și pe baza lui, ei au realizat o resursă educațională deschisă . A fost ceva nou și atractiv și astfel am realizat și o evaluare a noilor cunoștințe.

Aceste resurse educaționale online sunt precum o mână de ajutor pentru profesor, deoarece utilizându-le captivi atenția și interesul elevilor.

Scoala Gimnazială Ciocănești

Județul Suceava

**Eficiență și calitate în demersul didactic- Exemple de bune
practici**

Susținătorul lucrării:

Pr. Prof. Ștefan Nicolae Tehanciuc

Disciplina:

Religie Ortodoxă

August 2023

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educației.

*Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură și oamenii, se bucura și Dumnezeu.”*

Sf. Ioan Gură de Aur

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară în învățământul contemporan. Folosind aceste metode și tehnici, profesorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind mereu parteneri în educație. Am încercat astfel să asigur o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o ”societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare și cu provocări din ce în ce mai multe și mai diverse.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către copil, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

O metodă care îmi este foarte dragă și care a dat dovadă de implicarea activă a elevilor în procesul educativ este **Interviul în trei trepte.**

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, intervievator, intervievat, observator. Interviul va conține întrebări raportate la *pilda samarineanului milostiv.*

– Care sunt personajele din pildă?

– Când se petrece întâmplarea?

- De ce omul căzut între tâlhari a fost vindecat de un samarinean?
- Cum este samarineanul din pildă?
- Cum îl ajută samarineanul pe omul aflat în suferință?
- Care este semnificația acestei pilde ?
- Cum putem aplica în viața noastră exemplul samarineanului?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

O altă metodă este **Metoda Copacul ideilor** este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

De exemplu această metodă poate fi utilizată la clasa a VII-a atunci când se predă lecția despre părțile componente ale unei biserici. Pornind de la cuvântul biserică, copacul se ramifică cu următoarele componente care se află în ea: Sf. Altar, naos, catapeteasmă, pronaos, pridvor, icoane, etc.

Fiecare metodă sau strategie didactică folosită de profesor, poate să-și atingă scopul dacă profesorul urmărește crearea unui mediu pozitiv la sala de clasă. Crearea unui climat pozitiv care să susțină învățarea, prin relații de încredere și respect reciproc în care elevii sunt motivați, provocați și au o atitudine pozitivă de învățare poate să ducă creșterea performanței procesului educativ.

Profesorul poate să pună accent și pe promovarea interacțiunilor și relațiilor cu toți elevii pe bază de respect reciproc, grijă, empatie și căldură; evitarea emoțiilor negative în interacțiunile cu elevii; atenție sporită față de nevoile individuale, emoțiile, cultura și credințele elevilor.

Și să nu uităm: *fiecare elev sau copil, poate să fie un diamant încă neșefluit!*

Bibliografia consultată:

1. Clegg Brian, Birch Paul, *Creativitatea*, Editura Polirom, Iași, 2003;
2. Roșca Al., Zorgo B., *Aptitudinile*, Editura Științifică, Bucuresti 1972;
3. Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D.*, Suceava, 2005 ;
4. Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983 ;

CREAREA DE JOCURI EDUCAȚIONALE UTILIZÂND PLATFORMA *LEARNING APPS*

Prof. înv. primar **Cristina-Georgeta TEIERU**
Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu Silvaniei

În secolul nostru, învățarea școlară are dimensiuni noi, ceea ce ne obligă pe noi, dascălii, la o abordare diferită a activității didactice. Activitatea online a adus cu ea noi provocări. În acest sens, am creat și aplicat la clasa a IV-a diferite jocuri educaționale (la toate disciplinele), având ca bază platforma educațională *Learning Apps* (<https://learningapps.org/>).

Learning Apps este o platformă educațională în care se poate crea conținut interactiv sub formă de exerciții, este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesul de învățare. Mai mult decât atât, această aplicație devine un instrument util, care facilitează desfășurarea lecțiilor online, dar și offline.

Platforma educațională poate fi utilizată de către cadrul didactic în cadrul oricărei etape a lecției (*Evocare, Realizarea sensului, Reflecție*, chiar și în *Evaluare*).

Learning Apps este o aplicație eficientă, fiind folosită de pe orice dispozitiv digital, la toate disciplinele, prin crearea de jocuri educaționale care au un impact deosebit în procesul instructiv-educativ, motivându-i pe elevi.

Pași în descoperirea platformei educaționale *Learning Apps*:

1. Deschiderea paginii de lucru, utilizând adresa următoare: <https://learningapps.org/>;
2. Selectarea limbii (limba română/engleză/franceză etc.);
3. Creare de cont (nume, email, parolă, codul de siguranță și finalizare cont);
4. Odată accesat contul, se intră în pagina principală, unde observăm opțiunile disponibile;
5. La prima opțiune, *Căutăm exerciții*, găsim exerciții create de alți colegi, introducând cuvinte-cheie;
6. La cea de-a doua opțiune, *Răsfoiește exerciții*, găsim exerciții gata create pe diverse discipline;
7. Cea de-a treia opțiune, *Alcătuiește exerciții*, ne pune la dispoziție o gamă de exerciții;
8. Cea de-a patra opțiune, *Clasele mele*, ne oferă posibilitatea de a ne crea clase virtuale (utilizând conturile elevilor), putem urmări exercițiile rezolvate de către elevi, avem statistica clasei pe discipline (cu număr de exerciții/disciplină);
9. Ultima opțiune, *Exercițiile mele*, aduce în prim-plan exercițiile create de cadrul didactic.

Exemple de exerciții ce pot fi create cu ajutorul opțiunii *Alcătuiește exerciții*:

- Ordonează perechi;
- Ordonează pe grupe;
- Cronologie;
- Ordine simple;
- Răspuns text liber;
- Potrivire de imagini;
- Quiz cu alegere multiplă;
- Text spații goale (proverbe);
- App Matrix;
- Audio/Video cu inserări;
- Jocul Milionarii;
- Puzzle-Grupe;
- Rebus;
- Cuvinte încrucișate;
- Unde este situat acesta?;
- Spânzurătoarea;
- Cursă de cai;
- Joc-Perechi;
- Apreciază.

În cele ce urmează, voi prezenta *Jocul Milionarii*, la disciplina Limba și literatura română, clasa a IV-a, subiectul „Părțile de vorbire” (Verificare).

Cerință: Pentru a deveni **MILIONAR**, răspunde la următoarele întrebări!

1. *Care sunt părțile de vorbire învățate?*

2. *Ce denumește substantivul?*

3. Care este sinonimul cuvântului „copac”?

4. Ce ne arată adjectivul ?

5. Care este substantivul care provine din verbul „a învăța”?

6. Care enunț corespunde schemei: s + a + v + s + a?

Acest joc se poate realiza prin accesarea linkului sau codului QR care se găsesc la sfârșitul jocului. Utilizarea acestora la clasă îi încântă pe elevi și îi determină să își pună în valoare cunoștințele însușite.

Siteografie:

<https://learningapps.org/>

<https://learningapps.org/display?v=p130vdsb320>

Fișă de lucru

-determinare unghiuri formate de 2 drepte tăiate de o secantă

TEORIE:

Axiomă: Printr-un punct exterior unei drepte se poate duce o singură paralelă la aceasta.

Teoreme:

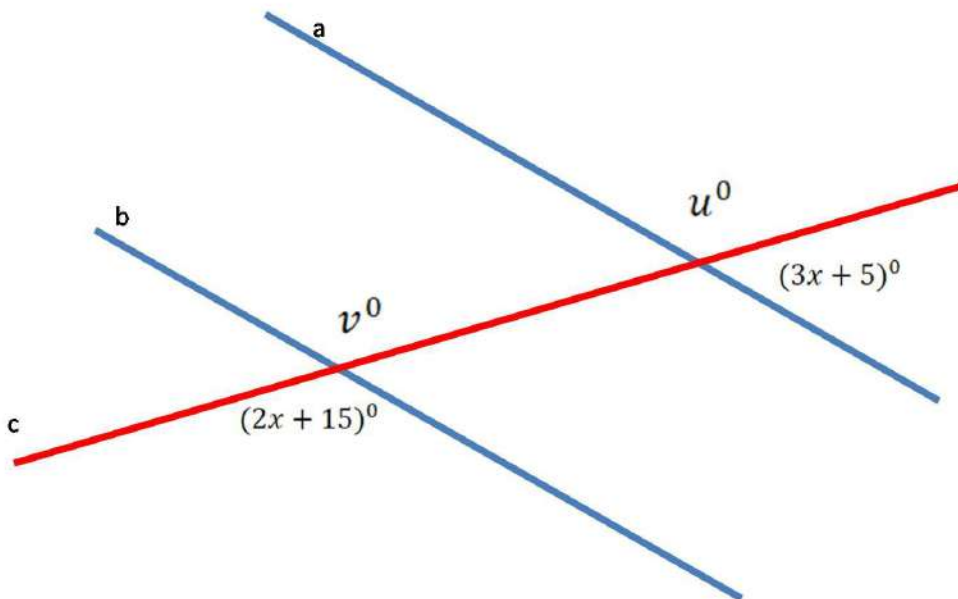
2 drepte paralele determină cu o secantă:

- unghiuri **alterne interne congruente**
 - unghiuri **alterne externe congruente**
 - unghiuri **corespondente congruente**
 - unghiuri interne (sau externe) de aceeași parte a secantei
- SUPLEMENTARE (adică adunate să fie 180^0)

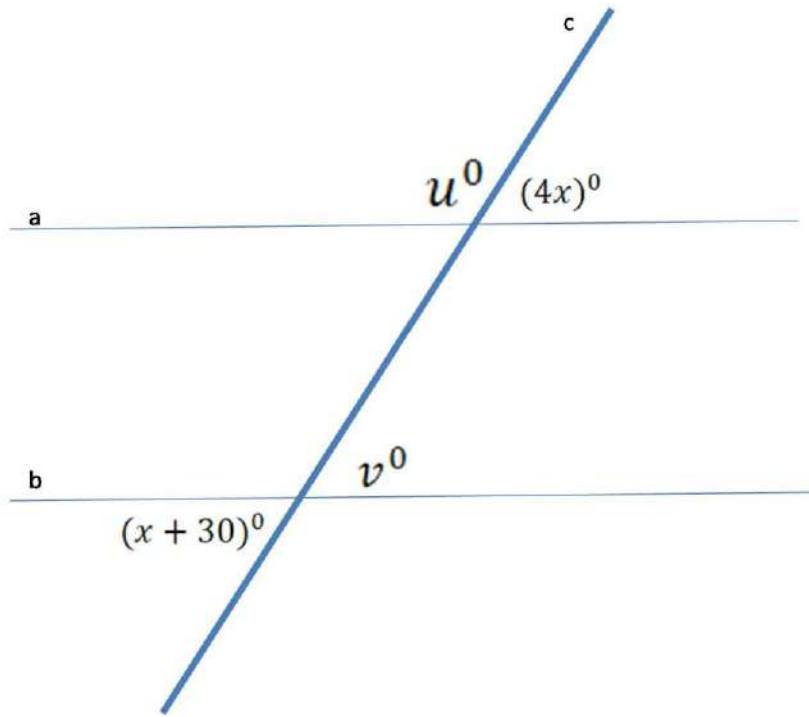
Probleme propuse spre rezolvare:

Aflați literele din desen, dacă $a//b$ și secanta lor este c

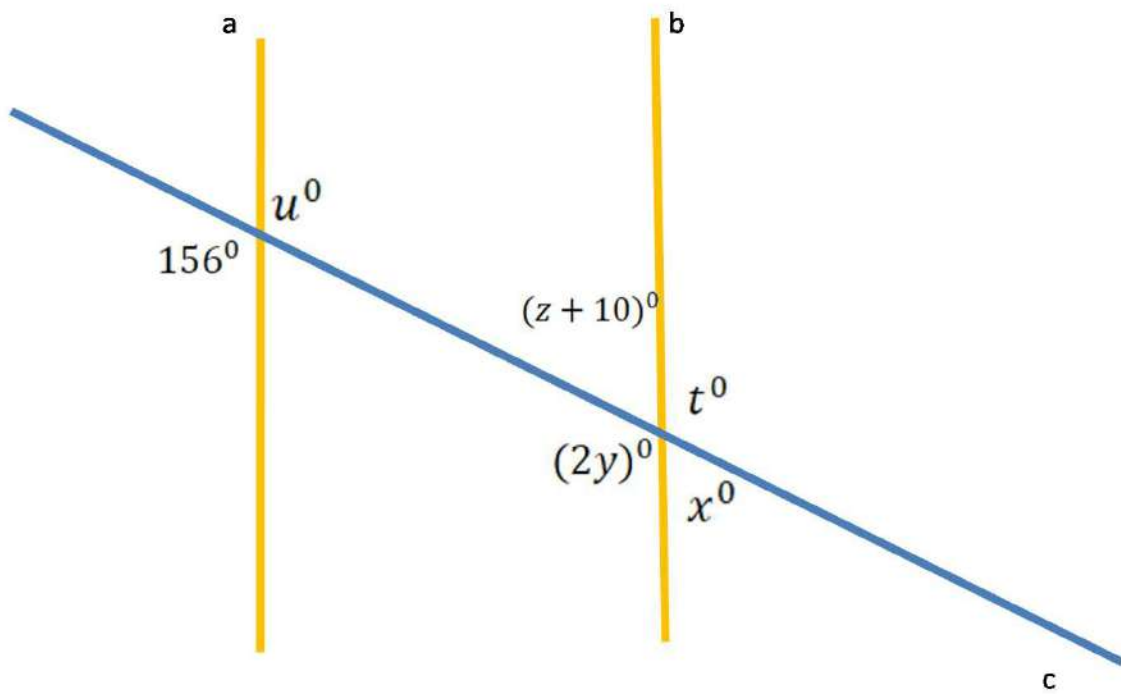
1)

2)

3)

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Școala: “ SPIRU HARET” DOROHOI

Clasa: a V-a C

Data: 20.01.2023

Profesor: TELIBAN DELIA

Disciplina: Matematica- Algebră

Unitatea de învățare: Frații ordinare

Titlul lecției: Procente: definiție, aflarea raportului procentual, aplicații

Tipul lecției: lecție de comunicare/însușire de noi conținuturi

Durata: 50 minute

Obiective operationale

La sfârșitul orei, elevul va fi capabil:

- *Obiective cognitive :*
 - OC1. Să definească noțiunea de raport procentual
 - OC2. Să efectueze operații cu rapoarte și procente
- *Obiective procedurale:*
 - OP1. Să determine un procent dintr-un număr dat
 - OP2. Să determine un număr cunoscând un procent din acesta
 - OP3. Să aplice creșteri și scăderi procentuale
 - OP4. Să rezolve probleme și situații practice cu ajutorul procentelor
 - OP5. Să interpreteze diverse rezultate afișate în procente
- *Obiective formative:*
 - OF1. Să exprime în limbaj matematic raționamentul rezolvării problemelor
- *Obiective afective:*
 - OA1. Să fie atent
 - OA2. Să participe activ la lecție
 - OA3. Să colaboreze eficient

Metode și procedee didactice : conversația euristica, explicația, demonstrația, exercițiul, observația, munca individuală, expunerea.

Metode si forme de evaluare: observarea sistematică a atentiei, aprecieri verbale și notarea.

Forma de organizare: frontală și individuală

Resurse: manual, culegere, fisa de lucru, caiet de notite.

Bibliografie: Culegere de matematica “Mate2000+”, M.Zaharia, D.Zaharia
Manual

Scenariu didactic:

Secvențele Lecției (Timp)	Comp. spec.	Activități ale lectiei	Metode	Evaluare
1.Moment organizatoric 2'		Verificarea prezentei elevilor si notarea absentelor in catalog	Activitate comuna	
2.Captarea atenției 3'		Verificarea temei elevilor prin sondaj, utilizand dialogul .	Activitate comuna	Observarea Sistematica a atentiei
3.Reactualizarea cunoștințelor 2'		Elevii vor raspunde la intrebarile: -Ce este un raport? -Știți ce reprezintă simbolul % ?	Conversatia euristica	Aprecieri verbale
4.Enunțarea obiectivelor 2'		In cadrul orei de astazi vom studia lectia “Procente si calculul raportului procentual”	Explicatia	Observarea Sistematica A atentiei
7. Dirijarea învățării 8'	CS1 CS2 CS3	Procente: Def. Se numeste raport procentual(procent), un raport de forma $\frac{P}{100}$. Se noteaza: $\frac{P}{100}=p\%$ si se citeste “p la suta” sau “p procente”. Exemple: 23% rezultatele la alegeri, dobanda pentru un împrumut 12%. Obs. Daca avem un raport cu numitorul un divizor sau un multiplu de 100, îl putem transforma in raport procentual prin simplificare sau amplificare. Un intreg reprezinta 100% . $1=\frac{100}{100}=100\%$	Expunerea Problematizarea Explicatia Exercitiul Demonstratia	Observarea sistematică a atentiei Analiza răspunsurilor

		<p>Exemple:</p> $\frac{1}{5} \overset{(20)}{=} \frac{20}{100} = 20\%$ $\frac{230}{1000} \overset{(10)}{=} \frac{23}{100} = 23\%$ <p>Profesorul propune spre rezolvare ex. 3 și 4 din aux de la pag 160. Se așteaptă întrebări din partea elevilor. Se rezolvă nelămuririle.</p>		
6.Retentia și transferul cunostintelor 4'	CS1 CS2 CS3	<p>Se va face o scurtă recapitulare a notiunilor dobandite:</p> <ul style="list-style-type: none"> -ce este raportul procentual? -cum transformam un raport in raport procentual? -cum calculam un procent dintr-un numar? 	Conversația euristica	Aprecieri Verbale
7.Fixarea cunostintelor 15'	CS1 CS2 CS3 CS4 CS5 CS6 CS7	<p>Profesorul propune elevilor desfasurarea unor activitati frontale interactive de rezolvarea exercitiilor din fisa de lucru .Dacă timpul ne permite vom rezolva rebusul de pe fișă, dacă nu, rămâne ca temă pentru acasă.</p>	Munca independentă Exercițiul	Aprecieri verbale
8.Tema pentru acasă 2'	CS6	<ul style="list-style-type: none"> -culegere pagina 161 exercițiile 7,8,9 -indicații pentru rezolvarea temei 	Conversația	
9.Aprecieri 2'		Se apreciază elevii care s-au evidentiat în timpul orei	Conversația	Aprecieri Verbale

Fisa Procente, raport procentual

*

1. Exprimati sub forma de fractii urmatoarele procente:
a. 15%, b. 20%, c. 48%, d. 63%.
2. Scrieti sub forma de raport procentual urmatoarele rapoarte:
a. $\frac{2}{5}$, b. $\frac{1}{4}$, c. $\frac{9}{10}$, d. $\frac{63}{300}$, e. $\frac{540}{1000}$.
3. Calculati:
a. 4% din 20, b. 28% din 84, c. 60% din 3500.
4. Aflati un numar x stiind ca 30% din el este 420.

**

5. Dintr-o suprafata de 240ha au fost arate 24ha. Cat la suta din suprafata respectiv reprezinta suprafata arata?
6. Aflati masa unui aliaj care contine 5kg de argint, stiind ca metalul pretios reprezinta 40% din masa aliajului.
7. Daca dobanda anuală este de 7%, ce suma primește clientul pentru un depozit de 700lei?

8. După o scumpire cu 20%, un obiect costa 67200lei.
a. Calculati cat a costat obiectul înainte de scumpire
b. Cu cat la suta trebuie ieftinit obiectul pentru a ajunge la pretul initial?
c. Care ar fi fost pretul initial, daca in locul scumpirii cu 20% ar fi fost doua scumpiri successive cu 5% si 25%?
9. O banca acorda o dobanda anuală de 5%. Calculati ce suma trebuie depusa la banca, astfel incat, după un an, suma sa fie de 31500.
10. Inaltimea varfului Mont-Blanc este de 4807m. Care este inaltimea acestuia varf pe o harta in relief, facuta la scara de 1: 1 000 000?

Indicatii de rezolvare:

- 1) Se numeste **raport procentual (procent)**, un raport de forma $\frac{p}{100}$, $p \in \mathbb{Q}^+$
Se noteaza: $\frac{p}{100} = p\%$ si se citeste "p la suta" sau "p procente".
- 2) **Scara unei harti** este raportul dintre distanta pe harta si distanta pe teren. De exemplu, pe o harta, unui segment ce are lungimea de 1 mm ii corespunde o distanta de terena egala cu 5km. deoarece $5 \text{ km} = 5\,000\,000 \text{ mm}$, scara harti este $S = \frac{\text{distanța din desen}}{\text{distanța din teren}} = \frac{1}{5\,000\,000}$ sau $S = 1: 5\,000\,000$.
- 3) **Masa unui aliaj** reprezinta suma greutatii metalelor din care este compus aliajul. De exemplu, un aliaj care este compus din 200g aur si 900 gr cupru are masa $m = m_{\text{aur}} + m_{\text{cupru}} = 200 + 900 = 1100 \text{ g}$.

Rolul creativității în predare – învățare

Prof. Teodorescu Felicia

Scoala Gimnaziala Alunu

În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție.

A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice .

Rolul profesorului

Desfășurarea proiectelor necesită o schimbare a rolului profesorului. Profesorii care sunt obișnuiți cu expunerile și se bazează pe manualele sau pe materialele existente pot întâmpina dificultăți în trecerea la o abordare centrată pe elev. Aceasta presupune renunțarea la un control unidirecțional permițându-le elevilor să lucreze în direcții multiple, la activități diferite în același timp. În timp ce etapa de planificare a proiectului necesită mai mult timp de pregătire, odată ce proiectul este demarat, profesorul acționează ca un antrenor sau facilitator.

Pentru profesori, acest lucru este interesant și reprezintă o modalitate de a face legătura cu stilurile individuale și cu creativitatea elevilor. Pedagogul mai are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ.

Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Profesorul creativ dă libertate elevilor să-și spună părerea promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, le întărește convingerea că pot emite judecăți valoroase, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluare și le oferă timp suficient exersării.

Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ , să manifeste un

comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

Profesorul creativ utilizează în procesul de predare – învățare- evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Profesorului îi revine datoria să depisteze elevii ce dispun de un potențial creativ peste medie și să le cultive dezvoltarea acestor capacități. Cultivarea imaginației, a creativității se face și în cadrul activităților din afara clasei și a celor extrașcolare.

Profilul competențelor cadrului didactic creativ este următorul:

- pedagog care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- mediator, facilitator al învățării;
- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- co-evaluator alături de elev al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă valențe noi, depășind tradiționalul, nemaifiind doar un furnizor de informații. Cadrul didactic devine un coparticipant în actul învățării, alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple:”Puteți înțelege în alt mod această întrebare?”sau recompense pentru încercări de a găsi soluții noi, chiar dacă rezultatul final nu e unul excelent.

b) tolerează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile divergente;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;

Profesorul trebuie să faciliteze activitățile în care elevii formulează întrebări pentru care au și răspunsuri.

d) accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Se evită exemple de mari artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate eforturile creative ale elevilor.

Experiența la catedră dovedește cum se poate înlesni creativitatea. Iată câteva exemple:

- încurajând elevii să gândească, dar fără să fie amenințați că vor fi evaluați. Evaluarea îi blochează uneori pe elevi în actul creativ. Trebuie acceptate erorile ca elemente ale procesului creativ;
- prin încurajarea curiozității, a explorării, a experimentării, a punerii de întrebări, a testării și încurajării talentelor creative ;
- recompensând ideile noi ,originale;
- prin neimpunerea unei soluții în rezolvarea de probleme;
- oferind idei controversate care să-i antreneze să gândească și să-și pună singuri probleme;
- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii în caiete de notițe sau jurnale.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin astfel mediatori între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Acești profesori:

- formulează întrebări de genul: „Care e părerea ta?”, „Tu cum vezi lucrurile?”.
- adresează întrebări divergente de genul: ” Ce crezi că s-ar întâmpla în situația...? .”, „Cum argumentezi aceasta?”.
- manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale.

Rezultatul unor astfel de strategii este că elevii vor tinde spre a-și pune probleme, vor dori să descopere noi probleme și să problematizeze unele situații.

Învățarea prin descoperire dirijată este o învățare de tip euristic prin care profesorul nu face altceva decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie dirijați să gândească independent, să tolereze ideile noi, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea stilului creativ de rezolvare al problemelor, dar contribuie și la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul abordează problemele în mod deschis, fără teamă . Este stimulat astfel să rezolve cu plăcere sarcinile.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl

reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare, fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Rolul elevului

Metoda proiectului presupune și o schimbare a rolului elevului. S-ar putea ca elevii să nu fie obișnuiți să adopte un rol activ în clasă. În cadrul proiectelor, este necesar ca ei să ia multe decizii, să lucreze prin colaborare, să preia inițiativa, să realizeze prezentări în fața unui public și, în multe cazuri, să construiască singuri baza proprie de cunoștințe. Depășind etapa entuziasmului în fața noutății metodei, pe parcurs, cei mai mulți elevi vor considera activitățile proiectului mai pline de semnificație, mai relevante pentru viața lor și mai interesante. Astfel, elevii sunt mai motivați și au rezultate mai bune. Creativitatea adultului se hrănește din cea a copilului care a fost și continuă să fie în sufletul, trăirile și uneori comportamentele lui. Condițiile și situațiile specifice care pot duce la dezvoltarea spiritului investigativ, a gândirii divergente, a atitudinii creative și active în școală, pot fi considerate următoarele:

1. Încurajarea elevilor să pună cât mai multe întrebări;
2. Limitarea constrângerilor și a factorilor care produc frustrare;
3. Stimularea comunicării prin organizarea de discuții și dezbateri între elevi, între profesor și elev;
4. Cultivarea independenței creative, a spontaneității și a autonomiei în învățare;
5. Stimularea spiritului critic constructiv, a capacității de argumentare și de căutarea a alternativelor;
6. Favorizarea accesului la cunoaștere prin forțele proprii

Copiii sunt imaginativi și au un potențial creativ fantastic. Este felul lor natural de a fi. Iar pentru a rămâne astfel, este important să le fie încurajată libertatea de expresie, iar stabilirea limitelor să nu devină prea rigidă. Copiilor le place să asculte și să inventeze povești, să joace roluri, să interacționeze printr-un joc continuu, pe care-l îmbogățesc mereu, din ce în mai mult, fiind atenți și receptivi totodată la ce descoperă la ceilalți. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor. Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social.

Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație , dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

BIBLIOGRAFIE

1 Cosmovici Andrei „Psihologie generală” Ed. Polirom (2005)

3. Morand de Jouffrey P. – Psihologia copilului, Ed. Teora, Bucuresti (2005);

4. Rocco M., „Creativitatea individuală și de grup” , Ed. Academiei București (1979);

Constanta Dumitriu, – Curs „Psihologia varstelor” PIPP , Bacău (2011)

EFICIENȚA ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ

Țifui Daniela, Școala Gimnazială „Alec Russo” Iași

Există o mare diversitate de moduri în care învață copiii și tinerii în școală și în afara ei. În acest univers al diversității pedagogice, nicio situație de învățare nu este identică una cu alta, cea care trece cu cea care vine. Fiecare diferă de celelalte prin sarcini și natura conținutului, prin ambianța psihopedagogică și modalitățile deosebite de reacția individuală și colectivă. Fiecare copil, adolescent sau tânăr trăiește în felul lui UNIC – actul învățării în care se găsește angajat la un moment dat.

Toți pun în joc forme variate de reprezentare a realității, în funcție de evoluția lor intelectuală, afectivă și volitională pe care a parcurs-o. Alta este și trăirea și disponibilitatea profesorului de fiecare dată. În afară de acestea, fiecare activitate este structurată pe niveluri și, ca atare, diferă prin specificul ei, cea pentru învățământul primar de cea pentru învățământul gimnazial, cea pentru ciclul liceal de cea pentru treapta universitară sau postuniversitară ori pentru adulți, în genere. Infinita varietate de situații este implicit, izvorul unei mari diversități de proceduri de lucru.

Stimularea personalității nu se poate obține prin uniformizarea învățării și standardizarea procedurilor de învățare. Așadar, nu există o metodă absolută, universal valabilă, utilizabilă în mod exclusiv, în măsură să răspundă cerințelor și specificului fiecărei situații în parte. *“Căutarea metodei cele mai bune trebuie înlocuită de căutarea unor CĂI DE INTERACȚIUNE având ca obiectiv o predare și o învățare cât mai reală”* după cum afirma Probah (1990). Varietatea metodelor oferă un teren favorabil interactivității elevului cu materialul studiat ori diversificării relațiilor profesor-elevi, elevi-elevi, elev-echipă/colectiv și multiplică rolurile pe care ei pot să și le asume în procesul de învățământ. În același timp, diversitatea metodelor și procedurilor practicate lărgeste și îmbogățește în mod considerabil experiența didactică și educativă a profesorului; și, dimpotrivă, uniformitatea duce la rutină și la eficiența scăzută a muncii.

Învățământul modern promovează îmbinarea armonioasă, echilibrul între munca individuală și lucrul în grup. Și astfel, în timp ce metodele individualizate ar pune mai bine în lumină personalitatea elevului și valorificarea potențialităților individuale, metodele de grup (democratice), ar contribui la intensificarea interrelațiilor create în jurul învățării în clasa de elevi, la crearea unui mediu social propice conștientizării proceselor și operațiilor mintale pe care individul se sprijină în actul învățării.

Scopul noilor metode este de a crea condițiile care să favorizeze dezvoltarea și implicarea copiilor cu capacități diferite.

Metodele activ – participative determină profesorul să creeze situații în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de procese și operații mintale; să aibă în vedere o abordare multiplă a ceea ce este de predat încât să ofere elevului posibilitatea să capete experiența punerii în mișcare a unor multiple și variate operații mintale adecvate situațiilor date (ex. observare, identificare, comparație, clasificare, categorizare, organizare, calculare, analiză, sinteză, emiterie de ipoteze și verificare, explicare a cauzelor, sesizare a esențialului, abstractizare, evaluare, interpretare, judecată critică, anticipare, formare a propriei opinii, etc.).

În opoziție cu metodologia tradiționalistă, pentru care elevul rămâne mai mult un simplu spectator în clasă, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele activ-participative au tendința să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele pe calea activității proprii, a unei angajări optime a

gândirii, a mobilizării tuturor funcțiilor intelectuale și energiilor emoțional – motivaționale în raport cu sarcina de învățare dată.

Metoda mozaicului sau metoda grupurilor interdependente este relevantă în comunicarea interactivă întrucât îmbină învățarea individuală cu învățarea în echipă. Se asigură cooperarea și îi implică pe elevi în propria lor educație, ajutându-se unii pe alții să înțeleagă cunoștințele din orice domeniu din curriculum. Astfel, ea își concentrează atenția asupra dezvoltării capacităților de ascultare, vorbire, reflectare, gândire, creativă, rezolvare de probleme și cooperare, având un pronunțat caracter formativ

Elevii sunt puși în situația să asculte activ comunicările colegilor, să se deprindă să expună ceea ce au învățat, să coopereze la realizarea sarcinilor, să găsească modalitatea cea mai potrivită pentru a-i învăța și pe colegii lor ceea ce ei au studiat. Utilizarea acestei metode contribuie la creșterea încrederii în sine a elevilor, la dezvoltarea abilităților de comunicare și relaționare în cadrul grupului, impulsionează și educă răspunderea individuală și de grup, duce la întărirea coeziunii grupurilor. Întrucât fiecare are ceva de transmis și la rândul lui este interesat de ceea ce au ceilalți colegi de spus, tendințele de ierarhizare se diminuează sau pot să dispară.

Această metodă poate fi aplicată la clase de orice mărime și este bine ca grupurile care se formează să fie compuse din elevi cât mai diferiți. Poate fi utilizată pe parcursul unei singure lecții sau pe parcursul mai multor lecții consecutive. Ideal ar fi ca timpul de lucru pentru o activitate să fie de două ore.

Avantajele sunt numeroase: anihilarea efectului RINGELMANN, lenea socială, dezvoltarea răspunderii individuale și de grup, dezvoltarea abilităților de comunicare argumentativă și de relaționare în cadrul grupului, dezvoltarea gândirii critice, logice și independente, optimizarea învățării prin predarea achizițiilor altcuiva, stimularea încrederii în sine a elevilor. Există însă, și dezavataje: oboseala “actorilor” actului didactic, eforturi de proiectare, necesitatea unui timp mai mare decât în metodele tradiționale, riscul de apariție a situațiilor neprevăzute etc.

Transpunerea conținutului în jocuri și abordări interactive accentuează informațiile care nu sunt foarte importante, în schimb se pot pierde informații importante din cauza imposibilității de a le integra în lecție. Întârzierile în înțelegere a unor elevi trec neobservate de profesor dacă aceștia lucrează în echipe. Trebuie să ținem seamă de elevul REAL, așa cum este el, cu resursele lui intelectuale (dar și fizice și afectiv-motivaționale), cu capacitățile și procesele mintale care îi aparțin și cu care se poate implica activ în actul învățării. Elevul este o persoană care învață, asimilează, dar care se și formează în același timp, dezvoltându-și propriile sale forțe de învățare.

A educa pentru a trăi împreună reprezintă o PROVOCARE pentru calitatea vieții în viitor și pentru supraviețuirea umană. Căutarea adevărului în confruntările directe poate oferi și astăzi un răspuns în nevoia de socializare. Școala poate deveni un autentic laborator pentru a învăța să trăim împreună într-o societate modernă. Experiențele realizate în acest context pot să ne învețe să ne înțelegem reciproc, să ne autogestionăm viața, să depășim stările conflictuale pentru a accepta diversitatea într-un dialog intracultural.

Bibliografie:

Cerghit Ioan- “*Metode de învățământ*”, Polirom 2006
Pamfil Alina-“*Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*”, Paralela 45, 2008

Proiect educațional județean „PROFESIE ȘI PASIUNE”

Prof. Țilică Florentina-Camelia

Bibliotecar Petrea Niculina

COLEGIUL ECONOMIC „OCTAV ONICESCU” BOTOȘANI

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale.

Reușita și succesul în carieră depind de mai mulți factori: nivelul de pregătire inițială, pregătirile ulterioare (perfecționări, reconversii ș. a.), interes și pasiune, aspirații, aptitudini, voință, vocație etc.

De aceea este important ca, pe parcursul școlarizării, elevilor să li se ofere mijloace și sprijin pentru a-și identifica propriile competențe, deprinderi, domenii de interes, pentru a-și dezvolta abilități de management al carierei.

Am realizat la nivelul unității noastre școlare, Colegiul Economic „Octav Onicescu” Botoșani, proiectul educațional „PROFESIE ȘI PASIUNE” care a urmărit să dezvolte elevilor competențe în domeniul autocunoașterii și dezvoltării personale, a comunicării și relaționării interpersonale, abilități de management al carierei. Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au oferit elevilor repere în planificarea carierei pentru a fi capabili să realizeze un management eficient al traseului educațional și al profesiei.

Proiectul are continuitate, se derulează în fiecare an școlar în parteneriat cu școli gimnaziale din județ, s-au creat oportunități de cunoaștere a mediului liceal și a activităților desfășurate cu elevii, de către cadrele didactice din unitatea de învățământ.

Scopul proiectului a fost realizarea de activități specifice educației pentru carieră, care se adresează elevilor colegiului și elevilor din școlile partenere, iar obiectivele definite au fost: dezvoltarea abilităților de comunicare ale elevilor; dezvoltarea abilităților de management al carierei; promovarea ofertei educaționale a colegiului.

Rezultatele așteptate au fost: informarea elevilor privind oferta educațională a colegiului și activitatea acestuia; însușirea informațiilor necesare cu privire la profilul școlar și profesional spre care optează elevii colegiului; completarea informațiilor cu privire la

orientarea în carieră a elevilor claselor a VIII-a prin contact direct cu viața școlii (experiențe reale ale elevilor de la toate profilurile); formarea personalității fiecărui elev de clasa a VIII-a în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale); prevenirea și combaterea absenteismului și abandonului școlar; stabilirea între elevi a relațiilor de prietenie și nu în ultimul rând promovarea imaginii școlii în comunitatea locală.

În cadrul proiectului s-au desfășurat activități dedicate „Zilei Naționale a Meseriilor”, „Ziua porților deschise”, în vederea promovării învățământului profesional și tehnic. Aceste activități au oferit elevilor repere în planificarea carierei pentru a fi capabili să realizeze un management eficient al traseului educațional și al profesiei.

Activitatea „**Ziua Națională a Meseriilor**” a avut ca scop identificarea propriilor competențe, deprinderi, din perspectiva viitorului angajat în domeniul economic. Elevii au participat la întâlnirea cu reprezentantul S.C. MONDELEZ ROMÂNIA S.R.L, compartimentul vânzări, fostă elevă a liceului care acum profesează în domeniul pentru care s-a pregătit în cadrul colegiului. Au fost prezentate materiale promoționale utilizate în campaniile de promovare pentru produsele firmei. Elevii au întrebat și au primit răspunsuri referitoare la parcursul profesional în cadrul firmei, posibilități de promovare, cerințele specifice unor posturi. La final au fost subliniate aspectele specifice profesiei.

Activitatea „**Fii elev in școala mea! - Colegiul Economic „Octav Onicescu**” a avut ca scop identificarea elementelor de specificitate a specializărilor și calificărilor profesionale selectate; atragerea elevilor din clasele a VIII-a spre meseriile din oferta educațională a Colegiului Economic „Octav Onicescu” Botoșani. În cadrul acestei activități reprezentanții claselor a XI –a și a XII-a (toate profilurile) s-au întâlnit cu elevii claselor a VIII-a preluând

rolul de instructor. Invitații au fost informați despre importanța acestor meserii, locul unde pot fi prestate aceste meserii, materiile prime folosite, produse finite, satisfacții materiale, prin prezentări PPT și împărtășirea experiențelor proprii din activitatea de instruire practică la agenții economici. Totodată s-au organizat ateliere de lucru a elevilor claselor a VIII-a și inițierea acestora în arta aranjării mesei, prepararea unei salate de fructe, servirea acesteia, aranjarea mărfurilor în raft și etichetarea lor, ce înseamnă să fii contabil, etc.

Activitatea „**Carieră și succes**” a avut ca scop informarea elevilor în legătură cu perspectivele absolvirii unui liceu în domeniul economic. Reprezentantul FACKELMANN CO SRL – Petraș Estera, fostă elevă a liceului care acum profesează în specializarea pentru care a optat și s-a pregătit. Activitatea a fost interactivă, invitata răspuns la întrebările elevilor privind parcursul carierei, cerințe specifice postului ocupat. A prezentat modalități de atragere a clienților prin amenajarea magazinului, amplasarea mărfurilor în cadrul sălii de vânzare și materiale promoționale utilizate.

Elevii implicați în proiect au participat la activități desfășurate în colaborare cu agenți economici, instituții locale: lecții vizită, circuit turistic și altele.

Proiectul „Profesie și pasiune” este un răspuns la preocupările elevilor privind alegerea carierei, propunând o gamă, vastă de activități menite să stârnească interesul și curiozitatea elevilor, să-i determine să aleagă profesia potrivită cu propriile aptitudini, pentru o carieră care presupune implicare, dăruire și pasiune, o carieră de succes în domeniile specifice colegiului.

Proiectul este sustenabil deoarece există mijloacele și materialele necesare informării, dorința de afirmare a elevilor participanți, costuri minime ce nu implică alocații bugetare ceea ce conduce la realizarea proiectului și în următorii ani școlari.

ROLUL CADRULUI DIDACTIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL VS. ÎNVĂȚĂMÂNTUL MODERN

Prof. Irina ȚIPLEA
Grădinița cu P.P.Nr.12 Sighetu Marmăției

Moto: „Copiii sunt tot ce avem mai scump. Bogăția noastră cea mai mare sunt copiii pe care i-am crescut și educat, căci asta este menirea educatorului pe pământ. Această menire de a crește și educa copii atrage după sine o mare responsabilitate.”

Într-o lume aflată în permanentă transformare, modernizarea învățământului prin utilizarea metodelor noi de învățare-evaluare a unor strategii moderne, care permit reasamblări, reajustări și adaptări la disciplinele de învățământ, depinde în ultimă instanță de cunoașterea, de înțelegerea și de abilitatea de a le folosi. Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic “nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizator al educației și instrucției” (Romita Jucu).

Profesorul trebuie să-și schimbe concepția și metodologia instruirii și educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de integrare socioprofesională și educație permanentă, să se implice în deciziile educaționale, să asigure un învățământ de calitate. Pregătirea managerială a profesorului, însușirea culturii manageriale, nu numai cea tradițională psihopedagogică și metodică, pot asigura esențial înțelegerea și aplicarea relației autoritate-libertate, ca nou sens al educației, prin predare-învățare și rezolvarea altor situații din procesul educațional școlar.

Reforma învățământului pune deosebit accent pe crearea de alternative metodologice, pe stimularea învățării prin cooperare și folosirea metodelor interactive de grup. Implementarea în practica educativă a strategiilor manageriale interactive presupune un proces de învățare socială, ce influențează întreaga structură psihică a educatorului-manager, dar și a educabililor, toate aceste modificări de la nivelul personalității acestora reflectându-se în noi componente, atitudini, valori.

Cadrele didactice reprezintă principala resursă umană capabilă să prognozeze, organizeze și coordoneze activitățile de introducere a noului, asigurând astfel dezvoltarea optimă a organizației școlare.

Fundamentul activitatii didactice în **scoala traditionala** a fost asigurat de psihologia asociationista, pentru care actul cunoasterii se reducea la simpla înregistrare prin simturi, la perceptie.

A determina elevii să rețină pe dinafară ceea ce le-a fost comunicat este, evident, mai simplu decât a-i conduce spre autonomia judecării. Rolul activ și dominant revine profesorului, pe când elevului îi revine rolul de spectator receptiv, solicitat îndeosebi să asculte, să noteze, să memoreze și să reproducă. Dialogul autentic dintre componentii binomului educational profesor-elev se realizează rar și fragmentar. În cadrul lecției nu se antrenează și nu se exersează gândirea, nu se creează situații în care adevărul să fie descoperit (redescoperit) de către elevi, ceea ce conduce la pasivitate, plictiseală, oboseală și în final la o eficacitate formativ-educativă scăzută. Sunt aproape inexistente criticile, căutările personale, rarele revendicări exprimate de elevi îl deranjează pe profesor și în general sunt evitate.

O analiză comparativă a activităților desfășurate în școala tradițională și în cea modernă, scoate în evidență următoarele aspecte:

Rolul cadrului didactic în învățământul tradițional:

AVANTAJE:

- ✓ Asigură însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor predate

LIMITE:

- ✓ predă, expune, ține prelegeri;
- ✓ explică și demonstrează;
- ✓ limitează foarte mult activitatea elevilor (expunerea nu trebuie să depășească cel mult 30% în cadrul unei ore);
- ✓ lasă puțin timp de inițiativă elevilor, manifestat de regulă prin întrebări generatoare de explicații;
- ✓ elevii se află într-un raport de dependență față de învățător.
- ✓ impune puncte de vedere proprii;
- ✓ se consideră singurul „expert” într-o problemă.
- ✓ deține adevărul (absolut);
- ✓ știe ce este adevărat sau fals, corect sau incorect, ceea ce trebuie să învețe elevul (ceea ce este „bun” pentru el).

Rolul cadrului didactic care promovează predarea-învățarea în învățământul modern:

- ✔ organizează și dirijează învățarea, o orchestrează și o regizează;
- ✔ facilitează și moderează activitatea de învățare;
- ✔ ajută elevii să înțeleagă lucrurile și să și le explice;
- ✔ responsabilizează elevii în vederea funcționării optime a grupului;

Lecția de predare-învățare devine astfel „o aventură a cunoașterii” în care copilul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme și situații dificile, examinându-le și descoperind soluții plauzibile. Rolul profesorului constă în cel de stimulare și dirijare. El trebuie nu numai să organizeze spațiul și activitatea, ci și să participe alături de elevi la elaborarea cunoștințelor, să servească drept model în legăturile interpersonale și să încurajeze interacțiunile cooperante dintre elevi; să-i îndrume cum să-și folosească timpul, spațiul, echipamentul și materialele; să ajute individul sau grupul să extragă din experiențe informațiile necesare, valorile și să le interpreteze și evalueze.

Bibliografie:

- Crenguța, Lăcrămioara Oprea, *Strategii didactice interactive*” (2008), București
- Cucuș, C., Psihopedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998

Educația Fizică - Fundamentul pentru o viață sănătoasă și activă

Tirpe Florin – Liceul Vocațional Pedagogic ”Nicolae Bolcaș” – Beiuș

Educația fizică reprezintă o componentă esențială a sistemului de învățământ, având un impact semnificativ asupra dezvoltării fizice, mentale și sociale a elevilor. Prin intermediul programelor de educație fizică, școlile contribuie la formarea unui stil de viață sănătos, la dezvoltarea abilităților motorii și la promovarea valorilor precum fair-play-ul și colaborarea.

Exercițiul fizic joacă un rol fundamental în dezvoltarea și sănătatea copiilor, având un impact semnificativ asupra creșterii armonioase, stării de sănătate și dezvoltării cognitive. Într-o eră dominată de tehnologie și stiluri de viață sedentare, promovarea activității fizice în rândul copiilor devine crucială pentru prevenirea problemelor de sănătate și formarea unor obiceiuri sănătoase pe termen lung.

Programul de educație fizică oferă elevilor oportunități de a se angaja în activități fizice regulate, contribuind astfel la menținerea unei stări de sănătate optime și la prevenirea problemelor legate de sedentarism, cum ar fi obezitatea și bolile cardiovasculare.

Educația fizică încurajează dezvoltarea abilităților motorii de bază, precum alergatul, săritul, aruncarea și prinderea. Aceste abilități sunt fundamentale pentru dezvoltarea coordonării și a aptitudinilor sportive.

Participarea la activități fizice și la exerciții de întindere ajută la menținerea unei posturi corecte și a flexibilității corpului, prevenind eventuale probleme legate de poziționarea incorectă a spatelui și articulațiilor.

Reușitele în cadrul activităților sportive și progresele în abilități fizice pot contribui la creșterea încrederii în sine a elevilor. Această încredere se poate extinde și în alte aspecte ale vieții.

Educația fizică impune respectarea regulilor și a programelor de antrenament, dezvoltând astfel disciplina și responsabilitatea în fața unui obiectiv.

Participarea în jocuri și activități de grup în cadrul educației fizice încurajează dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, cooperare și comunicare. Prin educația fizică, școlile pot influența atitudinile și comportamentele elevilor în ceea ce privește activitatea fizică, ajutându-i să adopte un stil de viață sănătos pe termen lung.

Educația fizică completează aspectele cognitive și academice ale educației, asigurând un echilibru între dezvoltarea intelectuală și cea fizică.

Prin implicarea în sporturi și jocuri, elevii învață valori precum fair-play-ul, respectul pentru adversari și echipă, precum și gestionarea victoriei și înfrângerii.

Educația fizică poate fi adaptată pentru a se potrivi nevoilor și aptitudinilor individuale ale elevilor, permițându-le să se implice în activități care le plac și care sunt în concordanță cu nivelul lor de aptitudini.

Prin furnizarea de opțiuni variate de activități fizice, educația fizică promovează incluziunea și încurajează participarea tuturor elevilor, indiferent de abilități sau condiții medicale.

Educația fizică joacă un rol esențial în dezvoltarea holistă a elevilor. Beneficiile pentru sănătatea fizică, dezvoltarea personală și socială, precum și valorile etice promovate, subliniază importanța integrării acestei discipline în curriculumul școlar. Prin intermediul educației fizice, elevii sunt încurajați să-și exploreze potențialul fizic, să își dezvolte aptitudinile sociale și să adopte un stil de viață sănătos și activ.

Educația fizică promovează dezvoltarea fizică sănătoasă și echilibrată a elevilor. Prin intermediul activităților sportive, exercițiilor fizice și jocurilor, elevii își îmbunătățesc abilitățile motorii, coordonarea și rezistența fizică. Aceste elemente sunt esențiale pentru menținerea sănătății, prevenirea problemelor legate de sedentarism și dezvoltarea armonioasă a corpului.

Educația fizică ajută la înțelegerea importanței unui stil de viață sănătos și activ. Elevii învață despre nutriție, igienă personală și exerciții fizice, dobândind cunoștințe și abilități care îi pot ajuta să mențină o stare bună de sănătate pe termen lung. Prin promovarea obiceiurilor sănătoase în rândul tinerilor, educația fizică contribuie la reducerea riscului de boli cronice și la creșterea calității vieții.

Prin activitățile de echipă și jocurile sportive, educația fizică contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și a spiritului de echipă. Elevii învață să lucreze împreună, să comunice eficient, să își respecte colegii și să gestioneze conflictele într-un mod constructiv. Aceste abilități sunt esențiale în viața de zi cu zi și în relațiile interpersonale.

Studiile au arătat că participarea în activități fizice poate avea un impact pozitiv asupra performanței școlare. Exercițiile fizice contribuie la creșterea fluxului de sânge către creier, îmbunătățind astfel concentrarea, memoria și capacitatea de rezolvare a problemelor. Elevii care se angajează în educația fizică pot avea o atitudine mai pozitivă față de învățare și pot experimenta o îmbunătățire generală a stării de spirit.

Educația fizică oferă elevilor o modalitate eficientă de a-și elibera tensiunea și stresul acumulat. Prin mișcare și activități fizice, aceștia pot reduce nivelul de anxietate și pot îmbunătăți starea generală de bine. Această abilitate de gestionare a stresului poate fi extrem de utilă în contextul școlar și în viața ulterioară.

Educația fizică contribuie la formarea de obiceiuri sănătoase de viață încă din copilărie. Elevii care învață importanța exercițiilor fizice și a îngrijirii personale sunt mai predispuși să adopte un stil de viață sănătos și activ pe termen lung.

În concluzie, educația fizică joacă un rol vital în dezvoltarea globală a elevilor, aducând beneficii pentru sănătatea fizică și mentală, precum și pentru dezvoltarea socială și emoțională. Prin promovarea unui stil de viață activ și prin învățarea de abilități esențiale, educația fizică contribuie la formarea adulților responsabili și sănătoși, care pot aduce o contribuție pozitivă în societate.

BIBLIOGRAFIE

- Adrian D., Aura Bota (1999) – *Teoria activităților motrice*, Editura Didactică și Pedagogică, București
- Albu V.(1999) – *Teoria educației fizice și sportului*, Editura EX PONTO, Constanța
- Ardelean, T. (1990) – *Particularitățile dezvoltării calitatilor motrice în atletism*, București: IEFS
- Cârste, G. (1997)- *Teoria și metodică educației fizice și sportului*, Editura AEFS, București.
- Dragnea, A, Mate, S. (2002)- *Teoria sportului*, Editura FEST, București.
- Dragnea, A.,(1999) – *Teoria activităților motrice*, Editura Didactică și Pedagogică, București,
- Epuran, M. (1976)- *Psihologia educației fizice*, Editura Sport-Turism, București.
- Hanțiu, I., (2013)- *Teoria și metodică educației fizice și sportului*, Editura Universității din Oradea, Oradea.
- Marinău, M., (2012) – *Dezvoltarea calităților motrice*-Note de curs, Editura Universității din Oradea.
- Matveev, N., și Novicov, A. D., (1980)- *Teoria și metodică educației fizice*, Editura Stadion, București.
- Scarlat, E.,(1993) – *Educația fizică a copiilor de vârstă școlară*, Editura Pentru Tineret și Sport, București
- Serviciul Național de Evaluare și Examinare – *Sistemu-l Național Școlar de Evaluare la disciplina Educație Fizică*
- Săvescu, I., (2004)- *Educație fizică și sportivă școlară*, Editura Aius, București

Rolul familiei în educația copilului

**Prof.înv.preș.Tivadar Mirela Livia
G.p.p.nr.2 „Rafinărie”
Suplacu de Barcău, Bihor**

Motto: „Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire.Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

Din Child's Appeal

Familia este unul dintre factorii care se preocupă de educația copilului. Familia, prima școală a vieții, este cea care oferă copiilor primele cunoștințe, primele deprinderi dar și primele modele comportamentale. Din punct de vedere sociologic, familia este instituția fundamentală în societate. Ea oferă mediul în care copilul se naște, se dezvoltă și se formează pentru viață. Rezultatele unor cercetări recente au demonstrat că dezvoltarea copilului e influențată în proporție de 70% de către familie.

Înainte de introducerea învățământului universal și obligatoriu, părinții erau aceia cărora le revenea întreaga responsabilitate a creșterii copiilor, inclusiv a instruirii lor propriu-zise, care astăzi intră în câmpul de activitate al școlii. Părinții erau aceia care hotărâau în ce măsură copiii trebuie sau nu să învețe carte; în caz afirmativ, țineau ei înșiși lecțiile, angajau un preceptor sau trimiteau copiii la școală. Aproape întotdeauna profesorul sau preceptorul era considerat un subordonat și nu un egal al părintelui. Odată cu înființarea școlilor, copilul petrecând zilnic multe ore departe de casă, una dintre cele mai importante funcții ale familiei, aceea de a transmite copilului cunoștințe și deprinderi, devine responsabilitatea societății și este încredințată specialiștilor.

Familia : cadru al dezvoltării psihice și intelectuale a copilului

Familia constituie un factor esențial în progresul formării conștiinței morale a omului și a conduitei sale. Când copilul vine pe lume, este primit de către niște oameni care gândesc, acționează, simt. Acești oameni trăiesc și își dezvoltă comportamentul în fața copilului. Familiile sunt „fabrici” care produc personalități umane.

Ceea ce îi permite copilului să se emancipeze și să-și dobândească personalitatea este sentimentul de siguranță oferit de către familie. Acesta depinde de următoarele condiții: protecție împotriva loviturilor din afară, satisfacerea trebuințelor elementare, coerența și stabilitatea cadrului de dezvoltare, sentimentul de a fi acceptat de ai săi: ca membru al familiei: să fie iubit, să dăruiască

dragoste, ca ființă umană să aibă posibilitatea de acțiune.

În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament : respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, cumpătarea. Părintele este un exemplu pentru copil.

În formarea morală, un rol important îl are „climatul” care este rezultatul raporturilor dintre membrii familiei. Aceste raporturi și caracterul lor pot forma climatul pozitiv (favorabil) sau climatul negativ (nefavorabil) educației. Raporturile dintre părinți și copiii acestora sunt

raporturi educative, cu repercursiuni asupra formării lor, lucru de care ar trebui să fie conștienți toți părinții. În sfera noțiunii de cămin trebuie să intre neapărat atributele „dragoste” și „înțelegere”, singurele în stare să creeze acel climat de liniște și siguranță, absolut necesar dezvoltării normale a copilului, un climat anxios (acte de violență), starea tensionată și indiferența distrugând unitatea căminului.

Părinții sunt primii educatori din viața copilului, fapt recunoscut în pedagogie încă de la Komenski, care, în prima carte de educație a copilului, considera că educația primită de acesta până la vârsta de 6 ani, în primul rând de la mama, este determinantă pentru dezvoltarea sa ulterioară. Așa cum arată și Ana Munteanu, având în vedere complementaritatea rolurilor jucate de cei doi părinți, este necesar ca încă din primele săptămâni de viață ale noului născut, ambii părinți să se implice în educația sa; alături de o mamă tandră și stimulativă, el are nevoie și de prezența tatălui. Pentru a stimula evoluția intelectuală a copilului, familia trebuie să-l antreneze într-o serie de experiențe care să-i precizeze acestuia capacitățile cognitive.

În cadrul familiei, copilul își însușește limbajul. Ca prim factor de educație, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale: despre plante, animale, obiecte casnice, etc.

Familia se preocupă și de dezvoltarea proceselor intelectuale ale copilului: spiritul de observație, memoria, gândirea, atenția. Copiii pun cele mai multe întrebări în jurul vârstei de 3-6 ani, iar părinții îi ajută să-și însușească un număr mare de cunoștințe, răspunzând cât se poate de corect și exact.

Comportamente ale părinților și implicațiile lor în formarea copilului

A. Familia democratică

Părintele își exercită autoritatea regresiv pe parcursul creșterii și dezvoltării copilului. Acesta din urmă va deveni la maturitate un om al societății echilibrat, sănătos psihic și responsabil. Va avea o minte armonioasă și se va comporta înțelept în diferite situații.

B. Familia hiperautoritară

Acești părinți se conduc după formula: „facem totul ca să scoatem din el un om deosebit”. Copiii sunt puși mereu în fața unui volum mare de sarcini pentru a putea realiza acele achiziții care să corespundă întru totul aspirațiilor părintești. Menținerea copilului într-un climat hipersever determină modificări de personalitate. Acest fapt se transpune la nivel comportamental prin fenomene de apatie și indiferență față de ceea ce trebuie să întreprindă sau în ceea ce privește relaționarea cu cei din jur, atitudini de protest și revoltă.

C. Familia permisivă

Familia permisivă stă la polul opus al familiei autoritare. Părinții depun mari eforturi de a proteja copilul, de a-l menaja într-o manieră exagerată. Una dintre consecințe este detașarea între imaginea de sine și posibilitățile reale ale copiilor. Se pot contura atitudini de îngâmfare, de exacerbare a eului, de supraevaluare a propriilor posibilități.

D. Familia indiferentă

Părintelui nu-i pasă de copil, îi oferă libertate deplină, se sustrage de la responsabilitatea de educare a lui. Acest copil nu va ști dacă este bine sau rău ceea ce face, așa că pentru el ceea ce este greșit, va fi corect pentru că setul valoric nu i-a fost prezentat de către părinți.

Colaborarea dintre familie și grădiniță

Colaborarea dintre familie și grădiniță este un factor esențial în procesul de educare a

copiilor. Educația din familie a copilului se va continua cu cea din grădiniță. La intrarea în grădiniță, părinții sunt cei care dețin toate informațiile legate de copil: stare de sănătate, obiceiuri alimentare, mod de comportare, etc. În același timp, grădinița deține mijloace specifice pentru valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui copil. Îmbinarea informațiilor deținute de părinți cu cele ale grădiniței trebuie să fie în beneficiul copilului. Pentru o bună colaborare este nevoie de respect, încredere reciprocă, de asumare în comun a drepturilor și responsabilităților.

După înscrierea copilului la grădiniță, relația dintre părinți și educatori trebuie să se bazeze pe un bogat schimb de informații, de experiențe. Părinții trebuie să regăsească un sprijin în serviciile oferite de grădiniță, dar să se simtă și să acționeze responsabil pentru a colabora cu personalul la orice activitate realizată pentru și împreună cu copiii.

Colaborarea dintre familie și grădiniță se poate realiza prin următoarele modalități: ședințele cu părinții care se organizează de obicei semestrial și în cadrul cărora părinții sunt informați despre regulamentul de ordine interioară al grădiniței, aspecte legate de programul desfășurării activității în grădiniță, evenimente importante (excursii, participarea la activități educative), activitățile de consiliere a părinților în care se abordează diferite teme împreună cu aceștia, „5 minute” cu părinții în care se discută individual despre copil, despre situații speciale (probleme comportamentale, de sănătate, etc), ateliere de lucru cu părinții care pot fi organizate sub formă de jocuri, joc de rol, activități pe centre, participarea părinților la activitățile de la grupă, voluntariatul.

Bibliografie :

- Ilade, Corneliu, 2008, Influența modelului educațional familial asupra comportamentului deviant al copilului în Educația la început de mileniu, editura Terra, Focșani
Muntean, Ana, 2006, Psihologia dezvoltării umane, editura Polirom, Iași
Stern, H.H., 1960, Educarea părinților în lume, Institutul pentru educație al UNESCO, Hamburg
Verza, Emil, 2000, Psihologia vârstelor, editura Pro Humanitate, București

Valențe educative ale metodelor interactive de grup

**Prof.înv.preș.:Tivadar Mirela Livia
G.p.p.nr.2 „Rafinărie”
Suplacu de Barcău, Bihor**

**“ Nu-ți lăsa copii să se limiteze la ceea ce știi tu.
Pentru că ei s-au născut în alte vremuri.”**

(proverb ebraic)

În prezent suntem martorii unui fenomen de democratizare a educației, în contextul reformei învățământului românesc, prin promovarea unor practici educaționale democratice și colaborative. Strategiile și practicile educaționale moderne cuceresc tot mai mult tărâmul aplicabilității în învățământ.

Strategiile didactice interactive de predare, învățare, evaluare oferă ocazii benefice de organizare pedagogică a unei învățări temeinice, ușoare și plăcute, în același timp, cu un pronunțat caracter activ-participativ din partea copiilor, cu posibilități de cooperare și comunicare eficiente.Strategiile interactive de grup dezvoltă o relație dinamică, de comunicare și de schimb de informații între indivizi, relație ce depinde de influențele, conduitele, conflictele socio-cognitive desfășurate și de sintonia grupului.Pentru atingerea finalităților educaționale și sporirea beneficiilor în planul personalității copiilor preșcolari este necesară îmbinarea activităților individuale cu cele desfășurate pe grupe, precum și susținerea învățării prin cooperare, corelată cu învățarea prin competiție constructivă între copii și între grupuri.Trebuie precizat faptul că nu orice activitate desfășurată în grup poate fi considerată învățare prin cooperare.Aceasta implică în mod obligatoriu prezența a două componente convergente, una de natură didactică , ce constă într-o anumită organizare a copiilor și distribuirea corespunzătoare a sarcinilor ce urmează a fi îndeplinite și alta de natură psihosocială , ce constă în crearea unor relații între copii, în funcție de participarea lor la rezolvarea sarcinilor.

În întreaga activitate desfășurată cu preșcolarii am cautat mereu metode de stimulare a creativității, de învățare prin cooperare și am folosit o serie de metode interactive de grup, care se pretează la învățământul preșcolar, insistând pe transmiterea progresivă a cunoștințelor și abilităților, nu doar prin intermediul activității proprii, ci și prin interacțiunile dintre copii,sau dintre aceștia și educatoare sau comunitate. Am încercat crearea și susținerea plăcerii de a învăța, descoperind și aplicand, precum și antrenand tot mai mult motivația intrinsecă.

În alegerea strategiilor de învățare prin cooperare am ținut cont de următoarele aspecte:

- Înainte de alegerea unei anumite strategii am stabilit obiectivele activității, adică ce dorim ca preșcolarii să știe și să poată face cu acel conținut.
- Predarea s-a realizat în raport cu obiectivele. Am considerat important să ținem cont și de nevoile, interesele și abilitățile individuale ale preșcolarilor atunci când am proiectat activitatea.
- La început am ales o singură strategie. Când am început să includem învățarea prin cooperare în activități am folosit strategia cea mai familiară. Inițial, am folosit strategia în jocuri sau momente de tranziție, apoi am inclus-o în cadrul activităților de educarea limbajului.

La început activitățile au vizat obiective ușor de atins, pe care apoi să se poată fundamenta demersuri mai vaste și mai complicate.

Astfel, folosind strategia Amestecă-Îngheață-Formează perechi, am desfășurat mai multe activități cu tema *Găsește-ți perechea!*

Activitatea se desfășoară frontal, cu întreaga grupă. Copiii primesc câte un cartonaș. Jumătate din copii au cartonașe cu desene, iar cealaltă jumătate cartonașe cu litere. S-au împărțit cartonașele astfel încât fiecare desen să aibă câte o literă cu care să se potrivească. Copiii se amestecă prin grupă, schimbând cartonașele. La semnalul educatoarei :Îngheață!, copiii se opresc și se uită pe cartonașul care le-a rămas în mână. La replica educatoarei Formează perechi!, copiii se mișcă spre partenerul lor, astfel încât desenul și litera să devină parteneri. Partenerii ies din spațiul de deplasare și se asigură că fiecare din ei cunoaște denumirea literei și sunetul de început. Educatorea verifică potrivirile, chemând perechile să raporteze grupei. Se repetă pașii anteriori, copiii având, de data aceasta alte jetoane.

Evident că aceste activități se vor planifica după ce copiii au anumite cunoștințe privind identificarea sunetelor și punerea lor în raport cu litera corespunzătoare.

Această strategie am aplicat-o și la tema animale, când copiii s-au grupat având imagini cu animalul mamă și cu puiul său, apoi animalul cu adăpostul său. Se mai pot grupa meseria cu unealta corespunzătoare, cuvântul și cifra care arată câte silabe are, mijlocul de transport și calea specifică, două personaje aparținând aceleiași povești etc.

O altă strategie de învățare prin cooperare folosită este strategia Patru colțuri. Aceasta este o strategie de verificare pentru înțelegere și de exersare ghidată.

În cadrul activității *La locul potrivit*, copiii au primit câte un cartonaș ce ilustra o imagine. În fiecare colț al clasei erau afișate postere ce ilustrau câte o cifră de la unu la patru. Desfășurarea activității a avut o structură repetitivă, etapele activității reluându-se de câteva ori. După ce privesc cartonașul, despart în silabe cuvântul reprezentat de imaginea de pe cartonaș. Decid care este numărul de silabe din care se compune cuvântul și aleg colțul care ilustrează cifra corespunzătoare numărului de silabe identificat. Copiii se mișcă, fără să vorbească spre colțul potrivit. Copiii au format perechi în cadrul grupului din colțul respectiv și au discutat cum au știut cărui grup să se alăture. Despart în silabe cuvintele colegilor și decid dacă numărul silabelor corespunde cu cifra ilustrată pe poster. Apoi, la cerința cadrului didactic unii dintre copii au formulat propoziții cu cuvântul respectiv. În funcție de nivelul grupei se poate cere copiilor să formuleze propoziții cu tot atâtea cuvinte câte arată cifra din cadrul colțului unde se află. Acest demers s-a repetat, copiii primind alte cartonașe, în așa fel încât grupurile anterior formate să-și schimbe structura.

Referitor la metodele interactive de grup pe care le utilizez frecvent în activitatea cu preșcolarii, acestea sunt din cele mai diverse, activizându-i pe copii, motivându-i spre învățare și făcându-i mai creativi.

Ciorchinele este o tehnică ce exersează gândirea liberă a copiilor asupra unei teme și facilitează realizarea unor conexiuni între idei deschizând căile de acces și actualizând cunoștințele anterioare. Tehnica aduce un aport imens în organizarea reprezentărilor și exersează capacitatea copiilor de a înțelege un anumit conținut. Am introdus această metodă în diferite etape ale activității. Astfel, în activitatea de educarea limbajului *Animalele în timpul iernii*, am realizat ciorchinele la început și l-am completat ulterior după observarea acestora.

De asemenea, după parcurgerea temei *Iarna*, pentru sintetizarea informațiilor am realizat pe grupuri ciorchinele, abordând fiecare aceeași sarcină, fie sarcini diferite. În cadrul temei *Meserii*, copiii s-au grupat, numărând până la 5, în cinci grupuri, fiecare având ca sarcină să realizeze ciorchinele unei meserii: bucătar, cofetar, grădinar, frizer, medic.

Piramida sau bulgărele de zăpadă este o metodă care dezvoltă capacitatea de a sintetiza principalele probleme, informații, idei ale unei teme date sau a unui text literar.

După ce copiii au fost familiarizați cu grafica metodei, prin decuparea pătratelor și așezarea lor, după îndrumările verbale formulate, am desfășurat activități de educarea limbajului ca *Jocul silabelor*, „*Culegem flori cu Scufița roșie*,” unde în finalul jocului didactic copiii au realizat piramida poveștii, redând dialogul dintre lup și scufiță și gesturile unor stări trăite de personajele îndrăgite.

În *Jocul silabelor*, copiii au lucrat pe grupuri, având ca sarcină să așeze în vârful piramidei cuvinte având o silabă, pe cea de-a doua bandă cuvinte cu două silabe, iar pe cea de-a treia, cuvinte cu trei silabe, pe care trebuiau să le aleagă din mai multe jetoane.

Metodele prezentate stimulează comunicarea, activizarea tuturor copiilor și formarea de capacități ca: spiritul critic constructiv, independență în gândire și acțiune, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvare a sarcinilor de învățare. Copiii descoperă o nouă experiență inter-relaționând în grupuri de învățare activă, aceea de a studia, investiga și capătă încredere în capacitățile individuale și ale grupului.

Ținând cont de diversitatea grupei, de particularitățile individuale ale copiilor, instruirea frontală, simpla logistică, de a conduce 25 de copii ne limitează opțiunile educaționale.

Activitățile de educare a limbajului organizate prin aplicarea unor strategii de învățare prin cooperare, desfășurate pe grupuri mici, reliefează o serie de aspecte care motivează necesitatea inițierii învățării în grupuri mici.

- Într-un grup mai mic, copiii au posibilitatea să învețe unii de la alții și este mai ușor pentru cei cu abilități de nivel scăzut să progreseze, deoarece responsabilitatea fiecărui copil față de propria învățare și față de grup crește foarte mult.

- În loc să reprezinte a 20- a parte dintr-o grupă de 25 de copii, preșcolarul reprezintă 1/4 dintr-un grup de patru sau 1/6 dintr-un grup de șase. Prin urmare și intervențiile sale și participarea lui propriu-zisă crește de 4-6 ori.

- Copilul preșcolar nu trebuie să mai aștepte ca alți 24 de potențiali participanți să-și spună părerea înainte ca el să poată fi implicat într-o activitate.

- Grupurile mici au oferit o șansă mult mai mică copiilor să stea pasivi și să privească ceea ce se întâmplă în clasă. Sau, dintr-o perspectivă mai optimistă, lucrând în grupuri mici, copiii au avut posibilitatea mult mai mare de implicare activă, datorită structurării situației de învățare.

Sintetizând toate aceste argumente în favoarea învățării prin cooperare, precum și a folosirii unor metode interactive de grup se poate afirma cu certitudine că valențele instructiv-educative ale acestora, valorificate prin demersuri specifice, conduc la materializarea următoarelor efecte:

rezultate superioare; capacitate de memorare crescută; relaționări eterogene mai bune; motivație intrinsecă mai mare; respect de sine mai crescut; comportament centrat mai mult pe sarcină; atitudini mai bune față de cadrele didactice; atitudini mai bune față de grădiniță.

Folosirea unor metode interactive de învățare și practicarea învățării prin cooperare poate fi calea prin care un dascăl înzestrat își poate îndeplini misiunea, pe care Maria Montessori o ilustra astfel : „**Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor, atunci să-i învățăm să se adapteze!**”

Bibliografie:

Breben Silvia, Gongea Elena, ... Metode interactive de grup, Craiova, Editura Arves, 2003
Oprea Crenguța Lăcrămioara, Strategii didactice interactive, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 2006

Rolul creativității în predare – învățare

Profesor înv. Primar Adriana Tocaci

Liceul Național de Informatică- Arad

În contextul învățământului de astăzi, rolul și importanța cadrului didactic capătă o altă dimensiune datorită instruirii interactive, cât și a celei creative.

Astfel, atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție.

A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice .

Pedagogul are rolul de a stimula efortul copilului, tendința acestuia de fi original, inventiv, creativ. Atitudinea profesorului are un rol major în crearea unei atmosfere prielnice stimulării și dezvoltării învățării interactiv-creative.

Profesorul creativ dă libertate elevilor să-și spună părerea promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, le întărește convingerea că pot emite judecăți valoroase, îi antrenează în procesul de evaluare, le comunică criteriile de evaluare și le oferă timp suficient exersării. Pentru a stimula creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ , să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

Profesorul creativ utilizează în procesul de predare – învățare- evaluare învățarea prin colaborare în mod eficient.

Cultivarea gândirii creatoare este o sarcină importantă a școlilor de astăzi. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Profesorului îi revine datoria să depisteze elevii ce dispun de un potențial creativ peste medie și să le cultive dezvoltarea acestor capacități. Cultivarea imaginației, a creativității se face și în cadrul activităților din afara clasei și a celor extrașcolare.

Profilul competențelor cadrului didactic creativ este următorul:

- pedagog care “construiește dispozitive de învățare procedurală”;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator și gestionar al conținuturilor științifice;
- mediator, facilitator al învățării;
- consilierul elevilor;
- coordonator al muncii elevului;
- co-evaluator alături de elev al procesului și produsului.

Profilul competențelor profesorului creativ capătă valențe noi, depășind tradiționalul, nemaifiind doar un furnizor de informații. Cadrul didactic devine un coparticipant în actul învățării,

alături de elevi. Procesul de învățământ (predare-învățare-evaluare) capătă, astfel, valențe formative și formatoare și încurajează progresul individual și colectiv. Profesorul este cel care poate încuraja sau dimpotrivă, descuraja manifestările creative ale elevilor.

Iată câteva moduri prin care cadrul didactic stimulează creativitatea elevilor:

a) încurajează gândirea divergentă;

Exemple: ”Puteți înțelege în alt mod această întrebare?” sau recompense pentru încercări de a găsi soluții noi, chiar dacă rezultatul final nu e unul excelent.

b) tolerează opiniile nonconformiste;

Exemple: se cere elevilor să-și argumenteze părerile divergente;

c) încurajează elevii să aibă încredere în propriile judecăți;

Profesorul trebuie să faciliteze activitățile în care elevii formulează întrebări pentru care au și răspunsuri.

d) accentuează faptul că orice om este capabil să fie creativ într-o anumită măsură.

Se evită exemple de mari artiști sau inventatori. Trebuie recunoscute și apreciate eforturile creative ale elevilor.

Experiența la catedră dovedește cum se poate înlesni creativitatea. Iată câteva exemple:

- încurajând elevii să gândească, dar fără să fie amenințați că vor fi evaluați. Evaluarea îi blochează uneori pe elevi în actul creativ. Trebuie acceptate erorile ca elemente ale procesului creativ;

- prin încurajarea curiozității, a explorării, a experimentării, a punerii de întrebări, a testării și încurajării talentelor creative ;

- recompensând ideile noi, originale;

- prin neimpunerea unei soluții în rezolvarea de probleme;

- oferind idei controversate care să-i antreneze să gândească și să-și pună singuri probleme;

- încurajând elevii să-și noteze ideile proprii în caiete de notițe sau jurnale.

Profesorii care renunță la a oferi doar cunoștințe devin astfel mediatori între copil și realitate, ei nemaifiind doar o sursă de informație. Acești profesori:

- formulează întrebări de genul: „Care e părerea ta?”, „Tu cum vezi lucrurile?”.

- adresează întrebări divergente de genul: ” Ce crezi că s-ar întâmpla în situația...? .”, „Cum argumentezi aceasta?”.

- manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale.

Rezultatul unor astfel de strategii este că elevii vor tinde spre a-și pune probleme, vor dori să descopere noi probleme și să problematizeze unele situații.

Învățarea prin descoperire dirijată este o învățare de tip euristic prin care profesorul nu face altceva decât să stimuleze creativitatea elevilor. Elevii trebuie dirijați să gândească independent, să tolereze ideile noi, să critice constructiv. Acest mod de învățare conduce spre formarea stilului creativ de rezolvare al problemelor, dar contribuie și la dezvoltarea personalității elevilor. Elevul abordează problemele în mod deschis, fără teamă . Este stimulat astfel să rezolve cu plăcere sarcinile.

Evaluarea trebuie să evidențieze aspectele pozitive și progresele fiecărui elev în parte. Uneori, evaluarea poate fi amânată pentru a-i elibera pe elevi de teama evaluării. Scopul îl reprezintă deschiderea pentru exprimarea liberă a fiecărui elev, dezvoltarea aptitudinilor creatoare, fără temerea că ar putea greși și a fi, eventual, sancționat, amplificarea încrederii în propriile forțe și dezvoltarea curajului.

Analizând toate acestea, putem considera creativitatea ca fiind o capacitate complexă, care face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Referințe bibliografice

1. Ausubel David, Floyd R., (1981), *Învățarea în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cerghit, I. (2006), *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași
3. Mușata-Dacia Bocoș, *Intruirea interactivă*, Editura POLIROM, 2013, București
4. Neacșu, Ioan, (1999), *Instruire și învățare*, Editura Didactică și pedagogică R.A., București
5. Oprea L., Crenguța, „Metoda activ-participativă de stimulare și dezvoltare a creativității în educația adulților”, în revista „Paideia”, nr. 1-2/2000.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, „Comunicarea eficientă-metode de interacțiuni educaționale”, ed. Polirom, Iași, 2003.

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
„DEGETICA” STRUCTURA I, CLUJ-NAPOCA

**MOȘ NICOLAE,
PRIETENUL COPIILOR
-activitate integrată-**

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Data: 06.12.2022

Grupa, nivel: mare, I

Tema anuală de studiu: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

Tema proiectului: Proiect de o zi - „Moș Nicolae, prietenul copiilor”

Tema săptămânii: „Piramida alimentelor”

Tema activității: „Moș Nicolae, prietenul copiilor”

Forma de realizare: Activitate cu conținuturi integrate: ADP + ALA1 + DLC + DOS + ALA2

Durata activității: o zi

Categoriile de activități de învățare:

- **Activități de dezvoltare personală (ADP):**
 - **Rutine:** Primirea copiilor, micul dejun, gustarea (deprinderi specifice)
 - **Întâlnirea de dimineață:** „Bună dimineața, Broscușe! Ce v-a adus Moș Nicolae?” (discuții libere)
 - **Tranziții:** „Unu-doi, unu...” „Perechile...”
- **Momentul de mișcare:** „Dacă vreau să cresc voinic...”
- **Jocul și activități liber-alese (ALA1):**
 - **Științe:** „Imagini de sărbătoare” – puzzle
 - **Construcții:** „Casa lui Moș Nicolae” – piese Lego
 - **Biblioteca:** „Șosete vesele” – elemente grafice
- **Activități pe domenii experiențiale:**
 - **Domeniul Limbă și comunicare:** „Legenda lui Moș Nicolae” - povestirea educatoarei
 - **Domeniul Om și Societate (Activitate practică):** „Ghetuțe pentru Moș Nicolae” - mototolire și lipire
- **Jocuri și activități recreative (ALA2):**
 - **Joc liniștitor:** „Dacă aș fi Moș Nicolae pentru o zi, i-aș oferi un cadou lui...”
 - **Joc distractiv:** „Cursa cadourilor”

Activități pe domenii experiențiale	Domeniul Limbă și comunicare: „Legenda lui Moș Nicolae” – povestire Domeniul Om și Societate: „Ghetuțe pentru Moș Nicolae” (Activitate practică) – mototolire și lipire
Jocuri și activități liberale	Centrul Științe: „Imagini de sărbătoare” - puzzle Centrul Construcții: „Căsuța lui Moș Nicolae” – asamblare piese Lego Centrul Bibliotecă: „Șosete vesele” – exerciții grafice Joc distractiv: „Cursa cadourilor” Joc liniștitor: „Dacă aș fi Moș Nicolae pentru o zi, i-aș oferi un cadou lui...”
Activități de dezvoltare personală (ADP)	Rutine: primirea copiilor, micul dejun, gustarea Întâlnirea de dimineață: Bună dimineața, Broscuțe!”, „Ce v-a adus Moș Nicolae?” Tranziții: „Unu, doi, unu doi!/ Mergem toți în pas vioi/ Către centre ne-ndreptăm/ Pentru Moșul să lucrăm.”; „Doi câte doi...” Momentul de mișcare: „Dacă vreau să cresc voinic,/ Fac gimnastică de mic./ Merg în pas alergător,/ Sar apoi într-un picior./ Mă opresc.../ Respir ușor.../ Întind brațele și zbor! ”

Domenii de dezvoltare:

- A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE
- B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ
- C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE
- D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
- E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

Dimensiuni ale dezvoltării:

A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

B. 1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

B. 3. Conceptul de sine

C. 1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

C. 2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

D. 1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

D. 2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare

E. 1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

Comportamente vizate	Obiective operaționale
E.1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/ relații din mediul apropiat	O₁ – Preșcolarul va fi capabil să precizeze ziua curentă, valorificând panoul cu calendarul naturii; O₂ – Preșcolarul va fi capabil să identifice fenomenul naturii specific zilei respective;
A.1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice E.1.1 Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat	O₃ – Preșcolarul va fi capabil să realizeze cu/fără sprijin sarcini de realizare a unor materiale de învățare: puzzle cu peisaje de iarnă prin lipirea pieselor de hârtie colorate pe imaginea-suport alb-negru, casa lui Moș Nicolae prin îmbinarea pieselor Lego, decorarea ghetuței pentru Moș Nicolae prin unirea punctelor care formează semne grafice.
D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă) D.2.1 Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă) D.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare D.1.2. Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu	O₄ – Preșcolarul va fi capabil să asculte activ „Legenda lui Moș Nicolae”, respectând regulile specifice contextului de audiere a unei povești; O₅ – Preșcolarul va fi capabil să enumere personajele poveștii „Legenda lui Moș Nicolae”, în urma audierii ei; O₆ – Preșcolarul va fi capabil să precizeze cel puțin una dintre faptele bune săvârșite de

<p>copiii sau cu adulții din mediul apropiat</p> <p>D.2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului</p>	<p>Nicolae, plecând de la întâmplările povestirii;</p> <p>O7 – Preșcolarul va fi capabil să identifice o trăsătură de caracter a lui Moș Nicolae, pe baza faptelor pe care le-a făcut;</p> <p>O8 – Preșcolarul va fi capabil să formuleze cel puțin o întrebare privind întâmplările din poveste, pe baza exemplelor oferite de educatoare;</p>
<p>C.2.1 Realizează sarcinile cu consecvență</p> <p>B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale</p>	<p>O9 – Preșcolarul va fi capabil să lipească șervețele pe ghetuța realizată din sticle de plastic, în acord cu modelul educatoarei;</p> <p>O10 – Preșcolarul va fi capabil să analizeze obiectiv lucrarea proprie și lucrările colegilor, pe baza criteriilor expuse de educatoare (creativitate, originalitate, respectarea etapelor de lucru, grad de finalizare);</p>
<p>A.1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei</p>	<p>O11 – Preșcolarul va fi capabil să respecte regulile de joc formulate și explicate de educatoare.</p>

Strategii didactice:

Metode și procedee didactice: conversația euristică, explicația, metoda R.A.I. (Răspunde – Aruncă – Interoghează), povestirea, metoda predicțiilor, demonstrația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: caietul de prezență, calendarul naturii, pozele copiilor, piese Lego, fișe de lucru pentru centrul Bibliotecă (ANEXA 2), creioane colorate, fișe de lucru pentru centrul Știință (ANEXA 3), piese de puzzle din hârtie, cadrul de lemn pentru poveste, personajele poveștii confecționate din hârtie laminată, minge, ghetuțe confecționate din sticle de plastic și din carton, lipici, pensule, acuarele, farfurii, stickere, mandarine.

Forme de organizare a activității: frontal, individual, pe grupe

Sisteme de evaluare:

- **Forme/ tipuri de evaluare:** evaluare formativă
- **Metode/ tehnici de evaluare:** observația sistematică, aprecieri verbale, analiza răspunsurilor, analiza produselor activității, turul galeriei, metoda R.A.I
- **Instrumente de evaluare:** întrebări cu privire la povestea audiată, ghetuța pentru Moș Nicolae

Bibliografie:

- Curriculum pentru Educație timpurie, 2019
- Glava, A., Tătaru, L., & Chiș, O. (2004). *Piramida cunoașterii*. Editura Diamant, Pitești.
- Bocoș, M. D. (2013). *Instruirea interactivă*. MintRight Inc.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

1. Moment organizatoric

Pentru o bună desfășurare a activităților instructiv-educative au loc următoarele: aerisirea și aranjarea sălii de grupă, asigurarea unei ambianțe educaționale optime și pregătirea materialelor didactice necesare activității.

Întâlnirea de dimineață: Copiii intră în sala de grupă, sunt întâmpinați de educatoare, apoi se așază în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei. Pentru **salut**, se folosește tranziția „Dimineața a sosit,/ Toți copiii au venit,/ În liniște să ne-așezăm,/ Cu toții ne salutăm”, apoi educatoarea salută copiii cu „Bună dimineața, Broscuțe!”, aceștia răspunzând cu „Bună dimineața, doamna educatoare!”. Se realizează **prezența**, fiecare copil, după ce își aude numele, așezându-și poza pe panoul de prezență la secțiunea „PREZENȚI”, iar un copil nominalizat de educatoare va așeza pozele copiilor care lipsesc la secțiunea „ABSENȚI”. Urmează stabilirea **calendarului naturii**, astfel, se precizează anotimpul, luna, ziua și copiii stabilesc cum este vremea afară. **Împărtășirea cu ceilalți** se va realiza prin câteva discuții libere în care copiii vor vorbi despre cadourile pe care le-au primit de la Moș Nicolae. Pentru **înviorarea de dimineață**, folosim momentul de mișcare „Dacă vreau să cresc voinic,/ Fac gimnastică de mic./ Merg în pas alergător,/ Sar apoi într-un picior./ Mă opresc, respir ușor,/ Întind brațele și zbor./ Toată lumea e a mea/ Când m-așez jos, la podea./ Acesta-i doar un început/ Ia uitați cât am crescut!”.

2. Captarea atenției – Noutatea zilei

Captarea atenției se realizează prin introducerea unui element surpriză: ajutorul lui Moș Nicolae. În timp ce copiii sunt așezați în semicerc, se aude o bătaie în ușă, educatoarea merge să verifice, iar astfel, intră în grupa Broscuțelor o fată, care li se prezintă copiilor: „Bună dimineața! Am nimerit bine, aici este grupa Broscuțelor? (Se așteaptă răspunsul „Da!” din partea copiilor). Eu sunt Elfina și îl ajut pe Moș Nicolae să pregătească cadourile pentru copiii din Cluj. Am auzit pe la geamuri că astăzi veți discuta despre Moș Nicolae, iar acest lucru m-a făcut să vin în vizită pentru a afla ce faceți și a-i transmite Moșului. O să urmăresc în continuare, pe la geamuri, activitățile voastre, iar pentru momentul în care acestea vor lua sfârșit, eu îi las doamnei educatoare ceva: un ultim cadou de la Moș Nicolae pentru anul acesta, pe care o să-l primiți când ați finalizat toate sarcinile pregătite de educatoare.”

3. Anunțarea temei și obiectivelor activității didactice.

Se folosește un limbaj accesibil copiilor pentru a anunța activitățile și obiectivele zilei: „Dragi, Broscuțe, pentru că astăzi avem un invitat atât de special, vreau să îi transmită

Moșului doar cuvinte de laudă despre noi. Astfel, vom începe prin a ne juca de-a spiridușii Moșului și, cu ajutorul unor ecusoane, ne vom împărți în trei laboratoare, la care vom desfășura mai multe tipuri de activități: un laborator al spiridușilor iscusiți, unde vom da culoare unor imagini de poveste în care apare Moș Nicolae, respectiv ghetuțele pentru el, prin lipirea pieselor de puzzle (ecusonul cu Moș Nicolae), unul este laboratorul creatorilor în care vom decora șosetuțe, unind punctele și colorând elementele obținute (ecusonul cu șosetă) și nu în ultimul rând, vom încerca să ne imaginăm cum arată casa Moșului și să o redăm prin asamblarea pieselor Lego (ecusoane cu casă). La scurt timp după, mai avem o surpriză pregătită: vom afla cine este mai exact Moș Nicolae, care este legenda lui, cum a ajuns să ofere cadouri, iar la sfârșit verificăm ce ați înțeles fiecare. Și ce nu poate lipsi din această zi? Crearea unor ghetuțe, pe care, poate, ajutorul lui Moș Nicolae, le va umple cu ceva. Vom încheia această zi frumoasă prin câteva jocuri, în care ne vom pune chiar în rolul Moșului.”

4. Dirijarea învățării și obținerea performanței

Activități liber alese (ALAI):

La centrul Științe, copiii vor avea de reconstituit imagini care înfățișează peisaje de iarnă, în care apare Moș Nicolae, respectiv ghetuțele pentru Moș Nicolae, prin lipirea unor bucăți de hârtie colorate pe imaginea model alb-negru.

La centrul Bibliotecă, preșcolarii vor decora ghete cu semne grafice.

La centrul Construcții, vor proiecta imaginea casei lui Moș Nicolae, după propria imaginație, prin asamblarea pieselor Lego. Pentru inspirație, va fi prezent un model realizat de educatoare.

Pentru fiecare centru, copiii vor intui materialele de pe masă, iar educatoarea le va oferi explicații referitoare la sarcinile de lucru.

Tranziție: „Unu-doi, unu-doi

La măsuțe mergem noi,
Către centre ne-ndreptăm
Pentru Moșu să lucrăm.”

Educatoarea supraveghează și îndrumă munca copiilor de la centrele de interes, iar, după finalizarea sarcinilor, va face aprecieri asupra modului de lucru și de comportare pe parcursul activităților. De asemenea, se vor realiza câteva discuții pe baza a ceea ce au realizat, respectiv, se vor oferi sugestii de îmbunătățire.

Rutină: Consolidarea deprinderilor igienico-sanitare: copiii se îndreaptă spre baie pe tranziția: „Doi câte doi/ În rând ne așezăm!/ Doi câte doi/ Spre baie să plecăm”.

Când se întorc, copiii se așază în semicerc pe tranziția „Unu-doi, unu-doi, mergem toți în pas vioi”.

ADE: Domeniul Limbă și Comunicare (Comunicare în Limba română – povestire)

În fața copiilor, așezați în semicerc, este expus cadrul de lemn colorat și decorat în spirit de sărbătoare. Educatorea, așezată, mai întâi lângă cadrul de lemn, **familiarizează** copiii cu **conținutul poveștii**, spunându-le „Așadar, copii, personajul principal al zilei este Moș Nicolae. Ce știm noi despre el?”. Copiii oferă răspunsul dezirabil „Noi știm despre Moș Nicolae că pune cadouri pentru copii în ghetuțe”. Educatorea confirmă, completând cu faptul că ”Moșul pune cadourile în ghete în noaptea din 5 spre 6 Decembrie, iar noi îl sărbătorim pe Sfântul Nicolae pe 6 Decembrie. Haideți să afăm cum a devenit Moș Nicoale atât de darnic și cum a ajuns să lase cadourile în ghetuțe.” Educatorea se așază, mai apoi, în spatele cadrului de lemn, adoptă o tonalitate potrivită a vocii și începe să le **spună povestea** intitulată „Legenda lui Moș Nicolae” (ANEXA 1), pornind de la anunțarea titlului și o relatează folosind siluete din hârtie laminată ale personajelor, pe care le introduce în cadrul povestirii pe măsură ce relatează întâmplările. Povestea alternează cu dialoguri scurte adresate copiilor pentru a le sonda opiniile și a le întreține atenția. Spre exemplu: „Unde credeți că a lăsat Moș Nicolae sacul cu bani?”. De asemenea, pe parcursul poveștii, educatoarea va explica cuvintele necunoscute: orfan – o persoană care și-a pierdut unul sau ambii părinți, negustor – persoană care se ocupă cu vânzări și cumpărări. Pentru a fixa povestea, se recapitulează momentele principale, pe bază de întrebări din partea educatoarei: „Pe cine am întâlnit noi în poveste?” (Noi în poveste am întâlnit pe: Nicolae, atât în perioada copilăriei, cât și ca adult și pe tatăl cu cele trei fete.), „Cine era Nicolae?” (Nicolae era un copil rămas orfan, care a moștenit o avere foarte mare.), „Ce făcea Nicolae încă de mic copil?” (Nicolae, încă de mic copil, se deghiza și ajuta oameni.), „Pe cine a ajutat Nicolae la bătrânețe?” (La bătrânețe, Nicolae a ajutat o familie cu un tată și trei fete, astfel ca cele trei fete să se mărite). „Cum a ajuns Nicolae să lase cadourile în ghete?” (Nicolae a ajuns să lase cadourile în ghete pentru că nu voia ca lumea să afle cine este și astfel a lăsat săculețul cu bani pe horn și acesta a căzut în ghete). „Ce am învățat din poveste?” (Noi am învățat din poveste că nu trebuie să așteptăm răsplată în schimbul unei fapte bune.)”.

Mai departe, pentru a se asigura că preșcolarii au înțeles conținutul poveștii educatoarea îi va antrena pe ei în adresarea unor întrebări, cu ajutorul metodei R.A.I. (Răspunde – Aruncă – Interoghează). Le va explica utilizarea metodei: „Cu ajutorul acestei mingi, ne vom asigura că am înțeles foarte bine povestea, astfel eu voi arunca mingea cuiva și îi voi adresa o întrebare. Cel care are mingea va răspunde și, la rândul său, va arunca mingea altui coleg și îi

va adresa o întrebare despre poveste.”. Educatoarea va interveni cu sugestii și sprijin unde este nevoie.

Domeniul Om și societate (Activitate practică – mototolire și lipire)

Pe tranziția „Unu-doi, unu-doi/ Mergem toți în pas vioi”, educatoarea îndrumă copiii să se întoarcă la mesele de lucru, unde îi așteaptă materialele necesare realizării unei ghetuțe, în care vor primi surprizele aduse de invitatul sosit la grupă. Mesele sunt așezate sub formă de „U”.

Preșcolarii li se spune „Pentru că, în povestea pe care ați ascultat-o, ați aflat cum a ajuns Moș Nicolae să lase cadouri în ghete, acum vom realiza și noi propriile ghete deosebite și unice, unde să primiți surprizele de la ajutorul Moșului”. Copiilor li se va prezenta **modelul educatoarei** și li se va cere să **intuiască materialele** de lucru și tehnicile folosite, cu sprijinul educatoarei. Urmează ca educatoarea să **demonstreze și să explice** pașii de lucru, în vederea realizării ghetuței, folosind un limbaj accesibil: „Vom lua o bucată de șervețel din farfurie, o apăsăm între degete pentru a o mototoli, apoi o introducem cu partea de jos în aracet și o aplicăm pe gheata noastră, apăsând-o cu un deget, respectiv două, ca să se lipească. Procedăm la fel cu toate bucățile de șervețele. Dacă pe parcursul executării lucrării, observăm bucăți care nu sunt bine lipite, putem să le luăm jos și să le reaplicăm. Avem grijă ca degetele să nu atingă aracetul. Dacă se întâmplă asta, veți primi șervețele umede.”. Când a finalizat explicarea și demonstrarea modului de lucru, educatoarea realizează cu copiii **exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii**, cu ajutorul versurilor „Palmele eu le deschid,/ Pumnișorii îi închid./ Și apoi îi răsucesc/ Și pe masă ciocănesc./ Degetele le întind/ Cu ele la pian eu cânt”.

Obținerea performanței și asigurarea feedback-ului

După executarea exercițiilor de încălzire a mușchilor mici ai mâinii, copiii vor începe executarea lucrărilor practice. Pe parcursul executării lucrărilor de către copii, educatoarea va observa modul de lucru al copiilor, corectitudinea folosirii tehnicilor, precum și poziția corporală a acestora, intervenind cu observații când este necesar. De asemenea, va relua pe parcurs explicarea pașilor de lucru, intervenind cu sprijin și ajutor în momentele în care este necesar. La finalizare lucrărilor, ele vor fi colectate și expuse la șemineu, iar copiii, sprijiniți de educatoare, le vor observa și aprecia pe cele mai reușite, ținând cont de creativitate, originalitate, respectarea etapelor de lucru, precum și de gradul de finalizare.

Rutină: Consolidarea deprinderilor igienico-sanitare: copiii se îndreaptă spre baie pe tranziția: „Doi câte doi/ În rând ne așezăm!/ Doi câte doi/ Spre baie să plecăm”.

ALA2:

Joc liniștitor: „Dacă aș fi Moș Nicolae pentru o zi, aș oferi un cadou lui...”

Acest joc presupune așezarea copiilor în semicerc, pe scaune, iar în fața lor va fi așezat un alt scaun, care va fi ocupat de un copil care ține o jucărie în mână. Acest copil va trebui să observe cu atenție grupa și să constate care este copilul care adoptă cea mai corectă poziție și respectă toate regulile, iar el va spune va introduce numele copilului în propoziția „Dacă aș fi Moș Nicolae, pentru o zi, aș oferi un cadou lui....(numele copilului)”. Preșcolarul va oferi jucăria celui ales, acesta din urmă îi va mulțumi și vor schimba locurile. Se va insista asupra corectitudinii atât în exprimare, cât și în alegerea următorului copil care să ocupe locul din față. Jocul se va continua până când sunt aleși toți copiii.

Joc distractiv: „Cursa cadourilor”:

Copiii vor fi împărțiți în două coloane, stând unul în spatele celuilalt. Cei doi din fața fiecărei coloane vor avea de parcurs traseul în linie dreaptă până la grămada cu cadouri, fiecare coloană cu grămada ei de jucării, cele două fiind egale ca număr. Copiii care iau o jucărie o pun în săculețul din fața coloanei, apoi își ocupă locul în spate și vine următorul copil care să ia jucărie. Câștigă echipa care termină prima de umplut săculețul, iar copilul care ajunge să ia ultima jucărie, va suna din clopoțel.

5. Încheierea activității

În încheiere se vor face aprecieri generale și individuale privind desfășurarea activității, realizându-se o poză de grup cu lucrările pe care le-au realizat. Pe tot parcursul activității, educatoarea a observat comportamentul copiilor și gradul de implicare în activități. Va oferi întăriri pozitive, va oferi feedback constructiv și va formula aprecieri individuale și colective cu privire la prestațiile copiilor.

LEGENDA LUI MOȘ NICOLAE

A fost odată un băiețel pe nume Nicolae. Se spune ca acesta locuia într-un sătuc cu oameni de tot felul. El era tare bun și special, iar dorința cea mai mare era să-i ajute pe cei mai puțin norocoși. Așa că, atunci când a mai crescut, a făcut tot posibilul să transforme visurile celor din jur în realitate.

Pentru că rămăsese orfan și moștenise o avere destul de mare, în fiecare noapte, Nicolae se deghiza și le oferea oamenilor din satul său mâncare, haine și ce mai aveau nevoie.

Timpul a trecut și Nicolae a îmbătrânit. Într-una din zile, Nicolae a aflat că un tată din satul său era gata să-și piardă cele trei fete din cauza faptului că era foarte sărac. Un negustor pusese ochii pe ele și voia să le ia ca să-i fie sclave. „Nu se poate așa ceva” s-a gândit Nicolae. Așa că, s-a furișat într-o noapte în casa lor și a aruncat o pungă plină cu bani în camera celei mai mari fete.

- Uite, tată! Cineva ne-a trimis acești bani și voi mai putea să mă mărit.

Și așa a fost: fata s-a măritat cu un băiat care îi era drag și a fost fericită. La fel s-a întâmplat și cu fata mijlocie. Bătrânul tată era foarte fericit, dar și foarte curios să vadă cine era binefăcătorul familiei sale. Așa că, peste încă un an, s-a hotărât ca, înainte de căsătoria fetei celei mici, să pândescă noaptea ca să vadă cine este cel care îi ajută familia. Toată noaptea a stat la pândă bătrânul tată. Ca să nu fie descoperit, Nicolae s-a suit încet pe acoperiș și a aruncat săculețul cu bani pe hornul casei. Săculețul a căzut într-o gheată care era pusă la uscat la gura focului. Bătrânul imediat observase săculețul de bani:

- Om bun, cum te numești? Vreau să știu cine este cel care ne-a adus atâta bucurie!

- Nicolae este numele meu, dar te rog să nu mai spui nimănui ce am făcut! Pentru o faptă bună nu se așteaptă răsplată.

Atunci, bătrânul s-a întors la copilele sale, mulțumindu-i în gând zilnic lui Nicolae pentru bunătatea sa, iar Nicolae a continuat toată viața sa să facă bine de fiecare dată când a putut.

De atunci a luat naștere și obiceiul ca micuții să primească cadouri în ghetetele de lângă șemineu sau de lângă ușă.

Spre deosebire de Moș Crăciun, Moș Nicolae nu li se arată niciodată copiilor. Se spune că este bățan și când își scutură barba deasă cad și primii fulgi de zăpadă pe pământ. El își dă seama cine a fost cuminte și cine nu printr-o simplă privire pe fereastră casei și are cadouri pentru toți copiii. Singura condiție fiind ca aceștia să fie cuminiți, să își lustruiască

ghetutele, să le lase noaptea la ușă și să speră că Moșul le va aduce mere, portocale, bomboane, poate și câte o jucărie. Cei ascultători primesc cadouri, iar cei care nu ascultă primesc o... (completare din partea copiilor).

ANEXA 2

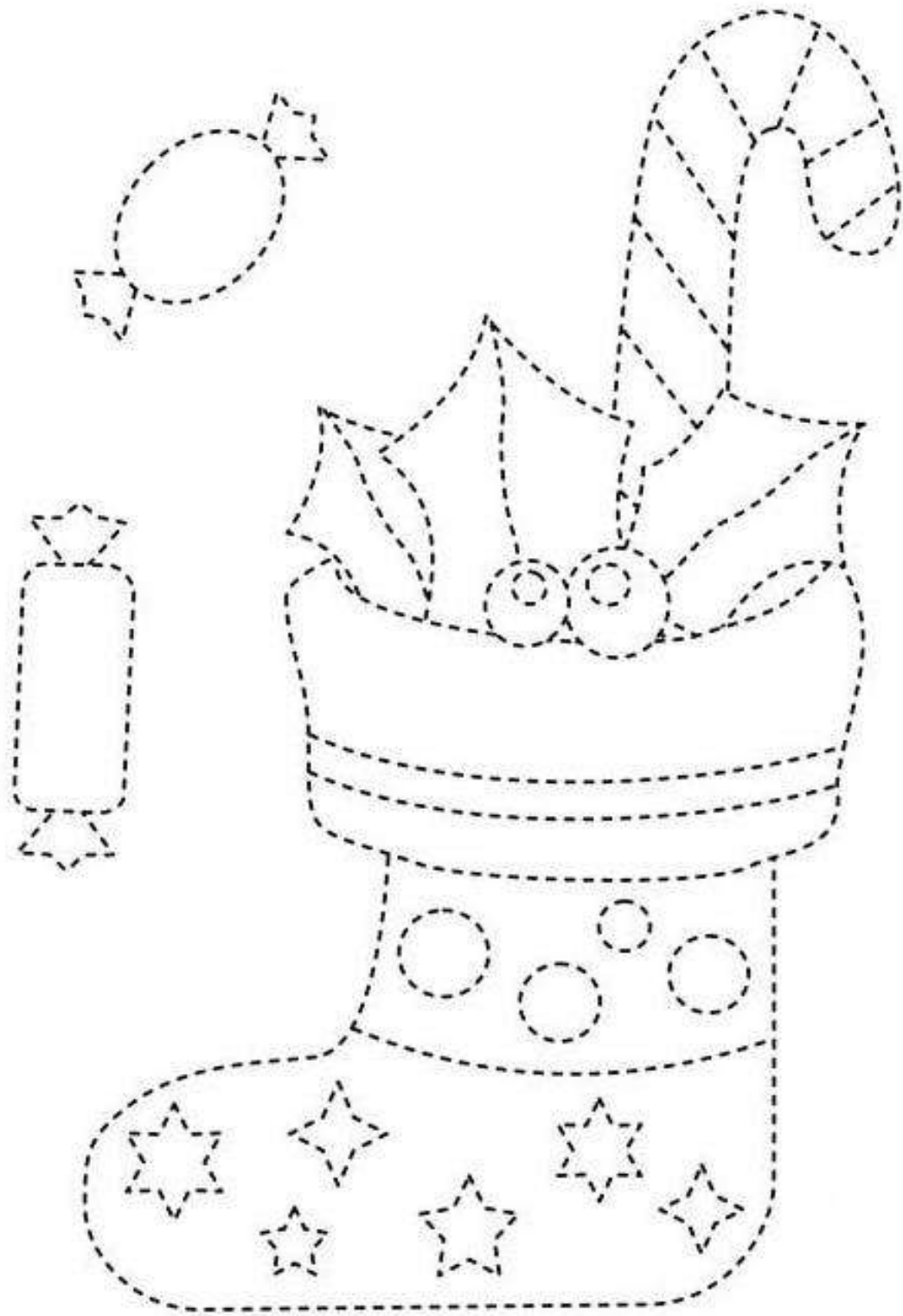
DATA: 06.12.2022

NUME:

CENTRU: Bibliotecă

ȘOSETE VESELE

1. Unește punctele și colorează imaginea obținută.

ANEXA 3

DATA: 06.12.2022

NUME:

CENTRUL: ȘTIINȚĂ

Reconstituie imaginea cu Moș Nicolae!

PROIECT DE ACTIVITATE

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prolungit Târgu Lăpuș

Propunător: Topan Mihaela Roxana

Grupa: mijlocie B

Tema anuală de studiu: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema săptămânii: Anotimpul faptelor bune

Tema: „Cadoul perfect”

Forma de realizare: activitate integrată

Tipul de activitate: predare -învățare

Elemente componente ale activității integrate

ACTIVITĂȚI PENTRU DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Întâlnirea de dimineață: Ce cadouri ai dori să primești de Crăciun?

Rutină: Din suflet să dăruim

Tranziții: Liniștiți copiii adorm/ Și visează cadouri în somn – joc liniștitor, Clopoțelul sună /

Copiii se adună- joc senzorial, Ho, ho, ho la drum pornim/Ajutoare vrem să fim

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

Domeniul limbă și comunicare: Cadoul perfect –Stella J. Jones și Caroline Pedler – povestea educatoarei;

Domeniul om și societate:- Abilitați practice - Confectionăm cadouri perfecte pentru prieteni

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE:

Construcții: Construim și amenajăm magazine - magazin de lemn, cuburi de lemn și mobilierul grupei;

Știință: Așezăm obiectele în magazine – în funcție de pozițiile spațiale cerute

Joc de rol: „De-a cumpărătorii la magazine”,

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER- ALESE

Joc distractiv: Căutăm și dăruim cadouri prietenilor noștri

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

Autocontrol și expresivitate emoțională

Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORAMENTE

Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor (comuniucare expresivă)

Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de textul literar

Manifestă creativitate în activități diverse.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Familiarizarea copiilor cu mesajul poveștii de fi prietenoși și darnici concomitent cu formarea deprinderilor de a lucra în echipă, de a coopera și colabora în scopul obținerii unor rezultate colective.

OBIECTIVE:

- Să rețină mesajul poveștii de a fi darnici și prietenoși
- Să recunoască emoțiile trăite de personajele din poveste
- Să se folosească de propriile simțuri pentru a observa caracteristicile și transformările materialelor în timpul lucrului
- Să redea prin intermediul construcției modele tridimensionale, valorificând deprinderile și tehnicile de lucru însușite anterior (suprapunere, alăturare și înbinare)
- Să rețină regulile de comportare într-un magazin

FORMA DE ORGANIZARE: frontal și pe grupe

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE:

Conversația, explicația, prezumția, problematizarea, exercițiul, brainstorming-ul, demonstrația, mâna oarbă, turul galeriei, piramida.

MATERIAL DIDACTIC:

Cartea Cadoul perfect, imagini, magazin de lemn, casă de marcat, lâna, bani xeroxăți, creioane colorate, carioca, ecusoane de vânzător/cumpărător, hârtie, prețuri, boluri, jucării, lego, pânze, ațe colorate, ceas, orar (orarul magazinelor), flipchart, jetoane, bonuri, cuti, forfeces, lipici, nasturi, bucați de lemn, ceară, aracet, mărgel, lână, sârmă aurie, bucați de lemn, aracet, pensule, conuri de brad, semințe, sâmburi, ceară, fitil, planșete;

MIJLOACE DIDACTICE: laptop

DURATA: o tura

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie 2019
2. Adina Glava, Maria Pocol, Lolica Lenuța Tătaru "Educația timpurie-ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Paralela 45, Pitesti, 2009.
3. Lolica Tataru; Adina Glava, Olga Chis, Piramida cunoașterii, (Reper metodic în aplicarea curriculumului preșcolar) Edit. Diamant, Pitesti, 20014
4. Reper fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii sunt așezați în cerc pentru a putea stabili un contact vizual cu toți membrii grupei. Educatoarea zâmbește, îi privește, transmite o atitudine pozitivă prin forme de comunicare verbală și nonverbală. Educatoarea rostește următoarele versuri, chemându-i pe copii în cerc: „Cercul mare ca un soare/ Cercul mare ca un soare/ Coroana e rotundă/ Rotundă și frumoasă/ Frumoși sunt și băieții și fetele la noi.”

Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți preșcolarii, fiecare salutându-și colegul din dreapta. „O coroană noi formăm/ Mâinile să ni le dăm/ Și, frumos ne salutăm/ Bună dimineața: Matei, Maria, Tudor...! Bună dimineața, tuturor! ”

Prezența este realizată în manieră interactivă, copiii fiind solicitați să își așeze cartonașul pe panoul unde vor fi toți cei care participă la activitate. „Toți suntem prezenți, toți suntem aici. Cine, cine, cine, cine, cine nu-i aici- Se numesc copiii care lipsesc. ”

Completăm **Calendarul naturii** cu anotimpul și se numesc caracteristicile acestuia, se completează ziua săptămânii, data și apoi vremea.

Captarea atenției se realizează la **Noutatea zilei** vom discuta despre cadourile pe care și-ar dori, copiii, să le primească și care sunt emoțiile trăite atunci când le primesc. Copiii își vor așeza cartonașele cu numele, pe panoul prezentat de educatoare, în dreptul cadoului dorit. Pe planșă vor fi reprezentate: mașinuță, papușă, lego și o rubrică pentru alte tipuri de cadouri.

Fiecărui copil îi place să primească cadouri. Educatoarea va explica cât de important este să și dăruim cadouri celor din jurul nostru. Cadourile care sunt confecționate de noi au o valoare mult mai mare pentru că, în realizarea lor, noi punem suflet.

Anunțarea temei și enunțarea obiectivelor se vor prezenta într-un mod accesibil copiilor. Deorece tuturor copiilor le plac cadourile care pot conține și jucării astăzi noi la grădiniță vom asculta povestea: „Cadoul perfect”, scrisă de Stella J. Jones și Caroline Pedler, vom pregăti cadouri și ne vom juca.

La **Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării**, educatoarea relatează copiilor povestea „Cadoul perfect”. Voi nara povestea clar, accesibil, expresiv, pentru a trezi emoție și pentru a asigura motivația învățării, cu ajutorul imaginilor. Voi fi atentă la următoarele aspect: vocea și tonul care trebuie să fie potrivite cu importanța faptelor, mimică și gesturi, schimbarea ritmului vorbirii, rostirea mai clară sau mai grăbită a cuvintelor în funcție de momentul povestirii, explicarea cuvintelor noi prin sinonimie.

Momentele principale ale povestirii sunt :

Edi și Ema sunt cei mai buni prieteni.

Cu o zi înainte de Crăciun cei doi prieteni pornesc să caute cadoul perfect.

Rafturile magazinelor erau ticsite cu obiecte frumoase și le-a fost greu să se decidă.

Pentru a putea cumpăra cadoul ales mai au nevoie de bani.

Pentru a putea cumpăra cadoul ales pot alege să facă schimb: Un obiect vechi pentru unul nou.

Fiecare dintre ei ar face absolut orice ca să-l vadă fericit pe celălalt, de aceea Edi și Ema renunță la lucrurile lor pentru a lua un cadou prietenului.

Un prieten merită un cadou perfect.

Pe parcursul discuțiilor educatoarea le cere copiilor să facă presupuneri

-Ce cadou credeți că a ales, Edi?

Edi renunță la trotineta lui pentru a cumpăra un steguleț Emei.

-Ce credeți că a făcut Ema?

Povestea va fi întreruptă în momentul în care Ema caută un cadou perfect pentru Edi. Prin metoda brainstorming-ului se vor căuta soluții pentru a găsi cadoul perfect pentru personajul din poveste. Toate ideile vor fi notate după care se vor alege soluțiile cele mai bune.

Se va conduce discuția către ideea că fiecare copil are nevoie de bucurie și lucruri simple, de câte un cadou, o jucărie ceva simplu. De aceea le propun copiilor să ne așezăm la măsuțe și să pregătim și noi cadouri perfecte.

Folosind străituța cu bilețele se va realiza împărțirea pe grupe a copiilor pentru activitatea de **Abilitați practice** unde vom confecționa cadouri pentru prieteni.

Dupa realizarea Tranziției: Liniștiți copiii adorm/ Și visează cadouri în somn – joc liniștitor. copiii se așează la măsuțe.

În cadrul fiecărei grupe copiii vor confecționa: lumânări din ceară, aranjamente de Crăciun pe suporturi de lemn, căciulițe din ață colorată și îngerași din lână.

Le prezint modelul, materialele și apoi explic și demonstrez copiilor modul de lucru. Înainte de începerea lucrului se efectuează exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: închidem și deschidem pumnii, cântăm la pian, ploaia, lupta degetelor.

Urez copiilor spor la lucru, aceștia lucrează sub supravegherea educatoarei care îi ajută dacă este nevoie. După finalizarea lucrărilor apreciez activitatea copiilor și le ofer libertatea de a-și aprecia critic și autocritic lucrările.

Lucrările realizate vor fi analizate și expuse în sala de grupă luându-se în considerare următoarele criterii: respectarea tehnicilor de lucru, colaborarea cu ceilalți copii, finalizarea lucrărilor.

-După ce am pregătit și noi cu mânuțele noastre cadouri așa frumoase ne întrebăm ce cadou a ales Ema ?

Propun copiilor să ne așezăm pe scăunele pentru a afla ce s-a întâmplat mai departe în poveste:

Ema a găsit cadoul pentru Edi, un clopoțel.

Nici Emei nu i-au ajuns banii pentru a putea cumpăra clopoțelul. La magazine era oferta „Nou în loc de vechi!”

Ema și-a dat tricicleta în schimbul clopoțelului.

Cei doi prieteni au împachetat frumos cadourile și le-au pus sub brad.

În dimineața de Crăciun cei doi prieteni și au urat Crăciun fericit și au început să despacheteze bucuroși cadourile de sub brad.

Sunt cele mai frumoase cadouri pe care le-am primit vreodată au spus cei doi apoi și-au adus aminte.... că și-au dat la schimb trotineta și tricicleta pentru a putea cumpăra cadourile.

Nu ne pasă că că am rămas fără trotineta și fără tricicleta .

Ne avem unul pe celălalt și cei doi prieteni s-au îmbrățișat .

Sub brad au găsit o scrisoare și două pachete în care se aflau trotineta și tricicleta. Bucuroși au strigat în cor MULTUMIM MOȘ CRĂCIUN și și-au agățat clopoțelul și stegulețul și au pornit la plimbare prin zăpadă.

Obținerea performanțelor și realizarea feedback-ului se va realiza prin **Valorificarea conținutului educativ al poveștii**. Prin metoda „piramidei” se va pune accent pe trăsăturile caracteristice ale personajelor.

Cât de multă bucurie putem oferi printr-un dar simbolic celor din jurul nostru

Copiii după ce au privit imagini reprezentative din poveste, vor răspunde la 4 întrebări și vor așeza imaginile la locul potrivit:

1. Ce au dorit să cumpere cei doi prieteni? (cadoul perfect)
2. Cine sunt cei doi prieteni din poveste? (Edi si Ema)
3. De ce au avut nevoie cei doi prieteni pentru cumpărarea cadourilor?
(magazin, bani și vânzătoare)
4. Ce cadouri au primit cei doi prieteni în ziua de Crăciun?
(clopoțel, steag, trotinetă și tricicletă)

Prin **tranziția** „Ho, ho, ho la drum pornim/Ajutoare vrem să fim” educatoarea prezintă copiilor centrele deschise, se intuiesc materiale, uneltele, instrumentele de lucru cu explicațiile necesare. Astfel este adusă în discuție tema activității „Cadoul perfect”.

La centrul „Construcții” preșcolarii vor construi și amenaja magazine din măsuțe, scăunele, cuburi și băncuțe. Copii vor crea mai multe magazine, astfel extinzându-se spațiul pentru jocul de rol.

La centrul „Știință” preșcolarii vor așeza obiectele confecționate în magazine, în funcție de pozițiile spațiale cerute de către educatoare. Copiii apoi vor continua jocul respectând regulile prezentate de educatoare.

La centrul „Joc de rol” vor desfășura Jocul „De-a cumpărătorii de cadouri” unde copiii se vor familiariza cu rolul de vânzător/ cumpărător. Copiii, vor fi pe rand vanzatori si cumparatori. Preșcolarii cumpărători vor primi bani și vor merge la magazine să cumpere cadouri pentru prietenii lor.

Educatoarea îi supraveghează și intervine acolo unde este nevoie. Copiii se rotesc în cadrul centrelor.

La finalul activității copiii se vor juca căutând cadouri pentru copii, unde preșcolarii vor avea de căutat cadouri în locurile indicate de educatoare (pe dulap, sub dulap, lângă dulap, pe masă, sub masă, pe raft,.) iar apoi le vor dărui prietenilor din grupă.

Evaluarea se va realiza prin aprecierea activității derulate, copiii vor fi felicitați pentru că au dus la bun sfârșit sarcinile primite.

În **încheierea activităților**, folosind procedeul Turul galeriei ,copiii au libertatea de a aprecia critic și autocritic propriile lucrări realizate atât la sectoare cât și la activitatea practică , ei își vor putea spune părerea despre modul în care au fost realizate. Se fac aprecieri colective și individuale despre desfășurarea activităților

CONSTRUIREA MOTIVAȚIEI ȘI ANGAJAMENTULUI ELEVILOR ÎN ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ

TRIȘCAȘ IULIANA

Colegiul Național „Grigore Moisil” Urziceni

Educația fizică, în contextul școlar, se afirmă ca o componentă esențială în dezvoltarea holistică a indivizilor, în special a elevilor. Acest segment educațional nu se rezumă doar la promovarea sănătății fizice, ci are o influență profundă asupra aspectelor cognitive, emoționale și sociale ale elevilor. Importanța sa în dezvoltarea elevilor nu poate fi subestimată, deoarece contribuie la formarea lor integrală și la dezvoltarea unui echilibru între corp și minte.

Educația fizică promovează sănătatea fizică prin intermediul exercițiilor fizice regulate, contribuind astfel la creșterea rezistenței și a capacităților cardio-pulmonare, la dezvoltarea musculară și la controlul greutateii corporale. Cu toate acestea, relevanța educației fizice depășește domeniul fizicului și se extinde în cel al sănătății mentale. Prin intermediul activităților fizice, eliberează endorfine care pot îmbunătăți starea de spirit, reduce nivelul de stres și poate contribui la gestionarea anxietății și a depresiei.

În plus, educația fizică are un impact semnificativ asupra dezvoltării sociale și emoționale a elevilor. Prin participarea la activități fizice, elevii învață abilități sociale esențiale, cum ar fi colaborarea, comunicarea și gestionarea conflictelor. Activitățile de grup și jocurile sportive promovează interacțiunea socială și dezvoltă spiritul de echipă, precum și respectul pentru ceilalți. De asemenea, educația fizică oferă oportunități pentru dezvoltarea abilităților de conducere și pentru învățarea valorilor cum ar fi fair-play-ul și respectul pentru reguli.

Cu toate acestea, menținerea motivației și angajamentului elevilor în cadrul orelor de educație fizică poate reprezenta o provocare semnificativă pentru profesorii din domeniu. Elevii prezintă o gamă variată de interese, abilități și atitudini în ceea ce privește activitățile fizice. Unii pot avea o pasiune înrăită pentru sport, în timp ce alții pot fi mai puțin interesați sau pot întâmpina dificultăți în a se implica în activități fizice.

Pentru a construi o atmosferă propice dezvoltării motivației și angajamentului în cadrul orelor de educație fizică, profesorii trebuie să adopte strategii eficiente. Una dintre abordările esențiale este cunoașterea profundă a elevilor lor. Prin înțelegerea intereselor, pasiunilor și nevoilor individuale ale elevilor, profesorii pot crea activități personalizate care să îi captiveze și să îi stimuleze să participe activ. Prin urmare, se poate evita monotonia și se pot dezvolta lecții care să fie relevante și motivante pentru fiecare elev în parte.

Cunoașterea elevilor

Înainte de a iniția procesul de dezvoltare a strategiilor de motivare, se conturează ca imperativ ca profesorii de educație fizică să pătrundă în sfera interesele, preferințele și nevoile specifice ale elevilor lor. Această etapă constituie un fundament esențial în efortul de a crea activități captivante, menite să capteze atenția și să stârnească entuziasmul disipat. Prin înțelegerea profundă a acestor factori, educaționalii pot adopta o abordare personalizată în conceperea programului de activități, astfel încât să corespundă cu realitatea și dorințele individuale ale fiecărui elev.

Realizarea acestei înțelegeri se poate manifesta prin diverse metode, fiecare subliniind importanța unei adaptări adecvate la particularitățile elevilor. În acest context, profesorii au posibilitatea de a iniția discuții individuale cu fiecare elev, permițându-le astfel să exploreze mai profund interesele și aspirațiile acestora. Aceste conversații individualizate pot dezvălui aspecte subtile ale motivației personale, pot oferi perspective asupra experiențelor anterioare și pot deschide calea pentru identificarea modalităților optime de a implica elevii într-o manieră semnificativă.

O altă abordare viabilă constă în distribuirea chestionarelor anonime. Acest instrument furnizează un spațiu sigur pentru elevi, unde aceștia pot exprima în mod deschis și neîngrădit ceea ce îi motivează și ceea ce îi demotivează în cadrul orelor de educație fizică. Anonimatul conferă confort și încurajează sinceritatea, ceea ce poate duce la informații prețioase pentru profesori. Chestionarele pot explora preferințele sportive, interesele fizice, nivelul de încredere în abilitățile lor și chiar sugestii pentru îmbunătățirea experienței educaționale.

De asemenea, în contextul învățământului contemporan, tehnologia poate deveni un instrument util în colectarea de feedback și date relevante. Platformele online pot fi folosite pentru crearea de sondaje și chestionare, oferind o metodă modernă și accesibilă pentru a obține informații despre percepțiile și preferințele elevilor.

În concluzie, înainte de a proiecta și implementa strategii eficiente de motivare în contextul educației fizice, este esențial ca profesorii să inițieze un proces de înțelegere a interacțiunii individuale cu fiecare elev. Prin intermediul discuțiilor personale sau a chestionarelor anonime, aceștia pot obține o perspectivă profundă asupra dorințelor, nevoilor și intereselor elevilor, furnizându-le resursele necesare pentru a crea activități care să fie cu adevărat relevante, captivante și motivante.

Diversificarea activităților

Monotonia în cadrul activităților de educație fizică poate conduce la o scădere semnificativă a interesului și angajamentului manifestat de către elevi. Această tendință este în concordanță cu conceptele psihologice care evidențiază importanța stimulării constante a individului pentru menținerea motivației și a implicării active. Prin urmare, diversificarea activităților propuse în cadrul orelor de educație fizică reprezintă un demers esențial pentru a asigura prospețimea și relevanța experiențelor de învățare.

Diversificarea impune selectarea și includerea unui spectru larg de activități, variind de la jocuri și sporturi tradiționale la forme mai inovative și activități recreative. Această abordare are la bază ideea că fiecare individ poate fi atras și motivat de către diferite tipuri de activități, în funcție de preferințele sale și de stilul său de învățare. Prin urmare, diversitatea nu doar că menține interesul elevilor, dar îi și ajută să își exploreze diverse abilități și să descopere pasiuni neașteptate.

Un aspect esențial în diversificarea activităților este crearea unui mix echilibrat între jocuri, sporturi și activități recreative. Această abordare asigură că elevii nu doar că se implică în activități fizice, dar au și oportunitatea de a experimenta contexte variate și de a dezvolta multiple competențe. De exemplu, jocurile în echipă pot promova colaborarea și spiritul de echipă, în timp ce sporturile individuale pot contribui la dezvoltarea concentrării și a perseverenței personale.

În plus, diversificarea activităților poate să încurajeze elevii să depășească limitele și să își încurajeze curiozitatea pentru domenii noi. Acest lucru poate deschide uși către pasiuni și interese pe care elevii nu le-au descoperit încă. De asemenea, experiențele variate îi pot ajuta să își dezvolte încrederea în propriile capacități și să își extindă orizonturile.

În concluzie, diversificarea activităților propuse în cadrul orelor de educație fizică reprezintă o strategie esențială pentru menținerea interesului și angajamentului elevilor. Această abordare nu doar că contribuie la prosperitatea experiențelor lor de învățare, dar le oferă și oportunitatea de a explora o varietate de activități, de a dezvolta diverse abilități și de a descoperi noi pasiuni. Prin crearea unui mediu de învățare dinamic și captivant, profesorii pot inspira și motiva elevii să se implice activ în activități fizice și să își dezvolte un stil de viață sănătos.

Setarea obiectivelor personale

În calitate de mentori ai procesului educațional, profesorii au oportunitatea de a ghida elevii în identificarea și stabilirea obiectivelor personale în ceea ce privește dezvoltarea fizică. Această abordare personalizată reflectă înțelegerea complexității individuale și recunoașterea faptului că fiecare elev are trăsături unice în ceea ce privește nivelul actual de fitness, interesele și aspirațiile personale.

Un aspect cheie în această abordare este personalizarea obiectivelor. Nu există o mărime unică care să se potrivească tuturor în ceea ce privește dezvoltarea fizică. Elevii au niveluri diferite de fitness, interese distincte și nevoi individuale. Prin urmare, profesorii trebuie să lucreze îndeaproape cu fiecare elev pentru a identifica obiective specifice și realiste, care să fie în concordanță cu abilitățile și aspirațiile lor personale.

De exemplu, un elev ar putea dori să își îmbunătățească rezistența fizică pentru a participa la o cursă de alergare, în timp ce altul ar putea să își dorească să dezvolte forța musculară pentru a-și îmbunătăți performanța într-un anumit sport. Profesorii pot lucra împreună cu acești elevi pentru a defini obiective clare, măsurabile și realizabile, care să reflecte direcția în care doresc să se îndrepte.

Un alt aspect crucial este monitorizarea și evidențierea progresului către aceste obiective. Profesorii pot utiliza instrumente precum teste fizice periodice, înregistrări ale performanțelor sau jurnale de antrenament pentru a ajuta elevii să-și urmărească evoluția. Acest lucru nu doar oferă o perspectivă clară asupra progresului lor, ci și oportunitatea de a sărbători realizările mici pe parcurs.

De asemenea, este important ca profesorii să fie mentori și să ofere încurajare constantă. În momentele în care elevii întâmpină dificultăți sau par a se demoraliza, profesorii pot juca un rol vital în a le reaminti scopurile lor, în a oferi sfaturi pentru depășirea obstacolelor și în a sublinia progresele pe care le-au făcut.

Motivarea intrinsecă, adică dorința interioară de a atinge obiectivele, este de obicei mai durabilă decât motivația externă. Prin încurajarea elevilor să-și stabilească și să-și urmărească propriile obiective în ceea ce privește dezvoltarea lor fizică, profesorii contribuie la dezvoltarea unei motivații intrinseci puternice. Aceasta nu doar îi ajută pe elevi să rămână angajați și să își depășească limitele, ci și să dezvolte abilități importante în gestionarea propriului lor progres și dezvoltare personală, abilități care le vor servi pe termen lung în viață.

Feedback constructiv

Feedback-ul constructiv în contextul educației fizice reprezintă un instrument esențial pentru orientarea dezvoltării și motivării elevilor. Într-un mediu educațional care vizează dezvoltarea integrală a individului, feedback-ul nu numai că furnizează informații cu privire la performanța și progresul elevilor, dar îi încurajează și îi ghidează în direcția optimă a dezvoltării personale.

În primul rând, feedback-ul pozitiv și constructiv este esențial pentru consolidarea eforturilor elevilor. Prin evidențierea aspectelor pozitive ale performanței lor, profesorii pot amplifica încrederea și sentimentul de realizare al elevilor. Această apreciere a eforturilor depuse nu numai că îi motivează să continue, dar și le dezvoltă sentimentul de autoeficacitate și încredere în propria lor capacitate de a se dezvolta și a face față provocărilor.

De asemenea, feedback-ul constructiv are rolul crucial de a ghida îmbunătățirea. Prin identificarea punctelor tari și a aspectelor care necesită îmbunătățire, profesorii pot furniza elevilor oportunitatea de a-și analiza performanța într-un mod obiectiv și de a-și dezvolta abilitățile într-o manieră direcționată. Critica constructivă, prezentată într-un mod clar și detaliat, poate sugera posibile căi de îmbunătățire și poate ghida elevii spre atingerea nivelurilor de performanță dorite.

Deși feedback-ul pozitiv și constructiv are un impact semnificativ, modul în care este prezentat și receptat este la fel de important. Profesorii trebuie să aibă grijă să ofere feedback-ul într-o manieră respectuoasă și empatică, evitând critica excesivă sau jignitoare. De asemenea, elevii trebuie încurajați să primească feedback-ul cu o atitudine deschisă și să îl utilizeze ca pe un instrument de creștere personală.

Competiții sănătoase și colaborare

Promovarea competițiilor sănătoase în cadrul orelor de educație fizică constituie o strategie eficientă pentru sporirea angajamentului și dezvoltarea competențelor elevilor. Competițiile pot aduce multiple beneficii, inclusiv stimularea motivației, creșterea nivelului de implicare și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și de gestionare a stresului. Cu toate acestea, în organizarea acestor competiții, este esențial să se mențină un echilibru între dorința de a câștiga și încurajarea unui mediu cooperativ și de susținere.

Competiția poate fi un factor puternic de motivare, deoarece îi provoacă pe elevi să își depășească propriile limite și să își atingă obiectivele. Totuși, sublinierea valorii participării este la fel de importantă precum obținerea victoriei. În loc să fie centrată exclusiv pe câștigători, abordarea educației fizice ar trebui să recunoască și să recompenseze efortul și progresul fiecărui elev. Acest lucru încurajează participarea activă, chiar și pentru elevii care pot simți că nu sunt la același nivel cu alții în ceea ce privește abilitățile fizice sau talentele sportive.

În cadrul competițiilor, profesorii au oportunitatea de a modela și promova fair-play-ul, etica sportivă și respectul reciproc. Elevii trebuie să înțeleagă că competiția sănătoasă nu se rezumă doar la urmărirea victoriei, ci și la respectarea regulilor, a adversarilor și a propriilor limite. Această perspectivă contribuie la dezvoltarea caracterului, a valorilor morale și a unei atitudini etice în rândul elevilor.

Pe lângă competițiile individuale, colaborarea în echipe este la fel de importantă. Încurajarea lucrului în echipă poate dezvolta spiritul de cooperare, comunicarea eficientă și capacitatea de a lucra împreună în vederea atingerii unui obiectiv comun. Prin activități de grup și jocuri sportive în echipă, elevii învață să își distribuie sarcinile, să își ofere sprijin reciproc și să

găsească soluții în mod colectiv. Această abordare cultivă abilități sociale esențiale și contribuie la dezvoltarea relațiilor interpersonale pozitive.

În final, competițiile sănătoase și colaborarea în echipe reprezintă două aspecte complementare ale educației fizice, care pot dezvolta abilitățile fizice, sociale și emoționale ale elevilor. Promovarea unei atitudini pozitive față de participare, respectul pentru reguli și adversari și dezvoltarea unui mediu cooperativ pot influența în mod semnificativ modul în care elevii înțeleg și experimentează educația fizică, contribuind la creșterea încrederii în sine, la dezvoltarea caracterului și la formarea unor indivizi responsabili și echilibrați din punct de vedere social.

Legătura cu viața de zi cu zi

Prin abordarea conținutului educației fizice într-un context relevant pentru viața de zi cu zi a elevilor, profesorii pot facilita înțelegerea profundă a beneficiilor exercițiilor fizice și pot contribui la consolidarea motivației acestora de a le integra în rutina lor zilnică. Această strategie de predare implică conectarea conceptelor și activităților din cadrul orelor de educație fizică cu experiențele și nevoile cotidiene ale elevilor, oferind astfel un cadru semnificativ și coerent pentru învățare.

Prin evidențierea beneficiilor exercițiilor fizice pentru sănătatea generală, profesorii pot furniza o perspectivă științifică asupra modului în care activitatea fizică afectează corpul uman. Efectele pozitive asupra sistemului cardiovascular, metabolismului și a tonusului muscular pot fi explicate în termeni accesibili, evidențiind impactul pozitiv asupra bunăstării generale. Aducând aceste informații la nivelul de înțelegere al elevilor, profesorii pot să creeze o legătură între activitățile fizice efectuate în cadrul orelor de educație fizică și beneficiile pe termen lung pentru sănătate.

De asemenea, abordarea gestionării stresului prin intermediul exercițiilor fizice poate fi deosebit de pertinentă, având în vedere ritmul intens și presiunile din viața de zi cu zi a elevilor. Profesorii pot introduce conceptul de eliberare a endorfinelor prin activitatea fizică și pot explica cum aceste substanțe chimice naturale contribuie la reducerea stresului, a anxietății și la îmbunătățirea stării de spirit. A evidenția că exercițiile fizice pot fi o modalitate eficientă și naturală de a face față presiunilor școlare și personale poate inspira elevii să le integreze mai des în rutina lor pentru a-și menține echilibrul emoțional.

În ceea ce privește motivarea, conectarea conținutului educației fizice la viața de zi cu zi a elevilor îi ajută să vadă relevanța și aplicabilitatea acestuia în contextul lor personal. Aceasta poate face ca materialele de studiu să nu fie doar subiecte abstracte, ci să devină parte din viața lor concretă. Elevii pot ajunge să perceapă exercițiile fizice nu doar ca o cerință școlară, ci ca o investiție în propria sănătate și binecuvântare pentru gestionarea provocărilor zilnice.

Astfel, legând conținutul educației fizice de realitatea cotidiană a elevilor, profesorii pot construi o punte semnificativă între învățare și viața de zi cu zi. Această abordare nu numai că consolidează înțelegerea conceptelor, dar poate și să stimuleze angajamentul și motivația în ceea ce privește adoptarea unui stil de viață sănătos, echilibrat și orientat către bunăstarea generală.

Inovare și tehnologie

Integrarea tehnologiei moderne în contextul educației fizice aduce cu sine potențialul de a îmbogăți și inova modalitățile de predare și învățare, oferind oportunități remarcabile de a crește nivelul de angajament și motivație al elevilor. Dispozitivele de monitorizare a activității fizice și aplicațiile interactive reprezintă instrumente contemporane ce pot revoluționa experiența educației fizice, oferind avantaje atât în privința monitorizării, cât și a implicării active a elevilor în procesul de învățare.

În primul rând, utilizarea dispozitivelor de monitorizare a activității fizice, cum ar fi brățările sau ceasurile inteligente, adaugă un nivel de obiectivitate și evaluare detaliată în cadrul orelor de educație fizică. Aceste dispozitive sunt capabile să monitorizeze parametri precum ritmul cardiac, distanța parcursă, calorile arse și chiar calitatea somnului. Prin urmărirea acestor date, elevii au posibilitatea de a înțelege mai bine modul în care corpul lor răspunde la activitatea fizică și pot lua decizii informate cu privire la obiectivele lor personale de fitness. Astfel, această abordare tehnologică poate să sprijine dezvoltarea unei atitudini conștiente și proactive față de propria sănătate și dezvoltare fizică.

Pe lângă aspectul de monitorizare, aplicațiile interactive aduc dimensiunea ludică și provocatoare în cadrul educației fizice. Prin intermediul acestor aplicații, elevii pot să participe în activități virtuale ce simulează diverse sporturi sau exerciții, oferindu-le astfel o experiență diversificată și captivantă. Posibilitatea de a urmări progresul personal, de a concura cu colegii sau chiar de a rezolva provocări interactive poate să fie o sursă importantă de motivație pentru elevi. De asemenea, aplicațiile pot contribui la dezvoltarea abilităților cognitive, cum ar fi luarea de decizii rapide sau strategice în timp real.

Este important de menționat că implementarea tehnologiei în educația fizică trebuie să fie realizată cu discernământ și atenție la echilibrul dintre utilizarea dispozitivelor și interacțiunea directă cu mediul fizic. În ciuda avantajelor evidente pe care tehnologia le aduce, experiența tradițională a jocului și mișcării fizice nu ar trebui să fie înlocuită, ci îmbunătățită și diversificată.

Modelarea prin exemplu

Profesorii de educație fizică au un rol fundamental în modelarea atitudinii și comportamentului elevilor față de exercițiile fizice și un stil de viață sănătos. Această idee se bazează pe conceptul că profesorii, în calitate de modele, pot influența în mod semnificativ percepția și abordarea elevilor față de importanța exercițiilor fizice, promovând astfel o implicare activă și constantă în activitățile fizice.

Prin adoptarea unei atitudini active și sănătoase față de exerciții fizice, profesorii de educație fizică demonstrează coerență între ceea ce predau și ceea ce practică. Acest aspect este esențial în construirea credibilității și în obținerea respectului din partea elevilor. Când profesorii sunt văzuți ca persoane care își trăiesc valorile în mod consecvent, elevii sunt mai predispuși să împrumute aceste valori și să le integreze în propriul lor comportament.

Efectul de modelare este susținut și de teoria învățării sociale a lui Albert Bandura. Conform acestei teorii, oamenii învață prin observarea și imitarea comportamentului altora, în special al celor considerați a fi modele sau autorități într-un anumit domeniu. În cazul educației fizice, profesorii reprezintă aceste modele și pot influența comportamentele și atitudinile elevilor într-un mod pozitiv.

Atunci când elevii observă că profesorii lor își dedică timp pentru a se angaja în activități fizice, că promovează regulile unei alimentații sănătoase și că își mențin un stil de viață activ, aceștia tind să perceapă exercițiile fizice și sănătatea ca priorități importante. Impactul acestei influențe nu se limitează doar la perioada în care elevii sunt în școală, ci poate continua să se manifeste și pe termen lung, pe măsură ce elevii se transformă în adulți responsabili și conștienți de propria sănătate. În concluzie, construirea motivației și angajamentului elevilor în orele de educație fizică necesită abordări diverse și personalizate. Prin cunoașterea profundă a elevilor, diversificarea activităților, feedback-ul constructiv și legătura cu beneficiile vieții de zi cu zi, profesorii pot crea un mediu stimulat și plin de energie în care elevii își pot dezvolta abilitățile fizice și motivația pentru un stil de viață sănătos.

În concluzie, profesorii de educație fizică au o responsabilitate crucială în modelarea atitudinii și comportamentului elevilor față de exercițiile fizice și sănătate. Prin propria lor atitudine activă și sănătoasă, ei pot deveni modele de inspirație care influențează în mod semnificativ dezvoltarea motivației și angajamentului elevilor în adoptarea unui stil de viață sănătos. Această influență nu doar sprijină dezvoltarea fizică, ci și promovează valori și comportamente durabile, care pot contribui la bunăstarea generală a elevilor pe termen lung.

Bibliografie:

1. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25(1), 54-67.
2. Vallerand, R. J., Pelletier, L. G., Blais, M. R., Brière, N. M., Senécal, C., & Vallières, E. F. (1992). The Academic Motivation Scale: A measure of intrinsic, extrinsic, and amotivation in education. *Educational and Psychological Measurement*, 52(4), 1003-1017.
3. Standage, M., Duda, J. L., & Ntoumanis, N. (2005). A model of contextual motivation in physical education: Using constructs from self-determination and achievement goal theories to predict physical activity intentions. *Journal of Educational Psychology*, 97(3), 375-388.
4. Duda, J. L., & Hall, H. K. (2001). Achievement goal theory in sport: Recent extensions and future directions. In R. N. Singer, H. A. Hausenblas, & C. M. Janelle (Eds.), *Handbook of Sport Psychology* (2nd ed., pp. 417-443).
5. McDavid, L., McDonough, M. H., & Martin, J. J. (2009). The role of teachers' autonomy support in students' motivation and engagement. *Motivation and Emotion*, 33(4), 327-338.
6. Spray, C. M., Wang, C. K. J., Biddle, S. J. H., & Chatzisarantis, N. L. D. (2006). Understanding motivation in sport: An experimental test of achievement goal and self-determination theories. *European Journal of Sport Science*, 6(1), 43-51.
7. Cox, A. E., Smith, A. L., & Williams, L. (2008). Change in physical education motivation and physical activity behavior during middle school. *Journal of Adolescent Health*, 43(5), 506-513.

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ GLODEANU SĂRAT, JUDEȚUL BUZĂU

TRIȘCAȘ NICOLAE

Școala Gimnazială Glodeanu Sărat - județul Buzău

În era contemporană, caracterizată de transformări accelerate și cerințe tot mai complexe în cadrul sistemului de învățământ, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat din județul Buzău se distinge ca un paradigmă a excelenței în sfera educației. Aici, conceptele de eficiență și calitate în demersul didactic nu sunt simple expresii lipsite de conținut, ci principii fundamentale care însoțesc și îndrumă procesul pedagogic, determinând, totodată, realizările remarcabile ale elevilor.

Angajamentul cadrelor didactice

Unul dintre elementele esențiale ce stau la baza succesului acestei instituții școlare este devotamentul personalului didactic. Profesorii reprezintă coloana vertebrală a oricărei instituții educaționale, iar Școala Gimnazială Glodeanu Sărat din județul Buzău a înțeles importanța esențială a acestui aspect. Profesorii acestei școli sunt cu adevărat susținători fervenți ai eficienței și calității în învățământ, iar angajamentul lor față de dezvoltarea personală continuă este palpabil și inspirator.

Participarea activă a cadrelor didactice la programele de formare continuă este un factor esențial în menținerea lor la curent cu cele mai noi evoluții și tendințe din domeniul educației. Faptul că profesorii se angajează să învețe mereu, să descopere metode noi de predare și să exploreze modalități inovatoare de a interacționa cu elevii demonstrează un angajament deosebit față de excelență.

De asemenea, participarea la evenimente educaționale, cum ar fi conferințe, seminarii și ateliere, le oferă profesorilor oportunitatea de a interacționa cu colegi din alte școli și de a împărtăși experiențe și bune practici. Această schimbare de cunoștințe și idei îi ajută să-și lărgască perspectiva și să aducă în clasă metode și strategii îmbunătățite.

Investiția în dezvoltarea personală a profesorilor are un impact semnificativ asupra calității predării și învățării. Profesorii bine pregătiți și informați pot aborda subiectele într-un mod mai captivant și mai relevant pentru elevi. Metodele inovatoare de predare, pe care le învață în timpul formării continue, pot face procesul de învățare mai interactiv și mai atractiv, captând atenția și interesul elevilor într-un mod mai eficient.

O calitate asemenea a cadrelor didactice influențează pozitiv și relația dintre profesori și elevi. Elevii pot simți că sunt într-un mediu în care sunt sprijiniți și încurajați să-și dezvolte gândirea critică, creativitatea și abilitățile de comunicare. Astfel, profesorii devin modele și mentori pentru elevi, contribuind la formarea unor cetățeni pregătiți să se descurce într-o lume în schimbare rapidă.

Integrarea tehnologiei

În era digitală în care trăim, tehnologia a evoluat într-un mod impresionant, devenind un instrument esențial în multiple aspecte ale vieții noastre, inclusiv în educație. Școala Gimnazială Glodeanu Sărat a înțeles importanța acestei schimbări și a adoptat cu succes

tehnologia ca un element central în procesul său de predare-învățare. Această abordare modernă a permis școlii să se adapteze la cerințele vremurilor și să ofere elevilor experiențe educaționale captivante și relevante.

Un aspect semnificativ al integrării tehnologiei în educație este accesul la resurse digitale. Elevii Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat au oportunitatea de a se conecta la platforme de învățare online, unde găsesc materiale educaționale variate, precum manuale digitale, tutoriale video, exerciții interactive și teste adaptative. Acest lucru le oferă flexibilitatea de a învăța în ritmul lor și de a se aprofunda în conținutul care îi interesează cel mai mult.

Aplicațiile interactive reprezintă o altă componentă importantă a acestei transformări digitale. Prin intermediul acestor aplicații, elevii nu doar că își pot consolida cunoștințele, dar pot și experimenta în mod practic diverse concepte. De exemplu, în loc să învețe despre sistemele solare doar din cărți, elevii pot explora planetele în detaliu, pot vedea mișcarea lor relativă și pot înțelege mai bine fenomenele astronomice prin aplicații de simulare.

O altă inovație adusă de tehnologie constă în comunicarea și colaborarea facilitată. Elevii pot interacționa cu profesorii și colegii lor nu doar în timpul orelor, ci și în afara lor, prin intermediul platformelor de chat, forumurilor și colaborării în timp real la proiecte. Această abordare sprijină dezvoltarea abilităților de comunicare și de lucru în echipă, extrem de importante în lumea actuală.

În plus, tehnologia a făcut posibilă și evaluarea mai eficientă și personalizată. Sistemele informatizate de evaluare permit profesorilor să monitorizeze progresul fiecărui elev în timp real și să ofere feedback individualizat pentru îmbunătățirea performanțelor.

Cu toate aceste inovații aduse de tehnologie, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat a reușit să creeze o experiență educațională holistă, care integrează atât aspectele tradiționale ale învățământului, cât și cele moderne. Elevii beneficiază de o învățare interactivă și personalizată, care îi pregătește pentru provocările și oportunitățile unei lumi digitale în continuă schimbare.

Personalizarea învățării

Una dintre trăsăturile distincte care conturează identitatea Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat constă în abordarea sa individualizată a procesului de învățare. Într-o epocă în care diversitatea stilurilor de învățare și ritmurile diferite de asimilare a informațiilor sunt evidente, această instituție de învățământ a ales să răspundă nevoilor unice ale fiecărui elev prin adaptarea strategiilor didactice.

Profesorii din cadrul școlii au conștientizat că nu există o metodă universală care să funcționeze pentru toți elevii. Prin urmare, ei s-au angajat să creeze un mediu de învățare care să fie sensibil la diversitatea modalităților prin care elevii procesează și înțeleg informațiile. În loc să aplice o abordare standardizată, profesorii de la Glodeanu Sărat au dezvoltat competențe și metode variate pentru a personaliza procesul educațional.

Această atenție deosebită acordată nevoilor individuale ale elevilor are efecte semnificative asupra modului în care aceștia privesc învățarea. Elevii se simt văzuți și valorizați, ceea ce contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și la creșterea angajamentului față de procesul de învățare. Acest sentiment de implicare personală îi motivează să-și depășească limitele, să-și exploreze curiozitățile și să-și dezvolte pasiunile.

O altă consecință pozitivă a abordării individualizate este că elevii învață să fie mai autodirecționați în procesul lor de învățare. Prin înțelegerea propriilor nevoi și preferințe, devin capabili să-și gestioneze mai bine timpul și resursele, să-și stabilească obiective realiste și să-și evalueze progresul. Toate aceste abilități sunt esențiale nu doar în perioada școlară, ci și în viața de după absolvire.

Pe lângă impactul asupra performanțelor academice, abordarea individualizată a învățării promovată de Școala Gimnazială Glodeanu Sărat contribuie la dezvoltarea unei gândiri critice și a unei perspective flexibile. Elevii învață să abordeze provocările din multiple unghiuri și să găsească soluții inovatoare. Aceste abilități au valoare nu doar în cadrul școlii, ci și în contextul societății actuale, în care adaptabilitatea și creativitatea sunt din ce în ce mai căutate.

Astfel, abordarea individualizată a învățării de la Școala Gimnazială Glodeanu Sărat nu doar că încurajează excelența academică, ci și dezvoltarea integrală a elevilor. Ea îi pregătește pentru provocările și oportunitățile unui viitor în continuă schimbare, în care capacitatea de a învăța și de a se adapta devine din ce în ce mai valoroasă.

Dezvoltarea abilităților sociale și civice

Într-o epocă caracterizată nu doar de cerințele academice, ci și de necesitatea dezvoltării competențelor sociale și a responsabilității civice, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat s-a impus ca o prezență remarcabilă în promovarea acestor valori. În recunoașterea faptului că succesul nu se măsoară doar prin cunoștințele teoretice, ci și prin abilitățile interpersonale și angajamentul civic, această școală a adoptat o abordare integrată și inovatoare în educația elevilor săi.

Investiția în dezvoltarea abilităților interpersonale este esențială pentru formarea unor adulți echilibrați și adaptați societății. Prin intermediul unor proiecte de colaborare și activități ce promovează comunicarea, lucrul în echipă și rezolvarea de probleme în grup, elevii sunt încurajați să-și dezvolte abilitățile sociale. Acestea nu doar îi ajută să construiască relații interpersonale mai solide, dar îi pregătesc și pentru colaborarea eficientă în mediul profesional și civic din viitor.

Un aspect distinctiv al Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat este angajamentul său puternic față de comunitatea locală. Elevii sunt încurajați să se implice în proiecte de voluntariat și inițiative menite să aducă beneficii în jurul lor. Această experiență nu doar că dezvoltă empatia și sensul responsabilității, dar îi învață și să aprecieze valoarea contribuției lor în construirea unei societăți mai bune.

Activitățile extrașcolare variate oferite de școală constituie o altă modalitate prin care elevii își pot dezvolta abilitățile sociale și responsabilitatea civică. De la cluburi de dezbateri și teatru, la proiecte de mediu sau de promovare a sănătății, elevii au oportunitatea să exploreze interese diverse și să învețe să-și aplice cunoștințele în contexte reale.

Prin promovarea acestor valori și prin crearea unui mediu care încurajează dezvoltarea personală și civică, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat nu doar formează elevi bine pregătiți din punct de vedere academic, ci și cetățeni responsabili, empatici și implicați în comunitate. Acești tineri sunt pregătiți să facă diferența în lumea din jurul lor și să contribuie la construirea unei societăți mai echitabile și mai armonioase.

Rezultatele elevilor

Școala Gimnazială Glodeanu Sărat își confirmă statutul de model de excelență prin performanțele excepționale ale elevilor săi. Această instituție educativă s-a impus ca un adevărat pol de învățare și performanță, ceea ce se reflectă în mod impresionant în rezultatele obținute de elevi în diferite competiții școlare, olimpiade și evaluări naționale.

Elevii Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat se disting prin rezultate remarcabile în competiții școlare de diverse tipuri. De la concursuri interșcolare până la competiții tematice, aceștia demonstrează o abilitate extraordinară de a-și aplica cunoștințele și de a găsi soluții creative la provocări variate. Succesele repetate în astfel de evenimente nu sunt doar rezultatul unui talent individual, ci și al unei abordări educaționale care încurajează gândirea critică și rezolvarea problemelor.

Olimpiadele școlare și competițiile regionale nu fac decât să sublinieze nivelul înalt al pregătirii oferite de această școală. Elevii săi se măsoară cu alți tineri talentați din întreaga țară și reușesc să obțină poziții fruntașe. Acest lucru atestă nu doar dedicarea profesorilor în a-și forma elevii, ci și angajamentul acestora în a-i ghida spre excelență în diverse domenii.

Nu în ultimul rând, evaluările naționale sunt un test de maturitate pentru elevi și o modalitate de a evalua calitatea învățământului oferit. Rezultatele impresionante ale absolvenților Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat în astfel de examene demonstrează soliditatea fundației educaționale pe care o primesc. Ei nu doar reușesc să treacă cu succes prin aceste evaluări, dar le abordează cu încredere, fiind înzestrați cu cunoștințe vaste și abilități cheie.

Pe lângă cunoștințele academice, elevii acestei școli sunt dotați și cu abilități sociale și competențe transversale. Ei învață să lucreze în echipă, să comunice eficient și să gândească critic. Aceste abilități sunt esențiale pentru a aborda provocările complexe ale lumii moderne, în care soluțiile necesită adesea colaborare și gândire flexibilă.

În concluzie, performanțele excepționale ale elevilor Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat confirmă fără echivoc calitatea înaltă a educației oferite de această instituție. Reușita lor în competiții școlare, olimpiade și evaluări naționale nu este doar o victorie personală, ci și o validare a abordării didactice inovatoare și a angajamentului școlii în a-i pregăti pe elevi pentru provocările și oportunitățile acestui secol.

Astfel, Școala Gimnazială Glodeanu Sărat demonstrează că eficiența și calitatea în demersul didactic nu sunt simple concepte, ci direcții viabile spre o educație superioară. Prin angajamentul cadrelor didactice, integrarea tehnologiei, abordarea personalizată și promovarea abilităților sociale, această școală devine un model inspirațional pentru instituțiile educaționale din întreaga țară. Investiția în învățământul de calitate la nivel local are un impact semnificativ asupra societății și asupra viitorului nostru comun.

Bibliografie:

1. Popescu, A. (2020). Educația în era digitală. Editura Didactică și Pedagogică.
3. Radu, C. (2019). Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevi. Editura Polirom.
4. Ministerul Educației și Cercetării. (2021). Strategia Națională de Educație 2030.
5. Raport Anual al Școlii Gimnaziale Glodeanu Sărat (2023). Departamentul Management, Județul Buzău.

Educatia STEAM – concept si beneficii

**Prof.înv.preșc.Trofin Manuela
Grădinița cu P.P.Nr.42 –Sibiu**

STEAM reprezintă un concept relativ nou, din sfera educației, care are la bază cinci domenii distincte: science (știință), technology (tehnologie), engineering (inginerie), art (artă) și maths (matematică) și care pune accent pe aplicarea metodelor de a învăța din viața de zi cu zi. Chiar dacă la o primă citire pare a fi o compilație de discipline academice, în realitate, însă este o abordare educațională a predării și învățării subiectelor STEAM prin artă . Așadar, integrează intenționat studiile academice cu disciplinele de artă, de exemplu: dans, muzică, teatru, arte vizuale.

Educația Steam a pornit de la conceptul de bază care pune accentul doar pe patru discipline: știință, tehnologie, inginerie și matematică. Dar, după o analiză amănunțită, s-a ajuns la concluzia că acestea nu erau suficiente pentru o dezvoltarea corectă a copiilor, fapt care i-a determinat pe dascăli să înceapă să includă arta ca o disciplină inseparabilă a abordării educaționale. Astfel, educația Steam își propune să încorporeze subiecte artistice, abilități și moduri de gândire la predarea și învățarea subiectelor tehnice.

De ce este importantă educația Steam pentru copii? Copiii încep să folosească tehnologia de la vârste foarte mici, însă trebuie să ne gândim și la faptul în care aceștia ajung, în cele din urmă, să o folosească în mod conștient și benefic. Educația Steam îi ajută să înțeleagă conceptele abstracte prin experimentare și joacă. De exemplu, pot înțelege cu ușurință care sunt etapele construirii unei case, cum funcționează un motor sau cum se produc anumite obiecte, fenomene, toate acestea într-un mod proactiv și, bineînțeles, distractiv.

Educația Steam oferă o multitudine de beneficii preșcolariilor, cum ar fi:

- Gândire independentă. Elevilor/preșcolariilor li se oferă posibilitatea să evalueze și să determine cum să își atingă obiectivele și să ducă la bun sfârșit sarcinile. Rezultatele obținute nu trebuie măsurate prin succes sau eșec, însă foarte important este câștigul lor, adică modul de gândire dezvoltat în timpul derulării proiectelor relevante pentru ei.

- Abordarea cuprinzătoare. Cei mai mulți oameni au tendința de a separa Steam-ul de Artă, motivând faptul că arta se refră la a fi imaginativ, iar Steam-ul se concentrează pe fapte și calcule solide. Dar, gândindu-ne că marele avantaj al educației Steam este abordarea interdisciplinară, acesta este și motivul pentru care Steam are o importanță deosebită pentru elevi/preșcolari, indiferent dacă aceștia aleg să urmeze domeniul artă sau știință.

- Curiozitate naturală. Educația Steam îi încurajează pe elevi/preșcolari să gândească dincolo de limite și să se inspire din mai multe subiecte. Acest lucru impune ca profesorii să nu le stabilească elevilor/preșcolariilor anumite limite și să îi ajute să devină liberi și curioși să învețe toate lucrurile.

Diferența dintre educația tradițională și educația Steam este învățarea coezivă, mixtă, ceea ce le demonstrează copiilor cum o metodă științifică se poate aplica în viața de zi cu zi. Spre deosebire de activitățile sau lecțiile clasice din sistemul de învățământ tradițional, unde de cele mai multe ori, profesorul predă, iar copilul ascultă, educația Steam este o metodă activă, aplicată și constructivistă care se focusează pe „learning by doing”, “a învăța făcând”. Astfel, copiii vor lucra în sala de grupă alături de cadrele didactice sau acasă, împreună cu părinții, ca niște oameni de știință, observând, formulând întrebări, idei, ipoteze, concluzii, experimentând și punând în practică ceea ce descoperă.

Un exemplu de activitate Steam la nivel preșcolar ar fi cea de realizare a unei grădini în cutie. Această activitate are înclinație spre natură, ecologie și grădinarit. Materialele folosite sunt: o cutie dreptunghiulară, foarfecă, creion, pahare reciclabile din plastic sau din carton, pământ de grădină, plante natural sau de jucărie. Mod de realizare: se trasează dimensiunea gurii paharelor pe fundul cutiei de carton. Se decupează forma și se poziționează paharele astfel încât săse fixeze în suportul tocmai realizat. Se pune pământul de grădină în pahare și se trece la plantat. Dacă se folosesc legume de jucărie, nu se folosește neapărat pământ. Se trece denumirea legumelor sau se desenează legume specific.

Proiectul prezentat este unul foarte simplu si foarte atractiv pentru preșcolari și se îndreaptă către educația Steam, dar există și alte activități mult mai complexe și care necesită material mai avansate. Pentru copiii mai mari sunt potrivite proiectele de construcție a unor roboței sau jucării luminoase.

Activitățile de tipul Steam, cu siguranță nu vor transforma copiii reticenți în oameni de știință, ingineri sau programatori în miniatură, fără alte eforturi depuse, dar în orice direcție se îndreaptă interesele copiilor dumneavoastră, abilitățile pe care aceste activități le oferă: gândire critic, colaborare, comunicare, încredere, creativitate, îi vor ajuta pe tot parcursul educației, al viitoarei cariere, al vieții.

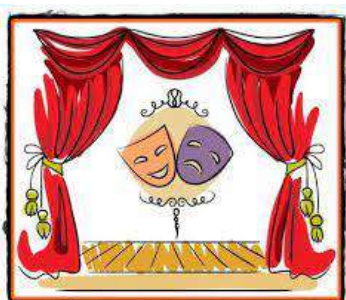
Bibliografie

1. <https://plei.ro/blog/educatia-steam/>
2. <https://blog.robfun.ro/2019/09/11/educatia-stem-ce-este-si-de-ce-este-importanta-pentru-copii/>

OPȚIONAL DISCIPLINĂ NOUĂ
„DRAMATIZARE PE SCENA VIEȚII”

Profesor : Trofin Veronica-Daniela

Insituția școlară: Liceul Tehnologic „Elena Caragiani”, Tecuci, județul Galați

Școala rămâne singurul loc în care comunitatea poate rezolva deficiențele competențelor emoționale și sociale ale copiilor. Asta nu înseamnă că școlile pot ține locul tuturor instituțiilor sociale. Școala devine un loc în care copiii sunt crescuți învățând lecțiile de bază pentru viață, pentru că altfel nu ar avea de unde să le primească. „Dramatizare pe scena vieții” reușește să dezvolte două dimensiuni: una afectiv-atitudinală, și alta cognitivă. Opționalul propus de mine are în vedere dezideratul lui Howart Gardner, autorul Teoriei Inteligențelor Multiple. Acesta afirmă faptul că profesorul are un rol important în evoluția elevilor săi, atât la nivel afectiv-emoțional, cât și profesional. Autorul subliniază că aceste tipuri de inteligențe pot fi dezvoltate doar dacă profesorul ține cont de ele sau ignorate, dacă profesorul nu se implică. Elevii cu inteligență corporal-kinestezică vor fi actori, vor juca textul creat de colegii lor, cei care au inteligență verbală. Elevii timizi vor prinde încredere în ei, se vor pune în valoare, altfel spus, se vor rezolva probleme emoționale și de atitudine.

Elevii cu inteligență verbală vor realiza un text care reprezintă scenariul piesei de teatru „Dramatizare pe scena vieții”. Acest scenariu va oferi „probleme care rezolvă probleme” (Viola Spolin) prin faptul că accentuează evenimente din viața reală, întâmplări pe care elevii, interpretându-le, le vor înțelege, le vor rezolva și se vor pregăti pentru intrarea pe scena vieții. Elevii cu inteligență vizuală vor realiza vestimentația actorilor, în funcție de tipologie, statut social, iar cei cu inteligență muzicală vor alege coloana sonoră a piesei de teatru care să cuprindă întreg mesajul.

Opționalul pe care l-am propus dezvoltă și dimensiuni ale inteligenței emoționale: empatia, stima de sine, autocontrolul, abilitățile sociale. Textele propuse pentru dramatizare vor avea scenarii care prezintă situații de viață reală, elevii putând să aplice cunoștințele dobândite la diferite discipline, altfel spus de a lega viața reală de viața școlii. Acest opțional modelează personalitatea elevilor, mai ales dezvoltarea dimensiunii afectiv-

atitudinale, unde elevii învață prin joc că viața nu e o joacă. Alfabetizarea emoțională ne lărgeste perspectiva asupra îndatoririlor școlilor în sine, transformându-le într-un agent social mai explicit care trebuie să urmărească faptul că acești copii învață lecțiile esențiale ale vieții, o revenire la rolul clasic al învățământului.

BIBLIOGRAFIE

1. Florentina Sâmișăian- „O didactică a limbii și literaturii române.Provocări actuale pentru profesor și elev”, Editura Art
2. Daniel Goleman- „Inteligența emoțională”
3. Howard Gardener- „Teoria inteligențelor multiple”
4. Simon Sinek- „Începe cu de ce”

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Prof. Eugenia Trufin
Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava

Asigurarea eficienței și calității în demersul didactic este esențială pentru un proces educațional de succes. *Trebuie să subliniem de la început faptul că școala nu este o fabrică, iar educabilul și, cu atât mai mult educația, nu sunt produse. Calitatea superioară a educației înseamnă o mai mare „valoare adăugată și creată”, plusul respectiv fiind determinat cu certitudine de activitatea școlară* (Iosifescu,2007). Exemplele de bună practică din școala noastră reprezintă „plus valoare” pentru demersul didactic și au avut în vedere atingerea obiectivelor:

1. **Planificarea și structurarea lecțiilor:** Profesorii pot obține eficiență prin planificarea atentă a lecțiilor și structurarea acestora într-un mod coerent. Un plan bine organizat și clar va ajuta elevii să înțeleagă mai ușor informațiile prezentate și să-și concentreze atenția pe obiectivele de învățare.

Planificarea și structurarea lecțiilor sunt elemente esențiale pentru un demers didactic eficient și coerent. Pentru o planificare bine organizată și o structură clară a lecțiilor trebuie să avem în vedere:

- ❖ **Stabilirea obiectivelor de învățare începe prin a defini obiectivele specifice pe care dorești să le atingi prin acea lecție(ce vrei ca elevii să învețe și să poată face la finalul lecției).**
- ❖ **Cunoașterea grupului de elevi presupune înțelegerea nevoilor, aprecierea nivelului de cunoștințe și interese ale elevilor pentru a adapta conținutul și metodele de predare în mod corespunzător.**
- ❖ **Alegerea conținutului relevant trebuie să aibă în vedere selectarea informațiilor și materialele care sunt relevante pentru obiectivele de învățare și care pot susține angajamentul și interesul elevilor.**
- ❖ **Stabilirea unei structuri în ceea ce privește organizarea conținutului lecției într-o manieră logică și coerentă. De obicei, o structură simplă și ușor de urmărit include: introducere, dezvoltare (prezentarea conținutului) și încheiere.**
- ❖ **Folosirea metodelor variate de predare cum ar fi explicații verbale, prezentări vizuale, discuții de grup, activități practice, jocuri, videoclipuri etc. Acest lucru menține interesul elevilor și le permite să înțeleagă conținutul din diverse perspective.**
- ❖ **Planificarea activităților interactive încurajează implicarea activă a elevilor în procesul de învățare și le oferă oportunități de a aplica cunoștințele în mod practic.**
- ❖ **Folosirea exemplurilor și studiilor de caz pentru a ilustra conceptele și a le arăta elevilor cum se aplică în contextul real.**
- ❖ **Includerea momentelor de evaluare formativă în lecție pentru a monitoriza înțelegerea elevilor și pentru a identifica punctele de ajustare în predare.**
- ❖ **Asigurarea continuității cu lecțiile anterioare astfel încât să poți construi în mod progresiv cunoștințele și să asiguri coerența în învățare.**
- ❖ **Încheierea lecției vizează rezumatul conținutului cheie al lecției și oferă un context pentru următoarea întâlnire. Aceasta poate ajuta la consolidarea cunoștințelor și la anticiparea viitoarelor subiecte.**
- ❖ **Flexibilitatea și adaptabilitatea sunt foarte importante deoarece ne ajută pe tot parcursul lecției să observăm dacă elevii au nevoi specifice sau că anumite activități necesită mai mult timp sau mai puțin timp decât ai anticipat.**

- ❖ **Autoevaluarea și îmbunătățirea activității presupune reflectarea asupra procesului de predare și a modului în care au reacționat elevii.**
- ❖ **Identificarea punctele tari și posibilelor îmbunătățiri pentru viitoarele lecții sunt utile deoarece pot oferi un cadru solid pentru predare și pot ajuta la maximizarea eficienței și calității procesului de învățare.**

2. **Utilizarea tehnologiei învățării:** Integrarea tehnologiei în procesul de învățare poate spori eficiența și calitatea demersului didactic. Folosirea prezentărilor interactive, instrumentelor de simulare și platformelor de învățare online poate face procesul mai atractiv și mai ușor de înțeles pentru elevi.

Utilizarea tehnologiei învățării, cunoscută și sub denumirea de tehnologie educațională sau e-learning, a devenit din ce în ce mai relevantă în mediul educațional mai ales în perioada pandemiei dar și post pandemie.

Tehnologia poate aduce o serie de beneficii semnificative procesului de învățare, dacă este integrată în mod corespunzător. Iată câteva exemple de moduri în care tehnologia poate fi folosită în educație:

Modalități de utilizare a tehnologiei în educație	Exemple de bună practică din cadrul școlii
Platforme de învățare online permit profesorilor să încarce resurse, materiale de curs, sarcini și teste pentru elevi. Acestea facilitează accesul la informații și permit un învățământ flexibil, deoarece elevii pot accesa conținutul de oriunde și la orice oră.	În cadrul școlii, încă din 2020, utilizăm platforma googleclassroom cu secțiuni pentru fiecare clasă atribuită și de asemenea pentru fiecare compartiment/activitate/comisie cu caracter permanent din cadrul școlii. Fiecare profesor și elev are adresă de email pe domeniul școlii (nume.prenume@cedcsv.ro) iar accesul facil permite o comunicare eficientă pe parcursul anului școlar în cadrul activităților de la clasă și activităților extracurriculare.
Crearea și partajarea video-lecțiilor și tutorialelor	Prin intermediul lor sunt explicate concepte dificile sau prezentate materiale într-un mod mai atractiv și interactiv. Elevii pot accesa aceste resurse ori de câte ori au nevoie și pot urma propriul ritm de învățare prin platforma googleclassroom .
Utilizarea simulărilor și jocurilor educaționale	Aceste instrumente ajută elevii să experimenteze conceptele într-un mod practic și să dezvolte abilități specifice.
Comunicare și colaborare online	Platformele de comunicare online, cum ar fi whatsapp, facilitează interacțiunea între elevi și profesori. Acestea pot fi utilizate pentru discuții, colaborare la proiecte și schimbul de idei.
Evaluare online	Tehnologia permite administrarea testelor și evaluărilor online. Acestea pot oferi feedback instant și pot ajuta la monitorizarea progresului elevilor în timp real.
Realitatea virtuală (RV) și realitatea augmentată (RA)	Tehnologiile RV și RA pot crea experiențe immersive care să permită elevilor să exploreze lumi noi, să vizualizeze concepte abstracte și să învețe într-un mod inovator.

Aplicații mobile pentru învățare	Aplicațiile mobile pot fi utilizate pentru a oferi acces rapid la resurse educaționale, exerciții de învățare, dicționare, enciclopedii și alte instrumente utile.
Analiză a datelor educaționale	Tehnologia poate fi folosită pentru a colecta și analiza datele educaționale, permițând profesorilor să înțeleagă mai bine progresul și nevoile elevilor și să adapteze predarea în consecință.
Personalizarea învățării	Cu ajutorul tehnologiei, profesorii pot personaliza învățarea în funcție de nivelul, ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev.
Acces la resurse educaționale globale	Internetul și tehnologia permit accesul la o bogăție de resurse educaționale de la nivel global, oferind elevilor oportunitatea de a explora diverse culturi și perspective

Este important să menționăm că utilizarea tehnologiei învățării trebuie să fie făcută cu discernământ și să țină cont de nevoile și particularitățile grupului de elevi. O integrare eficientă a tehnologiei poate spori eficiența și calitatea învățării, dar nu înlocuiește rolul profesorului în ghidarea și susținerea procesului de învățare al elevilor.

- 3. Învățarea prin proiecte:** Sarcinile și proiectele practice permit elevilor să-și aplice cunoștințele în situații reale, ceea ce poate consolida înțelegerea lor și le poate dezvolta abilitățile practice. An de an, elevii și cadrele didactice ale Colegiului Economic "Dimitrie Cantemir" participă în programele Erasmus, programe, parteneriate și proiecte specifice educației interculturale / pentru diversitate (Erasmus+ KA102 - educație școlară – formare profesională VET – mobilități „Formare pentru o carieră de succes”, cu parteneri din Spania și Portugalia, 2019-2022; Erasmus+ KA229 - parteneriat strategic în domeniul educației școlare „Unique National and European Symbols of our Culture and Originality” (U.N.E.S.C.O.), 2020-2023, în parteneriat cu licee din Croația, Italia, Spania, Grecia și Turcia; Erasmus+ KA1 VET acreditare, 2021-2026; Erasmus+ KA1 Educație școlară acreditare 2022 – 2027; Erasmus+ KA220 „Let’s go green!”, România coordonator, parteneri: Polonia, Grecia, Lituania, Italia, Portugalia), activități în care elevii care doresc să pătrundă în lumea non-formală și să facă schimb de experiență reușesc să îmbine studiul, cu dezvoltarea și cu formarea, studierea unei limbi moderne fiind o necesitate în contextul actual de globalizare. Ca o încununare a activităților de cooperare europeană derulate în școală, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava a dobândit, în anii 2011, 2015 și 2018, 2023 titlul de „Școală Europeană”.
- 4. Evaluarea formativă și feedback-ul constant:** Evaluarea formativă oferă oportunități de feedback constant, iar acest lucru permite profesorilor să-și adapteze metodele didactice în funcție de nevoile individuale ale elevilor prin aplicarea testelor inițiale și urmărirea permanentă a progresului școlar și aplicarea planurilor remediale. Feed-back-ul este analizat și prin intermediul rezultatelor chestionarelor aplicate elevilor, cadrelor didactice și părinților.
- 5. Promovarea învățării colaborative:** Încurajarea colaborării între elevi poate spori înțelegerea conținutului și dezvoltarea abilităților sociale. Lucrul în echipă le permite elevilor să își împărtășească cunoștințele și să învețe unii de la alții. În anul 2013 Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava a devenit Centru de resurse pentru Firmele de exercițiu, în cadrul proiectului POSDRU 33440. Participarea la Competiția „Din virtual în real prin firme de exercițiu”, Buzău, aprilie 2022 s-a finalizat cu premii (Premiul I – Secțiunea prezentări electronice și Premiul III - Secțiune Cel mai bun slogan). Competiția Online „Firma de exercițiu rampă de lansare în carieră”, Fălticeni, iunie 2022 (Premiul I –

Secțiune Cea mai bună prezentare PPT, Mențiune - Secțiune Cel mai bun slogan, Mențiune - Secțiune Cea mai bună siglă).

6. **Diversitatea metodelor de predare:** Adoptarea unor metode diverse de predare poate satisface nevoile diferite ale elevilor. Profesorii folosesc explicații verbale, prezentări vizuale, activități practice și alte metode adaptate subiectului și publicului țintă. Profesorii din cadrul domeniului Turism și alimentație la Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava, au susținut lecții CLIL împreună cu profesorii de limba engleză, în cadrul proiectului Erasmus+ KA201 „English for hospitality” (EN4HOSTS) (<https://www.youtube.com/c/EN4HOSTSMultimediantellectualoutput/videos>).
7. **Dezvoltarea gândirii critice:** Încurajarea elevilor să gândească critic și să pună întrebări poate spori calitatea învățării și dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor. Proiectul POCU „EDUCOMP - Sprijinirea dezvoltării competențelor sec. XXI prin educație non-formală și activități outdoor” 2022 - 2023. Oferă elevilor posibilitatea dobândirii competențelor necesare secolului XXI prin participarea la programe de educație non-formală -Educația fizică, Arta (teatru, muzica, improvizație etc), Educație financiară și antreprenorială, Educație pentru dezvoltarea competențelor digitale, Educație pentru cetățenie activă și democratică, Club de dezbateri, pentru 100 de elevi cu vârste cuprinse între 14 și 16 ani de la Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” din Suceava, precum și îmbunătățirea competențelor în domeniul educației non-formale pentru 10 de cadre didactice.
8. **Adaptarea la ritmul individual al elevilor:** Elevii au ritmuri și stiluri diferite de învățare. Un profesor eficient va fi conștient de aceste diferențe și va încerca să adapteze predarea pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui elev.
9. **Auto-reflexia și dezvoltarea profesională:** Profesorii pot îmbunătăți continuu calitatea demersului lor didactic prin auto-reflexie și prin participarea la programe de dezvoltare profesională. Perfecționarea cadrelor didactice se realizează și în cadrul proiectelor europene derulate în școală care sunt în curs de derulare, proiecte axate pe dezvoltare personală și profesională a tuturor participanților (Erasmus+ KA1 VET acreditare “Qualification to European Standards”, nr. proiect 020-1-RO01-KA120-VET-095440, Erasmus+ KA121 acreditare Educație școlară, nr. proiect 2022-1-RO01-KA121-SCH-000059919- nivel profesional).
10. **Implicarea părinților și comunității:** O comunicare eficientă cu părinții și implicarea comunității pot susține eforturile de învățare ale elevilor, ceea ce poate duce la o îmbunătățire a calității procesului educațional. Există o strânsă colaborare instituției de învățământ cu Asociația Părinților și Profesorilor din Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava care implementează proiecte culturale –educative și oferă resurse financiare pentru dotarea spațiilor școlare („Vreau să mă integrez, vreau să am încredere în mine”, „Învăț să gestionez un conflict”, „Spune nu drogurilor! Alege viața”, Oportunități și provocări în alegerea carierei”).

Aceste exemple de bune practici pot ajuta la creșterea eficienței și calității în demersul didactic și pot contribui la dezvoltarea elevilor în mod holistic.

Bibliografie

1. Iosifescu, Ș., „Calitatea educației– concept, principii, metodologii”, București, 2007
3. PAS Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava, 2022-2025
4. Rapoarte privind starea și calitatea învățământului- Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” Suceava

PROIECT DIDACTIC

Prof. Tudosă Dana Iuliana

Grădinița cu Program Prelungit „1-2-3” Suceava

Nivel/Grupa: Nivel II/ grupa mare

Tema anuală de studiu: *Ce și cum vreau să fiu*

Tema săptămânii: Meserii îndrăgite de copii

Domeniul experiențial: - Domeniul estetic și creativ (DEC)

Denumirea activității: - Activități artistico-plactice

Tema activității : Târgul meșterilor pricepuți

Mijloc de realizare: - modelaj, mozaic

Tipul activității: de consolidare

Scopul:- Stimularea creativității preșcolarilor, a expresivității și sensibilității estetice, prin valorificarea deprinderilor instrumentale și a tehnicilor de expresie plastică prin modelaj și mozaic, realizând corespondențe între elementele de limbaj plastic și forme, obiecte din mediul înconjurător.

Obiective operaționale:

- să utilizeze materialele, tehnicile și instrumentele de lucru adecvate contextului plastic, respectând succesiunea operațiilor de lucru în realizarea temei;
- să modeleze obiecte prin mișcări circulare, translatorii și de aplatizare ale palmelor față în față și față de planșetă;
- să realizeze lucrări plastice expresive utilizând tehnica zagrafitatului;
- să execute obiecte prin tehnica frământării unui boț de lut și scobirea lui;
- să decoreze vasele pentru flori prin tehnica basoreliefului (colorarea cu plastilină) și tehnica mozaicului;
- să redea obiecte de artă decorativă (chenar, friză, tablou) utilizând tehnica amprentării și a mozaicului (cu bucăți de gresie și pietre decorative);
- să decoreze obiectele vestimentare puse la dispoziție prin tehnica mozaicului (cu mărgelile și bucăți de material textil);
- să formuleze păreri personale în legătură cu lucrările proprii și ale celorlalți;

Strategii didactice:

a) **Metode și procedee:** - conversația, explicația, exercițiul, munca independentă, munca în echipa, jocul;

b) **Elemente de joc:** surpriza, aplauze, mișcarea, mânuirea materialelor,

c) **Resurse materiale:** puzzle, suport tablou, suport kinder, imagini reprezentative pentru meserii, aluat, costum bucătar, accesorii bucătar, tavă, pastă de aracet, plastilină clasică modelini colorată, plastilină Fimo, lut, planșete, instrument de zgâriat, aracet, costumație bijutier, vase flori, adeziv - mortar, pietre decorative, bucăți faianță, paste făinoase, scoarță copac, halate de lucru, carton, semințe, mărgel, material textil, pene, pompoane colorate, sorțuri olar, obiecte vestimentare, roata magnetică, instrumente muzicale.

Forme de organizare: frontal, individual, în grupuri mici;

d) **Durata :** 35 de minute

Nr. crt	Etapete activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Captarea atenției	Prezentarea sub formă de surpriză a zonei destinate „Târgului meșterilor pricepuți”, duce la stimularea preșcolarilor și trezirea interesului pentru activitate.	Conversația Observația		
2.	Reactualizarea cunoștințelor	Indiciile redade prin imaginea puzzle-ului realizat în echipă, permit recunoașterea unor materiale utilizate în arta plastică prin modelaj și mozaic și identificarea unor tehnici și procedee de lucru, a unor instrumente specifice, precum și sugestii cu privire la temele ce pot fi abordate sau care au fost abordate anterior.	Explicația Exercițiul Munca în echipă Conversația	Puzzle	Recunoașterea materialelor și indicarea tehnicilor și instrumentelor de lucru adecvate contextului plastic;
3.	Enunțarea scopului și a obiectivelor	În baza momentului creat în urma derulării demersurile anterioare, educatoarea prezintă tema și obiectivele activității utilizând un limbaj adecvat nivelului de vârstă și de înțelegere a preșcolarilor	Conversația Explicația		
4.	Prezentarea optimă a conținutului și dirijarea învățării	<p>Prezentarea, intuirea și analiza materialelor cu care copiii vor realiza temele propuse vor solicita capacitățile analitico-sintetice intelectuale în vederea stabilirii unor legături de cauzalitate între acestea și efectele implicațiilor copiilor.</p> <p>Explicarea tehnicilor de lucru - stabilirea modului de execuție a tehnicii de lucru învățate în raport cu materialele puse la dispoziție la fiecare atelier de lucru, după cum urmează: Atelierul „<i>Brutarilor</i>” - tehnica formelor spațiale: – modelarea aluatului prin mișcări circulare, translatorii și de aplatizare ale palmelor față de planșetă; Atelierul „<i>Bijutierilor</i>” – tehnica formelor spațiale modelarea plastilinei și a pastei de aracet prin mișcări</p>	Conversația Explicația	Planșete, aluat, cuțit plastic, tavă, costumație bucătar Planșete, plastilină de diferite culori	Enumerarea materialelor, utilizarea corectă a tehnicilor de lucru prin parcurgerea

	<p>circulare, translatorii și de aplatizare ale palmelor față în față și față de planșetă;</p> <p>Atelierul „<i>Designer de grădină</i>” – decorarea cu plastilină a vaselor pentru flori - <i>tehnica basoreliefului</i>, -decorarea vasului pentru flori cu bucăți de faianță și pietre decorative – <i>tehnica mozaicului</i>;</p> <p>Atelierul „<i>Micilor artiști</i>” – realizarea unor tablouri prin desenarea cu plastilină – <i>tehnica basoreliefului și modelarea prin aplatizare</i> precum și prin îmbinarea creativă a semințelor pe o suprafață dată – <i>tehnica mozaicului</i>; -efectuarea unor lucrări plastice utilizând <i>tehnica zagrafitatului</i> în lut și <i>modelarea plastilinei cu degetul</i>; -realizarea unor obiecte de artă decorativă: chenar, friză, tablou, prin <i>tehnica modelajului prin amprentare și a mozaicului</i>;</p> <p>Atelierul „<i>Olarului</i>” – realizarea unor vase de lut prin <i>tehnica frământării unui boț de lut și scobirea lui</i>;</p> <p>Atelierul „<i>Designeri vestimentari</i>” – decorarea obiectelor vestimentare prin utilizarea creativă a mărgelilor și materialelor textile prin <i>tehnica mozaicului</i>;</p> <p>Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii: Conținutul povestirii expuse de educatoare îndrumă preșcolarii în efectuarea unor exerciții care vor contribui la încălzirea mâinilor și pregătirea mușchilor mici ai acestora pentru lucru manual specific.</p> <p>Sub îndrumarea educatoarei preșcolarii își încep activitatea pe ateliere, conform indicațiilor primite;</p>	Exercițiul	<p>pastă de aracet Vase pentru flori, plastilină, bucăți de faianță, pietre decorative, pene, pampoane, adeziv-mortar -carton, plastilină, semințe, lipici, lut, instrument de zgâriat, bucăți de gresie pătrate, aracet, instrumente pentru amprentare, cuțit plastic, -lut, planșete -material textil, mărgelile, lipici</p>	<p>succesivă a etapelor de lucru în realizarea lucrărilor plastice</p> <p>Executarea exercițiilor de încălzire a mușchilor mâinii</p> <p>Utilizarea corectă a tehnicilor de lucru învățate și</p>
--	--	------------	--	---

Bibliografie:

- *”Curriculum pentru educație timpurie”*, aprobat prin OMEN nr.4694/02.08.2019
- Bojneag, M. *„Modelajul – începutul unei pasiuni. Ghid metodic pentru învățământul preșcolar”*-Ed. Tehno-Art, Petroșani, 2007;
- *„Metodica predării desenului și modelajului în grădinița de copii”* - Ed. didactică și pedagogică - București

CALITATE ȘI EFICIENȚĂ DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR MODERNE

Prof. înv.preșcolar, Tudose Roxana Florina
Grădinița cu Program Normal Stâlpeni-sat

În învățământul preșcolar este din ce în ce mai necesară implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Se asigură astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o "societate a cunoașterii" aflată în continuă schimbare.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv, de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării, am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educatoarei este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- **Constituirea grupurilor cooperative.** S-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.

- **Activitatea cu grupuri de experți.** Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.

- **Activitatea în grupurile cooperative.** Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de acesta.

- **Evaluarea individuală** a copiilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând *Tehnica Mozaicului* în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros, deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II. TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- *Prima etapă*, centrată pe întrebarea “Ce știu despre subiect?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica „Știu”. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- *A doua etapă*, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- *A treia etapă* – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la *Planetariu Pitești*. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- *A patra etapă*, centrată pe aserțiunea „Am învățat”, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse, de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema „Prietenii curățeniei” și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema, „De

ziua prietenului nostru”. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
2. *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
3. Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983
4. Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire C.C.D.*, Suceava, 2005

CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ ÎN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

TURCOIANU Teodora

Profesor de Limba și Literatura Română

LICEUL TEHNOLOGIC „EDMOND NICOLAU”, BRĂILA

ECO-SE-RE

Colectarea, selectarea, reciclarea sunt încă o provocare pentru o societate care nu s-a făcut înțeleasă suficient de bine că mediul are nevoie de reciclare, astfel încât noi, oamenii, să putem trăi în condiții de mediu bune și curate. Oamenii încă nu știu să selecteze gunoiul pentru că nu au intrat în conștiința tuturor acestei idei și că resurselor pământului nu sunt interminabile. Toți tratăm acest aspect ca fiind ceva extrem de îndepărtat.

În acest sens, 6 țări europene (ROMÂNIA, GERMANIA, LITUANIA, SPANIA, PORTUGALIA ȘI TURCIA) au venit cu ideea unui proiect „ECOLOGY THROUGH COLLECTING, SELECTING AND RECYCLING” care să umble la conștiința celor mai tineri, elevii, pentru a mai salva din pagubele pământului cauzate de mentalități vetuste și needucate.

Ideea proiectului s-a dovedit a fi foarte ambițioasă dat fiind faptul că selecția, colectarea și reciclarea au devenit o realitate provocarea mileniului III. Am vrut să intrăm în conștiința tinerilor pentru a se asigura că acordă importanța cuvenită acestui fenomen îngrijorător. Cu toții ne-am propus un viitor durabil și în funcție de ceea ce facem astăzi. De aceea am crezut că totul trebuie să înceapă atât la școală, cât și acasă, de la o vârstă mai mică, într-un mod corect și coerent prin direct și active implicarea elevilor care nu doar au urmărit aceste aspecte ci au fost solicitate prin acțiune directă. Pe parcursul celor trei ani de proiect, elevii și profesorii au finalizat activități diverse, inovatoare, care au devenit modele și i-au încurajat pe alții să aibă grijă a mediului, a proteja natura, a contribui la un mediu propice dezvoltarea și existența lor. Reciclarea a necesitat muncă, implicare dar și inventivitate datorită proiectului. Ne-am propus nu numai să selectăm materiale, ci și să facem sau să restaurăm unele dintre ele materiale reciclabile, gata de a fi refolosite în domeniul școlar și nu numai.

Toate activitățile au fost cuprinse într-o broșură. Aceasta va rămâne mărturie în timp pentru că numai împreună am putea deveni o forță de a schimba mentalități și obiceiuri greșite. Broșura va putea deveni material didactic pentru profesorii care doresc să ne continue munca și ideile.

Astfel, pentru fiecare produs au fost create QR-uri care vor fi găsite în broșura noastră.

O să descriem în articol doar câteva detalii despre vizita în Germania (Wasserburg Inn), cea mai eficientă țară europeană în colectare și reciclarea deșeurilor.

Dimineața devreme am plecat la școala din Wasserburg Inn unde echipa de români a prezentat un Ppt cu informații despre realizarea / citirea qr urilor, una dintre cele obiectivele proiectului. Apoi am ajuns cu autobuzul într-un oraș din apropiere unde exista un punct de colectare selectivă al gunoiului. Obiectivul principal al centrului este de a promova în rândul comunității colectarea pe categorii: hârtie, plastic, metale, lemn, sticlă etc.

Se fac demersuri către populație să încurajează-i să facă acest lucru și oamenii se conformează. Fiecare bloc/casa are 6, 7 tomberoane pe care se menționează tipul de gunoi iar proprietarul îl pune acolo unde este nevoie. Într-adevăr acest lucru se întâmplă iar colectarea de către compania pe care am vizitat-o are loc o dată pe săptămână. Oamenii plătesc sume mici pe an pentru gunoi, în jur de 8 euro/an, dar ei ajută firmele pentru că cetățenii sunt conștiincioși și selectează. Un alt lucru interesant este că treaba reprezentantului acestei firme este să ajungă la conștiința a cât mai multor oameni posibil pentru a-i face să selecteze și mai mult deoarece mai sunt 30% de deșeuri neselectate în această zonă a Bavariei. Doar 2,3 persoane lucrează la acest centru pe bază de voluntariat, uneori vin să verifice dacă oamenii au selectat corect, să nu fi pus a anumit tip de plastic într-un recipient greșit. Tot aici am aflat că acele cutii de lapte „carton” nu au doar carton/ hârtie dar și un strat fin de aluminiu care este reciclat în Germania.

În a doua parte a zilei, după prânz, am mers la un nou centru de selecție. De data asta, gunoiul primit de la firme precum cea pe care o vizitasem deja azi dimineață era selectat. Deci, gunoiul merge la alte firme care „pregătesc” materialul pentru reciclare. Sunt multe companii care au acest profil în Germania și au cifre de afaceri foarte mari. Am văzut diverse procese de selecție și pregătire în drum spre reciclare.

La școală am fost întâmpinați de prof. dr. Martina Peters care și-a dedicat întreaga viață în protejarea mediului. Are mai multe proiecte în derulare (elevi din clasele primare) prin care îi informează pe cei mici ce să cumpere din magazine, cât de important este să ai grijă de mediul înconjurător, gătește cu ei pentru a le arăta unde (ce tip de recipient) se aruncă ambalajul. I-a provocat la un concurs pentru a crea imagini sugestive pe diferite coșuri de gunoi etc. Bani alocăți pentru astfel de proiecte erau în trecut de 6300 de euro dar în anul 2021 „doar” 4500 euro.

Cu un an în urmă, într-un alt proiect și-a propus să creeze cu elevii haine din diferite materiale precum hârtie, plastic moale, aluminiu etc. Ideea a fost ca aceste haine să fie purtate de profesorii elevilor într-o paradă spectaculoasă, organizată în școală. Un profesor pasionat de ceea ce face, o atitudine impecabilă, nici nu mai vorbesc despre cât de profesionist s-a prezentat în fața noastră. Un profesor care îți dă energia lui și să faci la fel.

Prof. Julia Drexler, următorul trainer, ne-a provocat să facem reclame pentru mașini ecologice și apoi o nouă reclamă în care să recunoaștem că precedentă nu conține exact adevărul.

Teaching methods and their corresponding techniques

Using an effective strategy, each teacher has the duty to select his / her methods, which together with the other components of the strategy leads to accomplishing their goals. If we want to compare teaching techniques with teaching strategies, the difference would be that teaching techniques follow steps that the teacher uses in order to teach their students in an organized way, more over helping to order better their classes, while teaching strategies are methods used to teach in order to facilitate students' learning, helping to teach in a more creative way. Teaching techniques is the teacher's style or tricks to accomplish an immediate objective. The method means a 'way to follow' to achieve a well-defined goal, a research or investigation of effective ways of knowing. The method becomes an efficient way of organizing and leading the learning under the common sign of the same mode of action objectified in the interaction between the teacher and his/her students (see Ginnis, 2002; Kellie, 2010).

For the teacher, the method is a way of organizing the activity, a teaching tool with which students assimilate new knowledge and behavioral forms, developing their intellectual strength. For the student, the method appears as a working tool that allows the assimilation of new knowledge and skills, the development of its potential for knowledge and action.

The smooth running of education and the results we obtain depend on the methods used. From the multitude of methods, the best ones will be chosen, depending on the safety they confer, their speed and costs, the level of performance it reaches, the nature of the performance. Using different methods, essential differences are obtained in the students' learning and the acquisition of new knowledge or behaviours can be achieved easier or harder, depending on the methods used.

The method is one of the main components of the strategy, which contribute to the achievement of the objectives, on which depends the success of the teaching-learning process. Interactive group methods are modern ways of stimulating learning and personal development from an early age, they are teaching tools that generate the exchange of ideas, experiences, knowledge. Interactivity involves learning through communication, through collaboration, produces a confrontation of ideas, opinions and arguments, creates learning situations focused on the availability and desire for cooperation of students, their direct and active involvement, mutual influence within small groups and social interaction of members of a group.

Due to technological progress and wide access to knowledge and resources, we want to achieve aims that, some time ago, we could not even think about. We need teachers that prepare students for the future, focusing on social and communication skills. A modern, well-designed

education allows the initiative, spontaneity and creativity of students, but also their direction, guidance, the role of the teacher gaining new values, overcoming the traditional perspective through which he was a provider of information.

In organizing a student-centered type of education, the teacher becomes a co-participant with the student in the activities carried out. He accompanies and guides the student on the pathway to knowledge. Students themselves must organize what they have heard and seen into an orderly and meaningful whole. If students are not given the opportunity to discuss, investigate, act, and possibly teach, learning will not take place.

The diversity of training methods, the versatility of some of them, the evolution of pedagogy as a science, but especially the influences they have lately on the fields of training, education and professional development determine difficulties in identifying criteria for classifying methods. Here are some different methods of teaching. The most well-known ones are:

- ❖ *Deductive method* – Using it, teachers conduct the lesson explaining the concept to students, giving different tasks and practicing the concept. This method is teacher-centred, breaking down learning from general to specific, when only teacher is speaking and the students are listening. It is straight to the point, time saving and many rules can be quickly explained. It allows more time to practice.
- ❖ *Inductive method* – With this method, teacher offers students many examples, showing how the concept is used. It is student-centered. Students need to learn new things and gain knowledge by themselves, being more actively involved in the learning process.

Another classification is:

- ❖ *Direct Teaching method* – It is teacher-centred. Teachers provide information, facts, rules, action sequences.
- ❖ *Indirect teaching method* – It is student-centred. Students are active participants.

Here are some examples of methods and their corresponding techniques teachers frequently use in their teaching process (see Lang & Hebert, 1995; Jones, 2007; Henson, 2012).

Reporting method

- Unit or Morrisonian technique
- Individual or Group Reporting technique
- Reading or Story telling technique
- Schematic technique
- Symposium technique

Investigatory method

- Laboratory technique
- Problem - solving techniques
- Research technique
- Field study technique
- Experimenting technique

Activity method

- Project technique
- Field trip technique
- Dramatization technique
- Role playing technique
- Brain storming technique
- Debate technique

Self-pacing method

- Programmed instruction
- Mastery learning
- Modular learning technique

Integrated method

- Lecture –discussion
- Lecture – demonstration
- Film showing discussion

Traditional method

- Textbook learning technique
- Role learning technique
- Directed technique
- Memorization technique

For learning English in school, a wide range of methods and techniques are used, offered either by traditional practice or by the modern one, which, successfully applied, can bring satisfaction and results to the participants in learning. It is essential that during a year of study, the combination of methods be stimulating, activating, with possibilities of permanent interpenetration.

All traditional and modern teaching methods, techniques and strategies can be used successfully in English teaching. Studying English grammar involves combining several strategies and techniques. Studying English does not ask for a specific universally method.

Appropriate methods must be adopted for each lexical set or grammar issue in order to achieve success.

The emergence and implementation of modern technologies will not make books or blackboards disappear from classrooms. The technologies of the future provide, along with the traditional ways of study, other approaches that have a new conceptual basis, but do not exclude anything. On the contrary, they offer new points of view on a certain issue or direction of study.

Bibliography

Ginnis, P. (2002) *The Teacher's Toolkit – Raise classroom achievement with strategies for every learner*. U.K., Crown House Publishing Limited.

Henley, M. (2010) *Classroom management: A proactive approach*. 2nd edition. Boston, Pearson.

Henson, K.T. (2012) *Methods for teaching in diverse middle-level and secondary classrooms*. 2nd edition. USA, Kendall / Hunt Publishing co.

Lang, R.H. & Hebert, J. (1995) *Teaching Strategies and Methods for Students Centered Instruction*. America, Whinney, H.M.

Prof. Țurlică Ionela
Școala Gimnazială Sarichioi, județul Tulcea

INTERDISCIPLINARITATEA

*Prof. TURTĂ CORINA ELENA
Școala Gimnazială Nr.1 Dângeni*

Reușita în activitatea tinerilor este posibilă, numai dacă aceștia pot să coreleze interdisciplinar informațiile obținute la orele de curs. Eficientizarea strategiilor de predare – învățare – evaluare poate crește motivația elevilor. Predarea în manieră integrată a disciplinelor în gimnaziu în care se urmărește fundamentarea integrată a studiului disciplinelor particulare, pentru construirea unei viziuni integrative a realității este o practică a multor țări. În școlile gimnaziale temele interdisciplinare sunt incluse atât prin intermediul Curriculumului Național cât și prin abordări organizate deja în școli care s-au dovedit a fi un succes. Abordarea interdisciplinară pleacă de la ideea că nici o disciplină de învățământ nu constituie un domeniu închis, ci se pot stabili legături între discipline. Conținutul unui învățământ interdisciplinar poate fi promovat la nivelul planului de învățământ, la nivelul programelor școlare, la nivelul manualelor școlare și prin conținutul lecțiilor.

„Interdisciplinaritatea este o formă a cooperării între discipline diferite cu privire la o problematică a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere” (C. Cucuș, 1996). „Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii curriculare” - aceasta necesită o interacțiune între competențe și conținuturi a două sau mai multe discipline de învățământ și implică stabilirea și folosirea unor conexiuni între limbaje și operații. La nivelul activităților de predare – învățare se pot căuta teme comune pentru diferite obiecte de studiu care pot determina realizarea unor obiective de nivel înalt cum ar fi: rezolvarea de probleme, însușirea unor metode de învățare eficientă etc. Învățământul modern, formativ, presupune existența predării – învățării interdisciplinare ca o condiție obligatorie. Corelarea cunoștințelor dobândite de elevi la diferite discipline contribuie la formarea și dezvoltarea flexibilității gândirii, a capacității de aplicare a acestora în practică. Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul obiectivelor, conținuturilor, dar se creează și un mediu prielnic pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să lucreze eficient individual sau în echipă.

Dintre avantajele interdisciplinarității se pot aminti:

- Clarifică mai bine și cu mai multă ușurință o anumită temă;
- Elevul dobândește informații despre procese, fenomene care vor fi aprofundate pe parcursul anilor școlari viitori;
- Permite aplicarea cunoștințelor teoretice în domenii diferite.

Pentru realizarea unei bune interdisciplinarități sunt necesare unele condiții: profesorul să aibă o cultură generală temeinică și să cunoască bine atât metodologia disciplinei cât și a celorlalte discipline din aria curriculară iar elevii să fie informați despre existența interdisciplinarității între disciplinele de învățământ. De exemplu, plecând de la una din competențele generale ale disciplinei fizicii care se referă la rezolvarea de probleme practice și teoretice prin metode specifice și ajungând la competențele specifice de realizarea de transferuri interdisciplinare aplicarea în studiul unor fenomene din domeniile: optică, mecanică, căldură, electricitate putem desfășura activități interdisciplinare care presupun realizarea de lucrări practice ce necesită utilizarea cunoștințelor de matematică, abilităților de utilizarea a calculatorului pentru realizarea de tabele și grafice cu sprijinul aplicației Excel sau Word. Proiectarea și desfășurarea activităților de laborator presupune o cultură interdisciplinară bogată a profesorului. Promovarea interdisciplinarității în învățământul românesc actual este o necesitate impusă de schimbările și acumulările cognitive din multiplele domenii ale cunoașterii, precum și de complexitatea și diversitatea problemelor cu care se confruntă omenirea. Astăzi, mai mult ca oricând, adolescentul trebuie să-și asume roluri și responsabilități, să ia decizii pentru cei din jur, să răspundă rapid și bine la diversele provocări ale vieții; succesul și performanța apar doar dacă posedă cunoștințe integrate, dacă privește realitatea ca o imagine unitară și dacă gândește flexibil și creator. Dicționarul de neologisme de F. Marcu și C. Manea definește interdisciplinaritatea ca „stabilirea de relații între mai multe discipline sau științe”. Specialiștii în curriculum definesc acest termen ca formă de cooperare între discipline/științe, respectând logica fiecăror în parte, adaptată particularității legii didactice; vizează formarea la elevi a unei imagini unitare a realității și a unei gândiri integratoare; în același timp, este privită și ca o modalitate de organizare a conținuturilor învățării și ca o conexiune de limbaje explicative menite să spargă granițele dintre discipline. La acestea se adaugă și avantajele vizând formarea personalității elevului pe diverse planuri: intelectual, emoțional, social, estetic și fizic.

Transdisciplinaritatea este privită ca o formă superioară a interdisciplinarității și presupune concepte, metodologie și limbaj care tind să devină universale (robotizarea, modelizarea, cibernetica, teoria sistemelor, a informației etc.). De asemenea, presupune descoperirea unor noi câmpuri de investigație, fiind centrată pe viața reală cu multiplele ei probleme. A fost numită și prin sintagma „o nouă viziune asupra lumii”. Există discipline reale care nu pot fi studiate temeinic decât transdisciplinar, de exemplu educația tehnologică, care utilizează cunoștințe temeinice de matematică, fizică, chimie, biologie, arte și geografie. Aspecte matematice în natură au fost identificate încă din preistorie. Omul

primitiv cu privirea lui iscoditoare observă că elementele concrete (obiecte, flori, vietăți) ascultau de anumite legi aritmetice și geometrice. Astfel, o anume floare avea un anumit număr fix de petale circumscrise într-o formă geometrică fixă (cerc, poligon regulat, con sau trunchi de con). De asemenea, a observat repetarea unei simetrii bilaterale la vietăți (buburuză, fluture, liliac etc.). Matematica oferă punți cognitive interdisciplinare pentru toate disciplinele de învățământ.

Fiecare profesor poate pregăti partea sa de contribuție, conținuturi de predare specifice, astfel:

- Matematica va prezenta temele privind unități de măsură, transformări etc.;
- Chimia prezintă temele privind structura moleculară a apei, proprietăți, reacții specifice etc.;
- Fizica prezintă temele privind stări de agregare, densitate, interacțiuni etc.;
- Biologia prezintă complexa temă privind relația apă organism;

Educația tehnologică din gimnaziu prezintă teme și cunoștințe din biologie, fizică, matematică, informatică, istorie, etc. Abordările didactice inter și transdisciplinare, dezvoltă la elevi o gândire flexibilă și creatoare, în măsură să ofere soluții și să îi direcționeze astfel spre o carieră școlară și profesională la standarde europene.

Interdisciplinaritatea Pedagogică

Interdisciplinaritatea pedagogică reprezintă ansamblul relațiilor și interacțiunilor dintre diferitele conținuturi și mesaje angajate la nivelul unui demers didactic / educativ cu finalitate relevantă în planul formării-dezvoltării personalității elevului, studentului etc. Specificul interdisciplinarității pedagogice reflectă progresele înregistrate în teoriile epistemologice (post)moderne care analizează cunoașterea științifică, în general, cunoașterea realizată prin științele socio-umane în mod special (Interdisciplinaritatea și științele umane).

Interdisciplinaritatea pedagogică reprezintă o variantă a interdisciplinarității științifice care vizează realizarea unor interacțiuni „între diversele branșe ale cunoștințelor și metodologiilor numite discipline științifice”. Ea contribuie la reformarea vechilor programe de învățământ care „se limitau să stabilească o listă de cunoștințe de predat, având în vedere doar o singură disciplină, mărginită de cele mai multe ori la un nivel de educație” și la o latură a educației (D'Hinaut, L., coordonator. , .). Interdisciplinaritatea pedagogică vizează „traducerea scopurilor educației în specificații didactice” realizate prin „colaborarea unor grupuri de specialități diverse”. Ea fundamentează reforma curriculară a instruirii care „nu poate fi lăsată numai la latitudinea unor discipline separate printr-o tradiție coborâtă până la Aristotel, care nu mai corespunde nici realității epistemologice contemporane” și nici exigențelor unei integrări socioprofessionale concentrată „pe probleme mari” (idem, . .).

Modelul interdisciplinarității pedagogice, definește la nivel teoretic, un tip de abordare a educației care orientează activitatea de învățare a elevului / studentului în direcția dobândirii simultane a unor cunoștințe – capacități – atitudini comune sau / și complementare mai multor materii școlare / universitare. Un asemenea model presupune realizarea saltului de la proiectarea tradițională - axată pe învățarea paralelă sau succesivă a diferitelor materii școlare / universitare și proiectarea curriculară axată pe învățarea integrată a cunoștințelor și capacităților științifice, raportabile la experiența de viață a elevului / studentului prin toate resursele lor generale, de natură intelectuală – morală – tehnologică – estetică – fizică. La nivel practic, modelul interdisciplinarității pedagogice definește „un tip de abordare a conținutului instruirii care antrenează, în mod necesar, o amenajare specială a situațiilor didactice” în funcție de corelațiile existente între diferite materii școlare / universitare. Din aceasta perspectivă, realizarea interdisciplinară a conținutului instruirii angajează următoarele surse de intrare a cunoștințelor – capacităților – atitudinilor științifice valorificate la niveluri formative superioare (Dictionnaire actuel de l'education. , . -):

a) obiectivele activității de învățare, proiectate intra, inter și pluridisciplinar, în sensul tratării complementare a problemelor, plecând „de la un declanșator comun”;

b) aptitudinile vizate în sensul instrumentalizării punctuale (prin „recurs ocazional la abilitățile relevante ale altei materii școlare” sau generalizate (prin „recurs regulat la abilitățile relevante ale altei materii școlare”);

c) demersurile activității de învățare, dezvoltate prin mijloace auxiliare ocazionale (printr-un „recurs ocazional la un demers relevant al altei materii școlare”) - sistematice (printr-un „recurs sistematic la un demers relevant al altei materii școlare”) - funcționale (printr-un „recurs necesar la un demers relevant al altei materii în vederea atingerii unui obiectiv al unui program de studii”);

d) complementaritățile dintre obiective (de: stăpânire a materiei – transfer operațional exprimare) și demersurile de învățare (care construiesc, reconstruiesc sau exprimă realitatea).

Proiectarea interdisciplinarității pedagogice la nivelul procesului de învățământ presupune ieșirea „din impasul hiperspecializării” care solicită o nouă perspectivă de integrare a cunoștințelor. Sub genericul conceptului fundamental de interdisciplinaritate studiile UNESCO definesc trei modalități operaționale de abordare a disciplinelor școlare / universitare:

a) abordarea intradisciplinară, verticală propune predarea - învățarea - evaluarea diferitelor noțiuni și principii în interiorul unei discipline, stimulând „securitatea cunoștințelor” dar și „paradoxul enciclopedismului specializat”;

b) abordarea interdisciplinară, orizontală, propune corelarea conținuturilor unor discipline diferite la nivelul unui de câmp de aplicabilitate comun, care stimulează raționalizarea raporturilor formative dintre „cantitatea de cunoștințe și volumul de învățare”, diminuând însă dimensiunea verticală a informației;

c) abordarea pluridisciplinară, transversală propune rezolvarea unor teme, probleme, situații complexe, dependente de mai multe discipline și principii organizatorice, ceea ce stimulează capacitatea de integrare a informației și de operaționalizare a acesteia „la nivelul unor probleme mari” (Hainaut, L.D., coordonator. , -).

Practica proiectării curriculare poate impune două variante de realizare efectivă a interdisciplinarității pedagogice la nivelul planului de învățământ prin:

a) redefinirea disciplinelor școlare / universitare în cadrul unor structuri noi integrate orizontal (istorie-geografie; fizica-chimie; chimie-biologie; psihologie-pedagogie; sociologie-economie etc.) sau transversal (educație estetică, educație tehnologică, educație civică; ecologie, democrație, informatică etc.);

b) reordonarea disciplinelor școlare pe orizontală și pe verticală sistemului de învățământ (respectiv a planului de învățământ), în vederea susținerii noțiunilor, principiilor, metodologiilor anumitor domenii (științele naturii, științele socio-umane, științele limbajului etc.), cu efecte pedagogice substanțiale (eliberarea presiunii informative în favoarea stimulării formative a elevilor / studenților).

Realizarea interdisciplinarității pedagogice depinde de deciziile macrostructurale stabilite la nivel de politică a educației, instituționalizarea mecanismelor specifice proiectării curriculare, elaborarea planului de învățământ, a programelor și a manualelor școlare / universitare din această perspectivă didactică și epistemologică, formarea inițială a profesorilor în contextul unei culturi generale adecvate și a unei duble sau chiar triple specializări, formarea continuă a profesorilor în condițiile exersării unor metodici / didactici aplicate interdisciplinare, deschise educației permanente.

Exemple de interdisciplinaritate la Educația tehnologică

Modulul Discipline / Științe utilizate

- Clasa a V-a: Dezvoltarea mediului construit, Istorie, Geografie, Arhitectură, Construcții industriale și civile, Urbanism, Amenajarea teritoriului, Organizarea administrativă a teritoriului, Fizică, Mecanică, Electricitate, Produse alimentare, Chimie, Gastronomie, Cultivarea Plantelor, Creșterea Animalelor, Comercializarea Produselor;
- Clasa a VI-a: Economia familiei, Economie, Materii prime și materiale, Fizică, Chimie, Rezistența materialelor;
- Clasa a VII-a: Materii prime și materiale, Fizică, Chimie, Rezistența materialelor, Transporturi și comunicații, Mecanică, Electricitate, Electrotehnică, Telecomunicații;
- Clasa a VIII-a: Energie, Electricitate, Energetică, Electronică, Domenii profesionale, Toate domeniile profesionale studiate

Extras din: LUCRAREA METODICO-ȘTIINȚIFIĂ PENTRU OBȚINEREA GRADULUI DIDACTIC I

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: Prof.univ.dr.ing. CAROL SCHNAKOVSKY

CANDIDAT: Prof. BAGHICI (TURTĂ) CORINA ELENA

SPECIALIZAREA: EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ

Unitatea de învățământ: Colegiul Vasile Lovinescu Fălticeni

Profesor Ungureanu Andreea-Constantina

Eficiență și calitate în demersul didactic

Flipped classroom devine o metodă foarte eficientă în procesul de predare trecându-se de la procesul tradițional de transmitere a informațiilor la cel de inversare a manierei de oferire a acestora.

Există multe articole care tratează acest concept, ceea ce m-a determinat și pe mine să îl studiez mai îndeaproape și să îl testez.

Conceptul a devenit foarte popular în rândul cadrelor didactice care încearcă să schimbe felul în care se pot raporta la o modalitate practică și mai umană. Modalitatea clasei inversate are la bază ideea următoare: interacțiunea și lucrul împreună cu elevii devin mai utile dacă se profită de timp, comparativ cu timpul folosit de o singură persoană care acaparează întreaga oră de curs, și, în cele mai multe cazuri, nu este ascultată de nici măcar jumătate dintre elevii clasei.

Cum am reușit să introduc metoda? Am oferit elevilor cursurile și în resurse online în loc de teme, mai ales mici videoclipuri care aprofundau tema dezbătută în clasă și întăreau informațiile primite. Videoclipurile le vizionau acasă, și ceea ce aveau de făcut acasă ca și teme a devenit tema de făcut în clasă, de aici și clasa inversată. Ceea ce am reușit să fac a fost să intrig elevii să caute ei înșiși videoclipuri cu informații legate de tema în cauză, am trecut de la modelul centrat pe mine ca profesor la cel centrat pe elev care își va satisface nevoia de cunoaștere individuală.

Disciplinele pe care le predau și anume cele de socio-umane îmi dau și posibilitatea de a folosi această metodă mult mai ușor, abordând predarea prin regândirea activității în clasă ca să îmbogățesc experiența elevilor de învățare, fiind un instrument pe care l-am putut adapta elevilor și obiectivelor mele.

Psihologia, ca disciplină de bază, de predare, dispune de multe resurse online, pe care le-am pus la dispoziția elevilor, creând și propriul conținut cu informații teoretice despre fiecare proces psihic în parte, iar elevii și-au creat și ei propriile videoclipuri cu păreri proprii, critice, susținute de informațiile științifice primite.

Ceea ce am observat eu ca fiind principalul avantaj al acestei metode este libertatea oferită pentru că eliberează elevii care nu se mai simt presași să stea să asculte

multe ore, ci pot să trăiască în clasă și să interacționeze cu profesorul și cu alți colegi. Devine eliberator și pentru cadrul didactic pentru că nu trebuie să mai repete același lucru mereu. Videoclipurile vizionate acasă de elevi oferă timp profesorului să discute față în față ori în grupuri mici cu elevii, fiind mereu disponibil, permițându-i să își descopere elevii mai bine și să îi înțeleagă mult mai ușor. Munca mea, ca profesor, a devenit mult mai satisfăcătoare, fiindcă elevii mă văd acum ca pe o persoană care e mereu acolo să le ofere ajutor, mai degrabă decât un model autoritar.

În cazul în care un elev are nelămuriri, sau nu a înțeles ceva, poate, fără să îi fie frică, să îmi ceară ajutorul, ne mai fiind nevoit să renunțe la a își rezolva problema. Nu mai apare competiția, ci doar ajutorul reciproc și colaborarea în învățare. Competiția este bună totuși, dar în concursuri controlate și tipice pentru așa ceva, nu în învățare unde fiecare elev este diferit, procesând mai repede sau mai greu informațiile primite; elevii axându-se pe stiluri de învățare diferite.

Urmărind videoclipurile, elevii pot să întrerupă oricând în orice moment, pot să revină la ceea ce nu au înțeles, pot să revizuiască orice pasaj ori de câte ori vor, având și posibilitatea de a scrie întrebări pe care le vor adresa profesorului în clasă. Acest lucru se întâmplă și în modelul clasic de predare, însă sunt puțini elevi care au îndrăzneala să întrerupă o oră și să spună că au nelămuriri în privința explicațiilor primite.

Punând la un loc aceste motive și multe altele, conceptul de flipped classroom merită să fie întrebuințat la orele de curs. Modelul clasic de predare-învățare are justificare anterioară pentru că nu există altă modalitate de transmitere a informațiilor educaționale, însă acum, când tehnologia permite multe căi de învățare, este timpul să renunțăm la ceea ce ne reține fără satisfacție și să regândim educația. E timpul să fim pragmatici, să nu interzicem în clasă folosirea tehnologiei, profitând de potențialul ei revigorând astfel dorința elevilor de a învăța.

PROIECT DIDACTIC

DATA: 27.03.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Sirețel, Structura Humosu

CLASA: I

PROPUNĂTOR: Prof. înv. primar Ungureanu Cristina Diana

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: „Magia primăverii”

SUBIECTUL: „Albinața”

TIPUL LECTIEI: Formare de priceperi și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE:

Comunicare în limba română

Arte vizuale și abilități practice

Matematică și explorarea mediului

SCOPUL LECTIEI:

Formarea priceperilor și deprinderilor de a realiza o lucrare colectivă, folosind tehnici de lucru cu diverse materiale și ustensile

COMPETENȚE SPECIFICE:

AVAP

2.1- Identificarea unor caracteristici/proprietăți ale materialelor întâlnite în mediul cunoscut;

2.3- Realizarea de obiecte/construcții folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile

2.4- Transformarea unui material folosind o tehnica simplă

2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinesteziacă.

MEM:

3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relația cu mediul apropiat;

CLR:

1.1 Identificarea semnificației unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1: să enumere materialele folosite pentru realizarea colajului;

O2: să descrie acțiunile desfășurate în cadrul fiecărei etape a realizării produsului;

O3: să aplice tehnici de lucru adecvate (decupare, lipire, asamblare, colorare);

O4: să coloreze albina folosind culorile propuse și tehnica aleasă;

O5: să respecte etapele propuse în realizarea produsului finit.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, observația, analiza, munca independentă;

Mijloace de învățământ: șabloane-carton, carioci, creioane colorate, lucrare-model, lipici, foarfece.

Forme de organizare: frontal, individual.

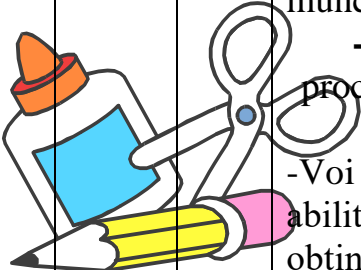
RESURSE

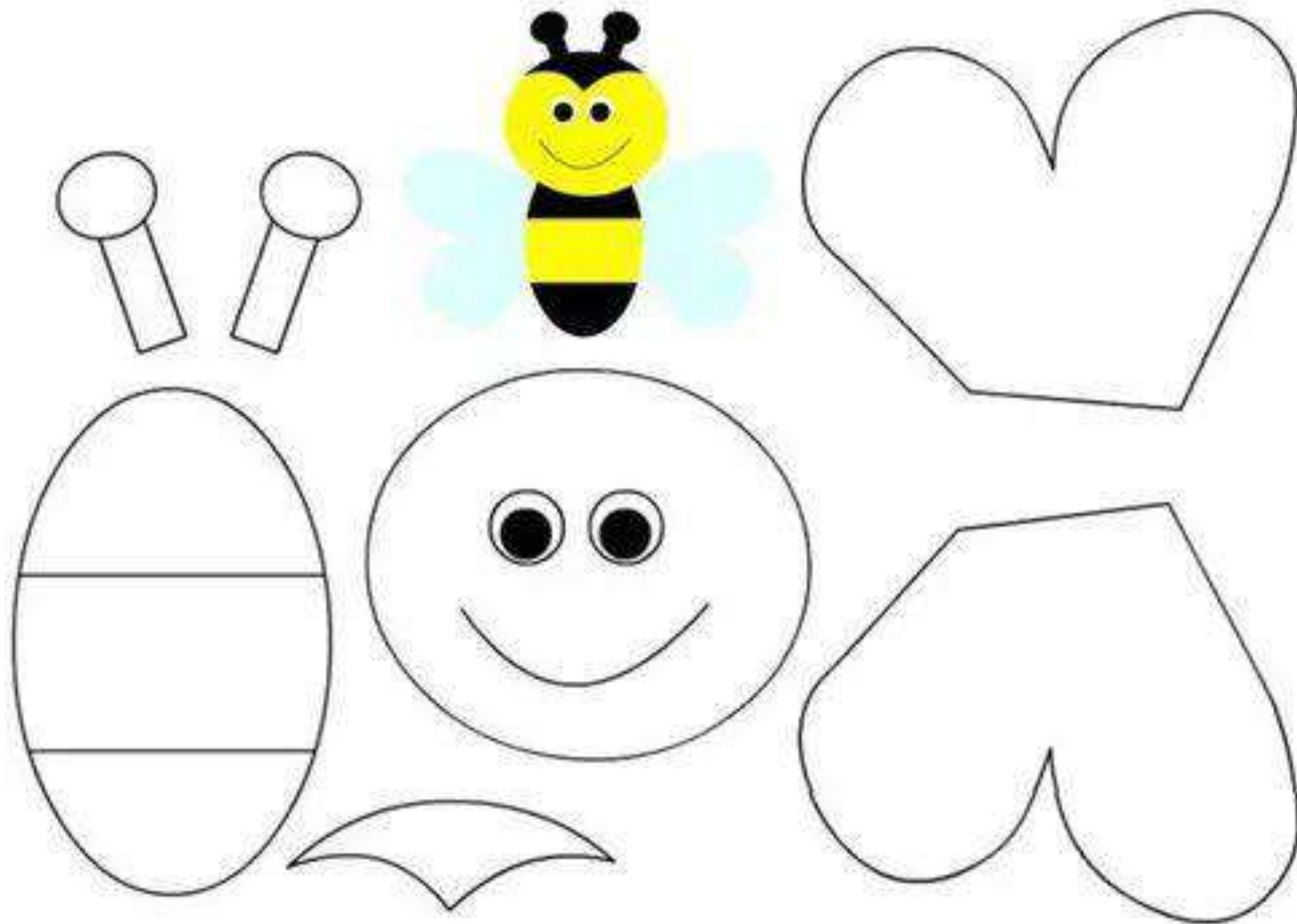
Temporale: 45 minute

Umane: 17 elevi

Bibliografice:

Etapetele lecției	Ob. Op.	Timp	Desfășurarea activității		Strategia didactică		
			Activitatea cadrului didactic	Activitatea elevilor	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare
1.Momentul Organizatoric		1m	Stabilesc ordinea și disciplina , creez condițiile optime începerii orei prin pregătirea materialului didactic necesar și aranjarea mobilierului.	Se vor pregăti pentru lecția propusă.	-conversația		-frontal
2.Captarea atenției		5m	Port o discuție sumară despre albine pornind de la mesajul zilei. Le voi prezenta modelul lucrării, pe care o vor realiza în cadrul lecției de AVAP.	-Vor manifesta interes față de ceea ce li se prezintă. -Vor oferi răspunsuri la întrebările cadrului didactic.	-conversația	lucrare model	-frontal -individual
3.Anunțarea temei și a obiectivelor		1m	Anunț tema lecției și obiectivele propuse. Obiectivele lecției vor fi prezentate elevilor într-o manieră accesibilă printr-o trecere în revista a mijloacelor de realizare selectate pentru tema lecției.	-Vor fi atenți la informațiile primite.	-conversația		-frontal
4.Dirijarea învățării		25m	- Prezint materialele de lucru folosite cu ajutorul elevilor. - Prezint lucrarea model și adresez întrebări pentru ca elevii să o studieze cu atenție. (utilitatea lucrării) - Explic etapele de lucru. indicând, pe model, pe fiecare în parte. - Le voi aminti, la nevoie, etapele de lucru.	-Vor fi atenți la explicațiile primite. -Vor denumi materialelor de lucru. -Vor urmări fiecare etapă prezentată. -Își vor pregăti materialele necesare pentru realizarea lucrării.	-conversația -explicația - demonstrația -observația -analiza -munca independentă	-șabloane-carton, -foarfece -lipici	-frontal -individual

			<ul style="list-style-type: none"> - Prezint normele de protecție a muncii în folosirea foarfecelui. - Le explic și le demonstrez procedura de încălzirea mușchilor mici ai mâinii. -Voi monitoriza modul de lucru, abilitățile deținute și produsele obținute de elevi. 	<p>-Vor trece la realizarea propriu-zisă a lucrării denumită „Albinuța”.</p>			
<p>5.Obținerea performanței</p>		<p>10m</p>	<p>Le voi oferi indicații și sugestii pentru a decora lucrarea realizată de către aceștia.</p>	<p>-Vor decora „Albinuța”, conform propriilor viziuni.</p>	<p>-conversația -explicația</p>	<p>-creioane colorate -carioci</p>	<p>-frontal -individual</p>
<p>6.Evaluare</p>		<p>3m</p>	<p>Voi aprecia modul de lucru al copiilor, conduita în timpul activității și lucrările acestora.</p>	<p>-Își vor prezenta lucrările și vor preciza modul de realizare a lucrării.</p>	<p>-conversația -explicația -observația</p>		<p>-frontal -individual</p>

Proiect de lecție

Data:

Clasa:

Disciplina: Matematică

Tema lecției: Numerația 0-100

Subiectul lecției: „Răspunde repede și bine!”

Tipul lecției: Consolidare și sistematizare de cunoștințe

Scopul lecției: Dezvoltarea și consolidarea deprinderii de a efectua calcule de adunare și scădere în centrul 0-100

Obiectivele operaționale:

a) cognitive:

- să numere crescător și descrescător în centrul 0-100;
- să compare numere în centrul 0-100;
- să recunoască cifrele și vecinii numerelor în centrul 0-100;
- Să rezolve corect operații de adunare și scădere a numerelor naturale în centrul 0-100;
- Să rezolve sarcinile fișei de lucru individual;

b) psihomotorii:

- să păstreze o poziție corectă în bancă;
- să dezvolte spiritului de observație și coordonarea mișcărilor oculomotorii

Strategia didactică:

- a) Metoda (principală) și procedeele (auxiliare) conversația euristică, explicația, demonstrația, instructajul verbal, problematizarea, exercițiul;
- b) Mijloacele și materiale didactice: : activitate frontală, activitate individuală și pe grupe; planșă ghicitori; flori, planșă cu copacul; fișă de muncă independentă, instrumente de scris; lipici; recompense
- c) Formele de organizare: frontală, individuală, independentă
- d) Tipuri de învățare: operațională, creativă

Sistemul de evaluare:

- a) Forma de evaluare: continuă
- b) Metoda de evaluare: observarea curentă, chestionarea orală, proba scrisă, aprecieri verbale;

Etapetele lecției	Obiectivele operaționale	Activitatea de predare	Strategia de învățare	Strategia didactică	Metode de evaluare
1. Organizarea lecției		<ul style="list-style-type: none"> - organizarea colectivului de elevi - pregătirea materialului didactic; 	Elevii stau cuminți în banci.	Conversația	
2. Captarea atenției		<p>Se va realiza sub forma unor ghicitori matematice:</p> <p>* „, Colo-n vale jos pe lac Opt răzuște baie fac Două pleacă supărate Câte au rămas sănoate?”</p> <p>* „, În grădinița cu flori Au înflorit douăzeci de bujori. Mai stau gatambobocite Cinci lalele rumenite. Câte flori eu voi avea În buchet când ți-l voi da ?”</p> <p>* " În grădină-i veselie, Se mărit-o iasomie. Florile perechi tot vin Să se distreze din plin . Douăzeci sunt viorele, Patruzeci sunt</p>	Elevii ascultă ghicitorile și răspund la ele.	Conversația	Activitate frontală

		<p>albăstrele. Se gândește o albină: - Câte flori sunt în grădină ?</p>			
3. Anunțarea temei și a obiectivelor		<p>Se anunță tema și obiectivele într-un limbaj adecvat vârstei și capacității de înțelegere a elevilor. „Astăzi la matematică vom desfășura jocul matematic „Răspunde repede și bine!” cu scopul de a îi arăta că noi știm să numărăm, cunoaștem vecinii, știm să comparăm și să rezolvăm exerciții de adunare și scădere, precum și probleme.</p>	Elevii ascultă tema propusă pentru oră.	Conversații a Explicația	Activitate frontală
4. Consolidare și sistematizare de cunoștințe	<p>- să numere crescător în centrul 0-100;</p> <p>- să compare numere în centrul 0-100;</p>	<p>Se dirijează atenția către “copacul toamnei” amenajat într-un loc special. Se va realiza un joc didactic astfel: Într-un coș se află mai multe frunze. Pe spatele fiecărei frunze este notat un exercitiu. Elevii au ca sarcină de a rezolva exercițiile pentru a putea prinde frunzele în copac, astfel planșa va deveni un frumos peisaj de toamnă. Frunza nr.1: Numără de la 53 până la 60. Frunza nr.2: Găsește vecinii numerelor: 48, 81.</p>	<p>Elevii ascultă regulile jocului.</p> <p>Elevii răspund la cerințele spuse de către profesor.</p>	<p>Conversații a</p> <p>Explicația Instrucțiunile verbale</p> <p>Demonstrarea</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Activitate frontală</p> <p>Activitate pe grupe</p> <p>Activitate individuală</p>

	<p>- să recunoască cifrele și vecinii numerelor în centrul 0-100;</p> <p>- Să rezolve corect operații de adunare și scădere a numerelor naturale în centrul 0-100;</p>	<p>Frunza nr.3: Comparați numerele 14, 41.</p> <p>Frunza nr. 4: Numără de la 43 până la 52.</p> <p>Frunza nr.5 Comparați numerele 32, 52.</p> <p>Frunza nr. 6: Găsește vecinii numerelor: 69, 14.</p> <p>Frunza nr. 7: Calculează: $10 + 10 =$</p> <p>Frunza nr 8: Calculează: $14 + 15 =$ $87 - 16 =$</p> <p>Frunza nr. 9 Calculează: $43 + 15 =$ $69 - 18 =$</p> <p>Frunza nr 10: Calculează: $24 + 15 =$ $48 - 16 =$</p> <p>Frunza nr 11: Calculează: $31 + 27 =$ $59 - 19 =$</p> <p>Frunza nr 12: Calculează: $37 + 12 =$</p>	<p>Elevii vor ieși pe rând și vor extrage câte o floare pe care o rezolvă la tablă și în caiete.</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Activitate individuală</p> <p>Activitate individuală</p>
--	--	---	--	---	---

		$67 - 16 =$ Frunza nr 13: Calculează: $76 + 13 =$ $38 - 17 =$ Frunza nr 14: Calculează: $68 + 11 =$ $56 - 14 =$			
5. Fixarea și aplicarea cunoștințelor	- Să rezolve sarcinile fișei de lucru individual;	Fiecare elev va primi câte o fișă de lucru unde vor avea un exercițiu de relaxare: „Colorează astfel!”	Elevii realizează fișa de lucru.	Explicația	Fișă de lucru
6. Evaluarea performanțelor		Aprecieri generale și individuale.	Elevii ascultă aprecierile.		Activitate frontală

Bibliografie:

1. Gherguț Alois – Sinteze de psihopedagogie specială, Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, Editura Polirom, Iași, 2005
2. Neagu, M., Mocanu, M., (2000), Metodica predării matematicii în ciclul primar, Editura Polirom;
3. Păunescu Constantin, Mușu Ionel – Metodologia învățării matematicii la deficienții mintali, Editura Didactică și Pedagogică București, 1981
5. www.edu.ro
6. www.didactic.ro

ACTIVITĂȚI INTERACTIVE ÎN ALTERNATIVA STEP BY STEP

Întâlnirea de dimineață-mesajul zilei

Prof.înv.primar Uța Andreea-Denisa
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Baia Mare

Întâlnirea de dimineață reprezintă o activitate care permite întrepătrunderea activităților școlare și sociale. Se creează o atmosferă prietenoasă, caldă, în care copiii trăiesc sentimentul apartenenței, implicării, încurajării, încrederii, onestității și echității în cadrul grupului.

Întâlnirea de dimineață își propune să creeze o comunitate, să încurajeze ascultarea, împărtășirea sentimentelor, participarea, să exerseze deprinderile importante de a vorbi, de a asculta, de a pune întrebări, de a construi răspunsuri spontane la întrebări, de a sintetiza informații, de a rezolva probleme, de a urma indicații și de a lua decizii. Aceste aptitudini sunt esențiale pentru o colaborare eficientă în cadrul grupului, pentru implicarea într-un proces de învățare prin cooperare.

Locul desfășurării este un spațiu care permite reunirea întregului grup, în semicerc, pe mochetă, alături de învățătoare.

În cadrul întâlnirii de dimineață ne-am propus să dezvoltăm emoții pozitive în cadrul grupului de elevi, să stabilim corespondențe între informațiile științifice (actualizate) despre curcubeu și lumea vie și să transpunem aceste informații în rezolvarea sarcinilor la centrele de interes.

ETAPELE „Întâlnirii de dimineață”:

- **Salutul**
- **Prezența**
- **Chipul meu, azi!**
- **Noutățile**
- **Calendarul lunii, al zilei și al naturii**
- **Agenda zilei**
- **Mesajul zilei**

EXEMPLU PRACTIC

Activitatea va fi inițiată cu ajutorul unui element surpriză. Copiii vor descoperi în mod dirijat dispariția flipchartului pe care ar trebui să se regăsească mesajul zilei. Este căutat în clasă, apoi pe coridor. Acesta a fost luat în joacă de către un personaj misterios. Acesta este un spiriduş

sosit din lumea minunată spiridușilor. El nu poate vorbi, dar le înmânează învățătoarelor un bilet în care își motivează prezența. Biletul este în format electronic și trebuie prezentat copiilor.

Cu ajutorul video proiectorului se urmăresc imaginile corelate cu ideile mesajului.

Dragi copii,

Eu sunt Spiridușul Alabaster Snowball și sunt administratorul listei copiilor cuminți la care Moș Nicolae trebuie să le ducă cadouri. Am fost trimis de Moș Nicolae să vă aduc un mesaj și să alcătuiască lista cu cei mai harnici și cuminți copii.

Am auzit că veți avea activități deosebit de frumoase. Vă sfătuiesc să fiți atenți la lecții și să fiți implicați în tot ceea ce veți realiza! Îmi voi lipi urechea de ușă și voi asculta cu multă răbdare tot ceea ce veți face. Voi scrie o listă cu cei mai merituoși copii. Aceștia vor primi ca recompensă cizmulița lui Moș Nicolae.

Vă doresc mult succes!

Prietenul vostru,

Spiridușul Alabaster Snowball

Mesajul zilei este redactat la flipchart și se afișează în fața clasei.

Mesajul începe cu o formulă de salut: „BUNĂ DIMINEAȚA, COPII MINUNAȚI!”

Se citește mesajul:

MESAJUL ZILEI

„Bună dimineața, copii minunați!”

Orașul Spiridușilor

În Orașul Spiridușilor trăiesc urmașii piticilor din Scandinavia. Aceștia sunt spiridușii, care sunt buni și amabili cu toată lumea. Ei locuiesc pe străzi minunate, numite: Strada **R**oșie, Strada **O**range, Strada **G**albenă, Strada **V**erde, Strada **A**lbastră, Strada **I**ndigo și Strada **V**iolet.

Pe Strada **R**oșie cresc flori roșii, pe Strada **O**range cresc portocali, pe Strada **G**albenă sunt statui galbene, pe Strada **V**erde sunt garduri verzi, pe Strada **A**lbastră sunt bănci albastre, pe Strada **I**ndigo sunt pietricele indigo și pe Strada **V**iolet curge un râu violet.

Găsește termenii cheie!

Cu ajutorul literei inițiale a fiecărui cuvânt descoperă CODUL!

Explică înțelesul asemănător codului identificat.

Care centru de interes ar putea să locuiască pe Strada **R**oșie? Dar pe Strada **A**lbastră? Dar pe Strada **V**erde? Dar pe Strada **G**albenă?

Sarcinile au fost descoperite și rezolvate cu ajutorul personajului enigmatic. Captându-se atenția copiilor, stârnind interesul și curiozitatea, de a se implica. Prin mesajul zilei s-a făcut introducerea în temă și anume termenii cheie care fac legătura cu activitățile ce urmau să se desfășoare la centrele de interes. Itemii de la panou erau scriși cu litere de tipar și scurt formulați, clar, pentru a oferi bucurie în momentul decodării. Sarcinile propuse interdisciplinare au scopul de a fixa și consolida cunoștințele dobândite.

Astfel, Spiridușului Alabaster Snowball a avut rolul de a stârni interesul, de a crea experiențe, de a ajuta elevii să învețe prin descoperire, de a crea o ambianță plăcută, de a-i ajuta să colaboreze, dar și de instrument care i-a pregătit pe copii pentru ziua respectivă.

BIBLIOGRAFIE:

- ✚ Colleen Bane, Bună dimineața! Mă bucur că ești aici, București ,2004.
- ✚ Horațiu Catalano, Ion Albulescu, Alternativa educațională Step by Step. Abordări teoretice și pragmatice,Ed. DPH, 2020,

„Constructor de instrumente muzicale și interpret instrumentist” - posibil opțional pentru creșterea actului educațional prin creativitate

Prof. Uța Romeo - Cristinel
Școala Gimnazială Nr.4 Vatra Dornei
Școala Gimnazială Nr.2 Vatra Dornei

Având în vedere tema acestui Proiect Educațional Internațional și anume „Creativitate și experiență în creșterea actului educațional” devenim mai conștienți de importanța acestor deziderate. De fapt, ce este creativitatea?

Creativitatea este capacitatea de a realiza, de a produce ceva nou, superior, cere să se sprijine pe date sau pe produse anterioare.

Elementele principale prin care este atestată prezența creativității sunt: flexibilitatea, originalitatea, influența, senzitivitatea și ingeniozitatea. Pe baza flexibilității, influenței și senzitivității se constituie celelalte două niveluri ale creativității originalitatea și inventivitatea.

Ca principiu general, formarea și dezvoltarea creativității necesită parcurgerea drumului de la simplu la complex, metode active (problematizare, descoperire etc.) buna cunoaștere a posibilităților intelectuale, volitive și morale ale elevului, a supleței sistemului său nervos precum și înlăturarea obstacolelor care o frânează. Principalele obstacole în calea creativității sunt timiditatea, teama de greșeală descurajarea și lipsa perseverenței. Educarea creativității este un obiectiv prioritar al învățământului modern și implică utilizarea unor metode active și dezvoltarea activităților independente.

Creativitatea este un produs dar și un proces.

Există patru mari domenii ale creativității: științifică, tehnică, artistică și organizatorică. Așadar, în cele ce urmează vom alege domeniul creativității artistice.

O modalitate de a stimula creșterea actului educațional prin creativitate poate fi implementarea unui opțional în aria curriculară Arte cu titlul „Constructor de instrumente muzicale și interpret instrumentist”, - având ca sursă de inspirație povestea din copilăria micului Jurjac (George Enescu) – „Orchestra ciudată, alcătuită dintr-un nai, câteva viori, un țambal și un contrabas, dar care mi-a făcut totuși o impresie destul de puternică. A doua zi de dimineață încercam să întind un fir de ață pe o bucată de lemn, și crezând într-adevăr că făurisem o vioară, imitam ceea ce auzisem cu o zi înainte. Fluieram pentru a reda sunetul naiului, iar cu două bastonașe de lemn, înlocuiam țambalul. Mi-am ascuns micul taraf în livada părintească sub un copăcel, în timp ce mama, înebunită, mă căuta peste tot, strigându-mă în cele patru vânturi. Aceasta a fost prima mea întâlnire cu muzica.”-(pag.9 „George Enescu și locurile natale” - prezentare de Victor Crăciun – Botoșani 1970).

La implementarea acestui opțional intitulat „Constructor de instrumente muzicale și interpret instrumentist”, - cu o oră/săptămână și conținuturile nai, claves, maracas, linguri, bici, este necesar să se țină cont de numărul elevilor din clasă, să nu fie cu mult peste 20 de elevi, pentru a nu crea un volum de lucru prea solicitant pentru profesor. Opționalul se adresează elevilor de clasa a VII-a (adică să aibă cel puțin 12 ani), și solicită abilități practice atât din partea elevilor cât și a profesorului, și multă dăruire.

Într-o primă etapă se realizează documentele școlare pentru acest opțional (programa, planificarea etc.)

În etapa a doua este necesar să se facă un instructaj privind protecția muncii întrucât, la construire instrumentelor este nevoie de următoarele scule:

- dispozitiv de tăiat țevi din metal (TUBE CUTTER 30 PRO) prin rotirea în jurul țevii nu prin forfecare (cel prin forfecare poate deforma țeava);
- șmirghel;
- riglă;
- bomfaer manual;
- banc de lucru miniatural – cu menghinuțe (opțional) – poate fi folosită și o masă;
- foarfec;
- șurubelniță - pentru montat balamaua la bici și mânerul la maracasul cu coadă;
- creion;

Tot în această etapă se procură și materialele din care vor fi construite instrumentele muzicale:

- țeavă PPR de 2 centimetri în diametru -se găsește la 4 m lungime la magazine cu materiale de construcții - pentru a fi ușor transportabilă se va tăia în două (unii copii pot avea acasă bucăți rămase de la schimbarea instalației de apă;

- cozi de mătură din lemn de esență tare – fag, pentru CLAVES;

- diverse cutii cilindrice din plastic sau metal, sau de formă ovoidă, pentru MARACAS; din bucățelele de lemn rămase de la CLAVES se pot face mânere pentru MARACAS;

- baghete de lemn - se pot procura din magazine cu materiale de construcții sau de la un tâmplar; pe aceste baghete se vor monta tuburile de nai;

- sfoară din bumbac , de 2 milimetri grosime – pentru fixarea tuburilor de baghete;

- balamale, pentru prinderea una de alte a celor două bucăți de lemn din care este compus BICIUL;

- linguri de lemn;

- boabe de orez, de linte, de grăunțe mai mici – pentru MARACAS ;

- diverse benzi colorate, adezive, pentru ornamente;

- holșuruburi, pentru montat mânerul la MARACASUL cu coadă

- polistiren extrudat , de 2 cm grosime – pentru realizarea dopurilor pentru NAI. Aceste dopuri vor fi realizate în brut de către profesor cu ajutorul unui cater.

În a III-a etapă se trece la realizarea propriuzisă a instrumentelor muzicale propuse.

Informații legate de conținuturile opționalului

INSTRUMENTE IDIOFONE CU SUNET NEDETERMINAT

CLAVES

Instrument de percuție afro – cuban și latino-american, alcătuit din două bare de bambus sau din esență tare, de cca 2-3 centimetri grosime și 15-20 centimetri lungime acționate prin lovirea uneia de cealaltă. Mult utilizat în interpretarea rumbey.

MARACAS

Instrument de percuție cu origine în muzica de cult apoi în cea popular indiană; ulterior devine instrument popular pentru unele popoare din America Latină (Cuba, Mexic). Construcția lui originală presupune existența a două nuci de cocos scobite și umplute cu nisip sau grăunțe de mici dimensiuni și prevăzute cu un mâner; în orchestrele simfonice se folosesc maracase de fabricație, unde nuca de cocos este înlocuită de lemn sau material plastic. Notate pe o linie, sau mai multe, după numărul instrumentelor utilizate, produc prin scuturare un zgomot caracteristic, asemănător vărsării unor boabe. Se realizează astfel un tremolo mărunț a cărui nuanță depinde de forța cu care se scutură.

Pentru obținerea unor sunete scurte se lovește maracasul cu mâna, de genunchi sau de membrana tobei mici, tom-tomului, congăi etc.

Este utilizat cu precădere în muzica de dans latino-americană și în cea de jazz. Maracasul se întâlnește uneori și în creația simfonică.

LINGURI

Instrument popular rusesc de percuție, alcătuit din două linguri obișnuite de lemn. Prin lovirea una de alta a părților convexe, se obține un sunet clar și răsunător. În vechime se prindeau de linguri clopoței.

BICIUL

Este confecționat din două plăci de lemn tare, de lungimi diferite (50 și 35 cm), cea mai scurtă fiind fixată cu ajutorul unei balamale cu arc, ce o menține ridicată pe cea mai lungă, prevăzută cu un mâner. Prin lovirea celor două plăci una de alta cu forță, se produce un sunet sec, pocnitor, asemănător plesnetului biciului.

Notat pe o singură linie sub partida triunghiului, se utilizează pentru anumite efecte sonore mai mult sau mai puțin onomatopice.

INSTRUMENTE AEROFONE

Din această categorie putem menționa câteva: flautul transversal, flautul drept, naiul etc.

NAIUL

NAIUL este un instrument popular aerofon, străvechi, răspândit în toată lumea. I se mai spune și „fluierul lui Pan”, după numele personajului mitologic grec Pan, care a cântat la un astfel de instrument. La români, NAIUL a apărut pe la mijlocul secolului XIX.

NAIUL este realizat prin înmănuncherea mai multor tuburi, până la 23, confecționate din trestie, bambus, soc sau fag fiert, de diferite lungimi și grosimi, deschise la capătul de sus și fixate cu capătul închis, pe o vergea curbă în ordine descrescândă. În partea superioară capetele țevilor sunt puțin rotunjite pentru a îndrepta coloana de aer spre peretele opus și

pentru a nu răni buzele instrumentistului. În partea de jos, țevile sunt înfundate cu dopuri de ceară. Prin modificarea poziției instrumentului față de buze se pot obține, față de scara naturală și sunete intermediare, netemperate.

Tradiționalul NAI de 20 de tuburi a devenit pe rând unul cu 22, apoi cu 25 și, în final cu 30 de tuburi.

Se pot cânta la NAI: doine, cântece de leagăn, bocete și chiar se pot reda unele inflexiuni ale vocii umane.

Celebrul interpret Gheorghe Zamfir are o contribuție deosebită la calitatea și perfecționarea acestui instrument.

Câteva detalii pentru construcția NAIULUI

Se va lucra etapizat.

În prima etapă, se măsoară și se taie tuburile.

Pentru ca tăietura de la partea superioară a tubului să fie de bună calitate, recomandabil ar fi ca să fie realizată de profesor cu ajutorul dispozitivului de tăiat țevi, prin rotirea acestuia în jurul țevii. Spun aceasta pentru a elimina o neplăcere cauzată de faptul că nu toți elevii vor trata cu seriozitate această tăietură și prin urmare unele tuburi ar putea cauza răni la buze. Aceasta nu înseamnă că toată activitatea de tăiere a țevilor cade în sarcina profesorului. Este adevărat că în acest mod jumătate din tăieturi sunt realizate de profesor, însă mai rămâne o jumătate din tăieturi și pentru elevi, acestea fiind făcute cu bomfaierul, și chiar dacă tăieturile nu sunt de calitate, adică pot răni buzele, sunt în partea inferioară a tuburilor și prin urmare nu afectează la buze. Procedând în felul acesta iese și lucrul de calitate și nu se face nici risipă de materiale. Eu personal așa am procedat în urma confruntărilor cu situațiile din teren. Așadar, elevul nu va primi o bucată lungă de țevă din care să taie tuburile ci, fiecare elev va primi 4 bucăți de tub pentru un nai din 8 tuburi, și anume:

- un tub (nr.1) cu lungimea de 30 cm, care va trebui să fie tăiat de către elev cu bomfaierul, în două bucăți, pe locul marcat de profesor, obținându-se două tuburi, unul de 19,5 cm pentru nota Do1 și unul de 10,5 cm pentru nota do2, fiecare cu o tăietură fină și o tăietură mai puțin fină;

- un tub (nr.2) de 29 cm din care, prin tăierea în două bucăți de către elev se vor obține două tuburi, unul de 17,5 cm pentru nota re1 și unul de 11,5 cm pentru nota si1, fiecare cu o tăietură fină și una mai puțin fină;

- un tub (nr.3) de 28 cm din care, prin tăierea în două bucăți de către elev se vor obține două tuburi, unul de 15,5 cm pentru nota mi1 și unul de 12,5 cm pentru nota la1, fiecare cu o tăietură fină și una mai puțin fină;

- un tub (nr.4) cu lungimea de 28 cm, care va trebui să fie tăiat de către elev cu bomfaierul, în două bucăți, pe locul marcat de profesor, obținându-se două tuburi, unul de 14,5 cm pentru nota fa1 și unul de 13,5 cm pentru nota sol1, fiecare cu o tăietură fină și o tăietură mai puțin fină.

În etapa a II-a, se realizează dopurile din polistiren estrudat cu grosimea de 2 cm. Profesorul joacă un rol important și aici în sensul că va trebui să realizeze dopurile în brut cu ajutorul unui cater – este o operațiune de finețe. Se va trasa pe placa de polistiren linii astfel încât să semene cu o foaie de matematică însă pătratele având dimensiunea laturii de 2 cm. Se va tăia

polistirenul pe liniile trasate obținându-se astfel niște mici paralelipipede ale căror colțuri va trebui să fie îndepărtate pentru a da o formă octogonală. Cele 8 canturi obținute vor fi șmirgheluite de către elevi în așa fel încât să se ajungă la forma unui cilindru mic, ATENȚIE! cu un diametru ceva mai mare decât diametrul interior al tubului. Acest mic cilindru va trebui strâns la un capăt în așa fel încât să îi dăm o formă de trunchi de con, pentru a putea introduce în tub astfel încât acesta să intre forțat, pentru a se asigura o bună etanșeitate în partea inferioară a tubului.

Etapa a III-a a construcției NAIULUI constă în ordonarea tuburilor în ordine crescătoare de la dreapta spre stânga și prinderea lor între două lamele din lemn (asemănătoare cu o riglă), apoi fixarea lor cu ajutorul unei sfori de bumbac groasă de 2 milimetri. Legarea se va face în formă de spirală, obținându-se astfel un motiv ornamental format din romburi. și va oferi și o fixare solidă.

Etapa a IV-a este și ea foarte importantă deoarece constă în acordarea NAIULUI. Pentru această operațiune avem nevoie de o tijă din lemn cu diametrul ceva mai mic decât diametrul interior al tubului, tijă cu care vom stabili poziția dopului în tub în așa fel încât să obținem nota dorită. Acordarea se poate face după pian sau după o aplicație de pe telefonul mobil. Elevii își vor acorda în brut naiul urmînd ca profesorul să facă ajustările necesare. În această etapă trebuie avută în vedere și igiena.

Ultima etapă, a V-a, este personalizarea NAIULUI cu ceva ornamente discrete pentru a fi ușor de recunoscut din multitudinea de naiuri realizate.

După realizarea NAIULUI, pentru cântul la nai, recomand consultarea lucrării doamnei profesor doctor OANA LIANU - „Metodă pentru însușirea naiului” - Editura Universității din Oradea, 2006, pentru reguli de igienă, pentru tehnica naiului etc. Se poate procura de pe internet.

Pentru MARACAS și CLAVES nu voi da prea multe detalii întrucât nu sunt niște instrumente dificil de realizat.

Pentru CLAVES se poate folosi o coadă de mătură din fag care are o lungime aproximativ de 1 metru, deci putem construi 4 bețe a câte 20 de centimetri lungime fiecare, din care rezultă două perechi de CLAVES. Tăierea bețelor se face cu ajutorul bomfaerului. Bețele se pot personaliza (decora) cu inele realizate cu carioca.

Pentru realizarea MARACASULUI se vor folosi diverse cutii de formă cilindrică de mărimi diferite (borcănele din plastic cu capac, cutii de la chipsuri, ambalaje ovoide din plastic -de la diferite dulciuri etc). Ca material zornăitor se pot folosi boabe de orez, boabe de linte, de grăunțe mai mici. MARACASUL pot fi cu coadă sau fără coadă – în funcție de recipient, iar decorarea (personalizarea) se face în funcție de ingeniozitatea fiecărui elev.

Pentru realizarea BICIULUI sunt necesare două bucăți de lemn (preferabil de esență tare – fag) cu lungimea de 50 de cm și respectiv 35 de cm, late de 5-6 cm și groase de 2 cm. La bucata de 50 de cm se va măsura 15 cm distanță față de un capăt, loc unde se va monta balamaua, pentru prinderea celor două bucăți una de alta în așa fel încât să semene cu o gură de crocodil. În partea rămasă liberă, cea de 15 cm, se va decupa un mâner de prindere pentru mănuierea instrumentului pe verticală.

Pentru instrumentul numit LINGURI este necesară procurarea a două linguri din lemn. Și acestea pot fi personalizate (decorate) după placul fiecăruia, iar prin lovirea una de alta a părților convexe, se obține un sunet clar și răsunător.

După realizarea instrumentelor urmează folosirea lor. În acest scop recomand din nou, pentru nai, Metoda de nai a doamnei profesor doctor OANA LIANU După parcurgerea

unui nr. de lecții cu ajutorul acestei metode, vom aborda și repertoriul propus pentru valorificarea acestui opțional (câteva cântece pentru serbarea de sfârșit de an școlar).

În urma implementării acestui opțional la clase de elevi, am putut observa următoarele puncte tari și puncte slabe:

Punctele tari ale acestui opțional:

- Naiul construit de elev - element de noutate pentru el („ - O să pot cânta la el?”);
- Stârnrște curiozitatea („ - Cum se face ?”);
- De la primul tub de nai realizat crește dorința de a continua;
- Se naște un atașament față de elementele realizate ale naiului - grijă față de ele în majoritatea cazurilor;
- Dezvoltă încrederea în sine („ - Pot face chestii interesante! „)
- Materialele din care este confecționat naiul nu presupun un cost ridicat;
- Dezvoltă relații de într-ajutorare între elevi în diferite situații;
- Trezește simțul creativ în elevi și îl dezvoltă;
- Dezvoltă gândirea, perseverența, abilitățile practice, răbdarea;
- Oferă posibilitatea utilizării cunoștințelor de teorie muzicală, dobândite la ora de educație muzicală, într-un mod atractiv;
- Dezvoltă abilitățile muzicale de creație;
- Cel mai ușor instrument de suflat care poate fi realizat de un elev de gimnaziu;
- O clasă de naiști poate fi un motiv de bucurie atât pentru elevi și părinți cât și pentru școală;
- Naiurile pot fi utilizate în realizarea unui ansamblu instrumental (pe 2-3 voci) – în acest caz trebuie confecționate și naiuri cu 15 tuburi;
- Pune în valoare și elevii cu CES și pe cei cu posibilități vocale limitate;
- Oferă copilului posibilitatea de a interacționa într-un mod plăcut cu familia, cerând unui membru al ei (mama, tata, un frate sau bunica) să-l acompanieze cu un instrument de percuție realizat de el.

Punctele slabe ale acestui opțional:

*Nu toți elevii din clasă vor fi super încântați de acest opțional, mai ales că trebuie să facă, și nici nu toți vor avea o sănătate perfectă;

* Se creează o anumită dezordine în clasă, dar depinde de clasă și de respectarea regulilor stabilite la început;

* Stârnește invidia în unii elevi care nu pot participa la această activitate;

* Naiul construit nu este un instrument pe care să faci performanță, dar poate fi un punct de plecare;

*Tăierea tuburilor și confecționarea dopurilor solicită mult profesorul pentru reușită;

*Necesită o investiție în câteva unelte utilizate în confecționarea instrumentelor;

*Produsul final trebuie să aibă un anumit nivel de calitate pentru a putea fi folosit cu plăcere;

*Acordarea instrumentului necesită o ureche muzicală bună și un pian sau un tuner.

OBSERVAȚII

Stabilirea unor reguli precise și respectarea lor va asigura buna desfășurare a activității.

Înainte de a propune acest opțional la o clasă, este bine ca profesorul să se intereseze de starea de sănătate a elevilor întrucât pentru instrumentele de suflat este necesară o sănătate perfectă.

Din experiență, recomandabil ar fi să se înceapă cu construirea naiului deoarece nu toți elevii au aceeași viteză de lucru și prin urmare unii vor termina mai repede. Pentru aceștia se poate trece la construirea instrumentelor cu sunet nedeterminat care sunt mai simple de realizat (claves, maracas, bici), ceea ce înseamnă că la final unii elevi vor avea mai multe instrumente construite. Practic, instrumentele de percuție au fost introduse pentru a regla activitatea (să nu se ajungă în situația ca unii copii să nu aibă ocupație - fiecare să facă atât cât poate).

Este un opțional care necesită o bună organizare din toate punctele de vedere: a timpului, a materialelor, a etapelor de desfășurare etc. De asemenea, solicită multă implicare atât din partea profesorului cât și din partea elevilor, însă bucuria va fi pe măsură.

Bibliografie

- *** Dicționar de pedagogie - Editura Didactică și Enciclopedică, București, 1979
- Victor Crăciun - „George Enescu și locurile natale” – Botoșani 1970- album în 5 limbi)
- Oana Lianu – “Metodă pentru însușirea naiului” – Editura Universității din Oradea 2006
- *** Dicționar universal de muzică - Editura Litera, București 1988
- Nicolae Gâscă - Tratat de teoria instrumentelor - Editura Muzicală, București 1988
- A. Doljanski - Mic dicționar muzical - Editura Muzicală, 1966

“Nu mai vreau la școală...”

Prof.Văcăruș Anca, Școala Gimnazială “Aurel Vlaicu”, Fetești,Ialomița

Starea de bine este strâns legată de învățare și motivație. Nimeni nu poate fi bun în ceea ce face dacă nu e într-o stare bună. Contextele în care trăim pot stimula sau, dimpotrivă, deteriora starea de bine. Acelasi lucru este valabil și pentru locul în care un copil își petrece o foarte mare parte din timp: ȘCOALA.

“Nu mai vreau la școală.....”

Foarte multi dintre parintii de astazi se confruntă cu astfel de replici din partea copilului. Si nu mai contează vârsta copilului. Această replică o aude si părintele unui copil din clasele primare, gimnaziale dar si liceale. Si evident apare intrebarea: “De ce mai vrei la școală?” Raspunsul este de multe ori:” Nu imi place...”

De ce nu le mai place copiilor la școală?

Copiii au o capacitate înnăscută de a învăța. Copiii sunt mânați de dorința si curiozitate in a descoperi lucruri noi .Dar aceste capacitati, dorinte, curiozitati pot fi compromise și, uneori, distruse. O școală prietenoasă recunoaște, încurajează și sprijină capacitățile în creștere ale copiilor care învață. Școala trebuie să reprezinte un mediu prietenos și sigur de muncă și joacă. Rolul profesorului include grija pentru bunăstarea psihică a elevilor.

Climatul școlar a fost identificat ca una dintre cele mai importante trăsături ale unei școli. Când atmosfera din școală este neprietenoasă, îngrijirea nu este atentă, lipsește încurajarea și recompensarea, sănătatea mentală, atât a elevilor cât și a profesorilor poate fi afectată în mod advers. Impactul unei atmosfere neprietenoase este în mod particular dăunător dacă persistă o perioadă mai lungă de timp.

Copiii își petrec o bună parte din timp la școală, prin urmare, aceasta trebuie să fie un loc esențial pentru conturarea stării lor generale de bine, cu toate aspectele sociale, fizice și emoționale. Starea de bine a elevilor le influențează capacitatea de a-și atinge întregul potențial școlar. Calitatea relațiilor pe care le au copiii între ei, pe care le au cu adulții, precum și calitatea mediului de învățare, influențează fundamental progresele lor școlare.

Se apreciază că mediul școlar poate îmbunătăți bunăstarea socială, emoțională și capacitatea de învățare când:

- este cald, prietenos și recompensează învățarea;
- promovează în special cooperarea și mai puțin competiția;
- oferă susținere și facilitează comunicarea deschisă;
- încurajează activitățile creative;

- încurajează dezvoltarea de proceduri și regulamente care interzic pedeapsa fizică și promovează
- interacțiunea non-violentă pe terenul de joacă, în clasă și între personalul școlii și elevi prevenind în felul acesta pedeapsa fizică, agresivitatea, hărțuirea și violența;

Când elevii cooperează, încadrarea în învingători și învinși este mai puțin evidentă și prin urmare, se evită umilirea consecutivă a celor considerați ratați. Prin această metodă pot beneficia în mare măsură elevii cu dificultăți de învățare și cei din comunități dezavantajate. Atunci când elevii primesc în mod constant mesajul că sunt ratați, dorința lor de a reuși se erodează. Când elevii cooperează în procesul de învățare, implicarea în rezolvarea sarcinilor este mai mare, se reduc diversivunile și se utilizează o proporție mai mare din timp pentru instruire. Copiii sunt capabili să se ajute între ei mult mai mult, cei cu un nivel mai scăzut, cât și cei cu un nivel mai înalt al realizărilor beneficiind deopotrivă, munca elevilor devenind mai atentă, aprofundată și bine prezentată.

Copiii au dreptul fundamental de a se simți în siguranță la școală și de a fi scutiți de asuprire, umilire intenționată și pericole potențiale cauzate de intimidare și hărțuire.

În consolidarea procesului de învățare, odihna și relaxarea joacă un rol important. Recreațiile asigură elevilor oportunitatea schimbului informațional, timpul liber fiind vital în dezvoltarea imaginației elevilor. Este important ca școala să asigure oportunități, facilități și timp pentru învățarea unor meșteșuguri și arte, precum și condiții în care elevii să poată acționa fără presiunea performanței sau a evaluării. Este nevoie ca ambii factori implicați în procesul instructiv-educativ: elevul și profesorul să fie echilibrați emoțional.

Conform psihologului Donald Winnicott creativitatea aparține sentimentului de a te “simți viu”. **Pentru a fi creativi, copiii trebuie să se simtă în siguranță din punct de vedere emoțional.** Copiii sunt exploratori prin natură, dar pentru a fi creativi au nevoie de un mediu propice. Îndrăzneala de a face ceva diferit, sau într-un mod nou, este inima creativității.

Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în școală și în relațiile cu elevii. Acțiunile noastre trebuie să pună accent pe importanța sentimentelor și să ne ajutăm să ne ținem sub control emoțiile, în loc să acționăm impulsiv sau să ne lăsăm copleșiți de sentimente. Pentru unii copii, viața este dură și nesigură; pentru alții, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-și pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activități extrașcolare sau de îndrumare. Copiii au nevoie de un mediu pozitiv, care le oferă numeroase oportunități.

Bibliografie:

1. RAPORT NAȚIONAL DE SĂNĂTATE A COPIILOR ȘI TINERILOR DIN ROMÂNIA
2. DANIEL GOLEMAN, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2001
3. MIHAELA ROCO, *Creativitatea și inteligența emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2001
4. CECILIA SAS (coord.), *Cunoașterea și dezvoltarea competenței emoționale*, Editura Universității din Oradea, 2010

UNGHIURI- fisa de lucru

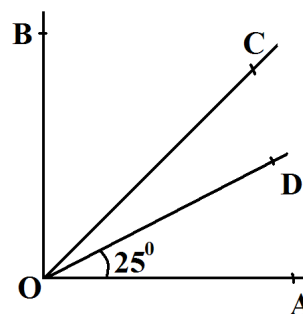
Numele și prenumele
elevului.....

SUBIECTUL I

1. Reuniunea a două semidrepte (cu originea comună) formează..... _____
2. Un unghi nenul cu măsura mai mică decât 90^0 se numește unghi.... _____
3. Două unghiuri cu suma măsurilor lor egală cu 180^0 se numesc unghiuri _____
4. Două unghiuri care au o latură comună, un vârf comun și se află de o parte și de alta a laturii comune se numesc unghiuri _____
5. Un unghi cu măsura de 90^0 se numește unghi _____
6. Un unghi cu măsura de 180^0 se numește unghi _____
7. Un unghi cu măsura de 100^0 se numește unghi _____
8. Complementul unui unghi de 33^0 este egal cu... _____

SUBIECTUL al II-lea

1. Să se calculeze:
 - a) $23^045'56'' + 12^034'45'' = \dots$
 - b) $25^012'20'' - 10^030'40'' = \dots$
 - c) $12^015'15'' : 7 = \dots$
2. În figura alăturată avem: $m(\sphericalangle AOB) = 90^0$,
 $m(\sphericalangle AOD) = 25^0$, $[OC = \text{bisectoarea } \sphericalangle AOB$.
 - a) aflați $m(\sphericalangle BOC)$;
 - b) aflați $m(\sphericalangle COD)$;
 - c) aflați $m(\sphericalangle BOD)$.

SUBIECTUL al III-lea

- Fie unghiurile $\sphericalangle AOD$ și $\sphericalangle BOC$ opuse la vârf (punctele A, O, C sunt coliniare), $m(\sphericalangle BOC) = 60^0$, $[OE$ este bisectoarea unghiului $\sphericalangle AOD$. Se cere:
- a) construți figura cu ajutorul instrumentelor geometrice;
 - b) aflați măsura $\sphericalangle AOD$;
 - c) aflați măsura $\sphericalangle COD$;
 - d) aflați măsura $\sphericalangle BOE$.

UNGHIURI-fisa de lucru

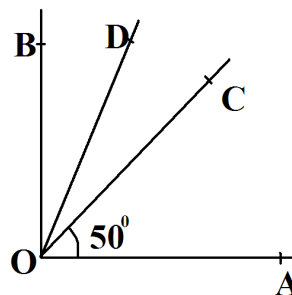
Numele și prenumele elevului.....

SUBIECTUL I –

1. Două drepte concurente formează unghiuri..... _____
2. Un unghi nenul cu măsura mai mică decât 180° dar mai mare decât 90° se numește unghi.... _____
3. Două unghiuri cu suma măsurilor lor egală cu 90° se numesc unghiuri _____
4. Semidreapta cu originea în vârful unui unghi, ce se află în interiorul acestuia și pe care îl împarte în două unghiuri adiacente congruente se numește _____
5. Un unghi cu măsura de 180° se numește unghi _____
6. Un unghi cu măsura de 90° se numește unghi _____
7. Un unghi cu măsura de 63° se numește unghi _____
8. Suplementul unui unghi de 133° este egal cu... _____

SUBIECTUL al II-lea

1. Să se calculeze:
 - a) $45^{\circ}54'35'' + 21^{\circ}43'54'' = \dots$
 - b) $52^{\circ}21'10'' - 21^{\circ}40'30'' = \dots$
 - c) $25^{\circ}20'30'' \cdot 3 = \dots$
2. În figura alăturată avem: $m(\sphericalangle AOB) = 90^{\circ}$,
 $m(\sphericalangle AOC) = 50^{\circ}$, $[OD = \text{bisectoarea } \sphericalangle BOC$.
 - a) aflați $m(\sphericalangle BOC)$;
 - b) aflați $m(\sphericalangle BOD)$;
 - c) aflați $m(\sphericalangle AOD)$.

SUBIECTUL al III-lea –

- Fie unghiurile $\sphericalangle AOB$, $\sphericalangle BOC$, $\sphericalangle COD$ și $\sphericalangle DOA$ în jurul punctului O (punctele A , O , C sunt coliniare), $m(\sphericalangle AOB) = 60^{\circ}$, $m(\sphericalangle AOD) = 30^{\circ}$. $[OE$ este bisectoarea unghiului $\sphericalangle BOC$. Se cere:
- a) construți figura cu ajutorul instrumentelor geometrice;
 - b) aflați măsura $\sphericalangle BOC$;
 - c) aflați măsura $\sphericalangle COD$;
 - d) aflați măsura $\sphericalangle DOE$.

Eficiență și calitate în demersul didactic - exemple de bune practici

Prof. Vagneti Alina

Școala Gimnazială „I.A.Bassarabescu” Ploiești

În cadrul lecțiilor de predare, putem alterna metodele tradiționale cu metoda IAC, având astfel posibilitatea de a îndruma și dirija activitatea elevilor. Pentru explicarea noțiunilor despre forme plane putem utiliza aplicațiile originale de tip soft realizate cu ajutorul tablei interactive, ea însăși un soft.

IQBoard DVT reprezintă ultima generație de table de prezentare interactive. Conectând IQBoard DVT la computer sau la proiector putem atinge, pur și simplu, zona de proiecție cu instrumentul de scris sau cu degetul, transformându-le într-un fel de mouse.

Cu IQBoard DVT și software-ul IQBoard, se obțin efecte minunate de comunicare interactivă în învățământ, se pot realiza numeroase funcții de predare interactivă și demonstrație, precum scriere, ștergere, etichetare (în caractere, linie, dimensiune și unghi), trasare, zoom, revelare ecran, spot luminos, captură ecran și salvare, înregistrare ecran și redare, recunoașterea scrisului de mână, tastatură încorporată în ecran, input text, citire text, hyperlink la fișier video, sunet și pagină web și conferință la distanță prin NetMeeting. Software-ul IQBoard dispune de asemenea, de efecte de animație obiecte color, efecte la schimbarea paginii și întrebări interactive. Așadar, cu software-ul IQBoard utilizatorii pot face suporturi de curs mai interactive prin crearea animației unice a obiectelor, adăugând sunet și hyperlink-uri.

Software-ul IQBoard include, de asemenea, arhivă de resurse IQBoard 500M care acoperă peste 30 de materii, precum matematică, fizică, chimie, biologie, educație fizică etc. Utilizatorul poate personaliza instalarea prin selectarea materiilor. Software-ul oferă și opțiuni de linie normală, de formă, de caractere, de simbol, de grafic decorativ, de șablon de fundal, de suport de curs Flash și de alte resurse. Mai mult, software-ul suportă importul diverselor fișiere de imagine și fișiere DOC(X), PPT(X), XLS(X), PDF. Pagina și fișierul create cu software-ul IQBoard pot fi salvate și convertite liber în diferite fișiere de imagine precum și în fișiere DOC(X), PPT(X), XLS(X), PDF, html etc.

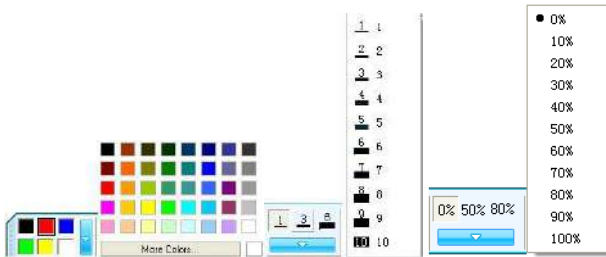

Bara de instrumente mobilă permite să accesăm rapid instrumentele și facilitățile utilizate frecvent. Spre deosebire de bara de instrumente tradițională, bara de instrumente mobilă poate fi plasată oriunde pe ecran și poate fi mutată. .

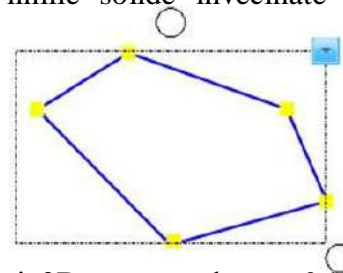
IQBoard poate fi folosit și în modul Dual-user, două instrumente de scris funcționează simultan pe tablă; cu toate acestea, Teacher Pen și Student Pen pot controla propria bară de instrumente mobilă. Această funcție ajută profesorul să corecteze elevul aflat la tabla, beneficiind de toate funcțiile tablei.

În predarea formelor și a corpurilor geometrice, folosirea acestui software aduce numai beneficii:

- ✓ Sunt oferite diferite tipuri de linii drepte. Proprietățile liniilor pot fi modificate: **culoare, grosime, transparență, efect pe linie**

- ✓ Recunoașterea formei este o funcție prin care forma desenată de Pencil va fi refăcută automat la linie solidă (Solid Line), la arc (Arc), la cerc (Circle), la dreptunghi (Rectangle), la triunghi (Triangle) sau la poligon (Polygon), iar liniile solide învecinate vor fi automat combinate în poligoane.

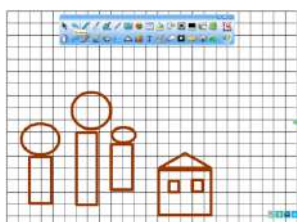
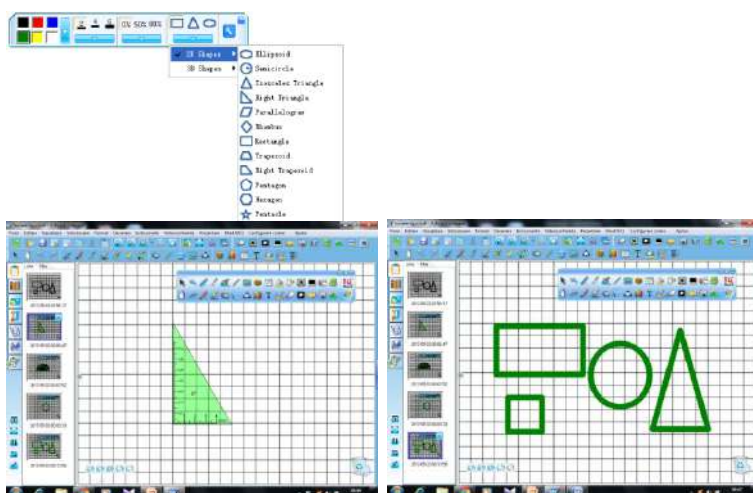

- ✓ Softul oferă diferite tipuri de forme 2D și 3D pe care le-am folosit în predarea elementelor de geometrie. Și acestea beneficiază de aceleași proprietăți: **culoare, grosime, transparență.**

- ✓ **Stilul formei:** 3 butoane de formă sunt oferite în bara Properties a instrumentului Shapes, inclusiv Rectangle, Triangle și, implicit, Circle. Pentru aplicarea altor forme, facem dublu clic pe orice formă de buton sau apăsăm săgeata din meniul secțiunii Shape pentru a

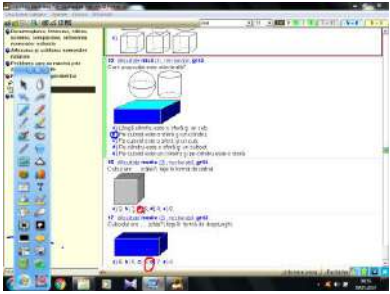
selecta una.

Pentru explicarea noțiunilor despre forme spațiale, am utilizat aplicațiile tablei interactive, dar și softul „Mate magia”, (Partea a III-a, Ultima șansă) de la Intuitext.

În lecția de recapitulare a cunoștințelor despre figuri geometrice plane și corpuri geometrice, am folosit și softul educațional numit „Matematică pentru clasa I” de Virginia Țocu, de la UnivTest.

UnivTest este un grupaj de aplicații pentru realizarea și utilizarea testelor, o soluție completă pentru cadrele didactice în activitatea de examinare și evaluare a elevilor, dar și pentru elevi în exersare și autoevaluare.

Avantajele tablei interactive:

- conținutul științific prezentat este bine structurat, existând material suplimentar;
- materialul teoretic în program corespunde cerințelor programei de studiu;
- programul poate fi utilizat atât în etapa de însușire de noi cunoștințe, cât și în etapa de consolidare și evaluare a cunoștințelor dobândite;
- introducerea cunoștințelor realizându-se prin intermediul jocurilor, crește gradul de atractivitate în utilizarea softului.

Bibliografie:

1. Wagner, T. (2014) Formarea inovatorilor. București, Editura Trei
2. Hattie, J. (2012) Învățarea vizibilă. București, Editura Trei
3. Cerghit, I. (2002) Sisteme de instruire alternative și complementare. București, Editura Aramis.

EFECTELE PANDEMIEI ASUPRA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

**PROPUNĂTOR, PROF. VANCEA ALINA
LICEUL TEORETIC CAROL I, FETEȘTI**

Educația este un tip particular de acțiune umană, o intervenție sau direcționare, o categorie fundamentală a pedagogiei.

Platon definea educația ca fiind „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele.”. Aristotel, în lucrarea sa, „Politica”, considera că „educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”.

În contextul pandemiei COVID-19, în care învățarea, on-line, a dobândit o nouă dimensiune și a căpătat statut prioritar față de învățământul clasic, cadrele didactice au nevoie de informații, tehnici și strategii specifice. Tehnologia schimbă școala, iar educația on-line provoacă atât elevii, cât și profesorii să se adapteze, cu rapiditate, la nou. De aceea, cursul de față propune cadrelor didactice resurse, materiale, idei, astfel încât să își adapteze demersul educațional noilor cerințe, care privesc digitalizarea educației.

Paradigma modernă a educației poziționează problema interacțiunii pedagogului cu elevul drept una fundamentală, dar, în același timp, dinamică, având condiții inițiale în continuă schimbare. Dinamica problemei este generată de revoluția tehnologiilor digitale și penetrarea de către acestea a tuturor domeniilor activității umane. În acest context, apare evidentă necesitatea dezvoltării sistemului educațional, centrat pe elev, adaptat flexibil la nivelul de dezvoltare a potențialului acestuia, aplicând tehnologii adecvate. Imperativul calității în educație obligă la o reconsiderare a demersului educațional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învățare și, respectiv, pe cel care învață, acesta fiind un nativ digital, produs al societății informaționale.

Ultimele două decenii sunt marcate de transformări esențiale în modelul de comunicare interuman, prin apariția și dezvoltarea rapidă a unui nou actor - Tehnologiile Informaționale și de comunicație (TIC), care nu doar facilitează diverse forme de comunicare interpersonală, dar, prin

capacitatea de a acumula și transmite diverse forme de informații, au devenit o entitate funcțională a acestui model. Procesul de informatizare a societății contemporane avansează vertiginos, iar familia, grădinița și școala, ca factori decisivi în educația membrilor societății, sunt nevoite să se adapteze la secolul tehnologiilor. A trăi, în era digitală, înseamnă a avea noi competențe, ceea ce implică necesitatea ca profesorii și elevii să valorifice potențialul TIC-ului pentru a crește și a face față provocărilor vieții moderne. În acest context, apare necesitatea formării și dezvoltării competențelor digitale.

Competențele digitale se referă la formarea abilităților de căutare, procesare, analiză și selectare, formarea gândirii logice și critice, abilități dezvoltate de comunicare. Tehnologiile informaționale oferă un șir de oportunități de realizare a diferitor tipuri de învățare: prin intermediul achiziției, discuției, investigației, practicii, colaborării și producerii, care, fiind combinate, duc la cel mai bun mediu de învățare. Profesorului îi revine un alt rol, cel de coordonator al fluxului de informație. Prin urmare, el trebuie să cunoască și să utilizeze metodologia contemporană și noile tehnologii informaționale, pentru a comunica, în aceeași limbă, cu copilul, să-l coordoneze, dirijeze și să-l ajute corect în ceea ce privește orientarea în mediul informațional.

Oportunități și provocări: Desigur, oferta on-line de învățare, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi, este obligată să se extindă permanent. Digitalizarea este sinonimă cu flexibilitatea, ușurința în accesare, fluxul potențial de resurse multimedia și noi modalități de motivare a adulților, respectiv copiilor, pentru a se angaja în învățare. Cu toate acestea, introducerea acestor tehnologii este lentă și eficiența acestora este relativ limitată. În schimb, faptele evidențiază dificultățile legate de formarea personalului, costurile suportate (nu numai pentru instrumentele și infrastructura necesară pentru a le conduce, ci și pentru formarea profesioniștilor) și, în funcție de localizarea geografică, lipsa conectivității.

Ni se spune, adesea, că tehnologia are potențialul de a perturba accesul la învățare, de a depăși barierele geografice, fizice și financiare și de a oferi conținut diferit, accesibil oriunde, permanent, în timp ce se bazează pe o multitudine de metode. *Ar putea face, dar va fi așa? Și, dacă da, vor fi aceste schimbări atât de importante? Sau va fi pur și simplu o schimbare în mecanismele de livrare, fără un impact real asupra învățării?*

✓ **Instrumentele digitale nu sunt un scop, ci un mijloc**

Se impune să facem o distincție între învățarea de a folosi instrumentele digitale și învățarea prin utilizarea instrumentelor digitale. Primul a fost un factor major de creștere a participării adulților la educație și formare în ultimul deceniu. Cu toate acestea, în multe societăți, omniprezența instrumentelor digitale a făcut ca utilizarea lor (competența numerică) să fie mai puțin presantă în multe domenii. Deși unele grupuri au fost excluse din revoluția digitală din cauza lipsei de competențe TIC (și, poate, a lipsei de acces la aceste instrumente și la conexiunile de mare viteză care le fac să funcționeze), aceste tehnologii digitale fac parte, acum, din viața de zi cu zi, pentru o parte din ce în ce mai mare a populației. Scopul educatorilor pentru adulți ar trebui, prin urmare, să fie nu numai încurajarea învățării digitale, ci și să se asigure că utilizarea acestor instrumente îmbunătățește învățarea, îi ajută să facă diferența, mai degrabă decât doar transferul documentelor tipărite într-un PowerPoint sau un alt tip de fișier.

✓ **Educația digitală**

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar, astfel, să se renunțe la metodele tradiționale de educație. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsească și utilizeze resursele on-line, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise, folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor, din manual. Spre exemplu, jocurile/aplicațiile interactive și de îndemănare sunt instrumente excelente care îi învață pe copii să se disciplineze, pentru că, în astfel de jocuri, este nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc?! Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții, iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, necesară la adaptarea vieții de adult. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine, atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală, devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Trăim vremuri incredibile, găsim tot ce ne dorim on-line, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la ce mai buni și capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite... *Educația digitală îi motivează pe elevi, devenind mai responsabili.*

Elevii care folosesc tehnologia digitală, pentru a învăța, devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat, deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat, comparativ cu manualele voluminoase; putem afirma faptul că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ.

Digitalul oferă, adesea, o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații, fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund. Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă timp și reușesc să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă, prin comunicare continuă și dinamică, ceea ce nu se poate realiza, în totalitate, folosind numai metodele tradiționale.

PROIECT DIDACTIC

Data: 18.11.2022

Clasa: a VII-a B

Obiectul: Matematică – Geometrie

Profesor: VANȚ ANCA MONICA

Unitatea de învățare: Patrulater

Tema lecției: *PATRULATERE- NOȚIUNI RECAPITULATIVE*

Tipul lecției: Lecție de sistematizare a cunoștințelor.

Durata : 50 minute.

Locul desfășurării : Sala de clasă.

Competențe generale:

CG₁. Identificarea unor date, mărimi și relații matematice , în contextul în care acestea apar

CG₂. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale

CG₃. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice

CG₄. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată

CG₅. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date.

CG₆. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii

Competențe specifice:

CS₁. 1.4. Identificarea patrulaterelor particulare în configurații geometrice date

CS₂. 2.4 Descrierea patrulaterelor utilizând definiții și proprietăți ale acestora, în configurații geometrice date

CS₃. 3.4 Utilizarea proprietăților patrulaterelor în rezolvarea unor probleme

CS₄. 4.4 Exprimarea în limbaj geometric a noțiunilor legate de patrulatere

CS₅. 5.4 Alegerea reprezentărilor geometrice adecvate în vederea optimizării calculării unor lungimi de segmente, a unor măsuri de unghiuri și a unor arii.

CS₆. 6.4 Modelarea unor situații date prin reprezentări geometrice cu patrulatere

Activități de învățare:

AÎ₁. Identificarea patrulaterelor pe corpuri geometrice sau pe desfășurări ale acestora

AÎ₂. Recunoașterea patrulaterelor în cotidian (în sala de clasă, mediul înconjurător, etc.)

AÎ₃. Identificarea patrulaterelor particulare în mediul înconjurător

AÎ₄. Identificarea paralelogramelor particulare într-o reprezentare geometrică dată

AÎ₅. Recunoașterea patrulaterelor convexe în configurații geometrice date

AÎ₆. Descrierea unor proprietăți ale laturilor, unghiurilor și diagonalelor unor patrulatere particulare

AÎ₇. Recunoașterea paralelogramelor particulare pe baza unor proprietăți precizate

AÎ₈. Recunoașterea trapezului isoscel sau a trapezului dreptunghic

AÎ₉. Demonstrarea proprietăților paralelogramelor particulare utilizând metode variate

- AÎ10.** Utilizarea definiției și a proprietăților liniei mijlocii în trapez în rezolvarea de probleme
- AÎ11.** Utilizarea liniei mijlocii pentru a demonstra paralelismul unor drepte
- AÎ12.** Construcția cu ajutorul instrumentelor geometrice a unor patrulatere utilizând definiția sau proprietăți ale acestora
- AÎ13.** Transpunerea în desen a unei configurații geometrice referitoare la patrulatere descrise matematic
- AÎ14.** Rezolvarea unor probleme utilizând proprietățile paralelogramelor particulare și ale trapezului
- AÎ15.** Analizarea unor metode alternative de rezolvare a problemelor de geometrie utilizând proprietăți ale patruleterelor particulare
- AÎ16.** Analizarea unei situații practice care necesită aplicarea proprietăților patruleterelor particulare studiate
- AÎ17.** Observarea diferenței dintre condițiile necesare și cele suficiente pentru ca un paralelogram să fie un paralelogram particular
- AÎ18.** Estimarea perimetrului unui poligon sau a ariei unui poligon prin descompunere în figuri cunoscute

Strategii didactice

Metode de învățare/ de instruire:

Conversația; Metoda proiectului, Demonstrația; Explicația; Exercițiul; Problematizarea

Forme de organizare a clasei:

Frontală; Individuală; Pe grupe

Forme de evaluare:

Observația sistematică; Aprecierea verbală

Resurse materiale:

Materiale didactice: planșe, fișe de lucru, proiect didactic.

Mijloace de învățământ: tabla, markere, instrumente geometrice, videoproiector, laptop.

Resurse procedurale:

Investigația științifică.

Observarea sistematică a elevului.

Rezolvarea de probleme / situații problemă.

Etapile lecției

- I.** Moment organizatoric.
- II.** Captarea atenției.
- III.** Anunțarea temei
- IV.** Reactualizarea cunoștințelor.
- V.** Prezentarea conținutului și dirijarea învățării.
- VI.** Asigurarea feedback-ului.
- VII.** Evaluarea
- VIII.** Tema pentru acasă

Etapile lecției	Activități de învățare	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Strategii didactice
I.Moment organizatoric (1 min)		Verifică dacă sunt condiții optime pentru desfășurarea lecției.	Elevii se pregătesc pentru lecție	Conversația
II.Captarea		Reamintește elevilor că în lecțiile precedente de	Elevii sunt atenți.	Conversația

atenției (2 min)		geometrie au studiat anumite patrulatere, proprietățile și formulele de aflare a perimetrelor și a ariilor acestora.		
III.Anunțarea temei (1 min)		În lecția de astăzi ne propunem să recapitulăm patrulaterele pe care le-am studiat, împreună cu proprietățile și formulele pentru calculul perimetrelor și ariilor acestora.	Elevii sunt atenți la lecție.	Conversația
IV.Reactualiza rea cunoștințelor (10 min)	AÎ ₁ . AÎ ₂ . AÎ ₃ . AÎ ₄ . AÎ ₅ . AÎ ₆ . AÎ ₇ . AÎ ₈ . AÎ ₉ . AÎ ₁₀ . AÎ ₁₁ . AÎ ₁₂ . AÎ ₁₃ . AÎ ₁₄ . AÎ ₁₅ . AÎ ₁₆ . AÎ ₁₇ . AÎ ₁₈ .	Pentru a recapitula noțiunile teoretice predate elevilor, propune acestora rezolvarea unui rebus online https://www.didactic.ro/instrumente-interactive/rebus/patrulatere-9?code=sbrzvc Anexa 1 la Proiectul didactic	Elevii rezolvă rebusul cu ajutorul profesorului	Conversația examinatoare
V.Prezentarea conținutului și dirijarea învățării (30 min)	AÎ ₁ . AÎ ₂ . AÎ ₃ . AÎ ₄ . AÎ ₅ . AÎ ₆ . AÎ ₇ . AÎ ₈ . AÎ ₉ . AÎ ₁₀ . AÎ ₁₁ . AÎ ₁₂ . AÎ ₁₃ . AÎ ₁₄ . AÎ ₁₅ . AÎ ₁₆ . AÎ ₁₇ . AÎ ₁₈ .	Clasa a fost împărțită de ora trecută în 6 grupe eterogene care au avut de realizat câte un proiect referitor la tema dată. Proiectele erau pe următoarele teme: patrulatere convexe și concave, paralelogram, dreptunghi, pătrat, romb, trapez. Propune pentru aplicarea și fixarea noțiunilor reamintite prezentarea proiectului realizat de fiecare grupă.	Câte un reprezentant al fiecărei grupe va lua cuvântul și va prezenta munca echipei sale care a urmărit pentru fiecare patrulater următoarele aspecte: definiție, desen, proprietăți, perimetru, arie, probleme reprezentative, prezența în viața cotidiană.	Observația sistematică
VI.Asigurarea feedback-ului (4 min)		Solicită elevilor să răspundă la întrebarea: Cum li s-a părut ideea de a munci împreună pentru a cauta resursele necesare proiectului, dacă a fost o muncă grea și dacă sarcinile au fost împărțite echitabil	Elevii răspund cu interes la întrebările profesorului	Observația

		între membrii fiecărei grupe.		
VII.Evaluarea (2 min)		Apreciază cunoștințele elevilor, notează elevii care s-au implicat în proiect.	Sunt atenți la aprecierile profesorului.	Conversația
VIII.Tema pentru acasă (1 min)		Culegere, pag 109 primele 5 probleme	Își notează în caiete tema pentru acasă.	Conversația

1. Segmentele care unesc vârfurile opuse ale unui patrulater se numesc

2. Paralelogramul care are laturile alăturate congruente.

3. Laturile paralele ale trapezului se numesc.....

4. Unghiurile alăturate ale paralelogramului sunt

5. Patrulaterul cu 2 laturi paralele și 2 neperalele.

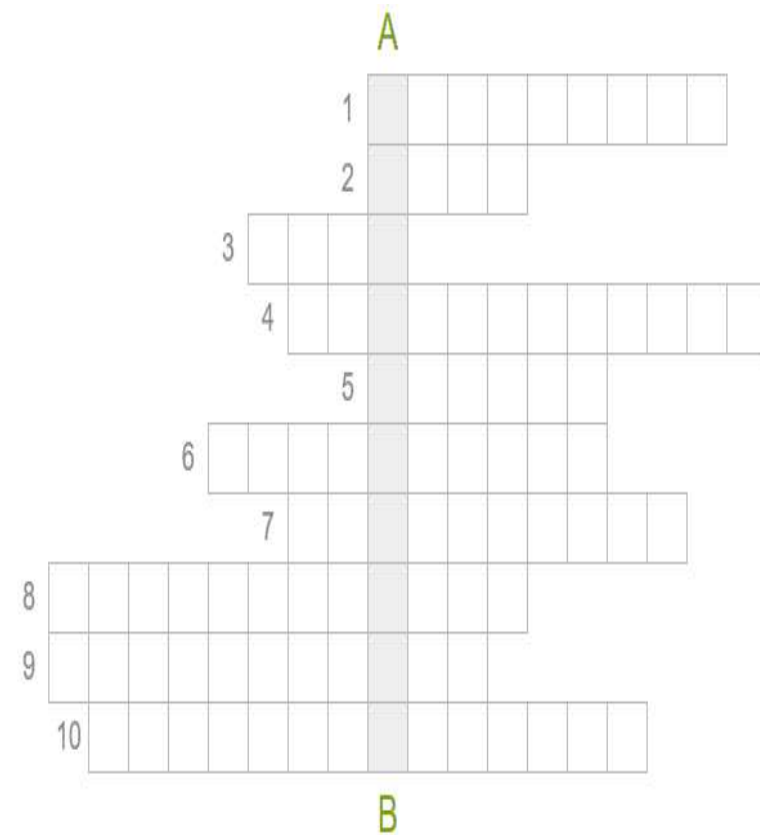
6. Poligon cu patru laturi.

7. Diagonalele pătratului sunt

8. Patrulaterul cu laturile opuse paralele.

9. Trapezul cu o latură neperaleă perpendiculară pe baze este trapez

10. Diagonalele rombului sunt

Anexa 1

Experiențe didactice în contextul european

Pedagogia alternativă Waldorf

Prof. preșcolar: Varga Zsuzsa

**Instituție: Școala Gimnazială “S. Illyés Lajos”,
Sovata**

Pedagogia alternativă Waldorf este o pedagogie foarte răspândită în zilele noastre, care are la bază teorii și bune practici în organizarea conținuturilor în învățământul preuniversitar.

Alternativa educațională Waldorf completează sistemul educațional existent și substituie unele forme de educație printr-o ofertă metodică și didactică diferită sau complementară.

Minunata pedagogie a fost creată la începutul secolului XX de către Rudolf Steiner și se bazează pe antropologia dezvoltată de Steiner în cursurile de introducere ținute în toamna anului 1919, înainte de începerea primelor clase, în orașul Stuttgart, Germania.

Prima școală liberă Waldorf a fost înființată la Stuttgart, Germania, în 1919, sub conducerea lui Rudolf Steiner. Prima grădiniță Waldorf a fost înființată după doi ani, în 1921, după care grădinițele s-au dezvoltat paralel cu școlile.

Pedagogia Waldorf pornește în demersul educativ de la înțelegerea din perspectiva antropologică a dezvoltării omului, punând mult accentul pe studiul etapelor de dezvoltare a copilului. Înțelegând ce îi este specific fiecărei vârste, pot fi înțelese și nevoile fiecărei vârste, iar instrumentele de lucru dezvoltate de această pedagogie sunt menite să răspundă acestor nevoi.

Se urmărește dezvoltarea deopotrivă a gândirii, simțirii și voinței, urmărind a se a cultiva în mod echilibrat intelectul, capacitățile emoționale și practice. Prin modul de lucru cu copiii se apelează nu numai la intelectul lor, ci și la sentimentele lor și la dorința lor de mișcare, de făptuire, de lucru concret. De asemenea, la această vârstă, copilul trăiește în imagini și de aceea o povestire, un basm sau o pilda îi poate fi mult mai de folos decât o explicație meticuloasă, savantă, obositoare. Eficacitatea demonstrată a învățării prin joc face ca utilizarea sa să fie din ce în ce mai răspândită, chiar și în sistemul de învățământ tradițional. Odată cu dezvoltarea proceselor de gândire logică și abstractă, modalitatea de predare se bazează mai mult pe intelect, punându-se accentul pe partea cognitivă, care este sprijinită de celelalte două laturi – afectivitate și voința.

Putem spune că această pedagogie se lasă mai puțin copleșită de imperativele pe care societatea le-a setat pentru educarea unor viitori indivizi apti de încărtuire în câmpul muncii, orientându-se mai degrabă către nevoile reale ale copilului, ca ființă unică și complexă.

Această pedagogie se poate defini cel mai bine nu prin diferențele față de un sistem sau altul, ci prin elementele sale specifice.

Cea mai mare importanță pentru educația copilului până la vârsta de șapte ani o are calitatea educatorului, ce fel de om este, ce impresii poate să primească copilul prin dascălul său, faptul ca îl poate imita sau nu. Pentru copilul mic, aflat înainte de schimbarea dinților, lucrul cel mai important în munca educativă este omul. Pentru copilul aflat în următoarea fază a dezvoltării sale, după schimbarea dentiției, este foarte important ca dascălii să fie personalități care, prin modul lor de a privi lumea, să poată trezi forțele intelectuale și morale adecvate, insuflând imboldul de a fi văzuți de către copil ca un exemplu de urmat și ca o autoritate ce își impune respectul prin modul său de a fi.

În grupele de grădiniță Waldorf există o atmosferă de familie, ce derivă atât din modul în care este aranjată sala de grupă, conținând și elemente ale universului casnic, cu care copilul este deja obișnuit, din folosirea materialelor naturale (lemn, lut, ceară, lână, in, mătase, etc.), cât și din faptul că sunt în aceeași grupă copiii cu vârste diferite, ca în familie. Tocmai de aceea, grupa noastră Waldorf este aranjată în acest fel încât să conțină elemente ale universului casnic.

În pedagogia Waldorf ritmul este foarte important. Ritmul este cel care le dă copiilor sentimentul de siguranță și le transformă în obișnuința unele acțiuni. Copiii de vârsta preșcolară răspund puternic la ritm, ritmul antrenează întreaga ființă a lor și se simt în siguranță, știind ce se va întâmpla în următoarele momente.

O caracteristică esențială ale educației ante-preșcolare, ale grădinițelor Waldorf este că în primii șapte ani a copiilor, dezvoltarea sănătoasă are loc într-o atmosferă de căldură și îndrumare, care produce bucurie, uimire și respect. Cel mai important aspect al lucrului cu copilul mic îl reprezintă atitudinea lăuntrică a educatorului, care este modelul pe care copiii îl imită.

Prin urmare, această activitate solicită o continuă autoeducație a educatoarelor Waldorf. În grădinițele Waldorf, în grupele preșcolare, în programele părinți-copii și în alte unități pentru educație ante-preșcolară și preșcolară, se pun bazele sănătății fizice și vitalității, uimirii și interesului pentru lume, dispoziției lăuntrice de a învăța și de a cunoaște lumea prin trăiri personale, aptitudinii de a relaționa, precum și ale dezvoltării fizice, emoționale, intelectuale și spirituale pe tot parcursul vieții.

Pedagogia Waldorf clădește în copii libertatea interioară, puterea de a merge către lume cu bucurie, entuziasm și încredere. Un copil educat în sistemul Waldorf este mai încrezător în forțele proprii, este curios, are multe întrebări pe care le adresează și la care chiar așteaptă un răspuns. Un element important în educația Waldorf este că se pune mult accent pe activitățile de grup, pe socializare și pe raportarea justă la ceea ce spun, fac sau simt ceilalți. De aceea acești copii pot fi mai empatici și mai sociabili. Existența multor activități meșteșugărești clădește în copil încrederea de sine.

Bibliografie:

<https://sites.google.com/site/scoalawaldorfinromania>

http://waldorf.md/attached_files/2020/01/23/CARACTERISTICI%20Esen%C8%9Biale%20ale%20Pedagogiei%20WALDORF.pdf

<https://www.scoalalibera.ro/pedagogia-waldorf-invata-copiii-sa-mearga-catre-lume-cu-bucurie-si-incredere/>

FIȘĂ DE LUCRU
- EDUCAȚIE ANTREPRENORIALĂ -

Daniel – Petru Vârteiu

Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Ciumbrud

I. Completează enunțurile următoare cu informația corectă:

1. Din punct de vedere economic, piața reprezintă.....
2. Resursele materiale reprezintă bunurile produse prin muncă și utilizate pentru.....
3. Produsele și serviciile formează.....dintre întreprinzător și piață.
4. Componentele unui produs sunt:.....,,,
5. Prin promovarea unui produs se înțelege.....
6. Rațiunea oricărei activități economice este.....
7. Mesajul promoțional urmărește.....

II. Stabilește valoarea de adevăr a următoarelor enunțuri:

1. Culegerea informațiilor, despre situația pieței, se face prin intermediul studiului de piață.
2. Chestionarul un reprezintă o metodă importante de studiere a pieței.
3. Pentru a avea succes, o afacere trebuie să-și atingă scopurile.
4. Stagiul de dezvoltare un reflectă evoluția produsului/serviciului până în prezent și pe viitor.
5. Cele mai importante informații privind evaluarea rezultatelor afacerii rezultă din documentele contabile.

III. Încercuiește litera din fața variantei corecte:

1. Creditul presupune:
 - a) Restituirea banilor obținuți, împreună cu dobânda aferentă,
 - b) Restituirea banilor obținuți fără dobândă,
 - c) Nerestituirea banilor obținuți.
2. Reconversia profesională reprezintă:
 - a) Creșterea calității muncii,
 - b) Creșterea volumului de resurse umane,
 - c) Schimbarea calificărilor.
3. Fondul de salarii reprezintă un indicator:
 - a) Al eficienței producției,
 - b) De eforturi,
 - c) De efecte.

IV. Prezintă avantajele și dezavantajele utilizării resurselor financiare de la rude și prieteni.

V. Definește conceptul „produs”

VI. Care sunt factorii care influențează prețul unui produs?

VII. Prezentați ciclul de viață a unui produs.

VIII. Care sunt obiectivele unei firme, pe termen scurt, mediu și lung?

Barem de evaluare

Nr. subiect	Nr. item	Soluție, rezolvare
I	1.	Locul de unde se achiziționează produsul/serviciul oferit de societate.
	2.	Obținerea altor bunuri și/sau servicii destinate vânzării.
	3.	Puntea de legătura.
	4.	Componente corporale – caracteristicile ce țin de partea materială, fizică a produsului și ambalajului. Componente acorporale – elemente care nu au corp material, precum: numele și marca, prețul, instrucțiunile de utilizare. Comunicații privitoare la produs – ansamblul informațiilor transmise de producător sau distribuitor utilizatorului potențial Imaginea produsului – simțămintele în plan personal și social, față de produs, în rândul utilizatorilor.
	5.	Ansamblul de acțiuni efectuate cu scopul informării și atragerii cât mai multor potențiali cumpărători către produsele oferite pentru satisfacerea trebuințelor lor.
	6.	Profitul.
	7.	Să atragă atenția – să determine deciziile de cumpărare dorite de ofertant
II	1.	A
	2.	F
	3.	A
	4.	F
	5.	A
III	1.	a
	2.	c
	3.	b
IV		Avantaje: sunt șanse de a obține banii necesari pentru demararea afacerii, există posibilitatea de a restitui împrumutul într-o perioadă mai lungă de timp. Dezavantaje: se obțin sume mici de bani, ceea ce limitează punerea în practică a ideilor de afaceri mai mari, nu este obligatorie realizarea unui plan de afaceri.
V		Produsul reprezintă ansamblul de elemente fizice, chimice sau de altă natură reunite într-un tot unitar și identificabil care îndeplinește anumite funcții.
VI		Factorii care influențează prețul unui produs sunt: cererea pentru produsul respectiv, costul suportat până la vânzare, calitatea produsului, etapa în ciclul de viață, concurența.
VII		Ciclul de viață al unui produs reprezintă perioada de timp cuprinsă între momentul lansării unui produs pe piață și cel al retragerii sale definitive de pe piața respectivă. Etapele ciclului de viață: lansare, creștere, maturitate și declin.
VIII		Obiectivele firmei pe termen scurt, mediu și lung: Profitabilitatea – produsele realizate trebuie să aducă venituri mari firmei prin calitatea lor și printr-o promovare adecvată Stabilitatea – asigurarea în timp a stabilității vânzărilor obligă la stabilirea atentă a sortimentului de produse, astfel încât cererea să nu depășească volumul stocului, iar vânzările să se compenseze între ele. Creșterea – având în vedere faza ciclului de viață a produselor este evident că principalul obiectiv al firmei este acesta.

BIBLIOGRAFIE

1. Lazăr Natalia, Mitrache Maria, *Educație antreprenorială, Clasa a X-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2012
2. Mateiciuc Cristina, Nedelcu Elena, Nedelcu Mihai, Singureanu Nicoleta, *Educație antreprenorială, Clasa a X-a*, Editura Sigma, București, 2022

TEST DE EVALUARE

Daniel – Petru Vârteiu

Liceul Tehnologic Agricol „Alexandru Borza” Ciumbrud

Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul efectiv de lucru este de 40 de minute. Se acordă 3 puncte din oficiu.

1. Definiti prețul.

2. Completați spațiile libere:

Costul de achiziție al bunurilor cuprinde de cumpărare, de import și alte taxe (cu excepția acelor pe care persoana juridică le poate recupera de la autoritățile fiscale), de transport, manipulare și alte cheltuieli care pot fi atribuibile direct achiziției respective.

3. Alegeți varianta corectă de răspuns:

Un agent economic cumpără mărfuri în valoare de 5600 lei. Știind că cheltuielile de transport- aprovizionare sunt de 215 lei, iar prima de asigurare pe parcursul traseului este de 90 lei, care este costul de achiziție al mărfurilor?

- a) 5815 lei
- b) 5905 lei
- c) 5690 lei

4. Un agent economic cumpără mărfuri în valoare de 3000 lei. Furnizorul îi oferă o reducere pentru permanetizarea relațiilor cu agentul economic în valoare de 3% din totalul facturii. Să se calculeze costul de achiziție știind că cheltuielile de transport – aprovizionare sunt de 100 lei, iar prima de asigurare pe parcursul traseului este de 50 lei.

5. SC ORION SRL produce cașcaval. Pentru 1 kg de cașcaval costurile de producție sunt de 10 lei, iar marja de profit este de 10% din costuri. Considerând că are un contract încheiat cu un angrosist, care practică un adaos comercial de 20% și de la acel angrosist se aprovizionează detailistul, care practică un adaos comercial de 30%, să se afle:

- a) prețul facturat al producătorului

b) prețul facturat al angrosistului (prețul cu ridicata)

c) prețul cu amănuntul.

Notă: Cota de TVA aplicată este de 9%.

Barem de evaluare

- ◆ Pentru orice soluție corectă, chiar dacă este diferită de cea din barem, se acordă punctajul maxim corespunzător.

Nr. Item	Soluție, rezolvare	Punctaj
1.	Prețul reprezintă suma ce se încasează din vânzarea bunurilor.	1p
2.	<ul style="list-style-type: none"> - Prețul - Taxele - Cheltuielile - Bunurilor 	0,25p 0,25p 0,25p 0,25p
3.	b) Costul de achiziție = $5600 + 215 + 90 = 5905$ lei	1p
4.	Costul de achiziție = $3000 - (3000 \times 3\%) + 100 + 50 = 3060$ lei	1p
5.	a) Calculăm prețul producătorului - calculăm profitul producătorului $P = 10 \times 10\% = 1$ leu - calculăm prețul producătorului fără TVA $C_p + P = 10 + 1 = 11$ lei - calculăm TVA facturat producător $TVA = 11 \times 9\% = 0,99$ lei - calculăm prețul producătorului cu TVA Preț facturat producător = $11 + 0,99 = 11,99$ lei b) Calculăm prețul angrosistului - prețul producătorului fără TVA = 11 lei - calculăm adaosul comercial angrosist $Ac = 11 \times 20\% = 2,20$ lei - calculăm prețul angrosistului fără TVA Preț producător fără TVA = $11 + 2,20$ lei = 13,20 lei - calculăm TVA facturat angrosist $TVA = 13,20 \times 9\% = 1,18$ - calculăm preț angrosist cu TVA Preț facturat angrosist = $13,20 + 1,18 = 14,38$ lei c) Calculăm prețul cu amănuntul - prețul angrosistului fără TVA = 13,20 lei - calculăm adaosul comercial detailist $Ac = 13,20 \times 30\% = 3,96$ lei - calculăm prețul detailistului fără TVA Preț detailist fără TVA = $13,20 + 3,96 = 17,16$ lei - calculăm TVA detailist $TVA = 17,16 \times 9\% = 1,54$ lei - calculăm preț final detailist Preț final detailist = $17,16 + 1,54 = 18,70$ lei	1p 0,25p 0,25p 0,25p 0,25p 1p 0,25p 0,25p 0,25p 0,25p 1p 0,25p 0,25p 0,25p 0,25p

INTERPRETAREA TESTULUI

Nr.crt	NUMELE SI PRENUMELE	NOTA
1	Elev 1	
2	Elev 2	
3	Elev 3	
4	Elev 4	
5	Elev 5	
6	Elev 6	
7	Elev 7	
8	Elev 8	
9	Elev 9	
10	Elev 10	
11	Elev 11	
12	Elev 12	
13	Elev 13	
14	Elev 14	
15	Elev 15	
16	Elev 16	
17	Elev 17	
18	Elev 18	
19	Elev 19	
20	Elev 20	
21	Elev 21	
22	Elev 22	
	Media Clasei	

NOTA	<4	[4,5)	[5,6)	[6,7)	[7,8]	[8,9)	[9,10)	10
Nr. elevi								

PUNCTE TARI:

PUNCTE SLABE:

BIBLIOGRAFIE

1. Bădilă Iuliana, *Contabilitatea unității economice, Clasa a X-a*, Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, Sibiu, 2011
2. Popan Maria, *Contabilitate generală, Clasa a X-a*, Editura Oscar Print, București, 2017

STIMULAREA GĂNDIRII CREATIVE

VARTOLOMEI LĂCRĂMIOARA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 8 SUCEAVA

Creativitatea , ca subiect al acestei lucrări este elementul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale al bunăstării tuturor indivizilor dintr-o societate .

Creativitatea și educarea ei reprezintă azi o importantă, dar și frumoașă provocare pentru toate domeniile de activitate. În școala modernă, creativitatea ar trebui să însemne un proces de formare și cultivare a trăsăturilor care permit manifestări creative: inițiativa, perseverență în învățare și căutare de soluții, curiozitate, curaj în prezentarea opiniilor, îndrăzneală în exprimarea emoțiilor.

OBIECTUL CERCETĂRII: îl constituie procesul de dezvoltare a personalității creatoare a școlarului mic .

SCOPUL:

- cercetarea vine în întâmpinarea nevoilor de a descoperi particularitățile specifice de dezvoltare a capacităților creative și elaborarea unui sistem eficient de activități care va facilita acest proces.

OBIECTIVE:

- determinarea reperelor psiho-pedagogice al investigației vizând dezvoltarea capacităților creative la școlarul mic;
- constatarea nivelului de dezvoltare a capacităților creative a elevilor;

INSTRUMENTE DE CERCETARE

Ca instrumente de cercetare am folosit:

- a) studiul de caz,
- b) testul Torrance de gândire creativ : forma figurală și testul Titluri pentru o imagine.

DESCRIEREA EȘANTIONULUI:

30 elevi ai clasei Pregătitoare A ,B , Școala Gimnazială nr.8 Suceava

30 elevi ai clasei pregătitoare de la Școala Gimnazială Ipoțești și Udești, Reuseni

IPOTEZA:

- a) Potențialul creator al elevilor din mediul urban este mai mare decât cel al elevilor din mediul rural.
- b) Creativitatea elevilor din clasele din oraș se va deosebi prin: expresivitate, coerență, originalitate, flexibilitate, fluență.

În aplicarea acestor teste s-a urmărit atât creativitatea prin desen cât și cea verbală, explicând prin cuvinte ce simbolizează desenul.

Combinățiile neobișnuite, comportamentul nonconformist în realizarea testelor au demonstrat că elevii din mediul rural au un potențial înalt de creativitate, spre deosebire de cei din mediul urban.

DEMERS INVESTIGATIV

Deoarece la ciclul primar a apărut o nouă etapă, clasa pregătitoare, la care am lucrat anul acesta, m-am gândit să aplic un test de creativitate -Torrance, -aplicat atât în mediul urban -30 elevi (Școala Gimnazială nr. 8 Suceava), cât și rural -30 elevi (Școala gimnazială Ipotești și Școala Udești). Testul se referă la gândirea creativă cu ajutorul imaginilor.

4.1.OBIECTUL CERCETĂRII: îl constituie procesul de dezvoltare a personalității creatoare a școlarului mic -mai exact clasa pregătitoare

4.2. SCOPUL: - cercetarea vine în întâmpinarea nevoilor de a descoperii particularitățile specifice de dezvoltare a capacităților creative și elaborarea unui sistem eficient de activități care va facilita acest proces. Am cercetat ipoteza conform căreia există căi eficiente pentru evaluarea gradului dezvoltării creativității la o nouă etapă superioară.

4.3. IPOTEZA:

- A) Potențialul creator al elevilor din mediul urban este mai mare decât cel al elevilor din mediul rural.
- B) Creativitatea elevilor din clasele din oraș se va deosebi prin: expresivitate, coerență, originalitate, variabilitate, flexibilitate, fluentă.

4.4. OBIECTIVELE:

- a) studierea lucrărilor științifico-metodice de specialitate;
- b) determinarea reperelor psiho-pedagogice al investigației vizând dezvoltarea capacităților creative la școlarul mic;
- c) constatarea nivelului de dezvoltare a capacităților creative a elevilor;
- d) diagnosticarea nivelului de dezvoltare a capacităților creative după training;
- e) elaborarea, pe baza concluziilor rezultate, a unei strategii în vederea pregătirii elevilor pentru viață și pentru o bună adaptare a acestora la condițiile actuale ale societății.

4.5. MODALITĂȚI DE VALORIFICARE:

- prezentarea sintezei cercetării în cadrul comisiilor metodice;
- orientarea activității elevilor și a învățătorilor spre dezvoltare creativă;
- elaborarea unui program de acțiune, concret, pe durata a 4 ani, la sfârșitul celor 4 ani efectuându-se evaluarea acestuia.

4.6. CALENDARUL CERCETĂRII: 1 an

4.7.DESCRIEREA EȘANTIONULUI:

- 30 elevi ai clasei Pregătitoare A +B, Școala Gimnazială nr.8 Suceava unde sunt învățătoare și unde am lucrat folosind metode de dezvoltare a creativității și foarte multe exerciții de creativitate: - 17 sunt fete și 13 sunt băieți;

- 30 elevi de la Școala Gimnazială Ipotești și Școala Udești-Reuseni ai clasei a IV-a B, fosta clasă a II-a B, clasa paralelă la care nu s-au aplicat metode și tehnici de lucru creative, din care 10 sunt fete și 5 sunt băieți:- 14 sunt fete și 16 sunt băieți;

4.8.BENEFICIARI:

- elevii clasei la care sunt învățătoare;
- toți colegii învățători și nu numai. care consideră bune ideile desprinse din această cercetare.

4.9. METODE DE CERCETARE:

În conformitate cu obiectivele investigației au fost utilizate metode psiho-pedagogice.

Metode teoretice – analiza, compararea și generalizarea datelor din literatura științifică la problema în speță;

Metode empirice – observarea, probe psiho-diagnostice, training, experimentul de constatare și formare;

Metode statistice – analiza calitativă, cantitativă și comparativă a datelor obținute.

4.10. INSTRUMENTE DE CERCETARE

Ca instrumente de cercetare am folosit: a) studiul de caz,

b) teste ce măsoară factorii creativității: testul Torrance de gândire creativ – forma figurală și testul „Titluri pentru o imagine”.

Testul Torrance de gândire creativ – forma figurală – completare de desene

Testul Torrance de gândire creativă (TTCT) permite evaluarea a două forme de creativitate, figurală și verbală. A fost elaborat și publicat în anii '60. În anii următori a fost utilizat în Germania, China, Japonia, Norvegia etc. Testul poate fi considerat, prin aria mare de aplicabilitate, ca reprezentând “Minnesota pentru creativitate” (**Șchiopu**).

Utilizarea TTCT permite măsurarea variabilelor denumite de Guilford “factori intelectuali”. Acest test se poate utiliza la toate nivelurile de vârstă. Cea mai indicată este perioada de vârstă cuprinsă între 6 și 18 ani.

Pregătirea testării: Este indicat să nu se folosească cuvântul “test” în cadrul instructajului; Se apelează la sintagma “joc amuzant”. Am creat o atmosferă relaxantă. Așa cum este și recomandat să nu se testeze simultan mai mult de 35 de respondenți, am aplicat la grupul de 20 elevi ai clasei pregătitoare A și 10 elevi ai clasei pregătitoare B, de la școala Gimnazială nr. 8 Suceava. Grupul celălalt din mediul rural este de la Școala Udești -20 elevi și Școala Ipotești 10 elevi. Timpul total al testării pentru activitatea 2 – completare de desene - din cadrul testului a fost de 20 de minute, din care 10 minute de lucru propriu-zis. În 10 minute am realizat instructajul specific: “Adăugând linii la figurile incomplete pe care vi le-am dat, puteți schița câteva obiecte sau desene. Încercați să vă gândiți la lucruri la care nimeni altcineva nu s-ar gândi. Faceți povestea voastră cât mai completă și cât mai interesantă cu putință, adăugând noi construcții în jurul primei idei care vă vine în minte. Elaborați un titlu original pentru fiecare dintre desenele voastre și scrieți-l. Veți începe completarea și vă veți opri din lucru atunci când vi se va cere.”

ANALIZA DATELOR SI INTERPRETAREA LOR

În aplicarea acestor teste s-a urmărit atât creativitatea prin desen cât și cea verbală, dând titluri desenelor, apoi prezentând în fața clasei, explicând prin cuvinte ce simbolizează desenul.

Cel mai frecvent produs imaginativ ilustrat în esanșionul din mediul rural a fost muntele(16/30), (conform Tabel 1), fie ca a fost însoțit de elemente ale concretului familiar

(casa, copii, mare, arbori), fie ca a fost marcat de elemente animiste. Atribuirea obiectelor inanimate de caracteristici ale lumii vii (de exemplu, emotii) este o prelungire a perioadei preconceptual-simbolice, cand copilul nu face o distinctie clara intre ceea ce este viu si ceea ce este inanimate.

Cunoscându-se corelația semnificativă dintre dezvoltarea emoțională și potențialul creativ, emoțiile ilustrate pot fi un indiciu al proiecției creative, însă aflată doar la un nivel expresiv de dezvoltare. Animismul apare și ca aspect al funcționării imaginarului, mai ales la aceasta categorie de varsta, în același timp fiind o sursă pentru producțiile imaginative, ca puncte de plecare în activitățile creative.

Elementul “casa” apare în ordinea descrescătoare a frecvenței elementelor reprezentate prin desen (6/30), regăsindu-se într-un cadru ornamentat cu linii de diverse tipuri și combinații de culori. Urmează, ca frecvență, obiecte din uzul școlarului (creioane), de asemenea însoțite de elemente emotionale (“Culorile vesele”). Lucrările trec astfel gradual, de la elemente familiare și cu o frecvență mai mare, către forme cu un grad mai mare de abstractizare:

Tabel 1

FORME ILUSTRATE IN MEDIUL RURAL	FRECVENTA FORMELOR
MUNTE	16
CASA	6
URECHI DE CATEL	1
COIF	1
OBIECTE DIN UZUL SCOLAR	2
MASINA	2
FORME ABSTRACTE	2

În cazul lucrărilor realizate în eșantionul din mediul urban (Tabel 2), 3 elevi au realizat combinații neobișnuite prin reconstrucție imaginative, celelalte 27, ilustrând elemente din mediul inconjurator.

Tabel 2

FORME ILUSTRATE IN MEDIUL URBAN	FRECVENTA FORMELOR
MUNTE	23
CASA	4
FORME ABSTRACTE	3

Deși diferența între formele detașat nonconformiste este foarte mică în tabloul comparativ dintre mediul rural (2) și cel urban (3), în eșantionul rural s-a realizat o mai mare diversitate a elementelor expresiv-creative (5) clase de obiecte în rural față de două clase în cel urban), ceea ce sugerează un punct de plecare mai productiv pentru actul creativ în mediul rural.

Acest aspect trimite la factorii creativității și calitatea manifestării lor în cele două medii investigate. În colectivele unde există un climat destins, bazat pe încurajarea, dezvoltarea schimbului de idei se favorizează stimularea creativității, a creației.

Creativ este elevul care modifică variabilele, parametrii caracteristici: depune eforturi de reflecție personală, de gândire, efectuează acțiuni mintale și practice de căutare, cercetare.

Această perspectivă asupra elevului se opune celei tradiționale conform căreia el va recepta în mod pasiv informațiile oferite de către profesor, urmând ca ulterior să le reproducă.

Elevul activ și creativ dă dovadă de multă îndrăzneală în aprecierea critică a unui produs, de independență în abordarea și analiza problemelor, de libertate în manifestarea comportamentală generală. De multe ori, comportamentul lui la ore devine deranjant pentru cadrele didactice mai conservatoare. În clasă, elevul creativ poate fi considerat adesea ca o amenințare pentru ordinea din jur, pentru activitatea care se derulează, și pentru disciplină. El iese din tiparele prestabilite ale activității atunci când acestea devin plictisitoare, rutiniere. Cadrul didactic trebuie să profite de nevoia lui de cunoaștere și de avântul său în activitate, îndreptându-i eforturile în direcții constructive prin oferirea de ocazii variate menite să-i alimenteze setea de nou și de descoperire.

Comportamentul nonconformist în activitatea creatoare, nu trebuie interpretat de către cadrele didactice drept o atitudine indisciplinată, o dovadă de impolitețe sau o lipsă de respect. El nu trebuie frânat printr-o atitudine negativă, de respingere, de disciplinare ci, dimpotrivă, trebuie creat un climat favorabil de manifestare liberă a spiritului creator.

Mediul urban- teste aplicate pe 30 elevi-desene realizate de elevii Școlii Gimnaziale nr. 8 Suceava(, CPA + CP B). Elementul comun al multor lucrări este muntele, apoi casa.(Fig.1-3)

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Combinățiile neobișnuite, care dovedesc un potențial înalt de creativitate sunt: coifurile, creioanele, mașina, castel, câine. (ca elemente). Ilustrații: Fig.4-7

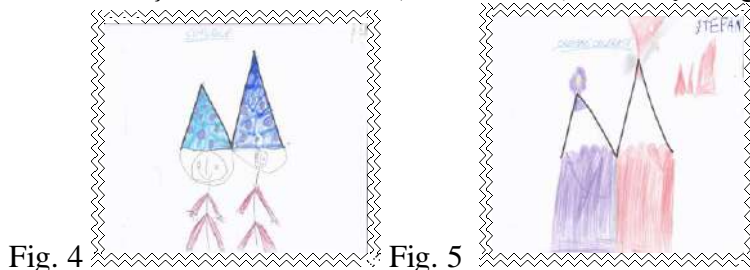

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Un alt proiect prin care am urmărit descoperirea și dezvoltarea capacităților creatoare ale elevilor a fost proiectul intitulat: Balul Primăverii . Copiii au avut de realizat în săptămâna „ Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun”, prima cărticică a lor, de la copertă, desene, până la eventuale mesaje sau simboluri.

Li s-a prezentat elevilor proiectul , după care s-a trecut la realizarea cărții , în format A5 Prin derularea acestor activități de creație am observat cu uimire că micul școlar,(cândva preșcolar) de 6 ani, deține un potențial creativ ce se manifestă în expresii și conduite emoționale, în joc, prin desen, darși în activități de comunicare chiar și de scriere. Chiar dacă micuții cunosc doar literele de tipar, ei au fost dirijați cu ajutorul unor imagini, ce urmau a fi colorate, spre crearea , compunerea unor propoziții . pe baza imaginilor , unii dintre copii, foarte creativi , au compus chiar texte de mică întindere, dar de o mare valoare creativă pentru vârsta lor fragedă

Unii dintre ei, chiar dacă au doar 6 ani , au creat pe baza unor imagini câteva minicompuneri -texte gândite de ei în legătură cu acea imagine.

Un băiat a scris textul cu titlul „ PUI NĂSCUT ÎN FLORI”

„A fost odată un pui care s-a născut în flori. Dar mama lui nu era lângă el și a început să plângă. Mama a venit chiar la timp și puiul a terminat de plâns și a fost fericit până la adânci bătrâneți”.(Ș. F. -6 ani-clasa pregătitoare, fig.8)

Fig. 8

„ A fost odată o buburuză Fifi . Ea trăia într-o căpșună. Fifi a plecat la plimbare și s-a rătăcit. S-a întâlnit cu fluturașul. El a ajutat-o să ajungă acasă.” (Ș. M- 6 ani-clasa pregătitoare, fig. 9).

Fig. 9

„ Erau odată niște flori care dansau . Dar, dintr-o dată a venit un nor și a început să plouă. Dar florile aveau umbrele și dansau în continuare” (Ș. F. -6 ani –clasa pregătitoare, Fig. 10)

Fig. 10

Prin desen, copilul simbolizează, reflectă selectiv și subiectiv copilul realitatea pe care o vede cu ochii vârstei sale. Produsele elevilor exprimă dorințele lor, nevoile, trăirile, sentimentele și emoțiile care stau la baza combinațiilor creative. Analiza individuală a desenelor din demersul investigativ, dar și din crearea de cărțițe, mi-au prezentat fiecare copil într-o altă lumină, cu potențialul lui creativ, imaginativ, dar și cu caracteristicile aptitudinal-volitivă. S-au evidențiat în mod deosebit 3 copii ai clasei mele cu un potențial creativ deosebit de cel al majorității. Aceștia, dar și nivelul general al clasei, îmi dau curaj pentru a aborda în continuare în procesul instructiv-educativ perspectiva stimulării creativității elevilor prin intermediul tuturor disciplinelor școlare.

Cu puțin entuziasm, strategiile didactice moderne, tehnicile activizante se pot utiliza în forme variate, eficiente la fiecare disciplină. Elevii apreciază metodele noi și participă mult mai activ la lecție. De multe ori introducerea unui joc în cadrul unei activități aparent monotone, devine „ca o scânteie” care le trezește școlărilor interesul și capacitățile creatoare. Zâmbetul le inundă fața și într-o clipită își iau rolul în serios și se transformă parcă în mici actori. Elevii sunt încurajați și ajutați să experimenteze, să aibă încredere în propriile idei. Astfel, ei învață ce este cooperarea, răbdarea, lucrul în echipă și înțelegerea.

Într-un cadru modern de predare, învățare și evaluare, învățătorul reușește:

- să activeze gândirea elevilor;
- să-i motiveze pe elevi pentru învățare;
- să-i expună unei mari diversități de opinii;

să-i ajute pe elevi să-și formuleze întrebări; **În afară de importanța metodelor, principalul factor în stimularea actului creator este relația învățător-elevi, atitudinea acestuia la clasă. S-a constatat experimental că dascălii creativi cultivă aceleași calități și în rândul elevilor.**

➤ **Teresa Amabile în lucrarea „Creativitatea ca mod de viață” afirma :profesorii pot încuraja apariția spiritului creativ, îl pot hrăni și îi pot stimula creșterea. Elevii trebuie să fie încurajați să învețe cum li se pare lor mai comod. (Teresa Amabile-Creativitatea ca mod de viață, Editura Știință și Tehnică, București, 1997).**

- să faciliteze gândirea critică.

Referințe bibliografice

Grigoraș, Achiri, Diana, Teodorescu, Florinela Ileana, 2003, Creatori de Creativitate , Editura Corgal Press

Landau, Erika - 1979, Psihologia Creativității, Editura Didactică și Pedagogică, București

Roco, M, 1992, Testarea disponibilității pentru antrenamentul creativ, Rev. de psihologie nr.2”

Studiu de specialitate privind identificarea potențialului creativ al elevilor (studiu de specialitate)

Prof. învă. primar Vasilache Dorina
Școala Gimnazială nr.1 Matca, jud. Galați

Pe parcursul unui an școlar am realizat un studiu privind identificarea potențialului creativ al elevilor mei de clasa a III-a. Am realizat un program de antrenament creativ pe care l-am derulat în cadrul Curriculumului la decizia școlii. În urma parcurgerii programului, am realizat o evaluare a capacităților creative ale elevilor. Aceasta a constat în administrarea unor probe ce au vizat aceiași indicatori ca cei din testarea inițială: flexibilitatea, fluiditatea, originalitatea și capacitatea de analiză și sinteză a gândirii, dar sarcinile de lucru au avut un grad mai mare de dificultate. Aceste probe au fost următoarele:

✓ PROBE PENTRU TESTAREA FLUIDITĂȚII

- „*Găsește însușiri*”

Elevii au primit fișe (vezi Anexa nr.1) pe care au scris individual însușiri ale obiectelor și ființelor prezentate în imagini.

- „*Ce titlu poate avea?*”

Li s-a prezentat elevilor o planșă ce reprezenta un amurg și li s-a cerut să găsească cât mai multe titluri ce s-ar potrivi acesteia.

✓ PROBE PENTRU TESTAREA FLEXIBILITĂȚII

- „*Ce – aș mai putea face cu?*”

Elevilor li s-au împărțit fișe (vezi Anexa nr. 2) pentru a scrie cât mai multe utilizări neobișnuite ale obiectelor rediate în imagini.

- „*Asemănări posibile*”

Sarcina de lucru a constat în găsirea asemănarilor posibile ce pot exista între obiectele date: cartof și morcov; vioară și pian; tractor și tren.

✓ PROBE PENTRU TESTAREA CAPACITĂȚII DE ANALIZĂ ȘI SINTEZĂ

- „*Alege cuvântul potrivit*”

Am împărțit elevilor fișe de lucru (vezi Anexa nr. 3) în care trebuia să aleagă, din mai multe variante date, cuvântul care completează raționamentul dat.

- „*Unde – i intrusul?*” (vezi Anexa nr.4)

Varianta A: Elevii au avut de identificat din clasele de obiecte date pe acelea care nu aparțin claselor stabilite după un criteriu comun și să motiveze alegerea făcută.

Varianta B: Am prezentat elevilor o imagine în care se aflau mai multe nepotriviri. Elevii au avut ca sarcină identificarea acestora și motivarea răspunsului dat.

✓ PROBE PENTRU TESTAREA ORIGINALITĂȚII

▪ „*Dialog amical*”

Elevii și-au imaginat un dialog între doi „prieteni”: câinele Pufică și pisicuța Mița, cavaleri de onoare la nunta stăpânului lor, dulăul Max. Subiectul discuției trebuia să fie pregătirea pentru „marele eveniment”.

▪ „*Ce s – ar întâmpla dacă ...*”

Pentru această probă elevii au avut de găsit cât mai multe consecințe posibile la întrebările date:

- a) Ce s – ar întâmpla dacă soarele nu ar mai răsări niciodată?
- b) Ce s ar întâmpla dacă am putea auzi tot ce vorbesc ceilalți oameni?

Pe parcursul administrării acestor probe am observat o mai mare disponibilitate a elevilor de a se angaja în rezolvarea sarcinilor față de momentul inițial când adresau multe întrebări și nu aveau curajul de a-și da frâu liber imaginației. Acest lucru se datorează strategiilor creative pe care le-am aplicat pe parcursul anului școlar, elevii demonstrând că pot fi capabili de un efort susținut mai ridicat, grație unei motivații interioare mai puternice. Rezultatele obținute la probele finale au fost notate cu calificative și sunt înscrise în următorul tabel:

Indicatori observaționali / Calificative obținute	Foarte bine	Bine	Suficient	Insuficient
Flexibilitate	4	5	5	2
Fluiditate	5	5	5	1
Originalitate	4	6	3	3
Capacitate de analiză și sinteză	5	6	4	1

Eficacitatea programului introdus se poate deduce mai bine din următorul studiu comparativ privind rezultatele obținute la probele inițiale și finale în vederea depistării potențialului creativ al elevilor:

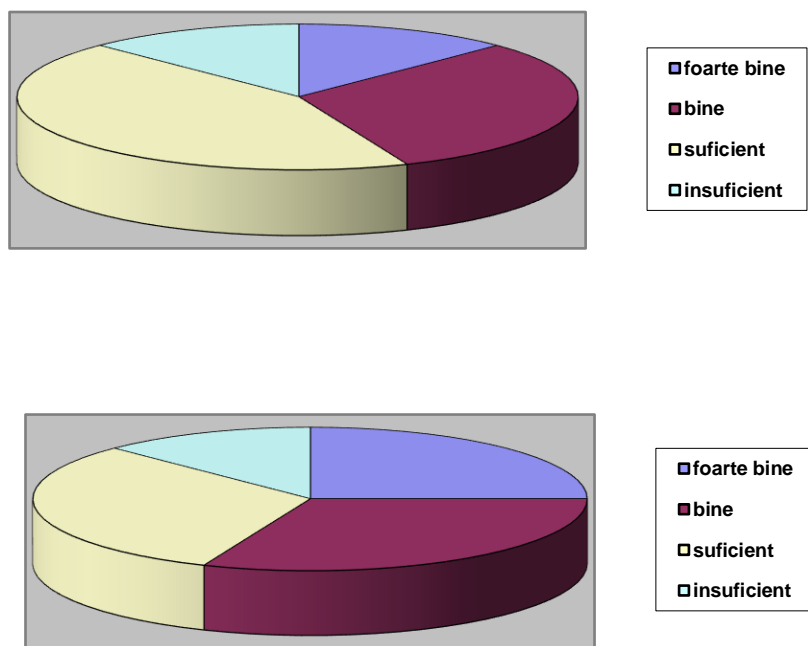

Fig. 3 Studiu comparativ privind potențialul creativ al elevilor

Rezultatele acestor probe finale confirmă progresul elevilor pe linia cultivării potențialului creativ înregistrat în cadrul modulelor de la limba română și matematică.

Calificativele de *bine* și *foarte bine* s-au înregistrat la elevii care de-a lungul anului școlar s-au implicat activ în rezolvarea sarcinilor de lucru, dând dovadă de energie, independență, încredere în forțele proprii, concentrare și nonconformism. În mare parte, aceștia provin din familii ce încurajează exprimările libere ale copiilor lor, încercând să cultive potențialul creator al acestora dincolo de mediul școlar (lecții de pian, de dans, de pictură etc.).

Rezultatele mai slabe au fost obținute de elevi care au, în general, rezultate scăzute la învățătură. Cauzele generatoare acestei situații ar fi pe de o parte legate de mediul familial (absența părinților, lipsa preocupării acestora, condițiile precare de trai etc.), iar pe de altă parte legate de anumite caracteristici individuale (slaba rezistență la efort, puterea scăzută de concentrare, inteligența redusă, timiditatea etc.).

Dându-le elevilor mai multă libertate, am putut să-i cunosc în ipostaze variate. Ascultându-i, le-am înțeles mai bine unele comportamente și am încercat să-i observ și din alte unghiuri, să-i încurajez în inițiativele proprii pe care le aveau, să-i sprijin atunci când au nevoie. Psihologul Claparede nota în acest sens: „Sunt atâtea observații pe care un educator le-ar putea culege în contactul zilnic cu copiii! Aceste însemnări clasate metodic ar constitui în câțiva ani

o sursă foarte bogată și un ajutor sigur în îndeplinirea sarcinii sale și ar reprezenta un material prețios pentru cercetător”.¹

În ceea ce mă privește, studiul acestei teme mi-a prilejuit multe momente de satisfacție. Folosindu-mă de cunoștințele pe care mi le-am însușit cu această ocazie, am reușit să mă cunosc mai bine, să-mi descopăr valențe creative pe care nu bănuiam să le am. De asemenea, am înțeles că potențialul creativ al fiecărui elev poate fi cultivat, că mediul în care activează e foarte important și că responsabilitatea noastră, a dascălilor, este una foarte mare.

Concluzionând, prin diferite tipuri de activități, prin instaurarea unui climat neautoritar, prin declanșarea unei motivații pozitive față de muncă, prin utilizarea celor mai active metode și procedee didactice, prin folosirea unui material didactic bogat și atractiv, programul de antrenament creativ elaborat, aplicat și prezentat în lucrarea de față s-a dovedit a fi complex și eficient, cu aplicabilitate în mai multe domenii.

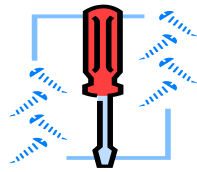
Anexe

Anexa nr.1 - Găsește însușirile:

			
<i>strălucitor</i>			
<i>auriu</i>			
<i>rotund</i>			
<i>vesel</i>			
<i>fericit</i>			
<i>arzător</i>			
<i>zâmbăreț</i>			

¹ Apud Muster, Dumitru, Metodologia cercetării în educație și în învățământ, Edtura Literară, București, 1985

Anexa nr.2 - Găsește cât mai multe utilizări neobișnuite ale următoarelor obiecte:

Anexa nr.3: Alege cuvântul potrivit

Care din următoarele cuvinte completează logic raționamentul:

- a. *Laptele* este pentru *pahar* ceea ce scrisoarea este pentru :
timbru, stilou, plic, destinatar, poștă;
- b. *Copacul* este pentru *sol* ceea ce coșul este pentru:
fum, cărămidă, cer, garaj, acoperiș;
- c. *Fratele* este pentru *soră* ca și nepotul pentru:
mamă, tată, mătușă, unchi, nepoată;
- d. *Degetul* este pentru *mână* ceea ce frunza este pentru:
pom, creangă, floare, scoarța Pământului;
- e. *Apa* este pentru *gheață* la fel ca laptele pentru:
miere, caș, cozonac, cafea, prăjitură;

Anexa nr.4 - Cuvântul intrus

Subliniați cuvântul care nu se potrivește cu celelalte:

- a) casă de vacanță, iglu, vilă, casă de amanet, cabană;
- b) urs, zebra, pisică, știucă, leu, câine;
- c) căruță, automobil, patine, camion, autobuz;
- d) august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie;
- e) Jupiter, Marte, Hermes, Neptun, Mercur;

Metode eficiente în investigarea potențialului creativ al elevilor – studiu de specialitate-

**Prof. înv. primar Vasilache Dorina
Școala Gimnazială nr.1 Matca**

Orice act de gândire presupune o doză de creativitate, rezultată din fuziunea raționalului cu fantezia. Dacă forța imaginativă este mai puternică în perioada copilăriei, acest lucru se datorează necunoașterii obstacolelor pe care le –ar întâmpina transpunerea în practică a ideilor. Factorul rațional nu funcționează la parametrii unui adult, rezultatul fiind astfel o imaginație mai bogată, mai descătușată, mai nestânjenită.

La orice copil există o creativitate nativă despre care cei mai mulți cercetători ai acestui proces au convingerea că poate fi cultivată, educabilă încă de la cea mai fragedă vârstă. Unul dintre aceștia, Lowenfeld, afirma că „nu este niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativității copiilor,” iar Al. Roșca arăta că, în funcție de cum este organizat procesul de învățământ, el poate „duce la dezvoltarea gândirii creatoare, după cum poate duce și la formarea unei gândiri șablon”.

Pornind de la această realitate mi-am propus să investighez problema cultivării creativității la școlarul mic.

Ipoteza de lucru se sprijină pe ideea potrivit căreia potențialul creativ poate și trebuie să fie educat. În condițiile în care învățătorul va urmări în mod sistematic să susțină și să stimuleze potențialul creativ al elevilor, aceasta va cunoaște îmbogățiri substanțiale care se vor reflecta pozitiv atât în nivelul de pregătire al școlarului mic, cât și în modul de abordare a problemelor cu care se confruntă zi de zi.

Acest lucru nu înseamnă a-l forța pe elev să devină un geniu, ci înseamnă a veni în întâmpinarea trebuinței de independență și spontaneitate, de satisfacere a curiozității, a nevoii de a se juca, de a se transpune într-o altă lume, de a se autoexprima și autodepăși.

Obiectivele cercetării de față sunt următoarele :

- identificarea potențialului creativ al elevilor;
- cunoașterea și înlăturarea elementelor care pot bloca manifestările originale, creative ale elevilor;
- organizarea unui program de antrenament creativ prin valorificarea disciplinelor din planul de învățământ;

- inițierea unui program opțional de antrenament creativ;
- urmărirea progreselor înregistrate de elevi pe linia creativității;
- indentificarea celei mai eficiente conduite didactice care să stimuleze creativitatea;

Cercetarea educațională s-a constituit într – un proces complex, organizat și sistematic, cu implicații directe asupra optimizării activităților de stimulare a potențialului creativ al elevilor.

Am optat pentru cercetarea pedagogică de tip combinat (teoretic – fundamentală și practic - aplicativă) pornind de la încadrarea temei studiate într – un spațiu teoretic și ajungând la reliefaarea implicațiilor practice menite să îmbunătățească, să optimizeze activitatea de învățare.

Din punct de vedere metodologic, cercetarea este experimentală pentru că prin introducerea unui program de antrenament creativ se declanșează acțiuni educaționale noi, originale ale căror rezultate sunt înregistrate și prelucrate în vederea demonstrării valorii pe care o au.

Populația asupra căreia s-a desfășurat investigația este formată din 16 elevi de clasa a III-a (9 fete și 7 băieți) care în proporție de 75 % au frecventat grădinița timp de doi ani. Restul elevilor nu au mers zi de zi la grădiniță sau au absentat săptămâni întregi din motive familiale.

Evaluarea inițială a potențialului creativ al elevilor am realizat-o la finele clasei a II-a, urmând ca introducerea programului de antrenament creativ să se realizeze pe parcursul clasei a III-a.

Pentru înlăturarea blocării manifestărilor creative, originale ale elevilor, am găsit absolut necesar crearea unei atmosfere plăcute, stimulative care să permită elevului să intervină, să se poată exprima liber și fără cenzură, să – și poată imagina și reda cele mai năstrușnice idei ce – i vin în minte.

Sistemul metodologic al acestei cercetări cuprinde:

- ❖ metode nonexperimentale de colectare a datelor: observația, testele, metoda analizei produselor activității școlare, chestionarul, studiul de caz, convorbirea;
- ❖ metode acționale sau de intervenție: experimentul pedagogic;
- ❖ metode de prelucrare, interpretare și prezentare a datelor cercetării: tabelul de rezultate, reprezentări grafice: histograma;

Testele au ocupat primul loc în psiho – diagnoza creativității. Aplicarea lor, fie sub formă standardizată, fie sub formă adaptată, în diferite faze ale cercetării mi-au permis să identific, să măsoar potențialul creativ al elevilor înainte de introducerea antrenamentului creativ

(teste inițiale), în timpul (teste docimologice) și la sfârșitul acestuia (teste finale). Indicatorii supuși măsurării creativității elevilor au fost:

- fluiditatea verbală și asociativă;
- flexibilitatea spontană și adaptativă;
- originalitatea în rezolvarea sarcinilor de lucru;
- capacitatea de analiză și sinteză;

Testele m-au ajutat să cunosc și să pot delimita mai în amănunt unele aspecte legate de factorii ce influențează actul creativ, să obțin date concrete și să surprind destul de obiectiv evoluția și stadiul atins de fiecare individ în parte.

Corelat cu metoda testelor, am aplicat **observarea** manifestărilor creative ale elevilor în contextul educațional în care s-au realizat. Am propus ca subiect al observației comportamentele creative ale școlarului mic reflectate prin capacitatea de concentrare și de valorificare a experienței cognitive acumulate în școală și în afara acesteia, prin curiozitate și originalitate, prin capacitatea de asociere și dorința de a explora, prin modul de implicare și rezolvare a noi sarcini de lucru. Observația a utilizat un demers inductiv (de la particular la general) care a reflectat realitatea educațională în condiții naturale, obișnuite. Ca instrument de colectare a informațiilor, am folosit grila de observație în care am consemnat orice manifestări (reacții) concrete ale elevilor constituite în comportamentele observabile enunțate mai sus.

Observația a însoțit, de obicei, toate celelalte metode de cercetare și a oferit informații suplimentare asupra fenomenului investigat. Important este ca elevii să nu-și dea seama că sunt observați.

Consemnările din grila de observații corelate cu **analiza produselor** creative concretizate în desene, povești create, replici, fișe de lucru, materiale confecționate, soluții originale la probleme date etc. m-au ajutat să desprind unele aprecieri asupra individualității elevului, a comportamentului său, a preocupărilor și înclinațiilor sale. Important în analiza produselor este faptul că oferă informații despre factorii intelectuali ai creativității: flexibilitate, fluiditate, originalitate.

Studiul de caz mi-a oferit posibilitatea de a analiza mai în amănunt factorii ce stau la baza conduitei creative / noncreative a școlarului mic. Metoda a fost aplicată la elevii care au obținut rezultate minime, dar și la cei care au obținut rezultate excelente în rezolvarea sarcinilor date.

Pe parcursul studierii elevilor slab creativi și foarte creativi m-am folosit și de **metoda chestionarului** administrată elevilor, dar și părinților. Confruntarea datelor referitoare la comportamentul creativ al elevilor, dar și la atitudinea părinților față de manifestările propriilor

copii, m-au determinat să abordez aceste teme în cadrul sesiunilor cu părinții și să-i fac să înțeleagă, prin exemple adecvate, că atitudinea rigidă vis-a-vis de comportamentul creativ al copilului are efecte negative asupra dezvoltării armonioase a personalității acestuia. Am utilizat și *metoda convorbirii* prin care am cules informații despre personalitatea și preferințele fiecărui copil în parte, despre cunoștințele și deprinderile care dispune la un moment dat.

Fiind o cercetare de tip experimental, experimentul reprezentând metoda fundamentală de investigație, am declanșat acțiuni educaționale noi, originale prin abordări creative ale conținuturilor învățării, ale metodelor și tehnicilor de lucru, în vederea obținerii unei îmbunătățiri a potențialului creativ al elevilor.

Compararea rezultatelor obținute de aceiași elevi în cele trei faze ale experimentului – de start, pe parcursul derulării și finală – mi-au oferit suficiente date pentru veridicitatea ipotezei formulate înainte de derularea experimentului. Elevii au primit cu încântare introducerea antrenamentului creativ, iar desfășurarea acestuia în condiții obișnuite, adică în sala de clasă, a înlăturat suspiciunile, impresia că ar fi supuși unei investigații.

Manifestarea creativității elevilor, în faza inițială și finală a experimentului, obiectivată în comportament și care în terminologia adoptată îmbracă forma variabilelor dependente am măsurat-o și exprimat-o cantitativ prin tabelul de rezultate și a reprezentărilor grafice sub formă de histogramă.

Raportându-ne la obiectivitatea aprecierii, fiecare metodă de diagnosticare a potențialului creativ prezintă avantaje și dezavantaje, însă pot oferi, în mod cert, o imagine de ansamblu asupra calității și capacității elevilor, informații utile în proiectarea activităților viitoare ce vizează optimizarea preformanțelor pe linia creativității.

Bibliografie:

- ROȘCA, AL. – *Creativitatea generală și specifică*, București, Editura Academiei, 1981.
- ROCO, MIHAELA – *Creativitate și inteligență emoțională*, Iași, Editura Polirom, 2004.

Jocul, mijloc de dezvoltare a motricității școlarului mic

**Vasilca Elena, Școala Gimnazială „George Coșbuc”
localitatea 23 August, județul Constanța**

„Încă din cele mai vechi timpuri, sănătatea, instruirea și educația copiilor au stat în centrul preocupărilor familiei, școlii și societății. Jocul este un mijloc important în dezvoltarea și educarea copilului fiind considerat ca o activitate caracteristică copilăriei, fiecare formă de joc fiind un act de învățare" (Neacșu, I., 2015,p.144). Jocul este o cale prin care copilul se orientează în lumea înconjurătoare, își formează primele noțiuni, priceperi și deprinderi intelectuale, morale și fizice, necesare la învățatură, în muncă și în viața socială.

Jocul este creație și fantezie.,,Nicăieri omul nu a dovedit mai multă inventivitate decât în jocurile sale" mărturisea G. W. Leibniz (Neacșu, I., 2015, p.145)

De ce se joacă copiii? Pentru că omul este un produs al societății în care trăiește și este caracterizat prin activitate și muncă. Activitatea omului este determinată de impulsuri interne și exterioare. În timpul și în cadrul activității, omul se manifestă creator utilizând toate calitățile sale. Dacă adultul este caracterizat prin muncă- activitatea sa de bază- la copil predomină jocul.

Pe parcursul creșterii și dezvoltării copilului, raportul dintre joc și muncă se schimbă în favoarea muncii. Aceasta se datorează începerii activității de muncă (să învețe). Jocul ca atare, rămâne în preocuparea tinerilor școlari, dar nu mai este activitate de bază, ci doar participă și contribuie la dezvoltarea armonioasă a copilului, la educația moral-volitivă a acestuia, poate să reprezinte o formă de odihnă activă după o activitate obligatorie.

Copiilor le place să se joace; de acea cadrele didactice au menirea să procedeze într-o asemenea manieră încât jocul să constituie pentru copii un mijloc sănătos de recreere, o distracție educativă.

Dacă urmărim copiii în timpul jocului, vom constata la ei atitudini diferite: unii foarte activi -participând cu toată ființa- alții sunt apatici, dezinteresați, unii sunt nedeciși. Menirea cadrului didactic este ca cei nedeciși să fie activi, iar cei dezinteresați să fie tratați cu multă atenție, să fie depistate cauzele care duc la comportamentul lor.

Caracteristicile jocului

- oferă un număr mare de mișcări;
- solicită multilateral organismul copilului;

- dezvoltă calitățile fizice;
- contribuie la întărirea sănătății;
- pot fi practicate oriunde și oricând;
- sunt atractive;
- mobilizează toate forțele participanților și menține treaz interesul acestora;
- este un mijloc excelent de deconectare psihică;
- este o formă de odihnă activă;
- respectarea regulilor jocului îi determină pe copii să învețe să colaboreze între ei;
- oferă participanților posibilitatea de a acționa liber și creator;
- dezvoltă spiritul de fair-play;
- dezvoltă calitățile morale: spirit de echipă, curaj, perseverență, încredere în forțele proprii;
- contribuie la dezvoltarea acuității vizuale, auditive, la dezvoltarea inteligenței, a spiritului de echipă.

Jocurile se desfășoară uneori în condiții neobișnuite și foarte variate care necesită o rezolvare rapidă și adecvată din partea copiilor. Acest lucru îi determină pe copii să devină foarte atenți, să găsească soluții de moment și să folosească o gamă largă de mișcări.

Se pot distinge următoarele elemente comune tuturor jocurilor:

- Scopul jocului;
- Subiectul jocului;
- Regulile sau regulamentul jocului;
- Conținutul motric al jocului;
- Forma de organizare a jocului.

Jocurile pot avea subiecte foarte variate. Subiectele jocurilor pentru clasele I-IV sunt de obicei legate de realizarea unor sarcini, ca: prinderea unui jucător, efectuarea unor mișcări sub formă de concurs, acumularea de puncte prin lovirea adversarului cu mingea etc.

Un element esențial al jocului îl constituie regulile sau regulamentul jocului. Regulile (regulamentul) de joc sunt hotărâtoare pentru determinarea subiectului, a conținutului și a modului de desfășurare a acestuia. Respectarea regulilor până în cele mai mici detalii este hotărâtoare pentru ca jocul să-și atingă scopul, să fie realizat subiectul de joc. Astfel se pot realiza și acele influențe educative pe care învățătorul dorește să le obțină în urma activității de joc.

Conținutul motric al jocului cuprinde totalitatea acțiunilor prin care jucătorii realizează subiectul unui joc. Aceste acțiuni pot fi deprinderi motrice de bază ca: mers, alergare, sărituri, aruncări și variante de echilibru, cățărări, târări, escaladări, tracțiuni și împingeri, urcări și coborâri simple pe aparatele de gimnastică, combinarea mai multor deprinderi de bază și sportive etc.

Fiecare joc de mișcare are o formă specifică de organizare și de desfășurare. Astfel, forma exterioară a unui joc „de-a prinselea” va fi diferită de forma unui joc de handbal, a acestuia va fi alta decât a voleiului etc. Forma este determinată de subiectul, regulile și conținutul motric al fiecărui joc în parte.

Datorită multiplelor influențe pozitive asupra organismului elevilor, Gh. Cristea consideră că "jocurile sportive constituie unul din mijloacele de bază ale educației fizice școlare"(Cristea, Ghe., 1993, p.94). Prin intermediul lor, pe lângă învățarea practicării unei ramuri sportive, se poate realiza îmbogățirea bagajului de deprinderi de o largă complexitate, și dezvoltarea unor calități motrice.

Jocuri dinamice de mișcare

În concepția piagetiană, jocul de mișcare reprezintă „punctul de start al procesului de socializare progresivă a copilului”. Debutând pe parcursul stadiului gândirii preoperatorii, jocul de mișcare cu reguli facilitează depășirea egocentrismului inițial al copilului și îl obișnuiește pe acesta cu activitățile de grup prin respectarea regulilor.

Jocurile de mișcare – (care urmăresc dezvoltarea musculaturii și motricității copilului, a echilibrului său, coordonarea mișcărilor, dezvoltarea abilităților manuale și disciplinarea copilului). Sunt jocuri distractive sportive cu reguli pe care adultul trebuie să le explice și să urmărească respectarea lor. De aici, valoarea pe care aceste jocuri le au în disciplinarea copilului. Dansul și cântecele sunt excelente jocuri de mișcare.

Jocurile de mișcare se caracterizează printr-un conținut simplu de reguli puține și ușor de înțeles. Ele se desfășoară în general, pe spații reduse necesitând instalații simple. Utilizarea lor urmărește formarea și consolidarea priceperilor și deprinderilor motrice de bază și utilitare (mers, escaladări, sărituri, aruncări, alergări, tracțiuni, cățărări, echilibru etc), dezvoltarea unor calități motrice ca viteza de deplasare și de reacție, rezistența, îndemânarea. Influențe însemnate, exercită jocurile de mișcare și asupra dezvoltării unor deprinderi, obișnuințe, calități morale și de voință.

Jocurile de mișcare- jocurile dinamice –fac parte din jocurile cu reguli și au drept caracteristică folosirea exercițiilor corporale, fiind principalul mijloc de dezvoltare al educației fizice a copiilor. Jocurile de mișcare se bazează pe trebuința de activitate a ființelor vii, organizarea, conducerea lor de către un adult dirijând atât dezvoltarea motrică, cât și formarea volitivă și morală a copiilor. Ele au proprietatea de a crea veselie și entuziasm în grupul elevilor, copiilor care se joacă și se străduiesc să respecte regulile. Respectarea regulilor contribuie la formarea capacității de abținere, stăpânire de sine, rezolvarea situațiilor de joc, educă prezența de spirit, istețimea, viteza, îndemânarea, corectitudinea inițiativa și spiritul de grup de echipă. Acțiunile motrice din aceste jocuri au un caracter activ, sunt însumate unui subiect (temă) și parțial îngrădite de reguli.

Jocurile de mișcare nu sunt proprii exclusiv vârstelor mici. O serie de sarcini, pregătiri fizice a elevilor mari, adulților și chiar a sportivilor de performanță se pot realiza într-un mod plăcut și eficient cu ajutorul jocurilor de mișcare (încălzirea, aspecte ale pregătirii psihologice, destinderea, revenirea la normal a organismului, recrea etc).

În organizarea jocurilor de mișcare trebuie respectate unele cerințe metodice care condiționează în mare măsură atingerea obiectivelor urmărite.

Dintre acestea menționăm :

a) Conținutul jocurilor trebuie să corespundă particularităților somato-funcționale și psihice ale elevilor cu care se lucrează. Dacă jocul va fi prea ușor sau prea simplu, interesul elevilor va fi scăzut, ei participând din obligație. Când jocul este complicat sau dificil, depășind nivelul de înțelegere al elevilor reacția va fi identică. Regulile jocului trebuie să fie înțelese și reținute de elevi.

b) Regulile jocului vor fi astfel stabilite încât să-l oblige pe elev să execute acțiunile care pot contribui la realizarea obiectivelor instructiv-educative propuse. De exemplu la jocul, „De-a prinselea“ se pot stabili reguli care să determine dezvoltarea vitezei de deplasare; pentru dezvoltarea vitezei de reacție, jucătorii vor fi lăsați să se deplaseze liber, condiționăm ferirea, prinzător prin adoptarea poziției ghemuit, pentru dezvoltarea atenției se vor stabili semnale precise de începere a șarjei de prindere ca și pentru încetarea acțiunii.

c) Formarea echipelor se face astfel, încât să fie apropiate ca valoare. Neglijarea acestui aspect poate avea efecte negative în comportamentul elevilor.

Pentru constituirea echipelor se pot folosi mai multe procedee :

- prin numărătoare ;
- prin alegere.

d) Explicarea și demonstrarea jocului. Explicațiile cadrului didactic trebuie să fie scurte, dar complete, prezentând conținutul jocului, scopul urmărit, acțiunile pe care elevii trebuie să le realizeze, calitățile de joc, regulile de desfășurare.

e) Desfășurarea jocului reprezintă momentul în care profesorul trebuie să urmărească cu atenție: comportarea, manifestarea fiecărui elev, mai ales la jocurile caracterizate de contactul direct cu ceilalți.

f) Terminarea jocului poate fi hotărâtă și în afara timpului fixat, acesta depinzând de gradul de angajare al elevilor. La terminarea jocului se impune efectuarea unor exerciții destinate liniștirii organismului și se poate lansa revanșa pentru lecția următoare.

Bibliografie:

Neacșu, I., Căprioară, D.(2015) *Cercetarea în Științele Educației. Ghid metodologic și operațional. Aplicații*. București: Editura Universitară.

Cristea, Ghe. (1993). *Teoria și metodică educației fizice și a sportului*. București: Editura Universul.

[http://www.veb.ro/dppd/DID-DOMENIULUI-DEZV-\[N-DID-SPECIALIT.pdf](http://www.veb.ro/dppd/DID-DOMENIULUI-DEZV-[N-DID-SPECIALIT.pdf)

SUPERSTITIONS

Vasile Monica-Luiza, Școala Gimnazială „Garabet Ibrăileanu” Târgu Frumos

Students' level: Pre-Intermediate

Aim: Develop attitudes of tolerance, understanding, acceptance, and respect towards people who believe in superstitions, towards the students' own culture and the other cultures as well.

Objectives:

1. To create an understanding of the students' own culture through the study of superstitions
2. To develop critical and creative thinking about the matter
3. To develop students' awareness of superstitions from other cultures
4. To build attitudes of understanding, acceptance, respect, and tolerance towards the other cultures

Time: 50 minutes

Materials: task sheets

Steps of the activity:

1. Teacher stirs students' attention by telling a personal experience which is related to the topic of the lesson.
2. Teacher plays a video about superstitions: <https://www.youtube.com/watch?v=0N7Gbumedzg>. After watching it, she tells students to work in groups, identify the superstition which appears in their picture and say if it means good luck or bad luck. A student from each group goes in front of the classroom, shows the picture to the class and associates it with a superstition.
Eg: The picture of a black cat is associated with the superstition – If a black cat crosses your way, you will have a bad day. – it means bad luck.
3. Teacher asks students to say if they are superstitious or not. Students work again in groups and share ideas. This kind of interaction helps students develop critical and creative thinking about the matter.
4. Teacher invites students to find superstitions in their culture and think of the situations in which they heard or encountered those superstitions. Each group has to find at least 2 superstitions and students take turns to write them on the board. After the list is written, students talk about the situations in which they heard the superstitions: at home, at a wedding, from their grandparents, etc. They express ideas freely and develop group and class interaction.
5. Teacher asks students to remember the superstitions in the video and choose the ones that can be found in the Romanian culture. Students try to establish similarities between superstitions and so they become aware that cultures are not totally different, but also have common features.
6. Using the list of superstitions, teacher initiates a debate by having students answer general questions on the topic, such as:
 1. *Why do people believe in superstitions?*
 1. *What attitudes and feelings lie at the basis of these beliefs?*
 2. *Is it good or bad to believe in superstitions?*

In groups students first share opinions in order to organize the discussion. After they have finished answering the questions, each group reads out loud their conclusions, then write them

on the board. In the end, they have to put all their answers together and organize them as spider webs to have a better picture of all their suggestions.

Assessment: Give learner assessment through a short questionnaire. Students have to fill in three columns in which they provide answers to questions referring to what they have found out new, to what they liked most about the new lesson and what attitudes and opinions they have developed. This kind of feedback helps the teacher understand the importance of the topic for students and the way they got involved in the lesson.

Conclusions: Students will have to do a survey among the members of their family in which to write their names, if they believe in superstitions or not, and then put down the superstition(s) of those who are superstitious.

BIBLIOGRAPHY

1. <https://www.youtube.com/watch?v=0N7Gbumedzg>
2. Cleary, Maria. *Talking Culture*. Helbling Languages. 2006
3. Tomalin, Barry, Stempleski, Susan. *Cultural Awareness*. Oxford University Press. 1993.

Asigurarea eficienței și calității în abordarea didactică

Prof. Vasile Steluța
Liceul Tehnologic “Petru Poni”

Pedagogia reprezintă știința educației, axată pe analiza procesului de învățare și dezvoltare a copiilor și adulților. Pedagogii își asumă responsabilitatea de a înțelege mecanismele de învățare ale indivizilor și de a dezvolta tehnici și metode pentru a îmbunătăți acest proces. Unul dintre conceptele fundamentale ale pedagogiei este învățarea activă, care încurajează participarea activă a elevilor în procesul de învățare, stimulând astfel abilitățile de gândire critică, dezbateri și colaborare.

Educația joacă un rol vital în dezvoltarea societății și a individului. O componentă esențială a procesului de educație este demersul didactic, care se referă la modul în care se planifică și se livrează conținutul de învățare, elevilor. Eficiența și calitatea în demersul didactic sunt două aspecte interconectate care conduc la o experiență educațională mai valoroasă și mai eficace.

Teoria construcționistă a învățării susține că oamenii învață mai bine prin construirea propriilor cunoștințe și înțelegeri. În acest sens, profesorii trebuie să devină ghizi și să încurajeze elevii să exploreze și să descopere informații noi prin intermediul activităților practice și a proiectelor.

De asemenea, în pedagogie se acordă o importanță deosebită relației profesor-elev. Învățarea nu este doar o transmitere de cunoștințe, ci și o relație interumană. Profesorii trebuie să fie înțelegători, deschiși la discuții și să dezvolte o relație de încredere cu elevii lor.

În pedagogie există numeroase teorii și strategii care pot fi utilizate pentru a îmbunătăți procesul de învățare. În acest articol, vom discuta despre câteva dintre cele mai importante abordări și tehnici pedagogice care pot fi aplicate în diverse medii de învățare, de la școli și universități, până la cursuri online și programe de formare profesională. Există multe abordări și tehnici pedagogice diferite care pot fi utilizate pentru a învăța:

Învățarea bazată pe rezolvarea problemelor - această abordare implică prezentarea unei probleme sau situații reale, stimulând elevii să identifice și să dezvolte soluții. Aceasta promovează gândirea critică și dezvoltarea abilităților practice, sporind, totodată, motivația și înțelegerea tematicii abordate.

Învățarea prin descoperire - această metodă presupune plasarea elevilor în situații în care sunt încurajați să descopere soluții prin intermediul observației și experienței personale. Învățarea prin descoperire poate consolida înțelegerea și stimula creativitatea.

Învățarea bazată pe competențe - această abordare pedagogică se concentrează pe dezvoltarea abilităților și a cunoștințelor practice care pot fi aplicate în viața de zi cu zi și în mediul profesional. Învățarea bazată pe competențe poate fi o modalitate excelentă de a pregăti elevii pentru cariere și pentru a-i ajuta să devină mai autonomi în viața lor.

Învățarea colaborativă - această abordare implică cooperarea și colaborarea între elevi. Prin împărtășirea ideilor și perspectivelor, elevii pot dezvolta abilități sociale importante, precum comunicarea și rezolvarea problemelor în echipă.

Învățarea adaptivă - această abordare ajustează procesul de învățare la nevoile individuale ale elevilor. Prin evaluarea continuă a cunoștințelor și abilităților, învățarea adaptativă oferă un plan personalizat de învățare, adaptat ritmului fiecărui elev.

Învățarea prin joc - această metodă pedagogică implică utilizarea jocurilor și activităților interactive pentru a încuraja învățarea și dezvoltarea abilităților. Învățarea prin joc poate fi o modalitate excelentă de a menține elevii implicați și de a-i face să se distreze în timp ce învață.

În esență, pedagogia vizează facilitarea procesului de învățare și dezvoltare a elevilor. Zi de zi, profesorii au ocazia să influențeze și să modeleze viitorul prin intermediul elevilor lor. A fi profesor nu implică doar transmiterea cunoștințelor academice, ci și inspirarea, educarea și transformarea vieților.

Pedagogia se profilează ca o știință complexă, abordând învățarea în profunzime și dezvoltând metode pentru optimizarea acesteia. Pedagogii trebuie să fie dispuși să exploreze noi teorii și concepte pedagogice, adaptându-și abordările la nevoile și capacitățile specifice ale elevilor lor.

În concluzie, eficiența și calitatea în demersul didactic sunt cruciale pentru obținerea rezultatelor educaționale optime. Aceste bune practici nu doar îmbunătățesc învățarea elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea lor ca indivizi pregătiți pentru provocările viitoare.

BLENDED LEARNING SAU EDUCAȚIA MIXTĂ ONLINE ȘI OFFLINE

Prof. Vasilescu Nicoleta

Școala Gimnazială „Ion Roșca” Cochirleanca, jud. Buzău

Blended Learning sau educația mixtă online și offline, este o metodă care combină tehnologiile și oportunitățile de învățare online cu metodele clasice derulate față în față, în sălile de curs.

Conceptul de „blended learning” , (eng. „blended” = amestec, combinație, eng. „learning” = învățare, educație) începe să fie folosit la sfârșitul secolului XX (în jurul anului 2000) și definește sistemul care combină interacțiunea directă dintre profesor și elevi, cu „instruirea asistată de calculator” sau „ învățarea mixtă” și este foarte probabil să fie modelul predominant pe viitor.

Învățarea de tip blended-learning este strâns legată de mediul în care acesta se desfășoară, astfel că este o îmbinare a activităților de învățare față-în-față cu activitățile de învățare online sau pe calculator.

Această abordare oferă o nouă experiență de învățare, care se bazează pe combinarea avantajelor comunicațiilor moderne și IT, cu modul de învățare tradițional, bazat pe discuții și reflecții determinate de o anumită situație, unde elevii sunt direct implicați și unde pot oferi un feedback imediat, față-în-față.

Idea centrală a acestui concept o reprezintă „alegera”, profesorii având libertatea alegerii celor mai bune metode care să se plieze pe stilul de învățare al educabilului, realizând astfel un învățământ centrat pe elev.

Educația în context blended-learning permite și încurajează ca implementarea activităților didactice să se poată realiza sincron, respectiv, asincron.

Ponderea celor două modalități formative este diferită, cadrul didactic fiind cel care decide ce tip de interacțiune alege, fiind persoana care cunoaște cel mai bine cât de potrivită este una sau cealaltă în raport cu particularitățile domeniului, ale disciplinei pe care o predă, ale elevilor cu care lucrează.

La modul general, sintagma desemnează o experiență de învățare ce poate fi adaptată pentru fiecare elev în parte, care nu este constrânsă de considerente geografice sau de reguli rigide în care profesorul folosește de exemplu un laptop sau un proiector pentru a derula sau expune elevilor la clasă diverse materiale online sau apelează la o tablă electronică astfel încât instruirea directă să fie mai animată și mai atractivă.

În mediul de învățare clasic, elevii ascultă lecția și își fac temele ulterior.

În timpul învățării mixte, elevii au primit deja informațiile referitoare la lecție (clipuri video, texte sau alte materiale multimedia) înainte să vină la ore, fiind, prin urmare, mai pregătiți să își consolideze cunoștințele pe care le vor afla la ore. În mod similar, profesorul folosește sala de clasă în scopul de a crea un mediu în care să reflecteze, alături de elevi, la ceea ce au studiat deja dar și pentru a clarifica aspecte pe care aceștia nu le-au înțeles suficient de bine. De asemenea, se creează diverse oportunități, existând mai mult timp pentru interacțiunea directă sau alte activități interactive. Se produce o schimbare în ceea ce privește rolul profesorului și relația acestuia cu elevii, educatorul are rolul unui ghid/facilitator iar elevii pot fi mult mai activi în comparație cu stilul de educație față în față .

Învățarea mixtă permite elevului să aleagă când și unde să folosească materialele online (de exemplu de câte ori să urmărească un clip video) existând posibilitatea să contribuie așadar, la o înțelegere mai profundă și mai detaliată a subiectului.

Se accentuează și problema controlării elevilor în învățarea mixtă și importanța acesteia pentru un proces de învățare eficient.

Caracteristici	Învățarea față în față	Învățarea online
Accentul cursurilor	În grup	Cu persoanele din grup
Accentual conținutului	Orientat către profesor	Orientat către elev
Formă	Sincronizat	Asincronizat
Program	Planificat	Oricând
Loc	Sala de clasă	Oriunde
Flexibilitate	În funcție de spațiu	Nu există limite
Pregătirea profesorului	Uneori	Pregătire prealabilă extensivă
Distribuirea materialelor	Pe suport de hârtie	Descărcarea electronică
Gradul de interactivitate	Interactivitate deplină	Interactivitate limitată

Dar, fără o infrastructură adecvată, cu echipamente tehnologice inadecvate sau uzate moral și fizic, fără competențe digitale consistente, soluțiile n-au încetat să apară într-o perioadă de „avarie” în care am fost puși în situația de a învăța, descoperi, explora, compila, experimenta, aplica.

ACTIVITATEA 1

Data:

Unitatea de învățământ:

Clasa: a VIII -a

Disciplina : Chimie

Aria curriculară : Matematică și Științe ale naturii

Tipul activității : Recapitulare

Autor :

Unitatea de învățare : Transformări chimice ale substanțelor. Calcule stoechiometrice pe baza ecuațiilor reacțiilor chimice

Subiectul lecției: Legea conservării masei substanțelor

Competențe specifice:

2.2. Formularea de concluzii și generalizări în scopul demonstrării legii conservării masei în reacțiile chimice

3.2. Rezolvarea de probleme în scopul aplicării regulilor legilor în studierea reacțiilor chimice

1.MOTIVAȚIA

Această temă este valoroasă deoarece ne arată că într-o reacție chimică, suma maselor substanțelor care intră în reacție este egală cu suma maselor substanțelor care rezultă din reacție.

2.OBIECTIVE

- Să identifice rolul important al aplicării legii conservării masei substanțelor
- Să utilizeze toate cunoștințele dobândite la rezolvarea de probleme

3.CONDIȚII PREALABILE

- Clasă de nivel mediu , 1 elev cu CES
- Grupe eterogene
- Să formuleze păreri diverse despre tema abordată
- Să opereze cu aplicații digitale: [https://digitaledu.ro/resurse-educationale-](https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/)

[deschise/](https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/)

4.EVALUARE

- Implicarea elevilor în activitățile de învățare din timpul lecției

Resursă : <https://www.liveworksheets.com/as961947jo>

5.RESURSE ȘI MANAGEMENTUL TIMPULUI

- resurse materiale : laptop, calculator de buzunar

- resurse informaționale :

<https://www.fizichim.ro/> , <https://manualedigitaleart.ro/biblioteca/art-chimie8>

- timp: 50 minute

6.RESURSE PROCEDURALE ȘI DE LOC

- conversația euristică

- explicația

- descoperirea dirijată

- experimentul virtual

- se lucrează în echipe de 5 elevi

- sala de clasă

Lecția propriu-zisă

Cadru de învățare	Conținut	Timp minute	Metode pentru dezvoltarea gândirii critice
EVOCARE	Profesorul pentru început recomandă : https://wordwall.net/ro/resource/13900610/tipuri-de-reactii-chimice și apoi să deschidă link-ul : https://www.liveworksheets.com/as961947jo Rezolvă punctele 1,2,5 și 7. Formulează concluzii: -cum putem clasifica substanțele chimice ? -câte legi sunt în chimie ? Pentru aprofundare rezolvă exercițiul : https://wordwall.net/ro/resource/14699786/denumiri-si-formule-chimice-ale-substan%c8%9belor-anorganice	30	Rețeaua de discuții Joc didactic
REALIZAREA SENSULUI	Citiți exercițiul 6. Vom forma 5 grupe cu trei elevi care vor avea următoarele sarcini : Sarcina 1 - Grupa 1 : calcul în grame. Sarcina 2 - Grupa 2 : calcul în litri. Sarcina 3 - Grupa 3 : calcul în moli. Sarcina 4 - Grupa 4 : calcul în molecule.	15	Scrierea liberă

	<p>Sarcina 5 - Grupa 5 : clasificarea substanțelor . Rolul grupei : rezolvarea unui subpunct din exercițiu. Toți vor nota pe caiete datele problemei. Toți vor scrie ecuația reacției chimice Elevul cu CES nu trebuie să se simtă exclus din grupă. Profesorul poate pune întrebări care să ajute elevul la rezolvarea sarcinii de lucru. Profesorul recomandă site-ul : https://catalog.manualedigitaleart.ro/art-chimie8/v1/index.html#book/u01-22-23</p>		<p>Completarea în caseta testului</p> <p>Interogarea</p>
REFLECȚIA	<p>Următoarele sarcini ale elevilor pe grupe sunt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Să analizeze răspunsurile lor . 2. Să decidă care definiții se potrivesc cerințelor temei. 3. Să scrie pe caiet definițiile și observațiile . 4. Să completeze tot testul . 	5	Turul galeriei

ACTIVITATEA 2

Data:

Unitatea de învățământ :

Clasa : a VII-a

Disciplina : Chimie

Aria curriculară : Matematică și Științe ale naturii

Tipul activității : Învățare – Evaluare

Unitatea de învățare (tematică): Aerul. Apa. Solul

Autor :

I. Prezentarea activității de învățare

Titlul activității de învățare : Apa în natură. Rolul apei în organism .

Competențe specifice: 4.1. Transpunerea în limbaj specific a informațiilor privind aplicațiile practice ale chimiei

Condiții necesare desfășurării activității : laptop/videoproiector, conectare la internet, coli de desen, culori, youtube

Contextul de învățare : Profesorul creează contextul de învățare prin utilizarea unei părți sau a întregii activități

Timpul alocat : 50 minute

Descrierea specifică a activității de învățare : Cadrul didactic va recomanda vizionarea materialului <https://www.youtube.com/watch?v=dqS15ByhGmY>

Elevii vor nota pe caiete cuvinte noi . Ex : poluare, protejare, apă potabilă etc.

Elevii să formuleze păreri despre ce au vizionat :

Cum putem proteja apa ?

Cum știm că bem o apă curată ?

Timp de lucru **20 minute**

Elevii vizionează filmul <https://www.youtube.com/watch?v=6MWaqoQkXAk>

și formulează opinii proprii despre circuitul apei și stările de agregare ale apei.

Timp de lucru **20 minute**

În etapa de obținere a feedback-ului se alocă **5 minute** pentru un desen și **5 minute** pentru rezolvarea testului <https://view.genial.ly/610eb675ab3f780da28b58df>

Se recomandă : <https://www.youtube.com/watch?v=B1T-X65d7dE>

Sursa RED utilizată : <https://www.youtube.com/watch?v=dqS15ByhGmY>

Alte surse: <https://www.youtube.com/watch?v=bRjmlIW-YDoE>

II. Prezentarea integrării resursei RED în activitatea de învățare

În ce constă resursa RED : Resursa RED conține surse audio, video, scrise despre apă, și poluare .

Descrierea modului de utilizare a RED-ului în activitatea de învățare din perspectiva 5R (reutilizare, redistribuire, revizuire, remixare și reținere) : Sursa poate fi utilizată atât în cadrul orelor de chimie, dar și biologie și educație tehnologică..

Descrierea modului în care resursa RED contribuie la formarea competenței specifice vizate : Prin varietatea de surse și prin activitățile de învățare propuse de resursa RED

- Apa. Circuitul apei în natură , poate fi utilizată cu succes în formarea competențelor specifice propuse prin programe școlare. Este o sursă care se poate utiliza la începutul, dar și la finalul unității de învățare, depinde de modul cum este utilizată.

Procentul de timp al RED-ului folosit raportat la timpul alocat activității de învățare : 70%

Aspecte utile cu privire la trecerea de la RED la PED : RED-ul utilizat poate fi folosit și în cadrul orelor de biologie și educație tehnologică.

Bibliografie :

- <https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Chimie/U0MgSU5UVUIURVhUIFNS/>

- <https://manualedigitaleart.ro/biblioteca/art-chimie8>

-SUPPORT CURS

<https://classroom.google.com/u/1/c/NjE0OTkzNTk5OTk5/m/NjE1MDAxMzQ1ODM0/details?hl=en>

- https://www.youtube.com/watch?v=jfqF_LqwiVI&t=8s

-<https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/>

- Verza Emil; Paun Emil,(1998), Educatia integrata a copiilor cu handicap, As. RENINCO, UNICEF, Bucuresti

Utilizarea cântecului la ora de limba franceză

În general, cântecul este o lucrare creativă care nu a fost creată în scopuri educaționale, înscriindu-se astfel în panoplia documentelor autentice. Combinând muzica, cuvântul și abilitățile interpretului, cântecul dobândește caracteristici unice care îl deosebesc de alte documente autentice.

Cântecele sunt din ce în ce mai utilizate în învățarea limbilor străine, fiind surse bogate de limbaj autentic și variat. În cântec se găsesc diferite registre ale limbii, accente regionale, utilizări familiare, toată bogăția unei limbi vii, elemente care lipsesc din manualele tradiționale. Cântecul face posibilă urmărirea în timp real a evoluțiilor lingvistice și a tendințelor lingvistice.

Amestec de limbaj, muzică și fonetică, cântecul este locul unde intonația, ritmul și accentul sunt prezentate în context. Competențele de comunicare necesită, pe lângă sintaxă și lexic, o stăpânire a aspectelor fonetice și a elementelor prozodice. Problemele pronunțării cursanților pot fi îmbunătățite prin utilizarea cântecelor, acestea constituind un adjuvant valoros în fonetica corectivă. Numeroase studii au arătat că muzica îmbunătățește discriminarea fonetică.

Un alt avantaj al utilizării cântecelor la ora de limba franceză este că acestea facilitează învățarea. Muzica ajută la memorarea informațiilor prin activarea structurilor creierului implicate în procesele de memorie. Repetarea structurilor lingvistice ajută la memorarea automatismelor lingvistice de către elevi. Astfel, cântecul este ușor de reținut. Mai mult decât sunetul, muzica este un stimulent sonor care activează multe zone ale creierului. Atunci când se adaugă la un alt stimul, cum ar fi imagini ale unui clip video, efectul este mai puternic, iar potențialul muzicii este, la rândul său, adâncit.

Utilizarea cântecului în cadrul orelor de limba franceză este recomandată deoarece activează motivația elevului, un factor determinant în procesul de învățare. Pentru elevi limba franceză este doar o altă disciplină. Profesorul este cel care trebuie să stimuleze motivația elevilor săi printr-o învățatură originală, inventivă și dinamică. Motivația internă, strâns legată de plăcerea învățării, servește ca sprijin pentru atenția și memorarea cunoștințelor. Mesajul și sentimentele transmise de cântec sunt factori care motivează învățarea, creând o atmosferă plăcută, diferită de atmosfera tradițională din timpul orelor.

Cântecul îndeplinește în cadrul orei de limba franceză o funcție culturală și interculturală. Deseori auzim despre conceptul de plurilingvism, care a devenit important în învățarea limbii franceze. Abordarea multilingvă a unei limbi străine înseamnă că această limbă va fi învățată într-un context cultural. Obstacolele în calea comunicării interculturale sunt uneori greu de depășit. La nivel cognitiv, elevii nu dispun de cunoștințe despre alte culturi, în timp ce la nivel emoțional, învățarea culturală este adesea împiedicată de subiectivitate, stereotipuri și respingerea diferențelor. Dar cântecul, instrumentul distractiv de învățare, poate fi o abordare care ajută la depășirea acestor bariere culturale. Cântecul reflectă realitatea complexă și contrastantă a Franței contemporane.

Concluzionând, cântecul este o resursă valoroasă de învățământ cu posibilități nelimitate de utilizare. Profesorul poate viza abilități diferite în funcție de nivelul elevilor. Cu debutanți, profesorul se poate baza pe cântece pentru a lucra pronunția, fonetica, flux, ritmul. Ascultarea și reproducerea versurilor conduc la formarea de automatisme pe care elevii le pot utiliza apoi în comunicarea orală. În termeni de vocabular, melodiile conțin expresii cheie utile în viața de zi cu zi. Pentru un nivel intermediar și avansat, melodiile pot fi folosite pentru a dezvolta diverse competențe.

BIBLIOGRAFIE

<https://edict.ro/utilizarea-cantecului-la-ora-de-limba-franceza/>

Boiron Michel. *Approches pédagogiques de la chanson*. Cavilam, Vichy, 2005.

Cuq Jean Pierre, Gruca Isabelle. *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*. Presses universitaires de Grenoble, Grenoble, 2005.

Dragomir Mariana. *Puncte de vedere privind predarea – învățarea limbii franceze ca limbă străină*. Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Tagliante Christine. *La classe de langue*. CLE International/VUEF, Paris, 2001.

***. *Generation française 05*. Livret pédagogique, Paris, 2005.

Experiențe didactice în context European

Prof. Veștemean Simona Maria

Școala Gimnazială "Samuil Micu" Sadu

În contextul unei societăți care se schimbă, dreptul la educație este unul din drepturile fundamentale ale omului și temelia unei societăți drepte, angajată pe calea progresului și prosperității. În viziunea Comisiei Internaționale a Educației pentru sec. XXI, actul educativ trebuie văzut nu ca un privilegiu pentru câțiva, ci ca un drept al tuturor. Școala românească actuală se află mereu într-un efort de schimbare și adaptare la cerințele societății democratice, modernizarea și ridicarea calității sale la nivelul standardelor educaționale europene implicând o examinare atentă și actualizată în concordantă cu evoluția sistemelor de învățământ din celelalte țări europene, îndeosebi din țările Comunității Europene.

Datoria fiecărei instituții din sistemul național de învățământ este de a asigura, atât desfășurarea în condiții optime a actului didactic propriu-zis, cât și îmbinarea eficientă a tuturor formelor educației, pentru a contribui la dezvoltarea profesională și personală a elevilor, la bunăstarea societății și la dezvoltarea durabilă. Asigurarea calității în educație impune existența unor cadre didactice cu o pregătire științifică și psiho-pedagogică temeinică, ce se implică activ în actul didactic, permanent receptivi la reformele educaționale și la schimbările din mediul socio-cultural.

Învățământul românesc capătă noi valențe în condițiile impuse de reforma cu deschidere europeană. În societatea contemporană, dinamică și mereu în transformare, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, iar concepția de educație regândită și modernizată. Au apărut noi educații ca: educația civică, educația morală și religioasă, educația estetică, educația pentru pace și cooperare etc. Menirea noastră ca dascăli este nobilă, dar și grea. Din perspectiva aderării României la U.E., educația și învățământul se află în fața unei mari provocări: creșterea importanței acordate disciplinelor științifice și tehnice prin revizuirile generale ale conținuturilor, stabilirea unor legături mai strânse cu viața, pentru integrarea într-un spațiu al științei și cercetării europene. Pentru a sublinia importanța pe care România o acordă integrării în U.E., la 28 ianuarie 2005, la București, a fost inaugurat „Anul european al cetățeniei prin educație. Fiecare disciplină de studiu trebuie să implementeze în conștiința elevilor dorința „de a trăi și învăța în democrație” pentru ca să se realizeze dialogul intercultural și comunitar în societatea românească actuală. Conștientizarea complicației vârstei adolescenței face ca astăzi tineretul să fie una din temele majore ale anxietății sociale, impunând conținuturi educaționale curriculare și mai ales extracurriculare.

Democratizarea relațiilor sociale în contextul european actual determină școala să perceapă elevul ca pe un individ cu drepturi, care trebuie protejat în virtutea vulnerabilității

sale. Colaborarea între cadrele didactice de diferite specialități permite un parteneriat eficace între școală și comunitatea locală, având drept scop educația bazată pe cunoaștere și adevăr, creșterea încrederii membrilor societății în fața educativă a școlii.

Lumea contemporană, fragmentată economic și politic, cultural și religios are două alternative:

1. coexistența pașnică prin colaborare și cooperare în temeiul solidarizării pentru atingerea scopurilor comune: bunăstare, pace etc.
2. stabilirea unor relații armonioase în cadrul comunităților din U.E. În căutarea forțelor capabile să favorizeze coeziunea și identitatea U.E., problema rolului public al religiei europene este deosebit de importantă.

Pluralismul religios, reprezentat de confesiuni și religii ce se deosebesc filosofic, dogmatic și liturgic, dar care au și elemente comune: credința în Dumnezeu, nemurirea sufletului, perfectibilitatea ființei umane prin valorile sacre, contribuie la climatul de pace din lume prin toleranță religioasă. Realizarea în școală a unei culturi sau a unei conduite religioase a elevilor este posibilă și necesară. Formarea tinerilor prin sistemul de învățământ se cere a fi multidirecțională și polivalentă. Cum școala pregătește sistematic individul în perspectivă intelectuală, morală, civică, estetică, igienică etc., componenta religioasă se adaugă acestora în mod firesc, organic, urmărindu-se complementaritatea și continuitatea de ordin instructiv și formativ.

Contează ca aceste laturi ale educației să fie vizate nu în chip concurențial, ci ca un demers educațional global, integrator, realizat cu profesionalism și responsabilitate de către întreg personalul didactic. Într-o perioadă de disoluție a reperelor morale, educația religioasă poate aduce un suflu nou în ceea ce privește aspectele relaționale, comportamentale la nivel individual sau social. Morala de tip religios poate umple un gol sau ne poate ajuta să depășim anumite sincope de orientare existențială.

Valorile religioase au virtutea de a aduce oamenii laolaltă, de a crea legături durabile, de a solidariza și cimentă unitatea grupală, comunitară. Identitatea unei comunități se exprimă și prin îmbrățișarea unor valori religioase comune ce sunt adoptate și exprimate în mod liber. Relația dintre religie și educație se actualizează diferit, de la țară la țară, politicile școlare puse în act reglementând prezența și ponderea educației religioase în programele școlare. O analiză comparativă, între diferitele politici școlare europene, poate conduce la o serie de concluzii: – în multe țări europene (mai puțin Franța), educația religioasă este inclusă în curriculum școlar, punându-se accent mai ales pe elementele valorice și pe reverberațiile acestora în dezvoltarea personalității; – religia are un caracter obligatoriu și nu este percepută, prin maniera în care se predă, ca fiind contrară libertăților și drepturilor cetățenești; – educația religioasă apare de cele mai multe ori alături de educația morală, fiind predate într-un mod comun sau separat. Educația pentru toleranță religioasă deschide perspectiva formării omului din mileniul III, ea având ca obiective: – asimilarea cunoștințelor referitoare la alte confesiuni și religii; – cunoașterea specificului doctrinar și liturgic al altor confesiuni; – formarea culturii necreștine și consolidarea culturii creștine; – susținerea și respectarea

căsătoriilor mixte. Din acest motiv consolidarea conștiinței și conduitei tolerante se bazează pe familie, școală, biserică, asociații religioase, mass-media, internet etc. Apartenența oamenilor la spațiile culturale, lingvistice, religioase diferite este și trebuie să fie mobilul înțelegerii și colaborării pentru triumful păcii în lume.

Procesul educativ trebuie conceput astfel încât elevii să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind profesorii și elevii să înțeleagă valoarea diversității caracterelor și a independenței de spirit.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin, Educația religioasă: repere teoretice și metodice, Editura Polirom, Iași, 1999.
2. Dicționar de orientare școlară și profesională, Editura Afeliu, București, 1996, coordonator Tomșa Gheorghe;

Instrumente pentru educația secolului XXI

Victoriu Angela
Liceul Tehnologic Paul Dimo Galați

Să fii profesor în secolul XXI - într-un început de lume nouă, când tehnica a crescut valoric într-un ritm exponențial dictat în primul rând de informatică și electronică - este mai mult decât o provocare, mai ales atunci când te-ai născut în secolul XX iar elevii tăi sunt digitali!

Încerc să mă uit peste umăr, puțin în urmă. Chiar foarte puțin ... și retrăiesc uimirea, surpriza.

Totul devine mai amețitor, mai palpitant, când peste normalitatea complexă a zilelor noastre se suprapune încă o provocare, de data aceasta peste așteptări, surprinzătoare, copleșitoare ... Cuvinte precum: pandemie, Coronavirus, Covid-19, mască, dezinfectant au devenit o omniprezență amenințătoare! Și totuși viața trebuie să meargă înainte, să ne găsim echilibrul psihic necesar pentru o analiză lucidă a situației, pentru luarea celor mai corecte decizii. Trebuie să înveți să conviețuiești cu un dușman cu fața nevăzută care sperie, ucide și dezbină sau surprinzător: pe unii îi întoarce către sine, către familie, către valori de mult uitate, perimate. Părerii contradictorii, idei antagonice: există, nu există, e periculos, nu e periculos ... Realitatea arată că sunt oameni care mor dar și oameni care trec prin boală destul de ușor! Se caută să se descopere regulile după care funcționează virusul, să se găsească soluții.

După frământări, după așteptări a apărut în sfârșit și vaccinul! Nu singur, ci însoțit de păreri și discuții mai mult sau mai puțin constructive, mai mult sau mai puțin corecte. În final, tot liberul arbitru își spune cuvântul. Fiecare alege ceea ce dorește.

Într-un astfel de peisaj, școala – ca și viața - trebuie să meargă mai departe. Cum? În condiții de siguranță. Pentru un timp soluția a fost: școala online - departe unii de alții, profesori și elevi, ca niște actori într-un film SF. Aici abia începe jocul subtil de-a șoarecele și pisica: ”nu am cameră video (de ce-aș avea dacă nu-i obligatorie și nu mă avantajează?!), ”nu-mi funcționează microfonul”, ”mi-a picat net-ul” ... – iată șabloanele după care se ascunde lenea, indolența, dezinteresul! Și de ce să nu recunoaștem că mai sunt și pisici leneșe, unele chiar nepricepute, altele care se lasă ușor învinse?! Bineînțeles că nu lipsesc nici cele care torc frumos și atrag, sau dimpotrivă ... tună și fulgeră - atitudinea lor asociindu-se perfect cu bătrânul proverb: ”frica păzește bostănăria”.

În condițiile în care școala s-a mutat în online, profesorul avea nevoie de altfel de instrumente cu care să-și susțină demersul didactic, să explice, să transmită noi cunoștințe, să măsoare cât și cum au înțeles elevii. Comunicarea căpăta alte valențe. Providența a făcut ca unii vizionari să gândească și să proiecteze softuri de comunicare la distanță, de colaborare – e drept că nu pentru pandemie (nu era o certitudine dar au fost luate cumva în calcul și astfel de scenarii) ci pentru a putea aduce împreună specialiști aflați la distanțe mari, uneori din raționamente economice, alte ori pentru o utilizare cât mai eficientă și rațională a celei mai prețioase resurse: timpul. Aceste softuri nu sunt altceva decât instrumentele Web 2.0 care, în noua conjunctură, devin un adevărat colac de salvare și aliat al cadrelor didactice și al părinților.

Meiyi Song, de la Universitatea din Pittsburgh, spune despre instrumentele Web 2.0 că sunt „tehnologii utilizate pentru design-ul web care au adus importante schimbări la nivelul internetului, în sensul în care paginile web statice au devenit dinamice prin interacțiunea cu utilizatorii, prin faptul că acestora li s-a permis să contribuie la aducerea la zi a conținuturilor postate, să colaboreze și să dezvolte, la rândul lor, conținuturi noi prin folosirea resurselor disponibile în mediul virtual”. (Song 2015).

În acest sens, instrumentele Web 2.0 sunt softuri disponibile online care permit utilizatorilor:

- a) să prezinte interactiv, conținuturile științifice;
- b) să păstreze date pentru un timp limitat și să le arhiveze;
- c) să prelucreze – mai exacte să editeze -fotografiile și materiale video;
- d) să inițieze și să desfășoare activități de învățare prin cooperare, bazate pe proiecte.

Cele mai populare platforme educaționale online

1. Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației pentru lucrul online cu elevii. Poate fi accesată atât de pe calculator cât și de pe telefonul mobil și nu depinde de sistemul de operare. Are și interfață în limba română. De la lansarea ei, în 2014, și până în prezent este folosită de elevi și profesori din întreaga lume iar comunicarea între utilizatori, se realizează în principal, în timp real. Pe Classroom se pot încărca materiale și se pot posta anunțuri. Deosebit de important e faptul că profesorii pot să primească materialele lucrate de elevi și să le noteze.

Ce condiții trebuie să îndeplinim pentru a putea să utilizăm Google Classroom? Toți utilizatorii trebuie să dețină conturi Google cu licență Google activată.

2. Microsoft Teams este o platformă bazată pe comunicare în timp real sub formă de cursuri și seminariile desemnate prin "Clase". Orice "Clasă" are două tipuri de utilizatori:

- Owner (proprietarii –profesorii și administratorul)
- Members (studenți/elevii)

Profesorii, în calitate de Owner, au drepturi superioare membrilor de tip studenți/elevi și pot posta teme și teste pentru elevi. În ceea ce privește inițierea de videoconferințe, orice Owner se folosește de Canale de comunicații („Channels”) și are la dispoziție două modalități de lucru:

- videoconferințe planificate, în concordanță strictă cu orarul școlii
- videoconferințe neplanificate – pot fi inițiate oricând dorește profesorul, cu membrii unei Clase, apăsând butonul Meet.

Profesorii:

- pot forma clasele, pot lucra chiar și pe grupe (împărțind clasele în grupuri mai mici)
- pot partaja materiale didactice cu elevii,
- pot încărca materiale și pot posta anunțuri
- pot transmite informații cu ajutorul share screen
- pot crea, transmite și evalua teste,
- pot transmite și evalua temele elevilor
- pot oferi feedback elevilor sub formă de note dar și de aprecieri, justificări, atenționări

3. Aplicația Zoom ocupă un loc important, undeva sus, în topul celor mai utilizate aplicații de comunicare în timp real. Varianta gratuită impune ca limită organizarea claselor de până la 500 de participanți. Permite comunicare în timp real și utilizarea tablei virtuale interactive. Poate fi accesată atât de pe calculator cât și de pe telefonul mobil și nu depinde de sistemul de operare.

Zoom permite următoarele:

- securizarea clasei virtuale,
- gestionarea drepturilor elevilor (de a vorbi, de a partaja ecranul, de a scrie pe tabla interactivă) de către profesor,
- transmiterea informațiilor prin partajarea ecranului (share screen),
- înregistrarea lecțiilor,
- salvarea automată a lecțiilor în cloud cu scopul de a fi reutilizate oricând,
- se utilizează o tablă virtuală,

Dintre platformele de lucru utilizate în mediul școlar și academic menționăm: 24edu.ro, Edmodo, Easy class, Intuitext, Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot și Ask.

Aș vrea să adaug aici, câteva cuvinte despre un instrument foarte util, puternic și fascinant deopotrivă pentru elevi și profesori. Este vorba despre **LIVRESQ** – un editor de resurse educaționale în format digital.

De ce spun că e fascinant pentru elev? Datorită elementelor de interactivitate, animației și dinamism ce pot fi integrate în lecție conferindu-i acesteia noi valențe care au capacitatea de a o face mai atractivă, mai vie, mai interesantă.

De ce spun că e fascinant pentru profesor? Pentru că-i permite să-și manifeste toată creativitatea, tactul și maiestria pedagogică proiectând lecții de o înaltă calitate din punct de vedere educațional dar și informatic - însă fără a necesita cunoștințe avansate de programare, de utilizare a unor softuri complexe și "străine" pentru profani.

Lecțiile create cu LIVRESQ conțin o mare varietate de elemente: text, galerii de imagini, animații, video, elemente audio (de la simple sunete, până la înregistrarea unor explicații, melodii) quiz-uri, teste și încă multe altele. Aceste lecții pot fi folosite online sau offline. Pentru a le folosi offline trebuie descărcate. Elevii pot avea acces la ele de pe orice tip de dispozitiv smart (telefon, tabletă, PC) dacă sunt partajate prin internet folosind Biblioteca Livresq.

Internetul pune la dispoziția școlii o colecție de instrumente online, perfect adaptate mediului educațional. Iată câteva dintre ele:

1. <https://www.24edu.ro/>
2. <https://123edu.ro/> platformă pentru nivelul primar cu exerciții de limba română, matematică, și cultură generală
3. <https://www.adservio.ro/ro/> platformă cu un puternic rol administrativ - de exemplu, include catalogul școlar
4. <https://asq.ro/> platformă educațională free, favorizează lucrul individual, în ritmul propriu. Progresul poate fi urmărit procentual.
5. <https://www.animaker.com/> platformă destinată elaborării de animații
6. <https://ads.google.com/>
7. <https://epale.ec.europa.eu/ro/content/platforme-educationale-gratuite>

Școala ar trebui reconsiderată, pusă într-o altă lumină ca să atragă, să ofere garanția succesului. Cred eu, că nu pe toți dar pe o parte dintre elevi, i-am convins că e mai ușor și categoric în avantajul tău - să fii cinstit, să cauți soluții constructive la probleme reale, nu la piedici inventate!

Întotdeauna am privit motivația învățării ca pe o ancoră puternică, menită să-i confere stabilitate și în același timp flexibilitate celui supus modelării, creșterii prin învățare. Ca să-i poți adăuga plus valoare unui om, trebuie să-l determini mai întâi să-și dorească această transformare, să se deschidă și să fie capabil să o primească, conștient de ceea ce i se întâmplă. Să înțeleagă că așa cum ploaia udă florile dar creșterea este exclusiv treaba lor, așa și ceea ce-i oferă școala e doar o premisă a dezvoltării dar devenirea în sine, formarea ca om și ca specialist într-un domeniu este strict rezultatul muncii, al efortului celui care învață.

Un om este motivabil atunci când ai reușit să-l înveți cât de importantă este stima de sine, de unde începe și unde nu se sfârșește vreodată!

Bibliografie:

1. Karthwohl 2002 – David Karthwohl, A Revision to Bloom's Taxonomy. An Overview, în Theory into Practice, volum 41, nr. 4, The Ohio State University, p. 212-218.
2. Song 2015 – Meiyi Song, Web 2.0 Tools in Teaching and Learning, postat pe <https://teaching.pitt.edu/blog/web-2-0-tools-in-teaching-and-learning/>
3. Web 2.0 tools that correlate with the revised Bloom's Taxonomy, disponibil pe Web 2.0 for the Classroom, web20forthe classroom.wikispaces.com/Revised+Bloom%27s+Taxonomy
4. kahoot.com/
5. storybird.com/
6. <https://rosioru.ro/2020/07/13/peste-100-de-instrumente-online-utile-in-educatie/>
7. <https://www.hotnews.ro/stiri-pagini-de-cod-24363334-liantul-digital-intre-profesori-elevi-cum-sunt-dezvoltate-aplicatiile-pentru-educatia-secolului-xxi.htm>
8. <https://psnews.ro/cele-mai-populare-platforme-educationale-online-pentru-elevi-397210/>
9. <https://www.elearning.ro/livresq-este-prima-solutie-romaneasca-de-elearning-conectata-la-clasaviitorului-ro-platforma-recomandata-de-ministerul-educatiei-si-cercetarii>

Creativitate și eficiență în activitatea didactică - Exemplu interesant

Prof.înv.primar Vîjan Maria Daniela

Școala Gimnazială” Nicolae Simonide” Pitești

Parcurgând atent programa școlară pentru clasa întâi am elaborat o activitate didactică prin care am predat și consolidat scrierea, citirea și formarea numerelor până la 100.

Competența cheie vizată este “ Utilizarea numerelor în calcule elementare”.

Ideea acestei activități este preluată din alternativa educațională Step by Step, sistem educațional în care mi-am desfășurat activitatea didactică mai multi ani, acum predând în sistemul tradițional. Una dintre metodele centrate de elev, pe care sistemul alternativ educațional Step by Step le-a implementat, este” Întâlnirea de dimineață “. Această activitate planificată și structurată, ocupă un loc important în programul zilnic al claselor Step by Step, dar și al celor din sistemul tradițional. Cuprinde în mod obișnuit mai multe componente (salutul, noutățile, activitățile de grup, mesajul zilei, agenda zilei).

În cadrul “Întâlnirii de dimineață” am completat în fiecare zi calendarul celor 100 de zile de școală. Am confecționat acest calendar în format mare, care reprezintă un fagure alcătuit din 100 de hexagoane, pe care l-am afișat în sala de clasă, într-un loc vizibil și accesibil pentru toți copiii. Am gândit calendarul în forma unui fagure, deoarece are legătură cu numele clasei la care predau, “Clasa albinușelor”. Lângă acest calendar am atașat 3 păhărele: unul pentru unități pe care am scris litera “U”, altul pentru zeci pe care am scris litera “Z” și al treilea pentru sute pe care am scris litera “S”.

În fiecare zi, începând cu prima zi de școală, am introdus câte un bețișor în păhărelele unităților, iar în calendar am scris cifra corespunzătoare numărului de bețișoare din păhărel în ziua respectivă. Se numără zilnic, de către un elev, bețișoarele din pahar, iar atunci când s-au strâns în pahar 10 bețișoare, le-am legat cu un elastic și le-am pus în paharul zecilor. Astfel, am completat în fiecare zi paharul și calendarul, iar atunci când în paharul zecilor s-au format 10 grupe a câte 10 bețișoare, le-am legat pe toate într-o singură grupă și le-am pus în paharul sutelor.

În acest fel am verificat prin numărare, în fiecare zi, câte bețișoare sunt în pahare (numărând zecile și unitățile), am mai adăugat un bețișor, am stabilit noul număr precizând din ce este format (câte zeci și câte unități) și am completat în calendar numărul respectiv. Această rutină asigură fixarea cunoștințelor legate de formarea, scrierea și citirea numerelor naturale.

Completarea calendarului celor 100 de zile de școală se face în fiecare zi în care elevii sunt prezenți la școală, fără vacanțe sau zile libere. La împlinirea celor 100 de zile de școală, am sărbătorit

printr-o petrecere organizată în sala de clasă, unde elevii au fost premiați cu o diplomă, au primit o surpriză dulce din partea părinților, iar dansul și voia bună i-au însoțit pe tot parcursul petrecerii.

Prin această activitate îi învățăm pe cei mici că orice prilej poate fi un moment de sărbătoare, de bucurie, nu trebuie să așteptăm neapărat zile de naștere, Crăciunul.

Consider că această activitate didactică este un exemplu interesant ce poate fi pus în practică și de alte cadre didactice. Fiecare componentă a acestei activități reprezintă o ocazie pentru copiii de a învăța și a pune în practică o mulțime de aptitudini sociale și academice, prin îmbinarea competențelor sociale, emoționale și intelectuale ale membrilor clasei.

A avea grijă de ceilalți, a fi suficient de încrezător pentru a împărtăși idei și experiențe importante, a fi disponibil pentru ceilalți – acestea sunt calitățile ce conturează esențialul” Întâlnirii de dimineață”.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Vîrcan Raluca

Școala Gimnazială Dobrotești, Dolj

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programă școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate elevilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către elevi, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

În munca cu elevii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile acestora din cadrul claselor pe care le coordonez la Școala Gimnazială Dobrotești, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și elevii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma **ZOOM** pentru conferințe în combinație cu platformele educative **Wordwall**, **Kinderpedia**.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă profesorul este în legătură directă cu elevul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.
2. Dacă se desfășoară cu elevul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobilă îl are asupra sănătății preșcolărilor, am repartizat timpul activităților în funcție de orarul de zi cu zi.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a elevilor, acestora le-au fost înmânate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea elevilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

Resursele digitale folosite provin de pe : Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net. Menționez că resursele utilizate de pe *didactic.ro* și *twinkl* au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pe cele de pe *wordwall.net* le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma twinkl și jocurile educative realizate pe wordwall.net. Elevii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Goncea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

Proiect didactic -exemple de bune practici

„Textul literar în proză – textul narativ: Darul lui Moș Crăciun, adaptare după
T.O.Bobe”

Prof.inv.primar: Vîrtic Lenica Matilda
Liceul Teoretic Mihai Eminescu, Cluj-Napoca

Clasa: a IV-a B

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Unitatea de învățare: O iarnă de poveste (textul literar)

Subiectul lecției: „Textul literar în proză – textul narativ: Darul lui Moș Crăciun, adaptare după
T.O.Bobe”

Formă de realizare: Activitate integrată

Tipul activității: Formare de priceperi și deprinderi

Discipline integrate:

- *Limba și literatura română;*
- *Muzică și mișcare.*

COMPETENȚE SPECIFICE:

Limba și literatura română

1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare previzibile;

2.1. Descrierea unui personaj dintr-o carte/dintr-un film/a unui personaj imaginar urmărind un set de repere;

3.1. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textelor informative sau literare;

3.2. Asocierea elementelor descoperite în textul citit cu experiențe proprii

3.3. Extragerea dintr-un text a unor elemente semnificative pentru a susține o opinie referitoare la mesajul citit.

3.4. Evaluarea elementelor textuale care conduc la înțelegerea de profunzime în cadrul lecturii

Muzică și mișcare

3.2. Improvizarea unor melodii, asociate cu mișcări corporale.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1: Să citească textul în gând, cu voce tare, selectiv;
- O2: Să formuleze întrebări în legătură cu textul;
- O3: Să identifice elemente reale și imaginare, pe baza textului;
- O4: Să deducă acțiuni, locuri, obiecte corespunzătoare personajelor din textul citit;
- O5: Să-și exprime opiniile personale în legătură cu situațiile prezentate ;
- O6: Să exemplifice perechi și grupuri de cuvinte cu valori gramaticale diferite;
- O7: Să identifice familia lexicală a cuvintelor date;
- O8: Să găsească cuvinte cu sens asemănător folosind textul sau dicționarele;
- O9: Să identifice sensul propriu și sensul figurat al cuvintelor.

STRATEGII DIDACTICE:

- a) METODE SI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, jocul didactic, metoda pălăriilor gânditoare, explozia stelară, jurnalul dublu, predicția, metoda ciorchinelui, metoda cubului.
- b) MIJLOACE DE INVATARE: manual, caiete, fișe de lucru, laptop, pălării, cub.
- c) FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

Resurse temporale: 2 ore

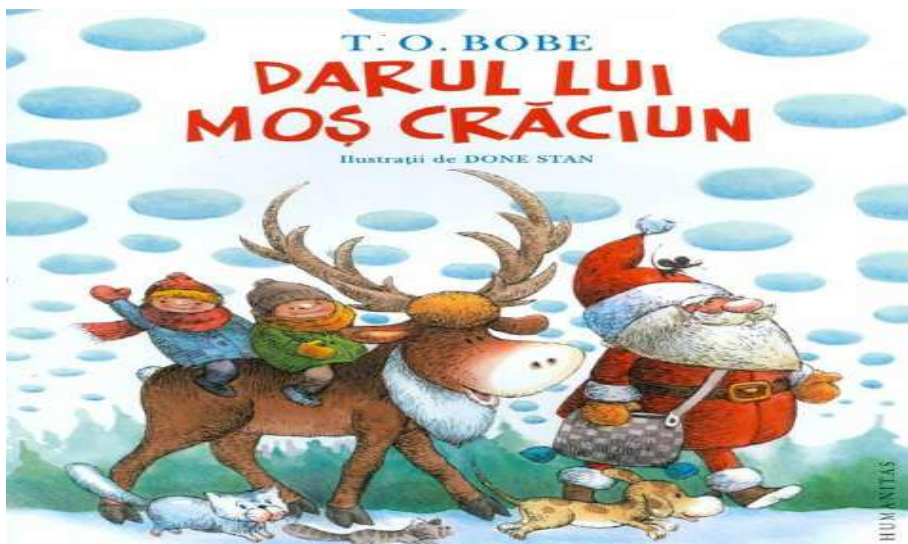
Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, evaluarea reciprocă, evaluarea scrisă a răspunsurilor, fișe de lucru.

Scenariul didactic

I. Moment organizatoric

Se stabilește un climat de ordine și disciplină optim pentru buna desfășurare a lecției. Se cere elevilor să-și pregătească materialele necesare (cărți, caiete, instrumente de scris). Se descrie comportamentul pe care trebuie să-l dovedească în timpul lecției.

II. Captarea atenției

Metoda „Predicțiilor”

Voi iniția o discuție cu elevii referitoare la darurile pe care ei le-au primit anii trecuți de Crăciun. Discuția va fi dirijată astfel încât elevii să sesizeze diversitatea cadourilor în funcție de dorințele și nevoile fiecărei ființe.

Informez elevii că astăzi vom citi un text cu titlul „Darul lui Moș Crăciun”, provocându-i să răspundă la următoarele întrebări:

- *Despre ce credeți că e vorba în text?*
- *Unde considerați că se petrece acțiunea?*
- *Care pot fi personajele participante?*
- *Care pot fi întâmplările?*

III. Anunțarea temei și a obiectivelor

Se anunță tema și obiectivele activității pe înțelesul elevilor.

IV. Dirijarea învățării

Se va realiza lectura textului în gând, apoi cu voce tare, urmată de lectura model și lectura selectivă în cadrul căreia li se cere elevilor să citească propozițiile în care sunt descrise acțiunile personajelor.

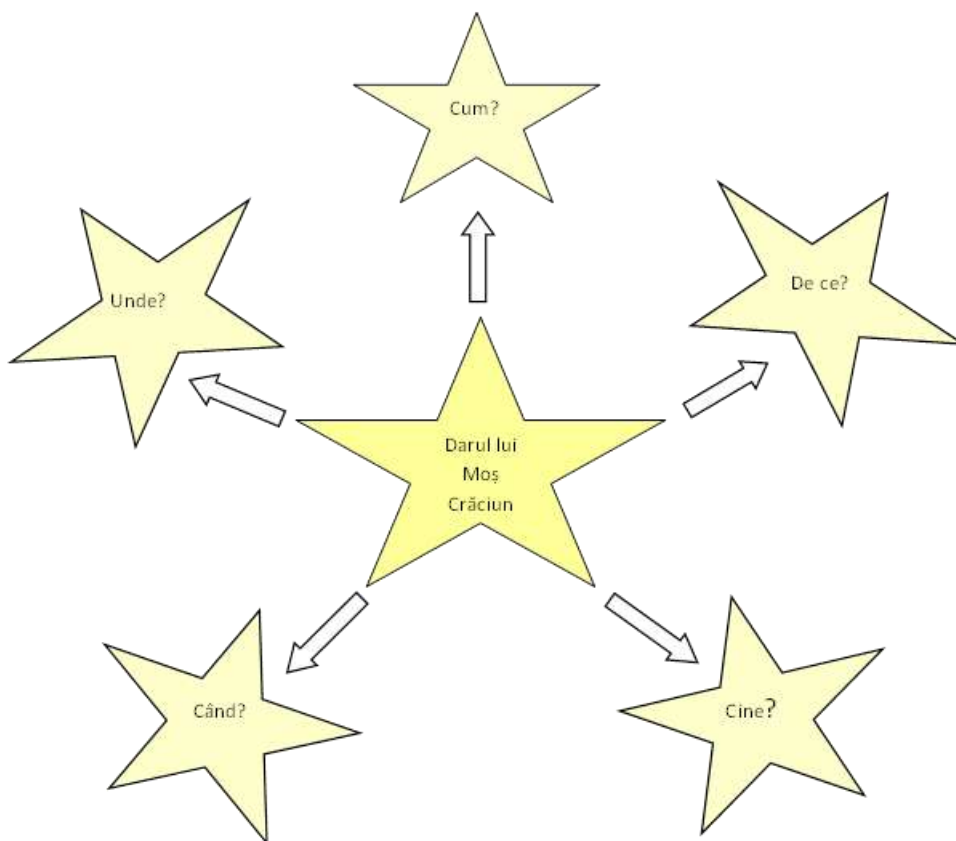
Se adresează elevilor întrebări ce valorifică stările emoționale:

- *Ce v-a plăcut din acest text?*
- *Ce momente din text vi s-au părut amuzante?*

Metoda „Explozia stelară”

În etapa de comprehensiune a textului propun elevilor *Jocul „Explozia stelară”*, solicitându-le să formuleze cât mai multe întrebări pornind de la cele cinci stelețe pe care e scrisă câte o întrebare de tipul: CE? CINE? UNDE? DE CE? CÂND? Clasa va fi organizată în 6 grupuri a câte 5 elevi fiecare. Fiecare grupă va formula atât întrebarea cât și răspunsul aferent.

În cadrul grupului elevii vor coopera în elaborarea întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în semicerc în jurul steleței mari și comunică întrebările elaborate, numind apoi un elev din altă grupă pentru a răspunde la întrebarea formulată (solicitând astfel participarea activă a tuturor elevilor și în momentul prezentării produsului muncii).

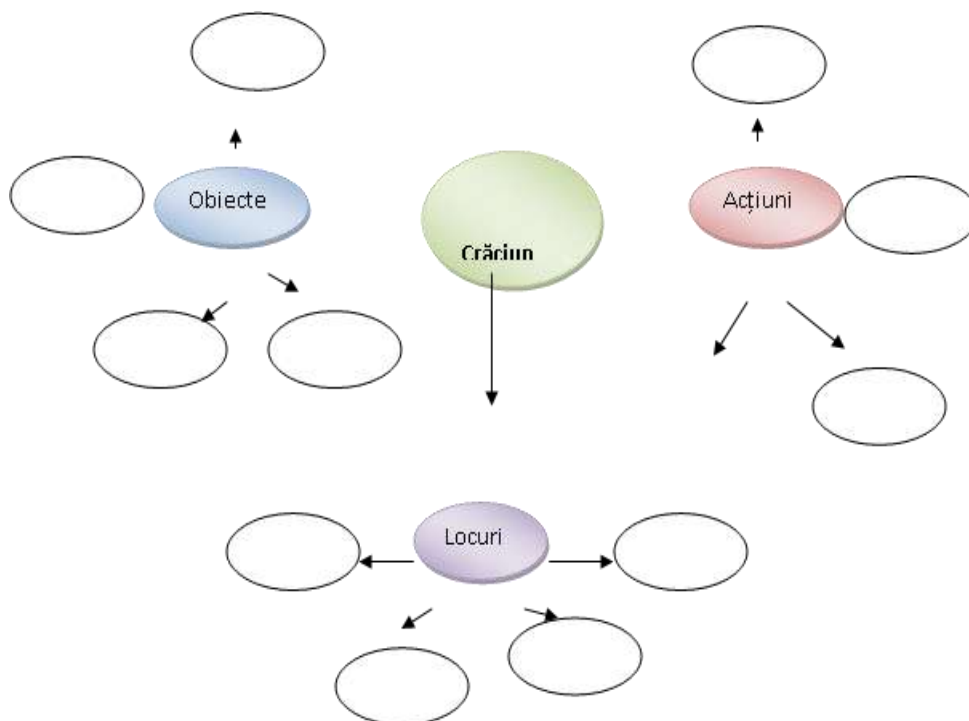
Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum și modul de cooperare și interacțiune.

Metoda „Ciorchinelui”

Împart clasa în 3 grupe a câte 10 elevi. Fiecare grupă primește ca sarcină de lucru să completeze individual un ciorchine astfel:

- Grupa 1 va completa ciorchinele cu cuvinte din text care sugerează acțiuni specifice Crăciunului;
- Grupa 2 va completa ciorchinele cu cuvinte din text care sugerează locuri specifice Crăciunului;
- Grupa 3 va completa ciorchinele cu cuvinte din text care sugerează obiecte specifice Crăciunului;

După finalizarea muncii individuale elevii din fiecare grupă vor completa la tablă ciorchinele clasei.

Metoda „Pălăriilor gânditoare”

În etapa de interpretare a textului propun elevilor să ne jucăm „Jocul pălăriilor gânditoare”. Voi împărți clasa în 6 grupe, fiecare grupă are pălării de culori diferite și sarcini aferente conform metodei pălăriilor gânditoare.

Grupa „Pălăria albă”: - oferă o părere obiectivă asupra informațiilor

- Povestește pe scurt faptele așa cum s-au petrecut.

- *Ce informații aflăm despre carte, lectură, autor?*

Grupa „Pălăria roșie”: *dă frâu liber imaginației și sentimentelor*

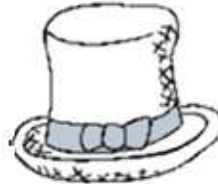
- *Ce ați simțit citind acest text?*
- *Ce v-a plăcut cel mai mult în această întâmplare?*
- *Ce semnificație au punctele de suspensie din replica:*

“Știți, am văzut lumină și.....și.....atunci eu.....” ?

Grupa „Pălăria neagră”: *este perspectiva gândirii negative, pesimiste*

- *Imaginați-vă și descrieți în câteva rânduri cum ar fi Crăciunul fără Moș Crăciun.*
- *Este justificat felul în care a procedat Mihai ca să-l poată fotografia pe Moș?*

Grupa „Pălăria galbenă”: *oferă o gândire pozitivă și constructivă*

- *De obicei, Moș Crăciun este cel care vine la copii și nu invers. Ce semnificație are faptul că Bianca , Mihai și Gabi vin ei în vizită la Moș?*
- *De ce credeți că pisica și Mihai erau așa de emoționați în fața Moșului?*

Grupa „Pălăria verde”: *exprimă ideile noi, stimulând gândirea creativă*

- *Ce credeți că va face Moș Crăciun pentru a mulțumi pe toată lumea?*
- *Care întâmplări din text sunt reale și care sunt imaginare?*

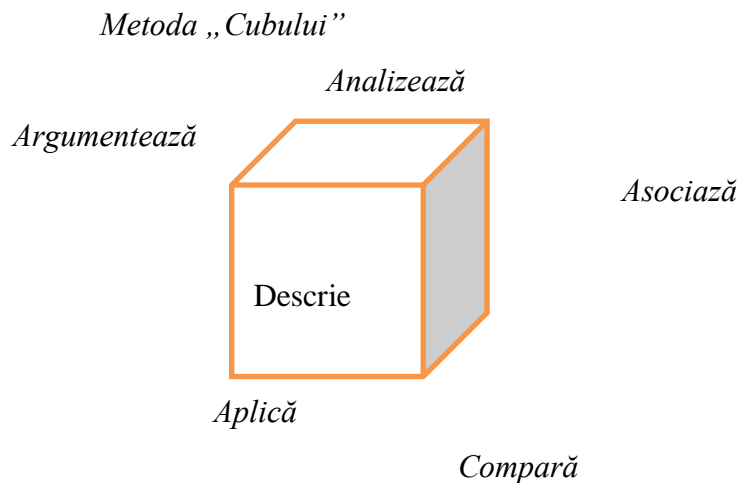
Grupa „Pălăria albastră”: *exprimă controlul procesului de gândire*

- *Cum este atmosfera din casa moșului? Scrie cinci adjective pentru a o descrie.*
- *Cum sunt descrise personajele din text?*
- *Moș Crăciun-și.....*
- *Pisica Bianca.....și.....*
- *Ignat- indignat și.....*

- *Mihai- o arătare.....*

Fiecare grupă va formula răspunsurile corespunzătoare, apoi se vor prezenta rezultatele muncii de grup.

Se precizează elevilor că pentru a primi astăzi câte un dar din partea lui Moș Crăciun trebuie să ne împărțim în 6 echipe și să deslușim provocările primite în „cubul magic”.

Explicarea jocului și stabilirea regulilor:

Reguli de joc: plicurile cu materialele de lucru, de pe mesele copiilor, vor fi deschise atunci când li se cere; fiecare grupă trebuie să asculte cu atenție sarcina didactică și răspunsurile colegilor; după finalizarea fiecărei probe, grupele își desemnează câte un membru pentru a comunica rezultatul; pentru răspunsurile corecte, grupele vor primi câte un cadou din partea lui Moș Crăciun.

După ce toți elevii au înțeles regulile jocului se trece la executarea jocului propriu-zis.

Fiecare echipă va trebui să rezolve anumite cerințe, să își aleagă un lider care va distribui sarcina de lucru pentru fiecare membru din echipă.

- 1. Descrie:** Prezintă familia lexicală a cuvintelor: „dar”, „oameni”, „Crăciun”, „animal”.
- 2. Compară:** Identifică sensul propriu și sensul figurat al cuvintelor subliniate din propoziții:

Renul avea umăr puternic.

Pe umărul moșului rămâne toată treaba.

Am rupt un picioar de la masă.

Animalele coborau pe un minunat picio de plai.

Pe cer strălucește o stea.

Moș Crăciun a decis să stea puțin.

S-a legat la cap să rezolve problema.

Șiretul este bine legat la papuci.

Pisica Bianca i-a intrat moșului sub piele.

Renul a intrat pe ușa casei.

3. **Asociază:** Scrie în spațiul indicat câte un sinonim pentru cuvintele: „reproș, curaj, darnic, zdreptănat, sticlos, timid, îndemânare, spășit, împodobit, amănunte”.
4. **Analizează:** Precizează valoarea gramaticală a cuvintelor „leneș” și „tânăr” din propozițiile:

În casa lui Moș Crăciun am văzut un leneș.

Mihai era leneș căci nu îl ajuta pe Moș Crăciun la împachetat cadouri.

Sufletul lui Moș Crăciun este tânăr.

În pridvorul casei este un tânăr.

5. **Aplică:** Notați câte un paronim pentru cuvintele:

oral- _____

eminent- _____

complement- _____

originar- _____

prenume- _____

6. **Argumentează:** Explică sensurile pe care le pot avea cuvintele subliniate în propozițiile:

În casa lui Moș Crăciun este o masă rotundă.

Pe hotar era o masă de oameni.

Renul se plimba lin prin curte.

Copilul a pescuit un lin.

Pe biroul moșului se afla tocul și cerneala.

Tocul ușii era din stejar.

Tocul pantofului este înalt.

Animalul era tare șiret.

Moș Crăciun și-a rătăcit un șiret de la papuci.

Renul avea un corn rupt.

Băiatul mânca un corn cu gem.

V. Obținerea performanței

Metoda „Jurnalul dublu”

Solicit elevilor să recitească textul și să completeze tabelul, astfel încât să identifice ce poate fi real și ce nu.

<i>În lumea reală.....</i>	<i>În lumea imaginației.....</i>

VI. Asigurarea retenției și a transferului

Propun elevilor să joace rolul scriitorului și să scrie o compunere în care să continue firul poveștii din fragmentul citit.

Se citesc 2-3 compuneri și se fac aprecieri asupra modului de realizare.

VII. Încheierea activității

Le propun elevilor ca temă pentru acasă sarcina de pe fișa de lucru:

Scrie un scurt text în care să prezinți care este atmosfera din casa ta în preajma Crăciunului?

Fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție și a felului cum au lucrat.

Se concluzionează eficacitatea și atractivitatea metodelor aplicate. Se fac aprecieri asupra modului în care au lucrat elevii individual și pe grupe.

Practici educaționale STEAM

*Prof. Vișan Carmen-Mihaela
Colegiul Național Petru Rareș, Piatra Neamț*

Conceptul educațional STEAM care promovează învățarea prin cheia a 5 discipline de studiu - știință, tehnologie, inginerie, arte, matematică, a crescut în ultimele decenii atât la nivel mondial, evidențiindu-se necesitatea dezvoltării abilităților asociate acestor discipline, precum rezolvarea de probleme, gândirea critică, raționamentul inductiv și deductiv, stabilirea scopurilor, luarea deciziilor. Profesorii, joacă un rol important în buna desfășurare a actului educațional în baza conceptului STE(A)M. Ei sunt cei care trebuie să concentreze învățarea între conținutul curricular și implicarea elevilor în activități cu caracter STE(A)M, sunt cei care trebuie să modeleze procesul de formare a cunoștințelor în așa mod că să cuprindă nu doar elementele de interdisciplinaritate, dar să se axeze și pe importanța problemei studiate pentru elev și relevanță tematicilor abordate.

Pentru îndrumarea și dirijarea activității elevilor pe „tărâmul” STEAM sunt importante cursurile de formare și inițiere a cadrelor didactice, fiind un domeniu nou pentru țara noastră. Un profesor bine informat poate organiza, coordona și dirija cu activitatea de planificare și realizare a proiectelor STEAM.

Conceptul educațional STEAM în corelație cu orientarea profesională, ghidarea în carieră a elevilor și studenților ar trebui să menționăm că la nivel mondial 56 se promovează ”Centrele STEAM” - care sunt de fapt niște laboratoare unde elevii își pot aplica cunoștințele, deschise de obicei pe lângă instituțiile de învățământ, universități sau centre educaționale moderne dotate cu tehnologii de ultimă oră și alte resurse educaționale, care permit elevilor și studenților să efectueze cercetări științifice și să elaboreze produse finite în cadrul proiectelor de cercetare și proiectelor STEAM, în acest sens am putea menționa prezența în cadrul centrelor STEAM a secțiilor de: ✓ Robotica ✓ Modelare 3D ✓ Inteligență artificială ✓ Inteligență emoțională ✓ Antreprenorial

Noile standarde educaționale definesc noi obiective și valori ale educației în contextul digitalizării, care includ dezvoltarea culturală personală și generală a elevilor/studenților, ce vizează direct formarea competențelor sociale și economice utile pentru adaptare în societatea modernă.

Apare problema de revizuire a conținuturilor curriculare cât și de dezvoltarea unei culturi a învățării extra curriculare, necesitatea implementării cunoștințelor de ultimă generație în curricula școlară și totodată modalități de aplicare a lor în practică. Scopul educației este de a ghida elevii să

integreze 57 cunoștințele interdisciplinare, să le declanșeze interesul pentru învățarea STEAM și să își dezvolte capacitatea de angajare în domeniile STEAM.

Un accent deosebit se va acorda domeniului de aplicare a cunoștințelor dobândite în practică or conceptul educațional STEAM este catalogat drept fiind o problemă holistică bazată pe inter-, pluri- și transdisciplinaritate. Și ca orice abordare holistică include trei componente principale: Concepte, Principii, Tehnologii.

✓ Conceptele - reprezintă un set integral de termeni, instrumente principale care ne permit să caracterizăm în linii generale abordarea pe care o cercetăm – referindu-ne la conceptul educațional STEAM vom enumera ca concepte de bază: inter-, pluri-, și transdisciplinaritatea, învățarea integrată, învățarea aplicată, creativitatea, colaborarea, comunicarea, gândirea critică și caracterul asertiv.

Principiile sunt idei fundamentale ce permit identificarea resurselor de conținut, metodelor și mijloacelor de lucru. Trebuie să menționăm că conceptul educațional STEAM se bazează pe principiul învățării active și aplicative și demonstrarea cunoștințelor în practică, cercetare integrată a conținuturilor și generarea ideilor creative în rezolvarea problemelor. ✓ Tehnologiile sunt metode și instrumente aplicate pentru realizarea scopului final. Trebuie de menționat că conceptul educațional STEAM își propune să formeze viitori specialiști cu suportul: învățării prin proiecte, instruirii prin cercetare, învățării bazate pe experiment, activități reale de soluționare a problemelor.

Analizând minuțios fiecare din aceste 3 părți componente ale conceptului educațional STEAM ne dăm seama că vorbim despre o „nouă educație”, o nouă abordare a învățării - atunci când profesorul integrează conținuturile curriculare pe care le posedă în diferite domenii de studii, demonstrându-i elevului utilitatea practică a celor studiate. Se jonglează cu un set de discipline ce au conținuturi curriculare conexe ținându-se cont de competențele cheie transversale pe care trebuie să le formăm la elevi în tandem cu competențele specifice disciplinei de studiu. Conceptul educațional STEAM presupune o combinație dintre științele exacte (matematică, informatică, fizică, programare) și științele naturale (biologie, chimie, astronomie, geografie etc.) care se reliefează armonios în formarea unei imagini asupra lumii ce ne înconjoară prin creativitatea și inovație.

Astăzi una din funcțiile esențiale ale educației este de a ghida tinerii în carieră de ai ajuta să își dezvolte propriul traseu de profesionalizare, să își găsească propriul drum într-o societate în continuă schimbare și în acest context realizăm că nu sunt suficiente doar cunoștințele la o anumită disciplină de studiu. Educația STEAM își propune să ofere elevului loc pentru dezvoltarea propriei personalități axându-se pe: gândirea independentă, integrare curriculară, curiozitatea naturală.

Beneficiile educației STEM sunt deja cunoscute și acceptate de întreaga comunitate educațională. Să vedem care sunt aceste beneficii pentru copii:

- îmbunătățește creativitatea;
- sporește colaborarea în echipă;
- dezvoltă abilități de comunicare;
- îmbunătățesc abilitățile de gândire critică;
- sporește curiozitatea;
- îmbunătățiți abilitățile;
- explorează carierele STEM la vârste mici;
- stimulează învățarea social-emoțională.

Activitățile STEM depășesc educația non formală din școală și pun copilul în situații reale de viață, îi stârnesc imaginația, curiozitatea științifico-tehnologică, îl ajută să învețe activ, să investigheze realitatea, să găsească soluții, să se dezvolte ca persoană, să-și descopere pasiunile. Datorită acestei predări, elevilor li se permite să aibă capacitatea de a rezolva probleme foarte specifice.

Scopul Educației STEM Este tocmai să antrenăm noile generații astfel încât să poată trăi într-un mediu în continuă transformare și chiar să le instruiem pentru locuri de muncă care încă nu există din cauza schimbărilor pe care le vor aduce tehnologiile.

Educația STEM este cheia viitorului copiilor, ajutându-i să știe să lucreze în echipă, să învețe să ia decizii comune, să mărească capacitatea de a rezolva probleme în mod creativ, să îmbunătățească abilitățile de comunicare, să învețe și să rețină conceptele mai ușor și să sporească imaginația și ingeniozitatea.

În domeniul educației și formării, o creștere a proiecte multidisciplinare bazat pe diverse subiecte, iar aceasta este principala caracteristică care a condus la metodologia STEAM.

În educația STEM se adaugă tot mai multe acronime, iar termenul a apărut și de curând CURENT (Science Technology Robotic Engineering Arts Math), adică știință, tehnologie, robotică, inginerie, artă și matematică, deoarece robotica și AI au devenit discipline cheie pentru prezent și viitor.

Introducerea roboticii în educație devine din ce în ce mai populară, aducând elevii mai aproape de electronică, programare, mecanică etc.. Cunoașterea viitorului, întrucât se estimează că 65% dintre elevii care încep acum studiile vor vedea profesii care încă nu există și care vor apărea din cauza nevoii unei societăți din ce în ce mai tehnologice.

Fiind o abordare interdisciplinară, care integrează mai multe domenii într-o metodă de învățare coerentă, cu aplicații desprinse din realitate, STEAM conduce la progres vizibil pe mai multe planuri în rândul elevilor și copiilor.

Bibliografie:

1. Burton, M.; Cardullo, V.; Tripp, L. Multiple perspectives of mathematics in STEM among preservice teachers. *J. Res. Innov. Teach. Learn.* 2020
2. Berry, A.; Loughran, J.; Van Driel, J.H. Revisiting the Roots of Pedagogical Content Knowledge. *Int. J. Sci. Educ.* 2008
3. MENASHKO, Ylaf; GRIBINCEA, Alexandru. Calitatea formării profesionale în contextul revoluției 4.0. In: *Vector European*. 2021, nr. 1

STEAM - Proiect Didactic **Apa-amestec de substanțe, indispensabil vieții**

Prof. Vișan Carmen-Mihaela
Colegiul Național Petru Rareș, Piatra Neamț

- ❖ Clasa: VII
- ❖ Disciplina de bază: chimia
- ❖ Discipline înrudite: fizica, biologia, geografia, arte
- ❖ Titlul proiectului STEAM: Apa - amestec de substanțe, indispensabil vieții.
- ❖ Tipul proiectului: Aplicativ/practic
- ❖ Scopul proiectului: consolidarea cunoștințelor despre apă, manifestând curiozitate și creativitate, contribuind la formarea responsabilității privind utilizarea inofensivă a substanțelor în activitatea cotidiană, a grijii față de sănătate și mediu.

Obiectivele proiectului:

La sfârșitul proiectului, elevul va fi capabil să:

- cerceteze și selecteze informația despre apă ca factor esențial pentru viață;
- sistematizeze și aprofundeze cunoștințele despre importanța, rolul biologic, răspândirea, sursele de poluare și metodele de purificare a apei;
- argumenteze și utilizeze cunoștințele acumulate despre apă în diverse contexte;
- elaboreze și prezinte în baza cunoștințelor acumulate produse creative princare vor demonstra grija față de sănătate și mediu.

Sarcina de proiect formulată pentru elevi:

Elaborați produsele propuse, prin care să argumentați că apa este un amestec de substanțe indispensabil vieții, care necesită protecție și utilizare rațională.

Produsele proiectului: prezentare ppt, poster digital, pliant, macheta moleculei de apă, filtru pentru purificarea apei.

Resurse umane: profesorul, elevii.

Resurse materiale: computer, imprimantă, manualul, foi flipchart, carioci, cărbune activat, vată, nisip, sticlă din plastic.

Resurse informaționale și metodologice: Google, YouTube, prezentări PPT, explicarea, demonstrarea, argumentarea, modelarea.

Forme de realizare a proiectului:

-frontal;

- în grup;

- individual.

Argumentul proiectului

Proiectul „Apa - amestec de substanțe, indispensabil vieții”, urmărește dezvoltarea abilităților:

- de valorificare a cunoștințelor teoretice în contexte practice, demonstrând ce știu să facă și ce știu să fie elevii;
- de transfer a cunoștințelor în rezolvare de probleme;
- de abordare critică și de prelucrare a informației acumulate.

Proiectarea activităților în desfășurarea proiectului

Ațiuni / Activități desfășurate	Perioada de realizare	Modalități de realizare	Responsabil	Resurse
Obiectiv: Cercetarea și selectarea informației despre apă ca factor esențial pentru viață				
Etapa de documentare Comunicarea temei de proiect Formularea scopului și obiectivelor și sarcinii proiectului Crearea echipelor, stabilirea produselor Documentarea cu privire la etapele de proiect, resursele informaționale și materiale necesare pentru realizarea proiectului.	1 săptămână	Frontal În grup	Profesorul de chimie	Prezentare PPT Fișe de lucru
Obiectiv: Sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor despre importanța, rolul biologic, răspândirea, sursele de poluare și metodele de purificare a apei				
Etapa de informare	1	În grup	Profesorul de	Manualul de chimie

<p>Importanța apei pentru natură și om. Apele din România. Starea ecologică a apelor din România și din județul Neamț Proprietățile fizice și organoleptice ale apei Factorii ce duc la poluarea apelor Efectele poluării apelor asupra mediului și sănătății organismelor vii Confecționarea unui filtru în condiții de clasă</p>	săptămână	Individual	chimie biologie Geografie Fizică	<p>Google Platforma https://eduboom.ro/ Apa naturală, potabilă și distilată. Importanța apei în viața noastră - Circuitul apei în natură - YouTube Chimia, clasa a VII-a, Metode de purificare a apei - YouTube Proprietățile fizice ale apei https://www..com/watch?v=qnHa0r_4tXk</p>
<p>Obiectiv: Argumentarea și utilizarea cunoștințelor acumulate despre apă în diverse contexte</p>				
<p>Etapă de implementare Elaborarea produselor Prezentare ppt: Apele din România; Poster digital: Sursele de poluare a apelor și măsurile de salubritate a mediului înconjurător; Pliant: Apa - izvorul vieții; Macheta moleculei de apă; Filtru pentru purificarea apei; Selectarea condițiilor pentru prezentarea produsului final.</p>	2 săptămâni	Grup Individual	Profesorul de chimie	<p>foi flipchart foi A-4 -imprimantă carioci cărbune activat vată nisip sticlă din plastic</p>
<p>Obiectiv: Elaborarea și prezentarea produselor creative care vor demonstra grija față de sănătate și mediu</p>				
<p>Etapă de prezentare a produselor finale ale proiectului și de evaluare a acestora Demonstrarea și prezentarea proiectului Difuzarea informației Prezentarea produselor elaborate Evaluarea proiectelor elaborate</p>	1 săptămână	Grup Individual	Profesorul de chimie	<p>Prezentare PPT Produsele elaborate de elevi</p>

De mână cu Cartea

Prof. înv. primar Vișinari Maria Elena
Școala Gimnazială Nr. 4 Suceava

Motto:

„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris
Încet gândită, gingaș cumpănită;
Măinile mele, care te-au deschis.”

(T. Arghezi)

În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. O carte o citești când vrei, cum vrei și ori de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jighește, te așteaptă să revii. O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă.

În același timp putem spune că ea poate fi un învățător care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. De aceea trebuie să comentăm puțin funcția ei ca mijloc de educare a omului. Cartea îndeplinește numeroase funcții. Între acestea cea mai înaltă menire a cărții e cea instructiv-educativă. Întregul proces de învățământ, de la cel preșcolar la cel post-universitar se bazează pe cartea-manual. Transmiterea sistematică și cât mai completă a cunoștințelor dobândite de omenire de-a lungul timpului prin stăruitoare eforturi nu se poate face decât prin intermediul școlii, al cărților școlare. Dar nu numai manualul are o funcție instructivă. Drumul învățării și citirii unei cărți n-are sfârșit; toate cărțile bune pot să ne învețe câte ceva pe planul științei, tehnicii, artelor, moralei, comportamentului etc. Cine consideră că după ce a încheiat procesul de învățământ în școală și a obținut o diplomă a încheiat totodată și contactul cu cartea, acela a renunțat la ambiția progresului.

O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice. Alegerea cărților potrivite este numai primul pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți.

Mai mult ca oricând, trebuie să înțelegem că avem o misiune, ca și educatori și modelatori de personalități și că se impune a incrimina orice pasivitate care acceptă tulburările și obscuritatea ce par să triumfe în prezent. Abordând subiectul din perspectiva necesității de a cultiva gustul pentru citit la cei mici, se impune a specifica principalele beneficii pe care universul cărților ni le oferă. În primul rând trebuie menționat aportul de cunoștințe care sporește nivelul de înțelegere a realității, facilitând, totodată, o exprimare coerentă și complexă, atât scrisă cât și verbală. Un copil obișnuit să parcurgă cu interes și motivat pagini pline de informații sau întâmplări va avea capacitatea de a reda în scris sau

oral idei originale și construcții lingvistice expresive. Aceste aspecte reflectă timpul petrecut alături de cea mai bună prietenă, cartea.

Exersarea minții, antrenarea memoriei și a imaginației sunt alte elemente importante ale cititului pe care educatorii, fie părinți, fie cadre didactice, trebuie să le aibă în vedere atunci când prezintă însemnătatea cărții în devenirea fiecărui om. Mai mult decât atât, în urma lecturii, vocabularul cunoaște o înfățișare nouă, mult mai frumoasă, demnă de un maestru în arta de a vorbi sau de a scrie.

De asemenea, citind, copilul poate defini opinii proprii cu privire la realitate, poate argumenta o poziție intelectuală, mult mai coerent și poate aborda un subiect dintr-o prismă originală și expresivă. Școala, ca unitatea de bază a sistemului de învățământ sau ca factor instituțional al educației completează sau direcționează, după caz, eforturile familiei în direcția definirii unei personalități armonioase. Educatorii modelează personalitățile în devenire, iar cartea trebuie să le fie prieten și reper, totodată, să le furnizeze principalele direcții de acțiune, de a lua decizii, de a socializa, de a stabili priorități, de a crea, de a defini frumosul.

Cititul conduce și la o anumită disciplină, mai ales în prezent când se constată o multitudine de posibilități pe care le au copiii de a-și petrece timpul, unele dintre ele nefiind tocmai constructive pentru spiritul și intelectul lor. De aceea, devine o reală exigență, pentru părinți de a ghida copiii în gestionarea timpului. Ei trebuie să conștientizeze, de exemplu, că vacanțele, în special vacanța de vară, sunt ocazii pentru a face din lectură o activitate plăcută sau chiar activitatea preferată. Pot fi stabilite câteva ore pe zi destinate cititului, în funcție de disponibilitățile fizice și psihice ale fiecărui copil în parte, de capacitatea de receptare a mesajului transmis, precum și de gradul de interes pentru o lectură sau alta.

Atenția acordată lecturilor suplimentare nu trebuie însoțită, însă, de o neglijare a conținuturilor prezente în manualele școlare, ci se impune o completare, o reală armonie între cunoștințele-fundament pe care le oferă parcurgerea programelor și aria de cunoștințe dobândite în urma cititului în afara școlii. Acestea din urmă vin să încununeze dezvoltarea personalității copilului sau adolescentului într-un mod în care puține alte activități o pot realiza. Când gustul pentru lectură este format din primii ani de școală, acesta rămâne pentru toată viața, o obișnuință utilă. Gustul pentru lectură nu vine de la sine ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință.

Pe fondul acestor considerații se conturează întrebarea: Cum se poate proceda în direcția motivării copiilor spre lectură? Cum poate deveni cartea, cea mai bună prietenă a lor, să se prindă de mână? Din experiența de cadru didactic, am constatat faptul că elevii dezvoltă o preferință pentru lecturi diverse dacă în lista lecturilor de vacanță sau a celor suplimentare sunt incluse texte ale autorilor preferați, proză sau versuri, precum și dacă li se oferă posibilitatea de a opta pentru o carte anume. Roditoare în acest sens s-au dovedit și vizitele la biblioteci din oraș, la case memoriale ale diverșilor autori. Dar foarte importantă este activitatea cadrului didactic de a îndruma lectura în afara clasei:

1. O formă de îndrumare a lecturii în afara clasei o constituie **formarea bibliotecii din clasă**, precum și a *bibliotecii personale* acasă. Cea dintâi se realizează cu cărți aduse de copii și învățător. Se fixează un bibliotecar elev și apoi se procedează la împrumutarea cărților;
2. **Lista de lecturi** – este metoda ce pornește de la întrebarea *Care e cartea pe care aș dori să o citesc/ să o recitesc și de ce tocmai pe aceasta?* Se notează titlurile sugerate de elevi pe foi de flipchart și se constituie o listă de lecturi. Lista de cărți e o metodă utilă în stârnirea interesului pentru lectură suplimentară, elevul având posibilitatea să aleagă pentru sine și pentru colegi cărți pe care el le consideră captivante, motivându-

și alegerea în funcție de elementele paratextuale oferite de listă și de experiența proprie;

3. **Lanțul ideilor** - Prin această tehnică orală frontală, se cere fiecărui elev, în ordinea locurilor din clasă, să enunțe câte o informație legată de cartea/povestea citită. Aceste idei nu trebuie să fie identice. Se apreciază originalitatea răspunsului;
4. **Copacul valorilor** - Se desenează un copac al eroilor, pe frunze se scrie numele eroului, iar pe fructe, însușirile lui. Este o metodă care îi ajută să descopere și să conștientizeze valorile personajelor din poveștile citite.
5. Pentru captarea atenției, ca element de divertisment, se poate așeza o **fotografie** a unui pisoi ce cască. Este elevul plictisit care trebuie convins că lectura este cea mai bună alternativă a plictiselii. Roluri acordate cititorilor- presupun regruparea clasei în grupuri de câte 4- 5 elevi și de la care se așteaptă să citească aceeași carte, jucând mai multe roluri: animatorul, lămuritorul, ilustratorul, regizorul, cercetătorul, magicianul cuvintelor, sintetizorul;
6. În acest an școlar am propus spre desfășurare **concursul: „Recunoaște personajul”**. Concursul a fost organizat în cadrul orei de COMUNICARE ÎN LB. ROMÂNĂ - LECTURĂ, după ce am studiat textul „Ciuboțelele Ogarului” de Călin Gruia. Am selectat din opera autorului: „Izvorul fermecat”, „Noi. albinele”, „Povestea olarului”, „Un oaspete neobișnuit”. Elevii au avut ca sarcină, timp de două săptămâni, să citească textele selectate, să completeze o hartă pentru fiecare poveste. S-a făcut clasamentul în penultima zi, pentru a fi desemnați **CMHC** adică „**Cei Mai Harnici Cititori**”. În ultima zi, s-a desfășurat concursul pe grupe, având cinci probe. Activitatea s-a bucurat de un real succes, iar diplomele cu ștampila CMHC oferite și cei 10 bănuți primiți în pușculița lor din clasă au făcut ca aceștia să-și dorească să participe și la alte concursuri. Acum citesc „Amintiri din copilărie”...;
7. **Hârtia de un minut:** Votați un citat!
Se propune o listă de citate sau o listă cu proverbe care să aibă legătură cu povestea citită, ce urmează a fi discutată; fiecare elev va alege și vor fi argumentate alegerile făcute;
8. În cadrul **jocului „Poștașul”** elevii corespund aleatoriu cu un coleg de la o clasă paralelă, în care vorbesc despre poveștile, povestirile, poeziile citite și schimbă idei și impresii;
9. **Semnul de carte** - După lectura interiorizată a textului, li se cere elevilor să completeze un semn de carte care să conțină 3 sarcini de lucru: notarea primei reacții, ideea reținută, o nedumerire sau o întrebare, a unui titlu de carte de care își amintesc în timpul lecturii;
10. **“De vorbă cu CARTEA”** – Scopul este de a "vinde" cartea pe care tocmai au citit-o, vorbind despre ea. Elevii trebuie să gândească asemeni unui agent de vânzări. Vor face o discuție de 2-3 minute, despre o carte care include doar locul, timpul, personajele, precum și informații de interes pentru ceilalți elevi din clasă. Scopul principal al discuției despre carte este de a atrage atenția publicului și de a-l face să-și dorească să citească cartea.

Cum pot elevii realiza acest lucru?

- a. Să citească cartea;
- b. Să realizeze un scut rezumat!(ceva care va atrage atenția publicului)
- c. Să conecteze o temă de viața ascultătorilor!
- d. Să citească o parte interesantă a cărții!
- e. Să folosească elemente de recuzită!
- f. Să ofere link-ul unde găsească cartea sau alte cărți!

- g. Să încheie convorbirea cu ceva nerezolvat, publicul să-și dorească să citească cartea pentru a afla ce se întâmplă;
11. **Jurnalul cameleon:** Metoda prin care elevul trebuie să prezinte același eveniment din povestea citită, din perspective diferite (este trist, vesel, revoltat, mulțumit, etc.).
 12. Participarea la **activități/ evenimente locale/județene/naționale/internaționale** care au ca activitate principală cititul: ZICI (Ziua Internațională a Cititului Impreună), Ziua Națională a Lecturii, etc...
 13. **Leapșa:** Se stabilește ca fiecare elev să citească 1, 2, 3 propoziții, apoi să dea unui coleg leapșa (atingerea ușoară cu palma pe umăr) care va continua lectura. Se poate personaliza după caz: citirea unei coloane de cuvinte, a unui fragment, a III-a propoziție, etc...

Se pot desfășura activități specifice de citire, analiză și înțelegere a unor texte literare variate: operele unor cunoscuți autori, dar și diverse articole din reviste pentru copii, chiar și rețete de bucate.

Oricum s-ar desfășura o oră de lectură, nu trebuie ignorate *cerințele psihopedagogice* care determină eficiența în dirijarea procesului de însușire a tehnicii lecturii.

„Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.”

Bibliografie:

1. Alexandru Gheorghe, *Lecturi literare pentru ciclul primar – îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi*, Editura „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 1995
2. *Învățământ primar, volumul I/1991, Culegere metodică destinată cadrelor didactice care predau la clasele I-IV*, București, 1991

CREATIVITATE ȘI EXPERIENȚĂ IN CREȘTEREA CALITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL

Autor: Vlaicu Cristina Ioana

Colegiul Național "Silvania" Zalău ,jud.Sălaj

Implementarea educației centrată pe elev prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preprimar. Folosind aceste metode și tehnici,educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o "societate a cunoașterii" aflată în continuă schimbare.

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru secolul XXI. Ne-am confruntat frecvent cu problema de a-i pregăti optim pe copii pentru a reuși într-un viitor pe care nu-l putem prevedea. Volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor. Am constatat tot mai acut necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

În sens larg, învățarea poate fi definită ca un proces evolutiv,de esență formativ-informativă, constând în dobândirea de către ființa vie, într-o manieră activă, explorativă a experienței proprii de viață și în modificarea selectivă și sistematică a conduitei. Ea urmărește asimilarea unui conținut foarte variat, are în vedere schimbarea comportamentului celui care învață, are un caracter adaptativ la condițiile unui mediu extrem de dinamic și constituie principala modalitate de împlinire umană.

În sens restrâns, învățarea este sinonimă cu învățarea școlară. Ea are mai multe caracteristici:

- se desfășoară într-un cadru și cu mijloace instituționalizate;
- este un proces dirijat, care tinde spre autodirijare;
- este un demers conștient, urmărind finalități;
- are un caracter secvențial și gradual

Dat fiind caracterul procesual al învățării,am insistat pe caracterul activ al acesteia. Rolul educa-toarei este de neînlocuit, căci ea este „organizatorul condițiilor de învățare”. Programa

pune accent pe modul pro-activ de învățare, adică modalitatea prin care copiii sunt încurajați să-și asume responsabilitatea în procesul de învățare.

Implementarea educației centrată pe copil prin utilizarea metodelor și tehnicilor active de învățare este din ce în ce mai necesară și în învățământul preșcolar. Folosind aceste metode și tehnici, educatorul este receptat ca furnizor de resurse ale învățării, cadrul didactic și copilul fiind parteneri în educație. Am asigurat astfel o învățare eficientă și durabilă care să răspundă atât nevoilor personale, cât și cerințelor adaptării la o „societate a cunoașterii” aflată în continuă schimbare. Există însă un set de condiții pe care le-am îndeplinit pentru promovarea învățării active:

- am acordat timp suficient și am creat condiții optime pentru ca preșcolarii să-și exprime ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- copiii au fost lăsați și încurajați să speculeze;
- am încurajat copiii să-și exprime ideile și părerile proprii, fără teama de a fi ridiculizați;
- copiii au fost stimulați să-și dezvolte încrederea în forțele proprii și să înțeleagă valoarea propriilor idei și opinii.

Dintre tehnicile moderne de învățare activă folosite cu succes în activitatea mea, le amintesc pe cele care au corespuns obiectivelor propuse în desfășurarea diferitelor activități

I. TEHNICA „MOZAICULUI”

Are ca scop învățarea prin cooperare într-un grup mic de copii a unui conținut mai dificil. În procesul instructiv-educativ din grădiniță, am aplicat această metodă în cadrul activității de cunoașterea mediului, folosind ca mijloc de realizare observarea. Astfel, în activitatea de observare cu tema „Iepurele”, am respectat etapele impuse de tehnică:

- Constituirea grupurilor cooperative s-a lucrat în grupuri egale numeric. Toți cei din grupa 1 au învățat despre părțile componente ale animalului. Cei din grupa 2 au învățat despre însușirile și trăsăturile caracteristice ale acestuia. Copiii de la grupa 3 au învățat despre hrană și foloase, iar cei de la grupa 4 au învățat despre mediul de viață al animalului.
- Activitatea cu grupuri de experți. Toți copiii cu același număr au format un grup nou, în care au clarificat toate aspectele, au extras ideile esențiale, au căutat modalități eficiente de transmitere a conținutului colegilor din grupul cooperativ.
- Activitatea în grupurile cooperative. Fiecare copil a revenit în grupul cooperativ din care a provenit și a prezentat celorlalți conținutul învățat. Expertul a răspuns întrebărilor

adresate de către ceilalți și astfel s-au clarificat unele nelămuriri. Obiectivul grupului a fost ca toți copiii să învețe tot materialul prezentat și grupurile au fost responsabile de aceasta.

- Evaluarea individuală a elevilor am realizat-o prin răspunsuri orale la întrebări și prin fișe individuale.

Utilizând tehnica MOZAICULUI în activități, am observat multiple avantaje pentru copii. Am constatat adevărul aserțiunii “cel mai bine învăț când îl învăț pe altul”. Dialogul pentru copii a fost foarte valoros deoarece a dispărut teama de a formula întrebări și de a răspunde la ele. Faptul că toți colegii au ascultat, a scăzut din anxietatea celor timizi care au dobândit încredere în sine și curaj.

II . TEHNICA “ȘTIU – VREAU SĂ ȘTIU – AM ÎNȚELES”

Modelul de structurare a activității conform acestei metode l-am utilizat eficient îndeosebi în activitățile de convorbire. Astfel, în convorbirea intitulată „Pământul-o casă pentru toți” am parcurs mai mulți pași:

- Prima etapă, centrată pe întrebarea “ Ce știu despre subiect ?” s-a suprapus momentului de actualizare a cunoștințelor anterioare (“idei ancoră”). Copiii au exprimat enunțuri afirmative, pe care le-am consemnat în rubrica Știu. Am urmărit ca întregul grup să fie de acord cu ideile scrise.

- A doua etapă, centrată pe întrebarea “Ce vreau să știu?” a presupus realizarea unei liste de întrebări prin care subiectul a fost înscris în sfera de interes a copiilor (ex. “Ce sunt stelele, cometele, sateliții? De unde vine soarele ?, etc.”). A fost deosebit de interesant să ascultăm ce anume i-a interesat pe copii și un câștig faptul că au scos la suprafață frământările lor și le-au exprimat în colectiv.

- Etapa a treia – începutul învățării – a fost condusă de un cadru specializat de la Planetariu. Copiii s-au confruntat astfel cu noi cunoștințe, au căutat răspunsuri, dând sensuri noi informațiilor primite.

- Etapa a patra, centrată pe aserțiunea Am învățat, a presupus o monitorizare și o conștientizare a cunoștințelor noi, o comparare cu vechile cunoștințe.

III. JOCUL DE ROL este cea mai folosită și eficientă tehnică utilizată în învățământul preșcolar. Prin jocul de rol, copiii se transpun în diferite ipostaze ale vieții sociale reale, cu scopul de a exersa multiple comportamente și de a dobândi abilități diverse,

de a acționa conform unei anumite poziții sau funcții sociale, de a rezolva pozitiv situații problemă, de a-și adecva comportamentul în situații similare.

Am utilizat jocul de rol ca metodă în cadrul unei activități de cunoașterea mediului cu tema Prietenii curățeniei și ca mijloc de realizare în cadrul activității liber-creative cu tema De ziua prietenului nostru. În urma folosirii acestei metode am constatat că am realizat o stimulare a dialogului dintre copii și o bună interacțiune a acestora. Copiii au dat dovadă de spirit de echipă, au emis idei personale fără rețineri, au folosit limbajul verbal, nonverbal, paraverbal în contextul interrelaționării copil-copil, copil-educatoare, valorificând fondul imaginativ și creativ al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Corjân Maria – Support de curs *Metode didactice și tehnici interactive de instruire* C.C.D., Suceava, 2005
- Stanciu Mihai - *Didactica postmodernă*, Editura Universității, Suceava, 2003
- *Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, M.E.N., Editura Val-Integral, București, 2002
- Cerghit Ioan - *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P., București, 1983

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

Vlaicu Octavia

Școala Gimnazială Nr. 3 Lupeni

Utilizarea Internetului și a noilor tehnologii reprezintă un domeniu ce are o dinamică deosebită, în lumea întreagă și la noi, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală.

Digitalizarea oferă în plus câteva puncte de pornire pentru analiza și evaluarea automată a proceselor de învățare (apoi digitalizate) și îmbunătățirea acestora. Prin intermediul metodelor de învățare a analizelor, algoritmi pot prelua din ce în ce mai mult controlul și manipularea proceselor de învățare.

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii, precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile au constatat că elevii ce au vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii ce au vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3- 4 ore, zilnic.

Astfel, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este ca timpul petrecut de elevi în mediul virtual să fie organizat, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară și programa de examen;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

În munca cu elevii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile acestora pe care o coordonez la Școala Gimnazială Nr. 3 Lupeni. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma G Suite for Education pentru conferințe în combinație cu platformele educative *Wordwall, Kinderpedia, Kahoot, Socrative, Quizziz*.

Anul 2023 va reprezenta o ascensiune în digitalizarea sistemului educațional din România. Prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), unitățile de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, inclusiv cele care funcționează în cadrul instituțiilor de învățământ superior, precum și cluburile sportive, palatele copiilor, centrele județene de asistență psihopedagogică vor fi dotate cu echipamente TIC, mobilier, materiale și softuri educaționale și sportive.

Un rol esențial în aceste proiecte îl au platformele de e-learning ce devin din ce în ce mai importante în domeniul educației, în contextul unei lumi într-o continuă evoluție digitală. Acestea s-au transformat într-o bază fundamentală pentru a oferi studenților și elevilor oportunități de învățare modernizate, flexibile, confortabile și accesibile, așa cum sunt cerute de instituțiile de învățământ.

Materialele didactice create prin intermediul acestor platforme se pot accesa de pe tablă interactivă, sistem hibrid, laptop, tabletă, PC, TV și telefon. Lecțiile, cursurile, testele sau chestionarele create pot fi previzualizate înainte de publicare, exact pe tipul de dispozitiv pe care va fi accesat de către cursanți și se adaptează automat dimensiunii ecranului de pe care este accesat.

Unul dintre cele mai mari beneficii ale utilizării platformelor de e-learning este capacitatea pe care le-o oferă profesorilor de a-și adapta metodele de predare în funcție de nevoile elevilor. Ținând cont de mediile culturale și nivelurile de cunoștințe diferite ale elevilor, cadrele didactice își pot adapta modul și nivelul de predare pentru fiecare elev în parte. În plus, datorită flexibilității pe care o oferă platformele, profesorii/utilizatorii pot crea sau colabora împreună la proiecte indiferent de regiunea sau zona în care se află.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.

MATEMATICA ȘI EDUCAȚIA STEAM: ASPECTE TRANSDISCIPLINARE

Prof. VLAICU-HERGANE AURICA
Școala Gimnazială "Aurel Vlaicu" Arad

Atât transdisciplinaritatea, cât și educația STEM/STEAM reprezintă viitorul educației. Trebuie abordată problema realizării conexiunilor transdisciplinare ale matematicii din perspectiva educației STEM/STEAM.

Abordarea transdisciplinară propune un demers bazat pe dinamica și interacțiunea a patru niveluri de intervenție educativă: *monodisciplinar, pluridisciplinar, interdisciplinar și transdisciplinar*. B. Nicolescu, unul dintre autorii paradigmei transdisciplinarității afirma „disciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea sunt cele patru săgeți ale unuia și aceluiași arc: al cunoașterii” (B. Nicolescu, 1997).

Transdisciplinaritatea nu va conduce la dispariția disciplinelor; acestea vor continua să existe în Planurile de învățământ, dar interconectate și deschise către formarea unor competențe care trec dincolo de discipline.

Problematica transdisciplinarității are cel puțin două laturi esențiale:

- **latura filosofică**, care ține de promovarea unei viziuni și a unei noi înțelegeri a realității în general și a realității educaționale în special- *atitudinea transdisciplinară*;
- **latura metodologică**, care ține de dezvoltarea unor modalități concrete de utilizare a diverselor trepte ale integrării în procesul educațional- *competența transdisciplinară*.

Transdisciplinaritatea în procesul educațional la matematică poate fi realizată prin:

- ❖ *crearea și realizarea în cadrul lecției de matematică a unor situații de tip STEM sau STEAM*;

Profesorul de matematică, în contextul temei studiate la lecție, va propune elevilor situații semnificative, din viața reală, prin care elevii vor integra matematica cu științele naturii (fizica, chimia, biologia), cu diverse tehnologii, inclusiv, cele ingineresti.

- ❖ *realizarea unor proiecte STEM sau STEAM, de comun acord cu alte cadre didactice.*

De exemplu,

- proiectul STEM „O călătorie imaginară prin Arad” (clasa a V-a);
- proiectul STEAM „Rapoarte și proporții în pictură și arhitectură” (clasa a VI-a);
- proiectul STEM „Variația caracteristicilor meteo pentru o perioadă de 3 luni în Arad” (clasa a VII-a);
- proiectul STEM „Funcții în sport” (clasa a VIII-a);
- proiectul STEAM „Aplicații ale figurilor geometrice în design” (clasa a VIII-a);

Realizarea de proiecte transdisciplinare contribuie eficient la formarea și dezvoltarea atât a competențelor specifice disciplinelor STEM, cât și a competențelor-cheie.

Elevii lucrează în echipă, experimentează, investighează, negociază, respectă opinia celorlalți, valorizează progresul, manifestă spirit de competiție constructivă. Au, așadar, o atitudine transdisciplinară. Disciplinele STEM – matematica, fizica, chimia, biologia, informatica, formează abilități de gândire critică, sporesc interesul pentru domeniile tehnice și ingineresti, contribuie la formarea noii generații, capabile să genereze inovații. Competența științifică, formată-dezvoltată prin cunoștințele complexe, teoretice și aplicative, proprii educației STEM, poate fi valorificată la fiecare activitate de instruire formală (lecție etc.) și nonformală (organizată conform curriculumului nonformal, opțional, facultativ), prin alegerea metodelor didactice adecvate. Abordarea transdisciplinară prin proiecte STEM/STEAM implică analiza și rezolvarea situațiilor noi care incită curiozitatea elevilor, motivează, inspiră

și susține învățarea autentică. Implicarea activă a elevilor are ca rezultat o responsabilizare crescută pentru ceea ce fac sau inițiază și susține învățarea durabilă pe tot parcursul vieții.

Prin proiecte STEM/STEAM, elevii sunt implicați în situații de învățare autentice, semnificative, care includ proiectarea, realizarea, testarea, reflectarea și documentarea. Astfel:

- se dezvoltă gândirea critică și autocritică a elevului;
- se încurajează inovația;
- se dezvoltă capacitatea de a colabora și a comunica eficient cu ceilalți atunci când abordează o problemă și când formulează soluții;
- se produce înțelegerea prin experimentare;
- sporește motivația pentru învățare.

Exemplu - Proiect STEAM cu tema „Numere întregi în viața mea”

○ Etapa I (prima zi)

Alegerea subiectului (TEMA PROIECTULUI: Numere întregi în viața mea)

Crearea echipelor.

Discuții cu elevii implicați în realizarea proiectului

○ Etapa II (a două zi)

Activitatea de documentare și investigare

Integrarea activităților din cadrul proiectului

○ Etapa III (următoarele patru zile)

Pregătirea produsului

Adăugarea de detalii și atribuirea de funcționalități

Prezentarea produsului

○ Etapa IV (a șaptea zi)

Evaluarea proiectului

Reflecții.

Bibliografie

1. NICOLESCU, B. *Transdisciplinaritatea: Manifest*. Iași: Junimea, 2007. ISBN 978973-719-456-5.
2. IANCU, E. *Proiectarea de activități de învățare intra-, inter- și transdisciplinare* [online]. Disponibil: <http://forum.portal.edu.ro/index.php?act=Attach&type=post&id>

PROIECTELE ETWINNING – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Profesor VOICAN CRISTINA

Școala Gimnazială *Nanu Muscel* Câmpulung

Cel mai bun exemplu de proiecte de bune practici, din punctul nostru de vedere, îl reprezintă proiectele eTwinning. Considerăm acest lucru din mai multe puncte de vedere. În primul rând, aceste proiecte se desfășoară în limbi de circulație internațională, lucru benefic atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Apoi, temele abordate sunt nenumărate și foarte de actualitate: protejarea mediului, digitalizarea, reciclarea deșeurilor, încălzirea globală, multiculturalismul, interculturalitatea, învățarea online, etc.

Despre proiectele eTwinning, putem spune că sunt proiecte de înfrățire online între școli. Pot fi proiecte desfășurate între școli din aceeași țară – proiecte naționale și proiecte desfășurate între școli din țări diferite din Europa – proiecte europene/ internaționale.

Platforma eTwinning poate fi considerată comunitatea școlilor din Europa prin faptul că aceasta oferă profesorilor din țările europene participante, o platformă de comunicare, colaborare, demarare de proiecte și schimb de experiență. Această platformă promovează colaborarea școlară în Europa prin intermediul tehnologiilor comunicării și informațiilor (TIC), oferind asistență, instrumente de lucru și servicii școlilor implicate. De asemenea, eTwinning oferă profesorilor oportunități de dezvoltare profesională continuă, online și gratuită. Lansat în 2005 drept componenta fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, eTwinning a devenit, din 2014, parte integrantă a **Erasmus+**.

În urma înscrierii în comunitatea eTwinning, profesorii pot accesa platforma *eTwinning Live* - locul în care profesorii pot experimenta întregul potențial al comunității eTwinning. Profesorii au posibilitatea să caute alți eTwinners și alte școli înscrise pe platformă, să ia legătura cu ele și să le urmărească activitățile. Profesorii pot accesa toate evenimentele online create de eTwinners și, de asemenea, își pot crea propriile evenimente. Grație eTwinning Live, profesorii pot crea propriile proiecte, în care pot desfășura activități pe diferite teme și competențe cheie, colaborând cu doi sau mai mulți profesori și elevii acestora.

Profesorii pot accesa oportunitățile de dezvoltare profesională oferite de eTwinning la nivel european. Evenimentele de formare sunt cursuri plăcute, intensive, de scurtă durată, care îi familiarizează pe profesori cu o temă anume și îi ajută să-și dezvolte competențele. Seminariile online sunt sesiuni video cu durata de o oră, desfășurate în timp real, în care profesorii au ocazia să învețe și să discute pe o diversitate de teme. *TwinSpace* este locul în care prinde viață magia eTwinning: o platformă sigură, vizibilă doar profesorilor care participă la un proiect. Există posibilitatea de a invita și elevii în TwinSpace, care au astfel șansa să-i cunoască pe colegii din școlile partenere și să colaboreze cu ei. Se poate accesa, de asemenea, platforma *School Education Gateway*, platforma online europeană dedicată învățământului preuniversitar – disponibilă în 23 de limbi europene. Portalul este o platformă de informare integrată destinată profesorilor, directorilor de școli, factorilor de decizie, experților și altor specialiști din domeniul învățământului preuniversitar.

Proiectele eTwinning pot ajuta la dezvoltarea **competențelor cheie**.

În primul rând, **competențele multilingvistice**. Se poate dezvolta capacitatea de a înțelege mesajele verbale, de a iniția, susține și încheia conversații, de a citi, înțelege și redacta texte, cu niveluri diferite de aptitudini în diferite limbi. Elevii, dar și profesorii, au posibilitatea de a utiliza instrumente în mod adecvat și de a învăța limbi străine într-un mod formal, nonformal și informal, pe tot parcursul vieții.

În al doilea rând, foarte evidentă este, în cadrul acestor proiecte europene, dezvoltarea **competențelor de sensibilizare culturală**. Colaborând cu elevi din țări diferite, realizând prezentări, ascultând prezentările celorlalți, elevii dobândesc cunoștințe despre cultura și civilizația țărilor partenerilor de proiect.

Cu siguranță, se dezvoltă **competențele digitale** ale tuturor participanților în proiecte – elevi și profesori – deoarece proiectele se derulează exclusiv online. Participanții la proiecte au posibilitatea de a utiliza tehnologiile digitale pentru a-și susține cetățenia activă și incluziunea socială, colaborarea cu ceilalți, având astfel posibilitatea de a-și stimula creativitatea în vederea realizării obiectivelor personale sau sociale. Aptitudinile dobândite duc la capacitatea de a utiliza, accesa, filtra, evalua, crea, programa și împărtăși conținuturi digitale.

Se dezvoltă și **competențe personale, sociale și de a învăța să înveți** prin lucrările personale pe care elevii le au de realizat în proiecte crește capacitatea de a reflecta asupra

propriei persoane, gestionarea eficace a timpului și a informației. Multe activități necesită munca în echipă, colaborarea cu colegii, atât elevii, cât și profesorii coordonatori, vor colabora cu partenerii lor de proiecte pentru realizarea lucrărilor propuse.

Competențele cetățenești sunt formate prin reflectarea asupra acțiunilor îndreptate către produsele realizate în proiecte (descrierea școlii, a orașului /satului natal, a țării). Prin lucrările practice realizate în cadrul proiectelor, elevii, dar și profesorii, își dezvoltă competențele antreprenoriale.

Iată, spre exemplificare, câteva obiective propuse în desfășurarea unor proiecte, în vederea dobândirii competențelor cheie atât de importante în dezvoltarea actuală a societății europene. În cadrul proiectului *Amitié sans frontières – le folklore crée des liens*, proiect demarat în 05.03.2021, având ca temă folclorul (românesc și grec), obiectivele propuse de profesorii coordonatori au fost:

- Dezvoltarea și consolidarea sentimentului de dragoste și respect pentru folclor, tradiții și obiceiuri strămoșești
- Integrarea elevilor cu CES în activități școlare și extrașcolare
- Dezvoltarea cunoștințelor de cultură și civilizație română și greacă
- Dezvoltarea abilităților de receptare a unui mesaj oral / scris în limba română, greacă, engleză și franceză
- Dezvoltarea abilităților de utilizare a mijloacelor TIC
- Crearea și consolidarea sentimentului de cetățean european

Din experiența personală, dobândită în derularea proiectelor eTwinning, putem concluziona că, atât elevii, cât și profesorii, dovedesc un interes deosebit pentru participarea în proiecte eTwinning, lucrează cu multă plăcere și curiozitate, sunt dornici de a cunoaște lucruri noi despre alte țări și sisteme de învățământ, de a-și face noi corespondenți, chiar prieteni.

SITOGRAFIE:

www.etwinning.net

<https://www.parintiicerschimbare.ro/cele-8-competente-cheie/>

PROVOCĂRILE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ- MANAGEMENTUL CONFLICTULUI- GESTIONAREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

Autor: prof. Voicu Adina Laura
Colegiul Dobrogean Spiru Haret Tulcea
Tulcea

Experiența didactică de peste 20 de ani pe care o am în identificarea, gestionarea și soluționarea conflictelor în colectivul de elevi, presupune și inovarea permanentă a tehnicilor de management conflictual în concordanță cu evoluția erei digitale. Migrarea conflictelor fizice din curtea școlii și sala de clasă în mediul virtual reprezintă o certitudine. Studiul implicațiilor conflictelor digitale a început prin participarea mea la o serie de webinare și dezbateri de familiarizare cu fenomenul de cyberbullying. Ca beneficiar al mobilității Erasmus+ acțiunea cheie 1, am parcurs cursul de formare: „Stop bullying și cyberbullying, mai medialiterat, mai incluziv”, împreună cu 3 colegi-profesori, în Soverato, Italia, devenind astfel persoane resursă formate în domeniul gestionării fenomenului de violență virtuală. În calitate de profesor am desfășurat activități extracurriculare și proiecte Etwinning atât la clasele de gimnaziu cât și de liceu care vizează reducerea fenomenului de violență, creșterea coeziunii de grup și reducerea abandonului școlar. Proiectele Școlare Etwinning și Erasmus+ în tematica cyberbullying-ului au ca scop atât îmbunătățirea calității și consolidarea dimensiunii europene în educație, încurajarea învățării limbilor străine și a cooperării transnaționale între școli, cât și promovarea cetățeniei digitale și dezvoltarea competențelor în domeniul media, gândirii critice și diversității culturale.

Ca director adjunct am participat la reconfigurarea strategiei manageriale pentru orizontul 2018-2022, prin reajustarea țințelor strategice la politica națională. Elaborarea obiectivelor strategice după radiografierea stării managementului educațional s-a bazat și pe optica politicilor educaționale ale învățământului românesc corelate la politicile europene în domeniul educațional, sintetizate în programul „Europa 2030”. În calitate de director adjunct al colegiului, profesor de biologie și persoană resursă-formator în domeniul manageriei conflictelor din mediul online- cyberbullying, ca părinte a unei eleve din colectivul clasei- grup de studiu, am dezvoltat relații de încredere și suport emoțional cu elevii colectivului clasei a VII-a B(an școlar 2019-2020) implicându-mă în gestionarea unor conflicte școlare atât prin activități extracurriculare cât și prin relații cu părinții/tutorii copiilor. Ca membru a echipei manageriale a instituției școlare, am promovat, pe baza studiului de caz, o strategie de manageriere a conflictelor din mediul online susținând și formarea cadrelor didactice în strategiile educației incluzive și media literacy. Problematika microgrupului-țintă de studiu se regăsește și reprezintă o stare comună de fapt a întregului colegiu, a societății digitalizate de astăzi. Preocupările pentru un fenomen precum bullying-ul, în plină ascensiune așa cum dovedesc statisticile europene, au apărut de curând.

Stabilirea practicilor incluzive și a competențelor mass media și de manageriere a conflictelor generate de mediul online ale profesorilor, ca priorități instituționale, este o consecință a unui complex proces de cercetare și analiză. Elevii au semnalat confruntarea cu o problemă precum bullying-ul în anul trecut școlar prin Consiliul Elevilor care a organizat o sesiune de informare: „Bullying-ul, noua masca a agresivității”. Inițiată și organizată în mod exclusiv de elevi, activitatea a reprezentat momentul în care profesorii au realizat cu adevărat importanța fenomenului .

Noile documente manageriale, PDI-2018-2022, Planul de Dezvoltare Europeană al Colegiului Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea, stabilesc în diagnoza de sistem, prin analiza SWOT, printre punctele slabe ale organizației: slaba dezvoltare a competențelor media(media literacy) și a practicilor incluzive în cazul cadrelor didactice, lipsa măsurilor de intervenție pentru prevenirea, combaterea bullying-ului și în special al cyberbullying-ului în cazul elevilor, reticența unor cadre didactice în schimbarea de atitudine față de noutățile din sfera politicilor educaționale și a tehnologiilor

informaționale, slaba supraveghere a copiilor în timpul petrecut acasă în mediul online, mai ales în cazul unor familii monoparentale sau cu părinți plecați în străinătate.

La Lectoratul cu părinții din semestrul I, părinții elevilor clasei a VII-a B împreună cu toți ceilalți tutori legali au semnalat cazuri de bullying și au solicitat măsuri de intervenție. Ca urmare a acestor solicitări s-a recurs la o atentă analiză a documentelor școlare verificându-se: numărul de întruniri ale consiliilor claselor, numărul elevilor care au primit consiliere (64 elevi, 21 de părinți), chestionarele întocmite și aplicate de psihologul școlii cu întrebări vizând securitatea în școală, situații de etichetare, discriminare, marginalizare etc. Rezultatele chestionarelor au arătat existența fenomenului la o scară mărită față de cazurile raportate în lectorat și o incidență mare a cazurilor de cyberbullying. Au fost analizate statistici naționale și europene care dovedesc timpul petrecut de elevi pe internet. Folosirea defectuoasă a canalelor media, situațiile de bullying în care nu s-a intervenit, conduc la consecințe precum riscul ca cele mai frecvent trăite emoții în relațiile interpersonale să fie de teamă, furie, frustrare, resentiment, vinovăție sau rușine; variate comportamente de agresivitate, respingere sau izolare, comportament violent pentru rezolvare de probleme, scăderea randamentului școlar, abandon școlar.

Urmare a acestor acțiuni desfășurate tripartid profesor-elevi-părinți, am depus candidaturile pentru obținerea finanțării europene prin programul Erasmus+ atât pentru KA1 - mobilități individuale în cadrul proiectului: „Stop bullying și cyberbullying, mai medialiterat, mai incluziv” cât și pentru mobilități elevi în cadrul KA2: „Wise and inventive screenagers”, ambele primind finanțarea. Paralel cu participarea la aceste mobilități, am demarat activități noi de tip Etwinning, în parteneriat cu școli din Turcia, Spania, Portugalia în cadrul a 2 proiecte pe tema medierii conflictelor în spațiul virtual: „Rainbow- Learning to become responsible european digital citizens through arts” și „How to be safe online”.

Am continuat seria activităților desfășurate în parteneriat cu asociația nonguvernamentală „Salvați copiii România”, FICE România, Centrul de luptă antidrog Tulcea și a actelor de caritate și voluntariat. Strânsa comunicare cu tutorii prin desfășurarea lectoratelor cu părinții și participarea la ședințele cu părinții clasei a VIII-a a constituit oportunitatea de a analiza feedback-ul implementării acestor activități, parte a planului de intervenție.

Consider că tema este de mare actualitate și perspectivă și pleacă de la permanenta nevoie de a adapta strategiile manageriale la caracteristicile societății în care trăim, societatea digitalizată. Schimburile de experiență, parteneriatele, lecțiile reconfigurate, mobilitățile, au condus la asimilarea de exemple de bune practici cu o influență pozitivă în dezvoltarea competențelor lingvistice, social-civice, digitale, de sensibilizare și exprimare culturală a elevilor colegiului și a elevilor clasei a VIII-a B, în special, grupul țintă a lucrării de față.

Bibliografie

<https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/12/10/sustainable-europe-by-2030-council-adopts-conclusions/>

Exemple de bune practice în actul educațional având ca scop creșterea calității în educație

**Prof. înv. primar Vonea Georgeta Simona Laura
Școala Gimnazială “Oltea Doamna” Oradea**

Intrând în mediul școlar, referindu-mă la clasa pregătitoare, copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. Copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a bucătarii”, „De-a doctorul”, „La piață”, „Scufița Roșie”, „Capra cu trei iezi”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o jucărie, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv:
- stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;

- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal:
- stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Interviul în trei trepte

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, intervievator, interviuat, observator. Interviul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?
- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Masă rotundă

Se formează grupe de 3 elevi. Fiecare elev descrie câte o floare de toamnă la alegere, apoi o desenează.

Jocuri de rol „Iarna la taifas cu ghiocelul”

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o steluță pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe steluță și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o steluță care se fixează pe o imagine sugestivă.

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața reală. În cadrul temei „Școala mea” fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați o poveste în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

Activități în grupuri. Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

Prezentarea rezultatelor. Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginată

- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

Metoda Copacul ideilor este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele învățate.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacității elevilor de a comunica prin întrebări și răspunsuri ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintele Răspunde – Aruncă – Interoghează. Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârșitul lecției, pe parcursul ei sau la începutul activității, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către profesorul ce asistă la joc a eventualelor lacune în cunoștințele cursanților și a reactualizării ideilor-ancoră.

Pot fi sugerate următoarele întrebări:

- Ce știi despre (o anumită temă)?
- Despre ce ai învățat în acest curs ?
- Care este importanța faptului că..?
- Cum justifici faptul că.....?
- Care sunt consecințele faptului?
- Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată..?
- Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus...?
- Ce ți-a părut mai dificil..?
- Ce ți s-a părut mai interesant..?
- De ce alte experiențe sau cunoștințe poți lega ceea ce tocmai ai învățat?

Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant și mai puțin stresant decât metodele clasice de evaluare. Elevii sunt încântați de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatele obținute, modalitate care se constituie în același timp și ca o strategie de învățare ce îmbină cooperarea cu competiția. Chiar și cei mai timizi elevi se simt încurajați și participă cu plăcere la activitate.

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație,

reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Evaluarea eficienței strategiilor de predare -învățare

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât și elevului cunoașterea gradului și a măsurii în care au fost îndeplinite finalitățile propuse. Eficiența proceselor de predare și învățare depind de corectitudinea și de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173
2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, București 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Mihaela Roco, Creativitatea individuală și de grup, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1979, pagina 15, 17, 33
5. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

Prof. Vrînceanu Aurora

Grădinița Nr.6 Focșani

Societatea contemporană este definită de un proces de modernizare accentuat, manifestat prin predilecția tendințelor de digitalizare și prin inovații tehnologice, astfel impunându-se o restructurare a tuturor domeniilor de activitate. Una dintre componentele esențiale ale societății este educația care pune accentul pe formarea și dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a individului printr-un set de metode și mijloace aplicate sistematic, într-un cadru organizat. Eficiența demersului didactic constă în îmbinarea armonioasă a metodelor clasice cu cele moderne, atent selectate de cadrul didactic în funcție de particularitățile clasei de elevi.

Școala românească este supusă unor provocări tot mai mari, precum cea generată de contextul predării online, impunându-se o regândire rapidă a întregului proces didactic. Astfel, metodele tradiționale de predare-evaluare au fost înlocuite tot mai mult cu cele moderne care au facilitat accesul elevilor la informație. Pentru a-i pregăti pe elevi pentru provocările de zi cu zi, se impune adaptarea la noile tehnologii prin dezvoltarea creativității, a spiritului inovator și competițional.

Învățământul tradițional, fundamentat pe un model pasiv de predare, se sprijină pe metode precum conversația, demonstrația, expunerea, explicația sau exercițiul în care accentul se pune pe transmiterea și asimilarea cunoștințelor, pe activitatea individuală a elevilor. Didactica modernă propune, însă, depășirea vechiului model prin dinamizarea clasei, prin renunțarea profesorului la rolul de transmițător și asumarea celui de facilitator al procesului de învățare, prin schimbarea percepției asupra relației profesor-elev. Dialogul trebuie să se bazeze pe comunicare, pe schimburi de păreri, cu menirea de a antrena gândirea elevilor, iar nu de a le testa capacitatea de memorare. Expunerile și explicațiile profesorului pot depăși cadrul rigid al unor simple transmițeri de informații ce ar lărgi distanțarea de elevi prin crearea unor conexiuni cu domenii ale științei și tehnologiei sau prin formularea unor întrebări problematizante care să transforme monologul în dialog.

Profesorului îi revine rolul de a ghida elevul în descoperirea de noi adevăruri prin antrenarea în discuții moderne, menite a încuraja exprimarea propriilor opinii. Pentru a satisface dezideratele societății moderne, învățământul trebuie să se adapteze și să-și completeze instrumentele utilizate în procesul didactic cu mijloace moderne. De aceea, în reforma învățământului se pot viza câteva direcții pe care să se înscrie modernizarea strategiilor didactice: selectarea acestora în concordanță cu obiectivele propuse, transformarea elevului într-un partener prin consultarea sa în alegerea unei metode și mai ales încurajarea interacțiunilor în colectiv. Înlocuirea activității individuale cu cea în grup sau în echipă este esențială pentru interacțiunea elevilor, facilitând dezvoltarea cognitivă și socială a acestora, creativitatea, imaginația, spiritul analitic și de cooperare, formându-i spre cunoaștere și descoperire. De pildă, metoda bulgărelui de zăpadă permite atât activitatea individuală a

elevilor care, într-un interval scurt de timp, caută soluții posibile, cât și relaționarea cu ceilalți colegi pentru analizarea soluțiilor găsite. Brainstormingul este o metodă interactivă care antrenează întreaga clasă în emiterea a cât mai multe idei noi pornind de la o întrebare deschisă, problematizantă. Creativitatea individuală și de grup, spiritul de cooperare și cel competițional sunt stimulate prin multe alte metode: Starburst (Explozia stelară), Problematizarea, Tehnica acvariului (Fishbowl) sau Mozaicul.

În profilul profesorului ideal trebuie să coexiste pregătirea de specialitate și cea psihopedagogică. Aceste două elemente asigură realizarea unui învățământ de calitate prin capacitatea de a selecta instrumentele adecvate contextului educațional, particularităților de vârstă și de asimilare ale elevilor. Totodată, profesorul trebuie să fie într-un permanent contact cu cerințele moderne prin participarea la conferințe, simpozioane, webinare sau cursuri de perfecționare. În procesul de predare, de asimilare, de fixare și de evaluare a cunoștințelor, acesta trebuie să utilizeze de o paletă largă de metode și procedee, atât tradiționale, cât și moderne. Între metodele tradiționale și cele moderne există o interdependență: cele dintâi facilitează transmiterea unui bagaj de cunoștințe necesare formării abilităților individuale, celelalte îi oferă elevului cadrul de afirmare necesar prin canalizarea energiilor acestuia în direcția sporirii curiozității, atenției, creativității și documentării.

Nu se poate afirma faptul că doar folosirea anumitor metode considerate active asigură succesul activității desfășurate. Chiar și metodele tradiționale pot deveni active prin tactul pedagogic al profesorului care trebuie să fie permanent preocupat de lărgirea orizontului de cunoaștere al elevului. De personalitatea profesorului depinde întregul proces de selectare și aplicare a strategiilor didactice.

Bibliografie

1. Cucuș, Constantin (coord.), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice: curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță, Editura Polirom, Iași, 2005
2. Ilie, Emanuela, Didactica limbii și literaturii române, Editura Polirom, Iași, 2014.

Creativitate si experienta in cresterea calitatii actului educational

Walter Cristina, Colegiul de Arte
Baia Mare

Predarea poate fi înțeleasă în mai multe moduri: simpla transmitere a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, care apoi trebuie verificate și evaluate; în sens pur metodologic, a expune, a comunica verbal; ca un discurs didactic conceput în scopul instruirii și autoinstruirii elevilor; ca o formă specifică de comunicare culturală; de asemenea, ca un sistem specific de acțiuni menite să inducă învățarea (accentul cade pe receptare, înțelegere, formare de capacități) și ca o simplă mijlocire de date (accentul fiind pus pe informație și pe accentul la ea)

Evaluarea scolara definește o acțiune psihosocială complexă bazată pe operații de: măsurare / control cantitativ, apreciere / calitativă, decizie / comunicată în termeni de îndrumare metodologică orientativă cu scop de ameliorare continuă a activității proiectată la nivel de sistem și de proces. Aceasta servește ca o unealtă pentru analizarea eficienței curriculum-ului școlar și a schimbărilor la toate nivelurile. Focusarea pe rezultatele elevilor nu oferă informații despre cauzele pentru care procedurile utilizate de profesori sunt sau nu eficiente

Cele mai productive strategii și metode de predare integrată, recunoscute ca promotoare ale unei învățări autentice – eficiente sunt:

Voi prezenta modul în care am utilizat doua metode didactice moderne în scopul activizării elevilor în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare.

Interviul în trei trepte

Elevii se organizează în triade (A, B, C), pentru a fi pe rând, intervievator, interviuat, observator. Interviul va conține întrebări de genul:

- Care sunt personajele textului?
- Când se petrece întâmplarea?
- De ce se consideră ghiocelul neînsemnat?
- Cum încearcă Iarna să-l pedepsească pe ghiocel?
- Cine îl ajută pe ghiocel?
- Care este semnificația acestei flori ?

Răspunsurile cele mai interesante se comunică întregii clase.

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditație în care copilul își lasă imaginația să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui, colegii, școala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obținerii unor situații viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața reală. În cadrul **temei „Școala mea”** fiecare elev își va imagina cum va arăta școala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviștii: Realizați un text în care să descrieți școala

Grupa 2 – arhitecții: Construiți școala cum v-o imaginați peste 10 - 20 ani.

Grupa 3 – naturaliștii: Imaginați-vă grădina și curtea școlii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși al școlii în viitor.

3. Activități în grupuri Învățătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiți-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-ați imagina”.

4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transunerii în realitate timp de 5 minute.

Beneficii:

- Stimulează imaginația și creativitatea

- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginată
- Compararea soluțiilor
- Dezvoltă gândirea creativă
- Stimulează buna dispoziție

ÎNVĂȚAREA CU AJUTORUL SOFTWARE – ului ACTIV INSPIRE

- Software-ul, ActivInspire, permite profesorilor să aducă lecții de un suflu nou prin intermediul orelor interactive, și a tablei multi - media. Intensificarea colaborării de grup și lucrul în echipă, în sala de clasă, cu ajutorul sistemelor Prometheic Active Inspire de răspuns și de creare de lecții diferențiate umplute cu activități bogate, duc la atragerea atenției întregii clase și determinarea tuturor elevilor să lucreze cu plăcere.

- Abilitățile de colaborare, cum ar fi, de exprimare creativă și de auto-evaluare sunt esențiale pentru succesul elevilor, acum și în carierele lor viitoare. Profesorii pot transforma tradiționalele lecții, bazate pe prelegere precum și sălile obișnuite de clasă, în medii de învățare infuzate cu experiențe pline de imaginație, interactive, care captivează atât atenția elevilor, cât și cea a adulților, în timp ce le oferă acestora libertatea de creare și de realizare a acestora.

- Conceput pentru a promova gândiri eficiente, independente, ActivInspire ajută profesorii să combine într-un timp real de evaluare și lumea reală și experiența din procesul de învățare.

- O alta caracteristică a acestui program constă în consolidarea clasei din punct de vedere al eficienței - adică ,poate genera lecții mai eficiente, pe deplin funcționale, instrumente integrate, cum ar fi desenatorul, instrumentele de matematica și de alte discipline precum și cerneala magică.

- Simplificarea lecției prin utilizarea ActivInspire permite profesorilor să creeze cu ușurință lecții, să sporească colaborarea și implicarea elevilor prin instrumente interactive.

Demonstrație video "Promethean ActivInspire"-youtube

CONCLUZII

- Inovarea didactică este un proces progresist, în derulare, se poate continua și în alte ocazii
- Elevul trebuie pus permanent în situația de a face, a judeca, a coopera, a da răspunsuri, a avea păreri pentru a deveni responsabil și creativ.
- Pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare-învățare-evaluare cât și metodele moderne
- profesorii trebuie să posede pe lângă cunoștințele teoretice și practice aferente disciplinei studiate și abilități de utilizare a TIC.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit., I. – *Metode de învățământ*. Ediția a IV-a revizuită și adăugită. Ed. Polirom. București, 2006.

- www.didactic.ro/.../58127_metode-moderne-de-predare-învățare
- www.didactic.ro/.../13662_metode-moderne-de-predare-învățare-strategii-didactice-inovative -
- proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=88569
- www.educatori.isjbihor.ro/.../forum;...metode...predare..
- www.elearning.ro/metode-moderne-de-predare-a-educației-tehnologice
- www.slideshare.net/cicero102/metode-de-predare

Unitatea de învățământ:.....

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ ANUALĂ

Disciplina: MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

Clasa: PREGĂTITOARE

Timp: 4 (3+1) ore/săptămână

Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Număr de ore alocate	Săptămâna*	Observații/Interval de învățare
1. De la gradiniță la școală			4	S1	Evaluare inițială
2. Sus-jos, mă mențin sănătos	2.1. 3.1. 3.2. 4.1. 4.2.	Orientare spațială și localizări în spațiu: Repere/direcții în spațiu: în, pe, deasupra, dedesubt, lângă, în fața, în spatele, sus, jos, stânga, dreapta, orizontal, vertical, oblic Unde și vibrații: producerea sunetelor	8	S2 – S3	
3. Număr zilele, simt toate lucrurile	1.1. 1.2. 1.3. 2.2. 3.1. 4.2.	Numerele naturale 0-10 (Numerația 0-5): recunoaștere, formare, citire, scriere (cu cifre), comparare, ordonare Figuri plane/2D: Pătrat, dreptunghi, triunghi, cerc: denumire; conturare Timp: Anotimpurile: denumire Corpul omenesc: Părți componente și rolul lor. Simțurile	12	S4 – S6	
4. Zile, săptămâni, picioare, tentacule și-aripioare le aflu prin numărare	1.1. 1.2. 1.3. 3.1. 4.1. 6.2.	Numerele naturale 0-10 (Numerația 6-10): recunoaștere, formare, citire, scriere (cu cifre), comparare, ordonare Timp: Ziua, săptămâna: denumire, ordonare. Plante și animale: Părți componente	12	S7 – S9	
5. Aduni/scazi, negustor te numești	1.4. 1.5. 1.6. 5.2. 6.1. 6.3.	Adunarea și scăderea în centrul 0-10, prin numărare Probleme simple de adunare sau scădere cu 1-5 unități în centrul 0-10, cu suport intuitiv Banii: Leul (bancnotele de 1 leu, 5 lei, 10 lei). Schimburi echivalente valoric în centrul 0-10	12	S10 – S12	

Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Număr de ore alocate	Săptămâna*	Observații/ Interval de învățare
6. Număr, scad, adun, lucrez, așa recapitulez	1.1. 1.2. 1.3. 2.2. 3.1. 5.2. 6.1.		4	S13	
7. Plouă, ninge, bate vântul	2.1. 3.1. 4.3. 6.2.	Timp: Anotimpurile: ordonare Pământul: Fenomene ale naturii: ploaie, ninsoare, vânt, fulger, tunet	4	S14	
8. N-avem timp să facem 13-14 la numărare	1.1. 1.2. 1.3. 3.1. 4.1. 4.2. 6.2.	Numerele naturale 10-20: recunoaștere, formare, citire, scriere (cu cifre), comparare, ordonare Lungime: Unități nonstandard Timp: luna: denumire, ordonare.	12	S15 – S17	
9. S-a ridicat o problemă	1.4. 1.5. 1.6. 3.1. 3.2. 5.2. 6.1. 6.3.	Adunarea și scăderea în centrul 0-20 fără și cu trecere peste ordin, prin numărare/cu suport intuitiv Probleme simple de adunare sau scădere cu 1-5 unități în centrul 10-20, cu suport intuitiv Banii: Leul (bancnotele de 1 leu, 5 lei, 10 lei). Schimburi echivalente valoric în centrul 0-20 Pământul: Prezența apei în natură sub diverse forme (precipitații, râuri, lacuri, mare etc.)	12	S18 – S20	
10. Număr mic sau număr mare, totul este prin formare	1.1. 1.2. 1.3. 3.1. 4.1. 4.2.	Numerele naturale 0-31: recunoaștere, formare, citire, scriere (cu cifre), comparare, ordonare	12	S21 – S23	
11. Cine adună și economisește, are tot ce vrea	1.4. 1.5. 1.6. 5.2.	Adunarea și scăderea în centrul 0-31 fără și cu trecere peste ordin, prin numărare/cu suport intuitiv Probleme simple de adunare sau scădere cu 1-5 unități în centrul 0-31, cu suport intuitiv	12	S24 – S26	

Unitatea de învățare	Competențe specifice	Conținuturi	Număr de ore alocate	Săptămâna*	Observații/Interval de învățare
	6.1. 6.3.	Banii: Leul (bancnotele de 1 leu, 5 lei, 10 lei). Schimburi echivalente valorice în centrul 0-31			
12. Totu-i viață și energie	2.1. 3.1. 3.2. 4.2. 5.1.	Colectarea și gruparea datelor Plante și animale: Hrana ca sursă de energie: importanța hranei pentru creștere și dezvoltare. Condiții de viață (apă, aer, lumină, căldură) Corpul omenesc: Igiena corpului. Hrana ca sursă de energie: importanța hranei pentru creștere și dezvoltare; igiena alimentației	12	S27 – S29	
13. Forțe, mișcare, interacțiune.	2.1. 2.2. 3.1. 4.1. 4.2. 5.1.	Corpuri/3D: Cub, cuboid, sferă: denumire Universul: Pământul, Soarele și Luna: recunoaștere în modele simple Forțe și mișcare: Efecte observabile ale forțelor: împingere, tragere. Mișcarea corpurilor și schimbarea formei: deformare, rupere Forme și transfer de energie: Electricitate: aparate care utilizează electricitatea și reguli de siguranță în mânăuirea aparatelor electrice	12	S30 – S32	
14. Îmi aduc aminte. Recapitulare finală			12	S33 – S35	

EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN EDUCAȚIE

Prof. Iasmina-Lavinia Zagrai

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sf. Maria”, Timișoara

Eficiența este definită de către *Dicționarul limbii române literare contemporane*¹, drept folos, utilitate, valoare, caracteristici de care procesul instructiv-educativ trebuie să dea dovadă din plin, pentru a-și dovedi calitatea. Dar oare ce ar trebui să facă un profesor sau ce criterii ar trebui să îndeplinească, pentru ca actul de predare să fie unul valoros, care să se încadreze în aceste standarde? În rândurile care urmează, vom încerca să prezentăm o serie de exemple de bune practici cu privire la tematica dezbătută.

Pentru a oferi o educație de calitate, profesorul trebuie să fie, în primul rând, foarte bine pregătit din punct de vedere didactic, metodologic și al conținuturilor predate de acesta, al domeniului său. Un profesor care nu este suficient de bine pregătit, nu va putea oferi niciodată un act de predare valoros, calitativ și eficient. Nestăpânirea conținuturilor predate nu va face altceva decât să îl pună în dificultate în fața unor elevi dezinvolți, curioși și bine pregătiți. Un bun profesor este cel care cercetează în permanență studiile, articolele, lucrările de specialitate, este flexibil și își „updatează” în permanență cunoștințele. Astfel, el va fi capabil să satisfacă orice curiozitate a elevilor săi, fiind eficient și aducând un plus valoare în educația copiilor pe care îi instruește. În privința limbii engleze, spre exemplu, profesorul trebuie să fie mereu la curent cu modificările survenite în limbă, întrucât limba este un mecanism viu aflat în perpetuă schimbare.

Un alt aspect de care profesorul trebuie să țină cont este, în mod obligatoriu, cunoașterea elevilor pe care îi educă. Empatia este o caracteristică sine qua non de care profesorul trebuie să dea dovadă în relația cu elevii săi. Necunoscându-i îndeaproape, neîncercând să ajungă la sufletele lor, nu va putea niciodată să le ofere acestora o educație valoroasă, calitativă și eficientă, întrucât aceasta nu va ajunge până la copii, ci se va izbi de zidul existent între profesor și elevi. Este foarte important ca profesorul să cunoască și să înțeleagă problemele cu care elevul vine, backgroundul acestuia, poate că unul are probleme în relațiile pe care le stabilește, cu prietenii, cu membrii familiei, altul are dependențe față de alcool, țigări, chiar droguri și multe alte probleme, care, cu siguranță le afectează capacitatea de concentrare, de învățare, distrăgându-le atenția de la actul de

¹ Dimitrie Macrea, Emil Petrovici (coord.), *Dicționarul limbii române literare contemporane*, București, Editura Academiei Române, 1955-1957.

predare. Cheia constă în capacitatea profesorului de a le descoperi și de a-l face pe elev să le depășească sau să trăiască cu acestea.

Concluzionând, profesorul este cel mai influent factor în educație. În mâinile sale stă puterea de a determina elevii să îndrăgească sau nu o anumită materie. Pentru ca procesul de predare să fie eficient și calitativ, profesorul trebuie să fie mereu la curent cu schimbările din domeniul său metodologic, respectiv să știe să pătrundă la sufletul elevului.

BIBLIOGRAFIE

A. SURSE ONLINE

<https://dexonline.ro/definitie/eficienta/definitii>

Managementul succesului școlar

Cum sprijinim dezvoltarea emoțională a elevilor?

Prof. Zapor Maria Alexandra
Școala Gimnazială „Scarlat Longhin” Doftena

Bunăstarea socială și emoțională a elevilor influențează dezvoltarea și capacitatea lor de învățare. Cercetările indică faptul că acei copii care sunt sănătoși din punct de vedere mintal tind să fie mai fericiți, să manifeste o motivație crescută pentru a învăța, să aibă o atitudine pozitivă față de școală, să participe cu mai mult entuziasm la activitățile educaționale și să aibă performanțe școlare bune. În calitate de cadre didactice ne punem deseori întrebarea cum putem sprijini dezvoltarea emoțională a elevilor noștri, deoarece bunăstarea lor emoțională aduce cu sine și bunăstarea emoțională a părinților lor și, deci, o mai bună colaborare între școală și familie.

Dezvoltarea socio-emoțională implică trei aspecte și anume: felul în care se comportă copilul în societate, felul în care înțelege emoțiile altora și capacitatea de a face față propriilor emoții și felul în care gândește – cum își exprimă gândurile și importanța pe care o acordă acestora.

Profesorii pot promova sănătatea socială și emoțională a copiilor și, implicit, a părinților, în multe moduri. De exemplu, pot organiza activități pentru a încuraja interacțiunile sociale între copii, pot încuraja stabilirea unor relații de încredere, în vederea creării unui mediu sigur școlar. De asemenea, pot adopta o atitudine pozitivă, manifestând în permanent afecțiune și înțelegere față de elevi și încurajând emoțiile.

Stabilirea unor relații de încredere

Copiii se dezvoltă și învață în contextul relațiilor. O relație profesor-elev bazată pe încredere și afecțiune este esențială pentru dezvoltarea optimă a copiilor. Cei care construiesc o conexiune bună cu profesorii sunt mai dispuși să adreseze întrebări, să rezolve probleme, să încerce activități noi și să se exprime liber când discută cu ceilalți colegii.

În momentul în care cadrele didactice reușesc să creeze relații apropiate, bazate pe încredere, cu elevii, aceștia au beneficii atât din punct de vedere educațional, cât și social și emoțional. De multe ori, este dificil pentru un profesor să câștige încrederea copiilor, însă, dacă se comportă respectuos de la început, manifestă empatie și are o atitudine pozitivă față de elevi,

șansele de a avea succes în dezvoltarea unor relații sănătoase, bazate pe încredere, cresc considerabil.

Crearea unui mediu școlar sigur

Când elevii știu care sunt așteptările celorlalți de la ei și care sunt sarcinile lor, riscul să manifeste tulburări de comportament este mai mic. În general, comportamentele dificile ale copiilor rezultă din plictiseală, frustrare, anxietate, confuzie, dar și din perfecționism, stimulare limitată și dificultăți în a găsi colegi cu interese similare. Activitățile la școală pot fi concepute în așa fel încât nevoia de manifestare a unor astfel de sentimente să fie minimă, iar sarcinile care le sunt alocate elevilor să fie adecvate nevoilor acestora.

Drept urmare, ar fi bine ca mediul de dezvoltare școlar să ofere oportunități multiple de joacă și învățare, să susțină implicarea elevilor și să îi încurajeze să-și depășească limitele. În acest context, este indicat ca profesorii să recunoască diferențele, preferințele și stilurile de învățare ale copiilor și să răspundă corespunzător nevoilor acestora.

Totodată, pentru crearea unui mediu școlar sigur, este importantă și relația profesor-părinti, astfel încât cadrele didactice să poată ține cont, încă de la început, de personalitatea elevilor, de necesitățile și dorințele lor.

Adoptarea unei atitudini pozitive

Atitudinea profesorilor joacă un rol important în dezvoltarea socio-emoțională a copiilor. Mereu pozitiv și cu zâmbetul pe puze, profesorul le poate induce elevilor o atitudine similară. Persoanele prietenoase sunt mai ușor de abordat, astfel că elevii pot avea mai multă încredere să le ceară ajutor profesorilor, să discute cu ei despre emoțiile și sentimentele lor și să accepte feedback din partea lor.

Totodată, ar fi bine ca profesorii să evite și să limiteze, pe cât posibil, afirmațiile negative și directivele. Pe de altă parte, comunicarea pozitivă, poate fi verbală sau nonverbală. Aprecierea elevilor când rezolvă sarcini dificile („Bravo, te-ai descurcat grozav!“, „Felicitări, ai rezolvat foarte bine această problemă!“, „Ai răspuns minunat la această întrebare, meriți felicitări!“, „Eforturile tale nu au fost în zadar, ai reușit să rezolvi o sarcină dificilă, bravo!“) este necesară pentru ca aceștia să își întărească încrederea în sine și să prindă curaj pentru a accepta noi provocări.

Pe de altă parte, comunicarea pozitivă nonverbală poate include, zâmbete, îmbrățișări și expresii faciale care arată interesul și bucuria din partea profesorului, când elevii spun o poveste, reușesc să rezolve probleme dificile sau comunică sănătos cu ceilalți colegi.

Manifestarea afecțiunii în permanență

Felul în care un profesor vorbește și se comportă poate influența semnificativ dezvoltarea socio-emoțională a elevilor. Când cadrele didactice folosesc un ton al vocii adecvat (nici prea slab, dar nici prea sever sau ferm), copiii se simt în siguranță și sunt mai dispuși să asculte discursul acestora. Țipetele și furia pot afecta dezvoltarea unui copil. Acesta poate deveni temător și închis în sine, atât în timpul orelor, cât și în pauze.

De aceea, comportamentul cadrelor didactice ar trebui să fie mereu calm, chiar și atunci când au de rezolvat situații dificile.

Pe lângă tonul vocii, care poate fi un indicator al afecțiunii pe care un profesor o are pentru copil, gesturile sale pot fi, de asemenea, benefice pentru a construi o relație de încredere cu elevii. Astfel, profesorii se pot apleca la nivelul elevilor, pentru a crea o mai bună conexiune, îi pot atinge ușor pe umăr, când vin la școală sau îi pot îmbrățișa la plecare.

„Abia aștept să ne revedem mâine“, „Mă bucur că ai scăpat de gripă, ne-a fost dor de tine!“, „Sunt fericit(ă) că ai câștigat acel meci de fotbal!“, „Succes la competiția de șah la care participi în weekend!“ - sunt, totodată, expresii care pot arăta afecțiunea profesorilor față de elevii lor.

Încurajarea emoțiilor

De multe ori, elevilor le este dificil să-și arate emoțiile sau să-și exprime, într-o manieră adecvată, sentimentele. Pentru a sprijini dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, profesorii îi pot încuraja să-și exprime atât frustrările, supărările și nemulțumirile, cât și bucuriile. **Frica**, furia și panica pot fi emoții frecvente în rândul elevilor. Dacă unii dintre ei reușesc să exprime aceste stări, cu toate că, uneori, comportamentul lor îi afectează pe ceilalți, există și elevi care își inhibă toate sentimentele, iar motivele pentru care fac acest lucru sunt diverse: de la teama de a fi criticați, neînțeleși sau marginalizați la grija de a nu-i afecta pe cei din jur.

Profesorii îi pot ajuta pe elevi să identifice emoțiile pe care le trăiesc și să-și exprime sentimentele într-o manieră care să nu îi afecteze pe ceilalți.

Relația pe care profesorii o stabilesc cu familia este, de asemenea, importantă pentru dezvoltarea emoțională a elevilor. Kinderpedia transformă părinții în parteneri în educația

copiilor. Consolidarea relației cu familia aduce numeroase beneficii copiilor, care au astfel o rețea de sprijin mai amplă, învață și se dezvoltă într-un climat de încredere, armonie și respect.

Dezvoltarea socio-emoțională este o parte esențială pentru creșterea copiilor. Astfel, ei descoperă lucruri despre ei înșiși, învață să creeze și să mențină relații cu ceilalți și au experiențe de învățare semnificative. Profesorii pot fi o parte importantă în dezvoltarea emoțiilor și abilităților sociale ale elevilor, prin construirea unei relații bune cu ei și promovarea interacțiunii între colegi.

Bibliografie:

1. Avram, Luminița Eugenia, *Conceptul de inteligență emoțională și utilizarea acestuia în managementul instituțiilor educaționale*, Editura PIM, Iași, 2018.
2. Cosnier, Jacques, *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor*, traducere de Eliza Galan, Editura Polirom, 2002.
3. Goleman, Daniel, Focus, *Motivația ascunsă a performanței*, traducere din limba engleză de Iustina Cojocaru și Bogdan Georgescu. Editura Curtea Veche, București, 2014

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR ANTREPRENORIALE PRIN „FIRMA DE EXERCİȚIU”

**Zuran Luminița Ludmila- Liceul Tehnologic „Marcel Guguianu”
Loc. Zorleni, Jud. Vaslui**

Cea mai importantă dar și cea mai profitabilă componentă a capitalului uman este reprezentată de investiția în educație. Educația pentru viața reală înseamnă ca elevului să i se ofere experiențe, situații, activități care să corespundă cu tot ceea ce înseamnă activitate în viața de după finalizarea cursurilor liceale.

Cât este de important ca elevii să fie implicați în contexte de învățare care să le asigure dezvoltarea personală, să le permită să-și dezvolte competențele, aptitudinile, abilitățile de viață?

Cu siguranță, toți elevii, viitori adulți responsabili, își doresc să aibă formate competențele- cheie de care au nevoie pentru gestionarea unei vieți de succes, care presupune împlinirea și dezvoltarea personală prin incluziune socială și adoptarea unui stil de viață durabil. Pentru cei mai mulți dintre elevi, o viață personală împlinită înseamnă ocuparea unui loc de muncă care să le confere bunăstare materială, stabilitate dar și satisfacție și formarea unei familii fericite. Formarea acelor competențe care să le deschidă calea spre viața pe care o visează trebuie construită cărămida cu cărămida prin intermediul învățării formale, nonformale și informale.

Pentru creșterea șanselor de incluziune pe piața muncii a tinerilor care părăsesc sistemul educațional este necesar ca acestora să li se ofere oportunități de învățare cât mai asemănătoare cu mediul de viață real. În contextul actual social și al schimbărilor economice din întreaga lume se pune accent tot mai mult pe unul dintre obiectivele strategice ale politicilor Uniunii Europene și anume: dezvoltarea și promovarea antreprenoriatului și a cetățeniei active. Astfel că, și pentru România, educația antreprenorială a devenit un obiect strategic, având ca scop dezvoltarea culturii antreprenorale. Antreprenorii sunt cei care înființează și conduc noi afaceri, ajută la creșterea productivității, consolidează concurența pe piață, contribuie semnificativ la creșterea economică și implicit la creșterea calității vieții. Antreprenorii sunt cei care pot ajuta regiunea în care trăiesc să prospere din punct de vedere economic și să sprijine inovația prin ideile creative. Iată motivele pentru care educația antreprenorială este benefică și necesară pentru înființarea corectă a afacerilor, extinderea acestora și dezvoltarea mediului de afaceri.

Sistemului nostru de învățământ oferă posibilitatea de a crea un mediu în care elevii să-și dezvolte atributele, valorile, mentalitățile și comportamentul de antreprenor, în care să-și transforme ideile în afaceri. Metoda modernă, interactivă de învățare, prin care se dezvoltă spiritul antreprenorial este de realizare a unei „Firme de exercițiu”, în cadrul orelor de laborator tehnologic. Conform definiției, firma de exercițiu este: „o metodă didactică, modernă și interactivă de învățare pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, o concepție modernă de integrare și de aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor, o abordare care asigură condiții pentru probarea și aprofundarea practică a rezultatelor învățării dobândite de elevi în pregătirea profesională. Metoda vizează înființarea de firme virtuale, după modelul firmelor reale.”.

Firma de exercițiu are o structură similară cu cea a unei firme reale, elevii începând de la alegerea obiectului de activitate, a denumirii și formei juridice, apoi se ocupă de completarea documentației de solicitare, a constituirii și autorizării funcționării firmei de exercițiu, proiectarea acțiunilor și activităților viitoare, realizarea organigramei și stabilirea relațiilor dintre compartimentele firmei, descrierea posturilor vacante pentru angajare, organizarea procesului de instruire a angajaților din firma de exercițiu și procesul de

înregistrare a firmei pe Platforma ROCT (www.roct.ro). Fiecare etapă este importantă, de la constituire până la tranzacțiile economice și chiar lichidarea și reorganizarea firmei de exercițiu, de aceea o bună desfășurare a activității sale depinde de cele două componente: structura organizatorică și sistemul informațional de management. Elevii pun în practică noțiunile teoretice învățate la discipline economice precum și cele de la limba română, limbile de circulație internațională, TIC, învățând astfel gestionarea pas cu pas a unei afaceri.

Cadrul didactic ce coordonează firma de exercițiu acordă consultanță, urmărește, motivează, gestionează și orientează activitatea individuală și de grup a elevilor, evaluează performanțele elevilor, încurajează inițiativa și facilitează învățarea de către elevi. Implementarea unui astfel de proiect poate fi considerată o adevărată provocare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pentru profesori reprezintă o muncă interesantă, dar mai intensă, mai dificilă, fiind obligat să fie la curent cu toate modificările legislative în domeniu și să-și extindă propriile cunoștințe în diferite domenii, legate de activitatea firmei.

Pentru elevi, antrenarea în realizarea unui plan de afaceri, în elaborarea cercetărilor de marketing, elaborarea misiunii, obiectivelor, structurii firmei, a CV-urilor, scrisorilor de intenție, a ordinelor de angajare, a rapoartelor de activitate, completarea actelor contabile, lucrul la calculator și alte mijloace IT, reprezintă un bun prilej de a-și descoperi și dezvolta calități de care, poate, unii dintre ei nu erau conștienți.

Pe parcursul colaborării cu profesor coordonator, în realizarea firmei de exercițiu F.E. ROMART S.R.L.- un magazin on-line cu produse de artizanat în magazine specializate, am descoperit influența pozitivă pe care a avut-o atât asupra dezvoltării personale a elevilor dar și asupra imaginii școlii, la nivel de comunitate, la nivel național și internațional. Ideea înființării unei firme de exercițiu, care să aibă ca obiect de activitate comerțul cu produse de artizanat, a luat naștere în urma participării elevilor la activitățile extrașcolare „Zilele liceului”, „Sărbătoarea toamnei la Zorleni”, 8 Martie etc. și la proiectele educaționale derulate în școală, care aveau ca scop promovarea tradițiilor și obiceiurilor din zonă. Alegerea obiectului de activitate a firmei de exercițiu F.E. Romart.SRL a fost inspirat de implicarea elevilor în realizarea expozițiilor de produse tradiționale românești, expoziții de felicitări, tablouri lucrate manual din semințe de legume și fructe, expoziții de icoane pe sticlă, expoziție de produse de panificație și patiserie.

Lansarea F.E. ROMART S.R.L.

Activitățile specifice desfășurate de elevi, în cadrul departamentelor din firma de exercițiu (resurse umane, secretariat, marketing, vânzări, financiar-contabile și la site-ul firmei www.romart.gugianu.ro), au constituit experiențe de învățare și adevărate oportunități de formare a competențelor de comunicare, socializare și negociere, de dezvoltarea abilităților de lucru cu calculatorul, de dezvoltarea spiritului de echipă, de întărire a încrederii în forțele proprii, de dobândire a abilităților de adaptare și deschidere față de schimbare, a autonomiei în gândire, a flexibilității și a responsabilității pentru propriile decizii, iar toate acestea au contribuit, în ansamblu, la dezvoltarea lor personală. Astfel au avut prilejul de a identifica ceea ce le place și ceea ce-și doresc să facă în viitor, și-au putut contura propriul profil profesional, și-au putut dezvolta și valorifica potențialul personal pentru a se orienta un

domeniu în care au observat că se pot descurca sau chiar pot excela. Elevii au învățat prin diverse metode utilizate în realizarea firmei de exercițiu (simulare, experiment, prezentare, studiu de caz) să aibă inițiativă, să fie creativi, să persevereze, să coopereze și să colaboreze, să se completeze unul pe celălalt, să se încurajeze și să se susțină, să dezvolte relațiile interpersonale, să caute și să găsească soluții, să împărtășească și să ia cele mai bune decizii, dar să-și asume și ricurile. În cadrul echipei, elevilor le-a aparținut deciziile și acțiunile, iar profesorul a devenit colaborator și consilier.

Cadrele didactice, în general, care utilizează această metodă didactică modernă interactivă, și coordonator, în special, au satisfacția deplină a muncii lor deoarece elevii participă voluntar și motivat la propria formare, se implică, participă, sunt activi, autentici și creativi, adaptându-se la cerințele mediului de afaceri. De asemenea, există bucuria și sentimentul de împlinire în urma efortului depus, atunci când sub ochii profesorului elevii evoluează, aplică în practică cunoștințele acumulate, își îmbunătățesc capacitatea de comunicare, își exprimă părerile, devin mai responsabili, mai flexibili în atitudine și acțiune, își asumă rolul pe care îl au în firmă, au capacitatea de adaptare la diferite situații, când devin mai perseverenți sau își controlează mai bine emoțiile și devin mai siguri pe forțele proprii.

Pentru a reuși în această lume complexă, aflată într-o continuă schimbare, elevii au nevoie să aibă formate și dezvoltate competențele-cheie, esențiale de altfel, pentru inserția pe piața muncii, pentru implicarea socială și civică, pentru ca ei, viitorii cetățeni, să se integreze relativ ușor în societatea actuală.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru clasa a XI-a, 2018, „Calificarea profesională TEHNICIAN ÎN ACHIZIȚII ȘI CONTRACTĂRI Domeniul de pregătire profesională: COMERȚ”, București, Ministerul Educației Naționale;
2. Ștefănescu Mihaela (coord.), 2012, „Ghidul firmei de exercițiu: Cea mai bună practică”, București, Editura Didactică și Pedagogică;
3. <https://www.alegetidrumul.ro/noutati/cndipt-coordoneaza-formarea-competentelor-antreprenoriale-ale-elevilor> (accesat 04.07.2023, ora 15,00)